Mil. g. 213 ⁿ (1

Mil g. 213 5 (1

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ,
ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ,

ΔΙΑΤΑΓΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ, ΟΔΗΓΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΩΝ,
ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΘΝΩΝ,
ΕΝ ΟΙΣ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ
Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΚΤΛ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1833 ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ 1840.

ΜΕΤΑΤΥΠΩΘΕΝΤΩΝ ΑΠΑΡΑΛΛΑΚΤΩΣ
ΕΚ ΤΩΝ

Β. ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ,

Δαπάνῃ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ Α. ΠΕΤΣΑΛΗ.

ΤΟΜ. Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΚ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΑΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

1842.

23 BG

Mil.g. 213 5/1

Πᾶν ἀντίτυπον, μὴ φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδότου, θεωρεῖται κλοπιμαῖον.

Πωλεῖται εἰς τὴν ἰδίαν Τυπογραφίαν καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπώλαις τῆς Καθέδρας.

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ.

ΜΟΝΟΣ σκοπὸς παρακινήσας με εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς παρούσης Συλλογῆς τῶν δημοσίων πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, μετατυπωθεισῶν ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐφημερίδων αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1840, ἦτο ἡ τὴν ὁποίαν, ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός μου, ᾐσθάνθην ὁ ἴδιος ἀνάγκην, τῆς εἰς ἓν βιβλίον ἑνώσεως τῶν εἰς τὰς εἰρημένας ἐφημερίδας κατὰ τμήματα περιεχομένων, ὥστε νὰ γίνῃ προχειροτέρα ἡ χρῆσις αὐτῶν, τοσοῦτον ἀναγκαία εἰς πάντα πολίτην, εἰς ὁποιανδήποτε κοινωνικὴν θέσιν εὑρισκόμενον, εἴτε ὑπάλληλος εἶναι, εἴτε ἰδιώτης· διότι καὶ ὁ ἰδιώτης, πλὴν τοῦ ζῶντος εἰς τὴν ἔρημον καὶ τοῦ θητὸς, ἔχει πολλάκις ἀνάγκην, μάλιστα δὲ συνεχῶς, νὰ συμβουλεύηται τὴν ὑπάρχουσαν νομοθεσίαν, διὰ νὰ γνωρίζῃ ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματά του, καὶ ἂν αἱ πρὸς αὐτὸν διευθυνόμεναι ἀπαιτήσεις στηρίζωνται εἰς τὸ νόμιμον. Τοιοῦτον βιβλίον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συμπεριλάβῃ περισσοτέρας πράξεις, διότι τότε ἤθελε γίνει ὑπὲρ τὸ δέον ὀγκῶδες· διὰ τοῦτο ἐλογίσθημεν καλὸν νὰ τὸ διαιρέσωμεν εἰς τόμους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος νὰ παραλάβῃ τὰς ἀνωτέρω πράξεις, ὁ δὲ δεύτερος τὰς ἐντεῦθεν μέχρι τοῦ 1845. Τοιουτοτρόπως ἡ ἔκδοσις θέλει ἐξακολουθεῖ ὁλονὲν, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου θέλουν ἑτοιμασθῆ καὶ αἱ τοῦ 1841, μετὰ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευμένων τοῦ 1842. Ἐνῷ δὲ ἡ τιμὴ τοῦ παρόντος τόμου προσδιωρίσθη εἰς δραχμὰς 25, ἐκείνη τῆς συνεχείας αὐτοῦ κανονίζεται πρὸς 3 δραχ. κατ' ἔτος. Εἰς τὸ τέλος δὲ τῶν πράξεων ἑκάστου ἔτους, ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ 1841, θέλει προσαρτηθῆ καὶ πίναξ αὐτῶν, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ 1845 θέλει ἐκδοθῆ καὶ γενικὸς πίναξ τῶν πέντε ἐτῶν, διὰ τοὺς θέλοντας νὰ ἑνώσωσιν αὐτὰς εἰς ἕνα τόμον, κατὰ τὸ σχέδιον τῆς ἐκδόσεως. Εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ παρόντος βιβλίου συγχωρεῖται νὰ λαμβάνωσι τὰ φύλλα εἰς τὸ ἑξῆς καὶ ἅμα ἐκδίδονται, ἀλλὰ πρέπει νὰ προκαταβάλωσιν ἐγκαίρως τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν 3 δραχμῶν καὶ νὰ εἰδοποιήσωσι τὸν τόπον καὶ τὸ ὄνομα εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τοῖς διευθύνωνται. Ἅμα λάβωσιν ὁλόκληρον τὸ 1841, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς θέλει εἶσθαι ἕτοιμον, πρέπει νὰ προκαταβάλωσι τὰς 3 δραχ. διὰ τὸ 1842, ἡ δὲ διεύθυνσις τῶν γραμμάτων καὶ χρημάτων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Ἰωάννου Σοφιανοῦ.

Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ γνωστοποιήσωμεν ὅτι, πλὴν τινῶν σποράδην διορισμῶν, ἐξ ὧν πάλιν ἐξαιροῦνται οἱ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ τοῦ τάγματος Σωτῆρος, περιέχονται ἅπασαι αἱ λοιπαὶ πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ἤτοι Νόμοι, Διατάγματα, Διαταγαὶ τοῦ Στρατοῦ, Ἐγκύκλιοι, Ὁδηγίαι, Εἰδοποιήσεις ὅλων τῶν Γραμματειῶν, Συμβόλαια Δημόσια περὶ προνομίων, Συνθῆκαι κτλ. Ὅθεν τὸ βιβλίον τοῦτο προτίθεται

ν' ἀναπληρώσῃ ἐντελῶς τὰς Βασιλικὰς Ἐφημερίδας, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ ἦναι εὐθηνὸν, πλέον διορθωμένον, εἰς καλήτερον τύπον καὶ χάρτην τυπωμένον καὶ προχειρότερον, ἔχον ἐπὶ τέλους πλήρη καὶ ἀκριβῆ πίνακα, εἰς ὃν ὅλα τὰ συσχετικὰ κατετάχθησαν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος μὲ τὴν μνείαν αὐτῶν εἰς τὰ εἰδικὰ, καὶ ἕτερον πίνακα τῶν ὀνομάτων. Πρὸς μείζονα δὲ εὐκολίαν τῶν ἐρευνώντων καὶ διὰ τὸ ἀλάνθαστον τοῦ πίνακος, ἐσημειώθησαν ὅλαι αἱ περιεχόμεναι πράξεις μὲ αὔξοντα ἀριθμὸν, ὥστε ὁ πίναξ φέρει, ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῆς σελίδος, καὶ ἐκεῖνον τῆς πράξεως.

Συγκατεχωρίσθησαν δὲ τὸ ψήφισμα καὶ ἡ διατίμησις τοῦ Κυβερνήτου περὶ τῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους, ἰσχύουσα ἔτι καὶ σήμερον, ὡς καὶ ὁ Ὀργανισμὸς τῆς Χωροφυλακῆς, ἔχων ἰδιαίτερον πίνακα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1842.

Α. ΠΕΤΖΑΛΗΣ.

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ,
ΤΩΝ ΑΦΟΡΩΝΤΩΝ
ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΝ,
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΦΙΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ.

1. ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

ἝΛΛΗΝΕΣ!

Προσκεκλημένος ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐνδόξων καὶ μεγαλοψύχων μεσιτῶν, διὰ τῆς κραταιᾶς βοηθείας τῶν ὁποίων ἀποπερατώσατε ἐνδόξως τὸν τῆς καταστροφῆς πόλεμον τὸν ὑπὲρ τὸ δέον παρεκταθέντα, προσκεκλημένος καὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν σας ἐλευθέραν ἐκλογὴν, ἀναβαίνω εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐκπληρώσω ὅσας ὑποχρεώσεις ἀνέλαβα, δεχθεὶς τὸ προσφερθέν μοι Βασιλικὸν στέμμα, τόσον πρὸς ἐσᾶς, ὅσον καὶ πρὸς τὰς μεσιτευούσας Μεγάλας Δυνάμεις.

Διὰ μακροῦ καὶ φονικοῦ πολέμου, θυσιάζοντες ἑκουσίως τὰ μέγιστα καὶ πολυτιμότατα ἀγαθά σας, ἀπεκτήσατε τὴν πολιτικήν σας ὕπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν, τὸν θεμελιώδη ὅρον τῆς εὐτυχίας καὶ εὐημερίας παντὸς ἔθνους, καὶ διὰ τῆς ἡρωϊκῆς σας καρτερίας ἀνεδείχθητε ἄξιοι ἀπόγονοι τῶν μεγάλων προγόνων σας, τῶν ὁποίων ἡ δόξα ἀπὸ τὸ σκότος τῶν ἀρχαιοτάτων αἰώνων μέχρι τοῦδε διαυγάζει μὲ ἀπαρακμείωτον λαμπρότητα. Ἀλλ' ἕως τώρα στερεῖσθε ἀκόμη τοὺς καρποὺς τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀγῶνός σας· οἱ ἀγροί σας εἶναι ἐρημωμένοι, ἡ βιομηχανία σας ἀπονεκρωμένη, τὸ ἐμπόριόν σας, τὸ ἄλλοτε τόσον ἀκμάζον, εἰς πτῶσιν. Εἰς μάτην ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς εἰρήνης ἐπερίμεναν αἱ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἤθελε ταῖς συγχωρηθῇ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀρχαίαν πατρίδα των. Τὸν τόπον τοῦ δεσποτισμοῦ κατέλαβεν ἡ ἀναρχία, ἡ ὁποία πλήττει τὰ νῶτά σας ἀπανθρώπως μὲ τὴν αἱμοσταγῆ μάστιγά της. Καὶ ὅ,τι καλὸν ὁ ἔρως τῆς πατρίδος ἀπέκτησε διὰ σᾶς, διὰ τοῦ πλέον εὐγενοῦς ἐνθουσιασμοῦ, τὸ ἀφανίζει ἡ ἐσωτερικὴ διχόνοια διὰ τοῦ πλέον βδελυροῦ ἐγωϊσμοῦ.

Το νὰ δώσω τέλος εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν, καθ' ἣν διὰ τῆς φθοροποιοῦ ἀλληλομαχίας καταναλίσκονται αἱ πρώτισται δυνάμεις· τὸ νὰ συγκεντρώσω εἰς τὸ ἑξῆς πᾶσαν σπουδὴν εἰς ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν, τὸν τῆς ἀκμῆς, τῆς εὐδαιμονίας καὶ δόξης τῆς πατρίδος σας, ἀποκατασταθείσης ἤδη καὶ ἐθνικῆς μου· τὸ νὰ ἐξαλείψω προσέτι κατ' ὀλίγον, διὰ τῆς εὐλογίας τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιῤῥοῆς τῆς κοινῆς εὐταξίας, τὰ πολυάριθμα τῶν προτέρων καὶ ἐσχάτων δυστυχημάτων ἴχνη, τὰ ὁποῖα καλύπτουσι τὴν τόσον ὡραίαν καὶ ἀπὸ τὴν φύσιν πλουσίως προικισμένην γῆν σας· τὸ νὰ λάβω εἰς σκέψιν τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας σας καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις σας· τὸ νὰ ὑπερασπισθῶ μὲ τὴν αἰγίδα τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης τὰ πρόσωπά σας καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν σας ἀπὸ τὸ αὐθαίρετον καὶ τὴν ἀκολασίαν, καὶ δι' ὡρίμων καὶ σταθερῶς θεμελιωμένων θεσμοθεσιῶν, ἀναλόγων μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ μὲ τὰς δικαίας εὐχὰς τοῦ ἔθνους, νὰ σᾶς προμηθεύσω τὰ ἀγαθὰ μιᾶς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία δὲν εὑρίσκεται παρὰ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῶν νόμων, καὶ οὕτως νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τοῦτο εἶναι, ὦ Ἕλληνες, τὸ ἔνδοξον μὲν, ἀλλὰ δυσχερὲς ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνεθέμην εἰς ἐμαυτὸν, καὶ χάριν τοῦ ὁποίου προθύμως θυσιάζω τὸν εἰς τὴν πατρῴαν μου γῆν εὐφρόσυνον καὶ εὐδαίμονα βίον, τρέφων τὸ ἴδιον αἴσθημα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κινούμενος ὁ Βασιλεὺς ὁ πατήρ μου, πρῶτος μεταξὺ ὅλων τῶν Μοναρχῶν σᾶς ἔδωκε χεῖρα βοηθείας εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἡρωϊκόντας ἀγῶνα.

Μὲ πλήρη πεποίθησιν ἀποτείνω τὴν φωνήν μου πρὸς ἐσᾶς, Ἕλληνες, καὶ ζητῶ νὰ ἀφιερώσετε μοναδικῶς εἰς τὸ ἑξῆς, ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, τὰς δυνάμεις σας ἐκ συμφώνου μὲ ἐμὲ εἰς τὸ κοινὸν καλὸν, καὶ νὰ μὴ στέρξετε ποτὲ νὰ ἀφανισθῶσιν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σπασμῶν καὶ τῶν σπαραγμῶν τῶν ἐμφυλίων διχονοιῶν καὶ τῆς ἀναρχίας, τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ἀπεκτήσατε διὰ τῆς ἀνδρίας σας, διὰ τῆς εἰς τοὺς κινδύνους καρτερίας σας, διὰ τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτός σας, καὶ διὰ τοῦ θάῤῥους σας εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν, οὐδὲ νὰ καταδεχθῆτε νὰ σπιλωθῇ ἀπὸ τὰς παραφορὰς τῶν χιμαιρικῶν παθῶν τὸ ὄνομά σας, τοῦ ὁποίου τόσαι ἡρωϊκαὶ πράξεις ἐγγυῶνται τὴν ἀθανασίαν. Ὅσον μεγάλοι καὶ ἂν ἦναι οἱ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ὁ ὑψηλὸς οὗτος σκοπὸς, ἡ ἐπιτυχία του μόνη θέλει μᾶς εἶναι πλουσιωτάτη ἀνταμοιβή·

Ἀναβαίνων τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος, δίδω τὴν

πάνδημον βεβαίωσιν τοῦ νὰ προστατεύω εὐσυνειδότως τὴν Θρησκείαν σας, νὰ διατηρῶ πιστῶς τοὺς νόμους, νὰ διανέμεται ἡ δικαιοσύνη πρὸς ἕνα ἕκαστον, καὶ νὰ διαφυλάττω ἀκέραια διὰ τῆς Θείας βοηθείας ἐναντίον ὁποιουδήποτε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας, τὰς ἐλευθερίας σας καὶ τὰ δικαιώματά σας.

Ἡ πρώτη μου φροντὶς θέλει εἶναι ἡ ἀνόρθωσις καὶ στερέωσις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, ὥστε νὰ ἀπολαμβάνῃ καθεὶς ἐξ ἴσου ἀνενοχλήτως καὶ ἀνεπηρεάστως νόμιμον ἀσφάλειαν. Παραδίδων εἰς τὴν λήθην τὰς εἰς τὸ παρελθὸν πολιτικὰς παραφορὰς, περιμένω πεποιθότως ὅτι ἕκαστος ὑμῶν, ὦ Ἕλληνες, νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ ἑξῆς τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὰς Ἀρχὰς τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν τούτων ἐκτέλεσιν, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰρηνικῶς εἰς τὴν ἑστίαν του. Τοιουτοτρόπως ἐλπίζω μετὰ βεβαιότητος, ὅτι θέλω ἰδεῖ ἐμαυτὸν ἀπηλλαγμένον τῆς θλιβερᾶς ἀνάγκης τοῦ νὰ κάμω νὰ καταδιωχθῶσι μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων οἱ ταράττοντες τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ οἱ ἀποστάται.

Εἴθε ἡ θεία πρόνοια νὰ εὐλογήσῃ τοὺς κοινοὺς ἡμῶν ἀγῶνας, καὶ νὰ εὐδοκήσῃ νὰ ἐπανακμάσῃ λαμπρότερον ὁ ὡραῖος οὗτος τόπος, ὅστις καλύπτει τὴν κόνιν τῶν μεγίστων ἀνδρῶν καὶ τῶν πολιτῶν, τῶν ὁποίων οἱ ἀρχαῖοι χρόνοι ἀποτελοῦσι μίαν τῶν ὡραιοτέρων ἐποχῶν τῆς ἱστορίας, καὶ τοῦ ὁποίου τόπου οἱ κάτοικοι εἰς τοὺς τελευταίους καιροὺς ἀπέδειξαν εἰς τοὺς συγχρόνους των, ὅτι ὁ ἡρωϊσμὸς καὶ τὸ εὐγενὲς φρόνημα τῶν ἀθανάτων προγόνων των δὲν ἀπεσβέσθησαν ἀπὸ τὰς καρδίας των.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἰανουαρ. (6) Φεβρ. 1833.

Ἐν ὀνόματι τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ο Κ. ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρ., ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΙΔΕΚ.

2. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Ἄρθρ. 1. Ὅλοι οἱ φέροντες τὴν ἡμετέραν ὑπογραφὴν νόμοι καὶ διατάγματα, ὅλαι αἱ δημοσιότητος χρήζουσαι διατάξεις καὶ διακηρύξεις τῶν ἡμετέρων ὑπουργείων, ἔτι δὲ αἱ περὶ διορισμῶν καὶ προβιβασμῶν εἰς τὰς δημοσίους ὑπηρεσίας, καὶ αἱ περὶ παραιτήσεων εἰδοποιήσεις, θέλουν δημοσιεύεσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ μιᾶς ἐπισήμου ἐφημερίδος, ἥτις θέλει φέρει τὸ ὄνομα Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκδίδεσθαι ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη τῆς Κυβερνήσεως θέλει εἶσθαι τοῦ λοιποῦ τὸ μόνον ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου θέλουν γνωστοποιεῖσθαι ὅλοι οἱ νόμοι, διατάγματα καὶ διακηρύξεις, ὡς τὸ ἄρθρον 1.

Ταῦτα πάντα θέλουν ἔχει ὑποχρεωτικὴν δύναμιν δι' ὅλους τοὺς κατοίκους μιᾶς ἐπαρχίας, ἀφ' ἧς ἡμέρας γνωστοποιηθῶσιν εἰς αὐτοὺς, διὰ τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κοινοτήτων τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου ὀφείλουν νὰ ἔχωσι τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἕκαστος Διοικητὴς θέλει δηλώσει τὸ ποσὸν τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὸ τμῆμά του σωμάτων τῆς ἐφημερίδος καὶ, λαμβάνων αὐτὰ ἀπὸ τὸν ἐκδότην, θέλει φροντίζει διὰ τὴν ταχίστην διανομήν των.

Οἱ δημογέροντες ἑκάστης κοινότητος ὀφείλουσι νὰ δημοσιεύωσιν ἀμέσως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας των τὰς εἰς ἕκαστον φύλλον ἐνδιαλαμβανομένας.

4. Ἡ ἐφημερὶς θέλει ἀποτελεῖ μέρος τῶν ἀρχείων ἑκάστης Ἀρχῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κοινοτήτων· ἑπομένως θέλουν κρατεῖ σειρὰν ὅλων τῶν ἐκδιδομένων φύλλων, τὰ ὁποῖα θέλουν συσσωματοῦσθαι εἰς βιβλίον εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, καὶ θέλουν ἐναποταμιεύεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα.

Ὁ ἀρχειοφύλαξ ἑκάστης Ἀρχῆς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν φύλλου.

5. Τὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀναγκαιοῦντα ἔξοδα θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλει δοθῇ ἡ ἀνάλογος πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

6. Ἡ ἐφημερὶς ὁ Ἑλληνικὸς Μηνύτωρ, ἥτις ἐξεδίδετο ἄχρι τοῦδε, θέλει παύσει ἀπὸ τὴν σήμερον.

7. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 1 (13) Φεβρουαρίου 1833.

3. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ ἡμέτερα παράσημα θέλουν φέρει, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, ἰσόπλευρον κυανοῦν θυρεὸν, ὀξυνόμενον εἰς τὸ μέσον τῆς κάτω πλευρᾶς, καὶ περιέχοντα τὸν Ἑλληνικὸν σταυρὸν ἀργυρόχρουν, φέροντα ἐν τῷ μέσῳ μικρότερον θυρεὸν μὲ τοὺς ῥόμβους τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου τῆς Βαυαρίας, 21 τὸν ἀριθμὸν, τουτέστι 11 ἀργυρόχρους καὶ 10 κυανοῦς. Ὁ θυρεὸς, κρατούμενος ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ δύο ἐστεμμένους λέοντας, φέρει κεκλεισμένον Βασιλικὸν στέμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται ἡ σταυροφόρος σφαῖρα τοῦ κράτους· τὸ δὲ ὅλον εἶναι περιτετειλιγμένον ἀπὸ Βασιλικὸν σκήνωμα, ἔξωθεν μὲν πορφυροῦν, ἔσωθεν δὲ κεκοσμημένον μὲ λευκογαλῆν, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφὴ εἶναι ὡσαύτως κεκοσμημένη μὲ Βασιλικὸν στέμμα.

2. Η σφραγὶς τῆς Ἐπικρατείας φέρει τὰ αὐτὰ παράσημα μὲ τὴν περιγραφὴν « ΟΘΩΝ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. »

3. Αἱ σφραγῖδες τῶν Γραμματειῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους θέλουν φέρει κύκλωθεν τὰς λέξεις «Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος,» ἐν δὲ τῷ μέσῳ, τὸ ὄνομα τῆς Ἀρχῆς εἰς ἣν ἑκάστη ἀνήκει.

4. Τὸ Ὑπουργικ. μας Συμβούλ. ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσ. τοῦ παρόντ. διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 26 Ἰανουαρ. (7 Φεβρουαρ.) 1833.

4. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ὅλοι οἱ ἡμέτεροι ὑπήκοοι, οἱ νομίμου ἡλικίας ἄρρενες, θέλουσι δώσει τὸν εἰς τὸν Βασιλέα ὅρκον· ὁ ὅρκος εἶναι ὁ ἀκόλουθος·

« Ὀμνύω εἰς τὴν ὑπερούσιον Τριάδα, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅτι θέλω φυλάξει πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα ἡμῶν ΟΘΩΝΑ, καὶ ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. »

2. Ἅμα λάβῃ ὁ Διοικητὴς ἑκάστης ἐπαρχίας τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναγκαίας ὁδηγίας, θέλει προσδιορίσει, δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς δημογέροντας τῶν κοινοτήτων, ἡμέραν τοῦ ὅρκου τὴν προσεγγίζουσαν Κυριακήν.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἑκάστης κοινότητος, ὅσοι ὀφείλουν, κατὰ τὸ ἄρθρον 1. νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον, θέλουν συνέλθει κατὰ τὴν διωρισμένην ἡμέραν εἰς μίαν ἐκκλησίαν τῆς κοινότητός των, καὶ ταύτην θέλει προσδιορίσει ὁ Διοικητής.

Ἐκεῖ θέλουν δώσει τὸν ὅρκον ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἰς μὲν τὰ χωρία, ἐνώπιον τοῦ πρωτόπαπα, εἰς δὲ τὰς πόλεις, ἐνώπιον τῆς πρωτεύοντος μεταξὺ τοῦ ἱερατείου.

Ὁ ὅρκος οὗτος θέλει ἀναγνωσθῇ μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ Ἀρχιερέως, καὶ θέλει ἐπαναληφθῇ αὐτολεξεὶ ἀπὸ τοὺς ὁρκιζομένους.

3. Οἱ δημογέροντες ἑκάστης κοινότητος θέλουν φροντίσει νὰ ὁρκισθῶσι τὸν ὅρκον τοῦτον ὅλοι, ὅσοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 1, εἶναι εἰς χρέος νὰ τὸν δώσωσι.

Οἱ ἴδιοι δημογέροντες θέλουν κάμει ἐπίτηδες πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐμπεριέχει τὸν ὅρκον καὶ τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν ὁρκιζομένων.

4. Τὰ περὶ τοῦ ὅρκου εἰρημένα πρωτόκολλα θέλουν σταλῇ ἄνευ ἀναβολῆς παρὰ τῶν δημογερόντων πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῆς ἐπαρχίας των· οἱ Διοικηταὶ θέλουν ἑνώσει ταῦτα εἰς ἓν, καὶ διευθύνουσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, ἡ ὁποία θέλει φροντίσει νὰ τὰ ἐναποθέσῃ εἰς τὸ Ἀρχιφυλακεῖον.

5. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 30 Ιανουαρίου (11 Φεβρουαρ) 1833.

5. ΟΘΩΝ κτλ.

Απονέμομεν εἰς πάντας καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ὅσων ἤθελαν ἀναγνώσει ἢ ἀκούσει τὸ παρόν μας, τὰς προσρήσεις μας, καὶ γνωστοποιοῦμεν εἰς αὐτοὺς τὰς ἑξῆς·

Ἐπειδὴ διὰ τῆς συνθήκης, ἥτις, συμφωνηθεῖσα κατὰ τὴν 9 (21) Ἰουλίου 1832 εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταξὺ τῶν Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ῥωσσίας ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς Ὑψηλῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀφ' ἑτέρου μέρους, ἐπεκυρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 52 Πρωτοκόλλου τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου, κατὰ τὴν 30 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ διὰ τῆς κατὰ συνέπειαν τῆς ῥηθείσης συνθήκης παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους γενομένης ὁροθεσίας, προσδιωρίσθησαν θετικῶς καὶ ἀμεταβλήτως τὰ σύνορα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκκένωσις ὅλων ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ μερῶν, αἱ ὁποῖαι ἐννοούμεναι ἐντὸς τοῦ νέου Κράτους ἐδιοικοῦντο ἄχρι τοῦδε ἀπὸ Ὀθωμανικὰς Ἀρχὰς, ἢ κατείχοντο ἀπὸ Ὀθωμανικὰ στρατεύματα, ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1832, τελευταίαν προθεσμίαν, ἀπεφασίσαμεν, δυνάμει τῶν χορηγηθέντων εἰς ἡμᾶς δικαιωμάτων διὰ τῶν 4 καὶ 5 ἄρθρων τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης τῆς 7 Μαΐου 1832, νὰ διατάξωμεν νὰ κατασχεθῶσιν ὅλαι αἱ ῥηθεῖσαι ἐπαρχίαι ὀνομαστὶ, ἡ τῆς Ἀττικῆς, τῆς Εὐβοίας, τοῦ Ζητουνίου, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ λοιπὰ μεταξὺ τῶν κόλπων τῆς Ἄρτης καὶ τοῦ Βώλου κείμενα μέρη, τὰ ὁποῖα, διὰ τῆς συνθήκης τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 9 (21) Ἰουλίου 1832, καὶ διὰ τῆς κατὰ συνέπειαν γενομένης ὁροθεσίας, παρεχωρήθησαν ὁμοῦ μὲ ὅλας τὰς ἀνηκούσας εἰς αὐτὰ ἰδιοκτησίας, εἰς τὴν παντοτεινὴν καὶ πλήρη Κυριαρχίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἀναδεχθῶμεν τὴν διοίκησίν των.

Ἐπιχειρίζομεν λοιπὸν, δυνάμει τῆς παρούσης δηλοποιήσεως, τὴν κατοχὴν ταύτην, καὶ ἀπαιτοῦμεν ἑπομένως καὶ περιμένομεν ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους καὶ ὑπηκόους τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν μας ἤδη μεταβαινουσῶν ἐπαρχιῶν καὶ μερῶν, ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς νὰ μᾶς ἀναγνωρίσωσιν ὡς νόμιμον Βασιλέα καὶ ἡγεμόνα των, νὰ ἀπονέμωσι πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀνήκουσαν ὑπακοὴν καὶ πίστιν, νὰ ἐκπληρῶσιν, ἐν συνειδήσει καὶ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ νόμιμα πρὸς ἡμᾶς καθήκοντά των, ὡς ὑπήκοοι, καὶ νὰ κάμωσι τὸν ὅρκον τῆς πίστεως ὅτε προσκληθοῦν.

Δίδομεν δὲ εἰς αὐτοὺς τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θέλομεν τοὺς ὑπερασπισθῇ πάντοτε εἰς ὅλα τὰ νόμιμα δικαιώματα καὶ τὰς ἐλευθερίας των, καὶ ὅτι θέλομεν ἔχει διηνεκῆ φροντίδα νὰ ἐπαυξήσωμεν τὴν εὐδαιμονίαν των.

Ἐνταυτῷ προσθέτομεν πανδημεὶ τὴν ὑπόσχεσίν μας, ὅτι θέλομεν ἐκτελέσει ἀκριβῶς ὅλας, ὅσας, διὰ τῆς ῥηθείσης συνθήκης τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 9 (21) Ἰουλίου 1832 καὶ τοῦ 52 Πρωτοκόλλου τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου τῆς 30 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἀνεδέχθημεν ὑποχρεώσεις, ὄχι μόνον νὰ μὴ προξενήσωμεν τὸ παραμικρὸν ἐμπόδιον εἰς τοὺς κατοίκους καὶ ἰδιοκτήτας τῶν ἐνσωματονωμένων μὲ τὴν ἐπικράτειάν μας ἐπαρχιῶν καὶ μερῶν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μεταναστεύσουν καὶ νὰ πωλήσουν τὰς ἰδιοκτησίας των, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τῆς ῥηθείσης ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1832 συνθήκης περὶ μεταναστεύσεως καὶ ἐκποιήσεως συμφωνιῶν καὶ ὅρων, ἀλλ' ἐκ τοῦ

ἐναντίου νὰ χορηγήσωμεν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν ἀντίληψιν· καὶ ὅτι δὲν θέλομεν λείψει νὰ δώσωμεν καὶ εἰς τοὺς πρεσβεύοντας τὴν Ὀθωμανικὴν θρησκείαν, ὅσοι ἤθελαν προτιμήσει νὰ διαμείνουν εἰς τὸ Βασίλειόν μας, πᾶσαν ὑπεράσπισιν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιμείνωσιν ἀπὸ ἡμᾶς ὅλοι ἐπίσης οἱ ὑπήκοοί μας ὁποιασδήποτε καὶ ἂν ἦναι θρησκείας, καὶ ὅτι θέλομεν ἀπονέμει εἰς αὐτοὺς τὴν ἐντελεστάτην, ὡς πρὸς τὰς θρησκευτικάς των δοξασίας ἐλευθερίαν.

Ἀνεθέσαμεν δὲ τὴν κατοχὴν τῶν ἀνωτέρω ἐπαρχιῶν καὶ μερῶν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Ῥίζον, καὶ περιμένομεν, ὥστε ὅλοι οἱ κάτοικοι καὶ ὑπήκοοι νὰ ὑπακούωσι κατὰ χρέος εἰς τὰς ἐν ὀνόματί μας ἐκδοθησομένας παρ' αὐτοῦ διατάξεις.

Πρὸς ἔνδειξιν ἐπεθέσαμεν εἰς τὴν παροῦσαν δηλοποίησιν τὴν ὑπογραφήν μας καὶ τὴν Βασιλικὴν σφραγῖδα μας.

Ἐξεδόθη ἐν τῇ Βασιλικῇ Καθέδρᾳ μας,

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 (22) Φεβρουαρίου 1833.

6. ΟΘΩΝ κτλ.

Πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ νομισματικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα συστήματος, κατὰ τὰς προτάσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ ἄχρι τοῦδε κανονισμοὶ τῶν νομισμάτων εἶναι ἄκυροι διὰ τὸ μέλλον, ἐκτὸς μόνον τῶν ἀφορώντων τὰς προσδιωρισμένας καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς πλήρη ἐνέργειαν μενούσας ποινάς, κατὰ τὸ Δ' κεφάλαιον τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν ἐγκληματικῶν.

2. Ἡ ἐκτύπωσις τῶν πολυτίμων μετάλλων, καθὼς καὶ ἡ τοῦ χαλκοῦ, κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ἐπικρατήσαντας τύπους, παύει.

3. Ἀντὶ τῶν ἄχρι τοῦδε νομισμάτων θέλουν εἰσαχθῇ νέα, τῶν ὁποίων τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐμπεριέχουν, ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικήν των ἀξίαν, τὴν τιμήν, ἥτις εἶναι ἐπ' αὐτῶν χαραγμένη, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ταμεῖον τὰ ἐκδίδει. Ἑπομένως δὲν θέλουν ἐμβῇ εἰς λογαριασμὸν παντελῶς τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως.

4. Εἰς τόπον τῆς ἄχρι τοῦδε προσδιωρισμένης μονάδος τοῦ Φοίνικος, ὅστις ἦτον ἐλαφρότερος τῆς ληφθείσης βάσεως, θέλει εἰσαχθῇ νέον νόμισμα, φέρον τὸ ὄνομα Δραχμή, καὶ θέλει λογίζεσθαι ὡς μονὰς καὶ βάσις τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος.

5. Ἡ Δραχμὴ θέλει διαιρεθῇ εἰς ἑκατὸν μόρια, ὀνομαζόμενα Λεπτά.

6. Ἡ Δραχμὴ συνίσταται ἀπὸ ἐννέα μόρια ἀργύρου καθαροῦ καὶ ἓν μόριον χαλκοῦ, περιέχει γραμμὰς 4,029 καθαροῦ ἀργύρου καὶ 0,448 χαλκοῦ, συνάμα δὲ γραμμὰς 4,477 μετρικοῦ βάρους.

7. Ἐκτὸς τῆς ἁπλῆς Δραχμῆς, θέλουν ἐκδοθῇ νομίσματα πέντε Δραχμῶν, ἡμισείας Δραχμῆς καὶ τεταρτημορίου τῆς Δραχμῆς, (Πεντάδραχμον, Ἡμίδραχμον καὶ τέταρτον Δραχμῆς), ἔχοντα ὅλα τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τοῦ μίγματος καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας ὡς πρὸς τὸ Μονόδραχμον.

Τὸ Πεντάδραχμον περιέχει γραμμὰς 20,147 καθαροῦ ἀργύρου καὶ 2,238 χαλκοῦ, συνάμα δὲ γραμμὰς 22,385 μετρικοῦ βάρους. Τὸ Ἡμίδραχμον περιέχει γραμμὰς 2,015 καθαροῦ ἀργύρου καὶ 0,223 χαλκοῦ, συνάμα δὲ γραμμὰς 2,238 μετρικοῦ βάρους. Τὸ τέταρτον Δραχμῆς περιέχει γραμμὰς καθαροῦ ἀργύρου 1,007 καὶ χαλκοῦ, 0,112, συνάμα δὲ γραμμὰς 1,119 μετρικοῦ βάρους.

8. Ὅλα τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα φέρουν ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μέρους τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως μὲ τὴν περιγραφήν, ΟΘΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τὰ παράσημα τοῦ Κράτους, καὶ κάτωθεν αὐτῶν τὴν σημείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐκτυπώσεως.

9. Θέλουν ἐκτυπωθῇ χρυσᾶ νομίσματα 20 καὶ 40 Δραχμῶν, συγκείμενα ἐξ ἐννέα μορίων καθαροῦ χρυσοῦ καὶ ἑνὸς μορίου χαλκοῦ. Τὸ ἁπλοῦν Εἰκοσάδραχμον περιέχει γραμμὰς 5,199 καθαροῦ χρυσοῦ καὶ 0,577 χαλκοῦ, συνάμα γραμμὰς 5,776 μετρικοῦ βάρους. Τὸ Τεσσαρακοντάδραχμον περιέχει γραμμὰς 10,398 καθαροῦ χρυσοῦ καὶ 1,155 χαλκοῦ, συνάμα γραμμὰς 11,553 μετρικοῦ βάρους.

10. Τὰ χρυσᾶ νομίσματα φέρουν ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μέρους τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, βλέποντος πρὸς δεξιάν, μὲ τὴν περιγραφήν, ΟΘΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἀπὸ τοῦ ἑτέρου τὰ παράσημα τοῦ Κράτους, καὶ κάτωθεν αὐτῶν τὴν σημείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐκτυπώσεως.

11. Πρὸς εὐκολίαν τῆς καθ' ἡμέραν μικρᾶς ἐντὸς τοῦ Κράτους δοσοληψίας, καὶ πρὸς ἐξίσωσιν τῶν πληρωμῶν, θέλουν ἐκτυπωθῇ νομίσματα ἀπὸ καθαρὸν χαλκὸν ἀνὰ 1, 2, 5 καὶ 10 Λεπτά. Τὸ βάρος αὐτῶν προσδιορίζεται

Διὰ μὲν τὸ λεπτὸν γραμμὰς	1,299.
Διὰ τὸ Δίλεπτον γραμμὰς	2,598.
Διὰ τὸ Πεντάλεπτον γραμ.	6,495.
Διὰ τὸ Δεκάλεπτον γραμ.	12,990.

12. Τὰ χαλκονομίσματα φέρουν ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μέρους τὰ παράσημα τοῦ κράτους μὲ τὴν περιγραφήν, ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τὴν σημείωσιν τῆς τιμῆς, καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐκτυπώσεως.

13. Τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθησομένων νομισμάτων θέλει κανονίζεσθαι διὰ τὸ μέλλον κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους.

14. Ὁ ἔχων νὰ λαμβάνῃ χρήματα δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δέχεται εἰς χαλκονομίσματα πλειότερον τοῦ πεντηκοστημορίου, ἤτοι δύο τοῖς ἑκατὸν τῆς πληρωθησομένης εἰς αὐτὸν ποσότητος, ἐκτὸς μόνον ἂν ἔγεινεν ἄλλη ῥητὴ ἐπὶ τούτῳ συμφωνία μεταξὺ τῶν ἐνεχομένων μερῶν.

15. Πληρωμαὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον δὲν γίνονται τοῦ λοιποῦ εἰμὴ εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα, κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ διατίμησιν.

16. Ἀπὸ αὐτὸν τὸν κανόνα ἐξαιροῦνται προσωρινῶς καὶ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς τὰ κάτωθι σημειωμένα νομίσματα, τὰ ὁποῖα θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς τὰς ἀκολούθους τιμὰς εἰς ὅλα τὰ ἐθνικὰ ταμεῖα.

α΄. Ἐκ τῶν Γαλλικῶν νομισμάτων			
1. Τὸ Μονόφραγκον πρὸς Δραχ.	1	11	Λ.
2. Τὸ Πεντάφραγκον » »	5	58	»
3. Τὸ χρυσ. νόμ. τῶν 20 Φράγ.	22	33	»
4. Ὅμοιον » τῶν 40 Φράγ.	44	66	»
5. Χρυσοῦν Λουΐγγιον (νέον)	26	54	»
β΄. Τὸ Ἱσπαν. καὶ Μεξικαν. δίστηλον	6	—	»
γ΄. Τὰ Γερμανικὰ τάλληρα, ὡς τὸ Θηρεσιανὸν καὶ ἄλλα Αὐστριακὰ, Βαυαρικὰ καὶ λοιπὰ τάλληρα	5	78	»
δ΄. Τὸ εἰκοσάρι κατὰ τὴν Γεομ. διάταξ	—	95	»
ε΄. Τὸ Αὐστρ. ἀκέραιον Σοφφερίνιον	38	88	»
ς΄. Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ	19	44	»
ζ΄. Τὰ Αὐστρ. καὶ Βαυαρικὰ φλωρ.	13	6	»
η΄. Τὸ Ὁλλανδικὸν	13	—	»

17. Οἱ πρώην ἐκτυπωθέντες εἰς τὴν Ἑλλάδα Φοίνικας εἶναι παρὰ τιμήν. Τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον θέλει τοὺς δέχεσθαι εἰς τὰς πρὸς τὸ δημόσιον γινομένας πληρωμὰς κατὰ τὴν ἐσωτερικήν των ἀξίαν, ἥτις, κατὰ τὰς γενομένας ἐξετάσεις, εἶναι γραμμῶν 3,747 ἀργύρου, ἤτοι 93 Λεπτῶν, κατὰ τὴν νέαν διατίμησιν. Εἰς τὴν τιμὴν ταύτην δύναται καὶ νὰ τοὺς ἀνταλλάξῃ τις εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον.

18. Ἡ κυκλοφορία τῶν ἄχρι τοῦδε ἐκτυπωθέντων Ἑλληνικῶν χαλκονομισμάτων θέλει παύσει. Ἡ Κυβέρνησις θέλει τὰ συνάξει εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἤδη τιμὴν, τουτέστιν 80 010, ἤτοι 4 νέα Λεπτὰ ἀντὶ πέντε παλαιῶν, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον· Θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς αὐτὴν τὴν τιμὴν εἰς ὅλα τὰ ἐθνικὰ ταμεῖα, ἢ θέλουν ἀνταλλάττεσθαι εἰς νέα χαλκονομίσματα, ἢ θέλουν λαμβάνεσθαι, διδομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς ἄλλα μεταλλικὰ νομίσματα. Ἡ σύναξις δι' ἀνταλλαγῆς εἰς νέα χαλκονομίσματα, ἢ δι' ἀποδόσεως τοῦ ἀντιτίμου εἰς ἄλλο εἶδος μεταλλικῶν, θέλει λάβει ἀρχὴν ἀπὸ 1 (13) Μαΐου τοῦ τρέχοντος ἔτους· ἕως εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὰ παλαιὰ χαλκονομίσματα θέλουν εἶσθαι εἰς κυκλοφορίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἤδη ἔχουν τιμὴν πρὸς 80 010.

19. Τὰ μερικὰ ἐθνικὰ ταμεῖα θέλουν διαταχθῆ νὰ μὴ ἐκδίδωσι πλέον τὰ ὁποῖα συνάζουν χαλκονομίσματα καὶ Φοίνικας, ἀλλὰ θέλουν τὰ διευθύνει εἰς τὸ ἐθνικὸν γενικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει τὰ θέσει ἐκτὸς κυκλοφορίας.

20. Τὰ ξένα χαλκονομίσματα, καθὼς ἐν γένει ὅλα τὰ ξένα ψιλὰ νομίσματα (billon), εἶναι ἀπηγορευμένα, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσίς των οὔτε εἰς τὴν δοσοληψίαν τῶν πολιτῶν.

21. Ὁ παρὼν κανονισμὸς δὲν θέλει ἔχει καμμίαν ἰσχὺν εἰς τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς του συνθήκας καὶ ὑποχρεώσεις· ἀλλ' ὁ ἔχων νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τοιαύτας συμφωνίας, εἶναι ὑπόχρεως νὰ δέχεται τὰ νέα νομίσματα, ἀφ' οὗ γενῇ προλαβόντως ἡ ἀπαιτουμένη ἐλάττωσις.

22. Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 (20) Φεβρουαρίου 1833.

7. ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας διευθύνουσιν ὁσημέραι οἱ κάτοικοι τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς ἐπικρατείας πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Γαληνότατον ἡμῶν Βασιλέα, διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑποταγήν των εἰς τὰς Βασιλικὰς διατάξεις, ηὐξήθη τόσον, ὥστε δὲν εἶναι πλέον δυνατὸν νὰ δίδεται ἰδιαιτέρως εἰς ἑκάστην αὐτῶν ἀπάντησις. Διὰ ταῦτα τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διετάχθη κατὰ τὴν 8 (20) τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος ὅτι τὰ αἰσθήματα, τὰ ἐξηγούμενα εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους ταύτας ἀναφορὰς, εἶναι πρόξενα χαρᾶς εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, καὶ κινοῦσι τὴν ζωηρὰν εὐγνωμοσύνην Της· καὶ ὅτι ἡ Α. Μ. ἐλπίζει νὰ ἴδῃ πεποιθότως τὴν πραγματοποίησιν τῶν αἰσθημάτων τούτων, τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ὡς τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας τοῦ τόπου τούτου, καὶ τῆς τόσον ἐπιθυμητῆς καταπαύσεως τῶν δεινῶν, τὰ ὁποῖα τοσοῦτον χρόνον ἐμάστιζαν τοὺς κατοίκους του. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐκτελοῦν τὴν διαταγὴν ταύτην, πέποιθεν ὅτι ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἁμιλλώμενοι, θέλουν συνενώσει τὸν ζῆλόν των, εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώσωσιν εὐτυχῶς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 14 Φεβρουαρίου 1833.

8. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν νὰ παραβληθῶσι τὰ ξένα νομίσματα, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς κυκλοφορίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικήν των ἀξίαν μὲ τὰ νέα Ἑλληνικὰ νομίσματα, τῶν ὁποίων τὴν κυκλοφορίαν διωρίσαμεν διὰ τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν διατάγματός μας, καὶ νὰ γενῇ ὁ ἀμοιβαῖος παραλληλισμὸς αὐτῶν.

Διατάττομεν λοιπὸν νὰ δημοσιευθῇ ἡ κατὰ συνέπειαν κανονισθεῖσα διατίμησις, διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τοὺς ὑπηκόους μας ἐναντίον πάσης ἐνδεχομένης ζημίας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρ. θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 8 (20) Φεβρουαρίου 1833.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ, ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΖΟΜΕΝΩΝ ΜΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ.

	Ὄνομα τοῦ Νομίσματος.	Ὁλικὴ ποσότης τῶν χιλιοστημορίων.	ΜΕΤΡΙΚΟΝ ΖΥΓΙ καθαρὰ ἀξία	Ἐπίμιξις	Ὁλικὸν ζύγι	ΑΞΙΑ εἰς Δραχμάς.	
			Γραμμαί.	Γραμμαί	Γραμμαί	Δραχ.	Λεπτά.
	ΑΡΓΥΡΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.						
1	Γαλλικὸν Φράγκον.	900	4,500	0,500	5,000	1	11,68
2	Γαλλικὸν πεντάφραγκον.	900	22,500	2.500	25,000	5	58,40
3	Ἀγγλικὴ Κορώνα 5 Σελιγγίων ἀπὸ 1816 . .	925	26.130	2,120	28,250	6	48,50
4	Ἀγγλικὸν Σελίγγιον. . . . ἀπὸ 1816 . .	925	5,226	0,424	5,615	1	29,70
5	Ἀγγλικὸν ἡμισέλιγγον. . . (ἀπὸ 1816) . .	925	2,613	0.212	2,807	—	64,83
6	Ῥωσσικὸν Ῥούβλιον ἀργυροῦν. (1796) . .	743	17,799	6,156	23,955	4	41,74
7	— — — — — — —(1799) . .	868	18,165	2.762	20.927	4	50,82
8	— — — — — — —(1802) . .	875	18.311	2.616	20,927	4	54,44
9	Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. (1778) . .	743	8,919	3.085	12,004	2	21,35
10	— — — — — — —(1800) . .	868	9.083	1,381	10,464	2	25,42
11	Ῥωσσικὸν νόμισμα εἴκοσι Καππικίων (1767) .	730	4,023	1.341	5,364	—	99,84
12	Ισπανικὸν Δίστηλον	896	24.176	2.806	26,982	6	— —
13	Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. (1780) . .	896	12 088	1,403	13,491	3	— —
14	— — — — — — —(1792) . .	896	11,993	1.393	13,385	2	97,64
15	Ἰσπανικὸν τάληρον (νέον τῆς Σεβίλλας)(1788 1798)	896	24.176	2.806	26,982	6	— —
16	Τὸ ἥμισυ (1778) .	896	12.088	1,403	13,491	3	— —
17	— — — — — — — (1792) .	896	11,993	1.392	13,385	2	97,64
18	Γερμανικὸν τάληρον ὡς Αὐστριακὸν, Βαυαρικὸν κτλ.	830	23.277	4.768	28,045	5	77,69
19	Αὐστριακὸν Θηρεσιανὸν τάληρον	833	23,361	4.684	28,045	5	79,78
20	Γερμανικὸν εἰκοσάρι (Zwanziger)	580	3 851	2,788	6,639	—	95,57
21	Κορῶναι τῆς Βαυαρίας καὶ τοῦ Βραβάντ. . .	868	25.634	3.898	29,532	6	36,19
22	Τάληρον τῆς Ἐνετίας, πρὸς 10 Λίρας (1797) .	826	23.691	4.991	28,682	5	87,97
23	Ἐνετικὴ Λίρα. . . (1800)	236	1,128	3,652	4,780	—	27,99
24	— — — — — (1802)	246	2.012	6.168	8,180	—	49,93
25	Τὸ ἥμισυ αὐτῆς . · (1802)	239	0.978	3,112	4,090	—	24,27
26	Τοσκανικὸν τάληρον (Francescone)	913	25,023	2.384	27,407	6	21,02
27	Ῥωμαϊκὸν τάληρον πρὸς 10 Παῦλα	906	24.062	2.496	26 558	5	97,18
28	Τάληρον τῆς Βολωνίας πρὸς 10 Παῦλα . . .	913	24,151	2.301	26,452	5	99,39
29	Τάληρον τῆς Νεαπόλεως πρὸς 120 Σπυρία (1805)	834	23.063	4,707	27,770	5	72,38
	ΧΡΥΣΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.						
1	Γαλλικὸν Εἰκοσάφραγκον	900-	5,806	0.6456	64,516	22	33,50
2	Γαλλικὸν Λουΐγγιον (νέον)	902	6.899	0.750	7.649	26	53,97
3	Ἀγγλ. Σουφερῖνον, ἤτοι Λίρα στερλ. 20 Σελιγγίων.	916	7,310	0.671	7,981	28	12,06
4	Τὸ ἥμισυ αὐτῆς	916	3,655	0.335	3,990	14	6,03
5	Ἰσπανικὸν τετραπλοῦν (quadrupel) (1772-1786)	893	24,095	2,887	26,982	92	69,09
6	Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ἕως 1772 - 1786	893	12.047	1,444	13 491	46	34.54
7	Τὸ τέταρτον αὐτοῦ, ἤτοι Πιστόλα, 1772 1786	893	6.023	0,722	6,745	23	17,27
8	Τὸ ὄγδοον αὐτοῦ, ἤτοι ἡμιπίστολον, 1772 - 1786	891	2,981	0.365	3,346	11	46,76
9	Τὸ 16 αὐτοῦ ἤτοι μικρὸν χρυσοῦν τάλ., 1772-1786	885	1,551	0,202	1,753	5	96,65
10	Αὐστριακὸν Σουφερίνιον (Βελγικὸν)	911	10,108	0,993	11,101	38	88,43
11	Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ	915	5.054	0.470	5,524	19	44,22
12	Αὐστριακὸν (Αὐτοκρατορικὸν) καὶ Βαυαρικὸν φλωρί	984	3,397	0.055	3,452	13	06,39
13	Ὁλλανδικὸν φλωρί	979	3,380	0,072	3,452	13	00,25
14	Ἐνετικὸν σεκίνον (Sequins)	997	3,442	0,010	3,452	13	24,09
15	Δόπια Πορτογαλλίας τῶν 12800 Ῥέϊς (διπλῆ).	915	26,196	2.433	28,629	100	60,00
16	Ἡμίσεια αὐτῆς. . . . 6400	915	13,074	1,214	14,288	50	29,30

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833.

9. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἡ ἐκποίησις ἐθνικῶν κτημάτων παντὸς εἴδους εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰς πόλεις, ἀπαγορεύεται. Πᾶσα παράβασις αὐτῆς τῆς διαταγῆς θέλει παιδεύεται αὐστηρῶς, καὶ πᾶσα ἄνευ τῆς ἰδιαιτέρας μας συγκαταθέσεως γινομένη ἐκποίησις ἐθνικοῦ κτήματος θεωρεῖται ὡς ἄκυρος.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει διατάξει περὶ τούτου τὰ δέοντα, καὶ θέλει μᾶς ὑποβάλει ὅσον ἔνεστι τάχιον, ἐντελῆ ἔκθεσιν τῶν, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος μέχρι τῆς σήμερον, γενομένων κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους ἐκποιήσεων.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη θέλει ἐμπεριλαμβάνει πρὸ πάντων
ά. Τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου ἔγεινεν ἡ ἐκποίησις,
β'. Τὴν δήλωσιν τοῦ ἐκποιηθέντος, γ'. Τὴν περιοχὴν

αὐτοῦ, δ'. Τὸν καιρὸν, καὶ ἐ. Τὸ εἶδος τῆς ἐκποιήσεως, ς'. Τὴν ἀξίαν τοῦ ἐκποιηθέντος, ζ. Τὴν τιμὴν τῆς πωλήσεως, ή. Τὰ ἄχρι τοῦδε πληρωθέντα, θ'. Τὰ εἰσέτι ὀφειλόμενα, καὶ ι. Τὸ ὄνομα τῆς Ἀρχῆς, ἥτις διέταξε τὴν ἐκποίησιν.

Ἐκθέτων τὰ ἄνωθεν ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς θέλει μᾶς καθυποβάλει τὰς ἀφορώσας τὴν ὑπόθεσιν ταύτην προτάσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 6 (18) Φεβρουαρίου 1833.

10. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὰς προτάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Δίδομεν γενικὴν ἀμνηστείαν δι' ὅλα τὰ πρὸ τῆς 23 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) τοῦ τρέχοντος ἔτους πραχθέντα πολιτικὰ ἐγκλήματα καὶ ἁμαρτήματα. Πᾶσα ἐξέτασις περὶ πολιτικῶν δοξασιῶν ἄχρι αὐτῆς τῆς ἐποχῆς ἀπαγορεύεται.

2. Ἡ παροῦσα ἀμνηστεία δεν ἐκτείνεται εἰς τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις, καθὼς καὶ εἰς ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων. Ὁ ἀδικημένος ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς καὶ ἄχρι τοῦδε, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις του, ἐκτὸς μόνον ἂν πολιτικὴ βλάβη (lèsion civile) ἦτον ἄμεσος καὶ ἀναπόφευκτος συνέπεια τῶν εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἐνεργηθεισῶν ἐχθροπραξιῶν.

3. Τὸ Ὑπουργικόν μας Συμβούλιον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 9 (21) Φεβρουαρίου 1833.

11. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ὡρισμένα παρὰ τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῆς 9 (21) Φεβρουαρίου 1833, τοῦ ἀφορῶντος τὰ κατὰ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐγκλήματα καὶ πταίσματα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς καθένα νὰ φέρῃ, χωρὶς ἰδιαίτερον ἀδείας ἔγγραφον, ὅπλα πυροβόλα, ἐκτὸς μόνον ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον λάβει τὴν ἄδειαν ταύτην κατὰ τὴν περὶ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας διαταγήν μας.

Ἰδιαίτεροι κανονισμοὶ ὁρίζουν τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς οὗτοι δύνανται νὰ φέρωσι τὰ προσδιωρισμένα πυροβόλα ὅπλα καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας των.

2. Δὲν πρέπει νὰ δίδωνται ἔγγραφα ἀδείας δι' ὁπλοφορίαν, παρὰ εἰς τοὺς τελειώσαντας τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Αἱ ἐξαιρέσεις ὁρίζονται παρὰ τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

3. Ὅποιος ἔχει τὴν ὡρισμένην ἡλικίαν, λαμβάνει ἄδειαν ὁπλοφορίας, ὅταν

α'. Ἀποδειχθῇ πραγματικὴ ἀνάγκη τοῦ νὰ ὑπερασπισθῇ ἑαυτὸν ἢ τὴν ἰδιοκτησίαν του, ἢ νὰ ἐκπληρώσῃ νόμιμα δικαιώματα,

β'. Ὅταν δοθῇ ἀξιόχρεως ἐγγύησις τοῦ νὰ μὴ κακομεταχειρισθῇ τὰ ὅπλα.

4. Οἱ δυνάμενοι νὰ ζητήσωσιν εὐλόγως τὴν ἄδειαν τῆς ὁπλοφορίας, εἶναι οἱ ἑξῆς·

α'. Οἱ ποιμένες, β'. Οἱ ὁδοιπόροι, γ'. Οἱ κυνηγοί·

Θέλομεν ἐν τοσούτῳ λάβει ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλας ἐπίσης ἀξιολόγους περιστάσεις.

Αἱ ἐπιφορτισμέναι τὴν ἔκδοσιν τῶν τοιούτων ἐγγράφων Ἀρχαὶ θέλουν πληροφορεῖσθαι, ἂν ὁ αἰτῶν τὴν ἄδειαν ὑπάγεται εἰς τὰς προλαβούσας τρεῖς περιστάσεις, εἰδὲ μὴ, ἀρνοῦνται τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς.

5. Συγχωρεῖται εἰς τοὺς νέους τοὺς ὄντας εἰς ὑπηρεσίαν ἐμπόρων, ἐπιχειρούντων ὁδοιπορίας δι' ὑποθέσεις των, καὶ ἂν ἤθελον ἔχει ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 18 ἐτῶν, ἀλλὰ μεγαλητέραν τῶν 15, νὰ λαμβάνωσιν ἄδειαν ὁπλοφορίας, ὅταν συνοδεύωσι τοὺς κυρίους των εἰς τὴν ὁδοιπορίαν.

Ἀλλ' εἰς ἕκαστον τῶν τοιούτων ἐγγράφων πρέπει νὰ σημειόνεται ἰδιαιτέρως ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης ἀδείας· οἱ δὲ κύριοί των εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν κατάχρησιν τῶν ὅπλων, ἥτις ἤθελε προέλθει ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας των τούτους.

6. Ὅσοι κατέχοντες θέσιν δημοσίαν ὑπηρετοῦσιν ἢ τὴν ἐπικράτειαν ἢ κοινότητα, ἢ ὅσοι ἔχουν εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ὑποστατικὰ ἢ ποίμνια χιλίων Δραχμῶν ἄξια, ἢ ὅσοι ἐκ τοῦ ἔργου των, ἢ ἐκ τοῦ ἐμπορίου των, ἢ ἄλλοθεν πορίζονται κατ' ἔτος 400 Δραχμῶν εἰσόδημα, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἔχοντες ἀξιόχρεων ἐγγύησιν· ὅταν δέ τις ἄλλος θέλει νὰ λάβῃ ἔγγραφον τοιαύτης ἀδείας, πρέπει νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν, ὅστις νὰ ὑπάγεται εἰς τὰς εἰρημένας τάξεις.

Δημόσιοι ὑπηρέται τῆς ἐπικρατείας ἢ κοινότητός τινος, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν σωματικῶς, οἷον κλήτορες, φύλακες, καὶ οἱ τοιοῦτοι, δεν πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἔχοντες ὑπούργημα, καὶ ἐπομένως δεν πρέπει νὰ διαλαμβάνωνται εἰς τὴν ἀνωτέρω πρώτην τάξιν, ὅθεν καὶ δίδουσιν ἐγγυητὴν, ἐκτὸς ἂν ἔχωσι κτήματα.

7. Ἡ ἔγγραφος ἐγγύησις θέλει γίνεσθαι πάντοτε παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου.

Ὅταν ὁ λαβὼν τὴν ἄδειαν, δικασθεὶς ἀποδειχθῇ ἔνοχος διὰ κατάχρησιν τῶν ὅπλων, ἢ τῆς ἀδείας, ὁ ἐγγυητὴς εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλην τὴν ἀποζημίωσιν καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

Ἡ δὲ ἀπόφασις γίνεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε παραδοθῇ διὰ τὴν γενομένην κατάχρησιν, ὁ φέρων τὴν ἄδειαν.

8. Ὅστις βλάψας ἢ ὑποκείμενα ἢ τὴν ἰδιοκτησίαν ἄλλων ὑπέπεσεν εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν καὶ δεν ἀπελύθη, τότε δύναται νὰ ζητήσῃ ἄδειαν ὁπλοφορίας, ὅταν ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει χρείαν αὐτῆς πρὸς ὑπεράσπισιν ἑαυτοῦ ἢ τῆς ἰδιοκτησίας του, καὶ ἐν ταὐτῷ δώσῃ ἐγγυητὴν ἔχοντα τὰς ἀνωτέρω ἰδιότητας.

Τὸ ἴδιον γίνεται καὶ δι' ἐκείνους ὅσοι, ἔχοντες

ἄδειαν τὴν ἔδοσαν εἰς ἄλλον, παραβαίνοντες τοὺς ὑπάρχοντας κανονισμοὺς, φυλαττομένων πάντοτε τῶν ποινῶν, αἵτινες δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς αὐτοὺς, ὡς ἐνόχους παραβάσεως τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου διατάγματος, περὶ τιμωρίας τῶν κατὰ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐγκλημάτων καὶ πταισμάτων.

9. Ὁ ἐφωδιασμένος μὲ ἄδειαν, ἔχει δικαίωμα νὰ φέρῃ πυροβόλα ὅπλα, μόνον δὲ ὅσον καιρὸν ὑπάρχει ὁ σκοπὸς, διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη ἡ ἄδεια.

10. Εἰς ἑκάστην ἄδειαν ὁπλοφορίας θέλει σημειόνεσθαι ἀκριβῶς·

α. Τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδόθη, β. Ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐδόθη, γ. Τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδόθη.

Ἡ δὲ ἄδεια νὰ ὑπογράφεται καὶ νὰ σφραγίζεται ὑπὸ τῆς ἐκδιδούσης αὐτὸ Ἀρχῆς.

11. Αἱ ἔγγραφοι ἄδειαι ἠμποροῦν νὰ δίδωνται δι᾿ ἓν ἔτος, ἐὰν δὲν ζητηθῶσι δι᾿ ὀλιγώτερον καιρὸν, ἢ ἐὰν ὁ ἀπαιτῶν τὴν ἄδειαν ἠμπορῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον τὴν ζητεῖ ἔτι συντομωτέραν.

12. Δι᾿ ἕκαστον ἔγγραφον ἀδείας, ἐκδοθὲν διὰ πλειότερον καιρὸν ἀπὸ τρεῖς μῆνας, πληρόνεται δικαίωμα τριῶν Δραχμῶν.

Ἐὰν δὲ ἐκδοθῇ μόνον διὰ τρεῖς μῆνας ἢ καὶ ὀλιγώτερον, πληρόνεται μία Δραχμή· τοῦτο δὲ τὸ δικαίωμα περᾷ εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου Ταμείου.

13. Ἡ ἔκδοσις τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς, τὰς ὁποίας, κατὰ τὸν ὑπάρχοντα ἤδη ὀργανισμὸν, ἀναπληροῦσιν οἱ Διοικηταί.

14. Ἡ ἰσχὺς ἑκάστου ἐγγράφου ἀδείας παύει α. Μὲ τὴν παρέλευσιν τοῦ καιροῦ, διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη, β. Μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἰδιοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἐπεκύρωσαν τὴν περὶ τῆς καλῆς χρήσεως τῶν ὅπλων ἐγγύησιν, ἢ μὲ τὴν παῦσιν τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως, γ. Ἐὰν συμβῇ μία τῶν δύο περιστάσεων, τῶν εἰρημένων εἰς τὸ 7 ἄρθρον.

15. Ὁ φέρων ὅπλα πυροβόλα, χωρὶς νὰ ἠμπορῇ νὰ δικαιολογηθῇ παρευθὺς περὶ τῆς ἀδείας, παρουσιάζων νόμιμον ἔγγραφον ἀδείας, φέρον τὸ ὄνομά του, παραπέμπεται εἰς τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον, καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὸ 1. ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῆς 9 (21) Φεβρουαρίου.

16. Ὅσαι Ἀρχαὶ, παρὰ τὰς εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν διατάξεις, ἐκδῶσι τοιαῦτα ἔγγραφα ἀδείας, καθυποβάλλονται εἰς πρόστιμον 10 ἕως 200 Δραχμῶν. Τὸ δὲ πρόστιμον τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν Ἀρχήν των.

17. Ὅστις μηνύσῃ παραβίασίν τινα τῶν εἰρημένων ὅρων, λαμβάνει παρὰ τοῦ μηνυθέντος, ἐὰν οὗτος ἐξελεγχθῇ καὶ καταδικασθῇ, 20 Δραχμάς.

18. Ὁ παρὼν κανονισμὸς νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἡ δὲ ἐκτέλεσίς του ἀνατίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Φεβρουαρ. (2 Μαρτίου) 183

12. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἄτακτα στρατεύματα διαλύονται.

Πᾶσαι αἱ πρὸς στρατολογίαν τοιούτων στρατευμάτων μέχρι τοῦδε δοθεῖσαι ἄδειαι λογίζονται ἄκυροι.

2. Ὅσοι μετὰ τὴν 1. Δεκεμβρίου 1831 κατετάχθησαν ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἰς τὰ Ἄτακτα στρατεύματα, ὀφείλουν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς ἑστίας καὶ οἰκογενείας των.

3. Ὅσοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται πρὸ τῆς 1 Δεκεμβρίου 1831 κατετάχθησαν εἰς τὰ Ἄτακτα στρατεύματα, εἶναι ἐλεύθεροι ἢ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς ἑστίας των, ἢ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν, κατὰ τοὺς κατωτέρω ὅρους.

4. Θέλομεν λάβει εἰς σκέψιν χωρὶς ἀναβολὴν τὰς περιστάσεις τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων, ὅσοι συναγωνιζόμενοι τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα ἐξεπλήρωσαν πιστῶς τὰ χρέη των πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ μάλιστα θέλομεν φροντίσει νὰ δοθῇ γῆ εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ἑστίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου, διὰ νὰ τὴν καλλιεργῶσιν εἰς ὄφελός των.

5. Ἐκ τῶν πρὸ τῆς 1. Δεκεμβρίου 1831 καταταχθέντων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν εἰς τὰ Ἄτακτα στρατεύματα, ὅσοι κατὰ τὸ 3. ἄρθρον θέλουν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν στρατόν μας, καταγράφονται εἰς τὸ στράτευμα τῆς γραμμῆς, ἐὰν δὲν ὑπερβαίνωσι τὰ τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐὰν ἔχωσι προσέτι τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας.

Εἰς δὲ τοὺς ἔχοντας ὑπὲρ τὰ 30 ἔτη συγχωρεῖται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ στράτευμα τῆς γραμμῆς, ἢ εἰς τὰ διοργανιζόμενα τάγματα τῶν Ἀκροβολιστῶν. Ἐὰν προτιμήσωσι τὸ πρῶτον, ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν ὅλας τὰς κατὰ τὰς ἐνεστώσας διατάξεις ἀπαιτουμένας ἰδιότητας. Ὅσοι δὲ, ἢ δι᾿ ἔλλειψιν αὐτῶν τῶν ἰδιοτήτων, ἢ ὑπερβάντες τὰ τριάκοντα ἔτη, ἐξ ἰδίας των προαιρέσεως δὲν θέλουν νὰ καταταχθῶσιν εἰς τῆς γραμμῆς τὸ στράτευμα, δύνανται νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὰ διοργανιζόμενα τάγματα τῶν Ἀκροβολιστῶν.

6. Πάντες οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῶν ὑπαρχόντων Ἀτάκτων σωμάτων, χρεωστοῦν ἐντὸς 48 ὡρῶν τὸ πολὺ, ἀφοῦ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διάταγμα, νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ τμήματος, ὅπου διατρίβουσι κατὰ τὸ παρὸν, ἢ, ὅπου Διοικητὴς δὲν ὑπάρχει, ἐνώπιον τοῦ ἐνεργοῦντος τὰ διοικητικὰ χρέη.

Αὗται αἱ Ἀρχαὶ θέλουν γράψει εἰς ἰδιαίτερον γενικὸν κατάλογον, ά. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον, β΄. Τὴν πατρίδα, γ΄. Τὴν ἡλικίαν, δ΄. Τὴν τάξιν τῶν γονέων, έ. Τὴν τέχνην, ς΄. Τὰ κατὰ τὴν περιουσίαν, ζ΄. Τὸν τόπον τῆς ἐνεστώσης διαμονῆς, ή. Τὸν χρόνον, καθ' ὃν κατεγράφη εἰς τὰ ἄτακτα σώματα, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας μὲ σημείωσιν τῶν διακοπῶν της, θ΄. Τὸ ὄνομα τοῦ ὀπλαρχηγοῦ ἢ τῶν ὀπλαρχηγῶν, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ὁποίων ἦτον, τέλος ί. Εἰς τοὺς πρὸ τῆς πρώτης Δεκεμβρίου 1831 καταταχθέντας, τὴν εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 5 ἐπιτρεπομένην ἐκλογήν.

Τούτου τοῦ καταλόγου θέλουν δώσει εἰς ἕνα ἕκαστον μίαν περίληψιν, καὶ ἓν διαβατήριον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειωθῇ ἀκριβέστατα, ά. Ὁ τόπος, ὅπου θέλει ὑπάγει, β΄. Ὁ δρόμος, τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ κάμῃ, γ΄. Οἱ σταθμοὶ, ὅπου θέλει διανυκτερεύσει καὶ δ΄. Ἡ περίθαλψις, τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ λάβῃ εἰς τοὺς σταθμοὺς ἀπὸ τὰς κοινότητας δι' ἀποδεικτικοῦ.

7. Ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ὑπάγῃ ἕκαστος ὑπαξιωματικὸς καὶ στρατιώτης τῶν ἐνεστώτων Ἀτάκτων σωμάτων, θέλει προσδιορισθῇ σταθερῶς, κατὰ τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος διατάγματος. Ὅθεν στέλλονται διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ

ά. Οἱ μετὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου 1831 καταταχθέντες, εἰς τὰς ἑστίας των,

β΄. Οἱ εἰς τὸν στρατὸν μας μεταβαίνοντες, εἰς τοὺς κατωτέρω προσδιοριζομένους τόπους τῆς συναθροίσεως.

8. Ἕκαστος ὑπαξιωματικὸς καὶ στρατιώτης τῶν ἀτάκτων σωμάτων, ἀφ' οὗ λάβῃ τὸ διαβατήριον καὶ τὴν περίληψιν ἐκ τοῦ καταλόγου, θέλει κινήσει τὸ πολὺ ἐντὸς 24 ὡρῶν διὰ τὸ διωρισμένον μέρος, καὶ χωρὶς ἀργοπορίαν θέλει ὑπάγει εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον.

Ἅμα φθάσῃ, θέλει παραδώσει τὸ διαβατήριον καὶ τὴν περίληψιν ἐκ τοῦ καταλόγου, εἰμὲν ἐπιστρέφει εἰς τὴν πατρίδα του, εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ τὸν Τοποτηρητὴν, εἰδὲ μεταβαίνει εἰς τὸν στρατόν μας, εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τὰς οὔσας εἰς τοὺς τόπους τῆς συναθροίσεως.

9. Κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν λαμβάνει καθημερινῶς ἡμισείαν ὀκὰν ἀλεύρου, καὶ τὸ κατάλυμα διὰ τὴν διανυκτέρευσιν εἰς τὸν σταθμόν.

10. Ἕκαστος ὑπαξιωματικὸς καὶ ἁπλοῦς στρατιώτης τῶν Ἀτάκτων στρατευμάτων, ὅστις ἔχει ἐθνικὰ ὅπλα, ὑποχρεοῦται νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ παρουσιασθῇ, κατὰ τὸ ἄρθρον 6, πολιτικὸν ὑπάλληλον.

Τὰ ὅπλα ταῦτα θέλουν σταλῇ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ὁπλοθήκην τοῦ Ναυπλίου.

11. Ὅσοι τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τῶν Ἀτάκτων σωμάτων ἔχουσιν ἰδιόκτητα ὅπλα, συγχωρεῖται νὰ τὰ συμπεριλάβωσιν εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον, τὸν σημειωμένον εἰς τὸ διαβατήριον. Τὸ διαβατήριον θέλει ἐπέχει, ὡς πρὸς τὰ πυροβόλα ὅπλα, τὸν τόπον τῶν παρὰ τοῦ διατάγματος τῆς 7 (19) Φεβρουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους ἀπαιτουμένων ἀποδεικτικῶν ἀδείας.

12. Διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 μεταβαίνοντας εἰς τὸν στρατόν μας ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῶν Ἀτάκτων στρατευμάτων, διορίζονται οἱ ἑξῆς τόποι πρὸς συνάθροισιν·

ά. Ἀχαΐα καὶ Ἀλιτσελεπῆ, διὰ τοὺς κατὰ τὸ παρὸν εὑρισκομένους εἰς τὴν Πελοπόννησον,

β΄. Ἐλευσὶς, διὰ τοὺς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα,

γ΄. Βοχῶρι καὶ Γαλατᾶς, διὰ τοὺς εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα.

13. Εἰς ἕκαστον τούτων τῶν τόπων τῆς συναθροίσεως θέλει συστηθῇ ἀπὸ ἡμᾶς μία ἐπιτροπή. Αὕτη χρεωστεῖ νὰ σημειοῖ ἀκριβῶς τὰ διαβατήρια καὶ τὰς περιλήψεις τοῦ καταλόγου, ὡς καὶ τὰ ὅπλα τῶν ἐλθόντων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, νὰ ἐπιθεωρῇ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς μὲν καταγραφομένους εἰς τῆς γραμμῆς τὸ στράτευμα, νὰ διευθύνῃ εἰς τὰ μέρη, ὅπου διαμένουν τὰ ἀνήκοντα στρατεύματα, τοὺς δὲ ἁρμοδίους διὰ τὰ τάγματα τῶν Ἀκροβολιστῶν, ἀφ' οὗ σημειώσῃ εἰς ἰδιαίτερον Μητρῶον, νὰ τοὺς διευθύνῃ πρὸς τὰ ἀνήκοντα τάγματα καὶ τοὺς λόχους.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν θέλουν λάβει παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀποδεικτικὰ διὰ τὴν ὁδοιπορίαν, εἰς τὰ ὁποῖα θέλει σημειωθῇ ἀκριβῶς ά. Ὁ τόπος, ὅπου ὑπάγει ὁ φέρων τὸ ἀποδεικτικὸν, β΄. Ὁ δρόμος, τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ κάμῃ, γ΄. Οἱ σταθμοὶ, ὅπου θέλει διανυκτερεύσει, καὶ δ΄. Ἡ περίθαλψις, τὴν ὁποίαν θέλει λάβει ἐκεῖ δι' ἀποδεικτικοῦ.

Τὰ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν δίδονται κατὰ τὸ ἄρθρον 9.

14. Τὰ διδόμενα εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων Ἀτάκτων στρατευμάτων, ἀπερχομένους εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον, θέλουν ἀναπληρωθῇ κατὰ τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς. Ὅθεν οἱ Διοικηταὶ καὶ Τοποτηρηταὶ, ἀφ' οὗ συνάξωσι τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν κοινοτήτων τῶν τμημάτων των, πρέπει νὰ καταστρώσωσι τοὺς λογαριασμοὺς, καὶ νὰ διευθύνωσιν ἀμφότερα πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἀπαιτουμένων ποσοτήτων θέλει γίνει ἄνευ ἀναβολῆς ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ Ταμείου.

15. Πάντες οἱ Διοικηταὶ καὶ Τοποτηρηταὶ, ἀφ' οὗ τελειώσωσι τοὺς κατὰ τὸ Ἄρθ. 6 καταλόγους, θέλουν τοὺς στείλει πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἐπισυνάπτοντες καὶ τὸν κατάλογον τῶν κατὰ τὸ Ἄρθ. 10 εἰς αὐτοὺς παραδοθέντων ὅπλων, ἢ, ἂν δὲν παρεδόθησαν, τὴν περὶ τούτου σημείωσιν.

Αἱ συνιστάμεναι ἐπιτροπαὶ εἰς τοὺς τόπους τῆς συναθροίσεως, χρεωστοῦν νὰ διευθύνωσι περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τὸ Ἄρθρ. 13 εἰς αὐτοὺς ἐπι-

τρεπομένων χρεῶν, ἀκριβῆ ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ὁμοῦ μὲ κατάλογον τῶν παραδοθέντων ὅπλων καὶ μὲ τὰ Μητρῷα τῶν ἐπιθεωρηθέντων στατευμάτων.

16. Πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ὑπαρχόντων Ἀτάκτων στρατευμάτων, οἵτινες εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν ταγμάτων τῶν Ἀκροβολιστῶν καὶ εἰς τοὺς κατὰ τοῦτο γινομένους διορισμοὺς, δὲν ὀνομάζονται, εἶναι ἐν ἀργείᾳ προσωρινῶς.

Οὗτοι ὀφείλουν νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον μιᾶς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν θέλομεν συστήσει χωρὶς ἀναβολὴν ἀπὸ ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς τῶν εἰρημένων στρατευμάτων εἰς Ναύπλιον, καὶ νὰ καθυποβάλωσι τὰς ἀποδείξεις περὶ τῶν προσωπικῶν των περιστάσεων, ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκδουλεύσεων πρὸς τὴν πατρίδα· μετὰ ταῦτα θέλουν ἐπιστρέψει εἰς τὰς κατοικίας των καὶ περιμένει τὰς ἀποφάσεις καὶ καταλλήλους διαταγὰς, τὰς ὁποίας θέλομεν ἐγκρίνει, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπιτροπῆς.

17. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται τῶν Ἀτάκτων στρατευμάτων, οἵτινες ἢ δὲν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς ἑστίας των κατὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 διαλαμβανομένας περιπτώσεις, ἢ δὲν ἔρχονται εἰς τοὺς τόπους τῆς συναθροίσεως κατὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 5 σημειωμένας προϋποθέσεις, ἢ τέλος δὲν ὑπάγουσιν εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 προσδιοριζομένους ἀπὸ τὰς ἐπιτροπὰς τῆς ἐπιθεωρήσεως τόπους, ἀλλὰ περιπλανῶνται, καθὼς καὶ οἱ ἐκκλίνοντες τῆς προσδιωρισμένης ὁδοῦ, ἢ οἱ μὴ ἐξακολουθοῦντες αὐτὴν ἀδιακόπως καὶ κατὰ τοὺς ἀποφασισμένους σταθμοὺς (οἰκονάκια), ἐκτὸς ἀσθενείας, θέλουν τιμωρηθῆ μὲ φυλακὴν 3 ἕως 8 ἡμερῶν, καὶ ἔπειτα θέλουν μετακομισθῆ εἰς τὰς ἑστίας των, ἤ, ἐὰν ἦναι ξένοι, ἐκτὸς τῶν ὁρίων.

Ὅταν συλλαμβάνωνται τοιοῦτοι Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἰς τὰς ῥηθείσας περιπτώσεις μὲ ὅπλα πυροβόλα, ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 15 τοῦ τῆς 18 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) τοῦ τρέχοντος ἔτους διατάγματος περὶ τῶν ἐνδεικτικῶν τῆς διὸπλοφορίαν ἀδείας.

18. Οἱ ἀξιωματικοὶ, οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται τῶν ὑπαρχόντων Ἀτάκτων στρατευμάτων, οἵτινες δὲν ἤθελον διαλυθῆ εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, καταδιώκονται κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τῶν ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου ποινικῶν μας διατάξεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ κατὰ τῆς δημοσίας ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους ἐγκλήματα καὶ πταίσματα.

Ὡσαύτως τιμωροῦνται αὐστηρῶς μὲ τὰς κατὰ νόμον ποινὰς ὅσοι γίνονται ἔνοχοι ἄλλων ἐγκλημάτων ἢ πταισμάτων, ἀπηγορευμένων ἀπὸ τὰς εἰρημένας διατάξεις ἢ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ποινικοὺς νόμους.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, καθόσον ἀνήκει εἰς ἕκαστον αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 (14) Μαρτίου 1833.

13 ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Τὰ μέχρι τῆς σήμερον ὑπάρχοντα εἰς Ἑλλάδα τακτικὰ σώματα μὲ ὅλας τὰς ἀνηκούσας εἰς αὐτὰ Ἀρχὰς διαλύονται, καὶ ὅλοι οἱ στρατιῶται αὐτῶν μετατίθενται εἰς τὸ νεωστὶ ὀργανιζόμενον στράτευμα.

2. Τὸ κατὰ ξηρὰν στράτευμα θέλει σχηματίζεται ἀπὸ ὀκτὼ πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς, τὰ ὁποῖα θέλουν προσονομάζεσθαι διὰ τῶν Ἀριθμῶν 1 ἕως 8. Ἓν Σύνταγμα λογχοφόρων Ἱππέων, ἓξ Λόχους Πυροβολικοῦ, Ἀρ. 1 ἕως 6, ἕνα Λόχον Ζευγιτῶν, ἕνα Λόχον Τεχνιτῶν, καὶ ἕνα Λόχον Μηχανικοῦ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν, μὲ Δύο Λόχους Σκαπανέων πρὸς κατασκευὴν τῶν στρατιωτικῶν οἰκοδομήσεων, δρόμων καὶ γεφυρῶν, μὲ Ἀρ. 1 καὶ 2.

3. Ἡ δύναμις αὐτῶν θέλει εἶναι

Α΄. Ἑνὸς πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς,

α΄). Οἱ Ἐπιτελεῖς.

1 Ταγματάρχης, 1 Ὑπασπιστὴς τοῦ τάγματος (Ὑπολοχαγὸς), 1 Λοχαγὸς τοῦ ἱματισμοῦ καὶ ὁπλισμοῦ, 1 Καταλυματίας, 1 Ἰατρὸς Α΄. τάξεως, 1 Ἰατρὸς Β΄. τάξεως, 1 Ἀνθυπασπιστὴς κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τοῦ Ἐπιλοχίου, 1 Ἀρχιτυμπανιστής· καὶ

β΄). Ἓξ Λόχοι, ἤτοι

1 Ἐπιλέκτων, α΄. τοῦ Κέντρου, β΄. τοῦ Κέντρου, γ΄. τοῦ Κέντρου, δ΄. τοῦ Κέντρου καὶ 1 Εὐζώνων·

Ἕκαστος Λόχος τάττεται κατὰ τὴν διαληφθεῖσαν τάξιν ἀπὸ τὸ δεξιὸν εἰς τὸ ἀριστερὸν, καὶ θέλει ἔχει τὴν ἀκόλουθον δύναμιν.

1 Λοχαγὸν, 1 Ὑπολοχαγὸν, 1 Ἀνθυπολοχαγὸν, 1 Ἐπιλοχίαν, 3 Λοχίας, 8 Δεκανεῖς, 3 Τυμπανιστὰς (εἰς τὸν Λόχον τῶν Εὐζώνων Σαλπιγκτὰς), 2 Ξυλουργοὺς, 100 ἁπλοῦς στρατιώτας, 120 ἐν ὅλοις.

Β΄. Τὸ Ἱππικὸν Σύνταγμα, ἀπὸ

α.) Ἐπιτελεῖς·

1 Συνταγματάρχην, 3 Μοιράρχους, 1 Ὑπασπιστὴν τοῦ Συντάγματος (Ὑπολοχαγὸν), 1 Λοχαγὸν τοῦ ἱματισμοῦ, ὁπλισμοῦ, καὶ ἱπποσκευῆς 1 Καταλυματίαν, 1 Ἰατρὸν Α΄. τάξεως, 2 Ἰατροὺς Β΄. τάξεως, 1 Ἱππιατρὸν, 3 Ἀνθυπασπιστὰς κατὰ τὸν βαθμὸν ἀνωτέρους τοῦ Ἐπιλοχίου 1 Ἀρχισαλπιγκτήν· καὶ

β΄.) Ἓξ Ἴλας, ἑκάστη αὐτῶν ἀπὸ

1 Λοχαγὸν, 1 Ὑπολοχαγὸν, 2 Ἀνθυπολοχαγοὺς, 1 Ἐπιλοχίαν, 3 Λοχίας, 8 Δεκανεῖς, 3 Σαλ

κιγκτάς, 1 Πεταλωτὴν, 1 Σαγματοποιὸν, καὶ 90 Ἁπλοῦς Ἱππεῖς, 111 τὸ ὅλον μὲ 111 ἵππους τῆς ὑπηρεσίας.

Γ'. Εἷς Λόχος Πυροβολικοῦ, συνίσταται ἀπὸ

1 Λοχαγὸν, Διοικητὴν τοῦ Λόχου, 1 Δεύτερον Λοχαγὸν, 1 Ὑπολοχαγὸν, 1 Ἀνθυπολοχαγὸν, 1 Ἐπιλοχίαν, 4 Λοχίας, 8 Δεκανεῖς, 12 Πυροτεχνίτας, 24 Πυροβολιστὰς Α'. τάξεως, 40 Πυροβολιστὰς Β'. τάξεως, 3 Σιδηρουργοὺς, 1 Ἁμαξοποιὸν, 3 Σαλπιγκτὰς, 100 ἐν ὅλοις.

Δ'. Εἷς Λόχος Ζευγιτῶν ἀπὸ

1 Λοχαγὸν, 1 Ὑπολοχαγὸν, 2 Ἀνθυπολοχαγοὺς, 1 Ἐπιλοχίαν, 4 Λοχίας, 8 Δεκανεῖς, (Ἐκ τῶν ὑπαξιωματικῶν τούτων προσδιορίζει ἕνα ὁ Λοχαγὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τοῦ Σιτιστοῦ.) 4 Πεταλωτὰς, 2 Σαγματοποιοὺς, 100 Ἁπλοῦς Ζευγίτας, 3 Σαλπιγκτὰς, 126 ἐν ὅλοις μὲ τοὺς ἀναγκαίους ἵππους καὶ φορτηγά.

Ε'. Εἷς Λόχος τεχνιτῶν, περιέχει·

1 Λοχαγὸν, Διοικητὴν τοῦ Λόχου, 1 Ὑπολοχαγὸν, 3 Ἀνθυπολοχαγοὺς, 5 Ἀρχιτεχνίτας (ἰσοτίμους τῶν Ἀνθυπασπιστῶν), 1 Ἐπιλοχίαν, 8 Λοχίας, 10 Δεκανεῖς, 3 Σαλπιγκτὰς, 50 Τεχνίτας Α'. κλάσεως, 50 τεχνίτας Β'. κλάσεως, 132. ἐν ὅλοις.

ϛ'. Εἷς Λόχος Σκαπανέων, συνίσταται ἀπὸ

1 Λοχαγὸν Διοικητὴν τοῦ Λόχου, 1 Δεύτερον Λοχαγὸν, 1 Ὑπολοχαγὸν, 1 Ἀνθυπολοχαγὸν, 1 Ἐπιλοχίαν, 6 Λοχίας, 12 Δεκανεῖς, 30 Σκαπανεῖς ά. τάξεως, 30 Σκαπανεῖς 6'. τάξεως, 3 Σαλπιγκτὰς, 86 ἐν ὅλοις.

4. Ἐκτὸς τῆς τακτικῆς ταύτης μορφώσεως τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, θεωρουμένων τῶν ἐνεστουσῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, θέλει διαταχθῇ ὁ σχηματισμὸς ταγμάτων Ἀκροβολιστῶν, περὶ τοῦ ὁποίου θέλει δοθῇ ἰδιαιτέρα διάταξις.

5. Ὁ κανονισμὸς περὶ σχηματισμοῦ τῶν στρατευμάτων τοῦ Ναυτικοῦ κεῖται ὑπ' ὄψιν, καὶ θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρα περὶ τούτου διάταξις.

6. Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ στρατοῦ θέλει γένει κατὰ τάγματα, Ἴλας καὶ Λόχους· καὶ ἀφοῦ συμπληρωθῇ εἰς ἀριθμὸς, θέλει ἀρχίσει νέος, μέχρι τέλους τοῦ ὅλου σχηματισμοῦ.

7. Ὁ ἡμέτερος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ θέλει ἐκλέγει τοὺς Ὑπαξιωματικοὺς, καὶ Τυμπανιστὰς, ἢ Σαλπιγκτὰς, οἵτινες θέλουν καταταχθῇ εἰς τὰ διαληφθέντα σώματα, καὶ θέλει διανέμει τοὺς στρατιώτας κατὰ τὸ εἶδος τῶν ὅπλων, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ.

8. Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἰλῶν καὶ Λόχων θέλουν διορισθῇ ἄξιοι πρὸς τοῦτο Ὑπαξιωματικοί.

9. Ὅσοι Ὑπαξιωματικοὶ καὶ Τυμπανισταὶ ἢ Σαλπιγκταὶ ὅλων τῶν ὅπλων δὲν καταταχθοῦν εἰς τὸ νέον ὀργανιζόμενον σῶμα, ἀνίσως δὲν προκρίνουν νὰ ἔμβουν εἰς αὐτὸ ὡς ἁπλοῖ στρατιῶται, θέλουν σχηματίσει ἕνα λόχον ὀνόματι, Λόχος γυμνάσεως τῶν Ὑπαξιωματικῶν, ὅστις θέλει ἑνωθῇ προσωρινῶς μὲ τὴν στρατιωτικὴν μουσικήν.

Ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ Λόχου τούτου εἶναι ἡ ἐντελὴς ἐκπαίδευσις τῶν Ὑπαξιωματικῶν εἰς τὰς γυμνάσεις, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ στρατιωτικὴν πειθαρχίαν.

10. Τὰ ἀναγκαῖα ὅπλα, ἐνδύματα, ἀποσκευαὶ, σκεύη τοῦ στρατωνισμοῦ κτλ. διὰ τὰ συστηνόμενα βασιλικὰ στρατεύματα, καὶ διὰ τὸν Λόχον τῶν Ὑπαξιωματικῶν, θέλουν ληφθῇ ἀπὸ τὰ διαλυόμενα τακτικὰ σώματα· τὰ ἐπίλοιπα θέλουν χορηγηθῇ δι' ἀποδεικτικῶν, δηλ. τὰ ὅπλα, ἀπὸ τὴν ἐν Ναυπλίῳ διεύθυνσιν τοῦ Πυροβολικοῦ, τὰ ἐνδύματα καὶ ἡ λοιπὴ ἀποσκευὴ, ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ ἱματισμοῦ.

11. Ὅσοι τεχνῖται καὶ μαθηταὶ τοῦ διαλυομένου Λόχου τῶν τεχνιτῶν εἶναι ἱκανοὶ νὰ ὑπηρετήσουν, θέλουν καταταχθῇ εἰς τὸν ἡμέτερον Βασιλικὸν Λόχον τῶν τεχνιτῶν, καὶ θέλουν ἀπολαμβάνει τὴν αὐτὴν πληρωμὴν καὶ τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα καὶ οἱ λοιποὶ τεχνῖται καὶ μαθηταὶ τοῦ διαληφθέντος Λόχου.

Περὶ τῶν Ὑπαξιωματικῶν τοῦ διαλυομένου Λόχου τῶν τεχνιτῶν θέλει καταστρωθῇ ἀναφορὰ ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τοῦ ἡμετέρου Λόχου τῶν τεχνιτῶν, ἂν ἠμποροῦν νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν Λόχον, καὶ μὲ ποῖον βαθμὸν, καὶ ἀνίσως δὲν ἦναι ἱκανοὶ διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαξιωματικοῦ, ἂν ἐπιθυμοῦν, νὰ ἔμβωσιν εἰς αὐτὸν ὡς ἁπλοῖ τεχνῖται.

12. Ἡ μέχρι τοῦδε διεύθυνσις τοῦ πυροβολικοῦ παύει, καὶ ἑνόνεται κατὰ τὸ παρὸν μὲ τὴν διοίκησιν τοῦ ἡμετέρου Λόχου τῶν τεχνιτῶν. Περὶ ὑπηρεσίας, ἐργασιῶν, καὶ ἐν ἐνεργείᾳ θέσεως τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων Ἀξιωματικῶν περιμένομεν πληροφορίας.

13. Οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι τῆς Κεντρικῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς, καὶ τοῦ Λόχου τῶν Απομάχων, διαφυλάττουν προσωρινῶς τὰς μέχρι τοῦδε θέσεις των.

14. Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἐπισκευὴ, καὶ ὁ ὁπλισμὸς, τὰ ὁποῖα θέλουν φέρει τὰ ἡμέτερα Βασιλικὰ στρατεύματα, διατάττονται κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον Α'. παράρτημα· ἡ δὲ μισθοδοσία, ἡ τροφοδοσία καὶ λοιπὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἀπονέμονται εἰς τὸν ἡμέτερον Βασιλικὸν στρατὸν, προσδιορίζονται κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον Β.

15. Οἱ μισθοὶ τῶν ἡμετέρων Ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζονται εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἠμποροῦν νὰ χρησιμεύουν ὡς ἱκανὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς πιστῶς ὑπηρετοῦντας καὶ ἐκτελοῦντας μὲ ζῆλον τὰ χρέη των, καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι βέβαιος τῆς ἡμετέρας Βασιλικῆς εὐνοίας, καθόσον ἀκολουθεῖ εὐσυνειδότως καὶ ἐνθέρμως τὴν σειρὰν τῶν χρεῶν του.

Ἐκ τοὐναντίου ὅμως, ἡ ἡμετέρα θετικὴ θέλησις εἶναι νὰ μὴ εὑρίσκεται εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἡμετέρου

Βασιλικοῦ στρατοῦ κἀνεὶς Ἀξιωματικὸς ἢ ὑπάλληλος, ὅστις παραμελεῖ καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον τὸ χρέος του ἢ τοὺς νόμους τῆς τιμῆς· ἀπόκειται λοιπὸν εἰς ἡμᾶς τὸ νὰ καταστήσωμεν ἕκαστον αὐτῶν ὑπόλογον, καὶ, χρείας τυχούσης, τὸ ν' ἀπομακρύνηται ἀπὸ τὸν στρατόν.

16. Ὁ διορισμὸς τῶν Ἀξιωματικῶν θέλει θεμελιοῦται εἰς τὸ ἑξῆς εἰς αὐστηρὰς ἐξετάσεις τῆς ἱκανότητος καὶ ἁρμοδιότητος αὐτῶν.

17. Ὁ ἡμέτερος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς θέλει καταστήσει καὶ καθυποβάλει ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ἀκριβὲς Μητρῷον τοῦ ἡμετέρου Βασιλικοῦ στρατοῦ, τοῦ Φρουραρχείου, τῆς ἐν Ναυπλίῳ διευθύνσεως τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ Μηχανικοῦ, τοῦ Λόχου τῶν Ὑπαξιωματικῶν τῆς Κεντρικῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς, τοῦ Λόχου τῶν Ἀπομάχων καὶ τῶν στρατιωτικῶν Νοσοκομείων.

Τοὺς κατὰ τὰ διάφορα σώματα καὶ τὰς διαληφθείσας θέσεις διωρισμένους Ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαλλήλους θέλει ὑποχρεώσει καὶ ὁρκώσει εἰς τὴν ἡμετέραν ὑπηρεσίαν ὁ αὐτὸς Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς, καὶ θέλει καθυποβάλει ὑπ' ὄψιν μας τὸ περὶ τούτου πρωτόκολλον.

Ὁ ἡμέτερος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς θέλει ὁρκώσει ὡσαύτως μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐπισημότητα τὰ ἡμέτερα στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα διὰ τὴν ἡμετέραν βασιλικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ θέλει συνθέσει πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει καθυποβάλει ὑπ' ὄψιν μας.

18. Ὅσοι Ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι δὲν καταταχθοῦν εἰς τὰ ἡμέτερα Βασιλικὰ στρατεύματα, ἢ δὲν εἶναι εἰς θέσεις ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ τὸ 13 ἄρθρον, θέλουν μένει διαθέσιμοι μὲ τὸν μὴ ἐν ἐνεργείᾳ μισθὸν, καθόσον ἔχουν τοιοῦτον δικαίωμα διὰ προλαβούσας των ἐκδουλεύσεις, ἕως ὅτου νὰ καταταχθῶσι πάλιν.

Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὰ παρελθόντα ἔτη ἔγειναν εἰς τὸ τακτικὸν σῶμα μὴ ἀνάλογοι καὶ κατὰ μέρος ἀκανόνιστοι προβιβασμοὶ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ Εὐρωπαϊκὰ στρατεύματα, πρέπει νὰ διορισθῇ ἄνευ ἀναβολῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἡμετέρου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατοῦ, ἀμερόληπτος ἐπιτροπὴ, ἥτις νὰ ἐξετάσῃ τὰ δικαιώματα ἑκάστου τῶν ἐν ἀργίᾳ εὑρισκομένων Ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων, βάσιν ἔχουσα τὰ διορίζοντα αὐτοὺς διπλώματα ἢ ψηφίσματα, καὶ θέλει καθυποβληθῇ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ἀναφορὰ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, καὶ ἑπομένως θέλομεν ἀποφασίσει περὶ βαθμῶν, καὶ περὶ τῶν ἀναλόγων μισθῶν τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων.

19. Ἐπιτρέπομεν διὰ τοῦ παρόντος νὰ καταταχθῶσιν ἐθελονταὶ εἰς τὰ ἡμέτερα πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς, εἰς τὸ Ἱππικὸν λογχοφόρον Σύνταγμα, καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους Λόχους τοῦ Πυροβολικοῦ, καὶ τῶν Ζευγιτῶν, νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς τετραετῆ ὑπηρεσίαν, καὶ νὰ ὁρκωθῶσιν.

Συγχρόνως ἀποφασίζομεν, οἱ καταταττόμενοι ἐθελονταὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνωσι τὴν ἡλικίαν τῶν τριάκοντα ἐτῶν, νὰ ἦναι ἐντελῶς ἁρμόδιοι εἰς ὑπηρεσίαν, ἀνύπανδροι, καὶ τοὐλάχιστον νὰ ἦναι ὑψηλοὶ 1,57 Γαλλικοῦ μέτρου εἰς τὸ πεζικὸν καὶ εἰς τοὺς ζευγίτας τοῦ πυροβολικοῦ, 1,62 εἰς τὸ ἱππικὸν, καὶ 1,73 εἰς τὸ πυροβολικόν.

20. Εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ πεζικοῦ, ἱππικοῦ, καὶ πυροβολικοῦ θέλουν ἀκολουθοῦνται κατὰ τὸ παρὸν τὰ πρὸ καιροῦ εἰσαχθέντα διατάγματα καὶ κανονισμοί.

21. Διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὰς ποινὰς διαμένουν κατὰ τὸ παρὸν δι' ὅλα τὰ σώματα τοῦ ἡμετέρου ςρατοῦ αἱ ἐν ἐνεργείᾳ πρὸ καιροῦ εἰσαχθεῖσαι ποιναὶ, καὶ θέλει διατηρεῖται ἡ δυνατὴ ἀκρίβεια εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

22. Διὰ τὰ ἀποβλέποντα ἀντικείμενα τὴν ςρατονομίαν καὶ λογιστικότητα θέλουν διαμένει προσωρινῶς εἰς χρῆσιν τῶν ἡμετέρων Βασιλικῶν στρατευμάτων καὶ Ἀρχῶν οἱ μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντες κανονισμοὶ εἰς τὸ τακτικὸν σῶμα, καθόσον αὐτοὶ δὲν ἀναιροῦνται διὰ τῶν προλαβόντων ἄρθρων.

Ἡ ἡμετέρα παροῦσα διάταξις θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἡμετέρας ἐπισήμου Ἐφημερίδος, καὶ θέλει ἐνεργηθῆ κατ' ἀκρίβειαν διὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ναύπλιον, 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1833.

14. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἡ διοίκησις τοῦ ἡμετέρου συντάγματος τῶν λογχοφόρων ἱππέων δίδεται εἰς τὸν ὑπὸ τὰς διαταγάς μας εὑρισκόμενον Βασιλικὸν Βαυαρικὸν Ταγματάρχην Βαρῶνον Πφάϊλ Σαρφενστάϊν, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποσυνταγματάρχου· ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ διορίζονται·

1 Ὑπασπιστὴς τοῦ συντάγματος κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ συντάγματος, 1 Καταλυματίας τοῦ Συντάγμ., ὁ Λοχαγὸς Βελλῖνος, 1 Ἰατρὸς τοῦ Συντάγμ. ὁ Βορμὰν, 1 Ἰατρὸς β'. τάξεως, 1 Ἰατρὸς τοῦ Τάγματος, ά. 1 Ὑπο-Ἰατρὸς, β'. 1 Ὑπὸ Ἰατρὸς, 1 Ἱππιατρὸς, ὁ Χόρς.

1η. Μοῖρα,

1η. Ἴλη,—1 Λοχαγὸς, ὁ Σάφφερλιγγ, 1 Ὑπολοχαγὸς, ὁ Βαρῶνος Βρύσσελε, ά. Ἀνθυπολοχαγὸς, ὁ Σμόλγε, β'. Ἀνθυπολοχαγὸς ὁ Βούχολδ.

Περὶ τοῦ περαιτέρω σχηματισμοῦ καὶ συμπληρώσεως τῆς μοίρας ταύτης θέλει γίνει μερικωτέρα διάταξις μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἐν Βαυαρίᾳ συλλεγομένων στρατευμάτων διὰ τὴν ἡμετέραν ὑπηρεσίαν.

2α. Μοῖρα,

3η. Ἴλη,—1 Λοχαγὸς, ὁ Καλογερόπουλος, 1 Ὑπολοχαγὸς, ὁ Πινιώ, άος. Ἀνθυπολοχαγὸς, ὁ Σπυρ. Παπαδάκης, 2ος. Ἀνθυπολοχαγὸς ὁ Κόκκινος.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ σαλπιγκταὶ καὶ ἁπλοῖ ἱππεῖς θέλουν καταταχθῆ εἰς τὴν Ἴλην ταύτην διὰ διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐκ τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ σῶμα.

Τὸ Μητρῷον τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἵππων θέλει καταστρωθῆ ἀμέσως μὲ ἀκρίβειαν καὶ θέλει διατηρεῖται μὲ ἐπιμέλειαν. Εὐθὺς ὅπου ἡ τρίτη Ἴλη συμπληρωθῇ εἰς στρατιώτας καὶ ἵππους, θέλει ἀρχίσει ὁ σχηματισμὸς τῆς 4ης.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἱππικοῦ, οἱ ὁποῖοι δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν διαληφθέντα σχηματισμὸν, μένουν διαθέσιμοι, καὶ θέλουν λαμβάνει τὸν μὴ ἐν ἐνεργείᾳ μισθόν.

Ὁ ἡμέτερος ἀρχηγὸς τοῦ Συντάγματος θέλει προτείνει εὐσυνειδότως μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων καὶ τῶν μὴ καταταχθέντων ὑπαξιωματικῶν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν γύμνασιν καὶ ἱππασίαν θέλουν φανῆ ἄξιοι τούτου διὰ τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἱκανότητός των, διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς 4ης. Ἴλης, καὶ νὰ σημειόνῃ ἐν ταὐτῷ μεταξὺ τῶν ἤδη κατατεταγμένων ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, διὰ τῆς ἐλλείψεως εἰς τὰς διαληφθείσας ἰδιότητας, πρέπει νὰ ἀποβληθῶσι.

Ὅλοι οἱ Ἀξιωματικοὶ, Ὑπαξιωματικοὶ καὶ Ἱππεῖς πρέπει νὰ κάμνουν τὸν ὅρκον μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐπισημότητα καὶ νὰ καθυποβάλλουν, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀξιωματικοὶ, τὰ δικαιώματά των, καὶ τὰ ἀνὰ χεῖράς των διπλώματα καὶ ψηφίσματα εἰς τὴν διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν κατὰ τὴν 9ην τοῦ ἱσταμένου μηνός.

Περὶ θέσεων τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν εἰς τὸν ἑπόμενον ἐντελῆ ὀργανισμὸν τοῦ συντάγματος ἢ τῶν ἰδιαιτέρων μοιρῶν αὐτοῦ, θέλουν καθυποβάλλει ὑπ' ὄψιν μας ἀναφορὰς καὶ πληροφορίας περὶ τούτων ὁ ἡμέτερος ἀρχηγὸς τοῦ Συντάγματος καὶ ὁ ἡμέτερος γενικὸς ἐπιθεωρητὴς διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ σχηματισμὸς τοῦ Συντάγματος γίνεται εἰς Ἄργος.

Ὁ Μοίραρχος Τουρὲτ θέλει μένει μέχρι νεωτέρας διαταγῆς πρόεδρος τοῦ οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συντάγματος.

Ναύπλιον, τῇ 28 Φεβρουαρίου (12 Μαρτίου) 1833.

15. ΟΘΩΝ κτλ.

Ὁ Λόχος τῶν Ζευγιτῶν πρέπει νὰ σχηματισθῇ ἀμέσως κατὰ τὸ ἄρθρον Γ. § 4 τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ.

Διορίζονται εἰς αὐτὸν προσωρινῶς

Ὁ Λοχαγὸς Δαύριας, ὁ Ὑπολοχαγὸς Τοζαδρόβσκης, ὁ Ἀνθυπολοχαγὸς Πολημέρης.

Οἱ ἀναγκαῖοι στρατιῶται πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ φύλαξιν τῶν εὑρισκομένων ἵππων καὶ φορτηγῶν, καθὼς καὶ οἱ ἀναγκαῖοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ σαλπιγκταὶ, θέλουν ληφθῆ προσωρινῶς ἀπὸ τὸ ἱππικόν.

Ὁ Λόχος τῶν Ζευγιτῶν θέλει συμπληρωθῆ εἰς Ναύπλιον, ὅπου θέλουν ἐπισκευασθῆ κτίρια πρὸς ἐνοίκησιν τοῦ στρατοῦ καὶ διαφύλαξιν τῶν ζώων.

Ὁ Λοχαγὸς Δαύριας θέλει καταστρώσει ἀνυπερθέτως τὸ μητρῷον τοῦ Λόχου καὶ τῶν φορτηγῶν ζώων, καὶ θέλει τὸ διατηρεῖ ἀκολούθως μὲ ἀκρίβειαν.

Περιμένομεν νὰ μᾶς καθυποβληθῶσιν ὡς τάχιστα αἱ καταστάσεις τῶν εὑρισκομένων ὑποζυγίων καὶ τῆς λοιπῆς ἱπποσκευῆς τῶν Ζευγιτῶν, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐλλειπόντων σκευῶν ἢ μερῶν τῶν σκευῶν.

Ὅσα σκεύη δὲν θέλουν χρησιμεύει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν θέλουν ἀποτεθῆ εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς ἀποσκευῆς.

Ναύπλιον, 27 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1833.

16. ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ 4 ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) τοῦ τρέχοντος ἔτους διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§. 1. Καθίστανται δέκα Τάγματα Ἀκροβολιστῶν, εἰς τὰ ὁποῖα κατατάσσονται οἱ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ τῶν πρώην ἀτάκτων στρατευμάτων, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ §. 5 Ἀριθ. 3 τοῦ σημερινοῦ διατάγματός μας, περὶ διαλύσεως αὐτῶν τῶν στρατευμάτων.

§. 2. Τὸ προσωπικὸν ἑκάστου Τάγματος τῶν Ἀκροβολιστῶν σύγκειται προσωρινῶς.

Α'. Ἀπὸ ἓν Συμβούλιον ἀξιωματικῶν, συγκροτούμενον ἀπὸ

1 Ταγματάρχην, 1 Ὑπασπιστὴν, ἔχοντα βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ, 1 Καταλυματίαν, 1 Σημαιοφόρον, ἔχοντα βαθμὸν ὑπαξιωματικοῦ·

Β'. Ἀπὸ τέσσαρας λόχους Ἀκροβολιστῶν, τῶν ὁποίων ἕκαστος συνίσταται ἀπὸ

1 Λοχαγὸν, 1 Ὑπολοχαγὸν, 1 Λοχίαν σιτιστὴν, 2 Λοχίας, 4 Δεκανεῖς, 1 Τυμπανιστὴν, 40 Ἀκροβολιστάς. Τὸ ὅλον 50 ἄνδρας.

§. 3. Δι' ἐνδυμασίαν οἱ Ἀκροβολισταὶ θέλουν φέρει ἱμάτιον (βέσταν) ἐκ τσόχας σιδηροχρόου, ἔχουσαν τὸ περιτραχήλιον, τὰς χειρίδας (τὰ ἄκρα τῶν μανικίων) καὶ τὰς λοιπὰς παρυφὰς (στολίσματα) κόκκινα, φουστανέλλαν ἐξ Ἀμερικανικοῦ πανίου, περικνημίδας σιδηροχρόου τσόχας, καὶ φέσι κόκκινον. Τὰ κομβία τοῦ ἱματίου νὰ ἦναι κίτρινα, ἔχοντα ἐγκεχαραγμένον τὸν ἀριθμὸν τοῦ τάγματος.

Οἱ ἀξιωματικοὶ φέρουν ἱμάτιον καὶ περικνημίδας ἐκ τσόχας κυανῆς, ὡς καὶ ἐπωμίδα λεπιδωτὴν ἐκ μετάλλου κιτρίνου.

Ὅλοι οἱ Ἀκροβολισταὶ ἀνεξαιρέτως φέρουν ἔμπροσθεν εἰς τὸ φέσι των τὰ βασιλικὰ παράσημα, ἤτοι σταυρὸν λευκὸν τσόχινον, ἐπὶ ἐδάφους κυανοῦ ἐπίσης τσοχίνου.

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἔχουν τὸν σταυρὸν ἀργυροῦν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ Βασιλικὸν στέμμα χρυσοῦν· τὸ δὲ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν εἶναι ἀπὸ κίτρινην τσόχαν.

Πρὸς διάκρισιν τῶν διαφόρων βαθμῶν, οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἔχουν κίτρινον σειρήτιον ἐπὶ τοῦ περιτραχηλίου· καὶ ὁ μὲν ἐπιλοχίας ἔχει τρία μικρὰ ὀρι-

ζόντεια ἑκατέρωθεν, ὁ δὲ λοχίας δύο καὶ ὁ δεκανεὺς ἕν.

Οἱ τυμπανισταὶ ἔχουν περὶ τὸ περιτραχήλιον ἓν μικρὸν σειρήτιον ἐξ ἐρίου κιτρίνου.

Ὁ λοχαγὸς φέρει ἑκατέρωθεν τοῦ περιτραχηλίου τρία χρυσᾶ σειρήτια ὁριζόντεια, ὁ δὲ ὑπολοχαγὸς δύο.

Ὁ Ταγματάρχης ἔχει εἰς ἑκάτερον μέρος τοῦ περιτραχηλίου ἓν ὁριζόντειον σειρήτιον, καὶ περὶ τὸ περιτραχήλιον ἓν ἄλλο πλατὺ χρυσοῦν.

Ὁ σημαιοφόρος ἔχει τὴν ἐνδυμασίαν τῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ χωρὶς τὰ ἐπὶ τοῦ περιτραχηλίου διακριτικὰ σημεῖα.

§. 4. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται τῶν Ταγμάτων τῶν Ἀκροβολιστῶν φέρουν τουφέκι μὲ λόγχην, καὶ πυριτοθήκην μὲ μαῦρον λωρὸν δεμένην περὶ τὴν ζώνην.

Οἱ ἀξιωματικοὶ φέρουν σπάθην περὶ τὴν ζώνην.

§. 5. Δίδομεν εἰς τὰ ἡμέτερα Τάγματα τῶν Ἀκροβολιστῶν τοὺς ἐφεξῆς μισθοὺς καὶ ὀψώνια.

Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν.

ά. Εἰς τὸν Ταγματάρχην κατὰ μῆνα Δρ. 200, β'. Εἰς τὸν ὑπασπιστὴν, (προστιθεμένων καὶ 10 Δραχμῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπασπιστοῦ) 110, γ'. εἰς τὸν καταλυματίαν 120, δ'. εἰς τὸν λοχαγὸν 120, έ. εἰς τὸν ὑπολοχαγὸν 100.

Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ πρέπει νὰ πορίζωνται διὰ τοῦ ἰδίου μισθοῦ των τὰ πρὸς ζωάρκειαν, τὰ τῆς ἐνδυμασίας, τὴν κατοικίαν, τὰ ὅπλα, καὶ τὴν τροφὴν τῶν ἵππων των.

Μισθοὶ καὶ ὀψώνια τῶν στρατιωτῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν.

Ά. Μισθοί.

ά. Εἰς τὸν σημαιοφόρον κατὰ μῆνα δρ. 45, β'. εἰς τὸν λοχίαν σιτιστὴν καθ' ἡμέραν λεπ. 72, γ'. εἰς τὸν λοχίαν λεπ. 56, δ'. εἰς τὸν δεκανέα λεπ. 44, έ. εἰς τὸν στρατιώτην λεπ. 32.

Β'. Ὀψώνια.

Ἕκαστος στρατιώτης καὶ ἕκαστος ὑπαξιωματικὸς λαμβάνει καθημερινῶς μίαν μερίδα ἀλεύρου ἀνὰ 220 δράμια ἢ 703 γραμμὰς μετρικοῦ βάρους.

Γ'. Ἱματισμός.

Ἕκαστος στρατιώτης καὶ ὑπαξιωματικὸς λαμβάνει ἐτησίως·

Δύο ἱμάτια, δύο φουστανέλλας, ἓν φέσι, μίαν ζώνην κοκκίνην, δύο ζευγάρια περικνημίδας, δύο ἐσώβρακα ἀπὸ πανίον τῆς Ἀμερικῆς, δύο ὑποκάμισα ἀπὸ τὸ αὐτὸ πανίον, καὶ δύο ζευγάρια παπούτσια.

Δ'. Στρατωνισμός.

Ὅλοι οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται κατοικοῦσιν εἰς στρατῶνας, ὅπου τοιοῦτοι εὑρίσκονται· ὅπου δὲ μὴ, θέλει γείνει φροντὶς κατὰ τὰς δοθησομένας διαταγάς.

§. 6. Τὰ γυμνάσια καὶ αἱ ὁπλασκίαι τῶν ταγμάτων τῶν Ἀκροβολιστῶν, νὰ περιορισθῶσι κυρίως εἰς τὴν ἐλαφρὰν ὑπηρεσίαν.

Τὰ Τάγματα τάττονται κατὰ δύο μόνον ζυγοὺς, καὶ μεταχειρίζονται μόνον τὸ πολεμικὸν λεγόμενον βῆμα. Ὁ γενικὸς κανονισμὸς διὰ τὰ γυμνάσια καὶ τὰς ὁπλασκίας τῶν πεζῶν Ταγμάτων τῆς γραμμῆς, θέλει τροπολογηθῆ κατὰ ταύτας τὰς διατάξεις.

§. 7. Τὰ τάγματα τῶν Ἀκροβολιστῶν καθυποβάλλονται, ὡς καὶ τὰ στρατεύματα τῆς γραμμῆς, εἰς τοὺς γενικοὺς περὶ πειθαρχίας καὶ τιμωρίας νόμους, οἱ ὁποῖοι νὰ γνωστοποιηθῶσιν εἰς αὐτὰ λεπτομερῶς.

§. 8. Ὁ καιρὸς τῆς ὑπηρεσίας διορίζεται διὰ δύο ἔτη· ἐμπορεῖ ὅμως νὰ παραταθῇ κατὰ θέλησιν τοῦ ὑπηρετοῦντος.

§. 9. Ὅστις σκοπὸν ἔχων νὰ ἐπιχειρισθῇ βιομηχανίαν ἢ ἀγρονομίαν ζητήσει τὴν παραίτησίν του ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου, νὰ μὴν ἐμποδίζεται· νέαι ὅμως στρατολογίαι νὰ μὴ γίνωνται.

§. 10. Οἱ ἀξιωματικοὶ διὰ τὰ νέα Τάγματα τῶν Ἀκροβολιστῶν νὰ ἐκλεχθῶσι κυρίως ἐξ ἐκείνων τῶν ἀξιωματικῶν τῶν πρώην ἀτάκτων στρατευμάτων, οἱ ὁποῖοι μετέσχον τοῦ ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνος, ἐπολέμησαν ἀνδρείως, καὶ τῶν ὁποίων ἡ διαγωγὴ ἦτο πάντοτε ἄμεμπτος.

§. 11. Οἱ ἀξιωματικοὶ, ἅμα διορισθῶσι, καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, ἐνῷ καταγράφονται, θέλουν δώσει ἐπὶ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου τὸν ἀκόλουθον περὶ ὑπηρεσίας καὶ ὑπὲρ τῆς σημαίας ὅρκον, ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, παρόντων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Τάγματος.

«Ὁρκίζομαι, ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος καὶ εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, νὰ ὑπηρετῶ πιστῶς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα Ὄθωνα, νὰ ἐμποδίζω ὅσα δύνανται νὰ Τῷ ἐπιφέρωσι βλάβην, καὶ νὰ συνεργῶ εἰς τὴν ὑποστήριξίν Του, νὰ ἔχω τὸ ἀνῆκον σέβας καὶ τὴν ὑπακοὴν εἰς τοὺς Ἀρχηγούς μου καὶ εἰς πάντας τοὺς διωρισμένους παρὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς, νὰ ἐκτελῶ ἄνευ ἀντιλογίας καὶ ἀόκνως τὰς διαταγάς των, μὲ ὅσην προθυμίαν ὑπερασπίζομαι τὴν τιμήν καὶ ζωήν μου, νὰ φαίνωμαι ἡμέραν καὶ νύκτα, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, εἰς ὁδὸν καὶ φυλακὴν, εἰς πολιορκίας, καὶ προσβολὰς καὶ μάχας, ἀνδρεῖος καὶ θαῤῥαλέος στρατιώτης ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως, νὰ ὑπερασπίζω εὐτόλμως καὶ ἀφόβως τὰς σημαίας, καὶ μὲ τὴν ἐσχάτην ῥανίδα τοῦ αἵματός μου, καὶ νὰ μὴ ἀποχωρίζομαι ποτὲ ἀπὸ αὐτὰς, οὔτε νὰ τὰς ἐγκαταλείπω ἐπιόρκως· ἐξεναντίας νὰ φυλάττω τοὺς ἐνεστῶτας καὶ τοὺς ἐκδοθησομένους στρατιωτικοὺς νόμους, ἀποφεύγων τὰς ὡρισμένας βαρείας ποινὰς, καὶ ἐν γένει φερόμενος καθὼς πρέπει εἰς στρατιώτην φιλότιμον καὶ χρηστόν».

Τὸ περὶ ταύτης τῆς ἐπισήμου πράξεως πρωτόκολλον ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ὁρκισθέντας, καὶ ἀποτίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Τάγματος.

§. 12. Τὸ Μητρῷον πρέπει νὰ κρατῆται ὀρθῶς, καὶ νὰ ἐξακολουθῆται πάντοτε ἀκριβῶς.

§. 13. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταγραφῆς των, οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται λαμβάνουν τοὺς διὰ τοῦ §. 11 προσδιορισθέντας μισθοὺς καὶ ὀψώνια.

§. 14. Μετὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν Ταγμάτων τῶν Ἀκροβολιστῶν, θέλομεν διορίσει τὰς ἀναλόγους θέσεις, ὅπου αὐτὰ θέλουν τοποθετηθῆ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὁρίων τοῦ κράτους, τῶν ἀστυνομικῶν μέτρων, τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἐθνικῶν δασῶν.

§. 15. Ἐξασφαλίσαντες τὴν τύχην τῶν εἰς τὸν στρατόν μας μεταβαινόντων ἀτάκτων στρατιωτῶν, προσμένομεν μὲ πεποίθησιν ὅτι θέλουν ἐκπληρώσει μετὰ ζήλου τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνουσι νέα καθήκοντα· ἂν δὲ παρὰ τὰς προσδοκίας μας συμβῆ τὸ ἐναντίον, οἱ στρατιωτικοὶ νόμοι νὰ ἐκτελῶνται μὲ πᾶσαν αὐστηρότητα· διὸ καὶ δίδομεν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ταγμάτων τὴν ἄδειαν νὰ συγκροτῶσιν εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων ὡρισμένας περιστάσεις πολεμικὰ δικαστήρια, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν ἄνευ ἀνωτέρας ἐγκρίσεως.

Ὡσαύτως περιμένομεν ἀπὸ τοὺς διωρισμένους παρ' ἡμῶν ἀξιωματικοὺς παντὸς βαθμοῦ νὰ ἐκτιμῶσι τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην μας, νὰ φέρωνται ἀμέμπτως καὶ καθὼς πρέπει εἰς τὴν τάξιν των, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰ τῆς πειθαρχίας, καὶ νὰ συντελῶσι τοιουτοτρόπως εἰς τὴν στερέωσιν καὶ διατήρησιν τῆς πολιτικῆς εὐταξίας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 (14) Μαρτίου 1833.

17. ΟΘΩΝ κτλ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἡμετέρας διατάξεως τῆς 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἀκόλουθα·

§. 1. Κατὰ πρῶτον σχηματίζονται τρία πεζικὰ Τάγματα τῆς γραμμῆς, καὶ διορίζονται εἰς αὐτὰ οἱ ἑξῆς ἀνώτεροι καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοί.

Πρῶτον Τάγμα.

Ταγματάρχης, ὁ Γκέσμαν, Ὑπασπιστὴς, ὁ Μάγγ, Καταλυματίας, ὁ Βουλλεμὲρ, Ἰατρὸς, ὁ Βούτνερ, Ὑπο-Ἰατρὸς, ὁ Χάνιτς.

Λοχος τῶν Ἐπιλέκτων.

Λοχαγὸς, ὁ Ῥέσνερ, Ὑπολοχαγὸς, ὁ Κ. Στραλεγγάϊμ, Ἀνθυπολοχαγὸς, ὁ Μάιερ, Ἀνθυπολοχαγὸς Βοσ. ὁ Δετρός.

Λόχος τῶν Εὐζώνων.

Λοχαγὸς, ὁ Β. Βουργάου, Ὑπολοχαγὸς, ὁ Κ. Σπρέτς, Ἀνθυπολοχαγὸς, ὁ Ἔλγκερ, Ἀνθυπολοχαγὸς ὁ Κόχ.

Περὶ τῆς περαιτέρω συμπληρώσεως τοῦ Τάγματος τούτου θέλει γίνει ἀπόφασις μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἐν Βαυαρίᾳ συλλεγομένων στρατευμάτων διὰ τὴν ἡμετέραν ὑπηρεσίαν.

Δεύτερον Τάγμα.

Ταγματάρχης, ὁ Σκαρβέλης, Ὑπασπιστὴς, ὁ Καλὸς, Καταλυματίας, ὁ Ν. Ῥενιέρης, Ἰατρὸς ὁ Δροσινὸς, 1 Ὑπο-Ἰατρὸς, καὶ 1 Ἀνθυπασπιστής.

Λόχος τῶν Ἐπιλέκτων.

Λοχαγὸς, ὁ Βουτὲς, Ὑπολοχαγὸς, ὁ Γ. Δοβέρδος, Ἀνθυπολοχαγὸς, ὁ Β. Μασσούτ.

Πρῶτος Λόχος τοῦ Κέντρου.

Λοχαγὸς, ὁ Νετζέλβαχ, Ὑπολοχαγὸς, ὁ Π. Σμυρναῖος, Ἀνθυπολοχαγὸς, ὁ Δ. Ἰαννούλης.

Δεύτερος Λόχος τοῦ Κέντρου.

Λοχαγὸς, ὁ Μεντζελῖνος, Ὑπολοχαγὸς, ὁ Δ. Φιλίππου, Ἀνθυπολοχαγὸς, ὁ Ι. Θεοδώρου.

Τρίτον Τάγμα.

Ταγματάρχης, ὁ Σωνιέρος, Ὑπασπιστὴς, ὁ Κρομμύδας, Καταλυματίας, ὁ Πιττακὸς, Ἰατρὸς, ὁ Βερναρδῆς, 1 Ὑπο-Ἰατρὸς καὶ 1 Ἀνθυπασπιστής.

Λόχος Εὐζώνων.

Λοχαγὸς, ὁ Χὰν, Ὑπολοχαγὸς, ὁ Παρασκευᾶς Βασιλείου, Ἀνθυπολοχαγὸς, ὁ Μανολάκης.

Τρίτος λόχος τοῦ Κέντρου.

Λοχαγὸς, ὁ Θεοχάρης, Ὑπολοχαγὸς, ὁ Τριτάκης, Ἀνθυπολοχαγὸς, ὁ Ι. Μανολάκης.

Τέταρτος Λόχος τοῦ Κέντρου.

Λοχαγὸς, ὁ Ἀνάργυρος, Ὑπολοχαγὸς, ὁ Β. Τούρνογλους, Ὑπολοχαγὸς, ὁ Σταῦρος Πούλος.

§. 2. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Β'. καὶ Γ'. Τάγματος ἐμβαίνουν ἀπὸ σήμερον εἰς ἐνέργειαν, θέλουν κάμει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις θέλει καταστρώσει πρωτόκολλον, καὶ θέλει τὸ παραδώσει εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

§. 3. Εἰς ἕκαστον τῶν νεοσυστηθησομένων ἓξ Λόχων τοῦ Β'. καὶ Γ'. Τάγματος θέλουν καταταχθῆ τοὐλάχιστον 50 στρατιῶται ἀπὸ τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρχον τακτικὸν σῶμα.

Ἡ κατάταξις τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ τυμπανιστῶν ἢ σαλπιγκτῶν θέλει γίνει κατὰ τὸν Ἀριθ. 7 τῆς διατάξεως περὶ σχηματισμοῦ τοῦ στρατοῦ.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Ταγμάτων θέλουν φροντίσει νὰ καταστρώσουν ὅσον τάχιστα ἀκριβὲς καὶ περιληπτικὸν Μητρῷον τῶν ταγμάτων των, καὶ νὰ τὸ ἐξακολουθήσουν κατὰ τάξιν.

§. 4. Μετὰ τὴν ἐντελῆ συμπλήρωσιν τῶν ἓξ πρώτων Λόχων τοῦ Β'. καὶ Γ'. Τάγματος εἰς τὸν προσδιωρισμένον ἀριθμὸν ἑκατὸν ἁπλῶν στρατιωτῶν, πρέπει ν' ἀρχίσῃ ὁ σχηματισμὸς τῶν ἑπομένων Λόχων, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὸ Β'. Τάγμα νὰ σχηματισθῇ πρῶτον ὁ τρίτος Λόχος τοῦ Κέντρου, καὶ εἰς τὸ Γ'., ὁ δεύτερος καὶ, ἀφοῦ συμπληρωθοῦν καὶ αὐτοὶ, ν' ἀρχίσῃ ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἑπομένου Λόχου.

Ἡ συμπλήρωσις τῶν δύο Ταγμάτων πρέπει νὰ

γίνεται συγχρόνως· καὶ επομένως τὸ Τάγμα, τὸ ὁποῖον ἤθελε συμπληρώσει πρὸ τοῦ ἄλλου τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν, εἰς σχηματισμὸν τῶν διαληφθέντων Λόχων, θέλει δίδει τὸ περισσεῦον τῶν νεοσυλλέκτων εἰς τὸ ἄλλο Τάγμα, ἕως ὅτου ν' ἀποκατασταθῇ ἡ ἰσότης.

Ἕκαστος νέος Λόχος θέλει προμηθεύεται κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ σχηματισμοῦ μὲ τοὺς ἀναγκαίους ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικούς. Οἱ ἀξιωματικοὶ θέλουν διορίζεσθαι ἀπὸ τοὺς ἐν ἀργίᾳ, κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ θέλουν λαμβάνονται ἀπὸ τὸν Λόχον τῶν ὑπαξιωματικῶν, κατὰ τὸν δοθέντα κανονισμὸν εἰς τὴν ἡμετέραν διάταξιν τῶν 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) Τ. Ε.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Ταγμάτων θέλουν φροντίσει νὰ κατατάττωνται εἰς τοὺς νεοσυστάτους Λόχους ἱκανὸς ἀριθμὸς παλαιῶν στρατιωτῶν, καὶ ὁ ἡμέτερος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς θέλει ἐπαγρυπνεῖ ἰδίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως.

§. 5. Ὅταν τὸ Β'. καὶ Γ'. Τάγμα συμπληρωθοῦν εἰς τὸν προσδιωρισμένον ἀριθμὸν τῶν 600 ἁπλῶν στρατιωτῶν, θέλει ἀρχίσει ὁ σχηματισμὸς τοῦ Δ'. Τάγματος.

§. 6. Εἰς τὸν Λόχον τῆς γυμνάσεως τῶν ὑπαξιωματικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον θέλουν ἐμβῇ, κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἡμετέρας διατάξεως τῆς 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) Τ. Ε., ὅσοι ὑπαξιωματικοὶ δὲν καταταχθοῦν εἰς τὰ νέα τάγματα, διορίζονται οἱ ἀκόλουθοι ἀξιωματικοί.

Ὁ Ὑποταγματάρχης Ἀνδριέτης, ὡς Λοχαγός· Ὁ Λοχαγὸς Τελυρὲ, ὡς Ὑπολοχαγός· Ὁ Ὑπολοχαγὸς Α. Ἀξελὸς, ὡς Ἀνθυπολοχαγός· Ὁ Ἀνθυπολοχαγὸς Πασχάλης, ὡς Ἀνθυπασπιστής.

§. 7. Μεταξὺ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν θέλουν συμπεριληφθῇ καὶ ὅσοι εἶναι διωρισμένοι εἰς ὑπηρεσίαν τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείας, εἰς τὰ διάφορα ἀποσπάσματα τοῦ Βασιλικοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, εἰς τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίας καὶ εἰς τὴν φροντιστικὴν ἐπιτροπήν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθυποβάλει ἀνυπερθέτως ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τοὺς καταλόγους ὅλων τῶν διαληφθέντων ἀξιωματικῶν, διὰ νὰ ἑτοιμασθοῦν ἀκολούθως τὰ νέα των διπλώματα.

§. 8. Οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ, οἱ ὁποῖοι δὲν εὑρίσκονται μεταξὺ τῶν εἰρημένων καὶ μένουν εἰς ἀργίαν, θέλουν μεταβῇ εἰς τὴν νῆσον Αἴγιναν, ἀφοῦ καθυποβάλουν τὰ ἀνὰ χεῖράς των ψηφίσματα καὶ διπλώματα, πρὸς θεμελίωσιν τῶν δικαιωμάτων των, εἰς τὴν πρὸς τοῦτο διορισθεῖσαν σήμερον ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία θέλει καταγράφει αὐτοὺς εἰς τὸ νέον Μητρῷον.

Οἱ αὐτοὶ θέλουν ἀπολαμβάνει τὸν μισθὸν τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν.

§. 9. Αἱ σημαῖαι τῶν προλαβόντων τεσσάρων τακτικῶν Ταγμάτων, καθὼς καὶ ἐκείνη τοῦ Τυπικοῦ, θέλουν παραδοθῇ εἰς τὸν ἡμέτερον Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ στρατοῦ, ὅστις θέλει χορηγήσει εἰς τὰ νεοσύστατα Τάγματα τὰς ἡμετέρας Βασιλικὰς σημαίας, μὲ τὴν κανονικὴν ἐπισημότητα, καὶ θέλει ὁρκώσει τὰ τάγματα εἰς αὐτάς.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσει ἀνυπερθέτως τὴν παροῦσαν διάταξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 26 Φεβρουαρ. (10 Μαρτίου) 1833.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α'.

18. ## ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ ἱματισμοῦ τῆς ἀποσκευῆς καὶ τοῦ ὁπλισμοῦ τῶν Βασιλικῶν Ἑλληνικῶν Στρατευμάτων.

Α'. ΠΕΖΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ.

α) Στρατιῶται καὶ Ὑπαξιωματικοί.

Ἱματισμός. Ἀπὸ τὸν Ἐπιλοχίαν καὶ κάτω, κοντὰ ἱμάτια ἀπὸ κυανόχροον τσόχαν μὲ ὕσγινα ἐπιχειρίδια, περιλαίμια, καὶ περιουραῖα, καὶ ἅλικα ἐπίῤῥαφα (passepoils). Τὸ ἱμάτιον κλείεται μὲ μίαν σειρὰν ἄσπρων μεταλλίνων κομβίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτυπωμένος ὁ ἀριθμὸς τοῦ τάγματος· τὸ ἐπίῤῥαφον τοῦ περιλαιμίου γαλάζιον, πανταλόνια τσόχινα κυανόχροα μὲ κόκκινον ἐπίῤῥαφον, καὶ τὸ καλοκαῖρι ἄσπρα πάνινα πανταλόνια, μαῦραι τσόχινοι, ἢ ἄσπραι πάνινοι περικνημίδες, σανδάλια· διὰ τοὺς ἁπλοὺς στρατιώτας μία βέστα, ὡς τὸ ἱμάτιον, χωρὶς οὐρὰν, ἐμπρὸς μὲ δύο οριζοντείους τσέπας, καὶ μὲ περιχειρίδια γαλάζια μὲ κόκκινα ἐπίῤῥαφα· καπόται ἀπὸ σιδηρόχροον τσόχαν· οἱ Ἐπίλεκτοι φέρουν ἅλικας μαλλίνους παρωμίδας ἐπὶ τῶν ἱματίων, ἢ καποτῶν· οἱ Εὔζωνοι πρασίνους, καὶ οἱ Λόχοι τοῦ Κέντρου ἄσπρας· οἱ πρῶτοι γρανάτας ἀπὸ ἄσπρην τσόχαν εἰς τὰς οὐρὰς τοῦ ἱματίου, καὶ οἱ τελευταῖοι κερατοειδεῖς σάλπιγγας· ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας, σκιάδια ἀπὸ κυανόχροον τσόχαν, μὲ κόκκινον ἐπίῤῥαφον, ἐμπρὸς μὲ βασιλικὸν τσόχινον στέμμα.

Ἀποσκευή. Κύβαρον ἀπὸ ὑαλιστὸν πῖλον μὲ ἀκτινοβόλον ἥλιον ἀπὸ μέταλλον, εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ ἓν Ο, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ Βασιλικὸν στέμμα ἐκκρεμές. Τὰ κύβαρα θέλουν στολίζεσθαι μὲ κορδόνια καὶ πομπόνια διὰ τοὺς Ἐπιλέκτους κόκκινα, διὰ τὸ Κέντρον ἄσπρα, καὶ διὰ τοὺς Εὐζώνους πράσινα. Τὰ πομπόνια ἀπὸ μαλλὶ διὰ τοὺς Ἐπιλέκτους κόκκινα, καὶ διὰ τοὺς Εὐζώνους πράσινα. Τὰ πομπόνια τῶν Ἐπιλέκτων καὶ Εὐζώνων ἄνωθεν μὲ φλόγα τοῦ χρώματος τῶν πομπονίων. Μαῦραι ὑαλισταὶ πυριτοθῆκαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων διὰ μὲν τοὺς Ἐπιλέκτους θέλει εἶναι μία γρενάτα ἀπὸ κίτρινον μέταλλον, διὰ δὲ τοὺς Εὐζώνους κερατοειδὴς σάλπιγξ· τὰ λωρία τῆς πυριτοθήκης, τοῦ σπαθίου καὶ τῆς τσάντας λευκά.

Ὁπλισμός. Τουφέκι μὲ λόγχην, σπάθη μὲ λα-

βὴν ὀρειχάλκινον, καὶ λεπίδα ἰσομήκη μὲ τὴν λόγχην· εἰς τοὺς Εὐζώνους οἱ Ὑπαξιωματικοὶ καὶ δέκα τῶν ςρατιωτῶν καραβίναι ῥαβδωταὶ μὲ λόγχην, ἡ ὁποία χρησιμεύει ἐνταυτῷ καὶ ὡς σπαθί.

β.) Ἀξιωματικοί.

Ἱματισμός. Τὰ ἱμάτια ὅμοια μ' ἐκεῖνα τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὸ χρῶμα καὶ τὸ κόψιμον, ὅμως μὲ μακροτέρας οὐράς· ἐπανωφόρεμα ἀπὸ κυανόχροον τσόχαν μὲ δύο σειρὰς κομβίων, πανταλόνια ὅμοια μὲ τὰ τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὸ κόψιμον καὶ τὸ χρῶμα, σιδηρόχροοι μανδύαι, ἡμιϋποδήματα, κορδόνια ἀργυρᾶ.

Ἀποσκευὴ καὶ ὁπλισμός. Ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας ἡμισέληνον ἀργυροῦν, εἰς τὴν μέσην τοῦ ὁποίου θέλει εἶναι τὰ Βασιλικὰ μεγάλα παράσημα χρυσᾶ; καὶ εἰς τὰ δύο ἄκρα κεφαλαὶ λεόντων· εἰς μαῦρον ὑαλιστὸν ἀορτῆρα, μία σπάθη μὲ κίτρινον λαβήν.

Οἱ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ καὶ Ὑπασπισταὶ φοροῦσι πτερνιστήρια, τὴν σπάθην εἰς ζωστῆρα, λεπιδωτὰς ἐπωμίδας ἀργυρᾶς.

Β'. ΙΠΠΙΚΟΝ.

α) Στρατιῶται καὶ Ὑπαξιωματικοί.

Ἱματισμός. Ἱμάτιον ἀπὸ βαθυ-πρασίνην τσόχαν κατὰ τὸ Πολλωνικὸν κόψιμον μὲ ἄσπρα κομβία, ἐπιλαίμιον, περιχείρια, καὶ ἐπίρραφα κερμεζόχροα, ζώνην ἄσπρην καὶ κυανῆν, πανταλόνια βαθυ-πράσινα μὲ κερμεζόχροον ταινίαν· βέςα τοῦ χρώματος τοῦ ἱματίου, χωρὶς οὐρὰς, μὲ μίαν σειρὰν κομβίων· κάποτα ἀπὸ τσόχαν ἄσπρην, ἡμιϋποδήματα μὲ πτερνιστήρια, πράσινον σκιάδιον ὡς ἐκεῖνο τοῦ Πεζικοῦ.

Ἀποσκευή. Σάπκα ἀπὸ τσόχαν κερμεζόχροον μὲ σκιαδίσκην μαύρην καὶ ἔμπρὸς ἥλιον ἀκτινοβολοῦντα μὲ ἐστεμμένον Ο, ἄσπρα κορδόνια, μαῦραι μικραὶ πυριτοθῆκαι μὲ ἄσπρα λωριὰ, ἄσπρος ζωστὴρ, καὶ σπαθὶ καμπύλον εἰς σιδηρᾶν θήκην, καὶ μὲ ἁπλῆν σιδηρᾶν λαβήν· λεπιδωταὶ ἐπωμίδες ἄσπρου μετάλλου, πιστόλαι καὶ λόγχαι μὲ ἄσπρας καὶ κυανᾶς ταινίας.

β) Ἀξιωματικοί.

Ἱματισμός, ἀποσκευὴ καὶ ὁπλισμός. Ἐν γένει καθὼς καὶ οἱ στρατιῶται, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὅλα τὰ στολίσματα, τὰ ὁποῖα εἰς τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατιώτου εἶναι ἄσπρα, εἰς τοὺς Ἀξιωματικοὺς εἶναι ἀργυρᾶ, ὡς καὶ ὁ ζωστὴρ καὶ τὰ λωρία τῆς πυριτοθήκης, τὰ ὁποῖα ἀμφότερα διαγράφονται κατὰ τὸ μῆκος ἀπὸ δύο κυανᾶ πηνίσματα (τσαπάρια)· ἡ πυριτοθήκη φέρει ἐπὶ τοῦ ἀργυροῦ σκεπάσματός της τὰ μεγάλα Βασιλικὰ παράσημα· ἀργυραῖ λεπιδωταὶ ἐπωμίδες, καὶ ἀργυροῖ ἀορτῆρες τῆς σπάθης πλεγμένοι μὲ κυανᾶς κλονάς.

Γ'. ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ.

Ἱματισμὸς καὶ ἀποσκευή. Ἡ ἐνδυμασία τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν θέλει εἶναι ὁμοία μὲ ἐκείνην τοῦ Πεζικοῦ· μόνον ἀντὶ κυανοχρόου τσόχας, ἀπὸ μελανόγλαυκον (μαβιὰν), καὶ ἀντὶ ὑσγίνου, ἀπὸ κερμιζόχροον μὲ γαλάζια περιουραῖα.

Τὰ κομβία, τὰ κορδόνια, αἱ πλάκες τῶν κυβάρων, καὶ αἱ ἐπωμίδες ἐξ ὀρειχάλκου, ἐπὶ τῶν οὐρῶν κίτριναι γρενάται.

Τὸ σημεῖον τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἀξιωματικῶν θέλει εἶναι μία μαύρη ὑαλιστὴ πυριτοθήκη μὲ μαῦρα ὑαλιστὰ λωρία. Οἱ στρατιῶται ὡπλισμένοι μὲ καραβίνας λογχοφόρους, καὶ μὲ ἴσον δίστομόν σπαθίον μὲ ὀρειχάλκινον λαβήν· ἡ δὲ λοιπὴ ἀποσκευὴ ὁμοία μὲ τὴν τοῦ Πεζικοῦ.

Δ'. ΖΕΥΓΙΤΑΙ.

Ἱματισμός. Ὡς τοῦ πυροβολικοῦ· εἰς τοὺς στρατιώτας ὅμως ἀντὶ σανδάλων, ἡμιϋποδήματα μὲ πτερνιστήρια, καὶ ἀντὶ περιλαιμίων καὶ περιχειριδίων κερμιζοχρόων, μελανόγλαυκα.

Ὁπλισμός. Οἱ στρατιῶται φέρουν σπαθὶ, πυριτοθήκην καὶ λωρία ὅμοια ὡς τὰ τῶν λογχοφόρων ἱππέων· οἱ δὲ Ἀξιωματικοὶ ὡς ἐκεῖνα τοῦ Πυροβολικοῦ.

Ε'. ΛΟΧΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ.

Ἀπαραλλάκτως ὡς τοῦ Πυροβολικοῦ, μόνον ἀντὶ κιτρίνων, ἄσπρα κομβία, καὶ διακριτικὰ τῶν βαθμῶν σημεῖα.

ς'. ΛΟΧΟΣ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ.

Ἀπαραλλάκτως ὡς τοῦ Πυροβολικοῦ, ἀλλὰ μὲ περιλαίμια καὶ περιχειρίδια μαῦρα.

Οἱ βαθμοὶ τῶν Ἐπιτελῶν καὶ ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν διακρίνονται διὰ τῶν ἐπὶ τῶν περιλαιμίων σειριτίων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ, κατὰ τὸ χρῶμα τῶν κομβίων.

Ὁ συνταγματάρχης καὶ ὁ Λοχαγὸς φέρει τρία εἰς κάθε μέρος τοῦ περιλαιμίου· ὁ Ἀντισυνταγματάρχης καὶ ὁ Ὑπολοχαγὸς δύο, ὁ Ταγματάρχης καὶ ὁ Ἀνθυπολοχαγὸς ἕνα, 8 γραμμῶν πλάτους· εἰς δὲ τοὺς ἀνωτέρους Ἀξιωματικοὺς τὸ περιλαίμιον εἶναι προσέτι περιϋφασμένον μὲ πήνισμα ἑνὸς καὶ ἡμίσεος δακτύλου πλάτους.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον οἱ Ὑπαξιωματικοὶ ἔχουν τὸ περιλαίμιον τοῦ ἱματίου περιϋφασμένον μὲ ἓν ἄσπρον ἢ κίτρινον μάλλινον πήνισμα, καὶ περιπλέον ὁ Ἐπιλοχίας φέρει 3, ὁ Λοχίας 2, καὶ ὁ Δεκανεὺς 1 μικρὸν σειρίτιον.

Οἱ δὲ Σαλπιγκταὶ καὶ Τυμπανισταὶ στενώτερον πήνισμα εἰς τὰ περιλαίμια καὶ περιχειρίδια.

Οἱ Ἀνθυπασπισταὶ ἐνδύονται ὡς οἱ Ἀξιωματικοὶ, χωρὶς ὅμως τὰ εἰς τὸ περιλαίμιον διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ σημεῖα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'

Εἰς τὸ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) τοῦ τρέχοντος ἔτους, Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ στρατεύματος διάταγμα.

Προσδιορισμὸς τῶν μισθῶν καὶ προσεπικτήσεων τοῦ Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Α. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Πεζικοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. ΤΩΝ ΒΑΘΜΩΝ.	Μηνιαῖος μισθὸς		Ὁλικὸς μισθὸς	Ἡμερούσιος μισθὸς τῶν ὑπαξ. καὶ ςρα	Ἡμερούσιον ἐπιμίσθιον	Ἀριθμὸς τῶν ἡμερουσίων μερίδων.		Παρατηρήσεις.
	τοῦ βαθμοῦ	τῆς ὑπηρεσ.				ἄρτου	χορτοδ.	
Ταγματάρχης	75	225	300				2	
Ὑπασπιςὴς (Ὑπολοχ.)	30	100	130				1	
Ὁ ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τοῦ								Οἱ ἀξιωμα-
ὁπλισμοῦ λοχαγὸς	50	150	200					τικοὶ λαμβά-
Καταλυματίας	40	100	140					νουν οἴκημα
Χειροῦργος	40	100	140					χάριν.
Ὑποχειροῦργος	30	70	100					
Λοχαγὸς	50	150	200					
Ὑπολοχαγὸς	30	70	100					
Ἀνθυπολοχαγὸς	25	55	80					
Ὑπαξ. Ἀνθυπασπιστὴς	20	28	48					
Ἐπιλοχίας	»	«	»	1 20	»	1		
Ἀρχιτυμπανιστὴς	»	»	»	68	»	1		
Λοχίας	»	»	»	72	»	1		
Δεκανεὺς	»	»	»	60	»	1		
Κεραύλης ά τάξεως	»	»	»	60	»	1		
Ὁμ. β'. τάξεως	»	»	»	52	»	1		
Τυμπανιστὴς ά τάξεως	»	»	»	36	8	1		
Ὁμ. β'. τάξεως	»	»	»	32	8	1		
Στρατιώτης	»	»	»	32	8	1		

Β. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Ἱππικοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. ΤΩΝ ΒΑΘΜΩΝ.	Μηνιαῖος μισθὸς		Ὁλικὸς μισθὸς	Ἡμερούσιος μισθὸς τῶν ὑπαξ. καὶ ςρα	Ἡμερούσιον ἐπιμίσθιον	Ἀριθμὸς τῶν ἡμερουσίων μερίδων		Παρατηρήσεις.
	τοῦ βαθμοῦ	τῆς ὑπηρεσ.				ἄρτου	χορτοδ.	
Ἀρχηγὸς τοῦ Συντάγματος	120	320	440	»	»	»	4	
Μοίραρχος	75	235	310	»	»	»	3	
Καταλυματίας	40	100	140	»	»	»	»	
Ὁ ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τοῦ								Οἱ ἀξιωμα-
ὁπλισμοῦ λοχαγὸς	50	170	220	»	»	»	2	τικοὶ λαμβά-
Ὁ χειροῦρ. τοῦ Συντάγ.	40	100	140	»	»	»	»	νουν οἴκημα
Ὁ ὑποχειροῦργος	30	70	100	»	»	»	»	χάριν.
Ὑπασπιςὴς (Ὑπολοχ.)	30	110	140	»	»	»	2	
Λοχαγὸς	50	170	220	»	»	»	2	
Ὑπολοχαγὸς	30	90	120	»	»	»	2	
Ἀνθυπολοχαγὸς	25	75	100	»	»	»	2	
Ὑπαξ. Ἀνθυπασπιστὴς	20	28	48	»	»	»	»	
Ἱππιατρὸς	30	70	100	»	»	»	»	
Ἐπιλοχίας	»	»	»	1 28	»	1	»	
Ἀρχισαλπιστὴς	»	»	»	1 16	»	1	»	
Λοχίας	»	»	»	80	»	1	»	
Δεκανεὺς	»	»	»	68	»	1	»	
Σιδηρουργὸς	»	»	»	80	»	1	»	
Σαγματοποιός	»	»	»	90	»	1	»	
Σαλπιστὴς ά. τάξεως	»	»	»	80	»	1	»	
Ὁμ. β'. τάξεως	»	»	»	60	»	1	»	
Ἱππεὺς	»	»	»	40	8	1	»	

Γ. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Πυροβολικοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΑΘΜΩΝ.	Μηνιαῖος μισθὸς.		Ὁλικὸς μισθὸς	Ἡμερούσιος μισθὸς τῶν Ὑπαξ. καὶ στρατιωτῶν	Ἡμερούσιον ἐπιμίσθιον	Ἀριθμὸς τῶν ἡμερουσ. μερίδ.		Παρατηρήσεις
	τοῦ βαθμοῦ	τῆς ὑπηρεσίας.				ἄρτου	χορτ.	
Λοχαγ., Ἀρχηγὸς τοῦ λόχου	50	170	220					Οἱ ἀξιωματικοὶ λαμβάνουν οἴκημα χάριν.
Δεύτερος λοχαγὸς	50	110	160					
Ὑπολοχαγὸς	30	90	120					
Ἀνθυπολοχαγὸς	25	75	100					
Ἐπιλοχίας				1 40				
Σιδηρουργὸς καὶ τέκτων				80		1		
Λοχίας				92		1		
Δεκανεὺς				68		1		
Βομβοβολιστὴς				54		1		
Σαλπιστὴς ά τάξεως				80		1		
Ὁμ. β. τάξεως				60		1		
Πυροβολιστὴς ά. τάξεως				44	8	1		
Ὁμ. β. τάξεως				40	8	1		

Δ. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Λόχου τῶν Ζευγιτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΑΘΜΩΝ.	Μηνιαῖος μισθὸς		Ὁλικὸς μισθὸς	Ἡμερούσιος μισθὸς τῶν Ὑπαξ. καὶ στρατιωτῶν.	Ἡμερούσιον ἐπιμίσθιον	Ἀριθμὸς τῶν ἡμερουσ. μερίδ.		Παρατηρήσεις
	τοῦ βαθμοῦ	τῆς ὑπηρεσίας.				ἄρτου	χόρτ.	
Λοχαγὸς	50	160	210				1	Οἱ ἀξιωματικοὶ λαμβάνουν οἴκημα χάριν.
Ὑπολοχαγὸς	30	80	110				1	
Ἀνθυπολοχαγὸς	30	60	90				1	
Ἐπιλοχίας				1 28		1		
Λοχίας				80		1		
Σιδηρουργὸς				80		1		
Σαγματοποιὸς				90		1		
Δεκανεὺς				68		1		
Σαλπιστὴς ά.				80		1		
Ὁμ. β.				60		1		
Στρατιώτης				40	8	1		

Ε. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ, τῆς μισθοδοσίας τοῦ Λόχου τῶν Τεχνιτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΑΘΜΩΝ.	Μηνιαῖος μισθὸς		Ὁλικὸς μισθὸς	Ἡμερούσιος μισθὸς τῶν ὑπαξ. καὶ στρατιωτῶν.	Ἀντίτιμον τῆς ἐνδημασίας καθ' ἑκάστην	Ἀριθμὸς τῶν ἡμερουσ. μερίδων	Παρατηρήσεις.
	τοῦ βαθμοῦ	τῆς ὑπηρεσίας					
Λοχαγὸς Ἀρχηγὸς τοῦ λόχου	50	170	220	—	—		Οἱ Ἀξιωματικοὶ θέλουν λαμβάνει οἴκημα χάριν. Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν ὑπαξιωματικῶν, καὶ τ'. ἡμερομίσθια τῶν τεχνιτῶν, ὅτε ἐργάζονται πλέον τοῦ προσδιωρισμένου ἐργασίμου καιροῦ, θέλουν προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρως.
Δεύτερος Λοχαγὸς	50	110	160	—	—		
Ὑπολοχαγὸς	30	90	120	—	—		
Ἀνθυπολοχαγὸς	25	75	100	—	—		
Ἀρχιτεχνίτης ά. τάξεως	—	—	100	—	—		
Ὁμοίως β. —	—	—	80	—	—		
Τεκτονογράφος καὶ σχεδιαστὴς	25	75	100	—	—		
Λογιστὴς	20	40	60	—	—		
Ἐπιλοχίας	—	—	—	1 40	24	1	
Λοχίας	—	—	—	92	24	1	
Δεκανεὺς	—	—	—	68	24	1	
Σαλπιστὴς ά. τάξεως	—	—	—	80	24	1	
Ὁμ. β. —	—	—	—	60	24	1	
Τεχνίτης ά. —	—	—	—	56	16	1	
Τεχνίτης β. —	—	—	—	48	16	1	

Ζ. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Τῆς μισθοδοσίας τοῦ Λόχου τῶν Σκαπανέων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ. ΤΩΝ ΒΑΘΜΩΝ.	μισθὸς τοῦ βαθμοῦ	Μισθὸς τῆς ὑπηρεσίας.	Ὁλικὸς μισθὸς	Ἡμερούσιος μισθὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ σκαπανέων		Ἀριθμὸς τῶν ἡμερουσίων μερίδων ἄρτου.	Παρατηρήσεις.
				Δραχ.	Λεπτὰ		
Λοχαγὸς καὶ Διευθυντὴς τοῦ λόχου	50	170	220				Οἱ Ἀξιωματικοὶ λαμβάνουν οἴκημα χάριν.
Δεύτερος Λοχαγὸς	50	110	160				
Ὑπολοχαγὸς	30	90	120				
Ἀνθυπολοχαγὸς	25	75	100				Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν Σκαπανέων θέλει προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρως
Ἐπιλοχίας	—			1	40	1	
Λοχίας	—				92	1	
Δεκανεὺς	—				68	1	
Σκαπανεὺς τῆς ά. τάξεως	—				56	1	
τῆς β. —	—				48	1	
Κεραύλης τῆς ά. —	—				80	1	
τῆς β. —	—				60	1	

Ἰδιαίτεροι προσδιορισμοί.

§. 1. Οἱ μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν διαιροῦνται εἰς μισθοὺς τοῦ βαθμοῦ, καὶ εἰς μισθοὺς τῆς ὑπηρεσίας. Οἱ ἀξιωματικοὶ λαμβάνουν ἀμφοτέρους τοὺς μισθοὺς, ὅτε εὑρίσκονται εἰς ἐνέργειαν καὶ παρόντες εἰς ὑπηρεσίαν, ἢ καὶ ὅτε λείπουσιν ἐπιφορτισμένοι δημοσίους παραγγελίας. Ἐνόσῳ ὁ ἀξιωματικὸς εἶναι ἀπὼν μὲ ἄδειαν, καὶ ἐνόσῳ διαμένει εἰς τὸ νοσοκομεῖον μὲ δημόσια ἔξοδα, καὶ ἐνόσῳ μένει διαθέσιμος, δὲν λαμβάνει εἰμὴ τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ.

§. 2. Οἱ μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν πληρόνονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

§. 3. Ἡ πληρωμὴ τῶν μισθῶν τῶν νεοδιωρισμένων ἀξιωματικῶν, καθὼς καὶ ἡ τοῦ περιπλέον μισθοῦ τῶν προβιβασμένων, ἄρχεται ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ μετὰ τὸν διορισμὸν ἢ προβιβασμόν των μηνός.

§. 4. Ἡ χορτοδοσία σύγκειται ἀπὸ 3 ὀκάδας κριθάρι καὶ 5 ὀκάδας ἄχυρα· θέλει δὲ χορηγεῖσθαι καθ᾽ ὅσον ὑπάρχει ὁ προσδιωρισμένος ἀριθμὸς τῶν ἵππων.

§. 5. Ὅταν οἱ ἵπποι βόσκωσιν εἰς ἐθνικὰ λειβάδια, παύει ἡ χορήγησις τῆς χορτοδοσίας.

§. 6. Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς θέλει δίδεσθαι ἀμισθὶ οἴκημα· ὁ Ὑπολοχαγὸς καὶ ὁ Ἀνθυπολοχαγὸς ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λόχου ἔχουσι δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ὁμοῦ ἕνα θάλαμον μὲ τὴν ἀποσκευήν του, ὁ Λοχαγὸς ἕνα θάλαμον μὲ τὴν ἀποσκευήν του καὶ ἕνα κοιτῶνα, ὁ ἐκ τῶν Ἐπιτελῶν δύο θαλάμους μὲ τὴν ἀποσκευήν του καὶ ἕνα κοιτῶνα, ὁ Συνταγματάρχης καὶ ὁ Ταγματάρχης τρεῖς θαλάμους μὲ τὴν ἀποσκευήν των καὶ ἕνα κοιτῶνα. Ἐνόσῳ ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ τοὺς χορηγήσῃ τὸ οἴκημα, ἢ καθ᾽ ὅσον οἱ νυμφευμένοι ἀξιωματικοὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ διδόμενα εἰς αὐτοὺς οἰκήματα, θέλουν δίδεσθαι προσωρινῶς δι᾽ αὐτὴν τὴν ἀνάγκην εἰς μὲν τὸν Συνταγματάρχην 80 Δραχμαὶ, εἰς δὲ τὸν Ταγματάρχην καὶ Μοίραρχον 60 Δραχμαὶ, εἰς τὸν Λοχαγὸν 40, εἰς τὸν Ὑπολοχαγὸν 20, καὶ εἰς τὸν Ἀνθυπολοχαγὸν ὁμοίως 20 Δραχμαί.

§. 7. Οἱ ἀνύπανδροι ἀξιωματικοὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ συντρώγωσιν.

§. 8. Ὁ προβιβασθεὶς ἀξιωματικὸς θέλει στερεῖσθαι τοῦ περιπλέον ἐκ τοῦ προβιβασμοῦ του μισθοῦ διὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας· τὸ ἐπιμίσθιον τοῦτο θέλει δίδεσθαι εἰς τὰ συσσίτια τῶν ἀξιωματικῶν ἐκείνου τοῦ σώματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ προβιβασθείς· ἐν ἐλλείψει δὲ συσσιτίων θέλει μένει διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου.

§. 9. Ὁ ὑπαξιωματικὸς καὶ ὁ στρατιώτης λαμβάνουν μίαν μερίδα ἄρτου, ζυγίζουσαν 260 δράμια, καὶ τὸν μισθόν των, μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐξοικονομῶσι τὰ τῆς τροφοδοσίας καὶ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας των.

§. 10 Ὁ μισθὸς θέλει πληρόνεσθαι μετὰ παρέλευσιν πάσης πέμπτης ἡμέρας.

§. 11. Τὴν ἐνδυμασίαν λαμβάνουν οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται ἀνεξαιρέτως ἀπὸ τὸ δημόσιον, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

ά. Θέλουν προσδιορισθῇ ἐκ προοιμίων τὰ ἐνδύματα, τὰ ὑφάσματα, ἐκ τῶν ὁποίων κατασκευάζονται, τὸ σχῆμα αὐτῶν, καὶ ὁ καιρὸς τῆς διαρκείας των.

β. Κατὰ τοὺς προσδιορισμοὺς τούτους θέλει ὑπολογισθῇ τὸ ποσὸν τῶν ἐνδυμάτων δι᾽ ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὸ δι᾽ αὐτὰ ἔξοδον· συμπαραβληφθέντος δὲ τοῦ ἐξόδου τούτου μὲ τὸν καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας, θέλει προσδιορισθῇ τὸ ἀνάλογον μιᾶς ἑκάστης ἡμέρας.

γ. Τὰ ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ στρατιώτης, ὅταν καταταχθῇ εἰς τὸ στράτευμα, καθὼς καὶ ἐν διαστήματι τῆς ὑπηρεσίας του, θέλουν

ἐκτιμᾶσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὡς ἄνωθεν ὑπολογισμοῦ, καὶ θέλουν γράφεσθαι εἰς βάρος του εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἱματισμοῦ.

δ'. Εἰς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τούτου θέλει πιστόνεσθαι ὁ ὑπαξιωματικὸς καὶ στρατιώτης εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἱματισμοῦ του δι' ἑκάστην ἡμέραν καθ' ἣν εἶναι παρὼν εἰς ὑπηρεσίαν μὲ τὸ ὡς ἄνωθεν ἀνάλογον μιᾶς ἡμέρας, καὶ μὲ μόνον ἐν τέταρτον αὐτοῦ δι' ἑκάστην ἡμέραν, καθ' ἣν λείπει μὲ ἄδειαν.

ε'. Ἀφοῦ παρέλθῃ ὁ καιρὸς τῆς ὑπηρεσίας του, θέλει γένει ὁ ἰσολογισμός· καὶ ὅσα μένουν εἰς βάρος του ἐκ τοῦ ἐξόδου τοῦ ἱματισμοῦ, θέλουν πληρόνεσθαι παρ' αὐτοῦ, ὅσα ἐκ τοῦ ἐναντίου μένουν εἰς πίστωσίν του, θέλουν τοῦ ἀποδίδεσθαι εἰς μετρητά. Τὰ ἐνδύματα μένουν ἰδιοκτησία τοῦ στρατιώτου.

Τοιουτοτρόπως ὁ στρατιώτης, εἰμὲν προσέχει καὶ οἰκονομεῖ τὰ ἐνδύματά του, ἠμπορεῖ ν' ἀπολαύσῃ ὄφελος, ἐκ τοῦ ἐναντίου ζημιοῦται, ὑποπίπτων εἰς μεγαλήτερον ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ του χρέος, ἂν ἐξ αἰτίας τῆς ἀπροσεξίας του γενῇ χρεία νὰ τοῦ δοθῇ νέον ἔνδυμα πρὶν τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας.

§. 12. Ὁ ὑπαξιωματικὸς καὶ ὁ στρατιώτης κατοικοῦν εἰς τὸν στρατῶνα, ὅπου ἔχουν τὸ οἴκημά των, τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὴν θερμασίαν καὶ τὸ μαγείρευμα καύσιμον ὕλην, προσέτι ἓν κρεββάτι μὲ ἓν ἀχυρόστρωμα, ἓν προσκέφαλον ἀπὸ ἄχυρα, ἓν σινδόνι, καὶ ἓν μάλλινον σκέπασμα.

§. 13. Ὁσάκις ἀρρωστήσουν, θέλουν ἐπισκέπτεσθαι παρὰ τοῦ ἰατροῦ, καὶ θέλουν λαμβάνει τὰ ἰατρικὰ καὶ τὴν τροφοδοσίαν ἀμισθὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα.

§. 14. Δι' ὅσας δὲ ἡμέρας διαμένουν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, δὲν λαμβάνουν πίστωσιν εἰς τὰ βιβλία τοῦ ἱματισμοῦ· ἐπίσης δὲν λαμβάνουν οἱ εἰς τὸ νοσοκομεῖον διαμένοντες στρατιῶται, καθὼς οὐδὲ οἱ ἀπόντες μὲ ἄδειαν, μισθὸν καὶ μερίδα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 25 Φεβρουαρ. (9 Μαρτίου) 1833.

20. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῶν μέχρι τῆς ὥρας Τακτικῶν σωμάτων, ἢ λειποτακτήσαντες ἢ κατ' ἄλλον τρόπον παρητήθησαν ἀπὸ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, εἰς αὐτοὺς χορηγεῖται πλήρης συγχώρησις καὶ ἀμνηστεία, ἂν εἰς τὸ διάστημα ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς σήμερον παρουσιασθῶσι θεληματικῶς εἰς ἕνα τῶν νεοργανιζομένων Τμημάτων τοῦ στρατοῦ μας καὶ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ χρέη των.

2. Ἡ χορηγηθεῖσα ἀμνηστεία δὲν ἐκτείνεται εἰς ἄλλα ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἔπραξέ τις, ἐνῷ ἦτον ἀπὼν ἀπὸ τὸ σῶμά του.

3. Ὅσοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῶν μέχρι τοῦδε τακτικῶν σωμάτων δὲν παρουσιασθοῦν ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας, νὰ συλληφθῶσι καὶ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ Φρούραρχον, διὰ νὰ ἐφαρμοσθῶσι κατ' αὐτῶν οἱ ποινικοὶ νόμοι, τοὺς ὁποίους παρέβησαν.

Ἡ παροῦσα γενικὴ ἀμνηστεία νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 7 (19) Μαρτίου 1833.

21 ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Νὰ εἰσαχθῇ ἐθνόσημον (κοκάρδα) κυανοῦν πρὸς τὸ κέντρον, καὶ λευκὸν πρὸς τὴν περιφέρειαν, καὶ τὸ μὲν κυανοῦν νὰ κατέχῃ τὰ δύο τριτημόρια, τὸ δὲ λευκόν, τὸ λοιπὸν τριτημόριον τῆς διαμέτρου.

2. Οἱ ἐνδεδυμένοι πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν στολήν, νὰ φέρωσιν ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς τὸ ἐθνικὸν τοῦτο σημεῖον.

3. Ἕκαστος τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ στολίσῃ τὸν πῖλόν του ἢ τὸ φέσι του μὲ τὸ ἐθνικὸν τοῦτο σημεῖον πρὸς ἔνδειξιν τοῦ ὅτι εἶναι Ἕλλην.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 (14) Μαρτίου 1833.

22 ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τοῦ ά. ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαρτίου Τ. Ε. Περὶ διαλύσεως τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Ἐπειδὴ καὶ ἐγεννήθησαν ἀμφιβολίαι εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ τῆς 2 (14) τοῦ τρέχοντος Βασιλικοῦ διατάγματος τοῦ περὶ τῆς διαλύσεως τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διετάχθη νὰ διασαφήσῃ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἐπεξηγούμενον ὡς ἀκολούθως·

Ὅτι, καὶ οἱ μετὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου 1831 εἰς τὰ ἄτακτα σώματα καταταχθέντες Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, δύνανται νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὰ Τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς Γραμμῆς, εἰς τὸ Σύνταγμα τῶν Λογχοφόρων Ἱππέων, εἰς τὸ Πυροβολικὸν καὶ εἰς τοὺς Ζευγίτας, φθάνει μόνον νὰ ἔχωσι τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 (26) Μαρτίου 1833.

23 ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ 16 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ τῆς 2 (14) τοῦ ἐνεστῶτος διατάγματός μας περὶ τῆς διαλύσεως τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Θέλει συστηθῇ εἰς Ναύπλιον ἐπιτροπή, χρέος ἔχουσα νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀτομικὰς περιστάσεις καὶ ἐκδουλεύσεις τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων σωμάτων, καὶ νὰ μᾶς καθυποβάλῃ τὴν γνώμην της περὶ τῶν προσ-

διορισθησομένων θετικῶν μέτρων.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν κάμνει τὴν ἐξέτασιν ταύτην, εἰμὴ δὲ ἐκείνους μόνον, οἵτινες ἤθελαν τὸ ζητήσει.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἕκαστος ἀξιωματικὸς τῶν διαλυθέντων στρατευμάτων, ὅςτις νομίζει ὅτι ἔχει δικαιώματα ἀπαιτήσεων, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος τὰ ἀνὰ χεῖράς του ἀποδεικτικά·

ά. Περὶ τῆς ἀρχαιότητός του, β'. περὶ τοῦ βαθμοῦ του καὶ τῆς αἰτίας, διὰ τὴν ὁποίαν τὸν ἀπήλαυσε, γ'. Περὶ τῆς ἀπαιτήσεως μισθῶν, καὶ τῆς νομιμότητος αὐτῶν, δ'. Περὶ τῶν καθυστερησάντων αὐτοῦ μισθῶν, ἂν ὑπάρχωσι, καὶ περὶ τῆς νομιμότητος αὐτῶν, έ. Περὶ τῶν ἐκδουλεύσεών του εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ς'. Περὶ τῆς οἰκιακῆς του καταςάσεως, καὶ περὶ τοῦ ἂν ἡ κατάςασις αὐτὴ ἀπαιτῇ βασίμως ἰδιαιτέραν ἐξοικονόμησιν.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἄνωθεν τῶν δύο μηνῶν προθεσμίας δὲν εἶναι πλέον δεκταὶ αἱ τοιαῦται ἀναφοραὶ τῶν ἀξιωματικῶν.

3. Αἱ ἀναφοραὶ καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ θέλουν παραδίδεσθαι ἰδιοχείρως παρ' ἑκάστου ἀξιωματικοῦ,

ά. Ἀμέσως εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ἢ

β'. Εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ Τοποτηρητὴν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν διαμένει.

Τὰ ἀποδεικτικὰ θέλουν συνοδεύεσθαι μὲ σύντομον καὶ ὁριστικὴν ἔγγραφον ἔκθεσιν τῶν ἀπαιτήσεών του.

Περὶ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς ἀναφορᾶς καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτὴν πρωτοτύπων ἀποδεικτικῶν, θέλει λαμβάνει ἀπόδειξιν, ἂν τὴν ζητήσῃ.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ Τοποτηρηταὶ σημειόνουν εἰς τὰς παρουσιαζομένας εἰς αὐτοὺς ἀναφορὰς τὴν ἡμέραν τῆς παρουσιάσεως, καὶ διευθύνουν αὐτὰς ὁμοῦ μὲ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα, ὅστις τὰς παραπέμπει εὐθὺς εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπήν.

4. Ἅμα ἡ ἐπιτροπὴ λάβῃ μίαν ἀναφορὰν ἢ ἀμέσως ἢ διὰ τῆς κατὰ τὸ 3 ἄρθρον ὁδοῦ, κάμνει ἔναρξιν τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀπαιτήσεων, ἐξιχνιάζει τὴν νομιμότητα αὐτῶν, ζητοῦσα παρὰ τῶν ἁρμοδίων Γραμματειῶν τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας καὶ ἀποδείξεις, καὶ πορίζεται διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου ἀκριβεστέρας πληροφορίας περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἀναφερομένου, καὶ περὶ των κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν, ἂν ὑπάρχωσι, καὶ περὶ τῆς ἱκανότητός του διὰ ςρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει φροντίσει νὰ πληροφορηθῇ, μὲ ὅσην ἐνδέχεται ἀκρίβειαν, περὶ τῆς ὁλικῆς ποσότητος τῶν μετὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου 1831 εἰς χρήματα ἢ προϊόντα γενομένων φορολογιῶν ἀπὸ μέρους τῶν ἀτάκτων ςρατευμάτων, ἢ ἀμέσως παρὰ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, καὶ θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐξακρίβωσιν ταύτην, διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ πρεπόντως κατ' αὐτὴν τὰς παρουσιασθησομένας ἀτομικὰς ἀπαιτήσεις.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλει διευθύνει ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, γενικὴν σημείωσιν τῶν ποσοτήτων, τὰς ὁποίας τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον ἐπλήρωσεν εἰς μετρητὰ ἢ εἰς ἀποδεικτικὰ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἐποχῆς εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀρχηγῶν.

Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, συλλέξασα τὴν ἀπαιτουμένην ὕλην, θέλει συντάξει τὴν γνωμοδότησίν της περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἀναφερομένων, καὶ θέλει τὴν καθυποβάλει εἰς ἡμᾶς.

6. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου ὀνομάζομεν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τοὺς Κυρίους Κ. Βότσαρην, Γ. Ἰατράκον, Ἀνδρέαν Λόντον, Α. Μακρῆν, Βάσον Μαυροβουνιώτην, Π. Πανουριᾶν, Δ. Πλαπούταν, Ἀλ. Βλαχόπουλον.

Τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θέλει προεδρεύει ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ., ἕωσοῦ ὀνομάσωμεν ἐπίτηδες Πρόεδρον.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς θέλει διορίσει ὑπάλληλον, ἔχοντα τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, διὰ νὰ κρατῇ τὰ πρωτόκολλα καὶ νὰ φροντίζῃ τὰ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου πληρόνονται ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, καὶ, χρείας καλούσης, δίδεται καὶ ἡ ἀναγκαία διὰ ταῦτα προπληρωμή.

7. Ὁ προεδρεύων τὴν ἐπιτροπὴν διατάττει τὰ δέοντα διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀναφορῶν, διανέμει τὰς ἐργασίας, διοργανίζει καὶ διευθύνει τὴν πρόοδον αὐτῶν, καὶ προσδιορίζει τὰς συνεδριάσεις·

Εἰς περίςασιν ἰσοψηφίας μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου ἀποφασίζει.

Ὁσάκις ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ διασαφήσεις καὶ πληροφορίας, διευθύνεται ἐπ' αὐτῷ τούτῳ εἰς τὰς ἁρμοδίους Γραμματείας, δὲν λαμβάνει ὅμως κάμμίαν ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μὲ Ἀρχὰς ἢ μὲ ἄτομα.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας νὰ τὸ ἐκτελέσωσι καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 (25) Μαρτίου 1833.

24.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Περὶ τῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας ληφθέντων μέτρων.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ὁ πολυπόθητος ἡμῶν Βασιλεὺς μόλις ἐπάτησε

τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, καὶ ἐκήρυξεν, ὅτι χαρίζει πρὸς τοὺς ὑπηκόους του λήθην τῶν πολιτικῶν παραφορῶν, ὅσαι, συνέπειαι τῶν σχισμάτων τῶν προελθόντων ἀπὸ τὴν διαφορὰν τῶν δοξασιῶν, δὲν ἔφερον ἐν ἑαυταῖς συμπτώματα ἐγκληματικῆς διαστροφῆς, ἢ ἀπονενοημένης κακίας. Ἡ ἀμνηστεία καὶ τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος εἶναι δύο ἀπὸ τὰ λαμπρότερα τοῦ θρόνου προνόμοια, καὶ ἡ Α. Μ. δὲν ἐδίστασε, παραχωροῦσα εἰς τὰ αἰσθήματα τῆς Βασιλικῆς εὐμενείας, νὰ κάμῃ ἐξ αὐτῶν τῶν προοιμίων χρῆσιν ἐκείνης διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου διατάγματος εἰς ὄφελος τῶν ἰδίων Της ὑπηκόων, ὅσους τὴ ἔξαψις ἢ ἡ σύγκρουσις τῶν πολιτικῶν φρονημάτων παρέσυρεν.

Ἀλλ' ἂν ἐξ ἑνὸς μέρους ἀπένειμε μεγαλοψύχως ἄφεσιν τῶν ποινῶν τῆς αὐστηρᾶς δικαιοσύνης, δὲν ἦτον ὅμως ἐξ ἄλλου ἔργον οὔτε τῆς νομίμου δυνάμεως τῆς Α. Μ., οὔτε τῆς δικαίας θελήσεώς Της, νὰ παραβλέψῃ τὰς ζημίας, ὅσας οἱ βλαφθέντες ὑπήκοοι ἀναιτίως ἐδοκίμασαν. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ πρῶτος καὶ μέγιστος προστάτης τῆς ἰδιοκτησίας ἑκάστου, τὴν ὁποίαν περιβάλλει μὲ τὴν δυνατὴν τῶν νόμων αἰγίδα. Ὅλοι λοιπὸν οἱ ζημιωθέντες ἀπὸ ὁποιονδήποτε ἄνθρωπον δύνανται νὰ προσφύγουν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ὁσονούπω ἀνεγείρονται, καὶ νὰ εὕρουν πλήρη καὶ ἀσφαλῆ δικαιοσύνην.

Τὰ δημόσια ἐγκλήματα, καὶ πταίσματα, ὅσα δὲν προῆλθαν ἀπὸ πολιτικὰ φρονήματα, δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἀμνηστείαν. Ἡ συγχώρησις αὐτῶν ἤθελεν εἶσθαι βαρεῖα ὕβρις εἰς τὴν δικαιοσύνην, σκάνδαλον διὰ τὴν κοινωνίαν, καὶ ἀπόλυτος ἄδεια πρὸς ἀταξίαν καὶ ἀκολασίαν.

Διὰ τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα μετὰ τὴν Βασιλικὴν εὐμένειαν ἔρχεται ἡ αὐστηρότης τῆς δικαιοσύνης, ἑτοίμη ν' ἐκδικήσῃ τὴν ἐπηρεασθεῖσαν κοινωνίαν. Ἂν ὅσοι ἐγνώρισαν ἢ μάλιστα ἀπήλαυσαν τὴν χάριν τῆς ἀμνηστείας, τολμήσουν, ἀμετανόητοι καὶ ἀδιόρθωτοι, νὰ ἐμμείνουν εἰς τὰς ἐγκληματικὰς ἕξεις τῆς ἀταξίας καὶ ἀναστατώσεις τῶν καθεστώτων, οὗτοι παραδίδονται εἰς τὰ ἤδη συστηθέντα ἐγκληματικὰ δικαστήρια.

Τὸ ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου διάταγμα διακρίνει τὰ ἐγκλήματα ταῦτα, καὶ προσδιορίζει τὰς ἐφαρμοζομένας ἐπ' αὐτῶν ποινάς. Αἱ διατάξεις του, ὡρισμέναι ἤδη πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τὸν ποινικὸν ἡμῶν νόμον τῆς 1 Ἰουλίου 1824, ἀνεπτύχθησαν σαφέστερα ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν κώδηκα, τὸν ὁποῖον καὶ ὁ νομοθέτης τοῦ ποινικοῦ μας τούτου νόμου ἠκολούθησεν ὡς ὑπογραμμὸν, καὶ αἱ ἐθνικαὶ συνελεύσεις παρεδέχθησαν διὰ τὴν μέλλουσαν νομοθεσίαν. Ποίας ἐγγυήσεις ἰσχυροτέρας καὶ δικαιοτέρας ἠμποροῦσαμεν νὰ ἐπιθυμήσωμεν τόσον διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ἐπικρατείας, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν ἢ τῶν δικαζομένων;

Ἡ ὁπλοφορία ἦτον ἀκανόνιστος καὶ ἐγκαταλελειμμένη εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τυχόντος. Ὁποιοσδήποτε Ἕλλην, ἢ καὶ ξένος, ὁπλοφορῶν ὅπου καὶ ὅπως ἤθελε, δὲν ἐμποδίζετο οὔτε ἀπὸ τὸν νόμον, οὔτε ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς, νὰ κάμῃ ὁποίαν χρῆσιν τῶν ὅπλων ἡ φαντασία του ὑπαγόρευεν. Ἡ ἀπόλυτος καὶ ἀνεξαίρετος αὕτη ἄδεια ἔτρεφε τὸ πνεῦμα τῆς ἀταξίας, καὶ ἐγεννοῦσε συχνὰ διαφορὰς καὶ ῥήξεις· τὰ δὲ μερικώτερα παραδείγματα, μένοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀτιμώρητα, ἔδιδαν εἰς τὸν καθένα θάῤῥος νὰ ἐπιχειρήσῃ στάσεις δημοσίους καὶ ταραχὰς γενικὰς, αἱ ὁποῖαι τολμηθεῖσαι πολλάκις καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν μεγάλων κινδύνων, ἔφεραν τὸ ἔθνος ἕως τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ. Ἦτον καιρὸς νὰ δοθῇ τέλος εἰς τὴν ἀχαλίνωτον ἢ δυσάγωγον ἀκολασίαν, καὶ νὰ φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις, πῶς νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν καὶ κοινὴν ἡσυχίαν.

Διὰ τοῦτο τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου διάταγμα ἐκανόνισε τὰ τῆς ὁπλοφορίας, καὶ διέκρινε προβλεπτικῶς τὰς τάξεις, εἰς ὅσας ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων εἶναι ἀναγκαία ἀπὸ τὰς ἄλλας, εἰς τὰς ὁποίας ἀντὶ ὠφελείας δύναται νὰ φέρῃ βλάβην ἢ ὄλεθρον καὶ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν. Αἱ διατάξεις του ἐρανίσθησαν ἀπὸ τοὺς νόμους τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν, τοὺς ὁποίους τόσων αἰώνων πεῖρα καὶ φῶτα ἀνήγειραν ὡς ἀθάνατα εὐνομίας μνημεῖα. Ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν μᾶς ἥνωσε μὲ τὴν μεγάλην τοῦ εὐνομουμένου κόσμου οἰκογένειαν, καὶ εἶναι καιρὸς νὰ συμμορφωθῶμεν ἀπροφασίστως μὲ τὴν τάξιν καὶ τοὺς νόμους αὐτῶν, καὶ νὰ ἀναδειχθῶμεν ἄξιοι τῆς μακρᾶς καὶ γενναίας κηδεμονίας, τὴν ὁποίαν αἱ μεγάλαι Δυνάμεις ἐπεδαψίλευσαν πρὸς ἡμᾶς. Ἀφοῦ ἐτελειώσαμεν τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀνεξαρτησίας, δὲν μᾶς μένει πλέον νὰ φροντίσωμεν παρὰ πῶς νὰ ἀνακτήσωμεν καὶ τὸν πολιτισμὸν, τὸν ὁποῖον καὶ οἱ πρόγονοί μας ὡς ἔνδοξον κληρονομίαν μᾶς παρέδωσαν, καὶ ἡ περισπούδαστος εὐτυχία τοῦ ἔθνους ἐπικαλεῖται ὡς μόνον μέσον δραστήριον.

Ὄχι ὀλίγοι ἐγκαλούμενοι, στενάζοντες πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς φυλακὰς, ἐπικαλοῦνται ὡς χάριν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κριθῶσιν. Ἂν ἐξ ἑνὸς μέρους ἡ δικαιοσύνη δι' ἀσφάλειαν τῆς κοινωνίας ἐγκαταλείπῃ τὸν ἐγκαλούμενον νὰ παλαίῃ μόνος ἐναντίον τῆς ἀκαταμετρήτου δυνάμεως τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐξ ἄλλου δὲν συγχωρεῖ εἰς τὴν ἐξουσίαν νὰ παρατείνῃ αὐθαιρέτως τὴν κάθειρξίν του, καὶ νὰ τὸν βασανίζῃ ἀνωφελῶς εἰς τὰ σκότη τῶν φυλακῶν, πόσον ἀναγκαιότερον δὲν καθισταίνει τὸ μέτρον τοῦτο ὁ κίνδυνος τοῦ νὰ συγχισθῇ πολλάκις ὁ ἀθῶος μὲ τὸν ἔνοχον; Διὰ τοῦτο τὸ ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου διάταγμα ἄνοιξεν εἰς τοὺς ἐγκαλουμένους ὁδὸν ἐλευθέραν τοῦ νὰ ὑπερασπισθοῦν εἰς τὰ συστηθέντα δικαστήρια τὴν ὁποίαν ὑπόσχονται ἀθωότητά των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 (21) Μαρτίου 1833.

25 ΟΘΩΝ κτλ.

Διὰ τῆς ἀπὸ 6 (18) τοῦ ἐνεστῶτος ἀποφάσεως

μας ἐφανερώσαμεν τὴν ἀμετάθετον θέλησίν μας τοῦ νὰ ἐκτελεσθῶσι μετὰ δραστηριότητος τὰ διατάγματά μας περὶ τῆς διαλύσεως τῶν ἀτάκτων σωμάτων, καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας· ἀλλὰ διὰ νὰ γείνῃ ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον ἡ ἐκτέλεσις αὐτή, παραγγέλλομεν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὰ ἐφεξῆς.

1. Τὰ εἰρημένα διατάγματα θέλουν ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τοὺς Διοικητάς, ἤ, ὅπου πρὸς τὸ παρὸν δὲν εὑρίσκονται, ἀπὸ τοὺς ἐνεργοῦντας τὰ διοικητικὰ χρέη· ὅλοι δὲ θέλουν εἶσθαι ὑπεύθυνοι. Αἱ ἐπιτόπιοι Δημογεροντίαι ὑποχρεοῦνται νὰ συντρέχωσι, χρείας καλούσης, τοὺς Διοικητὰς καὶ Τοποτηρητὰς εἰς τὴν ἐντὸς τῆς περιφερείας των ἐνέργειαν τῶν τοιούτων μέτρων, καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι δι' ἑκάστην ἐνδεχομένην ἀμέλειαν τοῦ χρέους των τούτου.

2. Οἱ Διοικηταὶ καὶ Τοποτηρηταὶ παραγγέλλονται νὰ ἐνεργῶσι τὰ διατάγματα ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς· καὶ ἐάν, παρ' ἐλπίδα, φωραθῶσι τινὲς ἀντενεργοῦντες, νὰ τοὺς προσκαλέσωσι κατὰ πρῶτον ἐντόνως εἰς ὑπακοήν· καὶ ἂν αἱ προσκλήσεις ἀποτύχωσι, νὰ μεταχειρισθῶσι, συνδρομῇ τῶν Ἀρχῶν τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν κοινοτήτων αὐτῶν, τὰ εἰς χρῆσιν βίαια μέτρα, διὰ νὰ οὐδετερώσωσι τὴν ἀντενέργειαν. Ἐὰν δὲ φανερωθῇ ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα δὲν ἀρκοῦσιν, καὶ ἀποδεικνύονται τοιαῦτα, ὅταν τὰ ἐπιχειρίζωνται, πρέπει νὰ ζητηθῇ παρευθὺς ἐγγράφως ἡ βοήθεια τῆς πλησιεστέρας ἐνόπλου δυνάμεως.

3. Τὰ διάφορα εἰς τὸ Κράτος τμήματα τῶν Βασιλικῶν Βαυαρικῶν σωμάτων διετάχθησαν ἤδη ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν των νὰ παρέχωσιν ὅσον τάχιστα τὴν ἔνοπλον βοήθειάν των, ὅταν ζητηθῇ ἐγγράφως ἀπὸ τοὺς Διοικητὰς ἢ τοὺς Τοποτηρητάς, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διαταγμάτων μας, τῶν περὶ τῆς διαλύσεως τῶν ἀτάκτων σωμάτων, καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας· καὶ ἐὰν ὁ ἀριθμός των δὲν φανῇ ἱκανὸς διὰ τὸν τόπον καὶ διὰ τὰς περιστάσεις, νὰ αὐξηνθῇ ἀπὸ τὴν πλησιεστέραν φρουράν, ἢ ἀπὸ τὸν Ἀρχιστράτηγον. Αἱ αὐταὶ ὁδηγίαι νὰ δοθῶσι καὶ εἰς τὰ νεοσύστατα ἀποσπάσματα τοῦ στρατοῦ μας, τὰ ὁποῖα καὶ νὰ παραγγελθῶσιν ἰδιαιτέρως, ὥστε νὰ συντρέχωσι μὲ πάντα τρόπον τὰ Βασιλικὰ Βαυαρικὰ στρατεύματα, ἂν ζητηθῶσιν.

4. Ὅπου ἡ παρουσία τῆς ἐνόπλου δυνάμεως εἶναι ἀναγκαία, πρέπει νὰ παρευρίσκωνται καὶ οἱ Διοικηταὶ ἢ οἱ Τοποτηρηταί, ὥστε πρὶν γείνῃ χρῆσις αὐτῆς, ἐὰν δὲν προκαλεσθῇ ἀμέσως ἀπὸ τοὺς στασιαστάς, νὰ τοὺς προσκαλέσωσι διὰ τὴν τελευταίαν φορὰν εἰς ὑπακοήν, νὰ συνεννοῶνται περὶ πάντων μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν στρατευμάτων, καὶ νὰ ἀνακουφίζωσι τὰ ἔργα αὐτῶν τὸ κατὰ δύναμιν. Ἐὰν ὁ Διοικητής, ἢ ὁ Τοποτηρητής, ἐμποδίζεται ἀπὸ ἐμπόδια ἀνυπέρβλητα, ὀφείλει νὰ ποστείλῃ πιστοὺς ἀνθρώπους πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τούτους διὰ νὰ ἐνεργήσωσιν ἀντ' αὐτοῦ.

5. Οἱ Διοικηταὶ καὶ Τοποτηρηταὶ χρεωστοῦν ἐξαιρέτως, ἐὰν προσκληθῇ ἡ ἔνοπλος δύναμις, νὰ φροντίζωσι τὸ νὰ χορηγῆται ἡ ἀναγκαία ζωοτροφία, καί, χρείας καλούσης, καὶ πιστοὶ ὁδηγοί. Τὰ πρὸς τοῦτο ἔξοδα θέλουν πληρωθῇ μετὰ τὴν παρουσίασιν τοῦ λογαριασμοῦ.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ δώσῃ ἄνευ ἀναβολῆς διαταγὰς συμφώνους μὲ τὰς παρούσας ὁδηγίας καὶ εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ τοὺς Τοποτηρητάς, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν στρατευμάτων μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 (21) Μαρτίου 1833.

26 ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Ὅστις μολύνῃ βρύσεις, στέρνας, ἢ ὑδραγωγεῖον ὕδατος ποτίμου ἢ πρὸς μαγείρευμα χρησίμου, διὰ πραγμάτων ἀηδῶν ἢ νοσωδῶν, ὅστις μολύνῃ τροφὰς εἰς πώλησιν ἐκτεθειμένας, τιμωρεῖται μὲ φυλακὴν τριῶν ἕως δεκατεσσάρων ἡμερῶν.

2. Ὅστις παραβῇ τοὺς περὶ καθαριότητος κανόνας εἰς μύλους, κρεοπωλεῖα, ἀγοράς, ἢ εἰς ἐργαστήρια, ὅπου ἑτοιμάζονται, ἢ πωλοῦνται τρόφιμα, τιμωρεῖται μὲ πέντε ἕως τριάντα Δραχμῶν πρόστιμον.

3. Ὅστις παραβῇ τοὺς ἀστυνομικοὺς κανόνας τοὺς περὶ καθαριότητος καὶ καθαρισμοῦ δρόμων, περὶ ὑδραγωγίας καὶ ἄλλων ἐκροῶν ὑδάτων ἀπὸ οἰκίας καὶ σκέπας, περὶ ζωοκομίας, περὶ ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων, ὅσων αἱ ἀναθυμιάσεις ἐπιφέρουν βλάβην, τιμωρεῖται μὲ δύο ἕως δεκαπέντε Δραχμῶν πρόστιμον.

4. Ὅστις ῥίψῃ ἀκαθαρσίας ἐπάνω εἰς ἄλλον, ἢ εἰς ἄλλου κτίριον, ἢ εἰς τὰ τείχη, ἢ ἐντὸς περιτειχισμένου κτήματος, τιμωρεῖται μὲ μιᾶς ἕως τριάντα Δραχμῶν πρόστιμον· ἂν δὲ ἀπὸ κακίαν ἢ ἐκδίκησιν ἐκινήθη εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην, αὐξάνεναι ἡ ποινὴ καὶ μὲ φυλακισμὸν μιᾶς ἕως ὀκτὼ ἡμερῶν.

5. Ὅστις κρύπτει τρόφιμα ἀπὸ τὴν διατεταγμένην ἐπιθεώρησιν, ἢ ἰδιαιτέραν ἐξέτασιν τῆς Ἀρχῆς, ἢ τὰ πωλεῖ εἰς ἄλλον καιρὸν καὶ τόπον ἀπὸ τὸν ῥητῶς προσδιωρισμένον, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δέκα ἕως ἑκατὸν Δραχμῶν.

6. Ὅστις ἑτοιμάζει πρὸς κοινὴν χρῆσιν τρόφιμα βλαπτικὰ εἰς τὴν ὑγείαν, ἢ δυνάμενα νὰ καταντήσουν τοιαῦτα, εἴτε διὰ τὴν ποιότητα τῶν εἰδῶν ἢ τῆς μίξεως, εἴτε διὰ τὸν τρόπον, ἢ χρόνον τῆς κατασκευῆς, εἴτε διὰ τὰ πρὸς τοῦτο χρησιμεύσαντα ἐργαλεῖα, ὅστις φυλάττει τροφὰς πρὸς πώλησιν ἢ εἰς τόπον, ἢ εἰς ἀγγεῖον, ἢ γενικῶς μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ἠμποροῦν νὰ λάβουν βλαπτικὰς ἰδιότητας, ὅστις τὰς διαχειρίζει μὲ τρόπον ἀκάθαρτον ἢ ἀηδῆ, ὅστις πωλεῖ ἐν γνώσει ἀκαθάρτους

ἢ διεφθαρμένας τροφάς, φυλακίζεται δύο ἕως δεκατέσσαρας ἡμέρας, καὶ καταδικάζεται εἰς πέντε ἕως ἑκατὸν Δραχμῶν πρόστιμον· ἂν δὲ ὑπάρχουν αἰτίαι ἐπιβαρύνουσαι, φυλακίζεται ὀκτὼ ἕως τριάντα ἡμέρας, τὸ δὲ πρόστιμον αὐξάνεται ἀπὸ πενῆντα ἕως διακοσίας Δραχμάς.

Αἱ δὲ τροφαὶ παραδίδονται εἰς φθοράν.

7. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ὄχι μόνον εἰς τρόφιμα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα πράγματα χρησιμεύοντα εἰς κοινὰς χρείας, καὶ περιέχοντα εἰς τὴν σύνθεσίν των μέρος βλαπτικὸν εἰς τὴν ὑγείαν, κυρίως δὲ εἰς ἀγγεῖα χάλκινα μὴ ἀποχρώντως γανωμένα, ἢ κασσιτέρινα, περιέχοντα μόλυβδον, ἐναντίον τῶν ἐργατῶν ἢ πωλητῶν αὐτῶν.

8. Ὅστις εἰς πόλεις ἐπιχειρισθῇ οἰκοδομήν, ἢ σημαντικὴν ἐπισκευὴν εἰς ὑφιστάμενον οἰκοδόμημα, χωρὶς σχέδιον ἀποφασισμένον καὶ ἐγκεκριμένον παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς διὰ τὴν στερεότητα καὶ ἀσφάλειαν, ἢ αὐτοθελήτως μακρυνθῇ ἀπὸ τὸ σχέδιον τοῦτο, ἢ ἀπὸ τὸν ὡρισμένον τόπον τῆς κατασκευῆς, ὑπερβαίνων τὰς οἰκοδομικὰς γραμμάς, ἢ τὰς ἰδιαιτέρας περὶ οἰκοδομῶν διατάξεις, τιμωρεῖται μὲ τριάντα ἕως ἑκατὸν πενῆντα Δραχμῶν πρόστιμον.

9. Ὅστις παραμελήσῃ τὴν συντήρησιν οἰκοδομῆν εἰς αὐτὸν ἀνηκούσης, μὲ κίνδυνον ἄλλου, ὅστις, ἅμα ἀνακαλύψῃ τοιούτου εἴδους ἐλαττώματα εἰς τὴν οἰκοδομήν, δὲν φροντίσῃ ἀμέσως τὴν ἀναγκαίαν ἐξασφάλισιν αὐτῆς, ὅστις ἀμελήσῃ νὰ διορθώσῃ τὰς εἰς τὰς καθεστώσας ἀστυνομικὰς διατάξεις ἀντιβαινούσας ἐλλείψεις οἰκοδομῆς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσης, τιμωρεῖται μὲ δέκα ἕως ἑκατὸν Δραχμῶν πρόστιμον, καὶ δύο ἕως δεκατεσσάρων ἡμερῶν φυλακισμόν· εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται ὁ ἀρχιτέκτων, ὅστις προσκληθεὶς πρὸς ταχεῖαν προφύλαξιν, ἐπισκευὴν ἢ ἀνασκευὴν τοιαύτης οἰκοδομῆς, χωρὶς νόμιμον αἰτίαν ἀρνεῖται, ἢ ἀναβάλλει τὴν σύμπραξίν του.

10. Ἂν ἅμα μετὰ ἐκδοθεῖσαν πρόσκλησιν οἱ οἰκοδεσπόται δὲν διορθώνωσι τὰς ἀντιβαινούσας εἰς τὰς διατάξεις οἰκοδομάς, ἢ δὲν θεραπεύσωσι τὰς ἐλλείψεις, ἢ τὰ ἐλαττώματα αὐτῶν, ἡ Ἐξουσία ἐνεργεῖ μὲ ἔξοδα τῶν οἰκοδεσποτῶν τὰς διορθώσεις, ἢ τὸν κρημνισμὸν τῆς οἰκοδομῆς.

11. Αἱ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα περιεχόμεναι ἀστυνομικαὶ παραβάσεις, ἐξετάζονται καὶ δικάζονται ἀπὸ τοὺς κατὰ τόπους Εἰρηνοδίκας· ἡ ἐπιτόπιος ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τούτων, καὶ ν' ἀναφέρῃ ἀμέσως πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην πᾶσαν παράβασιν, τῆς ὁποίας λάβῃ γνῶσιν, καὶ νὰ εἰδοποιῇ συγχρόνως ποῖος ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ, ὡς μάρτυς, πληροφορίας περὶ τῆς παραβάσεως, καὶ ποῖα ἄλλα μέσα ἀποδείξεως ὑπάρχουν.

12. Ὁ Εἰρηνοδίκης, ἅμα πληροφορηθῇ περὶ κάμμιᾶς τῶν ἀνωτέρω ἀστυνομικῶν παραβάσεων, προσδιορίζει τὴν δικάσιμον ἡμέραν, καθ' ἣν αἱ συζητήσεις γίνονται δημοσίως καὶ προφορικῶς, καλεῖ τὸν κατηγορούμενον, τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς γνῶσιν ἔχοντας τῆς ὑποθέσεως, εἰδοποιῶν ὅλους ὁμοίως, ὅτι, ἂν παρακούσωσι, θέλουν συλληφθῆ διὰ τὴν μὴ ἐμφάνισίν των, καὶ συνάγει ὅλα τὰ ὑπάρχοντα εἰς ἀπόδειξιν τῆς παραβάσεως ἔγγραφα.

Τὴν δικάσιμον ἡμέραν ὁ Εἰρηνοδίκης μ' ἕνα ὑπάλληλον γραμματέα ἀκούει δημοσίως τὸν κατηγορούμενον, καί, παρόντος αὐτοῦ, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς ἔχοντας τῆς ὑποθέσεως γνῶσιν, παρουσιάζει τὰς ἐγγράφους ἀποδείξεις, κρατεῖ πρακτικὰ σύντομα καὶ περιέχοντα τὰ κυριώτερα τῆς ἀκροάσεως, ἔπειτα προσκαλεῖ τὸν κατηγορούμενον ν' ἀπολογηθῇ, ἀποφασίζει, καταχωρίζει εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν, φέρουσαν καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη στηρίζεται.

13. Ἔκκλησις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ μόνον, ὅταν ἡ ποινὴ ὑπερβαίνῃ τριῶν ἡμερῶν φυλακὴν ἢ ἑκατὸν Δραχμῶν πρόστιμον.

Τὰς ἐκκλητὰς τῶν Εἰρηνοδικῶν ἀποφάσεις δικάζουν ἀνεκκλήτως ἐπὶ τῶν πρακτικῶν αὐτῶν τὰ κατὰ τὸ ἡμέτερον ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους διάταγμα συστηθέντα ἐγκληματικὰ Δικαστήρια.

14. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἐνεργεῖται διὰ τῶν κατὰ τόπον Εἰρηνοδικῶν· αἱ τῶν ἐπιβαλλομένων προστίμων ποσότητες εἰσέρχονται εἰς τὰ ταμεῖα τῶν κοινοτήτων.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας θέλουν ἐκτελέσει αὐτό, ἑκάτερος ὅσον εἰς αὐτὸν ἀνήκει.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 6 (18) Μαρτίου 1833.

27 ΟΘΩΝ κ τ λ.

Κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου διωρίσαμεν καὶ διορίζομεν

Τοὺς μέχρι τοῦδε διευθύνοντας τὰ ἄτακτα στρατεύματα

1	Μακρυγιάννην Ἀρχ.	τοῦ	Α΄	Τάγμ.	τῶν ἀκροβολ.
2	Χρης. Φωτομάρκαν	»	Β΄	»	»
3	Ἀθαν. Κουτσονίκαν	»	Γ΄	»	»
4	Γιαννούτ. Πκνομάρ.	»	Δ΄	»	»
5	Δῆμον Τσέλιον	»	Ε΄	»	»
6	Κωνς. Βλαχόπουλον	»	ς΄	»	»
7	Γεώρ. Δυοβουνιώτην	»	Ζ΄	»	»
8	Βαγγ. Κοντογιάννην	»	Η΄	»	»
9	Δικμ. Ὀλύμπιον	»	Θ΄	»	»
10	Ἰωάν. Βελέντζαν	»	Ι΄	»	»

Τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς θέλομεν διορίσει ἀφ' οὗ μᾶς ὑποβληθῶσιν αἱ προτάσεις τῶν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιτροπῶν.

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐ-

πικρατείας ἐπεφορτίσθη τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 14 (26) Μαρτίου 1833.

28 ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως τῶν Προξενείων.

Δυνάμει τῆς κατὰ τὴν ά τοῦ Νοεμβρίου 1832 μεταξὺ τῆς Βασιλικῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Βασιλικῆς Βαυαρικῆς ἀφ' ἑτέρου μέρους γενομένης συνθήκης, ὑποχρεοῦνται οἱ κατὰ τὰς διαφόρους παραλίας ἢ μεσογείους ἐμπορικὰς πόλεις τῶν ξένων Δυνάμεων διαμένοντες Πρόξενοι καὶ Πράκτορες μιᾶς τῶν ἄνωθεν δύο Κυβερνήσεων νὰ χορηγῶσι πᾶσαν συνδρομὴν καὶ ἀντίληψιν εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἄλλης. Οἱ Πρόξενοι καὶ Ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἀμφοτέρων τῶν συμφωνησασῶν Δυνάμεων διετάχθησαν τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν τῶν ὅρων τῆς ἄνωθεν συνθήκης.

Ἑπομένως δημοσιεύεται κάτωθεν ὁ κατάλογος ὅλων τῶν Β. Βαυαρικῶν Προξένων καὶ Ἐμπορικῶν Πρακτόρων, διὰ νὰ δυνηθοῦν οἱ εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας διαμένοντες ὑπήκοοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους νὰ ζητήσωσι, χρείας τυχούσης, τὴν ἀπὸ μέρους αὐτῶν ὑπεράσπισιν.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 17 (29) Μαρτίου 1833.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ

Τῶν Ἐμπορικῶν Προξένων καὶ Πρακτόρων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας εἰς τὰ ξένα κράτη.

Ἐπικράτεια.	Πόλις.	Ὀνομασία.	Πρόξενος ἢ Πράκτ.
Αὐστρία.	Βότσεν.	Φλ. Ἰω. Πουτσεν Ἀρχηγὸς τῆς Ἐμπ. οἰκίας Χολζάμεν.	Πρόξενος Ἐμπορικ.
	Βρόδι.	Κάρολος Χάουσνερ.	ὁμοίως
	Τεργέστη.	Σχνὲλ Γριότ.	ὁμ.
	Βενετία.	Ἀντώνιος Κορνέτ.	Πράκτ. Ἐμπορικός
Προυσία.	Μαγδεβοῦργον.	Αὔγουστος Μοργενστέρν.	Πρόξενος Ἐμπορικ.
	Κολονία.	Ἰω. Χρ. Δαβ. Βάρτελς.	ὁμ.
	Αἴξ. Λασαπέλ.	Ξαβιὲρ Κουέτγενς.	ὁμ.
Σαξωνία.	Δρέσδη.	Γοττουάλδ Ἔσσε.	ὁμ.
	Λειψία.	Κονρ. Φερδερῖκος Αὐγ. Θιέμης.	ὁμ.
Ἀνόβερον.	Ἔμδεν.	Κάρολος Βώκ.	ὁμ.
	Μύνδεν.	Ἰω. Βερνάρδος Χολζμύλλερ.	ὁμ.
Βάδη.	Καρλσρούχε.	Ἐῤῥῖκος Ῥοζενφέλδ.	ὁμ.
	Μανχάϊμ.	Φρεδερῖκος Λουδοβῖκος Βάσσερμαν.	ὁμ.
Γαλλία.	Βαγιόνη.	Ἰωσὴφ Βοννάς.	ὁμ.
	Βορδώ.	Φρεδ δὲ Σούλζερ Βάρτ.	ὁμ.
	Χαβρ-δὲ Γράς.	Ἐῤῥῖκος Μάϊνελ.	ὁμ.
	Μομπελιὲ καὶ Σέττε	Γ. Γ. Αὐγ. Λιχτενστεΐν.	ὁμ.
	Στρασβοῦργ.	Ἰάκωβος Χοῦμμελ.	ὁμ.
Κάτω-Χῶραι.	Ἀμστελόδαμον,	Γ. Κ. ΚΚ Φίκεν Σχέρ.	ὁμ.
Μεγάλη Βρετανία	Ῥοττέρδαμ.	Κάρολος Κέχλερ.	ὁμ-
	Γιβραλτάρ.	Χ Φ Κέζερ.	ὁμ.
Σαρδηνία.	Γένοβα.	Ἰωάννης Β. Πέγκος.	Ἐμπορικὸς Πράκ.
Τοσκάνα.	Λιβόρνον.	Ἐῤῥῖκος Ῥοὺδ Γεβχάρδ.	ὁμ.
Σικελία.	Γιργέντι.	Ῥαφαὴλ Πολίτης.	ὁμ.
	Μεσσήνη.	Γ. Γ. Κιλιάν,	ὁμ.
	Νεάπολις.	Καγὲτ Βελλώτης.	Γενικὸς Πράκτωρ.
Ῥωσσία.	Ὀδησσός.	Γωσαφάτ. Ἐττλίγγερ.	Πρόξενος Ἐμπορικ.
	Πετρούπολις.	Φρεδερῖκος Βαλλιχέλμος Βάλτς.	ὁμ.
	Ῥίγα.	Κονράδος Φρ. Δὲ Στρέσσοβ.	ὁμ.
Βρασιλία.	Βάγια.	Πέτρος Πεύκε.	Πρόξενος Ἐμπορικ.
	Ῥίο δὲ Ἰανέϊρον.	Ἰω. Χ. Κ. Βρίγκ.	ὁμ.
Μαξικόν.	Μεξικόν.	Χερμὰν Νόλτε.	ὁμ.
Λὰ Πλάτα.	Βουένος Ἄυρες.	Ἰω. Ἰακὼβ Γλύκ.	Πρόξενος Ἐμπορικ.
Πολιτεῖαι Ἐλεύθερ.	Χαμβοῦργον.	Ἀδολφ Χιλδεβρανδ.	Γενικὸς Πρόξενος.
	Λύβεκ.	Μ. Α. Σουχάϊ.	Πρόξενος Ἐμπορικ.

Δυνάμει Βασιλ. διατάγματος διωρίσθη Πρόξενος εἰς Μάλταν ὁ Κύριος Θωμᾶς Μάκγιλ.

29 ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ συστήσωμεν μίαν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἀληθῆ στάσιν τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, καὶ διὰ νὰ λάβωμεν παρ' αὐτῆς προτάσεις περὶ τῶν καταλληλοτέρων μέσων πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς, καὶ ὀνομαστὶ πρὸς σχηματισμὸν Σχολείων τοῦ Λαοῦ, Ἑλληνικῶν Σχολείων, γυμνασίων, καὶ ἑνὸς Πανεπιστημείου, καὶ ἔκθεσιν περιεκτικὴν περὶ τοῦ σημαντικοῦ τούτου διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἀντικειμένου.

Ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὀνομάζομεν τοὺς Κυρίους Κωνσταντῖνον Δ. Σχινᾶν, Ἀναστάσιον Πολυζωΐδην, Ι. Κοκκώνην, Ἀλέξ. Σοῦτσον, Ι. Βενθύλον, Δοκτ. Φράντζ.

Τὴν προεδρίαν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλει ἔχει ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτρατείας· ἐν ἀπουσίᾳ δὲ αὐτοῦ, ὁ Κ. Κωνστ. Σχινᾶς.

Ὅλα τὰ μέλη θέλουν εἰδοποιηθῆ ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τοῦ διορισμοῦ των, καὶ θέλουν προσκληθῆ τὸ ταχύτερον νὰ συναχθῶσιν εἰς Ναύπλιον, διὰ ν' ἀρχίσωσι τὰς συσκέψεις των.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 22 Μαρτίου (3 Ἀπριλίου) 1833.

30 ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ καταστήσωμεν ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν στάσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Μοναστηρίων, καὶ νὰ προβάλῃ τὰ μέσα πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, ὀνομαστικῶς τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου Κλήρου, καὶ τῆς συστάσεως Συνόδου μονίμου διὰ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, νὰ παρουσιάσῃ δὲ καὶ περιεκτικὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ σημαντικοῦ τούτου ἀντικειμένου.

Ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὀνομάζομεν τοὺς Κυρίους Πανοῦτσον Νοταρᾶν, Ἰγνάτιον Ἐπίσκοπον Ἀρδαμερίου, Παΐσιον Ἐπίσκοπον Ἐλαίας καὶ Τοποτηρητὴν Μεσσηνίας, Θεόκλητον Φαρμακίδην, ἱερέα καὶ Ἔφορον τῶν ἐν Αἰγίνῃ καταστημάτων, Σκαρλάτον Δ. Βυζάντιον, καὶ Κωνσταντῖνον Δ. Σχινᾶν.

Τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην προεδρεύει ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας· εἰς ἔλλειψιν δὲ αὐτοῦ ὁ Κ. Πανοῦτσος Νοταρᾶς.

Ὅλα τὰ μέλη θέλουν εἰδοποιηθῆ καὶ προσκληθῆ τὸ ταχύτερον νὰ συναχθῶσιν εἰς Ναύπλιον, διὰ ν' ἀρχίσουν τὰς σημαντικάς των συσκέψεις.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 15 (27) Μαρτίου 1833.

31 ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἀκυρουμένης τῆς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσης διαιρέσεως τῆς Ἐπικρατείας, διαιρεῖται εἰς δέκα Νομοὺς καὶ 24 Ἐπαρχίας.

Εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν καθίστανται, ἄνευ ἀναβολῆς, κοινότητες ἤτοι δῆμοι, καὶ εἰς ἑκάστην τούτων ἀπονέμεται ἡ ἀνήκουσα περιφέρεια.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν Δήμων θέλει ἐκδοθῆ ἐν καιρῷ ἰδιαιτέρα κοινοποίησις.

2. Οἱ Νομοὶ τοῦ Βασιλείου εἶναι·

Α΄. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας,
Β΄. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος,
Γ΄. Ὁ Νομὸς τῆς Μεσσηνίας,
Δ΄. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀρκαδίας,
Ε΄. Ὁ νομὸς τῆς Λακωνίας,
ς΄. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας,
Ζ΄. Ὁ Νομὸς τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος,
Η΄. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας,
Θ΄. Ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας,
Ι΄. Ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων.

3. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀργολίδος περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἄργους, Κάτω Ναχαγὲ καὶ Κορινθίας, ὡσαύτως καὶ τὰς νήσους Ὕδραν, Σπέτσας καὶ Πόρον, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τῆς Ναυπλίας·
Πρωτεύουσα Ναυπλία.

2. Τὴν ἐπαρχίαν Ἄργους, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τοῦ Ἄργους·
Πρωτεύουσα Ἄργος.

3. Τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τῆς Κορίνθου·
Πρωτεύουσα Κόρινθος.

4. Τὴν ἐπαρχίαν Ὕδραν, συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου·
Πρωτεύουσα Ὕδρα.

5. Τὴν ἐπαρχίαν Ἑρμιονίδα, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τοῦ Κάτω Ναχαγὲ, περιεχούσης τὸ Καστρὶ καὶ τὸ Κρανίδι, καὶ ἐκ τῆς νήσου Σπετσῶν (Τιπαρήνου)·
Πρωτεύουσα Σπέτσαι (Τιπάρηνος).

6. Τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίαν, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Δαμαλῶν (Τροιζῆνος) καὶ τῆς νήσου Πόρου·
Πρωτεύουσα Πόρος.

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ Ναυπλία.

4. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Βοστίτσαν, Πάτρας, Καλάβρυτα, Γαστούνην καὶ Πύργον, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ἀλφειοῦ κειμένων μερῶν τῆς τελευταίας ἐπαρχίας, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιάλειαν, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τῆς Βοστίτσας·
Πρωτεύουσα Βοστίτσα (Αἴγιον).

2. Τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κιναίθης (Καλαβρύτων), συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τῶν Καλαβρύτων·
Πρωτεύουσα Καλάβρυτα (Κίναιθα).

3. Τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Π. Πατρῶν·

Πρωτεύουσα Πάτραι.

4. Τὴν ἐπαρχίαν Ἠλείαν, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τῆς Γαστούνης (Ἤλιδος) καὶ τῶν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ἀλφειοῦ κειμένων μερῶν τῆς ἐπαρχίας Πύργου·

Πρωτεύουσα Πύργος (Πύλος Τριφυλιακή).

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ αἱ Πάτραι.

5. Ὁ Νομὸς τῆς Μεσσηνίας περιλαμβάνει τοὺς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ἀλφειοῦ κειμένους τόπους τῆς ἐπαρχίας Πύργου, καὶ τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Φαναρίου, Ἀρκαδίας, Μεθώνης, Νεοκάστρου, Κορώνης, Καλαμάτας, Νησίου, Ἀνδρούσσης, Ἰμπλακίκων καὶ Μικρομάνης.

Τὸ ὅριον τῆς Μεσσηνίας, πρὸς μὲν τὴν Ἤλιδα θέλει σχηματίζει ὁ Ἀλφειός, πρὸς δὲ τὴν δυτικὴν Λακωνίαν ἡ ἀπὸ τοῦ Ταϋγέτου προβαίνουσα ῥάχις Βέργα, παρὰ τὸν Ἁρμυρόν.

Ὁ νομὸς οὗτος διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Ὀλυμπίαν, τὴν ὁποίαν σχηματίζουν ἡ μέχρι τοῦδε ἐπαρχία Φαναρίου, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ἀλφειοῦ κείμενα μέρη τοῦ Πύργου (ἡ ἀρχαία Πισάτις·

Πρωτεύουσα Φανάριον (Παῤῥασία).

2. Τὴν ἐπαρχίαν Τριφυλίαν, συγκειμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Ἀρκαδίας·

Πρωτεύουσα Ἀρκαδία (Κυπαρισσία).

3. Τὴν ἐπαρχίαν Μεθώνης, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Μεθώνης, Νεοκάστρου (Πύλου) καὶ Κορώνης·

Πρωτεύουσα Μεθώνη.

4. Τὴν ἐπαρχίαν τῆς Μεσσήνης, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Ἀνδρούσσης, Ἰμπλακίκων καὶ Μικρομάνης·

Πρωτεύουσα Ἀνδροῦσσα.

5. Τὴν ἐπαρχίαν Καλαμῶν, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Καλαμάτας καὶ Νησίου·

Πρωτεύουσα Καλαμάτα (Καλάμαι).

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ τούτου εἶναι ἡ πόλις Ἀρκαδία (Κυπαρισσία).

6. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀρκαδίας περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Λεονταρίου, Καρυταίνης, Τριπολιτσᾶς, Ἁγίου Πέτρου καὶ Πραστοῦ, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Μεγαλοπόλεως, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Λεονταρίου·

Πρωτεύουσα Λεοντάριον.

2. Τὴν ἐπαρχίαν τῆς Μαντινείας, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Τριπολιτσᾶς·

Πρωτεύουσα Τριπολιτσᾶ (Τρίπολις).

3. Τὴν ἐπαρχίαν Γορτύνης, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Καρυταίνης·

Πρωτεύουσα Καρύταινα (Γόρτυνα).

4. Τὴν ἐπαρχίαν Κυνουρίαν, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Ἁγίου Πέτρου καὶ Πραστοῦ·

Πρωτεύουσα Πραστὸς (Πρασιαί).

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ Τριπολιτσᾶ (Τρίπολις).

7. Ὁ νομὸς τῆς Λακωνίας περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Μιστρᾶ, Μονεμβασίας καὶ Μάνης, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονα, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τοῦ Μιστρᾶ·

Πρωτεύουσα Μιστρᾶς (Σπάρτη).

2. Τὴν ἐπαρχίαν Ἐπίδαυρον Λιμηρᾶν, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Μονεμβασίας·

Πρωτεύουσα Μονεμβασία (Ἐπίδαυρος Λιμηρά)·

3. Τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Γυθείου, συνισταμένην ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Μάνης·

Πρωτεύουσα Μαραθωνῆσι (Γύθειον).

4. τὴν ἐπαρχίαν Οἰτύλου, συνισταμένην ἐκ τῆς δυτικῆς Μάνης.

Πρωτεύουσα Βοίτουλον (Οἴτυλος).

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ εἶναι ὁ Μιστρᾶς (Σπάρτη).

8. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Ξηρομέρου, Βονίτσης, Βάλτου, Ζυγοῦ, Ναυπάκτου, Βενετικοῦ, Κραβάρων, Ἀποκούρου, Καρπενησίου καὶ Ἀγράφων· καὶ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν Λωρίδα τοῦ Νομοῦ τῆς Λοκρίδος καὶ Φωκίδος περιορίζεται ἀπὸ τὸν ποταμὸν Μόρνον (Δάφνον). Διαιρεῖται δὲ ὁ Νομὸς οὗτος εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Ἀκαρνανίας, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Ξηρομέρου, Βονίτσης καὶ Βάλτου·

Πρωτεύουσα Δραγαμέστον (Ἀστακός).

2. Τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Ζυγοῦ·

Πρωτεύουσα Μεσολόγγιον.

3. Τὴν ἐπαρχίαν Ναυπακτίαν, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Ναυπάκτου, Βενετίκου καὶ Κραβάρων, καὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Εὐήνου κειμένου μέρους τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Ἀποκούρου (τῆς Κουρήτιδος)·

Πρωτεύουσα Ναύπακτος.

4. Τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἀγρινίου, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Βλοχοῦ, καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Εὐήνου κειμένου μέρους τῆς ἐπαρχίας Ἀποκούρου·

Πρωτεύουσα Βραχώριον (Ἀγρίνιον).

5. Τὴν ἐπαρχίαν Καλλιδρόμης, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Καρπενησίου, καὶ τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνήκοντος μέρους τῶν Ἀγράφων·

Πρωτεύουσα Καρπενῆσι (Καλλιδρόμη).

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ τὸ Βραχῶρι (Ἀγρίνιον).

9. Ὁ Νομὸς τῆς Λοκρίδος καὶ Φωκίδος περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Ζητουνίου, Πατρατζικίου, Λοιδωρικίου, Μαλανδρίνου, Ταλαντίου, Βουδουνίτσης, Σαλώνων καὶ Γαλαξιδίου, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδα, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Ζητουνίου καὶ Πατρατζικίου·

Πρωτεύουσα Ζητούνιον (Λαμία).

2. Τὴν ἐπαρχίαν Δωρίδα, συγκειμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Λοιδωρικίου καὶ Μαλανδρίνου μέχρι τοῦ ποταμοῦ Μόρνου (Δάφνου)·

Πρωτεύουσα Λοιδωρίκιον.

3. Τὴν ἐπαρχίαν Λοκρίδα, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Ταλαντίου καὶ Βουδουνίτσης·

Πρωτεύουσα Ταλάντιον (Ἀταλάντη).

4. Τὴν ἐπαρχίαν Παρνασίδα, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Σαλώνων καὶ Γαλαξιδίου·

Πρωτεύουσα Σάλωνα (Ἄμφισσα).

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ Σάλωνα (Ἄμφισσα).

10 Ὁ Νομὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας περιλαμβάνει τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας ὁμοῦ μὲ τὴν Μεγαρίδα, καὶ τὰς νήσους Σαλαμῖνα, Αἴγιναν καὶ Ἀγκίστριον, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Αἴγιναν, συνισταμένην ἐκ τῆς νήσου Αἰγίνης καὶ Ἀγκιστρίου·

Πρωτεύουσα Αἴγινα.

2. Τὴν ἐπαρχίαν Μεγαρίδα, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τῶν Μεγάρων καὶ τῆς νήσου Σαλαμῖνος·

Πρωτεύουσα Μέγαρα.

3. Τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικὴν, συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας·

Πρωτεύουσα Ἀθῆναι.

4. Τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν, συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας·

Πρωτεύουσα Θῆβαι.

5. Τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδίαν, συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας·

Πρωτεύουσα Λεβαδία.

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ αἱ Ἀθῆναι.

11. Ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας περιλαμβάνει τὴν νῆσον Εὔβοιαν καὶ τὰς Βορείους Σποράδας, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Χαλκίδα μὲ τὴν ὁμώνυμον πρωτεύουσαν Χαλκίδα.

2. Τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίαν μὲ τὴν πρωτεύουσαν Κάρυστον.

Ὁ Ἀκριβὴς προσδιορισμὸς τῶν ὁρίων τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν ἀναβάλλεται εἰς τὸ μετέπειτα.

3. Τὴν ἐπαρχίαν τῶν Βορείων Σποράδων, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Σκοπέλου, Σκιάθου, Σκύρου καὶ Ἡλιοδρομίων μετὰ τῶν εἰς αὐτὰς ἀναγομένων·

Πρωτεύουσα Σκόπελος.

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ ἡ Χαλκίς.

12. Ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων περιλαμβάνει ἁπάσας τὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο γνωριζομένας νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Ἄνδρου, συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου·

Πρωτεύουσα Ἄνδρος.

2. Τὴν ἐπαρχίαν Τήνου, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Τήνου, Μυκώνου καὶ Δήλου·

Πρωτεύουσα Τῆνος.

3. Τὴν ἐπαρχίαν Σύρου (Σύραν), συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου·

Πρωτεύουσα Ἑρμούπολις.

4. Τὴν ἐπαρχίαν Κύθνον, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Κύθνου (Θερμιῶν), Κίας καὶ Σερίφου·

Πρωτεύουσα Θερμιά (Κύθνος).

5. Τὴν ἐπαρχίαν Μήλου, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Μήλου, Κιμώλου, Σίφνου, Πολυκάνδρου (Φολεγάνδρου) καὶ Σικίνου·

Πρωτεύουσα Μῆλος.

6. Τὴν ἐπαρχίαν Θήραν, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Θήρας (Σαντορήνης), Ἴου, Ἀνάφης καὶ Ἀμοργοῦ·

Πρωτεύουσα Φηρὰ ἐπὶ τῆς Θήρας.

7. Τὴν ἐπαρχίαν Νάξον, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Νάξου, Πάρου καὶ Ἀντιπάρου·

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ ἡ Ἑρμούπολις ἐπὶ τῆς Σύρας.

13. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσασαν διαίρεσιν τοῦ Κράτους συμπίπτει πολλαχοῦ νὰ περιλαμβάνωνται τόποι μιᾶς ἐπαρχίας εἰς τὰ σύνορα τῆς ἄλλης, διὰ τὴν τοιαύτην περίστασιν, καθὼς καὶ δι' ἄλλας ὁμοίας, ἡ διασάφησις καὶ ὁ ἀκριβέστερος προσδιορισμὸς τῶν νέων ἐπαρχιακῶν συνόρων ἀναβάλλεται εἰς τὸ μέλλον, καθ' ὅσον ἤθελον τὸ ἀπαιτήσει τὰ συμφέροντα τῆς διοικήσεως καὶ τῶν διοικουμένων.

14. Τὰ πρώτιστα τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐπικρατείας ὄργανα εἶναι αἱ Γραμματεῖαι.

15. Πρὸς συζήτησιν τῶν σπουδαιοτέρων τοῦ Κράτους ὑποθέσεων καὶ λύσιν Διοικητικῶν ἀμφισβητήσεων θέλει συστηθῇ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

16. Ἑκάστου Νομοῦ ἡ ὑπερτάτη διοικητικὴ διεύθυνσις ἐμπιστεύεται εἰς ἕνα Νομάρχην.

Σιμὰ τοῦ Νομάρχου θέλει εὑρίσκεσθαι Συμβούλιον Νομαρχικὸν, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τοὺς διοικουμένους.

17. Εἰς τὴν διοίκησιν ἑκάστης ἐπαρχίας θέλει προΐστασθαι Ἔπαρχος, ὑπαγόμενος εἰς τὸν Νομάρχην.

Σιμὰ τοῦ Ἐπάρχου θέλει εὑρίσκεσθαι Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τοὺς διοικουμένους.

18. Ἡ διοίκησις ἑκάστου Δήμου ἐμπιστεύεται εἰς ἕνα Δημογέροντα, προτεινόμενον ἀπὸ τοὺς δημότας καὶ ἐπικυρούμενον παρὰ τοῦ Βασιλέως ἤτοι ἀμέσως, ἢ διὰ τοῦ Νομάρχου.

Σιμὰ τοῦ Δημογέροντος θέλει ὑπάρχει ἓν Δημογεροντικὸν Συμβούλιον, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τοὺς Δημότας.

19. Ἡ διοίκησις τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν τοιούτων, ἡ εἴσπραξις καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν φόρων καὶ ἄλλων δημοσίων προσόδων, χωριζόμενα

ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν, ἐπιτρέπονται εἰς ἰδιαιτέρας οἰκονομικὰς Ἀρχάς.

20. Αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 14 καὶ 19 ἀπαιτούμεναι διατάξεις, ἀφορῶσαι τὸν σχηματισμὸν, τὰ καθήκοντα, τὴν ἐκλογὴν καὶ τὰ δικαιώματα, θέλουν ἐκδοθῇ προσεχῶς.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

32 ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς·

1. Θέλουν ὑπάρχει ἑπτὰ Γραμματεῖαι·

Α΄. Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν·

Β΄. Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης·

Γ΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν·

Δ΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκ. καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύ.

Ε΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν·

ς΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν·

Ζ. Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

2. Πάσης Γραμματείας προΐσταται εἷς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας· οὗτος δύναται νὰ διευθύνῃ συγχρόνως καὶ πλειοτέρας Γραμματείας. Ἐὰν ὁ προϊστάμενος μιᾶς Γραμματείας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐμποδίζεται τοῦ νὰ τὴν διευθύνῃ εἴτε δι' ἀσθένειαν, εἴτε δι' ἀπουσίαν, θέλει γίνεσθαι φροντὶς περὶ τῆς προσωρινῆς αὐτῆς διευθύνσεως δι' ἰδιαιτέρου διορισμοῦ Τοποτηρητοῦ.

3. Ὅλοι οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἰσόβαθμοι· φυλάττουν δὲ τὴν σειρὰν τῆς ἀρχαιότητος τῆς ὑπηρεσίας, ἐξαιρουμένου τοῦ κατὰ καιρὸν Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅστις προεδρεύει.

4. Εἰς πᾶσαν Γραμματείαν θέλει δοθῇ διὰ Βασιλικοῦ διορισμοῦ τὸ ἀπαιτούμενον προσωπικὸν κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας· οἱ περὶ τούτου λεπτομερέστεροι ὁρισμοὶ ἐμπεριέχονται εἰς τὰ ἰδιαίτερα περὶ τοῦ διοργανισμοῦ ἑκάστης Γραμματείας διατάγματα. Εἰς ἀπάντησιν δὲ τῶν ἐξόδων τοῦ Γραφείου καὶ τῶν ἀντιμισθίων, τὰ ὁποῖα θέλουν δίδεσθαι εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν διορισθησομένους προσωρινοὺς βοηθοὺς, θέλει πιστωθῇ πᾶσα Γραμματεία εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν της με προσεπιχορήγησίν τινα.

5. Ἡ ὁλομέλεια τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας σχηματίζει τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τοῦ ὁποίου ὁ Πρόεδρος ὀνομάζεται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸν Βασιλέα.

6. Εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Σμμβούλιον θέλουν ὑποβάλλεσθαι καὶ συζητεῖσθαι·

ά. Ὅλαι αἱ περὶ Κυβερνητικοῦ συστήματος ὑποθέσεις·

β΄. Ὅλοι οἱ ἐκδοθησόμενοι ὁρισμοὶ περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν διαφόρων Ἀρχῶν, καὶ περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς ἐπικρατείας·

γ. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς νομοθεσίας, καὶ ὅλα τὰ ἐκδοθησόμενα περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων καὶ τῆς τακτοποιήσεως τῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους γενικὰ διατάγματα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὅλοι οἱ νέοι ὁρισμοὶ περὶ τῆς σχέσεως τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὴν Ἐπικράτειαν, καὶ τῶν κατὰ μέρος ἐκκλησιῶν πρὸς ἀλλήλας, καὶ ὅσαι ἤθελον συμπέσει ἀπορίαι περὶ τῆς ἐξηγήσεως τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων·

δ΄. Αἱ μὲ ἄλλας ἐπικρατείας συνθῆκαι, καὶ αἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐκδοθησόμεναι ὁδηγίαι, καθ' ὅσον ἡ ἰδιαιτέρα φύσις τῶν σχέσεων δὲν ἤθελεν ἀπαιτήσει ἐξαίρεσιν·

ε. Ὅλα τὰ ἐπαγόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα διαφόρων Γραμματειῶν ἀντικείμενα, καθ' ὅσον οἱ Γραμματεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις, δὲν δύνανται νὰ συμβιβασθοῦν περὶ αὐτῆς·

ς΄. Αἱ περὶ ἁρμοδιότητος τῶν διαφόρων Γραμματειῶν ἀμφισβητήσεις·

ζ. Ὁ κατ' ἔτος ἐκδοθησόμενος οἰκονομικὸς νόμος, καὶ ὁ ὑποβληθησόμενος περὶ τῆς δημοσίου οἰκονομίας καθ' ἕκαστον ἔτος λογαριασμός·

ή. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὴν περὶ τῶν ὁποίων σύσκεψιν ὁ Βασιλεὺς ἤθελεν ἀναθέσει ἰδιαιτέρως εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἢ ἤθελαν προσδιορίσει εἰδικῶς οἱ διάφοροι νόμοι ἢ διατάγματα. Ἡ περὶ τούτων ἔκθεσις γίνεται ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐγχειρίζεται κατὰ τάξιν ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει συντάττεσθαι παρ' ἑνὸς τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, τῶν ὁποίων ἡ κατὰ τοῦτο σειρὰ θέλει προσδιορίζεσθαι ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέλει περιέχει ἐν συντόμῳ ὄχι μόνον τὰς γενομένας ἀποφάσεις καὶ τὴν αἰτιολόγησιν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς τυχὸν διαφόρους ἐναντίας γνώμας ἑνὸς ἢ πλειοτέρων τῶν μελῶν, καὶ θέλει ὑποβάλλεσθαι εὐθὺς εἰς τὸν Βασιλέα διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀποφάσεις του.

8. Ἕκαστος Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας εἶναι, ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐμπειστευθείσης εἰς αὐτὸν Γραμματείας, τὸ μόνον καὶ ἄμεσον ὄργανον τοῦ Βασιλέως πρὸς ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν Κυβερνητικῶν πράξεων· ἐπομένως ἀπαιτεῖται νὰ προσυπογράφεται ὁ ἁρμόδιος Γραμματεὺς εἰς πάντα νόμον, πᾶν διάταγμα, καὶ πᾶσαν δημοσίαν πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἀπόφασιν περὶ διοικητῶν ὑποθέσεων, ἐκδιδομένην μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Βασιλέως πρὸς τὰς διαφόρους εἰς τὰς Γραμματείας ὑπαγομένας Ἀρχάς.

9. Ἕκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι εἰς ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν ἀναγομένας ὑποθέσεις ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων

νόμων καὶ διαταγμάτων, διὰ τὴν κατὰ συνείδησιν διαφύλαξιν τῶν συμφερόντων τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διὰ τὴν πιστὴν διαχείρησιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὸν ἰδιοκτησίας τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ εὐθύνη αὐτὴ θεωρεῖται πρὸ πάντων εἰς ὅλας τὰς φερούσας τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κυβερνητικὰς πράξεις.

Διὰ ἰδιαιτέρου νόμου θέλει ὁρισθῆ τίνι τρόπῳ πρέπει νὰ καταδιώκηται καὶ νὰ παιδεύηται πᾶσα κατὰ τοῦτο παράβασις.

10. Ἕκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διοικεῖ ὡς ἀνώτατος διευθυντὴς τὰ εἰς τὴν Γραμματείαν του ἀναγόμενα· ὀφείλει νὰ διατάττῃ τὰ δέοντα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν διαφύλαξιν· νὰ προβάλῃ τοὺς κατὰ τὴν γνώμην του ἀναγκαίους νέους νόμους, διασαφήσεις νόμων καὶ διατάγματα, καὶ νὰ καθυποβάλῃ τὴν περὶ τούτων ἔκθεσίν του εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

11. Τὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἑκάστης Γραμματείας ἀναγκαῖα ἔξοδα προσδιορίζονται κατ' ἔτος εἰς τὸν οἰκονομικὸν νόμον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ τούτου ὑποβληθέντων προϋπολογισμῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν θέλει δίδεσθαι ἡ ἀναγκαία παρὰ τῷ ἐθνικῷ Ταμείῳ πίστωσις. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διαθέτει ἀμέσως τὰς διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου προσδιορισθείσας δι' αὐτὸν ποσότητας, εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβῆ συντήρησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ του, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ παράβασις δικαιολογεῖται ἀπὸ ἔκτακτα καὶ ἀναπόφευκτα συμβάντα, τὰ ὁποῖα τῷ δίδουν δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀποθεματικοῦ ταμείου (fonds des reserves) τὴν πληρωμὴν τῆς περιπλέον δαπάνης. Ἡ ἀκριβὴς χρῆσις τῶν δοθεισῶν πιστώσεων κατὰ τοὺς γενικοὺς προϋπολογισμοὺς θέλει ἐξασφαλίζεσθαι δι' ἀκριβοῦς ἐλέγχου. Τὰ περὶ τούτου ἀναγκαῖα θέλουν ὁρισθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

12. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι μιᾶς Γραμματείας, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ ὑπαγόμεναι εἰς αὐτὴν Ἀρχαὶ καὶ ὑπηρεσίαι, ὀφείλουν ἀκριβῆ ὑπακοὴν εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας· ἔχουν μόλον τοῦτο τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ κάμνουν τὰς παρατηρήσεις των εἰς αὐτὸν, ἂν ἐκδοθεῖσά τις διαταγὴ ἀντιβαίνῃ εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα ἢ προσβάλλῃ τὰ δημόσια συμφέροντα. Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἐκ τούτου ἡ ἐκτέλεσις. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν δοθεισῶν εἰς τὰς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς ὁδηγιῶν, θέλει προσέχει εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων του, καὶ θέλει ἐνεργεῖ κατ' αὐτῶν τὴν περὶ πειθαρχίας ἐξουσίαν κατὰ τοὺς τύπους καὶ ὅρους, τοὺς ὁποίους προσδιορίζουν οἱ ἐπὶ τούτῳ νόμοι καὶ διατάγματα.

Εἰς αὐτὸν ἀπόκειται νὰ προβάλῃ περὶ διορισμοῦ, προβιβασμοῦ, μεταθέσεως καὶ παύσεως τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Γραμματείαν του. Εἰς τὰς προτάσεις του δὲ θέλει λαμβάνει πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν τὴν ἱκανότητα, τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ἄμεμπτον διαγωγὴν καὶ τὰς σημαντικὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ προβληθησομένου.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ δέχωνται ἢ νὰ ἀποβάλουν δημοσίους ὑπηρέτας ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως, εἰμὴ μόνον καθ' ὅσον τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα τοῖς τὸ ἐπιτρέπουσι ῥητῶς.

13. Εἰς τὸ τέλος παντὸς διοικητικοῦ ἔτους ἕκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας χρεωστεῖ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Βασιλέα περιεκτικὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν τῆς ὑπηρεσίας του, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐμπιστευθέντος εἰς αὐτὸν κλάδου, καὶ νὰ δώσῃ λογαριασμὸν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ποσοτήτων, αἵτινες εἶχαν τεθῆ εἰς τὴν διάθεσίν του.

Οἱ ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ναύπλιον τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

33. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ διεύθυνσις ὅλων τῶν ὑπαγομένων εἰς μίαν Γραμματείαν ὑποθέσεων ἐναπόκειται ἰδίως εἰς τὸν ἁρμόδιον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς αὐτὸν ὑπόκειται ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Γραμματεὺς χρεωστεῖ νὰ διανέμῃ τὰς ὑποθέσεις κατὰ τὴν ἁρμοδιότητα ἑκάστου. Ὡς πρὸς τὴν διανομὴν δὲ ταύτην θέλει λάβει ἐκεῖνα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα νομίζει συμβάλλοντα εἰς τὴν ἁπλότητα καὶ προαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐδόθησαν ἰδιαίτεροι περὶ τούτου κανόνες.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν θέλουν ὑπάρχει δύο τμήματα, ἐξ ὧν τὸ ἓν φροντίζει ὅλας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ προσωπικὸν καὶ ὑλικὸν ὑποθέσεις, τὸ δὲ ἕτερον τὰς τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας.

2. Εἰς πᾶσαν Γραμματείαν θέλει διορίσει ὁ Βασιλεὺς ἕνα τῶν Γραμματέων νὰ ἐπιτηρῇ τὰ τοῦ Πρωτοκόλλου, τὰ τῆς Καταχωρήσεως (registrature), τὰ τοῦ Γραφείου καὶ τῆς Διεκπεραιώσεως (expédition), τὴν διατήρησιν τῆς εἰς αὐτὰ ἀναγκαίας τάξεως, καὶ τὴν ταχεῖαν πρόοδευσιν τῶν εἰς αὐτὸ ἀναφερομένων ἐργασιῶν.

3. Ἕκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει διαθέσει τὰ τῆς Γραμματείας του εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἦναι πάντοτε σαφῆ τὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ του δοθέντα παρ' αὐτοῦ ἢ ἐγκριθέντα γραμμάτια, καὶ νὰ δύναται πᾶσαν στιγ-

μὴν νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ του.

4. Ὅλαι αἱ εἰσερχόμεναι εἰς πᾶσαν Γραμματείαν Βασιλικαὶ ἀποφάσεις, ὅλα τὰ γράμματα, ἢ διακοινώσεις, ἀναφοραὶ καὶ ἐκθέσεις, πρέπει νὰ παραδίδωνται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν διευθύνοντα αὐτὴν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας· ἀνοίγονται δὲ ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἢ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέλος τοῦ εἰς τὴν Γραμματείαν ἀνήκοντος προσωπικοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀνατεθῆ τὸ χρέος τοῦτο· σημειόνεται ἐπ᾽ αὐτῶν ἡ ἡμερομηνία τῆς παραλαβῆς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ (réferendaire), καὶ διευθύνονται ἔπειτα εἰς τὸ Πρωτόκολλον.

5. Τὸ Πρωτόκολλον θέλει κρατεῖσθαι παρ᾽ ἑνὸς Γραμματέως ἢ γραφέως κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α΄ Τύπον. Ἐκτὸς τούτου θέλει κρατεῖσθαι καὶ ἰδιαίτερος κατ᾽ ἀλφάβητον ἔλεγχος εἰς τρόπον, ὥστε νὰ εὑρίσκεται εὐθὺς πᾶν εἰσερχόμενον καὶ ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν κατέχει εἰς τὸ Πρωτόκολλον.

6. Ἀφοῦ καταγραφῇ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ Πρωτόκολλον, διευθύνεται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Καταχωρήσεως, σημειοῦται ἐκεῖ εἰς τὸ πρόχειρον τῆς καταχωρήσεως βιβλίον, καὶ ὑποβάλλεται ἔπειτα συνωδευμένον μὲ τὰς ἀναγκαίας προλαβούσας πράξεις ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν εἰσηγητὴν εἰς τὸ διωρισμένον δι᾽ αὐτὸν Γραφεῖον.

7. Οἱ εἰσηγηταὶ θέλουν σχεδιάζει εὐθὺς τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα περὶ πάσης διακοινωθείσης εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεως, καὶ θέλουν ὑποβάλλει τὰ σχέδιά των εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τοὺς παρ᾽ αὐτοῦ ἐκδοθέντας ἐπὶ τούτῳ διορισμούς. Οἱ εἰσηγηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν πιστὴν καὶ σύμφωνον μὲ τὰς πράξεις ἔκθεσιν τῶν περιστατικῶν ἑκάστης ὑποθέσεως.

8. Ἕκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας δύναται νὰ συγκαλέσῃ τοὺς συμβούλους τῆς Γραμματείας του καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν σύσκεψίν των διαφόρους ὑποθέσεις. Αἱ γνωμοδοτήσεις των εἶναι μόνον συμβουλευτικαί, καὶ ἐπομένως ὄχι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

9. Τὰ ἐγκρινόμενα σχέδια ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας καὶ παραδίδονται εἰς τὸν κατὰ τὸ Ἄρθ 2 σημειούμενον Γραμματέα τῆς Γραμματείας· αὐτὸς χρεωστεῖ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ταχείας διεκπεραιώσεώς των· θέλει δὲ σημειοῦσθαι ἐν συντόμῳ εἰς τὸ πρωτόκολλον ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας, τὸ δὲ ἐνεργηθὲν μὲ τὰ συνοδεύοντα αὐτὸ ἔγγραφα παραδίδεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς καταχωρήσεως. Ὁ ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως θέλει ἐπιβεβαιόνει τὴν παραλαβὴν εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ θέλει φυλάττει τὰ ἔγγραφα, ἀφοῦ τὰ καταγράψῃ εἰς τὰ βιβλία τῆς καταχωρήσεως.

10. Ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ἀπὸ τὰς Γραμματείας ἔγγραφα, καθ᾽ ὅσον ἀφορῶσι μόνον ἀντικείμενα ἐκτελέσεως Βασιλικῶν ἀποφάσεων, καὶ ἐπομένως δὲν ἀπαιτοῦσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Βασιλέως, ἐκδίδονται ὑπογεγραμμένα μόνον ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ προσυπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν εἰς τὸ Ἄρθ. 2 μνημονευθέντα Γραμματέα.

11. Ὅλαι αἱ ὑποθέσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλονται εἰς αὐτὸν μὲ σύντομον ἀλλὰ καὶ αἰτιολογημένην ἔκθεσιν εἰς ἡμίκλαστον χαρτί· ἀντικρὺ σημειοῦται ἐν συντόμῳ ἡ περίληψις· καὶ ἂν ἡ ἔκθεσις ἦναι συνέπεια προλαβούσης ἀποφάσεως, προστίθεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διεκπεραιώσεως αὐτῆς. Ἂν πρέπῃ νὰ ἐκδοθῇ κατὰ συνέπειαν ἔγγραφον, ἢ ἐπισυνάπτεται τὸ σχέδιον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἢ γνωμοδοτεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως ἀκριβῶς καὶ ὁριστικῶς περὶ ὅσων αὐτὸ πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ. Διὰ τοῦ Ἄρθ. 7. τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν ἐκδοθέντος διατάγματος, διορίζεται τίνι τρόπῳ νὰ καθυποβάλλωνται τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προβαλλόμενα.

12. Αἱ διακοινώσεις τῶν Γραμματειῶν πρὸς ἀλλήλας θέλουν γίνεσθαι διὰ προφορικῆς συνεννοήσεως· ἂν ὅμως αὐτὴ δὲν ἤθελεν ἀρκέσει, δι᾽ ἐγγράφων, ἢ διὰ περιλήψεων ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου.

13. Τὰ ἐξερχόμενα ἀπὸ τὰς Γραμματείας πρὸς τὰς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς ἔγγραφα διευθύνονται πάντοτε εἰς τὴν ἀμέσως ὑπαγομένην Ἀρχήν, ἂν ἐξιδιασμέναι σχέσεις δὲν ἤθελαν ἀπαιτήσει κατὰ τοῦτο ἐξαίρεσιν. Ἐπιγράφονται δὲ ὡς ἐφεξῆς·

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Γραμματεία.

Πρὸς τὸν

Ὁ τρόπος τοῦ γράφειν εἶναι προστακτικός. Ἀλλ᾽ οἱ γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας θέλουν ἐπιβάλει ἑαυτοῖς τὸν νόμον νὰ φυλάττουν ἀκριβῶς τοὺς κανόνας τῆς εὐπρεπείας.

14. Αἱ ὑπάλληλοι Ἀρχαὶ εἰς τὰς ἀναφορὰς των, καθὼς καὶ οἱ ἰδιῶται εἰς τὰς παραστάσεις ἢ αἰτήσεις των πρὸς τὰς Γραμματείας, θέλουν φυλάττει τοὺς τύπους τῆς ὑποταγῆς· ἡ προσαγόρευσις εἶναι.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν

Βασιλικὴν Γραμματείαν.

Κάτωθεν τῆς προσαγορεύσεως σημειοῦται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος (κατὰ τὴν σημειωτικὴν héraldique ἔννοιαν τῆς λέξεως) ἐν συντόμῳ ἡ περίληψις. Εἰς δὲ τὰς ἀναφορὰς τῶν Ἀρχῶν, ἂν ἔγειναν κατὰ προλαβοῦσαν παραγγελίαν τῆς Γραμματείας, προστίθεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διεκπεραιώσεως αὐτῆς τῆς παραγγελίας κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον·

Ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς διεκπερ. ἀναφορὰ τοῦ

ἀφορῶσα τ

Ἡ ὑπογραφὴ εἶναι : Εὐπειθεστάτ. . . (ὑπηρεσία) ἢ Εὐπειθέστατος (N N).

15. Ἡ εἴσοδος εἰς τὰ γραφεῖα τῆς καταχωρήσεως καὶ εἰς τὰ λοιπὰ γραφεῖα δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα ξένον.

16. Ὅλοι οἱ εἰς ὑπηρεσίαν τῶν Γραμματειῶν

εὑρισκόμενοι χρεωστοῦν νὰ φυλάττωσιν αὐστηροτάτην μυστικότητα περὶ τῶν εἰς αὐτὰς ἀναφερομένων ὑποθέσεων, καὶ νὰ ἀπέχωσιν ἀκριβῶς ἀπὸ πᾶσαν ἀθέμιτον πρὸς τρίτον τινὰ διακοίνωσιν, ἀπὸ πᾶσαν ἰδιαιτέραν περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας των ἀλληλογραφίαν, ἀπὸ πᾶσαν φανερὰν ἢ μυστικὴν συνηγορίαν, οὔτε νὰ δέχωνται δῶρα, τὰ ὁποῖα τοῖς προσφέρονται ἢ τοῖς στέλλονται διὰ ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ πρὸς θήρευσιν τῆς εὐνοίας των. Πᾶσα παράβασις παιδεύεται μὲ τὴν παῦσιν τοῦ ἐνόχου καὶ μὲ τὰς ἰδιαιτέρας ποινὰς, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν καθεστώτων νόμων.

17. Ὅλαι αἱ Γραμματεῖαι χρεωστοῦν νὰ ἀποφεύγωσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν των ὅλας τὰς περιττογραφίας καὶ πᾶσαν μὴ ἀναγκαίαν παρέμβασιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν, διὰ νὰ μὴν περισπᾶται εἰς μικρολογίας ἡ διὰ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ἀναγκαία ἐνέργειά των.

Αἱ ἐκδουλεύσεις των θέλουν ἐκτιμᾶσθαι μόνον κατὰ τὰ πραγματοποιηθέντα ἀποτελέσματα, καὶ ὄχι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνεργηθέντων ἐγγράφων, ἢ κατὰ τὴν ἔκτασιν τῆς πολυγραφίας.

18. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ απομακρύνεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως πλέον τῶν 24 ὡρῶν ἀπὸ τὴν θέσιν των. Ἡ δὲ ἄδεια διὰ τὸ προσωπικὸν ἑκάστης Γραμματείας δίδεται ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Γραμματέα. Αὐθαίρετος ἀπομάκρυνσις παιδεύεται κατὰ τοὺς νόμους τῆς πειθαρχίας, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις μὲ τὴν μετάθεσιν ἢ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἡμετέρους Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀναφέρεται, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α΄. Τύπος τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας

Διὰ τὸν μῆνα 18 . .

Αὔξων Ἀριθμὸς	Ἡμερομηνία τοῦ εἰσερχομένου ἐγγράφου	Τόπος ὅθεν ἐξεδόθη	Ἡμέρα καθ' ἣν ἐπαρουσιάσθη	Ὄνομα ἢ ἀριθμὸς τοῦ εἰσηγητοῦ	Περίληψις τοῦ εἰσερχομένου ἐγγράφου	Ἀπόφασις καὶ ἡμερομηνία αὐτῆς	Τῆς διεκπεραιώσεως: Ἡμέρα	Τῆς διεκπεραιώσεως: Ἀριθ.	Ἀπόδειξις τοῦ ἐπὶ τῆς καταχωρήσ. περὶ τῆς ἐπιστρ.: Τοῦ εἰσερχομέ.	Ἀπόδειξις τοῦ ἐπὶ τῆς καταχωρήσ. περὶ τῆς ἐπιστρ.: τῶν ἐπισυν. ἐγ.	Παρατηρήσεις
1	12 Ἀπριλίου	Ἄργος	13 Ἀπριλίου	Ν. Ν. ἢ Ἀρ. 1. 2. κ. τ. λ.	Ἀναφορὰ τοῦ Τοποτηρτ. Ἄργους ζητοῦντος τὴν διασάφησιν τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαρτ. τοῦ τρέχοντ. ἔτους διατάγματος περὶ τῆς διαλύσεως τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων.	Διαταγὴ περὶ τοῦ ὅτι συγχωρεῖται ἡ κατάταξις εἰς τὰ στρατεύματα τῆς γραμμῆς καὶ εἰς τοὺς μετὰ τὴν ά Δεκεμβρ. 1831 καταταχθέντας εἰς τὰ ἄτακτα σώματα στρατιώτας.	14 Ἀπριλ.	573	15 Ἀπριλίου Ν. Ν.	15 Ἀπριλίου Ν. Ν.	
2	6 Ἀπριλίου	Πάτραι	Ὅμοιον	Ὅμοιον	Αἴτησις τοῦ Ν. Ν. περὶ διορισμοῦ εἰς κ. τ. λ.	Ὁ κατὰ τὰς Πάτρας Διοικητὴς θέλει ὑποβάλει τὰ περὶ τοῦ ἀναφερομένου.	15 Ἀπριλ.	577	16 Ἀπριλ. Ν. Ν.	— —	

34 ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων Γραμματείας σύγκειται, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπὸ

Ἕνα Σύμβουλον,
Τρεῖς Γραμματεῖς.
Ἕνα Γραφέα,
Ἕνα Κλήτορα.

Αὔξησις τοῦ Προσωπικοῦ τούτου δὲν συγχωρεῖται παρὰ μόνον ὅτε ἡ ἀναπόφευκτος καὶ κατεπείγουσα ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει.

2. Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων Γραμματείαν ὑπάγονται ὅλοι οἱ παρὰ τοῦ Βασιλέως διωρισμένοι διπλωματικοὶ Πράκτορες (agens diplomatiques) παντὸς βαθμοῦ, καὶ οἱ Ἐμπορικοὶ Πρόξενοι.

3. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας ὑπάγονται,

ά. Ἡ διατήρησις τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τοῦ Βασιλείου καθ' ὅλας τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις του, ἡ φροντὶς περὶ ὅλων τῶν διαπραγμα-

τεύσεων καὶ ἀνταποκρίσεων μὲ ἐξωτερικὰς Κυβερνήσεις καὶ μὲ τοὺς παρὰ τῇ Βασιλικῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διαπιστωμένους διπλωματικοὺς Πράκτορας τῶν ξένων Δυνάμεων, ἡ καθοδήγησις τῶν εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας Ἑλληνικῶν Πρέσβεων καὶ Προξένων, ἡ μετ' αὐτῶν ἀλληλογραφία καὶ ἡ ἐκπεραίωσις, διατήρησις καὶ ἐκτέλεσις ὅλων τῶν συνθηκῶν μὲ τὰς ξένας Δυνάμεις·

β΄. Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς κρατεῖ τὴν δημοσίαν ἀλληλογραφίαν τοῦ Βασιλέως μὲ τοὺς ξένους Βασιλεῖς καὶ Κυβερνήσεις·

γ΄. Ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰς οἰκιακὰς συνθήκας καὶ εἰς τὰ ἰδιαίτερα ἡγεμονικὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου·

δ΄. Ἡ διαφρόντισις τῶν ὑποθέσεων τῶν ὑπηκόων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας καὶ παρὰ ταῖς ξέναις Δυνάμεσιν. Ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι πρὸ πάντων χρέος τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας νὰ φροντίζῃ νὰ παραλαμβάνῃ ἀπὸ τὴν Αὐλὴν τοῦ Πάπα τὰς ὅσας οἱ Καθολικοῦ Δόγματος ὑπήκοοι τῆς Ἑλλάδος ἤθελαν ζητήσει ἐκκλησιαστικὰς ἀδείας·

ε΄. Διὰ τῆς αὐτῆς Γραμματείας κρατεῖται ἡ ἀλληλογραφία μεταξὺ τῆς Παπικῆς Αὐλῆς καὶ τῶν Ἀρχῶν καὶ Πρακτόρων αὐτῆς καὶ τοῦ καθολικοῦ Ἱερατείου τοῦ τόπου· ὁ Γραμματεὺς χρεωστεῖ νὰ ἀποφεύγῃ πᾶσαν κατὰ τοῦτο ἀναβολὴν καὶ παράνομον ἐμπόδιον ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνῃ.

ς΄. Ἡ ἔκδοσις καὶ ἐπικύρωσις τῶν διὰ τὰς ξένας ἐπικρατείας διαβατηρίων, καθὼς καὶ ἡ ἐπικύρωσις τῶν διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας διωρισμένων ἐγγράφων·

ζ΄. Ἡ μετὰ προλαβοῦσαν συγκατάθεσιν τοῦ Βασιλέως ἔκδοσις τῶν ἀδειῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεταί τινι νὰ ἐμβῇ εἰς ξένην στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, νὰ δεχθῇ ξένα διάσημα (τάγματα (ordres), ἢ ἄλλας διαβραβεύσεις, ἢ ξένας συντάξεις (pensions)·

η΄. Αἱ μεταναστεύσεις καὶ ἐξαγωγαὶ τῆς περιουσίας

θ΄. Αἱ περὶ πολιτογραφήσεως αἰτήσεις·

ι. Τὰ περὶ τῶν διασήμων ταγμάτων (ordres).

ια΄. Ἡ ἐπιστασία καὶ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῶν ἀρχείων τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῆς Ἐπικρατείας.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ναύπλιον, 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

35 ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης σύγκειται, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως, ἀπὸ

Ἕνα Σύμβουλον,
Τρεῖς Γραμματεῖς,
Δύο γραφεῖς, καὶ
Ἕνα κλήτορα.

Καθόσον διαρκοῦν αἱ νομοθετικαὶ κατὰ τὸ παρὸν ἐργασίαι, θέλει προστεθῇ καὶ δεύτερος Σύμβουλος.

Αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ ὅτε ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει.

2. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ὑπάγονται

α΄) Ἡ καθίδρυσις, διόρθωσις καὶ ἐπιστασία ὅλων τῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης εἰς πολιτικὰς καὶ ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις ἀναγκαίων καταστημάτων, ὁ διοργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων, αἱ περὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν προτάσεις καὶ ἡ ἐπ' αὐτὰ ἐπαγρύπνησις, ἡ διατήρησις τῶν περὶ Δικαστηρίων ὑπαρχόντων νόμων καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ δικαστικοῦ ὑπουργήματος·

β΄. Ἡ ἐπιστασία ὅλων τῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης ἀναγκαίων πραγμάτων, πρὸ πάντων δὲ τῶν ἐξεταστικῶν εἱρκτῶν, καὶ ἡ φροντὶς διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δικαιοσύνης ἀναγκαίων οἰκοδομῶν·

γ΄. Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους τῆς Ἐπικρατείας, ἡ μετ' αὐτῶν ἀλληλογραφία καὶ αἱ περὶ διορισμοῦ ἢ παύσεως αὐτῶν προτάσεις·

δ΄. Τὰ περὶ Μνημονείας καὶ ἡ ἐπιτήρησις εἰς τοὺς Μνήμονας καὶ Συνηγόρους, καθὼς καὶ αἱ περὶ διορισμοῦ αὐτῶν προτάσεις·

ε΄. Αἱ προτάσεις περὶ βελτιώσεως ἢ τροποποιήσεως τῶν πολιτικῶν ἢ ποινικῶν Κωδήκων, καὶ τῶν περὶ διαδικασίας εἰς πολιτικὰς ἢ ποινικὰς ὑποθέσεις Κωδήκων, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν διερμηνεύσεως·

ς΄.) Ἡ ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν διατήρησιν τῆς δικαστικῆς ἁρμοδιότητος, καὶ ἡ σύμπραξις εἰς τὴν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους διάλυσιν τῶν ἀναφυομένων περὶ τούτου διενέξεων μεταξὺ τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν·

ζ΄. Αἱ προτάσεις περὶ ἀφέσεως ἢ ἐλαττώσεως τῆς ποινῆς εἰς τὰς παρὰ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων γενομένας ἀποφάσεις·

η΄. Αἱ προτάσεις περὶ ὅλων τῶν ἐξαιρέσεων καὶ ἀδειῶν, τὰς ὁποίας οἱ πολιτικοὶ νόμοι ἐναποθέτουσιν εἰς τὸν Βασιλέα εἰς πολιτικὰς δίκας·

θ΄. Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν εἶναι ὑποτεταγμένοι ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός της ὅλα τὰ Δικαστήρια, οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἐπικρατείας, οἱ Μνήμονες, οἱ Συνήγοροι καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικόν, τὸ ὁποῖον τυχὸν ἤθελεν εἶσθαι διωρισμένον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δικαιοσύνης.

3. Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία θέλει ὅμως ἀπέχει αὐστηρῶς ἀπὸ πᾶσαν παράβασιν εἰς τὴν ἀπόφασιν κατὰ μέρος δικῶν, καθὼς καὶ ἀπὸ πᾶσαν παραβίασιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθε-

ριῶν, τὰς ὁποίας οἱ νόμοι χορηγοῦσιν εἰς τοὺς Συνηγόρους, εἰς τοὺς Μνήμονας καὶ εἰς ἄλλους μετερχομένους ὑπηρεσίαν τινὰ εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

36. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας σύγκειται, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως, ἀπὸ

Τέσσαρας Συμβούλους, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἰατροσύμβουλος, τέσσαρας Γραμματεῖς, δύο γραφεῖς, καὶ ἕνα κλήτορα.

Αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ ὅταν ἀναπόφευκτοι ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἤθελον τὸ ἀπαιτήσει.

2. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ὑπάγονται

α΄. Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὰ ὅρια τοῦ Βασιλείου, καὶ ἡ διαφύλαξις αὐτῶν· ἂν ἤθελε συμπέσει ὑπόθεσίς τις περὶ ὁρίων, θέλει συνεννοεῖσθαι ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν·

β΄. Ἡ διατήρησις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ πολιτεύματος τοῦ Βασιλείου, τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἡγεμονικῶν δικαιωμάτων (régales) τοῦ Βασιλέως, τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων πάσης Κοινότητος καὶ παντὸς πολίτου, ἡ ὑποστήριξις τῶν νόμων περὶ ἐκλογῆς καὶ συναθροίσεως τῶν Συμβούλων τῶν Δήμων, Ἐπαρχιῶν καὶ Νομῶν, καὶ περὶ τῶν συζητήσεων αὐτῶν·

γ΄. Ἡ διαίρεσις τοῦ Κράτους καὶ ὁ σχηματισμὸς Δήμων, Ἐπαρχιῶν καὶ Νομῶν·

δ΄. Ἡ στρατιωτικὴ ἀπογραφὴ, τὰ περὶ πορείας καὶ ἐπισταθμεύσεως τῶν στρατιωτῶν, καὶ ὁ διοργανισμὸς τῆς πολιτοφυλακῆς.

ε΄. Ἡ ἐξασφαλιστικὴ Ἀστυνομία, καὶ ἐπομένως αἱ γενικαὶ διατάξεις πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τῶν μυστικῶν ἑταιριῶν, περὶ διαβατηρίων, καὶ περὶ ψωμοζητῶν καὶ ἀγυρτῶν, νόμων, ἡ διεύθυνσις τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, καὶ ἡ διάταξις περὶ τῆς μεταθέσεως αὐτῆς·

ϛ΄. Ἡ σύστασις καὶ ὁ ἁρμόδιος διοργανισμὸς τῶν ἐπανορθωτικῶν καὶ πρὸς ἐνασχόλησιν τῶν ἐν αὐτοῖς διωρισμένων Καταστημάτων, καὶ ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῶν·

ζ΄. Ἡ σύστασις καὶ ὁ ἁρμόδιος διοργανισμὸς τῶν ποινικῶν εἱρκτῶν κατὰ τοὺς περὶ τούτου διορισμοὺς τοῦ ποινικοῦ Κώδηκος, ἡ ἀνωτέρα διεύθυνσις τῆς διοικήσεώς των·

η΄. Τὰ περὶ πτωχῶν, καὶ τὰ πρὸς περίθαλψιν τῶν πενιτευόντων συστηθησόμενα καταστήματα·

θ΄. Τὰ πυρασφαλιστικὰ καὶ λοιπὰ πρὸς κατάπαυσιν τῆς ἀπὸ τὰ στοιχεῖα προερχομένης βλάβης Καταστήματα, ἡ φροντὶς περὶ τῆς περιθάλψεως τῶν βλαφθέντων·

ι΄. Ἡ εἰσαγωγὴ εὐρυθμίας τῶν οἰκοδομῶν εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία, ἡ φροντὶς περὶ καταστρώσεως εὐρύθμων γενικῶν σχεδίων διὰ πόλεις καὶ χωρία, καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν διατήρησιν τῶν τοιούτων διατάξεων·

ια΄. Ἡ ἐπαύξησις τῆς δημοσίου πίστεως (crédit) διὰ καταστημάτων ἐφαρμοσμένων εἰς τὴν περίστασιν·

ιβ΄) Ἡ ἐμψύχωσις καὶ προστάτευσις ἐλευθέρου κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπορίου, ἡ σύστασις ἐμπορικῶν πανηγύρεων (foires), καὶ ἀγορῶν (marchés), καὶ τὰ περὶ τῆς ἀγορανομίας·

ιγ΄. Ἡ ὑποστήριξις τῆς ἀγρονομίας, ἡ απομάκρυνσις ὅλων τῶν κατὰ τῆς προοδεύσεως αὐτῆς ἐμποδίων, ἡ διατήρησις τῆς ἐλευθερίας ἑκάστου πολίτου εἰς τὸ νὰ κατέχῃ καὶ νὰ διανέμῃ ἐλευθέρως τὴν ἀκίνητον περιουσίαν του, ἡ ἀνεμπόδιστος ἀνάπτυξις της ἀγρονομικῆς βιομηχανίας διὰ καταλλήλων περὶ καλλιεργείας νόμων, ἡ ἐπαύξησις καὶ βελτίωσις τῆς κτηνοτροφίας, τῆς καλλιεργείας τῶν ἐλαιώνων καὶ ἀμπελώνων καὶ τῆς δενδροκομίας, ἡ ἐμψύχωσις τῆς καλλιεργείας τοῦ μεταξίου καὶ τῆς φυτεύσεως διαφόρων διὰ τὸ ἐμπόριον διωρισμένων φυτῶν, καθ' ὅσον τὸ κλίμα καὶ ἡ ποιότης τῆς γῆς ἤθελαν τὸ ἐπιτρέψει·

ιδ΄. Ἡ ἐπαύξησις καὶ ἐμψύχωσις τῶν βαναύσων τεχνῶν, τῶν χειρουργοστασίων (manifactures), καὶ πυρουργοστασίων (fabriqués), ἡ φροντὶς περὶ συστάσεως βαναυσικῶν καὶ πολυτεχνικῶν σχολείων ἐκ συμφώνου μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν·

ιε΄. Ἡ ἐπαύξησις καὶ ἀναζωογόνησις τοῦ ἐμπορίου, ἡ εἰσαγωγὴ ὁμοιοτίμων μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ ἡ ὑποστήριξις τῶν περὶ τούτου προσδιορισμῶν·

ιϛ΄. Ἡ σύστασις καταλλήλων ταχυδρομείων, ὁ διοργανισμὸς καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ὑπηρεσίας των.

ιζ΄. Ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῆς ὁδοποιίας, γεφυροποιίας καὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν, ἡ φροντὶς περὶ τῆς συγκοινωνίας διαφόρων μερῶν τοῦ Κράτους διὰ καταλλήλων ὁδῶν ἐκ συμφώνου μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, ἡ γνωμοδότησις περὶ δικαίων προσδιορισμῶν ἀφορώντων τὴν φοροθεσίαν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοποιίας, γεφυροποιίας καὶ ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν, καὶ ἡ διατήρησις τῶν περὶ τούτων ἐκδοθησομένων νόμων·

ιη΄. Ἡ ὑποστήριξις τῶν ἐπιθυμούντων νὰ μετακατοικήσουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, καὶ ἡ σύνταξις καταλλήλου περὶ τῆς διευθύνσεως τῶν νέων ἀποικιῶν σχεδίου, ἡ διατήρησις τῶν περὶ τούτων ἐκδοθησομένων διατάξεων·

ιθ΄. Ἡ ὑγειονομικὴ Ἀστυνομία, ἐπομένως ἡ σύστασις καὶ διατήρησις τῶν ἀναγκαίων ὑγειονομικῶν καταστημάτων τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ τόπου, καθὼς καὶ εἰς τὰ σύνορα, πρὸ πάντων δὲ εἰς τοὺς λιμένας· ἡ πρότασις περὶ τῶν ἐκδοθησομένων κατὰ τῆς παρεισφρήσεως τῆς πανώλους νόμων, καὶ ἡ ὑποστήριξις αὐτῶν, αἱ διατάξεις κατὰ τῆς περαιτέρω διαδόσεως τῶν ἐκραγεισῶν ἐπιδημιῶν καὶ ἐπιζωοτιῶν, αἱ διατάξεις περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν νεκρῶν (νεκραυτοψίας), καὶ περὶ διασώσεως τῶν κατὰ τὰ φαινόμενα νεκρῶν, (mort en apparence), οἱ προσδιορισμοὶ περὶ τῆς συστάσεως νεκροταφείων, ἡ σύστασις καὶ ὁ ἁρμόδιος διοργανισμὸς τῶν νοσοκομείων διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ἢ διὰ τοὺς φρενοβλαβεῖς, αἱ διατάξεις πρὸς κατάργησιν τῶν μετερχομένων τὴν ἰατρικὴν ἀμαθῶν καὶ ἀνεξετάστων ἰατρῶν, ἡ σύστασις μαιευτικῶν καὶ χειρουργικῶν σχολείων, ἡ ἐκπαίδευσις ἀξίων κτηνιατρῶν, ἡ φροντὶς διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φαρμακοποιῶν, ἡ ὑποστήριξις τῶν κατὰ πάσης ἰατρικῆς ἀπειροτεχνίας ἐκδοθησομένων νόμων, αἱ διατάξεις περὶ σχηματισμοῦ τῶν φαρμακοπωλείων, ἡ ἐπίθεσις ἰατρικῶν καὶ φαρμακοπωλικῶν φόρων, ἡ ἐπιτήρησις εἰς ὅλους τοὺς διωρισμένους εἰς δημοσίαν ἐπὶ τῆς ἰατρικῆς ὑπηρεσίαν, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὴν ἰατρικὴν ἢ κλάδον αὐτῆς·

κ΄. Ἡ ἐπὶ τῆς ἠθικῆς Ἀστυνομία·

κά) Ἡ ἀνωτάτη ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν Κοινοτήτων, καθὼς καὶ ἡ ὑποστήριξις καὶ τῶν περὶ τούτου νόμων καὶ τῶν ὅσον ἀφορῶσι τὴν οἰκονομίαν τῶν κατὰ τοὺς Δήμους, Ἐπαρχίας καὶ Νομοὺς Κοινοτήτων, ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὑπηρεσίας τῶν Κοινοτήτων·

κϐ΄. Αἱ προτάσεις περὶ διορισμοῦ ἢ παραιτήσεως ὅλων τῶν διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως ἀναγκαίων ὑπαλλήλων, ἡ φροντὶς περὶ ἀνακαινίσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν οἰκοδομῶν·

κγ΄. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν δοθεισῶν εἰς τὰς διαφόρους τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως Ἀρχὰς ὁδηγιῶν· ἂν δὲ ἤθελον προκύψει συγκρούσεις περὶ ἁρμοδιότητος μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἄλλων Ἀρχῶν, πρὸ πάντων τῶν δικαστηρίων, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει διαλύει τὰς συγκρούσεις ταύτας κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων·

κδ΄. Ἡ κατάστρωσις ἐντελοῦς πολιτειογραφίας τοῦ Βασιλείου·

3. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν εἶναι ὑποτεταγμέναι ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ καὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες εἶναι διωρισμένοι εἰς ὁποιονδήποτε κλάδον τῆς ἁρμοδιότητός της· ἡ ὑπηρεσία τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς κάμνει μικρὰν τινα ἐξαίρεσιν, διασαφηνιζομένην εἰς τὸ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν διάταγμα, περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

4. Τὰ περὶ ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν, γεφυροποιΐας καὶ ὁδοποιΐας, καθὼς καὶ αἱ πολιτικαὶ οἰκοδομαί, καθ' ὅσον ἡ κατασκευὴ ἢ ἐπισκευὴ αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ σώματος τῶν μηχανικῶν τοῦ στρατοῦ, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ἐκδοθησομένους λοπτομερεστέρους προσδιορισμούς, χωρὶς νὰ ὑποφέρῃ τὸ σῶμα τοῦτο τὴν παραμικρὰν, ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ θέσιν, ζημίαν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

37 ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα· Ἄρθρ. 1.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, θέλει συνίστασθαι ἐκ

Δύο Συμβούλων, τριῶν Γραμματέων, δύο γραφέων, ἑνὸς κλήτορος.

Ἐπαύξησις τοῦ προσωπικοῦ τούτου θέλει γίνει, ὅταν ἀποδειχθῇ ἡ κατεπείγουσα ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας. Ἄρθρ. 2

Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας ἀνήκουσιν·

Α΄.

ά. Αἱ τῶν διαφόρων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν κοινοτήτων πολιτικαὶ καὶ ἀστυκαὶ σχέσεις, καὶ ἡ ἀκριβὴς τῶν ἐπὶ τούτῳ διατεταγμένων νόμων διατήρησις·

ϐ΄. Ἡ διατήρησις τῶν νομίμων ὁρίων μεταξὺ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, ἡ διαφύλαξις τῶν δικαιωμάτων τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ δημοσίου εἰς παρεμπεσούσας ὡς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα καὶ καταστήματα διενέξεις·

γ΄. Ἡ ἐξέτασις τῶν διαταγμάτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, πρὸ πάντων δὲ τῶν αὐτογράφων, βουλῶν (Bulles) καὶ πιτακίων τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης, πρὶν γνωστοποιηθῶσιν ἡ Γραμματεία ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν περὶ γνωστοποιήσεως ἄδειαν ἀπὸ τὸν Βασιλέα·

δ΄. Ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν συνοδικῶν Ἀρχῶν, ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεων

έ. Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν θείαν λατρείαν, καὶ συμφώνως μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, ὁ περιορισμὸς καὶ ἡ κατάπαυσις τῶν μὴ οὐσιωδῶν ἐκκλησιαστικῶν πανηγύρεων καὶ τῶν τοιούτων ἑορτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπιδέχονται ἀκύρωσιν·

ϛ΄. Τὰ ἡγεμονικὰ δίκαια ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὑπουργήματα καὶ ὡς

πρὸς τὴν ἄδειαν τῆς χειροτονίας ἱερέων καὶ διακόνων·

ζ. Ἡ ἄδεια συστάσεως θρησκευτικῶν ἑταιριῶν τε καὶ καταστημάτων, καὶ ἡ καθαίρεσις αὐτῶν, ἐὰν ὑπάρχωσιν εὐλογοφανεῖς εἰς τοῦτο αἰτίαι·

ή. Ἡ ἀνακαίνισις καὶ ἡ σύστασις ἱερατικῶν καταστημάτων πρὸς ἐκπαίδευσιν, διατίτισιν καὶ διόρθωσιν τοῦ Κλήρου, τὰ περὶ ἐξετάσεων τῶν διὰ τὸ ἱερατεῖον ὑποψηφίων·

θ'. Ἡ διαίρεσις τῶν ἐπαρχιῶν τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν·

ί. Ἡ φροντὶς περὶ ἀνεγέρσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἀναγκαίων οἰκοδομῶν διὰ ἐκκλησίας καὶ διὰ κατοικίαν τῶν ἐφημερίων·

ιά. Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς διὰ θρησκευτικὰς ἀνάγκας ἀφιερωμένης περιουσίας.

Β'.

α) Ἡ ἐπιτήρησις καὶ διεύθυνσις τῶν ὅσων ἀφορῶσι τὰ σχολεῖα καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἡ φροντὶς περὶ συστάσεως καὶ ἁρμοδίου ὀργανισμοῦ τῶν στοιχειωδῶν καὶ τῶν ὑψηλοτέρων παιδευτικῶν καταστημάτων, ἑνὸς Πανεπιστημίου, καὶ μιᾶς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, (d'une Université et d'une Académie des sciences)·

β'. Ἡ φροντὶς περὶ προικισμοῦ τῶν σχολείων καὶ τῶν διδακτικῶν καταστημάτων καὶ ἡ ἐπιχείρισις εἰς τὴν διοίκησιν τῆς τῶν σχολείων περιουσίας·

γ'. Ἡ φροτὶς περὶ μορφώσεως ἀξίων διδασκάλων διὰ τὰ σχολεῖα καὶ διδακτόρων (professeurs) καὶ ἡ ἀνέγερσις τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένων καταστημάτων·

δ'. Ἡ διὰ σχολικῶν μισθοδοτημάτων (Γαλλιστὶ bourses) καὶ ἄλλων ἐξοικονομήσεων ἐμψύχωσις ἐκείνων τῶν μαθητῶν, οἵτινες ἤθελαν ἀναπτύξει ἐξοχόν τινα εὐφυΐαν·

έ. Ἡ σύστασις δημοσίων βιβλιοθηκῶν, ἀστρονομικῆς σκοπιᾶς, καὶ ἄλλων τοιούτων καταστημάτων καὶ ἡ εἰς αὐτὰ ἐπιτήρησις·

ς'. Ἡ διεύθυνσις τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας καὶ ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς εἰς τὸ ἑλληνικὸν μεταφράσεως τῶν ἀξιολογωτέρων ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων τῶν ἄλλων ἐθνῶν·

ζ. Ἡ εἰς τὰς τέχνας πρόοδευσις καὶ ἡ σύστασις τεχνοδιδακτικῶν σχολείων καὶ συλλογῶν (collections), καὶ ἡ ἀνέγερσις Ἀκαδημίας τῶν πλασματογραφικῶν τεχνῶν, ἡ προπαρασκευὴ εἰς ἀνασκαφὴν καὶ ἀνακάλυψιν τῶν ἀπολεσθέντων ἀριστουργημάτων τῶν τεχνῶν, ἡ φροντὶς περὶ τῆς διαφυλάξεως τῶν εἰσέτι ὑπαρχόντων, καὶ ἐπαγρύπνησις εἰς τὸ νὰ μὴν ἐξάγωνται ἀπὸ τὸ Κράτος·

ή. Ἡ ἐμψύχωσις τῶν καταγινομένων εἰς ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας, πρὸς παρέκτασιν τῆς σφαίρας τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων, καὶ πρὸς δημοσίευσιν τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν μοναστηρίων χειρογράφων, καθ' ὅσον αὐτὰ ἤθελαν εἶσθαι εἰσέτι ἄγνωστα καὶ ἀξιότιμα δι' ὁποιανδήποτε ἐπιστήμην·

θ'. Προτάσεις περὶ τοῦ προσωπικοῦ δι' ὅλας τὰς διδασκαλικὰς θέσεις ἢ διὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν δημόσια καταστήματα, καθ' ὅσον ὁ διορισμὸς αὐτῶν δὲν ἐδόθη δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἄλλων τινῶν Ἀρχῶν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέα ἐναπόκειται νὰ διατηρῇ τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ τοῦ εἰς αὐτὸν ὑπαγομένου προσωπικοῦ, καὶ νὰ παιδεύῃ κατὰ τοὺς περὶ πειθαρχίας νόμους.

ί. Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς διὰ τὰς διδασκαλικὰς παραδόσεις καὶ διὰ τὴν τοῦ λαοῦ ἐκπαίδευσιν ἀφιερομένης περιουσίας καὶ τῶν πρὸς τοῦτο διατεθέντων δημοσίων εἰσοδημάτων, ἡ φροντὶς περὶ ἀνεγέρσεως καὶ διατηρήσεως τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὰ δημόσια καταστήματα πρὸς διδασκαλικὰς παραδόσεις, πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν τεχνῶν.

Ἄρθρ. Γ'.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν εἶναι ὑποτεταγμέναι ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός της ὅλαι αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαί, καὶ οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπηρεσίαν τινὰ εἰς τὰ διὰ τὴν διδασκαλίαν, διὰ τὰς τέχνας καὶ διὰ τὰς ἐπιστήμας προσδιωρισμένα δημόσια καταστήματα.

Εἶναι ἐπίσης ὑποτεταγμέναι εἰς αὐτὴν αἱ Ἀρχαὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, καθ' ὅσον τὰ περὶ τῆς ἁρμοδιότητός των διατάγματα ταῖς ἐπιφορτίζουσιν ἀντικείμενα ἀφορῶντα τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά. Αἱ περὶ διορισμοῦ τῶν τοιούτων Ἀρχῶν προτάσεις μένουν μολοντοῦτο τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

38. ΟΘΩΝ κ τ λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. Ι.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως, θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ

ά. Τέσσαρας Συμβούλους,
β'. Ὀκτὼ Γραμματεῖς,
γ'. Τέσσαρας γραφεῖς, καὶ
δ'. Ἕνα κλήτορα.

Αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ συγχωρεῖται μόνον,

ὅταν ἀποδειχθῇ ἡ κατὰ τοῦτο ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ὑπάγονται

α΄. Ἡ κατάστρωσις ἀκριβοῦς ἐλέγχου τῆς εἰς ἀκίνητα κτήματα, εἰς πραγματικὰ δικαιώματα καὶ εἰς ἐνεργητικὰς ἀπαιτήσεις ὁλικῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, ἡ διατήρησις αὐτῆς, ἡ ἐξιχνίασις καὶ ἀνάκτησις τοῦ μέρους αὐτῆς, ὅσον μετέβη τυχὸν εἰς τὴν κυριότητα ἀτόμων μὴ ἐχόντων εἰς τοῦτο δικαίωμα, καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτήσεων, ἡ ἀντιπροσώπευσις ὅλων τῶν κατὰ τοῦτο συμφερόντων τῆς Ἐπικρατείας, καθόσον δὲν εἶναι λόγος περὶ διαφορῶν πρὸς ξένας Δυνάμεις·

β΄. Ἡ διοίκησις τῆς ὁλικῆς χρησίμου περιουσίας τοῦ Κράτους εἰς ἀκίνητα κτήματα, εἰς πραγματικὰ δικαιώματα καὶ ἐνεργητικὰς ἀπαιτήσεις, ἡ πρότασις περὶ ἐκποιήσεως ὁποιουδήποτε μέρους τῆς περιουσίας, ἂν ἡ ἐκποίησις αὐτὴ ἦναι ἐπωφελὴς διὰ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ Κράτους καὶ διὰ τὴν γενικὴν εὐδαιμονίαν, καὶ ἂν ἐκ τούτου δὲν προκύπτῃ μείωσις τῶν δημοσίων πόρων.

γ΄. Ἡ πρότασις παραχωρήσεως ἀκινήτων κτημάτων τῆς Ἐπικρατείας δι' ἐνοικιάσεως ἢ δι' ἐμφυτευτικῶν συνθηκῶν, καθόσον αἱ τελευταῖαι αὗται συγχωροῦνται ἀπὸ τοὺς νόμους, ἡ διοίκησις αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἂν ἐκ τούτου προκύπτῃ μεγαλήτερον ὄφελος, ἢ ἂν ἡ πρόοδος τῆς καλλιεργείας τοῦ τόπου ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει·

δ΄. Ἡ ἐκ τῶν ἐθνικῶν δασῶν ὠφέλεια κατὰ τὰς περὶ ὑλονομίας ἀρχάς, ἡ ὑπεράσπισις αὐτῶν ἐναντίον τῶν ἐνδεχομένων παρανομιῶν, καὶ ἡ ἀπελευθέρωσίς των ἀπὸ ἐπιβλαβεῖς δουλείας (servitudes).

ε΄. Ἡ ἐκ τῶν δημοσίων κυνηγεσίων ὠφέλεια δι' ἐνοικιάσεως, ἢ δι' ἰδίας ἐπιστασίας·

ϛ΄. Ἡ χρῆσις καὶ ἡ ἀνακαίνισις τῶν ἀμπελώνων, τῶν σταφιδαμπελώνων καὶ τῶν ἐλαιώνων τῆς Ἐπικρατείας, ὁ ἐξευγενισμός, ἡ βελτίωσις τῆς τιμῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν·

ζ΄. Ἡ καλλιέργεια τῶν ἁλικῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἡ βελτίωσις τοῦ προϊόντος, καὶ ἡ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν·

η΄. Τὰ μεταλλεῖα τῆς Ἐπικρατείας, ἡ αὔξησις καὶ ἐπωφελὴς καλλιέργεια αὐτῶν, ἡ διατήρησις τῶν ἐξορυττομένων καὶ ἡ μεταποίησις αὐτῶν εἰς ὕλην χρήσιμον·

θ΄. Τὰ ἐκ τῶν ὑδάτων δικαιώματα, τὰ ἐνοίκια διὰ τὴν χρῆσιν δημοσίων ὑδάτων, ἡ χρῆσις τῶν ἐθνικῶν μύλων, τὰ ἰχθυοτροφεῖα, τὰ λιμεναρχικὰ καὶ ἄλλα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα πληρόνουν οἱ ὠφελούμενοι ἀπὸ τὰ προσορμητήρια, ἀπὸ τὰ σκαλώματα ἐπιβιβάσεως καὶ ἀπὸ τὰ ἀγκυροβόλια·

ι΄. Τὰ ἐργοστάσια τῆς Ἐπικρατείας·

ια΄. Τὸ Νομισματοκοπεῖον τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰ ἑνωθησόμενα μὲ αὐτὸ καταστήματα πρὸς δοκιμασίαν τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῶν ἐκ χρυσοῦ & ἀργύρου σκευῶν·

ιβ΄. Οἱ ἄμεσοι φόροι, ἡ σύνταξις φορονομικοῦ συστήματος, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ὅσον ἔνεστι ἴση αὐτῶν διανομή, ἡ διάταξις καὶ ἀνακαίνισις κτηματικῆς καὶ φορολογικῆς χωρογραφίας (cadastre), καὶ ἡ πραγματοποίησις τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίας χωρομετρήσεως·

ιγ΄. Οἱ ἔμμεσοι φόροι, ἡ ἀκριβὴς ἐξέτασις τῶν περὶ αὐτῶν ὑπαρχόντων νόμων, καὶ ἡ πρότασις περὶ βελτιώσεως αὐτῶν, καὶ περὶ εἰσαγωγῆς δικαίου καὶ ἀβλαβοῦς διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν συστήματος τῆς ἐμμέσου φοροθεσίας·

ιδ΄. Ἡ ἐπεξεργασία τοῦ ἐτησίου οἰκονομικοῦ νόμου, ἡ σύναξις ὅλης τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίας ὕλης, ἡ ἐπιστασία εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἀκριβῆ διατήρησιν αὐτοῦ·

ιε΄. Ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῆς εἰσπράξεως ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἐκ τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐνεργητικῶν ἀπαιτήσεών του, καὶ ἐκ τῶν ἐμμέσων καὶ ἀμέσων φόρων·

ιϛ΄. Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν ὁλικὴν τῆς Ἐπικρατείας δαπάνην·

Ἡ χορήγησις τῆς ἀναγκαίας πιστώσεως εἰς τὰς λοιπὰς Γραμματείας κατὰ τοὺς προσδιορισμοὺς τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου, καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς διαχειρίσεως ὅλων τῶν ποσοτήτων, αἵτινες ἐχορηγήθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτῆς προϋπολογισμοῦ·

ιζ΄. Τὸ περὶ ἀποσβέσεως τῶν χρεῶν τῆς Ἐπικρατείας κατάστημα, καὶ ἡ φροντὶς τῆς ἐν συνειδήσει διατηρήσεως τοῦ περὶ ἀποσβέσεως τῶν χρεῶν ἀποδεχθέντος σχεδίου, ἡ ἐξέτασις ὅλων τῶν παθητικῶν ἀπαιτήσεων τῆς περιουσίας τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἡ ἀγωγὴ τῶν ἐκ τούτων προκυπτουσῶν περὶ δικαιώματος διενέξεων·

ιη΄. Τὰ τοῦ λογιστικοῦ τῆς ἐπικρατείας καὶ ἡ κατάστρωσις τοῦ οἰκονομικοῦ λογαριασμοῦ, καθόσον δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ λογιστικοῦ Συμβουλίου·

ιθ΄. Ἡ σύμπραξις εἰς τὴν διανομὴν τῶν κατὰ Νομοὺς καὶ ἐπαρχίας φόρων, καὶ εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τῶν νομαρχικῶν συμβουλίων καὶ ἐπαρχιακῶν, καθόσον αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἀφορῶσιν ἀντικείμενα τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 3.

Ὑπάλληλοι τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματείας εἶναι ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπηρέται οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν διαχείρισιν μέρους τῆς περιουσίας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὴν εἴσπραξιν ἢ δαπάνην δημοσίων εἰσοδημάτων. Εἰς αὐτὴν ἐναπόκειται καὶ ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ περὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ πρότασις. Ἡ Ἀρχὴ αὐτὴ διαφυλάττει μ' ὅλον τοῦτο τὴν ἀνεξαρτησίαν της ὡς ἀνώτατος κριτὴς εἰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ναύπλιον, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

39. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως, σύγκειται·

α. Ἀπὸ δύο διευθυντὰς τμημάτων, οἵτινες θέλουν ἐκλέγεσθαι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ, οἵτινες διέπρεψαν διὰ τῶν γνώσεων καὶ τῆς ἀξίας των·

β. Ἀπὸ ἀριθμόν τινα ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ, δυθησομένων εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν τμημάτων κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας·

γ. Ἀπὸ τρεῖς Γραμματεῖς·

δ. Ἀπὸ τέσσαρας γραφεῖς·

ε. Καὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀγγελιαφόρους (ordonnances).

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας ὑπάγονται

α. Ὁ διοργανισμὸς καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ στρατοῦ, τὰ ἀφορῶντα τὴν πειθαρχίαν καὶ τὰ τῆς ἀστυνομίας αὐτοῦ·

β. Ἡ προμήθευσις τῆς ἀναγκαίας διὰ τὸν στρατὸν ἐνδυμασίας, τοῦ ὁπλισμοῦ καὶ τῶν διὰ τὴν ἱππασίαν, διὰ τὸν στρατωνισμὸν καὶ διὰ τὰς στρατοπεδεύσεις ἀπαιτουμένων σκευῶν·

γ. Ἡ φροντὶς περὶ τῆς προμηθεύσεως τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὸ πυροβολικόν, διὰ τὸ μηχανικὸν καὶ διὰ τοὺς λόχους τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν σκαπανέων ὑλικοῦ·

δ. Ἡ οἰκοδόμησις, ἐπισκευὴ καὶ διατήρησις τῶν φρουρίων, ὁρμητηρίων (places d'armes), καὶ τῶν στρατιωτικῶν κτιρίων·

ε. Ὅλα τὰ διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ στρατοῦ καὶ προμήθευσιν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγκαίων δημόσια καταστήματα·

ς. Οἱ στρατιωτικοὶ ποινικοὶ νόμοι καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὁπλασκίαν κανονισμοί·

ζ. Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὰ διὰ τὴν δίκασιν ἰδιαιτέρων στρατιωτικῶν ἁμαρτημάτων ἢ ἐγκλημάτων ὑπάρχοντα στρατιωτικὰ δικαστήρια·

η. Τὰ ὑγειονομικὰ καταστήματα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ·

θ. Ἡ μετατόπισις καὶ αἱ κινήσεις τοῦ στρατοῦ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ μετακομίσεις·

ι. Ἡ φροντὶς περὶ συστάσεως καταστημάτων διὰ τὴν διατίτισιν ἀπομάχων, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, καθὼς καὶ ἄλλων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ στρατοῦ, καὶ ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν·

ια. Ἡ περὶ τῶν αἰχμαλώτων φροντίς·

ιβ. Αἱ προτάσεις περὶ προκηρύξεως στρατιωτικῆς ἀμνηστείας·

ιγ. Αἱ χωροφυλακαὶ (gendarmeries) καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν καὶ τὸ οἰκονομικὸν αὐτῶν·

ιδ. Αἱ προτάσεις περὶ διορισμοῦ, περὶ ἐπὶ σιτηρεσίῳ ἀναπαύσεως ἢ περὶ ἀφέσεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ·

ιε. Ἡ ὁλικὴ δαπάνη τοῦ στρατοῦ καὶ τὸ περὶ αὐτῆς λογιστικόν·

ις. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν ὑπάγονται ὅλαι αἱ Ἀρχαί, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ στρατοῦ·

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

40. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, σύγκειται ἀπὸ

α. Ἕνα διευθυντὴν τοῦ γραφείου, ὅστις θέλει ἐκλεχθῇ ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαλλήλων τοῦ Ναυτικοῦ, οἵτινες διέπρεψαν διὰ τῶν γνώσεων καὶ ἀξίας των·

β. Ἀπὸ ἀξιωματικοὺς ἢ ὑπαλλήλους τοῦ Ναυτικοῦ, δοθησομένους εἰς τὸν διευθυντήν, καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς θέλει ὁρισθῇ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας·

γ. Δύο Γραμματεῖς·

δ. Ἕνα γραφέα·

ε. Ἕνα κλήτορα.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ὑπάγονται

α. Ὁ σχηματισμός, ἡ βελτίωσις καὶ διατήρησις τοῦ Ναυτικοῦ, ἡ εἰς αὐτὸ πειθαρχία, ἡ χρῆσις αὐτοῦ καὶ αἱ κινήσεις του, ἔτι δὲ ἡ ναυπηγία, ἡ ἐπισκευή, ἡ διατήρησις καὶ ἐφόπλισις ὅλων τῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἡ διατήρησις τῆς τιμῆς τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας·

β. Ἡ ναυτολόγησις τῶν Ναυτῶν καὶ τῶν ἐπινηίων στρατιωτῶν, ἡ ἐνδυμασία, ὁ ὁπλισμός, καὶ ἡ μισθοτροφοδότησις αὐτῶν·

γ. Ἡ πρότασις περὶ διορισμοῦ, περὶ ἐπὶ σιτηρεσίῳ ἀναπαύσεως, ἢ περὶ ἀφέσεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ναυτικοῦ, ἔτι δὲ τὰ περὶ στολῆς καὶ μισθοδοσίας των·

δ. Οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ναυτικοῦ ἀναγκαῖοι κανονισμοὶ καὶ ἰδιαίτεροι ποινικοὶ νόμοι,

καθὼς καὶ ἡ ἐπιστασία τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν διορισθησομένων δικαστηρίων·

ε. Ἡ ἀνακαίνισις, διατήρησις καὶ βελτίωσις τῶν λιμένων, τῶν ναυσταθμων καὶ ναυτικῶν ἀποθηκῶν, καθὼς καὶ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ναυτικοῦ οἰκοδομῶν·

ς'. Τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν ἀξίων ναυτῶν, ἐπινηΐων πυροβολιστῶν καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καταστήματα·

ζ. Τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ναυτικοῦ ὑγειονομικὰ καταστήματα·

η. Τὰ διὰ τοὺς ἀπομάχους, τὰς χήρας καὶ διὰ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ δι ἄλλας ναυτικὰς ἀνάγκας συστηθησόμενα φιλανθρωπικὰ καταστήματα·

θ'. Ἡ ἔκδοσις τῶν διπλωμάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζονται τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὡς ἐθνικὰ, καὶ διὰ τῶν ὁποίων τοῖς δίδεται ἡ ἄδεια νὰ ὑψώνωσιν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἡ φροντὶς περὶ τῆς διαφυλάξεως τῶν περὶ τούτων ὑπαρχόντων κανονισμῶν·

ια. Ἡ διανομὴ τῶν λειῶν καὶ ἡ ἐπιστασία τῶν πρὸς διάλυσιν ἁπάσης περὶ τούτου διενέξεως συστηθησομένων δικαστηρίων·

ιϐ. Ἡ ὁλικὴ διὰ τὸ Ναυτικὸν δαπάνη, καὶ τὸ περὶ αὐτῆς λογιστικόν.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν ὑπάγονται ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

41. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς·

Α'. Αἱ ἁλικαὶ τῆς Ἐπικρατείας δὲν θέλουν ἐνοικιάζεσθαι εἰς τὸ μέλλον, ἀλλὰ θέλουν καλλιεργεῖσθαι διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Β'. Μόνον αἱ ἁλικαὶ τοῦ Μεσολογγίου, τῆς Δοϐραίνας, τῆς Ἀττικῆς καὶ τοῦ Ζητουνίου εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, αἱ τῆς Θερμισίας καὶ Λεχαινῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς νήσου Μήλου, θέλουν καλλιεργεῖσθαι, αἱ δὲ λοιπαὶ θέλουν ἐγκαταλειφθῆ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς. Ὅσον δὲ διὰ τὴν ἄχρι τοῦδε ὑπὸ ἐνοίκιον ἁλικὴν τῆς Νάξου, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς θέλει πράξει τὰ δέοντα πρὸς διάλυσιν τῆς ἐνοικιάσεως, χωρὶς ὅμως νὰ προσϐάλῃ τὰ ἰδιαίτερα τοῦ ἐνοικιαστοῦ δίκαια.

Γ'. Θέλουν συστηθῆ ἀποθῆκαι, ὅθεν δύναται ἕκαστος νὰ προμηθεύηται τὸ ἀναγκαῖον ἅλας πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν, ἢ πρὸς μεταπώλησιν. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἀποθήκας νὰ πωλῶσιν ὀλιγωτέραν τῶν 20 ὀκάδων ποσότητα.

Δ'. Τοιαῦται ἀποθῆκαι θέλουν συστηθῆ εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου κατὰ τὸ ἄρθρον Β' ὑπάρχουν ἁλικαὶ διὰ καλλιέργειαν· ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ εἰς τοὺς Μύλους Ναυπλίας, εἰς τὸ Ἄστρος, εἰς τὸ Λενίδι, εἰς τὴν Μονεμβασίαν, εἰς τὸ Μαραθωνῆσι, εἰς Καλαμάταν, εἰς Μεθώνη, εἰς Φιλιατρὰ, εἰς Κατάκωλον, εἰς Π. Πάτρας, εἰς Ἀκράταν, εἰς Σάλωνα, εἰς Ναύπακτον, εἰς Δραγαμέστον, εἰς Καλαμάκι, εἰς Ὠροπὸν, εἰς Ταλάντι καὶ εἰς Ξεροχώρι.

Ε'. Ἂν εἰς τὰ ῥηθέντα μέρη δὲν ὑπάρχουν ἤδη ἀποθῆκαι ἐθνικαὶ, θέλουν οἰκοδομηθῆ μὲ δημόσια ἔξοδα.

ς'. Εἰς πᾶσαν ἁλικὴν θέλει διορισθῆ εἷς ἐπιστάτης· αὐτὸς ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τὰ περὶ καλλιεργείας σχέδιά του, καὶ τὰ καταστατικὰ τῶν ἐξόδων. Θέλει δὲ προσπαθεῖ νὰ κατορθοῦται ἅλας καλὸν καὶ ἐλεύθερον ἀπὸ χώματα.

Ζ'. Αἱ ἐπιστασίαι τῶν ἁλικῶν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραπέμπωσιν εὐθὺς ὅλον τὸ ἅλας εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν μερῶν, ὅπου εἶναι αἱ ἁλικαὶ, καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι προσδιωρισμέναι ὡς γενικαὶ ἀποθῆκαι. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν ἁλικῶν νὰ πωλοῦν ἅλας, ἢ νὰ τὸ ἐξοδεύουν ἄλλως πως.

Η'. Αἱ ἀποθῆκαι τῶν μερῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἁλικαὶ καλλιεργούμεναι, θέλουν λαμβάνει τὸ ἅλας ἀπὸ τὰς γενικὰς ἀποθήκας ἐκείνων τῶν μερῶν, ὅπου ὑπάρχουν ἁλικαὶ, κατὰ τὴν περὶ τούτου διάταξιν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Θ'. Αἱ ἀποστολαὶ τῶν ἐπιστατῶν πρὸς τὰς γενικὰς ἀποθήκας θέλουν γίνεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς ἀπὸ μέρους τῶν ἀποθηκαρίων. Αἱ ἀποδείξεις αὗται θέλουν κόπτεσθαι ἐξ ἑνὸς βιβλίου διπλοτύπου (à talon) κατὰ τὸ δεῖγμα Α, καὶ θέλουν ὑπογράφεσθαι. Οἱ ἐπιστάται θέλουν ὑπογράφει τὸ μένον εἰς τὸ βιβλίον γραμμάτιον. Αἱ ἀποδείξεις θέλουν στέλλεσθαι πᾶσαν δεκάτην ἡμέραν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν διὰ νὰ χρησιμεύωσι πρὸς ἔλεγχον.

Ι'. Εἰς πᾶσαν γενικὴν ἀποθήκην θέλει διορισθῆ εἷς ἀποθηκάριος· οἱ ἀποθηκάριοι εἶναι ἐνταυτῷ καὶ οἱ ταμίαι τῶν ἐπιστασιῶν διὰ τὰ ἔξοδά των. Ὅσον δὲ διὰ τὰς λοιπὰς ἀποθήκας ἢ θέλουν διορίζεσθαι ἐπίτηδες ἀποθηκάριοι, κατὰ τὴν σημαντικότητα τῆς θέσεως, ἢ, ἂν ἦναι δυνατὸν, θέλουν ἀνατίθεσθαι εἰς τὴν φροντίδα τῶν Τελωνῶν, ἢ καὶ εἰς ἐγκατοίκους καὶ ἀσφαλεῖς πολίτας.

ΙΑ'. Εἰς τὰς ἀποστολὰς τοῦ ἅλατος ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἀποθήκην ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος νὰ ζητῇ ἀπὸ τὸν ἀποθηκάριον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀποστέλλεται τὸ φορτίον, ἀπόδειξιν, ὡς ὑπ' Ἀρ. 9 ἀνεφέραμεν, καὶ νὰ ὑπογράφῃ τὸ γραμμάτιον. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη θέλει παραδίδεσθαι ἀπὸ τὸν πλοίαρχον εἰς τὸν Λιμενάρχην τοῦ μέρους, ὅπου ἀπεϐιβάσθη τὸ ἅλας, ὅστις χρεωστεῖ νὰ τὴν παραπέμπῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα.

ΙΒ΄. Οἱ ἀποθηκάριοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ ἅλατος τακτικὰς ἀποδείξεις κατὰ τὸ δεῖγμα Β, αἵτινες θέλουν περιέχει τὸ ὄνομα τοῦ ἀγοραστοῦ, τὴν ἀγορασθεῖσαν ποσότητα τοῦ ἅλατος, τὸ μέρος, ὅπου διευθύνεται, τὸ πληρωθὲν δι' αὐτὸ ἀντίτιμον καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραλαβῆς. Αἱ ἀποδείξεις αὗται θέλουν κόπτεσθαι ἐκ βιβλίου διπλοτύπου, καὶ τὰ γραμμάτια ὑπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν ἀγοραστήν.

ΙΓ΄. Ἕκαστος ἀποθηκάριος θέλει κρατεῖ ἐν καθημερινόν, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει καταγράφει καθ' ἑκάστην τὰ εἰσπραττόμενα ἀπὸ τὴν πώλησιν ἅλατος χρήματα. Πᾶσαν δεκάτην ἡμέραν θέλει στέλλεσθαι εἰς μὲν τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα, ἀντίγραφον αὐτοῦ τοῦ καθημερινοῦ, εἰς δὲ τὸν ταμίαν τοῦ Νομοῦ, ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἀποθήκη, τὰ εἰσπραχθέντα ἐκ τῆς πωλήσεως χρήματα.

ΙΔ΄. Ἡ τιμὴ τοῦ ἅλατος θέλει εἶσθαι ἡ αὐτὴ εἰς ὅλας τὰς ἀποθήκας, καὶ προσδιορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ὀκτὼ λεπτὰ τὴν ὀκᾶν.

ΙΕ΄. Τὸ ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἁλικῶν ἅλας, τὸ ὁποῖον μετακομίζεται εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ παραπέμπεται ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν ἢ διὰ ξηρᾶς, ἢ διὰ θαλάσσης, δεν ὑπόκειται εἰς κἀνὲν τελωνικὸν δικαίωμα, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ φόρον.

Ις΄. Ὅλον τὸ ὑπάρχον καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἅλας, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐκτεθειμένον διὰ νὰ πωληθῇ χονδρικῶς, πρέπει νὰ καταγραφῇ ἄνευ ἀναβολῆς καὶ μὲ μεγίστην ἀκρίβειαν.

Τὸ ὅσον ἅλας εἶναι ἐναποταμιευμένον ἀπὸ τοὺς πρώην ἐνοικιαστάς, ἢ ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες τὸ ἠγόρασαν ἐπὶ κερδοσκοπίᾳ, θέλει ληφθῆ, δυνάμει συμβιβασμοῦ, διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, τὸ δὲ ἀντίτιμον θέλει πληρωθῆ εἰς τὰς συμφωνηθησομένας προθεσμίας. Ἂν ὁ τοιοῦτος συμβιβασμὸς δὲν ἤθελε κατορθωθῆ, τὰ ἐναποταμιευμένα ὡς ἄνωθεν ἅλατα μένουν ὄχι μόνον ὑποκείμενα εἰς τὸ τελωνιακόν, ὡς καὶ ἄχρι τοῦδε, δικαίωμα, ἐὰν τοῦτο δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἤδη πληρωμένον, ἀλλὰ καὶ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἄχρι τοῦδε τιμῆς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 προσδιορισθείσης θέλει πληρώνεσθαι ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήτας ὡς ἰδιαίτερος φόρος.

Ὅσον ἅλας προήχθη ἀπὸ ἐθνικὰς ἁλικὰς αὐθαιρέτως καλλιεργηθείσας ἀπὸ ἰδιώτας, ἢ ἀπὸ κοινότητας, καὶ ἐξετέθη εἰς πώλησιν, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνῆκον εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ἐπομένως θέλει δημευθῆ· τὸ δὲ ἔξωθεν εἰσαχθὲν ἅλας, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπλήρωσε τὸ κατὰ τὴν διατίμησιν προσδιορισθὲν τελωνικὸν δικαίωμα 10 Λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, θέλει κρατηθῆ ἀπὸ φύλαξιν, ἑωσοῦ πληρωθῇ τὸ τελώνιον, καὶ θέλουν ἐνεργηθῆ αἱ ποιναί, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει ὁ νόμος, ἂν ἐπράχθη τι ἐναντίον τῶν περὶ τελωνίων κανονισμῶν.

ΙΖ΄. Ἀπὸ α΄ Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀπαγορεύεται ἐξ ὁλοκλήρου ἡ εἰσαγωγὴ ξένου ἅλατος. Πᾶσα παράβασις παιδεύεται ὄχι μόνον μὲ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πράγματος καὶ τοῦ μέσου τῆς μετακομίσεως, ἀλλὰ καὶ μὲ πρόστιμον μὲ τὴν τιμὴν τοῦ ἅλατος, κατὰ τὸν ὑπ' Ἀρ. ΙΔ΄ προσδιορισμόν.

Διὰ δὲ τὸ εἰσαχθησόμενον μέχρι α΄ Ἰουλίου ξένον ἅλας θέλει πληρώνεσθαι τελωνιακὸν δικαίωμα 10 Λεπτὰ τὴν ὀκᾶν.

ΙΗ΄. Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ἐγχωρίου ἅλατος διὰ τὰς ξένας Ἐπικρατείας συγχωρεῖται ἐπὶ συμφωνίαις, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ γενοῦν μὲ τοὺς κερδοσκόπους (entrepreneurs).

ΙΘ΄. Ἂν ἅλας προσδιωρισμένον εἰς ἐξαγωγὴν διὰ ξένας Ἐπικρατείας ἤθελεν εἰσαχθῆ εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τοῦ Βασιλείου μας, θέλει θεωρηθῆ ὡς εἰσαχθὲν ἀπὸ ξένην Ἐπικρατειαν, καὶ ἐπομένως θέλουν ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν αἱ διοριζόμεναι ὑπ' Ἀρ. ΙΖ΄ ποιναί.

Κ΄. Ἂν ἤθελεν εἰσαχθῆ ἅλας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου, χωρὶς νὰ λάβῃ ὁ ἰδιοκτήτης ἀπόδειξιν τοῦ ἀποθηκαρίου, ὡς ὑπ' Ἀρ. ΙΒ΄ εἴρηται, τὸ ἅλας τοῦτο θέλει θεωρεῖσθαι ὡς εἰσαχθὲν ξένον ἅλας, καὶ ὁ ἰδιοκτήτης ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς κατὰ τὸ ἄρθρον ΙΖ΄.

ΚΑ΄. Οἱ ἐπιστάται τῶν ἁλικῶν, οἱ ἀποθηκάριοι, αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί, καὶ οἱ λιμενάρχαι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 (23) Ἀπριλίου 1833.

42. ΟΘΩΝ κ τ λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεώς μας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Αἱ πρόσοδοι τοῦ τρέχοντος ἔτους 1833 θέλουν συναχθῆ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, ὡς καὶ εἰς τὰ παρελθόντα δύο ἔτη 1831 καὶ 1832.

2. Αἱ πρόσοδοι θέλουν ἐνοικιασθῆ ἐπὶ δημοπρασίαις εἰς τὰς κοινότητας, ἢ εἰς πλειστηριάσοντας ἰδιώτας.

3. Διὰ τὴν δημοπρασίαν θέλει προσδιορισθῆ ὁ ἐλάχιστος ὅρος, εἰς τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ δοθοῦν αἱ πρόσοδοι, καὶ εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὁποίου θέλουν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν αἱ ἄχρι τοῦδε ἀνώταται τιμαί.

4. Ἡ δημοπρασία θέλει γένει εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ χωρία, κατὰ κοινότητας καὶ κατ' ἐπαρχίας.

5. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῆ δι' ἐπὶ τούτῳ διορισθησομένων Βασιλικῶν ἐφόρων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἑνὸς γενικοῦ ἐφόρου, καὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐπάρχου· διὰ πάντα Νομὸν διορίζεται εἷς γενικὸς ἔφορος.

6. Ἂν εἰς τὴν δημοπρασίαν προσφερθῆ ὁ κηρυχθεὶς ἐλάχιστος ὅρος, ἢ καὶ μεγαλητέρα αὐτοῦ πο-

σότης, ἡ ἐνοικίασις θεωρεῖται ὡς ἀποπερατωμένη.

7. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς ἓξ ἴσας προθεσμίας εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς, ἀπὸ α΄ Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

8. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν, ὅστις ἀναδέχεται ὅλην τὴν εὐθύνην ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν πληρώσῃ εἰς τὰς προθεσμίας.

9. Ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει δώσει, δι' ἑκάστην προθεσμίαν, ἰδιαιτέραν χρεωστικὴν ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν θέλει συνυπογράψει καὶ ὁ ἐγγυητής του. Αἱ χρεωστικαὶ αὐται ὁμολογίαι θέλουν παραδοθῆ εἰς τὸν ταμίαν τοῦ Νομοῦ διὰ νὰ συνάξῃ τὰ χρήματα κατὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας.

10. Τὰ βιβλία τῆς δημοπρασίας, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ὑπογραφῶσιν ἀπὸ τοὺς Ἐπάρχους ἢ ἀπὸ τὰς ἐπεχούσας τῶν τόπον των Ἀρχὰς, θέλουν σταλῆ παρὰ τῶν ἐφόρων εἰς τοὺς γενικοὺς ἐφόρους καὶ παρ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουν σταλῆ καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

11. Ὅπου δὲν ἤθελε προσφερθῆ ὁ προσδιορισθεὶς ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἐνοικίου, θέλει γενῆ εἴσπραξις διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως. Θέλομεν δώσει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἰδιαιτέρας διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ὁδηγίας· γνωστοποιοῦμεν ὅμως ἐκ προοιμίων, ὅτι οἱ χρεωστοῦντες τὸ δέκατον ὑπήκοοί μας ὑπόκεινται εἰς ὅλα τὰ βάρη, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκειντο ἀνέκαθεν, ὡς πρὸς τὴν σύναξιν τῶν δεματίων, τὴν συγκομιδήν των εἰς τὰ ἀλώνια, τὸ ἀλώνισμα αὐτῶν, τὴν κάθαρσιν καὶ μετακόμισιν τῶν καρπῶν εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀποθήκας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 (27) Ἀπριλίου 1833.

43. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Θέλει διορισθῆ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς ὅλων τῶν στρατευμάτων.

2. Εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν θέλει δοθῆ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν.

3. Ὁ Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, παρ' αὐτοῦ λαμβάνει τὰς διαταγάς μας καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου τῷ κοινοποιοῦνται ὅσα ἀφορῶσι τὸν σχηματισμὸν, ἱματισμὸν, ὁπλισμὸν, μετάθεσιν κλπ. τῶν στρατευμάτων.

4. Ὁ Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς θέλει διευθύνει τὰς περὶ διορισμῶν τῶν Ἀξιωματικῶν διὰ τὸν Βασιλικὸν στρατόν μας προτάσεις του εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις θέλει τὰς ὑποβάλλει εἰς ἡμᾶς μὲ ἐπὶ τούτῳ ἀναφοράν του.

5. Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς θέλει ἐπιθεωρεῖ ὅλα τὰ Τάγματα, τὰς Ἴλας, τοὺς Λόχους καὶ Μοίρας τοῦ στρατοῦ μας, καὶ πληροφορεῖσθαι τοιουτοτρόπως περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἱκανότητος, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ὁπλισμοῦ, ἱματισμοῦ καὶ τῆς ἀποσκευῆς των, περὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς πειθαρχίας τῶν στρατευμάτων, ἐν γένει περὶ ὅσων ἀφορῶσι τὴν πολεμικὴν ἱκανότητα· θέλει δὲ ἀναφέρει περὶ τῶν Ἀξιωματικῶν, ἂν δεικνύωσι προθυμίαν εἰς τὰ χρέη των, καὶ ἂν ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ κρατῶσιν εἰς πειθαρχίαν τοὺς στρατιώτας, νὰ τοὺς ὁδηγοῦν εἰς τὸ πεδίον, ἂν ἐνεργοῦν τὰς ὁπλασκίας κατὰ τοὺς κανονισμοὺς, ἢ ἂν πρέπῃ ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸ στράτευμα διὰ τὴν ἀνικανότητά των, τὴν ἀμέλειαν καὶ τὴν ἀπρεπῆ διαγωγήν των.

Τοιαύτας ἐπιθεωρήσεις θέλει κάμνει ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἄνευ προειδοποιήσεως, ὁσάκις τὸ κρίνῃ εὔλογον, τοὐλάχιστον ὅμως δὶς κατ' ἔτος.

6. Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς θέλει φέρεσθαι μὲ τὰς αὐτὰς πρὸς ὅλας τὰς Μοίρας τοῦ στρατοῦ μας ἀρχὰς, ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὸ συμφέρον καὶ τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τελειοποίησιν τοῦ Βασιλικοῦ μας στρατοῦ. Εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις θέλει καταβάλλει ὅλην του τὴν δραστηριότητα καὶ λεπτομερεστάτην ἀκρίβειαν.

7. Ὡς ἰδιαίτερον προνόμιον ἀπονέμομεν εἰς τὸν Γενικὸν ἐπιθεωρητήν μας τὸ δικαίωμα νὰ διατάττῃ τὴν διὰ τυμπανοκρουσίας ἢ διὰ σαλπισμοῦ ἀλαλαγὴν τοῦ καθολικοῦ ἐμβατηρίου μέλους (la générale) εἰς ὅσα μέρη δὲν ἔχομεν τὴν Βασιλικὴν ἡμῶν διαμονήν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὰ στρατεύματα θέλουν συγκεντρόνεσθαι εἰς τὰς θέσεις τῆς συναθροίσεως, καὶ θέλουν περιμένει τὰς περαιτέρω διαταγὰς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Βραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 (21) Φεβρουαρίου 1833.

44. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπειδὴ, διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) Μαρτίου διατάγματος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, τὸ ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου σίτου καὶ ἀραβοσιτίου δόσιμον ηὐξήνθη, κρίνομεν πρέπον νὰ εἰδοποιήσωμεν περὶ τούτου τοὺς ἐμπορευομένους μὲ τὸ μέρος ἐκεῖνο ὑπηκόους Ἕλληνας.

Ἐπὶ τούτου δημοσιεύομεν ἀπαραλλάκτως τὴν μετάφρασιν τῶν δύο ἄρθρων τοῦ ῥηθέντος διατάγματος.

« 1. Ἀντὶ τοῦ ἄχρι τοῦδε τελωνίου ἑνὸς Δουκάτου εἰς τὸ καντάρι διὰ τὸν ἐπὶ ἐθνικῶν πλοίων εἰσαγόμενον εἰς τὰς ἐντεῦθεν τοῦ Φάρου ἐπαρχίας σῖτον καὶ ἀραβόσιτον, θέλουν πληρώνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς δύο Δουκάτα εἰς τὸ καντάριον

» 2 Ἂν τὰ ῥηθέντα εἴδη εἰσαχθῶσι διὰ ξένων

» πλοίων, τότε ἀντὶ τῶν λαμβανομένων ἄχρι τοῦ-
» δε δύο Δουκάτων, θέλουν πληρώνεσθαι προσωρι-
» νῶς τρία Δουκάτα εἰς τὸ καντάριον.
» Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἐνεργηθῆ δεκαπέν-
» τε ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσίν του. »
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 (22) Ἀπριλίου 1833.

45. ΟΘΩΝ κτλ.

Ὡς ἐκ τῆς ἀπὸ 20 Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀναφορᾶς πληροφορούμεθα, ἐγεννήθησαν ἀμφιβολίαι εἰς ποῖον δικαστικὸν τμῆμα ὑπάγεται ἡ Εὔβοια καὶ αἱ βόρειοι Σποράδες, μολονότι τὸ 7 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου νόμου, ἔθεσεν ὅλον τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κατὰ τὰς Θήβας Δικαστηρίου· ἑπομένως εἰδοποιεῖται ἡ Γραμματεία τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ὅλος ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου Θηβῶν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1833.

46. ΟΘΩΝ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε διαμείναντα ὑπὸ Τουρκικὴν Διοίκησιν μέρη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος θέλουν συμπεριληφθῆ ἤδη, ἀφοῦ ἡ κατάσχεσις αὐτῶν ἐνεργήθη, εἰς τὸν γενικὸν τελωνιακὸν σύνδεσμον· ἑπομένως θέλουν μετατεθῆ αἱ τελωνιακαὶ γραμμαὶ εἰς τὰ σύνορα, καὶ θέλουν διορισθῆ, ἄνευ ἀναβολῆς, οἱ πρὸς φύλαξιν αὐτῶν καὶ πρὸς σύναξιν τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων ἀναγκαῖοι ὑπάλληλοι.

2. Τόσον τὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον μερῶν, καθὼς καὶ τὰ εἰς αὐτὰ εὑρισκόμενα κατὰ τὸ παρὸν προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας ξένων ἐπικρατειῶν, θέλουν εἶσθαι ἀπὸ 5 (17) Ἀπριλίου Τ. Ε. εἰς τὴν διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Βασιλείου μετακόμισίν των ἐλεύθερα παντὸς τελωνιακοῦ δικαιώματος ἐπιβαλλομένου εἰς τὰ εἰσαγόμενα εἴδη, καὶ δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι, εἰμὴ μόνον εἰς τὰ ὁποῖα πληρόνουν δικαιώματα, κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας νόμους, ὅλα τὰ ἐγχώρια προϊόντα, καὶ ὅλαι αἱ τελωνιζόμεναι εἰς τὴν εἰσαγωγήν των ξέναι πραγματεῖαι.

3. Ἐξαιρεῖται τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ 2 ἄρθρον τὸ ἅλας τῆς Ἀττικῆς καὶ τοῦ Ζητουνίου. Αὐτὰ ὑπόκεινται καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἰς τὸ διὰ τὰ ξένα ἅλατα διωρισμένον δικαίωμα εἰσαγωγῆς ἀνὰ δέκα λεπτὰ τὴν ὀκάν, ἕως ὅτου κοινοποιηθῶσιν αἱ ὅσον οὔπω ἐκδοθησόμεναι διατάξεις περὶ τῆς καλλιεργείας τῶν ἁλικῶν τοῦ Βασιλείου καὶ περὶ τῆς πωλήσεως τοῦ προϊόντος αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλ.) 1833.

47. ΟΘΩΝ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Καθὼς διὰ τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαρτίου διατάγματός μας ἐσυστήσαμεν ἐπιτροπὴν δι' ἐξέτασιν τῶν ἀτομικῶν ἐκδουλεύσεων τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων, ὁμοίως συσταίνεται ἐπιτροπὴ διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν ὡς πρὸς τὸ Ναυτικόν μας, ἡ ὁποία θέλει ἀρχίσει ἄνευ ἀναβολῆς τὰς συνεδριάσεις της.

2. Αὕτη ἡ ἐπιτροπή, ἐκπληροῦσα τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὴν χρέη, θέλει συμμορφωθῆ γενικῶς μὲ τὰ Ἄρθρα 2. 3, 4 καὶ 7 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος, καὶ θέλει προσθέτει μόνον εἰς τὴν καθυποβληθησομένην ἀναφορὰν περὶ τοῦ προσωπικοῦ,

α. Ποῦ, εἰς ποῖον βαθμὸν καὶ δύναμει ποίας διαταγῆς ὑπηρετεῖ ὁ ἀναφερόμενος ἀξιωματικός, ἐὰν κατὰ τὸ παρὸν εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν,

β. Ἂν ὁ ἀναφερόμενος Ἀξιωματικὸς ἐκρίθη ἄξιος νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὸν ἡμέτερον Βασιλικὸν στόλον, ἀφοῦ γίνει ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ διὰ ποίας αἰτίας ἐκρίθη τοιοῦτος.

3. Ἡ ἀνωτάτη προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ νὰ παρουσιάσουν τὰ ἔγγραφά των εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, προσδιορίζεται μῆνας τρεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διάταγμα· μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν εἶναι δεκτὴ καμμία ἀπαίτησις.

4. Ὡς Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζεται ὁ Ναύαρχος Α. Μιαούλης, καὶ ὡς μέλη, οἱ Κύριοι Γ. Σαχτούρης, Γ. Ἀνδροῦτσος, Α. Ν. Ἀποστόλης, Κ. Κανάρης, Δ. Γ. Κριεζῆς καὶ Ἠλίας Θερμησιώτης.

5. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουν μᾶς καθυποβληθῆ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἥτις παραγγέλλεται ἐνταυτῷ νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21. Ἀπριλ. (3 Μαΐου) 1833.

48. ΟΘΩΝ κτλ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους διατάγματός μας (§. 18) εἴχομεν ἀποφασίσει νὰ παύσῃ ἀπὸ τῆς 1 (13) Μαΐου τοῦ τρέχοντος ἔτους διόλου ἡ κυκλοφορία τῶν πρὸ τοῦ ῥηθέντος διατάγματος ἐκτυπωθέντων καὶ μὴ μετεισαχθέντων εἰς τὰ Βασιλικὰ ταμεῖα παλαιοτύπων χαλκονομισμάτων, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ ἑπομένως ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἡ σύναξίς των πρὸς 80 τοῖς 0/0, ἢ δι' ἀνταλλαγῆς μὲ νεότυπα χαλκονομίσματα, ἢ μὲ νομίσματα ἐξ ἄλλου μετάλλου. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἄχρι τοῦδε δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα καλῶς συστημένον νομισματοκοπεῖον, οὔτε ἐδυνήθημεν κατὰ τὴν προσδοκίαν μας νὰ πορισθῶμεν ἀπὸ ἐξωτερικὰ

νομισματοκοπεῖα τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα νεοτύπων Ἑλληνικῶν χαλκονομισμάτων, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διατάξωμεν νὰ παραταθῇ ἡ εἰς τὸ ῥηθὲν διάταγμα τεθεῖσα προθεσμία εἰς τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, καὶ ἑπομένως νὰ ἦναι δεκτὰ τὰ παλαιότυπα Ἑλληνικὰ χαλκονομίσματα μέχρις αὐτῆς τῆς ἐποχῆς, ὄχι μόνον εἰς τὰ Βασιλικὰ ταμεῖα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ληψοδοσίαν τῶν πολιτῶν, φυλαττομένου μολοντοῦτο τοῦ ὑπ' Ἀρ. 14 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος περιορισμοῦ. Δίδομεν περιπλέον τὴν ἄδειαν νὰ πληρόνωνται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς παλαιότυπα Ἑλληνικὰ χαλκονομίσματα πρὸς 80 τοῖς 0/0 ὅλα τὰ καθυστερήσαντα πρὸς τὸ ταμεῖον χρέη τοῦ παρελθόντος καὶ τῶν προπαρελθόντων ἐτῶν, ἂν δὲν πηγάζωσιν ἀπὸ ἐνοικιάσεις ἢ ἀπὸ ἄλλας συμφωνίας, διότι τότε ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 21 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου διατάγματός μας.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833.

49. ΟΘΩΝ κτ λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ὑπ' Ἀρ. 16. Τμῆμ. 1 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους περὶ διαιρέσεως τοῦ Βασιλείου διατάγματός μας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς ἕκαστον Νομὸν προΐσταται εἷς Νομάρχης, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθεται ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῆς διοικήσεως τοῦ Νομοῦ, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν διοικητικῶν κλάδων, οἵτινες δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἄλλων Ἀρχῶν.

2. Ἐκτὸς τῆς γενικῆς διοικήσεως τοῦ Νομοῦ θέλει ἔχει ὁ Νομάρχης καὶ τὴν ἰδιαιτέραν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, ἐκπληρῶν τοιοτοτρόπως εἰς αὐτὴν τὰ χρέη Ἐπάρχου.

3. Ὁ Νομάρχης προΐσταται καὶ τοῦ διοικητικοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον θέλει συστηθῇ εἰς ἕκαστον Νομὸν διὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ διάλυσιν τῶν διοικητικοδικαστικῶν ὑποθέσεων.

Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ἡ διαδικασία εἰς τὰς παραπεμπομένας εἰς αὐτὸ ἀμφισβητήσεις θέλουν διορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

4. Ὁ Νομάρχης θέλει ἀπέχει ἀπὸ πᾶσαν παρέμβασιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα δικάζουν πολιτικὰς διενέξεις καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις, οὐδὲ θέλει ἐγγίζει τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὰ ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των δικαστικὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε εἰς αὐτὰ νὰ παρεμβαίνωσιν εἰς τὰ διοικητικὰ καθήκοντα, νὰ ἐμποδίζωσι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ διατάξεων τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας, ἢ νὰ τὰ προσκαλοῦν ἐνώπιον τοῦ βήματός των διὰ πράξεις διοικητικάς. Ἐκ τούτου ὅμως δὲν παρεμποδίζεται ἡ δικαστικὴ ἁρμοδιότης τῶν Δικαστηρίων εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὰς τῶν ἰδιωτῶν περὶ ἰδιοκτησίας σχέσεις πρὸς τὸ δημόσιον, καθὼς καὶ εἰς ἐγκλήματα καὶ πταίσματα τῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τοὺς περὶ τούτων νόμους.

Δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος θέλει προσδιορισθῇ, τίνι τρόπῳ θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι αἱ περὶ τῶν ὁρίων τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας ἀμφισβητήσεις.

5. Ὁ Νομάρχης δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάττῃ περὶ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ στόλου, καὶ περὶ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων καταστημάτων, ἢ νὰ ἐπεμβαίνῃ αὐθαιρέτως εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσι τὴν διοίκησιν, τὴν πειθαρχίαν, τὸν κανονισμόν, ἢ τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, ἢ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτά· ἔχει μ' ὅλον τοῦτο τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ τὴν σύμπραξιν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως εἰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας προσδιορίζουσιν οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα.

6. Τὰ γενικὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν εἶναι τὰ ἑξῆς·

α'. Νὰ φυλάττωσι τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσιν ἀντικείμενα τῆς ἁρμοδιότητός των·

β'. Νὰ συμβοηθοῦν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ νὰ στερεώσῃ καὶ ἐπαυξήσῃ τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν.

7. Ὁ Νομάρχης χρεωστεῖ νὰ ἐνεργῇ εἰς τὰς ἐμπιστευθείσας εἰς αὐτὸν ἐπαρχίας διὰ τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν τοὺς ἐκδιδομένους ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νόμους καὶ διατάγματα.

Ὅθεν ὀφείλει.

α'. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ δημοσιεύωνται οἱ ῥηθέντες νόμοι καὶ διατάγματα·

β'. Νὰ προσπαθῇ παντοίοις τρόποις νὰ ἐννοῶνται ἀκριβῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἀπὸ τοὺς διοικουμένους, διότι τότε μόνοι θέλουν τὰ ἐκτελέσει προθύμως·

γ'. Νὰ διασαφηνίζῃ εἰς τὰς ὑποδεεστέρας Ἀρχὰς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν καὶ πνεῦμα αὐτῶν, νὰ τὰς ἐφοδιάζῃ μὲ τὰς τυχὸν ἀναγκαίας ὁδηγίας, καὶ νὰ προλαμβάνῃ ἐγκαίρως πᾶσαν παρεξήγησιν·

δ'. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται ἀπὸ τὰς ὑποδεεστέρας Ἀρχὰς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, πληροφορούμενος περὶ τούτου μὲ τὸν καταλληλότερον τρόπον·

ε'. Νὰ δέχηται τὰ παράπονα τῶν διοικουμένων ἐναντίον τῶν ὑποδεεστέρων Ἀρχῶν, νὰ τὰ ἐξετάζῃ καὶ νὰ τὰ καταπαύῃ, ἂν εὑρεθῶσι βάσιμα·

ς'. Νὰ ἐπιτηρῇ ἀκαταπαύστως τὴν διαγωγὴν τῶν ὑποδεεστέρων Ἀρχῶν, νὰ τὰς προτρέπῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, νὰ ἀκυρόνῃ τὰς ἐναντίον τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων πρά-

ξεις καὶ διατάξεις των, ἂν καὶ δὲν ἤθελε προσκληθῇ εἰς τοῦτο ἀπὸ τοὺς βλαπτομένους πολίτας, καὶ νὰ ὑπερασπίζεται τὰ δικαιώματα τῶν διοικουμένων ἐναντίον τῆς ἀφροντισίας τῶν Ἀρχῶν, καὶ ἐναντίον πάσης καταχρήσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας·

ζ. Νὰ ἐνεργῇ τὰ περὶ πειθαρχίας ὡρισμένα ἐναντίον ἐκείνων τῶν ὑπηρετῶν τῆς ἁρμοδιότητός του, οἵτινες παραμελοῦσι τὰ καθήκοντά των· ἂν δὲ ἤθελε συμβῇ βαρεία τῶν καθηκόντων παράβασις, νὰ ἐνεργῇ τὴν ἔξωσιν καὶ τὴν εἰς ποινικὰ δικαστήρια παραπομπὴν τοῦ ἐνόχου, συμμορφούμενος κατὰ πάντα ταῦτα μὲ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα.

8. Διὰ νὰ συμβοηθῇ δὲ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας, ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ πορίζεται ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τοῦ ἐμπιστευθέντος εἰς αὐτὸν Νομοῦ, καὶ περὶ τῆς διοικητικῆς καταστάσεώς του, περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν κατὰ τοῦτο ἐλλείψεων καὶ τῶν καταλληλοτέρων διὰ τὴν ἀναπλήρωσίν των μέσων, νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς προσωπικῆς καὶ κτηματικῆς ἀσφαλείας, νὰ ἐπισταίνῃ πρὸ πάντων τὴν προσοχήν του εἰς τὸ νὰ ἀναπτυχθῶσιν αἱ νοεραὶ δυνάμεις τῶν διοικουμένων, νὰ ἐξαπλωθῶσιν αἱ κοινωφελεῖς γνώσεις, νὰ παύσουν αἱ ἐπιβλαβεῖς προλήψεις, νὰ ἀναζωογονηθῶσιν αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία, ν' ἀπομακρυνθῶσιν ὅλα, ὅσα ἐμποδίζουσι τὴν ἀκμὴν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας, νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ὅσας ἤθελε συνάξει περὶ τούτων πάντων πληροφορίας, νὰ εἰδοποιῇ αὐτὴν ἀκαταπαύστως περὶ ὅλων τῶν κατὰ τοὺς Νομοὺς ἀξιοπεριέργων συμβεβηκότων, νὰ ὑποβάλλῃ αἰτιολογημένας προτάσεις, ἂν ὡρίμως σκεφθεὶς περὶ τῶν τοιούτων, ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖον ἢ κατάλληλον νὰ τροποποιηθῶσιν οἱ νόμοι καὶ διατάγματα, ἢ νὰ ληφθοῦν ἄλλα γενικὰ μέτρα, καὶ νὰ συστηθοῦν νέα, ἢ νὰ διοργανισθῶσιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὰ ὑπάρχοντα ἐθνικὰ καταστήματα.

9. Ὁ Νομάρχης δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδίδῃ αὐθαιρέτως διατάγματα, νὰ φορολογῇ τοὺς διοικουμένους, νὰ μεταχειρίζεται μέσα βίας, ἢ ποινάς, εἰμὴ μόνον εἰς ἐκείνας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, ἐνθυμούμενος πάντοτε, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει εἰμὴ νομοτελεστικὴν μόνον ἐξουσίαν.

Ἂν συμπέσουν ἄξιαι λόγου ἀπορίαι ἢ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, θέλει ζητεῖ τὴν διασάφησιν αὐτῶν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲν θέλει ἀργοπορεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν καθηκόντων του μὲ περιττὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀναφοράς.

Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου μέρους ὁ Νομάρχης δὲν πρέπει νὰ παρεμβαίνῃ εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν, ἀναχαιτῶν τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὑπηρεσίαν, ἐκ τοῦ ἐναντίου μάλιστα θέλει ἀποφεύγει μετὰ προσοχῆς πᾶσαν εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των ἐπέμβασιν.

10. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Νομαρχῶν ἀνήκουν πρὸ πάντων τὰ ἑξῆς·

Α.

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματείας

α. Τὸ περὶ μεταναστεύσεως καὶ ἐξαγωγῆς τῆς περιουσίας, φυλάττων μὲ ὅλα ταῦτα τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας περὶ ἐλευθέρας ἀναχωρήσεως συνθήκας·

β. Νὰ συνάζῃ καὶ νὰ διευθύνῃ εἰς τὴν Γραμματείαν ἐκείνας τὰς πληροφορίας καὶ συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προστατευθοῦν αἱ ὑποθέσεις τῶν ὑπηκόων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ξένας Ἐπικρατείας, ἢ παρὰ ταῖς ξέναις Κυβερνήσεσιν·

γ. Ὅτε τις θελήσῃ νὰ μεταναστεύσῃ ἔξωθεν εἰς τὸ Κράτος καὶ νὰ εἰσάξῃ τὴν περιουσίαν του, καὶ ἐκ τούτου ἤθελαν προκύψει δυσκολίαι καὶ παράπονα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διαλυθῶσιν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ ταῦτα πάντα εἰς τὴν Γραμματείαν·

δ. Νὰ ἐπικυρώνῃ τὰ ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὰς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς καὶ προσδιωρισμένα διὰ τὰς ξένας Ἐπικρατείας ἀποδεικτικὰ περὶ διοικητικῶν πράξεων, πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐκδίδῃ τὰ διὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας διαβατήρια, κατὰ τοὺς περὶ τούτου κανονισμούς·

ε. Νὰ ὑποβάλλῃ τὰς ἀναφορὰς τῶν ὅσοι ζητοῦν νὰ λάβουν τὴν ἄδειαν διὰ νὰ ἔμβωσιν εἰς ξένην πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ νὰ δεχθῶσι ξένα τάγματα (ordres), καὶ ἄλλας ξένας διαβραβεύσεις, ἢ συντάξεις (pensions)·

ς. Νὰ ὑποβάλλῃ τὰς περὶ πολιτογραφήσεως αἰτήσεις.

Β.

11. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας

α. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ σύνορα τοῦ τόπου, νὰ διατηρῇ τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλείου κατὰ τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπικρατειῶν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐν τάχει τὰς συμπιπτούσας περὶ τούτου ὑποθέσεις·

β. Νὰ ἐνεργῇ τὰ τοῦ πολιτεύματος τῆς ἐπικρατείας, καὶ νὰ διατηρῇ τὰ ἐσωτερικὰ ἡγεμονικὰ τοῦ Βασιλέως δικαιώματα·

γ. Νὰ διατηρῇ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν κατὰ Νομοὺς, ἐπαρχίας καὶ δήμους κοινοτήτων, καὶ τῶν πολιτῶν κατὰ μέρος·

δ. Νὰ διευθύνῃ τὰς ἐκλογὰς τῶν νομαρχικῶν, ἐπαρχιακῶν καὶ δημογεροντιακῶν Συμβουλίων, καὶ νὰ ἐκτελῇ ὅσα εἶναι διατεταγμένα περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐπικυρώσεως τῶν Δημογερόντων·

ε. Αἱ συνελεύσεις καὶ συζητήσεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, καὶ ἡ διατήρησις τῶν περὶ τούτου

νόμων καὶ διαταγμάτων εἶναι ἐπίσης τῆς ἁρμοδιότητός του·

ϛʹ Νὰ ἐπιτηρῇ τὰς συζητήσεις τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημογεροντιακῶν Συμβουλίων, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τούτου νόμων καὶ διαταγμάτων·

ζʹ Νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς καταλλήλου καὶ θετικῆς ὁροθετίας τῶν Νομῶν καὶ Ἐπαρχιῶν, περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων, καὶ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς περιφερείας τῶν λειμώνων ἑκάστης κοινότητος·

ηʹ. Νὰ ἐκτελῇ τοὺς περὶ στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς νόμους·

θʹ. Νὰ διαθέτῃ τὰ δέοντα διὰ νὰ συλλαμβάνωνται οἱ λειποτάκται τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ καὶ νὰ ἐκτελῶνται οἱ περὶ τούτου νόμοι. Ἂν δὲ οἱ λειποτακτήσαντες ἦναι ἐκ στρατιωτῶν ξένης Δυνάμεως, νὰ ἐνεργῇ τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας περὶ ἀνταποδόσεως τῶν λειποτακτῶν συνθήκας·

ιʹ. Νὰ ἐκτελῇ τοὺς περὶ νίτρου καὶ περὶ κατασκευῆς πυρίτιδος ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα·

ιαʹ. Νὰ διοργανίζῃ καὶ ἐπαγρυπνῇ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς (landwehr) κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους καὶ διατάγματα·

ιβʹ. Νὰ φροντίζῃ ἐμμέσως τὰ περὶ ἐπισταθμεύσεως καὶ πορείας τῶν στρατιωτῶν, καὶ νὰ συμβιβάζῃ τὰ κατὰ τοῦτο βάρη μεταξὺ τῶν διοικουμένων·

ιγʹ. Νὰ συμβιβάζῃ μεταξὺ τῶν διοικουμένων τὰ ἐκ τοῦ πολέμου προκύπτοντα βάρη·

ιδʹ. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐπικρατείας, ἢ νὰ γεννῶνται σχέσεις ἀθέμιτοι μὲ ἐξωτερικὰς Ἀρχὰς, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ ὅσα οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα προσδιορίζουν κατὰ τῶν τοιούτων, καὶ κατὰ τῶν ἀναγνωριζόντων ξένην κυριαρχίαν ἐντὸς τοῦ κράτους·

ιεʹ. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ σφετερίζωνται ἁπλοῖ πολῖται δημοσίας ὑπηρεσίας, δημοσίους βαθμοὺς καὶ ὑπουργήματα·

ιϛʹ. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ γίνεται παράνομος χρῆσις παρασήμων καὶ ἐπωνοματιῶν (firme ἰταλ.) οὔτε νὰ σφετερίζεταί τις τὰ προνόμια μιᾶς χειροτεχνίας, χωρὶς νὰ πράξῃ πρότερον τὰς ὅσας οἱ νόμοι τῷ ἐπιβάλλουν ὑποχρεώσεις·

ιζʹ. Νὰ ἐκτελῇ τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ἐναντίον ἐκείνων, ὅσοι ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως ἐμβαίνουν εἰς ξένην στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ δέχονται ξένα τάγματα καὶ ἄλλας ξένας διαβραβεύσεις καὶ συντάξεις·

ιηʹ. Νὰ ἐκτελῇ τοὺς κατὰ τῶν ἀθεμίτων συνοικεσίων νόμους·

ιθʹ. Ὅσοι πολῖται δὲν ἔχουν παρονόματα, ὀφείλουν νὰ δεχθοῦν τοιαῦτα· ἀλλὰ δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ ἀλλάσουν κατ᾽ ἀρέσκειαν τὸ ἅπαξ ἀποδεχθὲν, εἰμὴ μόνον συναινέσει τοῦ Βασιλέως. Εἰς ταῦτα πάντα θέλει ἐπαγρυπνεῖ ὁ Νομάρχης, διευθύνων εἰς τὴν Γραμματείαν τὰς περὶ τῆς ὡς ἄνωθεν Βασιλικῆς συναινέσεως ἀναφορὰς τῶν πολιτῶν·

κʹ. Θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας, λαμβάνων τὰ ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαῖα μέτρα ἐν γένει δι᾽ ὅλον τὸν Νομὸν, καὶ ἰδιαιτέρως δι᾽ ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου ἡ ἀνάγκη ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει. Ὀφείλει πρὸ πάντων νὰ ἀποστέλλῃ περιπόλους ἐναντίον τῶν συσσωματωμένων κλεπτῶν καὶ ληστῶν, μεταχειριζόμενος κατὰ τοῦτο τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν, καὶ νὰ προσκαλῇ, καθ᾽ ὅσον οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα τὸ ἐπιτρέπουσι, τὴν κατὰ τοῦτο σύμπραξιν τοῦ πλησιεστέρου στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, ὁσάκις ἡ διακινδύνευσις τῆς κοινῆς ἡσυχίας ἤθελεν ὑπαγορεύσει τὸ μέτρον τοῦτο·

καʹ. Νὰ διευθύνῃ τὰ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας τῶν χωροφυλακῶν, νὰ διανέμῃ καὶ νὰ τοποθετῇ αὐτὰς εἰς τὸν Νομὸν κατὰ τὸν καταλληλότερον τρόπον·

κβʹ. Νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ φυλάττεται ἡ εὐταξία εἰς γενικὰς συνελεύσεις τοῦ λαοῦ, ἢ εἰς δημοσίας παρατάξεις·

κγʹ. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ διαβατηρίων ὑπαρχόντων κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων·

κδʹ. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τῆς ψωμοζητείας καὶ ἀγυρτίας νόμων καὶ διαταγμάτων·

κεʹ. Νὰ φροντίζῃ περὶ συστάσεως καὶ καταλλήλου διοργανισμοῦ δημοσίων καταστημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ἐργάζωνται οἱ πτωχοὶ, ὅσοι ἔχουν τὰς κατὰ τοῦτο δυνάμεις, καὶ νὰ σωφρονίζωνται οἱ ῥάθυμοι καὶ ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν κοινωνίαν ἄνθρωποι· νὰ ἐπαγρυπνῇ τὴν διοίκησιν αὐτῶν τῶν καταστημάτων, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγμάτων περὶ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν ἀστυνομίας, καὶ περὶ τῆς εἰς αὐτὰ ἀναγκαίας πειθαρχίας·

κϛʹ. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν σύστασιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀναγκαίων ποινικῶν εἱρκτῶν, καὶ διὰ τὸν κατάλληλον αὐτῶν διοργανισμόν· νὰ διευθύνῃ ὡς ἀνωτέρα ἀρχὴ τὴν διοίκησιν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν κατ᾽ αὐτὰς ἐσωτερικὴν ἀστυνομίαν καὶ πειθαρχίαν·

κζʹ. Νὰ φροντίζῃ διὰ τοὺς πτωχοὺς, διὰ τὴν περίθαλψιν ἀνικάνων πενήτων, διὰ τὴν διασίτισιν καὶ θεραπείαν ἀπόρων ἀσθενῶν, διὰ τὴν ἀνατροφὴν πτωχῶν παίδων, πρὸ πάντων ὀρφανῶν, καὶ νὰ ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν τῶν διὰ τοὺς πτωχοὺς ἀφιερωμάτων·

κηʹ Νὰ ἐπιστα{ίνῃ τὴν προσοχήν του κατὰ τῶν μυστικῶν καὶ ἀπηγορευμένων ἑταιριῶν, κατὰ τῆς ἀθεμίτου ἑνώσεως δημοσίων συντεχνιτῶν (corporations), εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεταβάλωσιν αὐθαιρέτως τὸν διοργανισμόν των, ἢ νὰ μὴ φανερώνωσι τὴν περιουσίαν των καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς. Ὁ Νομάρχης θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς

τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τούτων πάντων ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων·

κθ΄. Νὰ διορίζῃ τὰ ἐναντίον ἐπιβλαβῶν ζώων ἀσφαλιστικὰ μέτρα, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των·

λ΄. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ προφυλάττωνται οἱ διοικούμενοι ἀπο πυρκαΐας· ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ θέλει κατεδαφίζει οἰκοδομήματα ὑποκείμενα εἰς πυρκαΐαν, θέλει ἐνεργεῖ πυρασφαλιστικὰς ἐξετάσεις καὶ θέλει ἐπιτηρεῖ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ πυρός, τῶν πυροβόλων, τῆς πυρίτιδος καὶ ἄλλων καυστικῶν ὑλῶν, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ δυσάρεστόν τι ἐκ τῆς εἰς τὴν χρῆσιν αὐτῶν ἀπροσεξίας·

λα΄. Νὰ διαθέτῃ τὰ δέοντα διὰ νὰ δίδεται ταχεῖα βοήθεια ἀφοῦ ἐκραγῇ πυρκαΐα, νὰ φροντίζῃ δια τὴν προμήθευσιν, διατήρησιν καὶ προπαρασκευὴν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ σβέσιμον σκευῶν, διὰ τὴν ταχεῖαν αὐτῶν προσαγωγὴν καὶ χρῆσιν, καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν διασωθέντων ἐπίπλων καὶ ἄλλων πραγμάτων·

λβ΄. Εἰς αὐτὸν ἀνατίθεται ἡ φροντὶς περὶ τῆς τοποθετήσεως καὶ περιθάλψεως τῶν ἐκ τῆς πυρκαΐας παθόντων, περὶ τῆς ἀνταμείψεως, τῶν ὅσοι διέπρεψαν βοηθοῦντες καὶ διασώζοντες τοὺς διακινδυνεύσαντας, περὶ ὑποστηρίξεως τῶν πυρασφαλιστικῶν ἑταιριῶν, προσέχων μὲ ὅλον τοῦτο εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται καταχρήσεις ἐναντίον τῶν ὑπαρχόντων διαταγμάτων· θέλει δὲ προσπαθήσει νὰ ἐξιχνιάζῃ καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐκραγείσης πυρκαΐας·

λγ΄. Νὰ λαμβάνῃ μέτρα ἀσφαλιστικὰ ἐναντίον πάσης ἐκ τῶν ὑδάτων ζημίας καὶ ἐναντίον πλημμυρῶν· εἰς αὐτὸν ἀνατίθεται καὶ ἡ φροντὶς περὶ διορύξεως καὶ διατηρήσεως τῶν εἰς τὰς λίμνας ὀχετῶν·

λδ΄. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ κατεδαφίζωνται ἐπιβλαβῆ καὶ ἑτοιμόρροπα κτίρια, εἰς τὸ νὰ κλείωνται, ἢ νὰ ἐξασφαλίζωνται ἐπικίνδυνοι δρόμοι καὶ δίοδοι, νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπο τοὺς δρόμους ἐπικίνδυνα ἀντικείμενα, νὰ ἐκτελῶνται τὰ διατάγματα ἐναντίον τῆς ὑπὲρ τὸ δέον ταχείας ἱππασίας εἰς ἐποχὴν ἢ εἰς μέρη, ὅπου διακινδυνεύεται ἡ προσωπικὴ καὶ κτηματικὴ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν·

λε΄. Νὰ ἐνεργῇ τὰ περὶ οἰκοδομῶν κατὰ τὰ ἐγκριθέντα σχέδια, καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ γίνωνται τοιαῦτα σχέδια ὅπου δὲν ὑπάρχουν·

λϛ΄. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὸν κατάλληλον εἰς τὰς πόλεις φωτισμόν·

λζ΄. Νὰ προλαμβάνῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην βλάβην, ἥτις δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς διατηρήσεως ἢ ἐκ τῆς ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων πωλήσεως φαρμάκων·

λη΄. Νὰ προλαμβάνῃ τὰς ἐκ τῶν ἰατρικῶν καταχρήσεις, ἐμποδίζων τὴν παράνομον αὐτῶν κατασκευὴν ἢ πώλησιν·

λθ΄. Νὰ διαθέτῃ τὰ δέοντα, διὰ νὰ ἐμποδίζωνται αἱ κολλητικαὶ ἀσθένειαι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων·

μ΄. Νὰ ἐνεργῇ τὰ τῆς ἐπὶ τοῦ καθαρισμοῦ ἀστυνομίας εἴς τε τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία·

μα΄. Νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀναγκαῖα κατὰ τῶν ἐπιζωοτιῶν μέτρα·

μβ΄. Θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὸ νὰ διορίζωνται ἔμπειροι ἰατροί, χειροῦργοι καὶ μαιεύτριαι, καὶ νὰ ἀπομακρύνεται πᾶσα ἰατρικὴ ἀπειροτεχνία·

μγ΄. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰ νοσοκομεῖα, ἀσθενοτροφεῖα καὶ καταστήματα πρὸς θεραπείαν τῶν φρενοβλαβῶν, καθὼς καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν σύστασιν τῶν τοιούτων καταστημάτων.

μδ΄. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα, εἰς τὰς ἰατρικὰς καὶ φαρμακοπωλικὰς διατιμήσεις, καὶ εἰς τὸν διορισμὸν φαρμακοπώλων ἐμπείρων·

με΄. Νὰ φροντίζῃ νὰ γίνεται κατάλληλος τῶν νεκρῶν αὐτοψία, καὶ νὰ συστηθῶσι τακτικὰ νεκροταφεῖα·

μϛ΄. Νὰ φροντίζῃ νὰ διορίζωνται ἔμπειροι κτηνιατροί·

μζ΄. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς ὅλα τὰ ὑγειονομικὰ καταστήματα καὶ εἰς τοὺς ἐπαγγελλομένους τὴν ἰατρικήν, ἢ κλάδον τινὰ αὐτῆς·

μη΄. Νὰ διατάττῃ ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῶν εἰς πώλησιν ἐκτεθειμένων τροφῶν, μάλιστα τοῦ ἄρτου, τοῦ κρέατος καὶ τῶν ποτῶν·

μθ΄. Νὰ φροντίζῃ τὰ περὶ ἀγορανομίας, καὶ νὰ καταπαύῃ τὰς εἰς τὴν πώλησιν τροφῶν γινομένας καταχρήσεις·

ν΄. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τοὺς μύλους·

να΄. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰ μέτρα καὶ τοὺς σταθμούς·

νβ΄. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰ ὅσα ἀφορῶσι τοὺς ὑπηρέτας·

νγ΄. Νὰ ἐνεργῇ τὰ περὶ χειροτεχνιῶν διατάγματα, καὶ νὰ καταπαύῃ ὅσας κατανοεῖ καταχρήσεις·

νδ΄. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς ἀγρονομίας, ἐξαπλόνων τὰς περὶ αὐτῆς γνώσεις, ἐξιχνιάζων τὰ πρὸς αὔξησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀναγκαῖα μέτρα, καταπαύων τὰς περὶ ἀγρονομίας ἐπιπολαζούσας προλήψεις, ὑποστηρίζων τὰς ἀγρονομικὰς ἀποπείρας, ἀναπτύσσων εἰς τοὺς διοικουμένους τὰ ἐκ τῆς βελτιώσεως τῶν ἀγρῶν πλεονεκτήματα, προάγων τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν καλλιέργειαν τῆς μετάξης, τὴν δενδροκομίαν, καὶ τὴν φύτευσιν διαφόρων διὰ τὸ ἐμπόριον διωρισμένων φυτῶν·

νε΄. Νὰ εἰσάξῃ ἀγρονομικὴν ἀστυνομίαν, ἐπιτηρῶν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περὶ τούτων διατεταγμένα·

νϛ΄. Νὰ ἐξιχνιάζῃ καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τὰ ὅσα ἐμποδίζουν τὴν τελειοποίησιν τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, νὰ διαφυλάττῃ τὸ προνόμιον ἑκάστου πολίτου εἰς τὸ νὰ κατέχῃ καὶ νὰ διανέμῃ ἐλευθέρως τὴν ἀκίνητον περιουσίαν του· εἰς τὴν ἁρμοδιότητά του ὑπάγεται καὶ ἡ κατάπαυσις τῶν ἐμποδιζουσῶν τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν φεουδικῶν (τιμαριωτικῶν) ὑποχρεώσεων, καὶ ἡ σύλλεξις τῆς ἀναγκαίας ὕλης

πρὸς σύνταξιν καταλλήλου ἀγρονομικῆς νομοθεσίας·

νζ. Εἰς αὐτὸν ἐναπόκειται ἡ φροντὶς νὰ εὐκολύνῃ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς, καὶ ν' ἀπομακρύνῃ τὰ κατὰ τοῦτο ἐνδεχόμενα ἐμπόδια·

νή. Νὰ φροντίζῃ περὶ ἀποξηράνσεως τῶν ἑλῶν καὶ βάλτων·

νθ'. Νὰ ἐφορᾷ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς χειροτεχνίας, νὰ ἐξετάζῃ τὴν κατάστασίν των καὶ νὰ καταπαύῃ τὰς αἰτίας τῆς νεκρώσεώς των ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ εἶναι καὶ ἡ διὰ καταλλήλων προτρεπτικῶν μέσων προαγωγὴ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν χειροτεχνιῶν, ἡ ἐξάπλωσις κοινωφελῶν ἐφευρέσεων καὶ γνώσεων, καὶ ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὰ πιστωτικὰ καταστήματα·

ξ'. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰ τοῦ Ταχυδρομείου, καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ διοργανισμοῦ του·

ξά. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν κατάλληλον κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν μεγάλων ὁδῶν, καὶ τῶν κατὰ Νομοὺς, Ἐπαρχίας καὶ Δήμους δρόμων, τῶν γεφυρῶν, τῶν μονοπατίων καὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων· ὁσάκις δὲ ἡ κατασκευὴ τῶν τοιούτων ἤθελε διαταχθῆ νὰ γενῆ ἐπὶ συνδρομῇ (concurrence), ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ κανονίζῃ τὰ περὶ τούτου·

ξϐ'. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὰς πολιτικὰς οἰκοδομὰς τῶν Δήμων καὶ τῆς Ἐπικρατείας, καθ' ὅσον αὗται δὲν ἀνετέθησαν δι' ἰδιαιτέρων διορισμῶν εἰς τὴν ἐπιστασίαν ἄλλου τινός·

ξγ'. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν σύστασιν νέων ἀποικιῶν, καὶ να ἐπιτηρῇ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ σχεδίων·

ξδ'. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τῆς δημοσίου ἀσχημοσύνης νόμων καὶ διαταγμάτων, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ φυλάττεται ἡ ἠθικὴ κοσμιότης μεταξὺ τοῦ λαοῦ ὅταν εὐθυμῇ, καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τοῦ νὰ ὑποθάλπωνται αἱ ἀστυκαὶ ἀρεταὶ, βραβευόμεναι κατ' ἀξίαν·

ξέ. Νὰ γνωμοδοτῇ περὶ διορισμῶν τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, νὰ λαμβάνῃ τον ὅρκον αὐτῶν, καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσίν των·

ξς'. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὁδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ νὰ καταπαύῃ πᾶσαν μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν ἀμφισβήτησιν·

ξζ. Εἰς τὸν Νομάρχην ἀποτείνονται καὶ ὅσοι τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσιν ἀδείας, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς λαμβάνουσι·

ξή. Νὰ κανονίζῃ τὰ ἀφορῶντα τὸ οἰκονομικὸν τοῦ Νομοῦ, καὶ νὰ συντάττῃ τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ, λαμβάνων εἰς ταῦτα πάντα τὴν κατὰ νόμους σύμπραξιν τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου·

ξθ'. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν κατ' ἐπαρχίας καὶ δήμους κοινοτήτων, καὶ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῶν·

ο'. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν κοινοτήτων·

οά. Νὰ καταστρώνῃ ἀκριβῆ πολιτειογραφίαν τοῦ Νομοῦ, πρὸ πάντων δὲ νὰ συλλέγῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ περὶ τῆς ἐκτάσεώς του·

οϐ'. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ κρατῶνται ἀκριβεῖς κατάλογοι, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταγράφωνται ὅσοι καθ' ἑκάστην γεννῶνται, νυμφεύονται, ἢ ἀποθνήσκουσι, καὶ να φροντίζῃ τὴν κατάστρωσιν γενικῆς ἐκ τῶν ῥηθέντων καταλόγων καταστάσεως.

Γ'.

42. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας

ά. Νὰ φυλάττῃ ἐν γένει τὰ ἡγεμονικὰ δικαιώματα τῆς ἐξουσίας εἰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ διατηρῇ τὰς σχέσεις τὰς ὁποίας οἱ νόμοι καὶ αἱ συνθῆκαι κατέστησαν μεταξὺ τῆς Κυϐερνήσεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας·

ϐ. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ σχηματίζωνται νέαι θρησκευτικαὶ ἑταιρίαι ἄνευ τῆς προηγουμένης συναινέσεως τοῦ Βασιλέως, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ κατὰ νόμους ἐναντίον τῶν διοργανισάντων ἢ τῶν ὑποστηριζόντων τὰς τοιαύτας ἑταιρίας, ἢ τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς αὐτάς· ἂν δὲ συζητηθῇ ἡ Βασιλικὴ συναίνεσις διὰ σύστασιν θρησκευτικῆς ἑταιρίας, ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ τὴν θρησκευτικὴν δοξασίαν της καὶ τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμόν της, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τὴν γνωμοδότησίν του·

γ'. Νὰ διαφυλάττῃ εἰς ἕκαστον ὑπήκοον τοῦ Κράτους τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας δοξασίας, καὶ νὰ ὑπερασπίζεται αὐτὸ ἐναντίον τῆς μὴ ἀνεξιθρησκείας καὶ τοῦ φανατισμοῦ·

δ'. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ ταράττεται ἡ εἰρήνη καὶ εἰς τὰς κατὰ μέρος ἐκκλησιαστικὰς ἑταιρίας, καὶ εἰς τὰς διαφόρους καθεστώσας ἐκκλησίας τοῦ Κράτους, νὰ παρεμποδίζῃ ὅμως πάντα προσηλυτισμόν·

έ. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴν ἐπιφέρωνται παρανόμως δυσκολίαι εἰς τὰ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν συνοικέσια·

ϛ'. Νὰ διαπραγματεύηται, συμμορφούμενος μὲ τοὺς καθεστῶτας νόμους, τὴν διάλυσιν τῶν κατὰ συνοικεσίων ἐμποδίων, ὅτε δὲν εἶναι, εἰμὴ ἁπλῶς κοσμικά. Ὁσάκις δὲ ὑπήκοος τοῦ Δυτικοῦ δόγματος ἤθελε ζητήσει τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ Πάπα διάλυσιν κανονικῶν περὶ συνοικεσίου ἐμποδίων, ἡ αἴτησις αὕτη θέλει ὑποβάλλεσθαι διὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπισκόπου εἰς τὸν Νομάρχην, καὶ αὐτὸς τὴν παραπέμπει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, ἥτις τῷ διευθύνει τὴν ἀπάντησιν τῆς Παπικῆς Αὐλῆς, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸν Ἐπίσκοπον· θέλει δὲ ἐπιτηρεῖ ὥστε νὰ μὴ θεμελιῶνται αἱ ἀπαντήσεις αὗται εἰς συμφωνίας αἱ ὁποῖαι ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους τοῦ Κράτους·

ζ. Ἡ ἐκκλησία ἔχει μὲν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ

καὶ νὰ παιδεύῃ εἰς ὑποθέσεις τῆς συνειδήσεως, ἢ εἰς παραμελήσεις τῶν θρησκευτικῶν, ἢ ἐκκλησιαστικῶν καθηκόντων κατὰ τὰ δόγματα, κατὰ τὰ συνοδικὰ βιβλία, καὶ κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν στηριζομένην ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν· ἀλλ' ὅταν πρόκειται λόγος νὰ ληφθοῦν παρὰ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τῶν ἁμαρτησάντων μέτρα βίαια καὶ ἔχοντα ἐπιῤῥοὴν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, ἢ εἰς τὰς ἀστυκὰς τῶν ἀνθρώπων σχέσεις, καὶ τὰ τοιαῦτα μέτρα εἶναι πρὸ πάντων οἱ ἀφορισμοὶ, ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνῃ καὶ νὰ ἐξετάζῃ, καὶ διατάττῃ ἂν αἱ τοιαῦται κρίσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσιν, ἢ ὄχι· ἡ διατήρησις τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς ἐξουσίας ἀνατίθεται εἰς τὴν φροντίδα τοῦ Νομάρχου· ὁ Νομάρχης θέλει ἐπιτηρεῖ καὶ εἰς τὸ νὰ μὴν ἐπιτάττωνται διὰ τῆς βίας θρησκευτικαὶ δοξασίαι·

η. Νὰ δέχεται καὶ νὰ ἐξετάζῃ τὰ παράπονα τῶν διοικουμένων περὶ καταχρήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας, καὶ νὰ ζητῇ περὶ αὐτῶν τὴν βασιλικὴν ἀπόφασιν, νὰ προστατεύῃ τοὺς διοικουμένους διὰ νὰ μὴν ἐπιφορτίζωνται μὲ παρανόμους καὶ ὑπερόγκους ἐκκλησιαστικοὺς φόρους καὶ ἐράνους·

θ. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζεται πᾶσα παρέμβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν εἰς τὸν διοργανισμὸν καὶ διεύθυνσιν τῶν διδακτικῶν καταστημάτων·

ι. Νὰ διατηρῇ εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικυρώσεως, τὸ ὁποῖον ἀνάκειται εἰς τὸν ἡγεμόνα, ἑπομένως νὰ ἐφορᾷ εἰς τὸ νὰ μὴ δημοσιεύωνται καὶ εἰσάγωνται νέοι ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι καὶ κανονισμοὶ, ἢ διατάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ συγκαταθέσεως ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἀναφέρεται ὁσάκις ἡ τοιαύτη συγκατάθεσις ζητηθῇ·

ια. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς ὅσα οἱ νόμοι προσδιορίζουν κατὰ τῆς ἀμέσου σχέσεως τοῦ κλήρου μὲ ἐξωτερικὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς· ἂν δὲ γενῇ χρεία ἀλληλογραφίας μεταξὺ αὐτῶν, ἡ ἀλληλογραφία αὕτη πρέπει νὰ διευθύνεται διὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν·

ιβ. Νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τοὺς κληρικοὺς τὸν ὅρκον τῆς πίστεως πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ τῆς ὑποταγῆς εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους τοῦ Κράτους·

ιγ. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰς μόνον μὲ τὴν συγκατάνευσιν τοῦ Βασιλέως ἐπιτρεπομένας ἐκκλησιαστικὰς συνόδους, ἐὰν δὲν ἤθελον διορισθῇ ἰδιαίτεροι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐπίτροποι· νὰ ἐμποδίζῃ δὲ τὰς ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως συγκροτουμένας·

ιδ. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπεκτείνεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία εἰς ἄλλας, εἰμὴ εἰς πάντη ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις· ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία δὲν ἐνεργεῖται διὰ ξένων ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, οὔτε δι' ἐγχωρίων, μὴ ἐχόντων τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τοῦ Βασιλέως·

ιε. Νὰ ἐνεργῇ τὰ ὅσα ἐπιτάττουν οἱ νόμοι περὶ τῆς παραδοχῆς τινος εἰς ἐκκλησιαστικοὺς προσπορισμοὺς (prèbendes) καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀπονέμῃ κληρικὰ εἰσοδήματα (temporels)·

ιϛ. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴν γίνωνται αὐθαίρετοι παρεκτροπαὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν λατρείαν, ὡς πρὸς τὸν καιρὸν καὶ ἀριθμὸν τῶν ἑορτῶν, ὡς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς προπομπὰς (processions) καὶ τὰς ἐπὶ προσκυνήσει ἀποδημίας (pèlerinages), ὡς πρὸς τὰς συστηθησομένας μὲ ἄδειαν τοῦ Βασιλέως θρησκευτικὰς ἑταιρίας, ἢ ἄλλα κληρικὰ καταστήματα, καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν εὐχὰς (voeux). Νὰ ἐπιτηρῇ τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν, διατροφὴν, καὶ σωφρονισμὸν τοῦ κλήρου συστηθησόμενα καταστήματα. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ ὅσα εἶναι διατεταγμένα περὶ διαιρέσεως τῶν Ἐπαρχιῶν (Diocèses), καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων, καὶ νὰ διατηρῇ τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ νὰ συμπράττῃ εἰς πᾶσαν νέαν περὶ τῶν ῥηθέντων ἀντικειμένων διάταξιν, καὶ εἰς τὸ ν' ἀπομακρύνῃ δι' ἰδίων της διαταγῶν ὅσα ἐκ τῶν καθεστώτων κανονισμῶν προσβάλλουν τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν·

ιζ. Νὰ διαφυλάττῃ τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν·

ιη. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, καὶ εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν περὶ αὐτῆς λογαριασμῶν·

ιθ. Νὰ ὑπερασπίζεται τὰ δικαιώματα καὶ τὸν διοργανισμὸν ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἑταιριῶν·

κ. Νὰ ὑπερασπίζεται τὴν ἐκκλησίαν, διὰ νὰ μὴ παρενοχλῆται ποτὲ εἴτε ἡ ἰδιαιτέρα, εἴτε ἡ δημόσιος λατρεία, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται τὰ ὅσα αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις κανονίζουν περὶ τῆς κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἑορτὰς ληψοδοσίας·

κα. Νὰ ὑποστηρίζῃ μὲ κατάλληλον τρόπον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ νὰ διατηρῇ τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ τοῦ κλήρου, καὶ νὰ διαδίδῃ τὴν ἀληθῆ μεταξὺ τῶν πολιτῶν εὐσέβειαν·

κβ. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ συστηθῶσι καὶ νὰ διατηρῶνται αἱ δι' ἐκκλησίας καὶ κατοικίαν τῶν ἐφημερίων ἀναγκαῖαι οἰκοδομαί. Ὁσάκις δὲ ἡ τῶν τοιούτων κατασκευὴ ἢ ἐπισκευὴ ἤθελε διαταχθῇ νὰ γενῇ ἐπὶ συνδρομῇ, ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ κανονίζῃ τὰ περὶ τούτου·

κγ. Νὰ φροντίζῃ περὶ ὅλων, ὅσα ἀφορῶσι τὰ σχολεῖα καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παίδων, καὶ περὶ βελτιώσεως τῶν ἐντὸς τοῦ Νομοῦ τεχνοδιδακτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν καταστημάτων·

κδ. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ Νομοῦ ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται οἱ διδασκαλικοὶ κανονισμοὶ, καὶ τὰ περὶ πειθαρχίας·

κε. Νὰ φροντίζῃ περὶ ἐνθαῤῥύνσεως τῶν δι-

νουσῶν ἔξοχον εὐφυΐαν μαθητῶν, καὶ νὰ γνωμοδοτῇ περὶ τῶν διορισθησομένων μισθοδοτημάτων (bourses)· Νὰ διορίζῃ δὲ τοιαῦτα μισθοδοτήματα, καθ' ὅσον ἰδιαίτεροι κανονισμοὶ ἀναθέτουν τὴν ἐξουσίαν ταύτην εἰς τὸν Νομάρχην·

κϛ'. Νὰ φροντίζῃ περὶ συστάσεως βιβλιοθηκῶν κατὰ τοὺς Νομούς, περὶ ἀνευρέσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἀπολεσθέντων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἀριστουργημάτων, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς των ἐκτὸς τοῦ κράτους διατεταγμένα·

κζ'. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ εἰς τὰ διδακτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ τοῦ Νομοῦ καταστήματα προσωπικοῦ, ἔτι δὲ νὰ διορίζῃ, νὰ μεταθέτῃ ἢ νὰ παύῃ τοὺς τοιούτους, καθ' ὅσον δι' ἰδιαιτέρων προσδιορισμῶν ἀνετέθη εἰς τὸν Νομάρχην ἡ ἐξουσία αὕτη. Ἂν δὲ ἡ Κυβέρνησις ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς αὐτὴν τὴν περὶ τούτων πάντων γνωμοδότησίν του·

κη'. Νὰ δίδῃ τὰς ζητουμένας ἀδείας εἰς τὸ κατὰ τὰ διδακτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τοῦ Νομοῦ προσωπικόν, καὶ νὰ ἐκτελῇ τὴν περὶ πειθαρχίας ἐξουσίαν ἐναντίον αὐτοῦ, συμμορφούμενος μὲ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου κανονισμούς·

κθ'. Νὰ φροντίζῃ περὶ τοῦ νὰ ἀνεγείρωνται καὶ νὰ διατηρῶνται αἱ οἰκοδομαὶ διὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα· ἂν δὲ ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἤθελε διαταχθῇ νὰ γενῇ ἐπὶ συνδρομῇ, ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ κανονίζῃ τὰ περὶ τούτου·

λ'. Νὰ ἐφορᾷ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν διδακτικῶν καταστημάτων, καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ διατηρήσεως καὶ διαφυλάξεως αὐτῆς.

Δ'.

13. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Ὁ Νομάρχης ὀφείλει πρὸ πάντων νὰ φροντίζῃ περὶ καταστρώσεως ἀκριβοῦς ἐλέγχου τῆς ὁλικῆς κατὰ τὸν Νομὸν περιουσίας τοῦ Κράτους, τόσον εἰς ἀκίνητα κτήματα, καθὼς καὶ εἰς πραγματικὰ δικαιώματα, καὶ εἰς ἐνεργητικὰς ἀπαιτήσεις. Τὸν ἔλεγχον τοῦτον θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

Ἔχει χρέος νὰ ἐπιστaίνῃ ἀδιακόπως τὴν προσοχήν του εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἀκριβῆ διοίκησιν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, νὰ ἐπαγρυπνῇ ἑπομένως εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένων Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, νὰ ἀναφέρῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ὅσας κατανοήσῃ καταχρήσεις, παραβάσεις τῶν χρεῶν καὶ παρανομίας, καὶ νὰ λαμβάνῃ εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις τὰ πρὸς ἀποφυγὴν μεγαλητέρας βλάβης ἀναγκαῖα μέτρα· θέλει φροντίζει ἐπίσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Νομοῦ· τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν θέλουν προσδιορίζεσθαι ἀκριβέστερον εἰς τὰ κατὰ καιροὺς ἐκδοθησόμενα διατάγματα, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀφορᾷ τὴν οἰκονομίαν ἐν γένει καὶ τοὺς κατὰ μέρος κλάδους αὐτῆς.

14. Ἕκαστος τῶν Νομαρχῶν χρεωστεῖ νὰ περιέρχεται τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν Νομὸν διὰ νὰ παρατηρῇ αὐτοψεὶ καὶ νὰ λαμβάνῃ δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως πληροφορίας περὶ τῆς διοικητικῆς τοῦ Νομοῦ καταστάσεως, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς διαγωγῆς καὶ ἱκανότητος τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν γενικὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν παρελθοῦσαν διοίκησιν τοῦ Νομοῦ, ἐπισυνάπτων καὶ ἀκριβὲς ἡμερολόγιον τῆς περιοδείας του.

Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει διακοινόνει ἄνευ ἀναβολῆς τὴν ἀναφορὰν ταύτην καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Γραμματείας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἁρμοδιότητα ἑκάστης.

15. Εἰς ἕκαστον Νομάρχην θέλουν δοθῇ

ά. Εἷς διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας χρέος τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ συμβοηθῇ τὸν Νομάρχην εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Νομοῦ ἐν γένει καὶ τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, νὰ συμπράττῃ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τῶν διοικητικοδικαστικῶν ὑποθέσεων, καὶ νὰ ἐπέχῃ τὸν τόπον τοῦ Νομάρχου ὅτε χηρεύει ἡ Νομαρχία, ἢ ὅτε ἀσθενεῖ ἢ περιοδεύει ὁ Νομάρχης·

β'. Εἷς Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας, ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος τὰ τοῦ πρωτοκόλλου, τὰ τῆς διεκπεραιώσεως καὶ καταχωρήσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἐγγράφων.

16. Εἰς ἕκαστον Νομάρχην θέλει δοθῇ διπλῆ ἐτησία προσεπιχορήγησις.

Ἡ μὲν πρώτη εἶναι προσδιωρισμένη διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὸ γραφεῖον προσωπικοῦ. Εἰς τὸν Νομάρχην ἐναπόκειται τὸ δικαίωμα νὰ δέχεται ἢ νὰ ἀποπέμπῃ τοὺς ὑπαλλήλους τούτους, χρεωστεῖ μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὴν γενικὴν ἔκθεσίν του νὰ ἀναφέρῃ τὰς γινομένας εἰς τοῦτο μεταβολάς, αἰτιολογῶν αὐτάς, ὅπως δυνηθῇ ἡ Γραμματεία νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ συμφέρον τῆς ἐπικρατείας.

Ἡ δευτέρα προσεπιχορήγησις θέλει χρησιμεύσει διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Γραφείου, διὰ πληρωμὴν τῶν τυπογράφων καὶ βιβλιοδετῶν, διὰ τὰ σκεύη καὶ ἔπιπλα, καὶ διὰ συνδρομὴν τῶν ὅσων τυχὸν ἤθελε κρατεῖ ἡ Νομαρχία δημοσίων ἐφημερίδων καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας τοῦ Νομάρχου.

Περὶ τῆς διαχειρίσεως ἀμφοτέρων τῶν προσεπιχορηγήσεων θέλει δοθῇ ἐν καιρῷ λογαριασμός.

17. Εἰς τὸν Νομάρχην εἶναι ὑποτεταγμένοι ὅλοι οἱ κατὰ τὸν Νομὸν Ἔπαρχοι, Δημογέροντες, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ποινικῶν, ἐπανορθωτικῶν, φιλανθρωπικῶν, διδακτικῶν καὶ

ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, οἱ διοικοῦντες τὴν περιουσίαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σχολείων, οἱ τοῦ ταχυδρομείου, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπηρέται, ὅσοι εἶναι διωρισμένοι εἰς ὁποιονδήποτε εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Νομάρχου ὑπαγόμενον κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, καθ' ὅσον οἱ ὑπηρέται οὗτοι δὲν ὑπάγονται διὰ ῥητῶν διαταγμάτων εἰς τὴν ἄμεσον ἐφορίαν τῶν Γραμματειῶν, ἢ ἄλλης τινὸς μεταίας Ἀρχῆς.

18. Ὁ Νομάρχης εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ Νομοῦ διατήρησιν τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διδομένων εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὰς Γραμματείας διαταγῶν, καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λοιπῶν καθηκόντων του· ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλλῃ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὰς Γραμματείας, κατὰ τὸ 12 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 3 (15) τοῦ τρέχοντος διατάγματός μας, ἀφορῶντος τὸν σχηματισμὸν τῶν Γραμματειῶν.

19. Ὅλα τὰ εἰσερχόμενα αὐτόγραφα, ἔγγραφα, ἀναφοραὶ καὶ αἰτήσεις παραδίδονται εἰς τὸν Νομάρχην, ἀνοίγονται παρ' αὐτοῦ, σημειοῦνται ἐπ' αὐτὰς ἡ ἡμερομηνία τῆς παρουσιάσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Εἰσηγητοῦ, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

20. Τὸ πρωτόκολλον θέλει κρατεῖσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Γραμματειῶν διάταγμά μας ἐνδιαλαμβάνει· θέλει δὲ κρατεῖσθαι καὶ κατ' ἀλφάβητον πίναξ.

21. Ἀφοῦ καταγραφθοῦν εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα, σημειοῦνται εἰς τὸ πρόχειρον τῆς Καταχωρήσεως βιβλίον, καὶ καθυποβάλλονται εἰς τὸν Εἰσηγητὴν ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ προηγούμενα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἔγγραφα.

22. Ὅσα ἔγγραφα συνθέτει ὁ ἴδιος Νομάρχης, ἢ ὅσων διατάξῃ τὴν διεκπεραίωσιν, παραδίδονται εἰς τὸν Γραμματέα, ὅστις ἔχει χρέος νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ταχείας αὐτῶν εἰς τὸ γραφεῖον ἀντιγραφῆς, νὰ τὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Νομάρχην διὰ νὰ τὰ ὑπογράψῃ, νὰ τὰ προσυπογράφῃ ὁ ἴδιος (πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ ἀντιγραφὴ εἶναι ἀπαράλλακτος τῷ πρωτοτύπῳ σχεδίῳ), καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ ν' ἀποστέλλωνται τὰ διεκπεραιωθέντα, νὰ πιστρέφωνται τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὴν Καταχώρησιν, καὶ νὰ καταγράφωνται εἰς τὸ βιβλίον τῆς Καταχωρήσεως.

23. Αἱ πρὸς τὰς Γραμματείας ἀναφοραὶ θέλουν γράφεσθαι καθ' ὃν τρόπον ἐνδιαλαμβάνει τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Γραμματειῶν διάταγμά μας.

24. Τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους Νομάρχας ἢ πρὸ ἄλλας μὴ ὑποτεταγμένας εἰς αὐτὸν Ἀρχὰς ἔγγραφα ἐκδίδονται ἐπιγραφόμενα·

Ὁ Νομάρχης
Πρὸς

Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὴν μέσην τίθεται ὁ ἀριθμὸς (Ἀριθ τῆς διεκπεραιώσεως . . .) ἂν δὲ τυχὸν προηγεῖτο ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ νέου, τότε προστίθεται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος (κατὰ σημειωτικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως) ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ τοῦ προηγουμένου ἐγγράφου, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν σημειοῦνται ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκδόσεως. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν σημειοῦται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἡ σύντομος περίληψις τῆς ὑποθέσεως.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου, καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν φράσεων θέλουν φυλάττεσθαι οἱ ὅροι τῆς ὑπολήψεως, τὴν ὁποίαν αἱ Ἀρχαὶ πρὸς ἀλλήλας ὀφείλουσιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου ὅμως πρέπει νὰ λείψῃ πᾶσα συνήθης περὶ τοῦ σέβας ἢ ὑπολήψεως διαβεβαίωσις.

25. Τὰ πρὸς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς ἢ πρὸς ἰδιώτας ἔγγραφα ἐκδίδονται κατὰ τὸν ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 24 τρόπον.

Τὸ ὕφος τοῦ γράφειν πρέπει νὰ ἦναι ἐφῃρμοσμένον εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ γράφοντος ὡς πρὸς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν του καὶ ὡς πρὸς τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν. Ὁ γράφων θέλει προσέχει μολοντοῦτο νὰ μεταχειρίζεται τοιαύτας φράσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐμπνεύσουν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην.

Προστακτικῶς τότε μόνον πρέπει νὰ γράφῃ, ὅτε ἡ ὑπάλληλος Ἀρχὴ ἢ ὁ ἰδιώτης παραβαίνουν τὰ τῆς ὑπαλληλίας καθήκοντα.

26. Αἱ ὑπάλληλοι Ἀρχαὶ καὶ οἱ ἰδιῶται ὀφείλουν νὰ φυλάττουν εἰς τὰς ἀναφορὰς καὶ παραστάσεις των τοὺς τύπους τῆς ὑποταγῆς.

Ἡ προσαγόρευσις εἶναι
Πρὸς τὴν Βασιλικὴν Νομαρχίαν . . .

Ἡ ὑπογραφὴ δὲ
Εὐπειθεστάτ. (ὄνομα τῆς ἀρχῆς)
Εὐπειθέστ. (Ν. Ν.)

Ὅσον δὲ διὰ τὴν σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς διεκπεραιώσεως καὶ διὰ τὴν περίληψιν τοῦ ἐγγράφου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 24.

27. Αἱ ἔξωθεν ἐπιγραφαὶ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα οἱ Νομάρχαι διευθύνουν πρὸς τὰς ὁμοιοβάθμους αὐτῶν Ἀρχάς, ἢ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν πρὸς τὰς ὑπαλλήλους Ἀρχάς, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν παρουσιαζομένων εἰς τοὺς Νομάρχας ἀναφορῶν ἢ παραστάσεων, θέλουν περιέχει ἁπλῶς τὸ ὄνομα τῆς Ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀτόμου ἄνευ ἄλλης τινὸς προσθήκης.

Π. Χ. Πρὸς τὸ κατὰ τ . . Βασιλ. δικαστ.
Πρὸς τὸ Βασιλικὸν Ἐπαρχεῖον . . .
Πρὸς τὸν Κύριον εἰς

28. Ἡ εἴσοδος εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Διεκπεραιώσεως καὶ τῆς Καταχωρήσεως ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ξένον.

29. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Νομάρχου, καὶ ἐν γένει οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Νομαρχίαν, χρεωστοῦν νὰ φυλάττωσιν αὐστηροτάτην μυστικότητα περὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων ὑποθέσεων, νὰ

ἀπέχωσιν ἀκριβῶς ἀπὸ πᾶσαν ἀθέμιτον πρὸς τρίτον τινα διακοίνωσιν, ἀπὸ πᾶσαν ἰδιαιτέραν περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας των ἀλληλογραφίαν· ἀπὸ πᾶσαν φανερὰν ἢ μυστικὴν συνηγορίαν, οὔτε νὰ δέχωνται δῶρα, τὰ ὁποῖα τοῖς προσφέρονται ἢ τοῖς στέλλονται χάριν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ πρὸς θήρευσιν τῆς εὐνοίας των. Πᾶσα παράβασις παιδεύεται μὲ τὴν παῦσιν τοῦ ἐνόχου καὶ μὲ τὰς ἰδιαιτέρας ποινάς, τὰς ὁποίας οἱ καθεστῶτες νόμοι ἐπιβάλλουσιν.

30. Οἱ Νομάρχαι εἶναι μὲν ὑποτεταγμένοι εἰς ὅλας τὰς Γραμματείας, καὶ ὀφείλουν νὰ ἐκτελοῦν τὰς διδομένας εἰς αὐτοὺς παρ' αὐτῶν παραγγελίας· καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν των ἐν γένει, ὑπάγονται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸν Νομὸν ἄνευ προλαβούσης ἀδείας τῆς Γραμματείας ταύτης.

Οἱ ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον ἕκαστον ἀφορᾷ, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθησομένου διατάγματός μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Ἀπριλ. (8 Μαΐου) 1833.

50. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Περὶ ἑκάστου διορισμοῦ εἰς δημόσιον θέσιν ἢ ὑπηρεσίαν, ὀφείλει ἡ Ἀρχὴ ἐκείνη, δι' ἧς γίνεται ὁ διορισμός, νὰ ἐκδώσῃ δίπλωμα καὶ νὰ τὸ ἀποστείλῃ πρὸς τὸν διοριζόμενον διὰ τοῦ ἀμέσου ἀνωτέρου του.

Ἐὰν ὁ διορισμὸς γίνεται κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως, πρέπει νὰ ἀναφέρεται ῥητῶς εἰς τὸ δίπλωμα ἡ ἀπόφασις αὕτη· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδόθη εἰς τὴν διορίζουσαν Ἀρχὴν τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος θέσιν· δια πᾶσαν παράβασιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὑπόκειται ἡ διορίζουσα Ἀρχὴ εἰς πρόστιμον 100 Δραχμῶν· καὶ ἂν οἱ διορισμοὶ ἦναι παράνομοι, θέλουν ἐπιβάλλεσθαι καὶ ἄλλαι κατὰ νόμον ποιναί.

2. Ἕκαστος ὑπηρέτης τῆς Ἐπικρατείας καὶ δημόσιος ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ, πρὶν ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν του τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

» Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα,
» ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου, νὰ
» διαχειρίζω εὐσυνειδότως τὴν ἐμπιστευθεῖσαν
» εἰς ἐμὲ ὑπηρεσίαν, νὰ ἀποβλέπω μόνον εἰς
» τὸ κοινὸν καλόν, νὰ ἀφίνω κατὰ μέρος πᾶσαν
» ἐκ πλαγίου σκέψιν (arrière pensée), καὶ νὰ ἐκ-
» πληρῶ ἀκριβῶς ὅλα τὰ τῆς ὑπηρεσίας καθήκον-
» τά μου. »

Ἐν ταυτῷ ὀφείλει ὁ ὑπηρέτης τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως, ὅτι οὔτε εἶναι, οὔτε θέλει εἶσθαι μέλος μυστικῆς ἀγνώστου εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἑταιρίας.

3. Οἱ μὲν Γραμματεῖς καὶ οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας δίδουν τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 2 ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως· οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι καὶ δημόσιοι ὑπηρέται, ἐνώπιον τοῦ ἀμέσου ἀνωτέρου των, καὶ οἱ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, ἐνώπιον τοῦ συναθροισμένου δικαστηρίου, κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους, μὲ τὸν δικαστικὸν διοργανισμὸν συνεκδοθησομένους ὅρους, καὶ κατὰ τοὺς θρησκευτικοὺς τύπους ἐκείνου τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος, τὸ ὁποῖον πρεσβεύει ἕκαστος.

4. Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον· πᾶσα Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει συνάζει καὶ διαφυλάττει τὰ περὶ ὁρκοδοσίας πρωτόκολλα ὅλων τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων.

5. Τὸ δικαίωμα τῆς μισθοληψίας ἀρχίζει ἀφ' ἧς ἡμέρας γίνῃ ἡ ἐγκαθίδρυσις.

Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ διευθυντοῦ μιᾶς ὑπηρεσίας γίνεται μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην πομπήν· πρὸ πάντων δὲ παρουσίᾳ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν τοῦ νεοδιορισθέντος ἀρχηγοῦ, ὅσοι διαμένουν εἰς τὴν καθέδραν αὐτοῦ.

6. Ὁ μισθὸς ἑνὸς παρῃτημένου ὑπαλλήλου ἢ δημοσίου ὑπηρέτου παύει ἀφ' ἧς τῷ παραδοθῇ τὸ περὶ παραιτήσεώς του ἔγγραφον, ἂν δὲν διαταχθῇ νὰ ἐξακολουθῇ τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ διαδόχου του, διότι τότε ἐξακολουθεῖ καὶ ὁ μισθὸς ἄχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἄλλος ἀναλαμβάνει τὰ χρέη του.

7. Ὑπηρέται καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες παραιτοῦσι τὰς θέσεις των ἄνευ ἀδείας, χάνουν τὸν μισθόν των ἀφ' ἧς ἡμέρας αὐθαιρέτως ἀπομακρυνθῶσι, καὶ παιδεύονται περιπλέον μὲ τὰς ποινὰς τὰς ἐπιβαλλομένας ἀπὸ τοὺς καθεστῶτας νόμους διὰ πᾶσαν τῶν δημοσίων καθηκόντων παράβασιν.

Ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἡμετέρους Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἀπριλ. (5) Μαΐου 1833.

51. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ μισθοὶ τῶν ἐν ταῖς Γραμματείαις καὶ τῶν κατὰ τὰς ἄλλας ἄχρι τοῦδε διοργανισθείσας Διοικητικὰς Ἀρχάς, προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

1. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας κατ' ἔτος Δραχ. 12000,
2. Ὁ Νομάρχης » 6000,
3. Ὁ Ὑπουργικὸς Σύμβουλος (Σύμβουλος Γραμματείας) » 4200,
4. Ὁ Διευθυντὴς Νομαρχίας . . . » 3600,

5. Ὁ Ἔπαρχος » 2400, καὶ Δραχ. ἑξακοσίας κατ᾽ ἔτος διὰ τὰ ἔξοδα τῆς κατὰ συνέπειαν διαταγῶν περιοδείας του εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

6. Ὁ Ὑπουργικὸς Γραμματεὺς (Γραμ. Γραμματείας) » 2100.

Ὁ κατὰ συνέπειαν τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου Τ. Ε. περὶ τῆς κατὰ τὰς Γραμματείας ὑπηρεσίας διατάγματός μας ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Πρωτοκόλλου, τῶν Γραφείων τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς καταχωρήσεως Γραμματεὺς, λαμβάνει ἐπιμίσθιον Δραχμῶν τριακοσίων κατ᾽ ἔτος.

7. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Δραχ. 1800.

2. Οὐδεὶς τῶν ὑπ᾽ Ἄρθρ. 1 δημοσίων ὑπηρετῶν ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ ἀποζημίωσιν διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς οἰκίας του.

Εἰς πᾶσαν Ἀρχὴν θέλει δοθῇ δημοσίαις δαπάναις τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν της κατάλυμα.

Οἱ προσδιωρισμένοι μισθοὶ θέλουν πληρόνεσθαι κατὰ μῆνα εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 16 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833.

52. ΟΘΩΝ κτλ.

Γνωστοποιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος μας

Ἀφοῦ κατὰ τὴν α΄ τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἔγεινε μεταξὺ Ἡμῶν, καὶ τοῦ ἠγαπημένου Κυρίου Πατρός μας, τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, ἡ κάτωθεν αὐτολεξεὶ ἐπισυναπτομένη συνθήκη φιλίας καὶ συμμαχίας·

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

« Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος παρακινηθέντες ἀπὸ τοὺς δεσμοὺς τοῦ αἵματος, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ προσωπικὰ πρὸς ἀλλήλους αἰσθήματα, νὰ διαιωνίσωσι τὴν στιγμὴν τῆς ἐνθρονίσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος μὲ τρόπον κατάλληλον, καὶ νὰ ἐπισφαγίσωσι πανδημεὶ τὰ ῥηθέντα αἰσθήματά των διὰ συνθήκης, μεταβληθησομένης μετὰ τὴν ἐφηβείαν τῆς Α. Μ. εἰς αἰωνίαν συνθήκην οἰκογενείας, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ θεμελιώσωσι καὶ νὰ στερεώσωσι τὴν ὁμόνοιαν, ἥτις πρέπει νὰ διαφυλαχθῇ εἰς αἰώνιον καιρὸν καὶ ἀδιαλύτως ὑπὸ τὴν κραταιὰν προστασίαν τῆς θείας προνοίας, μεταξὺ τῶν βασιλευόντων εἰς τὴν Βαυαρίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα μελῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ὠνόμασαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σωτηρίου τούτου σκοποῦ ὡς πληρεξουσίους των »

Η ΜΕΝ Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ,

« Α΄. Τὸν Κύριον Βαρῶνα Αὔγουστον Γκίζε, Σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας Της, καὶ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν της, Κάτοχον τοῦ μεγάλου σταυροῦ τοῦ Βαυαρικοῦ τάγματος τῶν πολιτικῶν ἐκδουλεύσεων, Διοικητὴν τοῦ Λεοντείου τάγματος τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω-Χωρῶν·

» Β΄. Τὸν Κύριον Φίλιππον Φλὰδ, μυστικὸν Αὐτῆς Σύμβουλον Πρεσβείας, Ἱππότην του Βασιλικοῦ Βαυαρικοῦ τάγματος τῶν πολιτικῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τοῦ Αὐτοκρατρικοῦ Ῥωσικοῦ τάγματος τῆς Ἁγίας Ἄννης δευτέρας τάξεως, ἀξιωματικὸν τοῦ τάγματος τῆς Βασιλικῆς Γαλλικῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, Κομενδοῦρον τοῦ τάγμακος τοῦ Β. Βιρτεμβεργικοῦ στέμματος·

Η ΔΕ Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

» Τὸ συμπληρωματικὸν μέλος τῆς Αντιβασιλείας τοῦ Βασιλείου, Κύριον Κάρολον Ἄβελ, μυστικὸν Σύμβουλον Πρεσβείας, Ἱππότην τοῦ Β. Βαυαρικοῦ τάγματος τῶν πολιτικῶν ἐκδουλεύσεων.

» Οἱ ῥηθέντες Πληρεξούσιοι ἀνταλλάξαντες ἀμοιβαίως τὰ ἐν τάξει εὑρεθέντα Πληρεξούσια ἔγγραφά των, προσδιώρισαν καὶ ἀπεφάσισαν τὰ ἑξῆς·

» 1. Μεταξὺ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, καὶ τῆς Α. Μ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίων κληρονόμων καὶ διαδόχων των, καθὼς καὶ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν βασιλείων καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν, θέλει ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ διατηρεῖσθαι εἰς αἰώνιον καιρὸν στερεὰ καὶ ἀδιάλυτος εἰρήνη, καὶ ἀληθὴς καὶ εἰλικρινὴς φιλία.

» 2. Κατὰ συνέπειαν τῶν φιλικῶν τούτων σχέσεων, καὶ τῆς εἰς αὐτὰς θεμελιωμένης Συμμαχίας, ἥτις συγκροτεῖται διὰ τῆς παρούσης συνθήκης μεταξὺ τῶν δύο Αὐλῶν, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος θέλουν θεωρεῖ ἀμοιβαίως πᾶσαν Δύναμιν, ἥτις ἤθελεν ἐπιχειρίσει ἐχθρικὴν προσβολὴν καθ᾽ ἑνὸς τῶν δύο βασιλείων, ὡς ἴδιον Αὐτῆς ἐχθρὸν, καὶ θέλει φέρεσθαι ὡς πρὸς τοιοῦτον.

» 3. Ἐπειδὴ ἡ Συμμαχία αὕτη δὲν θεμελιοῦται εἰς ἐπιθυμίαν κατακτήσεως ἢ αὐξήσεως ἀμφοτέρων τῶν βασιλείων καὶ τῆς χώρας αὐτῶν, ἀλλ᾽ ἁπλῶς εἰς τὸν ὁποῖον τρέφουσι πόθον νὰ διατηρηθῇ καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἥσυχος καὶ ἀτάραχος αὐτῶν κατοχὴ, τὰ συμμαχοῦντα μέρη ἐξασφαλίζουσι καὶ ἀλληλεγγυῶνται τοὺς ὑποτεταγμένους εἰς τὴν νόμιμον κυριαρχίαν των τόπους καὶ ἐπαρχίας, καθ᾽ ὃν τρόπον τὰς κατέχει τὴν σήμερον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, καὶ καθ᾽ ὃν τρόπον ἐτέθησαν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος κατὰ συνέπειαν τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης τῆς 7 Μαΐου 1832, καὶ τῆς κατὰ τὴν 21 Ἰουλίου 1832 μεταξὺ τῶν Αὐλῶν Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας ἀφ᾽ ἑνὸς, καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀφ᾽ ἑτέρου μέρους γενομένης συμφωνίας.

» 4. Ἂν ἐναντίον πάσης προσδοκίας, καὶ ἐναντίον τῶν εἰρηνικῶν σκοπῶν ἀμφοτέρων τῶν Μοναρχῶν, ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἤθελε προσβληθῇ ἐφ᾽ ὁποιαδήποτε προφάσει ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Βασιλείου του καὶ τῶν ὑπαγομένων

εἰς αὐτὸ μερῶν, ὁ ἕτερος, ἂν προσκληθῇ ἀπὸ τὸν προσβαλλόμενον, ὀφείλει, κατὰ συνέπειαν τῆς παρούσης ἀλληλεγγυήσεως νὰ μεσολαβήσῃ μὲ δραστηριότητα ὅπου δεῖ, διὰ νὰ παύσουν ὅσον τάχος αἱ περαιτέρω ἐχθροπραξίαι, διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὸν Σύμμαχόν του, ὅσον ἔνεστιν, ἐντελὴς ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἐκ τῆς προσβολῆς βλάβην· νὰ μεταχειρισθῇ δὲ καὶ ἄλλα ἐνεργητικώτερα μέτρα, ἂν ἡ μεσολάβησις αὕτη ἤθελεν ἀποβῇ ματαία.

» 5. Τὸ μέτρον καὶ ὁ τρόπος τῆς, χρείας τυχούσης, ἀμοιβαίως δοθησομένης συμμαχικῆς ἐπικουρίας θέλουν προσδιορισθῇ ἀκριβέστερον εἰς τὴν καθολικὴν συνθήκην, ἥτις θέλει γενῇ πρὸς στερέωσιν ἀδιαλύτου μεταξὺ τῆς Βαυαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος Συμμαχίας τοῦ οἴκου καὶ τῆς οἰκογενείας καθ᾽ ἣν ἐποχὴν τὸ προσδιορίζει τὸ ἄρθρ. 9 τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης, τουτέστιν ὅτε ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος θέλει ἀναδεχθῇ τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου Του.

» 6. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ἐπιθυμοῦσα ἐν τούτοις νὰ συμπράξῃ μὲ δραστηριότητα εἰς στερέωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου, κατὰ τὰς ὁποίας διὰ τῆς ῥηθείσης συνθήκης ἀνεδέχθη πανδημεὶ ὑποχρεώσεις, καὶ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ πατρικοῦ Αὐτῆς φίλτρου, θέλει διατάξει μίαν μοῖραν τοῦ στρατοῦ Της, συγκειμένην κατὰ τὴν συνθήκην ἀπὸ πεζικόν, ἱππικὸν καὶ τὸ ἀναγκαῖον πυροβολικόν, καὶ ἀναβαίνουσαν εἰς περίπου 3,500 ἄνδρας, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἑνὸς τῶν στρατηγῶν Του, νὰ συνοδεύσῃ τὴν Α. Μ. τὸν ἠγαπημένον Αὐτῆς υἱὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ διαμείνῃ ἐκεῖ, διαδεχομένη τὰ ἄχρι τοῦδε διατελέσαντα εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον στρατεύματα τῆς Συμμαχίας, τὰ ὁποῖα θέλουν κενώσει εὐθὺς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, κατὰ συνέπειαν τοῦ 14 ἄρθρου τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης.

» 7. Ὁ καιρὸς τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονῆς τοῦ Β. Βαυαρικοῦ τούτου σώματος προσδιορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τρία ἔτη· θέλει μὲν διατελεῖ, ὡς ἄχρι τοῦδε τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διατεθῇ διὰ σκοποὺς ἀντιβαίνοντας εἰς τοὺς ῥητοὺς θεσμοὺς τῆς ἐν Λονδίνῳ καὶ τῆς παρούσης συνθήκης. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ θέλει φυλάττει ἀκριβῶς τὰς ὅσας περὶ τούτου ἔλαβε διαταγὰς ἀπὸ τὸν Βασιλέα Αὐτοῦ καὶ Κύριον, μένων μόνος ὑπεύθυνος πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Βαυαρίας διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν.

» 8. Τὸ ῥηθὲν σῶμα θέλει λαμβάνει διὰ τοὺς μισθούς του, κατὰ τοὺς περὶ τούτων ὑπάρχοντας εἰς τὸν Βαυαρικὸν στρατὸν κανονισμοὺς καὶ διατάξεις, ἀπὸ τὸ Β. Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἀποζημιωθῇ ἐντελῶς ἀπὸ τὴν Βασ. Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, κατὰ τὰ περὶ τούτου ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἰδιαιτέρως ὁρισθέντα, ἀφοῦ γενῇ πρότερον ἡ ἀναγκαία ἐγκάθαρσις τοῦ λογαριασμοῦ. Καθ᾽ ὅλην των τὴν διαμονὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ Βασιλικὰ Βαυαρικὰ στρατεύματα θέλουν ἐπισταθμεύεσθαι καὶ διαφροντίζεσθαι ἀμισθὶ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, κατὰ τὴν ὡς ἄνωθεν συμφωνίαν.

» 9 Ἐπίσης θέλει ἀποζημιωθῇ ἐντελῶς τὸ Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον ἀπὸ τὴν Β. Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, δι᾽ ὅσα ἔξοδα ἤθελαν προκύψει ἐκ τῆς μετατοπίσεως, πορείας καὶ διαφροντίσεως τῶν στρατευμάτων, καθόσον διαμένουν εἰς τὰ Βαυαρικὰ ἢ εἰς τὰ ξένης ἐπικρατείας χώματα, ἐκ τοῦ ἐπιβιβασμοῦ καὶ τῆς μετακομίσεως αὐτῶν τε καὶ τῶν ἀναγκαίων δι᾽ αὐτὰ πολεμεφοδίων καὶ λοιπῆς ἀποσκευῆς· ἐπίσης θέλει ἀποζημιωθῇ καὶ διὰ τὰ ἔξοδα ὅσα ἤθελε προξενήσει ἡ ἐντὸς τῶν δύο ἐτῶν ἐκ τῆς Βαυαρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποστολὴ τῶν πρὸς συμπλήρωσιν ἀναγκαίων ἀποσπασμάτων καὶ ἡ ἐν καιρῷ ἐπιστροφὴ τῶν Βασ. Βαυαρικῶν ἐπικουρικῶν στρατευμάτων. Περὶ τούτων πάντων θέλουν φυλαχθῇ οἱ ὁρισμοὶ τῆς ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν γενομένης ἰδιαιτέρας ἐπισυνθήκης.

» 10. Μολονότι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλῃ ἴδιον Αὐτῆς στρατιωτικὸν σῶμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τοιουτοτρόπως κατὰ συνείδησιν τὰς ὁποίας διὰ τοῦ ὑπ᾽ Ἀρ. 14 τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης ἀνεδέχθη ὑποχρεώσεις, ἐπιθυμεῖ μολοντοῦτο νὰ ἴδῃ προοδεύουσαν τὴν ἐντὸς τῆς Βαυαρίας συναινέσει Αὐτοῦ ἐνεργουμένην ἤδη πρό τινος καιροῦ στρατολογίαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασ. τῆς Ἑλλάδος, τὰ δύο συμμαχοῦντα μέρη ἐπιφυλάττονται ἀκριβεστέραν περὶ τούτου συνεννόησιν, ἂν κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς στρατολογίας ταύτης ἤθελε γενῇ δυνατὸν νὰ μετακληθοῦν αἱ μοῖραι τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμενόντων Βαυαρικῶν στρατευμάτων καὶ πρὸ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 7 προσωρινῶς διωρισμένης ἐποχῆς, καὶ νὰ διαδεχθοῦν αὐτὰς ἴσαι Ἑλληνικαὶ μοῖραι στρατολογηθέντων εἰς τὴν Βαυαρίαν ἐθελοντῶν.

» 11. Ἐπειδὴ ἡ τέλος πάντων γενομένη ἀποκατάστασις τῆς ἡσυχίας καὶ κοινῆς εὐταξίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀναγόρευσις ἑνὸς Πρίγκιπος τοῦ Β. Βαυαρικοῦ οἴκου εἰς τὸν θρόνον ἐκείνου τοῦ βασιλείου, προϋποσχομένη εὐτυχὲς μέλλον, καὶ διὰ τὸ μεταξὺ τῆς Βαυαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον καὶ λημψοδοσίαν, θέλει παρακινήσει τοὺς ὑπηκόους ἀμφοτέρων τῶν βασιλείων εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἐπιθυμοῦντες νὰ τοὺς εὐκολύνουν καὶ νὰ τοὺς ὑποστηρίξουν κατὰ τοῦτο, ὅσον εἶναι δυνατόν, θέλουν συμφωνήσει ὅσον οὔπω περὶ ἐμπορικῆς συνθήκης θεμελιωμένης ἐπὶ δικαίας ἀμοιβαιότητος. Ἐν τούτοις θέλουν δοθῇ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Βαυαρικὸν κατὰ τὰς νήσους καὶ τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον ὅλαι αἱ ὠφέλειαι καὶ εὐκολίαι, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνουν ἐκεῖ οἱ ὑπήκοοι καὶ τὰ προϊόντα τῶν πλέον εὐνοουμένων ἐθνῶν· ἡ Βαυαρικὴ Κυβέρνησις

υποχρεούται ἀφ' ἑτέρου μέρους νὰ φέρηται πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος μὲ ὅλην ὅσην δύναται ἀμοιβαιότητα· οἱ δὲ κατὰ τὰ ξένα παραθαλάσσια ἢ ἄλλα ἐμπορικὰ μέρη διαμένοντες Πρόξενοι τῆς μιᾶς Δυνάμεως θέλουν διαταχθῆ νὰ χορηγῶσιν, ὅσον ἀπ' αὐτοὺς ἐξαρτᾶται, ὑπεράσπισιν καὶ συνδρομὴν εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἄλλης.

» 12. Ἡ παροῦσα ἀγάπης καὶ συμμαχίας συνθήκη θέλει ὑπάρχει ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ, ἕωσοῦ συγκροτηθῇ ἡ ἐπιφυλαττομένη θετικὴ μεταξὺ τῶν ΑΑ. ΜΜ. τῶν Βασιλέων τῆς Βαυαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος συνθήκη τοῦ οἴκου καὶ τῆς οἰκογενείας· ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλει ἐπικυρωθῆ ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ ἀμφότερα τὰ συμμαχοῦντα μέρη, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ μετέπειτα ἄνευ ἀναβολῆς.

» Εἰς ἔνδειξιν τούτων πάντων οἱ ἀμφοτέρωθεν Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν συνθήκην καὶ ἐπεκύρωσαν αὐτὴν μὲ τὰς σφραγῖδας των.

» Οὕτως ἐγένετο ἐν Μονάχῳ, τὴν ά Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου ἔτους Μ. Χ.

(Τ.Σ.) ΒΑΡΩΝ ΓΚΙΖΕ, (Τ.Σ.) ΦΛΑΔΕ,
(Τ.Σ.) ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΒΕΛ.

Ἐπικυρόνομεν, ἐγκρίνομεν καὶ καθιερόνομεν τὴν παροῦσαν μὲ τὴν γνώμην μας πάντη σύμφωνον συνθήκην καθ' ὅλα της τὰ ἄρθρα καὶ ὁρισμούς, ὑποσχόμεθα ἐν ὀνόματι Ἡμῶν τε καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων μας νὰ τὴν φυλάξωμεν ἀκριβῶς, καὶ νὰ μὴν ἐπιχειρίσωμέν τι εἰς παράβασιν αὐτῆς, οὔτε νὰ ὑποφέρωμεν νὰ ἐπιχειρισθῇ τοιοῦτόν τι δι' ἄλλων.

Πρὸς ἀληθῆ τούτων ἔνδειξιν ὑπεγράψαμεν ἰδιοχείρως τὴν παροῦσαν περὶ ἐπικυρώσεως πρᾶξιν καὶ διετάξαμεν νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τὴν βασιλικὴν ἡμῶν σφραγῖδα.

Οὕτως ἐγένετο ἐν Μονάχῳ, τὴν ἐννάτην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου ἔτους Μ. Χ. καὶ πρώτου τῆς βασιλείας μας.

Ἡ Ἀντιβασιλεία κτλ.

53. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Συσταίνεται διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος Τάγμα Ἀριστείας, τὸ ὁποῖον φέρον τὸ ὄνομα Τάγμα τοῦ Σωτῆρος, θέλει ἀνακαλεῖ τὴν μνήμην της, θείᾳ συνάρσει, θαυμαστῶς καὶ αἰσίως ἐκπεραιωθείσης σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Τὸ τάγμα τοῦ Σωτῆρος διαιρεῖται εἰς πέντε κλάσεις τουτέστι,

α. Τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ,
β. » τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ,
γ. Τῶν Ταξιαρχῶν (Commandeurs),
δ. Τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν (Grand-Commandeurs)
ε. Τῶν Μεγαλοσταύρων (Grand-Croix)

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν κλάσιν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ καταταχθησομένων μελῶν εἶναι ἀπεριόριστος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ περιορίζεται εἰς 120, ὁ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς 30, ὁ τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν εἰς 20, ὁ ἀριθμὸς τέλος τῶν τοῦ Μεγάλου Σταυροῦ εἰς 12. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ γενῇ αὔξησις τῶν ἄνω ἀριθμῶν.

Οἱ Πρίγκιπες τοῦ Βασιλικοῦ τῆς Ἑλλάδος Οἴκου, καθὼς καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ξένων τιμηθῶσι μὲ μίαν τῶν ἀνωτέρων κλάσεων τοῦ Τάγματος τούτου, δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν προσδιορισθέντα ἀριθμόν.

4. Τὸ διάσημον (les insignes) τοῦ Τάγματος συνίσταται εἰς ὀκτωγωνίως ὀξυνόμενον σταυρὸν ἀπὸ λευκὸν σμάλτον καὶ ἐστεμμένον μὲ τὸ Βασιλικὸν διάδημα κατὰ τὸ συναπτόμενον σχέδιον.

Τὸ μέσον τοῦ Σταυροῦ περιεζωσμένον ἀπὸ στέφανον κλάδων δρυὸς καὶ δάφνης παριστᾷ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους (καθὼς καὶ τὸ παράσημον τοῦ Κράτους) τὸν Ἑλληνικὸν Σταυρὸν μὲ τὸν ἐνδότερον θυρεὸν καὶ τὴν περιγραφήν,

« Η ΔΕΞΙΑ ΣΟΥ ΧΕΙΡ, ΚΥΡΙΕ, ΔΕΔΟΞΑΣΤΑΙ ΕΝ ΙΣΧΥΪ. »

Ἐπὶ τοῦ ἑτέρου δὲ τὴν προτομὴν τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ Τάγματος μὲ τὴν περιγραφήν,

ΟΘΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

5. Οἱ Ἱππόται τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ φέρουν τὸ παράσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπ' ἀργύρου καὶ προσηρτημένον εἰς κυανὴν κυματοειδῆ μεταξωτὴν ταινίαν, ἥτις ἔχει στενὸν λευκὸν περιθώριον καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἱματίου εἰς τὸ στῆθος.

Οἱ Ἱππόται τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ φέρουν τὸ διάσημον σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ, καθ' ὃν τρόπον ἐκανονίσθη διὰ τοὺς Ἱππότας τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ.

Οἱ Ταξίαρχαι φέρουν εἰς τὸ στῆθος τὸ ἐπὶ χρυσοῦ σμαλτωμένον διάσημον τοῦ Τάγματος, ἐξαρτώμενον ἀπὸ ὁμοίαν, ἀλλ' ὀλίγον πλατυτέραν ταινίαν, περιβαλλομένην περὶ τὸν λαιμόν.

Οἱ ἀνώτεροι Ταξίαρχαι φέρουν τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ κατὰ τὸν διὰ τοὺς Ταξιάρχας κανονισμένον τρόπον, ἀλλ' ἐν ταὐτῷ καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἱματίου, εἰς τὸ στῆθος, ἀστέρα ἀργυροκέντητον, ὀκτάκις ὀξυνόμενον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται σταυρὸς κατὰ τὸν ὑπ' Ἀρ. 4 κανονισμόν, καὶ τὴν ἐκεῖ σημειουμένην περιγραφὴν μὲ χρυσᾶ ψηφία ἐπὶ κυανοῦ σμάλτου. Ἡ διάμετρος τοῦ σμάλτου εἶναι 7 ἑκατοστομέτρων.

Οἱ Μεγαλόσταυροι τοῦ μεγάλου σταυροῦ φέρουν τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ, ἐξαρτώμενον ἀπὸ μεταξωτὴν ταινίαν τοῦ ἄνω ῥηθέντος χρώματος, διευθυνομένην ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν ὦμον εἰς τὴν δεξιὰν πλευράν. Ἐν ταὐτῷ δὲ

κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἱματίου εἰς τὸ στῆθος ἀστέρα ἀργυροκέντητον κατὰ τὸν διὰ τοὺς Ἀνωτέρους Ταξιάρχας διωρισμένον κανονισμόν· ἡ διάμετρός του ὅμως εἶναι 10 ἑκατοστομμέτρων.

6. Ὅσοι τῶν ὑπηκόων τῆς Ἑλλάδος εἶναι μέλη τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, πρέπει νὰ φέρουν τὰ διὰ τὴν κλάσιν των προσδιωρισμένα διάσημα, ὁσάκις ἐμφανίζονται εἰς τὸν Βασιλέα, ἢ εἰς Πρίγκιπας τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, ἢ ὁσάκις κατὰ πρόσκλησιν Βασιλικῆς τινος Ἀρχῆς, παρευρίσκωνται εἰς ὁποίαν δήποτε δημοσίαν τελετὴν ἢ συνέλευσιν.

Εἰς κάθε ἄλλην περίστασιν συγχωρεῖται εἰς τοὺς Ταξιάρχας καὶ ἀνωτέρους Ταξιάρχας καὶ Μεγαλοσταύρους νὰ φέρωσι το διάσημον τοῦ Τάγματος κατὰ τὸν διὰ τοὺς Ἱππότας τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ κανονισθέντα τρόπον, ἐὰν δεν φέρουν ἤδη τὰ εἰς τὴν κλάσιν των κατάλληλα κοσμήματα (décorations).

7. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι Ἀρχηγέτης τοῦ Τάγματος (Grand-Maître), καὶ φέρει κατ' ἀρέσκειαν τὸ διάσημον μιᾶς ἢ ἄλλης κλάσεως. Εἰς αὐτὸν μόνον ἀπόκειται νὰ δίδῃ τὸ Τάγμα τοῦτο.

8. Ὁ μὲ τὸ Τάγμα τοῦτο τιμηθεὶς, τὸ φέρει ἐφ' ὅρου ζωῆς. Ἀποθανόντος δὲ τινος τῶν λαβόντων αὐτὸ, ἐπιστρέφονται τὰ δοθέντα διάσημα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν.

9. Τὸ Τάγμα τοῦ Σωτῆρος θέλει δίδεσθαι μόνον,

α. Εἰς ὑπηκόους τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἢ διέπρεψαν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας τῆς πατρίδος ἀγῶνα καὶ συνετέλεσαν τὰ μέγιστα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῆς, ἢ ἤθελον ἀριστεύσει ἐφεξῆς εἰς ὁποιονδήποτε κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρετίας, εἰς τὸν στρατὸν, εἰς τὸν στόλον, εἰς τὸ διπλωματικὸν, εἰς τὸ δικαστικὸν, εἰς τὴν δημοσιαν διοίκησιν, εἰς τοὺς κανονισμένους βαθμοὺς τῆς Ἐθνικῆς παραστάσεως, εἰς τὰς τέχνας, ἐπιστήμας, εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον, ἢ ἤθελαν διαπρέψει καθ' ὁποιανδήποτε ἄλλην κοινωνικὴν σχέσιν δι ἐξόχου πολιτικῆς ἀρετῆς καὶ διὰ λαμπρῶν ἐκδουλεύσεων πρὸς τὸν Θρόνον, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς Πατρίδος·

β. Εἰς ξένους, οἵτινες ἢ ἔχουν ἐν τῶν προεκτεθειμένων πλεονεκτημάτων, ἢ εἶναι ἱκανοὶ νὰ προσποιήσουν τιμὴν εἰς τὸ Τάγμα διὰ τῆς ἐξόχου προσωπικῆς ἀξίας καὶ λαμπρότητός των.

10. Οὐδεὶς ὑπήκοος τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ λάβῃ μίαν τῶν ἀνωτέρων κλάσεων χωρὶς νὰ διέλθῃ διὰ τῶν κατωτέρω. Κατὰ τὴν πρώτην μόνον σύστασιν τῶν ἀνωτέρων τοῦ Τάγματος κλάσεων γίνεται ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου.

Ὅτε πρόκειται λόγος περὶ προβιβασμοῦ εἰς ἀνωτέραν κλάσιν, δὲν θέλει θεωρεῖσθαι παντελῶς τὸ ἐπάγγελμα ἢ ὁ βαθμὸς τοῦ ὑποψηφίου, ἀλλὰ μόνον τὸ, πόσον διέπρεψεν, ὁποία ἡ ἀξία καὶ ὁποῖα ἡ ἀριστεία του.

11. Οἱ ὑπήκοοι τῆς Ἑλλάδος δὲν λαμβάνουν τὸ Τάγμα, οὔτε προβιβάζονται εἰς ἀνωτέρας αὐτοῦ κλάσεις, εἰμὴ δυνάμει Διατάγματος, ὑπογεγραμμένου ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ προσυπογεγραμμένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ Διάταγμα τοῦτο περιέχει ἐν συνόψει τὰ δικαιώματα τοῦ διοριζομένου ἢ προβιβαζομένου.

Εἰς τοὺς ξένους δίδεται τὸ Τάγμα καὶ διὰ Βασιλικοῦ Αὐτογράφου.

12. Τὸ Τάγμα τοῦ Σωτῆρος θέλει προικοδοτηθῇ ἐν καιρῷ ἀναλόγως, ὥστε ἐκ τῆς προικοδοτίας ταύτης νὰ ἀπονέμωνται ἐτήσιαι συντάξεις εἰς προσδιωρισμένον τινὰ ἀριθμὸν μελῶν ἑκάστης κλάσεως.

Περὶ τῶν δοθησομένων εἰς τὰ μέλη τοῦ Τάγματος ἰδιαιτέρων τιμῶν θέλει ἐκδοθῇ ἐπίτηδες κανονισμός.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1833

51. ΟΘΩΝ κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, δι ἧς εἰδοποιούμεθα, ὅτι οἱ στρατιῶται τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων, οἵτινες παραβάντες ἀξιοποίνως τὰ χρέη τῆς ὑπακοῆς εἶχαν ἀποσυρθῆ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου μας, ἐπέστρεψαν ἤδη σωρηδὸν, καὶ ὑποταττόμενοι ἐν μετανοίᾳ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προεκδοθέντων διαταγμάτων ἐπικαλοῦνται τὴν Ἡμετέραν ἐπιείκειαν, καὶ ἄφεσιν τοῦ ἐγκλήματός των·

Πόθῳ κινούμενοι νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν πατρίδα τὰ ἀποπλανημένα τέκνα της, εἰς τὰς ἐγκαταλειφθείσας οἰκογενείας τοὺς οἰκείους των, καὶ ἐπιθυμοῦντες ἤδη, ὅτε κατὰ πρώτην φορὰν ἑορτάζομεν τὰ γενέθλιά μας εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἐκδώσωμεν πρᾶξιν ἡγεμονικῆς ἐπιεικείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Εἰς ὅλους τοὺς στρατιώτας τῶν πρῴην ἀτάκτων στρατευμάτων, ὅσοι, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους περὶ διαλύσεως αὐτῶν τῶν σωμάτων ἐκδοθέντος διατάγματός μας, δὲν ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς ορισμοὺς αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπεσύρθησαν ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ Βασιλείου μας εἰς τὰ χώματα τῆς γειτνιαζούσης Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, χαρίζεται ἀνεξαιρέτως ὡς πρὸς τὸν βαθμόν των ἡ ποινὴ, ἥτις ἔπρεπε νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ διὰ τὴν παράβασιν τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος, καὶ ἑπομένως θέλουν τοῖς δοθῆ ἀπὸ τοὺς Ἐπάρχους τῶν ἐφορίων μερῶν, ἀφοῦ παρουσιασθοῦν εἰς αὐτοὺς, τὰ ἀναγκαῖα διαβατήρια διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των, ὅν

α. Ἦναι κατὰ τὴν πατρίδα ὑπήκοοι τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

β. Ἂν τὸ πολὺ μέχρι τῆς 3 (15) Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους παρουσιασθοῦν προσωπικῶς εἰς τὸν Ἔπαρχον τῆς Φθιωτίδος ἢ τῆς Καλλιδρόμης, καὶ

γ. Παραδώσουν ἐκεῖ τὰ ὅπλα των, καὶ ἐν ταὐτῷ

δ. Φανερώσουν, ἂν θέλουν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν τόπον τῆς γενέσεώς των, ἢ ἂν προτιμοῦν νὰ ἐμβοῦν εἰς τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς.

Ὁ ἔπαρχος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλουν παρουσιάζεσθαι, ὀφείλει νὰ καταστρώσῃ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν παρουσιαζομένων, καθ' ὃν τρόπον τὸ κανονίζει τὸ 6 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαρτίου περὶ διαλύσεως τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων διατάγματός μας, νὰ παραλαμβάνῃ τὰ ὅπλα, σημειῶν αὐτὰ εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴν ἦναι δυνατὴ ὁποιαδήποτε ἀνταλλαγὴ αὐτῶν, καὶ νὰ τὰ παραπέμπῃ εἰς τὸ ἐν Ναυπλίᾳ ὁπλοστάσιον, ὅπου θέλουν φυλάττεσθαι προσωρινῶς, χωρὶς νὰ προκύψῃ ἐκ τούτου ἡ παραμικρὰ μείωσις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἄχρι τοῦδε ἰδιοκτήτου αὐτῶν.

Τὰ διαβατήρια θέλουν γράφεσθαι κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ παρουσιαζόμενος ἤθελεν ἐκφράσει ἐπιθυμίαν, ἢ διὰ τὴν πατρίδα ἑκάστου, ἢ διὰ τὸ πλησιέστερον μέρος στρατιωτικῆς φρουρᾶς, περιέχοντα ἐν ταὐτῷ καὶ τὴν σημείωσιν τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ ἀκολουθήσῃ.

Οἱ κατάλογοι θέλουν διευθύνεσθαι διὰ τῶν Νομαρχῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεὺς νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν περὶ ἀμνηστείας διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1833.

55. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀφ' οὗ ὁ ἠγαπημένος ἡμῶν Κύριος Πατὴρ, Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐπέτρεψεν εἰς Ἡμᾶς, δυνάμει τοῦ ΙΔ' ἄρθρου τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης, νὰ στρατολογήσωμεν εἰς τὴν Βαυαρίαν στρατιωτικὸν σῶμα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν Μας, καὶ ἀφ' οὗ οἱ ἀμφοτέρωθεν πληρεξούσιοι συνεννοηθέντες ἀκριβέστερον περὶ τῶν συμφωνιῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Βαυαρίας νὰ καταταχθοῦν εἰς τον Ἑλληνικὸν στρατὸν, καθὼς καὶ περὶ τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας θέλομεν ἀναδεχθῆ ὡς πρὸς αὐτοὺς, συνέταξαν τὴν ἐφεξῆς αὐτολεξεὶ συναπτομένην συμφωνίαν.

« Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἐπιθυμοῦντες ἐνθέρμως νὰ διαγράψωσι τὰς συμφωνίας τῆς κατὰ τὸ ΙΔ' ἄρθρον τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης τῶν 7 Μαΐου 1832 ἐπιτραπείσης στρατολογίας σώματος στρατιωτικοῦ εἰς τὴν Βαυαρίαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εὐκολυνθῇ μὲν καὶ νὰ προαχθῇ ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ, ἀλλὰ νὰ προσδιορισθοῦν ἐν ταὐτῷ καθ' ὅλους τοὺς λόγους καὶ πρὸς εὐχαρίστησιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αἱ σχέσεις τῶν καταταχθησομένων εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπηκόων τῆς Βαυαρίας, ἐδιώρισαν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ὡς πληρεξουσίους Των·

« Ἡ μὲν Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, τὸν Κύριον Φίλιππον Φλάδε, Ἱππότην τοῦ Βαυαρικοῦ Τάγματος τῆς Ἀστυκῆς Ἀριστείας, καὶ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ῥωσσικοῦ Τάγματος τῆς Ἁγίας Ἄννης Δευτέρας Κλάσεως, Ἀξιωματικὸν τοῦ Τάγματος τῆς Β. Γαλ. Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, Ταξιάρχην τοῦ Τάγματος τοῦ Β. στέμματος τῆς Βυρτεμβέργης·

« Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Κ. Ἄβελ, συμπληρωματικὸν Μέλος τῆς Ἀντιβασιλείας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, Ἱππότην τοῦ Β. Βαυαρικοῦ Τάγματος τῆς Ἀστυκῆς Ἀριστείας,

« Οἵτινες, ἀνταλλάξαντες τὰ κατὰ τοὺς τύπους εὑρεθέντα πληρεξούσια ἔγγραφά των, ἐσυμφώνησαν τὰ ἐφεξῆς·

1. « Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐπιτρέπει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ στρατολογήσῃ ἐντὸς τῶν ἐπερχομένων τριῶν ἐτῶν, ἂν τὸ νομίσῃ κατάλληλον, εἰς ὅλα τὰ τμήματα τοῦ Βασιλείου τῆς Βαυαρίας, στρατιωτικὸν σῶμα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, συγκείμενον ἀπὸ 3500 στρατιώτας καὶ ἐκλεκτοὺς, καὶ ὑπηρετούμενον ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους ἐπιτελεῖς, ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικοὺς καὶ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τῆς στραταρχίας, σχηματισθησόμενον δὲ ἀπὸ 4 τάγματα πεζικοῦ ἀνὰ 6 λόχους, ἀπὸ 6 ἴλας Ἱππικοῦ, ἀπὸ 4 λόχους πυροβολικοῦ, ἀπὸ ἕνα λόχον τεχνιτῶν, καὶ νὰ συμπληρῇ αὐτὸ τὸ σῶμα καθ' ὅλον τὸ διοριζόμενον διὰ τοῦ 6 ἄρθρου διάστημα τῆς στρατιωτικῆς θητείας (engagement).

« Εὐθὺς ἀφ' οὗ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κρίνῃ εὔλογον νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῆς στρατολογίας, θέλει διορίσει εἰς ἕκαστον τμῆμα τοῦ Βασιλείου τῆς Βαυαρίας τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν ἐπὶ τῆς στρατολογίας ἀξιωματικῶν, καὶ θέλει ἀναθέσει τὴν ὑπερτάτην διεύθυνσιν τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς μίαν διορισθησομένην εἰς Μόναχον ἐπὶ τῆς στρατολογίας Ἐπιτροπὴν, εἰδοποιοῦσα ἐν ταὐτῷ περὶ τῶν ληφθησομένων μέτρων τὴν Β. Βαυαρικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς στρατολογίας ἀξιωματικοὺς πᾶσαν ὅσην δύναται συνδρομὴν διὰ τῶν Βαυαρικῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν Ἀρχῶν. Εἰς τὴν Βασιλικὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν εναπόκειται νὰ διορίσῃ νὰ γενῇ ἡ ἐπιτραπεῖσα εἰς αὐτὴν στρατολογία καὶ κατὰ μέρος, πρὸς σχηματισμὸν μοναδικῶν μοιρῶν.

2. « Συναθροίσεως μέρη διὰ τοὺς στρατολογηθησομένους προσδιορίζονται

α. Εἰς τὸν Νομὸν τοῦ Ἰσάρου, αἱ πόλεις Μόναχον, Λανδσούτ·

β. Εἰς τὸν Νομὸν τοῦ Δουνάβεως, Πασσαυΐα, Σραουβίγγ·

γ. Εἰς τὸν Νομὸν τοῦ Ρηγένου, Ῥεγενσβούργ, Ἀμβέργ·

δ. Εἰς τὸν ἄνω Νομὸν τοῦ Δουνάβεως, Αὐγούστη, Νεϋβούργ·

ε. Εἰς τὸν Νομὸν τοῦ Ῥετσάτ, Ἄνσβαχ Νοριμβέργη·

ς. Εἰς τὸν ἄνω Νομὸν τοῦ Μήνου Βαϋρεύθ, Βαμβέργ·

ζ. Εἰς τὸν κάτω Νομὸν τοῦ Μήνου, Βυρτσβούρ, Ἀσαφφενβούργ·

η. Εἰς τὸν Νομὸν τοῦ Ῥήνου, Σπεῖρα, Διγέφυρον.

« Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἐκ τῶν ἄνωθεν μερῶν τῆς συναθροίσεως ὅσα νομίζει καταλληλότερα διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ συγκροτηθησομένου σώματος· ἐκεῖ θέλουν συγκεντρόνεσθαι τότε τὰ διευθυνόμενα στρατεύματα, ἀφοῦ ἱματισθοῦν.

3. » Ἡ Β. Βαυαρικὴ Κυβέρνησις θέλει χορηγήσει κατὰ τὰ ὡς ἄνωθεν μέρη τῆς συναθροίσεως καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς στρατολογηθέντας καταλύματα, ἐντὸς τῶν ἐκεῖ στρατώνων, καθόσον οὗτοι δὲν εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ κατέχονται ἀπὸ Βαυαρικὰ στρατεύματα, καὶ θέλει δώσει πρὸς προσωρινὴν αὐτῶν χρῆσιν τὰ ἀναγκαῖα ἐφοδιάσματα (fournitures), ὕλας καὶ λοιπὰ σκεύη.

« Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ἀπὸ μέρους της νὰ δώσῃ πλήρη ἀποζημίωσιν διὰ πᾶσαν προκύψουσαν τῶν ἄνωθεν βλάβην καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν ὅσων ἐξ αὐτῶν ἤθελαν ἀπολεσθῆ.

4. « Ἂν ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος ἤθελαν ἀσθενήσει ἐν τῇ εἰς Βαυαρίαν διαμονῇ των, ἡ Βασιλικὴ Βαυαρικὴ Κυβέρνησις θέλει τοὺς τοποθετεῖ κατὰ τὸν καταλληλότερον τρόπον εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖά της, καὶ θέλει φροντίζει τὸ περὶ νοσηλείας καὶ θεραπείας των, ἐπὶ ἀποζημιώσει 40 καραντανίων διὰ πᾶσαν ἡμέραν, ἀσθενείας των.

5. « Τὰ Βασιλικὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα διαβαίνοντα διὰ τῆς Βαυαρίας θέλουν διασιτίζεσθαι καὶ ἀρμηλατεῖσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμούς, οἵτινες ἐσυμφωνήθησαν διὰ τὰ Κ. Β. Αὐστριακὰ στρατεύματα, δυνάμει τῶν συνθηκῶν τῆς 24 Ἰουνίου 1818 καὶ τῆς 7 Μαΐου 1822· ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ τὰς διὰ τῶν ῥηθεισῶν συνθηκῶν ὡρισμένας χρηματικὰς ἀποδόσεις. Ἡ ὁδοιπορία τῶν εἰς κίνησιν εὑρεθησομένων Βασιλικῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων θέλει διαγράφεσθαι παρὰ τῶν ἁρμοδίων Βασιλικῶν Βαυαρικῶν Ἀρχῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντομωτέρων μεγάλων δρόμων.

6. « Ἡ διάρκεια τῆς στρατιωτικῆς θητείας τῶν συλλεχθησομένων στρατευμάτων προσδιορίζεται ἔτη τέσσαρα.

Τὰ στρατεύματα ταῦτα θέλουν σχηματίζει καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν σῶμα αὐτοσύντακτον (μεμονωμένον)· θέλουν ὅμως ὁρκισθῆ ὡς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς ἐθνικὸς στρατὸς εἰς τὰς σημαίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

7. « Ὅλοι οἱ διορισμοὶ καὶ προβιβασμοὶ εἰς θέσεις ἀξιωματικῶν κτλ. κατὰ τὸ σχηματισθησόμενον στρατιωτικὸν σῶμα ἐναπόκεινται μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος.

8. « Διὰ νὰ εὐκολυνθῇ δὲ ὁ διορισμὸς τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιωματικῶν, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ὁποίας διὰ τοῦ 15 ἄρθρου τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης τῆς 7 Μαΐου 1832 ἀνεδέχθη ὑποχρεώσεις, θέλει ἐπιτρέψει εἰς τὸν πρὸς σχηματισμὸν τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ἐπιτελῶν καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ἀκολούθων τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, ὅσοι ζητήσουν διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας τὴν περὶ τούτου ἄδειαν νὰ καταχθοῦν προσωρινῶς ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ ἠγαπημένου Αὐτῆς Υἱοῦ, τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἂν δὲν ὑπάρχουν ἰδιαίτερα κατὰ τούτου ἐμπόδια, καὶ νὰ ἐπιστρέψουν μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς ἀδείας των εἰς τὸν Βαυαρικὸν στρατόν, διαφυλάττοντες τὴν ὑπηρεσίαν, τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἀρχαιότητά των.

« Ἐπιστρέφοντες λοιπὸν θέλουν θεωρηθῆ ὡς νὰ ἔλειπον καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἀπὸ τὰ συντάγματα ἢ σώματά των ἐπὶ ἀδείᾳ ἄνευ μισθοῦ.

« Περὶ τῶν ζητούντων τὴν ἄδειαν τῆς μεταθέσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν θέλει εἰδοποιεῖσθαι εὐθὺς ἡ Ἀντιβασιλεία τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ καθοδηγῆται εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν διορισμούς.

9. « Ἡ διάρκεια τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 δοθησομένης ἀδείας προσδιορίζεται μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ δύο ἔτη· διὰ νὰ προληφθῇ ὅμως ἡ βλάβη, ἥτις ἀφεύκτως ἤθελε προκύψει, ἂν σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐπιτελῶν καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἤθελον ἀναχωρήσει συγχρόνως ἀπὸ τὸ στρατολογηθησόμενον σῶμα, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὡς ἄνωθεν δύο ἐτῶν, θέλει ἐπιτρέψει εἰς τὸν ἥμισυ ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 μετατεθέντων ἐπιτελῶν καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ἀκολούθων, ἀφ' οὗ ζητήσουν τὴν περὶ τούτου ἄδειαν, νὰ διαμείνουν εἰς τὸ ῥηθὲν σῶμα ἐπὶ ταῖς εἰς τὸ ἄρθρον 8 διαγραφείσαις συμφωνίαις μέχρι συμπληρώσεως τῆς τετραετοῦς θητείας, καὶ ἐπομένως θέλει παρατείνει τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ἄδειαν.

« Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πρέπει νὰ σταλῇ εἰς τὴν Βασιλικὴν Βαυαρικὴν Κυβέρνησιν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν δύο ἐτῶν κατάλογος τῶν ἀξιωματικῶν, ὅσοι ἐπαρουσιάσθησαν ζητοῦντες ἀνανέωσιν τῆς ἀδείας των, ἢ μετάθεσιν εἰς τὸν Βαυαρικὸν στρατόν.

10. « Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος θέλει δώσει εἰς ὅλους τοὺς καταταχθησομένους εἰς τὸ ῥηθὲν σῶμα Ἐπιτελεῖς καὶ ἀνωτέρους Ἀξιωματικοὺς, ἀνθυπασπιστὰς καὶ ἄλλους, σταθερὸν μισθὸν ἀπολαμβάνοντας ὑπαλλήλους τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, θέσιν ἑνὸς βαθμοῦ ἀνωτέραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτὸν κατεῖχαν, καὶ θέλει τοῖς χορηγήσει ἐπιπλέον δὲ ἔξοδα τοῦ ἱματισμοῦ των ποσότητα ἴσην μὲ τὸν δίμηνον μισθόν των κατὰ τὴν νέαν μισθοδοσίαν.

11. « Μόνον εἰς ἐκείνους τοὺς Βαυαροὺς συγχωρεῖται νὰ ἐμβῶσιν ὡς ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἰς τὸ νεοσυλλεχθησόμενον σῶμα, ὅσοι ἐκπληρώσαντες ἤδη πρὸς τὴν πατρίδα τὰς ὁποίας οἱ νόμοι τοῖς ἐπιβάλλουν στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις, δύνανται εἰς ἔνδειξιν τούτου νὰ παρουσιάσωσι τακτικὰ ἀφέσεως ἔγγραφα.

« Εἰς τὸν αὐτὸν ὁρισμὸν ὑπόκεινται καὶ ὅσοι ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνωθεν μετατεθησομένων ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν, Ἀνθυπασπιστῶν καὶ Ἀκολούθων τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, ἤθελαν λάβει θέσεις Ἀξιωματικῶν εἰς τὸ ῥηθὲν σῶμα.

12. « Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, ὅσοι ὑπηρέτησαν εἰς αὐτὸν μιᾶς θητείας διάρκειαν, δὲν θέλει δυσκολευθῇ ἡ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατιωτικὸν σῶμα μετάθεσις, ἑπομένως θέλει τοῖς δοθῇ ἡ ἄφεσίς των ἀφ' οὗ τὴν ζητήσουν· ἐξαιροῦνται δὲ τοῦ ὁρισμοῦ τούτου ὅσοι κατεγράφησαν ὡς ἀντίστρατοι (remplaçants).

13 « Ὅλοι οἱ εἰς τὸ στρατολογηθησόμενον σῶμα μεταβαίνοντες Βαυαροὶ μένουν ὑποκείμενοι εἰς ἐκείνας τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας οἱ κατὰ τὸ σύνταγμα τῆς Βαυαρίας νόμοι ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς ἐμβαίνοντας εἰς ξένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

14. « Οἱ Ἐπιτελεῖς καὶ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ, οἱ ἔχοντες βαθμὸν Ἀξιωματικοῦ ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ συλλεχθησομένου σώματος θέλουν λαμβάνει τοὺς μισθούς των εἰς μεταλλικὰ νομίσματα κατὰ τὸν συναπτόμενον κανονισμόν.

15. « Ἡ μισθοληψία ἄρχεται διὰ μὲν τοὺς Ἐπιτελεῖς καὶ ἀνωτέρους Ἀξιωματικοὺς καὶ διὰ τοὺς φέροντας βαθμὸν Ἀξιωματικοῦ ὑπαλλήλους, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῇ τὸ δίπλωμά των· διὰ δὲ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁρισθοῦν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ καταγραφοῦν εἰς τὰ στρατολόγια (ἐλέγχους).

« Οἱ μισθοὶ τῶν Ἐπιτελῶν καὶ ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν καὶ τῶν φερόντων βαθμὸν Ἀξιωματικοῦ ὑπαλλήλων θέλουν πληρόνεσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

« Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται προπληρόνονται τὸν μισθόν των ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἡμέρας.

16. « Ὅσοι στρατιωτικοὶ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ στρατοῦ, ἀπολαμβάνοντες ὡς ἱππόται τοῦ Βαυαρικοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος τοῦ Μαξιμιλιανοῦ Ἰωσήφ, ἢ ὡς μέλη τῆς Βασιλικῆς Γαλλικῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, συντάξεις ἐκ τοῦ Βαυαρικοῦ ταμείου τῆς Ἐπικρατείας, μεταβοῦν μὲ ἄδειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας εἰς τὸ στρατολογηθησόμενον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ἠγαπημένου Αὐτῆς υἱοῦ καὶ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος στρατιωτικὸν σῶμα, θέλουν ἀπολαμβάνει τὰς ῥηθείσας συντάξεις καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς Βαυαρίας. Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ διὰ τὰς ἐκ τῶν μνημονομισμάτων (médailles) προσεπικτήσεις, τὰς ὁποίας τυχὸν ἀπολαμβάνουν τινὲς τῶν ἄνωθεν ῥηθέντων στρατιωτικῶν.

17. « Πᾶς ὑπαξιωματικὸς καὶ στρατιώτης λαμβάνει, ἀφ' ἧς ἡμέρας διορισθῇ καὶ καταγραφῇ εἰς τὸ στρατολόγιον, καθ' ἑκάστην μίαν μερίδα ἄρτου εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήματα κατὰ τοὺς διὰ τὸν Βαυαρικὸν στρατὸν ὑπάρχοντας περὶ ζυγίου καὶ ἀντιτίμου τῆς μερίδος κανονισμούς.

18. « Ὡς πρὸς τὴν διαφρόντισιν τῶν στρατιωτικῶν, ὅτε ἐπισταθμεύουν ἢ ὅτε εὑρίσκονται εἰς τόπους φρουρᾶς, θέλουν φυλάττεσθαι οἱ ἐνυπάρχοντες διὰ τὰ Βαυαρικὰ στρατεύματα περὶ συσσιτίων κανονισμοὶ, μὲ ἐκείνας μόνον τὰς τροπολογίας, τὰς ὁποίας αἱ τοπικαὶ περιστάσεις ἤθελαν ἀπαιτήσει.

19. « Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ συλλεχθησομένου στρατοῦ θέλουν λαμβάνει ἐμβαίνοντες εἰς αὐτὸν καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς τετραετοῦς ὑπηρεσίας των τὰ εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα σημειούμενα ἐνδύματα. Εἰς τὸν αὐτὸν πίνακα εἶναι σημειωμένος ὁ λογαριασμὸς τοῦ ὑπαξιωματικοῦ καὶ στρατιώτου διὰ τὰ εἰς αὐτὸν δοθησόμενα ἐνδύματα, καὶ ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς πᾶσαν ἡμέραν ἀντιτίμου τοῦ ἱματισμοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει γράφεσθαι εἰς πίστωσιν ἑκάστου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐμβῇ εἰς τὴν γραμμήν· ἐναπόκειται δὲ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ κάμῃ κατὰ τοῦτο ἐκείνας τὰς τροπολογίας, τὰς ὁποίας αἱ τοπικαὶ περιστάσεις ἤθελον ἀπαιτήσει ὡς ἀναγκαίας ἢ καταλλήλους.

20. « Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, ὅσοι ἐμβοῦν εἰς τὸ συλλεχθησόμενον σῶμα, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 12 ἄρθρου, συγχωρεῖται νὰ συμπαραλάβουν ὅλα τὰ χρήσιμα ἐνδύματά των, ὅσα εἶναι σημειωμένα εἰς τὸ περὶ ἱματισμοῦ σύστημα, ἀφοῦ πληρώσουν πρότερον τὸ μένον εἰς βάρος των ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ χρέος.

« Οσα δὲ ἐνδύματα εἶναι μὲν σημειωμένα εἰς τὸ περὶ ἱματισμοῦ σύστημα, ἀλλὰ δὲν χρησιμεύουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, θέλουν ἐπιστρέφεσθαι εἰς τὰς Βασιλικὰς Βαυαρικὰς στρατιωτικὰς Ἀρχὰς εἰς προσδιορισθησομένην παρ' αὐτῶν τιμὴν, ἀνάλογον μὲ τὴν εὐχρηστίαν τοῦ ἐνδύματος· ἡ τιμὴ δὲ αὕτη θέλει ἐκπίπτεσθαι ἀπὸ τὸ ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ χρέος.

« Ἂν δὲ, ἐκκαθαρισθέντος τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἱματισμοῦ, ὁ μεταβαίνων εἰς τὸ νεοσυλλεχθὲν σῶμα, ἔχῃ νὰ λαμβάνῃ ποσότητά τινα εἰς ἐξόφλησιν, ἀφίνονται εἰς τὴν διάθεσίν του τὰ ὅσα εἶναι περασμένα εἰς τὸν λογαριασμὸν ἐνδύματα.

21. « Τὰ στρατολογηθησόμενα σώματα φθάσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλουν τοποθετηθῇ ἐντὸς τῶν τόπων τῆς φρουρᾶς, ὅσον ἔνεστι τάχιον, εἰς στρατῶνας, ἢ εἰς καταλύματα ἀρκετὰ εὐρύχωρα.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει φροντίζει ἐπίσης καὶ περὶ τῆς εἰς τὰ νοσοκομεῖα νοσηλείας καὶ θεραπεύσεως τῶν ἀσθενησόντων.

22. « Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀπονέμει εἰς ἐκείνους τῶν Ἐπιτελῶν καὶ ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν, τῶν ἀπολαμβανόντων στερεὸν μισθὸν ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ συλλεχθησομένου σώματος, ὅσοι ἀποκατασταθοῦν κατὰ τὸ διάστημα τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἀνίκανοι διὰ περαιτέρω ὑπηρεσίαν, ἐκείνας τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας οἱ ὑπάρχοντες τὴν σήμερον κανονισμοὶ ἀπονέμουσιν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέσει εἰς τοὺς κατὰ τὰ Βαυαρικὰ σώματα στρατιωτικοὺς τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ.

« Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ διὰ τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν ῥηθέντων στρατιωτικῶν, ὅσοι ἐνυμφεύθησαν κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας νόμους καὶ διατάγματα, καὶ ἐτελεύτησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς στρατιωτικῆς θητείας, ἢ ἐν ᾧ ἀπελάμβανον συντάξεις κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παρούσης συνθήκης.

23. « Ὅσοι τῶν καταταχθέντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατιωτικὸν σῶμα θελήσουν νὰ νυμφευθοῦν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας, ὀφείλουν ὄχι μόνον νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὅσας οἱ Βαυαρικοὶ νόμοι τοῖς ἐπιβάλλουν ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ νὰ ζητήσουν καὶ τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

24. « Ὅλοι οἱ τοῦ στρατολογηθησομένου σώματος ὑπάγονται εἰς τὴν στρατιωτικὴν δικαιοδοσίαν καθόσον ἀφορᾷ ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας, ἐγκλήματα ἢ πταίσματα, καὶ προσωπικὰς δίκας.

« Εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους στρατιωτικῆς σχέσεως θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὸν ὑπάρχοντα τὴν σήμερον εἰς τὸν Βαυαρικὸν στρατὸν κανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας, εἰς δὲ κοινὰ ἐγκλήματα καὶ πταίσματα κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα εἰς τὴν Βαυαρίαν ποινικὸν Κώδηκα.

25. « Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ συλλεχθησομένου σώματος θέλει δοθῇ, ὅτε λαμβάνουν τὴν ἄφεσίν των, τρίμηνος μισθὸς διὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς των, καὶ θέλουν σταλῇ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀνεξόδως μέχρι Τεργεστίου, ἢ Ἑνετίας.

« Εἰς δὲ τοὺς Ἐπιτελεῖς καὶ ἀνωτέρους Ἀξιωματικοὺς τοῦ ῥηθέντος σώματος, καὶ εἰς τοὺς λαμβάνοντας σταθερὸν μισθὸν ὑπαλλήλους αὐτοῦ, θέλει δοθῇ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμείου τῆς Ἐπικρατείας διὰ ἓξ μῆνας ὁ μισθὸς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιχορηγήματα τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν ἕκαστος κατεῖχεν εἰς τὸ σῶμα· ἡ πληρωμὴ δὲ αὕτη ἐννοεῖται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφέσεώς των. Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει περιπλέον καὶ διὰ τὸν ἀνέξοδον διάπλουν των μέχρι Τεργεστίου ἢ Ἑνετίας.

26. « Ὅσοι τῶν τοῦ συλλεχθησομένου σώματος, συμπληρωθείσης τῆς θητείας, θελήσουν νὰ μείνουν θετικῶς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἢ νὰ ἀποκατασταθοῦν καὶ γενοῦν κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, θέλουν λαμβάνει, ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς δυσκολίας, ἀπὸ τὴν Β. Βαυαρικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀπαιτουμένην παραίτησίν των ἐκ τοῦ συνδέσμου τῶν ὑπηκόων τῆς Βαυαρίας, εὐθὺς ἀφοῦ ζητήσουν τὸ τοιοῦτον.

27. « Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν παρουσιασθῇ καὶ ἀνταλλαχθῇ τὸ πολὺ μετὰ ἓξ ἑβδομάδας.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ ὑπέγραψαν αὐτὴν οἱ ἀμφοτέρωθεν Πληρεξούσιοι, ἐπιβαλόντες καὶ τὴν σφραγίδα των.

Ἐγένετο ἐν Μονάχῳ, τὴν πρώτην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοσκοῦ δευτέρου ἔτους.

(Ὑπογεγρ.) ΔΕ ΦΛΑΔΕ, (Ὑπογεγρ.) Δ' ΑΒΕΛ.

Ἀποδεχόμεθα, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυρόνομεν τὴν ἄνωθεν συμφωνίαν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄρθρα καὶ ὁρισμοὺς, καὶ θέλομεν διατάξει ἐγκαίρως τὰ δέοντα διὰ τὴν ἀπὸ μέρους μας ἐκτέλεσίν των.

Πρὸς ἔνδειξιν δὲ καθιερώσαμεν τὴν παροῦσαν περὶ ἐπικυρώσεως πρᾶξιν, ἐπιβαλόντες τὴν Ἡμετέραν ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν, καὶ τὴν Ἡμετέραν Βασιλικὴν σφραγίδα.

Ἐγένετο ἐν Μονάχῳ, τὴν ἐννάτην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου ἔτους μετὰ Χριστὸν καὶ πρώτου τῆς Βασιλείας μας.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ κ. τ. λ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΚΑΙ ΙΠΠΟΦΟΡΒΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑ ΒΑΣ. ΕΛΛΗΝ. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ	Μηνιαῖαι ἀπολαύσε.ς τῶν ἀξιωμ. καὶ ὑπαλ.						Χορήγ. εἰς εἴδη		
	Μισθὸς συνενοούμενος τοῦ ἐνοικίου καὶ τῆς δι' ἀγορὰν ἵππου καὶ διὰ τὸν σταῦλ. διδομ. ἀποζ. Φ.	Κ.	Ἐπιμίσθιον τῶν Διοικητ. σωμ. καὶ τῶν ὑπασπιστῶν Φ.	Κ.	Ὁλικὴ ποσότης Φ.	Κ.	Μερὶς ἄρτου	Ἐλαφρ. ἱππορ.	Χορηγ. διὰ τὸν ἱματισ.
Συνταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ καὶ Ἐπιθεωρητής	215		[illegible]		240			3	400
» τοῦ Ἱππικοῦ καὶ Ἐπιθεωρητής	220		[illegible]		245			4	400
Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ	168	20	16	40	185			2	316 40
» τοῦ Ἱππικοῦ	173	20			173	20		3	316 40
» τοῦ Πυροβολικοῦ	168	20	16	40	185			2	316 40
Ταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ	151	40			151	40		2	283 20
» τοῦ Ἱππικοῦ	156	40			156	40		3	283 20
» τοῦ Πυροβολικοῦ	151	40			151	40		2	283 20
Λοχαγὸς πρώτης τάξεως τοῦ Πεζικοῦ	100				100				200
» τοῦ Ἱππικοῦ	108	20			108	20		2	200
» τοῦ Πυροβολικοῦ	100				100				200
Λοχαγὸς δευτέρ. τάξεως τοῦ Πεζικοῦ	75				75				150
» τοῦ Πυροβολικοῦ	75				75				150
Ὑπολοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ	50				50				100
» τοῦ Ἱππικοῦ	60				60			2	100
» τοῦ Πυροβολικοῦ	50				50				100
Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ	41	40			41	40			83 20
» τοῦ Ἱππικοῦ	51	40			51	40		2	83 20
» τοῦ Πυροβολικοῦ	41	40			41	40			83 20
Ἀνθυπασπιστὴς τοῦ Πεζικοῦ	24				24				48
» τοῦ Ἱππικοῦ	24				24				48
» τοῦ Πυροβολικοῦ	24				24				48
Ὑπασπιστὴς (λαμβάνει μισθὸν καὶ ἱπποφορβίαν Ὑπολοχαγοῦ) Ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὸ Πεζικὸν			13	20	13	20		1	
» εἰς τὸ Ἱππικὸν			8	20	8	20			
» εἰς τὸ Πυροβολικὸν			13	20	13	20		1	
Ἰατρὸς τοῦ Συντάγματος	100				100				200
Καταλυματίας τοῦ Συντάγματος	100				100				200
Δημόσιος συνήγορος τοῦ Συντάγματος	100				100				200
Ἰατρὸς τοῦ Τάγματος	50				50				100
Καταλυματίας τοῦ Τάγματος	50				50				100
Δημόσιος συνήγορος τοῦ Τάγματος	50				50				100
Ἀρχειοφύλαξ	24				24	94			48
Ὑπιατρὸς	41	40			41				83
Κτηνιατρὸς	75				75	20			150 20
Ὑποκτηνιατρὸς	33	20			33				66
Δόκιμος παρὰ τῷ χειρουργῷ ἢ κτηνιατρῷ	24				24				48 40
Ἀνώτερος φαρμακοποιὸς	75				75				150
Ὑποφαρμακοποιὸς	41	40			41	40			83
Ἱερεὺς τοῦ στρατοῦ (καθολικοῦ ἢ μεταῤῥυθμισμένου δόγματος.)	50				50				100 20

ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ	Καθημερινὸς μισθὸς τῶν στρατιωτ. καὶ ὑπαξιωμ.						χορήγησ. εἰς εἴδη		Παρατηρήσεις
	Πεζικὸν		Ἱππικὸν		Πυροβολ.		μερὶς ἄρτου	ἐλαφρ ἱπποφ	
ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΚΑΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.	—	—	
Ἐπιλοχίας τοῦ Πεζικοῦ	32	4	34	4	42	4	1		Ὁ ἄρτος δίδεται εἰς χρήματα, λογιζόμενος κατὰ τὰς τρεχούσας εἰς τὴν ἀγορὰν τιμάς.
Πρωτομουσικὸς ἢ Κεραύλης τῆς Στραταρχίας.	32	4					1		
Σαλπιστὴς τῆς Στραταρχίας			32	4			1		
Γραφεὺς τοῦ Δημοσίου Συνηγόρου	29		29		29		1		
Λοχίας τοῦ Πεζικοῦ	20	4					1		
Λοχίας τοῦ Ἱππικοῦ			22	4			1		
Λοχίας τοῦ Πυροβολικοῦ					32	4	1		
Δεσμοφύλαξ (profos)	20	4	22	4	25	4	1		
Ὀβοϊστὴς πρώτης τάξεως	20	4					1		
Σαλπιστὴς πρώτης τάξεως			22	4			1		
Δεκανεὺς	17	4	19	4	22	4	1		
Ἀρχιτυμπανιστὴς τοῦ τάγματος, ὀβοϊστὴς καὶ Σαλπιστὴς δευτέρ. τάξ. καὶ Κεραύλης ά. τάξ.	17	4	17	4	17	4	1		
Κεραύλης δευτέρας τάξεως	15	4					1		
Τυμπανιστὴς πρώτης τάξεως	11						1		
» δευτέρας —	10						1		
Σαγματοποιὸς			27				1		
Σιδηρουργὸς			19	4			1		
Πυροβολιστὴς ά. τάξεως					14	4	1		
Σκαπανεὺς	10						1		
Ἐκλεκτὸς	10		12				1		
Ἁπλοῦς Στρατιώτης	10		12				1		
Πυροβολιστὴς δευτέρ. τάξ.					11		1		
Τουφεκοποιὸς	10		12		11		1		
Ὑποδεσμοφύλαξ	10		12		11		1		
Τεχνίτης					14	4	1		

Μόναχον, τὴν 1 Νοεμβρίου 1832 (Ὑπογρ.) ΦΛΑΔ, (ὑπογρ.) Κ. ΑΒΕΛ.

ἘΚΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ.

Τοῦ ἱματισμοῦ ἑνὸς πεζοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος κατὰ τὸ περὶ ἀναλογίας σύστημα, καὶ τὸ εἰς χρήματα ἀνάλογον ἑκάστης ἡμέρας.

	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ	Χορήγ. τοῦ ἱματισμοῦ. εἰς τὴν πρώτ. εἰς τὸ σῶμα εἴσοδον.	εἰς 4 ἔτη	Τιμὴ ἑνὸς ἑκάστου κομματίου			εἰς τὴν πρώτ, εἰς τὸ σῶμα εἴσοδον			εἰς 4 ἔτη		
		Κομματια.		Φ.	Κ.	Δ.	Φ.	Κ.	Δ.	Φ.	Κ.	Δ.
1	Σκιάδιον ἀπὸ ρούχον	1	1	1	3		1	3		1	3	
2	Λαιμοδέτης	1	2		10			10			20	
3	Ἱμάτιον ἀπὸ ρούχον	1	2	6	55		6	55		13	50	
4	Κοντὸν ἱμάτιον ἄνευ οὐρῶν	1	1	4	17	2	4	17	2	4	17	2
5	Πανταλόνι	1	2	4	16	5	4	16	5	8	33	2
6	Πανταλόνι ἀπὸ πανὶ	1	4	1	24	2	1	24	2	5	37	
7	Ζευγάρια σανδάλια	2	8	1	45		3	30		14		
8	» Πέλματα μὲ πτερνία		8		36					4	48	
9	Βρακολωρία	1	1		14			14			14	
10	Κονταὶ ἐπικνημίδες ἀπὸ ρούχον	1	1		53			53			53	
11	» » ἀπὸ πανὶ	1	5		25	2		25	2	2	6	2
12	Ἐσώβρακα	2	8		42	1	1	24	2	5	37	
13	Ὑποκάμισα	2	8	1	14	2	2	28	4	9	54	
14	Παρωμίδες (wings)		1	1	47	2				1	47	2
15	Χειρόκτια	1	1		41			41			41	
	ὁλικὴ ποσότης				—		27	42	1	73	41	
	Ἑπομένως εἰς τέσσαρα ἔτη ἢ 1460 ἡμέρας										3	5
	ἀναλογοῦν δι' ἕκαστον στρατιώτην εἰς μίαν ἡμέρ											7
	Προσθήκη διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς											
	Ἑπομένως ὁλικῶς διὰ ἕνα ὑπαξιωματικόν.										4	4
	Τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον ἐπὶ ἀδείᾳ ἐλλείποντα ὑπαξιωματικὸν ἢ στρατιώτην δύναται νὰ ὑπολογισθῇ κατὰ προσεγγισμὸν											3

(Ἡ ἐν σελ. 64 σημ. Α'. ἀνήκει ἐνταῦθα.)

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Τοῦ ἱματισμοῦ ἑνὸς λογχοφόρου ἱππέως τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος, κατὰ τὸ περὶ ἀναλογίας σύστημα, καὶ τὸ εἰς χρήματα ἀνάλογον ἑκάστης ἡμέρας.

	Ὀνομασία τῶν ἐνδυμάτων	Χορήγησις τοῦ ἱματισμοῦ: εἰς τὴν πρώτ. εἰς τὸ σῶμα εἴσοδον (Κομμάτια)	Εἰς 4 ἔτη (Κομμάτια)	Τιμὴ: Ἑνὸς ἑκάστου κομματίου Φ.	Κ.	Δ.	Εἰς τὴν πρώτ. εἰς τὸ σῶμα εἴσοδον Φ.	Κ.	Δ.	Εἰς τέσσαρα ἔτη Φ.	Κ.	Δ.
1	Σκιάδιον	1	1	1	18		1	18		1	18	
2	Λαιμοδέτης	1	2		10			10			20	
3	Κοντὸν ἱμάτιον μὲ οὐρὰς	1	2	8	23	1	8	23	1	16	46	2
4	» ἄνευ οὐρῶν	1	1	5	38	7	5	38	7	5	38	7
6	Βρακία παρατάξεως	1	2	5	46	3	5	46	3	11	32	6
6	» ἐκστρατείας	1	2	5	8	1	5	8	1	10	16	2
7	Ἡμιυποδήματα	1	2	3	55		3	55		7	50	
8	Πέλματα (πάτους) ἄνευ πτερνίων		6		30			30		3		
9	Σανδάλια κορδελόδετα	1	4	3			3			12		
10	Βρακολωρία	1	1		14			14			14	
11	Ἐσώβρακα	2	8		42	1	1	24	2	5	37	
12	Ὑποκάμισα	2	8	1	14	2	2	28	4	9	54	
13	Πέτσινα χειρόκτια	1	1	1	24		1	24		1	24	
14	Ζώνη	1	2		44	7		44	7	1	29	6
	Ἑπομένως εἰς τέσσαρα ἔτη ἡ 1460 ἡμέρας ἀναλογοῦν δι' ἕκαςον ςρατιώτην διὰ μίαν ἡμέραν	ὁλικὴ ποσ.					40	5	1	87	20	7
											3	5
	Προσθήκη διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς											7
	Ἑπομένως ὁλικῶς δι' ἕνα ὑπαξιωματικὸν										4	4
	Τὸ ἀνάλογον εἰς ἕκαστον ἐπὶ ἀδείᾳ ἐλλείποντα ὑπαξιωματικὸν ἢ στρατιώτην δύναται νὰ ὑπολογισθῇ κατὰ προσεγγισμὸν											3

(Ἡ ἐν σελ. 64 σημ. Β'. ἀνήκει ἐνταῦθα)

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Τοῦ ἱματισμοῦ ἑνὸς Πυροβολικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος, κατὰ τὸ περὶ ἀναλογίας σύστημα, καὶ τὸ εἰς χρήματα ἀνάλογον ἑκάστης ἡμέρας.

	Ὀνομασία τῶν ἐνδυμάτων	Χορήγησις τοῦ ἱματισμοῦ: Εἰς τὴν πρωτ. εἰς τὸ σῶμα εἴσοδον (Κομμάτια)	Εἰς 4 ἔτη (Κομμάτια)	Ἑνὸς ἑκάςου κομματίου Φ.	Κ.	Δ.	Εἰς τὴν πρώτ. εἰς τὸ σῶμα εἴσοδον Φ.	Κ.	Δ.	Εἰς τέσσαρα ἔτη Φ.	Κ.	Δ
1	Σκιάδιον	1	1	1	3		1	3		1	3	
2	Λαιμοδέτης	1	2		10			10			20	
3	Ἱμάτιον	1	2	6	37	1	6	37	1	13	14	2
4	Κοντὸν ἔνδυμα ἄνευ οὐρῶν	1	1	4	17	2	4	17	2	4	17	2
5	Πανταλόνια ἀπὸ ῥοῦχον	1	2	4	16	5	4	16	5	8	33	2
6	» ἀπὸ πανὶ	1	4	1	24	2	1	24	2	5	37	
7	Ζευγάρια σανδάλια	2	8	1	45		3	30		14		
8	» Πέλματα μὲ πτερνία		8		36					4	48	
9	Βρακολωρία	1	1		14			14			14	
10	Κονταὶ ἐπικνημίδες ἀπὸ ῥοῦχον	1	1		53			53			53	
11	» » ἀπὸ πανὶ	1	5		25	2		25	2	2	6	2
12	Ἐσώβρακα	2	8		12	1	1	24	2	5	37	
13	Ὑποκάμισα	2	8	1	14	2	2	28	4	9	54	
14	Κοντὸν ἔνδυμα ἐν καιρῷ ἐργασίας	1	1	2	25	6	2	25	6	2	25	6
15	Βρακία ἐν καιρῷ ἐργασίας	1	1	2	2		2	2		2	2	
16	Ζευγάρια μάλλινα χειρόκτια	1	1		41			41			41	
	Ὁλικὴ ποσότης						31	52		75	45	6
	Ἑπομένως διὰ τέσσαρα ἔτη ἡ 1460 ἡμέρας ἀναλογοῦν εἰς ἕκαςον ςρατιώτην διὰ μίαν ἡμέραν										3	1
	Προσθήκη διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς											6
	Ἑπομένως ὁλικῶς δι' ἕνα ὑπαξιωματικὸν										3	7
	Τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἐπὶ ἀδείᾳ ἐλλείποντα ὑπαξιωματικὸν ἢ στρατιώτην δύναται νὰ ὑπολογισθῇ κατὰ προσεγγισμὸν											3

(Ἡ ἐν σελ. 64 σημ. Γ'. ἀνήκει ἐνταῦθα) (ὑπογρ. ΦΑΔΑΣ. ὑπογρ. ΑΒΣΑ.)

56. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπηρέται ὀφείλουν νὰ φοροῦν στολὴν (uniforme) ὁσάκις παρουσιάζονται εἰς τὴν Βασιλικὴν ἡμῶν Αὐλὴν, ὁσάκις ἐκτελοῦσι δημοσίως ὑπηρεσίαν τινὰ τῆς ἁρμοδιότητός των, ἢ ὁσάκις παρευρίσκονται εἰς δημοσίαν τελετὴν, παρασταίνοντες τὸν δημόσιον χαρακτῆρά των.

Τὸ εἶδος τῆς στολῆς προσδιορίζεται διὰ πᾶσαν τάξιν δημοσίων ὑπερετῶν δι᾽ ἰδιαιτέρων τύπων.

2. Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας φοροῦν

A.

Ὡς μεγάλην στολὴν

Ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ λευκὸν μεταξωτὸν ἐσώπανον (doublure)· τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον καὶ τὰ ἐπιχειρίδια εἶναι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥούχου ὡς καὶ τὸ ἔνδυμα· στρογγυλὰ κομβία ἀπὸ λευκὸν μέταλλον, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτυπωμένα τὰ μικρὰ παράσημα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος (ἄνευ τοῦ σκηνώματος)· τὸ ἔνδυμα καθ᾽ ὅλον του τὸ μῆκος, τὸ περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα (pattes) τῶν θυλακίων (τσεπῶν) εἶναι πλουσίως ἀργυροκεντημένα κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον ὑπὸ ψηφ. A.

Βέσταν ἀπὸ λευκὸν ῥοῦχον ἢ καζημῆρι μὲ ὅμοια κομβία, καὶ ἄνευ κεντημάτων.

Μακρὰ παντελόνια ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον, τῶν ὁποίων αἱ πλάγιαι ἔξωθεν ῥαφαὶ εἶναι κεκοσμημέναι μὲ ἀργυρᾶ πηνίσματα, ἢ καὶ μὲ λευκὸν λεπτὸν βαμβάκινον ὕφασμα. Ἀργυρᾶς ἐπωμίδας κροσσωτάς. ἐπ᾽ αὐτῶν δὲ εἰς πέταλωμα ἀπὸ γαλάζιον (οὐρανὶ) κατηφὲν τὸ ἀρχικὸν ψηφεῖον τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως ἐστεμμένον μὲ ἀργυροκέντητον Βασιλικὸν στέμμα. Τρίπτυχον πῖλον μὲ μαῦρα πτερὰ, κορδέλαν καὶ φούντας ἐξ ἀργύρου κροσσωτὰς καὶ μὲ τὸ ἐθνόσημον. Σπάθην μὲ λαβίδα ἐκ λευκοῦ μετάλλου καὶ μὲ παραρτήματα ἐξ ἀργύρου κροσσωτάς.

B.

Ὡς μικρὰν στολὴν

Ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ ὅμοιον ἐσώπανον, περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια, τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων εἶναι ἀργυροκέντητα κατὰ τὸ προηγούμενον σχέδιον.

Αἱ ἐπωμίδες καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς εἰς τὴν μεγάλην στολήν.

3. Ἡ στολὴ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, τῶν Ἐκτάκτων Ἀπεσταλμένων καὶ Πληρεξουσίων Ὑπουργῶν τοῦ Βασιλέως εἰς τὰς ξένας Αὐλὰς εἶναι ὡς ἡ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ κεντήματα δὲ κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ ψηφ. B. σχέδιον.

4. Οἱ Νομάρχαι φοροῦν.

A

Ὡς μεγάλην στολὴν

Ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ ἐσώπανον, ὀρθὸν περιλαίμιον, καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὸ ἔνδυμα καθ᾽ ὅλον του τὸ μῆκος, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων εἶναι ἀργυροκέντητα κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ ψηφ. Γ. σχέδιον.

Τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς ὑπὸ Ἀρ. 2.

B.

Ὡς μικρὰν στολὴν

Ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ ἐσώπανον, ὀρθὸν περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὰ κεντήματα ὡς καὶ εἰς τὴν μεγάλην στολὴν, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου, ἐπὶ τῶν ἐπιχειριδίων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιπτέρων τῶν θυλακίων. Τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς εἰς τὴν μεγάλην στολήν.

5. Οἱ Σύμβουλοι τῶν Γραμματειῶν φοροῦν ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ ἐσώπανον, περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων ἀργυροκέντητα κατὰ τὸ σχέδιον Δ. Ὁ τρίπτυχος πῖλος ἄνευ πτερῶν. Ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς ὑπ᾽ Ἀρ. 2.

6. Οἱ Ἔπαρχοι καὶ οἱ Γραμματεῖς τῶν Γραμματειῶν φέρουν ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον μὲ ἐσώπανον, περιλαίμια καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον, τὰ

Σημειώσεις ἀνήκουσαι εἰς τοὺς προηγουμένους τρεῖς πίνακας.

(A) Τὰ κομμάτια, τὰ ὁποῖα δὲν ἐμπεριέχονται εἰς τὸν ἄνωθεν τῆς ἀναλογίας λογαριασμὸν, ὡς κίβερον μανδύας μὲ φακέλλισμα καὶ φυσεκοθήκην, δύνανται νὰ διαρκέσουν τοὐλάχιστον εἰς μιᾶς θητείας διάστημα, ἐπομένως δίδονται ἅπαξ δι᾽ ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν, καὶ μένουν πάντοτε ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου, ἕωσοῦ γενοῦν πάντῃ ἄχρηστα.

Ἓν ζευγάρι παρωμίδες δίδεται ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς ἕκαστον, εὐθὺς ἀφοῦ καταταχθῇ εἰς τὸν στρατὸν, καὶ μένει ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου. Ἂν ἐν διαστήματι τῆς θητείας γενῇ ἀνάγκη δευτέρου ζευγαρίου, περνᾷ εἰς βάρος τοῦ λαμβάνοντος.

(B) Τὰ κομμάτια ὅσα δὲν ἐμπεριέχονται εἰς τὸν ἄνωθεν τῆς ἀναλογίας λογαριασμὸν, σάπκα, ἐπωμίδες μανδύας, πτερνιστήρια, πάντα δύνανται νὰ διαρκέσουν τοὐλάχιστον εἰς μιᾶς θητείας διάστημα, ἐπομένως δίδονται ἅπαξ εἰς ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν, καὶ μένουν πάντοτε ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου, ἕωσοῦ γενοῦν πάντῃ ἄχρηστα.

(Γ) Τὰ κομμάτια ὅσα δὲν ἐμπεριέχονται εἰς τὸν ἄνωθεν τῆς ἀναλογίας λογαριασμὸν ὡς: κίβεραν, ἐπωμίδας, μανδύας, φυσεκοθήκη κ.τ.λ. δύνανται νὰ διαρκέσουν τοὐλάχιστον εἰς μιᾶς θητείας διάστημα, ἐπομένως δίδονται ἅπαξ δι᾽ ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ μένουν πάντοτε ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου ἕωσοῦ γενοῦν πάντῃ ἄχρηστα.

ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων ἀργυροκέντητα κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Ε σχέδιον. Δύο ἀργυρᾶς ἀντεπωμίδας (contre-épaulettes) ἄνευ μὲν κροσσῶν, ἀλλὰ μὲ τὸ πετάλωμα.

Τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς ὑπ' Ἀρ. 5.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀναφέρεται, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 (18) Ἀπριλίου 1833.

57. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Συσταίνεται χωροφυλακὴ (gendarmerie), σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι νὰ στερεώσῃ καὶ νὰ διαφυλάττῃ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν, ἐπιτηροῦσα μὲ ἄγρυπνον ὄμμα εἰς τὸ νὰ προλαμβάνηται πᾶσα διατάραξις τῆς κοινῆς ἡσυχίας, καὶ νὰ ἐμποδίζηται πᾶσα ἐγκληματικὴ ἐπιχείρησις, καὶ παρεμβαίνουσα μὲ δραστηριότητα καὶ ταχύτητα πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν κακούργων ὁσάκις ἤθελε πραχθῇ ἔγκλημά τι· χρέος τῆς ἰδίας εἶναι καὶ νὰ διατηρῇ τὴν ἰσχὺν τῶν νόμων καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ Κράτους, κατὰ τὰ στρατόπεδα καὶ εἰς τὸν στρατόν.

2. Τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς εἶναι συμπληρωματικὸν μέρος τοῦ στρατοῦ· ἑπομένως ὑπόκειται εἰς τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς τῶν στρατιωτικῶν νόμων, ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων καὶ τροπολογιῶν, ὅσαι ῥητῶς ἤθελαν διορισθῇ διὰ τὸ ἰδιοφυὲς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

3. Τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς σύγκειται ἀπὸ
- 1 Ἀρχηγὸν τοῦ σώματος,
- 10 Μοιράρχους,
- 24 Ὑπομοιράρχους,
- 1 Καταλυματίαν,
- 103 Ἐνωμοτάρχας,
- 120 Χωροφύλακας ἐφίππους,
- 800 όμ. πεζούς.

4. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἑκάστου Νομοῦ τοῦ Βασιλείου θέλει τοποθετηθῇ εἰς αὐτὸν μία μοῖρα συγκειμένη ἀπὸ ἐφίππους καὶ πεζοὺς χωροφύλακας ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἑνὸς Μοιράρχου.

Ἡ δύναμις ἑκάστης μοίρας καὶ ἡ ἀναλογία τῶν εἰς αὐτὴν ἐφίππων πρὸς τοὺς πεζοὺς θέλουν προσδιορισθῇ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

5. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος ἔχει πλησίον του
Ἕνα ὑπομοίραρχον ὡς ὑπασπιστήν,
Ἕνα καταλυματίαν,
Ἕνα ἐνωμοτάρχην.
Πᾶς δὲ Μοίραρχος ἕνα ἐνωμοτάρχην.

6. Πᾶσα μοῖρα σύγκειται ἀπὸ ἐνωμοτίας ἐκ δέκα ἀνδρῶν καὶ ἑνὸς ἐνωμοτάρχου.

Εἰς κάθε τρεῖς ἕως πέντε ἐνωμοτίας διορίζεται ἀρχηγὸς εἰς ὑπομοίραρχος.

7. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς διαμένει εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου· πᾶς δὲ μοίραρχος εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ.

Ἡ μετατόπισις τῶν ἐνωμοτιῶν κατὰ μέρος καὶ τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων ἀξιωματικῶν θέλει κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν.

8. Ὡς ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἁπλοῖ στρατιῶται δὲν εἶναι δεκτοί, εἰμὴ μόνον ὅσοι

α. Δὲν εἶναι κατωτέρας τῶν 25 ἢ ἀνωτέρας τῶν 40 ἐτῶν ἡλικίας,

β. Ὑπηρετήσαντες τοὐλάχιστον 4 ἔτη εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἔλαβον ἔντιμον ἄφεσιν,

γ. Ἔχουν τὸ ἀνάστημα, τὸ ὁποῖον τὸ 19 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) Τ. Τ Ε. περὶ σχηματισμοῦ τοῦ στρατοῦ διατάγματός μας προσδιορίζει διὰ τὸ πεζικὸν καὶ διὰ τὸ ἱππικόν, καὶ τέλος

δ. Ἠξεύρουν νὰ ἀναγινώσκουν καὶ νὰ γράφουν ὀρθῶς.

Οἱ στρατιῶται καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῶν πρώην ἀτάκτων σωμάτων ὀφείλουν νὰ παρουσιάζουν περιπλέον ἀποδείξεις, ὅτι ὑπήκουσαν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ (2) 14 Μαρτίου Τ. Τ. Ε. περὶ διαλύσεως τῶν ἀτάκτων σωμάτων διατάγματός μας.

9. Διὰ νὰ εὐκολυνθῇ δὲ ἡ εἰς τὴν χωροφυλακὴν εἴσοδος εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε πιστῶς καὶ τιμίως ὑπηρετήσαντας τὴν πατρίδα καὶ συμμεθέξαντες τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος, θέλουν γενῇ χάριν αὐτῶν αἱ ἑξῆς ἐξαιρέσεις ὡς πρὸς τοὺς διορισμοὺς τοῦ 8 ἄρθρου·

α. Οἱ τοιοῦτοι θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ ἂν ἐπέρασαν ἤδη τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὄχι ὅμως καὶ τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον·

β. Ἂν οἱ τοιοῦτοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐμβοῦν εἰς τὸ σῶμα ὡς ἁπλοῖ στρατιῶται, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰ ὅσα ἐνδιαλαμβάνει ὁ ἀριθμὸς δ' τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου. Διὰ νὰ διορισθῇ δέ τις τῶν τοιούτων ἐνωμοτάρχης ἢ διὰ νὰ προβιβασθῇ εἰς αὐτὸν τὸν βαθμόν, δὲν θέλει ἀπαιτεῖσθαι ἀφεύκτως νὰ γνωρίζῃ τὴν ὀρθογραφίαν.

10. Ὅστις θέλει νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν χωροφυλακὴν ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης, θέλει παρουσιάζεσθαι εἰς τὸν Μοίραρχον τοῦ Νομοῦ, ὅπου κατοικεῖ, παραδίδων εἰς αὐτὸν τὰς ἀποδείξεις περὶ τοῦ ὅτι ἔχει τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας. Ὅταν ὁ Μοίραρχος εὕρῃ αὐτὰς ἀποχρώσας, ἢ ἀφ' οὗ τὰς συμπληρώσῃ δι' ἰδίων αὐτοῦ παρατηρήσεων, θέλουν παραπέμπεσθαι πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ σώματος.

Ὁ Ἀρχηγὸς ὀφείλει νὰ καταστρώσῃ κατάλογον ἐκ τῶν διευθυνομένων πρὸς αὐτὸν καὶ ἐφωδιασμένων μὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἀποδεικτικὰ ἀνα-

φορῶν. Ὁσάκις δὲ χηρεύει θέσις ἁπλοῦ στρατιώτου, ὁ Ἀρχηγὸς θέλει προτείνει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν τέσσαρα ὀνόματα ἐκ τοῦ ῥηθέντος καταλόγου, τὰ ὁποῖα κατὰ τὰ παρουσιασθέντα ἔγγραφα φαίνονται νὰ ἔχουν τὰ πλειότερα δικαιώματα.

Ἡ Γραμματεία ἀποφασίζει ἔπειτα καὶ δίδει δίπλωμα εἰς τὸν ἐγκριθέντα.

Ὁ πρῶτος σχηματισμὸς τῆς χωροφυλακῆς θέλει γενῇ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτῳ δοθείσας ὁδηγίας.

11. Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς θέλουν ἐκλέγεσθαι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀξιωματικῶν τῶν τακτικῶν καὶ τῶν πρώην ἀτάκτων στρατευμάτων, οἱ ὁποῖοι διέπρεψαν διὰ πιστῆς καὶ εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των, δι' ἀνδρείας καὶ γενναιότητος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ δι' ἀμέμπτου πρὸς τοὺς συμπολίτας των διαγωγῆς, καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐν ταὐτῷ τὰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς χωροφυλακῆς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ ἱκανότητας. Δὲν πρέπει νὰ ἦναι κατωτέρας τῶν 25, οὔτε ἀνωτέρας τῶν 50 ἐτῶν ἡλικίας.

12. Οἱ κατὰ τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς προβιβασμοὶ γίνονται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον·

Α'.

Αἱ χηρεύουσαι ἐνωμοταρχίαι ἀπονέμονται ἢ εἰς ἁπλοῦς χωροφύλακας, οἱ ὁποῖοι ἐδούλευσαν ἀμέμπτως ὡς τοιοῦτοι τοὐλάχιστον δύο ἔτη, ἢ εἰς ὑπαξιωματικοὺς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετήσαντες ὡς τοιοῦτοι τρία ἔτη εὐηρέστησαν τοὺς ἀνωτέρους των· ἐκ τριῶν χηρευουσῶν ἐνωμοταρχιῶν δίδονται μόλον τοῦτο πάντοτε αἱ δύω εἰς τοὺς παλαιοτέρους καὶ ἀξιωτέρους χωροφύλακας.

Β'.

Αἱ χηρεύουσαι θέσεις Ὑπομοιράρχων δίδονται κατὰ μὲν τὰ δύο τρίτα εἰς ἀξιωματικοὺς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι κατωτέρας τῶν 25, οὔτε ἀνωτέρας τῶν 40 ἐτῶν ἡλικίας, καὶ ἐδούλευσαν ἀμέμπτως τοὐλάχιστον τρία ἔτη ὡς ἀξιωματικοί· κατὰ δὲ τὸ μένον τρίτον, εἰς ἐνωματάρχας τῆς χωροφυλακῆς, οἱ ὁποῖοι ἐδούλευσαν ὡς τοιοῦτοι τοὐλάχιστον τρία ἔτη, καὶ διέπρεψαν διὰ τῆς ἱκανότητος, ζήλου καὶ καλῆς διαγωγῆς των.

Γ'.

Εἰς τὰς χηρευούσας θέσεις Μοιράρχων θέλουν προβιβάζεσθαι κατὰ τάξιν μόνον Ὑπομοίραρχοι τῆς χωροφυλακῆς.

Χηρευουσῶν δὲ δύω θέσεων, ἡ μὲν ἀπονέμεται τὸν διαπρέψαντα περισσότερον κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀναδειχθέντα ἑπομένως μεγαλητέρας ἀξιότητος, ἡ δέ, εἰς τὸν παλαιότερον κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Δ'.

Εἰς τὴν Ἀρχηγίαν τοῦ σώματος δὲν προβιβάζονται εἰμὴ Μοίραρχοι τῆς χωροφυλακῆς ἢ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν τακτικῶν στρατευμάτων. Ὅτε δὲ οἱ ὑποψήφιοι ἔχουν τὴν αὐτὴν ἱκανότητα, ἀξίαν καὶ διαπρέπειαν, προτιμᾶται ὁ παλαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

13. Οἱ διορισμοὶ εἰς τὰς χηρευούσας ἐνωμοταρχίας γίνονται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

Ὅλοι δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως.

14. Ἡ τάξις (rang) τῶν ὁμοιοβάθμων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς πρὸς ἀλλήλους προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διορισμοῦ των· συμπιπτούσης δὲ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, προσδιορίζεται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ Βασιλέως.

15. Οἱ ἐνωματάρχαι τάττονται πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν παλαιότητα τοῦ εἰς τὴν ἐνωμοταρχίαν διορισμοῦ των· συμπιπτούσης δὲ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, κατὰ τὴν παλαιότητα τῆς προλαβούσης ὑπηρεσίας των εἰς τὸν στρατόν.

Οἱ αὐτοὶ ὁρισμοὶ ἰσχύουν καὶ μεταξὺ ἁπλῶν χωροφυλάκων ὅτε τύχῃ λόγος περὶ πρωτείων.

16. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ὡς πρὸς τοὺς τοῦ στρατοῦ θεωροῦνται κατὰ τὴν τάξιν ὡς ἑνὸς βαθμοῦ ἀνώτεροι, τοιουτοτρόπως ὥστε οἱ δώδεκα νεώτεροι Ὑπομοίραρχοι ἰσοτιμῶνται μὲ τοὺς Ὑπολοχαγούς, οἱ δὲ δώδεκα παλαιότεροι μὲ τοὺς Λοχαγούς, οἱ δὲ Μοίραρχοι μὲ τοὺς Ταγματάρχας.

Ἂν ὅμως ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς εὑρεθοῦν μὲ ἑνὸς βαθμοῦ ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ, οἱ τελευταῖοι ἀρχηγετεύουσιν.

Ἡ τάξις τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος προσδιορίζεται κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς ἤθελε τῷ δώσει βαθμὸν τῆς ὑπηρεσίας· ἂν δὲ αὐτὸς εὑρεθῇ μὲ ὁμοιοβάθμους ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ, τότε ἀποφασίζει ἡ ἀρχαιότης τοῦ διορισμοῦ περὶ τῶν πρωτείων καὶ τῆς ἀρχηγίας.

17. Οἱ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἁπλοῖ στρατιῶται τῆς χωροφυλακῆς ἐμβαίνοντες εἰς τὸ σῶμα δίδουν, κατὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς θρησκείας τὴν ὁποίαν πρεσβεύουν, τὸν ἐφεξῆς ὅρκον εἰς χεῖρας τοῦ Προέδρου τοῦ κατὰ τὸν Νομὸν Δικαστηρίου·

« Ὁρκίζομαι καὶ ὑπόσχομαι νὰ ὑπηρετήσω
» τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα μὲ πίστιν καὶ ζῆλον,
» νὰ φέρω τὸ ἀνῆκον σέβας πρὸς τοὺς ἀνωτέ-
» ρους μου εἰς ὅσα ἀφορῶσι τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ
» νὰ μὴ κάμω χρῆσιν τῆς δοθείσης μοι ἐξουσί-
» ας εἰμὴ μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς
» ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν
» νόμων. »

Τὸ περὶ τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον παραδίδεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὸν ἁρμόδιον Μοίραρχον, καὶ ἂν ὁ ὁρκισθεὶς ἦτο Μοίραρχος, εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος

παρ' αὐτῶν δὲ διευθύνεται ἔπειτα διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος δίδει τὸν ῥηθέντα ὅρκον εἰς χεῖρας τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως.

18. Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἀποσκευὴ καὶ ὁ ὁπλισμὸς τῶν ἐφίππων χωροφυλάκων εἶναι ὡς ἐφεξῆς·

Ἱμάτιον ἀπὸ μελανόγλαυκον (bleu de roi) ῥοῦχον μὲ περιλαίμια καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ ῥούχου, μὲ κερμεζόχροα ἐπίῤῥαφα καὶ λευκομετάλλινα κομβία, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτυπωμένον Βασιλικὸν στέμμα. Τὸ κόψιμον εἶναι κατὰ τοὺς διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς δοθέντας κανονισμούς·

Πανταλόνια ἀπὸ μελανόγλαυκον ῥοῦχον μὲ δύο ταινίας ἀπὸ κερμεζόχροον ῥοῦχον ἑνὸς δακτύλου πλάτους·

Μανδύας ἐκ σιδηροχρόου ῥούχου·

Ὑποδήματα καὶ πτερνιστήρια ὡς οἱ ἱππεῖς τῆς γραμμῆς·

Λευκομετάλλινοι ἐπὶ κερμεζοχρόου ῥούχου ἐῤῥαμέναι λεπιδωταὶ ἐπωμίδες μὲ λευκοὺς θυσάνους (franges)·

Ἐλαφρὰ περικεφαλαία, φέρουσα ἐπὶ λευκοῦ μετάλλου τὰ Βασιλικὰ παράσημα· λευκομετάλλινα περιπωγόνια·

Σκιάδιον ἀπὸ μελανόγλαυκον ῥοῦχον μὲ κερμεζόχροα ἐπίῤῥαφα, εἰς τὸ ἔμπροσθεν αὐτοῦ μέρος ἐπιῤῥάπτεται Βασιλικὸν στέμμα κομμένον ἐκ κερμεζοχρόου ῥούχου·

Μαύρη ὑαλιστὴ φυσεκοθήκη τοῦ ἱππικοῦ, καὶ ἐπ' αὐτῆς Βασιλικὸν στέμμα ἐκ λευκοῦ μετάλλου, μὲ λευκὰ λωρία.

Κυρτὴ σπάθη μὲ ἁπλῆν σιδηρᾶν λαβίδα ἐν σιδηρᾷ θήκῃ, λευκὸς ζωστήρ.

Δύο πιστόλια.

19. Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἀποσκευὴ, καὶ ὁ ἐφοπλισμὸς τῶν πεζῶν χωροφυλάκων εἶναι ὡς ἐφεξῆς·

Ἱμάτιον, πανταλόνια καὶ μανδύας ὡς τῶν ἐφίππων χωροφυλάκων μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ πανταλόνια ἔχουσιν ἀντὶ τῆς ταινίας κόκκινον ἐπίῤῥαφον·

Περικνημῖδες ἀπὸ μαῦρον ῥοῦχον, καὶ σανδάλια·

Ἐπωμίδες ὅλως διόλου ἐκ λευκοῦ ῥούχου μὲ λευκοὺς θυσάνους·

Περικεφαλαία καὶ σκιάδιον ὡς οἱ ἔφιπποι χωροφύλακες·

Τσάντα λευκὴ ὡς εἰς τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς, μὲ λευκὰ λωρία·

Μαύρη ὑαλιστὴ φυσεκοθήκη μὲ λευκὰ λωρία ὡς εἰς τοὺς λόχους τοῦ κέντρου τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Καραβίνα ἑλικοειδῶς ἔσωθεν τετορνευμένη·

Σπάθη μὲ λευκὸν ἀορτῆρα·

Πιστόλα εἰς λευκὸν λωρίον, ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν ὦμον.

20. Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἀποσκευὴ, καὶ ὁ ὁπλισμὸς τῶν ἀξιωματικῶν δὲν διαφέρει οὐσιωδῶς τοῦ τῶν ἐφίππων χωροφυλάκων·

Τὰ περιουραῖα τῶν ἱματίων των εἶναι ὅμως μακρύτερα· ἐκτὸς τούτου φέρουν ἐπανωφόρεμα ἀπὸ σιδηρόχρουν ῥοῦχον μὲ δύο σειρὰς κομβίων.

Ὅλα τὰ στολίσματα εἶναι ἀργυρᾶ. Ὁ ζωστὴρ καὶ τὰ λωρία τῆς φυσεκοθήκης εἶναι σκεπασμένα κατὰ τὸ ἔξω μέρος μὲ σειρίτια ἀργυρᾶ διαγραφόμενα ἀπὸ δύω κυανᾶς γραμμάς.

Τὸ σκέπασμα τῆς φυσεκοθήκης εἶναι ἀργυροῦν καὶ στολισμένον μὲ τὰ μεγάλα Βασιλικὰ παράσημα.

Αἱ ἐπωμίδες εἶναι λεπιδωταὶ ἀργυραῖ μὲ ἀργυροῦς θυσάνους.

Ὁ σπαθιστὴρ (port-épée) ἀργυροῦς διϋφασμένος μὲ κυανοῦν νῆμα.

Οἱ βαθμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν διακρίνονται διὰ τῶν ἀργυρῶν σειριτίων εἰς τὰ περιλαίμια, κατὰ τὸν διὰ τὸ στράτευμα τῆς γραμμῆς γενικῶς κανονισμένον τρόπον.

21. Ὁ χωροφύλαξ ἔχει νὰ προμηθεύηται ἰδίαις δαπάναις τὸν ἐντελῆ ἱματισμόν του, ὅστις πρέπει νὰ ἦναι καλῆς καὶ πολυαρκοῦς ποιότητος, καὶ νὰ συμφωνῇ μὲ τὰ δοθησόμενα εἰς πᾶσαν μοῖραν δείγματα. Οἱ ἔφιπποι χωροφύλακες θέλουν προμηθευθῇ ἰδίαις δαπάναις καὶ τοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των ἀναγκαίους ἵππους, καὶ ἱπποσκευὰς, φυλάττοντες ἀκριβῶς ὅσα περὶ τούτων ἐκανονίσθησαν διὰ τὸ ἱππικὸν τῆς γραμμῆς.

22. Ὁ ἐφοπλισμὸς δίδεται ἀπὸ τὸ δημόσιον, ἀλλὰ τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ διατηρῶνται τὰ ὅπλα εὔχρηστα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, δαπανῶνται παρὰ τῶν χωροφυλάκων.

23. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος λαμβάνει ὡς μισθὸν καὶ ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ὁποῖα ἤθελε κάμει χάριν ἐπιθεωρήσεων ταξείδια κατὰ μῆνα δρ. 450

Διὰ τὴν διαφρόντισιν 4 ἵππων	60
Διὰ ἔξοδα γραφείου	12
Συνάμα Δραχμ.	522

24. Ὁ Μοίραρχος λαμβάνει ὡς μισθὸν καὶ ἀποζημίωσιν δι' ἔξοδα τοῦ δρόμου κατὰ μῆνα Δρ. 260

Διὰ τὴν διαφρόντισιν 2 ἵππων	30
Διὰ ἔξοδα γραφείου	10
Συνάμα Δραχμ.	300

25. Ὁ Καταλυματίας κατὰ μῆνα 140 Δραχ. διὰ μισθόν.

26. Ὁ Ὑπομοίραρχος ὡς μισθὸν καὶ ἀποζημίωσιν διὰ ἔξοδα τοῦ δρόμου κατὰ μῆνα Δρ. 135

Διὰ τὴν διαφρόντισιν ἑνὸς ἵππου	15
Συνάμα Δραχμ.	150

Ὁ Ὑπασπιστὴς τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος

περιπλέον κατὰ μῆνα ἐπιμίσθιον Δραχμ.	10
Καὶ διὰ δεύτερον ἵππον Δραχμ.	15
Συνάμα Δραχμ.	25

27. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν Ἐνωμοταρχῶν καὶ ἁπλῶν στρατιωτῶν προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς·

Ἐνωμοτάρχης ἔφιππος Δραχμ.	75
Ἁπλοῦς στρατιώτης ἔφιππος Δραχμ. . . .	60
Ἐνωματάρχης πεζὸς	42
Ἁπλοῦς στρατιώτης πεζὸς	32

Οἱ ἔφιπποι ἐνωματάρχαι καὶ ἁπλοῖ στρατιῶται θέλουν προμηθεύεσθαι ἐκ τοῦ μισθοῦ των τοὺς ἵππους, τὴν ἱπποσκευὴν, καὶ τὴν ἱπποφορβίαν (fourage).

28. Οἱ ἐνωμοτάρχαι καὶ ἁπλοῖ στρατιῶται λαμβάνουν εἰς τὰς συνήθεις ἐπισταθμεύσεις (stations) οἴκημα δωρεὰν, οἱ ἔφιπποι καὶ σταύλους διὰ τοὺς ἵππους των. Ὁσάκις δὲ ἀπερχόμενοι δι' ὑπηρεσίαν διανυκτερεύσουν μακρὰν τῶν σταθμῶν των, θέλουν λαμβάνει δωρεὰν παρὰ τῆς κοινότητος, ὅπου διαμένουν τὴν νύκτα, οἴκημα καὶ τὰ ἀναγκαῖα διὰ καύσιμον ξύλα. Ὀφείλουν ὅμως νὰ πληρώνουν εἰς μετρητὰ τὰ τῆς διασιτήσεώς των ἔξοδα ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως.

29. Ἂν ἔφιππος χωροφύλαξ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τοὺς σταθμούς του δι' ὑπηρεσίαν, ἡ κοινότης, παρὰ τῇ ὁποίᾳ βιασθῇ νὰ διαμείνῃ τὴν μεσημβρίαν, ἢ νὰ διανυκτερεύσῃ, θέλει τῷ χορηγῇ τὴν ἀναγκαίαν ἱπποφορβίαν (fourage), κατὰ τὸ διὰ τὸ ἱππικὸν τῆς γραμμῆς κανονισμένον μέτρον, λαμβάνουσα δι' ὅλην τὴν μερίδα ἀποζημίωσιν λεπ. 48.

30. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν ἔφιππον χωροφύλακα νὰ πωλήσῃ τὸν ἵππον του ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὴν ἀρχηγίαν διατελεῖ.

31. Ἂν ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς ἢ ἔφιππος χωροφύλαξ (ὁ ἐνωματάρχης ἢ ἁπλοῦς στρατιώτης) ἀπολέσῃ τὸν ἵππον του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἀποδείξει ὅτι τοῦτο δὲν προῆλθεν ἀπὸ σφάλμα του, λαμβάνει ἀπὸ τὸ δημόσιον ἀποζημίωσιν 240 Δραχμάς.

32. Οἱ διαπρέψοντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοὶ ἐνωματάρχαι, καὶ ἁπλοῖ στρατιῶται τῆς χωροφυλακῆς, ἔχουν δικαίωμα νὰ λαμβάνουν ὅλας ἐκείνας τὰς ἀμοιβὰς, αἱ ὁποῖαι ἀπονέμονται εἰς τοὺς τοῦ λοιποῦ στρατοῦ.

Περιπλέον θέλει χορηγεῖσθαι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν κατ' ἔτος προσδιορισμένη τις ποσότης χρημάτων, τὰ ὁποῖα θέλει διανέμει εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας καὶ στρατιώτας, ὅσοι διέπρεψαν εἰς τὴν σύλληψιν ἐπικινδύνων κακούργων, ἐκθέσαντες ἑαυτοὺς κατὰ τοιαύτας περιστάσεις εἰς ἰδιαιτέρους κινδύνους.

33. Πᾶς ἐνωμοτάρχης καὶ στρατιώτης τῆς χωροφυλακῆς περάσας τὸ 60 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἢ ἀποκατασταθεὶς ἀνίκανος, ἐκ τῆς εἰς τὴν χωροφυλακὴν ὑπηρεσίας του, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἄφεσίν του, καὶ τὴν ἐπὶ σιτηρεσίῳ ἀνάπαυσιν (σύνταξιν pension).

Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ταύτης θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρων κανονισμῶν.

34. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ἰσοτιμῶνται ὡς πρὸς τὰς συντάξεις μὲ τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 (1) Ἰουνίου 1833.

58. ΟΘΩΝ κ τ λ.

Διὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν ἐντελῶς αἱ ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἡ Α. Μ. ὁ ἠγαπημένος Ἡμῶν Πατὴρ, Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ἀνεδέχθη διὰ τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης τῶν 7 Μαΐου 1832, καὶ διὰ νὰ προσδιορισθῇ θετικώτερον ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους ἡ Συμμαχικὴ ἐπικουρία, τὴν ὁποίαν ἡ ῥηθεῖσα Α. Μ. μᾶς ὑπεσχέθη διὰ τῶν ἄρθρων 6-9 τῆς μεταξὺ Ἡμῶν καὶ Αὐτῆς ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν γενομένης συνθήκης φιλίας καὶ Συμμαχίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ αἱ ἀπὸ μέρους Μας κατὰ τοῦτο ὑποχρεώσεις, ἔγεινε κατὰ τὴν ά τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἡ ἐπισυναπτομένη αὐτολεξεὶ εἰδικὴ μεταξὺ τῶν ἀμφοτέρωθεν Πληρεξουσίων συμφωνία.

« Ἡ Α. Μ. ὁ **Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας** καὶ ἡ Α. Μ. ὁ **Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος** ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγράψωσι διὰ θετικωτέρων συμφωνιῶν τοὺς ὁρισμοὺς, ά. τῶν ἀφορώντων τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποστολὴν Βασιλικοῦ Βαυαρικοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος (Ἄρθρ. 6-9 τῆς ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν γενομένης μεταξὺ Αὐτῶν συνθήκης φιλίας καὶ Συμμαχίας), β΄. τοῦ ἄρθρου 15 τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης τῶν 7 Μαΐου τοῦ Τ. Ε. περὶ διορισμοῦ Β. Βαυαρικῶν ἀξιωματικῶν διὰ νὰ διοργανίσουν τὸν Ἑλληνικὸν ἐθνικὸν στρατὸν, ὠνόμασαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους των,

« Ἡ μὲν Α. Μ. ὁ **Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας**, τὸν Κ. Φίλιππον Δὲ Φλὰδ, Μυστικὸν Αὐτῆς Σύμβουλον Πρεσβείας, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Βαυαρικοῦ τάγματος τῆς πολιτικῆς ἀριστείας καὶ τοῦ Αὐτοκρατωρ. Ῥωσικοῦ τάγματος τῆς Ἁγίας Ἄννης δευτέρας τάξεως, Ἀξιωματικὸν τοῦ τάγματος τῆς Βασιλικῆς Γαλλικῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, Ταξιάρχην τοῦ τάγματος τοῦ Β. Βυρτεμβεργικοῦ στέμματος.

« Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ **Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος**, τὸ συμπληρωματικὸν μέλος τῆς Ἀντιβασιλείας τοῦ Βασιλείου, Κύριον Κάρολον Ἄβελ, μυστικὸν Σύμβουλον Πρεσβείας, Ἱππότην τοῦ Β. Βαυαρικοῦ τάγματος τῆς πολιτικῆς ἀριστείας,

« Οἵτινες, ἀνταλλάξαντες τὰ κατὰ τάξιν ἐκδεδομένα πληρεξούσια ἔγγραφά των, ἐσυμφώνησαν τὰ ἑφεξῆς·

1. « Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας θέλει

ἀποσταλῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄνευ ἀναβολῆς Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν σῶμα, τεθησόμενον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Βασιλικῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ δι' οὓς σκοποὺς ἐνδιαλαμβάνει ἡ ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν γενομένη Συμμαχίας συνθήκη.

2. « Τὸ σταλθησόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα σῶμα σύγκειται ἀπὸ

4 Τάγματα πεζικοῦ,
2 Ἴλας ἱππικοῦ,
1 Κανονοστιχίαν (batterie) τῆς γραμμῆς, ὑπηρετουμένην ἀπὸ πεζὸν πυροβολικὸν καὶ
Τοὺς ἀναγκαίους Ἐπιτελεῖς.

Ἐπειδὴ δὲ τοπογραφικοὶ λόγοι ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ καταληφθῶσι διάφορα φρούρια ἀφ' ἑτέρου μέρους ἀπαιτοῦσιν εἰδικὸν σχηματισμὸν τῆς κανονοστιχίας καὶ τοῦ συνοδεύσοντος αὐτὴν πυροβολικοῦ, ἐνεκρίθη αὐτὸ μὲν νὰ συγκροτηθῇ ἀπὸ

1 Λοχαγὸν,
1 Ὑπολοχαγὸν,
2 Ἀνθυπαλοχαγοὺς,
2 Ἀνθυπασπιστὰς,
1 Ἐπιλοχίαν,
5 Λοχίας,
10 Δεκανεῖς,
2 Σαλιστὰς καὶ
150 Κανονοβολιστάς· ἡ δὲ κανονοστιχία ἀπὸ
4 ὀβούζια τῶν 7 λιτρῶν,
2 κανόνια » 6 »
2 κανόνια » 3 »

« Θέλουν δὲ συμπαραληφθῇ καὶ τὰ ὀχήματα τῆς ά γραμμῆς καὶ τὸ κατὰ τὰς στρατεύσεις σιδηρεῖον (forge de campagne), προστιθεμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων ζευγιτῶν. Τὸ πυροβολικὸν θέλει ἐνδυναμωθῇ καὶ ἀπὸ μίαν μοῖραν τεχνιτῶν, συγκειμένην ἀπὸ δύο ὑπαξιωματικοὺς καὶ δέκα στρατιώτας (ξυλουργοὺς τουτέστι καὶ πυρουργούς).

« Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Βασιλικὴν Βαυαρικὴν εἰς μετρητὰ τὸ ἀντίτιμον τῶν διὰ τὰ ὀχήματα τῆς πρώτης γραμμῆς ἀναγκαίων ἵππων, τῶν διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ πυροβολικοῦ τεσσάρων ἵππων, τῆς ἱπποσκευῆς καὶ τῶν ἐφιππίων.

3. « Οἱ στρατιῶται τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα μοίρας τοῦ ἱππικοῦ, θέλουν ἀπέλθει ἄνιπποι εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐκεῖ θέλουν ἐφοδιασθῇ μὲ ἵππους δι' ἐξόδων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· ἡ δὲ ἀναγκαία ἱπποσκευὴ καὶ τὰ ἐφίππια, καθὼς καὶ τὰ πιστόλια, θέλουν δοθῇ ἀπὸ τὴν Βαυαρικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις μέλλει ν' ἀποζημιωθῇ διὰ τὴν ὁλόκληρον αὐτῶν τιμήν.

4. « Τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ τὸ σῶμα τῶν στρατιωτῶν τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ θέλουν ἀπέλθει συμπληρωμένα κατὰ τὸν κανονισμὸν, τουτέστιν αἱ ἶλαι τοῦ ἱππικοῦ καὶ οἱ λόχοι τῶν ἀκροβολιστῶν ἀνὰ 4, οἱ λόχοι τοῦ κέντρου τῆς γραμμῆς ἀνὰ 3 ἀξιωματικούς.

« Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ σώματος δύνανται νὰ χρησιμεύσουν καὶ πρὸς σχηματισμὸν καὶ διοργανισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ 15 ἄρθρον τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης τῶν 7 Μαΐου, ἂν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ δὲν ἤθελεν ὑποφέρει ἐκ τῆς ἀπουσίας των.

5. « Τὸ ἀποστελλόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα Β. Β. ἐπικουρικὸν σῶμα θέλει διαμείνει ἐκεῖ, ἕωσοῦ ἀντικατασταθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ἢ κατὰ μέρος ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ στρατολογηθῇ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἰδικὴν ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν συνθήκην.

« Ἂν καὶ ἡ ῥηθεῖσα ἀντικατάστασις δὲν ἤθελεν ἐνεργηθῇ ἐντελῶς μέχρι τῆς ά Ἰαννουαρίου 1836, οὔτε ἤθελε γενῇ ἐν τῷ μεταξὺ κάμμία ἄλλη συμφωνία περὶ τῆς πρὸ τῆς ῥηθείσης ἐποχῆς ἐπανόδου τῶν Βαυαρικῶν στρατευμάτων, τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα θέλει ἀναχωρήσει μολοντοῦτο ἄφευκτα κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδια.

6. « Τὸ στελλόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα Β. Βαυαρικὸν σῶμα διαμένει καθ' ὁλοκληρίαν καὶ κατὰ μέρος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀντιστρατήγου (Géneral major), τὸν ὁποῖον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐπὶ τούτῳ ἀποστέλλει, καὶ τῶν διορισθησομένων παρ' Αὐτῆς ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἐπιτελῶν.

« Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας θέλει προσθέσει ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ Αὐτῆς στρατοῦ τοὺς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας, καὶ διὰ τὴν ὑγειονομικὴν καὶ δικαστικὴν διαχείρισιν.

« Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ μεταχειρίζεται κατ' ἀρέσκειαν τὸ ῥηθὲν σῶμα, συμμορφούμενος ὅμως μὲ τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης, νὰ μεταθέτῃ αὐτὸ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ διατάττῃ νὰ γίνωνται περιοδικαὶ ἐπιθεωρήσεις ὄχι μόνον τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἢ ἄλλων πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ διωρισμένων καταστημάτων, διὰ νὰ πληροφορῆται ἂν αἱ καταστάσεις των ἦναι σύμφωνοι μὲ τοὺς κανονισμούς.

7. « Τὸ Β. Βαυαρικὸν σῶμα μένει ὑποτεταγμένον εἰς τοὺς ἐπικρατοῦντας Β. Βαυαρικοὺς νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμοὺς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὀργανισμὸν, τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν δικαστικὴν καὶ οἰκονομικὴν αὐτοῦ διαχείρισιν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀφαιρεθῇ ὁποιονδήποτε ἄτομον τοῦ ῥηθέντος σώματος ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἀστυνομικὴν ἢ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τῆς Βασιλικῆς Βαυαρικῆς στρατιωτικῆς Ἀρχῆς.

8. « Ὅλη ἡ στρατιωτικὴ ἀποσκευὴ ἀνεξαιρέτως, ἥτις θέλει δοθῇ εἰς τὸ στελλόμενον διὰ τὴν

Ἑλλάδα σῶμα, ἢ ἀγορασθῇ πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Βασιλικοῦ Βαυαρικοῦ στρατιωτικοῦ ταμείου, καθὼς καὶ ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαλλήλους καὶ στρατιώτας τοῦ σώματος πράγματα, ὅσα κανονίζει ὁ διοργανισμὸς τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, μένουν ἰδιοκτησία τῆς Βαυαρικῆς Κυβερνήσεως, ἂν δὲν μεταβοῦν δι' ἀποζημιώσεως εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δυνάμει εἰδικῶν ἐπὶ τούτῳ ὁρισμῶν.

9. « Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται, ἀφ' ἧς ἡμέρας αἱ μοῖραι τοῦ στελλομένου εἰς τὴν Ἑλλάδα σώματος εἶναι ἕτοιμοι διὰ νὰ ἀναχωρήσουν, νὰ δεχθῇ εἰς βάρος της ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς ἐφοπλίσεως, τῆς διὰ τὴν πορείαν προπαρασκευῆς καὶ τῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα πορείας καὶ ἐκεῖθεν ἐπανόδου αὐτοῦ, τῆς διὰ τὴν διαφρόντισιν, μισθοδοσίαν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ γενησομένης δαπάνης, καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτά, ἑωσοῦ αἱ μοῖραι ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς συνήθεις κατὰ τὴν Βαυαρίαν θέσεις των.

« Ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων προσδιορίζονται τὰ ἐφεξῆς·

10. « Διὰ τὰ ἔξοδα τῆς πρώτης ἐφοπλίσεως τοῦ σώματος θέλει δοθῇ ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ Βασιλικὸν Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον ποσότης ἐξ ὑπολογισμοῦ Φιορ. 86,439 51|60.

11. « Διὰ τὰ ἔξοδα ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ πυροβόλια, τὰ διὰ μετακόμισιν πολεμεφοδίων καὶ δι' ἄλλας στρατιωτικὰς ἀνάγκας διωρισμένα ὀχήματα, τὰ κατὰ τὰς στρατείας σιδηρεῖα, τὰ παρεκκλήσια τοῦ στρατοπέδου, αἱ κίσται, ἱματοθῆκαι, τὰ μουσικὰ ὄργανα καὶ συνθέματα, τὰ ὅπλα τῶν στρατιωτῶν, τὰ ἐνδύματα, ὅσα δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ περὶ ἱματισμοῦ σύστημα καὶ ἐν γένει δι' ὅλα τὰ λοιπὰ πρὸς ὁπλισμὸν τῶν στρατιωτῶν χρειώδη, θέλει πληρώνει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μηνιαίαν ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσότητα Φιορ. 4,166 40|60

« Ἡ πληρωμὴ αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς 16 Νοεμβρίου τοῦ Τ. Ε. καὶ παύει τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀφ' οὗ τὰ στρατεύματα ἐπανερχόμενα εἰς τὰ ἴδια πατήσωσι τὸ Βαυαρικὸν ἔδαφος.

« Ἂν κατὰ συνέπειαν ἐκτάκτων καὶ ἀπροσδοκήτων συμβεβηκότων δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσει ἡ προσδιωρισμένη ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσότης Φ. 4,166 40|60 κατὰ μῆνα, ἤτοι Φ. 50,000 κατ' ἔτος διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὡς ἄνωθεν διατηρήσεως, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀποδόσει τὰ περιπλέον ἐξοδευθησόμενα, ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ ἡ δαπάνη.

« Ἡ δὲ Β. Βαυαρικὴ Κυβέρνησις ἀναδέχεται ἀπὸ μέρους της τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ ἀπερχόμενον σῶμα τὰ ῥηθέντα πράγματα ἀβλαβῆ, καλῆς ποιότητος καὶ ἐλεύθερα ἐλαττωμάτων καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐντελοῦς διατηρήσεώς των καὶ περὶ τῆς ἐγκαίρου ἐπισκευῆς των.

12. « Δι' ὅσα ἐνδύματα τῶν στρατιωτῶν ἀπὸ ὑπαξιωματικὸν καὶ κάτω δὲν εἶναι σημειωμένα εἰς τὸ περὶ ἱματισμοῦ σύστημα τῆς Βαυαρίας, θέλει περασθῇ εἰς πίστωσιν ἑκάστου καὶ εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ διπλοῦν τοῦ διωρισμένου διὰ τὰ ἐν φρουρᾷ διαμένοντα στρατεύματα ἡμερουσίου ποσοῦ.

« Ἂν κατὰ περίστασιν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ στελλομένου σώματος ἤθελε νομίσει κατάλληλον νὰ κάμῃ διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ κλίματος ἢ δι' ἄλλας αἰτίας τροπολογίας τινὰς εἰς τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ σώματος, καθ' ὅσον διαμένει εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης πηγάζοντα ἔξοδα, πίπτουν εἰς βάρος τῆς Β. Βαυαρικῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ προκύψῃ αὔξησις τοῦ ἡμερουσίου ποσοῦ.

13. « Ἄν τι τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Βαυαρίαν στρατιωτικῶν σκευῶν τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος ἀπολεσθῇ ἐξ ὁλοκλήρου κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα πορείαν, ἢ κατὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπάνοδόν του ἐκ περιστάσεως, χωρὶς νὰ πταίῃ οὔτε ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ, οὔτε οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἐπιτελεῖς, οὔτε οἱ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει πληρόνει εἰς τὸ Β. Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς, ἥτις ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἀγορασθῇ ἐκ νέου τὸ ἀπολεσθὲν πρᾶγμα.

14. « Τὰ πολεμεφόδια παντὸς εἴδους, ὅσα παραλάβει τὸ ἀπερχόμενον διὰ τὴν Ἑλλάδα σῶμα, θέλουν πληρωθῇ μετὰ τὰς κανονισμένας τιμὰς παρὰ τῆς Β. Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει χορηγεῖ εἰς αὐτὸ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονῆς του, τὰ ἀναγκαῖα πολεμεφόδια διὰ τὴν τακτικὴν καὶ ἔκτακτον χρῆσιν, πρὸ πάντων δὲ διὰ τὰς πολεμασκίας· ἐπὶ τούτῳ ὀφείλει νὰ θέσῃ εἰς τὰς διαταγὰς τῶν διευθυντῶν τοῦ σώματος καὶ τῶν μοιρῶν αὐτοῦ τόσην ποσότητα πολεμεφοδίων, ὥστε νὰ ἐπαρκῶσιν ὄχι μόνον διὰ τὰς συνήθεις γυμνάσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρώτην κἂν στρατείαν.

« Κινηθέντων δὲ τῶν στρατευμάτων διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια, τὰ μένοντα πολεμεφόδια εἶναι ἰδιοκτησία τῆς Ἑλλάδος. Δι' ὅσα δὲ πολεμεφόδια ἐξ ἀνάγκης συμπαραλαβει τὸ σῶμα, ὅτε ἐμβῇ εἰς κίνησιν διὰ τὴν ἐπανοδόν του, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀποζημιωθῇ παρὰ τῆς Βαυαρικῆς, ἂν τυχὸν τὰ ῥηθέντα πολεμεφόδια δὲν ἐξοδευθῶσι καθ' ὁδὸν δι' ἀπροσδόκητον ἀνάγκην.

15. « Διὰ γραφικὰ ἔξοδα τῆς ἀρχηγίας τοῦ σώματος καὶ τῶν διαφόρων μερῶν, διὰ ἔξοδα σχολείων πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν στρατιωτῶν καὶ διὰ τὴν δαπάνην τῆς θρησκευτικῆς ὑπηρεσίας, ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει δίδει εἰς τὴν Β. Βαυαρικὴν κατὰ μῆνα τὴν ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσότητα Φ. 350.

« Ἡ πληρωμὴ αὐτὴ ἄρχεται ἀπὸ τὴν 16 Νοεμβρίου τοῦ Τ. Ε. καὶ παύει τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἀφ' οὗ τὰ Β. στρατεύματα ἐπανερχόμενα περάσουν τὰ ὅρια τῆς Βαυαρίας.

16. Αἱ εἰς χρήματα καὶ εἴδη χορηγήσεις δι' ὅλους τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα στρατιωτικοὺς, θέλουν λογίζεσθαι καὶ δίδεσθαι, ἐν ὅσῳ μὲν διαμένει τὸ σῶμα εἰς τὰς συνήθεις φυλακὰς, κατὰ τὸν διὰ τὰ ἐν Βαυαρίᾳ φρουροῦντα στρατεύματα κανονισμὸν, ἀφ' ἧς δὲ ἡμέρας ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὴν πορείαν τροπολογιῶν.

« Πᾶσα μερὶς ἄρτου θέλει συνίστασθαι ἀπὸ 1 1/2 λίτραν καλοῦ ἄρτου, πᾶσα μερὶς κρέατος ἀπὸ 1/2 λίτραν βόειον ἢ ἐναλλὰξ πρόβειον ἀκόκκαλον κρέας, αἱ δὲ ἱπποφορβίαι καὶ μερίδες ὡς ἐφεξῆς·

α. Ἡ ἐλαφρὰ ἀπὸ τὸ 1/30 τοῦ μεδίνου (mino) κριθῆς, ἀπὸ 9 λίτρας χόρτου καὶ ἀπὸ 3 λίτρας ἀχύρου·

β' Ἡ βαρεῖα ἀπὸ τὸ 1/36 τοῦ μεδίμνου κριθῆς, ἀπὸ 10 λίτρας χόρτου καὶ ἀπὸ 4 λίτρας ἀχύρου·

καὶ ταῦτα πάντα κατὰ τὸ Βαυαρικὸν ζύγι.

« Εἰς ὅσα μέρη ἤθελεν ἐπικρατεῖ γενικὸς τρόπος ἱπποφορβίας διαφέρων τῶν ἄνωθεν ὁρισμῶν, αἱ μερίδες δύνανται νὰ ἀλλαχθῶσι μὲ ἴσας ποσότητας ἄλλων καταλληλοτέρων τροφῶν.

17. « Ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν Β. Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ προσδιορίζῃ ἐκ συμφώνου μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς τρεχούσης εἰς τὸν τόπον τιμῆς, τὸ ἀντίτιμον τῶν μερίδων ἄρτου, κρέατος καὶ ἱπποφορβίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι κανονισμέναι διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ λοιποὺς, σταθερὸν μισθὸν ἀπολαμβάνοντας στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ πληρόνονται εἰς χρήματα.

18. « Ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει νὰ μὴν συμβῇ ἔλλειψις τῶν ἀναγκαίων τροφῶν καὶ ἱπποφορβίας εἰς κἀνὲν μέρος, ὅπου διαμένει τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα, ἢ μοῖραι αὐτοῦ.

« Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένους, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει λάβει τ' ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε αἱ τιμαὶ τῶν τροφίμων κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου οἱ ῥηθέντες θέλουν διασιτίζεσθαι ἰδίαις δαπάναις, νὰ μὴν ἀναβοῦν ὑπὲρ τὸ δέον.

19. « Ἂν δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ λοιποὺς σταθερὸν μισθὸν λαμβάνοντας στρατιωτικοὺς, ὀσπήτιον διὰ κατοικίαν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει τοὺς ἀποζημιώσει διὰ τὸ ἐνοίκιον καὶ διὰ τὸ ἐπίσταυλον (établage) ἐὰν κατὰ τὸν Β. Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν κανονισμὸν, ἔχουν δικαίωμα νὰ λαμβάνουν τοιαῦτα ἐπιχορηγήματα· θέλει δὲ τοὺς συνδράμει καὶ εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχουν εὐκόλως τὴν ἀναγκαίαν κατοικίαν.

20. « Αἱ διαμένουσαι εἰς τὴν Βαυαρίαν οἰκογένειαι νυμφευμένων ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων, σταθερὸν μισθὸν λαμβανόντων ὑπαλλήλων, θέλουν ἀποζημιόνεσθαι διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς οἰκίας των κατὰ τὸν Β. Β. στρατιωτικὸν κανονισμόν.

« Εἰς δὲ τὰς γυναῖκας τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, ὅσαι μένουν εἰς τὰ μέρη, ὅπου οἱ ἄνδρες των ἐφρούρουν εἰς τὴν Βαυαρίαν, θέλει δίδεσθαι διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καθ' ἑκάστην μία μερὶς ἄρτου, καθ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀνώτατον ὅρον, ὅστις προσδιορίζεται διὰ πάντα λόχον καὶ ἴλην, κατὰ τὸν Β. Βαυαρικὸν κανονισμόν.

21. « Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει, ὥστε τὸ Βασιλικὸν Βαυαρικὸν ἐπικουρικὸν σῶμα καὶ αἱ κατὰ μέρος μοῖραι αὐτοῦ, ὅτε ἐπισταθμεύουν ἢ ἐμφρουροῦσι (qu' ils sont en garnison), νὰ τοποθετῶνται εἰς μέρη κατάλληλα, καὶ ὑγιεινὰ, εἰ δυνατὸν, εἰς στρατῶνας, καὶ νὰ προμηθεύωνται δημοσίαις δαπάναις τὰ ἀναγκαῖα ἐφοδιάσματα καὶ ὕλας, κατὰ τὴν παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος προσδιορισθησομένην ποσότητα. Τὰ ἀγορασθέντα μένουν ἰδιοκτησία Ἑλληνικὴ, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ἀκριβέστατα διὰ νὰ μὴν ἀπαλλοτριωθῇ ἢ βλαφθῇ τι ἐξ ἀμελείας.

« Ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἢ βλάβη προῆλθεν ἀπὸ σφάλμα ἀτόμων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα, θέλει πίπτει εἰς βάρος αὐτῶν κατὰ τοὺς Β. Βαυαρικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας.

22. « Εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὅπου τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα ἤθελε συγκεντρωθῇ ἢ τοποθετηθῇ κατὰ μοίρας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ καταστήσῃ τὰ κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν ἀναγκαῖα νοσοκομεῖα, καὶ νὰ χορηγῇ εἰς αὐτὰ ἄνευ διακοπῆς ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις τὴν ἀπαιτουμένην διασκευὴν, καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη.

« Τὰ νοσοκομεῖα ταῦτα θέλουν ὑπάγεσθαι ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς Β. Βαυαρικὰς στρατιωτικὰς καὶ ὑγειονομικὰς Ἀρχάς. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρῇ αὐτὰ κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τῆς παρούσης συνθήκης.

« Ὅσα εἰς τὸν δεύτερον καὶ τρίτον παράγραφον τοῦ 21 ἄρθρου ἐκανονίσθησαν περὶ τῆς κυριότητος τῶν ἐκεῖ ῥηθέντων πραγμάτων, περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως, ἰσχύουν ἐπίσης καὶ διὰ τὴν διασκευὴν καὶ διὰ τὰ ἐφοδιάσματα τῶν Νοσοκομείων.

23. « Εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 συστηθησόμενα νοσοκομεῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε καὶ οἱ ἀσθενήσοντες ἀξιωματικοὶ καὶ ὁμοίου βαθμοῦ ὑπάλληλοι νὰ λαμβάνουν εἰς αὐτὰ, ἂν τὸ ζητήσουν, τὴν πρέπουσαν εἰς τὸν δημόσιον χαρακτῆρά των ὑποδοχὴν καὶ νοσηλείαν.

« Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ περνᾷ εἰς βάρος τῶν τοιούτων ἀτόμων,

καθ' ὅσον καιρὸν νοσηλεύονται εἰς τὰ ῥηθέντα καταστήματα, ἡμερούσιον ἀποζημίωσιν ἀνὰ Φ. 1 12|60 τὸ πολύ.

24. « Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται εἰσέτι νὰ ἀναδεχθῇ εἰς βάρος της ὅλα τὰ ἔξοδα τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Β. Β. ἐπικουρικοῦ σώματος ἀναγκαίων δρομέων (courriers), λοιπῶν ἀποστολῶν (missions), ἐκτάκτων δρομέων (estaffettes), καθὼς καὶ τὰ δοθησόμενα τυχὸν κατὰ τοὺς Β. Βαυαρικοὺς κανονισμοὺς ἡμερήσια, ἀφοῦ παρουσιασθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἀποδείξεις ἀποχρώντως· θέλει φροντίσει εἰσέτι νὰ στέλλωνται ἀνεξόδως οἱ φάκελλοι καὶ τὰ γράμματα τῶν Β. Βαυαρικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ ἀτόμων ἐκ τῆς Βαυαρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Τοῦτο δὲ θέλει τὸ κατορθώσει, ἢ ἐνεργοῦσα νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς Καισαροβασιλικῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ταχυδρομικὴ ἀτέλεια, ἢ πληρώνουσα τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα, ὅσα σημειωθοῦν εἰς τὰ γράμματα ἀπὸ ἄλλας παρὰ ἀπὸ Βαυαρικὰς ταχυδρομικὰς Ἀρχὰς, ἢ εἰσάγουσα περιοδικὰ ταχυδρομεῖα διὰ νὰ φυλάττηται τακτικὴ ἡ μετὰ τῆς Βαυαρίας συγκοινωνία.

« Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει ἐπιπλέον, καὶ θέλει χορηγήσει τὰ μέσα, διὰ νὰ διατηρῶνται τὰ ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν στρατιωτικὴν εὐταξίαν καὶ ὑπηρεσίαν, π. χ. φρουραρχεῖα, ἀγγελιαφόρων ἀποστολαὶ κ. τ. λ.

25. « Ἂν ἀξιωματικοὶ, ὑπάλληλοι, ἢ στρατιῶται τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, διαταχθέντες εἰς ὑπηρεσίαν κατὰ τὰς συνθήκας πέσωσιν εἰς αἰχμαλωσίαν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει ὄχι μόνον νὰ προσπαθήσῃ παντοίοις τρόποις διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των, ἀλλὰ καὶ νὰ πέρασῃ εἰς πίστιν τῶν αἰχμαλώτων ἀξιωματικῶν ἢ λαμβανόντων σταθερὸν μισθὸν ὑπαλλήλων, τοὺς μισθοὺς καὶ λοιπὰ ἐπιχορηγήματά των, καὶ νὰ τὰ πληρώσῃ κατόπιν εἰς αὐτούς.

26. « Ἄν τις τοῦ Βασιλικοῦ Βαυαρικοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος ἐνῷ εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ ἐκτάκτων συμβεβηκότων, εἰς τὴν ἐπιβίβασιν, εἰς ταραχὰς, εἰς πόλεμον ἢ εἰς ἄλλας περιστάσεις κακοπάθῃ, ἀποκατασταθῇ ἀνίκανος δι' ὑπηρεσίαν, καὶ λάβῃ δικαίωμα συντάξεως κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα Βασιλικὰ Βαυαρικὰ διατάγματα καὶ κανονισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας, ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀποδώσει εἰς τὴν Β. Βαυαρικὴν τὴν σύνταξιν καὶ τὰ βοηθήματα τὰ ὁποῖα γενομένης τῆς ἐξετάσεως, ἤθελαν ἀποφασισθῇ διὰ τὸν κακοπαθόντα, ἢ μετὰ θάνατόν του διὰ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα του, ἂν ἦτον νυμφευμένος, καθ' ὃν καιρὸν ἐκακόπαθεν.

27. « Ἂν ἀποθάνῃ ἀξιωματικὸς, ἢ ἄλλος σταθερὸν μισθὸν λαμβάνων ὑπάλληλος τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει δώσει εἰς τοὺς κληρονόμους του τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιχορηγήματα διὰ τὸν μῆνα τοῦ θανάτου του καὶ διὰ τὸν μετέπειτα, ἂν κατὰ τὰ Βαυαρικὰ διατάγματα καὶ κανονισμοὺς ἔχῃ εἰς τοῦτο δικαίωμα.

28. « Καθ' ὅλους τοὺς διάπλους καὶ πορείας τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει πληρόνει τὰ ἐπίσταθμα καὶ τοὺς ναύλους, χορηγοῦσα εἰς τοὺς στρατιώτας περιπλέον καὶ τὴν τροφήν των ἀμισθὶ εἰς εἴδη καὶ κατὰ πλήρεις μερίδας.

« Οἱ στρατιῶται δὲν λαμβάνουν ὅμως τὰς κατὰ τὸν κανονισμὸν μερίδας ἄρτου καὶ κρέατος, καθόσον διαρκεῖ ἡ εἰς εἴδη διασίτισίς των.

29. « Ἡ πλήρης τῆς καθ' ὁδὸν διασιτίσεως μερὶς σύγκειται ἀπὸ ζωμὸν μὲ 1|2 λίτραν βοείου ἢ προβατείου κρέατος ἀκοκκάλου, ἐν ζυμαρικὸν φάρον (orge mondé) ἢ ῥύζι πρὸς 1|3 λίτρας, ἢ ἀντ' αὐτῶν, ἰσότιμον δόσιν ὀσπρίων, γεωμήλων, δαυκίων (raves), χόρτον κ. τ. λ, ὅπως τὸ μέρος τῆς διαμονῆς τοῦ σώματος ἤθελε τὸ ἐπιτρέψει· ἀπὸ 1|2 μέτρον (pot) οἴνου ἢ 1 μέτρον ζύθου ἢ 1|8 μέτρου ῥακῆς· εἰς τὸν καταλυματίαν ἢ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐναπόκειται νὰ προσδιορίζῃ ποῖον τῶν ἄνωθεν ποτῶν πρέπει νὰ δοθῇ (ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὸ συμφερότερον διὰ τὴν ὑγείαν τῶν στρατιωτῶν θέλει εἶσθαι ὁ κατὰ τοῦτο ὁδηγός)· ἀπὸ 1|2 λίτραν καλοῦ ἄρτου.

30. « Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἰσότιμοι αὐτῶν ὑπάλληλοι τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, θέλουν διασιτίζεσθαι ἐξ ἰδίων των καθ' ὅλας τὰς πορείας καὶ τοὺς διάπλους, ἑπομένως λαμβάνουν μόνον τὰς κανονισμένας μερίδας ἄρτου καὶ κρέατος. Ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ὅμως προσπαθήσει νὰ κατορθώσῃ, ὥστε κατὰ τὰς πορείας καὶ τοὺς διάπλους τοῦ σώματος νὰ δίδωνται τὰ τρόφιμα εἰς μετρίας τιμάς.

31. « Τὰ ἔξοδα τῆς διασιτίσεως καὶ ἁρμηλασίας τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος ἐν ὅσῳ πορεύεται ἐντὸς τῆς Βαυαρίας, τῆς Βάδης, τῆς Βυρτεμβέργης, καὶ τοῦ Κ. Β. Αὐστριακοῦ Κράτους, θέλουν πληρωθῆ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ στρατιωτικὸν βαυαρικὸν ταμεῖον κατὰ τὰς μεταξὺ τῆς βαυαρίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἑκάστης τῶν ἄνωθεν ἐπικρατειῶν ὑπαρχούσας ἢ συγκροτηθησομένας συνθήκας, καὶ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, κατὰ τὰς γενησομένας συμφωνίας.

32. « Ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ φροντίζῃ πρὸ πάντων περὶ τῆς ἐπὶ καταλλήλων πλοίων ἀσφαλοῦς καὶ ἀνεξόδου μετακομίσεως τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ ἴδια, ἀλλὰ καὶ ὁσάκις αἱ μοῖραι αὐτοῦ ἤθελαν μετατίθεσθαι ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

33. « Ἂν, τοῦ Β. Βαυαρικοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος πορευομένου ἢ ἐμπισταθμεύοντος, ἀσθενήσῃ τις ἢ ὀλίγοι τινες τῶν ἀποτελούντων μέρος αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅπου δὲν ὑπάρχουν στρατιωτικοὶ ἰατροὶ καὶ βιασθοῦν νὰ μείνουν ὀπίσω, ἡ Ἑλληνικὴ Κυ-

βέρνησις θέλει φροντίζει περὶ τῆς διὰ πολιτικῶν ἰατρῶν καὶ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις νοσηλείας των· ἀναλαβόντες δὲ θέλουν παραπέμπεσθαι διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, ὅπου διαμένει τὸ σῶμά των.

« Θέλει λάβει εἰσέτι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥςε, ἂν εἰς τὰς διὰ θαλάσσης μετακομίσεις ἀσθενήσουν στρατιωτικοί, νὰ λαμβάνουν ἐπίσκεψιν ἰατροῦ.

34. « Ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ ἀναδεχθῇ εἰς βάρος της τὰ προκύψοντα ἔξοδα διὰ πᾶσαν ἀποστολὴν τῶν διὰ συμπλήρωσιν τοῦ σώματος ἀνδρῶν καὶ τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀναγκαίων σκευῶν.

« Ἡ Β. Βαυαρικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ὅμως ἀπὸ μέρους της νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ πᾶσαν περιττὴν ἀποστολὴν, καὶ ὁσάκις χηρεύει θέσις ἀξιωματικοῦ, νὰ ἀναθέτῃ, ἂν εἶναι δυνατὸν, τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ εἰς ἄλλον ἀξιωματικὸν τοῦ σώματος. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ τελευταῖος οὗτος θέλει λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὸ τυχὸν διορισθησόμενον ἐπιμίσθιον τῆς ὑπηρεσίας.

35. Ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀποζημιώσει τὸ Β. Βαυαρικὸν ταμεῖον, ά διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπανόδου τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος καὶ τῶν μοιρῶν, ὅσαι τυχὸν ἤθελαν σχηματισθῇ ἀπὸ ἐκθητεύσαντας (qui ont accompli leur engagement) καὶ μὴ πάλιν καταγραφέντας στρατιώτας· β. διὰ τὰ ἔξοδα τῆς εἰς Βαυαρίαν μετακομίσεως τῆς στρατιωτικῆς ἀποσκευῆς. Ἂν ὅμως τὰ ἐπανερχόμενα στρατεύματα ἤθελαν λάβει, κατὰ διαταγὴν τῆς Βαυαρικῆς Κυβερνήσεως, ἄλλην τινὰ διεύθυνσιν, καὶ ἐκ τούτου ἤθελε προκύψει αὔξησις τῶν ἐξόδων, ἡ αὔξησις αὕτη δὲν δύναται νὰ πέσῃ εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμείου.

36. « Ἂν ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, παρελθούσης τῆς θητείας των ἐν διαστήματι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονῆς του, θελήσουν νὰ ἐμβοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἢ νὰ ἀποκατασταθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Β. Βαυαρικὴ Κυβέρνησις θέλει τοῖς δίδει κατ᾽ αἴτησίν των τὴν ζητουμένην ἄδειαν, παραιτοῦσα αὐτοὺς ἀπο τὸν σύνδεσμον τῶν Βαυαρικῶν ὑπηκόων.

37. « Οἱ στρατιῶται τῆς μοίρας τοῦ ἱππικοῦ, ἥτις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, θέλουν ἐπανέλθει ἄνιπποι· ἑπομένως δὲν ἔχει χρέος ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ τοῖς ἀφήσῃ τοὺς κατὰ τὸ Ἄρθ. 3 ἀγορασθέντας παρ᾽ αὐτῆς ἵππους, ἐφίππια, καὶ ἱπποσκευήν.

38. « Ὅσα πράγματα, καίτοι μὴ προβλεπόμενα εἰς τὴν παροῦσαν συνθήκην, ἤθελαν ἀναφανῆ ἀναγκαῖα διὰ τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα εἰς περιστάσεις πολέμων, συμπλοκῶν, ταραχῶν, ἢ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν, θέλουν προμηθεύεσθαι παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις· ἐν γένει θέλει ἀποζημιοῦσθαι ἡ Β. Βαυαρικὴ Κυβέρνησις διὰ πᾶσαν ἀποδεδειγμένην δαπάνην προκύψουσαν εἰς τὸ Β. Βαυαρικὸν ταμεῖον ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποστολῆς τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος δι᾽ ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας του, ἂν καὶ ἡ παροῦσα συνθήκη δὲν ἐπρόβλεψεν εἰδικῶς δι᾽ αὐτήν.

39. « Ἂν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἄρθ. 5 τῆς παρούσης συνθήκης γενῇ βαθμηδὸν ἀντικατάστασις τοῦ Βαυαρικοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, αἱ ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσότητες, τὰς ὁποίας ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ πληρώσῃ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν Ἄρ. 11 καὶ 15, θέλουν μειωθῇ ἀπὸ τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἀφοῦ ἡ ἐπανερχομένη μοῖρα περάσῃ τὰ σύνορα τῆς Βαυαρίας· ἡ μείωσις δὲ αὕτη ἔχει πρὸς τὴν ὁλικὴν χορήγησιν, ὡς ὁ ἀριθμὸς τῶν μενόντων εἰς τὴν Ἑλλαδα ἀνδρῶν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναχωρησάντων.

40. « Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει πληρώσει εἰς μετρητὰ εἰς τὸ κατὰ τὸ Μόναχον Β. Βαυαρικὸν κεντρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον, εὐθὺς ἀφοῦ παρουσιασθῇ εἰς αὐτὴν ὁ προσήκων λογαριασμός,

α. Ὅλα τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἤθελαν ἀκολουθήσει μέχρι τῆς ἐξόδου τῶν διαφόρων μοιρῶν τοῦ σώματος ἀπὸ τὰ κατὰ τὴν Βαυαρίαν φρουρεῖα (garuisons)·

β. Τὴν διὰ τὸν πρῶτον ἐφοπλισμὸν κατὰ τὸ Ἄρθ. 10 διορισθεῖσαν ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσότητα·

γ. Τὸ ἀντίτιμον τῶν πολεμεφοδίων, καὶ ἄλλων μεταβαινόντων εἰς τὴν κυριότητα τῆς Β. Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως στρατιωτικῶν σκευῶν, ἵππων κτλ.

δ. Τὰ ἐπιμίσθια διὰ τὸν ἱματισμὸν τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων σταθερὸν μισθὸν λαμβανόντων ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ.

41. « Διὰ τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα θέλουν χρειασθῇ ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας κινηθῇ τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα ὑπὸ τὰ συνήθη κατὰ τὴν Βαυαρίαν φρουρεῖα, ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει δώσει εἰς τὸ κατὰ τὸ Μόναχον Β. Βαυαρικὸν Κεντρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον ἀμέσως προπληρωμήν τινα ἐπαρκοῦσαν διὰ τὴν ὁλικὴν ἑνὸς μηνὸς δαπάνην, καὶ διὰ νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὰ Βαυαρικὰ στρατιωτικὰ ταμεῖα αἱ ποσότητες, τὰς ὁποίας αὐτὰ ἤθελαν δανείσει εἰς τὰς ἀπερχομένας διὰ τὴν Ἑλλαδα μοίρας τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος.

42. « Αἱ περαιτέρω πληρωμαὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος θέλουν ἀποδοθῇ εἰς ἐκεῖνα τὰ Β. Βαυαρικὰ ταμεῖα, τὰ ὁποῖα ἤθελε προσδιορίσει ἡ Β. Βαυαρικὴ Κυβέρνησις.

« Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ προπληρόνει τοιουτοτρόπως εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς δι᾽ ὅλην αὐτοῦ τὴν διάρκειαν, τ᾽ ἀναγκαῖα διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος καὶ τὰ εἰς αὐτὸ χορηγήματα, ἐμπεριεχομένων καὶ τῶν ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσοτήτων, κατὰ τὸν περὶ τούτων προϋπολογισμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος.

« Εἰς τὸ τέλος πάσης τριμηνίας, ἢ χρείας

τυχούσης καὶ πρότερον, θέλει γίνεσθαι ὁ ἀμοιβαῖος λογαριασμὸς καὶ πληρόνεσθαι εὐθὺς τὰ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἰσοζυγίου χρήματα.

43. « Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῆ τὸ πολὺ μετὰ ἓξ ἑβδομάδας.

« Εἰς ἔνδειξιν τούτων πάντων οἱ ἀμφοτέρωθεν πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν ἰδιοχείρως, ἐπιβαλόντες καὶ τὴν σφραγίδα των.

Ἐγένετο ἐν Μονάχῳ τὴν ά Νοεμβρίου 1832.

(Ὑπογ.) ΔΕ ΦΛΑΔ (Ὑπογ.) ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΒΕΛ.

Βεβαιοῦντες καὶ ἐπικυροῦντες καθ᾽ ὅλα τὰ ἄρθρα, ὁρισμοὺς καὶ παραρτήματά της τὴν παροῦσαν συνθήκην, τὴν ὁποίαν ὡρίμως σκεφθέντες εὕρομεν σύμφωνον μὲ τὰς δοθείσας παρ᾽ Ἡμῶν ὁδηγίας καὶ διαταγὰς, ὑποσχόμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν αὐτὴν ἀκριβῶς καὶ ἐντελῶς, καὶ νὰ μὴν ἐπιχειρήσωμεν, οὔτε νὰ ἀφήσωμεν ἄλλους νὰ ἐπιχειρήσωσί τι κατ᾽ αὐτῆς.

Εἰς ἔνδειξιν καθιερώσαμεν τὴν παροῦσαν ἐπικυρωτικὴν πρᾶξιν διὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ σφραγῖδος μας.

Ἐγένετο ἐν Μονάχῳ, τὴν 9 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου μετὰ Χριστὸν, καὶ τοῦ ά τῆς Βασιλείας Μας.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τῶν διὰ τὸ ἀπερχόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐποκουρικὸν σῶμα χορηγημάτων.

	ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ.	Χρηματικὰ βοηθήματα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ λοιπῶν ὑπομισθίων μηνιαῖα												Χορήγησις εἰς εἴδη.				Ἐπιχορήγησις διὰ τὸν ἱματισμόν.	
		Μισθὸς		Ἐπιμίσθιον		Ἐπιχορήγ. ἵππων καὶ στρατ.		Θεράπευτρον (ἐπιμ. διὰ τὸν ὑπηρέ.)		Ἐπιμ. διὰ τοὺς ἰευθ. σῶμα καὶ διὰ τοὺς ὑπασπιστάς		Ὁλικὴ ποσότης		Μερὶς ἄρτου	Μερὶς κρέατος	Ἱπποφορ. μερὶς ἐλαφ.	Ἱπποφορ. μερὶς βαρ.		
	ΕΠΙΤΕΛΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ.	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.					Φ.	Κ.
1	Ἀντιστράτηγος καὶ Διοικτ.	291	40	72	55	62	30			125		552	5	6	6	8	4	1104	10
1	Συνταγματάρχης καὶ Διοικητὴς συντάγματος.	166	40	41	40	25		5		25		263	20	4	4	4		416	40
1	Ἀντισυνταγματάρχης καὶ Διοικητὴς τάγματος.	133	20	33	20	20	50	5		16	40	209	10	3	3	3		333	20
1	Ταγματάρχης καὶ Διοικητὴς μοίρας τοῦ ἱππικοῦ	116	40	29	10	25		5		16	40	192	30	3	3	4		291	40
1	Ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ	116	40	29	10	20	50	5				171	40	3	3	3		291	40
1	Ταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ	83	20	20	50	20	50	5				130		2	2	3		208	20
1	Λοχαγὸς 1 τάξεως	83	20	20	50	8	20	5				117	30	2	2			208	20
1	» 2 »	58	20	14	35	8	20	5				86	15	2	2			145	50
1	Ὑπολ.κ.ὑπασ.συμ.(brigade)	41	40	10	25	16	40	5		11	40	85	25	2	2	2		104	10
1	» » τοῦ συντγ.	41	40	10	25	16	40	5		8	20	82	5	2	2	2		104	10
1	» » τοῦ ἱππικ.	41	40	10	25	16	40	5				73	45	2	2	2		104	10
1	» » τοῦ πεζικ. καὶ τοῦ πυροβολ. τῆς γραμ	41	40	10	25	8	20	5				65	25	2	2			104	10
1	Ἀνθυπολοχ. καὶ ὑπασ. τῆς	33	20	8	20	16	40	5		11	40	75		2	2	2		83	20
	Συμ. τοῦ τάγματ.	33	20	8	20	16	40	5		8	20	71	40	2	2	2		83	20
1	» τοῦ ἱπ. καὶ τῶν ζευγ.	33	20	8	20	16	40	5				63	20	2	2	2		83	20
1	» τοῦ πεζ. καὶ πυροβολικοῦ τῆς γραμμῆς.	33	20	8	20	8	20	5				55		2	2			83	20
1	Ἀνθυπασπιστὴς	20		5		2						27		1	1			50	
	Φροντιστὴς	116	40	29	10	20	50	5				171	40	3	3	3		291	40
1	Καταλυματίας συντάγ. ά τάξεως παρὰ τῇ ἀρχηγ. τῆς Συμμορίας	83	20	20	50	20	50	5				130		2	2	3		208	20
1	Ἰατρὸς συντάγ. καταλυματ. συντγμ. καὶ δημοσ. συνήγ. τοῦ συντ. ά. τάξεως } παρὰ συντάγματι	83	20	20	50	8	20	5				117	30	2	2			208	20
1	Ἰατρὸς συντάγ. καταλυμ. συντάγ, καὶ δημόσ. συνταγματος β τάξεως } ἢ τάγματι.	58	20	14	35	8	20	5				86	15	2	2			145	50
1	Καταλυματίας τάγματος ά τάξεως παρὰ τῇ ἀρχηγίᾳ τῆς Συμμορίας	41	40	10	25	16	40	5				73	45	2	2	2		104	10

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τῶν διὰ τὸ ἀπερχόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπικουρικὸν σῶμα χορηγημάτων.

	ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ	Χρηματικὰ βοηθήματα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ λοιπῶν ὑπομισθίων μηνιαῖα: Μισθὸς		Ἐπιμίσθιον.		Ἐπιχορήγ. ἵππων. καὶ στρατ.		Θεράπευτρον	Ὁλικὴ ποσότης		Μηνιαῖος μισθὸς καὶ ἐπιμίσθιον τῶν στρατιωτῶν: Πεζικοῦ		Ἱππικοῦ		Πυροβολικοῦ		Ζευγιτῶν		Χορηγήσεις εἰς εἴδη: Μερὶς ἄρτου	Μερὶς κρέατος	Ἱπποφορ. μερίς: ἐλαφ.	βαρ.	Ἐπιχορήγησις διὰ τὸν ἱματισμὸν	
	ΕΠΙΤΕΛΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.	Φ.	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.	Φ.	Κ.	Φ.						Φ.	Κ.
1	Ἰατρὸς ταγ. καταλυματ. τάγματος καὶ δημοσ. συνήγ. τάγματ. ά. τάξεως (παρὰ συντάγματι ἢ τάγματι)	41	40	10	25	8	20	5	65	25									2	2			104	10
1	Ἰατρὸς τάγματ. καταλύματ. ταγ. καὶ δημοσ. συνήγ. τάγμ. β. τάξεως (παρὰ συντάγματι ἢ τάγματι)	33	20	8	20	8	20	5	55										2	2			83	20
1	Γραμματεὺς	41	40	10	25	16	40	5	73	45									2	2	2		104	10
1	Ὑπιατρὸς	27	20	6	50	8	20	5	47	30									2	2			68	20
1	Κτηνιατρὸς	27	20	6	50	16	40	5	55	50									2	2	2		68	20
1	Γραφεὺς τοῦ φροντιστοῦ	27	20	6	50	12	30	5	51	40									2	2	1		68	20
1	Γραφεὺς τοῦ συντάγματος δόκιμος παρὰ τῷ χειρουργικῷ κτηνιατρῷ	20		5		2			27										1	1			50	
1	Βοηθὸς τοῦ φαρμακοποιοῦ	27	20	6	50	8	20	5	47	30									2	2			68	20
1	Γερεὺς Καθολ. μεταῤῥυθ. δόγματος	50							50										2	2			100	
1	Ἐπιλοχίας																							
1	Πρωτομουσικὸς σαλπιστὴς τῆς στραταρ. καὶ ἀρχιτυμπανισ. τοῦ συντάγμ.										34	4	63		44		40	4	1	1				
1	Γραφεὺς τοῦ δημοσίου συνήγορου										34				34				1	1				
1	Λοχίας καὶ δόκιμος										34		24						1	1				
1	Δεσμοφύλαξ										22								1	1				
1	Ὀβοΐστης καὶ σαλπισ. ά. τάξεως										22		24		24				1	1				
1	Δεκανεὺς										22		21		24		28	4	1	1				
1	Ἀρχιτυμπ. τοῦ τάγ. ὀβοΐστης καὶ σαλπισ. β΄. τάξ.										19		19		19		19		1	1				
1	Κεραύλης ά. τάξεως										19								1	1				
1	Ὑποδεκανεὺς										19	4	17	4					1	1				
1	Κεραύλης β΄. τάξεως										15	4							1	1				
1	Τυμπανιστὴς 1.										15								1	1				
1	Τυμπανιστὴς 2.										11								1	1				
1	Ἐφιππιοποιὸς										01		27		27				1	1				
1	Σιδηρουργὸς												19	4	27				1	1				
1	Τουφεκοποιὸς										10								1	1				
1	Βομβοβολιστὴς														16	4			1	1				
1	Σκαπανεὺς καὶ ἐκλεκτὸς										11		13						1	1				
1	Πυροβολιστὴς ά. τάξεως														14	4			1	1				
1	Πυροβολιστὴς β΄. τάξεως														11				1	1				
1	Ἁπλοῦς στρατιώτης										10		12				15		1	1				
1	Ὑποδεσμοφύλαξ										10								1	1				
1	Ἐργάτης τοῦ φαρμακοποιοῦ										40								1	1				
1	Ἀρτοποιὸς τοῦ στρατοῦ										40								1	1				
1	Κρεουργὸς τοῦ στρατοῦ										40								1	1				

Παρατηρήσεις. Ὁ διοικῶν τὸ πυροβολικὸν ἀξιωματικὸς θέλει λαμβάνει κατ' ἐξαίρεσιν μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν δώδεκα φιορινίω. Εἰς ἐκείνους τῶν ἐπιτελῶν, ὅσοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι ὑπηρεσίας ἀνωτέρας τοῦ βαθμοῦ των, θέλουν λαμβάνει ἀπὸ τὴν Β. Βαυαρικὴν Κυβέρνησιν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑλληνικῆς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀνωτέραν ὑπηρεσίαν ἐπιχορηγήματα.

(Ὑπογεγραμ.) ΔΕΦΑΑΔ. (Ὑπογ.) Κ. ΑΒΕΛ.

59. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ διακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ περὶ συστάσεως Συνόδου διαρκοῦς ὁμοφώνως ἐκφρασθεῖσαν ἔφεσιν τῶν ἐνταῦθα συνηγμένων Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων, καὶ Ἐπισκόπων τοῦ ἡμετέρου Κράτους, ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ἡ ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἐν Πνεύματι μὴ ἀναγνωρίζουσα ἄλλην κεφαλὴν, παρὰ τὸν Θεμελιωτὴν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, κατὰ δὲ τὸ διοικητικὸν μέρος ἔχουσα ἀρχηγὸν τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, εἶναι αὐτοκέφαλος καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐξουσίας, φυλαττομένης ἀπαραχαράκτου τῆς δογματικῆς ἑνότητος, κατὰ τὰ παρὰ πασῶν τῶν ὀρθοδόξων Ἀνατολικῶν ἐκκλησιῶν ἀνέκαθεν πρεσβευόμενα.

2. Ἡ ὑπερτάτη Ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία ἐναπόκειται, ὑπὸ τὴν τοῦ Βασιλέως κυριαρχίαν, εἰς χεῖρας Συνόδου διαρκοῦς, φερούσης τὸ ὄνομα **Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.**

Ὁ Βασιλεὺς προσδιορίζει δι' ὀργανικοῦ διατάγματος τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ἥτις θέλει ἐνεργεῖ τὰ τῆς Κυριαρχίας ταύτης, καὶ ὑπὸ τὴν ὁποίαν θέλει διατελεῖ κατὰ τοῦτο ἡ Σύνοδος. Ἡ Σύνοδος αὕτη παρεδρεύει εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου, κρατεῖ ἰδίαν σφραγίδα ἔχουσαν ἐγκεχαραγμένον σταυρὸν ἀπαράλλακτον μὲ τὸν ἐν μέσῳ τῶν παρασήμων τοῦ Κράτους καὶ φέρουσαν τὴν περιγραφὴν «**Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος**».

3. Ἡ Σύνοδος σύγκειται ἀπὸ πέντε μέλη, ἐξ ὧν εἷς Πρόεδρος καὶ δύο τοὐλάχιστον Σύμβουλοι· τὰ λοιπὰ δύο μέλη ἠμποροῦν νὰ ἦναι ἐπίσης Σύμβουλοι· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις, ἂν τὸ ἐγκρίνῃ, δύναται νὰ διορίσῃ ἀντ' αὐτῶν ἕνα ἢ δύο παρέδρους, ἐκτὸς δὲ τούτου ἕνα ἢ δύο συμπληρωτικοὺς Συμβούλους ἢ παρέδρους, οἵτινες ὅμως δὲν ἔχουν χώραν εἰς τὴν Σύνοδον, εἰμὴ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας ἑνὸς ἐνεργείᾳ μέλους.

Ὅλοι οὗτοι διορίζονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Σύμβουλοι θέλουν λαμβάνεσθαι ἐκ μόνον Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων ἢ Ἐπισκόπων, οἱ δὲ πάρεδροι ἐκ πρεσβυτέρων ἢ ἱερομονάχων.

Κατ' ἔτος θέλει γίνεσθαι νέα ἐκλογή· ἀλλὰ τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα μέλη ἠμποροῦν νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου. Ἕκαστος τῶν ἐνεργείᾳ Συμβούλων καὶ παρέδρων λαμβάνει, ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ, τὸν ὁποῖον ὁρίζεται ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερόν του ἐκκλησιαστικὸν ὑπούργημα, καὶ ἐπιμίσθιον, δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν συνοδικῶν χρεῶν του.

5. Αἱ ὑποθέσεις θεωροῦνται ἐνταῦθα, καθ' ὃν τρόπον συμβαίνει καὶ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς ἐπιτροπάς. Εἰς τὰς συζητήσεις ἀποφασίζει ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων. Κατὰ δὲ ἰσοψηφίαν, ὁ πρόεδρος ἔχει τὴν νικῶσαν.

Ὅλα τὰ μέλη χρεωστοῦν νὰ ὑπογράφουν τὰς ἀποφάσεις· ἀλλ' οἱ ἑτερογνωμοῦντες ἠμποροῦν νὰ καταχωρήσουν εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεών των τοὺς λόγους τῆς διαφόρου γνώμης των.

6. Εἰς τὴν Σύνοδον παρευρίσκεται εἰς βασιλικὸς ἐπίτροπος, διοριζόμενος καὶ αὐτὸς, καθὼς καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνόδου, παρὰ τοῦ Βασιλέως· οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι τοῦ γραφείου διορίζονται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Συνόδου καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

7. Ὁ Γραμματεὺς εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ γραφείου καὶ κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων· ἠμπορεῖ προσέτι νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

Ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος παρεδρεύει εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνόδου, καὶ ἀντιπροσωπεῖ παρ' αὐτῇ τὴν Κυβέρνησιν. Κάθε πρᾶξις γενομένη ἐν ἀπουσίᾳ του εἶναι ἄκυρος.

Ὁ αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ παραγγελίαν Βασιλικῆς τινος Ἀρχῆς, ἢ καὶ δυνάμει τῆς ἰδίας του θέσεως, νὰ καθυποβάλλῃ προτάσεις εἰς τὴν Σύνοδον, τὰς ὁποίας αὕτη λαμβάνει ἀμέσως εἰς σκέψιν καὶ ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν ὅ,τι κρίνει εὔλογον.

8. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Σύμβουλοι καὶ οἱ πάρεδροι ὁρκίζονται τὸν ἑξῆς ὅρκον·

« Ὀμνύω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν
» εἰς τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, εὐσυνείδητον
» ἐκπλήρωσιν τῶν διαπιστευθέντων μοι χρεῶν,
» πιστὴν διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ προ-
» νομίων τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἀποστο-
» λικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος,
» διατήρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας της ἀπὸ πάσης
» ξένης ἐξουσίας, ἔνθερμον ὑπεράσπισιν τῶν
» συμφερόντων αὐτῆς, ἀποχὴν ἀπὸ παντὸς πλα-
» γίου σκοποῦ, καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ὅλων ἐν γέ-
» νει καὶ ἐν μέρει ἑνὸς ἑκάστου τῶν καθηκόντων
» τῆς ὑπηρετίας μου ».

Ὁ δὲ Β. Ἐπίτροπος, ὁ Γραμματεὺς καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου, θέλουν ὁρκισθῇ τὸν συνήθη τῶν ὑπαλλήλων ὅρκον.

Ὁ ὅρκος θέλει γίνεσθαι παρὰ μὲν τοῦ Προέδρου, τῶν Συμβούλων, τῶν Παρέδρων, τοῦ Βασιλ. Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Γραμματέως, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρὰ δὲ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, συνεδριαζόντων ἐπὶ τούτῳ.

9. Εἰς ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας ἐνεργεῖ ἡ Σύνοδος ἀνεξαρτήτως ἀπὸ πάσης κοσμικῆς ἐξουσίας. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν τοῦ Κράτους ἀνήκει ἡ κυριαρχικὴ ἐποπτεία ἐφ' ὅλων τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους γινομένων πράξεων, συμ-

εἰδηκότων καὶ σχέσεων, ἔχει ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαπραγματεύσεως, καὶ ἐπομένως, πρὶν ζητηθῇ ἡ ἔγκρισις (τ ὸ: ἐ ν ε κ ρ ί θ η) τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἠμπορεῖ νὰ κοινοποιηθῇ οὐδὲ νὰ ἐκτελεσθῇ κάμμία συνοδικὴ ἀπόφασις. Εἰς τὸ προοίμιον τῆς ἐκδόσεως τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως πρέπει πάντοτε νὰ ἀναφέρεται ἡ ζητηθεῖσα καὶ ληφθεῖσα ἔγκρισις.

10. Εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγονται, κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἄρθρα 11, 12 καὶ 17 ἀναφερομένους λεπτομερεστέρους προσδιορισμούς,

α΄. Ἡ περὶ τῶν δογμάτων διδασκαλία· β΄. Τὸ εἶδος καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς λατρείας· γ΄. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων ἑκάστης τάξεως τοῦ Κλήρου. δ΄. Ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία τοῦ λαοῦ· ε΄. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία (la discipline de l'Église)· ς΄. Ἡ δοκιμασία καὶ ἡ χειροτονία τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου· ζ΄. Ἡ καθιέρωσις τῶν εἰς τὴν λατρείαν ἀναγομένων πραγμάτων καὶ οἰκοδομημάτων· η΄. Ἡ δικαιοδοσία εἰς καθ' αὐτὸ Ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα, π. χ. εἰς τὰ τῆς συνειδήσεως, τῆς ἐκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν χρεῶν, κατὰ τὰ δόγματα, τὰ δογματικὰ βιβλία, καὶ τὸν ἐπὶ τούτων τεθεμελιωμένον κανονισμὸν τῆς Ἐκκλησίας.

11. Ἡ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρεσβευομένων δογμάτων, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τῆς νεολαίας καὶ τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου προσδιωρισμένων καὶ περὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων πραγματευομένων βιβλίων· καί, ὁσάκις πληροφορηθῇ θετικῶς, ὅτι ὁποῖος δήποτε ἄνθρωπος ἐπιχειρεῖ νὰ ταράξῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Βασιλείου δι' ἑτεροδιδασκαλίας, διὰ προσηλυτισμοῦ, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, προσκαλεῖ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπιφέρῃ θεραπείαν εἰς τὸ κακόν, κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους.

12. Ἡ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ προσέτι περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων καὶ ἐθίμων, περὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν εὐταξίαν τῶν ἱερῶν τελετῶν καὶ ἐν γένει περὶ τὴν δημόσιον λατρείαν, διατάττει ὅσα κρίνει συντείνοντα εἰς τὴν εὐκοσμίαν τῶν ἐκ τοῦ κλήρου καὶ εἰς βελτίωσιν αὐτῶν, καὶ φροντίζει, ὥστε οἱ ἱερωμένοι νὰ μὴ ἐνασχολῶνται, ἀπεναντίας τῶν ῥητῶς ἀπαγορευόντων ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν θεσμῶν, εἰς πολιτικὰ πράγματα, μηδὲ νὰ λαμβάνωσι τὴν παραμικρὰν μετοχὴν εἰς αὐτά.

13. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὅσα ἀνάγονται μὲν εἰς τὰ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν, δὲν ἀφορῶσιν ὅμως τὸ δογματικόν, ἀλλά, χωρὶς νὰ ἦναι καθ' αὑτὸ κοσμικά, ἔχουσί τινα σχέσιν πρὸς τὴν ἐπικράτειαν καὶ τὸ κοσμικὸν συμφέρον τῶν κατοίκων, εἶναι μὲν τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλά, χωρὶς ἰδιαιτέραν συγκατάθεσιν καὶ σύμπραξιν τῆς κοσμικῆς Ἀρχῆς, δὲν ἠμπορεῖ ἡ Σύνοδος μόνη νὰ διατάξῃ τι περὶ αὐτῶν.

Ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία τοῦ Κράτους ἔχει μάλιστα τὸ δικαίωμα ὄχι μόνον νὰ ἀπαιτῇ τὸ νὰ πληροφορῆται προηγουμένως περὶ ὅλων τῶν τοιούτων διαθέσεων, ἀλλὰ καὶ δι' ἰδίων διαταγμάτων νὰ ἐμποδίζῃ, ἂν ὑπάρχῃ τι ἐν αὐταῖς δυνάμενον νὰ κατασταθῇ ἐπιβλαβὲς ὡς πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον.

14. Τοιαῦτα ἀντικείμενα συμμίκτου εἴδους (Ἄρθρ. 13) εἶναι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, κατ' ἐξοχὴν τὰ ἑξῆς·

α΄. Διατάξεις περὶ τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας, περὶ τοῦ καιροῦ αὐτῆς, τοῦ τόπου εἰς ὅν, τοῦ ἀριθμοῦ κ λ. β΄. Ἡ σύστασις, διάλυσις ἢ ὁ περιορισμὸς μοναστικῶν καταστημάτων· γ΄. Ὁ περιορισμός, ἢ ἡ κατάπαυσις τῶν περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς πομπῶν, παρατάξεων κ τ λ, καθ' ὅσον αὗται ἀνάγονται εἰς τὸ ἐπουσιῶδες μέρος τῆς λατρείας· δ΄. Ὁ διορισμὸς εἰς θέσεις ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἡ ἄδεια τῆς χειροτονίας πρεσβυτέρων καὶ διακόνων· ε΄. Ἡ διαίρεσις τῆς περιφερείας τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν· ς΄. Διατάξεις περὶ ἐκπαιδευτικῶν, περιθαλπτικῶν καὶ τιμωρητικῶν καταστημάτων διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Κλήρου· ζ΄. Ὑγειονομικαὶ διατάξεις, καθ' ὅσον ἀνάγονται συγχρόνως εἰς ἐκκλησιαστικὰ καταστήματα· η΄. Ἔκτακτοι ἐκκλησιαστικαὶ τελεταί, πρὸ πάντων ὅταν αὗται πρόκεινται νὰ γένουν εἰς ἐργασίμους ἡμέρας, ἢ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ· θ΄. Νόμοι ἀφορῶντες τὰ κατὰ τοὺς γάμους, καθ' ὅσον δὲν ἀνάγεται εἰς τὴν πολιτικὴν συμφωνίαν.

15. Διατάξεις ἀναγόμεναι εἰς ἀντικείμενα συμμίκτου εἴδους, καὶ ἀποφασισθεῖσαι μὲν παρὰ τῆς Συνόδου, ἐπικυρωθεῖσαι δὲ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔχουν ἰσχὺν νόμων, καὶ ὡς τοιοῦτοι κοινοποιοῦνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἐφημερίδος.

16. Ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ Βασιλείου διατελοῦν ὑπὸ τὴν ὑπερτάτην ἐφορίαν τῆς Συνόδου, λαμβάνουν παρ' αὐτῆς διαταγάς, καὶ ἀναφέρουν πρὸς αὐτὴν ὅλα ὅσα ἀνάγονται εἰς τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ καθήκοντά της.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ Βασιλείου προσδιορίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου·

Αἱ ἐπισκοπαὶ θέλουν προικοδοτηθῆ καταλλήλως· οἱ δὲ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπίσκοποι διορίζονται μὲν κατὰ πρότασιν τῆς Συνόδου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ δὲ γνωμοδότησιν τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πλὴν καὶ τοῦτο μόνον εἰς τὰς παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων προσδιωρισμένας περιπτώσεις, μετατίθενται, παύονται, καὶ πρὸς ποινήν, γίνονται ἐντελῶς ἔκπτωτοι τῆς θέσεώς των. Περὶ διαιρέσεως τῶν ἐνοριῶν, περὶ προικοδοτήσεως αὐτῶν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ εἰς αὐτάς, καὶ εἰς ἄλλας Ἐκκλησιαστικὰς ὑπηρεσίας διορισμοῦ,

θῆει γίνει φροντὶς δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

17. Εἰς τὰ καθ' αὐτὸ ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα ἔχει ἡ Σύνοδος τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν ἐφ' ὅλων τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου καί, κατὰ τὰ εἰς τὸν 8 ἀριθμὸν τοῦ 10 Ἄρθρου ἐνδιαλαμβανόμενα, οὐχ' ἧττον καὶ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν αὐτῶν· ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις της δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐκτελεσθοῦν εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ συμφώνως μὲ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους.

Εἰς κοσμικὰ ἀντικείμενα ὑπόκεινται οἱ ἐκ τοῦ κλήρου εἰς τοὺς κοσμικοὺς νόμους καὶ τὰ κοσμικὰ πολιτικὰ ἢ ἐγκληματικὰ δικαστήρια.

18. Ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς πολιτικά, νὰ δικάζωνται κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους, καὶ νὰ διευθετῶνται μόνον παρὰ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, εἶναι·

ά. Συμφωνίαι, διαθῆκαι καὶ ἄλλαι πολιτικαὶ πράξεις τῶν ἐκ τοῦ κλήρου· β'. Προσδιορισμὸς περὶ κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων, περὶ εἰσοδημάτων, ἐπικαρπίας, καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν μοναστηρίων καὶ τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου ἀτόμων· γ'. Διατάξεις καὶ ἀποφάσεις περὶ ὅλων τῶν πολιτικῶν πράξεων τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου, ὅσαι δηλ. ἠμποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀστυνομικῶν διατάξεων παραβάσεις καὶ ὡς πολιτικὰ πταίσματα ἢ ἐγκλήματα· δ'. Νόμοι ἀφορῶντες τὰ κατὰ τοὺς γάμους, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν πολιτικὴν συμφωνίαν καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς· ἐ. Διατάξεις περὶ διευθετήσεως τῶν βιβλίων τῶν γεννήσεων, θανάτων καὶ γάμων, θεωρουμένων ὡς καταστίχων τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, καὶ περὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀποδεικτικῆς ἰσχύος τῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα θέλουν κρατεῖ οἱ ἱερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ὅλων τῶν εἰς τὰς ἐφημερίας ἀναγομένων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων· ς'. Γενικαὶ διατυπώσεις περὶ ὑποχρεώσεως πρὸς οἰκοδομὴν καὶ διατήρησιν ἐκκλησιῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων.

19. Μὲ ἐξωτερικὰς κοσμικὰς ἢ Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς, οὔτε ἡ Σύνοδος οὔτ' ἄλλος τις τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἀλληλογραφίαν ἢ κἀμμίαν ἄλλην ἄμεσον σχέσιν. Πᾶσα τοιαύτη ἀλληλογραφία γίνεται διὰ τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

20. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία, καθ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν καθηκόντων της, ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, καὶ ἑπομένως ὅλαι αἱ πολιτικαὶ Ἀρχαί, ὑποχρεοῦνται, ὁσάκις ἀποδειχθῇ, ὅτι προσεβλήθησαν τὰ δίκαιά της, νὰ τὴν προστατεύουν καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίζουν κατ' αἴτησίν της.

21. Ἐπίσης ὅμως καὶ καθε Ἕλλην, ὅστις νομίζει ἑαυτὸν ἀδικούμενον παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ἀπ' ἐναντίας τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλεῖται τὴν Βασιλικὴν ὑπεράσπισιν.

Τοιαῦτα παράπονα κατὰ καταχρήσεων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας ἠμποροῦν νὰ γίνωνται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἢ πρὸς πᾶσαν ἄλλην διοικητικὴν Ἀρχήν· θέλουν δὲ ἐξετάζεσθαι παρὰ τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἥτις δὲν ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν, εἰμὴ ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς Συνόδου, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν περιστάσεων, αἵτινες ἀπαιτοῦν ταχύτητα, καθ' ἃς ἡ εἰρημένη Γραμματεία ἠμπορεῖ, πρὶν ἔτι ἐρωτήσῃ τὴν Σύνοδον, νὰ ἀναβάλῃ τὴν διάταξιν, ἥτις ἔδωκεν αἰτίαν εἰς τὰ παράπονα.

22. Ἡ Κυβέρνησις ἠμπορεῖ εἰς ἐπισήμους περιστάσεις νὰ διατάξῃ διὰ τῆς Συνόδου δημοσίους δεήσεις καὶ εὐχαριστηρίους ἑορτάς.

Ἡ βασιλικὴ ἐξουσία ἔχει ἐκτὸς τούτου τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ, ὑπὸ τὴν προστασίαν της, γενικὰς Συνόδους τοῦ Κράτους, νὰ διευθετῇ τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα, π. χ. νὰ διορίζῃ Πρόεδρον καὶ Γραμματεῖς, χωρὶς ὅμως νὰ παρεισδύεται παντάπασιν εἰς τὰ περὶ δογμάτων.

23. Ὁ Πρόεδρος, ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος, οἱ Σύμβουλοι τῆς Συνόδου, καθὼς καὶ οἱ Συμπληρωτικοὶ Σύμβουλοι, ἔχουν τὸν βαθμὸν τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, οἱ δὲ Πάρεδροι καὶ ὁ Γραμματεύς, τὸν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβούλου, ἀλλ' ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὴν εἰς ὅλας τὰς ἐπιτροπὰς φυλαττομένην τάξιν, προηγοῦνται τῶν Συμβούλων.

24. Εἰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς μνημονεύουν οἱ Ἀρχιερεῖς πρῶτον μὲν τὸν Βασιλέα, δεύτερον δὲ τὴν ἱερὰν Σύνοδον λέγοντες·

« Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, »ἣν χάρισαι κ. τ. λ.»

25. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) 1833.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

60. ΟΘΩΝ κτλ.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜ. ΕΚΠ. ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Κοινοποιεῖ,

Ὅτι, διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 13 τοῦ λήγοντος, διώρισεν ἡ Κυβέρνησις ἐπιτροπήν, συγκειμένην ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κ. τ. λ. Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ὑπουργικοὺς Συμβούλους τῆς αὐτῆς Γραμματείας, διὰ νὰ διευθύνῃ τὰς μετὰ τῶν ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου συγκληθέντων καὶ προσκληθέντων Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων τοῦ Κράτους συνδιαλέξεις.

Ἐπὶ τούτῳ ἐγένοντο μέχρι τοῦδε 4 συνεδριάσεις, εἰς τὰς ὁποίας παρευρέθησαν βαθμηδὸν 36 ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Ἀρχιερέων (ὅσοι δηλαδὴ ἔφθασαν μέχρι τοῦδε εἰς Ναύπλιον) καὶ

ἐγνωμοδότησαν ὁμοφώνως ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς συστάσεως Συνόδου διαρκοῦς. Τὰ πρωτόκολλα τῶν συνεδριάσεων τούτων, προσυπογεγραμμένα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καταχωροῦνται ἐνταῦθα κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡμερομηνίας, φυλαττομένης ὅμως εἰς τὰς ὑπογραφὰς τῆς σειρᾶς, καθ' ἣν ἔτυχον ὑπογράψαντες οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς.

Συνεχὶς Πρωτόκολλον περὶ τῆς γνώμης τῶν ἐν Ἑλλάδι Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν σύστασιν Συνόδου διαρκοῦς.

Σήμερον, τῇ 15 Ἰουλίου περὶ τὰς δέκα πρὸ τῆς μεσημβρίας, συνῆλθον οἱ κατωτέρω ὑπογεγραμμένοι Ἀρχιερεῖς, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς, διὰ τοῦ ἀπὸ 13 τοῦ π. μηνὸς Β. Διατάγματος πρὸς διεύθυνσιν τῶν συνδιαλέξεων μετὰ τῶν συγκεκλημένων καὶ προσκεκλημένων Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων τοῦ Κράτους διορισθείσης ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κ. Σ. Τρικούπη, καὶ τῶν Ὑπουργικῶν Συμβούλων τῆς αὐτῆς Γραμματείας Κωνστ. Δ. Σχινᾶ καὶ Σκαρλ. Δ. Βυζαντίου.

Εἰς τοὺς ἐμφανισθέντας ἐκοινοποιήθη καὶ ἀνεπτύχθη ἀποχρώντως ὁ σκοπὸς τῆς συγκαλέσεως καὶ προσκλήσεώς των, πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Κ. Σ. Τρικούπη, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ παρὰ τῶν δύο ὑπουργικῶν Συμβούλων, «ὅτι δηλ. ἡ Κυβέρνησις ἔχει κατὰ νοῦν νὰ βελτιώσῃ καθ' ὅλους τοὺς λόγους τὴν κατάστασιν »τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ τὴν ἀσφαλίσῃ »διὰ πάντα· ὅτι ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ πρὸ πάντων νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν εἰς »τὴν ἀφεύκτως ἀναγκαίαν ἐξωτερικὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ὁποίαν εἶχε κατὰ τοὺς πρὸ τῆς κατακτήσεως χρόνους, καὶ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ »ἐπαναλάβῃ αὐτὴ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἰδίας »θρησκείας, καὶ ὅτι τὰ κυριώτερα μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου τούτου σκοποῦ εἶναι τὰ »δύο ταῦτα, α'. ἡ ἐπίσημος καὶ ὁριστικὴ διακήρυξις τῆς πραγματικῶς ἤδη ὑπαρχούσης ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ πάσης ξένης ἐξουσίας, καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὴν »Ἐξωτερικὴν αὐτῆς θέσιν (φυλαττομένης ἀπαραχαράκτου τῆς δογματικῆς ἑνότητος κατὰ τὰ »παρὰ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ »δόγματος ἀνέκαθεν πρεσβευόμενα)· β'. ἡ σύστασις διαρκοῦς Συνόδου, διοριζομένης παρὰ τοῦ »Βασιλέως καὶ θεωρουμένης ὡς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς »Ῥωσσικῆς Ἐκκλησίας.

»Ἂν δὲ καὶ ἡ ἀπὸ 15 (27 Μαρτίου) πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας διορισθεῖσα ἐπιτροπή, καθὼς καὶ τὸ »Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐνέκρινεν ἤδη τὰ ἐνταῦθα ἐκτεθέντα, ἔχει μ' ὅλον τοῦτο σκοπὸν ἡ »Κυβέρνησις νὰ μὴ κάμῃ κἀνὲν ὁριστικὸν κίνημα »περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, πρὶν ζητήσῃ »προηγουμένως, καὶ πληροφορηθῇ τὴν περὶ τῶν »δύο τούτων προτάσεων ἀτομικὴν γνώμην τῶν »ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, »ὡς προεχόντων καὶ προϊσταμένων τοῦ Κλήρου »τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας· καὶ πρὸς τοῦτο μόνον »ἀποβλέπει ἡ συγκάλεσις καὶ πρόσκλησις τῆς Σεβασμιότητός των.»

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ κατωτέρω ὑπογεγραμμένοι Μητροπολῖται, Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι, ἐπέστησαν εἰς αὐτὰ τὸν νοῦν ἐφ' ἱκανόν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματεὺς ἐπρόβαλεν εἰς τὴν ὁμήγυριν, ὅτι δύναται νὰ σκεφθῇ ἐν ἀνέσει καὶ κατ' ἰδίαν· διότι ἡ γνώμη τῶν συγκροτούντων αὐτὴν ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἐν καθαρῷ καὶ ἀνεπηρεάστῳ συνειδότι, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐξῆλθον τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὸ δωμάτιον τῶν συνδιαλέξεων.

Προσκληθεῖσα μεθ' ἱκανὸν ἡ Ἐπιτροπὴ παρὰ τῆς ὁμηγύρεως, ἐπανῆλθε καὶ ἔδωκε νέας περὶ τῶν προκειμένων ἀναπτύξεις, τὰς ὁποίας ἐπροκάλεσεν ἡ ὁμήγυρις, ἥτις ἐπρόβαλε καὶ αὖθις νὰ συζητήσῃ κατ' ἰδίαν τὰς προτάσεις.

Ἐπ' αὐτῷ ἀνεχώρησεν αὖθις ἡ ἐπιτροπή, καὶ ἐπανελθοῦσα μετὰ μικρόν, ἤκουσε παρὰ τῆς ὁμηγύρεως, ὅτι «ἡ ἐνδόμυχος πεποίθησίς των εἶναι »καθ' ὅλα σύμφωνος μὲ τὰς γενομένας προτάσεις· »ἑπομένως ἐπιθυμοῦν ἐξ ὅλης καρδίας, πρῶτον νὰ »διακηρυχθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἐν πνεύματι μὴ ἀναγνωρίζουσα ἄλλην κεφαλήν, εἰμὴ τὸν ἀρχηγὸν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν »Χριστόν, εἶναι αὐτοκέφαλος καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ »πάσης ἄλλης ἐξουσίας, φυλαττομένης ἀπαραχαράκτου τῆς δογματικῆς ἑνότητος, κατὰ τὰ παρὰ »πασῶν τῶν ὀρθοδόξων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν »ἀνέκαθεν πρεσβευόμενα· κατὰ δὲ τὸ εἰς τὸν Βασιλικὸν Θρόνον ἀνῆκον διοικητικὸν τῆς Ἐκκλησίας μέρος, μὴ ἀντιβαῖνον εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, γνωρίζει ἀρχηγὸν τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα »τῆς Ἑλλάδος. Δεύτερον νὰ συστηθῇ διαρκὴς Σύνοδος, συγκειμένη ἀπὸ μόνους Ἀρχιερεῖς, καθισταμένη παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ θεωρουμένη »ὡς Ὑπερτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, διευθύνουσα τὰ τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας».

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, ἀναγνωσθὲν παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβούλου Κ. Σχινᾶ, καὶ ἐγκριθέν, ὑπεγράφη ὑπὸ πάντων τῶν παρευρεθέντων, καὶ διελύθη ἡ Συνεδρίασις περὶ τὴν τετάρτην ὥραν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 15 Ἰουλίου 1833.

Ὁ Κορίνθου Κύριλλος. Ὁ Εὐρίπου Ἰάκωβος. Ὁ Θηβῶν Παΐσιος. Ὁ Ὕδρας καὶ Αἰγίνης Γεράσιμος. Ὁ Ῥέοντος Διονύσιος. Ὁ Λαρίσσης Κύριλ-

λος, Τοποτηρ. Ὠλένης. Ὁ Τζίας καὶ Θερμίων Νικόδημος. Ὁ Δαμαλῶν Ἰωνᾶς, Ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρητὴς Ναυπλίας. Ὁ Ταλαντίου Νεόφυτος, Τοποτηρ. Ἀθηνῶν. Ὁ Ἀγκύρας Ἀγαθάγγελος. Ὁ πρώην Σηλυβρίας Μακάριος. Ὁ Τριπόλεως Διονύσιος. Ὁ Καρυουπόλεως Κύριλλος. Ὁ Ἀρδαμερίου Ἰγνάτιος. Ὁ Ἐλαίας Παΐσιος, Ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρ. τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων. Ὁ πρώην Μετρῶν Μελέτιος, Ἐκκλησ. Τοποτηρ. Ἄργους. Ὁ Ἡλιουπόλεως Ἄνθιμος. Ὁ Ῥεθύμνης Ἰωαννίκιος. Ὁ Εὐδοκιάδος Γρηγόριος. Ὁ πρώην Παραμυθείας Προκόπιος. Ὁ πρώην Μενδενίτσης Γρηγόριος, Τοποτ. Σαλώνων. Διὰ τὸν ἅγιον πρώην Μοτχονησίου Κ. Βαρθολομαῖον, ὁ Λαρίσσης Κύριλλος, ὡς ἔχων τὴν γνώμην αὐτοῦ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΣΧΙΝΑΣ,
ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ.

(Συνέχεια τοῦ ἀνωτέρω πρωτοκόλλου).

Τῇ 16 Ἰουλίου περὶ τὴν δευτέραν ὥραν Μ. Μ.

Εἰς τοὺς σήμερον ἐμφανισθέντας Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους ἐκοινοποιήθη παρομοίως καὶ ἀνεπτύχθη κατ᾿ ἔκτασιν ὁ σκοπὸς τῆς συγκαλέσεως καὶ προσκλήσεώς των, καὶ ἑπομένως ἀνεγνώσθη τὸ πρωτόκολλον τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως· μεθ᾿ ὃ ἐξεφράσθησαν ὅλοι ὁμοφώνως, ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ πρωτοκόλλου εἶναι ἐντελῶς σύμφωνος μὲ τὴν ἐνδόμυχον αὐτῶν πεποίθησιν, καὶ μὲ τὰς πρὸ πολλοῦ ἐκπεμπομένας ἐγκαρδίους εὐχάς των. Ὅθεν καὶ συγκατατίθενται εἰς τὰ διαλαμβανόμενα καὶ ἐπικυροῦν κατὰ πάντα τὸ εἰρημένον πρωτόκολλον, προσθέτοντες καὶ αὐτοὶ τὰς ὑπογραφάς των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Ἰουλίου 1833.

Ὁ Ναυπάκτου καὶ Μεσολογγίου Πορφύριος. Ὁ Ἀθηνῶν καὶ Λεβαδίας Ἄνθιμος. Ὁ Τήνου Γαβριήλ. Ὁ Ἀνδρούσης Ἰωσήφ. Ὁ Καρύστου Νεόφυτος. Ὁ Χαριουπόλεως Δανιήλ, τοποτηρητὴς Λακεδαιμονίας. Ὁ Χίου Δανιήλ. Ὁ Μυρρίνης Σωφρόνιος, Τοποτηρητὴς Σύρας. Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ. κ. τ. λ.

(Συνέχεια τοῦ ἀνωτέρω Πρωτοκόλλου).

Τῇ 21 Ἰουλίου 1833. περὶ τὰς 4 μετὰ Μ.

Σήμερον, τῇ 21 Ἰουλίου, παρόντων τῶν ὑπογεγραμμένων δύο Ἀρχιερέων καὶ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνεγνώσθη πρῶτον ἀναφορὰ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἄνδρου καὶ Σύρας Κυρίου Διονυσίου, αἰτουμένου μὲν τὴν συγγνώμην τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐξ αἰτίας τῆς ὑγείας του δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεταβῇ εἰς Ναύπλιον, βεβαιοῦντος δὲ, ὅτι εἶναι σύμφωνος εἰς πᾶν ὅ,τι καλὸν καὶ ἅγιον κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας ἐγκρίνῃ ἡ ὁμήγυρις τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ ἡ Α. Μ. ἐπικυρώσῃ εἰς δόξαν τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολ. Ἐκκλησίας·

Ἐκοινοποιήθη ἑπομένως καὶ ἀνεπτύχθη κατ᾿ ἔκτασιν εἰς τοὺς ἐμφανισθέντας ἁγίους Ἀρχιερεῖς ὁ σκοπὸς τῆς συγκαλέσεώς των, καὶ ἀνεγνώσθησαν τὰ πρωτόκολλα τῶν δύο προλαβουσῶν συνεδριάσεων, τῶν ὁποίων τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εὑρόντες οἱ εἰρημένοι κατὰ πάντα σύμφωνα μὲ τὴν ἐνδόμυχον αὐτῶν πεποίθησιν, καὶ μὲ τὰς πρὸ πολλοῦ ἐκπεμπομένας ἐγκαρδίους εὐχάς των, συγκατετέθησαν εἰς αὐτὰ καὶ ἐπεκύρωσαν κατὰ πάντα, προσθέσαντες καὶ αὐτοὶ τὰς ὑπογραφάς των.

Ἐν Ναυπλίῳ, 21 Ἰουλίου 1833.

Ὁ Βρεσθένης Θεοδώρητος. Ὁ Ζαρνάτας Γαβριήλ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ κ. τ. λ.

(Συνέχεια τοῦ ἀνωτέρου πρωτοκόλλου).

Τῇ 26 Ἰουλίου 1833, περὶ τὴν 1 μετὰ Μεσ.

Εἰς τοὺς σήμερον ἐμφανισθέντας σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας ἐκοινοποιήθη παρομοίως καὶ ἀνεπτύχθη κατ᾿ ἔκτασιν ὁ σκοπὸς τῆς συγκαλέσεως καὶ προσκλήσεώς των, καὶ ἑπομένως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρωτόκολλα τῶν προλαβουσῶν Συνεδριάσεων μεθ᾿ ὃ ἐξεφράσθησαν ὅλοι ὁμοφώνως ὅτι ἡ ἔννοια τῶν πρωτοκόλλων εἶναι ἐντελῶς σύμφωνος μὲ τὴν ἐνδόμυχον αὐτῶν πεποίθησιν, καὶ μὲ τὰς πρὸ πολλοῦ ἐκπεμπομένας ἐγκαρδίους εὐχάς των· ὅθεν καὶ συγκατατίθενται εἰς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα, καὶ ἐπικυροῦν κατὰ πάντα τὰ εἰρημένα πρωτόκολλα, προσθέτοντες καὶ αὐτοὶ τὰς ὑπογραφάς των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 36 Ἰουλίου 1833.

Ὁ Σίφνου Καλλίνικος. Ὁ πρώην Βιζύης Ἰωσαφ. Ὁ πρώην Μπελιγραδίου Ἄνθιμος.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ κ. τ. λ.

61. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν

α. Πρόεδρον τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τὸν Μητροπολίτην Κορίνθου Κ. Κύριλλον, β΄. Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας τὸν Ὑπουργικὸν Σύμβουλον Κ. Κωνσταντῖνον Δ. Σχινᾶν, γ. Συμβούλους, τὸν Μητροπολίτην Θηβῶν Κ. Παΐσιον, τὸν Μητροπολίτην Σαντορήνης Κ. Ζαχαρίαν, τὸν πρώην Μητροπολίτην Λαρίσσης, Ἐκκλησιαστικὸν Τοποτηρητὴν Ἤλιδος Κ. Κύριλλον, καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Ἀνδρούσης Κ. Ἰωσήφ, καὶ δ΄. Γραμματέα, τὸν ἱερομόναχον Κ. Θεόκλ. Φαρμακίδην.

Τὸ ἐπιμίσθιον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Προέδρου προσδιορίζεται εἰς 3000 Δραχ. κατ᾿ ἔτος, τ[ὸ] τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἑκάστο[υ] Συμβούλου, εἰς 2100 Δραχ. Ὁ μισθὸς τοῦ Γραμματέως προσδιορίζεται εἰς 2400 Δραχ. ἐτησίως τῷ δίδεται δὲ καὶ ἐπιμίσθιον 600 Δραχμαί. Τ[ὸ] ἐπιμίσθιον τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας θέλει πληρόνεται ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας τὸ δὲ ἐπιμίσθιον καὶ ὁ μισθὸς τῶν λοιπῶν μελῶ[ν] τῆς Συνόδου πρὸς τὸ παρὸν θέλει χορηγηθῇ ἀπ[ὸ] τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας· ἀλλὰ θέλει ἀποδοθ[ῇ]

μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὸ διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὴν Δημόσιον Ἐκπαίδευσιν σχηματισθησόμενον Ταμεῖον.

Τέλος διορίζομεν ὡς πρῶτον συμπληρωτικὸν Σύμβουλον, τὸν Ἐπίσκοπον Ἡλιουπόλεως Κ. Ἄνθιμον, καὶ ὡς δεύτερον συμπληρωτικὸν Σύμβουλον, τὸν Ἐπίσκοπον Ταλαντίου Κ. Νεόφυτον.

Εἰς ἕκαστον τῶν Κυρίων τούτων θέλει γνωστοποιηθῇ ὁ διορισμός του, καὶ ἕκαστος θέλει προσκληθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν του ν' ἀναλάβῃ τὴν σημαντικὴν ὑπηρεσίαν του.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ κοινοποίησιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστ.) 1833.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

———

62. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπαντῶντες εἰς τὴν ἀπὸ 4 (16) Μαΐου ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, προσθέτομεν εἰς τὴν ἀπὸ 29 Ἀπριλίου (11 Μαΐου) ἀπόφασίν μας τὰ ἑξῆς. Εἰς τὰ δικασθησόμενα ὑπὸ στρατιωτικῶν δικαστηρίων στρατιωτικὰ πταίσματα ὑπάγονται καὶ τὰ κοινὰ πταίσματα καὶ ἐγκλήματα, ὅσα πράττονται ἀπὸ στρατιωτικὸν ἢ ὑπάλληλον τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ ὁποῖον διατελεῖ σῶμα ἢ φρουρὰν (garnison)· τῆς ἁρμοδιότητος τῶν κοινῶν δικαστηρίων εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνα μόνον τὰ κοινὰ πταίσματα καὶ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα πράττονται ἀπὸ στρατιωτικὸν ἢ ὑπάλληλον τοῦ στρατοῦ ἐλλείποντα ἐπὶ ἀδείᾳ, ἢ ἀπὸ λειποτάκτην, ἢ ἀπὸ στρατιωτικοὺς ἐκ συμφώνου μὲ πολίτας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασίν μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, 2 (14) Ἰουνίου 1833.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

———

63. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α. Γενικαὶ διατάξεις.

1. Συσταίνεται Διευθυντήριον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, τὸ ὁποῖον θέλει καθεδρεύει εἰς τὸν πρωτεύοντα ἡμῶν πολεμικὸν λιμένα, προσωρινῶς δὲ εἰς Πόρον.

2. Τὸ Διευθυντήριον τοῦτο σύγκειται ἀπὸ

α. Ἕνα Διευθυντήν, β. Ἕνα Ἔφορον τοῦ λιμένος, γ. Ἕνα Ἔφορον τοῦ προσωπ. καὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων, δ. Ἕνα Ἔφορον τοῦ Νεωρίου, ε. Ἕνα Ἐλεγκτήν.

Οἱ πρῶτοι τέσσαρες θέλουν ἐκλεχθῇ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ μας, ὁ δὲ πέμπτος ἐκ τῶν τῆς οἰκονομίας (administration).

ς. Ἀπὸ ἕνα ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου, ζ. Ἕνα τροφοδότην, η. Ἕνα ταμίαν, θ. Ἕνα Γραμματέα τῆς ἐφορίας ἐπιτετραμμένον ἐν ταὐτῷ καὶ τὰ τῆς καταχωρίσεως, προσέτι.

Ἀπὸ δύο λογιστάς, τέσσαρας ὑπογραμματεῖς καὶ τρεῖς ἀντιγραφεῖς, οἵτινες φροντίζουν δι' ὅλας τὰς ἀντιγραφὰς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντηρίου, τέλος ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας τῶν ἀποθηκῶν.

Β. Καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ.

3. Ὁ Διευθυντὴς ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

4. Εἰς αὐτὸν δὲ εἶναι ὑποτεταγμένον ὅλον τὸ προσωπικὸν τοῦ διευθυντηρίου, τῆς ναυτικῆς οἰκονομίας, τοῦ ναυστάθμου, καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα τῶν πολεμικῶν πλοίων.

Ὅλα τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν καταστατικὰ πρέπει νὰ παρουσιάζωνται προηγουμένως εἰς τὸν διευθυντήν, ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γείνῃ καμμία πληρωμή.

5. Ἐπίσης πρέπει νὰ ὑποβάλληται εἰς τὴν ἐπίκρισίν του πᾶσα προμήθευσις ἐνδυμάτων διὰ τὰ πληρώματα, τροφῶν, ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων, ναυπηγησίμου ξυλείας, σιδήρου, χαλκοῦ, σχοινίων καὶ πανίων, ἐν ἑνὶ λόγῳ ὅλων τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἐφοπλισμὸν τῶν πλοίων καὶ τῶν πληρωμάτων, καθὼς καὶ τῆς διὰ τὸν ναύσταθμον ἀπαιτουμένης ὕλης, διότι ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς του δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γείνῃ καμμία πληρωμή.

6. Αὐτὸς ἐπιτηρεῖ εἰς πᾶσαν ναυπηγίαν καὶ ἐπισκευὴν τῶν πλοίων, ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὸ νὰ διατηρῶνται τὰ ὑπάρχοντα πλοῖα, καὶ φροντίζει περὶ ἀνοικοδομήσεως νέων, καὶ ἐπισκευῆς τῶν παλαιῶν κτιρίων τοῦ ναυστάθμου.

7. Ὀφείλει νὰ ἐπιθεωρῇ, τοὐλάχιστον ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, τὸν ναύσταθμον, διὰ νὰ πληροφορῆται ἰδίοις ὀφθαλμοῖς περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀποθηκῶν καὶ ἐργοστασίων καὶ περὶ τῶν προόδων εἰς τὰς ἐργασίας.

8. Ἐπιστατεῖ πρὸς τὸν ἐφοπλισμὸν καὶ ἀφοπλισμὸν τῶν Βασιλικῶν μας πλοίων.

9. Θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τὰ δείγματα ὅλων τῶν ἀγορασθησομένων πραγμάτων μὲ σημείωσιν τῆς τιμῆς των, καθὼς καὶ τὰ σχέδια καὶ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων διὰ πᾶσαν κατασκευὴν ἢ ἐπισκευήν· ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκρίσεως ταύτης καταστρώνονται ἔπειτα καὶ ἐλέγχονται οἱ λογαριασμοί.

10. Πρὸς εὐκολίαν τοῦ διευθυντοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του διορίζονται παρ' αὐτῷ τρεῖς ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ, οἵτινες ὁμοῦ μὲ τὸν ἐλεγκτὴν ἀποτελοῦσι τὸ συμβούλιον τοῦ διευθυντηρίου προεδρευόμενον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ· τὰ δὲ πρωτόκολλα τοῦ συμβουλίου τούτου κρατοῦνται παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ διευθυντηρίου, ὑπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ παρ' ἑκάστου τῶν μελῶν.

11. Ὁ διευθυντὴς θέλει συγκαλεῖ εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου· ἀλλ' ἡ ψῆφος αὐτῶν εἶναι μόνον συμβουλευτική. Ὁσάκις συζητεῖται εἰς τὸ συμβούλιον περὶ τῶν ἀφορώντων τὸ πυροβολικὸν ἢ τὰς τροφὰς, ὁ διευθυντὴς ὀφείλει νὰ ἀκούῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐπιφορτισμένων εἰδικῶς τοὺς κλάδους τούτους ὑπαλλήλων καὶ νὰ τὴν καταχωρίζῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον· γενομένης δὲ ἀποφάσεως μὴ συμφωνούσης μὲ τὴν γνώμην ταύτην, πρέπει νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ αἰτίαι τῆς μὴ ἀποδοχῆς.

12. Γενομένης συζητήσεως καὶ διχογνωμονούντων τῶν μελῶν, καταχωρίζεται εἰς τὸ πρωτόκολλον ἡ ψῆφος ἑνὸς ἑκάστου, ὁ δὲ διευθυντὴς ἀποφασίζει· ὁσάκις ὅμως εἰς σημαντικὰς περιπτώσεις ἡ τελεία ἀπόφασις δὲν εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ διευθυντοῦ, πρέπει νὰ σταλῶσιν ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν ἀντίγραφα τῶν πρωτοκόλλων ἐπικυρωμένα.

13. Εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ διευθυντηρίου συζητοῦνται ὅλαι αἱ ἀγοραὶ, συμφωνίαι, καὶ προμηθεύσεις, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν. Ὁσάκις πρόκειται νὰ γενοῦν συμφωνίαι περὶ προμηθεύσεως ὑλῶν, πρέπει νὰ φυλάττεται ἡ ὁδὸς τῆς δημοσιότητος, διὰ νὰ γίνηται ἡ συνδρομὴ τῶν πολιτῶν μεγαλητέρα.

14. Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντηρίου πρέπει νὰ κρατῶνται τὰ ἀκόλουθα βιβλία·

α. Βιβλίον τοῦ προσωπικοῦ ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διευθυντηρίου καὶ τῶν τοῦ ναυστάθμου, β'. Καταστατικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ διευθυντηρίου καὶ τοῦ ναυστάθμου, καθὼς καὶ ὅλων τῶν εἰς ὑπηρεσίαν πληρωμάτων, γ'. Τὰ ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ βιβλία, δ'. Τὸ περὶ ἐσοδεύσεως καὶ ἐξοδεύσεως τοῦ ὑλικοῦ βιβλίον ἀποδεικτικῶν, ε'. Πρόχειρον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ς'. Τὰ πρακτικὰ τῶν κατὰ τὸν ναύσταθμον ἐργασιῶν καὶ τὰ πρωτόκολλα τῶν συνεδριάσεων.

15. Ὁ διευθυντὴς ὀφείλει νὰ καθυποβάλλῃ εἰς ἡμᾶς κατ' ἔτος διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἔκθεσιν τῆς διαγωγῆς ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διευθυντηρίου καὶ τοῦ ναυστάθμου.

Τοιαύτη ἔκθεσις πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται καὶ εἰς πᾶσαν πρότασιν περὶ προβιβασμοῦ, ἀφέσεως ἢ βραβεύσεως ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαλλήλων.

16. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας, ὀφείλει τὸ διευθυντήριον νὰ ὑποβάλλῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς λῃψοδοσίας του εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, καὶ πρὶν τῆς ἐκπνεύσεως τῆς μιᾶς τριμηνίας νὰ παρουσιάζῃ ἐν καιρῷ τὸν ὡς ἔγγιστα προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἐπερχομένης τριμηνίας.

17. Ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ καὶ αἱ προτάσεις τοῦ διευθυντηρίου πρέπει νὰ φέρωσι, παρὰ τὴν τοῦ διευθυντοῦ ὑπογραφὴν, καὶ τὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἁρμοδίου κλάδου τῆς ὑπηρεσίας· οἱ λογαριασμοὶ δὲ ἐπιπλέον καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐλεγκτοῦ.

Θέλουν ἐκδοθῇ τύποι τοῦ λογιστικοῦ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν πρέπει ποτὲ νὰ παρεκτραπῇ τὸ διευθυντήριον.

18. Ὁ ἔφορος δέχεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὸ πρωῒ καὶ τὸ ἑσπέρας τὰς ἀγγελίας (rapports) τῶν ἐφορευόντων ἕκαστον κλάδον τῆς ὑπηρεσίας μελῶν τοῦ διευθυντηρίου περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν παρεμπεσόντων συμβάντων, καὶ δίδει τὰς καταλλήλους ὁδηγίας καὶ διαταγάς· τὸ ἑσπέρας, ἀφοῦ κλεισθῇ ὁ ναύσταθμος, ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος ἀναφέρει τοῦτο πρὸς τὸν διευθυντὴν, εἰδοποιῶν αὐτὸν καὶ περὶ τῶν παρεμπεσόντων συμβάντων.

19. Ὁ διευθυντὴς ἐπιβάλλει εὐθύνην εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν διὰ πᾶσαν κατάχρησιν· εἶναι δὲ ἐκ τῶν καθηκόντων του, ὁσάκις πληροφορηθῇ βασίμως περὶ τῶν τοιούτων, νὰ τ' ἀναφέρῃ αὐτὸς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν, ἥτις δὲν θέλει λείψει νὰ μᾶς εἰδοποιῇ περὶ πάντων. Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ κάμῃ ὁ διευθυντὴς καὶ διὰ πᾶσαν ἀταξίαν ἢ παραμέλησιν χρεῶν ὁποιουδήποτε τῶν εἰς αὐτὸν ὑποτεταγμένων.

Γ. Καθήκοντα τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος.

20. Ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος ἐπιτρέπεται τὴν κατὰ τὸν λιμένα καὶ ναύσταθμον ἀστυνομίαν. Διορίζεται δὲ πλησίον του εἷς ὑπασπιστὴς τοῦ λιμένος· αἱ εὑρισκόμεναι εἰς τὸν λιμένα μοῖραι ἐπινηΐων στρατιωτῶν εἶναι ὑποτεταγμέναι εἰς αὐτὸν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὸν λιμένα ὑπηρεσίαν.

21. Ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγάς του

α. Διὰ τὴν ἀστυνομίαν, τὸν ἀξιωματικὸν τῶν τεχνιτῶν, ὅστις ὑπηρετεῖ εἰς τὸν ναύσταθμον, β'. Τὸν ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου, γ'. Τὸν ἐπιστάτην τῆς ἀποθήκης, ἥτις περιέχει τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἁρμένων, ἐπὶ τῶν πληρωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν πηδαλιούχων ναύκληρον, δ'. Τὸν ἀρχιτεχνίτην τοῦ διὰ κατασκευὴν σχοινίων ἐργοστασίου· ε'. Τὸν ἐπιστάτην τῆς ἀποθήκης τῶν τροφῶν (ὅστις διευθύνει καὶ τὰ ἀρτοποιεῖα), ς'. Ἕνα ὑπογραμματέα. Ὅλαι αἱ ἀντιγραφαὶ γίνονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντηρίου.

Ἀφοῦ εἰς τὸ μέλλον τελειοποιηθῇ ὁ διοργανισμὸς τοῦ ναυτικοῦ, θέλουν διορισθῇ παρὰ τῷ ἐφόρῳ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ διὰ τοὺς κλάδους τῆς τῶν πηδαλιούχων, τῶν ἁρμένων καὶ τῶν πληρωμάτων διευθύνσεως.

22. Πρωΐας, πρὶν ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι, θέλει ἀνοίγει ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ λιμένος τὰς θύρας τοῦ ναυστάθμου, διὰ νὰ ἐμβαίνουν οἱ ἐργάται.

23. Ἅμα ἠχήσῃ ὁ κώδων τῆς πρώτης ἐργασίμου ὥρας, τοποθετοῦνται οἱ ἐργάται ἔμπροσθέν του. Οἱ ἀρχιτεχνῖται ἀναγινώσκουν τὰ ὀνόματά των, ὁ δὲ εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικὸς τῶν ἐργατῶν (ὅστις ἀλλάσσει καθ' ἑβδομάδα κατὰ τὴν σημείωσιν

τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος) ἀναφέρεται εἰς αὐτὸν ἐγγράφως περὶ τῆς παρουσίας τῶν ἐργατῶν ἢ περὶ τῆς ἀπουσίας των, διὰ νὰ κρατῆται ὁ ἔλεγχος, ὅτε παιδεύονται διὰ στερήσεως τῶν μισθῶν των.

24. Δοθείσης τῆς ἀγγελίας (rapport) ἀπέρχονται οἱ ἐργάται εἰς τὰ χρέη των.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὡς πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἐργάτας ἢ βαναύσους, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν ἐργάζεσθαι εἰς τὸν ναύσταθμον (ἐκτὸς τοῦ σχηματισθησομένου λόχου τῶν ἐργατῶν τοῦ ναυτικοῦ). Περὶ τῶν τοιούτων θέλει κρατεῖσθαι παρὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ λιμένος ὀνομαστικὸς κατάλογος κατὰ τὸ δεῖγμα Α.

Οἱ πολιτικοὶ ἐργάται καταγράφονται διὰ τοῦ ἀρχιτεχνίτου τοῦ ἐργοστασίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἕκαστος ὑπηρετεῖ, εἰς ὀνομαστικὸν κατάλογον διὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας. Τοὺς καταλόγους τούτους ἐπικυρώνει ὁ εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικὸς τῶν ἐργατῶν.

Κατὰ τοὺς καταλόγους τούτους ἐκδίδει ὁ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τὸ γραμμάτιον τοῦ ἑβδομαδιαίου μισθοῦ τῶν ἐργατῶν καὶ βαναύσων, τὸ ὁποῖον προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν ἐλεγκτήν, ἐπικυροῦται ἀπὸ τὸν διευθυντὴν καὶ παραπέμπεται εἰς τὸ ταμεῖον διὰ νὰ πληρωθῇ.

25. Ἀφοῦ τὸ ἑσπέρας παύσουν αἱ ἐργασίαι, διατάττει νὰ γενῇ καὶ πάλιν κλῆσις (appel) τῶν ἐργατῶν. Ἀφοῦ δὲ μετέπειτα ἀπέλθουν οἱ ἐργάται, καὶ γενῇ παρὰ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικῶν τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ἐπινηίων στρατιωτῶν περίπολος ἐντὸς τοῦ ναυστάθμου, διὰ νὰ πληροφορηθοῦν μήπως ἐκρύφθη τις ἐντὸς αὐτοῦ ἐπὶ κακῷ σκοπῷ, ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος κλείει ὁ ἴδιος τὴν θύραν καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν διευθυντήν.

Τὰ κλειδία τῆς πύλης τοῦ Ναυστάθμου φυλάττει ὁ ἴδιος εἰς τὴν οἰκίαν του.

26. Ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος φροντίζει διὰ τὴν ἐφόπλισιν καὶ ἀφόπλισιν τῶν βασιλικῶν πλοίων ἐντὸς τοῦ λιμένος.

Ὁ ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ ὑπάγονται εἰς αὐτόν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν.

27. Εἰδικῶς ἐφορεύει τὰς ἀποθήκας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι περιέχουν σχοινία, ἄρμενα, πολύσπαστα, σχοινοκλίνας, βαρέλια ὕδατος, οἴνου, ἐλαίου καὶ ῥακῆς, σκεύη μαγειρικά, σκεύη ὑδροφόρα, πυξίδας, φανάρια, σημαίας, διασκευὰς τῶν διὰ τοὺς πλοιάρχους καὶ ἀξιωματικοὺς τῶν πλοίων θαλάμων.

Ἂν συστηθῇ ἐργοστάσιον σχοινοπλοκίας, ὑπάγεται καὶ αὐτὸ εἰς τὴν εἰδικὴν του ἐπιστασίαν.

28. Θέλει φροντίζει ἐπίσης καὶ διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν τροφῶν εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἑπομένως ἐπιτηρεῖ καὶ τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀποθήκας.

29. Ὅτε πρόκειται λόγος νὰ ἐφοπλισθῇ ἓν πλοῖον, θέλει διατάξει νὰ γενῇ ἡ περὶ ἐφοπλίσεως ἔκθεσις κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον δεῖγμα (Χ), εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ καταφαίνηται·

α΄. τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, β΄. Ἡ χωρητικότης αὐτοῦ κατὰ τόνους, ἢ κατὰ τὸ βάρος τοῦ ἕρματος, τὸ ὁποῖον τῷ ἀναγκαιοῖ, γ΄. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βαρελίων διὰ ὕδωρ, οἶνον, ἔλαιον, ῥακήν, καθὼς καὶ τῶν μαγειρικῶν καὶ ὑδροφόρων ἀγγείων, δ΄. Ἡ ποσότης καὶ ποιότης τῶν σχοινίων, τὰ ὁποῖα ἀναγκαιοῦν ὄχι μόνον διὰ τὸν πρῶτον ἐφοπλισμὸν ἀλλὰ καὶ δι' ἀπόθεσιν (reserve). Πρέπει δὲ νὰ σημειοῦται τὸ μῆκος, χόνδρος καὶ βάρος αὐτῶν, ε΄. Ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ μέτρον τῶν διὰ τὰς κεραίας καὶ δι' ἀπόθεσιν ἀναγκαίων ἀρμένων, τοῦ δι' ἐπισκευὰς τῶν ἀρμένων ἀναγκαίου πανίου, καὶ τῶν σχοινοκλινῶν διὰ τοὺς ναύτας, ς΄. Τὰ σχοινία καὶ ἄρμενα διὰ τὰς λέμβους τοῦ πλοίου, ζ΄. Τὰ εἰς τὸν ἀρχιπηδαλιοῦχον ἀναγκαῖα, ὡς πυξίδας, φανάρια, σημαίας, ἔπιπλα καὶ διασκευὴν τῶν θαλάμων τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν. η΄. Ὅσα ἀφορῶσι τὴν κατὰ λεπτομέρειαν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυκλήρου, τοῦ ἐπὶ τῶν ἀρμένων καὶ τοῦ ἀρχιπηδαλιούχου.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη καθυποβάλλεται εἰς τὸν διευθυντὴν διὰ νὰ τὴν ὑπογράψῃ, καὶ εἰς τὸν ἐλεγκτὴν διὰ νὰ τὴν προσυπογράψῃ (καὶ νὰ τὴν περάσῃ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐξόδων). Κατ' αὐτὴν ἐξοδεύεται ἡ ὕλη ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Πρὸς ἔλεγχον τῆς παραδόσεως καὶ τῆς παραλαβῆς γίνονται δύο τοιαῦται ἀποδείξεις, αἵτινες ἀνταλλαχθεῖσαι μένουν ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἡ δὲ εἰς τὸν ναύσταθμον (δεῖγμα Β).

30. Ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος ἐπιτηρεῖ, ὥστε νὰ ἐπιβιβασθοῦν τῷ ὄντι εἰς τὸ πλοῖον τὰ ἀναγκαῖα πυροβόλα καὶ ὅπλα, οἱ διευθέται, ἡ πυρίτις, τὰ πολεμεφόδια, καὶ ἀντικείμενα τοῦ ἐφοπλισμοῦ, τὰ ὁποῖα ὁ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου, λαβὼν τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐφόρου, ὀφείλει νὰ στείλῃ ἐκ τοῦ περιβόλου (parc) τοῦ ὁπλοστασίου καὶ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ ναυτικοῦ. Ὀφείλει δὲ νὰ πληροφορῆται καὶ περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν ποιότητος.

Ὁ κατάλογος τῶν δοθέντων πυροβόλων, ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων καταστρώνεται κατὰ διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ ἀπὸ τὸν ἔφορον τοῦ λιμένος, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου ἀξιωματικοῦ διὰ τὴν ἀκριβῆ παράδοσιν, καὶ μένει ἐπὶ τοῦ πλοίου· τὸ διπλοῦν αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ παραλαβόντος τὰς ὕλας πλοιάρχου μένει εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ ὁπλοστασίου· τὸ τριπλοῦν δὲ αὐτῶν δίδεται εἰς τὸν ἐλεγκτὴν (δεῖγμα Δ).

31. Τέλος θέλει ἐπιτηρεῖ ὥστε αἱ διὰ τῆς φερούσης τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ ἐκθέσεως διατατTόμεναι τροφαί, ὡς παξιμάδι, ξηρὰ ὄσπρια, παστὸν κρέας, παστὰ ὀψάρια, οἶνος, ἔλαιον, εἴτε ἀγορασθῶσιν, εἴτε δοθῶσιν ἀπὸ τὰς ἀποθήκας, νὰ ἐπιβιβασθοῦν τῷ ὄντι εἰς τὸ πλοῖον· θέλει δὲ πληροφορεῖσθαι καὶ περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν ποιότητος.

Η περὶ τούτων ἔκθεσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ διὰ νὰ ἐνεργηθῇ, προσυπογράφεται παρὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ (διὰ νὰ περασθῇ εἰς τὸ καθολικὸν), καὶ ὑπογράφεται εἰσέτι παρὰ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος καὶ παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἁρμοδίας ἀποθήκης· ἡ ἔκθεσις γράφεται εἰς διπλοῦν, μία μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπιστασίας τῶν ἀποθηκῶν, ἡ ἄλλη ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται καὶ ὁ ἐφοπλισμὸς τοῦ πλοίου, καὶ ἡ κατὰ συνέπειαν παράδοσις τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὰς ἀποθήκας (δεῖγμα Ο καὶ Π).

32. Ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος ζητεῖ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τῶν ἀποθηκῶν καὶ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ ὁπλαστασίου τὰ καταστατικὰ τῶν εἰσελθουσῶν καὶ ἐξελθουσῶν ὑλῶν καὶ τὰ παραδίδει εἰς τὸν Διευθυντὴν, ὅστις τὰ παραπέμπει ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν (κατὰ δεῖγμα Ἀρ. 1).

33. Διὰ νὰ πληροφορῆται δὲ περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἀποθηκῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου, ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος διατάττει πάντα 3ον ἢ 6ον μῆνα νὰ παραβάλλωνται αἱ ποσότητες, αἵτινες κατὰ τὰ βιβλία τῆς ἀπογραφῆς (inventaires) πρέπει νὰ ὑπάρχουν εἰς τὰς ἀποθήκας, μὲ τὰ εἰς αὐτὰς τῷ ὄντι εναποταμιευμένα.

34. Ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος φροντίζει ὥστε ἡ σημαία τοῦ λιμένος νὰ ὑψόνηται καὶ νὰ καταβιβάζηται εἰς τὰς προσδιωρισμένας ὥρας. Εἰς τὴν πύλην τοῦ Ναυστάθμου θέλει διορίσει φυλακὴν διὰ τὴν ἀστυνομίαν αὐτοῦ καὶ δύο φύλακας, τῶν ὁποίων χρέος ἐξιδιασμένον εἶναι νὰ παρατηρῶσι καὶ νὰ ἐμποδίζωσιν, ὥστε νὰ μὴν ἐξάγωνται λαθραίως παρὰ τῶν ἐργατῶν ἢ τεχνιτῶν πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸν Ναύσταθμον ἢ εἰς τον λιμένα.

Ἀφοῦ περάσουν αἱ προσδιωρισμέναι διὰ τὰς ἐργασίας ὧραι, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα, ἐκτὸς τῶν περιπόλων, νὰ πατήσῃ εἰς τὸν Ναύσταθμον ἢ εἰς τὸν λιμένα, ὅπου γίνονται αἱ ναυπηγίαι.

Δ. Καθήκοντα τοῦ ἐφόρου τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων.

35. Ὁ ἔφορος τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων φροντίζει ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν καὶ κάτω.

36. Ὅλα λοιπὸν τὰ περὶ πληρωμῆς καταστατικὰ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Διευθυντηρίου, τοῦ λιμένος, τοῦ Ναυστάθμου καὶ τῶν κλάδων αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὰ τῶν πληρωμάτων πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἐπίκρισίν του· χωρὶς νὰ ὑπογραφοῦν παρ' αὐτοῦ, δὲν δύναται ὁ Διευθυντὴς νὰ διατάξῃ ὁποιανδήποτε πληρωμὴν ὑπηρέτου ἢ πληρώματος, οὔτε ὁ ταμίας νὰ τὴν ἐνεργήσῃ (δεῖγμα Ε).

37. Ὅλα τὰ τοιαῦτα ἐγκριθέντα καταστατικὰ πρέπει νὰ δοθοῦν εἰς τὸν ἐλεγκτὴν διὰ νὰ τὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ ἁρμόδιον βιβλίον, νὰ σημειώσῃ ἐπ' αὐτὰ τὴν καταχώρισιν ταύτην καὶ νὰ τὰ ὑπογράψῃ (δεῖγμα Δ).

38. Συγκροτηθέντος τοῦ πληρώματος, κάμνει τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ 24 ὥρας πρὸ τῆς ἐκπλεύσεώς του, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ ἀριθμοῦ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον μέχρι τοῦ ἐσχάτου παιδὸς κατὰ τὰ ναυτολόγια, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ κρατῇ ὁ φροντιστὴς ἢ γραμματεὺς τοῦ πλοίου, καὶ νὰ ὑπογράφῃ ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ πρῶτος ὑποπλοίαρχος.

39. Θέλει πληροφορεῖσθαι εἰσέτι, ἂν ὁ καθεὶς ἦναι σημειωμένος μὲ ἐκεῖνον τὸν μισθὸν, ὅστις τῷ ἀνήκει· θέλει σημειόνει ἐκεῖνα τὰ ἄτομα τοῦ πληρώματος ἀπὸ τὸν πλοίαρχον καὶ κάτω, ὅσα ἐπιθυμοῦν νὰ πληρώνηται μέρος τῶν μισθῶν των εἰς τὰς οἰκογενείας των καθ' ὅσον καιρὸν αὐτοὶ εἶναι ἀπόντες· ἂν δὲ ἡ ἀπουσία των θέλῃ παραταθῇ πλέον τοῦ ἑνὸς μηνὸς, πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ πόσα τοῦ μισθοῦ των ἐπιθυμοῦν νὰ ἀφήσουν. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, τὸ διευθυντήριον θέλει φροντίζει διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν διορισθεισῶν ποσοτήτων εἰς τὰς ῥηθείσας οἰκογενείας, αἵτινες ὀφείλουν νὰ δίδουν τὴν ἀπαιτουμένην τῆς παραλαβῆς ἀπόδειξιν, ἥτις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἢ ναύτην ἀντὶ μετρητῶν καθ' ὃν καιρὸν γενῇ ἡ ἐξόφλησις τοῦ λογαριασμοῦ του.

40. Τὴν αὐτὴν ἐπιθεώρησιν κάμνει ὁ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ἔφορος καὶ ὅτε ἐπιστρέψει τὸ πλοῖον. Αἱ τυχοῦσαι μεταβολαὶ πρέπει νὰ δικαιολογῶνται διὰ τοῦ ἡμερολογίου.

41. Κατ' αὐτοὺς τοὺς ἐλέγχους τῶν ἐπιθεωρήσεων πληρώνεται ὁ μισθὸς εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς, ἢ ἐκπεραιωθείσης τῆς ἀποστολῆς, καὶ δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ γένῃ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἐξαίρεσις. Τὸ συμβούλιον τοῦ διευθυντηρίου εἶναι ὑπεύθυνον κατὰ τοῦτο.

42. Εἰς πᾶσαν τριμηνίαν ἢ ὁσάκις δοθῇ διαταγὴ, θέλει κάμει τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ λιμένος καὶ τοῦ Ναυστάθμου εἰς τὸ κατάστημα τοῦ διευθυντηρίου ἢ εἰς ἄλλο κατάλληλον μέρος.

43. Θέλει κάμει ἐπίσης τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν τεχνιτῶν, ἐπιγηΐων στρατιωτῶν, ἀπομάχων καὶ ναυτῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦν ἢ φρουροῦν εἰς τὸν λιμένα ἢ εἰς τὸν Ναύσταθμον.

Εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιθεωρήσεις οἱ ἐπιθεωρηθησόμενοι τοποθετοῦνται εἰς δύο στίχους, καὶ τὰ ὀνόματα ἀναγινώσκονται μεγαλοφώνως· ὁ τόπος τῶν ἐπιθεωρήσεων τούτων εἶναι ἡ ἀγορὰ (place) τοῦ Ναυστάθμου.

Ε. Καθήκοντα τοῦ Ἐφόρου τῶν Νεωρίων.

44. Ὁ ἔφορος τῶν νεωρίων διευθύνει τὰς κατασκευὰς καὶ ἐπισκευὰς τῶν πολεμικῶν πλοίων, ἐπιτηρεῖ τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίας ὕλας, καὶ φροντίζει διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν νέων καὶ διὰ τὴν ἐπι

σκευὴν τῶν παλαιῶν καταστημάτων εἰς τὸν Ναύσταθμον καὶ κατὰ τὸν λιμένα.

45. Ἐξετάζει τὰ εἰσπλέοντα εἰς τὸν λιμένα Ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα, διὰ νὰ γνωρίσῃ, ἂν τυχὸν χρήζουν ἐπισκευῆς, καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὰ δέοντα εἰς τὸν διευθυντήν.

46. Ἐπίσης ἐπιθεωρεῖ καὶ τὰ ἑτοιμόπλοα διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν καταστάσεως.

47. Ἐξετάζει τὰς ἀναφορὰς τῶν πλοιάρχων καὶ πληροφορεῖται ἂν αἱ προβαλλόμεναι ἐπισκευαὶ καὶ μεταλλαγαὶ ἦναι κατάλληλοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἀναφέρεται περὶ τούτου πρὸς τὸν Διευθυντήν.

48. Εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ἐφόρου τῶν νεωρίων ὑπάγεται ὁ λόγος τῶν τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ, τοὺς ὁποίους διανέμει κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

49 Δι' αὐτοῦ ἐνεργεῖται ἡ ναυπηγία νέων καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῶν βεβλαμμένων πλοίων μας, καὶ αὐτὸς ἐπιτηρεῖ τὰς περὶ τούτου ἐργασίας.

50. Ἐπιτηρεῖ τὰς ἀποθήκας, αἱ ὁποῖαι περιέχουν τὴν ναυπηγήσιμον ὕλην, τὰ καρτάτια, ςραβόξυλα, σανίδια, τὰς λέμβους, τὰ καρφία καὶ σιδηρικὰ, καὶ τὰ πρὸς κατασκευὴν βαρελίων ἀναγκαῖα.

51. Ὅτε πρόκειται λόγος νὰ ἐφοπλισθῇ πλοῖον, διατάττει νὰ γενῇ ἔκθεσις περὶ ἐφοπλισμοῦ, ἀπαραλλάκτως ὡς διεγράφη καὶ διὰ τὸν ἔφορον τοῦ λιμένος. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην καταφαίνεται

ά. Τὸ ὄνοματοῦ πλοίου, β΄. Ὁ ἀριθμὸς τῶν καρτίων καὶ κεραίων καὶ τὸ μέτρον αὐτῶν, γ΄. Τὰ παρακάταρτα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἐπισκευὴν τῶν καταρτίων, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, δ΄. Ἀποθεματικαὶ (de reserve) δοκοὶ, σανίδια καὶ λοιπὰ ξύλα διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, έ. Αἱ λέμβοι, καὶ τὰ πρὸς ἐπισκευὴν των τυχὸν ἀναγκαῖα στραβόξυλα καὶ σανίδια, ς΄. Ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸν ξυλουργὸν καὶ διὰ τὸν καλαφατιστὴν ἐργαλεῖα καὶ ὕλαι.

52. Ὁ ἔφορος τοῦ νεωρίου ἐκτελεῖ ὡς πρὸς τὴν ναυτικὴν οἰκονομίαν καὶ ὡς πρὸς τὸ λογιστικὸν τὰ εἰς τὸν ἔφορον τοῦ λιμένος ἐπιτεταγμένα.

53. Οἱ τὰς διαφόρους ἐργασίας τῆς ναυπηγίας ἐπιτετραμμένοι ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσιν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς ναυπηγησίμου ὕλης τὰ ἀναγκαῖα πράγματα ἐπὶ τετυπωμένοις ἀποδεικτικοῖς (τύπος Β) ὑπογεγραμμένοις παρ' αὐτῶν, προσυπογεγραμμένοις δὲ παρὰ τοῦ ἐφόρου τοῦ νεωρίου.

54. Ὁ διευθύνων τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ κρατεῖ τὰ τῆς πληρωμῆς καταστατικὰ περὶ τῶν ἡμερομισθίων τῶν τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὰς ἡμερουσίας ἀγγελίας τῶν εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικῶν. Τῶν καταστατικῶν τούτων οἱ τύποι θέλουν ἐκδοθῇ κατόπιν, καὶ κατ' αὐτὰ γίνεται ἡ πληρωμή.

Τὰ ἀφορῶντα τοὺς πολιτικοὺς τεχνίτας καὶ ἐργάτας ἐξετέθησαν εἰς τὰς δοθείσας εἰς τὸν ἔφορον τοῦ λιμένος ὁδηγίας.

55. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐφόρου τοῦ νεωρίου ἀνάγονται ὅλαι αἱ μηχαναὶ, τὰ σιδηρεῖα τῆς ὁπλοθήκης, καὶ τὸ ἐργοστασιον τῶν πυξιδίων. Ἡ ἐπιτήρησις αὐτῶν ἐναπόκειται ἀμέσως εἰς αὐτὸν καὶ ἐμμέσως εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν τεχνιτῶν τοῦ Ναυτικοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτὸν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τῆς τέχνης.

Ζ. Καθήκοντα τοῦ Ἐλεγκτοῦ.

56. Ὁ ἐλεγκτὴς εἶναι ὁ διευθυντὴς τοῦ λογιστικοῦ εἰς τὸ διευθυντήριον τῶν ναυτικῶν.

57. Συνεδριάζει καὶ ἔχει ψῆφον εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ διευθυντηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ πᾶν μέτρον προσβάλλον τὴν ναυτικὴν διοίκησιν καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ τὴν ναυτικὴν οἰκονομίαν.

58. Εἶναι συνυπεύθυνος διὰ τὴν διατήρησιν τῶν προϋπολογισμῶν.

59. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ κάμμία πληρωμὴ ἀποδεικτικοῦ ἢ καταστατικοῦ ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ Διευθυντηρίου χωρὶς τὴν προσυπογραφήν του.

60. Ἀφοῦ προσυπογράψῃ τὸ ἀποδεικτικὸν ἢ καταστατικὸν, τὸ κατσχωρίζει εἰς τὸ καθολικὸν, ἀδιαφόρως ἂν τὰ ἀποδεικτικὰ ἢ καταστατικὰ ταῦτα ἀνάγωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος (τουτέστιν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸν ἐφοπλισμὸν) ἢ εἰς τὴν τοῦ ἐφόρου τῶν νεωρίων ἢ τέλος εἰς τὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων.

61. Κρατεῖ εἰς τὸ γραφεῖόν του τὸ μέγα βιβλίον τοῦ ὑλικοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζει ὅλην τὴν εἰς τὰς ἀποθήκας ἑκάστου κλάδου εἰσερχομένην καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐξερχομένην ὕλην, προσυπογράφων ὅλα τὰ ἐπὶ τούτῳ γραμμάτια, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δεκτὰ ἄνευ τῆς προσυπογραφῆς του.

62. Κατὰ τὰ μεγάλα ταῦτα βιβλία ἐλέγχεται ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου καὶ τῶν ἀποθηκῶν, ἥτις πρέπει νὰ ἦναι σύμφωνος μὲ τὸ εἰς τὰ βιβλία σημειούμενον ὑπόλοιπον.

63. Ὁσάκις ὁ ἐλεγκτὴς τὸ κρίνῃ εὔλογον, προσκαλεῖ τὸν διευθυντὴν δι' ἀναφορᾶς του νὰ διατάξῃ τὴν ἐπὶ τόπου ἐξέτασιν καὶ καταμέτρησιν τοῦ ταμείου καὶ τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις ὑλῶν. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ διευθυντὴς, ὁ ἐλεγκτὴς, καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἁρμοδίου κλάδου σχηματίζουν τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν, ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ διευθυντηρίου κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον.

Η. Καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου.

64. Τὸ ὁπλοστάσιον τοῦ ναυτικοῦ ἐπιτηρεῖται ἀπὸ ἕνα ἀξιωματικὸν τοῦ πυροβολικοῦ.

65. Ὁ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου ἀξιωματικὸς οὗτος ὑπάγεται εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ λιμένος καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν.

66. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ὁπλοστασίου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τέχνην, ἀνάγεται μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου· ὁσάκις εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ διευ-

θυντηρίου συζητῶνται ἀντικείμενα ἀναγόμενα εἰς τὸ πυροβολικὸν, ἀκούεται ἡ γνώμη τοῦ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου καὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

67. Παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου θέλουν διορισθῇ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας εἷς ἢ περισσότεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ, καθὼς καὶ ἱκανὸν ἀπόσπασμα ἀποστράτων (vétérans) τοῦ πυροβολικοῦ.

68. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου ἀνάγονται ὅλα τὰ πυροβόλα, οἱ διευθέται, τὰ πρὸς ἐφοπλισμὸν χρειώδη, τὰ πολεμεφόδια καὶ ὅπλα τόσον ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων μας, καθὼς καὶ εἰς τὸ ὁπλοστάσιον.

69. Περὶ τούτων πάντων ὀφείλει νὰ κρατῇ λεπτομερῆ σημείωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ καταφαίνωνται τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα εἴδη.

70. Ὁσάκις γένῃ ἀνάγκη τοῦ νὰ κατασκευασθῶσιν ἢ νὰ ἐπισκευασθῶσι διευθέται καὶ ἀντικείμενα ἐφοπλισμοῦ, θέλει εἰδοποιεῖ περὶ τούτου διὰ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος τὸν διευθυντὴν, ὅστις διατάττει τὴν διὰ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν, κατὰ τοὺς περὶ τούτου κανονισμούς· ὁ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου δίδει τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικὰ διὰ τὰς γενομένας κατασκευὰς ἢ ἐπισκευάς.

71. Ὁ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ τὴν διατήρησιν καὶ διευθέτησιν τῶν ὑλῶν τῆς ἐπιστασίας του.

72. Αἱ κάνναι τῶν πυροβόλων θέλουν τοποθετηθῆ ἐντὸς τοῦ περιβόλου ἐπὶ στηριγμάτων κατὰ σειράν· αἱ σιδηραῖ θέλουν ἀλειφθῆ μὲ ἐλαιότριπτον χρῶμα.

73. Ὅλα τὰ ὅπλα διὰ τοὺς στρατιώτας τοῦ ναυτικοῦ, οἷον τουφέκια, μουσκέτα, πιστόλια, σπάθαι, λόγχαι, πρέπει νὰ κατατaχθῶσιν εἰς τόπον στεγνὸν καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διωρισμένον, διὰ νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ τὴν σκωρίαν.

74. Ἡ ὑπάρχουσα πυρῖτις πρέπει νὰ κατατεθῆ εἰς ἀποθήκην ἐπὶ τούτῳ διωρισμένην καὶ νὰ φυλάττηται ἐπιμελῶς· πάντοτε πρέπει νὰ φρουρῇ στρατιώτης ἔμπροσθεν τῆς ἀποθήκης.

75. Αἱ κεναὶ γρανάται καὶ αἱ σφαῖραι θέλουν συσσωρεύεσθαι κατὰ τὸ μέγεθός των πυραμιδοειδῶς εἰς τὸν περίβολον τοῦ ὁπλοστασίου· τὰ μισδράλια φυλάττονται κατὰ τὸ μέγεθός των εἰς τὴν ὁπλοθήκην εἰς ἐπὶ τούτῳ πυξίδας, εἰς τὰς ὁποίας σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν βολίων· αἱ γεμισμέναι μὲ μισδράλια κάνναι συσσωρεύονται ἐπίσης πυραμιδοειδῶς.

76. Ὅτε πρόκειται νὰ ἐφοπλισθῇ πλοῖον, παραδίδει ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁπλοθήκης (ὡς κατὰ στοιχ. Χ. μὲ τὰς ἀπαιτουμένας τροπολογίας) τὴν περὶ ἐφοπλισμοῦ ἔκθεσιν, καὶ τότε γίνεται ἡ παράδοσις κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον, ἀνταλαττομένων τῶν ἀποδεικτικῶν, καὶ κρατουμένου τοῦ διπλοῦ ἀπὸ τὸν ἐλεγκτήν.

77. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν; ἀφοπλιζομένου ἑνὸς πλοίου, ἐπιστρέφονται τὰ πυροβόλα εἰς τὴν ὁπλοθήκην. Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀντικειμένων τούτων καταστρόνεται πρωτόκολλον, καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου ὑποβάλλεται διὰ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ διὰ τούτου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν.

78. Αἱ διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ διὰ τὸ λογιστικὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου ὁδηγίαι εἶναι ὅμοιαι μὲ τὰς δοθείσας εἰς τὸν ἔφορον τοῦ λιμένος ὑπ' Ἄρθρ. 5 καὶ 6.

Θ. Καθήκοντα τοῦ τροφοδότου.

79. Διὰ νὰ προμηθεύωνται τὰ πλοῖά μας τὰς ἀναγκαίας τροφὰς, πρέπει νὰ ἀγοράζωνται τὰ ἐπὶ τούτῳ χρειώδη ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν καταλληλότερον τρόπον διὰ τοῦ Διευθυντηρίου μας, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἀκούσῃ ἑκάστοτε τὴν γνώμην τοῦ τροφοδότου καὶ νὰ τὴν καταχωρήσῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον· ὅτε ἡ ἀπόφασις τοῦ Διευθυντοῦ διαφέρει ἀπὸ τὴν γνώμην ταύτην, πρέπει νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ αἰτίαι τῆς μὴ ἀποδοχῆς.

80. Ἡ διαχείρισις τῶν ἐναποταμιευμένων τροφῶν ἀποτίθεται εἰς τὸν τροφοδότην, ἐπιτηροῦντος ὅμως τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος.

81. Ἔχει ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀρτοποιίαν καὶ παξιμαδοποιίαν.

82. Αἱ τῶν τροφῶν ἀποθῆκαι πρέπει νὰ ἦναι στεγναὶ διὰ νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ πᾶσαν φθορὰν τὰ ἐναποταμιευμένα εἰς αὐτὰς ἄλευρα, παξιμάδια, ξηρὰ ὄσπρια, παστὰ ψάρια, παστὰ κρέατα, ἔλαιον κτλ.

83. Ἐφοπλιζομένου ἑνὸς πλοίου, ὀφείλει ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος νὰ δώσῃ σημείωσιν τῶν χρειωδῶν (κατὰ τὸν τύπον Χ) εἰς τὸν τοφοδότην, ὡς πολλάκις εἴρηται· ὀφείλει νὰ κρατῇ λογαριασμὸν ἐφωδιασμένον μὲ τὰς ἀναγκαίας τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς ἀποδείξεις.

84. Ἀφοπλιζομένου τοῦ πλοίου μετὰ τὴν εἰς τὸν λιμένα ἐπιστροφήν του, θέλουν ἀποταμιεύεσθαι πάλιν εἰς τὰς ἀποθήκας κατὰ πρωτόκολλον ὅσα εὑρεθοῦν περισσεύσαντα ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐργείᾳ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀτόμων, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τοῦ ταξειδίου περιέχουσι τὸν ἔλγχον διὰ τὰς ἐξοδευθείσας παρὰ τοῦ φροντιστοῦ τοῦ πλοίου τροφάς.

85. Ἡ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ πλοίου ἐπιτροπὴ χρεωστεῖ νὰ δέχηται μόνον καλὰς καὶ συμφώνους μὲ τὸν κανονισμὸν τροφὰς ἐκ τῶν ἀποθηκῶν· ἀναφυείσης περὶ τούτου διενέξεως, ἀναφέρεται ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ διευθυντηρίου, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποφασίζει.

86. Αἱ δοθησόμεναι εἰς τὸ πλοῖον τροφαὶ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λογισθῶσιν ἐπὶ πλειότερον καιρὸν τῶν τριῶν μηνῶν.

87. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς χρεωστεῖ ὁ

τροφοδότης νὰ ὑποβάλῃ διὰ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος εἰς τὸν Διευθυντὴν τὸν ἔλεγχον περὶ τῶν εἰς τὴν ἀποθήκην του εἰσαχθεισῶν καὶ ἐξαχθεισῶν ὑλῶν, καὶ περὶ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς· ὁ δὲ διευθυντὴς θέλει στείλει αὐτὸν εὐθὺς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν μας. Οἱ ἔλεγχοι οὗτοι συντάττονται κατὰ τὸν ὑπ' Ἀριθ. 1 τύπον.

88. Περὶ ἐξετάσεως καὶ καταμετρήσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις ὑλῶν ἰσχύουν οἱ διὰ τοὺς λοιποὺς κλάδους τεθέντες ὁρισμοί.

I. Χρέη τοῦ Ταμείου.

89. Παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν διευθυντηρίῳ συσταίνεται γενικὸν ταμεῖον, ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ πληρόνωνται τὰ διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τοῦ λιμένος καὶ τοῦ ναυστάθμου καὶ διὰ τὸ διευθυντήριον ἀναγκαῖα ἔξοδα.

90. Τὸ ταμεῖον τοῦτο ἔχει τρεῖς κλειδωνίας, τῆς μιᾶς τὸ κλειδίον φέρει ὁ Διευθυντής, τῆς ἄλλης ὁ ἐλεγκτὴς καὶ τῆς τρίτης ὁ ταμίας· οἱ τρεῖς οὗτοι σχηματίζουσι τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπήν, καὶ εἶναι κυρίως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τακτικὴν αὐτοῦ κατάστασιν.

91. Ἐκ τούτου ἕπεται ὅτι μόνον παρόντων καὶ τῶν τριῶν συγχωρεῖται νὰ λαμβάνωνται χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου. Τὰ περὶ πληρωμῆς ἔγγραφα πρέπει νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρετῶν, προσυπογεγραμμένα παρὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ, καὶ ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ διευθυντοῦ.

92. Εἰς τὸ ταμεῖον ἐναποκλείεται καὶ το καθημερινὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον, παρούσης τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς, γράφονται τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα· τὰ ἀθροίσματα γράφονται μὲ στοιχεῖα καὶ ὑπογράφονται παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς· ταῦτα δὲ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα θέλει γράφει καὶ ὁ ταμίας εἰς τὸ καθημερινόν του, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ γραφεῖόν του.

93. Εἰς ἄλλο βιβλίον, μένον καὶ αὐτὸ εἰς τὸ ταμεῖον, γράφονται τὰ ἀθροίσματα τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τούτων, προστίθενται εἰς τὴν νεωτάτην κατάστασιν τοῦ ταμείου ἢ ἀφαιροῦνται ἀπ' αὐτήν, καὶ εὐθὺς πάλιν ἀποδεικνύεται τοιουτοτρόπως ἡ παροῦσα κατάστασις τοῦ ταμείου.

94. Τὰ εἴδη τῶν εἰς τὸ ταμεῖον εἰσερχομένων νομισμάτων πρέπει νὰ ἐκτίθενται λεπτομερῶς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ταμείου. Πᾶσα τροπολογία καὶ ἀνταλλαγὴ θεωρεῖται ὡς ἀπάτη, καὶ παιδεύεται.

95. Ὁ ταμίας κρατεῖ, ἐκτὸς τοῦ καθημερινοῦ του, ἄλλο βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφει τὰ ἔξοδα κατὰ τοὺς διαφόρους τῆς ὑπηρεσίας κλάδους, ὥστε νὰ καταφαίνηται ἄν, καὶ πόσα ἐξοδεύθησαν ἐκ τοῦ ταμείου εἰς ἕκαστον τῶν κλάδων.

96. Περὶ ἐξετάσεως τοῦ ταμείου εἴρηται ἀκριβέστερον εἰς τὸν 5, 7 τῶν εἰς τὸν ἐλεγκτὴν δοθεισῶν ὁδηγιῶν.

97. Πρὸς εὐκολίαν τῆς πληρωμῆς θέλει συστηθῇ ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ ταμείου καὶ ἄλλο πρόχειρον, εἰς τὸ ὁποῖον παραδίδονται τοῦ γενικοῦ ταμείου τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὰς καθ' ἡμέραν μικροτέρας πληρωμάς· ἡ τοῦ προχείρου ταμείου ἐπιτροπὴ δίδει ἀπόδειξιν παραλαβῆς διὰ πᾶσαν ληφθεῖσαν ποσότητα.

98. Καὶ τοῦτο τὸ ταμεῖον ἔχει τρεῖς κλειδωνίας, τῆς μὲν τὸ κλειδίον κρατεῖ ὁ ταμίας, τῆς δέ, ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ λιμένος, τῆς τρίτης, ὁ πρῶτος λογιστής. Οὗτοι οἱ τρεῖς σχηματίζουσι τὴν ἐπὶ τοῦ προχείρου ταμείου ἐπιτροπήν, καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κατάστασιν αὐτοῦ. Τὸ βιβλίον τοῦ ταμείου θέλει κρατεῖσθαι ὡς καὶ τὸ τοῦ κεντρικοῦ.

K. Χρέη τοῦ γραμματέως τοῦ Διευθυντηρίου.

99. Ὁ γραμματεὺς τοῦ διευθυντηρίου κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων τοῦ συμβουλίου.

100. Διευθύνει τὸ πρωτόκολλον, τὰ τῆς καταχωρήσεως καὶ διεκπεραιώσεως, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰς τὰ γραφεῖα εὐταξίας καὶ διὰ τὴν ταχίστην ἀποπεράτωσιν τῶν εἰς αὐτὰ ἐργασιῶν, καθ' ὃν τρόπον ἐκανονίσθησαν ταῦτα πάντα εἰς τὸ περὶ τῶν ἀφορώντων τὰ γραφεῖα τῶν Γραμματειῶν διάταγμά μας τῶν 3 (15) Ἀπριλ. τ. τ. ε.

Λ. Καθήκοντα τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἀποθηκῶν.

101. Εἰς πᾶσαν ἀποθήκην διορίζεται εἷς ἐπιστάτης, ὅστις εἶναι ὑποτεταγμένος εἰς τὸν διευθύνοντα τὴν ἀποθήκην ἀνώτερον ὑπηρέτην.

102. Ὡς ἐπιστάται τῶν ἀποθηκῶν ἐκλέγονται ἄνδρες πιστοὶ καὶ τίμιοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι καὶ ἱκανὴν πεῖραν διὰ νὰ φυλάττωσι τὰς ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν των ἐναποταμιευμένας ὕλας καὶ νὰ καταστρόνωσι τὰ περὶ τῆς κατὰ καιροὺς καταστάσεως τῶν ἀποθηκῶν βιβλία καὶ καταλόγους.

103. Ὁ ἐπιστάτης κρατεῖ καθημερινὸν διὰ τὰς εἰσερχομένας καὶ ἐξερχομένας ὕλας (κατὰ τὸν τύπον 1).

104. Ἐξαγωγὴ ὕλης δὲν γίνεται, ἐὰν δὲν παρουσιασθῶσι αἱ κατὰ τοὺς τύπους ΑΒ, ΑΓ καὶ Β προσδιωρισμέναι ὑπογραφαί.

105. Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται εἰσαγωγὴ ὑλῶν εἰς τὰς ἀποθήκας ἄνευ τῶν περὶ παραδόσεως ἀποδεικτικῶν (κατὰ τύπον Ο).

106. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ὀφείλουν οἱ τῶν ἀποθηκῶν ἐπιστάται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν ἀνώτερόν των τὸν ἰσολογισμὸν τῶν εἰς τὴν ἀποθήκην εὑρισκομένων ὑλῶν, ὑποστηριζόμενον διὰ τοῦ καθημερινοῦ των. Ὁ ἰσολογισμὸς οὗτος ἐπικυροῦται τῇ ὑπογραφῇ τοῦ ἀνωτέρου ὑπηρέτου.

107. Οἱ ἐπιστάται δὲν ἐμποροῦν νὰ κλείσωσι τὸ γραφεῖόν των ἢ νὰ ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ αὐτό, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένων ὡρῶν.

108. Ἂν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ ἐπιτρέπεται νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν ἀποθηκῶν φύλακες διὰ τὴν ὑλικὴν ληψοδοσίαν.

B. Τελευταῖαι διατάξεις.

109. Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς

Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Ἰουλ. (1 Αὐγούς.) 1833.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

64. ΟΘΩΝ κτλ.

Ὅτε διὰ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου Διατάγματός μας ἀπεφασίσαμεν νὰ μὴν ἦναι δεκτὰ τὰ Τουρκικὰ νομίσματα εἰς τὰ Βασιλικὰ Ταμεῖα, καὶ δὲν ἀνεφέραμεν παντελῶς περὶ Τουρκικῶν νομισμάτων εἰς τὴν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐκδοθεῖσαν διατίμησιν, ἥτις ἐπροσδιώριζε τὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν τῶν ξένων πρὸς τὰ νέα Ἑλληνικὰ νομίσματα, ἐπεριμέναμεν, ὅτι οἱ ὑπήκοοί μας ἤθελαν παρακινηθῆ ἐκ τούτου νὰ μὴ δέχωνται αὐτὰ εἰς τὴν ληψοδοσίαν των, τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ κατάστασίς των διακινδυνεύει μεγάλως ἐκ τῆς ἀκαταπαύστου μεταβολῆς τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν τῶν νομισμάτων ἀξίας· ἐπειδὴ ὅμως ὄχι μόνον δὲν ἐπληρώθη ἡ προσδοκία Μας αὐτή, ἀλλὰ μάλιστα πληροφορούμεθα, ὅτι εἰσάγεται μεγάλη πληθὺς Τουρκικῶν νομισμάτων, καὶ ἀνταλλάττεται εἰς Ἑλληνικά, τὰ ὁποῖα ἔπειτα ἐξάγονται, βλέπομεν τὴν ἀνάγκην νὰ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ κυκλοφορία τῶν Τουρκικῶν νομισμάτων ἀνεξαιρέτως ἀπαγορεύεται καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν.

2. Ὅσα Τουρκικὰ νομίσματα εὑρεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν δημεύονται.

3. Ὅστις φωραθῆ ὅτι εἰσῆξε Τουρκικὰ νομίσματα καὶ τὰ ἀντήλλαξε, ἢ ἐπροσπάθησε νὰ τ' ἀνταλλάξῃ εἰς Ἑλληνικά, θέλει παιδεύεσθαι, ἐκτὸς τῆς δημεύσεως τῶν νομισμάτων, καὶ μὲ πρόστιμον 100-500 Δραχμῶν.

4. Ὅστις εἰδοποιήσῃ τὴν Ἀρχήν, ὅτι ἐδέχθη τις, ἢ ἔδωκεν εἰς τὴν τοπικὴν ληψοδοσίαν του Τουρκικὰ νομίσματα, ἢ ὅτι εἰσῆξε τοιαῦτα καὶ τὰ ἀντήλλαξεν, ἢ ἐπασχισε νὰ τ' ἀνταλλάξῃ μὲ Ἑλληνικά, λαμβάνει, ὡς ἀμοιβήν, ἂν ὁ ἐγκαλούμενος καταδικασθῇ, τὸ ἥμισυ τῆς δημευθείσης ποσότητος, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπιβληθέντος καὶ εἰσπραχθέντος προστίμου.

5. Ἐπὶ συμφωνίᾳ, ἢ συναλλάγματι γενομένῳ εἰς Τουρκικὰ νομίσματα παρὰ τῶν ὑπηκόων μας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριόν των, δὲν δύναται νὰ θεμελιωθῇ κἀμμία κατηγορία ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων μας.

6. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς πλήρη ἐνέργειαν ἀπὸ 1 (13) Ὀκτωμβρίου.

7. Ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ καὶ ὑπάλληλοι ἔχουσιν ἰδιαίτερον χρέος νὰ επαγρυπνῶσι καὶ νὰ συμπράττωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 (29) Αὐγούστου 1833.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐκ τῶν ἀμπελώνων καὶ σταφιδώνων ἐθνικοῦ δικαιώματος.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ Νομοὺς Γεν. καὶ Βασιλικ. Ἐφόρους.

Σπεύδει ἡ Γραμματεία νὰ σᾶς ἐφοδιάσῃ ἐγκαίρως μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐκ τῶν ἀμπελώνων καὶ σταφιδώνων ἐθνικοῦ δικαιώματος.

1. Τὸ δημόσιον δικαίωμα τοῦ οἴνου διατηρεῖται καὶ ἐφέτος ὀκτὼ τοῖς 0/0 διὰ τὸν ἀπὸ ἰδιοκτήτους ἢ πολυετῶς ἐνοικιασμένους ἐθνικοὺς ἀμπελῶνας προερχόμενον, δεκαὲξ τοῖς 0/0 διὰ τὸν ἀπὸ τοὺς λεγομένους ἐθνικοϊδιοκτήτους (ἢ τοὺς ὑπὸ Νόβελον), εἴκοσι τέσσαρα τοῖς 0/0 διὰ τὸν ἀπὸ ἐθνικοὺς καλλιεργημένους ὑπὸ ἰδιωτῶν.

2. Τὸ ἀναλογοῦν κατὰ τὸν § 1 ἐκ τοῦ οἴνου δημόσιον δικαίωμα πληρόνεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ οἴνου κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς καταμετρήσεως.

3. Ἡ καταμέτρησις γίνεται διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ οἰνομέτρων (πηχῶν) δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν σύναξιν τοῦ μούστου εἰς τὰ οἰνοδοχεῖα, παρόντος τοῦ ἐφόρου, τοῦ ἐπιστάτου, τοῦ δημογέροντος, καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, καὶ δύο ἄλλων μαρτύρων ἐκ τῶν εὐϋποληπτοτέρων. Τῆς καταμετρήσεως ταύτης γίνεται τακτικὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην, καὶ στέλλεται εἰς τὴν γραμματείαν.

4. Ὅσος μοῦστος πωλεῖται χονδρικῶς εἰς τὰ λινοστάσια, πληρόνει τὸ κατὰ τὸν § 1 ἐθνικὸν δικαίωμα, δέκα ἡμέρας ἀφοῦ χυθῇ εἰς τὰ οἰνοδοχεῖα καὶ καταμετρηθῇ, καθ' ὃν τρόπον διαλαμβάνει ὁ § 3 τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν.

5. Ἂν ὅμως ὁ τοιοῦτος μοῦστος ἔχῃ νὰ μεταφερθῇ εἰς ἄλλο μέρος, πληρόνεται τὸ ἐξ αὐτοῦ δικαίωμα πρὶν τῆς ἐξαγωγῆς του ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου, ἀφοῦ προλαβόντως μεταμετρηθῇ, ὡς εἰς τὸν § 3 εἴρηται. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα καὶ ἐκ τοῦ μούστου, ὅστις πωλεῖται λιανικῶς εἰς τὰ λινοστάτια.

6. Ὁ καρπὸς τῶν ἀμπελώνων πωλούμενον εἰς νωπὰ σταφύλια, φορολογεῖται πρὸν ἓν λεπτὸν τὴν ὀκάν, ἂν προέρχεται ἀπὸ ἰδιοκτήτους ἢ πολυετῶς ἐνοικιασμένους ἐθνικούς, πρὸς δύο δέ, ἂν ἀπὸ ἐθνικοϊδιοκτήτους, καὶ πρὸς τρία, ἂν ἀπὸ ἐθνικοὺς ἀμπελῶνας, καλλιεργημένους παρ' ἰδιωτῶν.

7. Τὸ δημόσιον δικαίωμα ἐκ τῶν σταφιδώνων προσδιορίζεται ἁπλοῦν δέκατον ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ἰδιοκτήτων ἢ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασθέντων ἐθνικῶν, διπλοῦν δέκατον ἐκ τοῦ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων, καὶ τριπλοῦν ἐκ τοῦ τῶν ἐθνικῶν καλλιεργουμένων ἀπὸ ἰδιώτας.

8. Τὸ κατὰ τὸν § 7 ἀναλογοῦν δημόσιον δικαίωμα ἀποδίδεται εἰς χρήματα, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς πωλήσεως τῶν σταφιδίων.

9. Ἂν ὁ φορολογῶν δὲν συμφωνῇ εἰς τὴν τιμὴν

τῆς σταφίδες, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀντὶ μετρητῶν σταφίδα.

10. Ὡς πρὸς τὴν ζύγισιν τῆς σταφίδος καὶ ὡς πρὸς τὴν καταγραφὴν τοῦ δικαιώματος εἰς τὰ βιβλία, θέλουν φυλάττεσθαι ἀκριβῶς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ § 3 τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν.

11. Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου, τοῦ οἴνου, καὶ τῆς σταφίδος (§ 2, 9), θέλει γίνεσθαι τακτικὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον, ἀπὸ τὸν Βασιλ. Ἔφορον, ἀπὸ τὸν δημογέροντα, ἀπὸ τὸν τελώνην, (ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος ὑπάλληλος). Τὸ πρωτόκολ. τοῦτο πέμπεται εἰς τὴν Γραμματείαν.

12. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐθνικοῦ δικαιώματος ἀπὸ τὰ νωπὰ σταφύλια, ἀπὸ τὴν σταφίδα, ἀπὸ τὸν οἶνον καὶ ἀπὸ τὸν μοῦστον γίνεται διὰ γραμματίων κοπτομένων ἐκ τῶν ἐπισυναπτομένων διπλοτύπων βιβλίων. Τὸ μὲν αὐτῶν τῶν γραμματίων ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ εἰσπράττοντος δίδεται εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ δὲ ἕτερον ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ φορολογουμένου μένει εἰς τὸ βιβλίον.

Τῇ 12 Ἰουλίου 1833, ἐν Ναυπλίῳ.

66. ΟΘΩΝ. κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κ. τ. λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Κατὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 9-12 τῆς διακηρύξεως ἀναφερομένας περιπτώσεις, ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως τότε μόνον νὰ ζητῆται, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκδοθῶσι νέοι νόμοι, ἢ νέαι διατάξεις, ἢ ἄλλοι γενικοὶ περὶ ἐσωτερικῶν τῆς Ἐκκλ. ὑποθέσεων ὁρισμοί, μὴ ἐπιστηριζόμενοι εἰς ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάξεις.

2. Εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 9-12 τὸ ἐθεωρήθη τοῦ Β. Ἐπιτρόπου ἀναπληροῖ τὸν τόπον τῆς ἐγκρίσεως, ἥτις τότε μόνον εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητῆται, ὅταν ὁ Ἐπίτροπος φρονῇ, ὅτι πρέπει νὰ ἀρνηθῇ τὸ ἐθεωρήθη.

3. Τὸ ἐθεωρήθη τοῦ Β. Ἐπιτρόπου πρέπει νὰ γράφεται εἰς τὸ σχέδιον, εἰς δὲ τὸ καθαυτὸ ἔγγραφον μόνον νὰ ἀναφέρεται· εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ μηνολογῆται καὶ νὰ ὑπογράφεται κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον. Ὁ Β. Ἐπίτροπος εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων ὅρων, καὶ ἰδιαιτέρως ὅταν γράφῃ τὸ ἐθεωρήθη.

4. Κατὰ τὰς εἰς τὸ 14 ἄρθρον, ἀριθ. 1 καὶ 8 περιεχομένας περιπτώσεις, καὶ ὅταν κατὰ τὸν Ἀρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου πρόκειται περὶ ἀδείας διὰ χειροτονίαν ἱερέων ἢ διακόνων, ἡ ἔγκρισις τοῦ Β. Ἐπιτρόπου ἀρκεῖ.

Κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 14 Ἀρ. 3, 6 καὶ 7 περιεχομένας περιπτώσεις πρέπει νὰ λαμβάνεται ἡ ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κ. τ. λ. Γραμματείας· κατὰ πᾶσαν ἄλλην ὅμως περίπτωσιν, καθὼς καὶ ὅταν ἀρνῆται τὴν ἔγκρισιν ὁ Β. Ἐπίτροπος ἢ ἡ Γραμματεία, ἀνάγκη νὰ ζητῆται ἡ συγκατάθεσις τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἔγκρισις τίθεται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ τῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἔγκρισις πρέπει νὰ μηνολογῆται διὰ νὰ ὑπογράφεται κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον.

5. Καθόσον ἀνάγεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου, δίδεται ἡ ἐπικύρωσις.

α΄. Παρὰ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ ποινῆς ἀσημάντων σφαλμάτων περὶ τὴν πειθαρχίαν, π. χ. περὶ ἁπλῶν ἐπιπλήξεων, χρηματικῶν προστίμων κατωτέρων τῶν 50 Δραχμῶν, ἢ περὶ σωματικοῦ περιορισμοῦ, διαρκοῦντος ὀλιγώτερον τῶν 3 ἡμερῶν.

β΄. Παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κ. τ. λ. Γραμματείας διὰ σημαντικωτέρας πειθαρχικὰς ποινάς, διὰ χρηματικὰ πρόστιμα 50-500 Δραχ. διὰ σωματικὸν περιορισμὸν ἀπὸ 3 ἡμερῶν μέχρι 6 ἑβδομάδων, διὰ προσωρινὴν παῦσιν τῶν χρεῶν, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς 6 ἑβδομάδας, δι' ἐκκλησιαστικὰ μὴ δημόσια ἐπιτίμια, καὶ τέλος

γ΄. Παρὰ τοῦ ἰδίου Βασιλέως, δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρας ποινάς, δηλ. διὰ παύσεις χρεῶν ὑπερβαινούσας τὰς 6 ἑβδομάδας, διὰ καθαιρέσεις, ἐκπτώσεις τοῦ ὑπουργήματος, διὰ δημόσια ἐπιτίμια καὶ ἄλλας δημοσίας ποινάς, ἀναγομένας εἰς τὴν τιμὴν τοῦ τιμωρουμένου, δι' ἀφορισμούς, χρηματικὰ πρόστιμα, ὑπερβαίνοντα τὰς 500 Δραχ. καὶ διὰ σωματικὸν περιορισμὸν ἐπέκεινα τῶν 6 ἑβδομάδων

6. Ἡ ἐπικύρωσις δίδεται κατὰ τὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ 4 ἄρθρ. προσδιορισθέντα τύπον.

Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται, καθ' ὅλας τὰς ἁπλᾶς ἐκκλησιαστικὰς ποινὰς καὶ τὰ ἐπιτίμια, διὰ τῶν ἐκκλησ. ἀρχῶν· καθ' ὅλας δὲ τὰς λοιπάς, διὰ τοῦ ἀνήκοντος Νομάρχου.

Τὰ χρηματικὰ πρόστιμα ἐμβαίνουν εἰς τὸ συστηθησόμενον γενικὸν ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

7. Διατάξεις καὶ αἰτήσεις τῆς Συνόδου πρὸς πολιτικὰς ἀρχὰς δὲν διευθύνονται ἀμέσως πρὸς αὐτάς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κ. τ. λ. Γραμματείας. Περὶ δὲ τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν ὑποθέσεων τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, θέλομεν ἐκδώσει ἐν καιρῷ ἀκριβεστέρους ὁρισμούς.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματεία νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 (27) Αὐγούστου 1833.

67. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τοὺς κατὰ Νομοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικοὺς Ἐφόρους.

Ἀπὸ τὰς τελευταίας ἀναφορὰς τινων ἐξ ὑμῶν παρατηροῦμεν ὅτι τὸ περὶ συνάξεως τῶν ὀψίμων καρπῶν Δ΄. κεφάλαιον τῶν ὑπ' Ἀρ. 1234 ὁδηγιῶν

παρ' ἄλλων μὲν δὲν ἐξηγήθη ἀκριβῶς, εἰς ἄλλους δὲ ἔδωκεν ἀφορμὴν παρατηρήσεων ὡς πρὸς τὴν σύναξιν τῶν ἀραβοσίτων καὶ βαμβακίων.

Διὰ νὰ διαλύσωμεν πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀμφιβολίαν, καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους νὰ εὐκολύνωμεν τοὺς γεωργοὺς εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον δικαιωμάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ προφυλάξωμεν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου, καὶ τὰ συμφέροντα τῶν φορολογουμένων ἐναντίον πάσης καταχρήσεως, σᾶς ἐφοδιάζομεν μὲ τὰς ἐφεξῆς ἐπεξηγηματικὰς καὶ συμπληρωματικὰς ὡς πρὸς τὸ ῥηθὲν κεφάλαιον ὁδηγίας.

Α'. Τὸ ἄρθρον 27 τῶν ὁδηγιῶν διατηρεῖται ὡς εἶναι.

Β'. Ὁ σκοπὸς τοῦ ἄρθρου 28 δὲν εἶναι νὰ συναχθῶσι πρῶτον οἱ ἐκ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἔπειτα οἱ ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων ἀγρῶν καρποὶ, διότι τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς ὡριμότητος. Ὁ λόγος εἶναι νὰ συναχθοῦν καὶ νὰ συσσωρευθοῦν χωριστὰ τὰ ἐθνικὰ, καὶ χωριστὰ τα ἰδιόκτητα.

Γ'. Τὸ ἄρθρον 29 διατηρεῖται ὡς εἶναι. Ὁ προσδιορισμὸς ἑνὸς ὁμοιομόρφου μέτρου διὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν καρπῶν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖος δι' ἀποφυγὴν καταχρήσεων, πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου ἢ πρὸς βλάβην τῶν φορολογουμένων· τὸ μέτρον ἐπροσδιωρίσθη εἰς ὀκάδας 25 διὰ τὸ εὔχρηστον. Ἐπειδὴ δὲ τοιαῦτα μέτρα δὲν εὑρίσκονται ἕτοιμα πανταχοῦ, εἶναι ἀνάγκη νὰ γενοῦν ἐκ δοκιμασίας ἐπιστήμου, παρόντων τῶν ἀτόμων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὸ ῥηθὲν ἄρθρον.

Δ'. Οἱ παράγραφοι 30 καὶ 31 ἐπεξηγοῦνται καὶ τροπολογοῦνται ὡς ἐφεξῆς·

1) Τὸ νὰ μείνουν οἱ ἀραβόσιτοι ἀκαθάριστοι ἐπὶ τῶν φορολογουμένων, καὶ νὰ παραδοθοῦν εἰς τὸ δημόσιον καθαρισμένοι καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξοδεύονται, δὲν ἐπιδέχεται κάμμίαν τροπολόγησιν, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὄχι μόνον συμβιβάζεται τὸ συμφέρον τοῦ Ταμείου μὲ τὸ συμφέρον τοῦ πολίτου, ἀλλὰ καὶ προφυλάττεται ὁ φορολογούμενος ἀπὸ αἰσθαντικὰς ζημίας, καὶ ἐλαφρόνεται μεγάλως εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου.

Σᾶς ἐπιφορτίζομεν νὰ δώσετε εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ ἐννοήσουν καλῶς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐκθέτοντες εἰς αὐτούς,

α'. Ὅτι, ἐπειδὴ ὁ καρπὸς οὗτος, ἂν καθαρισθῇ, πρὶν ξηρανθῇ καλῶς, ἀνάπτει καὶ φθείρεται, ἤθελον ὑποπέσει εἰς μεγίστην ζημίαν, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἀπήτει τὴν ἄμεσον καθάρισιν αὐτοῦ διὰ νὰ λαβῃ τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου.

β'. Ὅτι, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἀπαιτήσῃ τὴν εἰς ἀκαθάριστον καρπὸν ἀπόδοσιν τοῦ δημοσίου δικαιώματος, οἱ φορολογούμενοι θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὸ ἐπαχθὲς βάρος τῆς μετακομίσεως αὐτοῦ εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας, βάρος τόσον μεγαλήτερον, καθόσον παρὰ τὸν καθαρὸν καρπὸν θέλουν μεταφέρει καὶ ὅλον τὸν ἄχρηστον ὄγκον τῶν κοτσανίων.

γ'. Ὅτι, ἂν καὶ ὑποτεθῇ ὅτι ὁ καρπὸς καθαριζόμενος, πρὶν ξηρανθῇ καλῶς, δὲν φθείρεται, ἡ ἄμεσος ἀπόδοσις τοῦ δημοσίου δικαιώματος θέλει ἐπιφέρει μεγίστην ζημίαν εἰς τοὺς φορολογουμένους, διότι (ὡς δὲν εἶναι ἄγνωστον εἰς αὐτοὺς) ἂν ἑκατὸν ὀκάδες ἀκαθαρίστου καρποῦ ξηρανθῶσι καὶ καθαρισθῶσιν εἰς ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν συγκομιδὴν, δὲν δίδουσιν εἰμὴ περίπου 65 ὀκάδας, ἐν ᾧ ἂν ἡ αὐτὴ ποσότης τῶν ἑκατὸν ὀκάδων ἀφοῦ ξηρανθοῦν φυσικῶς, καθαρισθοῦν κατὰ τὸν Ἰανουάριον, θέλει δώσει 75-80 ὀκάδας καθαρισμένον ἀραβόσιτον.

2) Μένει ἤδη νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἀναλογία τοῦ καθαρισμένου πρὸς τὸν ἀκαθάριστον καρπὸν, κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ παραδοθῇ ἐν καιρῷ τὸ δημόσιον δικαίωμα εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν, Διὰ νὰ μὴ γεννηθοῦν παράπονα ἀπὸ μέρους τῶν φορολογουμένων, ἀλλ' οὔτε νὰ προσβληθοῦν τὰ δίκαια τοῦ Ταμείου, κρίνομεν εὔλογον νὰ γενῇ ἐπιτόπιος δοκιμὴ, κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον. Ὁ Βασιλ. Ἔφορος, συνεννοούμενος μὲ τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας καὶ μὲ τὴν δημογεροντίαν, θέλει φροντίσει νὰ παραλάβῃ δέκα μέτρα, ἤτοι διακοσίας πεντήκοντα ὀκάδας ἀκαθαρίστου ἀραβοσίτου, καὶ νὰ τὸν ξηράνῃ. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλουν ἐκτεθῇ, παρόντων τῶν ἄνωθεν ἀτόμων, εἰς μέρος ἁρμόδιον διὰ τὴν ξήρανσιν, τουτέστι ἱκανῶς ἀεριζόμενον καὶ μὴ ὑγρὸν, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἐναποταμίευσιν τοῦ καρποῦ, θέλει κλεισθῇ καὶ σφραγισθῇ μὲ τὴν σφραγίδα τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ Β. Ἐφόρου. Ἀφοῦ ἡ ξήρανσις παραταθῇ τοὐλάχιστον εἴκοσι πέντε ἡμέρας, ἀνοίγεται ἡ ἀποθήκη, καθαρίζεται ὁ καρπὸς καὶ ζυγίζεται, παρόντων τῶν αὐτῶν ἀτόμων, καὶ τῶν βουλομένων ἐκ τῶν φορολογουμένων. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζυγίσματος δίδει τὴν ἀναλογίαν τοῦ καθαροῦ καρποῦ πρὸς τὸν ἀκαθάριστον, ἥτις εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν.

3) Ἐπειδὴ δὲ ἐμπορεῖ νὰ ὑποτεθῇ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ξηρικοῦ καὶ τοῦ ποτιστικοῦ ἀραβοσίτου, γίνεται ἰδιαιτέρα δοκιμὴ διὰ τὸ ἓν καὶ διὰ τὸ ἄλλο εἶδος κατὰ τὴν ἄνωθεν μέθοδον.

4) Ἀφοῦ γενῇ ἡ δοκιμὴ καὶ εὑρεθῇ ἡ ἀναλογία τῶν καθαρισμένων πρὸς τὰ ἀκαθάριστα ἀραβοσίτων, γίνεται ὁ λογαριασμὸς τοῦ φορολογουμένου, ὅστις τότε δίδει ἀπόδειξιν, δι' ὅσον καρπὸν καθαρισμένον ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἢ Φεβρουάριον μῆνα.

5) Ἂν δέ τινες τῶν φορολογουμένων, διὰ ν' ἀποφύγωσι τὸ βάρος τῆς μετακομιδῆς, προκρίνωσι νὰ πληρώσουν τὸ ἀντίτιμον εἰς μετρητὰ, ὁ Ἔφορος δεχόμενος τὴν πρότασιν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, φανερόνων συγχρόνως ποία θέλει εἶσθαι πιθανὸν ἡ τιμὴ τοῦ ἀραβοσίτου κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα.

6) Εἶναι ἐπιθυμητὸν νὰ συμβιβασθοῦν αἱ κοινότητες μετὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν εἰς χρήματα ἀπόδοσιν ὅλου τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ δημόσιον δικαιώματος ἐκ τοῦ ἀραβοσίτου. Εἰς τοῦτο

θέλουν τείνει αἱ προσπάθειαι τῶν ἐφόρων, χωρὶς ὅμως νὰ προσβάλωσιν οὔτε μέχρι κεραίας τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τῶν φορολογουμένων.

7) Ἐπειδὴ εἰς πολλὰ μέρη ὁ πρωτοφανὴς ἀραβόσιτος ἐξοδεύεται εἰς κουκουνάρας, ὁ δεκατισμὸς τῶν τοιούτων πρέπει νὰ γενῇ, ἐξ ἀνάγκης εἰς μετρητὰ κατ' ἐκτίμησιν. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλουν διορίσει οἱ φορολογούμενοι ἐν ἐκτιμητὴν, καὶ ἕτερον ὁ Βασιλ. Ἔφορος, οἵτινες ὁρκισθέντες ὅτι θέλουν ἐκτιμήσει κατὰ συνείδησιν, κάμνουν τὴν ἐκτίμησιν τοῦ καρποῦ· ἡ πρᾶξις αὐτὴ τῆς ἐκτιμήσεως πρέπει νὰ νὰ φέρῃ τὴν ἐπικύρωσιν ὄχι μόνον τοῦ Β. Ἐφόρου, ἀλλὰ καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ εἰς ἀπουσίαν αὐτῆς, τῆς δημογεροντίας. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας τῶν ἐκτιμητῶν, διορίζει ὁ ἔπαρχος τὸν τρίτον.

Ε΄. Ἐπειδὴ ἡ συγκομιδὴ τῶν βαμβακίων δὲν γίνεται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, οἱ Β. Ἔφοροι ἐκ συνθήκης μὲ τοὺς φορολογουμένους θέλουν διορίσει τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρας ἐποχὰς συνάξεως, ἐπαγρυπνοῦντες ὅμως νὰ μὴ γίνωνται καταχρήσεις, λαθραῖαι συνάξεις, ἐκτὸς τῶν προσδιωρισμένων ἐποχῶν. Τὰ βαμβάκια ζυγίζονται, καὶ τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα λαμβάνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ὑπ' ἀρ. Α΄. ψηφισμ. τουτέστι 10 ο|ο ἀπὸ τὰ εἰς ἰδιοκτητα καὶ 25 ο|ο ἀπὸ τὰ εἰς ἐθνικὴν γῆν σπαρέντα. Οἱ ὁρισμοὶ 5 καὶ 6 τοῦ Δ΄. ἄρθρου τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ βαμβάκια.

ς΄. Τὸ ἄρθρον 32 τῶν ὑπ' Ἀρ. 1234 ὁδηγιῶν μένει ὡς εἶναι. Οἱ ὁρισμοὶ 5 καὶ 6 τοῦ Δ΄. ἄρθρου τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς εἰς τὸν ῥηθέντα παράγραφον ἐννοουμένους καρπούς.

Τὸ ἄρθρον 33 τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς·

« Τὰ ὄσπρια ἐν γένει, τὰ ὀρύζια, τὰ σησάμια, τὸ γλυκάνισον, τὸ κύμινον, καὶ τ' ἀναγόμενα εἰς τὴν αὐτὴν κλάσιν, οἱ καπνοὶ καὶ τὰ κρόμμυα, τὰ κροκκάρια, καὶ τὰ σκόρδα, ἐκτὸς τῶν φυτευμένων εἰς κήπους καὶ περιβόλια, ζυγίζονται καὶ τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα ἀποδίδεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ὑπ' ἀρ. Α΄. ψηφίσματος, τουτέτι 10 ο|ο ἀπὸ τὰ εἰς ἰδιόκτητα καὶ 25 ο|ο ἀπὸ τὰ εἰς ἐθνικὴν γῆν φυτευθέντα· τὸ ἀπὸ τὰ λινάρια ἐθνικὸν δικαίωμα θέλει λαμβάνεσθαι καθ' ὃν τρόπον ἐλαμβάνετο κατὰ τὰ παρελθόντα δύο ἔτη. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ 5 καὶ 6 τοῦ Δ΄. ἄρθρου τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον».

Ζ΄. Οἱ παράγραφοι 34 καὶ 35 τῶν ὑπ' Ἀρ. 1234 ὁδηγιῶν μένουν ὡς εἶναι.

Η΄. Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ αὖθις εἰς τοὺς Γ. καὶ Βασιλ. Ἐφόρους, ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ μείνουν αἱ πρόσοδοι εἰς τὰς κοινότητας· ἂν λοιπὸν αὐταὶ προσφέρωσι τιμὴν φθάνουσαν τὸν ἐλάχιστον ὅρον, (ἀφοῦ ἀφ' ἑνὸς μέρους ἀφαιρεθῇ τὸ εἰσπραχθὲν ἤδη εἰσόδημα, καὶ ἀφ' ἑτέρου προστεθῇ τὸ γενόμενον ἔξοδον τῆς ἐπιστασίας) ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ παραχωρῶσιν εἰς αὐτὰς τὰς προσόδους.

Θ΄. Πρὸς εὐκολίαν τῶν φορολογουμένων δίδομεν τὴν ἄδειαν εἰς τοὺς Γεν. καὶ Βασιλ. Ἐφόρους νὰ ζητῶσι τὰ ἐκ τῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς 5 καὶ 6 τοῦ Δ΄. ἄρθρου τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν εἰς χρήματα ἀποδόσεως τοῦ δημοσίου δικαιώματος εἰς τρεῖς δόσεις, ἐντὸς ὅμως τῆς 30 Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, λαμβάνοντες τακτικὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας.

Ι΄. Εἰς τὰς παρούσας ὁδηγίας θέλετε δώσει, ὅσην ἔνεστι δημοσιότητα, διὰ νὰ γνωρίσωσιν οἱ φορολογούμενοι τὴν ὑπὲρ αὐτῶν πατρικὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Αὐγούστου 1833.

68. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Οἰκονομικὰς ἀρχάς.

Ἐπισυνάπτεται ἀντίτυπον τῆς διακηρύξεως, τῆς Βασιλικῆς ταύτης Γραμματείας περὶ ἐννοικιάσεως τοῦ κατὰ τὴν Ἄμφισσαν ἐλαιῶνος.

Προσκαλεῖσθε νὰ δώσετε εἰς τὴν διακήρυξιν ταύτην τὴν ὅσον ἔνεστι μεγαλητέραν δημοσιότητα.

69. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΒΑΣΙΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Διακηρύττει

Τὸ ἐφετεινὸν εἰσόδημα τῶν κατὰ τὴν Ἄμφισσαν ἐθνικῶν καὶ τὸ ἐφετεινὸν ἐθνικὸν δικαίωμα ἐκ τῶν συλλογικῶν (κολλιγικῶν) ἐλαιοδένδρων, θέλει ἐννοικιασθῇ ἐπὶ δημοπροσίας καὶ παραχωρηθῇ εἰς τὸν πλειστηριάσοντα.

Ἐπίσης θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας καὶ τὸ ἐφετεινὸν ἐθνικὸν δικαίωμα ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων ἐλαιοδένδρων τοῦ κατὰ τὴν Ἄμφισσαν ἐλαιῶνος.

Ὁ ἐλαιὼν διαιρεῖται εἰς 5 τμήματα· ἕκαστον τμῆμα εἰς θέσεις, κατὰ τὸν εἰς τὸ τέλος ἐπισυναπτόμενον πίνακα.

Α. Ὡς πρὸς τὴν δημοπρασίαν τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐθνικῶν καὶ τοῦ ἐθνικοῦ δικαιώματος ἐκ τῶν συλλογικῶν ἐλαιοδένδρων, θέλουν φυλαχθῇ οἱ ἑξῆς ὁρισμοί·

1) Ἡ ἐπιτόπιος εἰς Ἄμφισσαν δημοπρασία θέλει γενῇ κατὰ θέσεις, καὶ θέλει διαρκέσει ἡμέρας τρεῖς· ἡμέρα τῆς ἐπιτοπίου δημοπρασίας προσδιορίζεται ἡ 30 Σεπτεμβρίου 1833.
2) Εἰς τὴν τελειωτικὴν εἰς Ναύπλιον ἐνοικίασιν, ἡ δημοπρασία θέλει γενῇ πρῶτον κατὰ θέσεις, τὴν 14 Ὀκτωμβρίου, καὶ θέλει διαρκέσει ἡμέρας τρεῖς· ὡς ἐλάχιστος ὅρος θέλει ληφθῇ ἡ εἰς τὴν ἐπιτόπιον προσφερθεῖσα ἀνωτάτη τιμή. Ἔπειτα θέλει γενῇ ἡ κατὰ τμήματα δημοπρασία

διαρκέσουσα ἡμέρας δύο· ὡς ἐλάχιστος ὅρος θέλει ληφθῇ ἡ προσφερθεῖσα εἰς τὴν πρώτην δημοπρασίαν ἀνωτάτη τιμὴ, πλέον 5 ο|ο. Τελευταῖον θέλει γενῇ καὶ ἡ ὁλικὴ, διαρκέσουσα ἡμέραν μίαν· ὡς ἐλάχιστος ὅρος θέλει ληφθῇ ἡ προσφερθεῖσα εἰς τὴν κατὰ τμήματα δημοπρασίαν ἀνωτάτη τιμὴ, πλέον 5 ο|ο· ἂν δὲ τυχὸν εἰς τὴν κατὰ τμήματα δημοπρασίαν δὲν προσεφέρθη τιμὴ, θέλει ληφθῇ ὡς ἐλάχιστος ὅρος εἰς τὴν ὁλικὴν δημοπρασίαν ἡ προσφερθεῖσα εἰς τὴν κατὰ θέσεις δημοπρασίαν ἀνωτάτη τιμὴ, πλέον 10 ο|ο.

Ἡ δημοπρασία τῆς ὁλικῆς ἐνοικιάσεως τότε μόνον εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν Κυβέρνησιν, ὅτε δὲν παρουσιασθοῦν ἀγορασταὶ ζητοῦντες τὴν κατὰ θέσεις ἢ τμήματα ἐνοικίασιν μὲ προσθήκην 5 ο|ο· ἀλλ' ἂν μετὰ τὴν προσφορὰν ταύτην, ὁ ὁλικῶς πλειστηριάσας προσφέρῃ ἄλλα 5 ο|ο, τότε ἡ δημοπρασία τελειόνει πρὸς ὄφελος τοῦ ὁλικοῦ πλειστηριάσαντος.

3) Ἡ ἕνωσις διαφόρων θέσεων εἰς μίαν, ἢ διαφόρων τμημάτων εἰς ἓν, δὲν συγχωρεῖται.

4) Οἱ κατὰ τμήματα, ἢ ὁλικῶς ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ δώσουν ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου, τὸ ὁποῖον θέλει πληρωθῇ εἰς τρεῖς δόσεις, τὴν ά. Δεκεμβρίου 1833, τὴν ά. Ἰανουαρίου καὶ τὴν ά. Φεβρουαρίου 1834.

5) Οἱ κατὰ θέσεις ἐνοικιασταὶ εἰμὲν παρουσιάσουν ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν, ἢ εἶναι κτηματίαι, θέλουν πληρώσει τὸ ἐνοίκιον εἰς τὰς ὡς ἀνωτέρω τρεῖς προθεσμίας, εἰδὲ καὶ δὲν παρουσιάσουν ἐγγυητὴν, ἢ δὲν εἶναι κτηματίαι, θέλουν πληρώσει τὸ ἐνοίκιον ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς τρεῖς δόσεις, τὴν 20 Ὀκτωμβρίου, 20 Νοεμβρίου καὶ 20 Δεκεμβρίου 1833—, καὶ τὸ εἰσπραχθησόμενον εἰσόδημα θεωρεῖται ὡς ὑπὸ μεσέγγυον ἀναλόγως μὲ τὸ χρέος πρὸς τὸ Ταμεῖον.

6) Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν συνάξει ἀπὸ μὲν τὰ ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα ὅλον τὸν καρπὸν, ἀπὸ δὲ τὰ λεγόμενα συλλογικὰ (κολλιγικὰ) 55 ο|ο (τουτέστι 50 ο|ο διὰ τὸ ἥμισυ μερίδιον τοῦ δημοσίου, καὶ 10 ο|ο ὡς δέκατον διὰ τὸ ἰδικὸν των ἥμισυ μερίδιον.)

7) Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὰ τμήματα ἐλαιοδένδρων, οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν μὲν ὁδηγηθῇ ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω κατάλογον, ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν τοῖς δίδεται δικαίωμα ν' ἀπαιτοῦν ἀποζημιώσεις ἂν τυχὸν ὁ κατάλογος ἦναι ἐλλειπής· διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν τοῖς ἐνοικιάζει τόσα ἐλαιόδενδρα, ἀλλὰ τόσα τμήματα μὲ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐλαιόδενδρα· ἀφ' ἑτέρου μέρους ὅμως ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τὸν καρπὸν τῶν ὅσων ἤθελαν ἀνακαλύψει σφετεριζομένων ἐθνικῶν ἢ συλλογικῶν ἐλαιοδένδρων. Οἱ τοιοῦτοι σφετερισταὶ, ἂν δὲν παρουσιασθοῦν εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον διὰ νὰ φανερώσουν τὰ παρ' αὐτῶν κατακρατούμενα ἐλαιόδενδρα, θέλουν καταδιωχθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, διὰ ν' ἀποζημιώσουν τὸ δημόσιον, διὰ τὸν ὁποῖον ἔκαμαν τόσα ἔτη σφετερισμὸν, καὶ νὰ παιδευθοῦν ὡς σφετερισταὶ ξένης περιουσίας.

8) Δι' ὅσα ἐλαιόδενδρα εἶναι διαφιλονεικούμενα ὡς ἐθνικὰ, ὁ ἀντιποιούμενος θέλει δώσει ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμὴν ὁλοκλήρου τοῦ ἐφετεινοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν μετὰ τοῦ τόκου 8 ο|ο (λογιζομένου ἀφ' οὗ γενῇ ἡ τελειωτικὴ δημοπρασία) ὀψέποτε ἤθελαν ἀποδειχθῇ ὡς ἐθνικά.

9) Ὁ ἀποδειχθεὶς ὅτι κατεκράτει ὡς ἰδιόκτητα τὰ ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θέλει πληρόνει τὸ ἐφετεινὸν εἰσόδημα κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρον, δὲν θέλει ἔχει καὶ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ ἀποζημίωσιν διὰ τὸ δέκατον, τὸ ὁποῖον θέλει πληρώσει ἐφέτος.

10) Δι' ὅσα ἐλαιόδενδρα εἶναι διαφιλονεικούμενα ὡς συλλογικὰ (κολλιγικὰ), ὁ ἀντιποιούμενος θέλει δώσει ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν 55 ο|ο τοῦ ἐφετεινοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν μετὰ τοῦ τόκου 8 ο|ο (λογιζομένου ἀφ' ἧς γενῇ ἡ τελειωτικὴ εἰς Ναύπλιον δημοπρασία), ὀψέποτε ἀποδειχθοῦν ὡς συλλογικά.

11) Ὁ ἀποδειχθεὶς ὅτι κατακρατεῖ ὡς ἰδιόκτητα τὰ συλλογικὰ ἐλαιόδενδρα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θέλει πληρώσει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὰ 55 ο|ο κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρον, δὲν θέλει ἔχει καὶ δικαίωμα νὰ ζητῇ ἀποζημίωσιν διὰ τὸ δέκατον, τὸ ὁποῖον ἐφέτος πληρόνει.

12) Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ 10 δοθησόμενοι ἐγγυηταὶ θεωροῦνται καὶ ὡς πληρωταὶ, χωρὶς νὰ ἦναι ἀνάγκη προκαταδιώξεως τοῦ πρωτοτύπου χρεώστου.

13) Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ 10 ἐγγυητικὰ θέλουν προσυπογράφεσθαι παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Λοκρίδος καὶ Φωκίδος.

14) Οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν θέλουν χαίρει τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 7 παραχωρούμενα εἰς αὐτοὺς δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀνακαλυπτομένων ἐθνικῶν, ἢ συλλογικῶν δένδρων, εἰμὴ μόνον δι' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤθελαν ἀνακαλύψει οἱ ἴδιοι, ἢ τὰ ὁποῖα ἤθελαν ὁμολογήσει οἱ σφετερισταὶ, ὄχι ὅμως καὶ δι' ὅσα ἀνακαλύψουν αἱ οἰκονομικαὶ Ἀρχαί.

15) Τὰ ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν, καθὼς οὔτε τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ δημόσιον ἥμισυ τῶν συλλογικῶν. Τοῦ δὲ ἄλλου ἡμίσεως τὸ δέκατον ἐννοεῖται συνενοικιασμένον εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν ἐθνικῶν καὶ συλλογικῶν ἐλαιοδένδρων.

16) Τὸ δέκατον ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῶν συλλογικῶν δένδρων θέλει μετακομίζεσθαι παρὰ τῶν συλλογέων (κολλιγῶν) εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἀμισθί.

Β'. Ὡς πρὸς τὴν δημοπρασίαν τοῦ ἐφετεινοῦ δικαιώματος ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων ἐλαιοδένδρων τοῦ κατὰ τὴν Ἄμφισσαν ἐλαιῶνος θέλουν φυλαχθῇ οἱ ἑξῆς ὁρισμοί·

1) Ἡ δημοπρασία θέλει γενῇ μόνον ὁλικῶς· καὶ ἡ μὲν ἐπιτόπιος τὴν 2 Ὀκτωμβρίου εἰς Ἄμφισ-

σαν, ἡ δὲ τελειωτικὴ εἰς Ναύπλιον τὴν 18 Ὀκτωμβρίου.

2) Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν συνάζει δέκα τοῖς ο|ο ἀπὸ τὰ ἰδιόκτητα μόνον δένδρα· ἀπὸ δὲ τὰ ἐθνικὰ ἢ συλλογικὰ δὲν ἔχουν νὰ ζητήσουν κανὲν εἶδος ἀποδεκατώσεως.

3) Ἐπίσης θέλουν λάβει 10 ο|ο καὶ δι' ὅσα κατὰ τὸν § Α'. ἄρθρ. 8 καὶ 10 εἶναι διαφιλονεικούμενα ὡς ἐθνικὰ, ἢ ὡς συλλογικά.

4) Ὅσον δὲ περὶ τῆς ἐγγυήσεως, οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δεκάτων ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὸν § Α'. ἄρθρ. 4 ὁρισμούς.

5) Τὰ ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων ἐλαιοδένδρων δέκατα θέλουν μετακομίζεσθαι ἀμισθὶ παρὰ τῶν φορομένων εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα.

Τελευταῖοι Ὁρισμοί.

Οἱ ἐνοικιάσαντες τὸ εἰσόδημα τῶν ἐθνικῶν καὶ τῶν συλλογικῶν, καθὼς καὶ οἱ ἐνοικιάσαντες τὰ δέκατα τῶν ἰδιοκτήτων ἐλαιοδένδρων, ὀφείλουν νὰ παρουσιάσουν κατὰ τὴν 20 Δεκεμβρίου 1833 εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον τοῦ Νομοῦ Φωκίδος καὶ Λοκρίδος κατάλογον ἀκριβῆ καὶ λεπτομερῆ τῶν κατὰ θέσεις ἐθνικῶν, συλλογικῶν, ἰδιοκτήτων, καὶ διαφιλονεικουμένων δένδρων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔλαβον τὸ ἀνάλογον ἐθνικὸν δικαίωμα.

Ὁ παρὼν ὁρισμὸς εἶναι ὑποχρεωτικὸς διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ θεωρεῖται ὡς ἄρθρον τῆς μετ' αὐτῶν γενησομένης συμφωνίας. Διὰ πᾶσαν παράβασιν ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ πρόστιμον 5 ο|ο ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ εἰσοδήματος τῆς θέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐπαρουσιάσθη ὁ ζητούμενος κατάλογος.

Ὁ Γεν. Ἔφορος Λοκρίδος καὶ Φωκίδος θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὸ νὰ ἑτοιμασθοῦν οἱ κατάλογοι οὗτοι ἐγκαίρως καὶ ἀκριβῶς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Αὐγούστου 1833.

ΤΜΗΜΑ	ΘΕΣΕΙΣ	ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ		ΕΘΝΙΚΑ		ΣΥΛΛΟΓΙΚ	
				Ἀκέραια	Καυμένα	Ἀκέραια	Καυμένα
ΤΟΠΟΛΙΔΙ	Ἁλῶνι, Φλῶρος	265	2\|4	1674	118	402	25
ΚΑΣΤΡΙ	Πουρὶ, Ἁγία Παρασκευὴ	214	2\|4	1840	89	311	19
ΧΡΥΣΩ	Τρίτια Μουδίλια, Κριτσελζὰ, Γερακοφωλιὰ, Πιρνάρι καὶ Προσφολέϊκα, Καλόγερος, Παλαιὰ Καλύβα, Μπούγιανος, Κάτω Καλαμάκι, Κουφόλογγος, Καμάρα, Ἅγιος Τρύφων, Κουφόλογγος, Ἀλῆ Ἀρβανίτη σπίτη, Ζερμπίνη Κέντρωμα	1426	2\|4	12499	604	2529	55
ΑΓΟΡΑΣΙΑ	Ἀγορασία, Ζερμπίνη Κεντρώματα, εἰς τοῦ Σερτάρη τὰ Καυμένα.	37	»	414	7	»	»
ΛΟΓΓΟΣ ΣΑΛΩΝΩΝ	Νεριζὲς καὶ Μολόχαι, Σταυρὸς, Σουλούμπεη Σπίτη, Σπίτη Ῥαμαντάνη, Λάκα Νουμάνη Ζερντὲ, Σταυρὸς, Χύματα, Καλογερικὸ Χωράφι, Μπουρῆ Καλύβα, Ζερντὲ σπίτη καὶ σπηλιαῖς, Κούκου σπίτη, Σφοντύλη, Βαγκὰ σπίτι Χατζῆ Ἀσάνη, Μπεγοῦ Ἀλκούση σπήτι, Μελίσση, Μπεγοῦ Ἀλκούση σπήτι, Μεσοβούνια, Μύτικα καὶ Λογγὰ, Λογγὰ νησὶ, Τσολάκι σπήτι, Σερνικάκη, Τσολάκι Καλύβα Κεντρώματα.	2638	1\|4	20994	1332	1346	20
	Τὸ ὅλον	4581	3\|4	37421	2150	4588	119

Σημειώσεις.— Ἐκτὸς τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὰ ἐν τῷ πίνακι τούτῳ τμήματα καὶ θέσεις δένδρων, ὑπάρχουν εἰσέτι εἰς θέσεις, πλησίον τῆς πόλεως, Ἄσημος, Κούσκε, καὶ Σερνικάκι, στρέμματα 172 3|4 ἐλαιῶνος μὲ ῥίζας κεκαυμένας 1301 περίπου.

70. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ ἐτήσιος μισθὸς τῶν εἰς Σμύρνην, Χανιὰ, Πρέβεζαν καὶ Θεσσαλονίκην Προξένων προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς 6,000 Δραχμῶν. Ὅλα τὰ εἰσερχόμενα Προξενικὰ δικαιώματα περοῦν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου.

Ὁ θετικὸς τοῦ μισθοῦ των κανονισμὸς ἀναβάλλεται ἕως ὅτου καθυποβληθῇ ὁ πρῶτος ἐνιαύσιος λογαριασμὸς τῶν Προξενικῶν δικαιωμάτων.

2. Ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως, εἰς τοὺς διωρισμένους εἰς τὰ ἀνωτέρω μέρη, καθὼς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὀνομασθησομένους τοῦ λοιποῦ ὑπὸ μισθὸν Προξένους, τὸ νὰ ἐμπορεύωνται ὅπως δήποτε δι' ἴδιον ἢ ἄλλου τινος λογαριασμὸν, ἢ νὰ μετέχωσιν ὅπως δήποτε τοιούτων ὑποθέσεων.

3. Οἱ διὰ τὴν Σμύρνην, Χανιὰ, Πρέβεζαν καὶ Θεσσαλονίκην διορισθέντες Πρόξενοι, θέλουν παρουσιασθῇ προσωπικῶς ἐπὶ ὁρκοδοσίᾳ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ αὐτοί, πρὶν ἀναχωρήσωσιν εἰς τὰς θέσεις των, θέλουν προμηθευθῇ τὴν προστεταγμένην στολήν.

4. Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως. Ἡ αὐτὴ νὰ γνωμοδοτήσῃ καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς δοθησομένης εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν νεοδιωρισμένων Προξένων προσεπιχορηγήσεως διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28. Αὐγούς. (9 Σεπτεμ.) 1833.

71. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Οἱ ἡμέτεροι Πρόξενοι θέλουν φέρει τὴν κατὰ τὸ ἀπὸ 6 (18) Ἀπριλίου Διάταγμά μας διωρισμένην διὰ τοὺς ὑπουργικοὺς Συμβούλους στολήν.

2. Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Αὐγ. (11 Σεπτεμ.) 1833.

72. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Ὁ θέλων νὰ μετέρχεται τὴν λιθογραφίαν ἢ τυπογραφίαν διὰ νὰ ἐκδίδῃ ἔγγραφα ἢ εἰκονικὰς παραστάσεις δι' ἄλλους ἢ διὰ νὰ ἐξοδεύῃ καθ' οποιονδήποτε τρόπον ὁ ἴδιος τὰ ἐκδοθησόμενα, ἔχει χρέος νὰ ζητῇ τὴν ἄδειαν τῆς Ἀρχῆς.

Τὸ αὐτὸ χρέος ἔχει καὶ ὁ ἐπιθυμῶν νὰ μετέρχεται ὁποιονδήποτε κλάδον τῆς βιβλιοπωλίας.

2. Εἰς τὸν Νομάρχην εναπόκειται νὰ δίδῃ τὰς ἀδείας εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μετέλθωσι τὴν τυπογραφίαν, λιθογραφίαν, καὶ βιβλιοπωλίαν κατὰ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Νομοῦ, ἢ κατὰ τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας ἐκδίδεται ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Νομάρχου καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄδειαι δι' ἄλλα μέρη παρὰ διὰ τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν καὶ τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν ἐκδίδονται μόνον παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἥτις τὰς δίδει ἀναποφεύκτως, ἀφοῦ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς τοπικὰς περιστάσεις ἰδῇ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀστυνομικὸν ἐμπόδιον.

3. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἄδειαν διὰ νὰ μετέρχεται τὴν λιθογραφίαν, ἢ τυπογραφίαν, ἢ βιβλιοπωλίαν ἔχει ν' ἀποδείξῃ,

ά. Ὅτι εἶναι εἰς νόμιμον ἡλικίαν, β'. Ὅτι εἶναι κάτοικος κοινότητός τινος τοῦ Βασιλείου. Ἀποκλείεται ά. Ὁ καταδικασθεὶς δι' ἐγκλήματα, β'. Ὁ ὑποπεσὼν τρὶς εἰς ποινὴν διὰ πταίσματα τοῦ τύπου.

4. Πᾶσα ἄδεια ἰσχύει μόνον εἰς ἐκεῖνον τὸν Νομὸν καὶ δι' ἐκεῖνον τὸν κλάδον τῆς λιθογραφίας ἢ τυπογραφίας ἢ βιβλιοπωλίας, ὅπου καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη.

5. Ἡ ἄδεια αὕτη γίνεται ἄκυρος·

ά. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ λαβόντος αὐτήν, β'. Διὰ παραιτήσεως, καὶ ὡς τοιαύτη θεωρεῖται πρὸ πάντων, ἡ μὴ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτηδεύματος ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, γ'. Διὰ τῆς καταδικάσεως δι' ἐγκλήματα, δ'. Διὰ πάσης τρίτης καταδικάσεως διὰ πταίσματα τοῦ τύπου.

6. Ἀναβάλλεται ἡ ἐνέργεια τῆς ἀδείας ἂν ὁ ἔχων αὐτὴν δὲν κρατῇ τοὺς καταλόγους, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ κρατῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ περὶ τυπογραφικῆς ἀστυνομίας νόμου. Παύει ἡ ἀναβολὴ εὐθὺς ἀφοῦ γενοῦν οἱ κατὰ νόμους κατάλογοι.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 (23) Σεπτεμ. 1833.

73. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Ὅποιος ἐκδίδει διὰ ἰδιαιτέρου πιεστηρίου συγγράμματα ἢ κατὰ μέρος φύλλα, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς τέχνης. τιμωρεῖται μὲ πενήντα ἕως τετρακοσίων Δραχμῶν πρόστιμον καὶ μὲ φυλακισμὸν δύο ἡμερῶν ἕως δύο ἑβδομάδων. Τὰ σκεύη τῆς τυπογραφίας ἢ λιθογραφίας, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀντίτυπα τῶν παρανόμως τετυπωμένων συγγραμμάτων ὑπόκεινται εἰς τὴν δήμευσιν.

2. Ὅποιος ἐμπορεύεται συγγράμματα χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς τέχνης· ὅποιος ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς κρατεῖ ἰδιαίτερον ἀναγνωστήριον ἢ συγγραμμάτων δανειστήριον, φυλακίζεται δύο ἡμέρας ἕως δύο ἑβδομάδας καὶ πληρόνει πρόστιμον δέκα ἕως διακοσίας Δραχμάς.

Εἰς τὴν αὐτὴν τιμωρίαν ὑπόκειται καὶ ὅστις χωρὶς ἀδείας μεταπωλεῖ συγγράμματα, περιφερόμενος, κηρύττων ἢ ἐκθέτων αὐτὰ εἰς πώλησιν, ὅς τις τοιχοκολλᾷ καθ' ὁδοὺς ἢ δημοσίους τόπους, ἢ ὅστις κάμνει νὰ μεταπωλῶνται τὰ τοιαῦτα, νὰ κηρύττωνται, νὰ ἐκθέτωνται εἰς πώλησιν, νὰ διαμοιράζωνται ἢ τυχοκολλῶνται.

Ἐκτὸς τούτου, δημεύονται τὰ κατὰ τὸν §. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου διὰ παράνομον ἐξόδευσιν προμηθευόμενα ἢ παρανόμως ἐκτιθέμενα εἰς πώλησιν συγγράμματα, μὲ τὰ ὁποῖα φωρᾶται ὁ παραβάτης.

3. Βιβλιοπῶλαι, ἀρχαιοπῶλαι, ἰδιοκτῆται λιθογραφικοῦ καταστήματος, δανειστικῆς βιβλιοθήκης ἢ ἀναγνωστηρίου, χαλκογραφοπράτται καὶ εἰκονοπῶλαι ἔχουν χρέος νὰ κρατοῦν περὶ τῶν εναποταμιευμένων δι' ἀγορὰν ἢ κυκλοφορίαν συγγραμ-

μένον των κατάλογον παρυπογεγραμμένον (paraphé) παρὰ τοῦ Ἐπάρχου τοῦ τόπου καὶ ἐφωδιασμένον μὴ σελίδας σημειωμένας μὲ αὔξοντα ἀριθμόν, καὶ νὰ τὸν καθυποβάλλουν, ὄχι ὅμως ἔξωθεν τῆς οἰκίας ἢ ἐργαστηρίου των, ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἐπάρχου, ὁσάκις τὸν ζητήσῃ.

Ὅστις δὲν κρατεῖ τὸν κατάλογον τοῦτον, ἢ δὲν τὸν συμπληρόνει τοὐλάχιστον ἀπὸ μῆνα εἰς μῆνα, τιμωρεῖται εἰς πρόστιμον δέκα ἕως τριακοσίων Δραχμῶν.

Ἡ αὐτὴ τιμωρία καὶ προσέτι φυλακισμὸς δύο ἡμερῶν ἕως δύο ἑβδομάδων ἐπιβάλλεται, ὅταν συγγράμματα πραγματικῶς ὑπάρχοντα ὀνομάζωνται εἰς τὸν κατάλογον μὲ παρηλλαγμένα ὀνόματα ἢ κρύπτωνται ἄλλως πως.

4. Πᾶς ἰδιοκτήτης τυπογραφίας ἢ λιθογραφίας ἔχει χρέος νὰ καταχωρίζῃ εἰς ἓν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου τοῦ τόπου παρυπογεγραμμένον καὶ μὲ σελίδας σημειωμένας μὲ αὔξοντα ἀριθμὸν ἐφωδιασμένον βιβλίον ὅλα τὰ πρὸς τύπωσιν παραλαμβανόμενα συγγράμματα ἢ εἰκονικὰς παραστάσεις ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς παραλαβῆς καὶ μὲ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραδόσεως ἢ ἐκδόσεως τοῦ ἀντιτύπου, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τὴν οἰκίαν ἢ ἐργαστήριόν του ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἐπάρχου, ὁσάκις αὐτὸς τὸ ζητήσῃ.

Ὅστις παραμελεῖ νὰ κρατῇ τὸ βιβλίον τοῦτο, ἢ δὲν τὸ κρατεῖ κατὰ τὸν προστεταγμένον τρόπον, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δέκα ἕως τριακοσίων Δραχμῶν καὶ μὲ φυλακισμὸν δύο ἡμερῶν ἕως τεσσάρων ἑβδομάδων.

5. Παντὶ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ἐκδιδομένῳ συγγράμματι πρέπει νὰ προστεθῇ τὸ ὄνομα καὶ ὁ τόπος τῆς κατοικίας τοῦ τυπογράφου, καὶ ἡ κατὰ τὴν συνήθειαν σημείωσις τοῦ ἔτους τῆς τυπώσεως.

Ὁ ἰδιοκτήτης τυπογραφίας, ὅστις παραμελεῖ νὰ προσθέτῃ ταῦτα, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον πεντήκοντα ἕως τετρακοσίων Δραχμῶν.

Ἡ αὐτὴ χρηματικὴ τιμωρία καὶ προσέτι φυλακισμὸς τριῶν ἡμερῶν ἕως τριῶν ἑβδομάδων ἐφαρμόζεται κατὰ τοῦ τυπογράφου τοῦ ψευδογραφήσαντος τὸ ὄνομα, τὸν τόπον ἢ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως.

Εἰς τὴν αὐτὴν τιμωρίαν ὑπόκειται ὅστις ἐμπορεύεται συγγράμματα, τὰ ὁποῖα δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα καὶ τὸν τόπον ἢ τοῦ συγγραφέως, ἢ τοῦ ἐκδότου, ἢ τοῦ πρωτοτύπου βιβλιοπώλου, ἢ τοῦ τυπογράφου, οὔτε τὴν σημείωσιν τοῦ χρόνου, ἢ ὅστις ἐν γνώσει ἐμπορεύεται συγγράμματα, τῶν ὁποίων διετάχθη ἡ δήμευσις.

6. Πᾶσα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ἐκδιδομένη ἐφημερὶς καὶ περιοδικὸν σύγγραμμα πρέπει νὰ ἔχῃ ἄνευ διακοπῆς ὑπεύθυνον συντάκτην, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα νὰ φανερόνεται εἰς πᾶν φύλλον, κομμάτι, ἢ τέτραδον τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ἔχει χρέος νὰ καταβάλῃ εἰς μετρητὰ ἐγγύησιν 5000 Δραχμῶν. Ἐξ αὐτῆς τῆς ἐγγυήσεως λαμβάνονται τὰ πρόστιμα, τὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημειώσεις τῶν προσβληθέντων ἀτόμων, εἰς τὰς ὁποίας ἤθελε καταδικασθῇ ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης.

Ἀφοῦ δὲ ἐξαντληθῇ ἡ ποσότης, πρέπει νὰ ἀνανεωθῇ ἐντελῶς καὶ εὐθύς.

7. Ἡ ἐγγύησις παρακατατίθεται εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον, μὲ τόκον 4 ο|ο.

Γενομένης τῆς παρακαταθέσεως, καὶ τῆς συμπληρώσεως (ὅτε πρέπει νὰ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 5), παρουσιάζεται ἡ ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξις εἰς τὸν Ἔπαρχον, ὅστις ἐκδίδει εὐθὺς ἐπίσημον περὶ τῆς παρουσιάσεως ταύτης ἔγγραφον.

Ἡ πρὸ τοῦ ἐπισήμου τούτου ἐγγράφου ἔκδοσις ἢ ἐξακολούθησις ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, θέλει ἐμποδισθῇ μέχρις ἐκπληρώσεως τῶν κανονισμένων, καὶ ὁ ἐργολάβος παιδεύεται μὲ πρόστιμον 50- 400 Δραχμῶν.

8. Ἐκδόται ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων, ἢ καὶ ἁπλῶν εἰδοποιήσεων, δὲν ἔχουν νὰ δώσουν ἐγγύησιν. Ἂν ὅμως δεχθοῦν ἄρθρα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐπιστημονικῆς ἢ τεχνικῆς ἐννοίας, ἢ δὲν φέρουν τὰ χαρακτηριστικὰ ἁπλῶν εἰδοποιήσεων, θέλουν παιδεύεσθαι μὲ πρόστιμον 100-500 Δραχμῶν, καὶ ὑπόκεισθαι εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 6 ἄρθρου, δίδοντες πλήρη τὴν ἐγγύησιν 5000 Δραχμῶν πρὶν ἐξακολουθήσουν τὸ φύλλον των.

9. Εὐθὺς ἀφοῦ παύσῃ ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ φύλλου, διὰ τὰ ὁποῖα ἐδόθη ἐγγύησις, πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ ἐγγράφως ὁ Ἔπαρχος. Αὐτὸς ἐκδίδει ἔπειτα ἔγγραφον φανερόνων, ὅτι εἰδοποιήθη περὶ τῆς παύσεως, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει κατηγορία κατὰ τοῦ συντάκτου ὡς πρὸς τὴν παρ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸν φύλλον. Τὸ ἐπίσημον τοῦτο ἔγγραφον παρουσιάζεται εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον, καὶ 4 ἑβδομάδας μετὰ τὴν ἐμφάνησίν του, ἐπιστρέφεται ἡ παρακατατεθεῖσα εἰς ἐγγύησιν ποσότης.

10. Ἀπὸ κάθε μονὸν φύλλον, κομμάτι, ἢ τέτραδον ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος ἐκδιδομένου ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μας, παρακατατίθεται παρὰ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον, πρὸ τῆς διανομῆς καὶ ἀποστολῆς, ἓν σῶμα ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου καὶ φέρον σημείωσιν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παρακατατετέθη.

Ὁ παραμελῶν τοῦτο ἐργολάβος παιδεύεται μὲ πρόστιμον 20--200 Δραχμῶν. Ἐκ τῆς παρακαταθέσεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ διανομὴ καὶ ἀποστολή.

11. Ὁ ἐκδότης ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος εἶναι ὑπόχρεως νὰ καταχωρίζῃ εὐθὺς εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον ἢ τέτραδον πᾶσαν ἐπίσημον ἢ ἐπισήμως ἐπικυρωμένην διακοίνωσιν ὡς πρὸς τὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμά του δημοσιευθέντα ἄρθρα, καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀπὸ μέρους τοῦ προσβληθέντος ἀπάντη-

σιν. Διὰ τὴν τοιαύτην καταχώρισιν δὲν θέλει λαμβάνει εἰμὴ μόνον τὰ συνήθη τῆς καταχωρίσεως δικαιώματα.

Ὁ παραβάτης παιδεύεται μὲ πρόστιμον Δραχ. 10-100, καὶ ὑποχρεοῦται διὰ τῆς βίας εἰς τὴν καταχώρισιν.

12. Ὅστις ἀποφεύγων τοὺς διὰ τῶν ἄρθρων 5—11 τεθέντας κανονισμοὺς ἐνεργεῖ τὴν ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου Μας τύπωσιν ἢ ἔκδοσιν ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος συνταττομένου ἐντὸς αὐτοῦ, παιδεύεται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς ὡς νὰ ἐνεργεῖτο ἡ ἔκδοσις ἢ τύπωσις ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας.

13. Ὡς περιοδικὰ συγγράμματα θεωροῦνται ὅσα ἐκδίδονται συχνότερα παρ' ἅπαξ τοῦ μηνὸς εἴτε εἰς τακτικὰς εἴτε εἰς ἀτάκτους περιόδους, εἰς μικρότερα ἢ εἰς μεγαλήτερα, εἰς τέλεια ἢ ἀτελῆ φυλλάδια (livraisons), εἰς ὅμοιον ἢ ἀνόμοιον σχῆμα, ἢ ἐπιγραφήν.

14. Ὅλαι αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα παραβάσεις κατὰ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ τύπου καὶ τῶν προϊόντων αὐτοῦ, παιδεύονται χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀξιόποινον ἢ μὴ ἀξιόποινον τῶν ἐμπεριεχομένων ἄρθρων.

Ἂν ἐκ τῶν ἐμπεριεχομένων προκύπτῃ πταῖσμα ἢ ἔγκλημα, ἐφαρμόζεται ἡ πταισματικὴ ἢ ἐγκληματικὴ ποινή, καὶ ἡ ἀστυνομικὴ παράβασις θεωρεῖται ὡς αἴτιον ἐπιβαρύνον τὴν ποινήν.

15. Ἂν συμπέσουν διάφοροι παραβάσεις, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ποινῆς διευθύνεται κατ' ἐκείνην τὴν παράβασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ὁ νόμος τὴν μεγαλητέραν ποινήν, αἱ δὲ λοιπαὶ παραβάσεις θεωροῦνται ὡς εἰδικὰ ἐπιβαρυντικὰ αἴτια.

Εἰδικὸν ἐπιβαρυντικὸν αἴτιον εἶναι καὶ ἡ μετάπτωσις.

16. Τὸ πρόστιμον δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς φυλακισμόν, ἄν, κατὰ τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Ἐπάρχου, ἡ χρηματικὴ ποσότης δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῇ, ἢ ἂν εἰσπραχθεῖσα διακινδυνεύῃ τὴν ὕπαρξιν τῆς οἰκογενείας τοῦ καταδικασθέντος.

Εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην ἡ ποσότης Δραχμ. πεντήκοντα ἰσοδυναμεῖ μὲ μιᾶς ἑβδομάδος φυλακισμόν.

17. Τὰ κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος διατάγματος εἰσπραχθησόμενα πρόστιμα θέλουν διατεθῇ ὡς βραβεῖα πρὸς προαγωγὴν τῆς ἀγρονομικῆς καὶ ἐπιτηδευματικῆς βιομηχανίας, καὶ κατ' ἔτος θέλει δημοσιεύεσθαι ὁ λογαριασμὸς τῶν εἰσπραχθέντων καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν.

18. Ὡς παραγεγραμμένον θεωρεῖται τὸ ἀξιόποινον τῆς παραβάσεως, μετὰ τὴν παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγεινεν ἡ παράβασις ἢ ἀφ' ἧς διεκόπη ἡ εἰσαχθεῖσα δίκη.

Ἂν ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπρόκυψε διαρκοῦσα παράνομος κατάστασις, ἡ ἐποχὴ τῆς παραγραφῆς δὲν λογίζεται εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσῃ ἡ κατάστασις αὕτη.

19. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας παύουν ὅλοι οἱ ὑπάρχοντες κανονισμοὶ καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα ὅσα ἀντιβαίνουν εἰς αὐτόν.

20. Εἰς τοὺς ἐργολάβους τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν συγγραμμάτων δίδεται προθεσμία ἡμερῶν τριάκοντα διὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἐγγυήσεως καὶ συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ἕως τότε ἡ ἔκδοσις τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων των, ἂν δώσουν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀξιόχρεον ἐγγυητήν, ὅστις ὑποσχεθῇ διὰ πρωτοκόλλου συνταχθησομένου παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου νὰ μείνῃ ὑπεύθυνος καὶ πληρωτὴς διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ὑποχρεώσεων, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ ὁ νόμος τὴν ἐγγύησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 (23) Σεπτεμβ. 1833.

74. ΟΘΩΝ κ. λ. τ.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου καὶ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) διατάγματός Μας καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς·

1. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν παλαιῶν Ἑλληνικῶν χαλκονομισμάτων μὲ νέα χαλκονομίσματα ἢ ἀργυρᾶ θέλει ἐνεργηθῇ τὴν ά Ὀκτωμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

2. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν παλαιῶν χαλκονομισμάτων γίνεται πρὸς 80 ο|ο τουτέστι δι' ἑκατὸν Λεπ. τοῦ Φοίνικ. θέλουν δοθῇ 80 λεπτὰ τῆς Δραχμῆς.

3. Ἡ ἀνταλλαγὴ θέλει γενῇ εἰς τὰ ἐφεξῆς μέρη·

ά. Εἰς Ναύπλιον παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ, β'. Εἰς Σύραν παρὰ τῷ Διευθυντῇ τοῦ τελωνείου Διαμαντῇ Μανιάρῃ, γ'. Εἰς Χαλκίδα παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Γ. Στήνῳ, δ'. Εἰς Ἀθήνας παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Ν. Καβάκῳ, έ. Εἰς Ἄμφισσαν παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Κ. Γεωργίου, ς'. Εἰς Πάτραν παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Γ. Κροίτσῳ, ζ. Εἰς τὸ Μεσολόγγιον παρὰ τῷ Διευθυντῇ τῶν τελωνείων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ή. Εἰς Καλαμάταν παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνίου Α. Πιτσιπιῷ, θ'. Εἰς Μαντίνειαν παρὰ τῷ Β. Ἐφόρῳ Χρυσανθάκῃ.

4. Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰρημένων γενικῶν μερῶν τῆς ἀνταλλαγῆς θέλει διορισθῇ εἰς ἑκάστην τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν μερικὸν ταμεῖον τῆς ἀνταλλαγῆς.

5. Ἡ ἀνταλλαγὴ λαμβάνει τέλος εἰς μὲν τὰ ὡς ἀνωτέρω μερικὰ ταμεῖα τὴν 12 Ὀκτωμβρίου· εἰς δὲ τὰ γενικὰ μέρη τὴν 15 Ὀκτωμβρίου· μετὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἡμέραν ἐμποδίζεται ἡ κυκλοφορία τῶν παλαιῶν Ἑλληνικῶν χαλκονομισμάτων ἐπὶ ποινῇ τῆς δημεύσεως· καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ θέλει γενῇ δι' ἀποζημιώσεως τῆς μεταλλικῆς αὐτῶν τι

μὴ, τουτέστι πρὸς 2 Δραχμὰς καὶ 50 Λεπτὰ τὴν ὀκᾶν.

Τὰ μερικὰ ταμεῖα ἔχουν χρέος νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸ πλησιέστερον γενικὸν μέρος τῆς ἀνταλλαγῆς μετὰ τὴν 12 καὶ πρὸ τῆς 15 Ὀκτωβρίου τὰ παρ' αὐτῶν ἀνταλλαχθέντα χαλκονομίσματα.

6. Οἱ Νομάρχαι παραγγέλλονται ἀφεύκτως τὴν 15 Ὀκτωβρίου νὰ παρευρεθοῦν εἴτε προσωπικῶς εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς Ἐπιτρόπων, εἴτε νὰ διευθύνουν ἐκεῖ τοὺς πλησιεστέρους Ἐπάρχους, διὰ νὰ γενῇ παρουσίᾳ των ἡ καταρίθμησις καὶ φακέλλωσις τῶν ἀνταλλαχθέντων χαλκονομισμάτων. Οἱ φάκελλοι θέλουν σφραγισθῇ μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἁρμοδίου Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, καὶ θέλουν σταλῇ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον· πᾶσα ἀργοτέρα ἀποστολὴ δὲν εἶναι δεκτή· ἡ αὐτὴ πρᾶξις θέλει γενῇ καὶ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον δι' ἑνὸς ἐπίτηδες παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διορισθησομένου Ἐπιτρόπου.

7. Εἰς τὰς γινομένας μέχρι 15 Ὀκτωμβρίου πληρωμὰς εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας εἶναι δεκτὰ χαλκονομίσματα ἄνευ τινος περιορισμοῦ· αἱ εἰσπράττουσαι ὅμως Ἀρχαὶ ἔχουν χρέος νὰ ἀποστείλωσι τὰ συναχθέντα παρ' αὐτῶν χαλκονομίσματα πρὸ τῆς 15 Ὀκτωβρίου εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον. Πᾶσα ἀργοτέρα ἀποστολὴ δὲν εἶναι δεκτή.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἐκτελεσθῇ παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Σεπτ. (1 Ὀκτωμ.) 1833.

75. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ ταχύπλοα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀπὸ 29 Αὐγούστου (10 Σεπτεμβρίου) διακήρυξιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας θέλουν πηγαινοέρχεσθαι ἀπὸ τὴν καθέδραν μας εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις Τεργέστην, Μασσαλίαν, Σμύρνην καὶ Ἀλεξάνδρειαν, διακαταπλέοντα εἰς Κέρκυραν, Μελίτην, Σύραν καὶ Χανία, θέλουν δέχεσθαι ἐν ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταχυδρομείου μας ὅλα τὰ μέχρι ἑνὸς χιλιογράμμου ζυγίζοντα γράμματα καὶ φακέλλους, τὰ ὁποῖα διευθύνονται ἐκ τοῦ Βασιλείου μας εἰς ἓν τῶν ἄνωθεν μερῶν τοῦ κατάπλου, ἢ διὰ κατάπλου, ἢ ἐξ ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω μερῶν τοῦ διακατάπλου εἰς ἕτερον τοιοῦτον μέρος, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Μὲ τὰς ἐνεχομένας ἐξωτερικὰς Κυβερνήσεις θέλει γενῇ ἄνευ ἀναβολῆς ἡ ἀναγκαία συνεννόησις, ὥστε ὄχι μόνον νὰ μὴ συμβαίνῃ ἐμπόδιον ἢ δυσκολία εἰς τὴν μελετουμένην ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν, ἀλλὰ μάλιστα νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπὶ πλέον διὰ ταχυδρομικῶν συνθηκῶν.

2. Γράμματα καὶ ἐγγράφων φάκελλοι ζυγίζοντες πλέον τοῦ ἑνὸς χιλιογράμμου θεωροῦνται ὡς πράγματα ἀγώγιμα, καὶ οἱ στέλλοντες αὐτὰ ἔχουν νὰ διευθυνθοῦν εἰς τὸν ἐργολάβον τῆς ταχυπλοΐας Κύριον Φεράλδην, ἢ εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις του.

3. Φάκελλοι, περιέχοντες ὑπὸ ἓν κάλυμμα μικρότερον ἢ μεγαλήτερον ἀριθμὸν γραμμάτων, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ληφθοῦν ἀπὸ τὸν ἐργολάβον ἢ ἀπὸ τὸν ἐπίτροπόν του, οὔτε ἂν ζυγίζουν πλέον τοῦ ἑνὸς χιλιογράμμου.

Ἂν ἡ τοιαύτη ἀπάτη ἀνακαλυφθῇ μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φακέλλου, τὰ τοιουτοτρόπως δολίως ὑπεξαιρούμενα ἀπὸ τὸ Ταχυδρομεῖον γράμματα θέλουν καταλύεσθαι. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ μὲ τὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα ἐμπεριέχονται εἰς τὰ παραδιδόμενα εἰς τὸν ἐργολάβον, ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπόν του ἀγώγιμα πράγματα, ἂν φωραθῶσιν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἢ ὑγειονομικὴν ἐπίσκεψιν.

4. Γράμματα περιέχοντα δείγματα πραγματειῶν δὲν θεωροῦνται ὡς ἀγώγιμα, ἂν τὸ βάρος των δὲν ὑπερβαίνῃ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἀνώτατον ὅρον.

5. Μετρητά, συναλλαγματικαί, χαρτονομίσματα ἢ ἄλλα χαρτία παρασταίνονται μετρητά, καθὼς καὶ ἄλλα πολύτιμα πράγματα, δὲν εἶναι δεκτὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταχυδρομείου μας.

Ἂν χαθοῦν γράμματα ἢ φάκελλοι ἐγγράφων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐμπεριείχοντο τοιαῦτα ἀντικείμενα εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴν γνωρίζωνται, καὶ τὰ ὁποῖα ἑπομένως ἐλήφθησαν ἐξ ἀγνοίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταχυδρομείου μας, δὲν θέλει δοθῇ κἀμμία δι' αὐτὸ ἀποζημίωσις.

6. Τυπωμένα ἔγγραφα ἄδετα, ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα εἶναι δεκτὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταχυδρομείου, ἂν δὲν ὑπερβαίνουν τὸ βάρος ἑνὸς χιλιογράμμου·

7. Τὰ δὲ διὰ τῶν ταχυπλόων σταλησόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου μας ἢ διαμετακομισθησόμενα δι' αὐτοῦ γράμματα καὶ φάκελλοι ἐγγράφων συνάζονται εἰς τὴν καθέδραν μας ἢ εἰς Σύραν ἀπὸ τὰς Ταχυδρομικὰς Ἀρχάς. Ἂν λοιπὸν παραδοθοῦν εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ἄλλου τινος μέρους τῆς Ἐπικρατείας, παραπέμπονται παρ' αὐτοῦ εἰς ἐκείνην τῶν ἀνωτέρω δύω Ταχυδρομικῶν Ἀρχῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐμποροῦν νὰ σταλῶσι ταχύτερον.

8. Τὰ γράμματα καὶ οἱ φάκελλοι, οἱ ὁποῖοι στέλλονται ἐκ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν εἰς τὴν ἡμετέραν, ἢ ἐκ τῶν μερῶν τοῦ κατάπλου εἰς τὰ μέρη τοῦ διακατάπλου ἢ τὸ ἀνάπαλιν, παραδίδονται εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἐμπορικοὺς Προξένους μας.

9. Τὰ γράμματα καὶ οἱ φάκελλοι, τὰ ὁποῖα στέλλονται ἐκ τῆς ἡμετέρας εἰς ξένην ἐπικράτειαν, ἢ ἐξ ἑνὸς ξένου μέρους εἰς ἕτερον ξένον, θέλουν

Bayerische Staatsbibliothek München

ἀτελειοῦσθαι εἰς τὸ μέρος ὅπου παραδίδονται.

Ἐξαιροῦνται

α΄. Γράμματα καὶ φάκελλοι παραδιδόμενα ἀπὸ ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα μας, β΄. Γράμματα καὶ φάκελλοι παραδιδόμενα ἀπὸ τὴν στραταρχίαν τῶν διαμενόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα Β. Βαυαρικῶν σωμάτων καὶ ἀνήκοντα εἰς στρατιωτικοὺς ἢ εἰς στρατιωτικὰς Ἀρχάς.

10. Γράμματα καὶ φάκελλοι στελλόμενοι ἔξωθεν εἰς τὸ Βασίλειόν μας γίνονται δεκτοὶ καὶ χωρὶς νὰ ἀτελειωθοῦν. Θέλομεν δὲ διατάξει τὰ δέοντα, ὥστε οἱ ἐμπορικοὶ Πρόξενοί μας, λαμβάνοντες τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα, νὰ δέχωνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταχυδρομείου μας, καὶ νὰ παραπέμπουν διὰ τῶν ταχυπλόων ὅσα γράμματα καὶ φακέλλους διευθύνονται ἀπὸ μεμακρυσμένα μέρη διὰ τοὺς λιμένας τοῦ κατάπλου ἢ διακατάπλου τῶν ἀνωτέρω ταχυπλόων.

11. Ἐπιτρέπεται νὰ παραδίδωνται γράμματα καὶ φάκελλοι ἐγγράφων ἐπὶ συστάσει. Ἂν δὲ τοιοῦτον γράμμα ἢ φάκελλος ἀπολεσθῇ, δίδεται παρὰ τοῦ Ταχυδρομείου μας ἀποζημίωσις Δραχ. 50, παρουσιαζομένου τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς συστάσεως. Ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσις δὲν δίδεται·

α΄. Ἂν τὸ γράμμα ἢ ὁ φάκελλος ἐχάθη κατὰ τὸν διάπλουν ἀπὸ συμφορὰν συμβᾶσαν εἰς τὸ πλοῖον,

β΄. Ἂν παρῆλθον ἓξ μῆνες μετὰ τὴν παράδοσιν χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ ἀποζημίωσις.

12. Τὰ Ταχυδρομεῖα τῆς Καθέδρας καὶ τῆς Σύρας, οἱ ἐμπορικοὶ πρόξενοι εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθ. 8 μέρη, παραλαμβάνοντες τὰ διάφορα γράμματα καὶ φακέλλους, θέλουν τὰ χωρίζει διὰ τὰ διάφορα μέρη, ὅπου μέλλουν νὰ ἐλλιμενισθοῦν τὰ πλοῖα, καὶ τὰ παραδίδει εἰς τὸν ὑποφορτωτὴν τοῦ ταχυπλόου, ὅτε ἐκπλέει.

Εἰς τὸν ὑποφορτωτὴν θέλει δίδεται ταχυδρομικὸς πίναξ, ὅστις νὰ περιέχῃ τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ὁλικὸν βάρος τῶν διὰ ἕκαστον μέρος τοῦ ἐλλιμενισμοῦ παραδοθέντων γραμμάτων καὶ φακέλλων, διῃρημένων εἰς τρεῖς τάξεις·

α΄. Ἀτελειωθέντα, β΄. Παραδοθέντα ἐλεύθερα τέλους, γ΄. Μὴ ἀτελειωθέντα, καὶ τὴν σημείωσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 παραληφθέντων ταχυδρομικῶν ἐξόδων.

Τὰ ἐπὶ συστάσει παραδοθέντα γράμματα καὶ φάκελλοι, θέλουν φανερόνεσθαι εἰς τὸν πίνακα χωριστὰ τὸ καθ᾽ ἓν μὲ σημείωσιν τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ βάρους.

13. Ὁ ὑποφορτωτὴς τοῦ ταχυπλόου δίδει εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταχυδρομεῖον ἢ εἰς τὸν ἁρμόδιον πρόξενον ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς σύμφωνον μὲ τὸν ταχυδρομικὸν πίνακα.

Ὁ αὐτὸς ἔχει νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου μετακομίσεως τῶν παραδοθέντων εἰς αὐτὸν γραμμάτων καὶ φακέλλων, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν παραμέλησιν.

Εἰς πᾶν ταχύπλουν θέλει δοθῇ ἀπὸ τὸ Ταχυδρομεῖον καλῶς προφυλαγμένη τσάντα ἢ ἄλλον δοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ κλείωνται τὰ λαμβανόμενα γράμματα καὶ φάκελλοι.

14. Ἂν εἰς κἀνὲν μέρος τῶν κατὰ τὰ ἄρθ. 7 καὶ 8 διωρισμένων μερῶν τῆς συγκεντρώσεως δὲν ὑπάρχουν γράμματα ἢ φάκελλοι διὰ νὰ σταλοῦν εἰς τὰ μέρη τοῦ κατάπλου ἢ διακατάπλου, θέλει δοθῇ εἰς τὸν ὑποφορτωτὴν ταχυδρομικὸς πίναξ, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ σημειοῦται ἐπισήμως ἡ ἔλλειψις τοιούτων.

15. Ὁ ὑποφορτωτὴς παραδίδει τὰ ληφθέντα γράμματα καὶ φακέλλους εἰς τὰ ταχυδρομεῖα ἢ εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς Προξένους τῶν μερῶν τοῦ ἐλλιμενισμοῦ, λαμβάνων ἀπόδειξιν ἐνυπόγραφον ἐπὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ πίνακος.

Ὅλοι οἱ ταχυδρομικοὶ πίνακες, τοὺς ὁποίους ἔλαβεν εἰς τὸ ταξείδιον, παραδίδονται μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πλοίου εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον τῆς Καθέδρας, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

16. Τὰ διὰ δὲ τῶν ταχυπλόων στελλόμενα γράμματα καὶ φάκελλοι λαμβάνονται εἰς μὲν τὴν Καθέδραν μας καὶ εἰς Σύραν παρὰ τῶν Ταχυδρομείων, κατὰ τὰς γενικὰς περὶ ταχυδρομείων διατάξεις, εἰς δὲ τὰ ξένα μέρη τοῦ διάπλου καὶ κατάπλου, παρὰ τῶν ἐμπορικῶν προξένων, κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας. Γράμματα καὶ φάκελλοι δοθέντες ἐπὶ συστάσει δὲν παραδίδονται εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνονται, εἰμὴ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

17. Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη εἰσπράττονται ὡς ἐφεξῆς·

Α΄. Δι᾽ ἁπλᾶ γράμματα μέχρι 6 γραμμῶν μετρικοῦ βάρους πληρόνεται,

1. Ἀπὸ Ναύπλιον εἰς Κέρκυραν	Λεπ.	30,
2. Ἀπὸ Κέρκυραν εἰς Τεργέστην	»	30,
3. Ἀπὸ Ναύπλιον εἰς Μελίτην	»	40,
4. Ἀπὸ Μελίτην εἰς Μασσαλίαν	»	40,
5. Ἀπὸ Ναύπλιον εἰς Σύραν	»	10,
6. Ἀπὸ Σύραν εἰς Σμύρνην	»	20,
7. Ἀπὸ Ναύπλιον εἰς Χανία	»	15,
8. Ἀπὸ Χανία εἰς Ἀλεξάνδρειαν	»	30.

Β΄. Διὰ γράμματα ἀνωτέρου τῶν ἓξ καὶ μέχρι τῶν δέκα γραμμῶν βάρους ἀναβαίνει τὸ ταχυδρομικὸν τέλος προσθήκη τῶν δύο πέμπτων τοῦ διὰ τὰ ἁπλᾶ γράμματα τέλους.

Ἡ αὐτὴ αὔξησις γίνεται καὶ διὰ πᾶσαν περαιτέρω πεντάγραμμον αὔξησιν.

Ἂν γράμματα ἦναι κλεισμένα εἰς ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ κάλυμμα, τὸ τέλος τῶν ἁπλῶν γραμμάτων πληρόνεται τοσάκις, ὁσάκις τὸ βάρος τριῶν γραμμῶν ἐμπεριέχεται εἰς τὸ ὁλικὸν τοῦ φακέλλου βάρος.

Ὁ παραδίδων τὸν φάκελλον ὀφείλει νὰ σημειοῖ πάντοτε ῥητῶς, ὅτι ὑποκρύπτονται διάφορα σφραγισμένα γράμματα.

Γ. Διὰ φακέλλους βαρυτέρους τῶν τριάκοντα γραμμῶν, καὶ μὴ περιέχοντας διάφορα γράμματα ὑπὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ κάλυμμα, πληρόνεται τέ-

λος ἀναβαῖνον ἀνὰ 1|5 τοῦ διὰ ἁπλοῦν γράμμα τέλους διὰ κάθε δέκα γραμμάς.

Διὰ φακέλλους βαρυτέρους τῶν 100 γραμμῶν ἀνὰ 1|10 τοῦ δι' ἁπλοῦν γράμμα τέλους διὰ κάθε δέκα γραμμάς.

Διὰ φακέλλους βαρυτέρους τῶν 500 γραμμῶν ἀνὰ 1|10 διὰ κάθε εἴκοσι γραμμάς.

18. Γράμματα καὶ φάκελλοι διδόμενοι ἐπὶ συστάσει πληρόνουν τὸ διπλοῦν. Εἰς τὰ τοιαῦτα γράμματα καὶ φακέλλους δὲν ἐπιτρέπεται ταχυδρομικὴ ἀτέλεια.

19. Διὰ τυπωμένα ἄδετα ἔγγραφα διδόμενα εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον μὲ σταυροειδὲς ἡμικάλυμμα, καθὼς καὶ διὰ ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα, πληρόνεται τὸ 1|5 τοῦ κατὰ βάρος λογισθέντος τέλους.

20. Τὸ πηγάζον εἰς τὸν λογαριασμὸν κλάσμα τοῦ λεπτοῦ, μένει ὡς ἀκέραιον λεπτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου.

21. Ὅστις φωραθῇ ὅτι ἐξαπατᾷ τὸ Ταχυδρομεῖόν μας διὰ παραβάσεως τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι κανονισμῶν, πληρόνει τὸ εἰκοσαπλάσιον τοῦ τέλους.

Ἂν διάφορα γράμματα συμφακελλωθέντα εἰς δέμα παραδοθῶσιν εἰς τὰ ταχύπλοα ὡς πραγματεία καὶ τοιουτοτρόπως ἐξαπατηθῇ τὸ Ταμεῖον, πληρόνεται μὲν τὸ ὡς ἀνωτέρω εἰκοσαπλάσιον τέλος, ἀλλὰ καταλύονται καὶ τὰ γράμματα.

22. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα νὰ συσταίνῃ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας μας καταστήματα, σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι νὰ συγκεντρόνωσι τὰ γράμματα καὶ νὰ τὰ στέλλωσι δι' ἄλλων πλοίων εἰς τὰ μέρη τοῦ κατάπλου ἢ διάπλου τῶν ταχυπλόων. Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται παραγγελίαι διὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω δι' ἄλλων πλοίων ἀποστολὴν γραμμάτων ἔξωθεν εἰς τὸ Βασίλειόν μας. Μόνον εἰς τὰ ταχύπλοα τῶν Κυβερνήσεων ἐκείνων τῶν μερῶν ἐπιτρέπεται κατὰ τοῦτο ἐξαίρεσις.

Ὁ παραβαίνων τὸν κανονισμὸν τοῦ παρόντος ἄρθρου παιδεύεται μὲ πρόστιμον 100-500 Δραχ.

23. Ὑπάλληλοι παραμελοῦντες τὰ διὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐπιφορτιζόμενα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα, παιδεύονται διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πειθαρχίας καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις μὲ ἔξωσιν. Ἂν δὲ ἡ παράβασις ἦναι βαρυτέρα, ἀκολουθεῖ καὶ ποινικοδικαστικὴ ἐπέμβασις.

Ἂν ὁ παραβάτης ἦναι ὁ ὑποφορτωτής, θέλουν ἐνεργεῖσθαι οἱ διορισμοὶ τῆς μετὰ τοῦ Φεράλδου γενομένης συγγραφῆς.

24. Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖα θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐνεργήσει τὸ παρὸν Διάταγμα, καθ' ὅσον εἰς ἑκάστην ἀναφέρεται.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου) 1833.

76. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ Νομοὺς Γενικοὺς Ἐφόρους.

Διάφοροι τῶν ἐνοικιασάντων πολυετῶς ἐθνικοὺς μύλους ἢ ἐρείπια μύλων, ἐξέφρασαν πρὸς τὴν Γραμματείαν ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ οἰκοδομήσουν ἐντὸς τῆς περιοχῆς, τὴν ὁποίαν ἐνοικίασαν, καὶ νεροτριβάς.

Τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν μᾶς ἐξέφρασαν καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ἐθνικῶν νεροτριβῶν ἢ ἐρειπίων νεροτριβῶν ὡς πρὸς τὴν οἰκοδομὴν μύλων ἐντὸς τῆς ἐνοικιασθείσης παρ' αὐτῶν περιοχῆς.

Ἐγκρίνοντες τὴν αἴτησιν ταύτην τῶν ἐνοικιαστῶν ἐκρίναμεν εὔλογον νὰ θέσωμεν τὰς ἐφεξῆς βάσεις, ἐπὶ ταῖς ὁποίαις πρέπει νὰ θεμελιοῦται ἡ δοθησομένη εἰς αὐτοὺς ἄδεια·

1. Πρὶν γενῇ ἔναρξις τῆς οἰκοδομῆς, θέλει διαγραφῇ τὸ σχέδιον αὐτῆς, καὶ ἐπικυρωθὲν παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν.

2. Ὁ Βασιλικὸς Ἔφορος ἐπαγρυπνεῖ, ὥστε ἡ οἰκοδομὴ νὰ γενῇ στερεά, τὰ τείχη νὰ γενοῦν πέτρινα, ἡ δὲ ξυλικὴ νὰ ἦναι καλῆς ποιότητος.

3. Ὁ οἰκοδομήσας νεροτριβὴν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθέντος μύλου πληρόνει εἰς τὸ ταμεῖον ἐπὶ λόγῳ ἐπικαρπίας 10 ο|ο ἐπὶ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τοῦ μύλου.

4. Ὁ οἰκοδομήσας μύλον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθείσης νεροτριβῆς πληρόνει εἰς τὸ ταμεῖον ἐπὶ λόγῳ ἐπικαρπίας 20 ο|ο ἐπὶ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τῆς νεροτριβῆς.

5. Ὁ οἰκοδομήσας μύλον ἢ νεροτριβὴν ἐντὸς τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθέντος ἐρειπίου μύλου ἢ νεροτριβῆς, πληρόνει εἰς τὸ ταμεῖον ἐπὶ λόγῳ ἐπικαρπίας 10 ο|ο ἐπὶ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος τοῦ παροικοδομηθέντος μύλου ἢ τῆς παροικοδομηθείσης νεροτριβῆς.

Τὸ ἐτήσιον τοῦτο εἰσόδημα προσδιορίζεται παρὰ δύο ἐκτιμητῶν, διοριζομένων τοῦ μὲν παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ οἰκοδομήσαντος τὸν μύλον ἢ τὴν νεροτριβήν.

6. Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 3, 4, καὶ 5 δικαιωμάτων λογίζεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐμβοῦν εἰς ἐνέργειαν αἱ μηχαναὶ τοῦ παροικοδομηθέντος κτιρίου.

7. Εὐθὺς ἀφοῦ ἐμβοῦν αἱ μηχαναὶ εἰς ἐνέργειαν, γίνεται εἰς διπλοῦν τὸ μετὰ τοῦ οἰκοδομήσαντος συμφωνητικόν, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἦναι ἐκτεθειμένη ἀκριβὴς τοῦ παροικοδομηθέντος κτιρίου περιγραφή, καὶ σημείωσις λεπτομερὴς τῶν ἐργαλείων, μηχανῶν κ. τ. λ. Τὸ συμφωνητικὸν ὑπογράφεται παρὰ τοῦ οἰκοδομήσαντος, καὶ παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου καὶ παραπέμπεται εἰς τὴν Γραμματείαν διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ. Τὸ ἓν ἀντίτυπον μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα, τὸ ἄλλο ἐπιστρέφεται εἰς τὸν οἰκοδομήσαντα.

8. Συμφωνητικὸν μὴ ἐπικυρωθὲν ἀπὸ τὴν Γραμ-

ματείαν θεωρεῖται ὡς ἄκυρον, καὶ τὸ παροικοδομηθὲν κτίριον θεωρεῖται ὡς αὐθαιρέτως οἰκοδομηθὲν, καὶ ἐμβαίνει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

9. Μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐνοικιάσεως τῶν μύλων ἢ νεροτριβῶν, παραδίδονται ὁμοῦ μὲ αὐτὰ καὶ τὰ παροικοδομηθέντα ὡς ἀνωτέρω κτίρια εἰς κατάστασιν πληρεστάτης ἐνεργείας, καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἐν τῷ συμφωνητικῷ διαλαμβανομένην ἀπογραφήν.

10. Διὰ τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 3, 4, καὶ 5 δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας θέλουν δοθῇ τακτικαὶ ὁμολογίαι πληρωτέαι εἰς δύο προθεσμίας, ἐξ ὧν ἡ τελευταία πρέπει νὰ λήγῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τελευταίου χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως.

11. Οἱ παροικοδομηθέντες κατὰ τὰ ἄρθρα 3, 4, καὶ 5 μύλοι καὶ νεροτριβαὶ εἶναι, καθὼς καὶ οἱ ἐνοικιασθέντες, ἐπίσης ἐλεύθεροι τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐπιτοπίου φόρου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 (25) Σεπτεμβ. 1833.

———

77. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ.

Διάφοροι πολῖται κατακρατοῦσιν ἐλαιόδενδρα εἰς τὸν κατὰ τὴν Ἄμφισαν ἐθνικὸν ἐλαιῶνα, ἐπὶ λόγῳ ὅτι εἶναι ἰδιόκτητα, ἢ συλλογικά.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία προσκαλεῖ, ὅλους, ὅσοι νομίζουν ὅτι ἔχουν ὁποιονδήποτε δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ ἐπικαρπίας ἐπὶ ἐθνικῶν κατὰ τὴν Ἄμφισσαν ἐλαιοδένδρων, νὰ παρουσιάσουν, εἰμὲν λείπουν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἐντὸς 4 μηνῶν, εἰδὲ ἐκτὸς τοῦ Νομοῦ Λοκρίδος καὶ Φωκίδος, ἐντὸς 40 ἡμερῶν, εἰδὲ εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ Νομοῦ τούτου, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον, εἰς τὸν κατὰ τὴν Λοκρίδα καὶ Φωκίδα Γενικὸν Ἔφορον, τοὺς πρωτοτύπους τίτλους των, διὰ νὰ παραπεμφθοῦν εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Οἰκονομίας, ἥτις θέλει τοὺς ἐξετάσει ἀκριβῶς, καὶ, γενομένης τῆς ἐξετάσεως, ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των.

Ὅστις δὲν συμμορφωθῇ μὲ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς, θέλει θεωρηθῇ ὡς σφετεριστὴς δημοσίου κτήματος, τὰ παρ' αὐτοῦ ἀντιποιούμενα ἐλαιόδενδρα θέλουν ληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ δημοσίου, αὐτὸς δὲ χάνει πᾶν δικαίωμα εἰς τὰ ὁποῖα ἀντιποιεῖται δένδρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Σεπτεμ. 1833

———

78. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Α΄. Ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου διορίζεται μητρόπολις τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, καὶ ἀκολούθως ἡ καθέδρα τοῦ Νομάρχου θέλει μετατεθῇ ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιον εἰς τὸ Μεσσολόγγιον, ἡ δὲ καθέδρα τοῦ Ἐπάρχου τοῦ Μεσολογγίου θέλει μετατεθῇ εἰς τὸ Ἀγρίνιον.

Οἱ ἐναντίοι προσδιορισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ διατάγματός μας τῶν 3 (15) Ἀπριλίου Τ. Ε. ἀφορῶντος τὴν διαίρεσιν τοῦ Βασιλείου, καθίστανται διὰ τοῦ παρόντος ἀνίσχυροι.

Β΄. Τὸ ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Σεπτ. (4 Ὀκτωμ.) 1833.

———

79. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς περίθαλψιν τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ὅσοι ὑπηρετοῦντες τὴν πατρίδα ἀποκατεστάθησαν ἀνίκανοι, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι ἀποδειχθοῦν ἀνίκανοι ὑπηρεσίας, κατατάττονται εἰς τὸν λόχον τῶν Ἀπομάχων.

2. Εἰς τὸν λόχον τῶν Ἀπομάχων ἀνήκουν καὶ θέλουν καταταχθῇ οἱ στρατιῶται καὶ ὑπαξιωματικοὶ, οἵτινες διὰ προβεβηκυῖαν ἡλικίαν, πληγὰς ἢ ἄλλο τι σωματικὸν πάθος, δὲν εἶναι εἰς στάσιν νὰ ὑπηρετήσουν εἰς τὴν γραμμὴν, καὶ ἐκ τῶν νέων στρατιωτῶν, ὅσοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀπέκτησαν τοιαῦτα πάθη, τὰ ὁποῖα καθιστοῦν αὐτοὺς ἀνικάνους εἰς τὴν τῆς γραμμῆς ὑπηρεσίαν, καὶ οἵτινες δὲν προτιμοῦν τὴν ἄφεσίν των.

3. Οἱ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ λόχου τῶν Ἀπομάχων ἀπολαμβάνουν κατὰ τὸν βαθμόν των, τὸν μισθόν των, τὸν ἄρτον καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς χορηγήσεις, καθὼς καὶ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς.

Αὐτοὶ, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ συντάξεις λαμβάνοντες, ὅσοι φέρουν παράσημόν τι, νέμονται καὶ τὸ εἰς αὐτὸ ἀνῆκον ἐπιμίσθιον.

4. Ὅλοι οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι προβληθοῦν διὰ τὸν λόχον τῶν Ἀπομάχων, πρέπει νὰ παρουσιάζωνται κατὰ τὴν ἐαρινὴν ἢ φθινοπωρινὴν ἐπιθεώρησιν εἰς τὸν ἐπιθεωροῦντα Στρατηγὸν, καὶ ἐνταυτῷ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς αὐτὸν τὸ μητρῷον καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς συνωδευμένα μὲ ἀναφορὰν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Διοικητὴς τοῦ Τάγματος ἢ τοῦ Συντάγματος σημειόνει τὰς ἀναγκαίας περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ προβαλλομένου παρατηρήσεις.

Ὁ ἐπιθεωρῶν βεβαιόνεται προσωπικῶς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ προτεινομένου ὑπαξιωματικοῦ ἢ στρατιώτου ὡς ἀπομάχου, καὶ ἀναφέρεται περὶ ὅλων τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ σώματα ἀτόμων, ὅσα εἶναι κατάλληλα διὰ τὸν λόχων τῶν Ἀπομάχων.

5 Ἡ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας χρέος εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν ἀνικάνων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, θέλει συντάττει, μ' εὐσυνείδητον ἀκρίβειαν καὶ κατὰ τοὺς προσδιορισθέντας

κανόνας, τὰ ἀποδεικτικὰ, διὰ τὴν ὀρθότητα τῶν ὁποίων μένει ὑπεύθυνος.

6. Ἡ δύναμις τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων εἶναι 1. Λοχαγὸς Διοικητὴς τοῦ Λόχου, 1. Ὑπολοχαγὸς, 2. Ἀνθυπολοχαγοὶ, 1. Ἀνθυπασπιστὴς, Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ὅσοι εὑρεθοῦν ἀνίκανοι εἰς τὰ διάφορα ὅπλα.

Οἱ ἀναγκαιοῦντες ὑπαξιωματικοὶ θέλουν λαμβάνεσθαι μεταξὺ τῶν παλαιοτέρων κατὰ βαθμὸν καθ' ὅσον ἔχουν τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας. Ἂν χηρευούσης θέσεως ὑπαξιωματικοῦ, δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸν λόχον στρατιωτικὸς τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, ἀναδέχεται τὴν ὑπηρεσίαν ὁ ἀμέσως κατώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν, ἑωσοῦ προσέλθῃ νέος ὑπαξιωματικὸς εἰς τὸν λόχον.

7. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ λόχου περιορίζεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τόπου, ὅπου εὑρίσκεται, εἰς διαφύλαξιν τῶν δημοσίων κτημάτων καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόχου.

8. Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἀποσκευὴ καὶ ὁ ὁπλισμὸς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ λόχου τῶν Ἀπομάχων εἶναι ὅμοια μὲ τὰ τοῦ πεζικοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ ἱμάτιον εἶναι μελανόγλαυκον μὲ κυανᾶ περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια, καὶ κομβία ἄνευ ἀριθμῶν.

Ὁ χειμερινὸς ἱματισμὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν συνίσταται εἰς ἐπανωφόρεμα φθάνον ἕως τέσσαρα δάκτυλα ὑπὲρ τὸ γόνυ, μὲ μίαν σειρὰν ὀκτὼ κομβίων ἄνευ ἀριθμῶν, μὲ περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια κυανᾶ. Πανταλόνια δὲ μελανόγλαυκα μὲ κυανᾶ ἐπίρραφα· διὰ δὲ τὸ καλοκαίριον βέσταν μελανόγλαυκον μὲ κυανᾶ ἐπίρραφα καὶ περιλαίμιον καὶ πανταλόνια ὡς τοῦ πεζικοῦ· δι' ἀμφοτέρους δὲ τοὺς ἱματισμοὺς σανδάλια καὶ περικνημίδας. Τὸ κάλυμα τῆς κεφαλῆς εἶναι σκιάδιον μελανόγλαυκον μὲ κυανᾶ ἐπίρραφα καὶ λευκὸν στέφανον κατὰ τὸ προσδιορισμένον σχῆμα. Μανδύας καὶ λινοστολὴ ὡς τοῦ πεζικοῦ, ὡσαύτως δὲ καὶ ἀποσκευὴ καὶ ὁπλισμός.

9. Ὁ λόχος τῶν Ἀπομάχων ἀναφέρεται πρὸς τὸν Γ. Ἐπιθεωρητὴν τῶν στρατευμάτων καὶ λαμβάνει ἀπὸ αὐτὸν ὅλας τὰς διαταγάς.

10. Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἡμῶν θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Ἰουλ. (8 Αὐγούς.) 1833.

80. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Τὸ σῶμα τοῦ Μηχανικοῦ πρέπει νὰ συνίσταται εἰς τὸ ἑξῆς ἀπὸ ἕνα Διοικητὴν τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ (Συνταγματάρχην ἢ Ἀντισυνταγματάρχην) μὲ ἕνα Ὑπασπιστὴν (Λοχαγὸν ἢ Ὑπολοχαγὸν), ἕνα Λογιστὴν καὶ ἕνα γραφέα διὰ τὸν λόχον τῶν σκαπανέων, 2 Ταγματάρχας, 4. Λοχαγοὺς ά τάξεως, 8 Ἀνθυπολοχαγοὺς, 18 Ἀνθυπασπιστάς.

Μὲ τὸ Μηχανικὸν σῶμα εἶναι ἑνωμένοι οἱ 2 λόχοι τῶν σκαπανέων κατὰ τὴν προσδιωρισμένην δύναμιν τοῦ σχηματισμοῦ των.

2. Τὸ σῶμα τοῦ Μηχανικοῦ εἶναι ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν σχεδίασιν, διεύθυνσιν τῆς οἰκοδομῆς καὶ διατήρησιν ὅλων τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, τόσον διὰ τὸ στρατιωτικὸν, ὅσον καὶ διὰ τὸ πολιτικὸν, ἔτι μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν, γεφυρῶν καὶ ὑδραυλικῶν οἰκοδομῶν, ἐκτὸς τῶν οἰκοδομῶν διὰ τὴν ἡμετέραν Αὐλήν.

3. Ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ διαμένει εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

4. Εἰς τὴν μητρόπολιν ἑκάστου Νομοῦ, ἐξαιρουμένου ἐκείνου τῶν Κυκλάδων, θέλει διορισθῇ ἀξιωματικὸς τοῦ Μηχανικοῦ, ὅστις θέλει ἐνασχολεῖται εἰς τὸν Νομόν του μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν δημοσίων ὁδῶν, γεφυρῶν καὶ ὑδραυλικῶν οἰκοδομῶν, μὲ τὴν σύνταξιν τῶν ἀνηκόντων σχεδίων καὶ προϋπολογισμῶν, μὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν οἰκοδομῶν καὶ μὲ τὴν ἰδιαιτέραν φροντίδα τῆς διατηρήσεως τῶν οἰκοδομῶν τοῦ Κράτους.

5. Διὰ τοὺς Νομοὺς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, Ἀττικῆς καὶ Βιωτίας, Μεσσηνίας, Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας πρέπει νὰ διορισθοῦν Λοχαγοὶ, διὰ τὴν Εὔβοιαν ὁ παλαιότερος Ἀνθυπολοχαγὸς, διὰ τοὺς λοιποὺς Νομοὺς ὑπολοχαγοὶ ὡς Μηχανικοὶ τῶν Νομῶν.

6. Εἰς ἕκαστον Μηχανικὸν τοῦ Νομοῦ θέλει δοθῇ ἱκανὸς ἀριθμὸς Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν· ἡ διαμονή του θέλει εἶναι εἰς τὴν Μητρόπολιν τοῦ Νομοῦ.

7. Οἱ δύω ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ θέλουν μένει πλησίον τοῦ Διοικητοῦ τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ, ἀφ' ἑνὸς μέρους ὡς τεχνικοὶ ἐλεγκταὶ τῶν σχεδίων, τῶν προϋπολογισμῶν καὶ λογαριασμῶν καὶ ὡς σχεδιασταὶ σημαντικῶν οἰκοδομῶν· ἀφ' ἑτέρου μέρους ὡς ἐπιθεωρηταὶ τῶν οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν Νομῶν. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ θέλει κάμει ἐπιθεωρήσεις οἰκοδομῶν καὶ θέλει περιέρχεται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν εἰς τοὺς Νομούς. Οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι διωρισμένοι εἰς τοὺς Νομοὺς, ἢ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, διαμένουν πλησίον τοῦ Διοικητοῦ τοῦ σώματος.

8. Ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ θέλει σχεδιάσει περιεκτικὴν ὁδηγίαν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν οἰκοδομῶν, περὶ τῶν καθηκόντων ταύτης τῆς ἀρχῆς ὡς πρὸς τὰς διαφόρους Γραμματείας, περὶ τῆς ἁρμοδιότητός της, καθὼς καὶ ἐκείνης τῶν Μηχανικῶν τῶν Νομῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ἀξιωματικῶν, περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὡς πρὸς τὰ φρουραρχεῖα, πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς Ἀρχὰς τοῦ Νομοῦ, περὶ κα-

ταστρώσεως τῶν σχεδίων, τῶν γενικῶν καταστάσεων, τῶν μερικῶν ὑπολογισμῶν, περὶ ἐκτελέσεως τῶν οἰκοδομῶν δι' ἰδίας ἐπιχειρήσεως ἢ διὰ κεκομμένης συμφωνίας, περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς διαχειρήσεως τῶν γραμματίων καὶ τῶν τύπων τῶν πληρωμῶν, περὶ ἐπιθεωρήσεως καὶ καταμετρήσεως τῶν οἰκοδομῶν, περὶ τῆς καταστρώσεως τῶν λογαριασμῶν, περὶ ἐξετάσεως τῶν σχεδίων, ὑπολογισμῶν, καταστάσεων καὶ λογαριασμῶν.

Διὰ νὰ δοθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ἐντέλεια εἰς αὐτὸ τὸ σχέδιον, θέλουν προσδιορίσει αἱ Γραμματεῖαι τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Οἰκονομίας, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, ἑκάστη ἕνα ὑπάλληλόν της, μετὰ τῶν ὁποίων ἠμπορεῖ νὰ συνεννοηθῇ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ ἐκ τοῦ προχείρου διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τούτου.

Αὐτὴ ἡ ὁδηγία, ἀφοῦ ἑτοιμασθῇ, πρέπει νὰ ἐπιθεωρηθῇ ἀπὸ προκαταρκτικὴν ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἀπὸ τὸν Διοικητὴν καὶ τοὺς δύο ἀνωτέρους Ἀξιωματικοὺς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ καὶ ἀπὸ τοὺς ἄνω εἰρημένους ὑπαλλήλους τῶν 4 Γραμματειῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως, καὶ μετέπειτα νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς τελικὴν ἐπεξεργασίαν.

9. Ἕως ὅτου νὰ καθυποβληθῇ καὶ νὰ προσδιορισθῇ ἡ ὁδηγία αὐτὴ, ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ θέλει σχεδιάσει σύντομον ἔκθεσιν περὶ καταστρώσεως καὶ ἐπεξεργασίας τῶν λογαριασμῶν τῶν οἰκοδομῶν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ τύπου τῶν πληρωμῶν, ἡ ὁποία θέλει διευθυνθῇ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας εἰς τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας πρὸς ἐξέτασιν καὶ γνωμοδότησιν, καὶ ἀκολούθως θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν. Εἰς ταύτην, καθὼς καὶ εἰς τὴν ὁριστικὴν ὁδηγίαν, πρέπει νὰ μένῃ ὑπ' ὄψιν ὁ κανὼν, ὅτι ὁ ἐπιστατῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν οἰκοδομῆς, δὲν πρέπει μήτε νὰ λαμβάνῃ, μήτε νὰ διανέμῃ χρήματα.

10. Ὁ εἷς τῶν ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν θέλει ἐκτελεῖ ἅπαξ κατ' ἔτος γενικὴν ἐπιθεώρησιν εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα. Μερικὰς ἐπιθεωρήσεις θέλει προσδιορίζει ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ, ὁπότε καὶ ὅπου τὸ κρίνει ἀναγκαῖον.

11. Εἰς τὰς ὁδοιπορίας ταύτας τῶν ἐπιθεωρήσεων, οἱ ἐπιθεωροῦντες Ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ πρέπει νὰ βεβαιόνωνται περὶ τῆς καταστάσεως ὅλων τῶν καθ' ὁδὸν κειμένων δημοσίων κτιρίων, νὰ διορίζουν ἀμέσως τὰς ἀναγκαιούσας μικρὰς ἐπιδιορθώσεις καὶ ἐπισκευὰς καὶ, εἰς σημαντικώτερα ἀντικείμενα, νὰ διευθύνουν ἀμέσως περὶ τούτου ἀναφορὰν εἰς τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας διὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ.

12. Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Ἀξιωματικοῦ τοῦ Νομοῦ Ναυπλίας ἐκτείνεται καὶ ἕως τὸ φρούριον Μονεμβασίας· ὡς πρὸς τοῦτο ὑπόκειται εἰς αὐτὸν ὁ Μηχανικὸς τοῦ Νομοῦ Λακωνίας. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκτείνεται ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας εἰς τὸ φρούριον Ῥίου, καὶ ἐκείνη τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ κτίρια Ζητουνίου, Εὐρίπου, Καραμπαμπᾶ καὶ Καρύστου, ἕως ὅτου ὑπάρχει τὸ ἐκεῖ φρούριον. Ὅταν πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν δημόσιαι οἰκοδομαὶ εἰς τὸν Νομὸν Κυκλάδων, θέλει διορίζεται ἰδίως ἐκεῖ Ἀξιωματικὸς τοῦ Μηχανικοῦ.

13. Διὰ νὰ γυμνασθοῦν ἐν γένει οἱ νέοι Ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, νὰ ἐφαρμόσουν πρακτικῶς τὰς προσκτηθείσας θεωρητικὰς γνώσεις, καὶ νὰ ἐκπαιδευθοῦν ἐντελῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Μηχανικοῦ, οἱ προβιβασμοὶ γίνονται ἕως τὸν βαθμὸν τοῦ Λοχαγοῦ ά τάξεως διὰ τοῦ λόχου τῶν σκαπανέων, ὥστε εἰς χηρευούσας θέσεις ὁ παλαιότερος Ἀνθυπασπιστὴς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ, ἂν ἔχῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, προβιβάζεται ὡς Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ λόχου τῶν σκαπανέων, καὶ ὅταν γίνῃ εἰς τοῦτον τὸν λόχον ὁ παλαιότερος, μεταβαίνει εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μηχανικοῦ. Ὁ παλαιότερος Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ προβιβάζεται Ὑπολοχαγὸς εἰς τοὺς σκαπανεῖς κ. τ. λ.

14. Ἑπομένως ἐννοεῖται ὅτι καὶ εἰς τοὺς Ἀξιωματικοὺς τῶν σκαπανέων δίδονται ἐργασίαι οἰκοδομῶν.

15. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ θέλουν ἀπολαμβάνει μίαν μερίδα νομῆς καὶ τὴν συνήθη ἀποζημίωσιν ἵππου, διὰ νὰ ἠμποροῦν νὰ κάμουν τὰς ἀναγκαίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των ὁδηπορίας. Οἱ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ λαμβάνουν μερίδα νομῆς διὰ 2 ἵππους.

16. Ὁ σχηματισμὸς οὗτος θέλει πραγματοποιεῖται βαθμηδὸν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας. Ἀνίσως ἀκολούθως κριθῇ ἀναγκαία ἡ ἔκτασις τοῦ παρόντος σχηματισμοῦ, θέλει καθυποβληθῇ ἡ ἀναγκαία περὶ τούτου ἀναφορὰ, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀπόφασίς Μας.

17. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει γνωστοποιήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 (13) Αὐγούς.) 1833.

81. ὉΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν 2 (14) Ἰουνίου τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας μας περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, διατάττομεν ὡς ἀκολούθως·

1. Θέλει συστηθῇ Διοίκησις τοῦ Πυροβολικοῦ, ὑπὸ τὴν ὁποίαν θέλει εὑρίσκεσθαι ὅλον τὸ προσωπικὸν καὶ ὑλικὸν τοῦ ὅπλου τούτου.

2. Διοικητὴς τοῦ Πυροβολικοῦ θέλει εἶσθαι ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ παλαιότερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Πυροβολικοῦ. Παρ' αὐτῷ διορίζονται·

1. Ὑπασπιστὴς (Λοχαγὸς ἢ Ὑπολοχαγὸς)
1. Λογιστής.

3. Εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Πυροβολικοῦ ὑπόκειται ὁ Διοικητὴς τοῦ τάγματος τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ Κεντρικοῦ, Ὁπλοστασίου.

4. Ὁ διοικητὴς τοῦ πυροβολικοῦ ἔχει ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του τοὺς 6 λόχους τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τὸν λόχον τῶν ζευγιτῶν, ἔχοντας τὴν προσδιωρισμένην δύναμιν τοῦ σχηματισμοῦ των.

5. Οἱ Ἐπιτελεῖς τοῦ τάγματος τοῦ πυροβολικοῦ συνίστανται ἀπὸ

1 Ἀντισυνταγματάρχην διοικητὴν, 1. Ταγματάρχην διοικητὴν, 1 Ταγματάρχην πρόεδρον τῆς οἰκονομίας, 1 Ὑπασπιστὴν, 2 Καταλυματίας τοῦ τάγματος, 1 Ἰατρὸν τοῦ τάγματος, 2 Ὑποϊατροὺς, 1 Ἱππιατρὸν, 2 Ἀνθυπασπιστὰς, 1 Λογιστὴν, 1 Ἀρχισαλπιγκτήν.

6. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Κεντρικοῦ Ὁπλοστασίου ἔχει ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν της·

ά. Τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν, 6΄. Τὸ τεχνουργικὸν ὁπλοστάσιον, γ΄. Ὅλα τὰ καταστήματα τῶν ἐργοστασίων τοῦ πυροβολικοῦ, ὡς νιτροποιεῖα, πυριτοποιεῖα, τεχνουργεῖα, καὶ ἀκολούθως τὸ χωνευτήριον καὶ τρυπητήριον τῶν πυροβόλων, καθὼς καὶ τὰ ὁπλοποιεῖα, δ΄. Ὅλας τὰς διευθύνσεις τῶν ὁπλοστασίων.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Κεντρικοῦ ὁπλοστασίου συνίσταται ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Κεντρικοῦ ὁπλοστασίου, (Ἀντισυνταγματάρχην) καὶ ἀπὸ ἕνα Ταγματάρχην διὰ τὸ οἰκονομικὸν συμβούλιον καὶ τὸ ταμεῖον, 1 Ἀρχειοφύλακα (Λοχαγὸν ἢ Ὑπολοχαγὸν) διὰ τὰ σχέδια καὶ πρωτότυπα; 1 Καταλυματίαν συντάγματος (ἐλεγκτὴν καὶ ἐπὶ τῶν καταστίχων δι' ὅλα τὰ ὁπλοστάσια), 1 Ταμίαν. 1. Ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ (Καταλυματίας τάγματος), 2. Λογιστὰς διὰ τὴν οἰκονομίαν καὶ τὸ γραφεῖον. Ἐκτὸς τούτων διορίζονται, 1 Ἀρχιπυροτεχνίτης (Λοχαγὸς ἢ Ὑπολοχαγὸς) μὲ 1 Πολεμεφοδιοποιὸν (Ὑπαξιωματικὸν), 4. Ἀρχειαποθηκοφύλακας, διὰ τα ὁπλοστάσια Ναυπλίας, Μοθώνης, Ναβαρίνου καὶ Μεσολογγίου (Λοχαγοὶ ἢ Ὑπολοχαγοὶ), 6. Ἀποθηκοφύλακες διὰ τὰ ὁπλοστάσια Βονίτσης, Ῥίου, Ἀντιῤῥίου, Κορίνθου, Μονεμβασίας, Εὐρίπου καὶ Καραμπαπᾶ, (Ἀνθυπολοχαγοὶ ἢ ἐπιλοχίαι).

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀποθηκοφυλάκων θέλουν διορισθῇ οἱ ἀναγκαῖοι ὑπηρέται ἐκ τοῦ λόχου τῶν ἀποστρατεύτων.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁπλοστασίων θέλουν διορίζεσθαι διαδοχικῶς ἐκ τῶν πυροβολιστῶν τῆς γραμμῆς, 1 Λοχαγὸς 6. τάξεως πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν πολεμοφοδίων, 1 Λοχαγὸς β΄ τάξεως διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ πρακτικὴν διδασκαλίαν τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ τεχνιτῶν.

Πρὸς τούτοις ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς γραμμῆς θέλει διορίζεσθαι ἀπὸ τὸν διοικητὴν τοῦ πυροβολικοῦ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὁπλοστασίου καὶ διὰ τὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῶν.

Ὁ σχηματισμὸς οὗτος θέλει πραγματοποιηθῆ κατὰ τὴν πρόοδον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ θέλει χρησιμεύσει ὡς μέτρον διὰ τὸν ὀργανισμὸν καὶ τὴν διανομὴν αὐτοῦ.

Αἱ ἐκτεθεῖσαι ἀρχαὶ καὶ γενικαὶ θεωρίαι ἀπὸ τὸν διοικητὴν τοῦ πυροβολικοῦ περὶ ἐργασιῶν τῆς διευθύνσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ὁπλοστασίου ἐγκρίνονται, καὶ πρέπει κατ' ἐκείνας νὰ συνταχθοῦν αἱ λεπτομερέστεραι ὁδηγίαι.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Ἰουλίου (10) Αὐγούς. 1833.

82. ΟΘΩΝ. κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Διὰ τὴν σύλληψιν ἑκάστου ἐπιόρκως δραπετεύοντος ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς σημαίας στρατιώτου πρέπει νὰ χορηγῆται εἰς τὸν ἐνεργήσοντα τὴν σύλληψιν ἀντιμισθία δέκα δραχμῶν.

Ἡ πληρωμὴ αὕτη θέλει γίνεται κατὰ προκαταβολὴν ἀπὸ τὸ ταμεῖον· θέλει δὲ ἀποδίδεσθαι εἰς αὐτὸν ὅσον τάχιστα ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ λειποτάκτου· καὶ ἂν αὐτὸς δὲν ἔχῃ, ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα ἐκείνων, οἵτινες ἐν γνώσει ἤθελον δώσει εἰς αὐτὸν, καθοποιονδήποτε τρόπον, χεῖρα βοηθείας.

2. Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας θέλουν ἐνεργήσει τὸ παρὸν διατάγματα, καθόσον ἀφορᾷ ἑκάστην, καὶ δημοσιεύσει αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως,

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 (15) Σεπτεμβ. 1833.

83. ΟΘΩΝ κ. λ. τ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν τὴν ἑξῆς ἐνδυμασίαν διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ἡμετέρου σώματος τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν· διάπευχον πῖλον μὲ χρυσοῦν ἀστεροειδῆ ὀχέα, ἀργυροῦν καὶ κυανοῦν ἐθνόσημον, ὅμοια κορδόνια καὶ κυανόλευκα πίπτοντα πτερά.

Ἱμάτιον καὶ ἐπωμίδας χρώματος καὶ σχήματος, ὡς τοῦ πυροβολικοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ περιουραῖα πρέπει νὰ ἦναι κερμιζόχροα, εἰς τ' ἄκρα αὐτῶν κεντηταὶ καὶ πτερωταὶ γρενάται· εἰς τὰ κομβία εἶναι ἐκτυπωμένον βασιλικὸν στέμμα, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα τοῦ δεξιοῦ ὤμου χρυσῆ ὠμοβελονίς.

Πανταλόνια μελανόγλαυκα μὲ δύο λωρίδας κερμιζοχρόου τσόχας ἐπὶ τῶν δύο ἐξωτερικῶν ῥαφῶν, ὡς τοῦ ἱππικοῦ.

Τὸ καλοκαῖρι ἄσπρα πάνινα πανταλόνια, καθὼς καὶ ὅλον τὸ στράτευμα.

Ὑποδήματα μὲ πτερνιστήρια, ὡς τοῦ ἱππικοῦ.

Δι᾽ ὁπλισμὸν σπαθία τοῦ ἱππικοῦ, κρεμασμένα εἰς ζωστῆρα ἀπὸ μαῦρον ὑαλιστὸν πετσί, συνεχόμενα κατὰ τὸ μέσον μὲ χρυσοῦς ὀχεῖς, καὶ κεφαλὰς λεόντων.

Ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας πυριτοθήκην, ὡς τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Αὐγούς. (8 Σεπτεμ.) 1833.

84. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ,

Σπεύδομεν νὰ δημοσιεύσωμεν, εἰς γνῶσιν τῶν ἐμπορευομένων, τὸ κάτωθεν Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Δύο Σικελιῶν συγχωρεῖ τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων προερχόμενα ἐμπορικὰ πλοῖα τὸ νὰ εἰσπλέωσιν ἐλευθέρως εἰς τοὺς τῆς Ἐπικρατείας Του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1833.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΙΛΕΛΙΩΝ.

Τὸ ὑπέρτατον Ὑγειονομεῖον ἀπεφάσισε·

Α΄. Τὰ ἀπὸ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος προερχόμενα πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ εἰς τοὺς λιμένας ἡμῶν εἴσπλευσις ἦτον μέχρι τοῦδε ἀπηγορευμένη, εἶναι τοῦ λοιποῦ δεκτά, καθυποβαλλόμενα εἰς κάκάθαρσιν 21 καὶ 28 ἡμερῶν κατὰ τὴν μᾶλλον ἢ ἧττον ἐπιδεκτικότητα μολύνσεως τῶν ἐπ᾽ αὐτοῖς πραγματειῶν, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς λιμένας τῆς Νιζίτας καὶ Βρενδησίου.

Β΄. Ἐπειδὴ ὁ δεύτερος οὗτος λιμὴν δὲν εἶναι πρὸς τὸ παρὸν ἐπιτήδειος δι᾽ ὃ προσδιορίζεται, ἐπάναγκες θεωρεῖται, ὥστε προσωρινῶς, καὶ ἕως ὅτου νὰ γείνῃ φροντὶς περὶ τῆς προπαρασκευῆς του, τὰ εἰς τὸ α΄ ἄρθρον διαλαμβανόμενα νὰ ἐνεργῶνται μόνον εἰς Νίζιταν.

Γ΄. Τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πλοῖα θέλουν εἶσθαι δεκτὰ ὁσάκις φυλάξωσι τοὺς ἐφεξῆς ὅρους· νὰ φέρωσι τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα ἀπὸ μέρους τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν ὅθεν ἀναχωροῦσιν, ἔτι δὲ καὶ πιστοποιητικον λεπτομερὲς ἐκ μέρους τοῦ ἐκεῖσε Βασιλικοῦ ἡμῶν Προξένου, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ διαβεβαιοῦται ἡ εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου, καθὼς καὶ ἡ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου ὁ λιμὴν οὗτος ἀνήκει, κατάστασις τῆς ὑγείας, ἀναγγελλομένης περιπλέον καὶ τῆς ποιότητος τοῦ φορτίου, ἂν ἦναι ἐπιδεκτικὸν μολύνσεως ἢ οὔ· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ἐκτὸς τῆς ποιότητος νὰ φανεροῦται καὶ ἡ ποσότης καὶ ἡ καταγωγή, καὶ ὅταν προέρχεται ἀπὸ τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος, νὰ διαβεβαιοῦται ὅτι ἐκαθαρίσθη εἴς τινα λιμένα τῆς Ἑλλάδος, καὶ πόσον καιρὸν ἐκκαθαρίσθη, εἰς δὲ τὴν δευτέραν νὰ γνωστοποιεῖται μόνη ἡ ποσότης.

Δ΄. Τὰ ἀπὸ Ἑλληνικοὺς λιμένας προερχόμενα Ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ ἂν τὰ ἔγγραφάτων ὁμολογῶσι τὴν ὑγείαν τοῦ τόπου τοῦ ἀπόπλου, ἐὰν δὲν φέρωσι τὸ ἄνω εἰρημένον πιστοποιητικόν, ἠμποροῦν μόνον νὰ ἐκφορτόνωσι τὰ ἀνεπίδεκτα μολύνσεως ἤδη εἰς Νίζιταν, ἀλλὰ νὰ ἀναχωρῶσιν ὑπὸ κάθαρσιν.

Τὸ Ὑγειονομεῖον περιπλέον τῶν Βασιλικῶν τόπων ἐντεῦθεν τοῦ Φάρου ἀπεφάσισεν·

Ὅτι τὰ ὡς ἀνωτέρω ἀπὸ Ἑλληνικοὺς λιμένας προερχόμενα πλοῖα καθυποβάλλονται εἰς κάθαρσιν 30 ἡμερῶν διὰ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ 40 διὰ τὰς πραγματείας.

85. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Β. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ·

Διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἀφ᾽ ἑνὸς μέρους νὰ κρατῇ ἀκριβῆ ἔλεγχον τῶν εἰσπράξεων, αἱ ὁποῖαι γίνονται ἀπὸ τὰς κατὰ Νομοὺς Οἰκονομικὰς Ἀρχάς, ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐναντίον παντὸς σφετερισμοῦ τοὺς ὅσοι ἔχουν ἢ ἤθελον ἔχει χρέη πρὸς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας εἴτε ἀπὸ ἐνοικιάσεις, εἴτε ἀπὸ πωλήσεις, ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ τὰ ἐφεξῆς μέτρα, μὲ τὰ ὁποῖα προσκαλοῦνται νὰ συμμορφωθοῦν ὅλοι, ὅσοι ἔχουν λῃψοδοσίας μὲ τοὺς κατὰ Νομοὺς Γεν. ἢ Βασιλ. Ἐφόρους, προερχομένας ἀπὸ συναλλάγματα των μὲ τὸ δημόσιον.

Α΄. Δὲν ἔχει κῦρος καμμία δημοπρασία, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἤθελε παρευρίσκεται ἡ τοπικὴ Ἀρχὴ αὐτοπροσώπως, ἢ δι᾽ ἀντιπροσώπου της.

Β΄. Ὅστις ἀγοράσῃ, μονοετῶς ἢ πολυετῶς ἐνοικιάσῃ, ἢ δι᾽ ἄλλου συναλλάγματος λάβῃ εἰς ἐπικαρπίαν ἐθνικὸν ὁποιουδήποτε εἴδους κτῆμα εἴτε κινητόν, εἴτε ἀκίνητον, θέλει δίδει ὁμολογίαν τακτικὴν τοῦ πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἐνοικιάσεως ἢ ἐπικαρπίας χρέους του. Τοιαῦται ὁμολογίαι τυπωμέναι κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον ἐστάλησαν ἤδη εἰς τὰς οἰκονομικὰς Ἀρχάς, τὰς ὁποίας αὐταὶ ὀφείλουν νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τοὺς ἀναδεχομένους ὡς ἀνωτέρω ὁποιονδήποτε χρέος πρὸς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ τὰς ὑπογράψουν. Ὅστις ὑπογράψῃ ἄλλην παρὰ τοιαύτην ἔντυπον ὁμολογίαν, θεωρεῖται ὡς παραβάτης τῆς μετὰ τοῦ δημοσίου συμφωνίας του, χάνει τὸ ἐπὶ τοῦ πωληθέντος, μονοετῶς ἢ πολυετῶς ἐνοικιασθέντος, ἢ ἄλλως πως εἰς ἐπικαρπίαν ληφθέντος κτήματος δικαίωμα, οὔτε δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὅσων χρημάτων ἤθελεν ἔχει ἤδη πληρωμένα.

Γ΄. Ὅστις διὰ πληρωμὴν ὁποιουδήποτε φόρου λάβῃ προθεσμίαν τινά, ὀφείλει νὰ δίδῃ χρεωστικὴν ὁμολογίαν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. Β΄, ὑπαγόμενος εἰς ὅσα αὐτὸ διαλαμβάνει.

Δ΄. Ὅστις ἀγοράσας, μονοετῶς ἢ πολυετῶς ἐνοικιασας ἢ εἰς ἐπικαρπίαν λαβὼν ὁποιουδήποτε εἴδους κινητὸν ἢ ἀκίνητον ἐθνικὸν κτῆμα, πληρώσῃ

ἐπὶ χεῖρας διὰ τὴν ἀγορὰν, ἐνοικίασιν, ἢ ἐπικαρπίαν χρήματα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ οἰκονομικὴν κατὰ τὸν Νομὸν Ἀρχὴν, θέλει ζητεῖ καὶ λαμβάνει ἀποδεικτικὸν κεκομμένον ἀπὸ διπλότυπον βιβλίον. Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπόκειται καὶ ὅστις δι' ἀπότισιν ὁποιουδήποτε φόρου, ἢ δι' ἐκπλήρωσιν ὁποιουδήποτε μετὰ τοῦ δημοσίου συναλλάγματος πληρώσῃ ἐπὶ χεῖρας χρήματα.

Ὅστις κάμνῃ τοιαύτην πληρωμὴν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ οἰκονομικὴν Ἀρχὴν, χωρὶς νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὸ ὡς ἀνωτέρω τυπωμένον ἀποδεικτικὸν, θεωρεῖται ὡς μὴ πληρώσας καὶ ὑποχρεοῦται εἰς δευτέραν τοῦ χρέους του ἀπόδοσιν.

Ε΄. Ἂν ἡ οἰκονομικὴ Ἀρχὴ, ἡ λαβοῦσα τὴν πληρωμὴν, ἀρνηθῇ εἰς τὸν πληρόνοντα τὴν παράδοσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρ. Δ΄ ἀποδεικτικοῦ, αὐτὸς χρεωστεῖ νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὴν τοπικὴν Ἀρχὴν, ἥτις καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματείαν, τὴν παράνομον ταύτην ἄρνησιν τῆς οἰκονομικῆς Ἀρχῆς.

ς΄. Ὅσοι ἐφέτος ἐνοικίασαν πολυετῶς ἐθνικὰ κτήματα, ὀφείλουν νὰ παρουσιασθοῦν, τὸ πολὺ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον, εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἔφορον, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐνοικίασαν, διὰ νὰ ἀλλάξουν μὲ ἐντύπους κατὰ τὸ ἀνωτέρω σχέδιον, τὰς ὁποίας ἤθελον ἔχει δοσμένας χειρογράφους ὁμολογίας.

Αἱ κατὰ Νομοὺς κυβερνητικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ διαλαμβανομένων, ἀναφέρουσαι εἰς τὴν Γραμματείαν, ἄνευ ἀναβολῆς, τὴν ὁποίαν τυχὸν ἤθελον πληροφορηθῆ παράβασιν ἀπὸ μέρους τῶν οἰκονομικῶν Ἀρχῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1833.

86. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

Σχηματισμὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

1. Διορίζεται Ἐλεγκτικὸν συνέδριον δι' ὅλον τὸ Βασίλειον.

2. Ὁ σκοπὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι·

α) Νὰ πληροφορῆται διὰ ἐπεξεργασίας τῶν λογαριασμῶν ὅτι διατηροῦνται αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἐγκριθέντος οἰκονομικοῦ τοῦ Κράτους συστήματος· ὅτι πᾶσα ἐντὸς τοῦ Κράτους διαχείρισις γίνεται κατ' αὐτὸ τὸ σύστημα· ὅτι αἱ ἐπιτετραμμέναι ὁποιανδήποτε ειδικὴν διαχείρισιν Ἀρχαὶ ἐκτελοῦν τὰ διοικητικὰ (administratifs) καθήκοντά των εὐσυνειδότως κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, διατάγματα, ὁδηγίας καὶ καταστάσεις· ὅτι τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα εἶναι ἐν τάξει ἀποδεδειγμένα, καὶ ὅτι τὰ εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς δοθέντα χρήματα, διετέθησαν δι' ἃς ἀνάγκας ἐδόθησαν.

β) Νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεως, ἂν, καὶ ὁποῖαι μεταβολαὶ εἶναι ἀναγκαῖαι ἢ κατάλληλοι διὰ τὸν γενικὸν σκοπόν.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἶναι ἡ ἀνωτάτη ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν (administration) ἐλεγκτικὴ Ἀρχή.

3. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπάγεται ὅλον τὸ λογιστικὸν τοῦ Κράτου ς αὐτὸ ἐπιτηρεῖ τοὺς ὑπολόγους ὑπηρέτας αὐτοῦ.

4. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον συγκειται ἀπὸ 1 Πρόεδρον, 1 Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας, 1 Ἀντιπρόεδρον, 4 Ἐλεγκτὰς, 1 Γραμματέα, ὅςτις ἐπιφορτίζεται καὶ τὰ τῆς καταχωρίσεως, 2 Ὑπογραμματεῖς καὶ ἕνα κλήτορα.

5. Εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον προστίθενται διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν καὶ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ταμείων, 6 Λογισταὶ πρώτης, καὶ 6. δευτέρας τάξεως.

6. Διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς ἀπόφασιν τὸ συνέδριον, πρέπει νὰ παρευρίσκωνται 4 μέλη, ἐμπεριεχομένου καὶ τοῦ Προέδρου. Ἰσοψηφίας τυχούσης, ὁ Πρόεδρος ἔχει τὴν νικῶσαν.

7. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἔχει τὰς αὐτὰς ἐργασίας ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἐλεγκταί· ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου ἀναπληροῖ τὸν τόπον του.

8. Οἱ λογισταὶ δύνανται νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις ὅτε γίνεται συζήτησις περὶ προσκομμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπήντησαν εἰς τὸν ἐπεξεργασθέντα παρ' αὐτῶν λογαριασμὸν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

9. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διορίζεται παρὰ τοῦ Βασιλέως. Ὁ Πρόεδρος, ὁ Ἐπίτροπος, τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος κάμνουν τὸν ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, τὸ δὲ λοιπὸν προσωπικὸν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου ἐν πλήρει συνεδριάσει.

10. Ὁ Πρόεδρος ἐπιτηρεῖ τὸ προσωπικὸν καὶ τὰς ἐργασίας.

11. Χηρευούσης θέσεως, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑποβάλλει, γενομένης συσκέψεως, τὴν περὶ ἀντικαταστάσεως πρότασίν του διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸν Βασιλέα.

Εἰς προβιβασμοὺς χηρευουσῶν θέσεων Ἐλεγκτῶν, θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν πρὸ πάντων οἱ διαπρέψαντες Λογισταὶ α΄ τάξεως.

Ἐξαιρουμένων τῶν πρώτων διορισμῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Συνεδρίου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γενῇ Λογιστὴς πρώτης τάξεως ὅστις δὲν ἦτο τοὐλάχιστον ἕνα χρόνον Λογιστὴς δευτέρας τάξεως.

12. Οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Συνεδρίου, εἶναι ὡς ἑφεξῆς·

Πρόεδρος κατ' ἔτος Δραχμὰς 7200, Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας 5400, Ἀντιπρόεδρος 5400, Ἐλεγκταὶ 4200, Γραμματεὺς 2000, Λογιστὴς πρώτης τάξεως 2400, δευτέρας 2000, Ὑπογραμματεῖς 800, Κλήτωρ 600.

διὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου θέλει προσδιορισθῆ ἐπι χορήγησις.

13. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Συνεδρίου νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὰ χρέη του ἄνευ ἀδείας.

Ὁ Πρόεδρος ἐπιτρέπεται νὰ δίδῃ ἄδειαν ὄχι ἀνωτέραν τῶν 8 ἡμερῶν.

14. Ἡ στολὴ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Συνεδρίου θέλει εἶναι ἡ αὐτὴ, ὡς καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου.

ΤΙΤΛΟΣ. Β'.

Περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

15. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ πᾶσαν Γραμματείαν ὡς πρὸς τὰς ἐργασίας του. Ἀλλ' ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιτηρεῖ αὐτὸ καθ' ὃν τρόπον ἐπιτηρεῖ ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τὰ Δικαστήρια.

16. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἔχει χρέος νὰ ἐξετάζῃ καὶ νὰ ἐλέγχῃ τοὺς λογαριασμοὺς ὅλων, ὅσοι, ἢ δυνάμει τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ δυνάμει εἰδικῆς παραγγελίας, ἢ δυνάμει ἀμφοτέρων τούτων, εἰσπράττουν ἢ ἐξοδεύουν δημόσια χρήματα· επομένως·

17. Ἔχουν χρέος ὅλοι οἱ ὑπόλογοι νὰ καταστρώνουν τοὺς λογαριασμούς των, εἰς τον διατεταγμένον τρόπον, καὶ νὰ παραπέμπουν αὐτοὺς εἰς διωρισμένας προθεσμίας εἰς τὸ Συνέδριον μὲ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Εἰς περίπτωσιν ἀπειθείας ἢ ἀργοπορίας κατὰ τοῦτο, ἔχει τὴν ἄδειαν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν ὑπόλογον πρόστιμον 30-300 Δραχμῶν καὶ, ἂν τὸ νομίζῃ ἀναγκαῖον, νὰ ἀποστέλλῃ δαπάναις τοῦ πταίσαντος ἐπίτηδες ἐπίτροπον νὰ ζητήσῃ τὸν λογαριασμόν. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας λαμβάνει γνῶσιν τοῦ τοιούτου, ἐνεργεῖ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὥστε νὰ γενῇ ἡ ἀκριβεστέρα τοῦ πράγματος ἐξέτασις, καὶ, χρείας καλούσης, νὰ ἀποβληθῇ ὁ ἀδρανὴς ὑπάλληλος.

18. Ἐναπόκειται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ προσδιορίζῃ τὰς προθεσμίας διὰ τὴν παρουσίασιν τῶν λογαριασμῶν, ἀλλ' ἔχει χρέος νὰ φροντίζῃ ὥστε τὸ πολὺ 12 μῆνας μετὰ ἐκπνευσιν ἑνὸς οἰκονομικοῦ ἔτους νὰ ἦναι ἐντελῶς ἀποπερατωμένον τὸ Ἐλεγκτικὸν ὅλου τοῦ Κράτους.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς προθεσμίας πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ τοὐλάχιστον ὀκτὼ ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ ἔτους, πρέπει νὰ ἦναι ὁμοία διὰ τοὺς ὑπολόγους πάσης κατηγορίας, καὶ ἐμπορεῖ νὰ παραταθῇ μόνον διὰ πολλὰς εὐλογοφανεῖς αἰτίας.

19. Τὸ Συνέδριον ἐξετάζει τοὺς ὑποβαλλομένους εἰς αὐτὸ λογαριασμοὺς ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν καὶ διαταττει ὥστε νὰ γενῇ ἡ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τελεία ἐξόφλησις το, ὑπολόγου μὲ τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ ταμεῖον.

Ἂν ὁ ὑπόλογος ἀποδείξῃ διὰ γενικοῦ ἐξοφλητικοῦ, ὅτι παρέδοσε τὰ εἰς ἐξόφλησιν χρήματα, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δίδει εἰς αὐτὸν ἐξοφλητικόν.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὡς πρὸς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, ἀφοῦ ἀποδειχθῇ ἡ ὀρθότης αὐτοῦ διὰ προηγουμένης ἐπισκέψεως.

Ἂν ὁ ὑπόλογος ἀργοπορῇ τὴν παράδοσιν τῶν πρὸς ἐξόφλησιν χρημάτων, ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας διακοινόνει αὐτὸ τοῦτο εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ δυνηθῇ αὐτὴ νὰ τὸν καταδιώξῃ διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων της.

20. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου ἐνεργοῦνται εὐθύς. Ἔκκλησις εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δὲν συγχωρεῖται.

21. Γενομένης τῆς θετικῆς ἀποφάσεως, ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ καὶ νέα ἐξέτασις εἰς τὸ Συνέδριον, ἢ ὅταν τὸ ζητήσῃ ὁ ὑπόλογος, παρουσιάζων νέας ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας ἔλαβε μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ ὅταν τὸ ζητήσῃ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Εἰς τὰς τελευταίας δύο περιπτώσεις, ἡ νέα ἐξέτασις γίνεται ἂν εἰς τὸν ἐλεγχθέντα λογαριασμὸν ἦναι σημειωμένα κονδύλια δὶς, ἢ ἂν ἠκολούθησε λάθος λογιστικὸν, ἢ ἂν ἐλησμονήθη τι, ἢ ἂν ἀνεκαλύφθη ἀπάτη.

22. Ἂν ὁ ὑπόλογος νομίσῃ ἑαυτὸν ἠδικημένον διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνεδρίου, εἴτε ὡς πρὸς τὴν παράβασιν τῶν τύπων ἢ τοῦ νόμου ἢ τῆς ἐφαρμογῆς του, δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὸ πολὺ ἐντὸς 30 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως.

Παραδίδων ἔγγραφον τῆς ἐκκλήσεως ἔχει νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἀπόδειξῃ ὅτι ἐξώφλησε τὸ χρέος του ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνεδρίου.

Το αὐτὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήσεως ἔχει καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

23. Ἂν εἰς λογαριασμὸν ἀπαντηθῇ κατάχρησις ἢ καταπιεσμὸς, ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τὴν τελευταίαν ἐπὶ σκοπῷ νὰ διατάξῃ τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐνόχου ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

24. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφασίζει ἂν κατὰ τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς πρέπῃ νὰ αὐξηνθῇ, νὰ ἐλαττωθῇ, νὰ μεταβληθῇ, ἢ νὰ σηκωθῇ ἡ ἐγγύησις τῆς ὑπηρεσίας, ἔχων πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαίων τοῦ Ταμείου.

25. Τὸ Συνέδριον θέλει κρατεῖ κατάστιχον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ καταγράφῃ ὅλας τὰς πωλήσεις ἐθνικῶν πραγμάτων καὶ δικαιωμάτων, καθὼς καὶ τὰς δι' αὐτὰ πληρωμάς.

Τὰ δοθησόμενα εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας νὰ ἦναι ἐπικυρωμένα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Συνεδρίου, καὶ ἐφωδιασμένα μὲ τὸν ἀριθμὸν τοῦ καταστίχου.

Ἂν εἰς τοιαύτας πωλήσεις δὲν ἐφυλάχθησαν οἱ γενικοὶ κανονισμοὶ, δὲν ὑπογράφει ὁ Πρόεδρος,

ἀλλὰ ἀναφέρει ἀπ' εὐθείας πρὸς Ἡμᾶς ἐντὸς 24 ὡρῶν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου.

26. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐπεξεργασία, καὶ ἐκκάθαρσις τῶν παλαιῶν λογαριασμῶν, ὄχι ὅμως πρὸ τῆς α' Ἰαννουαρίου 1822.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν δοθῇ εἰς αὐτὸ οἱ λογαριασμοὶ καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς πρώην λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ λογαριασμοὶ καὶ ἀποδείξεις.

Ἔχει εἰσέτι δικαίωμα καὶ χρέος νὰ φροντίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ συμπληρωθοῦν οἱοιςδήποτε τρόποις οἱ παλαιοὶ λογαριασμοί.

27. Εἰς αὐτὸ ἀνατίθεται καὶ ἡ φροντὶς νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν νομιμότητα τῶν πρώην γενομένων ἐκποιήσεων ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τὰ ὀφειλόμενα ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ ἀνακάλυψις παρανόμων τίτλων καὶ καθυστερησάντων χρεῶν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, διακοινόνεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατάσχεσιν τοῦ κτήματος ἢ παραλαβὴν τῶν χρημάτων.

28. Περὶ ὅλων ὁ τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἐπικρατείας τὰ παλαιὰ χρέη, πρὸ πάντων διὰ τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων πηγάζονται, θέλει κρατεῖ τὸ Συνέδριον ξεχωριστὸν βιβλίον, καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν ὅτε ἀποπερατωθῇ τὸ λογιστικὸν ἑκάστου ἔτους.

29. Τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει ἐξετάζει τὰ συστηθησόμενα γενικὰ βιβλία τῆς ἀπογραφῆς τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων ἐθνικῶν κτημάτων καὶ θέλει κρατεῖ τὸν ἔλεγχον τῆς προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως.

Ἐπὶ τούτῳ ἐναπόκειται εἰς αὐτὸ ἡ ἐξέτασις καὶ θετικὴ ἐκπεραίωσις τῶν παραχωρητηρίων ἐγγράφων ὅλων τῶν ὑπαλλήλων οἰκονομικῶν Ἀρχῶν.

30. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐπαγρυπνεῖ, ὥςε νὰ μὴν ὑπερβαίνωνται αἱ διδόμεναι εἰς τὸ Ὑπουργεῖόν Μας γενικαὶ καὶ εἰδικαὶ πιστώσεις. Πᾶσα ὑπέρβασις δὲν εἶναι δεκτὴ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Κράτους, καὶ πρέπει νὰ μᾶς ὑποβληθῇ ἀμέσως.

31. Ἐπίσης εἶναι χρέος τοῦ Συνεδρίου νὰ φροντίσῃ εὐσυνειδότως νὰ παραδίδωνται εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον ὅλα ἐκεῖνα τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὁποῖα θέλουν διορισθῇ εἰς αὐτὸ διὰ ἰδιαιτέρων νόμων καὶ διαταγμάτων.

32. Τὸ Λογιστικὸν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, τῶν σχολείων καὶ τῶν κοινοτήτων θέλει τεθῇ ἐπίσης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τῶν ἐν καιρῷ ἐκδοθησομένων διαταγμάτων.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Σύστημα ὑπηρεσίας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

33. Ἅμα ἔλθῃ λογαριασμὸς εἰς τὸ Συνέδριον, ὁ Πρόεδρος τὸν παραδίδει εἰς ἕνα τῶν Ἐλεγκτῶν, καὶ σημειοῖ τὸν Ἐπεξεργαστήν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθεται ἡ ἐπεξεργασία. Αὐτὸς ὀφείλει νὰ τὸν ἐπεξεργασθῇ ἄνευ ἄλλης τινὸς βοηθείας μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν καὶ εὐσυνειδότως, καὶ νὰ καταστρώσῃ τακτικὸν πρωτόκολλον περὶ τῶν ὅσων ἀπαντήσῃ προσκομμάτων.

34. Τὰ προσκόμματα εἶναι δεκτά, ἀφορῶτα ἢ τὴν διοίκησιν ἢ τὸν ὑπόλογον.

Κατὰ τῆς Διοικήσεως ἠμποροῦν νὰ εἶναι προσκόμματα, ἂν αὐτὴ διέταξεν εἰσπράξεις ἐναντίον τῶν νόμων, ἢ ἂν ἐξ ἀμελείας ἢ ἐξ ἐπιβλαβῶν μέτρων ἐμειώθη ἡ εἴσπραξις, ἢ ἂν ἡ Διοίκησις ἔκαμεν ἔξοδα ἐναντία τῆς τάξεως καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Περὶ τούτων τῶν προσκομμάτων γίνεται εἰδικὸν πρωτόκολλον, καὶ ἂν κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Εἰσηγητοῦ Ἐλεγκτοῦ καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου εὑρεθοῦν βάσιμα, εἰδοποιεῖται ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διὰ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἂν πρόκειται λόγος περὶ ἀμέσων διατάξεων τῶν Γραμματειῶν, ὁ Βασιλεύς.

35. Δι' ὅσα προσκόμματα ἀφορῶσι τὸν ὑπόλογον εἴτε διὰ μὴ τακτικῶς καταστρωμένον λογαριασμόν, εἴτε διὰ μὴ καταχώρισιν εἰσπράξεων, τὰς ὁποίας ὁ ὑπόλογος ἔκαμεν ἢ ἔπρεπε νὰ κάμῃ, ἢ διὰ ἔξοδα μὴ δικαιολογημένα (μὴ παρουσιαζομένης δηλονότι τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας, ἢ ἀποδείξεως τῆς πληρωμῆς, ἢ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν), γίνεται εἰδικὸν πρωτόκολλον καὶ παραδίδεται παρὰ τοῦ Ἐπεξεργαστοῦ εἰς τὸν Ἐλεγκτήν.

Εἰς αὐτὸ τὸ πρωτόκολλον σημειοῦνται ὅλα τὰ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν ἀνακαλυφθέντα λάθη, ἐλλείψεις, ἐσφαλμένα ἢ διπλᾶ κονδύλια, καὶ τὰ μὴ δικαιολογημένα ἔξοδα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρωτοκόλλου τούτου τίθεται ἡ παρὰ τοῦ Ἐπεξεργαστοῦ γενομένη ἐκκάθαρσις, σημειουμένης τῆς ὁλικῆς εἰσπράξεως, τῆς ὁλικῆς ἐξοδεύσεως, καὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἢ παθητικοῦ ὑπολοίπου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρωτοκόλλου ἀνακεφαλαιοῦνται τὰ ἐκ τῶν ἐλλείψεων προκύπτοντα περισσεύματα ἢ μειώματα κατὰ τὴν σειρὰν τῶν παραγράφων· ἡ μετὰ τὰς διορθώσεις προσωρινὴν ἐκκάθαρσις παραβάλλεται μὲ τὴν ἐκκάθαρσιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ ὑπόλογος. Διόρθωσις θετικὴ τῶν λογαριασμῶν γίνεται μόνον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὸν κατωτέρω λεχθησόμενον τρόπον.

36. Ὁ Ἐλεγκτὴς ἔχει χρέος νὰ ἐξετάζῃ τὰ παρὰ τοῦ Ἐπεξεργαστοῦ ὑποβαλλόμενα εἰς αὐτὸν προσκόμματα, καὶ νὰ πληροφορῆται δι' ἰδίας ἐξετάσεως τῶν γενικῶν μερῶν τοῦ λογαριασμοῦ καὶ τῶν ἀποδείξεων, ὅτι ἡ πρώτη ἐπεξεργασία ἔγεινε μ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν.

Μετὰ τὴν προετοιμασίαν ταύτην ὁ Εἰσηγητὴς Ἐλεγκτὴς εἰσάγει τὸν λογαριασμὸν εἰς τὴν Συνεδρίασιν, καὶ ἐκθέτει λεπτομερῶς τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρὰ τοῦ Ἐπεξεργαστοῦ καὶ παρ' αὐτοῦ γενομένων ἐξετάσεων.

37. Ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ διὰ τὴν ἐμβρίθειαν τῆς ὑποθέσεως ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν ἕνα συνεισηγητὴν διὰ νὰ εἰσάξῃ καὶ αὐτὸς τὴν ὑπόθεσιν, γενομένης τῆς πρώτης εἰσαγωγῆς.

38. Ἂν ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς φανῇ, ὅτι ὑπάρχουν οὐσιώδεις καὶ ἀλλοιοῦντες τὸ ἀριθμητικὸν τῶν λογαριασμῶν δισταγμοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐμποροῦν νὰ διαλυθοῦν εἰμὴ ἀφοῦ ἀκουσθῇ καὶ ἐξετασθῇ ὁ ὑπόλογος, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφασίζει καὶ στέλλει εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς ἐπεξεργασίας, παραγγέλλον αὐτὸν νὰ ἀπαντήσῃ θετικῶς εἰς τεθεῖσάν τινα προθεσμίαν καὶ νὰ ἐφοδιάσῃ τὴν ἀπάντησίν του καὶ μὲ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ἢ ἀργοπορίας ἐνεργοῦνται τὰ κατὰ τὸν § 17.

39. Ἂν δὲν ὑπάρχουν ἐναντίον τοῦ λογαριασμοῦ ὡς ἀνωτέρω οὐσιώδη προσκόμματα ἢ ἂν ὑπάρχουν τοιαῦτα μόνον, τὰ ὁποῖα ἐκκαθαρίζονται καὶ χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ ὁ ὑπόλογος, τὸ Συνέδριον ἀποφασίζει θετικῶς, ἀλλάσσει κατὰ συνέπειαν τὸν λογαριασμόν, κάμνει τὴν ἐκκάθαρσιν, καὶ δηλοποιεῖ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν ὑπόλογον καὶ εἰς τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ Ταμεῖον, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐξόφλησιν ὡς διετάχθη εἰς τὸν § 19. Εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ λογαριασμοῦ κατ' αὐτὴν καὶ κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀναφέρονται ἐν συντόμῳ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸν ἁρμόδιον παράγραφον τῆς ἀποφάσεως μὲ κοκκίνην μελάνην τοιουτοτρόπως, ὥστε ὁ πρωτότυπος λογαριασμὸς νὰ μὴν παραμορφωθῇ ἢ γενῇ δυσανάγνωστος. Ἡ εἰς αὐτὴν τὴν διόρθωσιν ἐκκάθαρσις πρέπει νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένη εἰς τὸ σχέδιον παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ ἁρμοδίου Ἐλεγκτοῦ καὶ Ἐπεξεργαστοῦ.

40. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁ εἰσάγων Ἐλεγκτής, ἀφοῦ τελειώσῃ τὴν ἔκθεσίν του, προβάλλει τὰς προτάσεις του. Ὁ Πρόεδρος προθέτει αὐτὰς εἰς συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν. Προσκαλεῖται νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του πρῶτον ὁ Εἰσηγητής, ἔπειτα ὁ Ἀντιπρόεδρος, τέλος οἱ Ἐλεγκταὶ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ των. Ὁ Πρόεδρος φανερόνει τὴν κατὰ πλειοψηφίαν ἀπόφασιν, ἡ ὁποία καταχωρίζεται εὐθὺς εἰς τὸ τῆς συνεδριάσεως πρωτόκολλον παρὰ τοῦ παρόντος εἰς τὴν συνεδρίασιν Γραμματέως.

Ὅταν τοιουτοτρόπως ἀποφασισθῇ περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς λογαριασμόν τινα, ὁ Εἰσηγητὴς συντάττει τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ὑπογράφει, καὶ παραδίδει εἰς τὸν Πρόεδρον διὰ νὰ διατάξῃ τὴν διεκπεραίωσίν της. Ἡ ἀπόφασις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ προσυπογράφεται παρὰ τοῦ Γραμματέως· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ σχέδιον.

41. Αἱ ἀποφάσεις ἐκδίδονται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως καὶ ἐμπεριέχουν εἰς τὸ τέλος τὴν παρατήρησιν τοῦ Ἐλεγκτοῦ ὅτε εἶναι ἐκτελεστικαί, τὴν δὲ ἐκτέλεσιν ἐνεργεῖ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας. Πᾶς ὑπόλογος ἔχει χρέος νὰ διαβεβαιώσῃ δι' ἀποδεικτικοῦ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀποφάσεως· παραμελῶν δὲ τοῦτο τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50 ἕως 100 Δραχμῶν.

42. Καθ' ἃς περιπτώσεις τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐπεξεργασίας διεκοινώθη εἰς τὸν ὑπόλογον διὰ νὰ ἀποκριθῇ καὶ δικαιολογηθῇ, παραδίδεται ἡ ἀπάντησίς του, ἅμα εἰσέλθῃ εἰς τὸ Συνέδριον, ὁμοῦ μὲ τὸ πρωτόκολλον εἰς τὸν ἐπεξεργαστήν, ὅστις ἦτον ἐπιφορτισμένος τὴν ἐξέτασιν τοῦ λογαριασμοῦ, διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὴν δικαιολόγησιν ἀκριβῶς, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ τὴν γνωμοδότησίν του εἰς τὸν Εἰσηγητὴν Ἐλεγκτήν, ὅστις ἀναθεωρεῖ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν ὑποβάλλει εἰς τὸ Συνέδριον. Ἕκαστον πρόσκομμα ἐξετάζεται, συζητεῖται καὶ ψηφοφορεῖται ἰδιαιτέρως, ὡς εἴρηται εἰς τὸν §. 39 καὶ 41.

43. Πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει νὰ διορθόνῃ, κατὰ τὴν γενομένην ἀπόφασιν τὸ σχέδιον τοῦ λογαριασμοῦ του, καθὼς καὶ τὰ κατάστιχά του, καὶ νὰ τὰ κλείῃ θετικῶς.

44. Εἰς κανένα Ἐπεξεργαστὴν ἢ Ἐλεγκτὴν δὲν δύναται κατὰ τάξιν νὰ ὑποβληθῇ ἡ ἐξέτασις τοῦ λογαριασμοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὑπολόγου δύο οἰκονομικὰ ἔτη κατὰ συνέχειαν.

45. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ὁ Γραμματεὺς καταστρόνει κατάλογον τῶν εἰς ἐπεξεργασίαν ἢ συζήτησιν λογαριασμῶν ἢ ἄλλων ἐλεγκτικῶν ὑποθέσεων, καὶ τὸν ὑποβάλλει εἰς τὸν Πρόεδρον, ὅστις ἔχει χρέος νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀποπερατώσεως. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου δίδεται εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Καθήκοντα τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας.

46. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἔχει χρέος νὰ ἐπιτηρῇ τὸ ἐλεγκτικὸν τοῦ Κράτους πανταχοῦ κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τὴν τάξιν, νὰ ἐνεργῇ πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπόν, καὶ ἑπομένως νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συνεδρίου. Ὅσαι ἀποφάσεις γίνονται ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐπιτρόπου, τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, εἶναι ἄκυροι.

47. Κρατεῖ γενικὸν καταστατικὸν ὅλων τῶν ὑπολόγων τοῦ Κράτους, καὶ παρατηρεῖ, ἂν οἱ λογαριασμοὶ των καθυπεβλήθησαν εἰς τὸ Συνέδριον τὸν προσδιωρισμένον καιρόν, καὶ ἐπεξεργάσθησαν εἰς αὐτὸ κατὰ τάξιν.

Ἔχει ἐπίσης χρέος νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ Λογιστικοῦ Συνεδρίου νὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τοὺς ῥαθύμους αἱ εἰς τὴν ῥαθυμίαν ἐπιβαλλόμεναι ποιναί.

48. Ἔχει δικαίωμα καὶ χρέος νὰ ζητῇ τὴν διακοίνωσιν ὅλων τῶν λογαριασμῶν καὶ ἐλεγκτικῶν

ἐγγράφων ὅσα τῷ φανοῦν ἀναγκαῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

49. Χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας δὲν δύναται οὔτε νὰ συκωθῇ οὔτε νὰ μεταβληθῇ, οὔτε νὰ μετατεθῇ εἰς ἄλλον ἡ ἐγγύησις τῆς ὑπηρεσίας.

50. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἔχει χρέος νὰ διακοινόνῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα τὰς περὶ τῶν λογαριασμῶν ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, καθὼς καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς ἀποφάσεις, ὅσαι δύνανται νὰ συμφέρουν τὴν ῥηθεῖσαν Γραμματείαν.

51. Ἐπίσης καὶ μὲ τὰς λοιπὰς Γραμματείας ἐμβαίνει ὁ Ἐπίτροπος εἰς ἀλληλογραφίαν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰς αὐτὰς ἀναφερομένας ὑποθέσεις.

52. Ἐμποδιζομένου τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ἀναδέχεται τὴν θέσιν του εἷς τῶν Ἐλεγκτῶν, τὸν ὁποῖον προσδιορίζει ὁ Βασιλεύς.

ΤΙΤΛΟΣ Ε'.

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέως.

53. Ὁ Γραμματεὺς παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις, κρατεῖ πρωτόκολλον αὐτῶν, εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν συνεδρίασιν, καὶ καταχωρίζονται αἱ γενόμεναι ἀποφάσεις.

54. Αὐτὸς παραλαμβάνει ὅλα τὰ εἰσερχόμενα, τὰ παραδίδει εἰς τὸν Πρόεδρον, ὅστις τὰ ἀνοίγει, ἐπισημειοῖ τὴν παρουσίασιν αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἐλεγκτοῦ καὶ Ἐπεξεργαστοῦ, καὶ τὰ ἐπιστρέφει εἰς τὸν Γραμματέα, διὰ νὰ τὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Ἐπεξεργαστὴν ἢ Ἐλεγκτὴν μὲ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

55. Ὁ Γραμματεὺς ἐναποταμιεύει καὶ διατηρεῖ εἰς καλὴν τάξιν τὰ ἀποπερατωθέντα ἔγγραφα, μὲ τὰς ἀποδείξεις των. Ἐπὶ τούτῳ θέλει κρατεῖ ἐντελὲς βιβλίον καταχωρήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ ς'.

Ἐπιτήρησις τῶν ὑπολόγων καὶ τῶν ταμείων αὐτῶν διὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἐκτὸς τῶν καθηκόντων του, ὡς ἀνωτάτη Ἐλεγκτικὴ Ἀρχή, ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς ὑπολόγους καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικόν, τὴν ἀκρίβειαν τῶν ταμείων καὶ τὴν κράτησιν βιβλίων ταμείου.

57. Ἑπομένως ὀφείλει τοὐλάχιστον ἅπαξ κατ' ἔτος, καὶ ὁσάκις τὸ κρίνει εὔλογον, νὰ ἐξετάζῃ ὅλα τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας.

58. Ὁ σκοπὸς τῆς ὡς ἀνωτέρω ἐξετάσεως εἶναι νὰ πληροφορῆται ὅτι ὁ ὑπόλογος εἰσέπραξε τὰ ὅσα ὤφειλε νὰ εἰσπράξῃ χρήματα ἐγκαίρως καὶ κατὰ τάξιν, ὅτι ἔκαμε τῷ ὄντι τὰς πληρωμάς, καὶ ὅτι τὰς ἔκαμε κατὰ τὴν περὶ τούτου ἄδειαν, ὅτι καὶ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα ἐπέρασαν ἐγκαίρως εἰς τὰ βιβλία, ὅτι τὰ βιβλία κρατῶνται κατὰ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τύπους, ὅτι αἱ ἀποδείξεις εἶναι νόμιμοι, ὅτι τὰ ἔσοδα παρεδόθησαν ἐγκαίρως εἰς τὸ ἀνώτερον Ταμεῖον, καὶ ὅτι τὰ περισσεύοντα ἐκ τῶν ἐσόδων χρήματα εὑρίσκονται τῷ ὄντι εἰς μετρητὰ εἰς τὸ Ταμεῖον, καὶ διατηροῦνται κατὰ χρέος.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης γίνεται τακτικὸν πρωτόκολλον.

59. Διὰ νὰ δυνηθῇ δὲ νὰ γενῇ ἡ ἐξέτασις αὕτη ἐντελής, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς θέλει διακοινόνει εἰς τὸ Συνέδριον τὰς μηνιαίας καταστάσεις τῶν Ταμείων, καὶ τὰ γραμμάτια τῶν ταμείων.

60. Ἂν οἱ ἐπιθεωροῦντες Ἐπίτροποι τοῦ Συνεδρίου, ἀνακαλύπτοντες κατὰ τὴν ἐπιθεώρησίν των ἐγκλήματα ἢ πταίσματα, τὰ ἀφήσουν ἀνεξέταστα καὶ δὲν τὰ περάσουν εἰς τὰ πρωτόκολλά των, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς συνένοχοι τοῦ ἐγκλήματος ἢ τοῦ πταίσματος καὶ παιδεύεσθαι ὡς τοιοῦτοι.

61. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Ἐπίτροπος δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐπιφορτισθῇ δὶς κατὰ συνέχειαν τὴν ἐξέτασιν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Ἐλεγκτικῆς Ἀρχῆς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ.

62. Ὅλα τὰ διατάγματα, τὰ ψηφίσματα, καὶ ὅλαι αἱ γενικαὶ διατάξεις, ὅσαι ἀφορῶσαι τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν προϋπολογισμῶν τῆς δημοσίας δαπάνης, ἢ τὴν κατάστρωσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ειδικῶν λογιστικῶν Ἀρχῶν, πρέπει νὰ διακοινόνωνται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

53. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἐνεργηθῇ ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καθ' ὅσον ἕκαστον ἀφορᾷ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 27 Σεπτεμ.(9 Ὀκτωμ.) 1833.

87. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ὅτι κατὰ τὸ ἀπὸ 25 Αὐγούστου (6 Σεπτεμβρίου) Ὑψηλὸν Βασιλικὸν Διάταγμα, τὰ ἐκ τῶν νήσων Σάμου, Ἰκαρίας, Λέρου, Πάτμου, Καλύμνου, Ἀστυπαλαίας, εἰσαγόμενα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν εἴδη, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἑξῆς εἰς ἀπότισιν τῶν αὐτῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων, ὡς καὶ τὰ ἐκ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους εἰσαγόμενα.

Ἡ ἐνέργεια τῆς παρούσης δηλοποιήσεως ἔρχεται 40 ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς τὰ διάφορα τελωνεῖα δημοσίευσίν της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1833.

88. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ὁ κατὰ τὸ χωρίον ὁ ἅγιος Θεόδωρος τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν ἐθνικὸς περιβολότοπος ἐκ στρεμμάτων ὀγδοήκοντα ἑνὸς (πρὸς 9 στρέμματα πᾶσα πλευρὰ) ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως.

Ἡ ἐπιτόπιος δημοπρασία θέλει γενῇ εἰς Θήβας

τῇ 20 τοῦ τρέχοντος, ἡ δὲ εἰς Ναύπλιον τελειωτικὴ τῇ 5 Νοεμβρίου 1833.

Οἱ ὅροι τῆς ἐνοικιάσεως εἶναι οἱ ἐφεξῆς·

Α΄. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐπισκευάσῃ ἐξ ἰδίων του ἐξόδων τὴν στέρναν καὶ τὰ ὑδραγωγεῖα τοῦ παντοτεινοῦ νεροῦ Χωροβοεβόδα λεγομένου, τὸ ὁποῖον ποτίζει τὴν ἀνωτέρω γῆν.

Β΄. Νὰ περιφράξῃ ὅλον αὐτὸν τὸν τόπον ἢ νὰ τὸν παραχαράξῃ μὲ χάνδακα τεσσάρων ποδῶν τὸ βάθος καὶ πέντε ποδῶν τὸ πλάτος κατὰ τὰ χείλη.

Γ΄. Ὁλόγυρα τῆς περιοχῆς νὰ φυτεύσῃ δένδρα ὀπωροφόρα, ἢ ἐλαίας· τὸ δὲ μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου δένδρου διάστημα νὰ μὴν ἦναι μακρότερον τῶν πέντε ποδῶν, ὥστε τὸ ὅλον τῶν εἰς τὴν περιοχὴν φυτευθησομένων δένδρων νὰ συμποσοῦνται εἰς διακόσια ὀγδοήκοντα ὀκτὼ τοὐλάχιστον.

Δ΄. Ἐκτὸς τῶν ὁλόγυρα τῆς περιοχῆς δένδρων, νὰ φυτεύσῃ εἰς τακτικὰς σειρὰς ἐντὸς τῶν δέκα ἐτῶν ἄλλα ὀκτακόσια ὀπωροφόρα δένδρα ἢ ἐλαίας, καὶ τὰ μὲν πρῶτα τρία ἔτη ἀναποφεύκτως ἀνὰ 150, τὰ δὲ λοιπὰ ἑπτὰ ἀνὰ πεντήκοντα δένδρα· ἐννοεῖται ὅτι τὰ δένδρα πρέπει νὰ φυτευθοῦν εἰς τόσην ἀπόστασιν τὸ ἓν τοῦ ἄλλου, ὥστε νὰ μὴ βλάπτωνται ἀμοιβαίως ἐκ τοῦ συμπλησιασμοῦ.

Ε΄. Διὰ τοὺς καρποὺς τῶν δένδρων καὶ διὰ τὰ λοιπὰ προϊόντα τῆς γῆς θέλει πληρόνει ἁπλοῦν μόνον δέκατον, ἢ ὁποιονδήποτε ἄλλον φόρον ἤθελεν ἀντικαταστήσει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ ἁπλοῦν δέκατον.

ς΄. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς ἑπτὰ ἴσας δόσεις, ἀρχῆς γενομένης δύο ἔτη μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελειωτικῆς δημοπρασίας. Ἂν δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς φυτεύσῃ ἐντὸς τῶν δύο ἐτῶν καὶ τὰ ὀκτακόσια δένδρα (§ Δ), καὶ πληροφορηθῆ ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία περὶ τούτου, θέλει τῷ δοθῆ καὶ ἄλλη διορία ἐτῶν δύο, ὥστε ἡ ἀρχὴ τῆς πληρωμῆς νὰ γενῆ τέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελειωτικῆς δημοπρασίας.

Ζ΄. Μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐνοικιάσεως ὀφείλει ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παραδώσῃ τὸ περιβόλι καλλιεργημένον, καὶ ὡς ἐνδιαλαμβάνουν τὰ ἄρθρα β΄, γ΄, δ΄ τῆς παρούσης διακηρύξεως. Εἰς πᾶσαν ἐναντίαν περίπτωσιν θέλει πληρώσει ὁ ἐνοικιαστὴς εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου διπλοῦν τὸ ὁλικὸν ἐνοίκιον.

Η΄. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παραδόσεως πρέπει νὰ ἦναι τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ ἡ στέρνα εἰς καλὴν κατάστασιν· ἄλλως θέλει ὑποχρεωθῆ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ πληρώσῃ τὰ διὰ τὴν γενησομένην ἐπισκευὴν ἀναγκαῖα ἔξοδα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Ὀκτωμβρίου 1833.

89. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Οἱ κατὰ τὸ Κεφαλάρι τοῦ Ἄργους ἐθνικοὶ μύλοι λεγόμενοι τοῦ Χασανεφέντη καὶ τοῦ Σιδέρη θέλουν ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως. Ἡ ἐπιτόπιος δημοπρασία θέλει γενῆ εἰς Ἄργος τῇ 12 τοῦ τρέχοντος, ἡ δὲ τελειωτικὴ ἐνταῦθα τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τοῦ μὲν πρώτου μύλου τὸ ἐμβαδὸν εἶναι πηχ. τετραγωνικαὶ 272 (διακόσιαι ἑβδομήκοντα δύο) καὶ ἡ περιοχὴ πηχ. 1512 (χιλίαι πεντακόσιαι δώδεκα), τοῦ δὲ δευτέρου τὸ ἐμβαδὸν πηχ. τετραγ. 288 (διακόσιαι ὀγδοήκοντα ὀκτὼ) καὶ ἡ περιοχὴ ἓν στρέμμα καὶ ἑπτακόσιαι πεντήκοντα ἓξ πηχ. Ἀμφότεροι ἔχουν ἤδη ἀνὰ δύο μάτια (ζευγάρια πετρῶν) εἰς κίνησιν. Ἕκαστος τῶν ἀνωτέρω μύλων θέλει δημοπρατηθῆ καὶ ἐνοικιασθῆ χωριστά.

Ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει παραλάβει τὸν μὲν μύλον τοῦ Χασανεφέντη εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν, τὸν δὲ τοῦ Σιδέρη κατὰ τὴν 15 τοῦ Νοεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς πέντε δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη τὴν α΄ Ἰαννουαρίου 1834 καὶ οὕτω καθεξῆς πᾶσαν πρώτην τοῦ Ἰαννουαρίου.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ διορθώσῃ ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις τὰ δύο μὴ ἐν ἐνεργείᾳ μάτια τῶν ῥηθέντων μύλων, καὶ νὰ κάμῃ ἐν γένει ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις ὅλας τὰς ἐπισκευὰς τῶν κτιρίων καὶ τῶν μηχανῶν καθ᾽ ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐνοικιάσεως, χωρὶς νὰ ἔχῃ δικαίωμα νὰ ζητῇ κανενὸς εἴδους ἀποζημίωσιν.

Ὁ Γ. Ἔφορος τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας θέλει παραδώσει εἰς αὐτὸν τοὺς μύλους μὲ ἐντελῆ σημείωσιν τῆς ἀπογραφῆς. Μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς ἐνοικιάσεως, ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ τοὺς μύλους εἰς τὴν Κυβέρνησιν καλῶς ἐπισκευασμένους, τὰ ἐργαλεῖα, τὰς πέτρας καὶ τὰς μηχανὰς εἰς καλὴν κατάστασιν, ὅλα τὰ μάτια εἰς πλήρη κίνησιν, καὶ τοὺς αὔλακας καλῶς καθαρισμένους.

Τὸ δημόσιον δὲν ἀναδέχεται καμμίαν πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν εὐθύνην ὡς πρὸς τὰς τυχὸν προκυψούσας ἐκ τῆς στερεύσεως τοῦ νεροῦ (νομπετίου) ἢ ἐξ ὁποιασδήποτε ἄλλης περιστάσεως ζημίας.

Ἡ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ μύλου τοῦ Χασανεφέντη νεροτριβὴ ἐννοεῖται συνενοικιασμένη μὲ τὸν μύλον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Ὀκτωμβρίου 1833.

90. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Τὸ ἐκ τῶν ἐλαιοδένδρων τῶν ἀνενοικιάστων χωρίων τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος ἐθνικὸν δικαίωμα θέλει τεθῆ εἰς τελειωτικὴν ἐνταῦθα δημοπρασίαν τὴν 19 τοῦ τρέχοντος.

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς θέλει γενῆ καὶ εἰς Μεθώνην ἡ τελειωτικὴ δημοπρασία τοῦ ἐφετεινοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἐλαιῶνος Κορώνης, καὶ εἰς Μαντίνειαν ἡ τοῦ ἐφετεινοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐκ τῶν ἐλαιοδένδρων τῶν ἐπαρχιῶν Γορτύνης καὶ Μεγαλουπόλεως.

Τὴν 18 θέλει γενῆ εἰς Ἄργος ἡ τελειωτικὴ δη-

μπρασία τοῦ ἐφετεινοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἐθνικοῦ κατὰ τὴν Κόρινθον ἐλαιῶνος, καὶ τοῦ ἐθνικοῦ δικαιώματος ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων κατ' ἐκείνην τὴν ἐπαρχίαν ἐλαιοδένδρων. Εἰς τὴν ἐνοικίασιν δὲν συμπεριλαμβάνεται τὸ ἄλλοτε συνενοικιαζόμενον μὲ τὸν ἐλαιῶνα χόρτον.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῇ εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις τὴν 1 Νοεμβρίου, 1 καὶ 20 Δεκεμβρ. τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Ὀκτωμβρίου 1833.

91 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ κατὰ τὴν 19 (31) τοῦ Ἰουλίου τ. ε. τὴν ἑξῆς ἐνδυμασίαν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ. Ἐκτὸς τῶν γρανατῶν καὶ τῶν περιουραίων, εἶναι ὁμοία μὲ ἐκείνην τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ διακριτικὰ σημεῖα εἶναι ἀργυρᾶ, τὰ κομβία λευχομετάλλινα καὶ λεῖα· τὸ κάλυμα τῆς κεφαλῆς εἶναι δίπτυχος πῖλος μὲ ἀργυροῦν ἄστρον, ἐθνόσημον καὶ κορδόνια καὶ πτερὰ κυανόλευκα κρεμάμενα πρὸς τὰ κάτω.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰουλ. (27 Αὐγούς) 1833.

92. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ· ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἐπειδὴ τινες, εἴτε ἀληθῶς ἀποροῦντες εἰς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ ἀπὸ 17 (29) Αὐγούστου περὶ ἀπαγορεύσεως Τουρκικῶν νομισμάτων Β. Διατάγματος, εἴτε προσποιούμενοι ἄγνοιαν καὶ θέλοντες νὰ ὑπεκφύγωσι σοφιστικῶς τὴν παρ' αὐτοῦ ἐπιβαλλομένην ποινὴν εἰς ὅσους ἤθελαν ἐξακολουθήσει τὴν ἀπαγορευμένην λῃφοδοσίαν τοιούτων νομισμάτων, προτείνουσι τινὰς περὶ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἐρωτήσεις, θέλοντες νὰ προφυλάξωμεν τοὺς πρώτους ἀπὸ πᾶσαν ἐξ ἀγνοίας προσγενησομένην εἰς αὐτοὺς ζημίαν, καὶ νὰ εἰδοποιήσωμεν τοὺς δευτέρους ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον δὲν θέλουν δυνηθῇ νὰ διαφύγωσι τὴν παρὰ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένην ποινὴν, ἂν φωραθῶσι παραβάντες αὐτὸν, ἐνομίσαμεν εὔλογον νὰ δηλοποιήσωμεν τὰ ἑξῆς·

Αἱ προβαλλόμεναι ἐρωτήσεις εἶναι ά. ἐπειδὴ εἰς τὸ ά ἄρθρον ἀπαγορεύεται ἡ κυκλοφορία τῶν Τουρκικῶν νομισμάτων, ἂν ἐπιτρέπηται τὸ νὰ δεχθῇ τις καὶ νὰ ἀλλάξῃ Τουρκικὰ νομίσματα χωρὶς νὰ τὰ εἰσάξῃ εἰς κυκλοφορίαν, β'. ἂν ἡ ἀνταλλαγὴ εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα μόνον παιδεύεται, ἡ δὲ εἰς ξένα κυκλοφοροῦντα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπαγορεύεται, γ'. ὅταν τις χρεώστης ζητήσῃ νὰ πληρώσῃ παλαιὸν χρέος του εἴς τι νόμισμα, πρέπει νὰ παραλάβῃ αὐτὸ ὁ Δανειστὴς, καὶ ἂν τῷ ἐπιτρέπηται να παραλάβῃ τὰ χρεωστούμενα εἰς Τουρκικὰ νομίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔγινε τὸ χρέος, δ'. ἂν ἐπιτρέπηται εἰς τοὺς ἐμπόρους νὰ δέχωνται τὰ ἔξωθεν εἰς αὐτοὺς στελλόμενα χρυσᾶ Τουρκικὰ νομίσματα, καὶ έ. ὅσοι εὑρεθῶσιν ἔχοντες τοιαῦτα, τίνι τρόπῳ νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτά;

Ἡ λύσις αὐτῶν τῶν ἐρωτήσεων εἶναι εὐκολωτάτη, διότι τὸ Διάταγμα εἶναι σαφέστατον καὶ ἀνεπίδεκτον παρεξηγήσεων.

ά. Εἰς τὴν ά ἐρώτησιν ἀποκρινόμεθα ὅτι, ἂν τὰ ἄρθρα ά καὶ β' ἀναφέρωσι περὶ κυκλοφορίας μόνον, τὸ γ' ἐξηγεῖ σαφῶς ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ, ἡ ἀνταλλαγὴ καὶ αὐτὴ ἡ προσπάθεια τῆς ἀνταλλαγῆς ὑποβάλλεται εἰς ποινήν·

β'. Τὸ β' ἄρθρον ἐπιβάλλει τὴν δήμευσιν εἰς πᾶσαν κυκλοφορίαν καὶ εἰς πᾶσαν ἀνταλλαγὴν τῶν Τουρκικῶν νομισμάτων ἀνεξαιρέτως, δηλαδὴ ἂν γενῇ μὲ ὁποιονδήποτε ἄλλον νόμισμα ἔχον διάθεσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὸ δὲ γ' ἄρθρον προστίθησιν εἰς τὴν δήμευσιν καὶ πρόστιμον, ἂν ἡ ἀνταλλαγὴ γενῇ μὲ Ἑλληνικὰ νομίσματα·

γ'. Ἡ τρίτη πρότασις ἀνήκει διόλου εἰς τὰ δικαστήρια· ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦτο ἔχομεν ὁδηγὸν τὸ 21 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου Β. Διατάγματος, κατὰ τὸ ὁποῖον εἰς τοιαύτας περιστάσεις γίνεται προλαβόντως ἡ ἀπαιτουμένη ἐλάττωσις.

δ'. Δὲν ἐμποδίζει τι τοὺς ἐμπόρους νὰ παραλάβωσι νομίσματα ἐρχόμενα εἰς αὐτοὺς ἔξωθεν καὶ νὰ ἐξάξωσιν πάλιν αὐτά· εἶναι ὅμως ἐπάναγκες νὰ εἰδοποιῶσι προλαβόντως τὰ τελωνεῖα, διότι ἄλλως, ἂν φωραθῶσιν, ἐκτὸς τῆς δημεύσεως ὑπόκεινται καὶ εἰς πληρωμὴν λαθρεμπορίου, δηλαδὴ εις οκταπλουν δεκατον κατα την τρέχουσαν τιμὴν του χρυσοῦ·

έ. Ὅσοι εὑρεθῶσιν ἔχοντες Τουρκικὰ νομίσματα, δύνανται νὰ ἐξάξωσιν αὐτὰ ἔξω τῆς ἐπικρατείας, νὰ λύσωσι, ἢ διχοτομοῦντες αὐτὰ νὰ τὰ ἐκποιήσωσιν εἰς ἀκατέργαστον χρυσὸν, ἢ νὰ τὰ φυλάξωσι μέχρις ὅτου ἡ Κυβέρνησις συστήσῃ Νομισματοκοπεῖον, καὶ τότε δύναται νὰ συνάξῃ αὐτὰ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἐμπεριεχομένου καθαροῦ χρυσοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1833.

93. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Μεγαλειότης εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ δι' Ὑψηλῆς ἀποφάσεως τῆς 25 Σεπτεμβρ. (7 Ὀκτωβρίου), ὅτι οἱ καταταττόμενοι μαθηταὶ εἰς τοὺς τεχνικοὺς λόχους, τότε μόνον εἶναι δεκτοὶ, ὅταν ἀναδεχθοῦν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπερετήσουν ἀκόμη 4 ἔτη μετὰ τὸν προβιβασμόν των εἰς βαθμὸν τεχνιτῶν, χωρὶς νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς στρατιωτικῆς των ταύτης ὑπηρεσίας ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ὑπηρέτουν ὡς μαθηταί.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 27 Ὀκτωβρ. (8 Νοεμ). 1833.

94. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΚ. ΚΑΙ ΤΗΣ Δ. ΕΚΠΑΙΔ. ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Τὸ διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 28 τῆς Βασιλικῆς ἐφημερί-

θος δημοσιευθὲν πρωτόκολλον περὶ τῆς γνώμης τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀρχιερέων, ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν σύστασιν Συνόδου διαρκοῦς, προσυπέγραψαν ἐμφανισθέντες κατὰ διαφόρους ἐποχὰς, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἐγνωστοποιήθησαν τὰ ὀνόματα, καὶ οἱ ἀκόλουθοι Σεβασμιώτατοι Κύριοι· ὁ ἅγιος Παροναξίας Ἱερόθεος, ὁ ἅγ. Πρ. Ἐλασσῶνος Σαμουὴλ, ὁ ἅγ. Λιτζᾶς καὶ Ἀγράφων Δοσίθεος, ὁ ἅγιος Σκύρου Γρηγόριος, ὁ ἅγιος Πρ. Σταγῶν Ἀμβρόσιος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 27 Ὀκτωβρ. (8 Νοεμβρ). 1833.

95. ΟΘΩΝ. κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ φέρουν τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

Χαίρουν δὲ ὡς Ἑλληνικὰ πλοῖα τὴν εἰδικὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ὑπεράσπισις αὐτὴ θέλει δοθῇ εἰς αὐτὰ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀμοιβαιότητος ὡς πρὸς ἐκείνας τὰς ἐπικρατείας, αἱ ὁποῖαι δίδουσιν εἰς τὰ ἰδικά των πλοῖα ἰδιαίτερα προνόμια καὶ ὠφελείας, κατ' ἐξοχὴν δὲ,

α. Θέλει δίδεσθαι εἰς αὐτὰ τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Κράτους μετακομίσεως τῶν προϊόντων τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας·

β. Θέλουν ἐπιβάλλεσθαι εἰς τὰ ξένα πλοῖα βαρύτερα ναυτιλιακὰ καὶ λιμενικὰ δικαιώματα, καὶ

γ. Θέλει ἐπιβάλλεσθαι βαρύτερον τελώνιον εἰς τὰς διὰ ξένων πλοίων εἰσερχομένας καὶ ἐξερχομένας πραγματείας.

2. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανὲν πλοῖον, τὸ ὁποῖον δὲν ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐθνικὸν, καὶ κατεχωρίσθη εἰς τὸ νηϊολόγιον ἑνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου, νὰ φέρῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικὴν σημαίαν, ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ ὠφελείας.

3. Ὡς ἐθνικὰ πλοῖα θέλουν ἀναγνωρίζεσθαι μόνον·

α. Ὅσα ἐναυπηγήθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα· β. Ὅσα ἐκυριεύθησαν ἀπὸ ναυτικοὺς Ἕλληνας εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ πατρίδος, ἢ εἰς κατὰ πειρατῶν συμπλοκὰς, καὶ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς καλὴ λεία (bonna presa). γ. Ὅσα ἐδημεύθησαν διὰ παράβασιν τῶν νόμων τοῦ Βασιλείου· δ. Ὅσα πεσόντα εἰς Ἑλληνικὰ παράλια, καὶ ἀνίκανα διὰ τὸν περαιτέρω πλοῦν, ἐπωλήθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεσκευάσθησαν αὐτοῦ μὲ δαπάνην ἀνωτέραν τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς, τοὐλάχιστον κατὰ τὸ τετραπλοῦν· ε. Ὅσα χωρὶς νὰ ὑπάγωνται εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν εὑρεθοῦν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας· ϛ. Ὅσα ἀνήκοντα εἰς Ἕλληνα, ὅστις διαμείνας ἄχρι τοῦδε εἰς ξένην ἐπικράτειαν μεταναστεύσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐντὸς δεκαοκτὼ μηνῶν, συμπαραληφθῶσι παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν νέον τόπον τῆς διαμονῆς του.

4. Πᾶν ἐθνικὸν πλοῖον πρέπει νὰ ἦναι ἀποκλειστικὴ ἰδιοκτησία ὑπηκόου Ἕλληνος.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς ξένους νὰ ἦναι ἰδιοκτῆται ἢ μέτοχοι ἐθνικῶν ἑλληνικῶν πλοίων.

5. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τοὐλάχιστον τὰ 3/4 τοῦ πληρώματος ἑνὸς πλοίου πρέπει νὰ ἦναι ἐξ ὑπηκόων Ἑλλήνων.

6. Πᾶς Ἕλλην ἰδιοκτήτης ἑνὸς ἐμπορικοῦ πλοίου ἔχει χρέος νὰ παῤῥησιασθῇ εἰς τὴν ναυτικὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ὑπάγεται εἰς τὸ ἑξῆς τὸ πλοῖον, καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῆς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ πλοίου ὡς ἐθνικοῦ, καὶ τὴν καταχώρισιν αὐτοῦ εἰς τὸ νηϊολόγιον, ἐγχειρίζων ἐν ταὐτῷ τὴν περιγραφὴν τοῦ πλοίου καὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας του.

Χρεωστεῖ δὲ νὰ ἀναφέρῃ ἐν ταὐτῷ εἰς ποίαν τῶν τριῶν ὑπ' Ἀρ. 3 κατηγοριῶν ὑπάγεται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοῖον.

Ἂν εἰς τὸν § α; πότε καὶ ποῦ ἐναυπηγήθη· ἂν εἰς τὸν § β; πότε καὶ ποῦ ἐκυριεύθη· ἂν εἰς τὸν § γ; πότε καὶ ποῦ ἐδημεύθη· ἂν εἰς τὸν § δ; πότε καὶ ποῦ ἔπεσεν εἰς τὴν ξηρὰν, πότε καὶ ποῦ ἐπωλήθη, καὶ πότε καὶ ποῦ ἐπεσκευάσθη.

Ὅλα ταῦτα πρέπει νὰ ἀποδειχθοῦν ἐπισήμως, καὶ ἑπομένως νὰ παῤῥησιασθοῦν εἰς τὰς Ναυτικὰς Ἀρχὰς, εἰς περίπτωσιν τοῦ § α, μαρτυρικὸν τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου, ὅπου ἐναυπηγήθη τὸ πλοῖον· εἰς περίπτωσιν τοῦ § β, ἡ περὶ καλῆς λείας (bonna presa) ἀπόφασις τοῦ ἐπὶ τῶν λειῶν δικαστηρίου εἰς πρωτότυπον ἢ ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον· εἰς περίπτωσιν τοῦ § γ, ἡ περὶ δημεύσεως ἀπόφασις εἰς πρωτότυπον ἢ ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον· καὶ τέλος εἰς περίπτωσιν τοῦ § δ, μαρτυρικὸν τοῦ δημάρχου τοῦ μέρους, ὅπου ἔπεσε τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἀπόδειξιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐπισκευῆς ἐπικυρωμένην ἀπὸ τὸν δήμαρχον τοῦ λιμένος, ὅπου ἐπεσκευάσθη.

Ὁ ἰδιοκτήτης θέλει διαβεβαιώσει ἐνόρκως, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι τελεία ἰδιοκτησία του, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους ὑπηκόους Ἕλληνας (οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ φανερωθοῦν ἀκριβῶς), καὶ ὅτι κανεὶς ἄλλος, πρὸ πάντων κανεὶς ξένος, δὲν εἶναι συμμέτοχος τοῦ πλοίου, ἢ ἐνέχεται καθοποιονδήποτε τρόπον εἰς αὐτό.

7. Ἀφοῦ αἱ παρουσιασθεῖσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθοῦν ὡς ἱκαναὶ, καὶ ἀφοῦ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ὅρκος, ἡ Ναυτικὴ Ἀρχὴ μεταβαίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ ἐξετάζει ἐκεῖ ἀκριβῶς, ποία ἡ ποιότης αὐτοῦ, ἂν ἡ κατασκευή του ἦναι κατάλληλος καὶ ἀσφαλὴς, καὶ εἰς ποῖον εἶδος πλοίων ἀνάγεται.

Ἐν ταὐτῷ δὲ πρέπει νὰ μετρηθῇ τὸ πλοῖον καὶ νὰ διορισθῇ ἡ μετρικὴ χωρητικότης του.

8. Γενομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς καταμετρήσεως, σημαδεύονται καὶ καταχωρίζονται εἰς

τὰ νηολόγια ἐκεῖνα τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν καλὰ καὶ δυνατά.

9. Εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα μικροτέρας τῶν τριάντα τόννων χωρητικότητος, καθὼς καὶ εἰς τὰ μετερχόμενα τὴν ἀκτοπλοΐαν (cabotage) καὶ τὴν περὶ τὰς ἀκτὰς ἁλιείαν μικρότερα πλοιάρια, σημειοῦται εἰς τὴν πρύμνην ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὰ νηολόγια καταχωρίσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγονται.

Τὰς ἀνωτέρας τῶν τριάντα τόννων χωρητικότητος ἐμπορικὰ πλοῖα θέλουν λάβει εἰδικὸν ὄνομα.

Τὸ ὄνομα τοῦτο, καθὼς καὶ τὸ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τὸ τοῦ λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγονται, σημειοῦνται εἰς τὴν πρύμνην.

Ἡ ὡς ἄνωθεν σημείωσις τῶν ἀριθμῶν καὶ ψηφίων γίνεται εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς ά τάξεως διὰ ἐγκαύσεως, εἰς δὲ τὰ τῆς β' διὰ λευκοῦ ἐλαιοτρίπτου χρώματος ἐπὶ μαύρου δαπέδου· τὰ στοιχεῖα ὅμως πρέπει νὰ ἔχωσιν ὕψος ἑνὸς δεκαμέτρου (décimètre).

Διὰ πᾶσαν αὐθαίρετον ἀλλαγὴν, ἐπίχρισιν, ἢ βλάψιν τῶν παρὰ τῆς ἀρχῆς δοθέντων εἰς τὸ πλοῖον σημείων, ἐπιβάλλεται διὰ μὲν τὰ πλοῖα ά κλάσεως πρόστιμον πεντακοσίων, διὰ δὲ τὰ τῆς β' χιλίων δραχμῶν.

10. Εἰς ἑκαττον λιμένα τοῦ Βασιλείου θέλει κρατεῖσθαι διπλοῦν νηολόγιον διὰ τὰ εἰς αὐτὸν ἀναγόμενα πλοῖα κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 9 γενομένην διαίρεσιν εἰς κλάσεις.

Ἕκασκον αὐτῶν τῶν νηολογίων πρέπει νὰ περιέχῃ, ά. τὴν ἡμέραν τῆς καταχωρίσεως, β' τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον κατεχωρίσθη τὸ πλοῖον, γ' τὸ ὄνομα, τὴν τάξιν, καὶ κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου, δ'. τὴν ἔνορκον διαβεβαίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι μοναδικὴ αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους ὑπηκόους Ἕλληνας, (τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ὀνομάσῃ), καὶ ὅτι δὲν ἔχει κἀνεῖς ξένος μέρος εἰς αὐτὸ, έ. τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, ἂν ἦναι τῆς β' κλάσεως, ς'. τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον, καθ' ὃν ἐναυπηγήθη καὶ καθ' ὃν ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, δι' ἧς ἀνεγνωρίσθη ὡς καλὴ λεία, ἢ ἐδημεύθη, ἢ καθ' ὃν βλαφθὲν σημαντικῶς ἠγοράσθη, καὶ καθ' ὃν ἐπεσκευάσθη, ζ'. τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ πλοίου· πρέπει δὲ νὰ σημειόνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν καταρτίων καὶ καταστρωμάτων, τὸ μῆκος τῆς τρόπιδος ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν εἰς τὸ ὄπισθεν κοράκι, τὸ μῆκος τοῦ ἄνω καταστρώματος ἀπὸ μίαν ἄκραν εἰς ἄλλην, τὸ μέγιστον βάθος, τὸ μέγιστον πλάτος τοῦ κάτω ἀμβαρίου, καὶ τοῦ μεσαίου καταστρώματος, ἢ ἂν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἓν μόνον κατάστρωμα, τὸ μέγιστον βάθος ἀπὸ τὸ κατάστρωμα μέχρι τοῦ ἐσωτροπίου, ή. τὴν κατὰ τόννους χωρητικότητα, θ'. τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, ἂν π. χ. ἦναι βρίκιον κ. τ. λ, ἂν ἔχῃ περιπέτασμα (gallerie) ἢ ὄχι.

11. Εὐθὺς ἀφοῦ καταχωρισθῇ ἓν πλοῖον εἰς τὰ νηολόγια καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐθνικὸν, ὁ ἰδιοκτήτης χρεωστεῖ νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν καὶ ἀξιόχρεον ἐγγύησιν, ά ὅτι θέλει φυλάξει πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθεστῶτας νόμους· καὶ β', ὅτι θέλει μεταχειρίζεσθαι τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του ἔγγραφον, καθὼς καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, μόνον διὰ τοῦτο τὸ πλοῖον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδόθη, καὶ ὅτι ἂν ἤθελε πωλήσει τὸ πλοῖόν του ἢ ἐξ ὁλοκλήρου ἢ κατὰ μέρος εἰς ξένον, ἢ ἂν ἤθελε συμβῇ νὰ ἀπολεσθῇ τὸ πλοῖόν του, ἢ νὰ ληφθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν ἢ ἀπὸ πειρατὰς, θέλει ἀποδώσει ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν ἐκδόσασαν αὐτὰ Ἀρχὴν, καὶ ὅτι, ἂν αὐτὰ τὰ ἔγγραφα ἤθελον ἀπολεσθῇ, θέλει ἐπιφέρει ἱκανὰς περὶ αὐτοῦ ἀποδείξεις.

12. Ἡ δοθησομένη ἐγγύησις πρέπει νὰ ἀποτελῇ εἰς πλοῖα κατωτέρας τῶν 30 τόννων χωρητικότητος τὸ ἓν τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, εἰς τὰς ἀνωτέρας τῶν τριάντα καὶ μέχρι διακοσίων τόννων, ἀνὰ εἴκοσι Δραχμὰς τὸν τόννον, εἰς δὲ τὰ διακοσίων καὶ ἐπέκεινα, ἀνὰ τριάντα Δραχμὰς τὸν τόννον.

Ἡ ἐγγύησις αὐτὴ γίνεται ἢ διὰ καταθέσεως τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς Ἑλληνικὰ μετὰ τὴν 20 Ἰαννουαρίου (1 Φεβρουαρίου) ἐκδοθέντα γραμμάτια τῆς Ἐπικρατείας, ἢ διὰ μεσεγγυήσεως ἀκινήτου κτήματος ἔχοντος διπλασίαν τιμὴν τῆς τοῦ πλοίου, ἢ διὰ παρουσιάσεως ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἦναι πολῖται κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα.

13. Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον εἰς πᾶσαν παράβασιν τῶν περὶ ναυτιλίας νόμων τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, καθόσον πίπτουν εἰς βάρος τοῦ ἐξετασθέντος, καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβληθησομένου προστίμου.

Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις μένει ἐξ ὁλοκλήρου διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἂν γενῇ παράβασις τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ Ἄρ. 11, ψηφ Β. ὑποχρεώσεων.

14. Δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως, χορηγεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου ἔγγραφον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του ὡς ἐθνικοῦ, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α. τύπον.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου, θέλει περιέχει αὐτολεξεὶ ὅλα ὅσα κατὰ τὸ ἄρθρον 10 κατεχωρίσθησαν εἰς τὰ νηολόγια.

15. Διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ῥηθέντος ἐγγράφου προσδιορίζεται δικαίωμα Δρ. τριῶν διὰ τὰ πλοῖα ά τάξεως (ἄρθρ. 9), διὰ δὲ τὰ τῆς β' Λεπτὰ 10 ἀνὰ τόννον.

Ἡ χορήγησις τοῦ ἐγγράφου τούτου γίνεται διὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ νηολόγια κατεχωρίσθη τὸ πλοῖον, ἀφοῦ προλαβόντως πληρώσῃ τὸ διατεταγμένον δικαίωμα.

16. Ἂν ἀπολεσθῇ τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἑνὸς

πλοίου ὡς ἐθνικὸν ἔγγραφον, ὁ ἰδιοκτήτης χρεωστεῖ νὰ ἀποδείξῃ ἢ νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως ὅτι ἐχάθη, καὶ τότε τοῦ δίδεται νέον ἔγγραφον, ἀφοῦ πληρώσῃ τὸ διατεταγμένον ὑπ' ἀρ. 15 δικαίωμα. Εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔγγραφον προστίθεται ῥητῶς, ὅτι ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἔγεινε διὰ νὰ ἀναπληρωθῇ τὸ ἀπολεσθὲν (τοῦ ὁποίου ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη, πρέπει νὰ ἀναφέρεται ῥητῶς).

17. Ἂν τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐγγράφου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον, ἀλλαχθῇ κατὰ τὸ σχῆμα, κατὰ τὴν χωρητικότητα, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀμέσως νέον ἔγγραφον· ἄλλως, χάνει τὴν ἐγγυηθεῖσαν ποσότητα.

18. Ὁσάκις Ἑλληνικὸν ἐθνικὸν πλοῖον πωληθῇ κατὰ μέρος ἢ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἄλλον Ἕλληνα, πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἡ Ναυτικὴ Ἀρχὴ, εἰς τῆς ὁποίας τὰ νηϊολόγια εἶναι καταχωρισμένον· ἡ Ἀρχὴ αὐτὴ σημειοῖ εἰς τὰ νηϊολόγιά της καθὼς καὶ ὄπισθεν τοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφου, τὴν γενομένην πώλησιν.

Ἡ παραμέλησις τοῦ κανονισμοῦ τούτου παιδεύεται εἰς μὲν τὰ πλοῖα ά τάξεως μὲ πρόστιμον 200, εἰς δὲ τὰ τῆς β' μὲ πρόστιμον 400 Δραχ.

19. Δι' ἕκαστον Ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον ἀναγνωρισθὲν διὰ τοῦ ὡς ἄνωθεν ἐγγράφου ὡς ἐθνικὸν, ὅταν μὲν ἦναι διωρισμένον νὰ πλέῃ εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ στενοῦ τῶν Γαδείρων θαλάσσας, θέλει λαμβάνεσθαι δι' ἓν ἔτος, ὅταν δὲ εἰς τὰς ἐκτὸς αὐτοῦ τοῦ πορθμοῦ, δι' ἕκαστον ταξείδιον ναυτιλιακὸν δίπλωμα.

Τὰ ναυτιλιακὰ ταῦτα διπλώματα ἐκδίδονται κατὰ τὸν ὑπὸ ψηφ. Β ἐπισυναπτόμενον τύπον, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγῖδα τῆς Γραμματείας.

Ἡ χορήγησις δὲ τοῦ διπλώματος γίνεται διὰ τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγεται τὸ πλοῖον, ἐπὶ πληρωμῇ ναυτιλιακοῦ δικαιώματος, ἀναβαίνοντος διὰ μὲν τὰ πλοῖα μικροτέρας τῶν 30 τόννων χωρητικότητος, εἰς μίαν Δραχ. διὰ δὲ τὰ 30-100 τοννων, εἰς Δραχ. τρεῖς, καὶ διὰ τὰς μεγαλητέρας τῶν 100, εἰς ἓξ Δραχμάς.

Ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει πρὸ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ διπλώματος, νὰ ἐξετάζῃ τὸ πλοῖον, συμπεριλαμβάνουσα καὶ εἰδήμονας ἄνδρας, καὶ τότε μόνον νὰ ἐκδίδῃ νέον δίπλωμα, ὅτε τὸ πλοῖον εὑρεθῇ νὰ ἦναι καλὸν καὶ ἐντελῶς εὔχρηστον.

20. Ναυτιλιακὰ διπλώματα διὰ ταξείδια ἐκτὸς τοῦ στενοῦ τῶν Γαδείρων δὲν θέλουν δίδεσθαι εἰς πλοῖα μικροτέρας τῶν 150 τόννων χωρητικότητος. Ἂν πλοῖον, ἔχον τὴν ἀπαιτουμένην ὡς ἀνωτέρω χωρητικότητα, ἐκπλεύσῃ ἀπὸ τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, χωρὶς νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τὸ διατεταγμένον εἰδικὸν δίπλωμα, καὶ ἂν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης τοιούτου πλοίου, ἐπισκεφθεὶς τοὐλάχιστον ἕνα λιμένα πέραν τοῦ Φάρου τῆς Μεσσήνης, παρακινηθῇ ἀπὸ ἐμπορικὴν κερδοσκοπίαν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ταξείδιόν του ἐκτὸς τοῦ στενοῦ τῶν Γαδείρων, ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Πρόξενον των Γαδείρων διὰ νὰ ἐξετασθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ κατάστασις τοῦ πλοίου του.

Ὁ ῥηθεὶς Πρόξενος, πληροφορηθεὶς ἀπὸ τὴν γενομένην ἐξέτασιν περὶ τῆς καλῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου, ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἐκδώσῃ τὸ διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πλοῦ ἀναγκαῖον δίπλωμα, ἐπὶ πληρωμῇ δικαιώματος Δραχμὰς 12.

21. Ὅστις ἐν γνώσει συμπράξῃ καθοποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν παράνομον ἀναγνώρισιν ἑνὸς ξένου πλοίου, ὡς Ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ, ἢ εἰς τὴν παράνομον ἔκδοσιν ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τοιοῦτον πλοῖον· ὅστις ἐπιστάτης τελωνείου εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς τοιαύτης παρανομίας δὲν ἐμποδίσῃ τὴν ἔκπλευσιν τοιούτου πλοίου ἀπὸ τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν του λιμένα· ὅστις πλοίαρχος ἢ ὑποπλοίαρχος, ἢ ἰδιοκτήτης πλοίου ἀναδεχθῇ ἐν γνώσει τὴν διεύθυνσιν τοιούτου πλοίου, καὶ τέλος ὅστις μεταχειρισθῇ ἐν γνώσει τοιοῦτον πλοῖον δι' ἀποστολὴν φορτίου, ἢ ὅστις γνωρίζων τὴν γενομένην ἀπάτην δεχθῇ τὰς διὰ τοιούτου πλοίου σταλομένας εἰς αὐτὸν πραγματείας, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐντὸς 24 ὡρῶν τὴν πλησιεστέραν τελωνιακὴν ἀρχὴν, παιδεύεται μὲ πρόστιμον 5 χιλιάδων Δραχμῶν.

22 Ἀπὸ 1 (13) Ἰαννουαρίου 1834, δὲν θέλει συγχωρηθῇ εἰς κἀνὲν Ἑλληνικὸν πλοῖον νὰ ἐξέλθῃ τοῦ λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγεται, ἢ τῆς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσης ἐπαρχίας, χωρὶς νὰ λάβῃ προηγουμένως τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα.

23. Ὅσα πλοῖα ἤθελον εὑρεθῇ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς ἄλλον λιμένα ἢ εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν παρ' εἰς ἣν ἀνάγονται, καίτοι ἐφοδιασμένα μὲ παλαιὰ ἰσχύοντα ἔτι διπλώματα, δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἐκπλεύσουν, εἰμὴ μόνον, ἀφοῦ δοθῇ, κατὰ τὸν ὑπ' ἀρ. 12 § 2 διωρισμένον τρόπον, ἀναβαίνουσα εἰς τὸ 1/4 τῆς τιμῆς τοῦ πλοίου ἐγγύησις χρηματικὴ, ὅτε θέλει ζητηθῇ εἰς προθεσμίαν τινὰ ἀνάλογον μὲ τὴν ἀπόστασιν τοῦ μέρους ἢ μὲ τὸν καιρὸν τοῦ ταξειδίου τὸ ἀπαιτούμενον περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχήν.

24. Ἂν ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγύησις δὲν ἠμπορῇ νὰ δοθῇ, ἡ ναυτικὴ Ἀρχὴ τοῦ λιμένος, ὅπου εὑρίσκεται τὸ πλοῖον, ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ὅταν παρακληθῇ, νὰ κάμῃ, ἰδίᾳ τὴν ἐξέτασιν, περιγραφὴν καὶ καταμέτρησιν καὶ σημάδευσιν τοῦ πλοίου, καὶ νὰ ἀποστείλῃ τὸ περὶ τούτων πάντων συνταχθησόμενον πρωτόκολλον εἰς τὴν Ν. Ἀρχὴν τοῦ λιμένος εἰς τὸν ὁποῖον τὸ πλοῖον ὑπάγεται· εἰς αὐτὴν τὴν τελευταίαν ἀρχὴν ὀφείλει ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις, διαβεβαιώσεις καὶ πληροφορίας· παρ' αὐ-

τῇ καταχωρίζεται τὸ πλοῖον, εἰς τὸ νηϊολόγιον, δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως, καὶ παρ' αὐτῆς διευθύνεται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ αὐτοῦ λιμένος τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφον. Τὸ τελωνεῖον τοῦτο λαβὸν τὰ διατεταγμένα δικαιώματα, ἀποστέλλει τὸ ῥηθὲν περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, εἰς τὴν τελωνιακὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος, ὅπου τὸ πλοῖον διαμένει.

Ἡ ἀρχὴ αὕτη, λαβοῦσα τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, ἐνεργεῖ εὐθὺς τὸ κατὰ τὸν κανονισμὸν σημάδευμα τοῦ πλοίου, καὶ παραδίδει ἀμφότερα εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ ἰδιοκτήτην.

25. Πᾶς πλοίαρχος ἢ ἰδιοκτήτης ἑνὸς ἐμπορικοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐπὶ τοῦ πλοίου τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς τὰς ὅσας ὁ ἐμπορικὸς κώδηξ τῷ ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις.

Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ παιδεύεται εἰς πλοῖα κατωτέρας τῶν 30 τόννων χωρητικότητος, μὲ πρόστιμον 100 Δραχ. 30 δὲ καὶ περιπλέον τόννων, μὲ πρόστιμον 300 Δραχ.

26. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος θέλουν κρίνεσθαι διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἡ δὲ διαδικασία γίνεται ἀπαραλλάκτως ἀπὸ τοὺς γενικοὺς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κανονισμούς.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματεῖς ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστην ἀναφέρεται, μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 (27) Ὀκτωβρ. 1833.

97. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
(Τύπ. Β.) ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἡμεῖς ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιοῦμεν, ὅτι ἀφοῦ τὸ πλοῖον ὀνομαζόμενον . , . . . χωρητικότητος τόννων (ὁ ἀριθμὸς τῶν τόννων νὰ ἦναι ὁλόγραφος) κατεχωρίσθη εἰς τὸ νηϊολόγιον τῶν πλοίων πρώτης κλάσεως, εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πόρου (Σύρας κτλ,) ὑπ' Ἀριθ. κατὰ τὸ ὑπὸ τὴν . . . ἔγγραφον, καὶ ἀφοῦ ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐθνικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, καὶ ἐπομένως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐδόσαμεν εἰς τὸν πλοίαρχον (ἰδιοκτήτην κτλ.) κατοικοῦντα εἰς , τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὡς διευθυντὴν τοῦ εἰρημένου πλοίου, τὴν ἐξουσίαν, νὰ ἐκπλεύσῃ ἐκ τοῦ λιμένος ἐπὶ σκοπῷ ναυτικοῦ ἐμπορίου ἐντὸς τοῦ στενοῦ Γαδείρων (*) (ἀκτοπλοΐας, ἁλιείας περὶ τὰς ἀκτὰς) καὶ νὰ ἐξακολουθῇ τὸν πλοῦν του ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους, δυνάμει τοῦ παρόντος διπλώματος, φυλάττων ὅμως τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν πάσας πολιτικὰς καὶ τὰς στρατιωτικὰς Ἀρχὰς τῶν φίλων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεων, καὶ παραγγέλλομεν εἰς ὅλας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου, εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν Βασιλικῶν πλοίων, καθὼς καὶ εἰς ὅσους ἄλλους ἀνήκει, νὰ ἀφήσωσι τὸν εἰρημένον νὰ περάσῃ ἐλευθέρως καὶ ἀσφαλῶς μὲ τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του πλοῖον, νὰ ὑπερασπισθῶσιν αὐτόν τε καὶ τὸν πλοῦν του, τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῷ ἐπιβάτας, ὅσοι ἤθελον εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, ἐναντίον πάσης ἐνοχλήσεως καὶ παρεμποδίσεως, καὶ νὰ χορηγήσουν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν συνδρομὴν καὶ ἀντίληψιν, τῆς ὁποίας ἤθελον λάβει ἀνάγκην.

Εἰς ἔνδειξιν τούτου, ὑπεγράψαμεν τὸ ἔγγραφον τοῦτο καὶ ὑπεθέσαμεν τὴν σφραγῖδα τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτ. Γραμματείας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18.

98. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Θέλομεν τοῦ λοιποῦ νὰ κρατῶνται εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Διοικητικῆς ὑπηρεσίας Βιβλία τῆς ποιότητος, διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις δι' αὐτῶν νὰ ἔχῃ διηνεκεῖς καὶ ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τῶν προσωπικῶν περιστάσεων ὅλων τῶν ὑπαλλήλων, καὶ νὰ κάμῃ ὀρθὴν κρίσιν περὶ τῶν γνώσεων, τῆς ἱκανότητος, τῆς δραστηριότητος καὶ τῶν ἐκδουλεύσεων ἑνὸς ἑκάστου.

2. Τὸ τῆς ποιότητος βιβλίον, ἑτοιμασμένον εἰς τρόπον, ὥστε τὰ ὀνόματα τῶν ὑπαλλήλων νὰ καταγράφωνται κατ' ἀλφάβητον, πρέπει νὰ προσθέσῃ παρὰ ἑκάστῳ ὀνόματι, κατὰ ξεχωριστὰς ὅμως στήλας·

1. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον, 2. τὴν ἡμέραν καὶ τὸ ἔτος τῆς γενέσεως, 3. τὴν μερικὴν πατρίδα (τῆς γενέσεως), 4. τὰ τῆς οἰκογενείας, ἤγουν ά. ἂν νυμφευμένος ἢ ἄγαμος, 6́. πόσα ἔχει παιδία, 5. εἰς ὁποίας ὑπηρέτησε πρότερον πολιτικὰς ἢ στρατιωτικὰς θέσεις, δηλαδὴ ά. τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας, β΄. πόσον καιρὸν διέμεινεν εἰς αὐτήν, γ΄. διὰ ποῖον αἴτιον τὴν ἄφησεν, 6. τὴν τωρινὴν θέσιν, 7. τὸ ἔτος καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διορισμοῦ, 8. τὸ εἶδος τῶν ἐκδουλεύσεων, ἤγουν, ἂν ἦναι ά. ἐπιμέλεια καὶ δραστηριότης, β΄. εὐφυΐα καὶ γνώσεις, γ΄. ἐπιδεξιότης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. 9. τὴν ἠθικὴν διαγωγήν, 10. τὴν ἔκβασιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, δηλαδὴ ά. τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκβάσεως, β΄. τὸν τρόπον τῆς ἐκβάσεως, 11 γενικὰς παρατηρήσεις.

3. Τὸ εἶδος τῆς ἐκδουλεύσεως πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς πᾶσαν ὡς ἀνωτέρω ὑποδιαίρεσιν διὰ τῶν ἀκολούθων τεσσάρων ἐπιθέτων·

(*) Εἰς ταξείδια ἐκτὸς τοῦ στενοῦ τῶν Γαδείρων πρέπει νὰ σημειωθῇ τὸ ὄνομα τοῦ μέρους ὅπου τὸ πλοῖον διευθύνεται, καὶ ἐπομένως θέλει τροποποιηθῆ ἡ ὡς ἀνωτέρω φράσις, ὡς ἑξῆς· ἐπὶ σκοπῷ ταξειδίου διὰ

Τὸ τέλος τοῦ πρώτου παραγράφου θέλει τροπολογηθῆ οὕτω· νὰ ἐξακολουθῇ τὸν πλοῦν του διὰ τὸ ῥηθὲν μέρος καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἐπιστροφήν του μὲ τὸ παρὸν δίπλωμα.

1. κακὴ, ἂν ὁ ὑπάλληλος δὲν ἐπαρκῇ παντελῶς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας· 2. μετρία, ἂν ἡ ἐπιμέλεια καὶ δραστηριότης, τὸ πνεῦμα καὶ αἱ γνώσεις ἢ ἡ ἐπιδεξιότης εὐαρεστῶσι μὲν κατὰ πολλὰ, κατὰ πολλὰ δὲ οὔ· 3. καλὴ, ἂν ὁ ὑπάλληλος ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας· 4. ἐξαίρετος, ἂν ὁ ὑπάλληλος διαπρέπῃ μὲ ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν καὶ δραστηριότητα, μὲ ἰδιαίτερον πνεῦμα καὶ γνώσεις, ἢ μὲ ἰδιαιτέραν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπιδεξιότητα.

4. Εἰς τὴν στήλην τῶν ἰδιαιτέρων παρατηρήσεων πρέπει νὰ ἀναφέρηται, ά. ἂν ὁ ὑπάλληλος ἐσπούδασε, καὶ τί ἐσπούδασε, β΄. ἂν ἐξεύρῃ γλώσσας καὶ ποίας, γ΄. ἂν ἐτιμωρήθῃ ποτὲ ἢ ἐπεπλήχθῃ κ. τ. λ. διὰ παραμέλησιν τῶν καθηκόντων του.

5. Τὰ βιβλία τῆς ποιότητος διὰ τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους καὶ τὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν μεσαίων ἀρχῶν θέλουν κρατεῖσθαι παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν τελευταίων, τὰ δὲ τῶν ἀρχηγῶν τούτων, καθὼς καὶ τὰ τοῦ ὑπουργικοῦ προσωπικοῦ, παρὰ τοῦ προϊσταμένου των Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Οὗτος δὲ θέλει συνθέσει ἐξ αὐτῶν τὸ γενικὸν βιβλίον τῆς ποιότητος ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου του.

6. Πᾶς ἀρχηγὸς μιᾶς μεσαίας Ἀρχῆς ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἀνήκουσαν Γραμματείαν μετὰ πᾶσαν παρέλευσιν ἓξ μηνῶν περὶ τῆς κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν διαγωγῆς τῶν κατωτέρω ἑαυτοῦ ὑπαλλήλων, καὶ νὰ ἐφοδιάζῃ, καθ᾿ ὅσον δυνατὸν, τὴν κρίσιν του μὲ διδόμενα. Τὰ βιβλία τῆς ποιότητος νὰ ἐπιδιορθόνωνται πάντοτε κατὰ τὰς ἀναφορὰς ταύτας. Ἂν ἡ ἀνήκουσα Γραμματεία στοχασθῇ ὅτι πρέπει νὰ ἐκφράσῃ κρίσιν διαφέρουσαν τῆς τοῦ ἀναφέροντος ἀρχηγοῦ, θέλει παρατηρήσει τοῦτο ῥητῶς εἰς τὴν προσήκουσαν στήλην, εἰς δὲ τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων θέλει ἐξηγήσει ἀκριβῶς τὰς αἰτίας.

7. Ἂν μετατεθῇ εἷς ὑπάλληλος ἐκ τῆς ἁρμοδιότητος μιᾶς μεσαίας ἀρχῆς εἰς ἐκείνην μιᾶς ἄλλης, ἡ πρώτη χρεωστεῖ νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν δευτέραν ἐντελὲς ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς ποιότητος ἀπόσπασμα, ἀφορῶν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄτομον.

8. Οἱ ἀρχηγοὶ (διευθυνταὶ) τῶν μεσαίων Ἀρχῶν καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ ὅσα δίδουν μαρτυρικὰ τῆς ποιότητος.

Τὸ γενικὸν τῆς ποιότητος βιβλίον πρέπει νὰ μᾶς παρουσιασθῇ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἡμερομηνολογικοῦ ἔτους παρὰ πάσης ἁρμοδίου Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, πρὸς γνῶσίν μας.

Πᾶσα πρότασις περὶ προβιβασμοῦ θέλει στηρίζεσθαι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ποιότητος.

9. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιφορτίζονται, ἑκάστη καθ᾿ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους της, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, δημοσιευθησομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Αὐγ. (11 Σεπτ.) 1833.

99. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς·

Α΄ Ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Γορτύνης θέλει μετατεθῇ εἰς Δημητσάνην.

Β΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Ὀκτωμ. (8 Νοεμβ.) 1833.

———

100. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Διὰ τῆς ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου τοῦ τρέχοντος Ε. διακηρύξεώς της ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐδηλοποίησεν, ὅτι καμμία πληρωμὴ δὲν θέλει γίνεσθαι εἰς τὰς κατὰ Νομοὺς οἰκονομικὰς Ἀρχὰς, χωρὶς νὰ δοθῇ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς εἰς τὸν πληρώσαντα· σπεύδει ἤδη νὰ προσθέσῃ, ὅτι τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ ῥητῶς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς διαταγῆς (τῆς Γραμ. καθ᾿ ὅσον ἡ πωλοῦσα Ἀρχὴ εἶναι Γενικὴ Ἐφορία, τῆς Γενικῆς Ἐφορίας δὲ, καθ᾿ ὅσον ἡ πωλοῦσα Ἀρχὴ εἶναι Βασιλικὴ Ἐφορία), δυνάμει τῆς ὁποίας λαμβάνονται παρὰ τῆς οἰκονομικῆς Ἀρχῆς τὰ χρήματα.

Εἰδοποιοῦνται περὶ τούτου οἱ ἔχοντες συναλλάγματα μὲ τὸ δημόσιον, πρὸ πάντων δὲ οἱ ἀγοράζοντες κτήματα κινητὰ τοῦ δημοσίου, διὰ τὰ ὁποῖα, ὡς μὴ ἐκδιδομένων πωλητηρίων, δὲν δύναται ὁ ἀγοραστὴς νὰ ἔχῃ πεποίθησιν, ἂν ἡ πωλοῦσα Ἀρχὴ ἔχῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν, ἢ ὄχι. Ἂν λοιπὸν τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς φέρῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς διαταγῆς, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐπωλήθη κινητόν τι κτῆμα τοῦ δημοσίου, ἡ πώλησις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, καὶ ἡ πωλήσασα Ἀρχὴ εἶναι μόνη ὑπεύθυνος πρὸς αὐτό· ἂν ὅμως τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς δὲν φέρῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς διαταγῆς, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔγεινεν ἡ πώλησις, καὶ ἂν ἡ πώλησις ἔγεινε παρ᾿ ἄδειαν τῆς ἁρμοδίου ἀνωτέρας Ἀρχῆς, ὄχι μόνον θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν τὸ παρανόμως πωληθὲν πρὸς αὐτὸν κινητὸν κτῆμα, ἀλλὰ θέλουν ἐννοεῖσθαι εἰς βάρος του καὶ ὅλαι αἱ ἐκ τῆς παρανόμου πωλήσεως προκύψασαι ζημίαι.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Νοεμβρίου 1833.

———

101. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Καμμία παρὰ τῶν κατὰ Νομοὺς οἰκονομικῶν Ἀρχῶν γενομένη πώλησις φθαρτῶν ἀκινήτων κτημάτων, καμμία ἐνοικίασις ἐθνικοῦ φθαρτοῦ ἢ ἀφθάρτου ἀκινήτου κτήματος ἢ προσόδων, δὲν θεωρεῖται ὡς ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, εἰμὴ ἀφ᾿ οὗ ἐγκριθοῦν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τὰ ἐνοικιαστήρια ἢ τὰ πωλητήρια ἐγ-

γραφα· ἑπομένως δὲν ἀναδέχεται τὸ δημόσιον κἀμμίαν πρὸς ὁποιονδήποτε ὑποχρέωσιν, ἂν ἡ Γραμματεία κρίνῃ εὔλογον νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐγκρισίν της εἰς τὴν γενομένην ἐνοικίασιν ἢ πώλησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Νοεμβρίου 1833.

102. Β ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Γενικοὺς Ἐφόρους.

Διάφοροι γεωργοὶ καταχρασθέντες τὴν ἀτέλειαν τῆς ῥόδης ἔσπειραν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μέγα μέρος τῶν ἐθνικῶν γαιῶν μὲ τὸν δημητριακὸν τοῦτον καρπὸν, προσβαλόντες τοιουτοτρόπως τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιθυμοῦσα νὰ προλάβῃ τὴν τοιαύτην κατάχρησιν, σᾶς προσκαλεῖ νὰ εἰδοποιήσετε τοὺς γεωργοὺς τοῦ ὑπὸ τὴν ἐφορίαν σας Νομοῦ, ὅτι δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ σπείρουν ῥόδην, εἰμὴ μόνον εἰς τὰ ἰδιόκτητα, ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ὅμως καὶ εἰς τὰ καλλιεργούμενα παρ' αὐτῶν ἐθνικὰ χωράφια, διότι ἄλλως θέλει τριτοδεκατισθῇ καὶ αὐτὸς ὁ καρπὸς, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς σπειρόμενοι.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Νοεμβρίου 1833.

103. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ὅσοι τῶν ἰατρῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ λάβωσι δημόσιον ἰατρικὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλουν χωρὶς ἀναβολὴν νὰ στείλωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας·

α΄. Σημείωσιν τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου των, τῆς ἡλικίας των, τοῦ τόπου τῆς γενέσεώς των, τῆς θρησκείας των, καὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των· β΄. Ἀποδεικτικὰ, ὅτι ἐσπούδασαν τακτικῶς τὴν ἰατρικὴν, ἐκδεδομένα ἀπὸ τὰς ἀκαδημίας, εἰς τὰς ὁποίας ἔκαμαν τὰς σπουδάς των.

Ὅσοι δὲ ἐκ τῶν ἰατρῶν εἶχον μὲν τοιαῦτα ἀποδεικτικὰ, ἀλλ' ἔτυχε νὰ τὰ χάσουν, χρεωστοῦν νὰ παρουσιάσουν τὰς ἀνηκούσας περὶ τούτου πιστοποιήσεις ἀπὸ μέρους τῆς ἁρμοδίου Ἀρχῆς, δηλωτικὰς τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ τόπου, ὅπου ἔλαβον τὰ ἀνωτέρω ἀποδεικτικὰ τῆς σπουδῆς των· γ΄. Ἀποδεικτικὰ ὅτι μετήρχοντο τὴν ἰατρικὴν, ἐκδεδομένα ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς τοῦ τόπου ἐκείνου, ὅπου τὴν μετῆλθον ἢ μετέρχονται.

Μόνον ὁ συμμορφωθεὶς μὲ τὰ ἀνωτέρω δύναται νὰ ζητήσῃ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ἰατρικὸν κλάδον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Ὀκτωμβρίου 1833.

104. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐπισκοπῶν τοῦ Βασιλείου προσδιορίζεται εἰς δέκα. Κάθε Νομὸς ἀπαρτίζει μίαν Ἐπισκοπικὴν περιφέρειαν. Ἐπισκοπικὴ καθέδρα εἶναι ἡ μητρόπολις τοῦ Νομοῦ, ὅπου καθεδρεύει καὶ ὁ Νομάρχης. Κάθε ἐπισκοπὴ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Νομοῦ.

Β΄. Ἕως οὗ πραγματοποιηθῇ ἡ εἰς τὸ Α΄ ἄρθρον προσδιορισθεῖσα μόνιμος διαίρεσις, διαιροῦνται προσωρινῶς αἱ Ἐπισκοπαὶ τοῦ Κράτους κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον·

1. Εἰς τὸν Νομὸν Κορινθίας καὶ Ἀργολίδος·

α΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Κορινθίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας (πολιτικῶς ἐννοουμένας) Κορινθίας καὶ Ἄργους. Καθέδρα τοῦ Ἀρχιερέως ἡ Κόρινθος. β΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀργολίδος περιέχει τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἑρμιονίδος (ἐξαιρουμένης τῆς νήσου Τιπαρήνου) καὶ Τροιζηνίας. Καθέδρα Ναύπλιον. γ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ὕδρας καὶ Τιπαρήνου περιέχει τὴν ἐπαρχίαν Ὕδρας καὶ τὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἑρμιονίδος κειμένην νῆσον Τιπάρηνον. Καθέδρα Ὕδρα.

2. Εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος·

α΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀχαΐας σύγκειται ἐκ τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν. Καθέδρα Π. Πάτραι. β΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἠλείας σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Πύργος. γ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Αἰγιαλείας σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Αἴγιον. δ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Κυναίθης σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Κύναιθα.

3. Εἰς τὸν Νομὸν Μεσσηνίας·

α΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Τριφυλίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας. Καθέδρα Κυπαρισσία. β΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Μεσσήνης περιέχει τὰς ἐπαρχίας Μεσσήνης καὶ Καλαμῶν. Καθέδρα Νησὶ (Στενύκληρος). γ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Μεθώνης σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

4. Εἰς τὸν Νομὸν Ἀρκαδίας·

α΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Μαντινείας καὶ Μεγαλοπόλεως περιέχει τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας. Καθέδρα Μαντίνεια. β΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Κυνουρίας σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Πρασιαί. γ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἐρυμανθίας περιέχει τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Γορτύνης κειμένας ἄχρι τοῦδε ἐπισκοπὰς Διμιτσάνης καὶ Ἀκόβων. Καθέδρα Ψωφίς· δ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Γορτύνης σύγκειται ἐκ τοῦ λοιποῦ μέρους τῆς ἐπαρχίας Γορτύνης. Καθέδρα Γόρτυνα.

5. Εἰς τὸν Νομὸν Λακωνίας·

α΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Λακεδαίμονος σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας, ἐξαιρουμένων τῶν ἄχρι τοῦδε ἐπισκοπῶν Βρεσθένης καὶ Ἕλους. Καθέδρα Σπάρτη. β΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Σελλασίας περιέχει τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λακεδαίμονος κειμένας ἄχρι τοῦδε ἐπισκοπὰς Βρεσθένης καὶ Ἕλους. Καθέδρα Χρυσάφα. γ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Ἐπίδαυρος Λιμηρά. δ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Γυθείου

σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας, παρεκτὸς τῆς ἄχρι τοῦδε ἐπισκοπῆς Λαγίας. Καθέδρα Γύθειον. ἑ. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀσίνης σύγκειται ἐκ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Γυθείου κειμένης ἄχρι τοῦδε ἐπισκοπῆς Λαγίας, περιεχομένης καὶ τῆς κώμης Κολοκυνθίας. Καθέδρα Ἀσίνη (Κολοκύθι). ς΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Οἰτύλου σύγκειται ἐκ τῆς ἐν τῇ ὁμωνύμῳ ἐπαρχίᾳ κειμένης ἄχρι τοῦδε Ἐπισκοπῆς Μαΐνης. Καθέδρα Οἴτυλον. ζ. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ζυγοῦ περιέχει τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Οἰτύλου κειμένας ἄχρι τοῦδε Ἐπισκοπὰς Πλάτσης καὶ Μηλέας. Καθέδρα Πλάτση. ή. Ἡ Ἐπισκοπὴ Καρδαμύλης περιέχει τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Οἰτύλου κειμένας ἄχρι τοῦδε Ἐπισκοπὰς Ἀνδρούβιστας καὶ Ζαρνάτας, καθόσον ἡ τελευταία αὕτη δὲν συμπεριλαμβάνεται ἐν μέρει εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος. Καθέδρα Καρδαμύλη (Σκαρδαμοῦλα).

6. Εἰς τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας·

ά. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀκαρνανίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Ἀκαρνανίας, Μεσολογγίου, Ναυπακτίας καὶ Ἀγρινίου. Καθέδρα Μεσολόγγι. 6΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Καλλιδρόμης σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Καλλιδρόμη.

7. Εἰς τὸν Νομὸν Φωκίδος καὶ Λοκρίδος·

ά. Ἡ Ἐπισκοπὴ Φωκίδος περιέχει τὰς ἐπαρχίας Παρνασίδος καὶ Δωρίδος. Καθέδρα Ἄμφισσα. 6΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Φθιώτιδος σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Λαμία. γ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Λοκρίδος σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Ἀταλάντη.

8. Εἰς τὸν Νομὸν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας·

ά. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀττικῆς περιέχει τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος, παρεκτὸς τῆς Σαλαμῖνος. Καθέδρα Ἀθῆναι. 6΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Βοιωτίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Θηβῶν καὶ Λεβαδείας. Καθέδρα Θῆβαι. γ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Αἰγίνης περιέχει τὴν ἐπαρχίαν Αἰγίνης, καὶ τὴν νῆσον Σαλαμῖνα ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος. Καθέδρα Αἴγινα.

9. Εἰς τὸ Νομὸν Εὐβοίας·

ά. Ἡ Ἐπισκοπὴ Εὐβοίας σύγκειται ἐκ τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος. Πρωτεύουσα Χαλκίς. 6΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Καρυστίας σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Πρωτεύουσα Κάρυστος. γ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Σκοπέλου σύγκειται ἐκ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Βορείων Σποράδων κειμένης ὁμωνύμου Ἐπισκοπῆς. Καθέδρα Σκόπελος. δ. Ἡ Ἐπισκοπὴ Σκύρου σύγκειται ἐκ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Βορείων Σποράδων κειμένης ὁμωνύμου Ἐπισκοπῆς. Καθέδρα Σκύρος.

10. Εἰς τὸν Νομὸν τῶν Κυκλάδων·

ά. Ἡ Ἐπισκοπὴ Κυκλάδων περιέχει τὰς ἐπαρχίας Σύρου καὶ Τήνου. Καθέδρα Ἑρμούπολις. 6΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἄνδρου σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Ἄνδρος. γ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Κύθνου σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Κύθνος. δ΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Μήλου σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Σίφνος. ἑ. Ἡ Ἐπισκοπὴ Θήρας σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Θήρα. ς΄. Ἡ Ἐπισκοπὴ Νάξου σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Νάξος.

Γ΄. Ὅταν μία τῶν ἐν τῷ Β΄ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσωρινῶν Ἐπισκοπῶν χηρεύσῃ, θέλει ἑνώνεσθαι μὲ τὴν ἐν τῷ Α΄ ἄρθρῳ ἀναφερομένην νόμιμον Ἐπισκοπὴν τοῦ Νομοῦ, τῆς ὁποίας ὁ Ἀρχιερεὺς καθεδρεύει ἐν τῇ Μητροπόλει.

Δ΄. Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Νοεμβ. (2 Δεκεμβ.) 1833.

105. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ Βασιλικοῦ μας Ναυτικοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀρχηγίαν ἐπιφυλαττόμεθα ἡμεῖς ὡς Ἀρχιναύαρχος, ἀπεφασίσαμεν ὡς ἑφεξῆς·

1. Τοῦ λοιποῦ θέλουν ὑπάρχει εἰς τὸ Βασιλικὸν Πολεμικὸν Ναυτικὸν οἱ ἀκόλουθοι βαθμοί.

Ἀξιωματικοί.

ά. Ἀντιναύαρχος (Contre Amiral) β΄. Πλοίαρχος ά κλάσεως (Capit. de vaisseau), γ΄. Πλοίαρχος β΄. κλάσεως (Capit. de fregatte), δ΄. Πλοίαρχος γ΄. κλάσεως (Capit de brick), ἑ. Ὑποπλοίαρχος (Lieutenant), ς΄. Σημαιοφόρος

Ιατροί

Ἰατρὸς ά κλάσεως, Ἰατρὸς β΄ κλάσεως, Ὑποϊατρὸς (οἱ ὁποῖοι νὰ ἦναι ἐν ταὐτῷ καὶ χειρούργοι) ἐξετάζονται δὲ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἰατρῶν ἐπιτροπῆς.

Προσωπικὸν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας.

Φροντιστὴς ά κλάσεως, Φροντιστὴς β΄. κλάσεως Τροφοδότης. Ὑπαξιωματικοί.

Ναύκληρος ά κλάσεως, Ναύκληρος β΄ κλάσεως, Πηδαλιοῦχος ά κλάσεως. Πηδαλιοῦχος β΄ κλάσεως, Πυροβολιστὴς ά κλάσεως, Πυροβολιστὴς β΄ κλάσεως, Ὁπλοποιὸς ά κλάσεως, Ὁπλοποιὸς β΄ κλάσεως, Ἀρχιλεπτουργὸς ά κλάσεως, Ἀρχιλεπτουργὸς β΄ κλάσεως. Ὁ ἐπὶ τῶν ἀρμένων ά κλάσεως, Ὁ ἐπὶ τῶν ἀρμένων β΄. κλάσεως, Καλαφατιστὴς ά κλάσεως. Καλαφατιστὴς β΄ κλάσεως.

Ναῦται κ. τ. λ.

Ναῦται ά κλάσ.
Ναῦται β΄ κλάσ.
Ναῦται γ΄ κλάσ.
{ Πλοῖον κυβερ. παρὰ ναυκ. φέρει κατὰ τάξιν ἕνα μόνον ναύτην ά κλάσεως. Σημαιοφόρου ἢ ὑποπλοιάρχου, δύο Πλοιάρχου 3 κλάσεως τέσσαρας.
— — — 2 — ἕξ
— — — 1 — δέκα.

Παῖς ά κλάσεως, Παῖς β΄ κλάσεως, Αὐλητής, Τυμπανιστής, Βαρελοποιός. Μάγειρος, Ὑπηρέτης.

2. Τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἐπιμίσθια τῶν ἀξιωματικῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ τῶν Ναυτῶν ἐμπερι-

ἔχει τὸ ὑπὸ στοιχ. Α ἐπισυναπτόμενον σχέδιον. τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ. Β, τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τῶν τροφίμων, καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς τροφοδοσίας καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα.

3. Ὁ περὶ τῆς στολῆς καὶ τῶν διακριτικῶν σημείων κανονισμὸς περιέχεται εἰς τὴν ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἀπόφασίν μας.

4. Διὰ νὰ μὴ ἐπιτραπῇ εἰς ἀξιωματικοὺς ἀνωτέρων βαθμῶν ἀνάρμοστος εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσία, προσδιορίζομεν·

Εἰς τὸν Ναύαρχον δὲν δύναται νὰ ἐπιφορτισθῇ ἄλλη ὑπηρεσία παρὰ τὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἑνὸς στόλου, τὴν τοῦ Γραμματέως τῶν Ναυτικῶν, ἢ τὴν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ναυτικῶν·

Πλοίαρχος ά κλάσεως δὲν πρέπει νὰ κυβερνᾷ εἰμὴ πλοῖον τῆς γραμμῆς ἢ φρεγάταν ά τάξεως καὶ ὄχι μικροτέραν τῶν 44 κανονίων·

Πλοίαρχος β' κλάσεως, φρεγάταν 6' τάξεως, ἢ μέγα ἀτμόπλουν 8 κανονίων τῶν 68 λιτρῶν, ἢ κορβέτταν.

Ὅταν πλοίαρχος ά ἢ β' κλάσεως λάβῃ τὴν διεύθυνσιν μοίρας τινὸς, ἔχει καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης τὸν τίτλον Μοίραρχος (Commodore) καὶ λαμβάνει πλειότερα ἔξοδα τραπέζης. Ἡ διεύθυνσις μοίρας ἐν καιρῷ εἰρήνης δὲν συνεπιφέρει καὶ καὶ τὸν τίτλον Μοιράρχου, ἀλλ' ὁ κατὰ τὴν τάξιν ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος ἀξιωματικὸς τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν μοῖραν, ἀναδέχεται τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς.

Εἰς τὴν διεύθυνσιν Γαβάρρας, μεγάλου βρικίου, ἢ γολέττας (ὄχι κατωτέρας τῶν 12 κανοίων), ἢ μικροῦ ἀτμόπλου, διορίζεται πλοίαρχος γ' κλάσεως.

Τὰ μικρὰ βρίκια ἢ τὰς μικρὰς γολέττας διευθύνουσιν ὑποπλοίαρχοι·

Τὰ κότερα καὶ τὰς κανονοφόρους, σημαιοφόροι.

Τὰ δὲ μύστικα, τὰς βελούδας καὶ τὰ μικρότερα πολεμικὰ πλοιάρια, ναύκληροι.

5. Εἰς περιπτώσεις ἀσθενείας, νομίμου ἀπουσίας, ἢ θανάτου τοῦ Διευθυντοῦ μοίρας ἢ πλοίου τοῦ στόλου μας, παραλαμβάνει εὐθὺς ὁ κατὰ βαθμὸν ἀρχαιότερος ἢ πλησιέστερος τὴν χηρεύουσαν διεύθυνσιν, μέχρις οὗ γείνῃ ἡ τακτικὴ ἀντικατάστασις, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ γενῇ εὐθὺς διὰ τῶν ἀνηκουσῶν Ἀρχῶν ἡ πρότασις.

6. Ἀξιωματικοὶ, οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ναυτικοῦ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ά κλάσεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διορίζωνται εἰμὴ μόνον εἰς πλοῖα τῆς γραμμῆς καὶ εἰς φρεγάτας ά τάξεως ἢ εἰς τὸν Ναύσταθμον· οἱ δὲ ὑπαξιωματικοὶ ά κλάσεως μόνον εἰς πλοῖα τῆς γραμμῆς, εἰς φρεγάτς, ά καὶ β' τάξεως εἰς μεγάλα ἀτμόπλοα ἢ κορβέταδι αἱ εἰς τὸν ναύσταθμον.

7. Τὰ ἔξοδα τῆς τραπέζης διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς ὑγειονομίας καὶ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας ὑπαλλήλους, καθὼς καὶ ἡ τροφοδοσία τῶν ὑπαξιωματικῶν ναυτῶν κ. τ. λ. παύουν ὁμοῦ μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπηρεσίαν των.

Οἱ εἰς τὸν Ναύσταθμον διοριζόμενοι καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἀφοπλισμένων πλοίων φρουροῦντες ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται λαμβάνουσιν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ των, μόνον μερίδα ἄρτου.

8. Περὶ τῶν λόχων τῶν ἐπινηίων στρατιωτῶν θέλει ἐκδοθῇ εἰδικὴ ἀπόφασίς μας.

Περὶ τῆς συστάσεως σώματος Δοκίμων τοῦ Ναυτικοῦ θέλει ἐκδοθῇ κατόπιν ἀπόφασίς μας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 (15 Νοεμβρίου 1833.

Στοιχ Α) ΣΧΕΔΙΟΝ περὶ μισθῶν καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τραπέζῃ χρημ. τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Βασιλικόν μας Ναυ.

ΒΑΘΜΟΙ.		Κατὰ μῆνα				Παρατηρήσεις.	
		Μισθοί.		Χρ. τρα. τῶν διευ.	Χρ. τραπ. τῶν ἀξ. ἐπ		
		Τοῦ βαθ.	Τῆς ὑπηρ.	Ὁλκ. πο.			
Ἀντιναύαρχος	Δραχ.	250	250	500	500		Ὅταν πλοίαρχός τις ά ἢ β κλάσεως διευθύνῃ μοῖραν ὡς μοίραρχος, λαμβάνει προσθήκην ἐξόδων τραπέζης 150 Δραχ, καὶ φέρει, ἂν ἦναι ά κλάσεως, βαθμὸν Συνταγματάρχου τῆς γραμμῆς, ἂν δὲ β', Ἀντισυνταγματάρχου μοίραρχος δὲν γίνεται εἰμὴ ἐν καιρῷ πολέμου.
Πλοίαρχος ά κλάσεως.	»	190	190	380	250	150	
Πλοίαρχος β' κλάσεως	»	150	150	300	200	100	
Πλοίαρχος γ' κλάσεως	»	100	100	200	100	50	
Ὑποπλοίαρχος	»	50	50	100	80	40	
Σημαιοφόρος	»	40	40	80	50	25	
Ἰατρὸς ά κλάσεως	»	100	100	200	»	50	
Ἰατρὸς 6 κλάσεως	»	50	50	100	»	30	
Ὑποϊατρὸς	»	40	40	80	»	20	
Φροντιστὴς ά κλάσεως	»	100	100	200	»	50	
Φροντιστὴς β' κλάσεως	»	50	50	100	»	30	
Ὁ ἐπὶ τῆς τροφοδοσίας	»	30	30	60	»	»	
Ναύκληρος ά κλάσεως	»	40	40	80	30	»	
Ναύκληρος β' κλάσεως	»	32 50	32 50	65	»	»	
Πηδαλιοῦχος ά κλάσεως	»	30	30	60	»		
Πηδαλιοῦχος β' κλάσεως	»	22 50	22 50	45	»		
Πυροβολιστὴς ά κλάσεως	»	35	35	70	»		
Πυροβολιστὴς β κλάσεως	»	22 50	52 50	45	»		
Ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων ά κλά.	»	25	25 50	50	»		

(Ἀκολουθεῖ)

ΒΑΘΜΟΙ.	Κατὰ μῆνα					Παρατηρήσεις.
	Μισθοί.			Χρ. τρα. τῶν διευ.	Χρ. τραπ τῶν ἀξ. ἐπ.	
	Τοῦ βαθ.	Τῆς ὑπηρ.	Ὀλυ. πο.			
Ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων β κλά. »	20	20	40	30	30	
Ἀρχιλεπτουργὸς ά κλά. »	30	30	60	30	28	
Ἀρχιλεπτουργὸς β κλά. »	25	25	50	30	20	
Ὁ ἐπὶ τῶν ἁρμ. ά κλά. »	30	30	60			
Ὁ ἐπὶ τῶν ἁρμ. β κλά »	25	25	50			
Καλαφατιστὴς ά κλάσε. »	25	25	50			
Καλαφατιστὴς β κλάσ. »	20	20	40			
Ναῦται ά κλάσεως »	18	18	36			
Ναῦται β κλάσεως »	15	15	30			
Ναῦται γ κλάσως »	12	12	24			
Παῖδες ά κλάσεως »	6	6	12			Ὅταν ναύτης τις ἐπιφορτίζεται τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀποθηκῶν, ἢ τῶν ἀσθενούντων λαμβάνει μηνιαῖον ἐπιμίσθιον Δραχμὰς 5.
Παῖδες β κλάσεως »	3	3	6			
Αὐληταὶ καὶ τυμπανις. »	9	9	18			
Βυρελοποιὸς »	20	20	40			
Μάγειρος »	20	20	40			
Ὑπηρέτης »	1?	15	30			

Τα ἔξοδα της τραπέζης και αἱ τροφοδοσίαι παύουν ὁμοῦ μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου διαμονήν.

Τὸ ἐν ἥμισυ τοῦ ὁλικοῦ μισθοῦ λογίζεται μισθὸς τοῦ βαθμοῦ (μὴ ἐνεργείας), τὸ ἕτερον ἥμισυ μισθὸς τῆς ὑπηρεσίας (τῆς ἐνεργείας).

(Στοιχ. Β) ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ διὰ τὸ Βασιλικὸν Ἑλληνικὸν Ναυτικὸν καθ' ἑβδομάδα δι' ἓν ἄτομον.

Εἴδη τροφίμων	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον	Ὁλική αὔξησ. τῶν ἑβδομ. μεριδ. Δράμ.	Ἀντίτιμον μιᾶς ὀκᾶς Λεπ.	Ὁλικὸν πεσὸν ἀντιτίμου Δραχ.
Παξημάδι	200	200	200	250	200	250	200	1500	40	1 50
Οἶνος	200	200	200	200	200	200	200	1400	25	8 ½
Κρέας παστὸν	57	75	75		75		75	375	70	65 ½
Ῥύζι	50		50		50			150	60	22 ½
Ὄσπρια		ϛ0		60		60	50	220	30	16 ½
Τυρὶ	40		40		40		40	160	70	27
Ἐλαῖαι		40		40		40		120	40	12
Ἔλαιον διὰ φαγίον				8		8		16	110	10 ¾
Ὅμοιον διὰ φῶτα.	3	3	3	3	3	3	3	21		
Κρομμύδια	10	10	10	20	10	20	10	90	10	2 ¼
Ξύδι				5		5		10	20	½
Καυσόξυλα	150	150	150	150	150	150	150	1050	2	6 ½
Ἅλας								15	10	3/8
										401 3/8

Παρατηρήσεις Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἀναλογεῖ καθεκάστην εἰς ἕνα ἄτομον Λεπ. τῆς Δρ. 57 28/100

Ὁσάκις δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν, ὁ φροντιστὴς ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ δὶς τῆς ἑβδομάδας νωπὸν κρέας εἰς τὸν κλήτορα.

Πρέπει νὰ γενῇ φροντὶς νὰ ἀγορασθοῦν αἱ ἀναγκαῖαι τροφαὶ καὶ νὰ μοιρασθοῦν εἰς εἴδη εἰς τὰ πλοῖα διὰ τῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῶν πλοίων ἐπιτροπῶν κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως.

106. ΟΘΩΝ κ. τ. λ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Εἰς τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους προσδιορίζονται 8 ἐργάσιμοι ὧραι καθεκάστην ἡμέραν.

Ἀνοίγουσι δὲ τὰ γραφεῖα εἰς τὰς 8 τὸ πρωῒ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἕως ἐκείνης, τοῦ ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὰς 9 δὲ τὸ πρωῒ κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ ἔτους.

Πᾶς ἔχων θέσιν τινὰ ὀφείλει νὰ ἐμφανίζεται τακτικῶς κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν εἰς τὸ γραφεῖον καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ χρέῃ του ἐντὸς τοῦ ὡρισμένου καιροῦ.

2. Ὅταν αὗται αἱ ἐργάσιμοι ὧραι δὲν ἀρκῶσιν εἰς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐξ αἰτίας τινὸς προσωρινῶς κατεπειγούσης ὑποθέσεως, εἴτε ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν ἐρ-

γασιῶν τοῦ κλάδου τῆς Ἀρχῆς, ὑποχρεόνονται, ἢ ὅλα τὰ εἰς τοιαύτην Ἀρχὴν διωρισμένα ἄτομα, ἢ κἂν μέρος αὐτῶν, κατὰ τοὺς παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης κατατταθησομένους ὁρισμοὺς, νὰ ἐργάζωνται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἐκτὸς τῶν εἰρημένων ὡρῶν· εἰς τοῦτο ὑποχρεόνονται πρὸ πάντων οἱ τῶν Λιμεναρχιῶν καὶ τῶν Ἀστυνομιῶν, ἔπειτα τῶν Ὑγειονομείων καὶ Τελωνείων· ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὰς Ἀστυνομίας θέλει κανονισθῇ ἡ ὑπηρεσία εἰς τρόπον, ὥστε, καὶ ἀφοῦ κλεισθῇ τὸ γραφεῖον καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν, νὰ ἦναι ἐν ἄτομον τοῦ προσωπικοῦ ἕτοιμον εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἀπαιτούσας τὴν παρευθὺς ἐπέμβασιν τῆς Ἀστυνομίας, καὶ ὁ διευθυντὴς, ποῦ εὑρίσκεται, νὰ γιγνώσκηται, εἰς τὸ γραφεῖον ἢ εἰς τὴν οἰκίαν του.

Τῶν Ταχυδρομείων ἡ ὑπηρεσία κανονίζεται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐλεύσεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ταχυδρόμων.

3. Κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ τὰς ἑξῆς ἑορτασίμους ἡμέρας οἷον 1. Τὸ νέον ἔτος, 2. Τὰ Θεοφάνεια, 3. Τὴν 25 Ἰαννουρίου (6 Φευρουαρίου) ὡς ἡμέραν τῆς ἀποβάσεως τοῦ Βασιλέως, 4. Τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, 5. Τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν καὶ τὸ Μεγάλον Σάββατον, 6. Τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα καὶ τὴν δευτέραν τῆς Πεντηκοστῆς, 7. Τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, 8. Τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, 9. Τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, 10 Τὴν ἑορτὴν τῆς κοιμήσεως τῆς Παναγίας, 11. Τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, 12. Τὰς δύο ἡμέρας τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως· περιορίζονται αἱ ἐργάσιμοι εἰς τὰ γραφεῖα ὧραι εἰς 4, καὶ κατὰ μὲν τοὺς μῆνας τοῦ θέρους ἀπὸ τῶν 9-1, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὰς 10-2· ἐξαιρεῖται ὅμως ἡ περίπτωσις, ὅπου διὰ κατεπείγουσαν ὑπόθεσιν ἀπαιτεῖται ἡ παρέκτασις τῶν ἀσχολιῶν.

Εἰς τὰς Ἀστυνομίας καὶ Ὑγειονομεῖα θέλει γενῇ φροντὶς, ὥστε καὶ κατὰ τὰς εἰρημένας ἡμέρας νὰ μὴ ἀργοπορῇ ἡ ἀποπεράτωσις τῶν κατεπειγόντων.

4. Εἰς τὰ γενέθλια καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως διακόπτονται αἱ ἀσχολίαι μόνον ὅσον καιρὸν ἀπαιτεῖ ἡ ἐπίσημος λειτουργία.

5. Περιμένομεν πεποιθότως ὅτι ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ καὶ οἱ δημόσιοι ὑπηρέται θέλουν ἐκτελεῖ μὲ τὸν προσήκοντα ζῆλον τὰ χρέη των καὶ φυλάττει ἐπιμελῶς τὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Κατὰ τῶν τοῦτο ἀμελούντων θέλουν ἐφαρμόζεσθαι πειθαρχικαὶ ποιναὶ, κατὰ μὲν ὑπαλλήλων μιᾶς Ἀρχῆς, παρὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς, κατὰ δὲ τούτων, παρὰ τῆς ἀμέσως ἐφορώσης Ἀρχῆς.

Αἱ ποιναὶ αὗται εἶναι πρῶτον μὲν ἐπίπληξις, δεύτερον δὲ ὑστέρησις τῶν μισθῶν ἕως ἑνὸς μηνός· ἀποφασίζονται δὲ ἀφοῦ ἐξετασθῇ ὁ κατηγορούμενος, καὶ ἐὰν δὲν ἀπολογηθῇ κατὰ τὴν προσδιωρισμένην προθεσμίαν διὰ τὴν μὴ ἐμφάνισίν του, πάντοτε ὅμως ἐγγράφως, καὶ σημειόνονται εἰς τὰ βιβλία τῆς ποιότητος· ἐξακολουθούσης τῆς ἀμελείας, θέλει μᾶς καθυποβληθῇ ἀναφορὰ περὶ τούτου, καὶ θέλομεν ἀποφασίσει ἔπειτα περὶ καταβιβασμοῦ ἢ ἐξώσεως.

6. Οἱ Διευθυνταὶ καὶ αἱ ἐφορῶσαι Ἀρχαὶ, αἵτινες ἀμελοῦσι τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐπιμελείας τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἀκριβοῦς διαφυλάξεως τῶν ὡρῶν τοῦ γραφείου, καταδιώκονται διὰ τὴν ἀμέλειαν ταύτην μὲ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 ποινάς.

7. Ὅλαι αἱ Γραμματεῖαι ἡμῶν παραγγέλλονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Νοεμ. (4 Δεκεμ.) 1833.

107. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἀπεφασίσαμεν ὡς ἑξῆς·

1. Ὅλα τὰ λιβάδια, διὰ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ὁποίων δὲν ἔχει τις νὰ παρουσιάσῃ ἔγγραφον (ταπὶ) ἐκδοθὲν ἐπὶ Τουρκικῆς ἐξουσίας, θεωροῦνται ὡς δημόσια καὶ ἡ νομὴ αὐτῶν μένει ὡς καὶ μέχρι τοῦδε εἰς τὸ δημόσιον.

2. Τὰ λιβάδια, τῶν ὁποίων ἡ ἐπικαρπία εἶχε δοθῇ ἐκ μέρους τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας εἴς τινα ἰδιώτην διὰ ταπίου, καὶ τὰ ὁποῖα νέμεται εἴτε αὐτὸς, εἴτε ἄλλος τις, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδύνατο, νὰ παραχωρήσῃ τὸ τῆς ἐπικαρπίας δικαίωμα κατὰ τοὺς Τουρκικοὺς νόμους, μένουσι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἰς τὸν νόμιμον ἐπικαρπωτὴν μὲ δικαίωμα ἐμφυτευτικῆς ἐπικαρπίας ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐθνικοϊδιόκτητα.

3. Ὅλαι αἱ εἰς τὸ τρέχον ἔτος γενόμεναι ἐνοικιάσεις ἐθνικῶν λιβαδίων θεωροῦνται ὡς μήποτε γενόμεναι· ὅσοι δὲ τῶν ἐχόντων εἰς ἰδιοκτησίαν των ζῶα ἐπλήρωσαν τυχὸν κάνένα βοσκῆς φόρον εἴτε εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἢ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, δι' ἐαρινὰ ἢ θερινὰ λιβάδια διὰ τὸ 1833 ἔτος, θέλουν ἀποζημιωθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον ιή.

5. Ὡσαύτως θέλουν ἀποζημιωθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον ιθ' ὅσοι ἐνοικίασαν ἐθνικὰ ἐαρινὰ ἢ θερινὰ λιβάδια διὰ τὸ 1833 ἔτος.

4. Πᾶσα ἐνοικίασις ἐθνικῶν λιβαδίων θέλει παύσει εἰς τὸ ἑξῆς.

6. Ἐκ τῶν βοσκόντων εἰς τὰ ἐθνικὰ λιβάδια ζῴων (ἐξαιρουμένων τῶν θηλαζόντων) θέλει εἰσπράττεσθαι ἐτήσιος φόρος βοσκῆς κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον·

ά Ἐκ τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν, προβάτων κ. τ. λ.) 5 Λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν, β'. Ἐκ τῶν μεγάλων (βοῶν, βουβαλίων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, καμήλων κ. τ. λ.) 8, γ'. Ἐκ τῶν χοίρων 5.

7. Τὰ ζῶα, διὰ τὰ ὁποῖα πληρωθῇ ὁ τῆς βοσκῆς φόρος κατὰ τὴν χειμερινὴν καταμέτρησιν, μένουν ἐλεύθερα παντὸς φόρου βοσκῆς κατα τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος, καὶ δύνανται νὰ βόσκωσιν ἐλευθέρως εἰς τὰ ἐαρινὰ καὶ θερινὰ λιβάδια. Οἱ Βασιλικοὶ Ἔφοροι θέλουν προσέξει εἰς τὸ νὰ τοποθετηθοῦν εἰς ἀνάλογον λιβάδιον τὰ ποίμνια ἑνὸς ἑκά-

στου, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων του, ὥστε νὰ ἀποφεύγηται ἡ σύγκρουσις. Τὸ αὐτὸ θέλει γενῇ καὶ εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν χειμερινῶν βοσκημάτων δι' ἕκαστον τῶν ἐχόντων ζῶα· ἀλλὰ τόσον εἰς τὴν πρώτην, ὅσον καὶ εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν, πρέπει νὰ γενῇ προσοχὴ, ὥςε νὰ διορισθῇ κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς κατοίκους μιᾶς κοινότητος τὸ πλησιέστατον εἰς τὸ χωρίον των λιβάδιον.

8. Διὰ τὰ ἐθνικοϊδιόκτητα λιβάδια θέλει πληρόνει ὁ ἐπικαρπωτὴς τὸν ἔγγειον φόρον 16 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματός του.

9. Ἂν ὁ διὰ ταπίου ἐπικαρπωτὴς ἐνοικιάσῃ τὰ λιβάδιά του, ἡ τιμὴ τῆς ἐνοικιάσεως θέλει θεωρεῖσθαι ὡς εἰσόδημα.

10. Ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ διὰ ταπίου ἐπικαρπωτὴς κρατήσῃ τὰ λιβάδιά του διὰ βοσκὴν τῶν ἰδίων του ζώων, τότε πληρόνει ὡς ἔγγειον φόρον εἰς τὸ Ταμεῖον τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ ϛ'. φόρου βοσκῆς.

11. Ἂν ὁ διὰ ταπίου ἐπικαρπωτὴς μεταβάλῃ τὰ λιβάδιά του εἰς λειμῶνας διὰ χόρτον, εἰς χωράφια, κήπους, ἀμπελῶνας κ. τ. λ, τότε πληρόνει φόρον 12 ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματός του.

12. Ὁ ἐν τῷ ἄρθρ. ϛ'. ἀναφερόμενος φόρος βοσκῆς πληρόνεται ἀμέσως μετὰ τὴν κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος περὶ ποιμνιακοῦ φόρου νόμου καταμέτρησιν.

13. Ἕκαστος τῶν ἐχόντων εἰς ἰδιοκτησίαν ζῶα, ὅστις πληρώσῃ τὸν τῆς βοσκῆς φόρον, λαμβάνει ἓν δηλωτικὸν, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σημειόνωνται τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὸ λιβάδιον, καὶ ὁ πληρωθεὶς δι' αὐτὸ φόρος.

14. Ἐντὸς τοῦ Μαΐου εἰς τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ Ἰουνίου γίνεται δευτέρα καταμέτρησις τῶν ζώων ἐπὶ τῶν θερινῶν ἐθνικῶν λιβαδίων, καὶ τότε δι' ἕκαστον τῶν ζώων, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἠμπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ δηλωτικὸν τῆς κατὰ τοὺς μῆνας Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον γινομένης καταμετρήσεως (Ἀρ. ΙΒ), πληρόνεται ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἀναφερόμενος φόρος τῆς βοσκῆς.

15. Ὁ εἰς τὰ ἄρθρ. 8, 9 καὶ 10 διορισθεὶς ἔγγειος φόρος 16 τοῖς ἑκατὸν θέλει πληρόνεσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς ἐνοικιάσεως, ἂν τὰ ἐθνικοϊδιόκτητα λιβάδια ἐνοικιάζωνται εἰς ἄλλους ἀπὸ τοὺς ἐπικαρπωτὰς, ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ, ἂν αὐτοὶ μεταχειρίζωνται αὐτὰ εἰς βοσκὴν τῶν ἰδίων των ζώων, τότε ὁ ἔγγειος φόρος πληρόνεται κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον, κατ' ἐξαίρεσιν ὅμως ὁ διὰ τὸ 1833 ἔτος πληροθησόμενος φόρος διὰ τὰ ἐθνικοϊδιόκτητα θέλει πληρωθῇ κατὰ τὸν Ἰανουάριον 1834.

16. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐμφυτευτικῆς ἐπικαρπίας τῶν λιβαδίων μένει εἰς τὰς κοινότητας μόνον, ὅταν ἔχωσιν αὐτὸ μὲ ταπὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν τὰ παρὰ τῶν κοινοτήτων ἀντιποιούμενα λιβάδια θεωροῦνται ὡς ἐθνικὰ, καὶ ἐφαρμόζονται εἰς αὐτὰ αἱ κατὰ τὸ 1 ἄρθρ. διατάξεις.

17. Ὅσαι κοινότητες ἀντιποιοῦνται μέχρι τοῦδε λιβάδια ὡς ἰδιοκτησίαν των, καὶ δύνανται ν' ἀποδείξωσιν ὅτι εἶχον πραγματικῶς τὴν ἐπικαρπίαν αὐτῶν, κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, χωρὶς νὰ ἔχωσιν ὅμως ἀληθῆ ἐπικαρπίαν διὰ ταπίου (ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐσχάτην αὐτὴν περίστασιν ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 16 κανονισθέντα), εἰς αὐτὰς κατ' ἐξαίρεσιν χαρίζεται διὰ τὰ ἔτη 1833 καὶ 1834 τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ὁποίου ἔμελλον νὰ πληρώσωσι φόρου βοσκῆς διὰ τὰ ἴδιά των ζῶα· ἐπιφυλαττόμεθα περιπλέον εἰς τὸν ἐκδοθησόμενον ὅσον οὔπω ὀργανισμὸν τῶν κοινοτήτων νὰ διορίσωμεν καθ' ὅσον εἶναι δυνατὸν εἰς πᾶσαν κοινότητα τοσοῦτον μέρος λιβαδίων, ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ἰδίων της ζώων.

18. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐχόντων εἰς ἰδιοκτησίαν ζῶα, ὅσοι ἤδη ἐπλήρωσαν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τὴν τιμὴν τοῦ ἐνοικίου, εἴτε ὁλικῶς, ἢ κατὰ μέρος, διὰ τὴν ἐφετεινὴν νομὴν τῶν ἐαρινῶν ἢ τῶν θερινῶν λιβαδίων, θέλουν ἐκπέσει τὰς πληρωθείσας ποσότητας ἀπὸ ὅσα ἔχουν νὰ πληρώσωσι διὰ ποιμνιακὸν φόρον ἢ διὰ τὸν τῆς βοσκῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος περὶ ποιμνιακοῦ φόρου.

19. Πρὸς ἀποζημίωσιν ἐκείνων τῶν ἐνοικιαστῶν, ὅσοι ἐπλήρωσαν τὸ ἐνοίκιον διὰ τὰ ἐαρινὰ καὶ θερινὰ ἐθνικὰ λιβάδια τοῦ τρέχοντος ἔτους 1833, διορίζομεν ὅτι, ἂν αὐτοὶ δὲν ἐπλήρωσαν ὁλικῶς ἢ κατὰ τὰς διορίας τὰς δόσεις τοῦ ἐνοικίου, θέλει τοῖς ἐπιστραφῇ ἡ πληρωθεῖσα ποσότης, ἐκπιπτομένου προηγουμένως τοῦ παρ' αὐτῶν εἰσπραχθέντος φόρου βοσκῆς δι' ὅσα ζῶα ἔβοσκαν εἰς τὰς παρ' αὐτῶν ἐνοικιασθείσας γαίας· ἐὰν ὅμως αὐτοὶ ἔλαβον ἀπὸ δικαιώματα νομῆς ἢ ἀπὸ ὑπενοικιάσεις περισσότερα παρὰ ὅ,τι ἐμέτρησαν εἰς τὸ δημόσιον, τότε ὀφείλουν νὰ ἐπιστρέψωσι τὰ περιπλέον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ συμφωνηθέντος ἐνοικίου· ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπλήρωσαν ὁλικῶς καὶ ἐν καιρῷ τὰς δόσεις τοῦ ἐνοικίου καὶ δὲν ἀπεπληρώθησαν ἐκ τῶν ὅσων εἰσέπραξαν δικαιωμάτων βοσκῆς ἢ ἐκ τῶν μετενοικιάσεων, τότε ὄχι μόνον τοῖς ἐπιστρέφονται ὅσα ἐμέτρησαν, ἀλλὰ καὶ ἀποζημιοῦνται κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀποδειχθησομένων ἐξόδων των καὶ τοῖς δίδεται τόκος πρὸς δύο τρίτα τοῖς ἑκατὸν τὸν μῆνα. Δι' ἑκάστην τῶν περιστάσεων τούτων θέλει ζητεῖσθαι προηγουμένως ἡ ἔγκρισίς μας.

20. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 3 (15) Δεκεμβρίου 1833.

108. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἀπεφασίσαμεν ὡς ἑξῆς·

Α΄. Ὁ ποιμνιακὸς φόρος θέλει εἰσπραχθῇ δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν 1833 καὶ 1834 κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον·

Θέλουν πληρόνει α΄. τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγες, πρόβατα κτλ.) 7 Λεπτὰ κατὰ κεφαλήν· β΄. Τὰ μεγάλα (βόες καὶ βουβάλια ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, κτλ), 20, γ΄. Οἱ ἵπποι, ἡμίονοι καὶ κάμηλοι 14, δ΄. Οἱ χοῖροι 13, ε΄. Οἱ ὄνοι 12.

Β΄. Ἡ καταμέτρησις τῶν ζώων θέλει γενῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1833 καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ Ἰανουαρίου 1834, κατὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ δοθησομένας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὁδηγίας.

Γ΄. Εἶναι ἐλεύθερα τοῦ ποιμνιακοῦ φόρου α΄. τὰ θηλάζοντα μικρὰ ζῶα (ἐρίφια), β΄ τὰ εἰς γεωργίαν χρήσιμα ζῶα, γ΄. Οἱ μόσχοι (μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν ἐμπεριλαμβανομένων), δ΄. τὰ θηλάζοντα χοιρίδια, ε΄. Οἱ πῶλοι τῶν ἵππων, ἡμιόνων καὶ καμήλων (μέχρι 3 ἐτῶν ἐμπεριλαμβανομένων), ς΄. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων (μέχρι 2 ἐτῶν ἐμπεριλαμβανομένων).

Δ΄. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ποιμνιακοῦ φόρου γίνεται ἀμέσως μετὰ τὴν καταμέτρησιν.

Ε΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, 3 (15) Δεκεμβρίου 1833.

109. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Α΄. Ὅλα τὰ ἕλη καὶ αἱ βαλτώδεις γαῖαι, ὅσαι δὲν περιέχουσιν καλάμους, ψαθί, οὔτε ἄλλους τοιούτου εἴδους θάμνους, ἀλλ' εἶναι ἁπλῶς μόνον κατακλυσμέναι, θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας διὰ δέκα ἔτη.

Β΄. Ὅσα ἕλη καὶ βαλτώδεις γαῖαι περιέχουσι καλάμους, ψαθὶ καὶ ἄλλους τοιούτου εἴδους θάμνους, θέλουν ἐνοικιασθῇ διὰ δημοπρασίας δεκαπενταετῶς.

Γ΄. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐνοικιάσῃ ἕλος ἢ βαλτώδη γῆν, ὀφείλει ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὸν Νομάρχην. Αὐτὸς ὀνομάζει ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἕνα δοκιμαστὴν καὶ προσκαλεῖ τὸν Γενικὸν Ἔφορον νὰ ὀνομάσῃ ἄλλον τοιοῦτον ἐκ μέρους του. Οἱ δύο δοκιμασταὶ συνωδευμένοι ἀπὸ τὸν Βασιλικὸν Ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, μεταβαίνουσιν ἐπιτοπίως, καταμετροῦσι τὴν δημοπρατηθησομένην γῆν καὶ καταγράφουν εἰς πρωτόκολλον τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, τὴν κατάστασίν της καὶ τὴν κατηγορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται, τουτέστιν ἂν εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον α΄, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον β΄. Τὸ πρωτόκωλλον τοῦτο παραδίδεται εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις κοινοποιεῖ αὐτὸ εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον· αὐτὸς δὲ ἐνεργεῖ ἀμέσως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ τὴν ἐπὶ δημοπρασίας πρὸς τὸν πλειοδοτήσαντα ἐνοικίασιν.

Δ΄. Ἡ τιμὴ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ α΄ ἑλῶν καὶ βαλτωδῶν γαιῶν θέλει πληρωθῇ εἰς πέντε δόσεις· ἡ πρώτη γίνεται τὸ πέμπτον μετὰ τὴν δημοπρασίαν ἔτος.

Ε΄. Ἡ τιμὴ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ β΄. ἑλῶν καὶ βαλτωδῶν γαιῶν θέλει πληρωθῇ εἰς ὀκτὼ δόσεις· ἡ πρώτη πληρωμὴ γίνεται τὸ ἕβδομον ἔτος μετὰ τὴν δημοπρασίαν.

ς΄. Τὰ ἕλη καὶ αἱ βαλτώδεις γαῖαι, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον α, χαίρουσιν ἀτέλειαν ἐγγείου φόρου.

Ζ΄. Τὰ ἕλη καὶ αἱ βαλτώδεις γαῖαι, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον β΄, χαίρουσιν ἀτέλειαν ἐγγείου φόρου κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη.

Η΄. Κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη ἡ Κυβέρνησις εἰσπράττει ἁπλοῦν δέκατον ἢ ὁποιονδήποτε ἀντὶ τοῦ ἄλλου δεκάτου ἀντικαταστηθησόμενον φόρον.

Θ΄. Δι' ὅσα μέρη ἑνὸς ἕλους ἢ μιᾶς βαλτώδους γῆς ἐξηράνθησαν ἤδη ἢ ἐκαλλιεργήθησαν, θέλει λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις 25 τοῖς %, ἢ ὁποιονδήποτε ἄλλον φόρον ἤθελεν ἀντικαταστήσει εἰς τὸν ἔγγειον φόρον τῶν 25 τοῖς %· ὁ ἐνοικιαστὴς τῆς βαλτώδους γῆς λαμβάνει ὅμως κατὰ προτίμησιν τὴν νομὴν ἐκείνου τοῦ ξηρανθέντος ἢ καλλιεργηθέντος μέρους.

Ι΄. Ὅσα δένδρα ἤθελαν φυτευθῇ εἰς τὰς ἐνοικιασθείσας βαλτώδους γαίας ἢ ἕλη, χαίρουσι πλήρη ἀτέλειαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως. Ἡ ἐκκοπὴ αὐτῶν ἀπαγορεύεται ὅμως ἐπὶ προστίμῳ 50 Δραχμῶν δι' ἑκάστην ῥίζαν.

ΙΑ΄. Πᾶς ἐνοικιαστὴς μιᾶς βαλτώδους γῆς, ὅστις δὲν ἤθελε ξηράνει αὐτὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐνοικιάσεως, πληρόνει πρόστιμον ἀναβαῖνον ἴσον μὲ τὸ ἐν τρίτον τοῦ ὁλικοῦ ἐνοικίου. Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ διὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος. Ἂν τελευταῖον ἡ γῆ δὲν ἀπεξηράνθη οὔτε κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος, τότε ὁ ἐνοικιαστὴς πληρόνει τὸ ὅλον ἐνοίκιον, καὶ χάνει πᾶν δικαίωμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἥτις ἐνοικιάζεται ἐκ νέου ἐπὶ δημοπρασίας διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΒ΄. Πᾶς ἐνοικιαστὴς ἑνὸς ἕλους ἢ βαλτώδους γῆς, ὅστις ἀντὶ νὰ ξηράνῃ αὐτήν, τὴν μεταχειρίζεται ὡς λιβάδι, θέλει πληρόνει διπλοῦν ποιμενικὸν φόρον διὰ τὰ ἐκεῖ βόσκοντα ζῶα, καὶ τὸ διὰ τοῦ ΙΑ΄ ἄρθρου ὡρισμένον πρόστιμον· ἂν ἡ κατάχρησις αὐτὴ ἐξακολουθήσῃ καὶ τὸ δεύτερον ἔτος, θέλει πληρόνεσθαι τὸ διπλοῦν τοῦ ἀνωτέρω προστίμου, καὶ ἐὰν δὲν παύσῃ καὶ τὸ τρίτον ἔτος, τότε ἡ ἐνοικίασις θεωρεῖται ὡς ἄκυρος, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει πάλιν τὴν κατοχὴν τῆς γῆς. Ἀφοῦ μετὰ τὴν ξήρανσιν καὶ καλλιέργειαν τῆς τοιαύτης γῆς παρέλθουν δύο ἔτη, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ὡς λιβάδι.

ΙΓ΄. Μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐνοικιάσεως, ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει πάλιν τὴν κατοχὴν τῆς γῆς. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ αὐτὴν ἐξηραμένην, καλῶς διατεθειμένην μὲ καθαρισμένους αὔλακας καὶ διώρυγας, καὶ εἰς ὅσον ἔνεστι καλητέραν κατάστασιν.

ΙΔ΄. Ὅσοι, πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐξήραναν ἕλη ἢ βαλτώδεις γαίας, χωρὶς προηγουμένης ἀδείας τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς, ὀφείλουν νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὰς εἰς τὸ δημόσιον, χωρὶς νὰ ἔχουν κἀνὲν δικαίωμα νὰ ζητοῦν ἀποζημίωσιν. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως χαρίζει εἰς αὐτοὺς τοὺς φόρους, ὅσοι ἔπρεπε νὰ εἰσπραχθῶσι μέχρι τοῦδε ἐξ αὐτῶν τῶν δομοσίων κτημάτων. Ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ ἀποξήρανσις ἔγεινε κατὰ συνέπειαν προηγουμένης ἀδείας τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς, ὁ ἐπιχειρήσας αὐτὴν ἔχει νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν νομιμότητα τῆς κατοχῆς, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

ΙΕ΄. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 18 (30) Νοεμβρίου 1833.

110. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Αἱ πολυειδεῖς καταχρήσεις, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη εἰσέφρησαν εἰς τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἐθνικῶν δασῶν, ἔπρεπε κατὰ δίκαιον λόγον νὰ προσελκύσουν εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, τὰ ἐθνικὰ δάση ἔμειναν παρημελημένα καὶ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τυχόντος· αἱ καιρικαὶ περιστάσεις δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὰς παρελθούσας ἐθνικὰς Κυβερνήσεις νὰ λάβωσιν ἐκεῖνα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀπητοῦντο ἀναποφεύκτως πρὸς διατήρησιν καὶ προφύλαξιν τοῦ μέρους τούτου τῆς ἐθνικῆς περιουσίας. Οἱ ποιμένες καὶ οἱ γεωργοὶ, καταχρασθέντες τῆς ἐξ ἀνάγκης ἀνοχῆς ταύτης τῶν κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεων, κατερήμωσαν τὰ ἐθνικὰ δάση. Οἱ μὲν πρῶτοι κατέκαιον τὰς ὡραιοτέρας φυτείας καὶ τὰ ὡραιότερα τῶν δασῶν τεμάχια διὰ νὰ κατορθώσουν βοσκὴν διὰ τὰ ποίμνιά των· οἱ δὲ γεωργοὶ ἐγίνοντο τῆς αὐτῆς καταστροφῆς ἔνοχοι, διὰ νὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὰ κατεμπρησθέντα πεδία, τῶν ὁποίων ἡ γῆ κατελιπαίνετο μὲν ἀπὸ τὴν στάκτην τῶν κεκαυμένων δένδρων, ἀλλ᾽ ἐξαντλεῖτο κατὰ κράτος ἐντὸς τοῦ τρίτου ἔτους. Τοιουτοτρόπως διὰ εὐτελῆ τινα ὠφέλειαν κατεστρέφοντο τὰ ἐθνικὰ δάση, καὶ ἐπροσβάλλετο καιρίως ἡ ἐθνικὴ περιουσία ἀλλ᾽ ὄχι ὀλιγώτερον ἐπιβλαβὴς ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν δασῶν ἦτο καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῆς ῥητίνης καὶ ἡ γύμνωσις τῶν κορμῶν ἀπὸ τὴν φλοῦδάν των· ἐκ τοῦ κεντήματος διὰ τὴν ἐκροὴν τῆς ῥητίνης κατετραυματίζοντο καιρίως τὰ δένδρα, ἡ δὲ ἀποφλοίωσις τῶν κορμῶν, ἀπογυμνοῦσα τὰ δένδρα τοῦ φυσικοῦ αὐτῶν χιτῶνος, ἐπέφερε τὸν παντελῆ αὐτῶν ὄλεθρον.

Ἡ ξύλευσις δὲν συνεισέφερεν ὀλιγώτερον εἰς τὸν ἐξολοθρευμὸν τῶν ἐθνικῶν δασῶν· οἱ ξυλευόμενοι κατέκοπταν εἴτε δι᾽ ἀνθρακοποιίαν, εἴτε διὰ καύσιμον, τὰ ὡραιότερα διὰ τὴν λεπτουργικὴν ἢ διὰ τὴν ναυπηγίαν δένδρα· ὄχι σπανίως ἔκαιον τὴν ῥίζαν διὰ νὰ ἐλαφρωθοῦν ἀπὸ τὸν κόπον τοῦ πριονίσματος ἢ τῆς πελεκήσεως· πολλάκις ἐκρήμνιζον δένδρα διὰ νὰ λάβουν κλόνους. Οἱ χωρικοὶ καὶ οἱ ποιμένες κατέκοπτον τὰ νεαρᾶς ἡλικίας δένδρα καὶ τοὺς βλαστοὺς διὰ κατασκευὴν τῶν καλυβῶν καὶ σκηνωμάτων των, ἐνῷ εὐκόλως ἐδύναντο νὰ οἰκονομηθοῦν μὲ κλόνους γηραιῶν δένδρων.

Τοιαύτη τῆς ἐθνικῆς περιουσίας σπατάλη, ἀσυμβίβαστος μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, διότι προσβάλλεται ἡ ἐθνικὴ ἰδιοκτησία, ἀσυμβίβαστος μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου, διότι στερεῖται τῶν ἐκ τῆς περιουσίας του εἰσοδημάτων, ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας, διότι ἐκ τοῦ ἐμπρησμοῦ τῶν ἐθνικῶν δασῶν διακινδυνεύει ἡ ὕπαρξις τῶν πλησίον μερῶν, δὲν δύναται ἐπιπλέον νὰ θεωρηθῇ μὲ ἀδιάφορον ὄμμα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μ., καὶ τὴν ὑπαγορεύει τὸ χρέος νὰ λάβῃ τὰ δραστηριώτερα μέτρα διὰ νὰ προλάβῃ διὰ τὸ μέλλον τὰς τοιαύτας καταχρήσεις. Ἀλλ᾽ ὅσον ἀφ᾽ ἑνὸς μέρους ἐπιθυμεῖ νὰ προφυλάξῃ καὶ νὰ διατηρήσῃ τὰ ἐθνικὰ δάση, δὲν προέθετο ὅμως σκοπὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰς αὐτὰ ξύλευσιν, ὅταν γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς, τοὺς ὁποίους νομίζει ἀναγκαίους διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁ πρῶτος σκοπός.

Λαβοῦσα ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαταγὰς τῆς Α. Μ. σπεύδει νὰ σᾶς κοινοποιήσῃ τὸν ἐφεξῆς κανονισμὸν, ὅστις θέλει ἰσχύει ἑωσοῦ ἀποπερατωθῇ ὁ ὑλοτομικὸς διοργανισμὸς καὶ ἀποκατασταθοῦν αἱ ὑλοτομικαὶ ἀρχαί.

Λαβόντες τὰ στελλόμενα ἤδη εἰς ὑμᾶς ἀντίτυπα τοῦ περὶ ὑλοτομίας ὡς ἀνωτέρω κανονισμοῦ, θέλετε σπεύσει νὰ δώσητε εἰς αὐτὰ τὴν ὅσον ἔνεστι μεγαλητέραν δημοσιότητα, τοιχοκολλοῦντες αὐτὰ εἰς τὰ πολυπληθέστερα μέρη καὶ διατάττοντες νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐπ᾽ ἐκκλησίας. Δόσατε εἰς ὅλους νὰ ἐννοήσουν καλῶς, ὅτι τὰ ἐθνικὰ δάση δὲν εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ θέλοντος νὰ ἐπικαρποῦται αὐτὰ, ἀλλὰ ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου, τὸ ὁποῖον παραχωρεῖ τὴν ἐπικαρπίαν εἰς τοὺς ζητοῦντας αὐτὸ τοῦτο· ἀλλὰ τὴν παραχώρησιν τὴν κάμνει μὲ συμφωνίας, τὰς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ παραβῇ ὁ ἐπικαρπούμενος, διότι ἄλλως, θέλει καταδιωχθῇ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς τ᾽ ἁρμόδια δικαστήρια, διὰ νὰ πληρώσῃ τὰς γινομένας ζημίας, καὶ παιδευθῇ κατὰ νόμους.

Πρὸ πάντων θέλετε τείνει τὴν προσοχήν σας εἰς

τὸ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ πύρευσις εἰς τὰ δάση, εἰς τοὺς λόγγους, εἰς τοὺς θαμνῶνας, καὶ ἐν γένει εἰς πᾶν δασῶδες μέρος. Οἱ ποιμένες καὶ οἱ γεωργοὶ δὲν ἐννοοῦν τὸ βάρος τοῦ ἐγκλήματος τούτου, διότι ἄλλως δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὰς πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἰς τὰ πλειότερα δάση καὶ τὸ παραδοξότερον, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Α. Μ. γενομένας πυρκαϊάς, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον μέγα μέρος τῶν δασῶν κατέστρεψαν, ἀλλὰ εἰς τὰ παρακείμενα χωρία ἐπαισθητὰς ζημίας ἐπέφερον.

Δόσατε λοιπὸν εἰς αὐτοὺς νὰ ἐννοήσουν, ὅτι ὁ καίων τὰ δάση καὶ λοιπὰ παιδεύεται ἀπὸ τοὺς νόμους μὲ τὰς πλέον αὐστηρὰς ποινάς, καὶ ὅτι ἡ Α. Μ. δὲν δύναται πλέον νὰ παραβλέψῃ τοιαύτας ὀλεθρίους καὶ διὰ τὸ δημόσιον καὶ διὰ τοὺς πολίτας καταχρήσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ, 10 Δεκεμβρίου 1833.

111. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ.

1. Ἡ αὐθαίρετος εἰς τὰ δάση ὑλοτομία ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα, ἐπιτρέπεται δὲ δι' ἀδείας τῆς ἐπιτετραμμένης αὐτὸ τοῦτο Ἀρχῆς.

2. Αἱ ἄδειαι τῆς ἐπὶ ναυπηγίᾳ ξυλεύσεως λαμβάνονται παρὰ τῶν Βασιλικῶν Ἐφόρων. Ἡ ἐπὶ τούτῳ ἄδεια γίνεται ἐπὶ ἀναφορᾷ τοῦ θέλοντος νὰ ξυλευθῇ. Εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας σημειοῦται λεπτομερῶς το εἶδος τῆς ξυλείας καὶ τὸ ποσόν. Ἡ ἔγγραφος αὐτη ἄδεια ἔχει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον τελωνεῖον διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 κανονισμένον δικαίωμα.

3. Διὰ πᾶσαν ἄλλην ξύλευσιν δίδεται ἡ ἄδεια 1. Παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου· ά. ὅτε ἡ ξυλεία εἶναι προσδιωρισμένη νὰ μετακομισθῇ εἰς παράλιον μέρος δι' ἐξαγωγὴν δι' ἄλλο μέρος τοῦ Κράτους, β'. Ὅτε ἡ ξυλεία ἔχει νὰ μετακομισθῇ εἰς τὰς πόλεις ἡ κωμοπόλεις τοῦ Κράτους, γ'. Ὅτε ἡ ξυλεία εἶναι προσδιωρισμένη δι' ἀνθρακοποιίαν, κατραμουργίαν, ἢ διὰ τὰς καμίνους τῶν ἀσβεστοποιῶν, κεραμέων, καὶ λοιπῶν αὐτῆς τῆς κατηγορίας βαναύσων· 2. Παρὰ τῆς τοπικῆς δημογεροντίας ἢ τῆς ἀντικαταστηθησομένης δημοτικῆς ἀρχῆς, ὅτε ἡ ξυλεία ἔχει νὰ μετακομισθῇ εἰς τὰ χωρία πρὸς χρῆσιν τῶν κατοίκων, εἴτε διὰ καύσιμον, εἴτε διὰ κατασκευὴν τῶν καλυβῶν καὶ οἰκιακῶν σκευῶν των, ἢ γεωργικῶν ἐργαλείων των. Τῆς δημογεροντίας ἄδειαν ζητοῦν καὶ οἱ ποιμένες διὰ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς κατασκευὴν τῶν σκηνωμάτων των ξυλείαν.

4. Ἡ ἄδεια τῆς ἐπὶ ναυπηγίᾳ ξυλεύσεως ἰσχύει διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν καὶ διὰ μόνον τὴν εἰς αὐτὴν σημειουμένην ξυλείαν· δίδονται δε χειρόγραφοι.

5. Αἱ διὰ πᾶσαν ἄλλην ξύλευσιν ἄδειαι ἰσχύουν διὰ τρεῖς μῆνας· κόπτονται δὲ καὶ ἐκ διπλοτύπου βιβλίου· τὰ διπλότυπα ταῦτα βιβλία εἶναι εἰς τὸ πρῶτον φύλλον προσυπογεγραμμένα (paraphés) παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἂν αἱ ἄδειαι ὑπάγωνται εἰς τὸ ἄρθρον 3 § 1, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου ἢ τοῦ Ἐπάρχου, ἂν ὑπάγωνται εἰς τὸ ἴδιον ἄρθρον 3 § 2.

6. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἄδειαι ξυλεύσεως δίδονται ἀμισθί.

7. Ὁ φωραθεὶς ὅτι ξυλεύεται εἰς δάση, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἄδειαν, θέλει καταδιωχθῇ ἀπὸ τὸ δημόσιον ὡς παραβιαστὴς ξένης περιουσίας.

8. Διὰ τὴν εἰς τὰ δάση κοπεῖσαν καὶ μὴ ἐξεργασθεῖσαν ξυλείαν, ἀδιαφόρως ἂν ἦναι προσδιωρισμένη διὰ καύσιμον, διὰ ναυπηγίαν, τορνείαν, ἢ δι' ἄλλην τινὰ χρείαν, λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις ὡς δικαίωμα ὑλοτομίας εἰκοσιπέντε τὰ ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς· ἂν δὲ ἡ ξυλεία ἦναι ἐξεργασμένη, π. χ. εἰς καμάρια, μαδέρια, σανίδας, στεφάνια, πέταυρα, κ.τ.λ. πληρόνει μόνον εἴκοσι τοῖς ἑκατόν.

9. Ὑπὸ τὴν λέξιν ξυλεία δὲν ἐννοεῖται εἰμὴ ἡ ξυλώδης ὕλη τῶν δένδρων ἐν γένει, ὄχι ὅμως καὶ θάμνοι, τὰ ῥουπάκια καὶ τὰ τοιαῦτα χαμόκλαδα, τὰ τοιαῦτα εἶναι ἐλεύθερα παντὸς φόρου.

Ὅττις ὅμως φωραθῇ ἔχων ὑπὸ τὸ ἐκ τοιούτων χαμοκλάδων φορτίον του κεκρυμμένην ξυλείαν, χάνει ὅλον τὸ φορτίον, τὸ ὁποῖον κρατεῖται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου.

10. Ὅση ξυλεία κόπτεται εἰς τὰ δάση ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων, ἢ ἀπὸ τοὺς ποιμένας δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 §2 εἶναι ἐλευθέρα πάσης πληρωμῆς· ἀλλ' ὅτε ἡ ξυλεία αὐτη μεταφερθῇ εἰς πόλιν ἢ κομόπολιν, πληρόνει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 δικαίωμα ὑλοτομίας.

Αἱ δημογεροντίαι (ἢ αἱ ἀντικαστηθησόμεναι δημοτικαὶ ἀρχαὶ) δίδουσαι τὰς διὰ τὴν ξύλευσιν ἀδείας, εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἀπὸ μέρους τῶν χωρικῶν ἢ ποιμένων καταχρήσεις.

11. Ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ὡς δικαίωμα ὑλοτομίας ἀπὸ τοὺς ἄνθρακας ἀνὰ ἓν λεπτὸν τὴν ὀκάν· τὸ δικαίωμα τοῦτο πληρόνεται, διὰ μὲν τοὺς διὰ θαλάσσης μετακομιζομένους ἄνθρακας, εἰς τὸ μέρος τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβιβάσεως, διὰ δὲ τοὺς διὰ ξηρᾶς μεταφερομένους, εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐκτίθενται εἰς πώλησιν.

12. Οἱ Βασιλ. Ἔφοροι συνεννοούμενοι μὲ τὴν τοπικὴν ἀρχὴν θέλουν προσδιορίσει εἰς ἑκάστην πόλιν ἢ κωμόπολιν μέρος, ὅπου μόνον θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον νὰ πωλῶνται ξύλα ἢ ἄνθρακες, διὰ νὰ δυνηθῶσι τοιουτοτρόπως αἱ τὴν εἴσπραξιν ἐπιφορτισμέναι Ἀρχαὶ νὰ κρατοῦν τὸν ἔλεγχον τῆς εἰσαγομένης ξυλείας, καὶ νὰ λαμβάνουν τὸ κανονισμένον δικαίωμα.

13. Οἱ ἀσβεστοποιοί, γυψοποιοί, κεραμεῖς καὶ λοιποὶ αὐτῆς τῆς κατηγορίας, ὅσοι δουλεύουσιν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἢ εἰς τὰ χωρία, πληρόνουν ὡς δικαίωμα ξυλεύσεως δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῆς τέχνης των, διὰ τὴν ὁποίαν πρὸς χρῆσιν τῶν καμίνων των κόπτουσι ξυλείαν· ἂν δὲ

μεταχειρίζωνται θάμνους μόνον, ρουπάκια καὶ τοιαῦτα χαμόκλαδα, εἶναι ἐλεύθεροι τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀνωτέρου δικαιώματος.

14. Οἱ κατραμουργοὶ πληρόνοντες τὸ ἐκ τοῦ κατασκευαζομένου παρ' αὐτῶν κατραμίου δέκατον, ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνουν ἀμισθὶ τὰς διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ἀναγκαίας ξηρὰς πεύκας.

15. Ἡ διὰ ξένης ἐπικρατείας ἐξαγωγὴ ναυπηγησίμου ξυλείας συγχωρεῖται μόνον δι' ἀδείας τῆς Α. Μ. Ὁ ἐργολάβος ἀναφέρεται διὰ τοῦ ἁρμοδίου Γεν. Ἐφόρου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. ἥτις ζητεῖ τότε τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ.

16. Εἰς τὰ παράλια μέρη ἐπιφορτίζονται τὰ τελωνεῖα τὴν εἴσπραξιν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ 11 δικαιώματος τῆς ὑλοτομίας, εἰς δὲ τὰς μεσογείους πόλεις καὶ κωμοπόλεις, οἱ Βασ. Ἔφοροι ἢ οἱ ἐπιστάται αὐτῶν, ἤ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, αἱ δημογεροντίαι (ἢ αἱ ἀντικατασταθησόμεναι δημοτικαὶ ἀρχαί). Διὰ πᾶσαν ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου πληρωμὴν πρέπει νὰ δίδεται εἰς αὐτὸν ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς τῶν χρημάτων κατὰ τὸ ἄρθρον Δ' τῆς διακηρύξεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας. (Ἰδ. Ἀρ. 85,σελίδι 101-105.)

17. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων θέλουν ἐπαγρυπνεῖ καλῶς καὶ ἐξετάζει, ἂν ἡ φερομένη εἰς τὰ παράλια ναυπηγήσιμος ξυλεία ἦναι κατὰ τὸ εἶδος καὶ κατὰ τὸ ποσὸν, ὁποία τὴν περιέχει ἡ ἔγγραφος τοῦ Βασ. Ἐφόρου ἄδεια. Πᾶσα παράβασις κατὰ τοῦτο, ἀπὸ μέρος τοῦ ξυλευθέντος θεωρεῖται ὡς παραβίασις τῆς ξένης περιουσίας, καὶ ὁ ἔνοχος θέλει καταδιώκεσθαι εἰς τὰ ἁρμόδια δικαστήρια.

18. Ὁ Γενικὸς Ἔφορος ἑκάστου Νομοῦ κρατεῖ τὸν ἔλεγχον τῶν εἰσπράξεων τοῦ δικαιώματος τῆς ὑλοτομίας, καὶ συγκεντρόνων εἰς τὸ ἐφορεῖον τὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τούτων χρήματα ὑποβάλλει κατὰ μῆνα ἀκριβῆ λογαριασμὸν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμματείαν.

Εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται αἱ πρωτότυποι ἀναφοραὶ τῶν ζητησάντων τὴν ἄδειαν τῆς ἐπὶ ναυπηγίᾳ ξυλεύσεως, καὶ αἱ παρὰ τῶν τελωνῶν διευθυνθεῖσαι εἰς τοὺς Γ. Ἐφόρους ἄδειαι τῶν Β. Ἐφόρων.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῶν κατὰ Νομοὺς γενικῶν ταμείων θέλουν γενῆ αἱ ἀναγκαῖαι ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τροπολογίαι.

19. Ὅση ξυλεία κοπῇ ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, θεωρεῖται ὡς ἀνήκουσα εἰς τὸ δημόσιον, συγκεντρόνεται εἰς ἓν μέρος τῆς πόλεως ἢ κωμοπόλεως, καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς πωλεῖται ἐπὶ δημοπρασίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου.

20. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἐκκοπὴ δένδρων διωρισμένων διὰ ναυπηγίαν Βασ. πλοίων, καθὼς καὶ δένδρων μικρᾶς ἡλικίας ἢ βλαστῶν.

21. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἐκκοπὴ ἡμέρων βαλάνων, ἐλαίων, ἀγριελαίων, ἀπιδίων καὶ λοιπῶν ὀπωροφόρων δένδρων.

Δίδεται ὅμως ἡ ἄδεια εἰς τοὺς Β. Ἐφόρους νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἐκκοπὴν τοιούτων δένδρων, ἂν ἦναι κατάξηρα.

22. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς ἀνθρακοποιοὺς, κεραμεῖς, κατραμουργοὺς, ἀσβεστοποιοὺς, καὶ λοιποὺς αὐτῆς τῆς κατηγορίας βαναύσους, νὰ κόπτωσι διὰ τὰς καμίνους των ξυλείαν χρήσιμον διὰ ναυπηγίαν, λεπτουργίαν, ἢ διὰ τορνείαν.

23. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ κέντημα τῶν ἐθνικῶν πευκῶν διὰ τὴν ἐκροὴν τῆς ῥητίνης.

24. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀποφλοίωσις (τὸ ξεφλούδισμα) τῶν ἐθνικῶν δένδρων ἐπὶ ὁποιῳδήποτε σκοπῷ.

25. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς ποιμένας νὰ διώκωσι τὰ ποίμνιά των εἰς τοὺς ἐλαιῶνας.

26. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 20, 21, 22. 23, 24, 25 θέλουν καταδιωχθῆ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς τὰ ἁρμόδια δικαστήρια ὡς παραβάται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ.

27. Τὸ λεγόμενον ῥόγγισμα ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα. Ἐν γένει ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα νὰ ἀνάπτεται πῦρ, ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει, εἰς τὰ δάση, εἰς τοὺς λόγγους, εἰς τοὺς θαμνῶνας καὶ ἐν γένει εἰς πᾶν δασῶδες μέρος. Οἱ παραβάται θέλουν καταδιώκεσθαι παρὰ τοῦ δημοσίου ὡς ἐμπρησταὶ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων.

28. Οἱ ἀνθρακοποιοὶ, οἱ κεραμεῖς οἱ κατραμουργοὶ, οἱ ἀσβεστοποιοὶ καὶ οἱ λοιποὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας βάναυσοι ὀφείλουν νὰ κατασκευάζουν τοὺς λάκκους ἢ τὰς καμίνους των εἰς ἄδενδρα μέρη, καὶ τοὐλάχιστον ἓν τέταρτον τῆς ὥρας μακρὰν τοῦ δάσους.

Αἱ κατὰ Νομοὺς δημόσιοι Ἀρχαὶ θέλουν ἐπιστήσει εἰς τοῦτο κατ' ἐξοχὴν τὴν προσοχήν των διὰ νὰ μὴ προκύψῃ, καίτοι ἀκουσίως, ἐμπρησμὸς τῶν δασῶν.

29. Αἱ κατὰ Νομοὺς δημόσιοι Ἀρχαὶ θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καθ' ὅσον εἰς ἑκάστην ἀναφέρεται·

30. Ὅλαι αἱ προλαβοῦσαι διαταγαὶ καὶ ἐγκύκλιοι τῆς Γραμματείας εἶναι ἄκυροι καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

112. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ δώσωμεν ἄλλον διοργανισμὸν καὶ καταλληλότερον προσδιορισμὸν εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Ὀρφανοτροφεῖον, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ κατάστημα θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ 100 ὀρφανοὺς, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς θέλει μένει ὁ αὐτὸς πάντοτε. Παραδεκτέοι εἶναι ἄῤῥενες, ὀρφανοὶ πατρὸς ἢ μητρὸς, ἑπταετεῖς ἕως δωδεκαετεῖς, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἢ ἀπέθανον εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρ-

τητίας ἀγῶνα, ἢ ἀνέδειξαν ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν πατρίδα.

Πρὶν τοῦ 16 ἔτους τῆς ἡλικίας του δὲν πρέπει ν' ἀναχωρῆ τοῦ καταστήματος οὐδεὶς τῶν ὑποτρόφων. Ἡ παραδοχὴ καὶ ἀποβολὴ γίνεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας.

2. Σκοπὸν ἔχει τὸ κατάστημα τὴν διδαχὴν ἐπωφελοῦς τινος τέχνης. Θέλουν δὲ διδάσκεσθαι πρὸς τούτοις οἱ ὀρφανοὶ νὰ ἀναγινώσκουν, νὰ γράφουν, νὰ ἀριθμοῦν καὶ νὰ ἰχνογραφοῦν.

3. Ὁ ἐσωτερικὸς διοργανισμὸς καὶ ἡ διοίκησις θέλει κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν. Διὰ τὸ μέλλον ἔτος ἐγκρίνομεν τὰς καθυποβληθείσας ὁδηγίας μὲ τὰς σημειωθείσας τροπολογίας, ἀλλὰ πρὶν τοῦ τέλους τοῦ ἔτους θέλει γίνει ἔκθεσις πρὸς ἡμᾶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας, ἀφοῦ ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος, περὶ τῶν μεταβολῶν, ὅσαι κριθῶσιν ἀναγκαῖαι. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὁδηγιῶν τούτων θέλει ἐπιτρέπεσθαι εἰς ὅλους τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀνατρεφομένων ὀρφανῶν, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς τοῦ καταστήματος.

4. Τὸ κατάστημα ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείαν. Θέλει ἐπιθεωρεῖσθαι ἑπομένως τοὐλάχισσον ἅπαξ κατὰ μῆνα παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, καὶ κατὰ τριμηνίαν παρὰ τοῦ Νομάρχου, ὅστις, ὡς καὶ ὁ Ἔπαρχος, θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν Γραμματείαν περὶ τῆς καταστασεώς του.

5. Τοῦ καταστήματος προΐσταται εἷς Διευθυντής.

Ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν ἢ ὁδηγίαν τοῦ Διευθυντοῦ ἔχει τὸ κατάστημα ἔτι ἕνα ἐπιστάτην, ἕνα ἰατρόν, ἕνα ταμίαν, τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν διδασκάλων καὶ τεχνιτῶν καὶ τοὺς ἀπολύτως ἀναγκαίους ὑπηρέτας.

6. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι λαμβάνουν προσδιωρισμένον μισθόν, ἀλλ' οὐδὲ τροφοδοτοῦνται, οὐδὲ κατοικοῦν ἐντὸς τοῦ καταστήματος.

Μόνος ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ ἐπιστάτης ἔχουν τὴν κατοικίαν των ἐντὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ νοσοκόμοι καὶ ὁ μάγειρος, τὴν κατοικίαν καὶ τὴν τροφήν των.

7. Μόνοι οἱ τεχνῖται δὲν ἔχουν προσδιωρισμένον μισθόν, ἀλλὰ τὰ δύο τρίτα τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῶν ἔργων, ἀφαιρεθέντων τῶν ἐξόδων τῆς ἀκατεργάστου ὕλης, καὶ τῶν διὰ τὸ κατάστημα ἀναγκαίων ἐργαλείων.

Τὸ ἄλλο τρίτον προσδιορίζεται ὡς ἀμοιβὴ τῶν διαπρεπόντων μαθητῶν, διδομένη ὅμως εἰς αὐτοὺς μόνον μετὰ τὴν ἐκ τοῦ καταστήματος ἔξοδόν των διὰ τὴν περαιτέρω μόρφωσιν, ἢ διὰ τὴν ἀποκατάστασίν των.

8. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ κοινοποίησις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ὀκτωβ. (4 Νοεμβρ.) 1833.

113. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς Ναύπλιον θέλει ἐνεργηθῆ ἓν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ ἓν Γυμνάσιον.

Τὸ Ἑλληνικὸν θέλει διαιρεῖσθαι, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν, εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας κλάσεις· τὸ δὲ Γυμνάσιον θέλει ἔχει πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον δύο τάξεις· εἰς ἑκάστην δὲ τάξιν θέλουν εἶναι ἀφιερωμέναι καθ' ἑβδομάδα 24 ἕως 26 ὧραι.

2. Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει διδάσκεσθαι κατ' ἐξοχὴν ἡ νέα καὶ παλαιὰ Ἑλληνική, εἰς δὲ τὰς δύο τελευταίας τάξεις καὶ ἡ Λατινική, προσέτι δὲ καὶ ἡ Κατήχησις, Ἀριθμητική, Γεωγραφία καὶ Καλλιγραφία.

3. Εἰς τὸ Γυμνάσιον θέλει διδάσκεσθαι, ἐκτὸς τῆς νέας καὶ παλαιᾶς Ἑλληνικῆς, ἡ Λατινική, ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Γερμανική, προσέτι Κατήχησις, Ἱστορία μετὰ Γεωγραφίας, μαθηματική, ἀρχαὶ Φυσικῆς, Χημείας καὶ φυσικῆς Ἱστορίας.

4. Διευθυντὴν ἀμφοτέρων τῶν σχολείων, διδάσκαλον τῆς Ἱστορίας, τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς Φιλολογίας, διορίζομεν τὸν Κ. Κ. Ἀσώπιον.

Διδασκάλους δὲ καὶ τῶν δύο σχολείων, 1. Τὸν Κύριον. Ἰ. Βενθύλον κυρίως διὰ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν, 2. Τὸν Κύριον Λεόντιον Ἀναστασιάδην, κυρίως διὰ τὴν Ἑλληνικήν, 3. Τὸν Κ. Ι. Π. Γκινάκαν διὰ τὴν παλαιὰν καὶ νέαν Ἑλληνικήν, 4. Τὸν Λοχαγὸν Κ. Δ. Σταυρίδην, διδάσκαλον τῆς ἐνταῦθα πολεμικῆς σχολῆς, διὰ τὰ Μαθηματικά, 5. Τὸν Κ. Δ. Ι. Νικολαΐδην Λεβαδιέα διὰ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, 6. Τοὺς δύο γραμματεῖς τοῦ γραφείου τῶν διερμηνέων Κ. Ἐρόλδον καὶ Κ. Εὔμανον, διὰ τὴν Γερμανικὴν καὶ Λατινικὴν γλῶσσαν.

Μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κ. Ἀσωπίου, ἐπιφορτίζεται τὴν διεύθυνσιν τῆς σχολῆς ὁ Κ. Βενθύλος.

5. Ὁ μισθὸς ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν δύο σχολείων· θέλει δὲ πληρόνεσθαι τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἀπὸ τὸ συστηθησόμενον Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον· μέχρι δὲ τῆς συστάσεως αὐτοῦ θέλει προκαταβληθῆ ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

6. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Νοεμ. (3 Δεκεμ.) 1833.

114. ΟΘΩΝ κ. τ. λ,

Ἀκούσαντες τὰς προτάσεις τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Τὸ ἄχρι τοῦδε ἐπικρατοῦν σύστημα περὶ καταμετρήσεως τῶν πλοίων, διατεταγμένον ἀπὸ τὸ ὑπ' Ἀρ. 5917 ΙΕ΄. Ψήφισμα τῆς 20 Αὐγούστου 1828 παύει, καὶ τοῦ λοιποῦ θέλει ἐνεργεῖσθαι ὁ

καταμέτρησις αὕτη πρὸς διάγνωσιν καὶ ἐξακρίβωσιν τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων ἐν γένει καὶ τῶν ἀτμοπλόων κατὰ τον ἀκόλουθον τρόπον·

ά. Λαμβάνεται τὸ μῆκος τοῦ καταστρώματος ἀπὸ τὴν μίαν ἕως τὴν ἄλλην ἄκραν, προστίθεται εἰς αὐτὸ καὶ τὸ ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν κοράκι ἕως εἰς τ' ὄπισθεν κοράκι μῆκος τῆς τροπίδος· ἀπὸ τὸ προκύπτον κεφάλαιον ἀφαιρεῖται τὸ ἥμισυ, τὸ τὸ ὁποῖον πολλαπλασιάζεται μὲ τὸ λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ μεγαλητέρου καμαρίου μέγιστον πλάτος τοῦ πλοίου, πολλαπλασιάζεται ἔπειτα καὶ τὸ ἐκ τούτου γενόμενον μὲ τὸ μεγαλήτερον ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐσωτροπίου μέχρι τοῦ μεσαίου καταστρώματος (κοραδόρου καλουμένου) καὶ διαιρεῖται τὸ γινόμενον διὰ τοῦ 94, τὸ δὲ πηλίκον δίδει τὸ ποσὸν τῶν τόνων, λογιζομένου τοῦ τόνου ἀνὰ 42 κυβικοὺς πόδας. Ἡ καταμέτρησις γίνεται κατὰ Γαλλικοὺς πόδας. β΄. ἐὰν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἓν μόνον κατάστρωμα, λαμβάνεται τὸ μεγαλήτερον μῆκος τοῦ πλοίου, πολλαπλασιάζεται τοῦτο μὲ τὸ μεγαλήτερον πλάτος, λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ μεγαλητέρου καμαρίου, καὶ τὸ γινόμενον πολλαπλασιάζεται ἔπειτα μὲ τὸ μεγαλήτερον ὕψος, καὶ ἐπομένως διαιρεῖται τὸ γινόμενον διὰ τοῦ 94. Τῶν ἀτμοπλόων ἡ καταμέτρησις γίνεται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον· γ΄. Μετρᾶται τὸ μῆκος τοῦ ἀτμοπλόου ἀπὸ τὴν μίαν ἕως τὴν ἄλλην ἄκραν κατὰ τὸ ἄρθρ. ά· δ΄. Ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸ προκύπτον ἐκ τούτου ποσὸν τὸ μῆκος τοῦ ἀπὸ τὴν μηχανὴν καὶ τὴν ἀποθήκην τῶν γαιανθράκων κατεχομένου μέρους· έ. Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος μετρᾶται τὸ πλάτος τοῦ πλοίου ἔξωθεν κατὰ τὰ δύο ἄκρα τοῦ παρὰ τῆς μηχανῆς κατεχομένου μέρους, χωρὶς ὅμως νὰ συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ κατεχόμενον ἀπὸ τὰ περίστυλα καὶ τοὺς διὰ τὴν κίνησιν τῆς μηχανῆς τροχούς· συνάπτονται αἱ ἐκ τῆς μετρήσεως τῶν δύο τούτων ἄκρων ποσότητες, καὶ τὸ προκύπτον κεφάλαιον διαιρεῖται εἰς δύο· ς΄. Τὸ μέσον τοῦτο πλάτος πολλαπλασιάζεται μὲ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον γ΄ καὶ δ΄ μῆκος, καὶ τὸ γινόμενον τοῦτο μὲ τὸ ὕψος, μετρούμενον κατὰ τὴν ἀντλίαν τοῦ πλοίου· ζ. Τὸ γινόμενον διαιρεῖται διὰ τοῦ 94, καὶ τὸ ἐκ τῆς διαιρέσεως πηλίκον εἶναι ὁ ὅρος τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, ή. Εἰς πᾶσαν περίστασιν, καθ' ἣν ὁποιαιδήποτε πραγματεῖαι ἤθελαν εἶσθαι θεμέναι καταχρηστικῶς εἰς μέρος προσδιωρισμένον, εἴτε διὰ τὴν μηχανὴν, εἴτε διὰ τὴν ἀποθήκην τῶν γαιανθράκων, τὰ ναυτιλιακὰ δικαιώματα θέλουν πληρόνεσθαι ἐπὶ τῆς χωρητικότητος, προσδιοριζομένης τότε κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. ά.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Νοεμβρίου 1833.

115. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ Βασιλικὴ Τυπογραφία θέλει διαιρεῖσθαι εἰς δύο Τμήματα, εἰς τὸ τῶν Δημοσίων, καὶ εἰς τὸ τῶν Ἰδιωτικῶν ἔργων. Εἰς ἕκαςον Τμῆμα θέλει δοθῆ τὸ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων πιεστηρίων.

2. Ἑκάστου Τμήματος προΐσταται εἷς Πρῶτος (Prôte ἐπὶ τῶν ἔργων), ἡ δὲ ὑπερτάτη διεύθυνσις τοῦ Καταστήματος ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν, καὶ θέλει ἐνεργεῖσθαι δι' ἑνὸς Ὑπουργικοῦ Συμβούλου ἢ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως, διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅστις, ἔχων τὴν κατὰ τοῦτο ὑπερτάτην ἐφορείαν, θέλει ἐπιθεωρεῖ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν καὶ ὁ ἴδιος τὸ κατάστημα.

3. Τὸ ὑλικὸν τοῦ Τυπογραφείου θέλει διαιρεθῆ ἀναλόγως εἰς ἀμφότερα τὰ Τμήματα, μὲ τρόπον ὅμως, ὥστε νὰ προτιμῶνται πάντοτε τὰ δημόσια τῶν ἰδιωτικῶν ἔργων, καὶ νὰ διακόπτωνται αὐτὰ, ὁσάκις ἐκεῖνα τὸ ἀπαιτοῦσιν. Ὁσάκις δὲ, ἐξ ἐναντίας, τοῦ πρώτου Τμήματος τὸ ὑλικὸν σχολάζοι, νὰ δανείζεται εἰς τὸ δεύτερον Τμῆμα.

4. Ἑκάστη Ἀρχὴ θέλει πληρόνει κατὰ μῆνα, κατὰ προσδιωρισμένην διατίμησιν, τὴν τιμὴν τῶν εἰς λογαριασμόν της τυπωθέντων.

5. Ἐκτὸς τῶν δύο Πρώτων θέλουν προσληφθῆ εἰς τὸ κατάστημα καὶ οἱ ἑξῆς ὑπάλληλοι· 12 Τυπογράφοι, ἐξ ὧν 7 διὰ τὸ πρῶτον καὶ 5 διὰ τὸ δεύτερον Τμῆμα, τρεῖς παῖδες μελανωταὶ, ἐξ ὧν δύο διὰ τὸ πρῶτον καὶ 1 διὰ τὸ δεύτερον Τμῆμα, καὶ εἷς κλήτωρ δι' ἀμφότερα τὰ Τμήματα.

Τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 3 ῥηθέντα περὶ τῆς πρὸς ἀμοιβαίαν τῶν δύο Τμημάτων βοήθειαν χρήσεως τοῦ ὑλικοῦ, ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς τὸ προσωπικόν.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν θέλουν λογαριάζεσθαι τὰ δύο Τμήματα μεταξύ των διὰ τὸν μισθὸν τὸν ἀναλογοῦντα εἰς τοὺς ὡς βοηθοὺς ἐργαζομένους ὑπαλλήλους.

6. Οἱ Πρῶτοι τῶν δύο Τμημάτων, ὄντες ἴσοι μεταξύ των καὶ ἀνεξάρτητοι ἀπ' ἀλλήλων, θέλουν ἀντιβοηθεῖσθαι· αὐστηρὰ δὲ ποινὴ ἐπίκειται εἰς τὸν παρεμποδίζοντα τὸν ἄλλον εἰς τὰς ἐργασίας του.

7. Τὸ Τυπογραφεῖον θέλει δέχεσθαι ὅλα τὰ πρὸς τύπωσιν δημόσια ἔργα παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. Ὅλαι ἐπομένως αἱ Γραμματεῖαι καὶ αἱ Ἀρχαὶ θέλουν παραδίδει τὰ δημοσίοις ἐξόδοις τυπωτέα χειρόγραφα τοῦ κλάδου των εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Γραμματεῖαν· αὕτη δὲ θέλει ἐπαγρυπνεῖ νὰ δοθῶσι τὰ χειρόγραφα εἰς τὴν Τυπογραφίαν, καὶ νὰ τυπωθῶσιν ἐγκαίρως.

Ἑκάστη Γραμματεία καὶ ἑκάστη Ἀρχὴ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς ἀκριβείας τῶν χειρογράφων της·

ἑκάστη δὲ ζημία, προερχομένη ἀπὸ ἀτέλειαν αὐτῶν, κυρίως δὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἔξοδα, ἂν ἐξ αἰτίας τοιαύτης γένῃ χρεία μετατυπώσεως, εἶνε εἰς βάρος της. Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν ἀντιτύπων θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν ἀνηκουσῶν Γραμματειῶν.

8. Καθῆκον τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων ἔργων εἶνε νὰ παραλαμβάνῃ τὰ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας στελλόμενα πρὸς αὐτὸν χειρόγραφα, νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ταχείας καὶ ἀκριβοῦς ἐκτυπώσεώς των, νὰ κρατῇ βιβλίον περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν χειρογράφων καὶ τῆς παραδόσεως τῶν ἐκτύπων, κατὰ τὸν τύπον, ὅστις θέλει τῷ δοθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας, καὶ ἀδιακόπως νὰ ἐπαγρυπνῇ περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ τῆς χρήσεως τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῆς μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐργατῶν εὐταξίας. Παραδίδων τὰ ἔκτυπα εἰς ἑκάστην Γραμματείαν, θέλει λαμβάνει παρ' αὐτῆς παραλαβῆς ἀποδείξεις, αἱ ὁποῖαι θέλουν χρησιμεύει ὡς ἔλεγχοι τῶν λογαριασμῶν, τοὺς ὁποίους θέλει καθυποβάλλει κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

Ὅταν διάφορα ἔγγραφα διαφόρων Ἀρχῶν τῷ σταλῶσιν ἐν ταυτῷ, θέλει ἐρωτᾷ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείαν εἰς ποῖον νὰ δώσῃ τὴν προτίμησιν.

9. Θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείαν δι' ὅλα, ὅσα ἀφορῶσι τὴν διοίκησιν τοῦ καταστήματος, δηλαδὴ τὸ προσωπικὸν καὶ τὸ ὑλικὸν αὐτοῦ, ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν. Εἰς τὴν αὐτὴν Γραμματείαν θέλει καθυποβάλλει προσέτι καὶ τοὺς λογαριασμούς του τοὺς ὁποίους αὕτη, συνωδευμένους κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ παρατηρήσεις, θέλει στέλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκείνη τὰ περαιτέρω, καὶ νὰ τοὺς διευθύνῃ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

10. Κατὰ τὸ ἄρθρον 9 θέλει καθυποβάλλει κατὰ μῆνα ὁ ἐπὶ τῶν Δημοσίων ἔργων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείαν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ὑλικοῦ, περὶ τῆς προθυμίας καὶ ἱκανότητος τῶν ἐργατῶν, περὶ τῆς ἐργασίας τοῦ μηνὸς καὶ τῆς ἐξοδευθείσης ὕλης (μελάνης, χαρτίου) καὶ κατάλογον τῶν τυπωθέντων.

11. Οἱ ἐργάται τοῦ πρώτου τμήματος ὑποχρεοῦνται νὰ δουλεύωσιν, εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, καὶ τὰς κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὴν νύκτα ἀκόμη.

Ὡσαύτως καὶ οἱ τοῦ δευτέρου, ὁσάκις ὑπηρετοῦσιν ὡς βοηθοὶ εἰς τὸ πρῶτον.

12. Ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν διορίζεται κατὰ βαθμούς. Εἰς τοὺς διαφόρους τούτους βαθμοὺς προβιβάζονται ἢ μετατίθενται οἱ ἐργάται κατὰ τὴν ἱκανότητα ἢ διαγωγήν των ἐπὶ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἔργων. Δι' ἀνικανότητα ἠμποροῦν καὶ ν' ἀποβάλλωνται παντάπασιν ἐπὶ προτάσει ὡσαύτως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἔργων.

13. Οἱ μισθοὶ διὰ τὸ πρῶτον Τμῆμα προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως·

Ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων κατὰ μῆνα, Δραχμὰς 200, — Διορθωτὴς (δι' ἀμφότερα τὰ Τμήματα) 120, — ά. στοιχειοθέτης, 100, — β'. στοιχειοθέτης 80, — γ'. στοιχειοθέτης 70, — ά. πιεστὴς 80, — β'. πιεστὴς 70, — γ'. πιεστὴς 60, — ά. παῖς μελανωτὴς 25, — β'. παῖς μελανωτὴς 20, καὶ ὁ κλήτωρ 40·

14. Ἡ πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν εἰς τὸ δεύτερον Τμῆμα τυπωτέων συγγραμμάτων ἄδεια θέλει δίδεσθαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας, αἱ δὲ συμφωνίαι θέλουν γίνεσθαι μεταξὺ τοῦ ἐκδότου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἰδιωτικῶν ἔργων, κατὰ τοὺς δοθησομένους ὅρους παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Καὶ δημόσια καταστήματα ἠμποροῦν νὰ συμφωνοῦν μὲ τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἐπικρατείας διὰ τύπωσιν συγγραμμάτων.

15. Μεταξὺ διαφόρων συγγραμμάτων, τυπωτέων εἰς τὸ Τμῆμα τοῦτο, προτιμᾶται ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει συμφωνία παλαιοτέρα.

16. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἰδιωτικῶν ἔργων εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τὸν ἐκδότην διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὡς πρὸς τὴν τύπωσιν συμφωνιῶν του. Εἰς τὴν φροντίδα του ἀνατίθεται ὁμοίως ἡ διατήρησις τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῆς μεταξὺ τῶν ἐργατῶν εὐταξίας· θέλει κρατεῖ, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Δημοσίων ἔργων, τὸ εἰς τὸ ἄρθρ. 8 ἀναφερόμενον βιβλίον.

17. Οἱ μισθοὶ τοῦ Τμήματος τούτου προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἔργων κατὰ μῆνα Δραχμὰς 150, — ά. στοιχειοθέτης 95, — β'. στοιχειοθέτης 75, — γ'. στοιχειοθέτης 65, — ά. πιεστὴς 75, — β'. πιεστὴς 55. Καὶ ὁ παῖς 25.

18. Τὸ δέκατον τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῶν ἰδιωτικῶν ἔργων ἀφίνεται εἰς τὸν Πρῶτον τοῦ Τμήματος τούτου· τὰ δὲ 9 ο|ο εἰσέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

19. Ὁσάκις οἱ ἐργάται τῶν ἰδιωτικῶν ἔργων δὲν ἐξαρκοῦσιν, θέλουν προσλαμβάνεσθαι καὶ ἄλλοι, πληρωτέοι ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ συγγράμματος, διὰ τὴν τύπωσιν τοῦ ὁποίου προσελήφθησαν. Περὶ τῆς παραλαβῆς των θέλει εἰδοποιεῖσθαι ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματεία· αὕτη δὲ πάλιν θέλει εἰδοποιεῖ τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

20. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς θέλει ἐκθέτει ὁ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔργων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείαν τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ὑλικοῦ, τῆς καθ' ὅλον τὸν μῆνα ἐργασίας, καὶ τῆς ἱκανότητος καὶ προθυμίας τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Τμῆμά του. Εἰς τὴν αὐτὴν Γραμματείαν θέλει καθυποβάλλει καὶ τὸν μηνιαῖον λογαριασμόν, ἥτις θέλει ἐνεργεῖ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 10.

21. Ἀμφότεροι οἱ Πρῶτοι θέλουν ἀναφέρεσθαι ἐκ συμφώνου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείαν, ὁσάκις πρόκειται περὶ τινος μέτρου, τὴν Τυπογραφίαν ἐν γένει ἀφορῶντος.

22. Ὡς πρὸς τὸ λογιστικὸν καὶ τὸ ταμεῖον, ὑπάγονται ἀμφότεροι οἱ ἐπὶ τῶν Ἔργων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν καὶ λαμβάνουν παρ' αὐτῆς τὰς ἀναγκαίας παραγγελίας.

23. Περὶ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως θέλει γίνεσθαι ὅ,τι καὶ περὶ τῶν λοιπῶν πρὸς τύπωσιν διδομένων ἐγγράφων παρὰ τῶν διαφόρων Γραμματειῶν ἢ Ἀρχῶν, καὶ θέλουν ἐνεργεῖσθαι καὶ περὶ αὐτῆς τὰ εἰς τὸ 7 ἄρθρον διαταχθέντα. Ἡ διόρθωσις τῆς Ἐφημερίδος θέλει γίνεσθαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας.

24. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμματείαν ἀνατίθεται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἑκάστην, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 (22) Δεκεμβρ. 1833.

116. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ τὴν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας πρότασιν περὶ τῆς πληρώσεως τῶν ἀπ' ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς κενῶν θέσεων εἰς τὸ ἡμέτερον τοῦ πυροβολικοῦ σῶμα, εὐαρεστούμεθα νὰ διατάξωμεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Οἱ παρὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ πολυαγαπητοῦ ἡμῶν πατρὸς, Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, δοθέντες παρ' ἡμῖν διὰ προσωρινὴν ὑπηρεσίαν Βασιλικοὶ Βαυαρικοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ, Ταγματάρχης Λύδερ καὶ Βαρῶν Βρὰνδ, λαμβάνουν τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν Ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν διαμένει ὡς διοικητὴς τοῦ πυροβολικοῦ σώματος.

Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ σώματος ἀνθυπολοχαγὸς Πάντος Κορωναῖος προβιβάζεται ὑπολοχαγός.

Ὁ δεκανεὺς Βερνάρδος Βάϊμαν διορίζεται λογιστὴς τοῦ σώματος.

Ὁ Αὐλικὸς ἰατρὸς Δ. Κέσελ διορίζεται ὡς ἰατρὸς Τάγματος εἰς τὸ τάγμα τοῦ πυροβολικοῦ, εἰς τοὺς λόχους τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ζευγιτῶν.

Οἱ μαθηταὶ τῆς Στρατιωτικῆς Κεντρικῆς Σχολῆς, 1. Δημήτριος Πονηρόπουλος, 2. Ἰωάννης Σῶκος, 3. Φραγκῖσκος Δαμισινὸς, 4. Νικόλαος Φλέγκας, 5. Ἰωάννης Σκοῦφος, 6. Ἰωάννης Καγκελλάριος, 7. Βασίλειος Ἐλευθερίου, διορίζονται ἀνθυπασπισταὶ εἰς τὸ πυροβολικὸν σῶμα, καὶ ὁ πυροβολιστὴς Λουδοβῖκος Κόνραδ διορίζεται λογιστὴς τοῦ τάγματος. Ὁ ὑπολοχαγὸς Ἰγνάτιος Δίετελ προβιβάζεται λοχαγὸς β' τάξεως· Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ 1. Γάσπαρος Μοῦστος, 2. Δημήτριος Βότσαρης, 3. Ἰωάννης Ἀντωνιάδης 4. Ἰωάννης Καρπούνης, 5. Γ. Χόλδερερ, 6. Α. Λοπκόβιτς, 7. Ἐρρῖκος Ῥενδεβάχερ, διωρίσθησαν. Ὑπολοχαγοί.

Μεταξὺ δὲ τούτων ἐκλέγεται ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ τάγματος. Ὁ λοχαγὸς Πιὲτ-Δε-Σαμπὲλ μετετέθη εἰς τὸ πολεμικὸν κεντρικὸν σχολεῖον μὲ βαθμὸν ά λοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ.

Οἱ ὑπολοχαγοὶ τοῦ πυροβολικοῦ Σκαρλάτος Σοῦτσος, Γοτφρεῖδος Μαϋερχόφερ, καὶ ὁ Κύριος Α. Γιόχμους προβιβάζονται λοχαγοὶ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν.

Εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ὁπλοθήκης, ὁ λοχαγὸς Ἰάκωβος Φοὺξ προβιβάζεται Ταγματάρχης, καὶ διαμένει προσωρινῶς ὡς διευθυντὴς τοῦ Ὁπλοστασίου.

Ὁ μέχρι τοῦδε ἀνθυπολοχαγὸς Γερμανὸς Ἄϊνς, καταστιχάρης καὶ ἐπιθεωρητὴς ὅλων γενικῶς τῶν ὁπλοθηκῶν, διορίζεται καταλυματίας συντάγματος.

Ὁ καταλυματίας τάγματος Γεώργιος Πρεβέτος διορίζεται καὶ λογιστὴς τοῦ ὑλικοῦ.

Ὁ λογιστὴς Φίλιππος Βαρθέλμε διορίζεται καταλυματίας τάγματος καὶ ταμίας.

Οἱ δεκανεῖς Κάρολος Γυκερχόφ καὶ Ἰουνκσὶς, τοῦ ά τάγματος τῆς γραμμῆς, διορίζονται λογισταὶ μὲ μισθὸν ἀρχιτεχνίτου β' τάξεως.

Ὁ ὑπολοχαγὸς τῶν τεχνιτῶν Κάρλος Φορτεμβὰχ προβιβάζεται λοχαγὸς β' τάξεως εἰς τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ τῶν τεχνιτῶν Βαρθολομαῖος Κιρχμάϋερ καὶ Χριστόφορος Ῥάϊχεμβαχ προβιβάζονται ὑπολοχαγοὶ τῶν τεχνιτῶν.

Οἱ δὲ ἀνθυπολοχαγοὶ 1. Δημήτριος Παπαδιαμαντόπουλος, 2. Εὐστράτιος Γεωργίου, 3. Ἰωάννης Πανταλέων, 4. Γεώργιος Συνοδινὸς, διορίζονται ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ τῶν τεχνιτῶν.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Ἀλέξιος Μαρτὲν προβιβάζεται λοχαγὸς β' τάξεως καὶ ἀρχιπυροτεχνίτης· ὁ δὲ Γεώργιος Ἀσημάκης διορίζεται ἐπὶ τῶν ἐφοδίων, καὶ ἀποθηκοφύλαξ β' τάξεως μὲ βαθμὸν καὶ στολὴν Ἀνθυπασπιστοῦ τοῦ πυροβολικοῦ.

Ὁ λοχαγὸς β' τάξεως καὶ ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ ά τάξεως τῆς ἀποθήκης Ναυπλίας Ζηνόβιος Ἑρμόλαος προβιβάζεται λοχαγὸς ά τάξεως καὶ ἐξακολουθεῖ τὰ μέχρι τοῦδε χρέη του.

Ὁ λοχαγὸς β' τάξεως Φραγκῖσκος Ἀσολίνης διορίζεται προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ εἰς τὴν ὁπλοθ. Νεοκάστρου.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Πέτρος Λαφὸντ, ὡς λοχαγὸς β' τάξεως, ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ Μεθώνης ά τάξεως.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Σ. Φοντάνας προβιβάζεται λοχαγὸς β' τάξεως, καὶ διορίζεται ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ τῶν φρουρίων Ῥίου καὶ Ἀντιρῤίου ὡς ά τάξεως, μέχρις οὗ ὁπλισθῇ τὸ φρούριον Μεσολογγίου· ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰ φρούρια ταῦτα ἐπεσωρεύθη μέγα μέρος ὑλικοῦ, τῷ δίδομεν ὡς βοηθὸν β' τάξεως τοῦ ὑλικοῦ τὸν Νικόλαον Σωτήριον, μὲ βαθμὸν καὶ στολὴν Ἀνθυπασπιστοῦ. Οὗτος διαμένει εἰς Ἀντίῤῥιον, ἐνῷ ὁ λοχαγὸς Φοντάνας, μένων εἰς Ῥίον, ἔχει καὶ τὴν ἀνωτέραν ἐπιθεώρησιν τοῦ Ἀντιῤῥίου.

Δίδεται ὡσαύτως εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ ά τάξεως τοῦ Ναυπλίου, Παλαμηδίου καὶ Ἰτσκαλὲ ὁ

ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ β΄ τάξεως Ἰωάννης Κροῦσκος, καὶ ὁ λοχίας τῶν τεχνιτῶν Παντελῆς Φρυδᾶς, προβιβαζόμενος ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ β΄ τάξεως, μὲ ἑτέρους τέσσαρας ὑπηρέτας τοῦ ὑλικοῦ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ α΄ τάξεως Μεθώνης, ὁ τῆς β΄ τάξεως Ἰωάννης Τριαντάφυλλος μὲ δύο ὑπηρέτας, καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ α΄ τάξεως Νεοκάστρου, ὁ τῆς β΄ Χριστόφορος Λόνδος μὲ δύο ὑπηρέτας.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Στ. Λυκούδης διορίζεται ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ εἰς Χαλκίδα καὶ Καραβαβᾶ· ὁ δὲ Ἀνθυπολοχαγὸς Μ. Σοφιανὸς, προβιβασθεὶς ὑπολοχαγὸς, ἐπὶ τοῦ τῆς Βονίτσης, καὶ εἰς ἕκαστον τούτων δίδεται εἷς ὑπηρέτης ὑλικοῦ.

Ὁ λοχίας τῶν τεχνιτῶν Νικόλαος Τζανέτης ὀνομάζεται ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ β΄ τάξεως εἰς Ἀκροκόρινθον, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ β΄ τάξεως Γεώργιος Σμυρναῖος, εἰς Ζητοῦνι, ἔχων ἕκαστος ἕνα ὑπηρέτην ὑλικοῦ.

Ὅλοι οἱ ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ β΄ τάξεως ἔχουν βαθμὸν, σημεῖα καὶ μισθὸν Ἀνθυπασπιστοῦ τοῦ πυροβολικοῦ.

Ὁ ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ β΄ τάξεως Νικόλαος Τσιριγώτης προβιβάζεται Ἀνθυπολοχαγὸς καὶ διορίζεται ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ εἰς Μονεμβασίαν, ἔχων ἕναν ὑπηρέτην ὑλικοῦ.

Ὁ μέχρι τοῦδε θυρωρὸς τῆς ὁπλοθήκης Ἰωάννης Πέτροβιτς μένει εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

Οἱ Ἀνθυπολοχαγοὶ Ἐλευθέριος Σχινᾶς καὶ Βασίλειος Σαπουντσάκης προβιβάζονται Ὑπολοχαγοὶ, καὶ μένουν, καθὼς ὁ Ἀνθυπολοχαγὸς Μονφεῤῥάτος· αἱ θέσεις των ὅμως εἰς τὸ Σῶμα τοῦ πυροβολικοῦ θέλουν πληρωθῆ, διὰ νὰ φέρωνται οὗτοι εἰς τοὺς καταλόγους ὡς παραπληρωματικοὶ εἰς τὸ Σῶμα, καὶ προσκολλημένοι εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 (13 Δεκεμβρίου) 1833.

117. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ἀναφορὰν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῶν 9 (21) Νοεμβρίου, παρουσιασθεῖσαν τὴν 29 Νοεμβρίου (11 Δεκεμβρ.) ὑπ' Ἀρ. 7603· α΄. Τὸ σημερινόν μας Διάταγμα περιέχει τὸν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐξετασθέντων ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ διορισμὸν, καὶ τῶν εἰς τὸ ῥηθὲν σῶμα καταταχθέντων, ὡς Ἀνθυπασπιστῶν, μαθητῶν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς· β΄. Εἰς τὸ Μηχανικὸν Σῶμα προβιβάζεται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ ὁ ἀνθυπασπιστὴς Βιλλάνης, ὁ ἀρχιτεχνίτης Ἐῤῥῖκος Ἐστραΐχ καὶ ὁ ἐπιλοχίας τοῦ Μηχανικοῦ Ἀναστάσιος Πάνος· ὁ δὲ Κύριος Πετρόπουλος καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου Δημήτριος Τριγκέτας καὶ Γεράσιμος Μεταξᾶς διορίζονται Ἀνθυπασπισταί.

Μεταβαίνουν δ' ἐπίσης εἰς τὸ πεζικὸν, οἱ Ἀνθυπολοχαγοὶ Δημήτριος Μηχαὴλ Κυριακίδης καὶ Διονύσιος Κοσκινᾶς, Κορωναῖος.

Ἡ παλαιότης τῶν ἐξετασθέντων μαθητῶν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς θέλει λογίζεσθαι ἀναλόγως τῆς τάξεως, ἣν ἕκαστος ἔλαβεν εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 (13 Δεκεμβρίου) 1833.

118. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ στολίσωμεν τὸ Βασιλικόν μας Ναυτικὸν, ἐξομοιοῦντες αὐτὸ καὶ ἐξωτερικῶς μὲ τὰ Ναυτικὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ ἱμάτια τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ μας θέλουν εἶσθαι ἀπὸ ῥοῦχον βαθὺ κυανόχρουν (bleu roi), μὲ ὕσγινα περιλαίμια καὶ ἐπιχειρίδια· τὰ περιουραῖα ὁμοιόχροα μὲ τὸ ἱμάτιον, τὰ δὲ ἐπίῤῥαφα κόκκινα, τὸ κόψιμον ὡς τὸ τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς·

2. Τὰ κομβία ἐκ μετάλλου κιτρίνου, ἐπιχρυσωμένα, ἀνυψωμένα περὶ τὸ χεῖλος· ἐπ' αὐτῶν δὲ ἄγκυραν ἐστεμμένην.

3. Τὰ χειμερινὰ βρακία θέλουν εἶσθαι ὁμόχροα μὲ τὸ ἱμάτιον, τὸ δὲ κόψιμον, ὡς τὸν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς· ἀμφοτέρωθεν τῶν κοκκίνων ἐπιῤῥάφων τοῦ βρακίου διατείνεται ἀπὸ ἐπάνω ἕως κάτω τετράγραμμον χρυσοῦν σειρῆτι (galon). Τὸ καλοκαῖρι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἡμετέρου Ναυτικοῦ φέρουν λευκὰς περισκελίδας (πανταλόνια) ἄνευ κοσμημάτων, ὡς οἱ τῶν τῆς γραμμῆς·

4. Ὡς σημεῖον τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἀξιωματικοί μας φέρουν ζωνάρια ὑφασμένα ῥαβδοειδῶς ἀπὸ λευκὸν καὶ γαλάζιον μεταξι· τὰ ῥαβδώματα ἀμφοτέρων τῶν χρωμάτων εἶναι τετράγραμμα τὸ πλάτος, τὰ μὲν τρία λευκὰ, τὰ δὲ τέσσαρα γαλάζια. Τὰ ζωνάρια εἶναι ὡς τὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀγγλίας.

5. Ὡς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς θέλουν φορεῖ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ μας τριπτύχους πίλους κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν κόψιμον μὲ ἐθνόσημα ἀπὸ γαλάζιον καὶ ἀργυροῦν ὕφασμα, μὲ θυσάνους, καὶ χρυσοῦν ἀστροειδὲς ἐπικόσμημα.

6. Οἱ πλοίαρχοι πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, ἰσοβάθμιοι μὲ τοὺς ἐπιτελεῖς τῆς γραμμῆς, φέρουν ἐπὶ τὸν πῖλον χρυσοῦν ἁπλοῦν σειρῆτι (galon) μονοδάκτυλον τὸ πλάτος.

7. Ὁ ὁπλισμὸς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ μας συνίσταται εἰς ἓν σπαθίον μὲ Ἀγγλικὴν λαβήν· αἱ λεπίδες καὶ αἱ θῆκαι ὡς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς· τὸ σπαθίον τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ μέλανα στιλπνὸν ζωστῆρα, ὅστις κλείεται ἔμπροσθεν μὲ δύο κεφαλὰς λέοντος ἐξ ἐπιχρυσωμένου μετάλλου, συσφιγγομένας διὰ σιγματοειδοῦς πόρπης (κόπτσας)· ὁ ἀορτὴρ τῆς σπάθης ὡς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς.

8. Ὑπὸ τὰς περισκελίδας (πανταλόνια) ὑποδήματα ἀπὸ μαῦρον πετσὶ, ἐπιδεκτικὸν μελάσματος.

9. Οἱ βαθμοὶ θέλουν διακρίνεσθαι ὡς ἑξῆς·

Οἱ δόκιμοι φέρουν μὲν τὴν στολὴν τῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλ' ὄχι ἐπωμίδας, οὐδὲ σειρήτια, καὶ εἰς τὸν ἀορτῆρα θυσανίσκους (franges) ὡς οἱ ἀνθυπασπισταὶ τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Ὁ σημαιοφόρος φέρει περιλαίμιον παρυφασμένον γύρωθεν μὲ τετράγραμμον χρυσοῦν σειρῆτι καὶ εἶναι ἰσοβάθμιος μὲ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν τῆς γραμμῆς.

Ὁ ὑποπλοίαρχος φέρει ὑπὸ τὸ ὡς ἄνωθεν σειρῆτι καὶ ἕτερον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐπεκτείνεται καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ περιλαιμίου, ἀλλὰ μόνον περὶ τὰ δύο τρίτα αὐτοῦ, ἀφίνον τὸ λοιπὸν τρίτον ὄπισθεν εἰς τὴν μέσην ἀνοικτόν· εἶναι δὲ ἰσοβάθμιος μὲ τὸν ὑπολοχαγὸν τῆς γραμμῆς.

Ὁ πλοίαρχος τρίτης τάξεως (Διευθυντὴς βρικίου) φέρει καὶ τρίτον σηρεῖτι, τὸ ὁποῖον κατέχει τὰ δύο τρίτα τῆς περιφερείας τοῦ περιλαιμίου ὡς καὶ εἰς τὸ τοῦ ὑποπλοιάρχου· καὶ εἶναι ἰσοβάθμιος μὲ τὸν λοχαγὸν τῆς γραμμῆς.

Ὅλοι οἱ ῥηθέντες ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τὸν σημαιοφόρον μέχρι τοῦ πλοιάρχου τρίτης τάξεως φέρουν δύο χρυσᾶς ἐπωμίδας μὲ ἁπλοῦς κροσσοὺς κατὰ τὸ Γαλλικὸν σχῆμα.

Ὁ πλοίαρχος β' τάξεως φέρει ἐκτὸς τοῦ σειρητοστολίστου πίλου, δύο χρυσᾶς ἐπωμίδας μὲ χονδροὺς κροσσοὺς (bouillon)· περὶ δὲ τὸ περιλαίμιον, σειρῆτι χρυσοῦν 3|4 δακτύλου πλάτος, καὶ εἰς τὴν σχηματιζομένην ἀπὸ αὐτὸ τὸ σειρῆτι ἔμπροσθεν γωνίαν φαίνεται ἀμφοτέρωθεν πλαγίως κειμένη μία χρυσῆ ἄγκυρα περιπλεγμένη μὲ σχοινίον· τὸ ἐπιχειρίδιον εἶναι παρυφασμένον μὲ χρυσοῦν ἑξάγραμμον σειρῆτι. Διευθυντὴς φρεγάτας ἢ κορβέττας εἶναι ἰσοβάθμιος μὲ τὸν ταγματάρχην τῆς γραμμῆς.

Ὁ πλοίαρχος ά τάξεως (Διευθυντὴς πλοίου τῆς γραμμῆς ἢ φρεγάτας) εἶναι ἰσοβάθμιος μὲ τὸν ἀντισυνταγματάρχην τῆς γραμμῆς, φέρει περὶ τὸ περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδιον δίγραμμον σειρῆτι κάτωθεν τοῦ ὡς ἄνωθεν πρώτου πλατύτερον· κατὰ τὰ ἄλλα ὡς ὁ πλοίαρχος β' κλάσεως.

Ὅταν ὁ πλοίαρχος ά ἢ β' τάξεως μοιραρχῇ, λαμβάνει τὸ ὄνομα Μοίραρχος, καὶ φέρει βαθμὸν συνταγματάρχου τῆς γραμμῆς, ἄνευ ἄλλου τινὸς διακριτικοῦ σημείου.

Ὁ Ἀντιναύαρχος φέρει χρυσοῦφαντον περιλαίμιον καὶ περιχειρίδια καὶ ἐπὶ τῶν κροσσωτῶν ἐπωμίδων ἀργυροῦφαντον στέμμα.

Εἰς τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν οἱ ἀξιωματικοὶ παντὸς βαθμοῦ φέρουν κοντὰ ἱμάτια ἢ ἐπανωφόρια ὁμόχροα μὲ τὴν στολήν, καὶ ἔχοντα τὸ περιλαίμιον μὲ τὰ ἐπ' αὐτοῦ διακριτικὰ σημεῖα ὡς τὸ τῆς στολῆς, τὰ δὲ ἐπιχειρίδια ὁμοιόχροα μὲ τὸ ἱμάτιον μὲ κόκκινον ἐπίῤῥαφον· φέρουν σκιάδιον ὡς τὸ τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Οἱ ναῦται φέρουν ἐνδύματα κοντὰ βαθυκυανοῦ χρώματος, ἐπικλειόμενα ἔμπροσθεν μὲ 14 εἰς δύο σειρὰς διῃρημένα κομβία ἐκ μετάλλου κιτρίνου μὲ τύπον ἀγκύρας· τὰ ἐνδύματα δὲν ἔχουν ἐπίῤῥαφα, ἀλλὰ περιλαίμιον ἑνὸς δακτύλου ὕψους, τὸ ὁποῖον σκεπάζεται ἀπὸ τὸ ἐπεκτεινόμενον λευκοκυανοῦν ἐπιτραχήλιον τοῦ ὑποκαμίσου· τὰ ἐπιχειρίδια ἐκ βαθυκυανοῦ ῥούχου μὲ κόκκινα ἐπίῤῥαφα· κόκκινα ζωνάρια ἀπὸ μερινὸν (merine), περισκελίδας (πανταλόνια) τὸ μὲν καλοκαῖρι ἀπὸ λευκὸν λινὸν πανίον, τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ βαθυκυανοῦν ῥοῦχον· λευκὰς κάλτσας καὶ σανδάλια συσφιγγόμενα μὲ κορδέλας· πίλους ὡς οἱ Ἄγγλοι ναῦται, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι σημειωμένον μὲ ἐλαιότριπτον χρῶμα τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ πλήρωμα ὑπάγεται ἕκαστος. Τὰ μαλλία πρέπει νὰ ἦναι κομμένα στρογγυλοειδῶς εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ ὀπισθοκρανίου.

Τὸ θέρος φέρουν περισκελίδας (πανταλόνια) καὶ κοντὰ ἱμάτια ἀπὸ Ῥωσσικὸν λινὸν πανίον.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ β' τάξεως ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐπιχειριδίου χρυσοῦφαντον ἄγκυραν, ἔχουσαν δύο-ἥμισυ δακτύλων μῆκος.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ ά τάξεως δύο τοιαύτας ἀγκύρας, ἀπεχούσας τὴν μίαν τῆς ἄλλης ἥμισυ δακτύλου.

Οἱ ἰατροὶ τῶν πλοίων φέρουν τὴν στολὴν καὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν τοῦ στρατεύματος τῆς γραμμῆς, τοιουτοτρόπως ὥστε ὁ ἰατρὸς ά κλάσεως εἶναι ὁμοιόβαθμος μὲ τὸν ἰατρὸν τοῦ συντάγματος, ὁ τῆς β' μὲ τὸν τοῦ τάγματος, καὶ ὁ ὑποϊατρὸς μὲ τὸν ὑποϊατρὸν τῆς γραμμῆς.

Οἱ φροντισταὶ β τάξεως φέρουν τὴν στολὴν τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ἀντὶ κιτρίνων λευκὰ κομβία, κορδέλλαν εἰς τοὺς πίλους καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ περιλαιμίου τρίγραμμον ὀδοντωτὸν περίπλεγμα, δὲν φέρουν ὅμως ἐπωμίδας.

Οἱ φροντισταὶ ά τάξεως φέρουν εἰς τὰς ἔμπροσθεν γωνίας τοῦ περιλαιμίου μίαν ὀρθὴν ἀργυροκέντητον ἄγκυραν, κατὰ τὰ ἄλλα ὡς οἱ τῆς β' τάξεως.

Ὁ τροφοδότης φέρει τὴν στολὴν τῶν δοκίμων, ἀλλὰ μὲ λευκὰ κομβία καὶ λευκὰς ταινίας εἰς τὸν πῖλον, δὲν φέρει ὅμως ἀορτῆρα.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 (15) Νοεμβρίου 1833.

119. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ.

Δι' ὑψηλοῦ Διατάγματος τῆς 10 (22) Νοεμβρ. Τ. Ε. ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διέταξε τὰς ἀκολούθους ἐνδυμασίας·

Διὰ τοὺς Στρατιωτικοὺς ἰατρούς,

Ἱμάτιον μελανόγλαυκον μὲ κομβία ὀρειχάλκινα

λεία, περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια μεταξωτὰ μαῦρα, ἐπίρραφα κόκκινα (rouge ponceau), καὶ περιουραῖα τοῦ αὐτοῦ χρώματος, διακριτικὰ σημεῖα κεντημένα χρυσᾶ, καὶ κατὰ τὸν τύπον τῶν Βασιλικῶν Βαυαρικῶν ἰατρῶν, περισκελίδας (πανταλόνια) μελανογλαύκους μὲ κόκκινα ἐπίρραφα.

Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς εἶναι πῖλος τρίπτυχος μὲ χρυσοῦν ἀστέρα, τὸ ἐθνόσημον καὶ κορδόνια.

Ὁπλισμὸς, ἡ σπάθη τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ.

Διὰ τοὺς ἱππιατρούς

Ἐνδυμασία παρομοία μὲ τὴν τῶν Στρατιωτικῶν ἰατρῶν, ἐκτὸς τῶν κομβίων, τῶν διακριτικῶν σημείων καὶ τοῦ ἀστέρος τοῦ πίλου, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀργυρᾶ.

Διὰ τοὺς Στρατιωτικοὺς Φαρμακοποιούς,

Ἡ αὐτὴ ἐνδυμασία μὲ περιλαίμιον μεταξωτὸν πράσινον· τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἰατρῶν βαθμῶν των ἀργυρᾶ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Νοεμβρίου 1833.

120. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν Δήμων.

1. Ὅλον τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος θέλει διαιρεθῆ εἰς Δήμους· ἑκάστου δὲ Δήμου θέλει προσδιορισθῆ ἡ περιοχή.

Ἐκτεταμένα δάση, ἕλη, καὶ ἄλλοι ἀκαλλιέργητοι καὶ ὀλίγους κατοίκους ἔχοντες τόποι, θέλουν διαιρεθῆ εἰς ἰδίας περιοχάς.

2. Τὰ ὅρια τῶν δήμων καὶ περιοχῶν θέλουν τεθῆ, λαμβανομένης ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τῆς φυσικῆς τοποθεσίας, καὶ, ὅπου εἶναι δυνατὸν, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα μόνιμα σήματα, δηλαδὴ τὰς ῥάχεις τῶν βουνῶν, τὰς φάραγγας, τὰ νερὰ καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ ὅρια θέλουν σημειωθῆ δι' ὁροθετικῶν λίθων.

3. Ἕκαστος ὑπήκοος τοῦ Κράτους πρέπει νὰ ἦναι αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του μέλος Δήμου τινός.

Οἱ κατοικοῦντες τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 1, β΄ διαλαμβανομένας ἰδίας περιοχὰς ὑπάγονται εἰς τὸν πλησιέστερον Δῆμον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ διοικητικὸν καὶ τὴν αὐτοχθονίαν, ἑωσότου, αὐξανομένου τοῦ ἀριθμοῦ των, ἀπαρτίσωσιν ἴδιον Δῆμον.

4. Πᾶν χωρίον ἔχον τοὐλάχιστον 300 κατοίκους δύναται νὰ σχηματίσῃ ἴδιον Δῆμον μὲ ἰδίαν Δημοτικὴν Ἀρχήν.

Μικρότερα χωρία, σποράδην κείμεναι οἰκίαι, μύλοι καὶ ἄλλαι οἰκοδομαὶ, πρέπει νὰ ἑνωθοῦν εἰς Δῆμον ἢ μετ' ἀλλήλων, ἢ μὲ πλησίον τι κείμενον μεγαλήτερον χωρίον, ἢ, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 3, β΄ διαλαμβανομένην περίπτωσιν, νὰ προσηλωθοῦν πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸν πλησιέστερον Δῆμον. Κατὰ τοῦτο δὲ θέλουν ληφθῆ μετ' ἐπιστασίας ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπάρχουσαι σχέσεις καὶ συγκοινωνίαι.

Τὸ αὐτὸ θέλει γενῆ καὶ ὡς πρὸς τὰ μοναστήρια.

5. Ὁ σχηματισμὸς Δήμων ἐχόντων ὀλιγωτέρους τῶν 300 κατοίκων ἐμπορεῖ νὰ γένῃ κατ' ἐξαίρεσιν τότε μόνον, ὅταν ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν σχέσεων πηγάζωσιν ἰδιαίτεροι λόγοι πρὸς τοῦτο, καὶ ὅταν οὐδὲ ὁ διορισμὸς τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, οὐδὲ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν δημοτικῶν σκοπῶν παρεμποδίζεται διὰ τοῦ τοιούτου σχηματισμοῦ.

Πρὸ πάντων δὲ θέλουν δίδεσθαι κατὰ τοῦτο αἱ δυναταὶ εὐκολίαι, ὅταν πρόκειται λόγος νὰ συνοικισθῶσι νέα χωρία δι' ἀποίκων.

6. Ἑνωθέντων πλειοτέρων χωρίων εἰς ἕνα Δῆμον, ἐπιφυλάττεται εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἡ ἰδιοκτησία του, ἡ ἀπόλαυσις τῆς περιουσίας, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἔχει τυχὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἑνώσεως, καὶ ἡ ἰδιαιτέρα αὐτῆς διαχείρισις· ἡ δὲ περιουσία αὕτη δὲν δύναται νὰ συγχωνευθῆ, εἰμὴ ὅταν τὰ ἑνωθέντα χωρία συγκατατεθῶσιν ὁμοφώνως εἰς τοῦτο, καὶ ὅταν καὶ τὰ μὴ ἔχοντα δικαίωμα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν ταύτην ἀγοράσωσι τὴν εἰς αὐτὴν μετοχὴν, κατὰ τὰ ἐκδοθησόμενα Διατάγματα.

7. Οἱ Δῆμοι διαιροῦνται κατὰ τὴν πληθὺν τῶν κατοίκων εἰς τρεῖς τάξεις· ά. τάξις, Δῆμοι μὲ δέκα τοὐλάχιστον χιλιάδας κατοίκων· β΄. τάξις, Δῆμοι μὲ δύο τοὐλάχιστον χιλιάδας κατοίκων· γ΄ τάξις, Δῆμοι μὲ ὀλιγωτέρας τῶν δύο χιλιάδων.

8. Ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ διαίρεσις τῶν Δήμων διατάττεται παρὰ τοῦ Βασιλέως· ἀλλὰ διὰ νὰ γένῃ εἰς τὸ μέλλον μεταβολὴ τοῦ ἅπαξ προσδιωρισμένου διοργανισμοῦ αὐτῶν, ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ γνωμοδότησις τοῦ ἁρμοδίου Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καθὼς καὶ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ καὶ τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ Β΄

Περὶ τῶν Δημοτῶν.

9. Ἡ ἰδιότης καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ δημότου ἀποκτῶνται, ά. Διὰ τῆς γεννήσεως. Δι' αὐτῆς ὑπάγονται τὰ μὲν γνήσια τέκνα εἰς τὸν Δῆμον τοῦ πατρὸς, τὰ δὲ νόθα εἰς τον τῆς μητρός· β΄. Διὰ τῆς κατατάξεως. Ὅταν ὁ Δῆμος, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεταί τις διὰ τῆς γεννήσεώς του, δὲν ἦναι γνωστὸς, ἢ ὅταν οἱ γονεῖς του ἦσαν ἀπάτριδες, τότε ἰσχύουν οἱ ἑφεξῆς ὁρισμοί. Ἔκθετα τέκνα (enfans trouvés) κατατάττονται προσωρινῶς καὶ ἄχρι τῆς ἀνακαλύψεως τῶν γονέων των εἰς τὸν Δῆμον, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν ἢ ἀνετράφησαν, καὶ, ἀγνοουμένου τοῦ τόπου τῆς ἀνατροφῆς, εἰς τὸν Δῆμον, ὅπου ἐσχάτως ἀπηντήθησαν. Ὅσοι Ἕλληνες ἐν διαστήματι τοῦ ὑπὲρ λευθερίας ἀγῶνος ἐγκατέλιπον τὰ ξένα μέρη, ὅπου διέμενον, καὶ μετέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ὅσοι φιλέλληνες, συμμεθέξαντες τοῦ ἀγῶνος, δὲν ἀπέκτησαν μέχρι τοῦδε δημοτικὸν δικαίωμα, θέλουν καταταχθῆ εἰς ὑπάρχοντά τινα δῆμον, καὶ οἱ ἐνδεεῖς ἐξ αὐτῶν θέλουν λάβει τὰ ἀναγκαῖα μέ-

σα διὰ νὰ ἀποκτήσωσι πόρον ζωῆς· γ'. Διὰ τῆς κατὰ τοὺς νόμους γενομένης νυμφεύσεως ἐντὸς ἑνὸς Δήμου· δ'. Διὰ τῆς κατὰ τὰς νομίμους διατάξεις γενομένης εἰς ἕνα Δῆμον τελείας ἀποκαταστάσεως.

10. Τὸ ὁποῖον ἅπαξ ἀπήλαυσέ τις δημοτικὸν δικαίωμα διαρκεῖ ἕωσοῦ ἀπολαύσῃ νέον εἰς ἄλλον Δῆμον, καὶ τότε χάνει ὁ τοιοῦτος τὸ ἀρχαιότερον δημοτικὸν δικαίωμα, ἐκτὸς μόνον ἐὰν, ἐπιφυλαττόμενος αὐτὸ, ἀναφερθῇ ἐγγράφως πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε Δημοτικὴν Ἀρχήν του καὶ λάβῃ τὴν συγκατάθεσίν της.

11. Πᾶς δημότης ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ δήμου, ά. Διαμονὴν καὶ, εἰς περίπτωσιν ἐνδείας καὶ ἀποδεδειγμένης ἀνικανότητος τοῦ ἐργάζεσθαι, τὴν ἀπαιτουμένην περίθαλψιν· β' ἴσην μετοχὴν τῆς ἐπικαρπίας καὶ τῆς ἀπολαύσεως τῆς δημοτικῆς περιουσίας, καθ' ὅσον δὲν διετάχθη ἄλλο τι δι' ἰδιαιτέρων νομίμων ὁρισμῶν ὡς πρὸς τὴν μετοχὴν ἐν γένει, ἢ ὡς πρὸς τὸ μέτρον αὐτῆς· γ' Μετοχὴν εἰς ὅλα τὰ δημοτικὰ καταστήματα, ὅσα δὲν ἔχουν ἀποκλειστικόν τινα προσδιορισμόν.

12. Ἐκ τοῦ ἐναντίου ὀφείλει πᾶς δημότης νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς κοινὰς ὑποχρεώσεις καὶ βάρη πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν δημοτικῶν σκοπῶν, καθ' ὅσον οἱ νόμοι δὲν ἐπιτρέπουσιν κατὰ τοῦτο ἐξαίρεσιν.

13. Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἀνήκει γενικῶς μόνον εἰς ἐκείνους τοὺς δημότας, οἵτινες ὑπερέβησαν τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔχουσι τὴν μόνιμον διαμονήν των εἰς τὸν Δῆμον, ζῶντες ἀνεξαρτήτως καὶ ἔδωκαν τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρίου) 1833 Διάταγμα.

Ἐξαιροῦνται δὲ γενικῶς

ά. Γυναῖκες· β'. Ὅσοι στεροῦνται τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των· γ'. Οἱ κατηγορημένοι ἐπ' ἐγκλήματι· δ'. Ὅσοι δυνάμει ἀποφάσεως ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ κώδηκος ἔχασαν, ἢ διὰ πάντα ἢ πρὸς καιρὸν, τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

14. Πᾶς δημότης ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν, ὀφείλει νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ ψηφοφορῇ κατ' αὐτάς· πᾶς δὲ, ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς, ὀφείλει νὰ δέχηται, ἐν ἐλλείψει νομίμων παραιτήσεως λόγων, τὴν δι' ἐκλογῆς ἐπιτραπεῖσαν εἰς αὐτὸν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ νὰ ἐκπληροῖ αὐτὴν πιστῶς καὶ εὐσυνειδότως καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν διάρκειαν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν Δήμων.

15. Πᾶς Δῆμος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως, ά, Νὰ ἐνεργῇ κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους τὴν κατωτέραν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου τοπικὴν καὶ ἀγρονομικὴν Ἀστυνομίαν· β'. Νὰ διοικῇ ἀνεξαρτήτως τὰς ὑποθέσεις του καὶ νὰ διαχειρίζῃ τὴν δημοτικὴν περιουσίαν· γ'. Νὰ διαχειρίζῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν περιουσίαν τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων (fondations pieuses), καθ' ὅσον αὕτη εἰς συμμίκτους Δήμους δὲν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς ἰδιαιτέραν θρησκείαν· δ'. Νὰ ἐκλέγῃ τὰς Δημοτικὰς Ἀρχάς του ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν.

Αἱ ὑπὸ στοιχ. ά ὑποχρεώσεις καὶ ἐξουσίαι ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν Δήμων ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνητικῆς Ἀρχῆς τοῦ Κράτους· τὰ δὲ ὑπὸ στοιχ. β', γ', δ', δικαιώματα, ἐν ὀνόματι τῶν ἰδίων αὐτοῦ Δημοτικῶν Ἀρχῶν.

16. Ὡς πρὸς τὴν δημοτικὴν περιουσίαν δύνανται οἱ Δῆμοι νὰ ἐνεργοῦν ὅλα τὰ δικαιώματα, καὶ νὰ ἐμβαίνουν εἰς ὅλα τὰ συναλλάγματα, ὅσα οἱ πολιτικοὶ νόμοι συγχωροῦσιν εἰς τοὺς ἰδιώτας ἐν γένει, καὶ δὲν ἀπαγορεύουσι ῥητῶς εἰς τοὺς Δήμους.

Τὰ δικαιώματα τῶν ἀνηλίκων δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς Δήμους.

17. Ἀνατίθεται εἰς τοὺς Δήμους ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις ὅλων τῶν ὑποχρεώσεων, ὅσαι πηγάζουσιν ἢ ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ σκοποῦ των ἢ ἐκ νομίμων ἰδικῶν λόγων.

Ἡ προεστῶσα πολιτικὴ Ἀρχὴ, ἐὰν ἤθελε παρατηρήσει ἀμέλειαν κατὰ τοῦτο ἀπὸ μέρους των, ὀφείλει νὰ τοὺς παραινῇ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἐκπληρῶσι τὰ καθήκοντά των.

18. Ὡς τοιαῦται ὑποχρεώσεις τῶν Δήμων κατὰ τὸ ἄρθρον 17 θεωροῦνται πρὸ πάντων· ά. Ἡ ἀναγκαία δαπάνη πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς τοπικῆς καὶ ἀγρονομικῆς Ἀστυνομίας καὶ πρὸς σύστασιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀπαιτουμένων Ἀστυνομικῶν καταστημάτων· β'. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὴν δημοτικὴν περιουσίαν φόρων καὶ παντὸς ἄλλου δημοσίου βάρους· γ'. Ἡ μισθοδοσία τῶν διὰ τὴν Δημοτικὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ἡ ἀντιμισθία τοῦ Δημάρχου διὰ τὰς ὁποίας ὑποφέρει εἰς τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του ἐκ τῆς παραμελήσεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεών του ζημίας καὶ ἔξοδα· δ'. Ἡ σύστασις καὶ διατήρησις τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων· έ. Ἡ οἰκοδόμησις ἢ ἐνοικίασις καὶ ἡ διατήρησις τῶν ἀναγκαίων δημοτικῶν καταστημάτων ς'. Ἡ σύστασις καὶ διατήρησις τῶν δημοτικῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, τῶν ἀναγκαίων ὑδραγωγείων καὶ φρεάτων· ζ. Ἡ τοποθέτησις καὶ διατήρησις τῶν ὁροθετικῶν σημείων τῶν ἀγρῶν τοῦ Δήμου· ή. Ἡ σύστασις καὶ διατήρησις τῶν κατὰ τὰς ὄχθας καὶ τὰ νερὰ ὑδραυλικῶν ἔργων, καθόσον ἡ περὶ τούτων φροντὶς ἐναπόκειται εἰς τὸν Δῆμον· θ'. Ἡ δαπάνη διὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς· ί. Ἡ συμπλήρωσις τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων δι' ἐκεῖνα τὰ κατὰ

τόπον ἀγαθοεργὰ καταστήματα, τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη, ἐν ἐλλείψει ἰδίας περιουσίας, ἢ ἐξαντληθέντων βαθμηδὸν τῶν κεφαλαίων των, πίπτει εἰς βάρος τοῦ Δήμου· ιά. Ὅλαι αἱ συνδρομαὶ, ὅσαι πηγάζουσιν ἀπὸ νομίμους μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν σχέσεις.

ΜΕΡΟΣ Δ΄.

Περὶ τῶν πόρων τῶν Δήμων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δημοτικῶν ὑποχρεώσεων.

19. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, ὅσαι πηγάζουν ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ σκοποῦ, ἢ ἐξ ἰδιαιτέρων νομίμων αἰτιῶν, πορίζονται οἱ Δῆμοι τὰ μέσα ἐκ τῶν προσόδων τῆς δημοτικῆς περιουσίας, τῶν δι' ἀστυνομικὰς παραβάσεις προστίμων, τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων, τῶν ἀμέσων ἐράνων, καὶ τῶν ἀμισθὶ γινομένων δημοτικῶν ἐργασιῶν.

Κεφάλ. Α΄.

Περὶ τῆς δημοτικῆς περιουσίας.

20. Ὅλη ἡ δημοτικὴ περιουσία, μηδενὸς αὐτῆς μέρους ἐξαιρουμένου, εἶναι ἰδιοκτησία τῆς ὁλομελείας τῶν δημοτῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ἡ περιουσία τῶν κατὰ τόπον ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, καθ' ὅσον αὐτὴ εἰς συμμίκτους Δήμους δὲν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς ἰδιαιτέραν θρησκείαν.

21. Ὅλη ἡ πρὸς ἄμεσον ἐπιτυχίαν τῶν δημοτικῶν σκοπῶν διωρισμένη καὶ ἀπαραίτητος δι' αὐτὴν περιουσία τοῦ Δήμου εἶναι ἀναπαλλοτρίωτος.

Ἡ λοιπὴ περιουσία τοῦ Δήμου ἠμπορεῖ, ἢ ά. Νὰ ἐκποιηθῇ, 1. Πρὸς ἐκπλήρωσιν δημοτικῶν ὑποχρεώσεων εἰς ἀναπόφευκτον ἀνάγκην· 2. Πρὸς προφανῆ τοῦ Δήμου ὠφέλειαν ἀπὸ οἰκονομικοὺς λόγους, φυλαττομένων τῶν νομίμων τύπων· ἢ β΄. νὰ διαμοιρασθῇ πρὸς ἐπαύξησιν τῆς καλλιεργείας κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ νόμους.

22. Τὸ εἰσόδημα τῆς ὁλικῆς δημοτικῆς περιουσίας προσδιορίζεται διὰ τὰς ἀφεύκτους καὶ ἐπωφελεῖς τῶν Δήμων ἀνάγκας.

23. Ὅσα μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν περισσεύσουν ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς δημοτικῆς περιουσίας, ἢ καταθέτονται ὡς κεφάλαια, ἢ χρησιμεύουν πρὸς σύστασιν νέων ὠφελίμων δημοτικῶν καταστημάτων· δὲν ἐπιτρέπεται δὲ τὸ νὰ διανέμωνται μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Δήμου.

24. Ὅσον μέρος τῆς δημοτικῆς περιουσίας εἶναι προσδιωρισμένον διὰ νὰ δίδεται εἰς τοὺς δημότας πρὸς ἐπικαρπίαν, ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτοὺς, ὅταν θεωρηθῇ ἀναγκαῖον διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου (ἄρθρ. 17 καὶ 18). Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ δαπάνη, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐπαρκοῦν τὰ εἰσοδήματα τῆς λοιπῆς δημοτικῆς περιουσίας, ἐπιβάλλεται ἀναλόγως εἰς τοὺς ἔχοντας τὴν ἐπικαρπίαν δημότας, ἂν δὲν προκρίνωσι νὰ παραιτήσωσι διόλου τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην.

25. Ἕκαστος Δῆμος λαμβάνει διὰ τὰς δημοτικὰς ἀνάγκας τὰ πρόστιμα, ὅσα ἐπιβάλλονται παρὰ τῶν ἁρμοδίων Δικαστικῶν Ἀρχῶν διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν Δήμων γενομένας παραβάσεις τῶν ὅρων τῆς τοπικῆς καὶ ἀγρονομικῆς Ἀστυνομίας.

26. Ἂν τὸ εἰσόδημα τῆς ὁλικῆς τοῦ Δήμου περιουσίας καὶ τὰ διαληφθέντα πρόστιμα δὲν ἀρκῶσι πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν, καὶ ὁ σκοπὸς δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ οὐδὲ διὰ κοινῆς ἐργασίας (προσωπικῶν δουλειῶν, (servitudes personnelles), τὸ ἐλλεῖπον συμπληρόνεται ἢ δι' ἐμμέσων φόρων, ἢ δι' ἀμέσων ἐράνων τῶν δημοτῶν.

Κεφάλ. Β΄.

Περὶ τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων.

27. Διὰ νὰ ἐπιβληθοῦν ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι, ἀπαιτεῖται· ά. Νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι τὰ τακτικὰ τῶν Δήμων εἰσοδήματα δὲν ἐξαρκοῦσι διὰ τὰς κατεπειγούσας καὶ ἐπωφελεῖς δημοτικὰς ἀνάγκας· β΄. Νὰ γενῇ ἐκλογὴ ἐκείνων τῶν φόρων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίθεσις εἶναι ὀλιγώτερον ἐνοχλητική· γ΄. Νὰ τεθῇ προθεσμία τὸ πολὺ 15 ἐτῶν, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας ὁ ἔκτακτος φόρος νὰ παύῃ, ἂν δὲν ἀνανεωθῇ ἐν τοσούτῳ.

Ὡς ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι θεωροῦνται ἢ ἀπὸ ἀντικείμενα καταναλώσεως δασμοὶ, τὰ ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἐπισήμων ἐγγράφων δικαιώματα, τὰ διὰ τὰς γεφύρας καὶ τοὺς λιθοστρώτους δρόμους διόδια, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων καὶ τῶν κατ' αὐτὰς παραπηγμάτων (baraques) πόροι, τὰ ἐκ τῶν στατήρων, τῶν ἀποθηκῶν, τῶν μακελλείων καὶ κρεωπωλείων δικαιώματα.

Κεφάλ. Γ΄.

Περὶ τῶν ἀμέσων δημοτικῶν ἐράνων.

28. Ἂν, πρὸς ἀπάντησιν ἀναγκαίων καὶ ἐπωφελῶν τοῦ Δήμου ἐξόδων, δὲν ἐξαρκέσουν οὔτε τὰ ἐκ τῆς δημοτικῆς περιουσίας εἰσοδήματα, οὔτε τὰ πρόστιμα, οὔτε οἱ ἔμμεσοι φόροι, δύνανται νὰ ἐπιβληθοῦν καὶ ἄμμεσοι ἔρανοι.

29. Ὅλοι οἱ δημόται καὶ ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου εἰς φόρον ὑποκείμενα πράγματα καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἀναλογίαν τῶν δημοτικῶν ἐράνων.

Ἡ συνεισφορὰ αὐτὴ κανονίζεται κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀμέσων φόρων. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλο καταλληλότερον περὶ τῆς ἀναλογίας τῆς συνεισφορᾶς μέτρον.

Ἡ συνεισφορὰ τῶν δημοτῶν, τῶν μὴ ἐχόντων ἰδιοκτησίαν ὑποκειμένην εἰς φόρον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου, μήτε μετερχομένων ἐν αὐτῷ φορολογούμενόν τι ἐπιτήδευμα, κανονίζεται ἑκάστοτε δι' ἰδιαιτέρων ἀποφάσεων τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

30. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἐράνους·

ά. Οἱ ἐφημέριοι καὶ οἱ δημόσιοι διδάσκαλοι, ἂν διὰ τούτου ἤθελον ἐλαττοῦσθαι τὰ πρὸς συντήρησίν των ἀναγκαῖα· β΄. Ἡ δημοτικὴ περιουσία· γ΄. Ἡ περιουσία τῶν ὑπ' ἄρθρ. 17 διαληφθέντων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἐὰν τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν δὲν ἐξαρκῶσι διὰ τοὺς ἀγαθοεργοὺς αὐτῶν σκοπούς.

31. Οὐδεὶς τῶν δημοτῶν ὑποχρεοῦται νὰ συνεισφέρῃ εἰς ἔρανον προσδιωρισμένον διὰ τὰς ἀνάγκας ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων ἄλλης παρ' εἰς ἣν ὑπάγεται θρησκείας, ἐὰν ἡ ἐκ τούτων ὠφέλεια δὲν ἦναι κοινή, ἢ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα τις νόμιμος περίστασις.

32 Οἱ Δῆμοι ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν, χρείας τυχούσης, νὰ εἰσπράττωσι διὰ τῆς βίας τοὺς ἐράνους.

Ἡ βαθμολογία τῆς τοιαύτης βιαίας εἰσπράξεως εἶναι ἡ ἑξῆς·

α. Ἂν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐπλήρωσεν εἰς προσδιωρισμένην ἡμέραν, ἀποστέλλεται τὴν ὀγδόην μηνυτὴς πρὸς αὐτὸν καὶ τῷ δίδεται νέα προθεσμία ὀκτὼ ἡμερῶν· β΄. Παρελθούσης δὲ ἀπρακτὶ καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀποστέλλεται ποινήτωρ πρὸς αὐτόν, ὅστις προμηνύει τὴν βιαίαν εἴσπραξιν. Διαμένει δὲ οὗτος παρὰ τῷ φορολογουμένῳ τρεῖς μόνον ἡμέρας· γ΄. Ἐὰν δὲ καὶ τοιουτοτρόπως δὲν ἐνεργηθῇ ἡ πληρωμή, μεσεγγυῶνται καὶ πωλοῦνται τὰ κινητὰ κτήματα τοῦ χρεώστου, καὶ ἐὰν αὐτὰ δὲν ἐξαρκῶσι, πωλοῦνται καὶ τὰ ἀκίνητα, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ὑπαρχόντων περὶ βιαίας εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ὡς δὲ πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν διὰ τὴν βιαίαν εἴσπραξιν τῶν δημοτικῶν ἐράνων ἀναγκαίων μηνυτῶν καὶ ποινητόρων, θέλει ἰσχύει ὁ ἑξῆς κανονισμός·

Ἂν ὁ μηνυτὴς σταλῇ πρὸς ἕνα δημότην, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπου ἑδρεύει τὸ Δημαρχεῖον, λαμβάνει 15 λεπτὰ παρὰ τοῦ μηνυθέντος μέλους· ἐὰν δὲ στέλλεται ἓν τέταρτον τῆς ὥρας μακρὰν τοῦ χωρίου τούτου, λαμβάνει λεπτὰ 30. ἐὰν δὲ ἡμίσειαν ὥραν μακράν, 45 λεπτά· ἐὰν δὲ μίαν ὥραν, 60 λεπτά. Ἂν ὁ μηνυθεὶς κατοικῇ ἀκόμη μακρύτερα ἀπὸ τὸ Δημαρχεῖον, πληρόνει δι' ἕκαστον τέταρτον τῆς ὥρας 15 λεπτὰ περισσότερον.

Ὁ δὲ ποινήτωρ λαμβάνει, ἐκτὸς τῶν ἄνω ῥηθέντων ποδοκοπίων, καὶ ἄλλα 60 λεπτὰ τὸ πολὺ τὴν ἡμέραν.

33. Τὰ παράπονα ὡς πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ἐράνους ἐν γένει θεωροῦνται διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ, καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Κεφάλ. Δ΄.

Περὶ τῶν δημοτικῶν ἐργασιῶν.

34. Οἱ δημόται ὀφείλουσι νὰ ἐργάζωνται πρὸς σύστασιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἀναγκαίων δημοτικῶν καὶ διδακτικῶν καταστημάτων, τῶν φρεάτων, τῶν ὁδῶν, τῶν γεφυρῶν, τῶν κατὰ τὰ παράλια καὶ ὕδατα ὑδραυλικῶν ἔργων, καθ' ὅσον ἡ περὶ αὐτῶν φροντὶς ἀπόκειται εἰς τὸν Δῆμον, ἔτι δὲ πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, καθ' ὅσον δὲν ἔγεινεν ἄλλως πως φροντὶς περὶ τούτου.

Ἕκαστος ἔχει ὅμως τὸ ἐλεύθερον ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλον.

35. Ὅταν ἡ ἐργασία μέλλῃ νὰ γενῇ μὲ ὑποζύγια ἢ φορτηγὰ ζῶα, οἱ κύριοι αὐτῶν ὑποχρεοῦνται εἰς τοῦτο κατ' ἀναλογίαν τῶν ζευγῶν καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φορτηγῶν ζώων. Διὰ τὰς τοιαύτας ὅμως ἐργασίας λαμβάνουν ἢ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἢ δι' ἐράνων ἀποζημίωσίν τινα, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν προσδιορίζεται κατ' ἐκτίμησιν. Συγχωρεῖται δὲ εἰς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ παύσωσι διόλου τὰς τοιαύτας ἐργασίας, ἀναθέτουσαι τὴν φροντίδα τῶν μετακομίσεων ἢ διοχήσεων ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν ἀναδεχόμενον αὐτὴν μὲ τὴν μικροτέραν πληρωμήν.

36. Ὅλοι οἱ δημόται ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τῶν χειρῶν ἐργασίας· μόνος ὁ Δήμαρχος καὶ οἱ Πάρεδροι εἶναι ἐλεύθεροι τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης.

Η διανομὴ γίνεται κατὰ κεφαλήν, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται κάμμία ἀντιμισθίας ἀπαίτησις.

37. Εἰς τὰς δημοτικὰς ὑποχρεώσεις καταριθμεῖται καὶ ἡ χορήγησις καταλυμάτων εἰς τοὺς διερχομένους ἢ σταθμευομένους στρατιώτας· ἡ διανομὴ δὲ γίνεται κατ' ἀναλογίαν τῶν τοπικῶν φόρων, ἐνόσῳ δὲν προσδιορισθῇ ἄλλο καταλληλότερον μέτρον.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Περὶ τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν.

38. Οἱ Δῆμοι θέλουν ἐνεργεῖ τὰ εἰς τὸ γ΄ μέρος τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενα δικαιώματα δι' ἐκλεγομένων Δημοτικῶν Ἀρχῶν.

Αἱ Ἀρχαὶ αὗται ἐκλέγονται, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐκλογῆς δημοτῶν. Συνελεύσεις δὲ τῆς ὁλομελείας τῶν δημοτῶν πρὸς σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν περὶ δημοτικῶν ἢ ἄλλων ὑποθέσεων δὲν ἐπιτρέπονται.

39. Ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ σύγκειται ὡς ἐφεξῆς· α. Εἰς μὲν τοὺς Δήμους α τάξεως ἀπὸ ἕνα Δήμαρχον, τέσσαρας ἕως ἓξ Παρέδρους, καὶ ἀπὸ ἓν Δημοτικὸν Συμβούλιον δεκαοκτὼ μελῶν. β΄. Εἰς τοὺς Δήμους β΄ τάξεως ἀπὸ τὸν Δήμαρχον, ἀπὸ δύο ἕως τέσσαρας Παρέδρους, καὶ ἀπὸ ἓν Δημοτικὸν Συμβούλιον δώδεκα μελῶν. γ΄. Εἰς δὲ τοὺς Δήμους γ΄ τάξεως ἀπὸ ἕνα Δήμαρχον, ἕνα Πάρεδρον καὶ ἓν Δημοτικὸν Συμβούλιον ἓξ μελῶν.

Ἑνωθέντων Πλειοτέρων χωρίων εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Δῆμον, διορίζεται εἷς πάρεδρος δι' ἕκαστον χωρίον, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπηρεσία ἀπαιτεῖ τὸν τοιοῦτον διορισμὸν κατὰ τὴν γνώμην τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς τοῦ Νομοῦ.

Κεφάλ. Α΄.

Περὶ τοῦ Δημάρχου.

40. Ὁ Δήμαρχος εἶναι ἡ πρώτη ἐκτελεστικὴ τοῦ Δήμου Ἀρχή, ἐνεργοῦσα καὶ διεκπεραιοῦσα ὅλας τὰς δημοτικὰς ὑποθέσεις. Αὐτὸς ἐνεργεῖ τὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀστυνομίας καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, καὶ ἐκτελεῖ ἐνταυτῷ ὅσα οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἐπιβάλλουσιν εἰς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς τῶν Δήμων περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως (état civil), περὶ

τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων καὶ περὶ στρατιωτικῶν ὑποθέσεων. Αὐτὸς ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς ὅλας τὰς παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός του ἐκδιδομένας νομίμους ἀποφάσεις. Εἰς αὐτὸν ὑπόκειται ὅλον τὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου διωρισμένον προσωπικόν. Ὀφείλει δὲ πρὸ πάντων νὰ ἐλέγχῃ τὰ ἀφορῶντα τὸ ταμεῖον τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος καὶ νὰ ἐξετάζῃ ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ περιοδικῶς τὴν πραγματικὴν χρηματικὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου, κατὰ τὰς περὶ τούτου ἰδιαιτέρας ὁδηγίας.

41. Τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα δίδεται τιμῆς χάριν. Ἐπομένως ὁ Δήμαρχος οὔτε σταθερὸν μισθὸν λαμβάνει, οὔτε ἀπὸ τὰ ἐπὶ τῆς περιουσίας ἐπιβαλλόμενα βάρη τῶν Δήμων εἶναι ἐλεύθερος· μόλον τοῦτο θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν κατ᾽ ἔτος προσδιωρισμένη τις ποσότης χρημάτων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κόπων του, διὰ μισθοδοσίαν τοῦ ἀναγκαίου εἰς τὸ γραφεῖον προσωπικοῦ καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου, κατὰ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τῆς δημοτικῆς περιουσίας, χωρὶς νὰ ἦναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ λόγον διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἄνω ποσότητος.

Ὁσάκις ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτήσῃ τὸ νὰ ἐξέλθῃ ὁ Δήμαρχος τῶν ὁρίων τοῦ Δήμου, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν δι᾽ ἰδιαιτέρων κανονισμῶν διορισθησομένην ἀντιμισθίαν.

42. Ὁ Δήμαρχος διορίζει τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ κατ᾽ ἐξοχὴν τὸ εἰς τὸ γραφεῖον ἀναγκαῖον προσωπικόν· ἀλλὰ δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ κάμῃ μονίμους διορισμούς.

Ὁ διορισμὸς τῶν Ἀστυνόμων ἐναπόκειται εἰς τὸν Βασιλέα· γίνεται δὲ κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Δημάρχου.

43. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημάρχου διαρκεῖ τρία ἔτη. Ἂν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ παύσουν αἱ ἰδιότητες, δυνάμει τῶν ὁποίων ἔγεινεν ἡ ἐκλογή, ἢ ἂν συμβῶσι περιστάσεις τοιαῦται, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἐμποδίσει τὴν ἐκλογήν, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως, εἰς δὲ τὴν δευτέραν δύναται νὰ παύσῃ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημάρχου, καὶ πρὶν παρέλθῃ ὁ ἄνω προσδιωρισμένος καιρός.

44. Ἡ παῦσις τοῦ δημάρχου ἐνεργεῖται μόνον δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως, ἀκούσαντος τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἢ δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ὁ Νομάρχης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παύῃ εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις προσωρινῶς τὸν Δήμαρχον· ὀφείλει δὲ νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ἐκθέτων τὰς αἰτίας τῆς τοιαύτης παύσεως, καὶ ἐπισυνάπτων καὶ τὰς περὶ τούτου πράξεις.

Ἡ Γραμματεία ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ προσωρινῶς πεπαυμένου Δημάρχου, ἢ νὰ προβάλῃ τὴν ἀποβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλέα.

Κεφάλ. Β΄.

Περὶ τῶν Παρέδρων.

45. Οἱ Πάρεδροι εἶναι βοηθοὶ τοῦ Δημάρχου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ· θέλουσι δὲ ἐνεργεῖ κατὰ τὰς παραγγελίας του.

46. Τὰ εἰς τὰ 43 καὶ 44 ἄρθ. περὶ τοῦ Δημάρχου διατεταγμένα ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν Παρέδρων.

47. Ἂν τύχῃ εἰς τὸν Δήμαρχον ἐμπόδιόν τι, ὁ Πάρεδρος τοῦ μέρους, ὅπου διαμένει ὁ Δήμαρχος, τὸν διαδέχεται. Ἂν δὲ ἦναι περισσότεροι Πάρεδροι εἰς τὸν αὐτὸν Δῆμον, ἡ προτίμησις δίδεται κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν παρὰ τοῦ Βασιλέως σειράν.

48. Οἱ Πάρεδροι ὑπηρετοῦν ἀμισθί· τότε δὲ μόνον λαμβάνουν τὴν δι᾽ ἰδιαιτέρων διαταγῶν διορισθησομένην ἀντιμισθίαν, ὁσάκις ἐξέλθωσι τῶν ὁρίων τοῦ Δήμου δι᾽ ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας των. Κατὰ δὲ τὴν εἰς τὸ 47 ἄρθρ. ἀναφερομένην περίπτωσιν ὁ τοποτηρητὴς τοῦ Δημάρχου λαμβάνει τὴν κατὰ τὸ 41 ἄρθρ. ἀριθ. 2 διωρισμένην εἰς τὸν Δήμαρχον ἀντιμισθίαν καθ᾽ ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του.

Κεφάλ. Γ΄

Περὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

49. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον βοηθεῖ τὸν Δήμαρχον ὡς συμβουλευτικὴ καὶ συνεπιτηροῦσα Ἀρχή. Ἐπαγρυπνεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ὁλομελείας τοῦ Δήμου εἰς τὸ νὰ δίδεται εἰς αὐτὸν πᾶσα δυνατὴ ὠφέλεια καὶ εἰς τὸ νὰ ἀπομακρύνηται ἀπὸ αὐτὸν πᾶσα ζημία.

50. Ἡ σύσκεψις καὶ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται ὁσάκις πρόκειται λόγος· 1. Περὶ τοῦ κατὰ ψηφοφορίαν ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν τακτικῶν ἐξόδων τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐνδεχομένης ἐκτάκτου δαπάνης· 2. Περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἔτι δὲ καὶ περὶ ἐλέγχου τῆς διοικητικῆς διαχειρίσεως τοῦ Δημάρχου· 3. Περὶ συντάξεως χρεωλυτικοῦ σχεδίου· 4. Περὶ ἐκποιήσεως, ἐνεχυριάσεως, ἢ ἐπιβαρύνσεως κατ᾽ ἄλλον τρόπον τῶν ἀκινήτων κτημάτων ἢ πραγματικῶν δικαιωμάτων τοῦ Δήμου ἢ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων· 5. Περὶ προσκτήσεως καὶ ἐνεργητικῆς ἢ παθητικῆς ἐνοικιάσεως κτημάτων κινητῶν, ἢ δικαιωμάτων· 6. Περὶ οὐσιώδους μεταῤῥυθμίσεως τοῦ τρόπου τῆς ἐπικαρπίας, ἢ τῆς οἰκονομίας τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν Δῆμον ἢ εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα κτημάτων· 7. Περὶ νέων οἰκοδομῶν καὶ ἐκτάκτων ἐπισκευῶν· 8. Περὶ δανείων δοθησομένων ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Δήμου ἢ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἢ τῶν ληφθησομένων δανείων εἰς βάρος τοῦ Δήμου· 9. Περὶ συμφωνιῶν καὶ συνεννοήσεων, ἀναγομένων εἰς τὴν ἀνάθεσιν τῶν δημοτικῶν ἐργασιῶν· 10. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς

εἰς ἀντιμισθίαν τοῦ Δημάρχου ἀναγκαίας ποσότητος· 11. Περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰς τὰς δημοτικὰς ὑπηρεσίας εὑρισκομένων καὶ περὶ συστάσεως νέων δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν· 12. Περὶ συστάσεως ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, ἢ οἰκονόμου τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων. Δι' ἑκάστην αὐτῶν τῶν θέσεων προβάλλονται τρεῖς ὑποψήφιοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκλέγει ὁ Βασιλεύς· 13. Περὶ συστάσεως νέων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἢ προσδιορισμοῦ εἰσοδημάτων δι' αὐτά· 14. Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν δημοτικῶν εἰσοδημάτων ἢ δικαιωμάτων ἀπὸ τὰς ὑποθήκας, καὶ τῶν κτημάτων τοῦ δήμου ἢ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων ἀπὸ τὰ ἐπικείμενα βάρη· 15 περὶ διαιρέσεως τῆς εἰς πολλοὺς Δήμους ἢ ἀγαθοεργὰ καταστήματα κοινῆς περιουσίας· 16. Περὶ ἀποδοχῆς εἰς βάρος τῆς δημοτικῆς περιουσίας τοῦ εἰς συμπλήρωσιν τῶν ἐξόδων ἀγαθοεργοῦ τινος καταστήματος ἐλλείποντος (deficit)· 17. Περὶ συστάσεως νέων δημοτικῶν καταστημάτων· 18. Περὶ ἐνεργείας ἀντιπροσωπικῶν δικαιωμάτων τοῦ Δήμου, ἢ περὶ δημοτικῶν μισθοδοτήσεων· 19. Περὶ διαφορᾶς ἀναγομένης εἰς τὰ Δικαστήρια, καὶ περὶ διορισμοῦ συνηγόρων ἢ νομοσυμβούλων· 20. Περὶ ἀποστολῆς ἀντιπροσώπων τοῦ Δήμου· 21. Περὶ συγκαταβάσεως εἰς πληρωμὰς καὶ περὶ χορηγήσεως ἀμοιβῶν καὶ δώρων· 22. Περὶ κανονισμοῦ τῶν δημοτικῶν ἐργασιῶν καὶ περὶ ἀφέσεως τῆς δι' ὑποζυγίων καὶ φορτηγῶν ζώων ἐργασίας· 23. Περὶ κανονισμοῦ τῶν δημοτικῶν ἐράνων καὶ περὶ εἰσαγωγῆς μέτρου συνεισφορᾶς, διαφέροντος τοῦ συνήθους· 24. Περὶ ἐπιθέσεως ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων, καὶ περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἀφορώσης τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν ἐγκρίσεως.

51. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον λαμβάνει μέρος εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, κατὰ τοὺς περαιτέρω εἰς τὸ ἕκτον μέρος ἐκτεθησομένους ὁρισμούς.

52. Κατὰ πᾶσαν τριετίαν τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου θέλουν ἐκλέγει ἐξ ἑαυτῶν ἕνα Πρόεδρον καὶ ἕνα πρωτοκολλιστήν.

Τὰ χρέη τοῦ Προέδρου εἶναι·

Νὰ συγκαλῇ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἰς συνεδρίασιν καὶ νὰ διευθύνῃ αὐτό. Θέλει δὲ συνεννοεῖσθαι προφορικῶς μὲ τὸν Δήμαρχον, καὶ, χρείας καλούσης, θέλει θεωρεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὰ γνωρίζῃ πάντοτε ὅλας τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις καὶ τὰ συμβεβηκότα, ὅσα ἀφορῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου.

53. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται εἰς συνεδρίασιν, ὁσάκις ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ προσκληθῇ εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ Δημάρχου, κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 52 ἀναφερομένας περιπτώσεις, ἢ ὁσάκις τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον πρὸς συζήτησιν σπουδαίας τινος ὑποθέσεως τοῦ Δήμου.

54. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου πρέπει νὰ προσκαλῆται ἑκάστοτε ὁ Δήμαρχος, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, καὶ, ὁσάκις πρόκειται λόγος περὶ ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσι τὴν διαχείρισιν τῶν ἀνηκόντων εἰς ἐκκλησιαστικά, ἐκπαιδευτικὰ ἢ φιλανθρωπικὰ καταστήματα χρημάτων, πρέπει νὰ προσκαλῆται ὁ ἐφημέριος τοῦ τόπου, ἐκτὸς μόνον ὅταν ἡ σύσκεψις ἀφορᾷ κατηγορίαν κατὰ τοῦ προσκληθησομένου.

55. Παρευρισκόμενοι εἰς τὰς Συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὅ, τε Δήμαρχος οἱ Πάρεδροι καὶ ὁ Ἐφημέριος τοῦ τόπου, ἐκθέτουν τὰ ἀντικείμενα τῆς συσκέψεως, κάμνουν προτάσεις, δίδουν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι ψῆφον εἰς τὰς ἀποφάσεις. Τὸ Συμβούλιον κοινοποιεῖ εἰς αὐτοὺς περίληψιν τῶν πρακτικῶν πρὸς γνῶσιν τῶν γενομένων ἀποφάσεων. Οὗτοι δὲ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρωσι τὰς περὶ τῶν ἀποφάσεων παρατηρήσεις, ἢ τὰ κατ' αὐτῶν παράπονάτων εἰς τὴν προϊσταμένην Ἀρχήν, ἥτις ἑπομένως ἀποφασίζει.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δύναται, ὁσάκις νομίζει ὅτι αἱ παρὰ τῶν εἰρημένων διδόμεναι εἰς αὐτὸ πληροφορίαι δὲν εἶναι ἀποχρῶσαι, νὰ διορίζῃ ἕνα συνεισηγητήν, καὶ νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν.

56. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοὐλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν του, καὶ ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν παρόντων.

Ἰσοψηφίας τυχούσης, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἀποφασίζει.

57. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀφορῶσα ἀντικείμενον ἐκτὸς τῆς ἁρμοδιότητός του, εἶναι ἄκυρος.

58. Τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται δι' ἐννεαετίαν. Δὲν εἶναι ἀναγκαία εἰς τὸν διορισμόν των ἡ ἐπικύρωσις τῆς προεστώσης Ἀρχῆς.

Κατὰ τριετίαν ἐξέρχεται μὲν τὸ ἀρχαιότερον τρίτον, γίνεται δὲ ἡ ἀντικατάστασις διὰ νέων ἐκλογῶν.

Σχηματισθέντος ὅλου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου διὰ συγχρόνου ἐκλογῆς, προσδιορίζεται διὰ τοῦ κλήρου ἡ σειρὰ τῆς ἐξελεύσεως.

Δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐξέλθῃ μέλος τι πρὸ τοῦ προσδιωρισμένου καιροῦ, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 43 ἀναφερομένων περιπτώσεων.

Συμπεσούσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν, ἢ ἀποβιώσαντος ἑνὸς μέλους, εἰσέρχεται τὸ πλησιέστερον συμπληρωτικὸν μέλος, τὸ ὁποῖον χρεωστεῖ νὰ διαμένῃ εἰς τὸ Συμβούλιον ὅσον καιρὸν ἤθελε διαμένει εἰσέτι τὸ ἐξελθὸν ἢ τὸ ἀποθανὸν μέλος.

59. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

Τούτου δὲ γενομένου, πρέπει νὰ γενῇ νέα ἐκλογὴ ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων.

60. Τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὑπηρετοῦν ἄμισθι, ἐκτὸς τῆς ἀντιμισθίας, τὴν ὁποίαν

λαμβάνουν, ὁσάκις δι' ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἐξέλθουν τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου.

ΜΕΡΟΣ ς'.

Περὶ τῶν Δημαιρεσιῶν.

Κεφάλ. Α'.

Περὶ ἐκλογῆς τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων.

61. Τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται ἀμέσως.

62. Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας (ἄρθρ. 13) δημοτῶν.

Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην συγκαλοῦνται ἐκ τῶν ῥηθέντων δημοτῶν οἱ μᾶλλον φορολογούμενοι ὡς πρὸς τοὺς ἀμέσους φόρους τοῦ δήμου, εἰς τρόπον δὲ ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν συνερχομένων εἰς τοὺς δήμους τῆς τρίτης τάξεως νὰ ἐξισοῦται μὲ τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων· εἰς δὲ τοὺς τῆς δευτέρας, νὰ αὐξάνῃ ἀνὰ ἓξ διὰ πᾶσαν ἐπέκεινα τῶν δύο χιλιάδων ἑκατοντάδα κατοίκων· εἰς δὲ τοὺς Δήμους τῆς πρώτης, νὰ προβαίνῃ αὐξάνων κατὰ πέντε εἰς ἑκάστην περαιτέρω ἑκατοντάδα.

Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἦναι ὀλιγώτερος τῶν 30, ἐνόσῳ ὑπάρχουν εἰς τὸν αὐτὸν Δῆμον τόσοι δημόται, ὑπαγόμενοι εἰς ἄμεσον φορολογίαν καὶ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας.

63. Πᾶς δημότης, ἔχων τὰς κατὰ τὸ ἄρθ. 13 ἰδιότητας, δύναται νὰ ἐκλεχθῇ.

Πρέπει ὅμως τοὐλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐκλέγωνται ἐκ τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν.

64. Ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀποποιηθῶσι τὴν ἐκλογήν,

1. Ὅσοι δὶς ἤδη ἐξετέλεσαν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν·
2. Ὅσοι ἀποδείξουν, ὅτι ἔχουν σωματικὴν ἢ νοερὰν ἀνικανότητα, ἢ ὅτι συνεπλήρωσαν τὸ ἑξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των· 3. Ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεργείᾳ στρατιωτικοί, ἱερεῖς, καὶ διδάσκαλοι σχολείων.

65. Ἑκάστη ἐκλογὴ δημοσιεύεται τοὐλάχιστον δέκα πέντε ἡμέρας πρότερον παρὰ τοῦ Δημάρχου, καὶ προσδιορίζεται ἐνταυτῷ ἡ διάρκεια τῆς περὶ ἐκλογῆς πράξεως· συγχρόνως δὲ ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ κατάλογος ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Δήμου, τῶν ἐχόντων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἄρθ. 13 τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἢ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον προηγοῦνται οἱ εἰς τοὺς ἀμέσους φόρους ὑποκείμενοι δημόται, κατὰ τὴν βαθμολογίαν τῆς φορολογίας, καί, ἐκτιθεμένου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, σημειόνονται ἐκεῖνοι, ὅσοι πρόκειται νὰ συγκροτήσουν τὴν συνέλευσιν.

66. Πᾶς δημότης, ἔχων δικαίωμα ψήφου, εἰμπορεῖ νὰ παραπονεθῇ, ἂν εἰς τὸν ἐκτεθειμένον κατάλογον παρελείφθησαν ἱκανοὶ ἢ κατεχωρήθησαν ἀνίκανοι.

Ὁ Δήμαρχος, ἀκούων τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ λαμβανομένης ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν, κρίνει εὐθὺς τὰ παράπονα, καὶ δηλοποιεῖ τὴν τὴν ἀπόφασίν του εἰς τοὺς παραπονηθέντας ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δημάρχου δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Νομάρχην.

Γενομένης τῆς ἐκκλήσεως, ὁ Δήμαρχος ὑποβάλλει ἄνευ ἀναβολῆς τὰ πρακτικὰ εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις ἀποφασίζει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Αἱ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπαφάσεως πηγάζουσαι τροπολογίαι τοῦ καταλόγου τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου δημοτῶν καταχωροῦνται εἰς αὐτὸν ἄνευ ἀναβολῆς παρὰ τοῦ Δημάρχου.

67. Αἱ ἐκλογαὶ διευθύνονται παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ παρ' ἑνὸς Παρέδρου, καὶ παρὰ μιᾶς διμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἐκλεγομένης διὰ ψήφου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δημαρχίας, ἤ, ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ὁ διδάσκαλος τοῦ τόπου, κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον.

Ὁ Ἔπαρχος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συμπαρευρίσκηται εἰς τὰς δημαιρεσίας, ὁσάκις τὸ κρίνει εὔλογον.

68. Δῆμοι πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως διαιροῦνται, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐκλογῶν, εἰς δύο ἢ καὶ πλειότερα τμήματα, δι' ἕκαστον τῶν ὁποίων σχηματίζεται ἰδιαιτέρα δημαιρεσιακὴ ἐποτροπή, ἔχουσα ἴδιον πρωτοκολλιστήν, καὶ προεδρευομένη παρ' ἑνὸς Παρέδρου.

Ἡ γενησομένη διαίρεσις θέλει σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὸν ἐκτεθησόμενον κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου δημοτῶν (ἄρθρ. 65).

69. Περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου συντάσσεται ἀκριβὲς πρωτόκολλον.

Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων προπαρεσκευασμένων ἐπ' αὐτῷ τούτῳ καὶ σημειωμένων μὲ αὔξοντας ἀριθμούς, τὰ ὁποῖα ἀνακατωθέντα, διανέμονται εἰς τοὺς συγκροτοῦντας τὴν συνέλευσιν.

Ἕκαστος ἐκλογεὺς καταγράφει, ἢ ὁ ἴδιος ἢ δι' ἄλλου, εἰς τὸ ψηφοδέλτιόν του ὅσους τῶν δημοτῶν κρίνει ἀξίους ἐκλογῆς, σημειόνων τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὸ ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα αὐτῶν, καὶ παραδίδει αὐτὸ ἰδιοχείρως ἐσφραγισμένον καὶ διπλωμένον εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημαιρεσιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένον τὸ ψηφοδέλτιον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημαιρεσιακῆς Ἐπιτροπῆς φροντίζει νὰ καταχωρισθῇ ἀμέσως εἰς τὸ πρωτόκολλον τὸ ὄνομα τοῦ παραδόσαντος τὸ ψηφοδέλτιον, τὸ ὁποῖον ῥίπτει, χωρὶς νὰ τὸ ἀνοίξῃ, παρόντος τοῦ ἐκλογέως, εἰς ἐπίτηδες προετοιμασμένην καὶ ἐσφραγισμένην κάλπην.

70. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν Συμβούλων ἕκαστος τῶν ψηφοφορούντων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ

προτείνη· ά. Εἰς τοὺς Δήμους ά τάξεως. 1. Ἐὰν μὲν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον πρόκηται νὰ σχηματισθῇ κατὰ πρώτην φορὰν, 27 ὑποψηφίους· 2. Ἐὰν δὲ μέλλῃ νὰ ἀνανεωθῇ κατὰ τὸ τριτημόριον (ἄρθ. 58), ἐννέα· β΄. Εἰς τοὺς Δήμους β΄ τάξεως· 1. Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν, δέκα ὀκτώ· 2. Κατὰ τὴν δευτέραν, ἕξ. γ΄. Εἰς τοὺς Δήμους τῆς τρίτης τάξεως, 1. Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἐννέα· 2. Κατὰ τὴν δευτέραν, τρεῖς.

Οἱ ἀμέσως μετὰ τὰ ἐκλεχθέντα μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου λαβόντες τὰς περισσοτέρας ψήφους γίνονται συμπληρωτικὰ μέλη.

Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι· 1. Εἰς μὲν τοὺς Δήμους πρώτης τάξεως, ἐννέα· 2. Εἰς δὲ τοὺς Δήμους δευτέρας τάξεως, ἕξ· 3. Εἰς δὲ τοὺς Δήμους τρίτης τάξεως, τρεῖς.

71. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος μία πρᾶξις ἐκλογῆς, ἀπαιτεῖται νὰ ψηφοφορήσωσι τοὐλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν ἐκλογέων. Δὲν συγχωρεῖται δὲ ἡ δι' ἀντιπροσώπων ψηφοφορία.

Ἂν διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν πρὸς ψηφοφορίαν συνελθόντων δημοτῶν, ἡ ἐκλογὴ δὲν δύναται νὰ ἐκπεραιωθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας, προσκαλοῦνται ἰδιαιτέρως οἱ Δημόται, ὅσοι, χωρὶς νὰ ἦναι ἐμποδισμένοι ἀπὸ ἀσθένειαν ἢ ἀπουσίαν, δὲν παρευρέθησαν εἰς τὰς ἐκλογάς. Τὰ ἐκ τῆς προσκλήσεως καὶ ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκλογῆς προκύπτοντα ἔξοδα πίπτουν εἰς βάρος των.

72. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἀνοίγεται ἡ κάλπη καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ψηφοδέλτια, ἕκαστον τῶν ὁποίων καταχωρεῖται εἰς τὸ περὶ ἐκλογῆς πρωτόκολλον ὑπὸ τὸν ὁποῖον φέρει ἀριθμὸν, διὰ νὰ πληροφορηθοῦν οἱ ἐκλογεῖς ὅτι αἱ ψῆφοί των ἦσαν τῷόντι καταγεγραμμέναι.

Ἀφοῦ καταχωρηθῶσιν ὅλα τὰ ψηφοδέλτια, ἐξάγεται καὶ δημοσιεύεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, εἰς δὲ τοὺς ἐκλεχθέντας κοινοποιεῖται ἰδιαιτέρως.

Ἂν κατὰ τὸ ἄρθ. 68 ἔγεινεν ἡ ἐκλογὴ κατὰ τμήματα, ἀντιπαραβάλλονται πρῶτον τὰ ἀποτελέσματα τῶν τμηματικῶν πρωτοκόλλων, καὶ ἐντεῦθεν ἐξάγεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς.

73. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἐκλογὴ, ἀρκεῖ ἡ σχετικὴ πλειοψηφία· ἰσοψηφίας δὲ τυχούσης, ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

74. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, μένουν τὰ πρωτόκολλα τρεῖς ἡμέρας ἐκτεθειμένα εἰς τὸ Δημαρχεῖον, διὰ νὰ δυνηθῶσιν οἱ μὲν ἔχοντες δικαίωμα ψήφου δημόται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ νὰ ἀναφέρωσι τὰς ἐνδεχομένας ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις των εἰς τὸν Δήμαρχον, οἱ δὲ ἐκλεχθέντες νὰ ἐκθέτωσι τὰς αἰτίας τῆς παραιτήσεώς των, ἂν τυχὸν τὴν ζητήσουν.

Κεφάλ. Β΄.

Περὶ ἐκλογῆς τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Παρέδρων.

75. Διὰ πᾶσαν θέσιν Δημάρχου ἐκλέγονται τρεῖς ὑποψήφιοι· διὰ πᾶσαν δὲ Παρέδρου, εἷς μόνος. Ἡ ἐκλογὴ τούτων ἀνατίθεται εἰς ἰδιαίτερον Δημαιρεσιακὸν Συμβούλιον.

76. Τὸ Δημαιρεσιακὸν τοῦτο Συμβούλιον σύγκειται· ά. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ β΄ ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ τῶν πλέον φορολογουμένων καὶ ἐχόντων κατὰ τὸ ἄρθ. 13 τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας δημοτῶν.

77. Ἕκαστος δημότης, ἔχων τὰ κατὰ τὸ ἄρθ. 13 χαρακτηριστικὰ, καὶ μὴ ἐξαιρούμενος δι' οποιανδήποτε τῶν ἐκεῖ ἐκτεθειμένων αἰτιῶν, ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Εἰς τὴν θέσιν Δημάρχου καὶ Παρέδρων δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθοῦν· 1. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ οἱ ἐνεργείᾳ στρατιωτικοί· 2. Οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ δημόσιοι διδάσκαλοι.

78. Ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποποιηθοῦν τὴν ἐκλογὴν ὅλοι ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 65 ἀριθ. 1 καὶ 2 ἐνδιαλαμβανόμενα.

79. Τὸ Δημαιρεσιακὸν Συμβούλιον συνέρχεται κατ' ἔγγραφον πρόσκλησιν τοῦ Ἐπάρχου εἰς ἡμέραν προσδιοριζομένην ῥητῶς παρ' αὐτοῦ.

80. Αἱ ἐκλογαὶ διευθύνονται παρὰ Δημαιρεσιακῆς Ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἀπὸ ἕναν Πρόεδρον καὶ δύο μέλη τοῦ Δημαιρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Ἔπαρχος εἶναι Πρόεδρος τῆς Δημαιρεσιακῆς Ἐπιτροπῆς· δύναται δὲ νὰ παραχωρήσῃ τὴν προεδρίαν εἰς ἓν μέλος τοῦ Δημαιρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Τὰ δύο μέλη τῆς Δημαιρεσιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται παρὰ τοῦ Δημαιρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ, ἀρκεῖ ἡ σχετικὴ πλειοψηφία.

81. Εἰς τὸ διὰ τὰς δημαιρεσίας διωρισμένον κατάστημα πρέπει νὰ ἦναι ἐκτεθειμένος ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 65 κατάλογος ὅλων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐκλογῆς δημοτῶν, διὰ νὰ τὸν λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ μέλη τοῦ Δημαιρεσιακοῦ Συμβουλίου.

82. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημαιρεσίας, ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Δημαιρεσιακοῦ Συμβουλίου ὁρκίζεται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος ἐφημερίου τὸν ἑξῆς ὅρκον·

« Ὀμνύω εἰς τὴν Ὑπεραγίαν καὶ Ἀδιαίρετον
» Τριάδα καὶ εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ὅτι θέλω
» δώσει τὴν ψῆφόν μου κατὰ συνείδησιν, καὶ ἔχων
» πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὰ πρὸς τὸν Βασιλέα μου,
» πρὸς τὴν Πατρίδα, καὶ πρὸς τὸν Δῆμόν μου
» χρέη, ἐλεύθερος ἀπὸ πᾶσαν ξένην ἐπιῤῥοὴν, κατ'
» ἰδίαν μου πεποίθησιν, καὶ ὅτι δὲν ἐδέχθην, οὔτε
» θέλω δεχθῆ ποτε ἐπὶ τούτῳ δῶρα ἢ ὑποσχέσεις
» ἀμέσως ἢ ἐμμέσως. »

83. Μετὰ τὸν ὅρκον τοῦτον γίνεται ἔναρξις τῆς ἐκλογῆς, περὶ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ κατασστρωθῇ ἀκριβὲς πρωτόκολλον. Αἱ ψῆφοι δίδονται δι' ἐγγράφων ψηφοδελτίων, ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ ἐκλογέως.

Εἰς δὲ τὴν εἰς τὸ πρωτόκολλον καταχώρησιν παραλείπεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλογέως, καὶ σημειοῦται ὁ αὔξων ἀριθμός, τὸν ὁποῖον φέρει τὸ ψηφοδέλτιον.

84. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἐκλογή, ἀπαιτεῖται τοὐλάχιστον ἡ παρουσία τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ Δημαιρεσιακοῦ Συμβουλίου, καὶ ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία· ἰσοψηφίας δὲ τυχούσης, ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

85. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς, δημοσιεύεται ἀμέσως τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ κοινοποιεῖται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς ἐκλεχθέντας· τὰ δὲ τοῦ πρωτοκόλλου γίνονται ὡς εἰς τὸ ἄρθ. 74.

Κεφάλ. Γ.

Περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐκλογὴν πραττομένων.

86. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τὴν ἀμέσως μετ' ἐκείνην γινησομένην ἐκλογὴν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς θέσεις τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων, καὶ μετὰ παρέλευσιν τῶν διὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκλογῆς διωρισμένων τριῶν ἡμερῶν, διευθύνονται τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον, ὅπου ἐξετάζεται, ἂν ἡ πρᾶξις τῆς ἐκλογῆς ἔγεινε κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἂν οἱ ἐκλεχθέντες εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, καὶ ἂν ἦναι παραδεκταὶ αἱ προβαλλόμεναι αἰτιολογίαι τῶν ἐπιθυμούντων νὰ παραιτηθῶσι. Τούτων γενομένων, τὸ Ἐπαρχεῖον ἀναφέρει περὶ πάντων εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἥτις, ἢ ἐπικυροῖ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐκλογῆς, ἢ διορίζει νέαν ἐκλογήν, ἀναφέρουσα τὰς αἰτίας τῆς μὴ ἐπικυρώσεως. Οἱ αὐτοὶ τύποι φυλάττονται καὶ ὅταν πρόκηται λόγος περὶ ἐκλογῆς ἑνὸς μόνου ὑποψηφίου.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Νομαρχίας κοινοποιεῖται εἰς τὴν Δημαιρεσιακὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ἂν ἡ Νομαρχία δὲν ἐπικυρώσῃ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐκλογῆς. Ἡ περὶ τούτου ἀναφορὰ παραπέμπεται ἀναγκαίως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Ἔπαρχον, ὅστις ἄνευ ἀναβολῆς τὴν διευθύνει εἰς τὴν Νομαρχίαν μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς, καὶ διὰ τῆς Νομαρχίας καθυποβάλλεται ἔπειτα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

87. Ἐπικυρωθείσης δὲ τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς, γίνεται ὁ διορισμὸς τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Παρέδρων.

Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Πάρεδροι διορίζονται εἰς μὲν τοὺς Δήμους ά καὶ β' τάξεως, παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἰς δὲ τοὺς δήμους γ' τάξεως, παρὰ τῆς Νομαρχίας, λαμβανούσης ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσιότητα παρὰ τοῦ Βασιλέως.

88. Οἱ μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Δημάρχου ὑπόλοιποι δύο ὑποψήφιοι διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου δύνανται νὰ διορισθῶσι Πάρεδροι.

89. Ἂν θέσις Δημάρχου ἢ Παρέδρου χηρεύσῃ ἐν τῷ διαστήματι τῆς τριετοῦς περιόδου, γίνεται εὐθὺς νέα ἐκλογή.

Ὁ νεοδιορισθεὶς ἐνεργεῖ τὰ τῆς ὑπηρεσίας του δι' ὅσον μόνον καιρὸν ἔπρεπε νὰ διαρκέσῃ ἡ ὑπηρεσία τοῦ προκατόχου του.

90. Ἐπικυρωθείσεις τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς, καὶ γενομένου τοῦ διορισμοῦ τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Παρέδρων, ἕπεται ἡ διὰ τοῦ Ἐπάρχου ἐγκαθίδρυσις καὶ ὁρκοδοσία αὐτῶν τε καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ Ζ'.

Περὶ ἑνὸς ἑκάστου κλάδου τῆς δημοτικῆς διοικήσεως

Κεφάλ. Α'.

Περὶ Ἀστυνομικῆς Διοικήσεως.

91. Ἡ εἰς τοὺς Δήμους ἐναποτεθεῖσα καὶ διὰ τοῦ Δημάρχου διευθυνομένη Ἀστυνομικὴ διοίκησις περιλαμβάνει ὅλους τοὺς κλάδους τῆς κατωτέρας τοπικῆς καὶ ἀγρονομικῆς Ἀστυνομίας.

Τὰ περὶ τούτου προσδιορίζονται δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν.

92. Ὁ Δήμαρχος δὲν ἔχει οὔτε ποινικὴν ἐξουσίαν εἰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις, οὔτε δικαστικὴν εἰς ὑποθέσεις τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, καθ' ὅσον οἱ νόμοι δὲν διαλαμβάνουν περὶ τούτου εἰδικὰς ἐξαιρέσεις.

93. Εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν πτωχοκομίαν, ὁ Δήμαρχος λαμβάνει μέρος, κατὰ τὰς περὶ τούτου ἰδιαιτέρας διατάξεις.

94. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιστασίαν τῶν κατὰ τόπους διδασκαλείων, θέλουν προσδιορισθῆ τὰ δέοντα δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

95. Εἰς τοὺς μεγαλητέρους Δήμους διορίζονται παρὰ τῷ Δημάρχῳ, χρείας τυχούσης, εἷς ἢ δύο Ἀσυνόμοι διὰ τὴν διοίκησιν τῆς τοπικῆς Ἀστυνομίας· οἱ Ἀστυνόμοι οὗτοι διορίζονται καθ' ὃν τρόπον ἐνδιαλαμβάνει τὸ ἄρθ. 42.

96. Οἱ μεγαλήτεροι Δῆμοι πρέπει νὰ διαιρεθῶσιν εἰς ἀνάλογον ἀριθμὸν τμημάτων, κατὰ τὰς ἀγορὰς καὶ πλατείας, πρὸς εὐκολίαν τῆς ἀστυνομικῆς διοικήσεως.

Κεφάλ. Β'.

Περὶ διαχειρίσεως τῆς δημοτικῆς περιουσίας.

Α'. Περὶ τοῦ δημομοτικοῦ εἰσπράκτορος·

97. Ἡ φροντὶς περὶ εἰσπράξεως καὶ ἐξοδεύσεως τῶν δημοτικῶν χρημάτων καὶ περὶ καταστρώσεως τῶν περὶ τούτων λογαριασμῶν ἀνατίθεται εἰς ἕνα εἰσπράκτορα κατὰ Δῆμον

98. Ὁ Δημοτικὸς οὗτος εἰσπράκτωρ διορίζεται καθ' ὃν τρόπον διαλαμβάνει ὁ ἀριθμὸς 12 τοῦ ἄρθ. 50.

99. Ἂν τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἦναι ἀσήμαντα, ἑνόνονται περισότεροι γειτνιάζοντες Δῆμοι εἰς ἓν εἰσπρακτορικὸν τμῆμα.

Ἂν εἰς τοιαύτην περίστασιν αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ δὲν συμφωνήσωσιν εἰς τὴν περὶ διορισμοῦ

τοῦ εἰσπράκτορος πρότασιν, ὁ Βασιλεὺς ἐκλέγει ἕνα ἐκ τῶν προβληθέντων.

100. Οὔτε οἱ Δήμαρχοι, οὔτε οἱ Πάρεδροι, οὔτε τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἦναι συγχρόνως καὶ εἰσπράκτορες.

Ὁ εἰσπράκτωρ πρέπει νὰ κατοικῇ εἰς τὸ τμῆμα, ὅπου εἰσπράττει, καὶ ἔχει χρέος νὰ φροντίζῃ ὁ ἴδιος διὰ τὴν εἴσπραξιν.

Δύναται ν' ἀπαιτηθῇ ἀπὸ αὐτὸν νὰ δώσῃ ἀνάλογον ἐγγύησιν.

101. Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ λαμβάνει διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ἀντιμισθίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ τέσσαρα εἰς τὰ ἑκατὸν τῆς ὅλης πραγματικῆς εἰσπράξεως ..αὶ κανονιζομένην παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς μεγαλητέρους Δήμους εἰμπορεῖ νὰ προσδιορισθῇ καὶ μόνιμος μισθὸς εἰς τὸν εἰσπράκτορα.

102. Ὁ Βασιλεὺς δύναται εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ παύσῃ τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα διὰ διοικητικὰς αἰτίας.

103. Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ἄλλας εἰσπράξεις, εἰμὴ ὅσας διαλαμβάνει ὁ ἐγκριθεὶς προϋπολογισμὸς, ἢ περὶ ὅσων διαταχθῇ παρὰ τοῦ Δημάρχου, κατὰ συνέπειαν ἰδιαιτέρων νομίμων διαταγμάτων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁμοίως δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ ἄλλα παρ' ὅσα διαταχθῇ παρὰ τοῦ Δημάρχου, κατὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρ. 109 ὁρισμούς.

Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ φροντίζει ὥστε νὰ κρατῶνται ἀκριβῶς αἱ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δήμου διαλαμβανόμεναι μερίδες, καὶ εἶναι ἰδιαιτέρως διὰ τοῦτο ὑπεύθυνος.

104. Δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν θέλουν προσδιορισθῇ τὰ περαιτέρω περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

Β'. Περὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

105. Δι' ἕκαστον Δῆμον συντάσσεται κατ' ἔτος προϋπολογισμὸς κατὰ τοὺς διορισθησομένους περὶ τούτου τύπους. Θέλει δὲ ἐμπεριέχει διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1. Ὅλας τὰς δημοτικὰς εἰσπράξεις, τόσον τὰς σταθερὰς, ὡρισμένας ἢ ἀορίστους, καθὼς καὶ τὰς μὴ σταθεράς· 2. Ὅλας τὰς δημοτικὰς δαπάνας μετὰ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων (fonds de réserve) δι' ἀπροσδοκήτους περιστάσεις, καὶ 3. Ὅλα τὰ πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων συντελοῦντα μέσα.

106. Τὸ καταστρωθησόμενον περὶ ἐξετάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον πρωτόκολλον πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν αἰτιολογίαν διὰ πᾶσαν μερίδα, καὶ, τυχούσης διχογνωμίας, νὰ ἀναφέρῃ τὰς διαφόρους γνώμας, τῶν μὴ συμφωνούντων μὲ τὴν πλειοψηφίαν. Γενομένης δὲ τῆς ἀποφάσεως, ἐκτίθενται ὅ,τε ἐγκριθεὶς προϋπολογισμὸς καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συσκέψεων εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὀκτὼ ἡμέρας διὰ νὰ λάβουν γνῶσιν αὐτῶν οἱ φορολογούμενοι· διευθύνονται ἔπειτα εἰς τὸν Ἔπαρχον τοὐλάχιστον δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου διοικητικοῦ ἔτους.

Γνωστοποιεῖται δὲ εἰς τοὺς δημότας, ὅτι τὰ εἰρημένα ἔγγραφα εἶναι ἐκτεθειμένα εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

107. Λαβὼν ὁ Ἔπαρχος τὸν προϋπολογισμὸν, τὸν ἐξετάζει ἄνευ ἀναβολῆς καὶ τὸν καθυποβάλλει μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς του εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τὴν ἔγκρισίν του ἀνυπερθέτως, ἐὰν δὲν εὕρῃ τίποτε προσβάλλον τὰ συμφέροντα ἢ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Δήμου, ἢ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας.

108. Ἐὰν ἀποποιηθῇ τὴν ἔγκρισιν, πρέπει νὰ ἐκθέσῃ ἀκριβῶς τοὺς λόγους. Ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλῇ πρὸς τὴν προεστῶσαν πολιτικὴν Ἀρχήν.

109. Κατὰ τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν καὶ ἐντὸς τῶν ὅρων αὐτοῦ διευθύνει ὁ Δήμαρχος τὰ τοῦ Δήμου κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ διαχειρίσεως κανονισμοὺς, καὶ ἐκδίδει πρὸς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον εἰδικὴν διαταγὴν διὰ πᾶσαν μερίδα εἰσπράξεως ἢ δαπάνης.

Πρὸ πάντων δὲ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀμέσους δημοτικοὺς ἐράνους, πρέπει εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ καταστρόνωνται οἱ περὶ διανομῆς αὐτῶν κατάλογοι δι' ὅλους τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὴν συνεισφορὰν δημότας, καὶ νὰ ἐκτίθενται ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὸ Δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν πάντων· παρελθούσης δὲ τῆς ὀκταημέρου ταύτης προθεσμίας, ὁ Δήμαρχος κηρύττει τοὺς καταλόγους ὡς ὑποχρεωτικοὺς, καὶ παραπέμπει αὐτοὺς εἰς τὸν Δημοτικὸν εἰσπράκτορα, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἴσπραξιν. Τὰ κατὰ τῆς διανομῆς προκύπτοντα παράπονα ἐξετάζονται διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ, δὲν ἐμποδίζουν ὅμως τὴν κατὰ τοὺς καταλόγους εἴσπραξιν. Ὁ Δήμαρχος δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ διατάξῃ δαπάνην, μὴ ἀναφερομένην ῥητῶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἐκτὸς μόνον ὅταν διαταχθῇ παρὰ τῆς προεστώσης Ἀρχῆς κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθ. 17. 6, ἢ ὅταν λάβῃ τὴν πληρεξουσιότητα δι' ἰδιαιτέρων νομίμων ἀποφάσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ εἰς πᾶσαν πληρωμὴν ἡ διαταγὴ ἢ ἀπόφασις, ἐπὶ τῆς ὁποίας αὕτη θεμελιοῦται.

Γ'. Περὶ τοῦ Δημοτικοῦ λογαριασμοῦ.

110. Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ καταστρόνει τὸ πολὺ 2 μῆνας μετὰ παρέλευσιν τοῦ ἔτους τὸν δημοτικὸν λογαριασμὸν κατὰ τοὺς διατεταγμένους τύπους, καὶ τὸν παραδίδει εἰς τὸν Δήμαρχον. Εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον ἐκτίθενται ὅλα τὰ εἰς χρήματα ἢ εἴδη ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Δήμου.

111. Ὁ Δημοτικὸς λογαριασμὸς καὶ ὁ παρὰ τοῦ Δημάρχου ὕστερον καταστρωμένος [λογαρια-

τιμὰς τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως ἐκτίθενται, ἀφοῦ πρότερον δημοσιευθοῦν, ὀκτὼ κατὰ συνέχειαν ἡμέρας εἰς τὸ Δημαρχεῖον πρὸς πληροφορίαν ἑκάστου τῶν φορολογουμένων. Ἐξετάζονται ἔπειτα παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποστέλλονται πρὸς τὸν Ἔπαρχον, ὅστις τοὺς καθυποβάλλει μετὰ τῶν παρατηρήσεών του εἰς τὸν Νομάρχην πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἀρχῆς ταύτης γίνεται ἡ ἔκκλησις εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Δ'. Γενικαὶ διατάξεις περὶ τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως.

112. Εἰς τὴν διαχείρησιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας θέλουν διατηρεῖσθαι ἀπαραιτήτως αἱ ἑξῆς γενικαὶ διατάξεις· α'. Ὅλαι αἱ πωλήσεις καὶ ἐνοικιάσεις ὁποιουδήποτε μέρους τῆς δημοτικῆς περιουσίας, ὅλα τὰ ἐπὶ μισθῷ γινόμενα δημόσια ἔργα, ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ καὶ ὅλαι αἱ προμηθεύσεις θέλουν γίνεσθαι ἐπὶ δημοπρασίας, ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ καταστρωμένου παρ' εἰδημόνων. Τότε δὲ μόνον ἐπιτρέπεται νὰ γένων ἰδιαίτεραι συμφωνίαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων 1. Ὅταν τὰ ἔργα ἀπαιτῶσι ξεχωριστὴν ἐπιτηδειότητα (πρέπει ὅμως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην νὰ γενῇ προϋπολογισμός). 2. Ὅταν τὰ ἔργα ἦναι τόσον ἀσήμαντα, ὥστε τὰ ἔξοδα τῆς δημοπρασίας δὲν ἔχουν καμμίαν ἀναλογίαν ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος· 3. Ὅταν ἀπειλῆται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς· 4. Ὅταν ἡ δημοπρασία ἀπαντήσει ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια· β'. Διὰ νὰ γενῇ ἐκουσία ἐκποίησις μέρους τινὸς τῆς δημοτικῆς περιουσίας, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ πάντοτε ἀκριβέστατα, ἂν ἐξετελέσθησαν τὰ κατὰ τὸ ἄρθ. 21 τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμενα, καὶ νὰ ἀποδειχθῇ τὸ τοιοῦτον ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ δήμου· τὸ δὲ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως νὰ διατεθῇ εὐθὺς ἐπωφελῶς, ἐὰν δὲν προσδιωρίσθῃ δι' ἄλλον σκοπὸν εἰς τὸν προϋπολγισμόν· γ'. Αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ἔχουν τὴν πληρεξουσιότητα, πρὸς ἐξόφλησιν ὑπαρχόντων χρεῶν, νὰ δανείζωνται νέα κεφάλαια, μὲ ἴσας ἢ καλλητέρας συμφωνίας. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ ληφθοῦν ὡς δάνεια νέα κεφάλαια, εἰμὴ ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκριθέντων προϋπολογισμῶν ἢ χρεωλυτικῶν σχεδίων ἢ, ἐν ἐλλείψει ἄλλων μέσων πρὸς ἀπάντησιν ἐκτάκτων, ἀναποφεύκτων καὶ ἀνυπερθέτων δαπανῶν. Αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ θέλουν ζητήσει συγχρόνως μετ' ἐπιμονῆς κατάλληλα χρεωλυτικὰ μέσα· δ'. Διὰ νὰ γενοῦν νέαι δημόσιαι οἰκοδομαί, ἀπαιτεῖται νὰ συνταχθοῦν πρότερον παρ' εἰδημόνων τὰ σχέδια καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων· ε'. Ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῶν δημοτικῶν γαιῶν θέλουν διατηρεῖσθαι οἱ περὶ καλλιεργείας νόμοι· ϛ'. Διὰ τὰς συσκέψεις περὶ νομικῶν ζητημάτων αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν ζητεῖ τὴν συμβουλὴν τῶν ἀναγνωρισμένων συνηγόρων.

113. Διὰ πάσαν ζημίαν προκύπτουσαν εἰς τοὺς Δήμους ἐκ τῆς παραμελήτεως τῶν εἰρημένων περὶ διαχειρίσεως κανονισμῶν, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων ἀξιοποίνων πράξεων ἢ ἀδρανείας τῶν ὑπαλλήλων τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως, ἀποζημιοῦται ὁ Δῆμος παρὰ τῶν αἰτίων, οἵτινες περιπλέον ὑπόκεινται καὶ εἰς τὰς κατὰ νόμους ποινάς.

Κεφάλ. Γ'.

Περὶ τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας τῶν κατὰ τόπους ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων.

114. Ἡ διοίκησις τῶν τοπικῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων τίθεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῶν δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων σχηματισθησομένων ἐπιτροπῶν, ἡ δὲ διεύθυνσις τῶν τοπικῶν διδακτικῶν καταστημάτων ἀνατίθεται εἰς τὰς συστηθησομένας τοπικὰς ἐφορίας τῶν σχολείων. Διὰ τὴν διοίκησιν τῶν τοπικῶν ἐκκλησιαστικῶν καταστημάτων διορίζονται Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια, συνιστάμενα ἀπὸ τὸν Δήμαρχον, τὸν ἀνήκοντα Ἐφημέριον καὶ δύο ἕως τέσσαρας Δημότας, διοριζομένους παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

115. Ὅταν ἡ ἔκτασις τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἑνὸς ἀγαθοεργοῦ καταστήματος ἀπαιτῇ τὸν διορισμὸν ἰδιαιτέρου Οἰκονόμου, γίνεται ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 50 ἀριθ. 12. Ὁ Οἰκονόμος ὑπάγεται εἰς τὴν ἀνωτέραν διοικητικὴν Ἀρχὴν τοῦ καταστήματος.

116. Αἱ εἰς τὸ ἄρθ. 114 διαλαμβανόμεναι Ἀρχαὶ ἔχουν πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν ἔχει ὁ Δήμαρχος πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Δημοτικὴν περιουσίαν. Ὅλα τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς δημοτικῆς περιουσίας ἐν τῷ παρόντι νόμῳ κανονισμένα ἐφαρμόζοντα ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα.

ΜΕΡΟΣ Η'.

Περὶ τῆς ὑπαλληλίας τῶν Δήμων εἰς τοὺς Ἐπάρχους καὶ Νομάρχας.

117. Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Διοικητικαὶ αὐτῶν Ἀρχαὶ ὑπάγονται εἰς τοὺς Ἐπάρχους. Εἰς τούτους ἀπόκειται τὸ νὰ ἐπιτηρῶσιν ἀμέσως τὴν διοίκησιν τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, καὶ νὰ διατάττουν κατὰ τοῦτο ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων.

Εἶναι ὅμως ἀπηγορευμένον εἰς αὐτούς, ἐπὶ βαρυτάτῃ εὐθύνῃ, νὰ παρεμβαίνουν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν Δημοτικῶν δικαιωμάτων, ἢ νὰ παρεμποδίζωσιν ἀθεμίτως τὴν νόμιμον καὶ ἐλευθέραν κίνησιν τῶν Δημοτικῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν.

118. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου θέλει καθυποβάλλεσθαι, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὸν Ἔπαρχον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Νομάρχην· ἀφοῦ δὲ παρέλθουν δέκα πέντε ἡμέραι μετὰ τὴν πρὸς τὸν Ἔπαρχον κοινοποίησιν, ἂν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν ἐκδοθῇ διαταγὴ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, ἐμποδίζουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, εἴτε ὡς παρανόμου εἴτε

κατὰ συνέπειαν ἀναφορᾶς τῶν φορολογουμένων, ἡ ἀπόφασις θεωρεῖται ὡς ἔχουσα κῦρος, καὶ ἐνεργεῖται.

119. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου χρήζουσι τῆς ῥητῆς ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου εἰς τὰς ἐφεξῆς περιπτώσεις· ά. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ· β. Εἰς τὴν ἔγκρισιν ἐκτάκτων δαπανῶν, τὰς ὁποίας δὲν προεῖδεν ὁ προϋπολογισμὸς, ἐξαιρέτως δὲ ὅταν πρόκηται λόγος νὰ ἀναδεχθῇ ἑκουσίως ὁ Δῆμος βάρη, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ὑπόχρεως, οὔτε δυνάμει τοῦ κοινωνικοῦ του σκοποῦ, οὔτε δι' εἰδικὰς νομίμους αἰτίας· γ. Εἰς τὴν ἐκποίησιν, πρόσκτησιν, ἢ ἀνταλλαγὴν ἀκινήτων κτημάτων ἢ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας· δ'. Εἰς συμφωνίας ἐνοικιάσεων ἐπέκεινα τῶν ἐννέα ἐτῶν· έ. Εἰς μεταῤῥυθμίσεις τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων ἢ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας, τουτέστιν, ὅταν πρόκηται λόγος, ἀντὶ τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δήμου καλλιεργείας, νὰ διορισθῇ ἐνοικίασις ἢ τ' ἀνάπαλιν· ς'. Εἰς ὅλας τὰς ἐνοικιάσεις δημοτικῶν φόρων· ζ. Εἰς τὴν σύνταξιν χρεωλυτικῶν σχεδίων· ή. Ὅταν πρόκηται λόγος νὰ ληφθοῦν δανειακῶς νέα κεφάλαια, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δάνειον τοῦτο γενῇ πρὸς ἐξόφλησιν ὑπαρχόντων χρεῶν μὲ ἴσας ἢ καλλητέρας συμφωνίας, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκριθέντων προϋπολογισμῶν, ἢ χρεωλυτικῶν σχεδίων· θ'. Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν σχεδίων περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν Δῆμον δασῶν· ί. Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν γενικῶν περὶ οἰκοδομῶν καὶ περὶ εὐθυγραμμίας σχεδίων· ιά. Ὅταν πρόκηται λόγος περὶ εἰσαγωγῆς δίκης· ιβ'. Ὅταν πρόκηται λόγος περὶ συμβιβασμῶν· ιγ'. Ὅταν πρόκηται νὰ οἰκοδομηθῶσι νέα δημοτικὰ κτίρια, ἢ νὰ γενῶσι καθολικαὶ ἐπισκευαὶ εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα· ιδ'. Ὅταν πρόκηται νὰ δοθοῦν δάνεια εἰς τοὺς Δημάρχους, εἰς τοὺς Παρέδρους, καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἰς τοὺς ἀνιόντας, κατιόντας, ἐκ πλαγίου ἢ καὶ πρώτου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας συγγενεῖς αὐτῶν· ιέ. Ὅταν πρόκηται νὰ δεχθῇ ὁ Δῆμος κληροδοσίας ἢ δῶρα ἑνωμένα μὲ βάρη, ἢ νὰ τὰ ἀποποιηθῇ· ις'. Εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν διὰ τοὺς ἀμέσους δημοτικοὺς ἐράνους συνεισφορῶν ὡς ἐκ μέρους τῶν δημοτῶν, τῶν μὴ ἐχόντων φορολογουμένην περιουσίαν, μηδὲ μετερχομένων ἐπιτήδευμα ὑποκείμενον εἰς φόρον. Εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δὲν ἔχουν κῦρος, εἰμὴ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου.

120. Ἡ ἔγκρισις τοῦ Βασιλέως ἀπαιτεῖται ά. Εἰς τὸν διορισμὸν νέων ἐμμέσων ἢ ἀμέσων δημοτικῶν φόρων· β'. Εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων, ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἴσχυον· γ'. Εἰς τὸν διορισμὸν ἄλλου μέτρου περὶ τῆς εἰς τοὺς ἀμέσους δημοτικοὺς ἐράνους συνεισφορᾶς, παρ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει βάσιν τοὺς ἀμέσους φόρους.

121. Οἱ μὲν Ἔπαρχοι ὀφείλουν νὰ καθυποβάλλουν, οἱ δὲ Νομάρχαι νὰ ἐνεργοῦν ἢ νὰ ἐμποδίζουν ἄνευ ἀναβολῆς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὅσαι χρήζουσι τῆς ἐγκρίσεώς των, καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ζημίαν προκύπτουσαν ἀπὸ τὴν ἐκ μέρους των ἀξιόποινον ἀργοπορίαν.

122. Εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπόκειται τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκκαλῇ πρὸς τὴν προεστῶσαν Ἀρχὴν πᾶσαν ἀπόφασιν τῆς Νομαρχίας, τροπολογοῦσαν ἢ ἀποῤῥίπτουσαν τὴν ἀπόφασίν του.

ΜΕΡΟΣ Θ'.

Τελευταῖος ὁρισμός.

123. Ὁ παρὼν Νόμος πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ ἀναβολῆς, ἡ δὲ ἐκλογὴ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων νέων δημοτικῶν Ἀρχῶν νὰ γενῇ εἰς κάθε Νομὸν, ἅμα ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐν αὐτῷ Δήμων λάβῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως. Οἱ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου καὶ κατὰ τὰς πρώτας δημαιρεσίας ἐνεργηθησόμενοι προσωρινοὶ κανονισμοὶ θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος.

124. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 27 Δεκεμ. 1833. (8 Ἰαν. 1834)

121. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Α'. Περὶ διαιρέσεως τῶν λιμένω[ν] τοῦ Βασιλείου.

1. Ὅλα τὰ παράλια τοῦ Βασιλείου διαιροῦ[ν]ται εἰς πέντε τμήματα·

Τὸ πρῶτον, ἔχον πρωτεύοντα τὸν λιμέ[να] Ὕδρας, συμπεριλαμβάνει τοὺς λιμένας τοῦ Ἀρ[γολικοῦ] κόλπου καὶ τῶν μεσημβριανατολικῶν π[α]ραλίων τῆς Πελοποννήσου μέχρι τοῦ ἀκρωτηρί[ου] Μαλέα, καὶ τοὺς τοῦ Λακωνικοῦ κόλπου μέχ[ρι] τοῦ ἀκρωτηρίου Ταινάρου, τέλος τὰς νήσους Τ[ρι]πάρηνον (Πέτσαν), Καλαύριαν (Πόρον), Αἴγιν[αν] καὶ Πιτυόνησον (Ἀγκίστριον), καὶ ὅλον τὸν Σ[α]ρωνικὸν κόλπον μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Σουνί[ου].

Τὸ δεύτερον τμῆμα, τοῦ ὁποίου πρωτεύ[ων] λιμὴν εἶναι ὁ τῆς Σύρας, ἐκτείνεται εἰς τ[οὺς] λιμένας τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων, καὶ εἰς τ[οὺς] μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Σουνίου καὶ Καφηρ[έως] μέχρι τοῦ στενοῦ τῆς Χαλκίδος λιμένας τῆς Ἀ[τ]τικῆς, Βοιωτίας, καὶ Εὐβοίας.

Τὸ τρίτον τμῆμα, ἔχον πρωτεύοντα τὸν [λι]μένα Σκιάθου, ἐμπεριέχει ὅλους τοὺς ἀπ' ἑ[νὸς] μέρους τοῦ στενοῦ τῆς Χαλκίδος, καὶ ἀπ' ἑτέ[ρου]

ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Καφηρέως πρὸς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος ἐντὸς τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ὀπουντιακοῦ κειμένους λιμένας τῶν τριῶν Νομῶν Εὐβοίας, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Λοκρίδος καὶ Φωκίδος, ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ λιμένος τῆς Χαλκίδος.

Τὸ τέταρτον τμῆμα, ἔχον πρωτεύοντα λιμένα τὸ Μεσολόγγιον, περιλαμβάνει ὅλους τοὺς ἐντὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ ἐκτείνεται ἀφ' ἑνὸς μέρους μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἀφ' ἑτέρου δὲ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ.

Τὸ πέμπτον τμῆμα, τοῦ ὁποίου πρωτεύων εἶναι ὁ λιμὴν Νεοκάστρου, περιλαμβάνει τοὺς ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Ταινάρου κειμένους λιμένας.

Β'.

Περὶ σχηματισμοῦ Λιμενικῶν Ἀρχῶν.

2. Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ Βασιλείου διορίζεται εἷς ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος· οὗτοι δὲ διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις· ά. Λιμενάρχης, μὲ βαθμὸν πλοιάρχου γ' τάξεως· β'. Ὑπολιμενάρχης, μὲ βαθμὸν ὑποπλοιάρχου· γ'. Ἐπιστάτης λιμένος, μὲ βαθμὸν ναυτικοῦ σημαιοφόρου.

3. Εἰς τοὺς πρωτεύοντας λιμένας τῶν παραλίων τμημάτων θέλουν διορίζεσθαι πάντοτε Λιμενάρχαι (capitains de port). Οὗτοι προΐστανται ὅλων τῶν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ τμήματος ἀξιωματικῶν. Ἡ τάξις τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας ἑκάστου τμήματος ἀξιωματικῶν προσδιορίζεται ἀναλόγως μὲ τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐμπορικὴν σημαντικότητα ἑκάστου λιμένος.

4. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν εἶναι· ά. Ἡ ἐπιτήρησις τῆς εὐταξίας τῶν λιμένων καὶ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας· β'. Ἡ ναυτικὴ ἀπογραφή· γ'. Ἡ φροντὶς περὶ πάσης ναυτικῆς ὑποθέσεως, ἐπιβληθησομένης εἰς αὐτοὺς διὰ ἰδιαιτέρων διαταγμάτων, ἢ ἀποφάσεων.

Συγχρόνως ἐπιστατοῦσιν εἰς τὰ ὑγειονομικά, ὅπου ἡ ἔκτασις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης δὲν ἀπαιτεῖ τὸν προσδιορισμὸν εἰδικῶν ὑγειονόμων.

5. Ὡς ἀξιωματικοὶ ἐπὶ τῶν λιμένων δύνανται νὰ διορίζωνται μόνον, ὅσοι ἐτελείωσαν τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, μετῆλθον τοὐλάχιστον δέκα ἔτη τὴν ναυτιλίαν μὲ διαγωγὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ἀπέκτησαν τὰς ἀναγκαίας γνώσεις.

6. Οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

7. Εἰς πάντα Λιμενάρχην δίδεται μία λέμβος μὲ τέσσαρας ναύτας, δύο τῆς β' τάξεως, καὶ δύο τῆς γ'. Εἰς ἕκαστον δὲ ἄλλον ἀξιωματικὸν τοῦ λιμένος, μία λέμβος μὲ δύο ναύτας τῆς γ' τάξεως.

Ὅπου οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ ἐκπληροῦσι συγχρόνως καὶ τὰ ὑγειονομικὰ χρέη, οἱ δοθέντες εἰς αὐτοὺς ναῦται χρησιμεύουσι καὶ ὡς ὑγειονομικοὶ φύλακες.

8. Οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ λαμβάνουν τὸν μισθόν, καὶ φέρουσι τὴν στολὴν τῶν εἰς τὸν Ναύσταθμον ὑπηρετούντων ὁμοιοβαθμίων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ναύτας, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουσι τὴν διωρισμένην μερίδα ἄρτου, ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ὑπηρετοῦντες, ἀλλ' εἰς μετρητά, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμήν.

9. Εἰς ἕκαστον τῶν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικῶν προσδιορίζεται, διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου του, ἐτήσιος προσεπιχορήγησις, ἀνάλογος μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ πληρωτέα κατὰ μηνιαίας δόσεις. Περὶ δὲ τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς πρέπει νὰ δίδωσι λόγον.

10. Παρὰ τοῖς λιμενάρχαις θέλουν διορίζεσθαι εἰδικοὶ γραμματεῖς. Οὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως. Ὁ μισθός των εἶναι 100 Δραχμαὶ κατὰ μῆνα. Παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀξιωματικοῖς ἐπὶ τῶν λιμένων οὔτε γραμματεῖς διορίζονται, οὔτε γραφεῖς ἔχοντες μισθὸν παρὰ τοῦ ταμείου.

Γ'.

Περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν (Ἀρχῶν).

11. Τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν εἶναι ἡ ἐπιτήρησις τῆς εἰς τοὺς λιμένας εὐταξίας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν. Ὡς πρὸς τοῦτο δὲ ἔχουν τὰ ἀκόλουθα χρέη· 1. Ὀφείλουν νὰ προσδιορίζωσι τὰ μέρη, ὅπου πρέπει νὰ ῥίπτωνται αἱ ἀκαθαρσίαι καὶ τὸ ἕρμα, καὶ ὅπουθεν πρέπει νὰ λαμβάνηται τοῦτο· νὰ ἐπαγρυπνῶσι δὲ εἰς τὸ νὰ μὴ παραβαίνηται ἡ διάταξις αὕτη μήτε ἀπὸ τὰ εἰς τὸν λιμένα πλοῖα, μήτε ἄλλως πως, καὶ εἰς τὸ νὰ δίδηται ὡς πρὸς τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τοῦ ἕρματος ἡ ἀναγκαία προσοχή, ὥστε νὰ μὴ γεμίζηται ὁ λιμήν· 2. Νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εἰς τὰς παρακειμένας τῷ λιμένι ἀκτάς, τὰ ναυπηγεῖα καὶ τὰς ἀγοράς, ἐφαρμογῆς καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀπαιτουμένων κανονισμῶν, πρὸς διατήρησιν τῆς καθαριότητος καὶ εὐταξίας, πρὸς ἀποφυγὴν πυρκαϊᾶς, καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ εὐκόλυνσιν τοῦ ἐμπορίου· 3. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπιμελῶς, ὥστε νὰ μὴ βλάπτωνται, καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον, αἱ ἀκταὶ καὶ τὰ προσορμίσματα τοῦ λιμένος, ἢ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα κτίρια καὶ καταστήματα· 4. Νὰ ἐξακριβόνουν ἂν ἐντὸς τοῦ λιμένος, ἢ εἰς τὰ πέριξ αὐτοῦ, ὑπάρχωσιν ὕφαλοι πέτραι ἢ ἀβαθῆ ὕδατα, καὶ νὰ θέτωσι σημεῖα, ὅσον τὸ δυνατὸν καταφανῆ καὶ στερεά, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων κινδύνων· 5. Νὰ παρατηρῶσι καὶ πληροφορῶνται ποῖα εἶναι τ' ἀσφαλέστερα πρὸς ἀγκυροβολίαν μέρη τοῦ λιμένος, καὶ νὰ προσδιορίζωσι τὰς καταλληλοτέρας θέσεις εἰς προσόρμισμα τῶν πολεμικῶν, ἢ τῶν ἐμπορικῶν, τῶν μεγάλων, ἢ μικρῶν πλοίων· 6. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε οἱ φανοὶ τῶν λιμένων ν' ἀνάπτωνται ἐγκαίρως, καὶ νὰ διατηρῆ-

ται ἀκριβῶς ἡ λάμψις των, μάλιστα δὲ κατὰ τὰς σκοτεινὰς νύκτας, καὶ ὅταν πνέωσι σφοδροὶ ἄνεμοι· 7. Νὰ προσέχωσιν, ὥστε τὸ στόμιον τοῦ λιμένος νὰ μὴ παρεμποδίζηται ἀπὸ προσόρμισμα πλοίων ἢ ἄλλως πως, ἀλλὰ νὰ μένῃ πάντοτε ἐλεύθερον· 8. Νὰ προσδιορίζωσι τὰς πηγὰς, ὅπου δύνανται νὰ ὑδρεύωνται τὰ πλοῖα, καὶ, ἐὰν αὗται εὑρίσκωνται πλησίον τοῦ λιμένος, νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν, καὶ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας κατὰ τὴν ὑδροφορίαν· 9. Ἅμα παρουσιασθῇ πλοῖον διευθυνόμενον πρὸς τὸν λιμένα, οἱ Λιμενάρχαι ὀφείλουν νὰ πλησιάζωσιν αὐτὸ μὲ τὴν λέμβον των, καὶ νὰ μανθάνωσι τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοιάρχου, πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ διευθύνεται· προσέτι δὲ, ἐὰν τὸ πλοῖον ἦναι ἐμπορικὸν, τὴν χωρητικότητά του, τὸ φορτίον του, τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματός του, καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν, καὶ τὰ παρόμοια· 10. Χρέος ἰδιαίτερον τῶν Λιμεναρχῶν εἶναι νὰ εἰδοποιῶσι τοὺς πλοιάρχους τῶν εἰς τὸν λιμένα διευθυνομένων πλοίων, ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐντὸς τοῦ λιμένος ὕφαλοι, ἢ ἀβαθῆ ὕδατα, ἢ ἄλλο τι, δυνάμενον νὰ προξενήσῃ κίνδυνον ἢ ζημίαν, νὰ δεικνύωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ διωρισμένον πρὸς ἀγκυροβολίαν μέρος, καὶ νὰ δίδουν πᾶσαν ἄλλην ἀναγκαίαν, ἢ χρήσιμον πληροφορίαν. Ἐὰν δὲ τὰ πλοῖα ἦναι πολεμικὰ, ὀφείλουν νὰ τὰ ὁδηγῶσι μὲ τὴν λέμβον των εἰς τὴν θέσιν τοῦ προσορμίσματος αὐτῶν, ἥτις ἀπαιτεῖται ν' ἀπέχῃ ἀπὸ τὴν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένου κινδύνου. Ἐν γένει δὲ ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὸ ἐλλιμένισμα τῶν πλοίων, προσδιορίζοντες, κατὰ τὸ εἶδος ἑκάστου, τὸν τόπον τῆς ἀγκυροβολίας του, καὶ δίδοντες, χρείας τυχούσης, εἰς αὐτὰ πᾶσαν δυνατὴν συνδρομήν· 11. Νὰ προσέχωσιν, ὥστε, αἱ κάμηλοι τῶν ἐλλιμενισμένων διαφόρων πλοίων νὰ μὴ περιπλέκωνται, διορίζοντες να ἔχωσιν αἱ ἄγκυραι ἑκάστου πλοίου τοὺς σημαντῆράς των (τσαμαδούρας)· 12. Νὰ μὴν ἐπιτρέπωσιν ἄνευ ἀνάγκης ἢ εὐλόγου αἰτίας νὰ μεταθέτωνται πλοῖα ἀγκυροβολήσαντα ἤδη, διὰ νὰ λάβωσιν ἄλλα τὴν θέσιν των· 13. Νὰ φροντίζωσιν, ὥστε τὰ ἔχοντα πυρίτιδα ἐμπορικὰ πλοῖα ν' ἀποβιβάζωσιν αὐτὴν εἰς τὸ διωρισμένον μέρος, μ' ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας προφυλάξεις, πρὶν ἐλλιμενισθῶσιν· ἢ, ὅπου εἰσέτι δὲν ὑπάρχει μέρος προσδιορισμένον εἰς ἀπόθεσιν πυρίτιδος, νὰ φροντίζωσιν, ὥστε νὰ παρασκευασθῇ τι τοιοῦτο, καὶ ἕως τότε νὰ λαμβάνωσι τ' ἀνήκοντα μέτρα ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τῆς θέσεως τοῦ ἀράγματος, πρὸς ἀπομακρυνσιν παντὸς ἐνδεχομένου κινδύνου, ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐν τῷ λιμένι πλοῖα, τὰς ἐπὶ τῆς ξηρᾶς οἰκοδομὰς καὶ τοὺς ἀνθρώπους· 14. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, συνεννοούμενοι μὲ τὰς τελωνιακὰς Ἀρχάς· νὰ προσέχωσι δὲ ἰδιαιτέρως, ὥστε, ὅσα πλοῖα φέρουσι θεῖον, ἄχυρα, καλάμους, ξύλα, ἄνθρακας, οἰνόπνευμα, ῥητίνην, ἢ ἄλλας τοιαύτας εὐεξάπτους ὕλας, νὰ προσορμίζωνται καὶ νὰ ἐκφορτόνωσιν εἰς χωριστὸν μέρος· 15. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὡσαύτως, ὥστε τὴν ἡμέραν ν' ἀνάπτηται μέτριον πῦρ ἐπὶ τῶν πλοίων, τὴν δὲ νύκτα, μετὰ τὴν διωρισμένην ὥραν, ποσῶς, καὶ ν' ἀπαγορεύωσιν ἐπίσης τὸ νὰ ἀνάπτηται πῦρ εἰς τὰ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν μέρη τοῦ λιμένος, ὅπου ὑπάρχουν πλοῖα προσωρμισμένα, ἢ πλοιάρια συρμένα εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ περὶ τὰ ναυπηγεῖα, ἢ εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἐκφορτόνονται τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ σημειωθέντα εἴδη, ἢ ἔμπροσθεν τῶν παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐμπορικῶν ἀποθηκῶν. Ὅταν δὲ ἀνάπτηται πῦρ διὰ καλαφάτισμα, νὰ προσέχωσιν, ὥστε νὰ λαμβάνωνται ὅλα τ' ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα· 16. Νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὰ ἐν τῷ λιμένι πλοῖα νὰ ἔχωσι τὴν νύκτα φῶτα, ἐὰν δὲν ἦναι προφυλαγμένα ἐντὸς φαναρίων· 17. Συμβάσης τυχὸν εἰς τὸν λιμένα πυρκαϊᾶς, θέλουν διατάττει κατὰ ποῖον τρόπον τὰ πληρώματα τῶν παρόντων πλοίων νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν κατάσβεσιν αὐτῆς, φροντίζοντες νὰ ἐκτελῶνται αἱ διαταγαὶ, τὰς ὁποίας ἤθελαν δώσει ἐπὶ τούτῳ· 18. Εἰς περίστασιν τρικυμίας, ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸς θέλει δίδει εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἐν τῷ λιμένι πλοίων τὰς τυχὸν ἀναγκαίας διαταγὰς, πρὸς ἀποφυγὴν βλάβης καὶ ζημιῶν ὡς πρὸς τὰ ἴδιά των καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα· 19. Ὁσάκις πλοῖον ἤθελε βλαφθῇ ἐντὸς τοῦ λιμένος, εἴτε ἀπὸ ἄλλο πλοῖον, εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον, ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸς θέλει προσπαθῇ νὰ συμβιβάζῃ διὰ τῆς πειθοῦς τὰ διαφερόμενα μέρη· μὴ κατορθουμένου δὲ τούτου, νὰ ἐξετάζῃ λεπτομερῶς τὰ αἴτια καὶ τὸ ποσὸν τῆς ζημίας, καὶ νὰ ἐκθέτῃ ἐγγράφως τὸ συμβὰν καὶ τὴν γνώμην του, ὥστε ἡ πρᾶξις αὕτη νὰ χρησιμεύῃ εἰς ὁδηγίαν τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου· 20. Οἱ λιμενάρχαι θέλουν ἐπιτηρεῖ τὴν ἐντὸς τοῦ λιμένος διαγωγὴν τῶν πληρωματων τῶν πλοίων, καὶ θέλουν προλαμβάνει τὰ ἐνδεχόμενα ἐκ μέρους αὐτῶν ἀτοπήματα· 21. Τυχούσης ταραχῆς ἢ συγκρούσεως ὁποιασδήποτε ἐπὶ Ἑλληνικοῦ πλοίου μεταξὺ τοῦ ἰδίου πληρώματος αὐτοῦ, ἢ τῶν πληρωματων διαφόρων Ἑλληνικῶν, ἢ ξένων πλοίων, οἱ Λιμενάρχαι ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν εἰς κατάπαυσιν αὐτῆς, καὶ, χρείας τυχούσης, νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τοῦτο καὶ τὴν βίαν ἂν δὲ ἡ ταραχὴ ἤθελε συμβῇ ἐπὶ πλοίου φέροντος σημαίαν ξένης Δυνάμεως, νὰ εἰδοποιῶσι μὲν ἀμέσως, διὰ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, τὸν ἁρμόδιον Πρόξενον, ἢ Ἀντιπρόξενον, νὰ συντελῶσι δὲ οὐχ ἧττον μ' ὅλα τ' ἀναγκαῖα μέσα εἰς τὸ ν' ἀποκαταστήσωσιν ἀμέσως τὴν ἡσυχίαν· 22. Κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ ἄλλας ἐπισήμους ἑορτὰς νὰ φροντίζωσι, ὥστε ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ πλοιάρια νὰ ἔχωσιν ὑψωμένας τὰς σημαίας των, ἐὰν δὲν ἐμποδίζωνται

ἀπὸ μεγάλην κακοκαιρίαν· 23. Ἂν τὸ ἐλλιμενιζόμενον Ἑλληνικὸν ἢ ξένον πλοῖον ὀφείλῃ νὰ μείνῃ ὑπὸ κάθαρσιν, ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸς θέλει εἰδοποιεῖ τὸν πλοίαρχον αὐτοῦ ὅτι, ἅμα λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, χρεωστεῖ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ λιμεναρχεῖον διὰ νὰ δώσῃ ὅλας τὰς περὶ τοῦ διάπλου του ζητηθησομένας τυχὸν παρ' αὐτοῦ πληροφορίας· 24. Κατὰ τὴν ἀπόπλευσιν παντὸς πλοίου, νὰ πληροφορῆται ἂν ἐξεπλήρωσε τὰ νόμιμα καθήκοντα, καὶ ῥητῶς, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν λιμενικῶν καὶ τελωνιακῶν δικαιωμάτων. Ἂν ἤθελον ὑπάρχει νόμιμα αἴτια, ἀπαιτοῦντα νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἀναχώρησις τῶν πλοίων, ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸς θέλει λάβει τ' ἀναγκαῖα ἐπ' αὐτῷ μέτρα. Ἐναπόκειται εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ναυτιλιακῶν ὅλων τῶν ξένων ἐμπορικῶν πλοίων, καὶ αὐτῶν τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸν λιμένα του· 25. Ὀφείλει νὰ χορηγῇ ταχέως τὴν δυνατὴν συνδρομὴν εἰς πᾶν πλοῖον, τὸ ὁποῖον, εἴτε εἰσπλέον εἰς τὸν λιμένα, εἴτε ἀγκυρωμένον ἐντὸς αὐτοῦ, εἴτε ἐκπλέον, εἴτε καὶ εὑρισκόμενον εἰς ἀπόστασίν τινα τοῦ λιμένος, ἤθελε περιπέσει εἰς κίνδυνον, ἢ εὑρεθῇ εἰς ἀνάγκην, ἢ ναυαγήσει· 26. Οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ ὀφείλουν νὰ καταστρώνωσι περὶ πασῶν τῶν ἐντὸς τοῦ λιμένος συμβαινουσῶν ἀξιοποίνων πράξεων, καθ' ὅσον ἡ γνῶσις αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὰς ἐντοπίους Ἀρχὰς, πρωτόκολλα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἀποδείξεων, καὶ πρὸς διάκρισιν τῶν ἐνόχων, καὶ νὰ φροντίζωσι νὰ ἐπιβάληται εἰς τοὺς πταίστας ἡ ἀνήκουσα ποινὴ, διατηροῦντες ὡς πρὸς τὰ ξένα πλοῖα τὰς ἐφεξῆς Ἀρχάς· ά. Ὅλα τὰ πλοῖα, χωρὶς ἐξαίρεσιν, ἔχουν χρέος νὰ φυλάττωσι τοὺς καθεστῶτας κανονισμοὺς ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς κατὰ τὸν λιμένα εὐταξίας· Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τούτων τῶν κανονισμῶν, ἐξαιρέτως δὲ πᾶσα διατάραξις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας ἐντὸς τοῦ λιμένος, ἀνήκει ἀπολύτως εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐγχωρίου Ἀρχῆς· β΄. Ὁσάκις συμβαίνουσιν ἐπί τινος ξένου πλοίου ἐγκλήματα ἢ πταίσματα ἐκ μέρους τοῦ πληρώματος, ἢ μεταξύ των, ἢ πρὸς τοὺς ἐπιβάτας, ἢ γίνονται παραβάσεις τῆς ἐπὶ τῶν πλοίων εὐταξίας, ἡ μὲν τιμωρία ἐναπόκειται εἰς τοὺς ἁρμοδίους προξένους ἢ πλοιάρχους, ἢ εἰς τὰς ἄλλας ἁρμοδίας ξένας Ἀρχάς· φροντιστέον δὲ δι' ὅσα μέτρα ἀπαιτεῖ ἡ διατήρησις τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας ἐντὸς τοῦ λιμένος, καὶ δι' ὅσα φαίνονται κατὰ τὰς περιστάσεις ἀναγκαῖα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀτιμωρησίας τῶν ἐγκλημάτων ἢ πταισμάτων, καὶ τῆς δραπετεύσεως τῶν ἐνόχων· γ΄. Ὅσα ἐγκλήματα ἢ πταίσματα γίνονται ἐπὶ ξένου πλοίου παρὰ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ κατ' ἄλλων, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ στοιχ. β. ἀναφερομένων ἀτόμων, ἢ τ' ἀνάπαλιν, δικάζονται παρὰ τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων· δ΄. Τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐκτὸς τοῦ πλοίου καταπραττόμενα παρὰ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἐγκλήματα ἢ πταίσματα.

12. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν ἀνήκει πρὸς τούτοις ἡ ἐπιτήρησις τῆς εὐταξίας εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν.

Ὅθεν χρεωστοῦν·

1. Νὰ ἐκπληρῶσιν ὑπὸ προσωπικὴ ἑαυτῶν εὐθύνῃ ἀκριβῶς ὅλους τοὺς διαλαμβανομένους κανονισμοὺς εἰς τὸ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἡμέτερον διάταγμα, ἐκδοθὲν τὴν 15 (27) Ὀκτωμβρίου, (ἴδε Σελ. 112—115 τῆς παρούσης Συλλογῆς, Ἀριθ. Διαταγμάτων 95)· 2. Ἐπισκεπτόμενοι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας των τὰ ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, θέλουν πληροφορεῖσθαι ἐκ τῶν ὁποίων φέρουσιν ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ τοῦ ἡμερολογίου των, καὶ διὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐξομολογήσεως τοῦ πληρώματος, ἂν ἐφυλάχθησαν οἱ κατὰ νόμους κανονισμοὶ, καὶ, ἂν ἀνακαλύψωσι παράβασιν ἢ κατάχρησιν, ὀφείλουν ν' ἀναγγείλουν αὐτὴν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχήν· 3. Ὡς πρὸς τὴν καταμέτρησιν τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων ὀφείλουν νὰ ἐνεργοῦν τὰ κανονισθέντα εἰς τὸ ἡμέτερον διάταγμα τῆς 17 (29) Νοεμβρίου τ. τ. ε. περὶ τῆς τοιαύτης καταμετρήσεως· (ἴδε Σελ. 127, Ἀρ. Διατ. 114 τῆς παρ. Συλ.) 4. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς, ἐπὶ ποινῇ δωροδοκίας, νὰ λαμβάνωσι φιλοδωρήματα διὰ τὴν καταμέτρησιν· τὸ δὲ κανονισμένον δικαίωμα τῆς καταμετρήσεως πληρόνεται ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου εἰς τὴν τελωνιακὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος, κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην παράδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου ὡς ἐθνικοῦ· 5. Πρὸ τῆς ἐκπλεύσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τὸν λιμένα ὀφείλουσιν, ἐπισκεπτόμενοι αὐτὰ, νὰ παρατηρῶσιν ἂν ἔχωσιν ὅλα τὰ χρειώδη διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πλοῦ, οἷον σχοινία, πανία, ἀγκύρας, καμήλους, ἀντλίας, λέμβους κτλ., ἂν τὸ σκάφος τοῦ πλοίου δὲν ἦναι σεσαθρωμένον ἢ παρημελημένον, ἂν οἱ ἱστοὶ (κατάρτια) καὶ αἱ κεραῖαι (ἀντέναι) δὲν ἦναι βεβλαμμένα εἰς τρόπον, ὥστε νὰ κινδυνεύσῃ κατὰ τὸν πλοῦν καὶ, ἂν ἀνακαλύψωσί τι τοιοῦτο, ὀφείλουν νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἔκπλευσίν του, ἕως ὅτου διορθωθῶσιν αἱ ἐλλείψεις αὗται, ἀναφερόμενοι συγχρόνως εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἀρχήν· 6. Τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην θέλουσι κάμνει μετὰ περισσοτέρας αὐστηρότητος, ὅταν τὸ πλοῖον μέλλῃ νὰ κάμῃ μακρὸν πλοῦν· καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν θέλουν ἀπαιτεῖ ὄχι μόνον τὸ νὰ ἦναι εἰς καλὴν κατάστασιν τὸ σκάφος καὶ ἡ ἀποσκευὴ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ νὰ εὑρίσκωνται ἐν αὐτῷ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς διόρθωσιν, ἢ ἀντικατάστασιν τῶν κυριωτέρων σχοινίων, πανίων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων τοῦ πλοῦ.

13. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν ὡς πρὸς τὴν ναυτικὴν ἀπογραφὴν θέλουν κανονισθῇ δι' ἐπίτηδες διατάγματος.

Οἱ λιμενάρχαι ὅμως ὀφείλουσι καὶ ἤδη νὰ συλ-

λέγωσιν ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῶν εἰς τὸ τμήμάτων εὑρισκομένων ναυτῶν, περὶ τοῦ πόσοι ἐξ αὐτῶν ὑπηρέτησαν ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας ἢ εἰς τὸν Ναύσταθμον, πόσοι ὑπηρετοῦν ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων, καὶ τέλος πόσοι μετέρχονται τὴν μικρὰν ἀκτοπλοΐαν, ἢ τὴν ἁλιείαν.

Τὰς δὲ πληροφορίας ταύτας, ὅσον ἔνεστιν ἀκριβεστέρας, ὀφείλουν νὰ διευθύνουν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Κεφάλ. Δ΄.

Περὶ τῶν σχέσεων τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν ὡς πρὸς τὰς ἄλλας Ἀρχὰς, καὶ περὶ τῶν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

14. Οἱ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ ὑπάγονται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλουν ν' ἀναφέρωνται περὶ παντὸς ἀντικειμένου, ἀφορῶντος τὸν κλάδον τῆς ἐπιτετραμμένης εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας, καὶ νὰ ἐκπληρῶσι τὰς διαταγάς της.

Οἱ μὲν λιμενάρχαι θέλουν ἀναφέρεσθαι ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ διὰ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν λιμεναρχῶν.

Ὁσάκις οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ ἐπιφορτισθῶσι νὰ ἐκπληροῦν συγχρόνως καὶ τὰ ὑγειονομικὰ χρέη, ὑπάγονται ὡς πρὸς αὐτὰ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας.

Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν λιμένων ὀφείλουν νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐγγράφους διαταγὰς τοῦ Νομαρχείου, ἢ Ἐπαρχείου· ὅπου δὲ ὑπάρχουσι λιμενάρχαι, νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἐγγράφους τοῦ Ἐπαρχείου προσκλήσεις.

15. Ἂν τυχὸν διαταγή τις τῆς ἀνωτέρας Διοικητικῆς Ἀρχῆς, διευθυνομένη πρός τινα ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸν περὶ ἀντικειμένου τῆς ἁρμοδιότητός του, ἀντιβαίνῃ εἰς τὰς ὁποίας ἔχει γενικὰς ὁδηγίας τῶν προμνημονευθεισῶν Γραμματειῶν, ἢ εἰς μερικὴν προηγηθεῖσαν διαταγὴν αὐτῶν, ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐκθέτῃ τοῦτο ἐγγράφως πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν, καὶ, ἂν αὕτη, ἀναδεχομένη τὴν εὐθύνην, ἐπαναλάβῃ ἐγγράφως τὴν πρώτην της διαταγὴν, ὀφείλει νὰ τὴν ἐκτελῇ, ἀναφερομένη περὶ τούτου συγχρόνως εἰς τὴν ἁρμοδίαν Γραμματείαν.

16. Ἑκάστην ἑσπέραν ὀφείλουσιν οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ νὰ διευθύνωσιν εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους, εἰς τὸ ὁποῖον κεῖται ὁ λιμὴν, σημείωσιν ὅλων τῶν εἰσπλευσάντων ἢ ἐκπλευσάντων πλοίων, ἀναφέροντες εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων πᾶν ἀξιοσημείωτον συμβὰν ἐντὸς τοῦ λιμένος, ἢ κατὰ τὴν πέριξ θάλασσαν.

17. Συνεννοούμενοι μετὰ τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ ὀφείλουν ὄχι μόνον νὰ συντελῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν ἀφορώντων τὰ τελωνεῖα νόμων καὶ διαταγμάτων, ἀλλὰ καὶ νὰ δίδωσιν ὅλην τὴν ἐπ' αὐτοῖς συνδρομὴν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν λαθρεμπορίων, εἰδοποιοῦντες τοὺς διευθυντὰς καὶ ἐπιστάτας τῶν τελωνείων περὶ πάσης ἀνακαλύψεως, ἢ παρατηρήσεως, τὴν ὁποίαν ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ἢ οἱ ὑπ' αὐτοὺς δημόσιοι ὑπηρέται ἤθελον κάμει.

18. Τὰς ὡς πρὸς τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα μὲ τὰς τελωνιακὰς Ἀρχὰς σχέσεις τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν διαγράφει τὸ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωμβρίου ἡμέτερον Διάταγμα περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ ὀφείλουν νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν αὐτῶν.

19. Ὅπου οἱ λιμένες κεῖνται ὑπὸ φρούριον, οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ ὀφείλουν νὰ ἐνεργῶσι τὰς προσκλήσεις τῶν φρουράρχων, καθ' ὅσον αὗται ἀφορῶσι τὴν ἀσφάλειαν τοῦ φρουρίου καὶ τὴν στρατιωτικὴν εὐταξίαν.

Ἂν τυχὸν αἱ τοιαῦται προσκλήσεις ἤθελαν ἀντιβαίνει εἰς τὰς ὁποίας ἔχουσι γενικὰς ὁδηγίας τῆς ἁρμοδίας Γραμματείας, θέλουν κάμει τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὸν φρούραρχον, οὐχ ἧττον ὅμως ὀφείλουν νὰ ἐνεργήσωσι τὴν πρόσκλησιν, ἂν ὁ φρούραρχος ἐπαναλάβῃ αὐτὴν ἐγγράφως.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ ὀφείλουν ν' ἀναφερθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς εἴς τε τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους, καὶ εἰς τὴν ἁρμοδίαν Γραμματείαν.

20. Αἱ πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἐλλιμενιζομένων πολεμικῶν μας πλοίων σχέσεις τῶν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικῶν τροπολογοῦνται κατὰ τὴν βαθμολογίαν τῆς ναυτικῆς ἱεραρχίας. Ὅθεν, ἂν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐν τῷ λιμένι εὑρισκομένου πολεμικοῦ πλοίου ἦναι ἢ ἀνώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν, ἢ ὁμοιοβάθμιος μὲν, ἀλλ' ἀρχαιότερος τοῦ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοῦ, οὗτος ὀφείλει νὰ προσφέρῃ τὸ πρὸς τὸν ἀνώτερον ἢ ἀρχαιότερον ἀξιωματικὸν ὀφειλόμενον σέβας, καὶ νὰ διευθύνῃ εἰς αὐτὸν δι' ἀναφορᾶς του τὴν αὐτὴν σημείωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ λιμένος, τὴν διευθυνομένην καὶ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους, κατὰ τὸ ἄρθ. 16. Ὅταν δὲ ἦναι τ' ἀνάπαλιν, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πολεμικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ διευθύνηται εἰς τὸν λιμενάρχην διὰ νὰ λαμβάνῃ τὴν σημείωσιν.

21. Αἱ προσκλήσεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν πολεμικῶν πλοίων πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὺς εἶναι ὑποχρεωτικαὶ, καθ' ὅσον ἀφορῶσι τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πλοίου, ἢ τὴν ναυτικὴν εὐταξίαν· ἂν αὗται ἀντιβαίνωσιν εἰς τὰς γενικὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸς, ἀφοῦ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του ὡς εἰς τὸ ἄρθ. 17, ὀφείλει νὰ τὰς ἐνεργήσῃ ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πλοίου ἦναι ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἢ ὁμοιοβάθμιος μὲν, ἀλλ' ἀρχαιότερος.

Ἂν ὁ προσκαλῶν ἀρχηγὸς τοῦ πλοίου δὲν ἦναι οὔτε ἀνωτέρου βαθμοῦ, οὔτε ἀρχαιότερος, ἂν καὶ ὁμοιοβάθμιος, ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸς δύ-

ναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν, ἀναλαμβάνων τὴν εὐθύνην τῆς ἀρνήσεως· ἀμφότεροι δὲ ὀφείλουν, εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ν' ἀναφερθῶσιν ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

22. Αἱ προσκλήσεις τῶν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικῶν πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πολεμικῶν μας πλοίων εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωτικαὶ διὰ τούτους, καθ' ὅσον ἀφορῶσι τὴν εὐταξίαν τοῦ λιμένος· ἂν δὲ αὗται ἀντιβαίνωσιν εἴτε εἰς τὰς γενικὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ πλοίου, εἴτε εἰς μερικὴν διαταγὴν τὴν ὁποίαν ἔχει ἀπὸ ἀνωτέραν Ἀρχήν, ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τοῦτο εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικόν, καὶ ἂν οὗτος ἐπιμένῃ ἀναδεχόμενος τὴν εὐθύνην, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πλοίου, ἐὰν ἔχῃ κατώτερον βαθμόν, ἢ ὅμοιον μέν, ἀλλ' εἶναι νεώτερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ.

Ἀνωτέρου δὲ βαθμοῦ ὢν τοῦ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοῦ, ἢ ὁμοιοβάθμιος καὶ ἀρχαιότερος, δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς προσκλήσεως ὑπὸ ἰδίᾳ του εὐθύνῃ· εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀμφότεροι ὀφείλουν ν' ἀναφερθῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν.

23. Ἐν γένει οἵ τε ἀρχηγοὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ ὀφείλουν νὰ συνυπακούωνται καὶ νὰ συμβοηθῶνται, κοινοποιοῦντες ἀμοιβαίως πᾶσαν εἴδησιν ἀφορῶσαν τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ δυναμένην νὰ συντελέσῃ εἰς αὐτήν.

24. Ὅλοι οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ ὑποχρεοῦνται· ά. Νὰ κρατῶσι βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν καταγράφει ὅλα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν ἐφορίαν των λιμένας, καὶ ἐξερχόμενα πλοῖα· 6'. Νὰ ἀναφέρωνται περὶ πάντων ἐντὸς τοῦ λιμένος ἢ εἰς τὰς πέριξ ἀκτὰς θαλασσίων συμβεβηκότων, ἢ ἄλλων ὄχι ἀδιαφόρων διὰ τὸ ναυτικὸν συμβάντων, οἱ μὲν κατώτεροι ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ πρὸς τοὺς λιμενάρχας, οἱ δὲ λιμενάρχαι πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν· γ'. Νὰ κρατῶσιν ἀκριβὲς ἡμερολόγιον ὅλων τῶν ἐγγράφων πράξεων· δ'. Νὰ πρωτοκολλίζωσι καὶ νὰ κρατῶσιν ἐν τάξει πρακτικὰ τῆς ὑπηρεσίας των.

25. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου δεκαημέρου ὀφείλουν οἱ ὑποδεέστεροι ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ νὰ στέλλουν εἰς τοὺς λιμενάρχας περίληψιν τοῦ ἐν Ἄρθρ. 24. στοιχ. ά. ἐνδιαλαμβανομένου βιβλίου, τὴν ὁποίαν οἱ λιμενάρχαι ἀντιγράφουσιν εἰς τὸ ἴδιόν των βιβλίον.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὀφείλουν ἐπίσης νὰ στέλλωσι κατὰ δεκαήμερον περιλήψεις τοῦ κρατουμένου παρ' αὐτῶν βιβλίου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν.

26. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ὀφείλουν οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ νὰ στέλλωσιν εἰς τοὺς λιμενάρχας καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, κατάστασιν γενικὴν καὶ περιληπτικήν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ φαίνεται· ά. Πόσα ἐμπορικὰ πλοῖα ἡτοιμάσθησαν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ τμήματός των· 6'. Πόσα ἐξ αὐτῶν ἐξέπλευσαν κενά, καὶ πόσα μὲ φορτίον, καὶ διὰ ποῦ· γ'. Πόσα εἰσέπλευσαν μὲ φορτίον, καὶ πόσα κενά· δ'. Πόσα μετέβησαν εἰς τὴν κυριότητα πολιτῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν ἁρμοδιότητα ἄλλων λιμένων, ἢ τμημάτων· έ. Πόσα ἐπωλήθησαν εἰς ξένους ὑπηκόους· ς'. Πόσα ἐναυπηγήθησαν ἐξ ὑπαρχῆς· τέλος, ζ'. Πόσα ἐχάθησαν, ἢ διελύθησαν, καὶ ποῦ. Τὴν κατάστασιν ταύτην θέλουν συνοδεύει πάντοτε μὲ ἔκθεσιν.

27. Οἱ λιμενάρχαι ὀφείλουν τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ νὰ περιέρχωνται εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν κατὰ τὸ τμῆμά των λιμένων· μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς περιοδείας των νὰ ἐκθέτωσι δι' ἀναφορᾶς των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τὰς ἐπιτοπίους παρατηρήσεις των περὶ τῆς καταστάσεως τῶν λιμένων, περὶ τῆς κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν διαγωγῆς τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν, περὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς τάξεως τῶν ἀρχείων των, περὶ τῶν ἀναγκαίων βελτιώσεων, καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀναγομένου εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ὅταν ἐπιχειρήσουν τὴν περιοδείαν των, ὀφείλουν ν' ἀναφέρωνται πάντοτε εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν.

Ἡ ῥηθεῖσα Γραμματεία, ὁσάκις τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία, θέλει ἀποστέλλει καὶ ἀμέσως ἐπιθεωρητὰς εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῶν λιμένων.

28. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς λιμενάρχας ν' ἀπέρχωνται ἄνευ ἀδείας τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς ὑπηρεσίας των.

Οἱ κατώτεροι ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ ὀφείλουν νὰ ζητῶσι παρὰ τοῦ προϊσταμένου λιμενάρχου τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἀπομακρυνθῶσι τοῦ λιμένος τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἂν τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτήσῃ ποτὲ τὴν ταχεῖαν ἀπουσίαν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας, χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ ἄδεια, πρέπει νὰ γνωστοποιῶνται ἀμέσως εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ἢ εἰς τὸν ἁρμόδιον λιμενάρχην, τὰ αἴτια τῆς ἀπουσίας.

Οἱ συγχρόνως τὰ τοῦ Ὑγειονομείου ἐπιφορτισμένοι ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοί, ὁσάκις ἐξέρχονται τοῦ λιμένος τῆς ὑπηρεσίας των, ὀφείλουν ν' ἀναφέρωνται εἰς τὴν διοικητικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους ἐκείνου.

29. Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν λιμεναρχῶν, ἐκπληροῖ τὰ χρέη των ὁ Γραμματεὺς αὐτῶν, καθ' ὅσον δὲν ἤθελε διορισθῇ ἰδιαιτέρως ἄλλος τις παρὰ τῆς Γραμματείας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν κατωτέρων ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν, ὀφείλουν οἱ λιμενάρχαι νὰ λαμβάνωσι τ' ἀναγκαῖα μέτρα.

30. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμμα-

τεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 (16) Ἰαννουαρίου 1834.

122. ΟΘΩΝ. κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ πρὸς φυτείαν χρήσιμα καὶ δι' αὐτὴν διωρισμένα κάρπιμα δένδρα, ὅταν εἰσάγωνται ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν, εἶναι ἐλεύθερα εἰσαγωγικοῦ τελωνίου.

2. Ἡ ἐνέργεια τούτου τοῦ διατάγματος, κοινοποιηθησομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Τὸ ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 (26) Ἰαννουαρ 1834.

123. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 1, 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1829 Η' ψηφίσματος τῆς τετάρτης τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Θέλει ἀνεγερθῇ εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν Ναός, τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Σωτῆρος, πρὸς αἰωνίαν μνήμην τῆς θαυματουργοῦ ἀντιλήψεως τῆς θείας Προνοίας, τῆς ῥυσαμένης τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ δεινῶν καὶ κινδύνων, καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μεταγενεστέρων εἰς τὴν πίστιν, δι' ἧς οἱ προπάτορές των ἀνεκτήσαντο τὴν ἐλευθερίαν των εἰς τοὺς ἀπὸ τῶν 1821 μέχρι τῶν 1830 αἱματώδεις πολέμους.

2. Θέλομεν τὸ μνημεῖον τοῦτο νὰ ἦναι ἄξιον καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ συμβάντος, πρὸς μνήμην τοῦ ὁποίου ἀνεγείρεται.

Θέλει ἐπομένως γένει ἄνευ ἀναβολῆς ἡ ἐκλογὴ τῆς θέσεως καὶ ἡ σύνταξις τοῦ προγράμματος· μετὰ δὲ ταῦτα θέλουν προσκληθῇ ἀμέσως ἀρχιτέκτονες, ἐντόπιοι καὶ ξένοι, διὰ νὰ παρουσιάσουν σχέδια κατασκευῆς τοῦ μνημείου.

3. Ὁ πρῶτος λίθος θέλει τεθῇ τὴν 25 Ἰανουαρίου 1835, καὶ ἐπομένως αἱ προπαρασκευαὶ τῆς τελετῆς πρέπει νὰ ἐπιταχυνθοῦν.

Ἡ πρὸς τοὺς ἀρχιτέκτονας πρόσκλησις διὰ νὰ παρουσιάσουν τὰ περὶ κατασκευῆς σχέδιά των, θέλει γένει ἐντὸς ὀλίγου, καὶ θέλει δοθῇ προθεσμία τοιαύτη, ὥστε ἡ ἔγκρισις τοῦ σχεδίου νὰ εἰμπορῇ νὰ γένῃ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἡ δὲ κατασκευὴ νὰ ἀρχίσῃ καὶ νὰ ἐξακολουθῇ ἀνεμποδίστως, ἅμα τεθῇ ὁ πρῶτος λίθος.

Τὰ ὀνόματα τῶν εἰς τὰ παιδία τῆς μάχης πεσόντων φιλελλήνων, καθὼς καὶ τῶν ὅσοι συνετέλεσαν καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος θέλουν καταγραφῇ ἀκριβῶς καὶ καθυποβληθῇ εἰς ἡμᾶς εἰς δύο χωριστοὺς καταλόγους.

Θέλει ληφθῇ πρόνοια, ὥστε νὰ προμηθευθῶσιν ἀπὸ ἀξίους τεχνίτας σχέδια τοῦ μνημείου, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ῥηθέντος ψηφίσματος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ναοῦ ἀνεγερθησομένου.

Νομίζομεν ὅτι, συμφώνως μὲ τὰ παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐκφρασθέντα καὶ εἰς τὸ 6' ἄρθρ. τοῦ Η' ψηφίσματος τῆς τετάρτης ἐθνικῆς Συνελεύσεως διακηρυχθέντα αἰσθήματα, τὸ μνημεῖον τοῦτο χρεωστεῖ νὰ παραδώσῃ κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐπερχομένων γενεῶν τὴν τελεσιουργὸν ὑπὲρ Ἑλλήνων ἀντίληψιν τοῦ πρώτου καὶ μεγίστου τῶν φιλελλήνων, τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸ ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 25 Ἰανουαρίου 1834.

124. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Εἰς ἑκάστην τῶν, κατὰ τὸ ά ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) ἡμετέρου Διατάγματος, δέκα Ἐπισκοπῶν τοῦ Βασιλείου, θέλουν ὑπάρχει εἷς Πρωτοσύγκελλος καὶ εἷς Ἀρχιδιάκονος, ἐκλεγόμενοι παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μεταξὺ τῶν ἀξιωτέρων ἐκ τοῦ κλήρου, καὶ διοριζόμενοι παρὰ τοῦ Βασιλέως.

Β'. Ἀμφότεροι θέλουν ἔχει τὴν διαμονήν των εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἐπισκοπῆς· κατὰ πρότασιν δὲ τοῦ Ἀρχιερέως, ἔχει τὴν ἄδειαν ἡ Σύνοδος νὰ μεταθέτῃ τὴν καθέδραν θατέρου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν κατὰ τὸ 6' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) ἡμετέρου Διατάγματος σχηματισθεισῶν προσωρινῶν Ἐπισκοπῶν. Ἡ τοιαύτη μετάθεσις τῆς διαμονῆς ὑπάγεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας.

Γ'. Ἐξ αὐτῶν ὁ μὲν Πρωτοσύγκελλος, ἐπέχων τόπον Συμβούλου τῆς Ἐπισκοπῆς, λαμβάνει μέρος εἰς τὰς περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων σκέψεις, ἂν καὶ ἡ γνώμη του δὲν ἦναι ὑποχρεωτικὴ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ἐπιτροπεύει τῆς Ἐπισκοπῆς ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐνεργῶν ἐν ὀνόματί του καὶ κατὰ παραγγελίαν του· ὁ δὲ Ἀρχιδιάκονος, ὡς πρῶτος Γραμ. τῆς Ἐπισκοπῆς, ἔχει τὴν ἀρχηγίαν τοῦ γραφείου, κρατεῖ τὰ βιβλία καὶ τὴν σφραγίδα, προσυπογράφεται κατὰ τὴν τάξιν εἰς ὅλα τὰ ἐπίσημα τῆς Ἐπισκοπῆς ἔγγραφα, καὶ φυλάττει ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς ἀρχεῖα.

Ἐν ἐλλείψει τοῦ Ἀρχιδιακόνου, ἡ διεύθυνσις τοῦ γραφείου ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρωτοσύγκελλον.

Δ΄. Ὁ Πρωτοσύγκελλος ἰδίως ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα θέλουν κρατεῖσθαι καὶ εἰς τὰς λοιπὰς προσωρινῶς διῃρημένας Ἐπισκοπὰς ἑκάστου Νομοῦ, ἐμπεπιστευμένα ἐν τοσούτῳ παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου εἰς τὸν ἱκανώτερον τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ἐπισκοπῆς του, καὶ θέλει φροντίζει περὶ τὰ τέλη ἑκάστου ἔτους νὰ τὰ παραλαμβάνῃ, καὶ, ἀφοῦ τὰ ἐξακριβώσῃ, νὰ ἐναποθέτῃ μὲν τὰ πρωτότυπα εἰς τὸ γενικὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀρχειοφυλάκειον, συνοπτικὸν δὲ καὶ ἀκριβῆ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων πίνακα νὰ διευθύνῃ πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον.

Ε΄. Εἰς τὰς ἐπισημοτέρας ἑορτὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τὰς δημοτελεῖς ἱερουργίας χρεωστοῦν ἀμφότεροι, ἢ ὁ ἑκάστοτε παρεπιδημῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, νὰ συλλειτουργοῦν μὲ τὸν Ἐπίσκοπον, προεξάρχοντες τῶν λοιπῶν ἱερέων καὶ διακόνων. Εἰς δὲ τὰς ἰδιαιτέρας τοῦ Ἐπισκόπου λειτουργίας δὲν ὑποχρεοῦνται, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, να λάβουν μέρος.

ς΄. Ὁ μισθὸς τοῦ μὲν Πρωτοσυγγέλλου προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς 160 Δραχμὰς τὸν μῆνα, τοῦ δὲ Ἀρχιδιακόνου εἰς 120· ἀμφότεροι δὲ μισθοδοτοῦνται παρὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ζ΄. Εἰς τὸν περὶ καθηκόντων τῶν Ἐπισκόπων ἐκδοθησόμενον κανονισμὸν, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρίου) ἡμετέρου Διατάγματος, θέλουν διαγραφῇ λεπτομερέστερον καὶ τὰ καθήκοντα τῶν κατὰ Νομοὺς Πρωτοσυγκέλλων καὶ Ἀρχιδιακόνων.

Η΄. Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 (20) Ἰανουαρίου 1834.

125. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ.

Πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσιν ὁποιανδήποτε διδασκαλικὴν θέσιν εἰς τὰ δημόσια τοῦ Βασιλείου Γυμνάσια καὶ Σχολεῖα, διωρίσθησαν δύο ἐπιτροπαὶ, ἡ μὲν εἰς Αἴγιναν, συγκροτουμένη παρὰ τῶν διδασκάλων τοῦ ἐκεῖ Κεντρικοῦ καὶ τοῦ Προκαταρκτικοῦ σχολείου, ἡ δὲ εἰς Ναύπλιον παρὰ τῶν διδασκάλων τοῦ ἐνταῦθα συστηθέντος ἀρτίως Γυμνασίου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου.

Προειδοποιοῦνται ἐπομένως ὅσοι, νομίζοντες ἑαυτοὺς ἀξίους τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος, δὲν ἔφθασαν ἤδη νὰ δώσουν εἰς τὸ κοινὸν πραγματικὰς καὶ ἀναμφιλέκτους τῆς ἱκανότητος αὐτῶν τὰς ἀποδείξεις, νὰ διευθυνθῶσι πρὸς ὁποτέραν τῶν δύο τούτων ἐπιτροπῶν προαιροῦνται, καὶ, παρασχόντες εἰς τακτικὴν ἐξέτασιν τὰ περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν ἀπαιτούμενα γνωρίσματα, νὰ παρουσιάσωσιν ἀκολούθως εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ λάβωσι τὸ κατὰ τὴν τάξιν δίπλωμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 8 Ἰαννουαρίου 1834.

126. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ γ' ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1829 Η' Ψηφίσματος τῆς Δ' Συνελεύσεως, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Θέλουν ἀνεγερθῇ δύο μνημεῖα, ἐξ ὧν τὸ ἓν εἰς Ναυαρίνους πρὸς μνήμην τῆς ἐνδόξου ναυμαχίας τῆς 8 Ὀκτωμβρ. 1827, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς χρεωστεῖ τὴν σωτηρίαν της· τὸ δὲ εἰς Πεταλλίδιον, διὰ νὰ διαιωνίσῃ τὴν μνήμην τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν, κατὰ γενναίαν ἀπόφασιν τῆς Συμμαχίας, ἡ Γαλλικὴ στρατιὰ ἀπέβη εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος, ἠλευθέρωσε τὸν τόπον ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ τὸν ὄλεθρον τῆς πανώλης, καὶ ἀνεκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν.

2. Ἀνατίθεται εἰς τὸ ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ ἐκλέξῃ τὸν καταλληλότερον διὰ τὸ μνημεῖον τόπον, νὰ προτείνῃ καὶ νὰ μᾶς καθυποβάλῃ ὑπ' ὄψιν τὰ πεμφθησόμενα παρὰ τῶν τεχνιτῶν σχέδια τῶν μνημείων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἦναι εἰς ὕφος ἁπλοῦν, ἀλλὰ σεμνοπρεπές.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰαννουαροίυ 1834.

127. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τέλος προσδιορίζεται, διὰ μὲν τὰ πλοῖα α. τάξεως χωρὶς καταστρώματος, ἀνὰ 20 Λεπτὰ τὸν τόνον, διὰ δὲ τὰ ἔχοντα κατάστρωμα, ἀνὰ 25, καὶ δι' ὅλα τὰ πλοῖα β' τάξεως, ἀνὰ 30 Λεπτὰ τὸν τόνον.

2. Ἡ καταμέτρησις ἑκάστου πλοίου γίνεται, κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 περὶ ἐμπορικῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας Διατάγματος, καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ 17 (29) Νοεμβρίου 1833 περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων Διάταγμα (ἴδε Σελ. 112 Ἀριθ. Διαταγμάτων 95), πρὶν ἐκδοθῇ τὸ ἀναγνωριστικὸν ἔγγραφον τοῦ πλοίου ὡς ἐθνικοῦ παρὰ τῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς ὃν ἀνάγεται τὸ πλοῖον. Το τῆς καταμετρήσεως ἔγγραφον, ἐκτεθειμένον κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον Α, παραδίδεται εἰς τὸ ἁρμόδιον τελωνεῖον, τὸ ὁποῖον εἰσπράττει τὸ δικαίωμα τῆς καταμετρήσεως, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθ. 1.

3. Εἰς τὰς ναυτικὰς καὶ τελωνιακὰς Ἀρχὰς κεῖται πάντοτε τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὴν πρώτην καταμέτρησιν. Ἂν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς δευτέρας καταμετρήσεως καὶ τῆς

πρώτης ἦναι πρὸς ζημίαν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου, δηλαδὴ ἂν ἐκ τῆς δευτέρας ἀναφανῇ ὅτι ἡ χωρητικότης τοῦ πλοίου εἶναι μεγαλητέρα παρ' ὅ,τι ἐδείχθη κατὰ τὴν πρώτην, τότε ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει ν' ἀποζημιώσῃ τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον διὰ τὴν ἀποδεδειγμένως προκύπτουσαν ἔλλειψιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ, θέλουν ἀποδοθῇ αὐτῷ τὰ ἀποδεδειγμένως ὑπὲρ τὸ δέον παρ' αὐτοῦ πληρωθέντα· Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τιμωρεῖται, κατὰ τὰς περιστάσεις, ὁ κακῶς καταμετρήσας ὑπάλληλος.

4. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ καταμετρηθέντος πλοίου δύναται ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ν' ἀναφερθῇ κατὰ τῆς γενομένης καταμετρήσεως καὶ νὰ ζητήσῃ δευτέραν. Ἡ ζήτησις αὕτη γίνεται πρὸς τὴν Ἀρχὴν, ἥτις προΐσταται τοῦ πρώτου καταμετρήσαντος.

Ἂν τὸ ἐκ τῆς δευτέρας καταμετρήσεως ἀποτέλεσμα συμφωνήσῃ μὲ τὸ τῆς πρώτης, ἢ ἂν διαφέρῃ ὀλίγον τι μόνον, ὁ ἀναφερθεὶς θέλει πληρώσει ἐκ δευτέρου τὸ δικαίωμα· ἐξ ἐναντίας δὲ, παιδεύεται ὁ πρῶτον καταμετρήσας διὰ τῆς πειθαρχικῆς ὁδοῦ, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, διὰ ποινικῶν δικαστηρίων. Ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν παρὰ τὸ δέον ἢ ὑπὲρ τὸ δέον πληρωθέντων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3.

5. Αἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος καθ' ὅσον ἑκάστην ἀφορᾷ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 (17) Ἰαννουάρ. 1834.

ἜΓΓΡΑΦΟΝ

Περὶ τῆς καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, (βρικίου γολέτας κ. τ. λ.)

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Βασιλ. Διατάγματος τῆς 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833, καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ 17 (29) Νοεμβρ. 1833 περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων Διάταγμα, καταμετρηθέντος σήμερον τοῦ ἐν τῷ λιμένι τούτῳ πλοίου (βρικίου, γολέτας κ. τ. λ.) παρόντος τοῦ κυρίου τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ ἢ τῶν Κυρίων ἢ ἐπιτρόπων εὑρέθη ἔχον μῆκος τρόπιδος ἀπὸ κοράκι εἰς κοράκι πόδας καὶ ἀπὸ τὴν πρῶραν εἰς τὴν πρύμνην ἐπὶ τοῦ καταστρώματος πόδας μέγιστον πλάτος ἐπὶ τοῦ μεγάλου καμαρίου πόδας ὕψος μεταξὺ τοῦ ἐσωτροποίου καὶ τοῦ καταστρώματος (ἐὰν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἓν μόνον κατάστρωμα) πόδας ἢ μεταξὺ τοῦ ἐσωτροπίου καὶ τοῦ μεσαίου καταστρώματος (ἐὰν ἔχῃ δύο καταστρώματα) πόδας καὶ, γενομένου ἀκριβῶς τοῦ ὑπολογισμοῦ διὰ τὴν εὕρεσιν τῆς χωρητικότητος, ἀπεδείχθη αὕτη τόνων (ὁλόγραφος ὁ ἀριθμὸς τῶν τόνων), καὶ τοσαύτη ἐσημειώθη εἴς τε τὸ νηϊολόγιον τοῦ λιμένος τούτου, καὶ εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας, φέρον ἀριθ.

Ἐν τῷ Λιμεναρχείῳ (Ὕδρας, Σύρας, κ. τ. λ.) Τὴν 1834.

Κατεχωρίσθη παρὰ τῇ τελωνιακῇ Ἀρχῇ (Ὕδρας, Σύρας, κτλ.) ὑπὸ τὸν Ἀρ. καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου πληρώσαντος Δραχ. Λεπ. (Ὄνομα τοῦ ἐπιστάτου τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς.)

(Ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἀξιωματικός.)

128 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Δίδεται εἰς ἑκάστην Νομαρχίαν τοῦ Βασιλείου εἷς ἰατρὸς τοῦ Νομοῦ, ἔχων θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις τῆς ἰατρικῆς, τῆς χειρουργίας καὶ τῆς μαμμικῆς.

2. Ὁ ἰατρὸς τοῦ Νομοῦ ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸν Νομάρχην, καὶ ἐργάζεται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ εὐθύνην τοῦ αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Νομαρχίας ἀναγόμενα ἰατρικὰ ἀντικείμενα.

Ὁ ἰατρὸς τοῦ Νομοῦ δὲν σχηματίζει ἰδίαν καὶ καθ' ἑαυτὴν Ἀρχήν. Ὅλα τὰ παρ' αὐτοῦ συνταττόμενα ἔγγραφα θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸν Νομάρχην πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἔγκρισιν, καὶ ὑπογραφέντα παρ' αὐτοῦ, διεκπεραιοῦνται καὶ δημοσιεύονται ἐν ὀνόματι τῆς Νομαρχίας μὲ μόνην τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Νομάρχου.

3. Χρέη τοῦ ἰατροῦ τοῦ Νομοῦ ἰδιαίτερα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Νομαρχίας εἶναι· ά. Νὰ παρατηρῇ ὅλας τὰς ἐλλείψεις καὶ ἀτελείας τῆς ὑγειονομικῆς ἀστυνομίας, νὰ μηνύῃ τὰς τοιαύτας, νὰ δίδῃ γνώμην περὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἐπανόρθωσιν μέτρων, καὶ νὰ συμπράττῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τούτων· β́ Νὰ κρατῇ κατάλογον ὅλων τῶν εἰς Νομαρχίαν μετερχομένων τὴν τέχνην των ἰατρῶν, χειρούργων, κτηνιατρῶν, φαρμακοπώλων, καὶ μαμμῶν, περιέχοντα τὸ ὄνομα τὴν ἡλικίαν, τὴν θρησκείαν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, τῆς διαμονῆς, καὶ πόσον καιρὸν μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα. Ἕκαστον ἄτομον, τὸ ὁποῖον λαμβάνει παρὰ τῆς Νομαρχίας τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχηται τὸ ἐπάγγελμά του, καταχωρεῖται εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον. Εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον θέλει προσεπισημειοῦσθαι καὶ πᾶσα μεταβολὴ, γενομένη εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ἰατρικοῦ κλάδου τοῦ Νομοῦ ἢ ἀπὸ θάνατον, ἢ μετανάστευσιν, ἢ κατ' ἄλλον δήποτε τρόπον, τὴν ὁποίαν οἱ Ἔπαρχοι θέλουν δηλοποιεῖ ἑκάστοτε, ἄνευ ἀναβολῆς, διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀναφορῶν των. Οἱ κατάλογοι οὗτοι θέλουν στέλλεσθαι ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν· γ́ Νὰ κάμνῃ περίληψιν ἐκ τῶν βιβλίων ὅλων τῶν κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ διὰ τὰς γεννήσεις, τὰ συνοικέσια καὶ τὰς ἀποβιώσεις· (ταῦ-

τα δὲ τὰ βιβλία θέλουν στέλλεσθαι ἐπὶ τούτῳ κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν εἰς τὴν Νομαρχίαν), καὶ νὰ πέμπῃ ἐτησίως τὰς περιλήψεις ταύτας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν· δ΄. Νὰ διευθύνῃ τὸ ἔργον τῆς ἐμφυλλιάσεως τῆς Δαμαλίδος, καὶ νὰ ἐξετάζῃ τοὺς καταλόγους τῶν ἐμφυλλιασθέντων, καὶ νὰ τοὺς στέλλῃ ἐτησίως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν· έ Νὰ περιέρχηται περιοδικῶς τὸν Νομὸν διὰ τὴν ὑγειονομικὴν ἀστυνομίαν, ὁπότε θέλει ἐπισκέπτεσθαι τὰ ὑπάρχοντα φαρμακοπωλεῖα, νὰ ἐξετάζῃ τὴν ποιότητα τοῦ καταστήματος καὶ τῶν σκευῶν τοῦ φαρμακοπωλείου, τὴν καθαρότητα καὶ γνησιότητα τῶν ἰατρικῶν, καὶ τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῆς τάξεως τῶν φαρμακοπωλείων, καὶ τῆς προσδιωρισμένης τιμῆς (ταxe) τῶν ἰατρικῶν· ἐπίσης θέλει ἐπισκέπτεσθαι καὶ ὅλα τὰ εἰς τὸν Νομὸν εὑρισκόμενα δημόσια καταστήματα, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀστυνομίαν, ὡς νοσοκομεῖα, καταστήματα διὰ φρενοβλαβεῖς, διὰ τὰς γέννας, διὰ τὰ ἔκθετα βρέφη, ὀρφανοτροφεῖα, νεκροστάσια, νεκροταφεῖα, ποινικὰς εἱρκτὰς, πτωχοκομεῖα, σχολεῖα, φυλακὰς, σφαγεῖα, διασωστικὰ καταστήματα, πηγὰς ἰαματικῶν ὑδάτων, λουτρὰ, κτλ. Ὁ ἰατρὸς τοῦ Νομοῦ θέλει δίδει τὴν προσοχήν του, κατὰ τὰς περιοδείας ταύτας, ἐξαιρέτως εἰς τὴν διατήρησιν τῶν διατάξεων τῆς ὑγειονομικῆς ἀστυνομίας, εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων, καὶ εἰς τὴν σύνταξιν ὡρίμων καὶ καλῶς ἐσκεμμένων διορθωτικῶν προτάσεων, καὶ καθ᾽ ἑκάστην περιοδείαν νὰ κάμνῃ σύντομον, ἀλλ᾽ ἀκριβῆ ἀναφορὰν πρὸς τὸν Νομάρχην περὶ τῆς καταστάσεως τῶν καταστημάτων τούτων, καὶ τοῦ Νομοῦ ἐν γένει, καθ᾽ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑγειονομικὴν ἀστυνομίαν, τὴν ὁποίαν ὁ Νομάρχης ἔπειτα θέλει πέμπει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, συνωδευμένην μὲ τὰς ἰδίας του παρατηρήσεις, ὁμοῦ μὲ τοὺς τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀποβιώσεων καταλόγους τῶν ἰατρῶν τῶν καταστημάτων τούτων· ζ. Νὰ παρατηρῇ ἐπιμελῶς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συμπτωμάτων καὶ τῆς προόδου τῶν συνήθων καὶ μὴ συνήθων νόσων, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεων τούτων· ή. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀναφάνησιν κολλητικῶν, ἐπιδημικῶν, ἐπιζωοτικῶν καὶ μιασματικῶν νόσων, νὰ διορίζῃ ἁρμόδια πρὸς ἀναχαίτισιν τοῦ κακοῦ καὶ πρὸς βοήθειαν μέσα, μέρος μὲν κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ὁδηγίας, μέρος δὲ κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμιαίαν ἀνάγκην. Νὰ ἀναφέρῃ, ἄνευ παραμικρᾶς ἀναβολῆς, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς ἀναφανήσεως, τῆς προόδου, καὶ τῶν συμπτωμάτων τῆς νόσου, καὶ περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ἐναντίον αὐτῆς. θ΄. Νὰ κρατῇ σημείωσιν ὅλων τῶν εἰς τὸν Νομὸν περιέργων παρατηρήσεων, συμβεβηκόντων καὶ ἀντικειμένων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἰατρικὴν, φυσικὴν ἱστορίαν καὶ μετεωρολογίαν, διὰ νὰ δυνηθῇ ὅσον τάχιστα νὰ καταστρωθῇ ἐντελὴς ἰατρικὴ τοπογραφία τοῦ Νομοῦ· ί. Νὰ κάμνῃ τὰς δικαστικοϊατρικὰς ἐξετάσεις εἰς ὅλας τὰς ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τῆς καθέδρας τοῦ Νομοῦ περιπτώσεις. Ὁσάκις προσκληθῇ ἰδίως ἐκ μέρους τοῦ Δικαστηρίου, νὰ δίδῃ τὴν περὶ τούτου ἀπαιτουμένην γνώμην του. Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Νομοῦ, τὸ Δικαστήριον ἐπιφορτίζει τὴν ἐργασίαν ταύτην εἰς ἄλλον ἐπὶ τούτῳ ὁρκισθησόμενον ἰατρὸν ἢ χειροῦργον. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει εἰς δικαστικοϊατρικὰς περιπτώσεις καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας· ιά. Νὰ δίδῃ τὰς εἰς διοικητικὰς ὑποθέσεις ἀναγκαιούσας ἰατρικὰς διασαφήσεις ἢ γνώμας, καὶ τὴν σύμπραξιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ὡς ἀναγκαῖα.

4. Ὁ ἰατρὸς τοῦ Νομοῦ θέλει ἔχει τὴν διαμονήν του εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Νομοῦ, καὶ δὲν δύναται, ἄνευ ἰδιαιτέρας προσκλήσεως, ἢ ῥητῆς ἀδείας, τοῦ Νομάρχου, νὰ ἀπομακρυνθῇ αὐτόθεν πλειότερον τῶν 24 ὡρῶν.

5. Οἱ ἰατροὶ τῶν Νομῶν ἔχουσι τὸν βαθμὸν καὶ τὴν στολὴν τῶν Ἐπάρχων. Ὁ μισθὸς τοῦ ἰατροῦ τοῦ Νομοῦ προσδιορίζεται ἐτησίως εἰς χιλίας ὀκτακοσίας Δραχμ. Τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας θέλουν ἀποζημιοῦσθαι κατὰ μέτρον, διορισθησόμενον διὰ περαιτέρω διαταγῶν.

Εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του ὁ ἰατρὸς τοῦ Νομοῦ θέλει δίδει τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία μας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρ. (11 Νοεμ.) 1833.

129 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τὰ ὀνόματα τῶν φιλελλήνων, ὅσοι ἀπ᾽ ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος συνεισέφεραν διὰ κληροδοσιῶν ἢ προικοδοτημάτων ὑπὲρ τῆς ἐκλησίας, ὑπὲρ τῶν σχολείων, ἢ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἐν Ἑλλάδι.

Β΄. Πᾶσα μέλλουσα ἀγαθοεργὸς διάθεσις ὑπὲρ Ἑλληνικῆς τινος ἐκκλησίας, ἢ σχολῆς, ἢ κοινότητος, ἢ φιλανθρωπικοῦ καταστήματος, θέλει δημοσιεύεσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀποδίδεσθαι ἐπισήμως εἰς τὸν κληροδοτοῦντα ἢ τὸν προσφέροντα ἡ ἀνήκουσα εὐχαρίστησις.

Γ΄. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 21 Ἰαννουαρ. (2 Φεβρ.) 1834.

130. ——

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατ᾽ ἐπισήμους πληροφορίας, ἡ εἰς Ἀγκῶναν

Διοίκησις τῆς αὐτοῦ Μακαριότητος ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως διατάξεις περὶ ἅλατος καὶ ταμβάκου, αἵτινες κοινοποιοῦνται πρὸς ὁδηγίαν τῶν Ἑλλήνων πλοιάρχων, καὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

Ὅσοι τῶν πλοιάρχων φέρουσιν ἐπὶ τῶν πλοίων των ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύο εἰδῶν, ἐὰν δὲν ὁμολογήσωσιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τὴν ποσότητα, ὑποπίπτουν εἰς πρόστιμον δέκα σκούδων δι' ἑκάστην λίτραν καὶ δι' ἀμφότερα τὰ εἴδη ἐπίσης, ὅταν ταῦτα, ἐπισκεφθέντος τοῦ πλοίου, ἤθελον εὑρεθῇ εἰς αὐτό.

Τὸ αὐτὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον, ὅστις ἐξ ἀγνοίας δὲν ἤθελε φανερώσει τὴν ὁλικὴν ποσότητα τῶν εἰδῶν αὐτῶν, διότι εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ μένῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου περισσοτέρα ἀπὸ ἑκατὸν λίτρας ἅλατος, καὶ δέκα ταμβάκου· ἡ δὲ λοιπὴ ποσότης, ἐὰν ὑπάρχῃ, ἐναποτίθεται εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, καὶ τὴν ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ πλοίαρχοι κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των ἐκεῖθεν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Ἰαννουαρίου 1834.

131. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ ἡμέτεροι Γενικοὶ Πρόξενοι θέλουν φέρει τὴν κατὰ τὸ ἀπὸ 6 (18) Ἀπριλίου 1833 Διάταγμά μας μικρὰν στολὴν τῶν Νομαρχῶν, ἀλλὰ πῖλον ἄνευ πτερῶν.

2. Οἱ δὲ ἡμέτεροι Ὑποπρόξενοι θέλουν φέρει τὴν παρὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος προσδιοριζομένην στολὴν διὰ τοὺς Ἐπάρχους καὶ Ὑπουργικοὺς Γραμματεῖς.

3. Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 (24) Ἰανουαρίου 1834.

132. ΟΘΩΝ κ. τ λ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Θέλει συστηθῇ εἰς Ναύπλιον σχολὴ διὰ τοὺς παῖδας τῶν ἐν Ἑλλάδι Γερμανῶν οἰκογενειῶν.

2. Περὶ τῆς ἐν αὐτῇ διδασκαλίας θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπίκρισιν σχέδιον συντεθὲν συμφώνως μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς σχολῆς.

3. Διευθυντὴν τῆς σχολῆς διορίζομεν τὸν ἐν Μονάχῳ διδάσκαλον Κύριον Βεΐγ, ἐπὶ μισθῷ 160 Δραχμῶν κατὰ μῆνα, πληρωτέων τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

4. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ κοινοποίησις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 (13) Φευρουαρίου 1834.

133. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ.

Κατὰ Βασιλικὴν Διαταγὴν τῆς 12 (24) Ἰανουαρίου ὑπ' Ἀριθ. 10,136, δημοσιεύονται πρὸς γνῶσιν ἑκάστου αἱ ἴσχουσαι ἰσχὺν νόμου ἀκόλουθοι τροπολογίαι τῆς περὶ στρατολογίας μεταξὺ Βαυαρίας καὶ Ἑλλάδος συνθήκης, δημοσιευθείσης διὰ τῆς ὑπ' Ἀρθ. 20 τῆς 29 Μαΐου 10 (Ἰουνίου) Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

1. Τὰ εἰς Βαυαρίαν στρατολογούμενα στρατεύματα δὲν ἐμβαίνουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ 6 ἄρθρ. τῆς συνθήκης ἐκείνης, ὡς σῶμα αὐτοσύντακτον (μεμονωμένον), ἀλλ' εἰσάγονται δύο λόχοι εἰς ἕκαστον πεζικὸν τάγμα, δύο ἶλαι εἰς ἕκαστον ἱππικὸν σύνταγμα, καὶ δύο λόχοι εἰς τὸ πυροβολικὸν σῶμα.

2. Οἱ στρατολογηθέντες ὑπόκεινται, καθὼς γίνεται διὰ ὅλους τοὺς Βαυαροὺς ὅσοι μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ Βασιλέως ἐμβαίνουν εἰς ξένην ὑπηρεσίαν, διὰ τὸν καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τοὺς ἤδη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἐνυπάρχοντας ἢ ἐκδοθησομένους νόμους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834.

134. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ.

Ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Μεγαλειότης διέταξε τὴν 7 (19) Ἰανουαρίου 1834, ὥστε ὁ στρατιωτικός, ὅστις νυμφεύεται ἄνευ τῆς ἀδείας τῶν ἀνωτέρων του νὰ παιδεύεται, ἂν ἦναι στρατιώτης, μὲ τριῶν μηνῶν φυλακήν, ἂν ὑπαξιωματικός, μὲ καταβιβασμὸν ἀπὸ τὸν βαθμόν του διὰ πάντοτε, ἂν δὲ ἀξιωματικὸς λαμβάνει, τὴν ἄφεσίν του, ὁ δὲ γάμος νὰ θεωρῆται ὡς ἄκυρος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Ἰαν. (10 Φεβρ.) 1834.

135. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου (4 Φεβρουαρίου) ὑπ' Ἀριθ. 10,414 ὑψηλοῦ Διατάγματος, διατάττονται τὰ ἑξῆς·

1. Θέλουν σχηματισθῇ τρεῖς λόχοι Σκαπανέων, ἐξ ἑκατὸν ἀνθρώπων ἕκαστος.

Οἱ λόχοι οὗτοι θέλουν συμπληρωθῇ διὰ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν πεζικῶν ταγμάτων μεταθέσεως τῶν ἐργατῶν, οἵτινες ἁρμόζουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Σκαπανέων, ἅμα οἱ λόχοι μεταβοῦν εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 προσδιοριζομένας θέσεις των, καὶ δοκιμασθῶσι προηγουμένως οἱ καταταχθησόμενοι περὶ τὴν ἱκανότητά των.

2. Οἱ λόχοι τῶν Σκαπανέων συνιστοῦν ἰδιαιτέραν μοῖραν τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον Ἡμίταγμα Σκαπανέων, διὰ νὰ ἐφορῶν-

ται ἀνηκόντως καὶ νὰ τακτοποιηθοῦν αἱ ἀναγκαῖαι ἀσκήσεις, ἡ ὑπηρεσία, ἡ πειθαρχία καὶ ἡ οἰκονομία.

3. Πρὸς τούτοις καθ' ὑψηλὴν ἔγκρισιν θέλει προστεθῇ εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ ἡμιτάγματος τούτου εἷς καταλυματίας τάγματος, εἰς ἕκαστον δὲ λόχον εἷς λογιστής, πρὸς δὲ καὶ εἷς ὑποϊατρὸς διὰ τὰς ἐνδεχομένας πληγὰς τῶν εἰς ἀποσπάσματα εὑρισκομένων, ὅστις πρέπει νὰ ἔχῃ μάλιστα χειρουργικὰς γνώσεις.

Ἑπομένως οἱ Ἐπιτελεῖς θέλουν σύγκεισθαι ἐξ 1 Ταγματάρχου, 1 Ὑπασπιστοῦ, 1 Καταλυματίου τάγματος, 3 Λογιστῶν (δι' ὅλην τὴν λογιστικότητα τῶν 3 λόχων), 3 Ὑποϊατρῶν.

4. Ἡ τοποθέτησις τῶν λόχων τῶν Σκαπανέων προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

Ἡ 1. εἰς Ἀθήνας, Ἡ 2. εἰς Μισολόγγιον, Ἡ 3. εἰς Ναύπλιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1334.

136. ΟΘΩΝ κ. τ. λ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ πληρωθησόμενα δικαιώματα εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰ προσορμιζόμενα εἰς αὐτοὺς Ἑλληνικὰ ἢ καὶ ξένα ἐμπορικὰ πλοῖα θέλουν εἰσπράττεσθαι ἀπὸ ά Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος 1834 ἔτους, κατὰ τὴν ἐπισυναπτομένην διατίμισιν.

2. Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν ξένων ἐθνῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς βαρύτερον φόρον παρὰ τὰ Ἑλληνικὰ, ἐν ὅσῳ εἰς τοὺς λιμένας τῶν διαφόρων ἐθνῶν διατηρεῖται ἀμοιβαίως, καὶ ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, ἡ βάσις τοῦ αὐτοῦ ἀπαραλλάκτως συστήματος.

Ἂν ὅμως τυχὸν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς ἐπικρατείας ἤθελον εἰσπράττεσθαι ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα βαρύτερα λιμενικὰ δικαιώματα παρὰ ἀπὸ τὰ ἴδια αὐτῆς ἐγχώρια πλοῖα, τότε καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας θέλει γενῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπίσης ἀναλογίαν αὔξησις τῶν κατὰ τὴν διατίμησιν εἰσπραχθησομένων ἀπὸ αὐτὰ δικαιωμάτων.

Ἡ διατίμησις τῶν ἐπιβληθησομένων βαρυτέρων δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν πλοίων τοιούτων ἐπικρατειῶν, θέλει δημοσιεύεσθαι εἰς πᾶσαν περίστασιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἕκαστος πλοίαρχος, κυβερνήτης ἢ διοικητὴς ἑνὸς ἐμπορικοῦ πλοίου εἶναι ὑπόχρεως, πρὶν ἐκπλεύσῃ, νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν τελωνιακὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος εἴτε τοῦ ὅρμου τὰ λιμενικὰ δικαιώματα κατὰ τὴν διατίμησιν.

Ἡ πληρωμὴ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς δηλωτικοῦ, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς αὐτὸν ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸς, ἀποκόπτων αὐτὸ ἀπὸ ἓν ἔντυπον διπλότυπον βιβλίον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἀριθμημένον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν τῶν σελίδων.

Εἰς τὸ ἐκδοθησόμενον δηλωτικὸν θέλουν διαδηλοῦσθαι ἀκριβῶς τὰ πληρωθησόμενα δικαιώματα κατὰ τὰ ὡρισμένα εἰς τὴν διατίμησιν.

4. Ἡ τελωνιακὴ Ἀρχὴ, ἀφοῦ παραλάβῃ τὰ χρήματα, ἐξοφλεῖ τὸ δηλωτικὸν, καὶ ἀποδίδει αὐτὸ εἰς τὸν πληρώσαντα· αὐτὸς δὲ παρουσιάζει αὐτὸ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸν, ὅστις τότε ἐκδίδει τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως.

5. Εἶναι ὑπόχρεως ὁ τελώνης εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ ἐξετάζῃ, ἂν ἡ σημειωθεῖσα εἰς τὸ δηλωτικὸν παρὰ τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς ποσότης τῶν πληρωθησομένων δικαιωμάτων ἦναι κατὰ τὰ εἰς τὴν διατίμησιν ὡρισμένα.

Ἂν ἤθελε νομίσει ὅτι ἡ σημείωσις δὲν εἶναι ὀρθὴ, λαμβάνει μὲν πάλιν τὴν πληρωμὴν καὶ ἐξοφλεῖ τὸ δηλωτικόν· συγχρόνως δὲ ὄχι μόνον εἰδοποιεῖ ἐγγράφως τὸν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸν περὶ τῆς παραδρομῆς του, ἀλλ' ἀναφέρεται καὶ πρὸς τὸν ἀμέσως ἀνώτερόν του.

Ἡ ἀπόπλευσις τοῦ πλοίου δὲν πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ ἐξ αἰτίας τούτου.

6. Ἅμα μεταβῇ ἓν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσε τὸ λιμενικὸν δικαίωμα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐκεῖ τὸ ἐξωφλημένον δηλωτικὸν εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν.

Αὐτὴ θέλει καταμηνύει ἀμέσως τὰς ὁποίας ἤθελε παρατηρήσει εἰς αὐτὸ ἐλλείψεις εἰς τὴν προϊσταμένην λιμενικὴν Ἀρχὴν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Ὁ πλοίαρχος, ὁ κυβερνήτης ἢ ὁ διοικητὴς πλοίου, ὅστις ἤθελεν ἐπιχειρισθῇ νὰ ἐκπλεύσῃ πρὶν λάβῃ τὴν ἀναγκαίαν ἄδειαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐξοφληθέντος δηλωτικοῦ, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὴν εἰκοσαπλασίαν ποσότητα τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ὤφειλε νὰ πληρώσῃ.

Ἐὰν τὸ πλοῖον, κατὰ τὰ ὡρισμένα εἰς τὴν διατίμησιν, δὲν ἤθελεν ὑπόκεισθαι εἰς κἀνὲν λιμενικὸν δικαίωμα, τότε ἡ ἔκπλευσις, χωρὶς τῆς εἰρημένης ἀδείας, παιδεύεται μὲ πρόστιμον μιᾶς μέχρι δέκα Δραχμῶν.

Ὁ βαθμὸς τοῦ πταίσματος δικάζεται εἰς παρομοίας περιστάσεις κατὰ τοὺς περὶ τελωνιακῶν παραβάσεων ἐν ἐνεργείᾳ ὁρισμούς.

8. Αἱ Ἀρχαὶ, αἱ ὁποῖαι ἤθελον παραβῇ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ δηλωτικοῦ, εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐλέγχου, θέλουν παιδεύεσθαι κατὰ τὸν διορθωτικὸν τρόπον. Ἂν ὅμως ἡ παράβασις τοῦ χρέους περιέχῃ ἐν ἑαυτῇ δείγματα κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, τότε θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ κώδηκος.

9. Τὰ ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ἐπιφορτίζονται, καθόσον ἀνήκει

εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἑκατέρου, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 (20) Φεβρουαρίου 1834

——

137. ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ.

Τῶν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος πληρωτέων λιμενικῶν δικαιωμάτων.

		Δρ.	Λ.
Δικαίωμα ὅρμου ἢ χωρητικότητος.	Πλοῖα χωρητικότητος ὀλιγωτέρας τῶν τόνων διόλου ἐλεύθερα.		
	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας, Ναυπλίας, Πειραιῶς, Χαλκίδ. Καλαμ. Γυθείου, Μαραθωνησίου Πύλου, Νεοκάστρου καὶ Π. Πατρῶν θελουν πληρόνει.		
	Πλοῖα ὀλιγωτέρας 20 τόνων χωρητικότητος δι' ἕκαστον τόνον. . . .		9
	Πλοῖα περισσοτέρας 20 τόνων χωρητικότητος.		12
	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου·		
	Πλοῖα ὀλιγωτέρας 20 τόνων χωρητικότ.		6
	Πλοῖα περισσοτέρας 20 τόνων χωρητικ.		9
Ἄδεια ἀναχωρήσεως.	Πλοῖα ὀλιγωτέρας 5 τόνων χωρητικότητος διόλου ἐλεύθερα		
	Πλοῖα ἀπὸ 5 μέχρι 20 τόνων. . . .		50
	Πλοῖα ἀπὸ 21 μέχρι 50	1	
	Πλοῖα ἀπὸ 51 μέχρι 100	2	
	Πλοῖα ἀπὸ 101 μέχρι 200	3	
	Πλοῖα ἀπὸ 201 μέχρι 300	4	
	Πλοῖα ἀπὸ 301 καὶ ἐπέκεινα	5	
Δικαίωμα φάρου, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς λιμ. ὅπου ὑπάρχ. φάρ.	Πλοῖα ὀλιγωτέρας 3 τόνων χωρητικότητος διόλου ἐλεύθερα.		
	Πλοῖα ἀπὸ 5 — 20 τόνων		50
	Πλοῖα ἀπὸ 21-50 τόνων	1	
	Πλοῖα ἀπὸ 51-100 τόνων	2	50
	Πλοῖα ἀπὸ 101-200 τόνων	5	
	Πλοῖα ἀπὸ 201-300	8	
	Πλοῖα ἀπὸ 301 καὶ ἐπέκεινα . . .	10	
Δικαίωμα πυριταποθήκης.	Ὅταν ἡ πυρίτις μένῃ εἰς τὸ πλοῖον δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον κατὰ μῆνα.		2
	Ὅταν ἡ πυρίτις ἀποτίθεται εἰς τὴν πυριταποθήκην, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνεται ἀνεξαιρέτως ὅπου ὑφίσταται τοιοῦτον κατάστημα, δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον κατὰ μῆνα		3
	Ὁ μὴν, λογαριάζεται ἐνταῦθα 30 ἡμέρας, καὶ ἅμα ἀρχίσῃ ὁ μὴν, λογίζεται ὁλόκληρος.		

Α. Παρατηρήσεις εἰς τὸ δικαίωμα ὅρμου.

ά. Πλοῖα, προερχόμενα ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας μὲ φορτίον, ἀποβιβάζοντα αὐτὸ καὶ ἐκπλέοντα μὲ ἄλλο φορτίον, πληρόνουσιν ὁλόκληρον τὸ δικαίωμα.

β'. Πλοῖα, προερχόμενα ὁμοίως ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας μὲ φορτίον, ἀποβιβάζοντα αὐτὸ, καὶ ἀναχωροῦντα κενὰ, ἢ τἀνάπαλιν, πληρόνουσιν τὰ τοῦ δικαιώματος.

γ'. Πλοῖα προερχόμενα ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας κενὰ, καὶ ἀποπλέοντα πάλιν κενὰ, ἢ ὅσα ἐρχόμενα φορτωμένα ἀναχωροῦσι μὲ τὸ αὐτὸ φορτίον τὸ ὁποῖον εἶχον ὅταν ἦλθον, χωρὶς νὰ ἀποβιβάσωσι τίποτε, πληρόνουσι τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ δικαιώματος.

δ'. Πλοῖα προερχόμενα ἀπὸ λιμένας τοῦ Βασιλείου, καὶ εἰσερχόμενα εἰς ἄλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, πληρόνουσι τὸ ἥμισυ τῶν δικαιωμάτων.

έ. Θεωρεῖται ὡς φορτωμένον πᾶν πλοῖον ἔχον εἴτε τέλειον εἴτε ἀτελὲς τὸ φορτίον του.

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ.

ά. Ὅσα πλοῖα ἀναγκάζονται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ἕνα λιμένα, εἴτε ἀπὸ τρικυμίαν, εἴτε διότι ἔπαθον βλάβην, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς δικαιώματος, ἐὰν αὐτὰ οὔτε ἐκφορτώσωσιν οὔτε φορτώσωσι· δύνανται δὲ νὰ μείνωσιν ἐλευθέρως 8 ἡμέρας.

β'. Ὅσα πλοῖα ὡρισμένα δι' ἄλλον λιμένα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐμποδίζονται ἐξ αἰτίας τινὸς ὑποθέσεως, ἤθελον εἰσέλθει εἰς ἄλλον λιμένα, ἀλλ' ἤθελον δηλοποιήσει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸν ὅτι δὲν ἔχουσι σκοπὸν οὔτε ν' ἀποβιβάσωσιν οὔτε νὰ παραλάβωσι φορτίον, δύνανται νὰ μένωσι 5 ἡμέρας εἰς τὸν λιμένα, χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ φάρου δικαίωμα. Ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὰ ἐκτὸς τούτου νὰ παραδώσωσι καὶ νὰ παραλάβωσιν ἐλευθέρως γράμματα καὶ χρήματα, μέχρις ὅτου ἰδιαίτερα διατάγματα διαταξωσιν ἄλλως περὶ τούτου.

138. ——

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ ἐπιβαλλομένη 30 καὶ 40 ἡμερῶν κάθαρσις εἰς τὰ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ἐντεῦθεν τοῦ Φάρου λιμένας ἀπερχόμενα πλοῖα, κατὰ τὴν ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1833 κοινοποίησίν μας, δημοσιευθεῖσαν διὰ τῆς Βασιλικῆς Ἐφημερίδος, κατεβιβάσθη διὰ νέου διατάγματος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν εἰς 21 καὶ 28 ἡμέρας, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅμως ὥστε τὰ πλοῖα νὰ προσορμίζονται εἰς Πάνορμον (Παλέρμο) καὶ Μεσσήνην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Ἰαννουαρίου 1834.

——

139. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπὸ 5 (17) καὶ ἀπὸ 12 (24) Ἰανουαρίου Τ. Ε. ἀναφορὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀφορώσας τὰς κατὰ τὴν Τουρκίαν ληστείας καὶ ἄλλα κακουργήματα ὑπηκόων Ἑλλήνων, καὶ τὴν παράδοσιν τῶν καταφευγόντων κακούργων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Θέλουν ληφθῆ ἀνυπερθέτως τὰ δέοντα ἀστυνομικὰ μέτρα, ὄχι μόνον διὰ νὰ ἐμποδισθῶσιν ἐντόνως αἱ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἔαρ ἐπὶ ληστείαις καὶ ἄλλοις κακουργήμασι συνήθως γινόμεναι ἐκ-

δρομαὶ ἀγυρτῶν καὶ ἄλλων τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος ἀναξίων ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποκρούωνται καὶ ἀποδιώκωνται οἱ ἐκ ταύτης εἰσβάλλοντες εἰς τὰ σύνορα τοῦ Κράτους μας κακοῦργοι.

Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι τῶν γειτνιαζόντων μὲ τὴν Τουρκίαν μερῶν θέλουν ὑποστηρίζεσθαι δραστηρίως παρὰ τῶν κατὰ τὰ σύνορα στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων.

Ἡ διαταχθεῖσα ἤδη τῶν συνόρων διὰ τῆς χωροφυλακῆς κατάσχεσις θέλει ἐκτελεσθῇ ἄνευ ἀναβολῆς.

2. Ὑπήκοοι Ἕλληνες, πράττοντες εἰς τὴν Τουρκίαν κακουργήματα ἢ πλημμελήματα, θέλουν κρίνεσθαι κατὰ τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι ἰσχύοντας Ποινικοὺς Νόμους, ὡς νὰ ἐπράττοντο αἱ καταμηνυόμεναι παραβάσεις εἰς τὸ Κράτος μας. Αἱ ἀποφάσεις θέλουν κοινοποιεῖσθαι εἰς τὴν ἁρμοδίαν Τουρκικὴν Ἀρχὴν, κατ' αἴτησιν αὐτῆς.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου ὅμως δὲν παραδίδονται ὑπήκοοι Ἕλληνες εἰς τὰς Τουρκικὰς Ἀρχὰς διὰ τὰ κατὰ τὴν Τουρκίαν πραττόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα.

3. Ὁσάκις ζητηθῇ παρὰ τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν ἡ παράδοσις ὑπηκόων Ὀθωμανῶν, οἵτινες κατέφυγον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἑκάστη περίπτωσις θέλει μᾶς ἀναφέρεσθαι ἰδιαιτέρως, μέχρις ὅτου κανονισθῶσιν ἀκριβέστερον τὰ τοιαῦτα διὰ συνθηκῶν ἢ γενικῶν διαταγμάτων.

Καὶ ἤδη δὲ θέλομεν λαμβάνει μόνον ἐκείνας τὰς περὶ παραδόσεως αἰτήσεις, αἵτινες, ἐπιστηριζόμεναι εἰς κατηγορίαν ῥητοῦ κακουργήματος, καὶ ἐφωδιασμέναι μὲ ἀποχρώσας ἀποδείξεις, παρέχουν ἐν τούτῳ ἐχέγγυον τὴν ἀσφάλειαν περὶ τῆς διὰ τῶν τακτικῶν κριτηρίων δικάσεως τοῦ παραδοθησομένου.

Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις ἐπιφυλάττεται εἰς τοὺς παθόντας τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ καταφύγουν εἰς τὰ ἡμέτερα Δικαστήρια διὰ τὰς πολιτικάς των ἀξιώσεις.

Κατὰ τὰς περιστάσεις θέλομεν διατάξει περὶ τῆς εἰς τὸ Κράτος μας διαμονῆς των.

4. Αἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται, καθόσον εἰς ἑκάστην ἀνάγεται, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει ἐκδοθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 (16) Φεβρουαρίου 1834.

140. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Εἰς τοὺς ἀκολούθους λιμένας τοῦ Βασιλείου διορίζονται ἀξιωματικοὶ,

Καὶ Πρῶτον

Λιμενάρχαι.

α. Εἰς τὸ πρῶτον παράλιον τμῆμα ἐν Ὕδρᾳ μὲ τὴν ἄμεσον ἐφορείαν εἰς τοὺς μικροτέρους μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Σκυλλαίου καὶ Βουπόρθμου λιμένας καὶ κόλπους, ἐμπεριλαμβανομένης τῆς Ἑρμιόνης· *β*. Εἰς τὸ δεύτερον τμῆμα, ἐν Σύρᾳ· *γ*. Εἰς τὸ τρίτον τμῆμα, ἐν Σκιάθῳ· *δ*. Εἰς τὸ τέταρτον τμῆμα, ἐν Μεσολογγίῳ, μὲ τὴν ἄμεσον ἐφορείαν τῆς μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐήνου (Φίδαρη) καὶ τοῦ Ἀχελῴου (Ἀσπροποτάμου) παραλίας· *ε*. Εἰς τὸ πέμπτον τμῆμα, ἐν Νεοκάστρῳ, μὲ τὴν ἄμεσον ἐφορίαν τῆς μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ (Ῥουφιᾶ) παραλίας.

Δεύτερον

Ὑπολιμενάρχαι

Τοῦ πρώτου τμήματος.

α. Ἐν Πειραιεῖ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Σουνίου μέχρι Βουκεφάλου παραλίας, συμπεριλαμβανομένης τῆς Σαλαμῖνος· *β*. Ἐν Καλαυρίᾳ (Πόρῳ), μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Μεθάνων ἕως Σκυλλαίου παραλίας· *γ*. Ἐν Τιπαρήνῳ (Πέτσαις), μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ Βουπόρθμου (Καβοδοκὸ) ἕως Κοράκης παραλίας· *δ*. Ἐν Ναυπλίῳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου ἀπὸ Κοράκης ἕως τοῦ ἀκρωτηρίου Μαλέα· *ε*. Ἐν Γυθείῳ (Μαραθωνησίῳ), μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ Ταινάρου ἕως Μαλέα παραλίας, ἐμπεριλαμβανομένης τῆς νήσου Ὀνουγνάθου (Ἐλαφονῆσι).

Τοῦ τρίτου τμήματος.

ς. Ἐν Χαλκίδι, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν ἀμφοτέρωθεν τοῦ Ὀπουντιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ τῆς Δαμίας παραλίων, ἕως εἰς Ποντικονῆσι.

Τοῦ τετάρτου τμήματος.

ζ. Ἐν Πάτραις, μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Ῥίου παραλίας, ἐμπεριλαμβανομένου τοῦ λιμένος Ῥίου· *η*. Ἐν Γαλαξειδίῳ, μὲ τὴν ἐφορίαν τῆς ἀπὸ Λουτρακίου ἕως τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐήνου (Φίδαρη) παραλίας· *θ*. Ἐν Βονίτσῃ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν παραλίων τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Τοῦ πέμπτου τμήματος.

ι. Ἐν Καλαμάτᾳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν ἀπὸ Κιτριῶν ἕως τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀκρίτα (Καβογάλλο) παραλίων.

Τρίτον

Ἐπιστάται λιμένων

Τοῦ πρώτου τμήματος.

α. Ἐν Αἰγίνῃ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ Βουκεφάλου ἕως Μεθάνων παραλίας, καὶ τῆς νήσου Πιτυονήσου (Ἀγκιστρίου) ἐμπεριλαμβανομένης.

Τοῦ δευτέρου τμήματος.

β. Ἐν Ἐρετρίᾳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν παραλίων ἀπὸ Σουνίου ἕως τοῦ στενοῦ τῆς Εὐρίπου, καὶ ἐκεῖθεν ἕως τοῦ Καφηρέως. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος θέλει διαμένει ἐν Καρύστῳ ἕως ὅτου ἀποκατασταθῇ ἡ πόλις Ἐρέτρια· *γ*. Ἐν Κέᾳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν Νήσων Θερμιῶν καὶ Σερίφου· *δ*. Ἐν Ἄνδρῳ· *ε*. Ἐν Μυκόνῳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν νήσων Τήνου καὶ Δήλου· *ς*. Ἐν Πάρῳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς Ἀν-

τιπάρου καὶ Νάξου· ζ΄. Ἐν Μήλῳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν νήσων Σίφνου, Σικίνου, Κιμώλου καὶ Φολεγάνδρου (Πολυκάνδρου)· η΄. Ἐν Θήρᾳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν νήσων Ἀνάφης, Ἴου καὶ Ἀμοργοῦ.

Τοῦ τρίτου τμήματος.

θ΄. Ἐν Σκοπέλῳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς νήσου Ἡλιοδρομίας· ι΄. Ἐν Σκύρῳ· ιά. Ἐν Κούμῃ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν παραλίων ἀπὸ τοῦ Καφηρέως ἕως Ποντικονησίου, ἐμπεριλαμβανομένων τῶν ἄντικρυ παραλίων.

Τοῦ τετάρτου τμήματος.

ιβ΄. Ἐν Αἰγίῳ (Βοστίτσῃ), μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς παραλίας ἀπὸ Ῥίου ἕως Λουτρακίου, ἐμπεριλαμβανομένου τοῦ τελευταίου τούτου λιμένος· ιγ΄. Ἐν Ἀστακῷ, μὲ τὴν ἐφορίαν τῶν παραλίων ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀχελώου ἕως τοῦ Ἀκτίου.

Τοῦ πέμπτου τμήματος.

ιδ΄. Ἐν Οἰτύλῳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν παραλίων ἀπὸ Ταινάρου ἕως Κιτριῶν· ιε΄. Ἐν Μεθώνῃ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς παραλείας καὶ τῶν νήσων ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀκρίτα ἕως τοῦ λιμένος Νεοκάστρου.

2. Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν, ἑκάστη ἐντὸς τῆς περιοχῆς της, νὰ συντρέχωσι τοὺς ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὺς ὡς πρὸς τ' ἀφορῶντα τὴν ἐφορείαν τῶν ἐκτὸς τῆς καθέδρας των μικροτέρων λιμένων καὶ κόλπων, συνεργοῦσαι καὶ κοινοποιοῦσαι ὅλα τὰ εἰς τὴν ἀσυνομίαν τῶν λιμένων ἀναγόμενα, καὶ εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις λαμβάνουσαι τὰ ἀπαιτούμενα προσωρινὰ μέτρα. Εἰς ὅν τινα δὲ τῶν μικροτέρων λιμένων εἶναι ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας, θέλουν διορισθῇ φύλακες, ὑπαγόμενοι εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ λιμένος ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφορεία ἀνήκει εἰς αὐτόν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 (21) Φεβρουαρίου 1834.

141. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ΤΜΗΜΑ. Α΄.

Περὶ δημοδιδασκαλίας ἐν γένει.

1. Εἰς ἕκαστον δημοτικὸν, ἢ τοῦ λαοῦ σχολεῖον, θέλουν διδάσκεσθαι τὰ ἑξῆς·

Κατήχησις, στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς, ἀνάγνωσις, γραφὴ, ἀριθμητικὴ, ἡ γνῶσις τῶν κατὰ τοὺς νόμους παραδεδεγμένων σταθμῶν καὶ μέτρων, ἡ ἡ γραμμικὴ ἰχνογραφία καὶ ἡ φωνητικὴ μουσικὴ, εἰ δυνατὸν δὲ, καὶ στοιχεῖα τῆς γεωγραφίας, τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, καὶ ἐκ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν τὰ ἀναγκαιότερα.

2. Ἐκτὸς τούτου, θέλουν γίνεσθαι ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διδασκάλου δὶς τῆς ἑβδομάδος σωματικαὶ γυμνασίαι (σωμασκίαι), καὶ θέλει διδάσκεσθαι πρακτικῶς ἡ ἀγρονομία, ἡ κηπουρικὴ, καὶ κυρίως ἡ δενδροκομία, βομβυκοτροφία καὶ μελισσοτροφία.

Εἰς κορασίων σχολεῖα (ἄρθρ. 58) θέλει γίνεσθαι γύμνασις εἰς γυναικεῖα ἐργόχειρα.

3. Περὶ διδαχῆς τῆς κατηχήσεως εἰς τοὺς παῖδας θέλει ἀποφασίζει πάντοτε ὁ πατὴρ, ἢ ἡ μήτηρ εἰς ἔλλειψιν τοῦ πατρὸς, ἢ ὁ ἐπίτροπος εἰς ἔλλειψιν ἀμφοτέρων.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ τῶν δημοσυντηρήτων δημοτικῶν σχολείων·

Κεφάλ. Α΄.

Γενικοὶ ὅροι.

4. Εἰς ἕκαστον δῆμον θέλει συστηθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνὰ ἓν σχολεῖον δημοτικὸν, διατηρούμενον, κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸν περὶ δήμων νόμον.

5. Πρὸς τὸ παρὸν θέλουν ἑνώνεσθαι πολλοὶ γειτνιάζοντες δῆμοι πρὸς ἀνέγερσιν καὶ διατήρησιν ἑνὸς δημοτικοῦ σχολείου.

Ἡ ἕνωσις αὐτὴ θέλει γίνει ἢ κατ' ἐλευθέραν θέλησιν τῶν διαφόρων δήμων, ἢ ὅπου ἡ χρεία τὸ καλέσοι, κατ' ἐπίσημον διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Πάντοτε ὅμως, διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ τοιαύτη ἕνωσις, προαπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει δίδεσθαι κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

6. Ὅλοι οἱ εἰς δῆμον, ἔχοντα σχολεῖον δημοτικὸν, ἀνήκοντες παῖδες ἀπὸ τοῦ 5 συμπεπληρωμένου μέχρι τοῦ 12 συμπεπληρωμένου ἔτους τῆς ἡλικίας των, χρεωστοῦν νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ σχολεῖον.

Εἰς γονεῖς, μὴ ὑποχρεοῦντας τὰ τοιαύτης ἡλικίας τέκνα των νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ σχολεῖον, ἐπιβάλλεται, δι' ἑκάστην ὥραν ἀπουσίας τοῦ παιδὸς ἀπὸ τὸ σχολεῖον, πρόστιμον ὄχι ὀλιγώτερον τῶν δέκα λεπτῶν, μὴ ὑπερβαῖνον δὲ τὰς πεντήκοντα Δραχμάς.

Διὰ τοὺς ἑβδομάδας ἢ καὶ μῆνας λείψαντας παῖδας ἀπὸ τὸ σχολεῖον, ἐπαυξάνεται ἡ ἄνω ποινὴ διὰ τῆς ἀναλόγως βραδυτέρας αὐτῶν ἀπολύσεως ἀπὸ τὸ σχολεῖον.

7. Ἐξαιροῦνται τῶν ὅρων τοῦ 6 ἄρθρου ὅσοι παῖδες· 1. Διδάσκονται εἰς ἄλλο τι σχολεῖον, ἢ ἀγωγῆς κατάστημα (παιδοτροφεῖον)· 2. Διδάσκονται τὰ ἀπαιτούμενα εἰς ἰδιαίτερον διδάσκαλον, καὶ περὶ τούτου δίδουσι τὴν ἀνήκουσαν βεβαίωσιν οἱ γονεῖς· 3. Κηρύττονται παρὰ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, πρὶν διατρέξωσιν ἔτι τὸ 12 ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἱκανῶς δεδιδαγμένοι.

Κεφάλ. Β΄.

Περὶ διδασκάλων τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Α΄. Περὶ τῶν γνώσεων καὶ τοῦ διορισμοῦ των.

8. Κατὰ τὰς γνώσεις καὶ τὴν περὶ τὴν διδα-

σκαλίαν ἱκανότητα θέλουν διαιρεῖσθαι οἱ διδάσκαλοι τῶν δημοτικῶν σχολείων εἰς τρεῖς τάξεις· 1. Εἰς διδασκάλους νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν· 2. Εἰς διδασκάλους δήμων ά τάξεως· 3. Εἰς διδασκάλους δήμων β́ καὶ γ́ τάξεως.

9. Ἡ πρώτη τάξις σύγκειται ἀπὸ διδασκάλους, ἔχοντας ἤδη ὅλην τὴν πρὸς ἀπαρτισμὸν τελείου διδασκάλου δημοτικοῦ σχολείου ἀπαιτουμένην ἱκανότητα καὶ τὰς ἀκολούθους γνώσεις, διὰ τὴν πρόσκτησιν τῶν ὁποίων χρεωστεῖ νὰ σπουδάζῃ ἐνδελεχῶς ἕκαστος διδάσκαλος· 1. Ἀκριβὴς γνῶσις τῆς χριστιανικῆς κατηχήσεως· 2. Ὀρθή, εὐκρινὴς καὶ ἐμφαντικὴ ἀνάγνωσις· 3. Καλλιγραφία μὲ κρητίδα, πετροκόνδυλον καὶ κονδύλι· 4. Ἡ κατὰ θεωρίαν καὶ πρᾶξιν γνῶσις τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς, ὀρθογραφίας καὶ ἐγγράφου ἐκθέσεως τῶν ἰδεῶν· 5. γνῶσις καὶ ἕξις τοῦ ἀπὸ στήθους καὶ τοῦ δι' ἀριθμητικῶν χαρακτήρων ὑπολογισμοῦ· 6. Ἰδέα ζωγραφικῆς· 7. Γνῶσις τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας· 8. Γνῶσις τῶν στοιχείων τῆς γεωγραφίας· 9. Τῶν τῆς γεωμετρίας καὶ μηχανικῆς· 10. Τῶν διὰ τὸν λαὸν ἀναγκαιοτέρων ἐκ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν· 11. Τῆς παιδαγωγικῆς καὶ διδακτικῆς· 12. Τῆς γυμναστικῆς· 13. Τῆς φωνητικῆς μουσικῆς, καὶ ἕξις εἰς αὐτήν· 14. Πρακτικαὶ γνώσεις τῆς ἀγρονομίας, κηπουρικῆς, δενδροκομίας, βομβυκοτροφίας καὶ μελισσοτροφίας.

10. Αἱ πρὸς ἀπαρτισμὸν διδασκάλου β́ τάξεως, ἢ ὑποδιδασκάλου εἰς σχολεῖον ά τάξεως ἀπαιτούμεναι γνώσεις καὶ ἡ ἱκανότης τοῦ τοιούτου εἶναι· 1. Γνῶσις τῆς Ἑλληνικῆς κατὰ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ὀρθογραφῇ, καὶ νὰ ἐκθέτῃ καθαρῶς καὶ ὀρθῶς τὰς ἰδέας του, νὰ δύναται δὲ νὰ διδάξῃ αὐτὰ ταῦτα καὶ εἰς τοὺς μαθητάς· 2. Γνῶσις τῶν στοιχείων τῆς γεωγραφίας· 3. Τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας· 4. Τῆς κατηχήσεως· 5. Ἰδέα τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς φωνητικῆς μουσικῆς· 6. Γνώσεις πρακτικαὶ ἀγρονομίας, κηπουρικῆς, δενδροκομίας, βομβυκοτροφίας καὶ μελισσοτροφίας.

11. Ὁ διδάσκαλος τρίτης τάξεως χρεωστεῖ τοὐλάχιστον ν' ἀναγινώσκῃ νὰ γράφῃ καὶ νὰ ἀριθμῇ ἐλευθέρως, νὰ ἐξηγῇ τὴν κατήχησιν, νὰ γνωρίζῃ ὁπωσοῦν τὴν φωνητικὴν μουσικήν, καὶ νὰ ἔχῃ πρακτικὰς γνώσεις τῆς δενδροκομίας, ἀγρονομίας, κηπουρικῆς, βομβυκοτροφίας καὶ μελισσοτροφίας.

12. Εἰς διδασκαλικὴν θέσιν δὲν διορίζεται ὁ καταδικασθεὶς διὰ κακουργήματα, ἢ δι' ἓν τῶν εἰς τὸ 22 ἄρθρ. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων.

13. Ἐπιτροπή, συγκειμένη ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ διδασκαλείου, θέλει ἐξετάσῃ ὅλους τοὺς ὑποψηφίους δημοτικοὺς διδασκάλους, καί, ἐρευνήσασα ἂν ἔχωσι τὰς κατὰ τὰ ἄρθρ. 9--11 ἀπαιτουμένας γνώσεις, θέλει προσδιορίσει τὴν τάξιν, εἰς ἣν ἕκαστος ἀνήκει.

Καὶ ξένοι ἀκόμη, ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα, δύνανται, ἐξετασθέντες, νὰ ἀπαιτήσωσι μετὰ ταῦτα διδασκαλικὴν θέσιν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

14. Ἡ ἐξέτασις γίνεται δημοσίως, καὶ εἰς οὐδένα ἐμποδίζεται ἡ εἰς αὐτὴν εἴσοδος

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων θέλουν γίνει κατάλογοι, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν καταγραφῆ ὅλοι οἱ ἐξετασθέντες ὑποψήφιοι κατὰ τάξεις, κατ' ὄνομα καὶ παρώνυμον, κατὰ τόπον διατριβῆς καὶ καθ' ἡλικίαν.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ προβιβασθῇ ἀπὸ κατωτέρας εἰς ἀνωτέραν τάξιν, καθυποβάλλεται εἰς νέαν ἐξέτασιν.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως θέλουν συντεθῆ ὁδηγίαι καὶ καθυποβληθῆ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

15. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξετασθῶσι θέλουν διευθύνεσθαι ἐγγράφως πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ διδασκαλείου, ἐπισυνάπτοντες εἰς τὴν ἀναφοράν των ἀποδεικτικὰ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς ἀγωγῆς των.

16. Οἱ διδάσκαλοι β́ καὶ τρίτης τάξεως, καὶ ὅλοι οἱ ὑποδιδάσκαλοι, ἐκλεγόμενοι παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Νομάρχου ἐκ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 10-14 μνησθέντων καταλόγων τῶν ὑποψηφίων, θέλουν ἐπικυροῦσθαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ διδάσκαλοι ά τάξεως θέλουν ἐκλέγεσθαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς καταλόγους.

17. Πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη των, θέλουν ὁρκίζεσθαι οἱ μὲν διδάσκαλοι καὶ ὑποδιδάσκαλοι β́ καὶ γ́ τάξεως ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπον Ἐπάρχου, οἱ δὲ διδάσκαλοι τῆς ά τάξεως ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας·

« Ὀμνύω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς
» τοὺς νόμους καὶ τὰ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἀναγό-
» μενα διατάγματα καὶ ὁδηγίας, καὶ ἀκριβῆ ἐκτέ-
» λεσιν τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας μου».

Τὰ πρωτόκολλα τῶν δοθέντων ὅρκων θέλουν ἐναποτεθῆ καὶ φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Νομαρχείου.

Β́. Καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν δημοδιδασκάλων.

18. Περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τῶν δημοδιδασκάλων, ἰδίως δὲ περὶ τοῦ παραδεκτέου τρόπου τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν εἰσακτέων διδακτικῶν βιβλίων, θέλουν σχεδιασθῆ ὁδηγίαι παρὰ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, καὶ καθυποβληθῆ εἰς τὴν Βασιλικὴν ἐπικύρωσιν.

19. Ἕκαστος διδάσκαλος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς κοσμιότητος καὶ εὐταξίας τῆς σχολῆς του, καὶ χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ χρηστοήθειαν τῶν μαθητῶν του.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἔχει ἐντὸς τῆς σχολῆς ἀπεριόριστον τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπιτήρησιν, καὶ δικαίωμα νὰ ἀνταμείβῃ καὶ νὰ τιμωρῇ ἀναλόγως.

20. Ἐκτὸς τούτου, χρεωστεῖ ὁ διδάσκαλος νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν του καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς σχολῆς, καί, ἀνίσως ἡ διαγωγή τινος ἦνε κακή, νὰ ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ἐπιτρόπους, καὶ νὰ ἐπικαλεῖται τὴν σύμπραξιν αὐτῶν, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ μαθητοῦ ἀπὸ ἀνοικείους διατκεδάσεις.

Ἐπὶ μαθητῶν μὴ ἐντοπίων, ἂν οἱ γονεῖς ἢ ἐπίτροποι αὐτῶν δὲν ἐπεφόρτιζάν τινα ἰδίως μὲ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπιστατίαν, θέλει ἐπαγρυπνεῖ αὐστηρῶς ὁ διδάσκαλος, ἐμποδίζων νὰ κατοικοῦν ἢ νὰ τρώγουν εἰς οἰκίας, τὰς ὁποίας αὐτὸς δὲν ἐγκρίνει.

21. Ὁ κατὰ νομὸν δημοδιδάσκαλος εἶνε ἔφορος τοῦ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ νομοῦ δημοτικοῦ σχολείου, καὶ ἔχει ἐν ταὐτῷ τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν ἐφ' ὅλων τῶν ἐν τῷ νομῷ δημοτικῶν σχολείων.

Ὁ κατ' ἐπαρχίαν δημοδιδάσκαλος προΐσταται τοῦ εἰς τὴν καθέδραν τῆς ἐπαρχίας δημοτικοῦ σχολείου, καὶ ἐπιτηρεῖ ὅλα τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ δημοτικὰ σχολεῖα.

Ἑκάτερος αὐτῶν, ἐνεργῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτηρήσεως, θέλει περιέρχεσθαι καθ' ἑξαμηνίαν, ὁ μὲν τον νομόν, ὁ δὲ τὴν ἐπαρχίαν, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων, καὶ ἀναφέρει περὶ τῆς στάσεως αὐτῶν πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ διδασκαλείου (Schullehrerseminarium).

Κατὰ τὴν περιοδείαν θέλουν ἐξετάζει πρὸ πάντων τὴν ἱκανότητα, δραστηριότητα καὶ ἀκρίβειαν τοῦ διδασκάλου καὶ τὰς προόδους τῶν μαθητῶν.

Ὅπου, ἐξ αἰτίας τῶν πρὸς ἐπιθεώρησιν περιοδειῶν τούτων, εἶνε ἀναγκαῖον, θέλει τοῖς δίδεσθαι καὶ εἷς ὑποδιδάσκαλος, τοὐλάχιστον ἐκ τῆς δ' τάξεως τῶν ὑποψηφίων.

22. Τὴν εἰς τὰ ἄρθρα 19 καὶ 20 ὁριζομένην ἐπανορθωτικὴν δύναμιν ἔχουσι καὶ οἱ κατὰ νομοὺς ἢ ἐπαρχίας δημοδιδάσκαλοι κατὰ τὰς περιοδείας των.

Γ'. Περὶ μισθοδοσίας τῶν δημοδιδασκάλων

23. Οἱ μισθοὶ τῶν δημοδιδασκάλων θέλουν προσδιορισθῆ, καθ' ὅσον τὰ εἰσοδήματα τῶν δήμων ἐπιτρέπουσι τοῦτο, ἀξίως τῶν γνώσεων καὶ τῆς ἐμβριθείας τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν.

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῶν μηνιαίων δημοδιδασκαλικῶν μισθῶν εἶναι· 1. Τῶν κατὰ νομοὺς δημοδιδασκάλων 100. Δραχ. 2 Τῶν κατ' ἐπαρχίας, 90 Δραχ. Τῶν δημοδιδασκάλων 6 τάξεως, καὶ τῶν ὑποδιδασκάλων, 80 Δραχ. 4. Τῶν δημοδιδασκάλων γ' τάξεως, 50 Δραχ.

24. Ἐκτὸς τοῦ σταθεροῦ μηνιαίου, θέλει παραχωρεῖται εἰς ἕκαστον δημοδιδάσκαλον ἀνέξοδος κατοικία, καὶ δύο στρέμματα τοὐλάχιστον κήπου ἢ καλλιεργησίμου γῆς, πρὸς ἐπικαρπίαν του· δὲ ἕκαστον δὲ παῖδα θέλουν τῷ δίδεσθαι μηνιαίως ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον 10-50 λεπτά.

Οἱ γονεῖς τῶν παίδων θέλουν ἀποδίδει εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον τὰ δίδακτρα ταῦτα, κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους ὅρους τῶν ἄρθ. 26 καὶ 27.

25. Ὁ κῆπος ἢ καλλιεργήσιμος γῆ, θέλει χρησιμεύει ἐνταυτῷ καὶ πρὸς τὸν εἰς τὸ 2 ἄρθρον προσδιοριζόμενον σκοπόν.

26. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συνεισφορᾶς τῶν γονέων θέλει προσδιορίζεσθαι κατ' ἔτος ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, κατὰ τὰς τοπικὰς περιστάσεις, ἀπὸ 10-50 λεπτά.

Μόνον ὅλως διόλου ἐνδεεῖς οἰκογένειαι θέλουν εἶναι ἐλεύθεραι τῆς συνεισφορᾶς ταύτης, κατὰ τὰ ἰδιαιτέρως ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 37 ἀριθ. 4.

25. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς θέλει ἐμφανίζει ὁ διδάσκαλος εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα ἀποδεικτικὸν περὶ τῶν μαθητῶν του, ἐπικυρωμένον ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητὰς τοῦ σχολείου· ὁ δὲ εἰσπράκτωρ θέλει φροντίζει περὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς συνεισφορᾶς ταύτης ὡς καὶ παντὸς ἄλλου δημοτικοῦ φόρου, καὶ θέλει καταγράφει αὐτὴν εἰς τοὺς λογαριασμούς.

28. Εἰς ἔλλειψιν καταστημάτων παιδευτικῶν, θέλει πληρώνεσθαι τὸ ἀναγκαῖον οἴκημα, ὡς καὶ ὁ εἰς τὰ ἄρ. 23 καὶ 24 προσδιορισθεὶς μισθὸς ἀπὸ τὴν δημοτικὴν περιουσίαν, καί, ταύτης μὴ ἐξαρκούσης, ἀπὸ ἰδιαιτέρους φόρους, ἐπιβλητέους κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ δήμων νόμου.

29. Ἂν ἡ σχολὴ ἀνηγέρθη κατὰ τὸ ἄρ. 5, ἀπὸ πολλοὺς ἡνωμένους δήμους, τότε αἱ συνεισφοραὶ θέλουν συνάζεσθαι ἀναλόγως τοῦ εἰς ἕκαστον δῆμον ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν, κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, ἂν οἱ δῆμοι δὲν ἤθελον συμφωνήσει μεταξύ των ὁμογνωμόνως περὶ ἄλλης τινὸς ἀναλογίας ὡς πρὸς τὴν συνεισφοράν.

30. Ὁ μισθὸς ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ διδάσκαλος δώσῃ τὸν ὅρκον του. Ὁ τεταγμένος μισθὸς θέλει πληρόνεσθαι τακτικὰ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἀπὸ τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα.

Δ'. Περὶ ἐξοικονομήσεως γερόντων ἢ ἀσθενῶν διδασκάλων καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν αὐτῶν.

31. Ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει ν' ἀνταμείβωνται αἱ πισταὶ καὶ πολυχρόνιοι ἐκδουλεύσεις τῶν διδασκάλων, καὶ θέλει λάβει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε νὰ ἐξοικονομῶνται οἱ γέροντες ἢ ἀσθενεῖς διδάσκαλοι, καὶ νὰ μὴ ταλαιπωρῶνται ἀπὸ τὴν ἔνδειαν αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν διδασκάλων.

32. Πρὸ πάντων θέλουν διοργανισθῇ ταμεῖα ἀποθεματικὰ ὑπὲρ τῶν διδασκάλων.

Περὶ τούτων θέλει συντεθῇ κανονισμὸς καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὸν βασιλέα.

33. Τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον θέλει συστηθῇ ἀπὸ τὸ εἰκοστὸν μέρος τοῦ ἐτησίου μισθοῦ ἑκάστου διδασκάλου δημοτικοῦ καὶ μή, καὶ ἑκάστου διευθυντοῦ σχολείου, ἀποτιθέμενον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ὁ δὲ ἀσθένειαν ἢ γῆρας παραιτούμενος διδάσκαλος λαμβάνει τὸ ἀποτεθὲν τοῦτο μέρος τοῦ μισθοῦ του μετὰ τόκων 4010, λογιζομένων ἀφ' ἧς ἡμέρας τῷ ἔγεινεν ἡ πρώτη ἀφαίρεσις. Εἰς περί-

πτώσιν θανάτου τοῦ διδασκάλου, δίδεται ἡ ποσότης αὕτη εἰς τὴν χήραν, τὰ ὀρφανὰ ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν μεταθέσεως τοῦ διδασκάλου εἰς ἄλλην δημοσίαν θέσιν, ἢ παραιτήσεως δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν, ἢ ἀποβολῆς διὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρ. 54 ἀναφερομένους λόγους, τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῆς ποσότητος ταύτης μεταβαίνει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον.

Κεφάλ. Γ'.

Περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Α'. Ἐπιθεώρησις τῶν ἐπιτοπίων δημοτικῶν σχολείων

34. Εἰς ἕκαστον δῆμον θέλει συστηθῇ ἐπιτροπή, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐπιτοπίων σχολείων, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Δήμαρχον ὡς πρόεδρον, τὸν ἐφημέριον τοῦ τόπου, καί, ἂν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπάρχουν πολλοὶ ἱερεῖς, ἀπὸ ἕνα παρὰ τοῦ Νομάρχου διοριστέον τοῦ ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου κλήρου, τέλος ἀπὸ 2—4 δημότας ἐκ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

35. Ἂν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 5, πολλοὶ δῆμοι ἡνώθησαν πρὸς διατήρησιν ἑνὸς δημοτικοῦ σχολείου, θέλει διορίζει τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον ἑκάστου τῶν Δήμων τούτων ἀνὰ δύο δημότας διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ σχολείου. Ἐκτὸς τούτου, θέλουν εἶναι μέλη τῆς ἐπιτροπῆς οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρ. 34 προσδιορισθέντες ἱερεῖς ὅλων τῶν ἡνωμένων Δήμων.

Μεταξὺ τῶν Δημάρχων ὁ Νομάρχης θέλει ἀποφασίζει τὸν Πρόεδρον.

36. Εἰς δήμους συγκειμένους ἀπὸ κοινωνίας διαφόρων τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν, θέλει εἶναι μέλη τῆς ἐπιτροπῆς οἱ ἱερεῖς ὅλων τῶν θρησκειῶν τούτων, καί, ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ τοιοῦτοι, θέλει ἐκλέγει ἕνα μεταξὺ αὐτῶν ὁ Νομάρχης.

37. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐφορεύει, ἐμψυχώνει καὶ διευθύνει τὸ ἐπιτόπιον σχολεῖον.

Ἰδιαίτερα καθήκοντα αὐτῆς εἶνε τὰ ἑξῆς· 1. Νὰ προμηθεύῃ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸ σχολεῖον καὶ τοὺς διδασκάλους· 2. Νὰ φροντίζῃ περὶ εὑρέσεως καὶ διατηρήσεως τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ σχολείου καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν διδασκάλων· 3. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας εἰς τὰ σχολεῖα· 4. Νὰ ἀποφασίζῃ ποῖαι οἰκογένειαι εἶνε τόσον πτωχαί, ὥστε νὰ μὴν ὑποχρεοῦνται πρὸς τὰς εἰς τὰ ἄρθ. 24 καὶ 26 προσδιοριζομένας πληρωμάς· 5. Νὰ βεβαιόνεται ὅτι τῷ ὄντι γίνεται φροντὶς καὶ περὶ τῆς ἀνεξόδου διδασκαλίας τῶν ὅλως πτωχῶν παίδων· 6 Νὰ σημειόνῃ τὰ ὀνόματα τῶν γονέων, τῶν ὁποίων οἱ παῖδες δὲν φοιτῶσιν οὐδὲ εἰς τὴν δημοτικὴν οὐδὲ εἰς ἄλλην τινὰ δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν σχολήν, οὐδὲ παιδεύονται εἰς τὴν οἰκίαν των ἢ εἰς παιδαγωγεῖον. Τὸ σημείωμα τοῦτο θέλουν πέμπει εἰς τὸν παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ ἀστυνομικῷ δικαστηρίῳ δημόσιον κατήγορον· 7. Νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ σχολείου πειθαρχίας, νὰ ἐπαγρυπνῇ ἰδίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν τοῦ διδασκάλου, καί, παρατηρήσασα εἰς αὐτὴν ἐλλείψεις, νὰ τὰς ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἐπιθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ κατὰ νομοὺς σχολείων, διαφυλαττομένου πάντοτε εἰς τὰς ἁρμοδίας ἐπιτοπίους πολιτικὰς Ἀρχὰς ἢ τὴν ἀστυνομίαν, τοῦ δικαιώματος νὰ ἐνεργήσωσι τὰ καθήκοντά των· 8. Εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις νὰ παύῃ τὸν διδάσκαλον, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ῥητῇ ὑποχρεώσει νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἢ τὸν νομὸν ἐπιθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν ἐντὸς 24 ὡρῶν περὶ τῆς παύσεως ταύτης καὶ τῶν αἰτιῶν αὐτῆς· 9. Νὰ διέπῃ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῆς ἐπιτοπίου σχολῆς κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους ὅρους τοῦ περὶ δήμων νόμου· 10. Νὰ ἐπιθεωρῇ τοὐλάχιστον ἅπαξ κατὰ μῆνα τὴν σχολήν, καὶ ν' ἀναφέρῃ πρὸς τὸν ἀνήκοντα Ἔπαρχον περὶ τῶν ἐλλείψεων, ὅσας παρετήρησε, καὶ περὶ τῶν ἀναγκαίων μεταῤῥυθμίσεων.

Β'. Ἐπιθεωρητικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν κατ' ἐπαρχίας καὶ κατὰ νομοὺς σχολείων.

38. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστου μὲν νομοῦ θέλει συστηθῇ ἐπιθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν κατὰ τὸν νομόν, ἑκάστου δὲ ἐπαρχίας, τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν σχολείων.

39. Ἡ ἐπιθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν κατὰ τὸν νομὸν σχολείων σύγκειται ἀπὸ τὸν Νομάρχην ὡς πρόεδρον, ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ κατὰ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου καὶ τὸν ἐπίτροπον τῆς ἐπικρατείας, ἀπὸ ἕνα τῶν ἐντὸς τοῦ νομοῦ ἱερωμένων τοῦ ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου κλήρου, τὸν ὁποῖον ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει διορίζει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, ἀπὸ ἕνα παρὰ τῆς αὐτῆς Γραμματείας διοριστέον καθηγητὴν (professeur) γυμνασίου ἢ πανεπιστημίου, ἂν γυμνάσιον ἢ πανεπιστήμιον εὑρίσκεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομάρχου, καὶ ἀπὸ 2-4 κατοίκους τοῦ νομοῦ, διοριστέους παρὰ τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἂν τυχὸν ὑπάρχωσιν εἷς ἢ καὶ πλειότεροι ἐκ διαφόρων θρησκειῶν συγκείμενοι δῆμοι, ἐνεργοῦνται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 36 ὁρισθέντα, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἡ ῥηθεῖσα Γραμματεία διορίζει τὸν ἐκ τοῦ κλήρου.

40. Ἡ ἐπιθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας σχολείων σύγκειται ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον ὡς πρόεδρον, ἀπὸ τὸν κατὰ τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας εἰρηνοδίκην, ἀπὸ ἕνα τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἱερωμένων, διοριστέον διδάσκαλον Ἑλληνικοῦ σχολείου, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτον ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἀπὸ 2-4 ἐπαρχιώτας, διοριστέους παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Καὶ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας ἐφαρμόζονται τὰ εἰς το 36 ἄρθ. ῥηθέντα.

41. Αἱ ἐπιθεωρητικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν κατὰ νομοὺς ἢ ἐπαρχίας σχολείων ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐπιτηρῶσιν ὅλας τὰς ἐπιθεωρητικὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἐπιτοπίων σχολείων καὶ τὰ κατὰ τὸν νομὸν ἢ τὴν ἐπαρχίαν των δημοτικὰ σχολεῖα.

Ἰδιαίτερα καθήκοντα αὐτῶν εἶναι τὰ ἑξῆς· 1. Νὰ ἐπιθεωρῶσι τοὐλάχιστον ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν διὰ ἑνὸς ἀπεσταλμένου μέλους των ὅλα τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ τὰς ἐπιθεωρητικὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἐπιτοπίων σχολείων, νὰ ἐξετάζουν τὰ εἰς τὸ ἄρθ. 37 μνημονευόμενα, καὶ νὰ ἐπιφέρουν τὴν ἀπαιτουμένην θεραπείαν· 2. Νὰ ἐπιβάλλουν ἐπανορθωτικὰς ποινὰς εἰς διδασκάλους, τοὺς ὁποίους ἤθελον κρίνει ἔχοντας κακὴν διαγωγὴν καὶ κακὰ ἤθη, ἢ μὴ ἐπιμελουμένους, ἢ τοὺς ὁποίους ἄλλοι διδάσκαλοι νομῶν ἢ ἐπαρχιῶν ἤθελον κατηγορήσει ὡς τοιούτους· 3 Εἰς τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 37 ἀριθ. 8 ἐκτεθεῖσαν περίπτωσιν, ἢ νὰ ἀκυρόνουν, ἢ καὶ νὰ ἐπαυξάνουν τὴν ποινὴν τῆς παύσεως ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας λάβωσι τὴν περὶ αὐτῆς εἴδησιν.

42. Αἱ ἐπιβλητέαι ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ εἶναι αἱ ἑξῆς· 1. Ἐπίπληξις, 2. Πρόστιμον 1-20 Δρ. 3. Παῦσις τῶν χρεῶν διὰ 8 ἡμέρας ἕως ἓξ μῆνας, μετὰ ἢ ἄνευ ἀφαιρέσεως τοῦ μισθοῦ.

Περὶ ἑκάστης ἐπανορθωτικῆς ποινῆς θέλει γίνεσθαι πρᾶξις ἔγγραφος, τὴν ὁποίαν θέλουν ὑπογράφει ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παύσεως τοῦ διδασκάλου θέλει λαμβάνει τὴν θέσιν του ὑποδιδάσκαλος, πληρωνόμενος ἀπὸ αὐτόν.

Ἔκκλησις τῆς ἐπανορθωτικῆς ποινῆς δὲν γίνεται· θέλει δὲ κοινοποιεῖται αὐτὴ ὅσον τάχος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

43. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν των, κυρίως δὲ περὶ τῶν ἐλλείψεων, ὅσας παρετήρησαν εἰς τὰς πρὸς ἐπιθεώρησιν περιοδείας, περὶ ἀναγκαίων ἐμψυχώσεων ἢ διορθώσεων, περὶ ἐπιβληθεισῶν ποινῶν, καὶ γενικῶς περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ νομοῦ σχολείων, θέλουν ἀναφέρει καθ' ἑξαμηνίαν.

Ἡ ἀναφορὰ τῆς ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας σχολείων διευθύνεται πρὸς τὸν Νομάρχην· ἡ δὲ τῆς τῶν σχολείων τῶν κατὰ νομοὺς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας.

44. Διὰ τὰς περιοδείας τῶν ἐπιτροπῶν, ἢ τῶν παρ' αὐτῶν ἀποστελλομένων ἐπιτρόπων, καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα τῶν κατὰ νομοὺς καὶ ἐπαρχίας σχολείων, θέλουν ἐξαιρέσει τὰ νομαρχιακὰ καὶ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια ἰδιαιτέραν ὡρισμένην τινὰ ποσότητα ὡς κεφάλαιον.

Γ. Γενικοὶ ὅροι.

Περὶ ὅλων τῶν ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν τῶν σχολείων.

45. Ὁ διορισμὸς, ἢ, ὅταν ἦναι ἀναγκαῖον, ἡ ἐγκατάστασις (bezeichnung) τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐπιτοπίων ἢ τῶν κατ' ἐπαρχίαν ἢ κατὰ νομὸν σχολείων γίνεται μόνον διὰ ἓν ἔτος πάντοτε.

Τὰ αὐτὰ μέλη δύνανται καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος νὰ διορισθῶσιν ἢ νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐκ νέου.

Ὁ αὐτὸς εἰμπορεῖ νὰ ἦναι ἐνταυτῷ μέλος ἐπιτροπῆς καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν καὶ τῶν κατὰ τὸν νομὸν σχολείων.

Ὁ μέλος ὢν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐπιτοπίων σχολείων δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐνταυτῷ καὶ μέλος τῆς ἐπὶ τῶν κατὰ νομὸν ἢ τῶν κατ' ἐπαρχίαν, καὶ ἐπομένως ὅστις ἐπιφορτισθῇ καὶ τὰς δύο ταύτας ὑπηρεσίας, θέλει ἐκλέγει μεταξὺ τῶν δύο· ἂν δὲ ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἀφοῦ λάβοι τὴν περὶ τούτου πρόσκλησιν, δὲν ἀποφασίσῃ, θέλουν τοῦ ἀφαιρεῖσθαι ἀμφότεραι.

46. Ἑκάστη ἐπιθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ ἐκ τῶν μελῶν της ἕνα ἀντιπρόεδρον καὶ ἕνα γραμματέα.

Ὁ ἀντιπρόεδρος ἐκτελεῖ τὰ τοῦ Προέδρου, ἀπόντος αὐτοῦ.

Ὁ γραμματεὺς γράφει, ὁσάκις τὸ καλῇ ἡ χρεία, κρατεῖ τὰ πρωτόκολλα, καὶ διατηρεῖ τὰ διάφορα ἔγγραφα.

Κανὲν μέλος τοιαύτης ἐπιτροπῆς δὲν λαμβάνει μισθόν.

47. Αἱ ἐπιτροπαὶ χρεωστοῦν νὰ συνέρχωνται ἅπαξ τοῦ μηνός· δύνανται δὲ νὰ συγκληθῶσι καὶ συχνότερα, εἴτε παρὰ τοῦ Προέδρου ἀμέσως, εἴτε κατ' αἴτησιν ἀπεσταλμένου τινὸς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν παρευρίσκεται ὁ ἀπεσταλμένος εἰς τὴν συνέλευσιν ἀλλὰ δὲν ἔχει ψῆφον ἀποφασιστικὴν (decisive).

48. Διὰ νὰ ἔχῃ ἀπόφασίς τις κῦρος, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τριῶν μελῶν τοὐλάχιστον, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου.

Εἰς τὰς διαφιλονεικήσεις ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία, εἰς δὲ διχοψηφίαν ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμποδίζῃ τὴν ἐκτέλεσιν· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν χρεωστεῖ ν' ἀναφερθῇ ἀμέσως εἰς τὸν ἀνώτερόν του (ἄρθρ. 57 καὶ 43), καὶ νὰ ζητήσῃ ὁδηγίας.

Περὶ ἑκάστης συνελεύσεως θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, περιέχον τὴν ὑπόθεσιν τῆς διαφιλονεικήσεως συντόμως καὶ τὴν ἀπόφασιν.

Τὰ πρωτόκολλα θέλουν ὑπογράφεσθαι ὑφ' ὅλων τῶν παρόντων μελῶν, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 47, καὶ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀπεσταλμένου, αἱ δὲ ἀναφοραὶ, ὑπὸ μόνου τοῦ Προέδρου καὶ Γραμματέως.

49. Τὰ μέλη ἑκάστης ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη των, θέλουν δίδει τὸν ἀκόλουθον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

«Ὀμνύω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς »τοὺς νόμους, καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν »ὡς ἐκ τῆς ἐμπιστευθείσης μοι ἐπιτροπείας ἐπιβαλ»λομένων μοι καθηκόντων.»

Ὁ ὅρκος οὗτος θέλει δίδεσθαι ἀπὸ μὲν τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐπιτοπίων σχολείων ἐνώπιον τῶν Δημάρχων, ἀπὸ τὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας σχολείων ἐνώπιον τοῦ Ἐπάρχου, καὶ ἀπὸ τὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν κατὰ τοὺς νομοὺς σχολείων ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου.

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον καὶ κρατεῖσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Νομάρχου.

Τὰ μέλη τῆς μὲν τῶν κατὰ νομοὺς σχολείων ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς θέλουν δίδει εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους, πρὶν καταθέσωσι τὸ ὑπούργημά των, λόγον περὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ εἰς τὸ νομαρχιακὸν Συμβούλιον, τῆς δὲ τῶν κατ' ἐπαρχίαν εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν, καὶ τῆς τῶν ἐπιτοπίων εἰς τὸ δημοτικόν.

Κεφάλ. Δ΄.

Περὶ τῆς ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὑπερτάτης ἐποπτείας.

51. Ἡ ὑπερτάτη ἐποπτεία ἐφ' ὅλων τῶν ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν τῶν διδασκάλων καὶ τῶν σχολείων γενικῶς ἐναπόκειται εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἔπαρχον καὶ Νομάρχην, καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας.

52. Ὁ Ἔπαρχος χρεωστεῖ ἰδίως καθ' ἑξαμηνίαν, ὁ δὲ Νομάρχης κατ' ἔτος νὰ ἐπισκέπτεται ἅπαξ ὅλα τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἢ τὸν νομὸν του δημοτικὰ σχολεῖα, καὶ νὰ ἀναφέρῃ περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

53. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἐναπόκειται ἡ ὑπερτάτη διεύθυνσις τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Ἡ Γραμματεία αὕτη εἰμπορεῖ, παρεκτὸς τούτου, 1. Νὰ θεωρῇ τὰ εἰς τὸ ἄρθ. 50 εἰρημένα ἔγγραφα τοῦ διδομένου λόγου παρὰ τῶν παραιτουμένων μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ δέοντα· 2. Κατὰ πρότασιν τοῦ Νομάρχου, ἢ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων, νὰ διαλύῃ ἑκάστην ἐπιτροπὴν τῶν ἐπιτοπίων ἢ τῶν κατ' ἐπαρχίαν ἢ τῶν κατὰ νομὸν σχολείων, καὶ νὰ διατάττῃ τὰ πρὸς νέαν ἐκλογὴν κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους νομίμους τύπους· 3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθ. 41 ἀριθ. 2, νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὰς ἐπανορθωτικὰς εἰς τοὺς διδασκάλους τῶν δημοτικῶν σχολείων.

54. Αἱ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐπιβλητέαι ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ εἶναι αἱ εἰς τὸ ἄρθ. 22 ῥηθεῖσαι.

Δύναται καὶ νὰ παύσῃ διδάσκαλον, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθ. 41 ἀριθ. 2.

Ἡ περίπτωσις τοῦ ἄρθρ. 12 ἐπιφέρει αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν τὴν παῦσιν.

Περὶ ἑκάστης ἐπανορθωτικῆς ποινῆς θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματέα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Σύμβουλον ἢ ὑπουργικὸν Γραμματέα.

55. Ἡ περὶ ποινῆς ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἔχει τὸ κῦρός της, εἴτε ἀπεφάσισαν αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ κατὰ νομοὺς σχολείων, εἴτε μή.

Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν δύναται ἡ Γραμματεία νὰ ἐπαυξήσῃ, νὰ ἐλαττώσῃ, ἢ νὰ ἀκυρώσῃ τὴν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν, ἢ νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὴν εἰς τὸν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀφεθέντα.

Κεφάλ. Ε΄.

Περὶ ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν.

56. Μετὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν καθυποβάλλεται ἡ σπουδάζουσα νεολαία εἰς ἐξέτασιν, καὶ διορίζεται ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐπιτροπὴ ἐξεταστικὴ, καὶ προγράφεται ὁ καιρὸς καὶ ὁ τόπος αὐτῆς.

Ἡ ἐξέτασις εἶναι δημοσία καὶ οὐδεὶς ἀποκλείεται τῆς εἰς αὐτὴν εἰσόδου.

57. Περὶ τῆς γενομένης ἐξετάσεως θέλει γίνεσθαι ἀναφορὰ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν γραμματείαν. Εἰς τὰς ἀναφορὰς ταύτας πρέπει νὰ σημειοῦνται ὀνομαστὶ οἱ ἀριστεύσαντες μαθηταὶ δι' ἐπιμελείας καὶ εὐφυΐας, καὶ, χηρευσάσης ἀνεξόδου θέσεως ἢ θέσεως ὑποτρόφου, νὰ προτιμῶνται ὑπὲρ πάντα ἄλλον.

Κεφάλ. ϛ΄.

Περὶ σχολείων κορασίων.

58. Τὰ σχολεῖα τῶν κορασίων, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατὸν, πρέπει νὰ ἦναι χωριστὰ ἀπὸ τὰ τῶν παίδων, νὰ προΐστανται δὲ αὐτῶν διδασκάλισσαι.

Εἰς τὰ σχολεῖα τῶν κορασίων ἐφαρμόζονται τὰ ῥηθέντα εἰς τοὺς παραγράφους 1–3 καὶ 6-57, καθ' ὅσον εἶναι ἐνεργητέα. Αἱ ἐξετάσεις τῶν διδασκαλισσῶν δὲν γίνονται (ὡς εἰς τὸ ἄρθ. 14) δημοσίως, καὶ εἰς τὰς κατὰ τὸ 56 ἄρθρον ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν εἰσάγονται μόνον οἱ γονεῖς καὶ πλησιέστεροι συγγενεῖς αὐτῶν.

ΤΡΙΤΟΝ ΤΜΗΜΑ.

Περὶ τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διατηρουμένων δημοτικῶν σχολείων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τῆς ἀπὸ τοῦ γενικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου συστάσεως καὶ διατηρήσεως καὶ ἄλλων σχολείων δημοτικῶν, εἰς ὅσους δήμους κρίνοι ἀναγκαῖον, ἢ εἰς τοιούτους, ὅσοι διὰ πτωχείαν δὲν δύνανται νὰ συστήσωσι καὶ διατηρήσωσιν ἰδιαίτερον δημοτικὸν σχολεῖον.

Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ σχολεῖα ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὰ ἄρθα. 8-17, 17-57 περὶ ἐφορείας, πειθαρχίας, ἐξετάσεων κτλ. ῥηθέντα.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ δίδῃ ἀπὸ τὸ ῥηθὲν ταμεῖον καὶ βοηθείας εἰς ὁποιονδήποτε δῆμον.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΤΜΗΜΑ.

Περὶ ἰδιαιτέρων ὑπὸ ἰδιωτῶν συντηρουμένων δημοτικῶν σχολείων καὶ παιδοτροφείων, καὶ περὶ διδασκάλων.

60. Καὶ ἰδιῶται ἔχουν δικαίωμα νὰ συνιστῶσιν, εἴτε μόνοι, εἴτε καὶ μετ' ἄλλων, δι' ἰδίων ἐξόδων σχολεῖον, ἢ παιδοτροφεῖον, ἢ ἄλλοτι διδακτήριον.

Πρὸς τοῦτο ὅμως θέλουν ζητεῖ τὴν ἄδειαν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἡ ἄδεια αὐτὴ θέλει δίδεσθαι πάντοτε, ὁσάκις, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Νομάρχου, δὲν ὑπάρχει τι τὸ κωλύον ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ἠθικότητα τοῦ συνιστῶντος ἢ τῶν συνιστώντων τὸ κατάστημα, καὶ ὁσάκις δι' ἀποδεικτικῶν καταφαίνεται ὅτι ὑπάρχουν τὰ πρὸς σύστασιν καὶ διατήρησιν αὐτοῦ μέσα.

61. Καὶ εἰς τὰ ἰδιαίτερα σχολεῖα θέλουν διδάσκει μόνον διδάσκαλοι ἐξετασθέντες ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρ. 13 καὶ 14 εἰς τοὺς καταλόγους σημειωμένων ὑποψηφίων καὶ τῶν μὴ κωλυομένων ἀπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθ. 12 ν' ἀναδεχθῶσι διδασκαλικὴν θέσιν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν κατ' οἴκους ἰδιαιτέρων διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν.

62. Ὁ ἄνευ ἀδείας τῆς ῥηθείσης Γραμματείας ἀνεγείρων ἢ διατηρῶν ἰδιαίτερον σχολεῖον ἢ παιδοτροφεῖον, ἢ παραβαίνων τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 61 ὁριζόμενα, παιδεύεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 532 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

63. Τὰ ἰδιαίτερα σχολεῖα ἢ παιδοτροφεῖα, καὶ οἱ ἰδιαίτεροι διδάσκαλοι ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπερτάτην ἐποπτείαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν διαφόρων ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν τῶν σχολείων, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ δημοτικὰ σχολεῖα, κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους ὅρους τῶν ἄρθρ. 34-55, καὶ χρεωστοῦν νὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς γενικὰς περὶ σχολείων διατάξεις καὶ ὁδηγίας.

Οἱ μαθηταὶ τοιούτων ἰδιαιτέρων καταστημάτων ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρ. 56 καὶ 57 ἀπαιτουμένην ἐξέτασιν.

64. Δι' ἀπείθειαν ἰσχυρογνώμονα καὶ διαρκῆ πρὸς τὰς περὶ σχολείων διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, ἢ πρὸς τὰς ἐπιθεωρητικὰς τῶν σχολείων ἐπιτροπὰς, ἢ τὰς εἰς τὰ ἀρθ. 51-55 εἰρημένας Ἀρχὰς, δύναται ἡ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας κατὰ τὸ ἄρθρ. 60 δοθεῖσα ἄδεια ν' ἀκυρωθῇ καὶ τὸ κατάστημα νὰ κλεισθῇ.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τοῦ διδασκαλείου καὶ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων.

Κεφάλ. Α'.

Περὶ τοῦ διδασκαλείου ἐν γένει

65. Διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνέγερσις δημοτικῶν σχολείων εἰς ἕκαστον δῆμον, θέλει συστηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Κυβερνήσεως ἓν διδασκαλεῖον ἢ διδασκαλοδιδακτήριον (Schullehrerseminarum).

Τὸ διδασκαλεῖον τοῦτο σύγκειται ἀπὸ ἕνα διευθυντὴν καὶ δύο καθηγητὰς (professeurs) τοὐλάχιστον, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἐξ ἅπαντος πρέπει νὰ ἦναι ἱερωμένος.

Οἱ διδάσκαλοι διορίζονται κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως μόνον δύνανται νὰ λάβουν τὴν ἄφεσίν των.

66. Σκοπὸς τοῦ διδασκαλείου εἶναι·

1. Νὰ σχηματίζῃ ἱκανοὺς διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας· 2. Νὰ ἐξετάζῃ τοὺς ὑποψηφίους διδασκάλους καὶ τὰς διδασκαλίσσας, καὶ νὰ καταστρώνῃ τοὺς καταλόγους αὐτῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 13, 14 καὶ 58.

Ἐν ἐλλείψει τοῦ διευθυντοῦ λαμβάνει τὴν θέσιν του ὁ πρῶτος τῶν καθηγητῶν, καὶ, ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ὁ διδάσκαλος τοῦ προτύπου σχολείου.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις (ἄρθρ. 13, 14, 58, καὶ 79) ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία, ἡ δὲ ἀπόφασις δὲν ἐπιδέχεται ἀκύρωσιν.

67 Πλησίον τοῦ διδασκαλείου θέλει συστηθῇ καὶ σχολεῖον πρότυπον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἐν τῷ διδασκαλείῳ θέλουν γυμνάζεσθαι πρακτικῶς τὸ σχολαρχεῖν.

Τὸ δημοτικὸν τῆς πρωτευούσης σχολεῖον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον.

Διευθυντὴς τοῦ προτύπου σχολείου πρέπει νὰ ἦνε πάντοτε εἷς ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς ά τάξεως, διοριζόμενος ἀπὸ τὸν Βασιλέα, καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως μόνον λαμβάνων τὴν ἄφεσίν του.

68. Ἂν ἦνε δυνατὸν νὰ συντεθῇ τὸ διδασκαλεῖον μὲ ἓν σχολεῖον κορασίων, τότε τὸ σχολεῖον τοῦτο θέλει χρησιμεύει ἐπίσης ὡς πρότυπον, πρὸς γύμνασιν τῶν διδασκαλισσῶν.

69. Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν, περὶ τῆς σχέσεως τοῦ προτύπου σχολείου πρὸς τὸ διδασκαλεῖον, περὶ τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς παραδοχὴν τῶν ἐν αὐτῷ διδαχθησομένων, περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ τοῦ λοιποῦ σχηματισμοῦ τοῦ διδασκαλείου, περὶ τῶν ἐν αὐτῷ παραδοτέων μαθημάτων, τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας, καὶ περὶ τῶν παραδεκτέων διδακτικῶν βιβλίων, θέλουν συντεθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἰδιαίτεραι ὁδηγίαι, αἱ ὁποῖαι θέλουν καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Βασιλέως.

Κεφάλ. Β'.

Περὶ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων.

70. Ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου εἶνε ἐνταυτῷ καὶ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι δημοτικῶν σχολείων, ἔχων ἐπομένως καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν γενικὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ὑπαγόμενος κατὰ τοῦτο εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

71. Ὡς γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων, 1. Ἔχει τὴν γενικὴν ἐφορείαν ἐφ' ὅλων τῶν δημοτικῶν σχολείων· διὰ τοῦτο καὶ ἅπαξ κατ' ἔτος θέλει περιοδεύει πρὸς ἐπιθεώρησιν· 2. Ἔχει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 ἐπανορθωτικὴν ἰσχὺν, καὶ θέλει ἐνεργεῖ κατὰ συνέπειαν· 3. Ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 41 ἀριθ. 2, θέλει ἐξετάζει τὴν διαγωγὴν τῶν διδασκάλων καὶ ἀναφέρει περὶ αὐτῶν εἰς τὰς κατ' ἐπαρχίαν ἢ κατὰ νομὸν ἐπιθεωρητικὰς ἐπιτροπὰς, ἢ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν, διὰ νὰ τιμωρῶνται, ἢ καὶ νὰ ἀποπέμπωνται· 4. Ὅταν καὶ ὅπου παρατηρήσοι, κατὰ τὸ ἄρθρ. 37 καὶ 41, ἐλλείψεις, ἢ ἀνάγκας, ἢ χρείαν βελτιώσεως, ν' ἀναφέρῃ τὰ δέοντα εἰς τὰς κατ' ἐπαρχίαν ἢ κατὰ νομὸν ἐπιθεωρητικὰς ἐπιτροπὰς, ἢ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Γραμματείαν· 5. Νὰ καθυποβάλλῃ εἰς δευτέραν ἐξέτασιν κατὰ τὰ ἄρθρ. 13, 14, 58 καὶ 66 ἕκαστον διδάσκαλον, εἴτε δημοσίας εἴτε ἰδιωτικῆς σχολῆς, ἢ καὶ οἰκοδιδάσκαλον, περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ ἀξιότητος τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι.

Εἰς τὸν μὴ εὐδοκιμήσαντα εἰς τὴν ἐξέτασιν ταύτην ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρ. 72.

72. Ἐκτὸς τῆς εἰς τὸν ἀριθ. 5 τοῦ ἄρθρ. 71 ῥηθείσης περιπτώσεως, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς δευτέραν ἐξέτασιν δύο ἔτη μετὰ τὸν διορισμόν των καὶ οἱ διορισθέντες ἤδη δημοδιδάσκαλοι· οἱ δὲ διδάσκαλοι ἰδιωτικῶν καταστημάτων καὶ οἱ οἰκοδιδάσκαλοι, δύο ἔτη μετὰ τὴν πρώτην ἐξέτασίν των, κατὰ τὰ ἄρθρ. 13, 14, 58, 61 καὶ 46. Εἰς αὐτὴν θέλουν ἐξετάζεσθαι αἱ πρόοδοί των καὶ ἡ προσκτηθεῖσα ἕξις των.

Ὁ εὐδοκιμήσας εἰς τὴν δευτέραν ταύτην ἐξέτασιν καταγράφεται ὁριστικῶς εἰς ἕνα τῶν εἰς τὰ ἄρθρ. 13 καὶ 14 εἰρημένων καταλόγων, καὶ, ἂν ἦνε ἤδη διωρισμένος, ἐπικυροῦται εἰς τὴν θέσιν του· ὑπόκειται δὲ τοὐντεῦθεν μόνον εἰς τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 71 ἀριθ. 3 ἀναφερομένας ἐκτάκτους ἐξετάσεις.

Εἰς τὸν μὴ εὐδοκιμήσαντα εἰς τὴν δευτέραν ἐξέτασιν, μὴ προοδεύσαντα ἢ χρῄζοντα ἔτι τελειοποιήσεως θέλουν ἐπιβληθῆ διὰ ῥητὸν χρόνον νέαι μελέται· ὁ δὲ ὀπισθοδρομήσας θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὸ διδασκαλεῖον.

Εἰς τὴν ἐσχάτην ταύτην περίπτωσιν, διαγραφόμενος ἀπὸ τῶν εἰς τὰ ἄρθρ. 13 καὶ 14 ῥηθέντων καταλόγων, δὲν θέλει ἀναλαμβάνει πάλιν θέσιν διδασκάλου, εἴτε εἰς δημοσυντήρητον σχολεῖον εἴτε εἰς ἰδιωτικὸν κατάστημα ἢ οἰκοδιδασκαλεῖον, εἰμὴ μόνον ἀφ' οὗ καταγραφῇ ἐκ νέου εἰς ἕνα τῶν τριῶν καταλόγων.

Κεφάλ. Γ'.

Περὶ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ τοῦ διευθυντοῦ, τῶν καθηγητῶν τοῦ διδασκαλείου, καὶ τοῦ διδασκάλου τοῦ πρωτοτύπου σχολείου.

73 Ὁ διευθυντὴς καὶ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων ἔχει βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Συμβούλου, καὶ τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ αὐτοῦ τὴν στολήν· λαμβάνει ἐτήσιον μισθὸν 3600 Δραχ., καὶ ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ ἀποζημίωσιν τῶν ἀγωγίων καὶ λοιπῶν ἐξόδων τῆς πρὸς ἐπιθεώρησιν περιοδείας του.

74. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ διδασκαλείου ἔχουν βαθμὸν καὶ μισθὸν καθηγητῶν γυμνασίων.

Ὁ διδάσκαλος τοῦ προτύπου λαμβάνει μισθὸν 120 Δραχ. καὶ προηγεῖται κατὰ τὸν βαθμὸν τῶν διδασκάλων τῶν κατὰ νομοὺς δημοτικῶν σχολείων.

75. Ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ διδασκαλείου, καὶ ὁ διδάσκαλος τοῦ προτύπου σχολείου ὑπάγονται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν, δυναμένην νὰ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτοὺς, κατὰ τὰ ἄρθρ. 41 ἀριθ. 2 καὶ ἄρθρ. 54, ἐπανορθωτικὰς ποινὰς, ἐκτὸς τῆς ἀφέσεως μόνης, κατὰ τὰ ἄρθρ. 65 καὶ 67.

Οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρ. 12 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς αὐτούς.

76. Οἱ μισθοὶ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ διδασκαλείου καὶ τοῦ διδασκάλου τοῦ προτύπου σχολείου, ἂν δὲν ἦνε τὸ αὐτὸ καὶ δημοτικὸν σχολεῖον (ἄρθρ. 28), καὶ ἡ ἀποζημίωσις ἄρθ. 73 διὰ τὰς περιοδείας, θέλουν πληρώνεσθαι ἀπὸ τὸ γενικὸν ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

77. Πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη των, θέλουν δώσει, ὁ διευθυντὴς, οἱ καθηγηταὶ τοῦ διδασκαλείου, καὶ ὁ διδάσκαλος τοῦ προτύπου σχολείου, τὸν εἰς τὸ ἄρθ. 17 διαγραφόμενον ὅρκον, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, διατηρούμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ῥηθείσης Γραμματείας.

78. Ὁ μισθὸς ἄρχεται, ἂν δὲν διορισθῇ ἄλλως πως εἰς τὸ Διάταγμα τοῦ διορισμοῦ, ἀφ' ἧς ἡμέρας δοθῇ ὁ ὅρκος, καὶ πληρώνεται τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἑνὸς ἑκάστου μηνός.

Κεφάλ. Δ'.

Περὶ τῆς εἰς τὸ διδασκαλεῖον παραδοχῆς.

79. Τῆς παραδοχῆς ἑνὸς ὑποψηφίου διδασκάλου εἰς τὸ διδασκαλεῖον προηγεῖται πάντοτε ἐξέτασις. Ἡ εἰς τὰ ἄρθ. 13 καὶ 66 ὁρισθεῖσα ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ θέλει ἐνεργεῖ καὶ ταύτην τὴν ἐξέτασιν δημοσίως, καὶ θέλει ἀποφασίζει περὶ τῆς παραδοχῆς, κατὰ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας (ἄρθρ. 69).

80. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γένωσι δεκτοὶ εἰς τὸ διδασκαλεῖον, θέλουν ἀναφέρεσθαι ἐγγράφως εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ, ἐπισυνάπτοντες εἰς τὴν ἀναφοράν των ἀποδεικτικὰ τῆς χρηστοηθείας των καὶ τῶν προλαβουσῶν σπουδῶν των.

Κεφάλ. Ε'.

Ἀριστεῖον τῶν ἐν τῷ διδασκαλείῳ προκαταρτιζομένων.

81. Πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν ἐπιμελῶν μὲν καὶ εὐ-

φυῶν, ἀλλὰ πτωχῶν τοῦ διδασκαλείου φοιτητῶν, θέλουν δοθῇ εἰς 12, τοὺς ἀριστεύσαντας, χρηματικὰ βραβεῖα παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Τὸ ἔπαθλον τοῦτο, συνιστάμενον ἀπὸ 30-40 Δραχ. κατὰ μῆνα, καὶ πληρωνόμενον τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, δίδεται δι' ἓν ὁλόκληρον ἔτος.

Κεφάλ. ς'.

Περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ διδασκαλείου.

82. Τὸ διδασκαλεῖον θέλει κάμει ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 (14) Ἀπριλλίου· 8 ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὶν τῆς ἐποχῆς ταύτης θέλουν δοθῇ αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 80 εἰρημέναι ἀναφοραί, καὶ αἱ ἐξετάσεις θέλουν ἀρχίσει ἀμέσως.

83. Εἰς τὸ ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834.

142. ΟΘΩΝ κ. τ λ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα·

1. Ἅμα οἱ διορισθέντες διὰ τῆς σημερινῆς ἀποφάσεώς μας ἀξιωματικοὶ τῶν λιμένων φθάσωσιν εἰς τὰς καθέδρας τῆς ὑπηρεσίας των καὶ ἀναλάβωσι τὰ χρέη των, παύει ἡ ὑπηρεσία καὶ ὁ μισθὸς τῶν μέχρι τοῦδε ἀξιωματικῶν τῶν λιμένων, ὄχι μόνον εἰς τὰς διαμονὰς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μικροὺς λιμένας καὶ ὅρμους, ὑπαγομένους εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου νεοδιωρισμένου.

2. Οἱ λιμενάρχαι ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιφορτίζουν τὰς ἐργασίας λιμενίου ἀστυνομίας εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους τῆς Γλαρέντζης, Κορώνης, Νησίου, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Ἕλους, Μυτικοῦ, Ἁγίας Μαρίνης, Ἡλιοδρομίας, Τήνου, Σίφνου καὶ Κιμώλου, ὅπου μέχρι τοῦδε εἶχον διορισθῇ ἰδιαίτεροι ἀξιωματικοί, καθὼς καὶ εἰς ἄλλους μικροὺς λιμένας καὶ ὅρμους, καθ' ὅσον τοῦτο ἀπαιτεῖ ἀναποφεύκτως ἡ ὑπηρεσία, εἰς ἄλλα πιστὰ ἄτομα μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν.

Ἡ παραχωρηθησομένη εἰς τὰ τοιαῦτα ἄτομα ἀνταμοιβὴ νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ ποσῶς τὴν ποσότητα τῶν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν εἰσερχομένων δικαιωμάτων τοῦ λιμένος. Διὰ πᾶσαν δὲ τοιαύτην ἐπιφόρτισιν πρέπει νὰ ζητηθῇ κατόπιν καὶ ἄνευ ἀναβολῆς ἡ ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

Ἂν εἰς εἰς τὸ ἓν ἢ εἰς τὸ ἄλλο μέρος ἡ ὑπηρεσία ἤθελεν ἀπαιτήσει τὸν διορισμὸν ἰδιαιτέρων λιμενοφυλάκων, πρέπει νὰ μᾶς προταθῇ τοῦτο δι' ἰδιαιτέρας ἀναφορᾶς.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Φεβρ. (7 Μαρτ.) 1834.

143. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ὁ λιμὴν τοῦ Βρενδεσίου, εἰς τὸν ὁποῖον, κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 84 (Σελ. 104) τῆς παρούσης Συλλογῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους καταχωρισθέντος Διατάγματος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σικελίας, τὰ ἐκ τῆς Ἑλλάδος προερχόμενα πλοῖα δὲν ἦσαν δεκτά, ἀνοίγεται τοῦ λοιποῦ καὶ εἰς αὐτά, ὁσάκις φέρουσι μόνον πραγματείας ἀνεπιδέκτους μολυσμοῦ, καὶ ὅτι οἱ διαγραφόμενοι ὅροι εἰς τοὺς §. §. 3 καὶ 4 τοῦ μνημονευθέντος διατάγματος μένουσι πάντοτε ἐν ἰσχύϊ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1834.

144. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, τὰ πτώματα τῶν ἀποθνησκόντων ἐπὶ πλοίων, ἀπερχομένων εἰς λιμένας ὑποκειμένους εἰς κάθαρσιν, πρέπει νὰ ῥίπτωνται εἰς τὸ πέλαγος, καὶ ὅτι ὁ πλοίαρχος τοῦ πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἀποθάνει τις, πρέπει νὰ κρατῇ ἀκριβῆ σημείωσιν τοῦ εἴδους καὶ τῶν συμπτωμάτων τῆς ἀσθενείας, διὰ νὰ δίδῃ εἰς τὸ ἀνῆκον ὑγειονομεῖον ἀποχρώσας πληροφορίας, καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν τούτου, ἀπαγορεύεται εἰς τὰ τοιαῦτα πλοῖα τὸ νὰ ἀποβιβάζωσι τοὺς νεκροὺς εἰς τοὺς λιμένας τῆς Αὐστρίας πρὸς αὐτοψίαν ἢ ταφήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαρτίου 1834.

145. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἡ ἀποδεκάτωσις διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1834 θέλει γένει κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος νόμου.

Τὸ ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως εἰσόδημα θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίᾳ, καθ' ὅσον τὸ παρὸν διάταγμα δὲν διορίζει ἄλλως πως διά τινας περιπτώσεις.

3. Εἰς τὴν δημοπρασίαν θέλει ληφθῇ ὡς ἐλάχιστος ὅρος ὁ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διορισθησόμενος κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ κατὰ τὴν ἔκτοτε αὔξησιν τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς.

4. Ἡ δημοπρασία θέλει γένει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ κοινότητας. Εἰς τὰς ἐκτεταμένας ἐπαρχίας θέλει γένει ἡ δημοπρασία ὄχι μόνον εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλην κατάλληλον κωμόπολιν, κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ τούτου ὁδηγίας.

5. Ἡ ἕνωσις πολλῶν κοινοτήτων εἰς τὴν δημοπρα-

σίαν ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς μόνον ἂν τοπικαὶ περιστάσεις δὲν ἀπαιτῶσιν ἀφεύκτως τὴν τοιαύτην ἕνωσιν, ἥτις τότε μόνον θέλει γίνεσθαι, ὅτε δοθῇ εἰδικὴ ἐπὶ τούτῳ ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

6. Ἀπὸ τὴν κατὰ κοινότητας δημοπρασίαν ἐξαιροῦνται οἱ διὰ τὰ ὀρύζια τῆς Λεβαδείας, τὰ λεμόνια τοῦ Πόρου, τὰ ἐλαιόδενδρα, τὰ βαλανοκίκιδα, τὰ κουκούλια, καὶ τὰς σταφίδας φόροι. Ἡ ἐνοικίασις αὐτῶν θέλει γένει κατόπιν κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας διατάξεις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

7. Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Ἐπάρχων, ἢ Διευθυντῶν τῶν Νομῶν.

Ὅτε εἰς τὰς διὰ τοῦ 4 ἄρθρου προβλεπομένας περιπτώσεις πρέπει νὰ γενῇ δημοπρασία συγχρόνως εἰς δύο μέρη τῆς ἐπαρχίας, ἀναπληροῖ εἰς μίαν τῶν δύο δημοπρασιῶν ὁ ἁρμόδιος εἰρηνοδίκης τὸν τόπον τοῦ Ἐπάρχου ἢ Διευθυντοῦ, ἐπὶ προσκλήσει αὐτῶν τῶν ἰδίων. Ἡ αὐτὴ ἀντικατάστασις γίνεται καὶ ὁσάκις ὁ Ἔπαρχος ἢ ὁ Διευθυντὴς ἐμποδίζεται τοῦ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν δημοπρασίαν.

8. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἰσχύει τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκπεραίωσίν της, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐκδοθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνουσα, τροπολογοῦσα, ἢ ἀποῤῥίπτουσα τὴν γενομένην προσφοράν.

9. Αἱ κοινότητες ἔχουν νὰ στείλουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἕνα ἢ πλειοτέρους ἀντιπροσώπους· ἑπομένως πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὰς τοὐλάχιστον ὀκτὼ ἡμέρας ἀρχήτερα ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμέρα τῆς δημοπρασίας τῶν χωρίων των. Τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρ. 10 προβλεπομένη περίπτωσις.

10. Οἱ ἁρμόδιοι Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι ἔχουν ἀπαραίτητον χρέος νὰ προσκαλέσουν τὰς κοινότητας νὰ στείλουν ἄνευ ἀναβολῆς τοὺς ἀντιπροσώπους των εἰς τὴν δηπρασίαν, ἢ νὰ φανερώσουν ἐγγράφως τὰς αἰτίας τῆς μὴ ἀποστολῆς. Ἂν ἡ κοινότης δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους των εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, σημειοῦται αὐτὸ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ ἢ Ἐπάρχου.

11. Ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων δὲν εἶναι δεκτοὶ ὡς ἐνοικιασταὶ, εἰμὴ ὅσοι εἶναι ἐγνωσμένοι ὡς ἀξιόχρεοι, ἢ δύνανται νὰ παρουσιάσουν ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν καὶ πληρωτήν.

12. Τὰ ἐνοίκια θέλουν πληρωθῇ εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν πρώτην τοῦ Ὀκτωβρίου, την 1 τοῦ Νοεμβρίου καὶ τὴν 20 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἕκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν νὰ δώσῃ προσωρινὴν ὁμολογίαν δι' ὅλον του τὸ χρέος, ὑπογεγραμμένην καὶ παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ. Αἱ προσωριναὶ αὗται ὁμολογίαι συναποστέλλονται ὁμοῦ μὲ τὰ πρακτικὰ, καὶ σημειοῦνται ἐν αὐταῖς τὰ δέοντα· ἐγκριθείσης τῆς δημοπρασίας, δίδει ὁ ἐνοικιαστὴς τακτικὰς καὶ ἰδιαιτέρας δι' ἑκάστην δόσιν ὁμολογίας ὑπογεγραμμένας παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του. Διδομένων εἰς τοὺς Ἐφόρους τῶν ὁμολογιῶν τούτων, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ προσωρινὴ ὁμολογία του· μὴ ἐγκριθείσης δὲ τῆς δημοπρασίας, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ προσωρινὴ ὁμολογία του, ἐπὶ ἀποδείξει τῆς ἐπιστροφῆς· ὁ δὲ ἁρμόδιος Διευθυντὴς ἢ Ἔπαρχος καὶ ὁ ἁρμόδιος Ἔφορος σημειοῦσιν εἰς τὴν ὁμολογίαν τὴν μὴ ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας ἀπὸ μέρους τῆς Γραμματείας. Ὅτε αἱ κοινότητες ἐνοικιάσουν τὰς προσόδους των, δὲν ἀπαιτεῖται ἐγγυητής.

Αἱ δοθησόμεναι τακτικαὶ ὁμολογίαι θέλουν παραπεμφθῇ κατόπιν κατὰ τὰς προθεσμίας εἰς τὰ Νομαρχικὰ ταμεῖα. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ πρὸ πάντων τῶν κοινοτήτων, δύνανται νὰ σταλοῦν καὶ εἰς τὰ εἰδικὰ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ταμεῖα, ἀλλὰ περὶ τούτου πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ ἐνοικιαστὴς τοὐλάχιστον τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς προθεσμίας.

13. Οἱ Ἔπαρχοι ὀφείλουν, συμπράξει καὶ τῶν Ἐφόρων, νὰ ὑποστηρίζουν τοὺς ἐνοικιαστὰς εἰς τὰ δίκαιά των, καὶ νὰ ὑποχρεώνουν τοὺς φορολογουμένους εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς αὐτοὺς ἐπιβαλλομένων παρὰ τοῦ νόμου ὑποχρεώσεων· ὀφείλουν ὅμως νὰ ὑπερασπίζωνται καὶ τοὺς φορολογουμένους ἐναντίον παρανόμων ἀπαιτήσεων ἀπὸ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν. Περὶ τούτων πάντων θέλομεν ἐκδώσει εἰδικὰς ὁδηγίας, ἐξ ὧν θέλομεν διατάξει νὰ δημοσιευθοῦν τὰ δέοντα.

14. Ὅπου δὲν προσφερθῇ εἰς τὴν δημοπρασίαν ὁ ἐλάχιστος ὅρος, γίνεται προσωρινῶς εἴσπραξις διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἑωσοῦ ἀποφασίσωμεν νὰ λάβωμεν συμφερώτερα διὰ τὸ ταμεῖον μέτρα.

15. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Μαρτ. (5 Ἀπριλ.) 1834.

146. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθὲν διάταγμά μας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν προϊόντων τῆς γῆς θέλει γενῇ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1834, ὡς ἑφεξῆς·

1. Δι' ὅλα τὰ προϊόντα τῆς γῆς, δι' ὅσα ὁ παρὼν Νόμος δὲν διατάττει ἄλλως πως, θέλῃ ληφθῇ ἔγγειος φόρος δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος· 2. Οὔτε τὰ ἄχυρα, οὔτε· 3. Τὸ πρινοκόκκι ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν· 4. Διὰ τὴν ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν πευκῶν ἐξαγομένην ῥητίνην θέλει

λαμβάνεσθαι ὁ ἔγγειος φόρος πρὸς 10 0[0· ἡ ἐξαγωγὴ αὐτῆς ὅμως ἀπὸ ἐθνικὰς πεύκας εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένη· 5. Τὸ κατράμι ὑπόκειται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον 10 0[0· ἔχουν δὲ οἱ κατραμουργοὶ τὴν ἄδειαν νὰ λαμβάνουν τὰς ἐπὶ τούτῳ ἐθνικὰς ξηρὰς πεύκας δωρεὰν, συμμορφούμενοι ὅμως μὲ τὰς ἤδη ἐκδοθείσας, ἢ εἰς τὸ μέλλον ἐκδοθησομένας ὑλονομικὰς διατάξεις· 6. Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὸν οἶνον προσδιορίζεται 8 0[0· 7. Διὰ τοὺς κήπους θέλει πληρώνεσθαι ἔγγειος φόρος 8 0[0 κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ εἰσοδήματος, ἐξαιρουμένων τῶν δένδρων, διὰ τὰ ὁποῖα θέλει πληρώνεσθαι ὁ ἔγγειος φόρος τῶν 10 0[0· Εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἀφίνεται ἀφορολόγητον ἥμισυ στρέμμα διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ, ἂν ἦναι πρὸς ἰδίαν του χρῆσιν καὶ ὄχι πρὸς πώλησιν. Τὸ ἥμισυ τοῦτο στρέμμα πρέπει νὰ παράκειται (νὰ ἦναι κολλημένον) εἰς τὴν κατοικίαν του. 8. Διὰ τοὺς πεπονῶνας (μποστάνια) πληρώνεται ἔγγειος φόρος 10 0[0 ἐπὶ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος κατὰ τὴν γενησομένην ἐκτίμησιν.

2. Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον· ἂν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιοδένδρων ἦναι προσδιωρισμένοι διὰ φαγὶ, τότε δίδεται εἰς ἐλαίας.

Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὰ βαλανοκίκιδα καὶ διὰ τὰς σταφίδας ἀποδίδεται εἰς εἴδη.

Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδεται εἰς χρήματα, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ πρὸ τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρῶν. Ἂν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τῆς ἐκτιμήσεως, τότε ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποδίδῃ τὸν φόρον εἰς εἴδη.

Τὰ κουκούλια δεκατίζονται εἰς τοὺς μαγγάνους, καὶ ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς κουκούλια.

Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὸν οἶνον ἀποδίδεται εἰς χρήματα· ἑπομένως ἐκτιμᾶται τὸ εἰς οἶνον εἰσόδημα τῆς ἀμπέλου ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ ἀπὸ τὸν φορολογούμενον, καὶ ἀποδίδεται ὁ φόρος κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν, εἰς τὰς ὁποίας θέλει πωλεῖσθαι ὁ ἐφετεινὸς οἶνος εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον. Ἂν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τῆς ἐκτιμήσεως, τότε ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ περιμένῃ τὸν τρύγον, νὰ μετρήσῃ τὸν μοῦστον εἰς τὰ ληνοστάσια, καὶ νὰ λαβῃ τὰ 8 0[0. Εἰς τοιαύτην περίστασιν λαμβάνει καὶ διὰ τὰ σταφύλια ἐν λεπτὸν τὴν ὀκᾶν, ἂν πωλῶνται νωπά.

Ἡ ποσότης τῶν ὀσπρίων, καθὼς καὶ τοῦ ὀρυζίου, σησαμίου κτλ., τοῦ καπνοῦ, τοῦ βαμβακίου, ἐκτιμᾶται εἰς τοὺς ἀγροὺς ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀνθίσματος, καὶ ὁ ἔγγειος δι' αὐτὰ φόρος πληρώνεται εἰς χρήματα, κατὰ τὰς τιμὰς, εἰς τὰς ὁποίας πωλοῦνται τὰ ἀνωτέρω εἴδη ἕνα μῆνα μετὰ τὴν συγκομιδὴν των. Ἂν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ, ὁ τελευταῖος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ τὸν φόρον εἰς εἴδη· ἀλλὰ τότε τὰ ἀνωτέρω προϊόντα ζυγίζονται καὶ ἀποδεκατίζονται. Ἡ ἀποδεκάτωσις δὲ τοῦ ὀρυζίου καὶ τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς ἀκαθάριστον προϊόν.

Τὸ καλαμβόκι καὶ ὁ ἀραβόσιτος μετροῦνται καὶ ἀποδεκατίζονται εἰς καθαρισμένον καρπόν· ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ, ἂν προκρίνῃ, τὸν φόρον εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς τιμῆς, εἰς τὴν ὁποίαν πωλοῦνται τὰ ἀνωτέρω εἴδη κατὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβρ. Ἡ εἰς χρήματα ἀπόδοσις τοῦ φόρου δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἰμὴ κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον.

Τὰ λοιπὰ γεννήματα ἀποδεκατίζονται εἰς καθαρισμένον καρπόν. Ἐπὶ τούτῳ διαλέγει ὁ ἐνοικιαστὴς, παρουσίᾳ τοῦ φορολογουμένου καὶ τοῦ ἱερέως, δέκα δεμάτια ἀπὸ μίαν θημωνίαν· πέντε ἐξ αὐτῶν ἀποῤῥίπτει ὁ φορολογούμενος, τὰ δὲ ἄλλα κοπανίζονται, καὶ, ζυγισθέντος τοῦ κοπανισμένου καρποῦ τῶν πέντε τούτων δεματίων, προσδιορίζεται ὁ μέσος ὅρος τοῦ καθαρισμένου πρὸς τὸν ἀκαθάριστον ἑνὸς δεματίου καρπὸν, καὶ τοιουτοτρόπως ὑπολογίζεται τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ δώσῃ ὁ φορολογούμενος.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ ζητήσῃ διὰ τὰ γεννήματα τὸν φόρον εἰς καθαρισμένον καὶ ὡς ἀνωτέρω ὑπολογισμένον καρπὸν, ἢ εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν, εἰς τὰς ὁποίας πωλοῦνται τὰ γενήματα κατὰ τοὺς μῆνας Αὔγουστον καὶ Σεμπτέμβριον· ἀλλὰ τότε ἡ πληρωμὴ τῶν χρημάτων δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ πρὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μεταφέρῃ τὸν εἰς εἴδη ἀποδιδόμενον φόρον 5 ὥρας μακρὰν μὲ ἴδιά του ἔξοδα. Διὰ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν πληρόνεται 10 λεπτὰ τὸ κοιλὸν ἀνὰ ἑκάστην ὥραν· ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφορτώσῃ τὸν φόρον του εἰς τὴν πρώτην πρωτεύουσαν Νομοῦ ἢ ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἀπαντήσει μετὰ τὰς πρώτας 5 ὥρας, καὶ νὰ ἀποποιηθῇ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν.

3. Οἱ Ἔπαρχοι θέλουν φροντίζει διὰ νὰ λαμβάνουν ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῶν τρεχουσῶν τιμῶν, νὰ ὑπολογίζουν τὸν μέσον ὅρον καὶ νὰ τὸν δημοσιεύουν ἐγκαίρως πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν. Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν θέλουν ἐκδοθῆ ἰδιαίτεραι ὁδηγίαι·

4. Ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικὰς γαίας χωρὶς νὰ ἔχουν ἐγγράφους μὲ τὸ δημόσιον συμφωνίας, πληρόνουν ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου (10 0[0) καὶ φόρον ἐπικαρπίας διὰ τὰς ἐθνικὰς γαίας. Ὁ ἐπικαρπίας φόρος προσδιορίζεται 15 0[0 ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται καὶ οἱ ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς πεπονῶνες.

5. Όσοι δὲ καλλιεργοῦν ἐθνικὰς γαίας, πολυετῶς ἢ μονοετῶς εἰς αὐτοὺς ἐνοικιασμένας, πληρώνουν τὸν ἔγγειον φόρον, ἐκπληροῦντες ὅμως καὶ ὅσας ἄλλας ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς τὸ μετὰ τοῦ δημοσίου συμφωνητικόν των.

6. Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρῆτας καὶ νεοφωτίστους ἄχρι τοῦδε παραχωρημένας γαίας πληρώνεται μόνον ὁ ἔγγειος φόρος. Εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον ὑπάγονται καὶ ἐκεῖναι αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι, τῶν ὁποίων ἡ προσωρινὴ ἐπικαρπία παρεχωρήθη διὰ διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως εἰς διαφόρους πολίτας.

7. Διὰ τὰς ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως (ἄρθρ. 10) φυτευθείσας ἀμπέλους καὶ σταφιδαμπέλους, πληρώνεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1834 ὡς φόρος ἐπικαρπίας τὸ διπλοῦν τοῦ δι' αὐτὰς πληρωθησομένου ἐγγείου φόρου.

8. Διὰ τὰ ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς φυτευθέντα ἐλαιόδενδρα καὶ μορέας πληρώνεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1834, ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας 15 0|0.

9. Τὰ νόβελλα καὶ ἄλλα παρόμοια ἐπὶ Τουρκοκρατείας ἐπικρατήσαντα ἀκανόνιστα ἐγκτητικὰ δικαιώματα, θεωροῦνται καὶ εἰς τὸ μέλλον ὡς ἄκυρα, ἀφοῦ ἤδη ἀκυρώθησαν ἀπὸ τὰς παρελθούσας Κυβερνήσεις καὶ ἐθνικὰς Συνελεύσεις. Τὰ ἄχρι τοῦδε ὑποκείμενα εἰς πληρωμὴν νοβέλλων ἀμπέλια, σταφιδαμπελῶνες, ἐλαιόδενδρα καὶ μορέαι μένουν εἰς τὸν νόμιμον ἐπικαρπωτὴν μὲ ἐμφυτευτικὰ ἐπικαρπίας δικαιώματα, καὶ ὀνομάζονται ἐθνικοϊδιόκτητα, πληρώνουν δὲ ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ φόρον ἐπικαρπίας, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν εἶναι ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

10. Ὡς τοιαῦτα ἐθνικοϊδιόκτητα κτήματα δὲν θεωροῦνται εἰμὴ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν πρὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, δυνάμει συμφωνητικοῦ μὲ τοὺς πρῴην ἰδιοκτήτας τῆς γῆς, ἤ, ἐν διαστήματι τοῦ ἀγῶνος καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσίν του, μὲ ἔγγραφον ἄδειαν τῆς κατὰ καιρὸν Κυβερνήσεως· ὄχι ὅμως καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κατελήφθησαν καὶ ἐφυτεύθησαν αὐθαιρέτως ἀπὸ ἰδιώτας. Διὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα κτήματα θέλει πληρωθῆ διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ ὁ κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 ἐπικαρπίας φόρος· ἐπιφυλάττεται ὅμως ἡ πατρικὴ Ἡμῶν εὐμένεια νὰ διατάξῃ ὑπὲρ αὐτῶν διὰ τὸ μέλλον συγκαταβατικώτερα μέτρα.

11. Διὰ τὰ καλλιεργημένα ἀπὸ ἰδιώτας ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα, μορέας καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα, ἂν τοῦτο δὲν γίνεται δυνάμει τοῦ συμφωνητικοῦ μὲ τὸ δημόσιον, πληρώνεται ὡς καὶ ἄχρι τοῦδε τέσαρα εἰς τὰ δέκα, τὰ δὲ λοιπὰ ἓξ εἰς τὰ δέκα μένουν εἰς τὸν καλλιεργοῦντα αὐτὰ ἰδιώτην· ἐκ τούτου ὅμως δὲν δίδεται εἰς τοὺς ἰδιώτας κἀνὲν δικαίωμα ἐπὶ τὰ ῥηθέντα δένδρα, περὶ τῶν ὁποίων μάλιστα ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν ἀκολούθως τὰ περαιτέρω.

12. Ὅσα διετάξαμεν διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ φορολογουμένου, ἐννοοῦνται ἀναλόγως καὶ περὶ τοῦ τῆς ἐπικαρπίας φόρου.

13. Διὰ τὰ διαφιλονεικούμενα, τὰ ὁποῖα ἀντιποιοῦνται ἰδιῶται, θέλει πληρώνει ὁ φορολογούμενος τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, ὅστις μένει εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον, ἑωσοῦ ἐξετασθοῦν ἀκριβῶς αἱ ἀντιποιήσεις καὶ ἐξακριβωθῇ ἂν τὸ διαφιλονεικούμενον κτῆμα ἦναι ἐθνικὸν ἢ ἰδιόκτητον, καὶ τότε εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ἀποδίδεται ὁ παρακατατεθεὶς φόρος εἰς τὸν ἰδιώτην, εἰς δὲ τὴν δευτέραν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

14. Ὅστις θερίσῃ, συγκομίσῃ, ἢ ἐναποταμιεύσῃ τὰ προϊόντα του λαθραίως, καὶ ἀποφύγῃ κατ' αὐτὸν ἢ κατ' ἄλλον τρόπον τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, πληρώνει φωραθεὶς τὸ τριπλοῦν τοῦ διατεταγμένου φόρου εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

15. Ὅλοι οἱ ἄχρι τοῦδε νόμοι, ὅλα τὰ διατάγματα, καὶ ὅλαι αἱ ὑπουργικαὶ διατάξεις καὶ ὁδηγίαι θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καθ' ὅσον ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ συμφωνίαι ὅμως, αἱ ὁποῖαι ἐνδιαλαμβάνονται εἰς τὰ ἔγγραφα μεταξὺ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν ἐνοικιαστήρια, μένουν εἰς πλήρη ἐνέργειαν.

16. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαρτ. (5 Ἀπριλ.) 1834.

144. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Κεφάλ. Α΄.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Δημοσίων Ταμείων.

§. 1. Διὰ τὴν σύναξιν, ἐναποταμίευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν δημοσίων χρημάτων θέλουν συστηθῆ τὰ ἀκόλουθα ταμεῖα· α΄. Ἓν Γενικὸν Ταμεῖον τοῦ Βασιλείου· β΄. Ταμεῖα τῶν Νομῶν· γ΄. Ταμεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν· δ΄. Εἰδικὰ ταμεῖα.

§. 2. Εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν θέλουν προστεθῆ καὶ μερικὰ Ταμεῖα, ὅπου τὸ ἀπαιτοῦσι τοπικαὶ περιστάσεις.

Α΄. Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου.

§. 3. Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον διαμένει εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλέως.

§. 4. Τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ σύγκειται, ά. Ἐξ ἑνὸς Γενικοῦ Ταμίου, β΄. Ἑνὸς Ἐλεγκτοῦ, γ΄. Δύο Συνεργῶν, δ΄. Καὶ ἑνὸς ὑπηρέτου.

§. 5. Ὁ Γενικὸς Ταμίας διορίζεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, προτείνεται δὲ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Τὴν θέσιν τοῦ Ἐλεγκτοῦ ἐκπληροῖ ὁ Ταμίας τοῦ συσταθησομένου Γενικοῦ Ταμείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ

τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως· τοὺς δὲ Συνεργοὺς καὶ τὸν ὑπηρέτην διορίζει ὁ Γενικὸς Ταμίας, ἐπὶ προηγουμένῃ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

§. 6. Τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας δίδουν, ὁ μὲν Γενικὸς Ταμίας καὶ ὁ Ἐλεγκτὴς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα, ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου συναθροισμένου· τοῦ ὑπολοίπου δὲ προσωπικοῦ τὸν ὅρκον δέχεται ὁ Γενικὸς Ταμίας.

§. 7. Οἱ ἐτήσιοι μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου προσδιορίζονται, ά. Διὰ τὸν Γεν. Ταμίαν εἰς Δραχμὰς 6000. β'. Διὰ τὸν ἐλεγκτὴν Δραχμὰς 3600. Δίδεται δὲ εἰς τὸν Γεν. Ταμίαν ἐτησία προσεπιχορήγησις διὰ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν Συνεργῶν, τοῦ ὑπηρέτου, τοῦ ἀναγκαίου τυχὸν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ Γραφείου του.

Β'. Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Ταμείων τῶν Νομῶν.

§. 8. Δι' ἕκαστον Νομὸν συσταίνεται ἐν πρωτεύον Ταμεῖον, ὀνομαζόμενον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ.

Εἰς δὲ τὸν Νομὸν, ὅπου εὑρίσκεται ἡ καθέδρα τοῦ Βασιλέως, τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ἐνεργεῖ καὶ τὰ τοῦ Ταμείου τοῦ Νομοῦ.

§. 9. Τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν διαμένουν εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν.

§. 10. Ἑκάστου Ταμείου τοῦ Νομοῦ προΐσταται εἷς Ταμίας, διοριζόμενος παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ ὁρκούμενος ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου.

§. 11. Ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ Ταμίου τοῦ Νομοῦ διορίζεται εἰς 3000 Δραχ. Προσέτι παραχωρεῖται εἰς αὐτὸν ἐν ποσοστὸν τῶν ἐσόδων, ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰ διὰ τοὺς βοηθοὺς καὶ τὸ γραφεῖόν του ἔξοδα.

§. 12. Ἂν αἱ τοπικαὶ περιστάσεις τινὸς Νομοῦ ἀπαιτῶσιν, ἐκτὸς τοῦ Ταμείου τοῦ Νομοῦ, νὰ συστηθῇ καὶ ἐν ἄλλο μερικὸν Ταμεῖον, ὡς βοηθητικὸν, θέλουν διαταχθῇ ἐπὶ τούτῳ τὰ δέοντα δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν γένει δὲ τὰ χρέη τῶν τοιούτων μερικῶν Ταμείων θέλουν ἀνατεθῇ εἰς ἐν Εἰδικὸν ἢ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον τοῦ ἁρμοδίου Νομοῦ.

Γ'. Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμείων.

§. 13. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν θέλει συστηθῇ ἓν ἢ περισσότερα Ταμεῖα Ἐπαρχιακά. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ διαμονὴ αὐτῶν θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

§. 14. Ἐν γένει αἱ θέσεις Ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν θέλουν ἀνατεθῇ εἰς τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας τῶν μερῶν, ὅπου συστήνονται Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα.

Ἐξαιρέσεις τούτου τοῦ κανόνος γίνονται μόνον διὰ τοπικὰς περιστάσεις, ἢ λόγους τῆς ὑπηρεσίας σημαντικούς. Ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ ἔγκρισις τοῦ Βασιλέως.

§. 15. Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ταμίαι ὁρκοῦνται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου.

§. 16. Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ταμίαι δὲν λαμβάνουν τακτικοὺς μισθοὺς, ἀλλ' ἐν ποσοστὸν τῶν εἰσπραττομένων δημοσίων χρημάτων. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο προσδιορίζεται εἰς τὰ διπλώματα τῶν Ταμιῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἀφοῦ οὗτος λάβῃ τὴν Βασιλικὴν ἄδειαν, ἐπὶ τῇ βάσει λεπτομερῶν προϋπολογισμῶν, ἢ κατ' ἰδιαιτέραν Βασ. ἀπόφασιν.

Δ'. Περὶ σχηματισμοῦ Εἰδικῶν Ταμείων.

§. 17. Εἰδικὰ Ταμεῖα θέλουν ὑπάρχει· ά. Παρὰ τῷ Διευθυντηρίῳ τοῦ Ναυτικοῦ· β'. Παρὰ ταῖς διαφόροις μοίραις τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ· γ'. Διὰ τὰ ἐκ τῶν ἁλικῶν, τῶν μεταλλείων, τοῦ νομισματοκοπείου, τῶν ταχυδρομείων, καὶ τῶν τελωνείων εἰσοδήματα.

§. 18. Τοῦ παρὰ τῷ Διευθυντηρίῳ τῶν Ναυτικῶν Ταμείου ὁ σχηματισμὸς ἔγεινεν ἤδη καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) 1833 διατάγματος.

§. 19. Τὰ παρὰ ταῖς διαφόροις στρατιωτικαῖς μοίραις εἰδικὰ Ταμεῖα ἐκανονίσθησαν ἤδη εἰς τοὺς δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας ἐκδοθέντας κανονισμοὺς, καὶ διεταχθῃ ἐν αὐτοῖς ὁ σχηματισμός των.

§. 20. Ὁ σχηματισμὸς τῶν εἰδικῶν Ταμείων διὰ τὰ ἐκ τῶν ἁλικῶν, μεταλλείων, τοῦ νομισματοκοπείου, τῶν ταχυδρομείων καὶ τελωνείων εἰσοδήματα θέλει προσδιορισθῇ εἰς τὰ διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων θέλουν διοργανισθῇ αὐτοὶ οἱ οἰκονομικοὶ κλάδοι.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μένουν εἰς ἐνέργειαν τὰ ὑπάρχοντα Ταμεῖα τούτων τῶν κλάδων, καθ' ὅσον δὲν ἠθέλαμεν εἰσάξει καὶ πρὸ τοῦ διοργανισμοῦ τούτου μεταβολὰς χρησίμους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τὰ ἤδη ὑπάρχοντα διὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσοδήματα Ταμεῖα, οἱ τόποι τῆς διαμονῆς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν παραλαβὴν τῶν εἰσοδημάτων τούτων, θέλουν δημοσιευθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας δι' ἰδιαιτέρας δηλοποιήσεως εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Κεφάλ. Β'.

Περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν διαφόρων δημοσίων Ταμείων.

§. 21. Τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Γεν. Ταμείου εἶναι· ά. Νὰ παραλαμβάνῃ τὰ περισσεύοντα ὅλων τῶν οἰκονομικῶν Ταμείων τοῦ Βασιλείου· β'. Νὰ εἰσπράττῃ ὅλα τὰ δημόσια εἰσοδήματα, ὅσων τὴν ἄμεσον παραλαβὴν ἐπιφορτίζεται διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, ἢ δι' ἄλλων κανονισμῶν· γ'. Νὰ δέχεται ὅλα τὰ δημόσια χρήματα, ὅσα ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας· δ'. Να ἐκτελῇ εἰς τὸν ὁποῖον διαμένει Νομὸν τὰ χρέη Ταμείου τοῦ Νομοῦ· έ. Νὰ παραλαμβάνῃ τὰς

εἰς τὸ συσταθησόμενον χρεωλυτικὸν κατάστημα γενησομένας τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους χορηγήσεις, καὶ νὰ διαθέτῃ αὐτὰς κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ τοῦ καταστήματος, ὡς διορίζουσιν οἱ νόμοι, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον δύο ἐπίτηδες διορισθησομένων ἐφόρων τῆς χρεωλυσίας· ς΄. Νὰ χορηγῇ ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων ἐξόδων, τὰ ὁποῖα, ἀναλογιζόμενα ὁριστικῶς, θέλουν χορηγεῖσθαι ἀπὸ τὰ διάφορα εἰδικὰ Ταμεῖα· ζ. Νὰ φυλάττῃ ἀσφαλῶς καὶ πιστῶς τὰ δημόσια χρήματα, ὅσα δὲν εἶναι πρὸς τὸ παρὸν ἀναγκαῖα πρὸς ἐξόφλησιν αὐτῶν τῶν ἐξόδων μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ χρῆσίς των θέλει γενῇ ἀναγκαία· η. Νὰ δίδῃ εἰς πάντα καιρὸν ἐντελῆ λογαριασμὸν τῆς παραλαβῆς καὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων, ὡς καὶ τῆς πραγματικῆς ὑπάρξεως τοῦ περισσεύοντος.

§. 22. Τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν ὀφείλουν ά. Νὰ παραλαμβάνωσι τὰ περισσεύοντα ὅλων τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ εἰδικῶν Ταμείων τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ· 6. Νὰ εἰσπράττωσιν ἀμέσως ὅλα τὰ δημόσια εἰσοδήματα τοῦ Νομοῦ, τῶν ὁποίων ἡ εἴσπραξις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς αὐτὰ, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἐνιαυσίου προϋπολογισμοῦ ἢ ἄλλων κανονισμῶν· γ. Νὰ πληρόνωσιν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Γεν. Ταμείου τὰ δημόσια ἔξοδα, τῶν ὁποίων τὴν πληρωμὴν ἤθελαν ἐπιφορτισθῇ διὰ χρηματικῶν κατὰ τοὺς τύπους διαταγῶν, ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐνταλμάτων πληρωμῆς· δ΄. Νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τὰ εἰσπραχθέντα δημόσια χρήματα, ἐντὸς τῶν προσδιωρισμένων προθεσμιῶν, διευθύνοντα τὰ μὲν εἰς μετρητὰ, τὰ δὲ εἰς ἐντάλματα πληρωμῆς ἐξωφλημένα καὶ συνωδευμένα μὲ τὰ ἀνήκοντα ἀποδεικτικά· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ νὰ φυλάττωσι πάντοτε αὐτὰ ἀσφαλῶς καὶ πιστῶς· έ. Νὰ δίδωσιν εἰς πάντα καιρὸν ἐντελῆ λόγον τῆς τελείας καὶ ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, τῶν ὁποίων ἡ σύναξις εἶναι ἐπιφορτισμένη εἰς αὐτὰ, τῆς ἀπαιτουμένης διατηρήσεως καὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν· ς΄. Νὰ συνάζωσι τὰ εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως προσδιωρισμένα χρήματα, καθ' ὅσον δὲν παραπέμπεται μέρος αὐτῶν εἰς τὴν ἄμεσον εἴσπραξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Ταμείου. Πρέπει δὲ πάντοτε, κατὰ τὸν ἤδη ἐκδοθέντα ὁρισμὸν, νὰ κρατῆται δι' αὐτὰ τὰ χρήματα χωριστὸς λογαριασμὸς, καὶ νὰ διαθέτωνται ἐπὶ μόνῃ τῇ διαταγῇ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

§. 23. Τὰ μερικὰ Ταμεῖα ἔχουσι τὰ αὐτὰ καθήκοντα ὡς καὶ τὰ τῶν Νομῶν· ἀλλ' ἡ ἁρμοδιότης αὐτῶν περιορίζεται εἰς ὡρισμένον μέρος τοῦ ἁρμοδίου Νομοῦ, καὶ αἱ πράξεις των γίνονται μόνον διὰ λογαριασμὸν τῶν Ταμείων τῶν Νομῶν.

§. 24. Τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμείων εἶναι· ά. Ἡ ἄμεσος σύναξις ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς ἁρμοδιότητός των εἰσπραττομένων δημοσίων χρημάτων, τῶν ὁποίων τὴν ἄμεσον παραλαβὴν δὲν ἐπεφορτίσθη εἰδικῶς τὸ Γενικὸν, ἢ τὸ τοῦ Νομοῦ, ἢ κἀνὲν εἰδικὸν Ταμεῖον· 6. Ἡ κατὰ παραγγελίαν πληρωμὴ τῶν δημοσίων ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν ἄδειαν, ἢ διατάττονται νὰ πληρῶσωσι διὰ χρηματικῶν διαταγῶν ἢ ἐνταλμάτων πληρωμῆς· γ΄. Ἡ ἔγκαιρος παράδοσις εἰς τὰ ἀνώτερα τῶν Νομῶν Ταμεῖα, τῶν συναχθέντων δημοσίων χρημάτων, ἀναλογιζομένων καὶ τῶν ἐξωφλημένων καὶ μὲ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις συνωδευμένων ἐνταλμάτων πληρωμῆς· δ΄. Ἡ ἀσφαλὴς φύλαξις τῶν δημοσίων χρημάτων κατὰ τὰς μεταξὺ τῶν περιόδων τῆς παραδόσεως ἐποχάς· έ. Τὸ νὰ δίδωσιν ἀκριβῆ λόγον τῆς ἐγκαίρου καὶ τελείας εἰσπράξεως καὶ παραδόσεως τῶν δημοσίων χρημάτων, τῶν ὁποίων παρηγγέλθησαν τὴν εἴσπραξιν, καὶ τῆς πραγματικῆς ὑπάρξεως τῶν συναχθέντων, ἀλλὰ μὴ παραδοθέντων εἰσέτι μετρητῶν· ς΄. Ἡ σύναξις τῶν εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως διωρισμένων χρημάτων, καθ' ὅσον ἤθελε παραγγελθῇ εἰδικῶς εἰς αὐτά· ἀπαιτεῖται δὲ πάντοτε, ὡς ἐῤῥέθη εἰς τὸν §. 22 στοιχ. ς΄, ξεχωριστὸς δι' αὐτὰ λογαριασμὸς, καὶ ἡ περὶ διαθέσεως ἄδεια τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας.

§. 25. Τὰ καθήκοντα τοῦ παρὰ τῷ Διευθυντηρίῳ τοῦ Ναυτικοῦ συστηθέντος εἰδικοῦ Ταμείου προσδιωρίσθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) 1833 διατάγματος· τὰ δὲ τῶν παρὰ ταῖς διαφόροις στρατιωτικαῖς μοίραις εἰδικῶν Ταμείων διεγράφησαν εἰς τοὺς ἐκδοθέντας ἤδη κανονισμοὺς τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας.

§. 26. Τὰ καθήκοντα τῶν ὑπολοίπων εἰδικῶν Ταμείων θέλουν προσδιορισθῆ, συγχρόνως μὲ τὸν σχηματισμόν των, εἰς τὰ διατάγματα τὰ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν διοικητικῶν κλάδων εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουν.

Μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐξακολουθοῦν τὰ καθήκοντα τῶν ἤδη ὑπαρχόντων διὰ τὰ ἐκ τῶν μεταλλείων, ἁλικῶν, ταχυδρομείων καὶ τελωνείων Ταμεῖα, καθ' ὅσον δὲν ἠθέλαμεν παρακινηθῆ νὰ μεταῤῥυθμίσωμεν αὐτὰ καὶ πρότερον διὰ κοινὸν ὄφελος.

Περὶ τῶν ἐνεστώτων καθηκόντων τῶν εἰδικῶν τούτων Ταμείων θέλουν δημοσιευθῆ τὰ δέοντα παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, καθ' ἃ διαλαμβάνει ὁ § 20, πρὸς γνῶσιν ὅλων.

§. 27. Εὐθὺς μετὰ τὴν σύστασιν τῶν Ταμείων τῶν Νομῶν, θέλουν εἰσαχθῆ, ὡς πρὸς τὰ εἰς τὸν προηγούμενον §. ἀναφερόμενα εἰδικὰ Ταμεῖα, οἱ ἑξῆς ὁρισμοί· ά. Τὰ παρ' αὐτοῖς περισσεύοντα χρήματα θέλουν παραδίδεσθαι εἰς πάντα καιρὸν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ, ἢ εἰς τὰ μερικὰ αὐτοῦ Ταμεῖα· 6. Τὰ κατὰ συνέπειαν χρη-

ματικῶν κατὰ τοὺς τύπους διαταγῶν ἢ δι᾽ ἰδιαιτέρων ἐνταλμάτων πληρονόμενα παρ᾽ αὐτῶν δημόσια ἔξοδα, πληρόνονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γεν. Ταμείου, ἂν εἰς αὐτὰς δὲν διαλαμβάνηται ῥητῶς, ὅτι θέλουν ἀναλογισθῇ ὁριστικῶς εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰδικὰ Ταμεῖα· γ΄. Τὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γενικοῦ Ταμείου πληρωθέντα ἐντάλματα μετὰ τὴν ἐξόφλησίν των παραδίδονται μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἀποδεικτικῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ, συγχρόνως μὲ τὰ περισσεύοντα μετρητά.

§. 28. Ἡ εἴσπραξις δημοσίων χρημάτων ἐναπόκειται ἀποκλειστικῶς εἰς μόνα τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συστημένα Ταμεῖα, καὶ ὀνομαστὶ εἰς τοὺς διωρισμένους Ταμίας ἢ τοὺς νομίμους αὐτῶν ἐπιτρόπους. Εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐπικρατείας ἀπαγορεύεται ἡ εἴσπραξις δημοσίων χρημάτων.

§. 29. Ἐξαιροῦνται τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου §. τὰ δικαστικὰ δικαιώματα καὶ τὰ τῶν διαβατηρίων καὶ ἀδειῶν τοῦ ὁπλοφορεῖν· τὰ μὲν πρῶτα εἰσπράττονται καὶ τοῦ λοιποῦ διὰ τῶν διωρισμένων παρὰ τῶν Δικαστηρίων Γραμματέων, τὰ δὲ παρὰ τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἔκδοσιν τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἀδειῶν τοῦ ὁπλοφορεῖν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν· αἱ δὲ παρὰ τῶν ῥηθέντων ὑπαλλήλων καὶ Ἀρχῶν συναζόμεναι ποσότητες θέλουν παραδίδεσθαι, κατὰ μῆνα, εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ. Ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαίτερος ὁρισμός.

Κεφάλ. Γ΄.

Περὶ τῆς εἰς τὰ Ταμεῖα τάξεως.

§. 30. Ἕκαστον Ταμεῖον εἶναι ὑπόχρεων νὰ εἰσπράττῃ ἐγκαίρως ὅλα τὰ ὀφειλόμενα δημόσια χρήματα, τῶν ὁποίων ἡ σύναξις εἶναι τῆς ἁρμοδιότητός του, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ νὰ μεταχειρίζεται ὅλα τὰ διὰ τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν ἐπιτρεπόμενα μέσα.

§. 31. Ὅταν τὰ εἰς τὸ Ταμεῖον ὀφειλόμενα, τῶν ὁποίων παρηγγέλθη τὴν εἴσπραξιν, δὲν συναχθῶσιν ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας, ὁ Ταμίας εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος, καὶ ἀναπληροῖ ἐξ ἰδίων τὰ ἐλλείποντα, ἐπιφυλαττόμενος νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν ἀφ᾽ οὗτινος ἀνήκει.

§. 32. Δύναται νὰ ἀποφύγῃ αὐτὴν τὴν εὐθύνην ὁ Ταμίας τότε μόνον, ὅταν ἀποδείξῃ ὅτι μεχειρίσθη ὅλα τὰ νόμιμα βιαστικὰ μέτρα ἐγκαίρως, ἀλλ᾽ εἰς μάτην· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῶν λογαριασμῶν του ἀπαιτεῖται πάντοτε ἀπόφασις τῆς ἁρμοδίου διοικητικῆς Ἀρχῆς, δι᾽ ἧς ἀναγνωρίζεται εὔλογος ἡ ἀπολογία του, καὶ ἀποδεικνύεται τὸ χρέος ὡς ἀδύνατον νὰ πληρωθῇ, ἢ ἐγκρίνεται νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία του καὶ νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον ὡς καθυστερήσαν.

§. 33. Εἰς πᾶν Ταμεῖον πρέπει νὰ προσδιορίζεται τὸ ποσὸν τῶν εἰσπραχθησομένων δι᾽ ἐπισήμων ἀποφάσεων, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ διαλαμβάνηται ῥητῶς, ὄχι μόνον τὸ ἀριθμητικὸν αὐτῶν ποσὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ προθεσμία τῆς εἰσπράξεως μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν.

§. 34. Τῶν τοιούτων ἀποφάσεων χρεωστοῦν ἥ τε ἐκδίδουσα αὐτὰς Ἀρχὴ καὶ τὸ τὴν εἴσπραξιν ἐπιτετραμμένον Ταμεῖον νὰ κρατῇ ἀκριβῆ σημείωσιν εἰς ἐν ἰδιαίτερον ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ κρατούμενον βιβλίον. Εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον ὀφείλει ὁ Ταμίας νὰ καταγράφῃ τὰ ὅσα ἔλαβε μέτρα διὰ τὴν ἐντελῆ καὶ ἔγκαιρον σύναξιν τῶν εἰσπρακτέων παρ᾽ αὐτοῦ δημοσίων χρημάτων.

Ὅσα τῶν ληφθέντων μέτρων δὲν κατεγράφησαν εἰς αὐτὸ, δὲν λαμβάνονται ὑπ᾽ ὄψιν εἰς περιπτώσεις, ὅπου πρόκειται ἀπολογία τις περὶ καθυστερησάντων εἰσοδημάτων (§ 32).

§. 35. Εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, τὰ Ταμεῖα ὀφείλουν νὰ παρατηρῶσιν ἀκριβῶς τοὺς ἐκδοθέντας ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ νόμους, διατάγματα καὶ ὁδηγίας, μάλιστα ὀφείλουν νὰ εἰσπράττωσι τα δημόσια δικαιώματα εἰς τόσην μόνον ποσότητα καὶ καθ᾽ ὃν καιρὸν διορίζει ὁ νόμος, καὶ νὰ παραλαμβάνωσι μόνον τὰ εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των παραγγελθέντα δημόσια χρήματα.

Ὅσαι καταβολαὶ χρημάτων γίνονται ἢ εἰς μὴ ἁρμόδιον Ταμεῖον, ἢ πρὶν τοῦ νομίμου καιροῦ, θεωροῦνται ὡς μηδέποτε γενόμεναι, ἐὰν ὡς πρὸς τὸν καιρὸν δὲν διορισθῇ ἄλλως πως διὰ διαταγμάτων ἢ εἰδικῶν ἀδειῶν εἴς τινας περιπτώσεις.

§. 36. Εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν δημοσίων χρημάτων, τὰ Ταμεῖα δὲν ἠμποροῦν οὔτε νὰ ἀποῤῥίπτωσι κἀνὲν τῶν δεκτῶν εἰς τὰ Ταμεῖα νομισμάτων, οὔτε νὰ δέχωνται ἄλλα ἐκτὸς αὐτῶν. Ἡ παραλαβὴ χαλκονομισμάτων περιορίζεται εἰς 2010.

§. 37. Ὅστις ἔχει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἢ εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν δημόσια χρήματα, ὀφείλει νὰ δώσῃ σημείωσιν πληρωμῆς (bordereau de versemens), εἰς τὴν ὁποίαν καταφαίνεται ἡ αἰτία τῆς γενομένης πληρωμῆς, τὸ ἁρμόδιον διοικητικὸν ἔτος, τὸ ποσὸν τῆς πληρωμῆς, τὰ εἴδη τῶν νομισμάτων, καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐκδοθέντος ἐξοφλητικοῦ· πρὸς τοῦτο ἠμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ μόνον ἰδιαίτερος ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ τύπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ταμίας, κατ᾽ αἴτησιν τοῦ πληρόνοντος, καταγράφει τὰ εἰρημένα καὶ παρουσιάζει εἰς αὐτὸν πρὸς ὑπογραφήν. Θέλει προσδιορισθῇ ἑπομένως εἰς ἰδιαίτερα διατάγματα κατὰ τίνας περιπτώσεις χρειάζονται τοιαῦται σημειώσεις παρὰ τοῖς ἐπαρχιακοῖς ἢ εἰδικοῖς Ταμείοις.

§. 38. Πᾶς Ταμίας ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὰς σημειώσεις αὐτὰς, τὴν δὲ δεκάτην, εἰκοστὴν καὶ τελευταίαν ἑκάστου μηνὸς θέλει τὰς ἀποστέλλει εἰς τὸ ἀμέσως προϊστάμενόν του Ταμεῖον· ὁ Γενικὸς Ταμίας θέλει τὰς ἔχει ἑτοίμας πάντοτε διὰ νὰ τὰς θεωρήσωσιν ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ οἱ ἐπίτροποι αὐτῶν,

μέχρις οὗ διεκπεραιωθῇ ὁριστικῶς ὁ καθολικὸς λογαριασμὸς τῆς ἐτησίου περιόδου.

§. 39. Δι' ὅλα τὰ δημόσια χρήματα, τὰ ὁποῖα εἰσπράττουν οἱ Ταμίαι, χρεωστοῦν νὰ ἐκδίδωσιν, ἅμα μετὰ τὴν παραλαβὴν, ἐπίσημα ἐξοφλητικὰ, τὰ ὁποῖα ἐκδίδονται ἀφεύκτως καὶ ἂν δὲν ἤθελον ζητηθῇ παρὰ τοῦ πληρόνοντος.

§. 40. Πᾶσα πληρωμὴ δημοσίων χρημάτων θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, ἐὰν δὲν ἐξοφλήθῃ κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους.

§. 41. Τὰ ἐξοφλητικὰ γράφονται εἰς τριπλότυπον (à souches καὶ à talons). Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ χωρίζονται εἰς τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διδόμενον εἰς τοὺς Ταμίας βιβλίον εἰς τρία· τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν, ὁ κορμὸς (Souche), μένει εἰς τὸ βιβλίον, τὰ δύο ἄλλα, τὸ τῆς παραλαβῆς μὲ τὸ παράρτημα, ἀποκόπτονται ἀπ' αὐτὸ καὶ παραδίδονται εἰς τὸν πληρόνοντα.

Πᾶν ἐξοφλητικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς, τὸ διοικητικὸν ἔτος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, τὸ ποσὸν τῆς πληρωθείσης ποσότησος, τὸ εἶδος τῶν νομισμάτων δι' ὧν ἔγεινεν ἡ πληρωμὴ καὶ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῆς καταχωρίσεως.

§. 42. Τὰ τακτικῶς ἐκδοθέντα ἐξοφλητικὰ τότε μόνον ἔχουσι τὸ κῦρος, ὅταν ὁ πληρωτὴς ὑποβάλῃ αὐτὰ εἰς ἀναθεώρησιν (visa) εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὸν ἔλεγχον τοῦ Ταμείου ὑπάλληλον, ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ὁ Ταμίας ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἀφεύκτως τὸν πληρωτὴν, ἐν ᾧ ἐγχειρίζει εἰς αὐτὸν τὸ ἐξοφλητικόν.

§. 43. Ἡ κατὰ τὸν προηγούμενον § διὰ τὸν ἔλεγχον ἀναθεώρησις γίνεται· ά. Τῶν ἐξοφλητικῶν τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, παρά τινος ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπηρετοῦντος ὑπαλλήλου, τὸν ὁποῖον ἐκλέγει ὁ Γραμματεὺς, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δημοσιεύεται πάντοτε διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· β΄. Τῶν ἐξοφλητικῶν τῶν Ταμείων τῶν Νομῶν, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου ἢ τοῦ νομίμου τοποτηρητοῦ αὐτοῦ· γ΄. Τῶν ἐξοφλητικῶν τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμείων, παρὰ τοῦ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἑδρεύοντος Ἐπάρχου ἢ τοῦ νομίμου τοποτηρητοῦ αὐτοῦ, καθ' ὅσον δὲν ὁρισθῇ ἄλλως διά τινα Ταμεῖα ἐπαρχιακὰ εἰς τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν· δ΄. Τῶν ἐξοφλητικῶν τῶν μερικῶν καὶ εἰδικῶν Ταμείων, παρὰ τῶν ἐπίτηδες διωρισμένων ἐλεγκτῶν ἢ ἄλλων ἰδιαιτέρως ὀνομασθησομένων ὑπαλλήλων εἰς τὸ περὶ σχηματισμοῦ διάταγμα, ἢ εἰς τὴν κατὰ τὸν 20 §. γενησομένην δηλοποίησιν.

§. 44. Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ἀναθεώρησιν ὑπηρέται, ἀποχωρίζοντες τὰ παραρτήματα (talons) ἀπὸ τὰς ἀποδείξεις (récépisses), σημειοῦσιν αὐτὰ εἰς ἓν βιβλίον ἀριθμημένον μὲ αὔξοντα ἀριθμὸν, τοῦ ὁποίου ὀφείλουν πάντοτε νὰ διευθύνωσιν ἀντίγραφον τὴν δεκάτην, εἰκοστὴν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου μηνὸς, ὁμοῦ καὶ τὰ παραρτήματα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἠμπορεῖ ἀμέσως νὰ τὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν.

§. 45. Οἱ Ταμίαι ὀφείλουσι νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελέστατα τὰ παραλαμβανόμενα δημόσια χρήματα, ἕως ὅτου ἢ τὰ παραδώσουν συμφώνως μὲ τὰς περὶ τῆς ὑπηρεσίας ὁδηγίας, ἢ τὰ ἐξοδεύσουν διὰ δημοσίας ἀνάγκας, κατὰ συνέπειαν χρηματικῶν διαταγῶν ἢ ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

§. 46. Τὰ χρήματα ταῦτα φυλάττονται ἰδιαιτέρως εἰς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένα ἴδια κιβώτια, καὶ ἐναποτίθενται μὲν κατὰ τὴν τάξιν εἰς αὐτὰ, ἅμα παραληφθῶσιν, ἐξάπαντος δὲ πρὶν τελειώσωσιν αἱ ἐργάσιμοι ὧραι, ἢ πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Τὰ κιβώτια ταῦτα πρέπει νὰ εὑρίσκωνται μόνον εἰς τὸ κατάστημα ὅπου γίνονται αἱ ἐργασίαι. Τὴν νύκτα ἢ κοιμᾶται ὁ Ταμίας αὐτὸς εἰς τὸ ἴδιον κατάστημα, ἢ εἰς ἓν προσεχὲς δωμάτιον, ἢ φροντίζει νὰ διανυκτερεύῃ ἐν αὐτῷ ἄλλος τις πιστὸς ἄνθρωπος.

Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ἔχει στρατιωτικὴν φυλακὴν, τὴν ὁποίαν καὶ τὰ εἰς φρουραρχουμένας πόλεις Ταμεῖα ἠμποροῦν νὰ ζητήσουν, ἐὰν τὸ συγχωρήσουν καὶ ἡ κατάστασις τῆς φρουρᾶς καὶ τὰ χρέη αὐτῆς.

§. 47. Πᾶς Ταμίας θέλει ἔχει κατὰ τὴν τάξιν μόνον ἓν μεγάλον, καὶ ἓν πρόχειρον κιβώτιον· ὅταν δὲ ἦναι ἀνάγκη περισσοτέρων, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διορίζεται δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν.

Διὰ τῶν ὁδηγιῶν θέλει προσδιορισθῇ καὶ τὸ ἀνώτατον ποσὸν τῶν εἰς τὸ πρόχειρον κιβώτιον κατατεθησομένων χρημάτων. Ὁ κατὰ τὰς ὁδηγίας προσδιωρισμένος ἀριθμὸς τῶν κιβωτίων σημειόνεται παρὰ τῆς ὑπογραφούσης τὸ καθημερινὸν τοῦ Ταμείου Ἀρχῆς εἰς τὸ τῆς ἐπιγραφῆς φύλλον τούτου τοῦ βιβλίου· ὁ δὲ Ταμίας, ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀφοῦ λάβῃ τὸ καθημερινὸν, ἐκθέτει ὑποκάτω ἐκείνης τῆς σημειώσεως περιγραφὴν τοῦ σχήματος αὐτῶν τῶν κιβωτίων, σημειόνων ἀκριβῶς τὴν παχύτητα, τὸ μῆκος, καὶ τὸ πλάτος αὐτῶν. Αἱ ἐντὸς τοῦ ἔτους γινόμεναι μεταλλαγαὶ θέλουν πάντοτε σημειόνεσθαι εὐθύς.

§. 48. Ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν κιβωτίων, θέλει ὑπάρχει παρὰ τῷ Γενικῷ Ταμείῳ ἓν χωριστὸν ἀποθεματικὸν κιβώτιον, ὄχι εἰς τὸ τῶν τρεχουσῶν ὑποθέσεων κατάστημα, ἀλλ' εἰς χωριστὸν μὲν, ἀμέσως δὲ παρακείμενον αὐτῷ. Τοῦτο τὸ ἀποθεματικὸν κιβώτιον καὶ τὸ περιέχον αὐτὸ κατάστημα ἐφοδιάζεται μὲ τρία κλεῖθρα ἀνοιγόμενα μὲ τρία διάφορα κλειδία, ὧν τὸ μὲν φυλάττεται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ διωρισμένου ἐπιτροπικῶς, τὸ δὲ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, καὶ τὸ τρίτον παρὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου.

Εἰς τὸ ἀποθεματικὸν τοῦτο ἐναποθέτονται, ἀνὰ δέκα ἡμέρας, ὅλα τὰ εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον εἰσερχόμενα χρήματα, ὅσα δὲν ἀναγκαιοῦσιν εἰς

τὴν προσωρινὴν χρείαν τῆς ὑπηρεσίας. Τὰς διὰ ταύτην εἰς τὰ συνήθη κιβώτια κρατουμένας, ἢ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ λαμβανομένας ποσότητας προσδιορίζει πάντοτε ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ὅταν εἰδοποιήσῃ αὐτὸν περὶ τῆς ἀνάγκης ὁ Γενικὸς Ταμίας.

§. 49. Δὲν συγχωρεῖται ν' ἀνακατωθῶσιν ἰδιωτικὰ μὲ τὰ δημόσια χρήματα.

§. 50. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τὰ Ταμεῖα ἡ παραδοχὴ παρακαταθηκῶν, καθ' ὅσον δὲν συγχωρεῖται ἐξαίρεσις διὰ προσδιορισμένων κανονισμῶν εἰς μερικὰ Ταμεῖα.

§. 51. Τὰ εἰς τὰ Ταμεῖα εἰσερχόμενα εἴδη χρημάτων ἐμποδίζεται ν' ἀνταλλαχθῶσιν ἄνευ ἀδείας.

§. 52. Ἀπαγορεύεται νὰ διαχειρίζεται κανεὶς ἐπὶ Ταμείων ὑπάλληλος τὰ δημόσια χρήματα εἰς ἰδίαν ἢ ὁποιανδήποτε αὐθαίρετον χρῆσιν.

§. 53. Οὐδὲ συγχωρεῖται εἰς κανένα τῶν εἰς τὰ Ταμεῖα ὑπηρετούντων νὰ ἀποζημιωθῇ αὐθαιρέτως ἐκ τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῷ δημοσίων χρημάτων δι' ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας νομίζει ὅτι ἔχει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἢ τὰς ὁποίας δικαίως ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ.

§. 54. Πᾶς Ταμίας ὀφείλει, ὁσάκις προσκαλεῖται παρὰ τῆς ἁρμοδίου Ἀρχῆς, πάντοτε δὲ τὴν δεκάτην, εἰκοστὴν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου μηνὸς, νὰ παραδίδῃ ὅλα τὰ ἐκ τῆς εἰσπράξεως χρήματα εἰς τὸ ἀνώτερον δημόσιον Ταμεῖον, καθόσον δὲν ἤθελε προσδιορισθῇ εἰς αὐτὸν κατὰ συνέπειαν ὁδηγιῶν ἢ κατὰ διαταγὴν τῆς ἁρμοδίου Ἀρχῆς ἰδιαιτέρα τις χρῆσις εἰς προσδιωρισμένην δημοσίαν ἀνάγκην ἢ διατήρησις τῶν εἰς χεῖράς του δημοσίων χρημάτων ἢ μέρους αὐτῶν.

Εἰς τὰς παραδόσεις αὐτὰς πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνωνται πάντοτε ὅλα τὰ εἰσπρακτέα εἰσοδήματα τῆς ἀνηκούσης περιόδου· ἄλλως, διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν, ἀπαιτεῖται νὰ δικαιολογηθῇ ἐντελῶς κατὰ τὸν §. 34. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ταμείῳ, αἱ παραδόσεις αὗται γίνονται δι' ἐναποθέσεως τῶν χρημάτων εἰς τὸ κατὰ τὸν §. 48 ἀποθεματικὸν κιβώτιον.

§. 55. Αἱ περιοδικαὶ παραδόσεις δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὰ ὑπάρχοντα μετρητὰ, ἀλλὰ θέλουν συναποστέλλεσθαι καὶ ὅλαι αἱ ἐξωφλημέναι προσκλήσεις (assignations) καὶ ἐντάλματα πληρωμῆς, καθόσον αὗται δὲν ἀφορῶσιν ἔξοδα, τῶν ὁποίων ὁ ὁριστικὸς ἀναλογισμὸς ἀνήκει κατὰ τὰς ὁδηγίας εἰς τοῦτο τὸ Ταμεῖον.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ὁρισμοῦ τούτου αἱ παραδόσεις τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, τὸ ὁποῖον παραδίδει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν τὰ μετρητὰ μόνον, τὰς συναλλαγματικὰς, ἢ τὰς δημοσίους ὁμολογίας· τὰ εἰς τοῦτο ἐναποτεθησόμενα χρήματα διατελοῦσι συγκροτοῦντα μέρος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, καὶ ἑπομένως δὲν κρατεῖται ἰδιαίτερος λογαριασμὸς αὐτῶν, ἀλλὰ ἁπλοῦν βιβλίον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων.

§. 56. Παραδόσεις δημοσίων χρημάτων, γινόγεναι παρὰ Ταμιῶν εἰς ἄλλα ἄτομα ἢ Ἀρχὰς παρὰ τὰ ἁρμόδια ἀνώτερα Ταμεῖα, δὲν ἐγκρίνονται, ἀλλὰ θεωροῦνται ὡς αὐθαίρετος χρῆσις.

§. 57. Τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ προηγουμένου §. ἐξαιροῦνται αἱ παραδόσεις ὅσας κάμνουν οἱ Ταμίαι εἰς τὰ κατὰ τὰς προσκλήσεις τοῦ Γεν. Ταμίου καὶ τὰ τοῦ Νομοῦ διοριζόμενα ἄτομα. Αἱ τοιαῦται προσκλήσεις πρέπει μάλιστα νὰ γίνωνται δεκταὶ πάντοτε ὅταν τὸ συγχωρῇ ἡ κατάστασις τοῦ Ταμείου, εἰδὲ μὴ, θέλει δηλοποιεῖσθαι τοῦτο ἐπὶ τῆς προσκλήσεως.

Τοιαῦται προσκλήσεις δὲν πρέπει νὰ ἐκδίδωνται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου καὶ ἐκείνων τῶν Νομῶν, παρὰ ὅταν τὸ διαττατόμενον ποσὸν συγχρόνως πληρωθῇ εἰς μετρητὰ εἰς αὐτά· ὑπόκεινται δὲ αὗται εἰς τοὺς αὐτοὺς τύπους, οἱ ὁποῖοι προσδιωρίσθησαν καὶ διὰ τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν Ταμείων τούτων ἐκπεραιούμενα τριπλότυπα (à souches et à talons), ἐκκοπτόμενα ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου βιβλίου τῶν προσκλήσεων, ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν ἀναθεώρησιν, καὶ στηριζόμενον εἰς σημειώσεις πληρωμῆς· ἐκδίδονται δὲ μόνον ὅταν τὸ ἐκδίδον Ταμεῖον ἔχῃ λόγον νὰ συμπεράνῃ ὅτι εὑρίσκονται περισσεύοντα χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον πρὸς ὃ δίδεται ἡ πρόσκλησις, καὶ ὅτι διὰ τούτου δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ τῶν Νομῶν Ταμεῖα δὲν ἠμποροῦν νὰ προσκαλέσωσιν εἰμὴ ἐκεῖνα τὰ Ταμεῖα, τῶν ὁποίων τὰ περισσεύοντα χρήματα ἀνήκουν εἰς αὐτὰ κατὰ τὴν ἁρμοδιότητά των, καὶ καθ' ὅσον τοῦτο δὲν ἐμποδίζει κατ' οὐδένα τρόπον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ὅστις θέλει νὰ λάβῃ χρηματικὴν πρόσκλησιν ἑνὸς Ταμείου, ὀφείλει νὰ ἀναφερθῇ ἐγγράφως πρὸς τὸ Ταμεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ ἐκδώσῃ τὴν πρόσκλησιν, σημειῶν τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον ζητεῖ πρόσκλησιν, καὶ τὸ Ταμεῖον τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ προσκληθῇ. Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο, τὸ προσκαλοῦν Ταμεῖον γράφει τὸ ἐκτελεσθήτω, τὸ ὁποῖον ἐπίσης ὑποβάλλεται εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Ἐλεγκτοῦ· ἀφοῦ ὅμως σημειώσῃ αὐτὸς τὸ ἐθεωρήθη, τότε μόνον πρέπει νὰ γενῇ πληρωμὴ τῶν χρημάτων· τὸ δὲ ἔγγραφον νὰ προστεθῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ταμείου. Ἡ ἄρνησις τοῦ ἐθεωρήθη δύναται μόνον νὰ λάβῃ χώραν εἰς τὰς ὡρισμένας παρὰ τῶν ὁδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας περιστάσεις, καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ ἔγγραφον.

Προσκλήσεις, μὴ ἔχουσαι τοὺς ἄνω τύπους, εἶναι ἄκυροι, καὶ δὲν πρέπει, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ, νὰ γίνωνται δεκταί.

Τὸ προσκαλοῦν Ταμεῖον, ἐνῷ ἐκδίδει τὴν πρόσκλησιν, πρέπει νὰ εἰδοποιῇ τὰ προσκαλούμενα Ταμεῖα.

Ἡ ἀναθεωροῦσα Ἀρχὴ θέλει κρατεῖ ὑπογεγραμμένον βιβλίον προσκλήσεων, καὶ θέλει ἐνεργεῖ ὅσα καὶ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐξοφλητικῶν

§. 58. Χρῆσις δημοσίων χρημάτων δὲν ἠμπορεῖ νὰ γενῇ παρὰ διὰ δημοσίους ἀνάγκας, καὶ τοῦτο μόνον ἀναλόγως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διὰ τὸ ἁρμόδιον διοικητικὸν ἔτος προϋπολογισμοῦ (Budjet)· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν χρῆσιν χρεωστοῦν νὰ κάμουν οἱ Ταμίαι μόνον ἐπὶ τῇ βάσει καὶ κατὰ συνέπειαν χρηματικῶν διαταγῶν καὶ ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχήν.

§. 59. Εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον §. διαταγῶν εἶναι ἁρμόδιοι μόνον οἱ ἐνεργείᾳ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν δαπάνην τοῦ κλάδου τῆς εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευμένης ὑπηρεσίας. Αἱ διαταγαὶ αὗται ἠμποροῦν νὰ διευθύνωνται τόσον ἀμέσως εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, ὅσον καὶ εἰς τὰ κατὰ Νομούς.

Ἐκτὸς τούτου τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ἠμπορεῖ νὰ διατάξῃ καὶ ὅλα τὰ Ταμεῖα τοῦ Βασιλείου· τὰ δὲ κατὰ Νομούς, τὰ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τὴν ἁρμοδιότητά των περιφερείας ἐπαρχιακὰ καὶ εἰδικὰ Ταμεῖα.

§. 60. Αἱ διαταγαὶ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας πρέπει νὰ φέρωσιν ἀκριβῶς τὸ διοικητικὸν ἔτος, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ διατεταγμένη δαπάνη· τὸν τίτλον, κεφαλαιον, παράγραφον, καὶ ἄρθρον τοῦ ἀνήκοντος προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν λογαριασμὸν θέλουν σημειώσει τὴν δαπάνην· τὸ κεφάλαιον, τὸν παράγραφον, καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐγκριθέντος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κλάδου τῆς ὑπηρεσίας του· τὴν ἰδιαιτέραν δημοσίαν ἀνάγκην διὰ τὴν ὁποίαν γίνεται ἡ δαπάνη· τὸ ὡρισμένον ποσὸν τῆς δαπάνης· τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἤδη ἀνοιχθείσης κεφαλαιώδους πιστώσεως, καὶ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ κρατουμένου βιβλίου τῶν διαταγῶν· πρέπει δὲ νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένη μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας· ἐκτὸς τούτων, πρέπει νὰ ἐξηγῶσιν ἂν ἡ δαπάνη γίνεται ἀμέσως παρὰ τῷ κεντρικῷ Ταμείῳ, ἢ παρά τινι Ταμείῳ Νομοῦ, καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, νὰ ἐμφαίνωσι τὸ ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἐπιφορτίζεται νὰ ἐκδώσῃ εἰδικὰ ἐντάλματα διὰ τὴν διαταχθεῖσαν ποσότητα.

§. 61. Αἱ διαταγαὶ αὗται δὲν πρέπει πώποτε νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ποσὸν ἐκείνων τῶν γενικῶν πιστώσεων, αἵτινες ἠνοίχθησαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὰς εἰδικὰς θέσεις (positions) αὐτοῦ διὰ τὰς εἰς αὐτὰς ὡρισμένας δημοσίους ἀνάγκας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δοθείσης Βασιλικῆς ἀδείας, θεμελιωμένης εἰς τὰς ὑποβληθείσας διαιρέσεις παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναλόγως μὲ τὰ ὑπάρχοντα μέσα, καὶ κατὰ τὰς ἐκτεθείσας ἀνάγκας τῆς μηνιαίας ὑπηρεσίας παρ' ἑκάστου τῶν Ὑπουργῶν, καὶ αἵτινες πιστώσεις (ingrossirt) ἀνεθεωρήθησαν καὶ κατεχωρίσθησαν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀρνηθῇ τὴν θεώρησιν τοιούτων πιστώσεων, εἰμὴ ὅταν ὑπερβῶσιν αἱ πρὸς χρῆσιν ποσότητες τὸ ποσὸν τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὰς δημοσίους ἀνάγκας ὡς ἀνωτάτου ὅρου προσδιωρισμένων.

§. 62. Εἶναι ἐκτελεσταὶ αἱ παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐκδιδόμεναι διαταγαὶ ὅταν καταχωρισθῶσι παρὰ τῷ Γεν. Ταμείῳ καὶ ὅταν ἐκδοθῶσι παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τῶν παρ' αὐτῶν διωρισμένων, ἐντάλματα πληρωμῆς. Ἡ καταχώρησις τῶν διαταγῶν παρὰ τῷ Γεν. Ταμείῳ πρέπει νὰ γίνηται πάντοτε ἄνευ ἀναβολῆς ὅταν αἱ κατ' αὐτὰς ποσότητες δὲν ὑπερβαίνωσι τὰς διὰ τὰς εἰς αὐτὰς ἀναφερομένας ἀνάγκας γενομένας καὶ ἀναθεωρημένας γενικὰς πιστώσεις.

Αἱ διὰ τὰ ἐξωτερικὰ Ταμεῖα ὑπουργικαὶ διαταγαὶ ἀποστέλλονται εἰς αὐτὰ διὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ βιβλίον συνεχές, τόσον διὰ τὰς ἀνοιγομένας πιστώσεις, ὅσον καὶ διὰ τὰς ἐκδιδομένας διαταγάς. Ἡ θεώρησις τούτου τοῦ βιβλίου εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Εἰς τὰ εἰδικὰ Ταμεῖα τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν μοιρῶν δὲν ἐφαρμόζεται ἡ μέθοδος τῶν μερικῶν ἐνταλμάτων· ἀλλ' εἰς τὴν ἐξόφλησιν τῶν διαταγῶν ἢ ἄδεια τῆς πληρωμῆς δίδεται κατὰ τοὺς διαφόρους κανονισμοὺς περὶ στρατιωτικῆς οἰκονομίας.

§. 63. Αἱ διαταγαὶ τοῦ Γεν. Ταμείου καὶ τῶν τῶν Νομῶν εἶναι δευτέρας τάξεως, καὶ πρέπει νὰ ἦναι θεμελιωμέναι ἀφεύκτως εἰς τὴν διαταγὴν ἑνὸς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν ἁπλῆν παραγγελίαν τοῦ ὅτι οἱ πρὸς οὓς ἀποτείνονται χρεωστοῦν νὰ δεχθῶσι τὸ παρ' ἑνὸς Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας ἢ παρὰ τοῦ ἀπὸ αὐτὸν διωρισμένου ἐκδοθὲν ἔνταλμα, ἐντὸς των ὁρίων μιᾶς καλῶς ἀναθεωρηθείσης καὶ καταχωρισθείσης διαταγῆς.

§. 64. Τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς πρέπει νὰ φέρωσι μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν· α. Τὸ διοικητικὸν ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον γίνεται τὸ ἔξοδον· β. Τὴν Γραμματείαν εἰς ἣν ἀνήκει τὸ ἔξοδον· γ. Τὸν τίτλον, τὸ κεφάλαιον, τὸν παράγραφον, καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Βασιλείου· δ. Τὸ κεφαλαιον, τὸν παράγραφον, καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ διὰ τὴν ἀνήκουσαν Γραμματείαν ὡρισμένου εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς ὃν σημειοῦται τὸ ἔξοδον· ε. Τὴν φανέρωσιν τῆς ἰδιαιτέρας δημοσίου ἀνάγκης· ς. Τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης διαταγῆς· ζ. Τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς διαταγῆς ταύτης δοθεισῶν προσκλήσεων καὶ τῶν τοῦ βιβλίου τῶν προσκλήσεων· η. Τὸ ὄνομα, τὴν κατοικίαν, καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ πληρωμή·

θ. Τὸ ποσὸν ἐκπεφρασμένον δι' ἀριθμῶν καὶ ὁλόγραφον· ι. Τὴν ὑπόθεσιν δι' ἣν γίνεται ἡ πληρωμή· ια. Τὰς εἰς τὴν πρόσκλησιν ἐπισυναπτομένας δικαιολογίας, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ὡς τελείως ἐκπληρωμένον ἐκεῖνο δι' ὃ γίνεται ἡ πληρωμή.

Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ὑπογράφει ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἀνήκοντος κλάδου, ὁσάκις ἀποτείνονται ἀμέσως πρὸς τὸ Γεν. Ταμεῖον· εἰδὲ μὴ, ἠμπορεῖ νὰ τὰ ὑπογράψῃ ὁ κατὰ προηγουμένην διαταγὴν διωρισμένος παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις ἠμπορεῖ νὰ διορίσῃ εἰς αὐτὸ μόνον ἕνα ἀμέσως ὑπαγόμενον εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν κατὰ Νομοὺς δημοσίων ὑπηρετῶν.

§. 65. Ἀντικείμενον ἐντάλματος γίνεται ἐκεῖνο μόνον τὸ ἔξοδον, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη παρὰ τοῦ Βασιλέως διὰ γενικῆς ἢ εἰδικῆς συγκατανεύσεως. Ὁ ἐκδίδων τὴν πρόσκλησιν δημόσιος ὑπηρέτης εἶναι ὑπόλογος διὰ τοῦτο καὶ ὑπεύθυνος εἰς τὸ Ταμεῖον.

§. 66. Τὰ ἐντάλματα δὲν ἠμποροῦν ποτε νὰ προσδιορίζωνται εἰς εἰδικοὺς πόρους εἰσοδημάτων, ἀλλὰ πάντοτε ἁπλῶς θέλουν ἀποτείνεσθαι πρὸς τὸ ἀνῆκον Ταμεῖον.

Δὲν συγχωρεῖται ἐπίσης νὰ γίνηται ἄμεσος χρῆσις τῶν ἐξ ἰδιαιτέρων εἰσοδημάτων πόρων εἰς δημόσια ἔξοδα ἢ νὰ γίνηται συμψηφισμὸς αὐτῶν εἰς ἀποδοχὴν ἐνταλμάτων. Ἕκαστον δημόσιον τέλος πρέπει μάλιστα νὰ διακρίνεται καὶ νὰ σημειόνεται ῥητῶς εἰς τὰ εἰσοδήματα. Πᾶσα ἐναντίον τούτου πρᾶξις θεωρεῖται ὡς αὐθαίρετος χρῆσις τῶν δημοσίων χρημάτων.

§. 67. Τὰ ἐντάλματα εἶναι τότε μόνον πληρωτέα, ὅταν ἐμπεριέχωσι τὰ κατὰ τὸν παράγραφον 64 ὡρισμένα καὶ τὰς ἀπαιτουμένας ὑπογραφὰς, ἐπιστηρίζωνται εἰς προηγουμένην διαταγὴν, δὲν ὑπερβαίνωσι τὴν εἰς ταύτην σημειουμένην ποσότητα, ὅταν ἡ δαπάνη, ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεώς της, ὑπάγεται τῷ ὄντι εἰς τὸ σημειούμενον διοικητικὸν ἔτος καὶ ἁρμόζει εἰς τὴν σημειουμένην ἀνάγκην, καὶ ὅταν ἐπισυνάπτωνται ὅλαι αἱ εἰς τὸ ἔνταλμα ὡρισμέναι δικαιολογητικαὶ ἀποδείξεις. Ἐλλείψει τῶν ἰδιοτήτων τούτων, ὁ Ταμίας ὀφείλει ν' ἀρνηθῇ, ἐπ' ἰδίᾳ εὐθύνῃ, τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐντάλματος, ν' ἀναφέρῃ δὲ ἐγγράφως, ὁσάκις ἀρνῆται, τὰς αἰτίας. Ὅταν προέρχωνται αἱ ἐλλείψεις ἀπὸ τὰς περιστάσεις τῆς διαταγῆς ἢ τοῦ ἐντάλματος, εἰδοποιεῖ ὁ Ταμίας τὴν ἐντελλομένην Ἀρχήν.

§. 68. Τὰ πληρωθέντα ἐντάλματα τότε μόνον ἠμποροῦν νὰ λογισθῶσι παρὰ τῶν Ταμιῶν, ὅταν ὑπάρχωσιν ὅλαι αἱ ἀπαιτούμεναι ἰδιότητες αἱ ἀποκαθιστῶσαι αὐτὰ πληρωτέα, ὅταν ὁ μὲν παραλαβὼν ὑπέγραψεν ὁ ἴδιος ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐντάλματος, ὅτι ἐξώφλησεν, ὁ δὲ πληρώσας Ταμίας ἐπέθετο τὴν σφραγίδα τῆς ἐξοφλήσεως (solde).

Οἱ Ταμίαι, οἵτινες δέχονται εἰς λογαριασμὸν τὰ ἐλλειπῆ ἐντάλματα, εἶναι ὑπεύθυνοι ὡς πρὸς τὸ δημόσιον διὰ τὴν παράβασιν καὶ τὴν ἀποζημείωσιν τῆς ἀναλόγου ποσότητος· ἐπιφυλάττεται ὅμως εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμωσι τὰς ἀπαιτήσεις των παρὰ τῶν Ταμιῶν, οἵτινες ἐνήργησαν ἀμέσως τὴν πληρωμήν.

§. 69. Ὅλα τὰ εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ἐκδιδόμενα ὁποιαδήποτε ἐντάλματα δὲν ἰσχύουν ἓξ μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ διοικητικοῦ ἔτους διὰ τὸ ὁποῖον ἦσαν ἐκδεδομένα· συγχρόνως ἐξαλείφονται ὅλαι αἱ διὰ τοῦτο πιστώσεις τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν διαταγῶν των, ἂν πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης δὲν ἐξηντλήθησαν. Τὰ πρὸς τὰ τῶν Νομῶν Ταμεῖα ἀποτεινόμενα ἐντάλματα δὲν ἰσχύουν ἀφ' οὗ παρέλθωσι τρεῖς μῆνες μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ ἔτους· συγχρόνως παύουν τοῦ νὰ ἰσχύουν αἱ περὶ ἐκδόσεως ἐνταλμάτων ἄδειαι, αἱ ὁποῖαι εἶχαν δοθῆ εἰς τοὺς παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τούτῳ διωρισμένους διὰ τὸ ἀνῆκον διοικητικὸν ἔτος, καὶ τὰ κρατούμενα βιβλία τῶν ἐνταλμάτων πρέπει νὰ κλεισθῶσι θετικῶς. Τὰ παρὰ τῶν ἐξωτερικῶν Ταμείων πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης γενόμενα δεκτὰ ἐντάλματα, ἂν δὲν ἦναι διωρισμένα, κατὰ τὰς ὁδηγίας, νὰ περασθῶσιν εἰς λογαριασμὸν αὐτῶν, πρέπει νὰ περασθῶσιν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, κατὰ τὰς πρώτας 15 ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην.

§. 70. Τὰ καθυστερήσαντα ἑνὸς παρελθόντος διοικητικοῦ ἔτους, ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡ μετὰ τοῦτο τριμηνία, ἠμποροῦν νὰ πληρωθῶσι μόνον ἀπὸ τὸ Γενικὸν Ταμεῖον· παρελθούσης δὲ καὶ τῆς δευτέρας τριμηνίας, τότε μόνον ἠμποροῦν νὰ καταχωρισθῶσι καὶ νὰ πληρωθῶσιν, ὅταν σημειωθῶσιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους καὶ ἐγκριθῶσι παρὰ τοῦ Βασιλέως.

§. 71. Πᾶν διοικητικὸν ἔτος ἐμπεριέχει ἓν πλῆρες ἔτος ἡμερομηνιακόν.

§. 72. Πᾶς Ταμίας ὀφείλει νὰ κρατῇ ἀκριβῶς βιβλία περὶ εἰσπράξεως, φυλάξεως, διαχειρίσεως, καὶ παραδόσεως τῶν ἐμπεπιστευμένων εἰς αὐτὸν δημοσίων χρημάτων καὶ πραγμάτων. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ χρεωστεῖ κατ' ἐξοχὴν νὰ κρατῇ· α. Ἓν καθημερινὸν, ἐπέχον ἐν ταὐτῷ τόπον βιβλίου τοῦ Ταμείου· β. Ἓν καθολικόν· γ. Ἓν βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ σημειῶνται τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα· δ. Τὸ τῶν ἐξοφλητικῶν· ε. Τὸ βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφονται αἱ διαταγαί.

Πᾶς Ταμίας ὀφείλει ἐκτὸς τούτων νὰ κρατῇ τὰ διὰ τῶν περὶ ὑπηρεσίας ὁδηγιῶν διαταττόμενα συνοπτικὰ καὶ λεπτομερῆ βιβλία.

§. 73. Ὅλα τὰ τακτικὰ τῶν Ταμείων βιβλία πρέπει νὰ ἑτοιμάζωνται, νὰ δένωνται καὶ νὰ ὑπογράφωνται πρὶν ἀρχίσῃ τὸ διοικητικὸν ἔτος.

§. 74. Τὰ μὲν βιβλία τοῦ Γενικοῦ Ταμείου παραγράφει (paraphe) ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, τὰ δὲ τῶν κατὰ Νομοὺς

Ταμείων ὁ ἁρμόδιος Νομάρχης· τὰ τοῦ παρὰ τῷ Ναυτικῷ Διευθυντηρίῳ, ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὰ τῶν ειδικῶν Ταμείων τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὰ τῶν ειδικῶν Ταμείων τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας· τὰ δὲ τῶν λοιπῶν ειδικῶν μερικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν Ταμείων, ὁ ἁρμόδιος Νομάρχης, ὁ νόμιμος αὐτοῦ Τοποτηρητής· ἡ δὲ παραγραφὴ γίνεται τοιουτοτρόπως. Πᾶσα σελὶς τοῦ βιβλίου ἀριθμεῖται μὲ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ ὑποκάτω τίθεται τὸ παράγραμμα τοῦ εἰς τοῦτο ἐπιφορτισμένου δημοσίου ὑπηρέτου. Ἐπὶ τοῦ φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν φύλλου καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ βιβλίου ἐπικυροῦται ἡ παραγραφὴ παρὰ τοῦ ἐπιφορτισμένου εἰς τοῦτο ὑπηρέτου· σημειόνεται δὲ τὸ ποσὸν τῶν κατὰ σελίδας ἀριθμῶν, καὶ παρατηρεῖται ῥητῶς, ὅτι τὸ ἁρμόδιον φύλλον εἶναι τὸ πρῶτον ἢ τὸ τελευταῖον. Ὁ ἐπικυρόνων ἐπιβάλλει τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας.

§. 75. Ὅλα τὰ βιβλία πρέπει νὰ γράφωνται εὐαναγνώστως, ἡ δὲ ἔκθεσις νὰ γίνηται εἰς ἀδιάλειπτον συνέχειαν. Τόποι κενοί, διαλείμματα, παρεμβολαὶ δὲν συγχωροῦνται. Ὅταν χρειάζεται ἡ ἔκθεσις ν' ἀναπληρωθῇ πρὸς σαφήνειαν ἢ ἐντέλειαν, πρέπει νὰ γίνωνται προσθῆκαι, αἱ ὁποῖαι νὰ γράφωνται ὑποκάτω εἰς τὴν ἀδιάλειπτον συνέχειαν τῶν φύλλων μὲ τὰς ἀπαιτουμένας περιστάσεις.

§. 76. Δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τὰ βιβλία ξύσματα καὶ σβύσματα, τὰ ὁποῖα καθιστῶσι τὰ βιβλία δυσανάγνωστα· χρείας τυχούσης, ἡ ἐξάλειψις μιᾶς ἢ περισσοτέρων λέξεων πρέπει νὰ γίνηται τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ γνωρίζωνται αὐταὶ σαφῶς καὶ μετὰ ταῦτα. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις πρέπει νὰ σημειώνηται εἰς τὸν προσεχῆ κενὸν τόπον ὅτι ἐξαλείφθησαν αὐταὶ αἱ λέξεις· νὰ σημειόνωνται δὲ ἐνταυτῷ καὶ ὁ χρόνος καὶ ἡ αἰτία ταύτης τῆς ἐξαλείψεως, καὶ νὰ σημειόνηται ἡ ἀπαιτουμένη διόρθωσις κατ' ἐναργῆ τρόπον. Πᾶσα ἄλλη μεταβολὴ ἢ διόρθωσις τῆς ἐκθέσεως εἰς τὰ βιβλία πρέπει νὰ γίνηται παρομοίως διὰ προσθήκης εἰς τὸ κείμενον, εἰς τὸν προσεχῆ κενὸν τόπον, μὲ τὰς ἀνηκούσας διασαφήσεις, σημειουμένου καὶ τοῦ ἐγγράφου, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποίου ἔγιναν. Ὅλαι αἱ τοιαῦται προσθῆκαι ἀπαιτεῖται νὰ ὑπογράφωνται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ Ταμίου.

§. 77. Θέλει προσδιορισθῇ προσεχῶς δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν ὁ τύπος, καθ' ὃν τρόπον πρέπει νὰ καταστρόνωνται καὶ νὰ κρατῶνται τὰ βιβλία. Ἀπαγορεύεται τὸ νὰ ἀπομακρύνωνται αὐθαιρέτως οἱ Ταμίαι τούτου τοῦ τύπου, ἐφ' οποιαδήποτε προφάσει.

§. 78. Πᾶς Ταμίας ὀφείλει νὰ κρατῇ ἰδιοχείρως τὸ καθημερινὸν καὶ νὰ προσθέτῃ τὸ ὄνομα του πὶ πάσης σελίδος εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως. Καμμία παρεκτροπὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γενῇ, εἰμὴ ὅταν ὁ Ταμίας ἐξ αἰτίας σωματικῆς ἀσθενείας ἀδυνατῇ νὰ γράφῃ ἰδιοχείρως· τότε ἠμπορεῖ ὑπὸ ἰδίᾳ εὐθύνῃ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἄλλον τὴν κατάστρωσιν τοῦ καθημερινοῦ· πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ αὐτὴ ἡ περίστασις εὐθὺς εἰς τὸ κείμενον τοῦ καθημερινοῦ εἰς τὸν προσεχῆ κενὸν τόπον, ἐν ταὐτῷ ἡ αἰτία τοῦ ἐμποδίου του, τὸ ὄνομα τοῦ τόπον ἐπέχοντος αὐτοῦ, ἡ ἐποχὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τούτου τοῦ προσωρινοῦ ἀκριβῶς. Ἀφ' οὗ παύσουν τὰ ἐμπόδια, ὁ Ταμίας ἐπαναλαμβάνει τὸ νὰ κρατῇ ἰδιοχείρως τὸ καθημερινόν, σημειόνει εἰς αὐτὸ τὴν ἐποχὴν ταύτην, δηλοποιεῖ ἀμέσως εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως τοῦ τοποτηρητοῦ, τὴν ὀρθότητα αὐτῆς, σημειοῖ εἰς τὰ πρακτικὰ τὸ ἄνω ἐμπόδιον, ἐκθέτει δὲ λεπτομερῶς εἰς τὸ κείμενον τοῦ ἡμερολογίου καὶ ὑπογράφει τέλος ὅλην τὴν δηλοποίησιν ταύτην.

§. 79. Ὁ Ταμίας χρεωστεῖ νὰ ἐκθέτῃ εἰς τὸ καθημερινὸν πᾶσαν πρᾶξιν τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις μεταβάλλει τὴν κατάστασιν τοῦ Ταμείου καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον, εἴτε πραγματικῶς, εἴτε κατὰ τὸν τύπον. Αὐτὸ πρέπει νὰ κλείεται καθ' ἡμέραν, ὁ δὲ κλεισμὸς νὰ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Ταμίου.

§. 80. Τὸ βιβλίον τῶν ἐξοφλητικῶν θέλει ἀποστέλλεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς Ταμίας. Κανὲν Ταμεῖον δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ πλέον ἑνὸς βιβλίου ἐξοφλητικῶν. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ νὰ παρεκτρέπωνται οἱ Ταμίαι ἀπὸ τὴν σειράν, ἢ νὰ ἐκδίδωσιν ἐξοφλητικὰ ἐπ' ἄλλου χαρτίου καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ χωρισμένου ἀπὸ τὸ στέλεχος τοῦ βιβλίου.

§. 81. Τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐφαρμόζεται ἐντελῶς εἰς τὸ βιβλίον τῶν προσκλήσεων (assignations) καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, ἢ παρὰ τῶν κατὰ Νομούς.

§. 82. Τὸ ἑσπέρας ἑκάστης ἡμέρας οἱ Ταμίαι ὀφείλουν νὰ τακτοποιῶσιν ὅλα τὰ γραφόμενα, καὶ νὰ θέτωσι τὰ διάφορα βιβλία εἰς ἰσοζύγιον.

§. 83. Τὰ διατεταγμένα βιβλία εἶναι καὶ μένουσιν ἰδιοκτησία τῆς Ἐπικρατείας· ἐκθέτονται δὲ πάντοτε ὑπ' ὄψιν τοῦ Ταμίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν, καὶ μετὰ τὴν παῦσιν αὐτοῦ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀπαγορεύεται ὅμως αὐστηρῶς τὸ νὰ κρατήσῃ κἀνεὶς Ταμίας διπλάσιον ἀριθμὸν τῶν βιβλίων τούτων.

§. 84. Οἱ Ταμίαι ὀφείλουσιν, ἐὰν ἦναι δυνατόν, ἑκάστην ἑσπέραν νὰ ἐξετάζωσι τὸ Ταμεῖόν των, καὶ νὰ πληροφορῶνται ἂν συμφωνῇ ἡ κατάστασις αὐτοῦ μὲ τὸν κλεισμὸν τοῦ καθημερινοῦ.

Εἶναι ὅμως ἀπαραίτητον χρέος των νὰ ἐξετάζωσιν ἐντελῶς τὸ Ταμεῖόν των παρευθύς, ὁσάκις ὑπολαμβάνουσι λάθος, ἐκτὸς δὲ τούτου πάντοτε τὴν δεκάτην, εἰκοστήν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου μηνός.

Ὀφείλουν νὰ σημειόνουν εἰς τὸ καθημερινὸν

ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὸ χρέος τοῦτο, σημειοῦντες ῥητῶς ὅτι συνάδει ἐντελῶς ἡ κατάστασις τοῦ Ταμείου μὲ τὸν κλεισμὸν τοῦ ἡμερολογίου, ἢ ὅτι τυχὸν ὑπάρχει περίσσευμα, ἢ ἔλλειψις, καὶ ὑπογράφοντες ταύτην τὴν σημείωσιν. Τὸ τυχὸν ἔλλεῖπον πρέπει νὰ ἀναπληρόνηται εὐθὺς, ἐπὶ ποινῇ ἀποβολῆς, καὶ νὰ σημειόνηται εἰς τὸ καθημερινὸν ὁ τρόπος καθ' ὃν ἔγεινεν ἡ ἀναπλήρωσις. Τὸ περισσεῦον διαμένει εἰς τὸ Ταμεῖον ἕως ὅτου εὑρεθῇ καὶ ἀποδειχθῇ ἡ ἔκτακτος ἀφορμὴ αὐτοῦ.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ παρὰ τῷ Γεν. Ταμείῳ ἀποθεματικοῦ Ταμείου γίνεται μόνον ὅταν τὸ ἐγκρίνῃ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἢ αὐτὸς ὁ Γενικὸς Ταμίας, πλὴν γίνεται τοὐλάχιστον τρὶς κατ' ἔτος ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Συνεδρίου.

§. 85. Τὴν δεκάτην, εἰκοστὴν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου μηνὸς χρεωστεῖ ἕκαστος Ταμίας νὰ στέλλῃ εἰς τὰς, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας περὶ Ταμείων ὁδηγίας, διωρισμένας Ἀρχὰς συνοπτικὴν κατάστασιν τοῦ Ταμείου του, κατὰ τοὺς εἰς αὐτὰς τὰς ὁδηγίας διατεταγμένους τύπους. Ἐπὶ ταύτης τῆς καταστάσεως ὀφείλει ὁ Ταμίας ὑπογραφόμενος ἰδιοχείρως νὰ ἐπιβαιοῖ ὅτι αὐτὴ συνάδει μὲ τὸ καθημερινὸν καὶ μὲ τὴν πραγματικὴν τοῦ Ταμείου κατάστασιν.

Ὁ Κεντρικὸς Ταμίας θέλει ἐκθέτει καθ' ἡμέραν τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ ὑποβάλει αὐτὴν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐκτὸς τούτου ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ, τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου μηνὸς καὶ ὁσάκις ζητηθῇ, εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα τὴν ἐκκαθάρισιν ὅλων τῶν διαθέσεων τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων.

§. 86. Ὅλα τὰ Ταμεῖα τοῦ Βασιλείου θέλουν ἐξετάζεσθαι καὶ κατὰ περιόδους ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἰδιαιτέρων ἐπιτρόπων. Τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους γίνεται ἡ ἐξέτασις διὰ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου· ἐκτὸς τούτου, κατὰ τριμηνίαν ἕκαστος Νομάρχης ἐξετάζει τὸ εἰς αὐτὸν ἀνῆκον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ, ὁ δὲ Ἔπαρχος τὸ τῆς ἐπαρχίας, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ὁσάκις τὸ κρίνῃ εὔλογον, τόσον τὰ Ταμεῖα ταῦτα, ὅσον τὸ Γενικὸν καὶ τὰ εἰδικὰ, διορίζων πρὸς ἐξέτασιν τοῦ μὲν Γενικοῦ, ὑπάλληλόν τινα τῆς Γραμματείας του, τῶν δὲ ἔξω, συνήθως δημόσιόν τινα ὑπηρέτην, διαμένοντα πλησίον τοῦ τόπου τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου.

Τὰ αὐτὰ θέλουν διατάττεσθαι παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν παρὰ τῷ Ναυτικῷ Διευθυντηρίῳ καὶ ταῖς διαφόροις στρατιωτικαῖς μοίραις εἰδικῶν Ταμείων.

§. 87. Πᾶς Ταμίας ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ ἀπειθείας, νὰ δίδῃ εἰς τοὺς ἐπ' ἐξετάσει τῶν Ταμείων ἀπεσταλμένους, κατ' αἴτησίν των, ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας, ἐξαιρέτως δὲ νὰ ἀνοίγῃ ὅλα τὰ Ταμεῖα, νὰ ἐκθέτῃ καὶ νὰ μετρᾷ τὰ ὑπάρχοντα δημόσια χρήματα καὶ πράγματα, νὰ παραβάλλῃ τὰ διάφορα βιβλία καὶ τὰ εἰς αὐτὰ ἀναγόμενα ἀποδεικτικὰ, ἐντάλματα καὶ ὁποιαδήποτε ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας· ὀφείλει δὲ ν' ἀναπληρώσῃ εὐθὺς, ἐπὶ ποινῇ προσωρινῇ ἀπαγορεύσεως, τὸ ἔλλειπον εἰς τὸ Ταμεῖον, καὶ νὰ ὑπογράφῃ τὸ περὶ τῆς ἐξετάσεως τοῦ Ταμείου πρωτόκολλον, τοῦ ὁποίου ἠμπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον.

Δὲν ἐπιτρέπεται παράδοσις δημοσίων χρημάτων ἢ πραγμάτων εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους· χρεωστοῦν δὲ οἱ Ταμίαι νὰ τὰ παραδίδουν πάντοτε εὐθὺς κατ' αἴτησιν τῶν ἀπεσταλμένων καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν των εἰς τὸ ἀνώτερον Ταμεῖον, τὸ ὁποῖον, δυνάμει τῶν ὁδηγιῶν, ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ παραλάβῃ τοιαῦτα χρήματα καὶ πράγματα.

Αἱ ἀρχαὶ, αἱ ἐπιτετραμμέναι τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐξοφλητικῶν τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου, ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσι πάντοτε, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπ' ἐξετάσει τοῦ Ταμείου ἀπεσταλμένου, ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὸ βιβλίον ὅπου σημειοῦνται τὰ εἰσπρακτέα χρήματα καὶ τὸ τῶν ἐξοφλητικῶν. Θέλομεν δώσει ὅσον οὔπω ἰδιαιτέρας ἀκριβεῖς ὁδηγίας περὶ ἐξετάσεως τῶν Ταμείων.

§. 88. Οἱ Ταμίαι ὀφείλουν νὰ καταστρώσουν τακτικοὺς λογαριασμοὺς τῆς εἰσπράξεως, φυλάξεως, χρήσεως καὶ παραδόσεως τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτοῖς δημοσίων χρημάτων καὶ πραγμάτων. Δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν καὶ κανονισμῶν θέλουν προσδιορισθῇ ἐποχαὶ, καθ' ἃς πάντοτε θέλουν ἐκτίθεσθαι οἱ λογαριασμοί· τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον προσδιορίζει τὰς προθεσμίας καθ' ἃς πρέπει νὰ παρατηρῶνται παρὰ τῶν Ταμείων ἐπὶ ταῖς εἰς τὸν §. 17 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. (9 Ὀκτωβρίου) τοῦ Π. Ε. διατάγματος ὡρισμέναις κατὰ τοῦ παραβάτου ποιναῖς.

§. 89. Πᾶς λογαριασμὸς πρέπει νὰ ἀποδεικνύῃ ἐντελῶς ὅτι ὁ Ταμίας· ά. Εἰσέπραξε πραγματικῶς ὅλα τὰ πρὸς εἴσπραξιν αὐτῷ προσδιωρισμένα δημόσια εἰσοδήματα, ἢ ὅτι, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἀνηκούσης Ἀρχῆς, ἐστάθη ἀδύνατον εἰς αὐτὸν νὰ εἰσπράξῃ τὸ ἔλλειπον μέρος, μολονότι μετεχειρίσθη ὅλα τὰ νόμιμα μέσα· β'. Ὅτι παρέδωκεν ἐντελῶς ὅλα τὰ εἰσπραχθέντα δημόσια χρήματα, ἢ γ'. Τὰ μετεχειρίσθη μόνον καὶ μόνον εἰς ἀνάγκας δημοσίους, κατὰ τὰς ὁδηγίας, νόμους, διατάγματα, καὶ ἰδιαιτέρας διατάξεις τῆς ἁρμοδίου Ἀρχῆς.

Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον πρέπει νὰ ἀποδείξῃ, ἐκτὸς τούτου, ὅτι εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ λογαριασμοῦ ὑπῆρξε τῷόντι τὸ ἀνάλογον ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον.

§. 90. Ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ πρέπει πάντοτε νὰ ἐπιστηρίζωνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ

ἁρμοδίου λογιστικοῦ ἔτους, καὶ νὰ σχηματίζωνται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου· κατ' ἐξοχὴν τὸ Γενικὸν Ταμεῖον θέλει καταγράφει εἰς τὸν λογαριασμόν του ὅλας τὰς θέσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν, καὶ παραθέτει τὸν ἀριθμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ἑκάστην αὐτῶν.

Ἐντελὴς ἔκθεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ παραδίδεται πάντοτε, ἅμα προσδιορισθῇ, εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον παραδίδει ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει διατάξει εἰς τὰς ἀποφάσεις του νὰ ἀποζημιόνηται τὸ δημόσιον Ταμεῖον διὰ πᾶν ἔλλειπον τῶν εἰσπρακτέων, μὴ τελείως δικαιολογημένον, διὰ πᾶσαν παράβασιν τοῦ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ποσοῦ τῆς δαπάνης εἰς ἰδιαιτέραν, ἢ δημοσίαν χρῆσιν, καὶ διὰ πᾶν ἔξοδον ἀλλότριον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἢ μὴ ἐγκριθὲν παρὰ τοῦ Βασιλέως.

§. 91. Πᾶν δημόσιον εἰσόδημα καὶ πᾶσα δαπάνη πρέπει νὰ βάλλωνται εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπου ἀνάγονται κατὰ τὴν φύσιν των.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τοῦτο πρὸ πάντων καὶ νὰ διατάττῃ διὰ τῶν ἀποφάσεών του τὰς ἀναγκαίας διορθώσεις.

§. 92. Εἰς ὅλους τοὺς δημοσίους λογαριασμοὺς πρέπει νὰ ἐκθέτωνται χωριστὰ τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων ἀπὸ τὴν κυρίαν δημόσιον δαπάνην.

§. 93. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ χωρίζωνται καὶ νὰ ἐκθέτωνται χωριστὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν διαφόρων διοικητικῶν ἐτῶν· κατ' ἐξοχὴν ἡ ἐνεστῶσα ὑπηρεσία θέλει ἀποχωρίζεσθαι πάντοτε ἀπὸ τὴν παρελθοῦσαν.

§. 94. Τὰ κατὰ τοὺς παραγράφους 75 καὶ 76 περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν κρατοῦνται τὰ βιβλία, ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν ογαριασμῶν.

§. 95. Κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ γενῇ ἡ κατάστρωσις τῶν διαφόρων δημοσίων λογαριασμῶν θέλομεν διατάξει διὰ περιστατωμένων λογιστικῶν ὁδηγιῶν. Πᾶς Ταμίας ὀφείλει νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς τὸν τύπον τοῦτον, καὶ ἐνταυτῷ τὰ διὰ τῶν αὐτῶν ὁδηγιῶν περὶ τοῦ τρόπου τῆς διὰ τοῦ §. 88 διορισθείσης ἐκθέσεως διαταχθησόμενα.

§. 96. Πᾶς Ταμίας καὶ ἐν γένει πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει ν' ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν προθεσμίαν εἰς τὸ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου σταλὲν αὐτῷ πρωτόκολλον, ὅταν περιέχῃ τινὰς ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τοὺς λογαριασμούς του, καὶ νὰ συνοδεύσῃ τὴν ἀπάντησίν του μὲ τὰς ζητηθείσας ἀποδείξεις ἐπὶ ταῖς κατὰ τοὺς §. 17 καὶ 38 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) τοῦ Π. Ε. διατάγματος ὡρισμέναις ποιναῖς.

§. 97. Πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ ἐντελῶς εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον τὸ εὑρεθὲν παρ' αὐτῷ κατάλοιπον κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν κοινοποιηθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἂν δὲν εἶχε κάμει τοῦτο ἐν καιρῷ.

Πρὸς τούτοις δὲ νὰ παραδώσῃ τὴν ποσότητα τῆς ἐπιβληθείσης εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, ἀποζημιώσεως.

§. 98. Ὑπάγονται εἰς τοὺς ἐν τοῖς δύο τελευταίοις παραγράφοις περιεχομένους κανονισμοὺς, ἀνήκοντας εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς ἀφορῶντας τὰ γενικὰ χρέη τῶν ὑπολόγων, κατὰ τὸν §. 26 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) Π. Ε. διατάγματος, καὶ ὅσοι ἤδη παρέδοσαν τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἔχουν νὰ δώσωσι λογαριασμὸν διὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα παρέλαβον ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν ά Ἰανουαρίου 1822 ἐποχῆς.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτοὺς τοὺς λογαριασμοὺς ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Συνεδρίου ὁρισθησομένης ἐπίτηδες προθεσμίας.

§. 99. Οἱ Ταμίαι ὀφείλουν νὰ δίδωσιν εἰς τὰς προϊσταμένας αὐτῶν Ἀρχὰς, ἐκτὸς τῶν κανονισθεισῶν, ἐκ περιόδου, καταστάσεων, ἰσολογισμῶν καὶ λογαριασμῶν, ὅσας ἄλλας καὶ καθ' ὅποιον καιρὸν αὗται ἤθελον ζητήσει πληροφορίας καὶ δικαιολογίας περὶ ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν (τῶν Ταμείων).

§. 100. Ἕκαστος Ταμίας εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τοῦ παρόντος περὶ τῶν Ταμείων κανονισμοῦ, καὶ εἶναι μόνος ὑπεύθυνος δι' ὅσα παρέλαβε, δυνάμει διαταγῆς, ἢ εἰσέπραξε δημόσια χρήματα, καὶ διὰ πᾶσαν ἐκ παραμελήσεως τῆς ὑπηρεσίας των πηγάζουσαν ζημίαν, ἐγγυᾶται δὲ εἰς τοῦτο ὅλη ἡ περιουσία του, ἐξαιρέτως δὲ, καὶ πρὸ πάντων, τὸ παρακατεθησόμενον παρ' αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ἐχέγγυον.

§. 101. Τὸ ποσὸν τούτων τῶν ἐγγυήσεων καὶ ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον θέλουν δίδεσθαι, θέλουν διαγραφῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Κἀνεὶς Ταμίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν του, πρὶν δώσῃ τὸ κατὰ τὸν νόμον ἐχέγγυον καὶ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸν διὰ τὰ νέα Ταμεῖα πρῶτον διορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ δύναται νὰ ἐλλείψῃ, χρείας τυχούσης, πρὸ τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνάρξεώς των, ἡ ἐγγύησις, ἢ ὁλόκληρος ἢ κατὰ μέρος· χρειάζονται δὲ εἰς τοῦτο τὴν ἰδιαιτέραν ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως, καὶ τὴν ἐγγύησιν πρέπει μόλον τοῦτο νὰ τὴν δώσουν ἢ συμπληρώσουν ἐντὸς τοῦ πρώτου τῆς ὑπηρεσίας των ἔτους, ἢ νὰ ἐκπέσωσι πάλιν τῆς θέσεώς των.

§. 102. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ §. 99, ὁ Ἐλεγκτὴς τοῦ Γενικοῦ Ταμείου μετέχει ὁμοῦ μὲ τὸν Γεν. Ταμίαν τῆς εὐθύνης τῆς διὰ τὰ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο ὑπάρχοντα καὶ εἰσερχόμενα δημόσια χρήματα καὶ πράγματα, καθὼς καὶ διὰ πᾶσαν ζημίαν πηγάζουσαν ἔκ τινος παραμελήσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος

διαγραφομένων εἰς τοὺς Ταμίας καθηκόντων.

Ὅθεν ὁ Ἐλεγκτὴς τοῦ Γενικοῦ Ταμείου ὀφείλει νὰ ἐπισκοπῇ ἀδιαλείπτως εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ταμείου τούτου, νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων τῆς ὑπηρεσίας, ὀνομαστὶ δὲ νὰ δέχηται, φυλάττῃ καὶ διαχειρίζῃ, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ταμίου, τὰ δημόσια χρήματα καὶ πράγματα, νὰ ὑπογράφῃ ὅλα τὰ περὶ παραλαβῆς ἀποδεικτικὰ, ὅλας τὰς διαταγὰς, βιβλία, λογαριασμοὺς, καταστάσεις, ἐκκαθαρίσεις καὶ ἀναφοράς. Δὲν ἔχουν κῦρος ὅσα ἀποδεικτικὰ καὶ διαταγαὶ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου στεροῦνται τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Ἐλεγκτοῦ.

Ἀπαλλάττεται τῆς εὐθύνης του ὁ Ἐλεγκτὴς, ὅταν εἰς γενησομένην πρᾶξίν τινα ἀπαρνῆται τὴν συνέργειάν του καὶ δίδῃ ἀμέσως εἴδησιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα. Ἠμπορεῖ ὅμως τότε μόνον νὰ ἀπαρνηθῇ, ἐὰν ἡ προκειμένη πρᾶξις ἀντιβαίνῃ εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν Ταμείων, ἢ εἴς τινα νόμον, ῥητὸν διάταγμα, ἢ ἄλλην ὁριστικὴν τῆς ὑπηρεσίας ὁδηγίαν· χρεωστεῖ δὲ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νὰ δώσῃ τὴν ἄρνησίν του ἐγγράφως, προσθέτων καὶ τὰς αἰτίας αὐτῆς.

Ὁ Ἐλεγκτὴς εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπεύθυνος νὰ μὴν ἀφαιρῆται τι ἀπὸ τὰ εἰς τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον προσδιωρισμένα χρήματα· ἂν δὲ ἤθελε συμβῇ τὸ ἐναντίον, νὰ δίδῃ ἀμέσως εἴδησιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Ἐλεγκτὴς συγκλείει τὰ Ταμεῖα τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ ἀποθεματικὰ, καὶ δίδει καὶ αὐτὸς ἐγγύησιν τῆς ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸν ἰδιαίτερον τῆς ὑπηρεσίας κανονισμὸν, ὁ ὁποῖος θέλει ἐκδοθῇ διὰ τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, προσδιορίζονται λεπτομερέστερον τόσον τοῦ Ταμίου, ὅσον καὶ τοῦ Ἐλεγκτοῦ αἱ ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἐγγύησιν ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ.

§. 103. Καθ' ὅσον, ἐκτὸς τοῦ Ταμίου, λαμβάνουν εἴς τινα εἰδικὰ Ταμεῖα καὶ ἄλλα ἄτομα μέρος τῆς εὐθύνης τῶν παρὰ τοῦ Ταμείου γενομένων πράξεων, τοῦτο θέλει διαλαμβάνεσθαι εἰς τὰ ἰδιαίτερα περὶ κανονισμοῦ καὶ σχηματισμοῦ διατάγματα.

§. 104. Πᾶς Ταμίας θέλει κατοικεῖ εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁποίου εἶναι ἐπιτετραμμένος Ταμείου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ ἀπέλθῃ ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς.

Εἰς ἐπειγούσας περιστάσεις, ὅπου ἐνδέχεται κίνδυνος ἐκ τῆς βραδύτητος, δύναται νὰ δώσῃ ὁ μὲν ἁρμόδιος Νομάρχης εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Νομοῦ, ὁ δ' Ἔπαρχος εἰς τὸν τῆς Ἐπαρχίας ἄδειαν, ἀλλ' ὄχι περισσότερον τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν. Πρέπει δὲ ἑκάστοτε νὰ εἰδοποιηθῇ ἀμέσως ἡ ἀνωτέρα Ἀρχή.

§. 105. Ἀπόντος κατὰ νόμον, ἢ ἐμποδιζομένου τοῦ Γενικοῦ Ταμίου, ἐπέχει τὸν μὲν τόπον αὐτοῦ ὁ Ἐλεγκτὴς, τὸν δὲ τοῦ Ἐλεγκτοῦ ὁ πρῶτος Συνεργός.

Οἱ διευθύνοντες τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν, τὰ μερικὰ καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα, ἀπόντες νομίμως ἢ ἐμποδιζόμενοι, φροντίζουσιν οἱ ἴδιοι ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ καὶ κινδύνῳ περὶ τῆς προσωρινῆς ἀντικαταστάσεως ἑαυτῶν. Ἔχουσι δὲ χρείαν τῆς ἐπὶ τούτῳ συγκατανεύσεως τῆς ἀνωτέρας Ἀρχῆς. Τὸ ὄνομα τῶν τοιούτων τοποτηρητῶν καὶ ὁ καιρὸς τῆς τοποτηρήσεώς των πρέπει νὰ δημοσιεύηται ἐντὸς τοῦ ἁρμοδίου τμήματος. Ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως μία τοιαύτη τοποτήρησις δὲν δύναται νὰ ἐκτανθῇ ὑπὲρ τὰς τέσσαρας ἑβδομάδας. Ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐλεγκτικὴν ἀναθεώρησιν (visa) τῶν ἐξοφλητικῶν τοῦ Ταμείου ὑπάλληλος, ὀφείλει νὰ σημειόνῃ ἑκάστοτε εἰς αὐτὰ τὴν νόμιμον ἐμπόδισιν τοῦ Ταμείου, καὶ τὸ ἀπαράλλακτον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ γνησίου τοποτηρητοῦ.

Ὅσον διὰ τὴν τοποτήρησιν παρὰ τοῖς εἰδικοῖς Ταμείοις θέλουν διαλαμβάνεσθαι αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι εἰς τὰ ἰδιαίτερα περὶ τοῦ κανονισμοῦ καὶ σχηματισμοῦ αὐτῶν διατάγματα.

§. 106. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος περὶ Ταμείων κανονισμοῦ τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὰς τιμωρίας. Ἐπιφυλάττονται δὲ ῥητῶς αἱ βαρύτεραι ποιναὶ, τὰς ὁποίας προσδιορίζει ὁ Ποινικὸς Νόμος, διὰ τινὰς πράξεις ἢ ἐλλείψεις.

§. 107. Εἰς τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς ὑποπίπτουσι πρὸς τούτοις οἱ Ταμίαι καὶ τὸ ὑπαγόμενον εἰς αὐτοὺς προσωπικὸν, ὅταν παραμελῶσιν, ἢ παραβαίνωσιν, ἐξ ἀμελείας, ἀπροσεξίας, ἢ ῥαθυμίας, τὰ καθήκοντά των, ἢ ὅταν, διὰ κακοήθη διαγωγήν των, κατασταίνωνται ἀνάξιοι τῆς ὑπηρεσίας των.

§. 108. Αἱ περὶ πειθαρχίας τιμωρίαι εἶναι· 1. Ἡ ἐπίπληξις· 2. Πρόστιμα, 5 ἕως 100 Δραχμῶν· 3· Προσωπικὴ ὑποχρέωσις τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὰ τῆς παραγγελίας ἔξοδα καὶ ἄλλα ἔκτακτα πηγάζοντα ἐκ τῆς ἀμελείας αὐτῶν· 4. Ἀπαγόρευσις τῆς ὑπηρεσίας διαρκοῦσα 8 ἡμέρας ἕως 6 μῆνας καὶ ἐπάγουσα τὴν κατὰ τὸ διάστημα ἀφαίρεσιν τοῦ μισθοῦ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας προερχομένων ὠφελειῶν.

§. 109. Τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς τῶν Ταμιῶν καὶ ἄλλων παρὰ τοῖς Ταμείοις διωρισμένων ἀποφασίζει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἰς ὅσα ἤθελεν ἀνακαλύψει, εἴτε ἐπεξεργαζόμενον καὶ ἐπικρίνον τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὰ κατὰ διαδοχὴν πρακτικὰ, εἴτε ἐξετάζον τὰ Ταμεῖα, καὶ εἰς ὅσας προβλέπει περιπτώσεις τὸ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 διάταγμα παράγραφος 17 καὶ 38.

Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις διορίζει ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα τοῦ προκειμένου ταμείου Ἀρχή.

Πρὸς τούτοις ἐναπόκειται καὶ εἰς τὸν ἁρμόδιον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας πάντοτε ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία.

Πᾶσα πειθαρχικὴ ποινὴ πρέπει νὰ ἀναγγέλληται εἰς τὸν ἁρμόδιον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ζητηθῇ καὶ ἡ ἄδεια τῆς ἐκτελέσεως (exequatur) πρὶν ἐκτελεσθῶσιν αἱ κατὰ τὸν §. 108 ἀρ. 2, 3 καὶ 4 πειθαρχικαὶ ποιναί.

§. 110. Αἱ προϊστάμεναι τῶν διαφόρων Ταμείων Ἀρχαὶ ἔχουν τὴν ἄδειαν καὶ τὸ χρέος, ἐὰν αἱ πράξεις τοῦ Ταμίου ἤθελον διακινδυνεύσει τὸ δημόσιον Ταμεῖον, νὰ τὸν ἐμποδίσουν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του, ἀλλὰ καὶ νὰ ζητήσωσιν ἀμέσως τὰς περαιτέρω διαταγὰς τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Εἰς περίπτωσιν κατεπείγοντος κινδύνου ἐναπόκειται αὕτη ἡ ἐξουσία ἐμποδίσεως, διὰ μὲν τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν, εἰς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην, διὰ δὲ τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα, εἰς τοὺς Ἐπάρχους. Ἡ ἐμποδίζουσα Ἀρχὴ ὀφείλει εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ λαμβάνῃ συγχρόνως μὲ τὴν ἐμπόδισιν καὶ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς διατήρησιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ ἐγγράφων μέτρα.

§. 111. Ἔκπτωσις τῆς ὑπηρεσίας θέλει γίνεσθαι πάντοτε· ά. Ὁσάκις Ταμίας τις δὲν ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τοῦ Ταμείου ἐντὸς 24 ὡρῶν μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτῆς· β΄. Εἰς τὰς ἀπὸ τὸν Ποινικὸν Νόμον προβλεπομένας περιπτώσεις· γ΄. Ἐὰν Ταμίας τις εὑρεθῇ ἀπὼν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας του ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας, χωρὶς νὰ δώσῃ εἴδησιν ὅπου ἀνήκει, ἢ ὑπὲρ τὰς 3 ἡμέρας χωρὶς νὰ ἔχῃ ἄδειαν· δ΄. Ἐὰν παραβῇ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ §. 51 δι᾽ ἰδιοτελεῖς σκοπούς· ε΄. Ἐὰν δὲν ἀποθέσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὰς διὰ τῶν θετικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατεγνωσμένας ἀποζημιώσεις, ἐντὸς τῶν δοθεισῶν προθεσμιῶν, ἤ, μὴ δοθείσης προθεσμίας, ἐντὸς τῶν προσεχῶν 15 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως· ς΄. Ἐὰν ὁ ἐπὶ τοῦ Ταμείου ἐτιμωρήθη τρὶς μὲ πειθαρχικὰ πρόστιμα, ἤ, ἀφ᾽ οὗ ἐπαύθη ἅπαξ τῶν χρεῶν του πρὸς τιμωρίαν, ἤθελεν ὑποπέσει πάλιν δὶς εἰς πειθαρχικὰς ποινάς.

§. 112. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία εἶναι ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα Ἀρχὴ τοῦ Γενικοῦ καὶ τῶν Ταμείων τῶν Νομῶν.

Τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν εἶναι ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα Ἀρχὴ τῶν κατὰ τὸν ἁρμόδιον Νομὸν μερικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν Ταμείων.

Εἰς τίνα ὑπάγονται τὰ εἰδικὰ Ταμεῖα τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν μοιρῶν, διαλαμβάνεται εἰς τὸ διάταγμα τῆς 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ εἰς τοὺς περὶ τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας κανονισμούς. Περὶ τῶν ὑπολοίπων θέλουν διορίσει τὰ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ των διατάγματα.

§. 113. Ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλει ὁ παρὼν κανονισμὸς τοὺς Ταμίας, ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσι καὶ οἱ παρὰ τοῖς Δικαστηρίοις Γραμματεῖς καὶ αἱ ἐπιτετραμμέναι τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐκδιαβατηρίων καὶ τῶν περὶ ὁπλοφορίας ἀδειῶν δικαιωμάτων ἀστυνομικαὶ Ἀρχαί, ὡς πρὸς τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὰς δημόσια χρήματα.

Κατ᾽ ἐξαίρεσιν δὲ τοῦ περὶ τῶν Ταμείων καὶ νονισμοῦ διορίζεται ἐνταῦθα, ὥστε τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν Δικαστικῶν Γραμματέων νὰ μὴ ἔχωσι χρείαν τῆς ἀναθεωρήσεως (visa), νὰ καταστρόνωνται ἁπλῶς, ἀλλὰ μ᾽ ὅλον τοῦτο ὁλόγραφα, καὶ τὸ ποσὸν νὰ καταχωρίζηται εἰς τὰ βιβλία. Τέλος νὰ μὴ δίδωνται ἰδιαίτερα ἐξοφλητικὰ περὶ παραλαβῆς τῶν ἐκ τῶν διαβατηρίων καὶ ἀδειῶν τοῦ ὁπλοφορεῖν δικαιωμάτων.

Θέλομεν δὲ ἐκδώσει πρὸς αὐτοὺς καὶ ἰδιαιτέραν περὶ τούτου ὁδηγίαν.

Κεφάλ. Δ΄.

Περὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς στολῆς τῶν ἐπὶ τῶν Ταμείων.

§. 114. Ὁ Γενικὸς Ταμίας ἔχει βαθμὸν Νομάρχου.

Ὁ Ἐλεγκτὴς τοῦ Γεν. Ταμείου καὶ οἱ κατὰ Νομοὺς Ταμίαι ἔχουσι βαθμὸν Διευθυντῶν Νομοῦ, ἀλλ᾽ ὁ μὲν Ἐλεγκτὴς προπορεύεται, οἱ δὲ Ταμίαι τῶν Νομῶν ἔρχονται ὕστερον τῶν Διευθυντῶν.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ταμίαι ἔχουσι βαθμὸν Ἐπάρχων, οἱ ὁποῖοι ὅμως προπορεύονται.

Ὁ βαθμὸς τῶν Εἰδικῶν Ταμιῶν, καθ᾽ ὅσον δὲν προσδιωρίσθη ἤδη εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους κανονισμούς, θέλει διαλαμβάνεσθαι εἰς τὰ περὶ σχηματισμοῦ αὐτῶν διατάγματα.

Οἱ Συνεργοὶ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου εἶναι ἰσοβάθμιοι μὲ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Νομαρχιῶν, προπορεύονται δὲ αὐτοί.

§. 115. Οἱ εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον εἰρημένοι ὑπάλληλοι φοροῦν τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι τὸ κέντημα καὶ αἱ ἐπωμίδαι, αἱ ταινίαι τῶν περισκελίων, ἡ ταινία καὶ ὁ θύσανος τοῦ πίλου καὶ οἱ ζωστῆρες εἶναι χρυσᾶ, τὰ δὲ κομβία καὶ αἱ λαβαὶ τῶν ξιφῶν ἀπὸ κίτρινον μέταλλον.

Κεφάλ. Ε΄.

Τελειωτικοὶ Ὁρισμοί.

§. 116. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἐμβῇ ὅσον τάχιστα εἰς ἐνέργειαν.

§. 117. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 (18) Φευβρουαρίου 1834.

145. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅσοι μεταβαίνουν εἰς τὸ Βασίλειόν μας

ἀπὸ ξένην Ἐπικράτειαν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ κατοικήσωσιν ἢ νὰ καταστήσωσιν ἐν αὐτῷ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, χαίρουσιν εἰς τὸ ἑξῆς ἀτέλειαν εἰσαγωγικοῦ τελωνείου διὰ τὰ ἑξῆς εἴδη, τὰ ὁποῖα εἴτε ἤθελον εἰσάξει μεθ' ἑαυτῶν, ἢ ἤθελον φέρει δι' ἄλλης εὐκαιρίας, ἂν μόνον ἀνήκουσιν αὐτὰ εἰς τὴν πρώτην ἀποκατάστασίν των· Α΄. Διὰ τὰ ἐνδύματα, ὅσα εἶναι διωρισμένα εἰς ἰδίαν των χρῆσιν, καὶ ἤδη μεταχειρισμένα· Β΄. Τὰ οἰκιακά των ἔπιπλα, οἷον σκεύη μαγειρίου, τραπέζης, κτλ. ὅσα εἶναι δι' ἰδίαν των χρῆσιν· Γ΄. Τὰ εἰς παρασκευὴν τῆς οἰκίας των ὡρισμένα καὶ ἤδη μεταχειρισμένα σκεύη· καὶ Δ΄. Τὰς πρὸς ἰδίαν των χρῆσιν ἁμάξας καὶ ἵππους, ὅσα ἤθελον φέρει μεθ' ἑαυτῶν. Ἀλλ' ἐὰν μία οἰκογένεια ἤθελεν εἰσάξει περισσότερα μιᾶς ἁμάξης καὶ δύο ἵππων, ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι δὲν θέλει ἐκποιήσει αὐτὰ ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἢ δίδουσα ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν ἢ παρακαταθέτουσα εἰς τὸ Τελωνεῖον τοῦ μέρους, ὅπου ἀπέβη, τὸ ἀνάλογον τελωνιακὸν δικαίωμα διὰ τὸ ῥηθὲν διάστημα καιροῦ· Ε΄. Τὰ εἰς ἰδίαν χρῆσιν καὶ εἰς τὴν τέχνην του ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα· ς΄. Ὅλα τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα, σπόρους καὶ φυτά, ὅσα χρήσιμα εἰς τὴν γεωργίαν ἤθελον εἶσθαι δι' ἰδίαν των χρῆσιν· Ζ΄. Κερασφόρα ζῶα καὶ πρόβατα, ἂν ἀποδειχθῇ ἱκανῶς ὅτι ὁ μεταβαίνων εἰς τὴν Ἑλλάδα ξένος ἀπέκτησε γῆν, ἢ ἐνοικίασε πολυετῶς, καὶ ἐν ὅσῳ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ζῶα εἰσήχθησαν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ. Ἂν τυχὸν ὁ ἐρχόμενος ξένος δὲν ἀπέκτησεν ἀκόμη γῆν, ἢ δὲν ἐνοικίασεν, ἀλλ' ἔχει τοιοῦτον σκοπόν, ὀφείλει νὰ παρακαταθέσῃ τὸ ποσὸν τοῦ Τελωνιακοῦ δικαιώματος μέχρις ὅτου νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὸς ὁ σκοπός, ἢ νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ τούτῳ ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν δι' ἓν ἔτος καὶ μίαν ἡμέραν.

2. Τὰ λοιπὰ κινητὰ ἀμεταχείριστα σκεύη, ἐνδύματα ἢ παντὸς εἴδους ἐδώδιμα ἢ ποτά, ὑπόκεινται εἰς τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἄνευ ἐξαιρέσεως. Ὡς πρὸς διπλωματικοὺς ὅμως ἀπεσταλμένους ἢ πράκτορας τῶν ξένων Δυνάμεων, διατηροῦνται αἱ ἐπὶ τούτῳ δοθεῖσαι ἰδιαίτεραι ὁδηγίαι, στηριγμέναι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀμοιβαιότητος.

3. Αἱ κατὰ τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου μας καὶ κατὰ τὰ μεθόρια Τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσίν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 (16) Ἀπριλίου 1834.

146. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς τὸ μέλλον θέλουν ὑφίστασθαι τρία μόνον γυναικεῖα μοναστήρια, ἓν κατὰ τὰς νήσους, ἓν κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ ἓν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα.

Ὅλα τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα καταργοῦνται.

Ἂν τὰ τρία ταῦτα μοναστήρια δὲν ἀρκοῦν διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν μοναζουσῶν, ἐπιφυλαττόμεθα τὸ δικαίωμα νὰ διατηρήσωμεν καὶ τέταρτον μοναστήριον, ἀλλὰ προσωρινῶς μόνον.

2. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θέλει προσδιορίσει τὰ διατηρηθησόμενα μοναστήρια, τὰ ὁποῖα θέλουν γνωστοποιηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

3. Ἕκαστον γυναικεῖον μοναστήριον θέλει περιέχει τριάκοντα τοὐλάχιστον μοναχάς.

Ἂν εἰς ἓν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 διατηρηθησομένων δὲν εὑρίσκεται ὁ εἰρημένος ἀριθμός, τὸ μοναστήριον τοῦτο διαλύεται, καὶ αἱ μοναχαὶ μεταβαίνουσιν εἰς τ' ἄλλα δύο.

4. Αἱ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὰ 40 ἔτη τῆς ἡλικίας των μοναχαὶ θέλουν προσκληθῇ παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου νὰ παραιτήσωσι τὴν μοναστικὴν ζωήν, καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν κόσμον. Τὸν Ἐπίσκοπον θέλει ἐπιφορτήσει ἡ Σύνοδος νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτὰς ἐν ὀνόματί της, ὅτι δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο ἀκατακρίτως.

Ἀλλ' ἄντις αὐτῶν, οὖσα ὁμολογουμένως ἀμέμπτου διαγωγῆς, ἔχει κλῆσιν ἰδιαιτέραν πρὸς τὸν μοναστικὸν βίον, θέλει λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν ἄδειαν νὰ μεταβαίνῃ εἰς ἓν των διατηρουμένων μοναστηρίων.

5. Μοναχαί, ἔχουσαι ἡλικίαν ὑπὲρ τὰ 40 ἔτη, εἶνε ἐλεύθεραι ἢ νὰ παύσωσι μονάζουσαι, ἢ νὰ μεταβῶσιν εἰς ἓν τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων.

Τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν των θέλουν ἐμφανίσει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἐπίσκοπον. Ταῖς δίδεται δὲ διορία ἓξ μηνῶν διὰ τὴν εἰς τὰ διατηρηθησόμενα μοναστήρια μετάβασίν των.

6. Τὰ πρὸς παραδοχὴν τῶν μοναζουσῶν εἰς τὰ μοναστήρια, τὰ περὶ τοῦ βίου αὐτῶν, καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως, θέλει κανονίσει ἡ Σύνοδος κατὰ τὰ ἀνέκαθεν περὶ μοναστηρίων παραδεδεγμένα.

Ἰδίως ὑποχρεοῦνται αἱ μοναχαί· 1. Νὰ ἐνασχολῶνται εἰς γυναικεῖα ἐργόχειρα· 2. Νὰ δέχωνται καὶ περιθάλπωσι τοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ μοναστήρια στελλομένους πτωχούς, ἀσθενεῖς καὶ παράφρονας· 3. Νὰ διδάσκουν ἀμισθὶ τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς αὐτὰς στελλόμενα ὀρφανὰ καὶ πτωχὰ κοράσια.

7. Τὰ μοναστήρια ταῦτα τελοῦσιν ὑπὸ διπλῆν ἐπιστασίαν· 1. Ὡς πρὸς τὰς πνευματικὰς ὑποθέ-

σεις, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου καὶ τῆς Συνόδου· 2. Ὡς πρὸς τὰς κοσμικὰς ὑποθέσεις, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Νομάρχου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

8. Ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τῶν γυναικείων μοναστηρίων, ἐκτὸς 4--6 στρεμμάτων γῆς περὶ τὸ μοναστήριον, ἀφινομένων εἰς τὰς μοναχὰς πρὸς φυτοκομίαν, θέλει ληφθῇ, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

9. Αἱ ἐκ τῶν μοναστηρίων ἐξερχόμεναι μοναχαὶ, αἱ ἔχουσαι δῆθεν ἐπὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν δικαιώματα, θέλουν ἀποταθῇ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

10. Ἑκάστου γυναικείου μοναστηρίου προΐσταται εἷς οἰκονόμος.

Ὁ τοιοῦτος πρέπει νὰ ἦνε γνωστὸς ἐπὶ συνέσει καὶ ἀρετῇ, καὶ διαγωγῆς ἀμέμπτου καὶ ἱεροπρεποῦς, νὰ ἔχῃ δὲ ἡλικίαν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη· Διοριζόμενος δὲ παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δὲν θέλει ἀναλαμβάνει τὰ χρέη του πρὶν ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ δώσῃ τὸν ὅρκον του.

11. Τὸν ὅρκον τῆς πίστεως θέλει δίδει ὁ μοναστηριακὸς οἰκονόμος ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, ἐκτὸς δὲ τούτου θέλει δίδει καὶ ἕτερον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου ὡς ἀκολούθως·

«Ὀμνύω ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων »μου, κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰ Βασιλικὰ »Διατάγματα, καὶ ὑποταγὴν εἰς τοὺς παρὰ τοῦ »Βασιλέως διορισθέντας ἐκλησιαστικοὺς ἀνωτέ»ρους μου.»

Ἀμφοτέρων τῶν ὅρκων θέλουν συνταχθῇ πρωτόκολλα, καὶ τὸ μὲν τοῦ τῆς πίστεως θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Νομαρχίας, τὸ δὲ τοῦ ἐσχάτου τούτου ὅρκου, εἰς τὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου.

12. Ὁ οἰκονόμος ἔχει τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν ἐπὶ τοῦ μοναστηρίου, καὶ τὴν διεύθυνσιν ὅλων τῶν ὑποθέσεων αὐτοῦ.

Ἰδίως δὲ 1. Θέλει ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μοναζουσῶν καὶ ἐπὶ τῆς μοναστηριακῆς τάξεως· 2. Θέλει φυλάττει τὰς κλεῖς τοῦ μοναστηρίου· 3. Θέλει φροντίζει περὶ τροφῆς, ἐνδυμασίας καὶ λοιπῆς ἐπιμελείας τῶν μοναζουσῶν.

Κατὰ τοῦτο ὁ οἰκονόμος ἔχει ὅλα τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα ἑνὸς δημόσιόν τι κτῆμα διαχειρίζοντος ὑπαλλήλου, ὥστε κατὰ τριμηνίαν θέλει καθυποβάλει εἰς τὸν Νομάρχην προϋπολογισμὸν τῶν διὰ τὴν ἐπομένην τριμηνίαν ἀπαιτουμένων ἐξόδων, καὶ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην θέλει κρατεῖ βιβλία τακτικὰ τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐξόδων.

13. Ἐφημέριος καὶ πνευματικὸς τοῦ μοναστηρίου θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ οἰκονόμου, συνεννοουμένου περὶ τούτου μετὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, εἷς συνετὸς καὶ ἐνάρετος ἱερεὺς ἐκ τῶν περιχώρων.

Ὁ τοιοῦτος θέλει λαμβάνει 30 δραχμὰς κατὰ μῆνα ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ μοναστηρίου, θέλει δὲ ἀναλάβει τὰ χρέη του ἐπικυρωθεὶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας.

Ὁ μισθός του ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας δοθῇ ἡ ἐπικύρωσις.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ οἰκονόμου θέλει λαμβάνει τὴν θέσιν του ὁ ἱερεὺς οὗτος, ἀλλὰ τότε θέλει δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 11 ῥηθέντα ὅρκον.

14. Ὁ μοναστηριακὸς οἰκονόμος τελεῖ ὑπὸ τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 6 ῥηθεῖσαν διπλῆν ἐπιστασίαν, καὶ, διὰ μὲν τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις τοῦ μοναστηρίου, θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἀρχιερέα, διὰ δὲ τὰς κοσμικὰς, εἰς τὸν Νομάρχην. Ἐκτὸς τούτου, ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 7. ἀναφερόμεναι ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐπιθεωροῦν, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀπεσταλμένου, τὸ μοναστήριον.

15. Εἰς τὸν οἰκονόμον θέλει δίδεσθαι ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ μοναστηρίου μηνιαῖος μισθὸς 100 δραχμῶν, καὶ ἀνέξοδος κατοικία καὶ τροφὴ ἐντὸς τοῦ μοναστηρίου.

Ἡ μισθοδοσία ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας δοθῇ ὁ εἰς τὸ ἄρθρ. 11. ἀναφερόμενος ὅρκος τῆς πίστεως.

16. Προεδρεύοντος τοῦ οἰκονόμου, θέλουν ἐκλέγει αἱ μοναχαὶ κατὰ πλειοψηφίαν τρεῖς ὑποψηφίας διὰ τὴν θέσιν τῆς ἡγουμενείας.

Τὴν ἐκλογὴν ταύτην θέλει καθυποβάλει ὁ οἰκονόμος εἰς τὸν Ἀρχιερέα, αὐτὸς δὲ μετ' ἀναφορᾶς εἰς τὴν Σύνοδον.

Ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων θέλει ἐκλέγει ἡ Σύνοδος τὴν Ἡγουμένην, μὴ δυναμένην ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας της πρὶν ἐπικυρωθῇ καὶ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

17. Τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῆς Ἡγουμένης θέλουν διαγραφῇ παρὰ τῆς Συνόδου κατὰ τὰ ἀνέκαθεν παραδεδεγμένα.

Αἱ ὑπηρέτιδες τοῦ μοναστηρίου διορίζονται ἢ ἀποβάλλονται, κατὰ πρότασιν τῆς Ἡγουμένης, παρὰ τοῦ οἰκονόμου.

18. Αἱ πιθαναὶ ἀνάγκαι τοῦ μοναστηρίου θέλουν προσδιορίζεσθαι κατὰ τριμηνίαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Νομάρχου.

Διὰ τὰ ἔξοδα θέλει σχηματισθῇ ἰδιαίτερον ταμεῖον ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ μοναστηρίου καὶ ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 6 ἀριθ. 1 ῥηθέντων ἐργοχείρων.

Ἂν αὐτὰ δὲν ἐπαρκῶσι, θέλει δίδεσθαι τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τὸ συστηθὲν ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, κατὰ πρότασιν τῆς αὐτῆς Γραμματείας.

19. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Φεβρ. (9 Μαρτίου) 1834.

147. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Διατηροῦνται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) Διατάγματος παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προταθέντα γυναικεῖα μοναστήρια, δηλαδή· 1. Ἐν Πελοποννήσῳ, τὸ κατὰ τὴν Ἐπαρχίαν Κυνουρίας μοναστήριον τῆς Μεταμορφώσεως, ἐπονομαζόμενον τῆς Λουκοῦς· 2. Κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, τὸ ἐν Ἀττικῇ μοναστήριον τῆς Καισαριανῆς· 3. Κατὰ τὰς νήσους, τὸ ἐν Θήρᾳ γυναικεῖον μοναστήριον τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Β΄. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 (28) Μαρτίου 1834.

148. ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 145 (Σελ. 160) Β. Διατάγματος· τοῦ ἀριθ. 13, ἔτος 1834. τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

ΗΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ Νομοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικοὺς Ἐφόρους.

Ἀπὸ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α΄ περὶ διαθέσεως τῶν ἐφετεινῶν προσόδων Βασιλικὸν Διάταγμα θέλετε πληροφορηθῇ ἐκ πρώτης ἀφετηρίας, τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις προέθετο, τουτέστι νὰ εὐκολύνῃ, ὅσον τὸ δυνατὸν, εἰς τὰς Κοινότητας τὴν ἐνοικίασιν τῶν δεκάτων των.

Πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν θέλετε τείνει καὶ ὑμεῖς ὅλας τὰς προσπαθείας σας, βέβαιοι ὄντες, ὅτι ἡ Α. Μ. θέλει ἐπιβλέψει εὐμενῶς πρὸς ἐκείνους ἐξ ὑμῶν ὅσοι ἐννοήσαντες καλῶς τὰ πατρικὰ ὑπὲρ τῶν Κοινοτήτων αἰσθήματά της κατορθώσωσι τὴν πρὸς αὐτὰς ἐνοικίασιν.

Ἀλλ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐλαφρώσῃ τὰς Κοινότητας ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ πολυειδῆ βάρη, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται, ἂν αἱ πρόσοδοί των ἐνοικιασθῶσιν ἀπὸ ἰδιώτας, ἢ μείνωσι νὰ εἰσπραχθοῦν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἄλλο τόσον ὀφείλει νὰ προβλέψῃ διὰ τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν, κανονίζουσα ῥητῶς καὶ ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον τοὺς ὅρους τῆς ἀποδεκατώσεως, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ γνωρίζῃ καὶ ὁ φορολογῶν τὴν ἔκτασιν τῆς ἐξουσίας του, καὶ ὁ φορολογούμενος τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὑποχρεώσεών του. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐξέδωκε τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Β΄ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμον. Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν πρὸ τῆς συντάξεώς του, ὅσαι ἀσαφεῖς καὶ ἀμφίβολοι διατάξεις τῶν προτέρων περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμων ἔδωκαν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀφορμὴν συγκρούσεων μεταξὺ φορολογουμένων καὶ φορολογούντων.

Ἡ Γραμματεία διεξερχομένη τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ Διατάγματος καὶ τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου θέλει προσελκύσει κατωτέρω τὴν προσοχήν σας εἰς τὰς γενομένας οὐσιώδεις τροπολογίας, καὶ ἐφοδιάσει ὑμᾶς συγχρόνως μὲ τὰς περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων ὁδηγίας της.

Ἀνάπτυξις τοῦ περὶ ἐνοικιάσεως Διατάγματος.

§. Α΄. Ἡ κατὰ Κοινότητας δημοπράτησις τῶν προσόδων εἶναι ἡ μεγαλητέρα εὐκολία, ἥτις δίδεται εἰς αὐτάς. Ἀντὶ νὰ γίνωνται ὑπενοικιασταὶ τῶν ἐνοικιαστῶν ὁλοκλήρου τμήματος ἢ ἐπαρχίας, χορηγεῖται εἰς αὐτὰς τὸ μέσον νὰ γενοῦν ἀπ' εὐθείας ἐνοικιασταί. Ἡ εἰς τὴν δημοπρασίαν παρουσία τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Κοινότητος ἀπομακρύνει πᾶσαν ὑποψίαν καταχρήσεως καὶ ἀφαιρεῖ πᾶσαν πρόφασιν ἀγνοίας τῆς δημοπρασίας, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπρότειναν αἱ Κοινότητες ὡς αἰτίαν τῆς μὴ ἀπὸ μέρους των ἐνοικιάσεως. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἐμποδίζεται ἢ ν' ἀναβάλλεται ἡ δημοπρασία, ἂν ἀπὸ ἀμεριμνίαν τῶν Κοινοτήτων δὲν παρουσιασθοῦν ἐγκαίρως οἱ ἀντιπρόσωποί των. Αἱ παρευρισκόμεναι εἰς τὴν δημοπρασίαν Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν ἐπιστήσει τὴν προσοχήν των εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, σημειοῦσαι εἰς τὰ πρακτικὰ τὴν αἰτίαν τῆς μὴ ἐμφανίσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κοινότητος, τουτέστι ἂν τοῦτο ἔγινε κατὰ συνέπειαν ἀπαντήσεως ἀποφατικῆς ἀπὸ μέρους αὐτῆς κ. τ. λ.

§. Β΄. Δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία ὅτι, μία ἀπὸ τὰς πολλὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι ἐμποδίζουν τὰς Κοινότητας ἀπὸ τοῦ νὰ γένουν ἐνοικιασταὶ τῶν προσόδων εἶναι καὶ ἡ ἀπόστασις τοῦ μέρους, ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία. Διὰ νὰ εὐκολυνθοῦν καὶ κατὰ τοῦτο, ἀπεφασίσθη νὰ μὴ γενῇ μόνο νεὶς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἡ δημοπρασία, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας κεντρικὰς θέσεις.

§. Γ΄. Ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἕνωσις τῶν προσόδων διαφόρων Κοινοτήτων εἰς τὴν δηπρασίαν ἔδωκε δικαίας ἀφορμὰς παραπόνων ἀπὸ μέρους αὐτῶν. Τὸ διάταγμα ἐμποδίζει τὴν τοιαύτη ἕνωσιν, ἐπιφυλάττει ὅμως εἰς τὴν Γραμματείαν τὸ δικαίωμα νὰ διατάττῃ τὴν ἕνωσιν, ὁσάκις αἱ τοπικαὶ περιστάσεις ἢ ἄλλα ἀπροσδόκητα συμβάντα, ἀποκαθιστῶσιν αὐτὴν ἀναγκαίαν.

§. Δ΄. Ἡ ἐξαίρεσις τοῦ λεμονῶνος Καλαυρίας, τῶν ἐλαιῶν ἐν γένει, τῶν βαλανιδοκικιδίων, τῶν κουκουλίων, τῶν σταφιδώνων, ἔγινε διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ γνωρίσῃ τὸ ἐξ αὐτῶν ἐτήσιον εἰσόδημα, καὶ νὰ ὁδηγηθῇ εἰς μέλλουσας περὶ προσόδων σκέψεις της.

§. Ε΄ Ἡ παράστασις τῆς πληρωμῆς τῶν ἐνοικίων δὲν θέλει συντείνει ὀλίγον εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρῃ ἐπωφελῆ πώλησιν τῶν προσόδων, διότι μένει εἰς

τοὺς ἐνοικιαστὰς καιρὸς νὰ πωλήσουν ἐν ἀνέσει τὰ εἰς εἴδη εἰσπραχθησόμενα παρ' αὐτῶν προϊόντα, καὶ νὰ συνάξουν τὰ εἰς χρήματα παρὰ τῶν φορολογουμένων ἀποτισόμενα, πρὶν πληρώσουν τὰ πρὸς τὸ ταμεῖον χρέος των.

§. ς'. Ἐξ ὅλων τῶν διαθέσεων τοῦ Διατάγματος θέλετε παρατηρήσει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ μὲν νὰ φανοῦν ἐνοικιασταὶ τῶν προσόδων αἱ ἰδίαι Κοινότητες, διὰ νὰ ἀπαλλαχθοῦν ἀπὸ τὰ συνήθη βάρη, ἀλλὰ δὲν παραχωρεῖ εἰς αὐτὰς προτιμήσεις, οἱ ὁποῖαι τῶν μὲν ἰδιωτῶν ἐνοικιαστῶν τὴν περὶ ἐνοικιάσεως ἐπιθυμίαν ἤθελον μετριάσει ἢ ψυχράνει, εἰς δὲ τὰς Κοινότητας ἤθελον ἴσως δώσει ἀφορμὴν νὰ παρεξηγήσωσι τὸ πνεῦμα τοῦ Διατάγματος καὶ νὰ ὑποθέσουν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς πρώτους, διὰ νὰ γενοῦν αἱ τελευταῖοι ἀφεύκτως ἐνοικιασταί· πρᾶγμα, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου ἤθελαν προσβληθῇ καὶ αἱ πρῶται ἀρχαὶ τῆς δημοπρασίας ἤθελαν καταπατηθῇ. Ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμῇ νὰ ἴδῃ τὰς Κοινότητας ἐνοικιαστάς, δὲν ἐπιθυμεῖ ὅμως νὰ τὸ ἴδῃ πρὸς βλάβην τοῦ Ταμείου ἀδικαιολόγητον. Ἂς λάβουν αἱ Κοινότητες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ ἰδιώτης ἐνοικιάζει διὰ νὰ κερδήσῃ· αὐταὶ δὲ πρέπει νὰ ἐνοικιάζουν κυρίως διὰ ἔμμεσον κέρδος· τουτέστι, διὰ νὰ ἐλαφρωθοῦν ἀπὸ τὰ βάρη τῆς μετακομίσεως κλ. . Τὸ ἄμεσον κέρδος των δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, εἰμὴ ὡς περίσσευμα κέρδους.

§. Ζ'. Ἡ πεῖρα μᾶς ἀπέδειξεν, ὅτι οἱ συνήθεις ἐνοικιασταὶ τῶν προσόδων δὲν ἔδιδαν εἰς τὰς δημοπρασίας ἀνάλογον δι' αὐτὰς τιμήν, ὑποθέτοντες, ὅτι ἡ εἴσπραξις διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου ἦτον ἀκατόρθωτος. Κατὰ τοῦτο δὲν εἶχον ἄδικον εἰς τὰς παρελθούσας ἐποχάς, ὅτε τὰ πράγματα ἦσαν ἀδιοργάνιστα, αἱ ἐπαρχίαι εἰς διχόνοιαν· ὅτε αἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας δημόσιοι Ἀρχαὶ ἀπὸ ἄλλους μὲν ὑπεστηρίζοντο, καὶ ἀπὸ ἄλλους κατεδιώκοντο· ὅτε ἑπομένως καὶ ἡ σύναξις ἐπηρεάζετο, καὶ τὰ στελλόμενα εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον χρήματα ἦσαν ἐκτεθειμένα εἰς μυρίους κινδύνους. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπληροφορήθησαν οἱ ἐπὶ ταῖς προσόδοις κερδοσκοποῦντες, ὅτι ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξις τῶν προσόδων δὲν εἶναι ὀνειροπόλημα, ἀλλ' ὅτι διενεργεῖται εὐκόλως, ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις τὸ θελήσῃ. Τὸ μέτρον τοῦτο κατέπεισε πέρυσι πολλοὺς νὰ πλησιάσουν εἰς τὴν δημοπρασίαν, προσφέροντες τιμὴν εὐπρόσδεκτον. Αὐτὸ τοῦτο θέλει συμβάλει καὶ ἐφέτος ἀρκετὰ εἰς τὴν προσφορὰν ἀναλόγων ἐνοικίων. Διὰ τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν ἐπρόβλεψε τὸ Διάταγμα διὰ τοῦ Ἀριθ. 14.

Ὁδηγίαι διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνοικιάσεως.

1. Διὰ προκηρύξεως τῶν Ἐπάρχων καὶ ὑμῶν τῶν ἰδίων πρέπει νὰ εἰδοποιηθοῦν αἱ Κοινότητες ἄνευ ἀναβολῆς νὰ στείλωσιν εἰς τὰς προσδιωρισμένας ἡμέρας τοὺς πληρεξουσίους των. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὀφείλομεν νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν Κοινοτήτων. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐφετεινῶν προσόδων οἱ δῆμοι δὲν θέλουν εἶσθαι εἰσέτι διωργανισμένοι, οὔτε τὰ μέρη προσδιωρισμένα, ἐξ ὧν ἕκαστος δῆμος θέλει συνίστασθαι τοῦ λοιποῦ. Δὲν ἐννοοῦμεν λοιπὸν ὑπὸ τὴν λέξιν **Κοινότης** τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα μέλλουν ἴσως νὰ σχηματίσουν ἕνα δῆμον, ἀλλ' ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐνοικιάσθησαν πέρυσιν ἰδιαιτέρως, ἢ διὰ τὰς εἰσπράξεις τῶν ὁποίων ἐτέθη ἰδιαίτερος ἐλάχιστος ὅρος. Ἐκεῖνα δὲ, τὰ ὁποῖα δὲν ἐνοικιάσθησαν πέρυσιν ἰδιαιτέρως ἕκαστον, ἀλλὰ πολλὰ συνάμα, ἢ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὁποίων δὲν ἐτέθη ἐλάχιστος δι' ἓν ἕκαστον ὅρος, θέλετε τὰ διαιρέσει εἰς τρόπον, ὥστε νὰ θεωρήσητε ὡς μίαν Κοινότητα ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα ἄχρι τοῦδε ἦσαν συνδεδεμένα πολιτικῶς διὰ μιᾶς Δημοτικῆς Ἀρχῆς (Δημογεροντίας). Ἂν τοπικαὶ περιστάσεις ἢ ἀπροσδόκητα συμβάντα σᾶς κάμουν νὰ ἐννοήσητε ἐκ συμφώνου μὲ τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν τὴν ἀνάγκην τῆς ἑνώσεως δύω, ἢ τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων Κοινοτήτων εἰς μίαν μόνην, τότε θέλετε αἰτιολογήσει εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματείαν τὸ ἄφευκτον τῆς τοιαύτης ἑνώσεως ἐκ συμφώνου μὲ τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν ἐπικυροῦσαν αὐτὰς διὰ τῆς ὑπογραφῆς της. Θέλετε ἐνεργήσει ἐν τούτοις την δημοπρασίαν, ἐκθέσει ὅμως ῥητῶς εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται ἡ ἐπικύρωσις ἢ μὴ ἐπικύρωσις τῆς ἑνώσεως.

2. Ὡς ἀντιπροσώπους τῶν Κοινοτήτων δὲν θέλετε ἀναγνωρίσει, εἰμὴ τοὺς παρουσιάσοντας τακτικὰ ἔγγραφα πληρεξουσιότητος.

3. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῇ.

Διὰ τὰς προσόδους τοῦ Νομοῦ.
Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Ναυπλίας εἰς Ναύπλιον καὶ Κρανίδι· παρὰ τοῦ Β. Ε. Ἄργους εἰς Ἄργος.

Παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας εἰς Κόρινθον.

Παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Κορινθίας εἰς Τρίκαλα.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Ἑρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας εἰς Καστρὶ καὶ Πόρον.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.

Παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος εἰς Αἴγιον.

Παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Αἰγιαλείας καὶ Κιναίθης εἰς Κιναίθην.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Π. Πατρῶν εἰς Πάτρας.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Ἠλείας εἰς Πύργον καὶ Γαστούνην.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας.

Παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Μαντινείας εἰς Μαντίνειαν.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Γορτύνης εἰς Διμιτσάνην.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Κυνουρίας εἰς Πραστὸν καὶ εἰς Ἄστρος.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Μεγαλοπόλεως εἰς Λεοντάρι.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ Λακωνίας.

Παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Λακωνίας εἰς Σπάρτην.

Παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Σπάρτης εἰς Γύθειον.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς εἰς Ἐπίδαυρον Λιμηράν.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ Μεσηνίας.

Παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Μεσηνίας εἰς Παῤῥασίαν (Φανάρι).

Παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Ὀλυμπίας εἰς Ἀγουλινίτσαν.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Τριφυλίας εἰς Κηπαρισσίαν.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Μεθώνης εἰς Μεθώνην καὶ εἰς Κορώνην.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Καλαμῶν εἰς Καλάμας.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας εἰς Λεβαδείαν.

Παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Λεβαδείας εἰς Ἀράχοβαν.

Παρὰ τοῦ Β.Ε. Ἀθηνῶν εἰς Ἀθήνας.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Μεγάρων εἰς Μέγαρα καὶ Αἴγιναν.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Θηβῶν εἰς Θήβας.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ Φωκίδος καὶ Λοκρίδος.

Παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Φωκίδος καὶ Λοκρίδος εἰς Λαμίαν.

Παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Ἐφόρου Παρνασίδος εἰς Ἄμφισσαν.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Φθιώτιδος εἰς Νέας Πάτρας.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Δωρίδος εἰς Λοιδωρίκι.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Λοκρίδος εἰς Ταλάντι.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας εἰς Δραγαμέστον.

Παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Ἀκαρνανίας εἰς Βόνιτσαν.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Μεσολογγίου εἰς Μεσολόγγιον.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Ναυπακτίας εἰς Ναύπακτον.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Ἀγρινίας εἰς Ἀγρίνιον.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Καλλιδρόμης εἰς Καλλιδρόμην.

Διὰ τὰς τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας.

Παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα.

Παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Χαλκίδος εἰς Λίμνας.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. τῶν Βορείων Σποράδων εἰς Σκόπελον.

Παρὰ τοῦ Β. Ε. Καρυστίας εἰς Κάρυστον.

Εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους θέλει γενῇ ἡ δημοπρασία εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας.

4. Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας θέλετε σημειοῖ ἀκριβῶς τὰ σύνορα τοῦ ἐνοικιαζομένου μέρους, διὰ νὰ μὴ δίδωνται αἱ συνήθεις ἀφορμαὶ συγκρούσεων μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ δημοπραττούμενον μέρος εἶναι εἰς τὰ σύνορα μεταξὺ δύω ἐπαρχιῶν, ὀφείλετε νὰ συνεννοῆσθε ἀμοιβαίως οἱ ἁρμόδιοι Ἔφοροι, διὰ νὰ μὴ δημοπραττῆται δὶς τὸ αὐτό, ὡς πολλάκις ἐγίνετο.

5. Μ' ὅλον ὅτι τὸ Ἄρθρον 8 τοῦ Διατάγματος δὲν δίδει ἰσχὺν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας εἰμὴ μετὰ 30 ἡμέρας, ἂν δὲν ἐκδοθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπόφασίς μας περὶ ἐγκρίσεως, τροπολογήσεως ἢ ἀκυρώσεως τῆς γενομένης προσφορᾶς, ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰ θέσητε ἡμᾶς ὅσον τάχιστα εἰς στάσιν νὰ ἀποφασίζωμεν τὰ δέοντα, ἑπομένως θέλετε διευθύνει εἰς τὴν Γραμματείαν μὲ πάντα ταχυδρόμον τὰ πρακτικὰ τῶν γενομένων ἐν τῷ μεταξὺ ἐνοικιάσεων. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὀφείλετε νὰ ἐπιστήσητε εἰς ἄκρον τὴν προσοχήν σας, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσητε εἰς βαρυτάτην εὐθύνην, ἂν ἐκ προμελέτης ἢ ἐξ ἀμελείας σας ἀναβληθῇ ἡ πρὸς ἡμᾶς διὰ τῶν Γ. Ἐφόρων παραπομπὴ τῶν πρακτικῶν. Αἱ προσωριναὶ χρεωστικαὶ Ὁμολογίαι, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ 12 Ἄρθρον τοῦ Διατάγματος, θέλουν γίνεσθαι εἰς ἁπλοῦν χαρτί· ἐγκριθείσης τῆς δημοπρασίας, θέλουν λαμβάνεσθαι παρ' ὑμῶν τακτικαὶ ἐκ τῶν τριπλοτύπων ἐκκοπτόμεναι ὁμολογίαι, κατὰ τὰς ἀπὸ . . . ὁδηγίας μας.

Περὶ τῆς εἰς τὰ ταμεῖα παραπομπῆς τῶν μενουσῶν εἰς τὰ ἀρχεῖά σας ἀντιτύπων τῶν Ὁμολογιῶν θέλουν ἐκδοθῇ κατόπιν αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι.

6. Τὴν δημοπρασίαν τῶν ἐκ τῶν κουκουλίων δεκάτων θέλετε ἐνεργήσει ὁλικῶς δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν, ἐπίσης καὶ τῶν βαλανιδίων καὶ κικιδίων. Ἐννοεῖται ὅμως πάντοτε χωριστὰ τὰ δέκατα καὶ χωριστὰ τὰ προϊόντα τῶν ἐθνικῶν δένδρων. Ὅσον δὲ διὰ τὰς σταφίδας καὶ διὰ τὰς ἐλαίας θέλομεν ἐκδώσει ἐν καιρῷ τὰς διαταγάς μας. Ἐν τούτοις προσκαλεῖσθε νὰ μᾶς φανερώσητε ὅσον τάχιον· 1) τὴν κατάστασιν τῆς σταφιδοφυτείας καὶ ἐλαιοφυτείας εἰς τὴν ὑπὸ τὴν ἐφορίαν σας ἐπαρχίαν· 2) Τὸ ἀπὸ τὰς ἰδιοκτήτους· 3) τὸ ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς ἢ συλλογικάς· 4) τὸ ἀπὸ τὰς ἐθνικοϊδιοκτήτους σταφιδαμπέλους ἢ ἐλαίας ἐλπιζόμενον ἐφέτος ἐθνικὸν εἰσόδημα.

7. Ὡς πρὸς τὰς δημοπρασίας ἐν γένει παραγγέλλεσθε νὰ μὴ δέχησθε ὡς ἐνοικιαστάς, οὔτε ὡς ἐγγυητάς, ὅσους χρεωστοῦν εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ περισυνὰς ἐνοικιάσεις ἢ ἀγοράς, ἂν δὲν ἔλαβον παράτασιν τῆς προθεσμίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἀναπτύξεις τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου.

§. Η΄. Ἡ πρωτίστη ἀρχὴ ἑνὸς καλοῦ φορολογικοῦ συστήματος εἶναι ἡ ἰσότης τοῦ φόρου. Ὁ φορολογούμενος δὲν παραπονεῖται τόσον διὰ τὴν βαρύτητα τοῦ φόρου, ὅσον διὰ τὸ ὅτι δὲν συμμερίζονται αὐτὴν ὅλοι ἐξ ἴσου. Τὸ μέγα βάρος τῆς ἀποδεκατώσεως ἦτον ἡ ὑποχρέωσις τῶν φορολογουμένων νὰ μετακομίσουν τὰ δέκατά των εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν φορολογούντων. Δικαίως παρεπονοῦντο οἱ κάτοικοι τῶν ἀποκέντρων μερῶν τῆς ἐπαρχίας, ὅτι, ἐνῷ οἱ περὶ τὴν πρωτεύουσαν ἢ περὶ τὰς μεγάλας κωμοπόλεις φορολογούμενοι εὐκολώτερον καὶ εἰς ἐπωφελεστέρας τιμὰς πωλοῦσι τὰ

προϊόντα των, ἀποποιοῦνται νὰ μετακομίσουν τὰ δέκατά των, ὅπου διατάττονται, παρεξηγοῦντες τὸ Δ΄ Ἄρθρον τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Ψηφίσματος.

Τὸ οὐσιῶδες τοῦτο ἀντικείμενον τῆς ἀποδεκατώσεως διεσαφηνίσθη ἀρκετὰ διὰ τοῦ 3 Ἄρθρου τοῦ Νόμου.

§. Θ΄. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν ἐλαιοδένδρων ἀλλοῦ μὲν ἐγίνετο εἰς ἐλαίας, ἀλλοῦ εἰς ἔλαιον· ἡ τῶν μορέων ἀλλοῦ εἰς κουκοῦλι, καὶ ἀλλοῦ εἰς μετάξι. Ἡ ἀνομοιότης αὐτὴ ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης ἔπαυσε, καὶ σύστημα ὁμοιόμορφον εἰσήχθη.

§. Ι΄. Ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων ἀμπέλων, σταφιδώνων, μωρέων καὶ ἐλαιοδένδρων ἦτο πολλὰ περιπεπλεγμένη κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, διότι ὁ νόμος δὲν ἐξεφράζετο σαφῶς περὶ αὐτῶν. Ἄλλοι τῶν ἐμφυτευτῶν ἐπλήρωναν Νόβελον (μ᾽ ὅλον ὅτι αὐτὰ ἦσαν κατηργημένα) καὶ ἁπλοῦν δέκατον. Ὡς πρὸς ἄλλους τὸ Νόβελον δὲν ἐγίνετο δεκτὸν, ἀλλ᾽ ἀπαιτεῖτο διπλοῦν δέκατον. Ἄλλοτε πάλιν παρεξηγεῖτο ἡ λέξις Ἐθνικοϊδιόκτητον, καὶ ἐφαρμόζετο καὶ εἰς τοὺς ἐμφυτεύσαντας ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τοῦ Δημοσίου. Τὰ Νόβελα δὲν ἦσαν παρὰ ἐγκτητικὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἐλάμβανεν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς γῆς. Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ αὐτὰ ἐπληρώνοντο ἐπὶ τῇ βάσει ἀδείας ἐμφυτεύσεως, τὴν ὁποίαν ἔδιδεν ὁ ἰδιοκτήτης εἰς τὸν ἐμφυτευτήν· καὶ ἐπειδὴ τῶν ἰδιοκτητῶν ἄλλοι μὲν ἦσαν ἀμελέστεροι περὶ τὰ συμφέροντά των, ἄλλοι συγκαταβατικώτεροι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των, διὰ νὰ ἑλκύσουν εἰς τὰ ὑποστατικά των ἐμφυτευτὰς, τὰ Νόβελα δὲν ἠδύναντο νὰ ἦναι παρὰ πολυειδῆ. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκληρονόμησε χιλιάδας Τουρκῶν ἰδιοκτητῶν. Ἂν παρεδέχετο τὰς περὶ ἐμφυτεύσεως συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἕκαστος αὐτῶν εἶχε μὲ τοὺς ἐμφυτευτάς του, ἤθελε καταντήσει ἡ φορολογία μυριόμορφος καὶ ἀδύνατος. Τοῦτο ἐνόησαν καλῶς αἱ παρελθοῦσαι καὶ προπαρελθοῦσαι ἀνώταται Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους, καὶ παρεδέχθησαν ὁμοιόμορφον ἐγκτητικὸν δικαίωμα (τὸ λεγόμενον Διπλοδέκατον). Τὸ σύστημα τοῦτο διετηρήθη καὶ εἰς τὸν σημερινὸν Νόμον ἀπαραλλάκτως· διεσαφηνίσθησαν ὅμως τὰ ὅσα ἀφορῶσι τοὺς ἐμφυτεύσαντας ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτήτου, (τουτέστι τοῦ Δημοσίου). Ἀκριβῶς θεωρουμένου τοῦ πράγματος, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ εἰς τὴν κατοχήν της τὰς τοιαύτας γαίας, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ τοιούτου δικαιώματος. Ἡ Α. Μ. παραβλέπουσα πολλὰ διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῶν παρελθουσῶν περιστάσεων, ἐπιφυλάττεται νὰ μετριάσῃ διὰ τὸ μέλλον τὸ ἄχρι τοῦδε κανονισμένον διὰ τὰς τοιαύτας γαίας δικαίωμα. Ἀλλ᾽ ἡ εὐμένεια αὕτη δὲν θέλει ἐπεκτανθῇ καὶ εἰς ἐκείνους, ὅσοι καὶ μετὰ τὴν ἄφιξιν τῆς Α. Μ. ἐξώκειλαν εἰς καταχρήσεις, διαθέτοντες αὐθαιρέτως τὴν ἐθνικὴν γῆν ἄνευ ἀδείας τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

§. ΙΑ΄. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς τρεχούσης τιμῆς διὰ τὰ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενα δέκατα ἐκρέματο ἄχρι τοῦδε ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν Δημογερόντων, οἱ ὁποῖοι κτηματίαι ὄντες καὶ ἀνεχόμενοι ἑπομένως εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν φόρων δὲν ἦσαν βέβαια οἱ καταλληλότεροι διὰ τὸν προσδιορισμόν. Ἐκ τούτου ἐπήγασαν μεγάλα καὶ δίκαια παράπονα τῶν ἐνοικιαστῶν. Ἡ διόρθωσις τοῦ πράγματος εἶναι τόσον μᾶλλον ἀναγκαία, καθόσον τὸ σύστημα τῆς εἰς χρήματα ἀποδόσεως τῶν φόρων εἰσήχθη διὰ πολλὰ προϊόντα, τὰ ὁποῖα ἐφορολογοῦντο ἄχρι τοῦδε εἰς εἴδη.

§. ΙΒ΄. Αἱ ἄχρι τοῦδε εἰς χρῆσιν λέξεις: Τριπλοδέκατον καὶ Διπλοδέκατον ἔπαυσαν εἰς τὸν νέον Νόμον. ά. Διότι δὲν ἐξέφραζον τὰ πράγματα καλῶς. Τὸ τριπλοδέκατον σημαίνει 3 δέκατα ἐνῷ δὲν ἦτον εἰμὴ 2 1|2 δέκατα. Τὸ διπλοδέκατον ἐκλαβανόμενον ποτὲ μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ τριπλοδεκάτου, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ διπλοδεκάτου, δὲν ἦτον ἐνίοτε εἰμὴ 16 0|0 π. χ. εἰς τὴν ἀποδεκάτωσιν τοῦ οἴνου. β΄. Διότι τὸ 15 0|0 δὲν εἶναι ἔγγειος φόρος, ἀλλὰ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν δημοσίων γαιῶν, ἐπιτρέπουσα σιωπηλῶς εἰς ἕκαστον τὴν κατ᾽ ἔτος καλλιέργειάν των. Αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον ἐπίσης, καθὼς καὶ αἱ ἰδιόκτητοι, διότι τὰ βάρη τῆς πολιτείας δὲν τὰ φέρουν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ᾽ αἱ γαῖαι καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν. Κατὰ τὴν σύνταξιν ὅμως τῶν προτέρων περὶ ἀποδεκατώσεως νόμων ἐφαίνετο, ὅτι αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι ἐπλήρωνον ἔγγειον φόρον τριπλοῦν, ἐνῷ ἡ φορολογία πρέπει νὰ ἦναι ἴση καὶ ὁμοιόμορφος.

Ὁ νέος Νόμος ἔκαμε τὴν διαστολὴν ταύτην, χωρίσας τὰ περιπλέον τοῦ ἁπλοῦ φόρου ἀπὸ αὐτὸν, καὶ ὀνομάσας τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἐπικαρπίας Φόρον.

§. ΙΓ΄. Ἡ τῶν διαφιλονεικουμένων κτημάτων ἀποδεκάτωσις ἔδιδεν ἀφορμὰς ἀκαταπαύστων ἀπαιτήσεων πρὸς τὸ Δημόσιον ἀπὸ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἀπὸ μέρους τῶν κρατούντων αὐτά. Εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον μέρος, ὅπου δύναται νὰ κατατεθῇ ὁ τῆς ἐπικαρπίας φόρος, ἕως οὗ ἀποφασισθῇ, ἂν τὸ διαφιλονεικούμενον μέρος ἦναι ἐθνικὸν ἢ ἰδιόκτητον. Κατ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ὁ φορολογῶν εἶναι ἐξησφαλισμένος ἀπέναντι τοῦ ἀντιποιουμένου τὸ κτῆμα, καὶ αὐτὸς ὁ τελευταῖος ἀπέναντι τοῦ πρώτου. Ἐλπίζομεν νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐξέτασις τῶν κτημάτων τούτων, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν ἐθνικῶν, ὅσα σφετερίζονται εἰσέτι ἰδιῶται, καὶ νὰ παύσουν ἑπομένως εἰς τὸ μέλλον αἱ τοιούτου εἴδους διενέξεις μεταξὺ ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων.

§. ΙΔ΄. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν σταχυοφόρων

δημητριακῶν καρπῶν ἦτον ἀνέκαθεν τὸ μῆλον τῆς ἔριδος μεταξὺ φορολογοῦντος καὶ φορολογουμένου. Ἡ εἰς τὰ ἀλώνια ἀποδεκάτωσις ἐξέθετε τὸν φορολογοῦντα εἰς μυρίας καταχρήσεις ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου. Ἡ εἰς τὰ δεμάτια ἀποδεκάτωσις ἐγίνετο ὀχληρὰ καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὸν φορολογούμενον 1.) διότι ὁ φορολογῶν, διαλέγων τὰ βαρύτερα δεμάτια, ἐλάμβανε τοιουτοτρόπως πλέον τοῦ ὅ,τι ἔπρεπε νὰ λάβῃ· καὶ 2.) διότι βιασμένος νὰ κοπανίσῃ πρῶτον τὰ ἐθνικὰ καὶ ἔπειτα τὰ ἰδικά του δεμάτια, ἔπρεπε νὰ ἀφήσῃ τὰ γεννήματά του, ἑωσοῦ παρουσιασθῇ ὁ φορολογῶν. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ὁλικοῦ χρέους τοῦ φορολογουμένου διὰ τοῦ κοπανίσματός τινων δεματίων, καὶ τῆς ἐκ τούτου ὑπολογίσεως τοῦ καθαροῦ προϊόντος ὅλων τῶν δεματίων εἶναι ὁ καταλληλότερος. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐνεργήθη μὲν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀλλ' οἱ φορολογούμενοι δὲν ἔλαβον ἐλάφρωσιν, διότι ὁ φορολογῶν διάλεγε τὰ βαρύτερα δεμάτια διὰ τὸ κοπάνισμα, καὶ ἐκ τούτου ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ καθαροῦ προϊόντος τῶν δεματίων ἦτο πᾶν ἄλλο παρὰ ὀρθός.

Ἂν ὁ φορολογούμενος ἐφέρετο μὲ εἰλικρίνειαν, ἡ διάλυσις τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἦτον εὔκολος, διότι τότε ἤθελε προσδιορισθῇ νὰ ἐκλέγῃ καὶ ὁ φορολογῶν καὶ ὁ φορολογούμενος ἴσην ποσότητα δεματίων διὰ νὰ γίνηται ἡ δοκιμὴ τοῦ κοπανίσματος· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν ὁ φορολογῶν ἤθελε ζημιωθῇ σημαντικῶς εἰς τὴν δοκιμὴν, διότι ὁ φορολογούμενος ἤθελεν ἔχει μικρότατα δεμάτια προετοιμασμένα διὰ τὴν ἀπὸ μέρους του ἐκλογὴν, ἐλήφθη εἰς τὸν νέον Νόμον ἄλλο μέτρον θεμελιωμένον ἐπὶ ἀρχαῖς δικαιοσύνης· τουτέστι μὴ προσβάλλον οὔτε τοῦ φορολογουμένου οὔτε τοῦ φορολογοῦντος τὰ δίκαια. Ὁ φορολογούμενος ἂν καὶ δὲν δύναται νὰ δέσῃ ὅλα τὰ δεμάτια ἐξίσου βαρέα, δύναται ὅμως νὰ τὰ δέσῃ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ προκύπτῃ διαφορὰ σημαντική. Ἂν λοιπὸν ὁ φορολογῶν διαλέξῃ δέκα καὶ ὁ φορολογούμενος ἀποῤῥίψῃ τὰ πέντε, τῶν πέντε μενόντων τὸ καθαρὸν προϊὸν εἶναι ἀφεύκτως ἡ ὀρθοτέρα ἀναλογία πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ὁλικοῦ δι' ὅλα τὰ δεμάτια χρέους.

Ὁδηγίαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου.

8. Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου τῶν τρεχουσῶν τιμῶν θέλετε λάβει ὅσον οὔπω ἰδικὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας· ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ μᾶς ἀναφέρητε καὶ ὑμεῖς ἄνευ ἀναβολῆς τὴν περὶ τοῦ τρόπου τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου γνώμην σας.

9. Ἡ Κυβέρνησις ἀφησε καὶ ἐφέτος ἐλεύθερον πάσης φορολογίας ἥμισυ στρέμμα εἰς ἕκαστον φορολογούμενον, διὰ τὰ πρὸς ἰδίαν του χρῆσιν λαχανικὰ καὶ ὀπωρικά· ἀλλὰ διὰ νὰ καταπαύσῃ τὰς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπὸ μέρους τῶν φορολογουμένων καταχρήσεις, ἐπροσδιώρισεν, ὥστε τὸ ἥμισυ στρέμμα νὰ μὴ μείνῃ ἀφορολόγητον, παρ' ὅτε εἶναι προσκολλημένον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου. Ὅσα λοιπὸν ἀπέχοντα τῶν οἰκιῶν ἀπέφευγον ἄχρι τοῦδε τὴν φορολογίαν, ἐπὶ λόγῳ ὅτι εἶναι πρὸς ἰδίαν χρῆσιν τῶν φορολογουμένων, θέλουν φορολογηθῇ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἄνευ τινὸς προφάσεως.

10. Τὸ ἄρθρον 5 διαλαμβάνει, ὅτι οἱ ἔχοντες ἔγγραφα συμφωνητικὰ ἐνοικιάσεως ἐθνικῶν γαιῶν, ὀφείλουν νὰ φυλάξουν ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ ὅσας ἄλλας ἀνέλαβον πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεις. Ἡ τελευταία φράσις χρήζει διασαφήσεως, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἐνοικιαστάς. Ἡ Κυβέρνησις παρεχώρησε γαίας πολυετῶς εἰς διαφόρους πολίτας, ἐπὶ ὑποσχέσει αὐτῶν νὰ φυτεύσουν δένδρα, ἢ νὰ σπείρουν ἐξωτικὰ φυτὰ, οἷον βαμβάκια τῆς Αἰγύπτου κ.τ.λ. καὶ νὰ πληρώσουν δι' αὐτὰ μόνον ἔγγειον φόρον· δι' ὅ,τι δὲ ἄλλο ἐσωτερικὸν φυτὸν ἤθελον φυτεύσει, ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας. Ὁ ἐνοικιαστὴς τῶν προσόδων πρέπει λοιπὸν νὰ ζητῇ τὰ συμφωνητικὰ, τὰ ὁποῖα οἱ πολῖται οὗτοι ἔχουν μετὰ τοῦ δημοσίου, διὰ νὰ μὴ ζητῶσι πλειότερον δικαίωμα ἀφ' ὅ,τι τοῖς ἀνήκει, οὔτε πάλιν ν' ἀπατῶνται ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους ἐνοικιαστὰς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

11. Ἡ τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τοὺς Κρῆτας γαιῶν ἀποδεκάτωσις ἔδωκε κατὰ τὰ παρελθόντα τρία ἔτη χώραν εἰς πολλὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν προσόδων διενέξεις. Ἡ Γραμματεία κρίνει ἐπάναγκες νὰ σᾶς ἀναπτύξῃ το ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως, καὶ τὸ πῶς ἔχετε νὰ τὴν θεωρήσητε εἰς τὴν ἐφετεινὴν τῶν προσόδων ἀποδεκάτωσιν.

Δυνάμει τοῦ ΚΑ΄ ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου εἶχαν δοθῇ εἰς τοὺς Κρῆτας γραμμάτια παραχωρήσεως γαιῶν διὰ προσωρινὴν ἐπικαρπίαν. Μὴ δυναμένη ἡ ἐπὶ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴ νὰ δίδῃ εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν ἰδιαιτέραν πρὸς τὸν Διοικητὴν διαταγὴν, ἐπροσκάλεσεν αὐτὰς νὰ σχηματίσουν συντροφίας, ἐξ ὧν ἑκάστη νὰ σύγκηται ἀπὸ 5—35 οἰκογενείας. Λαμβάνουσα τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν ἐσημείωνεν εἰς κατάλογον τὰ ὀνόματα τοῦ ἀρχηγοῦ ἑκάστης οἰκογενείας, τοὺς ἀριθμοὺς τῶν γραμματίων, καὶ ἐξέδιδεν ἔπειτα ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς συντροφίας γενικὴν πρὸς τὸν Διοικητὴν διαταγὴν, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐδίδετο ἡ προσδιορισθεῖσα γῆ, ἥτις κατεμετρᾶτο διὰ τῆς Δημογεροντίας, διαγραφομένων καὶ τῶν συνόρων της. Ἡ τοιαύτη παραχώρησις γαιῶν ἐξηκολούθησε καὶ ἐπὶ τῆς Τριμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς (συγκειμένης ἐκ τῶν Κ. Κ. Α. Καποδίστρια, Θ. Κολοκοτρώνη καὶ Ι. Κωλέτη) καὶ ἐπὶ τοῦ Αὐγουστίνου Καποδίστρια, καὶ ἐπὶ τῆς μετ' αὐτὸν ἑπταμελοῦς, (κατόπιν πενταμελοῦς, καὶ τελευταῖον τριμελοῦς) Ἐπιτροπῆς. Ἀλλ' ἀφοῦ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυβερνήτου καὶ ἐν διαστήματι τῆς μετὰ ταῦτα ἐποχῆς πολλοὶ τῶν λαβόντων μέρος

εἰς τὴν διανομὴν τῆς γῆς Κρητῶν, προτιμήσαντες τὴν εἰς τὴν πατρίδα των ἐπάνοδον ἀνεχώρησαν ἀπὸ την Ἑλλάδα, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν συντροφιῶν ἐσφετερίσθησαν τὴν μερίδα τῶν ἀναχωρησάντων. Οἱ ἐνοικιασταὶ ἔχουν ἤδη δίκαιον νὰ λαμβάνουν ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τὸν ἐπικαρπίας φόρον ἀπὸ τὰς μερίδας ταύτας, αἱ ὁποῖαι φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου. Ὅστις λοιπὸν παρουσιασθῇ ὡς ἐπίτροπος τῆς συντροφίας διὰ νὰ λάβῃ τὸν ἐπικαρπίας φόρον (1500) διὰ τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλη τῆς συντροφίας, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ·

Α΄. Τὸν ὑπογεγραμμένον παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς κατάλογον τῶν μελῶν τῆς συντροφίας, ἐνῷ σημειοῦται καὶ τὸ παραχωρηθὲν εἰς ἑκάστην ποσὸν τῆς γῆς.

Β΄. Ἐπιτροπικὸν τῶν μελῶν τῆς συντροφίας.

Γ΄. Ἔγγραφον τοῦ Διοικητοῦ, δι' οὗ παρεχωρήθη εἰς τὴν συντροφίαν ἡ γῆ, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φαίνηται ἡ ὁροθεσία τοῦ παραχωρηθέντος τεμαχίου.

Εἰς περιπτώσεις τινὰς δὲν ἔγινε παραχώρησις τακτική, τουτέστι δὲν κατεμετρήθησαν τὰ σύνορα, διότι δὲν ἐπρόφθασεν αὐτὸ τοῦτο νὰ γενῇ, ἐξ αἰτίας, τῶν τότε ἀνωμαλιῶν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δὲν θεωροῦνται ὡς παραχωρημένα εἰς τοὺς Κρῆτας εἰμὴ ὅσα οἱ ἴδιοι ἰδίαις χερσὶ καλλιεργοῦν.

Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν θέλετε διαλύει τὰς ὅσας τυχὸν συμβῶσι διενέξεις.

12. Τὸ 12 Ἄρθρον τοῦ Νόμου ὑποβάλλει τὸν φορολογούμενον καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐπικαρπίας φόρον, εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται καὶ ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον. Ἐπομένως ὁ τρόπος τῆς ἀποδεκατώσεως, τῆς πληρωμῆς, τῆς μετακομίσεως ἐννοεῖται ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ διὰ τὸν ἔγειον φόρον.

13. Ὁσάκις γίνεται διένεξις μεταξὺ φορολογοῦντος καὶ φορολογουμένου περὶ διαφιλονεικουμένου κτήματος, ὁ ἐπικαρπίας φόρος ἐμβαίνει εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ Ταμεῖον, ἕως οὗ ἐξετασθοῦν αἱ περὶ τῆς ἰδιοκτησίας ἀντιποιήσεις παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς. Ὁ τοιουτοτρόπως εἰς τὸ Ταμεῖον παρακατατεθησόμενος ἐπικαρπίας φόρος πρέπει νὰ δοθῇ, φυσικῷ τῷ λόγῳ, εἰς χρήματα παρὰ τοῦ φορολογουμένου. Λαμβάνοντες εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Γ. Ἐφορείας τὰ χρήματα, θέλετε δίδει εἰς τὸν φορολογούμενον καὶ εἰς τὸν φορολογοῦντα ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἐκ τῶν τριπλοτύπων ἐπὶ τούτῳ βιβλίων, μὲ τὰ ὁποῖα θέλετε ἐφοδιασθῇ ἐντὸς ὀλίγου.

Διεξελθόντες τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐκτεθέντα μετὰ προσοχῆς, ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θέλετε λάβει πλέον ἀνάγκην ἄλλων διασαφήσεων ἢ ὁδηγιῶν. Ἂν ὅμως νομίζετε ἀναγκαῖον τὸ τοιοῦτον, προσκαλεῖσθε νὰ μᾶς διευθύνεται ὅσον τάχος τὰς διαφόρους τυχὸν ἀπορίας σας, διὰ νὰ σᾶς κάμωμεν εὐθὺς τὴν διάλυσιν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως εἴσπραξιν τῶν προσόδων, ὁσάκις συμβῇ ἡ παρὰ τοῦ 14 Ἄρθρου τοῦ περὶ ἐνοικιάσεως τῶν προσόδων Β. Διατάγματος προβλεπομένη περίπτωσις, θέλετε ἐφοδιασθῇ ἐγκαίρως μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ναύπλιον τῇ 10 (22) Ἀπριλίου 1834.

149. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ Νομοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικοὺς Ἐφόρους.

Ναύπλιον, τῇ 12 Ἀπριλίου, 1834.

Διὰ τῆς ἀπὸ 10 (22) Ἀπριλίου Ἐγκυκλίου της ἡ Β. αὐτη Γραμματεία σᾶς ἀνέπτυξε τὸν περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμον καὶ σᾶς ἐφωδίασε μὲ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ Νόμου εἶναι ὑποχρεωτικοὶ διὰ τὸν φορολογοῦντα καὶ φορολογούμενον ἀδιαφόρως, ἂν αἱ πρόσοδοι ἐνοικιασθοῦν ἢ εἰσπραχθοῦν διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, διότι αἱ ἀρχαὶ τῆς δικαιοσύνης δὲν ἐπιτρέπουσι νὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ πλειοτέρας ὑποχρεώσεις αἱ Κοινότητες, ὅσων αἱ πρόσοδοι δὲν ἐνοικιάσθησαν· τὰ βάρη πρέπει νὰ ἦναι ὁμοιόμορφα, καὶ ἴσα δι' ὅλους τοὺς φορολογουμένους· αἱ ὑπ' Ἀρ. 1234 ὁδηγίαι τῆς Γραμματείας, ἐκδοθεῖσαι τὴν 18 Ἀπριλίου Π. Ε., καὶ αἱ κατόπιν δημοσιευθεῖσαι συμπληρωματικαὶ παύουν ἐπομένως τοῦ νὰ ἔχωσιν ἰσχὺν διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ συμβῇ πολλάκις ἡ περίπτωσις τὴν ὁποίαν προβλέπει τὸ 14. Ἄρθρον τοῦ περὶ ἐνοικιάσεως τῶν προσόδων Β. Διατάγματος. Θέλετε καταβάλει πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐνοικιασθοῦν αἱ πρόσοδοι, εἰ δυνατόν, εἰς τὰς Κοινότητας, ἢ εἰς ἰδιώτας, καὶ νὰ ἀπαλλάξετε τὸ δημόσιον ἀπὸ τὸ πολύπλοκον τῆς εἰσπράξεως, διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ προσηλώσῃ ἐπὶ μᾶλλον τὴν προσοχήν της εἰς τὰ ἐθνικὰ κτήματα, καὶ νὰ μὴν ἀποσπᾷ τὴν ἐνέργανει τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἀπὸ αὐτὸ τὸ οὐσιῶδες, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους κατὰ δυστυχίαν πάντῃ παρημελημένον, ἀντικείμενον.

Ἂν ὅμως δὲν κατορθωθῇ ὁ περὶ ἐνοικιάσεως σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι ἐπάναγκες νὰ ἐφοδιασθῆτε μὲ ὁδηγίας, κατὰ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐνεργήσητε τὴν εἴσπραξιν.

Σᾶς εἴπομεν ἀνωτέρω, ὅτι ὁ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμος εἶναι ὑποχρεωτικὸς ἀδιαφόρως, ἂν οἱ ἐνοικιασταὶ ἢ τὸ Δημόσιον ἐνεργήσουν τὴν εἴσπραξιν. Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι δὲν ἀποβλέπουν ἐπομένως ἄλλο εἰμὴ τὴν ἐπιστασίαν τῆς εἰσπράξεως καὶ τὸν ἔλεγχον αὐτῆς.

Περὶ διορισμοῦ Ἐπιστατῶν.

Α΄. Οἱ Ἔφοροι λαβόντες εἰς σκέψιν τὴν ἔκτασιν τῆς Ἐπαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν ἐφορεύουν, θέ-

λουν προβάλει διὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν ἐπίκρισίν μας τὸν διορισμὸν ἑνὸς ἐπιστάτου εἰς πᾶσαν Κοινότητα, ἢ πλειοτέρων, ἂν ἀποδειχθῇ ἡ κατὰ τοῦτο ἀνάγκη.

Β΄. Οἱ διορισθησόμενοι ἐπιστάται θέλουν λαμβάνει μηνιαῖον μισθὸν ἀπὸ 20-50 Δραχμάς· αἱ περὶ τούτου συμφωνίαι μετὰ τῶν Β. Ἐφόρων θέλουν ὑποβληθῆ εἰς ἡμᾶς διὰ τῶν Γενικῶν Ἐφόρων, διὰ νὰ ἐγκριθοῦν.

Γ΄. Ἂν αἱ πρόσοδοι μιᾶς κοινότητος εἰσπραττόμεναι δι' ἐπιστασίας ἐνοικιασθῶσι κατόπιν, ὁ ἐνοικιαστὴς ἀναδέχεται εἰς βάρος του ὅλα τὰ γινόμενα ἔξοδα τῆς ἐπιστασίας. Τοῦτο θέλουν ἀναφέρει οἱ Ἔφοροι ῥητῶς εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια.

Δ΄. Οἱ Ἐπιστάται θέλουν ὁρκισθῆ ἐνώπιον τῶν Β. Ἐφόρων νὰ ὑπηρετήσωσι πιστῶς καὶ τιμίως, καὶ θέλουν ὑπογράψει τὸν ὅρκον των.

Περὶ θερισμοῦ τῶν πρωΐμων καρπῶν.

Ε΄. Πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ θερίσματος οἱ ἐπιστάται θέλουν γνωστοποιήσει διὰ κήρυκος εἰς τοὺς γεωργούς, ὅτι ὀφείλουν νὰ κάμουν τὰ δεμάτια ὅσον τὸ δυνατὸν ὅμοια καὶ ἴσα κατὰ τὸ βάρος, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ γενῇ ἡ κατὰ τὸ Ἄρθρον 2 τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου διατάττομένη δοκιμή, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴν ἀδικηθῇ οὔτε τὸ Δημόσιον οὔτε ὁ φορολογούμενος.

ϛ΄. Οἱ ἐπιστάται ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνοῦν, ὥστε οἱ φορολογούμενοι νὰ θημωνιάζουν τὰ δεμάτια ἑκάστου εἴδους καρπῶν χωριστά, καὶ πάλιν χωριστὰ τὰ ἰδιόκτητα ἀπὸ τὰ ἐθνικά.

Ζ΄. Δὲν θέλουν ἐπιτρέψει εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ κοπανίσουν τὰ δεμάτιά των, ἢ νὰ συγκομίσουν εἰς τὰς ἀποθήκας των ὁποιουδήποτε εἴδους καρπόν, πρὶν γενῇ ἡ ἀνωτέρω δοκιμή.

Η΄. Οἱ ἔφοροι θέλουν προειδοποιήσει τοὺς γεωργοὺς περὶ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν μέλει νὰ γενῇ ἡ δοκιμὴ τῶν δεματίων. Περὶ τῆς δοκιμῆς ταύτης καταστρόνεται πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς προλαβόντας εἰς τὴν πρᾶξιν μέρος. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουν παραπεμφθῇ ἐν καιρῷ μὲ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν Ἐφόρων πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰσπράξεως.

Περὶ συνάξεως τῶν ὀψίμων.

Θ΄. Ἂν καὶ εἰς Κοινότητάς τινας ἐνεργηθῇ ἡ ἀνωτέρω εἴσπραξις τῶν πρωΐμων καρπῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιθυμοῦμεν νὰ γενῇ δευτέρα δοκιμὴ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ὀψίμων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τότε λαμβάνεται, ὡς ἐλάχιστος ὅρος, τὸ ἔλλειπον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν ὑπολογισθείσης τιμῆς τῶν προΐμων εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ὁλικοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς Κοινότητος. Ἡ δευτέρα αὕτη δημοπρασία θέλει γενῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ ἡ πρώτη· ἂν καὶ ἡ δημοπρασία αὕτη ἀποτύχῃ, τότε οἱ Ἔφοροι θέλουν διορίσει ἐκτιμητὰς διὰ νὰ ἐκτιμήσουν τὰ ὄψιμα κατὰ τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου ὁρισμούς. Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις ὁ Ἔφορος ἀναδέχεται τὴν θέσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ἐπίσης θέλουν ἐκτιμηθῆ τὰ περιβόλια, οἱ πεπονῶνες καὶ τὰ δένδρα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Νόμου.

Αἱ ἀνωτέρω ἐκτιμήσεις γράφονται εἰς τετράδιον, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα πρέπει νὰ ἦναι μετρημένα καὶ παρυπογεγραμμένα (paraphés) παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, καὶ ὑπογράφονται παρὰ τῶν λαμβανόντων εἰς τὴν ἐκτίμησιν μέρος, καὶ αὐτὰ τὰ τετράδια πρέπει νὰ παραπεμφθοῦν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰσπράξεως.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ι΄. Ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει νὰ εἰσπραχθῶσιν οἱ διὰ λογαριασμόν της ἀποδιδόμενοι φόροι, εἰς εἴδη, ἀλλὰ γενικῶς εἰς χρήματα.

Διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς εἰσπράξεως, θέλουν κρατεῖ οἱ Ἔφοροι πίνακας κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν καταγράφει τὸ χρέος ἑκάστου χωρίου. Ὁμοίους πίνακας θέλουν κρατεῖ καὶ οἱ Δημογέροντες τοῦ χωρίου, καὶ τῆς μὲν Δημογεροντίας θέλει εἶναι παρυπογεγραμμένοι (paraphés) παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου, τοῦ δὲ Β. Ἐφόρου παρὰ τῆς Δημογεροντίας. Οἱ ὡς ἀνωτέρω πίνακες εἶναι χωριστὰ διὰ τοὺς πρωΐμους, χωριστὰ διὰ τοὺς ὀψίμους καρπούς, καὶ χωριστὰ διὰ τὰ περιβόλια, δένδρα καὶ φυτικὰ εἴδη.

ΙΑ΄. Εὐθὺς ἀφοῦ γενῇ ἡ δοκιμὴ τῶν δεματίων κατὰ τὸ ἄρθρον Η΄ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν, θέλει ἐκκαθαρισθῇ τὸ εἰς εἴδη ὁλικὸν χρέος ἑκάστου φορολογουμένου, καὶ σημειωθῇ εἰς τοὺς πίνακας τῆς Ἐφορίας καὶ εἰς τοὺς πίνακας τῆς Δημογεροντίας μὲ ψηφία καὶ ὄχι μὲ ἀριθμούς. Καὶ εἰς τοὺς δύο πίνακας ὑπογράφει ὁ φορολογούμενος εἰς τὴν ἐπισημειωμένην Ὑπογραφὴ τοῦ φορολογουμένου στήλην.

ΙΒ΄. Διὰ τὸ ὁμοιόμορφον τῆς φορολογίας καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν τοῦ ἐλέγχου, οἱ Β. Ἔφοροι δὲν θέλουν σημειοι εἰς τὰς στήλας ἄλλο μέτρον παρὰ ὀκάδας, καὶ ὄχι κοιλά, μετρητίκια, πινάκια καὶ ἄλλα ζύγια. Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ προσέξητε πολύ, διότι ἡ παράβασις θέλει θεωρηθῆ ὡς σημεῖον ἀμελείας, ἢ ἀδρανείας, ἢ παρακοῆς τῶν διαταγῶν μας.

ΙΓ΄. Εὐθὺς ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τῶν ἀπὸ Ἀπριλίου Ὁδηγιῶν μας δημοσιευθῇ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπάρχου ἡ τιμή, καθ' ἣν πρέπει νὰ πληρωθοῦν τὰ πρώϊμα γενήματα παρὰ τῶν φορολογουμένων, ὁ Β. Ἔφορος καταστρόνει τὸν λογαριασμὸν ἑκάστου χωρίου, λαμβάνων τὰς σημειώσεις ἀπὸ τοὺς ὡς ἀνωτέρω πίνακας, καὶ διευθύνει αὐτὸν διὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ διὰ νὰ γενῇ ἡ φροντὶς τῆς εἰσπράξεως.

Ὁ ἐπιφορτισθησόμενος παρὰ τοῦ Ταμείου τοῦ Νομοῦ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων, λαμβάνει

τὸν λογαριασμὸν, καὶ εἰσπράττων τὰ χρήματα σημειοῖ καὶ εἰς τοὺς πίνακας τῆς Δημογεροντίας τὴν παραλαβὴν τῶν χρημάτων εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ στήλην.

Τὸ ὡς ἀνωτέρω σύστημα θέλει ληφθῆ καὶ ὡς πρὸς τὴν κατάστρωσιν τοῦ λογαριασμοῦ διὰ τὰ ὄψιμα, διὰ τὸν οἶνον, διὰ τοὺς πεπονῶνας, διὰ τὰ περιβόλια, δένδρα, καὶ λοιπὰ φυτικὰ εἴδη.

Διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν φορολογουμένων, διὰ τὸ εὔτακτον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς εἰσπράξεως θέλετε εἰδοποιήσει τοὺς φορολογουμένους, ὅτι ἡ πληρωμὴ τοῦ χρέους των δι' ὅλα τὰ εἴδη ἐν γένει θέλει γενῆ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου μέχρι 20 Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων θέλουν ἐκδοθῆ κατόπι διαταγαί.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖται, ὅτι οἱ Β. Ἔφοροι δὲν ἔχουν νὰ εἰσπράττουν χρήματα, ἀλλὰ μόνον νὰ προετοιμάζουν τὰς διὰ τὴν εἴσπραξιν ἐργασίας, τουτέστι νὰ σημειοῦν τὸ χρέος ἑκάστου φορολογουμένου εἰς τοὺς πίνακας καὶ νὰ καταστρόνουν ἐν καιρῷ τοὺς λογαριασμούς.

Ὅσον δὲ διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν Ἐπιστατῶν θέλετε διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου τὸν λογαριασμὸν αὐτῶν, διὰ νὰ διατάττωμεν τὴν πληρωμήν. Ἐννοεῖται, ὅτι θέλετε τοὺς παύσει εὐθὺς μετὰ τὸ θέρισμα τῶν πρωίμων, καὶ θέλετε τοὺς διορίσει πάλιν, ὅτε φθάσει ὁ καιρὸς τῆς συνάξεως τῶν ὀψίμων καὶ τοῦ οἴνου. Διὰ τὴν ἀντιμισθίαν τῶν ἐκτιμητῶν θέλετε μᾶς ὑποβάλει ἐν καιρῷ λεπτομερῆ ὑπολογισμὸν, διὰ νὰ διατάξωμεν νὰ σᾶς δοθῇ ἡ ἀναγκαία πίστωσις.

150. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἀπαγορεύεται ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν νεκρῶν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ ἄλλα καταστήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκκλησιάζονται πρὸς λατρείαν τοῦ θεοῦ οἱ ὀπαδοὶ ὁποιασδήποτε θρησκείας, ὡσαύτως καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων.

2. Εἰς ἕκαστον δῆμον θέλει κατασκευασθῆ νεκροταφεῖον διὰ δημοτικῆς δαπάνης. Ὅταν δὲ πλειότερα χωρία ἑνωμένα συνιστῶσι τὸν δῆμον, θέλουν κατασκευασθῆ κατὰ τὴν χρείαν ἰδιαίτερα νεκροταφεῖα εἰς τὰ διάφορα χωρία.

3. Ἕκαστον νεκροταφεῖον πρέπει ν' ἀπέχῃ ἀπὸ τὴν πόλιν, κωμόπολιν ἢ χωρίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, τοὐλάχιστον ἑκατὸν μέτρα· θέλουν δὲ γενῆ πρὸς τὸ μέρος τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου, ὅθεν πνέουν σπανιώτερα ἄνεμοι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ πρὸς τὸ βόρειον ἢ ἀνατολικὸν μέρος, εἰς τόπον ἀερεζόμενον καὶ ὁπωσοῦν ὑψηλὸν, εἰ δυνατὸν, μὴ ὑποκείμενον εἰς πλημμύρας καὶ συναγωγὴν ὑδάτων, καὶ ὅσον ἐνδέχεται εἰς ἀσβεστῶδες ἢ ἀμμῶδες, ἢ σκληρὸν καὶ ἀργιλῶδες ἔδαφος.

Ὅλα τὰ νεκροταφεῖα πρέπει νὰ περικλείωνται μὲ τοῖχον, ἢ μὲ τάφρους καὶ φράκτας· τὸ δὲ πρὸς τὴν πόλιν, κωμόπολιν ἢ χωρίον ἀντικρίζον μέρος πρέπει νὰ ἦναι δενδρόφυτον.

4. Δὲν συγχωρεῖται νὰ κατασκευασθῇ, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ Νομάρχου, κατοικία ἢ πηγάδιον, ἀπέχοντα ὀλιγώτερον τῶν 100 μέτρων ἀπὸ τὸν περίβολον τοῦ νεκροταφείου.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἤδη οἰκίαι ἰδιωτικαὶ κείμεναι ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν 100 μέτρων, δὲν δύναται νὰ γένῃ εἰς αὐτὰς, ἄνευ τῆς ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ Νομάρχου, κἀμμία ἐπισκευὴ οὔτε νέον οἰκοδόμημα. Τὰ ἐντὸς τῆς περιοχῆς ταύτης εὑρισκόμενα πηγάδια θέλουν ἐξετασθῆ ἀπὸ εἰδήμονας ἰατροὺς, καὶ θέλουν καταχωσθῆ, ἐὰν τοῦτο θεωρηθῇ ἀναγκαῖον διὰ λόγους ὑγειαστυνομικούς.

Τὰ νεκροταφεῖα πρέπει νὰ ἦναι ἀρκετὰ εὐρύχωρα, ὥστε νὰ δέχωνται ὅλους τοὺς νεκροὺς τοῦ δήμου, ἢ τοῦ χωρίου.

Κἀνένας τάφος δὲν δύναται νὰ ἀνοιχθῇ καὶ νὰ βαλθῇ ἐκ νέου εἰς χρῆσιν, πρὸ τοῦ γίνῃ ἡ τελεία σῆψις τοῦ ἐν αὐτῷ πτώματος.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν γίνεσθαι αἱ εἰς τὰ νεκροταφεῖα ἐνταφιάσεις κατὰ σειράν.

6. Ἕκαστος τάφος πρέπει νὰ ἔχῃ διὰ μὲν τοὺς ἡλικιωμένους μῆκος τοὐλάχιστον 2 μέτρων, καὶ πλάτος ἑνὸς μέτρου, διὰ δὲ τὰ παιδία μῆκος ἑνὸς μέτρου, καὶ πλάτος ἡμίσεως μέτρου, γενικὸν δὲ βάθος τοὐλάχιστον δύο μέτρων, καὶ πρέπει νὰ σκεπάζεται μὲ γεώλοφον ὕψος τοὐλάχιστον ἑνὸς μέτρου. Θέλουν δὲ ἀπέχει ἀπ' ἀλλήλων οἱ τάφοι ἥμισυ μέτρον.

7. Διαδοχικὰ ταφεῖα δύνανται τότε μόνον νὰ συγχωρηθοῦν, ὅταν ἐξ αἰτίας αὐτῶν δὲν ἀφαιρῆται τὸ ἀναγκαιοῦν μέρος πρὸς ἐνταφιασμὸν τῶν νεκρῶν τοῦ δήμου.

Ὡς πρὸς τὴν δοθησομένην περὶ τούτου ἄδειαν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ κατὰ νόμον κανονισμοὶ περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου κοινοτικῆς περιουσίας.

8. Ἅμα τὰ νέα νεκροταφεῖα φθάνουν εἰς κατάστασιν ὥστε νὰ γίνωνται ἐνταφιασμοὶ εἰς αὐτὰ, θέλει παύει ἡ χρῆσις τῶν ἤδη ὑπαρχόντων. Ἡ σπορὰ ἢ ἡ φυτεία τῶν τελευταίων τούτων δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν τριετίας.

Διὰ πᾶσαν ἀνακομιδὴν ἢ ἀνέγερσιν κτιρίων ἐπ' αὐτῶν ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ γνωμοδότησις ἰατροῦ, ἢ ἡ ἰδιαιτέρα ἄδεια τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

9. Ἕκαστον πτῶμα πρέπει νὰ ἐπιθεωρῆται πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ ὑπὸ τοῦ παρὰ τῆς ἀστυνομίας διωρισμένου ὁρκωτοῦ νεκρόπτου.

Ὁ νεκρόπτης ὀφείλει κατὰ τὰς δοθησομένας εἰς

αὐτὸν ὁδηγίας νὰ πληροφορῆται ἐντελῶς διὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ πτώματος, ὅτι τῳόντι ὑπάρχει θάνατος, καὶ θέλει ἀναφέρει ἀμέσως περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν καθὼς καὶ περὶ τῶν σημείων τοῦ μὴ φυσικοῦ θανάτου, ἅτινα τυχὸν ἤθελε παρατηρήσει εἰς τὸ πτῶμα.

Ἡ ἐνταφίασις δὲν δύναται νὰ γενῇ, πρὶν ἢ δοθῇ ἐγγράφως παρὰ τῆς ἀστυνομίας ἡ ἄδεια ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περὶ τοῦ φυσικοῦ θανάτου ἀποδείξεως τοῦ νεκρόπτου, καὶ ἐγχειρισθῇ αὐτὴ εἰς τοὺς ἀνήκοντας ἱερεῖς.

10. Δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν νεκρῶν πρὶν ἢ παρέλθωσι, κατὰ μὲν τοὺς χειμερινοὺς μῆνας, ἀπὸ τὸν Νοέμβριον μέχρι τοῦ Ἀπριλίου, 48 ὧραι, κατὰ δὲ τοὺς ἐαρινούς, ἤτοι ἀπὸ τὸν Μάϊον μέχρις Ὀκτωμβρίου, 36 ὧραι.

Ἐξαιροῦνται αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς λοιμώδης ἀσθένεια, ἢ ἡ ἀναφερομένη σῆψις τοῦ πτώματος ἀπαιτεῖ ἐξ ἀνάγκης τὸ νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ ἐνταφιασμός· ἀμφότερα δὲ πρέπει νὰ δηλωθῶσιν ἐγγράφως παρὰ τοῦ νεκρόπτου.

11. Εἰς ἕκαστον νεκροταφεῖον πρέπει νὰ κατασκευασθῇ ὅσον τάχιστα κτίριον, ὅπου ἠμποροῦν νὰ μένωσιν οἱ νεκροὶ μέχρι τοῦ καιροῦ τῆς ἐνταφιάσεως. Ταὐτοχρόνως θέλει διορισθῇ φύλαξ διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τόσον τὰ πτώματα, καθὼς καὶ τὸ νεκροταφεῖον.

12. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος διατάγματος θέλουν παιδεύεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 573, 646 καὶ 648 τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος.

13. Ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Μαρτ. (9 Ἀπριλ.) 1834.

151. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀποφασίσαντες διὰ προσωρινῶν ὁρισμῶν νὰ λάβωμεν πρόνοιαν διὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν, διατάττομεν τὰ ἑξῆς, ἀκούσαντες καὶ τὸ ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

1· Τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1833 (8 Ἰανουαρίου 1834) περὶ Δήμων νόμου ἐπιτετραμμένα εἰς τοὺς Δημάρχους χρέη, τὰ ἀφορῶντα τὰς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν Συμβούλων, θέλουν ἐκτελεσθῇ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν ἐκλογὴν παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν, καὶ τοῦτο παρ' ἑκάστου αὐτῶν καὶ καθ' ὅλους τοὺς δήμους τοῦ τμήματός του.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ περὶ Δήμων νόμου ἐπιτροπή, ἡ συμπράττουσα εἰς τὴν κρίσιν τῶν κατὰ τῶν καταλόγων παραπόνων, θέλει συγκροτηθῇ ἐξ ἑνὸς δημογέροντος καὶ δύο δημοτῶν δεδοκιμασμένης τιμιότητος, ἀμεροληψίας καὶ ἱκανότητος, ἢ, μὴ εὑρισκομένου δημογέροντος κατὰ τὸν Δῆμον, ἐκ τριῶν δημοτῶν ἐχόντων τὴν ἄνω ῥηθεῖσαν ποιότητα.

Ὁ Νομάρχης θέλει διορίζει, ἐπὶ προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ἐπάρχου, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς παντὸς Δήμου.

2. Ἡ ἐπὶ ἐκλογῇ τῶν δημοτικῶν Συμβούλων συνέλευσις θέλει συντεθῇ κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν ἐξ ὅλων τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι Δημοτῶν. Ἐξαιροῦνται δὲ ὅσοι ἐξετασθέντες ἐπ' ἐγκλήματι δὲν ἀπελύθησαν, καὶ ἐκεῖνοι εἰς οὓς ἀντίκειται, κατὰ τὸ ῥηθὲν ἄρθρον 13, ἄλλος τις λόγος ἀποκλείσεως.

3. Ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν ἐκπληρῶν τὰ χρέη Δημάρχου Εἰρηνοδίκης, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' οὗ λάβοι τὴν περὶ ἐγκρίσεως ἀπόφασιν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων τοῦ τμήματός του, θέλει ἀρχίσει τὴν κατάστρωσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν κατὰ πάντα Δῆμον.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὅσοι νομίζονται ἱκανοὶ καὶ δίκαιον ἔχοντες εἰς τὸ νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον, θέλουν προσκληθῇ νὰ παρουσιασθῶσιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, σημειοῦντες τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, τὸ ἐπάγγελμά των, καὶ φέροντες τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἡλικίας των καὶ τοῦ γενομένου ὅρκου τῆς ὑποταγῆς.

Οἱ ὀκνηροὶ δημόται θέλουν προσκληθῇ ἐπισήμως, ἰδίαις των δαπάναις, καὶ οἱ μὴ δώσαντες ἀκόμη τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς θέλουν ὁρκωθῇ ἀμέσως.

4. Εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ἀτόμων εἰς τὸν κατάλογον θέλουν φυλαχθῇ ἀκριβῶς τὰ τῶν ἄρθρων 9 καὶ 13 τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ἐξαιρέτως δὲ θέλουν προσδιορισθῇ αἱ δημοτικαὶ σχέσεις τῶν κατὰ τὸ 9 ἄρθρον εἰς τὸ στοιχεῖον Β. σημειουμένων περὶ τῶν περὶ κατατάξεως δηλοποιήσεων.

5. Ὁ κατάλογος θέλει ἐμπεριέχει εἰς πίνακα· 1. Τὸν αὔξοντα ἀριθμόν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον καταγράφεται ἕκαστος. 2· Τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον· 3. Τὴν ἡλικίαν· 4. Ἂν ἦνε νυμφευμένος ἢ ὄχι· 5. Ἐκ ποίας ἐποχῆς ἔχει ἕκαστος τὴν μόνιμον διαμονήν, ζῶν ἀνεξαρτήτως εἰς τὸν Δῆμον· 6. Τὸν πόρον, γεωργίαν, ἐπιτήδευμα, ἐνασχόλησιν εἰς τέχνην τινὰ ἢ ἐπιστήμην, σημειουμένου εἰδικῶς τοῦ κλάδου· 7. Πότε καὶ ποῦ ἐδόθη ὁ ὅρκος τῆς ὑποταγῆς· 8. Τὰς τυχούσας παρατηρήσεις ἢ περὶ ἀφαιρέσεως τῆς ἐλευθέρας διοικήσεως τῆς περιουσίας, ἢ περὶ προλαβουσῶν ἢ ἐκκρεμῶν εἰσέτι ἐξετάσεων καὶ περὶ τοῦ τέλους των.

6. Ἅμα γένοι ὁ κατάλογος τῶν δημοτῶν τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, ὁ ἁρμόδιος Εἰρηνοδίκης θέλει τὸν ἐκθέσει ὑπὸ τὴν δέουσαν φύλαξιν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ἢ, ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, εἰς ἄλλον κατάλληλον κατάστημα, διὰ νὰ δυνηθῇ καθεὶς νὰ τὸν γνωρίσῃ· κατὰ δὲ τὰ ἄλλα θέλει ὁδηγηθῇ ἀπὸ τὴν γενικὴν περὶ δημαιρεσιῶν ὁδηγίαν.

7. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ περὶ Δήμων νόμου δύο μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς θέλουν

διορισθῇ ἀπὸ Νομάρχην (ὡς εἴρηται εἰς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ παρόντος προσωρινοῦ νόμου) ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαπρεπόντων εἰς τιμιότητα, ἀμεροληψίαν καὶ ἱκανότητα δημοτῶν. Ὁ αὐτὸς θέλει διορίσει τὸν πρωτοκολλιστήν.

8. Διαιρουμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 68 τοῦ περὶ Δήμων νόμου τῆς συνελεύσεως εἰς δύο ἢ πλειότερα τμήματα, ὁ Νομάρχης θέλει διορίσει, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου, τοὺς προέδρους, τὰ μέλη καὶ τοὺς πρωτολλιστὰς τῶν ἰδιαιτέρων δημαιρεσιακῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες ἀναγκαιοῦσιν, ἐκτὸς τῆς διευθυνομένης παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

9. Τὸ συμβούλιον τὸ ἐπ' ἐκλογῇ τῶν ὑποψηφίων τῆς θέσεως Δημάρχου καὶ Παρέδρου θέλει σχηματισθῇ εἰς τὴν πρώτην ἐκλογήν· ά. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ νεοεκλεχθέντος δημοτικοῦ Συμβουλίου· 6. Ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν τῶν λαβόντων εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τὰς περισσοτέρας ψήφους μετὰ τοὺς ἐκλεχθέντας.

Ἡ προτίμησις τῶν λαβόντων ἴσας ψήφους θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ἀνωτέραν ἡλικίαν.

10. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος προσωρινοῦ νόμου ἰσχύουσι μέχρι 1 (13) Μαρτίου 1837.

Ὅσοι δημοτικοὶ σύμβουλοι προέρχονται ἐξ ἐκλογῆς γενομένης κατὰ τὸν νόμον τοῦτον, καὶ ὅσοι ἐπὶ βάσει τοιαύτης ἐκλογῆς διωρίσθησαν Δήμαρχοι καὶ Πάρεδροι, παύουσι τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν, καὶ θέλουν ἀναπληρωθῇ δι' ἐκλογῆς γενομένης κατὰ τὸν περὶ Δήμων νόμον.

11. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παροντος προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἀπριλ. (6 Μαΐου) 1834.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

δηλοποιεῖ,

Ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν εἰσαγωγὴν ξένου ἅλατος εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἐπικρατείας της.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς ὁποιονδήποτε πλοῖον, ὑπὸ σημαίαν ξένην καὶ μὲ φορτίον ἅλατος, νὰ πλησιάσῃ εἰς τὰ παράλια τῆς Αὐστρίας κατὰ διάστημα ὀλιγώτερον μιᾶς κανονοβολῆς. Ὁ παραβάτης παιδεύεται μὲ τὴν δήμευσιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.

Εἰς τοὺς λιμένας Λουσσὲν Πίκκολο, Πόλα, Ῥοβίνιο, Πιράνο καὶ Τριέστιον δύναται νὰ προσορμισθῇ πλοῖον μὲ ἅλας, ἀπὸ κατεπείγουσαν μόνον ἀνάγκην ὑποχρεούμενον. Ὀφείλει δὲ ἀμέσως ὁ πλοίαρχος νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχήν, ὅτι φέρει ἅλας ἐπὶ τοῦ πλοίου του, διότι ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην δήμευσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Μαρτίου 1834.

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Συνίσταται παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείᾳ ἰδιαίτερον τμῆμα διὰ τὸν χωρογραφικὸν καὶ πολιτικοοικονομικὸν κλάδον τῆς ἁρμοδιότητός της, τὸ ὁποῖον εἶναι ἰδίως ἐπιφορτισμένον τὴν ἐπιστασίαν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἀποικισμοῦ.

Τὸ τμῆμα τοῦτο ὀνομάζεται

Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, καὶ εἶναι ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως.

Κεφάλ. Α'.

Σχηματισμὸς τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, καὶ ὑπηρεσία αὐτοῦ.

2. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας σύγκειται· 1. Ἀπὸ τρεῖς Συμβούλους, 2. Ἕνα μηχανικόν, 3. Δύο Γραμματεῖς, 4. Καὶ ἕνα Γραφέα.

Ὁ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείᾳ Ἰατροσύμβουλος, καὶ ὁ Γεν. Ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Κράτους συνεργάζονται καὶ συσκέπτονται εἰς τὸ εἰρημένον Γραφεῖον, καθόσον αἱ ἐργασίαι καὶ συσκέψεις αὐτοῦ ἔχουν σχέσιν μὲ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.

3. Οἱ Σύμβουλοι, οἱ Γραμματεῖς, καὶ ὁ Γραφεὺς τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ἔχουσι τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ μισθόν, τοὺς ὁποίους ἔχουν καὶ οἱ λοιποὶ ὅμοιοί των ὑπάλληλοι τῆς Γραμματείας.

4. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ἀπαρτίζει μέρος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἑπομένως δὲν θεωρεῖται ὡς αὐθύπαρκτος Ἀρχή.

Κατὰ συνέπειαν ὅλα τὰ παρὰ τοῦ Γραφείου τούτου ἐξερχόμενα σχέδια καὶ ἔγγραφα διεκπεραιοῦνται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

5. Τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον τμῆμα τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὡσαύτως τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ἀποτελεῖ παράρτημα ἰδιαίτερον τοῦ Γενικοῦ τῶν εἰσερχομένων ἡμερολογίου.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸ αὐτὸ Γραφεῖον νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν διεκπεραίωσιν καὶ ἰδιαίτερον Γραφεῖον (chancellerie).

Οἱ Γραμματεῖς καὶ ὁ Γραφεὺς τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ὀφείλουν νὰ ἐνασχολῶνται καὶ εἰς ἄλλας ἐργασίας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

6 Εἰς ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς·

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεία,

θέλει προστίθεσθαι·

Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας.

Ὡσαύτως ὅλαι αἱ παρὰ τῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν ἀτό-

μων εἰς τὸ εἰρημένον Γραφεῖον διευθυνόμεναι ἀναφοραί, ἢ ἐπιστολαί, διευθύνονται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, φέρουσαι τὴν αὐτὴν προσθήκην.

7. Ἐν γένει τὸ γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας λαμβάνει τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας διὰ τῶν ὑπαλλήλων διοικητικῶν Ἀρχῶν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ πάλιν δι' αὐτῶν ἐκτελεῖ ὅλας τὰς ἐκδιδομένας διαταγάς.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ὑπηρεσία ἤθελε τὸ καλέσει, μέλη τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ὡς ἐπιτρόπους εἰς τοὺς Νομούς, διὰ νὰ ἀναλάβωσιν ἰδιαιτέρας ἐργασίας μὲ τὴν σύμπραξιν τῶν Διοικητικῶν τακτικῶν Ἀρχῶν, ἢ νὰ διευθύνωσιν ἀμέσως τὴν ἐκτέλεσιν ἐκδοθεισῶν διατάξεων.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον θέλει χορηγεῖ εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας.

8. Οἱ Νομάρχαι καὶ οἱ Ἔπαρχοι χρεωστοῦν νὰ συντρέχωσι μὲ πάντα ζῆλον καὶ πᾶσαν δραστηριότητα τὰς ἐργασίας τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, νὰ ἐνεργοῦν ἄνευ ἀναβολῆς τὰς πρὸς αὐτοὺς ἐκδιδομένας διαταγάς, καὶ νὰ συνάζωσι μὲ σύνεσιν καὶ ἀκρίβειαν τὰς ζητουμένας παρ' αὐτῶν πληροφορίας.

Κατ' ἐξοχὴν δὲ οἱ παρὰ ταῖς Νομαρχίαις Ἰατροὶ καὶ Μηχανικοί, καὶ οἱ τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Κράτους Ἔφοροι ὑποχρεοῦνται νὰ συντρέχωσι μετὰ δραστηριότητος, ἕκαστος ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός του, εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας.

Ἀλλ' ἐπίσης εἶναι χρέος καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχῶν νὰ ὑπακούωσι προθύμως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς, ὁσάκις τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας διευθύνει πρὸς αὐτὰς προσκλήσεις καὶ ζητεῖ παρ' αὐτῶν πληροφορίας ἢ κοινοποιήσεις περὶ ἀντικειμένων τῆς ἁρμοδιότητός των.

9. Ὁσάκις ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἤθελε κρίνει εὔλογον νὰ πέμψῃ εἰς Νομόν τινα ἢ Νομούς, πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, ἰδιαιτέρους ἐπιτρόπους μὴ ὄντας ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας του, πρέπει νὰ ἀναφέρηται περὶ τούτου εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἔγκρισιν Αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς τοιούτους ἐπιτρόπους καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀποστελλομένους πρέπει νὰ διδωνται πάντοτε λεπτομερεῖς ὁδηγίαι.

Κεφάλ. Β'.

Ἁρμοδιότης τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικὰ καθήκοντα.

10. Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας συμπεριλαμβάνει δύο οὐσιώδη ἀντικείμενα· 1. Τὴν χωρογραφίαν, τὴν τοπογραφίαν καὶ τὴν γεωδαισίαν τοῦ Βασιλείου· 2. Τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἔκθεσιν προτάσεων ὡρίμων καὶ ἐπιστηριζομένων εἰς ἀκριβεῖς γνώσεις τῆς καταστάσεως καὶ τῆς φυσικῆς ποιότητος τοῦ τόπου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν κατοίκων του· τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας ἐν γένει· ἔτι δὲ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τούτῳ διατασσομένων.

Ὅθεν ἐν γένει, τοῦ εἰρημένου Γραφείου τὰ καθήκοντα εἶναι· 1. Νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ χωρογραφικὴν καὶ τοπογραφικὴν περιγραφὴν τοῦ Κράτους· νὰ καταστρώσῃ εὐχρήστους πίνακας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων του, καὶ νὰ λάβῃ ἀκριβεῖς γνώσεις τῶν διαφόρων πόρων τῶν ἐθνικῶν προσόδων καὶ τῆς παρούσης ἐκ τούτων ὠφελείας· 2. Νὰ ἀνιχνεύσῃ τὰ συντελεστικώτερα μέτρα εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους· νὰ παραστήσῃ ὅλας τὰς παρουσιαζομένας κατὰ τοῦτο ἀνάγκας, προτείνων ἐν ταὐτῷ τὰ καταλληλότερα πρὸς θεραπείαν αὐτῶν μέτρα καὶ ὅσα ἄλλα ἤθελαν κριθῇ πρόσφορα εἰς τὴν ἐπαύξησιν καὶ στερέωσιν τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας, καὶ νὰ ἐφορεύῃ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα ὅλων τῶν περὶ τούτου διατασσομένων· 3. Νὰ προετοιμάσῃ καὶ νὰ προδιαθέσῃ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὸν ἀποικισμόν, ἔχον κατ' ἐξοχὴν πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς εἰς τὸν τόπον τῶν προγόνων των ἐπιστρέφοντας Ἕλληνας, νὰ θεμελιώνῃ νέας ἀποικίας, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς αὐτάς, καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Εἰδικὰ καθήκοντα τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας.

11. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας θέλει φροντίσει νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐντὸς τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ Νομαρχιῶν Δήμων, καθὼς καὶ τῶν εἰς δῆμόν τινα κειμένων ἢ ἡνωμένων μὲ αὐτὸν μεμονωμένων ἀγροκηπίων, χωρίων, κωμῶν, κωμοπόλεων, πόλεων καὶ μοναστηρίων. Ὁ κατάλογος οὗτος θέλει ἀναφέρει τὰ ὀνόματα, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἀρχιτεκτοσύνην τῶν οἰκιῶν, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐμβαδοῦ ἑκάστου χωρίου, κώμης, πόλεως καὶ μοναστηρίου.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον θέλει σημειοῦσθαι, ἂν αἱ οἰκίαι ἦναι ἐθνικαὶ ἢ ἰδιόκτητοι, καὶ ὁποία, ὡς ἔγγιστα, ἡ χωρητικότης ἑκάστης.

12. Θέλει φροντίσει νὰ καταμετρηθοῦν αἱ ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστου Δήμου καὶ τῆς περιοχῆς ἑκάστου χωρίου γαῖαι, καί, συνεννοούμενον μὲ τὰς ἁρμοδίους οἰκονομικὰς Ἀρχάς, θέλει ἐξακριβώσει καὶ σημειώσει ποῖαι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐθνικαί, ποῖαι δημοτικαί, καὶ ποῖαι ἰδιόκτητοι.

13. Θέλει περιγράψει τὴν θέσιν καὶ φύσιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν ἐπιλοίπων, καὶ θέλει σημειώσει ποῖαι ἐξ αὐτῶν εἶναι καλλιεργημέναι, ἢ

τοὐλάχιστον ἐπιδεκτικαὶ καλλιεργείας, καὶ ποῖαι αἱ ἀκαλλιέργητοι, ἢ ἀνεπίδεκτοι καλλιεργεία;, ποῖαι αἱ ποτιζόμεναι, ἢ μή, καὶ ποῖαι ἐξ αὐτῶν εἶναι βουνά, ἕλη, δάση, βοσκαί, λειβάδια, ἀγροί, κῆποι, κτλ.

14. Θέλει περιγράψει τὰ διάφορα προϊόντα τῆς γῆς καὶ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν, καὶ θέλει προσπαθήσει ἐνταυτῷ νὰ ἐξακριβώσῃ ποῖον εἰσόδημα ἠμποροῦν νὰ δώσουν, ἂν καλλιεργηθοῦν τακτικώτερον, κατὰ τὴν φυσικὴν γονιμότητα τῆς γῆς.

15. Θέλει προσπαθήσει νὰ λάβῃ ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς παρούσης καταστάσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων βελτιώσεων.

16. Θέλει σημειώσει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστου δήμου καὶ τῆς περιοχῆς ἑκάστης χώρας καρποφόρων δένδρων, τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν δασονομίαν, ἰδίως δὲ τῶν ἐλαιῶν, μορεῶν (συκαμινέων), ὀπωροφόρων δένδρων, καὶ θέλει παρατηρήσει συγχρόνως ποῖα ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐθνικά, καὶ ποῖα ἰδιόκτητα, καὶ εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται οἱ ἐθνικοὶ ἐλαιῶνες.

17. Θέλει σημειώσει τὰ ἐθνικὰ ἄγρια ἐλαιόδενδρα, καὶ ποῖα εἶναι τὰ μέσα, δι' ὧν δύναται νὰ ἐξάξῃ τις ἀπ' αὐτὰ ταχυτέραν ὠφέλειαν, πωλῶν, ἐκμισθώνων πολυετῶς ἢ ἄλλως πως μεταχειριζόμενος.

18. Θέλει σημειώσει καὶ καταγράφει τὰ ὑδραγωγεῖα, τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ῥύακας, καὶ θέλει παρατηρήσει, ἂν διά τινος καλητέρας διαθέσεως εἰμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν εἴς τι μεγαλήτερον ποτιστικὸν σύστημα.

19. Θέλει καταγράψει μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν τοὺς εἰς τούτους τοὺς ποταμοὺς καὶ ῥύακας εὑρισκομένους διαφόρους μύλους, καθὼς καὶ τοὺς ἀνεμομύλους καὶ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ θέλει σημειώσει ποῖοι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐθνικοί, καὶ ποῖοι ἰδιόκτητοι· ποῖον τὸ ἐξ αὐτῶν ὄφελος, καὶ ποία ἡ παροῦσα κατάστασις αὐτῶν.

20. Ὀφείλει νὰ σημειώσῃ μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν φροντίδα καὶ ἀκρίβειαν τὰ καλούμενα «ἐθνικοῖ-»διόκτητα κτήματα» καὶ νὰ συνάξῃ τὰς ἀναγκαίας καὶ χρησίμους πληροφορίας περὶ τοῦ πῶς δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσι συμφερόντως, συνεννοούμενον ὡς πρὸς ὅλα ταῦτα μὲ τὰς ἁρμοδίους οἰκονομικὰς Ἀρχάς.

21. Θέλει φροντίσει διὰ νὰ γείνουν μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν αἱ ἀναγκαῖαι ἐξετάσεις εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἀνακεκαλυμμένα μεταλλεῖα· θέλει δὲ στήσει ἰδιαιτέρως τὴν προσοχήν του εἰς τὸ ν' ἀνακαλύψῃ νέα μεταλλεῖα, καὶ ἐξαιρέτως λιθανθρακεῖα καὶ καυσίμους γαίας (tourbes).

22. Θέλει καταγράψει τὸν ἀριθμὸν τῶν ποιμνίων καὶ τῶν φορτηγῶν ζώων ἑκάστου Δήμου, ἑκάστου χωρίου κ. τ. λ. κατατάττον αὐτὰ ὡς ἀκολούθως· 1. Εἰς ὑποζύγια (βόας, ἀγελάδας, βουβάλους, κτλ.), 2· Εἰς φορτηγὰ ζῶα (ἵππους, ὄνους, ἡμιόνους, καμήλους, κτλ.)· 3. Εἰς ἵππους (χρησίμους εἰς τὸ ἱππεύειν, ἢ εἰς τὸ σύρειν ἁμάξας)· 4. Εἰς ποίμνια προβάτων· 5. Εἰς αἰπόλια αἰγῶν· 6. Εἰς συφόρβια χοίρων.

23. Θέλει σημειώσει τὰς νομὰς κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν ἐπ' αὐτῶν βοσκόντων ποιμνίων, τὸ ἐτήσιον ἐκ τῶν ποιμνίων εἰσόδημα, καὶ τὰ μέσα πρὸς βελτίωσιν τῶν λειβαδίων καὶ τῶν εἰδῶν τῶν ζώων, καὶ ποίας εὐκολίας ἔχει ὁ τόπος πρὸς σύστασιν ἱπποτροφείων.

24. Ἐν γένει τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ὀφείλει νὰ περιγράψῃ, μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, τὴν φύσιν, τὴν ποιότητα, τὴν κατάστασιν καὶ τὰ εἰσοδήματα ὅλων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων.

25. Θέλει κάμει κατάλογον ἀκριβῆ τῶν κατοίκων ὅλων τῶν πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων, μοναστηρίων κτλ. τοῦ Κράτους.

Εἰς τοὺς καταλόγους τούτους θέλει σημειώσει τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἀτόμων, διακρίνον αὐτοὺς μὲ τὸν πλέον κατάλληλον τρόπον κατά τε τὴν ἡλικίαν, τὸ γένος, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὸν πόρον τοῦ ζῆν, τὴν θρησκείαν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπανδρευμένων καὶ ἀνυπάνδρων, τῶν αὐτοχθόνων καὶ ἀλλοδαπῶν.

Ὡσαύτως θέλει κάμει πίνακας τοῦ ἐτησίου ἀριθμοῦ τῶν γνησίων, ἢ νόθων τέκνων· τῶν γάμων καὶ ἀποβιώσεων, σημειῶνον εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν νόσον.

26. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας θέλει ἐνασχολεῖσθαι ἰδίως εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν φυσικῶν ὁρίων τῶν Δήμων, καὶ θέλει προτείνει τὰς τροπολογίας, μεταβολάς, καὶ λοιπὰ μέτρα, ὅσα ἤθελε κρίνει ἁρμοδιώτερα εἰς τὰ πραγματικὰ καὶ ἀληθῆ συμφέροντα τῶν Δήμων καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

27. Βάσιν τῆς ἐργασίας του ταύτης θέλει ἔχει τὴν φυσικὴν μορφὴν καὶ κατάστασιν τοῦ τόπου, καὶ τὰ φυσικὰ ὅρια, ὡς ῥύακας, φάραγγας καὶ ὄρη, χωρὶς ὅμως νὰ θυσιάσῃ διὰ τοῦτο τὰ ἐκ πολυετοῦς συνηθείας προσκτηθέντα δημοτικὰ συμφέροντα.

28. Θέλει ἐξιχνεύσει ἀκριβῶς τὰ παλαιὰ ἰδιοκτησίας καὶ δουλείας δικαιώματα, ὅσα τυχὸν εἶχον οἱ Δῆμοι ἐπὶ τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας των κειμένων νομῶν καὶ λειβαδείων.

Συγχρόνως θέλει γνωμοδοτήσει περὶ τῶν εἰς τοὺς Δήμους παραχωρητέων προικοδοτήσεων πρὸς ἐπάρκεσιν τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν των, χωρὶς ὅμως νὰ παραβλέψῃ τὰ συμφέροντα τῆς ἐντελοῦς ἐλευθερίας καὶ διαιρετικότητος τῶν κτημάτων.

29. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας θέλει χορηγήσει τ' ἀφορῶντα τὴν ὁροθεσίαν τῶν Ἐπαρχιῶν ἀναγκαῖα ἔγγραφα καὶ πληροφορίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὁροθεσία τῶν Ἐπαρχιῶν δὲν περιορίζεται ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ὡς ἡ ὁροθεσία τῶν Δήμων, τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας πρέπει νὰ ἔχῃ πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰ

φυσικὰ τοῦ τόπου ὅρια, ἀλλὰ ν' ἀποφεύγῃ ἐπιμελῶς τὸν κατακερματισμὸν τῆς δημοτικῆς χώρας.

30. Θέλει ἐξιχνιάσει μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν, καὶ διαγράψει ἐπιμελῶς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ὅρια τῶν Νομαρχιῶν.

Ὅπου δὲ κρίνει εὔλογον νὰ γείνῃ κἄμμία μεταβολή, θέλει τὴν ἀναγγείλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

31. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας θέλει περιγράψει τὰς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους σποραδὴν εὑρισκομένας ἀρχαιότητας. Κατ' αἴτησιν δὲ τῆς Κυβερτήσεως φροντίζει νὰ γείνωσι σχέδια τῶν ἐσισημοτέρων ἐρειπίων, τῶν ἀρχαίων πόλεων, τῶν μνημείων καὶ ἄλλων παρομοίων ἀντικειμένων.

Ἐξιχνιάζει τὰς παλαιὰς λεωφόρους καὶ τὰ ἀρχαῖα ῥεῖθρα (lit des rivieres), καὶ ἐν γένει ὅσα ἴχνη ὑποδεικνύουσι τὰς πρώην ἐμπορικὰς ὁδοὺς τῶν Ἑλλήνων, Ῥωμαίων, Ἐνετῶν κτλ.

32. Ἐξετάζει τὴν φυσικὴν τοποθεσίαν τῶν χωρίων, κωμῶν, κωμοπόλεων καὶ πόλεων, δίδει τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῆς κράσεως τοῦ ἀέρος, σημειώνει τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἀποκαθίσταται νοσώδης εἰς τοὺς κατοίκους, καὶ τὰ πρὸς βελτίωσιν αὐτοῦ κατάλληλα μέσα.

Γνωμοδοτεῖ περὶ μεταθέσεως τῶν χωρίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπικρατοῦν χρονικαὶ ἀσθένειαι, κακοήθεις πυρετοί, κτλ. παραστένον τὰ ἐκ τῶν νέων τοποθεσιῶν προσγινόμενα καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν, εἰς τὴν συγκοινωνίαν, καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον.

33. Θέλει σκεφθῇ περὶ τῆς θέσεως τῶν εἰς τὰ βουνὰ κειμένων κωμοπόλεων καὶ χωρίων, καὶ θέλει ἐξετάσει ἂν ἦναι συμφερώτερον εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῶν νὰ μετοικήσωσιν εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ οὕτω νὰ πλησιάσωσιν εἰς τοὺς συμπολίτας των, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ἀποχωρισμένοι δι' ἐμποδίων δυσκολευόντων τὴν συγκοινωνίαν.

Ἐν ταὐτῷ θέλει ἐξερευνήσει τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα παρεκίνησαν τοὺς ὀρείτας ἐκείνους ν' ἀφήσωσιν εὐφόρους πεδιάδας, καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς πετρώδεις καὶ ἀκάρπους τόπους, σημειῶνον ἰδιαιτέρως, ἂν ἡ εἰς τὰ ὄρη μετοικεσία ἔγεινε διὰ τὸ νοσῶδες τοῦ ἀέρος, ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν. Θέλει δὲ σημειώνει τὸν πρὸς μετοικεσίαν τῶν κατοίκων παραχωρητέον τόπον, καὶ τὰ ἐκ τούτου προσγενησόμενα καλὰ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 32.

Εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἡ μετοικεσία δὲν γίνεται, εἰμὴ κατ' ἐλευθέραν συναίνεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον.

34. Θέλει ἐπιστήσει ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὸν ῥοῦν τῶν ποταμῶν, ὅσοι δύνανται ν' ἀποκατασταθῶσι πλώϊμοι δι' ὁλικῆς ἢ μερικῆς διωρύξεως (canalisation).

Θέλει σημειώσει ἐνταυτῷ ὁποία ὠφέλεια δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς διωρύξεως ταύτης εἰς τὸ ἐγχώριον ἢ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, μετακομιζομένων δι' αὐτῆς τῶν προϊόντων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν.

Θέλει ἐξετάσει, ἂν ἡ διώρυξις τῶν ἐπισημοτέρων ποταμῶν ἀπαιτῇ μὲν ὀλιγώτερα ἔξοδα, προξενῇ δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον μεγαλητέρας ὠφελείας παρὰ τὰς μεγάλας ὁδούς, αἵτινες ἤθελον γείνει παράλληλοι μὲ αὐτούς.

35. Σημειώνει τοὺς τόπους, οἵτινες φαίνονται ἁρμοδιώτεροι πρὸς σύστασιν ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων, ἢ ἄλλων βιομηχανικῶν καταστημάτων.

Περιγράφει ἐπιμελῶς ὁποίας ὠφελείας ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα κλάδος τῆς βιομηχανίας ἤθελεν ἔχει εἰς τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα θέσιν, καὶ σημειώνει τὰς διαφόρους ἀκατεργάστους ἢ καυσίμους ὕλας, καὶ τὰ μέσα τῆς μετακομιδῆς, τὰ ὁποῖα χορηγοῦσι τὰ διάφορα μέρη τοῦ βασιλείου.

36. Σημειώνει διὰ ποίας ὁδοῦ καὶ εἰς ποῖον μέρος διευθύνονται τὰ διάφορα προϊόντα τῆς ἀγρονομίας καὶ βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου· ἐξετάζει διὰ ποίους λόγους διευθύνεται ἡ πώλησις αὐτῶν κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα μέρος, καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐφεύρῃ νέα μέσα ἐξοδεύσεως (debouché) τῶν προϊόντων.

37. Θέλει ἐπεξεργασθῇ σχέδιον τῶν μεταξὺ δήμων καὶ γειτόνων ὁδῶν (ἢ δημοτικῶν καὶ γειτονικῶν ὁδῶν), δι' ὧν εὐκολύνεται ἡ μεταξὺ τῶν δήμων καὶ τῶν διαφόρων χωρίων ἑνὸς δήμου συγκοινωνία.

Τὸ σύστημα τῶν ὁδῶν τούτων πρέπει νὰ ἑνωθῇ μὲ τὰς λεωφόρους (μεγάλας ὁδούς), εἰς τρόπον ὥστε πᾶσα ειδικὴ (μικρὰ) ὁδὸς νὰ ἦναι πρὸς τὰς μεγάλας, ὡς ἡ ἀκτὶς πρὸς τὸν κύκλον.

Ἀλλ' εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην δὲν πρέπει νὰ παραμεληθῶσι τὰ γειτονικὰ συμφέροντα καὶ ἡ εὐκολία τῆς συγκοινωνίας.

38. Θέλει παρατηρήσει εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται ἡ μεταξὺ τῶν πολιτῶν περὶ τὰ συναλλάγματα πίστις (crédit), καὶ θέλει σημειώσει διὰ ποίων καταστημάτων ἢ ἄλλων μέτρων δύναται αὕτη νὰ αὐξηθῇ, καὶ νὰ παύσῃ ἡ τοκογλυφία.

39. Θέλει ἐπιστήσει τὴν προσοχήν του εἰς τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν κατάστασιν τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, καὶ θέλει προτείνει τὰ πρὸς πρόοδον ἐκείνου καὶ βελτίωσιν τούτων κατάλληλα μέτρα.

40. Ὀφείλει νὰ σκεφθῇ ὡς πρὸς τὰ μέτρα καὶ σταθμά, ὡς πρὸς τὸ νομισματικὸν σύστημα, καὶ ὡς πρὸς τὰς διὰ ταχυδρομείων σχέσεις, πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται ἀπὸ συμφέροντα τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, καὶ νὰ προτείνῃ τὰ ἀναγκαῖα.

41. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ἐπιφορτίζεται τὰ περὶ ἀποικισμοῦ, τόσον τῶν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ ἔχῃ πρὸ παντὸς ἄλλου ὑπ' ὄψιν, καθὼς καὶ τῶν ἀλλογενῶν.

42. Θέλει κάμει ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἐρεύνας πρὸς ἀκριβῆ γνῶσιν ὅλων τῶν δι' ἀποικίας καταλληλοτέρων τόπων, καὶ τῶν προϊόντων καὶ πόρων αὐτῶν, διὰ νὰ συμβιβασθῇ ὅσον εἶναι δυνατόν, ἡ φύσις τῆς γῆς μὲ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ τὴν βιο-

μηχανίαν τῶν ἀποίκων, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τὸν ποιμένα, εἰς τὸν γεωργὸν, εἰς τὸν τεχνίτην κτλ. ἡ ἁρμοδιωτέρα διὰ τὴν ἐνασχόλησιν ἑκάστου γῆ.

43. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας (Συμβούλιον ἢ Ἀρχεῖον) ἔχει τὴν πληρεξουσιότητα νὰ διαπραγματεύηται μὲ συντροφίας, ἢ μὲ ἄτομα θέλοντα νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Πᾶσα συνθήκη, προτεινομένη ἀπὸ τοιαύτας συντροφίας, ἢ ἄτομα, πρέπει νὰ καθυποβάλληται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀφοῦ προετοιμασθῇ ἀρκετὰ, καὶ ἀναπτυχθῶσι λεπτομερῶς αἱ ὠφέλειαι καὶ τὰ βάρη αὐτῆς.

44 Θέλει ἐπιστατεῖ καὶ ἐπαγρυπνεῖ διὰ νὰ γίνηται ἡ πρέπουσα χρῆσις παντὸς βοηθήματος χρημάτων, σίτων, ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα θέλει χορηγήσει ἡ Κυβέρνησις εἰς τοὺς ἀποίκους πρὸς εὐκόλυνσιν τῆς κατοικήσεώς των.

45. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν Βασιλέα γενικὸν πίνακα, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἐκθέσει τὴν κατάστασιν, πρόοδον, ἢ ὀπισθοδρόμησιν τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ἀκινήτου περιουσίας παντὸς εἴδους, τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ, συγκρινομένου μὲ τὸν τοῦ προηγουμένου ἔτους, καὶ τὴν πρόοδον τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἔργων, ὅσα ἤρχισαν κατὰ πρότασιν αὐτοῦ.

Θέλει σημειώσει τὰς προόδους τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἀγρονομίας, τὴν αὔξησιν τῶν νέων πόλεων, καὶ τὰ πρὸς καλλωπισμὸν αὐτῶν γενόμενα· τὰς μεταβολὰς τῶν νοσωδῶν τόπων εἰς ὑγιεινοὺς διὰ τῆς καλλιεργείας καὶ ξηράνσεως ἑλῶν κτλ, τὴν κατάστασιν τῶν ἀποικιῶν, τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιδόσεώς των, καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν δύναταί τις νὰ βοηθήσῃ τὰς προόδους, ἢ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν παρακμήν των.

46. Ὀφείλει νὰ σημειώνῃ κατ' ἔτος τὸν ἀριθμὸν τῶν νέων, ὅσοι ἔχουσι 18-25 ἔτη, καὶ οὕτω νὰ γνωστοποιῇ κατὰ συνέχειαν τὴν συμβολὴν (contigent) τῆς πρώτης στρατιωτικῆς δυνάμεως ἑτοίμης εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ Κράτους.

47. Θέλει φροντίσει νὰ γείνῃ τοπογραφικὸς πίναξ τοῦ Βασιλείου ἱκανοῦ μεγέθους, νὰ διορθωθῶσι τὰ λάθη ὅσα τυχὸν εὑρίσκονται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας πίνακας, νὰ σημειωθῶσιν εἰς τὸν νέον τὰ ὅρια τῶν Δήμων, Ἐπαρχιῶν καὶ Νομαρχιῶν, νὰ διαγραφῇ ἡ ποιότης τῆς γῆς, αἱ θέσεις τῶν γενομένων ἀποικιῶν, ἢ οἱ δι' αὐτὰς κατάλληλοι τόποι, τὰ ἐθνικὰ κτήματα, αἱ σημειωμέναι ἢ σημειωθησόμεναι διὰ πασσάλων μεγάλαι ὁδοὶ (λεωφόροι), τὰ τῆς διωρύξεως (canalisation) ἔργα, κτλ., καὶ οὕτω νὰ προετοιμάσῃ τακτικὴν χωρογραφίαν (καταστατικὴν cadastre).

48. Θέλει δώσει εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν προϊόντων τοῦ Βασιλείου πληροφορίας, ὅσας αὐτὴ ἤθελε χρειασθῇ διὰ τὰς περὶ ἐμπορίου μὲ τὰς ξένας Δυνάμεις συνθήκας.

Τελευταῖοι Ὁρισμοί.

49. Ὅσα στατιστικὰ (statistiques) ἔγγραφα εὑρίσκονται εἰς τὰ γραμματοφυλάκια (archives) τῶν διαφόρων Γραμματειῶν, οἷον γεωγραφικοὶ πίνακες, ὑπομνήματα (mémoirs), πίνακες (tableaux), σχέδια (plans), παρατηρήσεις, κατάλογοι, κτλ., θέλουν συναχθῇ εἰς συστηθησόμενον γραμματοφυλάκιον τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ζητήσῃ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῶν λοιπῶν Γραμματειῶν τὴν κοινοποίησιν ὅλων τῶν ἐγγράφων καὶ πρακτικῶν, ὅσα ἤθελε χρειασθῇ πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων.

50. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Ἀπριλ. (11 Μαΐου 1834).

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ σύνορα τοῦ Νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ἄρχονται ἀπὸ τοῦ λιμένος Σχοινοῦντος (Καλαμάκι) παρὰ τὸν Σαρωνικὸν κόλπον πρὸς μεσημβρίαν, καὶ, συμπεριλαμβάνοντα τὴν χερσόνησον Μεθάνων καὶ τὴν νῆσον Καλαύρειαν, ἐκτείνονται μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Σκυλλαίου, ἔνθα προβαίνοντα μέχρι τῆς Νήσου Ἁγίου Γεωργίου, ἑνώνουν ταύτην μὲ τὸν Νομόν.

Ἀπὸ τῆς νήσου Ἁγίου Γεωργίου διευθυνόμενα πρὸς δύσιν, ἀποδίδουν τὰς νήσους Ὕδραν, Τιπάρηνον, Ἀπεροπίαν (Δοκὸν), Τρίκρατα (Τρικέρια), καὶ Βούπορθμον (Σπετσοποῦλαν), εἰς τὸν Νομὸν τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, ἀνατρέχουσιν ἔπειτα πρὸς τὸν δυτικὸν αἰγιαλὸν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου συμπεριλαμβάνοντα τὴν Ἔφυραν (Ὑψηλὴν) καὶ Πιτυοῦσαν (Πλατειὰν), καὶ ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης διέρχονται διὰ τοῦ Ἀργολικοῦ Κόλπου μέχρι τῶν ποδῶν τοῦ ὄρους Ζαβίτσης.

Ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ ὄρους Ζαβίτσης ἀναβαίνουσιν εἰς τὴν ἄκραν τῆς αὐτόθι πρὸς δυσμὰς τεινούσης ῥάχεως, τὴν ἀκολουθοῦσι μέχρι τῶν Καλυβίων τοῦ Καστρίου, καὶ, εἰς μικρὰν ἀπὸ τούτων ἀπόστασιν, κλίνουσι κατ' ἄρκτον πρὸς τὸ ὄρος Μαίναλον (Ῥοϊνὸν), καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀρκτῴας κλίσεως ἀναβαίνοντα πρὸς τὴν ῥάχιν εἰς τὸ ὄρος Παρθένιον, ἀποδίδουσι τὸ χωρίον Ὑσιαὶ (Ἀχλαδόκαμπον) εἰς τὸν Νομὸν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Ἀπὸ τοῦ ὄρους Παρθενίου διευθυνόμενα πάντοτε κατ' ἄρκτον πρὸς τὴν ῥάχιν, τείνουσι πρὸς τὸ δυτικῶς κείμενον ὄρος τοῦ Ἐπανωβελεσίου, καὶ διαβαίνοντα ἐκεῖθεν τὴν Φροσύνην, τὸ Βουγιάτι, καὶ τὸ μοναστήριον τῆς Κανδήλας, τὰ ὁποῖα καὶ

συμπεριλαμβάνουσιν εἰς τὸν Νομὸν τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας πρὸς τὸ ὄρος Γκιόζα, φθάνουσιν εἰς τὸ Διάσελον τῆς Καστανίας, ἀπονέμοντα ὅλα τὰ ὕδατα τῆς Στυμφαλίδος λίμνης καὶ τὴν κοιλάδα τῆς Λαύκης εἰς τὸν ῥηθέντα Νομόν· διαβαίνουσιν ἔπειτα τὰ ὄρη Μέγλι, Πυρνοβοῦνι καὶ Σαϊτάνι, ἐμπεριέχουν ὅλην τὴν περιοχὴν τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης Φονιᾶ (Φενεοῦ) καὶ τείνουσι διὰ τῶν βουνῶν τῆς Ζαρούκλης καὶ τοῦ Διασέλου πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, εἰς τὸν ὁποῖον φθάνουσι πλησίον τῆς στενωποῦ τῶν Μαυρολιθαρίων καὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Αἰγείρας.

Ἀπὸ Μαυρολιθαρίων μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Ἁγίου Νικολάου, ὁ αἰγιαλὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου σχηματίζει τὰ σύνορα τοῦ Νομοῦ. Εἰς δὲ τὸ ἀκρωτήριον Ἁγίου Νικολάου διαβαίνουν ταῦτα πάλιν τὴν ῥάχιν τῶν παρὰ τὸν Ἰσθμὸν βουνῶν μέχρι τοῦ λιμένος Σχοινοῦντος (Καλαμάκι) καὶ ἑνώνουν τὰ χωρία Περαχώραν καὶ Λέχαιον (Πίσαν) μὲ τὸν Νομὸν τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Αἱ Ἐπαρχίαι τοῦ Νομοῦ θέλουν συμπεριλαμβάνει τοὺς ἑξῆς Δήμους·

1. Ἡ Ἐπαρχία Ναυπλίας,
Τοὺς Δήμους·

1. Ναυπλίας, 2. Ἐπιδαύρου, 3. Ἀραχναίου, 4. Μιδείας, 5 Τιρυνθίδος, 6. Ἀσίνης, 7. Λήσσης, 8. Προσύμνης.

2. Ἡ Ἐπαρχία Ἄργους,
Τοὺς Δήμους·

1. Ἄργους, 2. Ἀλέας, 3. Λιμναίας, 4. Γενεσίου, 5. Μυσίας, 6. Λυρκείας, 7. Οἰνόης, 8. Ὀρνεῶν, 9 Ἰναχίας, 10. Θορνακίου, 11. Κηλώσσης 12. Τημενίου, 13. Ὑσιῶν, 14. Μυκηνῶν, 15. Γυμνοῦ.

3. Ἡ Ἐπαρχία Κορίνθου,
Τοὺς Δήμους·

1. Κορίνθου, 2. Τρικάλων, 3. Ζαχόλης, 4. Περαχώρας, 5. Σολυγείας, 6. Νεμέας, 7. Φενεοῦ, 8. Καρύας, 9. Στυμφαλίας, 10. Κάτω Πελλήνης, 11. Ἁγιονορίου, 12. Ἄνω Φενεοῦ, 13. Πελλήνης, 14. Κασταναίας, 15. Παναρίτης, 16. Κλεωνῶν, 17. Αἰγείρας, 18. Ἀπίας, 19. Μεσινοῦ, 20. Κυλληνίας, 21. Ταρσοῦ, 22. Αἰγιαλείας, 23. Σικυῶνος, 24. Ῥυτοῦ, 25. Γελήνης, 26. Λεχαίου, 27. Τιτάνης, 28. Κελεῶν, 29. Ὑρνηθίου, 30. Φλιοῦντος, 31. Ὀρεξίου, 32. Χελυδορέας, 33 Στενοῦ.

4. Ἡ Ἐπαρχία Καλαυρείας,
Τοὺς Δήμους·

1. Καλαυρείας, 2. Μεθάνων, 3. Τροιζῆνος, 4. Δρυόπης.

5. Ἡ Ἐπαρχία Ὕδρας,
Τὸν Δῆμον·

1. Ὕδρας.

6. Ἡ Ἐπαρχία Ἑρμιονίδος,
Τοὺς Δήμους·

1. Τιπαρήνου, 2. Μάσητος, 3. Ἑρμιόνης, 4. Διδύμου.

2. Ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ σύνθεσις τῶν Δήμων τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ἐγκρίνεται, ὡς ἐμπεριέχεται εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα.

3. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν Δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8. Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 1834.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.

Ονομα ἐπαρχίας.	Ἀριθ. τῶν Δήμων.	Ονομασία τοῦ Δήμου.	Τάξις Δήμων.	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου καὶ χωρία περὶ τὴν πρωτεύουσαν	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν.		Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου		Ἀριθ. Οἰκογενειῶν.	Ἀριθμὸς ἀτόμων.	Δημοτικὸν ὄνομα.
					Ωρ.	Λ.	Ωρ.	Λ.			
ΝΑΥΠΛΙΑΣ	1	ΝΑΥΠΛΙΑΣ.	α.	Ναύπλιον					793	5654	
				1. Πρόνοια (προάστειον),				5	773	3774	Ναυπλιεύς, τὸ θηλυκὸν Ναυπλία.
				2. Κατόγλι, Πλουμούσι καὶ Μιρτζέ.				— 30	4	17	
				3 Ἀπόβαθμοι.				30	3		
				4. Ἀγροκήπιον				15		13	
	2	ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ.	γ.	Ἐπίδαυρος (Πιάδα)	9				183	856	Ἐπιδαύριος
									20	100	
				1. Παλαιὰ Ἐπίδαυρος.			2			37	
				2. Μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν.			1			30	
				3. Μονὴ τοῦ Αγνοῦντος.			1				
				4. Δήμαινα.				30			
				5. Μύλος Παλ. Επιδαύρου.			2	30		5	
	3	ΑΡΑΧΝΑΙΟΥ.	γ.	Αραχναῖον (Χέλι)	5				155	797	Αραχναῖος.
				1. Μονὴ Ταλάντη.			1			39	

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ονομα Επαρχίας	Αριθ. τῶν Δήμων	Ονομασία τοῦ Δήμου.	Τάξις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου καὶ χωρία περὶ τὴν πρωτεύουσαν	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ωρ.	Λ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου Ωρ.	Λ.	Ἀριθ. Οἰκογενειῶν	Ἀριθμὸς ἀτόμων	Δημοτικὸν Ονομα.
ΝΑΥΠΛΙΑΣ.	4	ΜΙΔΕΙΑΣ	γ΄.	Μίδεια (Μέρπακα)	2	30			70	320	Μιδεάτης, τὸ θηλυκὸν Μιδεᾶτις.
				1 Πουλακίδα				15	20	98	
				2 Δενδρὰ καὶ Μάνεσι				30	18	130	
				3 Κέρμπεσι			1		25	100	
				4 Παναρίτι				30	12	50	
				5 Μονὴ τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου			1			1	
				6 Μαρίανο			1				
	5	ΤΙΡΥΝΘΙΔΟΣ.	γ΄.	Τιρυνθὶς (Κοῦτσι)	1				37	186	Τιρύνθιος,
				1 Κοφίνι				15	42	148	
				2 Κατσίγκρι				45	22	80	
				3 Αρεία				45	37	145	
				4 Μονὴ Καρακάλου ἢ Ξεροκαστέλι			1			10	
				5 Τύρινς							
	6	ΑΣΙΝΗΣ.	γ΄.	Ασίνη (Χαϊδάρι)	2				34	119	Ἀσιναῖος.
				1 Τζαφέραγα καὶ Σπαῖτσίκι				30	50	187	
				2 Τσέλλο				30	10	54	
				3 Μουράταγα				15	6	24	
				4 Ηρι			2		13	49	
				5 Τολλὸν, Σουλινάρι καὶ Κάνδια			1				
				6 Μοναὶ τοῦ Αὐγοῦ καὶ τῆς Μεταμορφώσεως						8	
	7	ΛΗΣΣΟΥΣ.	γ΄.	Λῆσσα (Δυγουριὸ)	5	30			74	334	Λησσαῖος
				1 Αδάμι			1	30	15	62	
				2 Μοναὶ Αδάμι καὶ Αγίου Μερκουρίου			3			3	
	8	ΠΡΟΣΥΜΝΗΣ.	γ΄.	Πρόσυμνα (Ανυφῆ)	2	15			48	207	Προσυμναῖος
				1 Πλατανίτη				20	11	73	
				2 Αϊδίνμπεη, Μπάρδανι καὶ Ντούσσα				45	24	120	
ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.	1	ΑΡΓΟΥΣ	β΄.	Αργος					1501	6644	Ἀργεῖος
				1 Μονὴ Κατακεκρυμμένης				15			
				2 Μύλοι τοῦ Ερασίνου ποταμοῦ (Κεφαλάρι)				20	11	50	
	2	ΑΛΕΑΣ	γ΄.	Αλέα (Μπουγιάτι)	9				98	629	Ἀλεάτης, τὸ θηλυκὸν Ἀλεᾶτις
				1 Τάτσι			1		36	192	
				2 Φροσύνη				45	30	177	
	3	ΛΙΜΝΑΙΑΣ	γ΄.	Λίμναι	4				132	738	Λιμναῖος
				1 Μπερμπάτι			1		51	230	
	4	ΓΕΝΕΣΙΟΥ	γ΄.	Γενέσιον (Δαλαμανάρα)		33			57	260	Γενέσιος
				1 Πυργέλλα				10	30	117	
				2 Κουρτάκι				15	46	200	
				3 Λάλουκα				20	31	140	
	5	ΜΥΣΙΑΣ	γ΄.	Μυσία (Κουτσοπόδι)	1				148	575	Μύσιος
				1 Σχοινοχῶρι			1		24	112	
	6	ΛΥΡΚΕΙΑΣ	γ΄.	Λύρκεια (Κάτω Μπέλεσι)	4				74	443	Λύρκειος
				1 Μαλανδρένι			1		46	225	
				2 Στέρνα			1		5	25	
	7	ΟΙΝΟΗΣ	γ΄.	Οἰνόη (Καρυὰ)	4	30			68	269	Οἰνοαῖος
				1 Βροῦτσι			1	30	20	96	
				2 Μάζι				45	8	36	
	8	ΟΡΝΕΩΝ	γ΄.	Ορνεαὶ (Επάνω Μπέλεσι)	6				39	189	Ορνεάτης, το θηλυκὸν Ορνεᾶτις
				1 Νεοχῶρι			1		18	67	
				2 Καπαρέλι			1	15	27	123	

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.

Όνομα Επαρχίας	Ἀριθ. τῶν Δήμων	Ονομασία τοῦ Δήμου.	Τάξις Δήμου.	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου καὶ χωρία περὶ τὴν πρωτεύουσαν.	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ωρ.	Λ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου. Ωρ.	Λ.	Ἀριθ. Οἰκογενειῶν.	Ἀριθμὸς ἀτόμων.	Δημοτικὸν ὄνομα
ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ	9	ΙΝΑΧΙΑΣ	γ'.	Ιναχία (Πασσιᾶ.)	1				30	169	Ινάχιος.
				1 Μπούτια.				15	14	63	
				2 Χώνικα				15	33	141	
				3 Πλέσσα, Βασσόρκα καὶ Βαρδουβᾶ				30	6	28	
	10	ΘΟΡΝΑΚΙΟΥ	γ'.	Θορνάκιον (Τουρνίκι)	4	30			85	360	Θορνάκιος
				1 Μπουγ[illegible]				30	30	135	
	11	ΚΗΛΩΣΣΗΣ	γ'.	Κήλωσσα (Σκοτεινή)	9				48	220	Κηλωσσαῖος
				1 Αγιος Νικόλαος				30	17	111	
	12	ΤΗΜΕΝΙΟΥ	γ'.	Τημένιον (Μύλοι)	2				15	66	Τημενιεὺς
				1 Τημένιον (Σκαφιδάκι)				30	50	137	
				2 Κρδί				15	10	45	
				3 Κιβέρι					15	70	
				4 Τσακίρι				15	5	25	
	13	ΥΣΙΩΝ	γ'.	Υσιαὶ (Ἀχλαδόκαμπος.	4				95	475	Υσιάτης-σιάτις
	14	ΜΥΚΗΝΩΝ		Μυκῆναι (Χαρβάτι)	1	30			17	72	Μυκηναῖος
				1 Κάτω Φίκτια				45	43	110	
				2 Επάνω Φίκτια			1	15	7	38	
				3 Μπόρσα			1		7	43	
				4 Πρίφτανι			1		15	75	
	15	ΓΥΜΝΟΥ	γ'.	Γυμνὸν	5	30			61	330	Γύμνιος
ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	1	ΚΟΡΙΝΘΟΥ		Κόρινθος					167	632	Κορίνθιος
				1 Ισθμὸς (Ἑξαμίλιον)				45	20	81	
				2 Περιγιάλι				30	26	97	
				3 Κεγχρεαὶ (Κεχριαί)			1	30	3	15	
	2	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	γ'.	Τρίκαλα	10				423	1920	Τρικαλῖνος
				1 Ζούγρα				45			
				2 Ξυλόκαστρον			2	30	20	110	
				3 Κάτω Ξυλόκαστρον			3	30			
				4 Μάζι			1	30	25	141	
				5 Μονὴ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου			1			5	
	3	ΖΑΧΟΛΗΣ	γ'.	Ζάχολη	12				356	1621	Ζαχολαῖος
				1 Μονὴ τοῦ Προφήτου Ηλιοῦ			1			19	
	4	ΠΕΡΑ-ΧΩΡΑΣ	γ'.	Πέρα-Χώρα	3	30			300	1500	Περαχωρίτης
				1 Σχοινοῦς (Καλαμάκι)			1	30	10	45	
	5	ΣΟΛΥΓΕΙΑΣ	γ'.	Σολυγεία (Σοφικὸν)	4	30			278	1506	Σολυγεὺς
				1 Μονὴ Παναγίας				15		20	
				2 Μονὴ Ἁγίων Πάντων			1	30		3	
	6	ΝΕΜΕΑΣ	γ'.	Νεμέα (Ἅγιος Γεώργιος)	6				191	860	Νεμαῖος
				1 Κουτσουμάδι				30	26	127	
				2 Κοῦτσι				15	14	65	
				3 Σκράπαλι			1		26	120	
				4 Στιμάγγα							
				5 Μονὴ Στιμάγγα			1	30		4	
				6 Παναγία Βλάχου (Μονὴ)				15		18	
	7	ΦΕΝΕΟΥ	γ'.	Φενεὸς	12				198	905 204	Φενεάτης τὸ ἀρ. Φενεᾶτις θηλ.
				1 Φενεος				5	51	49	
				2 Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου				30			
	8	ΚΑΡΥΑΣ	γ'.	Καρύα	11	30			243	1004	Καρυάτης ἀρσ. Καρυᾶτις θηλ.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.

Όνομα Επαρχίας	Ἀριθ. τῶν Δήμων	Ονομασία τοῦ Δήμου	Τάξις Δήμων.	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου καὶ χωρία περὶ τὴν πρωτεύουσαν.	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν.		Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.		Ἀριθ. Οἰκογενειῶν.	Ἀριθμὸς ἀτόμων.	Δημοτικὸν ὄνομα
					Ωρ	Λ.	Ωρ.	Λ.			
ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	9	ΣΤΥΜΦΑΛΙΑΣ	γ'.	Στυμφαλία (Ντοῦσα)	8				76	337	Στυμφάλιος.
				1 Ψάρι καὶ ἀσπρόκαμπος			1	30	40	200	
				2 Καλιάνι				45	43	200	
				3 Μποῦζι				30	41	217	
				4 Στύμφαλος (Λίμνη) (Ζαρακᾶ)			1	15			
	10	ΚΑΤΩ ΠΕΛΛΗΝΗΣ	γ'.	Κάτω Πελλήνη (Κλημέντι)	6	30			197	1251	Κάτω Πελληνεύς
				1 Καίσαρι				15	78	265	-
				2 Βελίνια				15	43	213	
				3 Λίμνη καὶ Μονήδριον Παναγ.				15		4	
	11	ΑΓΙΟΝΟΡΙΟΥ	γ'.	Ἁγιονόριον (Αγινόρι)	4	30			107	537	Αγιονορείτης.
				1 Κλένια			1				
				2 Χιλιομόδι καὶ Νειοχῶρι			1	30	17	78	
				3 Μονὴ Φανερωμένη, Μετόχι καὶ 4 Νερόμυλοι			1			68	
	12	ΑΝΩ ΦΕΝΕΟΥ	γ'.	Ανω Φενεὸς (Συβίστα)	13				110	450	Ανω Φενεάτης.
				1 Βίλιες				15	12	60	
	13	ΠΕΛΛΗΝΗΣ	γ'.	Πελλήνη (Τρανὴ Βάλτσα)	5				51	193	Πελληνεὺς τὸ ἀρσ. Πελληνὶς τὸ θηλυκ.
				1 Μικρὴ Βάλτσα				45	29	105	
				2 Τροζαρὴ			1	15	13	49	
				3 Ζεμενὸ			1	30	40	165	
				4 Θολερὸ			2		29	103	
				5 Λαλιότι				30	27	114	
				6 Μονήδριον Ζεμενοῦ			1	15		4	
	14	ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ	γ'.	Κασταναία (Καστανιὰ)	10				47	313	Κασταναῖος.
				1 Μπάσι				30	42	281	
	15	ΠΑΝΑΡΙΤΗΣ	γ'.	Παναρήτη	9	30			56	255	Παναρήτιος.
				1 Βλαντοῦσα			1		28	127	
				2 Μάρκασι			1		42	188	
				3 Κοῦτσι			1	15	8	37	
				4 Τσεριγοῦνι			1	30	9	47	
				5 Μονὴ Κορυφῆς			1			20	
	16	ΚΛΕΩΝΩΝ	γ'.	Κλεωναὶ (Αγιος Βασίλειος)	5				51	251	Κλεωναῖος
				1 Στεφάνι			1	30	36	192	
				2 Κοντοσταύλου καὶ Βουσπάρδι			1		20	80	
				3 Μονὴ Στεφάνι καὶ Μετόχι			1	30		25	
				4 Κλεωναὶ (Χάνι Κορτέσσας)				30	1	5	
	17	ΑΙΓΕΙΡΑΣ	γ'.	Αἴγειρα (Ιιτσᾶ)	11	30			72	313	Αἰγειράτης τὸ ἀρσ. Αἰγειρᾶτις τὸ θηλ.
				1 Σκοῦπα				30	28	147	
				2 Λοῦζι				45	23	90	
				3 Λουτρὰ			1		9	47	
				4 Καμάρι			1	30	23	122	
	18	ΑΠΙΑΣ	γ'.	Απία (Βλαχατέϊκα)	1	45			38	135	Απιεύς.
				1 Ασσο, Μπόσνα καὶ Δζίνι				15	53	181	
				2 Βαλίδι καὶ Βαρελλὰ				10	35	160	
				3 Κοκκῶνι καὶ Νεράντζα				30	26	103	
	19	ΜΕΣΙΝΟΥ	γ'.	Μεσινὸν	13				73	191	Μεσιναῖος.
				1 Μουσσὰ				30	61	259	
				2 Γκιόζα			2		26	167	
	20	ΚΥΛΛΗΝΙΑΣ	γ'.	Κυλλήνη (Γοῦρα)	12	30			117	566	Κυλλήνιος.
	21	ΤΑΡΣΟΥ	γ'.	Ταρσὸς	13				64	273	Τάρσιος.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.

Ονομα Επαρχίας	Αριθ. τῶν Δήμων	Ονομασία τοῦ Δήμου.	Τάξις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου καὶ χωρία περὶ τὴν πρωτεύουσαν	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν.		Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου		Ἀριθ. Οἰκογενειῶν	Ἀριθμὸς ἀτόμων	Δημοτικὸν Ονομα.
					Ωρ.	Λ.	Ωρ.	Λ.			
ΚΟΡΥΝΘΙΑΣ.	22	ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ	γ.	Αἰγιάλεια (Τρανὸ Ζευγολατειὸ)	1	45			56	239	Αἰγιαλεὺς, τὸ θη-
				1 Κυπαρίσσι			1		26	104	λυκὸν Αἰγιαλίς.
				2 Χασάναγα				20	21	110	
				3 Χατζῆ Μουστάφᾶς				30	11	53	
				4 Ιμπραΐμπεϊ			1		29	113	
				5 Βέλλον			1		40	134	
				6 Πουλίτσα				30	16	58	
	23	ΣΙΚΥΩΝΟΣ.	γ'.	Σικυὼν (Βασιλικὰ)	3				61	282	Σικυώνιος.
				1 Μοῦλκι				30	48	169	
				2 Κιάτσο				45	15	60	
				3 Δημηνιὸ καὶ Μελίσσι			1	30	8	40	
	24	ΡΥΤΟΥ.	γ'.	Αγιος Ιωάννης	4				42	298	Ρύτιος.
				1 Ρυτὸν				45	35	180	
	25	ΓΕΛΗΝΗΣ.	γ'.	Γελήνη	11				60	300	Γελήνιος.
				1 Σοφιανὰ				30	40	185	
	26	ΛΕΧΑΙΟΥ.	γ'.	Λέχαιον (Πίσσα)	3				120	600	Λεχαιάτης, τὸ
				1 Λέχαιον			1	15	8	40	θηλ. Λεχαιᾶτις
				2 Κουλατσίνι καὶ Σχοινοχῶρι							
	27	ΤΙΤΑΝΗΣ.	γ'.	Τιτάνη (Μάτσανι)	5				77	372	Τιτάνιος
				1 Ραψομμάτι				30	5	25	
				2 Σοῦλι				45	48	197	
				3 Παραδεῖσι			1	30	15	64	
	28	ΚΕΛΕΩΝ.	γ'.	Κελεαὶ (Λιόπεσι)	5				50	223	Κελεάτης τὸ ἀρ.
				1 Μπότσικα				30	42	174	Κελεᾶτις τὸ θηλ
				2 Βοϊβονδὰ καὶ Μάζι				30	36	187	
				3 Μονήδριον Λέχοβας				45		13	
	29	ΥΡΝΗΘΙΟΥ.	γ'.	Υρνήθιον (Αγγελόκαστρον)	6				35	194	Υρνήθιος
	30	ΦΛΙΟΥΝΤΟΣ.	γ'.	Φλιοῦς	7	30			21	217	Φλιάσιος
				1 Γαλατᾶς			1		14	117	
				2 Νπότσικα			1		45	208	
				3 Πετρὶ			1		13	52	
	31	ΟΡΕΞΙΟΥ.	γ'.	Ορέξιον (Λαῦκα)	10				78	480	Ορέξιος
	32	ΧΕΛΥΔΟΡΕΑΣ.	γ'.	Χελυδορέα (Σαραντάπηχον)	12				76	461	Χελυδορεάτης,
	33										θηλ.-ᾶτις
		ΣΤΕΝΟΥ.	γ'.	Στενὸν	12				41	227	Στένιος
ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ.	1	ΚΑΛΑΥΡΕΙΑΣ.	β'.	Καλαύρεια (Πόρος)					690	3049	Καλαυρείτης
				1 Αἱ ἄντικρυ τοῦ Πόρου Ἀγροικ.				30	6	22	
				2 Μονὴ Ζωοδόχου πηγῆς.						10	
	2	ΜΕΘΑΝΩΝ.	γ'.	Μέθανα			3		70	307	Μεθανεὺς, τὸ θη-
				1 Βρωμολίμνη			1		30	149	λυκὸν Μεθανίς
				2 Αγιος Θεόδωρος				30	41	233	
				3 Κουνουπίτσα			1		37	190	
				4 Κάτω Μίγγα			1		28	127	
				5 Επάνω Μίγγα			1		15	79	
				6 Μοῦσκα			1		44	264	
	3	ΤΡΟΙΖΗΝΟΣ.	γ'.	Τροιζὴν (Δαμαλᾶς)	2				107	406	Τροιζήνιος
				1 Απάθεια			1	30	8	20	
				2 Κατάρα			2		14	34	
				3 Κοκκινιὰ			1	30	10	31	
				4 Μαζώματα			1		18	63	
				5 Πασιᾶ			2	30	5	13	
				6 Βαλαριὰ			2	30	10	39	
				7 Μονὴ ἁγίου Δημητρίου			1			17	

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.

Όνομα ἐπαρχίας.	Ἀριθ. τῶν Δήμων.	Ονομασία τοῦ Δήμου.	Τάξις Δήμων.	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου καὶ χωρία περὶ τὴν πρωτεύουσαν	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ωρ.	Λ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου Ωρ.	Λ.	Ἀριθ. Οἰκογενειῶν.	Ἀριθμὸς ἀτόμων.	Δημοτικὸν ὄνομα.
ΥΔΡΑΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ	4	ΔΡΥΟΠΗΣ.	γ΄.	Δρυόπη · (Εστεμον)	4				37	241	
				1. Κάτω Φανάρι			1		13	77	Δρυοπαῖος.
				2. Ποτάμι			1		15	59	
				3 Λεσχιὰ καὶ Ράντο			1	30	16	71	
				4. Μπεδένι			1	30	7	26	
				5. Τραχιὰ, Καρατζὰ καὶ Μῖτον							
				6. Μονὴ Βίδι			1			1	
	1	ΥΔΡΑΣ.	ά.	Ὕδρα					2643	12465	Ὑδραῖος.
				1. Απεροπία (Δοκὸς) (νῆ-			2		20	90	
				2. Αγ. Γεώργ. (Βέλδινα) σοι)			5				
				3. Μονὴ τοῦ Προφήτου Ηλιοῦ				30		21	
				4. Μονὴ Αγίας Τριάδος			1			3	
				5. Μονὴ Αγίου Νικολάου			1			11 2	
	1	ΤΙΠΑΡΗΝΟΥ.	β.	Τιπάρηνος					1400	6800	Τιπαρήνιος.
				1 Σπετσοποῦλα (Αριστερά)			3				
ΕΡΜΙΟΝΙΔΟΣ	2	ΜΑΣΗΤΟΣ.	β΄.	Μάσης (Κρανίδι)	2				985	4299	Μασήτιος.
				1 Μονὴ Κοιμήσεως μὲ τὰ περὶ αὐτὴν ἐργαστήρια παρὰ τῷ λιμένι τῆς Κοιλάδος			1			17	
				2 Λιμὴν Χέλι μὲ τὰ ἐν αὐτῷ ἐρ-			1	30			
				3 Ἐρημόνησον Σχοινίτσα (γας.			2				
	3	ΕΡΜΙΟΝΗΣ	γ΄.	Ερμιόνη (Καστρί)	4				157	971	Ερμιονεύς.
				1 Σαμπάριζα			2	45	15	79	
				2 Μονὴ ἁγ. Αναργύρων				30		15	
				3 Θερμησία καὶ Πλέσι (Αγροιχ			1	30		8	
				4 Μετόχι Ὕδρας			3	30		6	
	4	ΔΙΔΥΜΟΥ	γ΄.	Δίδυμον	5				148	710	Διδυμαῖος.
				1 Φοῦρνοι				30	45	198	
				2 Μονὴ τοῦ Προδρόμου			1			3	
				3 Σταήλια, Καρακάση, Λουκαήτη, Τσουκάλια καὶ Καψοσπήτι			1	2			

154. ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834.

§ 1. Ὅλαι αἱ μεταβολαὶ, αἱ ὁποῖαι ἐκτελοῦνται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν εἰς τὸ προσωπικὸν ἑκάστου βαθμοῦ καὶ ἑκάστου σώματος τοῦ στρατεύματός μας ἀπὸ τὸν ἀνθυπασπιστὴν καὶ ἐπάνω, καθὼς καὶ διὰ τοὺς τὴν αὐτὴν τάξιν ἔχοντας στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους, πρέπει εἰς τὸ ἑξῆς νὰ γνωστοποιῶνται δημοσίως διὰ διαταγῶν τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ σχῆμα τῆς παρούσης. Εἰς τὰς μεταβολὰς ταύτας συναριθμοῦνται· ἀπονομαὶ τῶν ἡμετέρων παρασήμων ἢ ξένων, διὰ τὴν παραδοχὴν καὶ χρῆσιν τῶν ὁποίων ἐδώκαμεν τὴν ἄδειαν εἰς ἄτομα τοῦ στρατοῦ· διορισμοὶ, μεταθέσεις, προβιβασμοὶ, συντάξεις, χαρακτηρισμοὶ, ἀφέσεις καὶ ἀποβιώσεις ὡσαύτως θέλουν καταχωρεῖσθαι εἰς αὐτὰς ἔπαινοι διδόμενοι εἰς στρατιωτικὰ ἄτομα διαπρέψαντα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ.

§ 2. Τὸ Βασιλικὸν παράσημον τοῦ Σωτῆρος ἔλαβαν. Τὸν μεγάλον Σταυρὸν, ἡ Α. Ὑψηλότης ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν θεῖος, Πρίγκιψ Ἐδουάρδος Σάξεν Ἀλτεμπούργ, ἀντισυνταγματάρχης εἰς τὸ 6. Βασιλ. Βαυαρικὸν σύνταγμα τοῦ ἐλαφροῦ ἱππικοῦ.

Τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν, ὁ Βασ. Βαυαρ. Ταγματάρχης καὶ Ὑπασπιστὴς τῆς Αὐτοῦ Βασιλ. Ὑψηλότητος τοῦ Βασιλικοῦ Πρίγκιπος τῆς Βαυαρίας Φερδινάνδος Βαρῶνος Σαρφενστάϊν Πφάϊλ.

§ 3. Διωρίσθησαν· Ὁ Ὑποστράτηγος Βικέντιος Πίζας, φρούραρχος Ναυαρίνων, μὲ τὸν τίτλον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φρουρίων Μεσσηνίας, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὑπάγεται εἰς αὐτὸν τὸ φρούριον Μεθώνης. Ὁ μέχρι τοῦδε στρατιωτικὸς διοικητὴς Αἰγίνης καὶ ἀρχηγὸς τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν συνταγματάρχης Ἀντώνιος Ἀλμέϊδας, φρούραρχος Μισολογγίου. Ὁ μέχρι τοῦδε διαθέσιμος ἀντισυνταγματάρχης Ἰωσὴφ Ἀββάτης, φρούραρχος Μεθώνης. Ὁ λοχαγὸς τοῦ 1 πεζικοῦ ταγ-

ματος τῆς γραμμῆς, Μαξιμιλιανὸς Ἰωσὴφ Ῥότνερ, φρούραρχος Ναυπλίου, καὶ τῶν πέριξ φρουρίων, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Βασιλικοῦ Βαυαρικοῦ πυροβολικοῦ, Γρηγόριος Κατακουζηνὸς καὶ ὁ Ματθαῖος καὶ Μιχαὴλ Κατακουζινοὶ, ὡς ἀνθυπολοχαγοί. Ὁ Χάϊνριχ κόμης Μύλεν, Ἀλκιβιάδης Αργυρόπουλος καὶ Παναγιώτης Μουρούζης, ὡς ἀνθιπασπισταὶ εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα. Ὡς γραμματεῖς τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ὁ Ἠλίας Δημητρόπουλος διὰ τὸ πρωτόκολλον καὶ τὴν διεκπεραίωσιν. Ὁ Μιχαὴλ Δαμαλᾶς, ἐπὶ τῶν καταστίχων τοῦ λογιστικοῦ. Ὡς γραφεῖς τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας· ὁ Χρῆστος Δούλης, Σπυρίδων Κυδωνάκης καὶ Ἰωάννης Ῥενιέρης. Ὡς διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας διωρίσθη ὁ λοχαγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, Σκαρλάτος Σοῦτσος. Ὡς μυστικὸς καταχωρητὴς, ὁ ὑπολοχαγὸς Ἐῤῥῖκος Ῥεδεμπάχερ, ἀμφότεροι διαφυλάττοντες τὴν σειρὰν καὶ τάξιν των εἰς τὰ ἀμοιβαῖα σώματά των.

§. 4. Διορίζονται. Ὁ μέχρι τοῦδε διαθέσιμος συνταγματάρχης Νικόλαος Πιέῤῥης, ἀρχηγὸς τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν μὲ τὸν μισθὸν τῆς φρουραρχίας, χωρὶς ἄλλας ἀποδοχάς. Ὁ μέχρι τοῦδε διαθέσιμος ταγματάρχης Εὐστράτιος Πίσσας, φρούραρχος Χαλκίδος καὶ Καραμπαμπᾶ. Οἱ διαθέσιμοι λοχαγοὶ, Ἰωάννης Τσακίρης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Μεσολογγίου. Φώτιος Ἀγγελίδης, φρούραρχος Μονεμβασίας. Εὐστάθιος Νικολάου, φρούραρχος Ἀντιῤῥίου. Ὁ Ἰωάννης Παῤῥίτης, φρούραρχος Λαμίας (Ζητουνίου). Παντολέων Βασιλειάδης, φρούραρχος Βονίτσης. Ἰωάννης Κουτσαυτόπουλος, φρούραρχος Κορίνθου. Δημήτριος Σπηλιοτόπουλος, φρούραρχος Παλαμηδίου. Νικόλαος Κασσημούλης, φρούραρχος Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Δημήτριος Κυπριανὸς, φρούραρχος Πατρῶν. Δημήτριος Σηνιγεώργης, φρούραρχος Ῥίου. Γεώργιος Βρονταμήτης, φρούραρχος Καραμπαπᾶ. Νικόλαος Κωνσταντινίδης, φρούραρχος Ἰτσκαλέ. Μιχαὴλ Ῥοδίτης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναβαρίνου. Ἀρτέμης Μήχου, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναυπλίου. Ὁ ὑπολοχαγὸς Ἀντώνιος Ἀντωνιάδης, μέχρι τοῦδε ἐκτελῶν χρέη φρουράρχου τοῦ Βουρτζίου, οριστικὸς φρούραρχος τοῦ φρουρίου τούτου. Πρὸς τούτοις οἱ διαθέσιμοι ὑπολοχαγοὶ, Πέτρος Γεννατᾶς, ὡς ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν εὐελπιδῶν. Γεώργιος Σαλωνιτίδης, εὑρισκόμενος εἰς τοὺς τύπους τοῦ 4 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, ὡς καταλυματίας τάγματος εἰς τὸ 1 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωάννης Σκληρῆς, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Πατρῶν. Ἰωάννης Σκένδερ, παρὰ τῷ φρουραρχίῳ Ναβαρίνου. Βικέντιος γενερέλης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν. Κώστας Ζορμπᾶς, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Λαμίας (Ζητουνίου). Δημήτριος Τζημίνικος, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Βονίτσης. Γεώργιος Ἀποστόλου, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Μονεμβασίας. Οἱ διαθέσιμοι ἀνθυπολοχαγοὶ, Γεώργιος Ξάνθης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ῥίου, μὲ μισθὸν ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ διαλυθέντος τακτικοῦ σώματος. Πάνος Φιλιππίδης, ὡς ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν εὐελπιδῶν. Ὡς λογισταὶ, οἱ μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ 1. πεζικῷ τάγματι τῆς γραμμῆς εὑρισκόμενοι ὑπεράριθμοι ἀνθυπασπισταὶ τοῦ διαλυθέντος τακτικοῦ σώματος, Ἀθανάσιος Καρχνάτσος, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Χαλκίδος, Ἀριστείδης Χρυσοβέργης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Μοθώνης. Νικόλαος Σαντέλης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Καραμπαπᾶ. Νικόλαος Ἰαννούσης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Λαμίας (Ζητουνίου). Δημήτριος Ἀξιώτης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναβαρίνων. Νικόλαος Δημητρίου, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Μονεμβασίας. Ἀνδρέας Λαζαρίδης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Βονίτσης. Σπυρίδων Μυλιαρέσης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Μεσολογγίου. Δημήτριος Λόρης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ἰτσκαλέ. Παναγιώτης Βασιλείου, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Κορίνθου. Οἱ μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ 1. πεζικῷ τάγματι τῆς γραμμῆς εὑρισκόμενοι ὑπεράριθμοι ἐπιλοχίαι, Εὐστάθιος Κοσμήτης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν. Γεώργιος Ἀσημακόπουλος, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Παλαμιδίου. Οἱ μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ 1. πεζικῷ τάγματι τῆς γραμμῆς ὑπεράριθμοι λοχίαι. Ἰωάννης Αὐλωνίτης, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Πατρῶν. Γεώργιος Στεϊκόπουλος, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ῥίου. Πρὸς τούτοις διορίζονται, Ὁ Ἐμμανουὴλ Ψίχας καὶ Θεόδωρος Κομνηνὸς, ἀνθυπασπισταὶ εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα.

§. 5. Ἐμβαίνουν εἰς τὴν γραμμὴν, οἱ μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ 1. πεζικῷ τάγματι τῆς γραμμῆς λοχαγοὶ ἐκ τῶν τύπων τοῦ 4. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Φίλιππος Σίτας, εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Γεώργιος Σπηλιοτόπουλος, εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀπόστολος Ῥέγγος, καὶ Ἰωάννης Σγούτας, εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Γεώργιος Σπανούδης, εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Οἱ ὑπολοχαγοὶ τῶν μέχρι τοῦδε τύπων τοῦ 4. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς. Ἀριστείδης Μαυρομάτης, εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Παρασκευᾶς Ἠσαίας, εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Κωνσταντῖνος Τζελέπης, εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Παναγιώτης Βακάρης, εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Κωνσταντῖνος Παππαβιέρος, εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Μιχαὴλ Γεωργίου εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Οἱ μέχρι τοῦδε εὑρισκόμενοι ἀνθυπολοχαγοὶ εἰς τοὺς τύπους τοῦ 4. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμῆς. Δημήτριος Καραγιάννης, εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωάννης Βοκάλης, εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης, εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Χρῆστος Πακάλογλους, εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Νικόλαος Τσιριγώτης, εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Παναγιώτης Σπυρόπουλος, εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Τζανῆς Τζανόπουλος, εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Οἱ μέχρι τοῦδε διωρισμένοι ὡς διερμηνευταὶ εἰς τὰ διάφορα ἀποσπάσματα, ἀνθυπολοχαγοὶ, Φραγγῖσκος Μαεστράκης, εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἰωσὴφ Ἀλμηράντης, εἰς τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Γεώργιος Μιττενέζης, εἰς τὸ 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Κωνσταντῖνος Πάλης, εἰς τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Γρηγόριος Μουζάλας, εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ὁ μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ πυροβολικῷ προσκολλημένος ἀνθυπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Ἰωάννου, εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ὁ μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ 8. πεζικῷ τάγματι τῆς γραμμῆς, ἀνθυπολοχαγὸς Χρῆστος Μελιγγὸς, εἰς τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀλέξανδρος Σκιλίτσης, μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ 4. πεζικῷ τάγματι τῆς γραμμῆς, εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Νικόλαος Κασσιέρης, μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ 1. πεζικῷ τάγματι τῆς γραμμῆς. εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Δημήτριος Ἡσαΐας, μέχρι τοῦδε γραμματεὺς παρὰ τῷ 2. διαρκεῖ πολεμικῷ Δικαστηρίῳ, εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Οἱ μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ ἀρχηγείῳ τοῦ πυροβολικοῦ ἀνθυπολοχαγοὶ, Χρύσανθος Κυριακίδης, ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ ἀκολούθου συνταγματάρχου καὶ στρατιωτικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Νομοῦ, Βάσσου Μαυροβουνιώτη. Δημήτριος Κορωναῖος ὡς ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον. Διονύσιος Κοσκηνᾶς, ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ ἀκολούθου συνταγματάρχου καὶ στρατιωτικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ νομοῦ, Ἀλεξίου Βλαχοπούλου. Κωνσταντῖνος Ἀλεξίου, ὡς Ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν εὐελπιδῶν. Μιχαὴλ Βλίσμας, ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ ἀκολούθου συνταγματάρχου καὶ στρατιωτικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ νομοῦ Κωνσταντίνου Βότσαρη. Ὁ Βαρῶνος Κουμπεμπέργ, μέχρι τοῦδε ἀνθυπασπιστὴς ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι καὶ ἄνευ μισθοῦ, εἰς τὸ ἱππικὸν σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, ὡς ἀνθυπασπιστὴς εἰς τὸ αὐτὸ σύνταγμα. Τελευταῖον ὁ λοχαγὸς Ἰωάννης Χὲν, τοῦ διαλυθέντος τακτικοῦ σώματος, εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

§. 6. Διορίζονται εἰς τὰ σώματα: οἱ λοχαγοὶ, Κάρπος Παπαδόπουλος, διωρισμένος εἰς τὴν ἐν Σύρᾳ νεοσυλλεξίαν, καὶ Ἰωάννης Φωτεινὸς, πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν στρατευμάτων ἐπιτροπῆς, εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Φραγγῖσκος Γρόππερ, παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ, εἰς τὸ 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰω. Βαπτιστὴς Σαντίνης, μέλος τοῦ 2. διαρκοῦς πολεμικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὸ 8. Νικόλαος Χατηριάδης, μέλος τοῦ I. διαρκοῦς πολεμικοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωάννης Κομπότης, ὑπασπιστὴς τοῦ ἀρχηγείου τῶν στρατευμάτων ἐν Λεβαδείᾳ, εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ὁ ἀκόλουθος λοχαγὸς παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Σπαρτιωτικῶν Γραμματείᾳ, Φρεδερῖκος Βέεχ, εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Λουὴς Σαρδῶν Δελαβὰρ, λοχαγὸς Εἰσηγητὴς, παρὰ τῷ 2. διαρκεῖ πολεμικῷ δικαστηρίῳ, εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Μαξιμιλιανὸς Ἄβελ, ὑπασπιστὴς τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, εἰς τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Παναγιώτης Μέλιος Λιμπερόπουλος, μέλος τοῦ 1. διαρκοῦς πολεμικοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Οἱ ὑπολοχαγοὶ Πέτρος Γεννατᾶς, ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν εὐελπιδῶν, εἰς τὸ 4 πεζικὸν ταγμα τῆς Γραμμῆς. Ὁ Γάσπαρ Κόμης Πέρχεμ, παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ. Γεώργιος Ἀποστολίδης, διωρισμένος παρὰ τῇ ἐπιτοπίῳ φροντιττικῇ ἐπιτροπῇ, καὶ Ἐπαμινώνδας Βασιλείου, παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ, εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ὁ ἀκόλουθος ὑπολοχαγὸς Νικόλαος Στράτης, διωρισμένος εἰς τὸν ἐπιβιβασμὸν τῶν στρατευμάτων εἰς Τριγέστην, εἰς τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ὁ μέχρι τοῦδε ἀκόλουθος ὑπολοχαγὸς Βιλχὲλμ Βαρῶνος Βάϊλερ, εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα. Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Εὐστάθιος Πανταζῆς, παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν στρατευμάτων ἐπιτροπῇ, εἰς τὸ 2 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Μιχαὴλ Τολμίδης, ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Εὐελπιδῶν, καὶ Ἰωάννης Γεωργιάδης, παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ, εἰς τὸ 6 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀλέξανδρος Ἀργυρόπουλος, διωρισμένος παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναυπλίου, εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Πάνος Φιλιππίδης, ἀξιωματικὸς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Εὐελπιδῶν, εἰς τὸ 5 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Χρύσανθος Κυριακίδης, ὑπασπιστὴς τοῦ ἀκολούθου συνταγματάρχου καὶ στρατιωτικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Νομοῦ, Βάσου Μαυροβουνιώτου, εἰς τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Δημήτριος Κορωναῖος, ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Εὐελπιδῶν, εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Διονύσιος Κοσκηνᾶς, ὑπασπιστὴς τοῦ ἀκολούθου συνταγματάρχου καὶ στρατιωτικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Νομοῦ, Ἀλέξη Βλαχοπούλου, εἰς τὸ 3 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Κωνσταττῖνος Αλεξίου, ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Εὐελπιδῶν, εἰς τὸ 2 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Μιχαὴλ Βλίσμας, ὑπασπιστὴς τοῦ ἀκολούθου συνταγματάρχου καὶ στρατιωτικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Νομοῦ, Κωνσταντίνου Βότζαρη, εἰς τὸ 5 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Πρὸς τούτοις προσκολλοῦνται προσωρινῶς μὲ μισθὸν ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ διαλυθέντος τακτικοῦ σώματος οἱ διαθέσιμοι ἀνθυπολοχαγοί· Θεόδωρος Ἀγγελάκης, εἰς τὸ 3 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Χρῆστος Νήτης, εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Χρῆστος Λιανόπολος, εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς Σπυρίδων Τρέβεζας, εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Θεόδωρος Κουρούπης, εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Σπυρίδων Γενίσερλης, εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Σπύρος Φωκᾶς, εἰς τὸ 5 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωάννης Πετροκόκκινος, εἰς τὸ 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀντώνιος Σύψωμος, εἰς τὸ 2. πεζικὸν τῆς γραμμῆς. Φίλιππος Μιχαλόπουλος, εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀναγνώστης Φρουδάκης, καὶ Γουστάβος Βούλγαρης, εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Νικόλαος Στραφτόπουλος, εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀναστάσιος Παγκάλης, εἰς τὸ 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Κωνσταντῖνος Δαμαλᾶς, εἰς τὸ 6. πεζικον τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀναστάσιος Πολίτης, εἰς τὸ 6 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωάννης Μαυρογέννης, εἰς τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Τριαντάφυλλος Ἀμμπελᾶς, εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Κωνσταντῖνος Δακόπουλος, εἰς τὸ 8 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Παναγιώτης Ἄννινος, εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Θεόδωρος Δῆμα, εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωάννης Γενναῖος, εἰς τὸ 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Μετετέθη:

§. 7. Ὁ λοχαγὸς Ἀντώνιος Μωράντης ἀπὸ τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ὡς Μοίραρχος εἰς τὴν χωροφυλακὴν, διορισθεὶς παρὰ τῷ ἀρχηγείῳ τοῦ σώματος. Μετατίθενται:

§. 8. Οἱ λοχαγοί: Μαξιμιλιανὸς Χερδέγεν, ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα, ὡς λοχαγὸς ἀρχιαποθηκοφύλαξ παρὰ τῇ διευθύνσει τοῦ Κεντρικοῦ ὁπλοστασίου. Ἰωάννης Νετζελμπὰχ ἀπὸ τὸ 4. εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἐμανουὴλ Χὰν, ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Οἱ ὑπολοχαγοὶ, Φριδερῖκος Κόμης Στραλενχάϊμ ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ὡς διοικητὴς λόχου. Κάρολος Ἄβελε ἀπὸ τὸ 7. εἰς τὸ 8. πεζικον τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί: Ἰωάννης Θεοδώρου ἀπὸ τὸ 2. πεζικὸν τῆς γραμμῆς, εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀντιῤῥίου. Θεόδωρος Ψωμᾶς, ἀπὸ τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων. Ἀδόλφος Δετρώς, ἀπὸ τὸ 5. εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωάννης Μίδαννερ, ἀπὸ τὸ 7. εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Φώτιος Κέσογλους, μέχρι τοῦδε διωρισμένος παρὰ τῷ μηχανικῷ, εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα ὡς ἀποθηκοφύλαξ.

Ὁ παρὰ τῷ μηχανικῷ σώματι διωρισμένος καταλυματίας τάγματος, Πέτρος Βουρνᾶς, εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑποΐατροί: Θώμαν, ἀπὸ τὸ 7 εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωσὴφ Σήφερ, ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ἐπιφορτισμένος τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείου.

Ἐπροβιβάσθησαν:

§. 9. Εἰς βαθμὸν ὑποστρατήγου, ὁ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας ἀποσταλεὶς πρὸς ἡμετέραν ὑπηρεσίαν, μέχρι τοῦδε συνταγματάρχης καὶ ἐκτελῶν χρέη τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως, συνταγματάρχης καὶ Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς Χριστιὰν Σμάλτς, καὶ ὁ μέχρι τοῦδε ἐν Βαυαρίᾳ ἐπιφορτισμένος τὴν στρατολογίαν καὶ τὰς ἀποσκευὰς συνταγματάρχης Βιλχέλμος Λεσουΐρος. Ὁ ὑποστράτηγος Βιχέλμος Λεσουΐρος διωρίσθη καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐκτὸς τούτων ἐπροβιβάσθησαν:

Ὁ λοχαγὸς τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Μαξιμιλιανὸς Ἰωσὴφ Ῥόσνερ, ταγματάρχης καὶ φρούραρχος Ναυπλίου· φέρεται δὲ εἰς τοὺς ἐλέγχους τοῦ 7. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς.

Ὁ ἀνθυπασπιστὴς Κάρολος Βέρτχαϊμ, ὡς ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα.

Προβιβάζονται ὡς ἀντισυνταγματάρχαι:

§. 10. Οἱ ταγματάρχαι: Κάρολος Βίντερ εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς (διοικητὴς τάγματος). Βολφγκὰγκ Ὄττ εἰς τὸ 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, (διοικητὴς τάγματος). Βερνάρδος Βαρῶνος Χὲς, εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς (διοικητὴς τάγματος). Κάρολος Γκεσμὰνν εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, (διοικητὴς τάγματος). Βιλχλέμος Στρούντς, ἀπὸ τὸ 7. εἰς τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, (διοικητὴς τάγματος). Σπυρίδων Σωνιέρος εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς (διοικητὴς τάγματος). Νικόλαος Σκαρβέλλης εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, (διοικητὴς τάγματος). Ἀλλωὴς Σάφφερλιγγ, εἰς τὸ ἱππικὸν σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, (διοικητὴς συντάγματος).

Ὡς ταγματάρχαι:

Οἱ λοχαγοί: Ἰωσὴφ Βαρῶνος Λασβὲργ τοῦ 7. εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Αὔγουστος Γκέσμαν, τοῦ 8. εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς καὶ κατὰ τὸ παρὸν διοικητὴς αὐτοῦ. Φρεδερῖκος Ῥιοὺς, τοῦ 7. εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωσὴφ Βαρῶνος Βουργάου, τοῦ 1. εἰς τὸ 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Φραγκῖσκος Ἄουερ, εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Βαπτιστὴς Κλάϊν τοῦ 4. εἰς τὸ 8 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Βιλχέλμος Σνιτσλάϊν τοῦ 4. εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Φραγκῖσκος Ἀνδριέττης τοῦ 1. εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Νικόλαος Ἰακουμόπουλος τοῦ 1. εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωσὴφ Χύτζ εἰς τὸ πυροβο-

λικὸν τάγμα. Νεπομοὺκ Ναϊμαγιὲρ, εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου. Μαξιμιλιανὸς Φέδερ, εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα αὐτό. Πιὲτ Σάμπελλ, εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Εὐελπιδῶν, Ο ἴλαρχος Ἰωάννης Καλογερόπουλος, εἰς τὸ ἱππικὸν σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Ὁ λοχαγὸς Ἰγνάτιος Δίτελ, τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, προβιβάζεται ὡς λοχαγὸς διοικητὴς λόχου. Ὡς λοχαγοί.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Φρεδερῖκος Γάϊερ εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀνδρέας Ῥουδόλφος εἰς τὸ 8. πεζικὸν ταγμα τῆς γραμμῆς, Φραγκῖσκος Βάουερ, τοῦ 4. εἰς το 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Γωάννης Ἄλτμαν εἰς τὸ 7 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωσὴφ Βαρῶνος Γκροσσέδελ, εἰς τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Βιλχέλμ Μάντς, εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ξαφὲρ Βαρῶνος Γμχὸφ εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Κάρολος Κόμης Σπρέτης, τοῦ 1. εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Φρεδερῖκος Αὐγουστῖνος εἰς τὸ 6. πεζικὸν ταγμα τῆς γραμμῆς. Ῥιτάρδ Μολίτωρ, τοῦ 4. εἰς το 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀδόλφος Βάουναχ, εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Μαξιμιλιανὸς Ὄχελ, εἰς το 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Μαρκουάρδ Χόλδερερ, τοῦ 6. εἰς τὸ 7. πεζικὸν ταγμα τῆς γραμμῆς. Φρεδερῖκος Βάουναχ, ὑπασπιστὴς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως, εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμῆς. Νικόλαος Τριτάκης τοῦ 3. εἰς τὸ 2. πεζικον τάγμα τῆς γραμμῆς. Δημήτριος Φιλίππου τοῦ 2. εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Κάρολος Τσίντελ, Φρεδερῖκος Βότμερ καὶ Μαξιμιλιανὸς Στάϊνδορφ, εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, ὁ πρῶτος ἀνώτερος κατὰ τὴν τάξιν ἀπὸ τὸν λοχαγὸν Μαξιμιλιανὸν Χερδέγεν καὶ ὁ δεύτερος πρὸ τοῦ λοχαγοῦ Ἰγνατίου Δίτελ. Ἐμμανουὴλ Μανιτάκης, Στέφανος Ἡσαΐας, ὡς λοχαγοὶ 2. τάξεως εἰς τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων. Ὡς ἴλαρχοι·

Οἱ ὑπολοχαγοί·

Ἰωάννης Σεδέζ, Σταμάτιος Παππαδόπουλος, εἰς τὸ ἱππικὸν Σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Ὡς ὑπολοχαγοί:

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί: Θωμᾶς Μάϊερ ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 8. πεζικον τάγμα τῆς γραμμῆς. Φραγκῖσκος Ἔλιγγερ ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἐδουάρδος Κὸχ, ἀπὸ τὸ 8. εἰς το 5. πεζικὸν ταγμα τῆς γραμῆς. Γεώργιος Χρῆστος εἰς τὸ 4. τάγμα τῆς γραμμῆς. Φραγκῖσκος Μαεστράκης εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀθανάσιος Νικολάκης τοῦ 3 εἰς τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀντώνιος Θεοδώρου, εἰς τὸ 2. πεζικὸν ταγμα τῆς γραμμῆς. Φώτιος Κωνσταντινίδης, εἰς τὸ 3. πεζ. ταγμα τῆς γραμμῆς. Δημήτριος Ἰαννούλης τοῦ 2. εἰς τὸ 1. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, Μιχαὴλ Μαυροκορδάτος τοῦ 3. εἰς τὸ 7. πεζικ. ταγ. τῆς γραμμῆς. Σπύρος Μάνεσης τοῦ 1. εἰς τὸ 8. πεζικὸν ταγμα τῆς γραμμῆς. Θεόδωρος Ψωμᾶς εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων. Σταῦρος Ποῦλος ἀπὸ τὸ 5. εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Σπυρίδων Παππαδάκης, Γεράσιμος Κόκκινος, εἰς τὸ ἱππικὸν σύνταγμα τῶν λογχιστῶν. Γεώργιος Μομφερράτος, Ἀριστείδης Ῥέντης, Ἰωάννης Ἀξελὸς εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα· ὁ ά. ἐξ αὐτῶν μένει ὡς ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Εὐελπιδῶν. Δημήτριος Γεωργίου, Βασίλειος Πετμεζᾶς, τοῦ τάγματος τῶν σκαπανέων, εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα. Λουδοβῖκος Φίλιππος Βέβερ, εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα (ὑπασπιστὴς τοῦ ἀρχηγείου τοῦ μηχανικοῦ σώματος).

Ὡς ἀνθυπολοχαγοί:

Οἱ ἀνθυπασπισταὶ Ἰακὼβ Κάϊζερ τοῦ 6. εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἐδουάρδος Γκροσμὰν τοῦ 7. εἰς τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Μαξιμιλιανὸς Ἀσεμπρὶρ τοῦ 7. εἰς τὸ 8. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰούλιος Σάϊτερ, εἰς τὸ 2. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς. Οἱ ἐπιλοχίαι Φραγγῖσκος Σάϊφερτ τοῦ 1. καὶ Κάρολος Μπλέσσιγγ τοῦ 5. εἰς τὸ 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Γουστάβος Τίδεμμαν τοῦ 7. εἰς 2. τὸ πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Ἀδόλφος Βαρῶνος Φράϊδερ Ἄϊζεμπεργ εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Γωσὴφ Ἔττιγγερ, Ἰάκωβος Ἄστ τοῦ 7. εἰς τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Οἱ δεκανεῖς Χάϊνριχ Κλάϊστ τοῦ 7. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Βαπτιστὴς Βαρῶνος Στρὲγγ εἰς τὸ 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Οἱ ἀνθυπασπισταὶ Ἰωαννης Παραμυθιώτης, Φρεδερῖκος Στάϊν εἰς τὸ ἱππικον σύνταγμα τῶν λογχιστῶν. Οἱ ἀνθυπασπισταὶ καὶ ἀρχιτεχνῖται εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα, Ἰωάννης Σλάττερ καὶ Βαπτιστὴς Βούργερ εἰς τὸ ταγμα τῶν σκαπανέων. Ὡς ἀνθυπασπισταί·

Οἱ λοχίαι Ἐδουάρδος Βόλτς τοῦ 1. εἰς τὸ 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Λωτὰρ Μούφελ τοῦ 1. εἰς τὸ 3. πεζικὸν ταγμα τῆς γραμμῆς. Οἱ δεκανεῖς Χριστιὰν Λουδοβῖκος Βίδερχολδ εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Φερδινάνδος Ἀλλιόλης τοῦ 1. εἰς τὸ 6. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Οἱ ἐπιλοχίαι Σιμεὼν Βαρζίλης, εἰς τὸ ἱππικὸν σύνταγμα τῶν λογχιστῶν. Οἱ ἐπιλοχίαι Φρεδερῖκος Ἔλχάφεν, Ἰγνάτιος Σπίτς, τοῦ πυροβολικοῦ, εἰς τὸν ναυτικὸν λόχον τῶντεχνιτῶν.

Ὡς ὑποαποθηκοφύλακες:

Οἱ ἐπιλοχίαι· Ἀνδρέας Ἄχνερ καὶ ὁ λοχίας Πέτρος Κὰρλ, ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸν ναύσταθμον.

Ὡς ἀνθυπασπισταὶ εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα:

Οἱ λοχίαι τοῦ τάγματος τῶν σκαπανέων Φρεδερῖκος Ἔττιγκερ. Ὁ ἐπιλοχίας Αὔγουστος Βολφ (παρὰ τῷ στρατικῷ σχολείῳ τῶν Εὐελπιδῶν διωρισμένος). Οἱ λοχίαι Ἰακὼβ Βόλμερ, Ἀντώνιος Στάλλ, Γουστάβος Διλμὰν, Φερδινάνδος Βὶς, Τραγκότ Χάϊδενάμπερ, οἱ τρεῖς τελευταῖοι εἰς ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς λόχους τῶν σκαπανέων.

Ὡς καταλυματίαι συντάγματος·

Οἱ μέχρι τοῦδε καταλυματίαι τάγματος Χάϊνριχ Δόρνερ καὶ Φρεδερῖκος Λώης. Ὁ καταλυματίας τάγματος Κάρολος Σπλιτμπὲργ εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

Ὡς ἰατρὸς συντάγματος:

Ὁ Βασιλικὸς ἰατρὸς Κέσσερ εἰς τὸ πυροβολικὸν σῶμα.

Ὡς καταλυματίαι τάγματος:

Οἱ λογισταὶ Φρεδερῖκος Λέμαν, εἰς τὸ 6 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Φερδινάνδος Σίμπερτ, εἰς τὸ ταγμα τῶν σκαπανέων.

Ὡς λογισταὶ τάγματος εἰς τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων:

Οἱ μαθηταὶ τῆς οἰκονομίας, Σιμεὼν Σμιδσνάϊδερ, τοῦ 1. καὶ Ἀντώνιος Γκερμερσχάϊμ, τοῦ 8. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς καὶ ὁ δεκανεὺς Γωσὴφ Σίλτσερ, εἰς τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων. Ὁ δεκανεὺς τοῦ πυροβολικοῦ Μιχαὴλ Χούσλερ, εἰς τὸν ναυτικὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν.

§. 11. Εἰς σύνταξιν ἐτέθησαν. Οἱ λοχαγοὶ τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων τοῦ διαλυθέντος τακτικοῦ σώματος Πασχάλης Ἰακουμούτσης, Ἀντώνιος Φωρτσάνος, Βικέντιος Ἀὔμῖνος, Παππαγιάννης, Δημήτριος Χιμάρας, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ λόχου τούτου Βασίλειος Σταματίου, ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ ἰδίου λόχου Κωνσταντῖνος Μαλτέζος, ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων Ἰωσὴφ Ἡσαΐας, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων Γεώργιος Δρίτσος.

§. 12. Εἰς σύνταξιν τίθενται, ὁ συνταγματάρχης Παῦλος Παρασκευᾶς, ὁ λοχαγὸς Ἀνδρέας Ἀρολάνης, ὁ ἴλαρχος Κάρολος Φοντζης, ὁ λοχαγὸς Ἀνδρέας Θεοδώρου, οἱ ὑπολοχαγοὶ Παναγιώτης Βριτέλης, Χρῆστος Βασιλείου, ὅλοι ἐκ τοῦ διαλυθέντος τακτικοῦ σώματος καὶ μέχρι τοῦδε διαθέσιμοι.

§. 13. Ἐχαρκτηρίσθησαν· ὁ δεκανεὺς Σπυρίδων Θεοτόκης, τοῦ ἱππικοῦ συντάγμματος τῶν λογχιστῶν, ὡς ἀκόλουθος ἀνθυπολοχαγὸς χωρὶς μισθὸν, μὲ τὴν ἄδειαν νὰ ἠμπορῇ νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τοῦ ἱππικοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν.

§. 14. Ζητηθείσας ἀφέσεις ἔλαβον, ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἀποθηκοφύλαξ Μιχαὴλ Σοφιανὸς, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Βερνάρδος Μασσοὺτ τοῦ 2 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς.

Ἀφέθη.

§. 15. Ὁ διαθέσιμος ὑπολοχαγὸς Μιχαὴλ Μάγγελ.

§. 16. Ἀπέθαναν, ὁ λοχαγὸς Κάρολος Σάουερ τοῦ 6 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς τὴν 19 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) εἰς Πάτρας.

Ὁ παρὰ τῷ πυροβολικῷ τάγματι διωρισμένος ἀνθυπασπιστὴς Σωτήριος Σκούρτης, τὴν 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) εἰς Ναύπλιον.

Ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος Ἰωάννης Σῶκος, τὴν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) εἰς Χαλκίδα.

155. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ἐκδουλεύσεων ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων τῶν ἀγωνισθέντων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, ἀπονέμομεν εἰς ἕκαστον αὐτῶν Ἀριστεῖον (Médaille).

2. Ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ Ἀριστείου θέλει εἶσθαι ἐγκεχαραγμένος ὁ Ἑλληνικὸς σταυρὸς ἐν τῷ μέσῳ θυρεοῦ ὀξυνομένου πρὸς τὴν κάτω πλευρὰν ὡς εἰς τὰ Ἡμέτερα Βασιλικὰ παράσημα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου, ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφή·

ΟΘΩΝ Α'.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
ΤΟΙΣ ΓΕΝΝΑΙΟΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΠΡΟΜΑΧΟΙΣ.

Τὸ Ἀριστεῖον, κρεμάμενον ἀπὸ ταινίαν κυανῆν, προσαρτᾶται εἰς το ἀριστερὸν μέρος τοῦ στήθους· εἶναι δὲ ά, Διὰ μὲν τοὺς ἀξιωματικοὺς, ἀργυροῦν· β'. Διὰ δὲ τοὺς Ὑπαξιωματικοὺς, χαλκοῦν· γ'. Καὶ διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ ναύτας, σιδηροῦν.

3. Οἱ Ἀξιωματικοὶ, πρὸς οὓς ἀπονέμεται τὸ Ἀριστεῖον, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχωσιν ἀποχρώσας ἀποδείξεις ὅτι ὠνομάσθησαν ἀπὸ τὴν νόμιμον Κυβέρνησιν πρὶν τῆς 1 Δεκεμβρίου 1831.

Ὡσαύτως θέλουν ἀναγνωρισθῇ ὡς ὑπαξιωματικοὶ ἐκεῖνοι μόνοι, ὅσοι ἔλαβον τὸν βαθμὸν των πρὸ τῆς παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν προσδιορισθησομένης ἐποχῆς.

4. Τὸ Ἀριστεῖον δὲν δίδεται. ά. Εἰς ἐκείνους, ὅσοι διὰ πλημμέλημα ἢ κακούργημα κατεδικάσθησαν, ἢ εἶναι ὑπὸ δίκην· β'. Εἰς τοὺς ἐγκαταλιπόντας τὴν πατρίδα των μετὰ τὴν ἄφιξιν τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς, διὰ νὰ ἔμβωσιν εἰς ξένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ διὰ νὰ κατοικήσωσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὴν ἰσχὺν νὰ ἀπονείμῃ τὸ Ἀριστεῖον δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος καὶ πρὸς τοὺς εἰς τὸν §. β'. μνημονευομένους μετὰ τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἐπάνοδόν των.

5. Ἕκαστον Ἀριστεῖον δίδεται διὰ διπλώματος, τὸ ὁποῖον, διὰ μὲν τοὺς Ἀξιωματικοὺς, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Βασιλέα, διὰ δὲ τοὺς Ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας, ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, διὰ δὲ τοὺς ναύτας, ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

6. Ὅστις λάβῃ τὸ Ἀριστεῖον διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος ἀγῶνάς του, θέλει ἀπολαμβάνει τὰ ἑφεξῆς δικαιώματα· ά. Ἐὰν δύναται νὰ ἐκπληροῖ τοὺς εἰς τὸ 13 ἄρθρον τοῦ περὶ δήμων κανονισμοῦ περιεχομένους ὅρους, νὰ ἔχῃ τὰ πρωτεῖα εἰς τὰς ἐκλογὰς ἀπὸ τοὺς μᾶλλον φορολογουμένους· β'. Νὰ ὁπλοφορῇ ἄνευ ἰδιαι-

τέρας ἀστυνομικῆς ἀδείας· γ΄. Νὰ κατέχῃ τὸν πρῶτον τόπον τῆς τιμῆς μετὰ τὰς Ἀρχὰς, εἰς ὅλας τὰς ἑορτὰς τῶν Δήμων· δ΄. Νὰ ἦναι ἐλεύθερος πάσης σωματικῆς ἐργασίας διὰ τὰς γενικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καὶ διὰ δημόσια καταστήματα.

7. Εἰς τοὺς Ἀξιωματικοὺς ὅσοι λάβωσι τὸ Ἀριστεῖον, θέλουν ἀπονέμεσθαι αἱ ὀφειλόμεναι εἰς τὸν βαθμόν των στρατιωτικαὶ τιμαί· εἰδικαὶ δὲ τιμαὶ θέλουν προσδιορισθῆ, δι᾽ ἐκείνους, ὅσοι, δυνάμει Βασιλικῆς ἀποφάσεως, ἀναγνωρισθῶσιν ἴσοι μὲ τοὺς ἀνωτέρους Ἀξιωματικούς.

8. Ἀφαιρεῖται τὸ Ἀριστεῖον ἀπὸ τὸν φέροντα αὐτὸ, καθὼς ἐπίσης ἀφαιροῦνται καὶ τὰ δι᾽ αὐτοῦ προσκτώμενα δικαιώματα· ά. Ὅταν αὐτὸς καταδικασθῇ ἀπὸ τὰ Δικαστήρια διὰ πλημμέλημα ἢ κακούργημα ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νέου Ποινικοῦ Κώδηκος· β΄. Ὅταν μεταναστεύσῃ· γ΄. Ὅταν ἔμβῃ εἰς ξένην ὑπηρεσίαν πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ἄνευ Βασιλικῆς ἀδείας.

9. Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσωσι καὶ νὰ ἐνεργήσωσι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834.

—

156 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικοὺς Ἐφόρους.

Μολονότι τὸ ἐπισυναπτόμενον Β. Διάταγμα ἐκθέτει μὲ πολλὴν σαφήνειαν τὸν τρόπον, καθ᾽ ὃν θέλει προσδιορισθῆ ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν διὰ τὴν εἰς χρήματα ἀπόδοσιν τῶν Δεκάτων· νομίζομεν μ᾽ ὅλον τοῦτο εὔλογον, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης παρεξηγήσεως, νὰ σᾶς ἐφοδιάσωμεν εἰς τὰ χρειώδη καὶ με τὰς ἐφεξῆς διὰ παραδειγμάτων διασαφήσεις.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι πρόκειται νὰ προσδιορισθῇ ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ καλαμποκίου, ὀφείλετε εἰς τοὺς ἀπὸ τὸν Νόμον προσδιοριζομένους μῆνας Ὀκτώμβριον καὶ Νοέμβριον νὰ σημειώνητε εἰς τὸ Βιβλίον, τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατηθησόμενον εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον, τὰς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας τρεχούσας τιμὰς, εἰς κάθε τετάρτην ἡμέραν καὶ εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν ἀγορὰν (παζάρι), κατὰ τὸ ἀκόλουθον δεῖγμα·

Τὴν ά Δεκεμβρίου συνέρχεται ὁ Ἔπαρχος, ὁ Ἔφορος καὶ ἡ Δημογεροντία καὶ κάμνουν τὸν ἐφεξῆς λογισμόν·

319	(ἄθροισμα τῶν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου γενομένων σημειώσεων.)
316 3\|4	(ἄθροισμα τῶν παρὰ τοῦ Ἐφόρου γενομένων σημειώσεων.
635 3\|4	

ἀποῤῥίπτεται τὸ κλάσμα 3|4· μένουν 635· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διαιρεῖται μὲ 44, τουτέστι μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ ἐσχάτου αὔξοντος ἀριθμοῦ 22 τῶν σημειώσεων· ἑπομένως·

635 44=14 = $\frac{19}{44}$ ἀποῤῥιφθέντος τοῦ κλάσματος $\frac{19}{44}$ μένει ὡς μέσος ὅρος τῆς τιμῆς καθ᾽ ἣν πρέπει νὰ πληρωθῇ τὸ καλαμπόκι εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Λεπτὰ δεκατέσσαρα.

44
195
176
19

Ὅτε πρόκειται λόγος περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς καθ᾽ ἣν πρέπει νὰ πληρωθῇ ὁ οἶνος, θέλει κρατεῖσθαι σημείωσις τῶν (κατὰ τὸ Βασιλικὸν περὶ ἀποδεκατώσεως Διάταγμα) κατὰ τὸν Σεμπτέμβριον καὶ Ὀκτώμβριον τρεχουσῶν τιμῶν, μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ᾽ ὃν ἐσημειώθησαν ἀνωτέρω αἱ τρέχουσαι τιμαὶ τοῦ καλαμποκίου.

Ὅτε πρόκειται λόγος περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς, καθ᾽ ἣν πρέπει νὰ πληρωθοῦν τὰ διάφορα ὄσπρια, οἱ καπνοὶ κλπ. θέλουν κρατεῖσθαι αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω δεῖγμα σημειώσεις ἐν διαστήματι ἐκείνου τοῦ μηνὸς, ὅστις ἕπεται μετὰ τὸν μῆνα καθ᾽ ὃν ἕκαστον εἶδος συγκομίζεται.

Ὅτε πρόκειται νὰ διορισθῇ ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς, καθ᾽ ἣν πρέπει νὰ πληρωθοῦν τὰ πρώϊμα ἀσταχυφόρα γεννήματα, θέλουν κρατεῖσθαι αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω δεῖγμα σημειώσεις κατὰ τὸν Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 (14) Μαΐου 1834.

—

157 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ.

Ὅτι ὁ ἐθνικὸς Οἶκος (γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Χατζῆ Χρήστου) θέλει πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίας γενησομένης κατὰ τὴν 31 τοῦ τρέχοντος.

Τὸ ὁλικὸν ἐμβαδὸν τοῦ Οἴκου μετὰ τῆς περιοχῆς του εἶναι πήχ. τετραγων. ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα τέσσαρες καὶ ἓν τέταρτον ἀριθ. 674. 1|4. Οἱ δὲ ὅροι τῆς ἐκποιήσεως εἶναι οἱ ἐφεξῆς·

Α΄. Ἡ πληρωμὴ θέλει γενῇ εἰς ὀκτὼ δόσεις, ἐξ ὧν ἡ ά τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1834. καὶ οὕτω καθεξῆς πᾶσαν 1 Ὀκτωβρίου, μέχρι συμπληρώσεως ὁλικῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς.

Β΄. Τὸ ἐκποιηθὲν κτῆμα μένει εἰς ὑποθήκην μέχρι τῆς τελείας πληρωμῆς, ἑπομένως δὲν δύναται πρὸ τῆς τελείας τοῦ χρέους ἐξοφλήσεως νὰ πωληθῇ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἢ νὰ δοθῇ εἰς νέαν ὑποθήκην.

Γ΄. Ἂν ὁ ἀγοραστὴς δὲν πληρώσῃ τὰς διωρισμένας δόσεις εἰς τὰς προθεσμίας, ἔχει ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα νὰ ἐκθέσῃ τὸ κτῆμα εἰς νέαν δημοπρασίαν πωλήσεως, λογιζομένου τοῦ κέρδους ἢ τῆς ζημίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ πρώτου ἀγοραστοῦ.

Δ΄. Ὁμοῦ μὲ τὴν β΄. δόσιν θέλει πληρώσει ὁ ἀγο-

ραστὴς καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ οἴκου 6 τοῖς 0|0 διὰ τὴν παρελθοῦσαν μίαν καὶ τὰς μελλούσας ἓξ δόσεις.

Ε΄. Εἰς πᾶσαν πληρωμὴν μιᾶς δόσεως (ἐκτὸς τῆς πρώτης) θέλει πληρώνει καὶ τοὺς δεδουλευμένους τόπους αὐτῆς, ἐννοουμένους ἀπὸ τὴν προθεσμίαν τῆς πρώτης δόσεως. Εἶναι ὅμως ἐλεύθερος ὁ ἀγοραστὴς νὰ πληρώσῃ τὰς χρεωστουμένας δόσεις, ὁψέποτε τὸ θελήσῃ, πρὸ τῆς προθεσμίας τῶν ὀκτὼ ἐτῶν μὲ τοὺς δεδουλευμένους τόκους, καὶ ν' ἀποφύγῃ τοιουτοτρόπως τὴν πληρωμὴν μελλόντων τόκων.

ς΄. Τὸ κτῆμα θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀγοραστοῦ εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δηδοπρασίας παρὰ τῆς Α. Μ.

Ζ΄. Ἡ Α Μ. ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ ἀποδοχῆς τῆς προσφερθησομένης εἰς τὴν δημοπρασίαν ἀνωτάτης τιμῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Ἰουνίου 1834.

158 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικοὺς Ἐφόρους.

Τὸ εἰς ὅλας τὰς δημοπρασίας ἐνοικιάσεων ἢ πωλήσεων σύνηθες τὸ δικαίωμα τοῦ κήρυκος, λογιζόμενον εἰς δύο ἐπὶ τοῖς χιλίοις, διατηρεῖται καὶ ἐφέτος ἀπαραλλάκτως ὡς ἦτο καὶ πέρυσι, διότι δὲν ἐξεδόθη Νόμος ἀναιρετικός· ἡ πληρωμὴ δὲ καὶ διάθεσις αὐτοῦ γίνεται ὡς ἐφεξῆς·

Α΄. Τὸ δικαίωμα τοῦτο πληρόνεται παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ ἐνοικιαστοῦ, ἂν τὸ δημόπρατούμενον πωληθῇ ἢ ἐνοικιασθῇ.

Β΄. Ἂν δὲ δὲν πωληθῇ, ἢ δὲν ἐνοικιασθῇ, ὁ κήρυξ πληρόνεται παρὰ τῆς δημοπραττούσης Ἀρχῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου.

Γ΄. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύω ἐπὶ τοῖς χιλίοις λαμβάνει ὁ κήρυξ ἕν, τὸ δὲ ἕτερον ἓν μένει εἰς τὸ Ταμεῖον.

Δ΄. Ἂν, γενομένης ἐπιτοπίως δημοπρασίας, δὲν ἐγκριθῇ τὸ ἀποτέλεσμα παρὰ τῆς Γραμματείας, ἀλλὰ διαταχθῇ ἀνανέωσις τῆς δημοπρασίας ἐπιτοπίως, ὁ κήρυξ πληρόνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἄρθρου Α΄ καὶ Β΄ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἀλλ' ἅπαξ μόνον καὶ ὄχι δίς.

Ε΄. Ἂν γενῇ πρῶτον ἐπιτόπιος δημοπρασία καὶ ἔπειτα τελειωτικὴ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὁ ἐπιτοπίως κηρύξας πληρόνεται κατὰ τὸ σύνηθες· ὁ δὲ ἀγοραστὴς ἢ ἐνοικιαστὴς εἰς τὴν τελειωτικὴν δημοπρασίαν ἀποζημειώνει τὸ δημόσιον διὰ τὸ πληρωθὲν εἰς τὸν ἐπιτοπίως κηρύξαντα ἓν ἐπὶ τοῖς χιλίοις, καὶ πληρόνει περιπλέον καὶ τὸ ἀκέραιον δικαίωμα τοῦ κήρυκος (δύο ἐπὶ τοῖς χιλίοις) διὰ τελειωτικὴν δημοπρασίαν κατὰ τὸ ἄρθρον Α΄ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν.

Εἰς τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον δόσατε τὴν ὅσον ἔνεστι μεγαλητέραν δημοσιότητα, τοιχοκολλοῦντες αὐτὴν καὶ εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Ἀπριλίου 1834.

159 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ Νομοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικοὺς Ἐφόρους.

Πληροφορούμεθα, ὅτι εἰς διάφορα μέρη παρεξηγήθη τὸ 8 Ἄρθρον τοῦ περὶ διαθέσεως τῶν ἐφετεινῶν ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως προσόδων Βασιλικοῦ Διαταγματος, καὶ ἐξελήφθη, ὡς νὰ ἔχῃ σκοπὸν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ μὴν ἐγκρίνῃ τὰς γενησομένας δημοπρασίας, εἰμὴ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας.

Προσκαλεῖσθε νὰ διασαφηνίσητε τὸ Ἄρθρον τοῦτο εἰς τοὺς προσφερτάς, δίδοντες εἰς αὐτοὺς νὰ ἐννοήσουν, ὅτι αἱ τριάκοντα δὲν εἶναι εἰμὴ ἀνώτατος ὅρος προθεσμίας διὰ τὰ πλέον μεμακρυσμένα μέρη τοῦ Κράτους· καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ ἀπὸ μέρους ἡμῶν ἔγκρισις, μὴ ἔγκρισις, ἢ τροπολόγησις τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας θέλει ἐκδοθῇ ἐντὸς τόσον συντόμου καιροῦ, ὅσος ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν ἀπόστασιν ἑκάστης ἐπαρχίας, διὰ νὰ φθάσουν εἰς χεῖράς μας τὰ πρακτικά, καὶ νὰ ἐξετασθοῦν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Μαΐου 1834

160 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικοὺς Ἐφόρους.

Σπεύδομεν νὰ σᾶς ἐφοδιάσωμεν μὲ τὰς ἐφεξῆς συμπληρωματικὰς περὶ ἐνοικιάσεως τῶν προσόδων Ὁδηγίας.

Α΄. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως τοῦ Ἄρθου 8 τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) Βασιλικοῦ Διατάγματος, προσκαλεῖσθε νὰ γνωστοποιήσητε, καὶ ν' ἀναφέρετε, ὅτι ἡ Γραμματεία δὲν κάμνει ἐνταῦθα καμμίαν συμφωνίαν ἐνοικιάσεως τῶν ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως προσόδων. Ἀλλ' ἄν τις δι' ἀναφορᾶς του προσφέρῃ πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐπιτοπίου δημοπρασίας τιμὴν ἀνωτέραν τῆς εἰς αὐτὴν προσφερθείσης, ἡ Γραμματεία θέλει διατάττει νὰ γίνεται ἄνευ ἀναβολῆς δευτέρα δημοπρασία ἐκεῖ, ὅπου ἔγινεν ἡ πρώτη. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελειωτικῆς ταύτης δημοπρασίας εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ Δημόσιον· ἐπομένως πᾶσα προσφορὰ δὲν εἶναι δεκτή.

Β΄. Διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας δίδεται ἡ ἄδεια εἰς τοὺς Βασιλικοὺς Ἐφόρους νὰ διευθύνουν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γραμματείαν τὰς περὶ ἐνοικιάσεως προσόδων πράξεις των, διὰ νὰ μὴν παρεμποδίζηται ἡ ἀπόφασίς μας ἐκ τῆς χρονοτριβῆς, ἥτις ἤθελε προκύψει ἀπὸ τὴν ἔμμεσον διὰ τῶν Γενικῶν Ἐφόρων ἀποστολήν. Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν πρέπει νὰ γίνωνται εἰς πολλὰ ὀλιγόφυλλα τετράδια, ὥστε νὰ μᾶς διευθύνωνται τὰ πρωτότυπα πρακτικά, δι' ὅσα χωρία ἐνοικι-

άζονται, εἰς τὸ μεταξὺ δύω ταχυδρομικῶν ἡμερῶν διάστημα.

Γ΄. Μολονότι διὰ τοῦ Ἄρθρου 6 τῶν ἀπὸ 10 (22) Ἀπριλίου Ὁδηγιῶν μας, σᾶς εἴπομεν νὰ ἐνοικιάσητε τὰς ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως τῶν κουκουλίων προσόδους κατ' ἐπαρχίαν, σᾶς ἐπιτρέπομεν μολοντοῦτο νὰ κάμετε τὴν ἐνοικίασιν ταύτην κατὰ χωρία, ὁσάκις τὸ κρίνετε συμφερώτερον διὰ τὸ Ταμεῖον.

Δ΄. Εἰς τὴν ἐνοικίασιν τῶν δεκάτων τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων ἐννοοῦμεν συνενοικιαζόμενον ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ δεκάτου καὶ τὸ δεύτερον δέκατον, τὸ ὁποῖον εἶναι προσδιωρισμένον διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον. Αὐτὸ τοῦτο θέλετε σημειοῖ εἰς τὸ ἐνοικιαστήριον καὶ εἰς τὰ πρακτικά, διὰ νὰ μὴ δοθῇ ἀφ' ἑνὸς χώρα εἰς λογοτριβάς, καὶ ἀφ' ἑτέρου ζημιωθῇ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον. Ἂν ὅμως τυχὸν εἰς περιπτώσεις τινὰς ἐνοικιασθοῦν τὰ δέκατα ἑνὸς διατηρουμένου Μοναστηρίου μὲ τὰς προσόδους γειτνιαζόντων χωρίων, (τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ συμβῇ,) τότε θέλετε ζητήσει ἐν καιρῷ ἀκριβῆ λογαριασμὸν ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους καὶ ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς διὰ τὰ ἀπὸ τὸ δεύτερον δέκατον εἰσπραχθέντα, διὰ νὰ πιστωθῇ μὲ ἴσην ποσότητα τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον παρὰ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐπικρατείας.

161. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ παλαιοὶ καὶ πτωχοὶ Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῶν ἀτάκτων καὶ τακτικῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, οἵτινες μετέσχον ἐνδόξως εἰς τὸν ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἀγῶνα, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν παλαιῶν των ἐκδουλεύσεων καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τὰς οἰκογενείας των σταθερὸς πόρος ὑπάρξεως, θέλουσι λάβει ἀμέσως εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν των μέρος τῶν ἀκαλλιεργήτων μέν, πλὴν καλλιεργησίμων ἐθνικῶν γαιῶν, καθ' ὅσον ὅμως δὲν λαμβάνουσιν ἤδη ἐκ τοῦ ταμείου μισθοὺς ἐνεργείας, συντάξεις, ἢ τροφοδοσίας.

2. Θέλουσι λάβει μέρος εἰς ταύτην τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν οἱ Ἀξιωματικοὶ μόνον ἐκεῖνοι, ὅσοι ὡς τοιοῦτοι ἀπεφασίσθησαν παρὰ τῆς ἐπιθεωρητικῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς θαλασσινῆς, καὶ ὅσοι ἐνεκρίθησαν παρ' αὐτῶν ἄξιοι νὰ συστηθῶσιν εἰς τὴν εὔνοιαν τῆς Κυβερνήσεως, καθὼς καὶ οἱ Ὑπαξιωματικοί, στρατιῶται καὶ ναῦται, ὅσοι δι' ἀποδεικτικῶν, διπλωμάτων, ἢ ἐπισήμων ἐγγράφων, θέλουσι δυνηθῆ ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐπολέμησαν ἐνδόξως κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ εἶναι ἄξιοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἀνταμοιβὴν ταύτην.

3. Ἕκαστος Ἀξιωματικός, Ὑπαξιωματικός, καὶ στρατιώτης τῆς γῆς ἢ τῆς θαλάσσης, ὅστις θέλει λάβει ἀμοιβὴν τοιαύτης φύσεως, χρεωστεῖ νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὸν διαβεβαιοῦν τὴν ἐνεστῶσαν πενίαν του, τοὺς τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων, ἀφ' οὗ ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν καὶ ἀπὸ τὸ ναυτικὸν ἀπεσύρθη, ἐπορίσθη τὰ πρὸς τὸ ζῆν, τὴν ἡλικίαν του, τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, τὴν οἰκογένειάν του, καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ἀριθμόν, τὸ γένος καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν τέκνων του.

Οἱ Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ στρατεύματος τῆς ξηρᾶς χρεωστοῦσιν, ἐκτὸς τούτου, ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν εἶναι εἰς στάσιν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὴν χωροφυλακήν. Ἐπίσης οἱ παλαιοὶ Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται τῆς θαλάσσης χρεωστοῦν ν' ἀποδείξωσιν ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ ναυτικόν.

Ὁδηγίαι ἰδιαίτεραι θέλουν κανονίσει καὶ κοινοποιήσει τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλουν συντεθῆ, παρουσιασθῆ καὶ θεωρηθῆ τὰ διάφορα ταῦτα ἀποδεικτικά.

4. Ἡ ἀξία τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν εἰς καθέκαστον, δὲν θέλει εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ὑπερβῆ τὰς 7,000 Δραχμῶν, οὐδὲ θέλει εἶσθαι κατωτέρα 1200. Εἰς τοὺς Ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἡ ἀξία αὐτὴ θέλει κανονισθῆ ἐξ ἑνὸς μέρους ἀπὸ τὸν βαθμόν, τὸν ὁποῖον κατέχουν εἰς τὰ στρατολόγια καὶ εἰς τὰς κλάσεις τὰς προσδιορισθείσας ἀπὸ τὰς ἐπιτροπάς, τὴν στρατιωτικὴν καὶ τὴν ναυτικήν, καὶ ἐξ ἄλλου μέρους ἀπὸ τὰ βάρη τῆς μεγάλης ἢ μικρᾶς οἰκογενείας των.

Ἡ θέσις τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης θέλει κανονισθῆ ἀπὸ τὰ ἀποδεικτικά, τὰ ὁποῖα θέλουν παρουσιάσει.

Μ' ὅλον ὅτι ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀξίας προσδιωρίσθη εἰς 7,000 Δραχμῶν, δὲν συγχωρεῖται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὸν αὐτὸν στρατιωτικὸν ἐπέκεινα τῶν διακοσίων τεσσαράκοντα στρεμμάτων.

5. Αἱ παραχωρηθησόμεναι γαῖαι κανονίζονται· Α΄. 7,000 Δραχμῶν διὰ τοὺς ὑπανδρευμένους Ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης τῆς ά κλάσεως· Β΄. 6,000 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς τοὺς ἀνυπάνδρους τῆς ά κλάσεως καὶ διὰ τοὺς ὑπανδρευμένους τῆς β΄· Γ΄. 5,000 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς τοὺς ἀνυπάνδρους τῆς β΄ κλάσεως καὶ τοὺς ὑπανδρευμένους τῆς γ΄· Δ΄. 4,500 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς τοὺς ἀνυπάνδρους τῆς γ΄ κλάσεως καὶ διὰ τοὺς ὑπανδρευμένους τῆς δ΄ καὶ έ· Ε΄. 4,000 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς τοὺς ἀνυπάνδρους τῆς δ΄ καὶ έ κλάσεως· ς΄. 3,000 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς τῆς ς΄ καὶ ζ΄ κλάσεως· Ζ΄. 1,800 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ ναύτας ὑπανδρευμένους· Η΄. 1,200 διὰ τοὺς ἀνυπάνδρους Ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ ναύτας.

Ἐκτὸς τούτου, ὅσοι θέλουσι λάβει μετοχὴν εἰς τὰς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένας ὠφε-

λείας, θέλουν λάβει δύο στρέμματα γῆς διὰ κατασκευὴν οἴκου καὶ φύτευσιν κήπου.

6. Αἱ μητέρες τέκνων, χῆραι τῶν Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν τῶν ἀποθανόντων εἰς τὸν πόλεμον θέλουν ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα τῶν ὑπανδευμένων Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν τῆς αὐτῆς κλάσεως, καθ' ὅσον ὅμως αὐταὶ δὲν λαμβάνουσι συντάξεις παρὰ τοῦ Κράτους.

7. Οἱ στρατιωτικοὶ, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν παραχωρηθῆ ἐθνικαὶ γαῖαι, θέλουν λάβει ταύτας εἰς καρποφόρον χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν αὐτοὶ ὀργανισθῆ εἰς ἰδιαιτέρους Δήμους, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐθνικῆς των καταγωγῆς. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη θέλει συντείνει πρὸς ἐκτέλεσιν εὐκολωτέραν τῶν εὐνοϊκῶν σκοπῶν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς νέους τούτους ἀποίκους.

Ἡ Κυβέρνησις ὅμως θέλει κάμει ἐξαίρεσιν ὡς πρὸς τοῦτο ὑπὲρ ἐκείνων τῶν Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, οἵτινες ἔχουσιν ἤδη ἰδιοκτησίαν τινὰ καὶ ἀπὸ συμφέροντα οἰκογενείας εὑρίσκονται προσηλωμένοι εἰς Δῆμον ἐσχηματισμένον· καὶ τοῦτο, ἂν εὑρίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ Δήμου ἐθνικαὶ γαῖαι διαθέσιμοι.

Εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν δὲν θέλει δοθῆ τὰ διὰ κατασκευὴν οἴκου καὶ φύτευσιν κήπου ἰδιαιτέρως παραχωρούμενα δύο στρέμματα.

8. Αἱ δυνάμει τούτου τοῦ νόμου διανεμηθησόμεναι γαῖαι θέλουν καταστῆ πλήρεις ἰδιοκτησίαι τῶν ὅσων ἤθελαν τὰς λάβει, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ἀκολούθοις συμφωνίαις· ά. Θέλουν ἀποκλειστικῶς χρησιμεύει πρὸς στερέωσιν καὶ αὔξησιν τῆς οἰκιακῆς των ἀποκαταστάσεως, καὶ θέλουν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ καλλιεργεῖσθαι· β'. Δὲν θέλουν ποτὲ παρ' αὐτῶν παραχωρηθῆ εἰς ἐνοίκιον (ἐμφυτευτικὸν) καὶ δοθῆ κατ' οὐδένα ἄλλον τρόπον, ἀποκαθιστῶντα τὴν ἰδιοκτησίαν ἀτελῆ, δὲν θέλουν ἐπιβαρυνθῆ ἀπὸ ἐξιδιασμένας δουλείας ἢ ἀπὸ βάρη μὴ ἐξαγοραζόμενα, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖ τὴν πλήρη καὶ ὁλοσχερῆ των ἰδιοκτησίαν· γ'. Τὸ ταμεῖον δὲν θέλει μὲν λάβει παρ' ἁπλοῦν δέκατον ὡς φόρον ἔγγειον· ἐξ ἄλλου δὲ μέρους· δ'. Ὡς ἀποζημίωσιν μερικὴν διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐνοικιάσεως θέλει λάβει φόρον τινὰ προσδιωρισμένον· έ. Ὁ κύριος τῆς παραχωρηθησομένης γῆς θέλει διατρίβει δέκα τοὐλάχιστον ἔτη ἐπ' αὐτῆς· ϛ'. Θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὰς προσδιορισθείσας παρὰ τοῦ νόμου τούτου διατάξεις καὶ εἰς τὰς προσδιορισθησομένας εἰς τὰς συστάσεις νέων ἀποικιῶν· ζ'. Ἡ ἀξία τῶν παραχωρηθησομένων εἰς αὐτοὺς γαιῶν θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τὰς χρηματικὰς ποσότητας, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ τοῖς χρεωστῶνται ἀπὸ τὸ Κράτος κατὰ συνέπειαν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν παρ' αὐτῶν παρουσιασθησομένων χρεῶν.

9. Ἀναφορικῶς πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ὑπὸ στοιχεῖον ά τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς· ά. Αἱ πρὸς κατοικίαν καὶ καλλιέργειαν κατασκευασθησόμεναι οἰκοδομαὶ ἐπὶ τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν θέλουν ἀνταποκρίνεσθαι εἰς τὰς ἀφεύκτους καὶ πρώτας ἀνάγκας τῶν τρατιωτικῶν καὶ οἰκογενειῶν των· β'. Αἱ παραχωρηθησόμεναι γαῖαι θέλουν καλλιεργεῖσθαι ἐτησίως κατὰ τὸ ἓν τέταρτον τοὐλάχιστον εἰς τὰς παραχωρήσεις τὰς ὑπ' Ἀρ. Α'-Γ' τοῦ ἄρθρου 5, κατὰ τὸ ἓν πέμπτον εἰς τὰς ὑπ' Ἀρ. Δ' καὶ Ε' καὶ κατὰ τὸ ἓν τρίτον εἰς τὰς ἐπιλοίπους.

Ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς προδιορισθείσης παρὰ τοῦ νόμου μερίδος δὲν ἐκαλλιεργήθη ἐκ παραμελήσεως τοῦ κυρίου της, ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καλλιεργήσῃ τὸ ὅλον ἢ τὸ μέρος τὸ ἀκαλλιέργητον, καὶ ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων τῆς καλλιεργείας· ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ καλλιεργηθέντος παρ' αὐτῆς μέρους. Ἂν τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας δὲν δύνανται ν' ἀποδοθῶσιν ἀμέσως, ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ θέλει δώσει εἰς τὸν κύριον τῆς γῆς προθεσμίας ἁρμοδίας, λαμβάνουσα ὡς τόκον τοῦ κεφαλαίου 8 τοῖς 100 τὸ ἔτος.

Ἂν εἰς ἓν τῶν ἀκολούθων ἐτῶν ὁ κύριος τῆς γῆς παραμελήσῃ καὶ αὖθις τὴν καλλιέργειαν τῆς προσδιορισθείσης μερίδος, ὁ Δῆμος θέλει ἐπιφορτισθῆ τὴν καλλιέργειάν της κατὰ τὰς προῤῥηθείσας συμφωνίας· καὶ, μὴ δεχομένου τοῦτο του Δήμου, ὁ εἰς τὰ οἰκονομικὰ Ἔφορος δύναται ν' ἀπαιτήσῃ δυνάμει τοῦ νόμου, ὥστε ὅλη ἡ παραχωρηθεῖσα γῆ νὰ μεταφερθῆ εἰς τὰ τέκνα τοῦ κυρίου της, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, εἰς τοὺς ἀνιόντας του, ἐν ἐλλείψει ἀνιόντων, εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς του, καὶ ἐν ἐλλείψει καὶ αὐτῶν, θέλει ἀπαιτήσει, ὥστε τὰ ἀκαλλιέργητα μέρη νὰ δοθῶσιν εἰς ἐνοίκιον ἐπ' ἐγκτήσει καὶ ἐπὶ ὑποχρεώσει καλλιεργείας των.

Ὅλαι ὅμως αὐταὶ αἱ διατάξεις θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν ἤθελε καλλιεργηθῆ ἡ γῆ ἐκ παραμελήσεως τοῦ κυρίου της, καὶ καθ' ἃς αὐτὸς δὲν ἤθελε δυνηθῆ νὰ παρέξῃ ἐγγυήσεις ὅτι ἤθελε, κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος, ἐπιδιορθώσει τὴν ἀμέλειάν του· γ'. Ὅπου ἡ θέσις τῆς γῆς καὶ ἡ φύσις τῆς χώρας και τοῦ κλίματος ἐπιτρέπουσι, μετὰ τὸ τέλος τῶν τριῶν ἐτῶν, οἱ κύριοι τῶν γαιῶν εἰς ἕκαστον τῶν ἑπτὰ ἀκολούθων ἐτῶν θέλουν φυτεύσει τοὐλάχιστον τὸ πεντηκοστὸν μέρος τῆς γῆς ἀπὸ ἐλαίας, συκαμινέας (μουριὰς) καὶ ἄλλα καρποφόρα δένδρα, ἢ ἀπὸ ἀμπέλους καὶ σταφίδας Κορινθιακάς.

Ἂν ἡ διάταξις αὕτη δὲν διατηρηθῆ, ἡ φυτεία τῶν δένδρων, ἀμπέλων ἢ Κορινθιακῶν σταφίδων θέλει ἐκτελεσθῆ παρὰ τοῦ Δήμου, καὶ τὰ ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαῖα ἔξοδα θέλουν τῷ ἀποδοθῆ ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τῆς γῆς διὰ τόκου 8 τοῖς 100 καὶ προθεσμιῶν ἀναλόγων, καὶ διὰ ἐξασφαλήσεων ἁρμοδίων. Ἐκτὸς τούτου, ἀφ' οὗ τὰ δένδρα καὶ αἱ ἄμπελοι αἱ φυτευμέναι ἀπὸ τὸν Δῆμον δώσωσι

πλήρη καρπὸν, τὸ προϊὸν ἑνὸς ἐκ τῶν πρώτων ἐτῶν, καὶ 20 τοῖς 100 ἐκ τοῦ προϊόντος ἑνὸς τῶν δευτέρων ἐτῶν, θέλει ἀποδοθῇ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Ὁ Δῆμος θέλει προσδιορίσει τὸ ἔτος, καθ' ὃ θέλει λάβει τὰ προῤῥηθέντα εἰσοδήματα, καὶ θέλει προκοινοποιήσει τοῦτο τοὐλάχιστον ἓν ἔτος ὁλόκληρον. δ'. Ἡ ἔλλειψις πάσης καλλιεργείας ὠφελίμου ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν γαιῶν ἐν διαρκείᾳ δύο κατὰ συνέχειαν ἐτῶν θέλει θεωρηθῇ ὡς παραίτησις ἑκουσίας παραχωρήσεως παρὰ τῶν κυρίων, καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει διαθέσει ταύτας τὰς γαίας ἢ πρὸς ὠφέλειαν δημοτικῶν καταστημάτων, ἢ πρὸς ὠφέλειαν νέων ἀποίκων, ἢ πρὸς νέαν συνένωσίν των μετὰ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

10. Δὲν ἔχει ὡς ἰδιοκτησίαν πλήρη τὰς παραχωρηθησομένας ταύτας γαίας, παρὰ μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς κατοχῆς καὶ μετὰ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν συμφωνιῶν, ὅσαι προσδιωρίσθησαν εἰς τὰ προηγούμενα 8 καὶ 9 ἄρθρα.

Ἂν ὁ κύριος τῆς γῆς ἀποθάνῃ πρὶν τοῦ τέλους τῶν δέκα ἐτῶν, αἱ γαῖαι μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς κληρονόμους του μεθ' ὅλων τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸν νόμον τοῦτον ὑποχρεώσεων.

11. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων διατάττομεν ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη καὶ πρὶν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐπιβαλλομένων παρὰ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9, Α'. Αἱ παραχωρηθησόμεναι γαῖαι νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως· Β'. Ἐν γένει διὰ κανὲν χρέος νὰ μὴν ἐμβαίνωσιν εἰς ὑποθήκην αἱ παραχωρηθησόμεναι γαῖαι, ἂν τὸ χρέος τοῦτο δὲν ἔχῃ θετικῶς ἀντικείμενα τὴν κατασκευὴν τῶν οἰκοδομῶν καὶ τὰ πρῶτα ἔξοδα τῆς καλλιεργείας· Γ'. Ὁ πρῶτος κύριος νὰ μὴ δύναται νὰ συμφωνήσῃ ἢ νὰ λάβῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ νέον δάνειον ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τῶν ἐνηλίκων τέκνων του καὶ τῆς τῶν ἀφηλίκων καὶ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν ἐπιτροπικοῦ Συμβουλίου· ὅλοι δὲ οὗτοι χρεωστοῦσι νὰ γνωρίζωσι καὶ νὰ ἐξετάζωσι τὴν χρῆσιν τῶν ἀναφερομένων δανείων εἰς τὸν ἄνω παράγραφον Β'· Δ'. Σχέδιον χρεωλυσίας θέλει ληφθῇ, ὥστε τὸ συμφωνηθὲν χρέος νὰ σβυσθῇ εἰς 20 ἔτη ἐκ τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ παραχώρησις τῆς γῆς ἐνεργήθη.

12. Ὁ ἐτήσιος φόρος προσδιορίζεται 4 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν παραχωρηθεισῶν γαιῶν.

13. Ὁ ἐτήσιος φόρος δύναται νὰ ἐξαγορασθῇ διὰ πληρωμῆς κεφαλαίου εἰκοσαπλασίου. Ἡ ἐξαγόρασις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὄχι ὅμως εἰς ποσότητας μικροτέρας τῶν εἴκοσι Δραχμῶν. Τὰ ἐκ τῶν ἐξαγοράσεων τούτων λαμβανόμενα χρήματα θέλουν χρησιμεύει πρὸς τὴν χρεωλυσίαν τοῦ ἐθνικοῦ χρέους.

14. Ἡ παροῦσα παραχώρησις τῶν γαιῶν, σκοπὸν μοναδικὸν ἔχουσα τὴν χορήγησιν ἰδιοκτησιῶν εἰς τοὺς πτωχοὺς στρατιωτικοὺς τοὺς ὑπηρετήσαντας ἐνδόξως τὴν πατρίδα εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας της ἀγῶνα, δὲν τοὺς ἐξαιρεῖ ἀπὸ τὰς ὠφελείας τῶν γενικῶν μέτρων, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀκολούθως παραχωρήσει γαίας διὰ φόρων ἐτησίων εἰς τοὺς πολίτας, οἵτινες ἤθελον ἐπιθυμήσει ν' ἀποκτήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει μετὰ πατρικῆς προσοχῆς ἐνασχοληθῇ περὶ τῆς τύχης τῶν ἐν ἐνεργείᾳ σήμερον στρατιωτικῶν τῶν λαβόντων μέρος ἔνδοξον εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ περὶ τῆς τύχης τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν χωροφυλακήν· θέλει δὲ ἐντὸς ὀλίγου παραδεχθῇ ἁρμόδια περὶ τούτου μέτρα.

15. Ἡ βοήθεια αὕτη, συνισταμένη εἰς πράγματα πρώτης ἀνάγκης, ὡς εἰς ξύλα κατασκευῆς, εἰς ζῶα, εἰς γεωργικὰ ἐργαλεῖα, δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν τετρακοσίων Δραχμῶν, οὐδὲ θέλει εἶσθαι κατωτέρα τῶν διακοσίων, δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, καὶ θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύσει εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν παραχωρηθεισῶν γαιῶν.

Ἡ βοήθεια αὕτη θέλει διανεμηθῇ μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ 5 ἄρθρον κλάσεων κατὰ τὰς ἀκολούθους ἀναλογίας.

1. Κλάσις	400	Δραχμάς.
2. »	350	»
3. »	300	»
4. »	250	»
5. 6, 7, καὶ 8,	200	»

16. Διὰ νὰ εὐκολύνωμεν τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν παραχωρηθῇ γαῖαι, διατάττομεν νὰ τοῖς ἀφεθῇ τὸ ἁπλοῦν δέκατον κατὰ τὰ δύω πρῶτα ἔτη καὶ ὁ προσδιωρισμένος ἐτήσιος φόρος κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη, ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ ἐκπληρώσωσιν ἀκριβῶς καὶ εἰς ἁρμόδιον χρόνον τὰς κανονισθείσας ὑποχρεώσεις διὰ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9, καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ποσότητα ἴσην τοὐλάχιστον καὶ ληφθεῖσαν ἐκ τῆς χρηματικῆς καταστάσεώς των μετεχειρίσθησαν εἰς ἔκτακτα ἔξοδα καλλιεργείας, ἢ τέλος ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν ὅτι τοιαύτην χρῆσιν θέλουν κάμει κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος.

Ὅταν ὁ Δῆμος ἐπιχειρήσῃ τὰς φυτεύσεις καὶ καλλιεργείας τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 8 κανονισθείσας, τὸ ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν δύο φόρων κέρδος δὲν πίπτει εἰς τὸν κύριον τῆς γῆς, ἀλλ' εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον διὰ τὰ ἔξοδά του.

Κατὰ τὰ πέντε ἔτη, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀκολουθήσει τὰ τρία πρῶτα, τὰ ἐκ τοῦ ἐτησίου προσδιωρισμένου φόρου συναζόμενα θέλουν δοθῇ εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον τῶν νέων μόνον ἀποικιῶν, πρὸς προικοδότησιν σχολείων, καὶ, ὅταν ἡ προικοδότησις αὕτη καταστῇ τελεία, πρὸς σύστασιν ἄλλων δημοτικῶν καταστημάτων.

Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, αὐτὰ τὰ συναζόμενα θέλουν δοθῇ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἐξ ἄλλου μέρους θέλει συνάζει ἀμέσως, μετὰ τὸ τέλος τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν, τὸν ἐτήσιον προσδιωρισμένον φόρον, τὸν προερχόμενον ἀπὸ γαίας παραχωρηθείσας εἰς παλαιοὺς Δήμους.

17. Οἱ Ἀξιωματικοὶ, Ὑπαξιωματικοὶ, στρατιῶται καὶ ναῦται, οἵτινες εἶναι εἰς τοιαύτην κατάστασιν πενίας, ὥστε δὲν ἔχουν οὔτε τὰ ἀναγκαῖα μέσα τῆς ὑπάρξεως, θέλουσι λάβει παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ τοῦτο ἐκ τῆς ά Ἰουλίου Ε. Π. 1834 μέχρι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς τοῦ 1835, βοηθείας τροφοδοτήσεως ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν των καὶ τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἕκαστος θέλει παραστήσει πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος νόμου. Αὗται αἱ τροφοδοτήσεως βοήθειαι θέλουν ἐν γένει συνίστασθαι εἰς διανομὰς ἀλεύρου.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπίσης εἰς αὐτοὺς χορηγήσει, ἀνάγκης τυχούσης, καὶ τοὺς ἀναγκαίους σπόρους ἐπὶ ὑποχρεώσει ἀποδόσεως αὐτῶν κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος.

18. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει ἀμέσως ἀρχίσει τὰς ἐργασίας τῆς καταμετρήσεως εἰς τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προσδιορισθεῖσαν γῆν διὰ τὰς νέας ἀποικίας· θέλει ἀκολούθως ἐνεργήσει τὴν καταμέτρησιν τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν, ἐκτὸς τῶν ἀποικῶν, κατὰ ζήτησιν τῶν Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν τῶν προσδιωρισμένων παρὰ τοῦ 5 ἄρθρου.

19. Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἀμέσως κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖς ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσίν του καὶ τὴν ἐκτέλεσίν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834.

162. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περὶ δημοσίων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συλλογῶν.

1. Εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς τῶν ὡραίων τεχνῶν καὶ τοῦ Πανδιδακτηρίου, θέλουν ἀνεγερθῇ τὰ ἑξῆς κεντρικὰ καταστήματα· α. Κεντρικὴ δημόσιος βιβλιοθήκη· β. Κεντρικὸν δημόσιον Μουσεῖον διὰ τὰς ἀρχαιότητας· γ. Ταμεῖον νομισματικόν· δ. Ταμεῖον ἀντικειμένων φυσικῆς ἱστορίας· ε. Ταμεῖον ἐργαλείων μαθηματικο-φυσικῶν· ζ. Ἐργαστήριον χημικὸν, μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀποσκευήν· η. Θέατρον ἀνατομίας· θ. Ταμεῖον χειρουργικόν. ι. Συλλογὴ τύπων· κ. Συλλογὴ εἰκόνων· λ. Συλλογὴ χαλκογραφημάτων· μ. Ἀστεροσκοπεῖον· ν. Συλλογὴ πολυτεχνική.

2. Καὶ εἰς ἑκάστου Νομοῦ τὴν πρωτεύουσαν θέλουν συστηθῇ κατ' ὀλίγον καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Νομοῦ βιβλιοθήκη, μουσεῖον τοῦ Νομοῦ καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὸ ἄρθρον 1 ῥηθέντα καταστήματα.

Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γείνῃ καὶ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ καὶ εἰς ἕκαστον Δῆμον ἀκόμη.

3. Εἰς τὴν δημόσιον κεντρικὴν βιβλιοθήκην (ἄρθ. 1 στοιχ. α) θέλουν κατατίθεσθαι ὅλα τὰ πολύτιμα χειρόγραφα καὶ βιβλία, τὰ εὑρεθέντα εἴτε εἰς μοναστήριον καὶ ἐκκλησίαν, εἴτε εἰς δημόσιόν τινα βιβλιοθήκην, ἢ εἰς ἄλλο κατάστημα δημόσιον, καὶ ἑπομένως θέλουν παραδίδεσθαι εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν ἐχόντων αὐτά.

4. Ἑκάστου ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἐκδιδομένου βιβλίου, ἢ ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, θέλει πέμπεσθαι εἰς τὴν δημόσιον βιβλιοθήκην ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον. Ὁ παραβὰς τὸν ὅρον τοῦτον συντάκτης καὶ ἐκδότης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον τοῦ δεκαπλασίου τῆς τιμῆς τοῦ μὴ σταλέντος ἀντιτύπου.

5. Προκειμένης ἀγορᾶς νέων βιβλίων διὰ τὴν δημόσιον βιβλιοθήκην, θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἐν γένει ὅλοι οἱ κλάδοι τῆς φιλολογίας, ἰδίως δὲ αἱ ἀνάγκαι τοῦ Πανδιδακτηρίου, τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν ὡραίων τεχνῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν διαφόρων Διδασκαλείων, καὶ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

6. Προκειμένης ἀγορᾶς νέων βιβλίων διὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 2 μνησθείσας βιβλιοθήκας τῶν Νομῶν, Ἐπαρχιῶν καὶ Δήμων, θέλουν θεωρεῖσθαι κυρίως αἱ ἀνάγκαι τῶν Γυμνασίων, τῶν Λυκείων καὶ τῶν δημοτικῶν Σχολείων.

7. Εἰς τὸ δημόσιον Μουσεῖον καὶ τὸ Νομισματικὸν ταμεῖον (ἄρθρ. 1 στοιχ. β καὶ γ) θέλουν ἐναποτεθῇ κατὰ τάξιν αἱ σπανιώτεραι ἀνευρισκόμεναι ἀρχαιότητες καὶ τὰ νομίσματα.

8. Ἡ ἀνέγερσις τῶν κατὰ Νομοὺς, Ἐπαρχίας καὶ Δήμους Μουσείων θέλει ἔχει σκοπὸν πρώτιστον τὴν κατὰ τόπον διατήρησιν ὅλων τῶν ἐχόντων τοπικήν τινα ἀξίαν ἀντικειμένων.

Τὰ εἰς τὸ κεντρικὸν Μουσεῖον εὑρισκόμενα διπλᾶ νομίσματα, ἀγγεῖα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα θέλουν διανέμεσθαι ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς τὰ κατὰ Δήμους καὶ ἐπαρχίας Μουσεῖα.

9. Ἕκαστον τῶν κεντρικῶν, ἢ κατὰ Νομοὺς, Ἐπαρχίας, ἢ Δήμους καταστημάτων τούτων θέλει προικισθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἰδιαιτέρως, πρὸς διατήρησιν καὶ αὔξησίν του· ὁ δὲ προικισμὸς οὗτος θέλει προσδιορίζεσθαι κατ' ἔτος, καὶ κατ' ἔτος θέλει δίδεσθαι λόγος τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποδόσεως τῶν λογαριασμῶν θέλει συνθέσει σχέδιον ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία συνεννοουμένη μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ καθυποβάλει αὐτὸ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10. Ὁ προικισμὸς οὗτος θέλει προσδιορίζεσθαι

1. Διὰ τὰ κεντρικὰ καταστήματα, ἀπὸ τὸ γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· 2. Διὰ τὰ κατὰ Νομοὺς καταστήματα, ἀπὸ εἰσοδήματα τοῦ Νομοῦ παρὰ τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου· 3. Διὰ τὰ κατ' Ἐπαρχίας καταστήματα, ἀπὸ τὰ ἐπαρχιακὰ εἰσοδήματα παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου· 4. Διὰ τὰ κατὰ Δήμους καταστήματα, ἀπὸ τὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου.

11. Ἡ Κυβέρνησις διαφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα, ὁσάκις τὸ καλοῖ ἡ χρεία, νὰ προικίζῃ ἢ νὰ δίδῃ βοηθήματα ἀπὸ τὸ γενικὸν ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον εἰς Δήμους, Ἐπαρχίας καὶ Νομοὺς, μὴ δυναμένους δι' ἔνδειαν ν' ἀνεγείρουν καὶ διατηρήσουν τοιαῦτα καταστήματα.

12. Ἡ ἀγορὰ ἐπιστημονικῶν ἢ τεχνολογικῶν ἀντικειμένων γίνεται πάντοτε κατὰ πρότασιν ἢ ἐρωτηθείσης τῆς γνώμης τοῦ ἐφόρου τοῦ καταστήματος, διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ ἀγορά· ά. Εἰς τὰς κατὰ Δήμους συλλογὰς, ἐρωτηθείσης τῆς γνώμης τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ Δημάρχου· β'. Εἰς τὰς κατ' ἐπαρχίας συλλογὰς, τῆς γνώμης τῆς ἐπαρχιακῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ Ἐπάρχου· γ'. Εἰς τὰς κατὰ Νομοὺς συλλογὰς, τῆς γνώμης τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ Νομάρχου· δ'. Εἰς κεντρικὰς συλλογὰς, τῆς γνώμης τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου.

13. Δι' ἀγορὰν ἀντικειμένων πρὸς πλουτισμὸν κεντρικῆς τινος συλλογῆς, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρον 12 στοιχ. δ, θέλει ζητεῖσθαι καὶ ἡ συγκατάθεσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

14. Τοιαῦτα ἐπιστημονικὰ καὶ τεχνολογικὰ ἀντικείμενα εἶνε κτήματα ἀναφαίρετα τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Νομοῦ, τῆς Ἐπαρχίας, ἢ τοῦ Δήμου. Ἀλλ' ἡ ἐκποίησίς τινων ἀντικειμένων, εἴτε ὡς εὑρισκομένων διπλῶν εἰς τὴν συλλογὴν, εἴτε ὡς κατασταθέντων ἀχρήστων, ἐπὶ σκοπῷ προσκτήσεως ἄλλων σημαντικωτέρων, δὲν ἐμποδίζεται.

15. Αἱ εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ῥηθεῖσαι ἐκποιήσεις δύνανται νὰ γένουν μόνον κατὰ διαταγὴν τοῦ μὲν Δημάρχου εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 12. στοιχ. ά, τοῦ δὲ Ἐπάρχου εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου στοιχ. β', τοῦ δὲ Νομάρχου εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχ. γ', καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχ. δ', κατὰ γνωμοδότησιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 12 ῥηθέντων ἐφόρων καὶ ἐπιτροπῶν.

16. Ἑκάστης τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2 μνησθεισῶν συλλογῶν θέλουν συνταχθῇ, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων ἐπιτροπῶν, παρὰ τοῦ ἐφόρου ἑκάστου καταστήματος κατάλογοι, τῶν ὁποίων θέλουν σταλῇ εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον ἀντίγραφα παρακαταθετέα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

17. Ὅ,τι προστίθεται κατ' ἔτος εἰς τὰς ῥηθείσας συλλογὰς, θέλει καταγράφεσθαι εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ῥηθέντος καταλόγου. Ἀντίγραφα δὲ αὐτῶν ἐπικυρωμένα θέλουν πέμπεσθαι μετὰ πᾶν ἔτος εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον διὰ νὰ παρακατατίθενται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ῥηθείσης Γραμματείας.

Ἡ χρῆσις τῶν ῥηθεισῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συλλογῶν εἶνε ἐλευθέρα εἰς πάντας, ἰδίως δὲ εἰς τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν ὡραίων τεχνῶν, τοῦ Πανδιδακτηρίου, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν διαφόρων Διδασκαλείων, καὶ εἰς τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους τῶν Γυμνασίων, Λυκείων καὶ λοιπῶν Σχολείων.

Εἰς χρῆσιν δὲ τοῦ κοινοῦ θέλουν εἶναι εἰς ῥητὰς ἡμέρας μόνον ἠνεῳγμέναι.

19. Περὶ τοῦ διοργανισμοῦ καὶ τῆς τάξεως τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν τούτων συλλογῶν θέλουν συνταχθῇ ὁδηγίαι καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Α. Μεγαλειότητος.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ ἐφορείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Ἐφόρων.

20. Πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ διατήρησιν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συλλογῶν θέλουν διορισθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως Ἔφοροι, ἐκλεγόμενοι κυρίως· ά. Διὰ μὲν τὰ κεντρικὰ καταστήματα, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ ὡραίων τεχνῶν, τῶν τοῦ Πανδιδακτηρίου, τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων ἢ τῶν ἐξόχων τεχνιτῶν· β'. Διὰ τὰ κατὰ Νομὸν, Ἐπαρχίαν καὶ Δῆμον καταστήματα, μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων ἢ τῶν διδασκάλων τῶν Λυκείων καὶ δημοτικῶν Σχολείων.

21. Οἱ ἔφοροι γενικῶς δὲν λαμβάνουν μισθόν. Διαφυλάττεται δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα, χρείας καλούσης, νὰ τοῖς χορηγῇ ἢ μισθὸν ἢ ἐπιμίσθιον. Ἡ χορηγία αὕτη θέλει λαμβάνεσθαι τότε ἀπὸ τὴν προικοδότησιν τῶν καταστημάτων τούτων κατὰ τὰ ἄρθρα 9, 11.

22. Ἡ ὑπηρεσία καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων θέλουν κανονισθῇ καὶ διαταχθῇ δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν καθυποβλητέων εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τῶν ἤδη κατὰ τὴν Πελοπόννησον, τὴν στερεὰν καὶ τὰς νήσους διωρισμένων ἐφόρων ἰσχύουν προσωρινῶς αἱ περὶ αὐτῶν ὑπάρχουσαι διατάξεις.

23. Ὡς πρὸς τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ τεχνολογικὸν μέρος, ὑπόκεινται ὅλοι οἱ ἔφοροι εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον, ἀναφέρονται πρὸς αὐτὸν, καὶ λαμβάνουν παρ' αὐτοῦ προσκλήσεις καὶ ὁδηγίας.

24. Ἄνευ ἀδείας οὐδεὶς ἔφορος μακρύνεται τῆς θέσεώς του.

Πρὸς περιοδείας ἐπιθεωρητικὰς δίδει τὰς ἀναγκαίας ἀδείας ὁ Γενικὸς Ἔφορος. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ὀκταήμερον μὲν ἄδειαν λαμβάνει ὁ

ἔφορος ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἔφορον, ἐξ δ' ἑβδομάδων ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, πλειοτέρου δὲ καιροῦ, ἀπὸ τὸν Βασιλέα.

25. Δίδων τὴν ἄδειαν, ἢ ὁ Γενικὸς Ἔφορος, ἢ ὁ Ὑπουργός, ἢ ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὰς διαφόρους περιπτώσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, θέλει διορίζει ἐν ταὐτῷ, δι' ἐξόδων τοῦ ἀπερχομένου, ἄλλον εἰς τὸν τόπον του.

26. Οἱ ἔφοροι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀποτείνωνται κατ' εὐθεῖαν πρὸς τοὺς Νομάρχας, Ἐπάρχους καὶ Δημάρχους, οἵτινες θέλουν ἐνεργῇ ἄνευ ἀναβολῆς τὰς προσκλήσεις των, ἢ, ὑπάρχοντος ἐμποδίου τινὸς πρὸς ἐκτέλεσιν, θέλουν ἀναφέρεσθαι πρὸς τοὺς ἀμέσως ἀνωτέρους των, εἰδοποιοῦντες περὶ τούτου καὶ τοὺς ἐφόρους.

27. Οἱ ἔφοροι, πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη των, θέλουν ὁρκίζεσθαι ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τὸν ἀκόλουθον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας·

« Ὀμνύω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν » εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τα διατάγματα καὶ τὰς » ὁδηγίας τὰς ἀναγομένας εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς » καὶ τεχνολογικὰς συλλογὰς καὶ τὴν ἀρχαιολογίαν, καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν καθηκόν» των τῆς ὑπηρεσίας μου ».

Περὶ τοῦ ὅρκου θέλει συντάττεσθαι ἑκάστοτε πρωτόκολλον καὶ παρακατατίθεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

28. Ὁ μισθὸς ἢ τὸ ἐπιμίσθιον θέλει πληρώνεσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἀπὸ τὴν εἰς τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 ῥηθεῖσαν προικοδότησιν.

Ἡ χορηγία αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ὁρκοδοσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν ἐπιτροπῶν.

29. Εἰς ἕκαστον Δῆμον θέλει συσταθῇ μία ἐπιτόπιος, εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης Ἐπαρχίας μία ἐπαρχιακή, εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστου Νομοῦ μία νομαρχιακή, καὶ διὰ τὰς κεντρικὰς συλλογὰς μία κεντρικὴ Ἐπιτροπή.

30. Αἱ εἰς τὸν περὶ δημοδιδασκαλίας νόμον ἀναφερόμεναι ἐπιτόπιοι, ἐπαρχιακαὶ καὶ νομαρχιακαὶ Ἐπιτροπαὶ θέλουν ἀναλάβει εἰς τὰ καθήκοντα τῶν εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον διωριζομένων ἐπιτοπίων, ἐπαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἐφαρμόζονται ἄρα καὶ εἰς αὐτὰς οἱ ὅροι τοῦ περὶ δημοδιδασκαλίας νόμου ἄρθρ. 34-36-,38-40,45-49.

31. Εἰς μὲν τὰς ἐπιτοπίους Ἐπιτροπὰς ἕκαστος τῶν κατὰ δῆμον ἐφόρων, εἰς δὲ τὰς ἐπαρχιακὰς ἕκαστος τῶν κατ' Ἐπαρχίαν, καὶ εἰς τὰς νομαρχιακὰς ἕκαστος τῶν κατὰ Νομόν, εἰς ὅλας δὲ ἐν γένει τὰς Ἐπιτροπὰς ὁ Γενικὸς Ἔφορος, ἔχει ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον.

32. Ἐπίσης ἔχει τὴν εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς ἑκάστην τούτων τῶν ἐπιτοπίων, ἐπαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν ὁ Διευθυντὴς τοῦ κατὰ τόπον Γυμνασίου, Λυκείου καὶ δημοτικοῦ σχολείου.

33. Ὅταν εἰς μίαν τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων εἶνε εἷς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 καθηγητῶν, διδασκάλων, ἐφόρων, ἢ καὶ ὁ Γενικὸς Ἔφορος παρών, ἔχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα ψήφου μὲ ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

34. Ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ σύγκειται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἔφορον ὡς Πρόεδρον, ἀπὸ τοὺς ἐφόρους τῶν κεντρικῶν συλλογῶν, ἀπὸ δύο μέλη τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, ἀπὸ δύο μέλη τῆς Ἀκαδημίας τῶν ὡραίων τεχνῶν, ἀπὸ δύο καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ἀπὸ δύο ἄλλους ἐπιστήμονας, εὑρισκομένους εἰς τὴν καθέδραν τῆς κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τούτων ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσασαν καὶ τὴν γνώμην τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου.

35. Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς (ἄρθρ. 34) γίνεται πάντοτε διὰ μονοετίαν.

Τὰ αὐτὰ μέλη δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

36. Ὁ αὐτὸς δὲν δύναται νὰ ἦνε μέλος μιᾶς κεντρικῆς καὶ μιᾶς ἄλλης Ἐπιτροπῆς· ἀλλ' ὅταν παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὸν δύο τοιαῦται θέσεις, θέλει ἐκλέξει μεταξὺ τῶν δύο. Τῷ ἀφαιροῦνται ἀμφότεραι αἱ θέσεις, ἂν δὲν κηρύξῃ τὴν ἐκλογήν του εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀφ' οὗ προσκληθῇ περὶ τούτου.

37. Οὐδὲν μέλος τοιαύτης Ἐπιτροπῆς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ μισθόν.

38. Ἑκάστη κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ ἐκ τῶν μελῶν της ἕνα Ἀντιπρόεδρον καὶ ἕνα Γραμματέα.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου ἐπέχει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Ὁ Γραμματεὺς συντάττει τὰ ἔγγραφα καὶ διατηρεῖ τὰ πρωτόκολλα μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχείων.

39. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται συνέρχονται ἅπαξ τοῦ μηνός.

Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις δύνανται νὰ συνέλθωσι καὶ ἐκτάκτως ἢ κατ' αἴτησιν ἑνὸς μέλους, ἢ ἑνὸς ἐφόρου, ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου, ἢ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου ἐξ ἐπαγγέλματος.

40. Διὰ νὰ ἔχῃ τὸ κῦρος μία ἀπόφασις, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοὐλάχιστον τριῶν μελῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου.

Εἰς τὰς διαφιλονεικήσεις ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία, εἰς δὲ περίπτωσιν ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

41. Ἑκάστης συνεδριάσεως θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, περιέχον ἐν συντόμῳ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς καὶ τὴν ἀπόφασιν.

Τὰ πρωτόκολλα θέλουν ὑπογράφεσθαι ὑφ' ὅλων τῶν παρόντων μελῶν, αἱ δὲ ἀναφοραὶ ὑπὸ μόνου τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως.

42. Πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη των, θέλουν ὀμνύει τὰ μέλη ἑκάστης κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τὸν ἑξῆς ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας· «Ὀμνύω πίστιν εἰς τὸν »Βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, καὶ ἀκριβῆ »ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μου ἐπι»βαλλομένων μοι χρεῶν».

Τὸν ὅρκον τοῦτον θέλουν ὀμνύει ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου.

Περὶ τῆς ὁρκωμοσίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, καὶ θέλει κατατίθεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 30, θέλουν συμμορφωθῆ αἱ κατὰ Δήμους, Ἐπαρχίας καὶ Νομοὺς Ἐπιτροπαὶ μὲ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 49 τοῦ περὶ δημοδιδασκαλίας νόμου.

43. Ἑκάστη τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ἐφορεύει τὴν ἀμέσως εἰς αὐτὴν ὑποκειμένην δημοτικήν, ἐπαρχιακήν, νομαρχιακὴν ἢ κεντρικὴν συλλογήν.

44. Ἰδιαίτερα καθήκοντα ἑκάστης δημοτικῆς, ἐπαρχιακῆς καὶ νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τοῦ δήμου, τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ νομοῦ της, εἶνε· 1. Νὰ φροντίζῃ περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως ἢ ἄλλων ἐκποιήσεων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν ἀντικειμένων, κατὰ τὰ ἄρθρα 12–15· 2. Νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 17 συντακτέους καταλόγους· 3. Νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῆς ἀνευρέσεως καὶ διατηρήσεως ἀρχαιοτήτων καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης· 4. Νὰ φροντίζῃ περὶ τῶν ἀναγκαίων πόρων πρὸς προικισμὸν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ προικισμοῦ τῶν δημοτικῶν, ἐπαρχιακῶν ἢ νομαρχιακῶν συλλογῶν, πρὸς συντήρησιν αὐτῶν καὶ τῶν ἐφόρων αὐτῶν (ἄρθρ. 9 καὶ 11)· 5. Νὰ συμπράττῃ εἰς τὴν ἀνέγερσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀναγκαίων κτιρίων.

45. Αἱ ἐπαρχιακαί, νομαρχιακαὶ καὶ αἱ κεντρικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἔχουν, ἐκτὸς τούτου, τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐφορεύουν ὅλους τοὺς κατὰ τὴν Ἐπαρχίαν, ἢ τὸν Νομόν των, ἢ καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἐφόρους καὶ Ἐπιτροπάς.

46. Περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων θέλουν συνταχθῆ ὁδηγίαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας καὶ καθυποβληθῆ εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως.

47. Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὑπηρεσίας των, ἰδίως δὲ περὶ τῶν παρατηρουμένων ἐλλείψεων ἢ τῶν ἀπαιτουμένων βελτιώσεων θέλει γίνεσθαι ἔκθεσις ἀπὸ μὲν τὰς ἐπιτοπίους, τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ τὰς νομαρχιακὰς Ἐπιτροπὰς εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον, ἀπὸ δὲ τὰς κεντρικὰς Ἐπιτροπὰς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις θέλουν γίνεσθαι τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἂν ἰδιαίτεραι περιπτώσεις δὲν ἀπαιτήσουν νὰ γίνουν τοιαῦται καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἐνιαυτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου.

58. Ὁ Γενικὸς Ἔφορος, ὑποκείμενος εἰς τὰς ὁδηγίας καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐφορεύει ὅλας τὰς κατὰ τὸ Κράτος, τοὺς Νομούς, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τοὺς Δήμους, ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνολογικὰς συλλογὰς καὶ τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν ἐφόρους. Ἰδίως ἀνατίθεται εἰς τὴν φροντίδα του ἡ διεύθυνσις καὶ ἐπιτήρησις τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Κράτους, καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς του οὐδὲ διατάττεται οὐδ' ἐνεργεῖται τίποτε ὡς πρὸς τὰς ἀρχαιότητας, εἴτε παρ' ἑνὸς τῶν ἐφόρων εἴτε παρὰ μιᾶς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 29 καὶ 43 ῥηθεισῶν Ἐπιτροπῶν, εἴτε παρ' ὁποίας δήποτε ἄλλης διοικητικῆς Ἀρχῆς, ὡς τοῦτο ὁρίζεται κατωτέρω εἰς τὸ 65 ἄρθρον.

49. Καθήκοντα ἰδιαίτερα αὐτοῦ εἶνε τὰ ἀκόλουθα· 1. Τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ νὰ περιοδεύῃ διὰ νὰ ἐπιθεωρῇ τὰς εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ῥηθείσας συλλογάς, καὶ ὅλας τοῦ Κράτους τὰς ἀρχαιότητας· 2. Ἔχει δύναμιν ἐπανορθωτικὴν ἐπὶ τῶν ἐφόρων, κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 50 καὶ 51· 3. Ἐφορεύει τοὺς ἐφόρους καὶ τὰς διαφόρους Ἐπιτροπάς, κατὰ τὰ ἄρθρα 23, 24 καὶ 31· 4. Φροντίζει περὶ ἀγορᾶς τῶν ἀντικειμένων τῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν κεντρικῶν συλλογῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 12 στοιχ. δ'· 5. Παρατηρήσας ὁ ἴδιος κατὰ τὸ ἄρθρον 47 ἢ πληροφορηθεὶς παρ' ἄλλων ἐλλείψεις, ἢ νομίζων βελτιώσεις ἢ ὁποίας δήποτε ἄλλας διατάξεις ἀναγκαίας, θέλει ἐνεργεῖ ὁ ἴδιος τὰ δέοντα ἢ ἀναφέρεσθαι πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

50. Αἱ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου εἰς τοὺς ἐφόρους ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἶνε· α'. Ἐπιπλήξεις· β'. Πρόστιμον 1--20 Δραχμῶν.

51. Περὶ ἑκάστης ἐπανορθωτικῆς ποινῆς θέλει συντάττεσθαι πρᾶξις ἔγγραφος, ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου.

Τῶν ἐπανορθωτικῶν ποινῶν δὲν γίνεται ἔκκλησις, θέλουν ὅμως καταγγέλλεσθαι ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

52. Δι' ὅσας τῶν σημαντικωτέρων ὑποθέσεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ καθήκοντά του, ὁ Γενικὸς Ἔφορος δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ μόνος του, θεωρεῖται ὡς ὑπάλληλος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἑπομένως δὲν θέλει ἀναφέρεσθαι πρὸς τὴν Γραμματείαν ταύτην, ἀλλὰ θέλει καθυποβάλλει τὰ σχέδια τῶν ἀποφάσεων ἢ τῶν ἀναφορῶν αὐτῆς.

53. Ὁ Γενικὸς Ἔφορος ἔχει βαθμόν, μισθὸν καὶ στολὴν ὑπουργικῶν Συμβούλων.

Ἐκτὸς τούτου ἔχει δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ καὶ τὰ ἀγώγια καὶ λοιπὰ μετακομίσεως ἔξοδα, γινόμενα κατὰ τὰς περιοδείας του.

54. Πρὶν ἀναλάβῃ τὰ χρέη του, θέλει δίδει ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 27 προδιαγραφέντα ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας συντάττεται πρωτόκολλον, κατατιθέμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς αὐτῆς Γραμματείας.

55. Ὁ μισθός του ἄρχεται, ἂν δὲν ὁρισθῇ ἄλλως πως εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ του, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁρκοδοσίας του. Θέλει πληρώνεσθαι τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ τῆς ὑπερτάτης ἐπιτηρήσεως τῆς Κυβερνήσεως.

56. Ἡ γενικὴ ἐπιτήρησις ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὸ 29 ἄρθρον ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν, ἐφ' ὅλων τῶν Ἐφόρων, ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ Κράτους, τοὺς Νομοὺς, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τοὺς Δήμους ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συλλογῶν, ὡς καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐναπόκειται καὶ εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἔπαρχον καὶ Νομάρχην καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

57. Οἱ Ἔπαρχοι καὶ Νομάρχαι χρεωστοῦν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ νομαρχιακὰς συλλογὰς καὶ Ἐπιτροπὰς, καὶ ν' ἀναφέρωνται περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, οἱ μὲν Ἔπαρχοι εἰς τοὺς Νομάρχας, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

58. Ἡ ῥηθεῖσα Γραμματεία ἔχει τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν καταστημάτων, καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων ὅλου τοῦ Κράτους. Ἰδίως ἀπόκειται εἰς αὐτήν· ά. Νὰ δέχεται ὑπ' ὄψιν τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 23 καὶ 27 ῥηθείσας ἐκθέσεις, καὶ νὰ διατάττῃ τὰ δέοντα· ϐ'. Νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἐφόρους ἐπανορθωτικὰς ποινάς·

59. Αἱ ἀπὸ τὴν Γραμματείαν ταύτην ἐπιβλητέαι ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ εἶνε· ά. Ἐπιπλήξεις ϐ'. Πρόστιμον 5-100 Δραχμῶν· γ'. Παῦσις 8 ἡμερῶν ἕως 6 μηνῶν, ἀφαιρουμένου ἢ μὴ τοῦ μισθοῦ.

Περὶ ἑκάστης ἐπανορθωτικῆς ποινῆς θέλει συντάττεσθαι πρᾶξις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

60. Ἡ Ἐπανορθωτικὴ δύναμις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἰσχύει, εἴτε ἐπιβάλοι ποινὴν ἐπανορθωτικὴν ὁ Γενικὸς Ἔφορος, εἴτε μή. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ Γραμματεία δύναται ν' ἐπαυξήσῃ, νὰ μετριάσῃ, ἢ νὰ ἀναιρέσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν, ἤ, ἀφεθείσης τῆς ποινῆς ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἔφορον, νὰ ἐπιβάλῃ ἄλλην.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων ἰδίως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας ἐπὶ ἀρχαιοτήτων.

61. Ὅλαι αἱ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀρχαιότητες, ὡς ἔργα τῶν προγόνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, θεωροῦνται ὡς κτῆμα ἐθνικὸν ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει.

62. Ὅλα τὰ ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, ἢ ὑπ' αὐτὴν, ἢ εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης, εἰς ποταμοὺς καὶ δημοσίους ῥύακας, εἰς λίμνας ἢ βάλτους εὑρισκόμενα ἐρείπια ἢ ἄλλα ἀρχαιότητος ἀντικείμενα, ὁποίου δήποτε ὀνόματος, εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ Κράτους.

63. Ἰδιοκτησία τῶν ἰδιωτῶν εἶνε· ά. Ὅλαι αἱ εἰς ἰδιωτικὰς συλλογὰς, ἢ εἰς κτῆσιν ἰδιωτῶν εὑρισκόμεναι ἀρχαιότητες· ϐ'. Ὅλα τὰ ἐπὶ ἰδιοκτήτων γαιῶν ἢ ὑπ' αὐτὰς εὑρισκόμενα ἐρείπια ἢ ἄλλαι ἀρχαιότητες, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 64.

64. Τῶν ἐπὶ ἰδιοκτήτου γῆς, ἢ ὑπ' αὐτὴν, εἰς τοίχους, ὑπὸ συντρίμματα, ἢ ὅπως δήποτε ἄλλως κρυπτομένων, καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἀνακαλυφθησομένων, εἴτε κατὰ τύχην, εἴτε δι' ἐπίτηδες ἀνασκαφῆς, ἀρχαιοτήτων, ἡ ἰδιοκτησία ἀνήκει ἐξ ἡμισείας εἰς τὸ Κράτος, συμφώνως μὲ τὰ περὶ τούτου ἰδίως ὁριζόμενα εἰς τὸ 80 ἄρθρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ γνωστοποιήσεως τῶν ὑπαρχουσῶν ἢ ἀνακαλυπτομένων ἀρχαιοτήτων.

65. Ὁ ἀνακαλύπτων ἀρχαιότητας, εἴτε κατὰ τύχην, εἴτε δι' ἀνασκαφῶν, εἴτε διὰ καταβολῆς θεμελίων, εἴτε διὰ καθαιρέσεως οἰκιῶν, εἴτε δι' ὁδοποιίας, ἢ ὅπως δήποτε ἄλλως, ὑποχρεοῦται, ἐπὶ ποινῇ 1-50 Δραχμῶν· ά. Νὰ δώσῃ εἴδησιν, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν περὶ τοῦ εὑρήματός του, εἰς ἕνα τῶν Ἐφόρων, ἢ εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον, ἢ εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἐπαρχιακὴν ἢ νομαρχιακὴν Ἐπιτροπὴν, ἢ εἰς τὸν Νομάρχην, ἢ Ἔπαρχον, ἢ εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχήν· ϐ'. Νὰ δείξῃ προσκληθεὶς τὸ εὑρεθὲν εἰς ἕνα τῶν Ἐφόρων ἢ εἰς τὸν γενικὸν Ἔφορον, ἢ εἰς μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων ἐπιτροπῶν, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ῥηθέντας νὰ λάβουν ὁμοίωμα ἢ ἀντίτυπον, ἢ ἀπεικόνισμα ἢ ἀντίγραφον αὐτῶν.

66. Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ ἄρθρον 65 ῥηθὲν χρέος τῆς γνωστοποιήσεως καὶ δείξεως τῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποινῇ, ἔχουν· ά. Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἰδιωτικῶν συλλογῶν ἢ καὶ μεμονωμένων ἀντικειμένων τῆς Ἀρχαιότητος· ϐ'. Οἱ Πρόεδροι ἢ οἰκονόμοι συμμοριῶν ἢ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων (μὴ ἐξαιρουμένων τῶν κληρικῶν) κεκτημένων τοιαύτας συλλογὰς ἢ μεμονωμένας ἀρχαιότη-

τας. Τοῖς δίδεται διορία δύο μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως τοῦ παρόντος νόμου πρὸς γνωστοποίησιν.

67. Ἂν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 65 καὶ 66 εὑρίσκωνται ὁλόκληροι συλλογαὶ, ἢ ἂν αἱ ἀνευρεθεῖσαι ἢ ὑπάρχουσαι ἀρχαιότητες σύγκειται ἀπὸ διάφορα ἀντικείμενα, θέλει συνοδεύεσθαι ἡ γνωστοποίησις καὶ μὲ κατάλογον ἀκριβῆ, περιγράφοντα ἕκαστον ἀντικείμενον καθαρῶς καὶ διακεκριμένως.

Ἐλλείποντος τοῦ καταλόγου τούτου, ἢ ὄντος ἀτελοῦς, ἐπιβάλλεται ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 65 προσδιορισθεῖσα ποινή.

68. Τῶν κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρον διδομένων καταλόγων θέλουν γίνεσθαι δύο ἀντίγραφα ἐπικυρωμένα παρὰ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 65 στοιχ. ά ἀναφερομένων Ἀρχῶν.

Τὸ ἓν ἀντίγραφον θέλει δίδεσθαι εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἢ ἐπαρχιακὴν Ἐπιτροπὴν, εἰς τῆς ὁποίας τὸν Δῆμον ἢ τὴν Ἐπαρχίαν εὑρίκεται ἡ ἀρχαιότης, τὸ δὲ πρωτότυπον, μὲ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις, στελλόμενον εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον θέλει ἐναποτίθεσθαι παρ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

69. Ὁσάκις οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 65 καὶ 66 ἀναφερόμενοι ἰδιοκτῆται θέλουν κατὰ μέρος ἢ γενικῶς νὰ πωλήσουν τὰς ὁποίας ἔχουν ἀρχαιότητας ἢ νὰ τὰς μετακομίσουν ἀπὸ ἕνα Δῆμον εἰς ἄλλον, ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ποινῇ 1-50 Δραχμῶν ν' ἀναγγείλωσι τὴν ἐκποίησιν ἢ μετάθεσιν ταύτην εἰς μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 65 στοιχ. ά ἀναφερομένων Ἀρχῶν, καὶ νὰ δώσουν εἰς αὐτὴν ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκποιητέων ἢ μετακομιστέων ἀντικειμένων.

Περὶ τούτου θέλει εἰδοποιεῖσθαι ἄνευ ἀναβολῆς ὁ Γενικὸς Ἔφορος, στελλομένου πρὸς αὐτὸν τοῦ πρωτοτύπου τοῦ καταλόγου τούτου μὲ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις.

70. Χρεωστοῦν δὲ καὶ οἱ νέοι οὗτοι ἰδιοκτῆται, ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρον ἐπιβαλλομένῃ ποινῇ, νὰ γνωστοποιῶσι, κατὰ τὰ ἐκεῖ ῥηθέντα, ἐπισυνάπτοντες ἀκριβῆ κατάλογον, καὶ τοῦτο ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἀποκτήσωσι τὰ τοιαῦτα ἀντικείμενα.

71. Ἐν περιπτώσει διακρατήσεως ἢ δημοπρασίας, δικαστικῆς τε καὶ μὴ, ἀρχαιοτήτων, οἱ ὑπάλληλοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνετέθη ἡ διακράτησις ἢ ἐκτέλεσις τῆς δημοπρασίας αὐτῶν, χρεωστοῦν ἀνυπερθέτως νὰ εἰδοποιήσουν κατὰ τὰ ὡρισμένα, ἐπισυνάπτοντες καὶ ἀκριβῆ κατάλογον· ἄλλως, ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον 25-100 Δραχμῶν.

72. Ὅλαι αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερόμεναι Ἐπιτροπαὶ ἐπιτηροῦσι τὰς ἐντὸς τοῦ Δήμου, τῆς Ἐπαρχίας ἢ τοῦ Νομοῦ των εὑρισκομένας μεμονωμένας ἀρχαιότητας ἢ συλλογὰς αὐτῶν, εἴτε εἰς τὸ δημόσιον εἴτε εἰς ἰδιώτας ἀνήκουσι. Ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρῶσι δι' ἐπιτρόπου ἐκλεγμένου ἐκ τῶν μελῶν των ὅλας τὰς ἀρχαιότητας, καὶ τὰς εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν εὑρισκομένας ἀκόμη, διὰ νὰ ἐξετάζωσι τὴν ἀκρίβειαν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 67-71 παρουσιαζομένων κατολόγων, ἢ διὰ νὰ συντάττουν αὐτοὶ αὐτῶν κατάλογον, τὸν ὁποῖον μὲ τὰς ἀπαιτουμένας παρατηρήσεις νὰ στέλλουν εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον, ἢ διὰ νὰ βεβαιόνωνται ἂν αἱ εἰς τὸν κατάλογον περιεχόμεναι ἀρχαιότητες εὑρίσκωνται ἀκόμη παρὰ τῷ εἰς αὐτὸν ἀναφερομένῳ ἰδιοκτήτῃ.

73. Καὶ ὁ Γενικὸς Ἔφορος ἔχει τὸ εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ἀναφερόμενον δικαίωμα τοῦ ἐπιθεωρεῖν καὶ συντάττειν κατάλογον.

74. Ἐκτὸς τούτου ἔχει ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ ἐπίτροπον, ὅστις νὰ ἐξετάζῃ τὰς συλλογὰς τῶν ἀρχαιοτήτων ἢ τὰς μεμονωμένας ἀρχαιότητας, ὁποιουδήποτε κτῆμα καὶ ἂν εἶνε, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 72.

75. Ὅλα τῆς ἀρχαιότητος τὰ ἀντικείμενα εἰσάγονται ἀνεμποδίστως εἰς τὴν Ἐπικράτειαν.

Ὁ θέλων νὰ διατηρήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς αὖθις ἐξαγωγῆς αὐτῶν, χρεωστεῖ ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν τοιούτων ἀρχαιοτήτων νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ αὐτῶν μίαν ἀπὸ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 65. στοιχ. ά ἀναφερομένας Ἐπιτροπὰς, καὶ νὰ δώσῃ τὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 67 καὶ 68 ἀπαιτούμενον κατάλογον. Ἀμεληθείσης τῆς διατάξεως ταύτης, θεωροῦνται αἱ εἰσαχθεῖσαι ἀρχαιότητες ὡς ἐπιτόπιοι, καὶ ἰσχύει περὶ αὐτῶν τὸ ἄρθρον 76.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ δικαιώματος διαθέσεως τῶν ἀντικειμένων τούτων, καὶ περὶ χρήσεως αὐτῶν.

Ἀρχαιότητες ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευρεθεῖσαι, δὲν δύνανται χωρὶς ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἄρθρον 702 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένῃ ποινῇ.

77. Ἡ κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρον ἀπαιτουμένη ἄδεια δίδεται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου. Ἡ Γραμματεία δὲν ἀπαρνεῖται τὴν τοιαύτην ἄδειαν, ὅταν· ά. Τὰ κεντρικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ Μουσεῖα ἔχουν ἀντικείμενα τοῦ αὐτοῦ εἴδους καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος διπλᾶ· ϐ'. Τὸ ἀντικείμενον εἰσήχθη ἀπὸ ξένην Ἐπικράτειαν καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγήν του ἐφυλάχθησαν οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 65 προγραφόμενοι τύποι· γ'. Ὁ Γενικὸς Ἔφορος κηρύξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 79 τὸ ἀντικείμενον ἀσήμαντον.

78. Ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας συγχωρεῖται ἡ ἐλευθέρα διάθεσις, καὶ ἰδίως ἡ ἐλευθέρα πώλησις καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 63 εἰς κτῆσιν ἰδιωτῶν εὑρισκομένων ἀρχαιοτήτων, γινομέ-

νων ὅμως πάντοτε τῶν γνωστοποιήσεων κατὰ τὰ ἄρθρα 69 καὶ 70.

79. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 69, 70 καὶ 78 γνωστοποίησις εἶνε περιττή, ὁσάκις ὁ Γενικὸς Ἔφορος κηρύξῃ ἐγγράφως, ὅτι τοιαῦται ἀρχαιότητες εἶνε ἀσήμαντοι καὶ περιτταὶ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν.

Τοιαύτη ἀπόφασις ὅμως θέλει γίνεσθαι μόνον, ἀφ' οὗ τὸ ἀντικείμενον ἐπιθεωρηθῇ ἀπὸ μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν καὶ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἔφορον, ἢ ἕνα παρ' αὐτοῦ διωρισμένον ἔφορον.

80. Ἂν ἰδιώτης θελήσῃ νὰ ἐκποιήσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ κτήματός του κατὰ τὸ ἄρθρον 64 ἀνευρεθείσας ἀρχαιότητας, ἐπειδὴ τὸ δημόσιον εἶνε κατὰ τὸ ἥμισυ ἰδιοκτήτης αὐτῶν, χρεωστεῖ αὐτὸς νὰ τηρήσῃ τοὺς ἑξῆς ὅρους· ά. Νὰ δώσῃ κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τὸ δικαίωμα τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν· β́. Μὴ συμβιβασθεὶς περὶ τῆς τιμῆς μὲ τὴν Κυβέρνησιν, δύναται νὰ τὰς πωλήσῃ εἰς ἄλλον ἀγοραστήν, ἀλλὰ τότε τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς θέλει δίδεσθαι εἰς τὸ διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐπικρατείας προσδιωρισμένον Ταμεῖον· Ἂν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τῆς ἀρχαιότητος ἦνε τόσον ἀσήμαντον, ὥστε ἡ Κυβέρνησις κρίνει συμφέρον νὰ μὴ προσφέρῃ πρὸς πρόσκτησιν αὐτοῦ τίποτε, ἢ ἂν ὁ Γενικὸς Ἔφορος δώσῃ περὶ αὐτοῦ ἐγγράφως γνώμην κατὰ τὸ ἄρθρον 79, τότε μένει αὐτὸ ἐντελῶς τοῦ ἔχοντος αὐτὸ ἰδιοκτησία, καὶ δύναται νὰ χαρισθῇ ὑπ' αὐτοῦ, νὰ ἀφεθῇ ὡς κληρονομία, νὰ πωληθῇ, ἢ ὅπως ἄλλως νὰ ἐκποιηθῇ, χωρὶς νὰ δοθῇ οὐδὲν μέρος τῆς τιμῆς αὐτοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

81. Ἡ εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ῥηθεῖσα πρότασις περὶ ἀγορᾶς θέλει γίνεσθαι ἢ ά. Πρὸς τὸν Γενικὸν Ἔφορον ἀπ' εὐθείας, ἢ β́. Εἰς ἕνα τῶν ἐφόρων, ἢ γ́. Εἰς μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν.

Ἐν περιπτώσει τῶν στοιχ. β́ καὶ γ́, οἱ ἔφοροι καὶ αἱ Ἐπιτροπαὶ χρεωστοῦν ν' ἀναφέρωνται ἀμέσως πρὸς τὸν Γενικὸν Ἔφορον, καὶ νὰ γνωμοδοτοῦν περὶ τῆς ἀγορᾶς.

82. Ἰδιῶται, θέλοντες νὰ προσφέρουν ἀρχαιότητας εἰς τὸ ἔθνος δύνανται ν' ἀποφασίσουν οἱ ἴδιοι εἰς ποῖον Μουσεῖον νὰ κατατεθῶσιν αὐταί. Ἡ περὶ τούτου θέλησίς των θέλει ἰσχύει καὶ μετὰ θάνατόν των.

Τοιαῦται προσφοραὶ θέλουν γνωστοποιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος. Τὰ ὀνόματα τῶν διδόντων θέλουν καταγράφεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ Μουσείου, καὶ σημειοῦσθαι, εἰ δυνατόν, ἐπὶ τοῦ προσενεχθέντος ἀντικειμένου.

83. Ὁ χαρίσας, ὑποθέμενος, πωλήσας, ἢ ἄλλως πως ἐκποιήσας ἀρχαιότητας, εὑρεθείσας ἢ ἀνασκαφείσας εἰς δημόσιον τόπον (ἄρθρ. 62), εἴτε πρὶν εἴτε ἀφοῦ γνωστοποιήσῃ αὐτὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 65 στοιχ. ά, τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 371, 385, ἢ 693 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

84. Ἰδιῶται, ἔχοντες ἢ μεμονωμένας Ἑλληνικὰς ἀρχαιότητας, ἢ συλλογὰς αὐτῶν, ἢ ἰδιοκτησίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται τοιαῦται, θεωροῦνται, κατὰ τὸ ἄρθρον 61, καὶ μερικωτέρως κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 64, 65 καὶ 80, ὡς κεκτημένοι Ἑλληνικὰ ἐθνικὰ κτήματα, ἐπομένως πᾶσα ἐν γνώσει φθορὰ ἢ βλάβη αὐτῶν τοῖς ἀπαγορεύεται.

85. Ἰδίως ἀπαγορεύεται εἰς τοιούτους ἰδιώτας, ἄνευ ἀδείας· α. Νὰ φθείρουν ἢ νὰ παραβλάπτουν εὑρισκόμενα ἢ ἀνακαλυπτόμενα εἰς τὸ μέλλον ἐπὶ ἰδιοκτήτων αὐτῶν γαιῶν ἀρχαῖα μνημεῖα, λείψανα παλαιῶν ὁδῶν, λουτρῶν, τάφων κτλ. β. Νὰ κατασκευάζουν εἰς περιφέρειαν ἑνὸς τετάρτου μυριομέτρου Ἑλληνικῶν λειψάνων, ἀσβεστοκαμίνους, διὰ νὰ μὴ δίδεται ἀφορμὴ καὶ περίστασις εἰς βλάβην καὶ φθορὰν τῶν ἀρχαιοτήτων· γ. Νὰ λαμβάνουν πλησίον τῶν ἀρχαίων οἰκοδομημάτων μέτρα δυνάμενα νὰ ἐπιφέρουν κατάπτωσιν αὐτῶν· δ. Νὰ ἀφαιροῦν πέτρας ἀπὸ τὰ καταπεπτωκότα μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος· ε. Νὰ ἀφαιροῦν ἀρχαιότητας ὁποίας δήποτε ἀπὸ ἐκκλησίας ἰδιοκτήτους ἢ μοναστήρια· ζ. Νὰ στήνουν ἰκριώματα (σκαλωσιαῖς) ἐπάνω εἰς κτήρια ἀρχαῖα, εἴτε διὰ νὰ ἀποτυπώσουν μέρη αὐτῶν, εἴτε διὰ νὰ ζωγραφίσουν, εἴτε διὰ νὰ καταμετρήσουν αὐτά, εἴτε δι' ὁποιονδήποτε ἄλλον σκοπόν· η. Νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς ἐπὶ ἰδιοκτήτων τόπων εὑρισκομένους, ἐντελῶς ἢ κατὰ μέρος σώους, ναοὺς καὶ ἄλλα Ἑλληνικὰ κτήρια, τάφους, σαρκοφάγους καὶ ἄλλα τῆς ἀρχαιότητος ἀντικείμενα, πρὸς οἰκονομικόν τινα σκοπόν, ἰδίως δὲ ὡς κατοικίας, ἀποθήκας καρπῶν, φάτνας, ποτιστήρια κτλ., κἂν δὲν ἤθελε προξενεῖσθαι ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης χρήσεως ἄμεσός τις φθορὰ ἢ βλάβη.

86. Παρατηρήσας ὁ ἰδιώτης ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας του εὑρισκόμενον μνημεῖον τῆς ἀρχαιότητος κινδυνεύει νὰ κρημνισθῇ, θέλει εἰδοποιεῖ ἀμέσως περὶ τούτου μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν, ἢ τὸν κατὰ τὸν Δῆμον, τὴν Ἐπαρχίαν ἢ τὸν Νομὸν ἔφορον, ἢ τὸν Γενικὸν Ἔφορον, διὰ νὰ ληφθοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ.

87. Ἂν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προλαβόντος ἄθρου γνωμοδοτηθῇ παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἐπαρχιακῆς ἢ νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἀποφασισθῇ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου, ὅτι τὰ ἀρχαῖα ταῦτα μνημεῖα εἶναι διατηρητέα, θέλει δοθῇ παρὰ τοῦ Ἐπάρχου ἢ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτῶν ῥητὴ διορία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ληφθοῦν συμφώνως μὲ τὸν Γενικὸν Ἔφορον τὰ πρὸς διατήρησιν αὐτῶν μέτρα.

88. Ἂν ὁ ἰδιοκτήτης κηρύξῃ ὅτι δὲν θέλει νὰ λάβῃ τὰ μέτρα ταῦτα, ἢ ὅτι δὲν θέλει νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου, ἢ ἐὰν ἀφήσῃ νὰ παρέλθῃ ἀνωφελῶς ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτὸν

διορία, θέλουν γένει τὰ ἀπαιτούμενα ἔξοδα ἀπὸ τὸ γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

Τὰ τοιαῦτα μνημεῖα ἀποκαθίστανται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου, εἰς δὲ τὸν ἰδιοκτήτην δίδεται τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐκτιμηθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 93.

89. Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 85 ἀναφερομένη ἄδεια θέλει δίδεσθαι ἀπὸ τὸν πλησιέστερον Ἔπαρχον ἢ Νομάρχην. Ζητεῖται δέ· ά. Ἀπὸ τὸν ἔφορον ἢ μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν, ἡ ὁποία δι' ἐκθέσεώς της διευθύνει τὴν αἴτησιν εἰς τὸν Ἔπαρχον ἢ τὸν Νομάρχην, ἢ ϐ. Κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον ἢ τὸν Νομάρχην, ὁ ὁποῖος, πρὶν ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν, χρεωστεῖ ν' ἀκούσῃ τὴν γνώμην τοῦ ἐφόρου ἢ μιᾶς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν.

90. Ὁ παραβάτης τῶν Ἄρθρ. 84-86 ὑπόκειται εἰς πρόστιμον 5-100 Δραχμῶν.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπίκειται καὶ εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας, ἐπιτρέποντας εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 85 τοιαύτας πράξεις ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἐπάρχου ἢ τοῦ Νομαρχου.

91. Τὸ ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον εἰσπράττεται κατὰ τὸ ἄρθρον 501 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον. Τὸ ἥμισυ ὅμως αὐτοῦ δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν, ὅταν ὑπάρχῃ τοιοῦτος.

92. Ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 90 ὡρισμένου προστίμου, χρεωστεῖ ἀκόμη ὁ παραβάτης· ά. Νὰ ἐπισκευάσῃ τὰς βλαφθείσας ἀρχαιότητας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου, ἢ νὰ ἀποδώσῃ τὸ αὐθαιρέτως ἀφαιρεθὲν, πάντοτε ἰδίοις ἐξόδοις· ϐ. Ν' ἀποζημιώσῃ δι' ὅσην ἔφερε ζημίαν, ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἀντικειμένου, ἂν ἡ ἐπισκευὴ ἢ ἀπόδοσις δὲν ἦνε δυνατή, ἢ ἂν ἀρνῆται αὐτήν.

93. Ἡ ἀποζημίωσις, ἢ ἡ τιμὴ τοῦ ἀντικειμένου θέλει προσδιορίζεσθαι δι' ἐπίτηδες διωρισμένων. Ἐξ αὐτῶν ὁ μὲν θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου, ὁ δὲ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου, ἢ παρ' ἑνὸς Ἐφόρου ἐκλεγομένου ἐπὶ τοῦτο παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου.

Ἂν οἱ δύο διωρισμένοι δὲν συμφωνοῦν, ἡ πλησιεστέρα τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν θέλει διορίζει ἕνα Πρόεδρον. Εἰς τὴν ἐσχάτην ταύτην περίπτωσιν ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία.

94. Ὅ,τι ἐρρέθη εἰς τὰ ἄρθρα 84-87, 89-93 περὶ ἰδιωτῶν ἰδιοκτητῶν, ἀνάγεται καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἐπικαρπωτὰς καὶ ἄλλους ὅπως δήποτε ἔχοντας τὴν κατοχὴν γῆς ἰδιοκτήτου.

Ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 88 προσκαλεῖται αὐτὸς ὁ ἰδιοκτήτης νὰ λάβῃ τ' ἀναγκαῖα πρὸς διατήρησιν μέτρα, καὶ τῷ δίδεται διορία πρὸς τοῦτο, τῆς ὁποίας παρελθούσης, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 88.

95. Ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 90-94 ἐπιβλητέου προστίμου καὶ τῆς ἀποδόσεως, τιμωρεῖται ἡ ἐν γνώσει φθορὰ, βλάβη, ἢ κλοπὴ ἀρχαιότητος, ἐπὶ ξένης ἰδιοκτησίας εὑρισκομένης, κατὰ τὰ ἄρθρα 371 καὶ ἑπ. 421 καὶ ἑπ. καὶ 693 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

96. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ποινῆς κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας τοῦ κλαπέντος ἀντικειμένου, ἢ τῆς γενομένης εἰς αὐτὸ φθορᾶς, εἷς τῶν ἐκτιμώντων αὐτὴν θέλει εἶναι πάντοτε καὶ ὁ Γενικὸς Ἔφορος, ἢ εἷς τῶν Ἐφόρων παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου διοριζόμενος.

97. Ὅστις, εἴτε ἐνοικιαστής, εἴτε ἐπικαρπωτής, εἴτε ἄλλως πως ἔχων εἰς τὴν διακατοχήν του γῆν ἐθνικήν, ἀφαιρέσῃ ἀρχαῖα μάρμαρα ἀπὸ ἐκκλησίας ἢ μοναστήρια, ἢ λάβῃ ἄλλας ὁποίας δήποτε ἀρχαιότητας, ἢ ἐνεργήσῃ ἐν γένει ἐναντίον τῶν ἄρθρ. 85—86, καταδικάζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 90—93 εἰς ποινὴν καὶ ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὰ ὁριζόμενα κατὰ τὸ ἄρθρ. 96. Ὅσον περὶ τῆς χορηγητέας ἀδείας ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 89 καὶ 90.

98. Ὅστις, εἰς κτήριον τῆς ἀρχαιότητος ἐπιχειρισθῇ ἐπισκευὰς, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ προηγουμένως μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων ἐπιτροπῶν, ἢ ἕνα τῶν Ἐφόρων ἢ τὸν Γενικὸν Ἔφορον, ἢ χωρὶς νὰ λάβῃ προηγουμένως παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τὰς περὶ διαχειρίσεως τῶν ἀρχαιοτήτων ἀναγκαίας ὁδηγίας, καταδικάζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 90—96 εἰς πρόστιμον, εἰς ἐπισκευὴν τῆς τυχὸν βλαφθείσης ἀρχαιότητος, καὶ εἰς ἀποζημίωσιν ἐξ ἰδίων ἐξόδων.

99. Ὅστις ἄνευ ἀδείας τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου ἀποτυπώσῃ ἀρχαιότητας ἀνηκούσας εἰς τὸ δημόσιον, καὶ εἴτε μέρος συλλογῶν ἀποτελούσας, εἴτε εἰς διάφορα οἰκήματα ἢ εἰς τὸ ὕπαιθρον εὑρισκομένας, τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 90—93, καὶ πληρώνει τὴν γενομένην ζημίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ ἀνασκαφῶν ἰδίως.

100. Οὐδεὶς ἀνεξαιρέτως θέλει ἐπιχειρίζεσθαι ἄνευ ἀδείας ἀνασκαφὰς, εἴτε εἰς ἰδιόκτητον εἴτε εἰς ξένον τόπον, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 25—200 Δραχμῶν καὶ δημεύσεως τῶν ἀνευρεθεισῶν ἀρχαιοτήτων.

101. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπίκειται καὶ εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρέτας, ἐπιτρέποντας ἄνευ προηγουμένης ἀδείας, τὰς τοιαύτας ἀνασκαφάς.

102. Ἡ εἰς τὰ ἄρθρα 100 καὶ 101 ἀναφερομένη ἄδεια χορηγεῖται ἀπὸ τὸν πλησιέστερον Ἔπαρχον ἢ Νομάρχην κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 89 προγεγραμμένον τρόπον.

103. Ἄδεια ἀνασκαφῆς δίδεται μόνον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἀνασκαπτέου τόπου, ἢ τὸν δυνάμενον νὰ ἀποδείξῃ τοῦ ἰδιοκτήτου τὴν συγκατάθεσιν.

104. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 89 καὶ 102 ἀναφορὰ χρεωστεῖ νὰ περιέχῃ ά. Τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον

103 ἀπαιτουμένην ἀπόδειξιν· 6΄. Ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς θέσεως τοῦ τόπου τῆς ἀνασκαφῆς.

105. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης θέλει ἐπιθεωρεῖσθαι καὶ ἐξετάζεσθαι ὁ τόπος τῆς ἀνασκαφῆς ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν, συμπράττοντος, εἰ δυνατὸν, καὶ τοῦ ἐφόρου, καὶ θέλει γίνεσθαι ἔκθεσις πρὸς τὸν Ἔπαρχον ἢ πρὸς τὸν Νομάρχην. Μετὰ ταῦτα θέλει δίδεσθαι, ἢ μὴ, ἡ ἄδεια παρὰ τοῦ Ἐπάρχου ἢ τοῦ Νομάρχου, κατὰ τὰ τὰ ἄρθρα 89 καὶ 102.

106. Εἰς τὴν διαταγὴν τὴν ἐπιτρέπουσαν τὴν ἀνασκαφὴν θέλουν προσδιορεζεσθαι ἐν ταὐτῷ καὶ αἱ ἀποστάσεις τοῦ τόπου τῆς ἀνασκαφῆς ἀπὸ τὰς δημοσίους ὁδοὺς, τὰ δημόσια κτίρια, τὰς κατοικίας, τὰ περιτειχίσματα τῶν κήπων καὶ τῶν ἀγρῶν, τῶν ὑδραγωγείων, τῶν βρύσεων, τῶν λειψάνων τῶν ἀρχαίων μνημείων καὶ τῶν κοινοταφείων.

107. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κλείῃ καὶ ἐμποδίζῃ ἐπιτραπείσας ἤδη καὶ ἀρχισθείσας ἀνασκαφὰς, ὁσάκις αὐταὶ δύνανται νὰ ἦνε ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν ἢ ὑγείαν.

Τὸ κλείσιμον αὐτῶν θέλει ζητεῖσθαι ἀπὸ τὸν πλησιέστερον Ἔπαρχον ἢ Νομάρχην, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐπιταχθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

108. Περὶ καταμηνύσεως ἀνευρεθεισῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ περὶ διαθέσεως αὐτῶν ἰσχύουν τὰ ἄρθρα 65—99.

109. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει συνθέσει καὶ καθυποβάλει εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Α. Μ. ὁδηγίας περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου, καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνωνται αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐπιστασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ ἀντικειμένων θεωρουμένων ὡς ἀρχαιοτήτων.

110. Ἐκτὸς τῶν ἔργων τῆς γλυπτικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς, θεωροῦνται ὡς ἀρχαιότητες καὶ ὄγκοι λελαξευμένων μαρμάρων ἢ πετρῶν ὁποίου δήποτε σχήματος· ὁμοίως καὶ ζωγραφίαι, ψηφωτὰ, ἀγγεῖα, ὅπλα, κοσμήματα καὶ ἄλλα μετάλλινα ἢ πήλινα σκεύη, δακτυλιόλιθοι, νομίσματα καὶ ἐπιγραφαὶ παντὸς εἴδους. Ὅλα τὰ τοιαῦτα ἀντικείμενα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου.

111. Καὶ τὰ ἀντικείμενα τῆς τέχνης ἀκόμη, τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἀρχαιοτάτην ἐποχὴν τοῦ χριστιανισμοῦ, ἢ τὸν καλούμενον μεσαιῶνα, δὲν ἐξαιροῦνται ἀπὸ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου.

Γενικὰ ἄρθρα.

112. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμεναι ποιναὶ εἶνε τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Ἀστυνομικῶν Δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐνεργεῖ περὶ αὐτῶν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ποινικῆς διαδικασίας.

113. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 18 (30) Ἰουνίου Τ. Ε.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀναιροῦνται ὅλοι οἱ προϋπάρχοντες καὶ εἰς τὸν παρόντα ἀντικείμενοι νόμοι καὶ διατάγματα.

114. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ κοινοποίησις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10—(22) Μαΐου 1834.

163. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1834 ἔτος εἰς Λεπτὰ εἴκοσι διὰ κάθε κοφίνι.

2. Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου θέλει ἀφεθῇ εἰς τὸν πλειστηριάζοντα ἐπὶ δημοπρασίας, δοθείσης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως.

3. Ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου τούτου θέλει γενῇ εἰς τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Αὐγούστου μηνός.

4. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς ἴσας δόσεις τὸν Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον, κατὰ τὰς προσδιορισθησομένας εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ἡμέρας.

5. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλ.) 1834.

164. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὅσοι μετέρχονται νῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, ὀδοντικὴν, κτηνιατρίαν, φαρμακοποιίαν καὶ μαιευτικὴν, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ μετέρχωνται καὶ τοῦ λοιποῦ τὴν τέχνην των, ὀφείλουσι νὰ ἀναφερθοῦν ἐντὸς ἐξ ἑβδομάδων, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διάταγμα, εἰς τὸν Νομάρχην τῆς διαμονῆς των, προσθέττοντες· ά. Τὸ ὄνομά των, τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των, τὴν ἡλικίαν των, τὴν θρησκείαν των, τὸν τόπον τῆς μέχρι τοῦδε κατοικίας των· β΄. Τὰ ἀποδεικτικὰ περὶ τῶν σπουδῶν των, ἐκδεδομένα ἀπὸ τὰ σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔκαμαν αὐτὰς, ἢ ἀπὸ τοὺς διδασκάλους· γ΄. Τὰ ἀποδεικτικὰ περὶ τοῦ πόσον καιρὸν καὶ ποῦ μετήρχοντο μέχρι τοῦδε τὸ ἐπάγγελμά των, ἐκδεδομένα παρὰ τῶν κατὰ τόπους δημογεροντιῶν.

Αὗται αἱ ἀναφοραὶ στέλλονται παρὰ τῶν Νομαρχῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, τὸ ὁποῖον θέλει δώσει μὲν εἰς τοὺς ἀποχρῶντως ἱκανοὺς ἰδιαίτερον δίπλωμα διὰ τὴν εἰς τὸ ἑξῆς χρῆσιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἀπαγορεύσει δὲ αὐτὴν σχετικῶς ἢ ἀπολύτως εἰς τοὺς ἀνικάνους.

2. Ὁ λαβὼν τὸ τοιοῦτον δίπλωμα, ὀφείλει νὰ τὸ

παρουσιάσῃ εἰς τὸν Νομάρχην τοῦ Νομοῦ, ὅπου μετέρχεται τὴν τέχνην του, διὰ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα, καὶ νὰ ἐκδοθῇ παρ' αὐτοῦ τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας, δυνάμει τοῦ ὁποίου καὶ τοῦ διπλώματός του ἀναγνωρίζεται ὡς τοιοῦτος παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπάρχου καὶ Δημάρχου.

3. Ὅστις, μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διάταγμα, ἐξακολουθῇ νὰ μετέρχηται ἕνα ἐκ τῶν εἰρημένων κλάδων τῆς ἰατρικῆς, χωρὶς νὰ ἀναγνωρισθῇ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, ὑποπίπτει εἰς τὰς ποινὰς, τὰς ὁποίας ὁρίζει ὁ Ποινικὸς Νόμος κατὰ τῶν ἄνευ ἀδείας μετερχομένων τὴν ἰατρικὴν, καὶ παύεται πρὸς τούτοις τῆς μετέπειτα χρήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 (26) Μαΐου 1834.

165. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Περὶ τῶν ἀπαγγελλομένων θανατικῶν ἀποφάσεων ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅλαι αἱ θανατικαὶ ἀποφάσεις θέλουν Μᾶς κοινοποιεῖσθαι τοῦ λοιποῦ πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς των, γινομένης πρὸς Ἡμᾶς συγχρόνως ἐκθέσεως ἐξ ἐπαγγέλματος, διαλαμβανούσης ἂν ὑπάρχωσιν λόγοι πρὸς χάριν, καὶ ποῖοι.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ ἡ δημοσίευσις αὐτοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 9 (21) Μαΐου 1834.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ τῶν εἰδικῶν Ταμείων.

166. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἄρθρων 20 καὶ 26 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρ. Ε. Ε. (Σελ. 169. τῆς παρούσης Συλλογῆς) Βασιλικοῦ Διατάγματος περὶ συστάσεως τῶν Ταμείων, δηλοποιεῖ ὅτι εἰδικὰ Ταμεῖα καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἐπικρατείας ὑπάρχουσι πρὸς τὸ παρὸν τὰ ἑξῆς· ά. Τῶν τελωνείων· β́. Τῶν Ἐπιστατῶν τοῦ Ταχυδρομείου· γ́. Τῶν ἀποθηκαρίων τῶν ἁλικῶν.

Νομός.	Ἐπαρχία.	Πόλις ἢ λιμήν.	Ὑπηρεσία.
ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ			Ἐπιθεωρη. τῶν τελωνείων τῆς Ἀν. Παραλ. Πελοπον.
	ΝΑΥΠΛΙΑ.	Ναύπλιον.	Ἐπιστάτης Τελωνείου.
			Διευθυντὴς τοῦ Γεν. Ταχ.
		Μύλοι.	Ἀποθηκάριος ἅλατος.
	ΕΡΜΙΟΝΙΣ.	Τιπάρηνος.	Ἐπιστάτης Τελωνείου.
		Κορωνίς.	» »
		Πορτοχέλι.	» »
		Ἑρμιόνη.	» »
		Σαμπάριζα.	» »
		Θερμησία.	Ἀποθηκάριος ἅλατος.
	ΥΔΡΑ.	Ὕδρα.	Ἐπιστάτης τελων.
	ΤΡΟΙΖΗΝΙΑ.	Πόρος.	» »
	ΚΟΡΙΝΘΙΑ.	Κόρινθος.	» »
		Καλαμάκι.	Ὑποεπιστ. »
		Λουτράκι.	» »
		Σοφικόν.	» »
		Κιάτον.	» »
		Ζάχολη.	» »
		Ἐπίδαυρος.	Ἐπιστ. Τελωνείου.
		Πιάδα.	Ὑποεπιστ. Τελωνείου.
		Τροιζήν.	» »
		Μέθανα καὶ Φανάρι.	» »
ΑΧΑΙΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΔΟΣ.	ΑΙΓΙΑΛΕΙΑ.	Αἴγιον.	Ἐπιστάτ. Τελων.
		Ἀκράτα.	Ὑποεπιστάτ. »
		Λιθαράκια.	» »
			Ἐπιθεωρητὴς Τελ. Κορινθιακοῦ Κόλπου.
	Π. ΠΑΤΡΑΙ.	Π. Πάτραι.	Ἐπιστάτης Τελων.
		Ψαθόπυργος.	Ὑποεπις. »
		Καραβοστάσι.	» »

Νομός.	Επαρχία.	Πόλις ἢ λιμήν.	Υπηρεσία.
ΣΥΝΕΧΥΑ ΗΛΙΔΟΣ.	ΗΛΕΙΑ.	Κυλλήνη.	Επιστ. Τελων.
		Κατάκωλον.	» »
		Πυργί.	Υποεπιστάτης Τελωνείου
		Ροφιάς (Αλφειός)	» »
		Λεχαινά.	Αποθηκάριος ἁλάτων.
ΜΕΣΣΗΝΗΙΑΣ.	ΤΡΙΦΥΛΙΑ.	Κυπαρισσία.	Επιστατ. Τελων.
		Φιλιατρά.	Υποεπιστάτ. »
		Γαργαλιάνοι.	» »
	ΜΕΘΩΝΗ.	Μεθώνη.	Επιστάτ. Τελων.
		Πύλος.	» »
		Γιάλοβα.	Υποεπισάτ. »
		Κορώνη.	Επιστάτ. »
	ΚΑΛΑΜΑΙ.	Καλαμάτα.	» »
		Αλμυρόν.	Υποεπιστάτ. »
		Κιτριαί.	» »
		Σκαρδαμοῦλα.	» »
		Λιμένι.	» »
		Νησί.	Επιστάτ. »
ΑΡΚΑΔΙΑΣ.	ΚΥΝΟΥΡΙΑ.	Άστρος.	» »
		Άγιος Ανδρέας.	Υποεπιστ. »
		Λενίδι.	Επιστάτ. »
		»	Αποθηκάριος ἁλάτων.
ΛΑΚΩΝΙΑΣ.	ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ ΛΙΜΗΡΑ.	Επίδαυρος Λιμηρά.	Επιστάτ. Τελων.
		Κυπαρίσσι.	Υποεπισ. »
		Αρχάγγελος.	» »
		Βάτικα.	» »
	ΓΥΘΕΙΟΝ.	Γύθειον.	Επιστάτ. »
ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΤΩΛΙΑΣ.	ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ.	Βόνιτσα.	» »
		Παλιοχαλιά.	Υποεπιστάτ. »
		Λουτράκι.	» »
		Ζαβέρδα.	» »
		Μακρυνόρος.	Επιστ. Τελων.
		Δραγόμεστον.	,, ,,
		Μύτικας.	Υποεπιστ. ,,
		Κραβασαράς.	Επιστάτ. ,,
			Διευθ. τελ. Δυτ. Ελλάδ.
	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.	Μεσολόγγιον.	Επιστάτ. Τελων.
		»	Αποθηκάριος ἅλατος
		»	» ,,
		Κατοχὴ καὶ Νεοχ.	Υποεπιστάτ. Τελων.
		Ανατολικόν.	Επιστάτ. Τελων.
	ΝΑΥΠΑΚΤΙΑ.	Ναύπακτος	Επιστάτ. Τελων.
		Αντίρριον.	Υποεπιστάτ. Τελων.
		Βιτρινίτσα.	,, ,,
	ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΗ.	Ίταμον.	Επιστάτ. Τελων.
ΛΟΚΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΩΚΙΔΟΣ.	ΦΘΙΩΤΙΣ.	Λαμία.	,, ,,
		»	Αποθηκάριος ἁλάτων
		Στηλίς.	Υποεπιστ. Τελων.
		Μῶλος.	,, ,,
		Γαρδίκι.	,,
		Δερβένι τῆς Φούρκας.	» »
	ΠΑΡΝΑΣΙΣ.	Άμφισσα.	Επιστάτ. Τελων.
		Γαλαξίδι.	Υποεπισ. ,,
	ΛΟΚΡΙΣ.	Αταλάντη.	Επιστάτ. ,,
		»	Αποθηκάριος ἁλάτων
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ.	ΑΙΓΙΝΑ.	Αἴγινα.	Επιστάτ. Τελων.
		Αγκίστρι.	Υποεπισ. Τελων.
	ΜΕΓΑΡΙΣ.	Μέγαρα.	Επιστ. ,,
		Άγιος Νικόλαος.	Υποεπιστ. ,,
		Ψάθη.	,, ,,
		Πέραμα.	,, ,,
		Σαλαμίν.	,, ,,

Νομός.	Ἐπαρχία.	Πόλις ἢ λιμήν.	Ὑπηρεσία.
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ.		Ἀθῆναι.	Επιστάτης Τελωνείου.
		Ἐλευσίνα.	Ὑποεπιστ. »
	ΑΤΤΙΚΗ.	Μαρκόπουλον.	» »
		Ἀνάβυσσος.	Ἀποθηκάριος ἀλάτων.
		Βαρύ.	» »
		Δομπρένα.	» »
	ΘΗΒΑΙ.	»	Ὑποεπιστ. Τελωνείου.
	ΛΕΒΑΔΕΙΑ.	Ἀντίκυῤῥα.	Επιστάτ. »
ΕΥΒΟΙΑΣ.		Χαλκίς.	Επιστάτης Τελων.
		Γέφυρα.	Ὑποεπις. »
	ΧΑΛΚΙΣ.	Κούμη.	» »
		Κάλαμος καὶ Ὠρωπός.	» »
		Ὡραιοί.	» »
	ΚΑΡΥΣΤΙΑ.	Λίμνη.	» »
		Κάρυστος	» »
		Σκόπελος.	Επιστάτης Τελων.
	ΒΟΡ. ΣΠΟΡΑΔΕΣ.	Ἡλιοδρόμια.	Ὑποεπιστάτ. »
		Σκιάθος.	Επιστάτης Τελωνείου.
		Σκῦρος.	» »
ΚΥΚΛΑΔΩΝ.		Ἄνδρος.	Επιστάτ. Τελωνείου.
	ΑΝΔΡΟΣ.	Κορθί.	Ὑποεπιστάτ. »
		Γαβριό.	» »
		Τῆνος.	Επιστάτ. »
	ΤΗΝΟΣ.	Μύκωνος.	» »
			Επιθ. Τελ. Κυκλάδων νήσων.
		Σύρα.	Διευθυντὴς Τελων.
	ΣΥΡΟΣ.	»	» Διαμετακόμ.
		Θερμιὰ (Κύθνος).	Επιστάτ. Τελων.
	ΚΥΘΝΟΣ.	Κέα.	» »
		Σέριφος.	» »
		Μῆλος.	Επιτροπὴ Τελωνείου.
		»	Ἀποθηκάριος ἀλάτων
	ΜΗΛΟΣ.	Κίμηλος.	Ὑποεπιστ. Τελων.
		Φολέγανδρος.	» »
		Σίφνος.	Επιστάτ. Τελων.
		Σίκινος.	Ὑποεπιστάτ. »
		Θήρα.	Επιστάτ. Τελων.
	ΘΗΡΑ.	Ἀνάφη.	Ὑποεπιστάτ. »
		Ἴος.	Επιστάτ. Τελων.
		Ἀμοργός.	Ὑποεπιστ. »
		Νάξος.	Επιστάτ. Τελων.
		Ἀπείρανθος.	Ὑποεπιστάτ. »
		Φιλοτίου.	Ὑποεπιστ. »
	ΝΑΞΟΣ.	Πάρος.	Επιστάτ. Τελων.
		Νάουσα.	Ὑποεπιστάτ. »
		Κέφαλος.	» »
		Ἀντίπαρος.	» »

Ἐκ τῶν προϊσταμένων εἰς τὰ εἰρημένα εἰδικὰ ταμεῖα, οἱ ἀποθηκάριοι τῶν ἁλάτων εἶναι διατεταγμένοι νὰ παραλαμβάνωσι μόνον τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ἅλατος χρήματα καὶ νὰ ἐμβάζωσιν αὐτὰ εἰς τὸ Κ. Ταμεῖον, εἴτε ἀμέσως εἴτε διὰ τῶν πλησιεστέρων Τελωνείων. Αὐτοὶ, κατὰ διαταγὴν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, πληρώνουσι τοὺς μισθοὺς τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἁλικῶν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐξορύξεως. Κάμνουν δὲ πρὸς τούτοις καὶ ἄλλας πληρωμὰς ξένας εἰς αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν, κατὰ διαταγὴν τῆς αὐτῆς Γραμματείας.

Ὅλοι ἐν γένει οἱ ἐπιστάται καὶ ὑποεπιστάται τῶν τελωνείων δέχονται τόσον τὰ ἐκ τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων συναζόμενα χρήματα, ὅσον καὶ τὰ ἐκ τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, οἱ μὲν παραλαμβάνοντες αὐτὰ ἀπὸ τοὺς ἐπίτηδες διωρισμένους λιμενάρχας καὶ ὑγειονόμους, ὅπου ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, οἱ δὲ ἐκτελοῦντες αὐτοὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐκείνων εἰς τοὺς λιμένας.

Οἱ ὑποεπιστάται εἶναι διατεταγμένοι νὰ παραδίδωσι τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα χρήματα, εἴτε κατὰ δεκαήμερον εἴτε εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς, εἰς τοὺς ἐπιστάτας, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάγονται.

Οἱ ἐπιστάται διευθύνουσι τὰ χρήματα εἴτε ἀμέσως εἰς τὸ Ταμεῖον, εἴτε δι' ἄλλων τελωνείων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι διωρισμένοι.

Ἐκτὸς τούτου εἶναι διατεταγμένοι νὰ παραλαμβάνωσιν εἰς τὰ εἰδικὰ ταμεῖα, ὅσα χρήματα ἐθνικὰ τοῖς ἤθελον διευθυνθῆ παρ' ἄλλου τινος οἰκονομικοῦ ὑπηρέτου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου· πρὸς τούτοις, διὰ νὰ εὐκολύνεται ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐθνικῶν χρημάτων εἰς τὸ Γ. Ταμεῖον, ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ λαμβάνωσι συναλλαγματικὰς πληρωτέας εἰς τὸ Γ. Ταμεῖον παρ' ἰδιωτῶν, καὶ νὰ πληρόνωσιν εἰς τούτους τὰ χρήματα.

Περὶ τῶν ταχυδρομικῶν Ταμείων θέλει δημοσιευθῆ προσεχῶς ἰδιαιτέρα δηλοποίησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 (27) Μαρτίου 1834.

167. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Παραιτηθέντος τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ἠλείας, ἡ ἐπισκοπὴ αὕτη, κατὰ τὸ Γ' ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρίου) Β. Διατάγματος, ἀνετέθη ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐπιστασίαν καὶ διεύθυνσιν τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ἀχαΐας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Μαΐου 1834.

168. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Θέλει συστηθῆ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως Ἰατροσυνέδριον.

2. Τὸ Ἰατροσυνέδριον θέλει σύγκεισθαι ἐξ ἑνὸς Προέδρου καὶ ἐξ Συνέδρων, τεσσάρων μὲν ἰατρῶν, δύο δὲ φαρμακέων· καὶ ἐκεῖνοι μὲν πρέπει νὰ ἦναι εἰδήμονες κατὰ θεωρίαν καὶ πρᾶξιν τῆς ἰατρικῆς, χειρουργίας καὶ μαιευτικῆς, οὗτοι δὲ, κατὰ θεωρίαν καὶ πρᾶξιν, τῆς φαρμακείας.

Μετέπειτα θέλουν προστεθῆ εἰς τὸ Ἰατροσυνέδριον, χρείας τυχούσης, καὶ εἷς ἢ δύο κτηνιατροὶ, διὰ νὰ συμβουλεύωνται εἰς τὰ τῆς κτηνιατρείας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει τάξει παρὰ τῷ Ἰατροσυνεδρίῳ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων της, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπαλλαγῶσιν οὗτοι τῆς παρὰ τῇ Γραμματείᾳ αὐτῇ ὑπηρεσίας, τὸ ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου, τῆς καταχωρίσεως, ἀντιγραφῆς καὶ ἀγγελίας ἀναγκαῖον προσωπικόν.

3. Ὁ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείᾳ Ἰατροσύμβουλος προΐσταται διὰ παντὸς τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἀνοίγων τὰ στελλόμενα γράμματα, διανέμων τὰς ἐργασίας, συγκαλῶν τὰς συνεδριάσεις, προεδρεύων κατ' αὐτὰς, συλλέγων τὰς ψήφους καὶ, ἰσοψηφίας τυχούσης, φέρει τὴν νικῶσαν.

Ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἐκπληροῖ τὰ τοῦ Προέδρου ὁ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τῆς ὑπηρεσίας προέχων Σύνεδρος.

4. Τὸ Ἰατροσυνέδριον χρεωστεῖ· ά. Νὰ ἐξετάζῃ τοὺς ἰατροὺς, τοὺς χειρούργους, τοὺς ὀδοντοϊάτρους, κτηνιατροὺς, τοὺς φαρμακοποιοὺς καὶ τὰς μαίας· β'. Νὰ δίδῃ τὴν ἀνωτέραν ἰατρικὴν γνώμην, ὁσάκις πρόκειται περὶ ἰατροδικαστικῶν ὑποθέσεων· γ'. Νὰ συσκέπτεται ἐν συλλόγῳ περὶ ἐμβριθῶν ἰατρικῶν ζητημάτων, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελε κρίνει εὔλογον νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην του ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία.

ά. Ἐξέτασις τῶν ἰατρῶν, χειρούργων, κτηνιατρῶν φαρμακοποιῶν, καὶ μαιῶν.

5. Ὅστις μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει ν' ἀρχίσῃ νὰ μετέρχεται ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν ἰατρικὴν, χειρουργείαν, θεραπείαν τῶν ὀδόντων, κτηνιατρείαν, φαρμακοποιίαν ἢ μαιευτικὴν, πρέπει ν' ἀποδείξῃ, διὰ νομίμων ἀποδεικτικῶν, ὅτι ἐσπούδασε θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς, καὶ νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου αὐστηρῶς, καὶ προφορικῶς, καὶ ἐγγράφως καὶ πρακτικῶς.

Ὅθεν ἀναφερόμενος ὁ τοιοῦτος εἰς τὸ Ἰατροσυνέδριον μὲ σημείωσιν τοῦ ὀνόματος, τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ γένους του, καὶ ἐπισυνάπτων τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικὰ τῆς σπουδῆς καὶ πράξεως, θέλει ζητεῖ τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἐξετασθῇ.

Ἐὰν εὑρεθῶσι παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἀποχρῶντα τὰ ἀποδεικτικὰ καὶ δὲν ὑπάρχωσι δισταγμοὶ ὡς πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἀναφερομένου, ἑτοιμάζονται μυστικώτατα τὰ προβληθησόμενα ἔγγραφα ζητήματα, προσδιορίζεται ἔπειτα ἡ ἡμέρα τῆς ἐξετάσεως, καὶ προσκαλεῖται ὁ ἐξεταστέος.

Ἡ δὲ ἐγγράφου ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι, ἐπιστατοῦντος ἐναλλὰξ ἑνὸς τῶν Συνέδρων, καὶ παρόντος πάντοτε τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἰατροσυνεδρίου· προβάλλεται δὲ εἰς τὸν ἐξεταζόμενον πάντοτε ἓν μόνον ζήτημα, καὶ ἀφοῦ παραδοθῇ ἡ ἀπάντησις εἰς ἐκεῖνο, δίδεται τὸ ἑπόμενον.

Ἀφοῦ γένῃ ἡ ἀπάντησις εἰς τὰ ἔγγραφα ζητήματα, ὁ Πρόεδρος προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς προφορικῆς καὶ πρακτικῆς ἐξετάσεως, ἥτις γίνεται παρόντων ὅλων τῶν Συνέδρων.

Ἡ κατὰ ὅρους ἡ ἀπόλυτος ἀποδοχὴ ἢ ἀποδοκιμασία κρίνεται κατὰ πλειοψηφίαν, ἡ δὲ ἀπόφασις δηλοποιεῖται ἐγγράφως εἰς τὸν ἐξετασθέντα παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

Ἡ ἀπόφασις θέλει ὑπογράφεσθαι ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, προσυπογράφεσθαι ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ σφραγίζεσθαι· τὸ δὲ πρωτότυπον θέλει φυλάττεσθαι καταχωρούμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

Θέλουν ἐκδοθῆ ἐν καιρῷ ἀκριβέστεροι ὁρισμοὶ περὶ τοῦ εἴδους τῶν ἀπαιτουμένων ἀποδεικτικῶν, τοῦ τρόπου καὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐξετάσεων,

τῆς ποιότητος καὶ ἐκτάσεως τῶν ζητημάτων, καὶ τέλος περὶ τῶν πληρωτέων δικαιωμάτων.

Β'. Ἀνωτέρα γνωμοδότησις, εἰς ἰατροδικαστικὰς ὑποθέσεις.

6. Ὅσα εἰς ἰατροδικαστικὰς περιπτώσεις ἀποστέλλονται παρὰ τῶν Δικαστηρίων εἰς τὸ Ἰατροσυνέδριον, ἐπὶ ἰατρικῇ διασαφήσει, πρέπει νὰ ἐπεξεργάζωνται ὅσον τάχιστα, προπάντων δὲ εἰς ἐγκληματικὰς περιπτώσεις.

Διό, ἅμα ἐμφανισθῇ ἡ κοινοποιουμένη πρᾶξις, ἢ θέλει ἐπεξεργάζεσθαι αὐτὴν ὁ Πρόεδρος αὐτός, ἢ θέλει ἐπιφορτίζει ὅντινα ἐκ τῶν συνέδρων κρίνοι εἰς τοῦτο καταλληλότερον.

Ὅταν χρειάζωνται πρὸς ἔρευναν τῆς ἀληθείας διασαφήσεις ἢ ἐξετάσεις, θέλει ζητεῖ καὶ ἐνεργεῖ αὐτὰς τὸ Ἰατροσυνέδριον.

Ἅμα τελειώσοι τὸ ἔργον του ὁ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐνασχολούμενος Σύνεδρος, θέλει ἀναφέρει ἐγγράφως εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου συγκαλουμένην συνεδρίασιν, ἐκθέτων συντόμως τὸ προκείμενον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν πράξεων, καὶ ἀναγινωσκομένων συγχρόνως τῶν σημαντικωτέρων. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀκολουθεῖ αἰτιολογημένη ἡ γνώμη τοῦ ἀναφέροντος.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως ἄρχεται ὁ Πρόεδρος τῆς συσκέψεως, ἐρωτᾷ κατὰ σειρὰν τὰς γνώμας καὶ συλλέγει τὰς ψήφους.

Εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου διαγράφεται ῥητῶς καὶ σαφῶς ἡ ἐκ πλειοψηφίας γνώμη μετὰ τῶν αἰτιολογιῶν· ἡ δὲ γνώμη τῆς μειοψηφίας ἐπισυνάπτεται μετὰ τῶν αἰτιολογιῶν, ὅταν ἔγειναν σημαντικαὶ ἐνστάσεις ὑφ' ἑνὸς ἢ πλειόνων Συνέδρων.

Ἡ γνωμοδότησις αὕτη, ὑπογραφομένη μὲν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων, προσυπογραφομένη δὲ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἐπιστρέφεται μετὰ τῶν πράξεων πρὸς τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον.

Περὶ τῶν συσκέψεων κρατεῖ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἰατροσυνεδρίου πρωτόκολλον, ἐναποτιθέμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα μὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀναφέροντος καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

Γ'. Σύσκεψις ἐν συλλόγῳ περὶ σημαντικῶν ἰατρικῶν ζητημάτων.

7. Ὁσάκις ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία κρίνοι ἀναγκαῖον ἢ ὠφέλιμον νὰ συσκεφθῇ τὸ Ἰατροσυνέδριον περὶ σημαντικῶν ἀντικειμένων τῆς ἰατρικῆς, συγκαλεῖ ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν Συνέδρων τοὺς ἰατροὺς ἢ φαρμακεῖς εἰς μίαν ἢ πολλὰς συνεδριάσεις, προσκαλεῖ τὸν προσδιορισθέντα νὰ ἐκθέσῃ, ἢ ἐκθέτει αὐτὸς τὸ προκείμενον, συνομιλεῖ ἔπειτα μὲ τοὺς Συνέδρους περὶ τῆς [illegible]μης των καὶ ἐκφράζει εἰς τὸ τέλος τῆς συσκέψεως τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας· ὁ Γραμματεὺς κρατεῖ καὶ περὶ τούτων σύντομον πρωτόκολλον, διαλαμβάνον καὶ τὰς γνώμας τῆς μειοψηφίας, καὶ ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν παρόντων. Τὸ πρωτότυπον θέλει ἐναποτίθεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα.

8. Τὸ Ἰατροσυνέδριον ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ πράττει κατὰ πάντα ὡς σύλλογος.

Οἱ φαρμακεῖς μεταξὺ τῶν Συνέδρων θέλουν μετέχει τῶν συσκέψεων μόνον καθόσον τὸ συζητούμενον ὑπάγεται εἰς τὴν φαρμακείαν.

9. Οἱ Σύνεδροι τοῦ Ἰατροσυνεδρίου λαμβάνουσι τὸν μισθόν των ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, προσδιοριζόμενον κατ' ἔτος ἐπὶ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀναλόγως τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐκτὸς τούτου θέλουν διανέμει μεταξύ των οἱ τὸ Συνέδριον συνιστῶντες τὰ διὰ τὰς ἐξετάσεις προσδιορισθησόμενα ὕστερον δικαιώματα.

10. Τὰ μέλη τοῦ Ἰατροσυνεδρίου θέλουν ὁμόσει τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

11. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 13 (25) Μαΐου 1834.

169. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι·

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθρου Β. τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φευβρουαρίου (Ε. Ε.) Υ. Βασιλικοῦ Διατάγματος (Σελ. 155 τῆς παρ. Συλλογῆς), Α'. Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν φίλων Δυνάμεων, ὅσα εἰσπλέουσιν εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὑποβάλλονται ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου Ε. Ε. εἰς πληρωμὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, κατὰ τὴν ἑξῆς διατίμησιν, καθ' ὅσον αἱ Δυνάμεις αὗται δὲν προσφέρονται ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ πρὸς τὰ ἴδιά των, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀκριβοῦς ἀμοιβαιότητος.

ΓΑΛΛΙΑ.

Δικαίωμα ὅρμου	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας, Ναυπλίου κ. τ. λ. τὸν τόνον . .	Δρ. 1:
	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας.	» 75
Ἄδεια ἀναχωρήσ.	Ἀπὸ πλοῖα ὀλιγωτέρας 200 τόνων χωρητικότητος . .	» 18:—
	Ἀπὸ πλοῖα 200 τόνων καὶ ἐπέκεινα	» 36:—

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Δικαίωμα ὅρμου	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας, Ναυπλίου, κ. τ. λ. τὸν τόνων . .	Δρ. —:60
	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας	» —:45
Ἄδεια ἀναχωρήσεως	Μέχρις 20 τόνων . .	» 2:—
	21—50— . . .	» 4:—
	51—100— . . .	» 8:-
	101—200— . . .	» 12:
	201—300— . . .	» 16:
	—301 καὶ ἐπέκεινα	» 20

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΙΚΕΛΙΩΝ.

Δικαίωμα ὅρμου	) Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας κ. τ. λ. τὸν τόνον . Δρ.	1:20
	) Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας »	—:90
Ἄδεια ἀναχωρήσ.	Μέχρις 20 Τόνων . . . »	2:10
	21—50— »	4:20
	51—100— »	8:40
	101—200— »	12:60
	201—300— »	16:80
	—301— καὶ ἐπέκεινα »	21:—

ΤΟΣΚΑΝΑ.

Δικαίωμα ὅρμου	)Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας κ. τ. λ. τὸν τόνον . . »	—:24
	) Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας »	—:18

ΙΟΝΙΟΙ ΝΗΣΟΙ ΚΑΙ ΜΕΛΙΤΗ.

Δικαίωμα ὅρμου	)Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας κ. τ. λ. τὸν τόνον . . »	—·18
	)Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας »	13: ½
Φάρου	Μέχρις 20 Τόνων »	—:75
	21—50— . . . »	1:50
	51—100— . . . »	3:—
	101—200— . . . »	4:50
	201—300— . . . »	6:—
	—301— καὶ ἐπέκεινα »	7:50

Β΄. Ὅλα τὰ λοιπὰ δικαιώματα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν γίνεται μνεία ἐνταῦθα, θέλουν πληρόνεσθαι παρὰ τῶν εἰρημένων πλοίων κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς 8 (20) Φεβρουαρίου 1834. Γ΄. Τὰ ὑπὸ σημαίαν τῆς Α. Ἁγιότητος τοῦ Πάπα καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νοβεργίας πλοῖα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων. Δ΄. Ὅσα ἐμπορικὰ πλοῖα φέρουσι σημαίαν Δυνάμεων μὴ ἀναφερομένων εἰς τὴν παροῦσαν δηλοποίησιν ὑποβάλλονται εἰς διπλάσιον τοῦ πληρωνομένου παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων δικαιώματος, μέχρι νεωτέρας διαταγῆς. Ε΄. Ἐν γένει ὅλα τὰ πλοῖα τῶν ξένων Δυνάμεων, ἀναφερομένων ἢ μὴ ἐν τῇ παρούσῃ δηλοποιήσει, ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐν αὐτῇ προσδιοριζόμενα δικαιώματα, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τὴν σημειωμένην εἰς τὰς ἐπισυνημμένας τῇ ῥηθ εἰσῃ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου διατιμήσει ὑπὸ στοιχεῖον Α, α- ε παρατηρήσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Ἰουνίου 1834.

170. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Γνωστοποιοῦμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅτι ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Μάουερ παύει τοῦ νὰ ἦναι Μέλος τῆς Ἀντιβασιλείας, καὶ ἀντικαθίσταται ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας κύριος Κόβελ.

Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει ἐνεργήσει τὰ κατὰ συνέπειαν. Θέλει ἀμέσως δημοσιεύσει τὴν μεταλλαγὴν ταύτην διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει τὴν κοινοποιήσει δὲ ἐγκυκλίων εἰς ὅλας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ συμμορφωθῶσιν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει Μᾶς ἀναγγελθῇ διὰ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ἰουλίου (2 Αὐγούς.) 1834.

171. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Τ. Ε. Νόμου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ᾿ ἀκόλουθα.

1. Ἕκαστος ὑπαξιωματικός, στρατιώτης καὶ ναύτης, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεθέξῃ ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν εὐεργεσίαν τὴν ἀπονεμομένην εἰς τοὺς παλαιοὺς πολεμιστὰς τῶν ἐλαφρῶν καὶ τακτικῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Τ. Ε. Νόμου, ὀφείλει ν᾿ ἀποδείξῃ διὰ πιστοποιητικοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ ὁριζόμενα, ὅτι ἠγωνίσθη ἐνδόξως ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος.

2. Θεωροῦνται ὡς ὑπαξιωματικοὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διετέλουν εἰς τὸ στράτευμα τῆς ξηρᾶς, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πεντηκοντάρχου καὶ κατωτέρω, μὴ συμπεριλαμβανομένου ἐκείνου, ἕως καὶ αὐτοῦ τοῦ δωδεκάρχου ἢ δεκανέως, καὶ εἰς τὸ στράτευμα τῆς θαλάσσης ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ λιμεναρχικοῦ σημαιοφόρου καὶ κατωτέρω, μὴ συμπεριλαμβανομένου ἐκείνου, ἕως καὶ αὐτοῦ τοῦ ναυκλήρου δευτέρας τάξεως.

3. Ἡ ἀπόδειξις τῶν ἐκδουλεύσεων θέλει γίνεσθαι διὰ πιστοποιητικῶν ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ Δημάρχου τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον κατοικεῖ ὁ ἀναφερόμενος, ἢ παρὰ τῶν Δημογερόντων, ὅπου εἰσέτι δὲν διωργανίσθησαν οἱ Δῆμοι, κατὰ τὸν ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1833 (8 Ἰανουαρίου 1834)· θέλουν δὲ προσεπικυρώνεσθαι τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ Ἔπαρχον.

Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα θέλουν ἐμπεριλαμβάνει· 1. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀναφερομένου· 2. Τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του· 3. Τὴν ἡλικίαν του· 4. Πότε ἔλαβε τὸν βαθμὸν καὶ ἐπὶ τίνος Διοικήσεως· 5. Πότε κατετάχθη εἰς τὰ ἐλαφρὰ ἢ τακτικὰ στρατεύματα· 6. Ὑπὸ ποίους ὁπλαρχηγοὺς ὑπηρέτησε· 7. Εἰς ποίας μάχας ἠγωνίσθη· 8. Ἐάν, πότε, ποῦ, καὶ εἰς ποίας μάχας ἐπληγώθη· 9. Πόσα ἔτη ὑπηρέτησε, καὶ τὰς διακοπὰς τῆς ὑπηρεσίας του.

Ταῦτα δὲ τὰ πιστοποιητικὰ θέλουν συνοδεύεσθαι μὲ ὅλα τὰ μαρτυρικὰ καὶ τ᾿ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ὁ ἀναφερόμενος δύναται νὰ παρουσιάσῃ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς του, καθὼς παραδείγματος χάριν, διπλώματα, μαρτυρικὰ ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ὁποίων ὑπηρέτησε, καὶ διάφορα ἄλλα ἔγγραφα ἐπίσημα ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν του.

Τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν θαλασσινῶν θέλουν περιέχει πρὸς τούτοις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου ἢ τῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων διετέλουν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας των.

Οἱ Ἔπαρχοι θέλουν κρατήσει ἐπὶ τούτῳ χωριστὸν κατάστιχον ἢ κατάλογον, εἰς τὸν ὁποῖον θέλουν κατάγραψει, μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἤθελον τοῖς ἐγχειρισθῆ, ὥστε ἐὰν ἤθελάν ποτε ἐκλείψει ταῦτα τὰ ἔγγραφα, νὰ πιστοποιοῦνται διὰ τοῦ καταλόγου τούτου.

Ὁ κατάλογος οὗτος πρέπει νὰ δοθῇ, νὰ ἐπισημανθῶσιν αἱ σελίδες του, καὶ νὰ προσυπογραφῇ ἀπὸ τὸν Νομάρχην. Ὅλα τὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ καταχωρισθῶσιν ὡσαύτως ὑπὸ προάγοντας ἀριθμούς. Οὗτοι δὲ οἱ ἀριθμοὶ θέλουν σημειωθῆ ὡσαύτως ἐπί τε τῶν πιστοποιητικῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπικυρώσεώς των, καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδείξεων τῆς παραλαβῆς τῶν δοθησομένων εἰς τοὺς ἀναφερομένους.

Ὁ Ἔπαρχος καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης θέλουν ἐπικυρώνει εἰς τὸν κατάλογον ἀμφότεροι τὸ σύμφωνον τῆς καταχωρήσεως τῶν ἐγγράφων.

4. Μετὰ 14 ἡμέρας, ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς προκηρύξεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὀφείλουν οἱ ὑπαξιωματικοί, στρατιῶται καὶ ναῦται, οἱ προσκαλούμενοι νὰ μεθέξωσι τῆς Βασιλικῆς εὐεργεσίας, νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὸν Ἔπαρχον διὰ νὰ ἐπικυρώσῃ τὰ πιστοποιητικὰ καὶ συνοδευτικὰ τούτων ἔγγραφα, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ Δήμαρχον ἢ Δημογέροντας τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των. Ὁ δὲ Ἔπαρχος, ἅμα προσεπικυρώσῃ ταῦτα, ὀφείλει ἀμέσως νὰ τὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραματείαν, ἐὰν ἀφορῶσιν ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῆς ξηρᾶς, καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν, ἐὰν θαλασσινοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ναύτας.

5. Αἱ χῆραι τῶν ὑπαξιωματικῶν, τῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, οἵτινες ἐφονεύθησαν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀπέθανον ἐξ αἰτίας πληγῶν, θέλουν παρουσιάσει καὶ αὐταὶ πιστοποιητικὰ ὑπογεγραμμένα, ἐπιβεβαιωμένα καὶ ἐπικυρωμένα κατὰ τὸν προσημειωθέντα τρόπον. Θέλουν δὲ περιέχει ταῦτα· 1. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν συζύγων των· 2. Τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των (τῶν συζύγων δηλ.)· 3. Τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐφονεύθη· 4. Τὰς μάχας, εἰς τὰς ὁποίας ἠγωνίσθη· 5. Τοὺς ὁπλαρχηγούς, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ὑπηρέτησε, καὶ τὸ πλοῖον ἢ τὰ πλοῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπηρετοῦσε (ἐὰν ἦτον θαλασσινός)· 6. Πόσα ἔτη ὑπηρέτησε, καὶ τὰς διακοπὰς τῆς ὑπηρεσίας του· 7. Τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν ἔλαβε τὸν βαθμόν, ἂν ἦτον ὑπαξιωματικός, καὶ παρὰ τίνος Ἀρχῆς ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦτον.

6. Θέλουν σταλῇ εἰς τοὺς δημογέροντας τυπωμένα διαγράμματα διὰ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς πιστοποιητικά· καὶ οἱ μὲν δημογέροντες θέλουν συμμορφωθῇ ἀκριβῶς μὲ αὐτά, οἱ δὲ Νομάρχαι ὀφείλουσι νὰ ἐκδώσουν εἰς αὐτοὺς τὰς περὶ τούτω ὁδηγίας.

7. Θέλουν διορισθῆ· 1. Εἰς Ναύπλιον μία ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ ἕνα ἀξιωματικὸν τοῦ παλαιοτέρου τακτικοῦ σώματος, ἀπὸ τέσσαρας ἀξιωματικοὺς τῶν πρώην ἐλαφρῶν σωμάτων, καὶ ἀπὸ ἕνα γραμματέα διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν παρουσιαζομένων ἀπὸ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῆς ξηρᾶς πιστοποιητικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων. Αὕτη δὲ ἡ ἐπιτροπὴ δύναται, ἐὰν τὸ κρίνῃ εὔλογον, νὰ ζητῇ τὴν γνώμην τῶν ἐν Ναυπλίῳ παρόντων μελῶν τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν ἀρνηθῆ τὴν ζήτησιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει· 2. Εἰς Πόρον θέλει συστηθῆ ἑτέρα Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐξέτασιν ἐπίσης τῶν ἀπὸ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τῆς θαλάσσης καὶ ναύτας παρουσιαζομένων πιστοποιητικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, συγκειμένη ὑπὸ τριῶν ἀξιωματικῶν θαλασσινῶν.

Αὗται αἱ δύο Ἐπιτροπαὶ θέλουν κάμει ἀμέσως ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν των.

8. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ στρατεύματος τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης προσδιορισθέντων πιστοποιητικῶν, ὀφείλουσιν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ στρατιῶται καὶ ναῦται, καθὰ ὁρίζει τὸ 3 Ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Ἐν. Ἔτ. Νόμου, ν' ἀποδείξωσι τὴν παροῦσαν ἀκτημοσύνην των διὰ πιστοποιητικῶν.

Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα, παραδιδόμενα ἀπὸ τοὺς Δημάρχους, ἢ τοὺς Δημογέροντας τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἀναφερομένου, θεωρημένα καὶ ἐπιβεβαιωμένα ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην, καὶ ἐπικυρωμένα ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον, θέλουν περιέχει· 1. Τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ἐνεχειρίσθη εἰς αὐτοὺς τὸ πιστοποιητικόν· 2. Τ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀναφερομένου· 3. Τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποκατασταθῇ, ἐὰν προκρίνῃ ἕνα τῶν νεοσυστάτων ἀπὸ στρατιωτικοὺς δήμων· 4. Τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του· 5. Τὴν ἡλικίαν του· 6. Ἐὰν ἦναι ἔγγαμος, χῆρος, ἢ ἄγαμος· 7. Τὴν οἰκογένειάν του καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ γένος τῶν τέκνων του· 8. Τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν· 9. Ποῖα ἦσαν τὰ μέσα τῆς διατροφῆς του ἀπ' ἐκείνης· 10. Τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας ζητεῖ ν' ἀποκατασταθῇ εἰς ἕνα τῶν ἤδη σχηματισθέντων δήμων· 11. Ἐὰν ἡ ἀκτημοσύνη του ἦναι φανερά, ἢ ὄχι, καὶ τὰς ἀποδείξεις τὰς ὁποίας ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ περὶ αὐτῆς· 12. Πρὸς δὲ τούτοις, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας, οἱ κατάλογοι θέλουν περιέχει καὶ τὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐμποδίζουν νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν χωροφυλακήν· ὡς πρὸς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς δὲ τῆς θαλάσσης καὶ τοὺς ναύτας, θέλουν ὡσαύτως περιέχει τὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐμπόδισαν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὴν ναυτικὴν Βασιλικὴν ὑπηρεσίαν.

Τὰ πιστοποιητικὰ καὶ μαρτυρικὰ ἔγγραφα θέλουν παρουσιασθῆ εἰς τὸν Ἔπαρχον τὸ πολὺ 14 ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος· οὗτος δὲ, μετὰ τὴν εἰς τὸν ἐπίσημον κατάλογον καταχώρησιν αὐτῶν, θέλει τὰ πέμψει, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερα, τὰ μὲν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν· τὰ δὲ τῶν ναυτικῶν, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ἐὰν ἤθελον ποτὲ ἐκλείψει μαρτυρικὰ ἔγγραφα, ὁ κατάλογος θέλει πιστοποιεῖ τὴν ὕπαρξίν των.

9. Αἱ χῆραι τῶν πρώην ἀξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπιφορτισμέναι μὲ τὴν ἀνατροφὴν τῶν ἐξ ἐκείνων τῶν γάμων γεννηθέντων τέκνων, καὶ εὑρίσκονται εἰς περιστάσεις ὁμοίας μὲ τὰς τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, θέλουν παρουσιάσει καὶ ἐκεῖναι καὶ ταῦτα τὰ πιστοποιητικὰ, τὰ ὁποῖα ὁρίζονται ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Νόμου, διατηρουμένων πάντοτε τῶν διακρίσεων, αἱ ὁποῖαι πρόκεινται εἰς τὴν κατάστασιν τῶν χηρῶν.

10. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐργασιῶν τούτων, θέλουν τυπωθῆ σχήματα τῶν πιστοποιητικῶν τούτων καὶ θέλουν διανεμηθῆ εἰς τὰς δημοτικὰς Ἀρχάς.

Οἱ Δημογέροντες θέλουν συμμορφωθῆ αὐστηρῶς μὲ αὐτά.

11. Θέλει συστηθῆ ἐν Ναυπλίῳ ἐπιτροπὴ, ἥτις θέλει ἐνασχοληθῆ ἰδίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ ἐνδείας καὶ ἀκτημοσύνης τούτων ἐνδείξεων, καὶ ὀφείλει τὸ συντομώτερον νὰ διαπέμψῃ εἰς ὑμᾶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν της.

12. Πρὸς σύστασιν τούτων τῶν στρατιωτικῶν ἀποικιῶν θέλουν προσδιορισθῆ· 1. Διὰ μὲν τοὺς Ἠπειρώτας, Μακεδόνας καὶ Θεσσαλοὺς, ἡ Φωκὶς, ἡ Λοκρὶς καὶ ἡ Βοιωτία· 2. Διὰ δὲ τοὺς Ἀλβανοὺς, Σουλιώτας, Βουλγάρους, Μολδαύους, Βλάχους, ἡ Ἀκαρνανία καὶ ἡ Αἰτωλία· 3. Διὰ δὲ τοὺς Πελοποννησίους, ἡ Ἦλις, Μεσσηνία καὶ Λακωνία· 4. Διὰ δὲ τοὺς ναυτικοὺς, ἡ Εὔβοια, ἡ Ἀττικὴ καὶ ἡ Ἀργολίς.

13. Θέλουν ὑπάγει ἀνυπερθέτως εἰς τὰς ἀνωτέρω εἰρημένας Νομαρχίας ἐπιτροπαὶ, συγκείμεναι ἐκ δύο πληρεξουσίων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἀποικισμοῦ, ἐξ ἑνὸς γεωμέτρου καὶ ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, καὶ θέλουν ἐκλέξει τοὺς τόπους, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλουν οἰκισθῆ οἱ νέοι Δῆμοι· ὁ δὲ γεωμέτρης θέλει ἀρχίσει ἑπομένως τὴν καταμέτρησιν τοῦ τόπου.

14. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ὅσον τάχιστα εἰς τοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικοὺς Ἐφόρους εἰδικὰς καὶ ἀκριβεῖς ὁδηγίας, διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἡ παραμικρὰ ἀναβολὴ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς πρώτης ἀποκαταστάσεως.

15. Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖς ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1834.

172. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Περὶ ἐκλογῆς τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων.

1. Ἐκλογὴ τῶν δημοτικῶν Συμβούλων θέλει γίνεσθαι. 1. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, καθ' ἣν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 58 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, θέλει παύει τὸ τριτημόριον τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου· 2. Ὁσάκις τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον καθαιρεῖται ἀπὸ τὴν Α. Μεγαλειότητα, κατὰ τὸ ἄρθρ. 59 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Ὁπόταν οἱ ἐκ τῆς πρώτης ἐκλογῆς κατασταθέντες δημοτικοὶ Σύμβουλοι λήξωσι τῶν χρεῶν των, προσδιορίζονται τὰ περὶ τούτου εἰς τὸ 10 ἄρθρον §. 2. τοῦ προσωρινοῦ νόμου ὑπὸ ἡμερομηνίαν (6 Μαΐου) 24 Ἀπριλίου Τ. Ε.

2. Ἡ πρᾶξις τῆς ἐκλογῆς ταύτης δὲν ἀρχίζει εἰμὴ κατὰ προηγουμένην ἔγγραφον πρόσκλησιν τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου.

Ἅμα συμβῇ ἓν ἀπὸ τὰ εἰς τὸ 1 ἄρθρον τούτων τῶν ὁδηγιῶν σημειωθέντα αἴτια, πρέπει ἀμέσως νὰ ἐκδίδεται ἀπὸ τὸν Νομάρχην αὐτὴ ἡ πρόσκλησις πρὸς τὸν ἀνήκοντα Δήμαρχον, κατὰ μὲν τὴν Ἐπαρχίαν τῆς τοῦ Νομοῦ πρωτευούσης, ἀμέσως· κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τοῦ Νομοῦ Ἐπαρχίας, διὰ τῶν ἐφισταμένων εἰς αὐτὰς Ἐπάρχων.

Ἅμα συμβῇ ἓν ἀπὸ τὰ προεκτεθέντα αἴτια, τὰ ὁποῖα ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν πρόσκλησιν, ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς πρέπει νὰ γίνῃ χωρὶς οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς, καὶ τόσον ἐγκαίρως ὥστε ἡ νέα ἐκλογὴ νὰ ἐκτελεσθῆ ἐν διαστήματι τεσσάρων μὲν ἑβδομάδων, μετὰ τὴν παντελῆ διάλυσιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ δὲ τὴν ἐξέλευσιν τοῦ ἀρχαιοτέρου τριτημορίου, ἕως εἰς τὸ κατὰ τὸ 74 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ὁριζόμενον διάστημα.

Αἱ πρῶται δημαιρεσίαι θέλουν γίνει, κατὰ διαταγὴν τῶν Νομαρχῶν, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἤθελε φθάσει εἰς αὐτοὺς ἡ περὶ ἐγκρίσεως Βασιλικὴ ἀπόφασις, διὰ προγράμματος σταλησομένου ἀμέσως εἰς τοὺς ἁρμοδίους Εἰρηνοδίκας τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των Νομοῦ, καὶ θέλουν τελειώσει ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἤθελεν ἐκδοθῆ τὸ ῥηθὲν πρόγραμμα.

3. Ὁ Δήμαρχος, εἴτε ἐκεῖνος, ὅστις ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τῆς δημαιρεσίας, ὑποχρεοῦται, ἅμα συμβῇ ἓν ἀπὸ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 1 τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν προεκτεθέντα αἴτια, νὰ ἐνασχοληθῆ ἀμέσως εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐχόντων δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι, ὥστε ἡ ἐνέργειά του νὰ ἔμβῃ εἰς πρᾶξιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἅμα λάβῃ ὁ τὴν δημαιρεσίαν

διευθύνων τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 2. μνησθεῖσαν πρόσκλησιν.

Ὁ δὲ κατάλογος οὗτος θέλει περιέχει· 1. Τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἕκαστος εἶναι καταγεγραμμένος· 2. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ· 3. Τὴν ἡλικίαν· 4. Ἐὰν ἦναι νυμφευμένος ἢ ἄγαμος· 5. Ἐκ ποίας ἐποχῆς ἕκαστος ἔχει τὴν σταθερὰν οἴκησιν, ζῶν ἀνεξαρτήτως εἰς τον δῆμον· 6. Τὸν πρὸς τὸ ζῆν πόρον (τουτέστι τὴν γεωργίαν, τὸ ἐπιτήδευμα, τὴν ἐνασχόλησιν εἰς τέχνην τινὰ ἢ ἐπιστήμην), σημειουμένου εἰδικῶς τοῦ βιομηχανικοῦ κλάδου· 7. Πότε καὶ ποῦ ἔδοσε τὸν τῆς ὑποταγῆς ὅρκον· 8. Τὸ ποσὸν κάθε εἴδους ἀμέσων φόρων, τοὺς ὁποίους ἕκαστος δημότης ὀφείλει νὰ πληρώνῃ· 9. Τὰς τυχούσας παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας χρήσεως τῆς περιουσίας, εἴτε διὰ προλαβούσας εἴτε δὶ ἐκκρεμεῖς εἰσέτι κατηγορίας καὶ τὰς συνεπείας αὐτῶν.

Εἰς τὸν κατάλογον τούτων προηγοῦνται οἱ εἰς τοὺς ἀμέσους φόρους ὑποκείμενοι δημόται κατὰ τὴν βαθμολογίαν τῆς φορολογίας ἑκάστου καὶ, ἐκτιθεμένου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Δημοτῶν, θέλουν σημειωθῇ μόνον οἱ μέλλοντες νὰ συγκροτήσωσι τὴν δημαιρεσιακὴν συνέλευσιν.

Αἱ εἰς ἕκαστον Δῆμον συστηθησόμεναι τῶν δημοτῶν καταγραφαὶ θέλουν σχηματίζει τὰς βάσεις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καταλόγου.

Διὰ τὰς μέχρι τῆς 1 (13) Μαρτίου 1837 γενησομένας δημαιρεσίας θέλει καταστρωθῇ ὁ κατάλογος κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 8, 4 καὶ 5 τοῦ προσωρινοῦ νόμου τῶν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Νομάρχου προσδιορισθησομένης προθεσμίας.

4. Ἅμα ὁ Δήμαρχος εἴτε ἡ ἀντ' αὐτοῦ διευθύνουσα τὴν δημαιρεσίαν Ἀρχὴ λάβῃ τὴν περὶ δημαιρεσίας τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν πρόσκλησιν, ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸ κοινὸν διὰ τοιχοκολλημένου προγράμματος ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 3 μνησθείσης προθεσμίας· ά. Ἐκ ποίων αἰτιῶν καὶ ἐπὶ ποίαις βάσεσιν ἀνεδέχθη αὐτὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς δημαιρεσίας· β' Ὅτι ἐκθέτει ὑπ' ὄψιν ἑκάστου τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 3 διαληφθέντα κατάλογον εἰς τὸν κοινὸν τοῦ Δήμου οἶκον· γ'. Ποία ἡμέρα προσδιορίζεται διὰ τὰς τυχὸν γενησομένας ἀπαιτήσεις ἐναντίον τοῦ ῥηθέντος καταλόγου, κατὰ τὸ 66 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, καὶ εἰς τί μέρος καὶ εἰς ποίαν ὥραν θέλουν ἐγκαταταχθῇ αὐταὶ εἰς τὸ πρωτόκολον· δ'. Ποίαν ἡμέραν θέλει ἀρχίσει τὸ πρὸς ψηφοφορίαν δημαιρεσιακὸν πρωτόκολλον, ποῦ καὶ εἰς ποίαν ὥραν ἡ περὶ ἐκλογῆς ἐπιτροπὴ θέλει συνεδριάζει· έ. Ἕως εἰς ποίαν ἡμέραν θέλει περαιωθῇ τὸ περὶ ἐκλογῆς πρωτόκολον.

Ἡ ἐκδοθησομένη εἰδοποίησις θέλει κοινοποιηθῇ δημοσίως καὶ τοιχοκολληθῇ, διὰ τὰς ἐκ πολλῶν χωρίων ἢ περιοχῶν συνισταμένας κοινότητας, ὄχι μόνον εἰς τὴν καθέδραν σοῦ Δημάρχου, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου εὑρίσκεται ἰδιαίτερός τις Πάρεδρος.

5. Μεταξὺ τῆς ἡμέρας τῆς εἰδοποιήσεως καὶ ἐκείνης, καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει ἡ περὶ ἐκλογῆς πρᾶξις, πρέπει πάντοτε νὰ μεσολαβῇ ἓν διάστημα δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμερῶν.

Ἡ διὰ τὰς ἀπαιτήσεις συγχωρημένη διορία (κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 στοιχ. γ.) δὲν θέλει ἔχει χώραν οὔτε πρὸ τῆς τρίτης, οὔτε μετὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀφ' ἧς ἤθελε κοινοποιηθῇ ἡ εἰδοποίησις, διὰ νὰ μένῃ ἀρκετὸς καιρὸς πρὸς ἀνάκρισιν τοῦ καταλόγου, καὶ διὰ νὰ συλλέγωνται οἱ πρὸς ἐπιστήριξιν τῶν ἀπαιτήσεων ἰσχυροὶ καὶ ἀναγκαῖοι λόγοι.

6. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀκροάσεως τῶν παραπόνων ἢ ἀπαιτήσεων, ὁ Δήμαρχος, ἢ ὁ ἀντιπροσωπεύων αὐτὸν, ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 66 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου σχηματισθεῖσαν ἐπιτροπὴν, καὶ, θεωρήσας τὰς εἰσαγομένας ἀπὸ τοὺς ψηφοφοροῦντας δημότας ἀπαιτήσεις καὶ τὰ παράπονα δὶ ἐπιτηδείους παραλειφθέντας, ἢ ἀνικάνους παραδεχθέντας, νὰ τὰς καταχωρίσῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρωτοκολλητοῦ ἀνήκει εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του.

Ἕκαστος παραπονούμενος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ νὰ αἰτιολογῇ τὰς ἀξιώσεις του μὲ ἀποχρώσας ἀποδείξεις.

Ἅμα αὐτὸς κάμῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παραπόνων του καὶ γραφῇ αὕτη εἰς τὸ πρωτόκολλον, ὀφείλει ν' ἀκούσῃ ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του τὴν περὶ τῶν προκειμένων δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἀπάντησιν, καὶ νὰ ἐκδώσῃ τὴν περὶ τούτων ἀπόφασίν του.

Ἡ συζήτησις πρέπει νὰ ἀρχίζῃ κατὰ τὴν τάξιν ἀμέσως, καὶ δὲν πρέπει νὰ παρατείνεται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας.

Ἐὰν αὕτη δὲν γένῃ ἀμέσως, τότε πρέπει τοὐλάχιστον ν' ἀνοίγεται τὸ πρωτόκολλον εἰς τὸν ἔχοντα ἀπαιτήσεις ἢ παράπονα κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, καθ' ἣν αὐτὸς ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ πάλιν εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς συζητήσεως.

Ἐὰν αὐτὸς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν δὲν ἐμφανίζεται κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν, τότε πρέπει νὰ δηλωθῶσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰ δέοντα περὶ τούτου, καὶ ἡ συζήτησις νὰ θεωρηθῇ ὡς ἤδη ἀρξαμένη.

7. Ὅσων τὰ ὀνόματα ἀπαιτεῖται νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἀπὸ τὸν κατάλογον, ὡς μὴ ἐχόντων τὰς ἀπαιτουμένας ἀπὸ τοὺς νόμους ἰδιότητας διὰ νὰ κάμουν παράπονα, οἱ τοιοῦτοι δὲν προσκαλοῦνται οὔτε κατὰ τὴν πρᾶξιν τῆς συζητήσεως, οὔτε κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

Οὗτοι θέλουν φυλάξει καὶ ὑποστηρίξει τὰ δι-

καιώματα των, κατὰ τὸν εἰς τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 τῆς παρούσης ὁδηγίας ἐκτεθέντα τρόπον.

Ἐὰν ὅμως οὗτοι παρευρεθῶσι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς παρουσιάσεως τῶν ἀπαιτήσεων εἰς τὸ κατάστημα τῆς συνεδριάσεως, τότε δὲν πρέπει ν' ἀπορριφθῶσιν αἱ ἀντιλογίαι των, ἀλλὰ νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐὰν ζητήσουν τοῦτο.

8. Ἡ πρὸς ἀκρόασιν τῶν παραπόνων προσδιωρισμένη συνεδρίασις δὲν θέλει διαλυθῇ πρὶν ἢ παρέλθωσιν αἱ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 ὑπὸ στοιχ. γ ἐκδοθείσης προκηρύξεως προσδιορισθεῖσαι ὧραι.

Ἐὰν δὲν ἐξαρκῶσιν αὗται αἱ ὧραι πρὸς ἐκπεραίωσιν τῆς πράξεως τῶν παραπόνων, τότε ἡ συνεδρίασις θέλει ἐξακολουθήσει ἕως εἰς τὴν ὡρισμένην αὐτὴν ἡμέραν, πρὸς ἀποπεράτωσιν ὅλων τῶν ἀπαιτήσεων· καὶ, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἦναι μέγας, θέλει ἐξακολουθεῖ ἡ συνεδρίασις χωρὶς διακοπὴν εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν.

Ἐὰν ἀπ' ἐναντίας δὲν ἐμφανίζεται κἀνεὶς εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν ἀπαιτήσεων ὡρισμένων ὡρῶν, τότε διαδηλοῦται συνοπτικῶς τοῦτο εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἀναγνωρίζεται ὁ ἐκτεθεὶς εἰς ἀνάκρισιν κατάλογος, καὶ δὲν εἶναι δεκταὶ πλέον αἱ μετὰ ταῦτα κατὰ τοῦ καταλόγου ἀπαιτήσεις ἢ παράπονα.

Ἀλλ' εἰς πᾶσαν περίστασιν δύναται ἕκαστον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, πρὶν τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ πρωτοκόλλου, νὰ κάμῃ εἰς αὐτὸ ἐκείνας τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἤθελε κρίνει εὔλογον κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος καταλόγου ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν ἀνικάνων δημοτῶν, ἢ τὴν παράλειψιν ἱκανῶν· ὁ δὲ Δήμαρχος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του χρεωστεῖ τότε νὰ ἐκδώσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του.

9. Θέλει ὑπογράφεσθαι ἡ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ πρᾶξις τῶν ἀπαιτήσεων παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ πρωτοκολιστοῦ.

Ἀφοῦ γένωσιν αἱ ἀπαιτήσεις, τότε τὸ πρωτόκολλον, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς πράξεως αὐτῶν, θέλει ἐκτεθῇ ὑπ' ὄψιν ἑκάστου εἰς τὸν δημοτικὸν οἶκον ἐν διαστήματι τριῶν ἡμερῶν, διὰ νὰ γένωσιν αἱ τυχοῦσαι παρ' ἑκάστου ἀντιλογίαι ἢ παρατηρήσεις.

Ἐὰν ὅμως δὲν γένῃ καμμία ἀπαίτησις, τότε ἡ ἔκθεσίς του δὲν θέλει διαρκέσει πλέον τῶν 24 ὡρῶν.

Θέλει σημειωθῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα, καθ' ἃς ἔγινεν ἡ ἔκθεσις, καὶ τὴν αὐτὴν στιγμὴν θέλει γνωστοποιηθῇ τοῦτο διὰ προγράμματος.

10. Θέλουσι δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλέσουν τὴν κατὰ τῶν ἀπαιτήσεων ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Δημάρχου· 1. Ὅλοι οἱ ψηφοφοροῦντες δημόται· 2. Οἱ κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπαιτήσεων ἢ παραπόνων στερηθέντες τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι.

Ἡ ἀναφορὰ τῆς ἐκκλήσεως θέλει γίνει ἐγγράφως, ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τριῶν ἡμερῶν, πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του, καὶ θέλει συνοδεύεσθαι μὲ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἡ δὲ προθεσμία αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐκτίθεται τὸ περὶ τῆς πράξεως τῶν ἀπαιτήσεων πρωτόκολλον, κατὰ τὸ ἄρθρον 9.

11. Ἐὰν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας γένωσιν ἀντιλογίαι, τότε ὀφείλει ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του, ἅμα παρέλθῃ ἡ προθεσμία, νὰ πέμψῃ εἰς τὸν Νομάρχην τὸ πρωτόκολλον καὶ τὴν ἔκκλητον ἀναφορὰν, τὴν ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν παραπόνων γενομένην, μὲ ἐπίτηδες ἰδιαίτερον ταχυδρόμον, ἐὰν τοῦτο δὲν ἠμπορῇ νὰ γείνῃ διὰ τοῦ συνήθους ταχυδρομείου.

Ὁ δὲ Νομάρχης ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακρίνῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὴν εἰς αὐτὸν πεμφθεῖσαν ἔκκλητον ἀναφορὰν, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Δήμαρχον τὰ πρακτικὰ ταῦτα συνωδευμένα μὲ τὴν ἀπόφασίν του, μὲ τὸν ὅσον ἔνεστι συντομώτερον καὶ ταχύτερον τρόπον.

12. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Νομάρχου θέλουν ἐκτεθῇ εἰς τὸ δημοτικὸν ἀρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἑκάστου.

Μετὰ ταῦτα θέλει γνωστοποιηθῇ ἀμέσως διὰ προγράμματος ἡ ἄφιξις τῆς ἀποφάσεως.

13. Ὅλαι αἱ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν ἀπαιτήσεων προελθοῦσαι μεταβολαὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι δημοτῶν, θέλουσι καταχωρηθῇ εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον παρὰ τοῦ Δημάρχου, ἅμα λάβωσι κῦρος αἱ ἀποφάσεις αὗται.

Ἡ καταχώρησις λοιπὸν θέλει γείνει· ά. Ἐπὶ ἀποφάσεων δημαρχικῶν, κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἔγεινεν οὐδεμία ἀντιλογία εἰς τὸ διάστημα τῆς τριημέρου προθεσμίας (ἄρθρ. 10)· 6'. Ἐπὶ ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐξεκαλέσθησαν, ἅμα ἤθελε φθάσει ἡ ἀνωτέρα τῆς Νομαρχίας ἀπόφασις.

14. Κατὰ δὲ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν, καθ' ἣν ἤθελεν ἀρχίσει ἡ περὶ ἐκλογῆς πρᾶξις, θέλουν συνέλθει ὁ Δήμαρχος, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του, ἡ δημαιρεσιακὴ, καὶ ὁ πρωτοκολλιστὴς εἰς διωρισμένον τόπον καὶ εἰς ὡρισμένην ὥραν διὰ νὰ ἀρχίσουν τὸ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλον, καὶ διὰ νὰ συλλέξωσι τὰ ψηφοδέλτια, ἐξακολουθοῦντες καθεκάστην τὰς συνεδριάσεις των μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἐκλογῆς, κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 στοιχ. ε.

Ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεκτέων δημοτῶν πρέπει νὰ ἐκτίθεται ἀκαταπαύστως εἰς τὸ δημοτικὸν ἀρχεῖον, ὅπου γίνεται ἡ ἐκλογή· ἕκαστος ἐκλογεὺς παραγγέλλεται ῥητῶς, παραδίδων τὸ ψηφοδέλτιόν του, νὰ προσέχῃ εἰς τὰ ἐν τῷ 63 ἄρθρῳ τοῦ περὶ δήμων νόμου ἐνδιαλαμβανόμενα.

15. Ἡ δημαιρεσιακὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε 1. Νὰ διατηρῆται καθ' ὅλην τὴν πρᾶξιν τῆς ἐκλογῆς ἡ μεγαλητέρα ἡσυχία καὶ εὐταξία· 2. Νὰ διαφυ-

λαχθῶσιν οἱ ὡρισμένοι τύποι τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καθ' ὅλην της τὴν διάρκειαν, καὶ νὰ μὴ παραλειφθῶσιν οὐδαμῶς οἱ περὶ ταύτης διατταττόμενοι κανονισμοί· 3. Νὰ μὴν ἐπιτραπῇ εἰς κανένα νὰ ψηφοφορήσῃ, ὅστις δὲν ἔχει δικαίωμα καὶ δὲν κατετάχθη ὡς τοιοῦτος εἰς τοὺς ἐκτεθέντας καὶ διορθωθέντας καταλόγους· 4. Νὰ γένῃ τὸ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλον ἀκριβῶς καὶ κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας τύπους, καί, ἀνοιχθείσης τῆς κάλπης τῶν ψηφοδελτίων, νὰ γένῃ εὐσυνείδητος καὶ ἀκριβεστάτη ἡ διαχώρησις, ἡ ἀπαρίθμησις καὶ ἡ παραβολὴ τῶν δοθεισῶν ψήφων· 5. Νὰ μὴ γένῃ δεκτὸς μεταξὺ τῶν ἐκλεχθέντων κἀνεὶς ὅστις δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι καὶ δὲν κατετάχθη ὡς τοιοῦτος εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἐκτεθέντα κατάλογον, καὶ νὰ διατηρηθῶσι πρὸ πάντων ἀκριβῶς τὰ διατταττόμενα ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 63 παραγρ. 2 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Πᾶσα ἐπέκτασις ὑπὲρ τοὺς ὅρους τῶν καθηκόντων τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἄλλα ἀντικείμενα εἶναι ἀσυγχώρητος, καὶ ἐπιφέρει τὴν ἀκύρωσιν τῶν γενομένων πράξεων καὶ τῶν ἐντεῦθεν διατάξεων, καθὼς καὶ τὴν κατ' αὐτῆς ἐφαρμογὴν τῶν ἐπιβαλλομένων ἀπὸ τοὺς νόμους ποινῶν.

16. Εἰς ἕκαστον τῆς δημαιρεσιακῆς συνελεύσεως μέλος, ἐμφανιζόμενον ἐνώπιον τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ παραδώσῃ τὴν ψῆφόν του, ἐγχειρίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον ἓν ψηφοδέλτιον κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Α. ἀντίτυπον, διὰ νὰ τὸ ἀναπληρώσῃ.

Τοιαῦτα ψηφοδέλτια θέλουν προπαρασκευασθῆ εἰς ἀρκετὸν ἀριθμὸν διὰ τῆς λιθογραφίας ἢ τοῦ τύπου, καὶ θέλουν εἶσθαι ἕτοιμα εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς δημαιρεσιακῆς πράξεως.

Θέλουν σημειωθῆν ὑπὸ αὔξοντας ἀριθμούς, πρὶν ὅμως τῆς διανομῆς των θέλουν ἀναμιχθῆ οὕτως καὶ κατὰ τὴν διανομὴν θέλουν παραδίδεσθαι οὕτως, ὥστε μήτε ὁ Πρόεδρος τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, μήτε τὰ μέλη ταύτης νὰ γνωρίζωσι τὸν ἀριθμὸν τοῦ εἰς ἕνα ἕκαστον μέλος τῆς δημαιρεσιακῆς συνελεύσεως παραδοθέντος ψηφοδελτίου.

Καὶ εἰς αὐτὸ δὲ τὸ ψηφοδέλτιον ἐγγράφονται τόσοι ἀριθμοὶ εἰς τὰς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Αὔξοντες ἀριθμοὶ τῶν ἐκλεχθησομένων» σημειωθείσας στήλας, ὅσαι, κατὰ τὸ ἄρθρ. 70 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, μέλλουν νὰ δοθῶσι ψῆφοι ἀπὸ ἕκαστον ἐκλογέα.

Ἐὰν οἱ ῥηθέντες τύποι περιέχωσι περισσοτέρους ἀριθμούς, τότε οἱ περιττοὶ ἐξαλείφονται πρότερον, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἐκλογεὺς νὰ ἴδῃ τόσους εἰς τὸ ψηφοδέλτιόν του, ὅσας ψήφους ἔχει νὰ δώσῃ.

17. Ἕκαστος ἐκλογεὺς ὀφείλει, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ἢ ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτὸν ἀναπληρώσῃ τὸ ἐγχειρισθὲν εἰς αὐτὸν ψηφοδέλτιον διὰ τῆς εἰς αὐτὸ καταγραφῆς τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου, τοῦ ἐπιτηδεύματος ἢ ἐπαγγέλματος ἐκείνων τῶν ἐκλεκτέων δημοτῶν, τοὺς ὁποίους κρίνει ἀξίους ἐκλογῆς (γίνεται δὲ ἡ καταγραφὴ αὕτη ἐπί τινος ἐπίτηδες μὲ τὸ ἀναγκαῖον μελανοδοχεῖον ἐφωδιασμένης τραπέζης θεμένης εἰς τὸ δημοτικὸν ἀρχεῖον, ὅπου ἡ Δημαιρεσιακὴ ἐπιτροπὴ κάμνει τὰς συνεδριάσεις της), καὶ ἀφοῦ διπλώσῃ τὸ ψηφοδέλτιον, ὀφείλει ἀμέσως νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ὑπογράφεται τὸ ψηφοδέλτιον.

Ψηφοφορία δὲ δι' ἀντιπροσώπου εἶναι ἀσυγχώρητος.

18. Ὁ Πρόεδρος τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς θέλει διορίσει νὰ ἐγγράψουν εἰς τὸ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλον τὸ ὄνομα ἑνὸς ἑκάστου ἐκλογέως ὅστις παραδίδει τὸ ψηφοδέλτιόν του, διὰ νὰ διακρίνωνται εὐκόλως οἱ ἀμελοῦντες τὰ χρέη των ἐκλογεῖς, καὶ νὰ προτρέπωνται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών των, κατὰ τὸ ἄρθρ. 71 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ἐὰν ἤθελε συμπέσει νὰ μὴ περαιωθῇ ἡ δημαιρεσία εἰς τὸ τέλος τῆς δημαιρεσιακῆς προθεσμίας διὰ τὸ ἐλλειπὲς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπὶ ψηφοφορίᾳ ἐμφανισθέντων ἐκλογέων.

19. Ἕκαστον παραδιδόμενον ψηφοδέλτιον πρέπει νὰ τίθεται ἀμέσως εἰς τὴν κάλπην ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐκλογέως χωρὶς ν' ἀνοιχθῇ.

Τὸ ἐπίθλημα τῆς κάλπης πρέπει νὰ ἀσφαλισθῇ διὰ πολλῶν κατὰ τὰς δύο ἄκρας μὲ τὴν δημοτικὴν σφραγῖδα προσκολλημένων χαρτίων ἢ ἄλλου εἴδους ταινιῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἦναι δυνατὸν νὰ ἐβγάλῃ τις κἀνὲν ψηφοδέλτιον πρὶν τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς δημοσίου ἀνοίξεως τῆς κάλπης.

20. Ἅμα παρέλθῃ ἡ διορισθεῖσα τῆς δημαιρεσίας προθεσμία, πρέπει νὰ ἐξακριβωθῇ ἀμέσως δι' ὑπολογισμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δημαιρεσιακοῦ πρωτοκόλλου, ἐὰν ἔδωκαν τὴν ψῆφόν των τὰ δύο τρίτα τῶν ἐκλογέων. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἦναι πλήρης, ἡ δημαιρεσιακὴ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ κηρύξῃ τὴν δημαιρεσιακὴν πρᾶξιν ὡς ἐκπεραιωμένην, καὶ νὰ ἀνοίξῃ την κάλπην.

Ἐὰν ἀπ' ἐναντίας δὲν ἔδωκαν εἰσέτι τὰ δύο τρίτα τῶν ἐκλογέων τὴν ψῆφόν των, τότε ἐφαρμόζεται ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 71 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ὁριζομένη πρᾶξις, καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ συμπληρωματικὴ τῶν ψήφων συλλογή, ἕωσοῦ πληρωθῶσι τὰ παρὰ τῶν νόμων ἀπαιτούμενα δύο τρίτα τῶν ἐκλογέων, καὶ μετὰ ταῦτα διεκπεραιοῦται ἡ δημαιρεσιακὴ πρᾶξις, καὶ ἀνοίγεται ἡ κάλπη.

21. Μετὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς κάλπης ὀφείλει ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐξάγῃ τὰ ψηφοδέλτια ἀνὰ ἕν, νὰ τὰ ἀνοίγῃ, καί, δεικνύων αὐτὰ εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ τὰ καταγράφῃ ἔπειτα εἰς τὸ δημαιρεσιακὸν πρωτόκολλον (παραλείπων τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεχθέντων) ὑπὸ τὸν ἀριθμόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἕκαστον εἶναι σημειωμένον, κατὰ τὸ ἄρθρον 69 παραγρ. 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

22. Ὁσάκις ἕκαστον ψηφοδέλτιον καταχωρίζεται εἰς τὸ δημαιρεσιακὸν πρωτόκολλον κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθ. 21, πρέπει ἡ ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχομένη ψηφοφορία νὰ καταγράφεται ἀπὸ τὸν πρωτοκολλιστὴν, κατὰ τὸν ὑπὸ ςοιχ. Β τύπον, ἡ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς περίληψις, ἥτις συναπαρτίζει μέρος τοῦ μεγάλου πρωτοκόλλου.

Ἐν ταύτῃ τῇ περιλήψει παραχωρεῖται, εἰς τὸν ὅστις ἔλαβε μίαν ψῆφον ἐκλογῆς εἰς ὁποιονδήποτε ψηφοδέλτιον, ἰδιαίτερος τόπος διὰ νὰ προσθέσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ δι' οὗ ἐξελέχθη ψηφοδελτίου εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένας στήλας.

Ἀφοῦ ἀνοιχθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ καθὲν ἀπὸ τὰ ψηφοδέλτια χωριστὰ, καὶ γραφῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἡ ἐν αὐτοῖς ἐμπεριλαμβανομένη ψηφοφορία, τότε μεταγράφονται ἀπὸ τὴν προηγηθεῖσαν περίληψιν εἰς τὸ μέγα πρωτόκολλον τὰ ὀνόματα ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον ψήφους, μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ κεφαλαίου τῶν εἰλημένων ψήφων· ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 73 παραγρ. 1 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου διαλαβανόμενα, ὀφείλει νὰ κηρύξῃ καὶ νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἐκεῖνον, ὅστις μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐξελέχθη, δηλοποιῶν διὰ πόσων ψήφων ἐξελέχθη ἕκαστος αὐτῶν, εἴτε ὡς ἐν ἐνεργείᾳ εἴτε ὡς συμπληρωματικὸν μέλος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς ἐκλογῆς θέλει δημοσιευθῇ ἀμέσως διὰ προγράμματος εἰς τὸ δημοτικὸν ἀρχεῖον καὶ θέλει κοινοποιηθῇ εἰς ἕκαστον τῶν ἐκλεχθέντων δι' ἰδιαιτέρας ἐγγράφου εἰδοποιήσεως τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐὰν δὲ συμβῇ ἰσοψηφία εἰς δύο ἢ τρεῖς ἐκ τῶν ἐκλεχθέντων, τότε θέλει προσδιορισθῇ ἡ σειρὰ τούτων ἀπὸ τὰ μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 73 παράγρ. 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

23. Μετὰ δὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς ἀποπερατοῦται τὸ πρωτόκολλον, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὸν πρωτοκολλιστὴν, ἔπειτα δὲ αὐτό τε καὶ ἡ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπογραφησομένη τῶν κατὰ μέρος ψηφοφοριῶν περίληψις καὶ τὰ ψηφοδέλτια ἐκτίθενται τρεῖς ἡμέρας, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ πρωτοκολιστοῦ, εἰς τὸ δημοτικὸν ἀρχεῖον, κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

24. Ἐν τῷ διαστήματι τῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω 23 ἄρθ. εἰρημένων τριῶν ἡμερῶν, θέλει παρευρίσκεσθαι εἰς τὸ δημοτικὸν ἀρχεῖον ὁ Πρόεδρος τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς εἰς ὡρισμένας ὥρας, διὰ νὰ καταχωρῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰς τυχὸν ἀπὸ τοὺς ἔχοντας ψήφου δικαίωμα δημότας γενησομένας ἐνστάσεις, καθὼς καὶ τὰς περὶ ἐνδεχομένης παραιτήσεως αἰτίας.

Μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν, θέλει συγκαλέσει ὁ Πρόεδρος τὴν δημαιρεσιακὴν ἐπιτροπὴν ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ πληροφορήσει αὐτὴν περὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων καὶ τῶν περὶ παραιτήσεώς τινος αἰτιῶν· ἀφοῦ δὲ καταχωρισθῶσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ περὶ τούτων παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, τότε, παρούσης αὐτῆς, θέλει συνάξει ὅλα τὰ τῆς ἐκλογῆς πρακτικὰ, θέλει τὰ τακτοποιήσει καὶ συνοδεύσει μὲ κατάλογον, ὁ ὁποῖος θέλει ὑπογραφῇ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς.

25. Εἰς δήμους τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως αἱ δημαιρεσιακαὶ συνελεύσεις θέλουν διαιρεῖσθαι εἰς δύο ἢ περισσότερα τμήματα, καὶ δι' ἕκαστον τμῆμα θέλει συσταθῇ ἰδιαιτέρα δημαιρεσιακὴ ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ἴδιον πρωτοκολλιστὴν καὶ προεδρευομένη παρ' ἑνὸς Παρέδρου, κατὰ τὸ 68 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Περὶ δὲ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλουν γένει αἱ πρῶται δημοτικαὶ ἐκλογαὶ, διδάσκει τὸ 8 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) προσωρινοῦ νόμου.

Περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ δήμου εἰς τμήματα, δύναται πάντοτε νὰ ληφθῇ προηγουμένως πρόνοια κατὰ γνώμην τοῦ Νομάρχου, ἐὰν τὸ τοιοῦτον ἀπαιτῆται διὰ τὴν ἑνότητα τῆς δημαιρεσίας καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν καὶ διατήρησιν τῶν δημαιρεσιακῶν κανονισμῶν.

26. Ὁσάκις ἡ δημαιρεσιακὴ συνέλευσις διαιρεῖται εἰς πολλὰ τμήματα, πρέπει νὰ προσεπισημειοῦται τοῦτο ἀκριβῶς εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν ἐκδοθησομένην δηλοποίησιν.

Θέλει ἐπίσης φανερωθῇ εἰς αὐτὴν ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον θέλουν κάμει τὴν ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεων αἱ ἰδιαίτεραι δημαιρεσιακαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν καθ' ἕκαστα τμημάτων.

Αἱ δὲ ἐπιτροπαὶ τῶν καθ' ἕκαστα τμημάτων θέλουν ἀρχίζει κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅλαι τὴν περὶ ἐκλογῆς πρᾶξιν, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν θέλουν τελειώνει.

27. Εἰς τὸν κατὰ τὸ 65 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ἐκτεθησόμενον κατάλογον, ὁσάκις ἡ δημαιρεσιακὴ συνέλευσις διαιρεῖται εἰς τμήματα, θέλει γνωστοποιεῖσθαι ἀκριβῶς ποῖοι ἐκλογεῖς ὑπάγονται εἰς ἕκαστον τμῆμα· θέλει δὲ σημειοῦσθαι τοῦτο καὶ εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρ. 4 καὶ 26 ἐκδοθησομένην δηλοποίησιν μετὰ τῆς εἰς τοῦτον τὸν κατάλογον παραπομπῆς.

28 Κἀνὲν τμῆμα δὲν θέλει ἐκλέγει ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὡρισμένον τινὰ ἀριθμὸν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ θέλει λαμβάνει μέρος ἕκαστον τμῆμα εἰς τὴν ὁλικὴν ἐκλογὴν, κατὰ τὸν εἰς τὸ 70 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου σημειούμενον τρόπον, φυλάττον ἀκριβῶς τὰς περὶ τούτου ὁδηγίας.

Κατὰ πᾶν λοιπὸν δημαιρεσιακὸν τμῆμα θέλει ἐκτίθεσθαι ὁμοίως, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς

περὶ ἐκλογῆς πράξεως, ἰδιαίτερον ἀντίτυπον τοῦ ὁλικοῦ καταλόγου, περιέχοντος ὅλους τοὺς ἐκλεκτέους δημότας.

29. Ἐὰν ἔγεινεν ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατὰ τμήματα, τότε, ἅμα παρέλθῃ ἡ τῆς ἐκλογῆς προθεσμία, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ κατὰ πρῶτον διὰ κάθε τμῆμα ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἔγεινε κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν περὶ ταύτης ὁρισμῶν καὶ κανονισμῶν.

Τὰ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλα καὶ τὰ ψηφοδέλτια ὅλων τῶν τμημάτων ἐναποτίθενται τότε ἀμέσως εἰς ἐκεῖνο ἐξ αὐτῶν, εἰς τὸ ὁποῖον διεύθυνε τὴν δημαιρεσιακὴν πρᾶξιν ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητής του. Διερευνᾶται δὲ ἀπὸ τὴν δημαιρεσιακὴν τοῦ τμήματος τούτου ἐπιτροπὴν τὸ καθολικὸν συμπέρασμα διὰ συγκρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κατὰ τμήματα εἰδικῶν ἐκλογῶν κατὰ τοὺς περὶ τούτων κανονισμούς, καὶ μετὰ ταῦτα γνωστοποιεῖται.

Μόνον δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς περιπτώσεως γίνεται ὁ εἰς τὸ 73 ἄρθρον παραγρ. 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου προσδιοριζόμενος λαχνός.

30. Παρελθούσης τῆς περὶ ἐκλογῆς προθεσμίας, τὰ εἰδικὰ τμήματα θέλουν ἐκπεραιώσει τὴν δημαιρεσιακὴν πρᾶξίν των, καὶ ἐὰν εἰς ἓν εἴτε εἰς ἄλλο τμῆμα δὲν ἤθελαν δώσει τὰς ψήφους των εἰσέτι τὰ δύο τρίτα τῶν εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων ἐκλογέων.

Ἐάν, μετὰ τὴν εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα παρουσίασιν τῶν τῆς ἐκλογῆς πρωτοκόλλων τῶν λοιπῶν τμημάτων, ἤθελε φανῇ εἰς τὸν ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι (ἄρθρ. 29 παραγρ. 2) γενησόμενον λογισμόν, ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησαν εἰσέτι τὰ δύο τρίτα τῆς ὁλικῆς δημαιρεσιακῆς συνελεύσεως, εἰς τοιαύτην περίπτωσιν θέλουν βλέθῇ εἰς πρᾶξιν τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν διοριζόμενα, καὶ θέλουν προσκληθῇ εἰς τὰ χρέη των οἱ ἀμελήσαντες ταῦτα ἐκλογεῖς ὅλων τῶν τμημάτων.

31. Ἀφοῦ γένῃ γνωστὸν εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, θέλουν ἐκτεθῇ τὰ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλα ὅλων τῶν τμημάτων μετὰ τῶν ἁρμοδίων εἰς αὐτὰ περιλήψεων καὶ ψηφοδελτίων εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

32. Ἡ κατὰ τὸ 24 ἄρθρον παραγρ. 1 τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν προσδιορισθεῖσα δημαιρεσιακὴ πρᾶξις θέλει γίνεσθαι πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, ἐὰν ἤθελε γένει ἡ ἐκλογὴ κατὰ τμήματα.

Ὁ Δήμαρχος θέλει συγκαλεῖ, μετὰ παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν, τὰς δημαιρεσιακὰς ὅλων τῶν τμημάτων ἐπιτροπὰς μετὰ τῶν Προέδρων αὐτῶν, διὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ ὁμοῦ μὲ ἑκάστην αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρ' αὐτῆς διευθυνθεῖσαν δημαιρεσιακὴν πρᾶξιν, ἂν ἔγεινε κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 24 παραγρ. 2 προεκτεθέντα τρόπον.

33. Ἐὰν ὁ Ἔπαρχος παρίσταται εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς δημαιρεσιακῆς ἐκλογῆς δυνάμει τοῦ 67 ἄρθρου τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, τὸ ὁποῖον χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τοῦτο, τότε ἔχει τὴν ἐξουσίαν καὶ ὀφείλει νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν δημαιρεσιακὴν ἐπιτροπὴν δι' ὅσας ἤθελεν ἰδεῖ παρεκτροπὰς ἀπὸ τοὺς καθεστῶτας νόμους καὶ κανονισμούς, καὶ νὰ τὴν προσκαλέσῃ εἰς τὰ χρέη της.

Ἐὰν ὅμως ἡ δημαιρεσιακὴ ἐπιτροπὴ δὲν θέλῃ ν' ἀκούσῃ ταύτην τὴν πρόσκλησιν, τότε θέλει γείνῃ μνεία εἰς τὸ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλον τόσον περὶ τῆς προτροπῆς καθὼς καὶ διὰ τὰς αἰτίας τῆς ἀρνήσεως, νὰ ἐξακολουθῆται ὅμως χωρὶς διακοπὴν ἡ πρᾶξις τῆς ἐκλογῆς· ὁ δὲ Νομάρχης, ὁπόταν ἤθελαν καθυποβληθῇ εἰς αὐτὸν τὰ πρακτικὰ τῆς δημαιρεσίας (ἄρθρ. 86 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου), θέλει ἀποφασίσει περὶ τῶν ἐπισυμβασῶν διχογνωμιῶν, καὶ ἐὰν ἡ δημαιρεσιακὴ πρᾶξις ἔχῃ κῦρος ἢ ὄχι.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Παρέδρων.

34. Ἡ πρὸς ἐκλογὴν Δημάρχων καὶ Παρέδρων πρᾶξις γίνεται· 1. Ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ προθεσμία καθ' ἣν παύει ὁ Δήμαρχος ἀπὸ τὰ χρέη του, κατὰ τὰ ἄρθρ. 43 καὶ 46 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, καὶ ἄρθρ. 10 τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλ. (6 Μαΐου) 1834 προσωρινοῦ Νόμου· 2. Ὁπόταν ὁ Δήμαρχος ἀποβάλλεται καὶ πρὶν παρέλθῃ ὁ ἄνω προσδιωρισμένος καιρὸς διὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 43 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου προβλεφθείσας περιπτώσεις· 3. Ὁπόταν ὁ Δήμαρχος εἴτε ὁ Πάρεδρος καταπαύωνται τῆς ὑπηρεσίας των, κατὰ τὰ ἄρθρα 44 καὶ 46 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

35. Ὁσάκις κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἀριθ. 1. γίνεται ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων, ὁ Νομάρχης ὀφείλει πάντοτε νὰ προσδιορίζῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεχθησομένων Παρέδρων, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοὺς ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 39 τοῦ περὶ Δήμων νόμου ὁρισμούς.

36. Ἡ περὶ ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων πρᾶξις, εἰς μὲν τὰς ἐπαρχίας διευθύνεται παρὰ τῶν Ἐπάρχων, εἰς δὲ τὴν ἐπαρχίαν τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ, παρὰ τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Νομοῦ, φυλαττομένων τῶν ὁρισμῶν τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 80 παραγρ. 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς προηγεῖται ἔγγραφος τοῦ Νομάρχου πρόσκλησις, καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ προβουλευτικὴ ἔγγραφος ἀπόφασις τοῦ αὐτοῦ, ἥτις θέλει καταταχθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημαιρεσίας.

Ἑκάστη ἐκλογή, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται ἀνυπέρβατα ἐμπόδια, πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς προσκλήσεως, καὶ κατὰ τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον διαγράφει ἡ προβουλευτικὴ πρᾶξις.

37. Ἅμα ἡ μὲ τὴν διεύθυσιν τῆς δημαιρεσίας ἐπιφορτισμένη Ἀρχὴ σχηματίσῃ τὴν δημαιρεσιακὴν περὶ ταύτης συνέλευσιν, κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν νόμων διαταττόμενα, θέλει προσδιορίσει τὴν ἡμέραν, καὶ προσκαλέσει ἐγγράφως τὰ μέλη ταύτης, κατὰ τὸ ἄρθρ. 79 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

38. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημαιρεσίας ὀφείλουσι τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως ταύτης νὰ συναθροισθῶσιν εἰς προσδιωρισμένον τόπον καὶ καιρὸν, καὶ νὰ ἐκλέξωσι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ 80 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου· ἐκεῖνα δὲ τὰ μέλη, τὰ ὁποῖα ἐμποδίζονται νὰ ἐμφανισθῶσι, χρεωστοῦν νὰ δικαιολογηθοῦν περὶ τούτου ἐγγράφως, προσθέτοντα τὴν θετικὴν αἰτίαν τοῦ ἐμποδίου.

Ὁ κατάλογος τῶν ἐχόντων δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι δημοτῶν πρέπει νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸ δημαιρεσιακὸν κατάστημα.

39. Ὁ Ἔπαρχος, εἰς δὲ τὴν Ἐπαρχίαν τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ, ὁ Νομάρχης, ἢ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Νομοῦ, θέλουν προεδρεύει τὴν δημαιρεσιακὴν ἐπιτροπὴν, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελαν κρίνει εὔλογον νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν προεδρίαν ταύτην εἰς ἓν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως.

Θέλουν δὲ μεταχειρισθῇ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ὁπόταν λόγοι ἀποχρῶντες τῆς ὑπηρεσίας των τοὺς ὑπαγορεύωσι τοῦτο, ἢ ὅταν ὁ ἐπιτετραμμένος τοῦτο ἐμποδίζεται τοῦ νὰ διευθύνῃ τὴν δημαιρεσιακὴν πρᾶξιν.

40. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 81 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου διατασσομένων, καὶ ἀφοῦ πληροφορηθῇ ὁ Πρόεδρος τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι συνήχθησαν τὰ τρία τέταρτα τῶν μελῶν τῆς δημαιρεσιακῆς συνελεύσεως, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἐκλογὴ, κατὰ τὸ ἄρθρον 84 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, τότε αὐτὸς ἀρχίζει νὰ κάμνῃ τὴν διανομὴν τῶν προετοιμασμένων ψηφοδελτίων.

Τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα θέλουν γείνει, καθ' ὃν τρόπον διδάσκει τὸ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Β σχῆμα.

Διὰ μὲν τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου θέλουν ἐγγραφθῇ ἐνταυτῷ τρία ὀνόματα, διὰ δὲ τὴν τῶν Παρέδρων μόνον ἕν.

Οἱ ἐκλογεῖς θέλουν ἐπιστήσει πολὺ τὴν προσοχήν των εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 77 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου διοριζόμενα, ὁπόταν διανέμωνται τὰ ψηφοδέλτια.

41. Ἅμα γείνωσιν ὅλα τὰ ψηφοδέλτια καὶ παραδοθῶσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, ὀφείλει οὗτος νὰ τὰ ἀνοίξῃ καθ' ἓν ἕκαστον, καὶ νὰ τὰ δείξῃ εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ἐγγράψει εἰς τὸ πρωτόκολλον, παρούσης τῆς συνελεύσεως, τόσον τοὺς αὔξοντας ἀριθμοὺς, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ περιέχῃ ἕκαστον ψηφοδέλτιον, καθὼς καὶ τὰς εἰς αὐτὸ περιεχομένας ψήφους. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλογέως δὲν πρέπει νὰ λέγεται, διὰ νὰ μένῃ ἀνεπηρέαστος ἡ μυστικότης τῆς ἐκλογῆς.

Θεωροῦνται ὡς ἄκυρα τὰ ἀνυπόγραφα ψηφοδέλτια, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀδιάφορον τὸ νὰ τεθῶσι κατὰ μέρος ἢ μή.

42. Καθ' ὃν καιρὸν ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κατατάττει εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰς εἰς ἕκαστον ψηφοδέλτιον περιεχομένας ψηφοφορίας, ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς θέλει καταγράψει εἰς τὸ ἴδιον τὴν περίληψιν τοῦ ἀπατελέσματος αὐτοῦ· ά. Διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου· β'. Δι' ὅλας τὰς θέσεις ὁμοῦ τῶν ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ Δημάρχου διορισθησομένων Παρέδρων· γ'. Θέλει καταστρώσει ἰδιαίτερον πίνακα κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχεῖον Δ σχῆμα διὰ πᾶσαν εἰδικὴν συσταθησομένην θέσιν Παρέδρων ἐκτὸς τῆς καθέδρας τοῦ Δημάρχου, κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, καὶ καταχωρίζει εἰς αὐτὸν τὸν πίνακα τὰ ὀνόματα ἑκάστου ὑποψηφίου, ὅστις προτείνεται εἰς τὸ ψηφοδέλτιον, καὶ, σιμὰ εἰς τὸ ὄνομα, ἀμέσως τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ ψηφοδελτίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν αἱ ψῆφοι.

43. Ἀφοῦ καταχωρισθῇ κατὰ τὸν εἰς τὰ ἄρθ. 41 καὶ 42 προσδιωρισμένον τρόπον τὸ περιεχόμενον ἑκάστου ψηφοδελτίου, τόσον εἰς τὸ μέγα πρωτόκολλον καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐν τούτῳ ἀνήκουσαν περίληψιν ἑκάστης ψηφοφορίας, καὶ διερευνηθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, τότε ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ δημαιρεσιακὸν συμβούλιον.

Ἐὰν δὲν προταθῶσι δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας διὰ μὲν τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου τρεῖς ὑποψήφιοι, δι' ἐκείνην δὲ τῶν Παρέδρων εἷς, κατὰ τὸ ἄρθρ. 84. τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, τότε θέλει ἐπαναληφθῇ ἡ πρᾶξις τῆς ἐκλογῆς ὡς πρὸς ἐκείνας τὰς θέσεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἔγεινε ἐντελῶς, εἴτε διόλου, ἡ κῦρος ἔχουσα ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων, ἕωσοῦ συμπληρωθῇ ὁ νόμιμος ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων.

Ἐὰν δύο ὑποψήφιοι ἔλαβαν ἴσον ἀριθμὸν ψήφων, τότε τὰ πρωτεῖα θέλουν προσδιορισθῇ διὰ τοῦ λαχνοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει ἐκβάλει ἓν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς.

44. Ἅμα ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων γείνῃ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐντέλειαν, ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς θέλει διαλύσει τὸ δημαιρεσιακὸν συμβούλιον, θέλει δημοσιεύσει χωρὶς ἀναβολὴν διὰ προγράμματος τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ θέλει κοινοποιήσει τοῦτο εἰς ἕκαστον ἐκλεθέντα δι' ἰδιαιτέρας ἐγγράφου εἰδοποιήσεως, συγχρόνως δὲ θέλει ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ ὅτι ἔγεινε πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 43 διαταττομένων.

Μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, θέλουν ἐκπεραιώσει τὸ πρωτόκολλον, καὶ διατηρήσαντες τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 23 καὶ 24 τῆς παρούσης ὁδηγίας διαταττόμενα, θέλου-

πράξει ὅ,τι διατάττει τὸ ἄρθρ. 86 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Δὲν θέλουν ὅμως ἐκθέσει τὰ εἰδικὰ ψηφοδέλτια τοῦ καθενὸς ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ πρακτικὰ τῆς δημαιρεσίας, διὰ νὰ φυλαχθῇ ἡ μυστικότης τῆς ἐκλογῆς.

Συμφέρει δὲ κάλλιον νὰ καῶσιν ὅλα αὐτὰ τὰ ψηφοδέλτια, πρὶν διαλυθῇ τὸ δημαιρεσιακὸν συμβούλιον.

46. Ὅ,τι διατάσσεται εἰς τὸ ἄρθρ. 15 τῆς παρούσης ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τὸ αὐτὸ διατάσσεται καὶ διὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων, ἐξαιρουμένων ὅμως τῶν εἰδικῶν διατάξεων τῶν ὑπὸ τοὺς ἀρ. 3, 4 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, καθ᾽ ὅσον αὗται ἔχουσιν σχέσιν μὲ τὸν κατάλογον τῶν ψηφοφορούντων, μὲ τὴν κάλπην, καὶ μὲ τὸ ἄρθρ. 63 παραγρ. 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, καὶ ἐκ τούτου δὲν εἶναι εὔχρηστος εἰμὴ μόνον διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

47. Ὅστις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἤθελεν ἀμελήσει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν πράξεων καὶ δὲν ἤθελε φυλάξει τὰ περὶ τούτων διατατττόμενα καὶ τὰς διορισθείσας προθεσμίας, θέλει παιδεύεσθαι μὲ πρόστιμον ἕως ἑκατὸν Δραχμῶν.

48. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 (20) Ἰουνίου 1834.

Σχῆμα ὑπὸ στοιχ. Α.

Ψηφοδέλτιον Ν.

Ὡς μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου (ὄνομα τοῦ Δήμου) ἐκλέγονται.

Αὔξων ἀριθμὸς τῶν ἐκλεχθησομένων	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν ἐκλεχθέντων.	Ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα τῶν ἐκλεχθέντων.	
1			
2			
3			
κ.τ.λ.			

Ὄνομα τοῦ τόπου τῆς ἐκλογῆς, ἔτος, μὴν καὶ ἡ ἡμέρα.

Σχῆμα ὑπὸ στοιχ. Β. (εἰς τὸ ἄρθρον 22 τῶν ὁδηγιῶν.)

Ονομα καὶ ἐπώνυμον, ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα τοῦ ἐκλεχθέντος ὡς μέλους τοῦ Δήμου (δεῖνος)	Αὔξοντες ἀριθμοὶ τῶν εἰδικῶν ψηφοδελτίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐμπεριέχονται αἱ δοθεῖσαι ψῆφοι.	Ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐμπεριεχομένων ποσοτήτων.
N. N.	5 \| 13 \| 22 \| 1 \| 4 \| 12 \| \| \| \| \| \| \| \| \| \| \| \|	

Σχῆμα ὑπὸ στοιχ. Γ. (εἰς τὸ ἄρθρον 40 τῶν ὁδηγιῶν).

Ψηφοδέλτιον.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐκλέγει διὰ τὰς θέσεις τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων τοῦ Δήμου...

Αὔξων ἀριθμὸς τῶν ἐκλεχθησομένων.	Ονομα καὶ ἐπώνυμον τῶν ἐκλεχθέντων.	Ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα τῶν ἐκλεχθέντων	
	I Διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου.		
1. 2. 3.			
	II Διὰ τὰς θέσεις τῶν Παρέδρων.		
1. 2. 3.			
	Παρατηρητέον ὅτι πρέπει νὰ σημειοῖται ἀκριβῶς τὸ ὄνομα ἐκείνου τοῦ τόπου, διὰ τὸν ὁποῖον ἤθελαν ἐκλεχθῇ ἰδιαίτεροι Πάρεδροι, κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.		Ονομα τοῦ τόπου ἔνθα γίνεται ἡ ἐκλογή, ἔτος, μήν, ἡμέρα. Ὑπογραφὴ τοῦ ἐκλογέως.

Σχῆμα ὑπὸ στοιχ. Δ'. (εἰς τὸ ἄρθρον 42 τῶν ὁδηγιῶν).

(α').

Ονομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐκλεχθέντος ὑποψηφίου διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου τοῦ Δήμου (ὄνομα τοῦ Δήμου).	Αὔξοντες ἀριθμοὶ τῶν ψηφοδελτίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν αἱ εἰδικαὶ ψῆφοι διὰ τοὺς ὑποψηφίους.				
I. N. N.	5	6	13	9	21
II. K. K.	1	4	12	7	19
III. Δ. Δ.	3	2	10	11	15

(β'.)

Ονομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐκλεχθέντος ὑποψηφίου διὰ τὴν θέσιν τοῦ Παρέδρου εἰς τὸν Δῆμον (ὄνομα τῆς καθέδρας τοῦ Δημάρχου).	Αὔξοντες ἀριθμοὶ τῶν ψηφοδελτίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν αἱ εἰδικαὶ ψῆφοι διὰ τοὺς ὑποψηφίους.				
I. Δ. Δ.	19	6	13	9	21
II. B. B.	15	4	12	7	19
III. Γ. Γ.	13	2	20	20	15

(γ'.)

Ονομα καὶ ἐπίθετον τοῦ ἐκλεχθέντος ὑποψηφίου διὰ τὴν θέσιν Παρέδρου τοῦ τόπου (ὄνομα τοῦ τόπου) τοῦ Δήμου (ὄνομα τοῦ Δήμου).	Αὔξοντες ἀριθμοὶ τῶν ψηφοδελτίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν αἱ ἰδιαίτεροι ψῆφοι διὰ τοὺς ὑποψηφίους.		
II Δ. Δ.	6	13	17
II. E. E.	1	5	9
III. Γ. Γ.	3	4	16

173. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Μὲ δικαίαν δυσαρέσκειαν ἐπληροφορήθημεν ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν προσόδων παρεξήγησαν τὸν §. 8 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου τῆς 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου), εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ μεταδέσουν τὰ δεμάτιά των εἰς τὰ ἀλώνια, καὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὸ νὰ ζητοῦν νὰ κάμωσι τὴν παρὰ τοῦ Νόμου προσδιοριζομένην δοκιμὴν εἰς ἕνα μόνον σωρόν.

Ἐπειδὴ ὁ Νόμος δὲν ὑπόσχεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς εἰμὴ 10 0|0 ὡς ἔγγειον φόρον καὶ 15 0|0 ὡς φόρον ἐπικαρπίας, καὶ ἐπειδὴ οἱ περὶ ἀποδεκατώσεως κανονισμοὶ δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ νὰ ἐξιχνιάσουν τὸ ἀληθὲς ποσὸν τοῦ φόρου καὶ προφυλάξωσι καὶ τὸν φορολογοῦντα καὶ τὸν φορολογούμενον ἐναντίον ἀμοιβαίου δόλου·

Ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ ὡς ἐσφαλμένη καὶ παράνομος πᾶσα ἐξήγησις τοῦ Νόμου, ἐκ τῆς ὁποίας προσγίνεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν περισσότερον ὄφελος παρὰ τὰ 10 0|0 ὡς ἔγγειον φόρον, καὶ τὰ 15 0|0 ὡς φόρον ἐπικαρπίας, τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται ὁ Νόμος·

Ἐπειδὴ ὁ Νόμος δὲν προσδιορίζει εἰς κἀνὲν μέρος νὰ γίνεται ἡ δοκιμὴ ἀπὸ ἕνα μόνον σωρόν·

Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξιχνιασθῇ ὁ ἀληθὴς μέσος ὅρος, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ὠφελεῖται ὁ ἐνοικιαστὴς πλέον τοῦ δέοντος, ἂν δὲν συγχωρηθῇ εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ δέσουν τὰ δεμάτιά των εἰς διαφόρους σωροὺς κατὰ τὴν ποιότητα αὐτῶν, καὶ νὰ γενῇ ἐπομένως εἰς αὐτοὺς τοὺς σωροὺς ἡ δοκιμὴ πρὸς ἐξιχνίασιν τοῦ μέσου ὅρου τοῦ βάρους τῶν δεματίων·

Ἐπειδὴ ὄχι μόνον ἔχουν οἱ φορολογούμενοι τὸ ἀναντίῤῥητον δικαίωμα νὰ κάμωσιν ἰσοβαρῆ τὰ δεμάτιά των, ἀλλὰ μάλιστα ἀπαιτεῖται αὐτὸ τοῦτο διὰ νὰ εὑρεθῇ ὁ μέσος ὅρος τοῦ βάρους τῶν δεματίων·

Ἐπειδὴ δὲν ἀπαγορεύεται οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ὀψὲ ποτε τὸ θελήσουν· καὶ

Ἐπειδή, ἐνῷ τὸ δημόσιον ἐκπληροῖ μὲ ἀκρίβειαν τὰς πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἀναδεχθείσας παρ' αὐτοῦ ὑποχρεώσεις, δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποφέρωμεν, ἀλλ' οὔτε θέλομεν ὑποφέρει νὰ ὑποκύπτουν οἱ ἀγαπητοὶ ὑπήκοοί Μας εἰς τὰς παρανόμους ἀπαιτήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως Μας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ διατάξωμεν προσωρινῶς τὰ ἐφεξῆς, ἕως ὅτου γενῇ ἡ ἀκριβὴς διαταχθεῖσα ἀναθεώρησις τῶν περὶ ἀποδεκατώσεως νόμων.

1. Οἱ φορολογούμενοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ

μεταβάσουν τὰ δεμάτιά των εἰς τὰ ἁλώνια καὶ νὰ τὰ ἀποκαταστήσουν ἐπομένως ἰσοβαρῆ.

2. Ἐπίσης ἔχουν οἱ φορολογούμενοι τὸ δικαίωμα νὰ στοιβάζουν τὰ δεμάτιά των κατὰ τὴν ποιότητα αὐτῶν εἰς διαφόρους σωρούς· εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν σωρῶν θέλει γενῆ ἡ διὰ τοῦ §. 8 τοῦ ἄρθ. 2 τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) Νόμου προσδιοριζομένη δοκιμή, διὰ νὰ γνωρισθῇ ἀληθὴς μέσος ὅρος τοῦ βάρους τῶν δεματίων.

3. Ἂν οἱ ἐνοικιασταὶ νομίσουν ὅτι προσβάλλονται τὰ δικαιώματά των διὰ τῶν ἀνωτέρω διαταχθέντων, τὰ ὁποῖα εἶναι πάντῃ σύμφωνα μὲ τὸν §. 8 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) Νόμου, δύνανται νὰ διατάξουν εὐθὺς νὰ κοπανισθοῦν τὰ δεμάτια, νὰ ζυγίσουν τὸν κοπανισμένον καρπὸν καὶ νὰ γνωρίσουν ἐπομένως τοιουτοτρόπως τὸν ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς ἔγγειον φόρον (10 $\frac{0}{0}$), καὶ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας (15 $\frac{0}{0}$).

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 (20) Αὐγούστου 1834.

174. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ οἱ ὁρισμοὶ τῆς ὑπὸ τὴν σήμερον ἐκδοθείσης ἀποφάσεώς Μας περὶ τῆς διασαφήσεως τοῦ §. 8 τοῦ β΄ ἄρθρου τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς ἐκείνας τὰς κοινότητας, τῶν ὁποίων τὰ δέκατα, διὰ τὰ ἀσταχυφόρα γεννήματα, ὑπελογίσθησαν ἤδη, ἐκοπανίσθησαν καὶ ἐναπετσμιεύθησαν οἱ καρποί των·

Ἐπειδὴ ἐκ τούτου δὲν εἶναι πλέον δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ ἀκριβῶς τὸ ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως χρέος των κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ §. 8 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) Νόμου·

Προνοοῦντες ὑπὲρ τῶν ἀγαπητῶν ὑπηκόων Μας ἐναντίον παντὸς καταπιεσμοῦ, καὶ θέλοντες νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς νέον δεῖγμα τῆς πατρικῆς Ἡμῶν εὐνοίας·

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας Μας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἀπὸ ὅλας ἐκείνας τὰς κοινότητας, τῶν ὁποίων τὰ ἀσταχυφόρα γεννήματα ἐκοπανίσθησαν ἤδη, καὶ τῶν ὁποίων ὑπελογίσθη τὸ ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως χρέος, θέλει ἐκπεσθῇ $\frac{1}{10}$ (ἓν δέκατον) ἀπὸ τὸν ἔγγειον, καὶ $\frac{1}{10}$ (ἓν δέκατον) ἀπὸ τὸν ἐπικαρπίας φόρον, τὸν ὁποῖον ὀφείλουν εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς.

2. Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν ἀποζημιωθῇ διὰ τὸν ἐκπεσμὸν τοῦτον εἰς χρήματα κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τρεχουσῶν τιμῶν, τὸν ὁποῖον θέλουν προσδιορίσει οἱ ἁρμόδιοι Ἔπαρχοι, κατὰ τὸ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) Διάταγμά Μας.

3. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν, ἐντὸς 4 ἑβδομάδων μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰς τὴν ἐπαρχίαν ὅπου ἐνοικίασαν νὰ διευθυνθοῦν εἰς τοὺς ἁρμοδίους Βασιλικοὺς Ἐφόρους κατάλογον, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ καταφαίνηται τὸ πρὸς αὐτοὺς χρέος ἑκάστης κοινότητος διὰ τὰ σταχυφόρα γεννήματά της, καὶ ὁ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος γενησόμενος εἰς καρπὸν ἐκπεσμός, μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικά. Οἱ κατάλογοι οὗτοι θέλουν ἀναθεωρηθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων Βασιλικῶν Ἐφόρων, καὶ θέλουν παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείαν, ἥτις ἐν καιρῷ θέλει ὑπολογίσει εἰς χρήματα κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τρεχουσῶν τιμῶν τὸ ἐκπεσθησόμενον ποσόν, καὶ ἀφαιρέσει αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἐμπρόθεσμον δόσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

4. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν, κατάλογοι δὲν εἶναι πλέον δεκτοί, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ χάνουν παρελθούσης τῆς προθεσμίας, τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὑποσχεθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ἀποζημίωσιν.

5. Ὅσαι κοινότητες ἀπέδωκαν ἤδη εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τὸ ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως τῶν σταχυφόρων γεννημάτων χρέος των, θέλουν λάβει ἀμέσως παρὰ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐπικρατείας τὴν ἀποζημίωσιν, τὴν ὁποίαν ὑπόσχεται τὸ ἄρθρ. 2 εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς. Αἱ τοιαῦται κοινότητες ὀφείλουν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους Β. Ἐφόρους τὰ ἀποδεικτικὰ ἢ τὰς σημειώσεις, τὰς ὁποίας ἔδωκαν εἰς αὐτὰς οἱ ἐνοικιασταὶ ὅτε ὑπελόγισαν τὸ πρὸς αὐτοὺς χρέος των. Οἱ Β. Ἔφοροι ὀφείλουν νὰ παραπέμψουν ταῦτα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

6. Τὸ παρὸν Διάταγμα δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς ἐκείνας τὰς κοινότητας αἱ ὁποῖαι ἐνοικίασαν δι᾽ ἴδιον αὐτῶν λογαριασμὸν τὰς προσόδους των, ἀδιαφόρως ἐὰν τὰς μετενοικίασαν εἰς ἄλλους ἢ ὄχι.

7. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 (20) Αὐγούστου 1834.

175 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Μὲ θλῖψιν μεγίστην ἐμάθομεν, ὅτι εἰς τὴν Καρύταιναν, ἐπαρχίαν τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας, ἐξερράγησαν ἐκ μέρους τινῶν κακοβούλων στασιαστικὰ καὶ ἐξυβριστικὰ τῆς ἰσχύος τῶν Νόμων κινήματα, ὅτι ὕψωσαν οὗτοι τὴν σημαίαν τῆς ἀποστασίας, καὶ ὅτι πολλαὶ χῶραι εἰς τὸν Νομὸν Μεσσηνίας ἠκολούθησαν τὸ ὀλέθριον τοῦτο παράδειγμα.

Ἅμα ἦλθεν εἰς Ἡμᾶς ἡ ἀπαίσιος αὕτη ἀγγελία, ἐλάβομεν παρευθὺς τὰ εἰς τοιαύτην περίστασιν ἀπαιτούμενα μέτρα, πρὸς ἀποκατάστα-

σιν τοῦ κύρους Νόμων, καὶ εὑρισκόμεθα ἤδη εἰς θέσιν, ἀφ' οὗ ἠκούσαμεν τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου, νὰ διατάξωμεν περαιτέρω τὰ ἐφεξῆς, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοπουμένου, ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸν ἀπὸ 5 (17) Σεπτεμβρίου 1833 Νόμον.

1. Ἀπαξάπασαι αἱ στρατιωτικαὶ Μας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἀρκαδίαν καὶ Μεσσηνίαν, εἴτε ὅσαι θέλουν ἀποσταλῆ τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ ἐκεῖσε, τίθενται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἡμετέρου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν στρατευμάτων, τοῦ Ἀτιστρατήγου Σμάλτς.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκεῖσε ἐλεύσεώς του, ἀνατίθεται ἡ διοίκησις αὐτῶν εἰς τὸν Ἡμέτερον Συνταγματάρχην Χατσῆ Χρῆστον.

2. Τὰ στρατεύματα ταῦτα θέλουν διαμένει εἰς τοὺς Νομοὺς Μεσσηνίας καὶ Ἀρκαδίας, ἄχρις ὅτου ἡ ταραχθεῖσα κοινὴ ἡσυχία ἀποκατασταθῇ ἐντελῶς.

3. Ὁ Νομὸς τῆς Μεσσηνίας καὶ ἡ ἐπαρχία τῆς Καρυταίνης θέλουν βληθῆ ὑπὸ στρατιωτικὴν δίκην.

4. Ὁ Ἡμέτερος Γενικὸς Διοικητὴς τῶν στρατευμάτων ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ τοῦτο εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἅμα φθάσῃ ἐπὶ τοῦ τόπου τὸ στρατιωτικὸν Δικαστήριον.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τὸ στρατιωτικὸν δικαστήριον ὀφείλει νὰ συγκροτηθῇ ἀμέσως καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφάνισιν καὶ τὴν κράτησιν τῶν ἐνόχων τοῦ κακουργήματος τούτου τῆς ἀποστασίας καὶ νὰ προβῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν κατ' αὐτῶν ποινικὴν δίκην.

Κατ' ἐκείνων δὲ, οἵτινες μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς δίκης ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἀποστασίαν, εἴτε δίδουσι βοηθείας· καθ' οποιονδήποτε τρόπον, εἰς τὴν ἀποστασίαν, θέλουν ἐνεργηθῆ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀριθμ. 3 τοῦ ἀπὸ 5 (17) Σεμπτεμβρίου Νόμου περὶ κανονισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς δίκης.

5. Διορίζομεν· 1. Πρόεδρον τοῦ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου τὸν Ἡμέτερον Συνταγματάρχην καὶ ἀρχηγὸν τοῦ σώματος τῶν ἐπιτελῶν Κύριον Θωμᾶν Γόρδωνα, ἱππότην τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος· 2. Ὡς δικαστὰς εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο, ά. Τὸν Ἡμέτερον Συνταγματάρχην Παναγιώτην Γιατράκον, ἱππότην τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος· β'. Τὸν Ἀναστάσιον Λόντον, μέλος τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Δικαστηρίου· γ'. Τὸν Κύριον Φωκᾶν, μέλος τοῦ ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίου· δ'. Τὸν Ἀντισυνταγματάρχην Σπῦρον Μήλιον· 3. Ὡς Εἰσαγγελέα παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ διορίζομεν Τὸν παρὰ τῷ ἐν Μεσολογγίῳ Δικαστηρίῳ Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Δ. Σοῦτσον. 4. Ὡς Γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου· Τὸν Κ. Χ. Ζώτου, Γραμματέα τοῦ ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίου.

Ὅλοι οἱ διαληφθέντες ὀφείλουν ν' ἀπέλθωσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον τοῦ Σμάλτς.

6. Τὸ Στρατιωτικὸν Δικαστήριον δύναται, συνεννοηθὲν μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῶν στρατευμάτων, νὰ μεταφέρῃ τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεώς του ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ στρατοπέδου.

7. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τοῦ Δικαστηρίου, τοῦ ἐξεταστικοῦ Δικαστοῦ, καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἐνόχων καὶ τὴν κράτησιν αὐτῶν, θέλει δοθῆ ἐκτὸς τῶν στρατευμάτων καὶ μία ἐνωμοτία χωροφυλακῆς.

8. Ἐξαποστέλλεται ἀμέσως εἰς τὴν Ἀρκαδίαν καὶ Μεσσηνίαν Αὐλικὸς Ἐπίτροπος ἐφωδιασμένος μὲ ἔκτακτον πληρεξουσιότητα διὰ νὰ φροντίσῃ συνάμα μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῶν στρατιωτικῶν Μας δυνάμεων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας, διὰ νὰ ἐξιχνιάσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ αἴτια καὶ τοὺς πρωταιτίους τῆς ἀποστασίας, νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν ἔχωσι βάσιν ἢ μὴ τὰ ὑπάρχοντα παράπονα καὶ νὰ φέρῃ ταῦτα πάντα εἰς τὴν ἄμεσον γνῶσίν Μας, ἐπισυνάπτων καὶ προτάσεις πρὸς θεραπείαν τούτων.

Ἀλλ' ὅμως ὁ Πληρεξούσιος Ἡμῶν Αὐλικὸς Ἐπίτροπος δὲν θέλει ἀκούσει τὰ παράπονα εἰμὴ μόνον ἐκείνων, οἵτινες ἤθελαν ἀποθέσει τὰ ὅπλα καὶ δείξει ὑποταγὴν εἰς τοὺς Νόμους.

9. Διορίζομεν πληρεξούσιον Αὐλικὸν Ἐπίτροπον τὸν Ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν καὶ Νομάρχην Ἀνδρέαν Ζαίμην, Ταξιάρχην τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

10. Διορίζομεν προσέτι βοηθοὺς τοῦ Ἡμετέρου Αὐλικοῦ Ἐπιτρόπου· 1. Τὸν ἤδη παρὰ τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Στρατηγοῦ Σμάλτς διατελοῦντα Ἔκτακτον Ἐπίτροπον Κύριον Γεώργιον Βαλτινὸν, καὶ 2. Τὸν Κύριον Δημήτριον Μελετόπουλον ἐκ Βοστίτσης. Οὗτοι θέλουν βοηθεῖ τὸν Αὐλικόν Μας Ἐπίτροπον εἰς τὴν ἐμβριθεστάτην ταύτην ἀποστολήν του, καὶ θέλουν ἀποτελεῖ συγχρόνως περὶ αὐτὸν ἔκτακτον Συμβούλιον, τοῦ ὁποίου αὐτὸς θέλει ἀκούει τὸν γνωμοδότησιν κατὰ τὴν τάξιν, ἐὰν τὸ κατεπεῖγον τοῦ ἀντικειμένου συγχωρῇ τοῦτο, ἢ ἐὰν τὸ πραγματευόμενον ἀντικείμενον δὲν ἀνήκῃ εἰς τὰ μὴ ἄξια λόγου.

Διορίζομεν Γραμματέα παρὰ τῷ πληρεξουσίῳ Αὐλικῷ Ἐπιτρόπῳ τὸν Ὑπουργικὸν Γραμματέα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας Κ. Κωστάκην Ῥίζον.

11. Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Συμβουλίου τούτου θέλουν ἀκροάζεσθαι τὰ παράπονα καὶ ἀναγινώσκεσθαι αἱ ἐγγράφως ἐνώπιον τῶν παραπονουμένων συνταττόμεναι ἐξομολογήσεις.

12. Οἱ Νομάρχαι τῆς Μεσσηνίας καὶ Ἀρκαδίας ὑπάγονται εἰς τὸν Ἡμέτερον Πληρεξούσιον Αὐλικὸν Ἐπίτροπον ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ πρὸς πᾶν μέτρον ἀφορῶν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς αὐτὸν ἐπιτετραμμένων ἐμβριθῶν ὑποθέσεων.

13. Ὁ Αὐλικός Μας Ἐπίτροπος δύναται, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τοῦ διορισθέντος παρ' αὐτῷ Συμβουλίου, νὰ παύσῃ προσωρινῶς τὰς εἰς τούτους τοὺς Νομοὺς Ἀρχὰς, καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ ἐγκαταστήσῃ προσωρινῶς ἄλλας Ἀρχάς· ἀλλ' ὀφείλει νὰ Μᾶς εἰδοποιήσῃ τοῦτο ἀμέσως, συνάπτων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐκτάτου Συμβουλίου, διὰ νὰ λάβῃ τὴν νεωτέραν Ἡμῶν ἀπόφασιν.

14. Ἐὰν οἱ ταράξαντες τὴν κοινὴν ἡσυχίαν ἤθελαν ἐκτείνει τὰ τολμήματά των καὶ εἰς ἄλλα μέρη παρὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα, τότε τὰ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ὁριζόμενα διὰ τὰς ταραχθείσας ἐπαρχίας ἰσχύουν ἐπίσης καὶ ἐμβαίνουν ἀπαραλλάκτως εἰς ἐνέργειαν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἄλλα μέρη. Ὁ Πληρεξούσιος Ἡμῶν Αὐλικὸς Ἐπίτροπος ὀφείλει, ὁμοῦ μὲ τὸν ἀνώτερον Διοικητὴν τῶν πολεμικῶν μας δυνάμεων, νὰ διατάξῃ εἰς παρομοίας περιστάσεις τὰ ἀνήκοντα ἐν ὀνόματι Ἡμῶν καὶ νὰ τὰ ἀναγγείλῃ εἰς Ἡμᾶς.

15. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαι θέλουν φροντίσει, καθ' ὅσον εἰς ἑκάστην ἀνήκει, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσιευθησομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 (21) Αὐγούστου 1834.

176. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς περιστολὴν καὶ κατάπαυσιν τῶν λῃστειῶν, αἱ ὁποῖαι πράττονται ἐντὸς τοῦ Ἡμετέρου Κράτους ἀπὸ σώματα λῃστῶν εἰσβαλλόντων ἀπὸ τὰς εἰς τὰ μεθόρια κειμένας Ὀθωμανικὰς ἐπαρχίας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαΐου Τ. Ε. διατάγματος διακηρυχθεῖσα στρατιωτικὴ δίκη διὰ τὰς ἐπαρχίας Δωρίδος καὶ Φθιώτιδος, θέλει ἐκτανθῇ ἀνυπερθέτως, ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ τῷ διατάγματι ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1 πλημμελημάτων, εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τῶν δύο νομῶν, τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, καὶ θέλει διακηρυχθῇ καὶ εἰς τοὺς δύο τούτους νομούς. Ἐπομένως ἡ ἁρμοδιότης τοῦ ἐν Ὑπάτῃ ἐγκαθιδρυθέντος Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου θέλει ἐπεκτείνεσθαι τοῦ λοιποῦ ἐφ' ἁπάσας τὰς ἐπαρχίας τῶν δύο μνησθέντων νομῶν.

2. Τὰ ἐπὶ τοῦ Δικαίου, τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἡμέτερα ὑπουργεῖα θέλουν ἐπιμεληθῇ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, καθ' ὅσον προσήκει ἑκάστῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 (25) Ἰουλίου 1834.

177. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν· Α΄. Νὰ σχηματισθῇ παρὰ τῷ Β. Ἡμῶν Ναυστάθμῳ σῶμα ναυτικῶν πρεσβυτῶν (vétérans·) Β΄. Ἡ πλήρης δύναμις τούτου τοῦ σώματος νὰ σύγκειται ἐξ ἑνὸς Πλοιάρχου, 1. Ὑποπλοιάρχου, 1. Σημαιοφόρου, 1. Ὑπογραμματέως (1) (λογιστοῦ) 2. Ὑπαξιωματικῶν ά. τάξεως μὲ τὸν βαθμὸν ναυκλήρου, 4. Ὁμοίων β΄. τάξεως, 22. Ναυτῶν ά. τάξεως, 40. Ὁμοίων β΄. τάξεως, ἐν ὅλοις ἑβδομήκοντα δύο. Γ΄. Πρὸς τὸ παρὸν δὲ τὸ σῶμα τῶν παρὰ τῷ Ναυστάθμῳ ναυτικῶν πρεσβυτῶν νὰ σύγκειται μόνον ἐκ 31 (ἀνδρῶν) κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, ἐξ 1. Ὑποπλοιάρχου, 1. Σημαιοφόρου, 1. Ὑπογραμματέως (2), 1. Ὑπαξιωματικοῦ ά. τάξεως, φέροντος βαθμὸν ναυκλήρου, 2. Ὁμοίως β΄ τάξεως, 8. Ναυτῶν ά. τάξεως, 18. Ναυτῶν β΄. τάξεως. Δ΄. Οἱ εἰς τοὺς πρεσβύτας τοῦ ναυτικοῦ καταταχθησόμενοι ἤδη ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται ἀπαιτεῖται· ά. Νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν μὴ νεωτέραν τῶν 50 ἐτῶν· β΄. Νὰ ὑπηρέτησαν κατὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα ἐπὶ πολεμικῶν ἢ πυρπολικῶν πλοίων μὲ ἀνώτερον βαθμὸν, ἢ τοὐλάχιστον πλέον τῶν δύω ἐτῶν μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἤδη κατατάττονται· γ΄. Νὰ φέρωσιν ἐπισήμους ἀποδείξεις τῆς τιμίας διαγωγῆς των ἀπὸ τοὺς πλοιάρχους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ὑπηρέτησαν, ἢ, εἰς ἔλλειψιν τούτων, ἄλλας ὁμοίας ἀπὸ τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς των· δ΄. Νὰ μὴν ἦναι εἰς κατάστασιν ἐντελοῦς ἀπομαχίας. Ε΄. Εἰς τὸ μέλλον ἔχουσι δικαίωμα κατατάξεως εἰς τοὺς πρεσβύτας· ά. Ὅσοι, καὶ τέταρτον καταταχθέντες ἑκουσίως ὡς ναῦται εἰς τὴν ναυτικήν Μας ὑπηρεσίαν, ἐσυμπλήρωσαν τὸν ὡρισμένον χρόνον, ἐκπληροῦντες πιστῶς καὶ τιμίως τὰ χρέη των. Ὡς πρὸς τούτους δὲν ἀπαιτεῖται ὁ ὅρος τῆς πεντηκονταετοῦς ἡλικίας. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ κατατάξωμεν αὐτοὺς, ὅταν ὑπάρχουν ἰδιαίτεραι ἐκδουλεύσεις των, εἰς τοὺς πρεσβύτας μὲ τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν. β΄. Ἐὰν ναύτης τις ἢ ὑπαξιωματικὸς κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας του κατεστάθη ἀνίκανος μὲν τῆς περαιτέρω ἐνεργητικῆς ἐπὶ τῶν πλοίων ὑπηρεσίας, ὄχι δὲ ἐντελὴς ἀπόμαχος ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἔλαβε πληγῶν ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν, ἢ τῶν ὁποίων ἔλαβε βλαβῶν κατὰ τὸ σῶμά του, ἐν ᾧ ἦτον εἰς ὑπηρεσίαν, ὁ τοιοῦτος ἀπολαμβάνει τὰ κατὰ στοιχ. ά προνόμια, καὶ μάλιστα ἐὰν δὲν ἐσυμπλήρωσε τὸν ὡρισμένον χρόνον ἑκουσίας ὑπηρεσίας· ς΄. Ἡ αἴτησις τῆς κατατάξεως ὑπαξιωματικοῦ ἢ ναύτου εἰς τὸ σῶμα τῶν πρεσβυτῶν γίνεται πρὸς τὸν πλοίαρχόν του (κυβερνήτην). Οὗτος δὲ ἐπισυνάπτει ἐπιτομὴν ἐκ τοῦ μητρῴου καὶ ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἔτι δὲ (ὅπου εὑρίσκεται ἰατρὸς ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ εἰς τὸν σταθμὸν ὅπου τὸ πλοῖον διαμένει) τὸ ὑγειονομικὸν ἀποδεικτι-

(1 2) Ὁ ὑπογραμματεὺς νὰ ἐνασχολῆται καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων.

χὼν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ γνωμοδότησιν, καὶ στέλλει τὴν αἴτησιν πρὸς τὸν μοίραρχον, ὁ ὁποῖος διευθύνει τὰ πρακτικὰ ταῦτα μετὰ ἀναφορᾶς πρὸς τὸ Διευθυντήριον τοῦ ναυτικοῦ.

Τὸ ναυτικὸν Διευθυντήριον, παραδίδον τὰ ἄνωθεν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων, ἐπιφορτίζει τοῦτον νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸν αἰτήσαντα, ἅμα φθάσῃ εἰς τὸν Ναύσταθμον. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων, ἀφοῦ γείνῃ ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις διὰ τοῦ ἰατροῦ τοῦ νοσοκομείου, ὅστις πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς βάσιν τὰ μαρτυρικὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἰατροῦ, ἐπιστρέφει τὰ τοιουτοτρόπως συμπληρωθέντα πρακτικὰ μετὰ γνωμοδοτήσεως πρὸς τὸ Διευθυντήριον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἤδη τὸ, ἂν ἡ αἴτησις ἦναι δεκτὴ, καὶ κασταστρόνει πρωτόκολλον περὶ τούτου.

Ἐὰν ὁ αἰτήσας εὑρεθῇ ἄξιος τῆς κατατάξεως εἰς τὸν λόχον τῶν ναυτικῶν πρεσβυτῶν, παραπέμπεται δι' ἐγγράφου διαταγῆς, συνωδευμένης ἀπὸ ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου, πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν πρεσβυτῶν, ὅστις, ἐπισυνάπτων τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, τὸν καταχωρίζει εἰς τὸ μητρῷον τοῦ λόχου τῶν πρεσβυτῶν.

Ἂν πρόκειται λόγος περὶ κατατάξεως ὑπαξιωματικοῦ, τὸ διευθυντήριον ὀφείλει νὰ διευθύνῃ δι' ἀναφορᾶς του ὅλα τὰ πρακτικὰ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας δι' ν' ἀποφασίσῃ, καὶ, ἐὰν ἐγκριθῇ ἡ κατάταξις, τὰ πρακτικὰ ἐπιστρέφονται, ὅπως ἄνω εἴρηται, διὰ τοῦ Διευθυντηρίου πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν πρεσβυτῶν διὰ νὰ διατάξῃ τὰ περαιτέρω· Ζ'. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν πρεσβυτῶν θέλουν ἐκλέγεσθαι μεταξὺ τῶν δι' ἐπισήμους πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις διακεκριμένων, διὰ πληγὰς ἢ προβεβηκυῖαν ἤδη ἡλικίαν ἀνικάνων ὄντων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Η'· Οἱ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται τοῦ ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ναυστάθμῳ σώματος τῶν πρεσβυτῶν λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας, ὡς οἱ ἐπὶ τῶν Ἡμετέρων πλοίων ὁμοβάθμιοί των, πρὸς δὲ καὶ ἀνὰ μίαν μερίδα ἄρτου· Θ'. Ἡ ὑπηρεσία τῶν πρεσβυτῶν συνίσταται εἰς φυλακὴν πλοίων, ἀποθηκῶν κ.τ.λ., εἰς διατήρησιν, διαχώρησιν ἢ ἑτοιμασίαν διαφόρων εἰδῶν ὑλικοῦ, εἰς ἐπιτήρησιν τῶν ἐκτὸς τοῦ Ναυστάθμου καὶ μάλιστα τῶν ἐπὶ τῶν πλοίων ἔργων, εἰς κόψιμον καὶ ῥάψιμον πανίων, εἰς πλέξιμον διαφόρων σχοινίων, εἰς ἑτοιμασίαν τῶν κρεμαστῶν ναυτικῶν κραββάτων (hamacs), εἰς ἄλειψιν καὶ ἄλλα ἀνάλογα τῶν δυνάμεων καὶ τῆς ἱκανότητός των ναυτικὰ ἔργα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ναυστάθμου· Ι'. Ἡ διανομὴ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τῶν πρεσβυτῶν εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας γίνεται κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος, διοριζομένου ἑκάστοτε ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυτικοῦ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐφόρων κατὰ τὰς ὑπαρχούσας εἰς τὸν κλάδον ἑκάστου χρείας. ΙΑ'. Ὁ ἱματισμὸς καὶ τὰ διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ σημεῖα τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τοῦ σώματος τῶν πρεσβυτῶν εἶναι καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ κατὰ τὸ ἀπὸ 3 (15) Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους Ἡμέτερον διάταγμα· διακρίνονται δὲ μόνον, οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ κατὰ τὸ περιλαίμιον, τὸ ὁποῖον φέρουσι λευκὸν, οἱ δὲ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται κατὰ τὰς ζώνας γαλαζίου χρώματος. ΙΒ'. Ἄφεσις τῶν πρεσβυτῶν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν δίδεται ἢ, α' κατ' ἀπόφασιν τοῦ πολεμικοῦ Δικαστηρίου, ἢ β' κατὰ ζήτησιν τῶν κατατεταγμένων, ἢ, γ' εἰς τοὺς εἴτε δι' ἀσθένειαν εἴτε διὰ γῆρας ἀνικάνους καὶ αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ λόχου τῶν πρεσβυτῶν καταστασταθέντας πρεσβύτας, οἵτινες τότε ἔχουσι δικαίωμα νὰ μετατεθῶσιν εἰς τοὺς ἀπομάχους. Ὅλαι αἱ ἀφέσεις αὗται πρέπει ν' ἀποδεικνύωνται τακτικῶς εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ λόχου. ΙΓ'. Χηρευούσης τῆς θέσεως ἑνὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν πρεσβυτῶν, ἐπὶ ἴσοις δικαιώμασιν ὁ ἀμέσως κατώτερος ἀξιωματικὸς ἔχει τὴν εἰς τὸν προβιβασμὸν προτίμησιν· ὡσαύτως καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ δευτέρας τάξεως ἔχουσι τὴν προτίμησιν ἐπὶ ἴσοις δικαιώμασιν, ἂν πρόκειται λόγος περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὴν πρώτην τάξιν.

Ἐκ δύω δὲ χηρευουσῶν θέσεων ὑπαξιωματικῶν δευτέρας ἢ ναυτῶν πρώτης, ἡ μία ἀνήκει δικαιωματικῶς εἰς τὸν ἱκανώτερον ναύτην τῆς ἀμέσου ὑποδεεστέρας τάξεως· ἀποφασίζει δὲ περὶ τούτου τὸ Διευθυντήριον ἐπὶ προτάσει τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν πρεσβυτῶν. ΙΔ'. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1834.

178 ΟΘΩΝ. κ τ λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν,

1. Διὰ νὰ προσδιορισθῇ ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ πληρωθοῦν οἱ ὅσοι ἔχουν ν' ἀποδοθοῦν εἰς χρήματα ἔγγειοι καὶ ἐπικαρπίας φόροι, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) διατάγματός Μας, ὀφείλει ἡ διοικητικὴ Ἀρχὴ ἑκάστης ἐπαρχίας νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸν ἁρμόδιον Ἔφορον, καὶ νὰ κρατοῦν ἐκ συμφώνου εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει καταγράφει ἕκαστος αὐτῶν πᾶσαν τετάρτην ἡμέραν, καὶ ἐκτὸς τούτου πᾶσαν ἡμέραν ἑβδομαδιαίας ἀγορᾶς (παζαρίου), τὴν τρέχουσαν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τιμὴν ἑκάστου εἴδους, κατὰ τὰς ὁποίας ἕκαστος αὐτῶν λάβει πληροφορίας. Ἡ σημείωσις γίνεται μὲ στοιχεῖα καὶ ὄχι μὲ ἀριθμούς.

2. ἐκπνευσάσης τῆς προθεσμίας, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει τὸ ῥηθὲν ἀπὸ 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) διάταγμα διὰ πᾶν εἰς χρήματα ἀποδοθησόμενον εἶδος, θέλουν συνέρχεσθαι ὁ Ἔπαρχος

καὶ ἡ Δημογεροντία, καὶ θέλουν ἐξάγει ἐκ τοῦ βιβλίου τὸν μέσον ὅρον τῆς τιμῆς· ἐπὶ τούτῳ θέλουν συνάπτει τὰ διάφορα παρὰ τοῦ Ἐπάρχου σημειωμένα κονδύλια μὲ τὰ παρὰ τοῦ Ἐφόρου σημειωμένα, καὶ θέλουν διαιρεῖ τὸ προκύπτον ἄθροισμα μὲ τὸν ἀριθμὸν ὅλων τῶν κονδυλίων. Ὁ προκύπτων ἐκ τούτου ἀριθμὸς εἶναι ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς. Πᾶν κλάσμα προκύπτων ἐκ τῆς συνάξεως ἢ ἐκ τῆς διαιρέσεως ἀποῤῥίπτεται.

3. Τὰ βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν καταγράφεσθαι (ὡς ἀνωτέρω ἄρθρον 1) αἱ τρέχουσαι τιμαί, πρέπει νὰ ἦναι παρυπογεγραμμένα (paraphés) παρὰ τῆς Δημογεροντίας.

4. Προσδιορισθέντος κατὰ τὸ ἄρθον 2 τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς, ὑπογράφουν τὰ ἐπὶ τούτῳ πρακτικὰ οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὸν προσδιορισμόν. Μετὰ ταῦτα δημοσιεύει ὁ Ἔπαρχος διὰ τοιχοκολληθησομένης προκηρύξεώς του τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσδιορισμοῦ.

5. Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσουν τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Μαΐου (9 Ἰουνίου) 1834.

119. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ δώσωμεν εἰς τὸ ὑπάρχον ἤδη κατάστημα τῶν Εὐέλπίδων νέον διοργανισμόν, κατάλληλον ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, μὲ σχέδιον σειρᾶς μαθημάτων, ἔχον βάσιν τὸν προσδιορισμὸν τοῦ καταστήματος τούτου, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΤΜΗΜΑ. Α΄.

Γενικοὶ ὁρισμοί, καὶ σκοπὸς τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς.

1. Ὁ σκοπὸς τῆς Βασιλικῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς εἶναι νὰ χορηγῇ εἰς νέους, ἔχοντας τὰς ἀπαιτουμένας προπαιδευτικὰς γνώσεις, τοιαῦτα διδακτικὰ μέσα, ὥστε εἰς διάστημα προσδιωρισμένου χρόνου τεσσάρων ἢ ὀκτὼ ἐτῶν, νὰ ἦναι εἰς στάσιν νὰ ἐμβαίνουν ὡς ἀξιωματικοὶ εἰς τὸ στράτευμα. Ἐκ τούτου ἕπεται, ὅτι ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἀνατροφὴ ἀνάγκη πᾶσα νὰ λάβουν τοιαύτην ἔκτασιν, καὶ νὰ διευθύνωνται κατὰ τοιαύτας ἀρχάς, ὥστε οἱ νέοι, εἰς τὸ τέλος τῆς ὀκταετοῦς αὐτῶν διαμονῆς εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο, νὰ ἀποκαθίστανται ἱκανοὶ νὰ ὑπηρετοῦν ὡς ἀξιωματικοὶ ὄχι μόνον εἰς τὸ Πεζικὸν καὶ Ἱππικὸν σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ εἰδικὰ σώματα, ὡς εἰς τὸ Πυροβολικὸν καὶ Μηχανικόν.

Ἐπιστημονικὴ καὶ πειθαρχικὴ ἐκπαίδευσις ὡς πρὸς τὰ στρατεύματα.

2. Κατ' ἀρχὰς πρέπει νὰ δίδεται εἰς τοὺς νέους γενικὴ παίδευσις, ἁρμόζουσα εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν πολιτῶν· ἔπειτα ἀκολουθεῖ ἡ καθ' αὐτὸ ἐκπαίδευσις, ἤτοι τὰ εἰδικὰ μαθήματα, παραδιδόμενα καθ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἔκτασιν καὶ βασιμότητα καὶ μὲ τρόπον, ὥστε ὅλαι αἱ περίοδοι αὐτῶν ν' ἀκολουθοῦν συμφώνως μὲ τοὺς ἐνεστῶτας κανονισμοὺς καὶ μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τοὺς παραδεδεγμένους τύπους εἰς τὰ στράτευμα.

Ὅλα τὰ γυμνάσια, ἡ ὑπηρεσία, ἡ πειθαρχία καὶ αἱ ποιναὶ νὰ ἦναι τὰ αὐτὰ ὡς εἰς τὰ Βασιλικὰ στρατεύματα, ὥστε οἱ μαθηταί, καταταττόμενοι ἀκολούθως εἰς αὐτά, νὰ ἦναι συνειθισμένοι εἰς τοὺς τόπους τῆς παραδεδεγμένης ὑπηρεσίας.

Διαίρεσις εἰς προπαιδευτικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς τάξεις.

3. Τὸ κατάστημα τῶν Εὐέλπίδων ἔχει 4 προπαιδευτικὰς καὶ 4 ἐκπαιδευτικὰς τάξεις· ἑκάστη αὐτῶν σημειοῦται μὲ τὸν Ἀρ. 1—4, καὶ διαρκοῦν τὰ μαθήματά της ἓν ἔτος. Αὗται εἶναι διωργανισμέναι μὲ τρόπον, ὥστε εἰς τὸ τέλος τῆς 4 ἐκπαιδευτικῆς περιόδου ν' ἀποκαθίστανται οἱ μαθηταὶ ἱκανοὶ νὰ μεταβαίνουν ὡς ἀξιωματικοὶ εἰς τὰ βασιλικὰ στρατεύματα· καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸν γενικὸν διοργανισμὸν τῶν σχολείων θέλει ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀνάγκη ἐκτεταμένης σπουδῆς εἰς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας, καθὼς καὶ εἰς τὰς ζώσας διαλέκτους, διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὸν διοργανισμὸν τοῦ καστήματος τούτου ἐκρίθη εὔλογον, ἰδίως εἰς τὰς προπαιδευτικὰς τάξεις, νὰ ἀπολαμβάνουν οἱ μαθηταὶ κλασικὴν ἐκπαίδευσιν, ὥστε νὰ δύνανται νὰ μεταβαίνουν ἀμέσως μετὰ τὰς προπαιδευτικὰς ταύτας τάξεις εἰς τὰς ἀναλόγους μὲ τὴν ἡλικίαν των γυμνασιακὰς τάξεις.

Ἰδιαίτεραι ὑποχρεώσεις τῶν ἀνατρεφομένων νέων εἰς τὴν Β. Στρατιωτικὴν Σχολήν.

4. Ἕκαστος αὐτόχθων, διερχόμενος τὰς 4 ἐκπαιδευτικὰς τάξεις τῆς Βασιλ. Στρατιωτικῆς Σχολῆς δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως καὶ καταταττόμενος εἰς τὸ Β. στράτευμα, ὑποχρεοῦται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς αὐτὸ τοὐλάχιστον 4 ἔτη, καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ ἀνατρεφόμενοι καὶ καταταττόμενοι εἰς τὸ στράτευμα νέοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ διδάξουν εἰς τὸ στράτευμα θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ μαθήματα ἂν ἦναι ἀνάγκη καὶ εἰς τὴν Βασιλικὴν Στρατιωτικὴν Σχολήν.

Ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν καὶ διατάξεις διὰ τὴν ἐτήσιον προπληρωμήν.

5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν προσδιορίζεται εἰς τοὺς 140· ἐξ αὐτῶν 50 ἀνατρέφονται μ' ἔξοδα τῆς Κυβερνήσεως (οἱ τόποι οὗτοι θεωροῦνται ἐλεύθεροι διὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἐχόντων ἐκδουλεύσεις καὶ ἐνδεῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως), 20. θέλουν πληρώνει ἐτησίως τὸ τέταρτον τῶν 1000 Δραχ. τῆς ὁλικῆς ἐτησίου πληρωμῆς, Δραχ. 250, 30 τὸ ἥμισυ, ἤτοι Δραχ. 500, 20 τὰ τρία τέταρτα, ἤτοι Δρ. 750, 20 τελευταῖοι ὁλόκληρον τὴν ἐτήσιον προ-

πληρωμὴν, ἤτοι Δραχ. 1000. Αἱ ποσότητες αὗται θέλουν προπληρώνεσθαι κατὰ τριμηνίαν.

Αν εἰς τὸ διάστημα τοῦ σχολαστικοῦ ἔτους, διὰ τὸ ὁποῖον προεπλήρωσαν οἱ γονεῖς ἢ ἐπίτροποι ἑνὸς μαθητοῦ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐτήσιον πληρωμὴν, συμβῇ νὰ ἀποβληθῇ ἀπὸ τὸ κατάστημα ὁ μαθητὴς, ἡ ἐτήσιος αὐτὴ πληρωμὴ ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτρόπους αὐτοῦ, ἀφοῦ γίνῃ ἔκπτωσις τῆς ἀναλογούσης ποσότητος δι' ὅσον καιρὸν διέτριψεν εἰς τὸ κατάστημα. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ὁ ἀποθανὼν εἰς τὸ κατάστημα μαθητής.

Ἂν ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ διάστημα τοῦ σχολαστικοῦ ἔτους οἱ γονεῖς ἢ οἱ ἐπίτροποι ἑνὸς μαθητοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον οὗτοι πληρώνουν τὴν προσδιωρισμένην χρηματικὴν ποσότητα, ἀφ' ἑαυτῶν κινούμενοι θελήσουν νὰ ἀπομακρύνουν αὐτὸν ἀπὸ τὸ κατάστημα, ἡ αἰτία τῆς ἐξόδου ἀναφέρεται εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, ἥτις, θεωροῦσα τὴν βαρύτητα καὶ βασιμότητα τῶν λόγων τούτων, ἀποφασίζει ἂν πρέπῃ νὰ συγχωρηθῇ ἡ ζητουμένη χάρις.

Ὑπεράριθμοι μαθηταί.

6. Ἂν κατὰ περίστασιν παρουσιασθοῦν πρὸς κατάταξιν περισσότεροι μαθηταὶ ἀπὸ ὅσους προσδιορίζει τὸ 5 ἄρθρον, καὶ ἡ χωρητικότης τοῦ καταστήματος δὲν ἀντίκειται εἰς τοῦτο, τότε εἶναι δεκτοὶ καὶ ὑπεράριθμοι μαθηταὶ, διὰ τοὺς ὁποίους ὅμως πρέπει πάλιν νὰ πληρώνεται ὁλόκληρος ἐτήσιος πληρωμὴ, προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν ἤτοι διακόσιαι πεντήκοντα Δραχμαί.

Ἰσοτιμία ὅλων τῶν μαθητῶν.

7. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ, χωρὶς ἐξαίρεσιν, διευθύνονται κατὰ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς, ἐνδύονται, τρέφονται, διδάσκονται, ἐκπαιδεύονται καὶ ἐξετάζονται. Μένει δὲ ῥητῶς ἀπροσδιόριστον ἂν οἱ μαθηταὶ, μετὰ παρέλευσιν τῶν 8 σχολαστικῶν ἐτῶν, πρέπῃ νὰ ἐμβοῦν εἰς τὰ Βασιλικὰ στρατεύματα ὡς ἀξιωματικοὶ ἢ ὡς ἀνθυπασπισταὶ, καὶ τοῦτο κατὰ τὴν ἱκανότητά των.

Ἡλικία καὶ λοιπαὶ ἰδιότητες τῶν εἰσερχομένων νέων εἰς τὴν σχολὴν διὰ τὴν 1ην προπαιδευτικὴν τάξιν.

8. Οἱ εἰσερχόμενοι νέοι εἰς τὴν Β. Στρατιωτικὴν Σχολὴν δὲν πρέπει νὰ ἔχουν περισσότερον τῶν 12 ἐτῶν, πρέπει νὰ ἦναι ὑγιεστάτης κράσεως, καὶ νὰ κατέχουν τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 46 προσδιωρισμένας γνώσεις.

Αἱ ἰδιότητες αὗται εἶναι ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖαι διὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ νέου εἰς τὴν 1ην. προπαιδευτικὴν τάξιν.

Ἰδιότητες τῶν νέων, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ καταταχθοῦν ἀμέσως εἰς ἀνωτέραν τάξιν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς.

9. Οἱ ἔχοντες νέοι ἡλικίαν ἐπέκεινα τῶν 12 ἐτῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Στρατ. Σχολὴν, πρέπει, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ 8 ἄρθρον σημειουμένων ἰδιοτήτων, νὰ ἔχουν προσέτι καὶ τὰς ἀναλόγους γνώσεις τῆς τάξεως ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν κατὰ τὴν ἡλικίαν των.

Τύποι αἰτήσεων πρὸς παραδοχὴν τῶν νέων εἰς τὴν Στρατ. Σχολήν.

10. Ὅταν ὁ πατὴρ ἢ ἐπίτροπος θέλῃ νὰ κατατάξῃ τὸν υἱόν του εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν, πρέπει νὰ διευθύνῃ κατὰ τοὺς ὡρισμένους τύπους τῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς Σχολῆς τὴν αἴτησίν του συνωδευμένην μὲ τὸ βαπτιστικὸν τοῦ υἱοῦ του, μὲ ἀποδεικτικὸν δωρεᾷ χορηγούμενον παρὰ τῆς Βασιλικῆς στρατιωτικῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐντελοῦς ὑγείας τοῦ παιδὸς, μὲ ἀποδεικτικὸν Βασιλ. Ἰατροῦ ὅτι εἶναι τῷ ὄντι ἐγκετρισμένος, καὶ τελευταῖον μὲ τὸ ἀποδεικτικὸν Βασιλικοῦ Διδασκάλου περὶ τῶν γνώσεών του.

Ὅταν γίνεται ζήτησις θέσεως μὲ τὴν προσδιωρισμένην ἐτήσιον πληρωμὴν, εἴτε ὁλόκληρον, εἴτε ἡμίσειαν, ἢ τὸ τεταρτημόριον, ἢ ὑπεραρίθμου τινὸς θέσεως, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ δικαστικὴ ἐγγύησις εὐυπολήπτου πολίτου, ὅτι ἡ ἐτήσιος αὐτὴ προπληρωμὴ θέλει γίνεσθαι κατὰ τριμηνίαν ἀνεμποδίστως. Ὅλαι αἱ αἰτήσεις πρέπει νὰ διευθύνωνται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰουνίου μηνὸς, Π. Ε. Ὅσαι φθάσουν μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, δὲν θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος.

Ἡ διοίκησις τῆς Σχολῆς ἐξετάζει ὅλα τὰ τοιαύτης φύσεως ἔγγραφα, καὶ χρεωστεῖ τὸ πολὺ ἕως εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου νὰ διευθύνῃ περιληπτικὴν ἀναφορὰν καὶ προτάσεις περὶ ὅλων τῶν αἰτήσεων ἐν γένει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ὑψηλὴ ἀπόφασις.

Χρέος τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτροπεύοντος εἶναι νὰ φροντίζῃ δι' ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ἀποδεικτικὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς διευθυνομένης αἰτήσεως, τὰ ὁποῖα ἡ διοίκησις τῆς Σχολῆς χρεωστεῖ, ἅμα τὰ παραλάβῃ, νὰ τὰ ἐξετάσῃ, καὶ νὰ διευθύνῃ περὶ τούτων αἰτιολογημένην ἀναφορὰν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν.

Ἔξοδος μαθητῶν ἐκ τῆς Σχολῆς.

11. Ἡ ἔξοδος μαθητοῦ ἐκ τῆς Σχολῆς ἐνεργεῖται κατὰ πρότασιν τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς· ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ κατὰ ζήτησιν τῶν γονέων ἢ τῶν ἐπιτρόπων εἰς τὸ διάστημα τοῦ σχολαστικοῦ ἔτους, ἢ τέλος ἠμπορεῖ νὰ καταταχθῇ εἰς τὰ Β. στρατεύματα μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ἐπιτροπικὴν ἐξέτασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποδεικνύεται ἂν ὁ μαθητὴς ἐτελείωσε τὰ προσδιωρισμένα μαθήματα μὲ ἱκανὴν πρόοδον.

Ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν μαθητῶν, οἵτινες μέλλουν νὰ ἐξέλθουν εἰς τὰ Β. στρατεύματα.

12. Αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς Σχολῆς καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ Β. στρατεύματα, γίνονται πάντοτε

ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, συγκειμένης·

Ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Πυροβολικοῦ σώματος ἢ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Μηχανικοῦ, μεταλλάζοντα κατ' ἔτος εἰς τὴν προεδρίαν, ἀπὸ ἕνα Ταγματάρχην τοῦ Πυροβολικοῦ, ἕνα Ταγματάρχην τοῦ Μηχανικοῦ, ἕνα ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν σωμάτων, ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους καθηγητὰς καὶ διδασκάλους ὡς ἐξεταστὰς ἄνευ ψήφου, καὶ ἀπὸ ἕνα ἀξιωματικὸν τοῦ Πυροβολικοῦ ἢ τοῦ Μηχανικοῦ ὡς πρωτοκολλιστήν.

Οἱ μαθηταὶ λαμβάνουν τὴν τάξιν των κατὰ τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐξετάσεων, καὶ εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους εἶναι συγχωρημένον νὰ ζητήσουν νὰ ἔμβουν εἰς ὅποιον στρατιωτικὸν σῶμα ἐπιθυμοῦν. Οἱ λοιποὶ διαμοιράζονται κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας καὶ μάλιστα μὲ τρόπον, ὥστε, κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἀποκτηθείσης τάξεώς των τὸ Πυροβολικὸν νὰ λαμβάνῃ τὸ ἓν ἔτος τοὺς ἀρτίους ἀριθμοὺς καὶ τὸ Μηχανικὸν τοὺς περιττούς, καὶ τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἀντιστρόφως.

Οἱ μὴ ἀναγκαῖοι νέοι εἰς τὰ δύο ταῦτα σώματα μεταβαίνουν εἰς τὸ Πεζικὸν καὶ Ἱππικόν.

Ἔναρξις τῶν ἐξετάσεων.

13. Αἱ ἐξετάσεις συμπεριλαμβάνουν ὄχι μόνον τὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ τὰς τέχνας, σωμασκίας, καὶ γυμνάσια.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Προσδιορισμοὶ τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν διοίκησιν, ἐπιθεώρησιν, οἰκονομίαν καὶ διδασκαλίαν.

Προσωπικὸν διὰ τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν, ἐπιθεώρησιν, οἰκονομίαν καὶ διδασκαλίαν.

14. Εἰς τὸ κατάστημα τῶν Εὐελπίδων προσδιορίζεται τὸ ἀκόλουθον προσωπικόν· 1. Διοικητὴς τοῦ καταστήματος, ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῶν Β. στρατευμάτων· 1. Δεύτερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἢ λοχαγὸς διὰ τὴν ειδικὴν διεύθυνσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὡς πρόεδρος τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς· 1. Ὑπασπιστὴς τοῦ Διοικητοῦ, ὑπολοχαγός· 8. Ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 4 εἶναι ὑπολοχαγοί, καὶ οἱ 4 ἀνθυπολοχαγοί· 1. Καταλυματίας Τάγματος· 1. Λογιστής· 1. Ἰατρὸς ἐκ τῶν στρατευμάτων τῆς φρουρᾶς· 1. Ὑποϊατρός· 5 Καθηγηταὶ 1ης τάξεως } διὰ τὰς διαφόρους
5 Καθηγηταὶ 2ας τάξεως } ἐπιστήμας.
10. Διδάσκαλοι διὰ τὰς τέχνας καὶ διὰ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν ἐπιστημῶν· 1. Ἐπιλοχίας ὡς οἰκουρὸς τοῦ καταστήματος· 14. Ὑπηρέται, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο ὡς μάγειροι.

Χρέη τοῦ Διοικητοῦ τῆς Β. Στρατιωτικῆς Σχολῆς.

15. Ὁ Διοικητὴς τῆς Β. Στρατιωτικῆς Σχολῆς, κατὰ τοὺς παραδεδεγμένους τύπους εἰς τὰ Β. στρατεύματα, ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα καὶ εὐθύνην, τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ ὁ Διοικητὴς ἑνὸς συντάγματος, ἢ ἑνὸς ἀνεξαρτήτου τάγματος τῶν Β. στρατευμάτων· ἀναφέρεται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Βασιλικὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆς διαταγάς.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς εἶναι ὑπεύθυνος τῆς ὀρθῆς διευθύνσεως τῆς ὑπηρεσίας καθ' ὅλους τοὺς κλάδους της, τῆς διδασκαλίας καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν μαθητῶν κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους καὶ τὴν κανονισμένην ἔκτασιν. Ὡς πρὸς τοῦτο, ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ὑπόκειται καθ' εὐθεῖαν εἰς αὐτόν, καθὼς καὶ ἐκεῖνο τοῦ συντάγματος ἢ τάγματος εἰς τὸν ἀνήκοντα Διοικητήν του.

Δὲν συγχωρεῖται ὅμως εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὰ ἐκδοθέντα Βασιλικὰ διατάγματα, ἢ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, μηδὲ νὰ τὰ μεταβάλλῃ· εἶναι μάλιστα χρέος του νὰ διευθύνῃ αἰτιολογημένας ἀναφορὰς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ὅταν ὁποιονδήποτε διάταγμα ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὲς ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Σχολῆς, ἢ ἄλλως πως.

Σπουδαστικὸν καὶ πειθαρχικὸν συμβούλιον.

16. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἔκτασις τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ οἰκονομικοῦ, τῶν μαθημάτων καὶ τῆς ἀσκήσεως προσδιορίζονται ἐν γένει διὰ τῶν παρόντων ὀργανικῶν ὁρισμῶν. Αἱ μερικότητες καὶ ὀνομαστὶ ἡ διαίρεσις τῶν ὡρῶν πρέπει νὰ κανονίζωνται δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς· δὲν πρέπει ὅμως κατ' οὐδένα τρόπον ν' ἀντιβαίνουν μήτε εἰς τοὺς τύπους μήτε εἰς τὸ πνεῦμα τῶν προσδιορισμῶν τοῦ παρόντος διοργανισμοῦ· καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς προσκαλεῖ, ὁσάκις εἶναι ἀνάγκη, τὸ σπουδαστικὸν καὶ πειθαρχικὸν συμβούλιον τῆς Σχολῆς, συγκείμενον ἀπὸ τὸν δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους, καθώς, χρείας τυχούσης, καὶ ἀπὸ τὸν καταλυματίαν καὶ ἰατρόν.

Τὸ ἀντικείμενον, περὶ τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ γένῃ ἡ συζήτησις, εἰσάγεται εἰς τὸ συμβούλιον παρά τινος διωρισμένου ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς, ὅς τις κάμνει τὴν ἀπαιτουμένην ἔκθεσιν καὶ πρότασιν· καὶ τότε ἡ συζήτησις καὶ γνωμοδότησις ἐκτελεῖται ἀπὸ τὸν κατώτερον, καὶ γίνεται ἡ ἀπόφασις. Περὶ τῶν συνεδριάσεων γίνεται πρωτόκολλον, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς παρόντας. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα καταχωροῦνται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον.

Μητρῷον καὶ ἡμερολόγιον τῆς Σχολῆς.

17. Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κρατεῖ ὁ ἴδιος τὸ μητρῷον καὶ τὸ ἡμερολόγιον τῆς Σχολῆς. Τὸ μητρῷον τοῦτο κρατεῖται κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους εἰς τὰ στρατεύματα τύπους, καὶ περιλαμβάνει ὅλους τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς. Ἡ στήλη τῶν παρατηρήσεων πρέπει νὰ ἦναι ἀρκετὰ μεγάλη, διὰ νὰ ἠμπορῇ νὰ σημειώνῃ ὁ Διοικητὴς

τῆς σχολῆς ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν γνωστὰς κατὰ καιρὸν γενομένας ἀξιοσημειώτους μεταβολὰς τοῦ ἐκ τῆς Σχολῆς ἐξελθόντος μαθητοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου σχολαστικοῦ ἔτους πρέπει νὰ μετρᾶται ἕκαστος μαθητὴς, καὶ νὰ σημειώνεται τὸ ἀνάστημά του εἰς τὸ μητρῷον.

Τὸ μητρῷον ἔχει εἰς τὸ τέλος ἀλφαβητικὸν πίνακα, ὁ ὁποῖος θέλει χρησιμεύει εἰς πᾶσαν στιγμὴν πρὸς ὁδηγίαν περὶ τῶν μερικῶν σχέσεων ἑκάστου μαθητοῦ.

Εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς Σχολῆς πρέπει νὰ καταχωρῆται καθ' ἡμέραν ὅ,τι ἀξιοσημείωτον συμβαίνῃ εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἡμέραν.

Πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, πρακτικὰ τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς, καὶ ἀναφοραὶ τῆς Σχολῆς.

18. Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κρατεῖ πρὸς τούτοις πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, πίνακα τῶν ἐγγράφων καὶ τὴν καταχώρησιν κατὰ τοὺς κανονισμένους τύπους εἰς ὅλας τὰς Ἀρχάς.

Λαμβάνει καθ' ἡμέραν ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ἢ λοχαγὸν κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους εἰς τὰ πεζικὰ τάγματα.

Καθημερινὴ παράταξις τῆς Σχολῆς.

19. Εἰς τὴν Σχολὴν γίνεται καθ' ἡμέραν παράταξις κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους εἰς τὰ στρατεύματα εἰς ἓν αὔλειον ἢ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Σχολῆς, ὅπου ὁ Διοικὴς λαμβάνει καὶ τὴν ἀναφορὰν (ἄρθρ. 18), καὶ θεωρεῖ τὰς μικρὰς καὶ εὐκολοαποφασίστους ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας· ἐπιθεωρεῖ ὅλους τοὺς μαθητὰς ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν, τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐνδυμασίαν των· κάμνει τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις καὶ διαθέσις, καὶ ἀφοῦ οἱ μαθηταὶ παρελάσουν ἔμπροσθέν του κατὰ τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, ὁδηγοῦνται παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὸ ἑστιατόριον.

Διαρκὴς ἐπιστασία ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς.

20. Ἐπειδὴ μόνη ἡ συνεχὴς ἐπιστασία ἐγγυᾶται τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐκδιδομένων διαταγῶν καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας, ἰδιαίτερον χρέος τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς εἶναι, ὁσάκις εἶναι δυνατὸν, νὰ ἐπισκέπτεται τὰς παραδόσεις, τὰ γυμνάσια, τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτροπὴν, τὴν βιβλιοθήκην, τὸ ταμεῖον καὶ τὸ νοσοκομεῖον, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ προσεκτικῶς, ὥστε ἕκαστος ὑπάλληλος καὶ μαθητὴς νὰ ἐκπληροῖ τὰ χρέη καὶ τὰ καθήκοντά του.

Χρέη τοῦ δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἢ λοχαγοῦ τῆς Σχολῆς.

21. Ὁ δεύτερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἢ λοχαγὸς τῆς Σχολῆς φροντίζει τὰς λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ εἶναι πρόεδρος τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς.

Εἰς αὐτὸν ὑπόκεινται ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ, τὸ νοσοκομεῖον, ἡ βιβλιοθήκη καὶ οἱ ὑπηρέται. Πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε εἰς στάσιν νὰ δίδῃ ἐντελῆ πληροφορίαν περὶ ὅλων τούτων· προσέχει ὥστε ὅλοι οἱ ὑπ' αὐτὸν νὰ ἐκπληροῦν ἀκριβῶς τὰ χρέη των, καὶ τὸ ὅλον νὰ κινῆται, ὅσον τὸ δυνατὸν κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους εἰς τὰ Βασ. στρατεύματα.

Ἐπαγρυπνεῖ πάντοτε εἰς τὸν ἱματισμὸν, ὁπλισμὸν, τὰ βιβλία, τὰ ἔπιπλα, τὴν ὑγείαν, τὰ ἤθη, τὴν ἐνδυμασίαν· τὸν τρόπον, τὴν εὐπείθειαν καὶ εἰς τὰς προσδιωρισμένας γυμνάσεις τῶν μαθητῶν διὰ τῶν στρατιωτικῶν διαταγμάτων.

Ἡμερούσιος ἀναφορά.

22. Ὑπογράφει καὶ ἐγχειρίζει εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς τὴν ἡμερούσιον ἀναφοράν.

Ὑπασπιστὴς τῆς Σχολῆς.

23. Ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Σχολῆς ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους κανόνας διὰ τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ συντάγματος ἢ τάγματος, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ σώματος καθὼς καὶ εἰς τὸν δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ἢ λοχαγόν.

Ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως μιᾶς ἐνωμοτίας.

24. Τὸ σχολεῖον διαιρεῖται εἰς ἓξ ἐνωμοτίας. Ἑκάστη ἐνωμοτία διοικεῖται ἀπὸ ἕνα ἀξιωματικὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως, ὅστις ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν του κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους διὰ τὸν διοικητὴν ἑνὸς λόχου. Ἑπομένως εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἠθικὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ φέρσιμον, τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν εὐπείθειαν τῶν μαθητῶν.

Κρατεῖ τὸ μητρῷον, τὸ βιβλίον τῶν ἀδειῶν, τῶν ποινῶν καὶ τῶν μεταβολῶν κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους εἰς τὰ στρατεύματα· κρατεῖ τὸ βιβλίον τῆς στολῆς τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκεῖνο τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν μαθητῶν· καθημερινῶς λαμβάνει τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐνωμοτίας χαρακωμένην καὶ καταστρωμένην ἀπὸ ἕνα ὑπαξιωματικόν· κοινοποιεῖ ἀμέσως ὅλας τὰς ἐπιβληθείσας ποινὰς εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ τὸν δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τῆς Σχολῆς.

Ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτροπήν.

25. Εἷς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως, μὴ διοικῶν κἀμμίαν ἐνωμοτίαν, εἶναι μέλος τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἔχει ὡς τοιοῦτος ὅλα τὰ χρέη, ὅσα καὶ οἱ διωρισμένοι ὡς μέλη εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτροπὴν ἑνὸς συντάγματος ἢ τάγματος· ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὴν σωστὴν ἀγορὰν καὶ δαπάνην τῶν τροφίμων, τῶν ἀναγκαίων τοῦ ἱματισμοῦ, τοῦ ὁπλισμοῦ, τῶν βιβλίων καὶ ὅλων τῶν σκευῶν τοῦ καταστήματος.

Ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ταμείου ἐπιτροπήν.

26. Ἄλλος ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν μὴ διοικούν-

των ἐνωμοτίαν εἶναι μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς μὲ τὰ προσδιωρισμένα χρέη εἰς ἓν σύνταγμα ἢ τάγμα.

Γενικὴ ὑπηρεσία τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως κατὰ σειράν.

27. Καθημερινῶς εἷς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως διορίζεται διὰ τὴν ἡμερούσιον ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς. Ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἄρχεται μὲ τὴν παράταξιν, καὶ τελειώνει κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν τῆς ἐπιούσης.

Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ἡμέρας δὲν πρέπει ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ν' ἀπομακρύνεται κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπὸ τὸ κατάστημα τῆς σχολῆς, παρευρίσκεται εἰς τὴν ἔγερσιν τῶν μαθητῶν, εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν ὡρῶν, εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ὅταν οἱ μαθηταὶ ὑπάγουν εἰς τὰς κλίνας. Εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλα τὰ διατρέχοντα, καὶ ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγάς του τὸν ὑπηρέτην τῆς ἡμέρας καὶ τὸν νυκτοφύλακα.

Εἰς αὐτὸν ὑπόκειται εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας εἷς τῶν παλαιοτέρων μαθητῶν τῶν ἐκτελούντων χρέη ἀνθυπασπιστοῦ, διὰ τὰς λεπτομερείας τῆς ἡμερουσίου ὑπηρεσίας· σημειώνει εἰς τὸ ἡμερολόγιον τὰ ἀξιοσημείωτα συμβάντα τῆς ἡμέρας, χρονολογεῖ καὶ ὑπογράφει αὐτὰ, καὶ περὶ τὰς ἐννέα ὥρας τὸ ἑσπέρας στέλλει εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ σώματος τὸ ἡμερολόγιον ἀποπερατωμένον.

Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως.

28. Ὁσάκις ἐξέρχονται τῆς Σχολῆς ὅλοι οἱ μαθηταὶ ἢ ἓν μέρος αὐτῶν, θέλουν ὁδηγεῖσθαι πάντοτε ἀπὸ ἕνα ἐπὶ τούτῳ διοριζόμενον ἀξιωματικὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Καθημερινῶς διορίζεται πρὸς τούτοις εἷς ἀξιωματικὸς διὰ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ νυκτερινὴν ἔφοδον, διὰ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς ὅλον τὸ κατάστημα, καὶ μάλιστα εἰς τὸν κοιτῶνα, νὰ φυλάττεται τάξις καὶ ἡσυχία, καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ συμβῇ πυρκαϊὰ, ἢ νὰ μὴ μένουν περιττὰ φῶτα.

Εἰς μικρὰ συμβάντα ἀναφέρεται προφορικῶς πρὸς τὸν δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ἢ τὸν λοχαγὸν τοῦ σώματος· εἰς σημαντικὰ ὅμως ἀναφέρεται ἐγγράφως, κατὰ τὸν προσδιωρισμένον τύπον τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς συγχωρεῖται εἰς τοὺς ξένους νὰ ἐπισκέπτωνται μαθητὰς, διορίζεται ἀξιωματικὸς τῆς ἐπιθεωρήσεως πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ξένων εἰς τὸ πρὸς τοῦτο διωρισμένον δωμάτιον, ὅπου ἔπειτα προσκαλοῦνται οἱ ἀνήκοντες μαθηταί. Τελευταῖον διορίζεται ἐτησίως ἀξιωματικὸς τῆς ἐπιθεωρήσεως διὰ τὰς στρατιωτικὰς γυμνάσεις τῶν μαθητῶν, ὅστις, μετὰ τὴν τελειοποίησίν των εἰς τὰ γυμνάσια, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γίνωνται κατὰ τὰ κανονισμένα στρατιωτικὰ διατάγματα, τοὺς παριστᾷ ὡς λόχον εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς.

Καταλυματίας καὶ λογιστὴς τῆς Σχολῆς.

29. Αἱ ἐργασίαι τοῦ καταλυματίου καὶ λογιστοῦ τῆς Σχολῆς εἶναι αἱ αὐταὶ μὲ τὰς κανονισμένας εἰς τὰ στρατεύματα, καὶ περιλαμβάνουν τὸ οἰκονομικὸν καὶ λογιστικόν.

Ἰατρὸς τοῦ καταστήματος.

30. Ὁ Ἰατρὸς τοῦ καταστήματος πρέπει νὰ ἦναι ἀποδεδειγμένος ἰατρὸς καὶ χειρούργος. Ἐπισκέπτεται ἅπαξ τῆς ἡμέρας τακτικῶς τὸ νοσοκομεῖον, καὶ ἂν ἦναι ἀνάγκη καὶ συχνότερα. Πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ νὰ προσέχῃ μεγάλως εἰς τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν· ὅθεν καθ' ἕκαστον μῆνα πρέπει νὰ κάμνῃ γενικὴν ἐπίσκεψιν τῶν μαθητῶν ὡς πρὸς τὴν ὑγείαν των, καὶ περὶ ὅλων τούτων ν' ἀναφέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ σώματος πᾶν ὅ,τι ἀποβλέπει τὴν διαφύλαξιν τῆς ὑγείας των.

Ἓν τῶν πρωτίστων χρεῶν του εἶναι νὰ παρατηρῇ προσεκτικῶς τὰ ἰατρικὰ, τα τρόφιμα καὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτῶν.

Ὑποϊατρός.

31. Ὁ ὑποϊατρὸς κατοικεῖ εἰς ἓν δωμάτιον πλησίον τοῦ νοσοκομείου, ἐπιφορτίζεται τὴν φροντίδα καὶ περιποίησιν τῶν ἀσθενῶν, καὶ δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς αὐτὸν ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ κατάστημα τῆς Σχολῆς, εἰμὴ δι' ἀδείας τοῦ Ἰατροῦ, καὶ ποτὲ περισσότερον τῶν δύο ὡρῶν.

Κρατεῖ τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὸ βιβλίον τῶν διοριζομένων ἰατρικῶν εἰς μεγίστην τάξιν.

Ὡς νοσοκόμον ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγάς του ἕνα τῶν ὑπηρετῶν, ὅστις κατοικεῖ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ὁ ὑποϊατρὸς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐντελῆ καθαριότητα καὶ εὐταξίαν τοῦ νοσοκομείου, καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἰατρικῶν παραγγελιῶν.

Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι.

32. Οἱ καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι φροντίζουν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν τάξεων εἰς τὰς ὁποίας παραδίδουν, καὶ προσέχουν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀπαιτουμένης εὐταξίας εἰς τὰς παραδόσεις καὶ εἰς τοὺς τύπους τῶν γυμνασίων. Τὰ παρ' αὐτῶν παραδιδόμενα μαθήματα πρέπει νὰ ἦναι κατὰ τὸν κανονισμὸν, περιληπτικὰ καὶ βάσιμα. Χρεωστοῦν νὰ προτρέπουν τοὺς μαθητὰς εἰς εὐπείθειαν καὶ κοσμιότητα, καὶ, ἂν λάβουν αἰτίαν παραπόνων, θέλουν σημειώνει τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ εὑρισκόμενον βιβλίον εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Σχολῆς. Τὰ μαθήματα πρέπει, μάλιστα εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, νὰ συμφωνοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν μὲ τὴν καθ' αὐτὸ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τὰ διδακτικὰ βιβλία νὰ ἦναι, τοιαῦτα, ὥστε οἱ μαθηταὶ καὶ ἐξερχόμενοι τῆς σχολῆς νὰ ἠμποροῦν νὰ τὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὴν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐκ τούτου ἕπεται ὅτι εἰς τὴν παράδοσιν πρέπει νὰ μεταχειρίζωνται οἱ Διδάσκαλοι τὰς παραδεδεγμένας εἰς τὰ στρατεύμα-

τὰ τεχνικὰς ὀνοματολογίας, τὰ μέτρα, σταθμοὺς καὶ τύπους. Οἱ Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παρευρίσκωνται ἀκριβῶς, καὶ νὰ καταγίνωνται εἰς τὰς προσδιοριθμένας των ὥρας τῆς παραδόσεως.

Αὐτοὶ εἶναι μέλη τοῦ σπουδαστικοῦ συμβουλίου πρὸς παράδοσιν τῶν μαθημάτων εἰς τὸ κατάστημα τῶν Εὐελπίδων.

Ἠμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν οἱ Διδάσκαλοι τῶν δημοσίων σχολείων εἰς τὸ κατάστημα τῶν Εὐελπίδων, καθὼς καὶ ἀντιστρόφως οἱ Διδάσκαλοι τοῦ καταστήματος τῶν Εὐελπίδων, εἰς τὰ Δημόσια Σχολεῖα, μὲ ἀνάλογον ἀντιμίσθιον· τότε ὅμως πρέπει νὰ συνεννοῶνται οἱ πρόεδροι τῶν δύο σχολείων διὰ τὴν διανομὴν τῶν ὡρῶν.

Ἐπιλοχίας ὡς οἰκουρός.

33. Ὁ ἐπιλοχίας ἐπιστατεῖ μερικῶς εἰς τὴν καθαριότητα καὶ διατήρησιν ὅλων τῶν μερῶν τοῦ καταστήματος, εἰς φυλακτήρια, εἰς τὴν στάσιν τῶν πλυμάτων καὶ τῶν μαγειρικῶν σκευῶν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὑπηρέτας.

Ὑπηρέται.

34. Εἷς ἐκ τῶν ὑπηρετῶν φυλάττει ὡς πυλωρὸς πάντοτε τὴν εἴσοδον, καὶ φροντίζει διὰ τὸ κλείσιμον καὶ ἄνοιγμα τοῦ καταστήματος· διὰ τοῦτο μία μόνον πύλη ἢ θύρα τοῦ καταστήματος ἠμπορεῖ νὰ ἀνοίγεται, καὶ αὕτη ὅμως πρέπει νὰ ἔχῃ κιγκλίδα. Συγχωρεῖ τὴν εἴσοδον εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἄδειαν εἰσόδου κατὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους τοῦ καταστήματος, καὶ τοῦτο εἰς τὰς προσδιωρισμένας ὥρας. Δὲν συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν ν' ἀπομακρύνεται ποτὲ ἀπὸ τὸ κατάστημα, εἰμὴ δι' ἀδείας τοῦ δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἢ λοχαγοῦ, καὶ τότε μένει προσωρινῶς ἄλλος ὑπηρέτης ἀντ' αὐτοῦ. Εἷς ἐκ τῶν ὑπηρετῶν διορίζεται νοσοκόμος, καὶ ἐπιφορτίζεται τὰ χρέη αὐτοῦ.

Τρίτος ὑπηρέτης ἐπιφορτίζεται τὴν φροντίδα ὅλων τῶν λύχνων καὶ τὴν θέρμανσιν τοῦ καταστήματος. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ λύχνοι καὶ αἱ θερμάστραι πρέπει νὰ ἔχουν τοὺς ἀριθμούς των, οἱ ὁποῖοι σημειώνονται ἐπὶ πίνακος κρεμαμένου εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Σχολῆς, καὶ πρέπει νὰ ἦναι σημειωμένον πότε πρέπει οἱ λύχνοι ν' ἀνάπτωνται καὶ νὰ σβύνωνται καὶ πότε νὰ θερμαίνωνται αἱ θερμάστραι.

Οἱ λοιποὶ ὑπηρέται διαμοιράζονται μὲ τρόπον, ὥστε ἑκάστη ἐνωμοτία νὰ ἔχῃ ἕνα ὑπηρέτην, ὅστις θέλει φροντίζει διὰ τὴν καθαριότητα τῶν ἐνδυμάτων καὶ ὅπλων καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τραπέζης.

Εἷς ἐκ τῶν ὑπηρετῶν δίδεται εἰς τὸν ἐπιλοχίαν διὰ νὰ τὸν βοηθῇ εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος, εἰς τὰ φυλακτήρια καὶ εἰς τὸ πλυντήριον.

Εἷς ὑπηρέτης διορίζεται ὡς ὑπηρέτης τοῦ Γραφείου.

Εἷς ἐκ τῶν ὑπηρετῶν, ἐκτὸς τοῦ πυλωροῦ καὶ τοῦ νοσοκόμου, διορίζεται καθεκάστην νὰ παρευρίσκεται πάντοτε εἰς τὰς στοὰς τῆς Σχολῆς, διὰ νὰ εἰδοποιῇ διὰ κωδωνισμοῦ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ὡρῶν, τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου, τῆς ἐγέρσεως καὶ τοῦ φαγητοῦ· καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ἡμέρας. Τελευταῖον διορίζονται τὴν νύκτα δύο ὑπηρέται, οἱ ὁποῖοι περιερχόμενοι ἐναλλὰξ τὸ ἥμισυ τῆς νυκτὸς τὸν κοιτῶνα τῶν μαθητῶν, εἰδοποιοῦν τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ἡμέρας περὶ παντὸς συμβάντος ἐναντίον τῆς προσδιωρισμένης τάξεως.

Μαγειρεῖον.

35. Οἱ μάγειροι φροντίζουν τὰ τοῦ μαγειρείου, καὶ ὑπόκεινται ὡς πρὸς τοῦτο εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτροπήν.

Μισθοὶ καὶ ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Β. Στρατ. Σχολῆς.

36. Οἱ μισθοὶ καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ καταστήματος τῶν Εὐελπίδων προσδιορίσθησαν δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν. Σημειοῦται ὅμως ἐνταυτῷ, ὅτι οἱ Καθηγηταὶ τῆς αὐτῆς τάξεως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ λαμβάνουν ὅλοι τὴν αὐτὴν πληρωμήν· ὁ μισθὸς θέλει εἶναι ἀνάλογος μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὡρῶν, τὰς ὁποίας ἐξοδεύουν εἰς τὸ κατάστημα πρὸς παράδοσιν τῶν μαθημάτων, μὲ τὸν τρόπον τοῦ διδάσκειν, μὲ τὰ ἀντικείμενα τῆς παραδόσεως, καὶ ἐν γένει ἀναλόγως μὲ τὴν προκύπτουσαν ὠφέλειαν ἐντὸς τοῦ μεγίστου ὅρους τοῦ προσδιορισθέντος μισθοῦ δι' ἑκάστην τάξιν.

Ἡ πληρωμὴ καὶ ἡ ἐξόφλησις τῶν μισθῶν τούτων καὶ ἀποδοχῶν γίνεται κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους εἰς τὰ Βασιλικὰ στρατεύματα διὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἱματισμὸς, ἀποσκευὴ, καὶ ὁπλισμὸς τῆς Σχολῆς καὶ τῶν μαθητῶν.

Ἱματισμὸς, ἀποσκευὴ, καὶ ὁπλισμὸς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τῆς Σχολῆς.

37. Ὁ Διοικητὴς, ὁ δεύτερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἢ λοχαγὸς, καθὼς καὶ ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ καταστήματος φοροῦν στολὴν ὁμοιόμορφον μὲ ἐκείνην τῶν μαθητῶν, δηλ. ἀπὸ μελανόγλαυκον τσόχαν, μὲ μελανόγλαυκον περιλαίμιον, καὶ ἐπιχειρίδια ἔχοντα κόκκινα ἐπίῤῥαφα, περιουραῖα κόκκινα, κίτρινα λεῖα κομβία, ἐπωμίδας ὁμοίας μὲ ἐκείνας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ κίτρινα διακριτικὰ σημεῖα, παντελόνια ἐκ τσόχας μελανογλαύκου μὲ κόκκινον ἐπίῤῥαφον· τὸ καλοκαίρι λευκὰ παντελόνια ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τοῦ Πεζικοῦ· τρίπτυχον πῖλον μὲ κυανόλευκα πτερὰ, σπάθην, ζωστῆρα, σπαθιστῆρα, καὶ σημεῖα ὑπηρεσίας ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Πεζικοῦ.

Οἱ διωρισμένοι εἰς τὸ κατάστημα ἀξιωματι-

καὶ φοροῦν τὴν στολὴν τῶν σωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν.

Ἱματισμός, ἀποσκευὴ καὶ ὁπλισμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῆς οἰκονομίας καὶ τῶν ἰατρῶν.

38. Τὸ προσωπικὸν τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τῶν ἰατρῶν τῆς Σχολῆς φέρει τὸν προσδιωρισμένον ἱματισμόν, τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸν ὁπλισμὸν διὰ τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Βασιλικῶν στρατευμάτων.

Ἱματισμός, ἀποσκευὴ, καὶ ὁπλισμὸς τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων τῆς Σχολῆς.

39. Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, οἱ ὄντες ἀξιωματικοὶ ἢ ὑπάλληλοι τῶν Βασιλικῶν στρατευμάτων, φοροῦν τὴν προσδιωρισμένην στολὴν τοῦ σώματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν, μὲ τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ των.

Οἱ λοιποὶ Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι φοροῦν, ὡς μεγάλην στολήν, μαῦρον πολιτικὸν ἱμάτιον μὲ μαῦρα πανταλόνια καὶ τρίπτυχον πῖλον μὲ τὸ ἐθνόσημον.

Ἱματισμὸς, ἀποσκευὴ καὶ ὁπλισμὸς τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς.

40. Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ἔχουν τὸν ἀκόλουθον ἱματισμόν, ἀποσκευὴν καὶ ὁπλισμόν.

Α΄. Ἱματισμός.

Ἱμάτιον ἀπὸ μελανόγλαυκον τσόχαν μὲ μελανόγλαυκα περιλαίμια καὶ ἐπιχειρίδια, κόκκινα περιουραῖα καὶ κόκκινα ἐπίῤῥαφα, κίτρινα μετάλλινα καὶ λεῖα κομβία, πανταλόνια ἀπὸ τσόχαν μελανόγλαυκον μὲ κόκκινα ἐπίῤῥαφα διὰ τὸν χειμῶνα, καὶ διὰ τὸ καλοκαῖρι εἰς παρατάξεις, λευκὰ λινὰ πανταλόνια μὲ ὁμοίας περικνημῖδας, ὅλα ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τοῦ Πεζικοῦ.

Ὡς καθημερινὸν φόρεμα εἰς τὴν Σχολὴν φοροῦν ἱματίδιον μελανόγλαυκον καὶ σιδηρόχροα δίμιτα πανταλόνια, τὸν χειμῶνα πανταλόνια καὶ μανδύας ἀπὸ σιδηρόχρουν τσόχαν, κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ Πεζικοῦ.

Αἱ τέσσαρες προπαιδευτικαὶ τάξεις φοροῦν σανδάλια μὲ μαύρας περικνημῖδας· αἱ τέσσαρες ἐκπαιδευτικαὶ ἡμιϋποδήματα, τὸ καλοκαῖρι ὅμως φοροῦν καὶ αὗται, καθὼς αἱ πρῶται, σανδάλια μὲ λευκὰς περικνημῖδας.

Β΄. Ἀποσκευή.

Ὅλοι οἱ μαθηταὶ φέρουν λευκοὺς δερματίνους ἀορτῆρας κατὰ τὴν ὕλην καὶ τὸ σχῆμα ὁμοίους μὲ τοῦ Πεζικοῦ· αἱ ἔσχαται τέσσαρες τάξεις φέρουν μικρὰς πυριτοθήκας, αἱ δὲ τέσσαρες ἀνώταται φέρουν ὁμοίας μὲ τοῦ Πεζικοῦ.

Αἱ ἀνώταται τέσσαρες τάξεις φέρουν, ὅταν ἐξέρχωνται ἔνοπλοι, τὸν προσδιωρισμένον διὰ τὰ Β. στρατεύματα σάκκον.

Ὡς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς φέρουν, ὅταν ἦναι μὲ τὴν μεγάλην στολήν, κύδαρον μὲ κιτρίνην πλάκαν, μὲ λευκὰ κορδόνια καὶ λευκὰς πομπόνια. Ὅταν ἦναι μὲ τὴν μικρὰν στολήν, φέρουν σκιάδιον ἀπὸ μελανόγλαυκον τσόχαν κατὰ τὸν προσδιωρισμένον τύπον διὰ τὸ πυροβολικόν.

Γ΄. Ὁπλισμός.

Ὁ ὁπλισμὸς διὰ τὰς τελευταίας τέσσαρας τάξεις συνίσταται ἀπὸ ἐλαφρὸν ὅπλον μὲ λόγχην, ἔχον τὴν παραδεχθεῖσαν ὁλκὴν εἰς τὰ Βασιλικὰ στρατεύματα. Αἱ ἀνώτεραι τέσσαρες τάξεις φέρουν ὅπλον μὲ λόγχην, ὅμοιον μὲ ἐκεῖνο τοῦ Πεζικοῦ· καὶ ὅλαι αἱ τάξεις φέρουν σπαθία καὶ λογχοθήκας ὁμοίας μὲ ἐκείνας τοῦ Πεζικοῦ.

Ἱματισμός, ἀποσκευὴ καὶ ὁπλισμὸς τοῦ ἐπιλοχίου.

41. Ὁ ἐπιλοχίας φέρει ἱματισμόν, ἀποσκευήν, καὶ ὁπλισμὸν ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων μὲ τὰ ἀνήκοντα διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ του.

Ἱματισμὸς τῶν ὑπηρετῶν.

42. Οἱ ὑπηρέται φέρουν διὰ μεγάλην στολὴν μελανόγλαυκον καὶ ἔμπροσθεν κλεισμένον ἱμάτιον μὲ γυρισμένον περιλαίμιον κατὰ τὸ σχῆμα τῆς οἰκετικῆς στολῆς, μὲ κίτρινα καὶ λεῖα κομβία καὶ μελανόγλαυκα τσόχινα πανταλόνια. Διὰ καθημερινὴν στολήν, ἀντὶ τοῦ ἱματίου, ἱματίδιον ὑπηρέτου μὲ οὐρὰς καὶ μὲ ἐπίῤῥαφα κόκκινα, ὡς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς σκιάδιον χωρὶς στέμμα Βασιλικόν, καὶ τελευταῖον μανδύαν ἀπὸ σιδηρόχρουν τσόχαν μ' ἐξώφυλλον ἐφαπλωμένον μέχρι τῶν ἀγκώνων.

ΤΜΗΜΑ Δ΄.

Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ κατάστημα τῶν Εὐελπίδων.

Προσδιορισμὸς τοῦ δαπανωμένου χρόνου πρὸς διδασκαλίαν.

43. Διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν διδασκαλίαν ὅλων τῶν τάξεων τῆς Σχολῆς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μερικῆς μελέτης τῶν μαθητῶν, δὲν πρέπει νὰ δαπανῶνται περισσότερον τῶν ὀκτὼ ὡρῶν, καὶ πρέπει νὰ γίνεται μὲ τοιαύτην τάξιν, ὥστε νὰ μὴ προκύπτῃ καμμία σύγχυσις εἰς τὴν παράδοσιν, καὶ τὰ εὐκολώτερα μαθήματα, μάλιστα ἡ διδασκαλία τῶν τεχνῶν νὰ θεωρῆται τρόπον τινὰ ὡς ἀνάπαυσις μεταξὺ τῶν ἐπιστημῶν.

Τρόπος, καθ' ὃν πρέπει νὰ ἐκτελῆται ἡ διδασκαλία.

44. Οἱ Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι πρέπει νὰ μεταχειρίζωνται βάσιμον καὶ περιληπτικὴν διδασκαλίαν, καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν, ὥστε οἱ μαθηταὶ ἐν καιρῷ τῆς παραδόσεως νὰ μένουν προσεκτικοί, καὶ νὰ ἔχουν καλὸν φέρσιμον.

Ἐπειδὴ ὅλα τὰ διωρισμένα μαθήματα ἀποβλέπουν τὴν κανονικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητῶν, δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται ἡ παραμέλησις κανενὸς μαθήματος, καὶ οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ ἀναγκάζωνται νὰ ἀποκρίνωνται εἰς τὰς προτεινομένας ἐρωτήσεις συντόμως, βασίμως καὶ μὲ εὐφράδειαν, ἀποφεύγοντες πᾶσαν ματαιολογίαν.

Αἱ ἔγγραφοι ἐκθέσεις καὶ αἱ ἰχνογραφίαι πρέπει νὰ γίνωνται πάντοτε μὲ μεγίστην καθαρότητα καὶ μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν καὶ ὡραιότητα, διὰ νὰ κατορθώνουν οἱ μαθηταὶ, μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ προσδιωρισμένου γυμναστικοῦ χρόνου, νὰ καθίστανται ὡς πρὸς τοῦτο κατὰ πάντα ἱκανοί.

Αἱ γυμναστικαὶ τέχναι καὶ αἱ στρατιωτικαὶ γυμνάσεις πρέπει νὰ ἐκτελῶνται ἀπὸ ὅλους τοὺς μαθητὰς μὲ ἐπιμέλειαν καὶ ζῆλον, καὶ δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται ἡ παραμικρὰ παραμέλησις.

Ἔργον τῶν διδασκάλων καὶ τῆς πειθαρχίας εἶναι νὰ προτρέπουν καὶ νὰ ἐνισχύουν τοὺς μαθητὰς εἰς αὐτά.

Πειθαρχία συγκαταβατικὴ δὲν πρέπει νὰ ἀπαντᾶται μήτε εἰς τὴν διδασκαλίαν, μήτε εἰς τὰ γυμνάσια, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁδηγῶνται οἱ μαθηταὶ εἰς ἐντελῆ εὐπείθειαν διὰ καταλλήλου καὶ ἀπαραμειώτου αὐστηρότητος, ὥστε νὰ ἀποκατασταθοῦν καὶ αὐτοί ποτε ἱκανοὶ νὰ διοικοῦν ἐντόνως καὶ συνετῶς.

Αἱ τέσσαρες προπαιδευτικαὶ τάξεις.

45. Αἱ τέσσαρες προπαιδευτικαὶ τάξεις τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς, ἐκτὸς τῆς ἀπαραιτήτου ἐκτεταμένης καὶ βασίμου γνώσεως τῶν μαθηματικῶν, πρέπει νὰ λάβουν καὶ τὴν ἀναγκαίαν προπαίδευσιν εἰς πᾶσαν ἐκπαιδευομένην τάξιν τῶν πολιτῶν, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ ἦναι εἰς στάσιν, μετὰ παρέλευσιν τῶν 4 προπαιδευτικῶν ἐτῶν, νὰ μεταβῇ ἢ εἰς ἀνωτέραν τάξιν τῆς Βασιλικῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς, ἢ εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρων γυμνασιακῶν τάξεων.

Αἱ προπαιδευτικαὶ αὗται τάξεις παύουν εὐθὺς ὅπου συστηθοῦν δημοτικὰ Σχολεῖα κατὰ τὸν σημειωθέντα τρόπον εἰς τὸ ἄρθρ. 3.

Ἀπαιτούμεναι γνώσεις πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν πρώτην προπαιδευτικὴν τάξιν.

46. Οἱ εἰς τὴν 1ην προπαιδευτικὴν τάξιν καταταττόμενοι μαθηταὶ πρέπει ν' ἀναγινώσκουν μὲ εὐκολίαν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ νὰ ὀρθογράφωσιν ὁπωσοῦν, νὰ γνωρίζουν τὰς 4 ἀριθμητικὰς πράξεις μ' ἀκεραίους καὶ κλασματικοὺς ἀριθμοὺς, ἐκτὸς τῶν δεκαδικῶν κλασμάτων, καὶ πρὸς τούτοις νὰ ἦναι διδαγμένοι τὰς πρώτας ἀρχὰς τῆς θρησκείας.

Ἔκτασις τῆς διδασκαλίας εἰς τὰς 4 προπαιδευτικὰς τάξεις.

47. Τὰ ἐτήσια σχολαστικὰ μαθήματα τῶν διαφόρων τάξεων εἶναι τὰ ἀκόλουθα·

1. Τάξις. Τὰ στοιχεῖα τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἀρχαὶ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης. Καλλιγραφία. Ὀρθογραφία. Ἐξήγησις τῶν διαφόρων γεωμετρικῶν σχημάτων. Λογικὴ, ἀριθμητική. Γεωγραφία (γενικὸν σχῆμα τῆς γῆς). Ἱερὰ ἱστορία. Χωρογραφικὴ (ἀρχαί). Γυμναστικὴ, χορὸς, κολύμβημα. Τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς θρησκευτικὴ διδαχὴ καὶ ἐκκλησία.

2. Τάξις. Μετάφρασις ἀπὸ εὐλήπτους παλαιοὺς κλασικοὺς Ἕλληνας καὶ ἁπλᾶ γυμνάσματα τῆς γλώσσης. Γερμανικὴ διάλεκτος. Καλλιγραφία Ἑλληνικὴ, Ἀγγλικὴ, καὶ Γερμανική. Ἐξακολούθησις τῆς ἀριθμητικῆς ἕως εἰς τὰς ἀναλογίας. Ἄλγεβρα, ἐξισώσεις τοῦ 1 καὶ 2 βαθμοῦ. Εὐθύγραμμος γεωμετρία. Θρησκευτικὴ διδαχή. Γεωγραφία τῆς Εὐρώπης. Ἀρχαὶ τῆς γενικῆς ἱστορίας. Σχηματογραφικὴ καὶ χωρογραφική. Χορὸς, γυμναστικὴ, κολύμβημα, μουσική. Τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἐκκλησία.

3. Τάξις. Ἑλληνικὴ μετάφρασις ἀπὸ τὸν Ξενοφῶντα καὶ Θουκυδίδην. Γερμανικὴ καὶ ἀρχαὶ τῆς Γαλλικῆς. Ἄλγεβρα, ἀρχαὶ τῶν σειρῶν, λογάριθμοι, ὑψηλαὶ ἐξισώσεις, μηκομετρία καὶ ἐπιπεδομετρία. Θρησκευτικὴ διδαχή. Παλαιὰ καὶ νέα γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος. Παλαιὰ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος κατ' ἔκτασιν. Σχηματογραφικὴ, χωρογραφικὴ καὶ τοπογραφική. Χορὸς, γυμναστικὴ, κολύμβημα. Μουσικὴ, ὁπλασκία· τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἐκκλησία.

4. Τάξις. Ἑλληνικὴ, Ὅμηρον καὶ Τυρταῖον. Γερμανικὴ καὶ Γαλλικὴ Μαθηματικὰ, θεωρία τῶν λειτουργιῶν. Στερεομετρία καὶ ἐπίπεδος τριγωνομετρία. Θρησκευτικὴ διδαχή. Στατιστικὴ τῆς Ἑλλάδος. Σχηματογραφικὴ, χωρογραφικὴ καὶ τοπογραφική. Καταμέτρησις μὲ τὴν μετροτράπεζαν. Χορὸς, γυμναστικὴ, ὁπλασκία, κολύμβημα. Τὰς ἑορτὰς καὶ κυριακὰς ἐκκλησία.

Ἀπαιτουμένη προπαίδευσις εἰς τὰ τέλη τῶν 4 προπαιδευτικῶν τάξεων.

48. Εἰς τὸ τέλος τῶν 4 προπαιδευτικῶν ἐτῶν πρέπει νὰ ἐξετάζωνται οἱ μαθηταὶ ἐπιτροπικῶς, καὶ μεταβαίνουν εἰς τὰς ἐκπαιδευτικὰς τάξεις ἐκεῖνοι μόνον, οἵτινες ἔμαθον ἐντελῶς καὶ βασίμως τὰ προσδιορισθέντα μαθήματα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρ. 47. Ὅλοι οἱ λοιποὶ πρέπει νὰ ἐξέρχωνται τῆς Σχολῆς καὶ νὰ καταγράφωνται ὡς στρατιῶται εἰς ἓν σῶμα τῶν Β. στρατευμάτων, ἢ νὰ ζητήσουν ἄλλο ἔργον.

Ἔκτασις τῆς διδασκαλίας εἰς τὰς 4 ἐκπαιδευτικὰς τάξεις.

49. Ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν τεσσάρων ἐκπαιδευτικῶν τάξεων πρέπει νὰ ἦναι τόσον περιληπτικὴ, ὥστε οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν, μεταβαίνοντες εἰς τὸ Πυροβολικὸν, ἢ Μηχανικὸν σῶμα, νὰ ἦναι κατὰ πάντα χρήσιμοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σωμάτων τούτων. Ὅθεν αἱ μαθηματικαὶ, φυσικαὶ καὶ χημικαὶ ἐπιστῆμαι, ἡ Ἑλληνικὴ, Γερμανικὴ καὶ Γαλλικὴ διάλεκτος συνιστοῦν τὴν βάσιν τῶν τεσσάρων τούτων τάξεων. Τὰ ἐτήσια σχολαστικὰ μαθήματα τῶν τάξεων τούτων εἶναι τὰ ἀκόλουθα·

1. (5. τάξις). Σύντομος, βάσιμος καὶ ἀπὸ ἀνωτέραν ἀρχὴν πηγάζουσα ἐπανάληψις τῶν παραδοθέντων μαθηματικῶν μαθημάτων εἰς τὰς τέσσαρας προπαιδευτικὰς τάξεις. Στοιχεῖα τοῦ δια-

φορικοῦ ὑπολογισμοῦ, σφαιρικὴ, τριγωνομετρία καὶ ἀναλογικὴ γεωμετρία. Καταμέτρησις κτιρίων καὶ μηχανῶν. Ἐξήγησις τῶν εὐχρηστοτέρων ξυλοθεσίων. Ὁπλική. Εὐαγγελικὴ ἠθική. Ἑλληνικὴ, Γερμανικὴ καὶ Γαλλικὴ γλῶσσα. Τοπογραφικὴ καὶ χωρογραφική. Καλλιγραφία. Χορὸς, ὁπλασκία, γυμναστικὴ, ἐφιππευτικὴ, κολύμβημα καὶ ἱππασία. Τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἐκκλησία.

2. (6. Τάξις.) Διαφορικὸς καὶ ὁλοκληρωτικὸς ὑπολογισμός· ὑπολογισμοὶ τῶν μεταλλαγῶν. Περιγραφικὴ γεωμετρία. Πρακτικὴ γεωμετρία, γεωδαισία, καταμέτρησις μὲ τὴν μετροτράπεζαν καὶ μὲ τὴν μαγνητικὴν πυξίδα, ὁμοῦ μὲ τὴν ἐξήγησιν τῶν γνωστοτέρων μαθηματικῶν ἐργαλείων. Πεβαστικὴ ὀχυρωματική. Κατασκευὴ τῶν κανοστασίων. Λογική. Ἑλληνικὴ, Γερμανικὴ καὶ Γαλλικὴ γλῶσσα. Τακτικὴ (στρατευτική.) Θεωρία τῆς ὀρογραφικῆς. Ὀρογραφικὴ διὰ προτύπων. Καλλιγραφία. Χορὸς, γυμναστικὴ, ὁπλασκία, ἐφιππευτικὴ, κολύμβημα καὶ ἱππασία. Τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἐκκλησία.

3. (7. Τάξις). Στατικὴ καὶ μηχανικὴ τῶν στερεῶν καὶ ῥευστῶν σωμάτων. Θεωρία καὶ πρᾶξις τῆς χωροσταθμήσεως μετὰ προηγουμένην καταμέτρησιν. Φυσική. Πολιτικὴ ἀρχιτεκτονική. Μόνιμος ὀχυρωματική. Ἐδαφικὴ, καὶ ἐφηρμοσμένη τακτική. Πυροβολική. Φιλοσοφία. Ἑλληνικὴ, Γερμανικὴ καὶ Γαλλικὴ γλῶσσα. Ἰχνογραφία τῆς ὀχυρωματικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς. Καλλιγραφία. Χορὸς, γυμναστικὴ, ὁπλασκία, κολύμβημα, ἐφιππευτικὴ, ἱππασία. Τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἐκκλησία.

4. (8. Τάξις) Φυσικὴ καὶ Χημεία. Προσβολὴ καὶ ὑπεράσπισις τῶν φρουρίων. Διεύθυνσις τῶν ὑπονόμων. Θεωρία καὶ γέμισμα τῶν ὑπονόμων. Πυροβολική. Ἀναγνωρίσεις καὶ στρατιωτικὴ περιγραφὴ ἐκτάσεως τόπου. Ὁδοποιΐα, ὑδροτεχνία καὶ γεφυροποιΐα. Ἐξακολούθησις καὶ τέλος τοῦ φιλοσοφικοῦ μαθήματος. Ἑλληνικὴ, Γαλλικὴ, καὶ Γερμανικὴ γλῶσσα. Χορὸς, γυμναστικὴ, ὁπλασκία, κολύμβημα, ἐφιππευτικὴ καὶ ἱππασία. Τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἐκκλησία. Καὶ εἰς τὰς 4 τάξεις βάσιμος ἐξάσκησις τῶν γυμνασίων ἑνὸς πεζικοῦ λόχου, μιᾶς ἴλης ἱππικοῦ καὶ ἑνὸς κανονοστασίου κατὰ τοὺς παραδεδεγμένους κανονισμοὺς εἰς τὰ στρατεύματα.

Ἀπαιτουμένη ἐκπαίδευσις εἰς τὸ τέλος τῶν 4 ἐκπαιδευτικῶν τάξεων.

50. Εἰς τὸ τέλος τῶν 4 ἐκπαιδευτικῶν τάξεων ἐξετάζονται οἱ μαθηταὶ ἐπιτροπικῶς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνοι μόνον προβάλλονται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ στρατεύματα ὡς ἀνθυπασπισταὶ, ὅσοι ἔμαθον ἐντελῶς τὰ προσδιωρισμένα μαθήματα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρ. 49. Ὅλοι οἱ λοιποὶ κατατάττονται εἰς τὸ στράτευμα ὡς στρατιῶται διὰ τετραετῆ ὑπηρεσίαν.

ΤΜΗΜΑ. Ε΄.

Περὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς.

Σχηματισμὸς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς.

51. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ σύγκειται· Ἀπὸ τὸν 2. ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ἢ λοχαγὸν ὡς πρόεδρον, ἀπὸ ἕνα ἀξιωματικὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως, τὸν καταλυματίαν τῆς Σχολῆς, καὶ ἀπὸ τὸν λογιστὴν, ὡς μέλη.

Χρέη τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς·

52. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Σχολῆς φροντίζει δι' ὅλας τὰς ἀγορὰς, χορηγήσεις καὶ κατασκευὰς τῶν σκευῶν τοῦ ἱματισμοῦ, ὁπλισμοῦ, τῆς ἀποσκευῆς καὶ νοσοκομίας, διὰ τὰ βιβλία καὶ τ' ἀναγκαῖα τοῦ γραψίματος καὶ τῆς ἰχνογραφίας τῶν μαθητῶν, διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διευθέτησιν τοῦ κτιρίου, τὸ μαγειρεῖον καὶ τὸ νοσοκομεῖον, πρὸς τούτοις διὰ τὴν βιβλιοθήκην, τὴν ἀποθήκην τῶν προτοτύπων, μουσεῖον τῆς φυσικῆς καὶ τὸ χημικὸν χωνευτήριον καὶ ἐν γένει διὰ τὴν χορήγησιν παντὸς εἴδους ἀναγκαίου διὰ τὴν Σχολήν.

Συνήθως αἱ χορηγήσεις γίνονται παρὰ τοῦ ἐπὶ δημοπρασίας προσφέροντος δι' ὀλιγωτέραν τιμὴν, καὶ, χρείας τυχούσης, δι' ἀμέσου ἀγορᾶς.

Εἰς τὰς ἐπὶ δημοπρασίας χορηγήσεις πρέπει ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς νὰ συντίθεται πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον νὰ ὑπογράφουν τὰ μέλη αὐτῆς καὶ οἱ προσφερταί.

Ἂν αἱ χορηγήσεις αὗται ἦναι προσδιωρισμέναι εἰς τοὺς παρόντας ὀργανικοὺς ὁρισμοὺς, καὶ αἱ ζητούμεναι τιμαὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὰς προσδιορισθείσας μεγίστας τιμὰς διὰ τῶν βασιλικῶν Διαταγμάτων, τότε ἐγκρίνεται ἡ ἀγορά των παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, καὶ ὅταν ἡ ζητουμένη τιμὴ ὑπερβαίνῃ τὸν προσδιορισθέντα διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων μέγιστον ὅρον, τότε καθυποβάλλεται τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀγορᾶς, συνωδευμένον μὲ αἰτιολογημένην ἀναφορὰν, ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Βασιλικῆς Γραμματείας διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ.

Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ χρεωστεῖ, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ, νὰ προσέχῃ, ὥστε ὅλα τὰ χορηγούμενα εἴδη νὰ ἦναι κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους.

Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν εἰδῶν, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἦναι σύμφωνα μὲ τὰ πρότυπα, ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ διευθύνει τὸν λογαριασμὸν τῆς τιμῆς των πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου διὰ νὰ γενῇ ἡ πληρωμή. Ἄνευ τοιούτων ἀποδεικτικῶν ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ κάμῃ κάμμίαν πληρωμὴν ὁποίας φύσεως καὶ ἂν ἦναι.

Βιβλία τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς.

53. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ κρατεῖ ἓν βιβλίον τοῦ ὑλικοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταγράφωνται χωριστὰ κατὰ κεφάλαια ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ὑλικοῦ, ὅπλα καὶ λοιπαὶ χορηγήσεις.

Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα πρέπει νὰ δικαιολο-

γῶνται δι' ἐπισυναπτομένων ἀποδεικτικῶν, ἡ αἱ ἀγοραὶ διὰ τοῦ χρηματολογιστικοῦ βιβλίου.

Προσέτι θέλει κρατεῖσθαι βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταγράφωνται ὅλα τὰ εὑρισκόμενα εἴδη εἰς χεῖρας διαφόρων ὑποκειμένων, ὥστε εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ ἠμπορῇ νὰ ἀποδειχθῇ.

Ἱματισμὸς καὶ ἄλλα ἀντικείμενα διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς.

54. Ἕκαστος μαθητὴς ἐμβαίνων εἰς τὴν Σχολὴν, ἐκτὸς τῶν προσδιορισθέντων σκευῶν τοῦ ἱματισμοῦ εἰς τὸ ἄρθ. 40, λαμβάνει παρὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς ἓξ ὑποκάμισα, ἓξ ἐσώβρακα ἓξ λευκὰ μανδήλια, ἓξ προσώψια, τρία μαῦρα μεταξωτὰ λαιμοδέτια, δώδεκα ζευγάρια τσουράπια, δύο κτένια, μίαν ὀδοντόψηκτρον, μίαν ψήκτραν διὰ τὰ ἐνδύματα, δύο κονδυλομάχαιρα, μαθηματικὰ ἐργαλεῖα, μίαν σιδηρᾶν κλίνην, ἓν στρῶμα ἀπὸ τρίχας ἵππου καὶ ἕτερον ἀπὸ ἄχυρα, ἓν προσκέφαλον ἀπὸ τρίχας ἵππων, τέσσαρα σενδόνια, ἓν μάλλινον σκέπασμα καὶ ἓν κιβώτιον μὲ κλεῖθρον.

Σκεύη διὰ τοὺς ὑπηρέτας.

55. Ἕκαστος ὑπηρέτης λαμβάνει καθὲ ἓξ μῆνας· Δύο ψήκτρας διὰ φορέματα, δύο μάστιγας διὰ ἐκκόνισμα τῶν ἐνδυμάτων, τέσσαρας ψήκτρας διὰ ὑποδήματα, ἓν ξύλον σχιστὸν διὰ κομβία, μίαν ψήκτραν διὰ τὰ κομβία, τὴν ἀναγκαίαν βάξην διὰ ὑποδήματα, καὶ ἄσπρον διὰ τὸ ἄσπρισμα τῶν λωρίων.

Τροφὴ τῶν μαθητῶν.

56. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ χορηγεῖ καθημέραν εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν ἑξῆς τροφήν· Πρόγευμα· ἓν κομάτιον ἄρτου μὲ γάλα ἢ ζωμὸν κρέατος· Γεῦμα· ζωμὸν καὶ δύο εἴδη φαγητοῦ· Δεῖπνον· ἓν εἶδος φαγητοῦ.

Διὰ τὰ ἔξοδα τῆς τροφῆς προσδιορίζεται καθημερινῶς δι' ἕκαστον μαθητὴν μία Δραχμή.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ Ἰατροῦ τῆς Σχολῆς, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ὥραν τοῦ ἔτους καὶ τὰ προϊόντα τοῦ τόπου, θέλει προσδιορίζει ἀπὸ τί πρέπει νὰ συνίστανται τὰ φαγητὰ κατὰ τὰς κρεατερινὰς ἢ νηστησίμους ἡμέρας· καὶ, διευθύνων ἀκριβῆ ἔκθεσιν τῶν ὡρισμένων τιμῶν, ζητεῖ τὴν περὶ τούτου ἔγκρισιν τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν ποιότητα καὶ τὴν ἀρκοῦσαν ποσότητα τῶν διδομένων φαγητῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ θέλει ἐπαγρυπνεῖ συχνάκις μὲ προσοχὴν εἰς τὸ μαγειρεῖον. Καὶ ὅλαι αἱ ἀγοραὶ θέλουν γίνεσθαι προσωπικῶς παρὰ τῶν διωρισμένων ἐπὶ τούτῳ ἀξιωματικῶν.

Ἀποθῆκαι, τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς.

57. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ κρατεῖ τὰς κλεῖς τῶν ἑξῆς ἀποθηκῶν ἐπ' εὐθύνῃ· τῆς ἀποθήκης τῆς λινοστολῆς, τῶν ἐνδυμάτων, τῶν ὅπλων καὶ τῆς ἀποσκευῆς, τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἐργαλείων τοῦ γραψίματος καὶ τῆς ἰχνογραφίας, τῶν ξύλων καὶ ἀνθράκων.

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἀποθήκας πρέπει νὰ φυλάττεται μεγίστη καθαριότης καὶ τάξις, καὶ εἰς ἑκάστην αὐτῶν πλησίον τῆς εἰσόδου νὰ κρέμαται εἰς φανερὸν μέρος πινακὶς, ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ καταγράφεται τὸ ποσὸν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ εὑρισκομένων σκευῶν.

Κατασκευὴ καὶ ἐπιδιόρθωσις τῶν ἐνδυμάτων.

58. Τὰ ἐνδύματα πρέπει νὰ ἦναι κατὰ τὸν προσδιορισθέντα τύπον δι' ὑψηλῆς διατάξεως, καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ δύναται ἐπὶ τούτῳ νὰ ἔχῃ ἐπίτηδες ῥάπτην εἰς τὴν Σχολὴν, ἢ νὰ κάμῃ συμφωνίαν μὲ ξένον ῥάπτην.

Ὅπλα καὶ ἀποσκευή.

59. Τὰ ὅπλα τῶν μαθητῶν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὁπλοστασίου, καὶ τὰ σκεύη τῶν ἀποσκευῶν ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον φροντιστικὴν ἐπιτροπήν.

Ἀντικατάστασις τῶν ἐνδυμάτων.

60. Κατ' ἔτος λαμβάνουν οἱ μαθηταὶ ἓν νέον ἱμάτιον, ἓν πανταλόνι ἀπὸ μελανόγλαυκον τσόχαν καὶ ἓν ἀπὸ σιδηρόχροον, πρὸς τούτοις δύο λευκὰ καὶ δύο σιδηρόχροα δίμιτα καλοκαιρινὰ πανταλόνια, ἓν νέον σκιάδιον, δύο ζευγάρια σανδάλια, ἢ ἓν ζευγάρι σανδάλια καὶ ἓν ζευγάρι ἡμιυποδήματα, ἓν ἱματίδιον, καὶ καθὲ ὀκτὼ ἔτη ἕνα μανδύαν.

Ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου.

61. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου συνίσταται ἀπὸ τὸν Β', ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ἢ λοχαγὸν ὡς πρόεδρον, ἕνα ἀξιωματικὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἦναι μέλος τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς ὡς μέλος, τὸν καταλυματίαν, καὶ τὸν λογιστήν.

Τὸ ταμεῖον κλείεται μὲ τρεῖς διαφόρους κλεῖς, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία κρατεῖται ἀπὸ τὸν πρόεδρον, ἡ ἄλλη ἀπὸ τὸν ἀξιωματικὸν καὶ ἡ τρίτη ἀπὸ τὸν καταλυματίαν. Τὸ ταμεῖον πρέπει νὰ ἀνοίγεται μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς.

Πληρωμαί.

62. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου φροντίζει δι' ὅλας τὰς πληρωμὰς, καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἀναγκαίων τῆς Σχολῆς.

Οἱ μισθοὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ἀποδοχαὶ στηρίζονται εἰς ὑψηλὰ διατάγματα· ἐκτὸς τούτων ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ κάμῃ κἀμμίαν πληρωμὴν ἂν δὲν στηρίζεται εἰς ἀποδείξεις παραλαβῆς ἀγορασθέντων εἰδῶν, ἐκδεδομένας παρὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς.

Προσωπικὴ εὐθύνη.

63. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ καθὲ ἔσοδον καὶ ἔξοδον.

Προπληρωμαί.

64. Προπληρωμαὶ μισθῶν καὶ προκαταβολαὶ δὲν συγχωροῦνται κατ' οὐδένα λόγον. Ὁ πρόε-

δρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου εἶναι περὶ τούτου προσωπικῶς ὑπεύθυνος.

Βιβλία.

65. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου κρατεῖ· ἓν βιβλίον τοῦ ταμείου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φυλάττεται εἰς τὸ ταμεῖον· ἓν καθημερινὸν βιβλίον ταμείου φυλαττόμενον παρὰ τοῦ καταλυματίου· ἓν βιβλίον μισθοδοσίας· καὶ ἓν βιβλίον χρηματολογιστικόν, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν καταγράφεσθαι ὅλαι αἱ πληρωμαὶ κατὰ τὰ διάφορα των κεφάλαια.

Κατὰ τὰ ἄλλα τὸ ταμεῖον καὶ τὸ οἰκονομικὸν τῆς Σχολῆς θέλει διευθύνεσθαι κατὰ τοὺς δοθέντας περὶ τούτων ὁρισμοὺς εἰς τὸ στράτευμα.

ΤΜΗΜΑ. ς΄.

Περὶ τῆς διαμονῆς καὶ τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς.

Διαμονὴ τῆς Σχολῆς.

66. Ἡ διαμονὴ τῆς Σχολῆς πρέπει συνήθως νὰ ἦναι εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου.

Κτίριον τῆς Σχολῆς.

67. Ἡ Σχολὴ πρέπει νὰ ἔχῃ ἰδιαίτερον, ἀρκετὰ ἐκτεταμένον καὶ ὑγιὲς κτίριον μὲ τὰς ἀναγκαίας αὐλάς, κήπους, καὶ τόπους παιγνιδίων καὶ γυμνασίων.

Μέρη ἐντὸς τῆς Σχολῆς.

68. Τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τὸν πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἄσκησιν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν αὐλείων· τὸν κοιτῶνα, τὸ ἑστιατόριον, Τὸ νοσοκομεῖον, τὴν βιβλιοθήκην, τὴν ἀποθήκην τῶν προτύπων, ἓν μουσεῖον τῆς φυσικῆς καὶ ἓν χημικὸν χωνευτήριον, σταύλους καὶ τὰς ἀναγκαίας κατοικίας διὰ τὸ ἀπόσπασμα καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Διατήρησις τοῦ κτιρίου.

69. Τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς διατηρεῖται εἰς καλὴν στάσιν διὰ τῆς ἀνηκούσης διευθύνσεως τοῦ Μηχανικοῦ.

Ἐσωτερικὸς ἀπαρτισμός.

70. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Σχολῆς φροντίζει διὰ τὸν ἐσωτερικὸν ἀπαρτισμὸν τῆς Σχολῆς καὶ τὴν διατήρησίν του, καὶ κρατεῖ λογαριασμὸν κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους.

ΤΜΗΜΑ Ζ΄.

Βιβλιοθήκη, ἀποθήκη προτύπων, μουσεῖον τῆς φυσικῆς καὶ χημικὸν χωνευτήριον.

Βιβλιοθήκη, μουσεῖον τῆς φυσικῆς καὶ χημικὸν χωνευτήριον.

71. Ἡ Σχολὴ ἔχει ἰδιαιτέραν βιβλιοθήκην, ἀποθήκην προτύπων, μουσεῖον τῆς φυσικῆς καὶ χημικὸν χωνευτήριον.

Ἀπαρτισμός.

72. Ὁ ἀπαρτισμὸς καὶ ἡ τελειοποίησις αὐτῶν τῶν τριῶν καταστημάτων γίνεται κατὰ πρότασιν τοῦ σπουδαστικοῦ συμβουλίου μ' ἔξοδα τῆς Σχολῆς διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς.

Διεύθυνσις τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῆς ἀποθήκης τῶν προτοτύπων.

73. Ὁ δεύτερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἢ λοχαγὸς εἶναι πρόεδρος τῆς βιβλιοθήκης, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ Καταστήματος.

Διεύθυνσις τοῦ μουσείου τῆς φυσικῆς καὶ τοῦ χημικοῦ χωνευτηρίου.

74. Οἱ καθηγηταὶ τῆς φυσικῆς καὶ χημείας προεδρεύουν εἰς τ' ἀνήκοντα καταστήματα.

Ἀνωτέρα ἐπιστασία τοῦ Διοικητοῦ τοῦ σώματος.

75. Ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος ἔχει τὴν ἀνωτέραν ἐπιστασίαν αὐτῶν τῶν καταστημάτων, καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτοῦ δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ κατάστημα οὔτε βιβλίον, οὔτε ἐργαλεῖον, οὔτε πρότυπον.

Πίνακες καὶ κατάλογοι.

76. Οἱ Πρόεδροι τῶν τριῶν καταστημάτων κρατοῦν πίνακας καὶ καταλόγους διὰ τὰ ἐναποτεθειμένα εἰς αὐτὰ βιβλία, πρότυπα καὶ ἐργαλεῖα, καθὼς καὶ διὰ τὰ δανειζόμενα ἐξ αὐτῶν.

ΤΜΗΜΑ Η΄.

Ἐπιθεωρήσεις.

Ἐτήσιοι ἢ συχνότεραι ἐπιθεωρήσεις.

77. Διὰ τὴν ὀρθὴν ἐκπλήρωσιν τῶν παρόντων ὁρισμῶν, καὶ διὰ νὰ ἔχῃ πάντοτε ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἀκριβῆ γνῶσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Σχολῆς, διατάττει ἐτησίως ἅπαξ, ἢ καὶ συχνότερα, ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, ἐπιθεώρησιν τῆς Σχολῆς.

78. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Φεβρ. (3 Μαρτίου) 1834.

180. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον τοῦ παρόντος ἔτους ἐκραγεῖσαι ταραχαὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας Γυθείου καὶ Οἰτύλου κατέπαυσαν ἐντελῶς, καὶ ὅτι οἱ Νόμοι καὶ τὰ Ἡμέτερα Διατάγματα ἀνέλαβον ὅλην αὐτῶν τὴν ἰσχὺν καὶ ἐμβῆκαν εἰς πλήρη ἐνέργειαν εἰς τὰς ῥηθείσας ἐπαρχίας· Βουλόμενοι δὲ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς κατοίκους τούτων τῶν ἐπαρχιῶν νέον τεκμήριον τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν ἐπιεικείας καὶ τῆς πατρικῆς πρὸς αὐτοὺς εὐμενείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Δικαίου καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἡμετέρων Γραμματέων.

1. Χαρίζεται τελεία καὶ καθολικὴ ἀμνηστεία ἀνεξαιρέτως πρὸς ἅπαντας τοὺς μετασχόντας τῶν κατὰ τὴν Μάνην ταραχῶν.

2. Ὁ θαλάσσιος ἀποκλεισμὸς διαλύεται, λαμβανομένων ὅμως μόνον τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦσιν ἡ ἀσφάλεια καὶ τῆς δημοσίου ὑγείας ἡ διατήρησις.

3. Αἱ εἰς Μάνην σταλεῖσαι στρατιωτικαὶ δυνάμεις, ἐκπληρώσασαι ἤδη τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς των, ἀνακαλοῦνται, πλὴν τῶν ἀναγκαίων

εἰς τὴν φύλαξιν τῶν φρουρίων καὶ τῶν κυριωτέρων θέσεων, χάριν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας.

4. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Δικαίου καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαι παραγγέλλονται νὰ δημοσιεύσωσι καὶ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 (25) Αὐγούστου 1834.

181. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῶν ναῶν καὶ τῶν καταχρηστικῶς καλουμένων μοναστηρίων, τῶν ἀνεγερθέντων παρ' ἰδιωτῶν, καὶ διαμεινάντων εἰς αὐτοὺς ὡς ἰδιοκτησιῶν των, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὅλα τὰ ἰδιωτικὰ μοναστήρια καὶ οἱ ναοί, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει τις ἀποδεδειγμένα δικαιώματα ἰδιοκτησίας, μένουν εἰς αὐτὸν ἀνενοχλήτως.

Ἐξ ἐναντίας τὰ κτήματα, δι' ὅσα δὲν ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις ὅτι ἀνήκουσιν ἰδίως εἰς τὸν πρῶτον κτήτορα ἢ τοὺς ἀπογόνους του, ἀλλ' ἀφιερώθησαν παρ' ἄλλων εἰς τὸ μοναστήριον ἢ τὴν ἐκκλησίαν, νὰ παραλαμβάνωνται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ὡς ἀφιερώματα.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ εἰς οὐδένα ν' ἀφιερώσῃ εἰς ἕνα τῶν ἰδιοκτήτων τούτων ναῶν ἢ τῶν λεγομένων μοναστηρίων ὁποιονδήποτε ἀφιέρωμα.

3. Ὅσα τοιαῦτα μοναστήρια ἢ ἐκκλησίαι ἀφωσιώθησαν ἅπαξ εἰς δημοσίαν χρῆσιν, καὶ ἢ κατέστησαν ἐνοριακὰ, ἢ ἔπαυσαν ὅπως δήποτε νὰ διοικῶνται καὶ διαχειρίζωνται ἀμέσως παρὰ τῶν ἐχόντων ἐπ' αὐτοῖς ἀξιώσεις ἰδιοκτησίας, θέλουν λογίζεσθαι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δημόσια καὶ συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὸ περὶ τῶν μοναστηρίων τοῦ Βασιλείου μέτρον. Ὅλαι δὲ αἱ περὶ αὐτῶν περαιτέρω ἀξιώσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι.

4. Αἱ ἰδιόκτητοι ἐκκλησίαι τότε μόνον δύνανται νὰ χρησιμεύουν ὡς ἐνοριακαί, ὅταν ἀγορασθῶσι παρὰ τῆς ἐνορίας, ἢ χαρισθῶσιν εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου.

5. Τὰ ἰδιωτικὰ μοναστήρια δὲν θέλουν φέρει τοῦ λοιποῦ τὸ ὄνομα τοῦτο, οὐδὲ θέλουν χρησιμεύει πρὸς ἐνοίκησιν μοναχῶν, ἀλλὰ ὡς ἰδιαίτερα εὐκτήρια καὶ ἡσυχαστήρια αὐτοῦ μόνου τοῦ ἰδιοκτήτου των.

6. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ κοινοποίησις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Ἀπριλ. (8 Μαΐου) 1834.

182. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ ἐπαρχία τῆς Κορινθίας θέλει διαιρεθῆ εἰς δύο ἐπαρχίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία θέλει ἔχει πρωτεύουσαν τὴν Κόρινθον καὶ θέλει ὀνομάζεσθαι Κορινθία, καὶ ἡ ἄλλη τὰ Τρίκαλα καὶ θέλει ὀνομάζεσθαι Σικυωνία.

2. Ἡ ἐπαρχία τῆς Σικυωνίας θέλει περιλάβει τοὺς ἀκολούθους Δήμους· 1. Τρικάλων 2174 κατοίκων· 2. Ζαχόλης 1640 κατοίκων· 3. Φενεοῦ 1158 κατοίκων· 4. Καρύας 1004 κατοίκων· 5. Πελλήνης 594 κατοίκων· 6. Κάτω Πελλήν. 1733 κατοίκων· 7. Κασταναίας 594 κατοίκων· 8. Στυμφαλίας 954 κατοίκων· 9. Ἄνω Φενεοῦ 510 κατοίκων· 10. Παναρήτης 644 κατοίκων· 11. Αἰγείρας 719 κατοίκων· 12. Μεσινοῦ 617 κατοίκων· 13. Κυλληνίας 566 κατοίκων· 14. Ταρσοῦ 273 κατοίκων· 15. Γελήνης 485 κατοίκων. 16. Τιτάνης 658 κατοίκων; 17. Χελυδορέας 461 κατοίκων· 18. Ὀρεξίου 480 κατοίκων· 19· Στενοῦ 227 κατοίκων· 20. Σικυῶνος 551 κατοίκων.

3. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κορινθίας μένουν συσσωματωμένοι οἱ λοιποὶ Δῆμοι, οἵτινες ἀπετέλουν αὐτῆς μέρος κατὰ τὴν ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) διαταγήν Μας.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διαταγῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 (31) Μαΐου 1834.

183. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμ., καὶ κατὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ παραίτησις τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Γορτύνης Κυρίου Προκοπίου γίνεται δεκτή.

2. Ἡ ἐπισκοπὴ Γορτύνης, κατὰ τὰ εἰς τὴν ὁμώνυμον ἐπαρχίαν προσδιωρισμένα ὅρια, ἑνοῦται, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρίου 1833 Ἡμ. Διατάγματος, μὲ τὴν ἐπισκοπὴν Ἐρυμανθίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἐπισκοπὴ Γορτύνης.

3. Εἰς τὸν Σ. πρώην Ἐπίσκοπον Γορτύνης Κύριον Προκόπιον χορηγεῖται μηνιαία σύνταξις ἑκατὸν Δραχμῶν διὰ βίου, πληρωτέα ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

4. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Ἰουλ. (5 Αὐγούστ.) 1834.

184 ΟΘΩΝ. κ τ λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἕκαστος πλοίαρχος ἐμπορικοῦ πλοίου χρεωστεῖ νὰ κρατῇ, κατὰ τὸν συναπτόμενον τύπον, ναυτολόγιον, ὅπου θέλουν σημειοῦσθαι οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀξιωματικοί, ναῦται, ὑπηρέται, καὶ ἐπιβάται.

2. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ παρουσιάζῃ τὸ ναυτολόγιον αὐτὸ πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἑκάστου λιμένος, ὅπου ἤθελεν ἐλλιμενίζεσθαι, πρὶν ἢ ἐκπλεύσῃ ἐκεῖθεν. Θέλει σημειώνει ἀκριβῶς εἰς τὸ ναυτολόγιον πᾶσαν ἀλλαγὴν, αὔξησιν, ἢ ἐλάττωσιν τοῦ πληρώματος, καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

3. Ἐὰν, ἐξεταζομένου τοῦ ναυτολογίου ὡς πρὸς τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, ἀποδειχθῇ ἔλλειψίς τις, καὶ ὁ πλοίαρχος δὲν δυνηθῇ νὰ δικαιολογηθῇ ἀνηκόντως ὡς πρὸς τοῦτο, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος χρεωστεῖ ἀμέσως νὰ κοινοποιῇ εἰς τὴν τοπικὴν ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τὴν ἔλλειψιν ταύτην, διὰ νὰ ἐξετάζῃ αὕτη τὰ περὶ τούτου, καὶ ἐνεργῇ, ὅ,τι νόμιμον καὶ ἐκ τῆς ἁρμοδιότητός της.

4. Τὸ ναυτολόγιον θέλει δίδεσθαι διὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν λιμένων, ὡς μέχρι τοῦδε, καὶ θέλει πληρόνεσθαι παρὰ τῶν πλοιάρχων, κατὰ τὴν χορητικότητα τῶν πλοίων, ἓν λεπτὸν εἰς κάθε τόνον κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, καὶ ἥμισυ λεπτὸν εἰς τὸν τόνον κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν. Ἡ εἴσπραξις δὲ αὕτη θέλει γίνῃ διὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, καὶ θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὰ βιβλία των, ὅπου σημειοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ οἰκονομικαὶ παρ' αὐτῶν γενόμεναι εἰσπράξεις.

5. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Β. Ἐφημερίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 (18) Αὐγούστου 1834.

Αρ. ΠΛΟΙΟΝ ΚΛΑΣΕΩΣ

Ναυτολόγιον τοῦ πλοίου διὰ ταξεῖδι Αρ. ὀνομαζομένου τόνων Ἑλληνικῶν
ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, ὡπλισμένου μὲ
ἀνήκοντος εἰς καὶ προσδιωρισμένου διὰ

Αρ.	Βαθμὸς	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμ.	Πατρὶς.	Διαμονή	Ἡλικία	Ἀνάστημα	Χρῶμα	Πρόσωπον	Ὀφθαλμοί	Τρίχες	Συνθήκη μὲ τὸν πλοίαρ.	Παρατηρήσεις.

Ὁ ὑποσημειούμενος πλοίαρχος ὑποχρεοῦμαι, ὑπὸ ποινὴν κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλίας νόμους, νὰ μὴ συγχωρήσω εἰς κἀνὲν ἄτομον ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πληρώματος νὰ ἐξέλθῃ εἰς ξένον τόπον, ἐκτὸς νομίμου αἰτίας, ἥτις θέλει δηλοῦσθαι ὄπισθεν τοῦ παρόντος Ναυτολογίου ἀπὸ τοὺς Προξένους καὶ Ἀντιπροξένους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εἴτε τῶν φιλικῶν Δυνάμεων, εὑρισκομένους εἰς τὸν τόπον ὅπου θέλει γείνει ἡ ἔξοδος.

Ἐν τῇ 183

Ὑπογραφὴ τοῦ πλοιάρχου

Ὁ Λιμενάρχης

185 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΑΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι,

Ὁ κατὰ τὸ Θολερὸν τῆς Κορινθίας Μυλότοπος κείμενος εἰς τὴν θέσιν Καμίνι, ἔχων ἔκτασιν πηχῶν τετραγωνικῶν 55 καὶ 2 ½ στρέμματα περιοχὴν καὶ συνορεύων κατ' ἀνατολὰς μὲ τὸν ποταμὸν τοῦ Θολεροῦ, κατὰ δυσμὰς μὲ βράχους, κατ' ἄρκτον μὲ γῆν ἐθνικὴν καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲ χωράφια ἐθνικὰ, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως γενησομένην τὴν 31 τοῦ τρέχοντος.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἶναι οἱ ἀκόλουθοι·

Α'. Ἡ πληρωμὴ θέλει γενῇ εἰς ὀκτὼ δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη τὴν ά. τοῦ Ἰανουαρίου 1835 καὶ οὕτω καθεξῆς πᾶσαν ά τοῦ Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους μέχρι συμπληρώσεως τῆς ὁλικῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς.

Β'. Εἰς πᾶσαν πληρωμὴν μιᾶς δόσεως (ἐκτὸς τῆς πρώτης), θέλει πληρώσει καὶ τοὺς δεδουλευμένους τόκους αὐτῆς ἐννοουμένους ἀπὸ τὴν προθεσμίαν τῆς ά δόσεως. Εἶναι ὅμως ἐλεύθερος ὁ ἀγοραστὴς νὰ πληρώσῃ τὰς χρεωστουμένας δόσεις ὁψέποτε τὸ θελήσῃ πρὸ τῆς προθεσμίας τῶν ὀκτὼ ἐτῶν μὲ τοὺς δεδουλευμένους τόκους καὶ ν' ἀποφύγῃ τοιουτοτρόπως τὴν πληρωμὴν μελλόντων τόκων.

Γ'. Ὁ ἐκποιηθεὶς τόπος μένει εἰς ὑποθήκην μέχρι τῆς τελείας πληρωμῆς· ἐπομένως δὲν δύναται πρὸ τῆς τελείας τοῦ χρέους ἐξοφλήσεως νὰ πωληθῇ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ νὰ δοθῇ εἰς νέαν ὑποθήκην.

Δ' Ὁ τόπος οὗτος θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀγοραστοῦ εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας παρὰ τῆς Α. Μ.

Ε'. Η Α. Μ. ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τῆς

ἀποδοχῆς ἢ μὴ ἀποδοχῆς τῆς προσφερθησομένης εἰς τὴν δημοπρασίαν ἀνωτάτης τιμῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ἰουλίου, 1834.

186. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ νομοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικοὺς Ἐφόρους.

Κρίνομεν ἀναγαῖον νὰ σᾶς διευθύνωμεν τὰς ἐφεξῆς διασαφήσεις ὡς πρὸς τὸν § 7 τοῦ Β΄. Ἄρθρου τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποδεκάτωσιν τοῦ καλαμβοκίου καὶ ἀραβοσίτου, διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παρεξήγησις ἀπὸ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ τῶν φορολογουμένων.

§. 1. Δὲν προσδιωρίσθη εἰς τὸν Νόμον ὁ καιρὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον μετρῶνται καὶ ἀποδεκατίζονται οἱ ἀνωτέρω καρποί· διότι τοῦτο κρέμαται ἀπὸ τὴν κλιματικὴν ἑκάστου μέρους κατάστασιν. Εἴς τινα μέρη κοπανίζονται οὐ πολὺ μετὰ τὴν σύναξιν· εἰς ἄλλα πάλιν μένουν ἀκοπάνιστοι μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει λοιπὸν νὰ περιμένῃ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν συνήθως κοπανίζονται τὰ ῥηθέντα γεννήματα, ἂν θέλῃ νὰ λάβῃ τὸν φόρον εἰς κοπανισμένον καρπὸν, καὶ δὲν εὐχαριστεῖται νὰ λάβῃ αὐτὸν εἰς λουβούκια.

§. 2. Ἂν δὲ προτιμᾷ νὰ λάβῃ τὸν φόρον εἰς χρήματα, τότε ὀφείλει νὰ περιμείνῃ πάλιν τὸν καιρὸν, καθ' ὃν συνήθως κοπανίζονται τὰ ἀνωτέρω γεννήματα, διὰ νὰ μετρήσῃ τὸν κοπανισμένον καρπὸν καὶ νὰ κάμῃ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου εἰς αὐτὸν καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ πληρωθῇ εἰς χρήματα κατὰ τὸν Δεκέμβριον εἰς τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν θέλουν διορίσει οἱ ἁρμόδιοι Ἔπαρχοι κατὰ τὸ ἀπὸ 28 Μαΐου (9 Ἰουνίου) Βασιλικὸν Διάταγμα.

§. 3. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω βλέπετε, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐννοεῖ νὰ βιάζῃ τοὺς φορολογουμένους νὰ κοπανίζουν τὰ καλαμβόκια καὶ ἀραβοσίτιά των ὅτε τὸ θέλουν οἱ ἐνοικιασταὶ, ἀλλ' ὅτε ἡ κλιματικὴ ἑκάστου μέρους κατάστασις τὸ ἐπιτρέπει.

§. 4. Ἂν ὅμως ὁ Ἐνοικιαστὴς νομίζῃ νὰ ἔχῃ δικαίωμα νὰ μὴ περιμείνῃ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν συνήθως κοπανίζονται οἱ καρποὶ, ἀλλὰ νὰ λάβῃ εὐθὺς τὸν φόρον εἰς κοπανισμένον καρπὸν, δύναται νὰ προσκαλέσῃ τοὺς φορολογουμένους νὰ κάμωσι δοκιμὴν, κοπανίζοντες παρουσίᾳ τοῦ Ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ Ἱερέως ἑκατὸν ὀκάδας ἀραβοσίτου εἰς λουβούκια. Ἀναλογίσαντες τοιουτοτρόπως τὸ εἰς καθαρισμένον καρπὸν χρέος των πρὸς τὸν Ἐνοικιαστὴν, θέλουν κοπανίσει τόσα λουβούκια, ὥστε νὰ συμπληρωθῇ ἡ ὀφειλομένη ποσότης π. χ. Ὁ φορολογούμενος ἔχει ἀπὸ τὸ ἰδιόκτητόν του χωράφι 1000 ὀκάδες ἀραβόσιτον εἰς λουβούκια· γενομένης τῆς ὡς ἀνωτέρω δοκιμῆς, εὑρίσκεται, θετέον, ὅτι 100 ὀκάδες ἀκαθαρίστου καρποῦ δίδουν 65 ὀκάδας καθαροῦ· ἐπομένως ὁ φορολογούμενος χρεωστεῖ πρὸς τὸν Ἐνοικιαστὴν ὀκάδας 650 καθαρισμένου καρποῦ ὡς ἔγγιστα φόρον. Κοπανίζει λοιπὸν εὐθὺς τόσα λουβούκια, ὥστε νὰ συμπληρωθῇ ἡ ποσότης τῶν 650 ὀκάδων, καὶ παραδίδων τὴν ποσότητα ταύτην εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐξοφλεῖ τὸ πρὸς αὐτὸν χρέος του.

§. 5. Ἂν ὁ Ἐνοικιαστὴς νομίζῃ νὰ ἔχῃ δικαίωμα νὰ μὴ περιμείνῃ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν συνήθως γίνεται τὸ κοπάνισμα τῶν καρπῶν, ἀλλὰ νὰ γνωρίσῃ εὐθὺς, πόσην ποσότητα κοπανισμένου καρποῦ τῷ ὀφείλει ὁ φορολογούμενος, διὰ νὰ πληρωθῇ ἐν καιρῷ εἰς χρήματα, θέλετε προσκαλέσει τὸν φορολογούμενον νὰ κάμῃ τὴν ὡς ἀνωτέρω δοκιμὴν μὲ τὰς 100 ὀκάδας λουβούκια. Θετέον λοιπὸν, ὅτι ὁ φορολογούμενος ἔχει ἀπὸ τὸ ἰδιόκτητόν του χωράφι 15000 ὀκάδας ἀραβοσίτι εἰς λουβούκια, γίνεται ἡ δοκιμὴ μὲ τὰς 100 ὀκάδας, καὶ εὑρίσκεται, ὅτι αἱ 100 λουβούκια δίδουν 65 ὀκάδας καθαρισμένον καρπὸν, ἐπομένως χρεωστεῖ ὁ φορολογούμενος εἰς τὸν Ἐνοικιαστὴν 975 ὀκάδας καθαρισμένον καρπὸν, τὸν ὁποῖον θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα κατὰ τὸν Δεκέμβριον μῆνα εἰς τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν, ὡς εἴρηται, θέλει διορίσει ὁ ἁρμόδιος Ἔπαρχος, κατὰ τὸ ἀπὸ 28 Μαΐου (9 Ἰουνίου) Βασιλικὸν Διάταγμα.

Εἰς τὴν παροῦσαν μας Ἐγκύκλιον θέλετε δώσει ἐπὶ ἰδίᾳ ὑμῶν βαρυτάτῃ εὐθύνῃ τὴν μεγαλητέραν δημοσιότητα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 13 Αὐγούστου 1834.

187. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ Νομοὺς Νομάρχας.

Σᾶς ἐπισυνάπτεται πρὸς ὁδηγίαν σας ἀντίτυπον τῆς ὑπὸ τὴν σήμερον ἡμερομηνίαν ἐκδοθείσης Ἐγκυκλίου μας περὶ τῆς διασαφήσεως τοῦ §. 7 τοῦ Ἄρθρου Β΄. τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου, διὰ νὰ ἐπαγρυπνῆτε εἰς τὴν ἀκριβῆ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Αὐγούστου 1834.

188. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Διακηρύττει.

Οἱ κατὰ τὴν πόλιν Θηβῶν δύο ἐθνικοὶ λουτροὶ ἐπάνω καὶ κάτω λεγόμενοι, κείμενοι ὁ μὲν ἐπάνω λουτρὸς εἰς τ' ἄκρα τῆς μεγάλης γραμμῆς κατὰ τὸ παλαιὸν σχέδιον τοῦ Καλάνδρου, ἔχων ἔκτασιν πηχῶν τετραγωνικῶν 1633 δηλ. τὸ ἐμβαδὸν τοῦ κτιρίου πηχ. τετρ. 250 ἡ περιφέρεια τοῦ ἰδίου ἐπὶ τῶν παλαιῶν θεμελίων πηχ. τετρ. 825 ἡ συνεχομένη γῆ μέχρι τῆς παλαιᾶς γραμμῆς πηχ. τετρ. 558 μὲ τρεῖς γοῦρνας τοῦ λουτροῦ, καὶ συνορεύων κατ' ἀνατολὰς μὲ τὸ ὀσπήτιον τοῦ Χασὰν Ἐφένδη, κατὰ δυσμὰς μὲ δημόσιον δρόμον

(ἡ πλατεῖα), κατ' ἄρκτον μὲ τὸ ὀσπήτιον τοῦ Ἀβδιτζίκη καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲ δημόσιον δρόμον. Ὁ δὲ κάτω λουτρὸς ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς πόλεως ἔχων ἔκτασιν τετραγ. πηχ. 1292 ἤτοι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἔσω καὶ ἔξω κτιρίου πηχ. 372 ἡ περιοχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐρειπίων πηχ. 920 καὶ συνορεύων κατ' ἀνατολὰς μὲ περιβόλι τοῦ Χατζῆ Τζέλιου, κατὰ δυσμὰς μὲ δημόσιον δρόμον, κατ' ἄρκτον μὲ περιβόλι τοῦ Χατζῆ Τζέλιου καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲ ὅμοιον τοῦ Ἰμὲρ Χουσεΐνη, ἐκτίθενται εἰς τελειωτικὴν ἐνταῦθα δημοπρασίαν ἐκποιήσεως γενησομένην τὴν 30 Αὐγούστου, Τ. Ε.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἶναι οἱ ἀκόλουθοι· Α'. Ἡ πληρωμὴ θέλει γενῇ εἰς ὀκτὼ δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη τὴν ά Ἰανουαρίου 1833 καὶ οὕτω καθεξῆς πᾶσαν ά Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους μέχρι συμπληρώσεως τῆς ὁλικῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς. Β. Οἱ ἐκποιηθησόμενοι λουτροὶ μένουν εἰς ὑποθήκην μέχρι τῆς τελείας πληρωμῆς, ἑπομένως δὲν δύνανται πρὸ τῆς τελείας τοῦ χρέους ἐξοφλήσεως νὰ πωληθῶσι παρὰ τῶν ἀγοραστῶν ἢ νὰ δοθῶσιν εἰς νέαν ὑποθήκην. Γ'. Εἰς πᾶσαν πληρωμὴν μιᾶς δόσεως (ἐκτὸς τῆς πρώτης) θέλουν πληρώνει καὶ τοὺς δεδουλευμένους τόκους αὐτῆς, ἐννοουμένους ἀπὸ τὴν προθεσμίαν τῆς ά δόσεως. Εἶναι ὅμως ἐλεύθεροι οἱ ἀγορασταὶ νὰ πληρώσουν τὰς χρεωστουμένας δόσεις ὁψέποτε θελήσουν πρὸ τῆς προθεσμίας τῶν ὀκτὼ ἐτῶν μὲ τοὺς δεδουλευμένους τόκους καὶ ν' ἀποφύγουν οὕτω τὴν πληρωμὴν μελλόντων τόκων. Δ'. Οἱ λουτροὶ οὗτοι θέλουν παραδοθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀγοραστῶν μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας παρὰ τῆς Α. Μ. Ε. Ἡ Α. Μ. ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ ἀποδοχῆς τῆς προσφερθησομένης εἰς τὴν δημοπρασίαν ἀνωτάτης τιμῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Αὐγούστου 1834.

189 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διακηρύττει,

Ὅτι θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως τὸ ἐφετεινὸν δικαίωμα ἐκ τῶν ἐλαιώνων τῶν ἐφεξῆς Ἐπαρχιῶν κατὰ τοὺς ἀκολούθους ὅρους·

Α'. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος ἰδιωτικῶν ἐλαιοδένδρων, καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν κατ' αὐτὴν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων συνεννοουμένου καὶ τοῦ δεκάτου, θέλουν συνδημοπρατηθῇ ὁλικῶς, ἐπιτοπίως μὲν εἰς Σπάρτην τὴν 5 Σεπτεμβρίου (τρέχοντος ἔτους), τελειωτικῶς δὲ ἐνταῦθα τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Β'. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Μεθώνης ἰδιωτικῶν ἐλαιοδένδρων, καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν κατ' αὐτὴν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων συνεννοουμένου καὶ τοῦ δεκάτου, θέλουν συνδημοπρατηθῇ ὁλικῶς, εἰς Μεθώνην τὴν 5 Σεπτεμβρίου, ἐνταῦθα δὲ τελειωτικῶς τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ.

Γ'. Ὁ ἔγγειος φόρος ὅλων τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Παρνασίδος ἰδιωτικῶν ἐλαιοδένδρων καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν κατ' αὐτὴν ἐθνικῶν καὶ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ δημόσιον δικαίωμα ἐκ τῆς ἐπικαρπίας τῶν συλλογικῶν καὶ ἐμφυτευτικῶν θέλουν ἐνοικιασθῇ ὁλικῶς ἐνταῦθα τὴν 20 Σεπτεμβρίου Τ. Ε.

Δ'. Ἐκ τῶν εἰς τὸ Γ'. Ἄρθρον κατὰ τὴν Παρνασίδα ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων θέλει συνάζει ὁ Ἐνοικιαστὴς ὅλον τὸν καρπόν· ἐκ δὲ τῶν λεγομένων συλλογικῶν θέλει λαμβάνει 55 0|0 (τουτέστι 50 0|0 διὰ τὸ ἥμισυ μερίδιον τοῦ Δημοσίου, καὶ 10 0|0 ὡς δέκατον διὰ τὸ ἐδικόν των ἥμισυ μερίδιον).

Ε'. Ὡς πρὸς τὰ διαφιλονεικούμενα ἐκ τοῦ ἀνωτέρω εἴδους θέλουν φυλαχθῇ οἱ ὁρισμοὶ τοῦ Ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλλίου) περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου.

ς'. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις τὴν 31 Ὀκτωμβρίου καὶ τὴν 20 Δεκεμβρίου (τρέχοντος ἔτους).

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Αὐγούστου 1834.

190. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς, Διευθυντὰς καὶ Ἐπιστάτας τῶν Τελωνείων τοῦ Βασιλείου.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἐπιθυμοῦσα νὰ χορηγῇ ὅλας τὰς πιθανὰς εὐκολίας εἰς τὴν προμήθευσιν τῶν ἀναγκαίων ἐκ μέρους τῶν Πολεμικῶν τῶν ξένων φιλικῶν Δυνάμεων, ὅσα προσορμίζονται, ἢ ἐλλιμενίζονται εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, νομίζει δίκαιον τὸ νὰ λάβῃ, ὅσα μέτρα δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι τὰς καταχρήσεις τινῶν ἐμπόρων ἢ κερδοσκόπων, οἱ ὁποῖοι νομίζουσιν, ὅτι, καλυπτόμενοι ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν ῥηθέντων πλοίων, δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐμπόριον ἀπηγορευμένον, νὰ δολιευθῶσι τὰ Τελωνεῖα, καὶ νὰ προξενήσωσι ζημίαν τόσον εἰς τὸ Ταμεῖον, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐμπόρους.

Ἐπὶ τούτῳ ἐνόμισα ἀναγκαῖον κατ' ἀνωτέραν Διαταγὴν νὰ σᾶς δώσω τὰς ἑξῆς ὁδηγίας, ἀφορώσας τοῦτο τὸ σπουδαῖον ἀντικείμενον.

Α'. Ὅσα προϊόντα πορίζονται τὰ ῥηθέντα πολεμικὰ πλοῖα ἀπὸ τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου, οἷον ἐδώδιμα, ποτὰ κ τ λ. ἢ πανία, Σχοινία, καὶ ἄλλα ἐγχώρια ἢ ξένα χειροτεχνήματα, εἰς χρῆσιν μόνον τῶν πλοίων των ἢ τῶν ἐν αὐτῷ Ναυτῶν, θέλουν εἶναι ἐλεύθερα ἐξαγωγικοῦ τέλους.

Ὀφείλει ὅμως ὁ προμηθευτὴς, πρὶν ἐπιβιβάσῃ αὐτὰ εἰς τὸ πλοῖον, νὰ παρουσιάζηται προηγουμένως εἰς τὸ Τελωνεῖον τοῦ μέρους, ὅπου εὑρίσκεται τὸ πλοῖον.

Ἂν τὰ εἴδη αὐτὰ κατὰ τὴν ποσότητα ἢ τὴν ποιότητα δὲν ἦναι ἐκ τῶν συνήθως προμηθευομένων διὰ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν τοῦ πλοίου, οἷον ἄρτος, κρέας, πτηνὰ, λαχανικὰ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀψώνια, τότε ὁ προμηθευτὴς ὀφείλει νὰ

παρουσιάζῃ ἔγγραφον πρόσκλησιν τοῦ Πλοιάρχου πρὸς τὸ Τελωνεῖον διὰ νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἐπιβίβασίν των.

Β΄. Ἂν ὁ πλοίαρχος προμηθεύεται ἔξωθεν τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸ πλοῖόν του, ἐπιτρέπεται ἡ μεταβίβασις αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸν πλοῖον εἰς τὸ πολεμικὸν, καθ᾽ ὅσον δὲν ἤθελον ἐξαχθῇ εἰς τὴν ξηράν. Ὅθεν· ά. Ἅμα ἐλλιμενισθῇ πλοῖον ἐμπορικὸν, φέρον ὁποιουδήποτε εἴδους πραγματείας διωρισμένας δι᾽ ἓν πολεμικὸν πλοῖον ξένης Δυνάμεως, ὀφείλει ὁ Πλοίαρχος τοῦ πρώτου νὰ εἰδοποιήσῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν τὸ Τελωνεῖον ἐγγράφως, δηλοποιῶν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ σημεῖα τῶν κιβωτίων, βαρελίων ἢ δεσμάτων, τὰ ὁποῖα περιέχουσιν ἐκεῖνα τὰ εἴδη. β΄. Ὁ φροντιστὴς τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, πρὶν παραλάβῃ αὐτὰ, θέλει παρουσιάζει εἰς τὸ Τελωνεῖον ἔγγραφον σημείωσιν τῶν εἰς τὴν παραλαβήν του εἰδῶν, ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ Πλοιάρχου του καὶ περιέχουσαν τὸ ποσὸν, τοὺς ἀριθμοὺς καὶ σημεῖα τῶν κιβωτίων, βαρελίων καὶ δεσμάτων. γ΄. Ἀφοῦ λάβῃ ὁ κατὰ τόπον Τελώνης τὴν δηλοποίησιν τοῦ Πλοιάρχου τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου καὶ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Πλοιάρχου τοῦ πολεμικοῦ, τότε θέλει δίδει ἄδειαν νὰ μεταβιβασθῶσι τὰ, περὶ ὧν ὁ λόγος, εἴδη ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸν πλοῖον. δ΄. Ἡ μεταβίβασις πρέπει νὰ γίνεται ἀφεύκτως ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον, παρόντος ἑνὸς τελωνιακοῦ ὑπηρέτου, χωρὶς ποσῶς ν᾽ ἀποβιβασθῶσιν εἰς τὴν ξηράν· εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίστασιν, τὰ ἐξαχθησόμενα εἴδη ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος εἰσαγωγῆς. έ. Ἂν τυχὸν ἓν πολεμικὸν πλοῖον, ἤ τινα ἐξ αὐτῶν, σχηματίζοντα μοῖραν ναυτικὴν, ἤθελον ἦ διωρισμένα νὰ παραχειμάσωσιν εἰς ἕνα τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, ἢ νὰ διαμείνωσι πολὺν καιρὸν, εἴτε ἐξ αἰτίας ἄλλης ἐκτάτου περιστάσεως ἤθελον ἔχει ἀνάγκην νὰ προβλέψωσιν ἔξωθεν τροφὰς ἢ ἄλλα εἴδη, καὶ νὰ ἀποταμιεύσωσιν αὐτὰ εἰς τὴν ξηρὰν διὰ νὰ λαμβάνωσιν ἐξ αὐτῶν, καθ᾽ ὅσον τὸ ἀπαιτεῖ ἡ χρεία, ὁ πλοίαρχος θέλει εἰδοποιεῖ τὸ Τελωνεῖον· αὐτὸ δὲ δὲν θέλει δίδει τὴν περὶ τούτου ἄδειαν, παρὰ ἀφοῦ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀποθήκην, εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται ἡ ἐναποταμίευσις. Μετὰ δὲ τὴν ἀποταμίευσιν θέλει κλείεσθαι ἡ ἀποθήκη μὲ δύο κλεῖδας, τῶν ὁποίων ἡ μὲν θέλει δοθῇ εἰς τὸν Φροντιστὴν, ἡ δὲ θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ Τελωνεῖον.

Γ΄. Ὁσάκις οἱ Τελῶναι ἤθελον παρατηρήσει, ὅτι ἡ διδομένη αὐτὴ ἄδεια τόσον τῆς ἐσωτερικῆς, ὅσον καὶ τῆς ἐξωτερικῆς προβλέψεως δίδει ἀφορμὴν εἰς ἀπηγορευμένας καὶ ἐπιζημίους κερδοσκοπίας, ἀμέσως ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι τοὺς ἀνωτέρους των ἢ τὴν Γραμματείαν.

Δ΄. Ὅλα τὰ κατὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου Τελωνεῖα θέλουν συμμορφωθῇ κατὰ γράμμα μὲ τὰς παρούσας ὁδηγίας, διδομένας προσωρινῶς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Τελωνιακοῦ Νόμου.

Ναύπλιον τὴν 17 Αὐγούστου 1834.

191 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ Ἄρθρου Β΄. τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου Ε. Ε. Υ. Βασιλικοῦ Διατάγματος (Σελ. 155 Ἀρ. 136 τῆς παρ. Συλλογῆς).

Α΄· Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν φίλων Δυνάμεων, ὅσα εἰσπλέουν εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ὑποβάλλονται ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου Ε. Ε. εἰς πληρωμὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, κατὰ τὴν ἑξῆς διατίμησιν, καθ᾽ ὅσον αἱ Δυνάμεις αὐταὶ δὲν προσφέρονται ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἀπαραλλάκτως ὡς πρὸς καὶ τὰ ἴδιά των, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀκριβοῦς ἀμοιβαιότητος.

ΓΑΛΛΙΑ.

Δικαίωμα ὅρμου	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας, Ναυπλίου κ. λ. π. τὸν τόνον . .	1 —
	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας . .	—75
Ἄδεια ἀναχωρήσεως.	Ἀπὸ πλοῖα ὀλιγωτέρας 200 τόνων χωρητικότητος . . .	18—
	» » 200 τόννων καὶ ἐπέκεινα	36—

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Δικαίωμα ὅρμου.	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας κλπ. . . . τὸν τόννον . . .	—60
	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας .	—45
Ἄδεια ἀναχωρήσεως.	Μέχρις 20 τόννων. . . .	2—
	21—50	4—
	52—100	8—
	101—290	12—
	291—300	16—
	301—καὶ ἐπέκεινα . . .	20—

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΙΚΕΛΙΩΝ.

Δικαίωμα ὅρμου.	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας κτλ. . . . τὸν τόννον . . .	1 20
	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας .	—90
Ἄδεια ἀναχωρήσεως.	Μέχρις 20 τόννων . . .	2 10
	21—50	4 20
	51—100	8 40
	101—200	12 60
	201—300	16 80
	301—καὶ ἐπέκεινα . .	24 —

ΤΟΣΚΑΝΑ.

Δικαίωμα ὅρμου.	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας κτλ. . . . τὸν τόνον . .	—24
	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας .	—18

ΙΟΝΙΟΙ ΝΗΣΟΙ ΚΑΙ ΜΕΛΙΤΗ.

Δικαίωμα ὅρμου.	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας κλπ.	—18
	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας.	13 ½
	Μέχρις 20 τόννων . . .	—75
	21—50	1 50
—— Φάρου.	51—100	3—
	101—200	4 50
	201—300	6 —
	301—καὶ ἐπέκεινα . . .	7 50

Β'. Ὅλα τὰ λοιπὰ δικαιώματα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν γίνεται μνεία ἐνταῦθα, θέλουν πληρόνεσθαι παρὰ τῶν εἰρημένων πλοίων κατὰ τὴν Διατίμησιν τῆς 8 (20) Φεβρουαρίου 1834.

Γ'. Τὰ ὑπὸ Σημαίαν τῆς Α. Ἁγιότητος τοῦ Πάππα καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας πλοῖα θέλουν θεωρεῖσθαι, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων.

Δ'. Ὅσα ἐμπορικὰ πλοῖα φέρουσι Σημαίαν Δυνάμεων μὴ ἀναφερομένων εἰς τὴν παροῦσαν Δηλοποίησιν, ὑποβάλλονται εἰς διπλάσιον τοῦ πληρωνομένου παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων δικαιώματος μέχρι νεωτέρας Διαταγῆς.

Ε'. Ἐν γένει ὅλα τα πλοῖα τῶν ξένων Δυνάμεων, ἀναφερομένων ἢ μὴ ἐν τῇ παρούσῃ Δηλοποιήσει, ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐν αὐτῇ προσδιοριζόμενα δικαιώματα, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τὴν σημειωμένην εἰς τὰς ἐπισυνημμένας τῇ ῥηθείσῃ 8 (20) Φεβρουαρίου Διατιμήσει ὑπὸ στοιχεῖον Α, α ε, Παρατηρήσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 28 Ἰουνίου 1834.

192. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς·

§ 1. Θέλει συστηθῇ εἰς τὴν Γραμ. τῶν Στρατιωτικῶν ἓν ἰδιαίτερον τμῆμα ὑπὸ τὸ ὄνομα Στρατιωτικὸν Λογιστήριον.

§ 2. Τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον θέλει σύγκεισθαι· 1. Ἀπὸ ἕνα Πρόεδρον, 2. Ἀπὸ ἕνα ἐπιστάτην τῶν βιβλίων ὑπεπιμελητήν. 3. Ἀπὸ τρεῖς ἐπεξεργαστὰς λογαριασμῶν καὶ ἐπιθεωρητάς· 4. Ἀπὸ ἕνα λογιστήν.

§ 3. Οἱ εἰς τὰ τρία πρῶτα ἄρθρα διαλαμβανόμενοι ὑπάλληλοι θέλουν λαμβάνει τὸν εἰς τὸν βαθμόν των ἀνήκοντα μισθόν. Ὁ μισθὸς τοῦ λογιστοῦ προσδιορίζεται εἰς 960 δραχ. κατ' ἔτος.

§ 4. Τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον συνιστᾷ ἓν ἰδιαίτερον τμῆμα τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ. Πρόεδρος δὲ τούτου εἶναι ὁ Διευθυντὴς τοῦ 2ου τμήματος τῆς αὐτῆς Γραμματείας, εἰς ἀπουσίαν δὲ αὐτοῦ ἀναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του ὁ ἐπιστάτης τῶν βιβλίων.

Εἰς τὰς θέσεις τῶν ἐπεξεργαστῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν θέλουν διορισθῇ δύο καταλυματίαι συντάγματος καὶ εἷς τάγματος.

§ 5. Τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον χρεωστεῖ νὰ προεπεξεργάζεται ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς τῶν στρατευμάτων, νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς εἰς τὰ βιβλία λεπτομεροῦς ἀντιγραφῆς τῶν διαφόρων χρηματικῶν ἐργασιῶν τῶν σωμάτων, νὰ κάμνῃ τὸν ἀπολογισμὸν αὐτῶν, ν' ἀναγράφῃ εἰς τὰ βιβλία ὅλα τὰ ἐξαγόμενα τῶν λογαριασμῶν, πρὸς δὲ νὰ κάμνῃ τὰς εἰς τὰς οἰκονομικὰς καὶ λογιστικὰς ἀναφορὰς τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν ἀναγκαίας συνόψεις καὶ ἐπιτομὰς λογαριασμῶν.

§ 6. Οἱ λογαριασμοὶ τῆς Στρατιωτικῆς Οἰκονομίας ὑπόκεινται ἑπομένως εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἀρχῆς ταύτης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωμβρίου) 1833 Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δύναται νὰ μὴ παραδώσῃ εἰς λογιστὴν τοὺς παρὰ τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου προεπεξεργασμένους λογαριασμούς, ἐὰν ὁ ἐλεγκτής, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ 36 παραγράφου τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ἐπιβαλλομένων εἰς αὐτὸν χρεῶν, εὕρῃ ὀρθὴν καὶ ἐντελῆ τὴν παρὰ τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου γενομένην πρώτην ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ δύνανται, ὁσάκις θέλουν, νὰ λάβουν γνῶσιν τῆς κρατήσεως τῶν βιβλίων καὶ ὅλων τῶν ἐργασιῶν τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δύναται δὲ νὰ ἐνεργήσῃ τοῦτο καὶ διὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἢ ἑνὸς λογιστοῦ· οὗτοι ὅμως ἔχουν ἀνάγκην ἰδιαιτέρας διαταγῆς.

§ 7. Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου θέλουν ἀνατίθεσθαι αἱ ἐπιτόπιοι ἐπιθεωρήσεις καὶ ἐπεξεργασίαι· ἐπιφορτίζεται δὲ αὐτὰς ὁσάκις ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἤθελε κρίνει αὐτὸ ἀναγκαῖον.

§ 8. Τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὰ τοῦ γραφείου τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν.

§ 9. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλει ἐκτελεῖσθαι ἡ ὑπηρεσία τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου, θέλει προσδιορισθῇ δι' ἑνὸς ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, ὅστις θέλει ἐγκριθῇ παρ' Ἡμῶν.

§ 10. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἐμβῇ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν. Χρεωστεῖ δὲ τὸ συστηθησόμενον Στρατιωτικὸν Λογιστήριον, κατὰ τὰ προσδιορισθέντα καθήκοντά του, ὄχι μόνον τὰς τρεχούσας ὑποθέσεις νὰ ἐνεργήσῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν πρώτην ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν καθαρὰν κατάστρωσιν τῶν ἐξαγομένων τῶν λογαριασμῶν ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1833 μέχρι τῆς σήμερον, καθόσον τοῦτο δὲν ἔγινε μέχρι τοῦδε.

§ 11. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 1 (13) Ἰουνίου 1834.

193. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἐφεξῆς·

1. Ἡ νῆσος Σπετσῶν θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ φέρῃ τὸ νέον τοῦτο ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἀπεκατέστη ἔνδοξον διὰ τῶν ἡρωϊκῶν ἀνδραγαθημάτων καὶ τῶν

πατριωτικῶν θυσιῶν τῶν κατοίκων αὐτῆς κατὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα. Ὅθεν εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἔγγραφα καὶ εἰς τὰ συναλλάγματα θέλει ὀνομάζεσθαι τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ ὄχι ὑπὸ τὸ παλαιόν « Τ ι π ά ρ η ν ο ς ».

2. Ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 15 (27) Ἰουλίου 1834.

194. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ ἁλίευσις τῶν σαρδέλων εἰς τὰ παράλια τῶν Πατρῶν καὶ ἐντὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου εἶναι ἐλευθέρα τόσον εἰς τὰ πλοῖα τῶν ὑπηκόων Μας, ὅσον καὶ εἰς τὰ ξένα.

2. Τὰ ἀσχολούμενα εἰς τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ἄγρας ἁλιευτικὰ πλοῖα δὲν ὑπόκεινται εἰς κανένα ἰδιαίτερον φόρον, ἀλλὰ μετέρχονται ἐλευθέρως τὴν τέχνην των· ὀφείλουν ὅμως, πρὶν ἀρχίσωσι τὴν ἄγραν τῶν σαρδέλων, νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν λιμενάρχην τῶν Πατρῶν διὰ νὰ λαμβάνωσιν ἔγγραφον ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν.

3. Οἱ ἀγρευόμενοι ἰχθύες δὲν ὑπόκεινται τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ μέχρι τοῦδε πληρωνόμενον δικαίωμα ἐξαγωγῆς πρὸς 6 τοῖς 0|0 κατ' ἐκτίμησιν, ὅταν ἐξάγωνται ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλ' ἡ ἐξαγωγή των μένει ἐλευθέρα παντός.

4. Ἐπιβάλλεται μονοειδὴς φόρος ἐπὶ τῶν ἀγρευομένων ἰχθύων, ἐπὶ μὲν τῶν νωπῶν ἀνὰ 5 λεπτά, ἐπὶ δὲ τῶν ἁλατισμένων ἀνὰ 10 λεπτὰ τὴν ὀκάν.

Ὁ φόρος αὐτὸς θέλει πληρώνεσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα τῶν παραλίων ἐκείνων, ὅπου ἤθελον ἀποβιβασθῇ οἱ ἰχθύες, ἂν ἦναι διωρισμένοι εἰς κατανάλωσιν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἄλλως πρὶν ἐκπλεύσωσιν εἰς Πάτρας ἢ εἰς ὁποιον λιμένα τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου ἤθελαν παρουσιασθῇ.

Δὲν ἀπολύονται ὅμως τὰ πλοῖα ταῦτα τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου ε. ε. (Σελ. 155 Ἀρ. 136 τῆς παρ. Συλ.) Ἡμετέρου Διατάγματος κανονισθέντων λιμενικῶν δικαιωμάτων, καθ' ὅσον ἀφορῶσιν ἕκαστον αὐτῶν.

5. Ἕκαστον ἁλιευτικὸν πλοῖον, ἀφοῦ πληρώσῃ τὸ νενομισμένον δικαίωμα, θέλει λαμβάνει ἀποδεικτικὸν τοῦ Τελωνείου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσε.

6. Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο εἶναι ὑπόχρεα τὰ ξένα πλοῖα νὰ ἐμφανίζωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ ἐπίτηδες διωρισμένου κατὰ τὰ ὕδατα τῶν Πατρῶν Βασιλ. πλοίου τῆς κατὰ τὴν δυτικὴν παραλίαν ναυτικῆς Μας μοίρας, καὶ ὕστερον νὰ ἐκπλέωσι.

7. Ἐάν τι πλοῖον ἤθελε φωραθῇ ἀσχολούμενον εἰς ἄγραν χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, τὸ πλοῖον τοῦτο μεταφέρεται εἰς τὸν προσεχέστερον λιμένα, καὶ οἱ μὲν ἰχθύες δημεύονται, αὐτὸ δὲ στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μετέλθῃ τὴν τέχνην του κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, καθ' ἣν ἐφωράθη.

Ἐάν τι πλοῖον ἤθελε φωραθῇ ἐνῷ προσπαθεῖ νὰ διαφύγῃ τὴν ἀγρυπνίαν τῶν Τελωνῶν καὶ νὰ πλεύσῃ χωρὶς νὰ πληρώσῃ τὸ νόμιμον δικαίωμα, παρατηρουμένων τῶν περὶ τούτου διωρισμένων τύπων, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς ποινὴν λαθρεμπορείου.

Ἐάν τι πλοῖον ἤθελε διαφύγει τὰς τελωνιακὰς Ἀρχὰς χωρὶς νὰ φωραθῇ κατὰ τὴν ἔξοδόν του, καὶ ἐπομένως χωρὶς νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ ποσὸν τῶν λαθραίως ἐξαχθέντων ἰχθύων, ὅταν γνωρισθῇ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον πεντακοσίων ἕως χιλίων Δραχμῶν· ἂν ἦναι ξένον, εἰδοποιοῦνται ὅλαι αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους, ὥστε, ἄν ποτε προσορμισθῇ εἴς τινα ἐξ αὐτῶν, νὰ ὑποβάλληται εἰς τοῦτο τὸ πρόστιμον κατὰ τὸν νόμιμον τρόπον· ἐκτὸς δὲ τούτου, χάνει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μετέλθῃ τὴν τέχνην του εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας.

8. Ἐξαιροῦνται τῶν διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος κανονισμένων τὰ μικρὰ ἁλιευτικὰ πλοιάρια Ἑλληνικά, τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται περὶ τὰς ἀκτὰς εἰς ἄγραν ἄλλου εἴδους ἰχθύων.

9. Παραγγέλλεται εἰς τὰς τελωνιακὰς καὶ λιμενικὰς Ἀρχὰς ὑπὸ μεγίστῃ των εὐθύνῃ ἡ ἀκριβὴς ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν κατὰ τοῦτο ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ταμείου.

10. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 14 (26) Μαρτίου 1834.

195. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Ἡ δημόσιος σφραγὶς τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργείων καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους θέλει φέρει τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ μέσον τὰ παράσημα τοῦ Κράτους, κύκλωθεν δὲ τὸ ὄνομα τῶν Ἀρχῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν προσδιορίζεται.

2. Τὸ ἄρθρον 272 τοῦ περὶ Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων κανονισμοῦ μεταβάλλεται, καθότι ἑκάστη σφραγὶς ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 271 τοῦ ἰδίου θέλει φέρει εἰς τὸ μέσον τὰ παράσημα τοῦ Κράτους, κύκλωθεν δὲ εἰς μὲν τὰς σφραγῖδας τῶν Δικαστηρίων θέλει περιέχεσθαι τὸ ὄνομα τοῦ Δικαστηρίου ὁμοῦ καὶ ἡ ἕδρα αὐτοῦ, εἰς δὲ τὰς σφραγῖδας μοναδικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἰδιότης τῆς ὑπηρεσίας των (ὡς Εἰσαγγελεύς, Ἐξεταστικὸς δικαστὴς κτλ.) ὁμοῦ καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς των.

3. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου (7 Φεβρουαρίου) 1833 Ἡμετέρου διατάγματος, (Σελ. 2 Ἀρ. 3 τῆς παρούσης Συλλογῆς) ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

4. Ἅπασαι αἱ Ἡμέτεραι Γραμματεῖαι θέλουν

ἐπιμεληθῇ ἑκάστη διὰ τὰς εἰς αὐτὴν ὑπαγομένας Ἀρχὰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσιευθημένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 (19) Αὐγούστου 1834.

—

196. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

§ 1. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει εἰδοποιεῖ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς τὸν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας ὁποῖα μέτρα ἔλαβεν εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἐναντίον ἐκείνων, ὅσοι κατεμηνύθησαν παρ' αὐτοῦ ὡς βραδύνοντες, καὶ ὁποῖοι ἐξ αὐτῶν παρέδωκαν τὰ παρ' αὐτῶν ὀφειλόμενα.

§ 2. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 (20) Αὐγούστου 1834.

—

197. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς·

1. Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους Ναυπλίας νὰ διοχετεύωσιν εἰς τὰς ἰδίας των κατοικίας ἢ τὰς ἐπαύλεις των, διὰ χωριστῶν διωρύγων, τὸ πρὸς γενικὴν χρῆσιν τῆς πόλεως Ναυπλίας προσδιωρισμένον ὕδωρ ἀπὸ τὰ δημόσια ὑδραγωγεῖα, χωρὶς εἰδικῆς ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὅστις, ἄνευ τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 1 ὁρισθείσης ἀδείας, ἀνοίγει τοιοῦτόν τι ὑδραγωγεῖον, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ διάμετρος τοῦ κρουνοῦ, θέλει καταδικάζεται εἰς πρόστιμον 25 ἕως 50 Δραχμῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, καὶ ὑποχρεοῦται πρὸς τούτοις νὰ κλείῃ μὲ ἴδιά του ἔξοδα τὸ ὁποῖον ἤνοιξεν ὑδραγωγεῖον ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διατάγματος.

3. Ὅστις διατηρεῖ ἄχρι τῆς σήμερον ἰδιαίτερόν τι ὑδραγωγεῖον ἀπὸ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως ὀχετὸν, ὁ τοιοῦτος ὑποχρεοῦται, ἀπαλλαττόμενος τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 2 ὡρισμένης χρηματικῆς ποινῆς, νὰ κλείσῃ αὐτὸ ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀφ' ἧς ἤθελε δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διάταγμα, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἔχει ἀδιαφιλονείκητα δικαιώματα εἰς τὴν ῥοὴν τοῦ ὕδατος τούτου.

4. Ὡς ἀναντίῤῥητα δικαιώματα θεωροῦνται αἱ δουλεῖαι, τὰς ὁποίας ἰδιῶται ἀπέκτησαν νομίμως ὡς πρὸς τοῦτο τὸ εἶδος· δηλαδὴ ἐκεῖναι αἱ δουλεῖαι, τὰς ὁποίας εἶχον ἀποκτήσει πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἡ δὲ ἀπόδειξις τῆς νομιμότητος τούτων τῶν δουλειῶν γίνεται δι' ἐπισήμων καὶ αὐθεντικῶν τίτλων ἢ ἐγγράφων, εἴτε, ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως τοιούτων, δι' ἀξιοπίστων μαρτυριῶν.

5. Ἀλλ' αὗται αἱ δουλεῖαι πρέπει μολοντοῦτο νὰ ὑπόκεινται εἰς μίαν ἰδιαιτέραν διάταξιν, ἡ ὁποία νὰ προσδιορίζῃ τὴν διάμετρον τοῦ ἀνοιχθησομένου κρουνοῦ, ἀναλόγως μὲ τὴν ποσότητα τοῦ ἀναγκαιοῦντος ὕδατος εἰς τὰς κατοικίας ἢ τὰς ἐπαύλεις τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἰδιοκτητῶν.

6. Ἐὰν ἡ ποσότης τοῦ διὰ τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Ἀρείας εἰσκομιζομένου ὕδατος ἐπιτρέπῃ, ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ παραχωρήσῃ ὕστερον διὰ πωλήσεως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ναυπλίας, κατ' αἴτησίν των, τὸ δικαίωμα νὰ ἔχωσιν ἰδιαίτερον ὑδραγωγεῖον.

7. Ἡ τιμὴ τῆς πωλήσεως τοιαύτης τινὸς δουλείας πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογος μὲ τὴν διάμετρον τοῦ κρουνοῦ, καὶ νὰ δίδεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον τόσον αὐτὴ καθὼς καὶ τὰ περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὸ 2 ἄρθρον πρόστιμα, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι κυρίως καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν κατασκευὴν νέων ὑδραγωγείων, καὶ πρὸς συντήρησιν τῶν νῦν ὑπαρχόντων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Αὐγούστ. (4 Σεπτ.) 1834.

—

198. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, διὰ διατάγματος τῶν 4 (16) Ἰουνίου καὶ 23 Ἰουνίου (4 Ἰουλίου) τοῦ τρέχοντος ἔτους, εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ τ' ἀκόλουθα·

Διὰ ν' ἀνταμείψωμεν τὰς προτέρας ἐκδουλεύσεις τῶν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς κατατεταγμένων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, καὶ διὰ νὰ δώσωμεν δείγματα τῆς εὐχαριστήσεώς μας διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας των, διατάττομεν·

Οἱ ἔγγαμοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ σώματος τούτου, οἵτινες ὑπηρέτησαν ἐντίμως κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, κατετάχθησαν μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου (12 Σεπτεμβρίου) τοῦ τρέχοντος ἔτους, καὶ ἔδειξαν καὶ ἤδη καλὴν διαγωγὴν,

α. Θέλουν λάβει πλησίον τῶν ἐπισταυθμεύσεών των, ἢ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα διατρίβουν αἱ οἰκογένειαί των, πρὸς τὸ παρὸν δύο στρέμματα ἀκαλλιεργήτου πλὴν ἐργασίμου γῆς ἐκ τῶν ἐθνικῶν διὰ νὰ ἐγείρωσιν οἶκον, καὶ καλλιεργήσωσι κῆπον πρὸς ἐνοίκησιν τῶν οἰκογενειῶν των, καὶ 703 γραμμὰς ἀλεύρου καθ' ἑκάστην δι' ἕκαστον ἄτομον τῆς οἰκογενείας.

β΄. Τὴν αὐτὴν ἀπολαβὴν θέλουν ἔχει καὶ οἱ χηρεύσαντες διὰ τὰ τέκνα των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Αὐγούς. (11 Σεπ.) 1834.

199. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, θέλων νὰ δώσῃ νέον δεῖγμα τῆς ἐπιθυμίας

τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ εὐκολυνθοῦν αἱ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ Αὐστριακοῦ Κράτους σχέσεις, εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ ὥστε τὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα προερχόμενα καὶ εἰς τοὺς λιμένας της ἀποβιβαζόμενα εἴδη νὰ μὴν ὑπόκεινται τοῦ λοιποῦ εἰμὴ εἰς δεκατεσσάρων ἡμερῶν κάθαρσιν· εἰς εἴκοσι δὲ καὶ μιᾶς, ὅταν ἤθελον ἀποβιβασθῆ πραγματεῖαι ὑποτιθέμεναι συνήθως ὡς ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ.

Κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ Α. Μακ. ὁ Πάπας διέταξεν, ὥστε ἡ αὐτὴ κάθαρσις νὰ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς λιμένας του εἰς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος εἴδη.

Ἔχομεν ἐλπίδας, ὅτι καὶ αἱ λοιπαὶ Εὐρωπαϊκαὶ Κυβερνήσεις, ὁρμώμεναι ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχουσι πεποίθησιν περὶ τῆς ἰσχύος τῶν νόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἐπεκτεινομένης ἐφ' ἅπαντας τοὺς διοικητικοὺς αὐτοῦ κλάδους, δὲν θέλουν βραδύνει νὰ ἐλαττώσωσιν ὡσαύτως καὶ αὗται τὴν διάρκειαν τῆς ἐκκαθάρσεως ὡς πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς πραγματείας εἰς τοὺς λιμένας των πρὸς εὐκόλυνσιν τῶν ἀμοιβαίων ἐμπορικῶν σχέσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 (14) Σεπτεμβρίου 1834.

———

200. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ ἡ κοινὴ ἡσυχία ἀπεκατέστη εἴς τε τὸν Νομὸν Μεσσηνίας καὶ τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος, ἔπαυσαν δὲ πλέον εἰς τὰ μέρη ταῦτα τὰ ὑπάρχοντα παράπονα, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ ἀποφασίζομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ἡ ἀνατεθεῖσα εἰς τὸν Ἡμέτερον Αὐλικὸν Ἐπίτροπον ὑπηρεσία διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 9 (21) τοῦ παρελθόντος μηνὸς διατάγματος, κηρύττεται ὡς ἤδη τετελεσμένη, ἡ δὲ ἐπὶ τούτῳ δοθεῖσα πληρεξουσιότης διαλελυμένη.

2. Οἱ παρὰ τῷ Αὐλικῷ Ἐπιτρόπῳ διορισθέντες Σύμβουλοι Κ. Κ. Γεώργιος Βαλτινὸς καὶ Δημήτριος Μελετόπουλος, ὡς καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Κωστάκης Ῥίζος, ὀφείλουσιν ὡσαύτως νὰ κάμουν παῦσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ἐμπιστευμένων εἰς αὐτοὺς καθηκόντων.

3. Ὁ Αὐλικὸς Ἐπίτροπος ὀφείλει συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς εἰς τὸ προηγούμενον 2 ἄρθρ. μνησθέντας, νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὴν Ἡμετέραν καθέδραν καὶ πρωτεύουσαν Ναυπλίαν, διὰ νὰ καθυποβάλῃ εἰς Ἡμᾶς τὴν τελειωτικὴν ἀναφοράν του.

4. Ἅπασαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Νομοῦ τῆς Μεσσηνίας καὶ τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος ὑπόκεινται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὰ Ὑπουργεῖα καὶ τὰς ἁρμοδίας ἀνωτέρας Ἀρχάς, ὑπὸ τὰς ὁποίας ὑπάγονται κατὰ τὸν διοργανισμόν.

5. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 8, 9, 10, 11, 12 καὶ 13 οὐ ἀπὸ 9 (21) τοῦ παρελθόντος μηνὸς διατάγματος ἀκυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος· οἱ δὲ τῶν λοιπῶν ἄρθρων διαμένουν ἐν ἰσχύϊ.

6. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθησόμενον διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ 13 (25) Σεπτεμ. 1834.

———

201. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 10 (22) Αὐγούστου Βασιλικοῦ Διατάγματος, κατὰ τὴν ά. τοῦ ἐλευσομένου Ὀκτωμβρίου τὸ νέον λογιστικὸν σύστημα βάλλεται εἰς ἐνέργειαν, καὶ τὰ Ταμεῖα ἐν γένει τοῦ Βασιλείου κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀρχίζουν τὰς ἐργασίας των.

Ἀπὸ τὴν ῥηθεῖσαν λοιπὸν ἡμέραν γενικῶς ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Βασιλείου θέλουν συμμορφωθῆ μὲ τὰ κανονισμένα διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φευρουαρίου Β. Διατάγματος (Σελ. 169 Ἀρ. 144 τῆς παρούσης Συλλογῆς) καὶ μὲ τὰς διακοινωθείσας εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς καὶ τοὺς ὑπολόγους ὁδηγίας τοῦ παρεισαγμένου λογιστικοῦ συστήματος.

Ὅλαι αἱ συνάξεις τῶν διαφόρων δημοσίων εἰσπράξεων θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ τὰ ἁρμόδια ταμεῖα τοῦ κράτους διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ πληρωμαὶ θέλουν ἐνεργεῖσθαι δυνάμει χρηματικοῦ ἐντάλματος τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ πληρωμή, καὶ διευθυνομένου κατὰ τὰ ὡρισμένα.

Πᾶσα λοιπὸν σύναξις, μὴ ἐνεργηθεῖσα κατὰ τοὺς τύπους καὶ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου, καὶ πᾶσα πληρωμὴ ἥτις ἤθελε γένει ἐναντίον τῶν τύπων καὶ τῶν διατάξεων, ἀμφότεραι θεωροῦνται ὡς μηδέποτε ἐνεργηθεῖσαι. Οἱ χρεωστοῦντες πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν λήγει ἡ πληρωμὴ τοῦ χρέους των, νὰ παρουσιάζωνται πρὸς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν καὶ νὰ ἐξοφλοῦν τοῦτο. Ἀπ' ἐναντίας ὁ Ταμίας, ὅσοι δὲν παρουσιασθοῦν μέχρι τῆς προσδιωρισμένης τελευταίας ὥρας τῆς ἐργασίας του, θέλει τοὺς καταδιώκει διὰ τῆς ἁρμοδίου Ἀρχῆς.

Διὰ τοῦ ἀριθ. 23 ἐφημ. τῆς Κυβερ. τοῦ 1834, (Σελ. 223 Ἀρ. 166 τῆς παρ. Συλ.) ἐδημοσιεύθησαν τὰ κατὰ τὰ διάφ. μέρη τοῦ Κράτους εἰδικὰ Ταμεῖα· ἀλλὰ δι' ὅσα ἀναφέρουν οἱ παράγρ. πρῶτος, τέταρτος καὶ πέμπτος τῶν δοθεισῶν συγχρόνως αὐτοῖς ὁδηγιῶν, διατάττομεν ὅλους τοὺς ὑπολόγους νὰ συμμορφωθῶσι καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ὡς πρὸς τὰς συνάξεις καὶ πληρωμάς των μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης Μας διαταγῆς.

Διὰ τῆς παρούσης δημοσιεύονται καὶ τὰ προσωρινῶς δυνάμει τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου (11 Σεπτεμβρίου) Β. Διατάγματος διορισθέντα Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα. Εἰς τὰς πρωτευούσας δὲ τῶν Νομῶν, τὰ χρέη Ἐπαρχιακοῦ Ταμίου ἀνατίθενται εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Νομοῦ ἢ εἰς τὸν παρ' ἐκείνου διορισμένον ἐπίτροπον δι' ἐγκρίσεώς Μας.

Τὰ περὶ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας Ταμεῖα

δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰ εἰδικὰ Ταμεῖα, ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς συνάξεως τῶν ἐκ ταύτης δικαιωμάτων θέλει ἐνεργεῖσθαι καθ' ὃν ἐξακολουθεῖ τρόπον, καὶ προσεχῶς θέλομεν διατάξει τὰ περὶ τούτων. Τὰ συναζόμενα δὲ καὶ ἐκ τούτων χρήματα κατὰ δεκαήμερον, ἀνέπαφα θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1834.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

Τοῦ Διορισμοῦ τῶν προσωρινῶν ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν.

Ἀριθ. Δύξων	Ονομ. καὶ ἐπώνυμον τῶν προσ. ἐπαρχ. Ταμιῶν	Ἡ δημόσιος ὑπηρεσία των	Περιοχὴ ἐπαρ. Ταμείων.	Πρωτεύουσα τοῦ Επαρ. Ταμείου.	Νομὸς	Πρωτεύουσα τῶν Ταμ. τῶν Νομῶν.
1		Επις. τελ. Κορινθίας.	Επαρ. Κορινθίας,	Κόρινθος,		
2		Β. Εφ. Κορ'νθ. Σικυῶν.	,, Σικυῶνος.	Σικυωνία,		
		Επις. Τελων. Πετσῶν,	,, Ύδρας. Πετσ. καὶ	Πέτσαι,	ΑΡΓΟΛΙΣ ΚΑΙ	Ναύπλιον,
3			Ερμιονίδος,		ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ,	
4		» » Πόρου,	,, Πόρου καὶ Τροιζ.,	Πόρος,		
5		Βασ. Εφορ. Γορτύνης,	,, Γορτύνης,	Γορτύνη,		
6		Επιστ. Τελ. Αστρους,	,, Κυνουρίας,	Αστρος,	ΑΡΚΑΔΙΑΣ,	Μαντίνεια,
7		» » Πύργου,	,, Ὀλυμπίας,	Πύργος,		
8		» » Μεθώνης,	,, Μεθώνης,	Μεθώνη,		
9		Βασ. Εφορ. Μεσσήνης,	,, Μεσσήνης,	Ἀνδροῦσα,	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ,	Κυπαρισσία,
10		Επιστ. Τελ. Καλαμῶν	,, Καλαμῶν,	Καλάμαι,		
11		» » Αἰγιαλείας	,, Κυναίθης καὶ Αἰ-	Αἰγιάλεια,		
12			γιαλείας,		Ἀχαΐας ΚΑΙ	Πάτραι,
13		» » Κυλλήνης,	,, Ἠλείας καὶ Κυλλήν.	Κυλλήνη,	ΗΛΙΔΟΣ,	
		» » Ἐπιδ. Λιμ	,, Ἐπιδαύρ. Λιμηρ.	Ἐπίδαυρος,		
14		» » Γυθείου,	,, Γυθ. καὶ Οἰτύλου,	Γύθειον,		
15		» » Ἀστακοῦ	,, Ἀκαρνανίας,	Ἀστακὸς,	ΛΑΚΩΝΙΑΣ,	Σπάρτη,
16		» » Ναυπάκτου,	,, Ναυπακτίας,	Ναύπακτος,		
17		Βασ. Εφορ. Ἀγρινίου,	,, Ἀγρινίου,	Ἀγρίνιον,	ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	Μεσολόγγιον,
18		» » Καλλιδρόμης,	,, Καλλιδρόμης,	Καλλιδρόμη,	ΚΑΙ ΑΙΤΩΛ.,	
19		Επις. Τελ. Λαμίας,	,, Φθιώτιδος,	Λαμία,		
20		Βασ. Εφορ. Δωρίδος,	,, Δωρίδος,	Λοιδωρίκι,		
21		Επις. Τελ. Αταλάντης	,, Λοκρίδος,	Ἀταλάντη,	ΛΟΚΡΙΔΟΣ ΚΑΙ	Αμφισσα,
22		Βασ. Εφορ. Θηβῶν,	,, Θηβῶν,	Θῆβαι,	ΦΩΚΙΔΟΣ,	
23		» » Λεβαδίας,	,, Λεβαδείας,	Λεβαδεία,		
24		Επις. Τελ. Αἰγίνης,	,, Αἰγίνης,	Αἴγινα,	ἈΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ	Ἀθῆναι,
25		» » Μεγάρων	,, Μεγαρίδος,	Μέγαρα,	ΒΟΙΩΤΙΑΣ,	
26		» » Καρύστου,	,, Καρυστίας,	Κάρυστος,		
27		Επιθ. Βορ. Σποράδων,	Η νῆσος Σκιάθος,	Σκιάθος,		
		Επις. Τελ. Σκοπέλου,	,, Σκόπελ. καὶ Ηλιοδρ.	Σκόπελος,	ΕΥΒΟΙΑΣ,	Χαλκὶς,
28		» » Σκύρου,	,, Σκῦρος,	Σκῦρος,		
29		» » Τήνου,	,, Τῆνος,	Τῆνος,		
30		» » Μυκόνου,	,, Μύκονος,	Μύκωνος,		
31		» » Ανδρου,	,, Ανδρος,	Ανδρος,		
32		» » Νάξου,	,, Νάξος,	Νάξος,		
33		» » Πάρου,	,, Πάρος καὶ Αντίπ.	Πάρος,		
34		» » Κύθνου,	,, Κύθνος,	Κύθνος,		
35		» » Κέας,	,, Κέα,	Κέα,		
36		,, ,, Σερίφου,	,, Σέριφος,	Σέριφος,		
37		,, ,, Θήρας	,, Θήρα καὶ Ανάφη,	Θήρα,	ΚΥΚΛΑΔΩΝ,	Σύρα.
38		,, ,, Ἴου,	,, Ιος καὶ Αμοργὸς,	Ιος,		
39		,, ,, Σικίνου,	,, Σίκ. καὶ Φολέγαν.	Σίκινος,		
40		,, ,, Σίφνου,	,, Σίφνος,	Σίφνος,		
41		,, ,, Μήλου,	,, Μῆλος καὶ Κίμωλ.	Μῆλος,		
42						

202. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρ. ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν, διὰ τὸ ἔτος 1834-35· Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Κορινθίας Σ. Μητροπολίτην Κ. Κύριλλον· Συμβούλους, τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Ἀττικῆς Κ. Νεόφυτον, τὸν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Βοιωτίας Σ. Μητροπολίτην Κ. Παΐσιον, τὸν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Ἀργολίδος Σ. Μητροπολίτην Κ. Κύριλλον, τὸν Σ. Ἐπίσκοπον πρώην Ἠλείας (πρώην Δαμαλῶν) Ἰωνᾶν.

Εἰς τοὺς Κυρίους τούτους θέλει κοινοποιηθῆ ὁ διορισμός των· θέλουν δὲ προσκληθῆ, δόσαντες τὸν ὅρκον των, ν' ἀναλάβουν ἀμέσως τὰ ἐμβριθῆ των χρέη.

Περὶ διορισμοῦ τῶν συμπληρωτικῶν μελῶν θέλει ἐκδοθῆ ἰδιαίτερον διάταγμα.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ κοινοποίησις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Αὐγούστ. (7 Σεπτ.) 1834.

203. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε·

1. Ἡ καθέδρα ἡμῶν μετατίθεται κατὰ τὴν ά Δεκεμβρίου Τ. Ε. ἐκ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας.

2. Ἡ πόλις Ἀθῆναι, θέλει ἐπονομάζεσθαι ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας «Βασιλικὴ Καθέδρα καὶ Πρωτεύουσα.»

3. Κατὰ τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου Τ. Ε. θέλουν καθιδρυθῆ ἐν Ἀθήναις καὶ ὅλα τὰ Ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῆς Ἐπικρατείας μετὰ τῶν ἀμέσως εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων τμημάτων, ἔτι δὲ καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ Γεν. Ταμεῖον, καὶ τὸ Γενικὸν τῶν Ταχυδρομείων Διευθυντήριον.

4. Δι' ἰδιαιτέρων ἀποφάσεων θέλομεν προσδιορίσει τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν καὶ αἱ λοιπαὶ κεντρικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν μετατεθῆ ἐκεῖ.

5. Ὅλαι αἱ ὑπάλληλοι Ἀρχαὶ τοῦ Βασιλείου θέλουν ἀρχίσει νὰ διευθύνωσιν εἰς Ἀθήνας τὴν μετὰ τῶν ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ σημειουμένων Ἀρχῶν ἀλληλογραφίαν των, ὁπόταν αὐτὴ δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ φθάσῃ εἰς Ναύπλιον κατὰ τὸν συνήθη δρόμον τοῦ ταχυδρομείου πρὶν τῆς 29 Νοεμβρίου (11 Δεκεμβρίου) Τ. Ε.

6. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα δημοσιευθησόμενον διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως, ἕκαστος δὲ τῶν λοιπῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας θέλει συμπράξει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, καθ' ὅσον προσήκει εἰς αὐτόν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 (30) Σεπτεβρίου 1834.

204. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διαττάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ πλήρης δημοσίευσις τῆς ἤδη ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου Τ. Ε. ἐπικυρωθείσης Πολιτικῆς Δικονομίας θέλει γενῆ ἀνυπερθέτως.

2. Τὸ 1100 ἄρθρον τῆς Δικονομίας ταύτης μένει ἀνενέργητον. Ἡ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου Πολιτικὴ Δικονομία θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν, εἰς τὸ μετ' ὀλίγον ἐκδοθησόμενον περὶ τῆς συστάσεως τῶν Δικαστηρίων Διάταγμα θέλομεν προσδιορίσει ὡς ἡμέραν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν νέων Δικαστηρίων.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάττεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει καταχωρισθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Σεπτ. (11 Ὀκτωβρ.) 1834.

205. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρ. (9 Μαρτίου) Ἡμετέρου Διατάγματος, τὸ κατὰ τὴν Τῆνον γυναικεῖον Μοναστήριον διατηρεῖται, κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προσωρινῶς, ὡς τέταρτον γυναικεῖον Μοναστήριον.

2. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, καταχωρισθησομένου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 (16) Ὀκτωβρίου 1834.

206. ΟΘΩΝ κ. τ.. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἡμετέρας Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τ' ἀκόλουθα·

1. Θέλουν γείνει δεκτοὶ μαθητευόμενοι ἀνὰ τριάκοντα εἰς ἕκαστον τῶν ἓξ ὑπαρχόντων λοχων τῶν σκαπανέων, ἀλλὰ δὲν θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ προσδιωρισμένην δύναμιν τοῦ λόχου.

2. Οἱ μαθητευόμενοι οὗτοι ἐκπαιδεύονται εἰς τὴν τέχνην τῶν κτιστῶν, τῶν λιθοτόμων καὶ ξυλουργῶν, ἐνῷ οἱ εἰς τοὺς λόχους τῶν τεχνιτῶν διδάσκονται τὴν σιδηρουργίαν, ἁμαξοποιίαν καὶ τὰ τοιαῦτα.

3. Δὲν γίνονται δεκτοὶ ὡς μαθητευόμενοι οἱ ἔχοντες κατωτέραν τῶν δέκα ἓξ ἐτῶν ἡλικίαν, μήτε οἱ ὑπερβαίνοντες τὴν τῶν εἴκοσι. Πρέπει νὰ ἦναι ὑγιεῖς καὶ δυνατῆς κράτεως· τοῦτο δὲ πρέπει ν' ἀποδειχθῆ δι' ἐνδεικτικοῦ ἰατροῦ.

4. Ὁ μαθητευόμενος, ἐνῷ κατατάττεται, ὑποχρεοῦται νὰ ὑπηρετήσῃ τέσσαρας χρόνους ὡς σκαπανεύς, ἀφοῦ τελειώσῃ τὴν διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν του προθεσμίαν.

5. Δὲν προσδιορίζεται πόσον καιρὸν χρεωστεῖ τις νὰ ὑπηρετῇ ὡς μαθητευόμενος, ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπόκειται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἀξιότητά του τὸ νὰ προοδεύσῃ διὰ νὰ προβιβασθῇ σκαπανεὺς παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ λόχου, καὶ ὑποχρεοῦται ἐκ νέου νὰ ὑπηρετήσῃ τέσσαρα ἔτη.

6. Ὁ μαθητευόμενος λαμβάνει τὸν μισθὸν σκαπανέως δευτέρας τάξεως, δηλαδὴ 48 λεπτὰ ἡμερουσίως, μίαν μερίδα ἄρτου, καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ἱματισμὸν καὶ στρατωνισμόν. Ὅταν δὲ προβιβασθῇ σκαπανεύς, ἀπολαμβάνει τὸ ἐπιμίσθιον τῆς ἐργασίας.

7. Ὁ μαθητευόμενος ὑπόκειται, ὡς στρατιωτικός, εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς· παρευρίσκεται ἑπομένως καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια.

8. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσιευθησομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 (16) Ὀκτωβρίου 1834.

207. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες, ὅτι δὲν ἐμπορεῖ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀσφάλεια καὶ νὰ αὐξηνθῇ ἡ εὐτυχία τοῦ Κράτους χωρὶς ἑνὸς καλοῦ στρατοῦ, καὶ ὅτι ὁ στρατὸς αὐτὸς δὲν εἶναι χρήσιμος ἂν ἦναι ἐλλειπὴς καλῶν ὁδηγῶν· Θεωροῦντες πρὸς τούτοις ὅτι οἱ τοιοῦτοι δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἐντελεῖς, ἂν δὲν γνωρίζωσι τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἕκαστον βαθμόν· Καὶ τέλος πάντων ἐπιθυμοῦντες ν' ἀνοίξωμεν στάδιον εἰς ὅλους τοὺς καλῶς ὑπηρετοῦντας, διὰ νὰ προβιβασθῶσι εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς· Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, διετάξαμεν τ' ἀκόλουθα·

1. Ὅλοι οἱ διορισμοὶ καὶ προβιβασμοὶ εἰς τὸν Ἡμέτερον στρατὸν δὲν ἐμποροῦν νὰ γείνωσιν εἰμὴ συμμόρφως μὲ τὰ Ἡμέτερα Διατάγματα, καὶ ἐκτὸς τούτου οἱ βαθμοὶ τῶν ἀνθυπασπιστῶν, ἀξιωματικῶν καὶ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων, καὶ οἱ τῶν στρατηγῶν δὲν δίδονται, εἰμὴ παρ' Ἡμῶν. Ἀπεφασίσαμεν ἐν τούτοις τὴν ἀκόλουθον τάξιν, ἥτις θέλει ἀκολουθεῖσθαι εἰς τοὺς προβιβασμοὺς εἰς βαθμοὺς ἀνθυπασπιστῶν καὶ ἀξιωματικῶν.

2. Δὲν κατατάττονται εἰς τὸν Ἡμέτερον Βασιλικὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, εἰμὴ ὡς ἁπλοῖ στρατιῶται, ὅσοι δὲν ὑπηρέτησαν εἰσέτι στρατιωτικῶς, καὶ μόνον διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων γίνεται ἐξαίρεσις, κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 19 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς, ἂν οἱ μαθηταὶ οὗτοι μετὰ αὐστηρὰν ἐξέτασιν, ἐφάνησαν κατὰ πάντα ἄξιοι ἑνὸς ἀνωτέρου βαθμοῦ.

3. Δὲν προβιβάζονται εἰς ὅλους τοὺς διαφόρους βαθμούς, ἄνευ ἐξαιρέσεως, εἰμὴ οἱ κατὰ πάντα ὑγιεῖς, καὶ οἱ ἔχοντες ὅλας τὰς διὰ καιρὸν πολέμου ἀπαιτουμένας ἱκανότητας· ἀνικανότης διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοπέδου θεωρεῖται ἐνταυτῷ ὡς ἀνικανότης διὰ προβιβασμόν.

4. Οἱ προβιβασμοὶ εἰς τοὺς βαθμοὺς τῶν ὑπαξιωματικῶν γίνονται κατὰ σειράν· ὁ στρατιώτης γίνεται δεκανεύς, οὗτος λοχίας, ὁ λοχίας ἐπιλοχίας ἀκριβῶς κατ' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας διὰ δύο κενὰς θέσεις, ἂν οἱ ἀρχαιότεροι ἔχωσι τὰς ἀπαιτουμένας θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις, ζῆλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ καλὴν διαγωγήν. Ἡ τρίτη κενὴ θέσις ἀνήκει εἰς ἐκεῖνον ἐξ αὐτῶν, ὅστις ἀποδειχθῇ ὁ καλήτερος ὅλων εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἀπαιτεῖται ὅμως ἐνταυτῷ νὰ ὑπηρέτησεν ἀμέμπτως εἰς τὸν ὁποῖον κατέχει βαθμόν. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ταγμάτων καὶ συνταγμάτων εἶναι προσωπικῶς περὶ τούτου ὑπόλογοι, καὶ θέλουν κάμνει τὰς ἀναγκαίας ἐξετάσεις, ὅταν ἔχωσι θέσεις κενάς.

5. Διὰ τὴν πλήρωσιν θέσεων χηρευουσῶν ἀνθυπασπιστῶν ἔχουν πρῶτοι δικαίωμα οἱ ἐπιλοχίαι, καὶ, ἂν μεταξὺ αὐτῶν δὲν ὑπάρχουν ἱκανοί, οἱ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ ὑπαξιωματικοί.

Οἱ διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ὑποψήφιοι πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἔχωσιν ἐνδεικτικὰ σύμφωνα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ λόχου, τοῦ ὑπασπιςοῦ καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ τάγματος ἢ συντάγματος περὶ τῆς ἀμέμπτου καὶ ἀξίας τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπαγγέλματος διαγωγῆς των· μετὰ τοῦτο ἐξετάζονται παρὰ ἐπιτροπῆς σχηματισθησομένης εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ Κράτους, καὶ συνισταμένης, ἐξ ἑνὸς Ἀρχηγοῦ τάγματος ἢ συντάγματος, ἑνὸς δευτέρου Ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ἑνὸς Λοχαγοῦ, ἢ Ὑπάρχου καὶ ἑνὸς Ἀνθυπολοχαγοῦ, εἰς τὴν μητρικήν των γλῶσσαν, τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὸ γράψιμον, τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, τοὺς διαφόρους κανονισμούς, τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ εἰς τὸ γυμνάσιον μιᾶς ἴλης ἢ ἑνὸς λόχου πεζικοῦ ἢ πυροβολικοῦ. Διὰ τὰ σώματα τοῦ πυροβολικοῦ καὶ μηχανικοῦ θέλει ἐκτανθῇ εἰδικῶς ἡ ἐξέτασις αὕτη εἰς τοὺς τεχνικοὺς κλάδους, ἑπομένως ἡ ἐπιτροπὴ σχηματίζεται ἐξ αὐτῶν τῶν σωμάτων.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐκεῖνοι οἵτινες ἔδωκαν καλὰς ἐξετάσεις, κατατάττονται ἀναμεταξὺ τῶν διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν πρώτων δύο κενῶν θέσεων ἀνθυπασπιστῶν κατ' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας· διὰ δὲ τὴν τρίτην κενὴν θέσιν ἀνθυπασπιστοῦ ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ τὸ κῦρος νὰ προβάλλῃ ἐκεῖνον ἐκ τῶν ὑποψηφίων, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώρισεν ὁμοφώνως ὡς ἀριστεύσαντα κατὰ τὰς ἐξετάσεις· πρέπει ὅμως ὁ τοιοῦτος νὰ ὑπηρέτησε τοὐλάχιστον δύο ἔτη ἀμέμπτως. Οἱ μὴ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς ἐξετάσεις ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ παρουσιασθῶσι, τὸ ἐρχόμενον ἔτος διὰ νὰ ἐξετασθῶσι, πλὴν δι' ἐκείνην τὴν φορὰν μόνον.

6. Διὰ πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων ἀνθυπολοχαγῶν εἶναι ὑποψήφιοι οἱ ἀνθυπασπισταί, καὶ ἕκαστον σῶμα εἰδικῶς· διὰ δὲ τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ μηχανικὸν σῶμα μένει ἐν ἰσχύϊ τὸ τῆς 6 (18) Μαρτίου ὑπ' Ἀριθ. 1991 περὶ τούτου Διάταγμά Μας. Οἱ ἀνθυπασπισταὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐμποροῦν νὰ προβληθῶσιν ὡς ἀνθυπολοχαγοί, πρέπει νὰ συγγράψωσι τὴν βιογραφίαν των, καὶ ἐξετασθῶσι,

Διὰ τὸ πεζικόν,

εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὸ γράψιμον εἰς τὴν μητρικήν των γλῶσσαν, τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, τὴν μηκομετρίαν, τοὺς κανονισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, καὶ εἰς τὴν γυμνασιν ἑνὸς λόχου·

Διὰ τὸ ἱππικόν,

τὰ ἄνω, καὶ τὸ γυμνάσιον μιᾶς ἴλης, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὴν ἱππασίαν κατὰ τοὺς κανονισμούς, καὶ εἰς ὅλα τὰ βαδίσματα.

Όλοι οἱ ἀνθυπασπισταὶ, ὅσοι ἔδωκαν καλὰς ἐξετάσεις, συντρέχουν κατὰ τὴν ἀρχαιότητά των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας θέσεως ἀνθυπολοχαγοῦ, πλὴν ἕκαςον σῶμα ἰδιαιτέρως. Διὰ τὴν τρίτην κενὴν θέσιν ἀνθυπολοχαγοῦ ἐμπορεῖ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ προτείνῃ τὸν ὑποψήφιον ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ὁμοφώνως γνωρίσῃ ὡς ἀριστεύσαντα εἰς τὰς ἐξετάσεις· ὁ τοιοῦτος ὅμως πρέπει νὰ ὑπηρέτησε τοὐλάχιστον δύο ἔτη ὡς ἀνθυπασπιστὴς καὶ νὰ ἐξεπλήρωσεν ἐντελῶς τὰ χρέη του.

Οἱ μὴ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἄλλην καὶ μόνην φορὰν τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Περιορίζεται εἰσέτι ῥητῶς ὅτι, μόνοι ἐκεῖνοι τῶν ἀνθυπασπιστῶν γίνονται δεκτοὶ διὰ νὰ δώσωσιν ἐξετάσεις ἀξιωματικοῦ, ὅσοι ἔχουν ἐνδεικτικὸν σύμφωνον ὅλου τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τάγματος ἢ συντάγματος, ὅτι διετήρησαν πάντοτε διαγωγὴν ἄμεμπτον καὶ κατὰ πάντα καλὴν, καὶ ὅτι καὶ κατὰ τοῦτο εἶναι ἄξιοι βαθμοῦ ἀξιωματικοῦ.

7. Ὁ προβιβασμὸς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ γίνεται δι' ὅλους κατ' ἀρχαιότητα, ἂν δὲν ὑπάρχωσι παράπονα τῶν ἀνωτέρων κατὰ τῶν ὑποψηφίων ἀνθυπολοχαγῶν, καὶ ἂν ἔδειξαν πάντοτε καὶ χωρὶς διακοπὴν ζῆλον, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἀξιότητα, καὶ ἄμεμπτον διαγωγήν.

8. Διὰ τὸν προβιβασμὸν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ γίνονται ὑποψήφιοι μόνοι οἱ ὑπολοχαγοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν κατὰ πάντα ἄμεμπτον διαγωγὴν, μέγαν ζῆλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ σύμφωνον ἐνδεικτικὸν τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Β'. ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ Τάγματος ἢ Συντάγματος, ὅτι εἰς ὁποίαν δήποτε περίστασιν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ διοικήσωσιν ἐντελῶς ἕνα λόχον πεζικοῦ ἢ πυροβολικοῦ, καὶ μίαν ἴλην, ὅτι ἐνθυμοῦνται καλῶς τοὺς κανονισμοὺς, καὶ ὅτι εἶναι ἱκανοὶ νὰ προγυμνάσωσι μὲ ἀξιοπρέπειαν καὶ εὐκολίαν τὸν λόχον ἢ ἴλην των.

Διὰ τὸν προβιβασμὸν τῶν ὑπολοχαγῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ μηχανικοῦ εἰς βαθμὸν λοχαγῶν μένει ἐν ἰσχύϊ τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 1 (13) Δεκεμβρ. 1833.

Διὰ τὸν βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ εἶναι ὑποψήφιοι μόνοι ἐκεῖνοι οἱ λοχαγοὶ καὶ ἴλαρχοι, οἵτινες ἀπέδειξαν καθ' ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας των, ὅτι εἶναι ἀξιωματικοὶ ἐντελεῖς, γνωρίζοντες καλῶς καὶ ἐκτελοῦντες μὲ ζῆλον ὅλους τοὺς κανονισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας καὶ γυμνάσια, καὶ εἶναι καὶ καλοὶ ἱππεῖς.

Οἱ ἓξ ἀρχαιότεροι λοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ, οἱ δύο ἀρχαιότεροι ἴλαρχοι τοῦ ἱππικοῦ, οἱ τρεῖς ἀρχαιότεροι λοχαγοὶ τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ ἄλλοι τόσοι τοῦ μηχανικοῦ σώματος θέλουν ἐξετασθῇ πρακτικῶς εἰς τὴν Ἡμετέραν Καθέδραν παρὰ μιᾶς διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας διορισθησομένης ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐπιτυχόντες κατὰ πάντα εἰς τὰς ἐξετάσεις λοχαγοὶ ἢ ἴλαρχοι, γίνονται τότε ὑποψήφιοι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὰς κενὰς θέσεις ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

10. Εἰς τὰς θέσεις ἀρχηγῶν ταγμάτων ἢ συνταγμάτων διορίζονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀποδεικνύονται ἱκανοὶ διὰ τῆς ἀμέμπτου διαγωγῆς, τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐμπειρίας των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, τῆς γνώσεως τῶν κανονισμῶν, τῆς καθ' ὅλα ἐκπαιδεύσεώς των, τῆς ἐπιτηδειότητός των εἰς τὸ προγυμνάζειν, τῆς εὐκολίας μὲ τὴν ὁποίαν διοικοῦν ἓν σῶμα. Εἰς Ἡμᾶς ἀπόκειται νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς ἱκανότητος ταύτης, ἀφοῦ ἀκούσωμεν τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

11. Ἐξαιροῦνται τῶν κανόνων αὐτῶν οἱ προβιβασμοὶ διὰ πράξεις λαμπρὰς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Διατάττομεν δὲ τὰ ἀναγκαῖα Ἡμεῖς Αὐτοὶ εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

12. Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἡμετέρα Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 (15) Ὀκτωβρίου 1834.

———

208. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν·

1. Ἡ στολὴ τῶν Ἀκολούθων τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων Ἡμετέρων Πρεσβειῶν θέλει εἶσθαι ἀπαραλλάκτως ἡ αὐτὴ ὡς καὶ ἡ τῶν Ὑπουργικῶν Γραμματέων, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ πρῶτοι δὲν θέλουν φέρει τὰς ἀντεπωμίδας.

2. Οἱ εἰρημένοι ἀκόλουθοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ φέρουν ἢ ὄχι τὴν στολὴν ταύτην.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κοινοποίησιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 (21) Ὀκτωμβρίου 1834.

———

209. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἐὰν, ἀντὶ τῆς ὅλης ποσότητος τοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον πληρωθησομένου χρέους, προσφερθῶσι, κατὰ τὴν προθεσμίαν, τμηματικαὶ πληρωμαὶ, οἱ Ταμίαι ἔχουν μὲν τὴν ἄδειαν νὰ δεχθῶσιν αὐτὰς, ὅταν οἱ χρεῶσται δὲν πείθωνται νὰ ἐκπληρώσωσιν ὅλον των τὸ χρέος, ὀφείλουν ὅμως νὰ προσθέσωσιν εἰς τὰ ἐκδοθησόμενα ἀποδεικτικὰ (quittance) ῥητῶς ὅτι ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου διὰ τὸ καθυστερῆσαν ποσόν· ὡς πρὸς τοῦτο οἱ Ταμίαι

ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι κατὰ τοὺς §§. 31 καὶ 32 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Διατάγματος, καὶ ὀφείλουν κατὰ τὰς ὁδηγίας νὰ καταδιώκωσι τοὺς χρεώστας.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸ τέλος τοῦ § 35 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Διατάγματος περιεχομένης ἐπιφυλάξεως, συγχωροῦμεν ὥστε ἐναντίον τῶν γενικῶν ὁδηγιῶν αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, νὰ ἔχωσι τὴν ἄδειαν οἱ Ταμίαι νὰ προλαμβάνωσι τὰς οἰκειοθελῶς προσφερομένας πρὸ τῆς προθεσμίας ποσότητας τότε μόνον, ὅταν ζητήσωσι καὶ λάβωσι τὴν ἐπὶ τούτῳ εἰς ἑκάστην περίστασιν ἰδιαιτέραν ἔγκρισιν τοῦ ἀνωτέρου των ἢ τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς· εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις ἠμπορεῖ νὰ γένῃ ἡ παραλαβὴ χωρὶς προηγουμένης ειδικῆς ἀδείας, ἀλλ' ὡς πρὸς αὐτὴν ἐφαρμόζεται ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Ὀργανικοῦ Διατάγματος ἐπαπειλουμένη δίωξις, ἂν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δὲν ληφθῇ ἡ κατὰ συνέπειαν ἔγκρισις τοῦ ἀνωτέρου των ἢ τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς.

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιστάσεις πρέπει ἑκάστοτε νὰ διατηρῶνται καὶ αἱ ὁδηγίαι τῶν §§. 33 καὶ 34 τῶν εἰρημένων Διαταγμάτων ὡς καὶ αἱ περὶ ἐκδόσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ἀποδεικτικῶν, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ σημειόνωνται ῥητῶς αἱ ειδικαὶ ἄδειαι εἰς παραλαβὴν τῶν εἰς λογαριασμὸν πληρωμῶν, καὶ νὰ προΐστανται τὰ ὀνόματα τῶν ἐγκρινουσῶν Ἀρχῶν, ἡ ἐποχὴ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀδείας.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Σεπτεμ. (6 Ὀκτωβρ.) 1834.

210. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Κοινοποιεῖ.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, ἡ ἑπομένη ὑπουργικὴ Διακήρυξις διαλαμβάνουσα τὴν συνθήκην τὴν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων (droit de détraction) μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Οὐΰρτεμβέργης, μηνολογουμένην ἀπὸ 9 Ἰουλίου (Ν. Ε.) 1834, διὰ τῆς παρούσης δημοσιεύεται εἰς τὸ Γαλλικὸν πρωτότυπον κείμενον, καθὼς καὶ εἰς μεταφράσεις Ἑλληνικὴν καὶ Γερμανικήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Σεπτεμ. (8 Νοεμ.) 1834.

Μετάφρασις.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Οὐΰρτεμβέργης κοινῇ γνώμῃ ἀποφασίσασαι νὰ εὐκολύνωσι τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην Ἐπικράτειαν μεταβίβασιν τῶν ὑπαρχόντων, ὅσα ἤθελον ἀνήκει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀμφοτέρων των μερῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀκυρώσωσι μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν τὰς εἰσπράξεις τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d' aubaine), δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction), φόρος μεταναστεύσεως (impôt d' emigration) καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἐσυμφώνησαν εἰς τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα·

1. Ὅλαι αἱ εἰσπράξεις, οἷον δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d'aubaine), δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) καὶ ἄλλαι τοιαῦται ἐμπεριεχομένου εἰς αὐτὰς καὶ τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (impôt d' émigration), τείνουσαι εἰς φορολογίαν τῶν μεταβιβαζομένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην Ἐπικράτειαν ὑπαρχόντων, εἶναι καὶ μένουν ἀκυρωμέναι μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Οὐΰρτεμβέργης.

2. Κατὰ συνέπειαν τούτοι οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν δύο Κυβερνήσεων δύνανται νὰ ἐξάγωσιν ἐλευθέρως, καὶ χωρὶς νὰ εἰσπραχθῶσιν ἐπὶ τούτῳ κανένα φόρον, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ὅσα ἤθελον ἀποκτήσει ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἄλλης κατὰ δικαίωμα εἴτε κληρονομίας, εἴτε δωρεᾶς, εἴτε ἀνταλλαγῆς, εἴτε ὁποιονδήποτε ἄλλο.

3. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων ἐννοοῦνται ὄχι μόνον αἱ εἰσπράξεις, καὶ ἄλλαι τοιούτου εἴδους φορολογίαι, ὅσαι ἀποτελοῦν μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἄχρι τοῦδε ἤθελον ἐπιβάλλεσθαι ἀπὸ μέρους ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν τινων, συντεχνιῶν, ἢ κοινοτήτων.

4. Ἐξαιροῦνται τῶν ἄρθρων τούτων εἰσπράξεις ὁποιαιδήποτε πρὸς ὄφελος εἴτε τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε συντεχνιῶν, εἴτε ἰδιωτῶν, προσδιορισμέναι, ἢ προσδιορισθησόμεναι ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τὴν περίστασιν, καὶ ἀφορῶσαι τοὺς αὐτόχθονας καὶ τοὺς ξένους.

5. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουν ἔχει κῦρος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαχθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης διακηρύξεως· ἀλλ' ἐν τούτοις, διὰ νὰ ἀπολαύσωσιν ὅσον τάχιον οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν συμφωνησάντων μερῶν τὰς ὠφελείας, ὅσαι θέλουν προκύψει ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, ἀπεφασίσθη ὥστε ὅλα τὰ μὴ ἐξαχθέντα εἰσέτι ὑπάρχοντα, ὅσα ἤδη ἀνήκουν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐντὸς τῶν ἐπικρατειῶν ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων, νὰ χαίρωσι τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ εἰσπράξεις, τὴν συμφωνηθεῖσαν καὶ διὰ τὰς μελλούσας προσκτήσεις.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράφη ἡ παροῦσα διακήρυξις ἐπ' ὀνόματι καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ ἀντηλλάχθη μ' ἄλλην ὁμοίαν ἐκδοθεῖσαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Οὐΰρτεμβέργης.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 (16) Μαΐου 1834.

211. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. κ. τ. λ. Γραματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ

τὴν τῆς Οἰκονομίας, ἀπεφασίσαμεν, ὡς πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τὰς εἰς αὐτὸ δοθησομένας ὁδηγίας, τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον εἶναι ἀνεξάρτητον εἰδικὸν ταμεῖον.

2. Διαμένει εἰς τὴν Ἡμετέραν πρωτεύουσαν.

3. Τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ σύγκειται· α΄. Ἀπὸ ἕνα ταμίαν· β΄. Ἀπὸ ἕνα ἐπὶ τῶν καταστίχων·

4. Ὁ Ταμίας διορίζεται παρ' Ἡμῶν· τὸν ἐπὶ τῶν καταστίχων ὡς καὶ τοὺς τυχὸν ἀναγκαίους βοηθοὺς διορίζει ὁ Ταμίας. Ἀλλὰ θέλει ζητεῖ τὴν γνώμην τοῦ γενικοῦ Ταμίου, καὶ καθυποβάλλει αὐτὴν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ τ λ. Γραμματείας.

5. Ὁ Ταμίας δίδει τὸν ὅρκον του ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ δὲ λοιπὸν προσωπικὸν ἐνώπιον τοῦ Ταμίου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ γενικοῦ Ταμίου.

6. Ὁ Ταμίας καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν προσωπικὸν θέλουν συμμορφοῦσθαι κατὰ γράμμα μὲ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Ἡμετέρου διατάγματος, καθ' ὅσον τὸ παρὸν διάταγμα δὲν ἀντιβαίνει εἰς αὐτούς.

7. Κατὰ τὸ ῥηθὲν διάταγμα ἀνατίθενται εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμίαν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐλεγκτοῦ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου.

8. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον διατελεῖ ὑπὸ διπλοῦν κλεῖθρον, τὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τὸ τοῦ Γενικοῦ Ταμίου. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἔχει ἑπομένως ὅλα τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα. ὅσα διὰ τοῦ §. 102 δίδονται εἰς τὸν Ἐλεγκτὴν ὡς πρὸς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον.

9. Ἐν περιπτώσει νομίμου ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Ἐκκλησιασ. Ταμίου, θέλει διορίζει ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ τ λ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, μὴ παραβλεπομένων ἐκ τούτου τῶν ὅρων τοῦ §. 105 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Διατάγματος ὡς πρὸς τὴν τοποτήρησιν τοῦ Ἐλεγκτοῦ τοῦ Γεν. Ταμείου.

10. Ἡ σύστασις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν σκοπὸν ἔχει νὰ καταστήσῃ καθαρῶς καὶ ἀσφαλῶς καταφανῆ τὴν διάκρισιν τοῦ κλάδου τούτου τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὴν ἰδιαιτέραν διαχείρισιν τῶν δι' αὐτὸν προσδιωρισμένων ποσοτήτων. Τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ταμεῖον ἀδιακόπως καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας του ὑπ' ὄψιν.

11. Κατὰ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 24 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Ε. Ε. Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων, συνάζουν οἱ νομαρχιακοὶ καὶ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι κατὰ νομοὺς καὶ ἐπαρχίας, κατὰ τὰς δοθείσας εἰς αὐτοὺς ὁδηγίας, ὅλα τὰ εἰσοδήματα, ὅσα χορηγοῦν τὰ διαλυθέντα μοναστήρια, καὶ στέλλουν τὰ συναχθέντα εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, εἰς λογαριασμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ τ λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τοὺς γενικῶς προγεγραμμένους τύπους διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῶν ταμείων των.

12. Ὅσαι εἰσπράξεις γίνονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον εἰς λογαριασμὸν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ, θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἐπίσης κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ τῶν λοιπῶν ταμείων ὑφισταμένους ὅρους δια γραμματίων (Β. Δ. §. 37) καὶ ἐπὶ ἀνταποδόσει τριπλοτύπων ἐνδεικτικῶν τοῦ Γεν. Ταμείου.

13. Αἱ εἰσπράξεις αὗται θέλουν καταγράφεσθαι κατὰ λεπτομερείας εἰς τὰ κατάστιχα τοῦ Γεν. Ταμείου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γραμματίων, πληρώνονται δὲ ὁλικῶς καθ' ἡμέραν εἰς τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον.

14. Τὸ Ἐκκλησιασ. Ταμεῖον πληρώνει μόνον κατὰ τὰ ἐντάλματα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κ τ λ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γραμματείας ταύτης, καὶ τῶν πιστώσεων, ὅσαι τῷ ἀνοιχθησαν κατὰ τὰ ὡρισμένα. Ταῦτα πάντα κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις καὶ τοὺς τύπους τοὺς περὶ τοῦ Γεν. Ταμείου.

15. Τὰ ἐντάλματα τῆς Γραμ. ταύτης ὑπόκεινται εἰς τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὡς καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν Γραμματειῶν, μὲ τὴν μόνην διαφορὰν εἰς τὸν τύπον, ὅτι θεωροῦνται ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν γενικὸν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν Ἐκκλησ. Ταμίαν.

16. Τὰ εἰς τοὺς λοιποὺς Νομοὺς πληρωτέα ἐντάλματα τῆς Γραμματείας ταύτης θεωροῦνται πρῶτον ἀπὸ τὸν εἰδικὸν Ταμίαν τοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὸν Γεν. Ταμίαν, διὰ νὰ πληρώνωνται κατὰ τὰ ὑφιστάμενα διατάγματα ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς Ταμίας.

17. Οἱ νομαρχιακοὶ καὶ ἐπαρχιακοὶ Ταμίαι πληρώνουν ὁμοίως κατὰ τὸν κανονισμόν των, καὶ δυνάμει τῶν ἰδιαιτέρων πιστώσεων, τὰ ἐντάλματα, ὅσα ἐκδίδονται καὶ πέμπονται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ τ λ. Γραμματείαν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου, πληρωτέα εἰς τοὺς διαφόρους Νομούς. Αἱ εἰδικαὶ πιστώσεις θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς, ὡς καὶ τὰ ἐντάλματα, κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρον.

18. Ὅλα τὰ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 14, 15, 16, καὶ 17 ἐκδοθέντα καὶ κατὰ κανόνας πληρωθέντα ἐντάλματα τοῦ κλάδου τούτου τῆς ὑπηρεσίας, θέλουν πέμπεσθαι ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ ταμεῖα εἰς τὸ γενικὸν ἀντὶ μετρητῶν, εἰς τὰς περιοδικὰς παραδόσεις τῶν εἰς τὰ ταμεῖα ταῦτα ἐναποτεταμιευμένων χρημάτων, κατὰ τὰ διατεταγμένα εἰς τοὺς §. 54 καὶ 55 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Διατάγματος, καὶ ἀπὸ τὸ Γενικὸν Ταμεῖον θέλουν παραδίδεσθαι ὁλικῶς εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν εἰς λογαριασμὸν γενομένων ἤδη πληρωμῶν, ἢ ἀνοιχθεισῶν πιστώσεων διὰ τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ὑπηρεσίας. Ἂν τὸ ποσὸν τῶν ἐνταλμάτων τούτων τῆς πληρωμῆς ὑπερτερῇ τὸ τῶν εἰσπρακτέων ποσοτήτων τοῦ κλάδου τούτου τῆς ὑπηρεσίας, τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον θέλει ἐξοφλεῖ τὸ

περισσεῦον, κατὰ τὴν πραγματικήν του κατάστασιν, εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε δι' ὁμολογιῶν. Αἱ ὁμολογίαι αὗται θέλουν ὑπολογίζεσθαι εἰς μελλούσας παραδόσεις ἀπὸ τὸ Γενικὸν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, καὶ, ἂν τοῦτο δὲν ἦναι ἐκτελεστέον, θέλουν ἀναπληροῦσθαι εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους διὰ γενικῆς ὁμολογίας τοῦ Ἐκκλησιασ. Ταμείου.

19. Μεταξὺ τῶν δύο ταμείων θέλει ἀνοιχθῆ καθημερινὸν βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν ἐγγράφεσθαι ὁλικῶς αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 12 καὶ 18 ἀναγόμεναι κινήσεις· εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον θέλει ἀνοιχθῆ καθολικὸν βιβλίον χρεώσεως καὶ πιστώσεως, ἀνταποκρινόμενον εἰς αὐτό.

20. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον θέλει κρατεῖ τὰ ἀκόλουθα βιβλία. ά. Ἓν ἁπλοῦν βιβλίον τοῦ ταμείου, σκοπὸν ἔχον νὰ ἐλέγχῃ πάντοτε τὴν ὑλικὴν αὐτοῦ κατάστασιν· β'. Ἓν καθολικὸν κατὰ τοὺς ὡρισμένους τύπους διὰ τὸ Γεν. Ταμεῖον, περιοριζόμενον εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ ταμείου τούτου, καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰσπράξεις εἰς ἁπλῆν ἀντιγραφὴν ἀπὸ τὸ καθολικὸν τοῦ Γεν. Ταμείου, τῶν βοηθητικῶν βιβλίων, τοῦ ὁποίου, ὅσα ἀφοροῦν τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ὑπηρεσίας, θέλουν γράφεσθαι εἰς διπλοῦν διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον· γ'. Τὰ ἀναγκαῖα βοηθητικὰ βιβλία διὰ τὰ ἔξοδα, κατ' ἀναλογίαν τῶν διὰ τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας κρατουμένων καταστίχων.

21. Τὸ εἰδικὸν ταμεῖον διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν καθυποβάλλει ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκλησιαστικῶν κ τ λ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, τὸν κατὰ τὸν § 85 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Διατάγματος διατεταγμένον ἰσολογισμόν του. Διπλοῦν αὐτοῦ ἐπισυνάπτεται πάντοτε εἰς τοὺς περιοδικοὺς ἰσολογισμοὺς τοῦ Γεν. Ταμείου.

22. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον δίδει ἰδιαίτερον λογαριασμὸν κατὰ τοὺς κατὰ καιρὸν προσδιορισμοὺς τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος σχηματίζει ἑκάστοτε παράρτημα τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφονται καὶ γίνονται καταφανῆ τὰ κυριώτερα ἀποτελέσματα αὐτοῦ, κατὰ τὰ κεφάλαια τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Οἱ γενικοὶ περὶ λογιστικοῦ ὅροι ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα ἀναλόγως.

23. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Λογιστικοῦ Συνεδρίου ἐκτείνεται ἐπίσης εἰς τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Σεπτεμ. (9 Ὀκτωβρ.) Π. Ε. Διάταγ.

24. Ὁ Ἐκκλησ. Ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς εὐθύνας ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ταμίαι κατὰ τὸ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Διάταγμα· ἰδίως ἔχει τὴν ῥητὴν εὐθύνην, ὥστε τὰ ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον εἰσπραττόμενα, νὰ περνῶνται πάντοτε ὁλοκλήρως εἰς λογαριασμὸν τοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου. Ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως τοῦ ὅρου τούτου, θέλει εἰδοποιεῖ περὶ τούτου ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας·

25. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα Ἀρχὴ τοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου. Ἀλλὰ θέλει λαμβάνει ὅσα μέτρα ἀφορῶσιν ἐν ταυτῷ καὶ τὸ Γεν. Ταμεῖον, μόνον ἀφοῦ συνεννοηθῇ μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

26. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

27. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ κοινοποίησις, συνεννοουμένου δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις, τῇ Ἡμετέρᾳ πρωτευούσῃ, τῇ 1 (13) Δεκεμβρίου 1834.

———

212 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ περιουσία τοῦ συστηθέντος Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐμπιστεύεται εἰς τὴν ἐπιστασίαν πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, τιθεμένης ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας.

2. Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ἐν γένει τὰ ἀκόλουθα· ά. Νὰ καταστρώσῃ γενικὸν κτηματολόγιον (cadastre) ὅλης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἱερῶν καταστημάτων καὶ ἰδίως τῶν μοναστηρίων τοῦ κράτους· β'. Νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ ἀπ' αὐτῆς εἰσοδήματα, καὶ συντάξῃ ἀκριβῆ αὐτῶν ἔκθεσιν· γ'. Νὰ ἐρευνήσῃ τὰς ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τούτων ἐπιβαρυνούσας ἀμέσους ὑποχρεώσεις, ἐξετάσῃ καὶ ἐκκαθαρίσῃ αὐτὰς καὶ, καταστρώσασα γενικὸν αὐτῶν κατάλογον, καθυποβάλῃ αὐτὸν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν· δ'. Νὰ καταστρώσῃ τὰς καταστάσεις ὅλων τῶν ἀπὸ τῶν εἰσοδημάτων τούτων διατηρητέων καταστημάτων τοῦ κράτους καὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ νὰ διατηρῇ αὐτὰς καταφανεῖς· έ. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων καὶ καταστάσεων τούτων, νὰ καταστρώσῃ τὸν ἐτήσιον εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου· ς'. Νὰ ἐπιθεωρῇ ἀδιακόπως καὶ ἀκριβῶς τὴν διαχείρησιν τῆς περιουσίας ταύτης, νὰ σκέπτηται περὶ τῶν πρὸς διατήρησιν καὶ ἐπαύξησιν αὐτῆς ἀναγκαίων μέτρων, νὰ προτείνῃ αὐτὰ καὶ νὰ κρατῇ ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς περιουσίας ταύτης· ζ'. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἱερῶν καταστημάτων τοῦ κράτους, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παραβλάπτεται ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου· ή. Νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς γενομένας ἐκποιήσεις καὶ ἐνοικιάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, νὰ Μᾶς καθυποβάλῃ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμματείας τὰς γενομένας καταχρήσεις, ἐνταυτῷ δὲ νὰ προτείνῃ καὶ τὰ πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν, καὶ

πρὸς τιμωρίαν τῶν ἐνόχων, καὶ νὰ συντάξῃ ἐντελῆ καὶ λεπτομερῆ ἔκθεσιν ὅλων τῶν μεταβολῶν τῶν περὶ τὴν περιουσίαν ταύτην ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ 11 ψηφίσματος τῆς 4 Ἐθνικῆς Συνελεύσεως·

θ'. Ἰδίως θέλει ἐπαγρυπνεῖ ἡ ἐπιτροπὴ ὥστε ἱερὰ σκεύη νὰ μὴ προσδιορίζωνται δι' ἄλλην ἢ τὴν ἱερὰν αὐτῶν χρῆσιν. Πᾶσα τοῦ ὅρου τούτου παράβασις θέλει Μᾶς γίνεσθαι γνωστὴ, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα πρὸς ἀπόδοσιν τῶν σκευῶν καὶ τιμωρίαν τοῦ πταίστου. Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἐπιθεωρήσει πρὸς τοῦτο μετ' ἀκριβείας τὰς πράξεις τῆς διαλύσεως τῶν μοναστηρίων, καὶ θεωρήσει ὡς ἱερὸν αὐτῆς χρέος νὰ γνωστοποιήσῃ τὰ κατὰ τοῦτο τυχὸν πλημμεληθέντα καὶ προσκαλέσῃ τὴν τιμωρίαν αὐτῶν.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν, θέλει δὲ φέρει καὶ ἰδιαιτέραν σφραγίδα μὲ σταυρὸν καὶ τὴν ἐπιγραφήν· «Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐκ»κλησιαστικοῦ Ταμείου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλ»λάδος.»

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην παρεδρεύει καὶ ἔχει συμβουλευτικὴν φωνὴν ὁ Ἐκλησ. Ταμίας. Ἀλλὰ δὲν θέλει παρευρίσκεσθαι εἰς συνεδριάσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς, πραγματευομένας τὴν ἄμεσον διαχείρισιν τοῦ εἰς αὐτὸν ἐμπεπιστευμένου εἰδικοῦ ταμείου· θέλει δὲ μόνον δίδει τὰς παρ' αὐτοῦ ζητουμένας πληροφορίας. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἔχει ἕνα γραμματέα καὶ ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικόν.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας δύναται ἑκάστοτε νὰ θεωρῇ ὅλας τῆς ἐπιτροπῆς τὰς πράξεις, νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις της, καὶ ν' ἀπαιτῇ εἰς αὐτὰς τὴν συζήτησιν ἰδιαιτέρων ἀντικειμένων καὶ προτάσεων, ἐκτὸς τῆς διατάξεως τῆς ἡμέρας. Ἀλλ' εἰς τὰς ἀποφάσεις δὲν λαμβάνει ἄμεσον μέρος.

5. Πρὸς ἐξακρίβωσιν ὅλων τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν της ἀναγομένων ὑποθέσεων, δύναται ἡ ἐπιτροπὴ, κατὰ προηγηθεῖσαν συγκατάθεσιν τῆς Γραμματείας τῶν Εκκλησ., νὰ πέμπῃ ἐπιτοπίως ἓν τῶν μελῶν της, διὰ νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ κράτους.

Εἰς τὸν στελλόμενον, ἐμφανίζοντα τὰ συνήθη ἀποδεικτικὰ, θέλουν πληρώνεσθαι μόνον τὰ ἀγώγια καὶ οἱ ναῦλοι.

6. Μὲ τὰς διαφόρους Ἀρχὰς δὲν ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ ἀλληλογραφίαν· διευθύνεται δὲ πάντοτε πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

7. Περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς θέλουν συντεθῇ ἀκριβεῖς ὁδηγίαι καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

8. Ὁ ἐτήσιος μισθὸς ἑκάστου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι 2400 Δρ. ὁ δὲ τοῦ γραμματέως 1800, πληρωτέος ἀπὸ τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον.

Εἰς τὸν μισθὸν τοῦτον συμπεριλαμβάνεται καὶ πᾶσα ἄλλη σύνταξις, τὴν ὁποίαν οἱ ῥηθέντες τυχὸν λαμβάνουν ἀπὸ τὰ γενικὰ ταμεῖα τοῦ κράτους.

9. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν θέλουν παραδοθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν σύστασίν της ὅλα τὰ εἰς τὴν διάλυσιν τῶν μοναστηρίων ἀναγόμενα ἔγγραφα.

10. Ὅλα τὰ μέλη καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς πρὶν ἀναλάβουν τὰ χρέη των, θέλουν δώσει τὸν γενικὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κτλ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

11. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ κοινοποίησις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διὰ τῆς γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευτέου διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου 1834.

213. ΟΘΩΝ. κ τ λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Δὲν ἐπιτρέπεται τὸ ἀπὸ τοῦδε εἰς κἀνένα τῶν μοναχῶν νὰ διαμένῃ ὡς ἐνοικιαστὴς εἰς μοναστήριον.

2. Ὅλοι ἑπομένως οἱ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου μοναχοὶ, ἱερωμένοι καὶ μὴ, ὅσοι δὲν ἔχουν ἔργον ἐπωφελὲς ἐντὸς τοῦ Κόσμου, ὀφείλουν ἀπροφασίστως νὰ διαμένουν εἰς ὁποῖον τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων τοῦ Ἡμετέρου Κράτους ἐκλέξωσιν οἱ ἴδιοι, καὶ νὰ λογίζωνται μοναχοὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ μοναστηρίου, καθ' ὅλα ἴσοι καὶ ὅμοιοι μὲ τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη ἐν αὐτῷ συναδελφούς των, καὶ βιοτεύοντες κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

3. Ὅσοι τῶν μεταβαινόντων ἀπὸ τῶν διαλυθέντων εἰς τὰ διατηρούμενα μοναστήρια μοναχῶν ἔχουν ἀξιώσεις ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ μοναστηρίου τῆς ἄχρι τοῦδε διαμονῆς των, λαμβάνουν μὲν εἰς τὴν κατοχήν των ὅσα κτήματα εἶχον πρὶν τῆς εἰσόδου των εἰς τὸ μοναστήριον, ἢ ὅσα ἠγόρασαν ἐξ ἰδίων· ἀλλ' ὀφείλουν, Α'. ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ ἀποδείξουν βασίμως καὶ ἀναμφηρίστως ἐνώπιον τῆς ἀνηκούσης πολιτικῆς Ἀρχῆς, κατὰ τοὺς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας δοθησομένους ὅρους, ὅτι τὰ κτήματα ταῦτα ἢ ἀνῆκον εἰς αὐτοὺς πρὶν εἰσέλθωσιν εἰς τὸ διαλυθὲν μοναστήριον, ἢ ἠγοράσθησαν ὕστερον μὲ ἴδιά των χρήματα· καὶ Β'. νὰ ἀφιερώσουν δι' ἐγγράφου των τακτικοῦ τὰ κτήματά των ταῦτα ἀναφαιρέτως εἰς τὸ μοναστήριον τῆς εἰς τὸ ἑξῆς ἐγκαταβιώσεώς των, ἐπιφυλάττοντες εἰς ἑαυτοὺς μόνην τὴν διὰ βίου αὐτῶν ἐπικαρπίαν.

4. Ὅσα κινητὰ τῶν κτημάτων τούτων, ἀποδειχθέντα τοιουτοτρόπως, δὲν ἐκποιήθησαν εἰσέτι, θέλουν ἀποδοθῇ εἰς τοὺς μοναχοὺς, καταγραφόμενα ἀμέσως εἰς τὸ κτηματολόγιον τοῦ μοναστηρίου τῆς ἐγκαταβιώσεώς των ὡς περιουσία τοῦ

μοναστηρίου τούτου ἀναφαίρετος, ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ἀκινήτων, ὅσα, διὰ τὴν γειτνίασιν ἄμφω τῶν μοναστηρίων, τοῦ διαλυθέντος δηλ. καὶ τοῦ διατηρουμένου, εἶνε δυνατὸν νὰ συμπεριληφθοῦν μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ τελευταίου τούτου ἀκινήτων κτημάτων.

Τὰ πρὸς διατήρησιν ἢ καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τούτων ἔξοδα εἶναι ἑπομένως εἰς βάρος τοῦ μοναχοῦ, ἐκτὸς ἂν συμφωνήσῃ ἄλλως πως περὶ τούτου μὲ τὸν Ἡγούμενον καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ μοναστηρίου του, παραχωρῶν δηλ. τὴν ἐπικαρπίαν ἢ μέρος αὐτῆς.

5. Εἰ δὲ τὰ κτήματα ταῦτα, τὰ μὲν κινητὰ ἐξεποιήθησαν ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ μοναστηρίου, τὰ δὲ ἀκίνητα κεῖνται εἰς μακρυνὰς ἀποστάσεις, θέλει πληρώνεσθαι κατ' ἔτος ἀντ' αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ διατηρουμένου μοναστηρίου, ὅπου διαμένει ὁ ἰδιοκτήτης μοναχὸς, τὸ διάφορον πρὸς 8 τοῖς ἑκατὸν τῆς εἰσπραχθείσης μὲν ποσότητος ἀπὸ τῶν κινητῶν, τοῦ τιμήματος δὲ τῶν ἀκινήτων, γινομένης τῆς ἐκτιμήσεως παρ' εἰδημόνων εἰς ἣν εὑρίσκοντο τὰ κτήματα ταῦτα κατάστασιν ὅτε παρελείφθησαν εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ἡ πληρωμὴ αὕτη παύει εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου μοναχοῦ· ὅθεν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου διοικητικοῦ ἔτους ὁ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὴν ἐπιτόπιον διοικητικὴν Ἀρχὴν ἀποδεικτικὸν, ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ μοναχοῦ.

6. Ὁ μοναχοὺς εἶναι ἐλεύθερος ἢ νὰ λαμβάνῃ αὐτὸς εἰς τὴν ἄμεσον ἐξουσίαν καὶ διαχείρησίν του τὸν τόκον τοῦτον· τότε ὅμως τὸ μοναστήριον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ τὸν τρέφῃ· ἢ νὰ τὰ παραχωρῇ εἰς το ταμεῖον τοῦ μοναστηρίου καὶ νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωάρκειαν. Καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων θέλει γίνεσθαι ἔγγραφος συμφωνία μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἡγουμένου, ἐπικυρωμένη παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου.

Τὸ αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ πράξῃ καὶ ὡς πρὸς τὰ κτήματά του κατὰ τὸ 3 ἄρθρον.

7. Οἱ ὅροι οὗτοι θέλουν ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν περιουσίαν τῶν μοναζουσῶν, ὅσαι, κατὰ τὸ προχθεσινὸν Ἡμέτερον Διάταγμα, μετέβησαν εἰς ἓν τῶν διατηρουμένων γυναικείων μοναστηρίων.

8. Ἀνίσως κἀνεὶς τῶν μοναχῶν τούτων κριθῇ ἄξιος ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ Κόσμου καὶ λάβῃ τῆς ἐπὶ τούτῳ διαμονῆς ἔγγραφον ἄδειαν παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, ἔχει μὲν ἐπίσης τὴν ἐπινομὴν τῆς ἰδιοκτησίας του, ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 5, τῶν ἀντ' αὐτῆς πληρωνομένων τόκων, ἡ ἰδιοκτησία του ὅμως λογίζεται πάντοτε τοῦ μοναστηρίου καὶ εἰς αὐτὸ μένει μετὰ τὴν ἀποβίωσίν του.

Τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖται καὶ ὡς πρὸς τοὺς μοναχοὺς ἐκείνους, ὅσοι, δι' εὐλόγους αἰτίας, ἐγκριθείσας παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου ἢ καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀποφασίσουν νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλο διατηρούμενον μοναστήριον· καὶ οἱ πρῶτοι ὅμως καὶ οἱ δεύτεροι ὀφείλουν νὰ συμβιβασθοῦν μὲ τὸν Ἡγούμενον, ὥστε, χωρὶς νὰ ἐπενεχθῇ βλάβη ὁποιαδήποτε εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν, ἡ διατήρησις καὶ καλλιέργεια αὐτῆς νὰ μὴ ἦναι εἰς βάρος τοῦ μοναστηρίου. Ἂν τὸ συμβούλιον τοῦ μοναστηρίου εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐγκρίνῃ νὰ μὴ παραδεχθῇ τὴν ἰδιοκτησίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχὴν διὰ νὰ ἀφιερωθῇ αὕτη εἰς ὁποιον ἄλλο τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων ἐγκρίνοι ὁ ἰδιοκτήτης, ἢ, ἂν τοῦτο δὲν ἦνε ἐνεργητέον, διὰ νὰ συμπεριληφθῇ μὲ τὴν περιουσίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 5 ἀναφερομένας ὑποχρεώσεις.

Τοιαύτη μετάβασις ἀπὸ μοναστηρίου εἰς μοναστήριον δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας.

9. Ὁ μοναχὸς δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει καὶ περιστάσει οὔτε ὑποθήκην νὰ βάλῃ, οὔτε πολυετῶς νὰ ἐνοικιάσῃ τὸ κτῆμά του, χωρὶς τὴν εἴδησιν καὶ συγκατάθεσιν τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν συμβούλων τοῦ μοναστηρίου του. Εἰς ἑκάστην περίστασιν ἡ ἐνοικίασις δὲν ἰσχύει εἰμὴ διὰ βίου μόνον τοῦ ἰδιοκτήτου μοναχοῦ. Ὁ Ἡγούμενος καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ μοναστηρίου εἶνε αὐτοὶ ὑπεύθυνοι ὡς πρὸς τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον διὰ κάθε τοιαύτην παράβασιν, ὀφείλοντες νὰ ζητοῦν, καθὼς καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τοῦ μοναστηρίου κτημάτων, τὴν ἄδειαν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κτλ. Γραμματείας διὰ πᾶσαν τοιαύτην διάθεσιν τοῦ κτήματος.

10. Ἡ Ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου Ἐπιτροπὴ θέλει ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἄνω διαταξέων, καὶ συμπράττει κατὰ τὰς δοθείσας εἰς αὐτὴν ὁδηγίας· μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς διορίας πρὸς ἐμφάνισιν τῶν εἰς τὸ Γ'. Ἄρθρον ἀναφερομένων ἀπαιτήσεων καὶ ἀποδείξεων, καὶ περαιωθείσης τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, θέλει συντάξει κατάλογον τῶν ἀποδοτέων κτημάτων, σημειοῦσα καὶ τὴν ἀξίαν ἑκάστου καὶ τοῦ κατ' ἔτος πληρωτέου διαφόρου κατὰ τὸ Ε'. Ἄρθρον, καθυποβάλει δὲ αὐτὸν εἰς Ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας.

11. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευτέου διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναγνωστέου δύο κυριακὰς κατὰ συνέχειαν εἰς τὰς ἐκκλησίας τοῦ Κράτους μετὰ τὴν λειτουργίαν.

Ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις τῇ Ἡμετέρᾳ πρωτευούσῃ τῇ 4 (16) Δεκεμβρίου 1834.

214. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλη-

σιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Ἐκ τῶν εἰς τὸ Α'. ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 16 (28) Μαρτίου Ε. Ε. Ἡμετέρου Διατάγματος προσδιορισθέντων ὡς διατηρουμένων τριῶν γυναικείων μοναστηρίων, τὰ δύο πρῶτα, τὸ τῆς Λουκοῦς δηλ. καὶ τὸ τῆς Καισαριανῆς, ὡς μὴ ἔχοντα τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν μοναζουσῶν, κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) Ἡμετέρου Διατάγματος, διαλύονται.

Β'. Αἱ ἐν αὐτοῖς εὑρισκόμεναι ἤδη μοναχαί, καθὼς καὶ ὅσαι ἄλλαι τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα θελήσωσι νὰ μείνωσιν εἰς μοναστήριον, δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς ἓν τῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος διατηρουμένων.

Γ'. Περὶ τῶν κτημάτων τοῦ μοναστηρίου τῆς Λουκοῦς θέλει γένῃ, ὅ,τι καὶ περὶ τῶν κτημάτων ὅλων τῶν ἄλλων διαλυθέντων μοναστηρίων. Ἐκ δὲ τῶν κτημάτων τῆς Καισαριανῆς, τὰ μὲν εἰς αὐτὴν ἀμέσως παρακείμενα, θέλουν παραχωρηθῇ, ἐκτιμηθέντα, εἰς τοὺς ἀνυπερθέτως εἰς αὐτὴν μετοικισθησομένους μοναχοὺς τοῦ κατὰ τὸν Λυκαβηττὸν μοναστηρίου τῶν Ἀσωμάτων, πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἀμέσως περὶ τὴν μονὴν τῶν Ἀσωμάτων κειμένων, περὶ τῶν ὁποίων καθὼς καὶ τῶν ἀνωτέρω κειμένων κτημάτων τῆς Καισαριανῆς, θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαίτερον Διάταγμα· τὰ δὲ μὴ εἰς τὸ μοναστήριον παρακείμενα κτήματα τῶν Ἀσωμάτων, θέλουν μείνῃ κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων ὁρισμοὺς εἰς τοὺς προκατέχοντας αὐτά, ἤδη δὲ εἰς τὴν Καισαριανὴν μεταβαίνοντας μοναχούς.

Δ'. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, κοινοποιητέου διὰ τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 (14) Δεκεμβρίου 1834.

215. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Εἰς τὸν Σ. ἐπίσκοπον Καρδαμύλης Κ. Ἰωαννίκιον δίδεται ἡ παρ' αὐτοῦ ζητηθεῖσα παραίτησις.

2. Ὁ ἐπίσκοπος οὗτος θέλει ἔχει ἑκατὸν Δρ. μηνιαίαν σύνταξιν ἀπὸ τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον, καὶ ἀνέξοδον κατοικίαν εἰς ὅποιον τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων προτιμήσῃ νὰ ἐγκαταβιώσῃ.

3. Ἡ ἐπισκοπὴ Καρδαμύλης ἑνοῦται, κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμ.) 1833 Διατάγματος, μὲ τὴν ἐπισκοπὴν Λακεδαίμονος.

4. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 (25) Νοεμβρ. 1834.

216. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ὅστις καλλιεργεῖ εἰς ὁποιον δήποτε μέρος τοῦ Βασιλείου Μας ὀρύζιον ἐπὶ ἐλώδους γῆς, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν· ἡ δὲ δημοτικὴ Ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ δίδῃ ταύτην μὲ μεγάλην προσοχήν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι καὶ τοὺς ὑγειονομικοὺς κανόνας.

2. Οἱ ἀγροὶ τῶν ὀρυζίων πρέπει νὰ εὑρίσκωνται πάντοτε εἰς κατωφερεῖς τόπους διὰ νὰ μὴ σχηματίζωνται ἕλη ἐκ τῆς συναθροίσεως τῶν ὑδάτων.

3. Εἰς τοὺς ἀγροὺς τούτους πρέπει νὰ διατηρῶνται αἱ διώρυγες πάντοτε ἀνοικταὶ καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

4. Ἐν γένει οἱ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀρυζίων προσδιοριζόμενοι ἀγροὶ πρέπει νὰ κεῖνται πάντοτε εἰς θέσιν, ἀπέχουσαν ἀπὸ μὲν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ τόπου δύο ὥρας, ἀπὸ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις μίαν ὥραν, καὶ μισὴν ὥραν ἀπὸ κάθε τόπον κατοικούμενον, ἀλλὰ μόνον ὑπηνεμίαν ὡς πρὸς τοὺς τόπους τούτους.

5. Μετὰ τὸ θέρος πρέπει νὰ συνάζωνται ὅλα τὰ περιττώματα καὶ σκύβαλα καὶ νὰ καίωνται.

6. Τὸ παρὸν Διάταγμα δὲν ἀφορᾷ ποσῶς τὴν εἰς τὰ ὀρεινὰ μέρη καλλιέργειαν τῶν ὀρύζων.

7. Πᾶσα παράβασις τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι παιδεύεται μὲ πρόστιμον 50-300 Δραχμῶν καὶ μὲ τὴν ἀνάσκαψιν τῆς φυτείας.

8. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ἡμῶν Διατάγματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ τόσον διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1834.

217. ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

§. 1. Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἔλαβον οἱ ἀκόλουθοι· Τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν· οἱ συνταγματάρχαι ἀκόλουθοι καὶ νομοεπιθεωρηταί, Χατζῆ Χρῆστος καὶ Νικήτας Σταματελόπουλος. Τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν· ὁ ὑποστράτηγος φρούραρχος Ναυαρίνου καὶ ἐπιθεωρητὴς τῶν φρουρίων Μεσσηνίας Βικέντιος Πίζας, ὁ συνταγματάρχης καὶ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Φραγκῖσκος Γραλλιάρδος, οἱ συνταγματάρχαι ἀκόλουθοι Θωμᾶς Γόρδων, προσωρινὸς ἀρχηγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, Βάσσος Μαυροβουνιώτης, στρατιωτικὸς νομοεπιθεωρητής, ὁ συνταγματάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς Παναγιώτης Ἰατράκος, οἱ χαρακτηρισμένοι συνταγματάρχαι τῆς ἐθνοφυλακῆς Μακρυγιάννης, Ἄγγελος Γάτζος, Χρι-

στόδουλος Περραιβός· ὁ χαρακτηρισμένος ἀντισυνταγματαρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς Γεώργιος Κήτσος, ὁ ἀρχιατρὸς Χάϊνριχ Τράϊβερ.

§. 2. Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος λαμβάνουν· Τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν· οἱ συνταγματάρχαι τῆς ἐθνοφυλακῆς Κήτσος Τζαβέλας καὶ Νικόλαος Κριεζιώτης. Τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν· Ὁ ὑποςράτηγος καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Βιλχέλμ Λεσουΐρος.

§. 3. Διωρίσθησαν· Ὁ ἀκόλουθος συνταγματάρχης καὶ προσωρινὸς ἀρχηγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Θωμᾶς Γόρδων, ἀρχηγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν· ὁ Ἰωάννης Μαυρομιχάλης καὶ Τζαννετάκης Γρηγοράκης, ἀκόλουθοι συνταγματάρχαι καὶ στρατιωτικοὶ νομοεπιθεωρηταὶ τοῦ Νομοῦ Λακωνίας· ὁ πρώην ὁπλαρχηγὸς τῶν διαλελυμένων ἀτάκτων στρατευμάτων Ἰωάννης Ῥάγκος, συνταγματάρχης ἀκόλουθος· ὁ ταγματάρ. τοῦ πυροβολικοῦ Νεπομοὺκ Ναϋμάγιερ, διευθυντὴς τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου· ὁ ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ Φρεδερῖκος Βράκερ, ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ· ὁ λοχαγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Ἰωάννης Χένε, ἐκτελῶν χρέη ταγματάρχου τῆς πλατείας παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναυπλίας· ὁ Ἠλίας Κατσάκος Μαυρομιχάλης, μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς. Οἱ ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν Βαυαρικὴν ὑπηρεσίαν προσωρινῶς μεταβάντες, ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ ἐλαφροῦ ἱππικοῦ Ὄθων Χουνολστάϊν, λοχαγὸς εἰς τὸ ἱππικὸν σύνταγμα· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῶν θωρακοφόρων Αὔγουστος Ῥάϊτσενστάϊν, λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος (ζευγῖται)· οἱ ὑπολοχαγοὶ Ἀριστείδης Μαυρομμάτης τοῦ 1 πεζικοῦ, ὑπασπιστὴς τοῦ συνταγματάρχου καὶ στρατιωτικοῦ νομοεπιθεωρητοῦ Ἰωάννου Μαυρομιχάλη· Δημήτριος Σοῦτσος τοῦ ἱππικοῦ συντάγματος, ὑπασπιστὴς τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν στρατευμάτων ὑποστρατήγου Σμάλτς· ὁ Ἄνσελμ Γκροστροκάου, ὑπολοχαγὸς εἰς τὸ 5 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· ὁ Ἰωάννης Τσίγγλερ, ὑπολοχαγὸς καὶ διδάσκαλος εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν εὐελπίδων· ὁ Γεώργιος Μύλλερ, ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα· ὁ Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς, ἀνθυπασπιστὴς εἰς τὸ 6, καὶ ὁ Ἠλίας Δημητρακαράκος ἀνθυπασπιστὴς εἰς τὸ 8 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· οἱ δύο μαθηταὶ τοῦ Βασιλικοῦ Βαυαρικοῦ σχολείου Θρασόπουλος Κωνσταντέλλης καὶ Κωνσταντῖνος Στορνάρης, ἀνθυπασπισταὶ εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα· ὁ Ἄλβερτ Βοσβιλλιβαλδ, Φραγκῖσκος Βάϊνκαουφ, καὶ φραγκῖσκος Πρέλλερ, ἀνθυπασταὶ εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα.

Εἰς τὸ αὐξηθὲν σῶμα τῆς χωροφυλακῆς κατὰ 30 ἐνωματίας· Οἱ πρώην ἀξιωματικοὶ τῶν διαλελυμένων ἀτάκτων στρατευμάτων Δημήτριος Βιρπίλης, Γεώργιος Πτολεμαῖος, Κωνσταντῖνος Γενοβέλης, Νικόλαος Πανταζόπουλος, Κωνσταντῖνος Παλάσκας, ὑπομοίμαρχοι 1 τάξεως.

Σπύρος Λιάσκας, Δημήτριος Καρπούνης, Ἀντώνιος Κυριακίδης, Ἀναστάσιος Πλέσας, Τασούλας καὶ Παῦλος Στεφάνου, ὑπομοίμαρχοι 2 τάξεως.

Εἰς τὰ νεοσχηματιζόμενα ἐλαφρὰ πεζικὰ τάγματα· Οἱ πρώην ὁπλαρχηγοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ τῶν διαλελυμένων ἀτάκτων στρατευμάτων· Γαρδικιώτης Γρίβας, ἀντισυνταγματάρχης διοικητὴς τοῦ 1. ἐλαφροῦ πεζικοῦ τάγματος (Ἀθῆναι)· Ἰωάννης Τζαβέλας, καὶ Γεώργιος Βουλπιώτης, λοχαγοί· Ἀπόστολος Στάμου καὶ Νάνος Ἐμμανουὴλ, ὑπολοχαγοί· Ἀναστάσιος Παππᾶ Ζωγράφος, ἀνθυπολοχαγὸς ὑπασπιστὴς τοῦ τάγματος· Μιχαὴλ Καλπάκας, ἀνθυπολοχαγὸς ἐκτελῶν χρέη καταλυματίου· Ἰωάννης Παππᾶ Ζαφείρης, ἀνθυπασπιστής. Ὅλοι εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα (Ἀθῆναι).

Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς Ἰωάννης Στράτος, διοικητὴς τοῦ 3 ἐλαφροῦ πεζικοῦ τάγματος (Μεσολόγγι)· οἱ πρώην ἀξιωματικοὶ τῶν διαλελυμένων στρατευμάτων, Ἰωάννης Λογοθέτης, Χαλκιόπουλος καὶ Δημήτριος Νικολάου Κραβαρίτης, λοχαγοί· Μῆτζος Θεοδοσίου ὑπολοχαγὸς, Μιχαὴλ Ἀντωνίου Μιτυληναίου ἀνθυπολοχαγὸς, Πέτρος Ψαλίδας ἀνθυπολοχαγὸς καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ τάγματος, Γεώργιος Ἰωαννίδης ἀνθυπολοχαγὸς ἐκτελῶν χρέη καταλυματίου, καὶ Κωνσταντῖνος Δημητριάδης ἀνθυπασπιστής. Ὅλοι εἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα (Μισολόγγι).

Οἱ ἐκ τῶν Βασιλικῶν Βαυαρικῶν στρατευμάτων προσωρινῶς μεταβάντες· ὁ ἰατρὸς τάγματος Χάϊνριχ Νόργ, ἰατρὸς συντάγματος παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναυπλίας, ὡς ἰατρὸς τάγματος· οἱ ὑποϊατροὶ Βερνάρδος Τριὲρ, εἰς τὸ 8 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Λουδοβῖκος Κούρτσιος εἰς τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων· ὁ πρακτικὸς χειροῦργος Χερμὰν Κουφντε, εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα. Πρὸς τούτοις ὡς ἰατροὶ τάγματος· ὁ Ἀδὰμ Σάϊφερ καὶ Λουδοβῖκος Χερμὰν εἰς τὸ 5 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ὡς ὑποϊατροί· ὁ Βενέδικτος Σένσπουγ εἰς τὸ 8· Χάϊνριχ Χόπφ εἰς τὸ 7· ὁ Φραγκῖσκος Ξάφερ Νίδερ εἰς τὸ 4· ὁ Ἰακὼβ Λότδερ εἰς τὸ 5· ὁ Ἰούλιος Βόρμς εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, οὗτος μὲ παλαιότητα τῶν 26 Μαρτίου (7 Ἀπριλίου)· ὁ ἐκ τῶν Βασιλικῶν Βαυαρικῶν στρατευμάτων πρακτικὸς χειροῦργος Φίλιππος Τσέννερ, ὁ Ἰακὼβ Στιγλβάουερ, εἰς τὸ ἱππικὸν σύνταγμα· ὁ Φρεδερῖκος Κάρολος Σμίγδεν εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα· ὁ Ἰωάννης Νεπομοὺκ Ἰμίγγερ, ὁ Μαξιμιλιανὸς Μέδικος, ὁ Φραγκῖσκος Βάϊς, Πέτρος Περίδης καὶ ὁ Πέτρος Σίμπφλε εἰς τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἀντιβασιλείας Λεονάρδος Νάϊμαγιερ, ἔφορος τῶν βιβλίων τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου μὲ βαθμὸν ὑπεπιμελητοῦ· ὁ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῶν τροφῶν Ἐμμανουὴλ Ῥενιέρης, καταλυματίας συντάγματος καὶ ταμίας τοῦ ἐπιτοπίου ταμείου Ναυπλίου, νῦν τῶν Ἀθηνῶν, ὡς καταλυματίας τάγματος· ὁ μέχρι τοῦδε οἰκονόμος νοσοκομείου Ἀλέξανδρος Πλατύκας καὶ ὁ μέχρι τοῦδε λογιστικὸς Κιλίαν Δίμερ, παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ

ἐπιτροπῇ· ὁ μέχρι τοῦδε οἰκονόμος Γεώργιος Χρονιάδης, ὡς Ταμίας τοῦ Ναυπλίου· ὁ μέχρι τοῦδε οἰκονόμος, Βασίλειος Μαριέλος, ὡς οἰκονόμος τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων Ναυπλίου· ὁ ἐκ τῶν Βασιλικῶν Βαυαρικῶν στρατευμάτων μεταβὰς λογιστὴς Ἀλώης Βίσνερ, προσωρινῶς παρὰ τῇ ἐπὶ τῆς νεοσυλλεξίας ἐπιτροπῇ εἰς Μόναχον· ὁ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ γραφεὺς Σπυρίδων Κυδωνάκης, ὡς οἰκονόμος τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Νοσοκομείου· ὁ Ἀθανάσιος Βρανᾶς, ὡς οἰκονόμος τοῦ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείου.

Ὡς ἱερεῖς στρατοῦ· οἱ ἱερεῖς Νεπομοὺκ Βιζῖνος παρὰ τῷ φρουραρχείῳ τῆς καθέδρας καὶ πρωτευούσης τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ὁ Ἰακὼβ Ῥότ, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναυπλίου.

Εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων· ὁ Κωνσταντῖνος Πιττακός, Ι. Π. Παῦλος καὶ ὁ ἱερεὺς Πέτρος κτενᾶς, ὡς καθηγηταί. Ὁ Ἀλέξανδρος Ἡσαΐας, Ὁ Λουδοβῖκος Μιχαὴλ Πομερέτος· ὁ Δημήτριος Διγένης, καὶ ὁ Δημήτριος Κωνοφάγος, ὡς διδάσκαλοι.

Εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν διωρίσθησαν ὡς Συνταγματάρχαι· Οἱ πρώην ὁπλαρχηγοὶ τῶν διαλελυμένων ἀτάκτων στρατευμάτων, Κίτσος Τζαβέλας, Νικόλαος Κριεζιώτης, Παναγιώτης Ἰατράκος, Θεώδωρος Γρίβας, Βασίλειος Πετμεζᾶς, Γεώργιος Τσόγγας.

Ὡς Ἀντισυνταγματάρχαι· Μακρυγιάννης, οὗτος μὲ χαρακτῆρα Συνταγματάρχου· Ἰωάννης Μαμούρης, Δυοβουνιώτης, Ἰωάννης Ῥούκης, Σπῦρος Μήλιος, Διαμαντῆς Ζέρβας, Χριστόδουλος Χατζῆ Πέτρου, Γεώργιος Κήτζου, Ἰωάννης Στράτος, Ἰαννάκος Στάϊκος, Δημήτριος Εὐμορφόπουλος, Στάθης Καστικογιάννης, Σταμάτης Γεωργιάδης.

Ὡς ταγματάρχαι· Μῆτρος Τριανταφύλλου, Κόλιας Πασχούλιας, Γεώργιος Ζέρβας, Βασίλειος Βοῦσκος, Παναγῆς Φωκᾶς, Κωνσταντῖνος Δουπιώτης, Δημήτριος Σκυλλοδῆμος, Τσάμης Καρατάσσος, Νικόλαος Ζέρβας, Κωνσταντῖνος Λαχανᾶς.

Ὡς λοχαγοί· Βασίλειος Ῥωκᾶς, Νικόλαος Τσάμης καὶ Στέφος Νεβίτσας.

§. 4. Διορίζονται· Οἱ διαθέσιμοι· Ὁ Συνταγματάρχης Φραγκῖσκος Γραλλιάρδος ὡς φρούραρχος Μισολογγίου, καὶ ὁ ταγματάρχης Γαετανὴς Βιλλάνης, φρούραρχος Κορώνης.

§. 5. Διορίζονται εἰς θέσεις· ὁ ἀκόλουθος Συνταγματάρχης καὶ στρατιωτικὸς νομοεπιθεωρητής, Ἀνδρέας Λόνδος, εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, Κανέλος Δεληγιάννης, εἰς τὸν Νομὸν Μεσσηνίας καὶ Γεώργιος Ἰατράκος εἰς τὸν Νομὸν Λακωνίας.

§. 6. Μετετέθησαν· Ὁ ὑποστράτηγος φρούραρχος Ναυαρίνου καὶ ἐπιθεωρητὴς τῶν φρουρίων Μεσσηνίας Βικέντιος Πίζας, ὡς φρούραρχος τῆς καθέδρας καὶ πρωτευούσης Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Συνταγματάρχης Φραγκῖσκος Γραλλιάρδος διὰ τὴν ἐξασθενημένην ὑγείαν του· καὶ ὁ ταγματάρχης καὶ πρόεδρος τῆς διαλελυμένης ἐπιτοπίου φροντιστικῆς ἐπιτροπῆς, Γαετάνος Βιλλάνης, εἰς τὴν τάξιν τῶν διαθεσίμων· ὁ ταγματάρχης τοῦ 7 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς φρούραρχος Ναυπλίου Μαξιμιλιανὸς Ῥόσνερ, ὡς ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς· ὁ λοχαγὸς Ἰωάννης Χένε τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς· ὁ λοχαγὸς Νικόλαος Κασσημούλης ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν, ὡς φρούραρχος Πειραιῶς· οἱ ὑπολοχαγοὶ Ἰωάννης Σκένδερ ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Νεοκάστρου εἰς ἐκεῖνο τῶν Ἀθηνῶν· Βικέντιος Γενναρέλης ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν εἰς ἐκεῖνο τοῦ Νεοκάστρου· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος Μιχαὴλ Κατακουζινός, εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς. Ὁ ἀνθυπασπιστὴς Παναγιώτης Ἀλεξάνδρου ἀπὸ τοὺς παρὰ τῷ 1. πεζικῷ τάγματι τῆς γραμμῆς τύπους τοῦ 4 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, εἰς τὸ 8 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· ὁ ἰατρὸς συντάγματος παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναυπλίου Ἰακὼβ Βύντερ, ὡς ἰατρὸς τῆς φρουρᾶς τῶν Ἀθηνῶν· οἱ καταλυματίαι συντάγματος, Χάϊνριχ Δόρνερ καὶ Φρεδερῖκος Λόης, ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς νεοσυλλεξίας ἐπιτροπὴν τοῦ Μονάχου ὡς ἐπεξεργασταὶ εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον· οἱ καταλυματίαι, τάγματος Βασίλειος Μαριέλος ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων Ναυπλίου εἰς Πάτρας· Σπυρίδων Κυδωνάκης ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν τοῦ ςρατιωτικοῦ νοσοκομείου Ναυπλίου ὡς ἐλεγκτής, εἰς τὸ ἐπιτόπιον ταμεῖον Ἀθηνῶν. Οἱ λογισταί· Ἀντώνιος Γερμερσχάϊμ ἀπὸ τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον· Φρεδερῖκος Ῥούπ, ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ ἐπιτροπήν, εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων Ναυπλίου.

§. 7. Μετατίθενται· οἱ λοχαγοί· Παῦλος Διαμαντίδης. ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 3· Ἰωάννης Βουταὶ ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Ἀλέξανδρος Χάϊντσε, ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα ἀρχιαποθηκοφύλαξ εἰς τὸ κεντρικὸν ὁπλοστάσιον. Οἱ ὑπολοχαγοί· Ἐπαμινώνδας Βατιλείου, ἀπὸ τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς, Ἄνσελμ Γκρὸς Τροκάου, ἀπὸ τὸ 5. εἰς 1· Ἀντώνιος Βαρένες ἀπὸ τὸ 6 εἰς τὸ 8· Κάρολος Ἄβελε ἀπὸ τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων· Ἀνδρέας Καλλάνδρος ἀπὸ τὸ διαλυθὲν τακτικὸν σῶμα, μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ μηχανικῷ, εἰς τὸ σῶμα τοῦτο. Οἱ ἀνθυπολοχαγοί, Γουστάβος Τίδεμαν ἀπὸ τὸ 2 εἰς τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Δημήτριος Γεωργίου, ἀπὸ τὸ μηχανικὸν σῶμα εἰς τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων, καὶ ὁ Φωτάκης Κεσόγλους, μέχρι τοῦδε ἀποθηκοφύλαξ τοῦ μηχανικοῦ, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα· ὁ καταλυματίας τοῦ τάγματος Γεώργιος Παππαδάκης, ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν τοῦ στρατιωτικοῦ τοῦ νοσοκομείου Πατρῶν, εἰς τὸ 2 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ὁ λογιστὴς Λουδοβῖκος Κόνραδ, ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸ κεντρικὸν

ὁπλοστάσιον, μὲ τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον μισθόν.

§. 8. Ἐπροβιβάσθησαν, ὡς Συνταγματάρχαι· Οἱ παρὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας εἰς τὴν Ἡμετέραν ὑπηρεσίαν τεθέντες μέχρι τοῦδε ἀντισυνταγματάρχαι Λουδοβῖκος Λύδερ καὶ Φίλιππος Βρὰνδ, ὁ πρῶτος διοικητὴς τοῦ πυροβολικοῦ σώματος, ὁ δεύτερος ἀρχηγὸς τοῦ 1 τμήματος τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, μὲ παλαιότητα ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου)· εἰς τὸν συνταγματάρχην Λύδερ διοικητὴν τοῦ πυροβολικοῦ σώματος ἐδόθη καὶ ἡ φρουραρχία Ναυπλίας. Ὡς λοχαγός· ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Ἰωσὴφ Σμέλτσελ εἰς τὸ διευθυντήριον τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου μὲ παλαιότητα πρὸ τοῦ λοχαγοῦ Λουδοβίκου Ἀουερβεκ. Ὡς ὑπομοίραρχοι 1 τάξεως (εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς· οἱ ὑπομοίραρχοι 2 τάξεως, Ἀντώνιος Περετιέ, Ἡρακλῆς Ρόβερτ, Νικόλαος Τσαλακώστας, Βασίλειος Δραγών, καὶ ὁ καταλυματίας τάγματος Γεώργιος Παππαδόπουλος. Ὡς ὑπομοίραρχοι 2 τάξεως (εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς)· οἱ ἐνωματάρχαι Σταῦρος Ἐλευθερίου, Ἰωάννης Παππανδρέα, Παναγιώτης Δαλωνᾶς καὶ Ἰωάννης Μῆτσος· ὡς ἀνθυπασπισταὶ τοῦ μηχανικοῦ· ὁ στρατιώτης τοῦ 5 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Ἀλέξανδρος Στράϊτ. Ὡς ὑποϊατρός· ὁ στρατιώτης Λουδοβῖκος Χοὺκ ἀπὸ τὸ 7 εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ὡς καταλυματίαι συντάγματος· οἱ καταλυματίαι τάγματος, Ἐμμανουὴλ Φωτιάδης, εἰς τὸ ςρατιωτικὸν λογιστήριον, Νικόλαος Ῥενιέρης, ἀπὸ τὸ 2 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς. Ὡς λογιςαί, ὁ μαθητευόμενος τῆς οἰκονομίας Φεδρερῖκος Ῥοὺς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ ἐπιτροπὴν, οἱ δεκανεῖς Εὐγένιος Σύγκενς εἰς τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων, Κάρολος Βίσσιγγερ ἀπὸ τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ ἐπιτροπήν. Ὡς ὑποφαρμακοποιοὶ 1 τάξεως οἱ ὑποφαρμακοποιοὶ 2 τάξεως Κάρολος Θωμᾶν καὶ Κάρολος Φόρςερ. Ὡς ὑποφαρμακοποιοὶ 2 τάξεως, ὁ ἐπίλεκτος Γοτφρὶδ Σπίλελλεμπεργ ἀπὸ τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν ὡς συνταγματάρχης, ὁ ἀντισυνταγματάρχης Διαμαντὴς Ζέρβας.

§. 9. Προβιβάζονται, ὡς λοχαγοί, οἱ παρὰ τῇ ἐπὶ τῆς νεοσυλλεξίας ἐν Μονάχῳ ἐπιτροπῇ, Φρεδερῖκος Πάτβιτς εἰς τὸ 6 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς μὲ παλαιότητα πρὸ τοῦ λοχαγοῦ Βίλχελμ Μάντζ, καὶ Μαξιμιλιανὸς Χάϋσλερ εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα (εἰς τοὺς ζευγίτας). Ὡς ἀνθυπολοχαγοί, οἱ ἀνθυπασπισταὶ Ἰακὼβ Γκέτς εἰς τὸ 1, Κυριάκος Πατάκατζης ἀπὸ τὸ 3 εἰς τὸ 5, Ἐμμανουὴλ Τολμίδης εἰς τὸ 2 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Γρηγόριος Γούσιος, διωρισμένος ὡς Γραμματεὺς παρὰ τῷ 1 διαρκεῖ πολεμικῷ συμβουλίῳ, ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν εἰς τὸ 2 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Φραγκῖσκος Σολομὼν εἰς τὸ 4, Παναγιώτης Ἀλεξάνδρου ἀπὸ τὸ 8 εἰς τὸ 1, Θεόδωρος Φαβρίκιος ἀπὸ τὸ 4 εἰς τὸ 6, Ἀλφρέδος Λεέπος εἰς τὸ 6, Χάϊνριχ Ἰώνερ εἰς τὸ 5, Φρεδερῖκος Κέππελ εἰς τὸ 5, Ἀδέλβερτ Μὰρκ εἰς τὸ 7, Κάρολος Τσάχερλ ἀπὸ τὸ 7 εἰς τὸ 8, Ἀντώνιος Βέρρ ἀπὸ τὸ 3 εἰς τὸ 4, Ἐδουάρδος Βόλτζ ἀπὸ τὸ 7 εἰς τὸ 8 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Δημήτριος Πονηρόπουλος, Φραγκῖσκος Δαμησῆνας, Νικόλαος Φλέγγας, Παναγιώτης Σπορίδης, Εὐθύμιος Ἀντωνίου, Παππᾶ Νικόλαος Ἀναγνώστης, ἐκ τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, καὶ ὁ ὑποαποθηκοφύλαξ τοῦ ναυτικοῦ ὁπλοστασίου Ἀνδρέας Ἄχνερ, εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, οἱ τελευταῖοι τέσσαρες εἰς τοὺς ζευγίτας· Ἰωάννης Σκοῦφος, Ἰωάννης Καγκελάρης, Βασίλειος Ἐλευθερίου, Χάϊνριχ Φονδερμύλλε, τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, εἰς τὸ διευθυντήριον τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου (λόχοι τῶν τεχνιτῶν), Κωνσταντῖνος Ἀποστολίδης τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος εἰς τοὺς τεχνίτας τοῦ ναυτικοῦ, Δημήτριος Τριγκέτας, Γεράσιμος Μεταξᾶς, Κωνστ. Πετρόπουλος, εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα· Κάρολος Κόρτε Κλέμενς Φάϊγελε, Νικόλαος Τσὶγκ καὶ Κλέμενς Ζίχερερ, τοῦ μηχανικοῦ σώματος, εἰς τὸ σῶμα τῶν σκαπανέων. Ὡς ἀνθυπασπισταί, οἱ ὑπεράριθμοι ἀνθυπασπισταὶ Παντολέων Ξενάκης εἰς τὸ 1, Σταμάτης Γαλάτης ἀπὸ τὸ 1 εἰς τὸ 3, οἱ ἐπιλοχίαι Ἰωάννης Παππαδόπουλος ἀπὸ τὸ 1 εἰς τὸ 3, Ἀριστείδης Κανάλης παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ, εἰς τὸ 2· Βασίλειος Βουρναρᾶς ἀπὸ τὸ 5 εἰς τὸ 2, Γεώργιος Χάουσμαν ἀπὸ τὸ 6 εἰς τὸ 5. Οἱ λοχίαι Ἀνδρέας Ἔνσπεργερ ἀπὸ τὸ 4 εἰς τὸ 8, Ἀλώης Στούφνερ ἀπὸ τὸ 5 εἰς τὸ 7, Βίλελμος Γερλὸφ ἀπὸ τὸ 8 εἰς τὸ 5, Ἔρνεστ Κλύβερ ἀπὸ τὸ 7 εἰς τὸ 4, Ἀντώνιος Σχεύμπερ, ἀπὸ τὸ 7. εἰς τὸ 3. Οἱ δεκανεῖς, Ἰωσὴφ Ἀδελβερτ Σάλχαμερ ἀπὸ τὸ 5 εἰς τὸ 6, Θεόδωρος Φονδερλύε ἀπὸ τὸ 8 εἰς τὸ 4, Ἐδουὰρδ Κόππε ἀπὸ τὸ 7 εἰς τὸ 1 (οἱ τρεῖς τελευταῖοι παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ)· Κάρολος Σίλχερ ἀπὸ τὸ 4 εἰς τὸ 8, Ἐδουάρδος Ῥύδιγκερ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ εἰς τὸ 4· Χριστιὰν Λὰγγ, εἰς τὸ 1 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ὁ στρατιώτης Κάρολος Στρόβελ ἀπὸ τὸ ἱππικὸν σύνταγμα εἰς τὸ 7 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Οἱ δεκανεῖς Ἰωσὴφ Μίνδλερ, Βίλχελμ Νόρμαν Ἔρενφελς, καὶ Μαξιμιλιανὸς Βούτεβιλλ (ὁ τελευταῖος ἀκόλουθος), εἰς τὸ ἱππικὸν σύνταγμα. Ὁ λοχίας Βρὸρ Ἴμχοφ Χέλβιχ, εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα (ζευγῖται). Οἱ λοχίαι Φρεδερῖκος Βὲλς, Σπύρος Παναγιωτόπουλος καὶ ὁ δεκανεὺς Κάρολος Κόλμαν, εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα. Ὁ λοχίας Χάϊνριχ Ἔδλερ τοῦ 8 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, οἱ δεκανεῖς Κρίστοφ Βίλχελμ Βέργερ, καὶ Φρεδερῖκος Λοκγοβῖκος Ῥάϊχαρ, τοῦ τάγματος τῶν σκαπανέων, εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα. Ὡς ἀρχιτεχνῖται 1 τάξεως· οἱ ἀρχιτεχνῖται 2 τάξεως, Ἰωάννης Φίσερ, Ἰωάννης Τβορσὰκ, Πέτρος Σέφερ, Πέτρος Μόσνερ, Λουδοβῖκος Στάϊνχαουερ, εἰς τὸ

διευθυντήριον τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου. Ὡς ὑποαποθηκοφύλαξ· ὁ ἐπιλοχίας, φύλαξ παρὰ τῷ θυντηρίῳ τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου, Στυλιανὸς Παλαιολόγος, παρὰ τῷ ὁπλοστασίῳ Ναυπλίου. Ὡς Ἰατροὶ τάγματος· οἱ ὑποΐατροι Ἰωάννης Πανταζιάδης, εἰς τὸ 3 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἰωσὴφ Πέτσενδορφερ ἀπὸ τὸ ἱππικὸν σύνταγμα εἰς τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων. Ὡς πρακτικοὶ χειροῦργοι, ὁ στρατιώτης Ἰωσὴφ Τσέλνερ ἀπὸ τὸ ἱππικὸν σύνταγμα εἰς τὸ 7 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, παρὰ τῷ κεντρικῷ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ Ναυπλίας· ὁ πυροβολιστὴς Ἰωάννης Βαπτιστὴς Βουχενρίδερ ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν εἰς τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

§ 10. Ἐχαρακτηρίσθησαν, ὁ ἀκόλουθος λοχαγὸς Γεώργιος Φίνλαιϊ ὡς ἀκόλουθος ταγματάρχης, Λάμπρος Βεΐκος ὡς ὑπολοχαγὸς μὲ τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τούτου εἰς τὸ πεζικὸν καὶ μὲ τὴν ἄδειαν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ μαθήματά του εἰς Μόναχον. Εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν· ὡς συνταγματάρχαι, οἱ ἀντισυνταγματάρχαι Ἰωαννης Στάϊκος, Δημήτριος Εὐμορφόπουλος, Στάθης Κατσικογιάννης, Χρηστόδουλος Περραιβός, Ἄγγελος Γάτσος, Κώστας Χορμόβας καὶ ἀθανάσιος Φωτομάρας.

§. 11. Ζητηθείσας ἀφέσεις ἔλαβον· ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ διοικητὴς τοῦ μηχανικοῦ σώματος Ἀντώνιος Τσὲχ, οἱ ταγματάρχαι Ἰωσὴφ Βούργαου τοῦ 7 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Ἰακὼβ Φοὺξ τοῦ πυροβολικοῦ, προσωρινὸς διοικητὴς τοῦ ὁπλοστασίου, ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Μαξιμιλιανὸς Χέτδεργεν, ἀρχιαποθηκοφύλαξ παρὰ τῷ διευθυντηρίῳ τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου, οἱ ὑπολοχαγοὶ Φρεδερῖκος Στραλενχάϊμ τοῦ 8 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Ἀδόλφ Δρόσσερ τοῦ μηχανικοῦ σώματος, ὅλοι δι' ἐπιστροφὴν εἰς τὴν Βασιλικὴν Βαυαρικὴν ὑπηρεσίαν· ὁ ὑπολοχαγὸς Πέτρος Γεννατᾶς τοῦ 4 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρήσεως τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου τῶν εὐελπίδων, οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Ματθαῖος Κατακουζινὸς τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, Κάρολος Δεριγκόεν καὶ Φραγκῖσκος Βανῖνος τοῦ μηχανικοῦ σώματος (οἱ δύο πρῶτοι λαβόντες πολιτικὴν ὑπηρεσίαν), οἱ ἀνθυπασπισταὶ Ξαφὲρ Μάγερ τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς μὲ χαρακτῆρα ὡς ἀνθυπολοχαγὸς ἀκόλουθος, Φερδινάνδος Γκούμπενμπεργ τοῦ ἱππικοῦ συντάγματος μὲ τὸν βαθμὸν ὡς ἀνθυπολοχαγὸς ἀκόλουθος καὶ μὲ ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τοῦ ἱππικοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν μέχρις οὗ καταταχθῇ εἰς τὴν Βασιλικὴν Βαυαρικὴν ὑπηρεσίαν, Κάρολος Ταττενμπὰχ τοῦ 5 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς καὶ Ἐμμανουὴλ Ψύχας τοῦ μηχανικοῦ σώματος, ἀμφότεροι ὡς λαβόντες πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ὁ ἰατρὸς τάγματος Εὐγένιος Βερναρδῆς τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς ὡς λαβὼν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ναυτικὸν, τελευταῖον ὁ ὑποΐατρὸς Ἰωσὴφ Σέφερ τοῦ 1 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς.

§. 12. Ἀφέθη· ὁ διαθέσιμος ὑπολοχαγὸς Θεμιστοκλῆς Βιτάλης.

§. 13. Ἀπέθανον· Ὁ ὑπολοχαγὸς Ἐδουάρδος Κὸχ τοῦ 8 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς ἐκ τῶν πληγῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβεν εἰς τὴν ἐν Πετροβοῦνι μάχην κατὰ τὴν 15 (27) Μαΐου, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἰούλιος Σαύτερ τοῦ 8 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς κατὰ τὴν 17 (29) Ἰουνίου ἐν Μεθώνῃ ἐκ τῶν πληγῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβεν εἰς τὴν ἐν Τσιμόβῃ μάχην τῆς 16 (28) Μαΐου, ὁ λοχαγὸς Ἀνδρέας Ῥούδολφ τοῦ 8, καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς Λόθαρ Μούφελ τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, εἰς τὴν ἐν Ἀχιλλείῳ μάχην τῆς 1 (13) Ἰουλίου, ὁ ὑπολοχαγὸς Φρεδερῖκος Πρὰγκ τοῦ 7 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, κατὰ τὴν 15 (28) Ἰουλίου ἐν Κορώνῃ, ὁ ὑποαποθηκοφύλαξ ἀνθυπασπιστὴς Ἰωάννης Κρούσκος κατὰ τὴν 3 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) ἐν τῷ φρουρίῳ Παλαμηδίου, ὁ ὑποΐατρὸς Κάρολος Μιχαέλης τοῦ 8 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς κατὰ τὴν 7 (19) Αὐγούστου ἐν Ναυπλίῳ, ὁ ταγματάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς Μῆτρος Τριανταφύλλου, κατὰ τὴν 29 Αὐγούστου (10 Σεπτεμβρίου) ἐν Προνοίᾳ Ναυπλίας, ὁ ὑπολοχαγὸς Ἰωσὴφ Λαμάη, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ὑπασπιστὴς τάγματος Λουδοβῖκος Γκράου τοῦ 8 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς κατὰ τὴν 16 (28) Σεπτεμβρίου ἐν Ναυπλίῳ· ὁ λοχαγὸς Φρεδερῖκος Σλέγκε τοῦ 6 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, κατὰ τὴν 18 (30) Ὀκτωμβρίου ἐν Καλλιδρόμῃ· ὁ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ γραφεὺς Ἰωάννης Ῥενιέρης, κατὰ τὴν 19 Νοεμβρίου (1 Δεκεμβρίου) ἐν Ναυπλίῳ.

Ἀθῆναι, τὴν 31 Δεκεμβρ. (12 Ἰαν.) 1834 (35).

218. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ἄρχονται ἀπὸ τῆς νήσου Ἄνδρου, καὶ διήκουσι πρὸς τὸ ἀνατολικονότειον ἄχρι τῆς ἐρημονήσου Διονυσίας (Στενόζα), καὶ ἐκεῖθεν πρὸς μεσημβρίαν διὰ τῶν νήσων Ἀμοργοῦ καὶ Ἀστυπαλαίας ἄχρι τῆς νήσου Ἀνάφης, ἀπὸ δὲ τῆς νήσου Ἀνάφης καταγράφουσιν εὐθεῖαν γραμμὴν ἄχρι τῆς ἐρημονήσου Μαχίας (Παξιμάδι), καὶ ἐκεῖθεν ἀκολουθοῦσι πρὸς τὸ δυτικοβόρειον ἄχρι τῆς νήσου Ἱερακίδος (Φαλκονέρα), καὶ διαβαίνοντα πρὸς βορρᾶν διὰ τοῦ Μυρτῴου Πελάγους καὶ τῶν νήσων Κέω καὶ Ἑλένης (Μακρονήσι) λήγουσιν εἰς τὸ βορειότερον ἀκρωτήριον τῆς νήσου Ἄνδρου.

Αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Νομοῦ τούτου θέλουν περιλαμβάνει τοὺς ἑξῆς Δήμους· Ἡ ἐπαρχία Ἄνδρου, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου, περιλαμβάνει καὶ τοὺς ἑξῆς Δήμους· 1. Ἄνδρου, 2. Κορθίου, 3. Ἄρνης, 4. Γαυρίου.

2. Ἡ ἐπαρχία Τήνου, συγκειμένη ἐκ τῶν νήσων Τήνου, Μυκόνου, Δήλου, Ῥηνείας, τῆς ἐρημονήσου Τραγίας, περιέχει τοὺς Δήμους· 1. Τήνου, 2. Τριποτάμου, 3. Στενῆς, 4 Περαίας, 5. Πανόρμου, 6. Μυκό-ου.

3. Ἡ ἐπαρχία Σύρας, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου καὶ τῶν ἐρημονήσων Γυάρου καὶ λοιπῶν, περιέχει τοὺς Δήμους· 1. Ἑρμουπόλεως, 2. Σύρας.

4. Ἡ ἐπαρχία Κύθνου, συγκειμένη ἐκ τῶν νήσων Κύθνου, Κέω καὶ Σερίφου, καὶ ἐρημονήσων μικρᾶς Πεπερήθου (Πεπέρης), Σεριφίδος (Σεριφοπούλας), περιέχει τοὺς Δήμους· 1. Κύθνου, 2. Δρυοπίδος, 3. Κέω, 4. Σερίφου.

5. Ἡ ἐπαρχία, Μήλου συγκειμένη ἐκ τῶν νήσ. Μήλου, Κιμώλου, Σίφνου, Φολεγάνδρου καὶ Σικίνου καὶ τῶν ἐρημονήσων Ἀντιμήλου, Λαγούσης (Πολίνο), Μινώης (Ἁγίου Γεωργ.), Μαχίας (Παξιμάδι), Ἱερακίδος (Φαλκονέρας) καὶ λοιπῶν, περιέχει τοὺς Δήμους· 1. Μήλου, 2. Ζεφυρίας, 3. Κιμώλου, 4. Σίφνου, 5. Ἀπολλωνίας, 6. Φολεγάνδρου, 7. Σικίνου.

6. Ἡ ἐπαρχία Θήρας, συγκειμένη ἐκ τῶν νήσ. Θηρασίας, Ιου, Ἀνάφης καὶ Ἀμοργοῦ, καὶ τῶν ἐρημονήσων Ἱερᾶς (Μεγάλης Καμένης), Θείας (Μικρᾶς Καμένης), Αὐτομάτης, Ἀναφίδος (Ἀναφοπούλας), Ἀμοργίδος (Ἀμοργοπούλας), καὶ Ἀσκανίας (Χριστιάνας) καὶ λοιπῶν, περιέχει τοὺς Δήμους· 1. Θήρας, 2. Καλλίστης, 3. Ἐμπορίου, 4. Οἴας, 5. Θηρασίας, 6. Ἴου, 7. Ἀνάφης, 8 Ἀμοργοῦ.

7. Ἡ ἐπαρχία Νάξου, συγκειμένη ἐκ τῶν νήσ. Νάξου, Πάρου καὶ Ὠλιάρχου (Ἀντιπάρου), καὶ τῶν ἐρημονήσων Ἡρακλείας (Ῥακλειᾶς), Πρεπεσινθοῦ (Δεσποτικὸ) Στρογγύλης, Σχοινούσης (Σχινόζα) Φακούσας, (Κουφονήσι), περιέχει τοὺς Δήμους· 1. Νάξου, 2. Βίβλου, 3. Ἀπερανθίας, 4. Τραγαίας, 5. Κορωνίδο,, 6. Πάρου, 7. Ναούσης, 8. Ὑρίας, 9. Μαρπήσσης, 10. Ὠλιάρου.

8. Ὁ σχηματισμὸς καὶ σύνθεσις τῶν εἰδικῶν καθ' ἑκάστων Δήμων τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ἐγκρίνεται ὡς παριστάνονται εἰς τοὺς παρακειμένους πίνακας.

9. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1834.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Ονομα Επαρχίας.	Αριθ. τῶν Δήμων	Ονομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου.	Ονόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσ. τοῦ Δήμου.	Ἀπόστασ. τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμ. ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν		Ἀπόστασ. τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμ.		Οἰκογένειαι.	Τὸ ὅλον τῶν Ατόμων	Δημοτικὸν ὄνομα
						Ωρ.	Λ.	Ω	Λ			
ΑΝΔΡΟΣ.	1	ΑΝΔΡΟΥ	ά.	Ἄνδρος						219	1034	Ἄνδριος
					Λεβαδία				15			
					Μέσα χωρίον				45			
					Βραχνοῦ				45			
					Συνετὴ			1		113	700	
					Μεσαρία				45			
					Αλαδινοῦ			1		91	423	
					Ὑψηλὸν				30			
					Κυπρίνια				45			
					Λάμυρα				30			
					Οπίσω Λάμυρα				45			
					Μεσαθοῦρι				45	287	1400	
					Στραπουριαὶ			1				
					Βρύσαι			1	30			
					Στενιαὶ				45			
					Απατούρια			1		127	535	
					Πέτροφον			1	30	101	409	
					Μαίνιτες			1		105	497	
					Αποικία			1	15			
					Καταχαλαῖοι			1	15	118	627	
					Κουρέλι			1	45			
					Φάλκα			1	30	63	63	
					Σασὰ			1	45			
					Ζαγανιάρι			2				
					Βουρκωτή.			2		62		

Όνομα Επαρχίας	Αριθ. τῶν Δήμων	Ονομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου.	Ονόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ωρ.	Λ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα τῶν Δήμων. Ωρ.	Λ.	Οἰκογένειαι.	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομ
ΤΗΝΟΣ	2	ΚΟΡΘΙΟΥ	β'.	Κόρθιον						133	640	Κόρθιος
					Μουσχιών				30	127	562	
					Ἀδώνια				15			
					Ροδον				45	70	326	
					Χῶνες				45			
					Κοχύλου			1	15	101	417	
					Γιαννισαίων			1				
					Αμονάκλιον				45	69	343	
					Επισκοπεῖον			1	15	75	357	
					Λαρδία			1	15			
					Καππαρία			1	15	112	505	
					Βουνία			1	30	50	223	
					Λειπάτια				45	88	387	
					Οπίσω Μέρη			1				
	3	ΑΡΝΗΣ	ά.	Αρνα (Ἀρνάς)						230	1046	Ἀρναῖος
					Μπαλαῖοι				30	81	371	
					Κατάκοιλος				45	85	360	
	4	ΓΑΥΡΙΟΥ	γ'.	Γαύριον (Ἀμόλοχος								Γαύριος
					Βαρίδι			1				
					Καλλιβάρι			1		272	1167	
					Γαύριον			1	30			
					Αγιος Πέτρος			1		154	736	
					Γίδες			1				
					Μακροτάνταλον			1		103	424	
					Βιτάλη			1				
					Λειβάδιζα.			1		117	58 9	
	5	ΤΗΝΟΥ	ά.	Πόλις Τήνου						572	2375	Τήνιος
	6	ΤΡΙΠΟΤΑΜΟΥ	β'.	Τριπόταμος (Δύο χωρία)						134	627	Τριποταμίτης καὶ τριποταμῖτις ἡ γυνή.
					Μουντάδος					68	347	
					Τριπόταμος							
					Σγαλάδος Σπυράδ.					98	488	
					Σμουρδιαὶ					37	187	
					Κτηκάδος					140	695	
					Χατζιράδος					49	258	
					Ἀπειργάδος					29	130	
					Ἀρνάδος					112	481	
					Τριαντάρος					81	359	
					Μπερδεμιάρος					25	127	
	7	ΣΤΕΝΗΣ	β'.	Στενή						134	561	Στένιος
					Μουσουλοὺ				10	42	144	
					Ποταμιὰ			1	20	26	125	
					Κέχρος				10	23	110	
					Καρυὰ καὶ πέριξ				25	113	515	
					Μέση				5	26	121	
					Φαλατάδος				15	127	696	
					Βουλάκος				25	22	122	
					Κουμάρος				30	35	168	
					Σόμπουργος				20	15	58	

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Όνομα επαρχίας.	Ἀριθ. τῶν Δήμων.	Ὀνομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων.	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου.	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.	Ἀπόστασις τῆ πρωτευούσης τοῦ Δήμ. ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ὧραι	Λεπτ	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῶν Δήμ. Ὧραι	Λεπτ	Οἰκογένειαι.	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα.
ΤΗΝΟΣ	8	ΠΕΡΔΙΑΣ	γ'.	Κώμη (Περαία)						135	477	Περαιεύς.
					Περάστρα.				10	35	127	
					Μοναστήρια.				»	19	90	
					Σκλαβοχῶρι-				20	27	130	
					Λάζαρος.				12	9	47	
					Ἀγάπη				20	92	339	
					Κελλιὰ				25	153	663	
					Κάτω κλεῖσμα				»	34	130	
					Καρκάδος				»	48	194	
					Δαρμπάδος				30	25	114	
					Κάμπος				30	96	528	
					Σμαρδάκετο				25	32	155	
					Σκαλάδος				25	34	158	
					Κρόκος				25	17	76	
					Λουτρὰ				25	40	217	
					Ἀετοφωλεὰ				30	33	127	
					Ξυνάρα				30	40	247	
	9	ΠΑΝΟΡΜΟΥ	β'.	Πάνορμον (Πύργος)						449	1894	Πανορμίτης, Πανορμῖτις ἡ γυνή.
					Πλατεία				15	96	399	
					Ὑστέρνια				30	215	1021	
					Καρδιανὴ			1	10	194	584	
ΣΥΡΟΣ	10	ΜΥΚΩΝΟΥ	γ'.	Πόλις Μυκών.						935	5000	Μυκόνιος.
	11	ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ	α.	Ἑρμούπολις						2812	12392	Ἑρμουπολίτης, Ἑρμουπολῖτις ἡ γυνή.
	12	ΣΥΡΟΥ	β'.	Σύρος						1018	4551	Σύριος.
ΚΥΘΝΟΣ	13	ΚΥΘΝΟΥ	γ'.	Πόλις Κύθνου						335	1400	Κύθνιος.
	14	ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ	γ'.	Δρυοπὶς (Σύλλακον)						347	1320	Δρυόπιος.
	15	ΚΕΩ	β'.	Πόλις Κέω						773	3202	Κεῖος.
	16	ΣΕΡΙΦΟΥ	γ'.	Πόλις Σερίφου						441	1932	Σερίφιος
ΜΗΛΟΣ	17	ΜΗΛΟΥ	γ'.	Πόλις Μήλου						50	250	Μήλιος.
					Πλάκες				6	30	150	
					Κάστρον				2	60	300	
					Τρυπητὴ				15	70	350	
					Τριοβάλου				15	66	330	
	18	ΖΕΦΥΡΙΑΣ	γ'.	Ζεφυρία(Παλαιὰ χώρα	Χάλακας			1		40	200	Ζεφυριώτης, Ζεφυριῶτις ἡ γυνή.
					Πανγ.τοῦλιμένος			1				
	19	ΚΙΜΩΛΟΥ	γ'.	Πόλ.Κιμώλου						223	1165	Κιμώλιος.
	20	ΣΙΦΝΟΥ	β'.	Πόλις Σίφνου						150	750	Σίφνιος.
	21	ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ	β'.	Ἀπολλωνία (Σταυρὶ)	Ἀρτεμὼν				45	514	1570	Ἀπολλωνιάτης, Ἀπολλωνιᾶτις ἡ γυνή.
											820	
										164	750	
					Καταιβατὴ					150	760	
					Ἐξάμπελα					150	290	
					Κάτω Πετάλι					40	10	
					Μοναστῆρι τῆς Θεοτόκου					—	9	
					Μοναστῆρι τοῦ Προφ. Ἡλία					—		
ΜΗΛΟΣ	22	ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	γ'.	Πόλις Φολεγάνδρου						215	1078	Φολεγάνδριος.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Όνομα Επαρχίας	Αριθ. τῶν Δήμων	Ονομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου.	Ονόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ὥρ.	Λ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῶν Δήμων. Ὥρ.	Λ.	Οἰκογένειαι.	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα.
ΘΗΡΑ	23	ΣΙΚΙΝΟΥ	γ'.	Πόλις Σικίνου						103	515	Σικινίτης, Σικινῖτις ἡ γυνή
					Χωρίον					75	575	
	24	ΘΗΡΑΣ	β'.	Θήρα (Φυρὰ)						174	821	Θηραῖος.
					Κουθοχῶρι				4	144	697	
					Θηροστεφάνι					—	374	
					Ἡμεροβίγλι				5	192	726	
					Βουρβοῦλος				20	—	212	
					Καρτεράδος				10	191	898	
	25	ΚΑΛΛΙΣΤΗΣ	β'.	Καλλίστη (Πύργος)								
					Μεσαρία				15	242	1130	Καλλισταῖος.
					Βόθωνας				10	166	708	
					Γωνιὰς				15	117	850	
	26	ΕΜΠΟΡΙΟΥ	β'.	Ἐμπόριον (Ἐμποριὸ)						248	1031	Εμπορίτης, Εμπορῖτις ἡ γυνή.
					Μεγαλοχῶρι				15	188	745	
					Ἀκρωτήριον				30	105	407	
	27	ΟΙΑΣ	γ'.	Οἴα (Ἐπανωμεριὰ)						468	1728	Οἰέτης, Οἰᾶτις ἡ γυνή.
	28	ΘΗΡΑΣΙΑΣ	γ'.	Πολίχνιον Θηρασίας						93	319	Θηράσιος.
	29	ΑΜΟΡΓΟΥ	β'.	Πόλ. Ἀμοργοῦ						312	1381	Ἀμοργῖνος.
					Αἰγιάλη				3	215	1070	
	30	ΙΟΥ	β'.	Πόλις Ἴου						500	2100	Ιήτης,-ῆτις ἡ γυνή
	31	ΑΝΑΦΗΣ	γ'.	Πολίχνιν Ἀνάφης						178	665	Ἀναφαῖος
ΝΑΞΟΣ	32	ΝΑΞΟΥ	β'.	Πόλις Νάξου						630	2425	Νάξιος.
					Ἀγίδα				15	77	320	
	33	ΒΙΒΛΟΥ	β'.	Βίβλος (Γαλανάδος						41	153	Βίβλιος.
					Γλυνάδος				5	75	247	
					Τρίποδες				25	99	355	
					Ἀγιερσανὴ				45	99	375	
					Κάτω Ζαγρὶ			1		33	133	
					Ανω Ζαγρὶ			1	5	65	259	
					Ποταμιᾶς.				40	57	190	
					Μέλανες			1		65	275	
					Ἅγιος Θαλαλαῖος				40	21	85	
					Ἄχαψι			1	30	48	194	
					Μητρυιὰ			1	30	69	238	
	34	ΑΠΕΡΑΝΘΙΑΣ	γ'.	Ἀπείρανθος						280	1118	Ἀπεράνθιος
					Φιλότιον				50	291	1130	
ΝΑΞΟΣ	25	ΤΡΑΓΑΙΑΣ	β'.	Τραγαία (Χαλκὶ)						45	170	Τραγεάτης, καὶ Τραγεᾶτις ἡ γυνή.
					Κεραμομετόχιον				15	65	205	
					Καλόξυλος				10	81	306	
					Μονὴ				40	45	146	
					Κυνήδαρος			1	30	66	221	
					Μονίτσια				8	23	67	
					Τσουκαλοκοῦτσοχειράδες				12	57	182	
					Ακαδῆμοι.				6	34	117	

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Ονομα Επαρχίας.	Αριθ. τῶν Δήμων	Ονομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου.	Ονόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσ. τοῦ Δήμου.	Απόστασ. τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμ. ἀπὸ τὴν ἐπαρχ. πρ. Ωρ.	Λ.	Απόστασ. τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῶν Δήμ. Ω	Λ	Οἰκογένειαι.	Τὸ ὅλον τῶν Ατόμων	Δημοτικὸν ὄνομα
ΠΑΡΟΣ. ΝΑΞΟΣ		ΤΡΑΓΑΙΑΣ			Βουρβουριὰ				10	47	152	
					Δαμαλᾶς				20	18	64	
					Δαμαριώνας				15	153	534	
	36	ΚΟΡΩΝΙΔΟΣ	γ'.	Κορωνὶς (Κωμιακὴ)						149	560	Κορωνιάτης, καὶ Κορωνιᾶτις ἡ γυν.
					Σκαδὸς			1		48	149	
					Τρικουκιὰ			1	15	63	211	
					Κεραμωτὴ			1	45	11	47	
	37	ΠΑΡΟΣ	γ'.	Πάρος (Παροικιὰ)						469	1747	Πάριος.
	38	ΝΑΟΥΣΗΣ	γ'.	Νάουσα (Νιάουσα)						226	1164	Ναουσαῖος.
					Κῶστος			1	15	77		
	39	ΜΑΡΠΗΣΣΗΣ	γ'.	Μάρπισσα (Τρέποδες)						178	580	Μαρπήσσιος.
					Μάρμαρα				8	85	314	
					Δραγουλᾶς				10	48	165	
	40	ΥΡΙΑΣ	γ'.	Υρία (Λεῦκες)						280	1315	Υριάτης, καὶ Υριᾶτις ἡ γυνή.
	41	ΩΛΙΔΡΟΥ	γ'.	Πόλις Ὠλιάρου						72	299	Ὠλιάριος.

219. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς πρὸς ἀναπλήρωσιν καὶ ὡς προσθήκην εἰς τὸ ἄρθ. 84 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Ἐὰν μέλη τινὰ τοῦ Δημαιρεσιακοῦ Συνεδρίου ἀπαρνῶνται ἄνευ αἰτίας ἀποχρώσης νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα εἰς αὐτοὺς ἐπιβάλλει ὁ Νόμος διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου, θέλουν στερηθῆ τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς ἐκλογῆς, ἐὰν ἦναι ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 76 μᾶλλον φορολογουμένων, τῶν προσκαλουμένων διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου· ἐὰν δὲ ἔχωσι δικαίωμα ψήφου ὡς μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τότε ἀποβάλλονται ἀπὸ τοῦτο· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλουν ἀντικατασταθῆ ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου οἱ μετ' αὐτοὺς μᾶλλον φορολογούμενοι· εἰς δὲ τὴν δευτέραν οἱ μετὰ τούτους τὰς πλειοτέρας ψήφους λαβόντες ὑπὲρ ἑαυτῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἰαννουαρίου 1835.

220. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 7 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Π. Ε. διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Οἱ δὶ οἰκοδομὴν τόποι οἱ κείμενοι εἰς ἐκεῖνο τῆς νεοκατασκευασθησομένης πόλεως τοῦ Πειραιῶς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον διαφυλάττεται διὰ τοὺς Χίους ἐπὶ τῆς πρὸς δεξιὰν ἀπὸ τῆς εἰσόδου εἰς αὐτὴν πλευρᾶς, παραχωροῦνται αὐτοῖς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ 1825 ἐξ ἀνὰ μίαν Δραχμὴν ὁ τετραγωνικὸς πῆχυς, ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦ κατασκευασθησομένου κτιρίου ἀποβλέπῃ πρὸς τὴν ἀκτὴν ἢ πρὸς μεγάλην τινὰ ὁδὸν ἢ πρὸς δημοσίαν πλατεῖαν, καὶ ἀνὰ πεντήκοντα Λεπτὰ ὁ τετραγωνικὸς πῆχυς ἐὰν τὸ πρόσωπον τούτων βλέπῃ εἰς πλαγίαν ὁδόν.

2. Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς θέλει καταλογίζεσθαι ὄχι μόνον τὸ ἐμβαδὸν τοῦ δὶ οἰκοδομὴν τόπου, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν παρακειμένων αὐτῷ χώρων, δημοσίων πλατειῶν καὶ ὁδῶν κατὰ τὸ ἥμισυ αὐτῶν πλάτος καὶ κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν τιμήν.

Ἐὰν ἡ παρακειμένη δημοσία πλατεῖα δὲν ἦναι ὀρθογώνιος, τὸ ἐμβαδὸν ἁπάσης τῆς πλατείας θέλει διαμερίζεσθαι μεταξὺ ὅλων τῶν παρακειμένων τόπων, ἀναλόγως μὲ τὸ μῆκος τοῦ προσώπου τῆς ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῆς καὶ θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς.

3. Τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ληφθῆ ὡς βάσις τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν δοθησομένων ἀποζημιώσεων δὶ ἐκεῖνα τὰ γήπεδα, τὰ ὁποῖα θέλουν παραχωρηθῆ ἀπὸ τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἰδιοκτήτας εἴτε διὰ δημοσίους πλατείας καὶ ὁδοὺς, εἴτε δὶ οἰκοδομὴν δημοσίων καταστημάτων.

Ἡ ἀποζημίωσις πληρώνεται διὰ μὲν τὰ πρῶτα ἀπὸ τοὺς παρακειμένους κτήτορας, διὰ δὲ τὰ δεύτερα ἀπὸ τὰς νεοσυστηθησομένας κοινότητας· ἐὰν δὲ ταῦτα χρησιμεύσωσι διὰ καταστήματα τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Αὐτὴ ὅμως ἐπιφυλάττεται νὰ ἀποζημιώνῃ καὶ διὰ γηπέδων καὶ γαιῶν.

Πᾶς τοιοῦτος ἰδιώτης θέλει λαμβάνει κατ' αἴτησίν του ἀντὶ τῆς προμνημονευθείσης τιμῆς οἰκοδομῆς τόπον 600 τετραγωνικῶν πηχῶν ἀπὸ τὰ δημόσια ἢ τὰ μοναστηριακὰ γήπεδα, ἐὰν δὲν τὸν ἔμεινε πλέον εἰς τὸ ἰδιωτικὸν αὐτοῦ κτῆμα οἰκοδομῆς τόπος τοιούτου μεγέθους.

4. Καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς των δὶ οἰκοδομὴν τόπων θέλει γίνεσθαι εἰς τέσσαρας προθεσμίας.

Τὸ πρῶτον τεταρτημόριον θέλει πληρώνεσθαι τρεῖς ἡμέρας μετ' ἐκείνην καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς ἀναγνωρισθῆ, κατὰ τὸ ἄθρον 11 τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου ἀποφάσεως.

Τὸ δεύτερον τεταρτημόριον μετὰ τρεῖς μῆνας, καὶ οὕτως ἑφεξῆς μέχρι τῆς διαλύσεως τοῦ χρέους.

5. Ὅλαι αἱ ἀρχαιότητες, ὅσαι ἤθελον ἀνευρεθῆ εἴτε ἐπὶ, εἴτε ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθησομένων τόπων, μένουσι πλήρης ἰδιοκτησία αὐτῆς.

6. Οἱ ἀποκτήσαντες τόπους θέλουν συμμορφωθῆ κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν οἴκων των μὲ τοὺς διὰ τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Π. Ε. Ἡμετέρας ἀποφάσεως προδιαγραμμένους ὁρισμούς. Ἡ ἑξάμηνος προθεσμία ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας μεταβῇ εἰς τὸν ἀγοραστήν.

Παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἀναλόγως δίδεται μόνον τότε ὅταν ἡ ἀναβολὴ τῆς οἰκοδομῆς ἠκολούθησεν ἄνευ ἐνοχῆς τοῦ ἰδιοκτήτου.

7. Ἡ διανομὴ τῶν δὶ οἰκοδομὴν τόπων θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου ἀποφάσεως ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν ἅμα συστηθῇ αὐτή· ἀλλὰ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἰδιοκτησία θέλει ἐπιδίδεσθαι κατὰ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἐνδιαλαμβανόμενα παρὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς.

8. Τὸ δεξιὸν μέρος τῆς νέας πόλεως Πειραιῶς διαφυλάττεται διὰ τοὺς Χίους μόνον ἐπὶ τῇ ὑποθέσει τοῦ ἐγκαίρου σχηματισμοῦ τοῦ δήμου αὐτῶν καὶ μόνον διὰ τὰ ἔτη 1835, 36, 37. Παρελθόντος τοῦ χρόνου πᾶς τις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκτήσῃ τόπον δὶ οἰκοδομὴν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ Πειραιῶς.

Ἀκολούθως θέλομεν προσδιορίσει τὰς συμφωνίας καθ' ἃς θὰ παραχωρῶνται κατὰ τὰ ἔτη 1836, 1837, εἰς τοὺς Χίους, μετὰ δὲ τὴν ἐποχὴν ταύτην, καὶ εἰς ἅπαντας, οἱ δὶ οἰκοδομὴν τόποι.

9. Οἱ προσδιορισμοὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἔχουσι πλήρη ἰσχὺν καὶ ὡς πρὸς τοὺς δὶ οἰ-

κοδομὴν τόπους, οἱ ὁποῖοι θέλουν παραχωρεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Π. Ε. διατάγματος ἐπὶ τῆς πρὸς ἀριστερὰν ἀπὸ τῆς εἰσόδου πλευρᾶς τοῦ Πειραιῶς καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς κατὰ λέξιν ἐμπεριεχομένους εἰς τὸ μνημονευθὲν διάταγμα.

10. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ γνωστοποιηθῇ ἰδιαιτέρως εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς Ἀττικῆς.

Διατάττεται ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἰανουαρ. (5 Φεβρ.) 1835.

221. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Πληροφορηθέντες ὅτι τὰ εἰς τὰ πλοῖα τοῦ Ἡμετέρου ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐπιβληθέντα δικαιώματα εἶναι ἄνισα ἢ δυσανάλογα, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὰ ἐπιβάλλωμεν κατ᾽ ἴσην διανομήν, ἀπεφασίσαμεν νὰ τὰ προσδιορίσωμεν κατὰ τὴν ἑξῆς διατίμησιν, ἥτις θέλει ἔχει κῦρος ἀπὸ τῆς 1 (13) Μαρτίου 1835.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

τῶν δικαιωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι τὰ πλοῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ·

	Δ.	Λ.
Δήλωσις ἀφίξεως πλοίου, ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ ἡμερολογίου του.	— »	— 2
Ὁμοία ὑπὸ Προξενικὴν διατύπωσιν μὲ σημείωσιν ἐνδεχομένης ναυσιβλαβείας. . .	» »	2
Ὁμοία μὲ ἐξομολόγησιν τῶν ναυτῶν. . .	»	8
Ὁμοία ναυσιβλαβειῶν μ᾽ ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῶν	» »	6
Ἐπιθεώρησις ναυτολογίου.	»	2
Καταχώρησις δηλωτικοῦ πραγματειῶν εἰσαγομένων.	» »	6
Μεταβολὴ ναυτολογίου δι᾽ ἀποβίβασιν ὁποιουδήποτε ἀριθμοῦ ἀνθρώπων	» »	3
Ὁμοία » δι᾽ ἐπίβασιν ὡς ἄνω . .	»	3
Ἐπίσκεψις πλοίου πρὶν φορτώσῃ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς καταστάσεώς του . . .	» »	6
Ἔγγραφα ἀποδημητήρια.	»	6
Προσωρινὸν δίπλωμα μὲ ναυτολόγιον.	»	20
Καταχώρησις δηλωτικοῦ πραγματειῶν ἐξαγομένων.	» »	3
Δηλωτικὸν ὑγείας διὰ πλοῖον . . .		3
Ὅμοιον δι᾽ ἐπιβάτην.	1\|2	—
Ναυλωτικὸν	—	5
Φορτωτικὸν	—	3
Ἐξασφαλιστικὸν	—	3
Συμφωνητικὸν δανείου ἢ καταχώρησις αὐτοῦ	. —	6
Πρωτόκολλον ναυαγιαιρέσεως καὶ διαμαρτύρησις διὰ πλοῖον ναυαγῆσαν ἢ κατασχεθὲν	Δρ. »	Λ. 6
Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματειῶν 1 1\|2 τοῖςἑκατὸν ἐπὶ τὴν ποσότητα τὴν προκύψασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν. . . .	» » » »	
Ἔξοδα παρευρέσεως εἰς πᾶσαν ἐπὶ πλοίου δοκιμασίαν δι᾽ ἑκάστην συνεδρίασιν καὶ δι᾽ ἕκαστον δοκιμαστὴν	» » 6	—
Πρᾶξις ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πλοίου . .	12	—
Δηλωτικὸν ἐπιθεωρούμενον ἀπὸ τὴν τοπικὴν Ἀρχήν·		
» διὰ μὲν τὰ πλοῖα ἀπὸ ἑνὸς μέχρι 50 τόνων . . .	» 2	—
» διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 50 μέχρι 400 καὶ ἐπέκεινα	» 4	—

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει καταχωρισθῇ καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 (18) Δεκεμβρ. 1834.

222. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηκίας καὶ Νοβεργίας εὐηρεστήθη νὰ παραδεχθῇ τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωμβρίου Βασιλικοῦ Διατάγματος κηρυχθεῖσαν ἀμοιβαιότητα ὡς πρὸς τὰ λιμενικὰ δικαιώματα, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, ὥστε τὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας τοῦ λοιποῦ προσορμιζόμενα πλοῖα τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας νὰ ὑποβάλλωνται κατὰ δικαίωμα ἀμοιβαιότητος εἰς μόνα ἐκεῖνα τὰ λιμενικὰ τέλη, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Φεβρουαρίου 1835.

223. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ὅσον ἐνδέχεται ἀνελλειπῆ τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους προσδιωρισμένα εἰσοδήματα καὶ διὰ ν᾽ ἀντικρουσθῶσιν ἐντόνως αἱ βλαβεραὶ τῶν χρεῶν καθυστερήσεις, ἀπεφασίσαμεν, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὰ ἑξῆς·

1. Ὅλοι οἱ φορολογούμενοι ὀφείλουν εἰς τὴν ἤτοι ἐν γένει, ἤτοι ἰδιαιτέρως διωρισμένην προθεσμίαν νὰ πληρόνωσι τὸ χρέος των εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον χωρὶς νὰ περιμένουν προηγουμένως πρόσκλησιν τινά.

2 Ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς ἀποστέλλει ὁ εἰσπράκτωρ πρὸς τοὺς καθυστερήσαντας ὀφειλέτας ἕνα ἢ, χρείας καλούσης,

πλειοτέρους μηνύτορας, διὰ νὰ πληρώσουν ὅλον τὸ χρέος των ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν. Τῶν μηνυτόρων τούτων τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τῶν ῥηθέντων ὀφειλετῶν. Ὁ εἰσπράκτωρ δύναται νὰ προσκαλέσῃ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἔπαρχον, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου κατοικοῦν οἱ ὀφειλέται· ἀλλὰ τότε δίδει εἰς αὐτὸν σημείωσιν ἐμπεριέχουσαν μὲ ἀκρίβειαν τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσόν τοῦ χρέους ἑκάστου· τὰς τοιαύτας αἰτήσεις ὀφείλει ὁ Ἔπαρχος νὰ ἐνεργῇ πάντοτε ἀμέσως.

Ἕκαστος ὀφειλέτης πληρόνει εἰς τὸν μηνύτορα δεκαπέντε λεπτὰ ὡς μήνυτρον, καὶ ἄλλα δεκαπέντε ὡς ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην ἡμίσειαν ὥραν τοῦ συνήθους δρόμου, τὸν ὁποῖον χρειάζεται νὰ περάσῃ διὰ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου. Ὅταν ὅμως ἡ παραγγελία γίνεται ταὐτοχρόνως πρὸς πλειοτέρους ὀφειλέτας, τότε διαμοιράζονται μεταξύ των τὰ ἔξοδα τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ μηνύτορος.

3. Ἐὰν ἡ μετὰ τὴν παραγγελίαν ὀκταήμερος προθεσμία παρέλθῃ ἐπὶ ματαίῳ, ὁ εἰσπράκτωρ, ἤτοι κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ὁ ἁρμόδιος Ἔπαρχος, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς ὀφειλέτας ἕνα ἤτοι πλειοτέρους ποινήτορας. Ἕκαστος ποινήτωρ διαμένει εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ σημειωθέντος ὀφειλέτου, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνει καθ' ἡμέραν δύο Δραχμὰς προστίμημα. Φροντίζει ὅμως ὁ ἴδιος ποινήτωρ διὰ τὴν τροφήν του. Ἐὰν ἀποσταλῇ εἷς ποινήτωρ πρὸς πλειοτέρους ὀφειλέτας, τὸ προστίμημα μοιράζεται εἰς βάρος ὅλων ἐξ ἴσου. Ὅθεν πρέπει ὁ ποινήτωρ νὰ παρουσιάζεται εἰς ἕκαστον αὐτῶν καθ' ἡμέραν. Κανεὶς ποινήτωρ δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ παραδέχεταί τι ἐκ τῶν χρεωστουμένων δημοσίων εἰσοδημάτων.

4. Ἐὰν ὁ ποινήτωρ δὲν ἀνακληθῇ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, συντάττει τὴν ἐννάτην ὁμοῦ μὲ ἕνα δημοτικὸν ὑπάλληλον ἀπογραφὴν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, τὴν ὁποίαν συνυπογράφουν ἀμφότεροι. Ἔπειτα ἀφίνων εἰς τὸν δημοτικὸν ὑπάλληλον τὴν φροντίδα μὴ γενῇ καμμία ὑπεξαίρεσις τῶν σημειωθέντων πραγμάτων, διὰ τὸ ὁποῖον, χρείας καλούσης, διορίζεται καὶ φύλαξ, ἐπιστρέφει φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ἀπογραφήν.

5. Μετ' ἀνωφελῆ ἀποστολὴν τοῦ μηνύτορος καὶ τοῦ ποινήτορος γίνεται κατάσχεσις τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, ἢ μεσεγγύησις τῶν εἰσοδημάτων του κατ' ἀναλογίαν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων· ἐξαιροῦνται τοῦ μέτρου τούτου ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς περιουσίας, ὅσα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας του ἢ χρησιμεύουσιν ὡς ἀναγκαῖα εἰς τὴν βιομηχανίαν του. Ὀνομαστὶ δὲ τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 885 καὶ 920 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβανόμενα ἀντικείμενα.

Ἡ διεύθυνσις τῆς κατασχέσεως ἀνήκει εἰς μόνον τὸν Ἔπαρχον, ὅστις δυνάμει τῆς θέσεώς του διατάττει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, χωρίς τινα περαιτέρω ἀφορμήν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἄπρακτον ἐπιστροφὴν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλθέντος ποινήτορος, ἐπὶ προσκλήσει δὲ εἰσπράκτορος, ἂν ἡ ἀποστολὴ τοῦ ποινήτορος ἔγινε παρὰ τούτου. Ἡ ἀπογραφὴ τῆς κινητῆς περιουσίας, καὶ ἡ σημείωσις ἡ διαλαμβάνουσα τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην. Τὴν κατάσχεσιν ἐκτελεῖ εἷς ὑπάλληλος τοῦ Ἐπάρχου ὁμοῦ μὲ ἕνα δημοτικὸν ὑπάλληλον· τὰ δὲ κατασχεθησόμενα πράγματα μεταφέρονται εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον, ὅπου ἐκτιμῶνται καὶ μετὰ προηγουμένην διακήρυξιν πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ὁ ὀφειλέτης πρέπει νὰ εἰδοποιεῖται περὶ τούτου ἐγκαίρως, ὥστε νὰ δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν δημοπρασίαν. Τὰ ἐκ ταύτης προκύπτοντα χρήματα παραδίδονται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσπράκτορα· τὸ δὲ περίσσευμα δίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἡ μεσεγγύησις τῶν ὅσα ὁ ὀφειλέτης ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπ' ἄλλους, γνωστοποιεῖται εἰς τούτους παρὰ τοῦ εἰσπράκτορος, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν νὰ τὴν ἐκτελέσουν ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως.

6. Ἐὰν ἡ κινητὴ περιουσία τοῦ ὀφειλέτου δὲν ἀπαρκῇ εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους του, πωλεῖται ἐν ἀνάλογον μέρος τῆς ἀκινήτου περιουσίας του· ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ γίνεται πρόσκλησις εἰς τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον.

7. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἔχῃ περιουσίαν ἐπιδεκτικὴν κατασχέσεως ἢ μεσεγγυήσεως, τότε γίνεται μετὰ τὴν ματαίαν ἀποστολὴν τοῦ ποινήτορος προσωπικὴ κράτησις, τὴν ὁποίαν ὀφείλει ὁ Ἔπαρχος κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσπράκτορος νὰ ἐπιβάλλῃ ἀπροφασίστως· ἡ κράτησις αὕτη διαρκεῖ ἕωσοῦ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος.

8. Ὅταν ὅμως ὁ ὀφειλέτης ἦναι διόλου ἀκτήμων καὶ ἡ παντελὴς ἀκτημοσύνη του διαβεβαιωθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐπάρχου ἀπὸ τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν καὶ τὸν Ἱερέα τοῦ τόπου, τὰ περαιτέρω βίαια μέτρα δὲν ἐνεργοῦνται μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ποινήτορος. Ἡ μαρτυρία τῶν εἰρημένων παραδίδεται εἰς τὸν εἰσπράκτορα, καὶ ἡ ἀνωτέρα αὐτοῦ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἀναβάλλῃ τὴν αἴτησιν τοῦ χρέους, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος ἕωσοῦ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου.

9. Οἱ σταλθησόμενοι μηνύτορες καὶ ποινήτορες καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως πρέπει νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἐπίσημα ἀποδεικτικὰ ἐμπεριέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, τὴν νέαν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς, τὸ καθ' ἡμέραν εἰς τὸν ποινήτορα δοθησόμενον προστίμημα καὶ τὴν ἀπειλὴν τῶν βιαίων μέτρων, τὰ ὁποῖα παρακολουθοῦν τὴν ἀπείθειαν.

Οἱ ἀνωτέρω ἀπεσταλμένοι (μηνύτωρ καὶ ποινήτωρ) λαμβάνουσιν ἀπὸ τοὺς Ἐπάρχους καὶ τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς πᾶσαν ἀπαιτουμένην βοήθειαν, λογίζονται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται κατὰ τὴν ἔννοιαν

τοῦ ἄρθρου 170 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ἡ ἀντίστασις εἰς αὐτοὺς θεωρεῖται ὡς πρᾶξις ἀξιόποινος.

10. Ὅλα τὰ προορισθέντα βίαια μέτρα προσαρμόζονται βαθμηδὸν καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους, ὅσοι, ὄντες ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταὶ, δὲν θέλουν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὅσας ἀνεδέχθησαν συμφωνίας.

Ὁ ἐγγυητὴς καὶ πληρωτὴς ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν ἅμα παρέλθῃ ἀνωφελῶς ἡ προθεσμία, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη νὰ πληρώσῃ ὁ ὀφειλέτης.

Ἀπὸ τοὺς ἁπλῶς ἐγγυητὰς τότε πρῶτον ζητεῖται πληρωμὴ, ὅταν ὁ εἰσπράκτωρ δὲν ἐδυνήθη νὰ λάβῃ τι ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πρέπει κατὰ προτίμησιν νὰ λαμβάνωνται ἐγγυηταὶ, οἵτινες νὰ ἦναι συγχρόνως καὶ πληρωταί.

11. Χωρὶς ἰδιαιτέραν ἔγκρισιν δὲν γίνεται συμψηφισμὸς δημοσίων δικαιωμάτων μὲ ἀπαιτήσεις πρὸς τὸ δημόσιον, οὔτε δύναται ὁ ὀφειλέτης νὰ κάμῃ ἔκκλησιν εἰς τὰ Δικαστήρια διὰ τὰ βίαια μέτρα, τὰ ὁποῖα λαμβάνονται κατ' αὐτοῦ διὰ καθαρὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου.

12. Οἱ Βασιλ. εἰσπράκτορες τότε μόνον ἀπαλλάττονται τῆς εὐθύνης, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ὑποβάλλει τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ταμείων ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου παρελθόντος ἔτους, ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐμεταχειρίσθησαν ἀνωφελῶς τὰ διατεταγμένα βίαια μέτρα.

13. Οἱ ἐνοικιασταὶ δημοσίων δικαιωμάτων ἀναδέχονται τὴν θέσιν τοῦ δημοσίου ὡς πρὸς τὰ βίαια μέτρα, καὶ αἱ Βασιλ. Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν αὐτὴν συνδρομὴν, ἥτις προσδιωρίσθη ἀνωτέρω διὰ τοὺς Βασιλικοὺς εἰσπράκτορας.

14. Ὅλα τὰ διατεταγμένα βίαια μέτρα προσαρμόζονται ἐντελῶς καὶ ὡς πρὸς τοὺς παλαιοὺς ὀφειλέτας καθαρῶν χρεῶν ἀπὸ δημόσια δικαιώματα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι θέλουν συμπράξει κατὰ τοῦτο, καθ' ὅσον εἰς ἑκάστην ἀνάγεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Φεβρουαρίου 1835.

224. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

§. 1. Ὅλα τὰ καθυστεροῦντα ἐκ δημοσίων δικαιωμάτων παντὸς εἴδους εἰς τὸ Ταμεῖον χρέη θέλουν ἀναλογίζεσθαι εἰς Δραχμὰς καὶ Λεπτὰ, ἀναλόγως μὲ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔμελλε νὰ γενῇ ἡ πληρωμὴ, κατὰ τὴν ἑξῆς διατίμησιν, καὶ κατ' αὐτὴν θέλουν παραλαμβάνεσθαι εἰς τὸ Ταμεῖον.

§. 2. Ὁ τόκος τῶν καθυστερούντων τούτων χρεῶν θέλει ἀναλογίζεσθαι πρὸς 8 0|0 ἐπὶ τῆς ἀναλογισθείσης οὕτω ποσότητος.

§. 3. Οἱ παράγρ. 1 καὶ 2 εἶναι ἐφαρμοστέοι μόνον εἰς τὰ καθυστεροῦντα ἐκ δημοσίων δικαιωμάτων.

§. 4. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παραγγέλλεται τὴν διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρ (11 Φεβρουρ.) 1835).

Παραλληλισμὸς τῆς συναλλακτικῆς τιμῆς τῶν διστήλων ὡς πρὸς τὰ γρόσια, παράδες ἢ παλαιὰ λεπτὰ, ἔτι δὲ τῶν γροσίων καὶ τῶν Φοινίκων ὡς πρὸς τὰ σημερινὰ νομίσματα, ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου 1822 μέχρι τῆς εἰσάξεως τοῦ παρόντος νομισματικοῦ συστήματος.

Χρόνος.		Ἀξία τοῦ διστήλ. κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς συναλ.			Ἀξία τοῦ			
Ἔτος	Μὴν	εἰς γρόσια		εἰς παρ. ἢ λεπτά	γροσίου Δρ.	Λεπ.	Φοίνικος Δρ.	Λ.
1822	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάρ. ἕως τέλος Ἀπριλίου . . .	7	20	300	»	80	»	»
	» » Μάϊον » » Αὐγούστου . . .	7	20	300	»	80	»	»
	» » Σεπεμβρ. » » Δεκεμβρίου . . .	8	10	330	»	72 ½	»	»
1823	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάρ. ἕως τέλος Ἀπριλίου . . .	8	20	340	»	70 ½	»	»
	» » Μάϊον » » Αὐγούστου . . .	10	»	400	»	60	»	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκεμβρίου . . .	10	»	400	»	60	»	»
1824	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάρ. ἕως τέλος Δεκεμβρίου . . .	10	»	400	»	60	»	»
1825	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάρ. ἕως τὸν Ἀπρίλιον . . .	10	20	420	»	57	»	»
	» » Μάϊον » » Αὔγουστον . . .	11	»	440	»	54 ½	»	»
	» » Σεπτέμ. » » Δεκέμβριον . . .	11	20	460	»	52	»	»
1826	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάρ. ἕως τὸν Ἀπρίλιον . . .	12	»	480	»	58	»	»
	» » Μάϊον » » Αὔγουστον . . .	12	20	500	»	48	»	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον . . .	13	»	520	»	46	»	»

Χρόνος		Ἀξία τοῦ διςήλ. κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς συναλλαγ.			Ἀξία τοῦ			
	Μὴν	εἰς γρόσ.		εἰς παρ. ἢ λεπτὰ	γροσίου Δρ.	γροσίου Λεπ.	Φοίνικος Δρ.	Φοίνικος Λεπ.
1827	(Ἀπὸ τὸν Ἰανουάρ ἕως τὸν Αὔγους. . .	14	»	560	»	43	»	»
	(» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβρ. . .	14	20	580	»	41 1/2	»	»
1828	Ἀπὸ τὸν Ἰανουαρ. ἕως τὸν Δεκέμβρ. . .	15	»	600	»	40	»	»
1829	(Ἀπὸ τὸν Ἰανουάρ. ἕως τὸν Αὔγους. . .	15	»	600	»	40	»	»
	(» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβρ . .	15	»	600	»	»	1	»
1830	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάρ. ἕως τὸν Ἀπρίλ. . .	15	10	610	»	»	»	98 1/2
	(» » Μάϊον » » Αὔγους. . .	15	20	620	»	»	»	97
	(» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβρ. . .	15	20	620	»	»	»	97
1831	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάρ. ἕως τὸν Ἀπρίλ. . .	15	20	620	»	»	»	97
	(» » Μάϊον » » Αὔγουστ. . .	15	30	630	»	»	»	95
	(» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβρ. . .	16	»	640	»	»	»	94
1832	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάρ. » » Ἀπρίλιον . .	16	30	670	»	»	»	89 1/2
	(» » Μάϊον » » Αὔγους. . .	17	25	705	»	»	»	85
	(» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβρ. . .	17	30	710	»	»	»	84 1/2
1833	Τὸν Ἰανουάρ. καὶ Φεβρουάρ. . . .	19	»	760	»	»	»	80

——

225. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ θέλοντες νὰ ἐπαγγέλλωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, ὀδοντικὴν, κτηνιατρικὴν, φαρμακοποιΐαν καὶ μαιευτικὴν, ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἀπὸ τῆς σήμερον μὲ δίπλωμα τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, δυνάμει τοῦ ὁποίου συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς τῶν εἰρημένων τεχνῶν ἡ ἐξάσκησις.

2. Ὁ ἔχων τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δίπλωμα δύναται δικαιωματικῶς νὰ ἐπαγγέλλεται ὁποιονδήποτε γνωρίζῃ ἐκ τῶν ἰατρικῶν τούτων κλάδων, καὶ βοηθεῖται ὁμοίως παρὰ τῆς Ἀρχῆς κατὰ τῶν μὴ ἐχόντων τοιαύτην ἄδειαν. Ἀλλ' ὑποχρεοῦται ν' ἀκολουθῇ ἀκριβῶς ὅλους γενικῶς τοὺς ὑπάρχοντας ἰατρικοὺς νόμους καὶ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ διατάγματα, νὰ ὑπηρετῇ εὐχαρίστως εἰς ἰατροαστυνομικὰς καὶ ἰατροδικαστικὰς ὑποθέσεις, ὁσάκις προσκληθῇ εἰς τοῦτο παρὰ τῆς ἁρμοδίου Ἀρχῆς, ἀνταμειβόμενος κατ' ἀξίαν διὰ τοὺς κόπους· νὰ μὴ μεταχειρισθῇ ποτὲ τὴν ἐπιστήμην πρὸς βλάβην ὑγείας ἢ πρὸς ἀθεμίτους σκοποὺς, νὰ διαπρέπῃ κατὰ τὴν τιμιότητα εἰς τὴν ἐχεμυθίαν, καθὼς καὶ κατὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν δραστηριότητα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰατρικῶν βοηθημάτων πρὸς εὐπόρους καὶ ἀπόρους.

3. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ μετέρχηται ὁποιονδήποτε μέρος τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, διὰ τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὴν ἄδειαν, ὡς ἐφωδιασμένος μὲ δίπλωμα, πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τοῦτο εἰς τὸ διοικητήριον τοῦ Νομοῦ, ὅπου σκοπεύει νὰ κατασταθῇ, νὰ ζητήσῃ σημείωσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς πρᾶξιν ἰατρῶν καὶ νὰ τῷ δοθῇ ἡ ἄδεια τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ κοινότητα, τὴν ὁποίαν ἔκλεξεν. Ὁ Νομάρχης ὁμοίως ἔχει δικαίωμα ἐνταυτῷ καὶ χρέος, ἐξετάζων τὴν τοιαύτην αἴτησιν, νὰ φροντίζῃ, ὥστε οἱ ἐγκρινόμενοι οὗτοι νὰ εὑρίσκωνται ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς διαφόρους ἐπαρχίας μὲ τὰς χρείας τῶν διαφόρων τόπων. Θέλει δὲ κατὰ μέρος διαμοιράσει τοὺς φαρμακοποιοὺς εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἔχοντες πάντοτε ἱκανὴν ἕκαστος πώλησιν, νὰ δύνανται νὰ ἔχωσι καλὰ καὶ πρόσφατα ἰατρικὰ, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν περίστασιν ἡ ἄδεια τοῦ Νομάρχου πρέπει νὰ δοθῇ ἔγγραφος.

4. Ὁ ἰατροχειροῦργος λαβὼν οὕτω τὸ δικαίωμα δύναται νὰ ἐπαγγέλλεται τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, μαιευτικὴν, ἀφ' οὗ δείξῃ τὸ δίπλωμά του καὶ τοῦ Νομάρχου τὴν ἄδειαν εἰς τὸν Ἔπαρχον καὶ εἰς τὴν Δημαρχίαν τῆς πόλεως ἢ κώμης, ὅπου θέλει νὰ διαμείνῃ· ἀπαγορεύεται δὲ εἰς αὐτὸν ὁμοίως τὸ νὰ πωλῇ ἰατρικὰ ὁσάκις εὑρίσκεται φαρμακοπωλεῖον ἢ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἢ μίαν ὥραν μακράν.

5. Μόνον εἰς τὸν ἐπιστήμονα καὶ δόκιμον κατὰ πάντας τοὺς τῆς ἰατρικῆς κλάδους ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιχειρῇ ὀφθαλμικῶν παθῶν θεραπείαν καὶ χειρουργήματα.

6. Ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐγκριθεὶς χειροῦργος νὰ ἐκτελῇ τὰ τῆς χειρουργίας καὶ μαιευτικῆς ἀφ' οὗ δείξῃ εἰς τὰς εἰρημένας Ἀρχὰς τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα· ἰατρικὴν δὲ κυρίως λεγομένην ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιτηδεύηται, ἐκτὸς μόνον ὅπου ἐλλείπουσιν ἰατροὶ ὡς μιᾶς ὥρας διάστημα δρόμου, ἢ ὅταν ἀπαιτῶσι κατεπείγουσαι ἀνάγκαι. Ἀπαγορεύεται δὲ ὁμοίως τὸ νὰ πωλῇ ἰατρικὰ, ὅπου εὑρίσκονται φαρμακοποιοὶ ἕως εἰς μιᾶς ὥρας περίμετρον.

7. Ὁ δεδοκιμασμένος πρὸς πρᾶξιν ὀδοντιστής, παρουσιάζων τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα εἰς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχὰς, ἔχει ἄδειαν νὰ ἐργάζεται τὴν τέχνην του καὶ νὰ πωλῇ τὰ ἁρμόδια εἰς διάφορα τῶν ὀδόντων πάθη ἰατρικὰ, ἀπεχόμενος κατὰ χρέος τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς χειρουργίας, ἐκτὸς μόνον ὅταν λάβῃ περὶ τούτου ἄδειαν.

8. Ὁ δόκιμος κτηνιατρὸς, παρουσιάζων εἰς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχὰς τὸ δίπλωμα καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ Νομάρχου, δύναται νὰ ἐνεργῇ τὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ νὰ πωλῇ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν θεραπείαν τῶν νοσηλευομένων ζώων ἰατρικὰ, ἀποφεύγων ὁμοίως τὸ νὰ ἰατρεύῃ καὶ νὰ χειρουργῇ ἀνθρώπους.

9. Ὁ ἔγκριτος φαρμακοποιὸς, ὅστις ἔδειξε τὰ ἔγγραφα αὐτοῦ εἰς τὰς ῥηθείσας ἀνηκούσας Ἀρχὰς τοῦ τόπου, ὅπου διετάχθη νὰ κατασταθῇ, ἔχει δικαίωμα νὰ συστήσῃ καὶ νὰ κρατῇ ἐκεῖ φαρμακοπωλεῖον, προσέχων νὰ τὸ διατηρῇ πάντοτε εἰς καλὴν κατάστασιν, φυλάττων αὐστηρῶς τὴν φαρμακοποιΐαν καὶ τὴν διορισθεῖσαν διατίμησιν τῶν ἰατρικῶν καὶ ἄλλους ἰατρικοὺς κανόνας, ἔχων ἕτοιμα, εἰς ἱκανὴν ποσότητα καὶ καλῆς ποιότητος, τὰ ἀναγκαῖα ἰατρικὰ, παρασκευάζων πιςῶς τὰ παρὰ τοῦ ἰατροῦ διαταττόμενα ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ χειρουργοῦ, ὁσάκις κατεπείγει προφανὴς ἀνάγκη ἢ λείπει ἰατρὸς εἰς μιᾶς ὥρας δρόμον εἰς τὰ πέριξ (κύκλωθεν), ἀποπέμπων τὰς ἰατρικὰς συνταγὰς ὅπου δὲν εὑρίσκεται ὑπογεγραμμένον ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ ἐγκρίτου ὄνομα, διατηρῶν εἰς ἰδιαίτερα δοχεῖα καὶ χωριστὰς θέσεις τὰ δηλητήρια, ἀκολουθῶν εἰς τὴν πώλησιν καὶ παράδοσιν τὰ εἰς τὸ περὶ φαρμάκων διάταγμα διαταττόμενα, μὴ κάμνων κατὰ μέρος συμφωνίας μὲ τοὺς ἰατροὺς ἐπὶ ζημίᾳ ἄλλων φαρμακοποιῶν, τέλος μὴ ἀναδεχόμενός ποτε οὔτε ἰατροῦ οὔτε χειρουργοῦ ἔργα.

Δὲν συγχωρεῖται νὰ πωλῶνται εἰς χεῖρας, δηλ. ἀδιατάκτως, ἄλλα παρὰ τὰ ἁπλᾶ καὶ ὡς ἀβλαβῆ κοινῶς θεωρούμενα ἰατρικά.

10. Ἀφοῦ δείξουσι τὰ ῥηθέντα ἔγγραφα αὐτῶν εἰς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχὰς, αἱ μαιεύτριαι συγχωροῦνται νὰ μαιεύωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου διετάχθησαν ἐπὶ τούτου· ἀλλ' ὁσάκις ὁ χειροῦργος χρειάζεται ἢ βρεφολαβίδος (forceps) χρῆσις, ἢ ἀναστροφὴ ἄκρων (version), καὶ ἐν γένει ὅταν ὁ τόκος δὲν προχωρῇ φυσικῶς, ὀφείλουσι νὰ προσκαλῶσιν ἐγκαίρως ἰατρὸν, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει οὗτος, χειρουργὸν εἰς βοήθειαν. Ἔχουσιν ὁμοίως χρέος νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχὰς (τὴν Ἀστυνομίαν ἢ Δημαρχίαν) ὅλα τὰ γεννώμενα νόθα, ἀπεχόμεναι τῆς ἰατρικῆς καὶ χειρουργίας. Τέλος δὲν ἁρμόζει νὰ ἔχωσιν ἄλλο παρὰ τὴν μαιευτικὴν ἔργον.

11. Ἰατροὶ, χειρουργοὶ, ὀδοντισταὶ, κτηνιατροὶ καὶ μαιεύτριαι ἀλλογενεῖς ἢ παρεπίδημοι δὲν δύνανται νὰ ἐργάζωνται τὰ τῆς ἰδίας τέχνης εἰς κανένα δῆμον, εἰμὴ ἐὰν δείξωσι τὸ τοῦ ἰατροσυνεδρίου δίπλωμα εἰς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην, καὶ λάβωσι παρὰ τούτου γενικὴν δι' ὅλον τὸν Νομὸν ἄδειαν· δοθείσης δὲ τῆς ἀδείας, ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραγράφοις διαταχθέντα καὶ παρουσιάζουσι μάλιστα εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἔπαρχον καὶ Δημογέροντας καὶ τὰ εἰρημένα ἀποδεικτικὰ, ἅμα φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον.

12. Ὁ παραβάτης τῶν περιεχομένων τοῦ Διατάγματος τούτου, ἐκτὸς τῆς παρὰ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένης ποινῆς, κολάζεται, ἂν περιπέσῃ (ἐκ νέου) καὶ ἐκ δευτέρου εἰς αὐτὸ πταῖσμα, διὰ τῆς προσκαίρου ἢ καὶ παντοτεινῆς τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ καταπαύσεως.

13. Ἀνατίθεται δὲ εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τὸ νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 (19) Δεκεμβρίου 1834.

226. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Θέλουσι λαμβάνει τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαΐου 1834 Διατάγματος ἐξετάζοντες ἰατροσύνεδροι τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπαγγέλλωνται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, ὀδοντικὴν, κτηνιατρικὴν, φαρμακοποιΐαν καὶ μαιευτικήν.

2. Διὰ μὲν τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν ἰατροῦ, ὅπου ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται ὅλοι οἱ εἰδήμονες τῶν ἰατρικῶν ἐπιστημῶν ἰατροσύνεδροι θέλουσι δίδεσθαι 10 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον, 25 Δραχμαὶ εἰς τοὺς Συνέδρους, 10 Δραχμαὶ εἰς τὸν Γραμματέα ἐνταυτῷ καὶ μέλος τοῦ ἰατροσυνεδρίου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ φροντὶς τῆς προετοιμασίας καὶ ἐκδόσεως τῶν διπλωμάτων καὶ ἄλλων ἐγγράφων.

3. Διὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν χειρουργοῦ, ὅπου παρευρίσκονται χρεωστικῶς ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο Σύνεδροι ἰατροχειροῦργοι, δίδονται 5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον, 10 Δραχμαὶ εἰς τοὺς δύο Συνέδρους, 5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Γραμματέα.

4. Διὰ τὴν ἐξέτασιν φαρμακοποιοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχονται ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο φαρμακολογίας ἔμπειροι σύνεδροι, λαμβάνουσι 10 Δραχμὰς ὁ Πρόεδρος, 20 Δραχμὰς οἱ Σύνεδροι, 10 Δραχμὰς ὁ Γραμματεύς.

5. Διὰ τὴν ἐξέτασιν μαίας, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ παρευρίσκωνται ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο μέλη, θέλουσι δίδεσθαι 5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον, 10 Δραχ. εἰς τὰ δύο μέλη, 5 Δραχ. εἰς τὸν Γραμματέα.

6. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα διὰ τῆς Κυβερνητικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἰανουαρίου 1835.

227. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐκρίναμεν εὔλογον νὰ κηρύξωμεν δεκτὰ εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833 (σελίδι 5 Ἀρ. 6 τῆς παρούσης Συλλογῆς) ἐνδιαλαμβανομένων ξένων νομισμάτων, καὶ τὰ ἀκόλουθα ἀκόμη, κατὰ τὰς σημειωμένας τιμάς.

Ἀργυρᾶ νομίσματα.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κορώνα 5 σελιγγίων ἀπὸ 1816 διὰ	Δρ. 6:	Λ. 40.
Τὸ Ἀγγλικὸν σελίγγιον ἀπὸ 1816	» 1:	» 28.
Τὸ Ἀγγλικὸν ἡμισέλλιγγον ἀπὸ 1816	» —	» 64.

Χρυσᾶ νομίσματα.

Τὸ Ἀγγλικὸν σουφερῖνον (λίρα στερλ.) 20 σελιγγίων	» 28	» 12.
Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ	» 14	» 6.
Τὸ Ἱσπανικὸν τετραπλοῦν ἀπὸ 1772-1786	» 92	» 60.
Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ	» 46	» 30.
Τὸ τέρτατον αὐτοῦ, ἤτοι Πιστόλα	» 23	» 15.
Ἡ δόπια Πορτογαλλίας τῶν 12800 ρέϊς	» 100	» 50.
Ἡ ἡμίσεια αὐτῆς	» 50	» 25.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Μαρτίου 1835.

228. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Προκηρύττει.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀρχίσωσιν ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ ἐξασκῶσι κατὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐπάγγελμα ἕκαστος, ἰατροί, χειρουργοί, ὀδοντισταί, φαρμακοποιοί, κτηνιατροὶ καὶ μαιεύτριαι ὀφείλουσι νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὸ Ἰατροσυνέδριον τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ ἐξετασθῶσι κανονικῶς καὶ νὰ λάβωσι δίπλωμα, διευθύνοντες συγχρόνως πρὸς αὐτὸ σύντομον βιογραφίαν καὶ μαρτυρικὰ ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα ἀκριβῶς τὴν σπουδὴν καὶ ἐξάσκησιν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπαγγέλλονται.

Ἐκ τούτων πάντων ὁδηγούμενον τὸ ἰατροσυνέδριον θέλει προσκαλέσει τὸν ὑποψήφιον νὰ ὑποβληθῇ εἰς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1835.

229. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητάς, Διευθυντάς, Ἐπιστάτας τῶν Τελωνείων, καὶ πρὸς τοὺς Λιμενάρχας τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ συνέπειαν Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 2 (14) τοῦ παρόντος, τὰ εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους τῆς Ἑλλάδος προσορμιζόμενα Τοσκανικὰ πλοῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι τὸ ἐξῆς εἰς τὰ αὐτὰ λιμενικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται καὶ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα.

Προσκαλοῦνται ὅλαι αἱ λιμενικαὶ καὶ τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐκτελέσουν ἐντελέστατα τὴν Ὑψηλὴν ταύτην ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Μαρτίου 1835.

230. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅστις θέλει νὰ μετέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φλεβοτόμου, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν ἄδειαν τοῦ κατὰ τόπον Ἐπάρχου, τὴν ὁποίαν οὗτος θέλει δώσει μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν τοῦ ὑποψηφίου ἀπό τινα παραγεδεγμένον ἰατρὸν ἢ χειρουργόν, καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων δοθεῖσαν ἀπόφασιν. Ἐκτὸς τούτου ὁ ὑποψήφιος εἶναι ὑπόχρεος νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὸν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος χρόνου πράξεως, ὑπὸ τῇ ἐπιστασίᾳ ἑνὸς ἀναγνωρισμένου ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

2. Ἡ παρά τινος ἀναγνωρισμένου ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ γενησομένη ἐξέτασις πρέπει νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν πρακτικὴν τοῦ φλεβοτόμου ἐπιτηδειότητα εἰς φλεβοτομίας, ἐπιθέσεις βδελλῶν, σικυῶν (Βεντούζων καὶ Ἐκδορείων (Βεζικατορίων), εἰς τὴν μεταχείρισιν τῶν κλυστηρίων, καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐργασίας τῆς μικρᾶς χειρουργίας.

3. Ὁ ὑποψήφιος, ἀφ' οὗ λάβῃ τὴν ἄδειαν τοῦ Ἐπάρχου καὶ ἀποφασισθῇ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελῇ ὅλας τὰς εἰς τὸ ἐπάγγελμά του ἀνηκούσας ἐργασίας.

4. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως τῶν ἐργασιῶν του, ὁ φλεβοτόμος ὑποχρεοῦται εἰς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας ἔχει νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ ἰατροῦ, ἀρχόμενος τῆς πράξεώς του. Ἐκτὸς τούτου χρεωστεῖ νὰ ἐνεργῇ φλεβοτομίας, ἐπιθέσεις σικυῶν, βδελλῶν καὶ νὰ ἐξασκῇ τὰ τῆς μικρᾶς χειρουργίας, προηγηθείσης μόνον τῆς διαταγῆς ἰατροῦ τινος ἢ χειρουγοῦ εἰς ἑκάστην περίστασιν.

5. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν φλεβοτόμον νὰ ἐπισκέπτεται ἰατρικῶς ἢ χειρουργικῶς ἀσθενεῖς, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐνεργῇ κατὰ διαταγὴν Ἰατροῦ τινος ἢ Χειρουργοῦ.

6. Εἰς τὸν παραβάτην τούτων ἁρμόζονται ἀναλόγως τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 231 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

7. Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ τρεῖς Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους.

8. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει φροντίσει τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰαν. (11 Φεβρ.) 1835.

231. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτε-

ρικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα, πρὸς ἀσφαλῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου καὶ 24 Ἰαν. Διατάγματος περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων εἰς Πειραιᾶ.

1. Ἐπειδὴ τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐθνικὰ καὶ μοναστηριακὰ κτήματα δὲν παραχωροῦνται εἰς τοὺς δι' ἀναφορῶν αἰτήσαντας τοιαῦτα εἰμὴ ἐπὶ ταῖς ἐν τοῖς ῥηθεῖσι δύο Διατάγμασι διαλαμβανομέναις συμφωνίαις, διὰ νὰ ἀνεγερθῶσιν οἰκοδομαὶ, διὰ τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ ἡ πώλησις τῶν οἰκοπέδων τούτων, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμφωνιῶν τούτων, καὶ ἰδίως πρὶν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν οἰκοδομῶν.

2. Εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν (παραχωρητήριον), τὸ ὁποῖον θέλει δίδεσθαι τῷ ἀγοράσαντι τὸ οἰκόπεδον, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. Διατάγματος, θέλει ἐπιφυλάττεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας (constitutum possessorium) μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τοῖς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. 1834 καὶ 24 Ἰαννουαρίου (5 Φεβρουαρ.) 1835 Διατάγμασι κανονισμένων συμφωνιῶν.

3. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα τῆς παραχωρήσεως ἔγγραφα, θέλουν δίδεσθαι τότε μόνον ἀμέσως εἰς τὸν κτηματίαν τοῦ τόπου, ἐὰν αὐτὸς ἀποδείξῃ ὅτι καὶ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καταθέτει ἤδη, καὶ διὰ τὰ ἐλευσόμενα τρία τέταρτα δώσῃ ἀξιόχρεον ἐγγυητήν· ἄλλέως πρέπει ν' ἀποτεθῶσι (τ' ἀποδεικτικὰ παραχωρητήρια) εἰς τὸν Ἔφορον, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πρώτου τετάρτου, καὶ διὰ τὸν ἐγγυητήν.

Αἱ δὲ ἀποδείξεις ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι, μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἑβδομάδων, δὲν ἐξοφλίζονται κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, θέλουν ἐπιστραφῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις τὰ μὲν παραχωρητήρια ταῦτα ἀκυροῖ καὶ καθαιρεῖ ὅλως διόλου, τὰ δὲ σχετικὰ οἰκόπεδα θέλει παραχωρεῖ εἰς ἄλλους ἐπιθυμοῦντας νὰ κτίσωσι κατὰ τὴν τάξιν τῆς σειρᾶς τῶν ἀναφερομένων· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐξοφλίσωσι τὰ ῥηθέντα παραχωρητήρια ἔγγραφα ἐγκαίρως, χάνουσι πλέον κάθε δικαίωμα ἀπαιτήσεως τοῦ νὰ τοῖς παραχωρηθῇ οἰκόπεδον κατὰ τὰς τεθείσας συμφωνίας εἰς τὰ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. καὶ 24 Ἰαννουαρ. (5 Φεβρουαρ.) Διατάγματα ὡς πρὸς τὰ μένοντα νὰ παραχωρηθῶσιν ἔτι οἰκόπεδα, καὶ τότε πρέπει νὰ παραπέμπωνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὕστερον γενησομένην δημοπρασίαν, ἢ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας γαιῶν καὶ οἰκοπέδων εἰς Πειραιᾶ.

4. Εἰς τὰ εἴδη παραδοθέντα τοιαῦτα ἀποδεικτικὰ, πρέπει νὰ προστεθῶσιν εἰς ἀναπλήρωσιν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ἀνάλογα ἐπιφυλαχθέντα μέτρα. Ἐὰν δὲ οἱ κτηματίαι δὲν ἤθελαν καταθέσει τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς εἰς ἐμπιπτούσας προθεσμίας, πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 Διατάγμασι κανονιθέντα (Ἴδε σελ. 283, ἀριθ. 223 τῆς παρούσης Συλλογῆς).

5. Ἐὰν, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμφωνιῶν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. Διατάγματος, τὸ παραχωρηθὲν οἰκόπεδον παρεχωρήθη ἀπὸ τοῦτον εἰς τρίτον τινὰ, τότε πρέπει ἀμέσως νὰ γείνῃ ἡ ἀκύρωσις τῆς γενομένης ταύτης μεταπράσεως (δευτέρας πωλήσεως), ἥτις ἀντιβαίνει εἰς τὰ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. καὶ 24 Ἰαννουαρ. (5 Φεβρουαρίου) διατάγματα, τὸ δὲ οἰκόπεδον νὰ παραληφθῇ ἀπὸ τὸ δημόσιον καὶ οὕτω νὰ παραχωρηθῇ συφώνως μὲ τὰ Διατάγματα, εἰς τοὺς μετέπειτα παῤῥησιασθησομένους καὶ θέλοντας ν' ἀγοράσουν κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

6. Τὸ παρὸν Διάταγμα πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ κοινοποιηθῇ εἰς ὅλους τοὺς Δήμους τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ συννενοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τὸ βάλῃ εἰς πρᾶξιν.

Ἐξεδόθη ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν Βασ. καθέδραν καὶ πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου Μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Μαρτίου 1835.

232. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ τὰ ἐφεξῆς μέτρα ὡς πρὸς τὴν εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας παραδοχὴν τῶν χαρτονομισμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐκδοθῇ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 17 (29) Ἰουνίου 1831 Ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου.

Α΄. Τὰ ῥηθέντα χαρτονομίσματα θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς πληρωμὴν καθυστερησάντων χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἂν πηγάζωσιν ἀπὸ ἐποχὴν μεταξὺ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831, καὶ τῆς 20 Ἰανουαρ. (1 Φεβρουαρ.) 1833.

Β΄. Ἐννοεῖται λοιπὸν, ὅτι εἰς τὰς πολυετεῖς ἐνοικιάσεις ἢ εἰς τὰς ἐπὶ πιστώσει ἐκποιήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνηργήθησαν πρὸ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831, αἱ δόσεις τῶν πληρωμῶν, καί τοι λήγουσαι μετὰ τὴν 17 (29) Ἰουνίου 1831, δὲν δύνανται νὰ πληρωθοῦν εἰμὴ εἰς μεταλλικὰ νομίσματα.

Γ΄. Ἂν εἰς τὰ μετὰ τοῦ δημοσίου συμβόλαια ἐτέθη ῥητὴ συμφωνία νὰ πληρωθοῦν τὰ χρήματα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, τὸ χαρτονόμισμα δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸν εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοιούτων χρεῶν.

Δ΄. Θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας τὰ χαρτονομίσματα καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δόσεων αἵτινες θέλουν λήγει εἰς τὸ μέλλον, ἂν τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους πηγάζῃ ἀπὸ ἐποχὴν μεταξὺ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831 καὶ 20 Ἰανουαρ. (1 Φεβρουαρίου) 1833, καὶ ἂν δὲν

ἐπληρώθη εἰσέτι ἡ ὁλικὴ ἀναλογία τοῦ χαρτονομίσματος.

Ε΄. Καθ᾽ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναλογίαν τοῦ χαρτονομίσματος πρὸς τὰ μεταλλικά, αὐτὴ θέλει εἶσθαι (ἐκτὸς μόνον ἂν εἰς τὸ μετὰ τοῦ δημοσίου συμβόλαιον ἀναφέρεται ῥητῶς ἄλλη ἀναλογία) ἀπαραλλάκτως ἡ αὐτή, τὴν ὁποίαν διορίζουν τὸ ἄρθρ. Δ΄. καὶ Ε΄ τοῦ ἀπὸ 17 (29) Ἰουνίου 1831 Ψηφίσματος, τουτέστι·

1. Δι᾽ ὅλα τὰ χρέη ἐν γένει (καθ᾽ ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. Β. καὶ Γ κατηγορίας) θέλει πληρώνεσθαι τὸ τρίτον εἰς χαρτονομίσματα, καὶ τὰ δύο τρίτα εἰς μεταλλικά.

2. Διὰ τὰ ἀπὸ ἐκποιήσεις ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἢ πολυετεῖς ἐνοικιάσεις (καθ᾽ ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. Β καὶ Γ κατηγορίας) προερχόμενα χρέη, θέλει πληρόνεσθαι ἢ ὅλη ἡ τιμὴ εἰς χαρτονομίσματα, ἢ μέρος εἰς χαρτονομίσματα καὶ μέρος εἰς μεταλλικά, ὅπως ὁ χρεώστης ἤθελε τὸ ζητήσει.

3. Ἄν τις δὲν ἔχῃ νὰ δώσῃ χαρτονομίσματα, τὰ Ταμεῖα θέλουν δέχεσθαι μεταλλικὰ ἀντ᾽ αὐτῶν ἀλλὰ χωρίς τινα ἐκπεσμόν.

ς΄. Ἐννοεῖται ὅτι διὰ τὰ καθυστερήσαντα χρέη θέλει πληρωθῇ καὶ ὁ νόμιμος τόκος 8 τοῖς 0|0. Καὶ ὡς πρὸς τοῦ τόκου τὴν πληρωμὴν ἐννοοῦνται ἰσχύοντα τὰ ὡς ἀνωτέρω διαταχθέντα.

Δημοσιεύουσα ἡ Γραμματεία τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως εἶναι εὔελπις ὅτι ὅλοι, ὅσοι ὀφείλουν πρὸς τὸ δημόσιον, θέλουν σπεύσει ἤδη, ὅτε καὶ ἡ περὶ χαρτονομισμάτων συζήτησις διελύθη πρὸς ὄφελός των, νὰ πληρώσουν τὸ χρέος των, καὶ νὰ μὴ θέσωσι τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ μεταχειρισθῇ μέτρα βίαια κατ᾽ αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Μαρτίου 1825.

233. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Διὰ νὰ τιμηθῇ ἡ διάπραξις καὶ ἐξάσκησις τῆς ἰατρικῆς εἰς τὸ Βασίλειον Ἡμῶν κατ᾽ ἀναλογίαν τῆς σημαντικῆς βοηθείας, τὴν ὁποίαν παρέχει αὕτη εἰς τοὺς πάσχοντας, φροντίζοντες δὲ καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν, προσδιορίζομεν τὸ νὰ δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν οἱ ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ διὰ τοὺς κόπους των τὰς ἀκολούθους μισθαποδόσεις (honoraires)·

1. Διὰ μὲν τοὺς ἐνοικοῦντας εἰς δήμους ά. κλάσεως ἰατροὺς προσδιορίζονται ὡς μισθαποδόσεις·

Διὰ τὴν κατ᾽ οἶκον τοῦ ἰατροῦ ἐπίσκεψιν Δρ.	1
Διὰ τὴν κατ᾽ οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, ἡμέρας μὲν »	2-4
Διὰ τὴν κατ᾽ οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, νυκτὸς δὲ »	4-8
Διὰ μίαν διανυκτέρευσιν τοῦ ἰατροῦ παρὰ τῷ ἀσθενοῦντι »	20.
Διὰ τὸ πρῶτον συμβούλιον ἐντὸς τῆς πόλεως »	10.
Διὰ τὰ ἀκόλουθα »	5.
Διὰ ἕνα μικρὸν χειρούργημα ἢ χειρουργικὴν ἐγχείρησιν (opération chirurgicale) ὡς ἐπὶ παραδ. δι᾽ ἄνοιγμα ἀποστήματος, κορδύλην, ἢ παρακέντησιν . . »	15-50
Διὰ μεγαλητέραν χειρουργικὴν ἐγχείρησιν καθὼς δι᾽ ἐκτομήν, τρυπάνημα, κυλοτομίαν »	50 100
Διὰ φυσικὴν μαίευσιν »	25-40
Διὰ τεχνικὴν μαίευσιν »	50-80

Ἅπασαι αἱ ἀποδόσεις αὗται προσδιορίζονται μεταξὺ τοῦ ἀνωτάτου καὶ ἐλαχίστου ὅρου τῆς διατιμήσεως ταύτης κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς δοθείσης βοηθείας, τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ καὶ τῆς ἰδιαιτέρας καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς.

2. Ὅλα ταῦτα τὰ δικαιώματα (taxes) ὀλιγοστεύουν ἐξ ἡμισείας διὰ τοὺς ἐν τοῖς δήμοις β΄. καὶ γ΄. κλάσεως ἐνοικοῦντας ἰατρούς.

3. Οἱ μὴ φέροντες δίπλωμα ἰατροῦ χειρουργοὶ δὲν δύνανται ν᾽ ἀπαιτῶσιν εἰμὴ τὰ ἡμίση τῶν εἰς τὸ 1 ἄρθρον προσδιωρισμένων δικαιωμάτων.

4. Τὰ μικρὰ χειρουργήματα δὲν ἀνταμείβονται εἰμὴ ὡς ἁπλῆ ἐπίσκεψις.

5. Ἐκτὸς τῶν προκειμένων μισθαποδόσεων θέλει δίδεσθαι εἰς τοὺς ἰατροὺς καὶ χειρουργούς, ἀπερχομένους ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου τῆς διαμονῆς των πρὸς ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦς, ἐκτὸς τῆς ὁδοιπορικῆς δαπάνης, καὶ μία ἰδιαιτέρα ἀποζημιώσεως τριῶν μὲν Δραχ. εἰς τοὺς πρώτους, δύο δὲ εἰς τοὺς δευτέρους δι᾽ ἑκάστης ὥρας ὁδοῦ.

6. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Μαρτίου 1835.

234. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Δι᾽ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 3 (15) Σεπτεμβρίου 1833 προσδιωρίσαμεν τὰ περὶ δωρεᾶς διὰ σύλληψιν λειποτακτῶν· ἐπειδὴ ὅμως συνέπεσε πολλάκις ν᾽ ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν ἐξετάσεων, ὅτι πολλοὶ τῶν συλληφθέντων στρατιωτικῶν δὲν ἦσαν τῳόντι λειποτάκται, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑπόμενα κατὰ συνέπειαν προτάσεως τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

1. Διὰ σύλληψιν ὁποίου δήποτε στρατιώτου μὴ λειποτάκτου, ἐξερχομένου αὐθαιρέτως τῆς διὰ τῆς ὑπηρεσίας προσδιωρισμένης ἀκτῖνος, ἢ ὑπερβάντος τὴν ἄδειάν του, δίδεται δωρεὰ πέντε Δραχμῶν κατὰ τὸν εἰς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 3 (15) Σεπτεμβρίου 1833 προσδιορισθέντα τρόπον.

2. Ἡ Δικαστικὴ πρᾶξις, ἥτις ἀποφασίζει περὶ ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν, διὰ τὰς παραβάσεις τῶν ἀφορώντων τὴν λειποταξίαν, αὐθαίρετον ἀπουσίαν,

ἢ ὑπέρβασιν ἀδείας, στρατιωτικῶν νόμων, θέλει ἀποφασίσει ἐνταυτῷ ποία δωρεὰ νὰ δοθῇ διὰ τὴν σύλληψιν.

3. Τὰ στρατιωτικὰ ταμεῖα θέλουν κάμνει τὰς τοιαύτας πληρωμὰς μόνον, ὅταν συλληφθῇ τις παρὰ τῆς Ἡμετέρας Χωροφυλακῆς, ἢ ἄλλων στρατιωτικῶν. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, χρεωστεῖ ἡ στρατιωτικὴ Ἀρχὴ τοῦ συλληφθέντος νὰ προσκαλέσῃ τὸ ἁρμόδιον Ἐπαρχεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον διευθύνει ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ τὴν ἀπαιτουμένην πληρωμὴν, τὸ δὲ Ἐπαρχεῖον τὸ ἐνεργεῖ χωρὶς νὰ χρειάζεται ἄλλην ἔγκρισιν.

4. Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθησομένου Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 (31) Μαρτίου 1835.

235. **ΟΘΩΝ κ. τ. λ.**

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ καταπαύσεως τῆς πειρατείας κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας, κατὰ τοὺς κόλπους τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λαμίας καὶ εἰς τὰς Σποράδας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἕκαστον ἐμπορικὸν πλοῖον ἢ πλοιάριον, ἐρχόμενον ἀπὸ Τρίκερι, Βῶλον καὶ ἐν γένει ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Μακεδονίας, καὶ ἄνευ κατεπειγούσης καὶ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης προσορμίζεται ἢ ῥίπτει ἄγκυραν εἰς ἕνα τῶν λιμένων τῆς Εὐβοίας, εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀταλάντης καὶ Λαμίας ἢ εἰς τὰς Σποράδας, εἰς τόπους καὶ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχει διωρισμένη Ἀρχὴ, θεωρεῖται ὡς ὕποπτον πειρατείας, θέλει καταλαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ Βασ. πλοῖα τῆς μοίρας ἐκείνης, καὶ διευθύνεσθαι εἰς τὰ ἀνήκοντα ἐγκληματικὰ Δικαστήρια.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει θεωρεῖσθαι, καὶ τὴν αὐτὴν τύχην θέλει ἔχει ἕκαστον ἐμπορικὸν πλοῖον ἢ πλοιάριον, πλέον κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα χωρὶς νὰ ἔχῃ τακτικὰ τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

3. Οἱ ὅροι τῶν δύο προλαβόντων ἄρθρων εἶναι ἐφαρμοστέοι καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῶν τοιούτων πλοίων.

4. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς 12 (24) Ἀπριλίου, θέλει δὲ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κοινοποιηθῇ διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἡμετέρας ναυτικῆς μοίρας κατὰ τὸ Αἰγαῖον εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς Τρικερίου καὶ Βώλου, καὶ εἰς τὰ γειτνιάζοντα Τουρκικὰ παράλια.

5. Πρὶν τῆς παρελεύσεως τῆς διορίας ταύτης θέλουν εἰδοποιηθῇ ὅλα τὰ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 ἀνήκοντα καὶ εἰς τοὺς εἰς τὰ αὐτὰ ἄρθρα ἀναφερομένους λιμένας ἢ ἀκτὰς προσωρμισμένα πλοῖα.

Ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ πλοῖα ταῦτα εἶναι ὕποπτα ὅτι μετῆλθον πειρατείαν ἢ ἔπραξαν ἄλλην τινὰ κατάχρησιν, θέλουν καταδιωχθῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

6. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, συνεργείᾳ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὰ καθήκοντα ἑκατέρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτ. (8 Ἀπριλ.) 1835.

236. **ΟΘΩΝ κ. τ. λ.**

Διὰ νὰ μὴ στερήσωμεν τὴν κοινότητα τῆς Ὕδρας τῆς ὠφελείας τὴν ὁποίαν ἐχορήγησεν εἰς αὐτὴν ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου 1830 Ψηφίσματος ἐγκριθεὶς ἐλεύθερος λιμὴν, καὶ ἀπεναντίας διὰ ν' ἀπομακρύνωμεν τὴν προξενηθεῖσαν βλάβην εἰς τὸ δημόσιον ἕνεκα τῆς κακῆς χρήσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος χάριτος· Θεωροῦντες ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου λιμένος παύει ἐντὸς τοῦ παρόντος μηνὸς Μαρτίου· Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν ὡς ἀκολούθως·

1. Τὸ εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου Ὕδρας παραχωρηθὲν δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου λιμένος ἐπεκτείνεται μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1835.

2. Ἀπὸ τὴν 1 Ὀκτωμβρίου 1835 παύει τὸ δικαίωμα τοῦτο, καὶ ἀπεναντίας συσταίνεται εἰς τὴν Ὕδραν κατάστημα Διαμετακομίσεως διὰ τὰς ἀτελωνίστους ξένης ἐπικρατείας πραγματείας.

3. Τὸ κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως τῆς Ὕδρας ὑποβάλλεται εἰς τοὺς αὐτοὺς προσδιορισμοὺς ὡς καὶ τὸ τῆς Σύρας, καὶ εἰς τὰς τροποποιήσεις, αἵτινες τυχὸν ἤθελον γίνει διὰ τοῦ νέου περὶ τελωνίων ὀργανισμοῦ.

4. Ἡ ἀμοιβαία μετακόμισις τῶν εἰς τὰ καταστήματα τῆς Διαμετακομίσεως Σύρας καὶ Ὕδρας ἀτελωνίστων ξένης ἐπικρατείας πραγματειῶν συγχωρεῖται ἀπὸ τὴν 1 Ὀκτωμβρίου.

Ἡ ἀποστολὴ δὲ τοιούτων πραγματειῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου συγχωρεῖται τότε μόνον, ἐὰν πληρωθῇ τὸ δι' αὐτὰς εἰσαγωγικὸν τελώνιον εἰς τὰ τελωνεῖα Σύρας ἢ Ὕδρας.

5. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαρτ. (3 Ἀπριλ.) 1835.

237. **ΟΘΩΝ κ. τ.. λ.**

Κατὰ τὰς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) καὶ 14 (26) Μαρτίου προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἀποφασίζομεν·

1. Θέλουν συστηθῇ ἀνυπερθέτως 10 Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἐκτὸς αὐτῶν θέλουν διατηρηθῇ καὶ τὰ ἤδη εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον καὶ Σύραν ὑπάρχοντα Ἑλ-

ληνικὰ σχολεῖα, ὡς καὶ τὰ μετ᾽ αὐτῶν συνδεδεμένα γυμνάσια.

2. Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν συστηθῆ εἰς τὰς ἀκολούθους πόλεις· ά. εἰς Τρίπολιν, β΄. εἰς Σπάρτην, γ΄. εἰς Καλάμας, δ΄. εἰς Πάτρας. έ. εἰς Μεσολόγγι, ς΄. εἰς Ἄμφισσαν, ζ΄. εἰς Λαμίαν, ή. εἰς Χαλκίδα, θ΄. εἰς Ὕδραν, ί. εἰς Τῆνον.

3. Τὸ ἐν Σύρᾳ Γυμνάσιον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει λάβει αὔξησιν μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ τὸ ἐν Ναυπλίῳ γυμνάσιον.

4. Τὰ ἔξοδα τοῦ ἐν Τήνῳ σχολείου θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελίστριας. Τὰ τῶν λοιπῶν ὑπ᾽ ἀριθ. 2. σημειουμένων ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου μένουν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας. Τὸ αὐτὸ ταμεῖον, θέλει ἀναλάβει καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπ᾽ ἀριθ. 3 ἀναφερομένης ἐπαυξήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τοῦ Γυμνασίου τῆς Σύρας.

5. Τὰ καταστήματα διὰ τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν προμηθεύσει αἱ ἀνήκουσαι κοινότητες, ἑκάστη εἰς τὴν ἰδίαν πρωτεύουσαν. Ὅπου διαθέσιμοι οἰκοδομαὶ δὲν ὑπάρχουν, ἐγκρίνομεν, διὰ νὰ εὐκολυνθῇ καὶ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἔναρξις τῶν σχολείων, νὰ πληρωθῇ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος τὸ ἐνοίκιον ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἐξαιρέσει τῆς Τήνου, ὅπου θέλει γίνει φροντὶς περὶ καταστήματος ἀπὸ τὰ προῤῥηθέντα ἐπιτόπια εἰσοδήματα.

Εἰς Σύραν, Ἀθήνας καὶ Ναύπλιον μένουν προσωρινῶς τὰ αὐτὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐχρησίμευαν ὡς Γυμνάσια.

6. Εἰς ἕκαστον Ἑλληνικὸν σχολεῖον ἀποφασίζεται νὰ ὑπάρχουν τρεῖς τάξεις· ἀλλ᾽ εἰς Καλάμας, Σπάρτην, Πάτρας, Ἄμφισσαν καὶ Λαμίαν, θέλουν ὑφίστασθαι διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 2 μόνον.

7. Εἰς Σίφνον θέλουν συστηθῇ προσωρινῶς ἡ κατωτάτω τάξις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ἀπὸ τοὺς πόρους τῆς νήσου ἐκείνης. Καθ᾽ ὅσον οὗτοι δὲν ἐπαρκοῦσι, θέλει γίνει περὶ αὐτῆς φροντὶς ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

8. Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν κάμει ἔναρξιν τὴν 1 (13) Μαΐου.

9. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει ἀνυπερθέτως, συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅλα τὰ προπαρασκευατικὰ μέτρα, καὶ ἰδίως θέλει διατάξει τὰ δέοντα διὰ τὴν προμήθειαν καὶ ἀπαρτισμὸν τῶν οἰκημάτων.

10. Περὶ διορισμοῦ καὶ μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ διοργανισμοῦ τῶν σχολείων τούτων θέλουν ἐκδοθῇ ἰδιαίτερα διατάγματα.

11. Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν. Θέλει δὲ ἀναγνωσθῇ καὶ δύο κυριακὰς κατὰ συνέχειαν ἐπ᾽ ἐκκλησίας. Ἡ εὐθύνη τῆς ἐκτελέσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 (Μαρτ. 6) Ἀπριλ. 1835.

238. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν.

1. Συσταίνεται Κατάστημα Διαμεκομίσεως ἐν Πειραιεῖ διὰ τὰς ξένης Ἐπικρατείας ἀτελωνίστους πραγματείας.

Τὸ Κατάστημα τοῦτο ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἐκεῖ Τελωνείου.

3 Οἱ εἰς τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1830 περὶ Τελωνίου Ψήφισμα ἀναφερόμενοι προσδιορισμοὶ διὰ τὸ ἐν Σύρᾳ Κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως, ἐφαρμόζονται ἀπαράλλακτα καὶ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦτο.

4. Συγχωρεῖται ἡ μετακόμισις ἀτελωνίστων ξένης Ἐπικρατείας πραγματειῶν ἀπὸ τὸ ἐν Πειραιεῖ Κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως εἰς τὸ ἐν ἐν Σύρᾳ, καθὼς καὶ τὸν ἐλεύθερον λιμένα τῆς Ὕδρας καὶ τὸ ἀνάπαλιν, προϋποθετομένου ὅμως, ὅτι δὲν παρῆλθεν ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ ῥηθὲν Ψήφισμα προθεσμία, καθ᾽ ἣν ἐμποροῦν αἱ πραγματεῖαι νὰ διαμένουν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Διαμετακομίσεως.

5. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ.

Ὁ δὲ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπεφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτ. [9 Ἀπριλ.] 1835.

239. Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Διὰ τῆς ἀπὸ 31 Μαρτίου 1834 καὶ ὑπ᾽ ἀριθ. 805, 432 ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς προλαβοῦσα ἡ Σύνοδος διέταξε τὰ κατὰ τὸν γάμον, κανονίσασα τὸν τρόπον τῆς παρὰ τῶν Ἐπισκόπων διδομένης περὶ τούτου ἀδείας, καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐν ταῖς ἐνοριακαῖς Ἐκκλησίαις πρεσβυτέρων ἐκτελέσεως αὐτῆς· Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ πολλοὶ πρεσβύτεροι παρεκτρεπόμενοι καὶ μὴ θέλοντες νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ διατεταγμένα, εὐλογοῦσι γάμους χωρὶς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας· Ἐπειδὴ τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Συνόδου, προσπαθούσης νὰ εἰσάξῃ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸν κλῆρον, καὶ νὰ προάξῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ βέλτιον· Θέλουσα δὲ νὰ περιορίσῃ τοὺς τοιούτους πρεσβυτέρους εἰς τὰ καθήκοντά των, καὶ νὰ προλάβῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ ἐκ τῆς παραβάσεως αὐτῶν ἐνδεχόμενα κακά· Κατ᾽ ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. διατάσσει.

1 Πᾶς πρεσβύτερος, εὐλογῶν γάμον χωρὶς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, καθαιρεῖται.

2. Πᾶς γάμος, γινόμενος παρὰ τοιαύτην ἄδειαν εἶναι ἄκυρος.

3. Ἐὰν δέ τις τῶν πρεσβυτέρων ἀναγκασθῇ ποτε διὰ βίας νὰ εὐλογήσῃ γάμον παρ' ἄδειαν Ἐπισκοπικὴν, αὐτὸς μὲν ὀφείλει ν' ἀναγγέλλῃ τοῦτο ἀμέσως πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, διὰ ν' ἀποφεύγῃ οὕτω τὴν ποινὴν, ὁ δὲ τοιοῦτος γάμος λογίζεται ἄκυρος.

Ταῦτα διατάσσουσα ἡ Σύνοδος προσκαλεῖ ἕκαστον ὑμῶν νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην πρὸς πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του πρεσβυτέρους, καθὼς καὶ πρὸς πάντας τοὺς χριστιανοὺς, πρὸς γνῶσιν ἑνὸς ἑκάστου, εἰςἀποφυγὴν πάσης καὶ ὁποιασδήποτε προφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1835.

——

240 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Προβλέποντες τὴν ἐκ τῆς ἀπεριορίστου πωλήσεως τῶν ἰατρικῶν προερχομένην βλάβην, διατάττομεν, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, τὰ ἑξῆς·

1. Μόνον οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ φαρμακέμποροι (droguistes) ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ πωλῶσιν ἰατρικά· οἱ δεύτεροι χρεωστοῦσι νὰ πωλῶσι μεγάλας ποσότητας (en gros) καὶ ἀπαρασκεύαστα ἰατρικὰ (ἐνταῦθα ἀνήκουσι καὶ τὰ προϊόντα τῶν χημικῶν ἐργαστηρίων)· οἱ δὲ πρῶτοι μόνον μικρὰς ποσότητας, ἁπλᾶ ἢ σύνθετα, παρεσκευασμένα καὶ ἀπαρασκεύαστα ἰατρικὰ, ἐκτὸς ἂν χορηγῶσιν εἰς ἄλλους φαρκοποιοὺς ἢ φαρμακεμπόρους, καθ' ἣν περίστασιν δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ πωλήσωσι μεγάλας ποσοτήτας.

2. Οἱ εἰδοπῶλαι (épicier) δύνανται νὰ πωλῶσι μόνον τὰ εἰς τὰς τέχνας χρήσιμα ἰατρικά.

Ὅθεν δεν τοῖς συγχωρεῖται νὰ πωλῶσι σιναμικὴν, μάνναν, τρυγίαν (κρεμόρι), θειϊκὴν μαγνησίαν (ἅλας τῆς Ἰγγλιτέρας) κτλ. καθὼς τοῦτο ἐγίνετο μέχρι τοῦδε.

3. Ὅσοι τῶν φαρμακοποιῶν, φαρμακεμπόρων καὶ εἰδοπωλῶν παραβῶσι τὰ ἐν τοῖς προλαβοῦσι δύο ἄρθροις, θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ 533 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ὅστις δὲ ἄλλος μὴ ἔχων δικαίωμα καὶ ἄνευ προλαβούσης ἀδείας τῆς Ἀρχῆς παρασκευάζει ἢ πωλεῖ ἰατρικὰ, ὑπόκειται εἰς τὴν ὑπ' ἄρθ. 564 ἐπιβαλλομένην ποινήν.

4. Οἱ φαρμακοποιοὶ πάλιν χρεωστοῦσι νὰ πωλῶσι μικρὰς ποσότητας τῶν ἰατρικῶν τότε μόνον, ὅταν τοῖς παρουσιασθῇ γραμμάτιον ἐνυπόγραφον παραδεδεγμένου τινὸς ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἁπλᾶ, ἤπια καὶ γενικῶς ὡς ἀβλαβῆ ἀναγνωρισμένα ἰατρικὰ, τὰ ὁποῖα συγχωρεῖται νὰ δίδωνται καὶ ἄνευ ἰδιαιτέρου γραμματίου. Οἱ ἐναντία τοῦ ὁρισμοῦ τούτου πράττοντες θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 653 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

5. Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν δηλητηρίων φαρμάκων ὑπάρχει ἰδιαίτερον διάταγμα.

6. Οἱ ἰατροὶ καὶ χειροῦργοι τότε μόνον δύνανται νὰ πωλῶσιν ἰατρικὰ, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ φαρμακοποιεῖον μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Οἱ κτηνιατροὶ ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ παρασκευάζωσι καὶ νὰ πωλῶσι μόνον τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν ζώων (κτηνῶν) διωρισμένα ἰατρικά. Οἱ ἀντιπράττοντες δὲ παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 533.

7. Οἱ φλεβοτόμοι, αἱ μαιεύτριαι καὶ ψευδιατροὶ ἐμποδίζονται ἀπολύτως νὰ πωλῶσιν ἰατρικά. Ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ οὐδὲν κοινὸν μετὰ τῆς ἰατρικῆς τέχνης ἔχοντες ἄνθρωποι. Οἱ ἄλλως πράττοντες παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 564 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις τῶν μυστηρίων ἰατρικῶν καὶ ἡ διὰ τῶν Ἐφημερίδων κοινοποίησις αὐτῶν, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Ἀλλὰ καὶ ταύτης δοθείσης, ἡ πώλησις πρέπει νὰ γίνηται μόνον διά τινος φαρμακοποιοῦ καὶ κατ' ἐπιταγὴν ἰατροῦ. Οἱ παραβαίνοντες τὴν διαταγὴν ταύτην ὑποπίπτουσιν εἰς τὴν ἀπ' ἄρθρ. 564 ἐπιβληθεῖσαν ποινήν.

9. Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ἰδιαιτέρως νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διαταττομένων, νὰ φανερῶσιν ὅπου ἀνήκει ὅ,τι μάθωσι περὶ ἀντιπράξεως εἰς τὰ περιλαμβανόμενα ἐνταῦθα καὶ νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς πλανητικοὺς φαρμακοεμπόρους νὰ ἐπιβαίνωσι τὰ ὅρια τοῦ Κράτους.

10 Ὑποχρεοῦνται παρομοίως καὶ οἱ τῶν νομῶν ἰατροὶ νὰ ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς εἰς τὰς περιοδείας των τὰ καταστήματα τῶν φαρμακοποιῶν, καὶ φαρμακεμπόρων καὶ εἰδοπωλῶν, καὶ νὰ δίδωσιν εἰς τὰς ἀνηκούσας Ἀρχὰς εἴδησιν τῶν καταχρήσεων, δολιοτήτων καὶ παραβάσεων.

11. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμβῇ εἰς πρᾶξιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως.

12. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ περιεχόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαρτίου (10) Ἀπριλ. 1835.

——

241 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι

Διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαρτίου (10 Ἀπριλίου) Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος ἀπεφασίσθη νὰ λαμβάνεται παρὰ τῶν εἰς τὴν Πρέβεζαν καὶ Θεσσαλονίκην Προξένων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος 25 Λεπτῶν δικαίωμα δι' ἑκάστην ἐπιθεώρησιν τῶν παρὰ τῶν Νομαρχῶν Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας ὀλιγοπροθέσμων διαβατηρίων διὰ τὰς πλησιοχώρους Ὀθωμανικὰς ἐπαρχίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1835.

242. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν κάτω Χωρῶν εὐηρεστήθη τὰ διατάξῃ νὰ μὴ καθυποβάλλωνται τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας του εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα μόνα τὰ λιμενικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται καὶ αὐτὰ τὰ πλοῖα τῆς ἐπικρατείας του, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, ὥστε τὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας προσορμιζόμενα Ὀλλανδικὰ πλοῖα νὰ ὑποβάλλωνται κατὰ δικαίωμα ἀμοιβαιότητος εἰς μόνους ἐκείνους τοὺς λιμενικοὺς φόρους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου 1835.

243 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι

Ὁ Κύριος Ἰωάννης Γρὴν ἀνεγνωρίσθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος ὡς Ὑποπρόξενος τῆς Βρετανικῆς Δ. Μ. εἰς τὴν πόλιν Ναυπλίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1835

244. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ ν' ἀπαλλάξωμεν τέλος πάντων τὰς ἰδιοκτησίας ἀπὸ πᾶσαν ἀμφιβολίαν καὶ ἀμφισβήτησιν, καὶ διὰ νὰ θέσωμεν διαρκεῖς καὶ ἀμετακινήτους βάσεις εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ εἰς τὴν ἀπεργασίαν τῶν πολλοῦ λόγου ἀξίων κτηματογραφικῶν πινάκων καὶ βιβλίων τῆς ὑποθήκης, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν ἀναγκαίων δικαιωμάτων πρὸς ἀπόκτησιν ἐθνικῶν κτημάτων, ἥτις εἰς πολλοὺς πρὶν τῆς Βασιλείας Ἡμῶν ἐκδοθέντας νόμους καὶ διατάγματα ἀνεβλήθη, διὰ δὲ τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμ. (9 Ὀκτωβρίου) 1833 (Σελ. 105 Ἀριθ. 86 τῆς παρούσης Συλλογῆς) ἀνετέθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅσοι δι' ὁποιουδήποτε δικαιώματος ἀπέκτησαν ἐθνικὰ κτήματα ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822, ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ ἐν Ἄστρει Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐξέδωκε τὸ πρῶτον Ψήφισμα περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833, ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ ἐκποίησις ὑπεβλήθη ὑπὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιαιτέρας Ἡμῶν ἐγκρίσεως, προσκαλοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νὰ διακοινώσωσι τὴν ἔγκτησιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς σήμερον, καὶ ὑποβάλλοντες εἰς αὐτὸ τὰ εἰς χεῖράς των ἔγγραφα, ν' ἀνανεώσωσι τῆς κατοχῆς τὰ δικαιώματα.

2. Ἡ διακοίνωσις γίνεται ἐγγράφως, ἤτοι προφορικῶς κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἤτοι πρὸς τὸν Νομάρχην ἢ πρὸς τὸν Ἔπαρχον, εἰς τῶν ὁποίων τὴν δικαιοδοσίαν κεῖται τὸ κτῆμα· τὴν διακοίνωσιν ὅμως ταύτην ὀφείλει ὁ ἀπολογιζόμενος νὰ συνοδεύῃ μὲ ἐν δι' ἰδίων του ἐξόδων ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον γεγραμμένον ἀντίγραφον τῶν ταὐτοχρόνως παραδιδομένων πρωτοτύπων.

Ἡ διακοίνωσις πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ κτῆμα ἀκριβῶς, καὶ ὅταν γίνεται προφορικῶς, πρέπει νὰ συντάσσεται ἐπὶ τούτῳ ἰδιαίτερον πρωτόκολλον συνυπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἀπολογιζόμενον· ὅλα τὰ φύλλα τῶν πρωτοτύπων θέλουν ὑπογράφεσθαι ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπιθεωροῦνται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον· ὁ ἀπολογιζόμενος ὅμως λαμβάνει ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν ἔνδειξιν παραλαβῆς.

3. Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσι πάντοτε κατ' εὐθεῖαν καὶ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον συνωδευμένα μὲ τὴν διακοίνωσιν τὰ ὅσα ἤθελον παραλαμβάνει ἔγγραφα, νὰ ἐπισυνάπτωσι ταὐτοχρόνως τὰς ἀναγκαίας αὐτῶν παρατηρήσεις καὶ ἐν γένει ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς αὐτοῦ· εἰδὲ μή, ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς ἡ εἰς τὸν §. 17 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. (9 Ὀκτωμβρ.) 1833 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ ταύτης τῆς Ἀρχῆς προσδιορισθεῖσα ποινή.

4. Ὅστις δὲν ζητήσῃ ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 1 διορισθείσης προθεσμίας τὴν διαταχθεῖσαν ἀνανέωσιν τοῦ δικαιογράφου, τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὸ εἰς τὸ προηγηθὲν ἄρθρον μνημονευθὲν διάταγμα μὲ 30 ἕως 300 Δραχμῶν πρόστιμον, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, καὶ καταδιώκεται προσέτι δι' ἐνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸ ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον, διὰ νὰ παραδώσῃ τὰ ἔγγραφα κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Δὲν εἶναι πρὸς τούτοις ἐφαρμοστὰ εἰς τὸν τοιοῦτον τὰ ἄρθρα 5 καὶ 7, οὔτε δύναται ποτὲ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ εἰς τὰ δημόσια βιβλία καταχώρησις τῶν ἀποκτηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων τὰ δικαιόγραφα δὲν ἀνανεώθησαν ὡς ἐκανονίσθη.

5. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ τὰ παραδιδόμενα τῆς ἐγκτήσεως δικαιόγραφα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κειμένων νόμων καὶ διαταγμάτων ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822, 14 Ἀπριλίου 1823, 16 Ἰουνίου 1824, 12 Ἰουλίου 1824, 11 Νοεμβρίου 1825, 6 Φεβρουαρίου 1826, 16 Ἀπριλίου 1826, 5 Μαΐου 1827, 10 Ἀπριλίου 1829, 1 καὶ 25 Μαρτίου 1830, 21 καὶ 26 Αὐγ. 1830, 27 Ὀκτωβρ. 1830, 3 Ἰουνίου 1831 καὶ 11 Σεπτεμβρίου 1831· ἀνίσως τὰ εὕρῃ σύμφωνα, τότε ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι Ἡμῶν εἰς εἶδος ψηφίσματος τὴν

ἀνανέωσιν, τὴν ὁποίαν καταχωρεῖ ἀμέσως εἰς τὰ παραδοθέντα πρωτότυπα ἔγγραφα, ἢ ἐκτὸς τούτου τὴν ἐκδίδει χωριστά, καὶ τὴν ἐπισημειοῖ τακτικῶς εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικ. κτημάτων.

Διὰ τοῦ παρόντος δίδομεν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ν' ἀνανεώσῃ καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ δικαιόγραφα τῆς ἐγκτήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν συμφωνοῦν ἀκριβῶς μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, ἢ εἶναι ἄκυρα, ὡς γενομένης τῆς ἐκποιήσεως μετὰ τὴν 5 Ἰουνίου 1832 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833, ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως, ἥτις ὡρίσθη ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεως ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1832· ἀλλὰ τοῦτο γίνεται μόνον, ὅταν τὰ χρήματα τῆς ἀγορᾶς ἐδόθησαν ἀληθῶς εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον κατὰ τὰς εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς πωλήσεως προσδιορισθείσας συμφωνίας, ἤτοι ἐπληρώθησαν μετέπειτα ἀνελλιπῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 6, καὶ δὲν ἐχώρησε κἀνεὶς σφετερισμός, ἀλλὰ τ' ἀπέκτησεν ὁ διακάτοχος μὲ καλὴν πίστιν (bona fide). Εἰς ὅλας τὰς ἀνανεώσεις τῶν τοιαύτης φύσεως δικαιογράφων ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις, καθ' ἃς ἔγιναν αἱ ἐκποιήσεις αὗται τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τὸν ἀνώτατον σκοπὸν τῆς πολιτείας, ὅστις πρέπει νὰ ἦναι σφικτὰ συνδεδεμένος μὲ τῆς ἰδιοκτησίας τὴν ἐξασφάλισιν.

6. Ἀνίσως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνακαλύψῃ ἀπλήρωτα χρέη ἀπ' ἀγορᾶς, τὰ ὁποῖα χρεωςοῦνται ἀκόμη νομίμως πρὸς τὸ δημόσιον, τότε δὲν δύνανται τὰ δικαιόγραφα ν' ἀνανεωθοῦν προτήτερα, εἰμὴ ἀφοῦ ὁ κατέχων αὐτὰ δώσῃ ἔννομον βεβαίωσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅτι θέλει πληρώσει το χρέος του ὁμοῦ μὲ τοὺς τόκους, λογιζομένους πρὸς 8 τοῖς ἑκατὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ πληρωθοῦν τὰ χρήματα. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ὅλας τὰς τοιαύτας ἀνακαλύψεις.

7. Ἀνίσως ἐχώρησεν, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ ἄρθ. 5, φανερὸς σφετερισμὸς εἰς τῆς κατοχῆς τὸ δικαίωμα, καὶ ὁ κατέχων τὰ κτήματα δὲν τ' ἀπέκτησε μὲ καλὴν πίστιν, ἢ ἀνίσως ἔγινε παράνομός τις αὐτῶν ἀντιποίησις, το Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ πάντοτε τὴν ὑπόθεσιν συνωδευμένην μὲ τὴν γνωμοδότησίν του εἰς τὴν ἀπόφασιν Ἡμῶν.

Ἐὰν δὲ παρακινηθῶμεν ἀπὸ εὐλόγους αἰτίας νὰ διορίσωμεν ἀνανεώσεις δικαιογράφων διὰ συμβιβασμοῦ, θέλομεν δώσει ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἰδικὴν ἐξουσίαν, ἀκολουθοῦντες ὡς παντοτεινὸν κανόνα τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπιεικείας. Ἀλλ' ὁ ἀπολογιζόμενος τῶν κτημάτων διακάτοχος πρέπει τότε νὰ παραδεχθῇ τὰς συμβιβαστικὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἤθελε προβάλλει εἰς αὐτὸν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων μετὰ τὴν πρότασιν, εἰς ἓν δι' ἰδίων του ἐξόδων παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου συντεταγμένον ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον παραδίδει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

8. Ἀνίσως τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως παραδοθὲν δικαιόγραφον δὲν συμφωνῇ μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 5 μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ κηρυχθῇ ὡς ἄκυρον παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ ἀνίσως ὁ ἀπολογιζόμενος δὲν δεχθῇ ἐντὸς τῆς διορισθείσης προθεσμίας τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀναφερθέντα συμβιβασμόν, ἢ ἐὰν Ἡμεῖς δι' ἀποφυγὴν μεγάλων καταχρήσεων δὲν ἀναδεχθῶμεν τὴν διὰ συμβιβασμοῦ ἀνανέωσιν, τότε ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1, 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀναγκαίαν διοικητικὴν ἀπόφασιν καὶ νὰ διακοινώσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἡ ὁποία χρεωστεῖ νὰ καταδιώξῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ ἁρμόδια Πρωτοδικεῖα κατὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Διατάγματος σημειωθέντας νόμους καὶ διαταγματα, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατοχῆς καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν καρπῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 852 καὶ 853 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνήκει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτ. (11 Ἀπριλ) 1835.

245. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Οἱ μοναχοὶ καὶ ἱερομόναχοι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα, μήτε τοῦ ἐκλέγειν, μήτε τοῦ ἐκλέγεσθαι.

2. Οἱ κοσμοϊερεῖς (κοσμοπαπάδες) ἔχουν μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ὄχι ὅμως καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

3. Οἱ παρόντες ὁρισμοὶ ἔχουσι κῦρος καὶ ἰσχὺν νόμου, καὶ πρέπει νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήν. τὴν 31 Μαρ. (12 Ἀπριλ.) 1835.

246. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς τελείαν συμπλήρωσιν τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 ὀργανικοῦ Διατάγματος, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα·

1. Δύνανται νὰ παρευρεθῶσι καὶ συμπαραληφθῶσι καὶ ἄλλα ἄτομα εἰς τὰς συζητήσεις, διὰ τὰς ὁποίας συγκαλεῖται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος, ἐκτὸς τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας τῶν εἰς τὸ 5 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος διαλαμβανομένων.

2. Ἡ παρεύρεσις αὐτῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ κατὰ προηγουμένην ἄμεσον Ἡμῶν διάταξιν, ἢ καθ' Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

3. Εἰς τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας Ἡμετέρας ἀποφάσεις θέλουν ἀναφέρεσθαι τ' ἀντικείμενα, διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὁποίων τ' ἄτομα ταῦτα συμπαραλαμβάνονται, ἢ αἱ ἰδιαίτεραι συνεδριάσεις διὰ τὰς ὁποίας θέλουν συγκαλεῖσθαι.

4. Αἱ ψῆφοι τῶν παρέδρων τούτων δὲν δύνανται νὰ ἦναι εἰμὴ συμβουλευτικαὶ (consultatives) σημειόνονται ὅμως ξεχωριστὰ αἱ γνῶμαι των πάντοτε εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐὰν αὐταὶ ἀπέχωσι τῆς πλειοψηφίας, θέλουν τότε σημειοῦσθαι καὶ αἱ αἰτιολογήσεις.

5. Ἐὰν ἐπιτραπῇ εἰς τοιαῦτα ἄτομα τὸ νὰ ἀναφέρωσι (le réfèrat), τότε ἡ ἁρμόδιος Γραμματεία, εἰς τῆς ὁποίας τὸν κλάδον ὑπάγεται ἡ ὑπόθεσις, πρέπει πάντοτε νὰ συναναφέρῃ (le corréferat).

6. Ὁπόταν εἰσαχθῶσι τοιοῦτοι πάρεδροι εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, πρέπει οὗτοι εἰδικῶς ν' ἀναμιμνήσκωνται πάντοτε τὴν ὀρθοδοσίαν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας των. Ἐὰν οὗτοι δὲν εἶναι εἰς κάμμίαν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, τότε πρέπει νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὸν ἀκόλουθον ὅρκον. « Ὑπόσχομαι πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, » τήρησιν τῶν νόμων, εὐσυνείδητον ἔκφρασιν τῆς » γνώμης μου κατὰ τὴν ἐνδόμυχον πεποίθησιν, » ἔχων πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀπολύτως τὸ κοινὸν » καλὸν, καὶ ἀπέχων ἀπὸ κάθε ἐκ πλαγίου σκοπὸν » καὶ σκέψιν »· πρὸς τούτοις πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ « ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς κάμμίαν ἐκ τῶν ἀγνώστων εἰς » τὴν Κυβέρνησιν ἑταιριῶν καὶ ὅτι θέλει τηρήσει » μυστικότητα τῶν συζητήσεων.

7. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

8. Σύμπαντες οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Ἐπικρατείας ὀφείλουσι νὰ δημοσιεύσουν καὶ ἐκτελέσουν τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1835.

247. ΟΘΩΝ. κ τ λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας περὶ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος, ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἰσάγεται κατὰ νόμον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐμβολιασμὸς τῆς δαμαλίδος (vaccime, βατσίνας).

2. Ὅς τις δὲν ἐμβολιάσθη, ἢ δὲν ἔκβαλε φυσικὰς εὐλογίας, χρεωστεῖ νὰ ἐμβολιασθῇ· τὰ δὲ νεογνὰ παιδία ἐμβολιάζονται κατ' αὐτὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς γεννήσεως των.

Ἂν ὁ ἐμβολιασμὸς δὲν ἐπιτύχῃ, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ πολὺ ἐντὸς τοῦ ἀκολούθου ἔτους· μόνον μετὰ τὸν τρίτον ἐμβολιασμὸν ἀπαλλάττεταί τις τοῦ τοιούτου χρέους. Εἰς τοὺς ἐναντία πράττοντας ἐφαρμόζεται ἡ εἰς τὸ ἄρθ. 568. §. 1. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διωρισμένη ποινή.

4. Ὅστις ἐξ ἀμελείας δὲν ἐμβολιάσῃ τὰ παιδία ἢ τοὺς ἀφήλικας αὐτοῦ τὸν πρῶτον μετὰ τὴν γένησιν χρόνον, ὑποπίπτει εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθ. 568. §. 1 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένην ποινήν· ἂν παραμελήσῃ δὲ καὶ τὸν δεύτερον χρόνον, τότε ὑπάγεται εἰς τὴν ὑπ' ἄρθρ. 568. §. 2. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὁριζομένην ποινήν.

5. Μόνη ἡ ἀπόδειξις ἰατροῦ ἢ Ἀρχῆς τινος μαρτυροῦσα ἀνυπέρβλητόν τι ἐμπόδιον, δίδει ἱκανὴν συγχωρήσεως ἀφορμὴν (αἰτίαν).

Ἡ τοιαύτη ὅμως ἀπόδειξις πρέπει νὰ σταλῇ ἀμέσως ἢ τὸ πολὺ 14 ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου πρὸς τὴν Κοινότητα, ἥτις θέλει τὴν διευθύνει πρὸς τὸν Ἔπαρχον.

6. Ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν φυσικῶν εὐλογιῶν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς, ὁ δὲ οὕτως ἐμβολιάζων καὶ ἐμβολιαζόμενος τιμωροῦνται μὲ 5 ταλήρων ζημίαν ἢ ἓξ ἑβδομάδων κράτησιν.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς σχολεῖον, διδασκαλεῖον, τεχνικὸν κατάστημα ἢ στρατιωτικὸν τάγμα εἰς ὅλους ὅσοι δὲν ἔκβαλον εὐλογίας ἢ δὲν ἐμβολιάσθησαν. Τοῦτο δὲ γνωρίζεται ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν δύο εἰρημένων, ἢ ἀποδεικνύεται διὰ τῆς κατὰ νόμους τοῦ ἐμβολιασμοῦ μαρτυρίας.

8. Ὅθεν ἅπαντες οἱ προεστῶτες τῶν σχολείων, διδακτηρίων, βιομηχανικῶν ἐργαστηρίων, πρὸς δὲ τούτοις καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ ὑποχρεοῦνται ὄχι μόνον νὰ μὴ παραδέχωνται, ἀλλὰ καὶ νὰ γνωστοποιῶσιν ἐκείνους, οἵτινες οὔτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον, οὔτε ἐμβολιασμοῦ μαρτυρικὰ φέρουσιν. Οἱ ἐναντία τῶν ἐνταῦθα διοριζομένων πράττοντες παιδεύονται κατὰ τὸ 569 ἄρθ. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

9. Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τούτου τοῦ περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμου, ἕκαστος παρὰ τοῦ ἰατροσυνεδρίου ἀνεγνωσμένος ἰατρὸς καὶ χειρουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμβολιάζῃ καὶ νὰ δίδῃ, εἰς τὴν κατὰ τὴν 9 ἢ 10 ἡμέραν γενησομένην ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐμβολιασθέντος, ἀπόδειξιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τὸν ὑπ' ἀρ. Α παρακείμενον τύπον. Ὅς τις τῶν ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν δὲν ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸν παρόντα ὁρισμὸν, ὑποπίπτει εἰς τὴν ὑπ' ἄρθρ. 569 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου τεταγμένην ποινήν.

10. Ἕκαστος ἰατρὸς ἢ χειρουγὸς, ὅστις δὲν ἔχει πρόχειρον δαμαλίδα, δύναται νὰ λάβῃ χάριν ἀπὸ τοὺς διωρισμένους κοινοὺς ἐμβολιαστάς.

11. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐμβολιάζειν ὑποχρεοῖ τὸν ἰατρὸν καὶ χειρουργὸν νὰ στέλλῃ περὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου πρὸς τὴν κοινότητα, ὅπου ἐμβολίασε, κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐμβολιασθέντων, ἀκολουθῶν εἰς τὴν σύν-

ταξιν αὐτοῦ τὸν ὑπ' ἀριθ. Β παρακείμενον τύπον.

12. Ὅς τις ἰατρὸς ἢ χειρουργὸς παραμελήσῃ νὰ στείλῃ τὸν κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντων ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου καὶ μετὰ προηγηθεῖσαν δημοσίαν τοῦ Ἐπάρχου πρόσκλησιν, ὑποπίπτει εἰς 5 ταλήρων πρόστιμον.

13. Οἱ κατάλογοι οὗτοι στέλλονται ἀπὸ τῆς κοινότητος πρὸς τοὺς Ἐπάρχους, οὗτοι δὲ τοὺς διευθύνουσιν ἐνωμένους ὅλους πρὸς τοὺς Νομάρχας. Οἱ δὲ Νομάρχαι πέμπουσιν ἕνα γενικὸν κατάλογον πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείαν.

14. Διορίζεται εἷς ἴδιος δημόσιος ἐμβολιαστὴς κατὰ Νομόν.

15. Ἕκαστος τούτων τῶν 10 ἐμβολιαστῶν φροντίζει κατὰ χρέος νὰ ἔχῃ πάντοτε πρόχειρον καλὴν δαμαλίδα, καὶ διὰ νὰ δύνηται νὰ ἐμβολιάζῃ αὐτὸς ἐν παντὶ καιρῷ καὶ διὰ νὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς χρείαν ἔχοντας ἰατροὺς τε καὶ χειρουργούς.

16. Ὁ ἐμβολιαστὴς τοῦ Νομοῦ κατοικεῖ συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσαν πόλιν τούτου, ὅπου ἐμβολιάζει πάντοτε δημοσίως τοὺς εἰς ἐμβολιασμὸν ὑποχρεωμένους, ἐκτὸς μόνον ἂν οὗτοι προκρίνωσιν νὰ ἐμβολιασθῶσι παρά τινος ἄλλου ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

17. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ὁ ἐμβολιαστὴς πρέπει πάντοτε νὰ γνωστοποιῇ πρὸς τὸν Ἔπαρχον δι' ἐπισήμου ἐπιστολῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του πρὸ 14 τοὐλάχιστον ἡμερῶν.

Ἀφοῦ δὲ φθάσῃ, μένει 2-3 ἡμέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἐμβολιάζων ὅλους τοὺς ὀφείλοντας νὰ ἐμβολιασθῶσιν, ἀκολούθως δὲ ὑπάγει κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπάρχου εἰς τὰ πλέον κατοικημένα μέρη τῆς Ἐπαρχίας, διὰ νὰ ἐμβολιάσῃ καὶ ἐκεῖ παρομοίως. Μετὰ παρέλευσιν δὲ 9 ὡς 10 ἡμερῶν, ἤ, ἂν τοῦτο φαίνηται ἀδύνατον διὰ τὴν μεγάλην διάστασιν τῆς διαμονῆς τῶν ἐμβολιασθέντων, μεταξὺ τῆς 9 καὶ 20 ἡμέρας μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν, ἐπιθεωρεῖ παντοῦ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντας καὶ τοῖς δίδει ἀποδείξεις κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. Α. παρακείμενον τύπον.

Ὁ ἐναντία τούτοις πράττων ὑποπίπτει εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 360 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διοριζομένην ποινήν.

18. Ὁ ἐμβολιασμὸς γίνεται παρόντος τοῦ Ἐπάρχου ἢ ἄλλου τινὸς ἀξιωματικοῦ τῆς ἐπαρχίας, κατὰ τοὺς εἰς τὰ περὶ τούτου παραγγέλματα ὁριζομένους κανόνας.

19. Ὁ ἐμβολιαστὴς κρατεῖ κατάλογον ὅλων τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν Νομὸν ἐμβολιασθέντων· εἰς δὲ τὸ τέλος ἑκάστου χρόνου στέλλει αὐτὸν πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ἥτις τὸν διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

20. Ὁ ἐμβολιαστὴς πρέπει νὰ εὑρίσκεται πάντοτε ἕτοιμος, ὥστε ἂν συμβῇ πούποτε εὐλογίας ἀῤῥωστία, νὰ ἀπέλθῃ εὐθὺς πρὸς ἐμβολιασμὸν κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Νομάρχου, ὅς τις ὀφείλει διὰ τοῦτο νὰ ἔχῃ πάντοτε εἴδησιν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ ἐμβολιαστοῦ.

21. Τέλος ὁ ἐμβολιαστὴς ἔχει χρέος νὰ στέλλῃ κατ' ἔτος ἓν γενικὸν ὑπόμνημα ὡς σύνοψιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ πείρας περὶ ἐπιτυχίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀποτυχίας, περὶ ἐπιῤῥοῆς αὐτῆς εἰς τὴν τῶν εὐλογιῶν ἀνάφυσιν, περὶ ἐπεμβολιασμοῦ, περὶ τῆς ἀρίστης ποιότητος τῆς δαμαλίδος, καὶ τῶν ἁρμοδιωτάτων τρόπων πρὸς διατήρησιν τῆς ὕλης ταύτης, περὶ τῆς συμφορωτάτης ἐμβολιαστικῆς μεθόδου κτλ. πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ἥτις θέλει τὸ διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

22. Ὁ ἐμβολιαστὴς λαμβάνει παρὰ τοῦ ταμείου τῆς Ἐπικρατείας 1000 Δραχ. κατ' ἔτος. Ἀπὸ τοὺς εὐκαταστάτους πρέπει νὰ ζητῇ δύο μόνον δραχμὰς διὰ ἕνα ἐμβολιασμόν· ἐὰν δὲ ὁ πρῶτος ἐμβολιασμὸς ἀποτύχῃ, τοτε ἐμβολιάζει ἀμισθὶ διὰ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον. Οἱ ἐμβολιαζόμενοι ὀφείλουσι, χρείας δὲ συμπεσούσης, καὶ ἀναγκάζονται διὰ τῆς βίας, ἂν ἐναντιῶνται, νὰ δίδωσιν ὕλην ἀπὸ τὰς φλυκταίνας των διὰ ἐμβολιασμὸν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνον μόνον ὅς τις τοὺς ἐμβολίασε· τοὺς δὲ πτωχούς, οἵτινες ἀναγνωρίζονται ὡς τοιοῦτοι παρὰ τοῦ Δημάρχου, ἐμβολιάζει ἀμισθὶ ὁ διωρισμένος κατὰ τὸν Νομὸν ἐμβολιαστής.

23. Ἕκαστος ἐμβολιαστὴς ὀμνύει πρὸς τὸν Νομάρχην τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τότε λαμβάνει τυπωμένα τινὰ παραγγέλματα.

24. Ἑκάστη ὑπηρεσίας παράβασις τοῦ ἐμβολιαστοῦ ἐπιφέρει τὴν ὑπ' Ἄρθ. 636 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διοριζομένην ποινήν.

25. Πρὸς πλήρη ἐκτέλεσιν τούτου τοῦ νόμου, εἰσαχθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν καταλόγων τοῦ πλήθους τῶν κατοίκων, πρέπει ὁ Δήμαρχος νὰ κρατῇ κατάλογον ὅλων ἐκείνων, ὅσοι πρέπει νὰ ἐμβολιασθῶσιν. Ἐνταῦθα δὲ ἀνήκουσιν·

Α'. Ὅλα τὰ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος γεννηθέντα παιδία, τὰ ὁποῖα φέρονται εἰς τὸν κατάλογον τῶν γεννήσεων. Εἰς δὲ τὸ μέλλον θέλουσι χρησιμεύσει ἐπὶ τούτῳ οἱ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος διορισθησόμενοι κατάλογοι τῶν γενήσεων καὶ ἀποβιώσεων·

Β'. Ὅλα τὰ παιδία, ὅσα ἐγεννήθησαν κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους, καὶ οὔτε ἐμβολιάσθησαν, οὔτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον (ἔχυσαν). Τοῦτο θέλει εὑρίσκεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐμβολιασμὸν κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἰς ἑκάστην κοινότητα ὅλοι οἱ νεωστὶ ἐρχόμενοι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία ἐξετάζονται ἀκριβῶς ἀπὸ ἰατρὸν ἢ χειρουργόν, καὶ δίδεται πρὸς τὸν Ἔπαρχον εἴδησις περὶ ὅλων ἐκείνων, ὅσοι οὔτε ἐμβολιάσθησαν οὔτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον.

Γ'. Ὅλα τὰ παιδία ὅσα ἐμβολιάσθησαν μὲ

ἅπαξ ἢ δὶς, ἀλλ' ἄνευ ἐπιτυχίας, τὸ ὁποῖον τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῶν ἐμβολιασθέντων.

Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τῶν εἰς ἐμβολιασμὸν ὑποκειμένων στέλλεται περὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου ἀπὸ τὸν Δήμαρχον πρὸς τὸν Ἔπαρχον, ἀπὸ δὲ τοῦτον πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν συγκεφαλαιωμένην περίληψιν.

26. Ὁ Ἔπαρχος ὀφείλει νὰ ἀναγγέλλῃ πρὸς τὰς κοινότητας τῆς ἐπαρχίας τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως καὶ διαμονῆς τοῦ ἐμβολιαστοῦ εἰς τὰ κυριώτατα τῆς χώρας μέρη, τοὐλάχιστον πρὸ 6 ἡμερῶν, καὶ νὰ προστάξῃ, ἐπαπειλῶν τὴν 5 ταλήρων ζημίαν ἢ 14 ἡμερῶν κράτησιν, ὅλους τοὺς ὑποκειμένους εἰς ἐμβολιασμὸν, οἵτινες δὲν προκρίνουσι νὰ ἐμβολιασθῶσιν ἀπὸ ἄλλον ἰατρὸν, νὰ ὑπάγωσι νὰ ἐμβολιάζωνται εἰς τοὺς διωρισμένους τόπους, ἐν ὅσῳ διατρίβει ἐκεῖ ὁ ἐμβολιαστὴς, καὶ νὰ ἐπανέρχωνται πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἐμβολιαστοῦ διωρισμένας ἡμέρας.

27. Ὁ Ἔπαρχος στέλλει τινὰ τῶν ὑπαλλήλων του ἢ ἄλλον ὡρκισμένον καὶ ἀνεπίληπτον διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν ἐμβολιασμόν.

Ὁ ἀποστελλόμενος δὲ οὗτος κρατεῖ κατάλογον τῶν ἐμβολιασθέντων, ὅστις περιέχει ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 2. παρακείμενον τύπον.

Ἀντίγραφον τῶν συνημμένων ὁμοῦ καταλόγων ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν ἑνωμένην περίληψιν ὅλων τῶν καταλόγων τῆς Ἐπικρατείας.

28. Εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου οἱ δήμαρχοι, οἱ πάρεδροι, ἢ οἱ ἐπίτροποι τῆς ἀστυνομίας ἀναγγέλλουσιν ἐπισήμως πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην·

Α'. Ὅλους, ὅσοι δὲν ἐμβολίασαν τὰ παιδία ἢ τοὺς ἀφήλικάς των εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν, καὶ ὅσοι δὲν παρουσίασαν ἀποδεικτικά τινος ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ περὶ τῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα ἐστάθησαν ἐμπόδια.

Β'. Ὅλους τοὺς ἰατροὺς καὶ χειρουργοὺς, οἵτινες ἐμβολιάσαντες δὲν ἀπέστειλαν τοὺς καταλόγους αὐτῶν 14 ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου, καὶ ἀφοῦ μάλιστα ἐζήτησεν αὐτοὺς ἡ ἀνήκουσα Ἀρχή.

Ἐκτὸς δὲ τούτου θεωρεῖται χρέος τῶν Ἀρχῶν νὰ ἐμβολιάζωσιν ὅλους ὅσοι δὲν ἐμβολιάσθησαν τὸν πρῶτον χρόνον κατὰ τὰ ὑπ' Ἀρθ. 568 §. 2 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα.

29. Οἱ κατάλογοι τῶν δι' ἀσθένειαν μὴ ἐμβολιασθέντων, τῶν ὑποκειμένων εἰς ποινὴν καὶ παιδευθέντων στέλλονται ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον πρὸς τὴν Νομαρχίαν, καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

30. Ὁ Ἔπαρχος δίδει εἴδησιν ἅμα ἀναφανῶσι πούποτε τῆς ἐπαρχίας εὐλογίαι διὰ νὰ στείλῃ ἀμέσως ἐκεῖ τὸν ἐμβολιαστὴν ὁ Νομάρχης.

31. Τέλος πάντων πρέπει νὰ φροντίζῃ ὁ Ἔπαρχος, ὥστε καθεὶς νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τόσον τὸν περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμον, ὅσον καὶ τὰς διὰ παρακοὴν ἐπιβαλλομένας ποινάς· οἱ δὲ δήμαρχοι, ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι νὰ συνιστῶσιν εἰς τὸν λαὸν τὸν ἐμβολιασμὸν ὡς ἐπωφελῆ, ἀναγκαῖον καὶ ἀβλαβῆ, πρὸ πάντων μάλιστα ὅταν πλησιάζῃ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὁ καιρός.

Οἱ ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ προσκαλοῦνται δημοσίᾳ κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου νὰ παραδώσωσι τοὺς καταλόγους, οἱ δὲ ὑποκείμενοι εἰς ἐμβολιασμὸν καὶ μὴ ἐμβολιασθέντες, τὰς περὶ τῶν κωλυσάντων αὐτοὺς αἰτίων ἀποδείξεις.

32. Οἱ Νομάρχαι ὑποχρεοῦνται ἰδίως νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ διατάγματος τούτου, νὰ δίδωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν τὰ ζητηθέντα ὑπομνήματα, καὶ ἀμέσως ὅταν ἀναφανῶσιν εὐλογίαι εἴς τινα ἐπαρχίαν, νὰ στέλλωσι τὸν ἐμβολιαστὴν τοῦ νομοῦ των ἐκεῖ διὰ νὰ ἐμβολιάσῃ ὅλους ὅσοι δὲν ἔτυχον ἐμβολιασμένοι.

33. Ὅστις ἄλλος ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ 9 ἄρθρον σημειωθέντων ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας μεταχειρίζεται τὸν ἐμβολιασμὸν ὡς τέχνην, ὑπόκειται εἰς 5 ταλήρων ζημίαν ἢ 14 ἡμερῶν κράτησιν.

34. Ὁ νόμος οὗτος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχει ἰσχὺν ἀφ' ἧς ἐκδόθη ἡμέρας.

35. Ἐκτὸς τούτου ὀφείλουσι νὰ φροντίσωσιν οἱ Νομάρχαι, Ἔπαρχοι καὶ Δήμαρχοι νὰ γνωστοποιηθῇ ἰδιαιτέρως εἰς ἑκάστην κοινότητα ὁ παρὼν νόμος.

36. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 (16) Ἀπριλίου 1835.

ΤΥΠΟΣ Α.

Ἐμβολιάσεως ἀποδεικτικόν.

Ὁ ὑποσημειούμενος βεβαιοῖ ὅτι εἰς τ τοῦ μηνὸς ἐμβολίασε μὲ δαμαλίδα (ὄνομα τοῦ ἐμβολιασθέντος καὶ ἐπάγγελμα εἴτε αὐτοῦ εἴτε τῶν γονέων ἢ καὶ τῶν ἐπιμελητῶν — κηδεμόνων— του) γεννηθ (χρόνος τῆς γεννήσεως τοῦ ἐμβολιασθέντος) εἰς (τόπος τῆς γεννήσεως) κατὰ (πρώτην δευτέραν κτλ.) φορὰν καὶ ὅτι τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐφάνησαν τακτικαὶ φλύκταιναι εἰς τὸν δεξιὸν καὶ εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα.

τῇ 18 Ὄνομα τοῦ ἐμβολιαστοῦ

ΤΥΠΟΣ Β.

Κατάλογος τῶν ἐμβολιασθέντων.

Ὁ ὑποσημειούμενος βεβαιοῖ ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ 18 ἔτους ἐμβολίασε τὰ ἑξῆς ἄτομα εἰς τὴν κοινότητα Ἐπαρχ. Νομαρ.

Αὐξ. ἀριθ.	Μὴν, ἡμέρ.	Ονομ. ἡμερ. κ. τόπ. γενήσεως.	Επάγγελμα τοῦ ἐμβολιασ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων του (ἐπιμελ.)	Ποσάκις ἐμβολιάσθη	Ημέρ. τῆς ἐπιθεωρήσ	Ἀρ. τῶν φλυκτ.	Εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα	Εἰς τὴν ἀριστερ.

τῇ 18

Ὄνομα τοῦ ἐμβολιαστοῦ

Παραγγέλματα πρὸς τοὺς ἐμβολιαστάς.

§ 1 Ἐπειδὴ ὁ γινόμενος διὰ ξηρανθείσης ὁπωσδήποτε δαμαλικῆς ὕλης (vaccine βατσίνας) ἐμβολιασμὸς συχνάκις ἀποτυγχάνει, ὁ ἐμβολιαστὴς ὀφείλει νὰ μεταχειρίζεται ὑγρὰν ὕλην, μόνον δὲ ἐν ἐλλείψει τῆς δευτέρας ταύτης καὶ κατεπειγούσης ἀνάγκης συγχωρεῖται νὰ μεταχειρίζεται τὴν πρώτην.

§. 2. Συμφέρει μάλιστα· Α'. Νὰ ἐμβολιάζῃ λαμβάνων ὕλην ἀμέσως ἀπὸ ἄνθρωπον ἤδη ἐμβολιασμένον, δηλ. ἀπὸ βραχίονος εἰς βραχίονα· Β'. Νὰ ἐρευνᾷ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ ἐμβολιασμένου τούτου (ὅστις πρέπει μάλιστα νὰ μὴ πάσχῃ ὁποιανδήποτε ἀῤῥωστίαν τοῦ δέρματος) καὶ τὴν γνησιότητα τῆς φλυκταίνης. Γ', Νὰ λαμβάνῃ ἐν καιρῷ τὴν ὕλην, δηλ. ὅταν ἡ φλύκταινα εὑρίσκεται ἤδη γεμάτη ἀπὸ ἰχῶρα ὀῤῥώδη, τὸ ὁποῖον συμπίπτει περὶ τὴν 9 ἢ 10 ἡμέραν μετὰ τὴν ἐμβολίασιν· Δ'. Νὰ μεταχειρίζηται φλεβοτόμον καθαρόν, τὸ ὁποῖον ἐμβάλλει εἰς τὰ πλευρὰ καὶ ὄχι εἰς τὸ κέντρον τῆς φλυκταίνης.

§. 3. Ἐπειδὴ καταντᾷ ἐνίοτε ἀδύνατον πρᾶγμα ὁ ἀπὸ βραχίονος εἰς βραχίονα ἐμβολιασμός, δυναταί τις νὰ φυλάττῃ τὴν ἐμβολιάσιμον ὕλην ὑγρὰν μὲν εἰς τριχοδιαμέτρους (capillaires) σίφωνας· ξηρὰν δὲ εἰς κονδύλια (πτερά) ἢ εἰς πέταλα κεράτινα καλῶς ὠξυσμένα (aiguisés) καὶ φυλαττόμενα εἰς θήκας, ἢ τέλος μεταξὺ δύο ὑελίνων πλακῶν, τῶν ὁποίων ἡ περιφέρεια σκεπάζεται μὲ κηρὸν ἢ μαστίχην. Ὁ τρόπος οὗτος προκρίνεται παρὰ τοὺς ἄλλους ὅλους. Ἡ δὲ ὕλη πρέπει μάλιστα νὰ φυλάττηται ἀπὸ τὸν ἀέρα, τὴν θερμότητα, τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τὴν ὑγρασίαν ἁπλῶς καὶ μάλιστα τῆς θαλάσσης. Πρὸ δὲ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὑγραίνεται εἰς χλιαρὸν ὕδωρ· ἀλλ' ὁ ἐμβολιασμὸς μὲ τοιαύτην ὕλην, ἂν τύχῃ μάλιστα παλαιὰ (ἕωλος), σπανίως εὐδοκιμεῖ.

§. 4. Ὁ ἐμβολιασμὸς ἐκτελεῖται εἰς πάντα ἄνθρωπον καὶ κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν· μόνον ἀῤῥωστία μετὰ πυρετοῦ δερματίνη ἐμποδίζει πολλάκις τὴν ἐπιτυχίαν του. Δύναται δὲ ὁ ἐμβολιαστὴς κατὰ πάντα καιρὸν τοῦ ἔτους νὰ ἐμβολιάσῃ, ἀλλὰ προτιμῶνται ἰδιαιτέρως αἱ ὀλίγον θερμαὶ καὶ αἴθριοι ἡμέραι.

§. 5. Ὁ ἐμβολιασμὸς γίνεται μάλιστα ἁρμοδίως δι' ἁπλοῦ φλεβοτόμου ἢ βελόνης, τῆς ὁποίας ἡ ἀκωκὴ (ἄκρα μύτη) ὑγραίνεται μὲ τὴν ῥευστὴν δαμαλίδα ὕλην.

§. 6. Ἐμβολιάζων δέ τις κρατεῖ μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα τὸν βραχίονα τοῦ ἐμβολιζομένου κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἀνώτερον αὐτοῦ μέρος, πλύνει μὲ διάβροχον καὶ στραγγισμένον σπογγάριον τὸν κριθέντα ἐπιτήδειον εἰς ἐμβολιασμὸν τόπον, κεντᾷ τὸ δέρμα τοῦ μὲν νεογνοῦ παιδίου εἰς 3 μέρη, τῶν δὲ ἄλλων εἰς 6, παρεισδύων ὁμαλῶς ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα τὴν ἄκραν τοῦ ἐμβολιαστικοῦ ἐργαλείου, ἤδη νοτισμένην μὲ τὴν ἀναγκαίαν ὕλην, καταθλίβων ἐλαφρῶς καὶ προσέχων μὴ ἐξέλθῃ αἷμα, τὸ ὁποῖον συνήθως ἐμποδίζει τὴν ἀποῤῥόφησιν τῆς ὕλης. Τὰ τρία ἢ ἓξ εἰρημένα κεντήματα ἀπέχουσιν ἕνα καὶ ἥμισυν δάκτυλον ἀπ' ἀλλήλων, δι' ἕκαστον δὲ αὐτῶν κατ' ἰδίαν τὸ ἐμβολιαστήριον ἐργαλεῖον πρέπει νὰ ἀλείφηται μὲ νέαν ὕλην. Ἡ αὐτὴ πρᾶξις ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὸν ἕτερον βραχίονα· τέλος μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν ὁ βραχίων μένει πρὸς ὀλίγον ἀσκεπὴς καὶ ἄψαυστος διὰ νὰ μὴ ἐξαλειφθῇ (ἀποσυρθῇ) ἡ ὕλη.

§. 7. Τὰ ἀκόλουθα συμπτώματα χαρακτηρίζουσι τὰς γνησίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ φλυκταίνας. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας (τὴν γ'. ἢ δ'. μετὰ τὴν ἐμβολίασιν) δὲν φαίνεται σχεδὸν τίποτε εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐκτὸς τῶν γενομένων νύξεων· ἀλλὰ περὶ τὴν 5, 6 ἢ 7 ἀναφύονται ἐκεῖ μικρά τινα ἐξανθήματα (σπυρία) κόκκινα καὶ ὁπωσοῦν ἐξέχοντα, τὴν 7 δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεγαλυνόμενα μεταβάλλονται εἰς φλυκταίνας· ἔπειτα τὴν 8 ἡ μὲν κορυφὴ συστέλλεται (βυθίζεται) καὶ σχηματίζει φῦμα ὀμφαλοειδὲς (σπυρί, bouton), τὸ ὁποῖον λαμβάνει μαργαρίτου χρῶμα περικυκλούμενον ἀπὸ στενὴν καὶ ἐρυθρὰν περιφέρειαν. Τὰ συμπτώματα ταῦτα αὐξάνουσι βαθμηδόν, ἡ φλύκταινα γεμίζει ἀπὸ ὀῤῥώδη ἰχῶρα, τὰ πλευρὰ αὐτῆς ὁπωσοῦν σκληρύνονται καὶ σχηματίζεται κύκλος ἐρυθήματος ἱκανῶς πλατύς, θερμὸς καὶ ἐλαστικός, πολλάκις μάλιστα καὶ διπλοῦς.

Συχνάκις κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον ὅλος ὁ βραχίων γίνεται οἰδηματώδεις (πρήσκεται) καὶ ὀδυνηρός· οἱ ὑπομασχάλιοι ἀδένες ἐξογκοῦνται ὁμοίως

καὶ ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται συχνάκις μικράν τινα θέρμην καὶ ῥῖγος ἀλληλοδιάδοχα. Τὴν 11 ἡμέραν ὁ κόκκινος κύκλος ὠχριᾷ· ἡ φλύκταινα αὐξάνει, τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ὑγρὸν παχυνόμενον λαμβάνει μορφὴν ἐμπύου· τὴν 12 ἢ 15 ὁ κόκκινος κύκλος ἀφανίζεται, ἡ δὲ φλύκταινα ὅλη μαραινομένη (ξηραινομένη) ἀπὸ τῶν ἄκρων εἰς τὸ κέντρον μεταβάλλεται εἰς λέπος (κάκαδον) τραχὺ, αἰθοκίτρινον, περὶ δὲ τὰ τέλη αἰθομέλανον, κεῖται δὲ αὐτὴ προσκολλημένη σφιγτὰ καὶ πίπτει περὶ τὴν 20 ἢ 25 ἡμέραν, ἀφίνουσα οὐλὴν (σημάδι) διαρκῆ, στρογγύλην καὶ ὁμοιάζουσιν τρόπον τινὰ μὲ δύκτυον, εἰς τὰ κενὰ διαστήματα τοῦ ὁποίου φαίνονται στίγματα μελανά.

§. 8. Ἡ δίαιτα τοῦ ἐμβολιαζομένου δὲν ἀπαιτεῖται αὐστηρά· παραγγέλλεται ὅμως οὔτε νὰ ξύσῃ οὔτε ἁπλῶς νὰ ἐγγίσῃ τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκεται ἡ φλύκταινα, νὰ μὴ τολμήσῃ ἀταξίας περὶ τὴν βρῶσιν ἢ πόσιν καὶ νὰ μὴ ἐξέρχηται τῆς οἰκίας ἐν καιρῷ βροχῆς καὶ ἀνέμων. Ἀλλὰ τὴν 9 ἢ 10 ἡμέραν, ἐπειδὴ περισσεύει ἡ θέρμη, ὁ ἐμβολιασμένος ὠφελεῖται καθήμενος εἰς τὴν κλίνην, ἢ τουλάχιστον οἰκουρῶν.

§. 9. Ἐνίοτε ὅμως ἀντὶ τῆς γνησίας γεννᾶται ἡ ψευδὴς δαμαλίδος φλύκταινα· γνωρίζεται δὲ ὡς τοιαύτη ἀπὸ τὴν ἀταξίαν τῆς σειρᾶς τῶν εἰρημένων συμπτωμάτων, πολλάκις δὲ καὶ τὴν παντελῆ αὐτῶν ἔλλειψιν· οὕτω π. χ. φαίνεται κατὰ τὴν 2 ἢ 3 ἡμέραν φλύκταινα μὴ ἔχουσα τὸ ὀμφαλῶδες σχῆμα, οὔτε τὸν ὀῤῥώδη ἰχῶρα, οὔτε τέλος τὸν κόκκινον κύκλον τῆς ἀληθοῦς δαμαλίδος φλυκταίνης· ξηραίνεται δὲ συντόμως μὴ ἀφίνουσα διαρκὲς σημεῖον. Συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῦτο ὁσάκις ὁ ἐμβολιασμὸς ἐπράχθη κακῶς, ἢ μὲ ἀχρείαν δαμαλίδος ὕλην καὶ ἀνεπιτήδεια ἐργαλεῖα, ἢ τέλος ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν εὑρίσκηται καλῶς διατεθειμένος πρὸς ἐμβολιασμὸν, διότι ἔφθασεν ἤδη καὶ ἐμβολιάσθη, ἢ διότι εἶχε ἄλλοτε φυσικὰς εὐλογίας.

§. 10. Ἐπειδὴ διὰ νὰ φυλαχθῇ καθαρὰ ἡ δαμαλὶς, πρέπει νὰ λαμβάνηται ἐκ διαλειμμάτων ἀπὸ τὰς βοῦς, οἱ ἐμβολιασταὶ ὑποχρεοῦνται (προστάσσονται) νὰ παρατηρῶσι τὴν ἀῤῥωστίαν τῶν κτηνῶν τούτων, ἥτις προάγει τὴν κυρίαν δαμαλίδα ὕλην διὰ νὰ τὴν λαμβάνωσιν ἐκεῖθεν. Εὑρίσκεται δὲ ἡ ἀληθὴς αὐτὴ ὕλη εἰς τὰς βοῦς πανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχουσιν ἄφθονα καὶ λιπαρὰ νομάδια· κατ' ἐξοχὴν μάλιστα ὑπόκεινται εἰς τὸ πάθος τοῦτο αἱ γαλακτοφόροι (ἀμελγόμεναι) βόες, ἡ δὲ ἐξάνθησις ἔχει προηγούμενα ἀτονίαν, μαρασμὸν, χαύνωσιν, ἀνορεξίαν, εὐαισθησίαν εἰς τὴν θηλὴν καὶ ὀλιγόστευσιν τοῦ γάλακτος. Τότε γεννῶνται περὶ τὴν φλογισμένην θηλὴν φύματά τινα ἔχοντα πυῤῥὸν καὶ κίτρινον χρῶμα, φακοειδῆ, ὑπόγλαυκα ὡς τὸ γάλα καὶ περικυκλωμένα ἀπὸ περιφέρειαν ὁπωσοῦν σκληράν. Μετὰ δὲ 4 ἢ 8 ἡμέρας τὰ τοιαῦτα φύματα μεταβάλλονται εἰς φλυκταίνας κυαμοειδεῖς, ἐχούσας συνεσταλμένον (βαθυλωτὸν) τὸ κέντρον, περιοχὴν κοκκίνην καὶ ἑνὸς τεταρτημορίου δακτύλου πλατεῖαν. Τὸ χρῶμα ὑπάρχει φαιὸν μὲν ἀνοικτὸν κατὰ τὸ μέσον, βαθὺ δὲ εἰς τὴν περιφέρειαν. Κατ' αὐτὴν μάλιστα τὴν ἐποχὴν ὁ ἐμβολιαστὴς ὀφείλει νὰ λάβῃ τὴν ὕλην, ἥτις ὑπάρχει ὑγρόν τι λευκόφαιον καὶ ὁπωσοῦν παχύ. Τὴν 11 ἢ 12 ἡμέραν ἡ φλύκταινα κορυφουμένη διαῤῥήγνυται καὶ ἐκβάλλει ἔμπυον κίτρινον ἐνίοτε δὲ καὶ αἱματῶδες. Τέλος σχηματίζεται μετὰ ταῦτα ἐσχάρα (κάκαδον) ὕπαιθος, ἥτις πίπτει μετὰ 3 ἑβδομάδας, ἀφίνουσα εἰς τὸν τόπον γλαυκὰς καὶ βαθυλωτὰς κηλῖδας. Ἀλλ' εἰς τὰς βοῦς, ὅσαι ἔχουσιν αἰθὴν ἢ μέλαιναν ἐκ φύσεως τὴν θηλὴν, τὸ σύνηθες τῆς φλυκταίνης χρῶμα δὲν διακρίνεται τόσον· πάσχουσι δὲ τὴν τοιαύτην ἀσθένειαν συγχρόνως τὸ τρίτον, πολλάκις δὲ καὶ τὸ ἥμισυ μάλιστα μέρος τῶν βοῶν. Παρατηρεῖται δὲ συνήθως ὅταν οἱ ἀμέλγοντες τὰ ζῶα ταῦτα ὑπηρέται ἔχωσι φλογισμένας καὶ γεμάτας ἀπὸ φλυκταίνας τὰς χεῖρας· ἀλλὰ τὸ πάθος τοῦτο, τὸ ὁποῖον παρέχει τὴν ἀληθινὴν ὕλην, δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μὲ ἄλλα ἐξανθήματα, ἀκροχορδόνας, φλυκταίνας καὶ φύματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πάσχουσι πολλάκις αἱ θηλαὶ τῶν βοῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1834.

248. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Οἱ ἱεροὶ ναοὶ τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων δὲν θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν ἐνοικίασιν τῶν ὑποστατικῶν καὶ οἰκοδομημάτων αὐτῶν.

2. Ἡ κλεὶς τοῦ ναοῦ θέλει παραδοθῇ εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἐπίσκοπον, ὅστις ἔχει ἐξουσίαν νὰ τὴν ἐμπιστευθῇ εἰς ὁποιον ἐγκρίνῃ, καὶ εἰς αὐτὸν προσέτι τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, διὰ νὰ τὴν φυλάττῃ.

3. Ὁσάκις ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῦτο, ἐκτὸς τῶν ἑορτῶν θέλει γίνεσθαι δὶς τοῦ μηνὸς, ἐγχειρίζεται ἡ κλεὶς εἰς τὸν πλησιόχωρον ἱερέα, ὅστις ὀφείλει, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, νὰ τὴν ἐπιστρέφῃ ἀμέσως. Δὲν ἔχει ἄδειαν ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν τελετὴν τῆς θείας λειτουργίας κἀνὲν ἐμπόδιον· καὶ ἀπαγορεύεται παντάπασιν εἰς τοῦτον ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει ἡ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀργυρολογία.

4. Ἡ φροντὶς περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εὐταξίας κατὰ τὰς ἑορτὰς, καὶ ἐν γένει ὁσάκις ἀνοίγεται ἡ ἐκκλησία, ἀνατίθεται εἰς τὸν δῆμον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖται ἡ ἐκκλησία.

5. Ὅσα συναχθῶσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐκτὸς τῶν προσφορῶν, τῶν μερικῶν λειτουργιῶν καὶ ἑνὸς ἰδιαιτέρου δίσκου, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὸν ἱερέα, εἶναι τοῦ δήμου, ὅστις λαμβάνει ὁμοίως

καὶ τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὴν ἐκκλησίαν γινόμενα ἀφιερώματα· ὑποχρεοῦται δὲ ὁ δῆμος νὰ φροντίζῃ ἐξ ἰδίων διὰ τὴν ἐπισκευὴν, φωταγωγίαν καὶ λοιπὴν τοῦ ναοῦ ὑπηρεσίαν.

6. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλ. (6 Μαΐου) 1835.

249. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως·

1. Τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν εντελῶν προϊόντων τῶν ἐντοπίων ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων, ἅτινα μετακομίζονται ἀπὸ λιμένα τινὰ εἰς ἄλλον τοῦ Βασιλείου, ἢ ἐξάγονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, παύει ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Ε. Ε.

2. Ἀπὸ τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν παύει καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1830 ὑπ' ἀριθ. 2572 (Κ΄) Ψηφίσματος, καθόσον ἀποβλέπει τὰ ῥηθέντα εἴδη.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Μαΐου 1835.

250. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν ἀμεταθέτως νὰ παραδεχθῶμεν ὅσον τάχιστα ἀντὶ τῶν δεκάτων ἄλλην εἰς ὀρθοτέρας ἀρχὰς στηριζομένην φορολογίαν, καὶ νὰ καθαιρέσωμεν ἐξ ὁλοκλήρου τῆς ἀποδεκατώσεως τὸ σύστημα.

Διωρίσαμεν ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀναγκαίας προεργασίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ, ἥτις συνέχεται σφικτότατα μὲ τὴν διοργάνισιν τῶν Δήμων καὶ μὲ τὰς νομοθετικὰς διατάξεις περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἰδιοκτησίας, δὲν ἔφθασεν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην τελειότητα, διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἀπαιτουμένην μεταβολὴν διὰ τὸ ἔτος 1835, διετάξαμεν ἐν τοσούτῳ, κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τὸ ἔτος 1835, τὴν ἀκόλουθον φορολογίαν·

Κεφάλ. Α΄.

Περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

1. Οἱ εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1835 εἶναι ὡς καὶ πρότερον. 1. Ὁ ἔγγειος, καὶ 2. Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

2. Ὁ ἔγγειος φόρος λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὁποιοσδήποτε καὶ ἐὰν ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

3. Ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων.

4. Ἐλεύθερα φόρου εἶναι 1 τ' ἄχυρα· 2 τὸ πρινοκόκκι· 3 ἥμισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπων διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ, ἂν ἦναι διὰ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ πώλησιν· 4 τὰ ἀσταχολόγια, ὅταν τὸ συναζόμενον ποσὸν ἀφ' ἑκάστου ἀγροῦ δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ δύο ἑκατοστὰ τοῦ ὅλου προϊόντος τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ, καὶ ὅταν οἱ συνάζοντες αὐτὰ ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεεῖς ἀκτήμονες.

5. Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικοῦ τινος κτήματος μακρυπρόθεσμοι, ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ ἰδιώτης πληρόνει τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἐννοικιαστήρια, ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ὅρους.

Κεφάλ. Β΄.

Περὶ ἐγγείου φόρου.

6. Ὁ ἔγγειος φόρος προσδιορίζεται δέκα τοῖς ἑκατὸν, ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πως.

7. Εἰς 8 τοῖς ἑκατὸν ἔγγειον φόρον ὑπόκειται τὸ ἐκ τῶν ἀμπέλων εἰσόδημα, καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊὸν τῶν λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἓν λεπτὸν τὴν ὀκὰν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσι, καὶ ὄχι διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς κατασκευὴν οἴνου.

Τὸ κατράμι καὶ ἡ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν ῥητίνη ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον 10 τοῖς ἑκατὸν· ἀλλ' εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγεται ῥητίνη ἀπὸ ἐθνικὰς πεύκας.

9. Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν καὶ λιβαδίων, μελισσίων, ξυλείας καὶ ὑλοτομίας, δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ παρόντος νόμου· ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν περὶ τούτων κατόπι τὰ δέοντα.

Κεφάλ. Γ΄.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

10. Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται εἰς α΄. 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν· β΄. 12 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν μοῦστον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως· γ΄. 2 Λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. β΄ ἀμπέλων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρῶσιν καὶ ὄχι διὰ κατασκευὴν οἴνου· δ΄. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον προϊὸν τῶν ἀπὸ διαφόρους ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν σταφιδαμπέλων· ε΄. 20 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπελῶνας, μωρέας, ἐλαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

11. Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος μὲ τὸν ἔγγειον διὰ τὰ ἐθνικοϊδιόκτητα κτήματα

(ἀμπέλους, σταφιδαμπέλους, ὀπωροφόρα δένδρα, κτλ.), καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

12. Διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων ἀμπέλων, λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἓν Λεπτὸν τὴν ὀκάν.

13. Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρῆτας, τοὺς νεοφωτίστους, καὶ ἄλλους πολίτας διὰ διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθείσας γαίας δὲν πληρόνεται φόρος ἐπικαρπίας, ἐκτὸς μόνον, ἂν ὡρίσθη ἄλλως πως εἰς αὐτὰ τὰ διατάγματα.

14. Ὅταν τὸ κτῆμα ἦναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιώτου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας πληρόνεται πάντοτε ἀπὸ τὸν διακάτοχον, καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἕωσοῦ νὰ ἐξακριβωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας ἡ κατάστασις.

Κεφάλ. Δ'.
Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος.

15. Τὸ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐφετεινὸν εἰσόδημα θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, καθ' ὅσον τὸ παρὸν Διάταγμα δὲν διορίζει ἄλλως πως διά τινας περιπτώσεις.

16. Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν.

17. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται κατὰ κοινότητας, ἐκτὸς μόνον ὅπου τοπικαὶ περιστάσεις ἀπαιτοῦν ἕνωσιν διαφόρων κοινοτήτων, καὶ τότε πρέπει νὰ προηγηθῇ ῥητὴ διαταγὴ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

18. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἐφόρων, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Ἐπάρχων· τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειστηριαστοῦ, παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ ἐφόρου.

19. Αἱ κοινότητες ἔχουν νὰ στείλουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἕνα ἢ πλειοτέρους ἀντιπροσώπους των· τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 20 προβλεπομένη περίπτωσις.

20. Οἱ ἁρμόδιοι Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι ἔχουν ἀπαραίτητον χρέος νὰ προσκαλέσουν ὀκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τὰς κοινότητας νὰ στείλουν τοὺς ἀντιπροσώπους των ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἂν ἡ κοινότης δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους της εἰς προσδιωρισμένην ἡμέραν, γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὰ πρακτικὰ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπάρχου, καὶ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

21. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας λογίζεται ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς τὸ δημόσιον, ἅμα φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον. Ἐὰν δὲ δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἀπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν νὰ τὸ ἐγκρίνῃ ἢ μή.

22. Ὅλοι οἱ ἐνοικιασταὶ, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, ὀφείλουν νὰ δώσουν ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτήν.

23. Ἕκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον ἔφορον τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἁρμόδιον Νομαρχιακὸν Ταμεῖον εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας· αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ἦναι προσυπογεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυητάς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τῆς κοινότητός των· ἀλλὰ ὅλα τὰ μέλη τῆς κοινότητος ταύτης εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα διὰ τὴν πληρωμήν.

24. Ἡ ἐνοικίασις τῶν ἀπὸ τοὺς λεμονῶνας, ὀρυζῶνας, σταφιδῶνας, ἀπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα, κουκούλια καὶ βαλανοκίκιδα ἐγγείων φόρων θέλει ἐνεργηθῇ ἰδιαιτέρως· ἐπομένως οἱ φόροι οὗτοι δὲν ἐννοοῦνται συνενοικιασμένοι μὲ τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς μόνον ὅπου τοῦτο ῥητῶς ἀναφερθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

25. Ἐπίσης θέλουν ἐνοικιασθῇ ἰδιαιτέρως καὶ οἱ δύο ἔγγειοι φόροι τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, ὅ τε δημόσιος καὶ ὁ ἐκκλησιαστικός. Τὰ διὰ κολίγων καλλιεργούμενα χωράφια των δὲν θέλουν ὅμως πληρόνει τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἔγγειον φόρον, εἰμὴ ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος· τὸ εἰσόδημα τοῦ δημοσίου φόρου ἐμβαίνει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικόν.

Κεφάλ. Ε'.
Περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου διὰ τοὺς ἐγκητικοὺς φόρους.

26. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐξ ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος θέλουν πληρώνει τὸ ἐνοίκιον εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τουτέστι τὴν ά. Ἰουλίου, ά Σεπτεμβρίου καὶ τὴν ά. Νοεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

27. Αἱ κοινότητες, ὅσαι ἐνοικιάζουσι διὰ ἴδιον των λογαριασμὸν τοὺς ἐγκητικοὺς φόρους των, πληρόνουν τὸ ἐνοίκιον ἐπίσης εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν ά. Αὐγούστου, τὴν ά. Ὀκτωμβρίου καὶ τὴν ά. Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Κεφάλ. ς'.
Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκητικῶν φόρων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

28. Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίζῃ, συλλέγῃ, ἢ συγκομίζῃ κρυφίως τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητῇ ὁπωσδήποτε ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ

πληρώση τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου· ἐξ ἐναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παρευρεθῇ ἐπιτοπίως ἐν καιρῷ, ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους, ἢ τῆς καρπολογίας.

29. Οἱ ἐγχητικοὶ φόροι ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολούθως·

Α΄. Ἀσταχυφόρα γεννήματα.

α΄. Ὁ φορολογούμενος διαιρεῖ τὰ γεννήματα εἰς κατ' ἀρέσκειαν ἰσομεγέθεις θημωνίας ἢ εἰς περισσοτέρας δεκάδας θημωνιῶν· ἀπὸ κάθε δεκάδα θημωνιῶν εἰς τὴν σειρὰν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἐκλέγῃ μίαν θημωνιὰν, ὡς ἔγγειον φόρον.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ὑπόκειται ταὐτοχρόνως εἰς ἔγγειον καὶ ἐπικαρπίας φόρον, τότε σχηματίζει τέσσαρας θημωνιὰς, εἴτε περισσοτέρας τετράδας θημωνιῶν (τεσσαριαἰς)· ἀπὸ κάθε τέσσαρας θημωνιὰς εἰς τὴν ἀράδα ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἐκλέγῃ μίαν ὡς ἔγγειον καὶ ἐπικαρπίας φόρον.

β΄. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ ἀλωνίσῃ, κοπανίσῃ καὶ λιχνίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων τὸν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἴδη ἀποδιδόμενον φόρον, τοῦ τὸν παραδίδει εἰς ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ἡ κοινότης χρεωστεῖ νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν μὲ εὔλογον ἐνοίκιον ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ταύτην τοὺς φόρους, ἀδιαφόρως εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, πέντε ὥρας μακρὰν μὲ ἴδιά του ἔξοδα, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς τὸ ἀπαιτήσῃ· διὰ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν πληρόνεται πρὸς δέκα λεπτὰ τὸ κοιλὸν ἀνὰ ἑκάστην ὥραν· ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφορτώσῃ τὸν φόρον του εἰς τὴν πρώτην πρωτεύουσαν Νομοῦ, ἢ Ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἀπαντήσει μετὰ τὰς πρώτας πέντε ὥρας, καὶ ν' ἀποποιηθῇ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν.

γ΄. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μετακομίσῃ τὸν φόρον ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ χωρίου τὸ πολὺ ἐντὸς 30 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν· ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθεὶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, δὲν ἤθελε μετακομίσει τοὺς φόρους του ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, τότε ὁ ἐνοικιαστὴς μετακομίζει τοὺς φόρους, καὶ ἀποζημιοῦται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀνωτέρω μετακομίσεως.

δ΄. Οἱ ἐγχητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργημένων ἀκατοικήτων νήσων μετακομίζονται ἀμισθὶ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμίζονται συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Β΄. Ὁ ἀραβόσιτος καὶ τὸ καλαμβόκιον μετροῦνται μὲ τὸ μέτρον, καὶ ἀποδεκατίζονται εἰς κώνους(κουκουνάραις λουπούκια, καρπούζια, ῥόκιαις), ὀφείλουν δὲ οἱ φορολογούμενοι νὰ κοπανίσουν αὐτὰ ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ὡς πρὸς τὴν προμήθευσιν τῶν ἀναγκαίων ἀποθηκῶν καὶ τὴν μετακόμισιν προσαρμόζονται οἱ ὅροι τοῦ β΄ παραγράφου στοιχ. Α. ἀλλ' ὁ φορολογούμενος δὲν χρεωστεῖ νὰ μετακομίσῃ εἰμὴ μόνον καθαρισμένον καρπόν.

Γ΄. Τὰ ὄσπρια, καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ κίμινον, ὁ σήσαμος κ.τ.λ. ἀποδεκατίζονται ξηρὰ εἰς εἴδη μετρούμενα εἰς τὸ ἀλώνιον· ἡ ἀποδεκάτωσις τοῦ ὀρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπόν.

Δ΄. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου, ἢ ζυγιζόμενα, ἢ ἐκτιμώμενα κατ' ἀποκοπὴν, εἰς τοὺς ἀγρούς· ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπόν.

Ε΄. Οἱ ἐκ τῶν μποστανιῶν καὶ λαχανικῶν φόροι, ἐπειδὴ δὲν ὡριμάζουν ταὐτοχρόνως, ἀποδίδονται ὄχι εἰς εἴδη, ἀλλ' εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως.

ς΄. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιοδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγὶ, τότε δίδεται εἰς ἐλαίας· τὰ ἐλαιοκόκκια δὲν ὑπόκεινται ὅμως εἰς ἀποδεκάτωσιν.

Ζ΄. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγιζόμενα, εἴτε εἰς τοὺς μαγγάνους, ἢ ὅπου ἀλλοῦ τὸ νομίζει καταλληλότερον ὁ ἐνοικιαστής.

Η΄. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι πρὸ τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν.

Θ΄. Τὰ βαλανοκικίδια ζυγίζονται καὶ δεκατίζονται εἰς εἴδη.

Ι΄. Καθ' ὅμοιον τρόπον δεκατίζονται καὶ αἱ σταφίδες.

ΙΑ΄. Ὁ οἶνος μετρᾶται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινοστάσιον κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μοῦστον, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου· ὅτε δὲ τὰ σταφύλια πωλῶνται ἢ μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο διὰ νὰ χρησιμεύουν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται ὡς ἀνωτέρω εἰς τοὺς ληνοὺς, ὅπου μεταποιοῦνται εἰς οἶνον.

ΙΒ΄. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ῥητίνης γίνεται εἰς εἶδος.

ΙΓ΄. Ὁμοίως καὶ ἡ τοῦ κατραμίου.

30. Αἱ ἐκτιμήσεις περὶ τῶν ὁποίων ἐνδιαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὁσάκις ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ' εἰδημόνων, διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογοῦντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ Βασιλ. Ἐφόρου.

31. Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ κάμωσιν οἰκείᾳ θελήσει ἰδιαιτέρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ διάλυσις τῶν τυχὸν συμπεσουσῶν διενέξεων ἀπόκειται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

32. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν ν' ἀποδώσουν τὸ πρὸς τὸ Ταμεῖον χρέος των ἐγκαίρως καὶ ἀπροφασίστως εἰς τὰς δοθείσας προθεσμίας, ἀφοῦ ἅπαξ ἐμβαίνουν εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔχει τὸ δημόσιον ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῶν ὀφειλετῶν του.

33. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς θέλει φροντίσει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, καὶ διὰ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Μαΐου 1835.

251. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα·

1. Τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀρκαδίας ἀρχίζουν κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν ἀπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σκιάθεως, (Σεϊτὰν), καὶ προχωροῦν ἕως εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ζαβίτσας, ἀπὸ τοῦτο δὲ τὸ μέρος ἐξακολουθοῦν τὴν ἤδη γενομένην ὁροθεσίαν τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, κατὰ τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) διάταγμα.

Ἀπὸ δὲ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ζαβίτσας, τὰ ὅρια προχωροῦν πρὸς τὸ Ἄστρος κατὰ τὴν θάλασσαν, ἐκτείνονται κατὰ τὸ μῆκος αὐτῆς μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ παταμίσκου Μούστου· ἐξακολουθοῦντα ἔπειτα τὸν ῥοῦν αὐτοῦ, παραλείπουσι τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν, τὸ Κορακοβοῦνι, καὶ τὸν Πραστὸν εἰς τὸν νομὸν τῆς Λακωνίας, συμπεριλαμβάνουν τὰ χωρία Σιταίναν, Καστανίτσας, καὶ Κολίνας, καὶ προχωροῦν πρὸς τὸ ὄρος τὸ Χέλμον· ἐντεῦθεν καταβαίνουσιν εἰς τὸ μικρὸν χωρίον Κυπαρίσσι, καὶ παραλείποντα αὐτὸ εἰς τὸν Νομὸν τῆς Λακωνίας, προχωροῦν μέχρι τοῦ ὄρους Ξηροβουνίου.

Ἐκεῖθεν ἀναβαίνουσι τὰ ὅρια πρὸς ἄρκτον μέχρι Κοκάλων, καὶ προχωροῦν ἕως τὸ Ἴσαρι, συμπεριλαμβάνοντα τὰ χωρία Κυράδες, Σοῦλο καὶ Χράμου, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὸ Τετράζι, καὶ μετὰ ταῦτα προχωροῦν πρὸς τὸ Διαφόρτι, καὶ συμπεριλαμβάνουν ἐν ἑαυτοῖς τὸ χωρίον Καρυαῖς, παραλείποντα εἰς τὸν Νομὸν τῆς Μεσσηνίας τὰ χωρία Βαρέκλα καὶ Ἀμπελῶνα· ἀπὸ δὲ τὸ Διαφόρτι ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, καὶ διαβαίνοντα διὰ τοῦ Βλαχοράφτη ἐκτείνονται μέχρι τῆς παρὰ τὸ χωρίον Πυρὶ, συμπιπτούσης συῤῥοῆς τοῦ Λάδονος καὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ.

Ἀπὸ δὲ τὸ Πυρὶ ἀκολουθοῦν τὴν ῥοὴν τοῦ Λάδονος (Ῥουφιᾶ) ποταμοῦ ἕως εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σκιάθεως, ὅπου συμπεριλαμβάνουν τὸ χωρίον Δάρα, καὶ παραλείπουν καὶ τὸ χωρίον Παγκράτι εἰς τὸν Νομὸν τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.

Αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Νομοῦ θέλουσι περιέχει τοὺς ἀκολούθους Δήμους·

α'. Ἡ ἐπαρχία Μαντινείας θέλει περιέχει τοὺς δήμους·

1 Τριπόλεως, 2. Μαντινείας, 3. Ὀρχομενοῦ, 4. Καφυῶν, 5. Νάσων, 6. Ἑλισοῦντος, 7. Φαλάνθου, 8. Μαινάλου, 9. Βαλτεσίου, 10. Ὀρεσθασίου, 11. Καλτεζῶν, 12. Μανθυρέας, 13. Ἀσέας, 14. Παλλαντίου, 15. Τεγέας, 16. Γερέας, 17. Κορυθίου.

β'. Ἡ ἐπαρχία Μεγαλουπόλεως περιέχει τοὺς ἀκολούθους δήμους·

1. Φαλαισίας, 2. Θειουντίας, 3. Μεγαλουπόλεως, 4. Λυκοσούρας, 5. Δασέας, 6. Δυῤῥαχίου, 7. Γασεῶν.

γ'. Ἡ ἐπαρχία Γόρτυνος περιέχει τοὺς ἀκολούθους δήμους·

1. Θεισόας, 2. Ζατούνης, 3. Μεθυδρίου, 4. Ἀργυροῦ, 5. Καρνεσίου, 6. Θελπούσης, 7. Τευθίδος, 8. Λυκουρίας, 9. Ἡραίας, 10. Τρικολώνων, 11. Τρωοῦντος, 12. Γόρτυνος, 13. Βερένθης, 14. Τουθόας.

δ'. Ἡ ἐπαρχία Κυνουρίας θέλει περιέχει τοὺς ἀκολούθους δήμους·

1 Θυρέας, 2. Τανίας, 3. Δολιανῶν, 4. Βερβαίνων, 5. Πάρνωνος, 6. Σιτάνης, 7. Πλατανοῦντος.

2. Ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀρκαδίας ἐγκρίνεται καθ' ὃν τρόπον παρίσταται εἰς τοὺς ἐπισυναπτομένους πίνακας.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, 9 (21) Νοεμβρίου 1834.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ὄνομα ἐπαρχίας.	Ἀριθ. τῶν Δήμων.	Ὀνομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων.	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ωρ.	Λεπ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῶν Δήμ. Ωρ.	Λεπ.	Οἰκογένειαι.	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα.
ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ	1	ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ	β'.	(Τρίπολις) Τριπολιτσᾶ						1223	4217	Τριπολίτης, καὶ ἡ γυνὴ Τριπολῖτις.
					Σέχι				5	26	126	
					Μπασάκου				5	42	185	
					Μαντζαγρᾶ				10	16	94	
					Μπόσουνα				30	23	112	
					Ἁγιος Βασίλειος				30	26	133	
					Μαρκοβοῦνι				15	20	126	
					Μπεδένι			1		21	67	
					Περθῶρι				30	36	206	
					Συλίμνα			1	10	46	231	
					Καρτερόλι			1	45	5	23	
					Μονὴ Ἐπάνω Χρέπας			1	15		7	
					Ζαράκοβα			1	10	35	169	
	2	ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ	γ'.	(Μαντίνεια) Τσιπιανὰ		2	30			154	771	Μαντινεὺς, καὶ ἡ γυνὴ Μαντινίς.
					Σάγκα				45	45	202	
					Λοῦκα			1	15	63	309	
					Κικέρνι				45	46	218	
					Μονὴ Τσιπιανῶν				15		12	
	3	ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ	β'.	(Ὀρχομενοὶ) Λεβίδι		4				152	806	Ὀρχομένιος
					Καπάκι				45	13	69	
					Μποντιὰ			1		50	297	
					Ῥοῦσι				45	11	54	
					Νούσημον				30	11	62	
					Κακοῦρι			1	30	73	373	
					Συμνάδες			1		37	165	
					Καλτὰ			1	30	52	279	
					Μονὴ Μπαζενίκ.			1	30		2	
					Μονὴ Κλήμεντος			1	50		3	
	4	ΚΑΦΥΩΝ	γ'.	(Καφυαὶ) Κανδύλα		7				121	650	Καφυάτης, καὶ ἡ γυνὴ Καφυᾶτις.
					(Ἥμιλος) Βενδένι			1	30	11	58	
					Μονὴ Καδύλας						9	
					Καφυαὶ (Πλησία)					3	15	
	5	ΝΑΣΩΝ	γ'.	(Νάσοι) Δάρα		9				112	526	Νασαῖος.
					Κώμη			1		39	150	
					Πίγγαος							
					Διάσελον			1	30			
					Χοτοῦσα			1	30	22	113	
					Γκιοῦσι				30			
					Μπεζενίκος			1	39	22	112	
					Δγάλι			1		27	128	
	6	ΕΛΙΣΣΟΥΝΤΟΣ	γ'.	(Ἑλισσὼν) Αλωνίσταινα		5				292	1643	Ἑλισσούντιος
	7	ΦΑΛΑΝΘΟΥ	γ'.	(Φαλάνθος) Ἀρκουδόρευμα		2	30			142	749	Φαλάνθιος.
					(Ἀνεμῶσα) Πιάνα				30	51	269	
					Λιμποβίσι				10	36	170	
					Χρυσοβίτζι				30	117	683	

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Όνομα Επαρχίας	Αριθ. των Δήμων	Ονομασία του Δήμου.	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα του Δήμου.	Ονόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ωρ.	Λ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῶν Δήμων. Ωρ.	Λ.	Οἰκογένειαι	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα.
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ	8	ΜΑΙΝΑΛΟΥ	γ'.	(Μαίναλος)								Μαινάλιος
				Δαβιά		2				33	170	
					Ρ'οϊνδ			1		73	389	
					Τσελεπάκου				45	16	82	
	9	ΒΑΛΤΕΣΙΟΥ	γ'.	(Βαλτέσιον)		3				162	664	Βαλτέσιος
				Βαλτέτσι	Ῥαχαμίτες				30	5	27	
	10	ΟΡΕΣΤΑΣΙΟΥ	γ'.	Ορεστάσιον)								Ὀρεστάσιος
				Πάπαρι		3	30			42	222	
					Μαυρογιάννη				45	7	29	
					Κουτρουμπούλια				15	25	144	
					Μαρμαργιά				30	18	93	
					Κεραστέρι			1		32	147	
					Μανιάτι			1	5	26	89	
	11	ΚΑΛΤΕΖΩΝ	γ'.	Κολλίνες		4	30				1028	Καλτεζεάτης.
					Καλτετζαΐς			1		45	225	
					Ἀγριακόνα			1	15	23	83	
	12	ΜΑΝΘΥΡΕΑΣ	γ'.	(Μανθυρέα)								Μανθυρεύς, καὶ
				Βλαχοκερασιά		3				123	289	Μανθυρὶς ἡ γυν.
					Α'ρβανιτοκερασιά				15	81	379	
					Α'λουποχῶρι				45	19	88	
					Γαροῦνι			1		6	25	
					Ζέλι			1		33	159	
					Καπαρέλι			1		29	205	
	13	ΑΣΕΑΣ	γ'.	(Ἀσέα)								Ἀσεάτης, καὶ Ἀ-
				Καντρέβα		4				51	291	σεᾶτις ἡ γυνή.
					Δόριζα				40	27	127	
					Μανάρι			1		39	179	
					Μπαρπίτζα				45	19	92	
					Λιανδν				45	23	89	
	11	ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ	γ'.	(Παλάντιον)								Παλλαντιεύς.
				Θάνα			45			73	327	
					Μουζάκι				20	17	73	
					Μπεζίρι				15	32	156	
					Βουνὸ				45	55	257	
					Μπερπάτη				25	22	105	
					Μπολέτα				20	13	73	
	15	ΤΕΓΕΑΣ	γ'.	(Τεγέα) Πιαλί		1	30			64	285	Τεγεάτης.
					Α'χούρια				20	63	291	
					Ο'μερτσαοῦσι				30	6	29	
					Αγιος Σώστης				30	15	77	
					Τσίβα				30	27	132	
					Ι'βραήμ Εφένδι				15	17	83	
					Δεμίρι				30	21	115	
					Στρίγκου				45	23	111	
					Κερασίτσα				15	41	200	
					Καμάρι				30	30	145	
	16	ΓΑΡΕΑΣ	γ'.	(Γαρέας)								Γαρεάτης, καὶ ἡ
				Μπερτζοβᾶς		2	30			140	783	γυνὴ Γαρεᾶτις.
					Λιθοβούνια				50	9	47	
					Μαγοῦλα				45	34	156	
					Ρ'ίζες			1		75	381	
					Μεϊμὲτ Ἀγᾶ			1		35	145	
					Μπογκός			1				
					Μάνεσι			1		27	144	

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Όνομα Επαρχίας.	Άριθ. τῶν Δήμων	Ὀνομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμ. ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ὡρ.	Λπ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῶν Δήμ. Ὡρ.	Λπ.	Οἰκογένειαι	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα.
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑ	17	ΚΟΡΥΘΟΥ	γ΄.	Στενὸν		2				63	307	Κορύθιος.
					Ἀγιωργίτικα				30	72	302	
					Νιοχῶρι			1		57	261	
					Σαμαρᾶ							
					Ζευγολατεῖον			1	15	57	282	
					Σούλσπαη			1		12	58	
					Παρῶρι			1	30	3	20	
					Μονὴ Βαρσῶν					1	20	
	18	ΚΑΚΟΥΡΙΟΥ	γ΄.	Κακοῦρι		1				73	370	Κακούριος.
					Συμιάδες					37	165	
					Κάψια					52	279	
					Πικέρνι					46	218	
					Μονὴ Κλήμεντος						1	
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ	19	ΦΑΛΕΣΙΩΝ	γ΄.	Λεοντάριον						55	215	Φαλεσιάτης.
					Σουλάρι			1		21	90	
					Κλιματερό				30	9	33	
					Χοντάλοο			1		23	107	
					Μποῦρα			1	30	29	134	
					Καλύβια				15	9	44	
					Μεμῆ				30	10	41	
					Σαμαρᾶ				30	30	164	
					Κοτσιρίδια				30	18	80	
					Γαβριᾶ				15	7	29	
					Σταβαραίους				15	6	90	
					Μονὴ Μποῦρα					1	6	
	20	ΘΕΙΟΥΝΤΟΣ	γ΄.	Γαρδίκι		1	30			27	130	Θειούντιος.
					Ζαήμι				30	26	138	
					Σκορτσινοῦ			1		50	258	
					Πετρίνα			1	15	14	67	
					Ἀνεμοδοῦρι				30	21	98	
					Ῥοῦκι			1		23	99	
					Χαμουζᾶ			1	15	6	23	
					Κιοσὲ			1	30	11	52	
					Καρούμπαλι			2		23	118	
					Ἀλήαγα			2		9	52	
					Ῥαψομμάτι			1	30	30	133	
					Παλαιόπυργος			1				
	21	ΔΑΣΕΩΝ	γ΄.	Καρυαῖς		3	30			100	516	Δασεάτης.
					Κράμποβος			1		47	148	
					Δρεμποῦνι			1		38	149	
					Στάλα			1	15	25	100	
	22	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ	γ΄.	Συνάνου		2				65	349	Μεγαλοπολίτης.
					Ῥουσβάναγα				15	35	141	
					Τσαπόγα				30	21	118	
					Ἀγιάσμπεη				30	31	160	
					Κασίμι				30	36	169	
					Σιάλεσι				15	30	139	
					Κασιδοχῶρι				30	11	57	
					Βρωμοσέλλα				45	51	229	
					Κερκέζι				45	21	84	
					Σούλου			1		21	94	
					Μερζὲ			1	15	32	163	

ΔΙΔΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Όνομα Επαρχίας	Ἀριθμὸς τῶν Δήμων	Ὀνομασία τοῦ Δήμου	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου.	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου	Οἰκογένειαι.	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα
ΓΟΡΤΥΝΟΣ	23	ΛΥΚΟΣΣΟΥΡΑΣ	Ἴσαρι Τάξεως γ'.	Χροῦσα Δεδέμπεη Χορέμι Νεοχῶρι	247	1295	Λυκοσσούριος.
	24	ΓΑΘΕΑΣ	Χειράδες γ'.	γ'. Σοῦλι Χράνο Κούρταγα Νεοχῶρι Τουρκολέκα Δριονέζι	214	1006	Γαθεάτης.
	25	ΔΥΡΡΑΧΙΟΥ	Δυῤῥάχι γ'.	Γιανναίους Καμάρα Σπαναίους Λεωτίνι Λκοβος	256	1159	Δυῤῥαχίτης.
	26	ΘΗΣΩΑΣ	Δημητζάνα γ'.	Παλαιοχῶρι Ρ'άδου	448	2012	Θησωάτης.
	27	ΝΥΜΦΑΣΙΑΣ	Βυτίνα γ'.	Γρανίτζα	444	2270	Νυμφασιεύς.
	28	ΜΕΘΥΔΡΙΟΥ	Νεμνίτζα γ'.	Πυργάκι Γαρζενῖκος	282	1449	Μεθυδριάτης.
	29	ΑΡΓΥΡΟΥ	Μαγούλιανα γ'.	Κορφοξυλιά	475	2255	Ἀργύριος.
	30	ΛΑΣΤΑΣ	Λάστα γ'.	Α'γριδάκι Καμενίτζα	143	829	Λαστεάτης.
	31	ΜΟΛΩΤΟΥ	Βαλτεσινῖκος γ'.	Γλανιτζιά Κερπινή	312	1410	Μολώτιος.
	32	ΚΑΡΝΕΣΙΟΥ	Καρνέσι γ'.	Τοπόριστα Γλόγοβα Α'γρίδι	211	1058	Καρνέσιος.
	33	ΘΕΛΠΟΥΣΗΣ	Βερβίτζα γ'.	Τζερβῖκος Συριάμου Μπολιάρι Κατζουλιά Λεσμοὶ Σπάθαρι Βάνενα Μάγωσε Μελιδῶνι Σκούδου	297	1395	Θελπούσιος.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Όνομα Επαρχίας	Αριθ. τῶν Δήμων	Ὀνομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου.	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.	Οἰκογένειαι	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα.
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΓΟΡΤΥΝΟΣ	34	ΤΕΥΘΙΔΟΣ	γ΄.	Βυζίτζι	Ἀβάνιτζα Χοτοῦζα Φούσκαρι Βρετεμποῦγα Καλιάνι Κόκλα Ῥένεσι Γαλατᾶς	271	1260	Τευθιδιάτης.
	35	ΤΟΥΘΟΑΣ	γ΄.	Λαγκάδια	Ῥεκοῦνι Τσάρνι Τσίπολι Μαυράδες	597	2772	Τουθοάσιος
	36	ΛΥΚΟΥΡΙΑΣ	γ΄.	Παλοῦμπα	Σέρβου Λυκούρεϊι Ψάρι Σαρακίνι Μπουγιάτι Καραχασάνι Ζουλάτικα Μποῦζα Παπαδιὰ Τουρκόῤῥαυτη	456	2022	Λυκουρίτης.
	37	ΥΨΟΥΝΤΟΣ	γ΄.	Στεμνίτζα	Μουλάτζι	433	2236	Ὑψούντιος.
	38	ΤΡΙΚΟΛΩΝΩΝ	γ΄.	Βλαχόῤῥαυτη	Ἀτζίχολος Ἐγκλένοβα Ζοῦλα Σαρακίνι Τροῦπες Ζέρζοβα Μπαρδάκι Κοκκορᾶ Κακουρέϊκα	330	1642	Τρικολωνίτης.
	39	ΗΡΑΙΑΣ	γ΄.	Ἅγιος Ἰωάννης	Ἀνεμοδοῦρι Ἀναζῆρι Μερκίνιζα Λῶτι Καλύβια Μπρατίτζα Μπέτζι Βλάχοι Τζοῦκα Πυρὶ	318	1530	Ἡραιάτης.
	40	ΓΟΡΤΥΝΟΣ	γ΄.	Καρύταινα	Καρβουνάρι Φλωριὸ Μαυριὰ Κυπαρίσσια Κουρουνιοῦ	309	1439	Γορτύνιος.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Όνομα Επαρχίας.	Ἀριθ. τῶν Δήμων	Ὀνομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου	Οἰκογένειαι	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα.
ΣΥΝΕΝΕΙΑ ΓΟΡΤΥΝΟΣ	41	ΒΕΡΕΝΘΗΣ	γ'.	Ζωνάτι	Κατσίμπαλι Γμπραήμ Βάγκου Καράτσιλα Παλαιομίρι Παύλια Παλαμάρι Ψαράκι	208	1072	Βερένθιος.
	42	ΖΑΤΟΥΝΗΣ	γ'.	Ζάτουνα	Μάρκου Βλόγγος Α'ράχοβα Τρεστενά Στρούζες	321	1491	Ζατουνήτης.
	43	ΖΥΓΟΒΥΣΤΙΟΥ	γ'.	Ζυγοβύστι	Ζυγοβύστι	191	999	Ζυγοβυστινός.
	44	ΘΕΛΠΟΥΣΗΣ	γ'.	Χώρα	Ρ'άχαις Σταυρὶ Ντελαλὶ καὶ Νεοχῶρι	105	488	Θελπούσιος.
	45	ΒΕΛΙΜΑΧΙΔΑΣ	γ'.	Βελιμάχι	Παραλογγούς Πέτα Καρδαρίτζι Βυδάκι Μοναστηράκι Βοῦτζι	250	1320	Βελιμαχιάτης.
	46	ΚΟΝΤΟΒΑΖΕΝΗΣ	γ'.	Κοντοβάζενα	Μποκοβίνα Δίβριτζα Δεχοῦρι	177	1019	Κοντοβαζενήτης.
	47	ΘΑΛΙΑΔΩΝ	γ'.	Βάχλια	Ξεροκαρύταινα Πέρα Συριάμου	118	514	Θαλιαδινός.
	48	ΣΚΟΤΑΝΗΣ	γ'.	Στρέζοβα	Ποδογορὰ Νάσια Βεσίνι			Σκοτάνιος.

252. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Σκεψάμενοι ὅτι δὲν ὑπάρχει κάμμία ἀναλογία μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων εἰσπραττομένου μέχρι τοῦδε φόρου, καὶ τοῦ ἐγγείου, κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἐκ τῶν ποιμνίων εἰσοδήματος πρὸς τὸ ἐκ τῆς γεωργίας· Θεωρήσαντες προσέτι ὅτι ὅλοι οἱ ὑπήκοοι Ἡμῶν δικαιοῦνται νὰ μερίζωνται ἐξ ἴσου τὰ δημόσια βάρη ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἡμῶν Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Μέρος Α'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων γενικοῦ φόρου.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1835 εἰσπραχθησόμενος γενικὸς ἐπὶ τῶν ζώων φόρος συνίσταται· ά. Εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ β'. Εἰς φόρον νομῆς.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος θέλει εἰσπράττεσθαι ἀπὸ ὅλα τὰ κτήνη κατὰ κεφαλὴν ἀριθμούμενα, ἀδιαφόρως ἂν αὐτὰ νέμωνται ἐπὶ ἰδιοκτήτων ἢ ἐπὶ δημοσίων βοσκημάτων.

3. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου· ά. Τὰ θηλάζοντα μικρὰ ζῶα· β'. Οἱ μόσχοι μέχρι δύο ἐτῶν· γ'. Οἱ πῶλοι τῶν ἵππων, ἡμιόνων καὶ καμήλων μέχρι τριῶν ἐτῶν· δ'. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων μέχρι δύο ἐτῶν· έ. Οἱ πρὸς γεωργίαν χρησιμεύοντες ἀροτῆρες βόες.

4. Ὁ δὲ τῆς νομῆς φόρος θέλει εἰσπράττεσθαι πρὸς τῷ ἐπὶ τῶν ζώων φόρῳ ὡσαύτως ἀφ' ὅσα ζῶα νέμονται ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιοκτήτων βοσκημάτων.

Ἐξαιροῦνται τοῦ τῆς νομῆς φόρου μόνον καὶ μόνον τὰ ἔτι θηλάζοντα καὶ ἀκολουθοῦντα τὰς μητέρας των νεογνὰ ζῶα.

Μέρος Β'·

Περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου καὶ τοῦ τῆς νομῆς.

6. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς· ά. Ἀπὸ τὰ μικρὰ ζῶα, οἷον πρόβατα, αἶγας, κ.τ.λ. κατὰ κεφαλὴν ἀνὰ λεπτὰ 25,

β'. Ἀπὸ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, οἷον βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βουβάλια ἀνὰ Λ. 80,

γ' Ἀπὸ τοὺς ἵππους . . ἀνὰ Δραχ. 1,

δ'. » » ἡμιόνους . . . Λεπ. 80,

έ. » » ὄνους » 60,

ς'. » » χοίρους . . . » 70,

ζ'. » » καμήλους . . Δραχ. 1: 50,

7. Τὸ δὲ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς νομῆς, δι' ὅσα βοσκήματα ἀνήκουσι διόλου εἰς τὸ δημόσιον προσδιορίζεται·

ά. Ἀπὸ τὰ μικρὰ ζῶα, οἷον πρόβατα αἶγας κτλ. κατὰ κεφαλὴν ἀνὰ Λεπτὰ . . . 80,

β'. Ἀπὸ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα καθὼς βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βουβάλια Λ. 80,

γ'. Ἀπὸ τοὺς ἵππους . . ἀνὰ Δραχ. 1,

δ'. » » ἡμιόνους Λεπ. 80,

έ. » » ὄνους » 60,

ς'. » » χοίρους » 70,

ζ'. » » καμήλους . . Δραχ. 1: 50,

8. Ἀπὸ τὰ νεμόμενα ἐντὸς ἰδιοκτήτων βοσκημάτων ζῶα εἰσπράττονται, ὡς φόρος νομῆς, τὰ δύο πέμπτα τοῦ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρ. 7 προσδιωρισμένου φόρου, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄνω θέσεων.

9. Ἐὰν ἡ ἰδιοκτησία τοῦ βοσκήματος διαφιλονεικῆται μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, τότε πληρόνεται ἀπὸ τοὺς κτηνοτρόφους ὁ φόρος τῆς νομῆς ἐντελῶς, καὶ παρακατατίθεται τὸ ποσὸν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἄχρις ὅτου ἐξετασθῇ καὶ ἀποδειχθῇ εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἰδιοκτησία.

10. Οἱ δύο φόροι, ὅ,τε ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ὁ τῆς νομῆς, πληρόνονται συγχρόνως καὶ διὰ μιᾶς, διά τε τὰ θερινὰ καὶ τὰ χειμερινὰ βοσκήματα, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄνω ὡρισμένων θέσεων.

Μέρος Γ'.

Περὶ διανομῆς τῶν βοσκημάτων.

11. Διανομὴ ἰδιοκτήτων βοσκημάτων δὲν γίνεται, ὡς εἶναι προφανὲς, ἀλλὰ παραλείπεται ἡ διάθεσις αὐτῶν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐπιφυλαττομένης τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ πληρόνῃ αὐτὸς τὸν φόρον, διὰ τὰ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων του νεμόμενα.

12. Εἰς δὲ τὴν διανομὴν ὑπόκεινται μόνον καὶ μόνον τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα βοσκήματα. Πρέπει δὲ νὰ προηγηθῶσι ά. Ἡ διαίρεσις αὐτῶν εἰς τμήματα βοσκησίμων γαιῶν, καὶ β'. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων, ὅσα δύνανται νὰ τραφῶσιν ἐν ἑκάστῳ τμήματι, τόσον εἰς τὰ θερινὰ, ὅσον καὶ εἰς τὰ χειμερινὰ βοσκήματα.

13. Τόσον διὰ τὴν ὁροθέτησιν τῶν τμημάτων καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς χωρητικότητος ἑκάστου αὐτῶν, συσταίνεται εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον, ὅστις καὶ προεδρεύει αὐτῆς, ἀπὸ δύο κατὰ τμήματα καὶ κατὰ δήμους ἐκλεγόμενα μέλη τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀπὸ δύο εὐϋπολήπτους τιμίους καὶ ἔχοντας ἐπιτοπίους γνώσεις ποιμένας, μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὴν διαμονήν των ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας.

Εἰς ὅσα μέρη δὲν ἐτελειοποιήθη ὁ ὀργανισμὸς τῶν δήμων ἐκλέγονται, ἀντὶ τῶν δημοτικῶν ὑπηρετῶν, δύο τίμιοι καὶ εὐϋπόληπτοι δημογέροντες, ἢ δύο ἐκ τῶν πλέον εὐϋπολήπτων καὶ ἐμπειροτέρων κατοίκων.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θέλει παρεδρεύει καὶ ὁ Βασιλικὸς Ἔφορος διὰ νὰ δίδῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ φροντίζῃ, πρὸ πάντων, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ δημοσίου.

14. Ἐπειδὴ πρέπει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἔχωσι τοπικὰς γνώσεις, ὅσον ἔνεστι τελειοτέρας, ἐπιτρέπεται νὰ μεταλλάσσωνται κατὰ τὴν ἀνάγκην.

15. Ὁ Ἔπαρχος συνεννοούμενος μετὰ τοῦ

Βασιλικοῦ Ἐφόρου θέλει διορίσει τοὺς χρησιμεύοντας εἰς τοῦτο ποιμένας, καὶ θέλει προσκαλέσει τόσον αὐτούς, καθὼς καὶ τοὺς δημοτικοὺς ὑπηρέτας, διὰ νὰ κάμουν ἀνυπερθέτως ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν.

16. Ἡ χωρητικότης ἑνὸς τμήματος θέλει προσδιορισθῆ ὡς πρὸς τὰ πρόβατα μόνον.

Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἴδη τῶν ζώων θέλει ὁρισθῆ καὶ ἀναλογισθῆ τὸ ποσὸν τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς αὐτὰ διὰ τροφὴν χόρτου ὡς πρὸς τὸ ἀναγκαιοῦν εἰς τὰ πρόβατα.

Ἂν τυχὸν εἴς τινα τμήματα ὑπάρχωσι βοσκήματα, τὰ ὁποῖα δὲν χρησιμεύουσι μὲν εἰς τροφὴν προβάτων, εἰσὶ δὲ ἁρμόδια δι' ἄλλα εἴδη ζώων, τότε πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρως ἡ χωρητικότης αὐτῶν ὡς πρὸς ταῦτα τὰ εἴδη τῶν ζώων.

17. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταστρώσει δύο καταλόγους, ἐξ ὧν ὁ μὲν θέλει περιέχει τὰ τῶν θερινῶν βοσκημάτων τμήματα, ὁ δὲ τὰ τῶν χειμερινῶν.

Θέλει γενῆ σημείωσις ἑκάστου τμήματος κατὰ τὰ ὅριά του· εἰς αὐτὴν θέλει ἀναφέρεσθαι τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ θρέψῃ ἕκαστον τμῆμα.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι ὑπογράφονται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ὁσάκις συμπέσῃ ἀλλαγὴ τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἓν ἀντίγραφον τούτων θέλει παρακατατεθῆ εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ Ἐπαρχείου, δεύτερον τούτων λαμβάνει ὁ Ἔφορος, καὶ τρίτον, μετὰ τῶν πρωτοτύπων καταλόγων, διευθύνεται εἰς τὴν Νομαρχίαν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτήν· αὐτὴ πέμπει τοὺς πρωτοτύπους καταλόγους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

18. Ἡ δὲ διανομὴ τῶν βοσκημάτων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους γίνεται παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ. Συσταίνεται παρ' αὐτῇ διανεμητικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θέλει συνίστασθαι ἀπὸ τὸν προεδρεύοντα αὐτῆς Νομάρχην, τὸν νομοδιευθυντήν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, καὶ ἀπὸ δύο τιμίους, μηδὲν ἔχοντας συμφέρον εἰς τὴν διανομὴν τῶν λιβαδίων καὶ τοὺς ἐμπειροτέρους εἰς τὰ πράγματα καὶ τοπικὰς περιστάσεις ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι συγκαλοῦνται ἀπὸ κάθε ἐπαρχίαν, γινομένης προηγουμένως συνεννοήσεως μετὰ τοῦ νομοδιευθυντοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ποιμὴν ἔχων τὰς εἰρημένας ἰδιότητας.

Ἐὰν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς διανομῆς τῶν βοσκημάτων ἦναι ἀνάγκη νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἄλλη ἐπαρχία, παραλαμβάνονται καὶ ἐξ αὐτῆς δύο ἄνθρωποι ἔχοντες τὰς εἰρημένας ἰδιότητας.

Ὁ Γεν. Ἔφορος, ὅστις ὀφείλει νὰ παρεδρεύῃ εἰς τὴν ἐπιτροπήν, δὲν ἔχει ψῆφον ὡς πρὸς τὴν διαμονήν, ἀλλ' ὀφείλει μόνον νὰ δίδῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας καὶ νὰ ὑπερασπίζηται τὸ δημόσιον συμφέρον.

Ἐὰν τυχὸν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν αἱ τοπικαὶ γνώσεις τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ Βασ. Ἐφόρου, θέλουν προσκαλεῖσθαι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Νομαρχεῖον·

19. Διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ διανομή, εἰδοποιοῦνται διὰ τῶν Ἐπάρχων ὅσοι τῶν κτηνοτρόφων ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσι βοσκήματα ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον, ὅτι ὀφείλουν νὰ διευθύνωνται ἐγγράφως πρὸς τὴν ἁρμοδίαν Νομαρχίαν, εἰς δὲ τὴν ἀναφοράν των νὰ φανερόνουν τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ποιμνίων των, καθ' ὅλα τὰ ἐξ ὧν σύγκεινται μέρη, καθὼς καὶ τὰ βοσκήματα, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσιν· ἀλλ' ἡ σημείωσις αὕτη δὲν θέλει ἔχει ἄλλως κἀνὲν ἄλλο ἀποτέλεσμα εἰμὴ ὅτι θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν, καθ' ὅσον εἶναι κατορθωτόν.

Αἱ ἀναφοραὶ τῶν κτηνοτρόφων πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν Νομαρχίαν, διὰ μὲν τὰ χειμερινὰ λιβάδια, κατ' ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου μηνός, διὰ δὲ τὰ θερινὰ ἐξεδόθησαν ἤδη διοικητικαὶ διατάξεις.

20. Τότε ἀμέσως ἀρχίζει ἡ διανεμητικὴ ἐπιτροπὴ τὴν διαμοίρασιν τῶν βοσκῶν καὶ προετοιμάζει ἐπὶ τούτῳ ἕνα πίνακα μοιρασίας, ὁ ὁποῖος θέλει ὑπογραφῇ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου δίδεται εἰς τὸν ἁρμόδιον Βασ. Ἔφορον, ὥστε κατὰ τοῦτον νὰ τοποθετηθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι εἰς τὰ διορισθέντα λιβάδια· δεύτερον ἀντίγραφον αὐτοῦ κοινοποιεῖται εἰς τὸ ἁρμόδιον Ἐπαρχεῖον, καὶ τρίτον φυλάττεται εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Νομαρχίας. Τὸ δὲ πρωτότυπον ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

21. Πρὸς ἀνακάλυψιν παντὸς δόλου, δυναμένου νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν ἀρίθμησιν τῶν ποιμνίων, δίδεται ἄδεια εἰς τὸν Οἰκονομικῶν Γραμματέα νὰ λαμβάνῃ τὰ καταλληλότερα μέτρα, ἀποστέλλων ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ἀναγκαῖον, ἐξ ἀπροόπτου ἐκτάτους ἐπιθεωρητάς.

22. Παράπονα ἐναντίον τῆς διαμοιράσεως τοῦ Βασ. Ἐφόρου πρέπει νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν Νομάρχην ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὴν γενομένην εἰδοποίησιν, αὐτὸς δὲ ὀφείλει ν' ἀποφασίζῃ χωρὶς ἀναβολῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφασισθέντων πινάκων μοιρασίας.

23. Εἰς τὴν διανομὴν τῶν λιβαδίων δὲν θέλει παραμεληθῆ τὸ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ἑξῆς περιστάσεις· α΄. Ἐκ τῶν κτηνοτρόφων, ὅσοι εἶναι ἀποκαταστημένοι εἴς τινα δῆμον τοῦ Βασιλείου Μας, πρέπει νὰ λαμβάνωσιν τὰ εἰς αὐτοὺς ἀναγκαιοῦντα λιβάδια, ὅσον ἔνεστι πλησιέστερον τοῦ δήμου, ὅπου εἶναι ἀποκαταστημένοι· β΄. Μετ' αὐτοὺς προτιμῶνται εἰς τὸ περὶ διανομῆς, ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι μὲν ἀποκαταστημένοι ἐπισήμως ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, ἀλλὰ διατρίβουσιν ἐν αὐτῷ πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν πρὸς τροφὴν τῶν ποιμνίων των. Οἱ τοιοῦτοι, καθ' ὅσον εἶναι ἐφικτόν, πρέπει νὰ τοποθετῶνται εἰς τὰ βοσκήματα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις τοῖς παρεχωρεῖτο πρὸ χρόνων· γ΄. Λαμβάνονται ὕστερον ὑπ' ὄψιν ὅσοι τῶν κτηνοτρόφων

ἔχουσι μὲν τὴν διανομὴν των εἰς μίαν κοινότητα τοῦ Βασιλείου Μας, ἀλλ' εὑρίσκονται παρὰ πολὺ ἀπομεμακρυσμένοι ἀπὸ τὰ διανεμόμενα τμήματα.

δ'. Ἐάν, ἀφοῦ ἐπαρκέσωσι τὰ βοσκήματα εἰς τὰς τρεῖς ἀνωτέρω κλάσεις τῶν κτηνοτρόφων, μένωσι καὶ ἄλλα διαθέσιμα, τότε δύνανται ταῦτα νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐρχομένους κτηνοτρόφους.

24. Οἱ ἔξωθεν εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Βασίλειόν Μας ποιμένες διὰ νὰ ξεχειμάσωσι τὰ ποίμνιά των, ὑπόκεινται ὄχι μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον καὶ εἰς τὸν τῆς νομῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ θέλουν πρὸς τούτοις πληρόνει καὶ ἄλλον τινὰ φόρον ὡς ἑξῆς·

α'. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, καθὼς πρόβατα αἶγας κτλ., κατὰ κεφαλήν, Λεπτὰ 20,

β'. Διὰ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, βόας δηλ. ταύρους, δαμάλεις καὶ βουβάλια Λεπ. 65,

γ'. Διὰ τοὺς ἵππους . . . » 80,

δ'. » » ἡμιόνους . . . » 65,

ε'. » » ὄνους » 50,

ς'. » » χοίρους » 55,

ζ'. » » καμήλους . . . Δραχ. 1: 20.

25. Ἕκαστος τῶν κτηνοτρόφων, εἰς τὸν ὁποῖον διενεμήθη βόσκημα ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον, λαμβάνει ἔγγραφον ἀδείας, ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειωθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, τὸ ποσὸν τῶν ποιμνίων, τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων κατὰ κεφαλήν, καὶ ἡ ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ παραχωρηθέντος τμήματος.

26. Ὁ κτηνοτρόφος διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἔχει δικαίωμα τοῦ νὰ βοσκήσῃ μόνον ὅσα σημειοῦνται ἐν αὐτῷ ζῶα, ὄχι περισσότερα, καὶ μόνον ἐντὸς τοῦ χορηγηθέντος τμήματος. Ὅθεν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν παντελῶς νὰ ἐνοικιάσῃ εἰς ἄλλον μέρος τι τοῦ εἰς αὐτὸν παραχωρηθέντος βοσκησίμου τμήματος. Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

27. Ἀπαγορεύεται εἰς ὅλους τοὺς κτηνοτρόφους τὸ νὰ βόσκωσιν εἰς καλλιεργημένους τόπους καὶ νὰ προξενῶσι βλάβην, διαβιβάζοντες ἐκεῖθεν ποίμνιά των. Οἱ παραβάται τοῦ ὁρισμοῦ τούτου καταδιώκονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀπόδοσιν τῆς ζημίας.

28. Εἰς τὸ ἑξῆς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τὸ νὰ καλλιεργῇ μικρὰ τεμάχια γῆς ἐν τῷ μέσῳ μεγαλητέρων χωριστῶν βοσκημάτων, καὶ οὕτω νὰ περιορίζῃ τὴν χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν τοῦ βοσκήματος. Διὰ νὰ καλλιεργηθῶσι δὲ τοιαῦτα τεμάχια χρειάζεται προηγουμένως ἡ ἄδεια τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν.

Μέρος Δ'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων.

29. Ὅστις τρέφει τὰ ποίμνιά του εἰς ἰδιόκτητα βοσκήματα, εἴτε ἰδιοκτήτης τοῦ βοσκήματος ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἐνοικιαστής, εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Ἔπαρχον τὴν 1 Αὐγούστου πιστὴν καὶ ἀκριβῆ σημείωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγγράφεται ἡ κατάστασις τοῦ ποιμνίου κατ' εἶδος καὶ ἀριθμόν, περιέχονται δὲ καὶ τὰ περιστατικὰ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ βοσκήματος. Ἡ σημείωσις αὐτὴ θέλει φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κτηνοτρόφου.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος δὲν ἦναι συγχρόνως καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ βοσκήματος, τότε χρεωστεῖ οὗτος νὰ ἐπιβεβαιώσῃ ἰδιοχείρως τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν τῇ σημειώσει περιερχομένων.

Ἐπὶ τῆς σημειώσεως ταύτης, ἥτις θέλει ἀμέσως παραδίδεσθαι παρὰ τοῦ Ἐπάρχου εἰς τὸν Βασ. Ἔφορον, λογαριάζει καὶ σημειόνει οὗτος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, τὸ φορολογικὸν χρέος, καὶ τὴν παραδίδει εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν Ταμίαν, ὥστε νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ εἴσπραξις τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ. Συγχρόνως δὲ προσκαλεῖ τὸν φορολογούμενον εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὸ λογισθὲν φορολογικὸν χρέος του.

Ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται τότε ἀμέσως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρόσκλησιν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κατ' αὐτοῦ ληφθησομένων ὑποχρεωτικῶν μέτρων.

30. Ὁ Βασιλ. Ἔφορος ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον τῶν ἰδιωτικῶν βοσκημάτων· εἰς αὐτὸ καταχωροῦνται· α'. Τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του· β'. Ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ βοσκήματος, ἐὰν ὁ ἴδιος ἰδιοκτήτης δὲν μεταχειρίζεται τὸ βόσκημα εἰς ἰδίαν του χρῆσιν· γ'. Ἡ ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ βοσκήματος· δ'. Τὰ ποίμνια κατ' εἶδος καὶ ἀριθμόν. ε'. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπ' αὐτῶν λογισθέντος ἐπὶ τῶν ζώων φόρου καὶ τοῦ τῆς νομῆς κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον διευθυνθεῖσαν σημείωσιν.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει ὁλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν, στέλλεται εἰς τὸν Νομάρχην καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

31. Οἱ δύο φόροι διὰ τὴν χρῆσιν τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκόντων βοσκημάτων πληρόνονται, καθ' ὃν καιρὸν εἰδοποιηθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι περὶ τῆς χορηγήσεως τῶν εἰς ἕκαστον ἀναγκαιούντων βοσκημάτων παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς αὐτὸν κοινοποιηθέντος πίνακος μοιρασίας.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ διευθύνει ἡ Νομαρχία τὰς προσφερθείσας εἰς αὐτὴν ἀναφορὰς τῶν ἐχόντων ποίμνια εἰς τοὺς Ἐπάρχους, αὐτοὶ δὲ ὀφείλουν νὰ κοινοποιῶσιν ἀμέσως αὐτὰς εἰς τοὺς ἁρμοδίους Βασ. Ἐφόρους.

Οἱ Βασιλικοὶ Ἔφοροι λογίζονται τότε ἐφ' ἑκάστης τούτων τῶν ἀναφορῶν τὸ φορολογικὸν χρέος καὶ τὰς παραδίδουν εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὰ ἐπ' αὐτῶν σημειωθέντα ποσά.

Οἱ κτηνοτρόφοι ὀφείλουν νὰ παριστάνωσιν εἰς

τὸν Ἔπαρχον τὰ παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Ταμείου διδόμενα εἰς αὐτοὺς ἀποδεικτικὰ, καὶ κατ' αὐτὰ τοῖς ἐγχειρίζονται ἀμέσως τὰ ἔγγραφα τῆς ἀδείας. Ἡ δὲ εἴσαξις αὐτῶν εἰς τὰ παραχωρηθέντα βοσκήματα γίνεται, συμπράττοντος ἐπὶ τούτῳ καὶ τοῦ Βασ. Ἐφόρου.

32. Διὰ τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα βοσκήματα καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν προκύπτοντας φόρους θέλει κρατεῖσθαι ἕτερον βιβλίον ὅμοιον τῷ ἐν τῷ ἄρ. 30 ἀναφερομένῳ.

Περὶ δὲ τοῦ σχήματος τῶν βιβλίων ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει τὰς περαιτέρω ὁδηγίας.

33. Ἐὰν τὰ εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κτηνοτρόφον παραχωρηθέντα βοσκήματα κεῖνται εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, οἱ φόροι καταγράφονται εἰς τὰ κατάστιχα τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ χειμερινὸν βόσκημα.

Μέρος Ε'.

Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν παραβάσεων καὶ τῶν δι' αὐτὰς προστίμων.

34. Πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἀληθείας τῶν παρὰ τῶν ἐχόντων ποίμνια παραδιδομένων ἀναφορῶν θέλει γείνει ἀπὸ 1 Νοεμβρ. ἕως τέλους Δεκεμβρ. ἀπαρίθμησις τῶν ἐν τοῖς χειμερινοῖς βοσκήμασι νεμομένων ἀγελῶν καὶ ποιμνίων, τὰ δὲ ἀποτελέσματα αὐτῆς θέλουν ἐπιβεβαιωθῆ κατὰ τοὺς τύπους.

35. Ἐὰν ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπαριθμήσεως μὲ τὰς παραδοθείσας ἀναφορὰς προκύπτῃ, ὅτι ὁ κτηνοτρόφος ἐσημείωσεν εἰς τὴν ἀναφοράν του ὀλιγώτερον ἀριθμὸν, τότε αὐτὸς ὄχι μόνον ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τοὺς δύο φόρους διὰ τὰ ὑποκρυφθέντα ζῶα, ἀλλ' ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τῶν δύο φόρων.

36. Ἐάν τις τῶν κτηνοτρόφων ἀμελήσῃ διόλου τὴν εἰς τὸ ἄρθ. 29 διαταχθεῖσαν σημείωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ποιμνίου του, οὗτος ὄχι μόνον θέλει πληρώσει ἑπομένως καὶ τοὺς δύο φόρους, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φορολογικοῦ του χρέους.

37. Ὁ Βασ. Ἐφορ. ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον ἰδιαίτερον περὶ τῶν οὕτω πληρωθησομένων ὕστερον ποσοτήτων τῶν φόρων καθὼς καὶ τῶν προστίμων. Ἀντίγραφον τούτου μετὰ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως στέλλεται εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ παρ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

38. Ἡ εἴσαξις τῶν ὕστερον πληρωθησομένων φορολογικῶν ποσοτήτων εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ τῶν ἐξ αὐτῶν τῶν φόρων.

Μέρος ς'.

Περὶ τῶν τεχνητῶν λειμώνων.

39. Οἱ τεχνητοὶ λειμῶνες, ὅσοι ἀνήκουσιν ἐντελῶς εἰς τὸ δημόσιον, ἐνοικιάζονται, ἢ διατίθενται πρὸς τὸ συμφερώτερον εἰς τὸ ταμεῖον.

40. Ἀπὸ τοὺς τεχνητοὺς ἰδιοκτήτους λειμῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν μεταχειρίζονται ὡς βοσκήματα, λαμβάνεται φόρος 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλλίου 1835.

253. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προστάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Εἰς Ναύπλιον καὶ Π. Πάτρας θέλουν συσταθῆ καταστήματα διαμετακομίσεως δι' ἀτελώνιστα ξένης ἐπικρατείας εἴδη.

2. Ἡ ἕνωσις τῶν καταστημάτων αὐτῶν μὲ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως εἰς Σύραν καὶ Πειραιᾶ, καθὼς ἀκόμη καὶ μετὰ τὸν ἐλεύθερον λιμένα τῆς Ὕδρας, εἶναι ἐλεύθερα ὑπὸ τὰ διατεταγμένα ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

3. Οἱ διὰ τὰ ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως ὁρισμοὶ θέλουν ἐφαρμοσθῆ απαραλλάκτως καὶ εἰς τὰ ἐν Ναυπλίῳ καὶ Πάτρας καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως.

4. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰουλίου τοῦ παρόντος ἔτους. Ὁ δὲ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1835.

254. Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Σύνοδος, παραβαλοῦσα τὴν πρὸ μηνῶν ἀναφανεῖσαν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ μετάφρασιν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς πρὸς τὴν κανονικὴν τῶν ἑβδομήκοντα μετάφρασιν, καὶ εὑροῦσα αὐτὴν διαφέρουσαν ἐκείνης· Ὀφείλουσα καὶ τὰ παρὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας παραδεδεγμένα νὰ διατηρήσῃ ὡς τὰ παρέλαβε, καὶ τοὺς χριστιανοὺς νὰ προφυλάξῃ ἀπὸ πάσης παρεκτροπῆς τῶν ἀνέκαθεν παραδεδεγμένων·

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) τοῦ 1833 Βασιλ. Διατάγματος, κατ' ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ.

Διακηρύττει:

ά. Κανονικὴ μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἶναι καὶ λέγεται ἡ ἀνέκαθεν παρὰ τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ μόνη μετάφρασις τῶν ἑβδομήκοντα, καὶ αὐτὴ ἀναγινώσκεται εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὴ εἶναι καὶ εἰς χρῆσιν τοῦ κλήρου, τῆς νεολαίας, καὶ ἐν γένει τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν.

β́. Πᾶσα ἄλλη μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἴτε ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἴτε ἐξ ἄλλης γλώσσης ἀποδοκιμάζεται εἰς τὴν ἀνωτέρω χρῆσιν, καὶ π

ρύττεται ἀκανόνιστος καὶ ἀπαράδεκτος εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1835.

253. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διετάξαμεν τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς τοποθεσίας τῶν πόλεων καὶ κωμῶν καθ' ὅσον αὔτη ἀφορᾷ τὴν ἐπιμελουμένην τῆς δημοσίου ὑγείας ἀστυνομίαν.

1. Πόλεις καὶ κῶμαι πρέπει ν' ἀνεγείρωνται μόνον εἰς τόπους, ὅπου εὑρίσκονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα καὶ ἤδη ὑπάρχει συστημένη ἡ μετὰ τῶν πέριξ συγκοινωνία ἢ δύναται τοὐλάχιστον νὰ κατορθωθῇ διὰ μετρίας δαπάνης. Ἐντεῦθεν συνάγεται ὅτι καθόσον συγχωροῦσιν αἱ περιστάσεις συμφέρει νὰ μὴ οἰκοδομῶνται πόλεις καὶ κῶμαι εἰς γῆν ἀπρόσβατον καὶ ἄκαρπον.

2. Μόνον ὅπου ἐπικρατεῖ ὑγειὴς ἀὴρ συγχωρεῖται νὰ κτίζωνται πόλεις καὶ κῶμαι, οὐχὶ δὲ πλησίον τελμάτων ἢ ἁπλῶς εἰς τόπους νοσώδεις καὶ κινδυνεύοντας ἀπὸ πλημμύρας, ἡφαιστείους ἐκρήξεις κλπ., ἐκτὸς ἂν φαίνηται δυνατὸν νὰ ἀπομακρυνθῶσι τὰ τοιαῦτα κακὰ δι' ἐπιτηδείων τρόπων ἢ νὰ κατασταθῶσι τοὐλάχιστον ἀβλαβῆ.

3. Πόλεις καὶ κῶμαι ἐκεῖ ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται, ὅπου ἢ ἤδη ὑπάρχει, ἢ δύναται νὰ ἐξοικονομηθῇ ἄλλοθεν ποτίμου καὶ ὑγιεινοῦ ὕδατος ἱκανὴ ποσότης· τὴν δὲ ποιότητα ταύτην ἐξετάζει προηγουμένως ἔμπειρος καὶ εἰδήμων τοῦ πράγματος ἄνθρωπος. Τὸ ποτάμιον καὶ πηγαῖον ὕδωρ προκρίνεται παρὰ τὰ λοιπὰ ταῦτα· τὰ φρέατα δὲ καὶ αἱ δεξαμεναὶ (κιστέρναι) πρέπει νὰ ἀνοίγωνται καὶ κατασκευάζωνται εἰς ἁρμόδιον καὶ ἄνοσον τόπον.

4. Ἡ θέσις τῶν ἀνεγερθησομένων πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ ἐκλέγηται τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐνοχλῶνται οὔτε ἀπὸ τὴν πολλὴν ψυχρίαν καὶ θέρμην, οὔτε ἀπὸ δριμεῖς καὶ νοσερούς ἀνέμους. Συμβάλλει δὲ μάλιστα πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου ἡ καλλίλογος γειτονία λόφων, λειμώνων, ποταμῶν καὶ θαλάσσης. Κατὰ πᾶσαν ὅμως περίστασιν συμφέρει νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν δίοδον ὁ ἄνεμος, διὰ νὰ μὴ συσσωρεύωνται ἀναθυμιάσεις ἐπιβλαβεῖς.

Ἐν γένει ἡ ἀνοικτὴ, ἐλευθέρα καὶ ὁπωσοῦν ὑψηλὴ θέσις προτιμᾶται ἀπὸ τὴν περίκλειστον καὶ περιστοιχισμένην ἀπὸ ὑψηλὰ ὄρη, καθὼς ἡ πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὰς κλίσις προκρίνεται ἀπὸ τὴν πρὸς ἄρκτον καὶ δύσιν.

5. Περιτειχίσματα, τοῖχοι πόλεων, βάραθρα, χώματα καὶ τὰ ὅμοια ἐμποδίζουσι τὴν ἐλευθέραν τῶν ἀνέμων πνοήν· ὅθεν ὀφείλομεν ὅσον δυνατὸν νὰ τὰ ἀποφεύγωμεν.

6. Θέλει μάλιστα κατασταθῇ σκοπιμωτάτη τῶν πόλεων ἡ θέσις, ἐὰν αἱ ὁδοὶ ὑπάρχωσιν εὐθεῖαι καὶ κόπτωνται ὀρθογωνίως· ἀλλ' ἡ διεύθυνσις πρέπει νὰ διατεθῇ πλαγία (ἐγκαρσία) πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου, διὰ νὰ φωτίζῃ ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως ὁ ἥλιος.

Αἱ ὁδοὶ δὲν πρέπει νὰ γίνωνται δυσαναλόγως καὶ ὑπερβολικῶς πλατεῖαι, διὰ νὰ μὴ αὐξήσῃ ὁ καύσων ἀπὸ ἔλλειψιν σκιᾶς· ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται πάλιν οὔτε πολλὰ στεναὶ νὰ γίνωνται· καὶ αὐτῶν δὲ τῶν μικρῶν ὁδῶν τὸ πλάτος δὲν θέλει εἶναι ὀλιγώτερον τῶν 5 μέτρων.

7. Αἱ πλατεῖαι θέλουσι διορισθῇ ἱκαναὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς ἀνάλογον συμμετρίαν διηρημέναι, οὐχὶ ὅμως ὑπερβολικοῦ μεγέθους.

8. Καὶ αἱ ὁδοὶ δὲ καὶ αἱ πλατεῖαι αὐταὶ τῶν πόλεων πρέπει νὰ στρωθῶσι μὲ στερεὰς πέτρας, αἱ δὲ μεγάλαι ἐκ τούτων θέλουσιν ἔχει καὶ λιθόστρωτα πεζοδρόμια.

Καμάραι καὶ δενδροστοιχίαι δὲν ἐπιτρέπονται εἰμὴ εἰς τὰς μεγάλας πλατείας καὶ εἰς τὰς εὐρυχωροτάτας ῥύμας τῶν πόλεων.

9. Εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας τῶν πόλεων θέλουσι κατασκευασθῇ αὔλακες καὶ ὀχετοὶ πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων καὶ ἀκαθαρσιῶν. Ἕνεκα δὲ τούτου πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὰς ὁδοὺς ἡ ἀναγκαία κλίσις τοὐλάχιστον $\frac{1}{12}$ τοῦ μέτρου εἰς 30 μέτρα, διὰ νὰ φέρωνται τὰ ὕδατα καὶ αἱ ἀκαθαρσίαι δι' αὐλάκων καὶ διωρύγων ἔξω τῆς πόλεως, ὅπου νὰ ἐκχέωνται εἰς ῥύακας, ποταμοὺς ἢ θάλασσαν.

10. Θέλει μάλιστα ἐπιτύχει τὸν προκείμενον σκοπὸν ἡ θέσις τῶν κωμῶν, ἂν τὰ δημόσια καταστήματα, οἷον ἡ ἐκκλησία, τὸ σχολεῖον, τὸ πρεσβυτερεῖον, τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ δημαρχεῖον καὶ τὰ τοιαῦτα εὑρίσκωνται περὶ τὸ μέσον τῆς κώμης· αἱ δὲ οἰκίαι τῶν χωρικῶν, πέριξ αὐτῶν εἰς τετραγωνικὸν ἢ κυκλοειδὲς σχῆμα, φυλαττομένων τῶν ἀναγκαίων ἐμβαδῶν (διαστημάτων) πρὸς κατασκευὴν κήπων καὶ μικρῶν ὁδῶν· ἡ δὲ μεγάλη τῆς κώμης ὁδὸς θέλει εἶναι λιθόστρωτος.

11. Καθ' ὅλας τὰς πόλεις καὶ κώμας θέλει γίνει φροντὶς περὶ τῆς ἀναγκαίας ποσότητος ποτίμου ὕδατος δι' ὑδραγωγείων, δεξαμενῶν καὶ φρεάτων. Τὰ πρῶτα ἁρμόζει μάλιστα νὰ γίνωνται διὰ σωλήνων ὑπογείων· ἀπαιτεῖται ὅμως προσοχὴ διὰ νὰ μὴ μολύνωνται ἢ βλάπτωνται κατά τι οὔτε τῶν πηγῶν αἱ δεξαμεναὶ (τὰ δοχεῖα), οὔτε ἡ καθ' ὁδὸν διεύθυνσις τοῦ ὑδραγωγείου· ἀλλ' ἡ εἴσοδος τοῦ ἀέρος δὲν θέλει ἐμποδισθῇ παντελῶς. Τὰ δὲ φρέατα καὶ αἱ δεξαμεναὶ ἔχοντα τὸ ἀναγκαῖον βάθος, θέλουσι προφυλάττεσθαι ἐξαιρέτως ἀπὸ τὰς ἐμπιπτούσας ἀκαθαρσίας ἢ ἐπιβλαβῆ ἄλλα πράγματα, ὁποῖα ζῶντα ἢ θνησιμαῖα ζῶα, πτώματα καὶ τὰ παρόμοια.

12. Παραγγέλλομεν δὲ κατ' ἐξοχὴν νὰ μὴ εὑρίσκωνται πλησίον δεξαμενῶν, φρεάτων ἢ ῥυάκων, τέλματα, ἀπόπατοι ἢ ὀχετοὶ ἀποπάτων, θνησιμαιῶνες καὶ νεκροταφεῖον, ἢ βλαβερὰ ἐργαστήρια, οἷον χαρτοποιεῖα καὶ βυρσοδεψεῖα δυνάμενα νὰ μολύνωσιν ἢ νὰ καταστήσωσιν ἐπιβλαβὲς τὸ ὕδωρ.

13. Δὲν συγχωρεῖται ἐπιχείρησις οἰκοδομῆς

εἰς δήμους πρώτης καὶ δευτέρας κλάσεως, εἰμὴ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐγκριθῇ τὸ σχέδιον ἀπὸ ἐμπειρότεχνον ἄνδρα. Εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον κανονισμὸν ὑπάγονται ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ δῆμοι ἐντὸς ἢ πλησίον τῶν ὁποίων εὑρίσκονται ἐμπειρότεχνοι ἄνδρες, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ οἰκοδομὴ διὰ τὴν εὐτέλειαν τῆς ἀξίας δὲν ἀπαιτῇ τοιαύτην πρόνοιαν κατὰ τὴν εὐλόγιστον γνώμην περὶ τούτου τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν.

Γενικῶς τὸ ὕψος τῶν οἰκιῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δύο ὀροφάς· ὅπου δὲ συμβαίνουσι σεισμοί, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ νὰ ἔχωσι πλειοτέρας. Ἄξιαι μάλιστα φροντίδος κρίνονται πρῶτον μὲν ἡ ἁρμοδία τοποθεσία τῆς καπνοδόχης καὶ τῶν ἀποπάτων, ἔπειτα δὲ ἡ συνεχὴς καὶ ἀκριβὴς ἐπιτήρησις ὅλου τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ κατ' ἰδίαν τῆς στέγης, ἥτις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὅσῳ δυνατὸν ἀνωτέρα κινδύνου πυρκαϊᾶς, καὶ εἰς τὰς πόλεις νὰ σκεπάζηται μὲ κεραμίδια, ἀρδωσίαν σχιστὴν λίθον ἢ μέταλλον· εἰς δὲ τὰς κώμας ἀρκεῖ νὰ διατεθῇ οὕτως, ὥστε ὁ καπνὸς νὰ ἐξέρχηται ἀκολύτως.

14. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, ὅλων τῶν λαμπρῶν χρωμάτων, ὁποῖον τὸ κόκκινον, τὸ βαθὺ κίτρινον, καὶ τὸ λευκόν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐλαιομίκτων βαφῶν (couleurs à l'huile) καὶ τοῦ βερενικείου ὡς ἐπιβλαβῶν πάντων εἰς τὴν ὑγείαν. Αὐτὰ δὲ ὁμοίως συμφέρει νὰ μὴ συνειθίζωνται ὅσῳ δυνατὸν οὔτε εἰς τὰ ἔνδον τῶν οἰκιῶν.

15. Οἰκία νεόκτιστος δὲν θέλει κατοικεῖσθαι πρὶν ξηρανθῇ ἐντελῶς· τοῦτο δὲ θέλει ἀποδειχθῇ διὰ τῆς ἀστυνομίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐπιτήρησις ὅλων τῶν διειλημμένων διατάξεων.

16. Τὰ δημόσια κτίρια θέλουσι κατατάττεσθαι ἁρμοδίως ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς ὅσον ἔνεστιν ἐλευθέρους (ἀναπεπταμένους) τόπους.

17. Οἱ σταῦλοι συμφέρει νὰ μακρύνωνται ἀρκετὰ ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους κατοικίας· εἰς δὲ τὰς κώμας πρέπει τοὐλάχιστον νὰ διαχωρίζωνται ἀπ' αὐτὰς μὲ ἓν διάφραγμα (μεσότοιχον)· ἂς κτίζωνται ὅμως πάντοτε κατωφερεῖς διὰ τὴν εὔκολον τῶν ὑγρασιῶν ἀποῤῥοήν.

18. Νοσοκομεῖα, σωφρονιστήρια εἴτε φρενοβλαβεῖα (hôpitaux des aliénés), εἱρκταὶ καὶ ἐργατικαὶ φυλακαὶ ἂς ἀνεγείρωνται ὅσον δυνατὸν ἔξω τῆς πόλεως ἢ τοὐλάχιστον εἰς ἐλευθέρως ἀεριζόμενα χωρία.

19. Βιομηχανικὰ εἴτε τεχνικὰ καταστήματα, ἔχοντα βλαβερὰν καὶ ἐπικίνδυνον ἐπιῤῥοὴν εἰς τὰς γειτνιαζούσας κατοικίας, ἀπαγορεύεται ν' ἀνεγείρωνται ἄνευ ἀστυνομικῆς ἀδείας. Ὑπάγωνται δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην·

Τὰ ἐργαστήρια, ὅπου κατασκευάζονται τὸ ἄμυλον, τὸ βορουσιακὸν κυανοῦν, (bleu be brusse), αἱ μουσικαὶ χορδαί, τὸ στιλβωτικὸν διὰ τὰς τραπέζας μίγμα, τὸ νιτρικὸν ὀξὺ (eau-forte), ἡ μίλτος (minium) τὸ ἀμμωνιακὸν ἅλας, τὰ κηρόπαστα διαφόρου εἴδους ὑφάσματα, τὰ βιβλιοδετικὰ χαρτώνια, τὸ ἀρσενικόν, τὸ βερενίκειον καὶ τὸ ἐμπυρευματικὸν ἔλαιον, ὁμοίως δὲ καὶ πυροτεχνεῖα, τὰ ῥακοσυλλεκτήρια, οἱ κοπρῶνες, τὰ κανναβοβρεκτήρια, τὰ ξηραντήρια τῆς καυσίμου γῆς (tourbe), αἱ κάμινοι τοῦ γύψου καὶ τῆς ἀσβέστου, τὰ στεατοχωνευτήρια.

Τὰ ἀκόλουθα δὲν μακρύνονται μὲν ἀπὸ τὰς κατοικίας τῶν ἀνθρώπων, καθιστῶσιν ὅμως ἀναγκαίαν τῆς ἀστυνομίας τὴν ἄδειαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γειτόνων. Τὰ ψιμμυθιουργεῖα, καὶ ἐν γίνει ὅλα τὰ ἐργαστήρια χημικῶν ἀναλύσεων ἢ κατασκευῶν, τὰ πιλοποιεῖα, σαπωνεῖα, ἀλειμματοκηρεῖα, βυρσοδεψεῖα, βαφεῖα, χοιροστάσια, χλωρογναφεῖα, καὶ πισσωτήρια (calfatures). Αἱ ἁλυκαὶ θέλουσι τάττεσθαι ὑπὸ τοὺς ἐπικρατοῦντας ἀνέμους τῆς πόλεως ἢ τῆς κώμης.

20. Τὰ σφαγεῖα βάλλονται ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὴν θάλασσαν, ποταμὸν ἢ ῥύακα, καὶ εἰς τόπον ὅθεν δὲν πνέουσι παντελῶς ἢ τοὐλάχιστον συχνὰ οἱ ἄνεμοι πρὸς τὴν πόλιν· διατηροῦνται δὲ πάντοτε καθάρια.

Τὰ πεταλωτήρια ἐπιτρέπεται μὲν νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὰς πόλεις, ἐντὸς ὅμως τῶν αὐλῶν· ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, οἱ πεταλωταὶ ἐργάζονται μόνον ἐπὶ τῶν μεγάλων πλατειῶν.

22. Τὰ λοιπὰ ἐργαστήρια, ὀσμὴν δυσώδη ἢ βαρεῖαν ἀπόζοντα ἢ θόρυβον προξενοῦντα, τοπίζονται εἰς ἀποκέντρους συνοικίας (μαχαλάδες) τῆς πόλεως.

Τὰ ἐκδορεῖα τῶν ζώων ἂς μακρύνωνται τοὐλάχιστον ἡμίσειαν ὥραν τῆς πόλεως καὶ τῶν κωμῶν εἰς ὑψηλὸν καὶ σύδενδρον τόπον. Τὰ δὲ ἐκδαρθέντα ζῶα πρέπει νὰ κατορύττωνται τοὐλάχιστον 6 πόδας βαθέως εἰς τὴν γῆν.

24. Τὰ κοινοταφεῖα ἂς βάλλωνται ὁμοίως εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν τῆς πόλεως καὶ κώμης, καταφυτευόμενα μὲ δένδρα καὶ θάμνους κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ἤδη περὶ αὐτῶν διάταγμα.

25. Αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πλατεῖαι δὲν πρέπει παντελῶς νὰ γίνωνται ἀδιάβατοι, ἐμφραττόμεναι οὔτε ἐν καιρῷ οἰκοδομῆς διὰ τῆς κατεδαφίσεως ἐρειπίων, οὔτε ὅταν ἐπιφορτίζωνται καὶ ἀποφορτίζωνται οἱαδήποτε ἀντικείμενα, οὔτε τέλος δι' ἄλλης τινὸς ἐπισωρεύσεως ἢ διασκορπίσεως πραγματειῶν διαφόρων, ἢ ἄλλης ὕλης.

26. Εἰς τὰ πέριξ καὶ πλησιόχωρα μέρη τῶν πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ οἰκονομῶνται περίπατοι καὶ ἅλωαὶ ἀπὸ καρποφόρα ἢ τοὐλάχιστον σκιερὰ δένδρα.

27. Οἱ Νομάρχαι, Ἔπαρχοι, καὶ Δήμαρχοι ὀφείλουσι κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἕκαστος πολιτικὴν δύναμιν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς φυλακῆς τῶν ἐκτεθειμένων ὁρισμῶν εἰς τὴν σύστασιν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν, καὶ ὅταν γίνωνται μεγάλαι μεταβολαὶ οἰκοδομῶν ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ

κωμῶν, καθὼς καὶ ὅταν γίνωνται μεγάλαι μεταβολαὶ οἰκοδομῶν ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ χωρίων, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους θέλουσιν ἐνεργεῖ συμβουλεύοντες καὶ νουθετοῦντες, ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλουσι καταδιώκει τὰς παραβάσεις τῶν κανονισμῶν τούτων κατὰ τὸ κείμενον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὀνομαστὶ δὲ κατὰ τὰ ἄρθ. 598, 609 καὶ 697-700 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

28. Τὸ Ἡμέτερον τοῦτο Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

29. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, 3 (15) Ἀπριλίου 1835.

256. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ προληφθῇ ὅσον δυνατὸν ἡ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς ἀπεριορίστου πωλήσεως τῶν δηλητηρίων φαρμάκων γινομένη βλάβη, κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Μόνον εἰς τοὺς τακτικῶς ὡρισμένους φαρμακοποιοὺς καὶ φαρμακεμπόρους (droguistes) ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ πώλησις τῶν δηλητηρίων φαρμάκων.

Οἱ εἰδοπῶλαι (épiciers) καὶ λοιποὶ πραγματευταὶ ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ πωλῶσι τὰ εἰς τὰς τέχνας μόνον χρήσιμα δηλητήρια, καὶ ταῦτα δὲ προηγηθείσης μὲν δοκιμασίας φαρμακοποιοῦ τινος, δοθείσης δὲ ἐπὶ τούτῳ ἀδείας τοῦ Ἐπάρχου, καὶ γενομένου τοῦ ἀναγκαίου ὅρκου.

Ὅστις ἄλλος ἢ αὐτὸς ἢ διὰ τρίτου προσώπου πωλήσῃ δηλητήρια, παιδεύεται κατὰ τὸ 561 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ οἱ ἔχοντες δὲ ἄδειαν, ἂν πωλοῦντες παραβῶσι τὸν προσδιωρισμένον τρόπον τῆς πωλήσεως, τιμωροῦνται καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸ 533 ἄρθρον.

2. Θεωροῦνται δὲ ὡς δηλητήρια αἱ ἑξῆς οὐσίαι·

Δηλητήρια Α'. σειρᾶς.

1. Ἀρσενῶδες ὀξύ, ὀξείδιον ἀρσενικοῦ, ἀρσενικὸν λευκόν, ἄσπρον φαρμάκι acidum arsenicosum, ποντικοφάρμακον.

2. Θειοῦχον ἀρσενικὸν ἐρυθρόν, sulphuretum arsenici rubrum; ἐρυθρὸν ἀρσενικ. σανδαράχη, realgar.

3. Θειοῦχον ἀρσενικὸν κίτρινον, sulphuretum arsenici flavum; ὠχρὸν ἢ κίτρινον ἀρσενικόν, orpimentum.

4. Ὑπόξειδον ἀρσενικόν, suboxidum arsenici; ἀρσενικὸν μέλαν, τζερνίκι, ποντικοφάρμακον.

5. Ἀρσενῶδης ποτασσα ἢ σόδα, potassa vel soda arsenicosa.

6. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος, δευτεροχλωροῦχος ὑδράργυρος, deutochloruretum hydrargyri; murias oxidi hydrargyri, ὑψωμένος ὑδράργυρος, sublimatus corrosivus.

7. Νιτρικὸς ὑδράργυρος, nitras hydrargyri.

8. Ὑδροχλωρικὸν στίμμι πρωτόξειδον, πρωτοχλωροῦχον στίμμι, βούτυρον στίμμεως, butyrum antimonii, murias oxyduli stibii.

9. Ὀξικὸς μόλυβδος, μολυβοσάκχαρον, acetas plumbi.

10. Ὀξαλικὸν ὀξύ, acidum oxalicum.

11. Ὑδροκυανικὸν ὀξύ, Βορωσσιακὸν ὀξύ, acidum hydrocyanicum.

12. Φώσφορος.

13. Κανθαρίδες χρυσόμυια· ἔμβαμμα κανθαρίδων.

14. Μορφίνη, στρυχνίνη, ἐμετίνη καὶ τὰ λοιπὰ ἀλκαλοειδῆ φυτικά.

15. Κροτονέλαιον, oleum crotonis.

Δηλητήρια Β'. σειρᾶς.

1. Δευτερόξειδος ὑδράργυρος, ἐρυθρὸν ἀπόκριμα ὑδραργύρου, precipitatum rubrum.

2. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος ciἀμμωνιοῦχος, ἀπόκριμα λευκὸν ὑδραργύρου, precipitatum album.

3. Ἰωδοῦχος ὑδράργυρος, ioduretum hydrargyri.

4. Ὑδροκυανικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος, cyanetum hydrargyri.

5. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος πρωτόξειδος, πρωτοχλωροῦχος ὑδράργυρος, καλομέλανον, calomelas, murias hydrargyri oxiduli mitis.

6. Ὑδροχλωρικὸς χρυσὸς δευτερόξειδος, lapis infernalis, πέτρα τῆς κολάσεως.

7. Ὑδροχλωρικὸς χρυσὸς δευτερόξειδος σοδοῦχος, murias auri et sodae.

8. Νιτρικὸς ἄργυρος δευτερόξειδος, lapis infernalis, πέτρα τῆς κολάσεως.

9. Ταρταρικὴ πότασσα στιμμιοῦχος, tartarus emeticus, ἐμετικόν.

10. Θειοῦχον στίμμι πρωτόξειδον, ὕαλος στίμμεως, vitrum antimonii.

11. Ὑποξικὸς μόλυβος πρωτόξειδος διαλυτός, subacetas plumbi, extractum saturni.

12. Ὀξικὸς χαλκὸς δευτερόξειδος, acetas cupri

13. Θειικὸς χαλκὸς δευτερόξειδος, ἀλογόπετρα, γαλάζια πέτρα vitriolum cupri sive coeruleum.

14. Ὑδροχωρικὸς χαλκὸς δευτερόξειδος, murias cupri.

15. Θειικὸς χαλκὸς ἀμμωνιοῦχος, cuprum ammoniacale.

16. Θειικὸς χαλκὸς στυπτηριοῦχος, lapis divinus.

17. Θειικὸς ψευδάργυρος δευτερόξειδος, ἄσπρον βιτριόλι, vitriolum album, vitriolum zinci.

18. Ὑπονιτρικὸν βισμούθιον δευτερόξειδον, λευκὸν βισμούθιον, magisterium bismuthi

19. Ὑδροχλωρικὸς κασσίτερος πρωτόξειδος, murias stanni.

20. Θειικὸν ὀξύ, oleum vitrioli, σπίριτον βιτριολίου, acidum sulphuricum.

21. Νιτρικὸν ὀξύ, aqua fortis, ἀσημόνερον, acidum nitricum·

22. Ὑδροχλωρικὸν ὀξύ, ἁλικὸν ὀξύ, acidum muriaticum

23. Φωσφορικὸν ὀξύ, acidum phosphoricum.

24. Ὑδροχλωρικὸν ὀξὺ ὀξυγονωμένον, acidum muriaticum oxygenatum, χλωρινόνερον, χλωρόν.

25. Πότασσα καυστική, πέτρα καυστική χειρουργῶν, kali causticum,

26. Σόδα καυστική, natrum causticum.

27. Ἀμμώνιον καθαρὸν ἢ καυστικόν, ammonia pura liquida.

28. Ὑπανθρακικὴ πότασσα καθαρισμένη, subcarbonas potassæ depuratus, sal tartari purum.

29. Ὑπανθρακικὴ σόδα καθαρισμένη, subcarbonas sodae depuratus.

30. Ὑπανθρακικὸν ἀμμώνιον καθαρισμένον, subcarbonas amoniae depuratus, alcali volatilissimum.

31. Ὑπανθρακικὴ βαρεῖα, subcarbonas barytae.

32. Ὑδροχλωρικὴ βαρεῖα, murias barytæ.

33. Ὑδροχλωρικὴ τίτανος, marias calcaria.

34. Ὑδροχλωρικὴ πότασσα ὀξυγονωμένη, murias potassæ oxigenatus.

35. Θειοῦχος πότασσα, hepar sulphuris.

36. Θειοῦχος σόδα, hepar sulphuris minerale

37. Θειοῦχον ἀμμώνιον, sulphuretum ammoniæ.

38. Ἰῶδες καὶ ἔμβαμα ἰώδους, jodium.

39. Θειοῦχον ἰῶδες, ioduretum sulphuris.

40. Ὑδροϊωδικὴ πότασσα, kali hydriodicum.

41. Ὑδροκυανικὴ σιδηροῦχος πότασσα, borussias potassæ et oxyduli ferri.

42. Δαφνοκεράσου ἀπόσταγμα, aq. lauro-cerasi.

43. Πικραμυγδάλων ἀπόσταγμα, aq. amararum amygdalarum.

44. Ὄπιον καὶ ἔμβαμα ὀπίου, tinctura opii, laudanum liquidum Sydenhami.

45. Εὐφόρβιον, ῥητίνη εὐφορβίου.

46. Ἐλατήριον.

47. Σκαμμωνία (μαμουτία).

48. Στρυχνόσπορος, nux vomica (φόλαις).

49. Κύαμος Ἰγνατίου, faba Ignatii.

50. Κουκουλόσπορος, sem. cocculi indici.

51. Σαβαδίλλα, sem sabadilæ.

52. Σταφὶς ἀγρία, sem. staphis agriae.

53. Εὐθαλία ἢ μανδραγόρας, belladonna.

54. Ὑοσκύαμος, hyoscyamus niger.

55. Κώνειον ὑδροχαρὲς, conium aquaticum, ἢ μαγγούνι, cicuta aquatica

56. Κώνειον κατάστικτον, conium maculatum.

57. Στραμμώνειον, datura strammonium.

58. Δακτυλῖτις, digitalis purpurea

59. Ἀκόνιτον, aconitum.

60. Βράθυ, σαβίνας χόρτον, sabina.

61. Κερατώδης σίκαλις, secale cornutum.

62. Ἐλλέβορος λευκός, veratrum album, helleborus albus.

63. Ἐλλέβορος μέλας, σκάρφη, hellehorus niger.

64. Κολοκυνθίς.

3. Οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ φαρμακέμποροι καθὼς καὶ οἱ ἐξετασθέντες καὶ ὡρκισμένοι πραγματευταὶ ὀφείλουσι νὰ φυλάξωσι τὰς ἀκολούθους διατάξεις, ὅταν πωλῶσι δηλητήρια·

Α. Ὅλα τὰ διαληφθέντα δηλητήρια πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς ἰδιαίτερα χωρίσματα τοῦ ἐργαστηρίου καὶ εἰς ἰδίας θέσεις ἢ ἀγγεῖα καλῶς χωρισμένα καὶ σφαλισμένα. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ δηλητήρια τῆς πρώτης σειρᾶς θέλουσι φυλάττεσθαι εἰς ἰδιαίτερον συρτάριον, τὸ ὁποῖον νὰ κλειδόνεται μὲ κλειδαρίαν.

Β. Τὸ κλειδίον τοῦ συρταρίου τούτου νὰ κρατῇ αὐτὸς ὁ φαρμακοποιὸς καὶ φαρμακέμπορος ἢ ὁ πρῶτος αὐτῶν βοηθός.

Γ. Ἕκαστον δηλητηρίου εἶδος νὰ ἔχῃ ἰδίαν εὔληπτον ἐπιγραφὴν ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἢ τῆς θέσεως.

Δ. Διὰ τὰ δηλητήρια θέλουσιν εὑρίσκεσθαι εἰς τὸ κατάστημα ἰδιαίτερα ἐργαλεῖα, οἷον ζύγια (σταθμά), ἴγδια, τριβήδια κτλ. Κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ πρὸς παρασκευὴν τῶν δηλητηρίων τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ ὑδραργύρου χρήσιμα πρέπει νὰ κλειδόνωνται μετὰ τῶν εἰρημένων φαρμάκων εἰς τὸ αὐτὸ συρτάριον.

Ε. Τὰ δηλητήρια νὰ ζυγίζωνται εἰς χωριστὸν τοῦ ἐργαστηρίου τραπέζιον.

Ὅστις παραβῇ τὰς ἀνωτέρω παραγγελίας, τιμωρεῖται κατὰ τὸ 560 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

ς. Τὰ δηλητήρια νὰ πωλῶνται πάντοτε ἀπὸ τὸν φαρμακοποιὸν αὐτὸν καὶ φαρμακέμπορον ἢ τὸν πρῶτον τούτων βοηθὸν καὶ ὄχι ἀπὸ μαθητιῶντας παῖδας ἢ ἄλλους ἀνθρώπους. Εἰς τὸν ἔνοχον παραβάσεως θέλει ἐπιβάλλεσθαι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 566 προσδιωρισμένη ποινή.

Ζ. Ἕκαστος φαρμακοποιὸς καὶ φαρμακέμπορος νὰ κρατῇ ἰδιαίτερον βιβλίον διὰ νὰ σημειοῖ ἐκεῖ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον τὰ πωλούμενα δηλητήρια·

Χρόνος τῆς πωλήσεως, εἶδος, ποσότης, σκοπὸς χρήσεως τοῦ δηλητηρίου, ὄνομα, ἐπάγγελμα, διαμονὴ τοῦ ἀγοραστοῦ.

Η. Ἄνευ ἰδιοχείρου ὑπογραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὸ βιβλίον δὲν θέλει δίδοσθαι κἀνὲν δηλητήριον οὔτε τῆς πρώτης, οὔτε τῆς δευτέρας σειρᾶς.

Θ. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ τῆς πρώτης σειρᾶς δηλητήρια θέλουσι δίδοσθαι μόνον εἰς τὸν παρουσιάζοντα ἀποδεικτικὸν τῆς Ἀστυνομίας, ὅπου σημειοῦται τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ ἡ χρῆσις τοῦ δηλητηρίου, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὄνομα, το ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὸ ἀποδεικτικὸν δὲ τοῦτο προστίθεται μετὰ τὴν πώλησιν εἰς τὸ βιβλίον.

Ι. Ὁ πωλητὴς ἔχει δικαίωμα καὶ χρέος νὰ μὴ δίδῃ οὔτε ἀπὸ τῆς δευτέρας σειρᾶς δηλητήρια, ἄνευ ἀδείας τινὸς Ἀρχῆς, εἰς ἀνθρώπους ἀγνώστους ἢ ὑπόπτους καὶ ὅταν φοβῆται βλαβερὰν χρῆσιν τοῦ δηλητηρίου.

Κ. Δὲν πρέπει νὰ δίδωνταί ποτε δηλητήρια εἰς παιδία, μαθητιῶντας, δούλους καὶ μωρούς, οὔτε ὅταν παρουσιάζωσιν ἄδειαν ἔγγραφόν τινος Ἀρχῆς.

Δὲν συγχωρεῖται μάλιστα νὰ δίδωνται κἀνὲν

δηλητήριον, ἂν ὑπάρχῃ ὑποψία ὅτι δὲν θέλει χρησιμεύσει εἰς ὅ,τι λέγει τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς Ἀστυνομίας.

Λ. Τὰ πρὸς ἰατρικὸν σκοπὸν δηλητήρια πρέπει νὰ δίδωνται μόνον ἀπὸ τοὺς φαρμακοποιοὺς καὶ μόνον ὅταν παρουσιασθῇ εἰς αὐτοὺς γραμμάτιον ὑπογραμμένον παρά τινος ἐγνωσμένου ἰατροῦ. Ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν, ἂν τὸ εἶδος, ἡ ποσότης καὶ ἡ χρῆσις τοῦ δηλητηρίου δίδῃ ὑποψίαν παραδρομῆς, ἀπάτης ἢ κακοβουλίας, ὁ φαρμακοποιὸς ἔχει δικαίωμα καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ ἐρωτήσῃ ἀμέσως ἢ δι' ἄλλου τινος τὸν ἰατρὸν κατ' ἰδίαν.

Ὅταν τὸ δηλητήριον δίδωται κατὰ ἰατρικὴν συνταγήν, γίνονται περιττὰ ἡ καταγραφὴ εἰς τὸ βιβλίον καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς Ἀστυνομίας.

Ὅστις ἀντιβῇ εἰς τὰς ἐν τοῖς Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, καὶ Λ, ἐδαφίοις διαταγάς, ὑποπίπτει εἰς τὴν κατὰ τὸ 560 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένην ποινήν, ἂν δὲν προσετέθησαν ὅμως καὶ θετικαὶ πράξεις ὑποκείμεναι εἰς μεγαλητέρας ποινάς·

Μ. Αἱ διδόμεναι δηλητήριοι οὐσίαι πρέπει νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς, ἐπιγραφομένων ἐπισήμως τῆς λέξεως «φαρμάκιον» καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς φαρμακερᾶς ταύτης οὐσίας.

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ πρὸς ἰατρικὴν χρῆσιν διδόμενα δηλητήρια· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἀπαγορεύεται εἰς τὸν φαρμακοποιὸν νὰ δίδῃ χωρὶς νὰ σημειώσῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τὸν τρόπον τῆς χρήσεως.

Πρὸ πάντων δὲ τὸ λευκὸν ἀρσενικὸν (ποντικόχορτον), διδόμενον διὰ τοὺς μῦς (ποντικοὺς) καὶ τοὺς φθεῖρας, θέλει μιγνύεσθαι μὲ κόνιν ἄνθρακος διὰ νὰ μὴ συμβῇ κἂνὲν ὀλέθριον λάθος ἀπὸ τὴν ὁμοιότητα τοῦ χρώματος μὲ πολλὰς λευκὰς οὐσίας.

Ν. Καὶ ἄλλαι δὲ δριμεῖαι καὶ ἐπιβλαβεῖς οὐσίαι, αἱ ὁποῖαι δὲν κατετάχθησαν ἀνωτέρω μεταξὺ τῶν δηλητηρίων, π. χ. ὁ λιθάργυρος, ὁ δευτερόξειδος μόλυβδος ἢ μίλτος (minium σουλλεγένι) ὁ λευκομόλυβδος, τὸ βορωσσιακὸν κυανοῦν, τὸ κόκκινον πέπερι, τὸ πόλιον (turbith), τὸ κόμμι γοῦττα, οἱ σπόροι κόκκου κνιδίου, το ἀπήγανον, τὸ νίτρον (γκιβερζιλὲς), τὸ ἀμμωνιακὸν ἅλας (νισαντήρι), ὁ βόραξ (τενικιὰρ) κτλ., καθὼς καὶ πολλὰ χρώματα ἐμπεριέχοντα ἀρσενικὸν ἢ χαλκὸν, οἷον τὸ Σεχλικὸν, Σουηδικὸν, Σβαϊνφούρτιον, καὶ Οὐϊνδοβουνικὸν πράσινον, τὰ ὁποῖα περιέχουσιν ἀρσενικὸν, καὶ τὸ ὀρεινὸν, Βραϋνσβεϊκὸν πράσινον, τὰ ὁποῖα περιέχουσι χαλκὸν, πρέπει νὰ συναριθμηθῶσι μὲ τὰ δηλητήρια καὶ νὰ δίδωνται μόνον εἰς γνωστοὺς, ἀνυπόπτους, νουνεχεῖς καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς κατηγορίαν ἀνθρώπους, οἵτινες ἐξ ἀγνοίας ἢ καὶ ἐπίτηδες δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐπὶ βλάβῃ τὰ τοιαῦτα φάρμακα, παρασκευάζοντες ἐδώδιμα ποτὰ καὶ ἄλλα διάφορα πράγματα, οἷον οἶνον, ὄξος, ζύθον, ἄλευρον, σακχαρικὰ παιγνίδια κτλ.

Ὅστις ἀντιπράξῃ εἰς τὰ ἐνταῦθα ὁριζόμενα, παιδεύεται κατὰ 561 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου·

4. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος οἱ Ἔπαρχοι ὀφείλουσι ν' ἀναγκάσωσι τοὺς φαρμακεμπόρους, ὅσοι θέλουσι νὰ πωλῶσι δηλητήρια, νὰ ἐξετασθῶσιν, αὐτῶν παρόντων, παρά τινος φαρμακοποιοῦ περὶ γνώσεως τῶν δηλητηρίων, τὰ ὁποῖα ἐμπορεύονται, περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς βλαπτικῆς αὐτῶν δυνάμεως. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ταύτην ὁ Ἔπαρχος λαμβάνει παρὰ τοῦ φαρμακεμπόρου τὸν ὑποχρεωτικὸν ὅρκον.

5. Ὀφείλουσι δὲ ὁμοίως καὶ οἱ ἰατροὶ νὰ ἐπιτηρῶσι περιοδεύοντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταῦθα διαταττομένων, ἐξετάζοντες τὰ φαρμακοποιεῖα καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς παραβάσεις εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἔργον μάλιστα ταύτης θέλει εἶναι ἡ φροντὶς τοῦ νὰ ἐγκαλῇ εἰς τὸ ἀνῆκον Εἰρηνοδικεῖον πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τούτων, διὰ νὰ κολάζηται ὁ παραβάτης κατὰ τοὺς νόμους.

6. Τὸ διάταγμα τοῦτο θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Κυβερνητικῆς Ἐφημερίδος καὶ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας κοινοποιηθῇ.

7. Ἐπιφορτίζεται δὲ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία νὰ κοινοποιήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, 2 (14) Ἀπριλίου 1835.

357. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Κεφάλ. Α'.

Περὶ Ἰθαγενείας.

1. Ὡς Ἕλληνες θεωροῦνται· ά. Ἅπαντες οἱ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος γεννηθέντες, ἂν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς γεννήσεώς των, οἱ γονεῖς των εἶχον τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας· β'. Ἅπαντες οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε νόμων τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας κεκτημένοι· γ'. Οἱ τοὐλάχιστον διετίαν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ὑπερμαχήσαντες φιλέλληνες· δ'. Ἅπαντες οἱ κατὰ τὸ ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1830 πρωτόκολλον τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως ἔχοντες, καὶ συμμορφωθέντες μὲ τοὺς ἐν αὐτῷ διαγεγραμμένους ὅρους· έ. Ἅπαντες οἱ διὰ πολιτογραφήσεως τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας προσκτησόμενοι.

2. Ἕκαστος ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ξένων γονέων γεννηθεὶς, δύναται, ἐνήλικος γενόμενος ν' ἀπαιτήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας, ἀφ' οὗ κηρύξῃ ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος διατρίβων, ὅτι θέλει καταστήσει ἐντὸς αὐτῆς τὴν σταθερὰν αὑτοῦ κατοικίαν, εἰδὲ διατρίβῃ ἐκτὸς αὐτῆς, ὅτι θέλει κατοικήσει ἐν αὐτῇ, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν μεταβῇ πραγματικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τοιαύτης ὁμολογίας, καὶ καταγραφῇ εἰς ἕνα τῶν δήμων αὐτῆς.

3. Ἕκαστος ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πατέρα

Ἕλληνα γεννηθεὶς, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

Ἕκαστος γεννηθεὶς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα, ἀπολέσαντα τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας δύναται ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ, συμμορφούμενος μὲ τοὺς τύπους τοῦ ἄρθρου 2.

4. Ξένη Ἕλληνα νυμφευθεῖσα θεωρεῖται ὡς καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς.

Κεφάλ. Β'.

Περὶ πολιτογραφήσεως.

5. Τὸ δικαίωμα τῆς πολιτογραφήσεως προσκτᾶται ὁ μετὰ τριετῆ ἀδιάκοπον διατριβὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῷ μέσῳ ἑνὸς τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου πανοικὶ κατοικήσας καὶ ἀποκατασταθεὶς, ἀφ' ἧς ἡμέρας κηρύξῃ τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσκτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας πρόθεσίν του.

Ἀπαιτεῖται ὁ πολιτογραφηθόμενος νὰ μὴν ἐτιμωρήθη ποτὲ, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς τριετίας ἕνεκα πλημμελήματος ἢ κακουργήματος· ὅθεν καὶ θέλει καθυποβάλλεσθαι μετ' αὐτὴν εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἀπολυθεὶς θέλει πολιτογράφεσθαι.

6. Εἰς ξένον ἀναδείξαντα λαμπρὰς ἐκδουλεύσεις εἰς τὸ Κράτος, ἔχοντα ἔξοχα προτερήματα, εἰσάγοντα ἀνακαλύψεις ἢ λόγου ἀξίους βιομηχανίας κλάδους, ἐπιχειροῦντα ἔργα ἢ ἀνεγείροντα καταστήματα κοινωφελῆ, δύναται νὰ χαρισθῇ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας· τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει τῷ δίδεσθαι κατ' ἰδιαίτερον Β. διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ.

7. Ἕκαστος ξένος ἐνήλικος δύναται νὰ καθυποβάλῃ τὴν περὶ πολιτογραφήσεως αἴτησίν του εἰς τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιθυμεῖ νὰ κατοικήσῃ.

8. Ἀφ' ἧς ἡμέρας παραδώσῃ τὴν περὶ πολιτογραφήσεως αἴτησίν του, ἀπολαμβάνει ὁ ξένος ὅλα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα.

9. Πληρώσας ὁ ξένος ὅλα τὰ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἀπαιτούμενα, λαμβάνει αὐτὴν δίδων ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος Νομάρχου τὸν ὅρκον τῆς πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου ὑποταγῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα πίστεως.

Κεφάλ. Γ'.

Περὶ ἀποβολῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

10. Ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας· α'. Ὁ πολιτογραφηθεὶς εἰς ξένον κράτος· β'. Ὁ ἀποκατασταθεὶς εἰς ξένον κράτος, ἄνευ προθέσεως παλινοστίας. Τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς συσταθέντα μετὰ προθέσεως παλινοστίας· γ'. Ὁ ἄνευ Βασ. ἀδείας ἀναδεχθεὶς δημόσιον θέσιν ἢ ὑπηρεσίαν ξένης Κυβερ. δ'. Ὁ κατὰ τῆς πατρίδος ὁπλοφορήσας Ἕλλην.

Κατὰ τῶν τοιούτων ἐπιφυλάττονται καὶ αἱ κατὰ περίστασιν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλόμεναι ποιναί.

11. Ὁ ἀποβαλὼν τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας Ἕλλην, δύναται, ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κηρύξας ὅτι θέλει ν' ἀποκατασταθῇ ἐντὸς αὐτῆς, ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ αὖθις.

Εἰς τὰς περιπτώσεις γ'. καὶ δ'. τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου 10 ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρα Β. ἔγκρισις.

12. Ἑλληνὶς νυμφευθεῖσα ξένον, θεωρεῖται ὡς ὁ σύζυγος αὐτῆς. Χηρεύσασα δύναται ν' ἀναλάβῃ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἂν διαμένῃ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐπανέλθῃ καὶ κηρύξῃ ὅτι θέλει νὰ μείνῃ καὶ καταστηθῇ ἐντὸς αὐτῆς.

13. Εἰς ἕκαστον Ἕλληνα ἀναλαβόντα ἢ μέλλοντα νὰ ἀναλάβῃ στρατιωτικὴν κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν ὑπηρεσίαν ξένης δυνάμεως, δίδεται εἰκοσιπεντάμηνος διορία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν τοῦ Βασιλέως.

Μὴ συμμορφωθεὶς μὲ τὴν παροῦσαν διάταξιν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ἀποβάλλει τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχαιότητος, ὅσα προεκτήσατο διὰ στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων εἴτε ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, εἴτε καὶ μετὰ ταῦτα.

Ὁ μετὰ παρέλευσιν τῆς ῥηθείσης προθεσμίας ἐν ἔτος ἔτι παραμείνας ἄνευ Β. ἀδείας εἰς ξένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἀναδεχθεὶς αὐτὴν, ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, καὶ δύναται ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ πάλιν, μόνον ἂν ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, κηρύξῃ ὅτι θέλει νὰ κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

14. Περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἕλληνος, περὶ τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς χρῆσιν αὐτῶν, περὶ προσωρινῆς ἢ παντελοῦς παύσεως μέρους ἢ ὅλων αὐτῶν, θέλει ἐκδοθῇ ἐν καιρῷ ἰδιαίτερος νόμος. Μέχρις ἐκείνου ἰσχύουν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες καὶ διὰ προλαβουσῶν διατάξεων ἀκυρωθέντες νόμοι· παραπέμπομεν δὲ ἰδίως εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1833 (8 Ἰανουαρίου 1834) περὶ Δήμων καὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

15. Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἰσχύει δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

16. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1835.

———

258. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐγκρίνομεν τὸν καθυποβληθέντα εἰς Ἡμᾶς κανονισμὸν τῆς συσταθησομένης φυσικοϊστορικῆς ἑταιρείας ἐπὶ ταῖς ἑξῆς συμφωνίαις·

1. Καθ' ἣν περίστασιν ἤθελε συσταθῇ ἐθνικὴ Ἀκαδημία τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἡ φυσικοϊστορικὴ ἑταιρεία θέλει συνδεθῇ ἢ συνενωθῇ μετ' αὐτῆς κατὰ τὸ δέον διὰ νὰ συναχθῶσι καὶ γίνωσι

συντελεστικώτερα πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον τὰ πρὸς τὸ παρὸν διεσπαρμένα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα.

2. Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλ.) Τ. Ε. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. ἐκδοθεῖσαν Ἡμετέραν ἀπόφασιν, ἔχομεν σκοπὸν νὰ συστήσωμεν βοτανικὴν ἑταιρείαν, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ συμπράττῃ καὶ πρὸς τὴν ὑλικὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου, καὶ νὰ χρησιμεύῃ ὡς τεχνικὸν ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως, σκοπὸν ἔχομεν νὰ ἑνώσωμεν αὐτὴν μὲ τὴν φυσικοϊστορικὴν ἑταιρείαν, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς αὐτὴν σταθερὰν ὕπαρξιν· ἐν καιρῷ θέλομεν ἐκδώσει ἰδιαιτέραν περὶ τούτου ἀπόφασιν, ἀφοῦ γίνουν αἱ ἀναγκαῖαι προπαρασκευαί.

3. Θεωροῦμεν κατὰ πολλοὺς λόγους ἀναγκαῖον καὶ ἐπιθυμητὸν τὸν κατ᾽ ὀλίγον σχηματισμὸν τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν συλλογῶν. Ἀπαιτοῦμεν ἑπομένως ῥητῶς ὥστε αἱ τῆς φυσικοϊστορικῆς ἑταιρείας νὰ δύνανται νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὰ κατὰ τὸ μέλλον συσταθησόμενα ὑψηλότερα διδακτικὰ καταστήματα, καὶ, ὡς τοῦτο εἰς τὸν κανονισμὸν περιέχεται, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρείας. Διὰ τὸ ὑποθετικὸν τοῦτο δικαίωμα, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐπιθεωρῶμεν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τὰς συλλογὰς καὶ καταλόγους, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐμποδίζωμεν διὰ τοῦτο διόλου τὴν ἐλευθέραν ἐνέργειαν τῆς ἑταιρείας (*).

Ἐπιβάλλομεν δ᾽ ἐνταυτῷ ὡς ἰδιαίτερον χρέος εἰς τὴν ἑταιρείαν, τὸ νὰ προσκαλέσῃ δι᾽ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον θέλει καθυποβληθῆ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, τοὺς κατὰ τὴν Εὐρώπην πεπαιδευμένους καὶ τὰς ἑταιρείας εἰς ἑκουσίας συνεισφορὰς διὰ τὴν ἀρτισύστατον συλλογὴν, πρὸς χάριν τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος συνδεομένων ἱστορικῶν ἐνθυμήσεων. Θέλομεν δὲ διατάξει ὥστε αἱ ἐπιστολαὶ νὰ γίνωνται διὰ τῶν Ἡμετέρων πρεσβειῶν καὶ προξενείων.

Ἐν τέλει ἐκφράζομεν εἰς τοὺς θεμελιωτὰς τῆς φυσικοϊστορικῆς ἑταιρείας τὴν ἐξιδιασμένην Ἡμῶν εὐχαρίστησιν διὰ τὸν ἀξιέπαινον ζῆλόν των, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ ἑταιρεία αὕτη θέλει συντελέσει μεγάλως πρὸς ἐπίδοσιν τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὔξησιν τῆς εὐτυχίας τοῦ τόπου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Ἀπριλίου 1835.

—

259. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡ. ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ συνέπειαν Ὑψηλῶν Βασιλικῶν διαταγῶν τὰ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου προσορμιζόμενα ἐμπορικὰ Δανικὰ πλοῖα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰμὴ εἰς μόνους ἐκείνους τοὺς λιμενικοὺς φόρους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Μαΐου 1835.

—

260 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διακηρύτει,

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι γνωστοποιοῦσι πρὸς ὅλους τοὺς πωλητὰς καὶ ἀγοραστὰς τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ἐκποιουμένων τουρκικῶν ἰδιοκτησιῶν, δυνάμει τῶν ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλων, ὅτι ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσιν ἐγκαίρως ἐνώπιον τῆς μικτῆς Ἑλληνικοθωμανικῆς Ἐπιτροπῆς τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας των διὰ νὰ ἐξετάζῃ καὶ ἐξακριβόνῃ τὸ γνήσιον καὶ νόμιμον αὐτῶν κατὰ τοὺς τεθέντας ἐκ συμφώνου ὅρους καὶ τύπους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1835.

—

261 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διοργανίσωμεν δεόντως τὴν Τυπογραφίαν καὶ Λιθογραφίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ συνενώσωμεν τὰ δύο ταῦτα καταστήματα, ἀπεφασίσαμεν·

1. Ἡ Τυπογραφία τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀμφότεραι αἱ λιθογραφίαι ἥ τε παρὰ τῇ Ἀντιβασιλείᾳ καὶ ἡ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ θέλουν συνενωθῆ ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἐφορείαν.

2. Εἰς τὸν Ἔφορον ἀνατίθεται ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις καὶ ἡ φροντὶς περὶ συντηρήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν τὸ κατάστημα ἀφορώντων ὁρισμῶν.

3. Παύει ἡ εἰς δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν τμῆμα διαίρεσις τῆς Τυπογραφίας, καὶ ἡ μέχρι τοῦδε εἰς δύο πρώτους ἀνατεθειμένη φροντὶς αὐτῆς ἀνατίθεται ἤδη εἰς ἕνα Διευθυντήν.

4. Τῆς Λιθογραφίας προΐσταται ἐπίσης εἷς Διευθυντής.

5. Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ καταστήματος θέλει συστηθῆ ἰδιαίτερον ταμεῖον καὶ ἰδιαιτέρα οἰκονομία τοῦ ὑλικοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τὰ διαγραφόμενα εἰς τὸ περὶ ταμείων διάταγμα. Καθ᾽ ἑξαμηνίαν δίδεται λογαριασμὸς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

6. Συμφωνίαι διὰ ἰδιωτικὰ ἔργα γίνονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Διευθυντοῦ, καὶ ἰδίως διὰ τυπογραφικὰ κατ᾽ ἐκδοθησομένην διατίμησιν, καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου.

Ὁ συμφωνῶν Διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν συμφωνιῶν.

7. Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πρωτευούσης ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Κυβερνήσεως ὅλα τὰ πρὸς τύπωσιν ἐπίσημα αὐτῶν ἔγγραφα.

8. Εἰς τὸν Ἔφορον ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις

(*) Σημ. Ἡ συμφωνία αὕτη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου Β. Διατάγματος μετεβλήθη οὕτως, ὥστε νὰ εὐχαριστῆται ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία μὲ τοὺς καθ᾽ ἑξαμηνίαν παρουσιαζομένους καταλόγους τῶν συλλογῶν.

της Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν· ὅθεν ὅλη ἡ δὲ ἑκατέραν αὐτῶν ὕλη θέλει πέμπεσθαι ἀμέσως πρὸς αὐτόν.

9. Αἱ συνδρομαὶ δὲ ἑκάστην τῶν ῥηθεισῶν ἐφημερίδων θέλουν γίνεσθαι εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχυδρομείου, ἥτις διευθύνει τὸν κατάλογον τῶν συνδρομητῶν πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ καταστήματος, διὰ νὰ φροντίζῃ οὗτος περὶ τῆς συνάξεως καὶ τῆς καταστρώσεως τῶν λογαριασμῶν τῶν χρημάτων.

10. Ἰδιαίτεραι ὁδηγίαι θέλουν κανονίσει τὰς σχέσεις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐφόρου, τῶν Διευθυντῶν καὶ τοῦ Ταμίου.

11. Τοῦ καταστήματος προΐσταται, ὡς ἀνωτάτη ἐφορεύουσα Ἀρχὴ, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία.

12. Τὸ ἀπὸ 10 (22) Δεκεμβρ. 1833 διάταγμα περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Τυπογραφείου ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Μαΐου 1835.

———

262. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν ἀπερίσκεπτον ἐνταφιασμὸν ἀνθρώπων νεκρῶν μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, καὶ νὰ προλάβωμεν ἐν ταὐτῷ τὴν διάδοσιν λοιμωδῶν ἀῤῥωστημάτων, δίδοντες ἀφορμὴν νὰ ἀνακαλύπτωνται δικαστικῶς λαθραῖοι ἢ βίαιοι θάνατοι, ἐκρίναμεν ἁρμόδιον, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ συστήσωμεν ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τὴν νεκροσκοπίαν· ὅθεν διατάττομεν περὶ ταύτης τὰ ἀκόλουθα·

1. Θέλουσι διορισθῆ εἰς ἣ ἀνάγκης τυχούσης πολλοὶ νεκροσκόποι καθ' ἕκαστον Δῆμον τοῦ Βασιλείου.

2. Ὡς νεκροσκόποι δὲ θέλουσι χρησιμεύσει χειρουργοὶ, ἐκκλησιαστικοὶ εὐταξίαι, καὶ τούτων ἐλλειπόντων ὁποιοσδήποτε ἄλλος πολίτης ἀναγινώσκων καὶ γράφων, καὶ δυνάμενος νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας εἰς τοῦτο τὸ ἔργον γνώσεις.

3. Ὁ διορισμὸς τῶν νεκροσκόπων ἀνήκει εἰς τὸν Ἔπαρχον, ὅστις ἐξετάζει ὅλους τοὺς εἴτε παρὰ τῆς κοινότητος προτεινομένους ἢ αὐτομάτως προσερχομένους, καὶ παριστάνει εἰς τὸν ἐκλεχθέντα τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας του.

4. Εὐθὺς ὅταν φανῇ ὅτι ἀπέθανέ τις, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ἢ οἱ περὶ αὐτὸν, ἢ τέλος ὅστις πρῶτος ἐπέτυχε τὸν νεκρὸν κείμενον, ὀφείλουσιν ὁμοίως νὰ μετακαλέσωσιν εὐθὺς τὸν νεκροσκόπον, ἢ τοὐλάχιστον ἀπὸ πρωΐας τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, ἂν τύχῃ τότε νὺξ, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς τὸν ἄνθρωπον.

Ἐξαιροῦνται αἱ περιστάσεις κατεπειγούσης ἀνάγκης ἢ ἀμφιβολίας, καθὼς αἰφνήδιος, ἢ βίαιος θάνατος καὶ ἐξ ἁπλῆς μόνον ὑποψίας, ἢ θάνατος γυναικὸς ἐγκύου εἰς τοὺς ἐσχάτους τέσσαρας τῆς κυοφορίας μῆνας· ἐπειδὴ τότε πρέπει νὰ μετακληθῇ ἀνυπερθέτως ὁ νεκροσκόπος καὶ κατὰ τὴν νύκτα. Εἰς τοῦτον ὁμοίως ἀπόκειται νὰ ἐξετάζῃ καὶ τὰ νεκρογενῆ βρέφη. Εἰς τοὺς παραβάτας τῶν διαταγῶν τούτων ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 644 τοῦ Κώδηκος φερομένη ποινή.

5. Εὐθὺς ἀφοῦ λάβῃ θανάτου εἴδησιν ὁ νεκροσκόπος χρεωστεῖ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου κεῖται τὸ πτῶμα διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνήκουσαν ἔρευναν.

6. Πρὶν δὲ ἔλθῃ, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ μετακίνησις ἢ μετακομιδὴ τοῦ νεκροῦ ἀπὸ τῆς κλίνης ἢ τοῦ τόπου ὅπου εὑρέθη, ἡ μεταβολὴ τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατεῖχε, καθὼς καὶ ἡ ἔμφραξις τοῦ στόματος ἢ τῶν ῥωθώνων, καὶ τοῦ προσώπου τὸ σκέπασμα.

7. Ἐλθὼν δὲ παρὰ τὸν κείμενον ὁ νεκροσκόπος ἔχει νὰ διαλύσῃ τὰ ἀκόλουθα ζητήματα·

Α'. Ὁ θάνατος ὑπάρχει πραγματικῶς ἢ κατ' ἐπιφάνειαν;

Β'. Συνέβη φυσικῶς, ἢ ἀπὸ βίαν;

Γ'. Ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανε ἀπὸ διαδόσιμόν τινα νόσον, ἢ μὲ αὐτήν;

Εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ νεκροσκόπου εὑρίσκονται τὰ σημεῖα, ἐξ ὧν βοηθούμενος μέλλει νὰ λύσῃ τὰ ζητήματα ταῦτα.

8. Ἂν ὁ θάνατος ὑπάρχῃ μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, ὁ νεκροσκόπος ἐπιχειρεῖ τὰ πάντα διὰ νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ζωήν· εἰς δὲ τὰς δύο ἑτέρας περιπτώσεις (Β. Γ.) δίδοται εἴδησις πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τούτων τὰ πρέποντα.

9. Ὅταν γυνὴ ἀποθάνῃ περὶ τοὺς τέσσαρας τελευταίους τῆς κυοφορίας μῆνας, ἂν ὁ νεκροσκόπος δὲν ὑπάρχῃ αὐτὸς χειρουργὸς, ὀφείλει νὰ μετακαλέσῃ τοιοῦτον διὰ νὰ σώσῃ τὸ βρέφος, τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται νὰ διαμένῃ ἔτι ζῶν εἰς τῆς μητρὸς τοὺς κόλπους. Ἂν δὲ παραμελήσῃ τὸ χρέος τοῦτο, περιπίπτει εἰς τὴν κατ' ἄρθρ. 302 τοῦ Κώδηκος ποινήν.

10. Ἀποδειχθέντος ἀληθοῦς τοῦ θανάτου, μόνος ὁ νεκροσκόπος προσδιορίζει τὸν καιρὸν τῆς ταφῆς, ἥτις πρέπει νὰ γίνηται εἰκοσιτέσσαρας μὲν ὥρας τὸ θέρος (ἀπὸ Μαΐου ἕως Ὀκτωβρίου), τριάκοντα δὲ τὸν χειμῶνα, (ἀπὸ Νοεμβρίου ἕως Ἀπριλίου) μετὰ τὴν τελευταίαν πνοήν. Ἂν ὅμως ἤδη ἀνεφάνη ἡ σῆψις, ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ λοιμικὴν νόσον, ὁ νεκροσκόπος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἐνταφιασμὸν καὶ πρὸ τῆς διωρισμένης ὥρας.

11. Ἐξαιρουμένων τῶν περιστάσεων, ὅσας διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 10, ἢ ὅταν τοῦ θανάτου τὰ αἴτια ὑπάρχωσι γνωστὰ, ἡ διατομὴ (ἄνοιγμα) τῶν πτωμάτων δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ 24 ὥρας μετὰ τὴν ἀποβίωσιν. Ὁ παραβάτης τούτου τοῦ

κανόνος τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 302 καὶ 646 τοῦ Κώδηκος.

12. Τῆς ἐπισκέψεως γενομένης κατὰ τόπον, ὁ νεκροσκόπος ἐγχειρίζει εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος ἢ τοὺς περιϊσταμένους αὐτὸν ἐνταφιαστήριον (ἔγγραφον) συντεταγμένον κατὰ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σχέδιον· αὐτὸ δὲ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἰατροῦ, ὅστις ἐθεράπευε τὸν νεκρὸν, ἐπιθεωρεῖται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας καὶ παραπέμπεται ἔπειτα εἰς τὸν ἱερέα.

Εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σαφηνίζονται αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ νεκροσκόπος δὲν ἔχει ἄδειαν νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἐνταφιαστήριον ἀμέσως μετὰ τὴν νεκροσκοπείαν.

13. Ἀπαγορεύεται ἡ ταφὴ πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου καὶ πρὸ τοῦ διωρισμένου καιροῦ· ὁ δὲ ἱερεὺς ἢ ἄλλος ὅστις ἐνταφίασε, πρὶν λάβῃ προηγουμένως τὸ ἐνταφιαστήριον τοῦ νεκροσκόπου ἐπιθεωρημένον παρὰ τῆς Ἀστυνομίας, ἢ πρὸ τοῦ διωρισμένου καιροῦ, κολάζεται διὰ ζημίας ἢ φυλακισμοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 646, 647 τοῦ Κώδηκος.

14. Ἀπόκειται ὡσαύτως εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ εἰπῇ πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ ἢ ἁπλῶς τοὺς περὶ αὐτὸν ὅλα τὰ πρέποντα περὶ τῆς πρὸς τὸν νεκρὸν ἐπιμελείας καὶ μάλιστα περὶ τῆς τάφης· αὐτοὶ δὲ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούσωσιν εἰς ὅλας τοῦ νεκροσκόπου τὰς διατάξεις.

15. Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀπόθεσις τοῦ νεκροῦ εἰς τὸ νεκροφυλακεῖον πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου.

16. Εἰς τὰ νοσοκομεῖα ἐκπληροῖ τὰ τοῦ νεκροσκόπου καθήκοντα ὁ ἰατρὸς ἢ χειρουργὸς τοῦ καταστήματος.

17. Ὁ νεκροσκόπος διευθύνει καθ' ἕκαστον μῆνα πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τὸν κατάλογον τῶν ἀποβιώσεων γινόμενον κατὰ τὸ διαλαμβανόμενον εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα παράδειγμα.

18. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ πλέον παρὰ 24 ὥρας, ἂν δὲν λάβῃ ἰδίαν περὶ τούτου ἄδειαν παρὰ τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς, ἄλλως δὲ ἀποβάλλεται· ἐξ ἐναντίας ὅμως, ἂν ἡ ἀπουσία αὐτοῦ συνεχωρήθη, καὶ ἐν καιρῷ ἀῤῥωστίας, ὁ πλησιέστατος νεκροσκόπος ἢ ἄνθρωπός τις ἄλλος ὡρκισμένος εἰς τοῦτο καὶ ἱκανὸς θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν νεκροσκοπικὴν ὑπηρεσίαν.

19. Ὁ μισθὸς τοῦ νεκροσκόπου δὲν θέλει ὑπερβῇ ἡμίσειαν ὡς μίαν Δραχ. διὰ τοὺς ἐνήλικας καὶ ἓν τέταρτον ὡς ἥμισυ Δραχ. διὰ τὰ παιδία μικρότερα τῶν 12 ἐτῶν. Γενικῶς δὲ ἀναλογίζεται μὲ τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ· ἀλλ' ὁσάκις ὁ ἀποθανὼν τύχῃ πένης, ὁ νεκροσκόπος ἐκτελεῖ ἀμισθὶ τὴν νεκροσκοπίαν.

20. Ἐγκρίνομεν τὰ ἐπισυναπτόμενα παραγγέλματα τοῦ ἰατροσυνεδρίου πρὸς τοὺς νεκροσκόπους, καὶ θέλομεν νὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

21. Ὁ παραμελῶν ἢ προδιδοὺς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις χρέη νεκροσκόπος, ἀποβάλλεται μὲν τῆς ὑπηρεσίας, τιμωρεῖται δὲ κατὰ τὰ ἄρθα 302, 480, 487, 488, 646, 647 τοῦ Κώδηκος.

22. Ὁ νεκροσκόπος ὀμνύει τὸν χρεωστούμενον ὅρκον ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπάρχου, ὅστις ἐγχειρίζει εἰς αὐτὸν τὰ εἰρημένα παραγγέλματα καὶ ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον τοῦ διορισμοῦ.

23. Ἐν ἐλλείψει τῶν ἱκανῶν πρὸς νεκροσκοπίαν ἀνθρώπων, συγχωρεῖται νὰ εἰσαχθῇ αὕτη βαθμηδὸν, καθ' ὅλας τὰς κοινότητας πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, καθὼς καὶ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν. Πρέπει δὲ νὰ ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου 1835, διὰ τὸ ὁποῖον τοῦτο θέλει ἐκδοθῇ ἀμέσως ἰδιαιτέρα ἀγγελία.

Εἰς τὰς λοιπὰς κοινότητας τοῦ Κράτους πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν ἀφ' οὗ θέλουν ἐξαπλωθῇ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν νεκροσκοπίαν ἄτομα. Ὁ Ἔπαρχος προσδιορίζει εἰς πᾶσαν κοινότητα τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσαγωγῆς.

Ὡς τελευταίαν δὲ προθεσμίαν δι' ὅλας τοῦ Κράτους τὰς κοινότητας διορίζομεν τὸν Δεκέμβριον τοῦ παρόντος ἔτους· αὐτὴ δὲ δύναται νὰ παραταθῇ μόνον δι' ἐκείνας, ὅπου δὲν εὑρίσκοντο τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα. Ἡ ἔγκρισις τῆς παρατάσεως πρέπει νὰ ζητῆται ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀναφερομένης πρὸς αὐτὴν ἀπολογίας τὸ πολὺ ἕως πρώτης Ὀκτωμβρίου. Ἡ δὲ Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει εἰς τὴν ἐφημερίδα ἕως 1 Νοεμβρίου τὸ πολὺ τὰ ὀνόματα τῶν κοινοτήτων ὅπου ἡ νεκροσκοπία δὲν εἰσάγεται μὲ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1836.

24. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ δὲ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐνέργειαν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1835.

Παραγγέλματα (instructions) πρὸς τοὺς νεκροσκόπους.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Πρῶτον μάλιστα πάντων ὁ νεκροσκόπος προσκαλεῖται ν' ἀποφασίσῃ ἂν ὁ θάνατος ὑπάρχῃ ἀληθὴς ἢ μόνον φαινόμενος. Διακρίνεται δὲ ὁ ἀληθής·

Α'. Ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τοῦ σφυγμοῦ, περὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ πληροφορηθῇ τις ψηλαφῶν πολλὰς ἀλληλοδιαδόχως τοῦ σώματος ἀρτηρίας·

Β'. Ἀπὸ τὴν παῦσιν τῆς ἀναπνοῆς, ἥτις ἀποδεικνύεται ὅταν πλησιάσωμεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὑποτιθεμένου νεκροῦ κάτοπτρον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐπισκοτισθῇ εἰς ὀλίγον ἀπὸ τὴν πνοὴν, ἢ χνοῦν (πτίλον), ἐρίου ἢ βαμβακίου κροκίδια, τὰ ὁποῖα θέλει σαλεύσει ὁ ἐξερχόμενος ἀὴρ, ἂν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀπέθανεν·

Γ΄. Ἀπὸ τὴν ἀναισθησίαν καὶ ἀκινησίαν· τοῦτο δὲ φαίνεται ἢ νυττομένου (κεντουμένου) διὰ βελόνης τοῦ δέρματος, ἢ καταπίπτοντος εἰς αὐτὸ σφραγιστηρίου μίγματος (κηροῦ, σημαντρίδος)·

Δ΄. Ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν καὶ τετάνωσιν τῶν μελῶν, ἥτις φαίνεται μάλιστα ὅταν κάμψωμεν αὐτά·

Ε΄. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς θερμότητος, τὴν ὁποίαν μάλιστα πρέπει νὰ ζητῶμεν εἰς τὸ καρδιακὸν πλευρὸν καὶ εἰς τὰς μασχάλας·

ς΄. Ἀπὸ τὴν ὠχρίασιν τοῦ δέρματος καὶ μάλιστα τῶν παρειῶν καὶ χειλέων·

Ζ΄. Ἀπὸ τὴν ἀχλὺν ἢ σκότωσιν καὶ χαλάρωσιν τοῦ κερατίνου τῶν ὀφθαλμῶν χιτῶνος·

Η΄. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐλαστικότητος τοῦ δέρματος, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ τοῦ δακτύλου τὸν τύπον, ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς σιαγῶνος, ὅταν συρθῇ εἰς τὰ κάτω βιαίως, τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει εἰς τὸν τέτανον, ἀπὸ τὴν διὰ τοῦ στόματος ἔξοδον ὅλης τῆς περιεχομένης εἰς τὸν στόμαχον ὕλης, ὅταν ἀναστραφῇ ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ὄπισθεν· ἀπὸ τὸν πρωκτὸν, ὅστις μένει κεχηνὼς, καὶ τοὺς γλουτοὺς οἱ ὁποῖοι πλατύνονται·

Θ΄. Ἀπὸ τὴν ἀρχομένην ἢ γενομένην ἤδη σῆψιν, τὴν ὁποίαν δεικνύει μάλιστα πτώματος εἰδική τις ἀποφορὰ, τὰς πελιδνὰς ἢ πρασινοχρόους κηλῖδας, ἐπιφαινομένας εἰς τὴν γαστέρα, ἥτις τυμπανίζεται, ἀπὸ τὴν ἐκφολίδωσιν τοῦ δέρματος.

Ἐκτὸς τῶν τελευταίων τούτων, τὰ λοιπὰ σημεῖα δὲν ἔχουσιν ἀξιόπιστόν τινα σημασίαν, εἰμὴ συμπεριλαμβανόμενα ὁμοῦ ὅλα.

Θάνατος ἀληθὴς δὲν ὑπάρχει ὁσάκις ἓν ἢ πλείω ἐκ τῶν σημείων τούτων ἐλλείπουσιν, ἂν παρ. χ. σώζηται ἔτι θερμότης ἢ τὸ φυσικὸν χρῶμα τοῦ δέρματος, ἂν ἡ γλήνη συστέλληται, τὰ μέλη κάμπτωνται, ἡ ἀναπνοὴ καὶ ὁ σφυγμὸς δὲν ἔπαυσαν διόλου, τὰ δὲ συμπτώματα εἰσέτι δὲν ἐφάνησαν.

Ἀλλὰ ζητῶν νὰ διακρίνῃ τὸν φαινόμενον ἀπὸ τὸν ἀληθῆ θάνατον, ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει μάλιστα νὰ ἐξετάσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ συμβεβηκότος. Ὁσάκις ὁ θάνατος ἐπισκήψῃ αἰφνήδιος μετά τινα αἱμοῤῥαγίαν, ἀποπληξίαν, σπασμοὺς, λειποθυμίαν, ἠθικὴν ταραχὴν, ἐπώδυνον γένναν (τοκετὸν), ἐξωτερικὴν βίαν, φαρμακείαν κτλ. ὅταν μάλιστα ὁ θάνατος προέρχηται ἀπὸ ἀσφυξίαν, ἀγχόνην, πνιγμὸν, εἰσπνοὴν δηλητηρίου ἢ ἀπνοήτου ἀέρος, καταποντισμὸν, ἀποπαγέτωσιν (πῆξιν).

Τοιαύτη ἐπιμελὴς ἔρευνα ἀπαιτεῖται καὶ εἰς τὰ νεογνὰ βρέφη.

Ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει νὰ μάθῃ ἀπὸ τοὺς περιεστωμένους τὸν νεκρὸν ἢ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, τὴν αἰτίαν καὶ τὸν τρόπον τοῦ θανάτου, τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἀῤῥωστίας κ. τ. λ.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Ἐὰν κατὰ τὰς μνημονευθείσας ἀνωτέρω περιστάσεις, ἔχωμεν λόγον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ θάνατος ὑπάρχει μόνον φαινόμενος, ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει νὰ μεταχειρισθῇ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους διὰ ν' ἀναζωπυρίσῃ τὴν ἤδη ἀποσβεννυμένην ζωήν. Εἰς τοιαυτην δὲ τῶν πραγμάτων κατάστασιν ὁ νεκροσκόπος βοηθεῖται ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ εἰδικὰ παραγγέλματα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐκδοθῇ μετέπειτα πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ περὶ τῶν ἁρμοδίων εἰς τοιαύτας περιπετείας βοηθημάτων. Γενικῶς ὅμως δύναται νὰ συμβουλεύσῃ τὰς τρίψεις τοῦ δέρματος μὲ ἐριόπλεκτον ὕφασμα ἢ τριχογναφίδα (βοῦρτσαν), τὴν ἐμφύσησιν ἀέρος, τὴν ὄσφρανσιν δριμείας τινος ὀσμῆς, τὴν ἔνεσιν (κλύσμα) ἐρεθιστικῶν φαρμάκων διὰ τοῦ στόματος, τῆς ῥινὸς ἢ τοῦ πρωκτοῦ, τὸν γαργαλισμὸν τοῦ σταφυλίτου, τὰ θερμὰ λουτρὰ, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν φλεβοτομίαν ἢ τὸ ἐμετικὸν κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιστάσεων.

Ὁσάκις συμβαίνουσι τοιαῦτα δεινὰ, ἂν αὐτὸς δὲν ὑπάρχῃ χειρουργὸς, ὁ νεκροσκόπος πρέπει νὰ προσκαλέσῃ ἕνα τοιοῦτον διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅλους τοὺς τρόπους πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ζωῆς. Δὲν θέλει ἐκδώσει τὸ ἐνταφιαστήριον εἰμὴ ἀφοῦ ματαίως ἐσπούδασε νὰ ἀναζωώσῃ τὸν κείμενον καὶ μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀναμφισβητήτων τοῦ θανάτου σημείων.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Εἰς τὸν νεκροσκόπον μένει νὰ λύσῃ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ ἀκόλουθον ζήτημα·

Ἀπέθανεν ἆρά γε φυσικῶς ἢ ἀπὸ φόνον, πληγὰς καὶ αἰκίας;

Ὁ βίαιος θάνατος προέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον

Α΄. Ἀπὸ ἐξωτερικὴν λώβην (αἰκίαν)· ὅθεν ὁ νεκροσκόπος χρεωστεῖ νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς, ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὸ πτῶμα καὶ μάλιστα εἰς τὴν κεφαλὴν πληγὴ, οἴδημα, ἢ ἐκχύμωσις, ἀπεχόμενος τοῦ νὰ ἐκλάβῃ ὡς τοιαύτας τὰς συνήθεις τοῦ θανάτου κηλῖδας. Εἰς τὴν ἔρευναν μάλιστα τῶν νεογνῶν πρέπει ν' αὐξήσῃ τὴν περὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα προσοχήν.

Β΄. Ἀπὸ ἀσφυξίαν (ἀγχόνην, πνιγμὸν, καταποντισμὸν) διαγινωσκομένην ἀπὸ τὸ ἐμφύσημα (πρήξιμον, φούσκωμα) καὶ τὴν πελιδνότητα τοῦ προσώπου, τὴν ἐξοχὴν τῶν ὀφθαλμῶν, τὴν ἔξοδον τῆς γλώσσης, τὸν ἀφρὸν εἰς τὸ στόμα καὶ τοὺς μυκτῆρας. Ἡ ἀγχόνη καὶ ὁ πνιγμὸς χαρακτηρίζονται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰς περὶ τὸν τράχηλον ἐκχυμώσεις καὶ τοὺς τύπους (τὰ κοιλώματα) τοῦ δέρματος ὅταν θλίβηται.

Γ΄. Ἀπὸ τὴν φαρμακείαν, ἥτις γίνεται μάλιστα ὕποπτος, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ἐξαίφνης ἀφοῦ ὑπέφερε κώλικας, σπασμοὺς, ἐμέτους καὶ διάῤῥοιαν· ἡ γαστὴρ φαίνεται πολλάκις ἐξωγκωμένη, τὸ δέρμα κυανομέλανον, μέρη τινὰ ἰδιαιτέρως τοῦ σώματος, ὡς ἡ γλῶσσα καὶ τὰ αἰδοῖα οἰδηματώδη· ἡ ἐπιδερμὶς ἀποφολιδοῦται εὐκόλως, αἱ τρίχες καὶ οἱ ὄνυχες ἀποσπῶνται, καὶ

ἡ σῆψις δὲν ἀργοπορεῖ. Καθ' ὅλα ταῦτα τὰ συμβάντα ὁ νεκροσκόπος πρέπει νὰ ὁδηγῆται ἀπὸ τὰς πληροφορίας τῶν συγγενῶν ὄχι ὀλιγώτερον παρὰ τὰς λοιπὰς περιστάσεις.

Ὅταν μένῃ ἐλπὶς περὶ τῆς ζωῆς, πρέπει ὁ νεκροσκόπος νὰ σπουδάσῃ, ὁπωσδήποτε δυνηθῇ, νὰ τὴν ἐμψυχώσῃ, ἀναφέρων τὰ εἰκότα περὶ τούτου καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀστυνομίαν διὰ τὴν ἀναγκαίαν παρ' αὐτῆς ἔρευναν. Ἐξετάζων δὲ ὁ νεκροσκόπος προσέχει ἀκριβῶς νὰ φυλαχθῇ, ὁποία ἦτο ἡ θέσις καὶ λοιπὴ κατάστασις τοῦ σώματος, ἢ νὰ παραδώσῃ τὴν ἐπιτήρησίν του εἰς ἄνθρωπον τίμιον καὶ ἀξιόπιστον, ἕως οὗ ἡ ἀστυνομία ἢ τὸ Δικαστήριον ἐρευνήσωσι περὶ αὐτοῦ. Μετὰ δε τὴν ἄδειαν τῆς ἐξουσίας παραδίδει τὸ ἐνταφιαστήριον.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Ζητεῖται προσέτι νὰ κρίνῃ ὁ νεκροσκόπος ἂν ὁ προκείμενος νεκρὸς δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ ἢ μὲ νόσον τινά, τῆς ὁποίας ἡ λοιμώδης ἢ ἄλλως βλαπτικὴ φύσις ἀπαιτεῖ ἀστυνομικὰς προφυλάξεις. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται μάλιστα ἡ πανώλης, ἡ ἡ χολέρα, ὁ ἄνθραξ, ἡ εὐλογία, ἡ λέπρα, ὁ τύφος, ὁ καρκίνος, ἡ ἀφροδισιάς. Τὰς ἀῤῥωστίας ταύτας δύναται νὰ γνωρίσῃ ὁ νεκροσκόπος ὄχι μόνον ἀφ' ὅσα ἤκουσε λεγόντων τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ, ἢ ἁπλῶς τῶν περιεστώτων καὶ τοῦ ἰατροῦ ὅστις τὸν ἐθεράπευσεν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ παθογνωμικὰ σημεῖα τῶν νοσημάτων.

Οὕτω παρ. χάρ. διακρίνονται ἡ μὲν πανώλης ἀπὸ τὰς κηλίδας, τοὺς βουβῶνας τῶν μασχαλῶν, τοῦ μηροῦ, τῆς παρωτίδος καὶ τῶν παρισθμίων.

Ἡ χολέρα ἀπὸ τὴν κυάνωσιν, τάσιν καὶ συστολὴν ἢ ῥυτίδωσιν τοῦ δέρματος.

Ὁ ἄνθραξ ἀπὸ τοὺς γαγγραινώδεις δοθιῆνας (σπειρία), τὴν μελάνωσιν τοῦ δέρματος, ἰδίως δὲ περὶ τὸν τράχηλον, τὸ στῆθος καὶ τὰ ἄκρα.

Ἡ εὐλογία ἀπὸ τὰς πασιδήλους φλυκταίνας τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος.

Ἡ λέπρα ἀπὸ τὸ οἴδημα καὶ τὴν σκλήρυνσιν τοῦ κυψελώδους ἱστοῦ, μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὰ κῶλα, τὴν πτῶσιν τῶν ὀνύχων, τὴν πτίλωσιν τῶν ὀφρύων καὶ τῶν τριχῶν, τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰ φολιδωτὰ (squammeux) ἐξανθήματα.

Ὁ διαδόσιμος τύφος ἀπὸ τὰ κηλίδας τοῦ δέρματος καὶ συχνάκις τὰς παρωτίδας.

Ὁ καρκίνος ἀπὸ τὴν καρκινώδη φθορὰν (διάβρωσιν) τῶν ὀργάνων.

Ἡ ἀφροδισιὰς ἀπὸ τὰ ἕλκη τῶν αἰδοίων, τοῦ οὐρανίσκου καὶ τῆς ῥινός, τὰ παρασαρκώματα, τοὺς βουβῶνας, τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰς ἐξοστώσεις.

Ὅταν διὰ τῶν σημείων τούτων ἢ ἀπὸ τὴν πληροφορίαν τοῦ ἰατροῦ καὶ τὰ λεγόμενα τῶν περιεστώτων συμπεραίνῃ ὁ νεκροσκόπος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ διαδόσιμον ἀῤῥωστίαν, χρεωστεῖ νὰ μηνύσῃ περὶ τούτου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀνήκουσα ἔρευνα.

Εἰς ταύτας τὰς ἀῤῥωστίας ἠμπορεῖ νὰ συγκαταριθμηθῇ καὶ ἡ φθίσις, ἡ ὁποία διακρίνεται ἀπὸ τὸν γενικὸν τοῦ σώματος μαρασμόν, τὴν γαμψωνυχίαν καὶ τὴν ἀλωπεκίασιν.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Ὀφείλει τέλος ὁ νεκροσκόπος καὶ αὐτὸς νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ εἰς τοὺς περὶ τὸν νεκρὸν νὰ συμβουλεύσῃ ὅ,τι κρίνει ἁρμόδιον περὶ τῆς ἐπιμελείας καὶ κηδείας τοῦ πτώματος· οὕτω παρ. χ. ἕως οὗ ἔλθῃ τῆς ταφῆς ἡ ὥρα, τὸ πτῶμα ἐκτίθεται ἐπὶ κλίνης εἰς δωμάτιον μετρίας θερμότητος, μένουσιν ὁπωσοῦν ὑψωμένα ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ στῆθος, διατηροῦνται ἀνοικτὰ τὸ στόμα καὶ οἱ μυκτῆρες (τὰ ῥωθώνια), τὸ πρόσωπον διόλου ἀσκεπές, ἡ δὲ κοιλία καὶ τὸ στῆθος ἐλαφρῶς μόνον σκεπασμένα, ἀπαγορευμένου νὰ μὴ τολμηθῇ ὁποιαδήποτε πρᾶξις δυναμένη νὰ σβέσῃ τὴν ζωὴν ἤδη ἴσως κινδυνεύουσαν. Ὁ νεκροσκόπος παρακινεῖ ἔπειτα νὰ πλύνηται καὶ νὰ ἐνδύηται τὸ πτῶμα ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ ἢ δημοσίους ὑπηρέτας.

Τέλος ἐκδοθέντος τοῦ ἐνταφιαστηρίου παραγγέλλει νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν ὅστις ἐθεράπευσε τὸν νεκρὸν ἰατρόν, νὰ ἐπιθεωρηθῇ δὲ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν. Μόνον μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν διατάξεων τούτων ἐγχειρίζεται αὐτὸ εἰς τὸν ἱερέα διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τῆς κηδείας.

Ἐν Ἀθήναις, 11 Ἰουνίου 1835.

ΤΜΗΜΑ ς'.

Ἐνταφιαστήριον.

Τοῦ ἀποθανόντος:

Ὄνομα,
Ἐπάγγελμα,
Ἡλικία,
Θρησκεία,
Διαμονή,
Γάμος ἢ ἀγαμία,
Εἶδος ἀῤῥωστίας, ἢ αἰτία τοῦ θανάτου,
Μήν, ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς τελευτῆς,
Ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς νεκροσκοπίας,
Ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ταφῆς,
Παρατηρήσεις,

Ἐν τῇ 183

Ὑπογραφὴ τοῦ νεκροσκόπου,
» τοῦ ἰατροῦ,
» τοῦ ὑπηρέτου τῆς Ἀστυνομίας.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Νεκρολόγιον (κατάλογος νεκρῶν ἢ ἀποβιώσεων.)

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦ ἔτους τῆς κοινότητος ἐπαρχίας Νομαρχίας

Ἀρ.	Ὄνομα	Επαγγελμα	Θρησκεία	Διαμονὴ	Γάμος ἢ ἀγαμία	Νοσος ἢ αἰτία τοῦ θανάτου	Ἡμ. καὶ ὥρ. τελευτῆς, νεκροψίας, ταφῆς	Παρτηρήσεις

263. ΟΘΩΝ. κ τ λ.

Ἐπειδὴ ἡ δευτέρα τοῦ ἥρωος Καραϊσκάκη θυγάτηρ Πηνελόπη, σεβομένη τὰς διαταγὰς τοῦ ἀθανάτου πατρός της, μέλλει νὰ νυμφευθῇ μὲ τὸν μνηστῆρά της, ἀνήκοντα εἰς τὸ ἄξιον τῶν Νοταρῶν γένος, ἀπεφασίσαμεν νὰ προικοδοτήσωμεν αὐτὴν ἐν ὀνόματι τῆς εὐγνώμονος πατρίδος της, καὶ διατάττομεν νὰ παραχωρηθοῦν εἰς αὐτὴν πεντακόσια στρέμματα γῆς, καὶ πρὸς τούτοις χρηματικὴ περίθαλψις ἐξ χιλιάδων δραχμῶν.

Τὰ πεντακόσια στρέμματα γῆς θέλουν εἶναι ὅλα εἰς ἓν μέρος, τὸ δὲ πέμπτον μέρος πρέπει νὰ ἦναι κατάλληλον διὰ σταφιδοφυτείαν.

Ἡ δὲ προῖκα αὐτὴ θέλει παραχωρηθῇ εἰς αὐτὴν ὡς ἰδιοκτησία ἐντελὴς κατὰ τοὺς περὶ προικοδοτήσεως τοιαύτης φύσεως γενικοὺς ὁρισμούς.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως ὡς μνημεῖον ἀναγνωρίσεως τῶν μεγάλων ἐκδουλεύσεων τοῦ ἀειμνήστου ὑπὲρ τῆς πατρίδος πεσόντος ἥρωος Καραϊσκάκη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἀπριλ. (4 Μαΐου) 1835.

264. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕνεκα διαφόρων αἰτιῶν δὲν δύναται νὰ συστηθῇ ὑψηλῶν ἐπιστημῶν σχολεῖον, ἀπεφασίσαμεν νὰ ῥίψωμεν τὰ θεμέλια, ἐνταῦθα εἰς Ἀθήνας, θεωρητικοῦ πρακτικοῦ διδασκαλικοῦ καταστήματος διὰ τὴν χειρουργίαν, φαρμακοποιίαν καὶ μαιευτικήν, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι διδάσκεσθαι ἀμισθὶ τόσον οἱ ἤδη ἐμπειρικῶς μετερχόμενοι αὐτὰς τὰς ἐπιστήμας καθὼς καὶ οἱ μέλλοντες εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐπαγγέλλωνται αὐτάς.

Εἰς τὴν πραγματείαν τῶν μαθημάτων τοῦ σχολείου τούτου θέλουσι διδάσκεσθαι θεωρητικῶς τε κας πρακτικῶς ἡ ἀνατομία καὶ φυσιολογία, ἡ παθολογία καὶ θεραπευτική, ἡ χειρουργία, χημεία, φαρμακοποιία, καὶ μαιευτική. Ὅθεν τὸ διδασκαλικὸν τοῦτο κατάστημα θέλει συνδεθῇ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοπουμένου μὲ τὸ ἤδη ὑπάρχον στρατιωτικὸν (militaire lazaret) καὶ μὲ τὸ συστηθησόμενον ἀστυκὸν νοσοκομεῖον, καθὼς καὶ μὲ τὸ ἐγερθησόμενον μαιευτικὸν κατάστημα. Μετὰ ταῦτα θέλουσι γνωστοποιηθῇ τὰ περαιτέρω περὶ τῆς διαρκείας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθετήσεως τοῦ διδασκαλικοῦ καταστήματος τούτου.

Διορίζομεν δὲ διδασκάλους εἰς αὐτό· ά. Διὰ τὴν ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν τὸν Κύριον Μαυροκορδάτον, μέλος τοῦ ἰατροσυνεδρίου· β΄. Διὰ τὴν παθολογίαν καὶ θεραπευτικὴν τὸν Κύριον Ἠπίτην, μέλος τοῦ ἰατροσυνεδρίου· γ΄. Διὰ τὴν χειρουργίαν τὸν ἐπὶ τῶν ἐπιτελῶν Κύριον Τράϊμπερ· δ΄. Διὰ τὴν χημείαν καὶ φαρμακοποιίαν τὸν Κύριον Λάνδερερ, Βασιλικὸν φαρμακοποιὸν καὶ μέλος τοῦ ἰατροσυνεδρίου· έ. Διὰ τὴν μαιευτικὴν τὸν Κύριον Κωστὴν Νομοϊατρόν.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1835.

265. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τῆς 13 (25) τοῦ παρελθόντος μηνός, ἀποφασίζομεν, ὥστε τὰ μικρὰ ξύλινα δοχεῖα, οἷον καδίσκοι (βαρελάκια), κάνητες (κανάτια) καὶ τὰ παρόμοια, τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται ἀπὸ ξύλα, ἀναγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐλευθέρων φόρου εἰδῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1833 περὶ ὑλοτομίας Διατάγματος, νὰ ἦναι ἐλεύθερα τοῦ ὡρισμένου κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 φόρου τῶν 20 τοῖς ἑκατόν, ἐὰν τὰ δοχεῖα ταῦτα ἦναι προσδιωρισμένα διὰ χρῆσιν τοῦ Βασιλείου.

Ὁ παρὼν ὁρισμὸς νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1835.

266. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τῆς 22 Μαρτίου (3 Ἀπριλίου) διατάττομεν, ὥστε, ὁ κατὰ τὸ ἄρθ. 8 τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1835 διατάγματος ἐπιβληθεὶς φόρος 20 καὶ 25 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ναυπηγησίμου ξυλείας ν' ἀναβῇ εἰς 50 τοῖς ἑκατὸν τρεχούσης τιμῆς, εἴτε κατειργασμένα εἶναι τὰ ἐκκοπτόμενα εἰς τὰ δάση ξύλα, εἴτε μή.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1835.

267 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 22336 τοῦ ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου (6 Μαρτίου) Υ. Β. διατάγματος ὁ μέχρι τοῦδε Ἐπαρχιακὸς Ταμίας Μεσσήνης θέλει ἑδρεύει τοῦ λοιποῦ εἰς Νησί.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Μαΐου 1835.

268. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ὅστις ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου ἔχει τὴν σταθερὰν διαμονήν του, πρέπει νὰ ἐφοδιάζεται μὲ διαβατήριον διδόμενον ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ἀρχάς.

Τὰ διαβατήρια ταῦτα, εἰς μὲν τοὺς Δήμους, ὅπου ὑπάρχουσιν ἰδιαίτεροι Ἀστυνόμοι, πρέπει νὰ ὑπογράφωνται παρ' αὐτῶν, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἀπὸ τοὺς Δημάρχους.

2. Οἱ Δήμαρχοι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια, εἰμὴ εἰς ἀνθρώπους κατοικοῦντας ἐντὸς τοῦ Δήμου καὶ καταγραμμένους εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου.

Ἐὰν οἱ τοιοῦτοι δὲν ἦναι μέλη οὐδενὸς Δήμου, τότε τὰ διαβατήρια θέλουν ἐκδίδεσθαι ἐπὶ ἐγγυήσει δύο ἀξιοχρέων καὶ γνωστῶν ἀνθρώπων ἀποκαταστημένων εἰς τὸν Δῆμον. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγυητῶν θέλουν σημειοῦσθαι εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν προσυπογράφεσθαι καὶ οἱ ἴδιοι.

3. Ἕκαστος Δήμαρχος ἢ Ἀστυνόμος θέλει κρατεῖ ἰδιαίτερον βιβλίον, ὅπου θέλει καταγράφει τὰ ἐκδιδόμενα καὶ θεωρούμενα διαβατήρια, καὶ ἓν ἕτερον ἀκόμη, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν σημειοῦσθαι τὰ διακριτικὰ σημεῖα ἑκάστου ἀνθρώπου.

4. Εἰς τὸ βιβλίον, ὅπου θέλει σημειοῦσθαι ἡ ἔκδοσις τῶν διαβατηρίων, ἡ ἁρμόδιος δημοτικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ τὸ ὄνομα, τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸν ἀριθμόν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι οὗτος σημειωμένος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν τοῦ Δήμου βιβλίον, νὰ προσυπογράφεται δὲ ἀπ' αὐτὸν τὸ ἐν τῷ βιβλίῳ διαβατήριον, ἢ νὰ σημειόνεται, ὅτι αὐτὸς δὲν ἠξεύρει νὰ γράφῃ· μετὰ ταῦτα θέλει ἑτοιμάζεσθαι τὸ διαβατήριον κατὰ τὸ βιβλίον, καὶ προσυπογράφεσθαι καὶ παρὰ τοῦ λαμβάνοντος.

5. Τὸ πρὸς διαβατήριον ἠτοιμασμένον φύλλον χαρτίου θέλει γράφεσθαι ἑκατέρωθεν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος χωριζόμενον ἀπὸ τὸ δεύτερον διὰ μιᾶς ἑλικοειδοῦς ἐγκοπῆς παραδίδεται εἰς τὸν λαμβάνοντα καὶ ἀποτελεῖ τὸ διαβατήριόν του.

Τὸ δὲ δεύτερον μέρος εἰς σχῆμα στελέχους εἶναι τοῦ διαβατηρίου τὸ σχέδιον καὶ μένει εἰς τ' ἀρχεῖα.

6. Τὰ διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους διαβατήρια θέλουν ἐκδίδεσθαι εἰς ἀνάλογον χαρτὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατασκευασμένον καὶ κατ' ἕνα ὁμοιόμορφον δεῖγμα.

7. Εἰς τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ προσδιορίζωνται ῥητῶς καὶ κατ' ὄνομα τὰ ἄτομα, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας θέλουν παραδίδεσθαι· θέλουν δὲ ἐκδίδεσθαι διὰ προσδιωρισμένην τινὰ ὁδοιπορίαν, ἢ προσδιωρισμένον τινὰ καιρόν, σημειουμένου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ὁδοιπορίας.

8. Τόσον εἰς τὰ διαβατήρια καθὼς καὶ εἰς τὰ σχέδια αὐτῶν θέλουν σημειοῦσθαι τὰ διαγνωστικὰ σημεῖα τοῦ λαμβάνοντος κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Ἀνάστημα, τρίχες, ὀφρύδια, ὀφθαλμοί, μέτωπον, στόμα, μύτη, πώγων, πρόσωπον, ἰδιαίτερα γνωρίσματα.

9. Τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ περιέχουν πάντοτε ἐκτὸς τῶν τόπων, ὅπου ἀπέρχονται οἱ ὁδοιποροῦντες, καὶ τὰς καθ' ὁδὸν πρωτευούσας, χωρὶς ὅμως νὰ προσδιορίζουν τὸν καιρὸν τῆς ἐκεῖ ἀφίξεως ἢ διατριβῆς, ἢ τὰς καθ' ὁδὸν ἐπισταθμεύσεις.

Πρέπει νὰ παραβλέπηται τοῦτο ὁπόταν δίδωνται τὰ διαβατήρια εἰς ἄτομα σταθερῶς ἀποκαταστημένα, τῶν ὁποίων τὸ ἐπάγγελμα τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐπιχειρίζωνται συχνὰς ὁδοιπορίας, καὶ ἀρκεῖ μόνον νὰ σημειόνωνται αἱ ἐπαρχίαι ἢ Νομαρχίαι εἰς τὰς ὁποίας ἀπέρχονται.

Τὰ διὰ τοιούτους ἀνθρώπους διαβατήρια πρέπει νὰ δίδωνται κατὰ τὴν τάξιν καὶ κατ' αἴτησίν των δι' ἓν ὁλόκληρον ἔτος, ἐὰν ἡ διαγωγὴ τούτων ἐστάθη πάντοτε ἄμεμπτος.

10. Τὸ δεῖγμα ἑκάστου διαβατηρίου ἐκδιδομένου παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς θέλει εἶσθαι κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Νομαρχία
τῆς
Ἐπαρχία
τῆς
Δῆμος

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κύριον τὸ ἐπάγγελμα ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου ἡλικίας ἐτῶν ἀναστήματος ποδῶν καὶ δακτύλων τριχῶν ὀφρυδίων ὀφθαλμῶν σώματος μύτης στόματος προσώπου ἰδιαιτέρων γνωρισμάτων ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Νομοῦ διέρχεται δὲ διὰ τῶν πόλεων ἢ χωρίων καὶ συνυπέγραψε μὲ ἡμᾶς τὸ διαβατήριον ἢ ἐξέφρασεν ὅτι δὲν ἠξεύρει νὰ γράφῃ· θέλει δὲ χορηγεῖσθαι εἰς αὐτὸν πᾶσα βοήθεια καὶ συνδρομή.

Ἐσημειώθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν διαβατηρίων ἀριθ. καὶ ἐξεδόθη ἐν τῷ δημοτικῷ καταστήματι τῆς τὴν μηνὸς ἔτους . . .

Σφραγὶς τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς.

11. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει διατάξει τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἀντιτύπων τῶν ῥηθέντων διαβατηρίων, καὶ μετέπειτα θέλει διανείμει εἰς ὅλας τὰς ἁρμοδίους Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι θέλουν τὰ παραλάβει δίδουσαι ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

12. Τὰ ἀπὸ τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς διδόμενα διαβατήρια πρέπει νὰ ἀνανεόνωνται τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους· ὁ δ' αἰτῶν δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ κἀνένα δασμόν, ἐκτὸς μόνον τὰ δι' ἕκαστον διαβατήριον σημαντρικὰ δικαιώματα.

Τὸ δὲ ποσὸν τῶν σημαντρικῶν τούτων δικαιωμάτων θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος, καὶ τὰ μὲν ἡμίση αὐτῶν πρέπει νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰς Ἀρχὰς ἐκδίδονται τὰ διαβατήρια, ἀφοῦ ὅμως ἐκπεσθῶσι τὰ τυπωτικὰ ἔξοδα τῶν διαβατηρίων.

Αἱ δὲ διατεταγμέναι ἐπιθεωρήσεις θέλουν γίνεσθαι πάντοτε δωρεάν.

13. Κατὰ τὴν 1 (13) Μαΐου ὑποχρεοῦται εἰς τοὺς ὀργανισθέντας Δήμους ὅλοι οἱ ἔχοντες διαβατήριά διαφορετικὰ ἀφ' ὅ,τι προσδιορίζει τὸ παρὸν διάταγμα, νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ διαβατήρια ἐκδιδόμενα κατὰ τὸν νέον τοῦτον τρόπον.

14. Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ δώσουν κἀνὲν διαβατήριον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σκοπεύουν ν' ἀπέλθουν ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ δὲ τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833 Ἡμετέρου διατάγματος, τ' ἀναγκαῖα διὰ τοιαύτην περίστασιν διαβατήρια θέλουν δίδεσθαι ἀπὸ τοὺς Νομάρχας κατὰ πληρεξουσιότητα τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αἰτιολογημένῃ γνωμοδοτήσει τῶν Δημάρχων.

15. Εἰς δὲ τὰς κατὰ τὰ τελωνιακὰ μεθόρια Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας δύνανται οἱ ἁρμόδιοι Ἔπαρχοι νὰ δίδωσι τοιαῦτα διαβατήρια εἰς τοὺς ἐκεῖ σταθερῶς ἀποκαταστημένους κατοίκους, οἵτινες θέλουσι ν' ἀπέλθουν εἰς τὸ γειτνιάζον βασίλειον τῆς Τουρκίας, ἀφοῦ ἀκούσουν τὴν γνώμην τοῦ ἀνήκοντος Δημάρχου· ἀλλὰ μόνον δι' ἓν διάστημα 4 ἑβδομάδων, καὶ κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματέα.

16. Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπήκοοι Μας ὀφείλουσι νὰ λαμβάνουν εἰς τὸν ἐν τοῖς μεθορίοις πρῶτον Δῆμον τοῦ Βασιλείου Μας νέον διαβατήριον, ἐναποθέτοντες τὰ πρῶτα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας. Ὁ δὲ Δήμαρχος καὶ ὁ Ἀστυνόμος χρεωστεῖ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς ἄλλο διαβατήριον διὰ τὴν εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ των ὁδοιπορίαν, ἀποστέλλων τὸ ἐναποτεθὲν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν ὑπ' ἁπλοῦν κάλυμα (couvert).

17. Οἱ εἰς τὸ βασίλειόν Μας ἐμβαίνοντες ἀλλοδαποὶ ὀφείλουν, ἅμα φθάνουν εἰς τὸν ἐν τοῖς μεθορίοις πρῶτον Δῆμον, νὰ διενεργῶσι τὴν ἐπικύρωσιν τῶν διαβατηρίων των. Θέλει δὲ ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς ἐκεῖνον, ὅστις δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ τακτικὸν διαβατήριον.

18. Τόσον οἱ Ἕλληνες, καθὼς καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ ὁδοιπόροι ὀφείλουν, ὁπόταν φθάνουν εἴς τινα κοινότητα πρώτης ἢ δευτέρας κλάσεως, ἢ εἰς τὴν καθέδραν νομαρχίας τινὸς ἢ ἐπαρχίας, νὰ παρουσιάζωνται ἐντὸς 24 ὡρῶν μετὰ τὴν ἄφιξίν των ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῶσι τὰ διαβατήριά των, εἴτε ἔχοντες σκοπὸν νὰ διατρίψουν ἐκεῖ, εἴτε νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ταξείδιόν των.

Ἐξαιροῦνται δὲ τούτου τοῦ μέτρου ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν σταθερὰν διαμονήν των εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον φθάσει Ἐπαρχίαν ἢ Δῆμον. Ἀπ' ἐναντίας δέ, τῶν ἀλλοδαπῶν τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους Πρέσβεις ἢ Προξένους, οἵτινες ἐγκαθέδρεύουν εἰς τὸν ἁρμόδιον Δῆμον.

Δίδεται ἡ ἄδεια εἰς τοὺς Ἐπάρχους καὶ Νομάρχας κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ διατάττωσι τὰς Ἀρχὰς τῶν Δήμων, εἰς τοὺς ὁποίους καθεδρεύουν, δι' ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον διάστημα καιροῦ, νὰ καθυποβάλλωσιν ὡσαύτως εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Ἐπάρχων ἢ τῶν Νομαρχῶν τὰ πρὸς ἐπιθεώρησιν παρουσιαζόμενα αὐτοῖς ἢ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα διαβατήρια.

19. Ὁ μὴ μὲ διαβατήριον ἐφωδιασμένος ὁδοιπόρος ὁδηγεῖται ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου, ὅστις ἀκροάζεται καὶ ἐξετάζει αὐτὸν καὶ τὸν βάλλει ὑπ' Ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ἐὰν δὲν δυνηθῇ νὰ δώσῃ ἐγγυητήν κάτοικόν τινα ἐκ τοῦ Δήμου ἐκείνου, ἢ ἐὰν δὲν δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ τὸν ἑαυτόν του κατ' ἄλλον τρόπον ἀνύποπτον.

20. Ὁ Δήμαρχος δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις ν' ἀπαιτῇ ἀπὸ τοὺς τοιούτους ὁδοιπόρους χρηματικὴν ἐγγύησιν, μεχρισότου δώσουν ἐγγυητήν, ἢ παρουσιάσουν ἀποχρώσας ἀποδείξεις· ἢ ἐὰν ἤθελεν ὑπάρχει κατ' αὐτῶν βάσιμός τις ὑποψία παραβάσεως νόμων, θέλει λαμβάνει μέτρα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον αὐστηρότερα, σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ τούτων ὅρους τῶν γενικῶν διαταγμάτων, ἢ μέτρα νομιζόμενα θεμιτά.

21. Μετὰ τὴν ἐπὶ ματαίῳ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὤφειλεν ὁ ὁδοιπόρος νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἢ χρηματικὸν ἐνέχυρον, ἢ νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις, δύναται ὁ Δήμαρχος, καὶ κατὰ τὰς περιστασεις ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ διαβατήριον, τὸ ὁποῖον θέλει διαλαμβάνει συντόμως τὰ διατρέξαντα, καὶ σημειόνει ὁριστικῶς τὴν τηρηθησομένην ἀπὸ τὸν ὁδοιπόρον ὁδόν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ, ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως.

Εἰς περίπτωσιν δέ, καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἐναντίον τοῦ ὁδοιπόρου ἰδικώτεροι λόγοι ὑποψίας, τότε πρέπει νὰ ἐφαρμόζωνται κατ' αὐτοῦ τὰ διοριζόμενα ἀσφαλιστικὰ μέτρα εἰς τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς καὶ ἰδικιτέρως εἰς τὰς διαταξεις τῆς ὑπηρεσίας τῶν χωροφυλάκων.

22. Ὅσοι ὁδοιπόροι ἀναγκάζονται νὰ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι νὰ φυλάττουν ὁδόν, πρέπει νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ πλησιεστέρου Δήμου διὰ νὰ λάβωσι νέον διαβατήριον.

23. Οἱ Δήμαρχοι τῶν παραλίων μερῶν ἢ καὶ νήσων δύνανται, καθόσον τοῦτο δὲν ἤθελεν ἀντιβαίνει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εἰς κατεπειγούσας καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας των, καὶ διὰ μέσου τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπιστάτου νὰ διατάττουν τὴν ἐνώπιόν των παρουσίασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ πληρώματος, διὰ νὰ ἐξετάζουν τὰ διαβατήριά των, καὶ ἐὰν δὲν ἦναι κατὰ τὴν τάξιν, νὰ τὰ κρατοῦν ἑωσοῦ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου μία ἀνωτέρα Ἀρχή.

Ἐν τοσούτῳ ἀπαγορεύεται πᾶσα μὴ ἀναγκαία παρενόχλησις καὶ ἀργοπορία ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν αὐστηρᾶς καταδιώξεως.

24. Εἰς τοὺς Δήμους τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ὀφείλουν οἱ κρασοπῶλαι, ξενοδόχοι, καθὼς καὶ οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ἐνοικιασταὶ τῶν πρὸς ὑποδοχὴν ὁδοιπόρων καὶ ἀλλοδαπῶν χρησιμευουσῶν οἰκιῶν, νὰ εἰδοποιοῦν τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Ἀστυνόμον περὶ τῆς ἀφίξεως ἑκάστου αὐτῶν ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελον φθάσει.

25. Ἑκάστη εἰδοποίησις γίνεται διπλῆ εἰς δύο ξεχωριστὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν μηνύοντα (déclarant). Ἐὰν δὲ οὗτος δὲν ἠξεύρῃ νὰ γράφῃ, ὀφείλει ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος νὰ κάμνῃ μνείαν τούτου· καὶ ἡ μὲν μία τῶν διπλῶν εἰδοποιήσεων παρακατατίθεται εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς· ἡ δὲ ἄλλη ὑπογραφθεῖσα ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον (comissaire) τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπιστρέφεται εἰς τὸν μηνύοντα (déclarant).

26. Ἐκτὸς τούτου ὀφείλουσι τὰ ἐν τῷ 24 ἄρθρῳ σημειωθέντα ἄτομα νὰ καταχωρῶσιν εἰς βιβλίον ἀνηκόντως μονογραφημένον (paraphé) ἀπὸ τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Ἀστυνόμον, εἰς συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπον σειρὰν γραμμῶν καὶ χωρὶς νὰ μένωσιν ἐν τῷ μεταξὺ κενὰ διαστήματα, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν συνήθη καὶ σταθερὰν διαμονήν, τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως, καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ὅλων ἐκείνων, οἵτινες καταλύουσι παρ' αὐτοῖς· τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο θέλει καθυποβάλλεσθαι πάντοτε εἰς τὸν Δήμαρχον (πρωτογέροντα) ἢ τὸν Ἀστυνόμον, ὁσάκις ἤθελε τὸ ζητήσει.

27. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια εἰς ἐπαίτας, ἢ τυχοδιώκτας περιφερομένους ἀπὸ ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν, καὶ περιπλανωμένους τῇδε κἀκεῖσε, διὰ νὰ μετέρχωνται τὴν τέχνην τοῦ ἐπαίτου ἢ τοῦ τυχοδιώκτου.

Ὄχι ὀλιγώτερον εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια εἰς ἄγνωστα ἄτομα καὶ μάλιστα εἰς τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὕποπτα ὅτι ἔπραξαν ἐγκλήματα καὶ πταίσματα, ἢ τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς δικαστικὴν καταδίωξιν, ἢ τῶν ὁποίων ὁ ἀγυρτικὸς βίος εἶναι ἀποδεδειγμένος τοιοῦτος, ὥστε ἡ ἀπομάκρυνσίς των δύναται νὰ ἐπιφέρῃ φόβον τινὰ διαταράξεως τῆς δημοσίου ἡσυχίας καὶ εὐταξίας.

Ἀλλὰ περὶ πάντων τούτων ἐπιφυλάττεται ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχήν.

28. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας ὀφείλουν οἱ Δήμαρχοι ν' ἀποστέλον εἰς τοὺς Ἐπάρχους καὶ οὗτοι εἰς τοὺς Νομάρχας, ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκδοθέντων ἢ θεωρηθέντων διαβατηρίων.

29. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Μαΐου.

30. Εἰς ὅσους Δήμους δὲν ἤθελον σχηματισθῆ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, κατὰ τὰ περὶ Δήμων νόμου, αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαί, ἐκεῖ θέλουν ἐκδίδει οἱ Ἔπαρχοι τὰ ἀναγκαῖα διαβατήρια ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικῶν, τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ ἑτοιμάζουν οἱ δημογέροντες, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ σημειόνωνται ὅλα τὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν διαβατηρίων ἀπαιτούμενα περιστατικά.

31. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος· θέλει δὲ συμπράξει εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου κτλ. Γραμματεία, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητά της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28. Μαρτίου 1835.

269. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἕλληνες!

Ὅτε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν μεγαλοψύχων μεσιτῶν τῆς ἀνεξαρτησίας σας, καὶ κατ' ἰδίαν ὑμῶν ἐλευθέραν ἐκλογὴν προσεκλήθην ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος, κατέλιπον γονεῖς καὶ πατρίδα, κατέλιπον πᾶν ὅ,τι εἶχον προσφιλές, καὶ προτρεπόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων Μου, ἔσπευσα ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, διὰ νὰ ἀφιερώσω εἰς ὑμᾶς τὰς δυνάμεις, τὰς φροντίδας, τὴν πλήρη ἀγάπην Μου. Μ' ἐδέχθητε μὲ ἀγαλλίασιν· μὲ ἀγάπην ἀνταμείψατε τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀγάπην Μου. Σᾶς παρήγγειλα ὁμόνοιαν· καὶ εἰς ταύτην τὴν παραγγελίαν Μου πάντες ὑπήκουσαν. Ἡ ἀναρχία συνετρίβη· ἀθέμιτα ἐπιχειρήματα ὀλίγων τινῶν διεσκεδάσθησαν χωρὶς ν' ἀφήσουν οὐδὲ ἴχνη· ἡσυχία καὶ εὐταξία διεχύθη ἐπὶ τῆς ὡραίας ἡμῶν γῆς· αἱ οἰκογένειαί σας, ἡ ἰδιοκτησία σας εὗραν τὴν ἀπὸ πολλοῦ στερουμένην ὑπεράσπισιν.

Ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Θρόνου ἐπαυξήθη ἔκτοτε ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγρῶν σας· ἀνεγέρθησαν ἀπὸ τὰ ἐρείπιά των αἱ οἰκίαι σας· συνεδέθησαν μὲ σφικτοτέρους δεσμοὺς αἱ κοινότητες· κατεστάθησαν τὰ δικαστήρια· ἐσυστήθησαν διάφορα καταστήματα· ἐσυντάχθησαν διάφοροι θεσμοθεσίαι· ἐτέθησαν αἱ βάσεις πολλῶν καλῶν· ἐθεραπεύθησαν πολλαὶ πληγαί. Χάρις εἰς τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐπαγρυπνοῦσαν θείαν πρόνοιαν· χάρις εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐξηκολούθησαν τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν καὶ βοήθειάν των· τιμὴ εἰς τὸ εὐγενὲς ὑμῶν φρόνημα, τὸ ὁποῖον μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ἐδέχετο τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἕλληνες! Μ' ὅλας τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἡ χάρις τοῦ Ὑψίστου ἐπεδαψίλευσεν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μένουν εἰσέτι ἀνοικταὶ πολυπληθεῖς πληγαὶ τῶν παρελθόντων χρόνων· μ' ὅλας τὰς μεγάλας προόδους, τὰς ὁποίας ἡ πατρὶς ἔκαμεν, ἔχει αὕτη εἰσέτι χρείαν ἀπείρων βελτιώσεων, ἄκρας ἐπιμελείας, ὑπομονῆς εἰς πολυειδεῖς στερήσεις, συντονωτάτης σπουδῆς, ἕως οὗ νὰ ἐξαλειφθῶσι τὰ ἴχνη

τῶν ἀπείρων δυστυχιῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς τοσούτων αἰώνων διάστημα κατερήμωσαν μὲ ἀπαραδειγμάτιστον καταστροφὴν τὴν ὡραίαν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Ἕλληνες! Γνωρίζω τὰ παθήματά σας, τὰς ἀνάγκας σας, τὰς εὐχάς σας· γνωρίζω τὰς ἀπαραδειγματίστους θυσίας, ὅσας ἐπροσφέρατε ὑπὲρ τῆς πατρίδος· τὴν μεγαλοψυχίαν σας, τὴν ἡρωϊκήν σας ἀνδρίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἠγωνίσθητε· τὴν δόξαν τῶν ἀθανάτων προγόνων σας· τὴν ἰδίαν ὑμῶν δόξαν· γνωρίζω ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν τῆς ἀξίας σας, καὶ τὰς δικαίας ὑμῶν περὶ λαμπροτέρας τύχης καὶ εὐδαιμονίας ἀξιώσεις.

Ἕλληνες! Σταθερῶς θέλω διαμένει ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν· ἀμετατρέπτως θέλω ἔχει προσηλωμένα τὰ βλέμματά Μου ἐπάνω σας, εἰς τὸ καλόν σας, εἰς τὴν εὐδαιμονίαν σας. Δὲν θέλει μὲ ἀπαυδήσει μηδὲ κόπος, μηδὲ δυσκολία κἀμμία· ἐν ὑμῖν θέλω ζῇ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν μόνον. Σήμερον, καθ' ἣν ἡμέραν ἀναλαμβάνω ἐγὼ αὐτὸς τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν, σᾶς ὑπόσχομαι κατ' ἐπανάληψιν νὰ ὑπερασπίζω πάντοτε τὴν ἱερὰν θρησκείαν τῶν ὑπηκόων Μου, καὶ νὰ ἦμαι στερεὸν στήριγμα τῆς ἁγίας αὐτῶν ἐκκλησίας· νὰ ἀπονέμω εἰς πάντας δικαιοσύνην· νὰ διατηρῶ πιστῶς τοὺς νόμους· νὰ διασώζω μὲ τὴν θείαν ἀντίληψιν κατὰ παντὸς ἐναντίου τὰς ἐλευθερίας σας, τὰ δικαιώματά σας, τὴν ἀνεξαρτησίαν σας, καὶ δι' ὅλης τῆς Κυβερνήσεώς Μου νὰ ἔχω πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν εὐτυχίαν, εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν ὑμῶν.

Μὲ ἀκλόνητον σταθερότητα θέλω διατηρεῖ τὴν εὐταξίαν καὶ δημόσιον ἡσυχίαν· ἐπειδὴ ἄνευ τούτου σωτηρία δὲν ὑπάρχει.

Ἡ βασιλική Μου χάρις θέλει μὲν δαψιλευθῆ εἴς τινας δυστυχεῖς, οἱ ὁποῖοι κατὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν στεροῦνται τὸ νῦν τὴν ἐλευθερίαν των· ἀλλ' ἡ αὐστηρότης τῶν Νόμων θέλει ἐφαρμοσθῆ εἰς ἐκείνους, ὅσοι εἰς τὸ μέλλον τολμήσουν νὰ ταράξουν τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ σωτηρία τοῦ Κράτους.

Μακρὰν ἀπὸ σᾶς πᾶν πάθος, πᾶσα πρᾶξις αὐθαίρετος· μακρὰν πᾶσα διχόνοια· Ἕλληνες, ὁμονοεῖτε διὰ παντός!

Θέλω λάβει τὴν προσήκουσαν φροντίδα περὶ τῆς μεταῤῥυθμίσεως καὶ ἀναπληρώσεως τῶν Νόμων, καὶ μὲ ὅλην Μου τὴν δύναμιν θέλω προστατεύει τὴν ἰδιοκτησίαν, ὑπερασπίζει τὴν νόμιμον ἐλευθερίαν καὶ παγιώσει αὐτὴν διὰ τῆς βαθμηδὸν στερεώσεως θεσμοθεσιῶν καταλλήλων εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὰς δικαίας εὐχὰς τοῦ ἔθνους.

Καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις θέλω ἀποδείξει τὸ πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν βαθὺ σέβας Μου, καὶ διὰ τοῦτο θέλω λάβει ὑπὲρ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀπογόνους Μου, ἰδιαιτέραν φροντίδα καὶ πρόνοιαν.

Θέλω ἐπιστήσει ὅλην Μου τὴν προσοχὴν εἰς τὰ σχολεῖα, καὶ θέλω φροντίσει διαφερόντως περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῶν· εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας θέλω χορηγήσει ὅλην τὴν περίθαλψιν, ὅσης ἔχουσι χρείαν, διὰ νὰ εὕρωσι πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν πατρίδα καὶ δόξαν.

Μὲ πλήρη δραστηριότητα θέλω προσπαθήσει νὰ ἐπαυξήσω τὴν εὐτυχίαν τοῦ τόπου, νὰ προάξω τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ νὰ θεραπεύσω τὰς ἐλλείψεις τῆς διοικήσεως. Ἰδιαιτέρως θέλω καταβάλει τὴν μεγίστην φροντίδα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν δημοσίων πόρων, καὶ μὲ ἀκάματον σπουδὴν θέλω προσπαθήσει νὰ ἀποκαταστήσω ὅσον τάχιστα τὴν ἰσοῤῥοπίαν τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων.

Τὰς εἰς τὴν πατρίδα προσενεχθείσας θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις ἑνὸς ἑκάστου θέλω ἔχει πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν· ἀλλ' ἡ ἔκτασις τῆς κατὰ τοῦτο προμηθείας Μου πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς μόνα τὰ ἐνόντα μέσα.

Ἕλληνες! Ἡ πρὸς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνη, ἡ πρὸς ὑμᾶς ἀγάπη Μου εἶναι ἀπεριόριστος· εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ὑμῶν εὑρίσκω τὴν μεγίστην Μου ἀγαλλίασιν.

Τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι πολύπονον, τὸ αἰσθάνομαι. Ἕλληνες, δὲν πρέπει μηδὲ σεῖς νὰ παρασυρθῆτε ἀπὸ ὑπερβολὴν ἐλπίδων. Βαθμηδὸν καὶ καταμικρὸν μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσετε εἰς τὸ τέρμα τῶν εὐχῶν σας, αἱ ὁποῖαι εἶναι καὶ εὐχαὶ ἰδικαί Μου.

Μὲ θάῤῥος ἀναλαμβάνω τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ἡ χεὶρ τοῦ Ὑψίστου Μ' ἐπέβαλε· μὲ τὴν θείαν ἀντίληψιν, καὶ τὴν ὑμετέραν συνδρομὴν θέλω τὰ ἐκπληρώσει.

Ἡ δόξα, ἡ εὐδαιμονία σας εἶναι ὁ μόνος Μου σκοπός· ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἡ μεγίστη Μου ἀνταμοιβή.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν **20** Μαΐου **1835**.

270. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες τὰς πολυειδεῖς γνώσεις καὶ τὴν πολυπειρείαν τοῦ ἄχρι τοῦδε Προέδρου τῆς Ἀντιβασιλείας Κόμητος Κυρίου Ἀρμανσπέργου, καὶ ἀναγνωρίζοντες τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην του, παρωρμήθημεν νὰ προσκαλέσωμεν αὐτὸν νὰ διατρίψῃ τοὐλάχιστον ἔτι μερικὸν καιρὸν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ λάβωμεν τὴν πολύτιμόν του συμβουλὴν ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς Ἡμετέρας εὐλογίστου ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς δικαίας ἀναγνωρίσεως τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀξίας ὡς πρὸς τὸ Ἡμέτερον Πρόσωπον καὶ τὸ Βασίλειόν Μας, ἀνεθέσαμεν ἤδη αὐτῷ τὴν διαφύλαξιν τῆς Ἡμετέρας σφραγῖδος τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ δὲ καθήκοντα τοῦ Ἡμετέρου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας θέλουν κοινοποιηθῆ δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως.

Γνωστοποιοῦμεν τοῦτο διὰ τῆς παρούσης εἰς τὸ Ὑμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσίν του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1835.

271. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν, ἀναλαμβάνοντες τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, νὰ χαρίσωμεν ἐν τῇ πατρικῇ Ἡμῶν εὐμενείᾳ, γενικὴν συγχώρησιν εἰς τοὺς λειποτακτήσαντας στρατιώτας, ναύτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς τοῦ Ἡμετέρου κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Χαρίζομεν πλήρη συγχώρησιν, καὶ ἀπολύομεν κάθε ποινῆς, ὅλους τοὺς στρατιώτας, ναύτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς τοῦ Ἡμετέρου κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, ὅσοι πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης γενικῆς συγχωρήσεως ἔγειναν ἔνοχοι λειποταξίας, ἢ παρήτησαν κατ' ἄλλον τρόπον διὰ πολὺν ἢ ὀλίγον καιρὸν τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον στρατὸν τῆς ξηρᾶς, ἢ ἀπὸ τὸ Ἡμέτερον ναυτικὸν, ἂν ἀπὸ 20 Μαΐου μέχρι 1 Νοεμβρίου 1835 ἐπιστρέψωσιν αὐτοπροαιρέτως εἰς τὰ σώματά των, ἢ παρουσιασθῶσιν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς ἢ ἀνωτέρους των, καὶ ὑποχρεωθῶσιν ἐκ νέου ἐθελοντῶς εἰς τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν, τῶν ὁποίων εἶχον ἀναδεχθῆ χρεῶν.

2. Ἡ συγχώρησις αὕτη δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς στρατιώτας, ναύτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς, ὅσοι γείνωσιν ἔνοχοι λειποταξίας, ἢ παραιτήσωσι κατ' ἄλλον τρόπον τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, κατὰ τὴν διὰ τὴν ἀμνηστείαν προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν.

3. Δὲν ἐπεκτείνεται οὔτε ἡ συγχώρησις αὕτη εἰς ἄλλα στρατιωτικὰ ἁπλᾶ ἐγκλήματα καὶ ἁπλᾶ σφάλματα, τῶν ὁποίων οἱ φυγόντες ἴσως ἔγειναν ἔνοχοι ἢ πρὶν, ἢ ἀφοῦ ἐλειποτάκτησαν.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διακηρυχθῆ ἐξ ἄμβωνος δύο Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν, εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου 1835.

272. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς κατὰ πάντα πολλοῦ λόγου ἀξίας προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ δήμων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Κεφάλ. Α'.

Χαρακτηρισμὸς τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ προικοδότησις αὐτῶν.

1. Ὅλοι οἱ ἀρχηγέται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτήσωσιν ὡς προικοδότημα κατὰ τοὺς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐνδιαλαμβανομένους τύπους, ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐθνικὰ κτήματα.

2. Οἱ ἔχοντες δικαιώματα εἰς τὴν προικοδότησιν Ἕλληνες εἶναι

ά. Πᾶς Ἕλλην αὐτόχθων, ὅστις κατεγράφη εἰς δῆμόν τινα, ἢ θέλει καταγραφῆ ἑωσοῦ ἐπεξεργασθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατάλογος, ὅστις διατάττεται εἰς τὸ ἄρθρον 7·

β'. Πᾶς ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου γεννηθεὶς Ἕλλην, ὅστις λαβὼν μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, κατοικεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἢ κατεγράφη ἤδη εἰς δῆμόν τινα ἢ ἀποκατασταθεὶς καταγραφῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον·

γ'. Πᾶς Ἕλλην γεννηθεὶς εἰς ἤπειρον ἢ εἰς νῆσον μὴ ἀνήκουσαν μὲν εἰς τὴν Ἡμετέραν Ἐπικράτειαν, λαβοῦσαν δὲ μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἂν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ καταγραφῇ εἰς δῆμον. Ὅσοι ὅμως τῶν τοιούτων Ἑλλήνων εἶναι ἄγαμοι, τότε μόνον ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν προικοδότημα, ὅταν νυμφευθοῦν καὶ γενῶσι πατέρες οἰκογενείας·

δ'. Πᾶς ξένος, ὁποιουδήποτε ἔθνους καὶ ἂν ἦναι, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας της, κατοικεῖ ἤδη εἰς αὐτὴν, καὶ ἢ ἔγινεν ἢ γενῇ εἰς τὸ ἑξῆς μέλος δήμου τινὸς, ἑωσοῦ καταστρωθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατάλογος· προστούτοις καὶ ὅσοι ξένοι ὑπηρέτησαν ἐν διαστήματι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοὐλάχιστον δύο ἔτη ὑπὸ τὰς ἑλληνικὰς σημαίας, ἂν ἐνοικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ πολὺ μέχρι τῆς εἰκοστῆς Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1837 καὶ καταγραφῶσιν εἰς δῆμον.

3. Οἱ ἀρχηγέται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦσι καὶ τώρα εἰς τὸν στρατὸν, εἰς τὸν στόλον ἢ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἔχουσι τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν προικοδότησιν δικαιώματα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγέται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν· καὶ ἑπομένως δὲν γίνεται ὡς πρὸς αὐτοὺς κἀμμία ἐξαίρεσις τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου· εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν ὑπάγονται μάλιστα ὅλοι οἱ στρατιῶται, οἵτινες μετέχουσι τῶν ὠφελημάτων τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 νόμου, ἀφ' οὗ τὸ ἄρθρ. 14 αὐτοῦ ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα.

4. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1. προικοδότησις δὲν ἐννοεῖται χωριστὰ δι' ἕκαστον μέλος τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ δίδεται μία καὶ μόνη εἰς τὸν ἀρχηγέτην διὰ τὴν ὁλομέλειαν τῆς οἰκογενείας.

Ὡς ἀρχηγέται οἰκογενείας θεωροῦνται ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἀκολούθων κατηγοριῶν:

α΄. Πᾶς ἔχων γυναῖκα ἢ χηρεύων πατὴρ οἰκογενείας·

β΄. Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα·

γ΄. Πᾶς ἄγαμος ὅστις ἔχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρουν οἱ ὁρισμοὶ α΄, β΄ καὶ γ΄ τοῦ 2 ἄρθρου, καὶ δὲν εἶναι μέλος προικοδοτηθείσης ἤδη οἰκογενείας·

δ΄. Τὰ πατρός τε καὶ μητρὸς ὀρφανὰ ἄγαμα τέκνα, ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός.

Ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τὰ ὀρφανὰ δὲν ἔχωσι τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἡ παραλαβὴ καὶ ἡ χρῆσις τοῦ προικοδοτήματος γίνεται κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ κηδεμονίας νόμους.

5. Ἡ προικοδότησις συνίσταται ὄχι μόνον εἰς καλλιεργησίμους ἐθνικὰς γαίας, ἀλλὰ καὶ εἰς καλλιεργημένα κτήματα καὶ ἄλλα διάφορα ἀκίνητα πράγματα, οἷον μύλους, οἰκίας, οἰκόπεδα, ἀμπελῶνας, φυτευμένας μὲ ἐλαίας, συκαμινέας καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα, γαίας κτλ.· ἐξαιροῦνται ὅμως

α΄. Ὅλα τὰ κτήματα, ὅσα εἶναι πενταετῶς ἢ καὶ ἐπέκεινα ἐνοικιασμένα·

β΄. Οἱ ἐλαιῶνες, καὶ τὰ ἄλση συκαμινέων καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων·

γ΄. Ὅλα τὰ δάση καὶ οἱ δρυμῶνες·

δ΄. Ὅσα ἐθνικὰ κτήματα κρατηθοῦν πρὸς προικισμὸν τοῦ Βασιλικοῦ στέμματος·

ε΄. Πᾶν ἄλλο κτῆμα, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις δι' ἀνωτέρους λόγους ἤθελε κρίνει κατάλληλον νὰ κρατήσῃ.

Κεφαλ. Β΄.

Τρόπος, καθ' ὃν ἐνεργεῖται ἡ προικοδότησις, καὶ διατάξεις περὶ τῶν προικοδοτημάτων.

6. Ἕκαστος ἀρχηγέτης ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ἀναγνωριζόμενος παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς τοιοῦτος θέλει λάβει πίστωσιν 2000 Δραχμῶν, τῆς ὁποίας ὅμως τὰ γραμμάτια, ἐπειδὴ δὲν θεωροῦνται ὡς χαρτονομίσματα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐμβοῦν εἰς ἐμπορικὴν κυκλοφορίαν, ἀλλὰ χρησιμεύουν μόνον καὶ μόνον ὡς μέσα πληρωμῆς πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων, ἐκποιουμένων χάριν προικοδοτήσεως.

Ἂν ὁ ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ πίστωσις, ἀποθάνῃ πρὶν πραγματοποιήσῃ αὐτὴν, τότε ἡ πίστωσις μεταβαίνει εἰς τοὺς νομίμους αὐτοῦ κληρονόμους, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ τὴν διαθέσωσι κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατασσόμενα.

Ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἡ πίστωσις αὕτη παύει, προσδιορίζεται ἀκριβέστερα εἰς τὸ ἄρθρ. 29.

7. Εἰς τοὺς δήμους θέλουν καταστρωθῆ ὁμοιομόρφως κατάλογοι ὅλων τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς προικοδότησιν· τῶν καταλόγων τούτων τὴν τύπωσιν θέλει ἐνεργήσει ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία μὲ ἔξοδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ παραπέμψει εἰς τοὺς ἁρμοδίους Ἐπάρχους καὶ δήμους ἀρκετὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Οἱ δήμαρχοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποί των συνεννοούμενοι μὲ τοὺς παρέδρους καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, θέλουν καταγράψει εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας τὸ ὄνομα ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν κτλ. τοῦ ἀρχηγέτου τῆς οἰκογενείας. Οἱ κατάλογοι μένουν ἐκτεθειμένοι 4 ἑβδομάδας εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἑκάστου, καὶ ἓν ἀντίτυπον τοιχοκολλᾶται. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, παρουσιάζεται ὁ Ἔπαρχος εἰς τὸ κατάστημα τῆς δημαρχίας (καὶ τοῦτο πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ κήρυκος καὶ διὰ τοιχοκολλημένης διακηρύξεως), διὰ νὰ κλείσῃ αὐτοὺς ἐπὶ συνεδριάσει τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν. Ὅστις καί τοι ἔχων δικαίωμα προικοδοτήσεως δὲν κατεγράφη εἰς τὸν κατάλογον θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, διὰ νὰ προβάλλῃ προφορικῶς τὰς ἀξιώσεις του. Ὁ Ἔπαρχος καὶ αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ἀποφασίζουν εὐθὺς διὰ πλειοψηφίας, σημειοῦντες αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸν κατάλογον. Ἂν ἀποῤῥιφθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερθέντος, ἔχει δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἔγγραφον αἴτησιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ Νομάρχου· ἂν καὶ ἡ Γραμματ. τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποῤῥίψῃ τὴν αἴτησιν, τότε ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνεκκλήτως.

8. Ὅσοι Ἕλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως καὶ δὲν κατεγράφησαν εἰς τοὺς καταλόγους (ἄρθρ. 7), ἀλλ' ἀποκατασταθοῦν καὶ καταγραφοῦν εἰς ἕνα δῆμον ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 2 διδομένης προθεσμίας, θέλουν ζητήσει τὴν προικοδότησίν των ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν· ἂν τὴν ἀρνηθῇ εἰς αὐτοὺς, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ καταφεύγουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

9. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω καταλόγων, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐξετάζῃ ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ, ἐθεωρήθη, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν τὰ πιστωτικὰ ἔγγραφα (ἄρθ. 6), τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἦναι γεγραμμένα καθ' ὁμοιόμορφον τρόπον.

Ἂν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παρατηρήσῃ εἰς τοὺς καταλόγους παραδρομὰς, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν προσκεκλημένη ἐπὶ τούτῳ δὲν θελήσῃ νὰ τοὺς διορθώσῃ, γίνεται παρὰ τῆς πρώτης ἀναφορὰ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατ.

10. Εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν πιστω

πιστωτικῶν ἐγγράφων γίνεται δημοπρασία εἰς τὸν ἁρμόδιον δῆμον, εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστος δύναται ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ τὰ πωλούμενα κτήματα μέχρι συμπληρώσεως τῆς πιστώσεώς του. Ἡ πώλησις δὲν ἔχει κῦρος, ἂν δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὁποῖον διορίζει ἡ Κυβέρνησις.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν πωληθησομένων ἐθνικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκποιήσεως θέλομεν διατάξει ἀκολούθως τὰ δέοντα.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος προσδιορίζομεν μόνον νὰ ἀποφασίσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὁριστικῶς περὶ τῶν παραπόνων, ὅσα τυχὸν ἤθελαν γεννηθῇ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου.

11. Κατὰ τὴν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν ἐθέσαμεν διὰ τοῦ ἄρθ. 19, δὲν πρέπει νὰ παραχωρηθοῦν τὰ εἰς προικοδότησιν κτήματα, εἰμὴ διὰ δημοπρασίας. Ἐκρίναμεν μολοντοῦτο τὰς ἐφεξῆς ἐξαιρέσεις·

ά. Ἂν ἡ ὁλομέλεια τοῦ Δήμου ζητήσῃ νὰ διανείμῃ εἰς ἑαυτὴν τὰ πρὸς προικοδότησίν του προσδιωρισμένα κτήματα, τότε τῷ παραχωροῦνται ἐπὶ τῷ ἐλαχίστῳ ὅρῳ ἄνευ δημοπρασίας.

Ἂν ὅμως ἓν ἢ πλειότερα μέλη τοῦ Δήμου ἀπαιτήσουν τὴν δημοπρασίαν, αὐτὴ ἐνεργεῖται, καὶ ἡ παραχώρησις ἄνευ δημοπρασίας δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰμὴ καθόσον ἀφορᾷ τὰ μὴ πωληθέντα κτήματα.

β'. Ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς πενταετῶς ἢ καὶ ἐπέκεινα ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν κτημάτων ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἀπὸ αὐτὰ τὴν προικοδότησίν του, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν ἐνεργεῖται δημοπρασία, ἀλλ' ἀφίνεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἰσότιμον μὲ δραχμῶν 2000 ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένων· ἐννοεῖται ὅμως ἂν ἐξετέλεσε τὰς συμφωνίας.

γ'. Ὅσοι ἔκαμαν ἀμπελοφυτείας, ἢ μεγαλητέρας δενδροφυτείας ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐξ αὐτῶν ὡς προικοδότησιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν 2000 δραχμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος δύνανται νὰ τὸ κρατήσωσι ὑπὸ ἐνοίκιον, πληρόνοντες τοὺς ἐγκτητικοὺς φόρους.

Τὴν αὐτὴν προτίμησιν δύνανται νὰ ζητήσουν καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀγορασάντων ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῆς 9 Ἰανουαρίου 1822 καὶ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1833 Κυβερνήσεων ἐθνικὰ κτήματα, ὅσων αἱ ἀγοραὶ ἀποδειχθοῦν παράνομοι, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προτέρων νόμων καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. (9 Ὀκτωβρ.) 1833 Διατάγματός Μας ἐνεργηθησομένας παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξακριβώσεις, τῶν ὁποίων τὰς βάσεις ἐθέσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835 Διατάγματος.

δ'. Ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες καὶ ἀλλοδαποὶ, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ τὸ ἄρθ. 8, ἂν δὲν ἀποκατασταθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν θέλουν γενῇ αἱ δημοπρασίαι, δύνανται νὰ λάβουν τὴν προικοδότησίν των εἰς ὁποιονδήποτε Δῆμον ὑπάρχουν διαθέσιμοι ἐθνικαὶ γαῖαι.

12. Ἂν ζητηθῇ ἀπὸ ἑλληνικὴν οἰκογένειαν ὡς προικοδότησις ἀδιαίρετον κτῆμα, π. χ. μύλος, οἶκος κ.τ.λ. καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ῥηθέντος κτήματος ὑπερβαίνῃ τὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000 θέλει παραδίδεσθαι μὲν εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ τὸ περιπλέον τῶν Δραχμῶν 2000 θέλει τὸ πληρώσει εἰς 10 ἴσας δόσεις, καὶ μὲ τόκον 6 τοῖς ἑκατόν.

Κεφάλ. Γ'.

Δικαιώματα τῶν προικοδοτουμένων.

13. Τὰ εἰς προικοδότησιν δοθησόμενα κτήματα θεμελιοῦνται ὡς πλήρεις ἰδιοκτησίαι τοῦ προικοδοτημένου· εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, ἐξαιρουμένων τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὁ παρὼν νόμος. Δὲν δύνανται πώποτε καὶ ὑπὸ οὐδεμίαν συμφωνίαν νὰ δοθοῦν εἰς ἐμφύτευσιν ἢ νὰ γενοῦν κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἀτελὴς ἰδιοκτησία, ἢ νὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ ἰδιωτικὰς δουλείας, ἢ ἀνεξαγόραστα βάρη, ἀλλὰ θέλουν ἔχει πάντοτε τὴν ἰδιότητα ἐλευθέρας ἰδιοκτησίας. Τὰ τοιαῦτα κτήματα δὲν ὑπόκεινται πλέον εἰς τὴν εἰς εἴδη ἀπόδοσιν τῶν φόρων.

14. Τὰς νομίμους ὑποθήκας, μὲ τὰς ὁποίας εἶναι τυχὸν βεβαρυμένα τὰ ἀνωτέρω κτήματα, ἀναδέχεται ἡ Κυβέρνησις, ἥτις θέλει ἀποσβέσει αὐτὰς ὁμοῦ μὲ τοὺς κανονισμένους τόκους. Αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐπικείμεναι ὑποθῆκαι πρέπει νὰ Μᾶς γνωστοποιηθοῦν, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους διὰ τῆς Γραμματ. τῶν Οἰκονομικῶν· ἂν δὲν γνωστοποιηθοῦν, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καὶ μηδόλως γενόμεναι.

15. Ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν καὶ κληρονομικὴν μετάδοσιν αὐτῶν τῶν κτημάτων ἰσχύουν οἱ τακτικοὶ πολιτικοὶ νόμοι, καὶ πᾶσα περὶ αὐτῶν διένεξις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ προικοδοτηθέντος διαλύεται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατὰ τον Πολιτικὸν Κώδηκα καὶ κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ νόμους.

16. Πᾶσα προικοδοτηθεῖσα οἰκογένεια λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἰδιαίτερον πωλητήριον ἔγγραφον, ἀφοῦ καταγραφῇ πρότερον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων εἰς τὸ ἁρμόδιον Δημαρχεῖον. Διὰ τὸ πωλητήριον δὲν δίδεται καμμία ἄλλη πληρωμὴ παρὰ ἡ τοῦ χαρτοσήμου· ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς προικοδοτήσεως γίνονται ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

Κεφάλ. Δ.

Ὑποχρεώσεις τοῦ προικοδοτουμένου.

17. Ὡς ἀποζημίωσιν διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, τὸ ὁποῖον ἀπεκδύεται ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν εἰς προικοδότησιν δοθησομένων κτημάτων θέλει πληρόνει ὁ προικοδοτηθεὶς χρεωλύσιον 6 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἐν διαστήματι 36 χρόνων. Τὸ χρεωλύσιον τοῦτο παύει μετὰ παρέλευσιν τοῦ

ειρημένου καιροῦ· ἂν ὅμως ἐν διαστήματι τῶν τριάκοντα ἓξ χρόνων θελήσῃ τις νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτὸ, δύναται νὰ τὸ κάμῃ πληρόνων ὁλόκληρον τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς.

18. Διὰ τὴν κατάργησιν τῆς εἰς εἴδη ἀποδεκατώσεως, ἄρθρον 13, θέλουν πληρόνει αἱ εἰς προικοδότησιν δοθεῖσαι γαῖαι, ἀμπέλια, ἐλαιῶνες κτλ. εἰς τὴν ἀποδεκάτωσιν ἄχρι τοῦδε ὑποκείμενα ἀκίνητα κτήματα, ἔγγειον φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, ἕως οὗ εἰσαχθῇ ὁ γενικὸς ἔγγειος φόρος, ἀντὶ τοῦ εἰς εἴδη ἀποδιδομένου· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν ἐξαγοράζεται καὶ ὅτι ἐμπεριέχει καὶ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας. Ἂν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ γενικοῦ ἐγγείου φόρου ἀναβληθῇ, ὁ ῥηθεὶς φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν θέλει ἀναθεωρηθῆ μετὰ 3 χρόνους, ἀλλ' αὔξησις αὐτοῦ ὑπὲρ τὰ 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν συγχωρεῖται.

Τὰ εἰς προικοδότησιν δοθησόμενα σπήτια, μύλοι καὶ παρόμοια ἀκίνητα κτήματα θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ διδουν τοὺς ἤδη πληρονομένους φόρους, ἕως οὗ εἰσαχθῇ καὶ δι' αὐτὰ ὁμοιόμορφος γενικὸς φόρος· ἐπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ὡς ἀνωτέρω κανονισθέντα φόρον 3 τοῖς ἑκατόν.

19. Τὸ κατ' ἔτος χρεωλύσιον καθὼς καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρόνονται εἰς μίαν δόσιν κατὰ τὴν ά. Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας· ἐκ τῶν 6 τοῖς ἑκατὸν ἐμβαίνει 1 τοῖς ἑκατὸν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον ὡς κεφάλαιον, τὰ δὲ λοιπὰ 5 τοῖς ἑκατὸν καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἶναι προσδιωρισμένα διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν.

20. Ἕως οὗ σβεσθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ χρεωλύσιον, τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν εἰς προικοδότησιν δοθέντων κτημάτων, τὰ ὁποῖα μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς θέλουν ὀνομάζεσθαι προικοκτησίαι. Εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν γενῇ ἐπὶ τούτῳ αἱ ἀναγκαῖαι ἐγγραφαί. Οἱ ἐπὶ τῶν ὑποθηκῶν ὑπάλληλοι ἔχουν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀπὸ τώρα τὸ χρέος νὰ λαμβάνουν αὐτεπαγγέλτως τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις ἕως οὗ διαταχθῇ ἡ ἐγγραφή.

21. Τὸ χρεωλύσιον καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρόνονται ἀφ' ἧς ἡμέρας φθάσῃ ἡ προθεσμία, ὁποία δήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ κατάστασις τοῦ κτήματος καὶ ἂν δίδῃ εἰσόδημα ἢ ὄχι· ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν δὲ τοῦ ἐγγείου φόρου 3 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰς φυτείας, αἱ ὁποῖαι θέλουν γενῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ἐπιφυλαττόμεθα ἰδιαιτέρας συγκαταβάσεις ἂν ζητηθῶσι.

Ἂν οἱ ῥηθέντες δύο φόροι καθυστερήσουν δύο χρόνους κατὰ συνέχειαν, τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσίν του νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα, καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ εἰς αὐτὸ ἀνῆκον. Ἡ πώλησις αὕτη δὲν θέλει συμπεριλαμβάνει μόνον τὰ δοθέντα εἰς προικοδότησιν ἀκίνητα κτήματα, ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν κινητὴν περιουσίαν τοῦ χρεώστου, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 885 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας· πρὶν γενῇ ὅμως ἡ ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποίησις, προτιμῶνται οἱ κατιόντες καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ ἀνιόντες, καὶ τελευταῖον οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ χρεώστου, πληρώνοντες τὰ καθυστερήσαντα. Ἡ αἴτησίς των ὅμως πρέπει νὰ δοθῇ τὸ πολὺ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς μετὰ τὴν διακήρυξιν δημοπρασίας· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, χωρὶς νὰ δοθῇ ἡ αἴτησις, ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

22. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς προικοδοτηθέντας νὰ φυτεύσουν ἐκεῖ, ὅπου ἡ φύσις τῆς γῆς τὸ ἐπιτρέπει, ἀριθμόν τινα δένδρων κατὰ στρέμμα. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸς εἰμὴ διὰ 5 δένδρα τὸ στρέμμα· ἂν εἰς τὴν δοθησομένην προθεσμίαν δὲν ἐνεργήσῃ ὁ προικοδοτηθεὶς τὴν φύτευσιν τῶν δένδρων, πληρόνει πρόστιμον ὄχι ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς, καὶ ὄχι περισσότερον τῶν δύο δραχμῶν διὰ πᾶν μὴ φυτευθὲν δένδρον. Ἡ ἐκ τούτου προκύπτουσα ποσότης θέλει ἐξοδευθῇ διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν φύτευσιν τῶν ῥηθέντων δένδρων ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ προικοδοτηθέντος, τὸ δὲ περιπλέον παραδίδεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον πρὸς ὄφελος τοῦ σχολείου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Προικοδότησις τῶν Δήμων.

23. Εὐθὺς ἀφοῦ τελειώσῃ εἰς ἕνα δῆμον ἡ γενικὴ προικοδότησις τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, θέλει γενῇ ἡ ἔναρξις τῆς προικοδοτήσεως αὐτοῦ τοῦ δήμου, ἥτις θέλει γενῇ εἰς τοιαῦτα πράγματα, ὁποῖα ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 5.

24. Ἡ προικοδότησις τῶν δήμων θέλει ἐνεργηθῇ ἀναλόγως μὲ τὸ ἄρθρον 7· τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται διὰ ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἐνδεχομένου πληθυσμοῦ τοῦ δήμου, κατὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας, τὰ τοπικὰ βάρη καὶ κατὰ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἑκάστου δήμου. Ἡ προικοδότησις δὲ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐλαχίστου ὅρου, ἀφοῦ προσδιορισθῇ ἡ πραγματικὴ ἀνάγκη τῆς κοινότητος, καὶ τότε προσδιορίζεται ἀνεκκλήτως ἡ ἔκτασις τῆς προικοδοτήσεως.

25. Ἡ προικοδότησις τοῦ Δήμου ἐννοεῖται κατὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ὑπ' ἄρ. 13, 14, 15, 16· ἡ δὲ κατοχὴ καὶ χρῆσις αὐτῆς γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου τῆς 27 Δεκεμβρίου (8 Ἰανουαρίου) 1834. Ὁ Δῆμος χρεωστεῖ νὰ πληρόνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὅρου τῆς ἐκτιμήσεως τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 17 προσδιοριζόμενον ἐτήσιον χρεωλύσιον, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 19. Ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν ά. Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους ὁμοῦ μὲ τὸν ἔγγειον φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 18· ἂν δὲ πρόκειται λόγος περὶ λιβαδίων, ἀντὶ τοῦ φόρου 3

τοῖς ἑκατὸν, θέλει πληρόνεσθαι ὁ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν λιβαδίων ἐπιβαλλόμενος ἢ εἰς τὸ μέλλον ἀντικατασταθησόμενος φόρος.

Τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης, περὶ τοῦ ὁποίου πραγματεύεται τὸ ἄρθρον 20, ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰς προικοδότησιν τοῦ Δήμου δοθησόμενα.

26. Διὰ νὰ κανονισθῇ ἡ προικοδότησις τῶν Δήμων, προσκαλοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὅλοι οἱ Δῆμοι, οἵτινες πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἶχον δημοτικὴν περιουσίαν, νὰ ἀποδείξουν προηγουμένως κατὰ τοὺς νόμους, τοὺς περὶ ἰδιοκτησίας τίτλους των. Ἂν ἡ νέα προικοδότησις τοῦ δήμου ἐμπεριέχῃ τινὰ τῶν ἀνωτέρω κτημάτων, καὶ αὐτὰ ἦναι βεβαρυμένα μὲ παλαιὰ χρέη, οἱ δανεισταὶ τῆς κοινότητος χρεωστοῦν νὰ κάμουν εὐθὺς τὴν ὑπ' ἀριθ. 14 διαταχθεῖσαν κοινοποίησιν καὶ νὰ καθαρίσουν τὸ χρέος· αὐτὸ τοῦτο ἐννοεῖται καὶ διὰ τοὺς δανειστὰς ἐπὶ ἐκείνων τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα θέλουν δοθῇ εἰς τὸν δῆμον περιπλέον τῶν ὅσων προηγουμένως εἶχεν.

27. Ἐκτὸς τῆς ὑπ' ἀριθ. 23, 24 προικοδοτήσεως τῶν δήμων, θέλει δοθῇ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐν περιπτώσει πραγματικῆς ἀνάγκης ὡς ἰδιαίτερον εὐνοίας δεῖγμα, καὶ ἑπομένως ἄνευ πληρωμῆς τοῦ χρεωλυσίου ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ κατὰ τοὺς ὑπ' ἄρθ. 24 διαλαμβανομένους τύπους· ά. Νεκροταφεῖον, ἂν δὲν ἠμπορῇ νὰ δοθῇ ἀπὸ τὰ γήπεδα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων, τὰ ὁποῖα πρὸ πάντων θέλουν χρησιμεύσει εἰς τοῦτο· β'. Ὁ ἀναγκαῖος δι' οἰκοδομὴν ἐκκλησίας τόπος· γ'. Ἕως 15 στρέμματα διὰ κατοικίαν τοῦ ἐφημερίου τῆς κοινότητος καὶ διὰ κῆπον αὐτοῦ καὶ ἄλλα τόσα διὰ σχολεῖον καὶ διὰ κῆπον αὐτοῦ, καὶ ἂν τοῦτο δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἀπὸ τὰ κτήματα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων· δ'. 3000—6000 πήχαις διὰ δημοσίαν πλατεῖαν, ἥτις πρέπει νὰ φυτευθῇ μὲ δένδρα· ε'. Ὁ διὰ νοσοκομεῖον καὶ κῆπον αὐτοῦ ἀναγκαῖος τόπος· ς'. Ἡ διὰ δημόσια καταστήματα π. χ. δρόμους, ὑδραγωγεῖα, φρέατα, φυταλιὰς, κτλ. ἀναγκαία ἔκτασις γῆς·

Ἡ παραλαβὴ καὶ χρῆσις αὐτῶν τῶν γαιῶν γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 13, 14, 15, 16.

Ὁ ὑπ' ἄρθρον 18 διορισθεὶς φόρος τῶν 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν πληρόνεται ὅμως εἰμὴ ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους καὶ διδασκάλους ὡς ἐπικαρπωτὰς τῶν ὑπὸ στοιχεῖον γ. κτημάτων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

28 Ἂν ὁ ἀρχηγέτης μιᾶς ἑλληνικῆς οἰκογενείας δὲν δυνηθῇ εἰς τὴν γενησομένην δημοπρασίαν ἢ διανομὴν νὰ συμπληρώσῃ ὅλην του τὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000, ἠμπορεῖ νὰ τὴν ἐνεργήσῃ εἰς ἄλλον δῆμον· ἀλλὰ τοῦτο γίνεται, λαμβάνοντος αὐτοῦ μέρους εἰς τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομήν.

29. Ἡ ὑπ' ἀρ. 6 προσδιορισθεῖσα πίστωσις παύει ἐκτὸς τῶν ὑπ' ἄρθρ. 28 περιπτώσεων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐνεργηθῇ ἡ δημοπρασία ἢ ἡ διανομὴ τῶν κτημάτων εἰς τὴν ἁρμοδίαν κοινότητα· διὰ τοὺς ὑπ' ἄρθ. 28 ἓν ἔτος μετὰ τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομὴν, καὶ διὰ τοὺς ὑπ' ἄρθρον 8, 11 στοιχεῖον 4, ἓν ἔτος μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πιστωτικοῦ ἐγγράφου.

30. Ἡ ἐργασία τῆς προικοδοτήσεως διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας εὑρισκομένους καὶ διὰ τὰς κοινότητας πρέπει νὰ τελειώσῃ τὸ πολὺ μέχρι τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836. Θέλομεν διατάξει τὰς ἀναγκαίας προεργασίας.

31. Ὅστις ἀρχηγέτης ἑλληνικῆς οικογενείας ζητήσῃ καὶ λάβῃ πιστωτικὸν ἔγγραφον, ἢ καὶ δὲν τὸ ἐπραγματοποίησεν ἤδη, χάνει τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως, ὡς ἀνάξιος αὐτῆς.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἀντίτυπα αὐτοῦ θέλουν σταλῇ εἰς τὰς Πρεσβείας καὶ τὰ Προξενεῖά Μας διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι θέλουν ἐνεργήσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1835.

273. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ πιστοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους νέον δεῖγμα τῶν φιλοδικαίων αἰσθημάτων Μας, διὰ νὰ διαγράψωμεν εἰς αὐτοὺς τὰ μέτα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ θεραπεύωσι πάντοτε ὀγλίγωρα τὰς τυχὸν δικαίας προσκλαύσεις των καὶ παράπονα, διὰ νὰ ἐνεργῆται προσέτι ἀπροσβλήτως ἡ ἔννομος ἁρμοδιότης τῶν συστηθεισῶν δημοσίων Ἀρχῶν, καὶ διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἐντελὴς τάξις εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ ἐμφράξωμεν τὴν πρὸς Ἡμᾶς φέρουσαν ὁδὸν προστάσσομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Πᾶσα ἀναφορὰ περὶ πραγμάτων, ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν, ἤτοι ἀπαιτούντων ἁπλὴν γνωμοδότησιν Ἀρχῆς τινος τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ διευθύνεται ἀμέσως εἰς αὐτὴν πρὸς ἀποφυγὴν ἀνωφελοῦς πολυγραφίας καὶ πρὸς ταχεῖαν τῆς ὑποθέσεως διεκπεραίωσιν.

Β'. Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουν ν' ἀποφασίζωσι τάχιστα περὶ ἑκάστης ἀναφερομένης ὑποθέσεως· εἰδὲ μὴ, ὁ ἀναφερόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαλέσῃ τὴν ἀμέλειαν ταύτην καὶ ν' ἀνεφερθῇ εἰς τὴν προϊσταμένην ἀνωτέραν Ἀρχὴν, ὅταν παρέλθουν 30 ἡμέραι, ἀφ' ἧς ἡμέρας παραδοθῇ ἡ ἀναφορὰ, ἤτοι ἀνίσως πρόκειται κίνδυνος ἐξ αἰτίας τῆς ἀργοπορίας, ὅταν παρέλθῃ ὁ διὰ τὴν ἀπόφασιν ἀπολύτως ἀναγκαῖος καιρός.

Περὶ δὲ τῶν αἰτήσεων διὰ διορισμοὺς καὶ διὰ προβιβασμοὺς δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδεμίαν Ἀρχὴν νὰ ἐκδώσῃ ἰδιαιτέραν τινὰ ἀπόφασιν, πρὶν ἐκδοθῇ ἐπὶ τούτῳ διάταγμα· ἀλλ' ὀφείλει μόνον νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν τῆς αἰτήσεως κατὰ τὴν

τάξιν τῆς ὑπηρεσίας, ἀναφέρουσα εἰς τὰς προτάσεις της πάντοτε τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν ζηζούντων νὰ διωρισθῶσιν ἢ νὰ προβιβασθῶσι, καὶ ἐπισυνάπτουσα τὰς πρωτοτύπους αὐτῶν ἀναφοράς.

Γ΄. Αἱ ἀναφοραὶ δύνανται νὰ διευθύνωνται πρὸς Ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ νὰ Μᾶς ἐγχειρίζωνται ἀπ᾽ εὐθείας, ἢ νὰ παραδίδωνται εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον (cabinet) Ἡμῶν κατὰ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις· α΄. Ὅταν ὁ ἀναφερόμενος νομίζῃ, ὅτι τόσον ἡ ἀπόφασις τῆς πρώτης ἁρμοδίας Ἀρχῆς ὅσον καὶ αἱ ἀποφάσεις ὅλων τῶν λοιπῶν κατὰ σειρὰν προϊσταμένων Ἀρχῶν δὲν ἐξεδόθησαν ἐγκαίρως εἰς τὰς αἰτήσεις καὶ παράπονά του, ὅτι εἶναι ἄδικοι, ἢ ὅτι ἀπέβησαν ἀρνητικαὶ χωρίς τινα ἀποχρῶντα λόγον· β΄. Ὅταν ἡ αἴτησις ἦναι διὰ περίθαλψιν, χάριν, ἢ δι᾽ ἀντικείμενα μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν Ἀρχῆς τινος.

Δ΄. Αἱ παρὰ τῶν Ἀρχῶν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις, ἤτοι οἱ λόγοι, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἀναφερόμενοι ἐζήτησαν ματαίως τὴν ἀπόφασιν, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται πάντοτε εἰς τὰς ἀναφορὰς ὡς πιστοποιητικά, διὰ νὰ ἐκδίδεται ἀμέσως ἡ ἀπάντησις, ἤτοι ἡ ἀναγκαία διαταγή.

Ε΄. Διὰ νὰ δίδεται τακτικὴ ἀπόφασις, πρέπει ἡ ἀναφορὰ νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ ζητούμενον πρᾶγμα ἀκριβέστατα, καὶ νὰ διαλαμβάνῃ ὅλα, ὅσα δύνανται νὰ ἔχουν ἐπιῤῥοιάν τινα εἰς τὴν ἀπόφασιν. Ἐπιπλέον ἡ σύνθεσις πρέπει νὰ ἦναι σύντομος, τὸ ὕφος σαφές, οἱ χαρακτῆρες εὐανάγνωστοι καὶ εἰς γλῶσσαν Ἑλληνικήν· εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον Ἡμῶν ὅμως αἱ ἀναφοραὶ δύνανται νὰ δοθῶσι καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν ἢ Γερμανικὴν γλῶσσαν.

Εἰς τὴν ὄπισθεν πλευρὰν τῆς ἀναφορᾶς πρέπει νὰ σημειόνεται πάντοτε τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀναφερομένου, ὁ τόπος καὶ ἡ ἐπαρχία τῆς διαμονῆς του, καὶ τὸ ἀντικείμενον προσέτι τῆς αἰτήσεως, εἰς συντομωτάτην περίληψιν.

ϛ΄. Δὲν εἶναι ποσῶς ἀναγκαῖον νὰ φέρωσιν ἢ νὰ παραδίδωσιν οἱ ἀναφερόμενοι αὐτοπροσώπως τὰς ἀναφοράς των, καὶ νὰ περιμένωσι διὰ τὴν ἀπόφασιν· τοῦτο δὲν φέρει εἰς αὐτοὺς ἄλλο παρὰ δαπάνην καιροῦ καὶ χρημάτων, καὶ ἐκτὸς τούτου ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται σχεδὸν πάντοτε ἀφοῦ ληφθοῦν πληροφορίαι.

Ζ΄. Ὑποθέσεις στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὑπηρεσίας δὲν δύνανται νὰ φερθῶσιν εἰς Ἡμᾶς ἢ εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον Ἡμῶν ἀπ᾽ εὐθείας ἀπὸ τοὺς ἔχοντας συμφέρον, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ. Αἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεῖαι ὅμως ὀφείλουν ὄχι μόνον νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ τακτικὴν συζήτησιν τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, ἀλλὰ χρεωστοῦν μάλιστα ὅταν ζητήσουν οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ Μᾶς καθυποβάλλουν μὲ τὰ ἀνήκοντα πρακτικὰ καὶ τὰ κατὰ τῶν ἰδίων ἀποφάσεών των παράπονα, ἀνίσως ἡ ὑπόθεσις ἐξετάσθη ἤδη τακτικῶς.

Η΄. Γνωστοποιεῖται προσ τούτοις ῥητῶς, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκκληθῇ εἰς Ἡμᾶς καὶ νὰ πεμφθῇ εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον Ἡμῶν κἀμμία ὑπόθεσις, ἥτις ἐκκαλεσθεῖσα εἰς τὰ ἁρμόδια Δικαστήρια, ἢ εἰς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς, εἰς τὰς ὁποίας παρεχωρήθη δικαστική τις ἐξουσία, ἐκρίθη τελεσίδικος.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουν νὰ ἐξηγήσωσιν ἀκριβῶς εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ πιστοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ διαφροντίσωσι τὴν προσήκουσαν αὐτοῦ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1835.

274. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἡμῶν Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ὁ διὰ τὸ 1834 ἔτος προσδιορισθεὶς ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος (Διάταγμα ἀπὸ 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) 1834, Ἀρ. 163. Σελ. 222. τῆς παρούσης Συλλογῆς,) θέλει εἰσπραχθῇ ἀπαράλλακτα καὶ διὰ τὸ 1835.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουν. (5 Ἰουλίου) 1835.

275. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἀναφορὰς βλέπομεν ὅτι ἡ λῃστεία προβαίνει αὐξάνουσα εἰς τοὺς Νομοὺς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, ὥστε τὰ συνήθη βιαστικὰ μέτρα δὲν ἐπαρκοῦν εἰς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας, λαβόντες ὑπ᾽ ὄψιν τὸ ἄρθρον 511 §. 2 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Συσταίνεται στρατιωτικὸν Δικαστήριον κατὰ τοὺς Νομοὺς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, τὸ ὁποῖον θέλει ἐμβῇ ἀνυπερθέτως εἰς ἐνέργειαν ἅμα γενῇ ἡ νόμιμος διακήρυξις.

2. Ἡ διακήρυξις θέλει γένει εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους τύπους εἰς τὰ ἄρθρα 524, 525 καὶ 526 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἀπὸ 10 (22) Μαρτίου παρελθόντος ἔτους.

3. Τὸ Στρατιωτικὸν τοῦτο Δικαστήριον θέλει ἑδρεύει κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸ Γεν. στρατόπεδον τοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ ἀσφαλείας ἀποσταλέντος παρ᾽ Ἡμῶν Διοικητοῦ στρατευμάτων Ὑποστρατήγου καὶ Ἀρχηγοῦ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν Μας, Κυρίου Γόρδονος.

4. Τὸ ἔκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον δύναται, ἀφοῦ συγγνωσθῇ μὲ τὸν Γεν. Διοικητὴν

τῶν στρατευμάτων, νὰ μεταθέσῃ τὴν ἕδραν του ἐκτὸς τοῦ Γεν. στρατοπέδου, ἐντὸς ὅμως τῶν ὑπὸ ἔκτατον στρατιωτικὴν δίκην Νομῶν. Ὀφείλει δὲ νὰ κάμῃ τὰς συζητήσεις του πάντοτε ἐν πλήρει συνεδριάσει καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὰς ἀποφάσεις του εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἡμῶν Γραμματείαν.

5. Ὁ Γεν. Διοικητὴς τῶν στρατευμάτων θέλει δώσει εἰς τὸ Δικαστήριον τοὺς πρὸς περιφρούρησιν ἀναγκαίους χωροφύλακας καὶ ἄλλους στρατιώτας.

6. Τὸ στρατιωτικὸν Δικαστήριον, θέλει δικάσει κατὰ τὴν ἁρμοδιότητά του καὶ κατὰ τὰς εἰδικωτέρας διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ἄρ. 511 ἕως 541, πᾶσαν λῃστείαν καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτὴν φόνους καὶ ἐμπρησμούς, ὅσοι συμβῶσιν εἴτε συνέβησαν ἤδη εἰς τοὺς ῥηθέντας δύο Νομούς, ἀνίσως οἱ τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα πρὶν τῆς διακηρύξεως πράξαντες ἔνοχοι δὲν εἰσήχθησαν ἤδη εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια διά τινος Δικαστικοῦ βουλεύματος.

7. Ὅλα τὰ ῥηθέντα ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἤθελον γένει μετὰ τὴν διακήρυξιν, θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 512 §. 3 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. Τὰ δὲ πρὶν τῆς διακηρύξεως γενόμενα τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ἐν γένει ἰσχύοντας ποινικοὺς Νόμους.

8. Τοῦ ἐκτάτου τούτου Δικαστηρίου διορίζομεν· 1 Πρόεδρον, τὸν Συνταγματάρχην καὶ στρατιωτικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ Νομοῦ, Κύριον Ἀνδρέαν Λόντον· 2 Δικαστάς· ά. Τὸν Κύριον Γεώργιον Καραμάνον, Δικαστὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείου· β΄. Τὸν Κύριον Π. Ἰγγλέσην, Δικαστὴν τοῦ ἐν Πάτραις Πρωτοδικείου· γ΄. Τὸν Ταγματάρχην Κ. Πιὲτ Δεσαμπέλην· δ΄. Τὸν εἰς τὸ β΄. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς λοχαγὸν Κύριον Γ. Καρατσᾶν. 3. Εἰσαγγελέα, τὸν Κύριον Μ. Κασσιέρην, Εἰσαγγελέα παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδίκαις· 4. Γραμματέα τὸν Κύριον Ι. Κ. Φεγγαρᾶν, Γραμματέα τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν.

9. Εἰς τὰς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, καθόσον ἀνάγεται εἰς ἑκάστην, ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1835.

———

276. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἐπενθυμίζει εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ἐπιτρόπους, ὅσοι ἐπιθυμοῦν τὴν κατάταξιν τῶν τέκνων των εἰς τὴν Βασιλ. στρατιωτικὴν σχολήν, ὅτι χρεωστοῦν νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς μὲ τὸ 8, 9 καὶ 10 ἄρθρον τοῦ Βασιλ. διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ παράρτημα τοῦ 29 φύλλου τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1833.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Ἰουλίου 1835.

———

277. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅσοι Εἰρηνοδίκαι ἔχουσι γνώσεις ἰατρικάς, δύνανται νὰ μετέρχωνται τοῦ ἰατροῦ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν λάβωσι τὴν εἰς τὰ περὶ ἰατρικῆς διατάγματα κανονισμένην ἄδειαν.

Τὸ ἄρθρον 177 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Νόμου ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 κηρύττεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀνεφάρμοστον ὡς πρὸς τοὺς ῥηθέντας Εἰρηνοδίκας. Δὲν πρέπει ὅμως ἐξ αἰτίας τούτου νὰ βραδύνωσι ἢ νὰ παραμελῶσι τὰ δικαστικὰ των καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσι πάντοτε ὡς τὰ κύρια ἔργα των.

2. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1835.

———

278. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς 25 Μαΐου, προσδιορίζομεν τὴν ἀκόλουθον στολὴν διὰ τοὺς Ἡμετέρους Ὑπασπιστάς·

Διὰ τοὺς Συνταγματάρχας Σαπόρταν καὶ Κήτσον Τσαβέλλαν,

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὁπλισμὸν συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἀλλὰ μὲ χρυσᾶ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ, χρυσᾶ σειρήτια ἐπὶ τῶν ἐπιχειριδίων, κίτρινα ἁπλᾶ κουμβία, χρυσοϋφάντους πτερωτὰς γρενάτας ἐπὶ τῶν περιουραίων, καὶ ἐπωμίδας ὁμοίας με τὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, πλὴν μὲ ἰσγίνην τσόχαν.

Διὰ τὸν Συνταγματάρχην Λύδερ, Πλοίαρχον Μιαούλην καὶ Λοχαγὸν Σοῦτσον,

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὁπλισμὸν τῶν σωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκει ἕκαστος.

Διὰ τὸν Ταγματάρχην Μαυρομιχάλην,

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὁπλισμὸν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ταγμάτων τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ εἰς τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν, εἰς δὲ τὰς πομπάς, τὰς κατὰ το ἐσώκλειστον σχέδιον.

Οἱ Ἡμέτεροι Ὑπασπισταὶ θέλουν διακρίνεσθαι διὰ τῶν ἀκολούθων διακριτικῶν σημείων·

1. Δίπτυχος πῖλος μὲ χρυσοῦν ἀστεροειδῆ ὀχέα, τὰ συνήθη κορδόνια καὶ κυανόλευκα πίπτοντα πτερά. Διὰ τὸν Ταγματάρχην Κατσάκον Μαυρομιχάλην προσδιορίζομεν, ἀντ' αὐτοῦ, τὸ φέσιον τῶν ταγμάτων τῶν ἐλαφρῶν πεζικῶν.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα τοῦ δεξιοῦ ὤμου χρυσῆ ὠμοβελονίς, ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν.

3. Ζώνη ὡς ἡ τῶν ὑπασπιστῶν τῶν στρατη-

γῶν, ἀργυροῦφαντος μὲ κυανόχροα μετάξια· φέρεται δὲ περὶ τὸ σῶμα καὶ κουμβόνεται εἰς τὸ ἀριστερὸν πλευρόν.

Οἱ ἵπποι τῶν Ἡμετέρων Ὑπασπιστῶν θέλουν ἔχει χαλινούς, ἐφίππια, σάγματα καὶ ὑποσάγματα ὅμοια μὲ τὰ διὰ τοὺς ὁμοιοβάθμους ἀξιωματικοὺς εἰς τὰ διάφορα σώματα προσδιωρισμένα· ἐκτὸς τοῦ Ταγματάρχου Κατσάκου Μαυρομιχάλη, ὅστις θέλει μεταχειρίζεται τὰ εἰς τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον προσδιωρισμένα ἐφίππια.

Οἱ Ἡμέτεροι ὑπασπισταὶ θέλουν κατατάττεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν σωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἕκαστος ἀνήκει.

Αἱ ἁρμόδιαι Γραμματεῖαι νὰ κοινοποιήσωσι τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τοὺς Ἡμετέρους Ὑπασπιστάς, οἱ ὁποῖοι χρεωστοῦν νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς μὲ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Αὐγούστου 1835.

279. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους νέον δεῖγμα πατρικῆς προνοίας, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Εἰς τὸ Μεσολόγγιον θέλει συστηθῇ ἓν γυμνάσιον.

2. Θέλουν διορισθῇ ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους δύο καθηγηταί, οἱ ὁποῖοι δύνανται εἰς τοὺς ἀκολούθους χρόνους, ν' αὐξηθοῦν κατὰ τὴν ἀνάγκην ἕως εἰς τὸν κανονισθέντα ἀριθμόν.

Εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1835.

280. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡ. ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ ἐλευθέρα πόλις τῆς Βρέμης, (ville libre anséatique de Brème), κατὰ συνέπειαν τῆς περὶ ἀμοιβαιότητος τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων κηρυχθείσης προτάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διέταξε νὰ μὴ καθυποβάλλωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς λιμένας της τὰ ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν πλοῖα εἰς ἄλλα δικαιώματα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τούς τε ἐπὶ τῶν πλοίων φόρους καὶ τὰ λιμενικὰ τέλη, εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα μόνα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται καὶ αὐτὰ τὰ πλοῖα τῆς ἐλευθέρας πόλεως, καὶ ὅτι ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, ὥστε τὰ αὐτὰ νὰ ληφθῶσι μέτρα λόγῳ ἀμοιβαιότητος, ὡς πρὸς τὰ προσορμιζόμενα εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας πλοῖα ὑπὸ σημαίαν τῆς ἐλευθέρας πόλεως Βρέμης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1835.

281.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Δημοσιεύει,

Ὅτι διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Αὐγούστου (4 Σεπτεμβρίου) Τ. Ε. ἀρ. 1519, παύει ἐξ ὁλοκλήρου ἡ νεοσυλλεξία ξένων, ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη στρατολογία δὲν συμφέρει παντάπασι καὶ δὲν χορηγεῖ κἀμμίαν βάσιν καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ στρατοῦ, ὅστις πρέπει νὰ γείνῃ στρατὸς Ἐθνικός.

Δὲν θέλει δίδεσθαι πλέον εἰς τὸ ἑξῆς κἀμμία δωρεὰ εἰς τοὺς καταταττομένους, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ὅσοι ὑπηρέτησαν ἀμέμπτως καθόλον τὸν προσδιωρισμένον καιρόν.

Θέλει ἐξακολουθεῖ ἡ κατάταξις ἐθελοντῶν αὐτοχθόνων, πλὴν ἄνευ δωρεᾶς, ἐξαιρουμένης τῆς ἄνω ἐξηγηθείσης περιστάσεως· συγχωρεῖται ἐξίσου ἡ κατάταξις Γραικῶν ἐκ τῶν μὴ γεννηθέντων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, ὅταν ά. Ἀνήκουν εἰς ἐκείνας τὰς οἰκογενείας, ὅσαι ἔχουν δικαίωμα νὰ ζητήσωσι τὴν προικοδότησιν κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον· β'. Εἰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἐδηλοποίησαν ἤδη τὴν ἀπόφασίν των τοῦ νὰ μετοικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τοὺς τύπους τοῦ περὶ αὐτοχθονίας Νόμου, καὶ διέπρεψαν ἐντίμως εἰς διάστημα ἓξ μηνῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου. Θέλουν ἐκδοθῇ εἰδικαὶ ὁδηγίαι περὶ τοῦ ἀναστήματος, τῆς ἡλικίας καὶ τῶν ἐνδεικτικῶν διαγωγῆς τῶν εἰς τὸ ἑξῆς νεοσυλλεχθησομένων διὰ τὸν στρατόν, καὶ ἄλλο Βασιλικὸν Διάταγμα θέλει κανονίσει τὰ περὶ συμπληρώσεως τῶν τακτικῶν στρατευμάτων. Εἰς τὰ ἐλαφρὰ Τάγματα δὲν θέλουν γίνεσθαι δεκτοὶ εἰμὴ οἱ συναγωνισθέντες ἐντίμως εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας πόλεμον, ἂν δὲν ὑπάρχουν αἰτίαι ἄξιαι λόγου διά τινα ἐξαίρεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Αὐγ. (12 Σεμπτεμ.) 1835.

282. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ δώσωμεν δεῖγμα τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν εὐνοίας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς πατρίδος εἰς τοὺς γενναίους ἄνδρας, οἵτινες ἐχρησίμευσαν ὡς ὁδηγοὶ τῶν συστρατιωτῶν των εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἔνδοξον ἀγῶνα, καὶ διὰ νὰ τοῖς δώσωμεν εὐκαιρίαν νὰ διαπρέψωσιν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Βασιλέως των διὰ νέων ἐκδουλεύσεων, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Βασιλείου, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

1. Θέλει σχηματισθῇ Ἑλληνικὴ Φάλαγξ.

2. Ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος εἶναι τιμητικαὶ θέσεις.

3. Ἡ Φάλαγξ αὐτὴ θέλει διαιρεθῇ εἰς Τετραρχίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Τετραρχιῶν θέλει προσδιορισθῇ βαθμηδόν, προβαίνοντος τοῦ σχηματισμοῦ των.

4. Πᾶσα Τετραρχία σύγκειται ά. Ἀπὸ ἕνα λοχαγόν, β'. Ἕνα ἀξιωματικὸν πρώτης τάξεως, γ'. Ἕνα ἀξιωματικὸν δευτέρας τάξεως, δ'. Ἕνα σημαιοφόρον, έ. Ἕνα ἐπιλοχίαν, ς'. 54. Φαλαγγίτας, ἐμπεριεχομένων τῶν δεκανέων. Εἰς πᾶσαν Τετραρχίαν διορίζεται εἷς σαλπιγκτής.

5. Οἱ ἀξιωματικοὶ δευτέρας τάξεως ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν ταγματάρχου, οἱ σημαιοφόροι καὶ ἐπιλοχίαι λοχαγοῦ, οἱ δεκανεῖς ὑπολοχαγοῦ, οἱ δὲ Φαλαγγῖται εἶναι ὁμοιόβαθμοι μὲ τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς τῶν στρατευμάτων.

Ἕκαστος ἐκ τοῦ σώματος τούτου θέλει ἀπολαμβάνει τὰς αὐτὰς στρατιωτικὰς τιμὰς καὶ διακρίσεις, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνουσιν οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἀξιωματικοὶ τῆς γραμμῆς.

6. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα δὲν δύνανται νὰ καταταχθῶσιν ἄλλοι, παρ' ὅσοι ὑπῆρξαν μὲ νόμιμα διπλώματα ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῶν πρώην ἀτάκτων σωμάτων, ἠγωνίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, διέπρεψαν διὰ τῆς ἀνδρίας των, καὶ ἔδειξαν εἰς πᾶσαν περίστασιν ἄμεμπτον διαγωγήν

Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἀνήκουν χωρίς τινα περαιτέραν ἐξέτασιν ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ἐπισήμως παρὰ τῶν συστηθεισῶν τὴν 13 (25) Μαρτίου καὶ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν ὡς ἔχοντες τὰς ῥηθείσας ἰδιότητας, ἐσημειώθησαν εἰς τὸ ἀνῆκον γενικὸν μητρῶον καὶ διωρίσθησαν ἤδη παρ' Ἡμῶν ὡς ἀξιωματικοί, ἢ ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τοιοῦτοι. Ἡ τάξις των ἀκολουθεῖ τὸν βαθμὸν τῶν διπλωμάτων των.

7. Περὶ τούτων ἁπάντων ὡρίσθη ἀκριβέστερον δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως, ἡ ὁποία θέλει γνωστοποιηθῇ τοῖς πᾶσιν ἀνυπερθέτως.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸν στρατὸν δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς.

9. Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

283. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ Κ. Τ. Λ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Διὰ τῆς ἀπὸ 13 (25) Αὐγούστου Ε. Ε. Βασιλικῆς ἀποφάσεως, ἐκδεδομένης ἐπὶ ταῖς ἀπὸ 23 Μαΐου (4 Ἰουνίου) καὶ 20 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) ἀναφοραῖς τῆς Γραμματείας ταύτης, τὰ ἔξοδα τοῦ ἐν Σύρᾳ Γυμνασίου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, καθ' ὅσον ἤθελον ὑπερβαίνει τὴν χορηγουμένην παρὰ τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως ποσότητα, θέλουν πληρώνεσθαι, κατὰ συνέπειαν τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) Ε. Ε. Βασιλικοῦ Διατάγματος, παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Τὸ δὲ προσωπικὸν καὶ τὰ καθήκοντα τῶν Καθηγητῶν προσδιωρίσθησαν ὡς ἀκολούθως·

Εἰς τὸ Γυμνάσιον,

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Νεόφυτος Βάμβας Γυμνασιάρχης καὶ καθηγητὴς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

Ὁ Κύριος Ν. Φαρδούλης Καθηγητὴς τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Φιλολογίας·

Ὁ Κύριος Α. Δουραμάνης Καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν.

Ὁ Κύριος Φαβρίκιος Καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς καὶ Γερμανικῆς, καὶ Ὁ Κύριος Κ. Παππᾶς Καθηγητὴς τῶν περὶ τὸ ἐμπόριον ἐπιστημῶν.

Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον,

Α΄. Διδάσκαλος ὁ Κύριος Γ. Σουρίας· Β΄. Ἀγάπιος Πολίτης, καὶ Γ΄. Δωρόθεος Στεφανάκης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αὐγούστου 1835.

284. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ δώσωμεν δεῖγμα τῆς Β. Ἡμῶν εὐνοίας εἰς τοὺς ὁπλαρχηγούς, ὅσοι ἠγωνίσθησαν τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἀγῶνα μὲ καρτερίαν ἀδιάκοπον καὶ ἄκαμπτον τόλμην, ἀπεφασίσαμεν καὶ ἀποφασίζομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἐκείνους τῶν πρώην ὁπλαρχηγῶν, οἵτινες ἐπολέμησαν ἐντίμως καὶ μ' ἀδιάκοπον καρτερίαν τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας πόλεμον, ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀξιωματικοὶ παρὰ τῆς διορισθείσης τὴν 13 (25) Μαρτίου 1833 Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, κατεγράφησαν εἰς τὸ μητρῶον καὶ κατετάχθησαν εἰς μίαν τῶν ἑπτὰ τάξεων, θέλομεν ἤδη, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς προλαβούσας ἐκδουλεύσεις των, νὰ διορίσωμεν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ῥηθέντος μητρῴου ἀνωτέρους καὶ ὑποδεεστέρους ἀξιωματικοὺς τῶν Βασ. Στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς, ὡς ἀκολούθως·

2. Ὅλοι οἱ ὁπλαρχηγοὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως τοῦ μητρῴου, οἵτινες διωρίσθησαν ἤδη ἀπὸ τῆς 25 Ἰαννουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833 εἰς στρατιωτικὰ ἀξιώματα, ἢ ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τοιοῦτοι, ἢ ἀνέλαβον ὑψηλοτέρας πολιτικὰς θέσεις, εἰς ἅπαντας τούτους θέλουσι δοθῇ τὰ ἀνάλογα μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ διορισμοῦ των διπλώματα, εἰς τὰ ὁποῖα θέλομεν ἐπιβάλει τὴν Β. Ἡμῶν ὑπογραφήν.

3. Τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς πέντε τάξεις τοῦ μητρῴου ἀνήκοντας ὁπλαρχηγούς, οἵτινες ἀπὸ τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833 οὔτε διωρίσθησαν οὔτε ἐχαρακτηρίσθησαν εἰς στρατιωτικὰ ἀξιώματα, διορίζομεν ὡς ἀκολούθως· ά. Τοὺς ὁπλαρχηγοὺς τῆς 3 τάξεως, Ἀντισυνταγματάρχας, β΄. τῆς 4 Ταγματάρχας, γ΄. τῆς 5. Λοχαγούς, δ΄. τῆς 6 Ὑπολοχαγούς, έ. τῆς 7 Ἀνθυπολοχαγούς.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀξιωματικῶν τούτων θέλουν κοινοποιηθῇ εἰς ἰδιαιτέραν διαταγὴν τοῦ στρατοῦ, ἥτις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Θέλουν δοθῇ εἰς τούτους τὰ ἀνάλογα μὲ τὸν διορισμόν των διπλώματα, τὰ ὁποῖα θέλουν καθυποβληθῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν ὑπογραφὴν Ἡμῶν. Αὐτὸ τοῦτο γίνεται καὶ διὰ τοὺς ὅσοι ἐκ τῶν πέντε τούτων τάξεων διωρίσθησαν ἤδη, ἢ ἐχαρα-

κτηρίσθησαν εἰς στρατιωτικὰς θέσεις, καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἔλαβαν διπλώματα.

4. Τὰ εἰς τὸ 3 ἄρθρον διατεταγμένα δὲν ἐφαρμόζονται εἰς ἐκείνους τῶν πρώην ὁπλαρχηγῶν, ὅσοι μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Θρόνου Ἡμῶν ἀνάβασιν ἀποκατεστάθησαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἔλαβον ξένην ὑπηρεσίαν, ἢ διέμενον ἐκτὸς τῶν ὁρίων πλέον παρ' ἓν ἔτος.

5. Αἱ ἐργασίαι οἱ βαθμοὶ, τὰ ὑπουργήματα, ὁ μισθὸς, αἱ στολαὶ καὶ ὁ ὁπλισμὸς τῶν εἰς τὸ 2 ἄρθρον διαληφθέντων ἀτόμων, μένουν καθὼς προσδιορίζονται παρὰ τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων· ὡσαύτως δὲν γίνεται οὐδεμία τροποποίησις εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς βαθμοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐχαρακτηρίσθησαν οἱ ὁπλαρχηγοὶ τῶν ἄλλων πέντε τάξεων, οὔτε εἰς τὴν κατάταξίν των οὔτε εἰς τὰς ἐργασίας καὶ ἀποδοχὰς, οὔτε εἰς τὴν στολὴν καὶ τὸν ὁπλισμόν των.

6. Τὴν στολὴν τῶν κατὰ τὸ 3 ἄρθρον διορισθησομένων ἀνωτέρων καὶ ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν θέλομεν προσδιορίσει ἑπομένως. Μέχρι τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου θέλουν φέρει τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν ὁποίαν ἔφερον κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου τῆς ἐνδυμασίας ταύτης θέλουν ἔχει τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς κατὰ τὸν βαθμόν των, καὶ ἐξαρτήσει εἰς τὴν σπάθην των σπαθιστῆρα, ὅμοιον μὲ ἐκεῖνον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς.

Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν θέλουν προσδιορισθῆ ὅταν λάβουν ἐνεργητικὴν θέσιν εἰς τὰ μόνιμα στρατεύματα ἢ εἰς τὴν ἐθνοφυλακήν. Ὅταν καταταχθῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα, τῆς ὁποίας διατάττεται σήμερον ὁ διοργανισμὸς, αἱ ἀποδοχαί των θέλουν κανονίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ τούτου ἐκδοθέντος Διατάγματος.

Ὅσοι κατέχουν ἤδη πολιτικὰς θέσεις, κατὰ συνέπειαν τοῦ 3 Ἄρθρου καὶ στρατιωτικὸν βαθμὸν, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰς θέσεις των καὶ νὰ φέρουν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων των τὴν πολιτικὴν στολὴν, μέχρις ὅτου ἔμβουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα, ἢ διορισθοῦν ἄλλως εἰς ἐνεργόν τινα στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

7. Πρέπει νὰ συστηθῇ ἄνευ ἀναβολῆς μία ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον Ἀντιστράτηγον Τσόρτς, ὡς Πρόεδρον, καὶ ἀπὸ ἄλλα ἓξ μέλη, ἐπὶ σκοπῷ α. Νὰ ἐξετάσῃ τὰ διπλώματα τῶν Κρητῶν καὶ Σπαρτιατῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες κατεγράφησαν εἰς τὸ μητρῷον παρὰ τῆς πρώην ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ προτείνῃ τὴν βαθμολογίαν· β'. Νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ μητρῷα τῶν 148 πρώην ἀξιωματικῶν τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων, οἵτινες εἶχον καταταχθῆ πρὸς καιρὸν εἰς τὸ ἐχθρικὸν στράτευμα, νὰ κρίνῃ τοὺς λόγους των, νὰ ἐξετάσῃ τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις των, καὶ νὰ προβάλῃ εἰς Ἡμᾶς αἰτιολογημένως ὅσους νομίζει ἀξίους τῆς Ἡμετέρας χάριτος καὶ νὰ προτείνῃ τὴν τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἁρμόζει νὰ καταταχθοῦν.

Τὰ ἓξ μέλη πρέπει νὰ προταθοῦν εἰς Ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἤδη ὑπηρέτησαν εἰς τὰ ἄτακτα στρατεύματα.

8. Τὸ παρὸν Διάταγμα πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἰσχύει ἀπὸ τῆς σήμερον.

9. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

285 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ Ἀριστεῖον τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσαμεν νὰ δώσωμεν διὰ τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ὡς σημεῖον, ὅτι ἀναγνωρίζομεν τὰς διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος ἐκδουλεύσεις των, ἀντὶ νὰ ἔχῃ σχῆμα νομίσματος θέλει λάβει τὸ σχῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ σταυροῦ, περιεστεμμένου μὲ στέφανον δάφνης.

2. Ὁ σταυρὸς τῶν ἀξιωματικῶν θέλει εἶσθαι ἀργυροῦς, τῶν δὲ στρατιωτῶν καὶ αὐτῶν σιδηροῦς.

Εἰς τὸ ἓν μέρος τοῦ σταυροῦ θέλουν ἐγχαραχθῇ αἱ λέξεις·

« ΟΘΩΝ Α. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. »

Εἰς δὲ τὸ ἄλλο

« ΤΟΙΣ ΗΡΩΙΚΟΙΣ ΠΡΟΜΑΧΟΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. »

Θέλει δὲ προσαρτᾶσθαι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους, κρεμάμενος ἀπὸ ταινίαν κυανῆν.

3. Ἡ διαμονὴ τοῦ σταυροῦ τούτου, τὰ δι' αὐτοῦ προσκτώμενα δικαιώματα καὶ τιμὰς, καὶ ἡ ἀφαίρεσίς του κανονίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6, 7, καὶ 8 τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834.

4. Τὸ Ἀριστεῖον θέλει κατασκευασθῇ τάχιστα κατὰ τὸ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἐνδιαλαμβανόμενον σχῆμα, καὶ θέλει διανεμηθῇ ἀνυπερθέτως.

5. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἄμβωνος κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου ἅμα τελειώσῃ ἡ λειτουργεία.

6. Εἰς τὰς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

286. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιστοιχίσωμεν τὸν Ἡμέτερον Θρόνον ἀπὸ ἄνδρας ἐξόχους, καὶ νὰ κάμω-

μεν χρησίμους εἰς τὸ Κράτος τὰς γνώσεις καὶ τὴν πολυπειρίαν των, ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν ἐνταυτῷ εἰς τοὺς Ἡμετέρους ὑπηκόους νέον δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης Ἡμῶν, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν τὴν σύστασιν Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Κεφάλ. Α΄.

Σχηματισμὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 1. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἡ ἀνωτάτη συμβουλευτικὴ Ἀρχή, ἐντὸς τῆς ὁποίας καὶ μεθ᾽ ἧς ὁ Βασιλεὺς συζητεῖ τὰς σπουδαιοτέρας εἰς τοὺς §. 29-46 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐμπεριεχομένας ὑποθέσεις τοῦ Κράτους.

§. 2. Τὸ αὐτὸ εἶναι συγχρόνως ἡ ἀνωτάτη ἀποφασίζουσα Ἀρχὴ ὡς πρὸς τ᾽ ἀντικείμενα τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἰδίως εἰς τοὺς §. 47-52.

§. 3. Οἱ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας θέλουν εἶσθαι πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον εἴκοσι τὸν ἀριθμόν.

§. 4. Ἡ βαθμολογία τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν διπλωμάτων των· τῆς ἡμερομηνίας οὔσης τῆς αὐτῆς, ἀποφασίζει περὶ τῆς βαθμολογίας ἡ ἡλικία, ἂν δὲν τὴν προσδιορίζῃ ῥητῶς τὸ δίπλωμα.

Ἐνταῦθα ἐννοοῦνται τὰ διπλώματα μόνα, ὅσα ὑπογραφῶσιν ἀφ᾽ Ἡμῶν συγχρόνως μετὰ τοῦ παρόντος ὀργανικοῦ Διατάγματος, ἢ μετ᾽ αὐτό.

§. 5. Ὁ Βασιλεὺς θέλει διορίζει καὶ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, ἀκολουθοῦντας κατὰ τὸν βαθμὸν τοὺς εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλους, ἂν τὸ δίπλωμά των δὲν τοῖς προσδιορίζῃ ἰδιαίτερον βαθμὸν μεταξὺ τούτων. Συνήθως οὗτοι δὲν λαμβάνουσιν ἄμεσον μέρος εἰς τὰς συσκέψεις τοῦ Συμβουλ. τῆς Ἐπικρατείας.

§. 6. Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας συνεδριάζουν εἰς τὸ Συμβούλιον, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ παρὸν ὀργανικὸν Διάταγμα § 63 ἰδίως προσδιοριζομένης περιστάσεως. Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ἐν τῷ §. 3 περιεχόμενον ἀριθμόν· ἐδρεύουσι δὲ εἰς ἰδιαιτέραν θέσιν, ὅθεν δύνανται εὐκόλως νὰ ὁμιλοῦν πρὸς ὅλην τὴν συνέλευσιν.

§. 7. Ἐκτὸς τούτου δύνανται νὰ προσκαλῶνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἰδιαιτέρα ἄδεια ἢ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως.

§. 8. Ἀνὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν θέλομεν διορίζει ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἕνα Πρόεδρον καὶ ἕνα ἢ περισσοτέρους Ἀντιπροέδρους τοῦ Συμβουλίου. Οἱ αὐτοὶ δύνανται νὰ διορίζωνται εἰς τὰς θέσεις ταύτας κατὰ πολλὰς ἀλλεπαλλήλους περιόδους· ὁμοίως ἐπιφυλάττεται ὁ Βασιλεὺς εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ τὰς δοκούσας ἀναγκαίας ἀλλαγὰς αὐτῶν καὶ ἐντὸς τῆς περιόδου.

§. 9. Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δίδονται προσέτι εἷς Γενικὸς Γραμματεύς, ἀριθμ. Εἰσηγητῶν ἀνάλογος μὲ τὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνων τοὺς ἕξ, καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖοι κατώτεροι ὑπάλληλοι.

§. 10. Τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας, τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τοὺς Εἰσηγητὰς διορίζει ὁ Βασιλεύς.

§. 11. Ὁ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος Ἐπικρατείας ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας καὶ 30 ἐτῶν ἡλικίαν.

§. 12. Ὅταν μείνῃ θέσεις κενὴ εἰς τὸ Συμβούλιον, ὁ Βασιλεὺς θέλει ἀναπληροῖ αὐτὴν ἀπὸ τοὺς ἐξοχωτέρους τῶν ἐν ὑπουργήμασι, καὶ ἀπὸ ἄλλους ἔχοντας ἐξαίρετον ἱκανότητα πολίτας.

§. 13. Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰς ἄλλας πρώτης τάξεως θέσεις. Ὡς θέσεις πρώτης τάξεως θεωροῦνται αἱ τῶν Ὑπουργῶν, τῶν Πρέσβεων, τῶν Νομαρχῶν, τῶν Προέδρων τῶν συναρχιῶν τοῦ Κράτους (Landeskollegien), καὶ ἄλλαι, ὅσας ἠθέλαμεν συγκατατάξει διὰ μελλόντων Διαταγμάτων. Οἱ εἰς τοιαύτας θέσεις ἐκτὸς τῆς Πρωτευούσης διοριζόμενοι Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας μεταβαίνουν ἀπὸ τὴν τακτικὴν εἰς τὴν ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, χωρὶς ἐλάττωσιν ὅμως τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα βαθμοῦ των.

§. 14. Ὁ βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τινὰς ἐκ τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατ. εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα, εἴτε διὰ νὰ πληροφορῶνται περὶ τῆς καταστάσεως κλάδων τινῶν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε διὰ νὰ παρασκευάζωσι μετὰ τῶν Ὑπουργῶν Νομοθετικὰς ἢ ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας.

§. 15. Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας θέλουν πέμπεσθαι ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τοὺς Νομούς, διὰ νὰ πληροφορῶνται περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, περὶ τῆς διοικήσεώς των, καὶ περὶ τῶν παραπόνων, ἀναγκῶν καὶ εὐχῶν τῶν κατοίκων αὐτῶν, καὶ ν᾽ ἀναφέρωνται ἀμέσως πρὸς Ἡμᾶς.

§. 16. Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας των ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ὁμοίως καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεύς· οἱ Εἰσηγηταὶ καὶ οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐνταῦθα ἐφαρμόζονται καθ᾽ ὅλην τὴν ἔκτασιν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 24 Απριλλίου (6 Μαΐου) 1833 Διατάγματος.

§. 17. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας συνέρχεται εἰς γενικὴν συνέλευσιν πρὸς τελειωτικὴν σύσκεψιν. Δι᾽ ὅλας τὰς εἰς τὸ παρὸν ὀργανικὸν Διάταγμα ἰδίως προσδιοριζομένας περιπτώσεις, διαιρεῖται τὸ Συμβούλιον εἰς τμήματα, εἴτε προ-

παρασκευάζοντα τὰ τῆς τελειωτικῆς συσκέψεως, εἴτε ἀποφασίζοντα περὶ τῶν ἀντικειμένων, ὅσα πρὸς τοῦτο τοῖς διευθύνονται.

§. 18. Τὰ τμήματα ταῦτα εἶναι· ά. Τὸ διὰ τὴν Πολιτικὴν καὶ ποινικὴν Νομοθεσίαν· β΄. Τὸ διὰ τὰ οἰκονομικά· γ΄. Τὸ διὰ τὴν λοιπὴν διοίκησιν· δ΄. Τὸ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἐκκλήσεων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

§. 19. Εἷς καὶ ὁ αὐτὸς Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ ἦναι ἐν ταυτῷ μέλος πολλῶν τμημάτων.

§. 20. Ὁ σχηματισμὸς τῶν τμημάτων θέλει προταθῇ παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως.

§. 21. Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ εἴς τινας περιστάσεις, ἐκτὸς τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τῶν §§. 4—6 καὶ ἄλλους εἰς τὰς συσκέψεις τοῦ Συμβουλίου.

§. 22. Ὁ Πρόεδρος καὶ μετ' αὐτὸν οἱ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προηγοῦνται τῶν Ὑπουργῶν, ἐνόσῳ διαρκοῦν αἱ ἐργασίαι των· ἀλλὰ πάντων προηγεῖται ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου.

§. 23. Οἱ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας ἕπονται κατὰ τὸν βαθμὸν ἀμέσως μετὰ τοὺς Ὑπουργούς· τούτους ἀκολουθοῦν οἱ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, ἀνίσως δὲν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἡ προτίμησις κατὰ τὸ ἄρθρον 13.

§. 24. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς εἶναι ὁμοιόβαθμος μὲ τὸν νεώτατον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ λαμβάνει τὸν αὐτὸν μισθόν.

§. 25. Οἱ Εἰσηγηταὶ προηγοῦνται τῶν ὑπουργικῶν Συμβούλων ἀμέσως κατὰ τὸν βαθμόν, ἂν δὲν ἦναι ἁπλοῖ ἐντολοδόχοι.

§. 26. Οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι προηγοῦνται τῶν ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων.

§. 27. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως προσδιορίζεται εἰς 500 Δρ., καὶ ὁ τῶν Εἰσηγητῶν εἰς 400 Δρ. συμπεριλαμβάνεται δ' εἰς αὐτὸν καὶ ὁ μισθὸς των διὰ πᾶσαν ἄλλην ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον διορισθῆ· ὁ Πρόεδρος λαμβάνει ὡς τοιοῦτος ἐπιμίσθιον 300 Δρ. κατὰ μῆνα, ἕκαστος δὲ τῶν Ἀντιπροέδρων ἀνὰ 200 Δραχμάς. Πᾶσα ἄλλη μισθοδοσία αὐτῶν θέλει θεωρεῖσθαι συμπεριλαμβανομένη εἰς τὸν μισθὸν τοῦ Συμβούλου· καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ὑπερβαίνει αὐτόν, θέλει καταλογίζεσθαι εἰς τὰ ῥηθέντα ἐπιμίσθια· οἱ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας δὲν λαμβάνουσι συνήθως ἄλλον μισθὸν παρὰ ἐκεῖνον τῆς ἰδιαιτέρας πολιτικῆς θέσεώς των, ἐὰν ἔχωσι τοιαύτην.

§. 28. Τὴν στολὴν τῶν μελῶν, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τῶν Εἰσηγητῶν θέλομεν κανονίσει ἐν καιρῷ δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τούτου θέλουν φέρει τὰ ὁποῖα καὶ μέχρι τοῦδε εἰς ἐπισήμους περιστάσεις ἔφερον ἐνδύματα.

Κεφ. Β΄.

Καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 29. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Νομοθεσίας, τὰ ἀφορῶντα προτάσεις εἴτε περὶ καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως ὑφισταμένων, ἢ περὶ ἐπισήμου ἑρμηνείας αὐτῶν, θέλουν συζητεῖσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ ὁποίου θέλει πρὸς τοῦτο ἐρωτᾶσθαι ἡ γνώμη.

Τοῦ Συμβουλίου ἡ γνωμοδότησις θέλει ζητεῖσθαι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν τοιούτων Νόμων, ἐξαιρουμένων ἰδίως κατεπειγουσῶν περιστάσεων, ἢ μὴ ἐπιδεχομένων ἀναβολήν· ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτας τὰς περιστάσεις θέλουν κοινοποιεῖσθαι εἰς τὸ Συμβούλιον ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν, πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ γνωμοδότησιν.

§. 30. Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκει ἡ συζήτησις καὶ γνωμοδότησις περὶ τῶν θεμελιωδῶν Νόμων.

§. 31. Ὁμοίως καὶ ἡ περὶ τῶν Νόμων τῶν ἀφορώντων τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Κράτος.

§. 32. Οὐδεὶς δημόσιος φόρος θέλει εἰσάγεσθαι ἢ τροποποιεῖσθαι, ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς καὶ κατεπειγουσῶν περιστάσεων, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸν §. 29, καὶ ἐπιφυλαττομένης τῆς μετὰ ταῦτα ἀναθεωρήσεως.

§. 33. Ὁ προϋπολογισμὸς ἑκάστου διοικητικοῦ ἔτους θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ τὸν ἐξετάζῃ, νὰ τὸν συζητῇ καὶ νὰ κάμνῃ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις· ὁμοίως θέλει τῷ καθυποβάλλεσθαι καὶ ὁ μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ συναφθησόμενος οἰκονομικὸς Νόμος.

§. 34. Οἱ Νόμοι καὶ τὸ σχέδιον περὶ ἀποσβέσεως τοῦ δημοσίου χρέους καὶ περὶ πληρωμῆς τῶν τόκων αὐτοῦ, πρὶν ἀποφασισθοῦν καὶ δημοσιευθοῦν, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ συζήτησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· ἄνευ τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ τροπολογηθῇ τὸ ἅπαξ ἀποφασισθὲν σχέδιον.

§. 35. Οἱ νομικοὶ ὁρισμοὶ περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τὰ περὶ τούτου ἐκδοτέα γενικὰ διατάγματα θέλουν συζητεῖσθαι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

§. 36. Ὁσάκις ἠκούσθη κατὰ τὰ διατεταγμένα ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου περὶ Νόμων καὶ Διαταγμάτων πρὶν τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, θέλει ἀναφέρεσθαι ῥητῶς ἡ περίστασις αὐτὴ κατὰ τὴν δημοσίευσίν των.

§. 37. Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθυποβάλλεσθαι ὁ γενικὸς οἰκονομικὸς ἰσολογισμὸς ἑκάστου ἔτους, διὰ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρῃ.

§. 38. Θέλει καθυποβάλλεσθαι ὡσαύτως καὶ ὁ ἐτήσιος προσδιορισμὸς τῶν διὰ τὴν χρεωλυσίαν ἀναγκαίων εἰσοδημάτων.

§. 39. Μεταξὺ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἐκλέγει ὁ Βασιλεὺς κατ' ἔτος τοὺς δύο Ἐφόρους τῆς χρεωλυσίας διὰ τὸν εἰς §. 21 ἐδ. ι. τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Π. Ε. περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταμείων Διατάγματος ἀναφερόμενον σκοπόν. Οἱ Ἔφοροι οὗτοι θέλουν δίδει τὴν γνώμην των εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ Συμβουλίου, τὰς ἀφορώσας τὸν εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερόμενον προσδιορισμὸν εἰσοδημάτων.

§. 40. Περὶ τῶν γενικῶν ἐκθέσεων, τὰς ὁποίας οἱ Ὑπουργοὶ χρεωστοῦν νὰ καθυποβάλλωσι κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Διατάγματος, θέλει ἀναφέρει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὁσάκις ὁ Βασιλεὺς ζητεῖ τὴν γνωμοδότησίν του περὶ μερῶν τινῶν ἢ περὶ τοῦ ὅλου.

§. 41. Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγεται ἡ θεώρησις τῶν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον διδομένων ἀναφορῶν κατὰ δημοσίων πράξεων τῶν Ὑπουργείων, αἱ ὁποῖαι προσέβαλλον δῆθεν τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν, καὶ αἱ ὁποῖαι οὔτε εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, οὔτε εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων τμήματος. Τοῦτο δὲ λαμβάνει χώραν εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὁ Βασιλεύς, ἐρωτήσας τὸ ἀνῆκον Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνάγεται ἡ ὑπόθεσις, καὶ ἀκούσας τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, διοριζομένης ἀπὸ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας κατ' ἐπιταγήν Του, ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἂν τὰ ἀναφερόμενα παράπονα ἔχουν τινὰ βάσιν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον δύναται νὰ γίνῃ διόρθωσις.

Ἐπιφυλάττεται εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ τὰς τοιαύτας ἀναφορὰς εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ πρὸς ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

§. 42. Ψηφίσματα πολιτογραφήσεως δὲν ἐκδίδονται πρὶν περὶ αὐτῶν γνωμοδοτήσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Περὶ τῆς γνωμοτήσεως ταύτης θέλει γίνεσθαι μνεία εἰς τὸ ψήφισμα.

§. 43. Τὸ Συμβούλιον θέλει γνωμοδοτεῖ, κατὰ πρόσκλησιν, περὶ τοῦ ἂν πρέπῃ νὰ εἰσάγωνται εἰς δίκην οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι διὰ κακουργήματα ἢ πλημμελήματα ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς τὴν περίστασιν τοῦ ἄρθ. 28 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἐπεφυλάχθη εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δίδῃ ἄδειαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτῶν.

§. 44. Τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσεων, ἀφοῦ ἐκπληρωθῶσι προηγουμένως οἱ κατὰ τὰ ἄρθ. 565—568 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἀπαιτούμενοι τύποι.

§. 45. Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγονται καὶ ὅσα ἄλλα, ἐκτὸς τῶν εἰς τοὺς προλαβόντας παραγράφους ἀπαριθμηθέντων, σπουδαῖα ἀντικείμενα ἀποφασίζει ὁ Βασιλεὺς νὰ διακοινώνῃ εἰς αὐτὸ ζητῶν τὴν γνώμην του.

§. 46. Διὰ τὴν περὶ τῶν ἐκτεθέντων ἀντικειμένων σύσκεψιν καὶ γνωμοδότησιν ἐπιφυλάττεται ὁ Βασιλεὺς τὸ δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς τῆς προτάσεως (initiative) εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐνεργεῖ αὐτὸ ἢ διὰ Διαταγμάτων ἢ διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἑνὸς τῶν Ὑπουργῶν, ἢ ἁπλῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοβουλίου.

Αἱ περὶ τῶν προτάσεων τούτων συζητήσεις γίνονται εἰς γενικὰς συνεδριάσεις, συγκαλεσμένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του, λαβόντος τὴν ἄδειαν τοῦ Βασιλέως ἢ ἐνεργοῦντος κατὰ δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν περὶ τούτου διαταγήν. Εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίασιν ἔχουν εἴσοδον μόνα τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, οἱ Β. Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ Β. Ἐπίτροποι, οἱ εἰς τοὺς §§. 7 καὶ 21 σημειούμενοι (εἰς τὰς ῥητῶς προσδιοριζομένας περιστάσεις), καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖοι ὑπάλληλοι. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων θέλει κοινοποιεῖσθαι εἰς τὸν Βασιλέα, καθυποβαλλομένων τῶν πρωτοκόλλων ὑπ' ὄψιν Του. Ὁ Βασιλεὺς δίδει τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις Του, εἴτε δι' ἐπικυρώσεως τῶν ἀνηκόντων νόμων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν, εἴτε διὰ ψηφισμάτων καὶ διαταγῶν, εἴτε διὰ κοινοποιήσεων γενομένων διὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, εἴτε ἁπλῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοβουλίου, κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὴν διάφορον τῆς ὑποθέσεως σπουδαιότητα.

Εἰς τοιαύτας κοινοποιήσεις οἱ Ὑπουργοὶ θέλουν ἀναφέρει τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς Β. ἄδειαν.

§. 47. Τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως περὶ παραπόνων ἀφορώντων τὴν παραβίασιν δημοτικῶν δικαιωμάτων ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐπαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν Συμβούλων. Αἱ περὶ τοιούτων ἀναφοραὶ θέλουν δίδεσθαι εἰς τὸ ἀνῆκον Ἐπαρχεῖον, καὶ διὰ τῆς συνήθους ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας θέλουν παραδίδεσθαι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον, ὅθεν θέλουν πέμπεσθαι ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Γραφείου τούτου εἰς τὴν γενικὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἀνήκει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει κοινοποιεῖσθαι πρὸς τοῦτο ἡ ἀπόφασις ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου.

§. 48. Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς

Ἐπικρατείας ὑπάγεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἡ περὶ συγκρούσεως τῆς ἁρμοδιότητος μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν ἀπόφασις.

Περὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰ δικαστήρια, θεωρουμένων δὲ ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν, ὑπάρχουν ἰδιαίτεροι Νόμοι καὶ Διατάγματα, καὶ θέλουν ἐκδοθῇ καὶ ἕτερα εἰς τὸ μέλλον, ὁρίζοντα περὶ αὐτῶν ἔτι ἀκριβέστερα.

Εἰς τὰς περὶ συγκρούσεων ἁρμοδιότητος ἀποφάσεις του, θέλει ἔχει τὸ Συμβούλιον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀρχήν, ὅτι εἰς τὴν σφαῖραν τῶν Δικαστηρίων ὑπάγονται τ' ἀντικείμενα μόνα, ὅσα ἀνατίθενται εἰς αὐτὰ διὰ τῶν γενικῶν Πολιτικῶν ἢ Ποινικῶν Νόμων, ἢ δι' ἰδιαιτέρων τινῶν νομοθετικῶν προσδιορισμῶν.

Τὰ πρακτικὰ περὶ τῶν τοιούτων συγκρούσεων στέλλονται εἰς τὸ Συμβούλιον κλειστὰ ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοβουλίου. Ἡ περὶ αὐτῶν συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἀφοῦ προηγουμένως γίνῃ προσυζήτησις εἰς τὸ τμῆμα τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων, ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἀνήκοντος Ὑπουργοῦ, καὶ καθυποβληθῇ ἡ τοῦ τμήματος. Ἡ εὐθύνη τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἀνήκοντας Ὑπουργούς, εἰς τοὺς ὁποίους αἱ ἀποφάσεις διευθύνονται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ Ἀνακτοβουλίου.

§. 49. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως, ἂν ἦναι ἀναγκαία ἡ παραχώρησις ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας πρὸς δημόσιον σκοπόν. Ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίασιν.

§. 50. Τὸ Συμβούλιον εἶναι ἡ ἀνωτάτη ἀνέκκλητος δικαστικὴ Ἀρχὴ ὡς πρὸς τὰς ἀγωγὰς κατὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, συμφώνως μὲ τὸ Διάταγμα τῆς 27 Σεπτεμβρ. (9 Ὀκτωβρίου) 1833. Ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφασις τῶν τοιούτων ὑποθέσεων ἀνήκει εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

Ἡ διαδικασία πρὸς τὸ παρὸν θέλει εἶσθαι προσωρινῶς ὁμοιόμορφος μὲ τὴν τῶν Ἐφετῶν τοῦ Κράτους, ἐκτὸς ὅτι αἱ συζητήσεις δὲν εἶναι δημόσιοι· ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ εἴσοδος εἰς τὸν ἐνάγοντα, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ὁσάκις δὲν ἀντιπροσωπεῖ ὁ ἴδιος τὸ δημόσιον. Τοῦ Εἰσαγγελέως τὰ χρέη ἐκπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

§. 51. Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων, συζητουμένων καὶ ἀποφασιζομένων εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ. Αἱ συζητήσεις γίνονται δημοσίως, καὶ πρὸς τὸ παρὸν προσωρινῶς ὁμοιομόρφως μὲ τοὺς περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας ὁρισμοὺς καὶ ἰδίως τοὺς περὶ δικαστηρίων τῶν Ἐφετῶν. Τὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐκπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Ἀρειοπάγῳ Εἰσαγγελεύς.

§. 52. Ἐπίσης ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων, ὅσα δι' ἰδιαιτέρων Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἐκηρύχθησαν τῆς ἁρμοδιότητός του ἢ θέλουν κηρυχθῇ εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ περὶ αὐτῶν συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ. Ἐξαιροῦνται δὲ αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν Νόμου ἐκδοθησόμεναι ἀποφάσεις, αἵτινες θέλουν γίνεσθαι ἐπὶ γενικῶν συνελεύσεων, ὡς καὶ ὅσαι διὰ Νόμων ἤθελον ῥητῶς διευθύνεσθαι εἰς τὰς συνεδριάσεις ταύτας.

§. 53. Δι' ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι Ἀρχὴ ἀποφασίζουσα, θέλει συνοδεύει τὰς ἀποφάσεις του μὲ αἰτιολογίας.

§. 54. Περὶ ἀντικειμένων μὴ κηρυττομένων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἢ δι' ἰδιαιτέρων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Βασιλικῶν Ἀποφάσεων, δὲν δύναται νὰ συσκεφθῇ, οὔτε ν' ἀποφασίσῃ.

Κεφάλ. Γ'.

Κανονισμὸς τῆς ὑπηρεσίας.

§. 55. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν χρόνον τῶν συνεδριάσεων ἀναλόγως τῆς πληθύος καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ὑποθέσεων.

Συνήθως πρέπει νὰ γίνεται μία γενικὴ συνέλευσις ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἂν ὑπάρχῃ ὕλη. Ἡ ἡμερούσιος διάταξις, προσδιοριζομένη τοὐλάχιστον πρὸ 48 ὡρῶν, ἐκτὸς περιστάσεων κατεπειγουσῶν, θέλει τοιχοκολλᾶσθαι εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων καὶ πέμπεσθαι εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον καὶ εἰς τοὺς Ὑπουργούς.

Ἕκαστον μέλος παρὸν εἰς τὴν καθέδραν ὑποχρεοῦται νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν μελῶν τῶν τμημάτων.

§. 56. Οὐδεὶς Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας μακρύνεται τῆς πρωτευούσης ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως.

§. 57. Ὁ Πρόεδρος διευθύνει τὰς συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ τῶν τμημάτων. Ὁσάκις ὁ Βασιλεὺς τιμᾷ τὴν γενικὴν συνέλευσιν μὲ τὴν παρουσίαν Του, θέλει ἀκολουθεῖ ὁ Πρόεδρος τὰς ἀμέσους διαταγάς του.

Ἂν πολλὰ τμήματα συνεδριάζουν ἐν ταὐτῷ, ὁ Πρόεδρος χρεωστεῖ ν' ἀναδεχθῇ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τμήματος τῶν διαφιλονεικουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων. Τὰ ἄλλα τμήματα προεδρεύει εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἷς Ἀντιπρόεδρος, ἢ κωλυομένων τούτων, ὁ παλαιότερος εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.

§. 58. Διὰ νὰ θεωρῶνται αἱ συνεδριάσεις ὡς πλήρεις, ἀπαιτεῖται ὥστε εἰς μὲν τὰς γενικὰς συνελεύσεις νὰ ἦναι δώδεκα, εἰς τὰς τοῦ τμήματος τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ἑπτά, καὶ εἰς

τὰς τῶν λοιπῶν τμημάτων πέντε Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας παρόντες.

§. 59. Εἰς τὰς Συνεδριάσεις ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία· ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του νικᾷ.

§. 60. Αἱ ψῆφοι τῶν Ὑπουργῶν δὲν ἔχουν ἰσχὺν, ἀλλὰ θέλει ἀναφέρεσθαι ἑκάστοτε εἰς τὰ πρωτόκολλα, ἂν διέφερον ἢ ὄχι αἱ γνῶμαί των ἀπὸ τὴν γενομένην ἀπόφασιν, καὶ κατὰ τί.

§. 61. Οἱ τὴν διεύθυνσιν κλάδου τινὸς τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἐμπεπιστευμένοι Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, δὲν ἔχουν ψῆφον εἰς τὸ Συμβούλιον, ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων τοῦ κλάδου τούτου.

§. 62. Τὰ σχέδια Νόμων, Διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν, ἀφορώντων τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, θέλουν ὑπερασπίζει καὶ ὑποστηρίζει οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, ἕκαστος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητός του.

Ἡ ὑπεράσπισις καὶ ὑποστήριξις αὕτη δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἰδιαιτέρους Β. Ἐπιτρόπους, ἢ διοριζομένους συμφώνως μὲ τοὺς Γραμματεῖς, ἢ ὑποκειμένους εἰς αὐτοὺς, ἢ ἀνεξαρτήτους. Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ ζητοῦν τὸν λόγον, ὁμοίως καὶ οἱ Β. Ἐπίτροποι ὡς τοιοῦτοι.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ ἐκλέγῃ τοὺς Ἐπιτρόπους καὶ μεταξὺ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως εἰς αὐτοὺς οἱ ὁρισμοὶ τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων.

§. 63. Οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας δύνανται νὰ παρευρίσκωνται καὶ εἰς τῶν τμημάτων τὰς συνεδριάσεις, ὁσάκις τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, ἀλλὰ μόνον μὲ συμβουλευτικὴν φωνήν· εἰς τὰς τοῦ τμήματος τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων παρουσιάζονται ἁπλῶς νὰ δώσουν πληροφορίας.

§. 64. Τ' ἀντικείμενα τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Νομοθεσίας, καὶ τῶν θεμελιωδῶν Νόμων, θέλουν καθυποβάλλεσθαι ἑκάστοτε εἰς τὸ τμῆμα τῆς Νομοθεσίας χάριν προσυζητήσεως· ὁμοίως θέλουν προσυζητεῖσθαι τὰ τὴν οἰκονομίαν ἀφορῶντα, εἰς τὸ Οἰκονομικόν· οἱ δὲ Νόμοι, τὰ Διατάγματα καὶ οἱ κανονισμοὶ οἱ μὴ ἀφορῶντες τὰ ῥηθέντα ἀντικείμενα, εἰς τὸ τμῆμα τῆς λοιπῆς διοικήσεως, καὶ αἱ περὶ ἁρμοδιότητος συγκρούσεις εἰς τὸ τμῆμα τῶν ἀμφισβητουμένων.

§. 65. Ἀντικείμενα μεγάλης σπουδαιότητος, καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα σύνταξιν νέων Νόμων καὶ ὀργανικῶν διατάξεων, ἢ τροποποίησιν ὑπαρχόντων Νόμων, πρὶν καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, θέλουν συζητεῖσθαι ἀκριβῶς καὶ προπαρασκευάζεσθαι δι' αὐτὴν ἀπὸ ἐπιτροπὴν, σχηματιζομένην κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Βασιλέως ἀπὸ τινας Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν προστίθεσθαι καὶ Εἰσηγηταὶ, Ὑπουργικοὶ Σύμβουλοι τῶν ἀνηκόντων Ὑπουργείων, ἢ καὶ ἄλλοι τῶν ἐν ὑπουργήμασι· θέλει δὲ προεδρεύεσθαι ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρευρισκομένου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον ἀνάγεται ἡ ὑπόθεσις. Ἂν ἡ ὑπόθεσις ἦναι τῆς ἁρμοδιότητος πολλῶν Ὑπουργείων ἐνταυτῷ, θέλει διατάττει ὁ Βασιλεὺς τὴν σύστασιν πολυμελεστέρας Ἐπιτροπῆς πρὸς συζήτησιν αὐτῆς.

Διὰ τ' ἀντικείμενα τὰ ἀπαριθμηθέντα εἰς τὸν §. 64 διορίζονται τὰ μέλη τῶν ἀνηκόντων τμημάτων ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἄλλη προσυζήτησις αὐτῶν εἰς τὰ τμήματα καταντᾷ οὕτω περιττή.

§. 66. Εἰς τὰς συζητήσεις τῶν τμημάτων δύνανται νὰ προσκαλῶνται κατὰ διαταγὴν ἢ ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἄλλοι, ἐκτὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ δίδουν πληροφορίας περὶ τεχνικῶν, ἐπιστημονικῶν ἢ καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ὑπαγομένων εἰς προσδιωρισμένους κλάδους τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔχουν ψῆφον, καθυποβάλλουν δὲ ἁπλῶς τὴν γνώμην των.

Ὁ ὁρισμὸς οὗτος ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς συνεδριάζοντας εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις κατὰ τὸν §. 21.

§. 67. Τὰ ἀπόγραφα τῶν ἀποφάσεων καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τοῦ Συμβουλίου ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν Γεν. Γραμματέα, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ πρωτόκολλα θέλουν ὑπογράφεσθαι ἀπὸ ὅλους τοὺς παρόντας Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα.

§. 68. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου χρεωστεῖ νὰ διατηρῇ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν αὐτοῦ, νὰ προσέχῃ εἰς τὴν τήρησιν τῶν ὅρων τοῦ κανονισμοῦ, νὰ ἐπιτρέπῃ τὸν λόγον εἰς τὰς συνεδριάσεις, νὰ προτείνῃ τὰς ἐρωτήσεις, νὰ κηρύττῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως καὶ νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐν ὀνόματι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 69. Θέλει προσέτι κηρύττει τὴν ἔναρξιν καὶ διάλυσιν τῶν συνεδριάσεων, καὶ θέλει ἀναφέρει ἑκάστοτε περὶ τὸ τέλος αὐτῶν τὰ εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν συζητηθησόμενα ἀντικείμενα. Δύναται νὰ συγκαλῇ τὸ Συμβούλιον καὶ εἰς τὸ μεταξὺ δύο συνεδριάσεων διάστημα, ὁσάκις κατεπείγουσαι ὑποθέσεις ἀπαιτοῦν τὸ τοιοῦτον.

§. 70. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας τοῦ Προέδρου, ἢ ἐλλείψει τούτου, ἐκπληροῖ εἷς Ἀντιπρόεδρος τὰ καθήκοντά του. Ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ Ἀντιπρόεδροι, διορίζει ὁ Βασιλεὺς μεταξὺ αὐτῶν τὸν τοποτηρητὴν τοῦ Προέδρου, ἢ διατάττει τὴν κατὰ διαδοχὴν προεδρίαν αὐτῶν. Μηδενὸς τοιούτου διατάγματος ἐκδοθέντος, ἀναλαμβάνει τὰ χρέη ταῦτα ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

§. 71. Καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἶναι τὰ ἀκόλουθα· α΄. Νὰ διανέμῃ τὰς ὑποθέσεις εἰς τὰ διάφορα τμήματα κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως· β΄. Νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον εἰς

τὰς γενικὰς συνελεύσεις τοῦ Συμβουλίου· γ΄. Νὰ καθυποβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων τῶν γενικῶν συνελεύσεων εἰς Ἡμᾶς, ἢ καθ᾿ Ἡμετέραν διαταγὴν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου· δ΄. Νὰ προσυπογράφῃ τὰς ἀναφορὰς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰς ὑπ᾿ αὐτοῦ ἐκδιδομένας ἀποφάσεις· έ. Νὰ διατηρῇ τὰ πρωτότυπα τῶν πρακτικῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα αὐτῶν ἢ ἀποσπάσματα, καὶ νὰ τὰ ὑπογράφῃ· ζ΄. Νὰ συντάττῃ τὸ πρωτόκολλον, νὰ τὸ ἀναγινώσκῃ εἰς ὑπήκοον τοῦ Συμβουλίου· νὰ καταγράφῃ τοὺς Συμβούλους καθ᾿ ἣν τάξιν ἐπαρουσιάσθησαν διὰ νὰ ζητήσουν τὸν λόγον, νὰ μετρᾷ τὰς ψήφους, νὰ σημειόνῃ τὰς γενομένας ἀποφάσεις καὶ τὴν διάλυσιν τῶν συνεδριάσεων, καὶ νὰ ἐνεργῇ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 72. Οἱ Εἰσηγηταὶ ἔχουν χρέος νὰ συντάττουν, ὁσάκις ἡ περίστατις τὸ καλεῖ, ἐκθέσεις περὶ τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀναγομένων ἀντικειμένων. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὰς ἀναγινώσκουν ἀμέσως εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν τμημάτων, δίδουν ὁσάκις προσκληθοῦν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις ἐκ τῶν ἐγγράφων, ὁμιλοῦν εἰς τὸ τέλος τῶν συζητήσεων πρὸς ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς παραστάσεως τοῦ πράγματος.

Ἡ ψῆφός των δὲν ἰσχύει οὔτε εἰς τὰς γενικὰς, οὔτε εἰς τὰς τμηματικὰς συνελεύσεις.

Οἱ Εἰσηγηταὶ δύνανται νὰ ἐργάζωνται καὶ εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον καὶ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, καὶ συνήθως θέλουν ἐκλέγεσθαι μεταξὺ τῶν μισθουμένων καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν διαμενόντων ὑπαλλήλων.

Καθόσον δὲν εἶναι σταθερῶς προσκολλημένοι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, θέλουν ἐνεργεῖ ἐκθέσεις δι᾿ αὐτὸ δι᾿ ἀδείας μόνον τοῦ προϊσταμένου τῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦσι.

§. 73. Ἡ τάξις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου θέλει προσδιορισθῇ δι᾿ ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, ὅστις θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Κεφάλ. Δ΄.

Τελειωτικοὶ ὁρισμοί.

§. 74. Διὰ τῶν ἄνω ὁρισμῶν τροπολογοῦνται τὰ παρὰ τῶν στοιχ. ά. β΄. γ΄. ζ΄. τοῦ 6 ἄρθρ. τοῦ Διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 διατεττόμενα τοιουτοτρόπως, ὥστε ἠμπορεῖ μὲν νὰ ἐρωτηθῇ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀκόμη περὶ τῶν ἐκεῖ ἀναφερομένων ἀντικειμένων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον· ἀλλ᾿ ἡ γνωμοδότησίς του δὲν εἶναι ἐπιτεταγμένη.

§. 75. Τὸ παρὸν ὀργανικὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἰσχύει δὲ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ᾿ ἣν θέλει δημοσιευθῇ τοῦ Συμβουλίου ἡ καθίδουσις.

§. 76. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

287. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ᾿ ὄψιν τὸ ὑπ᾿ ἀριθ. 5 ψήφισμα τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Α΄. Ἐθνικῆς συνελεύσεως ἀπὸ 5 Μαρτίου 1822 ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Θέλουν ἐκτυπωθῆ ἀργυρᾶ νομίσματα, ἅπαντα ἰσοβαρῆ, ἰσομεγέθη καὶ ἰσότιμα, ἐξ ἀργύρου καθαροῦ, τῶν ὁποίων ἡ διάμετρος νὰ ἦναι ἡμίσεος δακτύλου καὶ τὸ πάχος μιᾶς γραμμῆς γεωμετρικῆς, φέροντα ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους τὸ σύμβολον τῆς Ἐπιδαύρου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν « Ἡ ΕΛΛΑΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑ » ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου « ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ αωκβ ».

Β΄. Νὰ διανεμηθῶσιν ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα συνεκρότησαν τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Ἀντὶ τῶν ἀποθανόντων μελῶν θέλουν δοθῆ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

Γ΄. Τὰ μέλη τῆς ῥηθείσης Συνελεύσεως θέλουν φέρει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἱματίου εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ στήθους, προσηρτημένον μὲ ταινίαν πρασίνην.

Δ΄ Θέλουσιν ἐκτυπωθῆ τρία νομίσματα πλειότερα, παρ᾿ ὅσα ὑπῆρξαν τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως.

Ε΄. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ φέροντος ὁ κληρονόμος δὲν δύναται νὰ στολισθῇ αὐτὸ, ἀλλὰ θέλει τὸ ἔχει ὡς κειμήλιον, καθὼς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀποθανόντων μελῶν.

ϛ΄. Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

288. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος νεωστὶ συστηθεῖσα Ἐπαρχία τῆς Διποταμίας θέλει ἑνωθῇ μετὰ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀχαΐας.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Σεπτεμβρίου 1835.

289. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅλα τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα τῆς πόλεως Θηβῶν θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως κατὰ τὸ νεωστὶ γενόμενον καὶ παρ᾿ Ἡμῶν ἐγκριθὲν ἤδη σχέδιον.

2. Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀποκτήσῃ οἰκόπεδον θέλει κάμει τὴν αἴτησίν του ἐγγράφως πρὸς τὸν Βασιλ. Ἔφορον. Οὗτος ἐνεργεῖ εὐθὺς κατὰ τὰς γενικὰς ὁδηγίας τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐκτίμησιν καὶ ὁροθεσίαν, καὶ διακηρύττει τὴν δημοπρασίαν.

3 Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐπιτοπίως τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ Ἐφόρου ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐπάρχου· εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον ἅμα φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν ἐλάχιστον ὅρον.

4. Τὰ οἰκόπεδα παραχωροῦνται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Ὁσάκις λοιπὸν ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ὑπερβῇ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν Δραχμῶν 2000, ἐνεργοῦνται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

5. Ἂν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ἦναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως, ἡ ἀναφανῇ ὡς τοιοῦτος μετὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν πινάκων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, τότε ἡ ἀγορὰ ἐννοεῖται γενομένη ἐπὶ ταῖς συμφωνίαις, αἱ ὁποῖαι ἐτυνειθίζοντο ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων.

6. Ὅσοι εἴτε μὲ ἄδειαν ἢ ἄνευ ἀδείας τῶν παρελθουσῶν Κυβερνήσεων ᾠκοδόμησαν εἰς Θήβας ἐπὶ ἐθνικοῦ οἰκοπέδου, θέλουν θεωρηθῇ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

7. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1835.

290. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν μέχρι τῆς εἰσάξεως μιᾶς τακτικῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰ δάση τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τὰ ἐφεξῆς μέτρα ὡς πρὸς τὴν εἰς τὸν ῥηθέντα Νομὸν σύναξιν τῶν βαλανοκικιδίων.

1. Τὰ βαλανοκικίδια, τὰ ὁποῖα συνάζονται ἐντὸς τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς φόρου εἰς τὴν σύναξιν καὶ ἐναποταμίευσίν των, καὶ ἐπομένως εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς ἕνα ἕκαστον νὰ ἐνεργῇ τὴν σύναξιν ἄνευ περαιτέρω διαταγῆς.

2. Ὅτε δὲ ἐπιβιβάζονται ἢ φορτόνονται εἰς πλοῖον διὰ νὰ μετακομισθῶσι διὰ ξηρᾶς, ἀδιαφόρως ἂν τὸ φορτίον ἦναι προσδιωρισμένον διὰ τὰ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, θέλει πληρόνει δασμὸν Δραχ. 30 διὰ τὸ ψιλόν, καὶ Δραχ. 18 διὰ τὸ χονδρὸν (τὰς χιλίας λίτρας), ἀποδοτέον εἰς τὸ ἁρμόδιον τελωνεῖον, καὶ περιέχοντα τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα καὶ τοὺς ἐγκτητικοὺς φόρους.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα δημοσιευθησόμενον διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1835.

291. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ δώσωμεν δεῖγμα τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν εὐνοίας εἰς τοὺς Ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ, ὅσοι ἐπολέμησαν μὲ ἀδιάκοπον καρτερίαν καὶ μὲ ἄκαμπτον τόλμην τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἱερὸν πόλεμον, ἀπεφασίσαμεν καὶ ἀποφασίζομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἐκείνους τῶν πρώην Ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, οἵτινες ἠγωνίσθησαν ἐντίμως καὶ μὲ ἀδιάκοπον καρτερίαν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀξιωματικοὶ παρὰ τῆς συστηθείσης τὴν 21 Ἀπριλίου (4 Μαΐου) 1833 Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ κατεγράφησαν εἰς τὸ γενικὸν Μητρῶον, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς προλαβούσας ἐκδουλεύσεις των, ἐπιθυμοῦμεν νὰ τοὺς διορίσωμεν ἤδη Ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ μὲ τὸν ἀνάλογον βαθμόν, καθόσον δὲν διωρίσθησαν μέχρι τοῦδε.

2. Κατὰ συνέπειαν τούτων διορίζομεν Πλοιάρχους τρίτης τάξεως τοὺς Κυρίους· Ἰωάννην Βατσαξῆν ἐξ Ὕδρας, Ἰωάννην Γκέλην ἐξ Ὕδρας, Σάββαν Ἀνδρέου ἐξ Ὕδρας, Σταμάτιον Φώκα ἐξ Ὕδρας, Ἰωάννην Μακρυμοῦραν ἐξ Ὕδρας, Σταμάτιον Ἰωάννην Δοκὸν ἐξ Ὕδρας, Γκίκαν Ἰωάννου Ψεύτην ἐξ Ὕδρας, Νικόλαον Π. Νικολάκη ἐξ Ὕδρας, Δημήτριον Σαχτούρη ἐξ Ὕδρας, Νικόλαον Βόκον ἐξ Ὕδρας, Δημήτριον Βόκου ἐξ Ὕδρας, Ἀναγνώστην Π. Ζώτου ἐξ Ὕδρας, Βασίλειον Βουδούρην ἐξ Ὕδρας, Δημήτριον Ν. Λάμπρου ἐκ Σπετσῶν, Γεώργιον Χ. Ἀνδρέου ἐκ Σπετσῶν, Γεώργιον Πάνου ἐκ Σπετσῶν, Ἐμμ. Δ. Λαζάρου ἐκ Σπετσῶν, Ν. Δ. Ὀρλὼφ ἐκ Σπετσῶν, Ἀνάργυρον Π. Χ. Ἀναργύρου ἐκ Σπετσῶν, Θεόδωρον Δ. Λαζάρου ἐκ Σπετσῶν, Ἰωάννην Γ. Γκούστη ἐκ Σπετσῶν, Ἀντώνιον Δρίτσαν ἐκ Σπετσῶν, Ἀναγνώστην Γ. Κυριακοῦ ἐκ Σπετσῶν, Ἀνάργυρον Α. Χ. Ἀναργύρου ἐκ Σπετσῶν, Κωνσταντῖνον Βουκουβάλλα ἐκ Σπετσῶν, Γκίκαν Τσούπα ἐκ Σπετσῶν, Ἰωάννην Τσούπα ἐκ Σπετσῶν, Γεώργιον Μιργιαλὴν ἐκ Σπετσῶν, Ἰωάννην Σάντον ἐκ Σπετσῶν, Ἀνδριανὸν Σάντου ἐκ Σπετσῶν, Ἀνδριανὸν Α. Σωτήρη ἐκ Σπετσῶν, Ἰωάννην Χ. Κούτση ἐκ ἐκ Σπετσῶν, Νικόλαον Ῥάπτην ἐκ Σπετσῶν, Γεώργιον Κ. Κοκοράκη ἐκ Σπετῶν, Νικόλαον Σίρμαν ἐκ Σπετσῶν, Ἰωάννην Γ. Μαθιὸν ἐκ Σπετσῶν, Ἀνκστάσιον Ἀνδροῦτσον ἐκ Σπετσῶν, Ἠλίαν Θερμισιώτην ἐκ Σπετσῶν, Νικόλαον Χ. Ζ. Μέξην ἐκ Σπετσῶν, Ἀνδρέαν Χ. Ἀναργύρου ἐκ Σπετσῶν, Ἀνδρέαν Γιαννίτσην ἐκ Ψαρῶν, Νικόλαον Γιαννίτσην ἐκ Ψαρῶν, Κωνσταντῖνον Χ. Α. Φιλίνην ἐκ Ψαρῶν, Ἀποστόλην Γεωργίου ἐκ Ψαρῶν, Γεώργιον Χ. Μικὲ ἐκ Ψαρῶν, Δημήτριον Κοτζιὰ ἐκ Ψαρῶν, Ἀνδρέαν Κοψὴ ἐκ Ψαρῶν, Ἰωάν

νην Ν. Χ. Ἀλεξάνδρην ἐκ Ψαρῶν, Κωνσταντῖνον Ν. Κοτζιὰ ἐκ Ψαρῶν,

3. Διορίζομεν πρὸς τούτοις Ὑποπλοιάρχους τοὺς Κυρίους Ἀναστάσιον Σερφιώτην ἐξ Ὕδρας, Ἀντώνιον Βόκον ἐξ Ὕδρας, Γεώργιον Β. Καμίνη ἐξ Ὕδρας, Δημήτριον Ι. Βούλγαρην ἐξ Ὕδρας, Δημήτριον Καλογιάννην ἐξ Ὕδρας, Ἀνδρέαν Ζερβὸν ἐξ Ὕδρας, Δημήτριον Ττάπελαν ἐξ Ὕδρας, Νικόλαον Ῥεβίδην ἐξ Ὕδρας, Γκίκαν Κ. Γκίκουρην ἐξ Ὕδρας, Ἀνδρέαν Κ. Μανιάτη ἐξ Ὕδρας, Ἀναστάστάσιον Σπαχὴν ἐξ Ὕδρας, Ἀναστάσιον Ι. Καραλὴν ἐξ Ὕδρας, Γκίκαν Κ. Καλομανιάτην ἐξ Ὕδρας, Μανώλην Α. Μιαούλην ἐξ Ὕδρας, Κοσμὰν Λάμπρου ἐκ Σπετσῶν, Παναγιώτ. Λιγκιάρην ἐκ Σπετσῶν, Νικόλαον Παρασκευὰ ἐκ Σπετσῶν, Λέκαν Μαντρόζον ἐκ Σπετσῶν, Ἰωάννην Κ. Βουκουβάλα ἐκ Σπετσῶν, Ἰωάννην Α. Λαζάρου ἐκ Σπετσῶν, Κυριακὸν Ἀνδρούτσου ἐκ Σπετσῶν, Γεώργιον Χ. Κούτση ἐκ Σπετσῶν, Λάζαρον Κουτρουμὰ ἐκ Σπετσῶν, Θεόδωρον Μπρέσκα ἐκ Σπετσῶν, Ἀθανάσιον Γ. Πάνου ἐκ Σπετσῶν, Νικόλαον Π. Τσοχαδάρην ἐκ Σπετσῶν, Γεώργιον Λεμπέσην ἐκ Σπετσῶν, Ἀντώνιον Γ. Βάμβα ἐκ Σπετσῶν, Ἰωάννην Δ. Γουδῆν ἐκ Σπετσῶν, Νικόλαον Γ. Κούτση ἐκ Σπετσῶν, Θεόδωρον Δρίτσαν ἐκ Σπετσῶν, Σπυρίδωνα Ἀντωνίου ἐκ Σπετσῶν, Ἀνδρέαν Ν. Μήτρου ἐκ Σπετσῶν, Ἀνδρέαν Βόγιον ἐκ Ψαρῶν, Γεώργιον Ι. Καλάρην ἐκ Ψαρῶν, Ἰωάννην Μάκρα, ἐκ Ψαρῶν, Δημήτριον Μ. Ἀποστόλην ἐκ Ψαρῶν, Νικόλαον Γ. Χ. Κοτσιὰ ἐκ Ψαρῶν, Ἰωάννην Ν. Ἀποστόλην ἐκ Ψαρῶν, Γεώργιον Βαλέντη, ἐκ Ψαρῶν.

4. Σημαιοφόρους διορίζομεν τοὺς Κυρίους Γεώργιον Τζερεμὲν ἐξ Ὕδρας, Ἰωάννην Στύπα ἐξ Ὕδρας, Μιχαὴλ Γ. Μπουδούρη ἐξ Ὕδρας, Ἀνδρέαν Δέδε ἐξ Ὕδρας, Νικόλαον Ι. Ἀθρινοῦ ἐξ Ὕδρας, Θεόδωρον Κιοσσὲ ἐξ Ὕδρας, Γκίγκα Ι. Σούρμπα ἐξ Ὕδρας, Ἰωάννην Κωνσταντινίδην ἐξ Ὕδρας, Νικόλαον Δέμπτην ἐξ Ὕδρας, Γκίκα Μανώλην ἐξ Ὕδρας, Θεόδωρον Μπούφην ἐξ Ὕδρας, Παντελῆ Γ Γκιόζην ἐξ Ὕδρας, Ἰωάννην Ττάπελαν ἐξ Ὕδρας, Νικόλαον Κολοδῆμα ἐξ Ὕδρας, Ἀναγνώστην Τέτσην ἐξ Ὕδρας, Ἰωάννην Καρακατσάνην ἐκ Σπετσῶν, Ἀναστάσιον Α. Ἀβραντινοῦ ἐκ Σπετσῶν, Ἰωάννην Κυριακοῦ ἐκ Σπετσῶν, Μανόλην Βουκουβάλαν ἐκ Σπετσῶν, Πέτρον Γ. Σπαχὴ ἐκ Σπετσῶν, Δημήτριον Πορώτην ἐκ Σπετσῶν, Ἰωάννην Α. Λαζάρου ἐκ Σπετσῶν, Ἀνδριανὸν Χότζαν ἐκ Σπετσῶν, Ἀναστάσιον Μπάταν ἐκ Σπετσῶν, Γεώργιον Σαριδάκην ἐκ Σπετσῶν, Κωνσταντῖνον Κασιώτη ἐκ Σπετσῶν, Ἀναστάσιον Ττάπελαν ἐκ Σπετσῶν, Ν. Δ. Κοτζιὰ ἐκ Ψαρῶν, Γεώργιον Κομνηνοῦ ἐκ Ψαρῶν, Δημήτριον Μακρυὰν ἐκ Ψαρῶν, Ἰωάννην Γ. Γιαννίτσην ἐκ Ψαρῶν, Δημήτριον Α. Σαρὴν ἐκ Ψαρῶν, Βασίλειον Μαχόντα ἐκ Ψαρῶν. Ἰωάννην Γ. Δομεστίνη.

5. Ὅλοι οἱ εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα σημειωθέντες θέλουσι λάβει ἄνευ ἀναβολῆς διπλώματα ὑπ[ογε]γραμμένα παρ' Ἡμῶν, καὶ θέλουσιν ἀπολαμβ[ά]νει τὰς τιμάς, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνουν οἱ ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ τῆς ἰδί[ας] τάξεως. Θέλουσιν ἔχει προσέτι τὸ δικαίωμα [νὰ] φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των.

6. Οἱ μισθοὶ αὐτῶν θέλουν προσδιορισθῆ, ὅτ[αν] τοὺς διορίσωμεν ὡς διαθεσίμους ἢ τοὺς βάλ[ω]μεν εἰς ἐνέργειαν, ἤτοι ὅταν καταταχθῶσιν εἰ[ς] τὴν Φάλαγγα.

7. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ δι[ὰ] τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τού[του] θέλει κοινοποιηθῆ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς Δήμου[ς] Ὕδρας, Σπετσῶν, Ἐρετρίας καὶ Πόρου.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντ[ος] Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτ[ι]κῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1835.

———

292. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σημερινοῦ Ἡμῶν Διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος, ὁρμώμενοι ἀπὸ τοὺς ἐκτεθέντας εἰς τ[ὸ] προοίμιον λόγους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομ[εν] τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ σχηματισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγ[ος] θέλει ἀρχίσει ἀμέσως.

2. Ἡ Ἑλληνικὴ Φάλαγξ καὶ τὰ ἀποσπάσμα[τα] αὐτῆς κατέχουν εἰς ὅλας τὰς στρατιωτικὰς πο[μ]πὰς τὸν πρῶτον τόπον, καὶ μάλιστα βαδίζο[υν] ἐγγύτατα Ἡμῶν, ὅταν ἐμφανιζώμεθα αὐτοπρ[ο]σώπως.

Ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς Φάλαγγος εἶναι θέσ[εις] τιμῆς.

3. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα δὲν δύναντ[αι], ὡς ὡρίσθη ἤδη εἰς τὸν § 6 τοῦ σημερινοῦ Διατάγ[μα]ματος, νὰ καταταχθῶσιν ἄλλοι, παρ' ὅσοι ὑπῆρ[ξαν] μὲ νόμιμα διπλώματα ἀξιωματικοὶ τ[οῦ] ναυτικοῦ ἢ τῶν πρώην ἀτάκτων στρατευμάτ[ων] τῆς ξηρᾶς, ἠγωνίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὸν ὑπ[ὲρ] ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, διέπρεψαν διὰ τῆς ἀνδρεί[ας] των, καὶ ἔδειξαν εἰς πᾶσαν περίστασιν τιμιωτ[ά]την διαγωγήν.

4. Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἀνήκουν χωρὶς τι[νὰ] περαιτέρω ἐξέτασιν ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ἐπισ[ή]μως παρὰ τῶν συσταθεισῶν τὴν 13 (25) Μαρτ[ίου] καὶ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 ἐξεταστι[κῶν] ἐπιτροπῶν, ὡς ἔχοντες τὰς ῥηθείσας ἰδιότητ[ας], ἐσημειώθησαν εἰς τὸ ἀνῆκον γενικὸν μητρῷον κ[αὶ] διωρίσθησαν ἤδη παρ' Ἡμῶν ὡς ἀξιωματικοί, [ἢ] ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τοιοῦτοι. Ἡ τάξις των ἀκ[ο]λουθεῖ τὸν βαθμὸν τῶν διπλωμάτων των.

5. Ὁ εἰς τὴν Τρίπολιν ἐπισταθμεύων λόχ[ος] τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁ σχηματισθεὶς ἤδη ἀ[πὸ] ἀξιωματικοὺς λόχος τῶν Σουλιωτῶν καὶ Ἠπει[ρω]τῶν θέλουσι καταταχθῆ ἀμέσως εἰς τὴν Φάλαγ[γα], ἀνίσως δὲν παραιτηθῶσι μόνοι των τῆς ὑπηρεσ[ίας]

6. Οἱ διορισθέντες ἤδη εἰς πολιτικὰς ἢ στρατιωτικὰς θέσεις ἀξιωματικοὶ δύνανται ὡσαύτως νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα, ἐὰν ἔχωσι τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένας ἰδιότητας.

Ὅσοι ἐκ τούτων εὑρίσκονται μέχρι τοῦδε εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ εἶναι στρατιωτικοὶ ἐπιθεωρηταὶ Νομῶν, ἢ ὑπάρχουν κατατεταγμένοι εἰς τὴν χωροφυλακὴν, τὸ ναυτικὸν, τὸ στράτευμα τῆς γραμμῆς ἢ τὰ ἐλαφρὰ τάγματα, ἅμα ἐμβῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα, θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὰς Τετραρχίας κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μητρώου των, καὶ θέλουσι λαμβάνει τὸν μισθὸν τῆς ἀναλόγου θέσεως εἰς τὴν Φάλαγγα· παύονται ὅμως ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε θέσιν των καὶ ἐξαλείφονται τὰ ὀνόματά των ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅσοι δὲ ἀξιωματικοὶ ἔλαβον ἤδη στρατιωτικὸν βαθμὸν μὲ μισθὸν, χωρὶς νὰ διορισθῶσιν εἴς τινα τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων θέσεων, θέλουσιν ἐμβῆ ἀμέσως εἰς τὴν Φάλαγγα, καταταχθῆ εἰς τὰς Τετραρχίας κατὰ τὸν ὁποῖον ἤθελον ἔχει στρατιωτικὸν βαθμὸν, ἢ κατὰ τὸν τυχὸν ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ μητρώου, καὶ θέλουσι λαμβάνει τὸν διατεταγμένον μισθόν. Τοῦτο ἰσχύει, ὅταν δὲν διορισθῶσι παρ' Ἡμῶν εἴς τινα ἄλλην ἀνάλογον μὲ τὸν βαθμόν των θέσιν, ἢ δὲν δώσωσι μόνοι τὴν παραίτησιν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν. Ἂν λαμβάνωσι κατὰ διάταγμα μεγαλήτερον μισθὸν παρὰ τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των εἰς την Φάλαγγα, θέλει τοῖς δίδεσθαι τὸ περιπλέον ὡς προσθήκη ἀπὸ τὸ Ταμεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐλάμβανον ἄχρι τοῦδε τὸν μισθόν των. Ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ μεταβαίνωσιν, ὁπόταν ἠθέλαμεν διατάξει, εἰς ἄλλην στρατιωτικὴν θέσιν ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ των, ἐξακολουθοῦντες νὰ λαμβάνωσι τὸν αὐτὸν μισθὸν, τὸν ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἐλάμβανον.

7. Ὁ θέλων νὰ καταταχθῆ εἰς τὴν Φάλαγγα ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ προειδοποιήσῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὸν Φρούραρχον τῆς πρωτευούσης τῆς Ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔχει τὴν διαμονήν του. Ὁ δὲ Φρούραρχος ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ τὰ ἀναγκαῖα πιστοποιητικὰ περὶ τῆς προειδοποιήσεως ταύτης. Εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς τῶν ὁποίων τὴν πρωτεύουσαν δὲν ὑπάρχει Φρούραρχος, ἡ προειδοποίησις γίνεται εἰς τὸν στρατιωτικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ Νομοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου εἰς τὸν Νομάρχην ἢ Ἔπαρχον.

8. Ὅλοι, ὅσοι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα, ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὠφελήματα, τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται διὰ Νόμων καὶ Διαταγμάτων εἰς τοὺς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγωνισθέντας πολεμιστὰς, καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἔχει προτίμησίν τινα, ὅταν αἱ περιστάσεις καὶ ἀξιώσεις ὑπάρχωσιν αἱ αὐταί.

9. Οἱ μισθοὶ τοὺς ὁποίους οὗτοι λαμβάνωσιν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος, δὲν τοῖς ἀφαιροῦσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συμμεθέξωσιν εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ Νόμου ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834, ἐπειδὴ δὲν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς μισθοὺς, οἵτινες ἀναφέρονται ἐκεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1 ἄρθρου.

10. Ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς, ὅστις ἐσυστήθη σήμερον δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος ὡς ἀριστεῖον, θέλει δοθῆ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων εἰς ἐκείνους τοὺς ἀξιωματικοὺς, οἵτινες θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα.

11. Κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον Διάταγμα διαιρεῖται ἡ Φάλαγξ εἰς Τετραρχίας· ἐπιφυλαττόμεθα ὅμως τὸ δικαίωμα, νὰ συγκροτῶμεν ἀπὸ πολλὰς Τετραρχίας, ὅταν συνεκστρατεύωσιν ἢ ὅταν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ, μεγαλήτερα ἀποσπάσματα.

12. Ὁ σχηματισμὸς τῶν Τετραρχιῶν ἀπεφασίσθη ἤδη διὰ τοῦ μνημονευθέντος γενικοῦ Διατάγματος· κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο πᾶσα Τετραρχία σύγκειται ά. Ἀπὸ ἕνα λοχαγὸν (Τετράρχην), β'. ἕνα ὑπολοχαγὸν, γ'. δύο ἀνθυπολοχαγοὺς, δ'. ἕνα σημαιοφόρον, έ. τέσσαρας ἐπιλοχίας, ϛ'. 54 Φαλαγγίτας, ἐμπεριεχομένων τῶν δεκανέων· εἰς πᾶσαν τετραρχίαν διορίζεται εἷς σαλπιγκτής.

13. Οἱ πρῴην ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ, οἵτινες δὲν ἐμβῆκαν ἀκόμη εἰς ἐνέργειαν, θέλουν καταταχθῆ εἰς ὁποιανδήποτε τῶν εἰς Ὕδραν, Σπέτσας, Ἐρέτριαν καὶ Πόρον σχηματισθησομένων τετραρχιῶν προαιροῦνται.

14. Οἱ βαθμοὶ τῶν διαφόρων τάξεων προσδιωρίσθησαν εἰς τὸ σημερινὸν Διάταγμα· κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο οἱ λοχαγοὶ ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν συνταγματάρχου, οἱ ὑπολοχαγοὶ ἀντισυνταγματάρχου, οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ ταγματάρχου, οἱ σημαιοφόροι καὶ ἐπιλοχίαι λοχαγοῦ, οἱ δεκανεῖς ὑπολοχαγοῦ, καὶ οἱ φαλαγγῖται ἀνθυπολοχαγοῦ. Ὅλοι οὗτοι ἀπολαμβάνουσι τιμὰς καὶ διακρίσεις ὁμοίας μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς γραμμῆς τῆς αὐτῆς τάξεως.

15. Ἡ ἐνδυμασία θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ· μέχρι τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἕκαστος φαλαγγίτης, ὁποιανδήποτε θέσιν καὶ ἂν ἔχῃ, θέλει φέρει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἔφερεν ἐνδύματα, ἔχοντα μόνον τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ.

Τὴν ἐνδυμασίαν ταύτην μὲ τὰ διακριτικὰ σημεῖα δύναται νὰ φέρῃ καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ νέος ἱματισμὸς τῆς ὑπηρετίας θέλει συμφωνεῖ μὲ τὴν πρῴην ἐνδυμασίαν τόσον, ὅσον τὸ ἐπιτρέπει τὸ ὁμοιόμορφον τῆς στολῆς ἑκάστης Τετραρχίας.

16. Ὁ ὁπλισμὸς τῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν, ἀνθυπολοχαγῶν καὶ αὐτῶν τῶν σημαιοφόρων τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος συνίσταται εἰς σπάθην καὶ πιστόλας. Οἱ ἐπιλοχίαι, οἱ δεκανεῖς καὶ φαλαγγῖται θέλουν φέρει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τούτων καὶ τουφέκι.

Πρὸς ἀνάμνησιν τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος θέλουν φέρει πάντοτε εἰς

τὴν ὑπηρεσίαν ἐκεῖνα τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν εἰς τὰς ἐπισημοτέρας μάχας, ἢ ἥρπασαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς θριαμβεύοντες· ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ληφθῇ πᾶσα φροντὶς διὰ τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ ὁπλισμοῦ τῶν τετραρχιῶν, καθόσον δύναται νὰ γένῃ χωρὶς βλάβην τῆς τεθείσης ἀρχῆς.

Ὅσοι δὲν ἔχουσι πλέον τὰ ὅπλα των, δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ ὁποῖα οἱ συναγωνισταί των ἔφερον εἰς τοὺς τοιούτους πολέμους ὅπλα, καὶ τὰ ὁποῖα μετέβησαν ἀπὸ τούτους εἰς τὰς ἰδικάς των χεῖρας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως· ἐν ἐλλείψει τούτων θέλουσι λάβει, κατ' αἴτησίν των, παρὰ τοῦ Βασιλέως τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅπλα, ὅμοια μὲ τὰ τῆς χωροφυλακῆς.

17. Οἱ μισθοὶ προσδιορίζονται κατὰ μῆνα ὡς ἀκολούθως.

ά. Δι' ἕκαςον τῶν ἓξ ἀρχαιοτέρ. λοχαγ.	Δ.	300
β'. Δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν	»	250
γ'. Διὰ τὸν ὑπολοχαγὸν	»	180
δ'. Διὰ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν	»	140
ε'. Διὰ τὸν σημαιοφόρον καὶ ἐπιλοχίαν	»	90
ς'. Διὰ τὸν δεκανέα	»	60
ζ'. Δι' ἕκαστον φαλαγγίτην	»	48

Ἡ ἀρχαιότης τῶν λοχαγῶν ἀκολουθεῖ τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸν πρῶτον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας πόλεμον· ἀνίσως παρευρέθησαν εἰς τὸν πρῶτον πόλεμον πολλοὶ λοχαγοὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἡ ἡλικία ἀποφασίζει τὴν ἀρχαιότητά των.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω μισθοὺς θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι ὅλοι οἱ λοιποὶ μισθοὶ τῆς ἐνεργείας, αἱ συντάξεις, οἱ μισθοὶ διαθεσίμων, αἱ πρὸς διατροφὴν χορηγήσεις καὶ ἄλλαι διὰ προσωπικὰ δικαιώματα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου γενόμεναι χρηματικαὶ πληρωμαί.

Οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν θέσεων τῆς Φάλαγγος διαιροῦνται εἰς μισθὸν βαθμοῦ καὶ εἰς μισθὸν ὑπηρεσίας. Ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ εἶναι ἴσος μὲ τὸν μισθὸν συνταγματάρχου τῆς γραμμῆς, ὁ δὲ μισθὸς τῶν ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν ἴσος μὲ τὸν μισθὸν ταγματάρχου τῆς γραμμῆς· ὁ μισθὸς τῶν βαθμῶν τῆς ἄλλης ὑπηρεσίας κανονίζεται κατὰ τὴν στρατιωτικὴν βαθμολογίαν, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παραρτήματος τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1833 (Σελ. 15 Ἀριθ. 17 τῆς παρούσης Συλλογῆς.) Τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ μισθοῦ καὶ αἱ ἄλλαι ἀποδοχαὶ ἀποτελοῦν τὸν μισθὸν τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ σημαιοφόροι, ἐπιλοχίαι, δεκανεῖς, καὶ Φαλαγγῖται λαμβάνουσι προσέτι μίαν μερίδα ἀλεύρου, συνισταμένην εἰς 220 ἑλληνικά, ἤτοι 703 γαλλικὰ δράμια (grammes), ὅταν εὑρίσκωνται ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ των εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὰς δύο ἡμέρας.

Ἀπὸ τὰς ἀποδοχὰς ταύτας θέλουσιν ἐξοικονομεῖ τὰ ἔξοδα τῆς κατοικίας, τοῦ ἱματισμοῦ, τοῦ ὁπλισμοῦ καὶ τῆς τροφῆς των· λαμβάνουσι δὲ κατοικίαν ἀμισθί, ὁσάκις ὑπηρετοῦν κατὰ διαταγὴν ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ των.

Ὅταν παρευρίσκωνται εἰς τὴν Τετραρχίαν, ἀσθενοῦντες, λαμβάνουσιν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ἰατρικὰ κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς χωροφυλακῆς.

Ὅλαι αἱ ἀποδοχαὶ αὐταὶ δίδονται εἰς αὐτοὺς ἐνόσῳ παρευρίσκονται εἰς τὴν Τετραρχίαν, ἢ καθόσον ἤθελον ἀποπεμφθῇ εἰς ἄλλην τινὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν θέσεων τῆς Τετραρχίας πληρόνονται ἀπὸ τὸ ταμεῖον αὐτῆς τὴν 16 ἑκάστου μηνός.

18. Ὁ κατέχων εἰς τὴν Φάλαγγα ὁποιανδήποτε θέσιν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ ἄδειαν ἀπουσίας εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἐκτὸς μόνον, ὅταν ἡ Τετραρχία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει, εὑρίσκεται ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ, ἢ στρατεύει ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ.

Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν θέλει δίδεσθαι, ὅταν ζητηθῇ, ἄδεια ἀπουσίας, καθόσον ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τετραρχίας. Πρέπει δὲ ὡς πρὸς τοῦτο νὰ λαμβάνωνται πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν οἱ ἔχοντες κτήματα καὶ οἱ νυμφευμένοι.

Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποπέμπωμεν εἰς ἄδειαν δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν τὰς Τετραρχίας, εἴτε ὁλικῶς εἴτε ἐν μέρει, καὶ νὰ διατάσσωμεν, ὥστε τὰ μέλη ἑκάστης Τετραρχίας νὰ καταγράφωνται ὡς ἀπόντα, καὶ χωρὶς προηγουμένης αὐτῶν αἰτήσεως. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως περίπτωσιν πρέπει συνήθως νὰ μένωσι παρόντες οἱ λοχαγοὶ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπολοχαγῶν, ἀνθυπολοχαγῶν καὶ ἐπιλοχιῶν. Οἱ λαμβάνοντες τοιαύτην ἄδειαν ἀπουσίας πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε ἕτοιμοι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἅμα προσκληθῶσιν.

19. Ὅσοι μένουσιν εἰς ἀπουσίαν ἐπέκεινα τῶν δέκα ἡμερῶν, δὲν λαμβάνουσι συνήθως μισθὸν οὔτε ἄλλην τινὰ ἀπὸ τὰς εἰς το 17 ἄρθρον σημειωθείσας ἀποδοχάς.

Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται ὅσοι τῶν παλαιῶν ἀξιωματικῶν τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ Νόμου ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834, καὶ δὲν ἀπήλαυσαν ἔτι αὐτάς, ἢ δὲν παρῆλθεν ὁλόκληρος τριετία, ἀφοῦ τὰς ἀπήλαυσαν. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀποπέμπονται εἰς ἄδειαν κατὰ διαταγήν, λαμβάνουν τὰ τρία τέταρτα τοῦ μισθοῦ, ὅσοι δὲ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αἰτήσει, τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ. Αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς θέλει ἀφεθῇ εἰς τοὺς ἀποπεμπομένους εἰς ἄδειαν νυμφευμένους καὶ ἀπόρους στρατιωτικούς, εἰς τὰς συζύγους καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν ἡ μερὶς τοῦ ἀλεύρου ἢ ἐν μέρος αὐτῆς, θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ.

Ἐπιφυλαττόμεθα προσέτι τὸ δικαίωμα, λαμβάνοντες ὑπ᾽ ὄψιν τὴν περισπούδαστον εἰς Ἡμᾶς κατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντος στρατοῦ, νὰ προσδιορίσωμεν, καθόσον ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ μέσα τοῦ Κράτους, καὶ ἄλλας περιπτώσεις, καθ᾽ ἃς δύναται νὰ γένῃ ἐξαίρεσις τοῦ εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου τιθέντος κανόνος.

Οἱ ἐν ἀπουσίᾳ θέλουν λαμβάνει τὰς ἀποδοχάς των ἀπὸ τὸ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ταμεῖον.

20. Ὅσοι τῶν ἐν ἀδείᾳ λαμβάνουσι τὰς εἰς τὸ ἐδ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου σημειωθείσας ἀποδοχὰς, ὑποχρεοῦνται, καὶ ἐν ἀδείᾳ ὄντες, νὰ συνδράμωσι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, ὅταν προσκαλῶνται ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχήν· συνδράμουσι δὲ ἢ συγκροτοῦντες ἰδιαίτερον ἀπόσπασμα, ἢ ὑπηρετοῦντες ὡς ὁδηγοὶ τῆς Ἐθνοφυλακῆς καὶ κατατασσόμενοι κατὰ τὴν ἀνήκουσαν τάξιν των. Ἀνίσως κατὰ συνέπειαν τοιαύτης προσκλήσεως διορισθῶσιν εἰς μέρος ἀπέχον τῆς διαμονῆς των ἐπέκεινα τῶν 5 ὡρῶν, ἢ ὑπηρετῶσιν ἐν γένει ἐκτὸς τῆς διαμονῆς των ὑπὲρ τὰς δύο ἡμέρας ἀδιακόπως, λαμβάνουσι τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθόν των πλήρη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς

21. Ὁ ἔχων εἰς τὴν Φάλαγγα ὁποιανδήποτε θέσιν, δύναται νὰ διαμείνῃ εἰς αὐτὴν μέχρι τέλους ζωῆς· ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας μόνον ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ αἰτήσει ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τινὸς ἀποφάσεως στρατοδικείου, ἢ κατὰ συνέπειαν καταδίκης εἰς ποινὴν κοινοῦ ἐγκλήματος, ἢ κοινοῦ πλημμελήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

22. Ἕκαστος δύναται νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Φάλαγγος, ὅταν θελήσῃ, ἐκτὸς μόνον, ὅταν ἡ Φάλαγξ ἢ τὸ ἀπόσπασμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ παραιτούμενος, ἐκστρατεύῃ κατὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ παραιτούμενος λαμβάνει τακτικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα λοχαγόν· οἱ δὲ τυχὸν παραιτούμενοι λοχαγοὶ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα.

Οἱ παραιτούμενοι αὐτοθελῶς ἐξακολουθοῦσι νὰ ἔχωσι τὴν ἀξίαν, τὸν βαθμὸν, τὴν ἀνάλογον στολὴν, καὶ ν᾽ ἀπολαμβάνωσι τὰς ἀνηκούσας τιμὰς, ἀνίσως ἔδειξαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φάλαγγος ἄμεμπτον διαγωγήν· ἡ διαγωγὴ αὕτη θέλει σημειόνεσθαι πρὸς πιστοποίησιν εἰς τ᾽ ἀποδεικτικὰ τῆς παραιτήσεως.

23. Ἐάν τις ὑπάρχῃ ἢ καταντήσῃ ἀνίκανος πρὸς ὑπηρεσίαν, κατατάττεται εἰς τοὺς πρεσβύτας τῆς Φάλαγγος.

24. Οἱ πρεσβύται προσκολλῶνται εἰς τὰς Τετραρχίας, τῶν ὁποίων ἡ τακτικὴ δύναμις προσδιωρίσθη εἰς τὸ ἄρ. 12, ὡς πλεονάζων ἀριθμός· ἡ ἐκλογὴ τῆς Τετραρχίας μένει εἰς αὐτοὺς ἐλευθέρα.

25. Οἱ πρεσβύται διατηροῦσι τὸν βαθμὸν, τὴν ἀξίαν, τὴν στολὴν καὶ τὸν ὁπλισμὸν, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰς αὐτὰς τιμὰς, καθὼς καὶ πρότερον· θέλουσι σημειόνεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Τετραρχιῶν ὡς ὄντες εἰς ἀδιάκοπον ἄδειαν· δὲν δύνανται νὰ διαταχθῶσιν εἰς κανὲν εἶδος ὑπηρεσίας ἐναντίον τῆς θελήσεώς των, καὶ ἐκλέγουσι μόνοι των τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τοῦ Βασιλείου προαιροῦνται.

Ὅταν οἱ πρεσβύται λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς παρατάξεις, τὰς πομπὰς καὶ τελετὰς τῆς Φάλαγγος ἢ τῶν ἀποσπασμάτων αὐτῆς, θέλει τοῖς δίδεσθαι πάντοτε τόπος τιμῆς ἀνάλογος μὲ τοὺς διαφόρους βαθμούς των.

Ἀνίσως ἀνήκουν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἵτινες ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ ἐκδοθέντος τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 νόμου, καὶ ἢ δὲν ἀπήλαυσαν αὐτὰς εἰσέτι ἢ δὲν παρῆλθεν ὁλόκληρος τριετία ἀφοῦ τὰς ἀπήλαυσαν, λαμβάνουσι τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ τῆς ἐνεργείας· ὁ μισθὸς οὗτος δίδεται εἰς αὐτοὺς κακτικῶς τὴν 16 ἑκάστου μηνὸς ἀπὸ τὸ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των Ταμεῖον.

Ἐπιφυλαττόμεθα ῥητῶς καὶ ὡς πρὸς τοὺς πρεσβύτας τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον διεφυλάξαμεν εἰς Ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν τῷ ἄρθ. 19 ὡς πρὸς τοὺς λαβόντας ἄδειαν ἀπουσίας.

26. Ὅστις ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Φάλαγγα ὑπερβῇ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τοὺς ἀπομάχους μετάθεσίν του.

27. Ἡ Φάλαγξ καὶ τὰ ἀποσπάσματα αὐτῆς ὑπόκεινται εἰς τοὺς γενικοὺς πειθαρχικοὺς καὶ ποινικοὺς νόμους τοῦ στρατοῦ, ὑποβάλλονται εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ στρατευμάτων καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς, καὶ δίδουσιν ὡσαύτως τὸν ὑπὲρ τῆς σημαίας ὅρκον.

28. Ἡ δικαιοδοσία ἀκολουθεῖ τοὺς γενικοὺς ὁρισμοὺς τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Δικονομίας.

29. Οἱ ἔχοντες ὁποιανδήποτε θέσιν εἰς τὴν Φάλαγγα, ἐξαιρουμένων τῶν πρεσβυτῶν, ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ μείνωσιν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβαίνωσιν ἐπὶ τῇ Ἡμετέρᾳ διαταγῇ εἰς τὸ ναυτικὸν, ἀνίσως ὑπῆρξαν πρώην εἰς αὐτὸ, ἢ εἰς τὴν χωροφυλακὴν, τὰ ἐλαφρὰ τάγματα καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν, ἀνίσως ὑπῆρξαν εἰς τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς· λαμβάνουσιν ὅμως εἰς ταῦτα τὰ σώματα θέσεις ἀναλόγους μὲ τὴν ἀξίαν καὶ τὸν βαθμὸν εἰς τὴν Φάλαγγα καὶ τὰς διωρισμένας εἰς ταύτας τὰς θέσεις ἀποδοχὰς, ὥστε ὁ λοχαγὸς μεταβαίνει ὡς συνταγματάρχης, ὁ ὑπολοχαγὸς ὡς ἀντισυνταγματάρχης, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ὡς ταγματάρχης, ὁ σημαιοφόρος καὶ ἐπιλοχίας ὡς λοχαγὸς, ὁ δεκανεὺς ὡς ὑπολοχαγὸς καὶ οἱ Φαλαγγῖται ὡς ἀνθυπολοχαγοί· οἱ δὲ μετα-

βαίνοντες εἰς τὸ ναυτικὸν θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὰς μὲ ταύτας τὰς θέσεις ἀναλογούσας τάξεις.

30. Ὁ σχηματισμὸς τῆς Φάλαγγος πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως, νὰ ἐνεργηθῇ μὲ τὴν μεγίστην δραστηριότητα, καὶ νὰ τελειώσῃ, εἰ δυνατόν, ἕως τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1836.

31. Εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦτον πρέπει νὰ ληφθῇ πρὸ πάντων πᾶσα φροντὶς, ὥστε οἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ νυμφευμένοι νὰ καταταχθῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς ἐκείνας τὰς Τετραρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ἔχουσι τὴν διαμονήν των ἢ τὰ κτήματά των, ἢ θέλουσι προικοδοτηθῇ.

Ἐξαιροῦνται τούτου ὅσοι τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1835 δὲν εἶχαν τελειώσει τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των· ὅλοι οὗτοι θέλουν συγκροτήσει μίαν ἢ καὶ δύο ἰδιαιτέρας Τετραρχίας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν παλαιῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν.

Τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δύναται ἢ πρέπει νὰ γείνῃ ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου, θέλομεν προσδιορίσει διὰ Διατάγματος.

32. Μὲ τὸν σχηματισμὸν τῶν Τετραρχιῶν τῆς Φάλαγγος ἐπιφορτίζομεν τὸν Ἡμέτερον Ἀντιστράτηγον Ῥιχάδον Τσόρτς, ἐνεργοῦντα ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

33. Αἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχαὶ, αἵτινες προσδιωρίσθησαν εἰς χρήματα ἐν τῷ ἄρθ. 17, ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐκείνου τοῦ μηνὸς, καθ' ὃν ὁ ἀξιωματικὸς ἤθελε κάμει τὴν προειδοποίησιν· θέλουσι πληρόνεσθαι εἰς αὐτὸν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἀπὸ τὸ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του Δημόσιον Ταμεῖον κατ' ἀναλογίαν τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἢ διὰ τοῦ σημερινοῦ γενικοῦ Διατάγματος ἢ δι' ἄλλων προτέρων ἀποφάσεων, ὑποχρεούμενος νὰ ἐκτελῇ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 21 ἐνδιαλαμβανόμενα καθήκοντα· ἡ πληρωμὴ αὕτη θέλει γένει χωρίς τινα ἐλάττωσιν καὶ ὅταν τὸ ἀνῆκον ἄτομον ἤθελε μένει μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐκτὸς ἐνεργείας, ἢ ἤθελεν εἶσθαι κατάλληλον μόνον διὰ τοὺς πρεσβύτας.

Μετὰ παρέλευσιν τοῦ διαστήματος τούτου ἰσχύουν, ὡς πρὸς τοὺς μισθοὺς τῆς ἐνεργείας, τὴν ἀποπομπὴν εἰς ἄδειαν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῶν πρεσβυτῶν, οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν.

34. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἐκτὸς τούτου θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸν στρατὸν δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς, καὶ ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἄμβωνος κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους Κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Κράτους.

35. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

293. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπὸ 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) Τ. Ε. ἐγκρίνομεν νὰ συστηθῇ καὶ εἰς Δημητσάνην μία τάξις Ἑλλην. σχολείου, καὶ διορίζομεν εἰς αὐτὴν διδάσκαλον, μισθοδοτούμενον ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, τὸν Κ. Δοσίθεον Μιχαλόπουλον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1835.

294. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου Τ. Ε. προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ Δῆμος Σαλαμῖνος θέλει καταταχθῇ εἰς τοὺς Δήμους β'. τάξεως, ὡς ἔχων τὸν ἀπαιτούμενον πληθυσμὸν τῶν κατοίκων.

2. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν παραγγέλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωμβρίου 1835.

295. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ ἑπομένη διακήρυξις διαλαμβάνουσα τὴν συνθήκην τὴν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων κ τ λ. μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἀννοβέρου, ἀφοῦ ἀντηλλάχθη μ' ἄλλην ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἀννοβέρου μηνολογουμένην ἀπὸ 23 Ἰαννουαρίου Ν. Ε. 1835, δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης εἰς τὸ Ἑλληνικὸν καὶ Γερμανικόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1835.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἀννοβέρου κοινῇ γνώμῃ ἀποφασίσασαι νὰ εὐκολύνωσι τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην Ἐπικράτειαν μεταβίβασιν τῶν ὑπαρχόντων, ὅσα ἤθελον ἀνήκει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ν' ἀκυρώσωσι μεταξὺ τῶν δύω Ἐπικρατειῶν τὰς εἰσπράξεις τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα « δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d' aubaine), « δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων » (droit de détraction), « φόρος μεταναστεύσεως » (impôt d' émigration), καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἐσυμφώνησαν εἰς τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα·

2. Ὅλαι αἱ εἰσπράξεις,, οἷον δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d' aubaine), δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων droit de détraction καὶ ἄλλαι τοιαῦται ἐμπεριεχομένου εἰς αὐτὰς καὶ τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (impôt d' émigration), τείνουσαι, εἰς φορολογίαν τῶν μεταβιβαζομένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην Ἐπικράτειαν ὑπαρχόντων, εἶναι καὶ μένουσιν ἀκυρωμέναι μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἀννοβέρου.

2. Κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ ὑπήκοοι ἑκατέ-

ρας τῶν δύο Κυβερνήσεων δύνανται νὰ ἐξάγωσιν ἐλευθέρως καὶ χωρὶς νὰ εἰσπραχθῇ ἐπὶ τούτῳ κἀνεὶς φόρος, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα, ὅσα ἤθελον ἀποκτήσει ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἄλλης κατὰ δικαίωμα εἴτε κληρονομίας, εἴτε δωρεᾶς, εἴτε ἀνταλλαγῆς, εἴτε καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλο δικαίωμα.

3. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων ἐννοοῦνται ὄχι μόνον αἱ εἰσπράξεις καὶ ἄλλαι τοιούτου εἴδους φορολογίαι, ὅσαι ἀποτελοῦσι μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἄχρι τοῦδε ἤθελον ἐπιβάλλεσθαι ἀπὸ μέρους ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν τινων, συντεχνιῶν ἢ κοινοτήτων.

4. Ἐξαιροῦνται τῶν ἄρθρων τούτων εἰσπράξεις ὁποιαιδήποτε πρὸς ὄφελος εἴτε τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε συντεχνιῶν, εἴτε ἰδιωτῶν, προσδιωρισμέναι ἢ προσδιωρισθησόμεναι ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τὴν περίστασιν, καὶ ἀφορῶσαι τοὺς αὐτόχθονας ἢ τοὺς ξένους.

5. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουν ἔχει κῦρος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαχθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης διακηρύξεως· ἀλλ' ἐν τούτοις, διὰ ν' ἀπολαύωσιν ὅσον τάχιον οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν συμφωνησάντων μερῶν τὰς ὠφελείας, ὅσαι θέλουν προκύψει ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, ἀπεφασίσθη ὥστε ὅλα τὰ μὴ ἐξαχθέντα εἰσέτι ὑπάρχοντα, ὅσα ἤδη ἀνήκουν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐντὸς τῶν Ἐπικρατειῶν ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων, νὰ χαίρωσι τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ εἰσπράξεις, τὴν συμφωνηθεῖσαν καὶ διὰ τὰς μελλούσας προσκτήσεις.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπογράφη ἡ παροῦσα διακήρυξις παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως, διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μὲ ἄλλην ὁμοίαν ἐκδοθεῖσαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἀννοβέρου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἀπρ. (7 Μαΐου) 1835.

296. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Ἡμετέρου ὀργανικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθιδρυθῇ τὴν 28 Ὀκτωμβρίου Τ. Ε. παλ. χρονολ.

2. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὸ Ἡμέτερον ὀργανικὸν Διάταγμα ἀπὸ 18 (30) Σεμπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλ. Οἴκου Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ὀκτωμβρίου 1835.

297. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν εἰς τοὺς ὑπηκόους Μας πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν, διὰ νὰ δύνανται νὰ πληρόνωσιν εἰς τὰς προθεσμίας τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη των, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, διατάττομεν, νὰ δέχεται ἕκαστος Ταμίας Νομοῦ ἢ Ἐπαρχίας τὰς εἰς αὐτὸν προσφερομένας ἀπὸ ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου ποσότητας, τὰς ὁποίας οὗτοι ἤθελον χρεωστεῖ εἰς ἄλλο Ταμεῖον Νομοῦ ἢ Ἐπαρχίας· θέλει δὲ δίδει δι' αὐτὰς ἐπὶ τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου τακτικὸν γραμμάτιον παραλαβῆς εἰς τὸν πληρωτήν, ὅστις παρουσιαζόμενος αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου του εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, θέλει λαμβάνει, ἀφοῦ γενῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι λογιστικαὶ πράξεις καὶ ἐγχειρισθῇ τὸ εἰρημένον γραμμάτιον, τὴν ὁμολογίαν του ἐξωφλημένην.

Τὸ Ταμεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ τοιαύτη πληρωμή, περᾷ τὰς ποσότητας μόνον ὡς ἔσοδα εἰς λογαριασμὸν καὶ πίστωσιν τοῦ προϊσταμένου Ταμείου· τὸ δὲ Ταμεῖον, διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ πληρωμὴ τὰ περᾷ ὡς ἔσοδα καὶ ἐν ταυτῷ ὡς ἔξοδα πιστοποιούμενα διὰ τοῦ ληφθέντος γραμματίου τοῦ ἄλλου Ταμείου.

Τὸ παρὸν Διάταγμα, τροπολογοῦν τὸν §. 35 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταμείων Διατάγματος ἀπὸ 6 (18) Φευβρουαρίου 1834, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωμβρίου 1835.

298. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ὁ αὐξάνων ἀριθμὸς τῶν αἰτήσεων περὶ παρεκτάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλουμένων, Μᾶς δίδει ἀφορμήν, νὰ διατάξωμεν περὶ τούτου τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐδόθη προσωπικὴ ἢ πραγματικὴ τις ἐγγύησις διὰ τὴν ἔγκαιρον πληρωμὴν τῶν ὀφειλουμένων, πρέπει τοῦ λοιποῦ, ἅμα παρέλθῃ ἡ προσδιορισθεῖσα διὰ τὴν πληρωμὴν προθεσμία, νὰ ἐκτελεσθῇ χωρίς τινα συγκατάβασιν ἡ ἐγγύησις αὕτη, ἀνίσως ἔγειναν ἤδη κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου τὰ ἀναγκαῖα βήματα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς πληρωμῆς. Μόνον ὅταν ὑπάρχωσιν ἰδιαίτεροι λόγοι ὑπὲρ τοῦ ἐγγυητοῦ, πρέπει νὰ γίνηται πρὸς Ἡμᾶς ἀναφορά.

2. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐδόθη κἀμμία ἐγγύησις, δίδομεν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐξουσίαν νὰ χορηγῇ προθεσμίας ἐντὸς τοῦ ἔτους, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναλογίζηται τὸ χρέος, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν ὑπάρχωσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἰδιαίτερα ἢ ἀποδεδειγμένα ἢ ἀξιόπιστα περιστατικά, καὶ ὅταν τὸ Δημόσιον δὲν ἐπαπειλῆται μὲ ζημίαν, δηλ. ἂν παρουσιάζωνται ἀσφαλεῖς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, ἢ ἂν οὗτοι ἦναι περιττοὶ διὰ τῆς γνωστῆς καλῆς καταστάσεως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τέλος, ὅταν ἡ κατάστασις τοῦ δημοσίου ταμείου συγχωρῇ τὴν τοιαύτην συγκατάβασιν χωρὶς ζημίαν.

Η Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν κηρύττεται ὑπεύθυνος διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ἐξουσίας ταύτης, καὶ ὀφείλει εἰς πᾶσαν ἐξαίρεσιν νὰ ζητῇ τὴν Ἡμετέραν ἰδιαιτέραν διαταγήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ὀκτωμβρίου 1835.

299. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς παραγράφους 8 καὶ 70 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς·

1. Διὰ τὴν πρώτην ἑξάμηνον περίοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζομεν Ἀντιπροέδρους τοὺς εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλους·

Τοὺς Κυρίους

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΝ,

ΠΕΤΡΟΝ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΝ καὶ

ΑΝΔΡΕΑΝ ΖΑΗΜΗΝ.

2. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως μέχρι τέλους τοῦ 1835 ἔτους θέλει ἐκτελεῖ τὰ ἔργα τοῦ Προέδρου, ἂν δὲν διορίσωμεν πρότερον τοιοῦτόν τινα, ὁ Ἀντιπρόεδρος Γεώργιος Κουντουριώτης.

Ἂν δὲ τυχὸν οὗτος εὑρίσκεται ἀπὼν ἢ δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ, ὁ Ἀντιπρόεδρος Ἀνδρέας Ζαΐμης.

3. Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς ἄνω σημειωθέντας Συμβούλους εἰς ἰδιαίτερον ἀπόγραφον, θέλει ἀναγνωσθῇ εἰς τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ὀκτωμβρίου 1335.

300. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ ἡ ἄχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσα διατίμησις τῶν ὑγιονομικῶν δικαιωμάτων ὑπάρχει κατὰ πολλοὺς λόγους ἐλλειπής, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Τὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα προσδιορίζονται·

1. Διὰ τὸ νέον πιστοποιητικὸν

ά. Πλοίων μεγαλητέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος, δι' ἕκαστον τόνον . . . Λεπ. 2.

β'. Πλοίων χωρητικότητος 5 τόνων ἢ ὀλιγωτέρων, δι' ὅλους . » 10.

2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ πιστοποιητικοῦ

ά. Πλοίων μεγαλητέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος, δι' ἕκαστον τόνον . . Λεπ 1.

β'. Πλοῖα 5 ἢ ὀλιγωτέρων τόνων εἶναι ἐλεύθερα πάσης πληρωμῆς.

3. Δι' ἕκαστον ἐπιβάτην μὴ περιεχόμενον εἰς τὸν κατάλογον τῶν ναυτῶν τοῦ πλοίου Λ. 10.

4. Δι' ἕκαστον ἀποδεικτικόν, μαρτυρικὸν ἢ ἀντίγραφον ἐπισήμου ἐγγράφου, ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς κατ' αἴτησιν τοῦ πλοιάρχου ἢ ἐπιβάτου τινός. . . . Δραχ. 2.

Πλοῖα μικροτέρας τῶν 25 τόνων χωρητικότητος, τὰ ὁποῖα πλέουν παρὰ τὰς ἀκτὰς ἀπὸ ἕνα λιμένα εἰς ἄλλον, μὴ ἀπέχοντα ὑπὲρ τὰ 30 θαλάσσια μίλια, δὲν ἔχουσι χρείαν πιστοποιητικοῦ. Ταῦτα τὰ πλοῖα λαμβάνουσιν ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν μόνον ἀπόδειξιν ἀδείας κατὰ τὸν δοθησόμενον τύπον, καὶ πληρόνουσι 10 λεπτά, ἂν ἡ χωρητικότης των ἦναι μικροτέρα τῶν 5 τόνων, ἢ 20 λεπτά, ἂν ἦναι μεγαλητέρα.

Ἡ ἀπόδειξις δὲ αὐτὴ τῆς ἀδείας ἰσχύει μόνον δι' ἕνα πλοῦν, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἔρχεται ἢ ἀπέρχεται πολλάκις τῆς ἡμέρας· ἡ ἀπόδειξις ἰσχύει τότε καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Β'. Τὰ λοιμοκαθαρτικὰ δικαιώματα προσδιορίζονται·

1. Πᾶν πλοῖον εὑρισκόμενον ὑπὸ κάθαρσιν εἰς λιμένα τινὰ πληρόνει καθ' ἡμέραν διὰ τὸν τόνον. Λεπ. 1.

2. Ἕκαστος ἐπὶ τοῦ πλοίου καθαριζόμενος ἐπιβάτης πληρόνει καθ' ἡμέραν . . Λεπτ. 30.

3. Δι' ἕκαστον φύλακα, ὅστις φυλάττει ἐν δωμάτιον τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου κατοικημένον ἀπὸ ἕνα ἢ πλειοτέρους ἀνθρώπους, πληρόνεται καθ' ἡμέραν Δραχ. 1. Λεπτ. 50.

4 Δι' ἕκαστον φύλακα, ὅστις χρεωστεῖ νὰ παρευρίσκεται εἰς τὸν ἀποβιβασμὸν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγματειῶν, εἴτε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ ἀπὸ ἐπιβάτην τινὰ νὰ τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὴν ξηράν, πληρόνεται τὴν ἡμέραν. Δραχ. 1. Λεπτ. 50.

Τὴν ὥραν, ὅταν ἡ ὑπηρεσία του διαρκῇ ὀλιγώτερον τῶν ἓξ ὡρῶν Λεπτ. 25.

5. Δι' ἕκαστον πλοίαρχον διορίζομεν παρὰ τῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τὰ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖα, τὴν ἡμέραν. Δρ. 5.

6. Διὰ τὸ κάπνισμα τῶν μολυσμένων πραγματειῶν ½ τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀξίας.

Εἰς τοὺς λιμένας ὅπου δὲν ὑπάρχει μὲν λοιμοκαθαρτήριον, συγχωρεῖται δὲ ὁ ἀποβιβασμὸς καρπῶν καὶ ἄλλων ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων, φερομένων ἀπὸ ὕποπτα μέρη, προσδιορίζεται διὰ τὸν φύλακα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπεφορτίσθη ἡ ἐπιτήρησις τοῦ πλοίου, τὴν ἡμέραν Δ. 1.

Τὴν ὥραν, ὅταν ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ διαρκῇ ὀλιγώτερον τῶν 6 ὡρῶν Λεπτ. 15.

Ὅταν δύο πλοῖα ἦναι προσωρμισμένα τὸ ἐν πλησίον τοῦ ἄλλου, δύναται νὰ διορισθῇ δι' αὐτὰ εἷς μόνος φύλαξ.

Παρατηρεῖται ῥητῶς, ὅτι τὰ καθ' ὥρας διὰ τοὺς φύλακας εἰσπραττόμενα δικαιώματα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ προσδιωρισμένον δι' ὅλην τὴν ἡμέραν ποσόν, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ φύλαξ ἤθελε διορισθῇ εἰς ὑπη-

ρεσίαν διαφόρων ἀνθρώπων, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων.

Γ΄. Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμοιβαιότητος, τῆς ὁποίας τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιθυμοῦμεν πανταχοῦ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ ἐμπορίου, τὰ ξένα πλοῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος τὰ ἐγχώρια πλοῖα.

Δ΄. Ἡ πληρωμή, ἡ εἴσπραξις καὶ ὁ καταλογισμὸς τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς ἀπαράλλακτα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου Π. Ε. Διατάγματος περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τὰ εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους τοῦ Βασιλείου προσορμιζόμενα πλοῖα.

Ε΄. Τὰ Ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν επιφορτίζονται, καθόσον ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Ὀκτωμβρίου 1835.

301. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ ἐν γένει τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα δὲν παρέχουσιν ἱκανὴν ἀσφάλειαν διὰ τὰς δικαστικὰς παρακαταθήκας, κατ᾿ ἀναφορὰν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, Διατάτομεν τ᾿ ἀκόλουθα, ἕως οὗ διατάξωμεν ἐφεξῆς ἄλλως πως·

1. Τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ παραδέχωνται, κατὰ διαταγὴν τῶν Δικαστηρίων, παρακαταθήκας εἰς μετρητά, πολύτιμα πράγματα ἢ παραστατικὰ χρημάτων χαρτία, δίδουσι διὰ τὴν παραλαβήν των τακτικὰς ἀποδείξεις καὶ τὰ καταγράφουσιν ὡς ἀνήκει εἰς τὰ κατάστιχα. Αἱ διαταγαὶ τῶν Δικαστηρίων στέλλονται εἰς τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα εἰς τακτικὰ ἀπόγραφα χρησιμεύοντα ὡς πιστοποιητικὰ τοῦ ὅτι διετάχθησαν νὰ δεχθῶσι τὴν παρακαταθήκην.

Τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα ὀφείλουν νὰ στέλλωσι τὰς παρακαταθήκας κατὰ τὴν διωρισμένην προθεσμίαν ὡς δημόσια εἰσοδήματα εἰς τὸ Γεν. ταμεῖον πρὸς φύλαξιν, τὸ ὁποῖον τὰς καταθέτει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον καὶ τὰς περᾷ τακτικῶς καὶ διακεκριμένως εἰς τὰ κατάστιχα, τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ 14 (26) Μαρτίου 1835.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν παρακαταθηκῶν γίνεται διὰ τακτικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον διέταξε τὴν παράδοσιν· εἰς τὰ ἐντάλματα ταῦτα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποδείξεων τῆς παραδόσεως.

Τὰς εἰς μετρητὰ παρακαταθήκας, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γένῃ εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος τῶν νομισμάτων, δύναται τὸ παραδεχθὲν αὐτὰς ταμεῖον τοῦ Νομοῦ νὰ τὰς ἀποδώσῃ ἀπὸ τὰ δημόσια εἰσοδήματα, ἅμα παρουσιάσῃ τις τὸ ἔνταλμα ἀντὶ μετρητῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Γεν. ταμείου· Ἀνίσως ὅμως ἡ παρακαταθήκη συνίσταται εἰς μετρητά, ἢ εἰς ἄλλα πράγματα, τὰ ὁποῖα μένουσι διόλου ἀμετάβλητα καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβέστατα εἰς τὸ μνημονευθὲν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀπόγραφον τοῦ Δικαστηρίου, τότε διὰ νὰ τὰ λάβῃ τις πρέπει νὰ διευθῇ κατ᾿ εὐθεῖαν πρὸς τὸ Γεν. ταμεῖον.

4. Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παραγγέλλεται νὰ κλείῃ τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους παρὰ τῷ Γεν. ταμείῳ τὰ κατὰ συνέχειαν διὰ τὰς παρακαταθήκας κρατούμενα βιβλία, νὰ τὰ ἐξετάζῃ ἀκριβῶς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστοποιητικῶν, καὶ νὰ προσδιορίζῃ ἀνηκόντως τὴν κατάστασιν ἑκάστης παρακαταθήκης· θέλει στέλλει λοιπὸν πάντοτε ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον ἕνα λογιστήν, ὅστις θέλει κάμει τὰς ῥηθείσας ἐργασίας ἐντὸς ταύτης τῆς Ἀρχῆς· τὰς δὲ τυχὸν παρατηρήσεις του θέλει τὰς καθυποβάλει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀπόφασιν. Τὸ Ἡμέτερον Γενικὸν Ταμεῖον δὲν ὀφείλει ὡς τόσον νὰ καταστρώσῃ ἰδιαίτερον λογαριασμὸν περὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει κατὰ συνέπειαν τούτων νὰ διατάξῃ τ᾿ ἀναγκαῖα καὶ νὰ κοινοποιήσῃ προστούτοις διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωμβρίου 1835.

302. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἀπαγορεύεται καθ᾿ ὅλον τὸ Κράτος ν᾿ ἀνοίγωνται τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς συνήθεις ἑορτὰς τὰ ἐργαστήρια καὶ οἰνοπωλεῖα πρὶν τοῦ τέλους τῆς ἑωθινῆς λειτουργίας.

Ἀπαγορεύεται πρὸς τούτοις νὰ γίνωνται δημόσιοι ἀγοραὶ (παζάρια) καὶ ν᾿ ἀνοίγωνται τὰ οἰνοπωλεῖα κατὰ τὰς ἀκολούθους ἡμέρας· τὴν Κυριακὴν καὶ δευτέραν τοῦ πάσχα, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, τὴν 29 Ἰουνίου, ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τὴν 15 Αὐγούστου τῆς Παναγίας, τὴν 25 Δεκεμβρίου ἡμέραν τῶν Χριστουγενῶν, τὴν 6. Ἰανουαρίου ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, τὴν 25 Μαρτίου ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἡ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωμβρίου 1835

303. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ ἐπαρχία Ἀττικῆς θέλει περιέχει ἐκτὸς τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καὶ τοὺς ἀκο-

λούθους ἀκόμη Δήμους· 1. τὸν Δῆμον Ἀχαρνῶν, 2 Ἀμαρυσίου, 3 Μαραθῶνος, 4 Περαίας, 5 Μυῤῥινοῦντος, 6 Ἀραφῆνος, 7 Λαυρίου,

2. Ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων τούτων κανονίζεται κατὰ τὸν ἐνταῦθα ἐπισυναπτόμενον λεπτομερέστερον πίνακα.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωμβρίου 1835.

——

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Ὄνομα ἐπαρχίας.	Ἀριθ. τῶν Δήμων.	Ὀνομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων.	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ὡρ.	Λπ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῶν Δήμ. Ὡρ.	Λπ.	Οἰκογένειαι.	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα
ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	1	ΑΧΑΡΝΩΝ	β'.	Ἀχαρναί(Με-								Ἀχαρναῖος.
				νίδι		2	30			224	1219	
					Βαρυπόμπι			1	30	ἔξοχαί		
					Λιόπεσι			2	15			
					Μαούνια			2	30			
					Τάτοϊ			2	30			
					Μονοπάτι				30	50	234	
					Κουκουβάουνες				30			
					Χασιὰ			1	30			
					ΚαλύβιαΧασιᾶς			3		265	1089	
					Καματερὸν				30			
					Λιόνι				25			
	2	ΑΜΑΡΥΣΙΟΥ	γ'.	Ἀμαρύσιον (Μα-								Ἀμαρύσιος.
				ροῦσι		2	15			108	360	
					Ἡρακλῆς				30	ἐξοχ.		
					Τουραλὶ			1				
					Χαλάνδρι				45	38	137	
					Καλογρέσα } Μο-			2			8	
					Πεντέλη } νας.			1			6	
					Γέρακας			1	15		2	
					Καρυτὺς			1		5	21	
					Μερχάνι				15	2	7	
					Κηφισσιὰ				30	56	181	
	3	ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ	β'.	Μαραθὼν		7				18	80	Μαραθώνιος.
					Μπέη Σεφέρι				30	28	109	
					Βρανὰς			1		16	75	
					Ἐπάνω καὶ Κάτω Σοῦλι				30	23	87	
					Ξυλοκέριζα			2		2	9	
					Ῥαπιντόσα			1				
					Διόνυσος							
					Βαρνάβας			2		49	240	
					Γραμματικὸ			1		61	270	
					Βελιαζίκι			2		5	25	
					Σπατατσίκι			1	30			
					Καλέντος				30	23	102	
					Σιράκο					4	22	
					Σταμάτας					2	7	
	4	ΠΕΡΑΙΑΣ	γ'.	Περαία (Κάλα-								Περαιεύς.
				μος.		8				110	464	
					Καπανδρίτι			2		37	140	
					Μαρκόπουλον				30	48	201	
					Τσοῦρκα			2	30	64	185	
					Μπογιάτι					4	15	
					Κεραμίδι				30			

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Όνομα της επαρχίας	Ἀριθμὸς Δήμων	Ὀνομασία τοῦ Δήμου	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμ. ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν: Ὡρ.	Λπ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμ.: Ὡρ.	Λπ.	Οἰκογένειαι	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημητικὸν ὄνομα
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	5	ΜΥΡΡΙΝΟΥΝΤΟΣ.	γ'.	Μυῤῥινοῦς (Διόπεσι)		4				52	293	Μυῤῥινεύσιος.
					Κόκλα				30			
					Καρέλα				15	3	19	
					Κάντρα				45	4	15	
					Παναγιὰ				45			
					Παπαγγελάκι				45	2	10	
					Γιαλοῦ				30	1	5	
					Χαρβάτι			2		18	89	
					Δράφι			2				
	6	ΑΡΑΦΗΝΟΣ	γ'.	Ἀραφὴν (Μαρκόπουλον)		4				109	505	Ἀραφήνιος.
					Κουρσαλαὶ			1		130	617	
					Βάρι			3	15	3	15	
					Νέαις Βραῶνες			1				
					ΠαλιαῖςΒραῶνες			2	30	38	165	
					Σπάτα			3				
					Μπάλα			3		3	13	
					Βρουβὰ						4	
					Βελανδίτσα							
					Πετρίτζα			} 1	30			
					Ρ'αφίνα							
					Νταοῦ							
					Βαθὺ πηγάδι			2		3	12	
	7	ΛΑΥΡΙΟΥ	γ'.	Λαύριον (Κερατέα)		8				160	747	Λαυριώτης.
					Ἀ'νάβυσσος			2		11	54	
					Ολυμπος			2		13	60	
					Κουβαρᾶς				30	40	208	
					Ε'ννέα πύργοι			1		34	169	
					Τέρδιζα			1				
					Ἀ'λεγρίνας			3				
					Μιτροπίτος			1				
					Κατιφέσος			3				

304. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) Τ. Ε. ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς·

1. Μεταξὺ τοῦ χωρίου Κυλλήνης καὶ τῆς θαλάσσης θέλει κτισθῇ νέα πόλις, εἰς τῆς ὁποίας τὴν περιφέρειαν θέλει ἐμπεριληφθῇ, ἀνάγκης οὔσης, καὶ τὸ χωρίον.

2. Ἅμα τελειώσῃ τῆς πόλεως τὸ σχέδιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπεξεργασίαν ἐπεφορτίσθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, θέλει τεθῇ ἀμέσως εἰς δημοπρασίαν διὰ συνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀριθμός τις οἰκοπέδων ἀνάλογος μὲ τὰς ἐπιθυμούσας νὰ κτίσωσιν οἰκογενείας.

3. Διὰ τὴν δημοπρασίαν ταύτην ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τῆς ὑπὸ 18 (30) Σεπτεμβρ. Τ. Ε. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἐκδοθείσης ἀποφάσεως περὶ τῆς δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων Θηβῶν, ἥτις ἐδημοσιεύθη ἤδη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἡ ἐκποίησις τῶν παρακειμένων κήπων, ἀμπελοτόπων καὶ ἀγρῶν θέλει γένει ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, καὶ κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης ἀποφάσεως.

5. Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπιφυλάξει εἰς ἑαυτὴν ἀριθμόν τινα οἰκοπέδων, οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν, τὰ ὁποῖα θέλει χαρακτηρίσει.

6. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν παραγγέλλεται νὰ συντάξῃ, ὡς ὡρίσθη ἀνωτέρω, τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, καὶ συνεννοούμενον μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1835.

305. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΛΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ Βασιλικὴν ἀπόφασιν τῆς 27 Ὀκτωβρίου (8 Νοεμβρίου) Τ. Ε. τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον Μεθώνης μετατίθεται εἰς Πύλον καὶ ἐπιφορτίζεται τὰ χρέη τούτου ὁ ἐπιστάτης τοῦ Τελωνείου Πύλου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1835.

306. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ ἐπαρχία τῆς Λεβαδείας θέλει περιέχει τοὺς ἑξῆς Δήμους· 1. Λεβαδείας, 2. Κορωνείας, 3. Ἁλλιάρτου. 4. Ἄσκρης, 5. Θίσβης, 6. Ἀραχόβης, 7. Διστόμου, 8. Δαυλίδος, 9. Χαιρωνείας, 10. Ὀρχομενοῦ, 11. Τιθωραίας, 12. Δρυμίας.

2. Ὁ σχηματισμὸς τῶν Δήμων τούτων κανονίζεται κατὰ τὸν ἐνταῦθα ἐπισυναπτόμενον λεπτομερέστερον πίνακα.

3. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ὀκτωμβρίου 1835.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Ὄνομα Ἐπαρχίας	Ἀριθμὸς τῶν Δήμων	Ὀνομασία τοῦ Δήμου	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμ. ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ὡρ.	Λπ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμ. Ὡρ.	Λπ.	Οἰκογένειαι	Τὸ ὅλων τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα
ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ	1	ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ	β'.	Λεβαδεία						665	2549	Λεβαδιεύς.
					Σοῦρβι			1	30	25	100	
					Γρανίτσα			1	30	76	277	
					Πουρνάρι				45	7	32	
					Σκηνῆται ἢ Καρβονόβλαχοι, Τσουκαλάδες καὶ Μακρίσος					69	856	
					Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Γεωργ. Γρανίτσης			1	20		7	
	2	ΚΟΡΟΝΕΙΑΣ	γ'.	Κορώνεια (Ἅγ. Γεώργιος						48	256	Κορωνιεύς.
					Ζερίκια					37	168	
					Κούκουρα			2		19	102	
					Στεβενῖκος			1	15	122	510	
					Κιβέρι			1	15	16	68	
					Κουτούμαλα			1		64	279	
					Ἁγιοργιάνι			1		16	41	
					Σουλινάρι			1	15	29	129	
					Μάμουρα			1	30	26	96	
					Καραχουσεήνη			2		7	31	
					Κούμαρος			1	30	7	19	
					Δεγλὲς			2		20	90	
					Ῥάχη			1	15	18	73	
	3	ΑΛΙΑΡΤΟΥ	γ'.	Ἁλίαρτος(Μάζι)						41	177	Ἁλιάρτιος.
					Μοῦλκι				30	48	190	
					Βρασταμίτες			2		42	180	
					Ντούσσια				30	18	85	
					Ζάγαρα			2		68	277	
					Τάχο			1				
					Μοναστήριον Ζαγάρας							
					Καλύβα τοῦ Ἁγ. Γεωργίου			1				
					Μαυρομμάτι				25	74	325	
					7 μύλοι πλησίον τοῦ Μάζι				30			
					2 παλαιοὶ πύργοι τῶν χωρίων Μάζι καὶ Ῥασταμίταις							
	4	ΑΣΚΡΗΣ	γ'.	Ἄσκρη (Παλαιοπαναγιά)						93	369	Ἀσκραῖος
					Νεοχώρι				15	35	150	
					Ξερονόμι			2		40	189	
	5	ΘΙΣΒΗΣ	γ'.	Θίσβη (Χόστια)						141	552	Θισβαῖος.
					Δομπρένα			1	15	150	635	
					Μοναστῆρι τῶν Ταξιαρχῶν				30		12	
					Μοναστῆρι Μακαριότισσας			1	30		10	
					Κακόσι (Θίσβη)			1		112	452	
					Μονὴ Δομπούς						22	

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ.

Όνομα Επαρχίας.	Ἀριθ. τῶν Δήμων	Ὀνομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου	Ἀπόςασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμ. ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν		Ἀπόςασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμ.		Οἰκογένειαι	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα.
						Ωρ.	Λπ.	Ωρ.	Λπ.			
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ	6	ΔΡΑΧΟΒΑΣ	γ΄.	Ἀράχοβα						449	1904	Ἀραχοβίτης
	7	ΔΙΣΤΟΜΟΥ	γ΄.	Δίστομον						136	532	Διστόμιος.
					Στῆρι					52	177	
					Μοναστήριον			1				
					Οσιος Λουκᾶς			1	30			
					Κυριακὴ					115	539	
	8	ΔΑΥΛΙΔΟΣ	γ΄.	Δαυλὶς (Δαύλια)						136	522	Δαυλιεὺς καὶ ἡ γυνὴ Δαυλιάς.
					Κάρνεσσι			1		61		
					Μάλτα			1		13	252	
					Μον. Ἱερουσαλὴμ			1				
	9	ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ	γ΄.	Χαιρώνεια (Κάπραινα						39	146	Χαιρωνεὺς καὶ ἡ γυνὴ Χαιρωνίς.
					Αγιος Βλάσσης				45	55	191	
					Μέρα				30	12	56	
					Βραάμαγα				30	22	104	
					Μετοπάρδι				45	20	89	
					Καράμουσα			1		5	12	
					Βελλὶ			1	30	14	69	
					Ρ'ωμάϊκον			2		16	77	
					Δραποχῶρι			2	15	18	84	
					Μονὴ Λυκούρεσι							
	10	ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ	γ΄.	Ὀρχομενὸς (Σειρίπου)						91	394	Ὀρχομένιος καὶ ἡ γυν. Ορχομενία
					Πετρομαγοῦλα				10	70	340	
					Νησίον				10			
					Καρυὰ				45	25	137	
					ΑγιοςΔημήτριος			1	15	31	146	
					Βρανέζι			1		46	340	
					Μολύβι			1		6	18	
	11	ΤΙΘΩΡΑΙΔΣ	γ΄.	Τιθωραία (Βελίτσα)						184	820	Τιθωραιεύς.
					Αγία Μαρίνα			1		47	250	
					Βεσχένι			1	45	48	197	
	12	ΔΡΥΜΙΑΣ	γ΄.	Δρυμία (Δαδὶ)						412	1670	Δρυμιεύς.

—

73. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διατάττομεν πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου, ὅτι δύνανται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ κυκλοφορῶσι τὰ τάλληρα τῶν Μεσημβρινῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, δηλ. Μεξικοῦ, Βολιβίας, Περοῦ, Χιλῆς καὶ Ῥίο Δελαπλάτας ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μας, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς Κολομβίας, κατὰ τὴν τιμὴν τῶν Ἰσπανικῶν διστήλων, δηλαδὴ ἐξ Δραχμῶν· ἑπομένως πρέπει νὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν διατίμησιν τῶν ξένων νομισμάτων ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρ. 1833, καὶ νὰ δημοσιευθῇ τοῦτο διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Νοεμβρίου 1835.

—

211. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ συνέπειαν Ὑ Β. διαταγῆς μηνολογουμένης τὴν 29 Μαρτ. (10 Ἀπριλ.) Ε. Ε. τὰ ὑπὸ σημαίαν τῆς Α. Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους τοῦ Βασιλείου προσορμιζόμενα πλοῖα θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰ αὐτὰ ἀπαραλλάκτως λιμενικὰ δικαιώματα ὡς καὶ τὰ ἑλληνικά.

Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα θέλουν ὡσαύτως πληρόνει εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους τοῦ Ῥωσσικοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Κράτους τὰ αὐτὰ λιμενικὰ δικαιώματος ὡς καὶ τὰ Ῥωσσικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1835.

—

211. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ ἐλευθέρα πόλις τῆς Λυβέκης (ville libre de Lubeck) κατὰ συνέπειαν τῆς περὶ ἀμοιβαιότητος τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων κυρηχθείσης προσφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διέταξε νὰ μὴ καθυποβάλλωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς λιμένας της τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν πλοῖα εἰς ἄλλα δικαιώματα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τούςτε ἐπὶ τῶν πλοίων φόρους καὶ τὰ λιμενικὰ τέλη, εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα μόνα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται καὶ αὐτὰ τὰ πλοῖα τῆς ἐλευθέρας πόλεως, καὶ ὅτι ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ ὥστε τὰ αὐτὰ μέτρα νὰ ληφθῶσι λόγῳ ἀμοιβαιότητος ὡς πρὸς τὰ προσορμιζόμενα πλοῖα ὑπὸ σημαίαν τῆς ἐλευθέρας πόλεως Λυβέκης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Νοεμβρίου 1835.

—

285. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Αἱ κατὰ τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας Ἐπαρχίαι Ναυπάκτου, Μεσολογγίου καὶ Ἀγρινίου ἐμπεριέχουσι τοὺς ἑξῆς Δήμους· Α΄. Ἡ Ἐπαρχία Ναυπάκτου, τοὺς Δήμους, 1. Ναυπάκτου, 2, Καλυδῶνος, 3, Ποτιδανίας 4, Ἀποδοτίας, 5. Προσχίου, 6. Ἀράχοβας, 7. Ὀφιονίας, 8. Κουρήτιδος. -- Β΄. Ἡ Ἐπαρχία Μεσολογγίου, τοὺς Δήμους, 1. Μεσολογγίου, 2. Αἰτωλικοῦ, 3. Παραχελωΐτιδος, 4. Ὠλένου, 5. Κερασίας, 6. Μακρυνείας. -- Γ΄. Ἡ ἐπαρχία Ἀγρινίου, τοὺς Δήμους 1. Ἀγρινίου, 2. Θερμοῦ, 3. Ζακονίνας, 4. Ἐφύρου, 5. Ταξιαρχίδος, 6. Παμφίας, 7. Ἀμβρακίας.

2. Ὁ σχηματισμὸς τῶν Δήμων τούτων κανονίζεται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα.

3. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1835.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ, ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓΡΙΝΙΟΥ.

Όνομα Επαρχίας	Αριθ. τῶν Δήμων	Ὀνομασία τοῦ Δήμου	Τάξις τῶν Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Χωρία περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου	Απόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμ. ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Ωρ.	Λπ.	Απόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμ. Ωρ.	Λπ.	Οἰκογένειαι	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὀνομ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ	1	ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ	6′.	Ναύπακτος						307	1139	Ναυπάκτιος.
					Μεχμετάκι				15	10	40	
					Δένδρον				20	10	43	
					Φροξυλιὰ			1	15	5	40	
					Μαμουλάδα			2	15	19	90	
					Βομβοκοῦ			1		13	67	
					Βελβίνα			1	15	10	48	
					Σκάλα			2		25	117	
					Π. Χωράκι			2		15	54	
					Νεόκαστρον			2		25	170	
					Βροστιάνι			3	30	24	139	
					Δάφνη			1	45	11	61	
					Καλαυρούζα			2	15	13	48	
					Αγραπηδοκάμπι			1	30	3	15	
					Άγιος Γεώργιος			2		23	85	
	2	ΚΑΛΥΔΩΝΟΣ		Καλυδὼν (Γαλάτια)						45	160	Καλυδώνιος.
					Γαυρολίμνη					41	148	
	3	ΠΟΤΙΔΑΝΙΑΣ	6′.	Ποτιδάνεια (Σίμου)						52	254	Ποτιδανιάτης.
					Γρανίτζα			1	45	28	148	
					Στρανόμα			1	30	20	88	
					Στήλια			1		26	120	
					Βελβίτζαινα			1	15	37	199	
					Ζεγὸλ Περιβόλια				40	5	29	
					Φαμόλου			1		23	98	
					Ντοροβίτζα			1		23	145	
					Μπσκίστα				30	12	55	
					Ζυγ. Κολοσούρτ.			1		2	12	
					Λευθεριά			2	45	37	130	
					Δελγὰ			2		23	128	
					Γόλεμε			1	45	10	43	
					Λευτοχαρυὰ			2	30	16	86	
	4	ΑΠΟΔΟΤΙΑΣ	6′.	Αποδοτία (Δομβότιζα μεγάλη)						89	483	Α᾽ποδότης.
					Μικρὴ Δομβότιζ				15	25	152	
					Κοζίτζα			1	15	37	279	
					Πόδος			1	15	13	70	
					Ελεψοῦς			1	45	36	192	
					Βετολίστα			2		94	429	
					Αδρίβιστα				45	8	44	
					Σέλον				45	5	29	
					Αμόλακι			2	30	78	402	
					Βετοτζίστα			2	15	33	184	
					Ακθρυὰς			1		27	151	
					Χρύσοβας			2	15	7	37	
					Κύσβαρκις			2	15	17	83	
					Λιμίστα			2	15	14	60	

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ, ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Όνομα Επαρχίας	Άριθμὸς τῶν Δήμων	Όνομασία τοῦ Δήμου	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Όνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμ. ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Ώρ.	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμ. ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Λπ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμ. Ώρ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμ. Λπ.	Οἰκογένειαι	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ	5	ΠΡΟΣΧΙΟΥ	β'.	Πρόσχιον (Πλάταις)						160	787	Προσχιεύς.
					Βονόρτα				10	37	191	
					Χίμορι			2	30	37	192	
					Μπέρκος				45	49	239	
					Μπερίστα				45	59	306	
					Ἀρτοτίβα			2		12	56	
					Σέλπιτζα			1	30	6	30	
					Κόνισκα			2	30	162	762	
					Ζερπίτζα			2	30	8	34	
	6	ΑΡΑΧΟΒΑΣ	β'.	Ἀράχοβα						66	335	Ἀραχοβίτης.
					Νεοχῶρι				50	77	428	
					Κλεπά			1	15	102	616	
					Τέρνοβα			2	15	15	79	
					Ἀβύρανι			2	15	62	295	
					Συνίστα			1		28	156	
					ΑγιοςΔημήτριος			1	15	25	122	
					Καστανιά			1	45	10	62	
					Ζεύγ. Πέλιστα			1		6	26	
	7	ΟΦΙΟΝΙΑΣ		Ὀφιονία (Σιλίστα)						43	222	Ὀφιονεύς.
					Σκλῆθρος			1	15	7	18	
					Γληγόρη				45	8	42	
					Κουτουλίτζιο			1		51	321	
					Στρομινιαΐς			1	30	52	309	
					Μακρυπαλούκοβ				45	23	139	
					Μεγ. Παλούκοβ.			3		32	204	
					Σιτίστα			3		42	290	
					Σκιαδὰ				30	3	18	
	8	ΚΟΥΡΗΤΙΔΟΣ	γ'.	Κουρίτις (Βερίκος)						29	93	Κουρέτιος
					Κορτοβᾶς					19	112	
					Κοσίνα					32	130	
					Ἀμβρακιὰ					29	155	
					Τζαβελιάσσα					16	105	
					Νεροσύρτης					3	13	
					Ντερίκοβα					6	25	
					Στραγανιὰ καὶ Λάμπος					18	82	
					Κασκονὰ					13	79	
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	1	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ	γ'.	Μεσολόγγιον						431	2107	Μεσολογγιεύς.
					Βοχῶρι			2		47	451	
					Κουδοῦνι			2		9	27	
					Ῥέτζοβα			1	40	31	86	
	2	ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ	γ'.	Αἰτωλικὸν (Νατολικὸν)						380	1500	Αἰτωλικός.
					Κούντουρα				30	8	17	

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ, ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Όνομα Επαρχίας.	Άριθ. τῶν Δήμων	Ὀνομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου	Ἀπόστασις τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμ. ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ωρ.	Λπ.	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμ. Ωρ.	Λπ.	Οἰκογένειαι	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα
ΣΥΝΕΝΕΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ	3	ΠΑΡΑΧΕΛΩΙΤΙΔΟΣ	γ΄.	Νεοχώριον (Παραχελωίτις)						128	501	Παραχελωίτης.
					Μαγοῦλα				30	51	159	
					Τουριὰ (Πόρος)			2		52	198	
					Κάστρον			1		16	65	
	4	ΩΛΕΝΟΥ	γ΄.	Ὤλενος (Σταμνὰ)						72	290	Ὠλένιος.
					Ἀγγελόκαστρον			1	45	58	194	
					Μπρέσακον καὶ Μουρστιάνα			2		11	50	
					Ἄγιος Ἠλίας				30	8	24	
	5	ΚΕΡΑΣΙΑΣ	γ΄.	Κερασία (Παπαδάταις)						62	207	Κερασιεύς.
					Κεράσοβον			1	30	43	169	
					Σιβίστα (ἅγιος Γεώργιος			2		49	105	
					Ζευγαράκι				45	26	98	
					Μεταράγκα καὶ Παλαιοπλάταν.				20	28	117	
					Χασάναγα, Σαδὶ καὶ Γραμματικοῦ			1	45	43	132	
	6	ΜΑΚΡΥΝΕΙΑΣ	γ΄.	Μακρύνεια (Μποτίνου)						40	134	Μακρυνιεύς.
					Καλφανῆκι καὶ Γαβλοῦ			2		70	196	
					Μπουρλέσα, Μασάριστα καὶ Ποταμούλα				45	57	162	
					Μακρυνοῦ, Ραΐκα, Μεταξᾶ καὶ Μπερμπάτι			1	15	42	127	
ΑΓΡΙΝΙΟΥ	1	ΑΓΡΙΝΙΟΥ	β΄.	Ἀγρίνιον (Βραχῶρι)						473	1850	Ἀγρίνιος.
					Παλαιόπυργος			1		49	256	
					Τζέλου			1	30	9	37	
					Πλάτανος			1	30	21	92	
					Δοκίμιον			1		22	102	
					Ἱππολέτα			2	30	56	203	
					Ζαπάντη			1		13	46	
					Καλύβια			3		34	123	
					Μον. Προδρόμου			3				
	2	ΘΕΡΜΟΥ	γ΄.	Θέρμος (Βλοχὸς)						26	126	Θέρμιος.
					Βροσήλια			1	45	25	100	
					Μουσταφούλια			1	45	32	109	
					Βροχωλὴ			1	45	8	24	
					Καινούριον			1	45	21	92	
					Τζουκαλάδα			1	30	6	25	
					Μονὴ Βλοχοῦ				15			
	3	ΖΑΚΟΝΙΝΩΝ	γ΄.	Ζακονίνα		3	30			27	127	Ζακόνινος.
					Ἀχτόμαυροι			1		5	35	
					Λιγόσταινα				45	38	207	
					Μονὴ Ζακρόνικα				15			

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ, ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓΡΙΝΙΟΥ.

Ὄνομα ἐπαρχίας.	Ἀριθ. τῶν Δήμων.	Ὀνομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις Δήμων.	Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Ὀνόματα χωρίων περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.	Ἀπόςασις τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Ὡρ.	Λπ.	Ἀπόςασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῶν Δήμ. Ὡρ.	Λπ.	Οἰκογένειαι.	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Δημοτικὸν ὄνομα.
	4	ΕΦΥΡΑΣ	γ′.	Εφυρα (Σετόμενα)		4	30			37	189	Εφυρος.
					Ζελίχοβον			1		27	151	
					Κερασίας			1		23	92	
					Πλάτανος			1	15	20	90	
					Σταματογιάννικ				30	5	27	
					Σογκουνέικα			1	45	5	15	
					Σκοτισιάδα			1	45	9	54	
					Μονὴ Λυκουρίας			1	45			
	5	ΤΑΞΙΑΡΧΙΩΝ	γ′.	Ταξιάρχης		5				25	121	Ταξιάρχιος.
					Μπρόστοβας			1		12	7[illegible]	
					Σπαρτιὰ			1		6	28	
					Κρονόνερον			1		6	25	
					Σομπονίκου			1	30	5	28	
					Μάκιστα			1	30	14	54	
					Γουρίτζα			2		30	138	
	6	ΠΑΜΦΙΑΣ	γ′.	Παμφία (Αβαρίνου)		6				14	72	
					Πετροχῶρι			1	30	20	112	
					Μωρόσκλαβο			1	30	14	73	
					Γούστιανη			1	30	14	51	
					Καλούδιοι			2		9	59	
					Δερβέκιστα			1	30	23	134	
					Μεγαδένδρον			2		27	135	
					Χρυσοβίτζα			1	30	67	316	
	7	ΑΜΒΡΑΚΙΑΣ	γ′.	Αμβρακία						29	147	
					Γκιρτοβὸς			1		19	125	
					Κόσινα				15	33	133	
					Τζεβέλιασσα			1		16	107	
					Μπέρικος			1	30	20	91	
					Νεροσύρτης			1		4	14	
					Δερίκοβα			1	30	8	32	
					Στριγανιὰ			2		19	88	
					Κοσκινὰ			2		12	89	
					Σαμπατινὰ			2	30	4	15	

311. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν· ά. Εἰς ἕκαστον τῶν δημοσίων Σχολείων τοῦ Κράτους θέλει συστηθῆ Βιβλιοθήκη πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκόντων καὶ τῶν διδασκομένων. Αἱ Βιβλιοθῆκαι αὗται θέλουν διευθύνεσθαι προσωρινῶς ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας Γυμνασιάρχας καὶ Σχολάρχας· β΄. Ἐκ τῶν βιβλίων, ὅσων ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀντιτύπων εὑρίσκεται εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης, μέρος θέλει διανεμηθῆ, ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιτοπίου Διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὰς εἰδικὰς Βιβλιοθήκας, καὶ μέρος θέλει μείνει εἰς τὴν Γεν. Βιβλιοθήκην, διὰ νὰ διανεμηθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὰ συστηθησόμενα ἔτι Σχολεῖα. γ΄. Ὡς πρὸς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα ἡ φροντὶς τοῦ πλουτισμοῦ καὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν νεοσυστάτων τούτων Βιβλιοθηκῶν ἀνατίθεται εἰς τοὺς Δήμους.

Θέλει δὲ κανονισθῆ τοῦτο δι᾽ ἑνὸς ἐντελοῦς σχεδίου καὶ διὰ γενικῶν ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας θέλει συντάξει καὶ καθυποβάλει εἰς Ἡμᾶς τὸ Ὑπουργεῖον· δ΄. Τὰ εἰς τὰς εἰδικὰς Βιβλιοθήκας ἐναποτεθειμένα βιβλία θέλουν δίδεσθαι ἑκάστοτε πρὸς χρῆσιν τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι μεταχειρισθέντες αὐτὰ θέλουν τὰ ἐπιστρέφει. έ. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 (20) Νοεμβρίου 1835.

312. ΟΘΩΝ. κ τ λ.

Ἀποφασίσαντες νὰ παραχωρῶνται αἱ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως γενόμεναι ἐργασίαι, οἰκοδομαὶ καὶ προμήθειαι διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ εἰς τὸν ζητοῦντα τιμὴν ὀλιγωτέραν, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

§. 1. Ὅλαι αἱ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως διὰ μισθοῦ γενόμεναι ἐργασίαι, οἰκοδομαὶ καὶ προμήθειαι ἀναγκαίων, παραχωροῦνται συνήθως διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ εἰς τὸν ζητοῦντα ὀλιγωτέραν τιμήν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων συνταττομένων ὑπολογισμῶν καὶ κατὰ τὰς προσδιοριζομένας συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐγκρίνωνται πρότερον ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας Ἀρχάς. Ὅταν μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐργολαβία ἢ προμήθεια ἦναι πολλὰ μεγάλη, δύναται, ἂν συμφέρῃ εἰς τὸ δημόσιον, νὰ διαιρεθῇ εἰς πολλὰ μέρη, νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν συναγωνισμὸν ἕκαστον μέρος χωριστὰ, καὶ νὰ γένῃ ἡ παραχώρησις εἰς πλειοτέρους ἐργολάβους.

§. 2. Ἐξαίρεσις τῆς γενικῆς ταύτης διοικητικῆς ἀρχῆς γίνεται μόνον εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις· ά. Ὅταν αἱ ἐργασίαι προϋποθέτουν ἰδιαιτέραν τεχνικὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ ἐξαιτίας τούτου δὲν εἶναι ἐλπὶς νὰ κατορθωθῇ καλὸς συναγωνισμός· β΄. Ὅταν πρόκειται περὶ ὅλου ἀσημάντων ἐργασιῶν· γ΄. Ὅταν ἡ ἔλλειψις καιροῦ, ἡ ἀποφυγὴ κινδύνου καὶ ἄλλα ἐμπόδια ἀκατανίκητα κάμνουν τὸν συναγωνισμὸν ἀδύνατον· δ΄. Ὅταν ἰδιαίτεροι λόγοι καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον Μᾶς προτρέπουν νὰ μὴ συγχωρήσωμεν τὴν χρῆσιν δημοσίου συναγωνισμοῦ.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται νὰ γείνῃ ἡ παραχώρησις ἐλευθέρως, ἢ κατ᾽ ἀποκοπήν, ἢ κατ᾽ ἄλλον τινὰ κατάλληλον τρόπον· μόλον τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιστηρίζεται ὅσον τὸ δυνατὸν πάντοτε εἰς ὑπολογισμοὺς, νὰ προσδιορίζωνται ἀκριβῶς αἱ συμφωνίαι, καὶ νὰ σημειόνωνται τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως, τὰ ὁποῖα, ἂν τὸ ἀντικείμενον ἦναι σημαντικόν, πρέπει ν᾽ ἀποδεικνύωνται τακτικῶς. Εἰς τὰς ἐν τῷ ἐδ. ά. περιεχομένας περιπτώσεις πρέπει νὰ ζητηθῇ διὰ τὴν ἐξαίρεσιν ἡ Ἡμετέρα ἄδεια· εἰς δὲ τὰς περιεχομένας εἰς τὸ ἐδ. γ΄, νὰ Μᾶς φανερόνωνται τὰ δικαιολογητικὰ αἴτια.

§. 3. Αἱ σημειωθεῖσαι εἰς τὸν §. 1 διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχωρήσεις κοινοποιοῦνται εἰς τὸν τόπον ὅπου γίνονται, τοὐλάχιστον 8 ἡμέρας πρότερον διὰ τοιχοκολλήτων προειδοποιήσεων καὶ διὰ τοῦ κήρυκος· ἡ κήρυξις γίνεται προσέτι καὶ ἀμέσως πρὶν ἀρχίσῃ ἡ πρᾶξις. Ἂν τὸ ἀντικείμενον ἦναι σημαντικόν, ἡ κοινοποίησις καταχωρίζεται εἰς τὰ δημόσια φύλλα, μάλιστα εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν, καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ· ἀλλὰ τότε ἡ κοινοποίησις προηγεῖται τῆς πράξεως τοὐλάχιστον 14 ἡμέρας. Τὴν τοιχοκόλλησιν τῶν προειδοποιήσεων διαφροντίζουν οἱ ὑπηρέται τῶν Ἐπάρχων καὶ Νομαρχῶν χωρίς τινα ἀντιμισθίαν· δι᾽ ἑκάστην ὅμως εἰς τοὺς δρόμους κήρυξιν, ἥτις γίνεται ὡσαύτως παρὰ τῶν ἰδίων, λαμβάνουν πενήντα λεπτὰ, τὰ ὁποῖα πληρόνονται ἀμέσως παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχώρησις τῆς ἐργολαβίας, καὶ τὰ ὁποῖα προστίθενται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς παραχωρουμένης ἐργασίας, οἰκοδομῆς ἢ προμηθείας. Ἅμα γένῃ ἡ κοινοποίησις, παραδίδονται τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἔγγραφα (§. 1.) εἰς τὸν Ἔπαρχον, ὅπου δύναται ἕκαστος νὰ τὰ λάβῃ ὑπ᾽ ὄψιν.

§. 4. Ὁ δημόσιος συναγωνισμὸς διὰ πᾶσαν παραχώρησιν ἐργολαβίας γίνεται ἐνώπιον τοῦ Ἐπάρχου, ἢ εἰς τὸ κατάστημά του, ἢ εἰς ἄλλο κατάλληλον μέρος, καὶ ἀρχίζει τὸν προσδιορισθέντα καιρόν. Εἷς ἀπεσταλμένος ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχώρησις, πρέπει νὰ παρευρίσκεται εἰς τὸν συναγωνισμὸν προσωπικῶς, οἱ δὲ ἐργολάβοι καὶ συνεπιθυμηταὶ ἢ παρευρίσκονται καὶ αὐτοὶ προσωπικῶς, ἢ στέλλουσιν ἐπιτρόπους μὲ τὴν ἀπαιτουμένην πληρεξουσιότητα. Ὁ Ἔπαρχος διευθύνει τὴν πρά-

ξιν καὶ κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφει πρὸ πάντων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸν §. 3 ὁρισμῶν, τὰς συμφωνίας, τὰς ἐγγράφους προσφοράς, αἵτινες συγχωροῦνται, καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων συναγωνιστῶν. Ἀφοῦ παρέλθῃ ἡμίσεια ὥρα μετὰ τὴν τελευταίαν προσφοράν, κλείεται τὸ πρωτόκολλον καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ ἀπεσταλμένου καὶ τοῦ ζητήσαντος ὀλιγωτέραν τιμὴν διὰ τὴν ἐργολαβίαν. Ὡς τελευταία δὲ προσφορὰ θεωρεῖται μόνον ἐκείνη, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἐρωτηθοῦν οἱ παρευρισκόμενοι τρὶς πάντοτε μετὰ 5 λεπτῶν τῆς ὡρασπαύλαν, δὲν ἤθελον κάμει καμμίαν περαιτέρω προσφοράν. Τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου παραδίδεται πρὸς ἀνήκουσαν χρῆσιν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχώρησις· σημειόνεται δ' εἰς αὐτό, ἂν ἡ ἐκτελεσθεῖσα παραχώρησις φανῇ δεκτή, ὡς γενομένη κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν καὶ τὰς συμφωνίας, ἀμέσως ἡ ἔγκρισις τῆς ἁρμοδίου Ἀρχῆς, εἰς βάρος τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἐργολαβία, καὶ τότε τὸ πρωτόκολλον λαμβάνει ἰσχὺν ἐπισήμου ἐγγράφου, καὶ γίνεται ἐκτελεστόν.

Ἀνίσως τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἔγγραφα ἦναι πολλά, δύνανται νὰ σχηματίσωσι παράρτημα τοῦ πρωτοκόλλου, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται μόνον συνοπτικὴ σημείωσις των περιεχομένων, συῤῥάπτονται ὅμως εἰς αὐτὸ καὶ συνάπτονται διὰ τῆς σφραγίδος, διὰ νὰ ἦναι ἀναπόσπαστα, καὶ ὑπογράφεται προσέτι ἕκαστον φύλλον αὐτῶν ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον, τὸν ἀπεσταλμένον, καὶ τὸν ζητοῦντα ὀλιγωτέραν τιμὴν ἐργολάβον.

§. 5. Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουν νὰ δίδουν ἐγγύησιν ἢ παρακαταθήκην δεκτήν, ἂν τοῦτο φανῇ ἀναγκαῖον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐκτελέσεως, ἢ ἂν δοθῶσι πρὸς αὐτοὺς χρηματικαὶ προκαταβολαί, εἴτε ὕλαι· περὶ τούτου πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς παραχωρήσεως ἡ ἀνήκουσα σημείωσις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων συμφωνιῶν. Ὁ Ἔπαρχος καὶ ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ ἀνήκοντος κλάδου χρεωστοῦν νὰ κάμνωσιν ἀκριβεῖς ἐξετάσεις, ἂν ὁ ἐργολάβος καὶ ὁ ἐγγυητὴς ἦναι ἀξιόχρεως, ὥστε, ἀνίσως δὲν ὑπάρχῃ ἱκανὴ ἀσφάλεια διὰ τὸ δημόσιον, νὰ ζητῶσι τὸ νὰ δοθῇ παρακαταθήκη εἰς τὸ ἀνήκον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ. Τὸ ἔγγραφον τῆς παραχωρήσεως δὲν δύναται νὰ ἐγκριθῇ πρὶν γένῃ ἡ παράδοσις αὐτη.

§. 6. Ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερομένης προκαταβολῆς, δὲν δύναται νὰ γένῃ καμμία πληρωμὴ δι' ἐργασίας, προμηθείας, ἢ πᾶσαν ἄλλην ἐργολαβίαν, πρὶν καταστρωθῇ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπὸ τὸν ἐργολάβον καὶ τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ ἀνήκοντος κλάδου δηλωτικόν, ὅτι ἡ ἐργασία, εἴτε ἡ οἰκοδομὴ κτλ. ἐξετελέσθη κατὰ τὰς γενομένας συμφωνίας.

§. 7. Ὅταν μέλλει νὰ γένουν παραχωρήσεις ἐργολαβιῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, αἱ Πρεσβεῖαι καὶ τὰ Προξενεῖά Μας ἐπιχειροῦν αὐτὰς κατὰ τὸν ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν τρόπον. Ἀνίσως δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ παρευρεθῇ ἀπεσταλμένος τις τοῦ ἀνήκοντος κλάδου, τότε αἱ Πρεσβεῖαι καὶ τὰ Προξενεῖα ἐνεργοῦν ν' ἀναλάβῃ τὴν διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχώρησιν ἡ ἐκεῖ ἁρμόδιος πολιτικὴ Ἀρχή, στέλλουσιν ἀπεσταλμένον νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν συναγωνισμὸν καὶ πληρόνουσι τὰ γενόμενα ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ὡσαύτως εἰς βάρος ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχωρουμένη ἐργολαβία.

§. 8. Ὁ Ἔπαρχος καὶ ὁ ἀπεσταλμένος δὲν λαμβάνουν οὐδεμίαν ἀντιμισθίαν διὰ τὴν διαφρόντισιν τῆς παραχωρήσεως, μόνον ὅταν ὑπάγωσιν εἰς μέρη ἀπέχοντα ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν (1|2 μυριόμετρον), λαμβάνουσι τὰ τακτικὰ ἔξοδα τοῦ δρόμου, τὰ ὁποῖα πληρόνονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος κλάδου.

§. 9. Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παραγγέλλεται νὰ δέχεται εἰς τοὺς λογαριασμοὺς μόνον ἐκεῖνα τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα δικαιολογοῦνται καὶ ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς ἐνταῦθα περιεχομένους ὁρισμούς.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1835.

313. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ κανονίσωμεν καὶ εὐκολύνωμεν τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ἐγχωρίου ἅλατος ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

§. 1. Ἡ ἐξαγωγὴ ἐγχωρίου ἅλατος εἶναι ἐλευθέρα παντὸς τελωνείου καὶ συγχωρεῖται εἰς καθένα, φυλαττομένων τῶν ἀκολούθων ὁρισμῶν·

§. 2. Ἡ τιμὴ τοῦ διὰ τὰ ἐκτὸς ἐκποιουμένου ἅλατος προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὰς γενικὰς ἀποθήκας, δηλ. εἰς ὅσας ὑπάρχουσι συγχρόνως ἁλικαί, πρὸς δύο λεπτὰ ἡ ὀκά.

Τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως, ἀπ' ὁποιανδήποτε ἀποθήκην ἅλατος καὶ ἂν γίνεται αὐτη, εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

§. 3. Χάριν πιστοποιήσεως εἰς τὰς τελωνιακὰς Ἀρχάς, δίδουσιν οἱ ἀποθηκάριοι ἐν ἰδιαίτερον διαβατήριον ἐξαγωγῆς, τὸ ὁποῖον γράφεται εἰς διπλότυπον βιβλίον, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ λαμβάνοντος τὸ ἅλας, καὶ δίδεται εἰς αὐτὸν ἀφοῦ ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸν κορμόν.

§. 4. Ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος ἐκείνου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὴν διεύθυνσιν μέλλει νὰ γένῃ τῷόντι ἡ ἐξαγωγή, τὸ ῥηθὲν διαβατήριον πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῶς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἅλατος, καὶ νὰ χαρακτηρίζῃ σαφέστατα καὶ τὸ μέσον τῆς διαμετακομίσεως. Ἂν ἦναι πλοῖον, σημειοῦται τὸ ὄνομα, ἢ ὁ ἀριθμός, τοῦ μητρῴου, ἡ χωρητικότης τόνων,

καὶ τὰ τοιαῦτα· ἂν ἦναι ἅμαξαι, φορτηγὰ ζῶα κτλ. σημειοῦται τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμός, τὰ οὐσιωδέστερα αὐτῶν χαρακτηριστικά, σημεῖα κτλ.

§. 5. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ μέσου τῆς διαμετακομίσεως πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς ἀπαγορεύεται, καὶ συγχωρεῖται μόνον ἐνώπιον δημοσίου τινὸς Ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ ἐπὶ τούτῳ ἐπίσημον ἔγγραφον, περιέχον τὰς ἐνδιαλαμβανομένας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεις, ἢ εἰς περιπτώσεις ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἀποδειχθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀξίαι πίστεως.

§. 6. Διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους πώλησις τοῦ πρὸς ἐξαγωγὴν φορτωθέντος ἅλατος, προσδιορίζονται τ' ἀκόλουθα· ά. Τὰ φορτωμένα πλοῖα μὲ ἅλας, προσδιορισμένον διὰ τὰ ξένα Κράτη, δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ προσορμίσωσιν εἰς κανένα λιμένα, καὶ ἐν γένει εἰς κἀνὲν μέρος τῆς Ἑλλάδος· ἂν ὅμως βιασθῶσιν ἀπὸ αἰφνιδίους περιστάσεις, δὲν συγχωρεῖται εἰς αὐτὰ νὰ ἐκβιβάσωσιν οὔτε τὸ ἐλάχιστον μέρος τοῦ φορτίου των, ἐκτὸς κατεπειγούσης ἀνάγκης. Οἱ παραβάται ταύτης τῆς διατάξεως ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τῶν παραγράφων 17 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 διατάγματός Μας, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν τὸ εἰς περίπτωσιν κατεπειγούσης ἀνάγκης ἐκβιβασθὲν ἅλας δὲν τεθῇ ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐπιτοπίων τελωνιακῶν, λιμενικῶν ἢ ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν· β́. Ὅσοι ἐξάγουν διὰ ξηρᾶς ἐγχώριον ἅλας, ὀφείλουν νὰ καταβάλλουν δι' αὐτὸ εἰς τὰς ἀποθήκας τὴν προσδιωρισμένην τιμὴν διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ Κράτους δαπανώμενον ἅλας· τὸ περιπλέον τῶν δύο λεπτῶν τὴν ὀκὰν θέλει τοῖς ἐπιστρέφεσθαι ὅμως εἰς τὰ σύνορα παρὰ τῶν ἁρμοδίων τελωνιακῶν Ἀρχῶν. Ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ὀφείλουν οἱ ἀποθηκάριοι, νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐξάγοντας ἅλας ἐκτὸς τοῦ Κράτους, δύο χωριστὰ ἀποδεικτικά, τὸ μὲν ἓν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἅλατος πρὸς δύο λεπτὰ τὴν ὀκάν, τὸ δὲ ἄλλο διὰ τὰ εἰς ἑκάστην ὀκὰν περιπλέον πληρωθέντα ἓξ λεπτά. Τὸ τελευταῖον ἀποδεικτικὸν δίδεται, παρουσιαζομένου συγχρόνως καὶ τοῦ διαβατηρίου τῆς ἐξαγωγῆς, εἰς τὴν κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακὴν Ἀρχήν, ἥτις ἐπιστρέφει τ' ἀναλογοῦντα χρήματα καὶ σημειόνει αὐτὰ εἰς τὰ διαβατήρια τῆς ἐξαγωγῆς· τὰ δὲ ληφθέντα ἀποδεικτικὰ παραδίδει ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὸ προϊστάμενον ταμεῖον. Εἰς τὸ Ἡμέτερον Γενικὸν Ταμεῖον περνῶνται ἀμοιβαίως ταῦτα τὰ χρήματα εἰς τὸ ἐκ τῶν ἁλάτων εἰσόδημα καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ τελωνείου· ἄλλως δὲ ἡ κατάστρωσίς των γίνεται κατὰ τὴν συνήθη τάξιν. γ́. Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. β́. ἀναφερομένην περίπτωσιν ὀφείλουσιν αἱ κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ νὰ φροντίζωσιν ὥστε νὰ συνοδεύεται τὸ πέραν τῶν ὁρίων ἐξαγόμενον ἅλας ἀπὸ τοὺς τελωνιακοὺς φύλακας καὶ ἀπὸ τὴν χωροφυλακήν, ἀνίσως ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν δι' ἄλλου προσφορωτέρου τρόπου.

§. 7. Αἱ τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἂν τὸ δηλωθὲν πρὸς ἐξαγωγὴν ἅλας συμφωνῇ μὲ τὴν σημειωμένην εἰς τὸ διαβατήριον τῆς ἐξαγωγῆς ποσότητα, νὰ ἐπιχειρῶσιν ἀμέσως τὴν καταμέτρησιν αὐτοῦ.

Ὁ ἐξάγων τὸ ἅλας δὲν ἔχει κἀνὲν δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐκ τούτου προερχομένην ἀργοπορίαν.

Ἀνίσως τὸ ἅλας εὑρεθῇ ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον, καὶ δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ δοθοῦν λόγοι ἀποχρῶντες διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐλαττώσεως ἢ αὐξήσεως, ἢ ὁ τρόπος οὗτος δὲν ἀποδειχθῇ ἄξιος πίστεως, τότε ἐμφιλοχωρεῖ ὑποψία, ὅτι εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ ἐλλεῖπον ἐπωλήθη κρυφίως ἐντὸς τοῦ Κράτους, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ὅτι τὸ περιπλέον ἀπεκτήθη παρανόμως.

Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις δημεύεται ὅλον τὸ φορτίον ὁμοῦ μὲ τὸ μέσον τῆς διαμετακομίσεως· εἰς τὴν πρώτην μάλλιστα περίπτωσιν ἐφαρμόζεται καὶ ἡ χρηματικὴ ποινή, τὴν ὁποίαν διαλαμβάνει ὁ § 17 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 (ἴδε Σελ. 40. Ἀρ. 41. τῆς παρούσης Συλλογῆς).

§. 8. Τὸ ἅλας, τὸ ὁποῖον παρεδόθη ἅπαξ ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀποθήκην πρὸς ἐξαγωγήν, δὲν λαμβάνεται πλέον ὀπίσω.

§. 9. Αἱ περιερχόμεναι συμφωνίαι εἰς τὸν § 18 τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 διατάγματος θέλουν γίνεσθαι μόνον εἰς ἐκείνας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἰδιαίτεροι λόγοι ἤθελαν Μᾶς προτρέψει νὰ παραδεχθῶμεν συμφωνίαν τινὰ διαφέρουσαν ἀπὸ τοὺς παρόντος ὁρισμούς.

§. 10. Αἱ τελωνιακαὶ καὶ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ συνδράμωσιν ἐντόνως τοὺς ἀποθηκαρίους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ν' ἀναδέχεται ὡς πρὸς τοῦτο ἡ μία Ἀρχὴ τὰ καθήκοντα τῆς ἄλλης. Αἱ δὲ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ συνεργῶσι πάντοτε ἐμβριθῶς πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν καταχρήσεων.

§. 11. Ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ ἡ ἐπιτήρησις διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτοῦ ἐκτέλεσιν ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμ.) 1835.

314. ΔΙΑΣΑΦΗΣΙΣ.

Τοῦ Νόμου περὶ τῆς προικοδοτήσεως ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἀπὸ 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835.

Ά. Ὁ Νόμος οὗτος δὲν εἶναι Νόμος περὶ ἀμισθὶ παραχωρήσεως (δωρεᾶς), οὔτε δύναται νὰ ἦναι τοιοῦτος. Οἱ κατ' ἐξοχὴν διαπρέψαντες εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἢ παθόντες δι' αὐτὸν Ἕλληνες ἀπεζημιώθησαν μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν θέσεων, διὰ συντάξεων ἢ διὰ ἐξοικονομήσεων κατὰ

τὰς χρηματικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, ἢ διὰ προσφορᾶς ἐθνικῶν γαιῶν (Νόμος τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουν.) 1834), καὶ διεκρίθησαν ἄλλως πως. Ἐκτὸς τούτου αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι εἶναι φυσικὴ ὑποθήκη ὅλων τῶν σημαντικῶν χρεῶν τοῦ Κράτους. Αὗται παρέχουν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τὸ μεγαλήτερον μέρος τοῦ εἰσοδήματος τοῦ Κράτους. Ἐν καιρῷ ἀνάγκης καὶ κινδύνου παρέχουν, ὡς εἴδομεν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, τὰ μόνα μέσα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους. Μέγα μέρος αὐτῶν καλλιεργεῖται ἤδη, ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ ἐθνικοῦ δεκάτου 25 ο/ο. Ταῦτα πάντα εἶναι ἀρκετὰ διδόμενα διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἄμισθι παραχώρησιν ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τόσην ποσότητα. Ἂν προσθέσωμεν εἰσέτι τὸ ἰδιότροπον τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὸ ὁποῖον σχεδὸν ὅλαι αἱ γαῖαι τοῦ Αἰγαίου εἶναι ἰδιόκτητοι, ἄλλαι κατέχονται μὲ ἐμφυτευτικὰ ἐπὶ τουρκοκρατίας δοθέντα δικαιώματα, ἄλλαι ἠγοράσθησαν ἐπὶ τῶν προσωρινῶν Κυβερνήσεων, καὶ περὶ τούτων ἐξεδόθη ἤδη διάταγμα ἀπὸ τὴν 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835, ἀφορῶν τὴν ἀνανέωσιν τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας, περὶ ἄλλων ὑπάρχουν ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἀγωγαὶ εἰς τὰ Δικαστήρια μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἢ ἀπαιτήσεις εἰς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς (π. χ. τῶν νεοφωτίστων), ὅτι καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα δὲν διεχωρίσθησαν εἰσέτι ἐντελῶς ἀπὸ τὰ δημόσια, καὶ ὅτι ὄχι ὅλα τὰ κτήματα εἶναι κατάλληλα διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς ἰδιοκτησίαν (ὅρα ἄρθ. 11 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου), τότε θέλει ἐννοήσει ἕκαστος, ὅτι εἶναι ἀκατόρθωτος ἡ ἄμισθι παραχώρησις τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἂν καὶ ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος ἤθελεν ἐπιφέρει ἀδικίας πολυτρόπους.

Β΄. Ὁ σκοπὸς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου εἶναι τὸ νὰ κατορθώσῃ ἐλευθέραν τελείαν ἰδιοκτησίαν, ἥτις λείπει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἥτις, κατὰ τὰς μαρτυρίας τῆς οἰκουμενικῆς ἱστορίας, εἶναι ἡ μόνη βάσις τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, καὶ παντὸς εὐδιοργανίστου Κράτους, καὶ διὰ τοῦτο ἦτον ὁ σκοπὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἔτειναν ἀκαταπαύστως ὅλα τὰ πεφωτισμένα ἔθνη καὶ κυβερνήσεις. Διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ τὸ ἀρτιπαγὲς Ἑλληνικὸν Κράτος, εἶναι ἀναπόφευκτον νὰ συγκεντρωθοῦν αἱ οἰκογένειαι εἰς δήμους, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ κατορθωθῇ ὁ κοινωνικὸς σκοπὸς τοῦ Κράτους, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μόνος φρόνιμος, καὶ ἐπομένως ὁ μόνος ἀληθής· ἡ ἰδιοκτησία εἶναι λοιπὸν ἀναπόφευκτος διὰ νὰ γεννηθοῦν δῆμοι ἐκεῖ ὅπου σήμερον δὲν ὑπάρχουν, καὶ διὰ νὰ στερεωθοῦν καὶ διατηρηθοῦν ἐκεῖ ὅπου ἤδη ὑπάρχουν.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατορθοῦται τελεία καὶ ἐλευθέρα ἰδιοκτησία, ὡς τὴν σκοπεύει ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι οὐσιώδεις δευτερεύοντες σκοποὶ, οἵτινες πρέπει νὰ ἔχουν μεγίστην ἐπιῤῥοὴν εἰς τὴν βαθμηδὸν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ πρῶτον δίδεται γενικὴ περίστασις εἰς ὅλους δηλ. καὶ εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας, νὰ ἀποκτήσουν περιουσίαν κτηματικὴν ἱκανὴν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας μιᾶς οἰκογενείας, καὶ ἐκ τούτου κρέμεται κυρίως ἡ πολιτικὴ ἀνεξαρτησία, καὶ ἡ σημαντικὴ ἐθνικὴ περιουσία· δεύτερον παύει ἡ εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσις, ἥτις φανερώτατα παρεμποδίζει διὰ πολλοὺς λόγους τὴν πρόοδον τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, καὶ ἀντικατασταίνεται διὰ μιᾶς μετρίας χρηματικῆς δόσεως· ἔπειτα κατορθοῦται ἡ προικοδότησις τῶν Δήμων, καὶ σχηματιζομένης τοιουτοτρόπως κατὰ πρῶτον δημοτικῆς κτηματικῆς περιουσίας, ἀνακουφίζονται τὰ μέλη τοῦ Δήμου, καὶ δὲν παραβαρύνονται μὲ δημοτικὰ βάρη· καταπαύουν αἱ ἀπὸ προηγουμένης ἐποχῆς ὑπάρχουσαι περὶ ἰδιοκτησίας διενέξεις μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν πολιτῶν· ἐνισχύεται τοιουτοτρόπως ἡ κτηματικὴ ἰδιοκτησία, καὶ ἀπομακρύνονται ὅσον τὸ δυνατὸν ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου· συσταίνονται ἀποικίαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ Ἕλληνας παρεπιδημοῦντας ἐκτὸς τοῦ Κράτους, καὶ ἀπὸ Φιλέλληνας λαβόντας μέρος εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, καὶ ἐπομένως προσκτησαμένους τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου· συμμετέχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀνεξαιρέτως τῶν καρπῶν τῆς πατρῴας γῆς, τὴν ὁποίαν ὑπερασπίσθησαν μὲ σπανίαν ἀφοσίωσιν καὶ ἡρωϊσμὸν εἰς ἀγῶνα διαρκῆ καὶ φονικόν· χορηγοῦνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ χρηματικὰ μέσα, διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν χρεωλυσίαν καὶ τοκολυσίαν τῶν ὄχι ἀσημάντων χρεῶν τοῦ Κράτους, ἐπομένως ἐκπληροῦται χρέος ἱερὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Γ΄. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων σκοπῶν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ὑπάρχει καὶ ἄλλος σημαντικὸς, τουτέστι νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ βραβευθῇ κατὰ τὸ δίκαιον ἡ ἡρωϊκὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπεράσπισις τοῦ πατρῴου ἐδάφους, διδομένου εἰς αὐτοὺς εἰς ἐλευθέραν καὶ τελείαν ἰδιοκτησίαν τόσον σημαντικοῦ μέρους τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ τοῦτο ἂν, ὡς ἐῤῥέθη, δὲν ἐβραβεύθησαν ἄλλως πως. Ὁ σκοπὸς οὗτος γίνεται ὀφθαλμοφανὴς ἀφοῦ σκεφθῶμεν ὡρίμως τὰ ἑφεξῆς· ά. Κατὰ τοὺς καθεστῶτας Νόμους περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὐτὴ δὲν ἐνεργεῖται εἰμὴ ἀφοῦ ἐκτιμηθοῦν καὶ δημοπρατηθοῦν τὰ κτήματα καὶ ἀποτιθῇ ἡ τιμὴ αὐτῶν εἴτε εὐθὺς εἴτε μὲ βραχύχρονον πίστωσιν, τοκιζομένων τῶν χρημάτων πρὸς 8 τοῖς ἑκατόν· πληρόνεται δὲ ὡς δημόσιος φόρος τὸ ἁπλοῦν δέκατον. Κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ἢ μᾶλλον ἡ κατ' ἐκτίμησιν τιμὴ τῶν πρὸς προικοδότησιν διωρισμένων κτημάτων δὲν ἐπιτίθεται οὔτε εὐθὺς, οὔτε μὲ βραχύχρονον πίστωσιν, τοκιζομένων τῶν χρημάτων πρὸς 8 τοῖς ἑκατὸν, ἀλλ' ἀποσβύνεται ἐπὶ πληρωμῇ 1 τοῖς ἑκατὸν μόνον, ἐπομένως 20 δραχμῶν διὰ δύο χιλιάδας προικοδοτικὴν πίστωσιν ἐν διαστήματι 36

ἐτῶν μὲ τὸν βεβαίως μέτριον τόκον 3 τοῖς ἑκατόν. Ὁ περιπλέον ἐγκτητικὸς φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δρ. κατ' ἔτος, δὲν εἶναι εἰμὴ μία μετρία ἀντικαταστασις τοῦ ἁπλοῦ δεκάτου, καὶ ὁ προικοδοτούμενος ἔχει καὶ αὐτὴν τὴν ὠφέλειαν, ὅτι ἡ ἀντικατάστασις αὕτη τοῦ φόρου δὲν αὐξάνει ὡς τὸ ἁπλοῦν δέκατον μὲ τὴν αὔξησιν τῆς καλλιεργείας, ἀλλὰ μένει ἀμετάβλητος μέχρι τῆς εἰσάξεως ἑνὸς ὁμοιομόρφου φορολογικοῦ συστήματος."

Αἱ ὠφέλειαι λοιπὸν, τὰς ὁποίας ὁ προικοδοτούμενος ἀπολαμβάνει ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ἀγοραστῶν ἐθνικῶν κτημάτων εἶναι ἀναντίῤῥητοι καὶ τόσῳ μᾶλλον παρατηρητέαι, καθόσον δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις νὰ ἐκποιηθοῦν ἐθνικαὶ γαῖαι κατ' ἄλλον παρὰ τὸν ὁποῖον ἀνεφέραμεν τρόπον. Ἂν συλλογισθῶμεν ὅτι ὁ προικοδοτούμενος πληρόνει διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τόκον 5 τοῖς ἑκατὸν μόνον, ἐνῷ ὁ ἀγοραστὴς τῶν ἐθνικῶν κτημάτων πληρόνει 8 τοῖς ἑκατὸν, ἐπομένως ὅτι ὁ πρῶτος ἔχει ὄφελος 3 τοῖς ἑκατὸν ἀπέναντι τοῦ δευτέρου· ἂν σκεφθῶμεν ἔπειτα ὅτι ὁ δεύτερος πληρόνει φόρον εἰς εἴδη, ἐνῷ ὁ πρῶτος ἀποδίδει χρήματα (3 τοῖς ἑκατὸν), βλέπομεν ὀφθαλμοφανῶς ὅτι ὁ προικοδοτούμενος ὠφελεῖται ὁλόκληρον τὸ ἁπλοῦν δέκατον ἀπέναντι τοῦ ἀγοραστοῦ ἐθνικῶν κτημάτων, ὅτι ἐπομένως διὰ τῆς χορηγουμένης εἰς αὐτὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὠφελείας ὡς πρὸς τοὺς τόκους ἀπολαμβάνει ἀτέλειαν τῶν δεκάτων, καὶ ἄλλας πολλὰς ὠφελείας προσγινομένας εἰς αὐτὸν ἐκ τῆς προσκτήσεως γαιῶν πλησίον τῆς κατοικίας του κειμένων, καὶ ἐκ τῆς ἀπαρενοχλήτου χρήσεως αὐτῶν κτλ. β'. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν 2000 δρ. ὡς προικοδοτικῆς πιστώσεως δι' ἑκάστην Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν ὑπελογίσθη κατ' ἀναλογίαν τοῦ μέσου ὅρου, ὅτι διὰ τὴν ποσότητα αὐτὴν ὁ προικοδοτούμενος δύναται νὰ λάβῃ τοὐλάχιστον 40 στρέμματα. Τὸ εὐτελέστερον ἐτήσιον εἰσόδημα τῆς γῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν ὑπολογισθέντα μέσον ὅρον εἶναι τὸ ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Κατὰ τὸν κατωτέρω (ὅρα στοιχ. θ'.) σημειούμενον ὑπολογισμὸν, τὸ λεγόμενον διπλοδέκατον (25 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος) 40 στρεμμάτων σπαρμένων δημητριακοὺς καρποὺς ἀναβαίνει κατ' ἔτος εἰς δρ. 280, ἐπομένως τὸ ἁπλοῦν δέκατον εἰς δρ. 112· εἰς δενδροφυτείας, ἀμπελῶνας καὶ φυτείας ἐμπορικῶν προϊόντων τῆς γῆς ὁ φόρος οὗτος ἀναβαίνει πολὺ περισσότερον.

Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον δὲν πληρόνονται κατ' ἔτος ἀντὶ ἁπλοῦ δεκάτου εἰμὴ 3 τοῖς ἑκατὸν, ἐπομένως 60 δραχμαὶ κατ' ἔτος ἐπὶ τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς τὸ προϊὸν τῆς γῆς αὐξάνει κατ' ἀναλογίαν τῆς προόδου τῆς καλλιεργείας, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὁ φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν συνεπαυξάνεται, ὡς ἀκολουθεῖ τοῦτο εἰς τὸν εἴδη διδόμενον ἔγγειον φόρον, ἀλλὰ μένει ἀμετάβλητος, καὶ ἐπειδὴ εἶναι πολλὰ πιθανὸν εἰς τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν νὰ προσκτήσῃ τις ἀπέναντι τῆς πιστώσεως τῶν 2000 δραχμῶν γαίας μεγαλητέρας τῶν ὑπολογισθέντων 40 στρεμμάτων ἐκτάσεως, ἢ ὅπου τοῦτο δὲν δύναται νὰ γενῇ, νὰ προσκτήσῃ γαίας καλλιεργημένας ἢ εἰς καλὴν θέσιν κειμένας, καὶ καλλίστης ποιότητος οὔσας, ἐπομένως ν' ἀπολαμβάνῃ μεγαλήτερον ἐτήσιον εἰσόδημα, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ ἀντὶ τοῦ δεκάτου φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν εἰμὴ ὡς φόρος μετριώτατος καὶ ἐπωφελὴς διὰ τὸν προικοδοτούμενον, ἐνῷ μάλιστα δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς ἐνοχλήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιβαρύνουν τὸν ἀποδίδοντα τὰ εἰς εἴδη δέκατα. Ὁ εἰς χρήματα φόρος ἀντὶ τοῦ εἰς εἴδη δὲν εἶναι νέον εἰσέτι ἀσυνήθιστον βάρος διὰ τὸν προικοδοτούμενον, διότι ἄχρι τοῦδε τὰ δέκατα ἐνοικιάζοντο παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς τὰς κοινότητας, τοὺς φορολογουμένους, ἢ εἰς κερδοσκόπους ἀντὶ μετρητῶν, καὶ ἐπειδὴ ὅλοι οἱ λοιποὶ δημόσιοι φόροι καὶ τώρα πληρόνονται εἰς χρήματα. γ'. Τὸ χρεώλυτρον 6 τοῖς ἑκατὸν φέρει μὲν εἰς 36 ἔτη δρ. 4320, ἐν ᾧ ἡ προικοδοτικὴ πίστωσις ἢ μᾶλλον ἡ τιμὴ τῆς παραχωρήσεως τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων δὲν συνίσταται εἰς δρ. 2000· ἀλλ' αὐτὸ εἶναι πολλὰ φυσικὸν, διότι εἰς τὰ 6 τοῖς ἑκατὸν ἐμπεριλαμβάνονται οἱ τόκοι τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς, τουτέστι τὰ 5 τοῖς ἑκατόν.

Καθαυτὸ δὲν ἀναβαίνει τὸ χρεώλυτρον πρὸς 1 τοῖς ἑκατὸν εἰς 36 ἔτη εἰμὴ 720 δρ., οἱ δὲ τόκοι πρὸς 5 τοῖς ἑκατὸν φέρουσι τὰς λοιπὰς δρ. 3600· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς συμπλήρωσιν τῶν 2000 δρ. τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως λείπουν εἰσέτι δρ. 1200, τὸ ποσὸν τῶν τόκων καταβαίνει εἰς μόνας δρ. 2300, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουσι βεβαίως κατὰ δίκαιον λόγον εἰς τὸ δημόσιον. Αὐτὸς ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ χρεωλύτρου, δὲν εἶναι νέος, ἀλλ' ἀναγνωρισμένος μαθητικῶς ὡς ὀρθὸς εἰς ὅλον τὸν πεφωτισμένον κόσμον· τὰ περὶ χρεωλυσίας σχέδια τῶν περισσοτέρων χρεῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν, αἱ πιστωτικαὶ ἑταιρεῖαι καὶ λοιπὰ πιστωτικὰ καταστήματα θεμελιοῦνται εἰς τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμόν. Αὐτὸς γίνεται πλέον εὐκατάληπτος ἐκ τοῦ ἐφεξῆς κοινοῦ παραδείγματος. Δανείζει τις κεφάλαιον δρ. 100 πρὸς 5 τοῖς ἑκατὸν τόκον καὶ 1 τοῖς ἑκατὸν χρεώλυτρον κατ' ἔτος· χρεωστεῖ λοιπὸν νὰ πληρόνῃ 36 ἔτη 6 τοῖς ἑκατὸν διὰ κεφάλαιον καὶ τόκους, τὸ ὁποῖον φέρει ἐπίσης δρ. 217. Ὅστις λοιπὸν ἐπὶ τόσον καθαρῷ ὑπολογισμῷ διϊσχυρίζεται εἰσέτι ὅτι τὸ χρεώλυτρον 6 τοῖς ἑκατὸν ἐν διαστήματι 36 ἐτῶν εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς μὲ τὸν τόκον 5 τοῖς ἑκατὸν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ ὅτι ἀγνοεῖ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν χρεωλύτρων. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ δημόσιον δὲν ἀπολαμβάνει διὰ τοῦ χρεωλύτρου εἰμὴ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀνήκει νομίμως εἰς αὐτὸ, διὰ τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν προικοδοτούμενον τὸ δι-

καίωμα νὰ ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν ταύτην, ἀποδίδων εἰς μετρητὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τοῦ προικοδοτήματος (ἄρθρ. 17 τοῦ περὶ προικοτήσεως νόμου). δ΄. Μέγα μέρος τῶν διὰ προικοδότησιν προσδιωρισμένων γαιῶν καὶ κτημάτων καλλιεργεῖται ἤδη ἢ ὑπόκειται εἰς ἐπικαρπίαν (1)· δι' αὐτὰ πληρόνεται, ὡς γνωστὸν, 25 τοῖς ἑκατὸν ὡς ἐγκτητικὸς φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐκτὸς τοῦ διὰ τὰ δένδρα φόρου, καὶ τοῦτο φέρει, κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. θ΄. ὑπολογισμὸν 40 στρεμμάτων καὶ 400 δραχμῶν ἐτησίου εἰσοδήματος, δραχμὰς 100 κατ' ἔτος. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ τωρινοὶ καλλιεργηταὶ ἢ ἐπικαρπωταὶ δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὰς ἀπέναντι τῆς προικοδοτήσεώς των (ἄρθ. 11 καὶ 12 τοῦ νόμου), καὶ ἐπειδὴ ἡ ὁλικὴ πρὸς τὸ δημόσιον πληρωμὴ 9 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δρ. δὲν φέρει εἰμὴ 180, ἐξάγεται ὅτι, ἀφαιρουμένου τοῦ δεκάτου (100 δρ.), δὲν μένουν ὡς χρεώλυτρον εἰμὴ 80 δρ., τουτέστι 4 τοῖς ἑκατὸν ἀντὶ 6 τοῖς ἑκατόν.

Ἂν λοιπὸν τεθῇ μετριος μέσος ὅρος τῆς τιμῆς, καὶ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ στοιχ. β΄. ἤδη ἐκτεθέντα, εἶναι πολλὰ πιθανὸν νὰ εὕρωμεν ὅτι τὸ ἄχρι τοῦδε πληρονόμενον δέκατον ἀρκεῖ διὰ νὰ σκεπάσῃ αὐτὸ μόνον τὰ 9 τοῖς ἑκατὸν τῆς κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον πληρωμῆς. Τὴν ὠφέλειαν ταύτην δὲν πρέπει νὰ παραβλέψῃ τις, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δίδονται τὰ εἰς προικοδότησιν κτήματα σχεδὸν δωρεάν.

Τοιαύτη ὠφέλεια προσγίνεται καὶ εἰς τοὺς λαμβάνοντας εἰς προικοδότησιν γαίας ἀκαλλιεργήτους καὶ ἐρήμους, ἐπειδὴ εἶναι ἑπόμενον ὅτι διὰ τὰς 2000 δρ. θέλει λάβει μεγαλητέραν ἔκτασιν γῆς παρὰ τὰ 40 στρέμματα, τὰ ὁποῖα ὑπελογίσθησαν ὡς μεσος ὅρος. Θετέον ὅτι ὑπὸ τὰ στοιχ. β καὶ δ. ὡς παραδείγματα τεθέντες ὑπολογισμοὶ ἐπιδέχονται τροπολογίας, καὶ ὅτι διὰ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν δρ. 2000 δὲν δύναται νὰ λάβῃ τις 40 στρέμματα, ἀλλ' ὀλιγωτέραν ἔκτασιν, δὲν ἐξάγεται ἐκ τούτου εἰμὴ ὅτι αἱ γαῖαι εἶναι εἰς ἐπωφελῆ τρέχουσαν τιμὴν, καὶ τότε ὠφελεῖται ὁ προικοδοτούμενος, διότι ὁ περὶ προικοτήσεως νόμος τῷ ἐπιτρέπει νὰ τὰς πωλήσῃ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς ὅποιον θέλῃ. ς΄. Ἂν καὶ ἡ ἐτησία πληρωμὴ 9 τοῖς ἑκατὸν, ἑπομένως 180 δρ., ἄρχεται κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον ἓν ἔτος μετὰ τὴν πρόσκτησιν τοῦ κτήματος, ἀδιαφόρως ὁποία ἡ κατάστασις αὐτοῦ, τουτέστιν ἂν δίδῃ εἰσόδημα ἢ ὄχι, ἂν καὶ ἡ πληρωμὴ αὐτὴ πρέπῃ ν' ἀποδοθῇ ἀδιαφόρως, ἂν τὸ κτῆμα ἔμεινεν ἀκαλλιέργητον, ἢ ἂν τὸ εἰσόδημα αὐτοῦ ἐξ αἰτίας ἀποτυχίας, ἢ στοιχειώδους βλάβης κατήντησε δυσανάλογον ὡς πρὸς τὸν φόρον ἢ ἴσως δὲν ἐπαρκῇ οὔτε διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ, ὁ προικοδοτούμενος δὲν ὑποφέρει κυρίως κἀμμίαν ζημίαν, ἐπειδὴ 1. Τὸ νὰ καλλιεργῇ τὰς γαίας εἶναι ὄφελος ἰδικόν του· ἂν παραμελήσῃ τοῦτο, θέλει βέβαια λάβει ὀλιγωτέρας ἀπὸ αὐτὰς ὠφελείας, (μολονότι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αἱ ἀκαλλιέργητοι γαῖαι χρησιμεύουσαι διὰ βοσκὴν δὲν εἶναι ἀνωφελεῖς)· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἶναι ἀνάξιος πάσης συγκαταβάσεως τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἔπρεπε νὰ τὰς πωλήσῃ, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἶναι πολλὺ καταλληλότερον· 2. Μέγα μέρος τῶν διὰ προικοδότησιν προσδιωρισμένων γαιῶν καλλιεργεῖται ἤδη, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ προβλεφθῇ εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον· ἐπειδὴ λοιπὸν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην παύει ἡ εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσις, ἔπρεπεν ἑπομένως νὰ προσδιορισθῇ ἀντικατάστασις αὐτῆς. Ὡς πρὸς ἐκεῖνα ὅμως τὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ φυτευθοῦν εἰς τὸ μετέπειτα, ἐπεφυλάχθη ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ συγκαταβάσεις διὰ τὸν ἐγκτητικὸν φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν (ἄρθρ. 21 τοῦ νόμου) ἂν ζητηθοῦν. Ἡ πληρωμὴ ὅμως τοῦ χρεωλύτρου δὲν δύναται νὰ διακοπῇ· διότι ἄλλως ἤθελεν ἀνατραπῇ ὅλον τὸ σχέδιον τῆς χρεωλυσίας. Μόλοντοῦτο καὶ ὡς πρὸς αὐτὸ δύνανται νὰ γένουν εἰς ειδικὰς περιπτώσεις ἐξαιρέσεις τινὲς, ὅτε πρόκειται λόγος περὶ κτη-

(1). Ἡ διαδοθεῖσα ἰδέα ὅτι ὁ καλλιεργῶν ἐπὶ τὸ παρὸν γαίας ἐθνικὰς δὲν θέλει ἔχει εἰς τὸ ἑξῆς τὸ ἐλεύθερον νὰ καλλιεργῇ περισσοτέρας παρὰ τὰς παραχωρουμένας εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Νόμον τῆς προικοδοτήσεως, εἶναι ὅλως λανθασμένη καὶ ἀνίσχυρος νὰ ἀνεγείρῃ ὑπόνοιαν. α΄. Τὸ ἄρθρον 11 § γ΄. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου λέγει ῥητῶς· «ὅσοι ἔκαμαν ἀμπελοφυτείας ἢ μεγαλητέρας δενδροφυτείας ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐξ αὐτῶν ὡς προικοδότησιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν 2000 δραχμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος δύνανται νὰ τὸ κρατήσωσιν ὑπὸ ἐνοίκιον πληρόνοντες τοὺς ἐγκτητικοὺς φόρους.» Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προλαμβάνεται πᾶσα ἐπιζήμιος ἀποβολή. β΄. Ἂν τις ἐπὶ τὸ παρὸν καλλιεργῇ μέγα μέρος ἐθνικῶν γαιῶν, τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι ἔλλειψις πληθυσμοῦ ἀνθρώπων εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ ἑπομένως ὅτι ὁ προικοδοτούμενος διὰ τὴν πίστωσίν του τῶν 2000 δραχ. θὰ λάβει καὶ μεγαλήτερον μέρος γαιῶν, αἱ ὁποῖαι χωρὶς ἀμφιβολίαν θὰ εἶναι ἴσαι μὲ ὅσας καλλιεργεῖ. γ΄. Ἡ πεῖρα μᾶς ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἀφθονία τοῦ εἰσοδήματος τῆς γῆς πηγάζει περισσότερον ἀπὸ τὴν κατάλληλον καλλιέργειαν παρὰ ἀπὸ τὴν μεγάλην ἔκτασιν τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν· ὅθεν ἂν ὁ προικοδοτούμενος καλλιεργῇ καταλλήλως τὸ προικοδότημά του, θ' ἀπολαύσει βεβαίως ἀπὸ 40 στρέμματα περισσότερα προϊόντα παρὰ ἀπὸ 80 καλῶς καλλιεργημένα· ἀλλὰ κατάλληλος καλλιέργεια δύναται τότε μόνον νὰ γενῇ, ὅταν ὁ καλλιεργῶν ἦναι ἐλεύθερος καὶ τέλειος ἰδιοκτήτης τῆς γῆς, κ' ἑπομένως θ' ἀπολαμβάνει τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του σώους καὶ τὴν βεβαιότητα ταύτην δίδει εἰς αὐτὸν ὁ Νόμος τῆς προικοδοτήσεως. δ΄. Καθ' ὑπολογισμὸν πολλὰ ἀκριβῆ ἀποδεικνύεται ὅτι ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς γαίας ἀναγκαιοῦσιν ὡς προικοδοτήματα τὰ 2]3. Συμφέρει λοιπὸν εἰς τὸ κράτος, ὥστε νὰ καλλιεργῆται καὶ τὸ ὑπόλοιπον 1]3 μὲ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, μὲ τὰς ὁποίας ἐκαλλιεργεῖτο καὶ ἕως τὴν σήμερον. Ἐκ τούτου ἕπεται ὅτι ἂν ὁ προικοδοτούμενος δὲν ἔλαβεν ὡς προικοδότημα ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ καλλιεργουμένας γαίας, νὰ δύναται νὰ καλλιεργῇ καὶ τὰς περισσευούσας λοιπὰς (ἂν θέλῃ) μὲ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, μὲ τὰς ὁποίας τὰς ἐκαλλιεργοῦσε καὶ μέχρι τοῦδε.

μάτων φυτευθησομένων εἰς τὸ μέλλον, διότι τότε ἀντὶ νὰ γενῇ ἡ ἔναρξις τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωλύτρων τὸ πρῶτον ἔτος, δύναται νὰ παραταθῇ μακρύτερον· 3. Καὶ ὁ ἀγοραστὴς ἐθνικῶν κτημάτων ὀφείλει νὰ πληρόνῃ ἄνευ διακοπῆς τὰς δόσεις τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς μὲ τοὺς τόκους 8 τοῖς ἑκατὸν (τοὺς ὁποίους βέβαια πρέπει νὰ πορίζεται ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ κτήματος), ἀδιαφόρως ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ κτήματος καὶ ὡς πρὸς ἄλλας περιστάσεις. Ἐκεῖνα λοιπὸν, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ πράξῃ ὁ ἀγοραστὴς, δύναται βέβαια νὰ πράξῃ καὶ ὁ προικοδοτηθεὶς, ὅστις προσεκτήσατο τὰ κτήματα καὶ ἐπὶ ἐπωφελεστέραις συμφωνίαις· ἄλλως, εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ χρεώστης πληρόνει ἄνευ διακοπῆς τόκους διὰ τὸ καταναλωθὲν εἰς τὴν γῆν κεφάλαιον, καὶ διακινδυνεύει μάλιστα νὰ χάσῃ καὶ τὸ κεφάλαιον διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους· 4. Ἂν καὶ ἡ γῆ μείνῃ ἀκαλλιέργητος, παρέχει μόλον τοῦτο εἰσόδημα, διότι εἰς τὸ διάστημα τοῦτο χρησιμεύει εἰς βοσκὴν, καὶ ὁ προικοδοτηθεὶς ἀπολαμβάνει ἔτι πλέον καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν δένδρων καὶ λοιπὰ, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι πολλὰ ἀνώτερον παρὰ τὰ λοιπὰ δημητριακὰ προϊόντα τῆς γῆς· 5. Τελεία ἀποτυχία καὶ στοιχειώδεις βλάβαι εἶναι σπάνια φαινόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πίπτουν συνήθως εἰς βάρος καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἂν ἦναι σημαντικὴ, τότε γίνεται κατὰ τὴν ἄχρι τοῦδε συνήθειαν ἀνάλογος βοήθεια ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν βλαφθέντα πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους του εἰς λογαριασμὸν τῶν παραλειμμάτων (non valeurs) τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐν γένει εἰς τοιαύτας περιπτώσεις εἶναι καὶ συμφέρον τοῦ δημοσίου νὰ ἐνεργῇ τοιαύτας ὅσον ἔνεστι συγκαταβάσεις.

Ζ΄. Μολονότι λοιπὸν ὁ προικοδοτούμενος πληρόνει χρεώλυτρον 6 0|0 εἰς τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον χαίρει τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων, δύναται μόλον τοῦτο ὁ προικοδοτηθεὶς νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν ὅσον οὔπω συστηθησομένην Ἐθνικὴν Τράπεζαν χρήματα μὲ τὸν ὡς νόμιμον ἀναγνωρισμένον εἰς τὴν Ἑλλάδα τόκον πρὸς 8 0|0 διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κτήματός του, ἐπειδὴ τὸ Δημόσιον δὲν δύναται νὰ παύσῃ τὴν πίστωσιν τῶν 2000 δρ. ἢ μᾶλλον τὸ χρεώλυτρον, ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει περὶ τούτου φροντίδα εἰς τὸ περὶ τῆς τραπέζης διάταγμα. Ἀφοῦ λοιπὸν κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ ἄχρι τοῦδε πρὸς 15—20 0|0 δανειζόμενος χωρικὸς ὑφίσταται, καὶ δύναται νὰ ὑφίσταται βέβαια διὰ τὴν καρποφορίαν τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἥτις διαφέρει μεγάλως ἀπὸ τὰς λοιπὰς τῶν δυτικῶν καὶ βορείων μερῶν τῆς Εὐρώπης, θέλει δυνηθῇ ἔτι εὐκολώτερον νὰ πληρώσῃ τὰ ῥηθέντα 14 0|0 καὶ ν' ἀποσβέσῃ μὲ αὐτὰ καὶ τὴν τιμὴν τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων, καὶ μεταχειριζόμενος καταλλήλως τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον νὰ καλητερεύσῃ τάχιστα κατὰ τὸ διπλοῦν τὴν τιμὴν τοῦ κτήματος, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ χωρὶς ἄλλην τινὰ θυσίαν ἐκ μέρους του κτηματικὴν περιουσίαν ἴσην μὲ τὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα τῷ χορηγεῖ ἡ προικοδότησίς του καὶ ἡ τράπεζα.

Η΄. Ὡς εἴπαμεν ἀνωτέρω, ὁ χωρικὸς πληρόνει τώρα διὰ τὸ κεφάλαιον τὸ ὁποῖον δανείζεται διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς 15-20 0|0 τόκον, καὶ πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ τὸ κεφάλαιον. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ πληρώσῃ 9 0|0 διὰ ἔγγειον φόρον καὶ διὰ ἐλευθέραν ἰδιοκτησίαν;

Θ΄. Εἴπαμεν ὑπ' ἄρθρ. 6 καὶ δ ὅτι ἡ εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσις 25 0|0 ἂν δὲν ὑπερβαίνῃ, τοὐλάχιστον φθάνει τὰ 9 0|0 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, τουτέστι τὰς δρ. 180. Διὰ νὰ διασαφηνισθῇ τοῦτο, ἂς ἀναφέρωμεν ἕνα συνήθη χωρικὸν λογαριασμόν. Ἡ σπορὰ ἀναβαίνει κατὰ τὴν ποιότητα τῆς γῆς δὶ ἓν στρέμμα ὀρεινὸν 12, διὰ στρέμμα πεδινὸν 25 ὀκάδες· ὡς μέσοι ὅροι παρουσιάζονται οἱ ἀριθμοὶ 12, 15, 18, 20 καὶ 25 ὀκάδες ἀνὰ στρέμμα, ἑπομένως μέσος ὅρος ἀληθὴς 18 ὀκάδες ἀνὰ στρέμμα, ἑπομένως 720 ὀκάδες διὰ 40 στρέμματα· τὸ προϊὸν δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγώτερον τοῦ τριπλοῦ τῆς σπορᾶς· ἀναβαίνει συχνὰ καὶ εἰς τὸ 12 πλοῦν καὶ περαιτέρω. Ὡς μέσους ὅρους ἔχομεν τοὺς ἀριθμοὺς 3, 6, 8, 10 καὶ 12, ἑπομένως ἀληθῆ μέσον ὅρον τοῦ εἰσοδήματος μιᾶς ὀκᾶς σπόρου τῶν ἀριθμῶν 7 45 ὀκ. ἑπομένως ὁ μέσος ὅρος τοῦ εἰσοδήματος τῶν 720 ὀκάδων σπόρου ἀναβαίνει εἰς 5616 ὀκάδες προϊόν. Ὁ καλλιεργῶν ἐθνικὰς γαίας, πληρόνων 25 0|0 ἀποδίδει λοιπὸν ὀκάδες 1404. Μέσοι ὅροι τῶν τιμῶν εἶναι 15, 18, 20, 22 καὶ 25 λεπτὰ, ἑπομένως ἀληθὴς μέσος ὅρος λ. 20, τιμὴ βέβαια εὐτελὴς, ἥτις θέλει ἀναβῇ ἀναντιῤῥήτως προβαίνοντος τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ ἐμπορίου. Αἱ ἀνωτέρω 1404 ὀκάδες φέρουν λοιπὸν ἔγγειον φόρον δρ. 280 $\frac{80}{100}$ ἐν ᾧ ἡ κατὰ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως πληρωμὴ 9 0|0, τουτέστι χρεωλύτρου καὶ ἐγγείου φόρου ἀναβαίνει εἰς μόνας 180 δρ. Μεταξὺ τῶν δρ. 280 καὶ τῶν 180 εἶναι λοιπὸν μεγάλη διαφορὰ, καὶ ἂν ὁ ἀνωτέρω ὑπολογισμὸς εἴς τινα μέρη ἢ περιστάσεις εἰδικὰς δύναται νὰ ἐκπεσθῇ μὲ 30 0|0, πάλιν ὁ προικοδοτούμενος δὲν πληρόνει εἰμὴ ἀντικατάστασιν τοῦ ἐγγείου φόρου, τουτέστι καὶ οὕτως ὀλιγώτερον τοῦ ἁπλοῦ γεωργοῦ. Ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὄχι ἀνυπόστατον, ἀλλ ἀληθῆ λογαριασμὸν βλέπομεν ὀφθαλμοφανῶς ὅτι τὰ εἰς προικοδότησιν κτήματα δίδονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς πολλὰ μετρίας συμφωνίας, ὅτι ὁ προικοδοτούμενος δὲν πληρόνει κατ' ἔτος ὅσα ἐπλήρονεν ἄχρι τοῦδε ἐν εἴδει ἐνοικίου καλλιεργῶν ἁπλῶς τὰς γαίας, καὶ ὅτι μετὰ 36 ἔτη ἀπαλλάττεται τῶν 2|3 τουλάχιστον αὐτοῦ τοῦ βάρους, καὶ γίνεται ἀντὶ ἐνοικιαστὴς, ἰδιοκτήτης. Ἐμπορεῖ τις ἴσως νὰ ἐρωτήσῃ, διατί ἡ Κυβέρνησις δίδει εἰς προικοδότησιν τὰ κτήματα, ἐν ᾧ κατὰ τὸν ἀνω-

τέρω λογαριασμὸν, ἂν ἦναι ἀληθινὸς, γίνεται μεγάλη ζημία εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ ἐν ᾧ εἶναι μεγάλη ἀνάγκη, καὶ πρέπει νὰ ἦναι σκοπὸς κύριος τῆς Κυβερνήσεως νὰ σκεπάσῃ τὸ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐλλεῖπον (deficit), καὶ ἐπομένως μᾶλλον νὰ αὐξήσῃ παρὰ νὰ μειώσῃ τὸ εἰσόδημα τοῦ Κράτους; ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλῆ. Ὅσον τὸ εἰσόδημα τῶν ἐγγείων φόρων δὲν ἐμβαίνει ἐπὶ τὸ παρὸν εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ἔχουν τὸ κέρδος των, τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει εἰς 20--25--30 0/0 καὶ περιπλέον, αὐτὸ τὸ κέρδος τῶν ἐνοικιαστῶν εἶναι ζημία τοῦ Δημοσίου, τὴν ὁποίαν ὑποφέρει ἤδη καὶ ἥτις ἀπομακρύνεται εὐθὺς ἀφοῦ ἡ εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσις μεταβληθῇ εἰς φόρον χρηματικὸν καὶ ἀνταλλαχθοῦν αἱ γαῖαι εἰς χρήματα δυνάμει τῆς ἀποδόσεως τῶν χρεωλύτρων κατὰ τὸν Νόμον τῆς προικοδοτήσεως. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν εἰσέτι ὅτι ἡ εὐδαιμονία τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν βέβαια συνεισφέρει ἡ ἀπόκτησις ἰδιοκτησίας καὶ ἡ καλητέρευσις τῆς γεωργίας, κάμνει καὶ τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους νὰ αὐξήσουν, καὶ ὅτι ὅπου ὑπάρχουν ἀνώτεροι πολιτικοὶ λόγοι, καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον διανομὴ τῆς γῆς, ἐκεῖ ὑποχωροῦν οἱ οἰκονομικοὶ λόγοι.

Δʹ. Πρὸ πάντων ἀξιοπαρατήρητος εἶναι ἡ τάσις τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου νὰ μεταβάλλῃ τὴν εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσιν εἰς χρηματικὸν φόρον καὶ νὰ εὐκολύνῃ τοιουτοτρόπως τὴν εἰσαγωγὴν δικαίου φορολογικοῦ συστήματος. Περὶ τῆς μεγάλης ὠφελείας, ἥτις προκύπτει ἀπὸ αὐτὴν τὴν μεταλλαγὴν διὰ τὸν γεωργὸν ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω τὰ δέοντα. Αὐτὸς πληρόνει, ὅσον δυστυχεῖς ἂν ὑποτεθοῦν αἱ περιστάσεις, ὄχι πλειότερον τοῦ ὅ,τι ἐπλήρονεν ἄχρι τοῦδε διὰ δέκατον εἰς εἴδη. Ἐκτὸς τούτου διὰ τῆς ἀνωτέρω μεταλλαγῆς τοῦ φόρου δὲν φορολογεῖται καὶ τὸ κεφάλαιόν του, καὶ ἡ ἐπιμέλεια τὴν ὁποίαν καταβάλλει διὰ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κτήματός του καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ προϊόν· περιπλέον ἀπαλλάττεται καὶ ἀπὸ πλῆθος παρενοχλήσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπέκειτο ἄχρι τοῦδε καὶ αἱ ὁποῖαι ἐγέννησαν τόσα παράπονα, καὶ διαθέτει κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ προϊόντα του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τῷ φέρει μεγάλην ὠφέλειαν. Προσέτι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἑνὸς τακτικοῦ φορολογικοῦ συστήματος μέλλει νὰ ἐλαφρωθῇ εἰς τὸ μέλλον σημαντικὰ ὁ γεωργὸς, διότι θέλουν φορολογεῖσθαι κατὰ δίκαιον λόγον καὶ τὰ λοιπὰ ἰδιωτικὰ εἰσοδήματα, π. χ. τῶν τεχνῶν, ἐπιτηδευμάτων κτλ. συνεισφέροντα εἰς τὰ γενικὰ βάρη τῆς Ἐπικρατείας, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἄχρι τοῦδε δὲν ἐνεργεῖτο. Διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας αὐξάνουν αἱ πηγαὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ εἰσοδήματος, καὶ ἐπομένως κατὰ φυσικὸν λόγον καὶ αἱ τοῦ ἐθνικοῦ. Τὰ βάρη τῆς Ἐπικρατείας διαμερίζονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς πλειοτέρους φορολογουμένους, καὶ ἐπομένως καὶ ὁ γεωργὸς καὶ πᾶς ἄλλος θέλει πληρόνει εἰς τὸ ἑξῆς ὀλιγώτερα εἰς τὸ μέρος του.

Καὶ τὸ δημόσιον ὠφελεῖται διὰ τῆς μεταλλαγῆς τῆς εἰς εἴδη ἀποδεκατώσεως. Τὸ σημαντικὸν κέρδος, τὸ ὁποῖον ἔκαμαν ἄχρι τοῦδε οἱ ἐνοικιασταὶ θέλει τὸ ἀπολαμβάνει εἰς τὸ ἑξῆς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διὰ τῆς αὐξήσεως ταύτης τοῦ εἰσοδήματος μειοῦται συγχρόνως τὸ ἀτομικὸν ποσὸν τοῦ φόρου, καὶ ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ γνωρίσῃ θετικῶς τὸ εἰσόδημά της, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἦτον ἄχρι τοῦδε ἀδύνατον, διὰ τὸ τυχηρὸν τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναπόφευκτον διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς δημοσίου περιουσίας καὶ συγχρόνως διὰ τὴν μονιμότητα τῆς Ἐπικρατείας. Πᾶσα Ἐπικράτεια ἔχει ὡς καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὰς ἀναποφεύκτους ἀνάγκας της, αἵτινες πρέπει νὰ ἱκανοποιηθοῦν χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ εἰσόδημά του, διότι ἄλλως δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. Ἡ ἱκανοποίησις τούτων περὶ τῆς αὐθυπάρξεως ὑπαγορευομένων ἀναγκῶν, δὲν πρέπει νὰ κρέμηται ἀπὸ τὴν τύχην (cas), ἀλλ' οὔτε δύναται νὰ κρέμηται ἀπὸ τὴν τύχην ὁ φρόνιμος σκοπὸς τῆς ἀνθρωπίνου ὑπάρξεως, ὅς τις δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ εἰμὴ εἰς κράτη κανονισμένα. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ πρεπόντως εἰμὴ μόνον ἀφοῦ παύσουν νὰ ἦναι τὰ εἰσοδήματά του τυχηρὰ, καὶ ἀφοῦ προσδιορισθῇ τοὐλάχιστον τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν διὰ φόρων δικαίων καὶ ἀναλόγων πληρονομένων ἀπὸ τοὺς πολίτας πάσης τάξεως, καὶ τοῦτο δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ εἰμὴ ἀφοῦ πρὸ πάντων ἀλλαχθῇ εἰς χρηματικὴν φορολογίαν ἡ ἄχρι τοῦδε εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσις.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ πεισθῇ εἰς τοῦτο ὁ Ἕλλην καὶ νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ὅστις ζητεῖ καὶ λαμβάνει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν μισθοὺς, συντάξεις, διακρίσεις κτλ. διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, ὅστις εἰς διαφόρους περιστάσεις ζητεῖ τὴν συνδρομήν της, ὅστις ἀπολαμβάνει ἀσφάλειαν τοῦ ἑαυτοῦ του, τῆς γυναικὸς, τῶν παιδίων του καὶ τῆς ἰδιοκτησίας του, ὅστις θέλει νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὰ τέκνα του εἰς τὰ σχολεῖα, νὰ ὠφελῆται ἀπὸ τὰ δημόσια καταστήματα, οἷον, δρόμους, γεφύρας κτλ. καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὸν τρόπον τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων του, καὶ ἐν γένει ὅστις θέλει νὰ ἔχῃ ὕπαρξιν φρόνιμον καὶ ἀνεξάρτητον, πρέπει νὰ συνεισφέρῃ καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, πληρόνων φόρους καὶ δασμούς. Ἡ Ἐπικράτεια ὁμοιάζει μὲ μίαν ἰδιωτικὴν ἑταιρείαν· δὲν δύναταί τις νὰ λάβῃ ὄφελος, ἂν δὲν συνεισφέρῃ καὶ εἰς τὰ βάρη αὐτῆς.

Εʹ. Ἄλλος πολλὰ οὐσιώδης σκοπὸς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου εἶναι νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων σταθερὰν ὕπαρξιν καὶ εἰσόδημα διὰ ἐλευθέρας ἰδιοκτησίας. Εἰς τὰς νήσους λείπουν κατὰ μέγα μέρος αἱ διὰ τοὺς κατοίκους ἀναγκαῖαι γαῖαι, τόσον διότι αὐταὶ εὑρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν, ὅσον καὶ διότι ἡ φυσικὴ

ποιότης τῶν νήσων δὲν περιέχει ἀρκετὰς καλλιεργησίμους γαίας. Διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι εἶναι περιωρισμένοι εἰς κλάδους ἐπιτηδευμάτων, οἵτινες, ὡς π. χ. εἰς τὴν Ὕδραν, περιορίζονται ἔτι πλέον διὰ περιστατικῶν τινων καὶ μερικῶν περιστάσεων· καὶ τοιουτοτρόπως γίνεται δεινὴ ἡ θέσις τῶν νησιωτῶν. Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 28 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, οἱ κάτοικοι τοιούτων νήσων, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχουν αἱ πρὸς προικοδότησιν ἀναγκαῖαι γαῖαι, δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὴν εἰς ἄλλους δήμους, χωρὶς νὰ βιασθοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς κατοικίας των, διότι δύνανται νὰ πωλήσουν, ἐνοικιάσουν ἢ νὰ ἀφήσουν κατὰ κληρονομίαν εἰς τὰ τέκνα ἢ συγγενεῖς των τὰς γαίας ταύτας ἂν δὲν θέλουν νὰ τὰς καλλιεργήσουν διὰ λογαριασμόν των εἴτε ἰδίαις χερσὶ ἢ δι' ἄλλων, βλέπομεν εὐκρινῶς ὅτι ὁ νόμος καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἱκανοποιεῖ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας τοῦ Ἔθνους.

ς'. Εἶναι ἐκ τῶν χρεῶν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ διαθέσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν τὰς πολυαρίθμους ἐθνικὰς γαίας. Ἦτον λοιπὸν λαμπρὰ πρᾶξις τῆς Α. Μ. νὰ ἐκδώσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασίν του τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται εἰς πάντα Ἕλληνα ἢ καὶ εἰς πάντα ὡς τοιοῦτον νομίμως ἀναγνωρισθέντα, ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποκτήσῃ μὲ τόσον εὐλόγους συμφωνίας ἐθνικὰς γαίας ὡς ἰδιοκτησίαν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὸν μόνιμον εἰσόδημα. Ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν δὲν μᾶς δίδει ἄλλο τοιοῦτον παράδειγμα. Οἱ παλαιοὶ ῥωμαϊκοὶ περὶ γεωδαισίας νόμοι ἐνεργήθησαν ὑπὸ διαφορετικὰς περιστάσεις, καὶ ὄχι εἰς τόσην μεγάλην ἔκτασιν.

Κρέμαται λοιπὸν μόνον ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν μὲ τόσην μεγαλοψυχίαν διδομένην εἰς αὐτὸ περίστασιν, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἐλευθέραν ἰδιοκτησίαν, ἢ νὰ ἀφήσῃ νὰ παραχωρηθοῦν αἱ γαῖαι εἰς ἀποίκους, οἵτινες δὲν θέλουν λείψει μὲ τὸν καιρὸν νὰ συῤῥεύσουν, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποβληθοῦν, (φθάνει μόνον νὰ παρέχουν τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγυήσεις), αὐτὸ δὲ νὰ λάβῃ ἔπειτα γαίας κατὰ τὰς γενικὰς περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν γαιῶν συμφωνίας, αἵτινες δὲν εἶναι τόσον ἐπωφελεῖς ὡς αἱ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου. Πρέπει ὅμως νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τὸν πρακτικὸν νοῦν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅτι θέλει ὠφεληθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν περίστασιν, ἐν ᾧ μάλιστα δεικνύει μεγάλην ἔφεσιν διὰ τὴν ἀπόλαυσιν ἰδιοκτησίας, καὶ ἐν ᾧ κατὰ τὰς ειδικὰς ἐπισήμους ἀναφορὰς ἐπαρουσιάσθησαν διάφοροι αἰτήσεις διὰ παραχώρησιν γαιῶν κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσίν του διελύθησαν διάφοροι διενέξεις περὶ ἰδιοκτησίας, καὶ περὶ νέων ἀποικιῶν πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν διαφερομένων μερῶν.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων, ὅστις μόνος δύναται νὰ γεννήσῃ τινὰς δυσκολίας, θέλει γενῇ ὡς καὶ εἰς ἐκποιήσεις ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τὴν ποιότητα τῆς γῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλουν γενῇ καὶ διάφοροι τάξεις τῶν γαιῶν, καὶ αἱ κοινότητες θέλουν δυνηθῇ νὰ παραστήσουν τὰ συμφέροντά των κατὰ τὸν καταλληλότερον τρόπον. Διὰ τὸν διορισμὸν δὲ τῆς ὑπὲρ τὸ δέον μικρᾶς, ἢ ὑπὲρ τὸ δέον μεγάλης ἐκτιμήσεως ἐπρόβλεψεν ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος ἄρθρ. (10).

Τὰ ἀνωτέρω δύνανται ν' ἀρκέσουν πρὸς ἀκριβῆ καὶ ἀληθῆ διασάφησιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου. Ὅστις ἐπιθυμεῖ ἀληθῶς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ λαοῦ, θέλει συνεισφέρει νὰ τὸ φωτίσῃ δεόντως περὶ τοῦ νόμου, καὶ ὄχι νὰ τὸ κάμῃ δι' ἀνυποστάτων ἐπιχειρημάτων νὰ γενῇ δύσπιστον ὡς πρὸς τὰ συμφέροντά του. Πρὸ πάντων εἶναι χρέος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ φωτίσουν τὸ ἔθνος περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, διότι πρέπει νὰ ὑποθέσῃ τις δι' αὐτούς, ὅτι τὰ γνωρίζουν καλήτερα, καὶ χρεωστοῦν ὡς πρὸς τὴν θέσιν των νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εὐεργετικῶν σκοπῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐδημοσιεύθη δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου (8 Νοεμβρίου) Β. Δ. ὑπ' ἀριθ. 4059.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Νοεμβρ. 1835.

315. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἀρ. 20 τοῦ 1835 ἔτους.

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Δηλοποιοῦμεν ὅτι συντεθείσης τὴν 20 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) 1835 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, Βοεμίας κ. τ. λ. συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται,

«Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, Βοεμίας κ. τ. λ. ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἴσου νὰ διατηρήσωσι τὴν μεταξὺ Αὐτῶν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν φιλίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ κρατύνωσιν ἐπὶ πλέον τὰς μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν Των ἐμπορικὰς σχέσεις· πεπεισμένοι δὲ συγχρόνως, ὅτι τίποτε δὲν δύναται νὰ συντελέσῃ μᾶλλον πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κοινῶν εὐχῶν Των, παρὰ τὴν σύστασιν τῆς περὶ τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν ἐλευθερίας, ἐπιστηριζομένης εἰς τὴν δικαίαν τοῦ ἀμοιβαίου ἀρχήν, διώρισαν Πληρεξουσίους πρὸς σύνταξιν τῆς ἐπὶ τούτῳ συνθήκης· ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Ἰάκωβον Ῥίζον Νερουλόν, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ Ἱππότην τοῦ Βασ. Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, Βοεμίας κ. τ. λ.

τὸν Ἱππότην Ἀντώνιον Πρόκες Ὄστεν, Ἀντισυνταγματάρχην τῶν στρατευμάτων Αὐτοῦ, Ἱππότην τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τοῦ Λεοπόλδου τῆς Αὐστρίας, Ταξιάρχην τῶν ταγμάτων τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς Ῥωσσίας, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Κωνσταντινείου τάγματος τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῆς Κασίμας, Ἱππότην τοῦ Σουεδικοῦ ξίφους, Πληρεξούσιον Αὐτοῦ Υπουργὸν παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος.

Οἵτινες, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

1. Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος καὶ Βασιλέως.

2. Ἑπομένως, οἱ ὑπήκοοι τῶν συνομολογούντων Βασιλέων θέλουν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἴσην ἐλευθερίαν ἐμπορίας, εἰς τρόπον ὥστε θέλουν τοῖς χορηγεῖσθαι εἰς τὰ εἰρημένα μέρη παρ' ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων ἐντελῶς ἴσα καὶ ἀμοιβαῖα ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα, καὶ καθόσον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται ἐκεῖ εἰς ὑποχρεώσεις (redevancens) τινάς. Αἱ κατὰ τόπον Ἀρχαὶ θέλουν προσφέρεσθαι πρὸς αὐτοὺς ἀπαραλλάκτως καθὼς καὶ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καθόσον ἀφορᾷ τὰ δημόσια βάρη.

3. Ἐξαιροῦνται τὰ ἀντικείμενα τῆς περὶ τὰ πολεμεφόδια λαθρεμπορίας καὶ τῆς ἀκτεμπορίας, συνιστάμενα εἰς ἐντόπια καὶ ξένα προϊόντα, καὶ στελλόμενα ἀπό τινος εἰς ἄλλον τοῦ αὐτοῦ Κράτους λιμένα. Ἡ ἐμπορία αὕτη δὲν δύναται νὰ γείνῃ εἰμὴ δι' ἐντοπίων πλοίων· ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι τῶν συνομολογούντων Βασιλέων δύνανται νὰ φορτώσουν τὰ πράγματα καὶ ἐμπορεύματά των εἰς τὰ εἰρημένα πλοῖα, πληρόνοντες ἑκάτεροι τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

4. Τὰ πλοῖα τῶν ὑπηκόων ἑκατέρων τῶν συνομολογούντων Βασιλέων θέλουν πληρόνει εἰς τοὺς λιμένας καὶ τοὺς ὅρμους τοῦ ἑτέρου μόνα τὰ ναυηγέσια (droits de pilotage), εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται ἢ θέλουν ὑποβληθῆ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα.

5. Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ ἢ Αὐστριακὰ ὅσα πλέουν καὶ διακατέχονται κατὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυούσας διατάξεις.

6. Ὅλα τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ Κράτος τῶν συνομολογούτων Βασιλέων προερχόμενα ἀκατέργαστα καὶ κατειργασμένα προϊόντα (bruts et manufacturés), ὅσων ἡ δι' ἐντοπίων πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῆς μιᾶς τῶν Ἐπικρατειῶν εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ εἶναι κατὰ νόμους συγκεχωρημένη ἢ θέλει συγχωρηθῆ τοῦ λοιποῦ, δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν ἢ ἐξαχθῶσιν ἐπίσης καὶ διὰ τῶν εἰς ὑπηκόους τῆς ἄλλης ἀνηκόντων πλοίων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε παρ' ὅσα πληρόνονται ἢ θέλουν πληρόνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ προϊόντα, ὅταν εἰσάγωνται ἢ ἐξάγωνται δι' ἐπιχωρίων πλοίων.

7. Ὅλα τὰ πράγματα, ὅσα, χωρὶς νὰ ἦναι κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑποκειμένων γαιῶν, δύνανται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς λιμένας, θέλουν ὑπόκεισθαι, ὄντα ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, εἰς μόνα τὰ δικαιώματα ὅσα ἤθελον πληρόνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ πράγματα ἐὰν εἰσήγοντο ἐπὶ Αὐστριακῶν πλοίων. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας περὶ τῶν Αὐστριακῶν πλοίων ὡς πρὸς τὰ πράγματα, ὅσα χωρὶς νὰ ἦναι κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος καὶ Βασιλέως ὑποκειμένων γαιῶν, δύνανται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας.

8. Τὰ κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν ἐπικρατειῶν ἑκατέρων τῶν συνομολογούντων Βασιλέων, ὅσων ἡ εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἑτέρου εἰσαγωγὴ εἶναι κατὰ νόμους συγκεχωρημένη, δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιωμάτων μεγαλητέρων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε παρ' ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται ἢ θέλουν ὑποβληθῆ τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους προϊόντα ἄλλου τόπου, ἐκτὸς μόνον ὅταν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ ἑτέρου τῶν Βασιλέων, τὰ εἰς τὰ κατειργασμένα καὶ ἀκατέργαστα προϊόντα ἄλλου τινὸς τόπου ἐπιβεβλημένα δικαιώματα ἤθελαν ἐλαττωθῆ δι' ἐπισήμου συνθήκης ἐπὶ διαβεβαιώσει ἰδιαιτέρων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων ἢ ἀναλόγου ἐλαττώσεως τῶν δικαιωμάτων. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἄλλη Κυβέρνησις δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν, εἰμὴ παρέχουσα τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει τὴν ἀπολαμβάνει, εἰμὴ ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἤθελεν ἀσφαλίσει εἰς τὴν ἄλλην τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα, ἤ, ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατά τε ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφοῦ δώσῃ ἀντάξια ἄλλα· πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξουν ἰδίως τὰ περὶ τούτου.

9. Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἀποφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐμπορίας, καὶ ὁποιωνδήποτε πραγμάτων, οἱ ὑπήκοοι τῶν συνομολογούντων Βασιλέων θέλουν ὑπόκεισθαι ἀμοιβαίως εἰς τὰ παρὰ των ἐπιχωρίων νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ὡρισμένα. Ἀντὶ τούτου δὲ θέλουν ἀπολαμβάνει δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὰ πράγματά των καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, τὰς αὐτὰς χάριτας καὶ ἐξαιρέσεις ὡς καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Δύναν-

ται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν ἰδιοκτησίαν των διὰ πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρήσεως, διαθήκης, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως, συμμορφούμενοι ὅμως μὲ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τοῦ τόπου των. Δύνανται ἐπίσης νὰ μετακομίζωσι, κατὰ τὸ δοκοῦν, τὴν κατάστασίν των ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἐπικράτειαν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται ἕνεκα τούτου εἰς ὁποιονδήποτε ἔκτατον δασμὸν ἢ τέλος.

10. Οὐδεμία τῶν δύο Κυβερνήσεων, καθὼς οὔτε τις Πράκτωρ, Ἑταιρία, ἢ Σύλλογος (corporation), ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῆς πράττοντες δὲν θέλουν ἀπονέμει προτίμησίν τινα περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν κατειργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων, προερχομένων ἐκ τῆς ἐπικρατείας ἑνὸς τῶν δύο συνομολογούντων Βασιλέων, καὶ εἰσαγομένων εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ἄλλης λόγῳ τοῦ ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκει τὸ πλοῖον· καθότι οἱ συνομολογοῦντες Βασιλεῖς προέθεντο νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο κἀμμία διαφορὰ ἢ διάκρισις.

11. Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Αὐστρίας ναυαγήσῃ εἰς τοὺς λιμένας ἢ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας τῶν ἐπικρατειῶν, θέλει τῷ δοθῇ ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν μεγίστη ἀντίληψις πρός τε τὴν συντήρησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, τὴν περὶ τῶν διασωθέντων ἀντικειμένων φροντίδα, καὶ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ καὶ ἀπόδοσιν αὐτῶν. Τὰ πράγματα ταῦτα δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐὰν μετὰ ταῦτα πρόκειται νὰ δαπανηθῶσιν.

12. Οἱ συνομολογοῦντες Βασιλεῖς συμφωνοῦν νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα, μυχὸν (baie) ἢ ἀγκυροβόλιον τῶν ἐπικρατειῶν των, καὶ νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηρὰς ποινὰς πάντας τοῦ ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς ἐπικρατείας Αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία, ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν συνομολογούντων Βασιλέων, συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των ἢ εἰς τοὺς προσηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίους των, ἐὰν ἀποδείξουν τὴν ταὐτότητα τῆς ἰδιοκτησίας· ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς τρίτου χεῖρας· ἀπαιτεῖται δὲ μόνον νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

13. Ὅσοι τῶν Ἑλληνικῶν ὑπηκόων, συλληφθέντων ἕνεκα πειρατείας παρ' Αὐστριακῶν πολεμικῶν πλοίων, κρατοῦνται μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Αουστριακὴν ἐπικράτειαν, θέλουν παραδοθῆ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ Βασιλέως ὅσα αὕτη ἤθελεν ἔχει δεδαπανημένα πρὸς διατροφὴν τῶν εἰρημένων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεώς των.

14. Ἐὰν τὸ ἐν Κράτος ἤθελεν ἔχει πόλεμον καθ' ὁποιασδήποτε Δυνάμεως, καθ' ὁποιουδήποτε Ἔθνους ἢ Κράτους, οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἄλλου δύνανται νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν των μὲ τὰς ἐπικρατείας ταύτας ἐκτὸς τῶν κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν ἀποκλεισμένων ἢ πολιορκουμένων πόλεων ἢ λιμένων· ἀλλὰ κατ' οὐδένα λόγον δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ὑπηκόους ἑκατέρων νὰ ἐμπορεύωνται πράγματα καθυπαγόμενα εἰς τὴν περὶ τὰ πολεμεφόδια λαθρεμπορίαν.

15. Οἱ συνομολογοῦντες Βασιλεῖς θέλουν συνεννοηθῆ δι' ἰδιαιτέρας πράξεως περί τε τοῦ ὁρισμοῦ τῆς περὶ τα πολεμεφόδια λαθρεμπορίας καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας θέλουν ἀκολουθεῖ ὡς πρὸς τὸ ναυτικὸν δίκαιον τῶν οὐδετέρων.

16. Ἑκάτερος τῶν συνομολογούντων Βασιλέων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ Γεν. Προξένους, Προξένους Ἀντιπροξένους καὶ Προξενικοὺς Πράκτορας εἰς ὅλους τοὺς λιμένας ἢ τὰς πόλεις τῆς ἄλλης τῶν ἐπικρατειῶν, ὅπου εἶναι καὶ ἤθελον κριθῆ ἀναγκαῖοι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ διὰ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων Του. Οἱ Πρόξενοι (ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι), διορισθέντες προσηκόντως παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς των, δὲν δύναται ν' ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας ἤθελον διορισθῆ· θέλουν δὲ ἀπολαμβάνει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους διά τε ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἴσα δικαιώματα.

17. Περὶ τῆς διὰ Ἴστρου (Δουνάβεως) εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν, κατά τε τὸν ῥοῦν τοῦ εἰρημένου ποταμοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ, οἱ συνομολογοῦντες Βασιλεῖς γνωστοποιοῦσι παῤῥησίᾳ τὴν πρόθεσίν των τοῦ νὰ εὐκολύνωσι τὴν τοιαύτην ἐμπορίαν· θέλουν δὲ συμφωνήσει δι' ἰδιαιτέρας συνθήκης περὶ τῶν πρὸς τοῦτο χορηγητέων ἀμοιβαίων εὐκολιῶν.

18. Ἡ παροῦσα περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων· μετὰ δὲ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα εἰσέτι μηνῶν, ἀφοῦ ὁ εἷς τῶν συνομολογούντων Βασιλέων φανερώσῃ εἰς τὸν ἕτερον τὴν περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του.

19. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῆ ἐν Βιέννῃ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, ἐὰν ἦναι δυνατὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ Πληρεξού-

σιοι ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὴν σφραγῖδά των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαρτίου (20 Φεβρουαρίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πέμπτου Σωτηρίου ἔτους. »

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμεθα δι' Ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέρους Κληρονόμους καὶ Διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν τὸ παραμικρόν, οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν ἐπίσημον ἐπικύρωσιν, ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγῖδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου (6 Μαρτίου) ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ πέμπτῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ τρίτῳ.

316. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐκ τῆς προτάσεως τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας παρακινούμεθα νὰ παρατείνωμεν τὴν διὰ τοῦ διατάγματος ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου 1835 ἄρθρ. 1 (Ἀριθ. 244 Σελ. 294) διορισθεῖσαν προθεσμίαν εἰς ἓξ ἀκόμη μῆνας, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ διάταγμα τοῦτο διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπιτάττεται συγχρόνως ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ διατάξῃ τὰς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς νὰ γνωστοποιήσουν ἀκόμη ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰ δύο αὐτὰ διατάγματα, καὶ νὰ λάβῃ περὶ τούτων γνῶσιν ὁ καθεὶς ὅσον τὸ δυνατόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Δεκεμβρίου 1835.

317. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ Βασιλικὰς ἀποφάσεις τῆς 9 (21) Νοεμβρίου καὶ 20 Νοεμβ. (2 Δεκεμβρ.), τὰ τάληρα τῶν πολιτειῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, Μεξικοῦ, Βολιβαρίας, Περοῦ, Χιλῆς καὶ Ῥίο Δελα Πλάτα, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς Κολομβίας, δύνανται εἰς τὸ ἑξῆς πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου νὰ κυκλοφορῶσιν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τιμὴν τῶν Ἱσπανικῶν διστήλων, τουτέστι πρὸς ἓξ δραχμάς· δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα παραδοχή των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1835.

318. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) Βασ. Διατάγματος εἰδοποιεῖ, ὅτι ὅσοι ἐπιθυμοῦν ν' ἀγοράσωσιν ἅλας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας διὰ νὰ μετακομίσωσιν αὐτὸ εἴτε διὰ ξηρᾶς εἴτε διὰ θαλάσσης εἰς ξένα κράτη, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ δημοσιευμένου ἤδη διὰ τῶν Ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1835 ὑπ' ἀριθ. 1902 περὶ ἐξαγωγῆς ἅλατος Υ. Β. Διατάγματος, δύνανται νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὰς ἀκολούθως ἁλικάς· 1. Τοῦ Μεσολογγίου· 2. Τῶν Ἀθηνῶν· 3. Τῆς Λαμίας (Ζητουνίου)· 4. Τῆς Θερμησίας (εἰς Ἑρμιόνην ἐπαρχίαν τοῦ Νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας)· 5. Τῆς νήσου Νάξου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1835.

319. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ Βασιλ. ἀπόφασιν τῆς 26 Νοεμβρίου (8 Δεκεμβρίου) τὸ ταμεῖον τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας μετετέθη εἰς Καλάμας, καὶ τὸ ταμεῖον τοῦ Νομοῦ Φωκίδος καὶ Λοκρίδος εἰς Λαμίαν. Οἱ δὲ τελῶναι Τριφυλίας καὶ Ἀμφίσσης ἐπεφορτίσθησαν τὰ χρέη ἐπαρχιακῶν ταμίων Τριφυλίας καὶ Παρνασίδος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Δεκεμβρίου 1835.

320. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ ὑποδιαίρεσις τοῦ τετάρτου τμήματος τοῦ κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικοῦ καταστήματος, ἥτις ἔμεινε μέχρι τοῦδε ἀπροσδιόριστος κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τῶν ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρίου) 1835 προσθέτων προξενικῶν ὁδηγιῶν, ἀπεφασίσθη ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας ταύτης ὡς ἐφεξῆς·

Ἡ περιφέρεια τοῦ Προξενείου Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας ὑποδιαιρεῖται εἰς τὰ Ὑποπροξενεῖα·

α'. Τῆς Ἠπείρου, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς τὰ Ἰωάννινα. Τὸ Ὑποπροξενεῖον τοῦτο περιλαμβάνει τὰς ἐπαρχίας Ζαγορίου, Μετσόβου καὶ Κονίτσης, καὶ ἐκτείνεται κατὰ μὲν τὴν ἄρκτον μέχρι τῆς πόλεως Γρεβενῶν, κατὰ δὲ μεσημβρίαν μέχρι Παραμυθίας καὶ Σουλίου, πρὸς ἀνατολὰς μέχρι Καλαρύτων, καὶ πρὸς δυσμὰς καθ' ὅλον τὸ παράλιον τῆς Τσαμουριᾶς ἀπὸ Βουθρωτοῦ μέχρι Σαγιάδων, ἐμπεριεχομένων καὶ αὐτῶν.

β'. Τῆς Κάτω Ἀλβανίας, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Αὐλῶνα. Τὸ Ὑποπροξενεῖον τοῦτο περιλαμβάνει πρὸς μὲν δυσμὰς ὅλον τὸ παράλιον ἀπὸ Βουθρωτοῦ μέχρι Καβάγιας, πρὸς ἄρκτον ἐπίσης μέχρι Καβάγιας, πρὸς μεσημβρίαν μέχρι Βουθρωτοῦ, ἥτις δὲν περιέχεται εἰς τὰ ὅριά του, κατ' ἀνατολὰς δὲ ἀφ' ἑνὸς μέρους μέχρι Κονίτζης καὶ ἀφ' ἑτέρου μέχρι Βερατίου, συμπεριεχομένων καὶ ὅλων τῶν περιχώρων τῆς παραλίας ταύτης.

γ'. Τῆς Ἄνω Ἀλβανίας ἑδρεῦον εἰς Δυῤῥάχιον.

Τὸ Ὑποπροξενεῖον τοῦτο ἐκτείνεται, πρὸς μὲν δυσμὰς καθ' ὅλον τὸ παράλιον τῆς Καβάγιας, καὶ συμπεριλαμβάνει τὴν πόλιν ταύτην μέχρι τῶν Αὐστριακῶν ὁρίων τοῦ παραλίου τούτου, πρὸς ἄρκτον δὲ μέχρι τῶν ἀρκτώων ὁρίων τῆς ἐπαρχίας Σκόνδρας, πρὸς μεσημβρίαν μέχρι Καβάγιας καὶ πρὸς Ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας Ἐλβασὰν, συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης, μέχρι Ὀχρίδος, ἥτις ἐπίσης ἐμπεριέχεται εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ὑποπροξενείου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου 1835.

——

321. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 (25) Νοεμβρίου Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀπεφασίσθησαν τὰ ἀκόλουθα·

α΄. Ἡ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσα Ἐπιτροπὴ διὰ τὰ Τουρκικὰ πράγματα διαλύεται·

β΄. Ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κύριος Ἀναγνώστης Δεληγιάννης διορίζεται Βασιλικὸς Ἐπίτροπος διὰ νὰ ἔμβῃ εἰς διαπραγμάτευσιν μετὰ τοῦ νέου Ἐπιτρόπου τῆς Πόρτας Ναΐλῆ Ἐφέντη, κατὰ τὰς Βασιλικὰς ὁδηγίας καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἔχων ὡς διερμηνέα καὶ Σύμβουλον τὸν Κύριον Λουκᾶν Ἀργυρόπουλον·

γ΄. Ἰδιαιτέρα Ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Γ. Αἰνιᾶνα, καὶ τὸν Διερμηνέα τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν Κύριον Λ. Ἀργυρόπουλον, καὶ προεδρευμένη ἀπὸ τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον, θέλει φροντίσει, κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε δοθείσας ὁδηγίας, περὶ τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν διαφωνιῶν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ Εὔβοιαν κτημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1835.

——

322. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 8 (20) Νοεμβρίου Ε. Ε. περὶ συστάσεως εἰδικῶν βιβλιοθηκῶν Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐστάλησαν ἄχρι τοῦδε εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ Σχολεῖα τοῦ Κράτους ἐκ τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Γενικῆς Βιβλιοθήκης ἐναποτεθειμένων βιβλίων, τὰ ἑξῆς·

	Σώμ.	Τομ.
Ἡ παλαιὰ καὶ νέα Διαθήκη, ἔκδοσ. Μόσχας	3	3
Ἡ Μετάφρ. τῆς Καινῆς Διαθ. ἐν Γενεύῃ	10	10
Κυριακοδρόμιον εὐαγγελικὸν Ν. Θεοτόκη	1	2
Φιλόθεος ἀδολεσχία Εὐγεν. τοῦ Βουλγάρεως	1	2
Ἑκατονταετηρὶς τοῦ αὐτοῦ	1	2
Ἐγχειρίδιον χριστιανικὸν ὑπὸ Στούρζα	1	1
Λεξικὸν Ἑλληνικὸν Γαζῆ ὑπὸ Ματακίδου	1	1
Γραμματικὴ Κούμα	1	1
Γραμματικὴ λογικὴ Πιτσιπιοῦ	1	1
Γραμματικὴ Κομητᾶ	1	1
Γραμματικὴ ἐν Τριεστίῳ	1	1
Σχόλια εἰς τὸ Δ΄. βιβλίον τῆς τοῦ Γαζῆ Γραμματικῆς	1	1
Κριτικαὶ ἐπιστάσεις εἰς τὴν Γραμματικὴν Ν. Καυσοκαλυβίτου	1	1
Περὶ ἐκφωνήσεως τῶν Ἑλληνικῶν στοιχείων ὑπὸ Α. Γεωργιάδου	1	1
Συντακτικὸν Ἰγνατίου Σκαλιόρα	1	1
Λεξικὸν τῆς νέας καὶ ἀρχαίας Ἑλληνικῆς	1	1
ὑπὸ Σκαρλάτου Βυζαντίου	1	1
Λατινικὴ Γραμματικὴ Α. Π. Ι.	1	1
Γαλλικὴ Γραμματικὴ Φ. Τ.	1	1
Πλουτάρχου βίοι παράλληλοι Ἔκδοσις Α. Κοραῆ	1	6
Στράβωνος Γεωγραφικ. Ἔκδ. τοῦ αὐτοῦ	1	1
Ἰσοκράτους. Ἔκδοσις τοῦ αὐτοῦ	1	2
Ἀριστοτέλους πολιτικά. Ἔκδ. τοῦ αὐτοῦ	1	1
Ἠθικὰ Νικομάχεια Ἔκδοσις τοῦ αὐτοῦ	1	1
Ξενοκράτους καὶ Γαληνοῦ περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἐνύδρων τροφῆς Ἔκδ. τοῦ αὐτοῦ	1	1
Ἀῤῥιανοῦ διατριβαὶ Ἐπικτήτου. Ἔκδοσ. τοῦ αὐτοῦ	1	12
Ἐπικτήτου Ἐγχειρίδιον κλπ. Ἔκδοσις τοῦ αὐτοῦ.	1	1
Λυκούργου λόγος κατὰ Λεωκράτους Ἔκδοσις τοῦ αὐτοῦ	1	1
Στρατηγικὸς Ὀνησάνδρου Ἔκδ τοῦ αὐτοῦ	1	1
Πολυαίνου στρατηγήματα Ἔκδοσις τοῦ αὐτοῦ	1	1
Μύθων Αἰσωπείων συναγωγὴ τοῦ αὐτοῦ	1	1
Βεκκαρίας Μετάφρασις τοῦ αὐτοῦ ἐκδ. α΄.	1	1
Διάλογος περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, τοῦ αὐτοῦ	1	1
Οἱ δέκα Ῥήτορες Ἔκδοσις Ν. Δούκα	4 διπ.	20
Ὁ Θουκυδίδης τοῦ αὐτοῦ	3	30
Ὁ Ἀῤῥιανὸς τοῦ αὐτοῦ	3	21
Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικ. τοῦ αὐτοῦ	3	3
Δίωνος Χρυσοστόμου λόγοι· Ἔκδοσ. τοῦ αὐτοῦ	1	3
Εὐτροπίου Ἐπιτομὴ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας, τοῦ αὐτοῦ	3 διπ.	3
Ἀπολλοδώρου Μυθολογία	1	1
Πλουτάρχου παράλληλα. Ἔκδοσις στερεότυπος.	1	9
Ὁμήρου Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια ὁμοίως	1	4
Σύλλεκτα τῶν Θουκυδίδου καὶ Ἡροδότου Ἱστοριῶν	10	10
Οἱ σωζόμενοι ἐπιτάφιοι λόγοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων	10	10
Λουκιανοῦ Τόξαρις ἢ περὶ φιλίας	5	5
Ποικίλα Ἑλληνικά	1	1
Novæ ex Joa Chrysostomo eclogæ L.	1	1
edidit Chr. Fr. de Mathæi	1	1

Ποικίλα Ἑλλην. seu varia graeca ὑπ. τ. αὐτ.	1	1
Veterum et clarorum Medicorum Græcorum varia Opuscula	1	1
Αἱ καθ' Ὅμηρον ἀρχαιότητες	1	1
Εἰδύλλιον ἐγκωμιαστικὸν εἰς Μαρίαν τὴν Παυλόβναν ὑπὸ Α. Γεωργιάδου	1	1
Συλλογὴ τῶν ἐν ἐπιτομῇ τοῖς πάλαι γεωγραφηθέντων	3	6
Κομητᾶ παλαιὰ Γεωγραφία	3	3
Νέα Γεωγραφία τοῦ αὐτοῦ	3	3
Μυθολογία τοῦ αὐτοῦ	2	2
Γενικὴ Ἱστορία τοῦ αὐτοῦ	1	1
Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία τοῦ αὐτοῦ	2	2
Ἀρχαία Ἀλεξάνδρεια ἢ περιγραφὴ τῆς πόλεως ταύτης	1	1
Χρονολογικὸς πίναξ ὑπὸ Σολομῶντος Κυπρίου	1	1
Στοιχεῖα Μαθηματικῆς Ν. Θεοτόκη	1	3
Στοιχεῖα Μαθηματικῆς ὑπὸ Κούμα	1	8
Τριγωνομετρία Λεγένδρου ὑπὸ Καρανδηνοῦ	2	2
Στοιχεῖα Γεωμετρίας Τακουετίου ὑπὸ Ε. τοῦ Βουλγάρεως	3	3
Τὰ ἀρέσκοντα τοῖς Φιλοσόφοις τοῦ αὐτοῦ	1	1
Περὶ συστήματος τοῦ παντὸς τοῦ αὐτοῦ	1	1
Μεταφυσικῆς Στοιχεῖα Γενουϊνσίου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ	3	3
Λογικὴ Αἰνεκίου	1	1
Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν Γραβενζανδίου		
Περὶ πολιτειῶν ὑπὸ Κοκκκώνα	1	2
Περὶ τῶν προσωπικῶν ἀσφαλειῶν	1	1
Περὶ τοῦ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου λόγος	1	1
Ἀνθρωπολογία Α. Γεωργιάδου	4	4
Ὑγιεινὰ παραγγέλματα ὑπὸ Καραθεοδωρῆ	1	1
Περὶ Συγγενείας τῆς Σλαβωνορωσσικῆς μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ὑπὸ Οἰκονόμου	1	3
	136	237

Ἤτοι σώμ. ἑκατὸν τριάκοντα ἓξ εἰς τόμ. διακόσια τριάκοντα ἑπτὰ τὸ ὅλον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρίου 1835.

——

323. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἡμεῖς Ὄθων ἐλέῳ θεοῦ Βασιλεὺς τῆς τῆς Ἑλλάδος, θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Κεφάλ. ά

Περὶ τῆς διαρκείας τῶν συνεδριάσεων, καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων.

1. Αἱ γενικαὶ τακτικαὶ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους γίνονται τὴν τρίτην ἑκάστης ἑβδομάδος· ἂν δὲ παρουσιασθῇ ἀνάγκη καὶ ἄλλης κατὰ τὴν αὐτὴν ἑβδομάδα συνεδριάσεως προσδιορίζεται ἐπ' αὐτῷ ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου.

Ὅταν δύο γίνωνται καθ' ἑβδομάδα γενικαὶ συνεδριάσεις, πρέπει νὰ γίνωσι τέσσαρες εἰς τὰ τμήματα, καὶ πέντε, ὅταν δὲν ἦναι κατὰ τὴν αὐτὴν ἑβδομάδα, εἰμὴ μία καὶ μόνη γενικὴ συνεδρίασις.

2. Ὁ Πρόεδρος, τὰ Μέλη, καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς συνέρχεται κατὰ τὴν ῥητὴν τῆς γενικῆς συνεδριάσεως ἡμέραν εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, περὶ τὴν 9 πρὸ μεσημβρίας· ἄρχεται ἡ συνεδρίασις τὴν 10, καὶ διαρκεῖ συνήθως μέχρι τῆς 3 ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Εἰς δὲ τὰ τμήματα, τὰ μέλη συνέρχονται εἰς τὴν 9 πρὸ μεσημβρίας, καὶ συνεδριάζουν συνήθως μέχρι τῆς 3 μετὰ μεσημβρίαν.

3. Οἱ Εἰσηγηταὶ καὶ οἱ Ὑπάλληλοι τῶν Γραφείων τῆς Γενικῆς Γραμματείας συνέρχονται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν 8 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας, καὶ ἀναχωροῦν εἰς τὰς 4 μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Κεφάλ. β'.

Περὶ τῆς εἰσόδου, καὶ τῆς ἕδρας τῶν Συμβούλων εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις.

4. Ἡ διὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις αἴθουσα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἀνοίγεται, εἰμὴ κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης συνεδριάσεως.

Τὰ μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου, συνερχόμενα προηγουμένως εἰς ἰδιαίτερον δωμάτιον, εἰσέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν συσσωματωμένα, καὶ ἔχοντα ἐπὶ κεφαλῆς των τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς Ἀντιπροέδρους· καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἕδραν των, θέλουσι διατηρεῖ τὰ περὶ τοῦ ἱεραρχικοῦ βαθμοῦ των παρὰ τῶν Βασιλικῶν διαταγμάτων ὡρισμένα.

5. Τὸ θρονίον τοῦ Προέδρου διακρίνεται τῶν λοιπῶν· ἐκ δεξιῶν δὲ αὐτοῦ ἑδρεύουσιν οἱ Ἀντιπρόεδροι, καὶ ἐφεξῆς τὰ μέλη, ἕκαστος κατὰ τὸν ἱεραρχικὸν αὐτοῦ βαθμόν.

Ὁ Θρόνος τοῦ Βασιλέως ἵσταται πρὸς τὸ μέσον τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς αἰθούσης τῶν Γενικῶν συνελεύσεων, ἐξ ἀριστερῶν δὲ αὐτοῦ, τὸ θρονίον τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, διακρινόμενον τῶν διὰ τοὺς ἄλλους Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας· κατόπιν δὲ τούτων τίθενται τὰ διὰ τοὺς Βασιλικοὺς Ἐπιτρόπους, καὶ τοὺς Συμβούλους τῶν Ὑπουργείων θρονία.

6. Συνέλευσις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, γινομένη ἐκτὸς τοῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ προσδιορισθέντος καταστήματος, ἢ εἰς ἰδιαιτέρας πολιτῶν οἰκίας, θεωρεῖται ἀμέσως παράνομος καὶ δικαιωματικῶς ἄκυρος.

Κεφάλ. γ'.

Περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις.

7. Ὁ Πρόεδρος ἀνοίγει τὴν συνεδρίασιν· ἄρχεται δὲ αὐτὴ διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισίν των, ἀντιγράφονται ἀμέσως

διὰ νὰ ὑπογραφῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως, κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 68 τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὀργανικοῦ διατάγματος ὡρισμένα.

8. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν διατηρεῖται ἡ σειρὰ τῆς ἡμερουσίου διατάξεως, ἥτις δὲν δύναται νὰ παρασαλευθῇ, εἰμὴ εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, καὶ ἂν οὕτως ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὴν συνέλευσιν.

9. Ὅταν κοινοποιήσεις, ἢ ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, ὁ Πρόεδρος ὀφείλει ἀμέσως νὰ τὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ σῶμα, πρὶν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἡμερούσιον διάταξιν.

Καὶ αἱ κοινοποιήσεις, καὶ τὰ πρακτικὰ ἀναγινώσκονται ἀπὸ τὸν Γεν. Γραμματέα.

10. Οὐδὲ τὰ Μέλη, οὐδ᾽ ὁ Γεν. Γραμματεὺς δύνανται νὰ ἀναλάβωσι τὸν λόγον, ἂν προηγουμένως δὲν τὸν ζητήσωσι, καὶ τὸν λάβωσιν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον.

11. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς κρατεῖ σημείωσιν ὅλων, ὅσοι ἤθελον ζητήσει τὸν λόγον, διὰ νὰ δύνηται καθεὶς νὰ τὸν λαμβάνῃ κατὰ τὴν τάξιν, καθ᾽ ἣν διεύθυνε τὴν αἴτησίν του· ἰσχύει δὲ αὕτη ἡ σημείωσις καθ᾽ ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως.

12. Οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ γνωμοδοτοῦντες θέλουσι λαμβάνει τὸν λόγον ἐναλλάξ.

13. Κανεὶς δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὸν λόγον πλέον παρὰ τρὶς διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, παρεκτὸς ἂν εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἤθελεν ἀποφασίσει ἄλλως ἡ συνέλευσις.

Ἐφ᾽ ὅσον τις δημηγορεῖ, ἢ γνωμοδοτεῖ, δὲν διακόπτεται.

14. Ὁ λόγος δίδεται πάντοτε εἰς τὸν αἰτοῦντα νὰ προσδιορίσῃ τὸ ζητούμενον πρόβλημα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ οἱ Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι δύνανται νὰ ζητήσωσι τὸν λόγον εἰς πᾶσαν στιγμήν.

12. Ἀπαγορεύεται πᾶσα προσωπικὴ προσβολὴ ἐντὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ αἱ τῶν μελῶν πρὸς ἄλληλα ἀποστροφαί· πρὸς μόνον δὲ τὸν Πρόεδρον ὀφείλει ὁ ὁμιλῶν ν᾽ ἀποτείνεται.

16. Ἂν τις τῶν Συμβούλων ταράττῃ τὴν ἡσυχίαν, θέλει ἀνακληθῇ εἰς εὐταξίαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον· ἂν δὲ ἤθελεν ἐπιμείνει, ὁ Πρόεδρος θέλει διατάξει τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν τῆς εἰς τὴν εὐταξίαν ἀνακλήσεώς του, καὶ ἐπὶ περιπτώσει ἐπιμονῆς ἐκτενεστέρας, δύναται ἡ συνέλευσις νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν μὲ ἐπιτίμησιν.

17. Δίδεται ὁ λόγος εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἀνακαλεσθεὶς εἰς εὐταξίαν ὑπετάγη, καὶ ζητεῖ νὰ δικαιολογηθῇ.

18. Ἂν μέλος τι τῆς συνελεύσεως ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν συζητουμένην ὑπόθεσιν, ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ εἰς τὸ προκείμενον.

19. Ἂν ἡ συνέλευσις γείνῃ θορυβώδης, ὁ Πρόεδρος προσαγγέλλει ἀμέσως, ὅτι θέλει διακόψει τὴν συνεδρίασιν· ἂν ἡ γαλήνη δὲν ἀποκατασταθῇ, διακόπτει τὴν συνεδρίασιν εἰς διάστημα μιᾶς ὥρας· ἐπαναλαμβάνεται δὲ μετὰ τοῦτο αὐτεπαγγέλτως ἡ συνεδρίασις.

20. Ἕκαστον μέλος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κανονισμοῦ.

Πρὶν ἢ ἤθελεν ἀποπερατωθῇ ἡ συζήτησις, ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν συνέλευσιν, ἂν ἐφωτίσθη ἀποχρώντως· ἡ συνέλευσις ἐκφράζει τὴν γνώμην της διὰ τῆς ὑψώσεως τῆς χειρός, ὁ δὲ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἀποφασίζουσι τὸ συναγόμενον τῆς δοκιμῆς· ἂν ἡ δοκιμὴ ἦναι ἀμφίβολος, γίνεται ἡ κατ᾽ ὄνομα ἐκφώνησις.

22. Ἀμέσως, ἀφοῦ ἀποπερατωθῇ ἡ συζήτησις, ὁ Πρόεδρος τίθησι τὰ ζητήματα, περὶ τῶν ὁποίων μέλλει νὰ γείνῃ ψῆφος, ἀλλ᾽ εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἦναι δυνατὴ ἡ διὰ τοῦ ναί, ἢ οὔ γνωμοδότησις.

Αἱ γενικαὶ προτάσεις προηγοῦνται τῶν μερικῶν, ὡς τῶν παραγράφων, τὰ ἐδάφια.

23. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ζητημάτων ὁ διωρισμένος νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ἀφ᾽ ἑνὸς μέρους, καὶ ἀφ᾽ ἑτέρου οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ οἱ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐπιφορτισμένοι τὴν συζήτησιν Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι, κάμνουν περίληψιν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς ἢ ἀποῤῥίψεως λόγων, καὶ ἀκολούθως ψηφοφορεῖ τὸ Συμβούλιον.

24. Πρῶτοι ψηφοφοροῦν οἱ Ἀντιπρόεδροι, καὶ ἀκολούθως τὰ μέλη, κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν των.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς μετρᾷ τὰς ψήφους, καὶ ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὸ ἀποτέλεσμα.

Πᾶσα πρότασις παραδεχθεῖσα ἅπαξ καλεῖται ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

25. Ἡ τελευταία πρᾶξις τοῦ Συμβουλίου μετὰ τὰς συζητήσεις εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῆς διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν ἡμερουσίου διατάξεως· ὕστερον ὑπογράφονται τὰ πρακτικὰ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, τὰ Μέλη, καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος εἰδοποιεῖ τὸ σῶμα περὶ τοῦ ἂν πρόκειται νὰ γείνῃ καὶ ἔκτακτος συνεδρίασις εἰς τὴν παρὰ τοῦ α. ἄρθρου προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν.

Ἄρθρον τελειωτικόν.

Ὅταν ὁ Γεν. Γραμματεὺς δὲν εὑρεθῇ παρὼν εἰς τὰ τμήματα, διὰ νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων, ἐπιφορτίζονται τοῦτο οἱ ἁρμόδιοι Εἰσηγηταί.

Ἐγκρίνομεν τὸν παρόντα προσωρινὸν κανονισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐπιφυλαττόμεθα τὸ δικαίωμα νὰ προσδιορίσωμεν τὴν ἐποχήν, καθ᾽ ἣν

πρέπει ν' ἀναθεωρηθῇ, καὶ ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου ὁριστικοῦ κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμ. (12) Δεκεμ. 1835.

324. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Διὰ χρεωστούμενα τελωνιακὰ δικαιώματα θέλει δίδεσθαι πίστωσις εἰς τοὺς καταστηματικοὺς ἐμπόρους κατ' αἴτησίν των, καθὼς καὶ εἰς ἄλλους μετερχομένους ἐμπόριον· ἀλλ' εἰς τοὺς τελευταίους τότε μόνον, ἐὰν οὗτοι ἔχουν ἀκίνητα κτήματα εἰς τὸ βασίλειον, ἢ ἠμποροῦν νὰ δώσουν ἀξιόχρεων ἐγγυητήν.

2. Αἱ προθεσμίαι τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωστουμένων τελωνιακῶν δικαιωμάτων εἶναι

Διὰ τὰς ποσότητας τῶν δραχμ. 100 εἷς μήν,
Διὰ τὰς τῶν δραχ. 200 ἕως 560 δύο μῆνες,
Διὰ τὰς τῶν δρ. 500 καὶ ἐπέκεινα, τρεῖς μῆνες.

Ποσότητες μικρότεραι τῶν 50 δραχμῶν πρέπει νὰ πληρόνωνται ἀμέσως εἰς μετρητὰ ἐν καιρῷ τοῦ τελωνισμοῦ· αἱ δὲ ἀπὸ 50 ἕως 100 δραχ. εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

3. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς συνάπτουν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δι' ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπαγομένους ὑποτελώνας ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων ἐνδεικτικῶν, τὰ ποσά, ἅτινα ἕκαστος πιστώσιμος ὑποτελὴς χρεωστεῖ. Οὗτος δὲ ὑπογράφει ἔντυπον χρεωστικὴν ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν τῷ παρουσιάζει ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ἀναφερόμενον Ταμεῖον καὶ εἰς τὴν προσδιωρισμένην προθεσμίαν τὴν ποσότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιστώθη.

Αἱ χρεωστικαὶ αὗται ὁμολογίαι συνωδευμέναι μὲ κατάλογον καὶ μὲ τὰ διπλότυπα ἐνδεικτικὰ παραδίδονται ἔπειτα ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων εἰς τ' ἁρμόδια Ταμεῖα, ἅτινα εἰσπράττουν τὰ τελωνικὰ δικαιώματα, παραδίδοντες τὰ διπλότυπα ἐνδεικτικά.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας δύναται εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δοθεῖσαν προθεσμίαν, ἀλλ' ὄχι πλειότερον τῆς ἡμισείας.

Ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἅμα δημοσιευθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρ. (12 Δεκ.) 1835.

325 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοπιεῖ,

Ὅτι, κατὰ συνέπειαν Ὑψηλοῦ Διατάγματος τῆς Α. Μ. ἀπὸ 9 (21) τρέχοντος μηνός, παραχωρεῖται ἑτέρα ἀνυπέρβλητος προθεσμία ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐκείνους, οἵτινες δὲν διεκοίνωσαν τὴν ἔγκτησιν, οὐδὲ ἐπαρουσίασαν μέχρι σήμερον εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τὰ ἔγγραφά των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) τρέχοντος ἔτους Βασ. Διατάγματος, καταχωρηθέντος εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 14 ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀφορῶντος τὴν ἀνανέωσιν τῶν δικαιογράφων ἐκείνων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ὅσα μετέβησαν εἰς τῶν ἰδιωτῶν τὴν κυριότητα ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Δεκεμ. 1835.

326. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 7 (19) Δεκεμβρ. Υ. Β. ἀποφάσεως, ὅλα τὰ οἰκόπεδα τῆς νέας σειρᾶς τοῦ παραλίου τῆς κάτω πόλεως Π. Πατρῶν παραλλήλου μὲ τὴν μέχρι τοῦδε κατὰ τὴν θάλασσαν ἄκραν τῆς πόλεως διακοπτομένην ἀπὸ τοὺς ὀρθίους δρόμους, θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως.

Οἱ ὅροι τῆς ἐκποιήσεως εἶναι οἱ ἑξῆς·

1. Τὸ πλάτος τῆς νέας ταύτης σειρᾶς οἰκοπέδων προσδιορίζεται εἰς εἰκοσιὲξ τεκτονικοὺς πήχ.

2. Τὸ πλάτος τοῦ δρόμου μεταξὺ τῆς νέας καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ παραλίου ὑπαρχούσης ἤδη σειρᾶς προσδιορίζεται εἰς εἴκοσι τεκτονικοὺς πήχεις.

3. Οἱ ἀγορασταὶ τῶν οἰκοπέδων ὀφείλουν νὰ κτίσουν δι' ἰδίων ἐξόδων καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς τῆς νέας σειρᾶς αἱμασιὰν (quai) πλάτους δεκαπέντε τεκτονικῶν πηχῶν.

4. Οἱ ἀγορασταὶ τῶν οἰκοπέδων ὀφείλουν νὰ κατασκευάσουν ὀχετούς, τῶν ὁποίων τὸ στόμιον θέλει περιφράττεσθαι ἀπὸ σιδηρᾶς κιγκλίδας, καὶ οἱ ὁποῖοι θέλουν ἄρχεσθαι ἀπὸ τὰς οἰκίας των, καὶ τελειόνει εἰς τὸ ἄκρον τοῦ αἰγιαλοῦ.

5. Αἱ ἐπὶ τῆς νέας σειρᾶς ἐγερθησόμεναι οἰκοδομαὶ πρέπει νὰ ἔχουν πρόσωπον καὶ πρὸς τὸν αἰγιαλόν.

6. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκποιήσεως τῶν οἰκοπέδων καὶ θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ καὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς.

7. Τὰ οἰκόπεδα ἐκποιοῦνται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Ὁσάκις ὅμως ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ὑπερβῇ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000, ἐνεργοῦνται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθ. 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

8. Ἂν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ἦναι ἐξ ἐκείνων, οἵτι-

νες ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως, ἡ ἀναφανῇ ὡς τοιοῦτος μετὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν πινάκων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὸ ἄρθ. 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, τότε ἡ ἀγορὰ ἐννοεῖται γενομένη ἐπὶ ταῖς συμφωνίαις, αἱ ὁποῖαι ἐσυνειθίζοντο ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων.

9. Τὸ δικαίωμα τοῦ κήρυκος θέλει πληρωθῆ ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν, ὅστις δὲν θέλει ὑπόκεισθαι εἰς κανὲν ἄλλο ἔξοδον προκύπτον ἀπὸ τὴν δημοπρασίαν τῶν οἰκοπέδων, ἐνόσῳ αὕτη δὲν ὑπερβαίνῃ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν δραχμῶν 2000.

10. Ὁ ἀγοραστὴς οἰκοπέδου δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἐνόσῳ ἡ ἀγορὰ τοῦ οἰκοπέδου δὲν ὑπερβῇ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2,000. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως ταύτην περίπτωσιν πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τοιοῦτον ἀξιόχρεων καὶ ὑπόχρεων διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῶν οἰκοπέδων ὑποχρεώσεων.

11. Ἡ δημοπρασία τῶν οἰκοπέδων θέλει γενῆ ἐπιτοπίως εἰς Π. Πάτρας παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Νομάρχου, καὶ τελειωτικῶς εἰς Ἀθήνας παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Ἀττικῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐπαρχιακοῦ Διευθυντοῦ Ἀττικῆς, 21 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκπεραίωσιν τῆς ἐπιτοπίου δημοπρασίας.

12. Τὰ ἀγορασθέντα εἰς τὴν τελειωτικὴν δημοπρασίαν οἰκόπεδα θέλουν παραδοθῆ εἰς τοὺς ἀγοραστὰς εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρ. 1835.

327 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δημοσιεύει·

Καθ' Υ. Β. ἀπὸ 30 Νοεμβρίου (12 Δεκεμβρίου) 1835 ἀπόφασιν κηρύττομεν τὸ Ἰατροσυνέδριον ὡς ἐπιτροπὴν τῆς ἐπιτοπίου ὑγείας, προσδιορίζοντες παρ' αὐτῷ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ὡς μέλη καὶ τὸν Δήμαρχον, τὸν Ἀστυνόμον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸν ἰατρὸν τοῦ Νομοῦ.

Ἐπιφορτίζομεν δὲ τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἰδιαιτέρως, μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τῆς καθαριότητος τῶν πόλεων διαταγμάτων ὡς πρὸς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, δίδοντες εἰς αὐτὴν ἐξουσίαν Νομάρχου, τὴν ὁποίαν θέλει ἐνεργεῖ πάντοτε συνεννοουμένη μὲ τὸν Διευθυντὴν τῆς Νομαρχίας, ὅστις θέλει συνυπογράφει τὰς διατάξεις των.

Αἱ τοιαῦται δὲ διατάξεις τῆς Ἐπιτροπῆς κηρύττονται ἐκτελεσταῖαι, ἐπιφυλαττομένου ὅμως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκκλήσεως, καὶ τίθεται ὑπὸ τὴν διάθεσίν της ἡ χωροφυλακὴ, καὶ ἀνάγκης οὔσης καὶ αὐτὴ ἡ ὡπλισμένη δύναμις.

~~Ἐν Ἀθήναις, τὴν [illegible] Δεκεμβρίου 1835.~~

328 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Διὰ Β. ἀπὸ 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρ.) 1835 Διαταγῆς ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις νεοφυτείων εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Τίρυνθον· τὸ μὲν εἰς Ἀθήνας θέλει γενῆ εἰς τὸν κῆπον τοῦ ποτὲ Χατζῆ Ἀλῆ, τὸ δὲ εἰς τὸ ἐν Τιρύνθῳ ὑποστατικόν.

Τὰ εἰς τὰ δύο νεοφυτεῖα γεννώμενα δένδρα θέλουν πωλεῖσθαι εἰς ἕκαστον, ὅστις ζητεῖ, μὲ εὐθυνὰς τιμὰς προσδιοριζομένας ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν·

Διὰ τῆς αὐτῆς Β. Διαταγῆς συσταίνεται καὶ βοτανικὸς κῆπος εἰς Ἀθήνας, ὅστις θέλει συνεννοηθῆ μὲ τὸ ἐνταῦθα νεοφυτεῖον, καὶ θέλει χρησιμεύει εἰς τὴν φυσικοϊστορικὴν ἑταιρίαν, τὰ ἰατρικὰ σχολεῖα καὶ τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια.

Ἐπίσης διετάχθη δημοσία περὶ τὰς Ἀθήνας δενδροφυτεία πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑγείας καὶ καλλωπισμὸν τοῦ τόπου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Δεκεμβ. 1835.

329. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀποφασίσαντες πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας σύστασιν ἐθνικῆς Τραπέζης, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει ἔχει τὸ προνόμιον νὰ πράττῃ εἰς 30 ἐτῶν διάστημα ἀπὸ τῆς σήμερον τὰ ὁποῖα ὁ παρὼν νόμος προσδιορίζει Τραπεζικὰ ἔργα, καὶ νὰ ἐκδίδῃ ἀποκλειστικῶς γραμμάτια πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur) κατὰ τὸ ἄρθρον 6. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἀπαγορεύεται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ Βασιλείου Μας πᾶν ἄλλο παρόμοιον κατάστημα, ἐννοουμένου, ὅτι δὲν ἀπαγορεύεται οὔτε εἰς ἰδιώτην οὔτε εἰς ἑταιρίαν νὰ δανείζῃ ἐπὶ ἐνεχύρῳ καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Ἡ Τράπεζα εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀδιάκοπον ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ περιουσία της εἶναι ἰδιοκτησία ἰδιωτική.

2. Τὸ προνόμιον τοῦτο χορηγεῖται ἀπὸ τὸν βασιλέα ἢ εἰς ἰδιωτικήν τινα ἑταιρίαν ἢ εἰς ἕνα μόνον ἐργολάβον, μὲ τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ὁρίζει καὶ περιορίζει ὁ παρὼν τραπεζικὸς νόμος. Οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι, εἴτε ἰθαγενεῖς, εἴτε ξένοι, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραχωρήσωσιν εἰς τοὺς ἐντοπίους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ Δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα καὶ αἱ συντεχνίαι καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Κυβέρνησις, τόσας μερίδας (actions) ἐπὶ καταβολῇ τῆς περιεχομένης εἰς αὐτὰς ποσότητος, ὅσαι ἤθελον ζητηθῆ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς Τραπέζης. Αἱ μερίδες αὗται, τῶν ὁποίων ἑκάστη θέλει διαλαμβάνει χιλίας δραχμὰς, θέλουν ἐκδίδεσθαι ἀπὸ τοὺς λαβόντας τὸ προνόμιον ἐργολάβους τῆς Τραπέζης

εἰς ὄνομα τῶν μετόχων καὶ δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ ἕνα διακάτοχον εἰς ἄλλον δι' ἁπλῆς ὀπισθογραφήσεως, χωρίς τινα ἐπίσημον πρᾶξιν· παρέχουσι δὲ ὡς πρὸς τοὺς τόκους καὶ τὰ κέρδη (dividende μερίσματα) τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Τραπέζης (ἄρθ. 9), οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι.

3. Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης πρέπει νὰ συμποσοῦται πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον εἰς εἴκοσι ὀκτὼ ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ θέλει κατατεθῆ τοιουτοτρόπως, ὥστε εἰς τὴν ἔναρξίν της νὰ εὑρίσκεται εἰς τὰ ταμεῖά της τοὐλάχιστον τὸ τέταρτον μέρος, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ κατατεθοῦν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους τὸ πολὺ εἰς τετραμηνιαίας δόσεις πρὸς 7 ἑκατομμύρια. Ἄνευ ἐννόμου ἐγκρίσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν κεφαλαίων της πρὶν ἢ τελειώσῃ ἡ προθεσμία τοῦ προνομίου· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλει πρότερον ἐκτελέσει τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 12 ἄρθρου, τὸν ἀφορῶντα τὴν ἐξόφλησιν τῶν γραμματίων· εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέλει ἐξοφλήσει καὶ ἐξαφανίσει πρότερον τόσα γραμμάτια ὅσα εἶναι ἀναγκαῖον διὰ νὰ ὑπάρχουν τὰ εἰς τὴν κυκλοφορίαν ἔτι μένοντα ἐντελῶς ἐξασφαλισμένα, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Ὁ σκοπὸς τῆς Τραπέζης εἶναι ἡ βοήθεια τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας. Τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ μέρος τῶν κεφαλαίων της πρέπει, ὅταν ἀναφανῇ ἡ ἀνάγκη νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ὑποθήκῃ γαιῶν, καὶ ἐνταυτῷ, ἂν ὁ δανειζόμενος ἤθελε τὸ ζητήσει, ἐπὶ μετρίᾳ πληρωμῇ ἐνιαυσιαίων (annuités), τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν θέλει προσδιορισθῇ εἰδικῶς εἰς τὰς διατάξεις τῆς Τραπέζης.

Διὰ νὰ ἔχῃ ἡ Τράπεζα τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν εἰς τὰς ἐργολαβίας της, θέλουν δημοσιευθῆ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ὁ περὶ ὑποθήκης νόμος καὶ ὁ περὶ τῶν χωρογραφικῶν βιβλίων.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Τράπεζα ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ δανείζῃ ἐπὶ ἐνεχυριάσει πολυτίμων πραγμάτων χρυσοῦ, ἀργύρου, Ἑλληνικῶν ἐθνικῶν ὁμολογιῶν ἀνεγνωρισμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐγχωρίων ἐγγράφων ὑποθήκης, νὰ κάμνῃ προεξοφλήματα, νὰ ἐκτελῇ ἔργα ταμιευτηρίου (caisse d' épargnes), νὰ δέχεται παρακαταθέσεις, νὰ ἐργολαβῇ παντὸς εἴδους ἐξασφαλήσεις, νὰ λαμβάνῃ χρήματα ἐπὶ πληρωμῇ τόκων ἐφ' ὅρου ζωῆς (rentes viagères), καὶ νὰ ἐπιχειρῇ ἄλλα παρόμοια ἐπιχειρήματα· πᾶσα δὲ καθ' αὐτὸ κερδοσκοπία (spéculation) καὶ αἱ ἐργολαβεῖαι μὲ ξένας ἐθνικὰς ὁμολογίας δι' ἴδιόν της λογαριασμὸν εἶναι εἰς αὐτὴν ἀπηγορευμέναι.

5. Ὁ παρὰ τῆς Τραπέζης λαμβανόμενος τόκος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ δανειζομένου συμφωνίαν· δὲν δύναται ὅμως ποτὲ διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἐπὶ ἐνεχυριάσει δάνεια νὰ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τοῦ νόμου 8 τοῖς ἑκατὸν προσδιωρισμένον· μόνον διὰ τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, διὰ τὰ ὁποῖα συνήθως δὲν ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἀσφάλ. διορίζεται ὁ τόκος 12 τοῖς ἑκατόν, ὡς ἀνυπέρβατος ὅρος· εἰς τοὺς τόκους τούτους ἐμπεριέχονται πάντοτε τὰ συνήθη ἔξοδα, τὰ ἐπιτροπικὰ κέρδη κ. τ. λ.

6. Ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια Τραπεζικὰ πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur)· δὲν δύνανται ὅμως νὰ διαλαμβάνωσι μικροτέραν ποσότητα τῶν 25 δρ. οὔτε νὰ ἐκδίδωνται πλειότερα τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης 28 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἀρχικῶν κεφαλαίων· δύνανται δὲ νὰ αὐξηνθῶσι δι' ἰδιαιτέρας ἐγκρίσεως τῆς νομοδοτικῆς ἐξουσίας ὁτάκις μόνον καὶ καθ' ἣν ἀναλογίαν αὐξηνθῶσι διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως τὰ πραγματικὰ κεφάλαια τῆς Τραπέζης.

Δι' ὅλα πρὸς τούτοις τὰ ἐκδοθέντα γραμμάτια χρεωστεῖ ἡ Τράπεζα νὰ φυλάττῃ εἰς τὰ ταμεῖά της πάντοτε ἰσότιμα πραγματικὰ κεφάλαια συνιστάμενα εἰς ἐπιδεκτικὰ κυκλοφορίας νομίσματα τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὴν Βασιλικὴν διατίμησιν, εἰς χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἄκοπον, εἰς βραχυπροθέσμους καὶ καλῶς ἐγγυημένας ἐγχωρίους συναλλαγματικὰς καὶ εἰς ἐθνικὰς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀναγνωρισμένας ὁμολογίας, μὴ ὑπερβαινούσας τὸ τρίτον τῶν πραγματικῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης, καὶ ἐκτιμωμένας εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ταμείων της κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμήν των.

Τὰ Τραπεζικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρέπει νὰ παριστάνεται εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα, δὲν ὑπόκεινται ποτὲ εἰς βεβιασμένην συναλλαγήν· ἐπομένως ἡ Τράπεζα καὶ αἱ συστηθησόμεναι παρὰ ταύτης εἰδικαὶ τράπεζαι χρεωστοῦν, ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐξαργύρωσίς των, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως κατὰ τὴν Βασ. διατίμησιν, χωρὶς παραμικρὸν λόγον ἀντιστάσεως μὲ κυκλοφοροῦντα νομίσματα.

Τὰ Βασιλικὰ Ταμεῖα ὡστόσον δέχονται καὶ δίδουν αὐτὰ ὡς μετρητά, κατὰ τὴν ὀνομαστικήν των ἀξίαν, χωρὶς ὄφελος ἢ ἐκπεσμόν τινα.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα γραμμάτια τῆς Τραπέζης κἀμμίαν ἰδιαιτέραν ἐγγύησιν εἴτε ἀσφάλειαν δι' ὑποθήκης.

Τὰ ἄρθρα 248 καὶ 258 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζονται εἰς τὴν νόθευσιν καὶ ἀθέμιτον διάδοσιν παραποιήτων τραπεζικῶν γραμματίων.

Τραπεζικὰ γραμμάτια, τὰ ὁποῖα μετὰ γενομένην δημοσίαν πρόσκλησιν ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν διὰ ν' ἀνταλλαχθῶσιν ἢ νὰ ἐξαργυρωθῶσι, θεωροῦνται ὡς ἄκυρα πρὸς ὄφελος τῆς Τραπέζης.

7. Ὅταν ἡ Τράπεζα ἔχῃ νὰ λάβῃ ἐννόμως δανεισθείσας ποσότητας ἐπὶ ἐνεχύρῳ, δύναται νὰ πληρώνεται μόνη της ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐνεχύ

ρου, χωρὶς δικαστικὴν μεσολάβησιν, ἐπὶ δημοπρασίας κηρυττομένης μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς συμφωνίας καὶ γενομένης μετὰ 11 ἡμέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκονται οἱ χρεῶσται· δὲν εἶναι πρὸς τούτοις ποσῶς ὑπόχρεως νὰ δέχεται αἰτήσεις διὰ κράτησιν ἢ δι' ἀκύρωσιν παρ' αὐτῆς ἐκδοθέντων Τραπεζικῶν γραμματίων ἢ παρακατατεθέντων εἰς αὐτὴν χρημάτων καὶ ἄλλων πραγμάτων. Αἱ μερίδες ὅμως καὶ ἄλλα εἰς ὄνομα παρὰ τῆς Τραπέζης ἐκδιδόμενα ἔγγραφα δύνανται νὰ ἀκυρόνωνται παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ πρέπει πάντοτε νὰ εἰδοποιῶνται ἀμέσως περὶ τούτου οἱ διοικηταὶ τῆς Τραπέζης.

8. Ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα ἑδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους· θέλει δὲ συστήσει ὑπ' αὐτὴν ἄλλας εἰδικὰς Τραπέζας εἰς Ναυπλίαν, Σύραν, Πάτρας, Ὕδραν, Σπέτσας, καὶ ἀλλοῦ, ὅπου ἡ σύστασις ἤθελε φανῇ ἀναγκαία. Τὸ ἁρμόδιον αὐτῆς Δικαστήριον εἶναι τὸ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικεῖον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἀριθμήσῃ καὶ προσυπογράψῃ ἀνηκόντως τὰ βιβλία της πρὶν ἀκόμη ἀνοιχθῶσιν.

9. Οἱ λαβόντες προνόμιον ἐργολάβοι ὀφείλουν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Τραπέζης νὰ καθυποβάλωσιν εἰς τὴν Βασιλικὴν ἔγκρισιν καὶ νὰ δημοσιεύσωσι διὰ τοῦ τύπου τὰς διατάξεις, αἵτινες θέλουν προσδιορίζει καὶ κανονίζει τὸν ἐσωτερικὸν Διοργανισμὸν καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς, τὸ εἶδος τῶν μερίδων καὶ τῶν Τραπεζικῶν γραμματίων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν τελευταίων τούτων, τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων τόκων καὶ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τοῦ κέρδους τῆς Τραπέζης (dividende).

10. Διὰ τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιτήρησιν τῆς τραπέζης διορίζει ὁ Βασιλεὺς ἕνα ἔφορον (Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας), ὅστις θέλει ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά του κατὰ τὰς δοθησομένας εἰς αὐτὸν ὁδηγίας. Ὁ ἔφορος οὗτος ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ ἀδιακόπως εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ περὶ τῆς Τραπέζης νόμου καὶ τῶν διατάξεων αὐτῆς, εἰς τὸ νὰ κρατῶνται τὰ βιβλία τακτικῶς καὶ νὰ δημοσιεύεται παρὰ τῶν διοικητῶν τῆς Τραπέζης ὁ ἐτήσιος ἰσολογισμὸς συνεργοῦντος αὐτοῦ· ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν πρέπει νὰ ἐξετάζῃ τὰ βιβλία της καὶ τὴν κατάστασιν τῶν Ταμείων της, καὶ πρὸ πάντων νὰ πληροφορῆται περὶ τῶν ἐκδοθέντων τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τῶν εὑρισκομένων πραγματικῶν κεφαλαίων. Ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ σημειόνει τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια μὲ τὴν ὑπογραφήν του, ἢ μὲ σφραγίδα, πρὶν ἐκδοθοῦν· καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης εἶναι ὑπόχρεως νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑβδομάδος λεπτομερὲς δηλωτικὸν περὶ τῶν εὑρισκομένων κεφαλαίων καὶ τῶν τεθέντων εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικῶν γραμματίων. Ἐκ τῶν δηλωτικῶν τούτων θέλουν ἐρανίζεσθαι τ' ἀποτελέσματα καὶ δημοσιεύεσθαι πᾶσαν τριμηνίαν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀνίσως ὁ ῥηθεὶς ἔφορος, στηριζόμενος εἰς ἀποχρῶντας λόγους, κάμῃ παρατηρήσεις, οἱ διοικηταὶ τῆς τραπέζης εἶναι ὑπόχρεοι νὰ τὰς λαβωσιν ἀνηκόντως ὑπ' ὄψιν· ἂν δὲ προκύψωσιν ἀμφισβητήσεις, ἡ ἀπόφασις ἀνήκει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκκλήσεως εἰς τὸ Ἡμέτερον Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τούτου θέλει στέλλει περιοδικῶς ἐπιτροπὴν, ἐκ τριῶν μελῶν του, διὰ νὰ βεβαιοῖται περὶ τῶν ἐκδοθέντων τραπεζικῶν γραμματίων, καὶ τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου, τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὴν Τράπεζαν.

11. Ἀνίσως ἡ Κυβέρνησις κάμῃ συμφωνίαν τινὰ μὲ τὴν τράπεζαν, ἡ συμφωνία αὕτη θεωρεῖται ἀπαραλλάκτως ὡς γενομένη μεταξὺ Τραπέζης καὶ ἰδιώτου.

Ἡ Τράπεζα ὀφείλει εἰς τὴν διάλυσίν της νὰ ἐξαγοράσῃ, πρὶν γένῃ μοιρασία τις τῶν κεφαλαίων, ὅλα τὰ κυκλοφοροῦντα τραπεζικὰ γραμμάτιά της· ἐπὶ τούτῳ θέλει ἐν ἔτος προηγουμένως εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν περὶ τῆς διαλύσεώς της, καὶ θέλει προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας τὰ γραμμάτιά της νὰ τὰ παρουσιάσωσι διὰ νὰ τὰ ἐξοφλήσωσι. Παρελθόντος τοῦ ἔτους, θέλει καταθέσει τὰ ἀναγκαῖα μετρητὰ εἰς ἓν τῶν Δημοσίων ταμείων καὶ ἐκκαθαρίσει, συνεργοῦντος τοῦ παρὰ τοῦ Βασιλέως διωρισμένου Ἐφόρου, ὅσα ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ δώσῃ (dettes actives et passives).

Ἀνίσως ἡ Κυβέρνησις δὲν σκοπεύει νὰ ἀνανεώσῃ τὸ προνόμιον μετὰ παρέλευσιν τῆς διωρισμένης προθεσμίας, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Τράπεζαν ἓν ἔτος πρότερον, διὰ νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ συνάξῃ τὰ εἰς αὐτὴν ὀφειλόμενα, καὶ νὰ κλείσῃ τακτικῶς τοὺς λογαριασμούς της.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1836

330. ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Αἱ μέχρι τοῦδε προσδιωρισμέναι προθεσμίαι τριῶν τριμηνιῶν διὰ τὰ ἐναποτιθέμενα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως εἴδη ἐπεκτείνοντα εἰς δύο ἔτη, καὶ τὰ δικαιώματα, ἅτινα κατὰ τὸν §. 17 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1835 διατάγματος πληρόνονται κατὰ τριμηνίαν, θέλουν πληρόνεσθαι κατὰ τετραμηνίαν.

2. Ἀπὸ τὰ ἀτελώνιστα εἴδη, τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς διαμετακομίσεως ἀποστέλλονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἐὰν μεταβληθῇ ὁ προσδιορισμὸς τῶν πλοίων ἢ τῶν εἰδῶν, θέλει λαμβάνεσθαι δικαίωμα διὰ τὴν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβίβασιν μόνον $\frac{1}{4}$ τοῦ μέχρι τοῦδε εἰσπραττομένου δικαιώματος.

3. Εἴδη κατ' ἀναλογίαν μικρᾶς τιμῆς καὶ μεγάλου ὄγκου ἀφίνονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην διὰ νὰ ἐναποθέσῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην, ὅπου εἰμποροῦν νὰ μείνουν δύο ἔτη κατὰ συνέχειαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ τελωνείου, πληρονομένου δι' αὐτὰ δικαιώματος 12 0/0 ἐπὶ τῆς τιμῆς.

Ὡς τοιαῦτα εἴδη θεωροῦνται· ά. Ξυλεία παντὸς εἴδους, ἤτοι ξύλα διὰ καύσιμον, οἰκοδομὴν καὶ ναυπηγίαν, ξύλινα σκεύη, δηλ. σκάφαι, πινάκια, λεκάναι, πτυάρια, στεφάνια, καθίκλαι, κόσκινα καὶ τὰ παρόμοια· β'. Γεννήματα, ὄσπρια, ἀμύγδαλα εἰς φλοιούς, βάλανοι, καρύδια καὶ τὰ παρόμοια, ἅτινα δὲν εἶναι εἰς δοχεῖα στοιβασμένα. γ'. Χόρτινα σχοινία· δ'. Πήλινα δοχεῖα καὶ τὰ παρόμοια.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης προτιμᾷ τὰ εἴδη ταῦτα νὰ ἐναποτεθῶσιν εἰς τὴν δημόσιον ἀποθήκην, πρέπει νὰ πληρώσῃ τὸ τετραπλοῦν τοῦ συνήθους δικαιώματος.

4. Εἴδη, ἅτινα εἶναι ἐπικίνδυνα δι' ἐμπρησμόν, ἢ φέρουν δυσάρεστον ὀσμήν, ἢ ἐνδέχεται νὰ βλάψουν ἄλλα τεθειμένα εἰς τὴν αὐτὴν ἀποθήκην, αὐτὰ τὰ εἴδη εἰμποροῦν, ἐὰν δὲν ἦναι κανὲν ἄλλο δημόσιον μέρος διὰ ν' ἀποτεθοῦν, νὰ παραδοθοῦν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην διὰ νὰ τὰ ἐναποθέσῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην, καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 δικαίωμα.

5. Τὸ ἄρθρ. 1 ἰσχύει ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον διὰ τὸ ἐν Σύρᾳ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἅμα δημοσιευθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰαννουαρίου 1836.

331 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος!

Ὀλίγοι τινὲς ἐγκληματίαι ἐπὶ κεφαλῆς μικρᾶς συμμορίας ἐξηπατημένων ἠθέλησαν νὰ συνταράξουν τὴν ἡσυχίαν, παγιωθεῖσαν καὶ συντηρηθεῖσαν μεταξὺ ὑμῶν διὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς ἀγάπης ὑμῶν πρὸς τὴν τάξιν, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπάτησα τῆς Ἑλλάδος τὸ ἔδαφος. Τῶν εὐγενῶν φρονημάτων, τὰ ὁποῖα εἰς πᾶσαν περίστασιν ὡδήγουν τὰς πράξεις σας, ἐδώσατε καὶ σήμερον νέα δείγματα. Μετ' ἀγανακτήσεως ἀπεκρούσατε τοὺς ἀθλίους τούτους παντοῦ, ὅπου ἐδείχθησαν· εἰς τοὺς ἀπατηλοὺς λόγους των ἀντεθέσατε τὴν ἁνήκουσαν περιφρόνησιν· εἰς τὰς ἀπὸ μέρους των ἀποπείρας τῆς βίας ἀντετάξατε τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα πάντοτε τόσον ἐνδόξως ἐφέρατε.

Κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος! Δὲν μὲ ἐξέπληξεν ἡ εὐγενής σας διαγωγὴ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, διότι τὴν περιέμενα πάντοτε ἀπὸ σᾶς μὲ πλήρη πεποίθησιν, τὴν ὁποίαν καὶ πάντοτε ἐδικαιώσατε. Εὐχαριστεῖ τὴν ψυχήν Μου νὰ βλέπω αὐτὴν καὶ σήμερον τόσον λαμπρῶς ἐπικυρωμένην· ὅθεν καὶ δέχθητε τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐντελοῦς Μου εὐχαριστήσεως, δέχθητε τὴν ἐπανειλημμένην διαβεβαίωσιν τῆς Βασιλικῆς Μου εὐνοίας.

Ἀλλ' ἐξεπλάγην διὰ τὴν ἀποτύφλωσιν τῶν ἐγκληματιῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐδυνήθησαν νὰ νομίσουν ὅτι θέλουν σᾶς ἐξαπατήσει, καὶ ὅτι ἀποινεὶ θέλουν σᾶς προστρίψει τὴν ὕβριν ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, ὅτι δὲν τρέφετε ἀγάπην πρὸς τὴν νόμιμον εὐταξίαν· ἐξεπλάγην διὰ τὴν ἀχαριστίαν τῶν ἐγκληματιῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐδυνήθησαν νὰ λησμονήσουν ὅτι εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετοῦν τὸν Βασιλέα σας.

Στερεοελλαδῖται! Τὰ ὀνόματα τοῦ Νικόλα Ζέρβα, τοῦ Δήμου Τσέλιου καὶ τοῦ Μαλάμα ἐστιγματίσθησαν διὰ παντὸς καὶ ἐσβέσθησαν ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς Φάλαγγος· ὁ δὲ βραχίων τῆς δίκης θέλει καταλάβει τοὺς ἀνοσίους τούτους.

Κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος! Θαῤῥεῖτε εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς Κυβερνήσεως. Αὐτὴ θέλει ὑποστηρίζει τὴν πρὸς τὴν εὐταξίαν προσπάθειάν σας, αὐτὴ θέλει προφυλάξει τὴν ἡσυχίαν σας, αὐτὴ θέλει ἐξαφανίσει τοὺς ἐχθρούς σας. Ἐλήφθησαν ἤδη τὰ πρὸς τοῦτο μέτρα, καὶ ἰδίως ἐπηυξήνθησαν τὰ ἐντὸς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τὰ σύνορα στρατεύματα· ἐτέθησαν δ' ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπιφανεῖς ἀρχηγοί· εἰς τὰς πολιτικὰς Ἀρχὰς ἐδόθησαν ἔκτασις πληρεξουσιότητος καὶ διαταγαὶ γενικαί. Ἄνδρες χαίροντες πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην Ἡμῶν ἐστάλησαν νὰ διευθύνουν τοὺς δύο Νομούς. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς αὐστηρότητος τῶν νόμων ἔγεινεν ἤδη φροντίς· μετὰ πατρικῆς δὲ πρᾳότητος θέλομεν χορηγήσει εἰς τοὺς ἐξηπατημένους εὐκαιρίαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ χρέη των. Αἱ περὶ τούτου ἐκδοθεῖσαι διαταγαὶ Μας θέλουν δημοσιευθῆ ἀνυπερθέτως.

Κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος! Ἐπιμείνατε εἰς τὸν ὑπὲρ εὐταξίας καὶ ἡσυχίας ζῆλόν σας. Ἐπὶ τῶν βάσεων τούτων τῆς Ἐθνικῆς εὐημερίας στηρίζεται τῆς Ἑλλάδος ἡ σωτηρία, εἰς ἣν ἀφορᾷ ὁ Βασιλεύς σας, τρέφων πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀγάπην πατρός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Φεβρουαρ 1336.

332. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ μὴν ἀνανεωθοῦν αἱ πολυειδεῖς προσβολαὶ τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν εἰς τὰ ἀρκτικὰ ὅρια, ηὐξήσαμεν τὰ κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη στρατεύματα, διατάξαντες καὶ ἄλλα εἰς τὴν κατάστασιν πρόσφορα μέτρα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν πιστῶν Ἡμῶν ὑπηκόων καὶ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν.

Διὰ νὰ καταστήσωμεν ἔντονα τὰ μέτρα ταῦτα, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν, μετὰ τὴν γνω-

μοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὰ ἑξῆς·

1. Τῶν κατὰ τὰ ἀρκτικὰ μεθόρια στρατοπεδευμένων ἐθνοφυλάκων θέλει αὐξηνθῇ ἀμέσως ὁ ἀριθμός.

2. Ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ θέλουν στρατολογηθῇ ἀνυπερθέτως 2000 στρατιῶται δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως.

3. Τὴν στρατολογίαν καὶ τὴν ὁδηγίαν αὐτῶν ἀναθέτομεν εἰς τοὺς Ἡμετέρους Συνταγματάρχας Κίτσον Τζαβέλλαν, Θεόδωρον Γρίβαν, Βάσσον Μαυροβουνιώτην, Ἰωάννην Γούρα Μαμούρην καὶ Τσόγγαν. Τον ἀριθμὸν των στρατιωτῶν ἑκάστου τῶν παρ' αὐτῶν διοικουμένων σωμάτων θέλομεν προσδιορίσει δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν.

4. Μόνον ἐκεῖνοι οἱ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἶναι δεκτοὶ εἰς ταῦτα τὰ σώματα, ὅσοι ἠγωνίσθησαν τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα. Οἱ ἀξιωματικοὶ θέλουν ἐκλεχθῇ ἐν γένει μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Φάλαγγος.

5. Οἱ στρατιῶται λαμβάνουσι μισθὸν μίαν δραχμὴν τὴν ἡμέραν καὶ 300 δράμια ἄλευρον· ὁ δὲ μισθὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν, καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι ὡς αἱ τῶν ἐλαφρῶν ταγμάτων.

6. Τὰ πέντε σώματα θέλουν διαιρεῖσθαι εἰς τάγματα, καὶ τὰ τάγματα εἰς λόχους. Τὰ μὲν τάγματα θέλουν περιέχει 4 λόχους, οἱ δὲ λόχοι θέλουν σχηματισθῇ ἀπὸ ἕνα λοχαγόν, ἕνα ὑπολοχαγόν, ἕνα ἀνθυπολοχαγόν, ἕνα ἐπιλοχίαν, δύο λοχίας, τέσσαρας δεκανεῖς, καὶ πεντήκοντα στρατιώτας.

7. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

8. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Φεβρουαρίου 1836.

——

333. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Τὴν 1 (13) Ἰαννουαρίου τοῦ λήξαντος ἔτους ἐκλείσθη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Παυαρίας ἡ ἑξῆς συνθήκη, τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν εἰς Μόναχον τὴν 24 Ἰουνίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1836.

——

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Παυαρίας ἐξ ἴσου ἐπιθυμοῦντες νὰ πολυπλασιάσωσι καὶ εὐκολύνωσι τὰς διὰ τῆς συμμαχικῆς συνθήκης τῆς ά. Νοεμβρίου τῶν 1832 τεθείσας μεταξὺ τῶν δύο Βασιλείων σχέσεις, ἀπεφάσισαν νὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τοὺς ἀμοιβαίους Αὐτῶν ὑπηκόους τὴν ἀτέλειαν ἀπὸ παντὸς δικαιώματος τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d' aubaine) καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction), εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελον ὑπόκεισθαι αἱ κινηταὶ αὐτῶν ἰδιοκτησίαι μεταβιβαζόμεναι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Παυαρίαν καὶ ἀπὸ τὴν Παυαρίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ Α. Α. Μ. Μ. διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους των ὡς ἑξῆς·

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Α. Μαυροκορδάτον, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, Μεγάλον Ταξίαρχον τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτῆς Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ἔκτακτον Αὐτῆς ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῇ Βασιλικῇ Αὐλῇ τῆς Παυαρίας καί,

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Παυαρίας τὸν Κύριον Φριδερίκον Αὔγουστον Βαρῶνον δὲ Γίζε, θαλαμηπόλον Αὐτῆς, Ὑπουργὸν τῆς Ἐπικρατείας, διευθύνοντα τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν καὶ Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ ἁγίου Λεοπόλδου τῆς Αὐστρίας, τοῦ Ἀδαμαντοκοσμήτου Τάγματος τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νεύσκη τῆς Ῥωσσίας, τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Προυσίας, καὶ Ταξιάρχου τοῦ Τάγματος τοῦ Λέοντος τῶν Κάτω Χωρῶν, οἵτινες μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο καὶ ὑπέγραψαν τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

1. Τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit d' aubaine ou de droit de détraction) δικαιώματα (jus detractus gabella hæreditario, census emigrationis) δὲν ἀπαιτοῦνται τοῦ λοιποῦ μηδὲ εἰσπράττονται, ὁπόταν ἐν περιπτώσει κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς, πωλήσεως, μεταναστεύσεως καὶ ἄλλων τοιούτων, πρόκειται περὶ μετακομίσεως ὑπαρχόντων εἴτε κινητῶν ἰδιοκτησιῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς Παυαρίαν, εἴτε ἐκ Παυαρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθότι πᾶν τοιαύτης φύσεως τέλος εἶναι καὶ μένει ἀκυρωμένον μεταξὺ τῶν δύο Βασιλείων.

2. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπεκτείνεται ὄχι μόνον εἰς τὰς τοιούτου εἴδους εἰσπράξεις καὶ φορολογίας, ὅσαι ἀποτελοῦν μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνας προσέτι ὅσαι ἤθελον εἰσπράττεσθαι μέχρι τοῦδε πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν, συντεχνιῶν ἢ κοινοτήτων εἰς τρόπον, ὥστε οἱ ἐξάγοντες τὰ ὑπάρχοντα ταῦτα δὲν ὑπόκεινται τοῦ λοιποῦ εἰς ἄλλα τέλη ἢ φορολογίας εἰμὴ εἰς ὅσα μόνον ἐπὶ λόγῳ κληρονομίας, πωλήσεως, ἢ μεταβολῆς οἱασδήποτε ἰδιοκτησίας ἀπαιτοῦνται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς αὐτόχθονας, κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰς ἑκάστην τῶν δύο Ἐπικρατειῶν νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τὰς διατάξεις.

3. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουν ἔχει πλῆρες καὶ ὁλόκληρον κῦρος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαχθῇ

ἡ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης συνθήκης· ἀλλ' ἐντοσούτῳ, διὰ νὰ ἀπολαύωσιν ὅσον τάχιστα οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν ὑψηλῶν συμφωνησάντων μερῶν τὰς ὠφελείας, αἵτινες θέλουν προκύψει ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, συνεφωνήθη ῥητῶς, ὥστε αἱ ῥηθεῖσαι συμφωνίαι νὰ ἔχουν ἀπὸ τοῦδε ἰσχὺν καὶ ὡς πρὸς τὰ μὴ ἐξαχθέντα εἰσέτι ὑπάρχοντα, ὅσα ἀνήκουν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐντὸς ἑκατέρων τῶν Βασιλείων.

Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐξεδόθη ἐν Μονάχῳ, τὴν 1 (13) Ἰανουαρ. 1835.

334. ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ συντάξεως Στατιστικῆς ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ Β. Νομημάτων.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 12 (24 Νοεμβρ.) Ὑψηλοῦ διατάγματος ηὐδόκησεν ἡ Α. Μ. νὰ διατάξῃ εἰς τὸ νὰ συνταχθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν πιστὴ στατιστικὴ τῶν Ἐθνικῶν Κτημάτων καὶ Βασικῶν Νομημάτων ἀπὸ τοὺς Ἐφόρους τοὺς Δασονομικοὺς καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους τῆς Οἰκονομίας, συνεργούντων καὶ τῶν Ἐπάρχων· ὅθεν πρὸς τὸ τέλος τοῦτο κοινοποιοῦνται πρὸς τοὺς ἀνωτέρω μνησθέντας Βασιλικοὺς Ὑπαλλήλους αἱ παρὰ τῆς Α. Μ. ἐγκριθεῖσαι ὁδηγίαι, διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ αὐτάς, καὶ δημοσιεύονται καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

1. Οἱ εἰς ἑκάστην κατηγορίαν ὑπαγόμενοι Βασιλικοὶ Ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ καταχωρήσωσι μὲ ὅσον ἐνδέχεται ἀκρίβειαν εἰς τοὺς ἐπισυναπτομένους πέντε πίνακας, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν στηλῶν, ὅλα τὰ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐπιστασίαν των εὑρισκόμενα Ἐθνικὰ Κτήματα καὶ Βασιλικὰ Νομήματα, εἴτε καλλιεργοῦνται ταῦτα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐγγραφῆς ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ ἐγγείου φόρου, εἴτε εἶναι ἐνοικιασμένα, εἴτε διαχωρίζονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, εἴτε τέλος πάντων εἶναι νεκρά· ἡ δὲ καταχώρησις αὕτη νὰ γενῇ εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑνὸς δήμου εὑρισκόμενα Ἐθνικὰ κτήματα ν' ἀποτελῶσιν ἐν ἰδιαίτερον τετράδιον τοῦ γενικοῦ τῆς Ἐπαρχίας στατιστικοῦ βιβλίου.

2. Ἕκαστος Ἔπαρχος μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ διαταγὰς πρὸς ὅλους τοὺς προϊσταμένους τῶν δήμων καὶ τῶν χωρίων τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ἐπαρχίας, διὰ νὰ συντρέχωσιν ὅλαις δυνάμεσι τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν σύνταξιν τῆς στατιστικῆς τῶν Ἐθνικῶν Κτημάτων καὶ Νομημάτων Οἰκονομικοὺς Ὑπαλλήλους, καὶ νὰ τοῖς δίδωσιν ὅσας οὗτοι ζητήσωσι παρ' αὐτῶν πληροφορίας. Προϊσταμένους δήμων καὶ χωρίων ἐννοοῦμεν, ά. εἰς τοὺς κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1833 (8 Ἰανουαρ.) συστηθέντας ἤδη δήμους, Δημάρχους καὶ Παρέδρους αὐτῶν· β'. εἰς δὲ τὰς μὴ διοργανισθείσας εἰσέτι κοινότητας, τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Δημογέροντας.

3. Ἕκαστος Ἔπαρχος ὀφείλει νὰ δώσῃ πρὸς τὸν Β. Ἔφορον καὶ Δασονόμον (ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος εἰς τὴν ἐπαρχίαν) κατάλογον ἀκριβῆ τόσον τῶν διωργανισμένων καθὼς καὶ τῶν σχεδιασθέντων μὲν παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' εἰσέτι ἀδιοργανίστων δήμων· ὁ δὲ κατάλογος οὗτος νὰ ἐμπεριέχῃ τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων ἢ διακεκριμένων θέσεων ἑκάστου διωργανισμένου ἢ διοργανισθησομένου δήμου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Παρέδρων διὰ τοὺς πρώτους, καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Δημογερόντων διὰ τοὺς δευτέρους

4. Ἐφωδιασμένος μὲ τοὺς καταλόγους τούτους ὁ Ἔφορος ἢ καὶ ὁ Δασονόμος παραλαμβάνει τοὺς εἰς τὸ ἄρθ. 3 μνησθέντας Δημοτικοὺς Ὑπαλλήλους καὶ μεταβαίνων ἐπιτοπίως εἰς ἑκάστην θέσιν ἐξιχνιάζει ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου εὑρισκόμενα Ἐθνικὰ κτήματα καὶ Νομήματα, καὶ καταχωρίζει αὐτὰ εἰς τὰς ἁρμοδίους στήλας τῶν πινάκων. Ὁ Ἔφορος ἔχει τὴν ἄδειαν διὰ μὲν τὰς ἐκτιμήσεις τῶν κτιρίων νὰ παραλαμβάνῃ ὡς πραγματογνώμονας ἕνα κτίστην καὶ ἕνα τέκτονα, διὰ τὰ λοιπὰ κτήματα, ἕνα ἔμπειρον εἰς τὴν γεωργίαν καὶ δενδροκομίαν. Καὶ οἱ τρεῖς δὲ οὗτοι θέλουν λάβει ἀνταμοιβὴν ἀνάλογον ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Β. Ἐφόρου.

5. Εἰς τοὺς ἀπὸ διάφορα χωρία συγκειμένους δήμους ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν γίνεται ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου· καὶ ἀφοῦ ἐξιχνιασθῶσι καὶ καταχωρισθῶσιν εἰς τοὺς πίνακας ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ Ἐθνικὰ ἀντικείμενα καὶ ἀριθμηθῶσι συγχρόνως μὲ αὔξοντα ἀριθμόν, γίνεται ἡ αὐτὴ ἐργασία καὶ εἰς δευτέραν, τρίτην κλ. θέσεις τοῦ δήμου ἑωσοῦ τελειώσῃ εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν αὐτοῦ.

6. ά. Ἡ ἔναρξις τῆς καταγραφῆς γίνεται ἀπὸ τὰ εἰς ἕκαστον δῆμον εὑρισκόμενα κτίρια, οἴκους, ξενοδοχεῖα (χάνια) κλ. καὶ πρῶτον ἀπὸ τὰ οἰκήσιμα· ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὸν πίνακα γίνεται ὡς ἕπεται (ὅρα πίνακα Α'.)· εἰς τὴν πρώτην στήλην ἐγγράφεται ὁ αὔξων ἀριθμὸς τοῦ κτιρίου, εἰς τὴν τρίτην τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ εἰς πήχεις τετραγωνικούς, καὶ εἰς τὴν τετάρτην ἡ κατ' ἐκτίμησιν ἀξία του. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὡς ἐμβαδὸν τοῦ κτιρίου δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ μόνος ὁ κατεχόμενος ἀπὸ τὴν οἰκοδομὴν τοῖχος, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος ἄλλων συνεχομένων μὲ τὸ κτίριον οἰκοδομῶν, ἡ αὐλὴ καὶ ὁ κῆπος (ἂν τυχὸν ἔχῃ τοιαῦτα). Τὸ αὐτὸ φυλάττεται καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας, δηλ. ἐκτιμῶνται μαζὺ μὲ τὸ κτίριον καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ ὀσπήτια καὶ καλύβια, τὰ ὁποῖα οἱ καλλιεργοῦντες ἐθνικὰς γαίας ἔκτισαν ἐπάνω εἰς γῆν ἐθνικήν, δὲν πρέπει νὰ καταχωρισθῶσιν ἓν πρὸς ἓν εἰς τοὺς πίνακας, ἀλλὰ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐγγρα-

φῆς τῶν κτιρίων νὰ γενῇ σημείωσις ἁπλῆ· «ἐχρησίμευσαν προσέτι εἰς τὸ χωρίον . . . στρέματα . . . διὰ οἰκίας τῶν γεωργῶν, ἀφοῦ προηγουμένως καταμετρηθῇ κατὰ στρέμμα ὁ κατεχόμενος ἀπὸ τὰ ὀσπήτια καὶ καλύβια τῶν γεωργῶν τόπος.

ϐ΄. Ὁ ἀκολουθῶν εἰς τὸν τελευταῖον αὔξοντα ἀριθμὸν τῶν οἰκησίμων κτιρίων λαμβάνεται ὡς πρῶτος αὔξων ἀριθμὸς διὰ τὰ ἐρείπια, καὶ αὐτὰ ἀριθμοῦνται ὡς καὶ τὰ προηγηθέντα καὶ ἐγγράφονται εἰς τὰς προσδιωρισμένας δι᾽ αὐτὰ στήλας τοῦ Α΄. πίνακος, δηλαδὴ τὸ εἶδος αὐτῶν, ἡ καταμέτρησις καὶ ἐκτίμησίς των. Τὰ δὲ εἰς τὰ χωρία εὑρισκόμενα ἐρείπια καὶ οἰκόπεδα λαμβάνουν ἰδιαίτερον ἀριθμὸν καὶ καταχωρίζονται ἓν πρὸς ἕν.

Καταχωρίζονται εἰς τὰς στήλας ταύτας καὶ ὅλα τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα καὶ ἡ καταμέτρησίς των, ὄχι ὅμως καὶ ἡ ἐκτίμησις, διότι ταῦτα δὲν πρέπει νὰ ἐκτιμηθοῦν.

γ΄. Ἕπεται ἡ καταγραφὴ τῶν μύλων καὶ πρῶτον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ· ὑποκάτω τοῦ εἴδους τοῦ μύλου πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ πόσας πέτρας ἔχει ἕκαστος εἰς ἐνέργειαν· δεύτερον δὲ τῶν ἐρειπιωμένων καὶ μὴ εἰς ἐνέργειαν μύλων, καθὼς καὶ τῶν τόπων ὅπου πάλαι ποτὲ ὑπῆρχον μύλοι, κ᾽ ἑπομένως διαφυλάττεται τὸ δικαίωμα εἰς ἀνέγερσιν νέου μύλου· καὶ οἱ μύλοι ἀριθμοῦνται ὡς προειρέθη, καὶ γίνεται σημείωσις ἂν ἦναι ἀλευρόμυλος, ὀρυζόμυλος, νεροτριβή, ἐλαιοτριβεῖον κλ. ἡ ἀρίθμησις δὲ γίνεται μὲ αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ τοιουτοτρόπως, ὥστε ὁ ἀκολουθῶν εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τῶν ἐρειπίων κτιρίων λαμβάνεται ὡς πρῶτος διὰ τοὺς μύλους. Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἀριθμήσεως πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐν γένει καὶ δι᾽ ὅλα τὰ ἐθνικὰ κτήματα τὰ ἐμπεριεχόμενα καὶ εἰς τὸν Β΄. καὶ Γ΄. πίνακα.

δ΄. Ὅταν εἰς τὴν θέσιν, ἢ χωρίον τοῦ δήμου δὲν ὑπάρχῃ κἀνὲν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν πίνακα ἐθνικῶν κτημάτων, ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ σημειόνεται εἰς τὴν ἁρμοδίαν στήλην μὲ τὰς λέξεις « δὲν ὑπάρχει ». Τὸ αὐτὸ ἐννοοῦμεν καὶ δι᾽ ὅλα τὰ εἰς τοὺς λοιποὺς πίνακας τῆς αὐτῆς κατηγορίας κτήματα.

7. ά. Ὁ Β΄. πίναξ ἄρχεται μὲ τὰ περιβόλια καὶ κήπους· καὶ αὐτῶν ἡ καταχώρησις γίνεται κατὰ τὸν ὁποῖον ἀνεφέραμεν τρόπον εἰς τὰ κτίρια· μόνον ἡ καταμέτρησις αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰ συνηθιζόμενα εἰς τὸν τόπον στρέμματα καὶ ἀπὸ τὴν στήλην ἀξία σημειόνεται ἡ παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων ἐκτίμησις ἑνὸς στρέμματος. Εἰς τὴν στήλην δένδρα πρέπει νὰ σημειωθῶσι πόσα δένδρα ἔχει τὸ περιβόλι.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἂν ἕνα περιβόλι διαιρῆται εἰς πολλὰ τεμάχια καλλιεργούμενα ἀπὸ διαφόρους, πρέπει νὰ καταχωρισθῇ ὁλόκληρον τὸ περιβόλι ὡς ἀδιαίρετον, καὶ ὄχι ἕκαστον τεμάχιον χωριστά. Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ διὰ τὰς ἀμπέλους καὶ σταφιδαμπέλους.

ϐ΄. Ἕπονται αἱ ἄμπελοι καὶ μετὰ ταῦτα αἱ σταφιδάμπελοι· καταχωροῦνται δὲ καὶ αὗται εἰς τὰς στήλας ὡς καὶ τὰ προηγηθέντα.

γ΄. Τὸ ἴδιον νὰ γενῇ καὶ διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα.

δ΄. Αἱ χρησιμεύουσαι εἰς καπνοφυτείαν κλπ. γαῖαι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν γαιῶν.

8. Ὁ Γ΄. πίναξ εἶναι προσδιωρισμένος διὰ τὰς γαίας κατὰ τὰς εἰς αὐτὸν ἐμπεριεχομένας ὑποδιαιρέσεις. Μὲ ὅλον δὲ ὅτι αἱ γαῖαι καλλιεργοῦνται διὰ προαγωγὴν πολλῶν εἰδῶν προϊόντων, πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς χρησιμεύουσαι κυρίως διὰ τὴν σπορὰν γεννημάτων. Διαιροῦνται δὲ αἱ γαῖαι εἰς ξηρικὰς καὶ ποτιστικάς, καὶ εἰς τὴν καταχώρησιν αὐτῶν πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὰς στήλας τοῦ πίνακος ἡ διάκρισις αὐτή.

Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰς γαίας δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐγγράφωνται χωριστὰ τὰ παρ᾽ ἑνὸς ἑκάστου γεωργοῦ καλλιεργούμενα τεμάχια, ἀλλὰ ἡ ἐγγραφὴ πρέπει νὰ γίνεται εἰς τεμάχια μεγάλα, γνωριζόμενα μὲ ὄνομα ἰδιαίτερον, ἢ διαχωριζόμενα ἀπὸ φυσικὰ ὅρια, ὡς λεωφόρους, ῥύακας, ὄρη, ἐρήμους τόπους, λάκκους κλ.

Ἐξηγήσαμεν ἀνωτέρω διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ Α΄. καὶ Β΄. πίνακος ἐπαρκούντως τὸν τρόπον τῆς ἐγγραφῆς, καὶ κρίνομεν περιττὸν νὰ τὸν ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα.

9. Οἱ πίνακες τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κλείουν μὲ τὰς ἐρήμους γαίας, αἵτινες εἶναι εἰς τρεῖς τάξεις διῃρημέναι·

ά. Γαῖαι καλλιεργήσιμοι. Τοιαῦται εἶναι ἢ ὅσαι ποτὲ ἀκόμη δὲν ἐκαλλιεργήθησαν, ἢ ἀπεχερσώθησαν κατὰ συνέπειαν ἐκτάκτων περιστατικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ᾽ εἶναι τοιαῦται ὥστε μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ ἠμποροῦν πάλιν νὰ καλλιεργηθῶσιν.

ϐ΄. Βαλτώδεις γαῖαι, ὡς ἕλη, τενάγη κλ. αἱ ὁποῖαι ἀποξηραινόμεναι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς καλλιέργειαν.

γ΄. Ἐρήμους μὲ καλλιεργησίμους γαίας (ὡς βουνά, ξηρόνησα κλ. αἱ ὁποῖαι μένουν αἰωνίως προσδιωρισμέναι ὡς βοσκήσιμοι τόποι· διὰ τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς αὐτὰς δυναμένων νὰ βοσκήσωσι προβάτων ἢ γιδίων καὶ τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ.

Εἰς τὴν ἐγγραφὴν καὶ τῶν κτημάτων τούτων ὁδηγοῦσιν αἱ στῆλαι αὐταί, καθὼς καὶ αἱ προηγηθεῖσαι ἐξηγήσεις.

10. Ὁ Δ΄. πίναξ εἶναι προσδιωρισμένος διὰ τὴν καταχώρησιν τῶν Βασιλικῶν Νομισμάτων· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα εἶναι ὀλιγάριθμα, πρέπει νὰ γένῃ διὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, καὶ ὄχι δι᾽ ἕκαστον δῆμον, τέτραδον στατιστικόν· διὰ τοῦτο γίνεται καὶ ἡ ἐγγραφὴ αὐτῶν κατὰ δῆμον καὶ ὄχι κατὰ διαφόρους θέσεις τῶν δήμων, δηλ. καταγράφεται ὅτι τὸ δεῖνα Νόμημα ἐνυπάρχει εἰς τὸν δεῖνα Δῆμον,

καὶ προστίθεται ἡ ἐτήσιος αὐτοῦ πρόσοδος πηγάζουσα εἴτε ἀπὸ ἐνοίκιον εἴτε ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου καλλιέργειαν. Καὶ αὐτῶν ἡ ἀρίθμησις γίνεται μὲ αὔξοντα ἀριθμὸν, λαμβανομένου τοῦ ἀκολουθοῦντος εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τῆς μιᾶς κατηγορίας τῶν Νομημάτων ὡς πρώτου διὰ τὰς δευτέρας καὶ καθεξῆς.

Βασιλικὰ Νομήματα εἶναι· ά. αἱ ἁλικαὶ, β'. τὰ ὀρυκτὰ, γ'. οἱ γαιάνθρακες, δ'. τὰ λατομεῖα, ε'. αἱ γαιορυχίαι, ς'. τὰ μεταλλικὰ ὕδατα, ζ'. τὰ ἰχθυοτροφεῖα, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐκ τῶν ὑδάτων πηγάζοντα δικαιώματα.

Εἰς τὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ἀντικείμενα πρέπει νὰ προστεθῇ ἐν εἴδει παρατηρήσεως καὶ τὸ πιθανὸν ποσὸν τοῦ εἴδους.

11. Διὰ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐθνικῶν δασῶν χρησιμεύει ὁ Ε'. πίναξ, ἡ ὁποία πρέπει νὰ γενῇ ἀπὸ τοὺς Δασονομικοὺς Ὑπαλλήλους. Ὁ πίναξ οὗτος διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας, ά. εἰς πλατύφυλλα, καὶ β' εἰς στενόφυλλα· ἑκάστη δὲ αὐτῶν ὑποδιαιρεῖται εἰς τόσας τάξεις, ὅσα εἶναι καὶ τὰ εἴδη τῶν δένδρων.

Ἡ περιγραφὴ τῶν δασῶν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ κάμωσιν οἱ Δασονομικοὶ Ὑπάλληλοι, ἢ, ὅπου τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουν, οἱ Ἔφοροι, γίνεται

ά. Κατὰ δασονομεῖα, ἀναφερομένων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν Νομαρχιῶν καὶ ἐπαρχιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ταῦτα κεῖνται.

β'. Κατὰ δήμους ἐντὸς τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνονται.

γ'. Εἰς ἑκάστην δὲ κατηγορίαν τῶν δένδρων πρέπει νὰ διακρίνεται· ά. τελεία ὕλη ἀπὸ 60 ἐτῶν καὶ ἐπάνω, β'. μέση ὕλη ἀπὸ 35-60, γ'. νέα ὕλη ἀπὸ 15-35, δ'. λιανώματα ἀπὸ 1-15, ε'. κενὰ διαστήματα.

δ'. Ὅταν τὸ δάσος ἦναι ἀνάμικτον ἀπὸ δένδρα τῶν δύο κατηγοριῶν, δηλ. ἀπὸ πλατύφυλλα καὶ στενόφυλλα, καταγράφεται εἰς στήλας τῆς κατηγορίας ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται τὰ περισσότερα δένδρα, ἀλλὰ συγχρόνως εἰς τὴν παρατήρησιν γίνεται καὶ μνεία τῶν δένδρων τῆς ἄλλης κατηγορίας.

ε'. Εἰς τὴν τελείαν ὕλην πρέπει νὰ σημειώνεται ἐν εἴδει παρατηρήσεως ἡ ἐνυπάρχουσα ὕλη μεταξὺ οἰκοδομῆς, ἐργασίμου καὶ καυσίμου ἀναλογία.

ς'. Καὶ διὰ τὰς τέσσαρας τάξεις τῆς ὕλης πρέπει νὰ προστίθεται καὶ ἡ ἐπιφάνεια, τὴν ὁποίαν ἐκείνη κατέχει· τοῦτο δὲ γίνεται εἰς στρέμματα, λογιζόμενον τὸ στρέμμα πρὸς 1000 μέτρα τετραγωνικὰ ἰσοδυναμοῦντα μὲ 1778 τετραγωνικὰς πήχεις, καὶ καταμετρούμενον ἢ κατ' ἐκτίμησιν μὲ τὸν ἁπλοῦν ὀφθαλμὸν ἢ καὶ μὲ βήματα· ἂν δὲ τοῦτο δὲν ἦναι δυνατὸν, ἐμπορεῖ νὰ γενῇ καὶ κατὰ στρέμματα συνειθιζόμενα εἰς τὸν τόπον· ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ σημειώνεται εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ πόσους τετραγωνικοὺς πήχεις σύγκειται τὸ στρέμμα, διὰ νὰ γενῇ κατόπιν ἡ μεταφορὰ αὐτῶν εἰς στρέμματα Βασιλικά. Τὴν αὐτὴν σημείωσιν πρέπει νὰ κάμουν οἱ Ἔφοροι εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐπιγραφῆς τῶν στατιστικῶν τετραδίων ἑκάστου δήμου.

ζ'. Εἰς τὴν στήλην ἀξία πρέπει νὰ γράφεται ὄχι μόνον τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ τῆς ὕλης ἡ ἀξία. Εἰς δὲ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀξίας πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ μεγάλη ἢ μικρὴ χρῆσις τῆς ὕλης, ἡ χορηγοῦσα εὐκολίας ἢ δυσκολίας ὡς πρὸς τὴν μετακόμισιν θέσις τοῦ δάσους, ἡ μικρὰ ἢ μεγάλη ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ μεγαλοπόλεις καὶ λιμένας, καὶ αἱ ἀγοραῖαι τιμαὶ τῆς ὕλης, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς ἐκκοπῆς καὶ μετακομίσεως.

ή. Ὅλα τὰ διαχωριζόμενα δάση πρέπει νὰ ἀριθμῶνται μὲ αὔξοντα ἀριθμὸν εἰς τὸν πίνακα. Διὰ νὰ γενῇ ἡ στατιστικὴ τῶν δασῶν μὲ περισσοτέραν ἀκρίβειαν, χωρὶς πρὸς τὸ τέλος τοῦτο νὰ καταδαπανηθῇ καιρὸς πολὺς, ἐμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν μεγάλως ὅλαι αἱ ἐκθέσεις τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἀπὸ τοὺς δασονομικοὺς ὑπαλλήλους ἐξετάσεων εἰς τὰς περιοδείας των.

12. Ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ συμπέσῃ ἀνάγκη σημειώσεων ἢ παρατηρήσεων τινῶν, αἱ ὁποῖαι ἢ διότι εἶναι ἀλλότριαι τοῦ προκειμένου ἢ διότι ἀπαιτοῦν τόπον περισσότερον παρὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὰς στήλας τῶν πινάκων, πρέπει τόσον οἱ Ἔφοροι καθὼς καὶ οἱ Δασονόμοι νὰ κρατήσουν χωριστὸν πρωτόκολλον σημειώσεων, δηλ. οἱ μὲν πρῶτοι χωριστὸν διὰ τὰ Ἐθνικὰ Κτήματα κατὰ δῆμον καὶ διὰ τὰ Νομήματα κατ' ἐπαρχίαν, οἱ δὲ Δασονόμοι κατὰ Δασονομεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐγγράφωσιν ὅσας νομίσουν ἀξίας λόγου περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν κτημάτων παρατηρήσεις. Ἡ ἐγγραφὴ αὐτὴ γίνεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ τοῦ ἀντικειμένου, τοῦ ὁποίου διαπραγματεύεται ἡ παρατήρησις· μὲ τὸν τρόπον τοῦτον συνενώνονται οἱ στατιστικοὶ πίνακες μὲ τὰς παρατηρήσεις· ἐπάνω τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ τοῦ ἀντικειμένου, περὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται ἀναγκαῖον ἢ τοὐλάχιστον περιεργείας ἄξιον νὰ γενῇ σημείωσις, τίθεται ἕνας ἀστερίσκος, π. χ. 139* δηλοῖ ὅτι εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν σημειώσεων ὑπάρχει παρατήρησις, 140 (χωρὶς ἀστερίσκον) δηλοῖ ὅτι ἄλλη παρὰ τὰς εὑρισκομένας εἰς τὸν πίνακα σημειώσεις δὲν ὑπάρχει.

Ἓν ἀπὸ τὰ κυριώτερα ἀντικείμενα τῶν παρατηρήσεων πρέπει νὰ ἦναι ἂν ἓν ἐθνικὸν κτῆμα συμφέρῃ νὰ ἐκποιηθῇ ἢ νὰ προικοδοτηθῇ εἰς τὰς ἑλληνικὰς οἰκογενείας, ἢ νὰ δοθῇ ὡς προικοδότημα εἰς τὸ Βασιλικὸν Στέμμα, ἢ νὰ ἐνοικιασθῇ, ἢ νὰ καλλιεργηθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου μὲ σύντομον ἔκθεσιν τῶν λόγων, εἰς τοὺς ὁποίους στηρίζεται ἡ γνώμη· ὡσαύτως νὰ σημειώνεται καὶ ἡ γενικὴ ἀναλογία τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ δημοσίου, τῶν ἰδιωτῶν, τῶν μοναστηρίων καὶ τῶν

κοινοτήτων, αἱ περὶ ἰδιοκτησίας ἀμφισβητήσεις καὶ διατάξεις, ἂν τυχὸν ὑπάρχουν τοιαῦται, καὶ τέλος πάντων ὁ τρόπος τῆς τωρινῆς του διαχειρίσεως καὶ ἡ σημείωσις τῆς ἐτησίου προσόδου των πρέπει νὰ σημειωθῶσιν εἰς αὐτοὺς τοὺς πίνακας.

13. Ἡ προσθήκη τῶν ἀνωτέρω μνησθεισῶν παρατηρήσεων ἀνοίγει στάδιον εἰς τοὺς Β. Ἐφόρους καὶ εἰς τοὺς Δασονομικοὺς Ὑπαλλήλους διὰ νὰ δείξουν τὸν περὶ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν ζῆλόν των καὶ νὰ παῤῥησιάσουν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ὁποίας διὰ τῆς θέσεώς των προσαπέκτησαν τοπικὰς γνώσεις, διὰ τῶν ὁποίων θὰ εὐκολύνωσι τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέτρα ἐπωφελῆ διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ὅθεν καὶ περιμένομεν ὅτι καὶ τῶν δύο τούτων κατηγοριῶν οἱ Βασιλικοὶ ὑπάλληλοι ὄχι μόνον θέλουν ἀφιερωθῶσιν ἀμέσως καὶ μὲ ζῆλον εἰς τὴν ἐπιφορτισθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ταύτην ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ ὅτι θὰ τὴν ἐκτελέσωσι μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην ἀκρίβειαν.

Ἀμέσως ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ ἐγγραφὴ ἑνὸς δήμου εἰς τοὺς πίνακας, πρέπει νὰ διευθύνῃ αὐτούς ὁ μὲν Ἔφορος εἰς τὸν γενικὸν Ἔφορον, ὁ δὲ Δασονόμος εἰς τὸν Δασάρχην.

14. Οἱ Γενικοὶ Ἔφοροι καὶ Δασάρχαι πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶσι μὲ μεγάλην ἀκρίβειαν τοὺς πίνακας τούτους καὶ νὰ προσθέτωσιν εἰς αὐτοὺς καὶ ὅσας ἄλλας αὐτοὶ κρίνωσιν ἀναγκαίας παρατηρήσεις, νὰ ἐπιθέτωσι δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ «ἐθεωρήθη.»

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Φεβρουαρίου 1836.

335. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ 19 Δεκεμβρ. 1835 ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου μετατίθεται ἀπὸ τὴν πόλιν Οἴτυλον εἰς Τσίμοβαν.

2. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὰ περὶ τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Φεβρουαρ. 1836.

336. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιορίσωμεν τὴν μεγάλην ἐξαγωγὴν τῶν βδελλῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους διὰ νὰ μὴν ἐξαντληθῇ ἡ καταστῇ δυσπόριστον μέχρι τέλους ἓν τῶν ἀναγκαιοτέρων τῆς θεραπευτικῆς μέσων· Νομίζοντες ὅτι ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀπεριόριστος ἀπὸ τὸν τυχόντα, καὶ μάλιστα ἀπὸ ἑταιρείας ἐπὶ τούτῳ σχηματισθείσας, ἐξαγωγὴ τῶν ζωυφίων τούτων δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ταχέως τὴν ὑπερτίμησίν των·

Ἀποφεύγοντες ἀφ' ἑτέρου τὴν χρῆσιν ἀπαγορευτικῶν μέτρων τῆς γενικῆς ἐξαγωγῆς, διὰ νὰ μὴν ἀφαιρέσωμεν ἐκ μιᾶς ἀπὸ τὸ ἐμπόριον ἓν ἀντικείμενον, τοῦ ὁποίου ἡ μετρία διαχείρισις δύναται νὰ παρέξῃ ὄφελος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, πόρον εἰς τοὺς ἀγρευτὰς, καὶ μέσον ἐπωφελεστάτης ἀνταλλαγῆς μὲ τὰ λοιπὰ κράτη· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

§. 1. Ἡ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν ἁλιεία εἶναι εἰς τὸν καθένα ἀπολύτως ἐλευθέρα καὶ ἐντὸς τῶν λιμνῶν, αἵτινες πλησιάζουν εἰς τοὺς λιμένας, τῶν ὁποίων ἡ ἐξαγωγὴ παρεχωρήθη ἀποκλειστικῶς εἴς τινα δι' ἐνοικιάσεως.

§. 2. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγῆς βδελλῶν ἀπὸ λίμνας, αἱ ὁποῖαι γειτνιάζουν εἰς διαφόρους λιμένας τοῦ Βασιλείου, θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν καὶ παραχωρηθῇ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα· ἡ διαίρεσις τῶν λιμνῶν κατὰ λιμένας θέλει προσδιορισθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἡ ὁποία θέλει διατάττει τὴν δημοπρασίαν καὶ καθυποβάλλει εἰς ἔγκρισιν Ἡμῶν τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἔγγραφα.

§. 3. Ἡ ἐνοικίασις τοῦ δικαιώματος τούτου γίνεται πρὸς τὸ παρὸν διὰ δύο μόνον ἔτη.

§. 4. Ὑποχρεοῦται ὁ ἐνοικιαστὴς ν' ἀναδεχθῇ τὴν προμήθειαν τῶν εἰς τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ νοσοκομεῖα ἀναγκαίων βδελλῶν εἰς προσδιωρισμένην παρὰ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Νομοῦ ποσότητα, ἐπὶ τιμῇ μὴ ὑπερβαινούσῃ τὰ δύο λεπτὰ τὴν μίαν· εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν χρεωστεῖ νὰ τὰς πωλῇ καὶ εἰς ὅλους, εἰς καιρὸν ἐκτάκτου ἐπιδημίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελον χρειάζεσθαι παρὰ τὸ σύνηθες.

§. 5. Αἱ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐξαγόμεναι βδέλλαι εἶναι ἐλεύθεραι παντὸς τελωνιακοῦ δικαιώματος.

§. 6. Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐξαγωγὴ βδελλῶν, θεωρουμένη ὡς λαθρεμπόριον, ὁσάκις δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος ὁ ἐξάγων ἔμπορος μὲ ἐπίσημον ἔγγραφον, ἢ ἀντίγραφον ἐπισήμως ἐπικυρωμένον, διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀναγνωρίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐνοικιαστὴς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγωγῆς.

§. 7. Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ βδελλῶν ὑπόκειται εἰς τὰ περὶ λαθρεμπορίου διατεταγμένα. Ἡ συλληφθεῖσα ποσότης βδελλῶν εἶναι πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνακαλύπτοντος.

§. 8. Ὁσάκις μετακομίζονται ἀπό τινα τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου βδέλλαι προσδιωρισμέναι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν, δίδεται παρακαταθήκη ἢ ἀξιόχρεως ἐγγυητὴς εἰς τὸ τελωνεῖον, ὅθεν ἐπιβιβάζεται, ἐπὶ τῷ ὅτι αἱ μετακομιζόμεναι βδέλλαι θέλουν διευθυνθῇ εἰς λιμένα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου· συγχρόνως εἰδοποιεῖται τὸ τελωνεῖον τοῦ πρὸς ὃν ἀπέρχεται τὸ πλοῖον λιμένος, ἐπιμελείᾳ καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τόσῳ περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοίου, ὅσῳ καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ συνεγγισματικοῦ μεγέθους τῶν ἐπιβιβασθέντων ἀπὸ τὸν λιμένα δοχείων μὲ βδέλλας.

§. 9. Ὁσάκις ἀνακαλυφθῇ, ὅτι αἱ ἐπιβιβασθεῖσαι εἰς τὸν δεῖνα λιμένα βδέλλαι δὲν διευθύνθησαν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, μήτε εἰς κανένα τῶν

λοιπῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, ἡ εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ λιμένος τῆς ἀναγωγῆς τοῦ πλοίου δοθεῖσα ἐγγύησις δημεύεται πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν λιμνῶν, ὅπου ἠλιεύθησαν αἱ βδέλλαι, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκτάκτων περιπτώσεων τῆς ἀνάγκης.

§. 10. Ἡ δοθεισομένη ἐγγύησις κατὰ τὸν παρ. 3 θέλει ἀναβαίνει εἰς τὸ ὀκταπλοῦν τῆς ἀξίας τῶν βδελλῶν, ἐκτιμωμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ὅθεν ἀπεβιβάσθησαν διὰ μετακόμισιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

§. 11. Παρακαταθήκη ἢ ἐγγύησις εἶναι περιττὴ, ὅταν αἱ μέλλουσαι νὰ μετακομισθοῦν εἴς τι μέρος τοῦ Βασιλείου βδέλλαι δὲν ὑπερβαίνουν τὰς πεντακοσίας, ὅταν ὁ φορτώσας αὐτὰς πλοίαρχος, ἂν ἦναι ἰθαγενὴς ἀποκαταστημένος, ὑποχρεωθῇ ν' ἀποδείξῃ μετὰ ταῦτα, ὅτι τὰς ἀπεβίβασε τῷόντι ἐντὸς τοῦ Κράτους· εἰδὲ καὶ εἶναι ξένος, ὅταν παρουσιάσῃ ἰατρικὴν διάταξιν ἐπιθεωρημένην ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος πρὸς τὸν ὁποῖον θέλει γίνει ἡ ἐξαγωγή.

§. 12. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δρόσος Μανσόλας παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, τὸ δὲ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρ. (2 Μαρτ.) 1836.

337. ΟΘΩΝ. κ τ λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ γραφεῖα τῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους δύνανται νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν οἰκίαν ἑκάστου τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπιγραφόμενα γράμματα, ἢ τοὺς φακέλλους.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν διορίσει τοὺς ἀναγκαιοῦντας κλητῆρας.

2. Οἱ κλητῆρες οὗτοι θέλουν ἐκλεχθῇ μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐφάνησαν τιμίας διαγωγῆς καὶ γνωρίζουν νὰ γράφουν καὶ ν' ἀναγινώσκουν.

Θέλουν δὲ δώσει οὗτοι ἐνώπιον τῶν ἀνηκουσῶν Ἀρχῶν τῶν ταχυδρομείων τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

3. Δι' ἕκαστον γράμμα ἢ φάκελλον λαμβάνει ὁ κλητὴρ ἐκτὸς τῶν τεταγμένων ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων καὶ δέκα λεπτά.

4. Αὐτὰ τὰ δέκα λεπτὰ θέλουν δίδεσθαι εἰς τὸν κλητῆρα χάριν ἀμοιβῆς τῶν κόπων του· οὐδεμία ἄλλη ἀντιμισθία δὲν δίδεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

5. Ἕκαστος τῶν ἀνταποκρινομένων εἶναι ἐλεύθερος νὰ λαμβάνῃ ὁ ἴδιος τὰ γράμματά του ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον, ἢ νὰ τὰ λαμβάνῃ διὰ τοῦ κλητῆρος εἰς τὴν οἰκίαν του· εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν χρεωστεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν θέλησίν του εἰς τὸ ἀνῆκον ταχυδρομεῖον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ μὲ αὐτήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρ. (8 Μαρτ.) 1836.

338. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχεδίων τῶν πόλεων εἶναι χρέος δημοτικόν· θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἔτι οὐδεὶς προσδιωρισμένος πόρος διὰ τὰ γενόμενα ἀπὸ τοὺς δήμους εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἔξοδα

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς·

1. Ἕκαστος πολίτης, ὅστις εἰς τὸ μέλλον θέλει οἰκοδομήσει νέαν οἰκίαν ἐντὸς τῶν πόλεων τοῦ Βασιλείου, ὀφείλει διὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν νὰ πληρώσῃ ἅπαξ δραχμὰς πέντε.

Ὅσοι ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1835 ἤρχισαν οἰκοδομήν τινα ἐντὸς τῆς καθέδρας ὀφείλουν ἐπίσης νὰ πληρώσουν τὸ εἰς τὸν §. 1 ὡρισμένον δικαίωμα.

3. Ὁ φόρος οὗτος ἀποτελεῖ μέρος τῶν εἰσοδημάτων τοῦ δήμου, ὅστις θέλει τὸν δαπανᾷ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τῶν πόλεων, εἰς δημοσίους δενδροφυτείας καὶ εἰς κατασκευὴν ὁδῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρ. (8 Μαρτ) 1836.

339. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1836 περὶ τῆς ἰατρικῆς θεραπείας τῶν χωροφυλάκων, καὶ ὡς συνέπειαν τοῦ διατάγματος ἀπὸ 7 (19) Δεκεμβρίου 1834 καὶ τῆς ἀποφάσεως ἀπὸ 25 Νοεμβρ. (7 Δεκεμβρίου) 1835 ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅλοι ὅσοι ἐπαγγέλλονται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἰατρικὴν, τὴν ὀδοντοϊατρείαν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν θεραπείαν, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ θεραπεύωσι τοὺς χωροφύλακας ἀπὸ τὸν ἐνωμοτάρχην καὶ κάτω χωρίς τινα πληρωμὴν, ὅταν ἀσθενήσωσιν εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν μισθωτοὶ τῆς Κυβερνήσεως ἰατροὶ καὶ χειροῦργοι. Τὸ αὐτὸ χρέος ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς κτηνοϊατροὺς διὰ τοὺς ἵππους αὐτῶν.

2. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Φεβρ. (8 Μαρτ.) 1836.

340· Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Εἰδοποιεῖ·

Ὅσοι τῶν συνταξιούχων δὲν ἔλαβον εἰσέτι τὰς ἐγκριθείσας διὰ τῶν ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1833 (7 Ἰανουαρίου 1834) καὶ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 Β. Διαταγμάτων συντάξεις των διὰ τὸ 1833 καὶ 1834 ἔτος, πρέπει νὰ παρουσιασθῶσιν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν σήμερον, εἰς τὸν Ἔπαρχον ἢ τὸν Νομάρχην τοῦ Νομοῦ, ὅπου διατρίβουσι, διὰ νὰ φανερώσωσιν εἰς αὐτὸν τὰς ἀξιώσεις των, καὶ δι' αὐτῶν ζητηθῇ παρ' Ἡμῶν ἡ πληρωμὴ τῶν χρεωστουμένων.

Μετὰ παρέλευσιν ταύτης τῆς προθεσμίας, χάνουν πᾶν δικαίωμα εἰς ἀπαίτησιν πληρωμῆς συντάξεως διὰ τὰ ῥηθέντα δύο ἔτη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1836.

341. ΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΚΙΚΩΝ ΓΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Διακηρύττουν·

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 12 (24) Φεβρουαρ. καὶ ὑπ' ἀριθ. 6936 Β. Διατάγματος εἰδοποιοῦνται ὅλοι οἱ ἀρχηγέται τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, οἱ Νομάρχαι, Ἔπαρχοι καὶ Δήμαρχοι.

1. Ἐπειδὴ ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 λέγει ῥητῶς, ὅτι ἡ προικοδότησις τῶν ἰθαγενῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν πρέπει νὰ τελειώσῃ ὅλη ἕως 20 Μαΐου 1836. καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδαφ. 1 καὶ ἄρθρ 7 ἀπαιτεῖται ὁ προικοδοτηθησόμενος νὰ ἦναι ἀφεύκτως μέλος δήμου τινὸς, προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ ἰθαγενεῖς ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὅσοι ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν, νὰ καταγραφῶσιν εἰς τοὺς δι' αὐτὴν διαταχθέντας καταλόγους τοῦ δήμου των, εἴτε ἀνίσως δὲν ἀνήκωσιν ἀκόμη εἰς κανένα δῆμον, εἰς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον μέλλουσι νὰ ἐκλέξωσιν ἐφεξῆς, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωσι τόσῳ μᾶλλον τὸ δικαίωμά των, ὅσον μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν καταλόγων, οὐδεμία καταγραφὴ δὲν γίνεται πλέον δεκτὴ, ἀλλὰ μάλιστα κατὰ τὸν σαφῆ σκοπὸν τοῦ Νόμου ὑπολαμβάνεται, ὅτι τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὴν προικοδότησιν δικαίωμα παραιτεῖται σιωπηλῶς· ἐξαιρεῖται τούτου ἡ σημειωθεῖσα εἰς τὰ ἄρθρ. 28 καὶ 29 περίπτωσις, καθ' ἣν ἡ προικοδοτικὴ πίστωσις δὲν σταθῇ δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ποσῶς, ἢ νὰ συμπληρωθῇ ὅλη.

Ὅσοι ἰθαγενεῖς ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ἔχοντες δικαίωμα προικοδοτήσεως, δὲν ἀνήκουν εἴς τινα τῶν ὑπαρχόντων δήμων, καὶ δὲν καταγραφῶσιν εἰς κἀνένα ἐξ αὐτῶν, πρὶν ἀκόμη κλεισθῶσι τῆς προικοδοτήσεως οἱ κατάλογοι, ἀλλὰ θέλουσι νὰ σχηματίσωσι δῆμον ἰδιαίτερον, χρεωστοῦν μὲν νὰ ἐκφράσωσι τὴν περὶ τούτου θέλησίν των εἰς τὸ πρωτόκολλον, τὸ κρατούμενον παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ διὰ προικοδότησιν ζητούμενα κτήματα, πρέπει ὅμως νὰ καταγραφῶσι συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς περὶ προικοδοτήσεως καταλόγους τοῦ πλησιεστέρου δήμου, ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἄρθρ. 4, 5 καὶ 6 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ἡ ἔννομος αὕτη ἐξάρτησις ἀπὸ τὸν πλησίον κείμενον μεγαλήτερον δῆμον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μεχρισοῦ, κατὰ ἄρθρ. 8 τοῦ ἰδίου Νόμου, ἐγκριθῇ ὁ σχηματισθησόμενος νέος δῆμος.

Μόνον ὅταν αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἐδάφ. 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ἐνδιαλαμβανόμεναι ἐθνικαὶ γαῖαι διῃρέθησαν ἤδη ἢ μέλλουν νὰ διαιρεθοῦν ἐφεξῆς εἰς περιοχὰς, διὰ τὴν μεγάλην των ἔκτασιν, καταστρόνονται εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον ἰδιαίτεροι τακτικοὶ κατάλογοι, ὅπου σημειόνονται αἱ δηλώσεις τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν ἀρχηγετῶν οἰκογενείας, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσι τὴν προικοδότησίν των ἀπὸ ταύτας τὰς γαίας, καὶ ἔπειτα στέλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ τῆς προικοδοτήσεως κατάλογοι. Οἱ ἰδιαίτεροι οὗτοι ὅμως κατάλογοι θέλουν συνοδεύεσθαι μὲ ἔννομα μαρτυρικὰ, πιστοποιοῦντα καὶ δικαιολογοῦντα τὸ εἰς τὴν προικοδότησιν δικαίωμα τῶν ἀρχηγετῶν οἰκογενείας, ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ προικοδητήσεως Νόμου, πρέπει πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ δικαιώματος τούτου νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ δῆμος τῆς γεννήσεως, ἢ τῆς κατοικίας· ἀντὶ τούτων τῶν μαρτυρικῶν χρησιμεύουν μετὰ ταῦτα τὰ πιστωτικὰ γραμμάτια.

Ἀνίσως ὅμως ἀρχηγέτης τις οἰκογενείας δὲν ἀνήκει κατ' οὐδένα τρόπον εἴς τινα δῆμον, πρέπει νὰ λάβῃ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς του ἔγγραφον ἐπίσημον ἀπὸ τὸν Εἰρονοδίκην, στηριζόμενον εἰς μαρτυρίας καὶ ἄλλας ἀποδείξεις, τὸ ὁποῖον ἔπειτα χρησιμεύει εἰς τὴν παραδοχὴν εἰς τοὺς καταλόγους τῆς προικοδοτήσεως ὡς ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον.

3. Ὅλοι οἱ ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται τὰ εἰς ἄρθρ. 11 στοιχ. α. β. γ. ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ οἱ ὁρισμοὶ τοῦ 12 ἄρθρ., χρεωστοῦν ἢ νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν Ἔπαρχον τὰς δηλώσεις των, δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, ἢ νὰ σημειόνουν αὐτὰς εἰς τὸ πρωτόκολλόν του· ὅταν οὗτος παῤῥουσιάζεται εἰς τὸν δῆμον διὰ νὰ κλείσῃ τοὺς καταλόγους, εἰς τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζονται ἀκριβῶς τὰ ζητούμενα ἀντικείμενα, θέλουν ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ λάβωσιν εἰς προικοδότησιν τὰ καλλιεργούμενα καὶ κατεχόμενα ἤδη παρ' αὐτῶν ἐθνικὰ κτήματα, ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχ. γ. ἄρθρ. 11 νὰ τὰ κρατήσωσιν ὑπ' ἐνοίκιον. Τὰς δηλώσεις ταύτας ἐγχειρίζει ἔπειτα ὁ Ἔπαρχος εἰς τὸν Ἔφορον, διὰ νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὡς ἀνήκει. Εἰς ὅσα μέρη ὅμως κατεστρώθησαν οἱ κατάλογοι τῆς προικο-

δοτήσεως πρὶν τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, αἱ δηλώσεις γίνονται μετὰ ταῦτα.

4. Ὅστις νομίζει ὅτι ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῶν εἰς προικοδότησιν προσδιωρισμένων ἐθνικῶν γαιῶν, ὀφείλει κατὰ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐντὸς 4 ἑβδομάδων τὸ πολὺ μετὰ τὴν γενησομένην εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ ἐπαρχίαν πρόσκλησιν, νὰ ἐκθέσῃ τὰς αἰτήσεις του ἐγγράφως, ἢ νὰ τὰς περάσῃ διὰ στόματος εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀνήκοντος Ἐφόρου· ἐπειδή, ὅταν διατεθοῦν αἱ ἐθνικαὶ αὗται γαῖαι, τόσον ὀλιγώτερον θέλουν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τοιαῦται ἀξιώσεις, ὅσον, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα δίκαιον, τὸ δημόσιον θεωρεῖται ἐν γένει ὡς ὁ νόμιμος ἰδιοκτήτης, καὶ ἑπομένως εἰς τὸν ἀπαιτητὴν ἀνήκει, χρείας τυχούσης, ν' ἀποδείξῃ τὰ ἐπὶ γαιῶν δικαιώματά του.

Εἰς ταύτην τὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ οἱ δῆμοι ὡς πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τῶν δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας, διὰ κτήματα δημοτικά, τὰ ὁποῖα πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἶχον (ἄρθρ. 26 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου)

5. Ὅσοι ἔχουσι δικαίωμα ὑποθήκης εἰς τὰ διὰ προικοδότησιν προσδιωρισμένα κτήματα, χρεωστοῦν, κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 29 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, νὰ γνωστοποιήσουν καὶ ἀποδείξουν αὐτὰ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν ἕως 26 Μαΐου 1836 τὸ πολύ· ἄλλως θεωροῦνται ὡς ἄκυρα.

Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι χρεωστοῦν νὰ δημοσιεύσουν διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν δήμων, τὴν προκήρυξιν ταύτην, τοιχοκολλοῦντες καὶ ἀντίτυπα ταύτης εἰς τὰ πολυπληθέστερα μέρη, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διατηρηθοῦν τοιχοκολλημμένα ἄχρι τῆς 26 Μαΐου τοῦ ἐλευσομένου.

Ἡ διὰ κήρυκος ἀνάγνωσις τῆς διακηρύξεως ταύτης πρέπει νὰ γείνει τοὐλάχιστον τρεῖς φορὰς ἄχρι τῆς 26 Μαΐου 1836 τὰς κυριακὰς εἰς τοὺς ναούς, ἢ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς γίνεται ἀγορὰ εἰς τὴν πόλιν, ὅτε πολὺ πλῆθος ἐπαρχιωτῶν συνάζονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἐκτὸς ταύτης, ἀνάγκη νὰ γείνεται καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν κάτωθεν ἄρθρων τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου Νόμου τῆς προικοδοτήσεως, ἤτοι τῶν ἄρθρων 2, 10, 11, 18, 28, 29, καὶ 30· μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ κάθε ἄρθρου ἐκ τῶν ῥηθέντων, πρέπει ν' ἀναγινώσκωνται καὶ αἱ διασαφήσεις ἑκάστου.

Τῆς πράξεως ταύτης ἕκαστος Ἔπαρχος καὶ Νομάρχης χρεωστεῖ νὰ σχηματίσῃ πρωτόκολλον ἰδιαίτερον, τὸ ὁποῖον προτυπογεγραμμένον ἀπὸ διαφόρους ἐκ τῶν ἐκεῖ παρευρεθέντων ἰδιωτῶν, θέλει μᾶς σταλῆ εἰς τὸ τέλος τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1836.

——

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργείων, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, περὶ προόδου καὶ ἐπιδόσεως τῆς κατὰ πάντα λόγον ἀναγκαιοτάτης καλλιεργείας τῆς γῆς, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ἐν τῷ παρόντι τὰ ἑξῆς·

1. Ἀπὸ τὴν 1 (13) Ἰουνίου 1836 καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὅλοι οἱ εἰσαγόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους ξένοι δημητριακοὶ καρποὶ θέλουν πληρώνει τελώνιον διὰ τὸ κοιλὸν

Σίτου σαράντα (40) λεπτά
Σικάλης καὶ ἀραβοσίτου εἰκοσιπέντε (25) —
Κριθῆς καὶ βρόμης . εἴκοσι (20) —

2. Τὸ τελώνιον τῶν ἐξαγομένων ἐντοπίων γεννημάτων συγχρόνως μὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος μετριάζεται πρὸς τρία τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ γεννήματος.

Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Δρόσος Μανσόλας, θέλει προσυπογράψει τὸ παρὸν διάταγμα, τοῦ ὁποίου τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν ἐπιφορτίζεται ἡ Ἡμετέρα Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαρτίου 1836.

——

342. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) Υ. Β. διατάγματος ἐδόθη εἰς τὸ ἐν Ὀδησσῷ Προξενεῖον ἁρμοδιότης Γενικοῦ Προξενείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαρτίου 1836.

——

343. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν 15 (27) Μαρτίου Τ. Ε. περὶ τῆς κάτω σημειωμένης ὑποθέσεως ἐγκρίνομεν, (ὡς προσθήκην εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1835 ὑπ' ἀριθ. 3318) ὅπως τὰ χωρία Δομπρένα, Παλαιοπαναγιά, Ξερονομή, Νεοχώρι, Μαυρομάτι, Δοῦσα, Μοῦλκι, Σάχο, Ζαγορᾶ καὶ Βραστομῆτα, χωρισθέντα ὑπὸ τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδίας ἐνωθῶσι μὲ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν.

Περὶ τούτου θέλει διατάξει καὶ κοινοποιήσει ἡ Γραμματεία τ' ἀνήκοντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου (1 Ἀπριλίου) 1836.

——

344. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ διοικητικὰ ἔξοδα καὶ διὰ νὰ τακτοποιηθῇ ἡ κατὰ τόπους οἰκονομικὴ διοίκησις, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ ἄχρι τοῦδε Γενικοὶ καὶ Βασιλικοὶ Ἔφοροι καταργοῦνται.

2. Εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν θέλουν ἀντικατασταθῇ ἀπὸ 1 (13) Ἀπριλίου 1336 Βασ. οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, διὰ νὰ ἐνεργῶσι τὴν κατὰ τόπους οἰκονομικὴν διοίκησιν, ἐξαιρουμένης τῆς ἀφορώσης τὰ Ταμεῖα Ὑπηρεσίας· θέλουν δὲ ὑπάγεσθαι εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Οἱ οἰκονομικοὶ οὗτοι Ἐπίτροποι θέλουν ἔχει, σιμὰ εἰς τὰ καθήκοντα τῶν καταργουμένων Ἐφόρων, καὶ τὰ ἀκόλουθα ἀκόμη καθήκοντα·

α΄. Νὰ καταστρώνουν καὶ νὰ κρατοῦν ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τῶν καρπώσεων τῆς Κυβερνήσεως.

β΄. Νὰ ἀντιπροσωπεύουν εἰς τὰς διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ γινομένας παραχωρήσεις τῶν ἐργασιῶν, προμηθειῶν καὶ ἐργολαβιῶν τὸν ἀνήκοντα κλάδον τῆς ὑπηρεσίας, ὅταν λαμβάνουσι παρ᾽ αὐτοῦ εἰδικὴν ἐντολὴν ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ.

γ΄. Νὰ συμπράττουν εἰς ὅλας τὰς ἐνοικιάσεις καὶ δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ δημοσίων εἰσοδημάτων, καὶ νὰ συνεργοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου.

δ΄. Νὰ συνδράμουν εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν χωρογραφικῶν βιβλίων, ὡς βάσιν ἀναγκαίαν τῶν περὶ ὑποθηκῶν βιβλίων.

ε΄. Νὰ ἐκτελοῦν τοὺς περὶ φόρων Νόμους.

ς΄. Νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου κατὰ τῶν γενομένων προσβολῶν εἰς τὰς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, καὶ νὰ προφυλάττωσι τὰ ἐθνικὰ κτήματα καὶ κτίρια ἀπὸ τὴν φθοράν.

ζ΄. Νὰ ἑρμηνεύωσιν εἰς τοὺς Δήμους τοὺς Οἰκονομικοὺς Νόμους καὶ Διατάγματα κατὰ τὸ ἀληθὲς αὐτῶν πνεῦμα καὶ γράμμα, καὶ ἐν γένει νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των.

η΄. Νὰ ἐξετάζωσι περιοδικῶς τὰ κατὰ Νομοὺς καὶ Ἐπαρχίας Ταμεῖα, ἐκτὸς τῆς ἐξετάσεως τῆς γενομένης παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

θ΄. Νὰ προσπαθοῦν διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ δημοσίου εἰσοδήματος κατ᾽ οἰκονομικὰς καὶ προσοδονομικὰς ἀρχάς.

ι΄. Νὰ φροντίζουν ὅλα, ὅσα ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἀνατίθενται εἰς αὐτοὺς δι᾽ ἰδιαιτέρων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων.

Ἡ ἐξουσία τῆς ἁρμοδιότητός των κανονίζεται πάντοτε κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμούς.

Ὁ τρόπος τῆς ὑπηρεσίας των θέλει προσδιορισθῆ λεπτομερέστερον δι᾽ ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει σχεδιάσει ἀνυπερθέτως καὶ καθυποβάλει εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

4. Οἱ Βασιλικοὶ Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι θέλουν διευθύνει τὰς ἀναφορὰς των ἀπ᾽ εὐθείας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ λαμβάνει τὰς διαταγὰς τούτου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἡ πρὸς τοὺς Νομάρχας σχέσεις των εἶναι ὡς ἡ τῶν ἄχρι τοῦδε Ἐφόρων, ἐπειδὴ ἡ σύστασις τῶν Βασιλικῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων ἀφίνει ἀναλλοίωτον τὴν διὰ Διατάγματος προσδιορισθεῖσαν συμμετοχὴν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Διοίκησιν.

5. Οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι πρέπει νὰ ἔχωσι τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν ἰδιότητας, χρηστότητα ἠθῶν καὶ χαρακτῆρος, καὶ ἀκριβεῖς γνώσεις τοῦ τόπου· ὁ μισθὸς των προσδιορίζεται εἰς διακοσίας ὀγδοήκοντα Δραχμὰς κατὰ μῆνα, ἀλλ᾽ ἐξ αὐτοῦ θέλουν ἀπαντᾶσθαι ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ ἔξοδα τὰ γραφικὰ καὶ τῆς περιοδείας, καθὼς καὶ αἱ πληρωμαὶ διὰ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τοῦ γραφείου.

6. Οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι προσδιορίζονται εἴκοσι πέντε τὸν ἀριθμόν· ἡ δὲ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας των φαίνεται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα. Τὴν ἕδραν των ὀφείλουν νὰ ἔχουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας· ἐὰν ὅμως ἡ δικαιοδοσία τινὸς περιέχει πολλὰς ἐπαρχίας, καὶ μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, τότε θέλουν ἑδρεύει εἰς ταύτην, εἰ δὲ μή, εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας, ἥτις θέλει προσδιορισθῆ καὶ δημοσιευθῆ δι᾽ ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως.

Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δρόσος Μανσόλας παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, καὶ τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 (31) Μαρτίου 1836.

345. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πάπα, κατὰ συνέπειαν τῶν εἰδήσεων, τὰς ὁποίας ἔλαβεν, ὅτι τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅσον καὶ εἰς τὰς Ἰονίους νήσους βασιλεύει ἄκρα ὑγεία, εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ, ὥστε τὰ ἀπὸ ἐκεῖσε προσερχόμενα ἐμπορικὰ πλοῖα, πραγματεῖαι ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ, καὶ ἐπιβάται νὰ μὴν ὑπόκεινται τοῦ λοιποῦ εἰμὴ εἰς 14 ἡμερῶν κάθαρσιν, τὰ δὲ Βασιλικὰ πλοῖα καὶ οἱ μὲ αὐτὰ ἐρχόμενοι ἐπιβάται 12 μόνον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτίου 1836.

346. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ 23 Ὀκτωμβρίου (9 Νοεμβρίου) Π. Ε. περὶ τῆς κάτω σημειουμένης ὑποθέσεως, χορηγοῦμεν εἰς τὸν λοχαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ Χάϊντσε δέκα ἐτῶν προνόμιον κατὰ τῆς μετατυπώσεως τοῦ συγγράμματός του, φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν «Στρατιωτικὸν τεχνικὸν λεξικὸν εἰς Ἑλληνικήν, Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν γλῶσσαν», καθὼς κατὰ τῆς πωλήσεως ξένων μετατυπώσεων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μας.

Τὸ προνόμιον τοῦτο θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλ.) 1836.

—

347. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 (18) Ἰανουρίου 1836 Διατάγματος εὐηρεστήθη νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς ἐργολάβους Κ. Γ. Δουρούτην, Ἐμ. Χ. Τσοῦχλον καὶ Σπυρίδωνα Βάλδην ἀποκλειστικὸν προνόμιον διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ σύστασιν μαγκάνων μεταξοκλωσίας κατὰ τὸν Ἰταλικὸν ἢ Γαλλικὸν τρόπον, διὰ τοὺς Νομοὺς Μεσσηνίας, Λακωνίας, Εὐβοίας, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος καὶ διὰ τὰς Ἐπαρχίας Ἄνδρου, Ναυπακτίας, Φθιώτιδος καὶ Κυνουρίας, κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτῶν ὁροθεσίαν. Τὸ προνόμιον τοῦτο λογίζεται ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, καὶ λήγει τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1845. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, κοινοποιοῦσα τοῦτο ἀποτρέπει παντα ἄλλον τοῦ νὰ ἐπιχειρίσῃ ἐκτὸς τοῦ ἄνω ῥηθέντος καταστήματος ἐργολαβίαν τοιαύτην εἰς τοὺς ῥηθέντας Νομοὺς, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσῃ εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας ποινάς. Παρατηρητέον ἐν τοσούτῳ, ὅτι τὸ μνημονευθὲν προνόμιον δὲν ἐμποδίζει εἰς οὐδένα τὴν χρῆσιν τῶν ἤδη συνειθιζομένων εἰς τὸν τόπον μαγκάνων, ἢ ἄλλων μικρῶν ἐργαλείων.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1836.

—

348. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνιαν 10 (22) Φεβρουαρίου 1835 Βασιλ. Διατάγματος εὐηρεστήθη νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν ἐργολάβον Κ. Σπυρίδωνα Βάλδην ἀποκλειστικὸν προνόμιον διὰ τὴν κατασκευὴν ποτάσσης κατὰ τοὺς Νομοὺς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, Λοκρίδος καὶ Φωκίδος, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, Μεσσηνίας καὶ Ἀρκαδίας κατὰ τὴν σημερινὴν ὁροθεσίαν αὐτῶν. Τὸ προνόμιον τοῦτο λογίζεται ἀπὸ 1 (13) Ἰουανουαρίου 1837 καὶ λήγει τὴν 1 Ἰανουαρίου 1847. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, κοινοποιοῦσα ταῦτα ἀποτρέπει πάντα ἄλλον τοῦ νὰ ἐπιχειρίσῃ ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος ἐργολαβίαν τοιαύτην εἰς τοὺς ῥηθέντας Νομοὺς, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσῃ εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας ποινάς.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαρτίου 1836.

—

349. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ τὰς ὁποίας ἐλάβαμεν πληροφορίας, ἡ ἐν Μελίτῃ κάθαρσις τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα προερχομένων πλοίων ὠλιγοστεύθη, διὰ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα εἰς 14 ἡμέρας, διὰ δὲ τὰ πολεμικὰ εἰς 10 ἡμέρας.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαρτίου 1336.

—

350. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ τὴν Β. ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου 1834. διαταγὴν, πανταχοῦ ὅπου ἡ δημοσία ὑγεία φαίνεται ἐκτεθειμένη εἰς κίνδυνον ἀπὸ τὸ ὑπέρμετρον πλῆθος τοῦ φυτοῦ, τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Φλῶμος (Τιθύμαλθος, Euphorbia), οἱ δῆμοι καὶ μάλιστα οἱ ἰδιοκτῆται ἢ ἐνοικιασταὶ τῶν χωραφίων εἶναι εἰς χρέος εἰς τὴν τοιαύτην περίστασιν νὰ τὸ ἐκριζώνουν, ὁ δὲ Νομάρχης θέλει προσδιορίζει κάθε ἄνοιξιν τινὰς ἑορτασίμους ἡμέρας καθ' ἃς θέλει ἐνασχολῶνται εἰς τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ εἰρημένου φυτοῦ κατὰ το ἀνῆκον μέρος.
Ἀθήναις, τῇ 2 Ἀπριλίου 1836.

—

351. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ὑπουργείου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1 Διὰ νὰ εἰσαχθῇ τρόπος ὁμοιόμορφος εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ εὑρίσκῃ ὁ καθεὶς βιβλία στοιχειώδη καλὰ, καὶ παραδείγματα τῆς καλλιγραφίας καὶ ἰχνογραφίας πρόχειρα πάντοτε, εἰς τιμὰς μετρίας, καὶ εἰς τὰς πραγματικὰς χρείας ὠφέλιμα, διοριζόμεν νὰ συστηθῇ βιβλιοπωλεῖον, καὶ νὰ εὑρίσκεται εἰς ἄμεσον ἕνωσιν μὲ τὴν Βασιλικὴν Τυπογραφίαν καὶ Λιθογραφίαν.

2. Ὁποῖα δὲ βιβλία καὶ παραδείγματα πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἀπὸ τὴν Β. Τυπογραφίαν καὶ νὰ πωλῶνται, περὶ τούτου θέλομεν διατάττει ῥητῶς, ἀκούοντες τὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, καὶ τὴν γνώμην ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ἑκάστην φορὰν παρ' ἡμῶν· ἀλλ' ἐνταῦθα πρέπει νὰ φυλαχθῇ ὡς ἀξίωμα, ὅτι πρέπει ὅλα τὰ διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους, καὶ ἐξαιρέτως τὰ Ἑλληνικὰ καὶ κοινὰ σχολεῖα, συμφώνως μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ προβλέπωνται ἀδιακόπως κατὰ τὴν ἀληθῆ ἀνάγκην των μὲ τοιαῦτα βιβλία καὶ παραδείγματα, τὰ ὁποῖα νὰ μὴν ἐμπεριέχουν διδασκαλίας καὶ γνώμας ἐπιβλαβεῖς ἢ εἰς τὴν Θρησκείαν ἢ εἰς τὴν πολιτείαν, ἢ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπτυξιν καὶ ἐκπαίδευσιν, καὶ ὄντα χρήσιμα εἰς τὸν σκοπὸν μιᾶς φρονίμου παιδαγωγίας, νὰ συντείνουν εἰς τὰς κοινὰς καὶ ἀναποφεύκτους διὰ τὸ ἑξῆς χρείας τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ δι' ἑνὸς λεκτικοῦ καθαροῦ καὶ καλλωπισμένου. Σιμὰ τούτων θὰ ἔχουν ὡς πρὸς τὸ ὑλικὸν ὅλην τὴν ἀκρίβειαν τῆς τέχνης, καὶ εὐθυ-

νότερα, παρ' ὅ,τι πωλοῦνται εἰς τὰ ἰδιωτικὰ βιβλιοπωλεῖα.

3. Ἅμα τὸ βιβλειοπωλεῖον τοῦτο συστηθῇ, ὅλα τὰ διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους χρεωστοῦν νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μαθημάτων ἐκεῖνα τὰ βιβλία καὶ παραδείγματα, ὅσα ἐκδίδονται παρ' αὐτοῦ. Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγει τὸ κατάστημα τοῦτο, καὶ τὰ βιβλία καὶ τὰ παραδείγματα, ὅσα θέλει ἐκδίδει, ὁμοίως καὶ αἱ τιμαὶ αὐτῶν, θέλει δημοσιεύονται πάντοτε διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν.

4. Εἰς ἀσφαλῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ὁριζομένων, θέλουν σφραγίζεσθαι τὰ ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου τούτου ἐξερχόμενα βιβλία καὶ παραδείγματα μὲ σφραγίδα φέρουσαν τὰ Βασιλικὰ τῆς Ἑλλάδος παράσημα, ὡς ὁρῶνται ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, καὶ κύκλωθεν τὴν ἐπιγραφήν. « Βιβλιοπωλεῖον Ἑλληνικὸν τῆς Β. Τυπογραφίας. » Περιπλέον θέλει τυπώνεσθαι ἐπ' αὐτῶν καὶ ἡ ἐγκρισθεῖσα τιμὴ των ὁλόγραφος.

5. Διὰ νὰ εἰμποροῦν δὲ νὰ λαμβάνωσι καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰ βιβλία καὶ παραδείγματα χωρὶς δυσκολίαν ἀπὸ τὸ ῥηθὲν βιβλιοπωλεῖον, θέλουν ἑνωθῇ μὲ τὰ κατὰ Νομοὺς καὶ Ἐπαρχίας ταμεῖα εἰδικὰ βιβλιοπωλεῖα· κατ' αὐτὸ τὸ μέτρον θέλει πέμπονται τὰ βιβλία καὶ παραδείγματα ἀπὸ τὸ γενικὸν τοῦτο βιβλιοπωλεῖον εἰς τὰ εἰδικά· τὰ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεώς των συναζόμενα χρήματα θέλουν ἐμβαίνει ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ πρόσοδοι τοῦ Κράτους εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, παρὰ τοῦ ὁποίου σημειόνονται εἰς πίστωσιν τοῦ μερικωτέρου Ταμείου τῆς Β. Τυπογραφίας.

6. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἐντελῶς ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος διατάγματος, διατάττομεν, ὥςε ὅσοι χωρὶς ἰδιαιτέραν ἄδειαν τυπόνουσι τὰ ἀπὸ τὸ Β. βιβλιοπωλεῖον ἐκδιδόμενα βιβλία καὶ παραδείγματα, ἢ παραποιοῦσι καὶ καταχρῶνται τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁρισθεῖσαν σφραγίδα, ἢ διασπείρουσι τοιαῦτα μετατυπωμένα καὶ ψευδοσφράγιστα βιβλία, προσέτι καὶ ὅσοι εἰς τὴν πώλησιν λαμβάνουσι περισσοτέραν τῆς προσδιωρισμένης τιμῆς, οὗτοι νὰ καταδιώκωνται δικαστικῶς κατὰ τὰ ἄρθρα 262—264, 432, 461, 533, 540 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ νὰ παιδεύωνται μὲ τὴν δήμευσιν ἑκάστοτε τῶν ἀνηκόντων βιβλίων, παραδειγμάτων καὶ σφραγίδων. Κατὰ τῶν διδασκάλων τῶν ἀντιπραττόντων εἰς τὸ ἄρθρον 3 θέλουν ληφθῇ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ μέτρα πειθαρχικά. Παρεκτὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν, εἶναι εἰς χρέος καὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ ἔφοροι τῶν σχολείων νὰ προσέχουν ἐπιμελῶς, ὥςε, ὁπόταν φωραθῇ τι τοιοῦτον, νὰ τὸ ἀναγγείλουν εἰς τὸ ἀνῆκον μέρος.

7. Τὸ καθαρὸν κέρδος τοῦ βιβλιοπωλείου θέλει χρησιμεύσει μόνον διὰ τὰ καταστήματα τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως τὰ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

8. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τὴν Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναγγελθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἀπριλίου 1836.

352. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀφοῦ ἐτακτοποιήθη ἡ κατὰ τόπον οἰκονομικὴ διοίκησις τῆς καταργήσεως τῶν Ἐφόρων καὶ τῆς συστάσεως Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, ἐπειδὴ δὲν φαίνεται πρὸς τὸ παρὸν ἀκόμη κατάλληλον εἰς τὸν ἐνεστῶτα οἰκονομικὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸ νὰ συστηθῶσι χωρισταὶ μεσαῖαι θέσεις, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1 Διορίζεται ἐπὶ τῇ Ἡμετέρα Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν εἷς οἰκονομικὸς Διευθυντὴς μὲ βαθμὸν Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ μὲ ἐτήσιον μισθὸν 7,200 Δραχμῶν.

2. Καθήκοντα τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ εἶναι κυρίως ἡ διεύθυνσις τοῦ Γραφείου τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἡ εἰσήγησις τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τῆς ἀμέσου φορολογίας, καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις ὅλων τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν δι' αὐτοπροσώπου εἰς τοὺς Νομοὺς παρουσίας.

Κωλυομένου ἢ ἀπόντος τοῦ Γραμματέως, ὁ οἰκονομικὸς Διευθυντὴς θέλει ἐπέχει τὸν τόπον του.

3. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ διαλαμβανομένων θέλει περιοδεύει κάθε χρόνον ὁ οἰκονομικὸς Διευθυντὴς εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ τοιουτοτρόπως, ὥστε τοὐλάχιστον μετὰ τρία ἔτη νὰ τελειώνῃ τὴν περιοδείαν ὅλου τοῦ Κράτους. Ἐπειδὴ δέ, ὡς ἐῤῥέθη, ἡ περιοδεία αὐτὴ γίνεται ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐλέγχωνται ὅλαι αἱ κατὰ τόπον οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ διὰ προσωπικῆς ἐποπτείας, καὶ μάλιστα διὰ νὰ ἐξετάζωνται τὰ τυχὸν συμβαίνοντα παράπονα τῶν πιστῶν ὑπηκόων Μας ἐναντίον τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, διὰ νὰ προοδεύῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἡ ὠφέλεια τοῦ δημοσίου, παυομένων ἐγκαίρως τῶν καταχρήσεων, καὶ εἰσαγομένων τῶν ἀνηκουσῶν προτάσεων περὶ καταλληλοτέρας διαχειρίσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ περὶ αὐξήσεως τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους, συμφώνως μὲ τὰς ἀληθεῖς οἰκονομικὰς καὶ προσοδονομικὰς Ἀρχάς, προσέτι δὲ διὰ νὰ λαμβάνωνται αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αἱ κατὰ τόπον οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ ἑρμηνεύουν καὶ ἐξηγοῦν τὰ Διαταγματα, καὶ τέλος διὰ νὰ ἀνακαλύπτωνται αἱ συμβαίνουσαι τυχὸν ἀταξίαι εἰς τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν· διὰ ταῦτα πάντα ἡ περιοδεία αὐτὴ εἶναι τὸ σημαντικώτερον καὶ ἐμβριθέστερον καθῆκον τοῦ οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ, καὶ πρέπει ἑπομένως νὰ γίνεται πάντοτε μὲ μεγαλητέραν φρόνησιν καὶ δραστηριότητα.

Εἰς τὴν περιοδείαν ταύτην πρέπει νὰ ἐκλέγωνται αἱ καταλληλότεραι διὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους,

καὶ νὰ μὴ φυλάττεται ἡ αὐτὴ τάξις, ὥστε νὰ περιμένεται εἰς κάθε μέρος ἡ ἄφιξις τοῦ οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ. Ἐπιστρέφων αὐτὸς θέλει ἀναφέρει προφορικῶς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν περιοδειῶν τούτων εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, θέλει σχεδιάζει τὰς ἀναγκαίας ἐγγράφους διατάξεις, καὶ θέλει καθυποβάλλει κατ' ἔτος εἰς Ἡμᾶς διὰ τοῦ Γραμματέως λογιστικὴν ἔκθεσιν.

Ἰδιαιτέρα ὁδηγία, τὴν ὁποίαν θέλει σχεδιάσει καὶ καθυποβάλει ἀνυπερθέτως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ἡ Γραμματεία, θέλει περιέχει τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας λεπτομερείας.

4. Διὰ τὰς περιοδείας δὲν θέλει δίδεται κάμμία ἀποζημίωσις εἰς τὸν οἰκονομικὸν διευθυντήν.

Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δρόσος Μανσόλας θέλει προσυπογράψει τὸ παρὸν διάταγμα, τοῦ ὁποίου ἡ κοινοποίησις καὶ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἀπριλίου 1836.

353. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣ. Κ Τ Λ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) Υ. Β. Διατάγματος ἐνεκρίθη, κατὰ τὴν ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου πρότασιν τῆς Γραμματείας ταύτης, νὰ συστηθῇ καὶ εἰς Σελλασίαν (Βαμβακοῦ) ἐν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, χορηγουμένων πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ 100 Δραχμῶν κατὰ μῆνα ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἀπριλίου 1836.

354. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν 10 Δεκεμβρίου 1835 καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἐπισυνημμένων ἐγγράφων εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν 28 Ὀκτωβρίου (9 Νοεμβρ.) 1835 ἀποφασίζομεν τὰ ἑξῆς·

Οἱ ἀπὸ τὰ ἐνδότερα τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν (Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου) ἐρχόμενοι, πρέπει νὰ ὑπόκεινται εἰς τριήμερον κάθαρσιν· τὰ δὲ πράγματά των ὅλα, ὅσα εἶναι ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, πρέπει νὰ καπνίζωνται.

Οἱ ἀπό τινα λιμένα τῆς Τουρκίας καὶ τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν, ἢ καὶ τῶν μακρὰν ὄντων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Βασιλείου ἐρχόμενοι, ὑπόκεινται εἰς τὴν συνήθη κάθαρσιν τὴν διαταγμένην διὰ τοὺς πλέοντας.

Αἱ μολυσμοῦ ἐπιδεκταὶ πραγματεῖαι αἱ ἀπὸ τὰ ἐνδότερα τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν ἐρχόμεναι, πρέπει νὰ ἀερίζωνται ἔξω εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα, καὶ νὰ τεινάζωνται τοὐλάχιστον ἡμέρας ἑπτά.

Ἀλλ' ἐὰν αὗται αἱ πραγματεῖαι ἤθελον ἔρχεσθαι ἀπὸ λιμένα ὁποιονδήποτε τῆς Τουρκίας, ἢ ἀπὸ τοὺς λιμένας τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν, ἢ ἀπὸ λιμένα μακρυνῆς ἄλλης ἐπαρχίας αὐτοῦ τοῦ Βασιλείου, τότε ὑπόκεινται εἰς κάθαρσιν τῶν ἐρχομένων διὰ θαλάσσης.

Ὅσαι πραγματεῖαι εἰμποροῦν νὰ πλυθῶσιν ἢ νὰ καπνισθῶσιν, εἰμποροῦν νὰ παραδοθοῦν, ἀφοῦ καθαρισθοῦν μὲ ἓν ἀπὸ αὐτὰ τὰ μέσα τῆς ἐκκαθάρσεως.

Αὐτοὶ δὲ οἱ ὁρισμοὶ ἰσχύουν τότε μόνον, ὁπόταν εἰς τὰς γειτονικὰς ἐπαρχίας ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας εἶναι ἀνύποπτος. Ὅλοι οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ κάμουν τὴν κάθαρσιν, ὀφείλουσι νὰ ἦναι ἐφωδιασμένοι μὲ ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ τόπου, ὅθεν ἔρχονται καὶ περνῶσι, καὶ τοῦ τόπου ὅθεν ἐβγαίνουν ἢ ἀγοράσθησαν αἱ κομιζόμεναι παρ' αὐτῶν πραγματεῖαι. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἦναι ἐκδεδομένα ἀπὸ Ἑλληνικὸν Πρόξενον, ἢ ἀπὸ προξενικὸν πράκτορα Εὐρωπαϊκῆς τινος δυνάμεως, ἢ τέλος πάντων ἀπὸ μίαν τῶν ἁρμοδίων τοπικῶν Ἀρχῶν.

Αἱ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀναφορὰν διαλαμβανόμεναι θέσεις φυλάττονται ἀπὸ στρατιωτικόν, καὶ ἀνίσως τοῦτο δὲν ἐξαρκεῖ, τότε πρέπει νὰ συνεννοηθῇ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κάθαρσιν ἀτόμων καὶ πραγματειῶν διὰ θαλάσσης ἐρχομένων, ἰσχύουν τὰ ὑπάρχοντα Διατάγματα ἐν τοσούτῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 (28) Ἀπριλίου 1836.

355. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς 4 Ἀπριλίου Τ. Ε. περὶ τῆς κάτω ὑποθέσεως ἐγκρίνομεν νὰ συντμηθῇ ὁ καιρὸς τῆς καθάρσεως διὰ τὰ εἰς τὸν κόλπον τῆς Βονίτζης πλέοντα πλοῖα τοιουτοτρόπως, ὥστε διὰ τοὺς ἐπιβάτας νὰ καταβῇ ὁ καιρὸς τῆς καθάρσεως ἀπὸ ἡμέρας ἕνδεκα εἰς ἑπτά, καὶ διὰ τὰς πραγματείας τὰς δεκτικὰς μολυσμοῦ ἀπὸ ἡμέρας εἴκοσι νὰ καταβῇ εἰς δεκατέσσαρας.

Ἀλλ' ἡ ἐλλάττωσις τοῦ καιροῦ τῆς καθάρσεως ἰσχύει μόνον, ἕως ὅτου ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τῆς γειτονευούσης τὸν ῥηθέντα κόλπον Τουρκικῆς ἐπαρχίας εἶναι ἀνύποπτος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἀπριλίου 1836.

356. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ συνέπειαν μεταγενεστέρας συμφωνίας μεταξὺ τῆς Α. Μ. τοῦ Σεβαστοῦ Ἡμῶν Βασιλέως καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 3 τῆς μεταξὺ τῶν δύο συνομολογουσῶν Δυνάμεων γενομένης ἐμπορικῆς συνθήκης διαλαμβανόμενα, ἀφορῶντα τὴν περὶ τὰ πολεμεφόδια λαθρεμπορίαν, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ἐν καιρῷ πραγματικοῦ πολέμου μόνον καὶ ὄχι ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Ἀπριλίου 1836.

357. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Τὸ χωρίον Χασσιὰ ὁμοῦ μὲ τὰ γειτνιάζοντα αὐτοῦ χωρία Καλύβια, Λιόσση καὶ Καματερὸ, ἀποτελοῦντα μέχρι τοῦδε, κατὰ τὸ ἀπὸ 1 (13) Ὀκτωβρίου. 1835 Διάταγμα, μέρος τοῦ Δήμου τῶν Ἀχαρνῶν, καὶ ἔχοντα περίπου 270 οἰκογενείας, θέλουν ἀποτελεῖ τοῦ λοιποῦ Δῆμον ἰδιαίτερον γ΄. τάξεως ὑπὸ τὸ ὄνομα Χασσιά.

2. Ὁ Δῆμος τῶν Ἀχαρνῶν θέλει εἶσθαι Δῆμος γ΄. τάξεως.

3. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τῆς παρούσης διαταγῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτίου (8 Ἀπρ.) 1836.

358. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν, ὥστε ὁ μέχρι τοῦδε γ΄. τάξεως Δῆμος Λυκουρίας, τῆς ἐπαρχίας Γορτύνης, καταταχθῇ εἰς τοὺς Δήμους β΄. τάξεως, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτ. (11 Απριλ.) 1836.

359. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαὶ διαφόρων Δήμων τοῦ Βασιλείου Μας δὲν ἐπερατώθησαν εἰσέτι, διότι οἱ μὲ αὐτὰς ἐπιφορτισμένοι Εἰρηνοδίκαι κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1834 προσωρινοῦ Νόμου δὲν δύνανται μόνοι των νὰ ἐπαρκέσουν εἰς αὐτάς.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ τὰς ἰδῶμεν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἀποπερατωμένας καθ᾽ ὅλους τοὺς Δήμους τοῦ Βασιλείου Μας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμματέως καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ πάρεδροι τῶν Εἰρηνοδικῶν διωρισμένοι δυνάμει τοῦ περὶ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ Νόμου ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 δύνανται νὰ ἐνεργῶσι τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς καθὼς καὶ αὐτοὶ οἱ Εἰρηνοδίκαι, ἐν καιρῷ νομίμου ἀπουσίας ἢ ἐμποδίου αὐτῶν.

2. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1836.

360. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ αἱ διαταχθεῖσαι προεργασίαι διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἀντὶ τῶν δεκάτων ἔγγειος φόρος στηριζόμενος εἰς ἀρχὰς ὀρθωτέρας δὲν ἐτελείωσαν εἰσέτι, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως·

Κεφάλαιον Α΄.

Περὶ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

1. Οἱ εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1836 εἶναι ὡς καὶ πρότερον. ά. ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) καὶ β΄. ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

2. Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὁποιοσδήποτε κ᾽ ἐὰν ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

3. Ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου (τῶν δεκάτων) λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων.

4. Ἐλεύθερα φόρου εἶναι, ά. τὰ ἄχυρα, β΄. τὸ πρινοκόκκι, γ΄. ἥμισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπου διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ, ἂν ἦναι διὰ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι δι᾽ ἐμπόριον· δ΄. τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτσα (πύρηνα), ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ πλέον ἔλαιον· έ. ἀπὸ τὰ σταχυολόγια δύο μόνον κοιλὰ δι᾽ ἕκαστον σταχυολόγον, ἂν ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεής.

5. Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικοῦ τινος κτήματος μακροπρόθεσμοι ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ ἰδιώτης πληρώνει τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ὅρους.

Κεφάλ. Β΄.

Περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου (τῶν δεκάτων).

6. Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) προσδιορίζεται δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐφ᾽ ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πως.

7. Εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἔγγειον φόρον ὑπόκειται ὡσαύτως τὸ ἐκ τῶν ἀμπελώνων εἰσόδημα, καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊὸν τῶν λαχανικῶν.

Δια τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἐν λεπτὸν τὴν ὀκᾶν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσιν.

8. Τὸ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν κατράμι καὶ ἡ ῥητίνη ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον 10 τοῖς 0|0. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγεται ῥητίνη ἀπὸ ἐθνικὰς πεύκας· συγχωρεῖται δὲ ἡ ἐξαγωγὴ μόνον διὰ προηγουμένης ἀδείας τῶν ἁρμοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν.

9. Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν καὶ λιβαδίων τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν βαλανιδίων θέλει κανονισθῇ δι᾽ ἰδιαιτέρων νόμων.

Κεφάλ. Γ΄.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

10. Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται εἰς ά. 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνι-

κῶν γαιῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὁρίζει ἄλλο τι ὁ παρὼν νόμος· β΄. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν μοῦστον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως· γ΄. 2 λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. β΄. καὶ ε. ἀμπέλων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρῶσιν καὶ ὄχι διὰ κατασκευὴν οἴνου· δ΄. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάρισον προϊὸν τῶν ἀπὸ διαφόρους ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν σταφιδαμπέλων· ε. 20 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπελῶνας, σταφιδαμπέλους, μωρέας, ἐλαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

11. Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος μὲ τὸν ἔγγειον διὰ τὰ ἐθνικοϊδιόκτητα κτήματα (ἀμπέλους, σταφιδαμπέλους, ὀπωροφόρα δένδρα κτλ.), καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

12. Διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων ἀμπέλων λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἓν λεπτὸν τὴν ὀκάν.

13. Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρῆτας, τοὺς νεοφωτίστους καὶ ἄλλους πολίτας διὰ διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθείσας γαίας δὲν πληρόνεται φόρος ἐπικαρπίας, ἐκτὸς μόνον, ἂν ὡρίσθη ἄλλως πως εἰς αὐτὰ τὰ Διατάγματα.

14. Ὅταν τὸ κτῆμα ἦναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, καὶ ἡ ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἢ προέρχεται ἐκ μέρους τῶν τελευταίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ Δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας πληρόνεται πάντοτε ἀπὸ τὸν διακάτοχον, καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἑωσοῦ ἐξακριβωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας ἡ κατάστασις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν τὸ δημόσιον ἔκαμεν ἀμφισβητούμενον τὸ κτῆμα διὰ τῆς διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ὁδοῦ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁσάκις ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις προέλθῃ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὁ διακάτοχος δὲν εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρώσῃ πρότερον τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, παρὰ ὅταν διαλυθῇ ἡ ἀμφισβήτησις, καὶ ἀναγνωρισθῇ τὸ δημόσιον ὡς ὁ νόμιμος ἰδιοκτήτης. Μέχρι ταύτης τῆς στιγμῆς, ὁ διακάτοχος ἐγγυᾶται διὰ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας μὲ τὴν ὑποθήκην ὅλης τῆς περιουσίας του, καὶ πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου, χρεωστεῖ, ἅμα γείνῃ ἀμφισβήτησις, νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἀξιόχρεον καὶ δεκτόν.

Κεφάλ. Δ΄.

Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος.

15 Τὸ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐφετεινὸν εἰσόδημα θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, καθόσον ὁ παρὼν νόμος δὲν διορίζει ἄλλως πως διά τινας περιπτώσεις.

16 Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν.

17 Ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται κατὰ χωρία, τῶν ὁποίων τὰ σύνορα πρέπει νὰ προσδιορίζωνται ἀκριβῶς πάντοτε εἰς τὰς προκηρύξεις. Ὅταν ὅμως τὰ σύνορα τῶν χωρίων δὲν ἦναι χωρισμένα, εἴτε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον προβάλλει νὰ γίνῃ ἡ ἐνοικίασις κοινὴ δι' ὅλον τὸν δῆμον, τότε πρέπει νὰ προτιμᾶται ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐνοικιάσεως.

18. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἐπίτηδες διοριζομένου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Δὲν συγχωρεῖται δὲ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐπιχειρισθῇ ἀπὸ τὴν ἰδίαν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, δηλαδὴ ἀπ' εὐθείας. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ σημειόνωνται τὰ σύνορα τῶν χωρίων ἢ τῶν δήμων, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειστηριαστοῦ, παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς.

19. Τὰ χωρία καὶ οἱ δῆμοι (κοινότητες) ἔχουν νὰ στείλουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἕνα ἢ πλειοτέρους ἀντιπροσώπους των· τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρ. 20 προβλεπομένη περίπτωσις.

20. Οἱ ἁρμόδιοι Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι ἔχουν ἀπαραίτητον χρέος νὰ προσκαλέσουν ὀκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τὰ χωρία καὶ τοὺς δήμους νὰ στείλουν τοὺς ἀντιπροσώπους των ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἀνίσως τὸ χωρίον εἴτε ὁ δῆμος δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὰ πρακτικὰ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπάρχου, καὶ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

21. Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλειστηριασμοῦ φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, ἀμέσως μετὰ δύο ὥρας γίνεται ὁριστικὴ κατακύρωσις· ὅταν δὲν τὸν φθάσῃ, ζητεῖται ἔγκρισις ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ μὴ δίδῃ πρότερον τὴν ἐγκριτικὴν ἢ ἀρνητικὴν ἀπόφασίν της, παρὰ ἀφοῦ παρέλθουν τρεῖς ἡμέραι μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρωτοκόλλων τοῦ πλειστηριασμοῦ.

22. Ὅλοι οἱ ἐνοικιασταὶ, ἐκτὸς τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων καὶ δήμων, ὀφείλουν νὰ δώσουν ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἐπὶ ποινῇ εἰδικῆς εὐθύνης τῶν διευθυνόντων τὴν πράξιν ὑπαλλήλων.

23. Ἕκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας· αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ἦναι προσυπογεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυητάς.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν χωρίων καὶ δήμων δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τοῦ χωρίου ἢ δήμου των· ἀλλ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἀνήκοντος χωρίου ἢ δήμου εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα εἰς τὴν πληρωμήν.

24. Ἡ ἐνοικίασις τῶν ἀπὸ τοὺς λεμονῶνας, ὀρυζῶνας σταφιδῶνας, ἀπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα, κουκούλια, τὰς σικαμινομωρέας καὶ βαλανοκίκκιδα ἐγγείων φόρων θέλει ἐνεργηθῇ ἰδιαιτέρως. Ἑπομένως οἱ φόροι οὗτοι δὲν ἐννοοῦνται συνενοικιασμένοι μὲ τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς μόνον ὅπου τοῦτο ῥητῶς ἀναφερθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ, κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

25. Ὁ δημόσιος ἔγγειος φόρος τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων καὶ διαλελυμένων μοναστηρίων, ἐνοικιάζεται ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐγγείους φόρους τῶν χωρίων καὶ δήμων, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτήματα ταῦτα· ὁ δεύτερος δὲ ἐκκλησιαστικὸς φόρος τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καθὼς καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν διετάχθη ἄλλως πως μέχρι τοῦδε, ἐνοικιάζεται διὰ καθὲν μοναστήριον χωριστὰ κατ' ἐπαρχίας. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς φόρος τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων λαμβάνεται ἀπὸ τὸ καθαρὸν εἰσόδημα, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

Κεφάλ. Ε΄.

Περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου διὰ τοὺς ἐγκτητικοὺς φόρους.

26. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐξ ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος θέλουν πληρώνει τὸ ἐνοίκιον εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τουτέστι τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Κεφάλ. ς΄.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

27. Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίζῃ, συλλέγῃ ἢ συγκομίζῃ κρυφίως τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητῇ ὁπωσδήποτε ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου· ἐξεναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παρευρεθῇ ἐπιτοπίως ἐν καιρῷ, ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους ἢ τῆς καρπολογίας.

28. Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολούθως·

Α΄. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ν' ἀλωνίσῃ, κοπανίσῃ, καὶ λυχνίσῃ, δι' ἰδίων του ἐξόδων τ' ἀσταχυφόρα γεννήματα, τὰ ὁποῖα ἔπειτα ἀποδεκατίζονται μὲ τὸ κοιλόν· ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ παραδίδῃ τοὺς εἰς εἴδη ἀποδιδομένους ἐγκτητικοὺς φόρους (φόρους τῶν δεκάτων καὶ τῆς ἐπικαρπίας) εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ τὸ χωρίον ἢ ὁ δῆμος νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν μὲ εὔλογον ἐνοίκιον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος. Ἐκεῖθεν δὲ ὀφείλει νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἕως πέντε ὥρας μακρὰν εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, ἂν τὸ ἀπαιτήσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Διὰ δὲ τὴν τυχὸν περαιτέρω μετακόμισιν (ἥτις δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑπερβαίνῃ ἄλλας πέντε ὥρας) πληρόνεται πρὸς ἓν λεπτὸν τὴν ὀκὰν ἀνὰ ἑκάστην ὥραν. Ἀνίσως ὅμως ἡ μετακόμισις διὰ τὴν ἐγγύτητα μεγαλητέρας τινὸς πόλεως ἢ λιμένος ἔχει χρείαν ὀλιγωτέρων τῶν πέντε ὡρῶν, ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσίν τινα διὰ τὸν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πέντε ὡρῶν ἐλλείποντα καιρόν.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει θὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ χωρίου ἐντὸς 60 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθεὶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲν ἤθελε μετακομίσει τοὺς φόρους του, τότε τοὺς μετακομίζει ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ ἀποζημιοῦται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως. Καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς ὡς τόσον ὄχι μόνον δὲν δύναται νὰ παρεκτείνῃ τὴν προθεσμίαν ἐπέκεινα τῶν 60 ἡμερῶν, ἀλλὰ μάλιστα μετὰ παρέλευσιν αὐτῆς χάνει τὸ δικαίωμα, ν' ἀπαιτῇ τὴν μετακόμισιν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργημένων ἀκατοικήτων νήσων μετακομίζονται ἀμισθὶ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμίζονται συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Β΄. Τὸ καλαμβόκιον ἀλωνίζεται πρῶτον εἰς τὸ ἀλώνιον, καὶ ἔπειτα ἀποδεκατίζεται μὲ τὸ κοιλόν. Ὁ πρώϊμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται εἰς τὸ ἀλῶνι ἀκοπάνιστος (εἰς κώνους, λουμπούκια) μὲ ξύλινα κιβώτια (τσιβέρας). Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ὅμως νὰ τὸν κοπανίσῃ μὲ ἴδιά του ἔξοδα, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Ὁ δὲ ὄψιμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια, διὰ νὰ μετρηθῇ· ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς κοφινίου μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ Δημάρχου ἤτοι Δημογέροντος, τοῦ ἱερέως τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ἅμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταξηρανθῇ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος παρόντων τῶν τριῶν ῥηθέντων ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπανίζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀναλόγως ἀπο-

δεκατίζεται. Ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν ἀποθηκῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου καὶ τὴν μετακόμισιν, ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ στοιχ. Α΄. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ δήμου ἀποθήκην· περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὄχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλὰ εἰς κοπανισμένον καρπόν.

Γ΄. Τὰ ὄσπρια καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ κίμινον, τὸ σησάμιον κ. τ. λ. ἀποδεκατίζονται ξηρὰ εἰς εἴδη μετρούμενα ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἁλώνιον· ἡ ἀποδεκάτωσις τοῦ ὀρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπόν.

Δ΄. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ᾽ ἐκτίμησιν· ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπόν. Ἡ μετακόμισις τῶν εἰς τὰ στοιχ. Γ. καὶ Δ. ἐνδιαλαμβανομένων φόρων γίνεται ἀπαραλλάκτως, ὡς εἰς τὰ γεννήματα.

Ε΄. Οἱ ἐκ τῶν μποστανιῶν καὶ τῶν λαχανικῶν φόροι, ἐπειδὴ δὲν ὡριμάζουν ταυτοχρόνως, ἀποδίδονται ὄχι εἰς εἴδη, ἀλλ᾽ εἰς χρήματα δι᾽ ἐκτιμήσεως.

Ϛ΄. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιοδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγί, τότε δίδεται εἰς ἐλαίας.

Ζ΄. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγιζόμενα, εἴτε εἰς τοὺς μαγγάνους, εἴτε ὅπου ἀλλοῦ τὸ νομίζει καταλληλότερον ὁ ἐνοικιαστής.

Η΄. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι πρὸ τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν.

Θ΄. Τὰ βαλανοκικκίδια περὶ ὅσων δὲν ὡρίσθη ἄλλως πως, ζυγίζονται καὶ δεκατίζονται εἰς εἴδη.

Ι΄. Καθ᾽ ὅμοιον τρόπον δεκατίζονται καὶ αἱ σταφίδες.

ΙΑ΄. Ὁ οἶνος μετρᾶται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον κατ᾽ ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μοῦστον, ἢ εἰς χρήματα κατ᾽ ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γινομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς. Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται κατ᾽ ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου εἰς τὸ ὁποῖον κεῖται ὁ ἀμπελών, καὶ διὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ πᾶσα διένεξις, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀπόδειξιν, περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων σταφυλίων.

ΙΒ΄. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ῥητίνης γίνεται εἰς εἶδος.

ΙΓ΄. Ὁμοίως καὶ τοῦ κατραμίου.

29. Αἱ ἐκτιμήσεις, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὁσάκις ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ᾽ εἰδημόνων διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογοῦντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ ἐπάρχου· τὴν ἐκτίμησιν διευθύνει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος.

30. Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, νὰ κάμωσιν οἰκίᾳ θελήσει ἰδιαιτέρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας· ἀλλ᾽ εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ διάλυσις τῶν τυχὸν συμπεσουσῶν διενέξεων ἀπόκειται εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια.

31. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν ν᾽ ἀποδώσουν εἰς τὸ Ταμεῖον ὅλον τὸ χρέος των ἐγκαίρως καὶ ἀπροφασίστως εἰς τὰς δοθείσας προθεσμίας, ἀφοῦ ἅπαξ ἐμβαίνουν εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔχει τὸ δημόσιον ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῶν ὀφειλετῶν του.

32. Οἱ διενεργοῦντες τὴν δημοπρασίαν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ὑπάλληλοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ σημειόνουν ἀκριβῶς εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὅρια τῶν χωρίων καὶ δήμων, καὶ ν᾽ ἀπομακρύνουν δι᾽ αὐτοῦ πᾶσαν διένεξιν μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν· περὶ τούτου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ δύνανται νὰ καταδιωχθῶσιν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἄνευ ὅμως βλάβης τινὸς τοῦ δημοσίου.

33. Τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται εἰς καμμίαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ὑπενοικιαστῶν· οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἐνοικιαστὴν. ν᾽ ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου διὰ τοιαύτας διαφοράς.

34. Ὅταν προκύψῃ διένεξις μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων, ἕκαστος τῶν διαφερομένων δύναται, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 30 σημειωθείσης περιπτώσεως, νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸν ἁρμόδιον ἔπαρχον ἐγγράφως, ὅστις προσκαλεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη, νὰ ἐκλέξῃ καθὲν τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν ἕνα διαιτητήν.

Οἱ δύο οὗτοι διαιτηταὶ καὶ ὁ ἔπαρχος ἀποφασίζουν ὁριστικῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως, ἀνίσως ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 300 δραχμάς.

Ὅταν ὅμως τὸ ποσὸν εἶναι μεγαλήτερον, δύναται νὰ γίνῃ ἔκκλησις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις ὁμοῦ μὲ δύο ἄλλους παρὰ τῶν διαφερομένων ἐκλεχθέντας διαιτητὰς, ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως. Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ὑποστηριζόμενος ἀπὸ τὰς ἁρμοδίους διοικητικὰς ἀρχὰς, ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ τὴν ἀπόφασιν.

35. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματ. ὀφείλει νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 (30) Ἀπριλίου 1836.

361 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέ-

ρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1836 ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κοφίνι.

2. Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνεργεῖται διὰ δημοπρασίας, δοθείσης ἀπὸ τὸν πλειστηριάζοντα ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, διὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται προσωπικῶς ὑπεύθυνος εἰς τὸ δημόσιον, ὁ τὴν δημοπρασίαν διοικῶν ὑπάλληλος.

3. Ἡ καταμέτρησις τῶν μελισσίων γίνεται τὸν μῆνα Αὔγουστον, ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, εἰς τὴν 1. Ὀκτωβρίου.

4. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἕως εἰς τὰς 15 Ὀκτωβρίου ὁλόκληρον.

5. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἀπριλ. 1836.

362. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ 13 (25) Φεβρουαρίου Τ. Ε. νὰ τεθῶσιν ὑπὸ δασονομικὴν διοίκησιν καὶ ἐπιτήρησιν τὰ κατὰ τὰ ἀνατολικὰ παράλια τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ἐθνικὰ δάση, ἀποφασίζομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Διορίζεται δασονομεῖον Μεγαρίδος καὶ ἕδρα αὐτοῦ θέλει εἶναι τὰ Μέγαρα· θέλει δὲ ἔχει τὸ δασονομεῖον τοῦτο καὶ τρεῖς δασοφυλακὰς εἰς Περαχώραν, Ψαθὶ καὶ Μαγούλαν.

2. Τὸ δασονομεῖον Μεγαρίδος δὲν συνάπτεται μὲ κἀνὲν δασαρχεῖον· ὑπόκειται δὲ ἀμέσως εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἡ κατὰ τόπον ἀρχὴ αὐτοῦ ἔχει τὰ διὰ προτέρων Διαταγμάτων προσδιορισθέντα χρέη καὶ τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δασαρχῶν.

3. Εἰς τὸ δασονομεῖον τοῦτο ἀνήκουν πρὸς ἀνατολὰς τὰ εἰς τὰ παράλια τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ἀπὸ Λιβαδόστραν ἕως Περαχώραν δάση· πρὸς δύσιν τὰ ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ, καὶ πρὸς ἄρκτον ἀπὸ Ἐλευσῖνα ἕως Θήβας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτ. (9 Ἀπριλ.) 1836.

363. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Σκοπεύοντες ν' ἀπομακρυνθῶμεν πρὸς καιρὸν ἀπὸ τὸ βασίλειόν μας, διὰ νὰ ἐπισκεφθῶμεν τοὺς πολυποθήτους Βασιλικοὺς γονεῖς Ἡμῶν, πρώτη καὶ κυριωτέρα φροντίς Μας εἶναι, ἐν καιρῷ τῆς ἀπουσίας Μας νὰ μὴν ὑποφέρῃ ἡ πρόοδος τῶν Κυβερνητικῶν ἐργασιῶν, ἀλλ' ἐξεναντίας νὰ ἐξακολουθῇ κατὰ τὴν νόμιμον τάξιν διὰ τὸ καλὸν τῶν ὑπηκόων Μας. Ὅθεν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἐπιφορτίζεται ἐν ὀνόματί Μας, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας Μας, τὴν διαχείρησιν τῶν Κυβερνητικῶν ὑποθέσεων.

2. Ἐπὶ τούτῳ δίδομεν τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὸ Ὑπουργικόν Μας Συμβούλιον εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ ἐνεργῇ ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα κανονισμὸν ἔπρεπε νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπόφασιν καὶ ἔγκρισίν Μας, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἐξαιροῦνται ῥητῶς παρ' Ἡμῶν.

Ὅθεν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὴν ἐν καιρῷ τῆς προσωρινῆς ἀπουσίας Μας, ἀνάγονται αἱ ἀκόλουθοι ὑποθέσεις, ἐξαιρουμένων τῶν ὅσων προσδιορίζονται καὶ τροποποιοῦνται εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα·

α. Ἡ ἐπικύρωσις ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῆς νομοθεσίας, καὶ τὰ ἐκδοθησόμενα γενικὰ διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ τῆς διοικητικῆς τάξεως.

β'. Οἱ νεοεκδοθησόμενοι ἢ μεταβληθησόμενοι ὁρισμοὶ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ περὶ διαιρέσεως τῆς Ἐπικρατείας.

γ'. Ἡ ἐπικύρωσις συνθηκῶν μὲ ξένας ἐπικρατείας καὶ ἡ ἀλληλογραφία μὲ ξένους Ἡγεμόνας.

δ'. Οἱ διορισμοὶ εἰς τὰς θέσεις τοῦ ἀνωτέρου κλήρου, τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν ὑπαλλήλων, ὅσων ὁ μηνιαῖος μισθὸς εἶναι 200 ἢ καὶ περισσοτέρων δραχμῶν. Προσέτι οἱ διορισμοὶ τῶν δικαστικῶν Παρέδρων τοῦ Ἀρειοπάγου, τοῦ Ἐφετείου καὶ τῶν Πρωτοδικείων, καὶ ἡ ἄφεσις καὶ μετάθεσις τῶν αὐτῶν.

ε'. Οἱ διορισμοὶ Δημάρχων τῶν κοινοτήτων πρώτης τάξεως καὶ αἱ ἐνδεχόμεναι ἀφέσεις αὐτῶν·

ϛ'. Αἱ ἀπονομαὶ τῶν παρασήμων·

ζ'. Ἡ συγχώρησις τῶν καταδίκων·

η'. Ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν·

θ'. Ἡ ἐπικύρωσις ὅλων τῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπιφυλαττομένων εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ἐξαιρέσεων καὶ ἐγκρίσεων, ἐκτὸς τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ἐνηλίκων, τῆς ἐγκρίσεως περὶ ἀλλαγῆς τῶν ὀνομάτων, καὶ τῆς ἀδείας περὶ συγγενείας μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων·

ι'. Ὁ προσδιορισμὸς τῶν προϋπολογισμῶν·

ια'. Ἡ ἄνοιξις τῶν εἰδικῶν πιστώσεων παρὰ τῷ Γενικῷ Ταμείῳ·

ιβ'. Ἡ ἔγκρισις ἐκτάκτων καὶ εἰς τοὺς ἐπικυρωθέντας ὑπολογισμοὺς καὶ πιστώσεις μὴ σημειωθέντων, καὶ τοὺς γενικοὺς ὁρισμοὺς ὑπερβαινόντων ἐξόδων·

ιγ'. Τὸ κλείσιμον συνθήκης περὶ δημοσίου χρέους·

ιδ'. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς δυνάμεως τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατευμάτων·

ιε'. Ἡ ἔγκρισις τῶν μεταβολῶν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, ἡ σημείωσις τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων πραγμάτων, καθόσον περὶ τούτου ἔγκρισις δὲν ὑπάρχει εἰς τοὺς ἐνεστῶτας νόμους, τὰς διατάξεις καὶ τὰς πληρεξουσιότητας, ἢ καθόσον δὲν πρόκειται περὶ διανομῆς τῶν γαιῶν πρὸς ἐκτέλε

σιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, ἢ περὶ ἐκποιήσεως οἰκοπέδων κατὰ τοὺς δήμους, συμφώνως μὲ προϋπάρχοντα διατάγματα.

3. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὰ ὡρισμένα ἐν τῷ ἄρθρῳ 2· α. ὅλα τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 3. τοῦ διατάγματος τῶν 3 (15) Ἀπριλίου 1833 περὶ ἁρμοδιότητος τῆς Γραμματείας τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ στοιχ. α ἕως η (αὐτοῦ μὴ συμπεριλαμβανομένου) καὶ τὰ ὑπὸ στοιχ. λ. διαλαμβανόμενα, τῶν ὁποίων τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν ἀναθέττομεν εἰς τὸν Ἀρχιγραμματέα Μας, χωρὶς ν' ἀφαιρέσωμέν τι ἀπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπιφορτισμένου τὰ χρέη ταῦτα Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ Ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν συνθηκῶν μὲ τὰς ξένας Ἐπικρατείας.

β'. Παρομοίως καὶ τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ τὸ περὶ τούτου διάταγμα, τὸ ἐκδοθὲν τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

γ'. Αἱ Αὐλικαὶ ὑποθέσεις περὶ τῶν ὁποίων ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀποφασίσωμεν Ἡμεῖς· πλὴν θέλουν ἐνεργῶνται εἰς ἀναποφεύκτους περιπτώσεις παρὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἄμεσον φροντίδα αὐτῶν.

δ'. Συγχώρησις ἐναντίον δικαστικῶν ἀποφάσεων· πλὴν ἔχει ἐξουσίαν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τοιούτων ἀποφάσεων.

ε. Νομοθετικὰ ἀντικείμενα, μετὰ ὥριμον ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν ἀνήκουσαν συνεννόησιν μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, πρέπει νὰ προετοιμασθῶσι διὰ τὴν ἀπόφασίν Μας. Ἀνίσως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κρίνῃ ὠφέλιμον διὰ τὸ Κράτος τὸ νὰ ἔμβουν εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν τὰ ἐκμελετηθέντα σχέδια, τότε, (ἐκτὸς ὁλοκλήρου νομοθεσίας) εἰμποροῦν αὐτὰ νὰ δημοσιεύωνται προσωρινῶς ὡς ὁδηγητικαὶ διατάξεις ἔχουσαι δύναμιν νόμων, καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται. Εἰμποροῦν δὲ αὐτὰ μὲ τὸν καιρὸν νὰ κατασταθῶσι καὶ τέλειοι νόμοι διὰ μόνης τῆς Ἡμετέρας ἐπικυρώσεως, ἀλλὰ παρελθόντων τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν Μας, παύωσι νὰ ἔχουν πλέον κῦρος, ἀνίσως Ἡμεῖς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν ἐπεκυρώσαμεν ἢ παρετείναμεν προσωρινῶς τὸ κῦρος των.

ζ. Διορισμοὶ προβιβασμοί, ἀφέσεις καὶ παύσεις εἰμποροῦν νὰ γίνωσι προσωρινῶς, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐπικυρώσεως Ἡμῶν. ἐξαιροῦνται τούτου θέσεις τοιαῦται, τῶν ὁποίων ὁ διορισμὸς ἀπόκειται ἤδη εἰς τὰς διαφόρους ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου. Εἰς τὰς θέσεις Συμβούλων καὶ Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, προσέτι τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ἰσοβάθμων αὐτοῖς στρατιωτικῶν θέσεων δὲν εἰμποροῦν μήτε προσωρινοὶ διορισμοὶ νὰ γίνωσιν ἄνευ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως. Θεωρεῖται δὲ ὡς χρέος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἀνεμπόδιστον πρόοδον τῆς ὑπηρεσίας καθ' ὅλους τοὺς κλάδους της.

η. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος.

4. Ἡ μὲν συζήτησις τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναγομένων ὑποθέσεων ὀφείλει νὰ γίνεται, προεδρεύοντος τοῦ Ἀρχιγραμματέως, εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις, ἡ δὲ ἀπόφασις διὰ πλειοψηφίας. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς θέλει δίδει τὴν ψῆφόν του τελευταῖος· προκυπτούσης δὲ ἐκ τούτου ἰσοψηφίας, θέλει ἀποφασίζει αὐτός. Διετάχτη οὗτος καὶ ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν εἰς σπουδαιοτάτας ὑποθέσεις νὰ δύναται νὰ συγκαλῇ εἰς συνεδριάσεις τοὺς Ἀντιπροέδρους τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, μὲ δικαίωμα ψήφου. Ἀνίσως εἰς τὴν γνωμοδότησιν ἤθελε προκύψει πλειοψηφία ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τότε πρέπει νὰ φυλαχθῇ τὸ συζητηθὲν διὰ τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν. Ἡ σύνταξις τοῦ πρωτοκόλλου τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου κανονίζεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ διατάγματος τῶν 3 (15) Ἀπριλίου 1833 τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν. Ἐπιφυλάττεται ὅμως τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ προσδιορίσῃ ἄλλον ὑπάλληλον πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ, ἀνίσως ἤθελεν ἀπαιτήσει τοῦτο ἡ ταχύτης τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἡ ἐπισώρευσις τῶν ἐργασιῶν τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας.

5. Ὅλα τὰ ἔγγραφα, ὅσα κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας κανονισμοὺς πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὴν Ἡμετέραν Ὑψηλὴν ἐπικύρωσιν καὶ ὑπογραφήν, θέλει συντάττονται κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε τύπους, καὶ προστιθεμένου τοῦ «Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον» ὑπογραφομένων τῶν σχεδίων καὶ τῶν ἀντιγράφων παρὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως καὶ ὅλων τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει συνυπογράφεται παρ' ὅλων τῶν παρευθέντων.

6. Ὁ Ἡμέτερος Ἀρχιγραμματεύς, χάριν τῆς ἁρμονίας καὶ εὐστασίας τῶν κυβερνητικῶν ἐργασιῶν, θέλει διαφυλάττει καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας τὰ χρέη, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὰ ἄρθρα 2, 8, 9, 10, 11, 13 τοῦ διατάγματος τῶν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1835 περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Ἀρχιγραμματέως. Ἡ πρὸς τοῦτο σύμπραξις τοῦ παρ αὐτοῦ προεδρευομένου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προσδιορίζεται καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος διατάγματος.

7. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλαι αἱ ὑποθέσεις, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ἐξήρτητο μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἢ τῶν Γραμματειῶν, εἰμποροῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐνεργῶνται παρὰ τῶν ἰδίων, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι πᾶσα ἀργοπορία, δυσκολεύουσα τὴν πρόοδον τῆς ὑπηρεσίας,

καθὼς καὶ πᾶσα αὐθαίρετος παράβασις ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητος θέλει ἀποφεύγεται μετ' ἐπιμελείας.

8. Τὰ εἰς τὸ Ἡμέτερον Ἀνακτοβούλιον διευθυνόμενα ἔγγραφα ἀνοίγονται ἀπὸ τὸν Ἀρχιγραμματέα, καὶ καταχωριζόμενα διανέμονται καθ' ἡμέραν παρ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνήκοντα Ὑπουργεῖα.

9. Ἀνίσως παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἤθελε παρεμποδισθῇ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ἐπὶ πολύ, ἀνατίθενται αἱ δοθεῖσαι εἰς αὐτὸν ὁδηγίαι καὶ πληρεξουσιότητες εἰς τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ εὑρισκόμενον ἀρχαιότερον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὅμως οἱ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς εἰς τὰς Συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

10. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι τὸ Ὑπουργικόν Μας Συμβούλιον θέλει φανῆ ἄξιον τῆς διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀπονεμομένης ἐμπιστοσύνης, ὅτι θέλει διαχειρίζει τὰ κυβερνητικὰ ἔργα μὲ εὐσυνείδητον διατήρησιν τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν καὶ μὲ δραστήριον ζῆλον καὶ θέλει ἀποφεύγει κυρίως τὴν ἀργοπορίαν τῶν ὑποθέσεων.

11. Ἰδίως δὲ εἴμεθα πεπεισμένοι εἰς τὴν ὑποστήριξιν, ἥτις θέλει χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργικόν Μας Συμβούλιον διὰ τῶν γνώσεων καὶ προσπαθειῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

12. Καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καὶ τὸ Ὑπουργικόν Μας Συμβούλιον θέλουν γνωστοποιεῖ εἰς Ἡμᾶς ἀκριβῶς διὰ συνεχῶν ἀναφορῶν τὴν πρόοδον τῶν ὑποθέσεων, καὶ πᾶν ἄλλο σημαντικὸν συμβάν.

13. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἀπρ. (5 Μαΐου) 1835.

364. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες τὸ ἀξιέπαινον πνεῦμα τάξεως καὶ ἡσυχίας, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἔδωκαν καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα συμβάντα ἐπανειλημμένα δείγματα· θεωροῦντες ἀκόμη ὅτι διὰ τῶν μέτρων, ὅσα διετάξαμεν, καὶ τῆς παντὸς ἐπαίνου ἀξίας συμπράξεως τῶν κατοίκων τούτων ἀπεκατέστη ἡ τάξις καὶ ἡσυχία εἰς ὅλα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος τὰ μέρη· θεωροῦντες τέλος πάντων, ὅτι ἐξηπατημένοι τινές, ἂν καὶ εἰς μετάνοιαν πρόθυμοι, διὰ φόβον ὅμως τῆς ποινῆς, τῆς ὁποίας κατεστάθησαν ἄξιοι πλανῶνται ἀκόμη μεμακρυσμένοι ἀπὸ τοὺς ἰδίους δήμους· ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν μετὰ πατρικῆς ἐπιεικείας, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Εἰς τοὺς ἐπαναστάτας καὶ συντρόφους αὐτῶν, ὅσοι λαβόντες μέρος εἰς τὰ κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἐν διαστήματι τοῦ ἔτους τούτου γενόμενα παράνομα κινήματα, καὶ πατρικῶς ὑφ' Ἡμῶν συμβουλευθέντας δὲν ἐπέστρεψαν εἰσέτι εἰς τὰ καθήκοντά των, εὐδοκοῦμεν νὰ δώσωμεν νέαν προθεσμίαν δέκα ἡμερῶν, διὰ νὰ δείξωσι τὴν μεταμέλειάν των.

2. Ἴσην προθεσμίαν παραχωροῦμεν καὶ εἰς τοὺς ἐντοπίους, ὅσοι εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους τούτου ἔλαβον μέρος εἰς τὰς κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα λῃστείας.

3. Ἡ προθεσμία αὕτη ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἰδιαιτέρας κοινοποιήσεως τοῦ διατάγματος τούτου εἰς τὰς καθέδρας ἑκάστου τῶν ἀνηκόντων ἐπάρχων.

4. Εἰς ὅλους, ὅσοι ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἤθελον καταθέσει τὰ ὅπλα, μεταμεληθέντες ἤθελον ἐπανέλθει εἰς τὰ καθήκοντά των, ἤθελον πρὸς τούτοις παρουσιασθῆ εἰς τὸν ἔπαρχον τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς των, ἢ εἰς τὸν Ἡμέτερον γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν στρατευμάτων Κ. Τζὼρς ἢ εἰς τοὺς Ἡμετέρους συνταγματάρχας Τσαβέλλαν, Θεόδωρον Γρίβαν, Βάσον Μαυροβουνιώτην, Γκούραν Μαμούρην καὶ Τσόγκαν, καὶ κηρύξουν εἰς αὐτοὺς ἐλευθέρως τὰ ὑπὸ τῶν πρωταιτίων (τῶν ἐξαπατησάντων αὐτούς), καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀρχηγῶν πραχθέντα, περὶ τῶν ὁποίων θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, εὐδοκοῦμεν ἐξαιρέσει μόνον τῶν κάτω σημειουμένων, νὰ συγχωρήσωμεν τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1836 πραχθέντα ὑπ' αὐτῶν ἐγκλήματα ἀποστασίας καὶ λῃστείας, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει, ὅτι ζητηθέντες ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν δικαστήριον, διὰ νὰ δώσουν περαιτέρω ἐξομολογήσεις καὶ μαρτυρίας, θέλουν παρουσιασθῆ αὐτοθελήτως. Ῥητῶς καὶ ἐνταῦθα ἐπαναλαμβάνομεν τοὺς εἰς τὸ ἐδάφιον β'. τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 16 (28) Φεβρουαρίου τ. ε. Ἡμετέρου διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ δύο στρατοδικείων ἐμπεριεχομένους ἐπιφυλακτικοὺς ὅρους, οἵτινες θέλουν θεωρηθῆ ὡς περιεχόμενοι εἰς τὸ παρὸν διάταγμα.

5. Ἐξαιροῦνται τῆς ἄνω χάριτος καὶ τῆς ἀφέσεως τῆς ποινῆς· α'. Οἱ ἀποστάται καὶ λῃσταὶ Δῆμος Τσέλιος, Νικόλας Ζέρβας, Καινούριος, Πεσλῆς, Μαλάμας, Σωτήρης Στράτος, Χοσάδας, Ῥουπάκης, Καλαμάτας, Καρανάσης, Χομχότζας, Κουτουράνης, Παταγκίνας, Γκέκας, Μελισόβας, Κούτρας· β'. Ὅλοι οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ ἀποσπασμάτων ἀποστατῶν, πράξαντες ὠμότητας ἢ ἐμπρησμούς. γ'. Οἱ ἀποστάται καὶ λῃσταί, ὅσοι μετὰ τὴν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ὑποταγὴν ἐπιστρέψουν πάλιν εἰς τοὺς ἀποστάτας ἢ τοὺς λῃστὰς ἢ κατασταθῶσιν ὁπωσδήποτε ὑπεύθυνοι ἀποστασίας ἢ λῃστείας.

6. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς δὲ τούτου θέλει κοινοποιηθῆ καὶ εἰς ὅλας τὰς καθέδρας τῶν ἐπάρχων τῶν δύο νομῶν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας καὶ Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, κατὰ τὸν εἰς τὰ ἄρθρα 524, 525 καὶ 526 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας διαγραφόμενον τρόπον.

7. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ κοινοποίησις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρ. Ὑπουρ-

λεσίν της. Ἡ διάταξις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836.

373. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ προλάβωμεν μίαν ἐξήγησιν (περιορίζουσαν τοὺς εὐνοϊκοὺς Ἡμῶν σκοποὺς) τοῦ διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε., ὅπερ ἐξεδόθη περὶ τῶν ἐπαναστατικῶν κινημάτων καὶ λῃστειῶν τῶν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, γνωστοποιοῦμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ διατάγματος τῶν 21 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἐντελῶς εἰς ὅλους τοὺς ἰθαγενεῖς, ὅσοι ἐμέθεξαν μὲν εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα καὶ τὰς λῃστείας τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, ἀλλὰ πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ ἄνω ῥηθέντος διατάγματος καταλήψαντες τὰς λῃστρικὰς καὶ ἐπαναστατικὰς συμμορίας, ἐπανῆλθον μεταμελούμενοι εἰς τὰ καθήκοντά των.

2. Χρεωστοῦν ὅμως οὗτοι ἐντὸς 10 ἡμερῶν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν ἀνήκοντα δήμαρχον, ἢ εἰς ἄλλην τινὰ Ἀρχήν, ἀπὸ τὰς διαλαμβανομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (11 Μαΐου) τ. ε. ἐὰν δηλαδὴ ἀκόμη ἕως τώρα τοῦτο δὲν ἔγινεν· αὐτὰς δὲ τὰς μηνύσεις πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου.

3. Ἐξαιροῦνται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διδομένης συγχωρήσεως ὅλοι, ὅσοι ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. ἐπαριθμοῦνται, καὶ ὅσοι εἰς τὴν ἐν αὐτῷ σημειουμένην κατηγορίαν ἀνάγονται.

4 Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος δύο κυριακὰς κατὰ συνέχειαν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἱερουργίας. Μετ' αὐτοῦ δὲ θέλει συναναγνωσθῇ καὶ τὸ ἄνω διάταγμα τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε., καὶ τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ διατάγματος τοῦ 16 (28) Φεβρουαρίου τ. ε.

5. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντέλλονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

374. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ προάγωνται ἀνηκόντως καὶ ἐπιμελῶνται πάντοτε καταλλήλως τὰ κατὰ πάντα λόγον οὐσιωδέστατα καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν εὐδαιμονίαν συντελοῦντα συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματ. ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α΄. Περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

1. Εἰς τὰς τρεῖς πόλεις, Ναυπλίου, Πατρῶν καὶ Σύρας ὅπου ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπάρχουσι ἐμποροδικεῖα, θέλουν συστηθῇ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια ἕως τὴν 15 (27) Ἰουνίου τ. ε. (1836).

Καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις, τὰς ἐχούσας ἐμπόριον σημαντικόν, ἐπιτρέπεται νὰ συζητηθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ σύστασις ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

2. Ἕκαστον ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον συνίσταται ἀπὸ ἓξ τακτικὰ καὶ τρία συμπληρωτικὰ μέλη· ἐκ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρώτων ἐκλέγει κατ' ἔτος ἡ ὁλομέλεια τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα.

3. Μέλος τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἠμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῇ πᾶς ἔμπορος ἐγκάτοικος τῆς πόλεως, ὅστις μετερχόμενος τὸ ἐμπόριον πέντε χρόνους ἤδη ἀδιακόπως διακρίνεται διὰ τῆς τιμιότητος, τῆς τακτικῆς διαγωγῆς καὶ τῶν ἐμπορικῶν του γνώσεων.

4. Τὰ μέλη τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἐκλέγονται πάντοτε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου, καὶ ἐπὶ τρία ἔτη, κατ' ἀναλογίαν τῶν ὁριζομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 15-19 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, περὶ ἐκλογῆς ἐμποροδικῶν, κατὰ πρότασιν δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἐπικυροῦνται παρ' Ἡμῶν.

5. Τὸ τρίτον μόριον τῶν μελῶν ἀνανεοῦται κατ' ἔτος, γενομένης τῆς ἀνανεώσεως ταύτης διὰ τῆς ψηφοφορίας· πλὴν οἱ παύοντες εἶναι πάλιν ἐκλεκτέοι. Τὸ ἐπιμελητήριον ἀντικαθιστᾷ τὰ ἐξελθόντα ἢ ἀποθανόντα μέλη διὰ τῆς πλειοψηφίας ἐκ τῶν ἐμπόρων, τῶν ἐμφερομένων εἰς τὸν τελευταῖον κατάλογον τῆς ἐκλογῆς ὡς ἐμποροδικῶν, καὶ τοῦτο ἐν τῷ διαστήματι τῶν πρώτων δύο ἐτῶν· ἀλλ' ὅτε τὸ τελευταῖον τρίτον τῶν μελῶν τοῦ ἐπιμελητηρίου ἀπαλάττεται τῆς ὑπηρεσίας, ὅ ἐστι μετὰ τὰ τρία ἔτη, ἄρχεται πάλιν ἡ νέα ἐκλογὴ ὅλων τῶν μελῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 4.

6. Αἱ ἐργασίαι τῶν μελῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ὡς ἔντιμοι καὶ ἀνήκουσαι εἰς τὰ κοινὰ ἀστυκὰ χρέη των, εἶναι ἑπομένως καὶ ἄμισθοι.

Β΄. Περὶ καθηκόντων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

7. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων εἶναι, νὰ προβάλωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν γνώμην των, τὰς γνώσεις καὶ πείρας των ὡς πρὸς τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα, νὰ ἐκθέττωσι ῥητῶς τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἐμποδίζεται ἡ φυσικὴ τοῦ ἐμπορίου ἐπίδοσις, δεικνύοντες τὰ μέσα καὶ τὰς πηγάς, διὰ τῶν ὁποίων ἠμπορεῖ αὐτὸ νὰ εὐοδωθῇ καταλλήλως καὶ συμφώνως μὲ τὰς γενικὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς. Προσέτι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ καταστημάτων, τῶν ἀφορώντων τὸ ἐμπόριον, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, διὰ τὸ καθάρισμα καὶ τὴν διατήρησιν τῶν λιμένων, μόλων, λοιμοκαθαρτηρίων, διορύγων, σιδηροδρόμων, ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐμπορικῶν σχολείων, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τελωνείου νόμων καὶ διατάξεων.

Γ΄. Ὑπηρεσία καὶ γραφικὰ ἔξοδα αὐτῶν.

8. Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ὁρισθείσης ἁρμοδιότητος τῶν ἐπιμελητηρίων ἠμποροῦν ταῦτα νὰ συνέρχωνται ὁσάκις τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, ἢ ὁσάκις διατάξῃ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις. Τὰς συνεδριάσεις διατάττει πάντοτε ὁ ἀντιπρόεδρος συνενοούμενος πρότερον μὲ τὸν νομάρχην ἢ ἔπαρχον, οἵτινες συνήθως προεδρεύουν εἰς αὐτὰς, ὅταν δὲν ἐμποδίζωνται ἀπὸ αἰτίαν νόμιμον, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ ἐπιτροπεύωνται ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον.

9. Εἰς πᾶσαν συνεδρίασιν ἐκτὸς τοῦ νομάρχου καὶ ἐπάρχου πρέπει νὰ ἦναι παρόντα ἓξ μέλη. Τὰ ἐμποδισθέντα νὰ συνέλθωσιν ἀναπληροῦνται ἐκ τῶν ἐκτάκτων συμπληρωτικῶν μελῶν· αἱ δὲ συνεδριάσεις συγκροτοῦνται εἰς τὰ καταστήματα τῶν ἐμποροδικῶν ἢ δημαρχιῶν.

10. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν συζητήσεων καταγράφονται εἰς ἰδιαίτερα πρωτόκολλα συνεδριάσεων, εἰς τὰ ὁποῖα σημειοῦνται αἱ διαφωνοῦσαι γνῶμαι, ὡς καὶ αἱ τῶν πλειόνων, καὶ ὑπογραφόμενα ἀπὸ τὰ συνελθόντα μέλη, διευθύνονται ἀμέσως πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸ πρωτότυπον. Τὰς ἀποφάσεις τῆς κυβερνήσεως λαμβάνουν τὰ ἐπιμελητήρια, ὡσαύτως κατ' εὐθεῖαν διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

11. Τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῶν ἐπιμελητηρίων θεωροῦνται ὡς δαπάναι τοῦ ἀνήκοντος δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι συστημένα, καὶ ῥητῶς σημειοῦνται ἐν τῷ δημοτικῷ προϋπολογισμῷ εἰς τοὺς ἐπιβληθησομένους φόρους ἐπὶ τῆς βιομηχανίας.

Δ΄. Περὶ συστάσεως ἐμπορικῆς ἑταιρείας.

12. Ὅταν ἡ Κυβέρνησις στοχασθῇ ὡς ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ συγκαλέσῃ ἐκτάκτως ἐμπορικὴν ἑταιρείαν εἰς συζήτησιν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων, τότε ἕκαστον ἐπιμελητήριον, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ διὰ τῆς πλειοψηφίας θέλει δηλώσει δύο ἐμπόρους, ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ὁριζομένην κατηγορίαν, καὶ ἐμφερομένους εἰς τὸν τελευταῖον κατάλογον τῶν ἐκλογέων τοῦ ἐπιμελητηρίου. Τούτου γενομένου θέλομεν διορίσει ἐξ αὐτῶν δι' ἕκαστον ἐπιμελητήριον ἕνα ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἑταιρείαν, σιμὰ δὲ τούτων θέλομεν συγκαλέσει εἰς αὐτὴν καὶ ἄλλους περὶ τὰ ἐμπορικὰ εἰδήμονας, ἅμα θεωρήσωμεν τοῦτο κατάλληλον.

13. Ἡ ἐμπορικὴ ἑταιρεία συνέρχεται πάντοτε εἰς τὴν πρωτεύουσάν Μας, προεδρεύοντος τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις καθυποβάλλει εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῆς ὅσας ὑποθέσεις προσδιορίζει εἰς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, πλὴν ἀπόκειται εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἑταιρείαν, νὰ προτείνει οἴκοθεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅσα νομίζει ὠφελοῦντα τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρωτόκολλον τῆς συζητήσεως, ἰσχύουν τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 10. Ὁ γραμματεὺς αὐτῆς ἐκλέγεται ἐκ τῶν μελῶν της διὰ τῆς πλειοψηφίας. Ἅμα δὲ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας κηρύξει τὰς συζητήσεις ὡς λαβούσας τέλος, ἔκτοτε πλέον θεωρεῖται ἡ ἐμπορικὴ ἑταιρεία ὡς διαλελυμένη.

14. Τὰ ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῆς ἑταιρείας σημειοῦνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου καὶ ῥητῶς εἰς τὴν θέσιν τὴν περὶ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας. Διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους ἐγκρίνονται ἐκεῖναι αἱ ἀποδοχαὶ, ὅσαι κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων ἐν ἄρθρ. 67 δίδονται καὶ εἰς τοὺς ὁρκωτοὺς κριτάς.

15. Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Μαΐου (3 Ἰουνίου) 1836.

375. ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ ὁροθεσίας τῶν δήμων, πρὸς ἅπαντας τοὺς νομάρχας, ἐπάρχους καὶ δημάρχους τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου (8 Ἰανουαρίου) 1833-1834 περὶ διοργανισμοῦ τῶν δήμων νόμου, τὰ ὅρια αὐτῶν πρέπει νὰ διαιρεθῶσιν ἀκριβῶς καὶ νὰ σημειωθῶσιν ὁρατῶς. Ὅπου ὑπάρχουν ἤδη φυσικαὶ ὁροθετικαὶ γραμμαὶ, οἷον σειραὶ ὀρέων, χαράδραι, ῥύακες, λίμναι, ἢ καὶ ὁδοὶ, θέλει γίνεσθαι ὅσον τὸ δυνατὸν αὐτῶν χρῆσις, καὶ μόνον ἐν ἐλλείψει τοιούτων θέλουν τίθεσθαι τεχνικὰ ὁροθετικὰ σημεῖα ἢ λίθοι. Ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε τὸ μέγιστον μέρος τῶν δήμων τοῦ κράτους ἐσχηματίσθη ἤδη, καὶ ἡ διοίκησίς των εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ, οἱ δὲ εἰσέτι ἀδιοργάνιστοι θέλουν μορφωθῆ ὅσον οὔπω, διὰ τοῦτο διατάττεται διὰ τοῦ παρόντος ἡ γενικὴ ἐκτέλεσις τοῦ ῥηθέντος ἄρθρ. τοῦ νόμου, καὶ πρὸς τοῦτο, καὶ διὰ τὸ ὁμοιόμορφον κατὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ὁροθεσίας ἐκδίδομεν τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας, κοινοποιουμένας εἰς τοὺς Νομάρχας, Ἐπάρχους, καὶ Δημάρχους, διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ αὐτάς·

1. Εἰς ἕκαστον νομίμως ὠργανισμένον δῆμον θέλει διορισθῆ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δημάρχου, ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τριῶν μελῶν ἐξ ὧν τὸ ἐν τοὐλάχιστον πρέπει νὰ ἦναι ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· γέροντες ἰθαγενεῖς ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ δήμου ἢ πρὸ πολλοῦ ἀποκαταστημένοι εἰς αὐτὸν, εἶναι οἱ καταλληλότεροι διὰ τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας.

2. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ σύνθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ὁ Δήμαρχος θέλει ἀναφέρεσθαι περὶ αὐτῆς εἰς τὸν Ἔπαρχον, ὅστις ἀμέσως θέλει προσκαλεῖ ἀνὰ ἓν μέλος ἑκάστης τοιαύτης ἐπιτροπῆς εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἐπαρχείου, διὰ νὰ ἐξηγῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας των, καὶ νὰ προσδιορίζῃ μετ' αὐτῆς τὴν

χρήματα, αὐτὰ θέλουν χρησιμεύσει εἰς σύστασιν ἑνὸς δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀῤῥένων καὶ ἑνὸς τῶν κορασίων.

ἑ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας θέλει καθυποβληθῆ εἰς γνῶσίν μας διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας· τὸ δὲ σχέδιον, ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων, καὶ ἡ θέσις ἑκάστης οἰκοδομῆς καθὼς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, ἢ τῆς ἁγίας ἑκάστης ἐκκλησίας πρέπει νὰ καθυποβάλλεται προηγουμένως διὰ τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

4. Αἱ ἰδιωτικαὶ ὑπάγονται εἰς τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλ. (8 Μαΐου) 1834 Ἡμέτερον διάταγμα, καὶ οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐκκλησιῶν, τῶν ἐρειπείων, τῶν γηπέδων ἢ τῆς ὕλης αὐτῶν, ὀφείλουν ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις των συνωδευμένας μὲ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις διὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ τὰς ἐπεξεργασθῇ καὶ γνωμοδοτήσῃ.

5. Ἐὰν ὁ ἀπαιτῶν νομίζῃ ἑαυτὸν ἠδικημένον ἐκ τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως τῆς Γραμματείας, δύναται, ἂν θέλῃ, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως, νὰ ἐνάξῃ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια τὸ δημόσιον· εἰς τοιαύτην περίστασιν τὸ κτῆμα μένει ἀδιάθετον ἄχρι τῆς ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἂν, πρὸς εὐρυθμίαν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως, καθίσταται ἄφευκτος ἡ κατεδάφισίς του· διότι τότε ἐκποιεῖται μὲν ἐπὶ δημοπρασίας, ἀλλὰ τὰ χρήματα μένουν παρακατατεθειμένα εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, διὰ λογαριασμὸν οὗτινος ἀνήκει.

6. Ἐὰν οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν ἰδιοκτήτων τούτων ἐκκλησιῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. δ΄. δὲν παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις των ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, ἢ τὰς παρουσιάσωσι μὲν, λαβόντες δὲ ἀρνητικὴν ἀπάντησιν, δὲν ἐνάξωσι τὸ δημόσιον ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 5 ὁριζομένης προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν, τὸ ἀμφισβητούμενον ἐρείπιον, ἢ τὸ γήπεδον, ἢ ἡ ὕλη αὐτοῦ θέλει διατίθεσθαι εἴτε κατὰ τὸ β΄. ἄρθρον, ἂν ὑπάγεται εἰς τὰ μοναστηριακὰ, εἴτε ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὸ γ΄. ἄρθρ. ἂν ὑπάγεται εἰς τὰ ἐνοριακά· ὁ δὲ ἰδιώτης δὲν δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δημοσίου.

7. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἰσχύουν καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα ἐρείπια ἢ γήπεδα ἐκκλησιῶν, κείμενα ἐντὸς τῶν λοιπῶν δήμων τοῦ Ἡμετέρου Κράτους. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι τὸ μὲν προκύπτον ἐκ τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν ὄφελος θέλει χρησιμεύει εἰς ἀνέγερσιν θεαρέστων καταστημάτων ἐντὸς ἑκάστου δήμου· τὸ δὲ ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς διαλελυμένα μοναστήρια ἐκκλησιῶν καὶ μετοχίων, εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῷ β΄. ἄρθρῳ ἀναφερομένου πανεπιστημίου.

8. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγελιῶν ἀνατίθεται εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς ἑκάστην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουν.) 1836.

372. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Παραχωρεῖται εἰς τοὺς Χίους, χάριν τοῦ συνοικισμοῦ των, ὅλον τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου 1834. Βασιλικοῦ Διατάγματος.

2. Τὰ προικοδοτηθησόμενα γήπεδα εἰς τοὺς Χίους, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς 6 τοῖς ἑκατὸν χρεώλυτρον κατ' ἔτος, κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, ἀντὶ δὲ τῶν 3 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προικοδοτημάτων, θέλουν πληρόνει ταῦτα τὸ ἁπλοῦν δέκατον τοῦ εἰς εἴδη πραγματικοῦ εἰσοδήματος, τῆς γῆς, μέχρις οὗ κανονισθῇ γενικῶς ὁ ἔγγειος φόρος.

3. Αἱ διὰ τὰς ὁδοὺς, ἀγορὰς καὶ πλατείας γαῖαι δὲν ἐξαιροῦνται ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμούς.

4. Αἱ διὰ τὰ δημοτικὰ καταστήματα ἀναγκαῖαι γαῖαι θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰ παρὰ τοῦ 2 ἄρθρου ὁριζόμενα.

5. Τὰ παραχωρούμενα γήπεδα θέλουν ἔχει ἐν γένει ἐμβαδὸν 600 τετραγ. πηχῶν, ἀλλὰ δύνανται νὰ παραχωρηθῶσι καὶ μεγαλήτερα τούτων, χάριν οἰκοδομῆς μόνον, καὶ ἀπαγορεύεται ῥητῶς νὰ ἐκποιῆται τὸ γήπεδον εἰς ἄλλους πρὶν τελειώσῃ τὸ κτίριον μὲ τὰ τυχὸν προϋπάρχοντα κτίρια· ἐπὶ τούτῳ πρέπει νὰ ἐξετάζηται καὶ νὰ ἀναγνωρίζηται ἡ χρεία παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς ἀρχῆς, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς παρὰ τῶν Χίων ἀπεσταλμένης πληρεξουσίου ἐπιτροπῆς, ἢ μᾶλλον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἀφοῦ σχηματισθῇ ὁ δῆμος. Δὲν ἀντίκειταί τι εἰς τὸ νὰ παραχωρηθῶσι καὶ ταῦτα τὰ οἰκόπεδα εἰς λογαριασμὸν τῆς προικοδοτήσεως, καθ' ὅσον ἡ ἀξία των, ἤτοι ἡ ἀγοραία τιμή των δὲν προβαίνει τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν, ὅστις προσδιωρίσθη εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον. Ἡ περιπλέον ποσότης, ἂν τυχὸν ὑπάρχῃ, θέλει πληρόνεσθαι εἰς μετρητὰ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ αὐτοῦ νόμου.

6. Προσδιορίζεται προθεσμία ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἀρχίσωσιν, ἐντὸς τῆς πρώτης ἑξαμηνίας δέκα τοὐλάχιστον οἰκίαι, ἐντὸς δὲ τῆς δευτέρας ἑξαμηνίας τοὐλάχιστον σαράντα οἰκίαι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τοὺς Χίους, καὶ νὰ τελειώσουν τοὐλάχιστον

ἕως εἰς τὴν ἑπομένην ἑξαμηνίαν. Αἱ ἀναφοραὶ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ οἰκοδομήσωσι θέλουν γίνει ἀπὸ μὲν τοὺς πρώτους τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων, ἀπὸ δὲ τοὺς δευτέρους τὸ πολὺ ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διατάξεως. Παρελθούσης δὲ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης προθεσμίας ἐπὶ ματαίῳ, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσῃ τὰς παρούσας συμφωνίας καὶ νὰ τὰς μεταβάλῃ κατὰ τὸ δοκοῦν.

7. Ἅμα συνοικισθῶσι πεντήκοντα οἰκογένειαι Χίων εἰς Πειραιᾶ, δύνανται ν' ἀποτελέσουν ἕνα Δῆμον, μὲ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ περὶ δήμων Νόμου ὑπὸ τὸ ὄνομα, Δῆμος Χίων· ἀλλ' ὁ δῆμος οὗτος δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς (ἤτοι εἰς Σύραν)· μ' ὅλον τοῦτο συγχωροῦμεν εἰς τοὺς Χίους τὸ νὰ ἐξακολουθῇ ἡ εἰς Σύραν συστηθεῖσα ἐπιτροπή των τὰς ἀναγκαίας διὰ τὸν συνοικισμὸν ἐργασίας, ἕως οὗ σχηματισθῇ πραγματικῶς ὁ δῆμος.

8. Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπο 3 (21) Νοεμβρίου 1835 Βασιλικοῦ διατάγματος, ἐπιτάττομεν εἰς τὸ νὰ ληφθῶσι διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τὰ ἀναγκαῖα καταναγκαστικὰ μέτρα διὰ νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς συνοικισθησομένους Χίους αἱ ἰδιωτικαὶ γαῖαι, κείμεναι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς πόλεως ταύτης· οἱ ἰδιοκτῆται οὗτοι θέλουν ἀποζημιωθῇ ἀνηκόντως παρὰ τῆς κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν τούτων γαιῶν θέλει ἐπιφυλαχθῇ δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἓν μέρος κατὰ τὸν ἀκόλουθον ὅρον· 200 πήχεις τετρ. διὰ τὸν ἔχοντα μέχρι τοῦ ἡμίσεως στρέμματος· 400, πήχεις τετραγ. διὰ τὸν ἔχοντα μέχρι τοῦ ἑνὸς στρέμματος, καὶ 600, πήχεις τετραγ. ἀπὸ ἓν στρέμμα καὶ ἐπέκεινα. Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ πρέπει μ' ὅλα ταῦτα νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Πρὶν ὅμως παραπεμφθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιθυμοῦμεν νὰ γένῃ ἡ παραχώρησις δι' ἐξισασμοῦ (φιλικῷ τῷ τρόπῳ). Παραγγέλλεται λοιπὸν ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ διορίσῃ ἐπὶ τούτῳ ἀμέσως ἕνα ἐπίτροπον, καὶ νὰ διατάξῃ αὐτὸν νὰ ἀρχίσῃ, συμφώνως μὲ ἕνα παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐκλελεγμένον ἐπίτροπον, τὰς διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς ἀνήκοντας ἰδιοκτήτας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διεκπεραιωθοῦν τάχιστα, καὶ αἱ συμφωνίαι θέλουν μᾶς καθυποβληθῇ εἰς ἔγκρισιν. Εἰς τὴν διαπραγμάτευσιν καὶ εἰς τὴν συνθήκην ταύτην θέλει τεθῇ ὡς βάσις τὸ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, ἤτοι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως, ἀποζημίωσις εἰς γῆν ἰσότιμον τῆς παρ' αὐτῶν παραχωρηθησομένης.

9. Ὅσοι ἰδιῶται ᾠκοδόμησαν ἤδη ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ Πειραιῶς, θέλουν ἔχει τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ γηπέδου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ᾠκοδόμησαν, τὸ ἐμβαδὸν ὅμως τοῦ γηπέδου τούτου θέλει περιορίζεσθαι τὸ πολὺ εἰς 1000 τετρ. πήχεις, καθόσον δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἤδη περισσότερον ᾠκοδομημένον, ὁπότε διαμένει καὶ αὐτὸ ἰδιοκτησία.

10. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν νὰ μεταχειρισθῇ ὅσα δήποτε ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖα πρὸς οἰκοδομὴν δημοσίων καταστημάτων.

11. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται προσέτι, ἂν μέχρι τέλους τοῦ 1837 ἔτους δὲν οἰκοδομηθῶσι τοὐλάχιστον τὰ δύο πέμπτα τῆς εἰς τοὺς Χίους παραχωρηθησομένης γῆς, νὰ πωλήσῃ εἰς δημοπρασίαν τὸ ἀνοικοδόμητον εἰσέτι τῶν δύο πέμπτων. Τὸ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον πωληθησόμενον μέρος, θέλει διακρίνεσθαι κατὰ τὴν θέσιν πρὸ τῆς δημοπρασίας, καὶ διαιρεῖσθαι εἰς σπητοτόπους. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς τιμῆς θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 1, 2, καὶ 3 τῆς ἀπὸ 24 Ἰαννουαρίου (5 Φεβρουαρίου) 1835 διατάξεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς εἰς τὴν ἐκποίησιν ἐθνικῶν κτημάτων ὑπάρχοντας τύπους. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ, ὁπότε εἰς τὸ τέλος τοῦ 1838 δὲν ἤθελον οἰκοδομηθῇ τὰ 3|5 καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1839 τὸ ὅλον τῆς εἰς Χίους παραχωρηθείσης γῆς, ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ ἀναλόγως καὶ περὶ αὐτῆς.

12. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ στοιχείου Β. ἄρθρ. 3 τῆς ἀπὸ 1835 διατάξεως ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν, ἀντὶ εἰς τὰ 1837, μόνον εἰς τὰ 1838.

13. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Χίων θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἁρμοδίου μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος, διὰ νὰ κάμωσιν εἰς τὸ σχέδιον τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς ἐνεργηθησομένης πόλεως τοῦ Πειραιῶς ὅσας ἐκ συμφώνου ἤθελον κρίνει ἀναγκαίας μεταβολὰς, ἀφοῦ ὅμως ἀκουσθῇ πρῶτον ἡ περὶ τούτων γνώμη τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ λάβῃ τὴν ἔγκρισιν Μας.

14. Τὰ ἀνήκοντα μέτρα διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης τοῦ Πειραιῶς ἐλήφθησαν ἤδη· θέλουν δὲ ληφθῇ καὶ ἄνευ ἀναβολῆς μέτρα διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου διὰ τὴν εἴσαξιν τοῦ ὕδατος εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς.

15. Ὅλοι οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὴν παροῦσαν Μας ἀπόφασιν ὅροι τῶν προγενεστέρων Βασιλικῶν διαταγμάτων, περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Χίων, θέλουν θεωρεῖσθαι ἀπὸ τοῦδε ἄκυροι. Ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι μένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

16. Μὲ τὴν ὑπ' ἄρθρ. 6 ἐκφρασθεῖσαν ἐπιφύλαξιν, ἡ ὑπάρχουσα ἐπιτροπὴ τῶν Χίων, θέλει ἐξηγηθῇ ὁριστικῶς τὸ πολὺ ἐντὸς 40 ἡμερῶν περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν παρόντων προσδιορισμῶν, καὶ ἐπὶ τούτους θεμελιωμένης ἀποκαταστάσεως τῶν Χίων.

17. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τὴν σύμπραξιν εἰς τὴν ἐκτέ-

δώση καὶ καθαρίσῃ τὸ οἰκόπεδον δι' ἐξόδων τοῦ ἰδιοκτήτου.

2. Ὁσάκις ἡ γραμμὴ τέμνει ἓν ἢ πολλὰ οἰκόπεδα εἰς τρόπον, ὥστε οἱ πλάγιοι τοῖχοι ἢ τὰ μεσότοιχα λαμβάνουσιν ἐκ τούτου πλαγίαν θέσιν, σχηματίζοντα ἀμβλείας ἢ ὀξείας γωνίας, ὑποχρεοῦνται οἱ οἰκοδεσπόται νὰ μεταῤῥυθμίζουν τὰ σύνορα τῶν οἰκοπέδων των, ὥστε αἱ πλευραὶ τῶν οἰκιῶν νὰ ἔχουν θέσιν ὀρθογώνιον.

Ἡ διάταξις αὕτη θέλει πρὸ πάντων τηρηθῇ εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν τριῶν πρωτίστων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς καὶ ὅλων τῶν τῆς νέας πόλεως. Ὁσάκις ἰδιώτης ζητεῖ ἀπὸ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς οἰκοδομῆς ἄδειαν, θέλει ἀναφέρει πάντοτε εἰς τὴν αἴτησίν του, ἂν συνεννοήθη ἤδη μὲ τοὺς γείτονάς του περὶ τῆς μεταῤῥυθμίσεως τῶν συνόρων, ἢ ὄχι· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὁ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐπιφορτισμένος μηχανικὸς θέλει μεταβαίνει ἐπιτοπίως, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τοῦ πράγματος, εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέλει ἀποφασίζει αὐτὸς τὴν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ὁριζομένην μεταῤῥύθμισιν.

Ἑκάστη οἰκοδομὴ γενομένη ἐναντίον τοῦ ὅρου τούτου, θέλει κατεδαφίζεται δι' ἐξόδων τοῦ ἰδιοκτήτου.

3. Ὅστις θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπὶ μιᾶς τῶν τριῶν πρωτίστων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς πόλεως, καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς νέας πόλεως, πρέπει νὰ ἔχῃ οἰκόπεδον διακοσίων τετραγωνικῶν πήχεων ἐμβαδοῦ τοὐλάχιστον. Κάθε μικρότερον οἰκόπεδον, ὁποιονδήποτε σχῆμα καὶ ἂν ἔχῃ, ἀνήκει εἰς τὴν κλάσιν τῶν τεμαχίων, θεωρεῖται ὡς δημοτικὴ ἰδιοκτησία καὶ διαθέτεται κατὰ τοὺς περὶ τῶν τοιούτων τεμαχίων ὁρισμοὺς τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρ.) 1834.

4. Ἡ μεταῤῥύθμισις τῶν συνόρων τῶν οἰκοπέδων ἑκάστης ὁδοῦ πρέπει νὰ γίνεται εἰς τρόπον, ὥστε ἕκαστος οἰκοδεσπότης τῶν ἐπ' αὐτῆς κειμένων οἰκιῶν νὰ λαμβάνῃ ἀνάλογον μέρος προσώπου.

Εἰς περίπτωσιν παραπόνων ἀπὸ μέρους τινὸς τῶν ἰδιοκτητῶν, ὁ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς δημοσίου οἰκονομίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν πρωταρχιτέκτων θέλει λαμβάνει γνῶσιν αὐτῶν, καὶ ἀναφέρει εἰς τὴν ἰδίαν γραμματείαν, ἥτις θέλει ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως.

5 Ἂν κατὰ τὴν μεταῤῥύθμισιν τῶν συνόρων εἷς τῶν ἰδιοκτητῶν κερδίζῃ τόπον πρὸς ζημίαν τοῦ γείτονός του, θέλει ἀποζημιώσει αὐτὸν κατ' ἀπόφασιν διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς.

6. Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ Πειραιῶς, τῆς Μακρᾶς Στοᾶς καὶ τοῦ Σταδίου, καὶ εἰς τὰς Πλατείας τοῦ Ὄθωνος καὶ τοῦ Λουδοβίκου ὅλαι αἱ οἰκίαι·

ά. Πρέπει νὰ ἔχουν ἓν ἰσόγειον καὶ ἓν ἀνώγειον πάτωμα·

β'. Θέλουν σχηματίζει σειρὰν συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπον· τὰ δὲ σχέδια ὅλων τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ταύτας οἰκοδομουμένων οἰκιῶν θέλουν καθυποβάλλεσθαι προηγουμένως εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ γεωμέτρου τῆς πόλεως καὶ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ μηχανικοῦ τοῦ νομοῦ.

7. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἤδη οἰκοδομηθεισῶν οἰκιῶν ἐπὶ τῶν τριῶν μεγάλων ὁδῶν νὰ κάμουν εἰς αὐτὰς ἐναντίον τῆς παρούσης ἀποφάσεως θεμελιώδεις ἐπισκευάς· εἰς πᾶσαν ἐκ νέου οἰκοδομὴν καὶ θεμελιώδη ἐπισκευὴν τῶν οἰκιῶν τούτων ὀφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται νὰ συμμορφωθοῦν κατὰ γράμμα μὲ αὐτήν.

8. Τὸ μεταξὺ δύο οἰκιῶν μεσότοιχον θέλει οἰκοδομεῖσθαι δι' ἐξόδων ἀμφοτέρων τῶν ἰδιοκτητῶν· καθ' ἣν περίπτωσιν δὲ ὁ εἷς τῶν δύο ἤθελεν οἰκοδομήσει πρὸ τοῦ ἄλλου, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς τοῦ μεσοτοίχου, ἀποζημιούμενος μετὰ ταῦτα διὰ τὸ ἥμισυ αὐτῶν ἀπὸ τὸν δεύτερον. Τοῦτο πρέπει νὰ σημειόνεται ῥητῶς ὡς ἄρθρον συμφωνίας εἰς τὴν ἐκδιδομένην περὶ οἰκοδομῆς ἔγκρισιν. Τὸ μεσότοιχον τοῦτο δὲν θέλει ἔχει θύραν ἢ ἄλλο τι ἄνοιγμα, θέλει δὲ οἰκοδομεῖσθαι καθ' ἡμισείαν ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν οἰκοπέδων.

9. Τὰ καπνοδοχεῖα καὶ αἱ ἑστίαι θέλουν κατασκευάζεσθαι μὲ πλίνθους· ἀπαγορεύεται δὲ νὰ στηρίζωνται εἰς δοκοὺς ἢ ξύλα, ἢ νὰ κτίζωνται εἰς τείχη στηριζόμενα εἰς ξυλίνας οἰκοδομάς· πᾶσα οἰκοδομὴ ἐναντίον ταύτης τῆς διατάξεως διακόπτεται, καὶ οἱ οἰκοδομοῦντες ἰδιοκτῆται ὑποβάλλονται εἰς ποινὴν διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ.

Ἡ ἀστυνομία μετὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ νομοῦ θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὁρισμοῦ.

Τὰ σιδηρουργεῖα, ἀρτοποιεῖα, βαφουργεῖα, τεχνουργεῖα διαστακτῶν, καὶ ἐν γένει πᾶσα εἰς ἐμπρησμὸν ὑποκειμένη οἰκοδομὴ θέλει ἔχει τείχη στερεὰ καὶ χωρὶς ξυλοδέματα.

Ὅλαι αἱ οἰκίαι καὶ ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ θέλουν στεγάζεσθαι μὲ κεραμίδια, ἢ θέλουν γένει μὲ δώματα.

Εἰς πάντα παραβάτην τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, εἴτε ἰδιοκτήτην τῆς οἰκοδομουμένης οἰκίας, εἴτε ἀρχιτέκτονα, ἐφαρμόζονται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

10. Ἀπαγορεύεται εἰς ἅπαντας νὰ σμικρύνωσι τὰς ὁδοὺς ἢ πλατείας, ἢ νὰ παραμορφώσωσιν ὅπως δήποτε τὸ σχῆμά των· δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας νὰ ἔχωσιν ὑπὲρ τὴν μίαν βαθμίδα ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν των.

11. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς οἰκοδομοῦντας νὰ καλύπτωσι τὴν ὁδὸν μὲ ὕλας ἢ πήγματα οἰκοδομῶν, ὁμοίως καὶ νὰ ἀνοίγωσι καθ' ὅλης τῆς ὁδοῦ τὸ πλάτος τάφρους πρὸς ἀπόσβεσιν ἀσβέστου· ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἥτις θέλει φροντίζει, ὥστε τὸ ἔμπροσθεν τῆς οἰκοδομῆς μέρος τῆς ὁδοῦ νὰ ἦναι

πάντοτε καθαρὸν καὶ νὰ μὴ κατέχεται περισσότερον μέρος ἀπὸ τὸ διὰ τὰ πήγματα ἀπαραιτήτως ἀπαιτούμενον.

Ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ἡ Ἀστυνομία θέλει καθαρίζει τὴν ὁδὸν δι' ἐξόδων τοῦ οἰκοδομοῦντος.

12. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἀπριλίου 1836.

——

369. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῶν 7 (19) τοῦ παρόντος περὶ τῆς κάτω ὑποθέσεως, ἐγκρίνομεν νὰ πληρώνωνται τὰ ἑξῆς δικαιώματα διὰ τὴν πυρίτιδα, ὅση ἐναποθέτεται εἰς τὴν Β. ἀποθήκην τῆς Σύρας·

1. Ἐν λεπτὸν τὴν ὀκὰν κατὰ μῆνα, διὰ τὴν χάριν ἀσφαλείας εἰς τὴν πυριταποθήκην ἐναποτεθεῖσα πυρίτιδα, τὴν ἔχουσαν τὸ ἐλεύθερον τῆς πωλήσεως.

2. Τὸ ἴδιον τέλος κατὰ μῆνα ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὴν ἀτελώνιστον πυρίτιδα, τὴν διὰ τὴν μετακόμισιν ἐναποτιθεμένην· ἐκτὸς δὲ τούτου πληρώνεται δι' αὐτὴν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκφορτώσεως 1 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1836.

——

370. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Διὰ τοῦ ἀπὸ 4 (16) Ἀπριλίου 1836 ὑπ' ἀριθ. 6424 Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀπεφασίσθη·

α'. Ἡ πόλις τῶν Κυδωνιῶν καὶ αἱ παρακείμεναι νῆσοι τῶν Μοσχονησίων, αἱ ὁποῖαι ἦτον μέχρι τοῦδε ὡς πρακτορεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κυρίου Σιμιριώτου, προβιβάζονται εἰς ὑποπροξενεῖον.

β'. Τὸ ὑποπροξενεῖον τῶν Κυδωνιῶν εἶναι τὸ πέμπτον τοῦ δευτέρου τμήματος, κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν διαίρεσιν ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τῶν ὁδηγιῶν. Ἡ δὲ δικαιοδοσία αὐτοῦ ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ ἓν μέρος μέχρι τῆς πόλεως Ἀδραμυτίου συμπεριλαμβάνουσα καὶ αὐτήν· καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἕως εἰς τὰς νέας Φώκας, συμπεριλαμβανομένων αὐτῶν καὶ τῶν παραλίων Ἀγιαμάσκιοΐ (Κιτάνη), Δεκελίκιοΐ, Τσανδαρλὴ (Ἐλαία), Νεμόνι (Κύμη), καὶ Ἀλῆ (Μυρρίνη), ἐκ τῶν ὁποίων τούτων μικρῶν πόλεων, αἱ μὲν κεῖνται εἰς τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ Ῥιμπετζὲ (Εὔηνος) αἱ δὲ εἰς τὸ τοῦ ποταμοῦ Γκερμιτζὲ (Ραΐκου).

γ'. Ὅλον τὸ ἐπίλοιπον μέρος, τὸ ἀπὸ τὰ Δαρδανέλια μέχρι τοῦ λευκοῦ ἀκρωτηρίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νήσων Μυτιλήνης καὶ Ψαρρῶν, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάγεται εἰς τὸ ὑποπροξενεῖον τῆς Χίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Μαΐου 1836.

——

371. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες, ὅτι κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους τὰ κτίρια, ὅσα ἀφιερώθησαν ἅπαξ εἰς τὴν δημόσιον θείαν λατρείαν, καθὼς καὶ οἱ τόποι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ταῦτα ἀνηγέρθησαν, δὲν ὑπάγονται εἰς οὐδενὸς ἰδιοκτησίαν, καὶ ἂν κατεδαφίσθη τὸ κτήριον·

Θεωροῦντες, ὅτι κατὰ τὴν πόλιν Ἀθηνῶν ἡ ἀλλαχόσε κατερειπωμέναι ἐκκλησίαι καὶ τὰ γήπεδα αὐτῶν δὲν δύνανται, ὡς ἱερὰ, νὰ ἐκποιηθῶσιν, εἰμὴ ὁσάκις τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ὄφελος διατεθῇ πρὸς ἄλλα θεάρεστα ἔργα, καὶ ἰδίως πρὸς οἰκοδομὴν ἱερῶν καὶ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων·

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἡμῶν Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Αἱ κατὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν κατερειμωμέναι ἐκκλησίαι καὶ τὰ γήπεδα αὐτῶν διαιροῦνται εἰς τὰς ἀκολούθους τρεῖς τάξεις·

α'. Μοναστηριακαί· β'. Ἐνοριακαί· γ'. Ἰδιωτικαί.

2. Τῶν μοναστηριακῶν ὅσα μὲν ὑπάγονται εἰς διατηρούμενα τοῦ Ἡμετέρου κράτους μοναστήρια, θέλουν διοικεῖσθαι καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ κτήματα αὐτῶν. Ὅσα δὲ ἐρείπια ἐκκλησιῶν καὶ μετοχίων ὑπάγονται εἰς διαλελυμένα μοναστήρια θέλουν ἐκποιηθῆ ἀνυπερθέτως διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, εἴτε μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, ἢ τὸ πολὺ μὲ προθεσμίαν ἓξ μηνῶν μετὰ τὴν κατακύρωσιν, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν ἐξαγόμενον θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς ἀνέγερσιν ἑνὸς πανεπιστημίου.

3. Αἱ ἐνοριακαὶ θέλουν παραχωρηθῆ εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων μὲ τὰς ἀκολούθους ὑποχρεώσεις·

α'. Ἡ ἐκποίησις αὐτῶν θέλει γένει ἐπὶ δημοπρασίας, προηγουμένης τακτικῆς ὁροθετικῆς διαγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως ἐνόρκου·

β'. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ δύο μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀττικῆς καὶ εἰς τὸ προσδιωρισμένον διὰ τὰς δημοπρασίας μέρος·

γ'. Ἡ πληρωμὴ τοῦ πλειστηριάσματος θέλει γίνεσθαι εἰς μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, ἢ τὸ πολὺ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν κατακύρωσιν τοῦ δημοπραττουμένου ἐρειπίου, γηπέδου ἢ ὕλης·

δ'. Τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως θέλει χρησιμεύσει εἰς ἱερὰ καὶ φιλάνθρωπα καταστήματα ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης· πρὸ πάντων δὲ καὶ ῥητῶς εἰς ἀνέγερσιν ἑνὸς ἢ καὶ πλειοτέρων ἐνοριακῶν ναῶν εὐρυχωρίας καὶ λαμπρότητος ἀναλόγου, εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῶν τῆς πόλεως τεσσάρων μεγάλων τμημάτων· ἐὰν δὲ μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἐκκλησιῶν τούτων περισσεύσωσι

γοὺς τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 1836.

365. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως δηλοποιοῦμεν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅτι σκοπὸς Μας δὲν εἶναι παντελῶς, διὰ τῶν ἐξαιρετικῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 3 δ. τῆς ἐκδοθείσης διαταγῆς τὴν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας Μας, νὰ τροπολογήσωμεν τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 § 2 ἄρθρ. 338 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει ἐξεναντίας ἐπιτηρεῖ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, καὶ λαμβάνει πρὸς τούτοις τὴν ἄδειαν, ὥστε καὶ εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς τὰ δικαστήρια ἢ οἱ εἰσαγγελεῖς προτείνουν χάριν, νὰ ἐνεργοῦν ἄνευ περαιτέρω ἐπερωτήσεως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ὁσάκις ἡ ὑπόληψις τῶν νόμων, τὰ συμφέροντα τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἰδίως φόβος περὶ δραπετεύσεως τῶν καταδίκων ἀπαιτοῦν ἢ συμβουλεύουν τὸ τοιοῦτον. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον θέλει ἐνεργεῖ τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, καὶ θέλει διατάξει ἐν καιρῷ τὰ δέοντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 1836.

366. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ὄφελος τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας καὶ πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀναγκαίας οἰκονομίας τοῦ δημοσίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅταν ὑπάλληλος πληρωνόμενος παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου ζητῇ καὶ λαμβάνῃ ἄδειαν ἀπὸ τὴν προεστῶσαν ἀρχήν του, τότε πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου μετὰ 8 ἡμέρας παύει τὴν ἀπολαβὴν τοῦ ἡμίσεως μισθοῦ, μέχρι τῆς ἐκ νέου τῶν ἐργασιῶν του ἐνάρξεως.

Ὅταν ἡ ἄδεια ἦναι διὰ τὸ ἐξωτερικόν, τότε παύει ἡ μισθοδοσία καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας.

2. Πλὴν εἰς ἀπουσίαν ἕνεκα ἀσθενείας, ὅταν αὐτὴ προξενῇ ἀνικανότητα τῆς ὑπηρεσίας ὑπὲρ τοὺς δύο μῆνας, ὁ ὑπάλληλος εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἀντικαταβάλῃ ἢ μᾶλλον νὰ παραχωρήσῃ ἐκ τοῦ μισθοῦ του εἰς τὸν ἀνήκοντα προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τὴν ποσότητα, τὴν ἀναγκαιοῦσαν εἰς πληρωμὴν τοῦ ἀντιπροσώπου του. Ἐξαιροῦνται τοῦ ὁρισμοῦ τούτου οἱ ὑπάλληλοι, οἵτινες ἤθελαν ἀποδείξει ἀποχρώντως αἰτίας ἀσθενείας, καὶ ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους ἠθέλαμεν ἐπιτρέψει δι' ἰδιαιτέρους λόγους τὴν ἀπολαβὴν τοῦ ὁλοκλήρου μισθοῦ.

3. Διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν μεταβάλλεται τίποτε εἰς τὰ ὡρισμένα εἰς τοὺς κανονισμοὺς περὶ ἀδειῶν τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

4. Ὅλαι αἱ Γραμματεῖαι θέλουν ἐνεργήσει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 1836.

367. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ ταῖς κοιναῖς προτάσεσι τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν νεοφύτων (βαπτισμένων Ὀθωμανῶν καὶ ἀπογόνων αὐτῶν), ὡς πρὸς τὰ ἰδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, τὰ δημευθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐπαναστάσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ δι' ἀποφάσεως τῆς βουλῆς καὶ ψηφίσματος ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρ. καὶ 23 Σεπτεμβρ. (5 Ὀκτωβρ.) 1830 τοῦ Κυβερνήτου Καποδίστρια ἐγκριθεῖσα εἰς τοὺς νεοφύτους ἀποζημίωσις διὰ τὰ ῥηθέντα ἰδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, ἐπικυροῦται καὶ διὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἔγινε τοῦτο προσωρινῶς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Νοεμβρίου 1833 διατάγματος.

2. Ἕκαστος νεόφυτος (βαπτισμένος Ὀθωμανὸς) καὶ ἑκάστη οἰκογένεια νεοφύτου (καταγομένη ἀπὸ νεόφυτον ἢ ἀπὸ Ὀθωμανόν), ἀφ' ὅσων προσώπων καὶ ἂν σύγκειται, καὶ εἰς ὁποίας οἰκογενειακὰς περιστάσεις καὶ ἂν εὑρίσκεται ἕκαστον πρόσωπον, θέλει ἐπομένως ἔχει δικαίωμα διὰ τὰ ἰδιόκτητα κτήματα (τὰ ἀκίνητα) ὅσα ἀνήκουν εἰς αὐτὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος πρὶν τῆς δημοσιεύσεως, εἰς ἀποζημίωσιν ἐξισουμένην μὲ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα 200 ἕως 1000 φοινίκων, ἢ 194-970 δραχ., κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Ἰανουαρ. (11 Φεβρ). 1835. διάταγμα (Σελ. 285 Ἀρ. 224 τῆς παρούσ. Συλλογῆς). Ἂν τὰ δημευθέντα κτήματα δὲν ἔδιδον 200 φοιν. ἢ 194 δραχμ. ἐτησίως, ἡ ἀποζημίωσις θέλει προσμετρᾶσθαι πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ κτήματος. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀποζημιώσεως ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς βαπτισμένους ὀθωμανοὺς ἢ νεοφύτους, τοὺς ὄντας κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπογόνους ὀθωμανῶν, προϋποτιθεμένου ὅτι κατοικοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὶν τῆς 18 (30) Σεπτεμβρ. 1830. Οἱ πλάγιοι συγγενεῖς ἀποκλείονται αὐτοῦ.

3. Ἡ ἀποζημίωσις αὐτὴ εἶναι ἄσχετος μὲ τὰ δικαιώματα ὅσα ὁ νεόφυτος δύναται νὰ ἔχῃ καὶ ἐκ τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ὁρισμῶν περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων εἰς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἀγῶνα.

4. Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἀναφερομένη ἀποζημίωσις θέλει κυρίως λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ δημευθέντα κτήματα τῶν ἀποζημιωτέων νεοφύτων, ἐπὶ ὑποθέσει, ὅτι αὐτὰ εὑρίσκονται ἀκόμη ἀνεκποίητα μεταξὺ τῶν δημοσίων κτημάτων, καὶ ὅτι τὸ δημόσιον δύναται νὰ διαθέσῃ αὐτὰ ἀκόμη ἐλευθέρως ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἡ ἀποζημίωσις γίνεται ἀπὸ τὰ λοιπὰ διαθέσιμα καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. 1. τοῦ περὶ

προικοδοτήσεως νόμου σημειούμενα ἐθνικὰ κτήματα, χωρὶς ὅμως νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῆς καλλιεργείας τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν προσδιοριζομένων ἀντικειμένων.

Ἂν τὸ δημευθὲν ἀντικείμενον ἦτον κτίριον, ἐρειπωθὲν ἔκτοτε ἢ μὴ ὑπάρχον πλέον, ἀποδίδεται εἰς τὸν νεόφυτον τὸ παλαιὸν οἰκόπεδον, καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἦναι διαθέσιμον πλέον, ἄλλο ἴσης ἀξίας. Ἂν δὲ ὑπάρχῃ καὶ τὸ κτίριον, ἀλλὰ δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐπιστραφῇ, θέλει δίδεσθαι πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλο ἐθνικὸν οἰκοδόμημα ἴσης ἀξίας.

5. Ἂν δοθῇ ὡς ἀποζημίωσις εἰς νεόφυτον, συγκαταθέσει αὐτοῦ, ἀντικείμενον ἀδιαίρετον ἀνωτέρας ἀξίας ἀπὸ τὸ δημευθὲν, θέλει πληρώσει οὗτος τὸ περιπλέον εἰς δέκα ἐτησίους δόσεις εἰς τὸ ταμεῖον, διδων κατὰ τὸ 12 ἄρθρ. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου τόκον δι' αὐτὸ 6 τοῖς 0|0· ἐξ ἐναντίας ὁ νεόφυτος, ὁ οἰκοδομήσας ἢ μέλλων νὰ οἰκοδομήσῃ οἰκίαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρ.) 1830 δὲν θέλει πληρώσει οὐδὲν ὡς ἀποζημίωσιν εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸ οἰκόπεδον, ἐπὶ ὑποθέσει ὅμως, ὅτι ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν περιεχομένων εἰς τὸ ῥηθὲν ψήφισμα.

6. Τὰ εἰς τοὺς νεοφύτους ὡς ἀποζημίωσις διδόμενα κτήματα μεταβαίνουν εἰς αὐτοὺς ὡς πλήρης καὶ ἐλευθέρα πάσης δημοσίου ὑποθήκης ἰδιοκτησία.

Αἱ περιστάσεις αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 13, 14 καὶ 15 τοῦ γ'. κεφαλαίου, τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ἀναφερόμεναι, ἐφαρμόζονται ἑπομένως ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ κτήματα ἐκεῖνα. Ὁ νεόφυτος θέλει πληρώνει ἀπὸ τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν δοθέντα αὐτῷ κτήματα μόνον ἁπλοῦν δέκατον, μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς γενικοῦ φόρου ἐγγείου. Δὲν ὑποχρεοῦται δὲ εἰς καταβολὴν τῆς τιμῆς τῆς παραχωρήσεως, ὁσάκις δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. 1.

7. Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀποζημιώσεως (ἄρθ 2) θέλουν χρησιμεύσει ὡς νομικαὶ βάσεις, ἡ πολιτικὴ στάσις, ἡ ἐπισημότης τοῦ νεοφύτου, καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δημεύσεως περιουσία του, πρὸ πάντων δὲ τὸ μέγεθος καὶ ἡ σημαντικότης τῶν δημευθέντων ἰδιωτικῶν κτημάτων. Τὸ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν διδομένων κτημάτων εὑρίσκεται, ἂν ἀπὸ το ἐτήσιον εἰσόδημα αὐτῶν ἀφαιρεθοῦν τὰ ἔξοδα τῆς συνήθους καλλιεργείας (ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ ἔκτακτος καταβολὴ τῆς πρώτης καλλιεργείας) καὶ τὸ δέκατον ἢ ὁ ἔγγειος φόρος.

8. Ἕκαστος νεόφυτος νομίζων ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφερομένην ἀποζημίωσιν, ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἓξ μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Οἰκονομίας. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ Γραμματεία θέλει πέμπει εἰς τοὺς ἀνήκοντας οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰς σημειώσεις τῆς ἀποζημιώσεως, τὰς γενομένας κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1830 ψηφίσματος καὶ τῶν μεταγενεστέρων διατάξεων, αἵτινες ὅμως πρέπει ν' ἀναθεωρηθοῦν καὶ νὰ συμπληρωθοῦν μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Οὗτοι συμφώνως μὲ τὸν ἀνήκοντα ἔπαρχον, τὸν δήμαρχον ἢ δημογέροντα καὶ τὸν νεόφυτον θέλουν ἐγγράφει εἰς πρωτόκολλον τὸ μέγεθος τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τὸ παραχωρητέον κτῆμα. Τὰς περὶ τούτου ἐγγράφους πράξεις, τὰς ὁποίας θέλουν ὑπογράφει ὅλοι οἱ παρεστῶτες ἰδιοχείρως. θέλει καθυποβάλλει ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἀμέσως, ἥτις θέλει, συμφώνως μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καθυποβάλλει αὐτὰς μετὰ γνωμοδοτήσεως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκρίσεως ταύτης θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸν νεόφυτον τὸ εἰς ἄρθρ. 16 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ὁριζόμενον ἔγγραφον ἰδιοκτησίας, καὶ θέλει φροντίζει ὁ οἰκονομικος ἐπίτροπος περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ κτήματος. Ἐντὸς 9 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας του παρόντος αἱ δύο Γραμματεῖαι χρεωστοῦν ν' ἀποπερατώσουν τὴν ἐργασίαν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν νεοφύτων. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ὁδηγήσει ἀνηκόντως τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπάρχους, διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁ πρῶτος σκοπὸς τοῦ παρόντος διατάγματος.

9. Ὅσοι νεόφυτοι ἀπεζημιώθηταν ἤδη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἀναφερομένου ψηφίσματος τῆς Βουλῆς, μένουν εἰς ἐντελῆ κτῆσιν τῶν δοθέντων αὐτοῖς κτημάτων, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἀναφερομένας περιστάσεις, καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδώσουν εἰς τὸ δημόσιον, τὸ τυχὸν περιπλέον τῆς ἀποζημιώσεως. Ἀφ' ἑτέρου δὲν ἔχουν δικαίωμα εἰς ἀναπλήρωσιν ἢ αὔξησιν τῆς ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ κοινοποίησις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευτέου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 1836.

———

368. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξομαλύνωμεν τὰς δυσκολίας, ὅσας αἱ ἀρχαὶ ἀπαντῶσι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, καὶ νὰ συμβιβάσωμεν τὰς μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν περὶ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν ἀναφυομένας διαφιλονεικήσεις, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Πᾶς, ὅστις οἰκοδομεῖ, χρεωστεῖ νὰ φυλάττῃ τὴν εὐθυγραμμίαν καὶ ἰσοπέδωσιν, τὰς ὁποίας ὁ ἁρμόδιος μηχανικὸς θέλει τῷ διαγράψει ἐπὶ τοῦ γηπέδου· εἰδὲ μὴ, ὑποχρεοῦται νὰ ἰσοπε-

σειρὰν, καθ' ἣν πρέπει νὰ προχωρῇ ἡ ὁροθεσία ἀπὸ Δήμου εἰς Δῆμον, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων καὶ ἐμποδίων, δυναμένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὴν ταὐτόχρονον τῆς ἐργασίας διάταξιν. Πρὸς τοῦτο φαίνεται κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἀξιοσύστατος ἡ ἀκόλουθος τάξις. Τῆς ὁροθεσίας ἔναρξις δύναται νὰ γίνηται ἀπὸ τὸν ἀρκτικοανατολικώτερον Δῆμον ἑκάστης Ἐπαρχίας, μετὰ τὸν ὁποῖον θέλει ἕπεσθαι ὁ ἀμέσως δυτικὸς ὡς πρὸς αὐτὸν κείμενος, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, μέχρι τῶν δυτικῶν συνόρων τῆς Ἐπαρχίας· ἐκεῖθεν ὁροθετεῖται ὁ μεσημβρινὸς τοῦ ἐσχάτου κείμενος δῆμος, μετ' αὐτὸν ὁ ἀνατολικὸς τούτου, καὶ οὕτως οἱ ἑπόμενοι πρὸς τὰ ὀπίσω μέχρι πάλιν τῶν ἀνατολικῶν τῆς Ἐπαρχίας συνόρων, καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον, μέχρις ὅτου ἡ ὁροθετικὴ ἐργασία λάβῃ πέρας εἰς τὰ μεσημβρινὰ ὅρια τῆς Ἐπαρχίας. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἡ ὁροθεσία θέλει προβαίνει βουστροφηδὸν, ἀρχομένη κατὰ τὰ ἀρκτικοανατολικὰ ἑκάστης ἐπαρχίας, προχωροῦσα πρὸς δυσμὰς, ἐπανερχομένη πρὸς ἀνατολὰς, ἐκεῖθεν πρὸς δυσμὰς πάλιν κτλ. καὶ περατουμένη τέλος εἰς τὴν μεσημβρίαν.

3. Προσδιορισθέντος τοιουτοτρόπως τοῦ δρόμου τῆς ὁροθεσίας, θέλει ἄρχεσθαι ἡ ἐργασία εἰς τὸν πρῶτον δῆμον, διευθύνοντος τοῦ Ἐπάρχου, καὶ εἰς αὐτοῦ τοῦ δήμου καὶ εἰς τῶν γειτνιαζόντων τοὺς Δημάρχους, προσκλήσεις, προσδιοριζούσας τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει γίνει ἑκάστου ἡ ὁροθεσία καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν οἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐπίτροποι θέλουν συνέλθει κατὰ τὴν ὥραν τῆς συνελεύσεως.

Διὰ νὰ μὴ συγχισθῇ καὶ ἐμποδισθῇ ὅλη ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας, οἱ γειτνιάζοντες Δήμαρχοι πρέπει νὰ συμμορφοῦνται κατὰ γράμμα μὲ τὴν πρόσκλησιν ταύτην καὶ νὰ στέλλουν εἰς τὸν ἀνήκοντα καιρὸν καὶ τόπον τοὺς Ἐπιτρόπους των.

Ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως πρέπει νὰ προσδιορίζεται πάντοτε εἰς ἓν μέρος, κατὰ τὸν ὁποῖον τρεῖς Δῆμοι νὰ συνέχωνται.

4. Ἀφ' οὗ συνέλθουν δύω τοιαῦται ὁροθετικαὶ ἐπιτροπαὶ, ἡ ἐργασία των συνίσταται εἰς τὸ νὰ ζητοῦν τὰς παλαιὰς ὁροθετικὰς γραμμὰς καὶ σημεῖα (ἂν ὑπάρχουν ἤδη τοιαῦται) καὶ νὰ ἀνανεώσουν τὰ ὅρια, ἢ ἂν δὲν ὑπάρχουν, νὰ προσδιορίζουν καὶ νὰ θέτουν τοιαῦτα σημεῖα. Ἂν ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι περὶ τῆς διευθύνσεως γραμμῆς τινος, ἢ ἂν ἦναι ἀμφισβητουμένη, ἀμφότεραι αἱ ἐπιτροπαὶ πρέπει μετὰ σπουδῆς νὰ φροντίζωσι νὰ διαλύωσι καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις καὶ τὰς ἀμφιβολίας φιλικῶς καὶ εἰρηνικῶς καὶ νὰ προσδιορίζουν τὰ ἀμφισβητούμενα σημεῖα, διότι ἡ διόρθωσις αὐτῶν διὰ τοῦ κατωτέρου εἰς τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13, ἀναφερομένου τρόπου, ἐπιφέρει ἀργοπορίας, καὶ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα οἱ γείτονες συνεννοούμενοι ἐδύναντο νὰ ἀποφύγουν εὐκόλως.

5. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ διόρθωσιν τῶν ὁρίων ἀμφότεραι αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν ἐξακολουθεῖ τὰ ὅρια ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον. καὶ θέλουν ἀνανεόνει τὰ παλαιὰ σημεῖα, καθαρίζουσαι αὐτὰ ἀπὸ τοὺς Δήμους, ὅσοι τυχὸν τὰ ἔχουν κατακεκαλυμμένα, ὥστε νὰ ἀνευρίσκωνται εἰς πᾶσαν περίστασιν. Περὶ τοὺς ὁροθετικοὺς λίθους ἡ γῆ θέλει καθαρίζεσθαι μέχρι μιᾶς πήχεως ἀπὸ χόρτα καὶ ἀκάνθας, καὶ θέλει ἀνασκάπτεσθαι. Περὶ τῆς ὁροθετικῆς ταύτης ἐργασίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλει σημειοῦσθαι τὸ εἶδος τῶν ὁροθετικῶν σημείων, ἡ διεύθυνσις, καὶ τὸ ὡς ἔγγιστα μῆκος τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς.

6. Εἰς τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι περιγραφὴ τῶν ἀμφιβαλλομένων ἢ ἀμφισβητουμένων ὁρίων, καὶ ὁ τρόπος τοῦ συμβιβασμοῦ αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ πεδίου θέλουν σημειοῦσθαι κατ' ἀρχὰς τὰ νέα ταῦτα ὁροθετικὰ σημεῖα, τὰ προσδιοριστέα κατὰ συνέπειαν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ διὰ τάφρων ἢ δι' ἐπισωρευμένων λίθων, τοὺς ὁποίους μετὰ ταῦτα μόνον θέλουν ἀντικαθιστᾷ ὁριστικῶς, ὁροθετικοὶ λίθοι, κατὰ τὸν § 15.

7. Ὁσάκις αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν εἰς ἀμφισβητουμένην ἢ ἀμφιβαλλομένην γραμμὴν ὁρίων, ἕκαστον μέρος θέλει προσδιορίζει τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀπαιτούμενα ὁροθετικὰ σημεῖα, κατὰ τὸν ἄνω τρόπον, τοῦ ἄρθρου 6. Εἰς τὸ πρωτόκολλον θέλει ἀναφέρεσθαι ἡ περίστασις αὐτη, καὶ ἡ ὡς ἔγγιστα ἔκτασις τῆς ἀμφισβητουμένης ἐπιφανείας.

8. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν ὅλως νέων ὁροθετικῶν γραμμῶν, αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν ἔχει διηνεκῶς ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου περὶ οὗ ἐγένετο λόγος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, καὶ ὅπου τοῦτο κατορθοῦται, χωρὶς νὰ παραβλάπτωνται μεγάλως τὰ συμφέροντα τῆς ἀγρονομίας καὶ τῶν Δήμων, θέλουν ἐκλέγει φυσικὰς ὁροθετικὰς γραμμὰς καὶ σημεῖα, καὶ μόνον, ἂν τοῦτο ἦναι ἀδύνατον, θέλει μεταχειρίζεσθαι τεχνητά. Διὰ νὰ μὴ πολλαπλασιασθῶσιν ὑπὲρ τὸ δέον οἱ ὁροθετικοὶ λίθοι, αἱ νέαι αὗται ὁροθετικαὶ γραμμαὶ θέλουν ἔχει ἱκανὴν ἔκτασιν (3—400 νέας Β. πήχεις ἢ 6—800 παλαιὰς ἀρχιτεκτονικὰς), ὥστε τόσην ἀπόστασιν θέλουν ἔχει μεταξύ των οἱ ὁροθετικοὶ λίθοι, τιθέμενοι κατὰ τὰ πέρατα αὐτά.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν νέων τούτων ὁροθετικῶν γραμμῶν καὶ τῶν τελικῶν σημείων αὐτῶν, θέλει γίνεσθαι μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας, καὶ τὰ σημεῖα θέλουν προσδιορίζεσθαι προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου κατὰ τὸ ἄρθρον 5.

9. Ἀφ' οὗ τὰ μεταξὺ δύο Δήμων ὅρια ἐπιδιορθωθοῦν καὶ τεθοῦν, ὅλα τὰ μέλη ἀμφοτέρων τῶν ἐπιτροπῶν ὑπογράφουν τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας· οὕτως τὰ ὅρια προσδιορίζονται διὰ πάντοτε καὶ ἀμεταθέτως. Ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἄθρ. 7 μὴ προσδιορισθείσας ὁροθετικὰς γραμμὰς, θέ-

λει ἀναφέρεσθαι ἑκάστη ἐπιτροπὴ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ ἰδίου δήμου, τὸ ὁποῖον σκεφθὲν θέλει ἀποφασίζει ἂν πρέπη νὰ γίνη καὶ ἄλλη περὶ συμβιβασμοῦ ἀπόπειρα μετὰ τοῦ γειτνιάζοντος δήμου, ἢ ἂν ἡ ὑπόθεσις θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐπάρχου. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ Δήμαρχος στέλλει εἰς τὸν γείτονά του ἓν μέλος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μὲ τὴν πρότασιν· ἂν αὕτη γίνῃ δεκτή, ἑκάτερος τῶν δήμων διορίζει ἀνὰ μίαν νέαν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν συμβιβασμόν, περὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου ὁροθετικοῦ σημείου. Ἂν οἱ ἐπίτροποι οὗτοι συμβιβασθοῦν ὡς πρὸς ὅλα, ἢ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων σημείων, ὑπογραφέντος τοῦ πρωτοκόλλου, ὁ προσδιορισμὸς ὅλων τῶν τοιούτων σημείων, περὶ ὅσων ἔγινε συμβιβασμός, θεωρεῖται ὡς ἀμεταθέτως ὁριστικός, καὶ μόνον τὰ ἔτι ἀμφισβητούμενα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἔπαρχον, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ διοικητικὸν δίκαιον.

10. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐνεργεῖ ἡ ὁροθετικὴ ἐπιτροπὴ μεθ' ὅλων τῶν γειτνιαζόντων Δήμων, μέχρις ὅτου προσδιορισθῶσι τὰ σύνορα τοῦ δήμου, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν περιφέρειαν, καὶ καταγραφοῦν εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ γενόμεναι διορθώσεις καὶ ἀμφισβητήσεις. Περιττὸν σχεδὸν νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ὁροθεσία πάντοτε γίνεται μεταξὺ δύο δήμων, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὁρίων ἑκάστου ἑπομένου δήμου, πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ νὰ προσδιορίζωνται μόνον αἱ γραμμαί, ὅσαι δὲν ἐθεωρήθησαν εἰς μίαν τῶν προηγουμένων ἐξετάσεων.

11. Τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας θέλουν πέμπεσθαι ἀμέσως συνοδευμένα μὲ ἀναφορὰν ἀπὸ τὸ Δημαρχεῖον εἰς τὸν Ἔπαρχον. Εἰς τὴν ἀναφορὰν θέλει γίνεσθαι λόγος ἂν τὰ ὅρια τοῦ δήμου προσδιωρίσθησαν ἐντελῶς ἄνευ σημείου ἀμφισβητουμένου, ἢ ἂν ὑπάρχουν δυσκολίαι, καὶ ὁποῖαι. Ὁ ἔπαρχος θέλει καταχωρίζει ἑκάστην ἀμφισβήτησιν ὑποβαλλομένην εἰς τὴν ἀπόφασίν του εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, καὶ ἐπιθέτει καὶ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὰ πρωτόκολλα τὴν ἐπίσημόν του ἐπικύρωσιν.

12. Ἀφ' οὗ ὅλα τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας θεωρηθοῦν κατὰ τὸν ἄνω τρόπον καὶ σημειωθοῦν αἱ ἀμφισβητήσεις, μεταβαίνει ὁ ἔπαρχος προσωρινῶς εἰς τὸν δῆμον ἐκεῖνον ὅπου ὑπάρχουν ἀμφισβητούμενα ὅρια, διὰ νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τὰς ἐξετάσεις, ὅσαι θέλουν τὸν ὁδηγήσει διὰ νὰ ἀποφασίσῃ.

Πρὸς τοῦτο μεταβαίνει συνωδευμένος ἀπὸ ἀμφοτέρας τὰς ὁροθετικὰς ἐπιτροπὰς ἐπιτοπίως, ὅπου κεῖνται αἱ ἀμφισβητούμεναι γραμμαὶ καὶ τὰ σημεῖα, ἀκούει καὶ καταγράφει εἰς πρωτόκολλον τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγους των, καὶ ἐκδίδει μετὰ ταῦτα τὴν ἀπόφασίν του ἐγγράφως, προσθέτων καὶ τὰς αἰτιολογίας.

Εἰς τὸν Δῆμον, ὅστις δὲν ἤθελεν εὐχαριστηθῇ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπάρχου, ἐπιτρέπεται ἡ ἔκκλησις εἰς τὸν Νομάρχην ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπάρχου.

13. Ὁ Νομάρχης συζητεῖ τὰς ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρωτοκόλλων, τὰ ὁποῖα περιέχουν τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αἰτιολογιῶν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπάρχου, καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν του, περιέχουσαν ἐπίσης τὰς αἰτιολογίας. Ἂν τὰ ἔγγραφα δὲν φαίνωνται ἱκανῶς ἐντελῆ εἰς τὸν Νομάρχην, ὥστε νὰ ἐξάξῃ ἐξ αὐτῶν ἀπόφασιν βάσιμον, δύναται νὰ κάμῃ ἐπιτόπιον ἐπιθεώρησιν, καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς.

14. Ἂν αἱ ἀποφάσεις ἀμφοτέρων τούτων τῶν διοικητικῶν βαθμῶν ἦναι σύμφωνοι, καθιστῶνται ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δευτέρας ὑποχρεωτικαὶ καὶ ἔκκλησις ἐναντίον αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται.

Διαφερουσῶν τῶν δύο ἀποφάσεων, δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δευτέρας, ἔκκλησις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἐκκλήσεως θέλει δίδεσθαι ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις θέλει τὸ διευθύνει μεθ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκόντων ἐγγράφων καὶ λοιπῶν ἐπισυναπτομένων εἰς τὴν Γραμματ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

15. Ἐπὶ ἐφέσει εἰς τὸν ἔπαρχον ἐπίσης καὶ εἰς τὸν νομάρχην, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διαδίκους δήμους, νὰ ζητήσωσι τὴν διὰ διαιτητῶν ἀπόφασιν. Χρεωστεῖ μάλιστα καὶ ὁ Ἔπαρχος καὶ ὁ Νομάρχης νὰ πασχίζῃ εἰς τὸ νὰ καταπείθῃ αὐτοὺς νὰ προτιμοῦν τὸ μέσον τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀργοποριῶν καὶ ἐξόδων. Ἂν ἡ δίκη γίνεται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ἐκλέγει ἕκαστος τῶν δύο διαδίκων δήμων ἀπὸ ἕνα διαιτητὴν ἀπὸ τοὺς πλησιεστέρους μὴ διαδίκους Δήμους, καὶ ὁ Ἔπαρχος ἢ ὁ Νομάρχης (ἂν δηλαδὴ ἡ συνυπόσχεσις ἦναι ά. ἢ β'. βαθμοῦ) τὸν τρίτον, ὡς ἐπιδιαιτητήν. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο τῶν διαιτητῶν συζητεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀμφισβητουμένων ὁρίων, καὶ ὅλας τὰς τοπικὰς περιστάσεις ἐπιτοπίως καὶ δόσαν τὸν κατὰ τὸν νόμον ὅρκον, ἀποφασίζει κατὰ συνείδησιν. Ὁ ὅρκος καὶ ἡ ἐγγραφὴ τῆς συνυποσχέσεως εἰς Πρωτόκολλον γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος Εἰρηνοδίκου· ἔκκλησις τῆς συνυποσχέσεως δὲν γίνεται.

Μετὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἐπάρχων καὶ Νομαρχῶν (ἄρθρ. 12 καὶ 15) σημειοῦνται προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου τὰ οὕτω προσδιορισθέντα ὁροθετικὰ σημεῖα, ὡς ἠρέθη ἄνω εἰς τὸ ἄρθρ. 6.

16. Ἅμα λάβῃ ἐντελὲς πέρας ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας εἴτε διὰ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν Δήμων εἴτε διὰ συνυποσχετικοῦ, εἴτε διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 12, 13 καὶ 14 ῥηθεισῶν ἀρχῶν, ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἄρθρ. 6 καὶ 12 προσωρινῶς σημειωθέντα διὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν δύο δήμων ὁροθετικὰ σημεῖα, θέλουν σημειωθῆ

θετικῶς καὶ ὁριστικῶς δι' ὁροθετικῶν λίθων, καὶ θέλει συντεθῇ περὶ τούτου πρωτόκολλον· οἱ λίθοι οὗτοι πρέπει νὰ ἦναι πελεκημένοι, καὶ θέλουν φέρει σημεῖόν τι ἰδιαίτερον.

17. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ὁροθεσίας θέλουν κατατίθεσθαι καὶ διατηρεῖσθαι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐπάρχου, ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ δύναται ἐν περιπτώσει ἀμφιβολιῶν ἢ διενέξεων, νὰ ληφθῶσι διασαφήσεις, καὶ νὰ γίνηται ἀπόφασις.

Ἕκαστος δῆμος δύναται, ἂν το ζητήσῃ, νὰ λάβῃ μὲ ἴδιά του ἔξοδα ἐπικυρωμένον αὐτῶν ἀντίγραφον, διὰ νὰ τὸ διατηρῇ εἰς τὰ δημοτικὰ ἀρχεῖα.

18. Προσδιορισθέντα ἅπαξ κατὰ τὰς παρούσας ὁδηγίας τὰ ὅρια ἑκάστου δήμου, πρέπει νὰ διατηρῶνται καὶ καταφανῆ· πρὸς τοῦτο θέλει γίνεται ἐτησίως ἐπίσκεψις αὐτῶν καὶ ἀναζήτησις τῶν ὁροθετικῶν λίθων. Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει γίνεται ἀπὸ δύο μέλη τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων τῶν γειτνιαζόντων δήμων κοινῶς, καὶ ἕκαστον τῶν μελῶν τούτων θέλει ἀναφέρει προφορικῶς εἰς τὸν ἴδιον Δήμαρχον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὅρων καὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς· ἀπωλεσθέντες ὅροι θέλουν ἀντικαταστᾶσθαι ἀμέσως ὑπὸ τῶν δύο μελῶν κοινῶς.

19. Τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιδιορθώσεως, ἀναπληρώσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ὁρίων θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τοὺς συνορεύοντας δήμους ἀνὰ δύο καὶ κατ' ἴσα μέρη. Διὰ τοῦτο ὁ λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων τούτων θέλει κρατεῖσθαι πάντοτε ἰδιαιτέρως.

Τὰ ἔξοδα τῆς διὰ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ Νομάρχου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τῶν διαιτητῶν συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως προσδιορίζονται κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

20. Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξηγηθῇ ἀνηκόντως ὑφ' ἑκάστου Ἐπάρχου εἰς ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ συνελθόντας Δημάρχους τῆς ἰδίας ἐπαρχίας, ὡς τοῦτο διετάχθη προηγουμένως περὶ τῶν ὁδηγιῶν ὡς πρὸς τὴν προικοδότησιν.

Ἕκαστος Νομάρχης καὶ Ἔπαρχος θέλει ἐπαγρυπνοῦν ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἐντὸς τοῦ Νομοῦ ἢ τῆς Ἐπαρχίας του, φροντίζων ἰδίως ὥστε νὰ δίδωνται εἰς τοὺς Δήμους μὲ ἴδια αὐτῶν ἔξοδα ἄνθρωποι ἱκανοὶ διὰ νὰ κρατοῦν τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1836.

376. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως τῆς 21 Μαρτίου (2 Ἀπριλίου), ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ πλοίαρχοι τρίτης τάξεως,

Α. Γιαννίτσης, Α. Λεμπέσης, Ι. Λαλεχὸς, Α. Γ. Κυριακοῦ, Α. Ραφαὴλ, Δ. Πινότσης, Γκίκας Τζούπας, Ι. Ζάκας, Δ. Παπανικολῆς, προβιβάζονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πλοιάρχου δευτέρας τάξεως.

2. Οἱ πλοίαρχοι, Α. Δ. Κριεζῆς, Ν. Ῥεβίδης, Γκίκας Κ. Μανιάτη, Α. Κοσμᾶς Μανιάτη, Α. Σερφιώτης, Νικόλαος Γ. Κοτζιᾶς, διὰ τὰς προλαβούσας πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας των προβιβάζονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πλοιάρχου τρίτης τάξεως.

3. Ὁ δὲ σημαιοφόρος Γκίκας Μανώλη διὰ τὰς προλαβούσας ἐπίσης ὑπηρεσίας του προβιβάζεται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πλοιάρχου.

4. Ἐκ τῶν διαληφθέντων, ὅσοι διατελοῦσι καὶ ἤδη εἰς ἐνέργειαν, θέλουν μένει καὶ τοῦ λοιποῦ ἐξακολουθοῦντες τὰ χρέη των. Οἱ δὲ λοιποὶ θέλουν μένει διαθέσιμοι, σύμφωνα μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4433 Βασιλ. διάταγμά Μας, τῆς 30 Σεπτεμβρίου (12 Ὀκτωβρίου) 1835.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836.

377. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4434 διατάγματός Μας τῆς 18 (30) Σεπτεμβρ. 1835, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς προλαβούσας ἐκδουλεύσεις διαφόρων ναυτικῶν, τὰς ὁποίας ἐπρόσφερον εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τοὺς διορίσωμεν ἤδη ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν διωρίσθησαν μέχρι τοῦδε· ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως, ἀποφασίζομεν καὶ διορίζομεν·

1. Πλοιάρχους τρίτης τάξεως τοὺς Κυρίους, Νικόλαον Χ. Κοτζιᾶ, Ἐμμανουὴλ Βαλαβάνον, Ἰωάννην Μιλαΐτην, Ἀντώνιον Ἰω. Κριεζῆν, Ἀνδρέαν Κεφάλαν.

2. Ὑποπλοιάρχους τοὺς Κυρίους,

Α. Χ. Ἀνδρέαν, Ν. Μ. Μπατσακτσῆν, Δημήτριον Θ. Βόκου, Ἐλευθέριον Ἰω. Χ. Γκιόνην, Μιχαὴλ Γ. Σαρῆν, Γ. Λάμπρου, Πέτρον Γουδῆν, Ἰωάννην Γ. Ἀνδροῦτσον, Κωνσταντῖνον Α. Σαρῆν, Ἀνδρέαν Ν. Ἀποστόλου, Ἀντώνιον Σερφιώτην, Νικόλαον Μπούμπουλη, Γεώργιον Μιτάραν, Δημήτριον Διασάκην, Γ. Ἰω. Κριεζῆν, Ἐμμανουὴλ Μιχαλάκην, Δημήτριον Φωτιὰν, Ἀντώνιον Ὀρλάνδον, Ν. Σαχίνην, Ἀντώνιον Μαλοκίνην, Δημήτριον Α. Μαμούνην, Α. Χ. Τ. Πολάκην, Ἀντώνιον Κιβωτὸν, Κωνσταντῖνον Χ. Κυριάκου, Μανώλην Γ. Βούλγαρην, Κωνσταντῖνον Δεδούσην, Γκίκαν Ὀρλόφ.

3. Σημαιοφόρους τοὺς Κυρίους,

Δημήτριον Νικολάραν, Ἀργύρην Χ. Ἀγγελῆν, Ἐμμανουὴλ Κολεμβάδην, Κυριάκον Παξινὸν, Δ. Χ.Ποριώτην, Κωνσταντῖνον Δ. Μάκραν, Μ. Γ. Κανάρην, Γ. Καραμάνον, Γ. Λέοντα, Πᾶνον Καλομοίρην, Σταμάτιον Ἀστέραν, Κωνσταντῖνον Ἰω. Κοτζιᾶν, Κωνσταντῖνον Μαροῦκαν, Ἰωάννην Θ. Φραντζίσκου, Ἀλέξανδρον Δ. Κριεζῆν, Σταμάτιον

Γεωργίου Βόκου, Δημήτριον Βουλδῆν, Γεράσιμον Ζωχιόν, Ἰωάννην Γ. Ἀργύρην, Κυπαρίσην Α. Κυπαρίσην, Νικόλαον Φραντζέσκου, Παντελῆν Λ. Τζόρτζον, Σταμάτιον Χ. Γκιόνην, Βασίλειον Ἰω. Γιουζέπον, Δ. Ν. Βόκου, Χριστόδουλον Εὐσταθίου, Μιχαὴλ Κιοσσὲν, Γ. Ν. Γιούναρην, Ἀντώνιον Δ. Βόκου, Ἀνδρέαν Σάββα, Γκίκαν Καραντώνην, Ἰω. Πανδάλην, Ἀνδρέαν Χ. Γ. Κοτζιᾶν, Παναγιώτην Ἰω. Θωμᾶν, Γεώργιον Ἰωάννου Βούλγαρην, Ἀντώνιον Α. Σερφιώτην, Νικόλαον Α. Κοτζιᾶν, Λάζαρον Μ. Νέγκαν, Σταμάτιον Κοκοβίλιαν, Γκίκαν Α. Σάββαν, Δημήτριον Α. Τζότζην, Γεώργιον Α. Τέτζην, Ν. Α. Βότσον, Δαμιανὸν Κουτουλουμᾶν, Ἀντώνιον Θεοχάρην, Κυριάκον Βροῦσκον, Δημήτριον Ν. Ἀργύρην, Νικόλαον Α. Βουρέκα, Πέτρον Φ Βούλγαρην, Γ. Κ. Χ. Κυριάκου, Ἀναστάσιον Ἰω. Ἀναστασίου, Ἀντώνιον Α. Ῥεβίδην, Ἀνδρέαν Τζανῆν, Νικόλαον Γιούλιον, Ἰω. Α. Ζάκαν, Δημήτριον Ν. Καλάρην, Ἰω. Δέδε Αλεχοῦ, Δημήτριον Μιτσάτσον, Δημήτριον Πετροῦτσον, Ἀνδρέαν Θ. Γκιόνην, Γεώργιον Α. Κοντὸν, Δημήτριον Μοῦρτον, Παναγιώτην Βουτσουνάραν, Ἀθανάσιον Δ. Λαζάρου, Γεώργιον Πετροπετσιώτην, Π. Δ. Καλαφάτην, Πᾶνον Γ. Πᾶνον, Δημήτριον Γ. Μαυρογιάννην, Ἰωάννην Ἀποστόλου, Γεώργιον Γ. Ζανῆν, Ἀνδριανὸν Ν. Ἀνδριανοῦ, Ἀνδρέα Γ. Κοτζιᾶν, Δρόσον Βλάμην, Γ. Χ. Μανέσην, Ἀντώνιον Π. Μπούμην, Βασίλειον Γ. Μαθιοῦ, Ἀντώνιον Ε. Κριεζῆν, Ἀνδρέαν Βροῦλον, Ἀνδρέαν Μιτάραν, Ἀλέξανδρον Δομεστίνην, Δημήτριον Ἰω. Καλάρην, Μιχαὴλ Κορατζοῦλον, Ἰωάν. Τσαπέλαν.

4. Ὅλοι οἱ εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα σημειωθέντες θέλουν λάβει διπλώματα ὑπογεγραμμένα παρ' Ἡμῶν, καὶ θέλουσιν ἀπολαμβάνει τὰς τιμὰς, ἀποδοχὰς καὶ ὠφελείας· ὅσας οἱ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ 4434 διατάγματός Μας τῆς 18 (30) Σεπτεμβρ. 1835 διορισθέντες ἀξιωματικοὶ, σύμφωνα μὲ τὸ αὐτὸ διάταγμά Μας κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4433 τῆς 30 Σεπτεμβρίου (12 Ὀκτωβρίου) 1835.

5. Ὅλοι οἱ διαληφθέντες μένουσιν εἰς διαθεσιμότητα, καὶ ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ ἑνὸς ἑκάστου θέλει ἐννοεῖται ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Τ. Ε.

6. Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνηκούσης δαπάνης θέλει ἀπαντηθῇ ἀπὸ τὰς οἰκονομίας, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ θέλει δοθῇ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ναυτικῶν ἀπὸ τὰ γενικὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια τοῦ ὑπολογισμοῦ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836.

378. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες, ὅτι οἱ παραχωρηθέντες ἤδη εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν δήμων τακτικοὶ πόροι δὲν εἶναι ἀνάλογοι μὲ τὰς χρείας των, καὶ ὅτι ἡ εἴσπραξις αὐτῶν ἐμπορεῖ νὰ βραδύνῃ·

Θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι οἱ περισσότεροι δῆμοι ἔχουν ἀνάγκην διὰ τοῦτο ἐκτάκτων μέσων πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν χρειῶν των, καὶ διὰ τὸ κατεπεῖγον τούτων οἱ καταδειχθέντες κανονικοὶ τρόποι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ προμηθεύσουν ἐγκαίρως τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν·

Καὶ βουλόμενοι νὰ προνοήσωμεν περὶ προχείρου πόρου, πρὸς ἀπάντησιν τῶν κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν των·

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἐξ ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα διαλαμβάνει τὸ ἐφετεινὸν περὶ ἀποδεκατώσεως Ἡμέτερον διάταγμα τῶν 18 (30) Ἀπριλίου τ. ε. θέλουν λαμβάνεσθαι δύο εἰς τὰ ἑκατὸν, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὰς πλέον κατεπειγούσας δημοτικὰς χρείας. Ἀλλ' ἡ εἴσπραξις δύναται μόνον νὰ γένῃ ἐπὶ τῇ βάσει τακτικῆς ἀπὸ τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐγκεκριμένης ἀποφάσεως τοῦ ἀνήκοντος δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀποδειχθέντος ὅτι δὲν ἐπαρκοῦν τὰ τακτικὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα πρὸς πληρωμὴν ἀναποφεύκτων δημοτικῶν ἐξόδων.

2. Ἡ σύναξις τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, καθ' ὃν καιρὸν δεκατίζονται ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἢ ἀπὸ τοὺς εἰσπράκτορας τοῦ δημοσίου.

3. Ἡ φορολογία αὕτη περιορίζεται διὰ μόνον τὸ ἔτος 1836, ἰσχύουσα μόνον δι' ἐκείνους τοὺς χωρικοὺς δήμους, τῶν ὁποίων αἱ χρεῖαι διὰ τὸ ἔτος 1836 δὲν ἐκπληροῦνται ἱκανῶς διὰ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ψηφοφορουμένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου.

4. Ἕκαστος δῆμος ἀνυπερθέτως θέλει συντάξει, ψηφοφορήσει καὶ ἐπικυρώσει συμπληρωτικὸν προϋπολογισμὸν περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιθετικοῦ τούτου δημοτικοῦ φόρου, καὶ περὶ τῶν ἐκ τούτου πληρωτέων ἐξόδων τοῦ 1836· εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀναλόγως τὰ ἄρθρα 105, 109 τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ δὲν θέλει γίνεσθαι οὐδὲν ἔξοδον, μὴ ἀφεύκτως ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸ συμφέρον τοῦ δήμου. Εἰς ὅσους δήμους παρὰ προσδοκίαν δὲν ἐψηφοφορήθη καὶ προσδιωρίσθη ὁ προϋπολογισμὸς εἰσέτι, ὁ προϋπολογισμὸς ὁ συμπληρωτικὸς θέλει ἀμέσως συντεθῇ μὲ τὸν γενικόν.

5. Εἰς τοὺς δήμους, ὅσοι δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσι μεταξὺ τῶν δήμων τοῦ χωρίου, καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἀνάγκαι δὲν καλύπτονται ἱκανῶς διὰ τὸ ἔτος 1836, θέλει συνέλθει τὸ νομοθετικὸν συμβούλιον τὸ πολὺ ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ παρόντος, θέλει συσκεφθῇ καὶ συνεργήσει περὶ τῶν μέσων τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐλλείποντος κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθ. 26—36 τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ θέλει ἐξακολουθήσει ἀδιακόπως τὴν συνέλευσιν καὶ σύσκεψιν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐργασίας. Ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν συνέλευσιν θέλει καθυποβάλει τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν ἀνήκοντα Ἔπαρχον,

διὰ νὰ ἐνεργηθοῦν τὰ τῆς ἐγκρίσεως. Οἱ ἔπαρχοι θέλουν ἐκτελεῖ τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς ἐντὸς 3 ἡμερῶν, καὶ καθυποβάλει αὐτὴν μετὰ τῶν δημοτικῶν ἀποφάσεων ἐντὸς περαιτέρω 24 ὡρῶν εἰς τὸν ἀνήκοντα Νομάρχην.

Οἱ νομάρχαι θέλουν ἀποφασίζει ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκκλήσεως· καθ' ἣν δὲ περίστασιν νέοι ἄμεσοι ἢ ἔμμεσοι φόροι ἀπαιτοῦνται ἢ κρίνονται ἀναγκαῖοι εἰς τὸν δῆμον, θέλουν διαλαμβάνει εἰς τὰς ἀποφάσεις των τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς Ἡμετέρας ἐπικυρώσεως, τὴν ὁποίαν θέλουν ζητεῖ ἐντὸς 24 ὡρῶν, καθυποβάλλοντες τὰς αἰτιολογίας καὶ λοιπὰ ἐπισυναπτόμενα.

Διὰ τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν τούτων εἶναι ὑπεύθυνοι οἱ διάφοροι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐγγυῶνται προσωπικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 121 τοῦ περὶ δήμων νόμου δι' ἑκάστην ἀπὸ ἀργοπορίαν προκύψασαν ζημίαν.

6. Διὰ τὴν εἴσπραξιν καὶ δαπάνην τοῦ ἀνωτέρου φόρου θέλει ἐκδοθῇ ἐν καιρῷ ἀκριβὴς καὶ τακτικὸς λογαριασμός.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, συνεννοουμένη καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀθῆναι τὴν 29 Μαΐου (10 Ἰουνίου) 1836.

379. ΟΘΩΝ. κ τ λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ βαλανοκικύδια ὑπόκεινται εἰς μοναδικὸν ἐγκτητικὸν φόρον, προσδιοριζόμενον εἰς 25 0|0 διὰ τὸ 1836 χωρὶς διάκρισιν ἐγγείου καὶ ἐπικαρπίας φόρου.

2. Ἡ συλλογὴ τοῦ καρποῦ τούτου ἀπὸ τὰ δάση, ἢ τὰ σποράδην κείμενα δένδρα, καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους δὲν ἀπαγορεύεται εἰς κανένα.

3. Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν δύο προλαβόντων ἄρθρων τὰ βαλανόδενδρα τῆς νήσου Κέω (Τζιᾶς), ὡς φυτευθέντα ἀπ' ἀρχῆς ἀπὸ ἰδιοκτήτας, καλλιεργούμενα παρ' αὐτῶν καὶ ἀναγνωριζόμενα κατὰ δένδρον ὡς ἰδιοκτησία των. Ταῦτα ὑπόκεινται εἰς φόρον μόνον 10 0|0.

4. Οἱ ἀγορασταὶ τουρκικῶν κτημάτων κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὔβοιαν θέλουν διαθέττει κατ' ἀρέσκειαν τὴν συλλογὴν τῶν ἐπὶ τῶν κτημάτων των βαλανοδένδρων, πληρόνοντες ὡς ἀνωτέρω ἐγκτητικὸν φόρον 25 0|0.

5. Τὸ ὡς ἄνω κανονισθὲν ἐθνικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῶν βαλανοκικυδίων θέλει ἐκποιηθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ νομούς, ἢ κατ' ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τοὺς τύπους τοῦ περὶ τῶν ἐγκτητικῶν ἐν γένει φόρων νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου τ. ε.

6. Οἱ συλλέγοντες τὰ βαλανοκικύδια ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίσωσι τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγὴν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμισις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ἦναι τελειωμένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου.

7. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῇ κατὰ τὰς αὐτὰς δόσεις καὶ προθεσμίας, τὰς προσδιοριζομένας παρὰ τοῦ νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου 1836.

8. Τὸ Ἡμέτερον διάταγμα ἀπὸ 27 Σεπτεμ. (9 Ὀτωβρίου) 1835, περὶ τελωνίου ἐξαγωγῆς τοῦ βαλανιδίου τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, ἀναιρεῖται, καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ προϊόντος τούτου θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὸν συνήθη φόρον τῶν 6 0|0, χωρὶς νὰ δοθῇ προσοχὴ εἰς τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφερόμενον ἄμεσον φόρον.

9. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἀναλόγως μὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος λαμβάνει δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Ἰουνίου 1836.

380. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ εἰς περίστασιν καθ' ἣν αἱ πρόσοδοι χωρίων τινῶν ἢ δήμων ἢ καὶ ἐπαρχιῶν ὁλοκλήρων, δὲν θὰ ἐνοικιασθῶσιν ἐφέτος, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν καὶ πολυκαιρινῶν ἐπιστασιῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κανονίζομεν τὴν εἴσπραξιν ταύτην ὡς ἕπεται·

1. Ὅλα τὰ ὄσπρια, λαχανικὰ, μποστάνια, ὀπωρικὰ, ἀμπέλια, ὀψιμαῖα ἐν γένει ὅλα, ὡς βαμβάκια, σίσαμος, γλυκάνισος, ῥιζάρια, ἀραβόσιτος καλαμπόκια, καπνοὶ κτλ. θέλουν δεκατισθῇ κατ' ἐκτίμησιν εἰς χρήματα· καὶ ἡ μὲν ἐκτίμησις θέλει γενῇ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου, ἡ δὲ τιμὴ θέλει προσδιορισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ τοὺς ἐπάρχους καὶ δημάρχους σχηματισθησομένου πρωτοκόλλου τοῦ μέσου ὅρου, κατὰ τὸ ἀπὸ 25 Μαΐου (6) Ἰουνίου, 1834 Ἡμέτερον διάταγμα.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐκλέγονται ἕνας παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ δημογέροντος δι' ἕκαστον δῆμον, ἕτερος παρὰ τοῦ βασ. οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ, εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, ὁ τρίτος παρὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς.

2. Τῶν ἀσταχυφόρων γεννημάτων οἷον σίτου, κριθῆς, σίκαλης βρόμης, κτλ. ἡ ἀποδεκάτωσις

γίνεται ὡς ἕπεται. Οἱ φορολογούμενοι ἀφ' οὗ δέσουν τοὺς ῥηθέντας τούτους καρποὺς εἰς ἰσοβαρῆ δεμάτια σχηματίζουν θημωνίας πυραμοειδεῖς· ἀπὸ τὰς θημωνίας ταύτας ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ἢ ἀντιπρόσωπος, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ ἑνὸς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου παρέδρου, ἢ τοῦ δημογέροντος, ὅπου δὲν ὑπάρχει δήμαρχος, καὶ ἑνὸς ἱερέως, πέρνει ἀδιαφόρως καὶ χωρὶς ἐκλογὴν ἀπὸ μίαν μόνην ἀράδαν τῆς θημωνιᾶς πέντε δεμάτια, τὰ ὁποῖα ὁ φορολογούμενος κοπανίζει καὶ λυχνίζει, ἔπειτα τὰς σχίζει εἰς ὀκάδας καὶ κατ' αὐτὰ ὑπολογίζει τὸ ὅλον τῆς θημωνιᾶς, τὰς ὀκάδας καὶ τὸ ἀναλογοῦν ἐθνικὸν δικαίωμα· πρέπει δὲ νὰ προσκληθοῦν προηγουμένως οἱ φορολογούμενοι νὰ ἔχουν εἰς χωριστὰς θημωνίας τὰ ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων γαιῶν δεμάτια, καὶ εἰς χωριστὰς τὰ ἐκ τῶν ἐθνικῶν.

Τῆς πράξεως ταύτης θέλουν καταστρωθῆ πρωτόκολλα εἰς εἶδος πινάκων, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταφαίνεται τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ποσὸν τῶν δεματίων, τὸ βάρος τῶν πέντε δεματίων, ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ὅλου καρποῦ, καὶ ὁ τοῦ ἐθνικοῦ δικαιώματος, καὶ θέλουν ὑπογραφθῆ ἀπὸ τοὺς ἄνω μνησθέντας. Μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην οἱ φορολογούμενοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ διαθέσουν, ὅπως θέλουν, τοὺς καρποὺς των.

3. Τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα θέλει ληφθῆ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν ἐξαχθησομένου, ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῶν τιμῶν, διὰ μὲν ὅλα τὰ λοιπὰ εἴδη ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἕως 30 Σεπτεμβρίου, διὰ δὲ τὸ ἀραβόσιτον καὶ καλαμπόκιον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 30 Νοεμβρίου.

4. Οἱ πίνακες οὗτοι ἔχουν ἰσχὺν ὁμολογιῶν καὶ θέλουν διευθύνεσθαι ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὰ χρήματα εἰς τὰς αὐτὰς προθεσμίας, τὰς ὁποίας ὁρίζει ὁ νόμος τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ τὸ τ. ε., μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι τὰ ἐκ τοῦ ἀραβοσίτου καὶ τοῦ καλαμβοκίου χρήματα θέλουν πληρωθῆ ὅλα εἰς τὴν τρίτην προθεσμίαν, ὁμοῦ μὲ τὸ ἔσχατον τρίτον τῶν λοιπῶν εἰδῶν.

5. Ἂν, δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν, δὲν πληρώσῃ ὁ φορολογούμενος, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησιν τόσου πράγματος τοῦ μὴ πληρώσαντος, ὅσον ἐπαρκεῖ νὰ ἐξοφληθῇ τὸ χρέος αὐτοῦ.

6. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἀναλόγως μὲ τὸ ἄρθ 3. τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. Διατάγματος, λαμβάνει δύναμιν προσωρινοῦ νόμου καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἰουνίου 1836.

——

ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

§. 1. Τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἔλαβον οἱ ἀκόλουθοι·

Τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν· ὁ μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς Δημήτριος Δεληγεώργης.

§. 2. Τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος λαμβάνουν·

Τὸν μεγαλόσταυρον· ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ καὶ σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν ἀντιστράτηγος Τζιόρτζ.

Τὸν σταυρὸν τῶν ταξιαρχῶν· ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ὑποστράτηγος Σμάλτς· ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως συνταγματάρχης κόμης Σαπόρτας· οἱ συνταγματάρχαι Κωνσταντῖνος Βότσαρης, Ἰωάννης Γούρα Μαμούρης, Θεόδωρος Γρίβας, Δημήτριος Κολιόπουλος Πλαπούτας, Παναγιώτης Ἰατράκος, Ἀνδρέας Λόντος καὶ Βάσσος Μαυροβουνιώτης.

Τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν· οἱ συνταγματάρχαι Ἀλμέϊδας, Χριστόδουλος Χατζῆ Πέτρου, Ἰωάννης Κολοκοτρώνης, Τζανετάκης Γρηγοράκης, Φωτομάρας (ὁ πατὴρ), Κανέλλος Δεληγιάννης, Κατσῆς Μαυρομιχάλης, Π. Γ. Ῥόδιος, Χρύσανθος Σισίνης, Τσόγκας, Ἀλέξης Βλαχόπουλος καὶ Δημήτριος Μακρῆς· οἱ ἀντισυνταγματάρχαι Γαρδικιώτης Γρίβας, Ἠλίας Κατσάκος Μαυρομιχάλης, Γεώργιος Διοβουνιώτης, Διονύσιος Εὐμορφόπουλος, Δημήτριος Καλέργης, Κάρολος Γέσμαν, Σπῦρος Μήλιος, Ἰωσὴφ Λεμάϊερ καὶ Α. Κουτσονίκας· οἱ ταγματάρχαι Τσάμης Καρατάσσος καὶ Διαμάντης Ζέρβας· ὁ μοίραρχος Πιτμεζᾶς ὁ ἀντισυνταγματάρχης Ἰωάννης Στράτου.

Τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν· οἱ ἀντισυνταγματάρχαι Ν. Κοντογιάννης, Ἰωάννης Ῥούκης, Νικόλαος Βότσαρης, Χρῆστος Φωτομάρας, Π. Νοταρᾶς, Νικήτας Δικαῖος Φλέσσας καὶ Τσόκρης· οἱ ταγματάρχαι Μαξιμιλιανὸς Φέδερ, Ἀναγνώστης Καναβὸς, Ἰωάννης Κῶστας, Γεώργιος Βαΐας, Βέρρης, Π. Μαρκέζης, Ἰωάννης Κλίμακας, Γεώργιος Σκουρτανιώτης, Ἀνδρέας Χερβάγεν, Φαρμακάκης ἐκ Κραββάρων, Ἀναγνώστης Μόστρας, Τόλιος Νικολάου, Γεώργιος Λάμπρος Ζέρβας, Χρῆστος Μακρῆς καὶ Ναστούλης Δαγκλῆς· ὁ μοίραρχος Μιχαὴλ Γρίβας, ὁ ὑπομοίραρχος ά. τάξεως Δημήτριος Βιρβίλης· οἱ λοχαγοὶ Ἰωάννης Τζαβέλλας, Γεώργιος Καρατζᾶς, Β. Θεαγένης καὶ Νικόλαος Κασκάρης.

§. 3. Ξένα παράσημα ἔλαβον· Τὸν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν τοῦ ἀμερικανικοῦ τάγματος τῆς καθολικῆς Ἰσαβέλας. Ὁ ἀνώτερος φρούραρχος τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους Ἀθηνῶν, ὑποστράτηγος Βικέντιος Πίζας· ἐσυγχωρήθη δὲ εἰς αὐτὸν νὰ δεχθῇ τὸ παράσημον τοῦτο καὶ νὰ τὸ φέρῃ.

§. 4. Διωρίσθησαν. Ὁ μέχρι τοῦδε διευθυντὴς τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν ὑποςράτηγος Χριστιανὸς Σχάλτς, ὡς πραγματικὸς Γραμματεὺς τῶν Στρατιωτικῶν, ἀπολυθεὶς τῆς γενικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ στρατοῦ· ὁ ἀντιστράτηγος καὶ

σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας Τζιόρτζ, ὡς γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ, ἐπιφορτισμένος συγχρόνως τὸ γενικὸν ἀρχηγεῖον τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος· ὁ ὑποστράτηγος Βικέντιος Πίζας ὡς ἀνώτερος φρούραρχος τῆς πρωτευούσης Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἀπολυθεὶς τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ὑπασπισταὶ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως· Ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Λουδοβῖκος Λύδερ, ὁ συνταγματάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς Κίτσος Τζαβέλλας, ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ διοικητὴς τοῦ 3. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Βερνάρδος Χέσς, ὁ μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς Κατσάκος Μαυρομιχάλης, διορισθεὶς συγχρόνως ταγματάρχης τῶν ἐλαφρῶν στρατευμάτων, καὶ ὁ λοχαγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Σκαρλάτος Σοῦτσος.

Ἀξιωματικοὶ διαγγελεῖς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως· Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Φίλιππος Βυρτζβοῦργ καὶ Δημήτριος Κανταχουζηνὸς ἐκ τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, Δημήτριος Μαυρομιχάλης τοῦ 1 πεζικοῦ τῆς γραμμῆς τάγματος.

Πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν Β. φάλαγγα· οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν διαλελυμένων ἀτάκτων στρατευμάτων·

Συνταγματάρχης· Γεώργιος Ν. Βαρνακιώτης.

Ταγματάρ. Ἰαννάκης Γιολδάσης, Γεώργιος Πεσλῆς, Μακρυγιάννης, Κραβαρίτης, Κομνᾶς Βράκας.

Λοχαγοί· Πάνος Ἀλεξίου, Παλαιογεώργης Ἠπειρώτης, Ἰαννάκης Καλανδόπουλος, Γεώργιος Πράπας, Πέτρος Ζερβάτης, Σταμούλης, Μοσκοβίτης, Χρῆστος Καραχρῆστος, Ζαχαρίας Γιολδάσσης, Σταῦρος Ξύδης, Κῶστας Βαράτσας, καὶ Κωνσταντῖνος Δημητρακόπουλος Ἁλωνιστιώτης.

Ὑπολοχαγοί· Σταμούλης Κακούρης, Κωνσταντῖνος Θωμᾶς, Ἀναγνώστης Καρλῆς, Νικόλαος Γιολδάσσης, Καρασταλῆς Βαρλᾶς, Μαρκαντώνης Κραβαρίτης, Χρῆστος Ἀνδρίτσου, καὶ Ἀθανάσιος Μαχαιρᾶς.

Ἀνθυπολοχαγοί· Ἀθανάσιος Καραϊσκάκης, Ἰαννάκης Κῶστα Γιολδάσσης, Γεωργούλης Ἰωάννου Γιολδάσσης, Ἀθανάσιος Ψαλλίδας, Δημήτριος Λιάμης, Κωνσταντῖνος Ἰαννακόπουλος, Δημήτριος Παπαδόπουλος, Νικόλαος Ζαχαρίας, Διονύσιος Κώπας, Θεόδωρος Ῥαλλοῦς, Δημήτριος Σωτηρόπουλος, Γεώργιος Κοντούρης.

Πρὸς τούτοις· ὁ τὸν τίτλον συνταγματάρχου φέρων, Ἐδουάρδος Ῥέινεκ, πραγματικὸς συνταγματάρχης καὶ διοικητὴς τῆς Στρατιωτικῆς σχολῆς· ὁ συνταγματάρ. τῆς ἐθνοφυλακῆς Νικόλαος Κριεζώτης ὡς στρατιωτικὸς νομοεπιθεωρητὴς Εὐβοίας.

Ὑπασπισταὶ τῶν στρατιωτικῶν νομοεπιθεωρητῶν· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Διονύσιος Κοσκινᾶς τοῦ 2 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς τοῦ στρατιωτικοῦ νομοεπιθερητοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, ἀκολούθου συνταγματάρχου Ἀλεξίου Βλαχοπούλου· ὁ ὑπολοχαγὸς Σταῦρος Ποῦλος τοῦ 2 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς τοῦ στρατιωτικοῦ νομοεπιθεωρητοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, ἀκολούθου συνταγματάρχου Ἀνδρέα Λόντου· οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Φραγκῖσκος Σαλομῶν τοῦ 2 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς τοῦ στρατιωτικοῦ νομοεπιθεωρητοῦ Μεσσηνίας, ἀκολούθου συνταγματάρχου Κανέλλου Δεληγιάννη· Παναγιώτης Σπορίδης τῶν ζευγιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοεπιθεωρητοῦ Ἀρκαδίας, ἀκολούθου συνταγματάρχου Χατζῆ Χρίστου· Ἀναστάσιος Παγκαλάκης τοῦ 2 πεζικ. τάγμ. τῆς γραμμῆς τοῦ στρατιωτ. νομοεπιθεωρ. Λακωνίας, ἀκολούθου συνταγματάρχου Γεωργίου Ἰατράκου· Μιχαὴλ Βλίσμας τοῦ 2 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς τοῦ στρατιωτικοῦ νομοεπιθεωρητοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας Κωνσταντίνου Βότζαρη· Χρύσανθος Κυριακίδης τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς τοῦ στρατιωτικοῦ νομοεπιθεωρητοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἀκολούθου συνταγματάρχου Βάσσου Μαυροβουνιώτη· καὶ Χρῆστος Βακάλογλους τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς τοῦ στρατιωτικοῦ νομοεπιθεωρητοῦ τῶν κυκλάδων, ἀκολούθου συνταγματάρχου Τζανετάκη Γρηγοράκη.

Καταλυματίας συντάγματ. ά. τάξεως· Ὁ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Στρατιωτικῶν γραμματεὺς Γερμάνος Μύλιγ, παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπῇ.

Λογισταὶ β'. τάξεως· Ὁ ἐπιλοχίας τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Νικόλαος Ἀγγελίδης εἰς τὸ φρουραρχεῖον Πειραιῶς· ὁ δεκανεὺς Φριδερῖκος Ἕρτλ εἰς τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων.

§. 5. Διορίζονται· Ὁ λοχαγ. Φραγγῖσκος Γρόππερ τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, ἀρχηγὸς τοῦ δικανικοῦ τμήματος εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐξακολουθῶν τὰ χρέη τοῦ εἰσηγητοῦ μὲ τάξιν ταγματάρχου καὶ φέρων τὴν στολὴν τοῦ πεζικοῦ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ.

Ὁ λοχαγὸς καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ διαλυθέντος ἀρχηγείου τοῦ πυροβολικοῦ σώματος Μαξιμιλιανὸς Σταϊνσδορφ τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, ὑπασπιστὴς τοῦ Γραμματέως τῶν Στρατιωτικῶν ὑποστρατήγου Σχμάλτς.

Ὁ εὔελπις Γρηγόριος Σοῦτζος, ἀνθυπολοχαγὸς ἀκόλουθος τοῦ Στρατοῦ.

Ἀντισυνταγματάρχης (ὑπολοχαγὸς τῆς Φάλαγγος) ὁ Γιώτης Βαρνακιώτης.

Ὑπολοχαγοὶ (δεκανεῖς), ὁ Νικόλαος Πέτρου, Νικόλαος Σαρελάκης, καλαμάρας Βρουφλιανίτης, Κωνσταντῖνος Πρωτοπαπᾶς, Κῶστας Φραγκατσάνης, Γεώρ. Καραχρῆστος, Δημ. Πεταλᾶς καὶ Γιαν. Ἴσκου. Ἀνθυπολοχαγοὶ, ὁ Ἀναγνώστης Σταχτιάρης, Ἰωάνν. Δερβενάγας, Κῶστας Τσατσομέτης, Κωνστ. Μουρκοζάτης, Δῆμος Κουτοβῖνος, Φραγκογιάννης Σαβιτζιάνος, Νικ. Τάρταρος, Γεωρ. Κοκοράντσης, Βακογιάννης Κολοβοῦ, καὶ Ἀναστάσιος Μαρκοβίτης.

§. 6 Κατετάχθησαν·

Οἱ μὲ τοὺς προτέρους βαθμοὺς των ἀναγνωρι-

σμένοι όπλαρχηγοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων εἰς τὴν Βασιλικὴν Φάλαγγα.

Ὡς λοχαγοὶ καὶ διοικηταὶ τῶν τετραρχιῶν:

Οἱ Συνταγματάρχαι, Νάκος Πανουριᾶς εἰς τὴν 1. Γεώργιος Τσόγκας εἰς τὴν 2. Ἰαννάκης Σταϊκος εἰς τὴν 3. Γεώργιος Κῆτσος εἰς τὴν 4. Δημήτριος Μακρῆς εἰς τὴν 5. Διαμάντης Ζέρβας εἰς τὴν 6. Διονύσιος Εὐμορφόπουλος εἰς τὴν 7. Ἰωάννης Μακρυγιάννης εἰς τὴν 8. Ἰωάννης Θεοδώρου Κολοκοτρώνης εἰς τὴν 9. Βασίλ. Πετμεζᾶς εἰς τὴν 10. Παναγιώτης Ἰατράκος εἰς τὴν 11. Δημήτριος Πλαπούτας εἰς τὴν 12. καὶ Νικόλαος Κριεζώτης εἰς τὴν 13. Τετραρχίαν.

Ὡς λοχαγοὶ προσκολλῶνται·

Οἱ Συνταγματάρχαι, Χριστόφορος Περραιβὸς εἰς τὴν 1. καὶ χρύσανθος Σισίννης εἰς τὴν 10. Τετραρχίαν·

Ὡς ὑπολοχαγοί·

Οἱ ἀντισυνταγματάρχαι, Νικόλαος Κοντογιάννης εἰς τὴν 1. Ἀθανάσιος Κουτσονίκας εἰς τὴν 3. Λόλιος Ξηρολιβαδίτης εἰς τὴν 5. Νικόλαος Τζαβέλλας εἰς τὴν 6. Σπῦρος Μήλιος, Ἰωάννης Ῥούκης καὶ Γεώργιος Διοβουνιώτης εἰς τὴν 7. Παναγιώτης Νοταρᾶς εἰς τὴν 8. Δημήτριος Τσόκρης καὶ Θεόδωρος Ζαχαρόπουλος εἰς τὴν 9. Χρῆστος Φωτομάρας, Θάνος Χρυσανθακόπουλος καὶ Σωτήρης Θεοχαρόπουλος εἰς τὴν 10. Νικόλαος Ἰατράκος εἰς τὴν 11. Δημήτριος Δεληγιάννης, Νικόλαος Δικαίου Φλέσσας καὶ Ἰωάννης Παπατσώνης εἰς τὴν 12. Τετραρχίαν.

Ὡς ἀνθυπολαχαγοί·

Οἱ ταγματάρχαι, Δῆμος Δούλιας, Τριαντάφυλλος Ἀποκορίτης, Εὐαγγέλης Κοντογιάννης καὶ Διαμάντης Ὀλύμπιος εἰς τὴν 1. Χρῆστος Μακρῆς εἰς τὴν 3. Νικόλαος Βότσαρης εἰς τὴν 4. Κωνσταντῖνος Βέρρης, Ναστούλης Δαγκλῆς καὶ Ἰωάν. Λαμπροπούλης εἰς τὴν 5. Ἰανούσης Πανομάρας καὶ Ἰωάννης Φαρμάκης εἰς τὴν 6. Τόλιος Νικολάου, Ἰωάννης Κλίμακας, Γεώργιος Βάϊας, Βασίλειος Βοῦσγος καὶ Δημήτριος Καρατάσιος εἰς τὴν 7. Τριαντάφυλλος Τσουρᾶς, Γεώρ. Σκουρτανιώτης, Δούκας Κωνσταντίνου Δούκα, Κωνστ. Λαγουμτζῆς, Πέτρος Ἰωάνου Μαρκέζης, Νικόλαος Δεληγιάννης, Εὐστράτιος Πετρίδης καὶ Ἀνστάσ. Ν. Μόστρας εἰς τὴν 8. Νικόλαος Γκίκας Λάμπρου καὶ Δημήτριος Κριεζῆς εἰς τὴν 9. Ἀναγνώστης Παππασταθόπουλος καὶ Γεώργιος Λεχευρίτης εἰς τὴν 10. Μιχαὴλ Ἰατράκος καὶ Ἠλίας Ἰατράκος εἰς τὴν 11. Ἰωάννης Κολοκοτρώνης εἰς τὴν 12. καὶ Κωνσταντῖνος Δουβιώτης εἰς τὴν 13 Τετραρχίαν.

Ὡς σημαιοφόροι·

Οἱ Λοχαγοί, Γεώργιος Ζορβᾶς εἰς τὴν 1. Κωνσταντῖνος Γριβογεώργης εἰς τὴν 2. Νικόλαος Κασκάρης εἰς τὴν 3. Βελισσάριος Καλόγερος εἰς τὴν 5. Γεώργιος Καραβίνης εἰς τὴν 6. Κῶστας Μάκος εἰς τὴν 7. Ἰω. Κῶστας εἰς τὴν 8. Γεώργιος Λύκου Χελιώτης εἰς τὴν 9. Δημήτριος Καράμερ.. εἰς τὴν 10. Χρῆστος Καπετανάκης εἰς τὴν 11 Ἀποστόλης Ἰαννάκης Κολοκοτρώνης εἰς τὴν 12 Θεόδωρος Κασαυὸς εἰς τὴν 13 Τετραρχίαν.

Ὡς ἐπιλοχίαι·

Οἱ λοχαγοί, Φώτης Καντζούρης εἰς τὴν 2. Γεώργιος Βελῆς καὶ Ἰωάννης Κουτζονίκας εἰς τὴν 3. Σωτῆρος Κοτζεμάνης, Ἰωάννης Ῥαζικότζικας, Γαλάνης Μεγαπάνου καὶ Ἀθανάσιος Βαλτινὸς εἰς τὴν 5. Εὐαγγέλης Δαλαμάγκας εἰς τὴν 7. Ἀντών. Μάρκου εἰς τὴν 8. Γεώργιος Ἀγαλόπουλος, Ἰωάννης Καρόγλους, Ἰωάννης Καράπαυλος, Ἰωάννης Γιουροῦκος, Πάνος Παπανικολάου καὶ Σπῦρος Σπηλιοτόπουλος εἰς τὴν 9. Γεώργιος Ῥοδόπουλος, Μήτσος Μουρίκης, Δανιὴλ Πανᾶς καὶ Γολφῖνος Πετμεζᾶς εἰς τὴν 10. Ἰωάννης Καψαμπέλης, Παναγιώτης Γεωργιστάνος, Νικόλαος Πιράκος, Δημήτριος Τσιγκοράκης Γρηγοράκης, Πέτρος Βερβουτσιώτης, καὶ Γεώργιος Δρίβας εἰς τὴν 11. Ἀναστάσιος Δαρειώτης, Ἀντώνιος Κολοκοτρώνης, Βασίλειος Δημητρακόπουλος, Θεόδωρος Ἀλεξανδρόπουλος, Κῶστας Γαρδελίνος, Ἀναγνώστης Πετρακόπουλος, Παρασκευᾶς Πλαπούτας, Ἀθανάσ. Κυριάκος, Ἀναγνώστης Κανελλόπουλος καὶ Θεόδωρος Πουλόπουλος εἰς τὴν 12 Τετραρχίαν.

Ὡς Δεκανεῖς·

Εἰς τὴν 1. τετραρχίαν· οἱ ὑπολοχαγοί, Κῶστας Λιανός, Ἀθανάσιος Βλαχομιχάλης, Θωμᾶς Βρετάρης, Δημήτριος Γάτσος, Ἀντώνιος Κοντοσόπουλος, Γεώργιος Καπλάνης, Μάρκος Γίλλης, Σταῦρος Κόντος, Κωνσταντῖνος Βίνος, Γεώργιος Κρυτσάνος, Δημήτριος Παππαδιέρος καὶ Γεώργιος Καραλῦβας.

Εἰς τὴν 2. τετραρχίαν· οἱ ὑπολοχαγοί, Ἀθανάσιος Καρδαλός, Ἀθανάσιος Σπύρου, Φλῶρος Γρίβας, Νικόλαος Κοβελλᾶς, Ἰωάν. Λύτρας, Νάσσος Τζαδῆμας, σταμούλης Κοντρός, Σπῦρος Καρπούζας, Γεώργιος Δαλάσκας, Γεώργιος Μετσινός, Νικόλαος Βαδινιώτης, Ἀθανάσιος Γεραθανασίου, Διονύσιος Δραμαντάνος, καὶ Δημήτριος Σδονίας.

Εἰς τὴν 3. τετραρχίαν· οἱ ὑπολοχαγοί, Χρῆστος Καλογηρᾶς, Σταῦρος Λιβέρης, Γεωργάκης Λιόντου Ῥίζος, Χρῆστος Τσοκάνης, Γεώργιος Σκήπης, Ζαχαρίας Δάκος, Χρῆστος Παλαιογιαννης, Κῶστας Νάκης, Πάνος Γιόκας, Γεώργιος Δρομάρας, Ἀναγνώστης Ψηλόπουλος Δημήτριος Μιχοῦλης, Ἰω. Κουτρουμπᾶς, Ἰωάννης Μπισόπουλος, Ἰωάννης Φραγγίστας, Κῶστας Γάλης, καὶ Νικόλαος Γεωργίου Ζέρβας.

Εἰς τὴν 4. τετραρχίαν· οἱ ὑπολοχαγοί, Ἀποστόλης Κονταξῆς, Γεώργιος Καραΐσκος Κουτσονίκας, Ἰωάννης Ἀναστασίου Γοτσίστας, Χρῆστος Κουτσονίκας, Γιώτης Κάντζης, Γεώργιος Δαγκλῆς, Κῶστας Μόσχας καὶ Χρῆστος Γιώτ..

Εἰς τὴν 5. τετραρχίαν· οἱ ὑπολοχαγοί, Σταῦρος Βασιλείου, Δημήτριος Σέχος, Παῦλος Καντάτσης, Χρῆστος Τσαούσης, Χαραλαμπος Σκουλα..

κης, Δημήτριος Σταῦρος Ῥαζῆς, Δημήτριος Παππάζογλους, Χαράλαμπος Μαλακάση, Ἀναστάσιος Παππαλοῦκας, Γεώργιος Θωμόπουλος, Πάνος Βλαχόπουλος, Κωνσταντῖνος Καλόγηρος, Γεώργιος Ῥοῦτσος, Παναγιώτης Ῥουστάκος, Σπῦρος Γεωργάκης, Ἀνδρέας Σαγκανᾶς, Ἀθανάσιος Κανάλτας, Παναγῆς Γαλάνης, Τασσάκης Ἀναστασίου, Πέτρος Βουσβουρέλης, Φώτης Δαγκλῆς, Στάθης Τζουμβράκης, Γεράσιμος Βίκτωρ Φωκᾶς, καὶ Χρῆστος Σωτηρόπουλος.

Εἰς τὴν 6 τετραρχίαν· οἱ ὑπολοχαγοὶ, Εὐγένης Τούσιας Ζέρβας, Ζυγούρης Κύτσος, Φώτης Σταύρου, Ἀργύρης Βασιλείου, Ἀντώνιος Εὐσταθίου, Κότσιας Πάτσας, Κῶστας Κούγιας, Λάμπρος Τζαβέλλας, Μάρκος Κοσκώνης, Νάτσης Κοντογιάννης, Ναστούλης Δέγκας, Πάνος Βουνδούνης, Κῶστας Ζώγος Τζαβέλλας, Ἰωάννης Φαρμάκης Βενετικιώτης, Ζυγουράκης Οἰκονόμου καὶ Ἀναγνώστης Καναδός.

Εἰς τὴν 7. τετραρχίαν· Οἱ ὑπολοχαγοὶ, *Μήτρος Λάπας*, Λάμπρος Ὀδυσσεὺς, Ἰωάννης Κόλιας Γεώργιος Βακαμίσιος, Στάμος Μαυροδήμου, Στάθης Γαβριὴλ, Ἀναστάσιος Κῶστας, Παναγῆς Ἰγγλέσσης, Κυριάκος Σῶκος, Μῆτρος Στάμου, Βασίλ. Θεαγένης, καὶ Δῆμος Νικολάου Ὀλύμπιος.

Εἰς τὴν 8 τετραρχίαν· οἱ ὑπολοχαγοὶ, Ἰωάν. Παππαδόπουλος, Ἰάκωβος Περικλῆς, Λάζαρος Ἰωάννου, Γεώργιος Σ. Μαυροβουνιώτης, Νικόλαος Τζελεπὴς, Ἀναγνώστης Ἀναστασίου, Ἰωάννης Κουτούλας, Δημήτριος Κριεκούκης, Πάνος Χ. Μελέτης, Χρῆστος Νικολαΐδης, Δημήτριος Λουλούδης Συρμῆς, Χαράλαμπος Σκορδούλης, Ἰωάννης Δ. Φωκᾶς, Ἰαννακὸς Παππακυριάκος Λαγουμτζῆς, Κωνσταντῖνος Χρηστόφορος Ῥεμπίνης, Χατζῆ Χρῆστος Καισαρεὺς, Νικόλ. Γκέκας, Νικόλ. Τσοπανος, Διονύσ. Σεμβρικὸς, Ἠλίας Κολοκούδαρος, Δημήτρ. Ν. Βότζαρης, Ἰωσὴφ Περσόφσκης, Βασίλ. Ποῦχλα Ἀπογενωτὸς, καὶ Νικόλ. Παππαδάτος.

Εἰς τὴν 9 τετραρχίαν· οἱ ὑπολοχαγοὶ, Ἀναστ. Βούλγαρης, Κωνσταντῖνος Σίρβης, Ἰωάννης Βαϊρακτάρης, Θεόδωρος Ἀλτιπαρμάκης, Ἰωάννης Λαργόπουλος, Τζιόρτζης Λαζάρου, Κῶστας Κυριάκου Μοναστηρλῆς, Χατζῆ Ἰωάνης Μάρκελλος, Ἰωάννης Σωτηρόπουλος, Κωνσταντῖνος Δούσιας, Ἀνδρέας Κονδάκης, Ἀνδρέας Βισβίκης, Ἀθανάσιος Σταϊκόπουλος, Ἰωάννης Περγαμελῆς, Γεράσιμος Μετυξᾶς, Ἰωάννης Στρατηγόπουλος, Τάσιος Νέτσος, Ἀνδρέας Γρόσης, Ἀναστάσιος Τσόχρης, Ἰωάννης Δογρῆς, Νικόλαος Τζάνης, Σάββας Γεωργίου Τρούμπας, Νικόλαος Σάββας, Ἀντώνιος Μαλακίνης, καὶ Χαράλαμπος Δελαπόρτας.

Εἰς τὴν 10 τετραρχίαν· οἱ ὑπολοχαγοὶ, Παναγιωτάκης Πετμεζᾶς, Σταῦρος Γαρδελιάνος, Χρῆστος Βαχλιώτης, Σοφιανὸς Ἀναγνωστόπουλος, Νικόλαος Σουλιώτης, Ἰωάννης Φαϊζόπουλος, Γεώρ. Στριφτόπουλος, Ἀνδρέας Πετμεζᾶς, Γεώργιος Μαυρομάτης, Πέτρος Τσόκος, Χρῆστος Πρεβεζάνος, Ἰωάννης Σοῦλος, Ἰωάννης Βιλοίτης, Ζαφείρης Ἰωάννου Παπαζαφειρόπουλος, Δημήτριος Βάμβας, Νικόλαος Φραγκάκης, Θεόδωρος Οἰκονομόπουλος, Κῶστας Ἀγγελόπουλος, Νικόλαος Φασίας, καὶ Νικόλαος Ἰωάννου Σισίνης.

Εἰς τὴν 11. τετραρχίαν· οἱ ὑπολοχαγοὶ, Γεώρ. Ἀντωνόπουλος, Γεώργιος Δημητρακόπουλος, Ἠλίας Πονηρόπουλος, Δημήτριος Νικολόπουλος, Γεώργιος Σλαβοχωρίτης, Δημήτριος Πουλικάκος, Ἰωάννης Κατσάνος, Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης, Παρασκευᾶς Μεταλᾶς, Ξάνθος Καπετανάκης, Ἰαννάκης Θεοφιλάκος, Ἀναγνώστης Κουμανδάρος, Νικόλαος Καλομοίρης, Σταυριανὸς Καπετανάκης, Ἰωάννης Κ. Μαυρομιχάλης, Παναγιώτης Βουκουβαλέας, καὶ Στρατὴς Δημητρακαράκος.

Εἰς τὴν 12. τετραρχίαν· οἱ ὑπολοχαγοὶ, Θεόδωρος Δερεντόπουλος, Δημήτριος Βούχουρας, Δημήτριος Ι. Κολοκοτρώνης, Γεώργιος Σταματόπουλος, Ιωάννης Θεοφιλόπουλος, Κυριάκος Καλούρης, Σταΐκος Βούργαρης, Ἀνδρέας Παππαδιαμαντόπουλος, Ἀθανάσιος Μηκόπουλος, Ἀντώνιος Πελοπίδας, Δημήτριος Ἀχιλλεὺς, Ἠλίας Βιζιούνης, Κωνσταντῖνος Διαμαντόπουλος, Κυρίτσης Ἀλεξόπουλος, Λάμπρος Κυριάκου, Νικήτας Δικαίου, Γεώργιος Καρακατσάνης, Γεώργιος Πουρναρᾶς, Παναγιώτης Ἀλμυριώτης, Ἰαννάκος ἀποστολόπουλος, Γεώργιος Π. Κεφαλᾶς, Ἀθανάσιος Ἀναγνωστόπουλος, Δημήτριος Ζαχανὸς, Δῆμος Πέτροβας, Τσίβας, Δημήτριος Μιλίτσης, Λεωνίδας Α. Δικαίου, Νικόλαος Οἰκονομίδης, Νικόλαος Ζαφειρόπουλος, Ἀριστείδης ἀναγνωσταρᾶς, Παναγῆς Λαμπρυνόπουλος, Ἀθανάσιος Δημόπουλος, Ἀδὰμ Καρελᾶς, Παναγιώτης Χρηστόπουλος, Ἀνδρέας Κομνηνὸς, Ἀναγνώστης Καβούρας, Ἰωάννης Πλαπούτας, Ἀθανάσιος Κολιόπουλος, Ἀντώνιος Ἀγαπητὸς καὶ Πανουριᾶς Ἡλιόπουλος.

Εἰς τὴν 13 τετραρχίαν· Οἱ ὑπολοχαγοὶ, Α. Εὐ. Σμυρλῆς, Γεώργ. Κατσικογιάννης, Δημήτριος Κάτσιου καὶ Θεόδωρος Μαυροβουνιώτης.

Ὡς ἐκλεκτοί.

Εἰς τὴν 1. τετραρχίαν. Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Μανώλης Ἐμμανουὴλ Βέρροιος, Ἰαννάκης Χημιώτης, Ἀθανάσιος Σεραφιανὸς, Ἰωάννης Καρπούζης, Ζήσης Ἀθανασίου, Δημήτριος Χριστοδούλου, Βασίλειος Ζουλούμης, Ἰωάννης Ἀντωνίου, Ἀθανάσιος Ν. Καρανάσσης, Γεώργιος Κόντας, Ἀθανάσιος Σοῦτας, Νικόλαος Γεωργίου, Δοῦκας Φίλωνος, Ἄγγελος Στέριου, Ἠλίας Κάντας, Ἀνέστης Ἀθανασίου, Καραγιάννης Ἐμμανουὴλ, Νικόλαος Λ. Ζουλούμης, Ἰωάννης Κουτσογιαννόπουλος, Ζαπογιαννόπουλος, Κωνσταντῖνος Φατσιτσανδρέου, Γεώργιος Καλαμίδας, Ἀθανάσιος Κουτρούμβας, Ἀποστόλης Εὐσταθίου, Χρῆστος Νικολάου Χορμοβίτης, Νικόλας Τσατσαρόνης, Θεόδωρος Ἀνδρέου, Βασίλειος Λυκογιάννης Κοῦλτσας, Νικόλαος Ἀνδρέου, Δῆμος Φράγκος, Ἀθανάσιος Χηνοπώρας, Νικόλαος Μακρῆς, Δρόσος Σουκεταράκος, Πανα-

γιώτης Κατσανός, Λουκᾶς Κώστα, Τριαντάφυλλος Ν. Ἀκρίδα, Ἀντώνιος Ἰωάννου, Δημητρούλης Θανόπουλος, Ἀναγνώστης Οἰκονόμου, Δημήτριος Χαλκιώτης, Δημήτριος Σκοῦρας, Κωνσταντῖνος Βίτης, Ἀθανάσιος Κυράνος, Δημήτριος Πανουριᾶς, Μιχαὴλ Μακρόπουλος Δράμαλης, Μῆτρος Ναοὺμ Ἀρβανίτης, Νικόλαος Κολιτζῆς, Τριαντάφυλλος Μάνδαλος καὶ Ἀθανάσιος Νικολάου.

Εἰς τὴν 2. τετραρχίαν· Οἱ ἀνθυπολοχαγοί, Γεώργιος Κατσαδοῦρος, Χρῆστος Τασούλας, Σταμούλης Καρπούζης, Κωνσταντῖνος Μαγουλιανός, Βασίλειος Γενίας, Ἀναγνώστης Οἰκονόμου, Ἰωάννης Κοκότσηλος, Πάνος Νάκος, Ἀνδρέας Νακάκης, Θεόδωρος Δαλάσκας, Γεώργιος Δερμάνης, Παναγιώτης Βαρλᾶς, Παναγιώτης Κουπούρης, Γεώργιος Περλίγκας, Βασίλειος Γοῦτας, Κωνσταντῖνος Ἀλεξίου καὶ Ἀποστόλης Ἰωάννου.

Εἰς τὴν 3. τετραρχίαν· Οἱ ἀνθυπολοχαγοί, Ἰωάννης Βαΐας, Γεώργιος Δ. Βουλπιώτης, Γεώργιος Πέτρου Ταράτσης, Λάμπρος Γκιόνης, Ἰωάννης Χονδρός, Χρῆστος Ταρκατσίκας, Σπῦρος Παλαιοκώστας, Κωνσταντῖνος Παλαιογιάννης, Μῆτρος Θέμας, Γεώργιος Σουλτάνης, Δημήτριος Βαΐας, Δημήτριος Βακοπάνος, Φίλιος Τσικρῆς, Κολέτσης Διμβέρης, Ἀθανάσιος Στεφάνου Πρεμέτης, Ἰωάννης Ἀναστασίου Παγούρας, Χρῆστος Γούσσας, Γεώργιος Ῥόσης, Γεώργιος Ἰωάννου Κουτσονίκας, Χρῆστος Διαμαντῆς, Θεμιστοκλῆς Παλαμᾶς, Λάμπρος Πρίφτης, Πέτρος Ψυλλόπουλος, Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρῆς, Ἰωάννης Γαλῆς, καὶ Τάσσος Παππαδημητρίου.

Εἰς τὴν 4. τετραρχίαν· Οἱ ἀνθυπολοχαγοί, Νικόλαος Κουκοβίνος, Ἰωάννης Μοναστηριώτης, Πάνος Βαλτινός, Ἰωάννης Φαρμάκης, Κωνσταντῖνος Πατσούνης, Λάμπρος Κουτσονίκας, Κώστας Δαγκλῆς, Κώστας Ῥοκᾶς, Γιώτης Κοσμᾶς, Λάμπρος Φ. Ζέρβας, Δημήτριος Ἰωάννου, Κώστας Γεωργίου Σουλεϊμάνης, Χρῆστος Καραμπίνης Κωνσταντῖνος Σγοῦρας, Εὐστάθιος Δ. Χατζῆ Πέτρου, Κώστας Ναούμης, Κώστας Α. Μελισσόβας, Ἀνέστης Νικολάου, Τζῆμα Βλάχος, Μιχαὴλ Κυρίτσης, Κώστας Παππακυριακου, Ἰαννάκης Β. Γκικάκης, Μῆτσος Δέγκας, Χρῆστος Ναστούλης, Χρῆστος Σίμος, Νικόλαος Τσόλης, Γεώργιος Κώστας Παπούλιας, Γεώργιος Κυκίσκος, Γεώργιος Στανήμερος, Ἀθανάσιος Γογάκης, Κυρίτσης Βασιλείου Γεώργιος Κουτσούμπας καὶ Σωτήρης Λοΐζος.

Εἰς την 5. τετραρχίαν· Οἱ ἀνθυπολοχαγοί, Βασίλειος Νακούτα Ζαπαντιώτης, Νικόλαος Χασαπάκης, Ναστούλης Βαθας, Δημήτριος Δαλαμάγκας, Παλάσκας Τόμβρος Βούλγαρης, Ἀθανασιος Ἀγᾶς, Ἀθανάσιος Χρήστου Γολιμόπουλος, Κολέτσης Γεωργίου Τοσκεσίτας, Ἀλέξανδρος Λιανόπουλος, Δημήτριος Κοντάκρης, Ἀναστάσιος Β. Πασσᾶς, Χριστόδουλος Τσάτσος, Πέτρος Ἀποστόλου Πλαγιώτης, Ἰωάννης Στάμου, Ζώης Χαμβαίος, Ἀντώνιος Βλαχογιώργης, Κωνσταντῖνος Κουρκουμέλης, Κίτσος Ἀναστασίου Σκονίας, Κωνσταντῖνος Στάλιος, Σταμούλης Κλῆρος, Ἀποστόλης Σπύρου, Δημήτριος Κάπρης, Χρῆστος Τζιώτης, Κόλιος Τσάμης, Ἰωάννης Δημοκοῦτσος, Σπῦρος Καβαδέας, Νικόλαος Σταυροπατέρας, Σπῦρος Καλατσᾶς, Γεώργιος Κ. Βαλτινός, Πάνος Γιολδάσσης, Γεώργ. Μαλάμος καὶ Χρῆστος Βάθας.

Εἰς τὴν 6 τετραρχίαν· Οἱ ἀνθυπολοχαγοί Ἰωάννης Πατράβας, Ἀθανάσ. Πασκούλης Κωσ. Τούνιας, Κίτσος Καρακλιάτης, Δημ. Βάσσης, Κωνστ. Εὐσταθίου Βέχος, Δημήτρ. Ἀναστασίου, Βασίλειος Βέκας Τσάμης, Γεώργιος Κουτσοδῆμος, Σπῦρος Πρίφτης Παπαχρήστου, Χρῆστος Κότσης, Πήλιος Ῥίζος, Φῶτος Κίτσος Πανομάρας, Πάνος Δούσιας, Ἀναστάσιος Νίκου, Γεώργιος Βάσσης, Μήτσιος Τσούγκας, Ἀθανάσιος Μιχάλης, Ἀθανάσιος Δέγκας, Ἀθανάσιος Σοῦλος, Μῆτρος Νάστας, Γεώργιος Νικολάου, Νάκος Νικολάου Κρικοχωρίτης, Ἰωάννης Κίτσος Λάμπρος, Βάσσης Ῥοῦσσος, Γκίκας Ζώης Λαμπροτάτας, Ἀναστάσιος Ἀποστόλης, Κώστας Ἰωάννου, Κυρίτσης Χρήστου Μιλιώτης, Σταῦρος Κόλιου Καραμέτσης, Σωτήρης Τσιόκας, Τόλιας Βαΐας, Ἀναστάσιος Νάσσου, Ἀθανάσιος Χρήστου Σημαιοφόρος, Θεόδωρος Τσελβάνης, Κωνσταντ. Ἀγγελῆς, Ἀναγνώστης Παλούκης, Νασούλης Κόλιας, Ἰωάννης Ἀθανασίου καὶ Νικόλαος Γ. Βαλέσσης.

Εἰς τὴν 7. τετραρχίαν· Οἱ ἀνθυπολοχαγοί, Παναγιώτης Τατζῆκας, Θεόδωρος Τσιμισίτης, Ἀθανάσιος Βούφης, Ἀποστόλης Κουτσούρης, Λόλιας Νοῦσας, Θωμᾶς Ν. Κασνέτσης, Πήλιος Κώστας, Γεώργιος Ζουρβαῖος, Σταῦρος Σφακιανός, Ἀποστόλης Νεοχωρίτης, Γεώργιος Δαλαμάγκας, Κόλιος Παπᾶ Ἀγγελῆς, Τζῆμας Σπαῆς, Γεώργιος Τζάμης, Παναγιώτης Διαμαντῆς, Δημήτριος Πέτρος Βαϊρακτάρης, Νικόλαος Ἀθανασίου, Σάββας Δημητρίου, Θεοδωράκης Ῥούσσου, Δημήτριος Ἀντωνίου Δαλιώτης, Ἀναγνώστης Τσόλας, Ἠλίας Γεωργίου, Ἰωάννης Κιόνης, Παναγιώτης Χατζῆ Χρόνογλους, Μανωλης Δημητρίου, Ἰωάννης Στάμου, Ἀλέξανδρος Σταμούλιας, Παππάλης, Ἀθανάσιος Πέπας, Βασίλειος Κόλιας, Ἰωάννης Γουλεμάδης, Μάρκος Λάζος, Νικόλαος Γαρουφαλιᾶς, Κώστας Τζάνης, Σπῦρος Κωνσταντίνου, Ἀνέστος Κουλούβας, Πήλιος Βεχίρης, Νέτσιος Δούκας, Ἰωάννης Κουμβίστας, Κότσος Βόγλης, Βασίλειος Πολημέρης, Ἰωάννης Λεοναρδίδης, Παναγιώτης Γεωργίου καὶ Μῆτρος Βενιάρης.

Εἰς τὴν 8 τετραρχίαν· Οἱ Ἀνθυπολοχαγοί, Κωνσταν. Γόγος, Ἀποστόλης Σέρβος, Βασιλ. Πέτρου, Κυριάκος Βαρνακιώτης, Δῆμος Βαλῆς, Νικ. Δάλας, Γεώργιος Κ. Φαναρίτης, Στέριος Θεοδώρου, Μιχαὴλ Δέδης, Σπῦρος Α. Ἰωάννου, Κωνσταν. Ἀγαπαῖος, Σπῦρος Δημητρίου, Ἰωαν. Βαλῆς, Σπῦρος Παναγιώτου Καπελαδοῦρος, Μῆτρος Ἁγιοπετρίτας, Ἀναγνώστης Παππαδόπουλ. Ἀντώνιος Λόντος, Κώστας Βράσκας, Κώστας

Σνάκος, Διονύσιος Πανούσης, Κωνσταν. Ἰωάννου Λήμνιος, Ἀλέξης Δρίζογλους, Γεώργιος Αὐλωνᾶς, Στέριος Περραιβὸς, Ἀθανάσιος Κριεμίδης, Ἀναγν. Λογοθετόπουλος, Πήλιος Δήμου Κασνέτσης, Θωμᾶς Χρήστου, Ἰω. Μακρῆς, Γεωργάκ Γεωργίου, Νικόλ. Διακόπουλος, Ἰωάν. Λογαρᾶς, Γεώργ. Κ. Λιάσκος, Σπυρίδων Παξινὸς, Ἀναστάσ. Β. Καλιόστρης, Λουκᾶς Καρανικολόπουλος, Μῆστος Τζαγκλῆς, Γεώργιος Κούργιαλης καὶ Α. Μόστρας.

Εἰς τὴν 9. τετραρχίαν· Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Ἰω. Οἰκονομόπουλος, Μιχαὴλ Λεονάρδος, Ἰωάνν. Παππαλεξόπουλος, Ἰωάνν. Καραδενεσλῆς, Λουκᾶς Λιούσης, Αὐγουστῖνος Μιχαὴλ, Κωνσταντῖνος Ἀσπρογέρακος, Ἀθανάσιος Κουτσαφτόπουλος, Παναγιώτης Κοκόνης, Ἀντών. Ἀναργύρου, Ἐμμαν. Βουδούρης, Ἀθανάσιος Καραγιάννης, Τζανέτος Γερανάκης, Γεώργιος Καρίπογλους, Ἀδριανὸς Αντωνίου, Γεώργιος Γκέκας, Κῶστας Τσαλίκης, Παναγιώτης Μελᾶς, Κῶστας Ζήσου, Κωνσταντῖνος Σταματίου, Ἰω. Κωνσταντίου, Θεόδωρος Κολιόπουλος, Γεώργιος Χαλδούπης, Ἀναγνώστ. Κονταργύρης, Ἀναγν. Λέκκας, Γεώργιος Ἰωάννου, Καραμισιρλῆς, Σταμάτης Μίτσας, Χατζῆ Πάνου, Μερεμέτης, Θεόδωρος Δριγονόπουλος, Παναγιώτης Μουλόπουλος, Γεώργιος Κλήρης, Ἰω. Καρπενησιώτης, Νικόλαος Κυδωνάκης, Ἀνδρέ. Πασσᾶς, Ἀντών. Π. Ζωγράφος καὶ Γεώργιος Βούλγαρης.

Εἰς τὴν 10. τετραρχίαν· Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Ἀθανάσ. Γιαννόπουλος, Σλέλιος Συνοδινὸς, Κανέλος Μαθανίας, Ἀνδρέας Σακκελαρόπουλος, Στέριος Ῥοκᾶς, Ἰωάννης Δημολίτσας, Μιχαὴλ Κολέτσης, Μήλιος Χρήστου, Γεράσιμος Σβορῶνος, Κῶστας Βέκας, Σπῦρος Ἰωάννου Λέκκας, Ἀλέξης Χατζῆ Στάμου, Εὐάγγελης Καμένος, Σταμάτης Μάστρακας, Ἀθανάσιος Α. Πετμεζᾶς, Δημήτριος Νικολ. Γιαννακόπουλος, Ἰω. Οἰκονόμου, Παναγιώτης Ἀρβανίτης, Χρυσανθάκης Καράλης, Γεώργιος Σταμπουλντᾶς, Δῆμος Βέλλος καὶ Φίλιπ. Σαρδελιάνος.

Εἰς τὴν 11. τετραρχίαν· Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Δημήτριος Παπαγιάννης, Παναγιώτης Παππαχρηστόπουλος, Ἀνδρέας Μάρκου, Ἀντών. Σαλβαρᾶς, Θεοφίλης Μασουρίδης, Νικόλ Μοσχοβίτης, Δημήτ. Κοκώνης, Γεώργιος Κανέλλης, Παρασκευὰς Καλομοίρης, Σταῦρος Μιχαῆλος, Στέριος Τζάμης Δέλιος, Β. Καπετανάκης, Κωνσταντῖνος Ἠλιάδης, Παναγιώτης Βενετσανάκης, Γεώργ. Διαμαντάκος, Νικόλ. Λισυνάκος, Νικόλ. Γεράσιμος, Σωτήρης Ζαχαρόπουλος, Ἰωάννης Φιορέτης, Βενιζέλος Ἀλφειερόπουλος, Γεώργ. Γοῦτας, Ποῦλος Ἀγγελάκος, Ἀλέξανδρος Δουράκης, Κωνστ. Δουράκης, Νικόλ. Βοΐδης, Παναγιώτης Ἀντωνίου Γρηγοράκης καὶ Ποῦλος Στεφανάκος.

Εἰς τὴν 12 τετραρχίαν· Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Γεώργιος Καρλιάφτης, Ἀναστάσιος Κύρσαβας, Δημήτριος Γουλιούμης, Λάμπρος Βέκας, Ἰωάννης Τζουρανάκης, Κῶστας Τζάμης, Χρῆστος Βιλαλῆς, Ἰωάνν. Στασινόπουλος, Ἰω. Ἀναστασίου, Γεώργ. Κουκουρήτης, Πασχάλης Βαλάκης, Κωνσταντῖνος Δούκας, Βασίλειος Σβῶλος, Γεώργιος Σεχιώτης, Γεωργάκης Λάμπρου Δαρειώτης, Γεωργάκης Ἀλεξόπουλος, Γεώργιος Φιλιππάκης, Δημήτ. Κωνσταντόπουλος, Διονύσιος Π. Σαρατζόπουλος, Δημήτριος Λεωνίδας, Δημήτριος Καραμεσσούτης, Ἰωάνν. Βλάχος, Κωνςαντ. Τζακάλης, Νικόλαος Βαρνακιώτης Φερμανλῆς, Νικόλ. Θεοδοσόπουλος, Παναγιώτης Μαμουντζῆς, Παναγιώτης Σταϊκόπουλος, Παναγιώτης Κοκώνης, Παναγιώτης Ἀλεξανδρόπουλος, Παναγιώτης Οἰκονομόπουλος, Κωνς. Οἰκονομόπουλος, Νικόλαος Κ. Ταμπακόπουλος, Ῥίζος Γ. Κάγιας, Χ. Παντελῆς, Εὐςάθιος Νάννου Ἀρβανίτης, Δημήτρ. Κεφαλᾶς, Διονύσ. Ἀθανασόπουλος, Εὐαγγέλης Παπαδόπουλος, Ἰω. Λυκάκης, Ἀνδρέας Παγκάλης, Γ. Παυλάκης, Ἐλευθ. Φραγκάκης, Παντολέων Ἀναςασίου καὶ Ἰω. Παππαδάκης.

Εἰς τὴν 13. τετραρχίαν· Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Ἀναγνώστης Στ. Δανιλόπουλος, Δημήτρ. Τζιώτης, Γεώργιος Παγκάκης, Ἀγγελῆς Βούλγαρης, Νικόλ. Συμιακὸς, Δημήτριος Συμίτης, Ἀντώνιος Καλυβιάρης, Μιχαὴλ Κάργας, Σταμάτης Παρασκευᾶς, Χρῆστ. Κωνσταντῆς, Ἀντών. Δημητρίου, Βασίλ. Χ. Στάμου, Γιαννάκος Πλαφέσας, Κωνσταντῖνος Δ. Δρίτσος, Σπῦρος Μαυροβουνιώτης, Ἀναστάσ. Μέγας, Ἀναγνώστης Παππαθανάση Γρίτσαλης καὶ Παναγιώτης Συρόπουλος.

Πρὸς τούτοις κατετάχθησαν ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων·

Εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα (Ἀθῆναι).

Ὡς λοχαγοί· Κῶστας Φαρμάκης καὶ Ἀναστάσιος Χορμόβας.

Ὡς ἀνθυπολοχαγοί· Κωνσταντῖνος Χάϊδας, Δημήτριος Ζήτσος καὶ Ζάχος Βάρφης.

Εἰς τὸ 2. ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγ (Μεσολόγγιον).

Ὡς λοχαγοί· Χρῆστος Βάρφης, Δημήτριος Δράμαλης καὶ Γεώργιος Ζέχος.

Ὡς ὑπολοχαγός· Βασίλειος Τζαραβέλλας.

Ὡς ἀνθυπολοχαγός· Κῶστας Τάργας.

Εἰς τὸ 3. ἐλαφρὸν πεζικ. τάγμ. (τῆς Μάνης)

Ὡς ὑπολοχαγοὶ καὶ διοικηταὶ λόχων· Δημήτριος Πετροπουλάκης, Ἰωάννης Γληγορακόγγονας, Γεώργιος Καπιτάνος Μαυρομιχάλης, Γεώργιος Πατριαρχέας Τρουπάκης, Γερμανὸς Μαυρομιχάλης καὶ Παναγιώτης Κοσσονάκας.

Ὡς ἀνθυπολοχαγοί· Νικόλαος Κουρουλιέρης, Ἠλίας Ξανθάκος, Γρηγόρης Κουμουνδουράκης, Γεώργιος Μούρτσινος, Θεόδωρος Μησκελῆς, Ἀντώνιος Ἀλιβαρούτης Τρουβάκης καὶ Ἰαννούσης Δομέστικος· ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν ἐκτελῶν χρέη καταλυματίου.

Εἰς τοὺς λόχους τῶν Ἠπειρο-Σουλιωτῶν

Ὡς διοικητὴς αὐτῶν, ὁ ταγματάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς, Γεώργιος Ζέρβας.

Ὡς ὑπολοχαγοὶ καὶ διοικηταὶ λόχων· Λάμπρος Κάντζος, Ἀθανάσιος Ζέρβας, Γεώργιος Πάσχος καὶ Διόνης Δαγκλῆς.

Ὡς ἀνθυπολοχαγοί· Ὁ Βασίλειος Καράπαντζης, Ἀποστόλης Πάκος, Στέφος Στρατῆς καὶ Νικόλαος Ναστούλης.

Διωρίσθησαν

§. 7. Ἀρχιπυροτεχνῖται εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου· Ὁ Ἰωάννης Φόγτ καὶ Φριδερίκος Βὸνς, καὶ οἱ δύο ἰσότιμοι βαθμοῦ ἀνθυπασπιστοῦ.

Ὁ Μιχαὴλ Σοφιανὸς ὡς Καθηγητὴς Γ'. τάξεως καὶ Ἱππόλυτος Τεισσονιὲρ ὡς προσωρινὸς διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου, καὶ οἱ δύο εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολήν.

Ὑποΐατροί· Δ. Κάρολος Ἐρρίκος Ῥεΐνχολδ εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, Δ. Ἰωσὴφ Ῥοθλάουφ εἰς τὸ 6, Δ. Φρεδερῖκος Γόττλιβ Χόρμελ εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

Δόκιμοι χειροῦργοι· Δ. Βερνάρδος Ὀρνστάϊν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν, Σωτήρης Λοΐζης εἰς τὸν λόχον τῶν Ἠπειρο-Σουλιωτῶν ἀξιωματικῶν, Μιχαὴλ Κυρίτσης εἰς τοὺς Ἠπειρο-Σουλιώτας λόχους, Πέτρος Τσάκος εἰς τὸ 1 ἐλαφρὸν, καὶ Δημήτριος Χορμοβίτης εἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα.

Καταλυματίαι τάγματος· Φριδερῖκος Ζιγενχάϊν εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν εἰς τὴν 1, καὶ Γεώργιος Τσαλακῶστας εἰς τὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν 6'. τάξιν.

Λογισταὶ 6'. τάξεως· Δημήτριος Σακελλάριος εἰς τὸν λόχον τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν, καὶ Ἀντωνάκης Κουσονάκος εἰς τὸ 4. ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα (τῆς Μάνης).

Στρατιωτικοὶ ἱερεῖς· Οἱ ἱερεῖς Διονύσιος Κοροβῖνος εἰς τὸ 1, Ἰωάννης Ἀγαθάγγελος εἰς τὸ 4, Ἰωάννης Τσακάκης εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς καὶ Ζαχαρίας Καμπάνης εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα (Ἀθῆναι), οἱ τρεῖς τελευταῖοι προσωρινῶς.

Διορίζονται·

§. 8. Χρῆστος Κουβαρᾶς ὡς ἀνθυπασπιστὴς, Μιχάλης Ἰωάννης Ῥωσσέλος ἀπὸ Οἴτυλον ὡς ἰατρὸς τάγματος· ὁ Πρωτοπαππᾶς τῆς Τσίμοβας, Παναγιώτης Ἀγαπάκης ὡς στρατιωτικὸς ἱερεὺς, ὅλοι εἰς τὸ 3 ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα (τῆς Μάνης), καὶ Δημήτριος Δεληγιάννης ὡς ἀνθυπασπιστὴς εἰς τὸ 3 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Ἐμβῆκαν εἰς ἐνέργειαν

§. 9. Ὁ διαθέσιμος συνταγματάρχης Ἀντώνιος Ἀλμεΐδας ὡς Φρούραρχος Μεσολογγίου· ὁ διαθέσιμος ταγματάρ. Ἱλάριος Τουρὲτ, ὡς ταγματάρ. τῆς πλατείας παρὰ τῷ Φρουραρ, Ναυπλίας.

Ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν·

§. 10. Ὁ διαθέσιμος ἀντισυνταγμ. Δ. Καλλέργης εἰς ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ γενικῷ ἀρχηγείῳ τῆς Πελοποννήσου· ὁ διαθέσιμος λοχαγ. Ἰάκωβος Βάρφης, ὡς Φρούραρχος Βονίτσης· ὁ ἀκόλουθος τοῦ Στρατοῦ λοχαγὸς Ῥοβέρτος Βρονικόφσκης εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων, διοριζόμενος λοχαγὸς τῆς πλατείας παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν· ὁ ἀκόλουθος ὑπολοχαγὸς Αὐγέρας Παππαγιανόπουλος, εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων, διοριζόμενος ὑπασπιστὴς τῆς πλατείας παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Π. Πατρῶν· ὁ ἀκόλουθος τοῦ στρατοῦ ἀνθυπολοχαγὸς Σπυρίδων Θεοτόκης, καταταττόμενος εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν ὡς ὑπεράριθμος καὶ χωρὶς μισθόν.

Μετετέθησαν·

§. 11. Οἱ ἀκόλουθοι συνταγματάρχαι καὶ στρατιωτικοὶ Νομοεπιθεωρηταὶ, Ἀλέξιος Βλαχόπουλος, ἀπὸ τὸν Νομὸν Φωκίδος καὶ Λοκρίδος εἰς τὸν Νομὸν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, καὶ Τζανετάκης Γρηγοράκης ἀπὸ τὸν Νομὸν Λακωνίας. εἰς τὸν Νομὸν τῶν Κυκλάδων· ὁ Ταγματάρχης καὶ προσωρινὸς διοικητὴς τοῦ 5 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Αὔγουστος Γέσμαν, ὡς ἐκτελῶν χρέη ἀρχηγοῦ τοῦ 1. τμήματος εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν· ὁ ἐκπληρῶν χρέη ταγματάρχου παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναυπλίας λοχαγὸς Ἰωάννης Χένε τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν.

Ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ ὑπασπιστὴς τῆς πλατείας παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Π. Πατρῶν Ἰωάννης Σκληρῆς, εἰς τοὺς διαθεσίμους· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Βατσώνης ἀπὸ τὴν φάλαγγα, εἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα (Μεσολόγγιον). Πρὸς τούτοις μετετέθησαν κατὰ συνέπειαν τοῦ νέου σχηματισμοῦ τοῦ στρατοῦ,

Εἰς τὸ 1 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς·

Ὁ φρούραρχος Χαλκίδος ταγματάρχης Εὐστράτιος Πίσσας, ὁ ταγματάρχης Νικόλαος Γιακομόπουλος ἀπὸ τὸ 3 πεζικ. τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ λοχαγοί· Περάκης Ἀρτακηνὸς ἀπὸ τὸ 4, Στυλιανὸς Γονατᾶς καὶ Ἀθανάσιος Ῥόδιος ἀπὸ τὸ 5, Κωνσταντῖνος Βλάχος, Νικόλαος Χατηριάδης καὶ Κάρολος Σπρέτης ἀπὸ τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Μιχαὴλ Δεμικέλης ἀπὸ τὸ 5, Παρασκευᾶς Βασιλείου καὶ Σπῦρος Κρομμύδας ἀπὸ τὸ 3, Γεώργιος Λοβέρδος ἀπὸ τὸ 2, Ἰωάννης Μαρμάκης ἀπὸ τὸ 4, καὶ Μιχαὴλ Μαυροκορδάτος ἀπὸ τὸ 7 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἀπὸ τὸ 5, Δημήτριος Καραγιάννης, Νικόλαος Μουράτης καὶ Χρῆστος Νίτης ἀπὸ τὸ 4, Νικόλαος Τσεριγώτης ἀπὸ τὸ 5, Ἰωάννης Πετροκόκκινος ἀπὸ τὸ 7, Ἀντώνιος Σύψωμος ἀπὸ τὸ 2, Φίλιππος Μιχαλόπουλος καὶ Δημήτριος Κορωναῖος ἀπὸ τὸ 4, Τριαντάφυλλος Ἀμπελᾶς ἀπὸ τὸ 5, Ἄδολφος Φρέϊβεργ-Εἴσενβεργ ἀπὸ τὸ 4, Θεόδωρος Φαβρίκιος ἀπὸ τὸ 6, καὶ Ἄδαμ Βὲρρ ἀπὸ τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ἀνθυπασπισταί· Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς ἀπὸ τὸ 6, Ἀριστείδης Καρυάλης ἀπὸ τὸ 2, καὶ Ἐδουάρδος Ῥόδιγγερ ἀπὸ τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Εἰς τὸ 2 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς·

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ διοικητὴς τοῦ διαλυθέντος τάγματος τῆς γραμμῆς Σπυρίδων Σωνιέρος, ὡς διοικητὴς τοῦ τάγματος.

Οἱ λοχαγοί· Κάρπος Παππαδόπουλος, Αντώνιος Θεοχάρης, Ἰωάννης Φωτεινός, Ἀνάργυρος Τζάννης, Γεώργιος Σπηλιοτόπουλος καὶ Ἀθανάσιος Πίσσας ἀπὸ τὸ 3, Γεώργιος Σπανούδης ἀπὸ τὸ 4, Ἰωάννης Κομπώτης ἀπὸ τὸ 3, καὶ Λιβερόπουλος Μέλιος ἀπὸ τὸ 5 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Ἀναστάσιος Κάπατος ἀπὸ τὸ 3, Διονύσιος Ἀντίοχος ἀπὸ τὸ 5, Παναγιώτης Καλαφάτης ἀπὸ τὸ 4, Ἀριστείδης Μαυρομμάτης ἀπὸ τὸ 1, Βασίλειος Τούρνογλους καὶ Κωνσταντῖνος Τσελέπης ἀπὸ τὸ 3 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ἀνθυπολοχ. Ἰωάννης Ἐμμανολάκης, Κωνσταντῖνος Ἰωάννου, καὶ Παναγιώτης Σπυρόπουλος ἀπὸ τὸ 3, Ἰωσὴφ Ἀλμυράντης ἀπὸ τὸ 8, Σπῦρος Φωκᾶς ἀπὸ τὸ 5, Ἀναγνώστης Φρουδάκης ἀπὸ τὸ 3, Θεόδωρος Δῆμος ἀπὸ τὸ 6, Μιχαὴλ Βλίσμας ἀπὸ τὸ 5, Ἀλέξανδρος Ἀργυρόπουλος ἀπὸ τὸ 3, Δημήτριος Ἡσαΐας ἀπὸ τὸ 5, Διονύσιος Κοσκινᾶς ἀπὸ τὸ 3, Ἀναστάσιος Παγκαλάκης ἀπὸ τὸ 7, Γουστάβος Βούλγαρης ἀπὸ τὸ 3, Κυριάκος Πατάκατσης ἀπὸ τὸ 5, Φραγκῖσκος Σαλομὼν ἀπὸ το 4, Παναγιώτης Ἀλεξάνδρου ἀπὸ τὸ 3 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς

Οἱ ἀνθυπασπισταί· Ἠλίας Δημητρακαράκος ἀπὸ τὸ 8, Σταμάτης Γαλάτης καὶ Ἰωάννης Παππαδόπουλος ἀπὸ 3 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Εἰς τὸ 3 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς·

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ διοικητὴς τοῦ διαλυθέντος 6 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Βερνάρδος Χίσς, ὡς διοικητὴς τοῦ τάγματος. Οἱ ταγματάρχαι Φραγκῖσκος Ἄουερ καὶ Βιλχέλμος Σνιτσλάϊν ἀπὸ τὸ 5 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ λοχαγοί· Ἐμμανουὴλ Χὰν ἀπὸ τὸ 8, Φριδερῖκος Βέεχ ἀπὸ τὸ 1, Ἰωσὴφ Μάνδελ καὶ Φραγκῖσκος Γρόπερ ἀπὸ τὸ 7, Ἰωσὴφ Γροσχέδελ ἀπὸ τὸ 4, Φριδερῖκος Πάσχβιτς καὶ Φριδερῖκος Αὐγουστῖνος ἀπὸ τὸ 6 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Ἀντώνιος Ῥαῖχλ ἀπὸ τὸ 5, Κωνσταντῖνος Παππαδιέρος ἀπὸ τὸ 1, Μιχαὴλ Φουντουκλῆς ἀπὸ 4, Φραγκῖσκος Μαεστράκης ἀπὸ τὸ 6, Βαπτιστὴς Στέφανος ἀπὸ τὸ 5, Φραγκῖσκος Ἔλιγγερ καὶ Νικόλαος Ἀθανασίου ἀπὸ τὸ 6 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Θεόδωρος Ἀγγελάκης καὶ Κάρολος Γρένγερ ἀπὸ τὸ 6, Χρύσανθος Κυριακίδης καὶ Κωνσταντῖνος Πάλης ἀπὸ τὸ 8, Γρηγόριος Μουζάλας ἀπὸ τὸ 6, Νικόλαος Κασσιέρης ἀπὸ τὸ 1, Ἀναστάσιος Πολίτης, Ἰωάννης Γεωργιάδης, Μιχαὴλ Τολμίδης, Κωνσταντῖνος Δαμαλᾶς, Ἀντώνιος Μάϊερ καὶ Λουδοβῖκος Κελλενβέργερ ἀπὸ τὸ 6, ὁ τελευταῖος ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ τάγματος· Ἀντώνιος Κρὰνε ἀπὸ τὸ 4, Ἰάκωβος Καίσερ ἀπὸ τὸ 5, Γουστάβος Τίδεμαν καὶ Φριδερῖκος Κλέϊστ ἀπὸ τὸ 4, Ἀλφρέδος Λέεβ καὶ Φριδερῖκος Κέππελ ἀπὸ τὸ 6 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ἀνθυπασπισταί· Φερδινάνδος Ἀλλιόλης ἀπὸ τὸ 6, Ἔρνεστ Κλύβερ καὶ Θεόδωρος Φονδερλύε ἀπὸ τὸ 4, Κάρολος Σχίλχερ καὶ Κάρολος Στρόβελ ἀπὸ τὸ 7. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς·

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ διοικητὴς τοῦ διαληφθέντος 8 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Βιλχέλμος Στρούντς ὡς διοικητὴς τοῦ τάγματος, οἱ ταγματάρχαι Βαπτιστὴς Κλάϊνος ἀπὸ τὸ 8. καὶ Φῆλιξ Δελωριὲ ἀπὸ τὸ 1 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ λοχαγοί· Ἀνδρέας Χερβάγεν ἀπὸ τὸ 8, Παῦλος Διαμαντίδης ἀπὸ τὸ 3, Ἰωάννης Σαντίνης ἀπὸ τὸ 8, Ἰωάννης Κένλαϊν ἀπὸ τὸ 6, Λουδοβῖκος Σαρδὼν Δελαβὰρ ἀπὸ τὸ 5, Κάρολος Καίσερ ἀπὸ τὸ 7, Μαξιμιλιανὸς Ἄβελ καὶ Φραγκῖσκος Τάως ἀπὸ τὸ 8, καὶ Ἀδόλφος Βάουναχ ἀπὸ τὸ 6 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Λουδοβῖκος Στέλβαχ ἀπὸ τὸ 1, Παναγιώτης Βαχάρης ἀπὸ τὸ 5, Ἀντώνιος Βάρενες ἀπὸ τὸ 8, Ἰωάννης Βὶκ ἀπὸ τὸ 7, Θωμᾶς Μάϊερ ἀπὸ τὸ 8, Φώτιος Κωνσταντινίδης ἀπὸ τὸ 3, Σπῦρος Μάνεση ἀπὸ τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Εὐστάθιος Πανταζῆς ἀπὸ τὸ 2, Χρῆστος Μελιγκὸς ἀπὸ τὸ 8, Ἀλέξανδρος Σχυλίτσης ἀπὸ τὸ 4, Ἰωάννης Γενναῖος ἀπὸ τὸ 7, Νικόλαος Στρωτόπουλος ἀπὸ τὸ 5, Ἰωάννης Μαυρογένης καὶ Κωνσταντῖνος Δακόπουλος ἀπὸ τὸ 8, Γεώργιος Μεσσηνέζης ἀπὸ τὸ 7, Πάνος Φιλιππίδης καὶ Ὄθων Ἄβεχ ἀπὸ τὸ 5, Μάρκος Ῥάϊνχαρδ καὶ Γοδοφρέδος Κλάουδερ ἀπὸ τὸ 7, Ἰωάννης Μιδάννερ ἀπὸ τὸ 5, Κάρολος Βλέσιγγ, Φραγκῖσκος Σαΰφερτ καὶ Ἰωσὴφ Ἔττιγγερ ἀπὸ τὸ 7, Ἰάκωβος Λὶς, ἀπὸ τὸ 8, ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ τάγματος, Εὐγένιος Στρέγγ ἀπὸ τὸ 7, Ἐρρῖκος Ἰόνερ ἀπὸ τὸ 5, Ἐδουάρδος Βόλτσ καὶ Κάρολος Τζάχερλ ἀπὸ τὸ 8. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ἀνθυπασπισταί· Γεώργιος Χάουσμαν ἀπὸ τὸ 5, Ἀλόης Στούφνερ ἀπὸ τὸ 7, Βιλχέλμος Γέρλοφ ἀπὸ τὸ 5, καὶ Ἀντώνιος Σχέϋβερ ἀπὸ τὸ 8. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς.

Πρὸς τούτοις·

Ὁ ἰατρὸς συντάγματος· Δ. Ἰάκωβος Βύττνερ ἀπὸ τὸ 1 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Οἱ ἰατροὶ τάγματος· Δ. Στυλιανὸς Αἰμύλιος ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ἀκροκορίνθου εἰς τὸ 1. πεζικὸν ἐλαφρὸν τάγμα (Ἀθῆναι), Δ. Ῥωμάνος Βαῒς ἀπὸ τὸ πρῶτον πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, Δ. Χέρμαννος Λινδερμάϋερ ἀπὸ τὸ 4 εἰς τὸ 3, καὶ Δ. Φριδερῖκος

Τσέλερ ἀπὸ τὸ 6 εἰς τὸ 3 πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, Δ. Αὔγουστος Χάνιτς ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Π. Πατρῶν, καὶ Δ. Ἰωσὴφ Σοὺχ ἀπὸ τὸ 7 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ἀμφότεροι εἰς τὸ πυροβολικὸν, Δ. Φριδερῖκος Σέϋφερτ ἀπὸ τὸ 3 εἰς τὸ 1 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Δ. Λουδοβῖκος Χέρμαν ἀπὸ τὸ 5 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, Δ. Ἰωάννης Πανταζιάδης ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Βονίτσης εἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα (Μεσολόγγιον), καὶ Δ. Πετσενδόρφερ ἀπὸ τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων εἰς τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑποϊατροί· Δ. Γεώργιος Θώμαν ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Δ. Νικόλαος Βράχμαν ἀπὸ τὸ 6 εἰς τὸ 3 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Δ. Ἐῤῥῖκος Χὸπφ ἀπὸ τὸ 7. καὶ Δ. Βενέδικτος Σενσβοῦργ ἀπὸ τὸ 8· οἱ δύο εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Δ. Φραγκῖσκος Νίδερ ἀπὸ τὸ 4 εἰς τὸ 1. καὶ Δ. Ἰάκωβος Λόδτερ ἀπὸ τὸ 5 εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Δ. Μαξιμιλιανὸς Μέδικος ἀπὸ τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων εἰς τὸ 2 καὶ Δ. Γεώργιος Ῥοθλάουφ ἀπὸ τὸ 6. εἰς τὸ 3 πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ καταλυματίαι τάγματος· Πέτρος Βουρνᾶς εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν, Γεώργιος Σχοῦστερ, ἀπὸ τὸ 4. εἰς τὸ 1, Φριδερῖκος Λέμανν ἀπὸ τὸ 6 εἰς τὸ 3 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Κιλιάνος Δίμερ ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπὴν εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας (εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου), Βασίλειος Μαριέλλος ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν, Ἀθανάσιος Βρανᾶς ἀπὸ τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν (εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου Π. Πατρῶν).

Ὁ λογιστὴς ά. τάξεως Φριδερῖκος Ῥοὺππ ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου.

Οἱ λογισταὶ β΄. τάξεως· Γεώργιος Μούσχης ἀπὸ τὸ 8 εἰς τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ἐκτελῶν χρέη καταλυματίου τάγματος, Μαρτῖνος Οὔλλμαν ἀπὸ τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν (οἰκοδομῶν τμῆμα), Γεώργιος Μοσχόπουλος καὶ Σταῦρος Βασιλειάδης ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν.

Οἱ στρατιωτικοὶ ἱερεῖς· Νεπομοὺκ Βιζῖνος ἀπὸ τὸ τάγμα τῶν σκαπανέων εἰς τὸ 3, καὶ Ἰάκωβος Ῥὼθ ἀπὸ τὸ 7 εἰς τὸ 4. πεζικ. τάγμα τῆς γραμμῆς.

§. 12. Μετατίθενται· Ὁ φρούραρχος Βονίτσης λοχαγὸς Παντολέων Βασιλειάδης ὡς φρούραρχος Χαλκίδος, ὁ ὑπολοχαγὸς Θωμᾶς Μάϋερ ἀπὸ τὸ 4. εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς (διλοχία ἐργασιῶν), ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἰωάννης Γεωργιάδης ἀπὸ τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Φριδερῖκος Κλέϊς ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς.

Ὁ καταλυματίας συντάγματος Φριδερῖκος Ζ[illegible]γενχάϊν ἀπὸ τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν εἰς τ[illegible] ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν (β΄. τμῆμα[illegible] ὁ καταλυματίας τάγματος Γεώργιος Παππαδάκ[illegible] ἀπὸ τὸ 2 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Ὁ λογιστὴς ά. τάξεως Κάρολος Δίκερχοφ ἀπ[illegible] τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου εἰς τ[illegible] πυροβολικὸν τάγμα.

§. 13. Πλήρη μισθὸν τοῦ βαθμοῦ ἔλαβον· Ὁ φρούραρχος Μεσολογγίου συνταγματάρχης Ἀντ[illegible] Ἀλμεΐδας.

§. 14. Πλήρη μισθὸν τοῦ βαθμοῦ λαμβάνουν· Ὁ μέχρι τοῦδε φρούραρχος Βονίτσης λοχαγὸς Παντολέων Βασιλειάδης, ὁ φρούραρχος Ἀντιῤῥίου λοχαγὸς Εὐστάθιος Νικολάου, καὶ ὁ ὑφιππιατρὸς Φραγκίσκος Ξαβέριος Βίδερ ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν (ζευγῖται).

§. 15. Ἐπροβιβάσθησαν· Ὁ συνταγματάρχης καὶ ἀρχηγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Θωμᾶς Γόρδων ὡς ὑποστράτηγος εἰς αὐτοὺς, ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ ὑπασπιστὴς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Φριδερῖκος Σαπόρτας ὡς συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ μὲ τὴν ἀρχαιότητα ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1834.

Εἰς τὴν φάλαγγα·

Ἀπὸ τὴν 5 εἰς τὴν 3 τάξιν τοῦ μητρώου

Ὡς ἀντισυνταγματάρχης·

Ὁ λοχαγὸς Ἀποστόλης Κολοκοτρώνης.

Ἀπὸ τὴν 5. εἰς τὴν 4. τάξιν, Ὡς ταγματάρχαι· οἱ λοχαγοὶ Ἰωάννης Κῶστας, Γεώργιος Ζορβᾶς, Γεώργιος Δύκου Χελιώτης, Ἰωάννης Γιουροῦκος, Ἀθανάσιος Ἰωάννου Βαλτινὸς, Ζάχος Μ[illegible]λιος καὶ Πέτρος Βαρβιτσιώτης· περαιτέρω·

Ἀπὸ τὴν 6. ὡσαύτως εἰς τὴν 4 τάξιν

Ὡς ταγματάρχαι·

Οἱ ὑπολοχαγοὶ, Εὐθύμιος Στορνάρης, Ἰωάννης Φειζόπουλος καὶ Ἀναγνώστης Καναβός.

Ἀπὸ τὴν 6 εἰς τὴν 5 τάξιν.

Ὡς λοχαγοί·

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Ἀναστάσιος Μόστρας, Σταμάτης Μῆτσος, Ἀναγνώστης Λέκκας καὶ Δημήτριος Γεωργίου Παγκάκης.

Ἀπὸ τὴν 7. εἰς τὴν 6. τάξιν.

Ὡς ὑπολοχαγοί·

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Κανέλλος Μοθωνιὸς καὶ Γεώργιος Κ. Βαλτινός.

Περαιτέρω ὡς ἀντισυνταγματάρχης·

Ὁ ταγματάρχης καὶ διοικητὴς τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν Αἰμίλιος Στοκοὺμ εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς ταγματάρχης·

Ὁ λοχαγὸς, Ἀνδρέας Χερβάγεν εἰς τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Ὡς μοίραρχος·

Ὁ ὑπομοίραρχος ά. τάξεως Μιχαὴλ Γρίβας εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

Ὡς λοχαγοὶ ά. τάξεως·

Οἱ ὑπολοχαγοί, Ἰωάννης Βαπτιστὴς Κάϊσερ εἰς τὸ 6. καὶ Ἀνσέλμος Γρὸς Τροκάου εἰς τὸ 1 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Βενέδικτος Χέρτερ εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα μὲ ἀρχαιότητα πρὸ τοῦ λοχαγοῦ Ἔρνεστ Πασδίτς, καὶ Φριδερῖκος Τσέντνερ εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα μὲ ἀρχαιότητα πρὸ τοῦ λοχαγοῦ Ἰωάννου Σίγλ.

Ὡς ὑπομοίραρχοι ά. τάξεως·

Οἱ ὑπομοίραρχοι β'. τάξεως, Ἰωάννης Σολομωνίδης, Κωνσταντῖνος Δημακόπουλος, Ἰωάννης Γούσσης, Ἐμμανουὴλ Συνετάκης καὶ Γεώργιος Κροκίδας εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

Ὡς ὑπολοχαγός·

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Μιχαὴλ Καντακουζηνὸς εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς.

Ὡς ὑπομοίραρχοι β'. τάξεως·

Οἱ ἐνωματάρχαι, Ξαβέριος Παβασκόλ, Νικόλαος Χατζῆ Γεωργίου, Ἐμμανουὴλ Κασίδογλους, Δημήτριος Τζόρτζης καὶ Γεώργιος Κοτσοῦκος εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

Ὡς ἀνθυπολοχαγοί·

Οἱ ἀνθυπασπισταὶ Ἀλβέρτος Ἰὼβ, Σίμων Βαρζίλης, καὶ Ἰωσὴφ Μίνδλερ εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν· περαιτέρω ὁ ἐπιλοχίας Κωνσταντῖνος Δυσενδέρης ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Ὡς ἀνθυπασπισταί·

Ὁ ἐπιλοχίας Ἐμμερῖχος Ῥιχάρδος εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν· πρὸς τούτοις.

Ὡς ἀνώτερος ἀρχιατρός·

Ὁ ἀρχιατρὸς Δ. Ἐρρῖκος Τράϊβερ.

Ὡς ἀρχιατρός·

Ὁ ἰατρὸς συντάγματος Δ. Φριδερῖκος Δοτσάουερ ἀπὸ τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν.

Ὡς ὑφιππιατρός·

Ὁ δόκιμος ἱππιατρὸς Ξαβέριος Βίβερ, εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα (ζευγῖται.)

Ὡς δόκιμος ἱππιατρός·

Ὁ δεκανεὺς Βιλχέλμος Κὸχ ἀπὸ τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Ὡς καταλυματίαι συντάγματος ά. τάξεως·

Οἱ καταλυματίαι τάγματος, Φριδερῖκος Ζιγενχαὶν εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, Γεώργιος Χόλβεγ ἀπὸ τὴν διαλυθεῖσαν ἐπὶ τῆς στρατολογίας καὶ οἰκονομίας ἐν Μονάχῳ ἐπιτροπὴν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ οἱ δύο μὲ ἀρχαιότητα πρὸ τοῦ καταλυματίου συντάγματος Σπλιττγέρβερ.

Ὡς καταλυματίαι τάγματος β'. τάξεως·

Οἱ λογισταὶ καὶ μέχρι τοῦδε ἐκτελοῦντες χρέη καταλυματίου τάγματος Φριδερῖκος Ῥούππ εἰς τὸ ἀνώτερον Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν (εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου), Γεώργιος Μούσχης εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς καὶ Μαρτῖνος Οὔλλμαν εἰς τὴν Γραμ. τῶν Στρατ. (τμῆμα οἰκοδομῶν).

Ὡς λογιστὴς ά. τάξεως·

Ὁ λογιστὴς β'. τάξεως Γοττχέλφος Φὴς, εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον μὲ ἀρχαιότητα πρὸ τοῦ λογιστοῦ Γερμερσχάϊμ.

Ὡς λογισταὶ β'. τάξεως·

Ὁ δεκανεὺς Λεωνίδας Μάνεσης καὶ ὁ λογιστὴς Θεόδωρος Λάκχορν εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν· ὁ ἐνωμοτάρχης Ἰω. Κασσιέρης εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς. Ὁ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου Λουδοβῖκος Πομερέτης ὡς καθηγητὴς β'. τάξεως εἰς τὴν Στρατιωτικὴν σχολήν.

Ὁ γραφεὺς Χρῆστος Δούλης καὶ ὁ ἐκτελῶν χρέη γραμ. δεκανεὺς Κάρολος Βίλκη ἀπὸ τὸ τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ἀμφότεροι ὡς Γραμματεῖς β'. τάξεως εἰς τὴν Γραμ. τῶν Στρατιωτικῶν· καὶ ὁ λογιστὴς ά. τάξεως Βερνάρδος Βάϋμαν ὡς γραμ. β'. τάξεως παρὰ τῷ γενικῷ ἀρχηγείῳ τῆς Πελοποννήσου.

§. 16. Προβιβάζονται·

Ἀντισυνταγματάρχης· Ὁ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ Αὔγουστος Γέσμαν διοριζόμενος ἀρχηγὸς τοῦ ά. τμήματος εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ταγματάρχαι· Ὁ λοχαγὸς καὶ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κάρολος Σοῦτσος εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς· ὁ ἴλαρχος Δημήτριος Τουρναβίτης εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν· ὁ λοχαγὸς Δημήτριος σταυρίδης εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ· ὁ λοχαγὸς Ἰω. Χένε ἀπὸ τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων ὡς ταγματάρχης τῆς πλατείας εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον τῶν Ἀθηνῶν.

Λοχαγοὶ ά. τάξεως·

Ὁ λοχαγὸς β'. τάξεως Ἐμμανουὴλ Μανιτάκης εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα· ὁ ὑπολοχαγὸς Ἐπαμινώνδας Βασιλείου εἰς τοὺς γεν. ἐπιτελεῖς.

Λοχαγοὶ β'. τάξεως.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Βασίλειος Παρασκευᾶς ἀπὸ τὸ 1. πεζ. τάγμα τῆς γραμ. εἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα (Μεσολόγγιον) ὡς ἀξιωματικὸς προγυμναστής· Ἀντώνιος Ῥαΐχελ εἰς τὸ 3 πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς· Γεώργιος Λοβέρδος ἀπὸ τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμ. εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα (Ἀθῆναι) ὡς προγυμναστής· Λουδοβῖκος Στέλβαχ εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Παναγιώτης Κοσονάκος, Δημήτριος Πετροπουλάκης, Γεώργιος Καπετανάκης Μαυρομιχάλης, Γερμανὸς Μαυρομιχάλης, Ἰω. Γρηγορακόγκονας καὶ Γρηγ. Πατριαρχέας Τρουπάκης, ὅλοι εἰς τὸ 3. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα (τῆς Μάνης), Ἀνδρέας Καλάνδρος εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ.

Ἴλαρχος.

Ὁ ὑπολοχ. Ἰω. Λαμπέρτης εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Λοχαγοὶ ἐπιλοχίαι τῆς φάλαγγος·

Οἱ ὑπολοχαγοὶ δεκανεῖς τῆς φάλαγγος Σταῦρος Κόντος καὶ Μάρκος Γκίλης τῆς 1, Νικόλαος Κόπελος τῆς 2, Θωμᾶς Νικολάου Κασνέζης, Βασίλ. Θεαγένης, Εὐστάθιος Γαβριὴλ καὶ Μῆτρος Λάπας τῆς 7, Ἀθανάσ. Σμυρλῆς τῆς 13. τετραρχίας τῆς φάλαγγος· τελευταῖον οἱ ὑπολοχαγοὶ τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Συνταγματάρχου Τζαβέλλα σώματος, Γεώργιος Πάσχος, Λάμπρος Κάντζος, καὶ Λιόνης Δαγκλῆς.

Ὑπολοχαγοὶ δεκανεῖς τῆς φάλαγγος·

Οἱ ἀνθυπολοχ. Ἰω. Κίτσου καὶ νάκος Νικολάου Κρικοχωρίτης τῆς 6, Θεόδ. Τσισιμίτης τῆς 7, Διονύσιος Πανούσης καὶ Θωμᾶς Χρήστου τῆς 8, Ἀντώνιος Π. ζωγράφος τῆς 9, Στέλιος Συνοδινὸς τῆς 10. τετραρχίας τῆς φάλαγγος, καὶ τελευταῖον ὁ μέχρι τοῦδε μὴ κατεταγμένος Ἰω. Μάνεσσης.

Ὡς ὑπολοχαγοί·

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί, Γιαννάκης Ζητουνιάτης, Ἀθανάσ. Κουτκουτάκης καὶ Ἰω. Ταβακόπουλος εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, Καῖσαρ Βιλλάνης, Ἐρρῖκος Ἐστραΐχ, Ἀναστάσ. Πάνος, Κάρολλος Βερτχάϊμ, Μιχαὴλ Χὸχ καὶ Κάρολος Στράϊτερ εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα.

Ὡς ἀνθυπολοχαγοί·

Οἱ ἀνθυπασπισταὶ Λουδοβῖκος Βιδερχὸλδ εἰς τὸ 1. πεζ. τάγμα τῆς γραμ. (Διλοχία ἐργασιῶν), Φερδινάνδος Ἀλλιόλης εἰς τὸ 3. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἠλίας Δημητρακαράκος ἀπὸ τὸ 2. πεζ. τάγμα τῆς γραμ. εἰς τὸ 3. ἐλ. πεζ. (τῆς Μάννης) ὡς ὑπασπ. τοῦ τάγματος, Ἀναστ. Πετμεζᾶς ἀπὸ τὸ 1. πεζ. τάγμα τῆς γραμμ. εἰς τὸ 1. ἐλ. πεζ. τάγμα (Ἀθῆναι), Παντολέων Ξενάκης εἰς τὸ 1, Ἰω. Παπαδόπουλος εἰς τὸ 2, καὶ Ἀριστείδης Καρνάλης εἰς τὸ 1. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, οἱ τρεῖς τελευταῖοι ἐκτελοῦντες προσωρινῶς χρέη καταλυματιῶν τάγματος β'. τάξεως εἰς τὴν ἐθνοφυλακήν, Γεώρ. Χάουσμαν εἰς τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, Βασίλειος Πουρναρᾶς ἀπὸ τὸ 2. πεζ. τάγμα τῆς γραμ. εἰς τὸ 2. ἐλ. πεζ. τάγμα (Μεσολόγγιον), Ἀλόης Στούφνερ εἰς τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, Βιλχέλμος Γέρλοφ εἰς τὸ 4, καὶ Ἔρνες Κλύβερ εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ἀμφότεροι ὡς ἀξιωματικοὶ εἰσηγηταί· Ἀντώνιος Σχέϋβερ εἰς τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμ. Ἐδουάρδος Ρύδιγγερ εἰς τὸ 1· πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς· ὡς ἀξιωματικὸς εἰσηγητὴς Χριστιάνος Λάγκ ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 3. πεζ. τάγμα τῆς γραμ., Θεόδ. Φουνδερλὺ εἰς τὸ 3. πεζ. τάγμα τῆς γραμμ. ὡς ἀξιωμ. εἰσηγ. παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν, Κάρολος Σχίλχερ καὶ Κάρολος Στρόβελ εἰς τὸ 3. πεζ. τάγμα τῆς γραμ., Παππαγιάννης Ζαφείρης εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα τῆς γραμ. (Ἀθῆναι), Κωνσταντ. Δημητριάδης εἰς τὸ 2. ἐλ. πεζ. τάγμα (Μεσολόγγιον), Βιλχέλμος Νόρμαν Ἔρενφελς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, Κωνσταντῖνος Στορνάρης ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων ὡς ὑπασπιστὴς τῆς πλατείας παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναυπλίας, Ἀλκιβιάδης Ἀργυρόπουλος, Θρασύβουλος Κοσσανδέλης, Φριδερῖκος Βέλοχ εἰς τὸ πυροβολ. τάγμα· περαιτέρω· οἱ ἀνθυπασπισταὶ Φριδερῖκος Ἔττιγγερ, Γουστάβος Δίλμαν, Αὔγουστος Βόλος, οὗτος ὡς ὑπασπιστὴς τῆς στρατιωτ. σχολῆς, Ἰάκωβος Φόλμερ, Ἀντώνιος Στόλλ, Τράουγοτφ Χαϊνδενάβερ καὶ Θεόδωρ. Κομνινός, ὅλοι εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα.

Ὡς ἀνθυπασπισταί·

Οἱ ἐπιλοχίαι· Μαξιμιλιανὸς Φράντζ εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Βιλχέλμος Κάμμερερ εἰς τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, Χριστόφορος Κονιάλλης εἰς τὸ 1. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, Σίμων Πολυμέρης ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 2. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, ὁ λοχίας Λουδοβῖκος Βόρχαρδ εἰς τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς ὑπηρετῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν δικαιοδοσίαν παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ Φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν· οἱ δεκανεῖς Δομίνικος Δελπράτος εἰς τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, ὑπηρετῶν παρὰ τῷ Φρουραρχείῳ Ναυπλίας, Μορίτσιος Γιὸτ εἰς τὸ 3. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, εἰς ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Στρατιωτ., ὁ ἐπιλοχίας Εὐθύμιος Χρυσοβούλου εἰς τὸ 1. ἐλ. πεζ. ταγμα (Ἀθῆναι), οἱ ἐπιλοχίαι Ἐδουάρδος Κιτερλάϊν, Παναγιώτης Μακρόπουλος, καὶ ὁ λογχιστὴς Ν. Τσαμαδὸς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Ὡς ἀνθυπασπισταὶ τοῦ Μηχανικοῦ·

Ὁ λοχίας Ἰωάννης Ἔρβεν τῆς διλοχίας τῶν Σκαπανέων, καὶ ὁ δεκανεὺς Θεόδωρος Βόσε.

Ὡς Πρωτοκολλισταί·

Ὁ μέχρι τοῦδε ἐκπληρῶν τὰ χρέη ταῦτα δεκανεὺς Φριδερῖκος Σάαροττ ἀπὸ τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμ. εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμ. (καταχώρησιν), διατηρῶν τὰς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὑποχρεώσεις του.

Ὡς γραφεῖς·

Οἱ δεκανεῖς Φραγκῖσκος Ῥάλλης τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, Ἰωάννης Σακκελίου τοῦ 1. καὶ Διονύσιος Ζανὸς τοῦ 2. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, ὅλοι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, διατηροῦντες τὰς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὑποχρεώσεις των.

Ὡς ὑποϊατροί·

Οἱ δόκιμοι τῆς χειρουργίας· Πέτρος Τζόκος εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζικὸν τάμγμα (Ἀθῆναι) καὶ Δημήτριος Χορμοβίτης εἰς τὸ 2 ἐλαφρ. πεζ. τάγμα (Μεσολόγγιον).

Ὡς ὑποεπιμελητὴς καὶ ἔφορος τῶν βιβλίων·

Ὁ καταλυματίας συντάγματος ά. τάξεως Δημήτριος Ῥίζος, εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὡς καταλυματίαι τάγματος β'. τάξεως·

Ὁ λογχιστὴς ά. τάξεως Γεώργ. Μοσχόπουλος ἀπὸ τὸ Φρουραρχεῖον Αἰγίνης, εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν

ὁ ἀνθυπασπιστὴς Σταμάτης Γαλάνης ἀπὸ τὸ 2. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 2. ἐλαφ. πεζικὸν τάγμα (Μεσολόγγιον)· ὁ λογιστὴς α΄. τάξεως Ἰω. Βασιλειάδης ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν

Ὡς λογισταὶ α΄. τάξεως·

Οἱ λογισταὶ β΄. τάξεως Λεωνίδας Μάνεσσης ἀπὸ τὸ ἱππικὸν σύνταγμα εἰς τὸ 2. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, ἐκπληρῶν χρέη καταλυματίου τάγματος β΄. τάξεως· Ἰωσὴφ Σίλτσερ ἀπὸ τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμῆμα παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐκτελῶν χρέη διευθυντοῦ τοῦ ὑλικοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν οἰκοδομῶν εἰς Ἀθήνας· Κάρολος Βίσιγγερ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπὴν· πρὸς τούτοις οἱ ἐκτελοῦντες χρέη λογιστῶν Νικόλαος Τούντας εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν (ἐπιτόπιον ταμεῖον), Ξαβέριος Χουνσδόρφερ ἀπὸ τὸ 1 πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, Ἀδὰμ Μάϋερ εἰς τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων, Χριστόφορος Μύλλερ ἀπὸ τὸ 4. πεζ. ταγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμῆμα παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐκτελῶν χρέη διευθυντοῦ τοῦ ὑλικοῦ τῆς ἀποθήκης τῶν οἰκοδομῶν εἰς Ναύπλιον, Κυριάκος Καλγάκης παρὰ τῷ Φρουραρχείῳ Ναυπλίας (ἐπιτόπιον ταμεῖον).

Ὡς λογισταὶ β΄. τάξεως·

Οἱ ἐκτελοῦντες χρέη λογιστῶν, Πέτρος Ψωμόπουλος καὶ Μορίτσης Δρέξελ εἰς τὸ 1. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, ὁ τελευταῖος εἰς τὴν διλοχίαν τῶν ἐργασιῶν· Ἀντώνιος Σχῶν εἰς τὸ 3. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, Γουστάβος Ρούνσλερ εἰς τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς· Αὔγουστος Βοέμε ἀπὸ τὸ 4, καὶ Αἰμύλιος Βίλλιχ ἀπὸ τὸ 3. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, ἀμφότεροι εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν· Φερδινάνδος Σίγνερ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου, Ἐρρῖκος Αὔγουστος Σάνδερ καὶ Φριδερῖκος Βρούννερ ἀπὸ τὸ 3. πεζ. ταγμ. τῆς γραμμῆς, εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου (λόχος τεχνιτῶν), Φραγκῖσκος Μύσιγ καὶ Ἰωσὴφ Γράσσελ, εἰς τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων, Γεώργιος Παλαιολόγος εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν, καὶ Ιωάννης Ἔκερτ ἀπὸ τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμῆμα παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Νομομηχανικῷ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Ἐτέθησαν εἰς σύνταξιν·

§. 17. Ὁ λοχαγ. Δημήτρ. Φιλίππου τοῦ 5. πεζ. τάγματος τῆς γραμμῆς, ὁ λοχαγὸς Ἰωάννης Νιτζελβάχ τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, προλαβόντως μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ δι᾽ ἓν ἔτος, ὁ λοχαγὸς Λάμπρος Γεωργίου τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων, ὁ διαθέσιμος ὑπολοχαγὸς Παναγιώτης Σμυρναῖος, ὁ λογιστὴς Νικόλαος Δημητρίου παρὰ τῷ Φρουραρχείῳ Μονεμβασίας.

Ἐχαρακτηρίσθησαν·

§. 18. Ὁ πρώην ταγματάρχης τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Χρῆστος Φαβρίκιος, ὡς ἀντισυνταγματάρχης ἀκόλουθος τοῦ στρατοῦ· ὁ λοχαγὸς τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Φέλιξ Δελωριέ, ὡς ταγματάρχης εἰς αὐτὸ, ὁ Βασιλικὸς Βαυαρικὸς λοχαγὸς καὶ εἰσηγητὴς τοῦ Ἀνακτοβουλίου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Ἰωσὴφ Λεμάϊερ, ὡς ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ, ὁ πρώην ὑπολοχαγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Πέτρος Γενετᾶς ὡς λοχαγὸς ἀκόλουθος τοῦ στρατοῦ, ὁ ἀφεθεὶς δεκανεὺς τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν Φριδερῖκος Βέβερ, ὡς ἀνθυπολοχαγὸς ἀκόλουθος τοῦ στρατοῦ, μὲ τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τοῦ συντάγματος τούτου.

Εἰς τὴν ἐθνοφυλακήν· Ὡς συνταγματάρχαι· οἱ ἀντισυνταγματάρχαι τῆς ἐθνοφυλακῆς Ἰωάν. Μαμούρης καὶ Χριστόδουλος Χατζῆ Πέτρου, πρὸς τούτοις ὁ ὁπλαρχηγὸς ἐκ τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων Ἀνδρέας Ἴσκος.

Ὡς ἀντισυνταγματάρχης εἰς αὐτήν· Ὁ ἀρχηγὸς τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων Ζώης Πάνου.

Χαρακτηρίζονται·

§. 19. Ὡς ἀντισυνταγματάρχαι· Ὁ ταγματάρχης καὶ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Μαξιμιλιανὸς Ῥόσνερ, ὁ Ταγματάρχης τῶν ἐλαφρῶν ταγμάτων καὶ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἠλίας Κατσάκος Μαυρομιχάλης, ὁ ταγματάρχης Λεμάϊερ εἰσηγητὴς τοῦ ἀνακτοβουλίου, ὁ ταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ καὶ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Στρατιωτικῶν Φριδερῖκος Βράκερ, ὁ ταγματάρχης καὶ διοικητὴς τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος Ἰωσὴφ Χύτς.

Οἱ ταγματάρχαι ἀνθυπολοχαγοὶ τῆς Φάλαγγος, Ναστούλης Δαγκλῆς τῆς 5, Γιαννούσης Πανομάρας τῆς 6, Δούκας Κωνσταντίνου Δούκα τῆς 8, καὶ Ἀναγνώστης Παππασταθόπουλος τῆς 10 τετραρχίας τῆς φάλαγγος.

Ὡς ταγματάρχαι· ὁ λοχαγὸς Μαυρίκιος Σπὶς εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα μετὰ τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ.

Οἱ λοχαγοὶ ἐπιλοχίαι τῆς φάλαγγος, Ἀντώνιος Κοντοσόπουλος τῆς 1. Φώτιος Κουσκούρης τῆς 2. Νικόλαος Κάσκαρης τῆς 3. Ἰωάννης Ῥαζηκότσικας, Γεράσιμος Βίκτωρ Φωκᾶς, Ἀθανάσιος Κανάτας καὶ Πάνος Βλαχόπουλος τῆς 5. Νικόλαος Σουλιώτης καὶ Ἀνδρέας Κοντάκης τῆς 9. Γολφῖνος Πετμεζᾶς καὶ Νικόλαος Φραγγούλης τῆς 10. Ἰωάννης Πλαπούτας καὶ Βασίλειος Δημητρακόπουλος τῆς 12 τετραρχίας τῆς Φάλαγγος, καὶ Σταῦρος Γρίβας.

Ὡς λοχαγὸς β΄. τάξεως· Ὁ ὑπολοχαγὸς Βαπτιστὴς Στέφανος εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ἐκτελῶν χρέη προγυμναστοῦ εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα (Ἀθῆναι).

Ὡς λοχαγοὶ ἐπιλοχίαι τῆς φάλαγγος· Οἱ ὑπολοχαγοί· Γεώργιος Καπλάνης καὶ Ἀθανάσιος Νικολάου τῆς 1. Σπῦρος Καρπούζης καὶ Γεώργιος Δαλάσκας τῆς 2. Χρῆστος Καλογέρης τῆς 5. Πάνος Δούσης τῆς 6. Βασίλειος Κόλιας, Στάμος Σφακιανὸς καὶ Λάμπρος Ὀδυσσεὺς τῆς 7. Ἰωάννης Δ. Φωκᾶς, Ἰωσὴφ Περσόφσκης Ἰωάννης Παππαδόπουλος, Ἀθανάσιος Κριεμάδης, Γιαννάκης Παππακυριάκου, Ἀναγνώστης Χ. Ἀθανασίου καὶ Νικόλαος Παππαδάτος τῆς 8. Ἰωάννης Παππαλεξόπουλος, Τάσος Νέτσος καὶ Ἀναστάσιος Τσόκρης τῆς 9. Παναγιώτης Πετμεζᾶς καὶ Χρῆστος Ἰωάννου Πρεβεζιάνος τῆς 10. Ἀντώνιος Σαλβαρᾶς τῆς 11. Νικήτας Δικαίου, Δημήτριος Βούκουρας καὶ Γεώργιος Π. Κεφαλᾶς τῆς 12. Δημήτριος Κότσου τῆς 13. τετραρχίας τῆς φάλαγγος, καὶ τελευταῖον Φώτης Χρυσανθακόπουλος καὶ Κώστας Πάλης.

Ὡς ὑπολοχαγοὶ δεκανεῖς τῆς φάλαγγος· Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ φαλαγγῖται· Νίκος Γεωργίου τῆς 1. Βασίλειος Νάνου Ζαπαντιώτης τῆς 5. Ἥλιος Ῥίζος τῆς 6. καὶ Τριαντάφυλλος Βουγιουκλῆς τῆς 7. τετραρχίας τῆς φάλαγγος.

Ὡς ἰατρὸς συντάγματος· Ὁ ἰατρὸς τάγμ. Δ. Χέρμαν Λινδεμάϋερ ἀπὸ τὸ 3 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν (στρατ. νοσοκομεῖον)

Ζητηθείσας ἀφέσεις ἔλαβον·

§. 20. Ὁ ὑποστράτηγος καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Βιχέλμος Λεσσουΐρος, ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀνώτερος φρούραρχος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συνταγματάρ. τοῦ πυροβολικοῦ Λουδοβῖκος Λύδερ, ὁ φρούραρχος Ναυπλίου συνταγματάρ. τοῦ πυροβολικοῦ Φίλιππος Βρὰνδ, ὁ φρούραρχος Μεσολογγίου συνταγματάρ. Φραγκῖσκος Γραϊλλάρδ, οἱ ἀντισυνταγματάρχαι καὶ διοικηταὶ ταγμάτων Κάρολλος Βίντερ τοῦ 4, καὶ Βόλφγκαν Ὄττ τοῦ 7. πεζικ. τάγματος τῆς γραμμῆς, ὁ ταγματάρ. Χρῆστος Φαβρίκιος τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, ὁ ταγματάρχης Ἰωσὴφ Λάσπερχ τοῦ 4 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, χαρακτηρισθεὶς ὡς ἀντισυνταγματάρχης, μὲ τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τῶν ἀκολούθων τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικῶν, ὁ ταγματάρχης Φριδερῖκος Ῥούεσχ τοῦ 6. πεζικοῦ ταγματος τῆς γραμμῆς, ὁ ταγμ. καὶ διοικητὴς τοῦ τάγματος τῶν Σκαπανέων Ἀνδρέας Στίχ.

Οἱ λοχαγοί. Αὔγουστος Γιόχμους τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, Λεονάρδος Χοὺρς τοῦ 5, Φριδερῖκος Γαΐγερ τοῦ 6, Ἰωάννης Ἄλτμαν τοῦ 7, Βιλχέλμος Μαντς τοῦ 1, Φραγκῖσκος Ἴμχοφ τοῦ 6, Ῥιχάρδος Μόλιτωρ τοῦ 8, Μαξιμιλιανὸς Ὄκελ τοῦ 7, Μαρκάρδος Χόλδεδρερ, Φρεδερ. Βάουναχ τοῦ 8. πεζ. ταγμ. τῆς γραμμῆς, Ἰω. Βαπτιστὴς Καῖσερ τοῦ 6, Ἀνσέλμος Γρὸς-Τροκάου τοῦ 3. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς. Πρὸς τούτοις ὁ ἴλαρχος τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν Ὄθων Χουνολστάϊν, ὁ ἴλαρχος τοῦ αὐτοῦ συντάγματος Καρολος Βαρικοὺρ, οἱ λοχαγοὶ Κάρολος Τζίντλ καὶ Ἰωσὴφ Σχμέλτρελ τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, οἱ ἴλαρχοι Αὔγουστος Ῥέϊτσενστάϊν καὶ Μαξιμιλιανὸς Χαϋσλερ τῶν Ζευγιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ, οἱ λοχαγοὶ Φραγκῖσκος Τάουτχ τοῦ μηχανικοῦ σώματος καὶ Ἰωάννης Σίγλ τῆς διλοχίας τῶν σκαπανέων.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Γάσπαρος Βέρχεμ τοῦ 5, Φρεδερῖκος Μέτσγερ τοῦ 7, Χριστόφορος Μὰν τοῦ 8, Ἀλφόνδος Χάλλερ τοῦ 7, Νικόλαος Στράτης τοῦ 4. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, οὗτος μὲ τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ του τῶν ἀκολούθων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, Χριστόφορος Γλόκνερ τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, Γεώργιος Χόλδερερ τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, Κάρολος Ἄβελε τοῦ τάγματος τῶν σκαπανέων χαρακτηρισθεὶς λοχαγὸς ἀκόλουθος τοῦ στρατοῦ, Λεονάρδος Δέσσελ ὑπασπιστὴς τοῦ τάγματος τῶν σκαπανέων.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Ἀδόλφος Δετρὸζ ἀπὸ τὸν 1, Λεονάρδος Ζίππερερ τοῦ 7. Μαξιμιλιανὸς Ἀσσενβρίερ τοῦ 4, Ἀδαλβέρτος Μὰρκ, τοῦ 7. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Γουστάβος Ῥάκνιτς τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, Μαξιμιλιανὸς Βαϊσένδαχ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν, Κάρολος Κόρτε, Βαπτιστὴς Βύργερ, Νικόλαος Ζίγκ, Κλεμέντιος Σίχερερ τοῦ μηχανικοῦ σώματος, Κάρολος Σάμες ἀκόλουθος τοῦ στρατοῦ, καὶ ὁ διαθέσιμος Ἀναστάσιος Ψαλλίδας.

Οἱ ἀνθυπασπισταί· Ἀδελβέρτος Σαλχάμερ τοῦ 6. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Μαξιμιλιανὸς Βουτεΐλ τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, Χέλβιχ Ἴμχοβ τῶν ζευγιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ οἱ τρεῖς χαρακτηρισθέντες ἀνθυπολοχαγοὶ μὲ τὴν ἄδειαν νὰ φέρουν τὴν στολὴν τῶν σωμάτων των, ὁ ἀνθυπασπιστὴς Ἀνδρέας Ἐνσβέργερ τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, καὶ Ἰωσὴφ Βερετῖνος παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Λαμίας, οἱ ἀνθυπασπισταὶ τοῦ μηχανικοῦ Ἀλέξανδρος Στραῖτ καὶ Φραγκῖσκος Πρέλλερ τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

Περαιτέρω· ὁ ἰατρὸς συντάγματος Δ. Αὔγουστος Σὸργ, παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναυπλίας, ὁ ἰατρὸς τάγματος Δ. Κούρτιος τοῦ 1, καὶ ὁ ὑποϊατρὸς Φριδερῖκος Κάρολος Σχμίδγεν τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, ὁ δόκιμος ἰατρὸς Δ. Βερνάρδος Ὀρνστάϊν παρὰ τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ καὶ ὁ ὑποφαρμακοποιὸς β'. τάξεως Γόττλυβ Σπελλενβέργ.

Πρὸς τούτοις· ὁ ὑποεπιμελητὴς καὶ στρατιωτικὸς ἔφορος τῶν βιβλίων Λεονάρδος Ναϊμάερ, ὁ καταλυματίας συντάγματος Λαυρέντιος Βοϋλεμερ τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, ὁ καταλυματίας τάγματος Κάρολος Σάουερ τοῦ μηχανικοῦ σώματος, ὁ λογιστὴς β'. τάξεως Θεόδωρος Λάκορν τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, οἱ καθα-

γηται Λουδοβΐκος Πομμερέτης, Παῦλος Παύλης· πρὸς δὲ ὁ διδάσκαλος τοῦ χοροῦ Δημήτριος Κωνοφάγος, καὶ ὁ διδάσκαλος τῆς καλλιγραφίας Ἀλέξιος Ἡσαΐας, ὅλοι παρὰ τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ.

Ἀφέθησαν·

§. 21. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Γεώργιος Μύλλερ τοῦ μηχανικοῦ σώματος, ὁ ὑποΐατρὸς Πέτρος Περίδης τοῦ τάγματος τῶν σκαπανέων, καὶ οἱ δύο διότι δὲν ἀνέλαβον ἐγκαίρως τὰ χρέη εἰς τὰ ὁποῖα ἐδιωρίσθησαν.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἀνδρέας Σχβάϊγερ τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, διορισθεὶς εἰς τὸ Βασιλικὸν ἱπποστάσιον, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Βερίκιος τοῦ λόχου τῶν τεχνητῶν, ὡς μετατεθεὶς εἰς τὸ ναυτικὸν πυροβολικόν, ὁ ἀνθυπασπιστὴς Ἐδουάρδος Κόππε τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, μὴ ἐπιστρέψας μετὰ παρέλευσιν τῆς εἰς αὐτὸν δοθείσης ἀδείας, ὁ λογιστὴς Σίμων Σμιτσνάϊδερ ἀπὸ τὸ τάγ. τῶν σκαπανέων, ὡς διορισθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δασῶν.

§. 22. Διεγράφησαν τῶν ἐλέγχων τοῦ στρατοῦ ὡς ἀνάξιοι· ἀπὸ τὴν Β. φάλαγγα·

Ἀπὸ τὴν 2. τετραρχίαν· Οἱ ἐπιλοχίαι· λοχαγοὶ Νικόλαος Στράτος καὶ Γεώργιος Γεροθανάσης.

Οἱ δεκανεῖς· ὑπολοχ. Ἀθανάσ. Κρικοχωρίτης, Κῶστας Καπαγεωργάκης καὶ Κωνστ. Βαλιανάκος.

Οἱ ἐκλεκτοί· ἀνθυπολοχ. Κωνσ. Γερόλυμος, Δημήτριος Γερόλυμος καὶ Παναγιώτης Κατσαρός.

Ἀπὸ τὴν 3. τετραρχίαν· Ὁ ὑπολοχαγὸς ἀντισυνταγματάρχης Ἰωάν. Σπῦρος Βαϊρακτάρης.

Οἱ δεκανεῖς· Ἰωάννης Διαλέτης καὶ Ἰωάννης Καλύβας.

Οἱ ἐκλεκτοί· ἀνθυπολοχ. Γεωργόπουλος Παλαιογιάννης, Κιτσάκης Πάνου, Θεόδωρος Σπύρου, Ἀναστάσιος Δημοροκᾶς, Κῶστας Νάσσης Χήρας, Ἀποστόλης Καραμπίνης καὶ Γεώρ. Νάσσης Χήρας.

Ἀπὸ τὴν 4. τετραρχίαν· Ὁ ὑπολοχαγὸς ἀντισυναγματάρχης Νικόλαος Ζέρβας.

Ὁ ἀνθυπολοχ. ταγματάρ. Γεωργάκης Μαλάμος.

Ὁ σημαιοφόρος λοχ. Παναγιώτης Μαλάμος.

Ὁ ἐπιλοχίας λοχ. Νάστος Ζέρβας.

Οἱ ἐκλεκτοὶ ἀνθυπολοχ. Ἰωάν. Νικολάου, Γιαννάκης Ζέρβας, Κῶστας Μαλάμος, Χρῆστος Ζέρβας, Παναγιώτης Χρηστίδης, Ἰωάννης Βάθας, Γεωργάκης Κῶστα, Ἀναστάσιος Κασσιώτης καὶ Γιαννάκης Μαλάμος.

Ἀπὸ τὴν 5. τετραρχίαν· Ὁ ὑπολοχαγὸς ἀντισυνταγμ. Δῆμος Τσέλιος.

Ἀπὸ τὴν 6. τετραρχίαν· Ὁ δεκανεὺς ὑπολοχ. Τούλιας Πανομάρας.

Ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς· Ὁ ὑπομοίραρχος ά. τάξεως Γεώργιος Παλασκάκης.

§. 23. Ἀπέθανον· Ὁ ταγματάρ. φρούρ. Κορών. καὶ ἱππότης τοῦ Β. Νεαπολιτικοῦ τάγματος τοῦ ἁγ. Γεωργίου Γαετάνος Βιλλάνος τὴν 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουρ.) 1835 εἰς Πρόνοιαν, ὁ λοχ. Φριδερῖκος Τράξλερ τοῦ 7. πεζ. τάγμ. τῆς γραμμῆς τὴν 16 (28) Μαρτίου 1835 εἰς Ναύπλιον, ὁ προσωρ. καταταχθεὶς εἰς σύνταξιν λοχ. Ἰωάννης Μπίζεβαχ τὴν 30 Ἀπριλ. (12 Μαΐου) 1835 εἰς Ἀθήνας, ὁ λοχ. Φριδερῖκος Κράους τοῦ τάγματος τῶν σκαπανέων, φονευθεὶς ὑπὸ τῶν λῃστῶν εἰς τὴν μεταξὺ Ἀγρινίου καὶ Μεσολογγίου ὁδὸν τὴν 7 (19) Ἰουνίου 1835, ὁ ὑπομοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς Παῦλος Στεφάνου τὴν 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστ.) 1835 εἰς Ναύπλιον, ὁ λογιστὴς 6΄. τάξεως Κάρολος Σχαΐφερ τῆς διαλυθείσης ἐπὶ τῆς στρατολογίας καὶ οἰκονομίας ἐν Μονάχῳ ἐπιτροπῆς τὴν 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) 1835 εἰς Ναύπλιον, ὁ ὑπολοχ. Μαξιμιλιανὸς Βὰχ τοῦ 7. πεζ. τάγ. τῆς γραμ. τὴν 4 (16) Σεπτεμβρ. 1835 εἰς Ναύπλιον, ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ τάγμ. τῶν σκαπανέων Φριδερῖκος Βὶς τὴν 12 (24) Σεπτεμ. 1835 εἰς Αἴγιναν, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἐδουάρδος Γρόσμαν τοῦ 8. πεζικοῦ τάγμ. τῆς γραμμῆς τὴν 27 Σεπτεβρ. (9 Ὀκτωβρ) 1835 εἰς Ναύπλιον, ὁ ὑποΐατρὸς Δ. Ἰούλιος Βόρμς τοῦ 3 πεζ. τάγματος τῆς γραμ. τὴν 19 (31) Ὀκτωβρ. 1835 εἰς Βόνιτσαν, ὁ ἀντισυνταγμ. καὶ διοικητὴς τοῦ συντάγμ. τῶν λογχιστῶν Ἀλόης Σαφερλὴγκ τὴν 2 (14) Νοεμβρ. 1835 εἰς Ἄργος, ὁ δεκανεὺς τῆς 1. τετραρχίας τῆς φάλαγγος ὑπολοχ. Ἀθανάσ. Μανίκας κατὰ τὸν Δεκέμβρ. 1835 εἰς Λαμίαν, ὁ λοχ. καὶ διοικητὴς τῆς 2 τετραρχίας συνταγματάρχης Εὐστάθιος Κατσικογιάννης κατὰ τὸν Ἰανουάριον 1836 εἰς Βόνιτσαν, ὁ ὑπαποθηκοφύλαξ καὶ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ πυροβολικοῦ Ἰω. Τριαντάφυλος τὴν 6 (18) Ἰαννουαρίου 1836 εἰς Νεόκαστρον, ὁ ἐκλεκτὸς τῆς 5 τετραρχίας τῆς Φάλαγγος Ἀναστ. Τσάμης κατὰ τὸν Φεβρουάρ. 1836 εἰς Μεσολόγγιον, ὁ χαρακτηρισθεὶς λοχαγὸς Κάρολος Ἄβελε φονευθεὶς εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Μεσολογγίου ἐναντίον τῆς προσβολῆς τῶν στασιαστῶν τὴν 7 (19) Φεβρουαρ. 1836, ὁ ἐκλεκτὸς τῆς 12 τετραρχίας τῆς φάλαγγος ἀνθυπολοχ. Γεώργιος Λύρας τὴν 12 (24) Φεβρ. εἰς Μεσσηνίαν, ὁ λοχ. Ἰωάννης Βουτὲ φονευθεὶς εἰς τὴν κατὰ τῶν λῃστῶν γενομένην μάχην ἐν Ἀχινῷ (νομὸς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος) τὴν 17 (29) Φεβρουαρίου 1836, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Δημήτριος Ζήσσας τοῦ 1 ἐλαφροῦ πεζ. τάγμ. (Ἀθῆναι) φονευθεὶς εἰς τὴν κατὰ τῶν λῃστῶν γενομένην μάχην εἰς Καρύαν Δερβένι (νομὸς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος) τὴν 29 Φεβρ. (12 Μαρτίου) 1836.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλ. (7 Μαΐου) 1836.

383. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Κεφ. Α΄. §. 20 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων Β. διατάγματος καταχωρισθέντος εἰς τὸ φύλλον 14 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1834, δημοσιεύομεν τὸν ἀκόλουθον πίνακα, περι-

ἔχοντα τὰ ὀνόματα καὶ τὴν θέσιν τῶν ὑπαρχόντων τελωνείων καὶ ὑποτελωνείων τοῦ Βασιλείου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

(*Καθέδρα εἰς Σύραν*)

ΤΕΛΩΝΕΙΑ. Σύρας, Ἄνδρου, Τήνου, Μυκώνου, Πάρου, Νάξου, Θήρας, Μήλου καὶ Κέας.

ΥΠΟΤΕΛΩΝΕΙΑ. Σερίφου, Κύθνου, Γαυρίου, Κορθίου, Πανόρμου, Παροικίας, Κεφάλου, Ἀντιπάρου, Ἴου, Ἀνάφης, Σικύνου, Ἀμουργοῦ, Κιμήλου, Φολεγάνδρου καὶ Σίφνου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

(*Καθέδρα εἰς Ἀθήνας*).

ΤΕΛΩΝΕΙΑ. Ἀθηνῶν, Αἰγίνης, Εὐβοίας, Ἀταλάντης, Λαμίας, Σκοπέλου, Σκιάθου καὶ Σκύρου.

ΥΠΟΤΕΛΩΝΕΙΑ. Μεγάρων, Σαλαμῖνος, Πορτοράφτι, Ἀναβύσσου, Μαραθῶνος, Ἐλευσῖνος, Ἐρετρίας, Κούμης, Καρυστίας, Ὠραιῶν, Λίμνης, Φούρκ. Δερβένι, Μονολίας καὶ Σούρπης, Στυλίδος, Γλώσσης καὶ Ἡλιοδρομίων.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

(*Καθέδρα εἰς Μεσολόγγιον*).

ΤΕΛΩΝΕΙΑ. Μεσολογγίου, Ἀστακοῦ, Βονίτσης, Μακρυνόρου (Ἄννινον) καὶ Ἰτάμου (Ἄγραφα).

ΥΠΟΤΕΛΩΝΕΙΑ. Βασιλαδίου, Ἀνατολικοῦ, Νεοχωρίου καὶ Κατοχῆς, Μύτικας, Ζαβέρδας, Παλιοχαλιᾶς, Κραβασαρᾶ καὶ Λουτρακίου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ.

(*Καθέδρα εἰς Π. Πάτρας*)

ΤΕΛΩΝΕΙΑ. Πατρῶν, Αἰγιαλίας, Κορίνθου, Ἀντίκυρας, Ἀμφίσσης, Γαλαξειδίου, Ναυπάκτου, Κυλλήνης καὶ Κατακώλου.

ΥΠΟΤΕΛΩΝΕΙΑ. Ἀκράτας, Καλαμακίου, Λουτρακίου, Κιάτου, Ζάχολης, Χοστίων, Ψάθης, Βιτρινίτζης καὶ Ἀντιῤῥίου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΣΗΜΒΡ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

(*Καθέδρα εἰς Καλάμας*).

ΤΕΛΩΝΕΙΑ. Γυθείου, Καλαμῶν, Πύλου καὶ Τριφυλίας (*ἐν Φιλιατρᾷ*).

ΥΠΟΤΕΛΩΝΕΙΑ. Ἁλμυροῦ, Κυτριῶν, Καρδαμύλης, Λιμενίου, Νησίου, Κορώνης, Μεθώνης καὶ Κυπαρισσίας.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

(*Καθέδρα εἰς Ναύπλιον*).

ΤΕΛΩΝΕΙΑ. Ναυπλίας, Ἄστρους, Λεωνιδίου, Κορωνίδου, Πόρου, Ἐπιδαύρου, Ὕδρας, Πετσῶν καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.

ΥΠΟΤΕΛΩΝΕΙΑ. Ἁγίου Ἀνδρέα, Πορτοχέλι καὶ Κόστας, Ἑρμιόνης, Μεθαινῶν, Πιάδας, Σοφικοῦ, Κυπαρισσίου, Βατίκων, Ἀρχαγγέλου καὶ Ἱέρακος.

383. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα δημόσιον ὑπάλληλον καὶ ὑπηρέτην νὰ ἐγκλείῃ εἰς δημόσια ἔγγραφα ἢ φακέλλους, καὶ νὰ ἀποστέλλῃ μετ' αὐτῶν ἰδιωτικὰς ἐπιστολὰς, ἢ νὰ παραδίδουν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ὁποιουδήποτε ἄλλου εἴδους ἀντικείμενον ὑπὸ σφραγίδα ἐπίσημον, ἀποφεύγοντες τοιουτοτρόπως τὴν πληρωμὴν τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος.

Οἱ παραβάται τοῦ ὅρου τούτου θέλουν τιμωρεῖσθαι συμφώνως μὲ τὸ 39 ἄρθρ. τοῦ διατάγματος τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1829 καὶ τὸ 403 ἄρ. ἐδάφ. 6'. τοῦ ποινικοῦ νόμου, πληρόνοντες τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος, κατὰ τὴν διατίμησιν, διὰ τὴν ἐγκλεισθεῖσαν ἰδιωτικὴν ἐπιστολὴν, ἢ ὁποιονδήποτε ἄλλο ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα παραδοθὲν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἰδιωτικὸν ἀντικείμενον.

2. Ἄν τις διευθυντὴς ταχυδρομείου ὑποπτεύῃ, ὅτι τὸ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον παραδοθὲν δημόσιον ἔγγραφον ἢ φάκελλος περιέχει καὶ ἰδιωτικὰς ἐπιστολὰς, ἢ ὅτι ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ γίνονται ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα, θέλει ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν ἀποστέλλουσαν ἀρχὴν τὴν παρουσίᾳ αὐτοῦ ἄνοιξιν τοῦ ἐγγράφου, ἢ τοῦ φακέλλου, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὑποψίας του.

3. Ἂν ἡ ἀποστέλλουσα ἀρχὴ ἀρνηθῇ τὴν ἄνοιξιν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταχυδρομείου, τὸ ἔγγραφον ἢ ὁ φάκελλος θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιωτικὸν, καὶ ὑποβάλλεσθαι επομένως εἰς τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα, κατὰ τὴν διατίμησιν, ἐξόδοις τῆς ἀρνουμένης τὴν ἄνοιξιν Ἀρχῆς.

Ὁ ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος δὲν θέλει ἀναβάλλει ἐξ αἰτίας τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως τὴν ἔγκαιρον ἀποστολὴν τῆς ἐπιστολῆς ἢ τοῦ φακέλλου, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς θέλει σημειοῖ τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, ἢ δι' ἐγγραφῆς εἰς τὸ φύλλον τῆς διεκπεραιώσεως θέλει προσκαλεῖ εἰς αὐτὴν τὴν προσοχὴν τῆς ταχυδρομικῆς ἀρχῆς, τῆς παραδιδούσης τὴν ἐπιστολὴν, ἢ τον φάκελλον.

Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 2. διαταχθεῖσα ἄνοιξις θέλει τότε γίνεσθαι ἀφεύκτως κατὰ τὴν παράδοσιν, παρουσίᾳ καὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα ἐξέτασις.

4. Ἡ παραδίδουσα ταχυδρομικὴ ἀρχὴ θέλει ἐνεργεῖ ὁμοίως κατὰ τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ἀνωτέρω τρίτου ἄρθρ. ὁσάκις ἡ ἰδία συλλάβῃ περὶ τοιαύτης παραβάσεως ὑποψίαν, ἢ εἰδοποιηθῇ περὶ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ εἰς ὃν εἶναι ἐπιγεγραμμένον τὸ ἔγγραφον κτλ.

5. Τοιαύτην εἰδοποίησιν χρεωστεῖ νὰ δίδῃ ἕκαστος δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, λαβὼν ἰδιωτικὰς ἐπιστολὰς ἢ ἄλλα ἰδιωτικὰ ἀντικείμενα ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν επεβαλλομένων ποινῶν εἰς ἀπάτην ὡς πρὸς τὰ ταχυδρομικὰ ἀντικείμενα.

6. Καθ' ἣν περίστασιν ἤθελον εὑρεθῇ ἰδιωτικαὶ

ἐπιστολαὶ ἢ ἄλλα ξένα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀντικείμενα, ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα, ὁ παραβὰς τὸ 1. ἄρθρ. τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ τὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρ. προσδιοριζομένην ποινήν.

7. Ἐκτὸς τούτου πρέπει πάντοτε νὰ ἀναφέρεται ἡ τοιαύτη περίστασις εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἀπὸ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ τίθεται ὁ παραβάτης ὑπὸ ἐπιτήρησιν, νὰ μακρύνεται τῆς διεκπεραιώσεως, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ τιμωρῆται πειθαρχικῶς, ἢ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα, ὥστε νὰ γίνεται τοῦτο παρὰ τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας.

8. Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα καὶ τὰ πρόστιμα ἐγγυᾶται εἰς πᾶσαν περίστασιν ἡ ἀποστέλλουσα Ἀρχὴ, ἐπιφυλαττομένης εἰς αὐτὴν, κατὰ τὰς περιστάσεις τῆς αὖθις ἀπαιτήσεως.

9. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, καταχωρηστέου εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουνίου 1836.

384. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ὅλα τὰ παραδιδόμενα γράμματα εἴς τε τὸ ταχυδρομεῖον τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, διὰ νὰ διευθυνθοῦν διὰ μίαν ὁποιανδήποτε νῆσον τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ τῶν Βορείων σποράδων καὶ ἐναλλὰξ, διὰ τῶν ταχυπλόων μεταξὺ Σύρας καὶ Πειραιῶς, καὶ μεταξὺ ἁγίας Ἄννης καὶ Βορείων Σποράδων, δὲν θέλουν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην πληρωμὴν, εἰμὴ εἰς τὴν ὡς ἀκολούθως·

2. Ἕκαστον γράμμα ζυγίζον 7 ½ γραμ. μετρικοῦ βάρους ἀποκλειστικῶς, θέλει πληρόνει 30 λεπτά.

3. Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 7 1|2 μέχρι τῶν 10 γρ. ἀποκλειστικῶς, θέλουν πληρόνει τὸ ἥμισυ περιπλέον δικαίωμα τοῦ ἁπλοῦ γράμματος.

4. Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 10--15 γρ. ἀποκλειστικῶς, θέλουν πληρόνει δύο φοραῖς τὸ δι' ἁπλοῦν γράμμα ταχυδρομικὸν δικαίωμα.

5. Γράμματα ἀπὸ 15--20 γρ. ἀποκλειστικῶς θέλουν πληρόνει δύο καὶ ἥμισυ φοραῖς τὸ δι' ἁπλοῦν γράμμα ταχυδρομ. δικαίωμα· καὶ οὕτω καθεξῆς, προσθήκη τοῦ ἡμίσεως τοῦ δι' ἁπλοῦν γράμμα δικαιώματος κατὰ πᾶσαν αὔξησιν πεντάγραμμον.

6. Γράμματα διευθυνόμενα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα διὰ τὰς Δυτικὰς σποράδας νήσους τοῦ Βασιλείου, θέλουν ὑπόκεινται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀνήκοντος ταχυδρομικοῦ δικαώματος, διὰ τὸ τρέξιμον τοῦ γράμματος, ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς καταχωρήσεως μέχρι τοῦ ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν 10 λεπτῶν, διὰ δικαίωμα τῆς ἀποστολῆς ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς ἐξόδου μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἀφίξεως τοῦ γράμματος.

7. Γράμματα διευθυνόμενα ἀπὸ μίαν νῆσον τοῦ Βασιλείου Μας εἰς ἄλλην θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν πληρωμὴν 10 λεπτῶν, ὁποιονδήποτε ἤθελεν εἶσθαι τὸ βάρος τοῦ γράμματος, ἢ ἡ ἀπόστασις τοῦ τόπου, μέχρις οὗ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ὀργανισθῇ τακτικῶς μεταξὺ τῶν διαφόρων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

8. Ὅλοι οἱ ὁρισμοὶ τῶν ταχυδρομικῶν διατάξεων περὶ τῆς ἀποστολῆς γραμμάτων ἰσχύουσιν ἐντοσούτῳ, μένοντες ἀνίσχυροι μόνον, καθόσον τὰ ἀνωτέρω ἄρθ. ἀντιβαίνουσιν εἰς αὐτοὺς ῥητῶς.

9. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιεύων αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Ἰουνίου 1836.

385. ΟΘΩΝ. κ τ λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Θέλει συστηθῇ εἰς Ἀθήνας κατάστημα Β. νομισματοκοπείου καὶ σφραγιστηρίου, διὰ νὰ κόπτωνται ἐν αὐτῷ τὰ Βασιλικὰ νομίσματα, καὶ νὰ κατασκευάζωνται τὰ νομοθετηθέντα χαρτόσημα, προσέτι καὶ εἰς συντήρησιν τῶν πρωτοτύπων μέτρων καὶ ζυγίων, τὸ ὁποῖον θέλει ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ καταστήματος τούτου θέλει σύγκειται ἀπὸ 1 διευθυντὴν, 1 ἐλεγκτὴν, 1, ἀργυρογνώμονα, 1 νομισματοχαράκτην, 1 βοηθὸν τοῦ ἀργυρογνώμονος, 1 μηχανικὸν, 1 βοηθὸν καὶ νομισματοκόπον μὲ τὸν ἀναγκαῖον εἰς συμβοήθειαν προσωπικόν.

3. Τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ σφαίρας τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἡ ἐσωτερικὴ διευθέτησις τοῦ καταστήματος, ὡσαύτως καὶ τὰ περὶ διορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων διαταξέων καὶ ὁδηγιῶν.

4. Κατὰ τὸν §. 17 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων θέλει συστηθῇ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ νομισματοκοπείου καὶ σφραγιστηρίου εἰδικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ διαληφθέντι διατάγματι.

Τὸ Ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουνίου 1836.

386. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ προνοοῦντες διὰ τὰς τικτούσας καὶ διὰ τὰς μαίας αὐτὰς, ὅπως ἔχωσι σταθερὸν πόρον ζωρακείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ προσδιωρίσωμεν διατίμησιν μαιευτικὴν, διατάττοντες τὰ ἑξῆς.

1. Αἱ μὲν ἐνοικοῦσαι εἰς δήμους ά. τάξεως καὶ μὲ δίπλωμα τοῦ ἰατροσυνεδρίου μαιεύτριαι θέλουν λαμβάνει·

Διὰ μίαν γένναν 5-15 Δραχ.
Διὰ μίαν ἐπίσκεψιν πρὸ τῆς γέννας ἢ μετ' αὐτὴν 1-1 ½ Δρ.

2. Αἱ δὲ εἰς δήμους β'. καὶ γ'. τάξεως ἐνοικοῦσαι καὶ μὲ δίπλωμα θέλουν λαμβάνει·

Διὰ μὲν τὴν γένναν 3-6 Δραχ.
Διὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν ½-1 Δραχ.

3. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων θέλει δίδεσθαι καὶ ἡ ὁδοιπορικὴ δαπάνη εἰς τὰς ἀπερχομένας ἔξω τοῦ δήμου τῆς διαμονῆς αὐτῶν μαίας· προσέτι καὶ ἰδιαιτέρα τις ἀποζημίωσις, μία δηλ. δραχ. κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ δρόμου εἰς τοὺς δήμους τῆς ά. τάξεως, ἡμίσεια δὲ εἰς τοὺς τῆς β'. καὶ γ'.

4. Αἱ δὲ ἐμπειρικαὶ μὲ ἄδειαν τοῦ ἰατροσυνεδρίου μαιεύτριαι θέλουσι λαμβάνει τὸ ἥμισυ τῆς διωρισμένης ποσότητος.

5. Αἱ σημειωθεῖσαι ποσότητες ἀναλογίζονται μεταξὺ τοῦ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὅρου τῆς διατιμήσεως, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς δοθείσης, κατὰ τὴν ἐμπειρίαν τῆς μαίας, καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας σχέσεις τῆς τικτούσης. Περὶ τῶν ἐντεῦθεν προκυπτουσῶν διαφορῶν ἀποφασίζει ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου.

6. Χρεωστοῦν αἱ μαῖαι νὰ ἐπισκέπτωνται τὰς πτωχὰς ἀμισθὶ, ἀποζημιούμεναι διὰ τοῦτο ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ δήμου, τὰ ὁποῖα θέλουν κανονισθῆ ἀκριβέστερον διὰ τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀποφάσεων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ὅσων ἐλήφθησαν περὶ δήμων, καὶ περὶ πενήτων.

7. Τὸ διάταγμα τοῦτο θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς κυβερνητικῆς Ἐφημερίδος.

8. Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουνίου 1836.

387. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ κατασταθοῦν αἱ ὑποθέσεις ἁπλούστεραι, διὰ νὰ κινεῖται ἡ διοικητικὴ μηχανὴ μὲ πλειοτέραν ταχύτητα, καὶ διὰ νὰ ἐλαττωθοῦν τὰ δημόσια ἔξοδα, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Αἱ ἄχρι τοῦδε θέσεις τῶν νομαρχῶν, νομοδιευθυντῶν καὶ ἐπάρχων, καθὼς καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν, καταργοῦνται. Διατηρεῖται ὅμως προσωρινῶς ἡ εἰς νομοὺς καὶ ἐπαρχίας τοπικὴ διαίρεσις ὡς προσδιωρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 διατάγματος, καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα ἀναπληρωτικῶν ἀποφάσεων.

2. Χάριν τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως θέλουν διορισθῆ εἰς ὅλα τὰ μέρη του Βασιλείου Μας 30 διοικηταὶ, καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς πολλῶν ἐξ αὐτῶν, ὅπου ἤθελε τὸ καλέσει ἡ χρεία, θέλουν διορισθῆ ὑποδιοικηταί.

3. Οἱ διοικηταὶ ὑπάγονται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν ὑπουργείων, καὶ ἡ ἁρμοδιότης των θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

4. Ἡ δικαιοδοσία τῶν ἄχρι τοῦδε νομαρχῶν, ἡ ἐνδιαλαμβανομένη εἰς τὰ ἄρθρα 52, 53, 55, 56, 60, 61 καὶ 62 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων, θέλει ἐπιθεωρηθῆ, γενομένης διατάξεως δι' ἰδιαιτέρου νόμου διὰ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων.

5. Ἡ εἰς τοὺς ἄχρι τοῦδε νομάρχας ἀνήκουσα ἐξέτασις τῶν ἐπαρχιακῶν διοικήσεων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς δι' ἀπεσταλμένων ἐκ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἐκ τῶν ὑπουργείων· μόλον τοῦτο ὅσοι διοικηταὶ ἔχουσιν ὑπ' αὐτοὺς ὑποδιοικητὰς, χρεωστοῦν νὰ κάμωσιν εἰς τὴν περιφέρειαν τούτων περιοδικὰς ἐξετάσεις, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διατάττοντες ἄλλον τινὰ ὑπάλληλον.

6. Οἱ ὑποδιοικηταὶ εἶναι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν διοικητῶν· ἡ ἁρμοδιότης των θέλει κανονισθῆ ὡσαύτως δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

7. Αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἀναφερόμεναι 30 διοικήσεις προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως·

ά. Διοίκησις Ἀργολίδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἄργους, Τροιζηνίας καὶ Ἑρμιονίδος· ἕδρα τοῦ διοικητοῦ τὸ Ναύπλιον·

β'. Διοίκησις Κορινθίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Κορινθίας καὶ Σικυωνίας· ἕδρα ἡ Κόρινθος·

γ'. Διοίκησις Ὕδρας, διὰ τὰς παρούσας ἐπαρχίας, Ὕδραν, Σπέτζας καὶ Καλαβρίαν· ἕδρα ἡ Ὕδρα·

δ'. Διοίκησις Ἀχαΐας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Παλαιῶν Πατρῶν καὶ Αἰγίου· ἕδρα αἱ Παλαιαὶ Πάτραι·

έ. Διοίκησις Κυλληνίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων καὶ τὸ πρωτητερινὸν αὐτῆς μέρος τῆς Διποταμίας· ἕδρα ἡ Κυναίθη·

ϛ'. Διοίκησις Ἠλείας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Γαστούνην καὶ τὸ πρωτητερινὸν μέρος αὐτῆς τῆς Διποταμίας· ἕδρα ὁ Πῦργος·

ζ'. Διοίκησις Τριφυλλίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ὀλυμπίαν καὶ Τριφυλλίαν· ἕδρα ἡ Κυπαρησσία·

ή. Διοίκησις Πυλίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Μεθώνης· ἕδρα ἡ Πύλος·

θ'. Διοίκησις Μεσσηνίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας, Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας· ἕδρα αἱ Καλάμαι.

ί. Διοίκησις Μαντινείας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας, Μαντινείας καὶ Μεγαλουπόλεως· ἕδρα ἡ Τρίπολις·

ιά. Διοίκησις Γορτύνης, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Γορτύνης μὲ τὸ πρωτητερινὸν μέρος τῆς Διποταμίας· ἕδρα ἡ Θεισόα (Διμιτζάνα)·

ιϐ'. Διοίκησις Κυνουρίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας, Κυνουρίας καὶ Πρασσιῶν· ἕδρα ὁ Ἅγιος Πέτρος·

ιγ'. Διοίκησις Λακεδαιμονίας, διὰ τὰς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς· ἕδρα ἡ Σπάρτη·

ιδ'. Διοίκησις Λακωνίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας, Οἰτύλου καὶ Γυθείου· ἕδρα ἡ Ἀρειόπολις (Τσίμοβα)·

ιέ. Διοίκησις Αἰτωλίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, Ἀγρινίου, καὶ Ναυπάκτου, ἐξαιρουμένου τοῦ μέρους τῆς παλαιᾶς ἐπαρχίας Ἀποκούρου· ἕδρα τὸ Μεσολόγγιον·

ιϛ'. Διοίκησις Ἀκαρνανίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Ἀκαρνανίαν· ἕδρα τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος (Καρϐασαρᾶς)·

ιζ'. Διοίκησις Τριχωνίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Ἀγρινίου μὲ ὁλόκληρον τὸ μέρος τῆς παλαιᾶς ἐπαρχίας Ἀποκούρου· ἕδρα τὸ Ἀγρίνιον·

ιη. Διοίκησις Εὐρυτανίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Καλλιδρόμης· ἕδρα ἡ Καλλιδρόμη·

ιθ'. Διοίκησις Φωκίδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Παρνασίδος καὶ Δωρίδος· ἕδρα ἡ Ἄμφισσα·

κ'. Διοίκησις Φθιώτιδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Φθιώτιδος καὶ Λοκρίδος· ἕδρα ἡ Λαμία·

κά. Διοίκησις Ἀττικῆς, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, Μεγάρων καὶ Αἰγίνης· ἕδρα αἱ Ἀθῆναι·

κϐ'. Διοίκησις Θηϐῶν, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Θηϐῶν· ἕδρα αἱ Θῆβαι·

κγ'. Διοίκησις Βοιωτίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Λεϐαδείαν· ἕδρα ἡ Λεϐαδεία·

κδ'. Διοίκησις Εὐϐοίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Χαλκίδος, μὲ τὰς νήσους Σκιάθου, Σκοπέλου καὶ Ἡλιοδρομίων· ἕδρα ἡ Χαλκίς·

κέ. Διοίκησις Καρύστου, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Καρύστου καὶ τὴν νῆσον Σκύρον· ἕδρα ἡ Κούμη·

κϛ'. Διοίκησις Τήνου, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ἄνδρου καὶ Τήνου· ἕδρα ἡ Τῆνος·

κζ'. Διοίκησις Σύρου, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Σύρου, Κέας, Κύθνου καὶ Μυκώνου μὲ τὰς Δήλους· ἕδρα ἡ Ἑρμούπολις·

κή. Διοίκησις Νάξου· ἕδρα ἡ Νάξος·

κθ'. Διοίκησις Μήλου, περιέχουσα τὴν ὁμώνυμον αὐτῆς ἐπαρχίαν· ἕδρα ἡ Μῆλος·

λ'. Διοίκησις Θήρας, περιέχουσα τὴν ὁμώνυμον αὐτῆς ἐπαρχίαν· ἕδρα ἡ Θήρα.

8. Ὑποδιοικηταὶ θέλουν διορισθῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἑρμιόνης καὶ Τροιζηνίας, Αἰγιαλείας, Ὀλυμπίας, Μεσσηνίας, Μεγαλουπόλεως, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Γυθείου, Ναυπάκτου, Δωρίδος, Λοκρίδος, Αἰγίνης, Μεγάρων, Σκοπέλου, Σκιάθου, Ἄνδρου, Κύθνου καὶ Κέας, προσέτι καὶ εἰς τὰς πρώην ἐπαρχίας Ξηρομέρου καὶ Βάλτου· ἡ ἕδρα αὐτῶν θέλει εἶναι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἐνόσῳ δὲν διαταχθῇ ἄλλως πως διά τινα τμήματα διὰ χωριστῆς ἀποφάσεως.

9. Εἰς ἕκαστον διοικητὴν καὶ ὑποδιοικητὴν δίδεται εἷς βοηθός. Τὰ ἔξοδα τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τῶν γραφείων των θέλουν πληρόνεσθαι ἀπὸ τὴν γραφικὴν προσεπιχορήγησιν.

10. Ὁ μισθὸς τῶν διοικητῶν προσδιορίζεται 300 δραχ. κατὰ μῆνα, τῶν δὲ ὑποδιοικ. εἰς 200.

Οἱ Διοικηταί, οἱ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν, λαμϐάνουν ἐπιμίσθιον 100 δραχ. κατὰ μῆνα. Οἱ γραμματεῖς τῶν Διοικητῶν τῶν εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν λαμϐάνουν δραχ. 150· οἱ λοιποὶ δραχ. 130· οἱ δὲ βοηθοὶ τῶν ὑποδιοικητῶν δραχ. 90. Διὰ τὰ γραφικὰ ἔξοδα θέλουν διορισθῇ προσεπιχορηγήσεις. Εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν συμπεριλαμϐάνονται καὶ τὰ ἔξοδα τὰ διὰ τὰς περιοδείας. Οἱ διοικηταὶ προηγοῦνται ἐν τῇ τάξει τῶν ὑπουργικῶν συμϐούλων, καὶ οἱ ὑποδιοικηταὶ τῶν ὑπουργικῶν γραμματέων.

Ἡ στολὴ αὐτῶν θέλει διαταχθῇ δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως. Ὅσοι τῶν ἄχρι τοῦδε νομαρχῶν ἢ ἐπάρχων διορισθῶσι διοικηταὶ ἢ ὑποδιοικηταί, θέλουν φέρει τὴν ἄχρι τοῦδε στολήν των.

11. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἔχει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. δημοσιευόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμϐαῖνον εἰς ἐνέργειαν μὲ τὴν 1 (13) Ἰουλίου. τ. ε.

12. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, συμπραττουσῶν εἰς τοῦτο ἀναλόγως καὶ τῶν λοιπῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836.

388. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπί τε τοῦ Β. οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες ὅτι, ὅταν ὁ τακτικὸς μισθὸς τῶν παρὰ ξέναις αὐλαῖς διπλωματικῶν πάσης τάξεως πρακτόρων δὲν ὑπερϐαίνει τὸν μισθὸν τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν συμϐούλων τῆς ἐπικρατείας, μολονότι αἱ μισθοδοσίαι τῶν πρώτων αὐξάνουσι κατὰ τὰς περιστάσεις, λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς παραστάσεως, τῶν ὁποίων ἡ διὰ κατασχέσεως ἐλάττωσις ἔχει ἐπιϐλαϐῆ ἐπιῤῥοὴν εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ὁποίαν ἡ θέσις τῶν τοιούτου εἴδους ὑπαλλήλων ἀπαιτεῖ ἀπαραιτήτως·

Λαϐόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 885 § 2. καὶ 920 § 5 τῆς πολ. Δικονομίας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμϐουλίου τῆς Ἐ-

πικρατείας, άπεφασίσαμεν και διατάττομεν τά έξής·

1. Ή άπό τής κατασχέσεως έξαίρεσις, την όποίαν τό άρθρον 885 § 2. και 920 § 5. τής Πολ. Δικονομίας περιορίζουν είς τά τρία τέταρτα τού τακτικού μισθού τών δημοσίων ύπαλλήλων, έκτείνεται ώς πρός τούς παρά ταίς ξέναις αύλαίς πρέσβεις, και είς όλα τά λόγω έξόδων παραστάσεως χορηγούμενα είς αύτούς χρήματα, είτε συνάμα μέ τού τακτικού αύτών μισθού, είτε έν είδει έπιμισθίων, είς τρόπον ώστε μόνον τό τέταρτον τού τακτικού τών έξακισχιλίων δραχμών μισθού των θέλει είσθαι κατασχετόν.

2. Μή κατασχετά είναι και τά λόγω έξόδων παραστάσεως διδόμενα έπιμίσθια είς τούς έκπληρούντας έργα πρέσβεως, ώστε είς μόνον τό έν τέταρτον τού τακτικού μισθού τών έξακισχιλίων δραχμών έμπορεί νά έπιβληθή κατάσχεσις, ούδέποτε όμως και έπι τών μετ' αύτού λόγω έξόδων παραστάσεως συνδεμεμένων χορηγημάτων.

3. Έξαιρείται ώσαύτως τής κατασχέσεως, έκτός τού τακτικού, ό λόγω έξόδων παραστάσεως προστεθείς είς τόν έπι τού Β. Οίκου και έπι τών Έξωτερικών Γραμ. μισθός.

4. Οί ύπάλληλοι τών πρέσβεων ή τών διπλωματικών πρακτόρων και οί πρόξενοι, ώς μή λαμβάνοντες μισθόν παραστάσεως, ύπόκεινται όλοκλήρως είς τάς διατάξεις τών είρημένων άρθρων 885 § 2. και 920 § 5.

5. Είς τόν Ήμέτερον έπι τής Δικαιοσύνης Γραμματέα άνατίθεται ή δημοσίευσις και έκτέλεσις τού παρόντος νόμου, όστις κατά τό άρθ. 3 τού διατάγματος τών 23 Άπριλίου (5 Μαίου) λαμβάνει ίσχύν προσωρινού νόμου, δημοσιευόμενος διά τής έφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

Έν Άθήναις, την 19 Ίουνίου (1 Ίουλίου) 1836.

———

389. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Έπι τή προτάσει τής Ήμετέρας έπι τών Έσωτερικών Γραμματείας άπεφασίσαμεν και διατάττομεν·

1. Αί ταχυδρομικαί άρχαί λαμβάνουσι την έξουσίαν και έπιφορτίζονται άπό τής ά. Ίουλίου 1836 νά δέχωνται συστημένα γράμματα και φακέλλους (Lettres charges) άπό ένα είς άλλον τόπον τού Βασιλείου Μας.

Έάν δέ τυχόν, άπολεσθή τοιούτον γράμμα ή φάκελλος, θέλει πληρόνεσθαι άπό την διεύθυνσιν τού ταχυδρομείου, παρουσιασθέντος τού τής συστάσεως άποδεικτικού, άποζημίωσις 25 δραχ. Άλλ' ή άποζημίωσις αύτη δέν θέλει λαμβάνει χώραν, όταν έντος δύο μηνών άπό την ήμερομηνίαν τού άποδεικτικού τού Ταχυδρομείου δέν παρουσιασθή κάνεις μέ την άπαίτησίν του.

2. Τά συστηθέντα γράμματα και φάκελλοι πληρόνουν την διπλήν τιμήν, κατά την ύπάρχουσαν διατίμησιν, και είναι προπληρωτέα.

Άτέλεια ταχυδρομική δέν έπιτρέπεται είς τά τοιαύτα γράμματα ή φακέλλους.

3. Τά έπι συστάσει παραδοθέντα γράμματα και φάκελλοι έγγράφων θέλουν φανερόνεσθαι είς τό έγγραφον τής είδοποιήσεως έν πρός έν μέ σημείωσιν τού τόπου τής γεννήσεως τών γραμμάτων, τής διευθύνσεως αύτών και πρός όν έπιγράφονται.

Τά ώς άνωτέρω γράμματα ή φάκελλοι δέν παραδίδονται είς τόν πρός όν έπιγράφονται είμή έπι άποδείξει παραλαβής.

4. Τόσον ή παράδοσις, όσον και ή παραλαβή τών συστημένων γραμ. θέλουν σημειούσθαι είς βιβλ. διπλότυπα παραλαβής τού Ταχυδρομείου μέ στέλεγχος και άπόδειξιν.

5. Ταχυδρομικοί ύπάλληλοι παραμελούντες τά έν τή παρούση διατάξει έπιβαλλόμενα είς αύτούς χρέη θέλουν παιδεύεσθαι μέ πειθαρχικήν ποινήν, ή κατά την περίστασιν, μέ παύσιν άπό την ύπηρεσίαν.

Άν δέ ή περίστασις ήναι βαρυτέρα, θέλουν καταδιώκεσθαι διά τού άρμοδίου δικαστηρίου.

Περιπλέον έκ τών έπιφορτισμένων ταχυδρομικήν ύπηρεσίαν, όστις δέν δύναται ν' άποδείξη την άκριβή έπιστολήν και καταγραφήν είς βιβλίον, ή την άκριβή παράδοσιν συστημένου γράμματος, θέλει πληρόνει είς τό δημόσιον τού Ταχυδρομείου ταμείον την είς τό άρθρον 1 § 2 σημειωθείσαν άποζημείωσιν.

6. Ό έπι τών Έσωτερικών Γραμματεύς Μας έντέλλεται την έκτέλεσιν και κοινοποίησιν τού παρόντος διατάγματος, τό όποίον θέλει δημοσιευθή διά τής έφημ. τής Κυβερνήσεως.

Έν Άθήναις την 12 (24) Ίουνίου 1036.

———

390. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατά την γνωμοδότησιν τού νομάρχου Άχαίας κ. τ. λ. και έπι τή προτάσει τής Ήμετέρας έπι τών Έσωτερικών Γραμματείας άπεφασίσαμεν νά δοθή άμοιβή, είς μέν τόν όδηγόν τής έθνοφυλακής τού χωρίου Κακόσση Δημήτριον Ζαφειρόπουλον άπαξ δραχ. 100, είς δέ τούς έθνοφύλακας Παναγήν Παπαζαφειρόπουλον, Παναγήν Μπούσσον, Βασίλειον Μπούσσον, Άναστάσιον Σταυρόγαμβρον και Θ. Άργυρόπουλον άνά 50 δραχ. έκάστω διά την σύλληψιν τεσσάρων ληστών.

Έν Άθήναις, την 13 (27) Ίουνίου 1836.

———

391. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ύπ' όψιν τά δηλοποιηθέντα είς ήμάς προσκόμματα, τά όποία είς πολλούς δήμους τού Βασιλείου άπαντώμενα, άνθίστανται είς τάς τακτικάς συνόδους τών δημοτικών συμβουλίων, και είς την πρόοδον τών έργασιών των· έπιθυμούντες νά καταστήσωμεν ένεργόν την ύποστήριξιν τής δημοτικής άρχής είς τάς έργασίας της διά τού δημοτικού συμβουλίου, κατά την έννοιαν τού

περὶ δήμων νόμου, καὶ νὰ συμβιβάσωμεν τὰ δημόσια χρέη μὲ τὰς ἰδιωτικὰς ἐργασίας τῶν συμβούλων·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια συνέρχονται κυρίως δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τακτικὰς συνόδους διὰ νὰ συζητῶσι καὶ ἀποφασίζωσι περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 50 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἀντικειμένων.

Ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον καὶ διευθύνει τὰς συνεδριάσεις.

Ἐπὶ τούτῳ προειδοποιεῖ τὰ μέλη πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν.

2. Ἡ ἔναρξις τῶν δύο συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τελεῖται ἐτησίως κατὰ τὴν 1 Ἀπριλ. καὶ 15 Σεπτεμβρίου. Ἡ διάρκεια ἑκάστης συνόδου εἶναι δεκαήμερος. Ὁσάκις δὲ ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφασις σπουδαίων ἀντικειμένων τὸ ὑπαγορεύσει, ἡ διάρκεια ἐκτείνεται καὶ μέχρι τῶν 20 ἡμερῶν. Ἀλλ' ἀνίσως ἐντὸς τῶν 20 ἡμερῶν δὲν ἤθελον ἀποπερατωθῇ εἰς μὲν τὴν πρώτην σύνοδον τὰ περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ δημοτικοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὰ τῆς διοικητικῆς διαχειρίσεως τοῦ δημάρχου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ ψήφισις τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὸ ἐδαφ. 1-2 τοῦ ἄρθ. 50 τοῦ περὶ δήμων νόμου, τὸ συμβούλιον ὀφείλει νὰ ἐξακολουθῇ καὶ ἐπὶ πλέον τὰς συνεδριάσεις του μέχρις οὗ αποπερατωθῶσιν αἱ ῥηθεῖσαι ἐργασίαι.

3. Τὸ συμβούλιον συγκαλεῖται καὶ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν σπουδαίων καὶ προσδιωρισμένων ἀντικειμένων·

α. Εἰς τὰς προτάσεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ

β'. Ὁσάκις τὸ τριτημόριον τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ζητήσει τὴν συγκάλεσίν του δι' ἀναφορᾶς του αἰτιολογημένης ἀπὸ τὸν πρόεδρον.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ προειδοποιῇ τὰ μέλη πρὸ μιᾶς τοὐλάχιστον ἡμέρας.

4. Πᾶν μέλος δημοτικοῦ συμβουλίου ὀφείλει νὰ παρευρίσκεται εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὰς προσδιωρισμένας παρὰ τοῦ προέδρου ἡμέρας.

Ὅστις ἄνευ νομίμου αἰτίας δὲν παρευρεθῇ εἰς δύο συνεδριάσεις, ὑποβάλλεται εἰς μὲν τοὺς δήμους α. τάξεως εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον ἀπὸ 6-20 δραχμάς, εἰς δὲ τοὺς δήμους β'. καὶ γ'. τάξεως ἀπὸ 2-10.

Ὅστις καὶ τρίτην φορὰν ὑποπέσῃ εἰς τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν, ἀποβάλλεται τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ πλησιεστέρου συμπληρωτικοῦ μέλους.

5. Ὡς νόμιμα αἴτια λογίζονται·

α. Ἡ ἀσθένεια πιστοποιουμένη ἀπὸ ἰατρὸν ἢ ἱερέα·

β'. Ὑπόθεσις τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, ἀνηκόντως ἀποδεδειγμένης·

γ'. Ἔκτακτοι οἰκιακαὶ ὑποθέσεις, ἀρκούντως δικαιολογημέναι.

Ἡ ἀνήκουσα προϊσταμένη Β. ἀρχὴ ἐπὶ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου κρίνει περὶ τῆς ἰσχύος τῶν δικαιολογημάτων καὶ ἀποφασίζει, ἐὰν ταῦτα εὑρεθῶσιν ἀνίσχυρα, περὶ τοῦ ἐπιβληθησομένου προστίμου, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀποβολῆς τοῦ πταίσαντος· ἡ δὲ εἴσπραξις τῶν προστίμων γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

6. Ὁσάκις ὁ πρόεδρος ἀμελήσει ἢ ἀρνηθῇ νὰ συγκαλέσῃ τὸ συμβούλιον κατὰ τα ἄρθρα 2-3 τοῦ παρόντος νόμου, ἐκπίπτει τῆς προεδρίας.

Η προϊσταμένη Β. ἀρχὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ προέδρου ἐπὶ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ δημάρχου, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ά. καὶ δ'. ἐδαφ. τοῦ 3 ἄρθρου.

7. Εἰς ὅσους δήμους δὲν ἔγινεν εἰσέτι ἡ ἐξέτασις καὶ ἐκκαθάρισις τῶν λογαριασμῶν τῆς δημαιρεσίας τοῦ ἔτους 1835, μήτε ἐψηφίσθη παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἀκόμη ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1836, θέλει συνέλθει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐν τῷ διαστήματι τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου τεσσάρων ἑβδομάδων, καὶ ἐξακολουθήσει χωρὶς διακοπὴν τὴν συζήτησιν, ἄχρις ὅτου ἐκπεραιωθῶσιν αἱ διαληφθεῖσαι ὑποθέσεις.

Αἱ Ἡμέτεραι διοικητικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν κατάστασιν καὶ ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν τῆς δημαιρεσίας, ὥστε νὰ γένῃ ἡ περὶ αὐτῶν ἀπόφασις ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ πολύ, φροντίζουσαι ὥστε ἐντὸς τῆς ἰδίας προθεσμίας νὰ τελειώσωσι καὶ ὅλοι οἱ δημοτικοὶ προϋπολογισμοὶ τοῦ 1836, δίδουσαι ἀπολογίαν, καὶ καθυστάμεναι ὑπεύθυνοι ἕνεκα τούτου, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 121 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

8. Τὸ παρὸν διάταγμα, ἔχον δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

9. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

392. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα διὰ τυπωμένα ἄδετα ἔγγραφα, οἷον προκηρύξεις, εἰδοποιήσεις κ. τ. λ. διδόμενα εἰς τὰ ταχυδρομεῖά Μας μὲ σταυροειδὲς ἡμικάλυμμα, καθὼς καὶ διὰ ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα, καθόσον μέλλουν νὰ σταλῶσι διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μας μέρη, προσδιορίζονται εἰς τρία λεπτὰ τὸ φύλλον

54.

ὁποιουδήποτε μεγέθους ἤθελεν εἶσθαι, καὶ εἰς λεπτὰ πέντε, καθόσον μέλλουν νὰ σταλῶσι διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου Μας καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἄνευ καταλογίσεως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τρεξίματος.

2. Τὰ Ταχυδρομικὰ δικαιώματα θέλουν πάντοτε εἶσθαι προπληρωτέα.

3. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1. παραδιδόμενα ἔκτυπα κτλ., δὲν θέλουν ἐμπεριέχει ἄλλο χειρόγραφον, εἰμὴ μόνον τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὴν ὑπογραφήν.

4. Ἐπειδὴ πιθανὸν οἱ ἐκδόται τῶν ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων, νὰ θελήσουν, ὥστε νὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἀτέλεια διὰ προσδιωρισμένον τινὰ καιρὸν δι' ὅσας στέλλουν καὶ λαμβάνουν ἐφημερίδας καὶ λοιπὰ περιοδικὰ συγγράμματα, πληρόνοντες μίαν τινὰ σύμπεφωνημένην τιμὴν εἰς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων, νὰ δέχεται τοιαύτας προτάσεις, κλείων περὶ αὐτῶν ἰδιαιτέρας συμφωνίας, ἀφοῦ προηγουμένως ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὴν συγκατάνευσίν Μας περὶ τῶν συμπεφωνημένων ἄρθρων.

5. Βιβλία, ἢ ἄλλα ἔγγραφα χειρόγραφα δεμένα, δὲν λαμβάνονται εἰς λογαριασμὸν τοῦ ταχυδρομείου Μας.

6. Καθόσον ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία Μας ἔχει ἰδιαιτέρας συμβάσεις μὲ ξένας ταχυδρομικὰς ὑπηρεσίας περὶ ἀμοιβαίας ἀτελοῦς κυκλοφορίας τῶν ἐφημερίδων, αἱ συμβάσεις ἐκεῖναι ἔχουν πλήρη τὴν ἐνέργειάν των· καὶ ἑπομένως τὸ παρὸν διάταγμα δὲν μεταλλάττει τὰ ὡρισμένα.

7. Ὅλα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ἀκυροῦνται ἀπὸ τὴν 1 Ἰουλίου 1836.

8. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιεύων αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

393. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἀπὸ τὴν 1 Ἰουλίου τ. ε. διατάττομεν, ὥστε οἱ ἐκδόται τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, βιβλίων κτλ. νὰ πληρώνουν εἰς τὰ ταχυδρομεῖα διὰ τὴν σύναξιν τῶν συνδρομῶν δικαίωμα προμηθείας 5 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν συνδρομῶν.

Τὸ δικαίωμα τῆς προμηθείας, θέλει λογίζεσθαι εἰς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου, καὶ θέλει κρατεῖται τακτικῶς ἐκ τῶν συναχθησομένων χρημάτων ἀπὸ συνδρομὰς κτλ.

2. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνατέρω μέτρου, καὶ παντὸς ἄλλου ταχυδρομικοῦ δικαιώματος, ἡ ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ τῶν Ἀγγελιῶν.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

394. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρ. 3. τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) τ. ε. ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διοικητῶν, καὶ ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ διοικηταὶ καθίστανται διὰ νὰ διευθύνωσιν ὅλην τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν των ὡς ἀνώταται Ἀρχαὶ, καθόσον διοικητικά τινα ἀντικείμενα δὲν ἤθελον δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν ἐξαιρεθῇ τῆς ἁρμοδιότητός των, καὶ ἀνατεθῇ εἰς ἄλλας Ἀρχάς.

2. Χρέος τῶν διοικητῶν εἶναι νὰ διατηρῶσιν καὶ προάγωσιν εἰς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν διοικητικὴν περιφέρειάν των τὰ δικαιώματα τοῦ Ἡμετέρου Στέμματος, τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους, καὶ τὴν γενικὴν εὐδαιμονίαν τῶν Ἡμετέρων ἀγαπητῶν ὑπηκόων.

3. Εἰς αὐτοὺς ἐναπόκειται πρὸ πάντων ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς ἀντικείμενα τῆς ἁρμοδιότητός των· θέλουν δὲ ἐκτελεῖσθαι ταῦτα ἐντὸς τῆς διοικητικῆς περιφερείας των, τόσον δι' ἰδίας των ἐνεργείας, ὅσον καὶ διὰ τῶν πρὸς τὸ τέλος τοῦτο εἰς αὐτοὺς ὑποτεταγμένων ἀρχῶν.

4. Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ κάμωσι κἀμμίαν πρᾶξιν ἀντικειμένην εἴς τινα θετὸν νόμον· χρεωστοῦν μάλιστα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των ν' ἀκολουθῶσι κατὰ πάντα τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμοὺς, καὶ οὔτε αὐτοὶ νὰ τοὺς παραβαίνωσιν, οὔτε εἰς ἄλους νὰ συγχωρῶσι τὴν παράβασιν.

5. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐμβριθῶν καθηκόντων των θέλουν ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχὴν, ὅτι κἀνεὶς τῶν πολιτῶν δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τῆς ἰδιοκτησίας του καὶ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, παρ' ὅσον τὸ ἀπαιτοῦν οἱ ὑπάρχοντες νόμοι. Χρεωστοῦν δὲ νὰ φροντίζωσιν, ὥστε ὁ κανὼν οὗτος ν' ἀκολουθῆται καὶ ἀπὸ τὰς ὑποδεεστέρας αὐτῶν ἀρχὰς, νὰ συγχωρῆται εἰς ἕκαστον τῆς περιφερείας των κάτοικον ἡ ἐντὸς τοῦ νόμου, ὅσον τὸ δυνατὸν ἐλευθέρα ἀνάπτυξις τῶν δυνάμεών του, καὶ νὰ ἀποφεύγουν πᾶσαν ἀνωφελῆ παρέμβασιν εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις, ἥτις δὲν διατάσσεται θετικῶς παρὰ τοῦ νόμου.

6. Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδίδουν αὐθαιρέτως διαταγματα, νὰ φορολογοῦν τοὺς διοικουμένους, καὶ νὰ μεταχειρίζωνται μέσα βίας, ἢ ποινὰς, εἰμὴ μόνον εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων προσδιοριζομένας περιπτώσεις, ἐνθυμούμενοι πάντοτε, ὅτι ἔχουσι νομοτελεστικὴν μόνον ἐξουσίαν.

7. Ἂν συμπέσουν ἀξίαι λόγου ἀπορίαι ἢ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, θέλουν ζητεῖ τὴν διασάφησιν αὐτῶν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲν θέλουν ἀργοπορεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν καθηκόντων των μὲ περιττὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀναφοράς.

8. Οἱ διοικηταὶ δὲν πρέπει νὰ παρεμβαίνουν εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ὑπ' αὐτῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ τῶν δημάρχων, ἀναχαιτίζοντες τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὑπηρεσίαν. Ἐκ τοῦ ἐναντίου μάλιστα θέλουν ἀποφεύγει μετὰ προσοχῆς πᾶσαν εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των ἐπέμβασιν.

9. Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἀπέχει ἀπὸ πᾶσαν παρέμβασιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα δικάζουν πολιτικὰς διενέξεις καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις, οὐδὲ θέλουν ἐγγίζει τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὰ ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των δικαστικὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε εἰς αὐτὰς νὰ παρεμβαίνωσιν εἰς τὰ διοικητικὰ καθήκοντα, νὰ ἐμποδίζωσι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἢ διατάξεων τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας, ἢ νὰ τὰς προσκαλοῦν ἐνώπιον τοῦ βήματός των διὰ πράξεις διοικητικάς. Ἐκ τούτου ὅμως δὲν παρεμποδίζεται ἡ δικαστικὴ ἁρμοδιότης τῶν δικαστηρίων εἰς ὑποθέσεις, ἀφορώσας τὰς τῶν ἰδιωτῶν περὶ ἰδιοκτησίας σχέσεις πρὸς τὸ δημόσιον, καθὼς καὶ εἰς ἐγκλήματα καὶ πταίσματα τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς περὶ τούτων νόμους.

Αἱ ἀμφισβητήσεις περὶ τῶν ὁρίων τῆς δικαστικῆς καὶ διοικητικῆς ἐξουσίας θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ κατασταστικοῦ διατάγματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

10. Εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τὴν περιεχομένην εἰς τὸ ἐδάφ. 1. τοῦ προηγουμένου ἄρθ. δὲν ἐμπεριλαμβάνεται μολοντοῦτο ἡ ἐπιβεβαίωσις ἀξιοποίνων πράξεων, μάλιστα ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι ὑποχρεωμένοι κατὰ τὸ ἄρθ. 18 τῆς Ποιν. Δικον., καὶ θέλουν πράττει κατὰ τὴν ἁρμοδιότητα τῶν μέχρι τοῦδε νομαρχῶν.

11. Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάττουν περὶ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ στόλου, καὶ περὶ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων καταστημάτων, ἢ νὰ ἐπεμβαίνουν αὐθαιρέτως εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσι τὴν διοίκησιν, τὴν πειθαρχίαν, τὸν κανονισμόν, ἢ τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, ἢ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτά. Ἔχουν μ' ὅλον τοῦτο τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλοῦν τὴν σύμπραξιν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως εἰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας προσδιορίζουν οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα.

12. Διὰ νὰ συμβοηθοῦν δὲ τὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν νὰ πορίζωνται ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτοὺς περιφερείας, καὶ περὶ τῆς διοικητικῆς καταστάσεώς της, περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν κατὰ τοῦτο ἐλλείψεων καὶ τῶν καταλληλοτέρων διὰ τὴν ἀναπλήρωσίν των μέσων, νὰ φροντίζουν περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς προσωπικῆς καὶ κτηματικῆς ἀσφαλείας, νὰ ἐπισταίνουν πρὸ πάντων τὴν προσοχήν των εἰς τὸ νὰ ἀναπτυχθῶσιν αἱ νοεραὶ δυνάμεις τῶν διοικουμένων, νὰ ἐξαντληθῶσιν αἱ κοινωφελεῖς γνώσεις, νὰ παύσουν αἱ ἐπιβλαβεῖς προλήψεις, νὰ ἀναζωογοννηθῶσιν αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία, νὰ απομακρυνθῶσιν ὅλα, ὅσα ἐμποδίζουσι τὴν ἀκμὴν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας, νὰ ἀναφέρουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ὅσας ἤθελε συνάξουν περὶ τούτων πάντων πληροφορίας, νὰ εἰδοποιοῦν αὐτὴν ἀκαταπαύστως περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὴν διοικητικὴν περιφέρειάν των ἀξιοπεριέργων συμβεβηκότων, νὰ ὑποβάλλουν αἰτιολογημένας προτάσεις, ἂν ὡρίμως σκεφθέντες περὶ τῶν τοιούτων, ἤθελαν νομίσει ἀναγκαῖον, ἢ κατάλληλον, νὰ τροποποιηθῶσιν οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, ἢ νὰ ληφθοῦν ἄλλα γενικὰ μέτρα, καὶ νὰ συστηθοῦν νέα, ἢ νὰ διοργανισθῶσιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὰ ὑπάρχοντα ἐθνικὰ κτήματα.

13. Διὰ νὰ κατορθωθῶσιν οἱ προῤῥηθέντες σκοποὶ, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν·

ά. Νὰ δέχωνται τὰ παράπονα τῶν διοικουμένων ἐναντίον τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν, νὰ τὰ ἐξετάζουν καὶ νὰ τὰ καταπαύουν ἂν εὑρεθῶσι βάσιμα·

β'. Νὰ ἐπιτηροῦν ἀκαταπαύστως τὴν διαγωγὴν τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν, νὰ τὰς προτρέπουν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, νὰ ἀκυρώνουν τὰς ἐναντίον τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων πράξεις καὶ διατάξεις των αὐτεπαγγέλτως καὶ ἄνευ προσκλήσεως ἐκ μέρους τῶν βλαπτομένων πολιτῶν, νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ δικαιώματα τῶν διοικουμένων ἐναντίων τῆς ἀφροντισίας τῶν ῥηθεισῶν ἀρχῶν καὶ ἐναντίον πάσης καταχρήσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ περὶ πειθαρχίας ὡρισμένα ἐναντίον τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες παραμελοῦσιν τὰ χρέη των. Ἂν δὲ ἤθελε συμβῇ βαρεία τῶν καθηκόντων παράβασις, νὰ ἐνεργῇ τὴν εἰς ποινικὰ δικαστήρια παραπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν ἔξωσιν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἄρθ. 322 καὶ ἐφεξῆς τῆς ποινικῆς δικονομίας·

γ'. Νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τῶν κοινῶν παραπόνων ἐναντίον τῶν καταπιέσεων καὶ ὑπερβάσεων ἁρμοδιότητος ἐκ μέρους τῶν εἰς τὴν περιφέρειάν των συστηθεισῶν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των ὅμως μὴ ὑπαγομένων Ἀρχῶν, καὶ νὰ τὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴ τὰ περαιτέρω.

14. Ἐκτὸς τῶν σημειωθέντων γενικῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διοικητῶν ἀνήκουν προσέτι τὰ ἀκόλουθα εἰδικὰ καθήκοντα·

ά. Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ δημοσιεύωνται τακτικῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα·

6΄. Νὰ προσπαθοῦν κατὰ δύναμιν νὰ ἐννοῶνται ἀκριβῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἀπὸ τοὺς διοικουμένους, διότι τότε μόνον θέλουν τὰ ἐκτελέσει προθύμως·

γ΄. Νὰ διασαφηνίζουν εἰς τὰς ὑποδεεςέρας Ἀρχὰς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν καὶ πνεῦμα αὐτῶν, νὰ τὰς ἐφοδιάζουν μὲ τὰς τυχὸν ἀναγκαίας ὁδηγίας, καὶ νὰ προλαμβάνουν ἐγκαίρως πᾶσαν παρεξήγησιν·

δ΄. Νὰ ἐνεργῶσι καὶ ἐπιτηρῶσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων ὑπὸ τῶν ὑποδεεστέρων Ἀρχῶν καὶ νὰ βεβαιόνωνται τοῦτο διὰ τῆς ἁρμοδίου ὁδοῦ·

έ. Νὰ ἐνεργῶσι τὰ τοῦ πολιτεύματος τῆς ἐπικρατείας·

ς΄. Νὰ διατηρῶσι τόσον τὰ ἐσωτερικὰ,

ζ΄. Ὅσον καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἡγεμονικὰ τοῦ Βαλέως δικαιώματα·

ή. Νὰ ἐπαγρυπνῶσι εἰς τὰ σύνορα τοῦ τόπου, νὰ διατηρῶσι τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλείου κατὰ τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπικρατειῶν, καὶ νὰ ἀναφέρωσιν ἐν τάχει τὰς παρεμπιπτούσας περὶ τούτου ὑποθέσεις.

Δύνανται δὲ ὡς πρὸς τοῦτο νὰ ἐμβαίνωσιν εἰς ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς ἐξωτερικὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς, νὰ λαμβάνωσι παρ' αὐτῶν ἀπ' εὐθείας τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας, καὶ νὰ κάμνωσιν εἰς αὐτὰς τὰς ἀναγκαίας κοινοποιήσεις.

Εἰς προβολὰς καὶ βλάβας τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας, ἢ εἰς προσκλήσεις νὰ παραδώσωσι ξένους ὑπηκόους, ἢ εἰς προτάσεις περὶ μεταβολῆς τῶν ὁρίων εἴτε τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν, θέλουν ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἡ ὁποία θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ διατάττει συμφώνως μὲ ταύτην τὰ δέοντα. Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις ὅμως χρεωστοῦν νὰ ἀναφέρωσι παρευθὺς καὶ τουτοχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν ἀπ' εὐθείας·

θ΄. Νὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἢ νὰ γεννῶνται σχέσεις ἀθέμιτοι μὲ ἐξωτερικὰς Ἀρχὰς καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ ὅσα οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα προσδιορίζουν κατὰ τῶν τοιούτων, καὶ κατὰ τῶν ἀναγνωριζόντων ξένην κυριαρχίαν ἐντὸς τοῦ κράτους·

ί. Νὰ ἐκτελῶσι τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ἐναντίον ἐκείνων, ὅσοι ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως ἐμβαίνουν εἰς ξένην στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν·

ιά. Νὰ ἐκτελῶσι τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα κατὰ τῶν δεχομένων ἄνευ Βασιλικῆς ἀδείας ξένα παράσημα, ἢ διακριτικὰ σημεῖα ἢ συντάξεις·

ιβ΄. Να ἐξετάζουν τὰς περὶ παραδοχῆς τοιούτων παρασήμων καὶ συντάξεων αἰτήσεις, καὶ νὰ τὰς καθυποβάλλουν εἰς τὴν ἀνήκουσαν Γραμματείαν·

ιγ΄. Νὰ ἐνεργοῦν τὰ ἀφορῶντα τὴν μετανάστευσιν καὶ μετοικίαν, ὅπου πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπάρχουσαι συνθῆκαι, καὶ μάλιστα τὸ πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου τῶν 3 Φεβρουαρ. 1830, ἡ συνθήκη τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῶν 9 (21) Ἰουλίου 1832 καὶ αἱ λοιπαὶ περὶ ἐλευθέρας ἀναχωρήσεως συνθῆκαι.

Οἱ διοικηταὶ, ἔχοντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ συμφέρον τοῦ κράτους Μας, ἠμποροῦν νὰ ἐκτελοῦν πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, ἀναφέροντες μόνον ὅταν συμπέσουν ἐμπόδια ἔκτακτα·

ιδ΄. Νὰ ἀναφέρουν πάντοτε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν δι' ὅλα τὰ προσκόμματα καὶ παράπονα, ὅσα ἤθελον προκύψει ἀπὸ τὰς μεταναστεύσεις καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς περιουσίας, καὶ διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ διπλωματικὴ ὁδός·

ιέ. Νὰ συνάζουν ὅλας τὰς πληροφορίας τὰς ἀναγκαίας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλληνικῶν ὑπηκόων εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας καὶ κυβερνήσεις, καὶ νὰ τὰς διευθύνωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν.

Ἑπομένως ἔχουσι τὴν ἄδειαν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν νὰ ἀνταποκρίνωνται μὲ τὰς ἐφορίους ἀρχὰς τῶν γειτονικῶν ἐπικρατειῶν καὶ μὲ τοὺς ἡμετέρους Προξένους, καὶ ταῦτα κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς δοθείσας εἰς τοὺς τελευταίους ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν·

ις΄. Νὰ ἐπικυρώνουν τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τὰ ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας μέρη.

Κατὰ πληρεξουσιότητα τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Γραμματείας δίδουσιν ἀνεξαιρέτως εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τὰ παρὰ τῆς ῥηθείσης Γραμματείας ὑπογεγραμμένα, καὶ εἰς τοὺς διοικητὰς τοῦ Βασιλείου πεμπόμενα διαβατήρια διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας μέρη, φυλάττοντες ἀπαρασαλεύτους τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις καὶ διαταγὰς τούτου τοῦ Ὑπουργείου·

ιζ. Νὰ ἐνεργῶσι τὰς περὶ πολιτογραφήσεως αἰτήσεις συνοδεύοντες αὐτὰς μὲ αἰτιολογημένην ἀναφοράν·

ιή. Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς γενικῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας, καὶ νὰ λαμβάνουν τ' ἀναγκαῖα μέτρα, τόσον γενικῶς, ὅσον καὶ εἰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις καὶ ἀφορμὰς ἰδίως νὰ διατάττουν ποινὰς, καὶ ἄλλα μέτρα, κατὰ συμμορίων κλεπτῶν καὶ λῃστῶν· νὰ μεταχειρίζωνται πρὸς τοῦτο τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν, καὶ ὅταν διαταραχθῇ ἡ κοινὴ ἀσφάλεια, νὰ προσκαλοῦν εἰς σύμπραξιν τὸ πλησιέστερον στρατιωτικὸν σῶμα, συμφώνως μὲ τοὺς περὶ τούτου νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμούς·

ιθ΄. Νὰ λαμβάνουν τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ φυλάττεται ἡ εὐταξία εἰς μεγάλας συνελεύσεις τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς δημοσίους τελετάς·

κ΄. Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑφισταμένων νόμων καὶ διαταγμάτων κατὰ μυστικῶν καὶ ἀπηγορευμένων ἑταιρειῶν, καὶ κατὰ μὴ ἐπιτετραμμένου συνδέσμου δημοσίων σωματίων·

κά. Νὰ ἐπιτηροῦν, ὥστε αὐθαιρέτως νὰ μὴ μεταβάλλωνται οἱ κανονισμοὶ ἐγκεκρυμένων ἑταιρειῶν, νὰ μὴ κρύπτεται ἡ περιουσία των, καὶ νὰ ἐπιβλέπουν εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τούτων νόμων καὶ διαταγμάτων·

κβ΄. Νὰ διατηροῦν ἐν ἰσχύϊ καὶ νὰ ἐκτελοῦν τοὺς κατὰ τῆς ζητείας καὶ ἀγυρτείας νόμους.

κγ΄. Νὰ φροντίζουν περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ὑπαρχόντων κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων, διὰ τὰ διαβατήρια τὰ διδόμενα διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους.

κδ΄. Νὰ διευθύνουν τὰ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας τῶν χωροφυλάκων, καὶ νὰ συμπράττουν εἰς τὴν διανομὴν καὶ τοποθέτησιν αὐτῶν, κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα καὶ ἰδίως κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς χωροφυλακῆς·

κέ. Νὰ διευθύνουν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα·

κς΄. Νὰ συνεννοῶνται διηνεκῶς μὲ τὸν διοικητὴν τῆς ἐντὸς τῆς διοικήσεώς των εὑρισκομένης τετραρχίας, ἢ ἀποσπάσματος τῆς φάλαγγος, ὥστε νὰ ἐνεργοῦν ἐκ συμφώνου πρὸς διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας·

κζ΄. Ὁμοίως νὰ συνεννοῶνται μὲ τοὺς διοικητὰς ἄλλων ἐκτὸς τῆς διοικήσεως εὑρισκομένων στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων·

κή. Νὰ ἐκτελοῦν τοὺς περὶ στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς νόμους·

κθ΄. Νὰ λαμβάνουν τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ συλλαμβάνωνται οἱ λειποτάκται τοῦ Βασ. στρατοῦ, καὶ νὰ ἐκτελῶνται οἱ περὶ τούτου νόμοι καὶ τὰ διατάγματα. Ἂν δ' οἱ λειποτάκται ἀνήκωσιν εἰς ξένην δύναμιν, νὰ ἐνεργοῦν τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας περὶ ἀνταποδόσεως τῶν λειποτακτῶν συνθήκας·

λ΄. Νὰ ἐπιτηροῦν τοὺς φροντίζοντας περὶ ἐπισταθμεύσεως καὶ πορείας τῶν στρατιωτῶν, καὶ συμβιβάζουν τὰ κατὰ τοῦτο βάρη μεταξὺ τῶν διοικουμένων·

λά. Νὰ συμβιβάζουν μεταξὺ τῶν διοικουμένων τὰ ἐκ τοῦ πολέμου προκύπτοντα βάρη·

λβ΄. Νὰ ἐκτελοῦν τοὺς περὶ νίτρου, καὶ περὶ κατασκευῆς καὶ πωλήσεως πυρίτιδος ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα·

λγ΄. Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀναγκαίων ποινικῶν εἱρκτῶν, καὶ διὰ τὸν κατάλληλον αὐτῶν διοργανισμόν, νὰ διευθύνουν, ὡς ἀνώτεραι Ἀρχαί, τὴν διοίκησιν αὐτῶν, νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν κατ' αὐτὰς ἐσωτερικὴν ἀστυνομίαν καὶ πειθαρχίαν, καὶ νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἐνασχόλησιν τῶν καταδίκων.

λδ΄. Νὰ διορίζουν τὰ ἐναντίον ἐπιβλαβῶν ζώων ἀσφαλιστικὰ μέτρα, καὶ νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των.

λέ. Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ προφυλάττωνται οἱ διοικούμενοι ἀπὸ πυρκαϊάς, κατεδαφίζοντες οἰκοδομήματα ὑποκείμενα εἰς πυρκαϊὰν, κάμνοντες πυρασφαλιστικὰς ἐξετάσεις, ἐπιτηροῦντες εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ πυρός, τῶν πυροβόλων, τῆς πυρίτιδος καὶ ἄλλων καυστικῶν ὑλῶν, ἐνεργοῦντες τὴν παρὰ τῶν δήμων προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ σβέσιμον σκευῶν, φροντίζοντες διὰ τὴν διατήρησιν καὶ διὰ τὸ πρόχειρον τῆς μεταχειρίσεώς των, καὶ τέλος προκαλοῦντες καλὰς περὶ τούτου διατάξεις, καὶ προσέχοντες εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν·

λς΄. Νὰ λαμβάνουν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅταν ἐκραγῇ πυρκαϊὰ, καὶ νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ταχεῖαν βοήθειαν καὶ διὰ τὴν φύλαξιν τῶν διασωθέντων πραγμάτων·

λζ΄. Νὰ φροντίζουν ὥστε νὰ περιθάλπωνται οἱ ἀπὸ πυρκαϊὰν παθόντες, καὶ ν' ἀνταμείβωνται ὅσοι διεκρίθησαν, βοηθοῦντες καὶ διασώζοντες τοὺς διακινδυνεύσαντας· θέλουν δὲ προσπαθεῖ νὰ ἐξιχνιάζουν τὴν αἰτίαν τῆς ἐκκραγείσης πυρκαϊᾶς, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ τοῦ νόμου·

λή. Νὰ λαμβάνουν μέτρα ἀσφαλιστικὰ ἐναντίον τῆς ἐκ τῶν ὑδάτων ζημίας καὶ πλημμυρῶν· εἰς αὐτοὺς ἀνατίθεται καὶ ἡ φροντὶς περὶ διορύξεως καὶ διατηρήσεως τῶν εἰς τὰς λίμνας ὀχετῶν·

λθ΄. Νὰ φροντίζουν εἰς τὸ νὰ κατεδαφίζωνται ἐπιβλαβῆ καὶ ἑτοιμόῤῥοπα κτίρια, νὰ κλείωνται ἢ ἐξασφαλίζωνται ἐπικίνδυνοι δρόμοι καὶ δίοδοι, νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τοὺς δρόμους ἐπικίνδυνα ἀντικείμενα, νὰ ἐκτελῶνται οἱ νόμοι ἐναντίον τῆς ὑπὲρ τὸ δέον ταχείας ἱππασίας εἰς ἐποχὰς ἢ μέρη, ὅπου διακινδυνεύεται ἡ προσωπικὴ καὶ κτηματικὴ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν·

μ΄. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περὶ οἰκοδομῶν ἐγκριθέντα σχέδια, καὶ νὰ φροντίζουν νὰ γίνωνται τοιαῦτα, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι·

μά. Νὰ φροντίζουν διὰ τὸν κατάλληλον φωτισμὸν τῶν πόλεων·

μβ΄. Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται αἱ περὶ καθαριότητος διατάξεις·

μγ΄. Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ προλαμβάνεται πᾶσα βλάβη, ἥτις δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς διαφυλάξεως, ἢ ἐκ τῆς ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων πωλήσεως φαρμάκων·

μδ΄. Νὰ φροντίζουν διὰ νὰ προλαμβάνωνται αἱ ἐκ τῶν ἰατρικῶν καταχρήσεις, ἐμποδίζοντες τὴν παράνομον αὐτῶν κατασκευὴν, ἢ πώλησιν·

μέ. Νὰ λαμβάνουν πρόνοιαν διὰ νὰ ἐμποδίζωνται αἱ κολλητικαὶ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαι, καθὼς καὶ ἐπιζωοτίαι·

μς΄. Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ διορίζωνται ἔμπειροι ἰατροὶ, χειροῦργοι, κτηνιατροὶ καὶ μαιεύτριαι, καὶ νὰ ἀπομακρύνηται πᾶσα ἰατρικὴ ἀ-

πειροτεχνία, ἐπιτηροῦντες συγχρόνως εἰς τοὺς ἐπαγγελομένους τὴν ἰατρικὴν, καὶ φυλάττοντες καὶ ἐκτελοῦντες ἀκαταπαύστως τοὺς περὶ τούτου ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα·

μζ'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα, εἰς τὰς ἰατρικὰς καὶ φαρμακοπωλικὰς διατιμήσεις, καὶ νὰ φροντίζουν διὰ νὰ διορίζωνται ἔμπειροι φαρμακοπῶλαι·

μη'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὰ νοσοκομεῖα, ἀσθενοτροφεῖα, καὶ καταστήματα πρὸς θεραπείαν τῶν φρενοβλαβῶν, καὶ νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν τοιούτων καταστημάτων·

μθ'. Νὰ φροντίζουν νὰ γίνεται κατάλληλος τῶν νεκρῶν αὐτοψία, καὶ νὰ προσδιορίζωνται τακτικὰ νεκροταφεῖα κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα·

ν'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ ἐκτελῆται ἡ δικαστικὴ ὑγειονομία, φυλαττομένων ἀκριβῶς τῶν ὁρισμῶν τοῦ ποιν. νόμου, καὶ τῆς ποιν. δικονομίας·

να'. Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν ὅλοι οἱ λοιποὶ ὑγειονομικοὶ νόμοι καὶ διατάξεις·

νβ'. Νὰ φροντίζουν περὶ πτωχοκομίας, περὶ περιθάλψεως τῶν ἀνικάνων πενητῶν ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας δήμους, περὶ διασιτίσεως καὶ τῆς ἰατρικῆς θεραπείας ἀπόρων ἀσθενῶν, περὶ τῆς ἀνατροφῆς πτωχῶν παίδων, πρὸ πάντων ὀρφανῶν, καὶ περὶ τῆς διατροφῆς ἐκθέτων παιδίων· νὰ ἐφορεύουν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν διὰ τοὺς πτωχοὺς ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν σύστασιν καταστημάτων διὰ νὰ ἐργάζωνται εἰς αὐτὰ, καὶ νὰ φροντίζουν περὶ τῆς διαχειρίσεως, διατηρήσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῶν·

νγ'. Νὰ φροντίζωσι περὶ ὅλων, ὅσα ἀφορῶσι τὰ σχολεῖα καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παίδων, καὶ περὶ βελτιώσεως τῶν ἐντὸς τῆς διοικητικῆς περιφερείας τῶν δημοσίων τεχνολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν καταστημάτων, ἐκτὸς ἂν κατάστημά τι τεθῇ δι' εἰδικοῦ διατάγματος ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς Γραμματείας τινός·

νδ'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς διοικήσεως ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται οἱ διδασκαλικοὶ κανονισμοὶ καὶ τὰ περὶ πειθαρχίας·

νε'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ εἰς τὰ διδακτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ τῆς διοικήσεως καταστήματα προσωπικοῦ, ἔτι δὲ νὰ διορίζουν, νὰ μεταθέτουν ἢ νὰ παύουν τοὺς τοιούτους, καθόσον δι' ἰδιαιτέρων προσδιορισμῶν ἀνετέθη εἰς τὸν διοικητὴν ἡ ἐξουσία αὕτη. Ἂν δὲ ἡ Κυβέρνησις ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦτο, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλουν εἰς αὐτὴν τὴν περὶ τούτων πάντων γνωμοδότησίν των·

νς'. Νὰ δίδουν τὰς ζητουμένας ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸ κατὰ τὰ διδακτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τῆς διοικήσεώς των προσωπικὸν, καὶ νὰ ἐνεργοῦν κατ' αὐτοῦ τὴν περὶ πειθαρχίας ἐξουσίαν, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου κανονισμούς·

νζ'. Νὰ φροντίζουν περὶ ἐνθαῤῥύνσεως τῶν δεικνυόντων ἔξοχον εὐφυΐαν μαθητῶν, καὶ νὰ γνωμοδοτοῦν περὶ τῶν διορισθησομένων μισθοδοτημάτων (bourses)· νὰ χορηγοῦν δὲ τοιαῦτα μισθοδοτήματα, καθόσον ἰδιαίτεροι κανονισμοὶ ἀναθέτουσι τὴν ἐξουσίαν τούτου εἰς τοὺς διοικητάς·

νη'. Νὰ φροντίζουν περὶ τῆς ἀνεγέρσεως καὶ διατηρήσεως τῶν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν προσδιορισμένων οἰκοδομῶν·

νθ'. Νὰ κανονίζουν τοὺς ἐράνους, τόσον διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ διατήρησιν αὐτῶν τῶν οἰκοδομῶν, ὅσον διὰ τὴν ὕπαρξιν τῶν διδασκάλων καὶ δι' ὅλα τὰ εἰς τὰ καταστήματα ἀναγκαιοῦντα πράγματα·

ξ'. Νὰ φροντίζουν περὶ συστάσεως βιβλιοθηκῶν εἰς τὰς διοικήσεις των καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν συλλογῶν·

ξα'. Νὰ φροντίζουν περὶ ἀνεγέρσεως καὶ διατηρήσεως, τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἀριστουργημάτων, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ διατεταγμένα περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς των ἐκτὸς τοῦ κράτους·

ξβ'. Νὰ προσέχωσιν ἀκαταπαύστως εἰς τὰ περὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, καὶ ἰδιαιτέρως νὰ προσπαθῶσιν, ὥστε ἕκαστος δῆμος ν' ἀποκτήσῃ, ὅσον τάχιστα, χωριστὸν σχολεῖον, νὰ τὸ προικοδοτήσῃ ὡς ἀνήκει, καὶ νὰ τὸ διατηρῇ εἰς καλὴν κατάστασιν·

ξγ'. Νὰ σχηματίζουν τακτικῶς τὰς τοπικὰς ἐφορείας διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐτὰς, νὰ ἐπισκέπτωνται περιοδικῶς τὰς συνεδριάσεις των καὶ τὰ εἰς αὐτὰς ὑπαγόμενα σχολεῖα·

ξδ'. Νὰ σχηματίσουν τὰς κατὰ διοικήσεις ἐφορείας τῶν σχολείων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθ. 40 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 διατάγματος, ὁμοῦ μὲ τὸν πρόεδρον καὶ εἰσαγγελέα τῶν εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν πρωτοδικείων, νὰ διευθύνωσιν αὐτὰς, καὶ νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των·

ξε'. Νὰ σχηματίζωσι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα ἐφορείας τῶν ἐπαρχιακῶν σχολείων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διοικήσεως τῶν ὑποδιοικητῶν, νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐτὰς, νὰ ἐπισκέπτωνται τὰς συνεδριάσεις των, καὶ νὰ ἐπιθεωρῶσι περιοδικῶς τὰ εἰς αὐτὰς ὑπαγόμενα σχολεῖα·

ξς'. νὰ φροντίζωσι περὶ συστάσεως ἐφορειῶν διὰ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ περὶ τῆς προεδρίας αὐτῶν, καθ' ὅσον ἔχουν τὴν ἕδραν των εἰς τὴν καθέδραν τοῦ διοικητοῦ, νὰ προσπαθοῦν περὶ τῆς δραστηριότητός των εἰς τὰς ἐργασίας καὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τὰς λοιπὰς ἐφορείας τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων τῆς περιφερείας των.

ξζ'. Νὰ ἔχωσι τὴν φροντίδα διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν σχολαρχῶν διὰ τὰ γυμνάσια καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἰδιαιτέρας ὑπουργικὰς διατάξεις περὶ τῶν γυμνασίων·

ξη'. Νὰ κάμνωσι τὴν περιοδικὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων τῆς περιφερείας τῆς διοικήσεώς των κατὰ τὴν διοικητικὴν περιοδείαν των·

ξθ'. Νὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων κατὰ τῆς δημοσίου ἀσχημοσύνης, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὸ νὰ φυλάττεται ἡ ἠθικὴ κοσμιότης μεταξὺ τοῦ λαοῦ ὅταν εὐθυμῇ, καὶ νὰ φροντίζουν, ὥστε νὰ ὑποθάλπωνται αἱ πολιτικαὶ ἀρεταὶ, βραβευόμεναι κατ' ἀξίαν. Νὰ ὑποστηρίζωσι κατὰ πᾶσαν δύναμιν τὸν ἀνώτερον ἔφορον τῶν σχολείων εἰς τὴν περιοδείαν των, καὶ εἰς τὰς διατάξεις των·

ο'. Νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰς καταχρήσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ τὰς καταδιώκουν συμφώνως μὲ τὰ ὁριζόμενα παρὰ τῶν νόμων·

οα'. Νὰ διαφυλάττουν εἰς ἕκαστον ὑπήκοον τοῦ κράτους τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας δοξασίας, καὶ νὰ ὑπερασπίζωνται αὐτὸ ἐναντίον τῆς μισαλλοδοξίας καὶ θερμανίας (intolérance et fanatisme)·

Νὰ προστατεύωσιν ὅλας τὰς ἐκκλησιαστ. εταιρείας εἰς τὰ δίκαιά των καὶ εἰς τοὺς θεμελιώδεις αὐτῶν νόμους·

οβ'. Νὰ προστατεύωσιν ἰδιαιτέρως τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, ὑπερασπίζοντες ἐναντίον πάσης βλάβης τὰ δίκαιά της, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐναντίον προσβολῶν τῆς ἀνεξαρτησίας της, κατὰ τοὺς θεμελιώδεις ὁρισμοὺς τῆς ἀπὸ 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) 1834 διακηρύξεως·

ογ'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ταράττεται ἡ εἰρήνη οὔτε εἰς τὰς κατὰ μέρος ἐκκλησιαστικὰς ἑταιρείας, οὔτε εἰς τὰς διαφόρους καθεστώσας ἐκκλησίας τοῦ κράτους·

οδ'. Νὰ ἐμποδίζουν τὸν προσηλυτισμόν·

οε'. Νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν ἐκκλησίαν, διὰ νὰ μὴ παρενοχλῆταί ποτε, εἴτε ἡ ἰδιαιτέρα, εἴτε ἡ δημόσιος λατρεία, καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται τὰ ὅσα αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις κανονίζουν περὶ τῆς κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἑορτὰς δοξολογίας·

ος'. Νὰ φυλάττουν ἐν γένει τὰ ἡγεμονικὰ δικαιώματα τῆς ἐξουσίας εἰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ διατηροῦν τὰς σχέσεις, τὰς ὁποίας οἱ νόμοι καὶ αἱ συνθῆκαι κατέστησαν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐκκλησίας·

οζ'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ σχηματίζωνται νέαι θρησκευτικαὶ ἑταιρίαι ἄνευ τῆς προηγουμένης συναινέσεως τοῦ Βασιλέως, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ κατὰ νόμους ἐναντίον τῶν διοργανισάντων ἢ τῶν ὑποστηριζόντων τὰς τοιαύτας ἑταιρείας, ἢ τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς αὐτάς. Ἂν δὲ ζητηθῇ ἡ Βασιλικὴ συναίνεσις διὰ σύστασιν θρησκευτικῆς ἑταιρίας, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν νὰ ἐξετάζουν τὴν θρησκευτικὴν δοξασίαν της καὶ τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμόν της, καὶ νὰ καθυποβάλλουν εἰς τὴν γραμματείαν τὴν γνωμοδότησίν των·

οη'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικυρώσεως, τὸ ὁποῖον ἐναπόκειται εἰς τὸν Ἡγεμόνα· ἑπομένως νὰ ἐφοροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ δημοσιεύωνται καὶ εἰσάγωνται νέοι ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι καὶ κανονισμοὶ, ἢ διατάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ συγκατανεύσεως ἀπὸ μέρος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἀναφέρωνται ὁσάκις ἡ τοιαύτη συγκατάνευσις ζητηθῇ·

οθ'. Νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς κληρικοὺς τὸν ὅρκον τῆς πίστεως πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ τῆς ὑποταγῆς εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους τοῦ κράτους·

π'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὰς μόνον μὲ τὴν συγκατάνευσιν τοῦ Βασιλέως ἐπιτρεπομένας ἐκκλησιαστικὰς συνόδους, ἐὰν δὲν ἤθελον διορισθῇ ἰδιαίτεροι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐπίτροποι, νὰ ἐμποδίζουν δὲ τὰς ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως συγκροτουμένας·

πα'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπεκτείνεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία εἰς ἄλλας, εἰμὴ εἰς πάντη ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις· ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία δὲν ἐνεργεῖται διὰ ξένων ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, οὔτε δι' ἐγχωρίων, μὴ ἐχόντων τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τοῦ Βασιλέως·

πβ'. Ἡ ἐκκλησία ἔχει μὲν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ καὶ νὰ παιδεύῃ εἰς ὑποθέσεις τῆς συνειδήσεως, ἢ εἰς παραμελήσεις τῶν θρησκευτικῶν, ἢ ἐκκλησιαστικῶν καθηκόντων, κατὰ τὰ δόγματα, καὶ τὰ συνοδικὰ βιβλία, καὶ κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν στηριζομένην ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν·

πγ'. Ἀλλ' ὅταν πρόκειται λόγος νὰ ληφθοῦν παρὰ τῆς ἐκκλησίας κατὰ τῶν ἁμαρτησάντων μέτρα βίαια καὶ ἔχοντα ἐπιρροὴν εἰς τὸν κανονικὸν βίον, ἢ εἰς τὰς ἀστυκὰς τῶν ἀνθρώπων σχέσεις, καὶ τὰ τοιαῦτα μέτρα εἶναι πρὸ πάντων οἱ ἀφορισμοὶ, ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνῃ καὶ νὰ ἐξετάζῃ, καὶ διατάττει ἂν αἱ τοιαῦται κρίσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς ἐκκλησίας πρέπῃ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἢ ὄχι· ἡ διατήρησις τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς ἐξουσίας ἀνατίθεται εἰς τὴν φροντίδα τῶν διοικητῶν. Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ καὶ εἰς τὸ νὰ μὴν ἐπιτάττωνται διὰ τῆς βίας θρησκευτικαὶ δοξασίαι·

πδ'. Νὰ δέχωνται καὶ νὰ ἐξετάζουν τὰ παράπονα τῶν διοικουμένων περὶ καταχρήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας, νὰ ζητοῦν περὶ αὐτῶν τὴν Βασιλικὴν ἀπόφασιν, καὶ νὰ προστατεύουν τοὺς διοικουμένους διὰ νὰ μὴν ἐπιφορτίζωνται μὲ παρανόμους καὶ ὑπερόγκους ἐκκλησιαστικοὺς φόρους καὶ ἐράνους·

πε'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζεται πᾶσα παρέμβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν εἰς τὸν διοργανισμὸν καὶ διεύθυνσιν τῶν διδακτικῶν καταστημάτων·

πς'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται αὐθαίρετοι παρεκτροπαὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν λατρείαν, ὡς πρὸς τὸν καιρὸν καὶ ἀριθμὸν τῶν ἑορτῶν, ὡς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς προπομπὰς (processions) καὶ τὰς ἐπὶ προσκυνήσει ἀποδημίας

(pélérinages), ὡς πρὸς τὰς συστηθησομένας μὲ ἄδειαν τοῦ Βασιλέως Θρησκευτικὰς ἑταιρείας, ἢ ἄλλα κληρικὰ καταστήματα, καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν εὐχὰς (vœux)·

πζ΄. Νὰ ἐπιτηροῦν τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν, διατροφὴν, καὶ σωφρονισμὸν τοῦ κλήρου συστηθησόμενα καταττήματα·

πή. Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὰ ὅσα εἶναι διατεταγμένα περὶ διαιρέσεως τῶν ἐπισκοπῶν (diocèses) καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων·

πθ΄. Νὰ διατηροῦν τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ συμπράττῃ εἰς πᾶσαν νέαν περὶ τῶν ῥηθέντων ἀντικειμένων διάταξιν, καὶ εἰς τὸ ν' ἀπομακρύνῃ δἰ ἰδίων της διαταγῶν, ὅσα ἐκ τῶν καθεστώτων κκνονισμῶν προσβάλλουν τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν·

υί. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς ὅσα οἱ νόμοι προδιορίζουν κατὰ τῆς ἀμέσου σχέσεως τοῦ κλήρου μὲ ἐξωτερικὰς ἐκκλησιαςικὰς Ἀρχάς. Ἂν δὲ γενῇ χρεία ἀλληλογραφίας μεταξὺ αὐτῶν, ἡ ἀλληλογραφία αὐτη πρέπει νὰ διευθύνεται διὰ τῶν διοικητῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν, καὶ δἰ αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν·

υιά. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπιφέρωνται παρανόμως δυσκολίαι εἰς τὰ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν συνοικέσια·

υιβ΄. Νὰ διαπραγματεύωνται, συμμορφούμενοι μὲ τοὺς καθεστῶτας νόμους, τὴν διάλυσιν τῶν κατὰ συνοικεσίων ἐμποδίων ὅτε δὲν εἶναι, εἰμὴ ἁπλῶς κοσμικά.

υιγ΄. Ὁσάκις δὲ ὑπήκοοι τοῦ δυτικοῦ δόγματος ἤθελον ζητήσει τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ Πάπα διάλυσιν κανονικῶν περὶ συνοικεσίου ἐμποδίων, ἡ αἴτησις αὕτη θέλει ὑποβάλλεσθαι διὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπισκόπου εἰς τὸν διοικητὴν, καὶ αὐτὸς τὴν παραπέμπει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, ἥτις τῷ διευθύνει τὴν ἀπάντησιν τῆς Παπικῆς Αὐλῆς, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸν ἐπίσκοπον· θέλει δὲ ἐπιτηρεῖ, ὥστε νὰ μὴ θεμελιοῦνται αἱ ἀπαντήσεις αὗται εἰς συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους τοῦ Κράτους.

υιδ΄. Νὰ διαφυλάττουν τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν·

υιέ. Νὰ ἐνεργοῦν ὅσα ἐπιτάττουν οἱ νόμοι περὶ τῆς παραδοχῆς τινος εἰς ἐκκλησιαστικοὺς προσπορισμοὺς (prébendes) καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ κυβέρνησις νὰ ἀπονέμῃ κληρονομικὰ εἰσοδήματα·

υις΄. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν περὶ αὐτῆς λογαριασμῶν·

υιζ. Νὰ ὑποστηρίζουν μὲ κατάλληλον τρόπον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ νὰ διατηρῇ τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ τοῦ κλήρου, καὶ νὰ διαδίδῃ τὴν ἀληθῆ μεταξὺ τῶν πολιτῶν εὐσέβειαν·

υιή. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ συστηθῶσι καὶ νὰ διατηρῶνται αἱ δἰ ἐκκλησίας, καὶ κατοικίαν τῶν ἐφημερίων ἀναγκαῖαι οἰκοδομαί. Ὁσάκις δὲ ἡ τῶν τοιούτων κατασκευὴ ἢ ἐπισκευὴ ἤθελε διαταχθῇ νὰ γενῇ ἐπὶ συνδρομῇ, ὁ διοικητὴς ὀφείλει νὰ κανονίζῃ τὰ περὶ τούτου·

υιθ΄. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ κρατῶνται ἀκριβεῖς κατάλογοι, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταγράφωνται ὅσοι καθεκάστην γεννῶνται, νυμφεύονται, ἢ ἀποθνήσκουσι, καὶ νὰ φροντίζουν ὥστε νὰ συντάσσεται ἐκ τῶν ῥηθέντων καταλόγων ὁ ἐτήσιος γενικὸς πίναξ·

ρ΄. Ὅσοι πολῖται δὲν ἔχουν παρονόματα, ὀφείλουν νὰ δεχθοῦν τοιαῦτα, ἀλλὰ δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ ἀλλάσσουν κατ' ἀρέσκειαν τὸ ἅπαξ ἀποδεχθὲν, εἰμὴ μόνον συναινέσει τοῦ Βασιλέως. Εἰς ταῦτα πάντα θέλει ἐπαγρυπνεῖ ὁ διοικητὴς, διευθύνων εἰς τὴν Γραμματείαν τὰς περὶ τῆς ὡς ἄνωθεν Βασιλικῆς συναινέσεως ἀναφορὰς τῶν πολετῶν·

ρά. Πρὸ πάντων δὲ νὰ συλλέγουν ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων καὶ περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς διοικητικῆς περιφερείας των·

ρβ΄. Νὰ καταστρώνουν ἀκριβῆ πολιτειογραφίαν αὐτῆς·

ργ΄. Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν κοινοτήτων·

ρδ΄. Νὰ ἐκτελῶσι τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα περὶ κοινοτήτων ἰδιαιτέρως·

ρέ. Νὰ σχηματίσωσιν ἀνυπερθέτως τοὺς δήμους, ὅπου μέχρι τοῦδε ἤθελον εἶσθαι ἀσχημάτιστοι·

ρς΄. Νὰ ἐπιθεωρῶσι τοὺς μέχρι τοῦδε συστηθέντας δήμους, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου·

ρζ. Νὰ προσδιωρίσωσι τὰ σύνορα τῶν δήμων·

ρή. Νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ νομιμότητα εἰς τὰς ἐκλογάς·

ρθ΄. Νὰ διατηροῦν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν δημοτῶν·

ρί. Νὰ ὑπερασπίζωνται τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, νὰ τοὺς ὑποστηρίζουν ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των, καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπερπηδῶσι τὰ δικαιώματά των·

ριά. Νὰ φροντίζουν περὶ καταγραφῆς, διατηρήσεως, διαχειρίσεως, καλῆς χρήσεως, καὶ τῆς βαθμηδὸν αὐξήσεως τῆς περιουσίας τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπιτοπίων καταστημάτων·

Νὰ ἐπαγρυπνοῦν αὐστηρῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένων διατυπώσεων·

ριβ΄. Νὰ ἐπιτηροῦν ἀδιακόπως τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων ἀστυνομικῶν ὅρων·

ριγ΄. Νὰ ἐπιτηροῦν ἰδίως τοὺς κατὰ τοὺς δήμους διωρισμένους ἀστυνόμους, νὰ τοὺς δίδ

τὸν καιρῷ ἀκριβεῖς ὁδηγίας, καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δοθεισῶν διαταγῶν·

ριδ'. Νὰ ἐπαγρυπνοῦν διηνεκῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῶν δήμων ἀνάπτυξιν, εἰς τὴν πρόοδον αὐτῶν, καθ' ὅσον ἐνδέχεται νὰ ἀναζητοῦν καὶ πραγματοποιοῦν τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα μέσα, καὶ νὰ μακρύνουν τὰ ἐμποδών·

ριέ. Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς ἀγρονομίας, ἐξαπλόνοντες τὰς περὶ αὐτῆς γνώσεις, ἐξιχνιάζοντες τὰ πρὸς αὔξησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀναγκαῖα μέτρα, καταπαύοντες τὰς περὶ ἀγρονομίας ἐπιπολαζούσας προλήψεις, ὑποστηρίζοντες τὰς ἀγρονομικὰς ἀποπείρας, ἀναπτύσσοντες εἰς τοὺς διοικουμένους τὰ ἐκ τῆς βελτιώσεως τῶν ἀγρῶν πλεονεκτήματα, προάγοντες τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν καλλιέργειαν τῆς μετάξης, τὴν δενδροκομίαν, τὴν αὔξησιν τῶν μελισσίων, καὶ τὴν φύτευσιν διαφόρων διὰ τὸ ἐμπόριον διωρισμένων φυτῶν·

ρις'. Νὰ εἰσάξουν ἀγρονομικὴν ἀστυνομίαν, ἐπιτηροῦντες εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περὶ τούτων διατεταγμένα·

ριζ'. Νὰ ἐξιχνιάζουν καὶ νὰ ἀπομακρύνουν τὰ ὅσα ἐμποδίζουν τὴν τελειοποίησιν τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, νὰ διαφυλάττουν τὸ προνόμιον ἑκάστου πολίτου εἰς τὸ νὰ κατέχῃ καὶ νὰ διανεμῃ ἐλευθέρως τὴν ἀκίνητον περιουσίαν του· εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των ὑπάγεται καὶ ἡ κατάπαυσις τῶν ἐμποδιζουσῶν τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν φεουδαλικῶν (τιμαριωτικῶν) ὑποχρεώσεων καὶ ἡ σύλλεξις τῆς ἀναγκαίας ὕλης πρὸς σύνταξιν καταλλήλου ἀγρονομικῆς νομοθεσίας·

ριή. Εἰς αὐτοὺς ἐναπόκειται ἡ φροντὶς νὰ εὐκολύνουν τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς, καὶ ν' ἀπομακρύνουν τὰ κατὰ τοῦτο ἐνδεχόμενα ἐμπόδια

ριθ'. Νὰ φροντίζουν περὶ ἀποξηράνσεως τῶν ἑλῶν καὶ βάλτων·

ρκ'. Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν νέων ἀποικιῶν, καὶ νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ σχεδίων·

ρκά. Νὰ παρατηροῦν τὴν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, νὰ ἐξιχνιάζουν τὰς αἰτίας τῆς ἀπονεκρώσεώς των καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ τὰς ἀπομακρύνουν· εἰς τὰ καθήκοντά των ἀνήκει καὶ ἡ διὰ τῶν καταλλήλων προτρεπτικῶν μέσων προαγωγὴ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, καὶ ἡ φροντὶς ὠφελίμων ἐφευρέσεων καὶ γνώσεων·

ρκβ'. Νὰ ἐνεργοῦν τὰ περὶ χειροτεχνιῶν διατάγματα, καὶ νὰ καταπαύουν ὅσας κατανοοῦν καταχρήσεις·

ρκγ'. Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἐλευθέραν συντήρησιν τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ αὔξησιν αὐτῶν, ἀπομακρύνοντες τοὺς περιορισμοὺς αὐτῶν, ἐν ὅσῳ οὗτοι δὲν εἶναι διὰ νόμου ἀποφασισμένοι.

ρκδ'. Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνεται παράνομος χρῆσις παρασήμων καὶ ἐπωνομασιῶν (firme) οὔτε νὰ σφετερίζεταί τις τὰ προνόμια μιᾶς χειροτεχνίας, χωρὶς νὰ πράξῃ πρότερον τὰς ὅσας οἱ νόμοι τῷ ἐπιβάλλουν ὑποχρεώσεις·

ρκέ. Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν, συντήρησιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν πιστωτικῶν καταστημάτων, ἐπαγρυπνοῦντες εἰς τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν, ἐξετάζοντες καὶ γνωμοδοτοῦντες περὶ αὐτῶν ἐν καιρῷ συστάσεως νέων καταστημάτων ἑταιρικῶν τοιούτου εἴδους, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν πρὸ πάντων τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸν ἐμπορικὸν νόμον.

ρκς' Νὰ ἐπιτηροῦν τὰ ὅσα ἀφορῶσι τοὺς ὑπηρέτας, κατὰ τὰς περὶ τούτου ὑπαρχούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις·

ρκζ'. Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν τῶν ἀναγκαίων ἐμπορικῶν πανηγύρεων κατὰ τὰ περὶ τούτου διαταχθέντα·

ρκή. Νὰ φροντίζουν διὰ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς τὰ περὶ ἀγρονομίας διαταχθέντα·

ρκθ'. Καὶ ἐξαιρέτως τὰ περὶ νομισμάτων, μέτρων καὶ ζυγίων·

ρλ'. Νὰ ἐνεργοῦν δραστηρίως τὴν περὶ τῶν τροφίμων ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Ἀπριλ. 1835.

ρλά. Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν κατάλληλον κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν μεγάλων ὁδῶν καὶ τῶν κατὰ νομοὺς, ἐπαρχίας καὶ δήμους δρόμων, τῶν γεφυρῶν, τῶν μονοπατίων καὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων· ὁσάκις δὲ ἡ κατασκευὴ τῶν τοιούτων ἤθελε διαταχθῇ νὰ γενῇ διὰ συναγωνισμοῦ (concurrence), ὁ διοικητὴς ὀφείλει νὰ κανονίζῃ τὰ περὶ τούτου·

ρλβ'. Νὰ ἐπιτηροῦν τὰ τῶν ταχυδρομείων, φροντίζοντες διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ δυνατὴν βελτίωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ των, καὶ ἀναφέροντες πρὸ πάντων περὶ ἀνακαλύψεως τῶν ταχυδρομικῶν ἐλλείψεων·

ρλγ'. Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν μεγαλητέραν ὅσον τὸ δυνατὸν ὑποστήριξιν καὶ πρόοδον τῆς ναυτιλίας, συνεργοῦντες ἰδιαιτέρως πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τῶν 15 (29) Ὀκτωβρίου 1833·

ρλδ'. Νὰ διευθύνουν τὰς ἐκλογὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, ὅπου αὗται κατὰ τὰ διατάγματα ἐσυστήθησαν·

ρλέ. Νὰ φροντίζουν τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ὁριζομένων περὶ τούτου εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων·

ρλς'. Νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ὁρκωτῶν, κατὰ τοὺς νόμους καὶ ἀποφάσεις·

ρλζ'. Νὰ ἐκτελοῦν τὰς ἐκλογὰς διὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς διοικητικῆς περιφερείας των·

ρλή. Νὰ ἐνεργοῦν τὰς εἰς τὴν συνέλευσιν ταύ-

την ἀναγομένας ὑποθέσεις, ὅσα τῷ ἀνεθέσει ἡ Κυβέρνησις·

ρλθ'. Νὰ ἐνεργοῦν τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀφορώσας τὸ ἰδιαίτερον οἰκονομικὸν τῆς διοικήσεώς των·

ρμ'. Νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου ταμείου, κατὰ τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα τὸ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ τῶν ταμείων διάταγμα, τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1835 περὶ δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων καὶ κατεπειγόντων δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ ἄλλαι ἀποφάσεις ἐπέβαλλον εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε νομάρχας.

ρμά. Νὰ συμπράττουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ φορολογίας νόμων κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους των ὁρισμούς·

ρμϐ'. Νὰ ὑποστηρίζουν τοὺς κατὰ τὴν διοίκησίν των οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν διαταγμάτων, καὶ κατ' αἴτησίν των·

ρμγ'. Νὰ τοὺς ὑποστηρίζουν ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς οἰκονομικῆς στατιστικῆς τῆς περιφερείας των·

ρμδ'. Νὰ συνεργοῦν εἰς τὴν διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχώρησιν τῶν ἐργολαβιῶν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰανουαρίου Βασιλ. Διατάγματος εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε νομάρχας δοθεῖσαν ἁρμοδιότητα·

ρμέ. Νὰ συμπράττουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου κατὰ τὴν ἁρμοδιότητα τὴν δοθεῖσαν εἰς τοὺς Νομάρχας δι' αὐτοῦ τοῦ νόμου καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα ἐκδοθεισῶν ὁδηγιῶν·

ρμς' Ἡ ἐπιτήρησις καὶ συντήρησις τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν τοῦ Κράτους, καθ' ὅσον αὗται δὲν τεθοῦν δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως ὑπὸ ἄλλην ἐπιστασίαν, ἀνήκει ὡσαύτως εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διοικητῶν· χρεωστοῦν ὅμως νὰ συμπράττωσιν ἐπὶ τούτῳ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ὑπάλληλοι.

ρμζ'. Νὰ προσέχουν διηνεκῶς εἰς τὴν συντήρησιν, καλὴν χρῆσιν καὶ αὔξησιν τῆς δημοσίου περιουσίας, νὰ ὑποστηρίζουν δραστηρίως τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, νὰ παρατηροῦν τὰς καταχρήσεις καὶ παραβάσεις τῶν χρεῶν, τὰς γινομένας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς κλάδους ἐντὸς τῆς περιφερείας των, καὶ νὰ ἀναφέρουν περὶ αὐτῶν, λαμβάνοντες ταχέα μέτρα, ὅταν ἡ ἀναβολὴ ἦναι ἐπικίνδυνος·

ρμη. Νὰ ἀγρυπνοῦν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὁδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ νὰ καταπαύσουν πᾶσαν μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν ἀμφισβήτησιν·

ρμθ'. Νὰ λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἀμφισβητουμένας διοικητικὰς ὑποθέσεις, καὶ εἰς τὴν προεξέτασιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῶν· ἡ κατὰ τοῦτο ἁρμοδιότης τοῦ διοικητοῦ θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος·

15. Οἱ διοικηταὶ ἔχουσιν ἐν γένει τὴν ἄδειαν νὰ ἐνεργῶσιν οἴκοθεν τὰς ἐκτελεστέας ὑποθέσεις, καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτῶσι περὶ αὐτῶν περαιτέρω, ὅμως πάντοτε ἐντὸς τῶν ὁρίων, τῶν τεθέντων ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα.

16. Ὁμοίως ἐνεργοῦν αὐτοὶ ἀνεξαρτήτως καὶ ἄνευ ἐπερωτήσεως εἰς τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα τοὺς παραχωρεῖται ῥητῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως διὰ νόμων, διαταγμάτων, ὁδηγιῶν ἢ μερικῶν διαταγῶν.

17. Ἡ ἔκτασις τῆς ἁρμοδιότητος τῶν διοικητῶν ἐπί τινος ἀντικειμένου, κανονίζεται πρὸ πάντων κατὰ τοὺς μερικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος· καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν τὸ διάταγμα τοῦτο δὲν προσδιορίζει οὐδὲν, κανονίζονται κατὰ τὰς μερικὰς διατάξεις τῶν ἀνηκόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, οὕτως ὥστε τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἁρμοδιότης των νὰ προσδιορίζωνται πάντοτε κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ὡρισμένα διὰ τοὺς νομάρχας.

18. Ὡς ἐκτελεστικὰ ὄργανα ὑπόκεινται ὅμως, ἐκτὸς τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων, εἰς τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν καὶ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου ὑπουργείου, καὶ θέλουν ἐκτελεῖ τὰς διδομένας εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς τῆς ὑπηρεσίας.

19. Αἱ διοικήσεις ὑπόκεινται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ θέλουν λαμβάνει πρὸ πάντων ἀπὸ αὐτὴν διαταγάς, καὶ ἀναφέρεσθαι εἰς αὐτήν.

20. Ἀλλὰ θέλουν δίδει καὶ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς Γραμμ. τὰς ὑπ' αὐτῶν ζητουμένας πληροφορίας, καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των ἐκδιδομένας διαταγάς. Τὰς εἰς τὸ ἄρθ. 14 ὑπὸ §§ ιγ'-ις' περιεχομένας ὑποθέσεις, θέλουν ἐνεργεῖ ἰδιαιτέρως καὶ ἐξαιρετικῶς, κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας καὶ θέλουν ἀναφέρεσθαι πρὸς αὐτήν· τὰς δὲ εἰς τὸ ἄρθ. 14 §§ νγ'-νιή κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας.

21. Χρεωστοῦν νὰ ἀποφεύγουν πᾶσαν περιττὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεργοῦντες κατ' εὐθεῖαν ὅσα ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των· ἡ συντομία καὶ εὐκρίνεια θέλει εἶσθαι ὁδηγὸς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐκθέσεών των.

22. Μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὰς ἑπομένας περιπτώσεις θέλουν ἐρωτᾷ πάντοτε τὴν προϊσταμένην Γραμματείαν·

α. Ὅταν ὁ κύριος προσδιορισμὸς νόμου τινὸς ἢ διατάγματος θέτῃ ὑπόθεσίν τινα ἀποκλειστικῶς εἰς την ἁρμοδιότητα μιᾶς Γραμματείας·

ϐ'. Περὶ συστάσεως νέων ἑταιριῶν, καθόσον αὗται θέλουν νὰ ἔχωσι δίκαια παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐγκριθέντων ἢ προνομιούχων σωματίων, καὶ περὶ παύσεως τοιούτων ἑταιρειῶν·

γ. Ὅταν μέλλει νὰ ληφθοῦν ἢ νὰ διαταχθοῦν ἔκτακτα μέτρα·

δ'. Ὅταν μέλλει νὰ γενῇ μεταβολή τις εἰς τὸν σκοπὸν καὶ εἰς τοὺς καταστατικοὺς νόμους τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων·

ε'. Εἰς ἀναποφεύκτους ὑπερβάσεις τῶν προϋπολογισμῶν (καταστάσεων), εἰς τὰς μὴ ἰδιαιτέρως συγκατανευθείσας μεταφορὰς ποσοτήτων εἰς ἄλλας θέσεις τοῦ βιβλίου, καὶ εἰς πληρωμὰς μὴ περιεχομένας εἰς τὸν προϋπολογισμόν·

ς'. Διὰ μεταβολὰς εἰς τὴν σταθερὰν περιουσίαν τοῦ κράτους, καθόσον ἰδιαίτεραι ὑψηλαὶ διαταγαὶ δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς τοὺς διοικητὰς χωριστὴν ἀνεξάρτητον ἁρμοδιότητα διά τινα ἀντικείμενα·

ζ'. Εἰς μεταβολὰς ἐκείνου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας, τὸ ὁποῖον διορίζεται ἀπ' εὐθείας παρ' Ἡμῶν, παρὰ τῆς Ἀρχιγραμματείας ἢ παρὰ τῶν Ὑπουργείων·

η'. Εἰς ὅλα τὰ τῆς Β. χάριτος ἀντικείμενα.

θ'. Εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ ἁρμοδιότης ἐπεφυλάχθη ῥητῶς εἰς τὰ ὑπουργεῖα.

Εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας οἱ διοικηταὶ θέλουν λαμβάνει ἐπίσης τὰ ἀπαιτούμενα προσωρινὰ μέτρα, καὶ θέλουν φροντίζει, ὥστε νὰ μὴ συμβῇ καμμία ζημία, μέχρις οὗ φθάσωσιν αἱ διαταγαὶ τῶν Ὑπουργείων·

ι'. Ὅταν διετάχθη νὰ γενοῦν εἰδικαὶ ἀναφοραὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως·

ια'. Ὅταν εἰς περιστάσεις, διὰ τὰς ὁποίας δύναται νομίμως νὰ γίνῃ περαιτέρω ἔνστασις, γίνεται ἔφεσις·

ιβ'. Εἰς ἔκτακτα σημαντικὰ συμβάντα, εἰς ταραχάς, ἐναντιώσεις ὁλοκλήρων δήμων, μεγάλας πλημμύρας, ζημίας ἐξ ὑδάτων, πυρκαϊάς, ἀσθενείας, καὶ ἔκτακτα φυσικὰ συμβεβηκότα·

ιγ'. Ὅταν συμπίπτουν ἔκτακτοι περιπτώσεις μὲ σημαντικοὺς ξένους·

ιδ'. Εἰς διάβασιν κυβερνώντων Βασιλοπαίδων·

ιε'. Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπιχειρουμένων ἐπισκέψεων τῆς περιφερείας των·

ις'. Περὶ ἐλλείψεων εἰς τὰ ταμεῖα·

ιζ'. Περὶ προκαταβολῶν, αἵτινες ὑπερβαίνουσι τὴν παρὰ τῆς Γραμματείας ἀνοιχθεῖσαν πίστωσιν·

ιη'. Περὶ τῶν βιβλίων τῆς ποιότητος καὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ·

ιθ'. Εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται ἀναφορὰ δι' εἰδικῆς διαταγῆς·

23. Εἰς τὸν Διοικητὴν εἶναι ὑποτεταγμένοι ὅλοι οἱ κατὰ τὸν Νόμον ὑποδιοικηταί, Δημογέροντες, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν ποινικῶν, ἐπανορθωτικῶν, φιλανθρωπικῶν, διδακτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, οἱ διοικοῦντες τὴν περιουσίαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Σχολείων, οἱ τοῦ Ταχυδρομείου καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπηρέται, ὅσοι εἶναι διωρισμένοι εἰς ὁποιονδήποτε εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ διοικητοῦ ὑπαγόμενον κλάδον, καὶ δὲν ὑπάγονται διὰ ῥητῶν διαταγμάτων εἰς ἄμεσον ἐφορίαν τῶν Γραμματειῶν, ἢ ἄλλης τινὸς μεσαίας ἀρχῆς.

24. Οἱ Διοικηταὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ ἀκριβῶς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ δημοσίους ὑπηρέτας ὅλων τῶν εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένων διοικητικῶν κλάδων τῆς περιφερείας των, θέλουν κρατεῖ περὶ αὐτῶν βιβλία τῆς ποιότητος, καὶ ἐξετάζει ταχέως τὰ κατ' αὐτῶν γινόμενα παράπονα, καὶ τὰ παύει, καί, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, θέλουν ἐνεργήσει ἐναντίον των τὰ περὶ πειθαρχίας. Παράπονα περὶ τῶν ὁποίων αὐτοὶ δὲν δύνανται ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των ν' ἀποφασίσουν, θέλουν τὰ διευθύνει ἁπλῶς μὲ τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, θέλουν δὲ ἕνεκα τούτου ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουν. (3 Ἰουλ.) 1835 Διατάγματος.

25. Ἕκαστος Διοικητὴς εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθεστώτων νόμων καὶ διαταγμάτων ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς εἰς αὐτὸν ἀνατεθείσης διοικήσεως, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν Ὑπουργείων εἰς αὐτὸν διδομένων διαταγῶν, καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν χρεῶν του, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος νὰ κάμῃ ἐναντίας παρατηρήσεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833, Διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῶν Ὑπουργείων.

26. Ἕκαστος τῶν Διοικητῶν χρεωστεῖ νὰ περιέρχεται τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτὸν διοίκησιν, διὰ νὰ παρατηρῇ αὐτοψεί, καὶ νὰ λαμβάνῃ δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως πληροφορίας περὶ τῆς διοικητικῆς καταστάσεως τῆς περιφερείας του, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς διαγωγῆς καὶ ἱκανότητος τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν.

27. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν γενικὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν παρελθοῦσαν διοίκησιν τῆς περιφερείας του, ἐπισυνάπτων καὶ ἀκριβὲς ἡμερολόγιον τῆς περιοδείας του. Ἡ γενικὴ ἔκθεσις συνοδεύεται μὲ τὴν τετάρτην τριμηνιαίαν ἔκθεσιν.

28. Ὅλα τὰ εἰσερχόμενα αὐτόγραφα, ἔγγραφα, ἀναφοραὶ καὶ αἰτήσεις παραδίδονται εἰς τὸν διοικητήν, ἀνοίγονται παρ' αὐτοῦ, σημειοῦνται ἐπ' αὐτῶν ἡ ἡμερομηνία τῆς παρουσιάσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

29. Τὸ πρωτόκολλον θέλει κρατεῖσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Γραμματειῶν Διάταγμά Μας ἐνδιαλαμβάνει· θέλει δὲ κρατεῖσθαι καὶ κατ' ἀλφάβητον πίναξ.

30. Ἀφοῦ καταγραφοῦν εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα, σημειοῦνται εἰς τὸ πρόχειρον τῆς καταχωρίσεως βιβλίον, καὶ καθ-

ὑποβάλλονται εἰς τὸν εἰσηγητὴν ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ προηγούμενα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἔγγραφα.

31. Αἱ πρὸς τὰς Γραμματείας ἀναφοραὶ θέλουν γράφεσθαι καθ' ὃν τρόπον ἐνδιαλαμβάνει τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Γραμματειῶν Διάταγμά Μας.

32. Τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους διοικητὰς ἢ πρὸς ἄλλας μὴ ὑποτεταγμένας εἰς αὐτὸν Ἀρχὰς ἔγγραφα ἐκδίδονται ἐπιγραφόμενα·

Ὁ διοικητὴς

Πρὸς

Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὴν μέσην τίθεται ὁ ἀριθμὸς (ἀριθ. τῆς διεκπραιώσεως)· ἂν δὲ τυχὸν προηγεῖτο ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ νέου, τότε προστίθεται εἰς τὸ δεξιὸν (κατὰ σημειωτικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως) μέρος, ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ τοῦ προηγουμένου ἐγγράφου, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν σημειοῦνται ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκδόσεως. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν σημειοῦται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἡ σύντομος περίληψις τῆς ὑποθέσεως.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν φράσεων θέλουν φυλάττεσθαι οἱ ὅροι τῆς ὑπολήψεως, τὴν ὁποίαν αἱ ἀρχαὶ πρὸς ἀλλήλας ὀφείλουσιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου ὅμως πρέπει νὰ λείψῃ πᾶσα συνήθης περὶ τοῦ σέβας ἢ ὑπολήψεως διαβεβαίωσις.

33. Τὰ πρὸς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς ἢ πρὸς ἰδιώτας ἔγγραφα ἐκδίδονται κατὰ τὸν ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸ ἄρθρ. 24 τρόπον.

Τὸ ὕφος τοῦ γράφειν πρέπει νὰ ἦναι ἐφηρμοσμένον εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ γράφοντος ὡς πρὸς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν του, καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν. Ὁ γράφων θέλει προσέχει μολοντοῦτο νὰ μεταχειρίζεται τοιαύτας φράσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐμπνεύσουν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην.

Προστακτικῶς τότε μόνον πρέπει νὰ γράφῃ, ὅτε ἡ ὑπάλληλος ἀρχὴ ἢ ὁ ἰδιώτης παραβαίνουν τὰ τῆς ὑπαλληλίας καθήκοντα.

34. Αἱ ὑπάλληλοι Ἀρχαὶ καὶ οἱ ἰδιῶται ὀφείλουν νὰ φυλάττουν εἰς τὰς ἀναφορὰς καὶ παραστάσεις των τοὺς τύπους τῆς ὑποταγῆς.

Ἡ προσαγόρευσις εἶναι·

Πρὸς τὸ Βασιλικὸν διοικητήριον

Ἡ ὑπογραφὴ δὲ

Εὐπειθέστ. (ὄνομα τῆς ἀρχῆς.)

Εὐπειθέστ. (Ν. Ν.)

Ὅσον δὲ διὰ τὴν σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς διεκπεραιώσεως καὶ διὰ τὴν περίληψιν τοῦ ἐγγράφου, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 24.

35. Αἱ ἔξωθεν ἐπιγραφαὶ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα οἱ διοικηταὶ διευθύνουν πρὸς τὰς ὁμοιοβαθμους αὐτῶν Ἀρχὰς, ἢ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν πρὸς τὰς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν παρουσιαζομένων εἰς τοὺς διοικητὰς ἀναφορῶν ἢ παραστάσεων, θέλουν περιέχει ἁπλῶς τὸ ὄνομα τῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀτόμου, ἄνευ ἄλλης τινὸς προσθήκης.

Π. χ. Πρὸ τὸ κατὰ τ Βασιλ. Πρωτοδικεῖον.

Πρὸς τὸν κύριον εἰς

36. Ἡ εἴσοδος εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς καταχωρίσεως ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ξένον.

Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῶν διοικητῶν, καὶ ἐν γένει οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν διοίκησιν, χρεωστοῦν νὰ φυλάττωσιν αὐστηροτάτην μυστικότητα περὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων ὑποθέσεων, νὰ ἀπέχωσιν ἀκριβῶς ἀπὸ πᾶσαν ἀθέμιτον πρὸς τρίτον τινὰ διακοίνωσιν, ἀπὸ πᾶσαν ἰδιαιτέραν περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας των ἀλληλογραφίαν, ἀπὸ πᾶσαν φανερὰν ἢ μυστικὴν συνηγορίαν, οὔτε νὰ δέχωνται δῶρα, τὰ ὁποῖα τοῖς προσφέρονται ἢ τοῖς στέλλονται χάριν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ πρὸς θήρευσιν τῆς εὐνοίας των· πᾶσα παράβασις παιδεύεται μὲ τὴν παῦσιν τοῦ ἐνόχου καὶ μὲ τὰς ἰδιαιτέρας ποινὰς, τὰς ὁποίας οἱ καθεστῶτες νόμοι ἐπιβάλλουσιν.

37. Ὁ γραμματεὺς τοῦ διοικητοῦ διορίζεται ἀπὸ τὸν Βασιλέα, εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον, νὰ ἐνεργῇ τὴν διεκπεραίωσιν, τὴν καταχώρισιν καὶ νὰ φυλάττῃ τὰ πρακτικά· ἔχει τὴν διεύθυνσιν τοῦ γραφείου καὶ ἐπεξεργάζεται τὰ παρὰ τοῦ διοικητοῦ διοριζόμενα ἀντικείμενα.

Πᾶν ὅ,τι ὁ διοικητὴς ἐπεξεργασθῇ μόνος του, ἢ τοῦ ὁποίου τὴν διεκπεραίωσιν διατάσσει, παραδίδεται εἰς τὸν Γραμματέα, ὅστις φροντίζει νὰ γίνεται ἡ εἰς τὸ καθαρὸν ἀντιγραφὴ ἐν τῷ γραφείῳ, καθυποβάλλει αὐτὸ εἰς τὸν διοικητὴν διὰ νὰ τὸ ὑπογράψῃ, καὶ τὸ προσυπογράφει καὶ αὐτὸς πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι τὸ καθαρὸν ἀντίγραφον εἶναι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ· ἔπειτα φροντίζει νὰ ἀποστέλλωνται τὰ διεκπεραιωθέντα, νὰ ἐπιστρέφωνται τὰ εἰς τὴν καταχώρισιν εἰσερχόμενα καὶ νὰ καταγράφωνται εἰς τὸ βιβλίον τῆς καταχωρίσεως.

38. Εἰς ἕκαστον διοικητὴν θέλει δοθῇ διπλῇ ἐτησία προσεπιχορήγησις.

Ἡ πρώτη εἶναι προσδιωρισμένη διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὸ γραφεῖον προσωπικοῦ. Εἰς τὸν διοικητὴν ἐναπόκειται τὸ δικαίωμα νὰ δέχηται, ἢ νὰ ἀποπέμπῃ τοὺς ὑπαλλήλους τούτους. Χρεωστεῖ μόλον τοῦτο εἰς τὴν γενικὴν ἔκθεσίν του νὰ ἀναφέρῃ τὰς γενομένας εἰς τοῦτο μεταβολὰς, αἰτιολογῶν αὐτὰς, ὅπως δυνηθῇ ἡ Γραμματεία νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ συμφέρον τῆς ἐπικρατείας.

Ἡ δευτέρα προσεπιχορήγησις θέλει χρησιμεύσει διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου, διὰ πληρωμὴν

τῶν Τυπογράφων καὶ βιβλιοδετῶν, διὰ τὰ σκεύη καὶ ἔπιπλα, καὶ διὰ συνδρομὴν τῶν ὅσων, τυχὸν, ἤθελε κρατεῖ ἡ διοίκησις δημοσίων ἐφημερίδων, καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας τοῦ διοικητοῦ.

Περὶ τῆς διαχειρίσεως ἀμφοτέρων τῶν προσεπιχορηγήσεων θέλει δοθῆ ἐν καιρῷ λογαριασμός.

39. Ὅλα τὰ παρὰ τῷ διοικητῇ διορισθέντα ἢ ἐργαζόμενα ἄτομα θέλουν φυλάττει αὐστηρὰν μυστικότητα περὶ τῶν ὑποθέσεων.

40. Πρέπει νὰ δίδεται μεγίστη προσοχὴ εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ ὧραι τοῦ γραφείου καὶ νὰ γίνεται ἐπιμελὴς καὶ ὠφέλιμος αὐτῶν χρῆσις, νὰ φυλαττωνται περὶ τούτου ἐπίσης ἀκριβῶς οἱ διορισμοὶ τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1833 διατάγματος, καὶ, ὅταν ἡ περίστασις τὸ ἀπαιτῆ, νὰ καταβάλλεται, ἐκτὸς τῶν προσδιωρισμένων ὡρῶν, καὶ ἄλλος καιρὸς πρὸς ἐνασχόλησιν, διὰ νὰ συμβαδίζῃ ἡ ἐργασία μὲ τὰς ὑποθέσεις, καὶ διὰ ν' ἀπομακρυνθοῦν αἱ καθυστερήσεις ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν.

41. Οἱ διοικηταὶ εἶναι μὲν ὑποτεταγμένοι εἰς ὅλας τὰς γραμματείας, καὶ ὀφείλουν νὰ ἐκτελοῦν τὰς διδομένας εἰς αὐτοὺς παρ' αὐτῶν παραγγελίας, καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν των ἐν γένει, ὑπάγονται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν διοίκησιν ἄνευ προλαβούσης ἀδείας τῆς Γραμματείας ταύτης.

42. Εἰς περίστασιν ἀπουσίας ἀσθενείας, ἢ ἄλλων ἐμποδίων τοῦ διοικητοῦ, ὁ γραμματεὺς ἀναδέχεται τὰ χρέη τούτου κατὰ τὰς ὁδηγίας του, ἂν δὲν διετάχθη ἄλλως πως.

43. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεώς του παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἐν ἐνεργείᾳ τὸ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833 περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν διάταγμα, ὅλα δὲ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα διὰ τούτου καὶ τῶν ἐφεξῆς διαταγμάτων εἶχον ἀνατεθῆ εἰς τοὺς νομάρχας, μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς τωρινοὺς διοικητὰς, καθόσον εἰς τὸ παρὸν, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) τ. ε. διάταγμα δὲν ὡρίσθη ἄλλως περὶ τινων ἀντικειμένων.

44. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, αἱ δὲ λοιπαὶ Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας νὰ συμπράξωσιν ἑκάστη ἀναλόγως τῆς ἁρμοδιότητός των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

395. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) τ. ε. Ἡμετέρου διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑποδιοικητῶν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν ὑποδιοικητῶν ἐκτείνεται εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὅσα κατὰ τὸ διάταγμα ἀποτελοῦν τῶν διοικητῶν τὴν ἁρμοδιότητα· ἀλλὰ περιορίζεται εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα, ὅσα εἶχον οἱ μέχρι τοῦδε ἔπαρχοι, καὶ ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῆς εἰς ἕκαστον ἐμπιστευμένης ὑποδιοικήσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πάντοτε μέρος τῆς μεγαλητέρας διοικήσεως ὑπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητήν.

2. Τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμέτερον διάταγμα περὶ ἁρμοδιότητος τῶν διοικητῶν χρησιμεύει ἑπομένως πανταχοῦ ὡς βάσις τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑποδιοικητῶν, ἀλλὰ τροπολογούμενον κατὰ τὸν εἰς τὸ 1 ἄρθρον περιεχόμενον περιορισμὸν τῆς ἁρμοδιότητος, καὶ κατὰ τοὺς ἀκολούθους ὁρισμούς.

3. Οἱ ὑποδιοικηταὶ ὑπόκεινται ἐντελῶς εἰς τοὺς ἀνήκοντας διοικητὰς, λαμβάνουν κυρίως ἀπὸ αὐτοὺς μόνους διαταγὰς, καὶ πρὸς αὐτοὺς διευθύνουν τὰς ἀναφοράς των.

4. Εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των ὑπαγόμενα ἀντικείμενα, εἶναι εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένη ἡ προεξέτασις τῆς ὑποθέσεως καθ' ὅλα τὰ μέρη της, ἐκτὸς μόνον, ἂν περιστάσεις ἢ μέρη τινὰ αὐτῆς ἀνατεθοῦν δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων ἢ εἰδικῶν διαταγῶν εἰς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς καὶ ἰδίως τὰς δημοτικὰς, ἢ ἐπιφυλαχθῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχὰς καὶ ἰδίως τοὺς διοικητάς. Ἀλλ' ἐνεργοῦντες τὰς ἐξετάσεις οἱ ὑποδιοικηταὶ θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε μὲ τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας οἱ διοικηταὶ ἤθελον, τυχὸν, τοῖς δίδει.

5. Ὁμοίως ἔχουν τὴν ἄδειαν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν οἱ ὑποδιοικηταὶ νὰ λαμβάνουν μέτρα δι' ὅλας τὰς ὑποθέσεις τὰς ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των, καὶ νὰ ἐκδίδουν ἀποφάσεις, καθ' ὅσον αἱ ὑποθέσεις αὗται κατὰ μέρος, ἢ ὁλοκλήρως, δὲν ἀνετέθησαν διὰ εἰδικῶν ἀποφάσεων ἢ διαταγμάτων εἰς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς, ἢ δὲν ἐπεφυλάχθησαν ῥητῶς εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχάς. Ἐπιφυλάττεται δὲ πάντοτε εἰς τοὺς ἐνεχομένους ἢ εἰς τὸν διοικητὴν ἔκκλησις, καὶ ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ διοικητοῦ ἐπίσημος ἐνέργεια, ἀναθεώρησις καὶ τροποποίησις ἀποφάσεως, καθὼς καὶ ἡ πρὸς τὴν κυβέρνησιν περὶ τούτου ἔκθεσις καὶ εἰδοποίησις, ἥτις δύναται νὰ γίνῃ, ἢ κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ, ἢ κατὰ ὑπάρχοντα διατάγματα καὶ ὁδηγίας.

6. Ἀπ' ἐναντίας τῶν ὁριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 3 προσδιορίζομεν ἐνταῦθα, ὅτι ὅλαι αἱ ἀπὸ Ἡμᾶς ἢ τὰ ὑπουργεῖα εἰς τοὺς διοικητὰς στελλόμεναι γενικαὶ διαταγαὶ θέλουν πέμπεσθαι πάντοτε ἀμέσως καὶ εἰς τοὺς ὑποδιοικητὰς, οἵτινες εἰς τοιαύτας περιστάσεις θέλουν στέλλει ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ζητουμένας πληροφορίας, καὶ λοιπὰς ἐργασίας, ἂν αἱ γενικαὶ αὗται διαταγαὶ δὲν ὁρίζουν ἄλλως πως· οἱ ὑποδιοικηταὶ χρεωστοῦν ὅμως νὰ στέλλωσι πάντοτε εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν διοικητὰς ἀντίγραφον τῶν διευθυν-

θεισῶν εἰς τὰς Γραμματείας πληροφοριῶν καὶ ἀπαντήσεων.

7. Ὁμοίως διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος, ὥςε οἱ ὑποδιοικηταὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ στοιχ. γ'. ιβ'. ιγ'. ιε'. ις'. τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν διατάγματος, ὅταν ἡ ὑπόθεσις εἶναι σημαντικὴ καὶ πολλὰ κατεπείγουσα, ν' ἀναφέρωνται ἐπίσης ἀμέσως πρὸς τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας, τηρουμένων καὶ ἐνταῦθα τῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀνωτέρω ἄρθ. περιεχομένων ὁρισμῶν.

8. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑποδιοικητῶν θέλει εἶναι κατὰ πάντα σύμμορφος μὲ τὴν τῶν διοικητῶν, ἥτις ὁρίζεται εἰς τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν διάταγμα, καὶ ἰδίως θέλει κανονίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 24-41, ἀλλὰ μὲ τὰς τροπολογίας τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς μᾶλλον περιωρισμένης αὐτῶν θέσεως, ἐκ τῆς εἰς τοὺς διοικητὰς ὑπαλληλίας αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν μερικῶν διατάξεων.

Ὁ ὑποδιοικητὴς χρεωστεῖ προσούτοις νὰ περιέρχεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς διοικήσεώς του περιοδικῶς, τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους, καὶ νὰ διευθύνῃ κατὰ τριμηνίαν περιεκτικὴν ἔκθεσιν, μετὰ δὲ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, γενικὴν ἔκθεσιν εἰς τὸν διοικητήν.

9. Οἱ βοηθοὶ τῶν ὑποδιοικητῶν θέλουν ἐκτελεῖ παρ' αὐτοῖς τὰ αὐτὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν οἱ γραμματεῖς παρὰ τοῖς διοικηταῖς· εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύσεως τῶν ὑποδιοικητῶν, τοὺς ἀντιπροσωπεύουν, ἐκτὸς ἂν εἰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις διαταχθῇ ἄλλως πως.

10. Οἱ ὑποδιοικηταὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ, ὁ δὲ βοηθὸς τοῦ ὑποδιοικητοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὑποδιοικητοῦ.

11. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ κοινοποίησις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

896. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ μ' ὅλας τὰς παραχωρήσεις, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἐκάμαμεν διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν συνοικισμὸν τῶν Ψαῤῥιανῶν εἰς Ἐρέτριαν, ἡ ἐπιθυμία Μας αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη· μεταξὺ δὲ ἄλλων αἰτιῶν ἦτο καὶ αἱ περὶ θέσεως καὶ ἐκλογῆς οἰκοπέδων διαφωνίαι· ἑπομένως θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν καὶ αὐτὴν τὴν δυσκολίαν, καὶ νὰ δώσωμεν δι' ἰδιαιτέρων παραχωρήσεων νέα δείγματα τοῦ πόσον ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν τοὺς γενναίους τούτους προμάχους τῆς Ἑλλάδος ἀποκαταστημένους εἰς τὸ Βασίλειόν Μας, σχηματίζοντας πόλιν καὶ δῆμον ἰδιαίτερον καὶ μετέχοντας ὅλων τῶν δικαιωμάτων, ὅσα ἀπολαμβάνουν καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας Μας ἀποφασίζομεν·

1. Ἡ παραθαλάσσιος γραμμὴ συγκειμένη ἀπὸ 10 τετράγωνα, παραχωρεῖται ὁλόκληρος ὡς προικοδότησις εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαῤῥιανῶν, ὅστις θέλει τὴν λάβῃ εἰς ἐξουσίαν του, ἀφοῦ συστηθῇ εἰς Ἐρέτριαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος μένει ἀμοίραστος, ἑωσότου συστηθῇ ὁ δῆμος καὶ διορισθῇ ὁ δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Μένει ἔπειτα εἰς τὴν διοίκησιν τῆς κοινότητος νὰ εὕρῃ τὸν ὠφέλιμον τρόπον τῆς διαχειρίσεως τῶν γαιῶν τούτων δι' ἐκποιήσεως ἢ δι' ἐνοικιάσεως μὲ σταθερὸν καὶ εὐκολοσύνακτον εἰσόδημα, καθὼς ἤθελε τὸ εὕρει ὠφέλιμον διὰ τὴν κοινότητα καὶ τὴν θεμελίωσιν τῆς ἀποικίας.

Ὅσοι λαβόντες γήπεδον εἰς αὐτὸ τὸ μέρος κατὰ τὴν πρώτην ἢ δευτέραν κλήρωσιν ἔκτισαν εἰς αὐτό, θέλουν τὸ παραχωρήσει ἐπίσης εἰς τὸν δῆμον, ὅστις χρεωστεῖ νὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ διὰ τὴν οἰκοδομήν.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως τῶν γηπέδων αὐτῶν συναχθέντα χρήματα θέλουν χρησιμεύσει εἰς ἀνέγερσιν σχολείου· ἂν δὲ περισσεύσωσι κεφάλαια, θέλουν χρησιμεύσει εἰς κατασκευὴν ἄλλων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

2. Αἱ προλαβοῦσαι κληρώσεις ἀκυροῦνται· διὰ νὰ συγκεντρωθοῦν δὲ εἰς ἓν μέρος τῆς πόλεως οἱ πρὸς τὸ παρὸν συνοικισθησόμενοι, ἡ διανομὴ τῶν διὰ τὰς οἰκίας γηπέδων θέλει κατ' ἀρχὰς γίνει εἰς τὰς μετὰ τὴν πρώτην παραθαλάσσιον γραμμὴν παραλλήλους σειράς, καὶ εἰς τὰς ἀγούσας ἀπὸ τὸν αἰγιαλὸν εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ εἰς τὰ πέριξ αὐτῆς.

3. Δίδεται προθεσμία ἓξ ἑβδομάδων, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διάταγμα, διὰ νὰ παρουσιάσουν τὰς ἀναφορὰς των εἰς τὸν διοικητὴν Εὐβοίας ὅσοι τῶν Ψαῤῥιανῶν ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν γήπεδον καὶ νὰ οἰκοδομήσουν εἰς Ἐρέτριαν. Οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἠμποροῦν νὰ παρουσιάσουν τὰς ἀναφορὰς των διὰ συγγενῶν ἢ νομίμων ἐπιτρόπων των.

4. Εἰς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας ταύτης ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἀναφερθέντων βάλλονται εἰς κλῆρον, καὶ ὁ πρωτοεξαχθεὶς ἐκλέγει ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερθείσης περιοχῆς τὸ οἰκόπεδον ὅπου θέλει· ὁ δεύτερος ἐκλέγει μετὰ τὸν πρῶτον, καὶ οὕτω καθεξῆς ἑωσότου νὰ λάβωσιν ὅλοι. Ὅσα οἰκόπεδα μένουν, δίδονται εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἀναφερθοῦν μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπίσης ἐκλέγουν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν παρουσιασθῇ ἡ ἀναφορά των.

Ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων θέλει ἐκτείνεσθαι βαθμηδὸν εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς πόλεως, καθόσον παρουσιάζονται νέοι Ψαῤῥιανοί.

5. Ὅσοι λάβουν οἰκόπεδα καὶ δὲν ἀρχίσουν τὴν οἰκοδομὴν τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν

μετὰ τὴν διανομὴν, τὰ χάνουν, καὶ τὰ λαμβάνουν, ὅσοι παρουσιασθοῦν μετὰ ταῦτα.

6. Ἔναρξις τῆς οἰκοδομῆς δὲν λογίζεται ἡ ἐξώρυξις τῶν τάφρων, ἡ καταβολὴ τῶν θεμελίων, ἀλλὰ καὶ ἡ προσπάθεια νὰ ἀποπερατωθῇ ἡ οἰκοδομὴ, ἥτις δεικνύεται ἀπὸ τὴν κατάλληλον ἐπισώρευσιν τῆς ὕλης κ. τ. λ.

7. Δὲν συγχωρεῖται κατ' ἀρχὰς εἰς οὐδένα νὰ λάβῃ δύο ἢ περισσότερα γήπεδα· μετὰ παρέλευσιν ὅμως ἑνὸς ἔτους ἀφοῦ λάβουν οἱ παρόντες τὰ γήπεδά των καὶ περισσεύσουν, τότε κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ δήμου ἠμπορεῖ νὰ δοθῇ καὶ δεύτερον οἰκόπεδον εἰς Ψαῤῥιανὸν, ἂν οἰκοδομήσῃ τὸ πρῶτον.

8. Δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδένα νὰ πωλήσῃ τὸ γήπεδόν του εἰς ἄλλον· ἠμπορεῖ ὅμως νὰ ἀλλάξῃ τὸ λαχὸν εἰς αὐτὸν γήπεδον διὰ συμβιβασμοῦ μὲ ἄλλον Ψαῤῥιανὸν, ἀλλὰ τότε ἀμφότεροι εἶναι ἀλληλεγγύως ὑποχρεωμένοι νὰ οἰκοδομήσουν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, δίδοντες τὴν ἐγγύησίν των περὶ τούτου εἰς τὸν διοικητήν.

9. Ὅσοι λαβόντες οἰκόπεδα κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν κλήρωσιν, ᾠκοδόμησαν ἤδη εἰς αὐτὰ, ἀλλὰ δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν ἄλλο διὰ λαχνοῦ, δίδεται εἰς αὐτούς.

10. Ἡ μέχρι τοῦδε δημογεροντία τῶν Ψαῤῥιανῶν διορίζεται οἰκιστικὴ ἐπιτροπὴ, χρέος τῆς ὁποίας εἶναι νὰ διευθύνῃ τὸν συνοικισμὸν, νὰ διαλύῃ τὰς διαφωνίας, καὶ νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς δυσκολίας· μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ συνοικισμοῦ ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀνταμείψει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀναλόγως μὲ τὰς προσπαθείας των.

11. Τὰ τυχὸν παράπονα ἐναντίον τῆς οἰκιστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποφασίζονται ὁριστικῶς παρὰ τοῦ διοικητοῦ, καὶ τὰ ἐναντίον τούτου παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.

12. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει διορίσει ἕνα γεωμέτρην, διὰ νὰ δίδῃ τὰς γραμμὰς εἰς τὰς ἐγερθησομένας οἰκοδομὰς, ἐπὶ προσκλήσει τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ διοικητοῦ.

13. Κατ' ἐπανάληψιν τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρ. (8 Νοεμβρίου) 1834 ἀποφάσεώς Μας κηρύττεται καὶ αὖθις ἀτέλεια εἰς τὰς δι' οἰκοδομὴν προμηθευομένας ὕλας διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης. Ἡ ἀτέλεια αὕτη ἐννοεῖται ὄχι μόνον διὰ τὰς εἰς Ἐρέτριαν, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσας ἔλθουν μέσον Σύρας, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι προσδιωρισμέναι διὰ τὸν συνοικισμόν.

14. Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Ἡμῶν εὑρισκομένους Ψαῤῥιανοὺς, νὰ δώσουν τὸ παράδειγμα τοῦ συνοικισμοῦ εἰς Ἐρέτριαν, συγκατανεύομεν νὰ δοθῇ ὡς πληρωμὴ εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ἐσωκλείστῳ καταλόγῳ ἐμπεριεχομένων ἀξιωματικῶν δάνειον 300 δραχ.

Τὴν ὁλικὴν ποσότητα θέλει ὑποβάλλει διαθέσιμον τὸ ταμεῖον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτ. Γραμμ., ἥτις θέλει τὴν διανέμει διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς ἕκαςον τῶν ἀξιωματικῶν ὅταν βεβαιωθῇ ὅτι ἀρχίζει τὴν οἰκοδομήν του. Τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων τὴν πληρωμὴν θέλουν κοινοποιηθῆ εἰς τὰς προϊσταμένας Ἀρχὰς, διὰ νὰ κρατοῦν ἀπὸ ἓν τέταρτον τοῦ μισθοῦ των κατὰ μῆνα, καὶ νὰ τὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ ταμεῖον.

15. Δίδεται εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαῤῥιανῶν κατὰ τὴν χρείαν δάνειον ἕως τὴν ποσότητα δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἄνευ τόκου, καὶ πληρωτέον ἐντὸς δέκα ἐνιαυσίων διαστημάτων διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς κατὰ τὴν Ἐρέτριαν λίμνης.

Εἰς αἴτησιν ὅμως τῆς Κυβερνήσεως, ἡ κοινότης μετὰ τὴν ἄνοιξιν τῆς χρηματιστικῆς τραπέζης, θέλει ἐπιστρέψει τὸ κεφάλαιον τοῦτο μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴ τὴν ὑποθήκην. Ἡ δὲ Κυβέρνησις πληρώνει διὰ δέκα ἔτη τοὺς τόκους ὡς βραβεῖον· ἀλλ' εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν ἀφαιρεῖται οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρισθῇ τὴν ἀποξήρανσιν, καὶ νὰ διαθέσῃ ἔπειτα περὶ τῶν γηπέδων.

Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει ἀρχίσει ἅμα γίνῃ ἡ ἔναρξις πεντήκοντα οἰκοδομῶν, θέλει διευθυνθῆ παρὰ τοῦ διὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως διωρισμένου ἀρχιτέκτονος καὶ ἐπιστατεῖται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

16. Ἅμα βάλῃ ἕκαστος τῶν Ψαῤῥιανῶν τὴν σκέπην εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὴν κατοχήν του τὸ ἀνάλογον ἐκ τῆς παραχωρηθησομένης κατὰ τὸ ἀπὸ 7 (19) Δεκεμβρίου 1833 διάταγμα διὰ τὸν συνοικισμὸν τοῦτον ἐθνικῆς γῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναφέρεται περὶ τούτου εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις διατάττει τὴν παραχώρησιν, ἐκδίδων καὶ τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον.

17. Ἅμα συνοικισθοῦν 70 οἰκογένειαι θέλουν σχηματίσει ἰδιαίτερον δῆμον, ὅστις θέλει ἀμέσως ἀρχίσει νὰ ἐνεργῇ ὡς αἱ ἄλλαι δημοτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους.

18. Εἰς τὴν πόλιν Ἐρετρίας δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαθαρίζωνται εἰς τὸν λιμένα της τὰ ἐξ ὑπόπτων μερῶν προερχόμενα πλοῖα, ὅταν ἡ κοινότης συστήσῃ τακτικὸν λοιμοκαθαρτήριον.

19. Τέλος χαρίζονται τὰ ὑγειονομολιμεναρχικὰ καὶ λοιμοκαθαρτικὰ δικαιώματα εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαῤῥιανῶν, ὅστις θέλει μισθοδοτεῖ τοὺς λιμενάρχας καὶ ὑγειονόμους τοῦ λιμένος Ἐρετρίας· ἀλλ' ὑπόκεινται οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὡς πρὸς τὰ χρέη των εἰς τὰς προϊσταμένας των Ἀρχὰς ἑκάστης ὑπηρεσίας. Διὰ τὸ ἔτος 1836 καὶ 1837 θέλει προκαταβάλει ἡ Κυβέρνησις τοὺς μισθοὺς τούτους, ἡ δὲ κοινότης θέλει τοὺς ἐπιςρέψει διὰ τὸ 1838 καὶ 1839 εἰς ἴσας ἡμισείας δόσεις.

20. Ὅσοι τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος Ψαῤῥιανῶν μετὰ τοσαύτας παραχωρήσεις, αἵτινες εἶναι ὁλοτελευταῖαι, δὲν συνοικισθοῦν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους εἰς Ἐρέτριαν, χάνουν τὸ δικαίω-

μα καὶ τὰς ὠφελείας, ὅσαι χορηγοῦνται διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τότε εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταγραφῶσιν εἰς ἄλλας κοινότητας τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἰουλίου 1836.

———

397. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 695 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅστις κλέπτει, σφετερίζεται, ἢ βλάπτει τὴν εἰς τὰ δάση ξυλικήν, τιμωρεῖται, καθόσον τὸ κλαπὲν ἢ σφετερισθὲν, ἢ, ἡ ἐκ τῆς βλάβης προξενηθεῖσα ζημία, δὲν ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν 20 δραχμῶν, μὲ πρόστιμον τριάκοντα μέχρι διακοσίων δραχ., ἢ μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρι ἑπτὰ ἑβδομάδων, ἀποδίδων καὶ τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ἰδιοκτήτην· ὡς ἐπιβαρυντικὴ αἰτία θεωρεῖται ἂν τὰ δάση ἦναι δημόσια.

2. Αἱ παραβάσεις τῶν περὶ δασῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, καθόσον δὲν ἀποτελοῦν πλημμέλημα ἢ κακούργημα, ἢ δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον, ἢ μὲ κράτησιν, ἐντὸς τῶν τεθέντων ὁρίων τοῦ ἄρθ. 14 καὶ 15 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ μὲ ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου· αἱ τιμωρήσεις τῶν περὶ τὰ δάση πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων τιμωροῦνται καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς προσδιορισμοὺς τοῦ ποιν. νόμου.

3. Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰς περὶ τὰ δάση παραβάσεις θεωροῦνται ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἁρμοδίου παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως.

4. Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι θεωρούμενοι, ὀφείλουν νὰ ἀνερευνῶσιν ἕκαστος ἐντὸς τῆς περιφερείας του πᾶσαν πρᾶξιν, ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰς περὶ δασῶν διατάξεις. Πρέπει λοιπὸν νὰ συντάττουν τὰς ἀναγκαίας ἐκθέσεις πρὸς βεβαίωσιν τοῦ εἴδους καὶ τῶν περιστατικῶν τῶν τοιούτων πράξεων, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, καθ' ὃν αὗται ἐπράχθησαν, καὶ τῶν ἀποδείξεων καὶ ἐνδείξεων, ὅσας ἐμπόρεσαν, τυχὸν, νὰ συλλέξουν· νὰ καταστρώνουν τὰ νενομισμένα πρωτόκολλα, καὶ ν' ἀναφέρωσι ῥητῶς ἐνταῦθα τὸ μέγεθος τῆς προξενηθείσης ζημίας· νὰ διώκωσι τ' ἁρπαχθέντα πράγματα μέχρι τοῦ τόπου, ὁποῦ μετεφέρθησαν, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ πρὸς κατάσχεσιν αὐτῶν. Δὲν συγχωρεῖται ὅμως εἰς αὐτοὺς νὰ εἰσέρχωνται εἰς οἴκους εἰς ἐργοστάσια, εἰς κτίρια καὶ παρακειμένας περιφράκτους αὐλὰς, εἰμὴ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου, τοῦ παρέδρου αὐτοῦ, τοῦ ἀστυνόμου, τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου. Ἡ περὶ τούτου συντακτέα ἔκθεσις πρέπει νὰ ὑπογράφεται παρ' ἐκείνου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου ἔγινεν.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν προσέτι νὰ συλλαμβάνουν καὶ φέρουν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δημάρχου τοὺς ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβανομένους. Καὶ πρὸς τοῦτο ζητοῦν καὶ λαμβάνουν παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου αὐτοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς συνδρομὴν, τὴν ὁποίαν οὗτος δὲν δύναται νὰ μὴ παρέξῃ.

5. Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν στέλλει τὰ πρωτόκολλα περὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἀνακαλυφθεισῶν πράξεων, αἵτινες ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰ περὶ δασῶν διατάγματα, ἐντὸς 7 ἡμερῶν, διὰ μὲν τὰ πταίσματα, εἰς τὸν ἀστυνόμον τοῦ δήμου ἐνῷ ἑδρεύει τὸ εἰρηνοδικεῖον, ἢ, μὴ ὑπάρχοντος ἀστυνόμου, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον· διὰ δὲ τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, εἰς τὸν ἁρμόδιον παρὰ πρωτοδίκαις Εἰσαγγελέα.

Ἐκτὸς τούτου οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κοινοποιῶσιν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς εἰς τοὺς προλαβόντως ῥηθέντας ὑπαλλήλους ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅλα τὰ πταίσματα, ἐγκλήματα καὶ κακουργήματα, περὶ τῶν ὁποίων ὁ λόγος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, καὶ τὰ ὁποῖα αὐτοὶ, ὡς ἀνακριτικοὶ ἢ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι κατέμαθον.

6. Τὸ παρὸν διάταγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος δίδεται ἡ δύναμις προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, καθόσον εἰς ἕκαστον ἀνάγεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰουλίου 1836.

———

398. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξισάσωμεν τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους μὲ τὰ ἀναπόφευκτα αὐτοῦ ἔξοδα, ἐπιθυμοῦντες νὰ διανέμωνται οἱ φόροι ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους Μας κατ' ἀναλογίαν, ὅσον ἔνεστι ἀκριβῆ, τῶν εἰσοδημάτων ἑνὸς ἑκάστου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν·

1. Τὰ ἄρθρα 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9, τοῦ ἀπὸ 4 Φευβρουαρίου 1830 ψηφίσματος, καθόσον ἀφορῶσι μόνον τὴν ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων φορολογίαν, ἀκυροῦνται.

2. Εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ κοινότητας τοῦ Βασιλείου ἀνεξαιρέτως δύναται νὰ μετέλθῃ ἕκαστος ὁποιονδήποτε ἐπιτήδευμα, ἐμπόριον, τέχνην, ἢ βιομηχανίαν· ἐξαιροῦνται δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἢ αἱ χειροτεχνίαι ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι διὰ τὴν δημόσιον ἀσφάλειαν καὶ καθαριότητα, πρὸς ἀποφυγὴν διαφθορᾶς ἠθῶν, ἢ συνηθειῶν ἐνοχλουσῶν τὴν δημόσιον εὐπραγίαν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἤδη χορηγηθέντων ἢ χορηγηθησομένων εἰσέτι προνομίων κλπ. εἶναι ἀπηγορευμέναι· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὀφείλει νὰ ἐφοδι-

καθῇ μὲ ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο.

3. Ὅλαι αἱ χειροτεχνίαι ἢ ἐπιτηδεύματα ὑπόκεινται εἰς ἐτήσιον φόρον τῆς ἀδείας 5 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ κέρδους ἑκάστου ἐπιτηδεύματος, ἀφαιρουμένου πρῶτον τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐργαστηρίου.

4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου τούτου·

1. Οἱ γεωργοὶ καὶ ὅσοι ἀσχολοῦνται ἰδίως εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς· 2. Οἱ ποιμένες· 3. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ἐν γένει, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων χρεῶν αὐτῶν, εἴτε ὡρισμένον μισθὸν ἔχοντες, εἴτε ζῶντες ἐκ τυχαίων καὶ σταθερῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των. Οἱ διάκονοι μολοντοῦτο δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην· 4. Αἱ μαῖαι· 5. Οἱ συγγραφεῖς, οἱ διδάσκαλοι γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν· 6. Οἱ ζωγράφοι, ἀνδριαντοποιοί, καὶ σκαλισταί· 7. Οἱ ἐφημεριδογράφοι.

5. Ἡ ἄδεια δὲν χρησιμεύει, παρὰ εἰς ἐκεῖνο μόνον τὸ ἄτομον, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ἐκδεδομένη· ἐπομένως ἕκαστος σύντροφος εἰς ἓν καὶ το αὐτὸ ἐπιτήδευμα ἢ χειροτεχνίαν, λαμβάνει ἰδιαιτέραν ἄδειαν μὲ τὴν συμφωνίαν, ὥστε ἡ ἐκτίμησις τοῦ κέρδους νὰ γίνεται ἐπὶ τοῦ ὅλου τῆς ὠφελείας τῆς συντροφίας, καὶ ὁ φόρος νὰ λαμβάνεται χωρὶς παρατήρησιν τῶν συμμετόχων ἢ τῶν ἐργασιῶν (τῆς δουλειᾶς) ἑκάστου ἰδιαιτέρως συντρόφου. Πρέπει δὲ νὰ μένῃ ἐκτεθειμένη εἰς τὴν ὅρασιν πάντων ἡ ἄδεια ἐντὸς τοῦ τεχνουργείου, ἢ ὅπου ἐκτελεῖται τὸ ἐπιτήδευμα, ἢ νὰ κρεμᾶται ἀσφαλῶς εἰς εἰκόνα.

6. Ὅταν τις μετέρχεται περισσότερον τοῦ ἑνὸς ἐπιτηδεύματος, λαμβάνει μὲν τὴν ἄδειαν διὰ τὸ κυριώτερον ἐξ αὐτῶν, δηλ. ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον μᾶλλον ἀσχολεῖται, σημειοῦνται δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὰ λοιπά. Ὁ δὲ φόρος πληρόνεται ἐπὶ τοῦ κέρδους, τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει ἀφ᾽ ὅλα ὁμοῦ, ὅσα μετέρχεται ἐπιτηδεύματα.

7. Ἡ ἄδεια ἐκδίδεται παρὰ τοῦ δημάρχου, γράφεται δὲ ἐπὶ ἐσφραγισμένου χαρτίου, καὶ τὸ δι᾽ αὐτό, συμφώνως μὲ τὸν περὶ τούτου νόμον, τέλος πληρόνεται ἐκτὸς τοῦ διὰ τὸ ἐπιτήδευμα φόρου.

Περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων κέρδους, καὶ κατατάξεως τῶν βιομηχάνων εἰς κλάσεις.

8. Οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, μὲ τὴν σύμπραξιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, συντάττουσιν ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, ὀνομαστικὸν κατάλογον ὅλων τῶν δημοτῶν, ὅσοι μετέρχονται ὁποιονδήποτε κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀπὸ τὸν φόρον μὴ ἐξαιρούμενον ἐπιτήδευμα.

Θέλουν δὲ λάβει ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ κάμωσι τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους ἑκάστης χειροτεχνίας, ἢ ἐπιτηδεύματος, καὶ νὰ προσδιορίσωσιν ἐκ τούτου τὸν φόρον 5 τοῖς ἑκατὸν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐργαστηρίου. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ κοινότητας, καὶ χειροτεχνίας ἢ ἐπιτηδεύματα, τουτέστιν ὅλοι ὅσοι μετέρχονται ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔργον, σημειόνονται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν στήλην εἰς τὸν κατάλογον. Οἱ κατάλογοι οὗτοι κοινοποιοῦνται ἀπ᾽ εὐθείας παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἑκάστης κοινότητος, καὶ στέλλεται ἀντίγραφον τούτων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν. Οἱ κατάλογοι διὰ τὸ τρέχον ἔτος συντάσσονται κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον.

9. Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον, ἐξαιρουμένου τοῦ δημάρχου, ἐξετάζει τοὺς κοινοποιηθέντας εἰς αὐτὸ καταλόγους, κάμνει τροποποιήσεις, προσθέτει ἢ ἀφαιρεῖ ὅ,τι τοῦ φανῇ δίκαιον, εἰς δὲ τὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου προσκαλοῦνται νὰ προεδρεύωσι δύο ἄτομα ἀπὸ κάθε χειροτεχνίαν ἢ ἐπιτήδευμα ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων καὶ εὐϋποληπτοτέρων.

10. Ὅπου δὲν εἶναι ἀκόμη ὀργανισμέναι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, ἡ ἐξέτασις τῶν καταλόγων γίνεται παρὰ τῶν δημογερόντων καὶ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων κατοίκων, διοριζομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

11. Ἅμα τελειώσῃ ἡ ἐξέτασις τῶν καταλόγων ἀπὸ τὰς ῥηθείσας δημοτικὰς ἀρχάς, θέλουν τοιχοκολληθῇ καὶ ἐκτεθῇ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐπικυρωμένα αὐτῶν ἀντίγραφα, καὶ κοινοποιηθῇ πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων, διὰ νὰ προσκαλέσωσι τὰς ἀπαιτήσεις ἑνὸς ἑκάστου ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους καὶ τὴν δικαίαν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου. Αἱ ἀπαιτήσεις στέλλονται εἰς τὸν διοικητήν· ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῶν δημοσιευθέντων καταλόγων στέλλεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, τὸ δὲ πρωτότυπον εἰς τὸν διοικητήν.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων τῶν φορολογουμένων.

12. Διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων συσταίνεται ἐπιτροπὴ δι᾽ ἑκάστην κοινότητα ἐκ τοῦ διοικητοῦ, τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, καὶ τοῦ δημάρχου τῆς κοινότητος. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξετάζει τοὺς καταλόγους, ἐξετάζει ἂν ἡ ἐκτίμησις ἔγινε δικαία καὶ ἀκριβής, καὶ ἂν οἱ ἐπιβληθέντες φόροι εἶναι σύμφωνοι μὲ τὸν περὶ τούτων νόμον, λαμβάνει ὑπ᾽ ὄψιν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τὰς ὁποίας ἀκούει τὸ συμβούλιον, καθὼς καὶ τοὺς παρουσιασθέντας μάρτυρας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφασίζει δι᾽ ἕκαστον ὄνομα κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς τὰς δηλώσεις τῶν μαρτύρων παρευρίσκεται δικαιωματικῶς καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος.

13. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς προσθέττει ὁ διοικητὴς τὴν διαταγὴν (ἔνταλμα πληρω-

μῆς) εἰς τοὺς καταλόγους, καὶ τοὺς στέλλει ἔπειτα εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον.

14. Πρὶν διευθυνθῶσιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους δημάρχους οἱ κατάλογοι κοινοποιοῦνται παρὰ τῶν διοικητῶν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους, οἵτινες ἀφοῦ λάβωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν, τοὺς ἐπιστρέφουν ἄνευ ἀναβολῆς, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω· τὰ δὲ ἀντίγραφα κρατοῦν εἰς χεῖράς των, διὰ νὰ τὰ παραπέμψωσι μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀδειῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους, εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν τοῦ νομοῦ, καὶ συγχρόνως στέλλουσιν ἐπίσημα αὐτῶν ἀντίγραφα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ διευθύνωνται παρ' αὐτῆς εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον.

Περὶ ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν.

15. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκριθέντων καταλόγων προετοιμάζει ὁ ἐπίτροπος τῆς οἰκονομίας τὰς ἐγγράφους ἀδείας δι' ἕνα ἕκαστον τῶν καταγεγραμμένων εἰς αὐτοὺς ἀτόμων, ὑπογράφει αὐτὰς, τὰς μονογραφεῖ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος, καὶ τὰς πέμπει εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον· ἑκάστη ἄδεια ἐκδίδεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ δημάρχου.

16. Ὁ δήμαρχος, ἀφοῦ πληροφορηθῇ, ὅτι αἱ ἄδειαι συμφωνοῦσι μὲ τοὺς ἐγκριθέντας καταλόγους τῶν φορολογουμένων, τὰς ὑπογράφει δι' ὁλοκλήρου γραφῆς, καὶ τὰς παραδίδει ὁμοῦ μὲ τοὺς καταλόγους εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα.

17 Ὅστις, μὴ μετερχόμενος πρότερον βιομηχανίαν τινὰ, ἐπιχειρισθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐπιτήδευμά τι, ἐξ ὑπαρχῆς ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν δήμαρχον, ὅστις χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ ἐμπόδιον εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ ἐπιτηδεύματος, στέλλει τὴν εἰδοποίησιν ταύτην εἰς τὸν οἰκονομ. ἐπίτροπον, ὅστις, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἐκτίμησις, τὴν στέλλει εἰς τὸ ἁρμόδιον δημοτικὸν συμβούλιον κατὰ τὰ περὶ τούτου ὡρισμένα εἰς τὸ παρὸν διάταγμα· καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουν ἔχει χώραν τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου διατασσόμενα ὡς πρὸς τὰς ἐνστάσεις τοῦ φορολογουμένου καὶ τοῦ οἰκονομ. ἐπιτρόπου, καὶ τὴν ἔγκρισιν ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐγγράφου ἀδείας, καὶ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

18. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου γίνεται κατὰ τριμηνίαν. Ἑκάστη δὲ τριμηνία λογίζεται ἀδιαίρετος.

Ἀρχαὶ τῶν τριμηνιῶν, καὶ ἀκολούθως ἐποχαὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, φόρου εἶναι, ἡ 1 Ἰανουαρίου, ἡ 1 Ἀπριλίου, ἡ 1 Ἰουλίου, καὶ ἡ 1 Ὀκτωμβρίου διὰ τὸ 1836· πληρόνεται δὲ τὴν 1 Ὀκτωβρ. 1 Νοεμ. 1 καὶ 31 Δεκεμβρίου. Ὅστις κάμνει ἔναρξιν τοῦ ἐπιτηδεύματός του κατὰ τὴν ά. τριμηνίαν, ὀφείλει ὁλόκληρον ἐτήσιον φόρον· ὅστις, κατὰ τὴν β', ὀφείλει τριῶν τριμηνιῶν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Ὁ φόρος ὅμως τοῦ ἐσφραγισμένου χαρτίου διὰ τὴν ἔγγραφον ἄδειαν πρέπει νὰ πληρόνεται ὅλος εἰς τὴν διὰ τὴν ά. τριμηνίαν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας.

19. Ὅστις εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ἔπαθε ζημίας, αἱ ὁποῖαι ἐλάττωσαν τὸ ποσὸν τοῦ κέρδους, διευθύνεται εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις στέλλει τὰς ἐνστάσεις εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, ὅστις ἐπιχειρίζεται νέαν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους τοῦ τὴν ἔνστασιν κάμνοντος, ὅπου ἐφαρμόζονται ἐκ νέου ὅλα, ὅσα περὶ τούτου ὡρίσθησαν εἰς τὸν παρόντα νόμον ὡς πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὴν ἔγκρισιν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου κ. τ. λ. Ἐὰν εἰς τὸ μεταξὺ διάστημα τῆς γενομένης ἐνστάσεως τοῦ φορολογουμένου, καὶ τῆς ἐγκρίσεως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διατρέξῃ ἡ τριμηνία, ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ τὴν πληρωμήν· ἐὰν ὅμως ἀκολούθως αἱ ἐνστάσεις του ἀναγνωρισθῶσιν ὡς δίκαιαι, τότε τῷ ἐπιστρέφεται ἡ πληρωθεῖσα ποσότης ἢ τὸ περιπλέον ταύτης, ἢ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν προσεχῆ πληρωμήν.

20. Πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν νεοσυστάτων τεχνιτῶν, καὶ ἐπιτήδευμά τι νεωστὶ μετερχομένων, ἀφίνεται εἰς αὐτοὺς ἡ πληρωμὴ τῆς τριμηνίας, ὅταν ἐξακολουθῶσι τὸ ἐπιχείρημά των καὶ εἰς τὴν ἐπομένην τριμηνίαν.

21. Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς τοὺς Δημοτικοὺς εἰσπράκτορας, οἱ ὁποῖοι ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας τὰς ἀδείας κατὰ τὸ ἄρθρ. 19, ἐγχειρίζουν ἑκάστην αὐτῶν εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἅμα λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης τριμηνίας. Ἡ πληρωμὴ τοῦ τριμηνιαίου φόρου σημειόνεται ἑκάστοτε εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἀδείας, ἐπιβεβαιουμένη διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

22. Τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰ τῆς καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων, λογίζονται εἰς βάρος τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ ταμείου· ἐπ' αὐτῷ τούτῳ καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου παραχωρεῖται εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα τὸ πέμπτον τοῦ κατὰ δῆμον συναχθησομένου ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, δέκα τοῖς 0|0· ἐκ τούτου θέλουν ἐξοδεύεσθαι ῥητῶς καὶ ὁριστικῶς διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ τόπου.

23. Ὅπου δὲν εἶναι ἀκόμη συστημέναι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ, καὶ ἐπομένως οὔτε δήμαρχος οὔτε δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ὑπάρχουν, ἐκεῖ, αἱ μὲν ἄδειαι ἐκδίδονται ὑπογεγραμμέναι μόνον παρὰ τοῦ οἰκονομ. ἐπιτρόπου, ἡ δὲ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς ἐπίτηδες διοριζομένους παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰδικοὺς εἰσπράκτορας κατ' ἐπαρχίαν ἢ κατὰ τμήματα ἐπαρχιῶν.

24. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ συναχθησομένου φόρου εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως γίνονται εἰς βάρος τούτου. Οἱ εἰδικοὶ εἰσπράκτορες ἐμβάζουν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον τοῦ Νομοῦ τὰ εἰσπραχθέντα

ὁ δὲ μισθὸς ἢ ἄλλως ὁρισθησομένη ἀμοιβὴ αὐτῶν, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως, πληρόνονται κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνας τοῦ λογιστικοῦ.

25. Τὰ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου συναζόμενα χρήματα παραδίδονται κατὰ μῆνα ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα, καὶ δι' αὐτῶν ἐμβάζονται εἰς τὰ τῶν Νομῶν· τὸ παραχωρούμενον δυνάμει τοῦ 22 ἄρθρ. πέμπτον εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα κρατεῖται ἑκάστοτε ἀφαιρούμενον ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ συναχθέντος ποσοῦ.

26. Πᾶσα δύστροπος καὶ ἐκ προθέσεως ἄρνησις ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον διπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἡ δημοτικὴ διεύθυνσις χρεωστεῖ νὰ παραλάβῃ ἀμέσως. Τὸ αὐτὸ ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ φορολογουμένου καὶ εἰς τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸ ἄρθρον 17 περίπτωσιν.

Τὰ πρόστιμα ταῦτα θέλουν εἰσπράττεσθαι καὶ ὑπολογίζεσθαι συγχρόνως μὲ τοὺς φόρους· ὁ δῆμος θέλει ἀπολαμβάνει καὶ εἰς ταῦτα τὸ πέμπτον.

27. Αἱ οἰκονομικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ δικαίαν σύνταξιν τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων, καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐτησίου κέρδους τῶν μετερχομένων βιομηχανίαν τινὰ δημοτῶν.

28. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐφοδιάσει τούς τε οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὰς διοικητικὰς καὶ δημοτικὰς Ἀρχὰς μὲ λεπτομερεῖς ὁδηγίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω ὡρισμένων, καὶ μὲ τύπους ὁμοιογράφους τῶν καταλόγων, ἀδειῶν, καὶ ἄλλων ἀπαιτουμένων ἐγγράφων.

29. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν· ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος θέλει ἔχει δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, τὴν 6 (18) Ἰουλίου 1836.

399. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐκθετομένους λόγους, εἰς τὴν ἀπὸ 6 Ἰουλίου ἀναφορὰν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἀντὶ τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους προσδιορισθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) Ἡμετέρου διατάγματος ὡς πρωτεύουσα τῆς διοικήσεως Ἀκαρνανίας, προσδιορίζομεν ὡς τοιαύτην τὴν πόλιν Βονίτσης.

Πρωτεύουσα δὲ τῆς ὑποδιοικήσεως Ξηρομέρου, τὸ Δραγαμέστον, καὶ

Πρωτεύουσαν τοῦ Βάλτου, τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος.

2. Πρωτεύουσαν τῆς ὑποδιοικήσεως Ἑρμιόνης καὶ Τροιζηνίας, τὴν κωμόπολιν Ἑρμιόνην (Καστρί).

Πρωτεύουσαν τῆς ὑποδιοικήσεως Κύθνου τὴν νῆσον Κέαν, καὶ

3. Πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως Κυνουρίας τὸ Ἄστρος ἀντὶ τῆς κωμοπόλεως τοῦ ἁγίου Πέτρου· ἀλλ' ἑωσότου τὸ Ἄστρος καταςαθῇ ἐντελῶς ὑγιεινὸν διὰ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἐκεῖ ἑλῶν, ὁ διοικητὴς δύναται νὰ ἑδρεύῃ ἐν καιρῷ θέρους εἰς Ἅγιον Ἰωάννην, ἢ εἰς Ἅγιον Πέτρον.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Ἰουλίου 1836.

400. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 2 (14) Ἰουλίου τ. ε. ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, θεωρήσαντες, ὅτι τὸ ἀπὸ 11 (23) Ὀκτωβρ. 1834 περὶ τῆς ποινικῆς διατιμήσεως Ἡμέτερον διάταγμα οὐδαμοῦ διέλαβε περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐξόδων τῆς πορείας τε καὶ τῆς διατριβῆς τῶν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν πόλιν καλουμένων ἱερέων πάσης θρησκείας, ἐπὶ σκοπῷ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς ὁρκοδοσίαν ἐνώπιον τῶν Ἡμετέρων δικαστηρίων, κατὰ τὸν νόμον γενομένην, καὶ θέλοντες νὰ ἀναπληρώσωμεν τὴν τοῦ νόμου σιωπὴν εἰς τοιαύτας περιστάσεις, διατάττομεν ὅπως ἡ ἀποζημίωσις τῶν εἰς τοὺς ἱερεῖς πάσης θρησκείας ἀνηκόντων ἐξόδων πορείας τε καὶ διατριβῆς ἐξομοιωθῇ μὲ τὰ δικαιώματα, τὰ ἐγκριθέντα διὰ τοὺς ἰατροὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 66 § 1, 69, § 1 καὶ 70, § 1 εἰς τοιαύτας περιπτώσεις· θέλουν δὲ πληρόνεσθαι εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ἀπαιτήσει, καὶ καταλογίζεσθαι κατὰ τὸν ὅμοιον ἐκεῖνον τρόπον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Ἰουλίου 1836.

401. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 29 Ἰουλίου ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. ἐγκρίνομεν ὥστε οἱ δῆμοι Π. Πατρῶν καὶ Μισσιάτιδος ν' ἀποτελέσωσιν ἕνα μόνον δῆμον, κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν δύο δήμων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 (15) Ἰουλίου 1836.

402 Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιοῦν ὅτι,

Κατὰ συνέπειαν Βασ. διατάγματος τῆς 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) δίδονται αἱ ἑξῆς ὁδηγίαι εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ταμεῖα τοῦ κράτους, περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει νὰ διατάττονται καὶ

νὰ γίνωνται αἱ κατασχέσεις ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων·

1. Ἐκ τῶν πληρονομένων ἀπὸ δημόσια ταμεῖα μισθῶν, δύναται δικαστικῶς νὰ κρατηθῇ τὸ τέταρτον, καὶ οἱ ταμεῖαι εἶναι ὑπεύθυνοι καὶ ὑποχρεωμένοι ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ ἐκτελῶσιν ἀμέσως τοιαύτας δικαστικὰς κρατήσεις, διὰ νὰ ἀποφεύγωσι τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις τῶν ἐνεχομένων μερῶν. Τοῦτο διατάττεται ῥητῶς εἰς τὰ 919 - 924 ἄρθρα τῆς ἐν γένει ἰσχυούσης πολιτικῆς δικονομίας, καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος οὐδεὶς διὰ νὰ στερηθῶσιν οἱ δανεισταὶ ἀπὸ τοιαύτην ἐξασφάλισιν, ἥτις δὲν δύναται παρὰ ν' αὐξήσῃ τὴν μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν πίστιν.

Τὸ ἄρθρον 920 στίχ. 5 διαλαμβάνει ἀκριβῶς, εἰς τίνας μισθοὺς δύναται νὰ ἐπιβληθῇ κράτησις, καὶ ποῖα ταμεῖα δύνανται νὰ τὴν ἐνεργήσουν.

2. Περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γίνωνται αἱ κρατήσεις αὗται, ἀναφέρουν ἀκριβῶς τὰ ῥηθέντα ἄρθρα τοῦ νόμου· γίνονται δὲ ἐνταῦθα παρατηρήσεις τινὲς εἰς τὸ περὶ ταμείων διάταγμα ὡς ἑξῆς·

ά. Κατὰ τὸ 924 ἄρθρον τῆς ῥηθείσης δικονομίας, ὁ ταμίας χρεωστεῖ νὰ δώσῃ ἀπροφασίστως εἰς τὸν ἀναγγέλλοντα κλητῆρα τὸ εἰς τὰ ἄρθ 140 καὶ 146 ὁριζόμενον μαρτυρικὸν περὶ τῆς ἐπιφορᾶς τῆς κρατήσεως, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιέχῃ καὶ τὰς τυχὸν πρότερον γενομένας κρατήσεις ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὀφειλέτου ὑπαλλήλου, καθὼς καὶ τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν δύναται νὰ γίνῃ ἡ τελευταία κράτησις (διότι ποτὲ δὲν πρέπει ν' ἀφαιρῆται διὰ μιᾶς πλέον τοῦ ἑνὸς τετάρτου ἀπὸ τὸν ὅλον μισθόν), ἢ ἂν δηλονότι συμβαίνουν πολλαὶ κρατήσεις συγχρόνως, τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτων σημειώσεις.

ϐ'. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, καθ' ἣν δηλονότι γίνονται συγχρόνως πολλαὶ κρατήσεις ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ, καὶ ἑπομένως ἀφαιρεῖται πλέον τοῦ τετάρτου αὐτοῦ, χρεωστεῖ ὁ ταμίας πρὶν πληρώσῃ τὰ ἀφαιρετέα μέρη τοῦ μισθοῦ, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς δανειστὰς ἔγγραφον συμβολαιογραφικὸν ἢ δικαστικὸν διαλαμβάνον περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αὐτοὶ θέλουν ἢ μέλλουν νὰ μοιράσουν τὰ κρατούμενα χρήματα· ἕως ὅτου δοθῇ τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον, αὐτὰ θέλουν μένει ἐναποταμιευμένα εἰς τὸ ταμεῖον·

γ'. Τὸ ἀντίτυπον τῆς ἐγγράφου ἀγγελίας, τὸ ὁποῖον ὁ κλητὴρ ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς τὸν ταμίαν, νομιμοποιεῖ τὴν παρὰ τούτου ἐνεργουμένην ἀφαίρεσιν τοῦ μισθοῦ, καὶ θέλει μένει εἰς τὸ ταμεῖον, ἐνόσῳ ἐξακολουθῇ ἡ ἀφαίρεσίς του· ἔπειτα περικλειόμενον εἰς τὸ μηνιαῖον ἀποδεικτικόν, ὅπου σημειοῦται καὶ ἡ τελευταία ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαίρεσις, θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ καταλογίζον ἀνώτερον ταμεῖον.

δ'. Αἱ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρούμεναι ποσότητες θέλουν δίδεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τοὺς δανειστὰς ἢ εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους πάντοτε ἀμέσως πρὸ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν· ὁ χρεωστῶν ὑπάλληλος θέλει ἐξ ἐναντίας ἐξοφλεῖ ἑκάστοτε ὅλον του τὸν μισθόν, καὶ λαμβάνει τὸ παρὰ τῶν δανειστῶν διδόμενον ἀποδεικτικὸν ὡς ἰδιωτικὸν ἔγγραφον πρὸς ἰδίαν νόμιμον ἐξασφάλησιν· χρεωστεῖ δὲ νὰ μὴν ἀποποιῆται τὴν ἐξόφλησιν, ὅταν τὸ ἀνῆκον δικαστήριον διατάττῃ τὴν κράτησιν, τὴν ὁποίαν ὁ ταμίας μόνον ἀναγνωρίζει. Εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν δὲν ὀφείλει νὰ δέχεται τὸ νὰ πληρώνῃ ὁ ταμίας τὸ ἔλλειπον ἐκ τοῦ μισθοῦ· ὁ χρεωστῶν ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἐπικυρῇ πάντοτε ἰδιοχείρως εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ μισθοῦ του ὅτι παρέλαβε τὸ ἔγγραφον τοῦ δανειστοῦ.

έ. Ἐπειδή, ὡς ἐῤῥέθη, ὁ δανειστὴς εἴτε ὁ ἴδιος εἴτε δι' ἀντιπροσώπου του θέλει λαμβάνει τὰ ἐκ τῶν μισθῶν ἀφαιρούμενα ταῦτα μέρη πάντοτε ἐγκαίρως, ὁ δὲ χρεωστῶν ὑπάλληλος θέλει δίδει εἰς τὸ πληρόνον ταμεῖον ἐξοφλητικὸν δι' ὅλον του τὸν μισθόν, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κρατῆται εἰς τὸ ταμεῖον ἰδιαίτερον περὶ τούτου βιβλίον, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ σημειοῦται πάντοτε συντόμως εἰς τὸ ἡμερολόγιον, πόσον ἐκ τοῦ μισθοῦ ἔλαβεν ὁ ὑπάλληλος καὶ πόσον ὁ δανειστής του·

ς'. Μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τὰ δικαστήρια διατάττουν προσωρινὴν παρακαταθήκην τῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρουμένων χρημάτων, πρέπει νὰ θεωρῶνται ταῦτα ὡς ἀληθὴς παρακαταθήκη, κατὰ τὸ Ἡμέτερον ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρίου 1835 διάταγμα περὶ τῆς εἰς τὰ ταμεῖα παραδοχῆς δικαστικῶν παρακαταθηκῶν. Οἱ χρεωστοῦντες ὑπάλληλοι δὲν δύνανται ὅμως τότε νὰ συμπεριλαμβάνουν τὰ τοιουτοτρόπως ἀφαιρούμενα χρήματα εἰς τὰ ἐξοφλητικὰ τοῦ μισθοῦ των, διότι τὰ ταμεῖα ὀφείλουν νὰ δίδουν εἰς τὸ ἀνῆκον δικαστήριον ἀποδεικτικὰ διὰ τὴν διοριζομένην εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος κατάσχεσιν αὐτοῦ τοῦ μισθοῦ. Εἰς τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ μισθοῦ ὀφείλει ὅμως τὸ πληρόνον ταμεῖον νὰ ἐπικυρῇ ὅτι ἔλαβεν εἰς παρακαταθήκην τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρούμενα χρήματα, ἔπειτα νὰ ἐξοφλεῖ ὅλον τὸν μισθόν, θεωροῦν ἐκεῖνα ὡς παρακαταθήκην, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ῥηθέντος διατάγματος.

Τὰς περιστάσεις ὅμως αὐτὰς ὀφείλουν ν' ἀποφεύγουν ὅσον τὸ δυνατὸν τὰ δικαστήρια, διορίζοντα διαιτητάς.

Ὅταν ὑπάλληλός τις εἰς τοῦ ὁποίου τὸν μισθὸν ὑπεβλήθη κράτησις, μετατεθῇ διαρκούσης ἔτι τῆς κρατήσεως, τότε ὀφείλει τὸ ταμεῖον νὰ στείλῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν ἀνωτέρω εἰς τὸ στοιχεῖον γ'. ῥηθεῖσαν δηλοποίησιν πρὸς τὸ ἄλλον ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει πληρόνει εἰς τὸ ἑξῆς τὸν μισθὸν διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνηκόντως αἱ διαταχθεῖσαι ἀφαιρέσεις.

Λαμβάνον τὸ μέτρον τοῦτο μὲ μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν δανειστὴν ἀπὸ νέα ἔξοδα

διὰ τὴν δηλοποίησιν κτλ. δὲν ἀναδέχεται τὸ δημόσιον κάμμίαν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὸν δανειστὴν· διότι αὐτὸς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου τὴν « ὑπὲρ τῶν ἀγρύπνων τὰ δίκαια » (vigilantibus jura), εἶναι πάντοτε ὑπόχρεος ν' ἀπαιτήσῃ το δικαίωμά του, ἀναγγέλλων αὐτὸ πάλιν εἰς τὸ πληρόνον ταμεῖον, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ λαμβάνῃ ἐγκαίρως τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρεταία μέρη, διορίζων πληρεξούσιον ἐπίτροπόν του κτλ.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ συμβολαιογραφεῖα καὶ τὰ εἰρηνοδικεῖα, καθὼς καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ διατάξωσιν ἀφαιρέσεις ἐκ μισθῶν δὶ ἐξόφλησιν καθαρῶν χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον, ἀφοῦ προηγηθῶσιν ἰδιαίτεροι περὶ τούτου συμβιβασμοί, προσδιορίζομεν νὰ φυλάττεται ἡ αὐτὴ τάξις καὶ εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις· νὰ λαμβάνῃ δηλαδὴ τὸ ταμεῖον τὰ ἀφαιρούμενα χρήματα καὶ νὰ τὰ καταλογίζῃ ἀνηκόντως. Τὸ δὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ταμείου δέχεται ὁ χρεωστῶν ὑπάλληλος ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων ὡς ὡρίσθη ἀνωτέρω εἰς τὸ στοιχ. δ.

Ἐκτὸς τῶν σημειουμένων εἰς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν περιστάσεων δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειροῦν τὰ ταμεῖα εἰς καμμίαν ἀφαίρεσιν μισθοῦ. Ὀφείλουν δὲ διὰ τὴν δημόσιον οἰκονομίαν καὶ τὴν ὀρθὴν διαχείρησιν νὰ περνοῦν ἤτοι νὰ καταλογίζουν εἰς τοὺς ἀνήκοντας προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τοὺς μισθοὺς ὁλοκλήρους χωρὶς νὰ σημειοῦν τὰ ἀφαιρούμενα μέρη, ὡς συνάγεται καὶ ἀπὸ τὰ πρότερον εἰρημένα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουλίου 1836.

403. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἡμετέρας διατάξεως τῶν 25 Φεβρουαρ. (9 Μαρτίου) 1833, περὶ σχηματισμοῦ τοῦ στρατεύματος, ἐνηργήθησαν διάφοροι μεταβολαὶ διὰ τῆς συστάσεως τῶν ἐλαφρῶν ταγμάτων, τῆς χωροφυλακῆς, τῶν σωμάτων τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ τῆς φάλαγγος, ἔτι δὲ διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν λόχων τῶν τεχνιτῶν, τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων, ἐν ταὐτῷ ὠργανίσθη καὶ τὸ ναυτικὸν ὡς ἓν τῶν οὐσιωδῶν μερῶν τῆς δυνάμεως τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτου ἐθέσαμεν ἤδη ὡς βάσιν, τὰ μόνα στρατεύματα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς τακτικῆς νὰ σχηματίζωνται βαθμηδὸν ἀπὸ ἐθνικὰ στοιχεῖα καὶ νὰ ἦναι εἰς ἀναλογίαν μὲ τοὺς πόρους τοῦ κράτους, κατὰ τὸν γενικῶς ἐκτεθειμένον τρόπον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν 23 Αὐγούστου (4 Σεπτεμβρίου) 1835, θεωροῦμεν τὴν ἀνάγκην νὰ προσδιορίσωμεν τὸν σχηματισμὸν τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς, ἀφοῦ ἠκούσαμεν τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως, ὡς ἔπεται·

1. Τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς σύγκεινται εἰς τὸ ἑξῆς ἀπὸ τέσσαρα πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς ἀπὸ ἀριθ. 1-4, δύο Ἑλληνικὰ καὶ δύο Γερμανικά, ἕκαστον πρὸς ἓξ λόχους. Τέσσαρα ἐλαφρὰ πεζικὰ τάγματα ἀπὸ ἀρ. 1-4· τὸ γ'. καὶ δ'. σχηματιζόμενον ἀπὸ Λάκωνας, ἕκαστον ὡσαύτως ἀπὸ ἓξ λόχους. Ἓν ἱππικὸν σύνταγμα λογχιστῶν ἀπὸ ἓξ ἴλας· τὸ ἥμισυ ἑκάστης τῶν ἰλῶν θέλει φέρει καραβίνας. Τέσσαρας λόχους πυροβολικοῦ, ἕνα λόχον ζευγιτῶν εἰς ἓν τάγμα ἡνωμένους. Δύο λόχους τεχνιτῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁπλοστασίου ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς διευθύνσεως τοῦ Κεντρικοῦ ὁπλοστασίου.

Δύο λόχους σκαπανέων ὑπὸ ἰδίαν διοίκησιν τῆς διλοχίας.

2. Ἡ δύναμις πρέπει νὰ ἦναι

α. Ἑνὸς πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς.

Οἱ Ἐπιτελεῖς. 1 Ἀντισυνταγματάρχης ὡς διοικητής. 1 Ταγματάρχης. 1 Ὑπασπιστὴς (Ὑπολοχαγός). 1 Καταλυματίας Τάγματος. 1 Ἰατρὸς τάγματος. 2 Ὑποϊατροί. 1 Ἱερεύς. 1 Ἀνθυπασπιστής. 1 Λογιστής. 1 Δεσμοφύλαξ καὶ 1 βοηθός. 1 Ἀρχιτυμπανιστής. 1 Ὁπλοποιός. 5 ἵπποι ἀξιωματικῶν.

Ὁ λόχος. 1. Λοχαγός. 1 Ὑπολοχαγός. 2 Ἀνθυπολοχαγοί. 1 Ἐπιλοχίας. 1 Σιτιστής. 2 Λοχίαι. 8 Δεκανεῖς. 3 Σαλπισταὶ ἢ τυμπανισταί. 121 πελεκυφόροι ἐκλεκτοὶ καὶ στρατιῶται.

Ἐκ τῶν λοχαγῶν, καταλυματιῶν τάγματος καὶ λογιστῶν πρέπει πάντοτε τὸ ἥμισυ νὰ ἦναι τῆς α'. καὶ τὸ ἄλλο τῆς β'. τάξεως· ἀπὸ τοὺς αὐλητάς, εἷς νὰ ἦναι τῆς α'. καὶ δύο τῆς β'. ἀπὸ δὲ τοὺς τυμπανιστὰς πέντε τῆς α'. καὶ 10 τῆς β'.

Δὲν ἔχομεν κανένα λόγον νὰ προσδιορίσωμεν διάφορον τὴν δύναμιν τῶν Γερμανικῶν καὶ Ἑλληνικῶν ταγμάτων, καθότι ἀκολούθως καὶ τὰ πρῶτα θέλουν συμπληρωθῇ ἐξ Ἑλλήνων, καὶ τὰ τελευταῖα διὰ τοῦ σχηματισμοῦ των εἰς δύο τάγματα θέλουν καταντήσει εἰς τὴν αὐτὴν δύναμιν καθὼς καὶ τὰ Γερμανικά. Διὰ τὴν φρουρὰν τῆς πρωτευούσης προσδιορίζεται μία στρατιωτικὴ μουσική, συγκειμένη ἀπὸ 1 ἀρχιμουσικὸν καὶ 40 μουσικοὺς α'. β'. γ'. καὶ δ'. τάξεως, ἥτις θέλει σχηματισθῇ ἐκ τῶν δύο συστημένων μουσικῶν τῶν ταγμάτων, καὶ θέλει διαμένει παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις φρουροῦντι τάγματι·

β'. Ἑνὸς ἐλαφροῦ πεζικοῦ τάγματος.

Οἱ Ἐπιτελεῖς. 1 Ἀντισυνταγματάρχης ὡς διοικητής. 1. Ὑπασπιστὴς (Ἀνθυπολοχαγός). 1 Καταλυματίας τάγματος β'. τάξεως. 1 Ἰατρὸς τάγματος. 1 Ἱερεύς. 1 Ἀνθυπασπιστής. 3 Ἵπποι ἀξιωματικῶν.

Ὁ λόχος. 1 Λοχαγός. 1 Ἀνθυπολοχαγός. 1 Ἐπιλοχίας. 1 Σιτιστής 2 Λοχίαι. 4 Δεκανεῖς. 2 Σαλπισταί. 50 Ἐκλεκτοὶ καὶ στρατιῶται.

Ἐκ τῶν λοχαγ. τὸ μὲν ἥμισυ θέλει εἶναι τῆς α'. καὶ οἱ λοιποὶ τῆς β'. τάξεως· τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς σαλπιγκτάς.

Ἀνίσως ἡ αὔξησις τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ, ἤθελε φανῇ ἀναγκαία διὰ τὴν φύλαξιν τῶν μεθορίων ἢ δι' ἄλλους λόγους, τότε ἠμπορεῖ ἡ δύναμις τοῦ λόχου ν' αὐξήσῃ ἕως 100 στρατιωτῶν, διὰ τὰ

ἀποφύγωμεν τὸν πολυέξοδον σχηματισμὸν νέων ταγμάτων.

γ'. Εἰς τὸ ἱππικὸν σύνταγμα τῶν λογχιστῶν·

Οἱ Ἐπιτελεῖς. 1 Ἀντισυνταγματάρχης ὡς διοικητὴς τοῦ τάγματος. 2 Ταγματάρχαι. 1 Ὑπασπιστὴς (Ὑπολοχαγός). 1 καταλυματίας Συντάγματος ά. κλάσεως. 1 Ἰατρὸς συντάγματος. 1 Ἰατρὸς τάγματος. 1 Ὑποϊατρός. 1 Ἱππιατρός. 1 Ἱερεύς. 2 Ἀνθυπασπισταί. 1 Λογιστὴς ά. τάξεως καὶ 2 Λογισταὶ β'. τάξεως. 2 Δόκιμοι ἱππιατροί. 1 Ἀρχισαλπιστής. 1 Δεσμοφύλαξ καὶ 1 βοηθός. 1 Ὁπλοποιός. 12 Ἀξιωματικῶν καὶ 3 ὑπηρεσίας ἵπποι.

Ἡ Ἴλη. 1 Ἴλαρχος. 1 Ὑπολοχαγός. 2 Ἀνθυπολοχαγοί. 1 Ἐπιλοχίας. 2 Λοχίαι. 1 Σιτιστής. 8 Δεκανεῖς. 1 Σαλπιστὴς ά. τάξεως καὶ 2 β'. τάξ. 1 Πεταλωτής. 1 Σαγματοποιός. 90 Ἐκλεκτοὶ καὶ στρατιῶται. 8 ἵπποι ἀξιωματικῶν. 94 τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τοὺς σιτιστὰς, πεταλωτὰς καὶ Σαγματοποιοὺς δὲν πρέπει νὰ ἦναι προσδιορισμένοι οἱ ἵπποι ἐν καιρῷ εἰρήνης.

δ'. Εἰς τὸ Τάγμα τοῦ Πυροβολικοῦ·

Οἱ Ἐπιτελεῖς. 1 Ἀντισυνταγματ. 1 Ταγματάρχης. 1 Ὑπασπιστὴς (Ὑπολοχαγός). 1 Καταλυματίας συντάγματος ά. τάξεως. 1 Ἰατρὸς τάγματος. 1 Ὑποϊατρός. 1 Ὑφιππιατρός. 1 Ἱερεύς. 1 Ἀνθυπασπιστής. 1 Λογιστὴς ά. τάξεως καὶ 1 β'. τάξεως. 1 Δόκιμος ἱππιατρός. 1 Ἀρχισαλπιστής. 1 Δεσμοφύλαξ καὶ 1 βοηθός. 5 Ἵπποι ἀξιωματικῶν.

Ὁ Λόχος τοῦ Πυροβολικοῦ. 1 Λοχαγός. 1. Ὑπολοχαγός. 2 Ἀνθυπολοχαγοί. 1 Ἐπιλοχίας. 1 Σιτιστής. 3 Λοχίαι. 8 Δεκανεῖς. 3 Σαλπισταὶ ἐξ ὧν ὁ εἷς ἀνήκει εἰς τὴν ά. οἱ δὲ δύο εἰς τὴν β'. τάξ. 3 Πεταλωταί. 1 Ἁμαξοποιός. 12 Πυροτεχνῖται. 24 Πυροβολισταὶ ά. τάξεως καὶ 40 Πυροβολισταί.

Ἐκ τῶν λοχαγῶν τὸ ἥμισυ θέλει εἶναι τῆς ά. καὶ τὸ ἥμισυ τῆς β'. τάξεως

Ὁ Λόχος τῶν Ζευγιτῶν. 1 Ἴλαρχος. 1 Ὑπολοχαγός. 2 Ἀνθυπολοχαγοί. 1 Ἐπιλοχίας. 1 Σιτιστής. 3 Λοχίαι. 8 Δεκανεῖς. 1 Σαλπιστὴς ά. τάξεως καὶ 2 β'. τάξεως. 4 Πεταλωταί. 2 Σαγματοποιοί 110 Ζευγῖται. 4 Ἵπποι ἀξιωματικῶν. 15 πρὸς ἱππασίαν, καὶ 200 ζεύγους. 3 Σιτισταί, πεταλωταὶ καὶ Σαγματοποιοὶ δὲν ἔχουν ἐπίσης ἵππους ἐν καιρῷ εἰρήνης.

έ. Εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου·

Ὁ Λόχος τῶν Τεχνιτῶν. 1 Λοχαγός. 1 Ὑπολοχαγός. 2 Ἀνθυπολοχαγοί. 5 Ἀρχιτεχνῖται ἰσότιμοι καὶ ἔχοντες τὰς αὐτὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἐπιλοχίου. 1 Λογιστὴς β'. τάξεως. 1 Ἐπιλοχίας. 8 Λοχίαι. 10 Δεκανεῖς. 1 Σαλπιστὴς ά. καὶ 2 β'. τάξεως. 50 Τεχνῖται ά. καὶ 50 β'. τάξεως. 20 Μαθηματευόμενοι. Ἐκ τῶν λοχαγῶν ὁ εἷς τῆς ά. καὶ ὁ ἄλλος τῆς β'. τάξεως.

ς'. Εἰς τὴν διλοχίαν τῶν Σκαπανέων·

Οἱ Ἐπιτελεῖς. 1 Ταγματάρχης. 1 Ὑπασπιστὴς (ἀνθυπολοχαγός) 1 Καταλυματίας τάγματος β'. τάξεως. 1 Λογιστὴς ά. τάξεως. 3 Ἵπποι ἀξιωματικῶν.

Ὁ Λόχος. 1 Λοχαγός. 1. Ὑπολοχαγός. 2 Ἀνθυπολοχαγοί. 1 Ὑποϊατρός. 1 Ἐπιλοχίας. 1 Λογιστὴς β'. τάξεως. 6 Λοχίαι. 12 Δεκανεῖς. 1 Σαλπιστὴς ά. τάξεως, καὶ 2 β'. τάξεως. 122 Σκαπανεῖς ά. καὶ β'. τάξεως. 10 Μαθητευόμενοι. Ἐκ τῶν λοχαγῶν ὁ εἷς τῆς ά. καὶ ὁ δεύτερος τῆς β'. τάξεως.

3. Τὸ κατὰ τὴν 1. (13) Αὐγούστου 1833 συστηθὲν μηχανικὸν Σῶμα, προσδιορίζεται ὡς καὶ πρότερον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μηχανικῶν τῶν Νομῶν, καὶ διὰ τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτ. οἰκοδομῶν τμῆμα. Ἐκτὸς τούτου θέλουν χρησιμεύσει ἰδίως καὶ εἰς τριγωνομετρικὰς καταμετρήσεις τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι μέχρι τοῦδε ἔγειναν καὶ ἐξακολουθοῦνται ἀπὸ Γάλλους ἀξιωματικούς, καθὼς καὶ εἰς σχηματισμὸν πόλεων καὶ ἀποικιῶν· ὡσαύτως εἰς τὴν διανομὴν τῆς γῆς κατὰ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως. Καὶ διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰς τεχνικὰς γνώσεις τῶν ἀξιωματικῶν τούτων ὅσον τὸ δυνατὸν πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους, ἀποφασίζομεν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ ἐργάζωνται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν τμῆμα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, εἰς τὴν ἐν Κούμῃ ἀνθρακουργίαν, εἰς τὰς Βασιλ. ἁλικὰς, καὶ ἐν γένει ὅπου ἠμποροῦν νὰ φανῶσιν ἀναγκαῖαι καὶ ὠφέλιμοι τοιαῦται τεχνικαὶ γνώσεις.

Οἱ ὑπεράριθμοι ἀξιωματικοὶ τῶν Σκαπανέων πρέπει νὰ λάβωσιν ἀναλόγους θέσεις, καὶ φανερόνομεν ἐδῶ τὸν σκοπόν μας ὅτι θέλομεν ὑποστηρίξει τὴν μετάβασιν τῶν ὑπεραρίθμων ἀξιωματικῶν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, δίδοντες εἰς αὐτοὺς ἀναλόγους θέσεις.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι κατὰ τὴν μετάβασιν τεχνικῶν ἀξιωματικῶν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, εἰς αὐτὴν θέλουν συμπεριληφθῇ οἱ μισθοὶ καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαί των· ἑπομένως ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργεῖ ἑκάστοτε τὰ δέοντα, ὥστε ἡ στρατιωτικὴ οἰκονομία νὰ μένῃ πάντοτε χωριστή.

4. Διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς 4 τάγματα ἀντὶ 5, τοῦ πυροβολικοῦ εἰς 4 λόχους ἀντὶ 5 καὶ τῶν Σκαπανέων εἰς 2 λόχους ἀντὶ 3 θέλουν μένει ὑπεράριθμοι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται· ἡμεῖς ὅμως ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποφύγωμεν μεταθέσεις εἰς τοὺς διαθεσίμους καὶ προσδιορισμοὺς ἡμιμισθίων, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ά. Ἐκ τῶν ὑπεραρίθμων γερμανῶν στρατιωτῶν θέλουν σχηματισθῇ δύο ἔνοπλοι λόχοι ἐργατῶν, ὡς τοῦτο ἀπεφασίσθη προλαβόντως καὶ θέλει διορισθῇ πλησίον τοῦ 1. τάγμ. τῆς γραμμῆς διοικουμένου παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Γκισμάνν· πρέπει δὲ νὰ χρησιμεύωσι κατὰ τὴν Στι-

ριὰν Ἑλλάδα εἰς τὴν ὁδοποιΐαν καὶ ἰδίως πρὸς προφύλαξιν τῶν μεθορίων ἐναντίον τῶν ἐπιδρομῶν τῶν λῃστῶν·

β΄. Ἡ χορήγησις ἀδειῶν πρέπει νὰ συγχωρηθῇ, λαμβανομένων ἰδίως ὑπ' ὄψιν τῶν στρατιωτικῶν σκοπῶν, εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν ἀνακτορίων, ἄλλων δημοσίων καταστημάτων, καὶ ἐν γένει εἰς τὴν γενικῶς διαταχθεῖσαν κοινὴν συῤῥοὴν εἰς τὰς γινομένας ἐργασίας μὲ ἔξοδα τοῦ κράτους θέλουν παρουσιασθῇ ἱκαναὶ εὐκαιρίαι.

Εἰς τοὺς ἔχοντας ἀδείας μὴ αὐτόχθονας Ἕλληνας πρέπει νὰ συγχωρηθῇ ἐλευθέρα ἐνοίκησις εἰς τοὺς στρατῶνας· πρέπει δὲ νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ παρουσιάζωνται ὅλας τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς εἰς τὴν σύναξιν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ παρευρίσκωνται πάντοτε εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον ἐν καιρῷ γενικῆς συνάξεως· ἐξαιρετικῶς ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς αὐτόχθονας στρατιώτας. Εἰς τὴν χορήγησιν τῶν ἀδειῶν πρὸ πάντων πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν οἱ τεχνῖται, σκαπανεῖς, καὶ παρουσιαζόμενοι αὐτοθελήτως καὶ ἔχοντες μικρὸν καιρὸν ὑπηρεσίας ἀκόμη·

γ΄. Θεωροῦντες τὸν σκοπὸν πολλῶν Γερμανῶν στρατιωτικῶν οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ καταταχθῶσι εἰς τὸ στράτευμα, καὶ ἐν ταὐτῷ τὸ οἰκονομικὸν μέρος, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑποστηρίξωμεν καὶ νὰ ἐμψυχώσωμεν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ὑπεραρίθμων καὶ ὑπερβάντων τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας των στρατιωτικῶν· ἑπομένως καθόσον τοῦτο δὲν ἐπραγματοποιήθη πρέπει νὰ χορηγηθῶν καὶ ἀναγκαῖαι καθοδηγητικαὶ διατάξεις. Ὡσαύτως εἰς δασονομικὰς θέσεις, εἰς μεταλλουργεῖα, γεωμετρικὰς ἐργασίας κ. τ. λ. θέλομεν λάβει ὑπ' ὄψιν τοὺς ἱκανοὺς καὶ ἀξίους στρατιωτικούς·

δ΄. Ἐκ τῶν ὑπεραρίθμων σκαπανέων καὶ τεχνιτῶν κ. τ. λ. καθόσον δὲν λαμβάνουν ἀδείας, πρέπει νὰ διορισθῶσι παρὰ τῷ Ναυτικῷ εἰς τὸν ναύσταθμον καὶ εἰς τοὺς λόχους τῶν ξυλουργῶν·

ε. Πεζοὶ πυροβολισταί, ὑπαξιωματικοί, σαλπισταί, πεταλωταί, σαγματοποιοὶ καὶ στρατιῶται τῶν Ζευγιτῶν οἱ ὁποῖοι εἶναι ἱκανοὶ καὶ ὄχι ἀναγκαῖοι εἰς ὑπηρεσίαν, πρέπει νὰ μετατεθῶσι εἰς τὸ Ἱππικὸν σύνταγμα τῶν Λογχιστῶν.

ϛ΄. Μόνον ὅταν οἱ ὑπεράριθμοι στρατιωτικοὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ λάβωσιν ἀδείας ἐπωφελῶς, μήτε νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ὁποιασδήποτε ἐπιχειρήσεις, εἰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας, ἢ νὰ ἀποκατασταθῶσι, πρέπει νὰ διορισθῶσι πλησίον σώματός τινος ὡς ὑπεράριθμοι, πλὴν μὲ ὁλόκληρον μισθὸν καὶ θέλουν ἐκτελεῖ ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ἐργασίας. Ἡ διαδοχικὴ ἐλάττωσις τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων δὲν θέλει συμπληρώνεσθαι πλέον ἀπὸ Γερμανούς, ἀλλὰ τὰ δύο ἐκ Γερμανῶν συγκείμενα τάγματα πρέπει ἀκολούθως νὰ συμπληρωθῶσιν ἀπὸ Ἕλληνας, τὸ ὁποῖον θέλει πραγματοποιηθῇ δι' αὐτοθελήτου κατατάξεως καὶ διὰ τῆς ἀκολούθως διαταχθησομένης στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς.

5. Ὡς πρὸς τὸ ἱππικὸν Σύνταγμα τῶν Λογχιστῶν, τὸ Πυροβολικὸν καὶ τοὺς Ζευγίτας, σώματα τὰ ὁποῖα σύγκεινται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ Ἕλληνας, προσδιορίζομεν ῥητῶς, νὰ χορηγηθῶσιν ἄδειαι ἐκ τῆς ὁλικῆς δυνάμεως, εἰς μὲν τὸ ἱππικὸν σύνταγμα εἰς 60, εἰς τὸ πυροβολικόν, εἰς ὅσους ἐν καιρῷ εἰρήνης τὸ συγχωρεῖ ἡ ὑπηρεσία, εἰς τοὺς Ζευγίτας εἰς 30, καὶ ἐν ταὐτῷ εἰς μὲν τὸ ἱππικὸν νὰ ἀφαιρεθῶσιν 60 ἵπποι, εἰς δὲ τοὺς Ζευγίτας 40. Ἐκτὸς τούτου διατάττομεν εἰς τὸ ἑξῆς, νὰ ἀγοράζωνται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐντόπιοι ἵπποι.

6. Διὰ νὰ χρησιμεύωσιν ἐπωφελῶς οἱ τέσσαρες λόχοι τοῦ πυροβολικοῦ ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, θέλομεν μὲ τὸ ὀρεινὸν κανονοστάσιον νὰ συντεθῇ καὶ ἐκεῖνο τῶν πυροσωλήνων καὶ μέρος τῶν στρατιωτῶν τῶν φρουρῶν ἐντὸς τῶν φρουρίων νὰ διδαχθῶσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πυροβόλων, ὡς τοῦτο ἔγινεν εἰς τοὺς ἐδῶ λόχους τῶν τεχνιτῶν. Ὡσαύτως θέλομεν διαδοχικῶς τοποθετεῖ εἰς τὰς παραλίους πόλεις τὸ ἐκ ναυτῶν σχηματισθὲν ναυτικὸν πυροβολικόν, διὰ νὰ συνδέσωμεν τοιουτοτρόπως, καὶ νὰ ἐνδυναμώσωμεν ἐπωφελῶς τὸ πυροβολικὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ.

7. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκ τοῦ στρατεύματος διωρισμένων ἀξιωματικῶν παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ, καὶ ὡς εἰσηγητῶν τοῦ ά. καὶ β΄. τμήματος, χαιρόντων ἐπιμισθίου τινὸς προσδιορίζομεν εἰς ὀκτὼ ὡς μέγιστον ὅρον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δύο ὑπασπιστῶν. Ἡ ἐκλογὴ μένει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμματέα.

Διὰ τὰς θέσεις γραμματέων, διεκπεραιωτῶν, καταχωριτῶν καὶ πρωτοκολλιστῶν, ἠμποροῦν νὰ διορισθῶσιν ἐπίσης ἀξιωματικοί, καὶ νὰ ἀντικατασταθῶσιν εἰς τὰ σώματά των διὰ τῶν ὑπεραρίθμων ἀξιωματικῶν. Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς ὅμως θέλει παρατηρήσει ἀφεύκτως, ὅτι διὰ τὰς θέσεις αἵτινες ἀπαιτοῦν ἱκανότητα καὶ πεῖραν, ὡς τῶν καταχωριτῶν, διεκπεραιωτῶν κτλ. θέλει εἶναι ἐπωφελέστερον νὰ διορισθῶσιν αὐτοὶ ὁριστικῶς.

Ἡ δύναμις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως·

ά. καὶ β΄. τμῆμα. 1 Ὑποστράτηγος καὶ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας. 1 Συνταγματάρχης ἢ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ὡς διευθυντὴς τμήματος. 1 Λοχαγὸς τῆς ά. τάξεως καὶ 1 Ὑπολοχαγὸς ὡς ὑπασπιστὴς καὶ ἐν ταὐτῷ εἰσηγητής. 1 Ἐπιμελητὴς ὡς διευθυντὴς τμήματος. 1 Ὑπεπιμελητὴς (ἐπιθεωρητής). 1 Ἀρχιατρός. 1 Καταλυματίας συντάγματος β΄. τάξεως. 1 Καταλυματίας τάγματος ά. τάξεως ἐν ταὐτῷ εἰσηγηταί. 1 Γραμματεὺς ἐν ταὐτῷ διεκπεραιωτής. 2 Γραμματεῖς. 1 Καταχωριτής. 1 Πρωτοκολλιστής. 4 Ἀντι-

γραφεῖς. 3 Κλητῆρες καὶ ἐκτὸς τούτων τὸ πολὺ 6 Εἰσηγηταί. 17 ἵπποι ἀξιωματικῶν.

Στρατιωτικὸν Κεντρικὸν Λογιστήριον·

1 Ἔφορος βιβλίων ὑπεπιμελητής, 2 Καταλυματίαι συντάγματος ά. τάξεως, 1 Καταλυματίας τάγματος, 1 Φαρμακοποιὸς ά. τάξεως. 1 Λογιςὴς ά. τάξεως, 2 ἵπποι ἀξιωματικῶν. Οἱ Καταλυματίαι καὶ ὁ Φαρμακοποιὸς ἐνεργοῦν τὴν ἀναθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν.

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Οἰκοδομῶν Τμῆμα·

1 Ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ, 1 Ὑπολοχαγὸς καὶ τεχνικὸς ἀναθεωρητής, 1 Καταλυματίας τάγματος ά. τάξεως ὡς ἀριθμητὴς, 1 λογιστὴς ά. τάξεως.

8. Περὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου ἀποφασίζομεν, ὅτι ἐπειδὴ περιέχονται εἰς αὐτὴν δύο λόχοι τεχνιτῶν, οἱ ἀξιωματικοὶ λογιστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπαξιωματικοὶ αὐτῶν νὰ χρησιμεύωσιν ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁπλοστασίου, πρὸς τούτοις, καθὼς καὶ εἰς τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων, τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου καὶ τὴν ἀνωτέρω διοίκησιν τῶν δύο λόχων τῶν τεχνιτῶν θέλει ἀναλάβει εἷς ταγματάρχης.

Εἰς τὸ ἑξῆς οἱ ὑπηρέται τοῦ ὁπλοστασίου πρέπει νὰ ἐκλέγωνται μεταξὺ παλαιῶν τεχνιτῶν πυροτεχνιτῶν ἢ πυροβολιστῶν.

Ὡς ἐκ τούτου προσδιορίζομεν τὴν δύναμιν τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου ὡς ἀκολούθως·

1 Ταγματάρχης. 1 Ἀρχιαποθηκοφύλαξ λοχαγὸς ά. τάξεως. 1 Ἀρχιπυροτεχνίτης ά. τάξεως. 1 Ἀποθηκοφύλαξ β΄. τάξεως. 3 ὑποαποθηκοφύλακες Ὑπολοχαγοί. 2 Ὑποαποθηκοφύλακες Ἀνθυπολοχαγοί. 1 Καταλυματίας συντάγματος ά. τάξεως. 1 Καταλυματίας τάγματος ά. τάξεως. 2 λογισταὶ ά. καὶ β΄. τάξεως. 1 ἐπὶ τῶν πολεμεφοδίων Ἀνθυπασπιστής. 3 φύλακες. 8 ὑπηρέται τοῦ ὁπλοστασίου ἐπιλοχίαι. 2 ἵπποι ἀξιωματικῶν.

Αὕτη ἡ δύναμις εἶναι ἐπαρκὴς καθόσον ἡ δύναμις τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς, καὶ ἰδίως τοῦ πυροβολικοῦ ἠλαττώθη πολὺ, εἷς λόχος τεχνιτῶν μετετέθη εἰς τὸν ἐν Πόρῳ Ναύσταθμον καὶ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ὁπλοστασίου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὅπλων κτλ. ηὔξησε τόσον, ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλει εἶναι πλέον μεγάλη ἀνάγκη καὶ συνεργεία τοῦ ὀργανιζομένου ναυστάθμου θέλει εἶναι ἐπαρκὴς κατὰ πάντα.

9. Ὅσον διὰ τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων, κρίνομεν τὴν μεταῤῥύθμισιν ἀναγκαίαν, καθότι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἤδη τ' ἀναγκαῖα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, καὶ τοὐλάχιστον αἱ κατώτεραι τάξεις τοῦ Στρατιωτικοῦ σχολείου καταντοῦν ἀνωφελεῖς, ἐνῷ μάλιστα συσταίνονται καὶ ναυτικὰ σχολεῖα. Ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ οἱ ἐκ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος προερχόμενοι ὀρφανοί, κατὰ μέρος ἐκπαιδεύονται ἐκτὸς τοῦ Κράτους, κατὰ μέρος εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον, εἰς τὸ ὁπλοστάσιον, ἢ ἔλαβον ἤδη σύνταξιν· καὶ ἐπειδὴ ἐν ταὐτῷ τὸ ἐκπαιδευτικὸν τοῦτο κατάστημα πρέπει ν' ἀναλογῇ μὲ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τοῦ στρατεύματος καὶ μὲ τὰ οἰκονομικὰ μέσα τοῦ Κράτους, περιμένομεν ἀνυπομόνως παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας ταχείας προτάσεις περὶ τῆς διαληφθείσης μεταῤῥυθμίσεως· προσδιορίζομεν ὅμως ὅτι ἡ τωρινὴ δύναμις τοῦ προσωπικοῦ πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ ἰδίως νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τοῦ διορισμοῦ ἑνὸς λοχαγοῦ ἀντὶ ταγματάρχου, διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως, τῶν καθηγητῶν, διδασκάλων καὶ ὑπηρετῶν.

10. Ἡ Χωροφυλακή, ἡ ὁποία εἶναι τόσον σημαντικὴ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, δὲν θέλει λάβει καμμίαν μεταβολὴν ὡς πρὸς τὸν παρόντα σχηματισμόν της, ἐξ ἐναντίας ἐπιθυμοῦμεν νὰ χρησιμεύῃ ἐπωφελῶς εἰς τὴν προφύλαξιν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, καὶ νὰ τοποθετῆται μὲ τρόπον, ὥστε ν' ἀποτελῇ ἐν ταὐτῷ πραγματικῶς συμπληρωτικὸν καὶ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸ ὑπερασπιστικὸν σύστημα τοῦ Κράτους, καὶ τοιουτρόπως ἐκ συμφώνου μὲ τὸ ναυτικόν, τὴν ἐθνοφυλακὴν καὶ τὴν φάλαγγα, νὰ καθιστᾷ δυνατὴν τὴν διαδοχικὴν ἐλάττωσιν τῆς δυνάμεως τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς· ὁ προκείμενος ὅμως σκοπὸς δὲν παραβλέπεται ἀνίσως ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἔχει ἰδίως ὑπ' ὄψιν τὴν κατάλληλον ἐλάττωσιν τῶν μοιράρχων καὶ ὑπομοιράρχων, νὰ κάμνῃ ἀκολούθως τὰς ἀναγκαίας προτάσεις περὶ αὐξήσεως τῶν στρατιωτῶν τῆς χωροφυλακῆς κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας.

11. Καταλληλότερον θέλ' εἶναι ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅπου εἶναι ἀκόμη μεγάλη ἔλλειψις χειρῶν, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς ἑστίας των, τοὐλάχιστον οἱ ἱκανοὶ ἐργασίας ἀπόμαχοι. Εἰς αὐτούς, ἀνίσως δὲν ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν διανομὴν τῆς γῆς, θέλομεν τοὺς χορηγήσει ἐθνικὰς γαίας ὡς ἐλευθέραν ἰδιοκτησίαν μὲ τὰς νομίμους συνθήκας, καὶ ἐκτὸς τούτου καὶ ἐξοικονόμησίν τινα. Ἐπιφορτίζομεν λοιπὸν τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν νὰ κοινοποιήσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ καθυποβάλῃ δι' ἀναφορᾶς τὰς ἐπιθυμίας των.

Θέλομεν ἐν ταὐτῷ πρὸ πάντων αὐτοί, καθὼς καὶ οἱ ὑπὸ στρατιωτικὴν σύνταξιν ἢ διαθέσιμοι εὑρισκόμενοι ἀξιωματικοί, νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν εἰς χήρευσιν πολιτικῶν θέσεων, καὶ ἰδίως εἰς τὰ τελωνεῖα, τὰς ἁλικάς, τὰ δάση κλπ. καθόσον ἔχουν τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, διὸ καὶ θέλουν δοθῇ ἀμέσως καὶ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ πρὸς τὰς διαφόρους Γραμματείας· ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει ζητήσει πληροφορίας περὶ ἑκάστου τῶν εἰρημένων ἀτόμων καὶ

θέλει τὰς καθυποβάλλει· ἐν τοσούτῳ ὅμως θέλει διορθώνει τοὺς προλαβόντως διαταχθέντας κανονισμοὺς περὶ σχηματισμοῦ τῶν πόρων διὰ τοὺς ἀπομάχους, τὰς συντάξεις χήρας καὶ τὰ ὀρφανά. Μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ προκειμένου σκοποῦ, τὰ διαληφθέντα ἄτομα θέλουν χρησιμεύει εἰς στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας.

12. Τὸ προσωπικὸν τοῦ λογιστικοῦ τῆς ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ σχηματίζηται εἰς τὸ ἑξῆς ἀπὸ ἀξιωματικοὺς ἀπεσπασμένους ἐξ ἐκείνων τῶν στρατευμάτων, ἀνίσως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἑνωθῇ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου, ἢ μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ ναυτικοῦ ἐπιτροπήν. Οἱ ὑπεράριθμοι πρέπει νὰ ληφθῶσιν ἰδίως εἰς τοῦτο ὑπ᾽ ὄψιν.

Εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὡς γενικὴν ἀρχὴν τὴν κατὰ δύναμιν συνένωσιν καὶ συγκέντρωσιν τῶν στρατιωτικῶν κλάδων πρὸς ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων καὶ τοῦ προσωπικοῦ· ὅπου τοῦτο ἠμπορεῖ νὰ ἐνεργηθῇ πρέπει νὰ ἐκτελῆται διὰ τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς καὶ τὸ ναυτικόν.

Φρουραρχεῖα.

13. Τὰ φρουραρχεῖα ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ναυπλίου πρέπει βαθμηδὸν νὰ παύσωσι, τὸ ὁποῖον εἶναι εὔκολον, καθότι οἱ προσωρινοὶ οἱ μόνιμοι διοικηταὶ τῶν σωμάτων ἐμποροῦν εὐκόλως νὰ ἀναλαμβάνωσι τὰ χρέη ταῦτα, καὶ ἐκτὸς τούτου εἰς ὅλα τὰ φρούρια εὑρίσκονται ἀποθηκοφύλακες πρὸς διατήρησιν καὶ ἐπιστασίαν τῶν ὀχυρωμάτων καὶ τοῦ ὑλικοῦ· ὡσαύτως τὸ Ἀκροναύπλιον καὶ Παλαμήδι πρέπει νὰ διοικῶνται ἀπὸ δύο ὑπολοχαγοὺς ἀντὶ δύο λοχαγῶν, ἂν τοῦτο ἦναι δυνατὸν καὶ ἐπωφελές.

Νοσοκομεῖα Φρουρῶν.

14. Τὸ ἐν Πάτραις νοσοκομεῖον πρέπει νὰ παύσῃ, καὶ ἀντὶ τούτου νὰ διορισθῇ εἰς Λαμίαν. Δὲν θέλομεν ὅμως νὰ ὀλιγοστεύσωμεν τὰ ὑγιονομικὰ ἔξοδα, ἐξ ἐναντίας ἐπιθυμοῦμεν ὁ κλάδος οὗτος νὰ λάβῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀνάπτυξιν.

15. Τὰ δύο Γενικὰ Ἀρχηγεῖα καὶ οἱ γενικοὶ Ἐπιτελεῖς μένουν ἀναλλοίωτα κατὰ τὰ προλαβόντως ὡρισμένα. Ἑπομένως τὰ δύο ἀρχηγεῖα 2 ὑποστράτηγοι, 2 λοχαγοὶ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, 2 ὑπολοχαγοὶ ὑπασπισταί, 2 καταλυματίαι οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ, 2 γραμμ., 12 ἵπποι ἀξιωματικῶν.

Εἰς δὲ τοὺς Γενικοὺς Ἐπιτελεῖς·

1 ταγματάρχης, 3 λοχαγοὶ ἐκ τῶν ὁποίων δύο ἀνήκουν εἰς τὰ δύο γενικὰ ἀρχηγεῖα, 2 ὑπολοχαγοί, 12 ἵπποι ἀξιωματικῶν.

Διὰ τὰς ἑξαμηνιαίας ἐπιθεωρήσεις καὶ ἐκτὸς τούτου ἐντὸς τοῦ ἔτους θέλουν διορίζεσθαι δύο καταλυματίαι παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου διὰ νὰ ἐξετάζωσι τὸ οἰκονομικὸν τῶν σωμάτων, νὰ δίδωσι τὰς ἀναγκαίας προφορικὰς ὁδηγίας καὶ κατὰ μέρος νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἀρχικὴν ἀναθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν ἐπιτοπίως ἐπὶ συγκρίσει τῶν καταστίχων καὶ καταστάσεων.

Τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ πυροβολικοῦ μένει ἐκτὸς τούτου πεπαυμένον.

16. Ἐπειδὴ ὁ σχηματισμὸς ἀξίου λογιστικοῦ προσωπικοῦ εἶναι πολλὰ σημαντικὸς διὰ τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν, ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῇ ἰδίως καὶ ἀκαταπαύστως τὸν κλάδον τοῦτον καὶ νὰ ἐκλέγῃ ἀξίους ὑπαξιωματικοὺς διὰ σιτιστὰς καὶ λογιστάς, νὰ τοὺς διορίζῃ ὅμως πρὸ τοῦ προβιβασμοῦ των εἰς τὴν θέσιν τοῦ καταλυματίου εἰς διάφορα σώματα, νὰ κοινοποιῇ εἰς τοὺς διαφόρους λογιστικοὺς ὑπαλλήλους, κατὰ τὰς γενομένας ἑξαμηνιαίας ἐπιθεωρήσεις τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, νὰ τυπωθῇ εἰς τὴν Β. τυπογραφίαν μὲ ἔξοδα τοῦ στρατιωτικοῦ περιστατικὴ ἔκθεσις περὶ στρατιωτικῆς οἰκονομίας, ἥτις πρέπει νὰ συντεθῇ παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου εἰς Ἑλληνικὴν καὶ Γερμανικὴν διάλεκτον καὶ νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ σώματα.

17. Περὶ ὁπλισμοῦ καὶ ἱματισμοῦ θέλουν ἐκδοθῇ ἀνυπερθέτως ἰδιαίτεροι ὁρισμοί· αἱ ἐλλείψεις πρέπει ν᾽ ἀποπληρωθῶσιν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν.

18. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ ἔτος 1836 μὲ τοὺς εἰδικοὺς ὑπολογισμοὺς θέλει ἐκδοθῇ ἐπίσης ἄνευ ἀναβολῆς μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας· ἐντοσούτῳ ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία, θέλει ἐκτελέσει τὰ δέοντα· καὶ ἰδίως διὰ τὴν κατάλληλον διανομὴν τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰ τάγματα, καὶ διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν στρατευμάτων ὡς πρὸς τὴν παρὰ τῶν λῃστρικῶν ἐπιδρομῶν ἐπαπειλουμένην ὁροθετικὴν γραμμήν, καὶ θέλει μᾶς ἀναφέρει ἀμέσως τὰ περὶ τούτου.

Τὰ σχηματισθέντα τέσσαρα τάγματα τῆς γραμμῆς ἐτοποθετήθησαν ἤδη δι᾽ ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα ἐκφράζομεν ἰδίως τὴν εὐχαρίστησίν μας ὡς πρὸς τὴν σύνεσιν καὶ δραστηριότητα, τὴν ὁποίαν ἀπέδειξεν εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν.

Ὁ παρὼν σχηματισμὸς τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Ἰαννουαρίου 1836.

404. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Διὰ τὰ προνόμια, ὅσα χορηγοῦμεν πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς βιομηχανίας, τῶν τεχνῶν, καὶ τῶν ἐπιστημῶν, θέλει πληρόνεσθαι, ἐκτὸς τοῦ φόρου τοῦ χαρτοσήμου καὶ ἰδιαίτερος ἄλλος φόρος.

2. Ὁ φόρος οὗτος ἀναλογίζεται κατὰ τὸ πιθανὸν κέρδος καὶ τὴν διάρκειαν τοῦ δοθέντος προνομίου, καὶ ἔσται διὰ μὲν ἁπλᾶ βιομηχανίας ἢ

ἐφευρέσεως προνόμια 10 δραχ.; διὰ δὲ μεγαλητέρας βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐφευρέσεις, ὁποῖα ἐργοστάσια, χειροτεχνεῖα, χωνευτήρια, σιδηρουργεῖα καὶ χαλκουργεῖα, ταχυδρομικὰς ἁμάξας, ὁδοὺς, σιδηρὰς ὁδοὺς, ἀτμόπλοα κτλ. 20 δρ. δὶ ἕκαστον ἔτος τῆς διαρκείας τοῦ προνομίου.

3. Οἱ φόροι τῶν προνομίων θέλουν προστεθῆ καὶ ἐξοδεύεσθαι μετὰ τῶν κεφαλαίων τῶν προσδιορισθέντων ὑφ' ἡμῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους διὰ τὴν ἐμψύχωσιν τῆς βιομηχανίας, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν· ἐλάττωσις αὐτῶν δὲν συγχωρεῖται κατ' οὐδένα τρόπον.

4. Ἡ εἴσπραξις καὶ ὁ ἰσολογισμὸς τῶν φόρων τῶν προνομίων γίνεται διὰ τοῦ γεν. ταμείου τοῦ κράτους· πρὸς τοῦτο θέλουν δίδεσθαι εἰς αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τὰ κατὰ τὸ διάταγμα εἰς φόρον ὑποκείμενα ἔγγραφα τοῦ προνομίου, διὰ νὰ δίδωνται εἰς τοὺς προνομιούχους, πληρόνοντας τὸν φόρον. Κατὰ τριμηνίαν θέλουν στέλλεσθαι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐλεγκτικαὶ ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐκδοθέντων ἐγγράφων προνομίων.

5. Ὅσον περὶ τῶν πρὶν τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης διαταγῆς δοθέντων προνομίων θέλουν εἰσπράττεσθαι οἱ εἰς τὸ ἄρθ. 2 προσδιοριζόμενοι φόροι διὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν θέλει ἰσχύει τὸ προνόμιον ἀκόμη.

6. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ κοινοποίησις τοῦ παρόντος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἄρθ. 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. λαμβάνει δύναμιν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27. Ἰουλ. (8 Αὐγούς.) 1836.

405. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Εὐχαρίστως ἠκούσαμεν τὴν σύστασιν τῆς Ἀχαϊκῆς ἀσφαλιστικῆς τῆς θαλασσοπλοΐας ἑταιρείας· λαβόντες δε ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ ἐπικυρώσεως αἴτησίν της καὶ τὰς συνθήκας τῆς ἑταιρείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. ἀπεφασίσαμεν ὡς ἕπεται·

1. Ἡ κατὰ τὴν 3 Ἰαννουαρίου τ. ε. συμφωνηθεῖσα, καὶ κατὰ τὸν Μάϊον τ. ε. ἐξ ἐπαγγέλματος συστηθεῖσα Ἀχαϊκὴ ἀσφαλιστικὴ τῆς θαλασσοπλοΐας ἑταιρεία, ἐγκρίνεται διὰ τοῦ παρόντος μὲ τοὺς ἀκολούθους προσδιορισμούς.

2. Οἱ ἰδιαίτεροι τῶν μετόχων τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας δανεισταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι διὰ δικαστικῶν κατασχέσεων τὴν χρῆσιν τῶν κεφαλαίων τῆς ἑταιρείας, οὐδὲ νὰ ἐκβιάσωσι δικαστικῶς τὴν ἀπὸ τούτων πληρωμὴν τῶν ἰδιαιτέρων χρεῶν τῶν μετόχων τῆς ἑταιρείας· ἔχουσιν ὅμως το δικαίωμα νὰ ἐμποδίζωσι διὰ νομίμων μέσων τὴν κατὰ τὰς ἐποχὰς τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κερδῶν καὶ τῆς διαλύσεως τῆς ἑταιρίας εἰς τοὺς χρεώστας αὐτῶν ἑταίρους ἀπόδοσιν τοῦ ἐκ τῶν κερδῶν καὶ ἐκ τῶν κεφαλαίων ἐπιβάλλοντος, διὰ νὰ τὸ λαμβάνωσιν ἀντὶ τούτων αὐτοί· καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύνανται νὰ ἀπευθύνωσιν ἐν παντὶ καιρῷ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρείας τοιαύτας περὶ μὴ ἀποδόσεων νομίμους δηλώσεις.

3. Ἡ ἑταιρεία πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός της θέλει λάβει κατοικίαν ἐπίτηδες εἰς Πάτρας, καὶ θέλει κάμει πρᾶξιν περὶ τούτου.

4. Ἡ αὐτὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας της, εὐθὺς ἀφοῦ συνάξῃ τὰ δύο τρίτα τῶν κεφαλαίων της εἰς μετρητὰ ἢ εἰς ὁμολογίας, κατὰ τὰς γενομένας συνθήκας.

5. Ὁ νομάρχης Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς ἑταιρείας, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐμπορείου καὶ τῶν ἐμπορευομένων, καὶ διὰ τοῦτο θέλει λαμβάνει περιοδικῶς γνῶσιν τῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρείας.

6. Ἡ παροῦσα διάταξις θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου θέλει γνωστοποιηθῆ ἀκόμη ὁμοῦ μὲ τὰς διατάξεις, κατὰ τὸν εἰς τὸν ἐμπορικὸν νόμον προσδιωρισμένον τρόπον.

7. Ἔχομεν δὲ πεποίθησιν ἐνδόμυχον, ὅτι ἡ Ἀχαϊκὴ ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία, κατὰ τὸ ἀξιέπαινον παράδειγμα ἄλλων ὁμοίων ἑταιρειῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, θέλει προσφέρει ἐκ τοῦ κέρδους της εἰς τὰ σχολεῖα καὶ εἰς ἄλλα ἀγαθοεργὰ καταστήματα.

8. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ κοινοποίησιν τῆς παρούσης διαταξεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουνίου 1836.

406. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν τῶν Οἰκονομικ. Γραμματείας καὶ ἀναφερόμενοι εἰς προλαβούσας ἀποφάσεις περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερισάντων τῆς ἀποδεκατώσεως φόρων πρὶν τοῦ ἔτους 1833, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ἐφεξῆς·

1. Οἱ χρεῶσται τοῦ τῆς ἀποδεκατώσεως φόρου, τῶν ὁποίων τὰ δέκατα ἐνοικιάσθησαν, ὅμως δὲν ἐσυνάχθησαν ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιαστὴν, ἀλλ' ἐπάρθησαν ἀπὸ ἀνωτέρας ἀναποφεύκτου βίας, δὲν θέλουν ἐνοχληθῆ μὲ δευτέραν πληρωμήν.

2. Τὸ δημόσιον δὲν ἔχει κάμμίαν σχέσιν μὲ τοὺς ὑποενοικιαστὰς, οὗτοι λοιπὸν θέλουν ἀποπεμφθῆ πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς των, διὰ νὰ ἐξισάσουν τὴν ὑπόθεσίν των.

3. Ὅταν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς ἐβλάφθη διὰ τούτου ὅτι δὲν ἐδυνήθη κατὰ μέρος νὰ συνάξῃ τὰ ἐνοικιασθέντα δέκατα, ἐμποδιζόμενος ἀπὸ ἀνωτέραν βίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐπάρθησαν τὰ δέκατα ταῦτα, τότε θέλει ξεκαθαρίζεσθαι ἡ ζημία κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὅλου τῶν εἰς αὐτὸν ἐνοι-

κισθέντων δεκάτων, ἡ δὲ ξεκαθαρισθεῖσα ζημία θέλει ἀφαιρεῖσθαι καὶ ἐκπίπτεσθαι ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον, καθόσον τοῦτο καθυστερεῖ εἰσέτι.

4. Ἐὰν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς δὲν ἐδυνήθη διὰ τὰς εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον σημειωθείσας αἰτίας, νὰ συνάξῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἐνοικιασθέντα δέκατα καθ' ὅλην των τὴν ἔκτασιν, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὅλου τοῦ ἐνοικίου, καθόσον τοῦτο καθυστερεῖ εἰσέτι.

5. Ἂν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς, εὑρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν τῶν §§ 3 καὶ 4, ἤθελεν ἔχει προπληρωμένον ἤδη τὸ ἐνοίκιον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἡ ζημία αὕτη ἀναπληρόνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ εἰς τὰ προλαβόντα. Τὸ δὲ ποσὸν τῆς ζημίας ἀναγνωρίζεται ὡς χρέος τοῦ δημοσίου εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

6. Ὅταν ὁ χρεώστης τοῦ τῆς ἀποδεκατώσεως φόρου δὲν ἐπλήρωσεν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὰ δέκατά του δι' ἄλλας παρὰ τὰς προσημειωθείσας αἰτίας, τότε ὑπάρχει μεταξὺ τούτων ἰδιωτικὴ διαφορὰ, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν σκοπεύομεν νὰ ἐπέμβωμεν.

7. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. παραγγέλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλ. (12 Αὐγούς.) 1836.

——

407. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούς.) τ. ε. Ἡμετέρου διατάγματος τοῦ περὶ εἰσπράξεως καθυστερημάτων, προερχομένων ἀπὸ τὰς πρὸ τοῦ 1833 ἔτους ἀποδεκατώσεις, κινούμενοι ἀπὸ ἀνωτέρους λόγους ὡς πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἐλάβαμεν μέτρα ἐπιεικῆ, ὁποῖα διὰ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατέστησαν ἀναγκαῖα· ἤδη δὲ διατάττομεν ὡς πρὸς τὰς περὶ ἀναγωγῆς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, ἀφοῦ ἀκούσαμεν τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὅσοι ὑπάγονται εἰς τὴν ἐν τῷ προαναφερθέντι Ἡμῶν διατάγματι διαλαμβανομένην κατηγορίαν, καὶ ἔλαβαν ἤδη ἢ θέλουν λάβει παρὰ τοῦ δημοσίου, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου των, τὰς αὐτόθι ἀναφερομένας συγκαταβάσεις καὶ ἀποζημιώσεις, δὲν ἐμποροῦν πλέον οὔτε αὐτοὶ οὔτε οἱ ὑπενοικιασταὶ αὐτῶν, ἕνεκα τοῦ κέρδους τοῦ ὁποίου ἐστερήθησαν, ἢ τῆς ζημίας, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων, νὰ κινήσωσιν ἀναγωγὴν κατὰ τῶν αἰτίων τῆς ἀνωτέρας βίας, οὐδὲ νὰ ἀπαιτήσωσιν ἕνεκεν τούτου ἀποζημίωσίν τινα· οἱ τελευταῖοι ὅμως οὗτοι διατελοῦσιν ὑπεύθυνοι πρὸς τὸ δημόσιον διὰ τὰ εἰσπραχθέντα δέκατα καὶ ἐνοίκια.

2. Ἅπαντα τὰ Ἡμέτερα δικαστήρια θέλουν ἀποποιοῦνται, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος νόμου, τὴν ἐπιδίκασιν τῆς ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου εἰσαχθείσης ἢ εἰσαχθησομένης ἀγωγῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνοικιαστῶν.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) διατάγματος λαμβάνει τὴν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4. (16) Αὐγούς. 1836.

——

408. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ συμμορφώσωμεν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταμείων τοῦ κράτους μὲ τὴν ὁποίαν ἤδη ἐνεκρίναμεν διοικητικὴν διαίρεσιν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) τρ. ἔτους ἐκδοθέντος διατάγματος, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ ταμεῖα τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν, τὰ κανονισθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 Ἡμετέρου διατάγματος (Ἀριθμὸς σελὶς τῆς παρούσης συλλογῆς) καταργοῦνται μὲ τὴν πρώτην Σεπτεμβρ. 1836 ἔτους παλαιοῦ.

2. Ἀντικαθίσανται δὲ συμφώνως μὲ τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν τοῦ κράτους τριάκοντα ἐπαρχιακὰ ταμεῖα.

Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ τῶν ταμείων θέλει ἐκδοθῇ εἰς χωριστὸν διάταγμα.

3. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα ταῦτα ὑπάγονται εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ὁρισμοὺς καὶ τὰ καθήκοντα, τὰ κανονισθέντα διὰ τὰ παύσαντα ταμεῖα τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν, μὲ τὸ ῥηθὲν διάταγμα, καὶ μὲ τὰς κατὰ συνέπειαν ἐκδοθείσας ὁδηγίας.

4. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διαιροῦνται εἰς ταμεῖα ά. καὶ β'. τάξεως.

5. Ὅσων ἐπαρχιῶν ἡ θέσις τὸ ἀπαιτεῖ, ἐκεῖ τὰ χρέη ἐπαρχιακοῦ ταμία ἀνατίθενται εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων μὲ ἀνάλογον μόνον ἐπιμίσθιον.

6. Τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 2 καὶ 4 ἀναφερόμενα ά. καὶ β' τάξεως 30 ταμεῖα εἶναι τὰ ἑξῆς·

Τὰ τῆς πρώτης τάξεως.

ά. Ταμεῖον Ἀργολίδος, περιλαμβάνον τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἄργους καὶ Ἑρμιονίδος· ἕδρα Ναύπλιον·

β'. Ταμεῖον Μαντινείας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Μαντινείαν καὶ Μεγαλούπολιν· ἕδρα ἡ Τριπολιτσᾶ·

γ'. Ταμεῖον Ἀχαΐας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Αἰγείου· ἕδρα Πάτραι·

δ'. Ταμεῖον Μεσσηνίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης· ἕδρα Καλάμαι·

έ. Ταμεῖον Λακεδαιμονίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος, Οἰτύλου καὶ Γυθείου· ἕδρα Σπάρτη·

ς'. Ταμεῖον Αἰτωλίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Μεσολογγίου καὶ Ναυπάκτου· ἕδρα Μεσολόγγι·

ζ΄. Ταμεῖον Φθιώτιδος, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Φθιώτιδος καὶ Λακρίδος· ἕδρα ἡ Λαμία·

η΄. Ταμεῖον Ἀττικῆς, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Μεγάρων καὶ Αἰγίνης· ἕδρα Ἀθῆναι·

θ΄. Ταμεῖον Εὐβοίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Χαλκίδος μὲ τὰς νήσους Σκιάθον, Σκόπελον καὶ Ἡλιοδρόμια· ἕδρα Χαλκίς·

ι΄. Ταμεῖον Σύρου, περιέχον τὰς νήσους Σύρας, Κέας, Κύθνου, Σερίφου καὶ Μυκώνου· ἕδρα Ἑρμούπολις.

Τὰ τῆς δευτέρας τάξεως.

ιά. Ταμεῖον Κορινθίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Κορινθίας καὶ Σικυωνίας· ἕδρα Κόρινθος.

ιβ΄. Ταμεῖον Ὕδρας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Ὕδρας, Σπετσῶν, Τροιζηνίας καὶ Καλαβρίας (Πόρου)· ἕδρα Ὕδρα·

ιγ΄. Ταμεῖον Κυλληνίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Καλαβρύτων καὶ τὸ ἀνῆκον αὐτῶν μέρος τῆς Διποταμίας· ἕδρα Κυναίθη·

ιδ΄. Ταμεῖον Ἠλείας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Γαστούνης, μὲ τὸ προτητερινὸν μέρος αὐτῆς τῆς Διποταμίας· ἕδρα Πύργος·

ιέ Ταμεῖον Τριφυλίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας· ἕδρα Κυπαρισσία·

ις΄. Ταμεῖον Πυλίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Μεθώνην· ἕδρα ἡ Πύλος·

ιζ΄. Ταμεῖον Γορτύνης, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυναν, καὶ τὸ ἀνῆκον εἰς αὐτὴν μέρος τῆς Διποταμίας· ἕδρα ἡ Θησσόα (Διμιτσάνα)·

ιή. Ταμεῖον Κυνουρίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Κυνουρίας καὶ Πρασσιῶν· ἕδρα τὸ Ἄστρος·

ιθ΄. Ταμεῖον Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς· ἕδρα ἡ Μονεμβασία·

κ΄. Ταμεῖον Ἀκαρνανίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Ἀκαρνανίαν· ἕδρα ἡ Βόνιτσα·

κά. Ταμεῖον Τριχωνίας, περιέχον τὸ Ἀγρίνιον μὲ τὴν παλαιὰν ἐπαρχίαν Ἀποκόρου· ἕδρα τὸ Ἀγρίνιον·

κβ. Ταμεῖον Εὐρυτανίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Καλλιδρόμην· ἕδρα Καλλιδρόμη·

κγ΄. Ταμεῖον Φωκίδος, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Παρνασίδος καὶ Δωρίδος· ἕδρα ἡ Ἄμφισσα·

κδ΄. Ταμεῖον Θηβῶν, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν· ἕδρα Θῆβαι·

κέ. Ταμεῖον Βοιωτίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείαν· ἕδρα ἡ Λεβαδεία·

κς΄. Ταμεῖον Καρυστίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Κυρύστου καὶ τὴν νῆσον Σκῦρον· ἕδρα ἡ Κούμη·

κζ. Ταμεῖον Τήνου, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Τήνου καὶ Ἄνδρου· ἕδρα ἡ Τῆνος·

κή. Ταμεῖον Νάξου, περιέχον τὰς νήσους Νάξου, Πάρου καὶ Ἀντιπάρου· ἕδρα ἡ Νάξος·

κθ΄. Ταμεῖον Θήρας, περιέχον τὰς νήσους Θήραν, Ἀμοργὸν, Ἴον, Πολύκανδρον· ἕδρα ἡ Θήρα·

λ΄. Ταμεῖον Μήλου, περιέχον τὰς νήσους Μῆλον, Κίμωλον καὶ Σίφνον· ἕδρα ἡ Μῆλος·

7. Εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας ἀνατίθενται πρὸς ὥραν τὰ χρέη των ἐπαρχιακῶν ταμιῶν εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων· δηλαδὴ

ά. Τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Κορίνθου·

β΄. Τῆς ἐπαρχίας Ὕδρας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Ὕδρας·

γ΄. Τῆς ἐπαρχίας Πυλίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Πύλου·

δ΄. Τῆς Ἐπαρχίας Κυνουρίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Ἄστρους·

έ. Τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Μονεμβασίας·

ς΄. Τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Κούμης·

ζ. Τῆς ἐπαρχίας Τήνου, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Τήνου·

ή. Τῆς ἐπαρχίας Νάξου, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Νάξου·

θ΄. Τῆς ἐπαρχίας Θήρας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Θήρας·

ί. Τῆς ἐπαρχίας Μήλου, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Μήλου.

8. Συμφώνως μὲ τὸν §. 28 τοῦ μνησθέντος Β. διατάγματος εἴς τινα μέρη δι' εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας δύνανται νὰ διωρισθῶσι καὶ ἐπίτροποι τῶν ἁρμοδίων ἐπαρχιακῶν ταμιῶν· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι θέλει διορίζονται ἀμέσως παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, λαμβανόμενοι ἀπὸ ἐπιστάτας καὶ γραμματεῖς τῶν τελωνείων, ἢ γραμματεῖς τῶν Διοικητῶν, καὶ ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους μὲ μίαν ἁπλῆν μηνιαίαν ἀποζημίωσιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἀπὸ 10 ἕως 20 δραχμάς. Τὰ χρέη των δὲ εἶναι τὰ αὐτὰ ὡς ἐκανονίσθησαν διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει πρὸς αὐτοὺς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τύπων τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, λαμβάνουσα ἐν τούτοις ὑπ' ὄψιν ῥητῶς τὰ περὶ τῆς ἐγγυήσεως (ἄρ. 11).

9. Ὅλα τὰ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μιᾶς ἐπαρχίας εὑρισκόμενα εἰδικὰ ταμεῖα θέλουν κατὰ δεκαήμερον ἀποπέμπει ἁρμοδίως εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τὰ περισσεύοντα εἰς αὐτὰ μετρητὰ, καὶ τοῦτο ὡσαύτως εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον· ἀλλ' ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματείαν καὶ τὸ γενικὸν ταμεῖον νὰ δώσῃ ἰδιαιτέρας τινὰς πρὸς ταῦτα καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα εἰδικὰς ὁδηγίας περὶ συγκεντρώσεως τῶν χρημάτων εἰς ἄλλα παρὰ τὰ ἁρμόδια ταμεῖα, ὅταν τοῦτο ἀπαιτεῖται πρὸς εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας, οἰκονομίαν τῶν ἐξόδων, καὶ ἀπὸ ἄλλας περιστάσεις.

10. Τὰ εἰδικὰ ταμεῖα δύνανται νὰ ἐξαργυρώσουν χρηματικὰ ἐντάλματα, ὅταν τοῖς διευθύνω-

και θεωρημένα ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους ἐπαρχιακοὺς ταμίας· ἀλλὰ τὰ ἐντάλματα θέλει θεωροῦνται ὡς ἐνυπάρχοντα μετρητὰ εἰς τὸ ταμεῖόν τους, καὶ ὡς τοιαῦτα θέλει τ' ἀποστέλλουν εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα τῆς ἁρμοδιότητός των

11. Ἡ εἰς τοὺς §. 100 καὶ 101 ἀναφερομένη ἐγγυοδοσία προσδιορίζεται διὰ τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίας ἀπὸ δραχμὰς ὀκτὼ χιλιάδας, καὶ δίδεται εἰς μετρητὰ, παρακατατιθέμενα εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον μὲ ἀπολαβὴν τόκου 6 0|0 τὸν χρόνον, ἢ εἰς ἀκίνητα κτήματα.

Εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ὑποχρέωσιν ὑπάγονται καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθενται καὶ τὰ χρέη ἐπαρχιακοῦ ταμείου. Τὰ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν προσδιορίζονται καὶ κανονίζονται ἐν καιρῷ τοῦ διορισμοῦ των.

12. Οἱ τῆς πρώτης τάξεως ταμίαι φέρουσι βαθμὸν καὶ στολὴν ὑπουργικῶν παρέδρων, προπορευομένων ὅμως τούτων.

Οἱ τῆς δευτέρας ὑπουργικῶν γραμματέων α΄. τάξεως, προπορευομένων τούτων

Ὁ δὲ μισθος, διὰ τοὺς μὲν, προσδιορίζεται εἰς δρ. διακοσίας τριάκοντα (230)· διὰ τοὺς δὲ, δρ. ἑκατὸν ἑβδομήκοντα (170), συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν γραφικῶν ἐν γένει ἐξόδων τους, πλὴν τῶν βιβλίων, καθημερινοῦ, καθολικοῦ, τριπλοτύπων, τῶν γραμματίων παραδόσεως, ἐκτύπων καταστάσεων καὶ βιβλίων τῶν λήξεων, σταλησομένων εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

13. Τὰ διοικητικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῶν Β. οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 19 (31) Μαρτίου 1836.

14. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλ (10 Αὐγούς.) 1836.

409. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ ἡ κατάργησις τῶν ταμείων τῶν νομῶν ἐπιφέρει αὔξησιν εἰς τὰς λεπτομερεῖς ἐργασίας τοῦ Ἡμετέρου γενικοῦ ταμείου, καὶ ἐπειδὴ αἱ εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν καὶ τὸν ἐλεγκτὴν, διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 καταστατικοῦ τῶν ταμείων διατάγματος ἐπιβαλλόμεναι εὐθῦναι περισσεύουσι διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐργασιῶν, ἀκούσαντες τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς αὐτῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς καταστάσεως τοῦ γενικοῦ ταμείου αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ἑνὸς ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπαλλήλου· οὗτος διορίζεται παρ' Ἡμῶν, καὶ λαμβάνει ἐτήσιον μισθὸν 3,000 δρ. καὶ βαθμὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου, προηγουμένου ὅμως τούτου.

2. Οἱ δύο συνεργοὶ τοῦ γενικοῦ ταμείου θέλουν διορίζεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς παρ' Ἡμῶν· ὁ πρῶτος τούτων θέλει ἀπολαμβάνει μισθὸν ἐτήσιον 2,400 δραχμῶν, ὁ δὲ ἄλλος 2,000 δραχμῶν.

3. Ὁ μισθὸς τοῦ ὑπηρέτου τοῦ ταμείου προσδιορίζεται εἰς 720 δραχ. ἐτησίως.

4 Προσέτι ἐγκρίνομεν εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν ἐτησίως 3,000 δραχ. ὡς τὸ μέγιστον καὶ ἀνυπέρβλητον ὅρον πρὸς πληρωμὴν ἐκτάκτων ἐργασιῶν καὶ βοηθῶν, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

5. Εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν δίδομεν τὴν ἄδειαν ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνην καὶ ὑπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὸν §. 78 τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 διὰ τὴν τοιαύτην περίστασιν προσδιωρισμένων διατυπώσεων, νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπάλληλον νὰ κρατῇ τὸ καθημερινόν.

6. Ἐκτὸς τῆς κρατήσεως τοῦ καθημερινοῦ βιβλίου μὲ τὴν ὁποίαν ὁ γενικος ταμίας εἰμπορεῖ νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπάλληλον, χρέη τοῦ τελευταίου τούτου εἶναι·

α΄. Νὰ ἐπεξεργάζηται ἀναλόγως τῆς ὑπηρεσίας τὰ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον εἰσερχόμενα ἀντικείμενα καὶ νὰ φροντίζῃ τὴν σπουδαίαν ἀλληλογραφίαν·

β΄. Νὰ πιστοποιῇ τὰ ἔγγραφα τῶν ταμείων τῶν διοικήσεων·

γ΄. Νὰ διευθύνῃ τὰ τῆς καταχωρήσεως καὶ νὰ ἐπιστατῇ αὐτήν·

δ΄. Νὰ προετοιμάζῃ κατ' ὀλίγον ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμὸν, καὶ νὰ καταστρώνῃ τοῦτον·

7. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλ. (12 Αὐγ.) 1836.

410. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον διάκρισις τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τὰς ἰδιοκτήτους νομὰς ἐπροξένησε πολλὰς δυσκολίας καὶ παράπονα.

Θεωροῦντες τὴν μεγάλην ἀξίαν, τὴν ὁποίαν αἱ κοινότητες θέτουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἐθνικῶν νομῶν·

Θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων, καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν ὁρίων των δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη καθ' ὅλην τὴν περιοχὴν τοῦ Βασιλείου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐμποδιζόμεθα κατὰ τοὺς πατρικοὺς Ἡμῶν σκοποὺς νὰ παραχωρήσωμεν ἀπὸ τώρα εἰς τὰς κοινότητας τὴν μόνιμον διάθεσιν τῶν εἰς αὐτὰς ἀπαιτουμένων ἐθνικῶν νομῶν, ἄνευ βλάβης τῶν ὑπαρχόντων τῆς ἰδιοκτησίας δικαιωμάτων.

Ἔχοντες ὅμως τοὺς εὐνοϊκοὺς σκοποὺς νὰ εὐκολύνωμεν εἰς τὰς κοινότητας, ὅσον ἔνεστι, τὴν ἄνευ ἀναβολῆς χρῆσιν τῶν νομῶν τούτων, καὶ ἕνεκα τούτου νὰ παραιτήσωμεν διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἤδη τὸν ἰδιαίτερον φόρον ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν νομῶν·

Θεωροῦντες προσέτι, ὅτι ἡ ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου εἴσπραξις τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου προξενεῖ εἰς τὸ δημόσιον σημαντικὰ ἔξοδα, καὶ δίδει ἀφορμὴν εἰς καταχρήσεις·

Ἐπιθυμοῦντες δὲ θερμῶς ν' ἀπομακρύνωμεν πᾶσαν αἰτίαν συγκρούσεως ἥτις ἠδύνατο νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν διανομὴν τῶν ποιμνίων ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν νομῶν·

Τελευταῖον ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ νομὴ ξένων ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ὑποστηρίζει τὴν νομαδικὴν ζωὴν, ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰς προόδους τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ φέρει βλάβην εἰς τὴν γεωργίαν·

Ἀπεφασίσαμεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ποιμνίων φόρος δὲν διακρίνεται τοῦ λοιποῦ, ὡς πρότερον, εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ εἰς φόρον ἐπὶ τῆς νομῆς· ὁ τελευταῖος καταργεῖται ἀπὸ τὸ 1836 ἔτος ἀρχίζων· τὰ δὲ ζῶα ὑπόκεινται πλέον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ζώων, ὡς τὸν μόνον δημόσιον φόρον.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1836 ὡς ἀκολούθως·

Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) τὸ κεφάλι 35 λεπ., διὰ τὰ μεγάλα 1 δραχ· καὶ 50 λεπ., διὰ τοὺς ὄνους 1 δραχμή.

3. Ἐλεύθερα τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου εἶναι·

α. Τὰ θηλάζοντα ζῶα·

β. Οἱ ἀροτῆρες βόες, τοὺς ὁποίους μεταχειρίζονται ἀληθῶς οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

4. Ἕκαστον ποίμνιον θέλει τοποθετηθῇ εἰς τὰς δημοσίους νομὰς, ὅπου ἦτον τοποθετημένον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Εἰς περίστασιν συγκρούσεως διὰ παρέκβασιν ὁρίων μεταξὺ ποιμένων καὶ ποιμένων, ἢ ποιμένων καὶ ἐγκατοίκων, ὁ ἁρμόδιος Διοικητὴς, ἀφοῦ προηγουμένως λάβῃ ἀκριβεῖς ἐπιτοπίους πληροφορίας, καὶ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, θέλει ἀποφασίζει. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ὁδηγήσει τὰς Ἀρχὰς ταύτας καταλλήλως, ὥστε εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν αἱ τοποθετήσεις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν ἐφυλάχθησαν, καὶ ἐπομένως καὶ τώρα δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀκριβῶς ἐγνωσμέναι, νὰ καταπαύσωσιν, ὅσον ἔνεστι, τὰ κατὰ συνέπειαν τούτων ἀκολουθοῦντα παράπονα ἐκ μέρους τῶν ἰδιοκτήτων τῶν ποιμνίων.

5. Οἱ ἰδιοκτῆται τζεφλικίων, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν νομῶν, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ἐπιστηρίζονται εἰς ἔγγραφα, ἔχοντα τοὺς ἀναγκαίους τόπους, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ νομῶν τοῦ δημοσίου, ἢ τῶν μοναστηρίων, τῶν ὁποίων τὸ δικαίωμα τῆς νομῆς ἐμπεριλαμβάνεται ῥητῶς εἰς τὴν ἐνοικίασιν, καὶ τέλος οἱ ἰδιοκτῆται χωραφίων, τὰ ὁποῖα δὲν καλλιεργοῦνται καθ' ἕκαστον ἔτος, καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ὅταν ἦναι καλλιεργημένα, δὲν πληρώνεται, παρὰ μόνον τὸ ἁπλοῦν δέκατον, θέλουν διαθέτει κατ' ἀρέσκειαν τὰς ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων νομὰς, πληρόνοντες ὅμως τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου.

6. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, καθὼς προσδιωρίσθη ἀνωτέρω, θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίας· ὡς ἐλάχιστος ὅρος δὲ θέλει ληφθῇ ἐνταῦθα ἡ ποσότης, ἡ ὁποία προκύπτει ἀπὸ τὴν καταρίθμησιν τοῦ 1835 ἔτους, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τότε φορολογίας. Εἴσπραξις δὲ τοῦ φόρου διὰ καταμετρήσεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δὲν θέλει γένει, παρὰ μόνον εἰς τὴν περίστασιν, ὁπότε, ἢ δεν προσφέρεται διόλου τιμὴ, ἢ προσφέρεται μικρὰ καὶ ἀπαράδεκτος.

7. Αἱ ἐνοικιάσεις θέλουν ἐνεργηθῇ ἐπιτοπίως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, κατὰ τοὺς τύπους τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου τ. ε., καθ' ὅσον αὐτοὶ δὲν ἐναντιοῦνται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

8. Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν ἐνεργήσει τὴν καταμέτρησιν τὸν Φεβρουάριον, θέλουν συνάξει τὸν φόρον τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον, καὶ θέλουν πληρόνει τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος των εἰς ὁλόκληρον καὶ μοναδικὴν δόσιν τὴν 15 Μαΐου 1837.

9. Πᾶσα διένεξις μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν θέλει κρίνεσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ πλειοψηφίαν, καὶ ὁριστικῶς ἀπὸ τὸν διοικητὴν καὶ εἰρηνοδίκην, καὶ ἀπὸ τὸν δήμαρχον, καὶ εἰς ἔλλειψιν τούτου, ἀπὸ τὸν δημογέροντα τοῦ δήμου, ὅπου γεννᾶται ἡ διένεξις. Τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται εἰς κάμμίαν ἀπαίτησιν ἀπὸ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν.

10. Ἂν οἱ φορολογούμενοι κτηνοτρόφοι θέλωσι νὰ μεταθέσωσιν ἀλλαχοῦ τὰ ποίμνιά των, πρὶν πληρώσωσι τὸ πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν χρέος των, δύνανται νὰ τὸ κάμωσιν, ἀφοῦ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἐγγύησιν ἀξιόχρεων, ἀλλ' εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρώσωσι πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεταβάσεως, ἀπὸ τὸν τόπον τῆς καταμετρήσεως, ἕως τὸ μέρος, ὅπου ἠναγκάσθη νὰ ὑπάγῃ ζητῶν πληρωμήν.

11. Ὅλοι οἱ ποιμένες οἵτινες ἔζων ζωὴν νομαδικὴν, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταγραφῶσι πρὸ τῆς α. Νοεμβρίου τ. ε. ὡς μέλη ἑνὸς τῶν δήμων τοῦ βασιλείου, καὶ ὡς τοιοῦτοι θέλουν ἀπολαμβάνει τὸ αὐτὸ δικαίωμα τῆς νομῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ δημόται· ἄλλως δὲ δὲν εἶναι ἀνεκτοὶ ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰμὴ κατὰ μόνον τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα.

12. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ξένους ποιμένας νὰ εἰσάγωσι προσωρινῶς εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου νομὰς τὰ ποίμνιά των, διὰ νὰ τὰ ἐξάγωσι πάλιν. Συγχωρεῖται μόνον εἰς τοὺς ποιμένας τούτους νὰ καταγραφῶσιν ὡς μέλη ἑνὸς τῶν ἑλληνικῶν δήμων, ἢ νὰ σχηματίσωσι μόνοι των δήμους με-

γάλους, μακρὰν τῶν ἀρκτικῶν ὁρίων, προσφέροντες προηγουμένως ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ὑποχρεώσεώς των, τὸ νὰ μὴν ἐξέλθωσι πλέον τοῦ Βασιλείου.

13. Διὰ νὰ προφυλάττωνται αἱ νέαι βλαςήσεις εἰς τὰ δάση ἐν γένει ἀπὸ πᾶσαν ἐκ μέρους τῶν ποιμνίων ζημίαν, αἱ εἰς τὰ δάση νομαὶ τίθενται ὑπὸ τὴν ἁπλῆν ἐπιτήρησιν τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων· οὗτοι δὲ θέλουν συμπράττει ἑπομένως ἐπὶ τῇ βάσει ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, ἐκδοθησομένου παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθ. 4 προσδιωρισμένην διάθεσιν τῶν δημοσίων νομῶν.

Οἱ ποιμένες εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι μ'ὅλην των τὴν περιουσίαν δι' ὅλας τὰς βλάβας καὶ ζημίας, αἱ ὁποῖαι προξενοῦνται ἀπὸ φθορὰν, ἢ πυρκαϊὰν, καὶ ὑπάγονται ῥητῶς εἰς τὸν περὶ ἀνομημάτων κατὰ τὰ δάση νόμων.

14. Αἱ ἐθνικαὶ νομαὶ, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ὡς λειμῶνες, καὶ ὑπόκεινται εἰς θερισμὸν τοῦ χόρτου, δὲν θέλουν συμπαραληφθῇ μεταξὺ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 4 σημειωθειτῶν ἐθνικῶν νομῶν, ἢ εἰς τὴν ἐνοικίασιν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου· μᾶλλον δὲ θέλουν ἐκδοθῇ ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ περὶ τούτων.

15. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος, λαμβάνει τὴν δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1836.

411. ΟΘΩΝ. κ τ λ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ φέρωμεν εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἰσοῤῥοπίαν τὰ δημόσια εἰσοδήματα μὲ τὰ ἄφευκτα ἔξοδα τῆς ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ διὰ τοῦ ψηφίσματος ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1830 ἄρθ. 3 ἀριθ. 2 καὶ 3 εἰσαχθεὶς ἐπιτόπιος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος καταργεῖται διὰ τοῦ παρόντος ἀπὸ τὴν 1. Ἰανουαρίου 1836.

2. Ἀντὶ δὲ τῶν καταργηθέντων ἐπιτοπίων φόρων τούτων, εἰσάγεται γενικὸς ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος, ἀρχόμενος ἀπὸ τὰ 1836.

3. Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρον, ὑπόκεινται μόνον· ά. αἱ ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος ἐνοικιασμέναι οἰκοδομαί· β'. Τὰ μὴ ἐνοικισμένα μέρη μιᾶς οἰκοδομῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἰδιοκτήτης μετέρχεται ὁποιονδήποτε κλάδον βιομηχανίας.

Ὅλαι αἱ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην μὴ ὑπαγόμεναι οἰκοδομαὶ, ἢ τούτων μέρη, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεραι τοῦ φόρου τούτου.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος προσδιορίζεται 7 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, καὶ μάλιστα εἰς μὲν τὰς οἰκοδομὰς, τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. α. τοῦ προηγομένου ἄρθρου σημειωθεῖσαν κατηγορίαν, ἐκ τοῦ πραγματικοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀμοιβαίως συμφωνηθέντος ἐνοικίου, εἰς δὲ τὰς οἰκοδομὰς τῆς κατηγορίας β., κατὰ τὸν δι' ἐκτιμήσεως καὶ παραβολῆς μὲ τὰ τρέχοντα τοπικὰ ἐνοίκια συναγόμενον ὑπολογισμὸν τῶν ἐνοικίων. Ταῦτα δὲν δύνανται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἦναι ὀλιγώτερα τῆς ποσότητος ἐκείνης, ἡ ὁποία κατὰ τὸ ἄρθ. 3 τοῦ νόμου ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου τ. ε. περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνῶν φόρου, ἀφαιρεῖται ἐνταῦθα διὰ τὸ ἐνοίκιον τοῦ ἐργαστηρίου.

5. Τοῦ φόρου τούτου μόνον τέσσαρα πέμπτα (80 0|0) θέλουν εἰσπράττεσθαι διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ταμείου, τὸ δὲ λοιπὸν πέμπτον (20 0|0) παραχωρεῖται εἰς τὸ ἁρμόδιον δημοτικὸν ταμεῖον μὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθ. 9 συμφωνίας.

6. Οἱ ἐνοικιασταὶ καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν οἰκοδομῶν εἶναι ὑπόχρεοι, γενομένης τῆς συμφωνίας, νὰ παρουσιάζωσιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν εἰς τὸν δήμαρχον τὰ πρωτότυπα τῶν ἐνοικιαστηρίων ἔγγραφα· ἀλλ' ἐὰν δὲν γίνῃ ἔγγραφος συμφωνία, τότε θέλουν δηλοποιεῖ ἀμφότεροι προφορικῶς τὸ ἐνοίκιον, ἐμφανιζόμενοι εἰς τὸν δήμαρχον.

Παρομοία παρουσίασις, ἢ δηλοποίησις θέλει γίνεσθαι καὶ ὅταν τὸ ἐνοίκιον μεταβληθῇ ἔπειτα, ἢ ὅταν ἀναιρεθῇ ἡ ἐνοικίασις, πρὶν παρέλθῃ ὁ συμφωνηθεὶς καιρός.

Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται δὲ, οἵτινες μετέρχονται εἰς τὴν οἰκοδομήν των κλάδον τινα βιομηχανίας χρεωστοῦν νὰ κάμωσι τὴν ἀνήκουσαν δηλοποίησιν· συγχρόνως δὲ καὶ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐνοικίου.

7. Περὶ δὲ τῆς εἰς τὸ ἄρθ. 6 διορισθείσης παρουσιάσεως τῶν ἐνοικιαστηρίων καὶ τῆς δηλοποιήσεως, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἐπικυροῦσθαι ἐπισήμως παρὰ τοῦ δημάρχου, θέλει κρατεῖ οὗτος καταλογον ἰδιαίτερον, ὅστις θέλει ἀναπληροῖ τὸν τόπον κτηματολογίου εἰσπράξεως, περιέχων ταὐτοχρόνως καὶ α. τάξεως ἀριθμόν· β'. ὄνομα καὶ ἐπίθετον, ἔπειτα κατάστασιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ· γ'. ὄνομα καὶ ἐπίθετον, ἔπειτα κατάστασιν τοῦ ἰδιοκτήτου· δ'. σημείωσιν τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν ἁρμοδίων μερῶν (τμημάτων) αὐτῆς· ἐ. ἐνοίκιον καὶ ὑπολογισμὸν ἐνοικίων μὲ ἀριθμοὺς καὶ ὁλόγραφον· ϛ'. ὑπογραφὴν τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ζ'· ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου· ή. φόρον ἐνοικίου· θ'. παρατηρήσεις· ί. ἀπόδειξιν εἰς τὸ στέλεχος, ὅτι ἐπαρουσιάσθη τὸ ἐνοικιαστήριον, καὶ ἔγεινεν ἡ δηλοποίησις.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος δύναται εἰς κάθε καιρὸν νὰ θεωρήσῃ τὸν καταλογον τοῦτον.

8. Ἐὰν ὁ δήμαρχος ἔχῃ νὰ κάμῃ παρατηρήσεις περὶ τοῦ ἐνοικίου καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐνοικίου, θέλει τὰς καταχωρεῖ μόνος του εἰς τὸν κατάλογον (ἄρθ. 7.) προσηκόντως· θέλει δὲ τὸν κλείει προσθέτων τὴν ὑπογραφήν του καὶ τὴν ἐπίσημον

σφραγίδα, καὶ παρουσιάζων αὐτὸν παρευθὺς εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἐπίτροπον.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἶναι ὑπόχρεος ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του νὰ κάμῃ τὰς τυχὸν παρατηρήσεις του περὶ τῶν παρουσιασθέντων καὶ δηλωθέντων ἐνοικίων, καὶ ὑπολογισμῶν τῶν ἐνοικίων, ἀφοῦ πρῶτον αὐτὸς ἐπιθεωρήσῃ προσωπικῶς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος οἰκοδομάς· δύναται δὲ νὰ προτείνῃ ἀφ' ἑαυτοῦ του νὰ γίνῃ διατίμησις τοῦ ἐνοικίου καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐνοικίου διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐὰν ὑπάρχωσι βάσιμοι ἐνστάσεις ἐναντίον τῶν παρουσιασθεισῶν, ἢ δηλοθεισῶν συμφωνιῶν ἐνοικίων.

9. Τὰ ἄρθρ. 9, 10, 11, 12, 13 καὶ 14, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, καὶ 28 τοῦ νόμου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνῶν ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸν φόρον τοῦ ἐνοικίου τῶν οἰκοδομῶν.

10. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος πληρόνεται τὴν 28 Δεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

11. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος ἐφοδιάζεται διὰ τοῦ παρόντος μὲ τὴν δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλ. (12 Αὐγ.) 1836.

412. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Γνωρίσαντες τὴν ἀνάγκην νὰ αὐξήσωμεν τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους, διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν τὰ ἀναπόφευκτα ἔξοδά του, καὶ ἐπιθυμοῦντες ταὐτοχρόνως νὰ κατορθώσωμεν τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἴσην διανομὴν τῶν φόρων, διὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνωνται μόνον αἱ κλάσεις τῶν γεωργῶν καὶ τῶν ποιμένων, θέλοντες προσέτι νὰ ἐμποδίσωμεν τὰς καταχρήσεις, τὰς ὁποίας ἐπέφερεν ἡ εἴσπραξις τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει δικαστικῶν συμβολαιογραφικῶν, διοικητικῶν καὶ τῶν ὑποθηκῶν διατιμήσεων πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου, καὶ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

1. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος νόμου, καταργοῦνται ὅλαι αἱ δικαστικαί, συμβολαιογραφικαί, διοικητικαὶ καὶ τῶν ὑποθηκῶν διατιμήσεις, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἐλαμβάνοντο μέχρι τοῦδε διὰ καταχωρήσεις, ἐγγραφάς, ἐπικυρώσεις ἐγγράφων καὶ πράξεων πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἢ διαφόρων ὑπαλλήλων καὶ δημοσίων ὑπηρετῶν.

2. Ἀντὶ τῶν δικαιωμάτων τούτων εἰσάγεται εἷς γενικὸς φόρος ὑπὸ τὸ ὄνομα χαρτόσημον.

3. Τὸ χαρτόσημον εἰσπράττεται, ἢ γραφομένων ἀπ' εὐθείας τῶν ἐγγράφων πρακτικῶν καὶ συμφωνιῶν, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος διαλαμβάνει, ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χάρτου, ἤ, εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου σημειωθείσας περιστάσεις, προσθετομένου τοῦ ἁρμοδίου λευκοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐπὶ τούτων μετὰ ταῦτα, ἢ σφραγιζομένων καὶ ἐκείνων ὡς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα ὅσα ὑπόκεινται νομίμως εἰς τὸ χαρτόσημον.

4. Ἐπὶ τοῦ νομίμου δικαιώματος χαρτοσήμου δὲν γίνεται κάμμία ἄφεσις, καὶ τὰ διεφθαρμένα σφραγιστὰ φύλλα δὲν δύνανται οὔτε νὰ μετασφραγισθῶσιν, οὔτε νὰ ἀντιλλαχθῶσιν, καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι διόλου ἀμεταχείριστα.

Ὅταν ἑνὸς σφραγιστοῦ φύλλου ἔγεινεν ἅπαξ χρῆσις εἰς σχέδιον, περίληψιν, ἔκθεσιν, ἀντιγραφήν, ἢ εἰς ὁποιονδήποτε ἄλλον σκοπόν, τὸ φύλλον τοῦτο δὲν δύναται πλέον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κἀνένα ἄλλον σκοπόν, οὔτε ἂν ἤθελε γίνῃ μόνον ἀρχὴ νὰ γραφῇ ἐπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰδικῆς ἐπισφραγίσεως.

5. Ὁ σφραγιστὸς χάρτης, τοῦ ὁποίου ἡ προμήθεια γίνεται διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν θέλει πληρόνεσθαι χωριστὰ ἀπὸ τὸ χαρτόσημον. Τὸ φύλλον ἀνοικτὸν θέλει ἔχει μῆκος μὲν 0,283 μέτρου, πλάτος δὲ 0,406 μέτρου.

6. Εἰς τὴν ὕλην τοῦ χαρτίου θέλει ἐντυπωθῇ ἐν τῇ κατασκευῇ ὑδάτινον σημεῖον (filigrane) παριστάνον τὸ εἰς τὸ Ἡμέτερον ἀργυροῦν νόμισμα ἐγγεχαραγμένον παράσημον τοῦ κράτους, καὶ ἔχων κύκλωθεν μὲ μεγάλα γράμματα τὰς λέξεις «Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος».

Κατ' ἀρχὰς δέ, καὶ μέχρις οὗ ἡ ἐπὶ τοῦ σφραγιστηρίου ἀρχὴ προμηθεύσει τὸν χάρτην μὲ τὸ ἐντετυπωμένον ὑδάτινον σημεῖον, ἠμπορεῖ νὰ ἐκδοθῇ σφραγιστὸς χάρτης καὶ ἄνευ τοῦ σημείου τούτου.

Ἡ προθεσμία, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ διορισμὸς οὗτος παύει, καὶ εἰσάγεται ἀποκλειστικῶς ἡ χρῆσις τοῦ χάρτου μὲ το ὑδάτινον σημεῖον θέλει κοινοποιηθῇ ἐν καιρῷ, καὶ δημοσιευθῇ· δι' ἐκεῖνα δὲ τὰ ἔγγραφα, περὶ τῶν ὁποίων διετάχθη ἢ θέλει διαταχθῇ ὡρισμένον τι σχῆμα, καθὼς διαβατήρια, ἄδειαι ὁπλοφορίας, ἀφέσεις ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, κ. τ. λ. δύναται νὰ γενῇ χρῆσις χάρτου καὶ χωρὶς τὸ ῥηθὲν ὑδάτινον σημεῖον.

7. Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου θέλουν προσδιορισθῇ καὶ θέλουν πωλεῖσθαι διὰ συναλλαγματικάς, καὶ ἄλλα ἐμπορικὰ ἔγγραφα διάφορα σχῆ-

ματα χάρτου, ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς χρήσεως, καὶ φέροντα ὅλα τὸ ῥηθὲν ὑδάτινον σημεῖον.

8. Εἰς ἰδιώτας, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ κάμωσι χρῆσιν εἰς τὰ ἔγγραφα αὐτῶν περγαμηνοῦ, καὶ χάρτου χωρὶς ὑδατίνου σημείου, ἢ μὲ ἄλλα ὑδάτινα σημεῖα εἰς τὰ κατάστιχά των, εἶναι συγχωρημένον τοῦτο, ἀλλ' ὅμως ταῦτα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν σφράγισιν, πρὶν μεταχειρισθῶσι, παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου νομισματοκοπείου, καὶ σφραγιστηρίου Ἀρχῇ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου· οἱ παρὰ τούτῳ φυλαχθησόμενοι τύποι θέλουν προσδιορισθῇ διὰ τῶν περὶ ἐκτελέσεως ὁδηγιῶν.

9. Τὰ παιγνιόχαρτα, τὰ χρονολόγια (καλανδάρια) καὶ τὰ περιέχοντα χρονολόγια χαρτοφυλάκια, ὑπόκεινται εἰς ἰδιαιτέραν σφράγισιν· αὕτη δὲ θέλει γίνεσθαι ὄχι μόνον παρὰ τῷ Ἡμετέρῳ νομισματοκοπείῳ δηλαδὴ σφραγιστηρίῳ ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ καὶ εἴς τινας ἄλλας πόλεις τοῦ Βασιλείου διὰ τῶν Ἀρχῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι διορίζονται ἐπὶ τούτῳ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

10. Εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν παρόντα νόμον, δὲν πρέπει νὰ γράφωνται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου, ὅταν παρουσιάζωνται ἐνώπιον δικαστηρίων, ἢ ἄλλων δημοσίων Ἀρχῶν, θέλει προστίθεται ὁ ἁρμόδιος λευκὸς σφραγιστὸς χάρτης μετὰ ταῦτα· τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ δι' ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐγράφησαν εἰς σφραγιστὸν χάρτην, καὶ ἑπομένως ὑπάγονται εἰς τὸ χαρτόσημον, ἐπιβαλλομένης ἕνεκα τούτου καὶ τῆς ποινῆς τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου κατὰ τὸ ἄρ. 43· προσέτι δὲ καὶ δι' ἐκεῖνα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται μὲν κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸ χαρτόσημον, ἔγειναν δὲ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐφέρθησαν ἐντὸς αὐτῆς. Εἰς δὲ τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα θέλουν πληρώσει ποινὴν χαρτοσήμου, θέλει προστίθεσθαι πάντοτε ὁ λευκὸς σφραγιστὸς χάρτης ὄχι μόνον διὰ τὸ ποσὸν τοῦ χαρτοσήμου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ποσὸν τῆς ποινῆς ἀναλόγως τοῦ ἄρθρου 43.

Ἡ πρόσθεσις αὕτη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 13 ὡρισμένον τρόπον.

11. Ὁ σφραγιστὸς χάρτης κατασκευάζεται μόνον εἰς το νομισματοκοπεῖον, καὶ πωλεῖται παρὰ τοῦ γενικοῦ καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων.

12. Ἡ γενικὴ ἀποθήκη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἶναι τὸ γενικὸν ταμεῖον· τόσον δὲ τοῦτο, ὅσον καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα φροντίζουσι τὴν πώλησιν αὐτοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα παρ' ἐκείνου πέμπεται.

Καθεὶς δύναται νὰ ἐμπορεύηται τὸν σφραγιστὸν χάρτην, λαμβάνων προμηθείας κέρδος 10 τοῖς ἑκατὸν, ὅταν ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη ἀγορὰ, ὑπερβαίνουσα τὰς πενήντα δραχμὰς, πληρώνεται εἰς τὸ ταμεῖον μὲ μετρητά.

Διὰ τὸ κέρδος τοῦτο τῆς προμηθείας οἱ ἀγορασταὶ δίδουσιν ἐξωφλητικόν· ὁ δὲ ἀγορασθεὶς χάρτης χρησιμεύει ὡς ἀποδεικτικὸν τῆς παρ' αὐτῶν πληρωθείσης ποσότητος εἰς τὰ ταμεῖα.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἐπὶ προμηθείᾳ ἀγορᾶς τὰ διαβατήρια τὰ διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου, ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῆς σημάνσεως· τῶν ὁποίων πενήντα τοῖς ἑκατὸν παρεχωρήθησαν ἤδη παρ' ἡμῶν εἰς τοὺς δήμους, καὶ τὰ ὁποῖα ἀπ' εὐθείας τὰ δημαρχεῖα θέλουν λαμβάνει ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα ταμεῖα.

Προσέτι καὶ ὁ σφραγιστὸς χάρτης ὁ ἐξοδευόμενος ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ συμβολαιογράφων εἰς τὰς πράξεις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἀφίνεται ἐν τόσον εἰς τὰ ἑκατὸν κατὰ συνέπειαν διατάξεως.

13. Τὰ ἔγγραφα καὶ πρακτικὰ, ὅσα ἔχουσι χρείαν τῆς ἐπισυνάψεως λευκοῦ χάρτου, καθυποβάλλονται διὰ τοῦτο πρὸ τῆς χρήσεώς των εἰς τὸ γενικὸν, ἢ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα.

Οἱ ταμίαι δέχονται τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ προσθέτου τούτου χάρτου καὶ τὸ πρόστιμον ὁμοῦ, ὅταν ὁ νόμος ἤθελε τὸ διατάττη.

Πλὴν ὁ πρόσθετος λευκὸς χάρτης θεωρεῖται ὡς μὴ γενόμενος, ὅταν δὲν λάβῃ ἐπισήμως τὴν ἐπικύρωσιν ἀπὸ τὸν ταμίαν, τόσον ἐπὶ ἑκάστου προσθέτου φύλλου, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος ἐγγράφου, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον·

Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἐπιτίθεται ἡ νενομισμένη ἐπισήμανσις ποσότητος . . Ν. . . . τῇ . . . Τ. Σ. Ν. Ν. ταμίας. Ὁ σφραγιστὸς χάρτης πρέπει νὰ συναφθῇ διὰ τῆς ῥαφῆς μὲ τὸ ἔγγραφον, καὶ νὰ σφραγισθῇ ἐπὶ τῆς κλωστῆς τοῦ ῥαψίματος μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ φύλλου. Ἀνήκει εἰς τὸ ἔγγραφον κτλ. (ἐπὶ τούτου πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς ἡ ἡμερομηνία, ὅταν δὲ ἦναι νὰ πληρωθῇ καὶ πρόστιμον, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὡσαύτως μερικώτερον, ἀναφερομένης ἐν ταὐτῷ καὶ τῆς ῥήσεως τοῦ νόμου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται). Διὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ σφραγιστοῦ λευκοῦ φύλλου δὲν δίδεται καμμία προμήθεια.

14. Τὸ ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τέλος διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας, εἰς χαρτόσημον τάξεως, καὶ εἰς χαρτόσημον ἀξίας.

15. Ἕκαστος σφραγιστὸς χάρτης φέρει εἰς τὴν ἀριστερὰν τοῦ φύλλου γωνίαν δύο σφραγίδας ἰσομεγέθεις, τὴν μίαν μέλαιναν ἢ ἐρυθρὰν, τὴν ἄλλην ἀχρώματον, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐκφράζει το χαρτόσημον, ἡ δὲ δευτέρα χρησιμεύει ὡς ἔλεγχος.

Ἀμφότεραι αἱ σφραγίδες αὗται δὲν πρέπει ποσῶς νὰ σκεπάζωνται ἀπὸ γράμματα, ἢ ἄλλως πως νὰ παραμορφώνωνται ὅταν ἤθελε γείνῃ χρῆσις τοῦ σφραγιστοῦ φύλλου.

16. Τὸ ἄνω ἡμικύκλιον τῆς χρωματισμένης σφραγῖδος ἐμφαίνει τὴν κατηγορίαν τοῦ τέλους διὰ τῶν λέξεων, χαρτόσημον τάξεως ἢ ἀξίας· εἰς δὲ τὸ μέσον τοῦ κύκλου εἶναι τὸ ποσὸν σημειωμένον τοῦ τέλους εἰς ἀριθμοὺς π. χ. 10, 3, 1, 25 καὶ εἰς τὸ κάτω ἡμικύκλιον ἡ λέξις δραχμαὶ ἢ λεπτά.

Τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας περιέχει πρὸς τούτοις εἰς τὸ ἄνω ἡμικύκλιον καὶ τὰς ποσότητας ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ τέλος ἀναλογίζεται, οἷον 11 - 100 101 - 200, 201 - 300, κτλ.

17. Ἡ εἰς ἔλεγχον χρησιμεύουσα ἀχρώματος σφραγὶς παριστάνει εἰς ἀμφότερα τὰ εἴδη τῆς ἐπισφραγίσεως τὸ παράσημον τοῦ κράτους καθὼς εἶναι ἐγκεχαραγμένον ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων μὲ τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὸν γῦρον « Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. »

18. Διὰ τὴν εἰδικὴν ἐπισφράγισιν τῶν παιγνιοχάρτων, χρονολογίων, χαρτοφυλακίων περιεχόντων χρονολόγια ὑπάρχουν σφραγιστῆρες μικροτέρου μεγέθους, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἄλλα ὅμοιοι μὲ τοῦ τῆς τάξεως· καὶ εἰς μὲν τὰ παιγνιόχαρτα ἡ σφραγὶς τίθεται εἰς τὸν ἄσον τῆς κούπας· εἰς δὲ τὰ χρονολόγια καὶ χαρτοφυλάκια εἰς τὴν ἄνω ἀριστερὰν γωνίαν τῆς σελίδος.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Προσδιορισμὸς τῶν τιμῶν, καὶ περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας, πρὸς δὲ καὶ περὶ τῶν τοῦ χαρτοσήμου ὑποχρεώσεων.

19. Εἰς σφραγῖδα 12 λεπτῶν ὑποβάλλονται τὰ ἐντὸς τοῦ κράτους γινόμενα χρονολόγια καὶ χαρτοφυλάκια χρονολογικά.

Ὅταν δὲ αὐτὰ ἔρχονται ἔξωθεν, ὑπόκεινται εἰς ἐπισφράγισμα 25 λεπτῶν.

Το χαρτόσημον τῶν παιγνιοχαρτίων τῆς κατωτέρας ποιότητος εἶναι 25 λεπτῶν τῶν δὲ τῆς καλητέρας 50, χωρὶς παρατήρησιν τοῦ τόπου τῆς κατασκευῆς των.

Τὰ τοιχοκολλητὰ χρονολόγια ὑπόκεινται ὁμοίως εἰς τὴν ἐπισφράγισιν 12 λεπτῶν χωρὶς παρατήρησιν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των.

20. Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου τῆς τάξεως διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ κλάσεις, μὲ τὰς ακολούθους προσδιορισμένας τιμὰς δι' ἕκαστον ὁλόκληρον φύλλον.

1 κλάσις	δραχ.	λεπ.	25
2 »	»	»	50
3 »	1		
4 »	2		
5 »	3		
6 »	5		
7 »	10		

21. Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας εἶναι τριάκοντα κλάσεων, ὡς ἑξῆς·

						Δρ.	Λ.
1	κλάσις	ἀπὸ	11 δρ.	ἕως	100 τῆς ἀξίας		25
2	»	»	101 »	»	200 »		50
3	»	»	201 »	»	300 »		75
4	»	»	301 »	»	400 »	1	
5	»	»	401 »	»	500 »	1	25
6	»	»	501 »	»	600 »	1	50
7	»	»	601 »	»	700 »	1	75
8	»	»	701 »	»	800 »	2	
9	»	»	801 »	»	900 »	2	25
10	»	»	901 »	»	1000 »	2	50
11	»	»	1001 »	»	1200 »	3	
12	»	»	1201 »	»	1400 »	3	50
13	»	»	1401 »	»	1600 »	4	
14	»	»	1601 »	»	1800 »	4	50
15	»	»	1801 »	»	2000 »	5	
16	»	»	2001 »	»	2200 »	5	50
17	»	»	2201 »	»	2400 »	6	
18	»	»	2401 »	»	2600 »	6	50
19	»	»	2601 »	»	2800 »	7	
20	»	»	2801 »	»	3000 »	7	50
21	»	»	3001 »	»	4000 »	10	
22	»	»	4001 »	»	5000 »	12	50
23	»	»	5001 »	»	6000 »	15	
24	»	»	6001 »	»	7000 »	17	50
25	»	»	7001 »	»	8000 »	20	
26	»	»	8001 »	»	9000 »	22	50
27	»	»	9001 »	»	10000 »	25	
28	»	»	11001 »	»	15000 »	37	50
29	»	»	15001 »	»	20000 »	50	
30	»	»	20001 »	καὶ ἐπέκεινα	»	60	

Αἱ μικρότεραι ποσότητες τῶν 11 δραχ. δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος καθὼς καὶ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰς 20001 δραχ. δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος ἀνώτερον τῶν 60 δραχμῶν.

22. Εἰς χαρτόσημον τάξεως, πρώτης κλάσεως, ἤτοι 25 λεπτῶν ὑπόκεινται τὰ ἀκόλουθα ἔγγραφα·

α. Ὅλαι αἱ ἀναφοραὶ ἰδιωτῶν, συντεχνιῶν σωματίων, ἰδιωτικῶν καὶ δημοτικῶν καταστημάτων, αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς ἀρχήν τινα τοῦ Βασιλείου, ἐκτὸς τῶν δικαστικῶν, ἢ καὶ πρὸς δημόσιον τι κατάστημα, ὁποιονδήποτε καὶ ἂν ἦναι τὸ σχῆμα καὶ ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως τῆς ἀναφορᾶς· ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου τούτου, αἱ ἐκ δευτέρου καὶ κατ' ἐπανάληψιν διδόμεναι ἀναφοραὶ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ὅταν δὲν διαλαμβάνουσι περὶ διορισμοῦ, προβιβασμοῦ καὶ ἐγκατατάξεως εἰς δημόσιον ὑπηρεσίαν, καὶ ὅταν ἀφότου ἐδόθη ἡ προλαβοῦσα αἴτησις παρῆλθον ἡμέραι δεκατέσσαρες, χωρὶς νὰ δοθῇ ἀπάντησις· καὶ ὅταν ἡ νέα αἴτησις δὲν περιέχει περισσοτέρους τῶν ἓξ στίχων διαλαμβάνοντας τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀναφερομένου, τὴν χρονολογίαν καὶ περίληψιν τῆς προλαβούσης ἀναφορᾶς καὶ τῆς ὑπομνήσεως· εἶτα

καὶ τὴν ἐπαναλαμβανομένην παράκλησιν περὶ ἀπαντήσεως·

β΄. Ὅλα τὰ κατάστιχα σφραγιζόμενα ἀνὰ ἓν ἀκέραιον φύλλον, ἐκ τεσσάρων σελίδων, ὅσα δύνανται ποτὲ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια ὡς μέσα ἀποδείξεως, καὶ τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ κρατῶσιν ὑπὸ τοῦ νόμου, ἢ κατὰ μερικὴν συμφωνίαν οἱ ξενοδόχοι, οἱ παντὸς εἴδους ἔμποροι, οἱ τραπεζῖται, οἱ ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν πράκτορες, οἱ ἐργοστασιάρχαι, οἱ τεχνῖται, οἱ ἀρχηγοὶ ἰδιωτικῶν ἔργων, οἱ μεσῖται, αἱ ἐμπορικαὶ ἑταιρεῖαι, οἱ διαχειρισταὶ καὶ ἐπιστάται ἰδιωτικῶν κτημάτων, οἱ ἐργολάβοι δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἔργων, ὑπηρεσιῶν καὶ προμηθεύσεων·

Πρὸς τούτοις τὰ ὑπὸ τῶν δικηγόρων καὶ κλητήρων κρατούμενα ταμιακὰ βιβλία, καὶ τὰ εὑρετήρια τῶν συμβολαιογράφων, καὶ προσέτι τὰ ἐκ τούτων τῶν καταστίχων εἰς ἰδιωτικὴν χρῆσιν καὶ ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν ἐκδιδόμενα ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα· ὅταν ὅμως ταῦτα δηλ. τὰ ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα ἐπέχωσι χώραν συμβολαίων ἢ ἀποδεικτικῶν, τότε ὑποβάλλονται εἰς χαρτόσημον ἀξίας·

γ΄. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 4 τοῦ περὶ τύπου νόμου τῶν 11 (23) Σεπτεμβρίου 1833 διαταττόμενα κατάστιχα καὶ κατάλογοι, τὰ περιέχοντα τοὐλάχιστον τέσσαρας σελίδας·

δ΄. Τὰ κατὰ συνέχειαν ἐπισυναπτόμενα φύλλα τῶν ἐγγράφων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς χαρτόσημον ἀξίας, ἐξαιρουμένων τῶν εἰς χαρτόσημον τάξεως ὑποκειμένων ἐγγράφων, τῶν ὁποίων τὰ κατὰ συνέχειαν φύλλα ὑποβάλλονται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος τῆς τάξεως, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν νόμον ὑποβάλλεται αὐτὸ τὸ πρῶτον φύλλον·

ε΄. Τὰ εἰς χωριστὸν φύλλον διδόμενα ἀποδεικτικὰ πληρωμῆς ποσότητος ἐπέκεινα τῶν 10 δραχ., καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔφθασε νὰ προπληρωθῇ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας·

Ἡ ἐξόφλησις εἶναι ἀφορολόγητος, ὅταν γίνῃ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐγγράφων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεβλήθη τὸ τέλος τῆς ἀξίας.

ς΄. Τὰ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους διαβατήρια, ὅταν χρησιμεύωσι δι' ἓν μόνον ταξίδειον, ἢ δίδονται διὰ τρεῖς μῆνας, καὶ ὄχι περισσότερον.

23. Εἰς χαρτόσημον τάξεως δευτέρας κλάσεως ἤτοι 50 λεπτῶν ὑπόκεινται τὰ ἑξῆς ἔγγραφα·

α΄. Ὅλαι αἱ πράξεις, προσκλήσεις καὶ πρακτικὰ τῶν εἰρηνοδικῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπὶ ἀναφορᾷ διαδικασίας καὶ τῆς ἀποπείρας πρὸς συμβιβασμόν, ἐκτὸς τῶν ἀποφάσεων·

β΄. Αἱ ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν διδόμεναι ἀφέσεις εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς μέχρι τοῦ ἐπιλοχίου αὐτοῦ·

γ΄. Ὅλα τὰ κατάστιχα, ὅσα κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑπόκεινται εἰς χαρτόσημον τάξεως 25 λεπτῶν, ὅταν ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπισφράγισιν, ἔχωσι σχῆμα μεγαλήτερον τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου·

δ΄. Ὅλα τὰ μὴ ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα, ὅστις καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἐκδότης των, ἀρκεῖ μόνον νὰ χρησιμεύωσιν εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις·

ε΄. Ὅλα τὰ ἔγγραφα ὅσα μὴ ὑποκείμενα ἀπ' ἀρχῆς κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐπισφράγισιν, πρόκειται ἤδη νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια, ἢ εἰς ἄλλην δημόσιον Ἀρχήν.

24. Εἰς χαρτόσημον τάξεως, τρίτης κλάσεως ἤτοι μιᾶς δραχμῆς ὑπόκεινται·

α΄. Ὅλαι αἱ ἀναφοραὶ ἀπαιτήσεων παρὰ ταῖς δικαστικαῖς ἀρχαῖς·

β΄. Αἱ πράξεις τῶν δικαστικῶν κλητήρων·

Ἀλλὰ δὲν ὑπόκεινται εἰς αὐτὴν τὴν ἐπισφράγισιν τὰ πρωτόκολλα τῶν δικαστικῶν κλητήρων, τὰ διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἢ ἄλλου ὁποιουδήποτε ἐγγράφου·

γ΄. Ὅλα τὰ ἀντίγραφα τῶν διαληφθέντων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα οἱ κλητῆρες κοινοποιοῦσιν εἰς τοὺς διαδίκους, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, ὅσα ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ εἰρηνοδικεῖα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐπισφράγισιν·

δ΄. Τὰ ἐπικυρωμένα ἔγγραφα, ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα, τὰ ἀπὸ τοὺς συμβολαιογράφους καὶ τὰ δικαστήρια ἐγχειριζόμενα πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ διὰ τὸ συμφέρον αὐτῶν, ἀφοῦ διὰ τὸ πρωτότυπον φθάσαν ἐπληρώθη ἤδη τὸ ἀνῆκον τῆς τάξεως ἢ τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου τέλος·

ε΄. Ὅλα τὰ ἀπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὡς μέσα ἀποδείξεως, μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ αὐτῶν τῶν ὁλογράφων διαθηκῶν· περιπλέον τὰ διπλόγραφα καὶ ἀντίγραφα τῶν ὑποκειμένων εἰς χαρτόσημον ἀξίας ἐγγράφων·

ς΄. Αἱ ἀποδείξεις τῶν Συμβολαιογράφων καὶ τῶν Δικαστηρίων διὰ τὰ παρακατιθέμενα εἰς αὐτοὺς ἔγγραφα·

ζ΄. Ὅλα τὰ πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν, ὅταν οὗτοι παραλαμβάνονται ἐκτὸς τῶν Δικαστηρίων· ἄλλως ἐπιβάλλεται ἐκεῖνο τῆς τάξεως τὸ τέλος, τὸ ὁποῖον ὁ νόμος διατάττει διὰ τὰ πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου·

η΄. Ὅλα τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα καὶ συζητήσεις τὰ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν ἢ τῶν πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων των· πρὸς τούτοις αἱ κοινοποιήσεις δικηγόρων πρὸς δικηγόρους, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν διδόμενα ἀντίγραφα, αἱ γνωμοδοτήσεις καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν νομοδιδασκάλων, αἱ ἀναφοραὶ τῶν ἐκτιμητῶν, καὶ τελευταῖον, τὰ ἰσοζύγια τῶν πιστώσεων καὶ χρεῶν·

θ΄. Τὰ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους διαβατήρια, τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια ἐκτείνεται ἀπὸ 3 μῆνας καὶ ἐπέκεινα μέχρι ἑνὸς ἔτους·

ι΄. Αἱ ἄδειαι ὁπλοφορίας καὶ διαμονῆς διὰ τοὺς ξένους μέχρι τριῶν μηνῶν·

ιά. Τὰ παντὸς εἴδους φορτωτικὰ ἔγγραφα καὶ τὰ συμφωνητικὰ δι' ἀγώγιον ἁμαξῶν ἢ ναύλου πλοίου·

ιβ'. Τὰ μαρτυρικὰ τῶν Σχολείων καὶ διπλώματα τὰ ἐκδιδόμενα διὰ χρείαν ἰδιωτικήν·

ιγ'. Ὅλα τὰ παντὸς εἴδους ἀποδεικτικὰ πιςοποιήσεως, ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα ὅσα δημοσία τις ἀρχὴ κατὰ ζήτησιν καὶ διὰ συμφέρον ἰδιωτῶν ἐκδίδει ἐπισήμως ἐπικυρωμένα, χωρὶς ἐξαίρεσιν τῶν περὶ βαπτίσεως, γάμου καὶ θανῆς ἀποδείξεων.

25. Εἰς τὰ χαρτόσημα τάξεως, τετάρτης κλάσεως ἤτοι 2 δραχμῶν ὑπόκεινται·

ά. Ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν, όποιασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ἦναι, καὶ ἂν αὐταὶ ἀκόμη ἤθελον ἐκδοθῇ διαιτητικῶς. Ὅταν ὅμως ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη κατ' ἐπέκτασιν δικαιοδοσίας παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, τότε ὑπόκειται εἰς τὸ χαρτόσημον τῶν ἀποφάσεων τοῦ καταλλήλου δικαστηρίου·

β'. Ὅλα τὰ πρακτικὰ τῶν πρωτοδικείων, ἐμποροδικείων, τῶν ἐγκληματικῶν καὶ ἀνωτέρων δικαστηρίων, ὁποιασδήποτε ὑποθέσεως καὶ ἂν ἦναι·

γ'. Ὅλα τὰ πρακτικὰ καὶ πράξεις τῶν διοικητῶν καὶ λοιπῶν δημοσίων ἀρχῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀποφάσεων εἰς τὰ τῆς πειθαρχίας ἐναντίον τῶν ὑποτελούντων αὐτοῖς ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

δ'. Ὅλα τὰ συντταττόμενα παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὑποθηκῶν περὶ ἐγγραφῆς μεταγραφῆς καὶ διαγραφῆς ὑποθηκῶν ἔγγραφα, τὰ ἐκδιδόμενα εἰς τοὺς διαδίκους·

ε'. Αἱ ἄδειαι τῶν γάμων, καὶ ὅλαι ἐν γένει αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκλησιαςικῶν Ἀρχῶν αἱ ἀναφερόμεναι πρὸς ἰδιώτας.

26. Εἰς χαρτόσημον τάξεως, πέμπτης κλάσεως ἤτοι τριῶν δραχμῶν ὑπόκεινται τὰ ἀκόλουθα·

ά. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν συμβολαιογράφων, τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς τὸ τέλος τῆς ἀξίας, καὶ αὐταὶ αἱ παρ' αὐτῶν συντταττόμεναι διαθῆκαι·

β'. Αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων, αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις, τὰ πταίσματα καὶ τὰ λαθρεμπόρια·

γ'. Ὅλαι αἱ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐμποροδικείων καὶ πρωτοδικείων εἰς ὑποθέσεις πολιτικάς·

δ'. Ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς πειθαρχικὰς ὑποθέσεις·

ε'. Αἱ ἄδειαι ὁπλοφορίας καὶ ἄδειαι διαμονῆς, αἱ ὑπὲρ τὴν διάρκειαν τριῶν μηνῶν μέχρι ἑνὸς ἔτους·

27. Εἰς χαρτόσημον τάξεως, ἕκτης κλάσεως ἤτοι πέντε δραχμῶν ὑπόκεινται·

ά. Τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας διαβατήρια·

β'. Ὅλαι αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐμποροδικείων καὶ πρωτοδικείων εἰς ὑποθέσεις πολιτικὰς καὶ εἰς πλημμελήματα, χωρὶς παρατήρησιν τῆς ἀξίας των·

γ'. Ὅλαι αἱ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐφετείων εἰς ὑποθέσεις πολιτικὰς καὶ πειθαρχικάς·

δ'. Τὰ μαρτυρικὰ περὶ τῆς γενομένης ἐξετάσεως διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, καὶ τὰ διπλώματα τῶν ἰατρῶν περὶ τῆς αὐτῶν ἱκανότητος.

28 Εἰς χαρτόσημον τάξεως, ἑβδόμης κλάσεως ἤτοι δέκα δραχμῶν ὑπόκεινται·

ά. Αἱ ἀποφάσεις τῶν κακουργιοδικείων καὶ στρατιωτικῶν δικαστηρίων·

β'. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου·

γ'. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἀμφισβητουμένας διοικητικὰς ὑποθέσεις, ὅταν ἐκδίδονται κατὰ τῶν ἰδιωτῶν·

δ'. Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐφετείων εἰς ὑποθέσεις πολιτικάς, χωρὶς διάκρισιν τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος·

ε'. Τὰ ἔγγραφα τῆς ἰθαγενείας·

ς'. Τὰ περὶ κληρομίας καὶ κληροδοσίας, ὅταν οἱ κληρονόμοι καὶ κληροδόχοι τόσον ἀνιόντος ὅσον καὶ κατιόντος συγγενεύουσι κατ' εὐθεῖαν, καὶ δὲν προτιμοῦν να πληρώσουν το τέλος τῆς ἀξίας·

ζ'. Αἱ ἐξώδικοι διανομαὶ τῆς περιουσίας, ἐὰν τὰ μέρη δὲν προτιμοῦν νὰ πληρώσουν κάλλιον τὸ τέλος τῆς ἀξίας.

29. Εἰς χαρτόσημον ἀξίας ὑπόκεινται·

ά. Ὅλα τα παντὸς εἴδους περὶ χρημάτων ἢ ἀξιῶν συμβόλαια τὰ μεταξὺ ἰδιωτῶν, ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δήμων, δημοσίων καταστημάτων, συντεχνιῶν καὶ σωματίων, γενόμενα εἴτε δι' ἰδιωτικῆς ὑπογραφῆς, εἴτε ἐπισήμως, καὶ ῥητῶς αἱ παντὸς εἴδους διὰ δημοπρασίας παραχωρήσεις.

Αἱ ἐπικυρώσεις τῶν ἐγγράφων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἀπόντων τῶν μερῶν. Τὰ πρωτόκολλα καὶ αἱ πράξεις ὅσα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τελειώσουν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας καὶ εἰς τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν, ὅταν διαλαμβάνουν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως γράφονται ἐπὶ τοῦ ἰδίου χαρτίου, χωρὶς νέαν ἄλλην πληρωμήν, παρὰ τὸ τέλος τῆς ἀξίας·

β'. Τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ δικαστικὰς παρακαταθήκας, καὶ δι' ἐγγύησιν ὑπηρεσίας ἐκδιδόμενα ἀποδεικτικὰ εἴτε πιστοποιητικὰ τῶν διαφόρων δημοσίων ταμείων·

γ'. Τὰ ψηφίσματα καὶ διπλώματα πάσης τάξεως πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, τῶν ἀξιωματικῶν ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν συμβολαιογράφων, δικηγόρων καὶ κλητήρων δικαστικῶν, ἐξαιρουμένων τῶν συντάξεων·

Προσέτι τὰ περὶ χορηγίας καὶ ἐπικυρώσεως ἔγγραφα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων καὶ προσπορισμῶν.

Εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις τὸ τέλος τῆς ἀξίας θέλει ὑπολογισθῇ ἐπὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ, ἢ ὅπου δὲν δίδεται μισθὸς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὑπολογίζεται κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἐτήσιον εἰσό-

δημα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναφέρεται ῥητῶς πάντοτε εἰς τὰ ψηφίσματα καὶ διπλώματα.

Ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἀποδοβολαὶ, ὡς εἶναι ἡ ἄμισθος κατοικία, αἱ γαῖαι κτλ. θέλουν ἐμπεριέχεσθαι ὁμοίως εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ποσότητος ταύτης.

Τὸ τέλος τῆς ἀξίας θέλει πληρωθῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐγγράφου τοῦ πιστοποιοῦντος τὴν ὁρκοδοσίαν ἢ τὴν ἐγχείρησιν τοῦ διπλώματος· εἰς τοὺς προβιβασμοὺς τὸ τέλος πληρώνεται ἐπὶ τῆς αὐξήσεως μόνον τοῦ μισθοῦ, εἰς δὲ τὰς παραιτήσεις τὸ τέλος τοῦτο δὲν ἐπιστρέφεται.

δ΄. Ὅλα τὰ συμφωνητικὰ δι' ἰδιωτικὰς ὑπηρεσίας, ὑπολογιζομένου τοῦ τέλους εἰς ἑνὸς ἔτους ἀποδοχὰς (μισθὸν) ἐκτὸς ἂν ἡ συμφωνία γίνεται δι' ὀλιγώτερον καιρόν·

ε΄. Ὅλα τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν πάσης τάξεως πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀξιωματικῶν ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν, τῶν συμβολαιογράφων καὶ δικαστικῶν κλητήρων, τὰ διὰ μισθοὺς καὶ ἀπολαβὰς παντὸς εἴδους, προσέτι καὶ δι' ὅσα λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς διαφερομένους, ὅταν τὸ ποσόν των ὑπερβαίνῃ τὰς ἕνδεκα δραχμάς·

ς΄. Οἱ λογαριασμοὶ καὶ αἱ ἀποδείξεις ἰδιωτῶν χωρὶς παρατήρησιν ποσῶς τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὁποῖον δίδονται, ἅμα ἡ ὁλικὴ ποσότης ἤθελεν ὑπερβαίνει τὰς ἕνδεκα δραχμάς. Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐργάτας, ὅταν τὰ ἐξοφλιζόμενα ἡμερομίσθια ὑπερβαίνουν τὴν ποσότητα τῶν δέκα δραχμῶν·

Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι καθὼς καὶ οἱ παντὸς εἴδους ὑπολογισμοὶ δύνανται ἢ νὰ γράφωσιν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸ ἀνῆκον χαρτόσημον τῆς ἀξίας, ἢ τοῦτο νὰ ἐπιβληθῇ μετὰ ταῦτα διὰ τοῦ ἀναλόγου προσθέτου λευκοῦ χάρτου· καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας περιστάσεις εἶναι συγχωρημένον νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανομένων ποσῶν ἢ τῆς ἀξίας, χωρὶς νὰ πληρώσουν διὰ τοῦτο τὸ τέλος ἐκ νέου·

ζ΄. Αἱ ἐνδείξεις παραλαβῆς διὰ πληρωμὰς γινομένας εἰς δημόσια ταμεῖα, ὅταν ὑπερβαίνωσι τὴν ποσότητα τῶν 11 δραχμῶν, καὶ ὅταν ἡ πληρωμὴ δὲν γίνεται διὰ τοὺς ἀμέσως ἢ ἐμμέσους φόρους, μήτε προέρχεται ἀπὸ τὴν διανομὴν τῶν φόρων εἰς τοὺς δήμους, τὰς ἐπαρχίας, ἢ τοὺς νομούς·

η΄. Αἱ ἀποδείξεις συμμετοχῆς εἰς ἐμπορικὰς καὶ τραπεζητικὰς ἐργολαβίας, καὶ τὰ γραμμάτια καὶ ἀποδεικτικὰ, ἐπὶ τῶν ὁποίων πληρώνονται τὰ κέρδη αὐτῶν.

Ἐλευθέρα παντὸς τέλους χαρτοσήμου εἶναι τὰ γραμμάτια τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν διὰ προνομίου συστηθεῖσαν ἐθνικὴν τράπεζαν, ὡσαύτως καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ καὶ ἐξοφλητικὰ, ἐπὶ τῶν ὁποίων πληρώνονται τὰ κέρδη της·

θ΄. Αἱ ἀποδείξεις τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ τῆς πληρωμῆς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν, ὑπολογιζομένου τοῦ τέλους, ὄχι ἐπὶ τοῦ ἐξασφαλιζομένου ποσοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γινομένης διὰ τὴν ἐξασφάλησιν πληρωμῆς.

ι΄. Αἱ συναλλαγματικαὶ, τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς, αἱ ὁμολογίαι, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ περιέχοντα ὑποσχέσεις καὶ διαταγὰς πληρωμῶν διωρισμένας ποσότητας, καὶ κυκλοφοροῦντα εἰς τὸ Βασίλειον, συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῶν τῶν εἰσερχομένων ἀπὸ ξένα κράτη συναλλαγματικῶν, τῶν πληρωτέων ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἡ σφραγὶς πρέπει νὰ ἐπιτεθῇ εἰς τὸν πρόσθετον λευκὸν χάρτην πρὶν τῆς παρουσιάσεως εἰς ὑποδοχὴν (ἄρθρ. 10).

Αἱ ὀπισθογραφαὶ καὶ αἱ ὑποδοχαὶ καὶ ὅλα τὰ μὴ κυκλοφοροῦντα ἔγγραφα, καθὼς διπλόγραφα καὶ ἀντίγραφα δὲν ὑπόκεινται εἰς κανὲν τέλος, ὅταν τὰ πρωτότυπα αὐτῶν καὶ αἱ κυρίως ὁμολογίαι ἐσημάνθησαν· δὲν ὑπόκεινται εἰς κανὲν τέλος ὁμοίως καὶ τὰ γραμμάτια τῆς διὰ προνομίου διορισθείσης ἐθνικῆς τραπέζης.

ια΄. Αἱ κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι, αἱ ἀπὸ τοὺς ξένους, ἢ αἱ ἀπὸ συγγενεῖς τοὺς μὴ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀνιόντας καὶ κατιόντας, ὑπολογιζομένου τοῦ τέλους ἐπὶ τῆς ὁλικῆς ἀξίας τοῦ κληρονομηθέντος ἢ κληροδοτηθέντος πράγματος καὶ τῶν λοιπῶν ὠφελειῶν ἢ ἀπολαύσεων, τὰς ὁποίας ἔχει, χωρὶς διάκρισιν καὶ χωρὶς καταλογισμὸν τοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πληροθησομένου τέλους, ἀφοῦ ὅμως ἐκπεσθῶσιν ὅλα τὰ ἐπὶ τούτου χρέη.

Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι εἰς τὰς ῥηθείσας κληρονομίας καὶ κληροδοσίας, τὸ τέλος τῆς ἀξίας θέλει πληρωθῇ ἅπαξ ἢ εἰς τὴν ἐκσφράγισιν τῆς διαθήκης, ἢ εἰς τὴν παράδοσιν τῆς περιουσίας, ὅταν ὑπάρχῃ ἐντελῶς καὶ ἐντάξει κατεστρωμμένη ἀπογραφή· ταύτης δὲ μὴ ὑπαρχούσης, εἰς τὴν ἔνορκον δήλωσιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος, τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν νὰ κάμωσιν ὅλοι οἱ κληρονόμοι καὶ ἐπίτροποι αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον εἰρηνοδικεῖον ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κληρονομήσεως, γράφοντες εὐθὺς ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τὴν ἀνάλογον ἀξίαν.

Παρεκτὸς τούτου ὑπόκειται εἰς τὸ νόμιμον τέλος τῆς τάξεως καὶ τὰ περὶ κληρονομίας αὐτὰ πρακτικὰ ὅταν γένωσι.

30. Διὰ νὰ ὑπολογίζεται ὀρθῶς τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας, πρέπει τὰ ἔγγραφα νὰ διαλαμβάνωσι μὲ ἀκρίβειαν τὰς χρηματικὰς ποσότητας, καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἀναφερομένων πραγμάτων· οἱ δὲ συμβολαιογράφοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι χρεωστοῦν πάντοτε νὰ ἐπαγρυπνῶσι κατὰ τοῦτο, καὶ ἂν συγκρίνοντες τὰς δηλωθείσας τιμὰς μὲ τὴν ὑπάρχουσαν τιμὴν τῆς ἀξίας τῶν πραγμάτων

εὕρωσιν ἐπαισθητὴν διαφορὰν πρὸς βλάβην τοῦ ταμείου, τότε πρέπει νὰ διωρθώνωσιν αὐτὰς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει των νὰ λαμβάνωσι τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

Ἂν οἱ ἔχοντες συμφέρον δὲν συμφωνήσωσι κατὰ τοῦτο, τότε ἠμποροῦν αὐτοὶ ἢ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ καταφύγωσιν ἐντὸς 48 ὡρῶν εἰς τὴν ἐκτίμησιν δύο εἰδημόνων, διοριζομένων τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπὸ τὸ μέρος τῶν ἐχόντων τὸ συμφέρον, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀπὸ τὸ μέρος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· οἱ ἐκτιμηταὶ οὗτοι πρέπει νὰ ὁρκισθῶσι παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐπιφορτιζόμενοι παρ' αὐτοῦ μὲ τὴν ἐκτίμησιν, καὶ ὑποχρεούμενοι νὰ δώσουν εἰς τοὺς διαφερομένους τὴν ἔγγραφον γνώμην των, τὴν ἐπιθεωρουμένην καὶ ἐπικυρουμένην ἀμισθὶ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου· ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς γνωμοδοτήσεως, γίνεται ἡ πρᾶξις εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτὸ τῆς γνωμοδοτήσεως, ὡς ἀναγκαῖον παράρτημα. Οταν οἱ ἐκτιμηταὶ ἤθελον διαφωνήσουν εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τότε λαμβάνεται βάσις εἰς τὸν καταλογισμὸν τοῦ χαρτοσήμου ὁ ἐξαγώμενος μέσος ὅρος ἀπὸ τὰς δύο ποσότητας, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς ἐκτιμήσεως πληρώνονται ἀπὸ τὸν πληρωτὴν τοῦ χαρτοσήμου.

31. Εἰς τὰς συμφωνίας τὰς ἀφορώσας ἀνταλλαγήν τινα, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλεται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ μείζονος κατὰ τὴν τιμὴν ἀνταλλαττομένου πράγματος. Εἰς τὰ δάνεια ἐπὶ τῆς δανειζομένης ποσότητος, εἰς τὰ συμφωνηθέντα ἐνοίκια, ἐπὶ τοῦ προσδιορισθέντος ἐνοικίου πολυπλασιαζομένου μὲ τὰ ἔτη, δι' ὅσα ἰσχύει ἡ συμφωνία τοῦ ἐνοικίου. Εἰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐσυμφωνήθησαν διὰ βίου, ἐπὶ τοῦ εἰκοσαπλοῦ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ· ἐὰν δὲ ἀπροσδιορίστως, ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ. Εἰς ἀφέσεις ἐτησίων προσόδων, ἐπὶ τῆς ποσότητος τοῦ κεφαλαίου· τούτου δὲ μὴ ὄντος προσδιωρισμένου, ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ ποσοῦ τοῦ εἰσοδήματος, ἐὰν αὗται ἐσυμφωνήθησαν δι' ἁπλῶς ἀπροσδιόριστον καιρόν· ἐὰν δὲ διὰ βίου, τότε τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ εἰκοσαπλοῦ τῆς ποσότητος τοῦ εἰσοδήματος.

Εἰς τὰς μεταξὺ ζώντων δωρεὰς, ἐπὶ τῆς παρὰ τῶν μερῶν ὁμολογουμένης ποσότητος· εἰς παραχωρήσεις ἐπικαρπίας, ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος· ἂν ὅμως μετὰ ταῦτα μεταβῇ καὶ ἡ ἰδιοκτησία αὐτὴ εἰς χεῖρας τοῦ ἐπικαρπωτοῦ, τότε τὸ τέλος λογίζεται καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης ἀξίας. Εἰς διαπραγματεύσεις πωλήσεων τῶν πρὸς καιρὸν ἢ διὰ βίου συμφωνηθέντων εἰσοδημάτων ἐπὶ τῆς ῥητῆς τιμῆς, ἢ τοῦ διὰ πολλαπλασιασμοῦ μὲ τὰ μὴ παρελθόντα εἰσέτι ἀπὸ τὴν συμφωνίαν ἔτη, ἐξαγομένου ποσοῦ τῶν εἰσοδημάτων, ἢ ὅταν δὲν ἀναφέρεται προσδιορισμὸς χρόνου, ἐπὶ τοῦ δεκαπλασίου εἰσοδήματος.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς τοῦ τέλους.

32. Ὅλα τὰ κατὰ τὸν νόμον εἰς τὴν ἐπισφράγισιν ὑποκείμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ γράφωνται ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸν ἀνάλογον σφραγιστὸν χάρτην.

Αἱ δημόσιαι Ἀρχαὶ καὶ οἱ συμβολαιογράφοι εἶναι ὑπόχρεοι ἀπαραλλάκτως μὲ τοὺς ἰδιώτας νὰ μεταχειρίζωνται αὐτὸν εἰς τὰ πρωτότυπα ἔγγραφα καὶ τὰς πράξεις των.

33. Οἱ συμβολαιογράφοι, τὰ δικαστήρια, καὶ ὅλαι αἱ δημόσιαι Ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τοὺς διαδίκους τὴν προπληρωμὴν τοῦ νομίμου τέλους τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὰ εἰς τὰς ὑποθέσεις των ἀναγκαῖα ἔγγραφα, καὶ πρὶν τούτου νὰ μὴν ἐνδώσωσιν εἰς τὰς αἰτήσεις των.

Ἂν μετεχειρίσθησαν τὸν σφραγιστὸν χάρτην εἰς λογαριασμὸν καὶ εἰς χρέος τῶν διαδίκων, δύνανται μὲν νὰ μεταχειρισθῶσι κατ' αὐτῶν ὅλα τὰ ἔννομα μέσα, ὅσα ὁ διοργανισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ ἡ πολιτ. δικονομ. διαλαμβάνει περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν· ποτὲ ὅμως δὲν δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀνταπόδοσιν καὶ ἄφεσιν αὐτῶν τινα ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἀλλ' ἐὰν οἱ διάδικοι ἀρνοῦνται νὰ παρουσιασθῶσιν, ἢ πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσι μακρυνοὶ μάρτυρες κ. τ. λ. ὅπου οἱ διάδικοι δὲν ἐμφανίζονται, τότε γίνεται ἡ εἴσπραξις τῶν τελῶν τῆς ἐπισφραγίσεως διὰ τοῦ ταμία τῆς διοικήσεως κατὰ συνέπειαν δηλοποιήσεως, τὴν ὁποίαν πέμπει ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου πρὸς τὸν ταμίαν, ὅστις εἰσπράττει τὴν χρεωστουμένην ποσότητα· πλὴν αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως ἐνεργεῖται μόνον ὅταν ὁ διάδικος δυστροπῇ εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ, ἢ ὅταν ἡ δημοπρατία τῶν πραγμάτων τοῦ χρεώστου δὲν λάβῃ πέρας διὰ νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ τέλη ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς τιμῆς.

34. Ἡ πληρωμὴ τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου γίνεται ἀπὸ τὸν ἔχοντα ἄμεσον καὶ πρῶτον συμφέρον· μήτε ὁ σφραγιστὸς χάρτης δίδεται, μήτε εἰδικὴ σφράγισις γίνεται χωρὶς προπληρωμῆς εἰς μετρητά· οὐδὲ ποσῶς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἰδιαίτεραι μεταξὺ ἰδιωτῶν περὶ τοιαύτης πληρωμῆς συμφωνίαι.

35. Εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὰ παρουσιαζόμενα εἰς τὸ δικαστήριον ἔγγραφα ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα δύνανται νὰ ζητηθῶσιν ἐν καιρῷ ἀπὸ τὸν καταδικαζόμενον.

36. Καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, προσέτι καὶ τὰς πειθαρχικὰς ἐξετάσεις διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλονται μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ὅταν αὕτη ἦναι καταδικαστικὴ καὶ τελεσίδικος. Ὁ ὑπολογισμὸς γίνεται ἐπὶ τοῦ καταναλωθέντος χάρτου

ἐν τῷ διαστήματι τῶν γενομένων πράξεων· ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου σημειώνει τὰ τέλη ταῦτα εἰς ἰδιαιτέραν στήλην εἰς τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων διεκπεραιούμενα ἀποσπάσματα τῶν ἀποφάσεων, καὶ τὰ παραδίδει εἰς τὸν ἀνήκοντα ταμίαν τῆς διοικήσεως, καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον εἰς διπλόγραφον· τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖ καὶ ἡ ἀνήκουσα διοικητικὴ Ἀρχὴ διὰ τὰς πειθαρχικὰς τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς ἐξετάσεις.

Τὰ διοικητικὰ ταμεῖα εἰσπράττουσι τὰ τέλη ταῦτα ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως ἐχούσης νομικὸν κῦρος. Ἡ σημείωσις τῶν τελῶν χρησιμεύει μόνον εἰς ἀπόδειξιν τῆς ποσότητος τοῦ καταναλωθέντος σφραγιστοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου ἢ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς. Εἰς ὅλας δὲ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις πρόσθεσις σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰς διαληφθείσας ἐξετάσεις δὲν χωρεῖ.

37. *Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δικάζεταί τις ἔχων τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 223 ἄρθρ. τῆς πολιτ. δικονομίας δικαιώματα πτωχοῦ, ἢ δικάζεται τὸ δημόσιον*, συγχωρεῖται νὰ μὴν ἐπιβληθῶσι τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου, καθ' ὅσον μέρος ἀφορᾷ τὸν πτωχὸν ἢ τὸ δημόσιον πρὶν τῆς ὁλικῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως.

Ἂν ὁ ἀντίδικος τοῦ πτωχοῦ ἢ τοῦ δημοσίου καταδικασθῇ, τότε ἡ πληρωμὴ τῶν τελῶν γίνεται παρ' αὐτοῦ δι' ὅλας τὰς πράξεις, μὲ τὸ μέσον σημειώσεως πεμπομένης κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν ἀνήκοντα ταμίαν τῆς διοικήσεως, καὶ τοῦ διπλογράφου αὐτοῦ κοινοποιουμένου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον χάριν ἐλέγχου.

Ἀλλ' ἂν ἡ ἀπόφασις ἀποβῇ ἐναντία εἰς τὸ μέρος τοῦ πτωχοῦ ἢ τοῦ δημοσίου, τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου τότε μήτε σημειοῦνται, μήτε εἰσπράττονται.

38. Εἰς ὅσα συμφωνητικὰ τὸ δημόσιον εἶναι συμφωνοῦν μέρος, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου πληρώνεται μόνον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἐπὶ τῇ βάσει, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν δύναται νὰ πληρώνῃ πρὸς τὸ δημόσιον· ὅθεν καὶ δι' ὅλα τὰ ἐξοφλητικά, τὰς ἀποδείξεις, καὶ τοὺς εἰς σφράγισμα ὑποκειμένους λογαριασμοὺς τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου πληρώνονται ὡσαύτως ἀπὸ τὸν ἴδιον ἐκεῖνον.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Παραβάσεις, ποιναί, καὶ ἔλεγχος.

39. Τὰ δικαστήρια καὶ ὅλαι αἱ δημόσιαι Ἀρχαί, δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι κανενὸς εἴδους ἔγγραφον ἰδιωτικόν, ἀφ' ὅτου ὁ νόμος ὑποβάλλει εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, καὶ τὸ ὁποῖον ἀπ' ἀρχῆς γραφὲν εἰς χάρτην ἀσφράγιστον, ἢ εἰς χάρτην κατωτέρας παρὰ τὴν ἀνήκουσαν τιμῆς δὲν ὑπεβλήθη ἀκολούθως εἰς τὸν πρόσθετον λευκὸν χάρτην, ἢ τοῦ ὁποίου αἱ σφραγῖδες ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ τὰ γράμματα, ἢ ἄλλως παρεμορφώθησαν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς.

Δὲν δύνανται ἐπὶ τοιούτων ἐγγράφων νὰ γράψωσι πρόσκλησιν, πρακτικὰ ἢ ἀπόφασιν τινὰ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως.

Ἂν ὅμως αἱ σφραγῖδες ἐσκεπάσθησαν μέν, ἀλλ' ὄχι εἰς τρόπον νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς, τὸ ἔγγραφον εἶναι τότε μόνον δεκτόν, ὅταν ὁ ἔχων συμφέρον πληρώσῃ ἀμέσως πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ διπλάσιον τοῦ τέλους· ποτὲ ὅμως τὸ πρόστιμον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγώτερον τῶν πέντε δραχμῶν.

40. Ἀναφοραὶ γραμμέναι εἰς χάρτην ἀσφράγιστον ἢ σφραγίσματος κατωτέρας τιμῆς ἀπὸ τὴν προσδιωρισμένην εἰς τὸν νόμον ἢ τῶν ὁποίων αἱ σφραγῖδες ἐσκεπάσθησαν, ἢ ἄλλως παρεμορφώθησαν, ἐπιστρέφονται ἄνευ ἀναβολῆς.

Εἰς τοὺς μακρόθεν ἀναφερομένους ἀποστέλλονται δι' ἐξόδων αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἀφοῦ γραφῶσιν ἐπ' αὐτῶν χωρὶς κἀμμίαν ἐπισημότητα αἱ λέξεις, « ὁ χάρτης ἀσφράγιστος, » ἢ « ἡ σφραγὶς παρεμορφώθη ».

41. Ἀπαγορεύεται ὁμοίως εἰς τὰ δικαστήρια νὰ ἀριθμῶσι καὶ νὰ μονογραφῶσι κατάστιχα καὶ βιβλία μὴ φέροντα τὴν ἀνήκουσαν ἐπισφράγισιν.

42. Τὰ προικοσύμφωνα, τὰ ἔγγραφα δωρήσεως μεταξὺ ζώντων, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ συμβόλαια, ὅσα ἀφορῶσι μεταβολήν τινα εἰς τὴν κατοχὴν πραγμάτων ἀκινήτων (ἐξαιρουμένων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων) καὶ προσέτι ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὰς ὑποθήκας, καὶ τὰς αὐτοθελεῖς ἐξωδίκους διαμοιράσεις περιουσίας, ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως νὰ γίνωνται ἄλλως πως, εἰ μὴ ἐπισήμως καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, φυλαττομένων ἐν τούτοις τῶν ἄρθ. 32 καὶ 46.

43. Τὰ ἔγγραφα, ὅσα ὁ παρὼν νόμος ὑποβάλλει εἰς τέλος χαρτοσήμου, καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 10 δὲν ἐξαιροῦνται, τότε μόνον δύνανται νὰ δεχθῶσι τὸν πρόσθετον λευκὸν χάρτην (ἄρθ. 13), ὅταν ἐκτὸς τῆς τιμῆς, πληρωθῇ ἀμέσως καὶ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ δεκαπλοῦν τῆς ἐλλειπούσης σφραγίδος, εἴτουν χαρτοσήμου.

Ὅταν τὸ ἔγγραφον φέρῃ σφραγίδα μικροτέρας τιμῆς, τότε μὲ τὸν πρόσθετον χάρτην πληρώνεται μόνον τὸ περιπλέον, καὶ εἰς αὐτὸ ὑπολογιζόμενον εἰσπράττεται τὸ δεκαπλοῦν διὰ τὸ πρόστιμον· εἰς οὐδεμίαν ὅμως τῶν δύο περιστάσεων τὸ πρόστιμον δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγώτερον τῶν πέντε δραχμῶν. Ἂν τὸ ἔγγραφον φέρῃ σφραγίδα παραμορφωμένην εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς, τότε ἡ τιμὴ τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου, θεωρεῖται ὡς ἡ μικροτέρα πασῶν, δηλ. τῶν 25 λεπτῶν.

44. Ἐάν τις ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἀγορὰν, πωλήσῃ, ἢ ἀγοράσῃ παιγνιόχαρτα, χρονολόγια ἢ χαρτοφυλάκια χρονολογικά, ὅλα ταῦτα τὰ ἀντικείμενα δημεύονται πρὸς χάριν τοῦ καταμηνυτοῦ, ὁ δὲ

παραβάτης, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους, καταδικάζεται καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ δεκαπλοῦν τοῦ τέλους αὐτοῦ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου. Αἱ κατὰ τόπους δημοτικαὶ καὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ, οἱ κατὰ διοικήσεις ταμίαι, οἱ εἰς τὸ σφραγιστήριον καὶ τὸ γενικὸν ταμεῖον διορισμένοι ὑπάλληλοι ἐπιφορτίζονται τὴν καταβεβαίωσιν τῆς παραβάσεως· ὅθεν ὀφείλουν νὰ καταςρώσουν ἐπὶ τούτου ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ὁμοῦ μὲ τὰ κατασχεθέντα πράγματα, ὑποβάλλουν εἰς τὸ ἀνῆκον εἰρηνοδικεῖον. Ἡ ἔκθεσις πρέπει νὰ ὑπογράφηται παρ' αὐτοῦ τοῦ παραβατου, καὶ εἰς ἐναντίωσιν αὐτοῦ, παρὰ τοῦ δημοσίου ἢ παρὰ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων.

Ὁ εἰρηνοδίκης ἀναθεωρεῖ εὐθὺς τὴν ἔκθεσιν ἀνεξόδως καὶ ἀποπέμπει αὐτὴν ὁμοῦ μὲ τὰ δημευθέντα πράγματα εἰς τὸ ἀνῆκον ταμεῖον τῆς διοικήσεως, τὸ ὁποῖον παρὰ μὲν τοῦ παραβάτου εἰσπράττει τὸ ἀνῆκον τέλος τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὸ πρόστιμον, πέμπων ἀπόσπασμα αὐτῆς συγχρόνως εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον χάριν ἐξελέγξεως· τὰ δὲ δημευθέντα πράγματα παραδίδονται εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἐπὶ ἀποδείξει, ἀφοῦ ἐπισφραγισθῶσι·

Ἡ ἐπισφράγισις καὶ παράδοσις αὕτη, ἥτις γίνεται χωρὶς κἀνὲν ἔξοδον τοῦ καταμηνυτοῦ, δὲν πρέπει ποσῶς νὰ βραδύνῃ ἐπὶ λόγῳ ὅτι δὲν ἐξετελέσθη ποτὲ ἡ εἴσπραξις τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου ἐκ μέρους τοῦ παραβάτου.

45. Ἀνίσως δημοσία τις Ἀρχὴ παρεδέχθη ἀπὸ ἰδιώτην ὁποιονδήποτε ἔγγραφον, ἢ ἀναφορὰν ἀσφράγιστον, ἢ μὲ σφραγίδα κατωτέρας τιμῆς, ἢ παραμορφωμένην, τιμωρεῖται ὁ ὑπάλληλος, ὅςις ἔκαμε χρῆσιν τοῦ ῥηθέντος ἐγγράφου ἢ τῆς ἀναφορᾶς μὲ πρόστιμον δεκαπλοῦν τῆς ποσότητος τοῦ χαρτοσήμου, καὶ χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν ἀπὸ τὸν ἰδιώτην παραβάτην, ὅςις ἑτέρωθεν ὑπόκειται εἰς τὴν παρὰ τοῦ 40 ἄρθρου ἀναφερομένην ποινὴν τῆς ἀκυρώσεως, ἂν ἔγινε χρῆσίς τις αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου. Ἂν εἰς τὸ παρουσιασθὲν ἔγγραφον ἡ σφραγὶς μὲν ἦτο σκεπασμένη, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς διεκρίνετο, καὶ ὁ ὑπάλληλος τὸ ἐδέχθη χωρὶς νὰ πληρωθῇ τὸ διπλάσιον τέλος, καταδικάζεται οὗτος εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τοῦ τέλους, χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸ ζητῇ ἀπὸ τὸν ἰδιώτην, τοῦ ὁποίου τὰ δίκαια εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν βλάπτονται ποσῶς.

46. Εἰς πρόστιμον ὁμοίως δεκαπλοῦ τέλους ὑπόκεινται (ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ τέλους αὐτοῦ) ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὅσοι δὲν μετεχειρίσθησαν ἀπ' ἀρχῆς τὸν ἁρμόδιον σφραγιςὸν χάρτην εἰς ὅσας ἐκδίδουσι πράξεις, πρακτικα, ἀπογραφα, ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τὸν ἰδιώτην εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἔπρεπε να μεταχειρισθῶσι τὸν σφραγιστὸν χάρτην, εἰμὴ μόνον τὴν καθ' αὐτὸ τιμὴν, καὶ ὄχι τὸ δεκαπλοῦν πρόστιμον, εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον καὶ ζημίαν καταδικάζονται, καὶ ὅταν γράφοντες παραμορφώσωσι τὴν σφραγίδα εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς· ἀλλ' εἰς τὴν περίςασιν ταύτην δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τὸν ἰδιώτην, οὔτε τὴν ἁπλῆ[ν] τοῦ χάρτου τιμήν· ἂν δὲ ἡ σφραγὶς ἐσκεπάσθη εἰς τρόπον, ὥστε τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς διακρίνεται, τότε ὁ ὑπάλληλος καταδικάζεται παρομοίως εἰς πρόστιμον διπλάσιον τοῦ τέλους, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τίποτε ἀπὸ τὸν ἰδιώτην.

47. Ὁσάκις ἡ περὶ δημοσίας τινὸς ἀρχῆς γενομένη παράβασις ἐξάγεται ἀπὸ ἔγγραφον ἐκδοθὲν παρ' αὐτῆς, ἢ εὑρισκόμενον ἤδη εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν, τότε δύναται ὁποιοσδήποτε ἰδιώτης νὰ καταμηνύσῃ τὴν παράβασιν. Εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἀνήκει τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ καταμήνυσις γίνεται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν, ὅςτις εἰσπράττει τὸ ὅλον, καὶ παραδίδει τὸ ἥμισυ εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Ἐὰν δὲ εὕρῃ ἀντίστασιν, ἀναφέρεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ χρεωθῇ ὁ παραβάτης ὑπάλληλος, καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἡμίσεως προστίμου εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἐν εἴδει προπληρωμῆς. Ἡ καταμήνυσις αὕτη δὲν συγχωρεῖται, ὁσάκις ἡ παράβασις δὲν ἐξάγεται, εἰμὴ ἐκ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ γραφείου τῆς ἀρχῆς αὐτῆς.

48. Ἰδιώτης, ὅςτις εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου, ἢ εἰς τὸν διὰ προστίμου πρόσθετον λευκὸν χάρτην νομίζει ἑαυτὸν ἠδικημένον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ ἐντὸς 30 ἡμερῶ[ν] ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς ἄμεσον ἐξαίτησιν πρὸς τ[ὴν] Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἂν αὐτὴ ἀπορ[ριφθῇ], νὰ ἐκκαλέσῃ ἐντὸς ἄλλων 30 ἡμερῶν, ἀφο[ῦ] κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ἀπόῤῥιψις, εἰς τὸ Συμβούλειον τῆς Ἐπικρατείας, ἐπισυνάπτων καὶ εἰ[ς] τὴν ἐξαίτησιν καὶ εἰς τὴν ἔκκλησιν τὰ ἔγγραφα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεβλήθη τὸ τέλος.

Ὀφείλει δὲ ὁ ποιῶν τὴν ἐξαίτησιν νὰ προπληρώσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χαρτόσημον καὶ τὸ πρόστιμον, πρὶν ἐπιχειρισθῇ αὐτήν.

Ἐγκριθείσης τῆς αἰτήσεώς του, θέλει τῷ ἐπιστραφῇ τὸ περιπλέον ἀπὸ ἓν διοικητικὸν ταμεῖο[ν] ὁποιονδήποτε, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἥτις δὲ[ν] ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου, πρέπει ὅμω[ς] νὰ προστεθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἀπόφασις τῆς Γραμματείας ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Τὰ ἐπιστρεφόμενα ταῦτα ποσὰ καταλογίζο[ν]ται ἀπὸ τὸ γεν. ταμεῖον εἰς τὴν μερίδα τῶν τε[λῶν] τοῦ χαρτοσήμου.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιτήσεως καὶ ἐκκλ[ήσεως] μένει πάντοτε μετὰ τὴν πληρωμὴν εἰς το[ὺς] ἰδιώτας ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 ἀνα[φερομένην] περίστασιν τῆς ἐκτιμήσεως. Τὸ αὐ[τὸ] δικαίωμα μένει καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ἀφοῦ πλ[...]

ρώσουν καὶ οὗτοι τὰ εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθέντα πρόστιμα.

49. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει ἐφοδιάσει μὲ τὰς ἀνηκούσας ἐλεγκτικὰς ὁδηγίας τοὺς ἐπιθεωρητὰς, τοὺς ὁποίους κατ' ἔτος πέμπει εἰς ἐξέτασιν τῶν ταμείων διὰ νὰ ἐπιθεωρῶσιν ὄχι μόνον τὰ διοικητικὰ ταμεῖα, ἀλλὰ νὰ πληροφορῶνται ἀκριβῶς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην δημοσίαν Ἀρχὴν, διὰ τὴν χρῆσιν τὴν ὁποίαν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὤφειλε νὰ κάμῃ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἐὰν ἔκαμεν αὐτὴν ὡς ἔπρεπεν.

Οὗτοι πρέπει νὰ κάμωσιν ἐπιθεώρησιν ἐνταυτῷ τῆς εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς τοὺς συμβολαιογράφους καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δημοσίας Ἀρχὰς, δηλοποιοῦντες τὰς ἀνακαλυφθείσας παραβάσεις εἰς τὰ ἀνήκοντα διοικητικὰ ταμεῖα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀμέσως τὰ τοῦ προστίμου.

Παρομοίας ὁδηγίας καὶ ὑποχρεώσεις θέλει δώσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους, διὰ νὰ κάμουν τοὐλάχιστον δὶς τοῦ ἔτους ὁμοίως τὸν ἔλεγχον καὶ ἐπιθεώρησιν, τηροῦντες πάντοτε τὴν ἀναγκαίαν συνέχειαν.

Αἱ ἐξελέγξεις πρέπει νὰ σημειοῦνται μετὰ προσοχῆς καὶ τάξεως εἰς τὰ βιβλία αὐτὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἀρχῶν, συνυπογραφομένης ἐν αὐτοῖς καὶ τῆς Ἀρχῆς τῆς ἐξελεγχθείσης.

50. Ἐκτὸς τῆς ἀδιαλείπτου ἐπαγρυπνήσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ διαταχθέντων ἐλέγχων, ὀφείλει αὐτὸ πρὸς τούτοις νὰ προκαλῇ καὶ νὰ λαμβάνῃ πάντοτε ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις, ὅτε ἤθελεν ἀναφανῇ διαφωνία ἢ διαφορὰ εἰς τὴν προσαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

51. Ὅσοι κατασκευάζουσι κίβδηλον σφραγιστὸν χάρτην, ἢ ἐπιχειρίζονται παρανόμως τὴν εἰδικὴν ἐπισφράγισιν, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ποινὴν, ἥτις ὡρίσθη εἰς τὸ ἄρθρον 235 τοῦ ποινικοῦ νόμου· προσαρμόζονται δὲ ἀναλόγως καὶ τὰ ἄρθρα 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245 καὶ 246 τοῦ αὐτοῦ νόμου, εἰς τοὺς ἄνευ ἀδείας κατασκευάζοντας σφραγιστῆρας καὶ εἰς τοὺς συμμετέχοντας εἰς τὴν παραποίησιν ἢ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου.

52. Ὅσοι χωρὶς ἄδειαν κατασκευάζουσι, καὶ διαδίδουσι χάρτην μὲ τὸ ὑδάτινον, τὸ προσδιορισθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 6 σημεῖον, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ μὲ δήμευσιν τοῦ χάρτου.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ'.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

53. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 15 (27) Σεπτεμβρίου τ. ε. καὶ ταυτοχρόνως παύει διὰ τούτου ἡ εἴσπραξις ὅλων τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 1 μνημονευθέντων τελῶν.

Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτου πρέπει εἰς ὅλα τὰ εἰσέτι καὶ νῦν ἐν ἰσχύϊ ὄντα διατάγματα διορισμῶν, καὶ διπλώματα πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὅλων τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες κατὰ τὸ παρὸν εἶναι εἰς ἐνέργειαν, καὶ δὲν παρεχωρήθησαν κατὰ συνθήκην, καὶ προσωρινῶς διὰ προσδιωρισμένον καιρὸν ἀπὸ ξένην Κυβέρνησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, νὰ ἐπισυναφθῇ τὸ νόμιμον χαρτόσημον, μέχρι 1 (13) Δεκεμβρίου 1836, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ποινῆς δεκαπλασίας ποσότητος, προσθετομένου τοῦ λευκοῦ σφραγιστοῦ φύλλου κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 13. Εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἤδη ἔγειναν πρὸ τῆς 15 (27) Σεπτεμβρίου 1836, θέλει ἐπισυναφθῇ ἐπίσης λευκὸν σφραγιστὸν φύλλον ἀνάλογον τῆς νομίμου ποσότητος, καὶ φυλαττομένων τῶν ὁρισμένων τύπων, εὐθὺς ὅτε μέλλει νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῶν ἐνώπιον δικαστηρίου, ἢ ἄλλης δημοσίου Ἀρχῆς. Εἰς δὲ τὰ κατάστιχα ἡ πρόσθεσις αὕτη τοῦ λευκοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἢ ἡ κατὰ τὸ ἄρθ. 8 συγχωρουμένη ἔκτακτος σφράγισις γίνεται μόνον εἰς ἐκεῖνα τὰ φύλλα, τῶν ὁποίων θέλει γίνει χρῆσις· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὰ κατάστιχα, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς τὸ χαρτόσημον κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, καὶ θέλουν νὰ ἐξακολουθήσουν κατὰ τὴν 15 (27) Σεπτεμβρίου 1836.

Τῶν τοιούτων δὲ ὑπόκεινται εἰς τὸ σφράγισμα μόνον τὰ μὴ μεταχειρισθέντα εἰσέτι φύλλα.

54. Τὸ λογιστικὸν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ χαρτοσήμου, καθὼς καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἐν γένει προσδιορίζονται δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν.

Ἐπίσης διορίζονται δι' ἁπλῶν διαταγμάτων οἱ ὁρισμοὶ εἰς ποίας περιπτώσεις, καὶ ὑπὸ ποίας προφυλάξεις, εἰς τυχὸν κατεπειγούσης περιστάσεις, ὁπότε στιγμιαίως ἤθελεν ἐλλείπει ὁ νόμιμος σφραγιστὸς χάρτης, δύνανται νὰ γραφθῶσιν ἔγγραφα μὲ ἰδιωτικὴν μόνον ὑπογραφὴν καὶ ἐπὶ λευκοῦ χάρτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτεθῇ ἀκολούθως τὸ σφράγισμα τοῦ χαρτοσήμου.

55. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. θέλει φροντίσει ὥστε νὰ σταλθῶσιν εἰς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχὰς αἱ ἀναγκαῖαι, περὶ ἐνεργήσεως τοῦ χαρτοσήμου νόμου ὁδηγίαι, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον θέλει δοθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς συμβολαιογράφους καὶ λοιπὰς ἁρμοδίας Ἀρχὰς ὁ ἀναγκαῖος νόμιμος σφραγιστὸς χάρτης, μὲ πίστωσιν, ἐὰν ζητηθῇ τοιαύτη, καὶ προσέτι νὰ ὑποβάλῃ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν πολιτικῶν, ἐμπορικῶν, καὶ ποινικῶν δικαστηρίων ἀντίτυπον τοῦ νέου σφαγίσματος ἐπὶ χάρτου, ἔχοντος τὸ νενομισμένον ὑδάτινον σημεῖον, ὡς ὑπόδειγμα πρὸς ἀνακάλυψιν νοθεύσεων κτλ.

56. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δη-

μοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ἔ. διατάγματος ἔχει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 (26) Αὐγούστ. 1836.

—

413. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διατάττομεν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἀκόλουθα·

1. Ἐξαιρουμένου τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ὅσος ἐξοδεύεται εἰς τὰς πράξεις τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμβολαιογράφων καὶ φέρει ἐρυθρὰν σφραγίδα, ὅλος ὁ ἐπίλοιπος φέρει σφραγίδα μελανήν.

2. Ὅθεν ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, εἰμπορεῖ ὁ καθεὶς ἰδιώτης νὰ μεταχειρισθῇ μόνον τὸν μελανὸν σφραγιστὸν χάρτην, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ποινῆς τῆς ἀπειληθείσης ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος.

3. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικ. ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Αὐγούστου 1836.

—

414. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ εἰς τὰ ἄρθρα 9 καὶ 44 τοῦ περὶ σφραγιστηρίου νόμου ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν διαταχθεῖσα ἰδιαιτέρα σφράγισις τῶν παιγνιοχάρτων, τῶν χρονολογίων (Καλανδαρίων) καὶ τῶν χαρτοφυλακείων, τῶν περιεχόντων χρονολόγια, δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ γίνεται εἰς Πάτρας, Καλάμας, Τριπολιτσᾶν, Ναύπλιον, Σύραν, Ὕδραν καὶ Μεσολόγγι διὰ τῶν διοικητῶν καὶ τῶν ταμίων τῶν Διοικήσεων ἐκ συμφώνου.

2. Τὰ εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ῥηθέντα ἀντικείμενα, λοιπὸν θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως, ὅστις χωρὶς ἀναβολὴν, θέλει ἐπιχειρεῖ τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ περὶ σφραγιστηρίου νόμου ὁριζομένην ἔκτακτον σφράγισιν μὲ τὸ μελανὸν σφράγισμα· θέλει δὲ ἐκδίδει τακτικὸν ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς τοῦ ταμείου διὰ τὸ εἰσπραχθὲν ἐπὶ τούτων χαρτόσημον.

Ὁ δὲ διοικητὴς θέλει θεωρεῖ ἔπειτα τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο τοῦ ταμείου, καὶ θέλει κρατεῖ τὸ τμῆμα τούτου· θέλει δὲ σφραγίσει τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀντικείμενα μὲ τὸ στεγνὸν ἐλεγκτικὸν σφραγιστήριον πλησίον τοῦ μελανοῦ σφραγίσματος.

3. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διετάχθη νὰ διορίσῃ νὰ κατασκευασθῶσι παρευθὺς τὰ ἀναγκαῖα σφραγιστήρια, καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἄνω ῥηθέντας ὑπαλλήλους.

Ἡ αὐτὴ δὲ θέλει φροντίσει καὶ περὶ τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Αὐγούστου 1836.

—

415. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 51 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Ὅταν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἢ γίνεται ἐξέτασις περὶ τῆς νοθεύσεώς του, αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ ἢ τὰ ἁρμόδια δικαστήρια, θέλουν στέλλει πρὸ πάντων τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος σφραγιστὸν χάρτην εἰς τὸ Ἡμέτερον νομισματοκοπεῖον, δηλαδὴ τὸ σφραγιστήριον, ἀναλόγως τοῦ ἄρθρου 99 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

2. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ σφραγιστηρίου εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς φύλαξίν της εὑρισκομένων μέσων τὴν γνησιότητα, ἢ νόθευσιν τοῦ σταλέντος εἰς αὐτὴν σφραγιστοῦ χάρτου, καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἀκριβῆ καὶ ἐπίσημον γνωμοδότησιν περὶ τούτου εἰς τὴν αἰτοῦσαν Ἀρχὴν, ἐπιστρεφομένου τοῦ ἐξετασθέντος σφραγιστοῦ χάρτου, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι περαιτέρω τὰ κατὰ τοῦ νόμου.

Τὰ ἄρθρα 101, 102, 103, 106, 109 καὶ 110 τῆς ποινικῆς δικονομίας θέλουν ἀκολουθεῖσθαι ἐνταῦθα προσηκόντως.

3. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεῖαι παραγγέλλονται τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, τὴν 17 (29) Αὐγούστου 1836.

—

416. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Ἕκαστος ὑπάλληλος τοῦ κράτους, ὅστις λαμβάνει διὰ νὰ φυλάξῃ μέρος τῆς περιουσίας τοῦ κράτους, καθαυτὸ λοιπὸν, ἕκαστος, ἐμπιστευόμενος παρὰ τοῦ κράτους εἴσπραξιν, ταμεῖον, ἢ ἐπιστασίαν ὑλικοῦ, ὑπόκειται νὰ δώσῃ ἐγγύησιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου.

2. Τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως ἀναλογεῖ μὲ τὴν ἔκτασιν τῆς εὐθύνης τοῦ ὑπαλλήλου, ἕνεκα τῆς ὁποίας καὶ θέλει δίδεσθαι· ἡ ἐγγύησις προσδιορίζεται διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων· καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους τῶν ταμείων, οἵτινες ἀναλόγως τῶν ὁδηγιῶν των, χρεωστοῦσι καθε 10 ἡμέρας νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ

προϊστάμενα αὐτῶν ταμεῖα τὸ περισσεῦον τῶν ταμείων των, ἡ ἐγγύησις δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγωτέρα τοῦ 20 μέρους τοῦ μὴ καθαροῦ ἐτησίου εἰσοδήματος τῶν ταμείων των.

3. Αἱ ἐγγυήσεις αὗται πρέπει νὰ συνίστανται εἰς μετρητὰ χρήματα, ἢ τοκιζόμενα ἑλληνικὰ ἐθνικὰ γραμμάτεια, ἔχοντα τὴν αὐτὴν μὲ τὰ μετρητὰ ὑπόληψιν, καὶ ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κράτους, ἢ μετοχὰς τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικῆς τραπέζης· ἐπιφυλαττόμεθα μολοντοῦτο, νὰ συγχωρήσωμεν νὰ δοθῇ κατ' ἐξαίρεσιν ἡ ἐγγύησις καὶ εἰς ἀκίνητα πράγματα.

4. Ἡ εἰς μετρητὰ κατατεθεῖσα ἐγγύησις, τοκίζεται ἀπὸ τὸ δημόσιον μὲ 5 0|0 κατ' ἔτος, τοὺς δὲ τόκους δύναται νὰ λαμβάνῃ μόνος του ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος, εὐθὺς μετὰ τὴν προθεσμίαν των, ἐκ τῶν ἀναχειράς του δημοσίων χρημάτων ἐπὶ ἀποδείξει, ἡ ὁποία θέλει λογαριάζεσθαι ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων εἰς τὸ Ἡμέτερον γεν. ταμεῖον.

5. Τῶν εἰς ἐγγύησιν προσδιορισθέντων ἐθνικῶν γραμματίων, καὶ γραμματίων τῆς τραπέζης οἱ τόκοι, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων οἱ καρποὶ μένουσιν εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν νὰ τοὺς ἀπολαμβάνει ἐλευθέρως, καθ' ὅσον ἡ ἐγγύησις δὲν ἤθελε χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ σκεπάσωσιν εὐθύνην τῆς ὑπηρεσίας του, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελεν ὑποπέσει.

6. Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις θεωρεῖται ὡς ἰδικὸν μέσον εὐθύνης δι' ὅλην τὴν διαχείρισιν τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου· ἰσχύει δι' ὅλον τὸν χρόνον, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπάλληλος ἐκτελεῖ ἢ ἤθελεν ἐκτελεῖ τὰ χρέη τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας· ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως ἐφαρμόζονται προσέτι οἱ ὁρισμοὶ τῆς πολ. δικονομίας ἄρθρ. 920, ἀριθ. 2, ὡς πρὸς τὴν κατάσχεσιν, ἕνεκα τοῦ προνομίου εἰς τὴν κατάταξιν. Ἂν ὁ ἐγγυούμενος εἶναι ἔγγαμος, τότε ἡ ἐγγύησις δύναται νὰ δεχθῇ μόνον, ὅταν ἡ σύζυγός του διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως συμμεθέξῃ εἰς τὴν ἐγγύησιν, καὶ ὑποχρεωθῇ ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ συζύγου της, νὰ παραιτῇ τὴν προτεραιότητα ἐπὶ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὴν νομίμου ὑποθήκης, καθὼς καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἐπιστηρίζεσθαι εἰς τὸ διδόμενον εἰς ἐγγύησιν κτῆμα.

7. Εἰς τὴν περίστασιν, ὁπότε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύησιν διὰ τὸν ὑπάλληλον, τὸ ὁποῖον εἶναι πανταῦ συγχωρημένον, πρέπει νὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς ὁ χρεωστῶν τὴν ἐγγύησιν· εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως θέλει προστεθῇ ἰδίως καὶ ὅτι « ἡ ἐγγύησις θέλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς παύσασα, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν ἀσφαλισθῇ νομίμως, ὅτι ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἐπομένως διελύθη ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐγγυήσεως. »

8. Ὅταν κατ' ἐξαίρεσιν συγχωρῶμεν τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητα κτήματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀληθὴς ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλευθέρα πάσης ὑποθήκης. Μέχρις οὗ δὲ εἰσαχθῶσι νομίμως τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὰ κτηματολόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν θέλει ἐνεργήσει παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἀκίνητα κτήματα, ὥστε νὰ προσκληθῶσι δημοσίως οἱ δυνάμενοι νὰ κάμωσιν ἀπαιτήσεις ἰδιοκτησίας ἢ ὑποθήκηκης τυχὸν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τοῦτο θέλει ἀποδεικνύεσθαι δεόντως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτήματα πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικήν των ποιότητα, θέσιν καὶ ὅρια, ἔπειτα κατὰ τὸ ἀληθές, ἢ περίπου ἐμβαδὸν αὐτῶν. Εἰς δὲ οἰκοδομὰς θέλει σημειοῦσθαι ὁ ἀριθμός, ὑπὸ τὸν ὁποῖον παρελήφθησαν εἰς πυρασφαλιστικὸν κατάστημα.

9. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει πάντοτε πρὸ τῆς δόσεως τῆς ἐγγυήσεως νὰ ξεκαθαρίζεται δικαστικῶς διὰ τῆς ἐκτιμήσεως. Οἰκοδομαί, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀσφαλισμέναι ἀπὸ πυρκαϊάς, καὶ ἀκίνητα κάθε εἴδους, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοὐλάχιστον κατὰ τὸ διπλάσιον τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσιν εἰς ἐγγύησιν.

10. Οἱ ἐκτιμηταί, δύο τὸν ἀριθμόν, διορίζονται συνεργείᾳ τοῦ ἁρμοδίου ἐγγυητοῦ παρὰ τῆς ἀνηκούσης δημαρχίας, ἥτις θέλει κάμει χρέος της, νὰ διορίζῃ πρὸς τούτοις ἀνθρώπους ὅλως διόλου ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ εἰδήμονας τῆς γεωργίας. Ἂν ἤθελε συμπέσῃ, ὥστε οἱ δύο πραγματογνώμονες νὰ μὴ δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν, ὁ δήμαρχος, θέλει διορίζει καὶ τρίτον, ὅστις πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἑνός, ἢ τοῦ ἄλλου.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως θέλει συντάσσει καὶ ἐγχειρίζει εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν ὁ εἰρηνοδίκης, ἐπὶ πληρωμῇ τῶν δικαιωμάτων· τοῦτο δὲ θέλει ἀναφέρει περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ὁρκωμοσίας των, καὶ θέλει ἐμπεριέχει περίληψιν ἐκ τοῦ κτηματολογίου· εἰς ἔλλειψιν δὲ τούτου θέλει ἔχει ἐπισυνημμένα ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας, διὰ δὲ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρ. 8 διοριζομένας οἰκοδομάς, περίληψιν ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ πυρασφαλιστικοῦ καταστήματος.

11. Ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν, ἢ εἰς χρήματα εἶναι, ἢ εἰς γραμμάτια, ἢ ἀκίνητα κτήματα, χρεωστεῖ νὰ κάμνῃ μὲ ἴδιά του ἔξοδα συμβολαιογραφικὸν πιστοποιητικὸν περὶ τούτων, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα δικαιώματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ὁρισμῶν, καὶ προσέτι τὴν παραίτησιν τῆς συζύγου, καὶ τὴν εἰς τὸ ἄρθ. 7 ἀναφερθεῖσαν συμφωνίαν, ἂν δηλαδὴ ταῦτα εἶναι

ἀναγκαῖα, καὶ θέλει προσδιορίζει ἀκριβῶς τὰ διδόμενα εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενα. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως τοῦτο, ἐκδιδόμενον, θέλουν προστεθῆ τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, ὁμοῦ μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 10 ὡρισμένα ἐπισυναπτόμενα, καὶ ἐπικυρωμένην περίληψιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, περὶ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ εἰς ἐγγύησιν δοθέντος.

12. Κατὰ τὸ διάταγμα τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων, πρέπει νὰ προηγῆται πάντοτε ἡ δόσις τῆς ἐγγυήσεως ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 11 σημειωθὲν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ καὶ ἡ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου γενικοῦ ταμείου ἐκδοθεῖσα ἀπόδειξις ὅταν ἡ ἐγγύησις κατετέθη εἰς μετρητὰ ἢ γραμμάτια, τὸ διευθύνει τότε ὁ ἐγγυούμενος ὑπάλληλος εἰς τὴν Γραμματείαν εἰς ἣν ὑπάγεται, ἥτις πρέπει νὰ ἐπιθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ἔγινε δεκτὸν παρ' αὐτῆς, ἅμα εὑρεθῇ παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὅτι ἔχει καλῶς καὶ δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς τυπωθέντας ὁρισμοὺς καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρεσίαν παραδίδεται διὰ νὰ μένῃ πεφυλαγμένον.

13. Ἀνίσως ὑπάλληλος ἀπὸ τοὺς δόντας ἐγγύησιν μετατεθῇ ἢ προβιβασθῇ εἰς ὑπηρεσίαν πλέον ἐκτεταμένην, τότε μόνον ἠμπορεῖ οὗτος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν προλαβοῦσάν του ἐγγύησιν διὰ τὸν σκοπὸν τῆς δοθείσης αὐτῷ νέας ὑπηρεσίας, ὅταν λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο συγκατάνευσιν τοῦ ἀνήκοντος Ὑπουργείου· πρέπει ὅμως νὰ κάμῃ πάλιν νέον ἔγγραφον ἐγγυήσεως, φυλαττομένων ἐν τούτοις τῶν διαταχθέντων ἐν § 24 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρ. (8 Ὀκτωβρ.) 1833 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

14. Ἅμα δὲ τὸ δημόσιον φωραθῇ, ὅτι ἔχει ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ καὶ ἐπὶ μέρους μόνον ἐγγυήσεώς τινος διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐγγυηθέντος, ὁ ὑπάλληλος ἠμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας του τότε μόνον, ὅταν ἀναπληρώσῃ τὴν ἐγγύησιν.

15. Ἡ παρὰ τῷ γενικῷ ταμείῳ εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμμάτια κατατεθεῖσα ἐγγύησις, λαμβάνεται εἰς κατοχὴν παρὰ τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ἐν τούτῳ δικαστική τις πρᾶξις, διὰ νὰ ἀπαντηθῇ ἡ κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον ἀποφασισθεῖσα ἐνοχὴ ὑπηρεσίας κατὰ τοῦ ἐγγυηθέντος ὑπαλλήλου· ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἐγγύησις συνίσταται εἰς ἀκίνητα κτήματα, τότε γίνεται ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐγγύησις εἰς τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν πολιτικῶν νόμων.

16. Αἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δοθεῖσαι ἐγγυήσεις, τότε μόνον ἠμποροῦν νὰ ἐπιστραφῶσιν, ὅταν παραιτηθῇ τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀποθάνῃ ὁ ὑπάλληλος, ὑποτιθεμένου πάντοτε, ὅτι παρέδωκε τοὺς λογαριασμούς του, καὶ ὅτι κατ' αὐτοὺς διετηρήθη ἐντελὴς ἀκρίβεια καὶ τιμιότης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τόσον δὲ περὶ τούτου, ὅσον καὶ περὶ ἐλλατώσεως, μεταθέσεως, αὐξήσεως καὶ μεταβολῆς τῆς ἐγγυήσεως θέλει ἀποφασίζει τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

17. Τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει κρατεῖ χωριστὸν κατάλογον διὰ τὰ παρ' αὐτῷ κατατεθέντα ἔγγραφα τῶν ἐγγυήσεων· πλὴν αἱ κατατεθεῖσαι ἐν τῷ γενικῷ ταμείῳ ἐγγυήσεις εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμμάτεια θέλουν διαχειρισθῇ κυρίως κατὰ τὰ ὁριζόμενα παρὰ τῶν παρακαταθηκῶν.

18. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος πρέπει ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα τόσον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ἐνεργῶσι τὰ περὶ τῆς ἐγγυήσεως. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει ἀγρυπνῇ κατὰ τοῦτο.

19. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. παραγγέλλεται τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευομένου καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγ. (5 Σεπτεμ.) 1836.

417. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς τὰ τριπλότυπα ἀποδεικτικὰ τῶν δημοσίων ταμείων, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται κατὰ νόμον εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, ἐμπορεῖ νὰ προστεθῇ ὁ σφραγιστὸς χάρτης κατ' ἐξαίρεσιν καὶ εἰς λευκὸν φύλλον.

2. Ἡ πρόσθεσις αὕτη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου πρέπει νὰ γένῃ ἀπὸ τὸ ταμεῖον, τὸ ἐκδίδον τὴν ἀπόδειξιν, πρὶν ἐγχειρίσῃ τὴν ἀπόδειξιν καὶ φυλαττομένων ἐν τούτῳ τῶν τύπων, τῶν διαταχθέντων εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

3. Οἱ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου ὑπάλληλοι τότε μόνον ἐμποροῦν νὰ ἐπιθεωρήσουν τὰ εἰς ἐπισφράγισιν ὑποκείμενα ἀποδεικτικὰ τῶν ταμείων, ὅταν ὁ διαταχθεὶς σφραγιστὸς χάρτης ἔλαβε τὴν ἀνήκουσαν χώραν εἰς αὐτά· ἀλλεοτρόπως ὑπόκεινται οὗτοι εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου διωρισμένην ποινήν.

4. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγ. (5 Σεπτεμ.) 1836.

418. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 53 καὶ 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐπιτρέπομεν διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι διὰ τοὺς καταλόγους καὶ τὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποκείμενα εἰς ἐπισφράγισιν, καὶ τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν ἀνοιγμένα ἤδη καθ' ἣν ἐποχὴν ἐμβαίνει ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος εἰς ἐνέργειαν, δηλ. τὴν 15 (27) Σεπτεμβρ.

1836, νὰ ἐμπορῇ νὰ γίνῃ ἡ κατόπιν πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ὄγκου διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω κλάσεων τοῦ χαρτοσήμου τῶν 50 λεπ., 1, 2, 3, 5, καὶ 10 δραχ. δι' ὅλον τὸ καταλογισθὲν ποσὸν τῆς ἐπισφραγίσεως.

Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν τοῦ παρόντος διατάγματος ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγ. (5 Σεπτεμ.) 1836.

419. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν εἰς τὸ ἑξῆς τὰς γινομένας ζημίας εἰς τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δάση διὰ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐνεργουμένου τρόπου τῆς βοσκῆς, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου τῶν 7 (19) Αὐγούστου 1836 περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

§. 1. Ὅταν αἱ βοσκαὶ ἐκτείνωνται εἰς τὰ δάση, τότε συνέρχεται μὲ τὴν ἐπιτροπὴν, τὴν διαταχθεῖσαν ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νόμου, καὶ ὁ δασάρχης νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τῆς διανομῆς, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὁ ἀνήκων δασονόμος, ὅστις πρέπει νὰ προσκληθῇ ἐγκαίρως καὶ ἐγγράφως εἰς τοῦτο ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητήν.

§. 2. Ὅσοι δασότοποι εὑρίσκονται εἰς κατάστασιν νέας φυσικῆς ἢ καλλιεργουμένης βλαστήσεως, οὗτοι πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὴν βοσκήν· ἕνεκα δὲ τούτου ὁ παρευρισκόμενος δασονομικὸς ὑπάλληλος θέλει παραδώσει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατάλογον ὅλων τῶν τοιούτων περιοχῶν τοῦ δάσους, ὅστις ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς.

§. 3. Ὁ ἀνήκων δασονόμος, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νόμου, δεικνύει εἰς τοὺς ποιμενάρχας τὰς ἀνηκούσας περιοχὰς τοῦ δάσους, καὶ βλέπων τὸ ἔγγραφον τῆς δοθείσης ἀδείας διὰ τὴν βοσκὴν, ὑπογράφει αὐτό.

Εἰς τὸν ἴδιον δίδεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀντίγραφον τῆς γενομένης διανομῆς τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐπιστασίας αὐτοῦ εὑρισκομένων βοσκησίμων τόπων.

§. 4. Ὁ δασονόμος χρεωστεῖ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς ἀνήκοντας βοσκολόγους ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ ὅλα τὰ μέρη τοῦ δάσους ὅσα δὲν πρέπει νὰ βοσκηθῶσιν, οἱ ὁποῖοι πρέπει ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ νὰ σημαδεύσουν ἐξ ἰδίων των μὲ ἀχυροσημάδια τοὺς τόπους αὐτοὺς τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ ἠμποροῦν νὰ φαίνωνται πανταχόθεν· μάλιστα πρέπει καὶ νὰ δημοσιευθῇ, ὅτι οἱ τόποι οὗτοι, ὡς ὄντες ὑπὸ καλλιέργειαν, δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ πατηθῶσιν ἀπὸ τὰ ζῶα.

§. 5. Ὅλοι, ὅσοι βόσκουσι τὰ ζῶά των εἰς τοιούτους ἐμποδισμένους τόπους, ἢ ἐξ ἀπροσεξίας των ἀφίνουν νὰ ἔμβουν τὰ ζῶα μέσα εἰς αὐτοὺς, ἢ ἀφανίζουν τὰ σημάδια, παιδεύονται κατὰ τὸν §. 11.

§. 6. Ὥστε, οἱ κύριοι τῶν ποιμνίων πρέπει ἢ νὰ βάνουν ἀξίους ποιμένας, ἢ νὰ περιφράττουν τὰς ἀναβλαστήσεις καὶ βλαστήσεις αὐτὰς μὲ ἴδιά των ἔξοδα, ἕως ὅτου νὰ μεγαλώσουν τόσον, ὥστε νὰ μὴ φοβοῦνται πλέον τὸ στόμα τοῦ ζώου.

§. 7. Ἐπὶ τῶν ὀρεινῶν καὶ πεδινῶν τόπων, ὅπου δὲν ἐλπίζεται νὰ τελεσφορήσῃ ἡ δενδροφυτεία, θέλει προτιμηθῆ ἡ βοσκὴ ὡς οὐσιωδέστερον ἀντικείμενον, καὶ ἑπομένως δὲν θέλει περιορισθῆ τοσοῦτον· ἐξεναντίας ὅλα τὰ δασώδη μέρη ὅσα ἠμποροῦν νὰ ὠφεληθῶσι διὰ τῆς περιφράξεως, κάμνει χρεία νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ αὐστηρὰν δασονομικὴν προστασίαν.

§. 8. Οἱ εἰς τὰ δάση τόποι, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ποιμένες θέλουν νὰ στήσουν τὰς καλύβας καὶ τὰς μάνδρας των, δεικνύονται παρομοίως ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα δασονόμον, ὅστις δίδει τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν καὶ ὑλικὴν δωρεάν.

Μία μόνη μάνδρα, εἴτε στανοτόπι, εἶναι συγχωρημένη εἰς ἕκαστον ποιμένα ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς περιοχῆς ἑνὸς δάσους. Ἡ κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ τοποθέτησις, ὁμοίως καὶ ἡ περίσσευσις αὐτῶν, ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ.

§. 9. Οἱ ποιμένες ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἀνάπτουν φωτίαν εἰς τὰς καλύβας καὶ εἰς τὰς μάνδρας των· ὅστις δὲ ἐξ αὐτῶν πιασθῇ, ὅτι ἀνάπτει φωτίαν εἰς ἄλλο μέρος, θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ ἀνῆκον δικαστήριον πρὸς παιδείαν.

§. 10. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ εἰς τοὺς ποιμένας τὸ νὰ κόπτουν, ἢ νὰ στραβόνουν τοὺς νέους κορμοὺς τῶν δένδρων, νὰ κόπτουν τοὺς κλάδους ἢ τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων, καὶ νὰ μαδοῦν αὐτὰ, διὰ νὰ φάγουν τὰ ζῶά των.

§. 11. Ἡ παράβασις τῶν ἀστυνομικῶν δασονομικῶν διατάξεων τούτων, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν διὰ τὴν εἰς τὰ δάση βοσκὴν, καὶ αἱ ζημίαι τῶν δασῶν, αἱ ἐκ τῆς ἀμελείας ἢ τῆς κακίας τῶν ποιμένων γινόμεναι, παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον Α καὶ Β τοῦ περὶ δασονομικῶν ποινῶν Νόμου τῶν 10 (22) Ἰουλίου τ. ε. ἐπιφυλαττομένων τῶν βαρέων ποινῶν, τῶν ὁρισθέντων ἐν τῷ γενικῷ ποινικῷ νόμῳ διὰ τὰ κακουργήματα καὶ ἐγκλήματα ῥητῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ 411 καὶ 417 διὰ τὰς πυρκαϊὰς εἰς τὰ δάση, καὶ ἐν ἄρθρῳ 422 ἀρ. 5 διὰ τὴν φθορὰν τῶν δένδρων καὶ ἄλλων φυτῶν.

Οἱ ποιμένες ἐγγυοῦνται μὲ ὅλην των τὴν περιουσίαν διὰ πᾶσαν βλάβην εἰς τὰ δάση, προξενουμένην ἀπὸ αὐτούς.

§. 12. Ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν Γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 (16) Σεπτεμβρ. 1836.

420. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ δοθεῖσα σύντομος προθεσμία δὲν ἐσυγχώρησε νὰ ἑτοιμασθῇ ὁ ἱκανὸς ἀριθμὸς τῶν διαφόρων σχημάτων τοῦ χάρτου, τοῦ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ ἄλλα ἐμπορικὰ ἔγγραφα ἀναγκαίου χάρτου εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας, κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ νόμου·

Θεωροῦντες ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐμπορικὴν τάξιν αὐτὴν δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ προετοιμάσῃ ὅσον ἔπρεπε τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας·

Θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι διὰ τὴν παροῦσαν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου τῆς ἐπικρατείας Μας εἶναι εὐκταῖαι τροπολογίαι τινὲς ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων·

Ἀναλογιζόμενοι τὴν πατρικὴν πρόνοιαν, τὴν ὁποίαν ἀφιεροῦμεν εἰς το ἐμπόριον, καὶ σκοποῦντες νὰ παρεισάξωμεν μὲ ἀκριβῆ διαστάθμησιν τῶν ὑπαρχουσῶν σχέσεων τὰς ἀναγκαίας τροπολογίας ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν ἀφίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος· παρομοίως ἀφίνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, τῶν μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν ἄλλων ἀντικειμένων, τῶν εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας ὑποκειμένων, καὶ ῥητῶς ἐν τοῖς παραγράφοις 1 - 7 καὶ 11 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἀναφερομένων.

2. Δι᾿ ἄλλου ἰδιαιτέρου διατάγματος θέλει διορισθῇ ὁ τρόπος, καθ᾿ ὃν ἔχει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ σημειωθέντων.

3. Ἀλλ᾿ ἕως τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος τούτου θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπ᾿ αὐτῶν τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως, ἐν ἐλλείψει τοῦ τῆς ἀξίας, μὲ πληρωμὴν 25 λεπτῶν, ὅταν ἡ ποσότης τῆς ἀξίας δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2000 δραχμὰς καὶ 50 λεπτῶν διὰ τὰ λοιπά. Εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ὑπόκεινται αἱ ὀπισθογραφαί, αἱ ὑποδοχαί, τὰ διπλόγραφα, τριπλόγραφα, ἀντίγραφα καὶ ἄλλα ἀντίτυπα, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα ἢ κύρια ἐνδεικτικὰ δὲν ἐσημάνθησαν μὲ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας.

4. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει κηρυχθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Σεπτεμβρ. 1836.

—

421. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχοντες ὑπ᾿ ὄψιν τὴν ἐκτεταμένην τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων κίνησιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης πηγάζουσαν δυσκολίαν τοῦ νὰ προϋπολογισθῶσι τὰ κέρδη τῶν ἐμπορευμένων·

Θεωροῦντες περιπλέον ὅτι αἱ διάφοροι διοικητικαὶ καὶ μάλιστα αἱ νεοσυστηθεῖσαι δημοτικαὶ Ἀρχαὶ δὲν βοηθοῦνται ἀπὸ ἐνυπάρχουσάν τινα κατάλληλον διοικητικὴν βάσιν διὰ νὰ ἐξάξωσι διὰ τῆς συγκρίσεως τοῦ παρελθόντος τὸν ὡς ἔγγιστα μέσον ὅρον τῶν εἰσοδημάτων τῆς παρούσης ἐμπορικῆς βιομηχανίας·

Ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἡ σύνταξις τῶν διὰ τὸ ἔτος 1836 φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιτηδευμάτων γινομένη κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν τὴν ἀρκετὰ ἀπομεμακρυσμένην ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπόκειται εἰς δυσκολίας οὐσιώδεις, καὶ ὅτι ἕνεκα τῶν ἐπιεικῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου νόμου ἤθελαν ἐπαυξυνθῇ ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ αἱ περιπτώσεις τῶν ἐνστάσεων·

Θεωροῦντες τέλος πάντων ὅτι μὲ ὅλας τὰς ὁποίας ἐξεδώσαμεν αὐστηρὰς διατάξεις πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς φύσεως παρενοχλήσεως καὶ μάλιστα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς παῤῥησιάσεως τῶν καταστίχων, καθὼς ὅτι καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἐπιεικεῖς ὁρισμούς, τοὺς ὁποίους προνοητικῶς διὰ τὴν λεπτότητα τῆς φύσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων ἐθέσαμεν εἰς τὰς περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ὁδηγίας· ὅτι μὲ ὅλα ταῦτα, εἴτε ἐξ αἰτίας τῆς ἀπειρίας τινῶν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐπιφορτισμένων Ἀρχῶν, εἴτε καὶ διὰ τὸ νεοφανὲς τοῦ πράγματος ἐδιήθησαν ἐδῶ κ᾿ ἐκεῖ ἢ ἐκηρύχθησαν ὅτι θὰ βληθῶσιν εἰς ἐνέργειαν μέτρα πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κέρδους ὅλως διόλου ἀνάρμοστα·

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν᾿ ἀφιερώσωμεν τὴν ἐξαίρετον Ἡμῶν προσοχὴν καὶ πρακτικὴν πρόνοιαν εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχοντες ὑπ᾿ ὄψιν τὴν λεπτότητα τῶν ἐμπορικῶν συνδυασμῶν, νὰ ἐκδώσωμεν κανονισμοὺς περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, καθόσον οὗτος ἀφορᾷ δηλονότι τὰ ἐμπορικὰ ἐπιτηδεύματα, ὥστε οἱ Ἡμέτεροι τὸ ἐμπόριον μετερχόμενοι ὑπήκοοι νὰ ἦναι ἐλεύθεροι πάσης παρενοχλήσεως ἢ συγχύσεως εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου των, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος·

1. Οἱ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι καὶ τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον ἀτόμων νὰ συνταχθῶσι μὲν κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἕκαστον δῆμον συγχρόνως μὲ τοὺς τῶν μετερχομένων ἄλλα ἐπιτηδεύματα, ἀλλὰ ἡ ἐκτίμησις τοῦ φορολογητέου κέρδους τῶν πρώτων διὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1836.

2. Ἡ κατάστρωσις τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐμπορευομένων διὰ τὸ 1836 θέλει γίνῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ Νοεμβρίου τ. ἔ.

3. Τόσον διὰ τὴν ἐκτίμησιν καθὼς καὶ διὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους ἐμπόριον θέλει ἐφαρμοσθῇ τρόπος πάντῃ διάφορος τὸν ὁποῖον θέλομεν προσδιορίσει δι᾿ ἰδιαιτέρου διατάγματος.

4. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὑπὸ τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1836.

22. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῶν καθυποβληθεισῶν εἰς Ἡμᾶς προτάσεων τοῦ ἐν Σύρᾳ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου περὶ φόρου τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἀπαντῶμεν διὰ τούτου, ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν εἶναι διόλου ἀντικείμενον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου, τοῦ προσδιορισθέντος διὰ τοῦ προσωρινοῦ νόμου τὴν 6 (18) Ἰουλίου τ. ε., ἀλλ' ἐκανονίσθη διὰ προλαβόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, μὴ καταργηθέντων διόλου διὰ τοῦ ἀνωτέρω σημειωθέντος περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, ἀλλ' ὑπαρχόντων πληρέστατα ἐν ἰσχύϊ. Ὅθεν τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης κατηγορίας καὶ οἱ ἰδιοκτῆται των δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀλλὰ πληρόνουν καθόλου μόνον ἐκεῖνον τὸν φόρον καὶ τὰ δικαιώματα, ὡς ἐπλήρονων καὶ πρὸ τῆς 6 (18) Ἰουλίου τ. ε. καὶ ὡς ἦσαν προσδιωρισμένα διὰ τῶν προλαβόντων νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄλλως ἔχει δὲ περὶ τοῦ φόρου τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων πάσης κατηγορίας. Τὸ ἄρθον 9 τοῦ ψηφίσματος τῶν 4 Φεβρουαρ. 1830, τὸ ὁποῖον ἐκανόνιζε τοῦτον, κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου τῶν 6 (18) Ἰουλ. τ. ε. οἱ ὁρισμοὶ τοῦ νόμου τούτου ἀντικατέστησαν ἐκεῖνο, καὶ κανονίζουν πλέον διὰ τὸ ἑξῆς τὸν φόρον τῶν διαφόρων κλάσεων τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει κοινοποιηθῆ ὄχι μόνον εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Σύρας, ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν ἄλλων προτάσεων καὶ ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ὁδηγίαν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Σεπτέμβρ. 1836.

23. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δημοσιεύει διὰ τῆς παρούσης κάτωθεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὰς προσωρινὰς ὁδηγίας τῶν προξένων αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν ἤδη καὶ εἶναι εἰς πλήρη ἐνέργειαν αἱ μὲν πρῶται ἀπὸ τὴν ... Ἰαννουαρίου 1834, αἱ δὲ παραπληρωματικαὶ περὶ λογιστικοῦ ἀπὸ 14 (26) Δεκεμβρίου 1834 καὶ αἱ πρόσθετοι ἀπὸ 30 Ἰαννουαρίου (11 Φεβρουαρ.) 1835, κατὰ συνέπειαν τῶν περὶ τούτου Ὑψηλῶν Βασιλικῶν διαταγμάτων ὑπ' ἀριθ. ...139, 5,558, 18,854 καὶ 12,987.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου 1836.

ΟΔΗΓΙΑΙ.

Πρὸς τοὺς Προξένους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας.

Α΄. Σκοπὸς τῆς συςάσεως τῶν Προξένων.

1. Τὸ ἀντικείμενον τῆς συστάσεως τῶν Προξένων εἶναι·

ά. Νὰ ὑπερασπίζωνται τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλέως εἰς τοὺς ξένους τόπους· νὰ διατηρῶσι τὰ δικαιώματα καὶ προνόμιά των· νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεώς των καὶ ἐκείνης παρ' ᾗ διαμένουσιν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν καὶ συμβάσεων, καὶ τῶν περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας Βασιλ. Διαταγμάτων· νὰ χορηγῶσι βοήθειαν καὶ συνδρομὴν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς·

β΄. Νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν ὑπηκόων δικαιοδοσίαν, καθόσον ἡ Α. Μ. διατηρεῖ αὐτὴν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκτὸς τοῦ κράτους διατριβῆς των·

γ΄. Νὰ προμηθεύωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως ὅλας τὰς πληροφορίας καὶ τὰ ἔγγραφα, δι' ὧν ἐκείνη θέλει δύνασθαι νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τοῦ ἔθνους.

Β΄. Προνόμια καὶ καθήκοντα τῶν Προξένων.

2. Οἱ Πρόξενοι δὲν φέρουσιν, ὡς οἱ Πρέσβεις καὶ ἄλλοι δημόσιοι Ὑπουργοί, ἀντιπροσωπευτικὸν χαρακτῆρα, δι' οὗ τάττονται ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν. Εἶναι μὲν καὶ αὐτοὶ πολιτικοὶ πράκτορες, ἀλλὰ κατὰ τοσοῦτο μόνον, καθόσον ἀναγνωρίζονται παρὰ τοῦ δεχομένου αὐτοὺς ἡγεμόνος, ὡς ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀποστέλλοντος αὐτούς, καὶ καθόσον τὸ ἐνταλτήριον αὐτῶν ἐκπηγάζει εἴτε ἀπὸ θετικὰς συνθήκας, εἴτε ἀπὸ τὴν κοινὴν συνήθειαν τῶν ἐθνῶν, ἢ ἀπὸ τὸ γενικὸν δημόσιον δίκαιον.

3. Τὰ καθήκοντα τῶν Προξένων ἠμποροῦν νὰ ἦναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐκτεταμένα εἰς τὰ διάφορα κράτη.

Ὅπου τὰ τοιαῦτα καθήκοντα εἶναι προσδιωρισμένα ἀπὸ συνθήκας, ἐκεῖ πρέπει νὰ τὰ ἐνεργῶσι κατὰ τοὺς ὅρους τῶν συνθηκῶν.

Εἰς ὅσα κράτη δὲν ὑπάρχουσιν εἰσέτι συνθῆκαι ἢ συμβάσεις, ἐκεῖ ἠμποροῦν νὰ ἀπαιτῶσι τὰ προξενικὰ καθήκοντα, καθ' ὃν τρόπον εἶναι προσδιωρισμένα ἀπὸ τὸ κοινὸν τῆς Εὐρώπης δίκαιον· καὶ ἰδοὺ ποῖα εἶναι·

ά. Ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας ὡς πρὸς τοὺς πλοιάρχους καὶ ναύτας τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τοῦ ἔθνους των, καὶ ἐνεργοῦσι συμβιβαστικῶς τὴν αὐτὴν δικαιοδοσίαν ὡς πρὸς τοὺς ἐμπόρους καὶ ἄλλους ὁμοεθνεῖς·

β΄. Ἔχουσι δικαίωμα ἀστυνομίας καὶ ἐπιβλέψεως ὡς πρὸς τοὺς ναυτικοὺς τοῦ ἔθνους των, καὶ διὰ τῆς συνεργείας τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν δύνανται, χρείας τυχούσης, νὰ κρατήσωσι τοὺς πλοιάρχους καὶ ναύτας, καὶ νὰ μεσεγγυήσωσι τὰ ἐμπορικὰ

πλοῖα, ἐκτὸς μόνον ἐὰν οἱ ἐγχώριοι ἐνέχωνται εἰς αὐτὰ, ὅτε καὶ μεσολαβοῦσιν αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί.

γ΄. Δέχονται τὰ ναυλωτικὰ, τὰς δηλοποιήσεις καὶ τὰ προξενικὰ τῶν πλοιάρχων, καὶ διὰ δοκιμαστῶν κανονίζουσι τὰς ναυσιβλαβείας·

δ΄. Παραδέχονται ὅλα τὰ δημόσια συμβόλαια, ὅσα οἱ ὁμοεθνεῖς ὀφείλουν ἢ θέλουν νὰ κάμωσιν, ἢ νὰ παρακαταθέσωσιν εἰς τὸ προξενικὸν γραφεῖον· ἐκδίδουν ἀποδεικτικὰ ζωῆς ἢ θανάτου, καὶ ἐπικυρώνουσι τὴν γνησιότητα τῶν παρὰ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν γινομένων πράξεων·

ε΄. Ἐπιχειροῦσι τὴν ναυαγιαίρεσιν τῶν ναυαγούντων Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τὰς καταγραφὰς τῶν ἐκ τοῦ ναυαγίου διασωζομένων πραγμάτων.

ς΄. Δι᾽ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεώς των διορίζουσι πράκτορας εἰς τὰ μέρη τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας των, ὅπου αἱ χρεῖαι τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτοῦσι·

ζ΄. Δὲν ἠμποροῦν κατὰ κανόνας οἱ πρόξενοι, ὡς οἱ πρέσβεις καὶ οἱ ἄλλοι δημόσιοι ὑπουργοὶ, νὰ ἀπαιτῶσι νὰ ἦναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν. Καί τοι ὅμως ὑποκείμενοι εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐγκληματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, δὲν ἠμποροῦν οὔτε νὰ κρατηθῶσιν, οὔτε νὰ φυλακισθῶσιν, εἰμὴ μόνον ἐπ᾽ ἐγκλήματι. Εἰς οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς νὰ συλλάβωσι τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τῶν προξένων.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγκλημάτων καὶ πταισμάτων τῶν προξένων, ὅσα δὲν προσβάλλουν τὴν κοινὴν εὐταξίαν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, ἀλλὰ μόνον τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως, ἀνήκει εἰς τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια.

4. Ἐὰν αἱ Ἀρχαὶ τῶν τόπων, ὅπου διαμένουσιν οἱ πρόξενοι, ἐπιφέρωσιν ἐμπόδια εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν παρὰ τῶν συνθηκῶν συγκεχωρημένων εἰς αὐτοὺς καθηκόντων, ἢ ἐκείνων, ὅσα ἀπαιτοῦσιν οὗτοι ὡς θεμελιούμενα εἰς τὴν συνήθειαν καὶ εἰς δικαίαν ἀμοιβαιότητα, χρεωστοῦν νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸν πρέσβυν, ἢ ἄλλον ὑπουργὸν τοῦ Βασιλέως παρὰ τῷ ἡγεμόνι τοῦ τόπου, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μ.

5. Οἱ πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν Ἑλληνικὴν θρησκείαν καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς, καὶ νὰ ἀπαιτῶσι τὸ ἀνῆκον πρὸς αὐτὴν σέβας καθ᾽ ὅσον τὸ ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Γ΄. Σχέσεις τῶν Προξένων πρὸς τὰς ξένας Ἀρχάς.

6. Ἓν τῶν πρωτίστων χρεῶν τῶν Προξένων εἶναι τὸ σέβας πρὸς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐπικράτειαν εἶναι διωρισμένοι.

Ὀφείλουν λοιπὸν νὰ ἀπέχωσι ἀπὸ τὸ νὰ ἐνεργῶσι δημοσίως τὰ τῆς ὑπηρεσίας των, ἕως ὅτου λάβωσι τὸ ἐκτελεστήριον, δι᾽ οὗ ἀναγνωρίζονται ὡς τοιοῦτοι, καὶ συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐνέργεια τῶν καθηκόντων τοῦ ἀξιώματός των. Ὁ πρέσβυς ἢ ἀπεσταλμένος τοῦ Βασιλέως ἐξαιτεῖται τ[ὸ] τοιοῦτον ἔγγραφον ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τοῦ τόπου καὶ πέμπει αὐτὸ πρὸς τὸν πρόξενον, ὅστις ζητεῖ τὴν ἐκτέλεσίν του ἀπὸ τὴν πρωτίστην ἐπιτόπιον Ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου εἶναι διωρισμένος.

7. Ἐπειδὴ ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεω[ς] προξένων εἶναι τὸ νὰ ἀπονέμωσι τὴν Βασιλ. ὑπεράσπισιν εἰς τὸ ἐθνικὸν ἐξωτερικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, ἐπὶ τούτῳ μεσολαβοῦσιν οὗτοι παρὰ ταῖς ξέναις Ἀρχαῖς, ὁσάκις συμβαίνει ὡς πρὸ[ς] τοὺς ὁμοεθνεῖς παράβασις ἐπιζήμιος, εἴτε τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης, εἴτε τῶν συνθηκῶν, εἴτε τῶν κατὰ τοὺς τοπικοὺς νόμους παραδεδεγμένων διατυπώσεων, καθ᾽ ὅσας περιπτώσεις οἱ ὁμοεθνεῖς ὑπόκεινται εἰς αὐτοὺς τοὺς νόμους. Οἱ Πρόξενοι ἐξαιτοῦνται ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἐμπόρων καὶ ναυτιλευομένων ὅλας τὰς εὐκολίας ὅσαι, καί τοι μ[ὴ] παραχωρούμεναι ἀπὸ συνθήκας, ἠμποροῦν ὅμω[ς] νὰ χορηγηθῶσι χωρὶς βλάβην τῶν τοπικῶν νόμω[ν] καὶ συμφερόντων.

8. Λαμβάνουσι πρόνοιαν, ὥστε αἱ ὑποθέσει[ς] αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὁμοεθνεῖς, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις ἀνήκει εἰς τὰς ξένας Ἀρχὰς, νὰ ἐκπεραιό[]νωνται ἐντάχει καὶ κατὰ τὸ δίκαιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς αὐσοὺς νὰ μεσολα[]βῶσιν ἐπισήμως εἰς τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις, εἰμ[ὴ] μόνον εἰς περίπτωσιν ἀπαρνήσεως ἢ παρανόμο[υ] παρατάσεως τῆς δικαιοσύνης, καθὼς καὶ προφα[]νοῦς καὶ ἀποδεδειγμένης κακοηθείας τοῦ δικαςοῦ[] τῶν ὁποίων δὲν ἐλπίζεται κάμμία διόρθωσις δι[ὰ] τῶν ἐθισμένων δικανικῶν μέσων.

9. Ἐνασχολοῦνται εἰς τὸ νὰ διασκεδάσωσι[] ὅλα τὰ ἐμπόδια, ὅσα ἠμποροῦν νὰ βλάψωσι τ[ὴν] πρόοδον τοῦ Ἡμετέρου ἐμπορίου ἐν γένει, καὶ ν[ὰ] δυσκολεύσωσι τὰς ἰδιαιτέρας ἐργασίας τῶν ἐμπόρων, μάλιστα εἰς τὰς μετὰ τῶν τελωνείων σχέσεις των.

10. Περὶ τούτων ὅλων τῶν ἀντικειμένων διευθύνουν ἐπισήμως τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὰ[ς] ἁρμοδίους Ἀρχὰς, ἀλλ᾽ ὀφείλουν πάντοτε νὰ ὁμι[]λῶσι μὲ μετριότητα. Αἱ ὑπὲρ τὸν μέτριον ὅρο[ν] ἀμφισβητήσεις εἶναι ἐπιβλαβεῖς μᾶλλον ἢ ὠφέλιμο[ι] εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ὑποθέσεων.

11. Ὅταν αἱ παρατηρήσεις τῶν Προξένων δ[ὲν] γίνωνται δεκταὶ, τότε θέλουν εἰδοποιεῖ τὸν Πρέσβυν τοῦ Βασιλέως παρὰ τῷ τοπικῷ ἡγεμόνι, κα[ὶ] θέλουν ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

12. Τελευταῖον οἱ πρόξενοι θέλουν κατορθών[ει] νὰ ἐξομαλύνωσι τὰς δυσκολίας διὰ τῆς προσωπι[]κῆς των ὑπολήψεως, διὰ τῆς εὐρύθμου διαγωγ[ῆς] των, καὶ διὰ τοῦ διαλλακτικοῦ ἤθους των. Τ[ὸ] ἐμπόριον εἶναι συμφέρον κοινὸν ὅλων τῶν ἐθνῶ[ν] ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ μᾶλλον διὰ λόγων ἐξα[]γομένων ἀπὸ τὸ συμφέρον τοῦτο, ἢ δι᾽ ἀπαιτή[]σεων καὶ φιλονεικιῶν, πρέπει νὰ προσπαθῶσι

ἀπολαμβάνωσι διὰ τοὺς ὁμοεθνεῖς ὅσα πλεονεκτήματα εἶναι ἐπιθυμητὸν νὰ νέμωνται.

Τόσον εἰς τὰς μετὰ τῶν Ἀρχῶν, καθὼς καὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν ἰδιωτῶν σχέσεις των, οἱ Πρόξενοι χρεωστοῦν πάντοτε νὰ ἐκφράζωνται μὲ τὴν μεγαλητέραν περίσκεψιν, ἀποφεύγοντες εἰς τὰς ὁμιλίας των, εἰς τὴν διαγωγήν των καὶ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν των πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προξενήσῃ ἀνησυχίαν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, καὶ μὴ παρεκτρεπόμενοι ἀπὸ τὴν ὁδὸν παντελοῦς ἀμεροληψίας.

Δ΄. Σχέσεις τῶν Προξένων πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχάς.

13. Ἐπειδὴ οἱ Πρόξενοι ἔχουν νὰ ἐνεργῶσιν ὅλην τὴν ἐξουσίαν, ὅσην ἡ Κυβέρνησις διατηρεῖ ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ ὑπηκόους, ἡ ὑπηρεσία των συνδέεται σχεδὸν μὲ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως τοῦ κράτους. Ἕπεται ἐκ τούτου ὅτι, λόγῳ τῆς διαφόρου ταύτης ὑπηρεσίας, ἠμποροῦν νὰ λάβωσι σχέσιν μὲ τὰς διαφόρους Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας· ἀλλ' ἀνώτερον πάντων εἶναι τὸ νὰ ὑπερασπίζωνται τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον παρὰ τῇ ξένῃ ἐξουσίᾳ, καὶ νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν εὐτυχίαν του. Ὅλαι σχεδὸν αἱ ἄλλαι ὑπηρεσίαι των μόνον ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἀπεδόθησαν εἰς αὐτούς· ἄλλως τε δὲν δύνανται νὰ ἐνεργῶσι ταύτην, εἰμὴ διὰ τῶν πολιτικῶν ἡμῶν σχέσεων, καὶ διὰ τῆς βοηθείας τῶν Πρέσβεων τοῦ Βασιλέως παρὰ ταῖς ξέναις Ἀρχαῖς.

Διὰ τοῦτο οἱ Πρόξενοι ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ὑπ' αὐτὴν παραγγέλλονται νὰ διαμένωσιν ἀκριβῶς. Ἡ ἐλαχίστη παρεκτροπὴ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κανόνα, δύναται νὰ βλάψῃ καιρίως καὶ τὴν πολιτικήν, καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἡμῶν, τοῦ ὁποίου οὔτε τὰ συμφέροντα, οὔτε ἡ διεύθυνσις δύνανται νὰ ἦναι διῃρημένα. Θέλουν δίδει λοιπὸν λόγον ὅλων τῶν ἐργασιῶν των εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς κἀνὲν μέτρον, καμμία ἐπιχείρησις ἢ ἀλληλογραφία ἐκτὸς τῶν τακτικῶν αὐτῶν καθηκόντων, πρὶν ἢ λάβωσι τὴν ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου. Εἰς αὐτὸν μόνον θέλουν διευθύνει ὅσας ἐκ τῆς θέσεώς των θέλουν ἠμπορεῖ νὰ λαμβάνωσι πληροφορίας περὶ τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν συμφερόντων, καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς καὶ μεταδόσεως τῶν τοιούτων παρατηρήσεων θέλουν ἀπέχει ἐπιμελῶς ἀπὸ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ δώσῃ ὑπονοίας περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ μεγαλητέρα περίσκεψις πρέπει νὰ ἀναφαίνεται εἰς ὅλας τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους τῶν ἐξωτερικῶν τούτων πρακτόρων.

14. Ῥητῶς παραγγέλλεται εἰς τοὺς προξένους νὰ καταγίνωνται εἰς τὰς ἁρμοδίους ἐρεύνας καὶ σπουδάς, διὰ νὰ ἠμπορῶσι νὰ παρέχωσιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ὑπομνήματα περὶ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων τῶν ἀφορώντων τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, ἀναπτύσσοντες ὅσα μέσα νομίζουσι συντελεστικώτερα εἰς τὸ νὰ προμηθεύσωσιν εἰς αὐτὰ τὰς μεγαλητέρας δυνατὰς ὠφελείας.

Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων, δι' ἃ ἀπαιτεῖται ἡ δυνατὴ ἀκρίβεια καὶ ἐντέλεια, πρέπει νὰ πηγάζῃ ἡ ἀπόδειξις τῶν ἡμετέρων ἐμπορικῶν συμφερόντων ὡς πρὸς ἑκάστην δύναμιν, καὶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ εὑρίσκῃ εἰς αὐτὰ μέρος τῶν στοιχείων τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, μάλιστα δὲ καὶ τῶν ἄλλων πολιτικῶν πράξεων, εἰς τὰς ὁποίας τὸ συμφέρον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι ἀδιάφορον.

15. Οἱ πρόξενοι κρατοῦν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς πρέσβεων τῆς Α. Μ. εἰς τὰς προδιειλημμένας περιστάσεις (ἀρ. 4 καὶ 11), καὶ ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ἡ μετ' ἐκείνων ἀλληλογραφία εἰς ἐκτάτους καὶ ἀναγκαίας περιπτώσεις, μὴ ἐπιτρεπούσας νὰ περιμένωσι τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. Τότε θέλουν ἀκολουθεῖ ἀκριβῶς ὅσας λάβωσι παρ' ἐκείνων προσωρινὰς εἰσηγήσεις.

16. Οἱ πρόξενοι ἔχουσιν ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως, καὶ κατὰ τὰς παρ' ἐκείνου ὁδηγίας φέρονται εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀστυνομίαν τῆς ναυτιλίας, τὰς ναυαγιαιρέσεις, τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐλλιμενιζομένων Β. πλοίων, καὶ ὅσας γενικὰς ἐφοδιάσεις τοὺς διορίσει νὰ κάμωσι διὰ τὸ Β. Ναυτικόν· ἀναφέρουσι δὲ κεφαλαιωδῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Ὑπουργὸν τὰς περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἐργασίας των, καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας παρουσιάζουσιν εἰς αὐτὸν τὴν λογιστικὴν κατάστασίν των, ὡς πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ναυτικῶν.

17. Δύνανται πρὸς τούτοις οἱ πρόξενοι νὰ ἔχωσιν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν διοικητῶν τῶν Βασ. πλοίων ἢ στόλων, καὶ μετὰ τῶν νομαρχῶν τῶν παραλίων νομῶν δι' ἀντικείμενα συντείνοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυτικοῦ· προσέτι δέ, χρείας τυχούσης, καὶ μετὰ τῶν νομαρχῶν τῶν κατὰ τὰ μεθόρια νομῶν, διὰ νὰ δίδωσι τὰς ἀνηκούσας εἰδήσεις εἰς ὅ,τι ἀποβλέπει τὴν κοινὴν ὑγείαν, καί, εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους.

18. Καθ' ἑκάστην τριμηνίαν καθυποβάλλουσιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας κατάστασιν τῆς ναυτιλίας εἰς τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των λιμένας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ τοιαῦται καταστάσεις, τῶν ὁποίων ἐπισυνάπτεται ὁ τύπος ὑπὸ στοιχ. Α. πρέπει νὰ δεικνύωσι κεφαλαιωδῶς ἐκ τίνων πραγμάτων σύγκεινται τὰ φορτία καὶ τὴν ἐκτίμισιν αὐτῶν ὡς ἔγγιστα μόνον, οἱ πρόξενοι προσπαθοῦσι νὰ προμηθεύωνται τὰς γνώσεις ταύτας δι' ἀσφαλῶν μέσων, ποριζόμενοι αὐτὰς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀπὸ

τὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων, ὅταν δὲν ἠμπορῶσι νὰ τὰς λαμβάνωσι παρὰ τῶν ἐμπόρων.

19. Οἱ πρόξενοι εἰδοποιοῦσιν ὡσαύτως τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοὺς περὶ τῶν κινήσεων τῶν θαλασσίων δυνάμεων τῶν διαφόρων ἐθνῶν εἰς τὰς παραλίας των, καὶ περὶ τῶν ὁποισοῦν σημαντικῶν θαλασσίων συμβάντων.

Ε'. Σχέσεις τῶν Προξένων πρὸς ἀλλήλους.

20. Οἱ πρόξενοι ἠμποροῦν νὰ γνωστοποιῶσι πρὸς ἀλλήλους ὅσας εἰδήσεις νομίζουσι κατά τι συντελεστικὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλέως, εἰς τὰ μέρη τῆς ἀμοιβαίας διαμονῆς των· ἄλλως δὲ, εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην θέλουν φυλάττει τὴν αὐτὴν προσοχὴν, ἥτις καὶ εἰς τὰ προλαβόντα ἄρθρα παρηγγέλθη εἰς αὐτούς.

ΣΤ'. Σχέσεις τῶν Προξένων μετὰ τῶν ὁμοεθνῶν.

21. Οἱ πρόξενοι εἶναι διωρισμένοι νὰ προστατεύωσι καὶ νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ συμφέροντα τῶν ὁμοεθνῶν παρὰ ταῖς ξέναις Ἀρχαῖς, καὶ παραγγέλλονται νὰ καταβάλλωσι τὸν ἀνώτατον ζῆλον εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας των· χρεωστοῦν ὅμως νὰ ἐνθυμῶνται ὅτι δὲν εἶναι πράκτορες ἐμπορίου, ἀλλὰ πράκτορες πολιτικοὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ νὰ στηρίζωσιν εἰς αὐτὴν τὴν βάσιν τὰς μετὰ τῶν ὁμοεθνῶν σχέσεις των. Οὐχὶ μόνον δὲν θέλουν ὑποχωρεῖ εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν ἐμπόρων καὶ ναυτικῶν, ὅσαι ἔχουσιν ἀντικείμενον πράγματα ἐναντία εἰς τοὺς τοπικοὺς νόμους ἢ εἰς τὰ Ἡμέτερα διατάγματα ἢ κανονισμοὺς, ἀλλὰ καὶ μετὰ προσοχῆς θέλουν περιστείλει τὰς τοιαύτας παρεκτροπὰς, καὶ θέλουν ἀπαγορεύει εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς πᾶσαν ἐργασίαν ἢ κίνημα προφανῶς ἀντιβαῖνον εἰς τὰ πολιτικὰ ἢ ἐμπορικὰ Ἡμῶν συμφέροντα.

22. Οἱ πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ μετέρχωνται ἐπὶ τῶν ὁμοεθνῶν πατρικὴν ἐπαγρύπνησιν, καὶ νὰ τοὺς συνεθίζωσι νὰ προστρέχωσιν εἰς τὴν προξενικὴν ἐξουσίαν ἀντὶ τῶν τοπικῶν δικαστηρίων, ὁσάκις αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων ὑπηκόων διενέξεις ἀπαιτοῦσι τοῦτο. Τότε οἱ πρόξενοι θέλουν προσπαθεῖ νὰ διαλλάττωσι τὰς διαφορὰς συμβιβαστικῶς καὶ δικαίως, ἢ νὰ προκαλῶσι διαιτητικὴν δίκην, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐκλέγωσι] τοὺς διαιτητὰς μὲ κρίσιν ὀρθὴν, καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν μεταξὺ τῶν χρηστοτέρων καὶ εἰδημονεστέρων ὁμοεθνῶν.

Ὅσῳ μεγαλητέρα εἶναι ἡ ἀνατιθεμένη εἰς τοὺς προξένους ἐξουσία, τόσῳ πλειοτέραν φρόνησιν καὶ μετριότητα πρέπει νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὴν ἐνέργειάν της. Οἱ ὑπὸ τὴν προξενικὴν ὑπεράσπισιν ὑπήκοοι Ἕλληνες ἀπαρτίζουσιν οἰκογένειαν, τῆς ὁποίας ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς, καὶ ὡς ἀρχηγὸς οἰκογενείας χρεωστεῖ νὰ ἐφελκύῃ τὸ ὀφειλόμενον πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς ἄρχοντα σέβας καὶ ὑπακοήν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ξένων ἀναφυομένας εἰς Τουρκίαν διαφορὰς, οἱ πρόξενοι καθὼς καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικὴ πρεσβεία θέλουν συμμορφοῦσθαι εἰς τὴν διεκδίκασίν των, προσωρινῶς καὶ μέχρι νεωτέρας ἄλλης διαταγῆς, μὲ τὰ παρὰ τῶν λοιπῶν πρεσβειῶν καὶ προξενείων τῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν ἕδραν των παραδεδεγμένα, ἰδίως δὲ θέλουν φυλάττει τὸν αὐτὸν δρόμον τὸν ὁποῖον εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις ἀκολουθοῦν ἡ πρεσβεία καὶ τὰ προξενεῖα τῆς Γαλλίας.

23. Οἱ πρόξενοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῶσιν νὰ παρουσιάζηται ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὸ προξενεῖον πᾶς ὁμοεθνὴς ἐρχόμενος εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, διὰ νὰ ἐμφανίσῃ τὰ διαβατήριά του, νὰ δηλοποιήσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐλεύσεώς του, καὶ χρείας τυχούσης νὰ ἀποδείξῃ τοὺς πρὸς τὸ ζῆν πόρους του.

Εἰσαγγέλλουσι δὲ εἰς τὰ τοπικὰ δικαστήρια τοὺς τυχοδιώκτας διὰ νὰ κρατηθῶσι καὶ νὰ φυλακισθῶσιν, ἀλλὰ χορηγοῦντες εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις, εἰδοποιουμένη παρὰ τοῦ προξένου, νὰ τοὺς ἀπαιτήσῃ ἢ νὰ διατάξῃ τὰ κατ' αὐτούς.

24. Οἱ Πρόξενοι χρεωστοῦν ἰδιαιτέρως ὑπεράσπισιν καὶ βοήθειαν εἰς τοὺς ναυαγήσαντας καὶ ἀσθενεῖς θαλασσινοὺς, ἕως οὗ εὕρωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ τοὺς στείλωσιν εἰς τὴν πατρίδα των διά τινος ἑλληνικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ τοὺς δέχεται χωρὶς ἄλλην ἀποζημίωσιν παρὰ τὴν τροφήν. Οἱ πρόξενοι δίδουσιν ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας προκαταβολὰς διὰ νὰ τὰς πληρωθῶσιν, εἴτε ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ναυαγιαιρέσεως τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἰδεῖ, εἴτε ἀπὸ τὸν συσκευαστήν· Αἱ τοιαῦται προκαταβολαὶ γίνονται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ προξενείου, καὶ δικαιολογοῦνται δι' ἐγγράφων καὶ πρωτοκόλλων, ἱκανῶν ν' ἀποδείξωσι τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ εὔτακτον τοῦ ἐξόδου τούτου.

Ζ'. Σχέσεις τῶν προξένων πρὸς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν.

25. Ὅταν φθάσῃ πλοῖον ἑλληνικὸν εἰς ξένον λιμένα, ὁ πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος ἢ ναύκληρος, χρεωστεῖ ἐντὸς 24 ὡρῶν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ προξενεῖον, διὰ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς θεώρησιν τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου, καὶ νὰ καταθέσῃ τὸ δηλωτικὸν τῶν πραγματειῶν, οὗτινος τὸ εὔτακτον ἀποδεικνύεται διὰ τῆς ἐμφανίσεως φορτωτικῶν ἢ τίμημά των. Ἐὰν τὸ δηλωτικὸν ὑποκρύπτῃ μέρος τοῦ φορτίου, ὁ πλοίαρχος ἐγκαλεῖται εἰς τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια, διὰ νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου προσδιωρισμένας ποινάς.

Τὸ δηλωτικὸν, τὰ ἀποδημητήρια τοῦ πλοίου ἔγγραφα, καὶ τὸ ναυτολόγιον μένουν κατατεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον.

26. Ὁ πλοίαρχος ἀναφέρει τὰ τυχὸν κατὰ τὸν πλοῦν του συμβάντα, καὶ ὅσα συνέπεσε νὰ

μάθη· ἐκθέτει τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου διατηρουμένην εὐταξίαν, καὶ τὴν ὑγείαν τοῦ πληρώματος. Ὁ πρόξενος στέλλει εἰς τὸ πλοῖον διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἂν τὸ ναυτολόγιον ἦναι ἀκριβὲς, καὶ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἀποδεικνύει τὴν παράβασιν, καὶ εἰδοποιεῖ περὶ αὐτῆς τὸν Ὑπουργὸν καὶ τὸν ὁποιονδήποτε διευθυντὴν τοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸν λιμένα τῆς συσκευασίας. Οἱ αὐτοὶ τύποι ἐκπληροῦνται καὶ δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἀταξίας, ὅσας τυχὸν παριστῶσι τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

27. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀναγγείλῃ εἰς τὴν ἔκθεσίν του, ναυσιβλάβειάν τινα, ὁ πρόξενος τὴν πληροφορεῖται διὰ τιμίων δοκιμαστῶν, καὶ συντάττει πρωτόκολλον αὐτῆς διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὅπου ἀνήκει.

28. Τὰ εἰς ξένον λιμένα εἰσερχόμενα ἑλληνικὰ πλοῖα δὲν ἠμποροῦν ἀπολύτως νὰ θεωρῶνται ὡς ξένου τόπου, καὶ ἡ χορηγουμένη ἐκεῖ εἰς αὐτὰ ὑπεράσπισις δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἐξαιρέσῃ ἀπὸ τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν, ὡς πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους, εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς λιμένας εὑρίσκονται.

Τὰ πλοῖα λοιπὸν ταῦτα εἰσελθόντα εἰς ξένον λιμένα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους τοῦ τόπου, ὅπου γίνονται δεκτὰ, ὡς καὶ οἱ ναῦται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν δικαστηρίων, δι' ὅσα ἤθελον πράξει πταίσματα καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πλοίου πρὸς ἀνθρώπους ἀλλοτρίους πρὸς τὸ πλήρωμα, καθὼς καὶ δι' ὅσας μετὰ τῶν τοιούτων ἤθελον πραγματοποιηθῇ πολιτικὰς συμβάσεις.

Μ' ὅλον τοῦτο ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν, καὶ χωρὶς αὐταὶ νὰ ἦναι ἀναγκαῖαι, εἶναι κοινῶς νενομισμένον, ὅτι ὅλαι αἱ περὶ μισθῶν καὶ περὶ συμφωνιῶν μισθώσεως τῶν θαλασσινῶν διενέξεις, καὶ ὅλαι αἱ τῶν ναυτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ μετὰ τῶν πλοιάρχων ἢ μεταξὺ τῶν πλοιάρχων διαφόρων ὁμοεθνῶν πλοίων φιλονεικίαι, ἀποφασίζονται παρὰ τῶν προξένων.

Εἶναι ἐπίσης ὁμολογούμενον ὅτι δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου γινόμενα μεταξὺ τῶν ναυτῶν πταίσματα, καὶ ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἐσωτερικῆς πειθαρχίας τοῦ πλοίου, ἡ τοπικὴ Ἀρχὴ δὲν πρέπει νὰ παρεμβαίνῃ ὁσάκις δὲν ζητηθῇ ἡ βοήθειά της, ἢ δὲν κινδυνεύῃ ἡ ἡσυχία τοῦ λιμένος.

Οἱ πρόξενοι λοιπὸν θεωροῦσιν εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς δικαιοδοσίας των ὅλας τὰς συμβαινούσας διαφορὰς μεταξὺ πλοιάρχων, ναυτῶν καὶ ἄλλων ἐπιβατῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς ἐγκαλοῦντας νὰ προστρέξωσιν ὅπου ἀνήκει, κατὰ τὰς περιστάσεις, ὅταν δὲν ἠμπορῶσιν αὐτοὶ ν' ἀποδώσωσι τὸ δίκαιον.

Ἡ δικαιοδοσία μάλιστα αὕτη ἐκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἑτεροεθνεῖς ναύτας ὅσοι ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ πληρώματος, καὶ εἶναι καταγεγραμμένοι εἰς τὸ ναυτολόγιον· ἐπειδὴ, ὡς ὑποχρεώσαντες ἑαυτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπόκεινται εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ εἰς τοὺς νόμους τῆς σημαίας.

29. Οἱ πρόξενοι δὲν δύνανται νὰ κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ ἐγκληματικῶν, εἰμὴ μόνον τὰς ὑποθέσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐπιβάλλονται κακωτικαὶ ποιναί.

Ἐπιβάλλουσι δὲ τὰς ἁπλῶς ἐπανορθωτικὰς ποινὰς κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλιακῆς ἀστυνομίας νόμους. Ὅταν δὲ πρόκειται περὶ ἐγκλήματος ἢ πταίσματος, πραχθέντος ἀπὸ θαλασσινοὺς, καὶ ὑποκειμένους εἰς ποινὰς λογιζομένας κακωτικὰς, κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλιακῆς ἀστυνομίας νόμους, οἱ ἔνοχοι κρατοῦνται καὶ στέλλονται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ πρώτου ἑλληνικοῦ πλοίου ἀπερχομένου εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε εἰς ἄλλον μεσολαβοῦντα λιμένα, ὅπου ὁ ἐκεῖ Πρόξενος θέλει προβλέψει διὰ τὸν λοιπὸν πλοῦν· μετὰ τοῦ ἐνόχου θέλουν ἀποσταλῇ καὶ τὰ τῆς διαδικασίας ἔγγραφα, διευθυνόμενα εἴτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχὴν τοῦ πρὸς ὃν ὅρου, εἴτε πρὸς τὸν ἐν τῷ μεσολαβοῦντι λιμένι Πρόξενον.

Ἐὰν ὁ ὑπόδικος φύγῃ ἀπὸ τὸ πλοῖον, ἡ ὁριστικὴ κράτησις καὶ φυλάκισίς του εἶναι πράξεις ἐξωτερικῆς ἐξουσίας, μὴ δυνάμεναι νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰμὴ ἀπὸ τοὺς πράκτορας τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ὁ πρόξενος ἀποστέλλει ἐγγράφως τὴν αἴτησίν του εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἀξιωματικοὺς, οἵτινες, ἀφοῦ τὴν ἀναγνωρίσωσι δικαίαν, χορηγοῦσι πρὸς αὐτὸν βοήθειαν διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐρεύνας, μάλιστα δὲ καὶ διὰ τὴν κράτησιν τοῦ κατηγορουμένου, κατὰ τοὺς ἐκεῖ καθεστῶτας ἢ προσδιωρισμένους ὑπὸ τῶν συνθηκῶν τύπους.

30. Ἡ ἐμπορικὴ δικαιοδοσία τῶν προξένων διὰ μὴ ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις κανονίζεται κατὰ τὸν Γαλλικὸν ἐμπορικὸν κώδηκα, παραδεδεγμένον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

31. Ὅταν πλοῖον ναυλωθῇ διὰ μακρυνὸν πλοῦν, ὁ πρόξενος χρεωστεῖ νὰ στείλῃ δοκιμαστὴν πρὸς ἐπίσκεψίν του, προτοῦ νὰ φορτωθῇ, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἂν τὸ πλοῖον ἦναι εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ τότε μόνον δύναται νὰ θεωρήσῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου.

32. Ὁποιαδήποτε μεταβολὴ, γινομένη ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου εἰς τὸ ναυτολόγιον, πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν πρόξενον, ὅστις θέλει ἐξετάσει τὰς αἰτίας της, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τὰς ζυγοσταθμίσῃ, καὶ, χρείας τυχούσης, νὰ μεσολαβήσῃ.

33. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀποβιβάσῃ ἀσθενῆ τινα ναύτην, τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ χωρὶς ἀδείας τοῦ Προξένου, πρέπει νὰ ἐγχειρίσῃ ὡς ἔγγιστα εἰς τὸν Πρόξενον τὰ ἔξοδα τῆς θεραπείας, καὶ καὶ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν νὰ ἐγγυηθῇ περὶ αὐτοῦ πρὸς ἀποφυγὴν ὁποιουδήποτε ἕνεκα τούτου γενησομένου περιπλέον ἐξόδου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

34. Ὁσάκις πλοῖον Ἑλληνικὸν πωληθῇ εἰς τὴν

ἀλλοδαπὴν, τὸ ὁποῖον πρέπει πάντοτε νὰ ἐκτελῆται διὰ συμφωνίας γινομένης εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξενείου, αὐτὸς ὀφείλει ἀμέσως νὰ παραλαμβάνῃ ὅλα τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα, καὶ νὰ τὰ ἐξαποστέλλῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν. Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν περίπτωσιν χρεωστεῖ νὰ φροντίζῃ περὶ τοῦ πληρώματος, καὶ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πλοίαρχον νὰ προμηθεύσῃ εἰς ὅλους τοὺς ναύτας τὰ πρὸς ὕπαρξιν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέσα.

35. Ὅταν εὑρίσκεται εἰς τὸν λιμένα τῆς διαμονῆς τοῦ προξένου Βασιλ. πλοῖον, ἐπειδὴ ἡ ἀστυνομία τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀποδίδεται ἐπίσης καὶ εἰς αὐτὸ, τότε ὁ πρόξενος χρεωστεῖ νὰ συνεννοῆται μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Α. Μ. δι' ὅσα ἀφορῶσι τὸ μέρος τῶν καθηκόντων του, τὸ ὁποῖον καθίσταται κοινὸν ὡς πρὸς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ναυτιλίας.

Η'. Περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαιρέσεων.

36. Ὁσάκις ἀπὸ τρικυμίαν ἢ ἄλλην τινὰ αἰτίαν Ἑλληνικὸν πλοῖον ναυαγήσῃ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ προξένου παράλια, ἅμα εἰδοποιηθῇ περὶ τοῦ πράγματος, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸν τόπον ἢ νὰ στείλῃ πιστόν του τινὰ, ὅταν ὁ τόπος εἶναι πολλὰ μακρὰν τῆς διαμονῆς του· ἀλλὰ τότε ὁ πρόξενος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ στελλομένου. Ὁ πρόξενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του χρεωστοῦν νὰ συντρέχωσι δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων εἰς τὴν ναυαγιαίρεσιν τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν σκευῶν, καὶ νὰ ἐξασφαλίζωσι τὰ διασωθέντα πράγματα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀταξιῶν, ὅσαι παρέπονται πάντοτε εἰς τὰ τοιαῦτα ἀπευκταῖα συμβάντα.

Ὁ πρόξενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του λαμβάνουν ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλον τῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου, καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν πληροφοριῶν, ὅσας ἔλαβον περὶ τῶν αἰτιῶν τοῦ ναυαγίου ἢ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ πλοίου, περὶ τοῦ εἴδους τοῦ φορτώματος, τοῦ ὀνόματος τοῦ πλειοδεσπότου, τοῦ τόπου τοῦ ἀπόπλου, τοῦ πρὸς ὃν ὅρου κτλ. Ἐπὶ τούτῳ λαμβάνουσι τὰς ἐξομολογήσεις τῶν παρόντων ναυτῶν, ἢ σημειώνουσι τὴν παντελῆ ἀπουσίαν των.

Ὁ πρόξενος εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, καὶ τὸν νομάρχην τοῦ νομοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαρτᾶται ὁ λιμὴν τῆς συσκευασίας τοῦ πλοίου, πέμπων πρὸς αὐτοὺς ἴσον τοῦ πρωτοκόλλου.

Τὰ διασωθέντα πράγματα, μετὰ τὴν καταγραφὴν καὶ τὴν κατάστρωσιν τοῦ πρωτοκόλλου, ἀποτίθενται εἰς ἀποθήκην ἔχουσαν διπλᾶ κλεῖθρα· καὶ τὸ μὲν ἓν κλειδίον φυλάττει ὁ πρόξενος, τὸ δὲ ἄλλο ἐγχειρίζει εἰς τὸν πλησιέστερον ἀρχηγὸν τῆς ὑπηρεσίας τῶν τοπικῶν τελωνείων.

37. Ἐὰν τὰ διασωθέντα πράγματα δὲν ζητηθῶσιν ἀπὸ τοὺς νομίμους κυρίους των, μένουν εἰς τὴν ἀποθήκην ἓν ἔτος καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ, παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας μετὰ τὰς ἀναγκαίας δημοσιεύσεις κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν.

Ὅταν πρὸς ἀποφυγὴν ζημιῶν ἢ φθορῶν τῶν πραγματειῶν, τὰ διασωθέντα πράγματα ἀπαιτεῖται νὰ πωληθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς ὁλικῶς ἢ ἐν μέρει, τὸ ἐκ τούτων προϊὸν παρακατατίθεται εἰς τὸ κιβώτιον τοῦ γραφείου τοῦ προξενείου, καθὼς ἤθελον παρακατατεθῆ καὶ τὰ πράγματα αὐτὰ εἰς τὴν ἀποθήκην.

Παρελθούσης τῆς προδιωρισμένης προθεσμίας τοῦ ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας χωρὶς ἀπαιτήσεων, ἡ Κυβέρνησις θέλει διαθέσει τὰ διασωθέντα χρήματα κατὰ τοὺς γενησομένους προσδιορισμούς της.

38. Αἱ ἀναγκαῖαι προκαταβολαὶ, εἴτε εἰς ἔξοδα τῆς ναυαγιαιρέσεως εἴτε πρὸς τροφὴν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ πληρώματος, πληρώνονται ἀπὸ τὸ ὅλον τῶν πωληθεισῶν πραγματειῶν, καὶ ἐν τοσούτῳ καταβάλλονται ἀπὸ τὸν πρόξενον ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ κιβωτίου τοῦ γραφείου, ἐκτὸς τοῦ μέρους, ὅσον ἐμπορεῖ νὰ σκεπασθῇ ἀπὸ τὴν σύναξιν τοῦ ναύλου τῶν πραγματειῶν, ὅσαι διὰ τακτικῶν φορτωτικῶν ἤθελον ἀπαιτηθῆ κατὰ τοὺς ἐμπορικοὺς νόμους καὶ διατάξεις.

39. Ἐὰν κατὰ τὸ ναυάγιον παρουσιασθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς τῶν πραγματειῶν, διὰ νὰ ἐπιχειρίσωσι τὴν ναυαγιαίρεσιν αὐτῶν, ὁ πρόξενος, ἀφοῦ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον τῶν ἀπαιτήσεών των, ἀναχωρεῖ καὶ τοὺς ἀφίνει παντελευθέρους νὰ ἐνεργήσωσιν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν· ἀλλὰ τότε οἱ ῥηθέντες ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς ἀναλαμβάνουσιν ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς ναυαγιαιρέσεως, καὶ τὴν τροφὴν, καὶ τὸν μισθὸν τοῦ πληρώματος, πλὴν μέχρι συμπληρώσεως τῆς ἀξίας τῆς γινομένης ναυαγιαιρέσεως.

Ὅταν διὰ τὰς προλαληφθείσας αἰτίας ὁ πρόξενος ἀποποιηθῇ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ναυαγιαίρεσιν, ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων καταχρήσεων, τῶν ὁποίων ἡ συνέπεια δύναται νὰ ἦναι τὸ νὰ ἀφεθῇ εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐξόδων τοῦ πληρώματος, εἴτε κρυπτομένου μέρους τῶν διασωθεισῶν πραγματειῶν, εἴτε αὐξανομένου αὐθαιρέτως τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων.

Ἐὰν ὅμως οἱ ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς παρουσιασθῶσιν ἀφοῦ τελειωθῇ ἡ ναυαγιαίρεσις, αἱ πραγματεῖαι δὲν ἐγχειρίζονται εἰς αὐτοὺς, εἰμὴ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν γενομένων πρὸς τὴν διάσωσίν των ἐξόδων, προσέτι δὲ καὶ τοῦ ναύλου, καὶ τῶν διὰ τῆς κατωτέρω ἀναφερομένης διατιμήσεως διωρισμένων προξενικῶν δικαιωμάτων.

40. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργοῦσιν οἱ πρόξενοι εἰς περίπτωσιν ναυαγίου τῶν πλοίων τοῦ Βασιλ. ναυτικοῦ· τὰ δὲ διασωθέντα πράγματα, ἢ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως, ἐὰν διαταχθῇ, καθαρὸν προϊὸν, κρατεῖται εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Θ΄. Χρέη τῶν Προξένων ὡς ἀξιωματικῶν δημοσίων.

41. Ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις διατάξῃ ἐν γένει περὶ νέου ὀργανισμοῦ ἀναγομένου εἰς τὴν συμφωνίαν τῶν συμβολαίων τῆς ἀςυκῆς καταστάσεως; δηλ. τῶν γεννήσεων, γάμων καὶ θανάτων, οἱ διπλωματικοὶ πράκτορες καὶ οἱ πρόξενοι παραγγέλλονται προσωρινῶς νὰ παραλαμβάνωσι τὰ τοιαῦτα συμβόλαια, ὅταν ἀνάγονται εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας διατρίβοντας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν συλλέγει καὶ καταχωρεῖ ἁπλῶς τὰ ἤδη ἐν χρήσει ἐκδιδόμενα θρησκευτικὰ συμβόλαια, ἢ τὰς περὶ τούτου, ἐνώπιον μαρτύρων, γενομένας πρὸς αὐτοὺς τακτικὰς δηλοποιήσεις.

Τὰ τοιαῦτα συμβόλαια, εἴτε αἱ δηλοποιήσεις, ἀντιγράφονται εἰς διπλοῦν κατάςιχον, τὸ ὁποῖον ἐγχειρίζεται ἐπὶ τούτῳ εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀφοῦ ἀριθμοσημειωθῇ καὶ ὑπογραφῇ παρ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον φύλλον.

Τὰ κατάστιχα ταῦτα κλείονται καὶ ἀποφασίζονται εἰς τὸ τέλος ἑκάςου ἔτους· μένουν δὲ τὸ μὲν ἓν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξενείου, τὸ δὲ ἕτερον διευθύνεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν διὰ νὰ παρακατατεθῇ κατὰ τὰ περὶ τούτου διαταχθησόμενα.

Θάνατοι, καταγραφαί.

42. Ὅταν ἀποθάνῃ ὑπήκοος Ἕλλην εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διαμονῆς τοῦ Προξένου, χρεωςεῖ οὗτος νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος, ἢ νὰ ςείλῃ ἀντιπρόσωπόν του, ἂν ἦναι ἐκτὸς τῆς διαμονῆς του, καὶ τοῦτο διὰ νὰ καταστρώσῃ ἀκριβῆ καταγραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος, σφραγίζων αὐτὴν προηγουμένως, ἐὰν ἡ ἐργασία τῆς καταγραφῆς δὲν ἠμπορῇ νὰ συμπληρωθῇ ἀμέσως. Ἡ δὲ σφραγὶς πρέπει μετέπειτα νὰ ἐπιβληθῇ ἐκ νέου μετὰ τὴν καταγραφήν, μέχρι τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς κληρονομίας, ἢ τῆς ἐγχειρίσεως αὐτῆς εἰς τὸν νόμιμον κληρονόμον.

Τὰ ἀνωτέρω διαταττόμενα δὲν ἐφαρμόζονται εἰμὴ μόνον εἰς τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους ἡ καταγραφὴ εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν διανομὴν τῆς κληρονομίας, ἢ ὅταν προσκληθῇ ὁ Πρόξενος νὰ πράξῃ τοῦτο παρὰ τῶν συμμετόχων τῆς κληρονομίας.

43. Παραγγέλλονται ῥητῶς οἱ πρόξενοι νὰ εἰδοποιῶσιν ἀκριβῶς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Ὑπουργὸν περὶ τοῦ θανάτου τῶν Ἑλλην. ὑπηκόων, τῶν ἀποθνησκόντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διαμονῆς των, καὶ θέλουν ἀποςέλλει συγχρόνως πρὸς αὐτὸν ἴσον τῆς καταγραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος.

44. Αἱ κληρονομίαι θέλουν ἐκκαθαρίζεσθαι διὰ τῆς ἐπιςασίας τῶν προξένων, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἦναι παρόντες οἱ νόμιμοι κληρονόμοι, οἵτινες χρεωςοῦν νὰ ἀποδείξωσι τὰ δικαιώματα των, διὰ νὰ λάβωσι κατοχὴν τῆς κληρονομίας.

45. Διατάττονται οἱ πρόξενοι, ὡς δημόσιοι ἀξιωματικοί, νὰ διαμαρτύρωνται ἐναντίον πάσης πράξεως ἐκείνων τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ., οἵτινες ἤθελαν παραβῇ τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα, καὶ νὰ δηλοποιῶσιν ἀμέσως τὰς τοιαύτας παραβάσεις πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτ. Ὑπουργόν.

Διαβατήρια.

46. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προξένους νὰ χορηγῶσι διαβατήρια εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν περιφέρειάν των, κατὰ τὸν ὑπὸ ςοιχ. Β. ἐπισυναπτόμενον τύπον, καθὼς ἐπίσης καὶ νὰ θεωρῶσι τὰ διαβατήρια τὰ προηγουμένως δοθέντα ἢ θεωρηθέντα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἢ ἀπὸ τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ πράκτορας αὐτῆς.

Θέλουν δὲ κρατεῖ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκδιδομένων διαβατηρίων ἢ τῶν θεωρήσεων, διὰ νὰ ἠμπορῶσι, χρείας τυχούσης, νὰ ἀποκρύνωνται εἰς τὰς περὶ τούτου ἐξετάσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ι΄. Λογιστικότης, κατάστιχα.

47. Ὅλαι αἱ ἐπιςολαὶ τῶν προξένων θέλουν ἀριθμεῖσθαι ἀκριβῶς κατὰ τὴν φυσικὴν τάξιν τῶν ἀριθμῶν, ὥςε νὰ ἐξακριβοῦται, ἐὰν ἡ ἀλληλογραφία των παραλαμβάνεται τακτικῶς, καὶ νὰ σημειοῦται πρὸς αὐτοὺς ἡ τυχὸν ἔλλειψις ἐπιςολῶν των. Ἐκτὸς δὲ τούτου θέλουν κρατεῖ ἰδιαιτέραν σειρὰν ἀριθμῶν δι᾽ ὅλας τὰς ἐπιστολὰς τὰς ἀναγομένας εἰς ἀντικείμενα ἐξόδων καὶ λογιςικότητος, αἵτινες θέλουν ἀπαρτίζει ἰδιαιτέραν ἀλληλογραφίαν.

48. Τὰ γραφεῖα θέλουν κρατεῖ λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προξενείου διὰ μέσου δύο καταςίχων, κατὰ τοὺς ὑπὸ ςοιχ. Γ. Δ. ἐγκλειομένους τύπους. Τὰ δὲ κατάςιχα ταῦτα ἐγχειρίζονται εἰς τοὺς προξένους παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Ὑπουργοῦ, ἀφοῦ ἀριθμοσημειωθῶσι καὶ ὑπογραφῶσιν εἰς τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον φύλλον.

Καθ᾽ ἑκάστην τριμηνίαν οἱ πρόξενοι θέλουν στέλλει πρὸς τὸν ὑπουργὸν τὸ ἀκριβὲς ἴσον τῶν εἰδῶν τῶν κατὰ τὴν τριμηνίαν καταγραφέντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων· αἱ δὲ καταστάσεις αὗται δὲν θέλουν εἶσθαι ἄλλο παρὰ ἀντίγραφα τῶν καταστίχων, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον.

Περὶ ἐσόδων.

49. Τὰ ἔσοδα τοῦ γραφείου σύγκεινται μόνον ἀπὸ τὰ δικαιώματα τὰ λαμβανόμενα κατὰ τὴν ἐπιτρεπομένην καὶ ὑπὸ ςοιχ. Ε. ἐπισυναπτομένην διατίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ τοιχοκολληθῇ πατιφανῶς εἰς τὸ γραφεῖον.

Αἱ εἰς χρήματα παρακαταθῆκαι, ὅσαι τυχὸν ἠμποροῦν νὰ γένωσιν εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ περὶ ὧν ἑπομένως θέλει γίνει λόγος, καταγράφονται χωριστά, καὶ δὲν πρέπει νὰ σημειόνωνται ὡς ἔσοδα.

Περὶ ἐξόδων.

50. Τὰ ἔξοδα τῶν προξένων δὲν ἠμποροῦν νὰ ἦναι ἄλλα παρὰ τὰ διὰ τῆς παρούσης ἐπιτρεπό-

μενα, ἐκτὸς τῶν ἀπροσδοκήτων περιπτώσεων, δι' ἃς ἀπαιτεῖται τότε εἰδικὴ τοῦ ὑπουργοῦ διαταγή.

Τὰ ἐπιτρεπόμενα ἔξοδα εἶναι·

α'. Τὰ κόμιστρα, ἢ τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων·

β'. Ἡ τιμὴ τῶν ἐφημερίδων, ἢ τῶν πολιτικῶν ἢ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων συγγραμμάτων, ὅσα οἱ πρόξενοι διορισθῶσι νὰ στείλωσι πρὸς τὸν ὑπουργόν·

γ'. Τὰ ἔξοδα τῶν ταχυδρόμων, ἢ ἐπίτηδες γραμματοκομιστῶν, ὅσους τυχὸν ἀναγκασθῶσι νὰ στείλωσι διὰ σημαντικὰς περιστάσεις·

δ'. Τὰ ἔκτακτα ἔξοδα δεκτὰ εἰς τὰ προξενεῖα τῆς Τουρκίας καὶ Ἀφρικῆς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς σημαίας, φύλακας, συνήθη δῶρα, ὅσα ἐν γένει δίδονται καὶ παρὰ τῶν προξένων τῶν ἄλλων ἐθνῶν·

ε'. Τὰ ἐνοίκια καὶ ἔξοδα τοῦ γραφείου·

ς'. Οἱ μισθοὶ τῶν δι' ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων καὶ γραμματέων·

Τὰ τοιαῦτα ἔξοδα γινόμενα πρέπει νὰ ἐπιστηρίζωνται εἰς ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, καὶ ἡ σημείωσις αὐτῶν εἰς τὸ κατάστιχον πρέπει νὰ δεικνύῃ καθαρῶς καὶ πολλὰ λεπτομερῶς τὴν φύσιν καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν.

51. Ἐκτὸς τῶν προσημειωθέντων καταστίχων, οἱ πρόξενοι πρέπει νὰ ἔχωσι προσέτι κατάστιχον, διὰ τὰς παρακαταθήκας πάσης φύσεως, ὅσαι ἐνδέχεται νὰ γένωσιν εἰς τὸ γραφεῖον, ἀριθμοσημειωμένον καὶ ὑπογεγραμμένον·

Ἓν βιβλίον τῶν δηλωτικῶν, ὅπου θέλουν καταγράφεσθαι τὰ παρουσιαζόμενα εἰς τὸ προξενεῖον δηλωτικὰ τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου·

Ἓν κατάστιχον τῶν ἐνώπιον τοῦ γραφείου γινομένων συμβολαίων, οἷον συμφωνητικῶν ὁμολογιῶν, δικῶν κλ., ἀριθμοσημειωμένον καὶ ὑπογεγραμμένον·

Ἓν κατάστιχον ληψοδοσίας διὰ τὰς ἐργασίας τὰς ἀναγομένας εἰς τὸ Βασιλ. ναυτικόν. Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς θέλει διορίσει κατὰ τοῦτο τοὺς τύπους, ὅσους χρεωστοῦν νὰ ἀκολουθῶσι, καὶ οἵτινες πρέπει νὰ συνδέωνται μὲ τὸ γενικὸν σύστημα τῆς λογιστικότητος τοῦ ναυτικοῦ.

ΙΑ'. Γραφεῖον.

52. Ἐπειδὴ τὰ προξενικὰ γραφεῖα ἠμποροῦν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀληθῆ μνημονεῖα, ὅλα τὰ πρωτότυπα συμβόλαια, καθὼς καὶ ὅλα τὰ κατάστιχα τάξεως καὶ λογιστικότητος, πρέπει νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς διὰ νὰ ἦναι δυνατὸν νὰ ἐξακριβόνωνται ἐν παντὶ καιρῷ αἱ ἐργασίαι, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἐποχή των.

Οἱ πρόξενοι λοιπὸν θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὥστε τὰ εὑρισκόμενα ἔγγραφα ἢ βιβλία εἰς τὸ γραφεῖόν των νὰ διατηρῶνται ἐπ' ἀκριβές, καὶ οὔτε αὐτοὶ πρέπει ἄλλως νὰ τὰ μεταχειρίζωνται, εἰμὴ διὰ νὰ δίδωσιν ἐξ αὐτῶν ἀποσπάσματα ἢ ἀντίγραφα, κατὰ τὰς χρείας.

Ἔλεγχος ἀκριβὴς τῶν ἀρχείων, κατὰ τάξιν ἀλφαβητικὴν τῶν ὀνομάτων καὶ καθ' ὕλας, θέλει χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἀποδεικνύῃ τὴν ὕπαρξιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς καταχωρίσεως ἑκάστου παρακατατεθειμένου ἐγγράφου.

53. Ἐν ὅσῳ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀποκαταστήσῃ γραμματεῖς εἰς τὰ προξενεῖά της, οἱ πρόξενοι ἐκτελοῦν τὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνων, ἢ μόνοι των, ἢ διά τινος γραφέως.

54. Ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις ἐκδώσῃ διάταγμα, τὸ ὁποῖον νὰ ὑποχρεώνῃ τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν Ἕλληνας νὰ κάμνωσιν ὅλα τὰ μεταξύ των συμβόλαια εἰς τὰ γραφεῖα τῶν προξενείων, οἱ πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ ὑπαινίττωσιν ὡς κατάλληλον τοῦτο διὰ δύο λόγους· διότι τὰ συμβόλαια γίνονται τακτικώτερα, καὶ διότι τὰ ἐν τῇ διατιμήσει ἔξοδα εἶναι οἰκονομικώτερα.

55. Ὅλαι αἱ παρακαταθῆκαι εἰς χρήματα ἢ πράγματα, αἱ γινόμεναι τυχὸν εἰς τὸ γραφεῖον, πρέπει νὰ καταγράφωνται ἀκριβῶς εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, περὶ οὗ ἀνωτέρω διελάβομεν. Ἀπέναντι δὲ ἑκάστου ἄρθρου θέλουν φροντίζει νὰ σημειόνωσι τὰ ἀποδιδόμενα ἢ ἀποστελλόμενα μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, καὶ μὲ τὴν ἀναφορὰν τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῆς παρακαταθήκης.

56. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους οἱ πρόξενοι θέλουν στέλλει εἰς τὸν ὑπουργὸν λεπτομερῆ κατάστασιν τῶν παρακαταθηκῶν, καὶ τῶν κινήσεων αὐτῶν εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους.

Περὶ δὲ τῶν ὁπωσοῦν σημαντικῶν παρακαταθηκῶν θέλει δίδεσθαι ἑκάστοτε εἴδησις εἰς τὸν ὑπουργὸν καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους.

ΙΒ'. Ἀποτρέψεις, ἀπαγορεύσεις.

57. Εἶναι ἐμποδισμένον εἰς τοὺς προξένους τοὺς ἔχοντας τεταγμένον μισθόν, ἐπὶ ποινῇ μετακλήσεως, τὸ νὰ λαμβάνωσιν ὁποιονδήποτε μέρος εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως εἰς ἐμπόριον.

Κἀνὲν συμφέρον εἰς τὸν πρόξενον δὲν πρέπει ν' ἀντιταλαντεύῃ τὴν ὑπὲρ τῶν ὁμοεθνῶν ὑπηκόων προσπάθειαν· οὗτοι δὲ τόσῳ μᾶλλον θέλουν εἶσθαι διατεθειμένοι εἰς σέβας καὶ εὐπείθειαν πρὸς αὐτόν, ὅσῳ δὲν βλέπουν προσωπικὸν αἴτιον ἀντικείμενον εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀμεροληψίαν, τὴν ὁποίαν δικαίως πρέπει νὰ προσμένωσιν ἀπὸ τοὺς προξένους των.

58. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς προξένους νὰ ἀγοράζωσιν ἐπὶ δημοπρασίας, ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει, κἀμμίαν πραγματείαν προερχομένην ἀπὸ ναυαγιαίρεσιν, ἢ ἀπὸ ἄλλας ἀφορμάς, καὶ πωλουμένης διὰ μεσιτείας των.

59. Ἐπὶ ποινῇ μετακλήσεως, ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ λαμβάνωσιν ὁποιονδήποτε δικαίωμα ἢ ἀντιμίσθιον μὴ περιλαμβανόμενον εἰς τὴν διατίμησιν.

60. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ἀπουσία των ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν των ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ.

61. Οἱ πρόξενοι δὲν ἠμποροῦν νὰ νυμφευθῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν χωρὶς προηγουμένης συγκαταθέσεως ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

62. Δεν δύνανται νὰ δεχθῶσι κἀμμίαν ὑπηρεσίαν οὔτε κἀνὲν διάσημον ἀπὸ μέρους τῶν ξένων δυνάμεων, χωρὶς εἰδικὴν ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεώς των.

63. Αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς προξένους τὸ νὰ ἐκδίδωσιν ὑπὸ ὁποιανδήποτε μορφὴν τὰ ἀποτελέσματα τῶν πληροφοριῶν, ὅσας εἶναι διωρισμένοι νὰ λαμβάνωσι περὶ τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν συμφερόντων.

ΙΓ΄. Σπουδαί, μαθήσεις παραγγελλόμεναι εἰς τοὺς προξένους.

64. Οἱ πρόξενοι ὀφείλουν οὐσιωδῶς νὰ γνωρίζωσιν ἐπ' ἀκριβὲς τὰς διατάξεις τοῦ Γαλ. Ἐμπορικ. Κώδηκος, τὸν ὁποῖον παρεδέχθη ἡ Ἑλλάς, καὶ ἰδιαιτέρως τὰς τοῦ Β΄. βιβλίου, ἀναγομένου εἰς τὴν ναυτιλίαν.

Εἰς τοὺς τόπους τῆς διαμονῆς των θέλουν προσπαθήσει νὰ προμηθεύσωσι συγγράμματά τινα, τὰ πλέον ἐν ὑπολήψει, περὶ τῆς θαλασσίου νομοθεσίας, περὶ τοῦ ἐμπορίου, τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς τοπικῆς στατιστικῆς.

Θέλουν σπουδάζει τὰς διοικητικὰς διατάξεις, νόμους καὶ κανονισμούς, τοὺς ἀναγομένους εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ τόπου, ὅπου κατοικοῦσι.

Θέλουν ζητεῖ νὰ προμηθεύωνται τὰς ἐμπορικὰς συμβάσεις καὶ συνθήκας, τὰς μεταξὺ τῆς δυνάμεως, παρ' ᾗ διαμένουσι, καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν συνθηκῶν τούτων πρὸς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος, θέλουν πηγάσει τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν ὅσων θέλουν κάμει συζητήσεων καὶ ἐρευνῶν, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ παραστήσωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ἐπιθυμητὰς ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τῶν ὁμοεθνῶν βελτιώσεις.

Οἱ πρόξενοι ὀφείλουσιν ὡσαύτως νὰ καταγίνωνται εἰς τὸ νὰ σπουδάζωσι τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς τοπικῆς γεωργίας, τὰ ἐν χρήσει μέσα τῆς καλλιεργείας, τὴν κατάστασιν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἐργοχείρων, καὶ τὰς μεθόδους αὐτῶν, τὰς ὡς ἔγγιστα τιμὰς καὶ τὰς ποσότητας τῶν διαφόρων ὠνίων καὶ προϊόντων τοῦ τόπου.

Ἐὰν παρατηρήσωσι κἀμμίαν σημαντικὴν κίνησιν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τὴν ξένων νομισμάτων ἢ τῶν νομισμάτων τοῦ τόπου, χρεωστοῦν νὰ ἐρευνῶσι τὰς αἰτίας αὐτῆς, καὶ νὰ τὰς σημειώνωσι διὰ νὰ τὰς ἐκθέτωσιν εἰς τὰς ἀναφοράς των.

Τέλος πάντων οἱ πρόξενοι πρέπει νὰ ἦναι ἐντελῶς πεπεισμένοι ὅτι τὰ οὐσιώδη καθήκοντά των εἶναι ἡ ὑπεράσπισις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας. Αὐτοὶ εἶναι τεταγμένοι εἰς τὰς ἐμπροσθοφυλακάς, καὶ εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ὀξυδέρκειαν αὐτῶν πρέπει νὰ ἐπερείδεται ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ λαμβάνῃ ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν συμβαλλόντων εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου, ὡς πρὸς τὰ δύο ταῦτα κεφάλαια.

ΙΔ΄. Ἐθιμοταξία.

65. Ἅμα ἐγκαθιδρυθῇ ὁ πρόξενος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ἡ ἐθιμοταξία καὶ τὰ καθήκοντα ἀπαιτοῦσι νὰ κάμῃ τὴν πρώτην ἐπίσημον ἐπίσκεψιν πρὸς τὴν πρωτίστην ἀρχὴν τοῦ ἡγεμόνος εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του.

66. Οἱ πρόξενοι ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσι καὶ νὰ μανθάνωσι ἀπὸ τοὺς προξένους τῶν ἄλλων δυνάμεων τὰς τοπικὰς ἐθιμοταξίας, τὰς διωρισμένας διὰ τὰς διαφόρους ἐπισήμους τελετάς, καὶ θέλουν φροντίζῃ νὰ ἀκολουθῶσι κατὰ τοῦτο τὰ προηγουμένως εἰσηγμένα ἔθιμα.

67. Ὅταν προσορμισθῇ πλοῖον τοῦ κράτους εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ προξένου, ἐὰν ὁ κυβερνῶν τὸ πλοῖον δὲν εἶναι μοίραρχος, ἢ ἀντιναύαρχος, ὁ πρόξενος περιορίζεται εἰς τὸ νὰ στείλῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου νὰ προσφέρῃ πρὸς τὸν πλοίαρχον τὰ τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ περιμένει τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπίσκεψιν. Ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ πρόξενος κάμνει τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν εἰς τὰς ἀνωτέρω ῥηθείσας ἐξαιρέσεις.

Ἐν τοσούτῳ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἐθιμοταξίας πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ὅσον τὸ δυνατόν, ἐὰν ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην τινὰ εἰς τὴν καλὴν ἁρμονίαν, ἥτις εἶναι περὶ πολλοῦ νὰ διατηρῆται, πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, μεταξὺ τῶν πρωτίστων ἀξιωματικῶν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπίσκεψις ἄνευ στολῆς δὲν ἀνατρέπει τὴν ἐθιμοταξίαν, τοὐναντίον δὲ ἐγκαίρως γινομένη, πολλάκις δύναται νὰ συντηρήσῃ τὴν καλὴν ἁρμονίαν.

68. Οἱ πρόξενοι ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἰκήματός των ἐξωτερικὸν σημεῖον ἐνδεικτικὸν τῆς Δυνάμεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσιν, οἷον τὰ παράσημα τῆς Α. Μ, ἢ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν. Κατὰ τοῦτο θέλουν ἀκολουθεῖ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου, ἢ τὸ παράδειγμα τῶν προξένων τῶν ἄλλων δυνάμεων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν **1.** (**13**) Ἰανουαρίου **1834.**

425. ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΑΡΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΙ.

Πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλληνικῶν πρέσβεων καὶ προξένων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν γραφείων,

(Ὡς παράρτημα, εἰς τὰς ἀπὸ **1** (**13**) Ἰανουαρίου **1834** προξενικὰς ὁδηγίας)

Α΄. Ἡ εἰς τὰς ἀπὸ **1** (**13**) Ἰανουαρίου προξενικὰς ὁδηγίας ἐπισυνημμένη διατίμησις, ἥτις κατὰ τὸ 49 ἄρθρον μένει ἀκαταπαύστως ἐκτεθειμένη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξένου, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπὶ κεφαλῆς ἑκάστου ἄρθρου αὐτῆς ἀριθμητικὸν σημεῖον ἀπὸ **1 - 82,** ὥστε, ἐπαναφερομένου τοῦ σημείου εἰς τὸ κατάστιχον τῶν ἐσόδων, νὰ φαίνεται δυνάμει τίνος ἄρθρου ἑκάστου λῆψις ἐγένετο.

Β΄. Τὰ κατάστιχα, τὰ ὁποῖα οἱ πρόξενοι ὀφείλουν νὰ κρατοῦν κατὰ τὰ ἄρθρα· **41.** περὶ καταχωρήσεως τῶν συμβολαίων τῆς ἀστυκῆς κα-

ταστάσεως· 46 περὶ ὑποχρεώσεως νὰ κρατοῦν ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκδιδομένων διαβατηρίων. 51. περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ κρατοῦν κατάστιχα διὰ νὰ καταχωροῦν ἔγγραφα πάσης φύσεως, οἷον συνθήκας, ὁμολογίας, καὶ ἄλλα· 55. κατάστιχον τῶν εἰς τὸ γραφεῖον γινομένων παρακαταθηκῶν, νὰ ὑπογράφωνται εἰς κάθε ἄρθρον, διὰ τοῦ πληρώνοντος τὴν πρᾶξιν κατὰ τὴν διατίμησιν, ἢ παρὰ τοῦ ποιοῦντος την παρακαταθήκην. Ἡ δυνάμει τῆς διατιμήσεως καταβαλλομένη ποσότης νὰ σημειοῦται εἰς κάθε ἄρθρον, διαλαμβανομένη εἰς νόμισμα τοῦ τόπου ἐκείνου, ἐνῷ διατρίβει ὁ διπλωματικὸς ἀπεσταλμένος, ἢ ὁ πρόξενος, ὑποπρόξενος ἢ πράκτωρ, προσέτι δὲ καὶ εἰς δραχμάς.

Νὰ κρατηθῇ λοιπὸν ἐπὶ τούτου ἐλευθέρα μία στήλη διὰ τὰς ὑπογραφὰς, ἢ, ἂν τὸ ἐμβαδὸν τῆς βίβλου δὲν τὸ ἐπιτρέπῃ, οἱ πληρώνοντες νὰ ὑπογράφωνται ὑποκατω ἑκάστου ἄρθρου.

Γ΄. Μία εἰδοποίησις πολλὰ καταφανὴς νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς κάθε γραφεῖον πλησίον τῆς διατιμήσεως τῶν δικαιωμάτων, ἀναγγέλλουσα εἰς τοὺς πληρώνοντας, ἢ εἰς τοὺς παρακαταθήκην ἀνατιθεμένους ὅτι, ἅμα λαβόντες τὴν πρᾶξιν, καὶ πληρώσαντες τὸ δικαίωμα κατὰ τὴν διατίμησιν, ὀφείλουν νὰ ὑπογράφουν εἰς τὸ κατάστιχον.

Δ΄. Εἰς τὴν βίβλον τῶν ἐσόδων, τὴν ἐμφαινομένην εἰς τὸ ἄρθρον 18 τῶν ὁδηγιῶν (τύπος Γ΄.), νὰ προστεθῇ μικρὰ στήλη ἐνδοτέρα, πρὸ τῆς στήλης, ἥτις δεικνύει τὸ παρὰ τῆς διατιμήσεως παραχωρούμενον δικαίωμα· θέλει δὲ καταγράφεσθαι ἐν αὐτῇ τὸ σημεῖον τοῦ ἄρθρου τῶν ὁδηγιῶν, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ λῆψις ἐγένετο.

Ε΄. Ἐν ἑκάστῃ τριμηνίᾳ, ὅτε οἱ πρόξενοι καὶ λ. π. στέλλουν ἀντίγραφα τῶν καταστίχων τῆς ληψοδοσίας τῶν κατὰ τὸ 48 ἄρθρον τῶν ὁδηγιῶν, νὰ στέλλωσι συγχρόνως καὶ μίαν περίληψιν τῶν ἄνω εἰρημένων καταστίχων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ὁδηγίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 (13) Ἰανουαρίου 1834 §. 41, 46, 51, καὶ 55, ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτῶν. Τὰ πρωτότυπα τῶν καταστίχων στέλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν ἐν τῷ τέλει ἑκάστου ἔτους διὰ νὰ παραδίδωνται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὡς μέσα ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν.

ΣΤ΄. Τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 51 ἀναφερόμενον κατάστιχον πράξεων πάσης φύσεως, πρέπει νὰ ἐμπεριέχῃ παντὸς εἴδους πράξεις, ἢ καὶ ἐπιθεωρήσεις (Visa), ἐν ἑνὶ λόγῳ πᾶν ὅ,τι δὲν διαλαμβάνεται εἰς τὰ ἄλλα δύο κατάστιχα 41 καὶ 46, ὥστε τὰ 3 κατάστιχα ὁμοῦ ν' ἀποτελοῦσι τὸν γενικὸν ἔλεγχον τῶν ἐσόδων.

Ζ΄. Ἐκτὸς τῆς γενικῆς καταστάσεως τῆς ναυτιλίας, τὴν ὁποίαν οἱ πρόξενοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τῶν ὁδηγιῶν καὶ κατὰ τὸν τύπον Λ, ὀφείλουν εἰς πᾶσαν τριμηνίαν νὰ στέλλουν εἰς τὴν Γραμματείαν, θέλουν στέλλει ἐπίσης εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους περίληψιν εἰδικὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, ὅσα εἰσέπλευσαν ἢ ἐξέπλευσαν τοῦ λιμένος, ἢ τῶν λιμένων τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των, ὡσαύτως καὶ ὅσων ἤθελαν ναυαγήσει ἢ πέσει εἰς τὴν ξηρὰν κατὰ τὰς ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφερείας παραλίας. Αὕτη ἡ εἰδικὴ περίληψις νὰ παῤῥησιάζεται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἐπιτόπιον Ἀρχὴν, καὶ νὰ ἐπιβεβαιοῦται παρ' αὐτῆς πρὸς πίστωσιν, τοῦ ὅτι σύμφωνος τῷ καταλόγῳ τοῦ λιμένος.

Η΄. Τὰ καθημερινὰ κατάστιχα τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τὰ δεικνυόμενα μὲ τὸ ἄρθ. 48 τῶν ὁδηγιῶν (τύπος Γ. καὶ Δ.), νὰ ἔχωσι μίαν στήλην περισσότερον, ἐπίτηδες διὰ τὸ νόμισμα τοῦ τόπου ἐκείνου, ὅπου διατρίβει ὁ διπλωματικὸς ἀπεσταλμένος ἢ πρόξενος κτλ. Πᾶν ἄρθρον καταγραπτὸν εἰς τὰ κατάστιχα νὰ χωρῆται καὶ εἰς τὰς δύο στήλας, δηλ. εἰς νόμισμα τοῦ τόπου καὶ εἰς δραχμάς.

Σχέσεις τῶν διπλωματικῶν ἀπεσταλμένων, προξένων κτλ. μετὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου τοῦ Βασιλείου.

Θ΄. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπολήψεως τῶν μισθῶν, καὶ ἡ ὀφειλὴ τῆς καταβολῆς τῶν συναγομένων, ἀποτελοῦσαι τὰς σχέσεις τῶν προξένων κτλ. μετὰ τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς Ἑλλάδος, ἀπαιτοῦσι τὸ νὰ ἔχῃ ὁ καθεὶς αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλικῇ καθέδρα ἐπιτροπόν του πληρεξούσιον εἰς τὸ νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ δίδῃ δι' αὐτον, ἐπιφέροντα τὸ πρόσωπόν του.

Ι΄. Αἱ κατὰ μῆνα πληρωμαὶ τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἐξόδων τῶν γραφείων γίνονται κατὰ τοὺς καθεστῶτας κοινοὺς τύπους τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, δηλ. δυνάμει ἑνὸς ἐντάλματος, τοῦ Γραμματέως πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον δι' ἕκαστον ἀπεσταλμένον ἢ πρόξενον κτλ., παραδιδομένου εἰς χεῖρας τοῦ ἐν τῇ Βασιλικῇ καθέδρα ἐπιτρόπου του, ὅστις λαμβάνει τὰ χρήματα παρὰ τοῦ ταμείου. Ὁποιος δήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ τρόπος τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων, εἴτε δηλαδὴ διὰ συναλλαγματικῶν, εἴτε διέγχειρισμοῦ, ἡ Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ· δὲν ἐνέχεται ποσῶς εἰς τὰς ἐκ τῆς μεταλλαγῆς τοῦ νομίσματος προσγινομένας ζημίας ἢ ὠφελείας. Τὰ τοιαῦτα ἀπολύτως ἀνήκουν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον πρόξενον κτλ. ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ.

ΙΑ΄. Ἐν ἑκάστῃ τριμηνίᾳ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας λαμβάνων τοὺς λογαριασμοὺς τῶν εἰσοδημάτων τῶν γραφείων, στέλλει τὰς περιλήψεις αὐτῶν εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν διὰ νὰ παραβάλλωνται αἱ περιλήψεις αὐται μὲ τὰ συνοπτικὰ των, ὅσα τυχὸν ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον οἱ ἐπίτροποι τῶν προξένων κτλ., καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἀντισταθμίζωνται αἱ διαταγαὶ, ἃς λαμβάνουν οἱ ἐπίτροποι αὐτοὶ διὰ μισθοὺς καὶ ἔξοδα. Ἂν ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐπιτρόπων καταβλητέα ποσότης δὲν ὑπερβαίνῃ τὴν τοῦ ἐντάλματος τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ἀμοιβαία

ἐξόφλησις ἐκτελεῖται διὰ τῆς πράξεως αὐτῆς μόνης· ἂν ὅμως ἡ μεταβλητέα ποσότης ὑπερβαίνῃ, τότε ὁ ἐπίτροπος καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τὸ πλεῖον τῶν ὧν ἔχει λαμβάνειν διὰ μισθοὺς καὶ ἔξοδα.

ΙΒ. Ἡ ἔκτισις τῶν μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν μισθῶν καὶ ἐξόδων ἀναφαινομένων περισσευμάτων καὶ ὡς τοιούτων χρεωστουμένων εἰς τὸ ταμεῖον, πραγματεύεται μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν φροντίδα εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς εἴσπραξις τῶν ἀπὸ τὰ περισσεύματα τῶν εἰσοδημάτων τῶν γραφείων προερχομένων ποσοτήτων.

ΙΓ'. Τὰ προξενεῖα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα, μισθοῦ μὴ διδομένου, παρεχωρήθησαν ἀντὶ μισθοῦ τὰ προξενικὰ εἰσοδήματα, ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ χρέη καθὼς καὶ τὰ ἄλλα προξενεῖα, καὶ ὀφείλουσιν ἐν ἑκάστῃ τριμηνίᾳ νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τὰ εἰσοδήματα τῶν γραφείων των, λαμβάνοντες εἰς ἀντάλλαγμα ποσότητος ἴσης ἔνταλμα διαλαμβάνον ῥητῶς μισθοδοσίαν τῆς αὐτῆς τριμηνίας.

ΙΔ'. Αἱ σημειωθεῖσαι ἑρμηνεῖαι περὶ ἐπιθέσεως τοῦ ἐθεωρήθη ἐπὶ τῶν ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ ἦναι βέβαιος ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς, ὅτι πραγματικῶς ἐκτελοῦνται αἱ καταβολαὶ ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας παρέστησεν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, ὡς μελλούσας ἀντισταθμίζειν τὰ περὶ ἀποδόσεως μισθῶν καὶ ἐξόδων ἐντάλματα.

ΙΕ'. Διὰ τῶν περιλήψεων, τῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν καταστίχων τῶν καταβολῶν συντελεστικῶν, κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τῆς παρούσης ὁδηγίας, καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν καταστίχων τῶν δεικνυομένων διὰ τοῦ ἄρθρου 5, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα πρὸς ἔλεγχον λεπτομερῆ καὶ ἀνίχνευσιν τῶν γενικῶν λογαριασμῶν, τῶν ἐτησίως καθυποβληθησομένων ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ παρὰ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ διαφόρων γραφείων.

Ις'. Τὰ Γραφεῖα ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι ξεχωριστὸν λογαριασμὸν τῶν ἐν αὐτοῖς παρακαταθηκῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 55 καὶ 56 τῶν ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου ὁδηγιῶν, καθὼς καὶ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς βίβλου τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 (26) Δεκεμβρίου 1844.

426. ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΟΔΗΓΙΑΙ.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῆς ὁροθεσίας τῶν προξενικῶν καταστημάτων, τμημάτων καὶ περιφερειῶν.

1. Εἰς ἕκαστον πολιτικὸν κράτος, μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ἔχει σχέσεις, ὑπάρχει ἓν προξενικὸν κατάστημα.

2. Ἓν κατάστημα δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς πολλὰ τμήματα.

3. Ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς καταστήματος τίθεται εἷς γενικὸς πρόξενος, καὶ εἰς ἀπουσίαν αὐτοῦ ἡ πρεσβεία ἐκπληροῖ τὰ χρέη αὐτοῦ, ἐὰν οὕτως τὸ ἀπαιτῇ ἡ ὑπηρεσία.

4. Ἐπὶ κεφαλῆς ἑκάστου τμήματος τίθεται εἷς πρόξενος, καὶ ἂν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ, εἷς γενικὸς πρόξενος, ὅστις μ' ὅλον τοῦτο θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πρὸς τὴν πρεσβείαν καθὼς εἷς πρόξενος ὡς πρὸς τὸν γενικὸν πρόξενον.

5. Ἕκαστον τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς περιφερείας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἑνὸς ὑποπροξένου· καὶ ἂν ἐντὸς τῆς περιφερείας εὑρίσκεται, παρεκτὸς τῆς καθέδρας τοῦ ὑποπροξένου, καὶ θέσις ἄλλη ἐμπορικὴ, ὅπου τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλείου ἤθελον χρήζει τῆς παρουσίας ἑνὸς πράκτορος, θέλει διορισθῇ τοιοῦτος ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον ὑποπρόξενον ἢ γενικὸν πρόξενον.

Ἡ ὁροθεσία προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Ἀγγλία.

6. Ἡ ἐν Λονδίνῳ πρεσβεία εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος τούτου, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει τὸ ἡνωμένον Βασίλειον τῆς μεγάλης Βρετανίας καὶ τὰ εἰς αὐτὴν ὑπαγόμενα μέρη τῆς Μεσογείου· διαιρεῖται δὲ εἰς τρία τμήματα, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἑξῆς προξένων, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Σκοτίας, τῆς Ἰρλανδίας καὶ τῆς Μελίτης, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ὑπάγεσθαι καὶ τὸ ὑποπροξενεῖον τῆς Γιβιλτέῤῥας.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο πρῶτα τῶν τριῶν αὐτῶν τμημάτων θέλει γείνει ἀκολούθως φροντὶς νὰ ἐγκαθιδρυθῶσιν ὑποπρόξενοι καὶ πράκτορες εἰς ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν τὰ μέρη, ὅπου ἡ πεῖρα ἤθελεν ἀποδείξει ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν των.

Γαλλία.

7. Τὸ κατάστημα τοῦτο συμπεριλαμβάνει ὅλην τὴν Γαλλίαν καὶ τὰς εἰς αὐτὴν ὑποκειμένας ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἐπαρχίας· ἡ ἐν Παρισίοις πρεσβεία εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος, ὑπάρχει δὲ συγχρόνως εἰς αὐτὴν τὴν καθέδραν καὶ γενικὸν προξενεῖον.

Εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ καταστήματος ἀπόκειται τὸ νὰ γνωστοποιήσῃ, ἐὰν ἦναι ἐπάναγκες νὰ συστηθῶσι πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι κατὰ τὴν ἀρκτικὴν καὶ δυτικὴν παραλίαν τῆς Γαλλίας.

Ἅπασα ἡ μεσημβρινὴ παραλία ὑπάγεται εἰς τὸ προξενεῖον τῆς Μασσαλίας, καθὼς καὶ ἡ Κορσικὴ καὶ αἱ πρὸς τὴν ἀρκτῴαν τῆς Ἀφρικῆς παραλίαν Γαλλικαὶ ἐπαρχίαι.

Τὸ προξενεῖον τοῦτο ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία ὑποπροξενεῖα, τὸ τοῦ Τουλῶνος, τὸ τῆς Ἀλγέρος, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει τὰς Γαλλικὰς καὶ Ἀφρικανὰς ἐπαρχίας, καὶ τὸ τῆς Βαστίας, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει τὴν νῆσον αὐτῆς τῆς Κορσικῆς.

Ῥωσσία.

8. Ἀρχηγὸς τοῦ προξενικοῦ τούτου καταστήματος εἶναι ἡ πρεσβεία.

Εἰς αὐτὴν ἀπόκειται νὰ γνωστοποιήσῃ ἐὰν ἦναι

χρήσιμος ἡ σύστασις προξενείου εἰς τὰς ἀρκτικὰς ἐπαρχίας.

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ Μαιώτιδος λίμνης (Azow), τὸ προξενεῖον θέλει εἶναι εἰς Ὀδησσὸν, καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ὑποπροξενεῖα, εἰς τὸ τοῦ Ἰσμαηλίου καὶ εἰς τὸ τοῦ Ταϊγανρόκου.

Τὸ ὑποπροξενεῖον τοῦ Ἰσμαηλίου συμπεριλαμβάνει τὴν Βεσσαραβίαν, τὸ δὲ ὑποπροξενεῖον τοῦ Ταϊγανρόκου ὅλην τὴν παραλίαν τῆς Μαιώτιδος λίμνης.

Τουρκία.

9. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι ἡ πρεσβεία.

Τὸ κατάστημα τοῦτο διαιρεῖται εἰς πέντε τμήματα.

Τὸ πρῶτον ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς πρεσβείας, ἔχει ὅλον τὸ παράλιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας καὶ τῆς Προποντίδος μέχρι τῶν Δαρδανελλίων.

Τὸ δεύτερον, συμπεριλαμβάνον ὅλα τὰ παράλια τῆς Ἀσίας ἀπὸ τῶν Δαρδανελλίων μέχρι τῶν ὁρίων Συρίας, ἔχει καθέδραν τὴν Σμύρνην.

Τὸ τρίτον, ὅλην τὴν Εὐρωπαϊκὴν παραλίαν ἀπὸ τῶν Δαρδανελλίων μέχρι τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων, ἔχει καθέδραν τὴν Θεσσαλονίκην.

Τὸ τέταρτον ὅλην τὴν Τουρκικὴν παραλίαν τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου, ἔχει καθέδραν τὴν Πρέβεζαν.

Τὸ πέμπτον ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς πρεσβείας συμπεριλαμβάνει τὴν κυρίως λεγομένην Θράκην καὶ τὴν Βουλγαρίαν.

Τὰ τρία δὲ τμήματα, δηλ. τὸ τῆς Σμύρνης, τὸ τῆς Μακεδονίας, τὸ τῆς Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας διευθύνονται ἀπὸ προξένους.

Τὸ α. τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία ὑποπροξενεῖα, τὸ τῆς Τραπεζοῦντος, περιέχον ὅλον τὸ ἀσιατικὸν τουρκικὸν παράλιον τοῦ Εὐξείνου Πόντου μέχρι τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου.

Τὸ τῆς Βάρνας, περιέχον ὅλον τὸ τουρκικὸν Εὐρωπαϊκὸν παράλιον τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἀπὸ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου μέχρι τοῦ Δουναβίου.

Τὸ τῶν Δαρδανελλίων, ἔχον ὅλην τὴν κατὰ τὴν Προποντίδα παραλίαν καὶ τὴν νῆσον Τένεδον.

Τὸ β'. τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τέσσαρα ὑποπροξενεῖα·

Εἰς τὸ τῆς Χίου, τοῦ ὁποίου ἡ δικαιοδοσία ἐφαπλοῦται ἀπὸ τῶν Δαρδανελλίων μέχρι τοῦ Λευκοῦ ἀκρωτηρίου (Ἄργενον ἀκρωτήριον) συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν νήσων Ψυρῶν καὶ Μιτυλήνης.

Τὸ τῆς Σάμου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ Λευκὸν (Ἄργενον) ἀκρωτήριον μέχρι Λυκίας (Μεντεσέλλι), συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν νήσων Ἰκαρίας, Πάτμου, Λέρου καὶ Τρωγυλίας (Γατονήσι).

Τὸ τῆς Ῥόδου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν Λυκίαν (Μεντεσέλλι) μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Χελιδονίου (Ἱερᾶς Ἄκρας), συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν νήσων Ἀστυπαλαίας, Κῶ, Καλύμνου, Νισύρου, Σίμης, Καρπάθου καὶ Κάσσου.

Τὸ τῆς Κύπρου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Χαλκιδόνι μέχρι τῶν συνόρων τῆς Συρίας.

Τὸ τρίτον τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία ὑποπροξενεῖα, τὸ τῆς Αἴνου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὰ Δαρδανέλια, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νήσων Θάσου, Λήμνου, Ἴμβρου καὶ Σαμοθράκης μέχρι τοῦ ὄρους Ἄθωνος.

Εἰς τὸ τῆς Κασσάνδρας, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνον τὸ ὄρος Ἄθωνα, ἐκτείνεται μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης, καθέδρας τοῦ Προξενείου.

Τὸ τοῦ Βώλου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὸ τέταρτον τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία ὑποπροξενεῖα, τῶν ὁποίων αἱ καθέδραι καὶ περιφέρειαι θέλουν προσδιορισθῇ ἀκολούθως, ἀφοῦ πρῶτον ἤθελε γνωμοδοτήσει ὁ πρόξενος μετὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὴν καθέδραν τοῦ προξενείου.

Τὸ πέμπτον τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία ὑποπροξενεῖα, τὸ τῆς Φιλιππουπόλεως, τὸ τῆς Ἀνδριανουπόλεως καὶ τὸ τῆς Σοφίας.

Βλαχία καὶ Μολδαυΐα ἢ Δακία.

10. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι εἷς γενικὸς πρόξενος, ἑδρεύων εἰς Βουκορέστιον.

Διαιρεῖται δὲ τὸ κατάστημα εἰς ἓν προξενεῖον, περιλαμβάνον τὴν Μολδαυΐαν καὶ ἔχον καθέδραν τὸ Ἰάσσιον καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ὑποπροξενεῖα, τὸ τῆς Σιλιστρίας καὶ Ἀξιουπόλεως (Γαλατσίου).

Αἴγυπτος.

11. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ προξενικοῦ τούτου καταστήματος εἶναι εἷς γενικὸς πρόξενος, ἑδρεύων εἰς Κάϊρον.

Διαιρεῖται δὲ τὸ κατάστημα εἰς τρία τμήματα, τὸ τῆς Αἰγύπτου, τὸ τῆς Συρίας, καὶ τὸ τῆς Κρήτης, καὶ ἑκάστου ἡ δικαιοδοσία ἐπεκτείνεται εἰς ἕνα τῶν τμημάτων τούτων.

Τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς ἑκάστου τμήματος εἷς πρόξενος ἑδρεύων εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτοῦ.

Θέλουσι δὲ διορισθῇ καὶ ὑποπρόξενοι, ὅπου ἤθελε παρατηρηθῇ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ τὸ ὄφελος τοῦ ἐμπορίου τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλέως. Ὀφείλουν λοιπὸν οἱ διαληφθέντες πρόξενοι, νὰ πέμψουν ὅσον τάχος αἰτιολογημένας περὶ τούτου ἀναφοράς των εἰς τὸν γενικὸν πρόξενον, ὅστις θέλει τὰς διευθύνει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰονικαὶ νῆσοι.

12. Εἷς γενικὸς πρόξενος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος τούτου, θέλει δὲ ἑδρεύει εἰς Κέρκυραν.

Τὸ κατάστημα διαιρεῖται εἰς 2 ὑποπροξενεῖα, τὸ τῆς Ζακύνθου, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει καὶ

τὰ Κύθηρα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του· καὶ τὸ τῆς Κεφαλληνίας, τὸ ὁποῖον ἔχει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του καὶ τὴν Ἰθάκην. Αἱ λοιπαὶ νῆσοι τίθενται ὑπὸ τὴν ἄμεσον τοῦ γενικοῦ προξένου διεύθυνσιν, ὅστις δύναται ἐν τούτοις νὰ προτείνει δι' αὐτὰς πράκτορας.

Νεάπολις.

13. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι εἷς γενικὸς πρόξενος ἑδρεύων εἰς Νεάπολιν.

Τὸ κατάστημα διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ὑπὸ τὸν γενικὸν πρόξενον, συμπεριλαμβάνει ὅλον τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως.

Τὸ δὲ τὴν Σικελίαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἑνὸς προξένου διαμένοντος εἰς Μεσσήνην.

Τὸ ά. τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ὑποπροξενεῖα, τὸ τῆς Νεαπόλεως, τοῦ ὁποίου ὁ ὑποπρόξενος ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸν γενικὸν πρόξενον καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει ἅπαν τὸ δυτικὸν παράλιον ἐκ τῶν Παπικῶν συνόρων μέχρι τοῦ Σπαρτιβέντου ἀκρωτηρίου, καὶ τὸ τοῦ Βρεντησίου ἀρχόμενον ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Σπαρτιβέντου καὶ καταλῆγον κατὰ τὸ δυτικὸν καὶ μεσημβρινὸν παράλιον εἰς τὰ σύνορα τῆς Παπικῆς ἐπικρατείας.

Τὸ β΄. τμῆμα σύγκειται ἐκ τοῦ προξενείου καὶ ἑνὸς ὑποπροξενείου, τὸ τοῦ Πανόρμου, ἐκτεινομένου ἀπὸ τὸ λευκὸν ἀκρωτήριον (Capo Bianco) μέχρι τοῦ λιμένος Γριγέντου (Ἀκράγαντος)· ἅπασα ἡ λοιπὴ Σικελία καθὼς προσέτι καὶ αἱ εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαι νῆσοι ὑπάγονται εἰς τὸ προξενεῖον.

Τοσκάνα.

14. Εἷς γενικὸς πρόξενος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος ἑδρεύων εἰς Φλωρεντίαν, ἔχει δὲ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὸ ὑποπροξενεῖον τῆς Λιβόρνου, συμπεριλαμβάνων ἅπασαν τὴν Ἐτρουρικὴν παραλίαν.

Σαρδινία.

15. Εἷς πρόξενος ἐγκαθίσταται εἰς Γενούην· ἔχει δὲ οὗτος ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ἕνα ὑποπρόξενον εἰς Σαρδινίαν, ἑδρεύοντα εἰς Καγλιάρι.

Παπικὸν Κράτος.

16. Εἷς γενικὸς πρόξενος εἶναι προσωρινῶς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος καὶ καθεδρεύει εἰς Ῥώμην. Ὑπάρχει προσέτι τὸ προξενεῖον Ἀγκῶνος, τοῦ ὁποίου ἡ δικαιοδοσία θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς ἅπασαν τὴν Παπικὴν τοῦ Ἀδριατικοῦ παραλίαν.

Ἱσπανία.

17. Εἷς πρόξενος ἐγκαθίσταται εἰς Γάδειρα, ἔχων ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ἕνα ὑποπρόξενον εἰς Βαρκελώνην· ἀκολούθως θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ προξενικοῦ καταστήματος.

Πορτογαλλία.

18. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι εἷς γενικὸς πρόξενος ἑδρεύων εἰς Λισσαβόνα· οὗτος θέλει γνωστοποιήσει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἂν ἦναι ἀναγκαῖον νὰ διορισθοῦν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου ὑποπρόξενοι.

Αὐστρία.

19. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι ἡ πρεσβεία· ὑπάρχει προσέτι καὶ εἷς γενικὸς πρόξενος ἑδρεύων εἰς Βιέννην·

Τὸ κατάστημα διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, διευθυνόμενα τὸ μὲν ἀπὸ τὸν πρόξενον Τεργέστης, τὸ δὲ ἀπὸ τὸν τῆς Βενετίας·

Τὸ πρῶτον ἐκτείνεται ἐφ' ἅπασαν τὴν Ἰλλυρικήν, Δαλματικὴν καὶ Ἰστριακὴν παραλίαν·

Τὸ δεύτερον ἐφ' ἅπασαν τὴν ὁμώνυμον ἐπαρχίαν·

20. Εἰς Βαυαρίαν, Πορτογαλλίαν, Σαξωνίαν, Προυσσίαν, Κάτω-Χώρας, Δανίαν, Σαρδινίαν Ἔσσεν-Δαρμστάτ, Ἀμβοῦργον, Βαρβαρικὴν παραλίαν καὶ ἀλλαχοῦ, θέλουν ἀκολούθως διορισθῇ πρόξενοι, ἢ γενικοὶ πρόξενοι, καθόσον ἤθελε τὸ τοιοῦτον ἀναδειχθῇ χρήσιμον, ἢ αἱ πολιτικαὶ σχέσεις τοῦ κράτους ἤθελον τὸ ἀπαιτήσει.

21. Αἱ εἰς τὰς καθέκαστον προξενεῖον ἢ ὑποπροξενεῖον ὁρισθείσας περιφερείας παρακείμεναι ἐπαρχίαι θέλουν ὑπάγεσθαι ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀρχηγῶν τῶν καταστημάτων τούτων.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Σχέσεις ἱεραρχικὴ μεταξὺ τῶν Προξένων εἰς τὸ αὐτὸ τυγχανόντων προξενικὸν κατάστημα.

1. Καταστήματα προξενικὰ ἢ προξενεῖα ἐγκατέστησαν πανταχοῦ τῶν ἐπικρατειῶν μεθ' ὧν ἔχομεν ἐμπορικὰς σχέσεις.

2. Εἷς γενικὸς πρόξενος ἢ πρόξενος εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ καταστήματος, τὸ ὁποῖον ὑποδιαιρεῖται εἰς μερικὰς πρακτορίας, διευθυνομένης ἑκάστης κατὰ τὴν ἀξίαν της ἀπὸ προξένους ἢ ὑποπροξένους.

3. Ἐξ αἰτίας τοῦ ἰδιαιτέρου ὀργανισμοῦ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ὁ πληρεξούσιος ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως εἰς Κωνσταντινούπολιν εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ τῇ ἐπικρατείᾳ Ἑλληνικοὶ πρόξενοι ἐξαρτῶνται ἀπὸ αὐτόν, ὡς ἀλλαχοῦ οἱ πράκτορες παρὰ τοῦ γενικοῦ προξένου.

4. Ἡ ἁρμονία καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτοῦσι τὸ νὰ διατηρῆται ἀκριβὴς πειθαρχία μεταξὺ τῶν πρακτόρων τῶν διαφόρων βαθμῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ πρέπει νὰ προσδιορισθῇ μὲ τρόπον ἀνάλογον ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας.

5. Ἕκαστος πρόξενος ὁποιουδήποτε μὲν βαθμοῦ, ἀρχηγὸς δὲ προξενικοῦ καταστήματος, ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθεῖαν μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματείαν καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν διεύθυνσίν της, καὶ ὡς μόνος διαπιστωμένος παρὰ τῇ Ἀρχῇ τοῦ μέρους ὅπου ἔχει τὴν διαμονήν του μόνος καὶ δύναται νὰ πράξῃ παρὰ τῇ Ἀρχῇ ταύτῃ τὰ χρειώδη πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἐμπορίου.

6. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τοὺς προξένους ἀπονεμόμενα χρέη δικαστικὰ καὶ τῆς ἀστυκῆς καταστάσεως, ὁποιονδήποτε καὶ ἂν φέρουσιν οὗτοι

βαθμόν, εἶναι ἀνεξάρτητοι ὡς ἔχοντες πάντες πρὸς τὰ τοιαῦτα τὸν αὐτὸν τῆς δικαιοδοσίας βαθμόν, καὶ ἀναφέρονται, χρείας τυχούσης, περὶ τῶν τοιούτων κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Γραμματείαν.

7. Ἀπαραλλάκτως ἡ αὐτὴ ἀνεξαρτησία καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων των, εἴτε πρὸς ὁμοεθνεῖς ναύτας εἴτε καὶ πρὸς ἄλλους, καθότι ἡ αὐτὴ εἶναι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις πρὸς πάντας ἡ ἁρμοδιότης των· ἐπίσης ὀφείλει ἕκαστος πρόξενος ν' ἀναφέρεται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμματείαν, παρεκτὸς ἂν ἤθελεν ἄλλως ὁρισθῇ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁποίαν ἤθελε τυχὸν ἐπιφορτισθῇ διοικητικὴν μερίδα ἀναφορικῶς πρὸς τὸ Βασιλικὸν ναυτικόν, διότι καὶ αὐτὴ δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὴ κλιμακωτῆς καὶ διὰ βαθμίδων πορείας.

8. Οἱ γενικοὶ μὲν πρόξενοι ἢ πρόξενοι, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ κείμενοι τῶν καταστημάτων, δὲν διευθύνουν τοὺς ἐντὸς τοῦ τμήματός των προξένους ἢ ὑποπροξένους ὡς πρὸς τὰ διάφορα ταῦτα καθήκοντά των, ἀλλ' ὡς ἐπιφορτισμένοι τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν ὀφείλουν νὰ τοῖς δίδωσιν ἐκείνας τὰς συμβουλάς, τὰς ὁποίας ἤθελον νομίσει ἐπωφελεῖς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

9. Οἱ ῥηθέντες γενικοὶ πρόξενοι ἢ πρόξενοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι ἐπισημοτέραν τινὰ ἐποπτείαν εἰς πᾶν ὅ,τι περιστρέφεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διαχείρισιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων, καὶ ὀφείλουσι, πληροφορούμενοι ἂν τὰ διατεταγμένα ἐξετελέσθησαν ἀκριβῶς, νὰ γνωστοποιῶσιν ὅσας ἤθελον ἐξιχνιάσει καταχρήσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

10. Κατὰ τὴν συμπλήρωσιν ἑκάστου ἔτους ὁ γενικὸς πρόξενος ἢ πρόξενος συντάττει ἔκθεσιν γενικὴν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διαφόρων ὑπ' αὐτὸν προξενείων καὶ ὑποπροξενείων· συμπεριλαμβάνει δὲ εἰς τὴν ἔποψιν ταύτην ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους ὁποιουδήποτε βαθμοῦ, καὶ ἀναφέρει ὁποιανδήποτε γνώμην τυχὸν συνέλαβε περὶ ἑκάστου προξενείου ἢ ὑποπροξενείου. Ἡ ἔκθεσις αὐτὴ διευθύνεται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμ., ἥτις ἀναφέρει εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα.

11. Κατὰ τὸ Α'. κεφάλαιον τῶν ὁδηγιῶν τῆς 1 (13) Ἰανουαρίου 1834, ὀφείλουν οἱ πρόξενοι νὰ χορηγῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως ὅλας ὅσας πληροφορίας καὶ ἐπίσημα ἔγγραφα δύνανται νὰ συλλέξωσι τείνοντα πρὸς εὕρεσιν τῶν μέσων, δι' ὧν πορίζεται καὶ ἀσφαλίζεται ἡ εὐτυχία τοῦ ἐθνικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας· παραγγέλλεται ὅθεν εἰς τοὺς διαφόρους προξένους καὶ ὑποπροξένους νὰ διευθύνωσιν ὅσας πληροφορίας ἤθελον συλλέξει ἀναφερομένας εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἔχοντες τὴν τοιαύτην ἀσχολίαν ἀντικείμενον τῶν ἐρευνῶν των πρὸς τὸν γενικὸν πρόξενον ἢ πρόξενον ἀρχηγὸν τοῦ καταστήματος, ὅστις, ἀφοῦ ἤθελε προηγουμένως τὰ ἐξακριβώσει μ' ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, θέλει τὰ συγχωνεύει εἰς μίαν γενικὴν ἔκθεσιν, συμφώνως μὲ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν μέθοδον, τὰ ὁποῖα ἤθελον τὸν διαγραφῆ.

12. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ παραγγέλλεται εἰς τοὺς προξένους καὶ ὑποπροξένους νὰ ἐκπληρώσωσιν μὲ ζέσιν καὶ ζῆλον τὰς ὁδηγίας, αἵτινες θέλουν τοῖς δοθῇ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ προξενικοῦ καταστήματος, θέλουσι δὲ διευθύνει συγχρόνως ἀντίτυπα τῶν ἰδιαιτέρων ἐργασιῶν των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμμ. διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀξίαν των.

13. Ὁ ὑποπρόξενος, ὅστις ἐκπληροῖ τὰ χρέη του εἰς μίαν καθέδραν ἀποτελοῦσαν μέρος προξενικοῦ τινος τμήματος, ὑπόκειται εἰς τὸν διευθύνοντα τοῦτο πρόξενον κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καθ' ὃν οὗτος εἰς τὸν γενικὸν πρόξενον, ὅστις ἐκπληροῖ καὶ διευθύνει ἐντὸς τῶν ὁρίων των εἴτε γενικῶν εἴτε εἰδικῶν ὁδηγιῶν του τοὺς προξένους ἢ ὑποπροξένους, τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὸ προξενικὸν κατάστημα, τοῦ ὁποίου κεφαλὴ εἶναι ὁ ἀρχηγός.

14. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι ὀφείλουν νὰ συγκρατοῦν τοὺς ὑπαλλήλους των εἰς τὴν ἀνήκουσαν πειθαρχίαν, τὴν ὁποίαν προστάσσει τὸ ὄφελος τῆς ὑπηρεσίας, πρέπει ἐν τοσούτῳ νὰ μὴ λησμονοῦν ν' ἀπονέμουν πρὸς αὐτοὺς τὴν ὡς πρὸς ἀξιωματικοὺς τοῦ Βασιλέως ὀφειλομένην συμπεριφοράν.

15. Οἱ πράκτορες ἢ ὑποπρόξενοι δύνανται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα νὰ λάβουν τὸν τίτλον τοῦ ἐπὶ τιμῇ ὑποπροξένου ἢ προξένου, ἀκολουθοῦντες μ' ὅλα ταῦτα, καί τοι φέροντες τὸν τίτλον τοῦτον, νὰ ἦναι πάντοτε ἐνώπιον τῶν ἀρχηγῶν των εἰς τὴν αὐτὴν ἱεραρχικὴν πειθαρχίαν ὡς πρὸς τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων.

Ἐπειδὴ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ δευτέρου κεφαλαίου τῶν κατὰ τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1834 ἐκδοθεισῶν προξενικῶν ὁδηγιῶν δίδει εἰς τοὺς προξένους τὸ δικαίωμα νὰ συστήσωσι κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως προξενικοὺς πράκτορας εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των διάφορα μέρη, ὅπου ἤθελε τοῦτο φανῇ χρήσιμον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προσδιορισθῶσι τὰ χρέη καὶ ἡ θέσις τῶν πρακτόρων τούτων ὡς πρὸς τοὺς ἀμέσως ἀνωτέρους των.

1. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ἐνεργοῦσιν ἐπὶ τῆς εὐθύνης τῶν προξένων ἢ ὑποπροξένων παρ' ὧν καὶ συνιστῶνται, καὶ τῶν ὁποίων εἶναι οἱ ἁπλοὶ ἐπίτροποι, ἢ ἁπλοὶ ἀντεπιστέλλοντες.

2. Καί τοι κατ' ἔγκρισιν τῆς Γραμματεία[ς] συνιστώμενοι καὶ φέροντες ἔγγραφον ἀναγνωριστή[ριον] ἀπὸ τὴν τοπικὴν Ἀρχήν, παρὰ τῆς ὁποία[ς] πρέπει τοῦτο προηγουμένως νὰ ζητηθῇ, δὲν χαί[ρουν] μ' ὅλα ταῦτα τὰ εἰς τοὺς προξένους καὶ ὑπο[προ]ξένους διδόμενα προνόμια καὶ δικαιώματα

οὔτε δύνανται νὰ ἔχουν ἀξιώσεις εἰς ἄλλα παρὰ τὰ ἐκ τῶν τοπικῶν ἐθίμων ἐπιτρεπόμενα.

3. Δὲν φέρουσι παντελῶς δημόσιον χαρακτῆρα, οὔτε ἔχουν ἑπομένως ἁρμοδιότητα δικαιοδοσίας εἰς τοὺς ὑπηκόους Ἕλληνας. Δύνανται μόνον ὡς ἁπλοῖ συμβιβασταὶ νὰ μεσολαβῶσιν εἰς τὰς διαφοράς των, νὰ φροντίζωσι περὶ αὐτῶν, καὶ τοὺς βοηθῶσι παρὰ τῇ τοπικῇ Ἀρχῇ, συμμορφούμενοι ἀκριβῶς μὲ τὰς παρὰ τῶν ἁρμοδίων προξένων ἢ ὑποπροξένων χορηγηθείσας εἰς αὐτοὺς ὁδηγίας.

4. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες δὲν ἔχουσι γραφεῖον (Chancellerie), δὲν κάμνουσι κἀμμίαν πρᾶξιν τῆς ἀστυκῆς καταστάσεως, οὔτε κἀμμίαν ἐξ ἐκείνων, αἵτινες εἶναι φύσεως νὰ παρουσιασθῶσι ἐνώπιον δικαστηρίου. Ὅλαι αὗται αἱ πράξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν προξένων ἢ ὑποπροξένων.

5. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν λοιπὴν ἐργασίαν, δύνανται νὰ τὴν περαιώσωσιν ἐπὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑφ' ὧν ἐσυστήθησαν προξένων ἢ ὑποπροξένων.

6. Αἱ παρὰ τῶν προξενικῶν πρακτόρων γινόμεναι πράξεις expéditions δὲν ἐπικυροῦνται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν εἰμὴ ὁσάκις φέρουν τὸ « ἐθεωρήθη » ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα πρόξενον ἢ ὑποπρόξενον, ἡ δὲ ἐπιθεώρησις αὕτη γίνεται δωρεάν.

7. Κἀνὲν δικαίωμα ἢ ἐπιβολὴ ὁποιουδήποτε φόρου δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προξενικοὺς πράκτορας δι' ὅ,τι συνέδραμον ἢ ἐπιμελήθησαν ἄλλως τοὺς ὑπηκόους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

8. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν διὰ τὴν παρὰ τῶν πρακτόρων τούτων ἔκδοσιν τῶν πράξεων ἀπαιτουμένην τιμὴν, θέλει ἐφαρμόζεσθαι κατὰ πάντα ἡ καὶ δι' αὐτὰς τὰς παρὰ τῶν προξένων ἐκδιδομένας ὁρισθεῖσα διατίμησις.

9. Ἕκαστος ἄρα πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος ὀφείλει νὰ ἐφοδιάσῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν πράκτορας μ' ἓν ἀντίτυπον τῆς διατιμήσεως τοῦ γραφείου του, καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὰς πράξεις, τὰς ὁποίας ἤθελον εἶσθαι ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐκδώσωσι. Τὰ δὲ δι' αὐτὰς εἰσπραττόμενα δικαιώματα ἀνήκουν εἰς τοὺς πράκτορας καὶ ἐπέχουν τόπον μισθοῦ.

10. Αἱ ἐκδιδόμεναι παρὰ τῶν πρακτόρων πράξεις θέλουν ἀναφέρει τὸ ποσὸν τοῦ εἰσπραχθέντος δικαιώματος· οὗτοι δὲ ὀφείλουν νὰ κρατοῦν κατάστιχον ἐπ' αὐτῷ τούτῳ (ad hoc) ἀριθμημένον καὶ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ ὑποπρόξενον.

11. Οἱ πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι λαμβάνουν λογαριασμὸν καθ' ἑκάστην τριμηνίαν τῶν ἐσόδων τῶν πρακτόρων τῆς περιφερείας των διὰ νὰ τὸν συμπεριλάβουν εἰς τὴν γενικὴν κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ὀφείλουν νὰ διευθύνουν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν.

12. Οἱ πράκτορες κοινοποιοῦν εἰς τοὺς ἀνωτέρους των πᾶν ὅ,τι ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς πρακτορίας των δύναται νὰ ἦναι χρήσιμον εἰς τὴν βασιλικὴν ὑπηρεσίαν. Ὀφείλουν προσέτι νὰ ἀναφέρουν περὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων, καὶ νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς μὲ τὰς ὁποίας ἤθελον λάβει ὁδηγίας.

13. Ἂν δὲ τυχὸν οἱ πρόξενοι ἢ ὑποπρόξενοι ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν νὰ ἐπιφορτίσουν τοὺς ὑπ' αὐτοὺς πράκτορας καὶ μὲ ἄλλα χρέη, δύνανται νὰ ζητήσωσι περὶ τούτου τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν, ἥτις θέλει προκαλέσει τότε τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως.

14. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ἐκλέγονται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων Ἑλλήνων κατὰ τὴν πρακτορικὴν περιφέρειαν· πρέπει νὰ ἦναι τοὐλάχιστον 25 ἐτῶν καὶ νὰ χαίρουν καλὴν ὑπόληψιν. Ὁρκίζονται ἐνώπιον ἀμέσως τῶν ἀνωτέρων των, καὶ στολὴν δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ φέρουν.

15. Τὸ δίπλωμα τοῦ προξενικοῦ πράκτορος ἐκδίδεται ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον πρόξενον ἢ ὑποπρόξενον κατὰ τὸν προσδιορισθητόμενον τύπον.

16. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς προξενικοὺς πράκτορας νὰ διορίζουν ὑποπράκτορας, ἢ νὰ ἐπιτρέπωσι ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει εἰς ἕτερον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των.

17. Οἱ πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι δύνανται νὰ παύσωσι προσωρινῶς ἀλλ' ὄχι διὰ πάντα τῶν χρεῶν των τοὺς πράκτορας, δὲν δύνανται δὲ ν' ἀντικαταστήσωσιν ἄλλους ὁριστικῶς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας.

18. Οἱ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι τίτλον πράκτορος ξένης δυνάμεως, ἂν προηγουμένως ὁ ἀρχηγός των δὲν ἤθελε ζητήσει καὶ λάβει τὴν ἄδειαν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας.

19. Ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν των κατά τε τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ ἐγκληματικὸν, οἱ πρόξενοι θέλουσι συμμορφωθῇ μὲ τὰ νενομισμένα ἢ μὲ τὰς ὑπαρχούσας ἢ γενησομένας συνθήκας μετὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν μερῶν ὅπου ὑπάρχει τὸ προξενικὸν κατάστημα· οἱ δὲ κατὰ τὴν Τουρκίαν μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 22 τῶν ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1834 προξενικῶν ὁδηγιῶν διαγεγραμμένα.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τῶν γραμματέων τῶν Προξένων.

1. Θέλουσι διορισθῇ γραμματεῖς, φέροντες δίπλωμα κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς Σμύρνην, εἰς τὸ γενικὸν προξενεῖον τῶν ὑπὸ τὸν Ἀντιβασιλέα τῆς Αἰγύπτου ὑπαγομένων μερῶν, καὶ πανταχοῦ ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει.

2. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι πρέπει νὰ ἦναι Ἕλληνες ἔχοντες πλήρη τὰ 25 ἔτη τῆς ἡλικίας των, καὶ δύνανται νὰ ἦναι συγγενεῖς τοῦ 4 βαθμοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πρεσβείας ἢ τοῦ προξένου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον διατελοῦν.

3. Οἱ γραμματεῖς ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ των νὰ ἐκπληρώσωσι μὲ πίστιν καὶ ζῆλον τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.

Χρέη τῶν Γραμματέων τῶν Προξένων.

4. Οἱ γραμματεῖς τῶν προξενείων δὲν εἶναι εἰμὴ συμβολαιογράφοι· δύνανται ἐπομένως νὰ συντάσσωσι ὅλας τὰς πράξεις καὶ συναλλάγματα, ἐκπληροῦντες καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ συμβολαιογραφικὰ χρέη.

5. Ὁπόταν Ἕλληνες εἴτε ἁπλῶς περιηγηταὶ διαμένοντες εἰς ξένα μέρη ἔχουν ἀνάγκην ἐγγράφων ἢ συναλλαγμάτων ἐπισήμων ἢ προσδιορισμοῦ τῆς ἡμερομηνίας, ἢ θέλουν νὰ κάμουν παρακαταθήκας ἢ νὰ λάβουν ἔγγραφα ἐκτελεστὰ ἢ ἀντίγραφα, θέλουν διευθύνεσθαι ἐπ' αὐτῷ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν προξενείων.

6. Αἱ πράξεις καὶ συνυποσχετικὰ θέλουν συντάσσεσθαι καὶ δίδεσθαι ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ ἀνήκοντος προξένου.

7. Οἱ διευθυνταὶ τῶν προξενικῶν γραφείων δύνανται κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῶν προξένων, νὰ δέχωνται τὰ ἔγγραφα καὶ συνυποσχετικά, τῶν ὁποίων οἱ ξένοι ἤθελον νὰ ἐπικυρώσωσι τὴν γνησιότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Πάντοτε ὅμως τὰ ἔγγραφα καὶ συνυποσχετικὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ ἐπικυρῶνται ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα πρόξενον.

8. Οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων δὲν ἐνεργοῦν τὰ συμβολαιογραφικά των καθήκοντα εἰμὴ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ προξενείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετοῦσι· ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως, καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ διάδικοι εἰς τὰ ἐπιγενόμενα ἔξοδα καὶ τόκους.

9. Οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας διάδικοι ἤθελον εἶσθαι συγγενεῖς των εἴτε ἐξ αἵματος εἴτε ἐξ ἀγχιστείας, κατὰ μὲν εὐθεῖαν γραμμὴν καθ' ὅλους ἀπολύτως τοὺς βαθμούς, κατὰ δὲ πλαγίαν μέχρι καὶ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκ πρώτων ἐξαδέλφων καταγομένων συγγενῶν. Δὲν δύνανται ἐπίσης, νὰ δέχωνται πράξεις, αἵτινες ἤθελον ἐμπεριέχει τι πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν τῶν ἰδίων.

10. Οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων δὲν δέχονται προσέτι πράξεις, εἰμὴ δι' ἄτομα, τῶν ὁποίων ἡ ταυτότης ἤθελεν εἶσθαι ἱκανῶς ἐγνωσμένη. Κατὰ πᾶσαν ἐναντίαν περίπτωσιν ὀφείλουσι νὰ ἐπιβεβαιῶσι τὴν ταυτότητα ταύτην διὰ μαρτυριῶν δύο Ἑλλήνων ἐνηλίκων· ἢ ὅταν τοῦτο δὲν δύναται νὰ γενῇ, διὰ δύο ὑπηκόων ξένων γνωστῶν εἰς αὐτοὺς καὶ ἐχόντων ἐκεῖ τὴν διαμονήν των καὶ ὄντων εἰς 25 ἐτῶν ἡλικίαν, οἵτινες θέλουσι μαρτυρήσει ὑπὲρ τῆς ταυτότητος τοῦ παρουσιασθησομένου ἀτόμου.

11. Αἱ πράξεις ὅλαι πάντοτε λαμβάνονται ἐνώπιον δύο μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ὑπογράφουσιν· οὗτοι δὲ πρέπει ὅσον δυνατὸν νὰ ἦναι Ἕλληνες καταγεγραμμένοι εἰς τὸ προξενεῖον κατὰ τὰ εἰς τὰς παρούσας ὁδηγίας ὑποτυπωθέντα.

12. Οἱ ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας συγγενεῖς τῶν διευθυντῶν τῶν γραφείων ἢ τῶν διαφερομένων μερῶν ἐμπεριλαμβανόμενοι εἰς τὴν ἀνωτέρω σημειωθεῖσαν συγγενικὴν βαθμολογίαν, οἱ θεράποντες ἢ ἄλλως οἱ ὑπηρέται των δὲν δύνανται νὰ ἦναι μάρτυρες.

13. Αἱ πράξεις ἀντιγράφονται εἰς κατάστιχον διπλοῦν καὶ ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης χωρὶς νὰ παραλειφθῇ μέρος τι λευκόν. Τὰ δὲ κατάστιχα εἶναι ὑπογεγραμμένα καὶ ἀριθμημένα ἀπὸ τὸν πρόξενον, ὁ ὁποῖος ἐπιθέτει κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν τὸ « ἐθεωρήθη » κατόπιν τῆς πράξεως ἥτις ἤθελε φέρει τὴν προσφατοτέραν ἡμερομηνίαν.

14. Δύνανται μ' ὅλα ταῦτα οἱ διευθυνταὶ νὰ συντάσσωσι καὶ εἰς φύλλα μεμονωμένα τὰ σχέδια τῶν πράξεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ γίνουν εἰς τὸ προξενικὸν γραφεῖον, ἀλλὰ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος σχέδια πρέπει νὰ ἀντιγραφῶσιν ἢ τοὐλάχιστον περιληπτικῶς νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ κατάστιχα κατ' αἴτησιν τῶν μερῶν ἢ ἄλλως διὰ τῆς φροντίδος τοῦ Διευθυντοῦ.

15. Οὐδεμία συνθήκη, οὐδὲν ἄρθρον, οὐδεμία ἔκφρασις ἀπηγορευμένη ἀπὸ τὸν νόμον δὲν δύναται νὰ καταχωρηθῇ εἰς πράξεις ἢ συνυποσχετικά, γινόμενα εἰς τὸ γραφεῖον.

16. Αἱ πράξεις γράφονται κατὰ συνέχειαν καὶ χωρὶς διακοπήν, συγχρόνως δὲ ἄνευ βραχυγραφίας καὶ προσθηκῶν καὶ ἄνευ διαστίχων. Θέλουν δὲ ἀναφέρει τὴν ἡμέραν, τὸ ἔτος καὶ τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔγιναν, τὰ ὀνόματα καὶ ἐπωνυμίας, τὸ εἶδος καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος τὰς λαμβάνει, τοῦ προξένου (ἂν τυχὸν παρευρίσκεται), καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα, εἴδη καὶ διαμονὴν τῶν διαδίκων μερῶν καὶ τῶν μαρτύρων· θέλουν φανερώσει ὁλόγραφα τὰς ποσότητας καὶ τὴν ἡμερομηνίαν. Ἂν δὲ τὰ διάδικα μέρη ἀντιπροσωπεύωνται παρ' ἐπιτρόπων, τὰ ἐπιτροπικὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ γραφῶσι εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως καὶ τὰ πρωτότυπα θέλουν ἐπισυναφθῇ εἰς ἐκεῖνο τῶν δύο βιβλίων, τὸ ὁποῖον θέλει μείνει εἰς τὸ γραφεῖον. Ὁ διευθυντὴς θέλει ὑπογράψει τὰς πράξεις ὁμοῦ μὲ τὰ διαφερόμενα μέρη καὶ μὲ τοὺς μάρτυρας, ἀφοῦ πρῶτον τὰς ἀναγνώσῃ εἰς αὐτούς· ἡ ἀνάγνωσις δὲ αὕτη πρέπει ν' ἀναφέρεται εἰς τὸ κείμενον τοῦ ἐγγράφου.

17. Ὁπόταν τὰ μέρη δὲν ἠξεύρουν ἢ δὲν δύνανται νὰ ὑπογράψουν, πρέπει καὶ τοῦτο ν' ἀναφερθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς περὶ τούτου πράξεως τῆς ὁμολογίας των.

18. Αἱ παραπομπαὶ καὶ αἱ συστατικαὶ σημειώσεις (apostilles) δὲν δύνανται ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω σημειωθείσης ἐξαιρέσεως νὰ γραφῶσιν, εἰμὴ εἰς τὸ περιθόριον· θέλουσι δὲ μονογραφεῖσθαι (paraphés) ἢ ὑπογράφεσθαι τόσον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, καθὼς καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ὑπογραφέων (signataires)

ἂν δὲ ἡ παραπομπὴ ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεώς της φέρεται ἕως εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως, τότε ὄχι μόνον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ὑπογραφθῇ ἢ νὰ θεωρηθῇ ἁπλῶς ὡς αἱ παραπομπαὶ αἱ γεγραμμέναι εἰς τὸ περιθώριον, ἀλλ' ἀκόμη καὶ νὰ ἐπικυροῦται ῥητῶς ἀπὸ τὰ διάδικα μέρη.

19. Αἱ λέξεις, αἵτινες πρέπει νὰ σβεσθῶσι, πρέπει νὰ σημειοῦνται εἰς τρόπον, ὥστε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ δύναται ν' ἀποδεικνύεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς περιεχούσης αὐτὰς σελίδος ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως καὶ νὰ ἐπικυροῦται εἰς τὸ περιθώριον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς αἱ παραπομπαί.

20. Ἐκ τῶν διπλῶν καταστίχων τῶν πράξεων, ἓν θέλει μένει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξενείου καὶ ἕτερον θέλει μένει κλεισμένον (clos) καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τὸν γραμματέα, καθὼς ἀπὸ τὸν πρόξενον, ὅστις θέλει τὸ διευθύνει ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν. Θέλει δὲ ἐναποτεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας ταύτης, ὅθεν δύνανται νὰ λαμβάνουν ἀπόγραφα (expéditions) ἢ ἀποσπάσματα τούτου, ἐκεῖνοι ὅσους ἡ πρᾶξις αὐτὴ ἀφορᾷ ἀπ' εὐθείας, καθὼς καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν ἢ οἱ ἔχοντες δικαίωμα, δυνάμει ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτου διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως.

21. Οἱ γραμματεῖς τοῦ προξενείου θέλουν ἐκδίδει ἀπόγραφα (grosse-expedition) τῶν πράξεων τὰς ὁποίας λαμβάνουσι, πρέπει ὅμως νὰ ἐπιθεωρῶνται ταῦτα καὶ ἐπικυρῶνται ἀπὸ τοὺς προξένους.

22. Αἱ πράξεις ὅμως, τὰς ὁποίας λαμβάνουν οἱ γραμματεῖς τῶν προξενείων, δὲν θέλουν ἐκδίδεσθαι, μήτε κοινοποιεῖσθαι εἰς ἄλλους εἰμὴ εἰς ἐκείνους μόνον, ὅσους ἡ προκειμένη ὑπόθεσις ἀφορᾷ ἀπευθείας ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτῶν ἢ εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα, ἐκτὸς μόνον ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτου διαταγῆς τοῦ προξένου, ἢ ὁποιουδήποτε ἄλλου ἁρμοδίου δικαστοῦ, ἥτις πρέπει ν' ἀναφέρεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως καὶ νὰ καταγράφεται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον κατάστιχον, (ἐξαιροῦνται δὲ τούτου αἱ πράξεις, αἵτινες πρέπει νὰ δημοσιευθῶσιν ἐπὶ δικαστηρίων) πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὰς νόμων·

23. Ὁπόταν ζητοῦνται ἔγγραφα ἐκτελεστὰ (grosse) πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἐπισήμως μὲ τύπον ἐκτελέσεως (intitulés) καὶ φέροντα τὴν σφραγίδα τοῦ προξενείου· θέλει δὲ γίνεσθαι μνεία εἰς τὸ πρωτότυπον σχέδιον (minute) περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου (grosse) εἰς ἕκαστον τῶν ἐνεχομένων (intéressés)· ἀπόγραφον ἐκτελεστὸν δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἄλλο ἄνευ διαταγῆς τοῦ προξένου ἢ ἄλλου ἁρμοδίου δικαστοῦ, ἥτις πρέπει νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον κατάστιχον καὶ νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως.

24. Οἱ γραμματεῖς τῶν προξενείων δύνανται κατ' ἄδειαν τῶν πράξεων νὰ δέχωνται εἰς τὸ γραφεῖον παρακαταθήκας καὶ νὰ δίδωσιν ἀντίγραφα παραβαλλόμενα μὲ τὰ πρωτότυπα ἢ ἀπόγραφα (expéditions) πράξεων, τὰς ὁποίας οἱ ἁρμόδιοι δημόσιοι ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσιν ἀλλαχοῦ. Δύνανται παρομοίως νὰ δέχωνται τὰς παρακαταθήκας τῶν πράξεων, προσυπογράφοντες αὐτὰς ἰδίως διὰ νὰ βεβαιώσωσι τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν διατήρησιν αὐτῶν· δύνανται δὲ καὶ νὰ ἐκδίδουν ἀντίγραφα τούτων· καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἑτέραν περίπτωσιν πρέπει νὰ γίνεται πρᾶξις τῆς παρακαταθήκης, περιέχουσα τὴν περιγραφὴν τῶν παρακαταθειμένων ἐγγράφων. Θέλει δὲ γίνεσθαι μνεία τῆς παρακαταθήκης τῶν παρακατατεθειμένων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἀντιγραφῶσιν ὁλόκληρα εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως ὁπόταν εἶναι ὑπὸ ἰδιαιτέραν ὑπογραφὴν ἢ ὁπόταν τὸ πρωτότυπον σχέδιον δὲν ἤθελεν εὑρίσκεσθαι καταχωρημένον εἰς ἄλλην τινὰ δημόσιον παρακαταθήκην. Κανὲν ἀντίγραφον τῶν παρακατατεθειμένων πράξεων δὲν θέλει δίδεσθαι ἄνευ τοῦ αὐτολεξεὶ (textuelle) ἀντιγράφου τῆς πράξεως τῆς παρακαταθήκης.

25. Οἱ ἐνεχόμενοι, οἱ κληρονόμοι αὐτῶν ἢ οἱ ἔχοντες δικαίωμα, δύνανται ν' ἀναλάβουν τὰς οὕτω παρακατατεθειμένας πράξεις, δίδοντες ἔγγραφον παραλείψεως (décharge) περὶ τῆς ὁποίας θέλει γίνεσθαι πρᾶξις· θέλει δὲ γίνεσθαι προσέτι μνεία εἰς τὸ περιθώριον τόσον τῶν ἐγγράφων καθὼς καὶ τῶν πράξεων τῆς παρακαταθήκης.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν κανὲν ἀπόγραφον (expédition) τῶν πράξεων τῆς παρακαταθήκης δὲν θέλει ἐκδίδεσθαι μήτε τῶν εἰς τὸ τέλος ἀντιγραμμένων ἐγγράφων, ἄνευ τοῦ αὐτολεξεὶ (textuelle) ἀντιγράφου τῆς πράξεως τοῦ ἐγγράφου τῆς παραλήψεως (décharge).

26. Οἱ Ἕλληνες εἶναι διατεταγμένοι νὰ παρακαταθέτωσιν ὁλογράφους τὰς διαθήκας των εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξενείου, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν διατήρησιν αὐτῶν. Θέλει ἐκτεθῇ πρᾶξις παρακαταθήκης, τῆς ὁποίας ἀπόγραφον (expédition) θέλει δοθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον μέρος διὰ νὰ κατέχῃ χώραν ἐγγράφου τῆς παραλήψεως (recepissé). Ἐὰν ὁ παρακαταθέτων θέλῃ ν' ἀναλάβῃ τὴν διαθήκην του, δύνανται νὰ τὴν παραδώσουν εἰς αὐτὸν ἀφοῦ ἀφοῦ προηγουμένως λάβουν παρ' αὐτοῦ ὑπογραφὴν μιᾶς πράξεως παραλήψεως (décharge), τῆς ὁποίας μνεία θέλει γίνει εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως τῆς παρακαταθήκης· ἡ ἀπόδοσις ὅμως αὕτη δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰς ἐπίτροπον, εἰμὴ ὁπόταν ἤθελεν εἶσθαι ἐφωδιασμένος οὗτος μὲ ἐπίσημον ἰδιαιτέραν ἐπὶ τούτου ἐπιτροπείαν.

27. Οἱ γραμματεῖς τῶν προξενείων δύνανται ἐπίσης νὰ δέχωνται τὰς διαθήκας καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον τοὺς προσκαλέσει, συμμορφούμενοι μὲ τὰ παρὰ τῶν νόμων ὡρισμένα.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Περὶ τῆς καταγραφῆς εἰς τὰ προξενικὰ γραφεῖα τῶν εἰς ἀλλοδαπὴν διαμενόντων Ἑλλήνων.

1. Οἱ εἰς ἀλλοδαπὴν διαμένοντες Ἕλληνες, οἵτινες θέλουσι νὰ λαμβάνουν τὴν προστασίαν τοῦ προξένου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διαμένουσι, καθὼς καὶ τὸ μέσον τοῦ νὰ δικαιολογοῦν τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιστροφῆς των καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν ἤδη ἢ θέλουν δοθῆ ἑπομένως παρὰ τῶν συνθηκῶν, νόμων καὶ διαταγμάτων εἰς μόνους τοὺς καταγραφομένους Ἕλληνας, χρεωστοῦσι νὰ καταγράφωνται, ἀφοῦ ἀποδείξουν προηγουμένως τὴν ἐθνικότητά των, εἰς ἓν μητρῷον κατάστιχον, κρατούμενον ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ γραφεῖον ἑκάστου προξενείου.

2. Εἰς τὸ κατάστιχον τοῦτο πρέπει νὰ σημειοῦται ἡ ἡλικία, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκείνου, ὅστις μέλλει νὰ καταγραφῆ, ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς του, τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον οὗτος ἀνήκει, καὶ νὰ γίνεται μνεία τοῦ ἐγγράφου, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύει τὴν ἐθνικότητά του.

3. Ἡ ἐθνικότης του θέλει ἀποδεικνύεσθαι διὰ μιᾶς πράξεως βεβαιούσης τὴν καταγραφὴν εἰς τὸ κατάστιχον ἑνὸς τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου.

4. Δὲν θέλει λαμβάνεσθαι κἀνὲν δικαίωμα διὰ τὴν καταγραφὴν εἰς τὸ μητρῷον κατάστιχον.

5. Ἀποδεικτικὰ καταγραφῆς δύνανται νὰ δοθῶσιν εἰς ἐκείνους τῶν καταγραφέντων, οἵτινες ἤθελον τὰ ζητήσει. Τρεῖς δραχμαὶ δὲ θέλουν πληρώνεσθαι δι' ἕκαστον ἀποδεικτικόν.

6. Δὲν δύνανται δὲ νὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὴν καταγραφὴν καὶ θέλουσι σβεσθῆ εἰς τὸ κατάστιχον, ἂν εὑρίσκωνται καταγραμμένοι, ἐκεῖνοι τῶν Ἑλλήνων, ὅσοι κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου ἤθελον χάσει τὴν ἐθνικότητά των.

7. Οἱ ἐκ τῶν προξενικῶν καθέδρων διαβαίνοντες Ἕλληνες εἶναι ἐλεύθεροι τῆς εἰς τὸ κατάστιχον καταγραφῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἰανουαρ. (11 Φεβρ.) 1833.

427. ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

τῶν προξενικῶν τῆς Ἑλλάδος δικαιωμάτων.

διὰ καθ' ἕκαστον τόνον

Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰ τῆς ναυτιλίας.	Δ.	Λ.
Δήλωσις ἀφίξεως πλοίου, ἢ ἐπιθεώρησις τοῦ ἡμερολογίου του		2
Ὁμοία ὑπὸ προξενικὴν διατύπωσιν μὲ σημείωσιν ἐνδεχομένης ναυσιβλαβείας.		2
Ὁμοία μὲ ἐξομολόγησιν τῶν ναυτῶν		8
Ὁμοία ναυσιβλαβείας μ' ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῶν		6
Ἐπιθεώρησις ναυτολογίου		2
Καταχώρισις δηλωτικοῦ πραγματειῶν εἰσαγομένων		6
Μεταβολὴ ναυτολογίου δι' ἀποβίβασιν ὁποιουδήποτε ἀριθμοῦ ἀνθρώπων		3
Ὁμοία δι' ἐπίβασιν ὡς ἄνω		3
Ἐπίσκεψις πλοίου πρὶν φορτώσῃ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς καταστάσεώς του		6
Ἔγγραφα ἀποζημιωτήρια		6
Προσωρινὸν δίπλωμα μὲ ναυτολόγιον		20
Καταχώρισις δηλωτικοῦ πραγματειῶν ἐξαγομένων		3
Δηλωτικὸν ὑγείας διὰ πλοῖον		3
Ὅμοιον δι' ἐπιβάτην	1\|2	
Ναυλωτικὸν		5
Φορτωτικὸν		3
Ἐξασφαλιστικὸν		3
Συμφωνητικὸν δανείου, ἢ καταχώρισις αὐτοῦ		6
Πρωτόκολλον ναυαγιαιρέσεως καὶ διαμαρτύρησις διὰ πλοῖον ναυαγῆσαν ἢ κατασχεθὲν		6
Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματιῶν 1 1\|2 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τὴν ποσότητα τὴν προκύψασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν .		
Ἔξοδα παρευρέσεως εἰς πᾶσαν ἐπὶ πλοίου δοκιμασίαν, δι' ἑκάστην συνεδρίασιν καὶ δι' ἕκαστον δοκιμαστὴν	6	
Πρᾶξις ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πλοίου	12	
Δηλωτικὸν ἐπιθεωρούμενον ἀπὸ τὴν τοπικὴν Ἀρχὴν, δια μὲν τὰ πλοῖα ἀπὸ ἑνὸς μέχρι 50 τόνων	2	
Διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 50 μέχρι 400 καὶ ἐπέκεινα	4	

Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας.	Δ.	Λ.
Κοινοποίησις ἀναφορᾶς, ἢ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου	3	30
Ἀπόφασις προξενικὴ κοινοποιουμένη εἰς τὰ διαφερόμενα μέρη — μέχρι τετάρτ. σελ.	6	50
Ἀπόφασις προξενικὴ κοινοποιουμένη εἰς τὰ διαφερόμενα μέρη — δι' ἑκάστην σελίδα ὑπὲρ τὰς 4	1	50
Μαρτυρικὸν προξενικὸν περὶ πληρωμῆς δικαιώματος ἢ πᾶν ἄλλον τοιοῦτον ἔγγραφ.	3	30
Ὅμοιον δι' ἔλλειψιν μετρήσεως ἢ ζυγοσταθμίσεως μὲ μετατόπισιν τοῦ προξένου	6	60
Διακοίνωσις διαταγῆς ἀφορώσης τὸν διορισμὸν δοκιμαστῶν	6	60
Λύσις τῆς ἰσχύος ἐγγυητηρίου, εἴτε ἁπλῆ εἴτε μετὰ καταχωρήσ. εἰς τὰ βιβλία	3	30
Δίπλωμα προστασίας	6	50
Διαβατήριον	3	50
Ἐπιθεώρησις διαβατηρίου	1	50
Ἐπίθεσις σφραγίδων καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν	6	50
Ἀφαίρεσις σφραγ. καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν	6	60
Καταγραφὴ δι' ἑκάστην συνεδρίασιν ὡρῶν 2.	3	30
Πώλησις πραγματειῶν ἢ σκευῶν γινομένη κατὰ συνέπειαν διαταγῆς 1 εἰς τὰ 100		
Πώλησις ἀκινήτων, 1\|2 εἰς τὰ ἑκατὸν		
Πρᾶξις παρακαταθήκης διατεταγμένης ἢ ἑκουσίου	3	30

Δικαίωμα παρακαταθήκης μία εἰς τὰς ἑκατὸν		
Πρᾶξις ἀπελευθερώσεως	6	50
Πρᾶξις συναθροίσεως οἰκογενείας	10	—
Δημοσίευσις	6	50
Ἀποδεικτικὸν ζωῆς	1	50
Ἐπικύρωσις ὑπογραφῆς	3	30
Διαβεβαίωσις ὑπογραφῆς	3	30

Πράξεις πολιτικαί.

Πρᾶξις συντροφίας	10	—
Διάλυσις συντροφίας	6	50
Ἔγγραφον δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων	8	30
Συμφωνητικὸν γάμου	13	—
Ἐναπόθεσις διαθήκης αὐτογράφου, ἢ μυστικῆς, καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν	6	—
Ἔκθεσις ἀνοίξεως καὶ ἀναγνώσεως διαθήκης ἢ κωδικέλλου	8	—
Ἔκθεσις πρακτικῶν ὁποιαδήποτε (μέχρι τετάρ. σελ.	5	—
(δι᾿ ἑκάς. σ. ὑπὲρ τὰς 4	1	50
Ἐπιτροπικὸν { γενικὸν	6	50
{ εἰδικὸν	3	25
Ἐξοφλητικὸν ἐνώπιον τοῦ προξεν. γραφ. (μέχρι τῶν 500 δρ.	3	30
(ὑπεράνω 500 δ. 1\|4 100		
Δηλοποίησις ὁποιαδήποτε	3	30
Διαμαρτύρησις	3	30
Ὁμοία συναλλαγματικῆς καὶ ἀντίγραφον	3	30
Δήλωσις { ἁπλῆ	2	50
{ ἐκτεταμένη καὶ πολύπλοκος	5	—
Ὁμολογία διὰ δάνειον { μέχρι τῶν 500 δραχμῶν	3	30
{ ὑπεράνω τῶν 500 1\|4 100		
Συνυποσχετικὸν	3	30
Σύμβασις	6	60
Πᾶν ἄλλο ἔγγραφον μὴ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὴν παροῦσαν διατίμησιν	3	30

Καταχωρήσεις πράξεων καὶ ἐκπεραιώσεις.

Καταχώρ. μιᾶς πράξ. εἰς τὰ πρωτ. τοῦ γραφ. (μέχρι τῶν 2 σελ.	1	60
(δι᾿ ἑκάς. σ. ὑπεράνω	—	80
Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου ὁποιουδήποτε παραβληθέντος μὲ τὰ πρωτότυπα παρουσιασθέντα καὶ ἀποδοθέντα εἰς τὰ διάφορα μέρη { ἕως δύο σελ.	3	30
{ διὰ πᾶσαν ὑπεράνω	1	50
Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου ἀντιγεγραμμένου ἀπὸ τὰ πρωτόκολλα, ἢ ἀπὸ τὰ σχέδια τοῦ γραφείου { μέχρι 2 σελ.	1	50
{ δι᾿ ἑκάς. σελ. ὑπεράνω	—	75
Ἀπόσπασμα δηλώσεως γενεθλίων	1	50
Ὅμοιον συνοικεσίου	1	50
Ὅμοιον ἀποβιώσεως	1	50

Ἔξοδα ταξειδίου, παρευρέσεων κτλ.

Ἔξοδα ταξειδίου δι᾿ ἕκαστον σταθμὸν 2 λευγ.	5	—
Ἔξοδα μεταθέσεως, δι᾿ ἑκάστην ἡμέραν παρευρέσεως	8	30

Σημειωτέον, ὅτι ὅλαι αἱ ἐκπεραιώσεις πράξεων, πρωτοκόλλων, ἀποφάσεων κτλ., τῶν ὁποίων ἡ διατίμησις λογίζεται κατὰ σελίδα, πρέπει νὰ γράφωνται μὲ χοντρογραμμίαν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἐμπεριέχῃ ἑκάστη μὲν γραμμὴ συλλαβὰς 12, ἑκάστη δὲ σελὶς γραμμὰς εἴκοσι τοὐλάχιστον.

——

428. ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῆς τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 2 (14) Αὐγούστου τ. ε. περὶ τῆς κάτω περιλήψεως ἀπεφασίσθη ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὸ παρὸν, καὶ μέχρις ἐκδόσεως ὁριστικῶν ὁρισμῶν, αἱ ἐφέσεις ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Ἐπικρατείᾳ προξένων, εἰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, θέλουν γίνεσθαι παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ, ἥτις θέλει ἀποφασίζει περὶ τούτων ἀνεκκλήτως.

Ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τῆς Πρεσβείας γίνεται, κατὰ ζήτησιν τῶν διαδίκων, μόνον πρώτη καὶ δευτέρα ἀναθεώρησις ἀπὸ αὐτὴν τὴν πρεσβείαν πάλιν.

Τοῦτο γνωστοποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1836.

——

Κατάλογος τῶν γενικῶν προξένων, προξένων καὶ ὑποπροξένων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ὄνομα καὶ ἐπίθετον.	Βαθμὸς		Τόπος διαμονῆς	Ἐπικράτεια
Π. Ῥάλλης	γεν.	Πρόξενος	Εἰς Λονδῖνον	Ἀγγλίαν
Μαγγίλης		—	Εἰς Μελίτην	
Γαλεανος	ὑπο	—	Εἰς Γιβαλτὰρ	
Ἀρβυντνὸτ Ἐμερσῶν		—	Εἰς Βελφάστην	Ἰρλανδία
Κάρολος Ἀλεβάκης		—	Εἰς Δουβλῖνον	
Εἰχτὰλ	γεν.	—	Εἰς Παρισίους	
Ζιζίνιας		—	Εἰς Μασσαλίαν	Γαλλία
Σαμοθράκης	ὑπο	—	Εἰς Τουλὸν	
Γ. Σίνας	γεν.	—	Εἰς Αὐστρίαν, ἑδρεύων εἰς Βιέννην	
Γ. Τσέτσος		—	Εἰς Βενετίαν	Αὐστρία
Ἐνικστὲϊν		—	Εἰς Τεργέστην	

Ὄνομα καὶ ἐπίθετον	Βαθμὸς		Τόπος διαμονῆς.	Ἐπικράτεια
Κ. Α. Μάνος		πρόξ. ἔχων δικαιοδ. Γ. Προξ.	Εἰς Ὀδησσον	
Θ. Ῥοδοκανάκης		πρόξενος	Εἰς Ταϊγανρὸκ	Ῥωσσία.
Μ. Φωκιανὸς	ὑπο	—	Εἰς Ἰσμαΐλι	
Φόγελ		—	Εἰς Μόναχον	Βαυαρία.
Οὔλερ Σόλερ		—	Εἰς τὰς Βαλεάρας νήσους	
Θ. Δαρσοῦ		—	Εἰς Μαλάγαν	Ἰσπανία.
Γουλιέλμος Πάη		—	Εἰς Γάδειρα	
Γ. Κοτσχάλκ		—	Εἰς Κοπενχάγην	Δανία.
Π. Πάλλης	γεν.	—	Εἰς Τοσκάνα καὶ Λούκαν, ἑδρεύων εἰς Λιβοῦρνον	Τοσκάνα.
Μ. Πάλλης	ὑπο	—	Εἰς Λιβοῦρνον	
Γ. Βελότης	γεν.	—	Εἰς τὸ Βασίλειον τῶν δύο Σικελιῶν ἑδρεύων εἰς Νεάπολιν	
Κίλιαν		—	Εἰς Μεσσήνην	Σικελία
Π. Χιάγας	ὑπο	—	Εἰς Βρεντήσιον	
Π. Βελότης	»	—	Εἰς Νεάπολιν	
Μ. Ψύχας	γεν.	—	Εἰς τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω-Χωρῶν ἑδρεύων εἰς Ἀμστελόδαμον	Κάτω-Χῶραι.
Παλαιολόγος		—	Εἰς Ἀστελόδαμον	
Γ. Δουρούτης		—	Εἰς Ἀγκῶνα	Παπικὴ Ἐπικράτ.
Π. Βαλδουῖνος		—	Εἰς Γενούην	Σαρδινία.
Γ. Θεοχάρης		—	Εἰς Λείψιαν	Σαξωνία.
Ι. Ῥέκουμ		—	Εἰς Μογουντίαν (Mayense)	Hésse d'Armsstad
Δάρβης		—	Εἰς Ἀμβοῦργον	Ἐλεύθεραι Ἀνσιατικαὶ πόλεις.
Τ. Ρανκὶν		πρόξ. ἐπὶ τιμῇ	Εἰς Κεφαληνίαν	Ἰόνιοι νῆσοι.
Κανελέτιος	ὑπο	πρόξενος	Εἰς Ζάκυνθον	
Τοσίτσας	γεν.	—	Εἰς ὅλα τὰ ὑπὸ τὸν Ἀντιβασιλέα τῆς Αἰγύπτου ὑπαγόμενα μέρη, ἑδρεύων εἰς Ἀλεξάνδρειαν	
Περόγλους		—	Εἰς Κρήτην	
Ν. Θησεὺς		—	Εἰς Βηρυττὸν	Αἴγυπτος.
Χ. Μιλιόνης		—	Εἰς Δαμιάτιον	
Ζαφειρίδης	ὑπο	—	Εἰς Ἡράκλειον	
Ν. Μαραβούτης	»	—	Εἰς Ἰάφφα	
Κ. Σακελλάριος	γεν.	—	Εἰς Βουκουρέστι	
Μιλτιάδης Μάνος		—	Εἰς Ἰάσσιον	
Ποθητὸς Ξένος	ὑπο	—	Εἰς Γαλάζιον	
Ἰωάννης Βελισσάριος	»	—	Εἰς Ἰβραΐλαν	
Θ. Βαλλιάνος		—	Εἰς Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν, ἑδρεύων εἰς Θεσσαλονίκην	
Μ. Σοῦτσος		—	Εἰς Ἤπειρον καὶ Ἀλβανίαν, ἑδρεύων εἰς Πρέβεζαν	
Θ. Ξένος		—	Εἰς Σμύρνην	
Βιτάλης		—	Εἰς Δαρδανέλια	Τουρκία.
Κατινάκης		—	Εἰς Σάμον	
Δ. Φραγκούδης	ὑπο	—	Εἰς Κύπρον	
Φ. Βάρδας		—	Εἰς Αἶνον	
Α. Παπαδόπουλος	»	—	Εἰς Κασσάνδραν	
Ῥομανὸς	»	—	Εἰς Μιτυλήνην	
Βαρότσης	»	—	Εἰς Ἀδριανούπολιν	
Βουτσῖνος	»	—	Εἰς Χίον	
Σκαραμαγκᾶς	»	—	Εἰς Ῥόδον	
Σ. Σιμιριώτης	»	—	Εἰς Κυδωνίαν	

429. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ἐπεξήγησιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1835 διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, τὰ ἑξῆς·

α. Ἕκαστος ἐπιβάτης, καθαριζόμενος εἰς λοιμοκαθαρτήριον, θέλει πληρώνει καθεκάστην διὰ τὸ δωμάτιον, ὅταν εὑρίσκεται εἰς αὐτὸ ὁμοῦ μὲ ἄλλους, λεπτὰ πεντήκοντα, ὅταν δὲ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἰδιαίτερον δωμάτιον διὰ μόνον τὸν ἑαυτόν του, τότε πληρώνει δραχμὰς τρεῖς.

β. Δι' ἕκαστον φύλακα, ὅστις διορίζεται μέσα εἰς πλοῖον καθαριζόμενον, προδιορίζεται καθεκάστην μία δραχμὴ καὶ πεντήκοντα λεπτά.

γ. Ὡς πρὸς τὸ ἐδάφιον 4 στοιχ. β'. τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1835 διατάγματος, ὁ φύλαξ θέλει πληρόνεσθαι τὴν διορισθεῖσαν ἐκεῖ τιμὴν, ὅταν παρευρίσκεται εἰς τὸν ἀποβιβασμὸν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων.

Τὰ δὲ γράμματα καὶ ἄλλα χαρτία θέλουν καπνίζεσθαι παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου, καὶ θέλουν πληρόνει δι' ἕκαστον κομμάτιον ἀνὰ λεπτὰ δέκα· ὅταν ἦναι χρεία νὰ καπνισθῶσι φορέματα ἐπιβατῶν, θέλουν πληρόνει δι' αὐτὰ ἕκαςος δραχμὴν μίαν.

δ. Ἡ διοριζομένη τιμὴ εἰς τὸ ἐδάφιον 6 στοιχ. β'. τοῦ μνησθέντος διατάγματος διὰ τὸ κάπνισμα τῶν πραγματειῶν ἐφαρμόζεται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη τοῦ καθαρισμοῦ, εἴτε δι' ἀερίσματος, εἴτε διὰ πλύσεως.

ε'. Ἐπειδὴ εἶναι δύσκολον τὸ νὰ ἐπιτηρῇ εἷς φύλαξ δύο πλοιάρια συγχρόνως, ὡς διορίζει τὸ ἐδάφιον 6. στοίχ. β'., καὶ ἐπειδὴ ἀνάγεται μᾶλλον εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, παραπέμπομεν τὸν ὅρον τοῦτον ἐκ τοῦ διατάγματος εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν περὶ ἐκτελέσεως ὁδηγιῶν.

ς'. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ μνησθέντος διατάγματος ἐννοοῦμεν, ὅτι τὰ ξένα πλοῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ ὑγειονομικὰ καὶ λοιμοκαθαρτηρικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται καὶ τὰ ἐγχώρια.

ζ. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, τῇ 10 (22) Αὐγούστου 1836.

430. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας διατάττομεν.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ταχυπλόων τῶν διωρισμένων διὰ νὰ κάμουν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταχυδρομείου Μας, τοῦ νὰ λαμβάνουν παρὰ τῶν τυχόντων γράμματα ἐνσφράγιςα ἢ φακέλλους ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας Μας, εἰμὴ μόνον τὰ διδόμενα ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

2. Ἐπίσης δὲ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ναύτας τῶν αὐτῶν ταχυπλόων, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς ταξιδεύοντας μὲ Β. Ταχύπλοα ἢ μὲ ἁμάξας τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, νὰ λαμβάνουν γράμματα ἐνσφράγιστα.

3. Οἱ παραβάται παιδεύονται μὲ πρόστιμον 20-300 δραχ. πρὸς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ Ταμείου.

4. Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς πλοιάρχους καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους ἡ φροντὶς τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῶσι κατὰ τοῦτο, εἰδοποιοῦντες τὴν ἀνήκουσαν ταχυδρομικὴν Ἀρχὴν, διὰ νὰ κινηθῇ κατὰ τοὺς τύπους, ἐὰν ποτε γείνῃ παράβασις τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν, τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Σεπτεμ. 1836.

431. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν, ὡς ἐφεξῆς·

1. Ἕκαστος, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ διευθύνῃ γρούπους χρημάτων ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐναλλὰξ διὰ τῆς Ταχυδρομικῆς ἁμάξης, ὀφείλει νὰ παραδίδῃ τὸν γροῦπόν του εἰς τὸ ἀνῆκον Ταχυδρομεῖον ἐσφράγιστον, εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ κατάχρησις ἀνοίγματος, ἑπομένως θέλει σημειοῖ ἔξωθεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐμπεριεχομένων χρημάτων.

2. Τὸ παραλαμβάνον Ταχυδρομεῖον τὸν τοιοῦτον γροῦπον χρεωστεῖ νὰ ἐπιθέτῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ παραδίδοντος, τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἓν μέρος τοῦ γρούπου, ὅπου δύναται νὰ ἐξασφαλίζῃ ἔτι πλέον αὐτὸν ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην κατάχρησιν, καὶ νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτιον παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ διπλότυπον βιβλίον κατὰ τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον.

3. Οὐδεὶς γροῦπος δὲν θέλει παραδίδεσθαι εἰς ὃν ἀνήκει, εἰμὴ ἐπὶ τῇ παρουσιάσει τοῦ εἰς τὸ ἄρθ. 2 σημειωθέντος γραμματίου τῆς παραλαβῆς εἰς χεῖρας τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται, ἢ ἀντ' αὐτοῦ εἰς τὸν νόμιμον ἀνταποκριτὴν (ἐπίτροπόν του)

Ἐὰν τὸ γραμμάτιον ἀπωλεσθῇ, θέλει ἐκδίδεσθαι ἀτίγραφον αὐτοῦ, ἐννοουμένου τοῦ πρωτοτύπου ὡς μὴ ἐκδοθέντος.

4. Ἡ Κυβέρνησις ἐγγυᾶται ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς παραδίδοντας, δηλαδὴ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν γρούπων, περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀκριβοῦς παραδόσεως τῶν γρούπων, ὡς ἐλήφθησαν, καί, εἰς περίστασιν ἀπωλείας, ἀποζημιοῖ τὸν παθόντα· οἱ δὲ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ὑπεύθυνοι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὑποφέρουν τὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἐξεπλήρωσαν ἐντελῶς τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ

ὅτι ἡ ἀπώλεσις ἔγινε διά τινος περιστάσεως, τὴν ὁποίαν νὰ ἀποφύγωσι δὲν ἦτο τῆς δυνάμεώς των.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω, καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Σεπτεμβρίου 1836.

432. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς Ἡμετέρας ἀποφάσεως τῶν 26 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) 1836, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἀπὸ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου τ. ε. ὅλα τὰ ἐρχόμενα γράμματα καὶ φάκελλοι ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου Μας διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, δι' ἄλλων μέσων παρὰ ἐκεῖνα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ ἀνῆκον ταχυδρομεῖον τῆς ἀποβάσεως ἢ ἀφίξεως τῶν γραμμάτων.

Ἐπίσης θέλουν παραδίδεσθαι καὶ ὅσα γράμματα καὶ φάκελλοι στέλλονται διὰ τυχουσῶν εὐκαιριῶν ἀπὸ μίαν νῆσον τοῦ Βασιλείου Μας εἰς ἄλλην, ἢ ἀπὸ μίαν νῆσον εἰς ἕνα λιμένα τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ ἐναλλάξ.

2. Ὅθεν ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ἑκάστου πλοίου, ἅμα φθάνῃ εἰς ἕνα τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ τόπου ἐκείνου, ὁμοῦ μὲ τὰ πιστοποιητικὰ ἔγγραφά του, καὶ ὅσα γράμματα ἐνσφράγιστα καὶ φακέλλους ἔλαβεν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἀναχωρήσεώς του ἢ καθ' ὁδὸν, διευθυνόμενα διὰ τὸ Βασίλειόν Μας· παρομοίως καὶ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ναῦται καὶ ἐπιβάται, καθὼς καὶ οἱ διὰ ξηρᾶς ἐρχόμενοι, ἅμα φθάνουν εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν μεθορίων λοιμοκαθαρτήρια, θέλουν παραδίδει εἰς τὸν ἀνήκοντα ὑγειονομικὸν ὑπάλληλον, ὅσα τυχὸν γράμματα καὶ φακέλλους ἔχουσιν.

3. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀνωτέρω 1 καὶ 2 ἄρθρων, ὅσα γράμματα ἐγχειρίζονται κατὰ περίστασιν εἰς ἰδιώτας, διὰ νὰ φροντίζωσιν οὗτοι τὴν παράδοσίν των εἰς τοὺς ἐπιγραφομένους.

4. Οἱ ὑγειονομολιμενάρχαι τοῦ Βασιλείου Μας, χρεωστοῦν, ὁπόταν λαμβάνουν τὴν πιστοποίησιν ἑνὸς πλοιάρχου, ἐπιβάτου κ τ λ., νὰ κοινοποιοῦν πρὸς αὐτοὺς τοὺς ὑπάρχοντας περὶ ταχυδρομείων νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ παραλαμβάνοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἐγχειριζόμενα γράμματα καὶ φακέλλους, νὰ τὰ πέμπουν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς πρὸς τὸ ἀνῆκον ταχυδρομεῖον, συνωδευμένα μὲ ἐνάριθμον καὶ ἐνυπόγραφον ἔγγραφον εἰδοποιήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σημειοῦται το ποσὸν τῶν γραμμάτων καὶ τὸ μέρος ὅθεν ἔρχεται.

5. Οἱ διευθυνταὶ τῶν ταχυδρομείων παραλαμβάνοντες ἀπὸ τοὺς ὑγειονομολιμενάρχας τὴν ἐνυπόγραφον σημείωσιν ὁμοῦ μὲ τὰ γράμματα καὶ φακέλλους, σφραγίζουν αὐτὰ μὲ τὴν ἐπὶ τούτῳ σφραγῖδα φέρουσαν τὴν λέξιν « ὑπερθαλάσσια » ἐὰν ταῦτα ἔρχωνται διὰ θαλάσσης, καὶ πάλιν μὲ ἐκείνην τὴν φέρουσαν τὴν λέξιν « ὑπερορια » ἐὰν ἔρχωνται διὰ ξηρᾶς.

6. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος παραδιδόμενα γράμματα καὶ φάκελλοι, ἐὰν μέλλουν νὰ διανεμηθῶσιν ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ἀποβάσεως ἢ ἀφίξεως θέλουν διατιμᾶσθαι ὡς γράμματα ἐπιτόπια κατὰ τὸ ά ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) Β. διατάγματος.

7. Ἐὰν ὅμως τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παραδιδόμενα γράμματα καὶ φάκελλοι μέλλουν νὰ διευθυνθῶσι διὰ τῶν ταχυδρομείων εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου Μας, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν διατίμησιν καὶ διαβάθμησιν τοῦ ζυγίου ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀποβάσεως ἢ ἀφίξεως μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ εἰς δέκα περιπλέον λεπτὰ διὰ τὴν διὰ θαλάσσης μετακόμισιν.

8. Γράμματα καὶ φάκελλοι εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελον προσαρτᾶσθαι δείγματα πραγματειῶν, θέλει διατιμᾶσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος διατάγματος. Διὰ τὸ δεῖγμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι τὸ τρίτον μόνον τῆς διατιμήσεως ἑνὸς γράμματος τοῦ αὐτοῦ βάρους, ἀλλὰ τότε, ὅταν ἦναι μὲ σταυροειδὲς ἡμικάλυμμα, καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἀφίνῃ ὑποψίαν τινὰ περὶ τῆς ποιότητός του, καὶ ἐὰν διὰ τῆς ἐλαττώσεως αὐτῆς δὲν καταντᾷ τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα μικρότερον τοῦ δι' ἁπλοῦν γράμμα δικαιώματος, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται ἐνταῦθα ὡς ἐλάχιστος ὅρος.

9. Ὅλαι αἱ προλαβοῦσαι διατάξεις, αἱ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ἀντιβαίνουσαι, ἀκυροῦνται.

10. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1836.

433. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Γνωστοποιεῖ ὅτι,

Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ναυτικοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν εἰς τὸν ναύσταθμον τοῦ Πόρου προσδιωρίσθη διὰ Ὑψηλῆς ἀποφάσεως τῶν 17 (29) Αὐγούστου τ. ε. κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

ά. Νὰ διοργανισθῇ ὁ λόχος οὗτος κατὰ τὸ καθυποβληθὲν σχέδιον· ἡ δύναμίς των νὰ σύγκειται ἐξ 92 ἀτόμων μετὰ προσοχῆς ἐκλελεγμένων· διὰ νὰ χορηγήσωμεν δὲ εἰς τινας τῶν ὑπηκόων Μας τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐξασκηθῶσιν εἰς τὰς τέχνας, τὰς παρὰ τοῦ λόχου τούτου ἐργαζομένας, ἐγκρίνομεν νὰ ἐξακολουθῇ καὶ τοῦ λοιποῦ ἡ παρ' αὐτῷ παραδοχὴ μαθητιώντων μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 13, ὥστε ἡ ὁλικὴ δύναμις αὐτοῦ θέλει συγκροτεῖσθαι ἀπὸ 105 τεχνίτας, συμπεριλαμβα-

-νομένων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν·

β΄. Διὰ νὰ συμπεριληφθῇ ὁ λόχος οὗτος καὶ νὰ καταταχθῶσιν εἰς αὐτὸν ἄνθρωποι εἰδήμονες τῶν ἀπαιτουμένων τεχνῶν, θέλει γίνει συνεννόησις μετὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ὥστε νὰ μεταβῶσι τινὲς τοιοῦτοι, εἰ δυνατὸν, ἀπὸ τὰ λοιπὰ στρατιωτικὰ σώματα εἰς αὐτόν·

γ΄. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ βαθμολογία τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καθὼς καὶ τῶν τεχνιτῶν, κανονίζεται ὡς ἐφεξῆς·

1 λοχαγὸς, 1 ὑπολοχαγὸς, 2 ἀνθυπολοχαγοὶ, 1 λογιστὴς, 1 ἐπιλοχίας, 4 ὅμοιοι, 6 λοχίαι, 10 δεκανεῖς, 32 τεχνῖται ά. τάξεως, 32 τεχνῖται β΄. τάξεως, 2 τυμπανισταὶ, 13 μαθητιῶντες, τὸ ὅλον 105.

δ΄. Ἡ μισθοδοσία αὐτῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει ὡς καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

ε. Νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸν λόχον τοῦτον ὁμοιόμορφος ὁπλισμὸς καὶ ἱματισμὸς, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσδιορίζονται οἱ τύποι τοῦ Ἡμετέρου πυροβολικοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπανοφορίων καὶ προστιθεμένων τῶν ἐαρινῶν ἀχυρίνων σκιαδίων· τὰ ἐνδύματα ὅσα ῥάπτονται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀποθήκην τοῦ Ναυπλίου θέλουν δοθῇ ἐπὶ τῇ ἀπαιτήσει τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου εἰς τὸν λόχον, κατὰ τὰς τιμὰς καὶ τὸν τρόπον τῆς δόσεως, ὅστις ἔγινε καὶ εἰς τὸ τάγμα τοῦ πυροβολικοῦ.

Τὰ σημερινὰ ὅπλα τῶν τεχνιτῶν ἐκείνων, ὅσα δὲν εἶναι ὅμοια μὲ τὰ ἤδη παραδεχόμενα, θέλουν ἐπιστραφῇ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀποθήκας διὰ τοῦ διευθυντηρίου τῶν ναυτικῶν.

ς΄. Ὁ λόχος οὗτος θέλει διαιρεθῇ πρὸς τὸ παρὸν εἰς πέντε τμήματα·

1 Εἰς λεπτουργεῖον, 2 εἰς σιδηρουργεῖον, 3 εἰς κλειδοποιεῖον, 4 εἰς σχοινοπλοκεῖον, 5 εἰς χημεῖον.

Εἰς τὸ τρίτον τμῆμα θέλουν προστεθῇ καὶ εἷς ἢ καὶ πλειότεροι ὁπλοποιοί.

Ἕκαστος τεχνίτης πρὶν ἢ καταταχθῇ εἰς τὸν λόχον, πρέπει νὰ ἐξετάζηται ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ γνωρίζωνται ἡ ἱκανότης καὶ αἱ γνώσεις του· ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ θέλει διορίζεσθαι ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ λόχου, τὸ δὲ διευθυντήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσθέσῃ καὶ ἕνα ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, ἢ ἄλλον τινὰ ὑπάλληλον.

ή. Αἱ περὶ προβιβασμῶν εἰς τὴν θέσιν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν προτάσεις τοῦ ἀρχηγείου τοῦ λόχου θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ ν' ἀποφασίζωμεν Ἡμεῖς μὲν περὶ τῶν πρώτων, αὐτὴ δὲ περὶ τῶν δευτέρων.

θ΄. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ τυμπανισταὶ ὑπόκεινται ὁμοίως εἰς τὸ χρέος τοῦ νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰ ἐργοστάσια.

ί. Περὶ τῶν εἰς τὸν ναύσταθμον ἐργαζομένων πολιτικῶν τεχνιτῶν θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρα ἀπόφασις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1836.

434. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ ἔξοδα τὰ πρὸς ταφὴν τῶν ξένων, τῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ ἀποβιούντων, καὶ μὴ ἐχόντων συγγενεῖς ἢ οἰκείους ἀναλαμβάνοντας τὴν τῆς ταφῆς αὐτῶν φροντίδα, θέλει προκαταβάλει τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, ἐνῷ συνέβη ἡ ἀποβίωσις, περιοριζόμενον εἰς μόνα τὰ ἀφεύκτως ἀπαιτούμενα· ἡ δὲ ἀνάληψις τῶν προκαταβληθέντων ἐνεργεῖται, ἀφαιρουμένης ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος, κατὰ τὴν γενησομένην παρὰ τοῦ εἰρηνοδικείου ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων, ποσότητος χρημάτων ἴσης μὲ τὴν δαπανηθεῖσαν· ἢ, ἂν χρήματα δὲν ὑπάρχουν, ἐξαιρουμένων τῆς σφραγίσεως πραγμάτων ἰσοτίμου ἀξίας.

Τὰ πράγματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπωλήτων, ἐξαιροῦνται τῆς σφραγίσεως παρὰ τοῦ ἐπιτιθεμένου τὰς σφραγίδας εἰρηνοδίκου, κατ' αἴτησιν τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν, καὶ πωλοῦνται διὰ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰς περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν κινητῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Τῆς ἀπὸ τῶν σφραγίδων τοιαύτης ἐξαιρέσεως χρημάτων ἢ πραγμάτων γίνεται μνεία ἐν τῇ περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐκθέσει, σημειουμένου ἀκριβῶς τοῦ εἴδους τῶν ἐξαιρεθέντων πραγμάτων καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

2. Ἂν τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὑπερβῇ τὴν τῆς ταφῆς καὶ τὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ δαπάνην, τὸ περίσσευμα συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ὑπὸ σφραγῖδα λοιπὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος· ἂν ἀπ' ἐναντίας δὲν ἐξαρκέσῃ εἰς τὴν πλήρη πληρωμὴν, ἀφαιροῦνται αἱ σφραγῖδες ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ πωλοῦνται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πράγματα ἰσότιμα τοῦ ἐλλείποντος.

3. Ἡ περὶ τῆς ἀναλήψεως τῶν προκαταβληθέντων ἀπόδειξις τοῦ δημάρχου, καθὼς καὶ ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ, παρακατατίθενται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς τὴν ὑπὸ σφραγῖδα περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος, καὶ σημειοῦνται ἐν τῇ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐκθέσει.

4. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Σεπτεμβρίου 1836.

435. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Οἱ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Θηβῶν δύο δῆμοι τῆς Τανάγρας καὶ Ὠρωποῦ ἑνόνονται καὶ ἀποτελοῦν εἰς τὸ ἑξῆς ἕνα καὶ μόνον δῆμον ὑπὸ τὸ ὄνομα Τανάγρας.

2. Πρωτεύουσα τοῦ δήμου τούτου διορίζεται τὸ χωρίον Τανάγρα.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλ (12 Αὐγ.) 1836.

436. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διορίζομεν τὸ χωρίον Κουρσαλᾶ, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ἀραφῆνος, ἀντὶ τοῦ ὡς τοιούτου διορισθέντος χωρίου Μαρκοπούλου.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Αὐγούστου 1836.

437 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἰδῶμεν ὅσον ἔνεστι ταχύτερον διωργανισμένους τοὺς δήμους τῶν Διοικήσεων Ἀκαρνανίας καὶ Εὐρυτανίας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

Ἐκτὸς τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τῶν Εἰρηνοδικιακῶν Παρέδρων, οἵτινες, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1834 προσωρινοῦ Νόμου περὶ ἐκλογῆς τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ 8 (24 Ἀπριλίου) τ. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα, εἶναι ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐκτελέσουν τὰ τῆς δημαιρεσίας χρέη εἰς τοὺς Δήμους Ἀκαρνανίας καὶ Εὐρυτανίας, θέλουν σταλῆ προσέτι ἐκεῖ καὶ δύο Εἰρηνοδίκαι ἢ Εἰρηνοδικιακοὶ Πάρεδροι ἄλλων Ἐπαρχιῶν διὰ νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, θέλει ἐνεργήσει ὅσον τάχιστα τὸ παρὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. Διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ Νόμου.

Ἀθῆναι, τῇ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

438. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ἀκριβέστερον κανονισμὸν τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ πρὸς ἁπλότητα καὶ διευκόλυνσιν αὐτῆς ἐν ταὐτῷ καὶ πρὸς ἐπίτευξιν σμικρύνσεως τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν νέον διοργανισμὸν τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως καὶ διατάττομεν ἐπὶ τούτῳ τὰ ἀκόλουθα·

ΚΕΦΑΛ. Α΄.

Διαίρεσις τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως.

1. Ἡ Ἐξωτερικὴ τελωνιακὴ διεύθυνσις τοῦ Βασιλείου διαιρεῖται εἰς 25 τελωνεῖα μὲ τὰ ἀναγκαῖα ὑποτελωνεῖα, τοὺς τελωνειακοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ φυλακεῖα. Πρὸς ἐπιτήρησιν καὶ ἔλεγχον αὐτῶν διορίζονται δύο ἀνώτεροι τελωνιακοὶ ἐπιθεωρηταὶ (ἄρθρ. 19)· ἐκ τῆς ἐπισυναπτομένης ἐπόψεως γίνονται γνωσταὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι.

2. Τὰ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις καὶ διορίζεται ἀναλόγως τὸ προσωπικὸν καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ.

3. Τὸ προσωπικὸν καὶ αἱ ἀποδοχαὶ προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως·

Α΄. Τελωνεῖα ἀνώτερα.

ά. Τάξις· 1 ἐπιμελητὴς μὲ μισθὸν 180 δρ. μηνιαῖον, 1 ἐλεγκτὴς 140, 1 γραμματεὺς 120, 1 ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμελητὴς 120, 1 ἀρχιφύλαξ 50·

β΄. Τάξις· 1 ἐπιμελητὴς 140, 1 ἐλεγκτὴς καὶ ἐν ταὐτῷ γραμματεὺς 120, 1 ἀρχιφύλαξ 45·

γ΄. Τάξις· 1 ἐπιμελητὴς 120, 1 ἐλεγκτὴς καὶ ἐν ταὐτῷ γραμματεὺς 100, 1 ἀρχιφύλαξ 40.

Β΄. Ὑποτελωνεῖα.

ά. Τάξις· 1 ἐπιμελητὴς μὲ μισθὸν 100 δρ. μηνιαῖον.

β΄ Τάξις· 1 ἐπιμελητὴς 80.

γ΄. Τάξις· 1 ἐπιμελητὴς 60.

Γ΄. Τελωνειακοὶ σταθμοί.

1. Ἀρχιφύλαξ μὲ μισθὸν 40 δραχ. μηνιαῖον.

Δ΄. Τελωνιακὰ φυλακεῖα.

1. φύλαξ μὲ μισθὸν 30 δραχ. μηνιαῖον.

4. Διὰ τὰ ἀρχιτελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα θέλουν προσδιορισθῆ ἐκτὸς τούτων οἱ ἀναγκαῖοι φύλακες μὲ μηνιαῖον μισθὸν 30 δραχ. ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ τελώνου, καὶ εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἠμπορεῖ νὰ αὐξηνθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν φυλάκων ἐκ τῶν ἐγριθεισῶν ποσοτήτων δι' ἐγκρίσεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα, διὰ τῶν ὁποίων συγχωρεῖται ἐξαιρετικῶς ἡ εἰσαγωγὴ ξένων προϊόντων (ἄρθρον 11) θέλει ἐκτελεῖ 1 ἀρχιφύλαξ (γ΄. τάξεως) μὲ μηνιαῖον μισθὸν 35 δραχ. συγχρόνως τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεγκτοῦ.

5. Διὰ τὴν μεγάλην ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Σύρᾳ ἀρχιτελωνείου ά. τάξεως, ἐκτὸς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 διαληφθέντος προσωπικοῦ διορίζονται καὶ δύο γραμματεῖς β΄. καὶ 1 γ΄. τάξεως, 1 εἰσπράκτωρ ἢ ὑπεπιμελητὴς ά. τάξεως, πρὸς τούτοις 2 γραμματεῖς β΄. καὶ γ΄. τάξεως, 1 ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν ἢ ὑπεπιμελητὴς β΄. τάξεως

καὶ 7 ὑπάλληλοι εἰς τὸ διαμετακομιστικὸν κατάστημα μὲ μισθὸν ὑπεπιμελητοῦ γ΄. τάξεως. Ὁ ἐπὶ τοῦ διακομιστικοῦ καταστήματος ἐπιμελητὴς θέλει εἶναι ἰσόβαθμος καὶ ἰσομίσθιος μὲ τὸν ἐπὶ τῶν τελωνείων, καὶ ὁ ἐπιμελητὴς ἐλεγκτὴς, καθὼς καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ ἀρχιτελωνείου τούτου θέλουν ἀπολαμβάνει ἀνάλογα ἐπιμίσθια. Εἰς τὸ ἐν Ὕδρα ἀρχιτελωνεῖον β΄. τάξεως διορίζεται ὡσαύτως 1 ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμελητὴς μὲ μηνιαῖον μισθὸν 120 δραχμῶν.

6. Ἡ βαθμολογία τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς·

Οἱ τελωνιακοὶ ἐπιμεληταὶ εἶναι ἰσόβαθμοι ὑπουργικῶν γραμματέων α΄. τάξεως.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμεληταὶ ἰσόβαθμοι ὑπουργικοῦ γραμματέως β΄. τάξεως.

Οἱ γραμματεῖς καὶ ὑπεπιμεληταὶ ἰσόβαθμοι ὑπουργικῶν γραφέων.

Τὸ προσωπικὸν ὅμως τῶν γραμματειῶν ἔχει τὴν προτίμησιν.

Μεταξύ των βαθμολογοῦνται οἱ εἰρημένοι τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὰς τρεῖς τάξεις καὶ μισθοδοσίας.

Ἡ ἐνδυμασία τοῦ τελωνιακοῦ προσωπικοῦ θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

7. Πρὸς πληρωμὴν τῶν γραφικῶν ἐξόδων, εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται ὅλα τὰ γραφικὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα καὶ γραμμάτια, ἔπιπλα, θέρμασις, φῶτα καὶ καθαριότης τῶν τελωνιακῶν καταστημάτων, προσδιορίζονται σταθεραὶ χορηγήσεις διὰ τοὺς τελωνιακοὺς ἐπιμελητὰς, ὑπεπιμελητὰς καὶ ἀρχιφύλακας τῶν τελωνιακῶν σταθμῶν, τὰς ὁποίας ποσότητας θέλουν λαμβάνει αὐτοὶ μὲ τὸν μισθόν των εἰς μηνιαίας μερίδας, καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ὁποίων δὲν ἔχουν χρείαν ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

Αἱ σταθεραὶ αὗται χορηγήσεις εἶναι·

Ἀρχιτελωνεῖα α΄. τάξεως 50 δραχ. μηνιαίως, β΄. 30, γ΄. 20.

Ἐξαιρετικῶς προσδιορίζονται διὰ τὸ ἐν Σύρᾳ τελωνεῖον 100 δραχ. μηνιαίως.

Ὑποτελωνεῖα α΄. τάξεως 10 δραχ. μηνιαίως, β΄. 8., γ΄. 5., Τελωνιακὸς σταθμὸς 3.

Τὰ λοιπὰ ὅμως ἔξοδα ἐνοικίων γραφείου, μετακομίσεως ἐγγράφων, χρημάτων καὶ ταχυδρομικῶν ἐξόδων θέλουν ἐκκαθαρίζεσθαι καὶ απολογίζεσθαι ἰδιαιτέρως.

ΚΕΦΑΛ. Β΄

Προσδιορισμὸς τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

8. Ὁ σκοπὸς τῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων της εἶναι ἡ κανονισμένη εἴσπραξις καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν προσδιωρισμένων τελωνιακῶν, λιμενικῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων· πρὸς τούτοις ἡ διεύθυνσις τῶν ἀποθηκῶν τῆς διαμετακομίσεως, τὸ ὁποῖον πραγματοποιεῖται διὰ τῶν διωρισμένων ὑπαλλήλων τῶν ἀρχιτελωνείων, ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν, συμφώνως μὲ τοὺς περιεχομένους ὁρισμοὺς εἰς τὸ παρὸν διάταγμα καὶ μὲ τὰς ἐκδοθεισομένας εἰδικὰς ὁδηγίας.

Οὗτοι οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι ἠμποροῦν νὰ ἐπιφορτισθῶσι καὶ μὲ τὰ χρέη τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν ταμείων, ἀπολαμβάνοντες ἰδιαιτέρας ἀντιμισθίας, καὶ χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παραμελῆται ἡ πρωτίστη ὑπηρεσία.

Οἱ τελωνιακοὶ φύλακες χρησιμεύουν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν μόνον ὡς βοηθητικοὶ καὶ προφυλακτικοὶ ὑπάλληλοι.

9. Ὡς γενικὸς κανὼν τίθεται, ὅτι εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν, ἰδίως ὅπου αὕτη εἶναι σημαντικὴ, ἑπομένως εἰς ἀρχιτελωνεῖα, οἱ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ἐλέγχωσι μεταξύ των τὰς ἐργασίας των καὶ νὰ ἀλληλοβοηθῶνται. Ἂν λοιπὸν εἰς ἀρχιτελωνεῖόν τι ἐμποδίζεται ὁ ἐπιμελητὴς δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ διὰ νομίμους αἰτίας ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν του, ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ ἐλεγκτὴς καὶ τὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ εἰς μὲν τὰ ἀρχιτελωνεῖα ὁ γραμματεὺς, εἰς δὲ τὰ ὑποτελωνεῖα Β΄. καὶ Γ΄. τάξ. ὁ ἀρχιφύλαξ.

Ὡσαύτως οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπεπιμεληταὶ μὲ τὴν εἴσπραξιν τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ξένων πραγματειῶν (ἄρθρ. 11) θέλουν ἐλέγχεσθαι παρὰ τῶν παρ' αὐτοῖς διωρισμένων ἀρχιφυλάκων (ἄρθρον 4), οἵτινες θέλουν ἐκτελεῖ καὶ τὰ χρέη τῶν ὑπεπιμελητῶν ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν.

10. Μόνον διὰ τῶν ἀρχιτελωνείων ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ καὶ εἰσαγωγὴ παντὸς εἴδους πραγματειῶν, καθὼς καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν προσδιωρισμένων δικαιωμάτων· εἰς δὲ τὰ ὑποτελωνεῖα καὶ τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς μόνον ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐντοπίων προϊόντων καὶ ἡ τελώνισις αὐτῶν.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα πᾶσα εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ διὰ τῶν μεμονωμένων τελωνιακῶν φυλακείων.

11. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συναλλαγῆς ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ τελώνισις ξένων προϊόντων κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὰ ἀκόλουθα ὑποτελωνεῖα·

Αἴγινα, Ἀμοργὸς, Ἄνδρος, Ἀνατολικὸν, Ἀντίκιῤῥα, Ἀταλάντη, Ἐρέτρια, Γαλαξείδιον, Ἴος, Κάρυστος, Κατάκωλον, Κορωνὶς, Κορώνη, Κύμηλος, Κυπαρισσία, Λίμνη, Μεθώνη, Μῆλος, Μουολιά, Μύκωνος, Μύτικας, Ναύπακτος, Ὡραιοὶ, Πάρος, Φούρκα, Πόρος, Σαλαμὶς, Σίφνος, Σκόπελος, Σκύρος, Σκιάθος, Στυλὶς, Πέτσαι, Τριφυλία, Βάτικα.

12. Ἐλευθέρως ἠμποροῦν νὰ μετακομίζωνται τὰ ἐντόπια ἢ ξένα προϊόντα, τὰ ὁποῖα προεπλήρωσαν τὰ προσδιωρισμένα δικαιώματα εἰς τὰ μέρη ὅπου ἡ εἴσπραξις εἶναι ἐπιτετραμμένη (ἄρθ 11 καὶ 12), ἐκτὸς τούτων ὅλα τὰ ἀτελώνιστα προϊόντα ἐντοπίων ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνουργείων, καθὼς καὶ τὰ ἀναγκαῖα ζῶα διὰ τὴν γεωργίαν ἢ κρεοπωλίαν, καὶ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ, οἵτινες μεταφέρονται εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου

διὰ θέσεων, ὅπου εὑρίσκονται ἀρχιτελωνεῖα, ὑποτελωνεῖα τελωνιακοὶ σταθμοὶ ἢ ἁπλῶς τελωνιακὰ φυλακεῖα, προϋποτιθεμένου ὅτι οἱ μετακομισταὶ αὐτῶν εἶναι προμηθευμένοι μὲ τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ ἔγγραφα.

ΚΕΦΑΛ. Γ΄.

Ἱεραρχία τῶν ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων.

13. Τὰ ἀρχιτελωνεῖα ὑπόκεινται ἀπ᾽ εὐθείας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείαν, λαμβάνουν παρ᾽ αὐτῆς διαταγὰς καὶ διευθύνουν πρὸς τὴν ἰδίαν τὰς ἀναφορὰς των· ὁ τελωνιακὸς ἐπιμελητὴς εἶναι πρόεδρος ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀρχιτελωνείου. Μόνον εἰς Σύραν καὶ Πάτρας ἐξαιρετικῶς ἀνατίθεται ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τοῦ ἀρχιτελωνείου συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς ἐκεῖ διωρισμένους ἀνωτάτους τελωνιακοὺς ἐπιθεωρητάς, ὅταν δὲν εἶναι ἀπόντες εἰς ὑπηρεσίαν.

14. Τὰ ὑποτελωνεῖα, οἱ τελωνιακοὶ σταθμοί, τὰ τελωνιακὰ φυλακεῖα ὑπόκεινται εἰς τὰ ἀρχιτελωνεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα λαμβάνουν διαταγὰς καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται· ὅταν ἡ τοποθεσία ἀναγκαιοῖ, ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατίθεται ἡ ἐπιτήρησις τῶν τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων εἰς τὴν φροντίδα τῶν ὑποτελωνείων· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπόκεινται τὰ πρῶτα ἀπ᾽ εὐθείας εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα.

15. Τὰ ὑποτελωνεῖα καὶ οἱ τελωνιακοὶ σταθμοὶ παραδίδουν κατὰ τὰς προσδιωρισμένας προθεσμίας τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸ ἀρχιτελωνεῖον, ἀφοῦ κρατήσουν τοὺς μισθούς των καὶ τὰς ἀνηκούσας σταθερὰς χορηγήσεις διὰ τὰ γραφεῖα. Τὰ ἀρχιτελωνεῖα δύνανται νὰ διορίζωσι τὴν πληρωμὴν τῶν μεμονωμένων τελωνιακῶν φυλάκων διὰ τῶν ὑποτελωνείων καὶ εἰς λογαριασμὸν τῶν εἰσπραχθέντων, καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ περισσεύματος ἀπ᾽ εὐθείας εἰς τὸ πλησιέστερον διοικητικὸν ταμεῖον, ὅταν κρίνωσι τοῦτο εὔλογον.

Τὰ ἀρχιτελωνεῖα εἶναι εἰδικὰ ταμεῖα, καὶ ὡς τοιαῦτα πληρόνουν τὰ ἀναγόμενα εἰς αὐτὰ ἔξοδα τελωνιακῆς διευθύνσεως καὶ παραδίδουν κατὰ τοὺς κανονισμένους τύπους τὰ περισεύματα τῶν εἰσπράξεων εἰς τὰ ἀνήκοντα διοικητικὰ ταμεῖα· αὐτὰ δύνανται νὰ ἐκδίδωσι καὶ γραμμάτια πληρωτέα ἐκ τῶν περισσευμάτων παρὰ τῶν ἀρχιτελωνιακῶν ταμείων, τὰ ὁποῖα δὲν εὑρίσκονται εἰς τὴν ἕδραν των, καὶ κατ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποφεύγονται μετακομίσεις μετρητῶν.

16. Ὡς πρὸς τὴν λιμενικὴν καὶ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν διαμένουν αἱ τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὡς καὶ προλαβόντως. ἀποφασίζομεν ὅμως νὰ συνδεθῶσιν οἱ τρεῖς οὗτοι κλάδοι μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ὀλιγοστεύσωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τὰ ἔξοδα.

17. Τοὺς τελωνιακοὺς φύλακας διορίζει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος· θέλει ὅμως λάβει ὑπ᾽ ὄψιν ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι, μισθοδοτοῦντας ἤδη παρὰ τοῦ δημοσίου, καὶ ἰδίως ἀγωνισθέντας ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ἔχοντας καλὴν διαγωγήν. Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν ἀπὸ τὸν ἀρχιφύλακα, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, διορίζονται παρ᾽ Ἡμῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

ΚΕΦΑΛ. Δ΄.

Ἐπιτήρησις τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως.

18. Πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, ἰδίως ὅμως τῶν ἀρχιτελωνείων διορίζονται δύο ἀνώτεροι τελωνιακοῦ ἐπιθεωρηταὶ εἰς Σύραν καὶ Πάτρας, ἰσόβαθμοι καὶ ἰσομίσθιοι ὑπουργικοὶ παρέδρου, καὶ ἐπιφορτίζονται νὰ ἐπιθεωρῶσι τρεῖς κατ᾽ ἔτος τὰς ἐξωτερικὰς τελωνιακὰς Ἀρχὰς, συμφώνως μὲ τὰς παρὰ τῆς Γραμματείας ἐκδιδομένας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ διαχειρίζωσι τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 διαλαμβανομένην ἀνωτάτην διεύθυνσιν· ὡς ἀποζημίωσιν τῶν ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων λαμβάνει ἕκαστος αὐτῶν 30 δραχ. κατὰ μῆνα ὡς σταθερὰν χορήγησιν, χωρὶς νὰ ἔχῃ χρείαν νὰ δίδῃ λογαριασμὸν τῆς χρήσεώς των.

19. Εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἀνήκουν καὶ αἱ παραδόσεις τῶν ὑπουργημάτων, ὁρκωμοσίαι καὶ καθιδρύσεις, καθὼς καὶ αἱ ἀνακρίσεις εἰς τὰ ἀρχιτελωνεῖα· ἐν ταὐτῷ χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσιν ἀδιαλείπτως τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ νὰ καθυποβάλλωσι τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν. Κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν βιβλίων τῶν εἰσπράξεων θέλουν συνεργεῖ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου. 25.

20. Ὡσαύτως οἱ τελωνιακοὶ ἐπιμεληταὶ τῶν ἀρχιτελωνείων εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπιθεωρῶσιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ τοὐλάχιστον τρὶς τοῦ ἔτους ἐπιτοπίως τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων· ἐκτὸς τούτου διαφροντίζουν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 σημειωμένα χρέη ὡς πρὸς τὰς εἰρημένας ὑπαλλήλους τελωνιακὰς Ἀρχὰς, χωρὶς νὰ ἔχωσι δικαίωμα εἰς ἀποζημίωσιν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων. Ἡ ἐπεξεργασία τῶν βιβλίων τῆς εἰσπράξεως καὶ τῶν λογαριασμῶν παρὰ τῶν ἰδίων κανονίζεται διὰ τοῦ ἄρθρου 24.

21. Ἐκτὸς τῶν συνήθων τούτων ἐπιθεωρήσεων εἰς τὰς διαφόρους ἐξωτερικὰς τελωνιακὰς Ἀρχὰς, καὶ τῶν ἐπεξεργασιῶν τῶν ταμείων παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, γίνονται καὶ ἔκτακτοι διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, καὶ μάλιστα ὁσάκις αὐτοὶ τὸ κρίνουν ἀναγκαῖον ἢ διαταχθῶσι πρὸς τοῦτο παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας. Πρώτιστον ἀντικείμενον τῶν ἐκτάκτων τούτων ἐπιθεωρήσεων εἶναι μόνον ἡ ἐπεξεργασία τῶν εἰδικῶν ταμείων τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν, σχετικῶς ὡς πρὸς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα. Ἡ ἐκτέλεσις τούτων προσδιορίζεται κατὰ τὰ

νονισμένα περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοσίων ταμείων.

Ἐν ταὐτῷ ὅμως οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ὡς ἐξωτερικοὶ ὑπάλληλοι τῆς ὅλης οἰκονομικῆς διευθύνσεως, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καθυποβάλλωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς περὶ τελωνείων θεωρίας των.

ΚΕΦ. Ε΄.

Λογιστικότης τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν.

22. Τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως θέλουν στέλλεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς δωρεὰν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὰς διαφόρους τελωνιακὰς Ἀρχὰς ἠριθμημένα καὶ παρασημειωμένα.

23. Ὅλαι αἱ ἀποδείξεις διὰ δικαιώματα τελωνιακά, λιμενικὰ καὶ ὑγειονομικὰ θέλουν ἐκδίδεσθαι (à souche et à talon) καὶ θέλουν προσυπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν τελωνιακὸν ἐλεγκτήν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος. Ἡ παραμέλησις τοῦ ὁρισμοῦ συνεπιφέρει τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκδοθέντων ἀποδεικτικῶν, καὶ ἑπομένως πρέπει κατὰ τοῦτο νὰ γίνεται προσοχή.

24. Τὰ προϊστάμενα ἀρχιτελωνεῖα θέλουν ἐξετάζει κατὰ μῆνα τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ τοὺς λοιποὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν, καὶ θέλουν τὰ κανονίζει, ἀφοῦ μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν λάβουν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἀπὸ τὸν λογιστικὸν ὑπάλληλον. Τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ ἄλλα ἔγγραφα λογαριασμῶν τῶν ἀρχιτελωνείων, τῶν ὁποίων μέρος ἀποτελοῦν τὰ προειρημένα διὰ τὰς ὑπαλλήλους τελωνιακὰς Ἀρχάς, θέλουν φθάνει διὰ τῶν ἀρχιτελωνείων τὸ πολὺ 10 ἡμέρας μετὰ παρέλευσιν ἑκάστης τριμηνίας εἰς τὸν ἀνώτατον ἐπιθεωρητὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐξακρίβωσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμένων τελωνιακῶν διατιμήσεων καὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐξόδων, καὶ πρὸς προσδιορισμὸν αὐτῶν, ἀφοῦ ληφθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα ὑπάλληλον, τυχούσης ἀπορίας τινός. Ὡς βοηθὸς δίδεται εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν εἷς γραμματεὺς ὡς ἐπεξεργαστὴς μὲ μηνιαῖον μισθὸν 120 δραχμῶν.

25. Τὰ βιβλία καὶ οἱ λογαριασμοὶ ἐξεταζόμενα καὶ κανονιζόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ διευθύνονται παρὰ τοῦ ἰδίου κατὰ τριμηνίαν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ προσωρινῶς τὸ πόρισμα τῶν λογαριασμῶν εἰς τὸ Βασιλικὸν γενικὸν Ταμεῖον διὰ τὸν ἀναγκαῖον ἀπολογισμὸν μὲ τὰ ἀρχιτελωνεῖα, καὶ διὰ νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τὴν κανονισμένην ὁριστικὴν ἐξέτασιν καὶ ἐκκάθαρσιν τῶν λογαριασμῶν.

ΚΕΦΑΛ. ς΄.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

26. Ὁ παρὼν διοργανισμὸς τῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1836 καὶ ἑπομένως καταργεῖται ἡ ἐνεστῶσα προσωρινὴ τελωνιακὴ διεύθυνσις.

27. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει καὶ γνωστοποιήσει τὸ παρὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, τῇ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

439. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Σχετικῶς ὡς πρὸς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου τ. ε. περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Τὸ χρῶμα καὶ σχῆμα τῆς δημοσίου στολῆς τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων θέλει εἶσθαι ὅλως διόλου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Διατάγματος τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1833.

2. Οἱ ἀνώτεροι ἐπιθεωρηταὶ τῶν Τελωνείων φέρουσι τὸ διακριτικὸν σημεῖον καὶ λοιπὰ τῆς δημοσίου στολῆς τῶν Ὑπουργικῶν Παρέδρων.

3. Ὁ ἐπιστάτης τῶν Τελωνείων 1 κλάσεως, οἱ ἐλεγκταί, καὶ ἐπιστάται τῆς διαμετακομίσεως, φέρουσι τὸ διακριτικὸν σημεῖον καὶ λοιπὰ τῆς δημοσίας στολῆς τῶν ὑπουργικῶν Γραμματέων, ἀλλ' ὅμως χωρὶς ἀντεπωμίδας.

4. Διὰ τοὺς Γραμματεῖς καὶ ὑποεπιστάτας εἶναι προσδιωρισμένη ἡ στολὴ τῶν ὑπουργικῶν Γραμματέων, ἀλλ' ὅμως μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι τὰ κεντήματα εἰς τὰ ἐπιλέμια εἶναι μόνον δύο ἑκατοστὰ μέτρου τὸ πλάτος, τὰ δὲ κεντήματα ἐπὶ τῶν ἐπιχειριδίων καὶ ἐπιπτέρων τῶν θυλακίων, καθὼς καὶ αἱ ἀντεπωμίδες, λείπουν.

5. Οἱ δὲ ἀρχιφύλακες τῶν Τελωνείων φέρουν ἑνὸς ἑκατοστοῦ μέτρου πλατὺ ἀργυροῦν πήνισμα ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ περιλαιμίου, καὶ ἀντὶ τῆς εὐθείας καὶ λεπτῆς, πλατεῖαν καὶ κυρτὴν σπάθην, προσηρτημένην μὲ μελανὸν ζωστῆρα, καὶ μὲ ἀργυρᾶ παραρτήματα.

6. Οἱ τελωνιακοὶ φύλακες δὲν φέρουσι διακριτικὰ σημεῖα εἰς τὸ περιλαίμιον, οὔτε παραρτήματα εἰς τὴν μάχαιραν. Ὅταν δὲ ἐκτελῶσι χρέη τῆς ὑπηρεσίας, καὶ δὲν φορῶσι στολήν, πρέπει νὰ φέρωσιν ἐπὶ τοῦ φεσίου καὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος πέταλον ἐκ λευκοῦ μετάλλου μὲ ἐπιγραφὴν « Βασιλικὸς τελωνιακὸς φύλαξ ».

7. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῶν Τελωνείων δύνανται νὰ φορῶσι κοντὰ ἱμάτια ἄνευ οὐρῶν καὶ ἐπανωφόρια ἀπὸ κυανοῦν ῥοῦχον, ἔπειτα σκιάδιον, ἔχον τὸ Βασιλικὸν στέμμα, τὸ ὁποῖον, διὰ μὲν τοὺς φύλακας θέλει εἶσθαι λευκὸν ῥούχινον, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ἀργυροῦν.

Μὲ τοιαύτην ἐνδυμασίαν οἱ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 2, 3 καὶ 4, βαθμίσης κατηγορίας φέρουν καὶ πλατεῖαν κυρτὴν σπάθην ἀντὶ εὐθείας καὶ λεπτῆς.

8. Δι' ἐκείνους δὲ τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι φοροῦσι φουστανέλλαν θέλομεν προδια-

ρίσει ἰδιαιτέραν στολήν· ὅθεν δύνανται πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἀναβάλωσι τὴν προμήθευσιν τῆς ἄνω σημειωθείσης στολῆς, ἀλλ' ὅμως μὲ τὴν φουστανέλλαν θέλουν φορεῖ πάντοτε καὶ κοντὸν ἱμάτιον κυανοῦν, ἔχον σχῆμα καὶ κόψιμον, καθὼς τὸ τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ, καὶ σκιάδιον, ἢ φέσει μὲ τὸ παράσημον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ πλατεῖαν κυρτὴν σπάθην.

9. Εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Τελωνείων εἶναι συγχωρημένον νὰ φέρωσι καὶ πυροβόλα ὅπλα ἐν καιρῷ ὑπηρεσίας.

10. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ κάμῃ γνωστὸν τὸ παρὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 7βρίου (3 Ὀκτωβρ.) 1836.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΙΑΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ.

Αὔξων ἀριθμὸς	Ἀνώτερα Τελωνεῖα.	Τάξις	Ὑποτελωνεῖα	Τάξις	Τελωνιακοὶ Σταθμοί	Τελωνιακὰ Φυλακεῖα
	Α'. ΑΝΩΤΕΡΑ		ΤΕΛΩΝΙΑΚΗ		ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ	ΣΥΡΑΣ
1	Σύρα	1	Κέα Κύθνος Μύκωνος Σέριφος	2 4 1 3		
2	Ἀθῆναι Εἰς Πειραιᾶ	1	Ἀντίκιῤῥα Αἴγινα Χώστια Ἐλευσὶς Μέγαρα Πορτοράφτη Σαλαμὶς	2 2 2 3 3 3 2	Ἀνάβυσσος Μαραθὼν Ὠρωπὸς καὶ Κάλαμος	Ἀμπελάκια Ἅγιος Νικόλαος Δομπρένα Λιβαδόστρα Φανερωμένη Ψάθα
3	Ἄστρος	3	Ἅγιος Ἀνδρέας Λεωνίδιον	3 3		Πούλιθρα Τυρὸς
4	Χαλκὶς	2	Ἐρέτρια Γιάλτρα Ὠραιοὶ Λίμνη Σκόπελος Σκιάθος	2 3 2 2 2 2	Ἀλιβέρι Γλῶσσα Ἡλιοδρόμια	Πάνορμον Ἁγία Ἄννα Ἀγνῶντας Λιθάδα Ξηροχῶρι
5	Κούμη	3	Κάρυστος Σκῦρος Στούρα	2 2		
6	Ἐπίδαυρ. Λιμηρὰ	3	Βάτικα	2	Ἀρχάγγελος Ἱέραξ Κυπαρίσσι	Βελανίδια
7	Ὕδρα	2	Ἐπίδαυρος Πόρος	3 1	Μέθανα Πιάδα Σοφικὸν	Τροιζὴν
8	Λαμία	1	Ἀταλάντη Μονολιὰ ἢ νέα Μιτζέλη Φούρκα Στυλίδα	2 2 2 2		Γαρδίκι Γιανιτζοῦ Λιβανάταις Μελησύνη Μῶλος Ῥοβολιάρι Σούρπη Ταράτσα Βαρυμπόμπι
9	Ναύπλιον	1	Κορωνὶς Ἑρμιόνη Πέτσαι	2 3 1	Πορτοχέλι	Μύλοι Σαμπάριζα Τουλὸν
10	Νάξος	3	Πάρος	2	Ἀντίπαρος Κίφαλος Παροικία	Ἀπείρανθος Φιλώτιον

Αὔξων ἀριθμός	Ἀνώτερα Τελωνεῖα	Τάξις	Ὑποτελωνεῖα	Τάξις	Τελωνιακοὶ Σταθμοί.	Τελωνιακὰ Φυλακεῖα.
11	Τῆνος	3	Ἄνδρος	1		
			Κόρθι	3		
			Γαύριον	3		
			Πάνορμον	3		
12	Θήρα	2	Ἀμοργὸς	2	Ἀνάφη	Ἀθήναιον
			Ἴος	2	Φολέγανδρος	Ἀκρωτήριον
			Κίμηλος	2	Σίκινος	Ἐπάνω Μεριὰ
			Μῆλος	1		Ἐμπόριον
			Σίφνος	2		Γωνία
						Φάρος
						Σεράλια
	Β'. ΑΝΩΤΕΡΑ		ΤΕΛΩΝΙΑΚΗ		ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ	ΠΑΤΡΩΝ
13	Πάτραι	1				Καραβοστάσι
						Ψαθόπυργος
14	Αἴγιον	3			Ἀκράτα	Λιθαράκια
						Τεμένη
15	Ἄμφισσα	3	Γαλαξείδιον	1		Βουδόρευμα
			Βιτρινίτζα	3		
16	Ἀστακὸς	3	Μύτικας	2		Ἅγιος Παντελεήμων
17	Καλάμαι	2	Κορώνη	3	Ἀλμυρὸς	
			Νησὶ	2	Κυτριαὶ	
					Πεταλίδι	
18	Κόρινθος	2	Ζάχωλη	3		Στρασὰ
			Κιάτος καὶ Ξυλόκαστρο	3		
			Λουτράκι	3		
			Καλαμάκι	3		
19	Κυλλήνη	3	Κατάκωλον	1	Ἀλφειὸς	Ἅγιος Ἰσίδωρος
					Πυργὶ	Κουνουπέλι
20	Γύθειον	3			Καρδαμύλη	
					Λιμέσι	
21	Ἴταμος ἐν Κλειφῷ	3				Καλλιδρόμη
						Ἴταμος
						Μολόχα
22	Μακρυνόρος	3				Βλόχα καὶ Ἀράπι
						Ἀγριελαῖαι
						Κομπότι
						Χελῶνα
						Μενίδι
23	Μεσολόγγιον	2	Ἀνατολικὸν	1	Ἀντίῤῥιον	Κρυονέρι
			Νεοχῶρι καὶ Κατοχὴ	2	Βασιλάδι	Τριζόνια
			Ναύπακτος	1		
24	Πύλος	3	Κυπαρισσία	2	Πρώτη	Ἀγρίλι καὶ Κακόβατον
			Μεθώνη	2		Γαργαλιάνος
			Τριφυλία	1		
25	Βόνιτζα	3	Καρβασαρᾶς	3		Ἄκτιον
			Λουτράκι	3		Χελοβίβαρον
			Παλαιοχαλιὰ	3		
			Ζαβέρδα	3		

Ἀφοῦ διὰ πολυειδῶν νόμων καὶ διατάξεων ἐθέσαμεν πλέον τὴν στερεὰν βάσιν τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας, θέλομεν ἤδη νὰ ἐφαπλώσωμεν τὴν διοίκησιν αὐτῆς καὶ ἐπὶ ὅλου τοῦ Βασιλείου.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, καὶ διὰ νὰ δώσωμεν εἰς ὅλην τὴν δασονομικὴν διοίκησιν τὸν ἐνιαῖον σύνδεσμον, παρεισάγοντες εἰς τὸν σπουδαιότατον αὐτὸν κλάδον τῆς δημοσίου οἰκονομίας ὁμοιόμορφον καὶ εἰς τὰς χρείας τοῦ ὅλου ἀνάλογον διεύθυνσιν, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς·

ΚΕΦ. Α΄.

Περὶ διαιρέσεως καὶ σκοποῦ τῶν ὀργάνων τῆς δασονομικῆς διοικήσεως.

§. 1. Πρὸς ἐπίβλεψιν, ἔλεγχον, καὶ βοήθειαν τῆς εἰς τὰ ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας, διορίσαμεν ἀπ᾽ εὐθείας παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν ἕνα ἔφορον, ὡς κινητὸν ὄργανον, ὅστις ἐπιφορτίζεται συγχρόνως καὶ τὴν εἰσήγησιν παρ᾽ αὐτῇ διὰ μόνα τὰ δασονομικά.

Θέλομεν δὲ προσθέσει εἰς αὐτὸν κατὰ καιρὸν καὶ ἕνα δασονόμον διὰ τὴν κράτησιν τῶν οἰκονομικῶν βιβλίων, τῆς στατικῆς τῶν δασῶν, καὶ τῆς συλλογῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν εἰς τὰ λεγόμενα βιβλία τῆς ξυλείας, καὶ διὰ νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὸ εἰσηγητήριον

Ὁ ἔφορος τῶν δασῶν καὶ εἰσηγητὴς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου· δι᾽ ἔξοδα τῆς ἐφορικῆς περιοδείας του, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διατρίβῃ τοὐλάχιστον τοὺς τρεῖς μῆνας τοῦ ἔτους, καὶ ν᾽ ἀποδείξῃ τοῦτο δι᾽ ἐκθετικῆς ἀναφορᾶς του, ἐνεκρίθη νὰ δίδωνται εἰς αὐτὸν κατὰ ἀποκοπὴν δραχμαὶ χίλιαι ἐτησίως.

§. 2. Ἡ ἐξωτερικὴ ὑπηρεσία διαιρεῖται εἰς δύο βαθμοὺς γνωστοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα « δασάρχης καὶ δασονόμος ».

§. 3. Ὁ δασάρχης, ὡς τὸ πρώτιστον ὄργανον τῆς ἐξωτερικῆς διοικήσεως τῶν δασῶν, διευθετεῖ καὶ διατάττει ἐπὶ τοῦ τόπου τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιστασίας ἐπὶ τοῦ τμήματος τοῦ ὄντος ὑπ᾽ αὐτόν, κατὰ τὰ προσδιορισθέντα περὶ τῆς καλλιεργείας καὶ καρπώσεως τῶν δασῶν σχέδια, συντάττων τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὑλικοῦ, καὶ συμπράττων δι᾽ ἐλέγχου εἰς τὰς χρεώσεις καὶ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν προϊόντων τοῦ δάσους, κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰδικώτερον περὶ τούτου, βάλλων εἰς τάξιν τὰ περὶ τῆς προφυλάξεως τοῦ δάσους μέτρα, καὶ φροντίζων διὰ τὴν κατὰ νόμον ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἔχων τὴν ἀστυνομικὴν ἐπίβλεψιν εἰς τὰ ἰδιωτικὰ δάση κατὰ τὰς κειμένας καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἐκδοθησομένας περὶ αὐτῶν ὁδηγίας, καὶ τέλος τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποτελοῦντος εἰς αὐτὸν προσωπικοῦ.

Ὁρίζομεν δὲ ῥητῶς ἐνταῦθα ὅτι εἶναι θέλησις Ἡμῶν καὶ ἀξίωμα νὰ ἀφεθῇ ἡ κάρπωσις τῶν δασῶν ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ τῶν ἰδιωτῶν, ἀποφευγομένου ὅσον τὸ δυνατὸν τοῦ νὰ ἐνεργῆται αὕτη διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀφιεμένου τούτου εἰς τοὺς ἐπιχειρητὰς, ὅ ἐστι τοὺς ἀγοραστὰς, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δημοσίους κλάδους.

§. 4. Ὁ δασονόμος, ὡς τὸ κυρίως ὄργανον τῆς προφυλάξεως τοῦ δάσους, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι συγχρόνως ἰδιαιτέρως ὑπεύθυνος, εἶναι διορισμένος καὶ ὡς βοηθὸς τοῦ δασάρχου καθ᾽ ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς περιφερείας του· ὅθεν ἔχοντος ἐκείνου τὰ γενικά, ἔχει οὗτος τὰ μερικὰ χρέη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ καλλιεργείας καὶ ἐπικαρπίας σχεδίων, προσέτι φροντίζει τὴν παράδοσιν τῆς ξυλείας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δοθεισομένων ὁδηγιῶν, ἐπιθέτων εἰς τὰ παραδιδόμενα ξύλα τὴν Βασιλικὴν σφραγῖδα, συντάττων τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῆς καλλιεργείας, τῆς ὁποίας τὰς ἐργασίας διευθύνει, ἀγρυπνῶν, ὥστε ἡ τῶν ξύλων ἐκκοπὴ νὰ γίνεται κατὰ τοὺς δασονομικοὺς κανόνας, καὶ προσπαθῶν διὰ τὴν ἀνάδοσιν τῶν φθαρέντων δασῶν, καὶ διὰ τὴν ἐμφύτευσιν τῶν γυμνῶν περιοχῶν των.

§. 5. Ἡ εὐρύχωρος ὁροθέτησις καὶ τοπικὴ διαίρεσις τῶν δασονομικῶν τμημάτων θέλουν προσδιορισθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων περιηγήσεων καὶ τῶν δασονομικῶν πινάκων τῶν συνταχθέντων ἀπὸ τοὺς Βασιλικοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους, ὡς ἠμπορεῖ νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὴν ἐπισυνημμένην σύνοψιν, λαμβανομένων ἐν τούτοις ὑπ᾽ ὄψιν τῶν καταλλήλων διατάξεων, ὡσαύτως καὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ εἰδικὴ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῆ διὰ νόμου εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Ἡμετέρων δασονομείων.

§. 6. Πρὸς ὑποστήριξιν καὶ βοήθειαν τῶν διαληφθέντων δύο βαθμῶν τῆς εἰς τὰ ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας διορίζομεν τὸ ἀνάλογον προσωπικόν·

α΄. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν τὸ δοθησόμενον εἰς τοὺς δασάρχας, περὶ τούτου θέλει δοθῆ φροντὶς τοῦ νὰ ἐλαφρυνθῶσι κυρίως ἀπὸ τὰς ἐργασίας των, διὰ νὰ ἦναι εἰς κατάστασιν, νὰ ἀφιερώνουν τὸν καιρόν των ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς τὴν ἐπὶ ποδὸς ἐξωτερικὴν ἐργασίαν, χάριν τοῦ ὁποίου ἠθελήσαμεν νὰ δοθῇ εἰς ἕκαστον δασάρχην, εἷς δασονομικὸς βοηθός.

β΄. Ὡς προσωπικὸν βοηθητικὸν τῶν δασονόμων, διὰ τὴν φύλαξιν τῶν δασῶν καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας των δίδομεν εἰς αὐτοὺς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν ἀρχιφυλάκων, καὶ φυλάκων, ἐχόντων καὶ τούτων τὸν αὐτὸν σκοπὸν τῆς ὑπηρεσίας.

§. 7. Τὰ διαληφθέντα βοηθητικὰ ἄτομα δηλαδὴ οἱ δασονομικοὶ βοηθοὶ, ἀρχιφύλακες καὶ φύλακες, ἠμποροῦν νὰ λάβουν δικαίωμα προβιβασμοῦ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν διὰ τῆς ἱκανότητος καὶ καλῆς διαγωγῆς τῆς δεικνυομένης παρ᾽ αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

§. 8. Τὸ προσωπικὸν τῶν δασονομείων ἠμπο

ρεῖ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς τοὺς περιπόλους τοὺς ἐντὸς τῆς περιφερείας των, διὰ τοῦτο ἔχει τὴν ἄδειαν τοῦ ὁπλοφορεῖν, χάριν τῆς ἰδίας του ἀσφαλείας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τοῦ δάσους προφυλάξεως.

Ἡ δασονομικὴ ὑπηρεσία θέλει διατάττει τοῦτο ἑκάστην φοράν, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῶν δικαστικῶν καὶ ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, ἢ τῆς ἀρχηγίας τῶν στρατιωτικῶν περιπόλων, διὰ νὰ συμπορεύεται εἰς τοὺς γενικοὺς καὶ μερικοὺς περιπόλους, καὶ νὰ συμπράττῃ προσωπικῶς, ὅπου εἶναι χρεία.

Εἰς κατεπειγούσας καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις πρέπει νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν περίπολον καὶ ὁ ἴδιος ὁ δασονόμος· ἀλλ' ὁ δασάρχης μὲ τὸν βοηθόν του ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν προσωπικὴν αὐτὴν συμπαρεύρεσιν.

ΚΕΦ. Β'.

Βαθμολογία καὶ ἀποδοχαὶ τῶν εἰς τὰ ἔξω δασονομικῶν ὀργάνων.

§. 9. Αἱ δασονομικαὶ ὑπηρεσίαι ἵστανται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁμοίως καὶ αἱ περιφέρειαι ὅσαι ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀποστάσεώς των δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἑνωθῶσι μὲ δασονομικήν τινα ὑπηρεσίαν· ἔχουσι δὲ καὶ αὗται τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ τὴν αὐτὴν ἁρμοδιότητα μὲ τὴν ἐκείνων.

§. 10. Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν το εἰς αὐτοὺς ὑποτεταγμένον ἵστανται μεταξύ των εἰς θέσιν ἐλέγχου ἀμοιβαίου, συνεργοῦντες εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῆς εἰσπράξεως τῶν διαφόρων δασονομικῶν εἰσοδημάτων τὴν μεταξὺ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῶν εἰσπρακτόρων, καὶ τοῦτο μὲ μέθοδον κατάλληλον κατὰ τοὺς διαταχθησομένους ἐπομένους ὁρισμούς.

§. 11. Ὅσον δὲ ἀποβλέπει τὴν σχέσιν τῶν βαθμῶν, οἱ Ἡμέτεροι δασάρχαι εἶναι ἰσοστάσιοι μὲ τοὺς ὑπουργικοὺς γραμματεῖς πρώτης τάξεως, προκαθημένων μ' ὅλον τοῦτο τῶν ὑστέρων· οἱ δασονόμοι ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας κλάσεως, προεξέχοντος τοῦ τελευταίου.

Εἰς τοὺς δασονομικοὺς βοηθοὺς ἀνήκει ὁ βαθμὸς ὑπουργικοῦ γραφέως.

Ἡ στολὴ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δασονομείων θέλει διορισθῇ δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως.

§. 12. Ὁρμώμενοι ἀπὸ τὸ ἀκόλουθον ἀξίωμα, ὅτι οἱ δασονόμοι συνήθως, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελον προβιβασθῇ εἶναι καλὸν νὰ μένωσιν εἰς τὰς θέσεις των, ἐπειδὴ τὸ ὄφελος τῆς ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας στηρίζεται κυρίως εἰς τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν τοπικῶν σχέσεων καὶ εἰς τὴν ἀδιάκοπον τοπικὴν πεῖραν, θεωροῦντες ὅμως ἐν ταὐτῷ καὶ τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ, τὰς ὁποίας ἤθελον ἔχει ἐν τοιαύτῃ περιστάσει οἱ ὑπηρετοῦντες διὰ τῆς σταθερᾶς καὶ πιστῆς διαχειρίσεως τῆς ὑπηρεσίας των, προσδιορίζομεν διὰ τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς μίαν ἐπαύξησιν τῶν χρηματικῶν ἀποδοχῶν των, γενομένην βαθμηδὸν κατὰ κλάσεις.

§. 13. Ἀλλὰ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ συγχρόνως ἡ βαθμηδὸν αὐτὴ ἐπαύξησις τοῦ μισθοῦ εἰς ἐμψύχωσιν καὶ ἀμοιβὴν διετοῦς κατὰ συνέχειαν καὶ πιστῆς ὑπηρεσίας, ὁρίζομεν ὅπως, ὅσοι τῶν ὑπηρετούντων φανοῦν ἔνοχοι πλημμελημάτων, παραβάσεων καὶ παραμελήσεων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὑποβληθῶσιν εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν καὶ παιδείαν, ἢ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν· οἱ τοιοῦτοι νὰ μὴν δύνανται κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἢ καὶ εἰς περισσότερα νὰ προοδεύσουν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ, πρὸς παιδείαν των.

§. 14. Ἀλλ' εἰς τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας, δηλαδὴ τῶν βοηθῶν ἀρχιφυλάκων, καὶ φυλάκων, καθόσον ἀφορᾷ τὸ περὶ μισθοῦ αὐτῶν, διορίζονται δύο κλάσεις· μόνοι δὲ οἱ δεικνύοντες ἀξιότητα καὶ πίστιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἠμποροῦν νὰ ἀναβῶσι καὶ εἰς ἀνωτέραν κλάσιν μισθοῦ· παρομοία ἐφαρμογὴ τοῦ §. 13 εὑρίσκει χώραν καὶ εἰς τοὺς ὑπηρέτας αὐτούς, ἐν καιρῷ τοιούτων περιστάσεων.

§. 15. Ὅθεν προσδιορίζομεν τὰς τακτικὰς ἐτησίους μισθοδοσίας τοῦ εἰς τὴν ἔξω ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ ὡς ἀκολούθως·

α'. Διὰ τὸν δασάρχην κατὰ μῆνα 250 δραχ. καὶ ἱπποφορβὴν διὰ 2 ἵππους, μὲ ἀπόδειξιν, ὅτι ἔχει τῷ ὄντι αὐτούς, συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν μισθοδοσίαν αὐτὴν καὶ ὅλων τῶν γραφικῶν ἐξόδων· ἐν ἐλλείψει δὲ δημοσίου οἰκήματος διὰ τὴν ἀπόθεσιν τοῦ γραφείου, θέλει ἐγκριθῇ μία ἀνήκουσα ἀποζημίωσις εἰς χρήματα. β'. Διὰ τὸν δασονόμον γ'. τάξεως κατὰ μῆνα δραχ. 130· γ'. Διὰ τὸν δασονόμον β'. τάξεως κατὰ μῆνα δρ. 140· δ'. Διὰ τὸν δασονόμον α'. τάξ. κατὰ μῆνα δραχ. 160.

Ἡ ἱπποφορβὴ ἑνὸς ἵππου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, τοῦ ὁποίου ἡ ὕπαρξις πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ, ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαὶ αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι περιπλέον ἀπολαύσεις ἐμπεριέχονται ἤδη εἰς τὴν χρηματικὴν αὐτὴν καὶ κυρίαν ἀποδοχήν.

Ὅπου εὑρίσκονται δημόσια κτήρια, θέλει κρατεῖται ἡ ἐπὶ τούτῳ πρότερον ἐγκριθεῖσα ἀποζημίωσις διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

ε'. Διὰ τὸν δασονομ. βοηθὸν β'. τάξεως κατὰ μῆνα δραχ. 80. ς'. Διὰ τὸν δασονομ. βοηθὸν α'. τάξ. κατὰ μῆνα δραχ. 100· ζ'. Διὰ τὸν δασονομ. ἀρχιφύλακα β'. τάξεως κατὰ μῆνα δρ. 50· η'. Διὰ τὸν δασονομ. ἀρχιφύλακα α' τάξεως κατὰ μῆνα δρ. 60· θ'. Διὰ τὸν δασονομ. φύλακα α'. τάξεως κατὰ μῆνα δρ. 35· ι'. Διὰ τὸν δασονομ. φύλακα β'. τάξεως 30.

§. 16. Τὰ ἀναγκαῖα ξύλα πρὸς οἰκειακὴν χρῆσιν τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, συγχωρεῖται νὰ κόπτωνται δωρεὰν ἀπὸ τὰ δημόσια δάση· δὲν ἐγκρίνεται ὅμως κατ' οὐδένα λόγον ἀποζημίωσις ἐξόδων ξυλεύσεως καὶ μετακομίσεως· καὶ πρὸς

τούτοις ἀπαγορεύεται ἡ εἰς πρᾶγμα ἀπολαβὴ αὐτῃ νὰ ἐκτείνεται ἐπέκεινα τῆς οἰκιακῆς ἀνάγκης· ἢ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς βιομηχανικὸν ἔργον, ἢ διὰ νὰ πωλῆται ἢ νὰ δίδεται εἰς ἄλλους μέρος τῶν κοπτομένων ξύλων.

ΚΕΦΑΛ. Γ΄.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

§. 17. Πρὸς ἐντελῆ στερέωσιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς νέας δασονομικῆς διευθύνσεως πρέπει τὸ συντεθῶσιν εἰδικαὶ σαφεῖς ὁδηγίαι περὶ ὑπηρεσίας ὅλων τῶν χρεῶν τοῦ δασονομικοῦ ἐφόρου, καθὼς καὶ πάσης τάξεως τῶν ἐξωτερικῶν ἐκτελεστικῶν ὑπαλλήλων καὶ νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς αὐτούς.

Κατὰ τοῦτο θέλει λάβει φροντίδα ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, ὥστε νὰ περιέχεται εἰς τὰς ὁδηγίας ὅλη ἡ δυνατὴ ἁπλότης καὶ νὰ ἀποφεύγωνται κατὰ δύναμιν αἱ γραφικαὶ ἐργασίαι εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς δασονομικοὺς ὑπαλλήλους.

§. 18. Ἐν τούτοις καὶ μέχρις ὅτου ἐγκριθῶσι παρ' Ἡμῶν αἱ νέαι ὁδηγίαι τῆς ὑπηρεσίας, θέλουν μένει εἰς ἐνέργειαν αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις.

§. 19. Ὡς ἱκανὸς τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὅστις ἔχει ὑπόληψιν τιμιότητος, καλῆς διαγωγῆς καὶ τὰς ἀπαιτουμένας σωματικὰς ἰδιότητας, καθὼς καὶ τὰς εἰδικὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν προκειμένην θέσιν.

Κατὰ λόγον τοῦ εἴδους καὶ τῆς σημαντικότητος τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ δασονομικοῦ ὑπαλλήλου, προσδιορίζομεν μερικώτερον τὰς ἰδιαιτέρας ἰδιότητας καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ὡς ἀκολούθως·

α. Ὡς δασονομικὸς φύλαξ ἠμπορεῖ νὰ διωρισθῇ ἐκ τῶν ἐντοπίων, ἐκεῖνος ὅστις ἠγωνίσθη εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνα, ἢ ὅστις ἐτελείωσεν ἐντίμως εἰς τὸ στράτευμα τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ἠξεύρει νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ.

β΄. Ἀρχιφύλαξ ἠμπορεῖ νὰ διορισθῇ, ὅςις διέπρεψεν ὡς δασονομικὸς φύλαξ εἰς τὴν ἐπιςασίαν τῶν δασῶν καὶ εἰς τὰς καλλιεργικὰς ἐργασίας, καὶ συνεισέφερε πρὸς τούτοις πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ τόπου· ἢ ὅστις ἠμπορεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει γνώσεις τῶν βοηθητικῶν ἐπιστημῶν τῆς δασονομίας·

γ΄. Δασονομικὸς βοηθὸς ἠμπορεῖ νὰ διορισθῇ, ὅστις ἠμπορεῖ νὰ κρατῇ ἀλληλογραφίαν περὶ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἔχει γνώσεις τῶν βοηθητικῶν ἐπιστημῶν τῆς δασονομίας, ὥστε νὰ ἠμπορῇ νὰ ἐκτελῇ τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ δασονόμου·

δ΄. Δασονόμος ἠμπορεῖ νὰ διορισθῇ ὅστις εἶναι εἰς στάσιν νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐν τῷ §. 19 β. καὶ γ΄. διαλαμβανομένας γνώσεις καὶ ἰδιότητας.

ε. Δασάρχης ἠμπορεῖ νὰ διορισθῇ ὅστις ἔχει ἱκανότητα εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν δασονομικῶν ἐπιστημῶν καὶ μετῆλθε πρακτικῶς τὴν τέχνην ταύτην πολὺν καιρόν, ἰδίως μὲ βαθμὸν δασονόμου.

§. 20. Ἐπειδὴ ὁ δασονομικὸς κλάδος εἰς τὸ Βασίλειόν Μας εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν γέννησίν του, καὶ ἡ διαδοχικὴ ἀναγέννησις τῶν φθαρέντων δασῶν καὶ ἡ καλλιέργεια αὐτῶν ἀπαιτοῦν ἰδιαιτέρας πρακτικὰς γνώσεις, θέλομεν φροντίσει νὰ συντεθῇ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐγχειρίδιον δασονομικόν, ἀνάλογον μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, καὶ διδακτικὸν βιβλίον περὶ τῶν διαφόρων ἐντοπίων δένδρων, ὥστε διὰ τούτου νὰ ἔχουν οἱ ἐντόπιοι τὰ μέσα νὰ συνδέωσι τὰς ἐκ τούτων ποριζομένας γνώσεις, μὲ τὴν πρακτικὴν πεῖραν, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἠμποροῦν νὰ προχωρῶσιν εἰς ἀνωτέρας θέσεις.

§. 21. Ὁ παρὼν δασονομικὸς διοργανισμὸς θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 (13) Ἰαννουαρ. 1837, καὶ τότε παύει ἡ μέχρι τοῦδε ἐν ἐνεργείᾳ πρακτικὴ δασονομικὴ διεύθυνσις.

§. 21. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει καὶ γνωστοποιήσει τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρ. 1836.

441. ——

Σύνοψις τῶν δασονομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τμημάτων τοῦ Βασιλείου·

Α΄. Δασονομικὴ ὑπηρεσία τῆς Ῥούμελης ἕδρα, Πατρατζίκι

1. Δασονομ. τμῆμα	Βόνιτσας,	ἕδρα,	Βόνιτσα·
2. »	» Βάλτου	»	Ἀμβρακία·
3. »	» Ξηρομέρου	»	Δραγκμέςον·
4. »	» Βλοχοῦ	»	Βραχῶρι·
5. »	» Καρπενησίου		Καρπενῆσι·
6. »	» Πατρατζικίου		Πατρατζίκι·
7. »	» Βουδουνίτσας		Μόλος·
8. »	» Σαλώνων	»	Σάλωνας·

20 δασονομικοὶ φύλακες.

Β΄. Δασονομ. ὑπηρεσ. Εὐβοίας, ἕδρα, Χαλκίς.

1. Τμῆμα	» Καλτσάδων	»	Ξεροχῶρι·
2. »	» Μουντουδίου	»	Πίλι·
3. »	» Κανδηλίου	»	Πράχνα·
4. »	» Θηβῶν	»	Θῆβαι·
5. »	» Λειβαδείας	»	Λειβαδία·
6 »	» Δελφοὶ	»	Στροπόνες·

15 Δασονομικοὶ φύλακες.

Γ΄. Δασονομ. ὑπηρεσ. Ἀρκαδίας, ἕδρα Τρίπολις.

1. Τμῆμα	» Μαντινείας	»	Τρίπολις·
2. »	» Γορτύνης	»	Δημιτσάνα.
3. »	» Νεμέας	»	Τρίκαλα·
4. »	» Κυνουρίας	»	Ἄστρος·
5. »	» Ἐπιδαύρου	»	Ἐπίδαυρος·

12 δασοφύλακες.

Δ΄. Δασονομ. ὑπηρεσ. Ἤλιδος, ἕδρα Πύργος·

1. Τμῆμα	» Ἀλῆ Τσελεπῆ	»	Μανωλάδα·
2. »	» Ὠλένου	»	Δοῦκα·

3. » » Γαστούνης » Γούμερον·
4. » » Βίλιζας » Κούμανη·
5. » » Ὀλυμπίας, » Αγουλινίτσα
14 δασοφύλακες.

Ε΄. Δασονομ. ὑπηρεσ. Μεσσηνίας, ἕδρα Καλαμάτα.
1. Τμῆμα » Μεγαλοπόλεως » Λεοντάρι·
2. » » Τριφυλλίας » Κόκλα·
3. » » Πύλου » Κόρης·
4. » » Σπάρτης » Μιστρᾶς·
14 δασοφύλακες.

ς΄. Δασονομεῖον Ἀττικῆς, ἕδρα Ἀθῆναι·
1. Περιφέρεια » Μεγάρων » Περαχώρα·
2. » » Δαφνὶ » Δαφνί·
3. » » Μαραθῶνος » Ῥαπεμόσα·
7. δασοφύλακες·

Ζ΄. Δασονομεῖον Κυκλάδων, ἕδρα, Σύρα·
3 δασοφύλακες.

442. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ᾽ ὄψιν τὸ διάταγμα τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1833 τὸ περὶ στολῆς τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ διαταχθέντος κατὰ τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου τ. ε. ὀργανισμοῦ τῶν δασονομείων, ἐπροσδιορίσαμεν τὴν στολὴν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον·

1. Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι φοροῦν ὡς στολήν·

α΄. Κοντὸν ἱμάτιον μὲ οὐρὰν ἀπὸ βαθὺ πράσινον ῥοῦχον, μὲ μαῦρον περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια, μαῦρα ἐπιῤῥάφια, λευκὰ μετάλλινα κομβία, ἔχοντα ἐγκεκολαμμένον Βασιλικὸν στέφανον.

Τὸ κόψιμον τῆς στολῆς τῶν δασονομικῶν ὑπηρετῶν μέχρι τοῦ ἀρχιφύλακος αὐτοῦ συμφωνεῖ κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς δοθείσας διὰ τοὺς ὀξιωματικοὺς τοῦ Ἡμετέρου πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

β΄. Πανταλόνι ἀπὸ πράσινον ῥοῦχον μὲ μαῦρον ἐπιῤῥάφιον· ἐν καιρῷ θέρους λευκὸν ἢ καὶ κυανοῦν καὶ μὲ λευκὴν ταινίαν·

γ΄. Τρίγωνον σκιάδιον μὲ τὸ ἐθνόσημον καὶ μὲ ἀργυροῦν κροσσωτὸν παράρτημα, ἀργυροῦν σειρίτιον καὶ μὲ χαλυβοπράσινον φοῦνταν ἀπὸ πτερά· ὅταν δὲν φοροῦν τὴν στολήν, ἔχουσι σκιάδιον ἀπὸ πράσινον ῥοῦχον μὲ μαῦρον ἐπιῤῥάφιον κεντημένον ἔμπροσθεν μὲ ἓν ἀργυροῦν Ο περικαλυμμένον ἀπὸ κλάδον δρυὸς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ὁ Βασιλικὸς στέφανος· ἓν κυνηγετικὸν ξίφος ἐνδυμένον μὲ λευκὸν μέταλλον καὶ κρεμάμενον ἀπὸ μαῦρα στιλβωμένα λωρία, ἔχοντα δύο λέοντος κεφαλὰς ἐκ λευκοῦ μετάλλου καὶ κρίκον ἐν σχήματι κλεισμένον εἰς τὰ ἔμπροσθεν.

2. Ἡ στολὴ αὕτη ἠμπορεῖ νὰ φορῆται, πλὴν ὄχι ἀδιακόπως· μ᾽ ὅλον ὅτι τὸ προσωπικὸν τῶν δασονομείων, ὅταν εὑρίσκεται εἰς ὑπηρεσίαν ὀφείλει πάντοτε νὰ φορῇ τὸ σκιάδιον μὲ τὰ ῥηθέντα διακριτικὰ σημεῖα.

Εἶναι συγχωρημένον εἰς αὐτοὺς προσέτι, ὅταν δὲν φορῶσι τὴν στολὴν, νὰ ἔχωσι πράσινον κοντὸν ἔνδυμα, καὶ μακρὺ μὲ μαῦρα περιλαίμια ἐπιχειρίδια καὶ ἐπιῤῥάφια, φέροντες καὶ τὰ διορισθέντα δὲ εἰς ἕκαστον βαθμὸν ἰδιαίτερα διακριτικὰ σημεῖα.

Ὡς ἰδιαίτερον διακριτικὸν σημεῖον ἔχει·

α΄. Ὁ ἔφορος ὅλων τῶν δασονομείων τοῦ Βασιλείου ἓν ἀργυροῦν σειρίτιον πλατὺ ἐν 0, 9, ἑκατοστομόριον περὶ τὸν τράχηλον, καὶ εἰς τὰς ἄκρας τῶν δύο μερῶν μίαν ἀργυροκέντησιν 17 ἑκατοστὰ τὸ μῆκος, καὶ 6, 6, τὸ πλάτος, παριστάνουσαν κλάδον δρυὸς, κεντημένον καὶ περιτυλιγμένον πεντάκις εἰς δέμα 2, 5, ἑκατοστῶν τοῦ πλάτους, ἀργυρᾶς κροσσωτὰς ἐπωμίδας, καὶ ἀργυροῦν κροσσωτὸν σπαθιστῆρα.

β΄. Οἱ δασάρχαι δὲν ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ τραχήλου κεντήδια. Εἰς τὰς ἄκρας τοῦ περιλαιμίου ἔχουσι κλάδον δρυὸς περιτυλιγμένον μὲ δέμα εἰς τρεῖς σειρὰς κεντημένον 1, 2, ἑκατοστὰ πλατύ· ἐπωμίδας χωρὶς κροσσοὺς, καὶ σπαθιστῆρα ὡς ἀνωτέρω·

γ΄. Οἱ δασονόμοι ἔχουσι τὸ δέμα πλατὺ 0, 8, ἑκατοστοῦ κεντημένον εἰς δύο τυλίγματα, δὲν ἔχουσιν ἐπωμίδας· καὶ τὸν ἴδιον σπαθιστῆρα·

δ΄. Οἱ βοηθοὶ τοῦ δασονομείου ἔχουσι κλάδον δρυὸς 13 ἑκατοστὰ τὸ μῆκος καὶ 5, 6, τὸ πλάτος, δὲν ἔχουσιν ἐπωμίδας, καὶ σπαθιστῆρα μὲ ἀργυροῦς κροσσούς·

ε΄. Οἱ ἀρχιφύλακες μήτε κέντημα μήτε ἐπωμίδας ἔχουσι, εἰμὴ μόνον τὸν σπαθιστῆρα ὡς οἱ βοηθοί.

4. Διὰ τοὺς δασονομικοὺς τοὺς φοροῦντας φουστανέλλαν θέλομεν ἐκδώσει ἰδιαίτερον τύπον στολῆς, ὅθεν ἠμποροῦν οὗτοι νὰ μὴ φροντίσουν διὰ τὸν ἀνωτέρω ἱματισμὸν, ὅμως πάντοτε πρέπει νὰ προμηθευθοῦν μὲ ἓν κοντὸν φόρεμα, ὁμοιάζον κατὰ τὸ κόψιμον μὲ τὸ τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ ἀπὸ ῥοῦχον βαθὺ πράσινον μὲ τὸ σκιάδιον ἢ φέσι, κατὰ τὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα καλλωπισμὸν, καὶ μὲ κυνηγετικὴν σπάθην.

5. Ὅλον τὸ δασονομικὸν προσωπικὸν ἔχει τὴν ἄδειαν τοῦ ὁπλοφορεῖν ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας.

6 Οἱ δασοφύλακες θέλουν φορεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τὸ σκιάδιον παρομοίως (ἄρθρον 1 στοιχ. γ΄.) ὡς κάλυμα τῆς κεφαλῆς, ἔχοντες ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος πέταλον ἐκ σιδήρου λευκοῦ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν « Βασιλικὸς δασοφύλαξ »· συγχωροῦμεν δὲ εἰς αὐτοὺς νὰ φορῶσι τὸ ἐν ἄρθρῳ 2 σημειούμενον κοντὸν φόρεμα καὶ ἐπανωφόριον μὲ τὸ σκιάδιον, πλὴν χωρὶς διακριτικῶν σημείων, ὁμοίως καὶ κυνηγετικὴν σπάθην χωρὶς σπαθιστῆρα.

7. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀθῆναι, τῇ 21 Σεπτεμβρ. (3 Ὀκτωβρ.) 1836.

443. ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῶν 8 (20) Αὐγούστου τ. ε. περὶ τῆς κάτω ὑποθέσεως, ἐγκρίνομεν τὴν ἕνεκα τῆς προόδου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ συστηθεῖσαν ἑταιρείαν, δηλοῦντες πρὸς αὐτὴν τὴν ἰδιαιτέραν Β. Ἡμῶν εὐαρέσκειαν, καὶ διατάττονται ὅπως δημοσιευθῶσι τὰ περὶ αὐτῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὁμοῦ καὶ αἱ διατυπώσεις της.

Ἡ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου Κουντουριώτη γενομένη ἐκλογὴ ταῦ προέδρου αὐτῆς ἐγκρίνεται. Ἀθῆναι, τῇ 28 Αὐγούς. (9 Σεπτεμ.) 1836.

444. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς διασάφησιν τῶν ὁριζομένων εἰς τὰ ἄρθρα 10, 11, 12 καὶ 13 τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1833 Β. Διατάγματος, περὶ ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου, καὶ πρὸς τακτοποίησιν τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ, ἐπὶ σκοπῷ μάλιστα τοῦ νὰ συζητῶνται καὶ ἀποπερατῶνται εὐχερέστερον, συντομώτερον καὶ μὲ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν αἱ ὑποθέσεις, ἀπεφασίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 5 (17) Σεπτεμβρίου Β. Διατάγματος ὡς ἐφεξῆς·

α. Τὰ μέλη τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ 10 ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ διατάγματος, θέλουν συνεδριάζει πεντάκις τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος· θέλουν δὲ συνέρχεσθαι καὶ καθημερινῶς, καὶ πολλάκις τῆς ἡμέρας, ἂν ἡ ὑπηρεσία το ἀπαιτῇ.

Ἡ συγκάλεσις γίνεται πάντοτε παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, καὶ παρ' αὐτοῦ προεδρεύονται καὶ ἀπολύονται αἱ συνεδριάσεις·

β'. Ἑκάστη συνεδρίασις διαρκεῖ τόσον καιρὸν, ὅσον ἀπαιτεῖται πρὸς συζήτησιν καὶ ἀνάλυσιν ἀποχρῶσαν τῶν ὑποθέσεων, πρὸς ἀπόφασιν αὐτῶν καὶ ἀνάγνωσιν τῶν ἐγγράφων. Ἀπαγορεύεται δὲ νὰ διακόπτεται πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἢ νὰ ἀναβάλλεται αὐτὴ, καθὼς ὡσαύτως δὲν εἶναι συγχωρημένον τὸ νὰ ἀπέρχωνται τινὰ ἐκ τῶν μελῶν, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐκτὸς μόνον κατεπειγουσῶν οὐσιωδῶν περιπτώσεων·

γ'. Εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀπαιτεῖται νὰ παρευρίσκωνται καὶ τὰ πέντε μέλη τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου, ἂν ἄλλως, λόγοι ἰσχυροὶ δὲν δικαιολογῶσι τὴν ἀπουσίαν τινῶν ἐξ αὐτῶν· εἶναι ὅμως ἐπάναγκες νὰ εὑρίσκωνται παρόντα τὰ τρία μέλη τοὐλάχιστον.

Τῶν λόγων τούτων θέλει γίνεσθαι μνεία πάντοτε εἰς τὰ πρακτικά.

δ'. Τὰ πρακτικὰ συνθέτονται παρὰ τοῦ Γραμματέως, παρευρισκομένου ἐπὶ τούτῳ ἑκάστοτε εἰς τὰς συνεδριάσεις, καὶ ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν παρόντων μελῶν καὶ παρ' αὐτοῦ. Εἶναι δὲ ἀπηγορευμένον νὰ μεταβάλλωνται τὰ γράμματα καὶ πρωτόκολλα τῶν ἅπαξ γενομένων καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ σημειωθεισῶν ἀποφάσεων. Ὅταν δὲ ἐν ἀποδεδειγμένη ἀνάγκη γενῇ χρεία τροποποιήσεως ἢ ἀναιρέσεως αὐτῶν, τότε ἐμπορεῖ νὰ γενῇ τοῦτο διὰ νέων εἰς τὰ πρακτικὰ καταχωρημένων ἀποφάσεων ἐντελῶν κατὰ τὴν ἔκθεσιν, καὶ μνείαν ποιουμένων τῆς τροπολογηθείσης ἀποφάσεως·

ε. Ὁσάκις ἐν καιρῷ συνεδριάσεως πρὸς διασάφησιν τῆς ὑποθέσεως θεωρεῖται συντελεστικὸν νὰ ληφθῶσι πληροφορίαι ἀπὸ μέρους τινὸς τῶν εἰς τὸ ναύσταθμον ὑπαλλήλων τῆς Ναυτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ καὶ νὰ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη αὐτοῦ, τότε προσκαλεῖται οὗτος κατὰ προφορικὴν διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ, καὶ ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ ἀμέσως·

ς'. Αἱ συσκέψεις καὶ ἀποφάσεις πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς τοῦ δημοσίου οἰκήματος τοῦ Ναυτικοῦ διευθυντηρίου, καὶ νὰ συντάσσωνται ἀμέσως τὰ πρακτικά. Πᾶσα δὲ πρᾶξις γενομένη ἐκτὸς τούτου εἶναι παράνομος, καὶ ἑπομένως ἀκυροῦται. Παρεκτὸς ἐὰν προῆλθεν ἀπὸ ἐκτάκτους αἰτίας, ὅτε καὶ συντάσσεται πρωτόκολλον περὶ τούτου, τὸ ὁποῖον ἐπικυροῦται εἰς τὴν προσεχῆ τακτικὴν συνεδρίασιν.

ζ'. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ὁποιονδήποτε τοῦ νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, ἐνῷ καιρῷ εἶναι συναγμένα τὰ μέλη καὶ διασκέπτονται, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐπροσκλήθη κατὰ τὸ ἄρθρον ε. Ὁ γραμματεὺς τοῦ διευθυντηρίου ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀκριβοῦς διατηρήσεως τοῦ ὅρου τούτου·

η. Αἱ πρὸς τὸ διευθυντήριον διαταγαὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ αἱ πρὸς αὐτὸ ἀναφοραὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, πρέπει νὰ ἀναγινώσκωνται ἐπὶ συνεδριάσεως.

Ἐν περιστάσει κατεπειγούσῃ αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἀμέσως.

Ἡ ἀνάγνωσις γίνεται παρὰ τοῦ γραμματέως, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐντέλειαν καὶ ἀκρίβειαν αὐτῆς·

θ'. Τὰ πρακτικὰ καταχωροῦνται εἰς βιβλίον συρραμμένον, καὶ διατηροῦνται εἰς καλὴν κατάστασιν· σβυσίματα καὶ ξύσματα ἀπαγορεύονται· ὅθεν καὶ θέλουν συνταττεσθαι ἐκ τοῦ προχείρου εἰς φύλλα χαρτίου, καὶ θέλουν ἀντιγράφεσθαι μετὰ ταῦτα εἰς τὸ βιβλίον καθαρῶς, καὶ οὕτως ὑπογράφεσθαι·

ι. Εἰς ἑκάστην πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀναφορὰν τοῦ διευθυντηρίου, γενομένην κατὰ συνέπειαν προηγηθείσης ἀποφάσεως αὐτοῦ, πρέπει νὰ σημειοῦται ὁ ἀριθμ. καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς συνεδριάσεως, καθὼς καὶ ἐκ πόσων μελῶν συνέκειτο·

ια. Ἡ περὶ τὰς δημοσίους ὑποθέσεις ἐχεμυθία συνιστᾶται ἰδιαιτέρως εἰς τὰ μέλη καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου· ὁ διευθυντὴς ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ αὐστηρῶς εἰς τοῦτο καὶ νὰ

προκαλῇ εἰς πᾶσαν παράβασιν τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὁριζομένας ποινάς.

Ἀθῆναι, τὴν 8 (20) Σεπτεμβρίου 1836.

445. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, θέλοντες νὰ ῥυθμίσωμεν κατὰ τὸν πολιτικὸν ἐνιαυτὸν τὴν κατ᾽ ἔτος γενομένην ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, καὶ νὰ προλάβωμεν πᾶσαν ἀναβολὴν, ἥτις ἐδύνατο νὰ συμβῇ περὶ τὴν συγκρότησιν τοῦ κακουργειοδικείου τῆς περιφερείας τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, ὅπου νέοι κατάλογοι δὲν εἶχον σταλεῖ πρὸ τοῦ νέου διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνταχθέντες κατάλογοι ἐνόρκων πρὸς σύστασιν τοῦ κακουργειοδικείου τῆς περιφερείας τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν θέλουν ἰσχύσει μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους.

Μέχρι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς θέλει περιορισθῆ ἡ ἰσχὺς καὶ τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων, οἵτινες ἐφέτος συνετάχθησαν πρὸς συγκρότησιν τοῦ κακουργειοδικείου τῆς περιφερείας τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν.

2. Περὶ τῶν καταλόγων, τοὺς ὁποίους θέλουν στείλει οἱ διοικηταὶ πρὸς συγκρότησιν τῶν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος συνόδων, θέλει ἐκδοθῆ ἰδιαίτερος νόμος.

3. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἐπιφορτίζεται ἡ ἐκτέλεσις, καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) 1836 διατάγματος λαμβάνει τὴν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Σεπτεμ. (5 Ὀκτωμ.) 1836.

446. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προσδιορισθῇ ἡ νῆσος Σπέτσα ὑποδιοίκησις, κατὰ συνέπειαν τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἐπεφυλάξαμεν εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων Διατάγματος τῆς 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) ὑπ᾽ ἀρ. 10,723, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α. Ἡ νῆσος Σπέτσα προσδιορίζεται ὑποδιοίκησις, ἀποτελοῦσα μέρος τῆς ὑποδιοικήσεως Ὕδρας.

β. Ὁ πρώην ἔπαρχος τῆς νήσου Σπετζῶν Κύριος Ἀνδρέας Πάκμορ διορίζεται ὑποδιοικητὴς τῆς νήσου ταύτης, ἐπιφυλαττομένου τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἄρθρ. 3 στοιχ. ζ τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. Διατάγματος· ὡς τοιοῦτος ἐπιφορτίζεται καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑγειονομείου τῆς ἰδίας νήσου μὲ μόνην τὴν μηνιαίαν ἀπολαβὴν τοῦ ὑποδιοικητοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Σεπτ. (10 Ὀκτωβρ.) 1836.

447. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν τοῦ Βασιλείου θέλει εἶναι εἰς τὸ ἑξῆς τὸ μετρικόν.

Ἡ βάσις αὐτοῦ εἶναι τὸ γαλλικὸν μέτρον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται πῆχυς, καὶ εἶναι ἴσον μὲ τὸ δεκάκις ἑκατομμυριοστὸν μέρος τοῦ τόξου τοῦ μεσημβρινοῦ, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται μεταξὺ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου.

Τὰ νέα μέτρα καὶ σταθμὰ θέλουν ἔχει τὴν ἐπονομασίαν « βασιλικά ».

2. Αἱ ὀνομασίαι καὶ ἀμοιβαῖαι σχέσεις τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν προσδιωρίσθησαν ὡς ἐφεξῆς·

Πίναξ τοῦ βασιλικοῦ συστήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Μέτρα μήκους.

Γαλλ. ὄνομ.

Πῆχυς Μέτρον.
Παλάμη ἴση 1|10 τοῦ πήχεως ὑποδεκάμετρον
Δάκτυλος = 1|100 τοῦ πήχεως ὑφεκατόμετρον
Γραμμὴ = 1|000 τοῦ πήχεως ὑποχιλιόμετρον.

Μέτρα πορείας.

Στάδιον = 1000 πήχ. χιλιόμετρον
Σχοινὶς = 10000 πήχ. . . . μυριόμετρον.

Μέτρα ἐπιφανείας.

Τετραγωνικὸς πῆχυς τετραγ. μέτρον
Στρέμμα = 1000 τετραγ. πήχ. τετραγ. χιλιόμ. (décare).

Μέτρα στερεῶν καὶ ῥευστῶν.

1. Γενικά.

Λίτρα = 1|1000 τοῦ κυβικοῦ πήχεως, ἢ ἓν κυβικὸν ὑποδεκάμετρον (λίτρα).
{1. 1|3 λίτρας εἶναι ἴση μὲ μίαν ὀκᾶν ἢ
1. λίτρα ἴση μὲ 3|4 τῆς ὀκᾶς}
Κοτύλη = 1|10 λίτρας ὑποδεκάλιτρον
Μύστρον = 1|100 » ὑφεκατόλιτρον
Κύβος = 1|1000 » ὑποχιλιόμετρον.

2. Ἰδίως διὰ τὰ γεννήματα.

Κοιλὸν = 100 λίτρας, ἢ 1|10 κυβικοῦ πήχεως ἑκατόλιτρον.

Σταθμά.

1. Διὰ πολύτιμα πράγματα.

Δραχμὴ ἴση μὲ τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ κύβου, ἢ 1|1000 λίτρας καθαροῦ ὕδατος, ἢ 1|10,000,000, κυβικοῦ πήχεως (gramme) . . .
Ὀβολὸς = 1|10 τῆς δραχμῆς ὑποδεκάδραχμ.
Κόκκος = 1|100 τῆς δραχμῆς ὑφεκατόδραχμ.

2. Διὰ τὰς συνήθεις πραγματείας.
Μνᾶ =1500 δραχ. ἤτοι 468 3|4 παλαιὰ δράμ. ἓν καὶ ἥμισυ χιλιόδραχμον.

3. Διὰ τὰς μεγαλας ποσότητας.
Τάλαντον =100 μνᾶς . . Κντάριον (quintal).
Τόνος =1000 μνᾶς . . Τόνος (tonneau).

3. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν πρωτίστων τούτων μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ ἐκείνων τῆς Κωνςαντινουπόλεως, τὰ ὁποῖα ἦσαν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ὡς ἑφεξῆς·

Ὁ βασιλικὸς πῆχυς =1,5432 τοῦ μικροῦ πήχεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (α. καὶ β.)

Ἡ Βασιλικὴ μνᾶ =1,1719 τῆς ὀκάδος, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν 468 3|4 παλαιὰ δράμια (γ)

Ἡ βασιλικὴ λίτρα =0,03015 τοῦ παλαιοῦ κοιλοῦ.

α΄. Ὁ βασιλικὸς τετραγωνικὸς πῆχυς εἶναι ἑπομένως =2,381 τετραγ. πήχεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸ βασιλικὸν στρέμμα περιέχει 2381 τοιούτους τετραγ. πήχεις·

Τὸ δὲ παλαιὸν Πελοποννησιακὸν στρέμμα πρὸς 55 πήχ. ἑκάστη τῶν τεσσάρων πλευρῶν, ἢ 3025 τετραγ. πήχεις εἶναι ἑπομένως 1,27 τοῦ βασιλικοῦ στρέμματος ἢ τὸ ἀνάπαλιν ἓν βασιλικὸν στρέμμα εἶναι =0,787 τοῦ παλαιοῦ τούτου στρέμματος·

β΄. Ὁ μικρὸς πῆχυς Κωνσταντινουπόλεως ὁ κοινότερον ἐνδεζὲ λεγόμενος εἶναι 0,648 βασ. πήχεως·

Καὶ ὁ μεγάλος πῆχυς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀρσὶν λεγόμενος =0,669 βασιλ. πήχεως.

Ἐκτὸς τούτων εἶναι καὶ ἄλλος πῆχυς ἐν χρήσει (ὅμως ἄνευ νομίμων τύπων), κατὰ τὸν ὁποῖον ἐργάζοντο μέχρι τοῦδε οἱ καταμετρηταὶ, κτίσαι καὶ ξυλουργοί· οὗτος ὁ πῆχυς εἶναι =0,75 τοῦ βασιλ. πήχεως, καὶ ἑπομένως τὸ βασιλ. στρέμμα περιέχει 1778 τοιούτους πήχεις, διότι ἕκαστος τούτων τετραγ. πῆχυς ἐξισοῦται μὲ 0,5625 τοῦ βασιλ. πήχεως.

γ΄. Ἡ ὀκὰ 0,8533 τῆς μνᾶς·

δ΄. Τὸ παλαιὸν κοιλὸν =33,166 λίτρας.

4. Εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ δι' ὅλα τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ ἓν μόνον πρωτότυπον μέτρον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συνίσταται ἐκ ῥάβδου χάλυβος ἢ χαλκοῦ, ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλει σημειωθῇ τὸ μῆκος τοῦ Β. πήχεως. Παρόμοια τῷ πρωτοτύπῳ θέλουν σταλεῖ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, καὶ θέλουν φυλάττεσθαι εἰς τὸ γραφεῖον τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν. Τὰ δείγματα ταῦτα θέλουν χρησιμεύσει ὡς βάσις εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐξέτασιν ὅλων τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς χρῆσιν.

5. Ἡ χρῆσις τοῦ στατῆρος (ῥωμαϊκῆς πλάστιγγος) θέλει ἀπαγορευθῇ ἀμέσως εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου ἤθελεν εἰσαχθῇ τὸ σύστημα τῶν Βασιλικῶν μέτρων, ἐξαιρουμένης τῆς πωλήσεως πραγματειῶν μεγάλου ὄγκου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία εἶναι πολλὰ μικρὰ κατὰ λόγον τοῦ βάρους των. Ἰδιαιτέρα διάταξις θέλει προσδιορίσει τὰ πράγματα, διὰ τῶν ὁποίων τὴν σταθμευσιν συγχωρεῖται ἡ χρῆσις τοῦ στατῆρος ἐξαιρετικῷ τῷ λόγῳ. Πᾶσα παράβασις τούτου θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πλημμέλημα δολώσεως μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ 670 ἄρ. τοῦ ποιν. νόμου.

Διὰ τὴν πώλησιν τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ τῶν ὀσπρίων ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καθένα νὰ μεταχειρίζεται ἀδιαφόρως τὰ μέτρα καὶ σταθμά.

6. Συγκριτικοὶ πίνακες δεικνύοντες τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν παλαιῶν καὶ νέων μέτρων καὶ σταθμῶν, καθὼς καὶ τῶν ὄντων εἰς χρῆσιν ἀνὰ πᾶσαν διοίκησιν ἢ κοινότητα, θέλουν δημοσιευθῇ ἐπισήμως πρὸς γενικὴν γνῶσιν, ἐκτὸς τούτου ἀνὰ πᾶσαν διοίκησιν θέλουν κοινοποιηθῇ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου συστήματος ἰδιαίτεροι πίνακες περὶ τῶν ἀναλόγων ἀξιῶν τῶν πραγματειῶν καὶ ζωοτροφιῶν κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ νέον σύστημα. Οἱ πίνακες οὗτοι πρέπει νὰ τοιχοκολληθῶσι εἰς ὅλα τὰ ἐργαστήρια καὶ εἰς τὰς δημοσίους ἀγορὰς πρὸς γνῶσιν τοῦ δημοσίου.

7. Ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν ἑκάστου νέου μέτρου καὶ σταθμοῦ, ἐκτὸς τῆς ὀνομασίας του, πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ ἡ διαφορά του πρὸς τὴν νέαν μονάδα μὲ τὰς ὑποδιαιρέσεις του, ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς τὸ ἐμβαδόν του κατὰ τὰ παλαιὰ μέτρα καὶ σταθμὰ (καὶ εἰ δυνατὸν προστιθεμένων καὶ τῶν ὑποδιαιρέσεων), καὶ τοῦτο δι' ἐγκαύσεως, χωνεύσεως, ἐγκλύψεως ἢ ἐγχαράξεως.

Μολαταῦτα μόνον δι' Ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως συγχωρεῖται νὰ κατασκευασθῶσι διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς, μέτρα καὶ σταθμὰ, τὰ ὁποῖα διὰ τῶν ὑποδιαιρέσεων ἢ πολλαπλασιῶν των θέλουν ἐξομοιοῦσθαι μὲ τὰ παλαιά.

8. Ἀπὸ τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837 ὅλαι αἱ ποσότητες τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν θέλουν ἐκφράζεσθαι εἰς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν Ἀρχῶν, ἐνταυτῷ διὰ τῶν Βασιλ. καὶ παλαιῶν μονάδων.

9. Ἡ χρῆσις τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν πρέπει νὰ εἰσαχθῇ βαθμηδὸν εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου Μας. Ἐπὶ τούτῳ διορίζομεν τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου 1837 πρέπει νὰ εἰσαχθῇ τὸ νέον σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἐξαιρέσεως, εἰς τοὺς δήμους τῶν Ἀθηνῶν, Ναυπλίας, Ἑρμουπόλεως, Πατρῶν, Τριπόλεως, Σπάρτης, Καλαμῶν, Μεσολογγίου, Λαμίας καὶ Χαλκίδος.

Μετὰ ἓξ μῆνας εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, καὶ μετὰ ἄλλους ἓξ μῆνας καθ' ὅλον τὸ κράτος.

Ἐμπορεῖ δὲ καὶ πανταχοῦ νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ Βασιλικὰ μέτρα ἀπὸ τὴν 1 (13) Ἰουλ. 1837.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἶναι ἀπαγορευμένον εἰς τοὺς δήμους, εἰς τοὺς ἐμπο.

ρους καὶ εἰς τοὺς καπήλους νὰ μεταχειρίζωνται παλαιὰ μέτρα καὶ σταθμά.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 670 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Αἱ ἄνωθεν προθεσμίαι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ μέτρα τῆς ἐπιφανείας, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους, γεωμέτρας καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες χρεωστοῦν ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου νὰ μεταχειρίζωνται τα νέα μέτρα μήκους καὶ ἐπιφανείας.

Μέχρι τέλους ὅμως τῶν εἰρημένων προθεσμιῶν θέλουν προσθέτει εἰς τὰ ἔγγραφά των τα ἀντιστοιχοῦντα παλαιὰ μέτρα.

10. Τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας, καθ᾽ ἣν θέλει ἀρχίσει ἡ χρῆσις τῶν Β. μέτρων καὶ σταθμῶν, ὅλοι οἱ ἔμποροι καὶ λοιποὶ πωληταὶ θέλουν παραδώσει τὰ παλαιά των μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ εἰς τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν, ἥτις θέλει τοῖς δίδει ἴσον ἀριθμὸν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν, κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Διὰ την μεταλλικὴν δὲ ἀξίαν τῶν παλαιῶν τούτων μέτρων καὶ σταθμῶν πρέπει νὰ ἀποζημιοῦνται. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ᾽ ἣν οἱ ἔμποροι θέλουν ἀρχίσει τὴν χρῆσιν τῶν μέτρων τούτων καὶ σταθμῶν, εἶναι ὑποχρεωμένοι, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 6, νὰ τοιχοκολλήσωσιν ἔμπροσθεν τῶν ἐργαστηρίων των τοὺς διαληφθέντας ἀναγωγικοὺς πίνακας, καὶ νὰ τοὺς φυλάξωσιν ἓν ὁλόκληρον ἔτος.

Η κατασκευὴ νέων Βασιλ. μέτρων καὶ σταθμῶν συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον τῶν πολιτῶν ἐντὸς τοῦ κράτους. Πρὸ τῆς χρήσεώς των ὅμως εἰς τὸ ἐμπορίον πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς ἐξέτασιν καὶ ἐγχάραξιν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνεται καὶ εἰς περίπτωσιν καθ᾽ ἣν τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ θέλουν λάβει ἁπλὴν ἐπιδιόρθωσιν.

Ἡ χρῆσις μὴ ἐγχαραγμένων μέτρων καὶ σταθμῶν, ἂν καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασίν των εὑρεθῶσιν ἀκριβῆ, θέλει τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 10 ἕως 100 δραχμῶν. Ἂν ὅμως δὲν εὑρεθῶσιν ἀκριβῆ μετὰ τὴν ἐξέτασιν, ἐκτὸς τῆς διαληφθείσης ποινῆς, θέλει ἐφαρμόζεται καὶ τὸ ἄρθρον 670 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Κατὰ τὸ παρὸν ἐπιφορτίζονται οἱ διοικηταὶ μὲ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐγχάραξιν τῶν μέτρων τούτων καὶ σταθμῶν.

Εἰδικὴ διάταξις θέλει προσδιορίσει τὸν περὶ τούτου τρόπον.

17. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ᾽ ἣν θέλει ἀρχίσει χρεωστικῶς ἡ χρῆσις τῶν Β. μέτρων καὶ σταθμῶν, ὅλοι οἱ συμβολαιογράφοι καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι τῶν ἀνηκόντων δήμων, ὅπου ἡ διάταξις αὕτη ἐμβῆκεν ἤδη εἰς ἐνέργειαν, χρεωστοῦν εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται εἰς αὐτοὺς, νὰ ἐκφράζωσιν ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας σημειώσεις μέτρων καὶ σταθμῶν κατὰ τὸ νέον σύστημα, ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ 10 ἕως 100 δραχμῶν.

Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ ἐκτελῆται εἰς ὅλα τὰ ἐμπορικὰ γραφεῖα, βιβλία καὶ κατάστιχα τῶν πραγματευτῶν καὶ ἐμπόρων ἢ τεχνουργῶν, εἰς πᾶσαν σημείωσιν τῶν τιμῶν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς, εἰς τὰς ἀποδείξεις, εἰς τὰς εἰδοποιητικὰς ἐπιστολὰς καὶ εἰς ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν, καὶ παντὸς εἴδους ἐμπορικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς ὅλα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ὅπου τὰ νέα Β. μέτρα καὶ σταθμὰ δὲν ἐκφράζονται, ἡ σημείωσις αὐτῶν ἐκτελεῖται μὲ ἔξοδα τῶν ἰδιωτῶν διὰ ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων.

12. Ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἡ χρῆσις τῶν Β. μέτρων καὶ σταθμῶν ἔμβῃ εἰς πρᾶξιν εἰς ἓν μέρος τοῦ Βασιλείου, πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ἐντὸς αὐτοῦ ἄνευ ἐξαιρέσεως ἡ κατασκευὴ μέτρων καὶ σταθμῶν τοῦ καταργηθέντος συστήματος, καθὼς καὶ ἡ εἰσαγωγή των· ἡ δὲ πώλησις αὐτῶν τότε μόνον νὰ συγχωρῆται, ὅταν σκοπὸς αὐτῆς εἶναι ἡ μετασκευὴ ἢ ἐξαγωγὴ αὐτῶν. Πᾶσα παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς πλημμέλημα χρήσεως ψευδῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Οἱ δήμαρχοι καὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν ἐπισκέπτεσθαι συχνάκις τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς ἀποθήκας, τὰς πλατείας ἀγορὰς καὶ πανηγύρεις, καὶ κάθε ἄλλον τόπον, ὅπου ἡ εἴσοδος εἶναι συγχωρημένη, διὰ νὰ βεβαιόνωνται ἂν τῷ ὄντι εἶναι εἰς χρῆσιν τὰ Β. μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ, καὶ ἂν δὲν ἔχασαν τὴν ἀκρίβειαν των δι᾽ ἀμελείας ἢ καταχρήσεως.

Πᾶσα ἀνακάλυψις μὴ ἀκριβείας καὶ μὴ σημειώσεως θέλει καταμηνύεται εἰς τὴν ἁρμόδιον Ἀρχήν.

13. Εἰς ὅλας τὰς κοινότητας, ὅπου ἡ Κυβέρνησις τὸ κρίνει εὔλογον, θέλουν συστηθῆ, κατὰ τὰς ἀνάγκας, ἓν ἢ περισσότερα δημόσια καταστήματα πρὸς σταθμευσιν καὶ μέτρησιν τῶν πραγματειῶν καὶ πρὸς ἐξέτασιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν. Οἱ κάτοικοι καὶ ἔμποροι τούτων τῶν δήμων ἐμποροῦν νὰ μεταχειρίζωνται τὰ αὐτὰ διὰ μετρίας καὶ δικαίας πληρωμῆς, ἡ ὁποία θέλει προσδιορισθῆ συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ δημοτ. καὶ θέλει εἰσπράττεσθαι εἰς λογαριασμὸν τοῦ δήμου.

Κανεὶς ὅμως δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν τῶν εἰρημένων καταστημάτων, ἐκτὸς τυχούσης ἔριδος μεταξὺ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ.

14. Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου πρέπει νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἐπιτροπὴ πρὸς ἄμεσον ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου. Θέλει δὲ σύγκειται·

α΄. Ἀπὸ ἕνα σύμβουλον τοῦ γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας·

β΄. Ἀπὸ τὸν μηχανικὸν τοῦ αὐτοῦ γραφείου·

γ΄. Ἀ ἕνα σύμβουλον τῆς Γραμ. τῆς Οἰκονομίας·

δ΄. Ἀπὸ ἕνα ἀξιωματικὸν τῶν γεν. ἐπιτελῶν

τοῦ μηχανικοῦ ἢ τοῦ ὁπλοστασίου, ἢ ἀπὸ ἄλλον ἄτομον, ἔχον γνώσεις τῆς φυσικῆς·

ε. Ἀπὸ ἕνα ἔμπορον, καὶ

ς΄. Ἀπὸ ἕνα γραμματέα.

Αἱ πρώτισται ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι·

α. Ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν ἐπωφελεστέρων μέσων πρὸς εὐκολίαν καὶ ἐπιτάχυνσιν τῆς κατασκευῆς τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν·

β΄. Ἡ φροντὶς τῆς κατασκευῆς καὶ ἀποστολῆς τῶν πρωτοτύπων μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δεῖγμα εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐξέτασιν τῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου προσδιορισμένων μέτρων καὶ σταθμῶν·

γ΄. Ὁ προσδιορισμὸς ὅλων τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς ἐξήγησιν καὶ σαφήνειαν τοῦ νέου συστήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ ἡ δημοσίευσις τῶν διαφορῶν πρὸς τὰ νῦν ὑπάρχοντα μέτρα καὶ σταθμά. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνεννοηθῇ ἰδίως μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας περὶ τῶν καταλληλοτέρων μέσων πρὸς ταχεῖαν δημοσίευσιν τοῦ νέου συστήματος, βοηθείᾳ τῶν προπαιδευτικῶν μαθημάτων, ἢ κατ᾽ ἄλλον ὁποιονδήποτε τρόπον·

δ΄. Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου συτήματος, καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν, διὰ νὰ προτείνῃ αὐτὴ τὴν ἔγκρισίν των·

ε. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει τὸ ἐλεύθερον ν᾽ ἀνταποκρίνεται κατ᾽ εὐθεῖαν μὲ ὅλας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου, καὶ ἄλλα ἄτομα, διὰ νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ χορηγῇ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τοῦ συστήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν·

ς΄. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνάζεται ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα εἰς προσδιωρισμένην ἡμέραν, καὶ θέλει συσκέπτεται.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς θέλει διευθύνει εἰς Ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀναφορὰν δικαιολογητικὴν τῶν πράξεών της.

15. Ἐγκρίναμεν ὡσαύτως κατάλληλον νὰ συμπεριλάβωμεν εἰς τὸν νόμον τοῦτον τὴν διάταξιν περὶ νέου σταθμοῦ τῶν φαρμακοποιείων, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

§. 1. Ἡ μονὰς τοῦ σταθμοῦ τῶν φαρμακοπωλείων εἶναι ἡ λίτρα, συνισταμένη ἐκ 360 μετρικῶν ἢ Β. δραχμῶν.

Ἡ λίτρα διαιρεῖται	εἰς 12 οὐγγίας·
Ἡ οὐγγία	εἰς 8 δραχμάς.
Τὸ σιτάρι	εἰς 20 κόκκους. *

* Κατὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην καὶ τὴν διαφορὰν τῆς λίτρας τοῦ φαρμακοπώλου πρὸς τὴν Β. δραχμὴν εἶναι·

Ἡ οὐγγία	=	30,0	Β. δραχμαί.
Ἡ δραχμὴ	=	3,75	» »
Τὸ σιτάριον	=	1,25	» »
Ὁ κόκκος	=	0,0625	» »

§. 2. Ὅλοι οἱ φαρμακοπῶλαι πρέπει νὰ προμηθευθῶσι μέχρι τῆς 1 (13) Ἰουλίου 1837 νέους σταθμούς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης νὰ μεταχειρίζωνται αὐτοὺς εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ πώλησιν τῶν ἰατρικῶν.

Οἱ ἰατροὶ τῶν διοικήσεων θέλουν προσέχει ἰδίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

Πᾶσα παράβασις θέλει τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου, ἐπιφυλαττομένων τῶν αὐστηροτέρων ποινῶν, ἀποτίσεως καὶ ἀποζημιώσεως εἰς περίπτωσιν, καθ᾽ ἣν διὰ τῆς παραβάσεως τῶν κανονισμένων ἤθελε ἐκτεθῇ εἰς κίνδυνον ἡ ὑγεία, ἢ ἡ ζωὴ ἀτόμου τινός.

§ 3. Ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ τοῦ νέου σταθμοῦ πρὸς ἐκεῖνον τῆς Νυρεμβέργης δὲν εἶμὴ 0,0065, καὶ ὡς ἀσήμαντος δὲν ἔχει κάμμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν πρᾶξιν, εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς φαρμακοπώλας, οἱ ὁποῖοι μεταχειρίζονται μέχρι τοῦδε τὸν τελευταῖον, νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Μολοντοῦτο πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὸν διοικητὴν παρόντος καὶ τοῦ ἰατροῦ τῆς διοικήσεως, ὡς ἀκριβής, καὶ νὰ δοθῇ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ἀπόδειξις πρὸς τὸν φαρμακοπώλην, πρὸς τούτοις δὲ πρέπει νὰ ἐγχαραχθῶσι καὶ οἱ σταθμοὶ οὗτοι.

§. 4. Ἡ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς μέτρων καὶ σταθμῶν ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται ἐκ συμφώνου μὲ τὸν πρόεδρον τοῦ ἰατροσυνεδρίου νὰ φροντίσῃ τὴν κατασκευὴν καὶ διανομὴν τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ σταθμῶν πρὸς χρῆσιν τῶν φαρμακοπώλων.

16. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, οἱ δὲ λοιποὶ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας θέλουν συνεργήσει ἕκαστος αὐτῶν, καθόσον ἀνήκει εἰς ἕκαστον· θέλει δὲ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνων ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπρ. (5 Μαΐου) 1836.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 7βρίου (10 8βρίου) 1836.

448. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῶν 2 (14) Ὀκτωβρίου π. ε. περὶ τῆς κάτω περιλήψεως, καὶ λαβόντες ὑπ᾽ ὄψιν ὅτι διὰ τῆς χρήσεως τοῦ λευκοῦ ἐλεγκτικοῦ σφραγίσματος τὸ σφραγιστὸν φύλλον γνωρίζεται ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, ὥστε τὸ εἰς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 14 (26) Αὐγούστου 1836 προσδιορισθὲν στεγνὸν ἐλεγκτικὸν σφράγισμα ἐπὶ τῶν παιγνιοχάρτων νὰ τυπόνεται μὲ κυανοῦν χρῶμα.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ὀκτωβρίου 1836.

449. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ τοὺς εἰς τὴν ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου π. ε. ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐκτεθέντας λόγους, ἐγκρίνομεν τὴν μετάθεσιν τῆς πρωτευούσης ἐπαρχίας Μεγαλουπόλεως εἰς Σινάνον (Μεγαλόπολιν).

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ κατὰ συνέπειαν, καθὼς καὶ τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ὀκτωβρίου 1836.

450. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Διὰ Β. ἀποφάσεως τῶν 24 Σεπτεμβρίου ἐνεκρίθη ν' ἀνοιχθῇ ἔρανος εἰς ἀπάντησιν τῆς δαπάνης τῆς διὰ τὴν ἐνέγερσιν μνημείου εἰς τὸν Λόρδον Γκιλφόρτ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1836.

451. Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ ἑπομένη ὑπουργικὴ διακήρυξις διαλαμβάνουσα τὴν συνθήκην τὴν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων κλπ. μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σαξωνίας, ἀφοῦ ἀντηλλάχθη μὲ ἄλλην ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Σαξωνίας χρονολογουμένην ἀπὸ 6 Ἀπριλίου ν. ε. 1836 δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης εἰς τὸ Ἑλληνικὸν, εἰς τὸ Γαλλικὸν τὸ καὶ πρωτότυπον, καὶ εἰς τὸ Γερμανικόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1836.

Αἱ Κυβερνήσεις τῶν Βασιλείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σαξωνίας κατὰ κοινὴν συγκατάθεσιν ἀποφασίσασαι νὰ εὐκολύνωσι τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἐπικράτειαν μεταβίβασιν τῶν ὑπαρχόντων, ὅσα ἤθελον ἀνήκει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ν' ἀκυρώσωσι μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν τὰς εἰσπράξεις τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα, « δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, φόρος μεταναστεύσεως » καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἐσυμφώνησαν τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

1. Ὅλαι αἱ εἰσπράξεις αἱ γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα, δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, φόρος μεταναστεύσεως καὶ ἄλλαι τοιαῦται, τείνουσαι εἰς φορολογίαν τῶν μεταβιβαζομένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἐπικράτειαν ὑπαρχόντων, εἶναι καὶ μένουσιν ἄκυροι μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σαξωνίας.

2. Κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν δύο Κυβερνήσεων δύνανται νὰ ἐξάγωσιν ἐλευθέρως καὶ χωρὶς νὰ εἰσπραχθῶσιν ἐπὶ τούτῳ κἀνένα τέλος, ἐπὶ περιπτώσει μεταναστεύσεως ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ὅσα κατέχουν ἢ ἤθελον ἀποκτήσει ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας τῆς ἄλλης κατὰ δικαίωμα εἴτε κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς προικὸς, πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς εἴτε καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλο δικαίωμα·

3. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων ἐννοοῦνται ὄχι μόνον αἱ εἰσπράξεις καὶ ἄλλαι τοιούτου εἴδους φορολογίαι, ὅσαι ἀποτελοῦσι μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἄχρι τοῦδε ἤθελον ἐπιβάλλεσθαι ἀπὸ μέρους ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν, συντεχνιῶν ἢ κοινοτήτων.

4. Ἐξαιροῦνται τῶν ἄρθρων τούτων εἰσπράξεις ὁποιαιδήποτε πρὸς ὄφελος εἴτε τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε συντεχνιῶν ἢ ἰδιωτῶν νομίμως προσδιωρισμέναι ἐπὶ κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, πωλήσεων, δωρεῶν ἢ ἄλλων ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τὴν περίστασιν καὶ ἀφορῶσαι τοὺς αὐτόχθονας ὡς καὶ τοὺς ξένους· καὶ ῥητῶς αἱ εἰσπράξεις ἐπὶ δικαιωμάτων κληρονομικῶν πιπτόντων κατὰ περίστασιν εἰς τοὺς πλαγίους συγγενεῖς, τὸ χαρτόσημον καὶ τὰ ὅμοια. Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ περὶ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων.

5. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουν ἔχει κῦρος ἀφῆς ἡμέρας ἀνταλλαχθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης διακηρύξεως· ἀλλ' ἐν τούτοις διὰ ν' ἀπολαύσωσιν ὅσον τάχιον οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν συμφωνησάντων μερῶν τὰς ὠφελείας ὅσας ἤθελον προκύψει ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, ἀπεθασίσθη ὥστε ὅλα τὰ μὴ ἐξαχθέντα εἰσέτι ὑπάρχοντα ὅσα ἤδη ἀνήκουν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐντὸς τῶν ἐπικρατειῶν ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων νὰ χαίρωσι τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ εἰσπράξεις, τὴν συμφωνηθεῖσαν διὰ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 1—3 διὰ τὰς μελλούσας προσκτήσεις.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράφη ἡ παροῦσα διακήρυξις ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μὲ ἄλλην ὁμοίαν ἐκδοθεῖσαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ συγκυβερνῶντος Ἡγεμόνος τῆς Σαξωνίας.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Δεκεμβρ. 1835.

452. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ συμβιβάσωμεν τὰς περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαννουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου, μετὰ τὸ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836 περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ διάταγμα, καὶ νὰ ὁρίσωμεν θετικώτερον τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 14 § 136 τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν διοικητῶν ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 νόμου εἰς τοὺς διοικητὰς ἀνατεθέντα καθήκοντα, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώ-

μεν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων κατάλογοι, οἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, ἔπρεπε νὰ συντάσσωνται κατὰ νομοὺς, καὶ νὰ περιέχωσιν ἕκαστος ἑξήκοντα ὀνόματα ὑποψηφίων, θέλουν συντάττεσθαι τοῦ λοιποῦ κατὰ διοικήσεις, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 50—60 τοῦ εἰρημένου νόμου ὡρισμένας διατυπώσεις, φυλαττομένων τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ τροπολογιῶν.

Θέλουν δὲ περιέχει ἕκαστος εἴκοσιν ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἐγγράφονται ἐξ ἡμισείας παρὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἐν τῇ γενικῇ αὐτῶν συνελεύσει καὶ παρὰ τῶν διοικητῶν.

2. Οἱ κατάλογοι οὗτοι, δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 50 τοῦ εἰρημένου νόμου διατασσομένην ἔκθεσιν αὐτῶν, στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυχὸν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου εἰς τὸν διοικητήν· οὗτος δὲ ἐξετάζων ἀμέσως τὰς σταλείσας παρατηρήσεις, ἐπικρίνει αὐτὰς, καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους, τοὺς ὁποίους δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ βραδύτερον, καθ' ὃν τρόπον διατάσσει τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν ἄρθρον 50.

3. Κατὰ τῶν γενομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διορθώσεων δύναται νὰ γένῃ ἔφεσις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας· αἱ ἐφέσεις αὗται πρέπει νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς τριακοστῆς Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ τὰς διευθύνῃ εἰς τὴν Γραμματ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

4. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφέσεων τούτων ἀνεκκλήτως ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ τμήματι, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 47 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 18 (30 Σεπτεμβρ.) 1835 ὀργανικοῦ αὐτοῦ νόμου.

5. Οἱ διοικηταὶ παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπιδιορθώνουσι κατ' αὐτὰς τοὺς καταλόγους ὁριστικῶς· αἱ δὲ ὁριστικαὶ αὗται ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δημοσιεύονται διαρκοῦντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 50 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὡρισμένον τρόπον.

6. Οἱ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος κατάλογοι θέλουν συνταχθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε τρόπον, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι, ἀντὶ ἑξήκοντα, θέλει ἐγγράφει ἕκαστος διοικητὴς εἴκοσιν ὀνόματα.

Θέλουν δὲ συνταχθῇ πρὸ τοῦ τέλους Νοεμβρίου τ. ε. καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ἀπὸ 21 Ἰαννουαρίου (2 Φεβρουαρ.) 1834 νόμου, θέλουν παραδοθῇ εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ Εἰσαγγ[illegible] τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου.

7. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντι[illegible]νουσαι διατάξεις, ἰδίως δὲ τὸ δεύτερον ἐδ[illegible] τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαννουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστ[illegible]ρίων κτλ. νόμου ἀκυροῦνται.

8. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματ[illegible] ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσε[illegible] δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου [illegible] τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. [illegible] λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836.

——

453. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρα[illegible] ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμε[illegible] περαιτέρω καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Ὅταν ὁ τακτικὸς σφραγιστὸς χάρτης λείπ[illegible] εἴς τινα τόπον ἀληθῶς, δύνανται νὰ γράφωντα[illegible] τὰ εἰς τὸ χαρτόσημον ὑπαγόμενα ἔγγραφα κα[illegible] πρακτικὰ, τόσον τῶν ἰδιωτῶν ὅσον καὶ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν, ἐντοσούτῳ, καὶ εἰς τὸν μὴ σφραγιστὸν χάρτην.

2. Ἀμέσως μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν εἰς τ[illegible] ἄρθ. 1 σημειωθέντων ἐγγράφων θέλουν καθυπο[illegible]βάλλεσθαι ταῦτα εἰς τὸν ἁρμόδιον διοικητικ[illegible] ταμίαν, ὅστις θέλει τὰ καταχωρεῖ εἰς ἰδιαίτε[illegible] ἐπίτηδες κατάστιχον καὶ θέλει εἰσπράττει τὸ ἀν[illegible]λογον χαρτόσημον.

Ταῦτα θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ ταμεῖ[illegible] ἀπὸ μὲν τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν καθέδραν τ[illegible] ταμείου τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἀπὸ δὲ τοὺς διαμένο[illegible]τας μακρὰν ταύτης, τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶ[illegible] Ἡ καταχώρισις αὕτη πρέπει νὰ γίνεται μὲ σ[illegible]μείωσιν τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἡμερομ[illegible]νίας· θέλει δὲ ἐπικυροῦσθαι ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου [illegible] βραχυλογίᾳ· περὶ δὲ τῆς πληρωμῆς τοῦ χαρτ[illegible]σήμου θέλει ἐκδίδεσθαι τακτικὴ ἀπόδειξις τ[illegible] ταμείου.

3. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τ[illegible] καταχωρήσεως (ἄρθ. 2) πρέπει ὁ νόμιμος ὑπ[illegible]χρεος νὰ πληρώσῃ τὸ χαρτόσημον ἢ ἡ ἁρμοδ[illegible] Ἀρχὴ, παρὰ τῇ ὁποίᾳ κεῖται τὸ ἔγγραφον, [illegible] φροντίσῃ νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἔγγραφον παρὰ τ[illegible] διοικητικῷ ταμείῳ, κατὰ τὸν διορισμένον τρόπ[illegible] ὁ σφραγιστὸς χάρτης, ἄλλως ὑπόκειται εἰς τ[illegible] παρὰ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην ποινήν· διὰ τ[illegible] προστεθησόμενον σφραγιστὸν χάρτην δὲν θ[illegible] πληρόνεσθαί τι πλέον, ἀλλὰ τὸ ταμεῖον θέλει μ[illegible] χειρίζεσθαι τὴν ληφθησομένην ἐπὶ τούτῳ ἀπό[illegible]ξιν τοῦ ταμείου διὰ τὸ πληρωθὲν ἤδη χαρτό[illegible]μον (ἄρθρ. 2) μᾶλλον ὡς μετρητὰ χρήματα, [illegible] θέλει τὴν στέλλει ὁμοῦ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον[illegible]

4. Τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα εἶναι προσδιωρισμένα, διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἀποστέλλονται παρευθύς, δὲν ἔχουν χρείαν τῆς μετὰ ταῦτα προσθήκης τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἀλλ' αὐτὸς θέλει μολοντοῦτο ζητεῖσθαι καὶ λαμβάνεσθαι ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 3 προσδιορισθείσης προθεσμίας διὰ τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει ἰδιώτου εἴτε δημοσίου Ἀρχῆς ἀπὸ διοικητικόν τι ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐπιβάλλει ἀπολύτως εἰς αὐτὸ τὴν ἐπίσημον ἐπικύρωσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου καὶ μάλιστα ἄνευ παραιτέρω πληρωμῆς (ἄρθρ. 3).

5. Ἂν ἦναι ἔλλειψις σφραγιστοῦ χάρτου μὲ ὡρισμένον σχῆμα (ἄρθ. 6, 7) τοῦ χαρτοσήμου νόμου π. χ. διαβατήρια κτλ. θέλουν γράφεσθαι ταῦτα ἁπλῶς εἰς τὸν ἀνάλογον σφραγιστὸν χάρτην καὶ ἐκδίδεσθαι ἀπὸ τὰς ἁρμοδίους Ἀρχάς. Ἂν καὶ οὗτος λείπει, τότε θέλει γίνεσθαι, κατὰ τοὺς προλαβόντας ὁρισμούς.

6. Ὅλα τὰ διοικητικὰ ταμεῖα θέλουν προσπαθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν, νὰ ἦναι προμηθευμένα μὲ τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα δι' ἓξ ἕως ὀκτὼ ἑβδομάδας, ὅθεν διατάττονται αὐστηρῶς περὶ τούτου διὰ τὸ ἑξῆς νὰ φανερώσωσιν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἡμέρας τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα σφραγιστοῦ χάρτου, τὴν ὁποίαν χρειάζονται. Αὐτὸ δὲ θέλει φροντίζει ἐγκαίρως νὰ τὴν ἀποστέλλῃ ὅσον τάχος, καὶ ταῦτα πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ.

7. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ὀκτωβ. (4 Νοεμβρ.) 1836.

434 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ τοὺς εἰς τὴν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου ἀναφορὰν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκτεθέντας λόγους, ἐγκρίνομεν νὰ μετατεθῇ ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Πλαταιῶν ἀπὸ τὸ χωρίον Κόκλα εἰς Καπαρέλη.

Η ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Σεπτεμβ. (7 Ὀκτωβρ.) 1836.

435. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ Α. Β. Μ. διὰ διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 15124 τῇ 24 Σεπτεμβρίου (6 Ὀκτωβρίου) τ. ε. ηὐδόκησε νὰ διατάξῃ τὰ ἀκόλουθα·

Τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ὠργανισμένα, εἰς τρόπον ὥστε ὀλίγον κατ' ὀλίγον θέλει γίνει δυνατὸν νὰ παύσωσιν αἱ προπαρασκευαστικαὶ κλάσεις συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 45 τοῦ ὀργανικοῦ διατάγματος· διατάττομεν ἐπομένως νὰ παύσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολαστικοῦ ἔτους 1837 ἡ πρώτη προπαρασκευαστικὴ κλάσις, καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν θέλουν ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν, αἱ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις, ὅσαι εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ ν' ἀκούσῃ τις τὰ μαθήματα τῆς 6'. κλάσεως.

Δημοσιεύεται δὲ ἡ ἀπόφασις αὕτη καὶ ἐπενθυμίζονται ἐκ νέου τὰ εἰς τὸ 10 ἄρθ. τοῦ διατάγματος τῆς 19 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς ἐνδιαλαμβανόμενα· ἐπειδὴ αἰτήσεις κατατάξεως εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν ὅταν δὲν γείνωσιν ἐγκαίρως θέλουν μείνει ἀνενέργητοι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Ὀκτωβρίου 1836.

436. ΟΘΩΝ κ τ λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Θέλοντες νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς ὑπηκόους Ἡμῶν τὰ μέσα τοῦ νὰ βεβαιῶσιν, ὅσον δύνανται ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτικὴν αὐτῶν τάξιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξήρτηνται πολλὰ τῶν πολιτῶν καὶ οἰκογενειῶν οὐσιώδη συμφέροντα·

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων.

1 Ἕκαστος δήμαρχος θέλει κρατεῖ βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα θέλει καταγράφει τὰς γεννήσεις, τοὺς γάμους καὶ τὰς ἀποβιώσεις, ὅσαι γίνουν εἰς τὸν δῆμόν του, καὶ θέλει δέχεσθαι τὰς περὶ τούτου δηλοποιήσεις. Ὅταν ὁ δήμαρχος κωλύεται, αἱ ἀνωτέρω πιστοποιήσεις θέλουν συντάττεσθαι ἀπὸ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἐκπληροῦντα τὰ χρέη τοῦ δημάρχου πάρεδρον.

2. Εἰς τὰ χωρία ὅπου δὲν ἑδρεύει ὁ δήμαρχος, αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμεναι δηλοποιήσεις, θέλουν γίνεσθαι εἰς τὸν ἐφημέριον καὶ τὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου, καὶ θέλουν στέλλεσθαι παρὰ τούτων εἰς τὸν δήμαρχον διὰ νὰ καταχωρίζωνται εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῶν τύπων τῶν ληξιαρχικῶν πιστοποιήσεων.

3. Αἱ ληξιαρχικαὶ πιστοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς ἓν βιβλίον διῃρημένον εἰς τρία μέρη, ἢ καὶ εἰς τρία ἰδιαίτερα βιβλία, τὰ ὁποῖα γράφονται διπλᾶ, καὶ περιέχουν τὸ ἓν τὰς γεννήσεις, τὸ ἄλλο τοὺς γάμους, καὶ τὸ τρίτον τὰς ἀποβιώσεις.

4. Πᾶσα πιστοποίησις ἀριθμεῖται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου, καὶ ὑπὸ τὸν αὔξοντα τοῦτον ἀριθμὸν, γράφεται τὸ ὄνομα καὶ παρώνομα ἐκείνου, ἢ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ ἡ πιστοποίησις· τὸ περιθώριον πρέπει νὰ ἦναι εὐρύχω-

ρον, ὥστε νὰ ἠμποροῦν νὰ προσθέτωνται σημειώσεις.

5. Εἰς τὰς ληξιαρχικὰς πιστοποιήσεις σημειοῦται τὸ ἔτος, ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς συντάξεώς των, τὸ ὄνομα καὶ παρώνομα, ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία ὅλων τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων.

6. Δὲν δύνανται οἱ ληξίαρχοι νὰ καταχωρίζωσιν εἰς τὰς παρ᾽ αὐτῶν συντασσομένας πιστοποιήσεις, οὔτε λόγῳ σημειώσεως, οὔτε καθ᾽ ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον, ἄλλο τι παρὰ τὰς δηλοποιήσεις, τὰς ὁποίας χρεωστοῦν νὰ κάμνουν οἱ ἐμφανιζόμενοι.

7. Καθ᾽ ἣν περίπτωσιν τὰ μέρη δὲν ὑποχρεόνονται ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως, δύνανται νὰ ἀντιπροσωπευθῶσιν δι᾽ ἐπιτρόπου φέροντος εἰδικὸν καὶ ἐπίσημον αὐτῶν ἐπιτροπικόν, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ συναφθῇ εἰς τὴν πιστοποίησιν, ἀφοῦ ὑπογραφῇ παρὰ τοῦ ληξιάρχου καὶ τοῦ παρουσιάζοντος αὐτό· ἂν ὁ παρουσιάζων τὸ ἐπιτροπικὸν δὲν ἠξεύρει, ἢ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γράψῃ, γίνεται μνεία τούτου·

8. Οἱ μάρτυρες τῶν ληξιαρχικῶν πιστοποιήσεων ὀφείλουν νὰ ἦναι ἄῤῥενες, ἐνήλικες, συγγενεῖς ἢ μή, καὶ νὰ ἐκλέγωνται παρὰ τῶν μερῶν.

9. Ὁ ληξίαρχος ἀναγινώσκει τὰς πιστοποιήσεις εἰς τοὺς ἐμφανιζομένους, ἢ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους των, παρόντων τῶν μαρτύρων.

10. Αἱ πιστοποιήσεις ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν ληξίαρχον, ἀπὸ τοὺς ἐμφανιζομένους, καὶ ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, ἢ γίνεται μνεία τῆς αἰτίας, διὰ τὴν ὁποίαν δεν ὑπέγραψαν οἱ ἐμφανιζόμενοι καὶ οἱ μάρτυρες.

11. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν σημειόνει εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἑκάστου βιβλίου τὸν ἀριθμον τῶν σελίδων, καὶ τὸ ὑπογράφει καθ᾽ ἕκαστον φύλλον. Κατ᾽ ἔτος οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς τὰ διευθύνουν εἰς τοὺς δημάρχους διὰ νὰ καταχωρίζουν τὰς ληξιαρχικὰς πιστοποιήσεις.

Ἂν τὰ βιβλία γραφῶσιν ὁλόκληρα πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ο ἐφημέριος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἄλλα συμπληρωτικά, τὰ ὁποῖα τὸν στέλλονται ἀριθμημένα, καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ὡς ἀνωτέρω.

12. Αἱ πιστοποιήσεις γράφονται εἰς τὰ βιβλία κατὰ συνέχειαν, καὶ χωρὶς ν᾽ ἀφίνεται κενὸς τόπος.

Τὰ σβύσματα καὶ αἱ παραπομπαὶ ὑπογράφονται, ὡς καὶ ἡ πιστοποίησις αὐτή.

Αἱ συγκοπαὶ δὲν συγχωροῦνται, αἱ δὲ χρονολογίαι, γράφονται ὁλόγραφοι.

13. Εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους ὁ δήμαρχος κλείει τὰ βιβλία καὶ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνος ἓν τῶν διπλῶν τούτων παρακατατίθεται εἰς τ᾽ ἀρχεῖα τοῦ δημαρχείου· τὸ ἄλλο παραδίδεται εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρει[α]
ὑπάγεται ὁ δήμαρχος.

Μὲ τὸ δεύτερον διπλοῦν ἐναποτίθενται καὶ τ[ὰ]
ἐπιτροπικά, καὶ ὅσα ἄλλα ἔγγραφα συνάπτοντ[αι]
εἰς ἕκαστον ληξιαρχικὸν βιβλίον, τὰ ὁποῖα πρ[έ]-
πει νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν παρουσιά-
ζοντα καὶ τὸν ληξίαρχον.

14. Οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς ὀ-
φείλουν νὰ ἐξακριβόνουν τὴν κατάστασιν τῶν βι-
βλίων, ὅταν ἀποθέτωνται εἰς τὸ γραφεῖον τ[οῦ]
δικαστηρίου, καὶ νὰ συντάσσουν ἔκθεσιν τῆς ἐξ[ε]-
τάσεώς των, καὶ ἂν ἀνακαλύψωσιν εἰς αὐτὰς πα-
ραβάσεις, ἢ πταίσματα τῶν ληξιάρχων, νὰ ἐξαι-
τῶνται τὴν νόμιμον τιμωρίαν των.

15. Ἡ ἐξακρίβωσις αὔτη δὲν δίδει οὔτε εἰ[ς]
τὸν εἰσαγγελέα, οὔτε εἰς τὸ δικαστήριον τὸ δι-
καίωμα τοῦ νὰ κάμουν αὐτεπαγγέλτως καμμία[ν]
μεταβολὴν εἰς τὰ βιβλία· εἰς πᾶσαν περίπτωσι[ν]
καὶ δι᾽ ὁποιανδήποτε διόρθωσιν προαπαιτεῖτα[ι]
ἡ αἴτησις ἑνὸς τῶν ἐχόντων συμφέρον μερῶν, κα[ὶ]
εἰς τὴν δίκην κάλεσις ὅλων.

16. Ἕκαστος δύναται νὰ λάβῃ ἀπὸ τοὺς φύ-
λακας τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων ἀντίγραφα τῶ[ν]
πιστοποιήσεων, τὰ ὁποῖα γενόμενα ἀπαράλλα-
κτα μὲ τὸ πρωτότυπον, καὶ ἐπικυρούμενα ἀπ[ὸ]
τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, φέρουν πλήρη πί-
στιν, ἂν δὲν κατηγορηθοῦν ὡς πλαστὰ ἢ νενο-
θευμένα.

17. Ὁσάκις εἰς τὸ περιθώριον ληξιαρχικο[ῦ]
τινος ἐγγράφου καταχωρισμένου ἤδη εἰς τὸ βι-
βλίον, απαιτεῖται νὰ σημειωθῇ ἄλλο ὁμοίου εἴ-
δους ἔγγραφον, ἡ σημείωσις αὔτη γίνεται κατ᾽ αἴ-
τησιν τῶν μερῶν, παρὰ μὲν τοῦ ληξιάρχου ἐπ[ὶ]
τοῦ ἤδη ἐν χρήσει ἢ τοῦ ἐν τῷ δημαρχείῳ παρα-
κατεθειμένου βιβλίου, παρὰ δὲ τοῦ γραμματέ[ως]
τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ δικαστικῷ γραφεί[ῳ]
παρακατατεθέντων. Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο ὁ λη-
ξίαρχος χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ ἐντὸς τριῶν ἡ-
μερῶν τὸν παρὰ τῷ εἰρημενῳ δικαστηρίῳ εἰσαγ-
γελέα, ὅστις φροντίζει νὰ γενῇ ἡ σημείωσις ἀκρι-
βῶς ὁμοία καὶ εἰς τὰ δύο βιβλία.

18. Πᾶς φύλαξ ληξιαρχικῶν βιβλίων εἶναι πο-
λιτικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐπιγενομένας τυχὸ[ν]
παραφθοράς, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματ[ος]
τῆς κατὰ τῶν αὐτουργῶν τῶν παραφθορῶν ἀνα-
γωγῆς.

ΚΕΦΑΛ. Γ΄.

Περὶ τῶν πιςοποιήσεων τῶν γεννήσεω[ν]

19. Ὁσάκις γεννηθῇ παιδίον, ὁ πατὴρ ἢ [ἐν]
ἐλλείψει αὐτοῦ ἡ μαμή, ἢ ὁποιοσδήποτε ἄλλος πα-
ρευρεθῇ εἰς τὴν γέννησιν, ὀφείλει νὰ τὴν φανερώ[σῃ]
εἰς τὸν δήμαρχον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Ἂν ἡ μήτηρ γεννήσῃ εἰς ξένην οἰκίαν, ὁ οἰκ[ο]-
δεσπότης ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν φανέρωσιν πρ[ὸς]
τὸν ληξίαρχον.

20. Ὁ ληξίαρχος, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει [νὰ]
ἐπιδεικνύεται πάντοτε τὸ νεογέννητον τέκνον,

φείλει νὰ συντάττῃ ἀμέσως τὴν γνωστοποίησιν τῆς γεννήσεώς του, παρόντων δύο μαρτύρων.

21. Εἰς τὴν πιστοποίησιν σημειοῦται τὸ ἔτος, ὁ μὴν, ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα καὶ ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, τὸ γένος τοῦ παιδίου, καὶ τὸ ὄνομά του, ἂν ἔχῃ ἤδη, τὸ ὄνομα καὶ παρώνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς καὶ τῶν μαρτύρων.

Ἂν τὸ παιδίον δὲν εἶχεν ἀκόμη ὄνομα, καθ' ὃν καιρὸν ἐσυντάχθη ἡ πιστοποίησις, προστίθεται τοῦτο μετὰ τὴν βάπτισίν του παρὰ τοῦ ληξιάρχου εἰς τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου, ἐπὶ τῇ δηλοποιήσει τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἐφημερίου τοῦ τελέσαντος τὴν βάπτισιν.

22. Ὅποιος εὕρῃ νεογέννητον παιδίον, ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν φανέρωσίν του εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ μέρους ὅπου τοῦτο εὑρέθη, ὁ δὲ ληξίαρχος λαμβάνει πρόνοιαν διὰ τὸ τέκνον, συντάσσει τὴν πιστοποίησιν τῆς γεννήσεώς του, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει γίνει ἔκθεσις λεπτομερὴς, ὡς θέλει ἀναφέρεσθαι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ εἰκαζομένη ἡλικία τοῦ παιδίου, τὸ γένος του, τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον θέλει τῷ δοθῇ, ἡ πολιτικὴ Ἀρχὴ, εἰς ἣν θέλει παραδοθῇ.

23. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2, αἱ δηλοποιήσεις γίνονται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ἱερέα καὶ τὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου, οἵτινες φυλάττοντες τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5-10 τοῦ παρόντος νόμου, λαμβάνουν σημείωσιν ὅλων τῶν πρὸς πιστοποίησιν ἀπαιτουμένων κατὰ τὰ ἄρθρα 20, 21 καὶ 22.

24. Ἂν τὸ παιδίον γεννηθῇ εἰς θαλασσοπορίαν, ἡ πιστοποίησις τῆς γεννήσεως θέλει συνταχθῇ ἐντὸς τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, παρόντων τοῦ πατρὸς, ἂν ἦναι ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ δύο μαρτύρων ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου ἢ, εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν, ἐκ τοῦ πληρώματος.

Τὴν πιστοποίησιν ταύτην συντάσσει ἐπὶ μὲν τῶν πολεμικῶν πλοίων, ὁ φροντιστής· ἐπὶ δὲ τῶν ἐμπορικῶν, ὁ πλοίαρχος· καταχωρίζεται δὲ ἡ πιστοποίησις εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ ναυτολογίου.

25. Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον ἀράξει δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν ἄλλην παρὰ τὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὁ φροντιστὴς ἢ ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποθέσῃ δύο ἀντίγραφα τῆς συνταχθείσης παρ' αὐτοῦ πιστοποιήσεως τῆς γεννήσεως, ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ ἰδίου, εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ τόπου, ἢ τὸν ἐκπληροῦντα τὰ λιμεναρχικὰ ἔργα, ἂν ὁ λιμὴν ἦναι ἑλληνικὸς, ἢ εἰς τὸν πρόξενον ἂν ὁ λιμὴν ἦναι ξένος.

Τὸ ἓν τῶν ἀντιγράφων τούτων θέλει μείνει εἰς τὸ λιμεναρχεῖον, ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξενείου, καὶ τὸ ἄλλο θέλει πεμφθῇ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα, ὅστις στέλλει ἀντίγραφον πιστοποιημένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου, ἢ τῆς μητρὸς, ἂν ὁ πατὴρ ἦναι ἄγνωστος· τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς ληξιαρχικὸν βιβλίον.

26. Ὅταν τὸ πλοῖον ἀράξῃ δι' ἀφοπλισμὸν, ὁ πλοίαρχος ἀποθέτει τὸ ναυτολόγιον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ λιμενάρχου, ὅστις πέμπει ἀντίγραφον τῆς πιστοποιήσεως τῆς γεννήσεως ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου, ἢ τῆς μητρὸς, ἂν ὁ πατὴρ ἦναι ἄγνωστος. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον.

27. Πᾶσα πιστοποίησις νομιμοποιήσεως παιδίου καταχωρίζεται εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον κατὰ τὴν χρονολογικήν τάξιν της, καὶ γίνεται μνεία αὐτῆς εἰς τὸ περιθώριον τῆς πιστοποιήσεως τῆς γεννήσεως, ἂν ὑπάρχῃ.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ πιστοποιήσεων τοῦ γάμου.

28. Ὁσάκις τελεσθῇ γάμος, οἱ σύζυγοι καὶ ὁ ἐφημέριος ὁ τελέσας τὸ γάμον, ὀφείλουν νὰ τὸν φανερώσωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν ληξίαρχον, οὗτος δὲ συντάσσει ἀμέσως τὴν πιστοποίησιν τοῦ γάμου, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν δύο συζύγων τοῦ τελέσαντος τὸν γάμον ἐφημερίου καὶ δύο μαρτύρων.

29. Ἡ πιστοποίησις τοῦ γάμου θέλει περιέχει·

α'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἡλικίαν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συζύγων·

β'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων·

γ'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν μαρτύρων, καὶ τὴν δηλοποίησιν, ἂν ἦναι συγγενεῖς ἢ ἀγχιστεῖς τῶν μερῶν κατά τινα γραμμὴν καὶ βαθμόν·

δ'. Τὴν γενομένην παρὰ τοῦ ἐφημερίου εὐλόγησιν τοῦ γάμου, καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἣν ἐτελέσθη ὁ γάμος.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Περὶ τῶν πιστοποιήσεων τῆς ἀποβιώσεως.

30. Κανεὶς ἐνταφιασμὸς δὲν θέλει γίνεσθαι ἄνευ ἀδείας τοῦ ληξιάρχου, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν δίδῃ συμφώνως μὲ τὰς περὶ τούτου ἀστυνομικὰς διατάξεις, ἀφοῦ ἐπισκεφθῇ αὐτοπροσώπως τὸν νεκρὸν, καὶ βεβαιωθῇ περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

31. Ὁ ληξίαρχος, ἀφοῦ ἐνταφιασθῇ ὁ νεκρὸς, ὀφείλει ἀμέσως νὰ συντάξῃ τὴν πιστοποίησιν τῆς ἀποβιώσεως παρόντων δύο μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἦναι συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος (ἐὰν παρευρίσκωνται τοιοῦτοι), καὶ νὰ ὑπογράψουν τὴν πιστοποίησιν, ἂν ἠξεύρουν νὰ γράψουν, εἰδὲ μὴ, γίνεται μνεία τούτου.

32. Ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποβιώσεως περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ ἂν ἦτον ἔγγαμος, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἄλλου συζύγου, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα καὶ παρώνομα, τὴν

ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν μαρτύρων.

Η ῥηθεῖσα πιστοποίησις περιέχει προσέτι, καθ' ὅσον εἶναι δυνατὸν, τὸ ὄνομα καὶ παρώνομα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν τῶν γονέων τοῦ ἀποθανόντος καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του.

33. Ἂν ὁ ληξίαρχος ἐπισκεπτόμενος νεογέννητον παιδίον, τὸ εὕρῃ νεκρὸν, ὀφείλει νὰ μὴν ἐκφράσῃ εἰς τὴν πιστοποίησιν τῆς ἀποβιώσεως ὅτι ἀπέθανεν ἀλλὰ μόνον ὅτι δὲν τὸ εἶδε ζωντανόν· ἡ ἔκθεσίς του δὲν πρέπει ν' ἀφήσῃ καμμίαν πρόληψιν, ὅτι ἐγεννήθη ζῶν ἢ νεκρόν.

Ὁ ληξίαρχος συμπεριλαμβάνει προσέτι εἰς τὴν πιστοποίησιν τὰς δηλοποιήσεις τῶν μαρτύρων διὰ τὸ ὄνομα καὶ παρώνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων τοῦ παιδίου, καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἣν ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρός του.

34. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν βιαίου θανάτου, ἐκτελέσεως καταδίκης κεφαλικῆς, ἢ ἀποβιώσεως γενομένης ἐντὸς τῶν φυλακῶν, ἢ τῶν εἱρκτῶν, δὲν γίνεται εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία μνεία περὶ τῶν περιστάσεων τούτων, ἀλλ' αἱ πιστοποιήσεις τῆς ἀποβιώσεως συντάσσονται κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἄρθρ. 31 καὶ 32 τύπους.

35. Ὅταν ὑπάρχουν σημεῖα ἢ ἐνδείξεις βιαίου θανάτου, ἢ ἄλλαι περιστάσεις, αἵτινες δίδουν ἀφορμὴν εἰς ὑποψίας αὐτοῦ, ἐνταφιασμὸς δὲν θέλει γίνεσθαι πρὶν ἢ ἀνακριτικός τις ὑπάλληλος κάμῃ αὐτοψίαν τοῦ νεκροῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ καταστρώσει ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως τοῦ νεκροῦ σώματος, τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸ περιστάσεων, καὶ τῶν πληροφοριῶν, ὅσας δυνηθῇ νὰ συνάξῃ διὰ τὸ ὄνομα καὶ παρώνομα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος.

36. Ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ ἀμέσως εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, ὅπου εὑρέθη ὁ ἀποθανὼν, μόνον τὰς πληροφορίας, ὅσας κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐσύναξε, καὶ κατ' αὐτὰς συντάσσεται ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποβιώσεώς του.

Ὁ ληξίαρχος στέλλει ἀντίγραφον τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης πρὸς τὸν ἐφημέριον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος, ἂν ἦναι γνωστή.

37. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2 ὁ πάρεδρος θέλει δίδει τὴν πρὸς ἐνταφιασμὸν ἄδειαν, καὶ παραλαμβάνων τὸν εφημέριον, θέλει λαμβάνει σημείωσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 ἀπαιτουμένων πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀποβιώσεως, φυλάττων τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 — 10 τοῦ παρόντος νόμου.

38. Οἱ γραμματεῖς τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ὀφείλουν νὰ στέλλουν ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων, ὅσαι φέρουν ποινὴν θανάτου, πρὸς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, ὅπου ἔγεινεν ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταδίκης, ὅλας τὰς πληροφορίας ὅσας ἀναφέρει τὸ 32 ἄρθρον, καὶ κατ' αὐτὰς συντάσσεται ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποβιώσεως.

39. Ἐὰν συμβῇ ἀποβίωσις εἰς θαλασσοπορίαν, ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποβιώσεως θέλει συνταχθῇ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν, παρόντων δύο μαρτύρων ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου, ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν, ἐκ τοῦ πληρώματος· τὴν πιστοποίησιν ταύτην συντάσσει ἐπὶ μὲν τῶν πολεμικῶν πλοίων ὁ φροντιστὴς, ἐπὶ δὲ τῶν ἐμπορικῶν ὁ πλοίαρχος, καταχωρίζεται δὲ ἡ πιστοποίησις εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ ναυτολογίου.

40. Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον ἀράξει δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν ἄλλην παρὰ τὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὁ φροντιστὴς, ἢ ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποθέσῃ δύο ἀντίγραφα τῆς συνταχθείσης παρ' αὐτοῦ πιστοποιήσεως, τῆς ἀποβιώσεως, κατὰ τὸ 25 ἄρθρον.

Ὅταν τὸ πλοῖον ἀράξῃ δι' ἀφοπλισμὸν, ὁ πλοίαρχος ἀποθέττει τὸ ναυτολόγιον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ λιμενάρχου, ὅστις πέμπει ἀντίγραφον τῆς πιστοποιήσεως τῆς ἀποβιώσεως, ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ, εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον

ΚΕΦΑΛ. ς'.

Περὶ τοῦ πίνακος καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν πιστοποιήσεων καὶ τῶν ἀντιγράφων αὐτῶν.

41. Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουν νὰ συντάσσουν κατὰ πάντα Ἰανουάριον πίνακα ὅλων τῶν γεννήσεων, τῶν γάμων καὶ τῶν ἀποβιώσεων τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ νὰ τὸν πέμπουν εἰς τὸν διοικητὴν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται.

Οἱ Διοικηταὶ στέλλουν διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ ὅλους τοὺς πίνακας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

42. Οἱ ληξίαρχοι λαμβάνουν εἴκοσι πέντε λεπτὰ διὰ πᾶσαν πιστοποίησιν γεννήσεως καὶ 50 λεπτὰ διὰ πᾶσαν πιστοποίησιν γάμου.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

43. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1837.

44. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνοντος διὰ τοῦτο ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) π. ε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρ. (1 Νοεμβρ.) 1836.

———

457. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ Πειραιῶς δὲν ἠθέλησαν νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς φιλικὸν καὶ εὔλογον συμβιβασμὸν καὶ νὰ λάβωσιν ἀντὶ τῶν γηπέδων των, ἄλλα ὅμοια ἀπὸ τὰ δια-

θέσιμα εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ λιμένος, κατὰ τὸ 8 ἄρ. τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6) Ἰουνίου Β. διατάγματος·

Θεωροῦντες ὅτι ὁ συνοικισμὸς τῶν Χίων εἰς Πειραιᾶ δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, ἐὰν δὲν παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς ὅλαι αἱ εὑρισκόμεναι εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀνεγερθησομένης πόλεώς των γαῖαι· ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς προκυψούσας ἀπὸ τὸν συνοικισμὸν τοῦτον ὠφελείας·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, θεωρήσαντες τὸ ἄρθρον 49 τοῦ ὀργανικοῦ Διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ζητήσαντες τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ μὴ οἰκοδομηθέντα γήπεδα πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰσόδου τοῦ Πειραιῶς ἀναγκαιοῦν εἰς δημοσίους σκοποὺς, καὶ ἕνεκα τούτου ὅτι πρέπει νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ τὰ διανείμῃ εἰς τοὺς Χίους, χάριν τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ συνοικισμοῦ των, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν ἐν τῷ παρόντι τὰ ἑξῆς·

1. Ὅλα τὰ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς γήπεδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ᾠκοδομήθη, μεταβαίνουσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δήμου, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, διὰ νὰ παραχωρηθῶσι παρ' αὐτοῦ πάλιν εἰς τοὺς Χίους διὰ τὸν συνοικισμόν των, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου τύπους.

2. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρω ὁρισμοῦ τὰ μέρη ἐκεῖνα τῶν ἰδιοκτητῶν γηπέδων, τὰ ὁποῖα παραχωροῦνται εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε κυρίους των, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

200 Τετρ. Βασιλικοὺς πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας μέχρι τοῦ ἡμίσεως στρέμματος·

400 Τετρ. πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας μέχρι ἑνὸς στρέμματος·

600 Τετρ. πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας ἐπέκεινα τοῦ ἑνὸς στρέμματος, καὶ

800 Τετρ. πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας ἐπέκεινα τῶν δύο στρεμμάτων.

Ἐὰν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) τ. ε. ἐπωλήθη γήπεδον ἰδιόκτητον εἰς περισσοτέρους ἰδιώτας, ἡ ἀνωτέρω ἐξαίρεσις δύναται νὰ γενῇ μόνον πρὸς ὄφελος ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ῥητῶς ἀνετέθη τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπὸ τὸν προκάτοχον ἰδιοκτήτην, ἢ εἰς ὄφελος τοῦ ὁποίου, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης προφυλάξεως, οἱ ἀγορασταὶ τῶν ἐπιλοίπων τεμαχίων ἤθελαν τὸ παραχωρήσει ἐπισήμως.

3. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 σημειωθέντων γηπέδων πρέπει ν' ἀποζημιωθῶσι μὲ γήπεδα τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, κείμενα ἐντὸς τοῦ σχεδίου τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ Πειραιῶς, κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν εὑρισκομένης ἰδιοκτησίας των. Δι' ἐκατ' ἐξαίρεσιν παραχωρήσεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἐκπίπτονται ἐνταῦθα.

4. Διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 3, διαιροῦνται τὰ γήπεδα ἀναλόγως τῆς θέσεώς των εἰς τρεῖς κατηγορίας·

ά. Τὰ παρὰ τὴν θάλασσαν κείμενα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν.

β'. Τὰ εἰς τὰς κυρίας ὁδοὺς καὶ παρὰ τὰς πλατείας κείμενα ἀνάγονται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

γ'. Τὰ λοιπὰ σχηματίζουσι τὰ τῆς τρίτης κατηγορίας.

5. Εἰς τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 σημειωθέντα τρόπον ἀποζημιώσεως δὲν ἔχουν δικαίωμα ἐκεῖνοι οἱ ἰδιοκτῆται, ὅσοι εὑρισκόμενοι μὲν κατὰ τὸ παρὸν ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰς διάστημα τεσσάρων ἑβδομάδων δὲν ἐμφανισθῶσι· διατρίβοντες δὲ πρὸς τὸ παρὸν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν δὲν ἀναγγείλωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν σημειωθεῖσαν εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἐπιτροπὴν, ζητοῦντες τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην.

Μετὰ τὴν ἄνωθεν προθεσμίαν τὸ δημόσιον εἶναι μόνον ὑπόχρεον νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀξίαν τοῦ γηπέδου κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς, καὶ δύναται νὰ διαθέτῃ ἀλλεοτρόπως, περὶ τῶν φυλαχθέντων πρὸς ἀποζημίωσιν αὐτῶν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς γηπέδων.

6. Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 5 διορισθείσης ἀποζημιώσεως μὲ γήπεδα, ἢ μὲ χρήματα, καθὼς καὶ ἡ παραχώρησις τῶν εἰς τὸ ἄρθρον δύο φυλαχθέντων οἰκοπέδων ἀναντίθεται εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας δύο μέλη ἐκλέγονται ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν παραχωρουμένων γηπέδων, καὶ δύο ἀπὸ τὰς γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Τὸ πέμπτον μέλος εἶναι ὁ δήμαρχος τοῦ Πειραιῶς.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἀμέσως προσκαλέσει διὰ προκηρύξεως τοὺς εἰρημένους ἰδιοκτήτας, νὰ ἐκλέξουν ἀφ' ἑαυτῶν τὰ δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της.

8. Ἐὰν δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν προκήρυξιν ταύτην οἱ ἰδιοκτῆται δὲν συμφωνήσουν περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δύο μελῶν, τὰ ὁποῖα χρεωστοῦν νὰ προτείνωσιν ἐγγράφως εἰς τὴν Γραμματείαν, τότε αὕτη τὰ διορίζει αὐτεπαγγέλτως, ἐκλέγουσα ὅμως πάντοτε αὐτὰ μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν.

9. Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς οἱ ἰδιοκτῆται εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἐπιτρόπου των θέλουν παρουσιάσει εἰς αὐτὴν τοὺς τίτλους τῶν ἰδιοκτησιῶν των, καὶ δείξουσιν ἐπὶ τῶν τόπων τὰ ὅρια αὐτῶν. Ἐπὶ τούτῳ θέλει δοθῇ διορία, εἰς μὲν τοὺς ἐνταῦθα εὑρισκομένους 8 ἡμερῶν, εἰς δὲ τοὺς διατρίβοντας εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου 15.

10. Αἱ ἰδιοκτησίαι αὗται θέλουν καταμετρᾶσθαι ἀπὸ γεωμέτρην καὶ καταγράφεσθαι εἰς πρωτόκολλον ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις θέλει ἀκολου-

θέτει εἰς τοῦτο τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 σημειωθεῖσαν τάξιν.

11. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταδείξει εἰς ἕνα ἕκαστον ἰδιοκτήτην τὸ διὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορισθὲν μέρος τῆς ἰδιοκτήτου γῆς του.

12. Ἐὰν μετὰ τὴν παραχώρησιν ταύτην μένῃ ἔκτασίς τις τῆς ἐπιλοίπου ἰδιοκτήτου γῆς μὴ ὑπερβαίνουσα τοὺς 100 τετρ. πήχεις, μεμονωμένη ἀπὸ τὰς λοιπὰς γαίας τὰς μενούσας διὰ τοὺς Χίους, τότε καὶ τὸ ὑπόλοιπον τούτων τῶν πηχῶν ἀφίνεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην του.

13. Ἐὰν παρελθουσῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 δύο προθεσμιῶν, δὲν ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, θέλει προχωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ἰδιοκτησιῶν.

14. Ἀφοῦ καταμετρηθῶσιν αἱ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἰδιόκτητοι γαῖαι, καὶ καταγράψῃ ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὰς εἰς τὸ πρωτόκολλον, θέλουν καταγραφῇ εἰς αὐτὸ καὶ ὅσαι γαῖαι εἶναι ἀναγκαῖαι πρὸς ἀποζημίωσιν, καὶ αἱ ὁποῖαι θέλουν ληφθῇ ἐκ τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἐθνικῶν πάσης κατηγορίας γαιῶν.

15. Ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τὰ παράλια τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς πόλεως κειμένων γαιῶν, αἵτινες διετέθησαν ἄλλως πως διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) Β. Διατάγματος, ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως εὑρισκόμενα ἐθνικὰ γήπεδα θέλουν χρησιμεύσει διὰ τὴν προκειμένην ἀποζημίωσιν.

16. Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως ὀφείλει νὰ παρατηρῇ καὶ ἐξετάζῃ μετ' ἀκριβείας, ὥστε τὰ εἰς ἀλλαγὴν δοθησόμενα γήπεδα, νὰ κεῖνται ὡς ἔγγιστα εἰς ἀναλόγους θέσεις μ' ἐκείνας τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ νὰ ἦναι γεγραμμένα κατὰ σειρὰν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ὡς πρὸς τὴν θέσιν των.

17. Καταστρωθέντος τοῦ δευτέρου πρωτοκόλλου οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 σημειωθέντων τόπων θέλουν ἐκλέγει ἀπὸ τὰ καταγραφέντα εἰς αὐτὸ καὶ σημειωθέντα ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ σχέδιον τὰ ἀνάλογα μὲ τὰ ἰδιόκτητά των γήπεδα. Ὁ τὴν καλητέραν θέσιν κατέχων εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἰδιοκτήτης θέλει ἐκλέγει πρῶτος τὰ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος εἰς ἀντάλλαγμα δοθησόμενα εἰς αὐτὸν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ποσότητος τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν του. Ὁ δεύτερος ἐκλέγει μετὰ τὸν πρῶτον καὶ καθεξῆς.

18. Ἐὰν δύο ἢ πολλοὶ κτηματίαι ἔχωσι γήπεδα εἰς θέσεις ἰσοτίμους, ἡ προτίμησις τῆς ἐκλογῆς ἀποφασίζεται διὰ κλήρου.

19. Ἐπειδὴ ἠμπορεῖ πολλάκις νὰ συμπέσῃ εἰς ἀντάλλαγμα διανομὴ τῶν κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πόλεως γηπέδων, ὥστε μετὰ τὴν τελείαν ἀποζημίωσιν ἰδιοκτήτου τινὸς νὰ μείνῃ μέρος γῆς ἡνωμένον μὲ τὰς γαίας του, καὶ μὴ συνεχόμενον μὲ ἄλλο δημόσιον γήπεδον, οὔτε ὑπερβαῖνον τὴν ποσότητα 100 τετραγ. πηχῶν, τότε παραχωροῦνται καὶ αὐταὶ αἱ πήχεις εἰς τὸν ἴδιον ἰδιοκτήτην, ὅστις κατ' ἀρέσκειάν του, ἢ πληρώνει τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἐπὶ ἐκτιμήσει γενομένῃ μετὰ ταῦτα, ἢ κρατεῖται ἡ ποσότης ἐκείνη ἀπὸ τὴν ἀφεθεῖσαν εἰς αὐτὸν γῆν, ἐπὶ τῆς εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἰδιοκτησίας του. Ἐὰν δὲ τὸ τεμάχιον τοῦτο εἶναι περιπλέον τῶν 100 τετραγ. πηχῶν, τότε παραχωρεῖται εἰς ὅντινα θέλει καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτήσῃ τοιοῦτον γήπεδον εἰς ἀποζημίωσιν, ἢ μένει διαθέσιμον εἰς τὸ δημόσιον.

20. Ἐὰν εἰς γαίας, τὰς ὁποίας ὁ ἀποξενωθεὶς ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος ἰδιοκτήτης ἐκλέξῃ διὰ νὰ λάβῃ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος, ὡς ἀντάλλαγμα, λείπουν ὀλιγώτερα τῶν 100 πηχῶν πρὸς ἀποπλήρωσιν τῆς ὁλικῆς ποσότητος, καὶ δὲν εὑρίσκεται ἄλλο ἰσομεγέθες τεμάχιον διὰ νὰ λάβῃ, τότε παραχωρεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτὸ τὸ ἔλλειπον ἀπὸ τὰς εἰς τὸ δεξιὸν ληφθείσας γαίας του, ἐκτὸς τῶν ὅσων τῷ ἀφέθησαν κατὰ τὸ 11 ἄρθρον.

21. Εἰς ἄλλας ὀλιγώτερον σημαντικὰς περιπτώσεις, περὶ ἀποζημιώσεως διαφορῶν, ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ὁριστικῶς διὰ πλειοψηφίας, ἔχουσα πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν δικαιοσύνην.

22. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς θέλει μᾶς καθυποβληθῇ περὶ τούτου ἀναφορὰ, διὰ νὰ διατάξωμεν τὸ περὶ παραδόσεως τῶν ἀπαιτουμένων τίτλων εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος ἰδιοκτήτας.

Ἀφοῦ πρῶτον συνταχθῶσιν οἱ τῆς ἰδιοκτησίας οὗτοι τίτλοι, καὶ παραδοθῶσιν εἰς τὴν δημαρχίαν τοῦ Πειραιῶς διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς οὓς ἀνήκει, τότε εἰμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους.

23. Οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἀναγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ 5 ἄρθρου, πρέπει νὰ μένωσιν εἰς κατάσχεσιν, ἄχρις ὅτου μηνύσωσιν ἑαυτοὺς οἱ ἀπαλλοτριωθέντες.

Παρελθούσης δὲ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ σημειουμένης προθεσμίας, οἱ τίτλοι θέλουν ἐπιστραφῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀφοῦ πληρώσῃ αὐτὴ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἢ εἰς τοὺς ἐντολεῖς αὐτῶν, ἢ παρακαταθέσῃ τὴν κατ' ἐκτίμησιν ἀναλογοῦσαν ἀξίαν, κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθ. 5.

24. Τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντέλλονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος προσωρινοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρ. (1. Νοεμβρ.) 1836.

458. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Αἱ κατὰ παντὸς στρατιωτικοῦ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης παρὰ τῶν κακουργιοδικῶν καταγι-

νομένας ἐπὶ κακουργήματι ποινάς, δὲν θέλουν ἐκτελεῖσθαι, πρὶν εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἢ ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, καὶ γενῇ δι' αὐτῆς ἡ ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ ἀξιώματος καθαίρεσις τοῦ καταδικασθέντος.

2. Τῆς καθαιρέσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ γενῇ ἀποποίησις, οὐδὲ νὰ χρησιμεύσῃ αὕτη πρὸς ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως· ἀλλὰ πρέπει ἐντὸς εἴκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν νὰ ἐνεργηθῇ ἡ καθαίρεσις· ὑποτίθεται δὲ πάντοτε ὡς γενομένη· ἡ δὲ ποινικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ἅμα παρέλθουν εἴκοσιν ἡμέραι μετὰ τὴν κοινοποίησιν της.

3. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε.

4. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

———

459. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας παρατηρήσαντες, ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 44 τῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ τοῦ σήμερον ἐκδοθέντος νόμου διαταττομένων, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ διατάγματος ὁ τρόπος, καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὴν ὑπερτάτην ἐκκλησιαστικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν Ἀρχὴν ἡ περὶ τῆς ἐπὶ κακουργήματι καταδίκης τῶν κληρικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν εἰδοποίησις, ὡς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 44, ἐδαφ. 3 διαλαμβάνει, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἅμα κατασταθῇ ἀμετάκλητος (irrevocable) ἡ κατὰ κληρικοῦ, στρατιωτικοῦ, ἢ ναυτικοῦ τινος ποινὴν κακουργήματος καταγινώσκουσα ἀπόφασις, ὁ ἁρμόδιος εἰσαγγελεὺς συντάττει εἰδοποίησιν ἀποτεινομένην πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἢ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἢ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὴν παραδίδει ἢ τὴν στέλλει πρὸς ἕνα τῶν κλητήρων τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν εἰρημένων Ἀρχῶν, διὰ νὰ γενῇ κατὰ τάξιν ἡ ἐπίδοσις.

2. Ἡ εἰδοποίησις πρέπει νὰ ἦναι προσηκόντως χρονολογημένη, ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως, καὶ ἐσφραγισμένη μὲ τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ σφραγῖδα· θέλει δὲ διαλαμβάνει·

α. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἀξίωμα, τὴν κατοικίαν καὶ πᾶν ἄλλο οὐσιῶδες ἀπαιτούμενον πρὸς ἀκριβῆ χαρακτήρησιν τοῦ καταδικασθέντος κληρικοῦ, στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ·

β. Τὴν καταγνωσθεῖσαν ποινήν·

γ. Πρόσκλησιν πρὸς τὴν ὑπερτάτην ἐκκλησιαστικήν, ναυτικὴν ἢ στρατιωτικὴν Ἀρχήν, τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 44 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἢ διὰ τοῦ σημερινοῦ νόμου, διατασσομένην καθαίρεσιν ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας.

3. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἐπιδίδεται, ἐπὶ μὲν κληρικῶν, εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπὶ δὲ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν, εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἢ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἰδίαις χερσίν· οὗτοι δὲ χρεωστοῦν νὰ ὑπογράφουν τὴν τῆς ἐπιδόσεως ἀπόδειξιν, τὴν ὁποίαν ὁ κλητὴρ ἀποστέλλει πρὸς τὸν παραγγείλαντα εἰσαγγελέα.

4. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἢ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία, ἐκτελεσθείσης τῆς καθαιρέσεως, στέλλουν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἔγγραφον περὶ τούτου εἰδοποίησιν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως.

5. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

———

460. Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ ἐλευθέρα πόλις τοῦ Ἀμβούργου (ville libre Anséatique d'Hambourg), κατὰ συνέπειαν τῆς περὶ ἀμοιβαιότητος τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων κηρυχθείσης προσφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διέταξε νὰ μὴ καθοποβάλλωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς λιμένας της τὰ ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν πλοῖα εἰς ἄλλα λιμενικὰ δικαιώματα, εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα μόνα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται αὐτὰ τὰ πλοῖα τῆς ἐλευθέρας πόλεως, καὶ ὅτι ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, ὥςε τὰ αὐτὰ νὰ ληφθῶσι μέτρα, λόγῳ ἀμοιβαιότητος, ὡς πρὸς τὰ προσορμιζόμενα εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας πλοῖα ὑπὸ σημαίαν τῆς ἐλευθέρας πόλεως Ἀμβούργου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1836.

——

461 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Οἱ διὰ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τῶν 13 (25) Ὀκτ. τ. ε. καθυποβληθέντες κατάλογοι τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835 μὲ τὴν αὐτοὺς συνοδεύουσαν ἔκθεσιν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν.

Ἡ γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δημοσιεύσει αὐτὴν καὶ ἐκείνους κατὰ τὸ πλῆρες αὐτῶν περιεχόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπισήμως ὁμοῦ μὲ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν. Βαθμηδὸν θέλει δημοσιευθῶσιν ἐπισήμως διὰ τῆς ἰδίας ἐφημερίδος καὶ οἱ εἰδικοὶ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων, ὅλων κοινῶς τῶν Γραμματειῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρ. 1836.

——

462. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ προηγηθέντος Διατάγματος τῶν 16 (28) Ὀκτωβρίου ὑπ' ἀριθ' 16529 δημοσιεύεται πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ἡ ἑπομένη ἀναφορὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα περὶ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835 ἔτους, μὲ τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα ἔγγραφα, δηλαδὴ τὰς τρεῖς γενικὰς καταστασεις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Βασιλείου τὰς κατὰ τὰ ῥηθέντα ἔτη, καὶ μὲ τὴν συνοδεύσασαν αὐτὰ ἔκθεσιν.

Μεγαλειότατε!

Κατὰ συνέπειαν τῆς Βασιλικῆς ἀποφάσεως λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ καθυποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1833, 1334 καὶ 1835, συνωδευμένους μὲ τὴν ἐπισυνημμένην ἔκθεσιν.

Ἡ Ἑλλὰς ἀνεξάρτητος, Κράτος Βασιλευόμενον, νέος κρῖκος προσκολλημένος εἰς τὴν μεγάλην τῶν πολιτισμένων τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν ἅλυσσον, ἔπεται νὰ ἦναι καὶ εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς καιροὺς τὸ ἀντικείμενον τῆς μελέτης καὶ τῶν παρατηρήσεων, ὄχι μόνον τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν πεπαιδευμένων, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν σκεπτομένων ἀνθρώπων. Ὁ καθεὶς σκέπτεται, ὁ καθεὶς ἐρωτᾷ « ἔχει ἆρά γε τὸ Ἑλλ Κράτος ἐν ἑαυτῷ τ' ἀπαιτούμενα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀναπτυσσόμενα ὀλίγον κατ' ὀλίγον δύνανται νὰ τὸ ἀποκαταστήσωσιν αὐθύπαρκτον, ἢ πρέπει νὰ συντηρῆται διὰ τῆς ξένης συνδρομῆς; »

Διὰ ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην τὴν τόσον δικαίαν, τὴν τόσον εὔλογον, νομίζομεν ὅτι, ἀφοῦ ἤδη ἀνεπτύχθη τόσον ἐνδόξως εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀειμνημόνευτον ἀγῶνα ἡ ἠθικὴ τοῦ ἔθνους δύναμις, ἀρκεῖ νὰ πραγματευθῶμεν μόνον καὶ μόνον περὶ τοῦ ἄλλου οὐσιωδεστέρου στοιχείου πάσης κοινωνίας, δηλαδὴ περὶ τῆς δημοσίου οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δημόσιος οἰκονομία εἶναι ἕνα Κράτος ὅ,τι καὶ ἡ οἰκιακὴ εἰς μίαν οἰκογένειαν· εὐδαιμονεῖ ἡ πατριὰ ὅταν ὁ καλὸς οἰκοδεσπότης διαχειρίζει φρονίμως καὶ διαμετρᾷ καλῶς τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδά του· εὐδαιμονεῖ καὶ τὸ Κράτος ὅταν ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ, ἀναλογιζόμενος καλῶς τὰ ἀναπόφευκτα εἰς τὴν συντήρησιν τῆς κοινωνίας ἔξοδα, τὰ περιορίζει κατ' ἀναλογίαν μὲ τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἡ κοινωνία, χωρὶς ἐκτάκτους καὶ ἀφορήτους ἐπιβαρύνσεις, παρέχει εἰς αὐτὸν πόρους.

Ἡ δημόσιος τῆς Ἑλλάδος οἰκονομία διαιρεῖται εἰς κυρίας ἐποχάς.

Πρώτη εἶναι ἡ ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἤρχισεν ἡ σάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας μέχρι τῶν 1828·

Δευτέρα ἀπὸ τὰ 1828 μέχρι τῶν 1833·

Καὶ τρίτη ἡ ἀπὸ τοὺς 1833 τρέχουσα ἐποχή·

Ἐὰν στρέψωμεν τὰ βλέμματά μας εἰς τὴν πρώτην ἐποχήν, εἰς μάτην θέλομεν κοπιάσει νὰ εὕρωμεν τάξιν καὶ εὐρυθμίαν εἰς τὴν τότε δημόσιον οἰκονομίαν.

Ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ὑπῆρξεν ἐποχὴ γενικῆς κινήσεως, ἐποχὴ ἀγωνίας θανάτου καὶ καταστροφῆς. Ἀλληλοδιαδεχόμεναι ὀλιγοκαιριναὶ διοικήσεις δὲν ἦσαν βέβαια κατάλληλοι ν' ἀνεγείρουν οἰκοδόμημα δημοσίου οἰκονομίας. Ὑπῆρχον μὲν καὶ τότε ὑπουργεῖα οἰκονομίας, ἐκρατοῦντο καὶ τότε κατάστιχα καὶ λογαριασμοί, ἀλλ' ἡ κυριεύουσα εἰς τοῦ καιροῦ ἐκείνου τὰς οἰκονομικὰς πράξεις σύγχυσις, παρακόλουθον ἀναπόφευκτον τῶν περιστάσεων, εἶναι τοσαύτη, ὥστε μόλις μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἀκόμη ἐτῶν κατορθωθῇ ἴσως ἡ ἐκκαθάρισίς των. Ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους παρουσιάζονται ἔξοδα μεγάλα, ἔξοδα ἔκτακτα δι' ἀγορὰν ὑλικοῦ, διὰ προετοιμασίας ἐκστρατειῶν, δι' ὁπλισμοὺς στόλων, διὰ πληρωμὰς μισθῶν στρατευμάτων καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων· ἐκ τοῦ ἑτέρου ἔσοδα ἀπὸ τὸν δεκατισμὸν τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἀπὸ ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων, ἀπὸ δάνεια ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικά, ἀπὸ ἐράνους, ἀπὸ συνεισφορὰς καὶ βοηθείας· ἀλλὰ πόση ἡ ποσότης αὐτῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ ἂν τὰ διάφορα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔσοδα ἐμβῆκαν τῷ ὄντι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, μέλλει, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, μόνον ὁ καιρὸς νὰ μᾶς τὸ ἀνακαλύψῃ μετὰ ἐπιπόνους ἐρεύνας.

Ἡ δευτέρα ἐποχὴ ἐλευθερωμένη ἤδη ἀπὸ τὴν μάστιγα τοῦ πολέμου ἐνησχολήθη νὰ παρεισάξῃ σύστημα οἰκονομικόν, ὡς ἀπὸ δοκίμια τινὰ ἰσολογισμῶν καὶ προϋπολογισμῶν τὸ βλέπομεν· ἀλλ' αἱ ἐπισυμβᾶσαι περὶ τὰ τέλη αὐτῆς ἐμφύλιοι ταραχαὶ ἐμηδένισαν διὰ μιᾶς ὅλους τοὺς διοργανισμούς, καὶ ἡ διαδεχθεῖσα αὐτὰς ἀναρχία παρέλυσεν εἰς τοσοῦτον τὰ ἐλατήρια τῆς οἰκονομικῆς μηχανῆς, ὥστε δὲν ἦτον δυνατὸν ἐκ τῶν δημοσίων πόρων οὔτε καὶ οἱ μισθοὶ αὐτῶν τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διοικήσεως νὰ θεραπευθῶσι. Διὰ νὰ λάβωμεν δὲ ἰδέαν ἀκριβῆ τῆς καταστάσεως τῆς τότε δημοσίου οἰκονομίας, μᾶς ἀρκεῖ ν' ἀνακαλέσωμεν μόνον εἰς τὴν μνήμην μας, ὅτι τὰ στρατεύματά μας ἀπλήρωτα καὶ χωρὶς τροφὰς περιέτρεχον τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι τὸ ταμεῖόν μας, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων ἡ Ἀντιβασιλεία, δὲν εἶχεν εἰμὴ μόνον φοίνικας 22977 εἰς μετρητὰ καὶ 960 εἰς χαρτονομίσματα.

Τὸ ἔτος 1833 ἔγεινεν ἔναρξις σωτηριώδους ἐποχῆς καὶ εὐτυχοῦς μέλλοντος διὰ τὴν Ἑλλάδα· εἰς τὴν παγίωσιν τοῦ Βασιλικοῦ θρόνου βλέπει ὁ Ἕλλην τὴν εὐδαιμονίαν του διαρκοῦσαν. Πρόοδοι σημαντικοὶ ἔγειναν μέχρι τῆς σήμερον εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς πολιτικῆς μας μηχανῆς· ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ καὶ τὸ κοινόν, ὅτι ἐνυπάρχουσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους πόροι ἱκανοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλο, εἰμὴ ν' ἀναπτυχθῶσι καὶ νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς ὀρθὸν σύστημα οἰκονομίας, διὰ νὰ ἐπαρκέσουν εἰς ὅλας μας τὰς ἀνάγ-

ρας, εἶναι εὐχῆς ἔργον νὰ δημοσιευθῶσιν ἐπισήμως διὰ τοῦ τύπου οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τριετίαν δηλ. τοῦ **1833**, **1834** καὶ **1835**, οἱ ὁποῖοι ἐξήχθησαν ἀπὸ τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Οἰκονομίας καὶ εἰς τὸ γενικὸν Ταμεῖον βιβλία.

Περιττὸν κρίνομεν νὰ προσθέσωμεν εἰς τοὺς ἰσολογισμοὺς τούτους διασαφήσεις τινὰς, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν αὐτοὺς συνοπτικῶς ἐνταῦθα.

	Δραχμαί.	Λ.	Δραχμαί.	Λ.
Ἔκτακτα ἔσοδα.				
Δάνειον 40 ἑκατομμυρ. Φράγγων	 :		44,672,000	
Λείψανον παλαιοῦ δανείου	210,900			
Προκαταβολὴ τῆς Β. Β. Αὐλῆς	1,128,944	44	1,339,844	44
Τακτικὰ ἔσοδα.				
Χρῆσις τοῦ 1833	7,721,370	62		
» 1834	10,921,787	82		
» 1835	13,635,930	36		
	32,279,088	80		
Ἀφαιροῦνται τὰ ἔξοδα τῶν εἰσπράξεων τῶν τριῶν ἐτῶν. . .	3,798,184	73		
	28,480,904	7		
Ἀφαιροῦνται τὰ ἀσύνακτα τῶν τριῶν ἐτῶν	4,785,397	13		
			23,695,506	94
Ἔξοδα.				
Α΄. Διὰ τὸ ἐγγυηθὲν δάνειον καὶ διὰ τὰ ἔτη τὰ πρὸ τοῦ **1833**			69,707,351	38
1. Μὴ πραγματοποιηθὲν, εἴτε νεκρὸν δάνειον (δι' ἐκπεσμὸν, διὰ τὰ προεξοφλήματα τῶν δόσεων, τόκους προκαταβολῶν, προμήθειαν, ἐκτύπωσιν νομισμάτων, ἐξασφαλίσεις καὶ μετακομίσεις χρημάτων)			5,296,070	06
2. Χρεωλυσία			14,920,636	99
α΄. Ποσότητες ἀποζημιώσεων εἰς τὴν Πόρταν	12,531,164	54		
β΄. Χρέος εἰς τὰς Δυνάμεις	1,125,694	44		
γ΄. Χρέος σὺν τόκῳ εἰς τὸν Ἐϊνάρδον	131,782	40		
δ΄. Εἰς ἐξαργύρωσιν χαρτονομισμάτων	10,432			
ε΄. Εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ ἐγγυηθέντος δανείου (πραγματικὴν) .	961,851	16		
ς΄. Εἰς Καθυστερήσαντα πρὸ τοῦ **1833**	159,762	45		
3. Τόκοι κεφαλαίων τοῦ ἐγγυηθέντος δανείου			4,842,620	59
4. Ἐξαργύρωσις τῶν πρὸ τοῦ **1833** τυπωθέντων χαλκονομισμάτων			463,843	87
Α΄. Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τοῦ ἐγγυηθέντος δανείου καὶ τῶν πρὸ τοῦ **1833** ἐτῶν.			25,523,221	51
Β΄. Διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν τῶν ἐτῶν **1833**, **1834** καὶ **1835**:				
1. Χρῆσις τοῦ 1833	11,821,234	27		
2. » 1834	14,987,298	87		
3. » 1835	13,338,575	04		
	40,147,107	38		
Ἐκπιπτομένων τῶν μὴ πληρωθέντων	864,886	80		
Μένει Β. ὡς ποσότης τῶν ἐξόδων διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν τοῦ **1833**, **1834**, καὶ **1835**			39,292,220	38
Τὸ ὅλον			64,805,441	89

Παράθεσις.

Ἔσοδα	**69,707,351 : 38**
Ἔξοδα	**64,805,441 : 89**
Περισσεύμ. ἐσόδ. ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα	**4,901,909 : 49**

Ἤτοι.

Εἰς μετρητὰ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου **1835** . . .	**1,810,834 : 49**
Εἰς χαρτονομίσματα . .	**123,410 : 95**
Εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν παραλαβὴν τοῦ δανείου τραπεζίτου	**151,893 : 79**
Εἰς διαφόρους λογαρ. μὴ ἐμπεριεχομένους εἰς τὸν προϋπολογισμον	**184,279 : 34**
Τὰ συναχθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. μέχρι 30 Ἰουν. 1836 ἐκ τῶν	

εἰσοδημάτων τοῦ 1833, 1834
καὶ 1835 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν
τῶν πληρωθέντων ἐξόδων 2,631,490 : 92

Τὸ ὅλον Δραχ. 4,901,909 : 49

Ἐκ τῆς ἀναλύσεως ταύτης ἐξάγεται, ὅτι τὰ ἔξοδα τοῦ 1833 καὶ 1834 ὑπερέβησαν μὲν σημαντικῶς τὰ ἔσοδα τῶν ἐτῶν τούτων· ἀλλ' εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος τῶν 1835 ἔκαμαν τὰ οἰκονομικά μας βῆμα μέγα πρὸς τὸν οὐσιώδη σκοπὸν τῆς ἰσοσταθμίας τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καθότι ἡ μεταξὺ τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων τοῦ ἔτους τούτου διαφορὰ δὲν συνίσταται κυρίως εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως καὶ εἰσπράξεως μόνον.

Εἰς τὰ πρῶτα δύω ἔτη ἡ δαπάνη τοῦ Κράτους ἦτο ἑπόμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ ἔσοδα, διότι συνέτρεξαν περιστάσεις ἔκτακτοι, καὶ, διότι μεταξὺ αὐτῶν ἰδίως ἐμπεριέχονται τόσον τὰ ἔξοδα τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος τοῦ μεταβάντος εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν συνδιαλέξεων τοῦ Λονδίνου, ὅσον καὶ τὰ δαπανηθέντα διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ στρατοῦ ξένων ἐθελοντῶν, ὅστις κατὰ τὰς αὐτὰς ἀποφάσεις ἔπρεπε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἐπικουρικόν, τὰ ἔξοδα τῆς μεταβάσεως τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὑπαλλήλων, ἔξοδα διάφορα εἰς ἐπισκευὰς καὶ οἰκοδομάς, αἵτινες ἔγιναν ὄχι διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν μόνον κατὰ τὴν ἐποχὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἔγειναν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μέλλον· μόνον αἱ εἰς στρατιωτικὰς οἰκοδομὰς γενόμεναι δαπάναι ἀναβαίνουν εἰς δραχ. ἓν ἑκατομμύριον σχεδόν.

Δὲν πρέπει πρὸς τούτοις νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι κατ' ἀρχὰς ἡ Κυβέρνησις ἦτον ἀναγκασμένη νὰ προμηθεύεται ἔξωθεν τὰς ἀποσκευὰς καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν στρατόν μας καὶ ἐν γένει εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν μὲ τιμὰς πολλάκις ὑπερόγκους, διότι ἡ ἐγχώριος βιομηχανία δὲν ἦτον εἰς στάσιν νὰ τὰ προμηθεύῃ.

Ἡ κατάστασις τῶν τακτικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1835 μᾶς βεβαιοῖ ἀποχρώντως, ὅτι τὰ ἔσοδά μας θέλουν αὐξήσει τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον τῆς προόδου τῆς βιομηχανίας ἐν γένει τοῦ τόπου, ἐνῷ τὰ ἔξοδά μας θέλουν ὀλιγοστεύσει, διότι θέλουν περιορίζεσθαι βαθμηδὸν εἰς τὰς κυρίας δαπάνας τοῦ Κράτους.

Τὸ ποσὸν τῶν κυρίων ἐξόδων τοῦ κράτους κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἤδη τριετίαν ἀνέβη, ὡς εἴδομεν, εἰς δραχμὰς 40 ἑκατομμυρίων σχεδόν, τὸ μεγαλήτερον μέρος τῶν ὁποίων ἀπηντήθη ἀπὸ τοὺς πόρους αὐτοὺς τοῦ κράτους· ἐκ δὲ τοῦ δανείου 14 μόνον ἑκατομμυρίων ἔγινε χρῆσις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐνῷ διὰ τὴν χρεολυσίαν τοῦ ἔτους 1833 ἐξωδεύθησαν περὶ τὰ 15 ἑκατομμύρια αὐτοῦ. Ὅτι ἡ κυρία δαπάνη τοῦ Κράτους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριετοῦς ταύτης ἐποχῆς δὲν εἶναι μεγάλη, θεωρουμένη ἀναλόγως, θέλομεν πεισθῇ βέβαια, ἅμα ρίψωμεν τὸ βλέμμα μας εἰς ἓν μέρος τοὐλάχιστον τῶν ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας ἐθεράπευσεν.

Ἡ τάξις ἥτις παρεισήχθη πρὸ ὀλίγου κατὰ τὴν δευτέραν μνημονευθεῖσαν ἐποχὴν εἶχεν ἀνατραπῆ εἰς τὰ 1832, καὶ ὁ Ἕλλην μόλις ἀναλαμβάνων ἀπὸ τὰ πολυχρόνια δεινὰ εἶχε πέσει πάλιν εἰς νέα δυστυχήματα, εἶχεν ὀπισθοδρομήσει εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς πρὸ τοῦ 1828 ἐποχῆς.

Διὰ νὰ φθάσῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται σήμερον, ἀπαιτοῦντο νόμοι, ἀπαιτοῦντο ἄνθρωποι νὰ τοὺς ἐφαρμόσουν, δύναμεις ἰσχυρὰ νὰ σβέσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ταραχῆς καὶ τῶν φατριῶν καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ τοὺς νομοθέτας καὶ τοὺς ἐκτελεστὰς τῶν νόμων.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους ἦτον τότε ἀδιοργάνιστον, αἱ κοινότητες, ἡ πρώτη βάσις τῶν κοινωνιῶν, ἦσαν μόνον τύποι κοινοτήτων. Ὁ δικαστικος Κλάδος ἦτον εἰς τὴν νηπιότητά του. Μόλις δικαστήρια τινὰ ὑπῆρξαν κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ δεμένα καὶ αὐτὰ μὲ τὰς ἁλύσσους τῆς Βενετικῆς Δικονομίας· ἐχρεώστει λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ συστήσῃ τακτικὰ καὶ ἀνεξάρτητα Δικαστήρια, τῶν ὁποίων τὴν ἔλλειψιν συναισθάνοντο βαθέως ὅλαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας μας.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐσύμφερε βέβαια νὰ μένῃ χωρισμένη ἠθικῶς ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης· ὡς ἔθνος ἀρτισύστατον καὶ ἐμπορικὸν εἶχεν ἀνάγκην πρέσβεων διὰ νὰ συνδέσῃ μὲ αὐτὰς σχέσεις συντεινούσας εἰς τὰ ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ συμφέροντά της, εἶχεν ἀνάγκην προξένων διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ ἐμπόριόν της. Ἡ Δημόσιος ὑπηρεσία εἶχεν ἀνάγκην ἀναπόφευκτον δημοσίων καταστημάτων, νομισματοκοπείου, τυπογραφείου, ἀποθηκῶν, διαμετακομίσεως, ὑγειονομείου, τελωνείων, λιμεναρχείων, στρατώνων, καὶ φυλακῶν. Ἡ Δημόσιος ὑπηρεσία ἀπαιτοῦσε τὴν σύστασιν ἐλεγκτικῆς Ἀρχῆς. Ἡ Κοινωνία μας εἶχεν ἀνάγκην προπαιδευτικῶν σχολείων· ἤδη δὲ πληρώνονται ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον κατ' ἔτος δραχ. 360,000 δι' ἐκπαίδευσιν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας. Ἡ δημόσιος ὑπηρεσία εἶχεν ἀνάγκην προσέτι στρατιωτικοῦ σώματος ἰδίως ἐνασχολουμένου εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας. Ἐπομένως ἡ σύστασις τῆς χωροφυλακῆς, τῆς ὁποίας τὰς ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων της ἀξιεπαίνους καὶ τελεσιουργοὺς προσπαθείας δὲν ἐμποροῦμεν βέβαια νὰ ἀρνηθῶμεν, ἦτον ἀνάγκη ἀναπόφευκτος. Ἡ πατρὶς ἐχρεώστει νὰ περιθάλψῃ τὰς οἰκογενείας τῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς Ἐλευθερίας πεσόντων εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους προφανῶς δυστυχήσαντας. Ἡ πατρὶς τέλος ἐχρεώστει νὰ χορηγήσῃ μέσα ὑπάρξεως εἰς τοὺς παλαιοὺς στρατιωτικούς, τὰ ἱερὰ λείψανα τοῦ ἀγῶνός μας.

Ἂν ἀναλογήσωμεν τὰς ἀνάγκας ταύτας τοῦ Κράτους, αἵτινες ἐθεραπεύθησαν κατὰ μέγα μέρος, ἂν συγκρίνωμεν αὐτὰς καὶ τόσας ἄλλας, τὰς

ποίας παρασιωπῶμεν, μὲ τὰ τακτικὰ ἔξοδα τῆς παρελθούσης τριετίας, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ προκύψαντα ἐκ τῶν ταραχῶν τῆς Μάνης καὶ Μεσσηνίας ἔκτακτα ἔξοδα, ἂν ἐπὶ τέλους συλλογισθῶμεν, ὅτι διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἡ ἐνυπάρχουσα ἰσονομία καὶ ἡσυχία, νὰ διοργανισθῇ ἐν ἑνὶ λόγῳ Κράτος ἐξερχόμενον ἀπὸ ἐπανάστασιν πολυχρόνιον καὶ ἀπὸ ἐμφυλίους ταραχὰς, ἀπαιτοῦντο μέσα ἔκτακτα, θέλομεν πεισθῇ βέβαια, ὅτι τὰ ἔξοδά μας δὲν εἶναι δυσανάλογα. Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη, ἂν τὰ ἐξοδευθέντα κατὰ τὰ ἀνωτέρω τρία ἔτη συνετέλεσαν ἢ ὄχι εἰς τὴν ἐμψύχωσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας μας, διὰ τῆς ἐπικρατούσης ἡσυχίας καὶ διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν νομισμάτων, ἥτις συνεπέφερε τὴν αὔξησιν τῶν παραγωγικῶν κεφαλαίων. Διὰ νὰ λύσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο, ἂς ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα.

Κατὰ τὸ 1830 ἡ τελωνιακὴ πρόσοδος τοῦ Κράτους ἔφερε δραχ. 1,456,510· ἂς παραθέσωμεν εἰς αὐτὴν τὴν τελωνιακὴν ἐτήσιον πρόσοδον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τριετίαν. Τὰ τελωνεῖα, ἐξαιρουμένων τῶν τελωνείων Εὐβοίας, Λαμίας καὶ Ἀττικῆς, ἐπαρχιῶν αἵτινες προσετέθησαν ἐσχάτως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἔφερον πρόσοδον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τριετίαν δρ. 6,717,548· ἑπομένως ἡ ἐτήσιος τελωνιακὴ πρόσοδος, κατὰ μέσον ὅρον, ἀναβαίνει εἰς δραχ. 2,239,182. Ἂν καὶ ἡ τελωνιακὴ διατίμησις δὲν ἔλαβε κάμμίαν αὔξησιν, ἡ ἐτήσιος πρόσοδος κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τριετίαν ὑπερέβη τὴν πρόσοδον τοῦ 1830 κατὰ τὴν ποσότητα τῶν δραχμ. 782,672. Διὰ νὰ βεβαιωθῶμεν δὲ περὶ τῆς προόδου ἰδίως τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἂς παραλληλήσωμεν καὶ τὰς ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τελωνιακὰς προσόδους τῶν ἀνωτέρω δύο ἐποχῶν.

Κατὰ τὸ 1830 τὸ τελώνιον ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἔφερε δρχ. 228,384. Ἕκαστον ἔτος τῆς παρελθούσης τριετίας, λαμβανομένης τῆς εἰσπράξεως κατὰ μέσον ὅρον, καὶ ἐξαιρουμένων τῶν εἰσπράξεων τῶν τελωνείων τῶν ἀνωτέρω τριῶν ἐπαρχιῶν, τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς διαμετακομίσεως, ἔφερε δραχ. 510,030. Ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ 1830, τουτέστι τὰς δραχ. 228,384 μὲ 16 2|3 (διότι τὸ τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς εἶναι 6 0|0), θέλομεν ἰδεῖ, ὅτι κατὰ τὸ 1830 ἐξήχθησαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐγχώρια προϊόντα τιμῆς δραχ. 3,806,400· ἐὰν δὲ πολλαπλασιάσωμεν τὴν ἐτήσιον ἐξαγωγὴν τῆς παρελθούσης τριετίας, τουτέστι τὰς δραχ. 510,030 μὲ 16 2|3, θέλομεν ἰδεῖ, ὅτι καθ' ἕκαστον ἔτος τῆς τριετίας ταύτης ἐξήχθησαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐγχώρια προϊόντα τιμῆς δρ. 8,500,500. Ἑπομένως τρανῶς ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ ἑκάστου ἔτους κατὰ τὴν τριετίαν ταύτην ὑπερέβη τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ 1830 εἰς δραχ. 4,694,100.

Ἂς μεταβῶμεν ἤδη εἰς τὴν παράθεσιν τῶν ἐσόδων τῶν ἐγκτητικῶν φόρων. Τὰ πράγματα εἶναι ἡ καλητέρα ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας· ἀλλ' ἂς παραλληλήσωμεν τὰς προσόδους, περὶ ὧν πρόκειται, πρὸς ἀλλήλας, καὶ ὄχι πλέον μὲ τὴν πρόσοδον τοῦ 1830, διὰ νὰ μὴν ὑποτεθῇ, ὅτι θέλομεν νὰ σμικρύνωμεν τὸ παρελθὸν, πλούσιον τόσων λαμπρῶν ἀναμνήσεων.

1833	1834	1835
4,127,927.	5,703,100.	7,292,684.

Ἂν καὶ τὸ τίμημα τῶν ἐγκτητικῶν φόρων δὲν ηὔξησε, ἡ ἐγκτητικὴ πρόσοδος τοῦ δευτέρου ἔτους ὑπερέβη ἐκείνην τοῦ πρώτου κατὰ 1|3 σχεδὸν, καὶ ἐκείνη τοῦ τρίτου ἔτους ὑπερέβη τὴν πρόσοδον τοῦ πρώτου κατὰ 3|4 σχεδόν· ἑπομένως ἡ αὐτὴ ἀναλογία ὑπάρχει βέβαια καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς. Τί ἐξάγεται ἐκ τούτου; τί ἄλλο ἢ, ὅτι οἱ γεωργοὶ, τοὺς ὁποίους ἡ ἔλλειψις τῆς ἀσφαλείας ἐκρατοῦσεν ἀργοὺς, ἐπανῆλθον πάλιν εἰς τὰς εἰρηνικὰς ἐργασίας των, καὶ ὅτι εἰσήχθησαν νέα κεφάλαια εἰς τὸν τόπον.

Δὲν μένει πλέον κάμμία ἀμφιβολία, ὅτι τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους συνετέλεσαν ὄχι μόνον εἰς τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνίας μας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας ἐν γένει, καὶ μάλιστα διὰ τῆς προσθήκης 15 ἑκατομμυρίων νέων κεφαλαίων.

Ἂς ἐξετάσωμεν δὲ ἐπὶ τέλους τὸν τρόπον καθ' ὃν διαχειρίζονται τὰ δημόσια πράγματα, διὰ νὰ εἰδῶμεν, ἂν ἐλήφθησαν, ἢ ὄχι, πρόσφορα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταχρήσεων.

Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους ἔγειναν καὶ γίνονται κατὰ συνέπειαν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν στηριζομένων ἐπὶ τοῦ ἐτησίου γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, τοὺς ὁποίους αἱ Γραμματεῖαι καθυποβάλλουν κατὰ μῆνα εἰς τὸν Βασιλέα· κἀνὲν ἔξοδον δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ, ἂν δὲν προεῖδον αὐτὸ οἱ μηνιαῖοι οὗτοι προϋπολογισμοὶ, ἐκτὸς ἂν ἐπιτραπῇ διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος χορηγοῦντος ἐπὶ τούτῳ εἰδικὴν πίστωσιν, ἀπέναντι τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ· εἰς τὰς πληρωμὰς ἐφυλάχθη καὶ φυλάττεται πάντοτε ἡ ἀπαιτουμένη ἀπὸ τὸ ἐν ἐνεργείᾳ λογιστικὸν ἀκρίβεια. Αἱ πληρωμαὶ γίνονται μόνον δι' ἐνταλμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτονται ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, οἷον τὸ διάταγμα δι' οὗ ἐνεκρίθη ἡ δαπάνη, τακτικὸς λογαριασμὸς τῆς γενομένης δαπάνης, καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν πληρωθέντων· ἄνευ τῶν τοιούτων πιστοποιητικῶν κἀνὲν ταμεῖον τοῦ Κράτους δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξοφλήσῃ ἔνταλμα πληρωμῆς.

Ἄλλως ἡ διαχείρισις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὑπόκειται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐξέλεγξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Τὸ Συνέδριον τοῦτο, προσδιωρισμένον νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῆς τοῦ Κράτους προσόδου καὶ ἐπὶ τῆς διοικήσεως αὐτῆς, καὶ νὰ διακωλύῃ πᾶν εἶδος καταχρήσεων, ἐνασχολεῖται

ἤδη πρότινος καιροῦ εἰς τὸ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τῶν παρελθόντων τριῶν ἐτῶν, καὶ θέλει εὑρεθῆ ἐντὸς ὀλίγου εἰς στάσιν, νὰ προσδιορίσῃ διὰ τῆς ἐξελέγξεώς του ὁριστικῶς τὰ ἔξοδα καὶ ἔσοδα τῆς παρελθούσης τριετίας. Ἡ τάξις, ἥτις παρεισήχθη ἤδη εἰς τὸ λογιστικὸν σύστημα, ἀποδεικνύει τρανώτατα, πόσον ἡ Κυβέρνησις φροντίζει περὶ τῆς τακτικῆς διαχειρίσεως τῶν προσόδων τοῦ Κράτους.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ.

I. ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ 1833.

Ἀπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους

Τίτλος I. ἀκαθάριστα εἰσοδήματα.

Κεφάλαια	Παράγραφ.	Δήλωσις ἐσόδων.	Ποσότης μερική. Τὰ συναχθέντα ἕως 30 Ἰουν 1836.		Τὰ εἰσέτι χρεωςούμενα.		Ὁλικὴ ποσότης κατ' ἄρθρον.		Ὁλικὴ ποσότης κατὰ κεφάλαιον	
Α'.		Ἄμεσοι φόροι.								
	1.	Ἔγγειος καὶ ἐπικαρπίας φόρος. . . .	3,794,972	19	332,954	96	4,127,927	15	4,651,904	69
	2.	Ποιμενικὸς καὶ βοσκῆς	522,615		1,362	54	523,977	54		
Β'.		Ἔμμεσοι φόροι.								
	3.	Τελωνιακὰ δικαιώματα	2,043,500	7			2,043,500	7	2,282,540	21
	4.	Διάφορα δικαιώματα.	239,040	14			239,040	14		
Γ'.		Δημόσια καταςήματα.								
	5.	Νομισματοκοπεῖον								
	6.	Ταχυδρομεῖον . .	9,624	6			9,624	6	18,257	24
	7.	Τυπογραφεῖον . .	8,633	18			8,633	18		
Δ'.		Δημόσια νομήματα καὶ κτήματα.								
	8.	Δάση	46,552	14	51		46,603	14		
	9.	Ὀρυκτὰ	5,906	34			5,906	34		
	10.	Ἁλικαὶ	157,829	94			157,829	94		
	11.	Ἰχθυοτροφεῖα . .	97,112		5,700	25	102,812	25		
	12.	Ὕδατα	662	80			662	80		
	13.	Ἐλαιῶνες	104,330	41	794	84	105,125	25		
	14.	Ἀμπελοσταφιδῶνες . .	9,112	49	1,014	51	10,127			
	15.	Ὀρυζῶνες καὶ καλαμῶνες	2,622	78	685	14	3,307	92	598,251	71
	16.	Τίρυνθος	1,040	25			1,040	25		
	17.	Περιβόλια, κῆποι, λειβάδια θεριστὰ κτλ. . .	36,168		3,854	72	40,022	72		
	18.	Δημόσια κτίρια .								
	19.	Τεχνουργεῖα καὶ ἐργοςάσ	98,725	28	1,256	21	99,981	39		
	20.	Ἐκποιήσεις ἐθν. κτημάτων	14,306	46	5,438	45	19,744	91		
	21.	Τόκοι	5,087	80			5,087	80		
Ε'.		Διάφορα ἔσοδα.								
	22.	Ἐπιτόπιοι πόροι . .	33,252	17	498	39	33,750	56		
	23.	Συνάξεις διὰ κοινωφελῆ καταστήματα . . .	7,535	86			7,535	86	60,216	88
	24.	Ἀπρόβλεπτα ἔσοδα . .	18,930	46			18,930	46		
ϛ'.		Καθυστερήσαντα ἀπὸ ἔσοδα πρὸ τοῦ 1833	110,199	89					110,199	89
		Ἄθροισις	7,367,759	61	353,611	1	Ὁλικ. ποσὸν		7,721,370	62

ΤΙΤΛΟΣ Π. ΕΞΟΔΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας.

Δήλωσις ἐξόδων.	Ποσότητες εἰς δραχμάς			Ὁλικὸν ποσὸν		Παρατηρήσεις
	Τὰ μέχρι 30 Ἰουνίου 1836 πληρωμένα		Τὰ μὴ πληρωθέντα.			
§. 1. Ταμεῖα ἐν γένει . .	65,306	32	.	65,306	32	
§. 2. Ἄμεσοι φόροι . . .	202,657	50	.	202,657	50	
§. 3. Ἔμμεσοι φόροι. . .	268,047	9	.	268,047	9	
§. 4. Δημόσια καταστήματα	55,836	42	.	55,836	42	
§. 5. Δημόσια νομήματα καὶ κτήματα . . .	203,597	75	.	203,597	75	
§. 6. Εἰς ἐπιστροφὰς χρημάτων καὶ ἀποζημιώσεις	9,397	36	1,456	10,853	36	
	804,842	44	1,456			
				806,298	44	

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ.

Τὸ ὅλον τῶν ἀκαθαρίστων εἰσοδημάτων . .	7,721,370	62
Ἀφαιροῦνται		
Τὰ ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας ὡς ἄνω. .	806,298	44
Τὸ καθαρὸν εἰσόδημα	6,915,072	18
Ἀφαιροῦνται τὰ ἀσύνακτα εἰσοδήματα	353,611	1
Εἰσόδημα εἰσαχθὲν εἰς τὸ ταμεῖον δραχ.	6,561,461	17
Προστίθεται τὸ ὀνοματικὸν κεφάλαιον τῶν δύο πρώτων σειρῶν τοῦ δανείου συνιστάμενον εἰς 40 εκατομμύρια φράγκων	44,672,000	—
Τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων . δραχ.	51,233,461	17

ΤΙΤΛΟΣ II. ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄. Ἔξοδα τοῦ Κράτους.

§.	Δήλωσις ἐξόδων.		Ποσότητες εἰς δραχμὰς — Τὰ πληρωμένα ἕως 30 Ἰουν. 1836.		Τὰ μὴ πληρωθέντα.		Ὁλικὸν ποσόν.	
Α΄.	Ἔξοδα διαπραγματεύσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ δανείου τῶν 40 ἑκατομμυρ. φράγκων.							
	1. Ὁ ἐκπεσμὸς (perte) ἐπὶ τῶν 40 ἑκατομμυρίων πρὸς 6 0\|0 δραχ.	2,680,320						
	Ὁ αὐτὸς (escompte) διὰ τὰ προεξοφλήματα τῶν δόσεων κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ συμφωνητικοῦ	573,290: 12						
	2. Τόκοι καὶ προμήθειαι: Προμήθειαι ἐπὶ τῆς διαπραγματεύσεως τοῦ δανείου ἀνὰ 2 τοῖς 0\|0	893,440						
	Ὁμοία ἐπὶ προκαταβολῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν	108,175:12						
	Ὁ τόκος ἐπὶ προκαταβληθεισῶν ποσοτήτων . . .	267,436:44						
	3. Ἔξοδα ἐν γένει: Διὰ τὰ εἰς Μόναχον καὶ Γαλλίαν ἐκτυπωθέντα ἑλληνικὰ νομίσματα	107,968: 28						
	Διὰ τὰ εἰς ἐξασφαλίσεις καὶ μετακομίσεις τῶν σταλθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα χρημάτων εἰς τύπωσιν τῶν ὁμολογιῶν κλ. εἰς τὰ ταχυδρομικὰ καὶ λοιπὰ διάφορα ἔξοδα . . .	139,249: 26	4,769,924	72			4,769,924	72
Β΄.	Πληρωμὴ χρεῶν.							
	1. Πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν ἀντίτιμον γροσίων τουρκικῶν 40 ἑκατομμυρίων δι' ἀποζημίωσίν της κατὰ τὴν ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1832 συνθήκην τῶν τριῶν Δυνάμεων δρ. . .	12,531,164: 54						
	2. Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν εἰς λογαριασμὸν τῶν προκαταβληθ. παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Κυβέρν. τοῦ Καποδιστρίου	381,201: 12	12,912,365	66	. .	. .	12,912,365	66
Γ΄.	Ἀνακτόριον		986,801	3	. .	. .	986,801	3
Δ΄.	Ἀντιβασιλεία.		719,426	54	. .	. .	719,426	54
Ε΄.	Γραμματεία. Βασ. Οἴκου κτλ. . . .		293,917	45	. .	. .	293,917	45
ς΄.	» Δικαιοσύνης		97,327	. .	. .	. .	97,327	—
	Μεταφέρονται		19,779,762	40	. .	. .	19,779,762	40

Δήλωσις ἐξόδων.	Ποσότητες εἰς δραχμάς: Τὰ πληρωθέντα ἕως 30 Ἰουν. 1836.		Τὰ μὴ πληρωθέντα.	Ὁλικὸν ποσὸν ἐξόδων	
Μετάθεσις	19,779,762	40		19,779,762	40
Ζ'. Γραμματεία Ἐσωτερικῶν	522,152	2		522,152	2
Η'. » Οἰκονομικῶν	99,199	73		99,199	73
Θ'. » Στρατιωτικῶν	8,041,228	18		8,041,228	18
Ι'. » Ναυτικῶν	742,297	65		742,297	65
ΙΑ'. » Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. . .	115,502	34	12,000 .	127,502	34
ΙΒ'. Συντάξεις καὶ βοήθειαι διὰ περιστάσεις πρὸ τοῦ 1833	174,382	33	17,000 .	191,382	33
Ἄθροισις	29,474,524	65	29,000 .		
				29,503,524	65
ΙΓ'. Διάφοροι πληρωμαί Διὲ ἐξαργύρωσιν καὶ ἐξαγόρασιν τῶν ἐπὶ Καποδιστρίου καὶ μετὰ τοῦτα ἐκτυπωθέντων χαλκονομισμάτων . . . 81,012 68 Εἰς ἐξαργυρωθέντα κατ' ἀρχὰς χαρτονομίσματα τοῦ Καποδίστρια. 10,432	.			91,444	68
ΙΔ'. Καθυστερήσαντα πρὸ τοῦ 1833. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς γενομένας κατ' ἀρχὰς τοῦ 1833 διὰ παλαιὰ χρέη . . .				133,632	45
				29,728,601	78
Ἀφαιροῦνται τὰ ἀπλήρωτα: Ἐκ μὲν τῶν ἐξόδων Διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας δραχ. 1,456 Ἐκ δὲ τῶν κυρίων ἐξόδων » 29,000				30,456	
Ἔξοδα πληρωμένα » .				29,698,145	78

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ 1833.

Ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1833 περιεχομένου καὶ τοῦ δανείου δραχ.	51,233,461	17
Ἀφαιροῦνται τὰ ἔξοδα ὡς ἄνω . . . »	29,698,145	78
Ὑπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1834 »	21,535,315	39

II. ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ 1834.

Ἀπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους.

Τίτλος I. Ἀκαθάριςα εἰσοδήματα.

Κεφάλαια	Παράγραφ.	Δήλωσις ἐσόδων.	Ποσότης Μερική. Τὰ συναχθέντα ἕως 30 Ἰουν 1836.		Τὰ εἰσέτι χρεωστούμενα.		Ὁλικὴ Κατ' ἄρθρον		Ποσότης Κατὰ κεφάλαιον	
Α.		Ἄμεσοι φόροι:								
	1.	ἔγγειος καὶ ἐπικαρπ. φόρος	4,801,529	74	901,570	91	5,703,100	65	6,255,538	3
	2.	Ποιμενικοῦ καὶ βοσκῆς φόρος	5,542,548	—	9,889	94	552,437	94		
Β΄.		Ἔμμεσοι φόροι:								
	3.	Τελωνιακὰ δικαιώματα.	2,610,865	36			2,610,865	36	2,922,424	5
	4.	Διάφορα δικαιώματα.	311,559	15			311,559	15		
Γ΄.		Δημόσια Καταςήματα:								
	5.	Νομισματοκοπεῖον . .								
	6.	Ταχυδρομεῖον . .	21,536	50			21,536	50	41,251	20
	7.	Τυπογραφεῖον . .	19,714	70			19,714	70		
Δ΄.		Δημόσια νομήματα καὶ κτήματα:								
	8.	Δάση . .	74,885	60	370		75,255	60		
	9.	Ὀρυκτά. . .	9,735	95			9,735	95		
	10.	Ἁλικαὶ . .	377,270	79			377,270	79		
	11.	Ἰχθυοτροφεῖα . .	97,461	94	45,199	57	142,661	51		
	12.	Ὕδατα. .	819	62			819	62		
	13.	Ἐλαιῶνες . .	8,340	78	6,833	69	15,174	47		
	14.	Ἀμπελοσταφιδῶνες .	11,122	48	9,946	75	21,069	23		
	15.	Ὀρυζῶνες καὶ καλαμῶνες	7,576	76	142		7,718	76	1,016,675	4
	16	Τίρυνθος .								
	17.	Περιβόλια, κῆποι, λειβάδια θεριστὰ κτλ. . .	133,870	65	33,947	45	167,818	10		
	18.	Δημόσια κτήρια								
	19.	Τεχνουργεῖα καὶ ἐργοστάσια	139,012	36	24,864	62	163,876	98		
	20.	Ἐκποιήσεις ἐθν. κτημάτων			11,045	31	11,045	31		
	21.	Τόκοι . .	24,229	12			24,229	12		
Ε΄		Διάφορα ἔσοδα:								
	22.	Ἐπιτόπιοι πόροι .	52,954	79			52,954	79		
	23.	Συνάξεις διὰ κοινωφελῆ καταστήματα. .	745	56			745	56	66,983	41
	24.	Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα	13,283	6			13·283	6		
			9,259,062	91	1,043,810	24				
ς΄.		Καθυστερίσαντα πρὸ τοῦ 1833 Λείψανα παλαιοῦ δανείου Λόνδρας; δρ. 210,900 Ἀπὸ εἰσοδήματα Πρὸ 1833 19,341:30	230,241	30			230,241	30	230,241	30
									10,533,114	45
		Ἔσοδα Ἐκκλησιαστικὰ	552,740	54	46,832	38	—		599,573	37
			10,042,044	75	1,090,643	37				
		Ὁλικὸν ποσὸν Δραχ.							11,132,687	82

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ. ΕΞΟΔΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἔξοδα Διοικήσεως καὶ Ἐπιστασίας.

Δήλωσις ἐξόδων.	Ποσότητες εἰς δραχμὰς: Τὰ μέχρι 30 Ἰουν. 1836 πληρωμένα.		Τὰ μὴ πληρωθέντα.		Ὁλικὸν ποσὸν: Δραχ.	Λπ.
Ταμεῖα ἐν γένει	63,151	21			63,151	21
Ἄμεσοι φόροι	274,678	83	2913		277,591	83
Ἔμμεσοι φόροι	529,205				529,205	
Δημόσια Καταστήματα	63,687	2			63,687	2
Δημόσια νομήμ. καὶ κτήματα	344,573	31	443		345,016	31
Ἐπιστροφαὶ χρημάτων καὶ ἀποζημιώσεις.	30,236	9	2015	78	32,251	87
	1,305,531	46	5371	78		
					1,310,903	24

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ.

Τὸ ὅλον τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων . . :	11,132,687	82
Ἀφαιροῦνται τὰ ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας .	1,310,903	24
Καθαρὸν εἰσόδημα.. . . .	9,821,784	58
Ἀφαιροῦνται τὰ ἀσύνακτα εἰσοδήματα . .	1,090,643	7
Εἰσόδημα εἰσαχθὲν εἰς τὸ ταμεῖον. . .	8,731,141	51
Προστίθεται τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὀνοματικοῦ κεφαλαίου τοῦ δανείου μεταφερόμενον ἀπὸ τὴν χρῆσιν 1833	21,535,315	39
Τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων . . Δρ.	30,266,456	90

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ. ΕΞΟΔΑ.

Κεφάλαιον β΄. ἔξοδα τοῦ Κράτους.

Δήλωσις ἐξόδων	Τὰ πληρωμένα ἕως 30 Ἰουνίου 1836		Τὰ μὴ πληρωθέντα		Ὁλικὸν ποσὸν Δραχ.	Λ.	Παρ.
§.							
Α΄. Χρεωλυτία καὶ τόκοι	4,432,951	46	.		4,432,951	46	
Β΄. Ἀνακτόριον	715,439	4	.		715,439	4	
Γ΄. Ἀντιβασιλεία	435,089	52	.		435,089	52	
Δ΄. Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας . .	17,849	99	.		17,849	99	
Ε΄. Γραμματεία Β. Οἴκου κλπ. . .	478,729	66	.		478,729	66	
ς΄. » Δικαιοσύνης . .	235,614	23	4,135	93	239,750	16	
Ζ΄. » Ἐσωτερικῶν . .	1,195,889	96	26,090	59	1,221,980	55	
Η΄. » Οἰκονομικῶν . .	162,190	24	.		162,190	24	
Θ΄. » Στρατιωτικῶν . .	9,029,921	39	.		9,029,921	39	
Ι΄. » Ναυτικῶν . . .	2,086,932	39	.		2,086,932	39	
Κ΄. » Ἐκκλησιαστικῶν -	335,608	37	,		335,608	37	
ΙΑ΄. Συντάξεις καὶ βοήθειαι διὰ συμβάντα πρὸ τοῦ 1833.	230,060	60	13,747	32	243,807	92	
	19,376,276	49	43,973	84			
					19,420,250	33	
ΙΒ΄. Διάφοροι πληρωμαὶ εἰς ἐξασφαλίσεις καὶ ἔξοδα μετακομίσεως τῶν ἀπὸ Γαλλίαν καὶ Μόναχον σταλέντων χρημάτων, καὶ διὰ ζημίαν συναλλαγμάτων.	.	.	.	.	92,800	59	
Εἰς ἐξαργύρωσιν καὶ ἐξαγόρασιν παλαιῶν χαλκονομισμάτων . .	.	.	.	.	332,831	94	
Εἰς πληρωμὰς ἀναγομένας εἰς τὰ πρὸ τοῦ 1833 ἔτη					26,130		
Εἰς προμήθειαν τοῦ Κυρίου Εἰχτὰλ ἐπὶ τῆς παραλαβῆς καὶ τῆς χρήσεως τῶν ἐκ τοῦ δανείου χρημάτων πρὸς 1 1/3 τοῖς ἑκατὸν	.	.	.	.	359,264	28	
	Τὸ ὅλον τῶν		ἐξόδων		20,281,277	11	
Ἀφαιροῦνται τὰ ἀπλήρωτα							
Ἐκ τῶν ἐξόδων Διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας . .			5,371 : 78				
Ἐκ τῶν κυρίων ἐξόδων			43,973 : 84		49,345	62	
					20,231,931	49	

Παράθεσις τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1834

Ἔσοδα τοῦ Κράτους καὶ ὑπόλοιπον τοῦ δανείου	Δρ.	30,266,456. 90
Ἀφαιροῦνται τὰ ἔξοδα ὡς ἄνω		20,231,931. 49
Ὑπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1835.		10,034,525. 41

III. ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ 1835.

Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους

ΤΙΤΛΟΣ Ι. ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ.

Κεφάλ.	Ἄρθρ.	Δήλωσις τῶν ἐσόδων·	Ποσότης Μερική: Τὰ συναγμένα ἕως 30 Ἰουνίου 1836.		Ποσότης Μερική: Τὰ εἰσέτι χρεωστούμενα		Ποσότης Ὁλική: Κατ' ἄρθρον		Ποσότης Ὁλική: Κατὰ κεφάλαιον		Παρατηρήσεις
Α΄.		Ἄμεσοι φόροι·									
	1.	Ἔγγειος καὶ ἐπικαρπίας φόρος	5,128,813	88	2,163,870	41	*7,292,684	29	9,392,684	29	* Ἐν τούτοις καὶ φόρος τῶν μελισσίων
	2.	Ποιμενικὸς καὶ βοσκῆς φόρος	1,205,058	23	894,941	77	2,100,000				
Β΄.		Ἔμεσοι φόροι·									
	3.	Τελων. δικαιώματα	2,388,017	13	21,926	28	2,409,943	41	2,683,912	27	
	4.	Διάφορα δικαιώμ.	256,855	72	7,113	14	273,968	86			
Γ΄.		Δημόσια καταστήματα·									
	5.	Νομισματοκοπεῖον							73,756	61	
	6.	Ταχυδρομεῖον	43,140	3			43,140	3			
	7.	Τυπογραφεῖον	27,616	58	3,000		30,616	58			
Δ΄.		Δημόσ. νομήματα καὶ κτήματα·									
	8.	Δάση.	95,048	23			95,048	23	1,143,944	46	
	9.	Ὀρυκτὰ καὶ Μεταλλεῖα	32,651	87			32,651	87			
	10.	Ἁλικαί	426,569	15			426,569	15			
	11.	Ἰχθυοτροφεῖα	60,111	64	58,516	41	118,628	5			
	12.	Ὕδατα	485		420		905				
	13.	Ἐλαιῶνες	5,082	43	10,098	22	*15,180	65			* Τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἀπὸ τῶν ἐλαιώνων εἰσοδήματος περιλαμβάνεται εἰς τοὺς ἐγγείους φόρους Κεφ. Α΄. ἄρθ. 1.
	14.	Ἀμπελοσαφιδῶνες	22,534	79	1,995	6	24,529	85			
	15.	Ὀρυζῶνες καὶ Καλαμῶνες	1,411	31	4,784	58	6,195	89			
	16.	Οἰκονομ. καταστήμ.	6,000				6,000				
	17.	Περιβόλια κῆποι, λειβαδ. θεριστά κ.λ	104,576	89	61,598	84	166,175	73			
	18.	Δημόσια κτήρια	4,609	22			4,609	22			
	19.	Τεχνουργεῖα καὶ ἐργοστάσια	78,530	63	42,866	70	121,397	33			
	20.	Ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων	38,591	30	29,402	51	67,993	81			
	21.	Τόκοι	58,059	68			58,059	68			
Ε΄.		Διάφορα ἔσοδα·									
	22.	Ἐπιτόπιοι πόροι	20,962	23			20,962	23	41,300	76	
	23.	Συνάξεις διὰ κοινωφελῆ καταστήματα									
	24.	Ἀπρόβλεπτα ἔσοδ.	20,338	53			20,338	53			
ϛ΄.		Καθυστερήσαντα.									
	25.	Ἀπὸ εἰσοδήματα πρὸ τοῦ 1833.	39,905	25					39,905	25	
		Ἄθροισις.	10,064,969	72	3,310,533	92			13,375,503	64	
		Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήμ.	229,817	59	30,609	3			260,426	72	
			10,294,787	31	3,341,143	5					
		Ὁλικὸν ποσὸν ἐσόδων							13,635,930	36	

ΤΙΤΛΟΣ II. ΕΞΟΔΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας.

Δήλωσις ἐξόδων	Ποσότητες εἰς δραχμὰς: τὰ πληρωμένα ἕως 30 Ἰουν. 1836		τὰ ὡς ἔγγιστα μὴ πληρωθέντ		Ὁλικὸν ὡς ἔγγιστα ποσὸν ἐξόδων		Παρατηρήσεις
§ 1 Ταμεῖα ἐν γένει	94,282	38	6,500		100,782	38	
§ 2 Ἄμεσοι φόροι	205,763	51	52,265	49	258,029		
§ 3 Ἔμμεσοι φόροι	532,157	98	12,000		544,157	98	
§ 4 Δημόσια καταστήματα	371,964	84	41,919	95	413,884	79	
§ 5 Δημόσια νομήματα καὶ κτήματα	314,127	94	10,000		324,127	94	
§ 6 Ἐπιστροφαὶ χρημάτων καὶ ἀποζημιώσεις	40,000	96			40,000	96	
	1,558,297	61	122,685	44			
			Ὁλικὸν ποσὸν		1,680,983	5	

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Τὸ ὅλον τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων συναγμένων καὶ ἀσυνάκτων.	13,635,930	36
Ἀφαιροῦνται		
Τὰ ἔξοδα ἐπιστασίας καὶ διοικήσεως καὶ τὰ εἰς οἰκοδομὰς καταστημάτων	1,680,983	5
Καθαρὸν εἰσόδημα	11,954,947	31
Ἀφαιροῦνται τὰ ἀσύνακτα εἰσοδήματα . . .	3,341,143	5
Εἰσόδημα καθαρὸν εἰσαχθὲν εἰς τὸ ταμεῖον , .	8,613,804	26
Προστίθεται τὸ ὑπόλοιπον τοῦ δανείου μεταφερόμενον ἀπὸ τὴν χρῆσιν τοῦ 1834. . . .	10,034,525	41
Προκαταβολὴ τῆς Παυαρικῆς Αὐλῆς εἰς λογαριασμὸν τῆς γ. σειρᾶς τοῦ δανείου . . .	1,128,944	44
Τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων δραχμὰς	19,777,274	11

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ. ΕΞΟΔΑ

Κεφάλαιον Β'.

Ἔξοδα τοῦ Κράτους.

Δήλωσις ἐξόδων	Ποσότητες εἰς δραχμάς τὰ πληρωμένα ἕως 30 Ἰουνίου 1836.		Τὰ μὴ πληρωθέντα		Ὁλικὸν ποσὸν ἐξόδων		Παρατηρήσεις
§Α'. Χρεωλυσία τόκοι καὶ ἔξοδα	1,371,520	29	1,358,937	60	2,730,457	89	1,353,561 60 Ἡ μὴ πληρωθεῖσα ἐξαμηνία ἀπὸ 1 Σεπτεμβρ. 1835 ἕως 1 Μαΐου 1836
»Β'. Ἀνακτόριος χορήγησις	883,333	31	7,777	77	891,111	8	
»Γ'. Ἀντιβασιλεία	254,560	57			254,560	57	
»Δ'. Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας	74,431	91	5,054	85	79,486	76	
»Ε'. Γραμμ. Βασιλ. Οἴκου κτλ.	487,620	94	55,954	35	543,575	29	
»Ϛ'. » Δικαιοσύνης	444,915	83	93,581	75	538,497	58	
»Ζ'. » Ἐσωτερικῶν	1,011,370	44	275,982	83	1,287,353	27	
»Η'. » Οἰκονομικῶν	184,382	47			184,382	47	
»Θ'. » Στρατιωτικῶν	6,366,796	58	34,500		6,401,296	58	
»Ι'. » Ναυτικῶν	2,216,353	27	62,959	84	2,279,313	11	
»ΙΑ'. » Ἐκκλησιαστικῶν	496,293	42	74,298	52	570,591	94	
»ΙΒ'. » Συντάξεις καὶ βοήθειαι διὰ συμβάντα πρὸ τοῦ 1833	256,115	56	52,289	83	308,405	39	
Ἄθροισις	14,047,694	59	2,021,337	34	16,069,031	93	
»ΙΓ'. Προκαταβολαὶ ἀποδοτέαι					74,079	75	
»ΙΔ'. Πληρωμὴ χρεῶν πρὸ τοῦ 1833:							
Εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν τὰ 2\|3 φράγγ. 500 χιλιάδ. τῆς προκαταβολῆς της εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Καποδίστρια			372,226	66			
Εἰς τὴν Ῥωσσικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον			372,266	66			
Εἰς τὸν Κύριον Ἐϋνάρδον τὰ ἥμισυ τοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Καποδίστρια δανείου του μετὰ τοῦ τόκου			131,782	40	876,275	72	
Ὁλικὸν ποσὸν ἐξόδων					17,019,387	40	
Ἀφαιροῦνται τὰ ἀπλήρωτα							
Ἐκ τῶν ἐξόδων διοικήσεως καὶ ἐπισπράξεως δρ. 122,685 44							
Ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους » 2,021,337 34					2,144,022	78	
Ἔξοδα πληρωμένα					14,875,364	62	

Παράθεσις τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ 1835.		
Ἔσοδα τοῦ Κράτους κατὰ τὸ 1835 καὶ ὑπόλοιπον τοῦ δανείου δ.	19,777,274	11
Ἀφαιροῦνται τὰ ἔξοδα ὡς ἀνωτέρω	14,875,364	62
Περίσσευμα τῶν ἐσόδων ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα τῶν χρήσεων 1833, 1834 καὶ 1835	4,901,909	49

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Ὀκτωβρίου 1836.

463. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, θέλοντες νὰ προλάβωμεν τὰς ἐκ τῶν συνεχῶν παραιτήσεων τῶν ἐμποροδικῶν δυσχερείας καὶ νὰ συμβιβάσωμεν τὰς περὶ ἐκλογῆς αὐτῶν διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου μὲ τὸ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φευρουαρίου) 1836 περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ διάταγμα·

Παρατηρήσαντες, ὅτι οἱ μὴ διαμένοντες ἐν τῇ πόλει ὅπου ἐδρεύουσι τὰ ἐμποροδικεῖα ἔμποροι, μόνοι των ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διεξάγοντες τὰ τῆς ἐμπορίας των δὲν δύνανται χωρὶς σημαντικῆς ζημίας νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς ἐργασίας των διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ἐμποροδικείου καὶ ν' ἀσχοληθῶσιν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀμίσθων τοῦ ἐμποροδίκου ἔργων, ὁσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φευρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κλπ. νόμου (ἄρθρ. 14—20) ἤθελον διορισθῇ·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φευρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κλπ. νόμου συνακτέοι κατάλογοι ὑποψηφίων ἐμποροδικῶν θέλουν συντάττεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητῶν, καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς διοικήσεώς των, ὅσα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐμπορίου ὑπάγονται. Ἐκτίθενται δὲ εἴς τε τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα μέρη καὶ προσέτι εἰς πᾶσαν ἕδραν εἰρηνοδικείου τοιχοκολλημένοι ἐν τῷ δημαρχείῳ.

2. Οἱ κατάλογοι οὗτοι 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἔκθεσιν ἢ τοιχοκόλλησιν αὐτῶν στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυχὸν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου καὶ τοῦ γραμματέως τῶν ἐμποροδικῶν εἰς τὸν διοικητήν· οὗτος δὲ ἐξετάζων ἀμέσως τὰς σταλείσας παρατηρήσεις, ἐπικρίνει αὐτὰς καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους, τοὺς ὁποίους δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ βραδύτερον, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθέντα τρόπον.

3. Κατὰ τῶν γενομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διορθώσεων, δύναται νὰ γενῇ ἔφεσις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Αἱ ἐφέσεις αὗται πρέπει νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς 30 Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητήν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν νὰ τὰς στείλῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

4. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφέσεων τούτων ἀνεκκλήτως ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 47 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 ὀργανικοῦ νόμου.

5. Οἱ διοικηταὶ παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπιδιορθοῦσι κατ' αὐτὰς τοὺς καταλόγους ὁριστικῶς, αἱ δὲ ὁριστικαὶ αὗται ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δημοσιεύονται διαρκοῦντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενα μέρη.

6. Ὅσοι τῶν ἐντὸς μὲν τῆς περιφερείας τοῦ ἐμποροδικείου, ἐκτὸς δὲ τῆς καθέδρας αὐτοῦ κατεστημένων ἐμπόρων, ἐγγραφέντες εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρα ἀπαρτισθέντας καταλόγους, δυσκολεύονται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς ἐκπλήρωσιν ἔργων ἐμποροδίκου, ἂν τυχὸν ἤθελον διορισθῇ, δύνανται ν' ἀναφερθῶσι περὶ τούτου ἐγγράφως εἰς τὸν διοικητὴν μέχρι τέλους Ἰουνίου τὸ βραδύτερον, ὁ δὲ διοικητὴς λαβὼν τὴν ἀναφορὰν σημειοῖ τὴν δήλωσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν κατάλογον, ἀπέναντι τοῦ οἰκείου τόπου τοῦ ὀνόματος ἑκάστου τῶν αἰτούντων.

Οἱ τοιαύτην δήλωσιν προσενεγκόντες δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐμποροδικῶν διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο δι ὁ ἔγιναν οἱ κατάλογοι.

7. Ὅλαι αἱ διατάξεις, αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἰδίως δὲ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φευρουαρίου) 1834 νόμου ἀκυροῦνται.

8. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρ. 1836.

464. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Προθέμενοι νὰ φέρωμεν εἰς ἐκτέλεσιν τὰ ἄρθρα 18 καὶ 32 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρ.) 1833 περὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ διὰ νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν παλαιῶν λογαριασμῶν ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1822, καθὼς καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν τίτλων τῶν ἰδιοκτησιῶν, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέλει σύγκειται εἰς τὸ ἑξῆς ἐξ,

1. προέδρου, 1. γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, 1. ἀντιπροέδρου, 6. ἐλεγκτῶν, 2. παρέδρων, 1. γραμματέως, 1. ὑπογραμματέως, 6. γραφέων καὶ 1. κλητῆρος.

2. Τὸ εἰς ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν, καὶ τὴν περιοδικὴν ἐπιθεώρησιν ἐνασχολούμενον προσωπικὸν τῶν λογιστῶν αὐξάνεται εἰς 8 λογιστὰς α΄. τάξεως, καὶ 12 λογιστὰς β΄. τάξεως.

3. Διὰ τὰ ἀρχίζοντα ἀπὸ τὰ 1822, καὶ ἐνωμένα εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀρχεῖα διορίζεται εἷς ἀρχειοφύλαξ (ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως) παρ' αὐτῷ αὐτῷ, ὅστις εἰδικῶς εἶναι ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν

διαφύλαξιν τῶν ἀρχείων τούτων, τὴν τάξιν των, καὶ μὲ τὴν ἔκδοσιν ἀντιγράφων τὰ ὁποῖα ζητοῦνται, ἢ ἀπὸ δημοσίους ἀρχὰς, ἢ ἰδιώτας.

Ὅταν τὸ ἀπαιτῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας, βοηθεῖται εἰς τὰς ἐργασίας του ἀπὸ τοὺς βοηθοὺς τῶν γραμματέων καὶ τοὺς γραφεῖς.

4. Τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἐνασχολεῖται εἰδικῶς μὲ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν 25 Ἰανουαρίου (6 Φευρουαρίου) 1833, τὸ δὲ ἄλλο μὲ τοὺς ὑπολειπομένους λογαριασμοὺς ἀπὸ τὰ 1822 μέχρι 1833.

5. Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ οἱ πάρεδροι διανέμονται εἰς τὰ δύο τμήματα, καὶ μάλιστα εἰς ἕκαστον τμῆμα, τρεῖς ἐλεγκταὶ καὶ εἷς πάρεδρος.

6. Ὁ ἀντιπρόεδρος, παρόντος τοῦ προέδρου, ἐκτελεῖ χρέη ἐλεγκτοῦ, καὶ ἐργάζεται ποτὲ μὲν εἰς τὸ ἕν, ποτὲ δὲ εἰς τὸ ἄλλο τμῆμα, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία.

7. Ἕκαστον τμῆμα συνεδριάζει ἰδίως.

8. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ ἑνὸς, καθὼς καὶ τοῦ ἄλλου τμήματος προεδρεύονται μόλον τοῦτο ἀπὸ τὸν πρόεδρον, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον, ὅστις πάντοτε πρέπει νὰ ἦναι παρὼν εἰς τὰ δύο τμήματα.

9. Καὶ ὁ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας θέλει εἶσθαι πάντοτε παρὼν εἰς τὰς συνεδριάσεις, τόσον τοῦ ἑνὸς, καθὼς καὶ τοῦ ἄλλου τμήματος.

10. Ἕκαστον τῶν δύο τμημάτων δύναται νὰ κάμνῃ ἀποφάσεις, παρόντων μόνον 4 μελῶν, ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου.

11. Εἰς περίστασιν παρεμποδίσεως ἑνὸς ἐλεγκτοῦ, ἢ παρέδρου ἑνὸς τῶν δύο τμημάτων, ἀναπληρόνει τὴν θέσιν ἐκείνου ὁ πρόεδρος δι' ἑνὸς ἐλεγκτοῦ, ἢ παρέδρου, τοῦ ἄλλου τμήματος, ἐὰν ἀπαιτῆται ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του.

12. Ἀμφότερα τὰ τμήματα συνεδριάζουσιν ἐναλλὰξ ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ὅταν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ, δύναται ἐν ἐξ αὐτῶν νὰ συνεδριάσῃ δὶς κατὰ συνέχειαν, καθὼς καὶ ἀμφότερα δύνανται νὰ συνεδριάσωσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο· πρὸς τούτοις συγκαλοῦνται καὶ παρὰ τοῦ προέδρου.

13. Ἀμφότερα τὰ τμήματα συνέρχονται εἰς πλήρη συνεδρίασιν ὁσάκις πρόκειται·

α. Νὰ λάβωσι γνῶσιν Βασιλ. διαταγμάτων ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἐκδοθέντων πρὸ ὀλίγου·

β'. Νὰ δώσωσι γνώμην, ζητηθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἢ νὰ δώσωσιν ὁδηγίας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ λογιστικοῦ, ἢ τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει·

γ'. Νὰ ἀποφασίσῃ περὶ συμβάσης ἀταξίας εἰς τὴν διαχείρησιν διοικητικῆς τινος ἀρχῆς·

δ'. Νὰ εἰσαχθῇ νεωστὶ διορισθὲν μέλος τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου·

ε. Νὰ παραδεχθῇ ἀρχή τις (principe) τοῦ λογιστικοῦ, ἢ νὰ γενῇ συζήτησις περὶ αὐτῆς·

ς'. Νὰ θεωρηθῇ ὁ κατάλογος τῶν γενικῶν παρατηρήσεων, διὰ νὰ γένῃ πρὸς Ἡμᾶς ἔκθεσις περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, περὶ τῶν ληφθησομένων μέτρων, ἢ περὶ τῶν γενησομένων τροποποιήσεων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη κανόνας καὶ τὰ διαταχθέντα ἐλεγκτικὰ μέσα διὰ τὴν διαχείρησιν ἐν γένει·

ζ'. Νὰ ἀναφέρῃ περὶ τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ λογαριασμοῦ ἑνὸς λογιστικοῦ ἔτους καὶ τῆς κλείσεως αὐτοῦ·

η. Νὰ κάμῃ προτάσεις περὶ διορισμοῦ εἰς κενὰς θέσεις (ἄρθρ. 11) τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833.

θ'. Νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐγγυήσεως καὶ τοῦ μεγέθους αὐτῆς, δοθησομένης παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑποκειμένων εἰς εὐθύνην λογαριασμῶν, ὅταν ἀναδέχωνται τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.

ι. Νὰ συζητήσῃ ἀντικείμενόν τι, ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐν γένει·

14. Αἱ ἀποφάσεις (arrêts de situation) καὶ αἱ γενόμεναι ἐκδικάσεις λογαριασμῶν, εἰς τὸ ἕν, ἢ τὸ ἄλλο τμῆμα, ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ προσυπογραφόμεναι ἀπὸ τὸν γραμματέα, διεκπεραιοῦνται.

15. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833, περὶ σχηματισμοῦ καὶ δικαιοδοσίας τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καθὼς καὶ τοῦ διατάγματος τῶν 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουαρίου) 1835, μένουσιν ἐν ἰσχύει ὡς πρὸς τὰς δημοσίους ἀρχὰς, καὶ τοὺς ὑπευθύνους λογαριασμῶν, καθόσον δὲν ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

16. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἀθῆναι, τὴν 23 Ὀκτωβρ (4 Νοεμβρ) 1836.

465. ΟΘΩΝ κ τ. λ.

Θέλοντες νὰ θέσωμεν καταλληλοτέραν ὁροθεσίαν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν τῆς Βοιωτίας καὶ Θηβαΐδος συμβιβαζομένων τῶν τοπικῶν συμφερόντων μὲ τὴν φυσικότητα τῶν τοποθεσιῶν, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ Θηβαΐδος ἀνατολικοδυτικὸν ὅριον, ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἐκ τῆς ἀλυκῆς Δομβρένας μέχρι τῆς Γλύφης ἐκτεινομένην παραλίαν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ἐκεῖθεν ἀκολουθοῦν μίαν σειρὰν συνεχῶν ῥάχεων ὀρέων, ἀναβαίνει μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Ἑλικῶνος κατὰ θέσιν ὀνομαζομένην Κοκκινίαν, μεταξὺ τῆς ὁποίας καὶ τῆς ἄντικρυ ταύτης κεῖται ἡ κοιλὰς, ὅπου εὑρίσκονται τὰ Κουκουρέϊκα λεγόμενα μανδρία.

2. Κατὰ τὴν ὁροθέτησιν ταύτην τὰ χωρία Μάζι, Μοῦλκι, Μαυρομάτι, Δούσια, Σάχο Ζαγαρᾶ καὶ Βρασαμῖται μετὰ τῶν δύο διαλελυμένων μοναστηρίων τῶν τελευταίων δύο χωρίων καὶ τῶν εἰς Χάρμονα νερομύλων ἀπαρτίζοντα τὸν δῆμον Ἀλιάρτου καὶ ἑνωθέντα μὲ τὴν Θηβαΐδα κατὰ τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἀπριλίου) 1836 Β. διάταγμα, ἀποδίδονται εἰς τὴν Βοιωτίαν, τῆς ὁποίας θέλουν ἀποτελεῖ τοῦ λοιποῦ μέρος.

3. Ὁ ἀπὸ τὰ χωρία Παλαιοπαναγιᾶν, Νεοχῶρι, Ξηρονομίου καὶ Κάραντα κείμενος δῆμος τῆς Ἄσκρης, παύει τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τοῦ νὰ σχηματίζῃ δῆμον ἰδιαίτερον, ὡς πάντῃ περιττὸς, καὶ τὰ δύο πρῶτα χωρία προσαρτῶνται εἰς τὸν δῆμον τῶν Θεσπιῶν τῆς Θηβαΐδος.

4. Ὁ δῆμος τῆς Θίσβης ἀποδίδεται εἰς τὴν Θηβαΐδα, συμπεριλαμβανομένων τῶν χωρίων Ξηρονομῆς καὶ Κάραντα, τοῦ διατηρουμένου μοναστηρίου τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν χωρίων Χώστιας καὶ Κακουσίου

5. Ὅσοι ὅροι τῶν προλαβόντων διαταγμάτων ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸ παρὸν, μένουσιν ἄκυροι.

6. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

466. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας. Θέλοντες νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰς ἐκφρασθείσας Ἡμῖν εὐχὰς τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Καλλιδρόμης περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων αὐτῶν, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας νὰ συγχωνευθῶσι, σχηματιζόμενοι ὡς ἑξῆς·

α΄. Ὁ δῆμος τῶν Οἰχαλίων νὰ συγχωνευθῇ μὲ τὸν δῆμον Πολιτοχωρίων, προσλαμβάνων ἐκ τοῦ δήμου Εὐρυτάνων τὰ χωρία Σιγκρύλου καὶ Ἀνιάδα·

β΄. Ὁ δῆμος Εὐρυτάνων νὰ συγχωνευθῇ μὲ τοὺς δήμους Ἀμπλανιτῶν καὶ Πετραίων·

γ΄. Οἱ δῆμοι Ἀρακινθίων, Παρακαμπολίων καὶ Ἁγιοβλασιτῶν, νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο, σχηματιζόμενοι, ὁ μὲν ἀπὸ τὰ χωρία, Πυρσὸν, Καστανιὰ, Ἀνδράκοβα, Εὐσχώρια, Βελατᾶ, Σαρκίνη, Διβώσσινον, Κυρίκιστα, Πτελέα, Ἀλέστια καὶ Γαληνὸν, ὑπὸ τὸ ὄνομα δῆμος Ἀρακυνθίων, ὁ δὲ ἀπὸ τὰ χωρία Ἅγιον Βλάσσην, Ἁγίαν Τριάδα, Χούσην, Ἀράχοβαν, Καστανούλαν, Γέροβαν καὶ Σαριάδα ὑπὸ τὸ ὄνομα δῆμος Παρακαμπολίων·

δ΄. Οἱ δῆμοι τῶν Ἀγραίων καὶ Κυφαίων, νὰ ἑνωθῶσι εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν δῆμον ὑπὸ τὸ ὄνομα δῆμος Ἀγραίων·

ε΄. Ὁ δῆμος Ἀπεραντίων νὰ μένῃ ἀναλλοίωτος κατὰ τὸν ἐνυπάρχοντα σχηματισμόν·

ς΄. Οἱ δῆμοι τῶν Κτημενίων καὶ Ἀλλοπίων νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν δῆμον ὑπὸ τὸ ὄνομα δῆμος τῶν Κτημενίων.

2. Ἀκυροῦται τὸ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Ἡμέτερον διάταγμα, περὶ σχηματισμοῦ τοῦ δήμου Καλλιδρόμης.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν του παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

467 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ ἕνδεκα δῆμοι τῆς ὑποδιοικήσεως Δωρίδος θέλουν συγχωνευθῇ εἰς τέσσαρας, σχηματιζόμενοι ὡς ἀκολούθως·

α΄. Ὁ δῆμος Αἰγίτιον σχηματίζεται ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε τρεῖς δήμους Αἰγίτιον, Ὑαίαν καὶ Κόρακα· πρωτεύουσα τοῦ δήμου προσδιορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ Λοιδωρίκι, ἑωσότου πραγματοποιηθῇ ὁ μελετούμενος συνοικισμὸς τῆς Γρανίτσης, ὅτε ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου θέλει μετατεθῇ ἐκεῖ· συνίσταται δὲ ἀπὸ τὰ χωρία Γρανίτσα, Ἄνω κλῆμα, Λούτσοβος, Ἄνω Μουσουνίτσα, Κάτω Μουσουνίτσα, Συκιᾶ, Κονάκος, Τριβίδι, Λοιδωρίκι, Σκαλοῦλα, Καρούτανι, Στροῦζα, Σεβαδῖκος, Ἄβουρος, Λευκαδιτή.

β΄. Ὁ δῆμος Κροκύλων (Πενταγιῶν) σχηματίζεται ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε τρεῖς δήμους Κροκυλίου, Βωμέας, καὶ Ὀφιανίας· ὡς ἕδρα τοῦ δημάρχου προσδιορίζεται τὸ χωρίον Πενταγιῶν, ἐκτὸς μόνον κατὰ τὸ θέρος, ὅτε ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ θέλει ἑδρεύει εἰς Ἀρτοτίναν· συνίσταται δὲ ὁ δῆμος οὗτος ἀπὸ τὰ χωρία Ἀγγλαβίσα, Δρεστενὰ, Παλαιοκάτουνον, Ἀβουρίτι, Βλαχοβοῦνι, Κερασιὰ, Κουπάκι, Ζουργιάνι, Ἀλουποχῶρι, Ἰτέα, Ἀρτοτίνα, Κουτσομβρὸς, Κρεάτζι, Σουροῦστι, Κοστάρτσα, Βουστένιτσα, μονὴ τοῦ Προδρόμου διαλελυμένη.

3. Ὁ δῆμος Ποτιδάνεια (Ἄνω παλαιοχῶρι) σχηματίζεται ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε δύο δήμους Ποτιδανείας καὶ Οἰνεῶνος, συνιστάμενος ἀπὸ τὰ χωρία κάτω Παλαιοχῶρι, Στύλια, Παριδιώτισα, Λυκοχῶρι, Παλαιόμυλος, Κάμπος, Γκουμαῖος Βαρνάκοβα, Μονὴ διατηρουμένη, Κάτω Κλῆμα, Καρυὰ, Καρδαρα, ἅγιος Νικόλαος, Βλαχοκάψι, Ὀμερίφένδη, Ἄμβλας, ἄνω καὶ κάτω Λόγκος, Μανάγουλι, Χασάναγα, Μαλάματα, Καρούτια, Σεργούλα, Παλαιοχῶρι, Μαγοῦλι (Μετόχιον).

4. Ὁ δῆμος Τολοφῶνος σχηματίζεται ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε τρεῖς δήμους Τολοφῶνος, Ὀλισῶνος

αἱ Οἰαύθης, συνιστάμενος ἀπὸ τὰ χωρία Μάσκλι, Ἰλάδι, Μαγαζᾶ, Ξυλογαδάρα, Βαλάκινος, Μάκρης, Μαλανδρίνι, Πλέσκα, Σώτενα, Βραΐλα, Μηλέα,

2. Ὁ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23,645 Β. διατάγματος τῶν 8 (20) Ἀπριλίου 1833 ἐγκριθεὶς σχηματισμὸς τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος, ἀκυροῦται.

3. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, δημοσιευμένης καὶ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρ. (11 Νοεμβ.) 1836.

468. ΟΘΩΝ κ τ λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου π. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν, ὥστε ὁ δῆμος τῆς Κορωνείας νὰ συγχωνευθῇ εἰς ἐκείνους τῆς Λαμίας καὶ Φαλάρων, ὥστε τὰ μὲν χωρία, Δίβρη, Παλαιοχῶρι καὶ Λιμογάρδι τοῦ δήμου τούτου νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸν δῆμον Λαμίας, τὰ δὲ χωρία Λογίστι, καὶ Δρύσταλα, εἰς ἐκεῖνον τῶν Φαλάρων.

Τοιουτοτρόπως ὁ μὲν δῆμος τῆς Λαμίας, θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὰ χωρία Ζητούνι, Ταράτζα, Μακρολείβαδον, Δίβρην, Παλαιοχῶρι, Λιμογάρδι, Φούρκα Δερβένι, Τσουπεράτης, Νταΐτσια, Μπακὶ, Καλύβια, Ἰμέρμπεϊ, Ἀλμάναν, μεγάλην Βρύσην καὶ Σαρμουσακλῆ.

Ὁ δὲ τῶν Φαλάρων, ἀπὸ τὰ χωρία Στυλίδα, Ἀχινόν, Λογγίστι, Δρύκαλα, Τζιρισβίτι, Γκίκοβα, Νεραΐδα, Αὐλάκι, Σπαρτιὰ, καὶ ἁγία Μαρίνα.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1836.

469. ΟΘΩΝ κ. τ λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

1. Δι' ἑκάστην διοικητικὴν περιφέρειαν διορίζεται εἷς ἰατρὸς τῆς διοικήσεως, ὅστις θέλει ἔχει τὴν διαμονήν του εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας.

2. Τὰ καθήκοντα τῶν ἰατρῶν τῶν διοικήσεων θέλουν εἶσθαι τὰ αὐτὰ μὲ τῶν μέχρι τοῦδε νομοϊατρῶν· περιορίζονται δὲ μόλον τοῦτο ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι διωρισμένοι. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀνατίθενται εἰς αὐτοὺς τὰ χρέη τῶν μέχρι τοῦδε ἐνοφθαλμιστῶν τῆς δαμαλίδος, καθόσον ἀποβλέπει τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ ἐνοφθαλμιστοῦ, καὶ νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὕλης τῆς δαμαλίδος, ἐφ' ᾧ θέλουν ἀνταμείβεσθαι μόνον κατὰ τὴν συνήθη διατίμησιν.

3. Οἱ ἰατροὶ οὗτοι εἶναι ἴσοι κατὰ τὸν βαθμὸν μὲ τοὺς ὑποδιοικητάς, καὶ ἀπολαμβάνουσιν ἀπὸ τὸ κράτος ἐτησίως, μέχρι δευτέρας διατάξεως, δραχμ. 1000 μέχρισοῦ αἱ κοινότητες ἔλθωσιν εἰς κατάστασιν νὰ δύνανται νὰ συνεισφέρωσιν ἐξ ἰδίων εἰς αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τούτου· 100 δὲ δραχ. θέλουν εἶσθαι ἐκ τοῦ μισθοῦ τούτου, διὰ τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας, τὴν ὁποίαν οἱ ἰατροὶ τῶν διοικήσεων θέλουν κάμνει τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας τῆς διοικήσεως.

4. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδοχῶν καὶ τῆς ἀπολαβῆς ἐκ τῆς διοικήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των θέλουν ἀπολαμβάνει οἱ ἰατροὶ τῶν διοικήσεων προσέτι καὶ τὰς διατιμήσεις ἐκείνας, δηλ. ἀντιμίσθια, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν χρεῶν τῆς δικαστικῆς ἰατρικῆς ἐπὶ προσκλήσει τῶν ἀρχῶν.

5. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ προτείνῃ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικόν.

6. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, ταὐτοχρόνως παύουν οἱ μέχρι τοῦδε νομοϊατροί, καθὼς καὶ οἱ ἰδιαίτεροι ἐνοφθαλμισταὶ τῆς δαμαλίδος.

7. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως

Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ὀκτωβρ. (7 Νοεμβρ.) 1836.

470. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

1. Πᾶς δῆμος εἶναι ὑπεύθυνος ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις καὶ ἀποζημιώσεις ἕνεκα πάσης λῃστείας πραττομένης ἐντὸς τῆς περιφερείας του.

Συνυπεύθυνοι λογίζονται κατὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς λῃστείας διατελοῦντες μὴ δημόται ἀγροφύλακες, βοσκοὶ ποιμνίων ἢ ἄλλων ζώων, ἐργάται εἰς τὰ δάση καὶ ὅσοι ἔχουσι ξενοδοχεῖα παρὰ τὰς δημοσίους ὁδούς.

2. Μεχρισότου προσδιορισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ ὅρια τῶν δήμων, αἱ περιφέρειαι αὐτῶν ἐννοοῦνται κατὰ τὰ παλαιὰ ὅρια τῶν χωρίων, τῶν ἀποτελούντων τὸν δῆμον.

3. Ἂν ἐκ λῃστρικῆς τινος πράξεως ἐπληγώθη τις δημότης ἢ μή, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ὑπεύθυνος δῆμος χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν πληγωθέντα, ἤ, ἐν περιπτώσει θανάτου, εἰς τὴν χήραν ἢ τὰ τέκνα του ἀποζημίωσιν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ πολιτικοῦ νόμου.

4. Ἐὰν μέλη τινὸς δήμου λάβωσι μέρος εἰς γενομένην λῃστείαν, κρύψωσι, τροφοδοτήσωσι, ἢ μὲ ὁποιονδήποτε ἄλλον σκοπὸν βοηθήσωσι τοὺς λῃστάς, ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν ὀφείλει, λαβοῦσα γνῶσιν τοῦ πράγματος νὰ τοὺς συλλαμβάνῃ ἂν διαμένωσιν ἐντὸς τοῦ

δήμου, καὶ νὰ τοὺς διευθύνῃ διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ἢ ἂν ἡ σύλληψίς των ἦναι ἀνέφικτος, νὰ τοὺς καταγγέλῃ εἰς αὐτόν. Ἡ παραμελοῦσα τὴν διάταξιν ταύτην δημοτικὴ Ἀρχὴ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50-500 δραχ.

5. Ἐὰν εἷς ἢ πλείονες δῆμοι ἀρνηθῶσιν ἢ δὲν χορηγήσωσιν ἐν καιρῷ τὴν πρὸς καταδίωξιν ληστῶν παρὰ τῆς διοικητικῆς, στρατιωτικῆς ἢ καὶ δημοτικῆς τινὸς Ἀρχῆς ἐγγράφως ζητηθεῖσαν συνδρομὴν ἢ συνεργείαν των, ὑποβάλλεται ἕκαστος εἰς πρόστιμον 50-500. δραχμῶν.

6. Πᾶσα δημοτικὴ Ἀρχὴ πληροφορηθεῖσα περὶ τῆς ἐμφανίσεως ληστῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας της, χρεωστεῖ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς δημότας νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν, καὶ νὰ ἀναγγείλῃ συγχρόνως τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πλησιεστέραν στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν Ἀρχήν, καὶ χρείας καλούσης νὰ ζητῇ πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν τὴν συνδρομὴν ἑνὸς ἢ καὶ πλειόνων ἐκ τῶν πλεσιεστέρων δήμων.

Ἡ παραβαίνουσα τὴν διάταξιν ταύτην δημοτικὴ Ἀρχὴ ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, οἱ δὲ ἀπειθείσαντες εἰς ταύτην τὴν πρόσκλησιν δημόται τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου δήμου, τιμωροῦνται ἕκαστος μὲ πρόστιμον 5-20 δραχμῶν.

7. Εἰς πρόστιμον ὡσαύτως 10-50 δραχ. ὑποβάλλεται ἕκαστος τῶν ποιμένων, ἱπποφορβῶν, ἐργατῶν εἰς τὰ δάση καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν κατὰ τὰς δημοσίους ὁδοὺς ξενοδοχείων, καπηλείων καὶ ἄλλων τοιούτων καταστημάτων, οἵτινες πληροφορηθέντες περὶ τῆς ἐμφανίσεως ληστῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου, παρ' ᾧ διατελοῦσι διαμένοντες, δὲν καταδιώξουσι, ἢ μὴ ἐπαρκοῦντες μόνοι πρὸς καταδίωξιν, δὲν εἰδοποιήσωσιν ἀμέσως τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν πλησιεστέρου δήμου, ἢ ὁποιανδήποτε ἄλλην στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν Ἀρχὴν καὶ δὲν συνεργήσωσιν εἰς τὴν καταδίωξιν αὐτῶν.

8. Οἱ παρὰ τοῖς ὁρίοις τοῦ κράτους κείμενοι δῆμοι, οἱ ἀπὸ τὸ Μακρυνόρος μέχρι τοῦ Σουλπίου, δὲν ὑπόκεινται εἰς εὐθύνην, ὅταν μεταχειρισθέντες ἐν καιρῷ ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσίν των μέσα δὲν ἠδυνήθησαν μ' ὅλα ταῦτα ν' ἀποτρέψωσι ἢ νὰ προλάβωσι ληστείαν πραχθεῖσαν εἰς τόπον μὴ ἀπέχοντα πλέον τῶν τριῶν ὡρῶν ἀπὸ τὴν ὁροθετικὴν γραμμήν.

9. Ὁ ληστευθεὶς ὀφείλει νὰ ἀναγγείλῃ παρευθὺς τὸ συμβὰν εἰς τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς παρὰ τῷ δήμῳ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπράχθη ἡ ληστεία. Οὗτοι ὅπως δήποτε πληροφορηθέντες περὶ τοῦ πράγματος, χρεωστοῦν ἀμέσως, οὐδέποτε ὅμως βραδύτερον 24 ὡρῶν, νὰ βεβαιώσωσι διὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως τὸ γεγονός, καὶ νὰ στείλωσι τὴν ἔκθεσιν ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα.

10. Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην πρᾶξιν ὁ ληστευθεὶς ἢ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα δύναται νὰ κινήσῃ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπράχθη ἡ ληστεία, τὸ δὲ ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον, κατὰ τὰ[illegible] παρὰ τῶν μερῶν προσαγομένας ἀποδείξεις, δι[illegible]κάζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκλήτως, αἱ δὲ τοιαῦται δίκ[illegible] θέλουν προτιμᾶσθαι ἀπὸ τὰς συνοπτικὰς δίκας.

11. Ὅστις ἤθελεν εἰσαγάγει δίκην, περὶ ἀπο[illegible]ζημιώσεως λόγῳ ληστεύσεως, γενομένης εἰς αὐτόν[illegible] ἢ ὅστις ἤθελεν παραστήσει, ὅτι τὸν ἡρπάγησα[illegible] ἐν ληστεύσει τινὶ χρήματα ἢ πράγματα μὴ πραγματικῶς ἁρπαγέντα, ἂν δικαστικῶς ἐξελεγχθῇ ψευδόμενος ἐπὶ σκοπῷ ἰδιοτελείας, τιμωρεῖται εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ ποσὸν τοῦ μελετηθέντος ἀθεμίτου κέρδους, οὐδέποτε ὅμως μικροτέραν τῶν 50 δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένων δήποτε μεγαλητέρων ποινῶν, κατὰ τοὺς γενικοὺς ποινικοὺς ὁρισμούς.

12. Τὰ εἰς τοὺς δήμους ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα καταβάλλονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν προστίμων, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἰσχύουσιν ἐν γένει αἱ διατάξεις.

13. Ἡ προσδιορίζουσα τὰς ἀποδόσεις καὶ ἀποζημιώσεις ἀπόφασις στέλλεται ἐντὸς 24 ὡρῶν παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητήν, ὅστις τὴν ἀποστέλλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ καταδικασθέντος δήμου.

14. Ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τὸ κεφάλαιον τῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων ἐντὸς 30 ἡμερῶν· ἕνεκα τούτου ὑποβάλλει εἰς ἔρανον ὅλους τοὺς φορολογουμένους δημότας, κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὅλης τῆς ἀμέσου φορολογίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας τυχὸν βοσκούς, ξενοδόχους κτλ. κατὰ τὸ ἄρθρ. 1, § 2.

Ὁ διοικητὴς ὀφείλει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ παρέχῃ ἔνοπλον δύναμιν ὁσάκις ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ τὸ αἰτήσει.

15. Κανεὶς τῶν φορολογουμένων δὲν δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβάλλοντός, λόγῳ ἀδίκου ἐπινεμήσεως, δύναται ὅμως, ἀφοῦ πληρώσῃ νὰ παραπονεθῇ εἰς τὸν διοικητήν, ὅστις ἀποφασίζει περὶ τῆς πρὸς ἐλάττωσιν αἰτήσεως ἄνευ περαιτέρω.

16. Ἂν ἡ πληρωμὴ δὲν γενῇ ἐντὸς 30 ἡμερῶν, στέλλεται κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ, ἔνοπλος δύναμις ἀποχρῶσα, καὶ ἐπίτροπος διὰ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν πληρωμήν.

17. Τὰ ἔξοδα τῆς τε ἀποστολῆς τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῆς διατριβῆς τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, προστίθενται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἀποφασισθέντων ἐράνων καὶ πληρόνονται παρὰ τῶν ἀπειθησάντων εἰς τὴν πληρωμὴν δημοτῶν.

18. Ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον παραδόσεως τῶν χρημάτων, ὁ ταμίας, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ διοικητοῦ, παπαραδίδει εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθὲν ποσὸν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων.

19. Ἐὰν ἡ ληστεία ἐπράχθη κατὰ τὰ ὅρια δύο ἢ καὶ πλειόνων δήμων, ὑποχρεοῦνται ὅλοι οἱ δῆμοι ἐπὶ τῶν ὁρίων, τῶν ὁποίων ἐπράχθη ἡ ληστεία, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων· ἔχουσιν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὴν ἀποζημίωσιν ἐκεῖνοι οἱ δῆμοι, ὅσοι ἀποδείξουν ὅτι ὁ τόπος ἐνῷ ἐπράχθη τὸ ἀδίκημα ἦτον ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς περιφερείας των· καὶ κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν ἀποζημιοῦνται ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον ἢ τοὺς ὑπευθύνους δήμους· περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόπου ἔνθα ἐπράχθη ἡ ληστεία ἀποφασίζει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον· περὶ δὲ τοῦ εἰς τίνα δῆμον ἀνήκει ὁ οὕτω προσδιορισθεὶς τόπος, ἀποφασίζει ἡ ἁρμοδία διοικητικὴ Ἀρχή. Ὅταν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁρισθέντα, συγκαταδικασθῶσι πλείονες δῆμοι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀποζημίωσιν, ἡ ἀναλογία ἑκάστου δήμου προσδιορίζεται κατὰ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἀμέσου φορολογίας τοῦ προλαβόντος ἔτους.

20. Πᾶς δῆμος ὑποβληθεὶς εἰς πληρωμὴν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων ἕνεκα ληστείας, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ νὰ λάβῃ τὴν πλήρη ἀποζημίωσιν·

ά. Ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῶν ἐνόχων τῆς ληστοπραξίας ἀλληλεγγύως, κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ ποινικοῦ νόμου·

β΄. Ἀπὸ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ παρόντος νόμου.

21. Τὰ μέλη τοῦ δήμου εἰς τῶν ὁποίων τὴν καλὴν διαγωγὴν δὲν ἔχει πεποίθησιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὀφείλουν κατὰ ἀπόφασιν αὐτοῦ νὰ δίδουν ἐγγυητήν. Ὁ ἐγγυητὴς οὗτος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ πληρώνῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδόσεις, τὰ ἔξοδα καὶ χρηματικὰς ποινάς, εἰς ἃς ἤθελε καταδικασθῆ ἐκεῖνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔδωκεν ἐγγύησιν, εἰς περίστασιν καθ᾽ ἣν οὗτος ἤθελε πράξει λῃστείαν καὶ δὲν ἤθελε εἶσθαι ἱκανὸς πρὸς ἔκτισιν αὐτῶν. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ ἦναι μέλος τοῦ δήμου καὶ νὰ ἔχῃ ἐτήσιον εἰσόδημα τοὐλάχιστον 200 δραχμῶν. Διὰ τοὺς ὑπόπτους διαγωγῆς ποιμένας, ὅσοι δὲν εἶναι εἰσέτι συνοικισμένοι εἰς κανένα δῆμον, δίδουν ἐγγυητὴν οἱ ἀρχιποιμένες, ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦν, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐργολάβους οἱ ἀρχηγοί των.

Οἱ μὴ δίδοντες ἐγγυητὴν ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δήμου εἰς ὃν διαμένουν, κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἡ ῥηθεῖσα ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπαιτοῦνται τὰ 3|4 τῶν ψήφων τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ· ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύναται νὰ γένῃ ἔφεσις εἰς τὸν διοικητήν, μέχρι δὲ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰσάγεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καθόσον δὲν δίδεται προσωρινὴ ἐγγύησις, ὡσαύτως θέττονται ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ληστῶν, ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τῶν ὁποίων θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

22. Αἱ διοικητικαὶ Ἀρχαὶ εὐθὺς ἀφοῦ μάθωσι τὸ ὄνομα τοῦ ληστοῦ, θέλουν τὸ φανερόνει εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, τὸ ὁποῖον εὐθὺς θέλει ἐκδίδει ἔνταλμα συλλήψεως, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποίου ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ ληστοῦ, λαμβάνεται εἰς κράτησιν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς ἁρμοδίου κοινότητος καὶ νὰ γίνωσι τὰ ἔξοδα τῆς ἐναντίον του σταλείσης δυνάμεως καὶ τοῦ δικαστηρίου. Ἀπὸ τὴν κινητὴν περιουσίαν τοῦ ληστοῦ ἐξαιροῦνται τὰ φορέματα καὶ στρώματα τῆς οἰκογενείας του, ἔπειτα τὰ διὰ τὴν οἰκογένειάν του ἀναγκαῖα τὸ πολὺ διὰ 3 μῆνας πρὸς τροφήν.

Ἡ καταναγκαστικὴ δημοπράτησις, ἢ ἡ ἀναίρεσις τῆς κρατήσεως τῆς περιουσίας δύναται μόλον τοῦτο νὰ γείνῃ μόνον μετὰ τὴν γενομένην ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

23. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 21 καὶ 22 εἶναι ἐφαρμοστοὶ εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἄτομα, ὅσα ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἐπαναστατικὰς ἢ λῃστρικὰς πράξεις εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1836 ἔτος, καὶ εἶναι ἐκτὸς τῆς ἀμνηστείας ἢ δὲν ἐπαρουσιάσθησαν κατὰ συνέπειαν αὐτῆς εἰς τὰς σημειωθείσας δημοσίους Ἀρχάς. Αἱ κοινότητες ἔχουν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν καὶ εὐθύνην διὰ νὰ φανερόνωσι καὶ καταδιώκωσι τὰ τοιαῦτα ἄτομα, ὅταν εὑρίσκωνται ἐντὸς τῶν ὁρίων των, καθὼς προσδιωρίσθη ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφορικῶς πρὸς τὴν μέλλουσαν λῃστείαν, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὅταν παραβῶσι.

24. Τὰ Ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 3 στοιχ. έ. τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1838 ἔτους πρέπει νὰ τεθῇ πάλιν ἐκτὸς ἐνεργείας· θέλει δὲ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πρὸς τούτοις θέλει ἀναγνωσθῆ ἐπ᾽ ἄμβωνος τρεῖς Κυριακὰς κατὰ σειρὰν εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τὴν τελετὴν τῆς θείας λειτουργίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (12) Νοεμβρίου 1836.

471. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῶν 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου τ. ε. περὶ τῆς ἐπισυνάψεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἔγγραφα, τὰ σταλησόμενα ἐκτὸς τοῦ Κράτους, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν περιπλέον ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς, καὶ τῶν ἐμποδίων τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθ. 54 τοῦ

περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐκδίδομεν τὴν ἑξῆς ἀπόφασιν·

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, ὁπότε εἰς ἔγγραφόν τι, διωρισμένον διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ προστεθῇ, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 καὶ 53 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐπισυνημμένος ὁ σφραγιστὸς χάρτης, θέλει μὲν γίνεσθαι ἡ πρόσθεσις αὕτη κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 13 δοθέντα ὁρισμὸν, ἀλλὰ ὁ σφραγιστὸς χάρτης προσωρινῶς δὲν θέλει προσκολλᾶσθαι εἰς τὸ ἔγγραφον, καὶ σφραγίζεσθαι διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἀρχῆς.

2. Ὅταν τὰ ἔγγραφα ταῦτα στέλλωνται εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ ἀποστέλλουσα αὐτὰ Ἀρχὴ θέλει διαφυλάξει ἐν τοσούτῳ τὸν ἀνήκοντα εἰς αὐτὰ σφραγιστὸν χάρτην, μεχρισοῦ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐπιστραφῶσι πάλιν εἰς αὐτὰς, καὶ τότε θέλει προσκολλᾶσθαι εἰς αὐτὰ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος σφραγιστὸς χάρτης.

3. Ὅταν δὲ ἔγγραφόν τι (ἀποδεικτικὸν) μέλλῃ νὰ σταλῇ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον προσετέθη ἤδη κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ὁ σφραγιστὸς χάρτης, τότε συγχωρεῖται εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἀποχωρίζεται ὁ σφραγιστὸς χάρτης ἀπὸ τὸ ἔγγραφον παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμείου πρὸ τῆς ἀποστολῆς του, καὶ τοῦτο νὰ πιστοποιῆται τόσον ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτὸ σφραγιστοῦ χάρτου, ἐπισήμως, βραχέως καὶ ἀμισθὶ ἀπὸ τὸν ταμίαν. Καὶ εἰς ταύτην δὲ τὴν περίπτωσιν θέλει ἀκολουθεῖσθαι τότε τὸ ἄρθρον 2.

4. Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι εἶναι ἐφαρμοστέοι μάλιστα καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ συναλλάγματα, τὰ ὁποῖα ὑπάγουσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, καθόσον δηλαδὴ χρεωστεῖ νὰ ἐπισυναφθῇ εἰς αὐτὰ ὁ σφραγιστὸς χάρτης· διότι ἡ κατὰ συνέπειαν πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἔγγραφα ἔχει μόνον τὸν νόμιμον σκοπὸν νὰ ἐλέγχῃ προσηκόντως τὴν πληρωμὴν τοῦ χαρτοσήμου, καὶ νὰ εὐκολύνῃ, τὰ ὁποῖα κατορθοῦνται καὶ τὰ δύο ἐπίσης ἱκανῶς διὰ τοῦ ἄνω σημειωθέντος τρόπου. Ὅτι δὲ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ ἐμπορικὰ ἔγγραφα, θέλει φυλάττεσθαι ὁ χωρισθεὶς σφραγιστὸς χάρτης ἀμέσως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὑποχρέου τοῦ χαρτοσήμου ἰδιοκτήτου τῶν ἐγγράφων, ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ.

5. Ἡ παροῦσα διάταξις, δημοσιευθησομένη καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἐφαρμόζεται ἐντὸς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Νοεμβρίου 1836.

——

472 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, θεωροῦντες καὶ ὅτι διὰ τοὺς ἐναντίους ἀνέμους, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν εὐκαιρίας, συχνάκις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λαμβάνωσιν αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ τῶν νήσων ἐκείνων ἐκ τῶν Κυκλάδων καὶ Σποράδων εἰς τὰς ὁποίας δὲν εἶναι καθέδρα διοικήσεων, ἢ ὑποδιοικήσεων, τὰς διαταγὰς τῶν Ἀρχῶν τούτων, ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν 15 ἡμερῶν, τὴν ὁποίαν ὁ περὶ δήμων νόμος προσδιορίζει δι' αὐτάς· Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Ἡ προθεσμία τῶν 15 ἡμερῶν δι' ἐκείνας τὰς νήσους τῶν Κυκλάδων καὶ Σποράδων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι καθέδρα διοικήσεων ἢ ὑποδιοικήσεων, προσδιορίζεται εἰς 30 ἡμέρας, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας αἱ ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δύνανται νὰ ἐκτελῶνται, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἐκδοθῶσι διαταγαὶ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ.

2. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθησόμενον καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἄρθ. 3, στοιχ. Ε. τῆς ἀποφάσεως τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. λαμβάνει προσωρινῶς ἰσχὺν νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Νοεμβρίου 1836

——

473. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ συνέπειαν τῶν γενομένων ἀπὸ ὅλας τὰς Γραμματείας προτάσεων, ἀφοῦ ἠκούσθη προηγουμένως ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐξεδόθησαν ἤδη οἱ περὶ δημοσίου φορολογίας νόμοι, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ κατὰ τὴν 25 Σεπτεμβρ (7 Ὀκτωβρίου) π. ε. προσωρινὸς συναχθεὶς προϋπολογισμὸς ὅλων τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ διοικητικοῦ ἔτους 1836 προσδιορίζεται καὶ ἐγκρίνεται, ὃν τρόπον ὁρᾶται εἰς τὰ ἐπισυναφθέντα.

2. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ἐκανονίσθη διὰ τῶν γενικῶν καὶ μερικῶν ὁδηγιῶν τῶν δοθεισῶν εἰς τὰ ταμεῖα διὰ τῶν διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων τοὺς εἰδικοὺς ὑπολογισμοὺς, διὰ τῶν ἐνταλμάτων καὶ περιπλέον διὰ τῶν ἀναγκαίων διδακτικῶν ἑρμηνειῶν.

3. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

——

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διὰ τὸ διοικητικὸν ἔτος 1836.

Ἔσοδα τοῦ Κράτους	Εἰσόδημα ἀκαθάριστον	Ἔξοδα ἐπιστασίας καὶ τῆς σοιχειώδους διοικήσ.	Καθαρὸν εἰσόδημα	Ἐπισυνημμ.
I. ΤΑΚΤΙΚΑ				
Α΄. Ἄμεσοι δημόσιοι φόροι·				
1. δέκατα	6,300,000		6,300,000	
2. ζώων φόρος	1,625,000	25,000	1,600,000	1
3. μελισσῶν	47,000		47,000	
4. ἐπιτηδευμάτων	300,000		300,000	
5. ἐνοικίου οἰκοδομῶν	60,000		60,000	
Β΄. Ἔμμεσοι δημόσιοι φόροι·				
1. τέλη τελωνιακὰ	2,450,000	400,000	2,050,000	2
2. διατιμήσεις, δικαιώματα προξενικὰ καὶ πρόστιμα	323,950	74,950	249,000	3
3. τέλη χαρτοσήμου	199,000	50,420	148,580	4
Γ΄. Δημόσια καταστήματα·				
1. Νομισματοκοπεῖον	100,000	58,440	41,560	5
2. Ταχυδρομεῖον	120,000	120,000	» »	6
3. Β. τυπογραφεῖον.	106,900	88,900	18,000	7
Δ. Δημόσια κτήματα·				
1. μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτὰ	156,422	74,277	82,145	8
2. ἅλικαὶ	450,000	150,000	300,000	9
3. ἰχθυοτροφεῖα	122,000		122,000	
4. δάση	300,000	141,377	158,623	10
5. ἐλαιῶνες	350,000		350,000	
6. ὀρυζῶνες	4,330		4,330	
7. ἀμπελῶνες καὶ Κορινθιακὴ σταφὶς	58,269		58,269	
8. περιβόλια καὶ ἄλλα κτήματα	99,000	6,000	93,000	11
9. δημόσια κτίρια	4,000		4,000	
10. ἐργαστήρια καὶ ἐργοςάσια	143,592	41,092	102,500	12
Ε΄. Λοιπὰ εἰσοδήματα·				
1. ἐνεργητικὰ κεφάλαια, τόκοι καὶ τοκισμοὶ ἀναβολῶν	80,000		80,000	
2. διαθέσιμα συνάγματα καὶ ἐτήσια ἀπὸ πωληθέντα δημόσια κτήματα	218,354	8,354	210,000	13
3. τυχηρὰ εἰσοδήματα	6,000	4,000	2,000	14
Τὸ ὅλον τῶν τακτικῶν δημ. ἐσόδων	13,623,817	1,242,810	12,381,007	—
II. ΕΚΤΑΚΤΑ				
1. ἀπὸ τοὺς λογαρ. τοῦ 1835			1,264,720	15
2. ἀπὸ τὴν 3 σειρὰν τοῦ ἐγγυηθέντος δανείου			2,801,399	
Τὸ ὅλον τῶν ἐκτάκτων δημ. ἐσόδων			4,066,119	
Ὁλικὴ ποσότης τῶν δημοσ. ἐσόδων			16,447,126	

Παρατηρήσεις

Ἐν τῷ 2 τοῦ Α. μετὰ τὸν ἐκπεσμὸν τοῦ καταργηθέντος ποιμενικοῦ φόρου σχεδὸν 600 χιλ. δραχ. ἀντὶ τοῦ ὁποίου παρεισήχθη ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τοῦ χαρτοσήμου φόρος.

Ἐν τῷ 4 καὶ 5 ἐξαιρουμένων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα πρὸς 20 0[0

Ἐν τῷ 2 τοῦ Β. καθόσον ἀφορᾷ τὰς διατιμήσ. ἕως εἰς τὰς 15 (27) Σεπ. 1836, ὅτε τὸ χαρτόσημον ἀντεκατέστησε τὰς διαφόρους εἰσπράξεις τῶν διατιμήσεων.

Ἐν τῷ 3 διὰ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ τὰς 15 (27) Σεπτ. ἕως τέλη Δεκεμβ. 1836 καὶ ἐξαιρουμένου τοῦ ἐπιβάλλοντος μέρους, τὸ ὁποῖον διετάχθη νὰ δίδεται εἰς μὲν τοὺς δήμους εἰς διαβατήρια, εἰς δὲ τοὺς δικαςικοὺς καὶ συμβολαιογραφικ. ὑπαλλήλους εἰς τόπον μισθοῦ.

Ἐν τῷ 2 τοῦ Γ. ἐξαιρουμένης τῆς καταβολῆς 40 χιλ. δραχ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως.

Ἐν τῷ 8 τοῦ Δ. ἐξαιρουμένης τῆς καταβολῆς 10 χιλιάδ. δρ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ·
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διὰ τὸ διοικητικὸν ἔτος 1836.

Ἔξοδα τοῦ Κράτους.			Ἐπισυνημ.
I. ΤΑΚΤΙΚΑ			
Α'. Δημόσια χρέη		2,801,399	16
α. Τόκοι τοῦ ἐγγυηθέντος δανείου Δραχ.	4,334,499		
β'. Ἀπόσβεσις αὐτοῦ	466,899 80\|100		
Β. Ἀνακτόριον		1,000,000	
Γ. Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας		230,820	17
Δ. Ἐξωτερικαὶ σχέσεις		348,915	18
Ε. Δικαιοσύνη		539,704	19
Ζ. Ἐσωτερικὴ διοίκησις		2,170,560	
α. Ὑπολογ. διοικητ.	1,300,000		20
β'. Χωροφυλακὴ	870,559 44\|100		21
Η. Ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐκπαίδευσις		440,200	
α. Ὑπουργ. ὑπολογ.	40, 200 Δραχ.		22
β'. Καταβολὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμ.	400,000		23
Θ. Οἰκονομικὴ διοίκησις		404,919	24
α. Ὑπολογ. ὑπουργικ.	103,139		
β'. Ἐλεγκτ. Συνέδριον	91,300		25
γ'. Διὰ μέσου ὄργανα καὶ ταμεῖα	210,480		26
Ι. Στράτευμα ξηρᾶς		4,000,000	27
Κ. Ναυτικὸν		2,000,000	28
Ποσότης τῶν τακτικῶν δημοσίων ἐξόδων		13,936,547	—
II. ΕΚΤΑΚΤΑ			
Λ. Φάλαγξ		877,299	29
Μ. Συντάξεις καὶ βοήθειαι εἰς ἀπομάχους χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντων		380,000	30
Ν. Ὁπλισμὸς τῶν Ἀρκτικῶν μεθορίων		1,253,310	31
Ποσότης τῶν ἐκτάκτων δημοσίων ἐξόδων		2,510,609	
Τὸ ὅλον τῶν δημοσίων ἐξόδων		16,447,126	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1836.

474. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Παρατηροῦντες, ὅτι ὁ Κ. Σωτήριος Ἀντωνίου ἐκ Φιλιππουπόλεως τῆς Θρᾴκης ἐπρόσφερε κατὰ διαφόρους καιροὺς ἱκανὰς χρηματικὰς ποσότητας πρὸς ἀνέγερσιν κοινωφελῶν καταστημάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα· λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ ἰθαγενείας νόμου ἀπὸ 15 (27) Μαΐου 1835, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Ἡμετέρων Γραμματειῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α. Χαρίζεται τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας εἰς τὸν Κύριον Σωτήριον Ἀντωνίου ἐκ Φιλιππουπόλεως τῆς Θρᾴκης.

β'. Ἡ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἡμετέρα Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Νοεμβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 1.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχμάς	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμάς	Λ.	Παρατηρήσ.
	I Ἀκαθάριστον ἔσοδον Ὡς ἔγγιστα ὑπολογισμὸς Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ φόρου τῆς βοσκῆς 600,000 δραχ. σχεδὸν			1,625,000		
	II. Ἔξοδον Ἰδιαίτερα ἔξοδα διὰ τὴν εἴσπραξιν ὅταν δηλαδὴ ἡ ἐνοικίασις δὲν ἠμπορέσῃ νὰ γίνῃ.			25,000		
	III. Καθαρὸν ἔσοδον Ἓν ἑκατομμύριον ἑξακόσιαι χιλιάδες δραχ.			1,600,000		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 2.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τελωνείων.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμάς	Λ.	
I	Ἔσοδα:					
	1. Ἀπὸ τὰ τέλη εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς διαμετακομίσεως, μεταβιβάσεως εἰς πλοῖα, τὰ τοῦ στατῆρος καὶ ἀπὸ τὰ πρόστιμα τῶν λαθρεμποριῶν . . .			2,450,000	—	
	Τὸ ὅλον: Ἤτοι δραχμ. 2 ἑκατομμύρια τετρακόσιαι πενῆντα χιλιάδες.					
II	Ἔξοδα:					
	1 Μισθοδοσία τῆς εἰς τὰ ἔξω τελωνιακῆς διοικήσεως·					
	ά. Διὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου	245,000				
	β΄. Διὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	69,213	=	314,213		
	2 Ἔξοδα γραφείου κατ' ἀποκοπήν:					
	ά. Διὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου	10,000				
	β΄. Διὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	3,714	=	13,714		
	Μεταφορὰ			327,927		

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	Ἡ ὄπισθεν ποσότης			327,927	
3.	Ἐνοίκια γραφείων			13,250	
4.	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ περιοδείας			3,000	
5.	Εἰς πληρωμὰς δούλων, πλοίων καὶ μετακομίσεως			2,700	
6.	Εἰς ἀγορὰν νέων λέμβων καὶ ζυγίων καὶ τὴν διατήρησιν αὐτῶν			2,500	
7.	Εἰς Οἰκοδομάς·				
	α. Ἔξοδα ἐπικευῆς	4,500			
	β΄. Νέαι οἰκοδομαί:				
	1 Διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐν Σύρᾳ ἀποθήκης τῆς διαμετακομίσεως	29,000			
	2 Τοῦ φάρου ἐπὶ τῆς νήσου Γράδας	4,000			
	3 Διὰ τὰς καλύβας τῶν φυλάκων	5,000	—		
		38,000		42,500	
8.	Εἰς τὰ βιβλία τοῦ λογιστικοῦ, παρὰ τῆς Γραμμ. τῶν Οἰκονομ. εἰς τὰς τελωνιακὰς Ἀρχὰς δυθησόμενα.			5,000	
9.	Ἀποθεματικὰ κεφάλαια			3,123	
	Ἀκριβὴς ποσότης τῶν ἐξόδων δραχ.			400,000	
	Τετρακόσιαι χιλιάδες δραχμαί.				
	Ἐξίσωσις:				
	Ἔσοδα			2,450,000	
	Ἔξοδα			400,000	
	Τὸ μένον ὑπόλοιπον ἐσόδων			2,050,000	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 3.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν διατιμήσεων προξενικῶν δικαιωμάτων καὶ προστίμων

Ἀριθ.	Ἔκθεσις		Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.	Ποσότης Μερικὴ Δραχμὰς	Λ.
	I. Ἔσοδα					
	α. Λιμενικὰ καὶ ὑγειονομικὰ δικαιώματα κατὰ τὸ ἐπισυνημμένον ὑπ' ἀρ. 1	Κατὰ τὸν μέσον ὅρον τοῦ λογ.	195,650			
	β. Μέτρα καὶ ζυγία		3,500			
	γ. Ἄδειαι ὁπλοφορίας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 17 (29) Σεπτεμβρίου		15,000			
	δ. Δικαιώματα τῶν δημοσίων κηρύξεων ἀπὸ α. Ἰανουαρίου ἕως 15 (27) Σεπτεμβρίου		6,000			
	ε. Λοιπαὶ διατιμήσεις		30,000			
	ζ. Προξενικὰ δικαιώματα κατὰ τὸ ἐπισυνημμένον II.		69,800			
	η. Πρόστιμα		4,000			
	Ποσότης ἐσόδων (μεταφερ.)				323,950	

Τριακόσιαι εἰκοσιτρεῖς χιλιάδας ἐννεακόσιαι πενῆντα Δραχ.

Ἔκθεσις	Ποσότης Ὁλική	Ποσότης Μερική
Μεταφορὰ		323,950
II. Ἔξοδα.		
α. Λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὸ ἐπισυνημμένον ὑπ' ἀρ. 1	2,650	
β. Μέτρων καὶ ζυγίων		
γ. Ἀδειῶν ὁπλοφορίας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 17 (29) Σεπτεμβρίου		
δ. Τῶν δικαιωμάτων διὰ τὰς δημ. κηρύξεις ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. ἕως 15 (27) Σεπτεμβρ. 1836	2,500	
ε. Τῶν λοιπῶν διατιμήσεων		
ζ. Τῶν προξενικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὸ ἐπισυνημμένον II	69,800	
η. Τῶν προστίμων		
Ποσότης τῶν ἐξόδων		74,950
Καθαρὸν εἰσόδημα		249,000
Διακόσιαι σαράντα ἐννέα χιλιάδες Δραχ.		

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Παρεπισυνημμένον ἀριθ. I. τοῦ ἀριθ. 3.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμὰς	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	I. Ἀκαθάριστον εἰσόδημα.				
	α. Ἀπὸ τὰ λιμενικὰ δικαιώματα	110,650			
	β. Ἀπὸ τὰ ὑγειονομικὰ εἴτε τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου	85,000		195,650	
	Ποσότης				
	Ἑκατὸν ἐννενήντα πέντε χιλιάδες ἑξακόσιαι πενήντα Δραχ.				
	II. Ἔξοδα.				
	Ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως				
	Τὰ δικαιώματα ταῦτα συνάζονται συγχρόνως μὲ τὰ τελωνιακὰ διὰ τῶν τελωνικῶν ὀργάνων, ἑπομένως δὲν ἔχουν ἄλλα ἔξοδα εἰμὴ μόνα τὰ τοῦ καταλογισμοῦ, ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν ὁποίων εἶναι (δύο χιλιάδες ἑξακόσιαι πενήντα δραχ.)			2,650	
	Ἑπομένως καθαρὸν εἰσόδημα			193,000	
	Ἑκατὸν ἐννενήντα τρεῖς χιλ. Δραχ.				

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836

Παρεπισυναπτόμενον ἀριθ. 2. εἰς ἐπισυναπτόμενον 3.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν προξενείων.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις		Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.	Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	I. Ἀκαθάριστον εἰσόδημα					
	Ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ τὰ Προξενεῖα Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Κρήτης Πρεβέζης καὶ Ὀδησσοῦ.		69,800			
	Ἑξῆντα ἐννέα χιλιάδες ὀκτακόσιαι Δραχ.					
	II. Ἔξοδα.					
	1. Εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλλει ἐμπορικοῦ γραφείου καὶ τῶν Προξενείων Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Κρήτης, Πρεβέζης καὶ Ὀδησσοῦ Δραχ.	54,024.				
	2. Ἀνώτατος ὅρος τῆς ποσότητος τῶν γραφικῶν ἐξόδων διὰ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον καὶ τὰ ῥηθέντα Προξενεῖα Δραχ.	12,720.				
	3. Ἐπίλοιπα ἔξοδα εἰς κατασκευὴν σημαίων καὶ Βασ. παρασήμων διὰ τὰ νεοσύστατα Προξενεῖα, ἔκτακτα ἔξοδα διὰ βοηθείας, καὶ ἀπροόπτους περιστάσεις. Δραχ.	2,500.				
	4. Ἀποθεματικὰ κεφάλαια »	556.		—		
	Ποσότης τῶν ἐξόδων		69,800			
	Ἑξῆντα ἐννέα χιλιάδες ὀκτακόσιαι Δραχ.					
	Ὥστε μένει καθαρὸν ἔσοδον		—	—		
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.		—	—		

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 4.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Σφραγιστηρίου.

Ἀριθμός	Ἔκθεσις	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	B Ἔσοδα.			
	Διὰ τὸ διάστημα τῶν 15 (27) Σεπτεμβρ. μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, συμπαραλαμβανομένου τοῦ ὡς ἔγγιστα προϋπολογισμοῦ 300,000 δραχ. δηλαδὴ 200,000 τῶν πρακτικῶν τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων καὶ 100,000 δρ. τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων τοῦ χαρτοσήμου, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους δὲν λαμβάνει.			
	ά. 50 0\|0, αἱ ὁποῖαι μένουν εἰς τοὺς δικαστικοὺς καὶ συμβολαιογραφικοὺς ὑπαλλήλους μὲ 100,000 δρ.			
	6΄. 50\|00 αἱ ὁποῖαι ἀφίνονται εἰς τὰς κοινότητας ἀπὸ τὰ διαβατήρια μὲ σχεδὸν 10,000 δρ. μένουν λοιπὸν διὰ τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους.		199,000	
	Ἑκατὸν ἐννενῆντα ἐννέα χιλιάδες δραχ.			

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 4.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Σφραγιστηρίου.

Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.	Παρατηρήσεις
Μεταφορά			199,000		
Β΄. Ἔξοδα.					
Α΄ Τῆς Διοικήσεως.					
ά. Μισθοὶ ἀπερ. εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ νομισματοκοπείου.					
6΄. Γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπὴν (ἑκατὸν δρ.)			100		
Β΄. Ἔξοδα ἐπιμελείας·					
ά. Μισθὸς τοῦ πρώτου ἐργάτου	1,080				
6΄. » δύο βοηθῶν πρὸς 120 δρ.	1,440				
γ΄. » τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ	2,000				
δ΄. » Δι' ἀγορὰν σφραγιστοῦ χάρτου	20,000				
έ. » λοιπὴν ὕλην	300				
Ποσὸν τοῦ Β. Εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδες ὀκτακόσιαι εἴκοσι δραχ.			24,820		
Γ΄. Εἰς χρέος·					
ά. Ἔξοδα μετακομίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ταμεῖα τῶν διοικήσεων.	5,000				
β΄. Προμήθεια 10 0/0 εἰς τοὺς ἰδιώτας ἀγοραστὰς	15,000				
γ΄. Μισθὸς ἑνὸς βοηθοῦ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον διὰ 3 Μῆνας.	500				
δ΄. Ἐπιμίσθιον εἰς τὸν διοικητικὸν ταμίαν δι' ἐκτάκτους ἐργασίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.	3,000				
Τὸ ποσὸν τοῦ Γ΄. Εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες πεντακόσιαι δραχ.			23,500		
Δι' ἀποθεματικὸν κεφάλαιον Δύο χιλιάδες δραχ.			2,000		
Ὁλικὸν ποσὸν τῶν ἐξόδων Πενῆντα χιλιάδες τετρακόσιαι εἴκοσι δραχ.			50,420		
Ἰσολογισμός					
Εσοδα			199,000		
Ἔξοδα			50,420		
Καθαρὸν ἔσοδον Ἑκατὸν σαράντα ὀκτὼ χιλιάδες πεντακόσια ὀγδοήκοντα			148,580		

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 5.

Ειδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Β. Νομισματοκοπείου.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.
	1. Ἔσοδα.				
	Διὰ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν συναχθέντων παλαιῶν χαλκονομισμάτων· διὰ τῆς κατασκευῆς μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ τῆς μεταχειρίσεως τῶν μηχανῶν, ἀπὸ ἰδιώτας κτλ.			100,000	
	Τὸ ὅλον Δραχμαὶ (ἑκατὸν χιλιάδες.)			100,000	
	Ἔξοδα.				
	Α΄. Εἰς τὴν διοίκησιν.				
	ά. Μισθοί.				
1	Διευθυντὴς μετὰ τοῦ ἐνοικίου λογιζομένου 600 δραχ. ἐτησίως	2,400			
2	Ἐλεγκτὴς (διὰ ἓξ μῆνας)	1,200			
3	Ἀργυρογνώμων ἐτησίως 3,000 δραχ. ἐπομένως διὰ 6 μῆνας	1,500			
4	Νομισματοκόπος μετὰ τοῦ ἐνοικίου λογιζομένου 360 δραχ.	1,920			
5	Βοηθὸς τοῦ ἀργυρογνώμονος (πρὸς τὸ παρὸν ἀδιόριστος				
6	Μηχανικὸς ἐτησίως 1,200 δραχ. ἐπομένως δὶ 11 μῆνας	1,100			
7	Λογιστὴς » 960 « « 7 μῆνας	500			
8	Χωνευτὴς καὶ ἐνταυτῷ ἐλεγκτὴς καὶ νομισματοκόπος	1,080			
9	Θυρωρὸς ἐτησίως 600 δραχμὰς, ἐπομένως δὶ ἓξ μῆνας	300		10,060	
	β΄. Μέγιστοι ὅροι τῶν ἐξόδων τοῦ γραφείου.			300	
	Τὸ ὅλον τοῦ Α. (Δέκα χιλιάδες τριακόσιαι ἑξῆντα δραχμαί.)	Δραχ.		10,360	
	Β΄. Εἰς τὴν ἐργασίαν.				
	ά. Βοηθητικὸν προσωπικόν:				
1	Σιδηρουργοὶ 2 πρὸς 900 δραχ.	1,800			
2	Βοηθητικοὶ 4 τεχνῖται πρὸς 720 δραχ.	2,880			
3	Ἔκτακτοι βοηθητικοὶ τεχνῖται	5,000		9,680	
	β΄. Διὰ τὸ ἀναγκαῖον ὑλικόν.			10,000	
	γ΄. Διὰ τοὺς μισθωτοὺς ἵππους διὰ ἔλαστρον.			2,400	
	Τὸ ὅλον τοῦ δευτέρου εἴκοσι δύο χιλιάδες ὀγδοῆντα δραχμαί.			22,080	
	Γ΄. Εἰς Οἰκοδομάς.				
	ά. Νέαι οἰκοδομαί:				
1	Διὰ τὸ κτήριον τοῦ ἐλάστρου	6,000			
2	Ἓν ὄργανον τοῦ ἐλάστρου καὶ τὸ στήσιμόν του	6,000		22,000	
	6΄. Ἐπισκευαὶ καὶ λοιπὰ μικρὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα			500	
	Τὸ ὅλον τοῦ Γ΄. εἴκοσι δύο χιλιάδες πεντακόσιαι δραχ.			22,500	
	Δ΄. Ἀποθεματικαὶ ποσότητες.			3,500	
	Ὁλικὴ ποσότης τῶν ἐξόδων πενῆντα ὀκτὼ χιλιάδες τετρακ. σαράντα			58,440	
	ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.				
	Ἔσοδα.			100,000	
	Ἔξοδα.			58,440	
	Καθαρὸν εἰσόδημα, τεσσαράκοντα μία χιλιὰς πεντακόσιαι ἑξῆντα	Δραχ.	=	41,560	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐπισυναπτόμειον ἀριθ. 6.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν Βασιλικῶν Ταχυδρομείων.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχμάς	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχμάς	Λ.
	Ἔσοδα·				
	1 Ταχυδρομεῖον διὰ γράμματα καὶ ἐφημερίδας	117,000			
	2 Ταχυδρομικὴ ἄμαξα μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν διὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον τ. ε. διὰ μετατκόμισιν ἀνθρώπων καὶ χρημάτων	1,000			
	3 Ταχύπλοα μεταξὺ Σύρας, ἔπειτα Εὐβοίας καὶ Ἀθηνῶν, ἐπίσης δι' ἀνθρώπους καὶ πράγματα, κτλ.	2,000		120,000	
	Τὸ ὅλον			120,000	
	(Ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες δραχμαί.)				
	Ἔξοδα·				
	Α΄. Διὰ τὴν διοίκησιν:				
	1) Γενικὴ διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων εἰς Ἀθήνας				
	ά. Μισθοδοσία:				
	Τοῦ Γεν. Διευθυν. 5 μῆνας 300 καὶ 7 μῆνες 400 δραχ.	4,300			
	1. Γραμματέως » » 150 » » 200 »	2,150			
	1. Λογιστοῦ » » 120 » » 150 »	1,650			
	2ου. Γραμματ. » » 60 » » 80 »	860			
	Κλητῆρος » » 60 » » 80 »	490		9,450	
	Β΄. Γραφικὰ ἔξοδα:				
	1. Ἐνοίκιον καταστήματος ἀνὰ 120 δραχ. κατὰ μῆνα	2,520			
	2. Ὑλικόν, φῶτα, ζέσταμα καὶ καθαρισμὸν τοῦ γραφείου, ἔκτακτος βοήθεια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν 166 δραχμὰς κατὰ μῆνα	3,000		5,520	
	(Πέντε χιλιάδες πεντακόσιαι εἴκοσι δραχμαί.)				
	Γ΄. Διὰ χαρτίον τοῦ λογιστικοῦ ὅλων τῶν ταχυδρομείων καὶ διὰ τὴν ά. σύστασιν τῶν ἔξω γραφείων			2,000	
	Δ΄. Ἐπιμίσθια διαίτης			400	
	Κεφάλαιον τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων			17,370	
	2) Ἐξωτερικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων				
	ά. Κλάσις:				
	ά. Λαμία,				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλ. τοῦ ταχ. 120 δραχ. κατὰ μῆνα	1,440			
	» ὑπηρέτου » 30 » » »	360			
	Γραφείου ἔξοδα » 35 » » »	420		2,220	
	β΄. Ναύπλιον,				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλ. τοῦ ταχ. 120 » » »	1,440			
	» ὑπηρέτου » 30 » » »	360			
	Γραφείου ἔξοδα » 25 » « «	300		2,100	
	γ΄. Πάτραι,				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλ. τοῦ ταχ. 120 » » »	1,440			
	» ὑπηρέτου » 30 » » »	360			
	Γραφείου ἔξοδα » 37 » » »	444		2,244	
	δ. Σύρα.				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ταχυδρ. 120 δρ. κατὰ μῆνα	1,440			
	» ὑπηρέτου » 30 » » »	360			
	Γραφείου ἔξοδα » 46 » » »	552		2,352	
	Ἄθροισις			8,916	

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.
	Μεταφορά.			8,916	
	ι. Τριπολιτσᾶ.				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ταχυδρ. 120 δρ. κατὰ μῆνα	1,440			
	Γραφείου ἔξοδα » » »	240		1,680	
	2. Κλάσις.				
	ζ. Αἴγιον.				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ταχυδρομείου 80 δρ. κατὰ μῆνα ἀπὸ τὸν Ἰούνιον μέχρι Δεκεμβρίου 1836	560			
	Γραφείου ἔξοδα καὶ ἐνοίκιον δι' ἕνα μῆνα 5 δραχ. καὶ διὰ 6 μῆνας ἀπὸ 15 δραχ.	95		655	
	ή. Πειραιεύς.				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ταχυδρ. 80 δραχ. κατὰ μῆνα	960			
	Γραφείου ἔξοδα (κατάστημα εἶναι εἰς τὸ λιμεναρχεῖον) τὰ δὲ λοιπὰ ἔξοδα γραφείου θέλουν προσδιορισθῇ ὡς ἐκ τῆς μισθοδοσίας, (ἀπόφασις, 4 (16) Νοεμβρίου 1835)			960	
	3. Κλάσις.				
	θ. Ἄργος.				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ταχυδρομείου 60 δραχμὰς κατὰ μῆνα δι' 11 μῆνας	660			
	Γραφείου ἔξοδα μὲ ἐνοίκιον μαζὴ ἀπὸ 5 δραχμὰς, δι' 6 μῆνες καὶ 15 δραχμὰς κατὰ μῆνα	120		780	
	ι. Κόρινθος.				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ταχυδρομείου ἀνὰ δραχ. 60 κατὰ μῆνα	720			
	Γραφείου ἔξοδα, δηλαδὴ ἐνοίκιον, 10 δρ. κατὰ μῆνα	120		840	
	κ. Φοῦρκα.				
	Γραφείου ἔξοδα, δηλαδὴ ἐνοίκιον ἀνὰ 30 δρ. κατὰ μῆνα			360	
	λ. Μέγαρα.				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ταχυδρομείου διὰ 11 μῆνας ἀνὰ 60 δρχ.	660			
	Γραφείου ἔξοδα τοῦ ταχυδρομείου δι' 11 μῆνας ἀνὰ 5 δραχ.	55		715	
	μ. Θῆβαι.				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ταχυδρομείου δι' 11 μῆνας ἀνὰ 60 δραχ.	660			
	Γραφείου ἔξοδα τοῦ ταχυδρομείου δι' 11 μῆνας 5 δραχμὰς	55		715	
	4. Κλάσις.				
	ν. Ἀνδροῦσα.				
	Μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ταχυδρομείου 40 δραχμὰς κατὰ μῆνα			480	
	Κεφάλαιον τῶν δύο ἐξωτερικῶν διευθύνσεων τῶν ταχυδρομείων			16,101	
	Κεφάλαιον τῆς 1 γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων			17,370	
	Κεφάλαιον τῶν ἐξόδων τῆς διευθύνσεως			33,471	
	Β'. Διὰ τὴν ἐνέργειαν.				
	ά. Διὰ τὰ ταχύπλοα·				
1.	Ταχύπλουν μεταξὺ Σύρας καὶ Πειραιῶς 680 Δραχ. κατὰ μῆνα	8,160			
2.	» μεταξὺ Εὐβοίας καὶ τῶν Βορείων Σποράδων διὰ 3 μῆνας 300 Δρ. καὶ διὰ 9 μῆνας 170 Δραχμάς	2,430			
	Μεταφορὰ	10,590			

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	Μεταφορὰ	10,590		
3.	Ταχύπλουν μεταξὺ Σμύρνης, Σύρας, καὶ Πειραιῶς, ἔπειτα διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς συγκοινωνίας.	17,410		
4.	Ταχύπλουν μεταξὺ Τριεστίου καὶ Πατρῶν κατὰ συνθήκην ἀποζημίωσις εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων.	12,000	40,000	
	β΄. Διὰ Ταχυδρομικὰς ἁμάξας.			
5.	Ταχυδρομικὴν ἅμαξαν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς			
	α. ἔξοδα τῆς κατασκευῆς τῆς ἁμάξης	1,600		
	β. » ἵπποι καὶ ἐφίππια, ἔπειτα στολὴ	2,275		
	γ. » πρὸς διατήρησιν τοῦ ἁμαξηλάτου, τῶν ἵππων καὶ τῆς ἁμάξης κατὰ μῆνα 170 Δραχ. διὰ 5 μῆνας.	850	4,725	
	γ΄. Διὰ τοὺς Ταχυδρόμους τῆς Ξηρᾶς.			
6.	Τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι Ταχυδρόμοι τῆς ξηρᾶς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐμπεριλαμβάνονται οἱ μεταξὺ Σπάρτης καὶ Λεωνιδίου, μεταξὺ Βονίτζης καὶ Ἀστακοῦ, προσέτι μεταξὺ Λαμίας καὶ Θεσσαλονίκης.	70,000		
7.	Διὰ τὴν ἔκτακτον Ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, προξενηθεῖσαν διὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ τὴν φύλαξιν τῶν ὁρίων τοῦ Βορείου μέρους.	10,000	80,000	
	δ΄. Διὰ χρειώδη τοῦ Ταχυδρομείου.			
8.	Ἔξοδα δι' ἀγορὰν σάκκων.		1,000	
	Κεφάλαιον τῆς ἐνεργείας		125,725	
	Γ΄. ἀποθεματικὰ Κεφάλαια.		804	
	Ὁλικὸν Κεφάλαιον τῶν ἐξόδων. (ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδες Δραχμαὶ)		160,000	
	Ἐξίσωσις.			
	Ὁλικὰ κεφάλαια τῶν ἐξόδων		160,000	
	Ἀφαιρουμένων τῶν εἰσοδημάτων		120,000	
	Προσθήκη ἀπὸ τὸ δημόσιον Ταμεῖον (Τεσσαράκοντα χιλιάδες Δραχμαί)		40,000	

Ἡ ὁποία θέλει περασθῆ εἰς τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Ἀθῆναι, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 7.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.	Παρατηρήσεις
I.	ΕΣΟΔΑ.					* Ἡ ἐτησία τιμὴ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι 20 δρ. ὁ ἀριθ. τῶν συνδρομητῶν ἀναβαίνει κατὰ τὸ παρὸν περὶ τοὺς 1200· τυπόνονται 1500 ἀντίτυπα, τὸ χωριστὸν φύλλον τιμᾶται 50 λεπ. τὸν χρόνον
	Ἐκ τῆς Τυπογραφίας :					
1.	Διὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως *					
	Τίτλος 1. Δι' ἐτησίους συνδρομὰς	24,000				
	» 2. Διὰ μοναδικὰ φύλλα	50		24,050		

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχμὰς	Λ.
2	Διὰ τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν **				
	Τίτλος 1. Δι' ἐτησίους συνδρομὰς	9,600			
	» 2. Διὰ μοναδικὰ φύλλα	100			
	» 3. Διὰ καταχωρήσεις	1,500		11,200	
3	Διὰ τυπωτικὰς ἐργασίας.				
	Τίτλος 1 ἀπὸ Βασιλ. Ἀρχὰς	12,000			
	» 2 ἰδιώτας	8,000		20,000	
	Ποσότης τοῦ I. Κεφαλαίου δραχ.			55,250	
II	Ἐκ τῆς λιθογραφίας:				
1	Ἀπὸ Βασιλ. Ἀρχὰς	18,000			
2	» ἰδιώτας.	3,000		21,000	
III	Ἐκ τῆς παρακαταθήκης βιβλίων ***				
1	Κώδικες καὶ συλλογαὶ	3,000			
2	Διδακτικὰ βιβλία	17,000			
3	Λοιπὰ ἄρθρα	2,650		22,650	
IIII	Ἐκ τοῦ Χυτηρίου			8,000	
	Ποσότης τῶν ἐσόδων (ἑκατὸν ἓξ χιλιάδες ἐννεακόσιαι δραχμαὶ)			106,900	
I	ΕΞΟΔΑ.				
	Διὰ τὴν οἰκονομίαν:				
	Μισθοὶ				
1	Τίτλος 1. τοῦ Ἐφόρου	3,000			
	» 2. Τῶν διευθυντῶν	5,160			
	» 3. Τοῦ Ταμία	2,400			
	» 4. Βοηθοῦ τοῦ Ταμία *	180			
	» 5. Τοῦ α. δούλου	840			
	» 6. » β. »	540		12,120	
2	Ἔξοδα γραφείου	720		720	
	Ποσότης τοῦ I. Κεφαλαίου δραχ.			24,840	
II	Διὰ τυπωτικὴν ἐργολαβίαν.				
	Διὰ τυπωτικὰ ἐργαλεῖα.				
	Τίτλος 1. Διὰ τὴν Τυπογραφίαν **	2,500			
	» 2. » Λιθογραφίαν	2,500			
	» 3. » τὸ Χυτήριον	1,000		6,000	
2	Διὰ τὸ προσωπικὸν ***				
	Τίτλος 1. Τῆς Τυπογραφίας	25,020			
	» 2. » Λιθογραφίας	20,080			
	» 3. Τοῦ Χυτηρίου τῶν χαρακτήρων.	2,760			
	(*) » 4. » Προσ. ὅλων τῶν βοηθῶν	3,450		51,310	
3	Διὰ τὸ ὑλικόν.				
	(α) Τίτλ. 1. Διὰ τὴν γεν. παρακαταθ. χαρτίου.	10,000			
	(β) » 2. » Τυπογραφίαν	966			
	(β) » 3. » Λιθογραφίαν	1,284			
	(β) » 4. » τὸ Χυτήριον	300			
	(β) » 5. » τὴν γενικὴν χρῆσιν	900		13,450	
	Ποσότης τοῦ II Κεφαλαίου δρ.			70,760	

Παρατηρήσεις

πωλοῦνται ὡς ἔγγιστα 100 τοιαῦτα φύλλα.

** Ἡ συνδρομὴ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν εἶναι 24 δρ. ὁ ἀριθ. τῶν συνδρομητῶν 400· εὐγαίνουν ἀντίτυπα 550 καθὲν ξεχωριστὸν φύλλον καὶ αὐτῆς τῆς ἐφημερίδος πωλεῖται 50 λεπ. καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι 200· ἡ τιμὴ τῶν καταχωρήσεων 10 λεπ. τὸν στοῖχον· πληρώνονται ὅλαι αἱ ἰδιωτικαὶ καὶ δικαστικαὶ δηλοποιήσεις ὅσαι δὲν εἶναι φύσεως ἐγκληματικῆς.

*** Αὐτὸς ὁ § περιέχει ἐκτὸς τῶν κυρίων διδακτικῶν βιβλίων καὶ τὰ λιθογραφικὰ παραδείγματα γραφῆς καὶ ζωγραφίας, καθὼς καὶ τὴν ἐφημερίδα πρὸς ἐξάπλωσιν κοινωφελῶν γνώσεων.

Ἄρθ. 3 Ἐδῶ περιέχονται μερικὰ συγγράμματα δοθέντα πρότερον εἰς τὸ κατάστημα λόγῳ ἀποζημιώσεως διὰ τυπωτικὰ ἔξοδα, καὶ αἱ παλαιαὶ ἐφημερίδες τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν.

* Ἐπιμίσθιον διὰ τὸν διορθωτήν, ὅστις ἐκπληροῖ ἐνταυτῷ καὶ χρέη βοηθοῦ τοῦ ταμία.

** Τίτλοι 1—3 περιλαμβάνουν τὰ πιεστήρια, γράμματα, κάσσαις γραμμάτων, πέτρας καὶ ἐν γένει ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἀπόγραφον τοῦ καταστήματος.

*** Περιλαμβάνεται καὶ ὁ μισθὸς τοῦ διορθωτοῦ δρ. 1,440.

(*) Ἄρθρον 4 διὰ τὴν τυχὸν ἀναγκαίαν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐργατῶν καὶ δι' ἕναν βιβλιοθέτην.

(α) Ἐδῶ περιέχεται τὸ χαρτίον διὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν, διὰ τὴν τύπωσιν τῶν διδακτικῶν βιβλίων κ τ λ. καθὼς καὶ τὴν ἐφημερίδα πρὸς ἐξάπλωσιν κοινωφελῶν γνώσεων τόσον διὰ τὴν Τυπογραφίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν Λιθογραφίαν.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμὰς	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.	Παρατηρήσεις.
III	Ἔξοδα κτηρίου: Μεταφορὰ			83,600		(β) Εἰς τὸν τίτλον 2—ὑπάγουν ὅσα εἶναι καθημέραν εἰς χρῆσιν καὶ φθείρονται.
1	Διὰ νέας οἰκοδομὰς	2,000				(**) Ἐντεῦθεν θέλουν πληρόνεσθαι καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς κλειδίων θυρῶν καὶ παραθύρων.
2	Διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ κτήματος **	300		2,300		
IV	Διάφορα ἔξοδα.					
	Δι' ἀπροβλέπους περιστάσεις δηλ. ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	3,000		3,000		
	Ποσότης τῶν ἐξόδων (Ὀγδοῆντα ὀκτὼ χιλ. ἐννεακόσιαι δρ.)			88,900		
	ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.					
	Ἔσοδα.	106,900				
	Ἔξοδα.	88,900				
	Ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον δέκα ὀκτὼ χιλ. Δραχμαὶ	18,000				

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 8.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμὰς	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
I	Ἔσοδα ἀκαθάριστα.				
	α. Μυλοπέτρων Μήλου κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον 1.			21,277	50
	β. Γύψου κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον 2.			16,000	
	γ. Σμύριδος εἰς Νάξον κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον 3.			73,360	
	δ. Χώματα Θήρας κατὰ τὸν ὡς ἔγγιστα προϋπολογισμὸν			5,000	
	ε. Λιθανθράκων Κούμης κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον 4.			40,000	
	ζ. Μεταλλικῶν ὑδάτων			785	
	Ποσότης τῶν ἐσόδων			156,422	50
	Ἔξοδα·				
	α. Μυλόπετραι εἰς Μῆλον κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον 1			14,057	50
	β. Γύψον κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον 2			3,220	
	γ Σμύριδα Νάξου κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον 3			17,000	
	δ. Χώματος Θήρας			— — —	
	ε. Λιθανθράκων Κούμης κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον 4			40,000	
	ζ. Μεταλλικῶν ὑδάτων			— — —	
	Ποσότης τῶν ἐξόδων			74,277	50
	Μένει καθαρὸν ἔσοδον δραχ.			82,145	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

Παρεπισυναπτόμενον Ι εἰς ἐπισ. 8.

Ειδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν μυλοπέτρων τῆς Μήλου.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Δ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Δ.
	Ἔσοδα.				
	Ἀπὸ μυλόπετρας.				
	1. Διὰ 1200 κομμάτια 1. κλάσεως πρὸς δραχ. 5:	6,000			
	2. » 2624 » 2. » » » 2: 50	6,560			
	3. » 2800 » 3. » » » 1: 25	3,500			
	4. » 5500 » 4. » » » 56	3,575			
	5. » 9350 » 5. » » » 15	1,402	50		
	6. 30 ζευγάρια χειρομυλοπέτρων 8	240			
	Ποσὸν			21,277	50
	(Εἴκοσι μία χιλιάδες διακόσιαι, ἑβδομήκοντα ἑπτὰ δραχμαὶ καὶ λεπτὰ πενῆντα)				
	Ἔξοδα.				
I.	Ἔξοδα τῆς διοικήσεως·				
	1. Μισθοὶ καὶ ἀντιμίσθια	1,800			
	2. Γραφικὰ ἔξοδα	370			
	3. Δι᾽ οἰκοδομὴν μιᾶς ἀποθήκης	280			
	Ποσὸν			2,350	
II.	Ἔξοδα ἐπιμελείας.				
	1. Διὰ τὰς μυλοπέτρας συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς δαπάνης· δραχ. 1607 διὰ τὰς ἀναγκαίας εἰς τὸν νέον τρόπον τῆς ἐπιμελείας προπαρασκευάς.			11,607	50
	Ὁλικὸν ποσὸν			14,057	50
	(Δέκα τέσσαρες χιλιάδες πεντήκοντα δραχμαὶ καὶ λεπτὰ πενῆντα)				
	Ἰσολογισμός.				
	Ἔσοδα.			21,277	50
	Ἔξοδα.			14,057	50
	Καθαρὸν ἔσοδον			7,220	—
	(Ἑπτὰ χιλιάδες διακοσίας εἴκοσι δραχμάς.)				

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Παρεπισυναπτόμενον 2. εἰς ἐπισ. 8.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς ἐξορύξεως τῆς γύψου, εἰς Μῆλον.

Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.
Ἔσοδα.				
Διὰ 4,000 καντάρια γύψου πρὸς δραχ. 4 ἤτοι δεκαὲξ χιλιάδες δραχμαὶ			16,000	
Ἔξοδα.				
I. Ἔξοδα διοικήσεως.				
Μισθοὶ καὶ ἀντιμισθία	220			
II. Ἔξοδα ἐπιμελείας.				
Διὰ καλλιέργειαν	3,000			
Ποσὸν εἰς δραχμὰς			3,220	
(τρεῖς χιλιάδες διακόσιαι εἴκοσι δραχμαί)				
Ἰσολογισμός.				
Ἔσοδα	16,000			
Ὁλικὴ ποσότης ἐξόδων	3,220			
Καθαρὸν ἔσοδον			12,780	
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.				

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Παρεπισυναπτόμενον 3 εἰς ἐπισ. 8.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Σμυρίδος τῆς Νάξου.

Ἔκθεσις		Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.
Ἔσοδα.					
Ἀπὸ 13,100 κανδ. σμυρίδος πρὸς 5 δραχ. 60 λεπτὰ				73,360	
Ἔξοδα.					
I. τῆς διαχειρίσεως.					
1. Μισθοδοσία τοῦ ἐπιστάτου		1,800			
2. Ἑνὸς βοηθοῦ ἐνταυτῷ φύλακος		360			
3. Γραφικὰ ἔξοδα		60			
Τὸ ὅλον δραχ.				2,220	
II. Διὰ τὴν ἐργασίαν.					
1. Διὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ μετακομιδὴν 13,100 Κανδ. πρὸς 95 λεπτὰ		12,445			
2. Διὰ τὴν διατήρησιν		1,500			
Τὸ ὅλον δραχ.				13,945	
III. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον				835	
Ὁλικὸν ποσὸν δραχ.				17,000	
Ἰσολογισμός.					
Ἔσοδα	73,360				
Ὁλικὸν ποσὸν τῶν ἐξόδων	17,000				
Καθαρὸν ἔσοδον δραχ.				56,360	
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Παρεπισυναπτόμενον 4 εἰς ἐπισ. 8.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς γαιανθράκων Κούμης.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχμ.	Λ.
	Ἔσοδα.				
	Δι' ἓν ἑκατομμύριον ὀκάδας λιθανθράκων πρὸς 4 λεπτά·			40,000	
	Ἔξοδα.				
I.	Ἔξοδα τῆς διοικήσεως:				
	1. Μισθοδοσία τοῦ μὲ τὴν διεύθυνσιν ἐπιφορτισμένου ἀξιωματικοῦ.			2,880	
	2. Μισθὸς ἑνὸς ἀξιωματικοῦ ἔχοντος τεχνικὰς γνώσεις ἀναπεμφθησομένου εἰς ἄδειαν			1,200	
II.	Ἔξοδα ἐπιμελείας.			30,652	33
III	Νέαι Οἰκοδομαί:				
	1. Διὰ μίαν ἀποθήκην λιθανθράκων	2,348			
	2. Ἔπαυλιν ὁμοῦ μὲ μίαν ἀποθήκην τῆς ἱπποτροφίας	1,253	76		
	3. Διὰ μίαν ἀποθήκην διὰ τὰ ἐργαλεῖα.	265	91		
	4. » 4. ἡμιόνους ὁμοῦ μὲ τὰ ἀναγκαῖα των.	1,400			
				5,267	67
	Ὁλικὸν ποσὸν τῶν ἐξόδων			40,000	
	Ἰσολογισμός.				
	Ἔσοδα			40,000	
	Ἔξοδα			40,000	
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836				

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 9.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν Β. Ἁλικῶν τῆς ἐπικρατείας.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.
	I. Εἰσοδήματα.				
	Πώλησις 5,625,000 ὀκάδων ἅλατος εἰς τιμὴν 8 λεπτά			450,000	
	(Τετρακόσιαι πεντήκοντα χιλιάδες Δρ.)				
	II. Ἔξοδα.				
	Α'. Διὰ τὴν Διοίκησιν.				
1	Μισθοὶ Ἐπιστατῶν καὶ τῶν βοηθῶν των	17,000			
2	Γραφικὰ ἔξοδα αὐτῶν	1,000			
3	Ὕλη καὶ ἔξοδα τοῦ τύπου	2,000			
	Ποσότης Δραχμαὶ			20,000	
	(Εἴκοσι χιλιάδες Δραχμαί.)				

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.	
	Μεταφορὰ			20,000		
	Β΄. Διὰ τὴν ἐπιμέλειαν, ἀποθήκευσιν καὶ πώλησιν.					
	1. Ἔξοδα τῆς ἐπιμελείας προσδιορισθέντα ἤδη διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν 10 (20) Ἀπριλίου συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου δρ. 3,433.	70,000				
	2. Εἰς ἔξοδα τῆς μετακομίσεως τοῦ ἅλατος εἰς τὰς ἀποθήκας ὑπὸ τὰ ὁποῖα ἐννοοῦνται καὶ τὰ ἔξοδα φορτώσεως, ἐκφορτώσεως καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως	40,000				
	3. Εἰς ἐνοίκια καὶ ἐπισκευὰς τῶν ἀποθηκῶν καὶ εἰς συντήρησιν τοῦ ἐπισωρευομένου ἅλατος	9,000				
	Ποσότης Δραχμαὶ (Ἑκατὸν δέκα ἐννέα χιλιάδες).			119,000		
	Γ΄. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον. (Ἕνδεκα χιλιάδας Δραχμαί.)			11,000		
	Ὁλικὴ ποσότης ἐξόδων Δραχμαὶ (Ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας Δραχμαί.)			150,000		
	ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.					
	Ἔσοδα.	450,000				
	Ἔξοδα.	150,000				
	Καθαρὸν εἰσόδημα Δραχμαὶ (Ἤτοι τριακόσιαι χιλιάδες Δραχμαί.)			300,000		

Ἀθῆναι, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 10.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν Δασονομείων.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.	Παρατηρήσεις
	Α΄. Ἔσοδα.					
	1. Ἐξ ἰδίας διαχειρήσεως					Συμπεριλαμβανομ. καὶ τῶν εἰσοδημάτ. τοῦ πριονιστικοῦ Μύλου δὶ 25 χ. δρ.
	α΄. Πρώτισται ἐκκαρπώσεις, Ξύλα καὶ Ἄνθρακες					
1	Δασονομεῖον Εὐβοίας.	50,000				
2	» Μεσσηνίας	90,000				
3	» Ἠλιδοαχαΐας	32,000				
4	Ὑποδασονομεῖον Κυνουρίας καὶ Ἀρκαδίας	3,000		175,000		Διὰ τὰς βοσκὰς εἰς δημόσ. δάση δὲν πληρώνεται πλέον τίποτε κατὰ τὸ 1836, καθότι κατηργήθη ὁ ἐπὶ τῆς βοσκῆς φόρος τὰ βαλανί
4	β΄. Ἐκκαρπώσεις Δευτεραίας					
5	Δασονομεῖον Εὐβοίας	5,000				
6	» Μεσσηνίας	8,000				
	» Ἠλιδοαχαΐας	12,000		25,000		
	Τὸ ὅλον ἐξ ἰδίας διαχειρήσεως.			200,000		

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Δ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Δ.	Παρατηρ
	Μεταφορὰ			200,000		δια ὅμως ὑπόκεινται κατὰ νόμον εἰς τὸν δεκατισμὸν καὶ διὰ τοῦτο συμπεριλαμβάνονται.
	2. Ἔξοδα κατὰ τὴν διάταξιν τῶν 10 Δεκεμβρίου 1833 ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δραχ. 302 κλ. ὡς πρώτισαι καὶ δευτεραῖαι ἐκκαρπώσεις ἤτοι, εἰς τὸ Δασονομεῖον Εὐβοίας	10,000				
8	» » Μεσσηνίας	10,000				
9	» » Ἠλιδοαχαΐας	10,000				
10	Εἰς τὰς λοιπὰς Ἐπαρχίας	70,000		100,000		
	Ὁλικὰ ἔσοδα τριακοσίας χιλιάδας δραχ.			300,000		
	Β'. Ἔξοδα διὰ τὴν Διοίκησιν.					
1	I. Δασονομικὴ ἐπιθεώρησις					Εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικ. Γραμματείας.
2	Δασονομεῖον Εὐβοίας					
	1. Δασάρχης α΄. Μισθοδοσία πρὸς 200 δραχ. κατὰ μῆνα	2,400				
	β΄. 2. Ἱππονομὴ πρὸς 40 »	480				
	γ΄. Ἐνοίκια κατοικιῶν καὶ γραφείων					Κατοικεῖται Δημόσιον κτήριον.
	δ΄. Σταθεραὶ χορηγήσεις δι' ἔξοδα γραφείων πρὸς 15 Δραχ.	180		3,060		
	1 Δασονομικὸς λογιστὴς μὲ μισθὸν 80 δραχ.			960		
	1 » γραφεὺς » 48			576		
	2 Ὑποδασονόμος I. Τάξεως » 120 » 20 Δραχμὰς ἱππονομὴν, 10 δραχμ. ἀποταμίευσιν ἐνοικίου καὶ 10 δραχμὰς δι' ἀποταμίευσιν γῆς.			1,920		
	1 Ὑποδασονόμος II. Τάξεως μὲ μισθὸν 100 δραχ. καὶ τὰς αὐτὰς λοιπὰς ἀποδοχὰς			1,680		
	1 Ὑποδασονόμος III. Τάξεως μὲ μισθὸν 90 Δρ. καὶ 40 Δραχ. λοιπὰς ἀποδοχάς.			1,560		
	5. Ἀρχιδασοφύλακες μὲ μισθὸν 60 δραχ.			3,600		
	15 Δασοφύλακες 30			5,400		
	Τὸ ὅλον Δασονομείου Εὐβοίας			18,750		
3	Δασονομεῖον Μεσσηνίας.					
	1 Δασάρχης συμπεριλαμβανομένων καὶ 15 δραχ. ἀποζημιώσεως ἐνοικίου.	3,240				
	1 Λογιστὴς	960				
	1 Ὑποδασονόμος α΄. τάξεως	1,920				
	1 » β΄. »	1,680				
	2 » γ΄. »	3,120				
	4 Ἀρχιδασοφύλακες πρὸς 720	2,880				
	17 Δασοφύλακες	6,120		19,920		
4	Δασονομεῖον Ἠλιδοαχαΐας.					
	1 Δασάρχης	3,060				
	1 Λογιστὴς	960				
	3 Ὑποδασονόμοι γ΄. τάξεως	4,680				
	3 Ἀρχιδασοφύλακες	2,160				
	10 Δασοφύλακες	3,600		14,460		
	Ἄθροισις			53,130		

Note: the margin number 7 stands beside the line "ἤτοι, εἰς τὸ Δασονομεῖον Εὐβοίας".

Ἀριθμός	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.	Παρατηρήσεις
	Μεταφορὰ			53,136		
5	Ὑποδασονομεῖον Κυνουριοαρκαδίας.					
	1 Ὑποδασονόμος ά. τάξεως χωρὶς ἱππονομὴν	1,680				
	1 Ἀρχιδασοφύλαξ	720				
	4 Δασοφύλακες	440		3,840		
6	Ὑποδασονομεῖον Μεγαρίδος.					
	1 Ὑποδασονόμος γ΄. τάξεως χωρὶς ἱππονομὴν	1,320				
	3 Ἀρχιδασοφύλακες	2,160				
	7 Δασοφύλακες	2,520				
	Ἐκ τούτων ἀναλογοῦν διὰ 9 μῆνας ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1836.	6,000		4,500		
7	Ἀποζημιώσεις ἱματισμοῦ τῶν νεοδιορισμένων δασονομικῶν προσωπικῶν.			800		
8	Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα πρὸς ἐξέτασιν τῆς σάσεως τῶν δασῶν, εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν εἰσήχθη εἰσέτι ἡ δασονομικὴ διεύθυνσ.			500		
9	Διὰ δασονομικὰ κτίρια·					
	α. Δι' οἰκοδομὴν δασονομικῆς οἰκίας εἰς Μαντοῦδι	4,600				
	β. Δι' ἐπισκευὰς δασονομικῶν κτιρίων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν ἀρχιτεκτόνων κ. τ. λ.	400		5,000		
10	Νέα σκεύη καὶ συγγράμματα διὰ τὰ καταστήματα.			500		
	Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τῆς διευθύνσεως			68,776		
	II. Διὰ τὴν διαχείρισιν.					
11	Εἰς τὸ δασονομεῖον Εὐβοίας.					
	α. Ἔξοδα ξυλείας (ἀπόφασις τῆς 5 (17) Σεπτεμβρ. 1835.)	8,550				
	β. Ἀνθρακοποιΐας	520				
	γ. Καλλιεργείας δασῶν	860				
	δ. Διὰ τὸν πριονόμυλον Στροποίνων συμπεριλαμβανομένων 2,800 δραχ. διὰ ξυλείαν κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως τῶν 8 (20) Μαρτίου 1836.	14,609		24,539		
12	Διὰ τὸ δασονομεῖον Μεσσηνίας.					
	α. Ἔξοδα ξυλείας	*20,031				*Συμπεριλαμβανομ. τῆς προσδιοριζομένης πρὸς καταβολῆς τῶν 2 χιλ. δραχμ. διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836.
	β. Καλλιέργεια δασῶν (ἀπόφασις τῇ 10 (22) Μαρτίου 1836.)	2,089	80			
	γ. Δι' οἰκοδόμησιν τοῦ Πριονομύλου παρὰ τῷ Ἀλφειῷ (ἀπόφασις τῆς 8 (20) Μαρτίου 1836).	3,800		25,920	80	
13	Δασονομεῖον Ἠλιδοαχαΐας.					
	α. Ξυλεία καὶ ἀνθρακοποιΐα	8,862				Ἀπόφασις τῆς 7 (19) Ὀκτωβρ. 1835 καὶ 6 (18) Μαρτίου 1836.
	β. Καλλιέργεια δασῶν	3,780		12,642		
	Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως				80	
	III. Ἀποθεματικαὶ ποσότητες					
14	Θέλουν σχηματισθῆ ἐκ τῆς ὁλικῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων τῆς διευθύνσεως καὶ διαχειρίσεως.					
	Ὁλικὰ ἔξοδα τῆς ἰδίας διαχειρήσεως			131,377	80	

Αριθμ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερική Δραχμὰς	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	Ἰσολογισμὸς α΄.				
	Ἔσοδα ἐκ τῆς ἰδίας διαχειρήσεως			200,000	
	Ἔξοδα » » »			131,377	80
	Περισσεῦον τῶν ἐσόδων			68,622	20
	IV. Ἔξοδα εἰσπράξεως				
	Πρὸς σύναξιν τῶν τελῶν τῆς ξυλείας κατὰ τὴν διάταξιν τὴν 10 Δεκεμβρίου 1833 πληρωμὴς τῶν ἐπὶ τούτῳ ἰδίως διωρισμένων εἰσπρακτόρων.			10,000	
	Τὸ ὅλον Δρ.			10,000	
	Ἰσολογισμὸς β΄.				
	Ἔξοδα διὰ κανονισμένας ἀποδόσεις ξυλικῆς			100,000	
	Ἔξοδα εἰσπράξεως			10,000	
	Περισσεῦον τῶν ἐσόδων			90,000	
	Πρὸς τούτοις τὸ περισσεῦον τῶν ἐσόδων ἐκ τῆς ἰδίας διαχειρίσεως (ἰσολογ. α΄)			68,622	20
	Ὁλικὸν καθαρὸν πόρισμα δασῶν.			158,622	20
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.				

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτέμενον ἀριθ. 11.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς δημοσίων κτημάτων, χωραφίων, κήπων κτλ.

Αριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχμὰς	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	Ἀκαθάριστον ἔσοδον.				
	Α. Ἐνοίκια ἀπὸ τὰ σποράδην κείμενα περιβόλια, χωράφια καὶ ὑποστατικά.			93,000	
	Β. Χωριστὸν εἰσόδημα τοῦ ἐθνικοῦ ὑποστατικοῦ τῆς Τύρινθος κατὰ τὸ ἐπισυνημμένον 1)			6,000	
	Ποσότης ἀκαθαρίστων ἐσόδων			99,000	
	Ἔξοδον.				
	Γ. Ἔξοδα ἐπιστασίας καὶ διοικήσεως τοῦ ἐθνικοῦ ὑποστατικοῦ Τύρινθος ἐξαιρουμένης τῆς καταβολῆς 10 χιλιάδων δραχ. παρὰ τῆς Γραμματείας Ἐσωτερικῶν.			6,000	
	Καθαρὸν ἔσοδον			93,000	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Παρεπισυνημμένον 1. εἰς ἐπισ. 11.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς ὑποστ. Τύρινθος.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.
	Ἔσοδα.				
1	Ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ καταστήματος συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐφόρου πρὸς 480 δραχμάς.			4,500	
2	Ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν τῶν ἀγρῶν καὶ λειβαδίων εἰς χρήματα καὶ εἰς εἴδη.			1,500	
	Ὁλικὴ ποσότης			6,000	
	Ἔξοδα.				
	Α΄. Διὰ τὴν διοίκησιν.				
	α. Μισθὸς καὶ ἐπιμίσθιον ἐνοικίου διὰ τὸν ἔφορον.	2,880			
	β. Ἔξοδα ἐπιστασίας συνιστάμενα εἰς πληρωμὰς ὑπηρετῶν καὶ ἡμερομισθίων, τροφῆς ζώων καὶ εἰς συντήρησιν τῶν διαφόρων σκευῶν.	6,000			
	γ. Δὶ ἀγορὰν νέων σκευῶν καὶ ἐργαλείων.	1,000			
	δ. Δὶ ἀγορὰν δύο ζευγαρίων βοῶν καὶ ἄλλων ζώων.	1,000			
	ε. Δὶ ἐπισκευὰς τῆς οἰκοδομῆς.	500			
	Ποσότης Δραχμαὶ			11,380	
	Β΄. Διὰ τὸ δενδροφυτεῖον καὶ τὸν κῆπον.				
	ζ. Μισθὸς τοῦ κηπουροῦ καὶ ἑνὸς βοηθοῦ.	1,320			
	η. Ἡμερομίσθια.	500			
	θ. Διὰ σπόρους.	130			
	ι. Δὶ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη.	50			
	Ποσότης.			2,000	
	Γ΄. Διὰ βελτίωσιν τοῦ ὑποστατικοῦ,				
	κ. Εἰς ἀποξήρανσιν τοῦ ἕλους			2,000	
	Δ΄. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.				
	λ. Εἰς ἀπάντησιν ἀπροβλέπτων ἐξόδων τῆς διοικήσεως, τοῦ δενδροφυτείου τοῦ κήπου καὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ ὑποστατικοῦ.			620	
	Ὁλικὴ ποσότης			16,000	
	Ἐξίσωσις.				
	Ὁλικὴ ποσότης ὅλων τῶν ἐξόδων			16,000	
	Ἐκ τῶν ὁποίων, ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσι τὰ κύρια ἔσοδα τοῦ ὑποστατικοῦ.			6,000	
	Ἀπαιτεῖται καταβολὴ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἡ ὁποία ποσότης ἀπεράσθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.			10,000	
	1. Εἰς τὴν θέσιν τὴν διὰ βελτίωσιν καλλιεργείας τῆς γῆς.	6,000			
	2. Εἰς τὴν θέσιν διὰ δενδροφυτεῖον	2,000			
	3. Εἰς τὴν θέσιν δὶ ἀποξήρανσιν τῶν τελμάτων.	2,000			
	Ποσότης δρ.	10,000			
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16, (28) Ὀκτωβρίου 1836.				

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1886.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 12.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν εἰσοδημάτων ἐκ τῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Δ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.
	Ἔσοδα.				
	α. Τοῦ Κεραμείου κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον 1			43,592	
	β. Τῶν ἐπιλοίπων ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων κατὰ τὸν μέσον ὅρον τοῦ λογαριασμοῦ.			100,000	
	Τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων Δραχμαὶ			143,592	
	Ἔξοδα.				
	α. Τοῦ Κεραμείου			41,092	
	β. Τῶν ἐπιλοίπων ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων				
	Ποσὸν τῶν ἐξόδων Δραχμ.			41,092	
	Ἔσοδα			143,592	
	Ἔξοδα			41,092	
	Καθαρὸν ἔσοδον Δραχ.			102,500	
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.				

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Παρεπισυναπτόμενον 1. εἰς ἐπισ. 12

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις Κεραμείου.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.
	Α. Ἔσοδα.				
	Διὰ 660,000 πλίνθους πρὸς 64 Δραχ. ἡ χιλιὰς			42,240	
	» 60,000 κεράμους » 45 » »			27,000	
	Κεφάλαιον			44,940	
	Ἐκπιπτομένης τῆς ζημίας πρὸς 3 0[0 μέσον ὅρον			1,348	
	Ποσὸν δραχ.			43,592	
	(Σαράντα τρεῖς χιλιάδες πεντακόσιαι ἐννενῆντα δύο Δραχμαί.)				
	Β. Ἔξοδα.				
	α. Ἔξοδα κατασκευῆς				
	660,000 πλίνθοι πρὸς 30 δραχ. ἡ χιλιὰς			19,800	
	60,000 κεράμια » 32 » »			1,920	
	β. Διὰ καυσόξυλα			12,960	
	γ. Πηλοὶ			1,656	
	δ. Ἄμμος			1,440	
	ε. Ἐπιτήρησις καὶ διατήρησις τῶν οἰκοδομῶν, ἐργαλεῖα καὶ ἄλλα χρειώδη καὶ ἔκτακτοι ἐργασίαι			3,000	
	ζ. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον			316	
	Ὁλικὴ ποσότης τῶν ἐξόδων			41,092	
	(Σαράντα μία χιλιὰς ἐννενήκοντα δύο δραχμ.)				
	Ἰσολογισμός.				
	Ἔσοδα			43,592	
	Ἔξοδα			41,092	
	Καθαρὸν ἔσοδον (δύο χιλιάδες πεντακόσιαι δραχ.			2,500	
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.				

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 13.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν συναχθέντων χρημάτων ἀπὸ ἀγορᾶς καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης			
		Μερική		Ὁλική	
		Δραχμὰς	Λ.	Δραχμὰς	Λ.
	Ἔσοδον.				
	Ὡς ἔγγιστα ὑπολογισμὸς τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων καὶ χρημάτων ἀπὸ τῆς πωλήσεως ἐθνικῶν κτημάτων.			350,000	
	Ἐκπίπτονται ἐξ αὐτῶν τὰ διὰ νέας ἀποκτήσεις καί,				
	ά. Τὰ δι' ἀγορὰν ἐπωφελῶν Ὀθωμ. ὑποστατικῶν.	101,646			
	β'. Τὰ δι' ἀπόκτησιν ἑτέρων ὑποστατικῶν συντελούντων τὰ μέγιστα εἰς τὰ ἐθνικὰ κτήματα.	30,000		131,646	
	Ὥστε μένει πραγματικὸν ἔσοδον δρ.			218,354	
	Ἔξοδον.				
	Εἰδικὰ ἔξοδα ἀγορᾶς			8,354	
	Καθαρὸν ἔσοδον δραχ.			210,000	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 14.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν τυχηρῶν εἰσοδημάτων.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης			
		Μερική		Ὁλική	
		Δραχ.	Λ.	Δραχμ.	Λ.
	Ἔσοδα.				
	Τυχηρὰ εἰσοδήματα, μὴ ἔχοντα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ χωριστὴν θέσιν.			6,000	
	Ἔξοδα.				
	Ἔκτακτα στοιχειώδη ἔξοδα ἐπιμελείας καὶ διοικήσεως, περὶ τῶν ὁποίων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δὲν κατεχωρίσθη θέσις ἰδιαιτέρα.			4,000	
	Καθαρὸν ἔσοδον			2,000	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ = ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 15.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς καταστάσεως τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμάς	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμάς	Λ.
	Α'. Περίοδος πρὸ τοῦ 1833.				
	Ἔσοδα ἀπὸ καθυστερήσαντα δημόσια εἰσοδήματα			30,000	
	Ἔξοδα εἰς ἀποδόσεις Δημοτικῶν εἰσοδημάτων παρακαταθηκῶν κτλ.			30,000	
	Περίσευμα τῶν ἐσόδων				
	Β'. Περίοδος τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835.				
	Ἔσοδα.				
1	Περισσεύματα εἴτε ὑπόλοιπα ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ 1835 εἰς τὸ κλείσιμον τῶν λογαριασμῶν κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1836.			4,901,909	49
2	Ἔτι μετὰ τὴν 30 Ἰουνίου ἀπὸ τὰ μένοντα καθυστεροῦντα 4,785,397 13 0\|0 νὰ εἰσπραχθῶσι περὶ τὰς			598,090	51
	Ποσότης τῶν ἐσόδων δραχ.			5,500,000	=
	Ἔξοδα.				
α	Πιστώσεις τῶν τριῶν τούτων ἐτῶν μέλλουσαι νὰ πραγματοποιηθῶσι μετὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1836				
	Τοῦ μὲν 1833	30,456			
	Τοῦ δὲ 1834	46,345	62		
	Καὶ τοῦ 1835	785,085	18		
	Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐκ τῆς τρίτης σειρᾶς πραγματοποιηθέντων τόκων, καὶ ἐξοφληθέντων κεφαλαίων τοῦ ἐγγυηθέντος δανείου			864,886	
β	Καταβολὴ εἰς ἀπάντησιν τῶν μηνιαίων χρεῶν τοῦ 1836,			1,264,720	
γ	Καθυστεροῦντα τοῦ 1836 τὰ ὁποῖα μεταβαίνουσιν εἰς τὰ 1837 καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ προκαταβληθῶσιν ἀπὸ τὰ κεφάλαια.			1,470,394	
	Ποσότης τῶν ἐξόδων			3,600,000	
	Περίσσευμα τῶν ἐσόδων			1,900,000	
	Μεταβαίνουν εἰς τὰ 1837 ὡς κατάστασις ὑπάρχουσα τοῦ ταμείου				
	Ἔκθεσις τῶν κινουμένων κεφαλαίων καὶ τῆς πραγματικῆς καταστάσεως αὐτῶν, ἥτις μεταβαίνει εἰς τὰ 1837.				
1	Κατάστασις τοῦ Ταμείου.			1,900,000	
2	Πιθανῶς ἐναπολιφθησόμενα καθυστεροῦντα				
	ά. ἀπὸ τὰ 1833, 1834 καὶ 1835.	4,137,306	62		
	Ἐκπίπτονται ἐξ αὐτῶν αἱ διάφοραι παραβλέψεις καὶ ἐξαλείψεις.	587,306	62		
			=	3,600,000	
	β'. Ἀπὸ τὰ 1836.			1,470,394	
	Συμποσοῦνται τὰ ὑπάρχοντα κεφάλαια καὶ ἡ πραγματικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου κατὰ τὰ 1837 σχεδὸν ἓξ ἑκατομμύρια ἐννεακόσιαι ἑβδομήκοντα χιλιάδες τριακόσιαι ἐννενήντα τέσσαρες δραχμαί.			6,970,394	
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.				

Επισυναπτόμενον άριθ. 16. Είδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ δημοσίου χρέους.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης — Μερική — Δραχμὰς	Λ.	Ποσότης — Ὁλική — Δραχμὰς	Λ.
	Δημόσιον χρέος.				
	Α. Τόκοι·				
	1. Ὁλόκληρος ἐτήσιος τόκος διὰ τὰς πρώτας δύο σειρὰς τοῦ δανείου συμποσουμένων εἰς δραχ. 44,672,000 πρὸς 5 0\|0.	2,333,600			
	2. Ὁλόκληρος ἐτήσιος τόκος τῶν εἰς 1835 ἐκδοθέντων 1,212 ὁμολογιῶν τῆς τρίτης σειρᾶς ἐκ φράγκων 1,212,000 εἴτε δραχ. 1,345,320 πρὸς 5 τὰ 0\|0	67,266			
	3. Ὁ ἑξαμηνιαῖος τόκος τῶν εἰς τὴν 1 Σεπτεμβρ. 1836 ἐκδοθέντων ὁμοίων ὁμολογιῶν πίπτει εἰς τὰ 1837 ἑπομένως.	33,633			
	4. Τόκοι τῶν ἐγγυηθέντων κεφαλαίων καὶ ἀναβληθέντων τόκων εἰς τὸν Κ. Ἐϋνάρδον σκεπάζονται διὰ παρακαταθηκῶν, ὥστε περὶ αὐτῶν δὲν κάμνει χρεία ἰδιαιτέρας προνοίας.				
	5. Ὁ ἑξαμηνιαῖος τόκος τῶν εἰς τὴν 6 Μαρτίου 1836 ἐκδοθέντων ὁμοίων ὁμολογιῶν.				
	Ποσότης τοῦ Α.			2,334,499	
	Β. Ἀπόσβεσις·				
	1. 1 0\|0 διὰ τὴν ποσότητα τοῦ 1 ἐν τῷ α.				
	2. 1 0\|0 " " 2 ἐν τῷ α.	446,720			
	3. 1 0\|0 " " 3 ἐν τῷ α.	13,453	20		
	4. 1 0\|0 " " 4 ἐν τῷ α. πίπτει εἰς τὰ 1836.	6,726	60	466,899	80
	Γ. Ἡ πληρωμὴ τῶν κεφαλαίων τοῦ χρέους καὶ τῶν τόκων συνεφωνήθη μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς τρίτης σειρᾶς καὶ σκεπάζεται δι' αὐτῆς, ἑπομένως καὶ				
	Δ. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐγγυηθέντων κεφαλαίων σκεπάζεται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς.				
	Ποσότης τῶν ἐξόδων δραχ. (Δύο ἑκατομμύρια ὀκτακόσιαι μία χιλιὰς τριακόσιαι ἐννενῆντα ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα λεπτά)			2,801,398	80
	Κατάστασις τοῦ ἐγγυηθέντος δανείου.				
	Ἐξεδόθησαν τὸ κατ' ἀρχὰς δύο σειραὶ ἀπὸ δραχ.			44,672,000	
	Ἀποσβέσθησαν ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ διαστήματι τριῶν χρόνων 1834, 1835 καὶ 1836 μὲ τὸ 1 0\|0 καὶ μὲ τὴν αὔξησιν τῶν τόκων διὰ 2 ἔτη δραχμὰς 45,888			1,386,048	
	Μένει ἔτι ν' ἀποσβεσθῇ ἀπὸ τὰς πρώτας δύο σειράς			43,285,952	
	Ἐξεδόθησαν ἤδη διὰ λογαριασμὸν τῆς τρίτης σειρᾶς			2,424,000	
	Ἐξ αὐτῶν ἀποσβεσθέντα κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀνάλυσιν ὑπὸ στοιχ. Β.			20,180	
	Ὥστε ηὐξήνθη ἡ ἀπόσβεσις			2,403,820	
	Ἐν τῷ τέλει τοῦ ἔτους 1836 καταφαίνεται μία κατάστασις τοῦ πραγματικοῦ χρέους σχεδὸν (Σαράντα πέντε ἑκατομμύρια ἑξακόσια ὀγδοῆντα ἐννέα χιλιάδαι, ὀκτακόσιαι ἑβδομῆντα δύο δραχμ.)			45,689,772	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 17.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	I. Μισθοί.				
	Εἰς 20 Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς 600 Δραχ. μηνιαίως.	120,000			
	Ἐπιμίσθιον εἰς τοὺς τρεῖς ἀντιπροέδρους Δ. 2,400	7,200			
	Ἐπιμίσθιον εἰς τὸν Πρόεδρον.	3,600			
	Διὰ τὸν Γενικὸν Γραμματέα.	6,000			
	Ἐπιμίσθιον ἐνοικίου διὰ τοὺς ἀντιπροέδρους (Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν) καὶ Γενικὸν Γραμματέα πρὸς 200 Δραχ. μηνιαίως.	50,400			
	Διὰ δύο Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, Κύριον Λοιδορίκην καὶ Ψύλλαν.	9,000			
	Ἐπιμίσθιον διὰ τρεῖς Εἰσηγητάς.	3,000			
	Διὰ τὰς προς καιρὸν μεινάσας κενὰς θέσεις Εἰσηγητῶν.	4,800			
	Διὰ τὸν Πάρεδρον (Γραμματέα) Σοῦτσον.	3,600			
	» Δύο Γραμματεῖς.	4,800			
	Ἐπιμίσθιον διὰ τὸν Διεκπεραιωτήν.	300			
	Διὰ τρεῖς Γραφεῖς.	3,600			
	» Κλητῆρας.	2,520			
	Ποσότης τῶν μισθῶν			218,820	
	II. Γραφικὰ ἔξοδα.				
	Διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην, Λιθογραφίαν, τύπον, σκεύη, ἐνοίκιον, καύσιμον, φωτισμόν, κάθαρσιν, ἔξοδα Ταχυδρομείου, καὶ λοιπὰ ἔξοδα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἀποζημίωσις ἐνοικίου διὰ τὸν Ἀντιπρόεδρον Μαυρομηχάλην πρὸς δὲ καὶ ἡ ἔκτακτος βοήθεια τοῦ γραφείου καὶ τῶν κλητήρων.			12,000	
	Ὁλικὴ ποσότης ἐνόσω τοῦτο εἶναι πληρωτέον.			230,820	
	(Διακοσίας τριάκοντα χιλιάδας καὶ ὀκτακοσίας εἴκοσι Δραχμὰς.)				

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 18.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.
	§. 1 Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.				
	ά. Μισθοί,				
	1. Τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας	12,000			
	2. Ἑνὸς ὑπουργικοῦ παρέδρου ἐκπληροῦντος χρέη συμβούλου.	3,600			
	Ἄθροισις.	15,600			

Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχμάς	Λ.	Παρατηρήσεις
Μεταφορὰ	15,600				
3. Ἑνὸς ὑπουργικοῦ παρέδρου (εἰς τὴν θέσιν τοῦ κανονικοῦ πρώτου Γραμματέως)	3,000				Διὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον Φευρουάριον καὶ Μάρτιον.
Ἐπιμίσθιον διὰ τὸν διεκπεραιωτὴν	300				
4. Δύο ὑπουργ. Γραμματέων	4,800				
5. Τοῦ μεταφραστοῦ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν	3,000				
6. Βοηθοῦ	480				
7. Τοῦ ἐφόρου τῶν βιβλίων καὶ τοῦ λογιστοῦ	1,440				
8. Ἑνὸς Γραφέως	1,200				
9. Δύο Γραμματέων διὰ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ὀθωμανικῶν ὑποθέσεων	3,360				
10. Ἑνὸς βοηθοῦ	600				Ὡς ἄνω.
11. Ὑπηρέτου.	600		34,380		
β'. Ἐπιμίσθια,					
Ἐπιμίσθιον παραστάσεως τοῦ ὑπουργοῦ			6,000		
γ'. Γραφικὰ ἔξοδα,					
α. Διὰ γραφικὰς ὕλας.					
β. Ἔξοδα τύπου καὶ λιθογραφίας					
γ. Ἐφημερίδας καὶ χάρτας.					
δ. Σκεύη καὶ ἔπιπλα.			13,000		
ε. Ἐνοίκιον					
ζ. Φωτισμὸν καὶ καύσιμον.					
η. Ἔξοδα ταχυδρομείου καὶ μισθοὶ κλητήρων.					
θ. Βοηθοὺς καὶ ἄλλα ἔξοδα.					
Ποσότης τοῦ §. 1.			53,380		
§. 2. Πρεσβεῖαι.					
α'. Μισθοί,					
1 Τοῦ Πρέσβεως εἰς Ἀγγλίαν	54,000				
2 » » » Γαλλίαν	42,000				
3 » » » Ῥωσσίαν	54,000				
4 » » » Βαυαρίαν καὶ Προυσσίαν	30,000				
5 » » » Τουρκίαν	30,000				
6 » » » Αὐστρίαν	»				
7 » Συμβούλου τῆς Πρεσβείας εἰς Κωνσταντινούπολιν	3,000				Εἶναι εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν Προξενείων ἀπερασμέναι.
8 Βοηθοῦ τῆς αὐτῆς Πρεσβείας	3,000				
9 Τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων »	4,135				
10 Τοῦ Γραμματέως τῆς Πρεσβείας εἰς Γαλλίαν	3,000				
11 » » » Βαυαρίαν καὶ Προυσίαν	2,400		222,535		
β'. Γραφικὰ ἔξοδα.					
Διὰ κάθε μίαν τῶν πέντε Πρεσβειῶν πρὸς 3,000			15,000		
Ἄθροισις					
Ποσότης τοῦ § 2.			237,535		

Ἀριθμός	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρ
	§. 3. Ἔκτακτα Ἔξοδα.					
	ά. Ἔξοδα τῆς πρώτης ἐπισκευῆς διὰ τοὺς Πρέβεις.					Θέλουν ληφ ἀπὸ τὸ ἀποθεμα τικὸν κεφάλαι
	β΄. Ἔξοδα ἐκτάκτων ἀποστολῶν.	20,000				
	γ΄. » τῶν Ταχυδρόμων.	8,000				
	δ΄. Ἀποθεματικὸν Κεφάλ. δι' ἀπρόβλεπτα ἔξοδα.	30,000		58,000		
	Ποσότης τοῦ §. 3.			58,000		
	» » 2.			237,535		
	» » 1.			53,380		
	Ὁλικὴ ποσότης			348,915		
	(Τριακόσιαι σαράντα ὀκτὼ χιλιάδες, ἐννεακόσιαι δέκα πέντε Δραχμ.)					
	Ἀθῆναι, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 19.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
I.	Γραμματεία τῆς Δικαιοσύνης.					
	Α΄. Κανονικοὶ μισθοί.					
	α. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.	12,000				Διάταγμα τῶν 3 (15) Ἀπριλίου 1833 (ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως σελ. 89).
	β. 1. Ὑπουργικὸς σύμβουλος.	4,200				
	γ. 3. Γραμματεῖς πρὸς 2,400 Δραχ.	7,200				
	δ. 2. Γραφεῖς πρὸς 1,200.	2,400				
	ε. 1. Κλητήρ.	600				
	ζ. Ἐπιμίσθιον διὰ τὸν διεκπεραιωτήν.	300		26,700		
	Β΄. Ἀκανόνιστοι μισθοί.					
	Δι' ἕνα ὑπουργικὸν Σύμβουλον.			3,600		
	(600 Δρ. εἶναι εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὡς ἐπιμίσθιον τοῦ εἰσηγητοῦ.					
	Ὁλικὴ ποσότης τῶν μισθῶν			30,300		
	Γ΄. Γραφικὰ ἔξοδα.			8,000		
	Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου. τῆς Δικαιοσύνης.			38,300		
II.	Ἄρειος Πάγος.					
	Α. Μισθοί.					
	Πρόεδρος	7,200				Ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων ἄρθ. 9. καὶ 233
	Εἰσαγγελεὺς	7,200				
	Ἀντιπρόεδρος	5,400				
	5 Σύμβουλοι πρὸς 4,200 Δρ.	21,000				
	Ἀντεισαγγελεὺς	4,200				
	Γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου.	2,400		47,400		
	Β. Γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπήν.					
	α. Τοῦ Ἀρείου Πάγου.	700				
	β. Τοῦ Εἰσαγγελέως.	2,600		3,300		
	Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Ἀρείου Πάγου.			50,700		Ὁμοίως ἄρθρ. 237 καὶ 238.

Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
					α Ὁμοίως ἄρθρ
Μεταφορὰ			50,700		8 καὶ 238
					β Ὁμοίως ἄρθρ.
II. Ἐφετεῖον.					237 καὶ 238.
Α. Εἰς Ἀθήνας.					γ Συμπεριλαμ-
α. Μισθοί.					βανομένων τῶν
Πρόεδρος.	6,000				ἐξόδων ὁδοιπο-
Εἰσαγγελεύς.	6,000				ρίας διὰ τὰς ἐ-
5. Σύμβουλοι πρὸς 3,600 Δρ.	18,000				τησίους περιο-
Ἀντεισαγγελεύς.	3,600	α			δείας.
Γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου.	2,100		35,700		δ Διάταγμα τῶν
Β. Γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπήν.					16(28) Ὀκτωβ-
α. Τοῦ Ἐφετείου.	β 900				ρίου 1834.
β. Τοῦ Εἰσαγγελέως.	2,600	γ	α3,500		ε Ἄρθρον 7,233
Ποσότης τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφετείου.			39,200		καὶ 236 τοῦ ὀρ-
Β. Τριπόλεως (ὡς τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν.)			39,200		γανισμοῦ τῶν δι-
					καστηρίων.
Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῶν δύο Ἐφετείων.			78,400	δ	ζ Ἄρθ. 237 καὶ
IV Ἐμποροδικεῖα.					238 τοῦ ὀργαν.
α. Ναυπλίου.					τῶν δικαστηρί-
Α. μισθοί.					ων.
Προέδρου	3,600	ε	5,400	ζ	η Διάταγμα τῶν
Γραμματέως.	1,800				16(28) Ὀκτωβ.
Β. Γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπήν			1,400		1834.
Ποσότης τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ἐμποροδικείου.			6,800		θ Ἄρθ. 6 233,
α. Πατρῶν· ὡς τὸ τῶν Ἀθηνῶν			6,800	η	236, 237 καὶ
γ. Σύρας ὁμοίως			6,800		238.
Προϋπολογισμὸς τῶν Ἐμποροδικείων.			20,400		ι Ἐξαιρέτως 600
V. Πρωτοδικεῖα.					δρ. δι' ἐνοίκιον
1 Τῶν Ἀθηνῶν					γραφείου, ἐπει-
Α. Μισθοί.					δὴ ἐδόθη εἰς τὸ
Προέδρου.	3,600				πρωτοδ. ἐθνι-
Εἰσαγγελέως.	3,600				κὸν κατάστημα.
3. κριτῶν πρὸς 2400.	7,200	θ			Συμπ. 200 δρ.
τοῦ ἀντεισαγγελέως.	2,400				διὰ τὰς κανονι
τοῦ Γραμματέως.	1,800				κὰς περιοδείας.
Β. Γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπήν.			18,600		Συμ. δρ. δι' ἐνοί
Τοῦ Πρωτοδικείου	1,000	ι			κιον γραφείου.
Εἰσαγγελέως	1,800				ὁμοίως
			2,800		»
Ποσότης τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείου.			21,400		»
2. Λαμίας.			22,000		»
3. Μεσολογγίου.			22,000		»
4. Πατρῶν.			22,000		
5. Τριπόλεως.			22,000		
6. Νεοκάστρου. (Πύλου)			22,000		Καθὼς ἐκεῖνο
7. Σπάρτης.			21,400		τῶν Ἀθηνῶν.
8. Ναυπλίου.			21,400		»
9. Σύρας.			22,000		Ὁ μισθὸς τοῦ 4
10. Χαλκίδος.			22,000		κριτοῦ ὑπερα-
Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῶν δέκα Πρωτοδικείων.			218,200		

Ἀριθμὸς / Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
VI Εἰρηνοδικεῖα.					ριθμου θέλει [illegible] φθῇ ἀπο τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.
VII Ἐξεταστικαὶ φυλακαί.					
α. Μισθὸς τῶν 10 δεσμοφυλάκων πρὸς 600 Δρ.	6,000				
β. Ἐνοίκιον διὰ τὰς 4 τμημ. φυλακὰς εἰς Σύραν, Καλαμάταν, Μεσολόγγιον, καὶ Λαμίαν.	3,240				Καθὼς τὸ τῆς Λαμίας. ὁμοίως
γ. Ἔξοδα ἐπισκευῆς τῶν 6 ἐθνικῶν φυλακῶν.	5,500				
δ. Ἔξοδα συντηρήσεως καὶ τροφῆς τῶν κατηγορουμένων.	26,000		40,740		Τὸ προσωπικὸν τῶν Εἰρηνοδικείων ἀπολαμβάνει διατιμήσεις, ὅ ἐστι δικαίωματῶνχαρτοσήμων ἀντὶ μισθοῦ.
Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῶν φυλακῶν.			40,740		
VIII Ἐξεταστικὰ ἔξοδα εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις. α					α Ἄρθ. 234 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.
1 Ἔξοδα ἐπιμισθίας τῶν 10 ἀνακριτῶν.	3,000				
2 » ὁδοιπορίας τῶν ἀνακριτῶν καὶ εἰσαγγελέων.	2,000				
3. Ἐνοίκιον διὰ τὰ δημόσια καταστήματα τῶν ἀνακριτῶν εἰς Ναύπλιον, καὶ Μεσολόγγιον.	420				
4 Ἀποζημίωσις τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, χειρούργων κ. τ. λ.	12,000				
5 Ἔξοδα μετακομίσεως τῶν κατηγορουμένων.	2,000				
6 Ἔξοδα διὰ τὸν τύπον τῶν ἐνταλμάτων.	580		20,000		
Προϋπολογισμὸς ἐξόδων.			20,000		
IX Ἔξοδα τῶν δύο Κακουργιοδικείων.					
Ἔξοδα σκευῶν καὶ ἐπίπλων.	800				
» γραφείου	1,200				
» ὁδοιπορίας καὶ ἡμερομισθίου τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἀναπληρωτικῶν Κριτῶν	10,000				
» ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς τῶν ἐνόρκων.	15,000		27,000		
Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῶν δύο Κακουργιοδικείων.			27,000		
X Ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως τῆς δίκης.					
α. Μισθὸς τοῦ Δημίου.	1,320				
β. Ἐνοίκιον διὰ τὸ κατάστημα τῆς λαιμητόμου	144				
γ. Λοιπὰ ἔξοδα διὰ τὸν τύπον τῆς ἀποφασεως διὰ τας ὁδοιπορίας τοῦ δημίου τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. τ. λ.	2,000				
Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφασεων.					Τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς τῶν φυλακῶν φαίνονται εἰς τὸκ. VII.
XI Ἔξοδα οἰκοδομῆς.			3,464		
Διὰ τὰ δικαστικὰ καταστήματα εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον καὶ Σπάρτην,					
XII Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.			2,500		
Ἀνακεφαλαίωσις.			40,296		
Γραμματεία τῆς Δικαιοσύνης.			38,300		
Ἄρειος Πάγος.			50,700		
Ἐφετεῖον.			78,400		
Ἐμποροδικεῖα.			20,400		
Πρωτοδικεῖα.			218,200		
Εἰρηνοδικεῖα.					
Ἐξεταστικαὶ φυλακαί.					
Ἔξοδα ἀνακρίσεως.			40,740		
			20,000		
			513,000		

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.
	Μεταφορὰ			466,740	
	Ἔξοδα τῶν Κακουργιοδικείων			27,000	
	» τῆς ἐκτελέσεως τῆς δίκης.			3,464	
	» Οἰκοδομῆς.			2,500	
	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.			40,296	
	Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῆς δικαστικ. διοικήσεως. (Πεντήκοντα σαράντα χιλιάδες Δρ.)			540,000	
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.				

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 20.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς ἐξόδων Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Α. Κατάστασις τῆς Γραμματείας.					
	Γραμματεία Ι. τμῆμα.					
	ά. Κανονισμένοι μισθοί,					
1	Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας	12,000				
2	Τρεῖς ὑπουργικοὶ σύμβουλοι πρὸς 4,200	12,600				
3	1 Ἰατρικὸς σύμβουλος	1,800				
4	2 Γραμματεῖς Ι. τάξεως πρὸς 2,400 δραχ. συμπεριλαμβανομ. καὶ 300 διὰ τὴν διεκπεραίωσιν	5,100				
5	Δύω γραμματεῖς ΙΙ. τάξεως, πρὸς 2,000	4,000				
6	Εἰς δύω γραφεῖς ἀνὰ 1,200	2,400				
7	Ἕνας κλητὴρ πρὸς 50 δραχμ.	600		38,500		
	Β. Μισθοὶ ἐκτὸς τῶν κανονισμένων.					
8	Ἐπιμίσθιον διὰ τὸν νομάρχην Χρηστίδην ἐκτελοῦντα χρέη ὑπουργικοῦ συμβούλου ἕως τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1836, συμπεριλαμβανομένων καὶ 150 δρ. κατὰ μῆνα.	450				Κατὰ συνέπειαν τῆς αὐξήσεως τῶν ὑποθέσεων διὰ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τῶν ἐξωτερικῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.
9	1. Γραμματεὺς ΙΙ. τάξεως	2,000				
10	4. Γραφεῖς πρὸς 1,200 δραχ.	4,800		7,250		
	Τὸ ὅλον τῶν μισθῶν			45,750		
	Γ. Ἔξοδα γραφείου.					
11	Ἐνοίκιον	8,400				
12	Λοιπὰ ἔξοδα γραφείου, ἤτοι γραφικὰ ἀναγκαῖα, θέρμανσις, φῶτα, καθαρότης, ἔπιπλα, ἐπισκευαί, προσεπιχορήγησιν διὰ τὸ γραφεῖον, τοὺς ὑπηρέτας κλ.	12,000		20,400		
	Τὸ ὅλον τοῦ πρώτου τμήματος τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.			66,150		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Δ.	Παρατηρήσεις
	Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας.					
	II. Τμῆμα.					
	ά. Κανονισμένοι μισθοί.					
13	3. Σύμβουλοι πρὸς 4,200 Δραχ.	12,600				
14	1. Μηχανικὸς ἀρχιγεωμέτρης συγχρόνως καὶ σύμβουλος.	4,200				
15	2. Γραμματεῖς πρὸς 2,400.	4,800				
16	1. Γραφεύς.	1,200		22,800		
	Β. Μισθοὶ ἐκτὸς τῶν κανονισμῶν.					
17	Ἕνας Γραμματεὺς II. τάξεως.	2,000				Δι' αὔξησιν τῶν ὑποθέσεων ἐξ αἰτίας τῶν καταμετρήσεων.
18	» Γραφεύς.	1,000				
	Κλητὴρ δι' ἓξ μῆνας πρὸς 32 Δραχ.	192		3,192		
	Τὸ ὅλον τῶν μισθῶν Δρ.			25,992		
	Εἰκοσιπέντε χιλιάδες ἐννεακόσιαι ἐννενῆντα δύω					
	Γ. Ἔξοδα Γραφείου.					
19	Περιλαμβάνονται εἰς ἐκεῖνα τῆς γραμματείας.					
	Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τοῦ γραφείου τῆς δημοσίου Οἰκονομίας.			25,992		
	Οἰκοδομικὸν γραφεῖον III. τμῆμα.					
	ά. μισθοί.					
20	1. Πρῶτος ἀρχιτέκτων καὶ σύμβουλος.	3,600				
21	5. Ἀρχιτέκτονες πρὸς 2,160 Δρ.	10,800				
22	1. ὁμοίως » » 1,920 Δρ.	1,920				
23	3. Βοηθοὶ πρὸς 1,600.	4,800		21,120		
	Β. Ἔξοδα γραφείου.					
24	Διὰ χαρτὶ καὶ σκεύη ἰχνογραφίας.	2,000				
25	Τὰ λοιπὰ ἔξοδα περιλαμβάνονται εἰς ἐκεῖνα τῆς Γραμματείας.			2,000		
	Γ'. Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα.					
26	Δι' ἀναθεωρητικὰς περιοδείας.			1,000		
	Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκοδομικοῦ Γραφείου III. τμήματος.			24,120		
	Γενικὴ κατάστασις τῶν ἐξόδων τῆς Γραμματείας.			116,262		
	Β'. Νομαρχίαι.					
	ά. Μισθοί.					
27	9. Νομάρχαι πρὸς 6,000 δραχ. δι' ἓξ μῆνας	27,000				Κατηργήθησαν διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 20 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1836.
28	9. Διευθυνταὶ » 3,600 όμ.	16,200				
29	9. Γραμματεῖς » 1,800 όμ.	8,100		51,300		
	Β'. Ἔξοδα Γραφείου.					
30	Μέγιστος ὅρος, ἤτοι 2 πρὸς 940 δραχ. 5 πρὸς 1,440 δρ., 1 πρὸς 1,563 δρ., 1 πρὸς 1,740 δρ. ἐτησίως· ἑπομένως δι' ἓξ μῆνας συμπεριλαμβανομένων καὶ 189 δρ. διὰ πληρωμὴν ἐφημερίδων καὶ 150 δρ. δι' αὔξησιν τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων.	6,517				
31	Διὰ βοηθοὺς 5 πρὸς 4,000, 3 πρὸς 4,500 καὶ εἷς πρὸς 4,320. Δρ. ἐτησίως, ἑπομένως δι' ἓξ μῆνας	18,910		25,427		
32	Σταθεραὶ χορηγήσεις δι' ὁδοιφορικὰ ἔξοδα καὶ πεζοδρομικὰ δι' ἓξ μῆνας πρὸς 1,260 ἐτησίως.			5,670		
	Καστάστασις Νομαρχικῶν ἐξόδων			82,397		

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ	Ποσότης Ὀλικὴ Δραχ.	Λ	Παρατηρήσεις
	Γ΄. Ἐπαρχιακὴ διεύθυνσις Ἀττικῆς.					
	ά. Μισθοί.					
33	Διευθυντὴς πρὸς 4,200 δρ. δὶ ἓξ μῆνας ἐπομένως	2,100				
34	Γραμματεὺς 1,800	900				
35	Λογιστὴς 1,200	600				
36	Πρωτοκολλιστὴς 960	480				
37	Ἀντιγραφεὺς 600	300				
38	Κλήτηρ 360	180				
	Β΄. Ἔξοδα Γραφείου.			4,560		
39	Ἐνοίκιον πρὸς 2,760 δρ.	1,380				
40	Ἔξοδα γραφείου συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν βιβλίων πρὸς 1,372.	686		2,066		
	Κατάστασις ἐξόδων τῆς ἐπαρχιακῆς. Διευθύνσεως Ἀττικῆς			6,626		
	Δ΄. Ἐπαρχίαι,					
	ά. Μισθοί.					
41	40. Ἔπαρχοι 39 πρὸς 2,400, 1 πρὸς 3,000 δὶ ἓξ μῆνας ἐπομένως.			48,300		
	β΄. Ἔξοδα Γραφείου					
42	Διὰ διαφόρους ἀνάγκας Γραφείου ἤτοι 14 πρὸς 600 καὶ 26 πρὸς 500 δρ. ὡς μέγιστον ὅρον συμπεριλαμβανομένων καὶ 1,680 δρ. δὶ ἑξαμηνιαίαν πληρωμὴν ἐφημερίδων.	11,540				
43	Διὰ βοηθοὺς, ἤτοι 14 πρὸς 2,000 δρ. καὶ 26 πρὸς 1,600 ἐτησίως διὰ μέγιστον ὅρον.	34,800		46,340		
	Γ΄ Σταθεραὶ χορηγήσεις, δὶ ὁδοιπορικὰ καὶ πεζοδρομικὰ ἔξοδα.					
44	Πρὸς 600 δρ. ἐτησίως			12,000		
	Κατάστασις ἐπαρχιακῶν ἐξόδων			106,640		
	Ε΄. Νεοσύστατα Διοικητήρια.					
	ά. Μισθοί.					
45	10 Διοικηταὶ Ι τάξεως πρὸς 4,800 δρ. ἐτησίως ἐπομένως δὶ ἓξ μῆνας	24,000				Συστηθέντες διὰ διατάγματος τῆς 26 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1836 ἀντὶ τῶν νομάρχ. καὶ ἐπαρχ.
46	20 » ΙΙ τάξεως πρὸς 3,600	36,000				
47	17. Ὑποδιοικηταὶ » 2,400	20,400				
48	10. Γραμματεῖς Ι τάξεως » 1,800	9,000				
49	20. » ΙΙ » 1,560	15,600				
50	17. Ὑπογραμματεῖς » 1,080	9,180		114,180		
	β΄. Ἔξοδα Γραφείου.					
51	Διὰ ἐνοίκιον καὶ λοιπὰς ἀνάγκας Γραφείου τῶν διοικητῶν 1 πρὸς 1,100 δρ., 2 πρὸς 900 δρ., 7 πρὸς 720, 11 πρὸς 480, 9 πρὸς 360 ἐτησίως εἰς μέγιστον ὅρον, ἐπομένως.	8,230				
52	Ὁμοίως διὰ 17 Ὑποδιοικητὰς πρὸς δρ. 300	2,550				
53	Διὰ πληρωμὴν 47 ἐφημερίδων πρὸς 62 δρ. ἐτησίως 12,237.	1,457				
	Τὸ ὅλον δραχμάς.	12,237		114,180		

Αριθμ.	Έκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ολική Δραχμάς	Λ.
	Μεταφορά	12,237		114,180	
	3. Έξοδα. Γραφείου.				
54	Διά τους γραφείς και κλήτορας ήτοι 1 πρός 3,000, 2 πρός 2,400, 7 πρός 1,920, 10 πρός 1,440 και 10 πρός 1,200 Δραχ. ετησίως.	23,820			
55	Ομοίως διά 17 υποδιοικητάς πρός 960 Δραχ.	8,160		44,217	
	Κατάστασις εξόδων των Διοικητηρίων.			158,397	
	Ζ. Κατάστασις του Υγειονομείου.				
	1. Ιατροσυνέδριον.				
	ά. Μισθοί.				
56	Αντιμισθίαι των 9 Μελών πρός 500 Δρ.	4,500			
57	Ιατρικός Πάρεδρος και Γραμματεύς, πρός 225 κατά μήνα, επομένως δι 7 μήνας.	1,575		6,075	
	β. Έξοδα Γραφείου.				
58	Περιλαμβάνονται εις εκείνα της Γραμματείας				
	Τό όλον του Ιατροσυνεδρίου.			6,075	
	2. Ιαττρικόν Σχολείον.				
	α. Μισθοί.				
59	Αντιμισθίαι των 4 Καθηγητών πρός 1,000 Δρ.	4,000			
60	Μισθός του καθηγητού της ανατομίας.	2,400		6,400	
	Έξοδα διαχειρίσεως.				
61	Δι ενοίκιον των οικιών και λοιπάς ανάγκας του Διδακτικού καταστήματος.			9,000	
	Τό όλον του Ιατροσυνεδρίου.			15,400	
	3. Νομοΐατροί και λοιπόν Προσωπικόν.				
	ά Μισθοί.				
62	10. Νομοΐατροί, 9 πρός 1,800 και εις πρός 225.	18,900			
63	10. Ιατροί ενοφθαλμίσεως πρός 1,000 Δρ.	10,000			
64	1. Οδοντοΐατρός.	300			
65	2. Μάμαι εξ μήναι πρός 20 Δρ. και εξ πρός 40.	720		29,920	
	6΄. Σταθεραί χορηγήσεις δι΄ οδοιπορικά έξοδα.				
66	Διά τους Νομοΐατρούς πρός 300 Δρ.			3,000	
	Τό όλον των Νομοΐατρών και λοιπών.			32,920	
	4. Λοιμοκαθαρτηριακά Καταστήματα.				
	ά. Σύρας.				
	1. Μισθοί.				
67	Του Υγειονόμου.	1,800			
68	Τριών Γραμματέων ένας πρός 100, 1 πρός 80 και εις πρός 64 Δραχμάς κατά μήνα.	2,928			
69	1. Ιατρός.	960			
70	4. Φύλακες 1 πρός 50 και 3 πρός 30 Δρ. κατά μήνα.	1,680			
	Μεταφορά	7,368			

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	
	Μεταφορὰ	7,368				
71	Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου.	2,400				
72	Τοῦ Γραμματέως του.	1,000				
73	5. Φύλακες τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου 1 πρὸς 50 4 πρὸς 30 Δραχ. κατὰ μῆνα.	2,040				
74	2. Κωπηλάται πρὸς 25 Δραχ.	600				
75	2. Ἄτομα διὰ νὰ καπνίζωσι πρὸς 30 Δραχ.	720		14,128		
	2. Ἔξοδα Γραφείου.					
76	Μέγιστος ὅρος διὰ τὴν ὑγειονομικὴν καὶ Λοιμοκαθαρτικὴν ὑπηρεσίαν.			600		
	Τὸ ὅλον Λοιμοκαθαρτηρίου Σύρας. δρ.			14,728		
	β. Τῆνος.					
	1. Μισθοί.					
77	Τοῦ Ὑγειονόμου.	960				
78	» φύλακος·	360		1,320		
79	Μέγιστος ὅρος τῶν ἐξόδων τοῦ γραφείου.			144		
	Τὸ ὅλον διὰ Τῆνον.			1,464		
	γ. Ὕδρα.					
	1. Μισθοί.					
80	Τοῦ Ὑγειονόμου.	1,152				
81	» Γραμματέως.	1,000				
82	» Ἰατροῦ.	600				
83	3. Φυλάκων πρὸς 30 δρ. κατὰ μῆνα.	1,080				
84	Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου.	1,200				
85	» Ἀρχιφύλακος.	600				
86	Φύλακος.	360		5,992		
	2. Μέγιστος ὅρος ἐξόδων Γραφείου.					
87	Ἐνοίκιον Ὑγειονομικοῦ Καταστήματος.	240				
88	Διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ Γραφείου.	180		420		
	Τὸ ὅλον διὰ τὴν Ὕδραν.			6,412		
	δ. Σκιάθος.					
	1. Μισθοί.					
89	Τοῦ Ὑγειονόμου.	1,200				
90	4. φυλάκων πρὸς 30 δραχ.	1,440		2,490		Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν γραφείων τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου καὶ ἀκολούθων ἀπολαμβάνουν ἤδη οἱ λιμενάρχαι ἀνωτέρους μισθούς.
	Τὸ ὅλον διὰ τὴν Σκιάθον.			2,640		
	Τὸ ὅλον δραχμάς.			25,244		
	ε. Νέα Μιτσέλα.					
91	Μισθὸς τοῦ ὑγειονόμου δι' ἓξ μῆνας πρὸς 80 Δρ.			480		
	Τὸ ὅλον.			25,724		
	ζ. Πειραιεύς.					
	1. Μισθοί.					
92	Τοῦ ὑγειονόμου νῦν δὲ πάλιν τοῦ γραμματέως.	1,500				
93	» ἰατροῦ.	720				
94	7. Ὑγειονομικῶν φυλάκων, 1 πρὸς 48, δύο πρὸς 40 καὶ 4 πρὸς 32.	3,072		5,292		
	2. Λοιπὰ ἔξοδα.					
95	Τὸ ἥμισυ τῶν ἐξόδων διὰ τὴν φυλακίδα.			9,808	20	
96	Ἔξοδα γραφείου δι' ἓξ μῆνας πρὸς 15 Δραχ.			90		
	Τὸ ὅλον διὰ τὸν Πειραιᾶ			40,914	20	

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Μεταφορὰ			40,914	20	
	ή. Φοῦρκα.					
97	Μισθὸς τοῦ ὑγειονόμου.			1,200		
	Τὸ ὅλον τούτου.					
	θ'. Ἐπίλοιπα λοιμοκαθαρτηριακὰ καταστήματα.					
98	Μισθὸς 11 γραμματέων.	13,200				
99	Τοῦ ἐν Αἰγίνῃ γραμματέως.	480				
100	13. λοιμοκαθαρτηριακῶν φυλάκων πρὸς 360.	4,680				
101	8. φυλάκων κατὰ τὰ μεθόρια πρὸς 360.	2,880		21,240	—	
	Τὸ ὅλον τῶν ἐπιλοίπων λοιμοκαθαρτηριακῶν καταστημάτων δραχμαί.			63,354	20	
102	ι. Διὰ τὰς ἐπιλοίπους λοιμοκαθαρτηριακὰς ἀνάγκας τῶν καταστημάτων, ἐξαιρουμένων τῶν κτιρίων.			6,000		
	Ὁλικὴ κατάστασις τῶν ἐξόδων τῶν λοιμοκαθαρτηριακῶν καταστημάτων.			69,354	20	
	5. Ἔκτακτα Ὑγειονομικὰ ἔξοδα.					
103	Συνδρομαὶ καὶ προκαταβολαὶ πρὸς ἐνοικοδόμησιν πολιτικῶν Νοσοκομείων	5,000				
104	» » πρὸς σύστασιν ὑγειονομικῶν καταστημάτων.	3,000				
105	Ἔκτατα ἔξοδα διὰ τὰ μέτρα ἐναντίον τῆς χολέρας.	6,000		14,000		
	Τὸ ὅλον τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων			14,000		
	» Διὰ τὰ λοιμοκαθαρτήρια			69,354		
	» » Τοὺς νομοϊατροὺς κλ.			32,920		
	» » Τὸ ἰατρ. Σχολεῖον.			15,400		
	» » Τὸ ἰατροσυνέδριον			6,075		
	Ὁλικὴ κατάστασις ὑγειονομικῶν ἐξόδων			137,749		
	Η'. Ταχυδρομικὸν Κατάστημα.					
106	Συμφώνως μὲ τὸν ἐγκριθέντα εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ καταστήματος τούτου εἶναι ἀναγκαία προσθήκη διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ὑπεράνω τῶν ταχυδρομικῶν εἰσοδημάτων.			40,000		
	Κατάστασις ἐξόδων τοῦ Ταχυδρ. καταστήματος					
	Θ'. Ἀσφάλεια.					
	Ι'. Δεσμωτήρια·					
107	Μισθοὶ διὰ τοὺς φύλακας εἰς τὰ ἀστυνομικὰ δεσμωτήρια τῶν εἰρηνοδικείων πρὸς 360 δρ.	36,000				
108	Διὰ τὴν μετακόμισιν καὶ συντήρησιν τῶν ὑποδίκων, ἤτοι τροφήν, πανικά, ἰατρικά, ἱματισμὸν κλινοστρωμνὴν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας.	20,000				Τὰ ἐπαρχι- κὰ δικαστ- δεσμωτήρ- εὑρίσκοντ- πὶ τῆς κατα- στάσεως τ- Γραμματ. Δικαιοσύ-
109	Ἐνοίκια διὰ Ἀστυνομικὰ δεσμωτήρια τῶν εἰρηνοδικείων πρὸς 360 δρ. ἐτησίως.	36,000		92,000		
	Τὸ ὅλον δραχμὰς			92,000		
110	2. Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντιμισθιῶν διὰ σύλληψιν ἐγκληματιῶν κτλ.			15,000		
	Τὸ ὅλον διὰ τὴν ἀσφάλειαν.			107,000		

Ἀριθμός	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	ς'. Γεωργία βιομηχανία καὶ ἐμπόριον.					
111	Προκαταβολαὶ καὶ δάνεια διὰ κοινωφελεῖς ἐπιχειρήσεις.			30,000		
112	Διὰ τὸν ἀποικισμὸν καὶ διανομὴν γαιῶν, κατὰ συνέπειαν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν καταμετρητῶν, καὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν καταμετρικῶν ὀργάνων δραχμάς			50,000		
113	Προσθήκη εἰς τὸ τμῆμα Τύρινθος.			6,000		
114	Διὰ φυτικὰ σχολεῖα καὶ Βοτανικοὺς κήπους.					
	α. Εἰς Ἀθήνας					
	Μισθὸς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ	1,200				
	Νέαι φυτεῖαι	4,000				
	β'. Εἰς Τύρινθον	2,000		7,200		
115	Διὰ τὰς δημοσίους δενδροφυτείας καὶ ἀγορὰν σπόρων κτλ.			3,000		
116	Διὰ τὴν πολυτεχνικὴν συλλογὴν			3,000		
117	Ἀποξήρανσις βαλτῶν, καὶ ἑλῶν, νέα Διεύθ. ποταμῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐργασιῶν			80,000		
118	Βοήθεια εἰς μαθητευομένους σημαντικῶν βιομηχανικῶν κλάδων ἀντιμισθίαι καὶ ἐγκαρδιώσεις.			10,000		Ἀποπληρόνονται κατὰ μέρος εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον διὰ τῶν ἐπὶ τῶν προνομίων τελῶν.
119	Διὰ κτηνοτροφίαν καὶ ἰδίως μετακόμισις τῶν δωρηθέντων βοῶν ἐκ Βλαχίας.			3,000		
120	Δι' ἐπισκευὴν πηγῶν, δοκιμὰς ἀρτεσιακῶν φρεάτων, δημοσίων ὑδραγωγῶν κτλ.			7,000		
	Τὸ ὅλον διὰ τὴν Γεωργίαν, Βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον			199,200		
	Κ. Διὰ καταμετρήσεις.					
120	Διὰ τὴν Τοπογραφικὴν καταμέτρησιν τοῦ τόπου, διὰ τῶν Γάλλων ἀξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ.	19,159	76			
121	Διὰ τὴν Σύνταξιν Χάρτου λεπτομερειῶν.	6,000				
	Τὸ ὅλον τῶν καταμετρήσεων.			25,159	76	Τὰ λοιπὰ ἔξοδα περιλαμβάνονται ὑπὸ στοιχεῖον 1.
	Λ. Οἰκοδομαί.					
	α. Ἔξοδα Διευθύνσεως.					
122	Προσθήκη εἰς τοὺς μισθοὺς καὶ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν νομομηχανικῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν.			19,062		
	β'. Καθαυτὸ οἰκοδομικὰ ἔξοδα.					
123	Ἔξοδα ἐπισκευαστικά.			7,000		
124	Νέαι οἰκοδομαί.					
	α. Στρατῶν εἰς τὴν νέαν ἀποικίαν τῶν Μιτζελιωτῶν.	6,000				
	β. Ἐπιγραφὴ εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Καραϊσκάκη.	215	54			
	γ. Ἐπαρχιακὸν Κατάστημα Καρύστου.	9,228				
	δ. Νομαρχιακὸν Κατάστημα Σπάρτης.	7,153	46			
	ε. Συμπλήρωσις τῆς πιστώσεως δι' ἐνοικοδόμησιν Β. Σταύλων.	176	32			
	Ἄθροισις	22,772	32			

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	Μεταφορὰ	22,773	32	26,062	
	ζ. Διὰ τελειοποίησιν τῆς ἐν Ναυπλίῳ εἱρκτῆς.	2,712	62		
	η. Λοιμοκαθαρτηριακὰ Κτήρια.				
	1. Εἰς Σκιάθον.	2,589	50		
	2. » Σοῦρπι καὶ Φοῦρκα.	4,000			
	3. » Τεράτζαν.	20,547			
	4. » Πάτρας καὶ Σύραν διὰ τὴν χολέραν.	20,000			
	θ. Κατοικίαι εἰς τὸν Βοτανικὸν κῆπον συμπεριλαμβανομένων καὶ 1,660 Δραχ., πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου.	3,660			
	ι. Λουτρὰ Θερμιῶν.	10,000		86,282	44
	Τὸ ὅλον διὰ τὰς οἰκοδομάς.			112,344	44
	Μ. Ὁδοὶ Γέφυραι καὶ ὑδραυλικαὶ οἰκοδομαί.				
	α. Διὰ τὴν Διαχείρισιν.				
125	5. Ἐπιστᾶται ὁδῶν μὲ μισθὸν 1,200 Δρ.	6,000			
126	1. Ἵππος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπιστάτου τῶν ὁδῶν ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Πειραιᾶ.	360			
127	2. Ὑποεπιστάται πρὸς 720 Δραχ.	1,440		7,800	
	β΄. Οἰκοδομικὰ ἔξοδα.				
	1. Πρὸς συντήρησιν.				
128	Τῶν ὁδῶν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ μεταξὺ Ἄργους καὶ Τριπόλεως πρὸς 5,000 Δραχ.	10,000			
129	Τῶν Γεφυρῶν.	3,000		13,000	
	2. Διὰ νέας οἰκοδομάς.				
	ά. Ὁδοί.				
130	Διὰ τελειοποίησιν τῶν ὁδῶν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	5,000			
131	» » » Ἄργους καὶ Τριπόλεως.	37,000			
132	Ὁδὸς μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ἐλευσῖνος.	30,000			
133	» Διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ.	5,000			
134	» Μεταξὺ Κορίνθου καὶ Καλαμακίου.	6,100			
135	» Πλησίον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς εἰς Πεντελικὸν φερούσης καὶ τῆς Γεφύρας τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας.	4,000		87,100	
	β΄. Γέφυραι.				
136	Ἐπὶ τοῦ Σπερχιοῦ.	3,100			
137	Διάφοραι ἄλλαι Γέφυραι.	2,000		5,100	
	γ΄. Ὑδραυλικαὶ οἰκοδομαί.				
138	Προσθῆκαι δι' οἰκοδομὰς λιμένων καὶ μόλων.			20,000	
	Τὸ ὅλον δι' ὁδούς, Γέφυρας καὶ ὑδραυλικὰς οἰκοδομάς.			133,000	

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	Ν. Διὰ Δημοτικοὺς σκοπούς.				
139	Προσθῆκαι εἰς τὰ Δημοτικὰ ἔξοδα καὶ λοιπὰ διὰ τοὺς Δήμους, συμπεριλαμβανομένης τῆς προκαταβολῆς διὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς Δήμους καὶ τῆς ἀποζημιώσεως.			20,000	
140	Προκαταβολὴ πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ἐν Μινῷ ἀἐκκλησίας.			5,000	
	Τὸ ὅλον διὰ Δημοτικοὺς σκοπούς.			25,000	
	Ξ. Δι' ἀγαθοεργείας ἢ Ο. Ἐκτάκτους ἐξοικονομήσεις.				
141	Πρὸς συντήρησιν ἐκθέτων Βρεφῶν	1,500			
142	» Διανομὴν εἰς τὰ στρατεύματα εἰς δημοσίους τελετάς.	3,000			
143	» Διὰ τὰς ἐξοικονομήσεις εἰς πτωχοὺς καὶ ἄτομα ἔχοντα χρείαν.	10,000		14,500	
	Τὸ ὅλων τῶν ἐκτάκτων ἐξοικονομήσεων			14,500	
	Π. Ἀποθεματικαὶ ποσότητες.				
144	Πρὸς πληρωμὴν ἀπροβλέπτων ἐξόδων δρ.			35,724	80
	Τὸ ὅλον τῶν ἀποθεματικῶν ποσοτήτων δρ.				
	ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ.				
	Α. Κατάστασις τῆς Γραμματείας			116,262	
	Β. » τῶν Νομαρχιῶν			82,397	
	Γ. » Τῆς ἐπαρ. διευθύνσεως Ἀττικῆς			6,626	
	Δ. » Τῶν ἐπαρχιῶν			106,640	
	Ε. » Διοικητηρίων			158,397	
	Ζ. » Ὑγειονομείων			137,749	
	Η. » Ταχυδρομείων			40,000	
	Θ. » Ἀσφαλείας			107,000	
	Ι. » Γεωργίας, βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου			199,200	
	Κ. » Καμετρήσεων			25,159	76
	Λ. » Οἰκοδομῶν			112,344	44
	Μ. Ὁδῶν, γεφυρῶν, ὑδραυλικῶν οἰκοδομῶν			133,000	
	Ν. » Δημοτικῶν σκοπῶν			25,000	
	Ο. Ἀγαθοεργειῶν ἢ ἐκτάκτων ἐξοικονομήσεων			14,500	
	Π. » Ἀποθεματικῶν ποσοτήτων δρ.			35,724	80
				1,300,000	
	Ὁλικὴ κατάστασις ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας δραχμαὶ			1,300,000	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 21.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ σώματος τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις			Ποσότης Μερικὴ		Ποσότης Ὁλικὴ	
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχμ.	Λ.
1	Σταθερὰ χρηματικὴ προμήθεια.						
	§. 1. Δικαιώματα τῶν μισθοδοτουμένων ἀτόμων.	134,340					
	§. 2. Μισθὸς τῶν Ἐνωματάρχων καὶ Χωροφυλάκων.	615,673	14	750,013	14	750,013	14
2	Διὰ λογαριασμὸν τῆς καταστάσεως Ἰσολογισμός.						
	Διὰ τὴν ἱππασίαν· Ἀποσκευὴ τῶν ἵππων καὶ ἐπιστάθμευσις εἰς στρατῶνας			72,951	12	72,951	12
3	Ἀγορὰ σκευῶν δι' ἰδιαίτερον λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου. (Κατὰ τὸν § 25 τῶν ὁδηγιῶν).						
	§. 1. Ἱματισμὸς διὰ τοὺς πεζοὺς Χωροφύλακας	5,824	17				
	» » » Ἱππεῖς »	645	15	6,469	32		
	§. 2. Ὁπλισμὸς καὶ προμήθεια λωρίων καὶ δερματίνων σκευῶν καὶ διατήρησις αὐτῶν.			6,930			
	§. 3. Ἀνάλωσις πολεμοφοδίων			4,158		17,557	32
4	Εἰς δωρεὰς καὶ συντάξεις.						
	§. 1. Δωρεὰς δι' ἰδιαιτέρας ἐκδουλεύσεις.			2,000			
	§. 2. Συντάξεις.			1,500		3,500	
5	Ἀναπλήρωσις ζημίας.						
	§. 1. Δι' ἀπολεσθέντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἵππους.			2,400			
	§. 2. Δι' ὀλιγωτέραν ἀξίαν τῶν σκευῶν τῆς καταστάσεως ἀπολεσθέντων.			600		3,000	
6	Εἰς οἰκίας καὶ ἐπιστάθμευσιν εἰς Στρατῶνα.*						
	§. 1. Ἔξοδα καταλύματος διὰ τοὺς ἀξιωματικούς.			14,040			
	§. 2. Προμήθεια καὶ διατήρησις τῶν στρωμάτων.			9,702			
	§. 3. Ἐνοίκια διὰ λειφθείσας ἰδιωτικὰς οἰκίας.			3,600			
	§. 4. Ἔξοδα οἰκοδομῆς ληφθεισῶν δημοσίων οἰκοδομῶν.			13,860		41,202	
						888,223	58
	Πρὸς τούτοις: Ἡ εἰς τοὺς ἐγγάμους καὶ μὲ οἰκογενείας ἐγκριθεῖσα ἡμερούσιος μερὶς ἄρτου.					21,960	
						910,183	58
	Ἐκ τούτων ἐκπίπτοντας κατὰ τὴν παρακειμένην σημείωσιν.					39,624	14
	Μένει λοιπὸν ὡς ἀληθῶς χρειῶδες ποσὸν					870,559	44

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

* Διὰ τὴν περίσχοιν ὅτι πραγματικῶς ἐναντίον τῆς καταστάσεως τοῦ σχηματισμοῦ, εἶναι 60 χωροφύλακες καὶ 5 Ἐνωματάρχαι ὀλιγώτεροι καὶ ἡ ποσότης διὰ τῆς ἐγκριθείσης μερίδος ἄρτου εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν χωροφυλάκων ἀπεκατέστη, εἰς τὰς 12 χιλ. δρ. ἐλαττοῦται ὀλικὴ ποσότης δρ. 39 624 14 λεπ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 22 .23.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.
	Α. Μισθοδοτήσεις.				
	1. Κανονικαί.				
1	Τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.	12,000			
2	Τῶν δύο ὑπουργικῶν συμβούλων πρὸς 4,200	8,400			
3	Τῶν δύο Γραμ. ά. τάξεως, ἐμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν 300 δραχ. διὰ τὸν ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως.	6,100			
4	Τοῦ Γραμματέως β΄. τάξεως	2,000			
5	Δύο γραφέων πρὸς 1,200 δραχ.	2,400			
6	Τοῦ κλητῆρος	600		30,500	
	2. Ἀκανόνιστοι:				
7	Ἑνὸς παρέδρου πρὸς 3,600 δραχ. διὰ 9 μῆνας			2,700	
	Ποσότης τῶν μισθῶν			33,200	
	Β΄. Γραφικὰ ἔξοδα.				
8	Ἐνοίκιον διὰ τὸ κατάστημα τῆς ὑπηρεσίας.	2,880			
9	Ἀνώτατος ὅρος διὰ τὰς λοιπὰς χρείας, γραφικὰς ὕλας, φώτισμα, ζέσταμα καὶ καθάρισμα τοῦ καταστήματος, διὰ βιβλία, ἀναγκαῖα σκεύη, τυπογραφήσεις καὶ ἔκτακτον βοήθειαν εἰς τὸ γραφεῖον.	4,120		7,000	
	Συμποσοῦνται τὸ ὅλον τοῦ ὑπουργικοῦ ὑπολογισμοῦ Σαράντα χιλιάδες καὶ διακόσιαι δραχ			40,200	

Β. Τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου διὰ τὸ 1836.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	Α. Ἔσοδα.				
	ά. Τακτικὰ ἔσοδα.				
1	Ἐκκλησιαστικὸν δέκατον ἐκ τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων	44,000			
2	Ἐνοίκιον τῶν κτημάτων τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων	119,000			
3	Τόκοι κεφαλαίων καὶ ὑπόλοιπα	1,500			
4	Πρόστιμα κληρικῶν	500			
5	Ἀφιερώματα καὶ προσφοραὶ	20,000			
6	Τυχρὰ εἰσοδήματα	4,000		189,000	
	β΄. Ἔκτακτα ἔσοδα.				
7	Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως κινητῶν σκευῶν, ζώων καὶ μελισσίων.	2,500			
8	Τὰ συναχθέντα ἀπὸ τὰς πέτρας τῆς ἀκροπόλεως	8,000			
9	Ἀντικατασταθέντα χρήματα	500		11,000	
	Ὁλικὴ ποσότης ἐσόδων (διακόσιαι χιλιάδες δραχ.)			200,000	

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	Β. Ἔξοδα.					
	1. Ἱερὰ Σύνοδος.					
	ά. Μισθοί.					
1	Τοῦ Προέδρου	3,000				
2	Τῶν τεσσάρων μελῶν πρὸς 2,400 δραχμὰς	9,600				
3	Τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου*					* Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄνευ μισθοῦ.
4	Τοῦ ά. Γραμματέως	4,200				
5	Τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου					
	ά. Ἑνὸς Γραμματέως τοῦ Γραφείου	1,800				
	β΄. Ἑνὸς γραφέως	1,200				
	γ΄. Ἑνὸς κλητῆρος	600		20,400		
	β΄. Ἀνώτατος ὅρος τῶν γραφικῶν ἐξόδων.					
6	Δι' ὕλας γραψίματος, ζέσταμα, φώτισμα, καθάρισμα τοῦ καταστήματος, ἀναγαῖα βιβλία, δι' ἔκτακτον βοήθειαν εἰς τὸ γραφεῖον, κτλ. ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐνοικίου διὰ τὸ γραφεῖον, τὰ μέλη τῆς Συνόδου καὶ τὸν πρῶτον γραμματέα αὐτῆς, τοὺς μὲν ἓξ μῆνας πρὸς 500 δραχμὰς καὶ τοὺς ἓξ πρὸς 700.			7,200		
7	Ἔξοδα ὁδοιπορίας			1,200		
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου			28,800		
	2. Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐκκλσιαστικοῦ Ταμείου·					
	ά. Μισθοδοσίαι.					
8	Τῶν 4 μελῶν πρὸς 2,400 δραχ. ἐμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως δρ. 600 εἰς τὸν πρόεδρον διὰ ἓξ μῆνας.	10,200				
9	Τοῦ γραμματέως	1,080				
10	Τοῦ γραφέως	1,080				
11	Τοῦ κλητῆρος	600		13,680		
12	β΄. Ἀποζημιώσεις ἐνοικίου διὰ τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα.			1,000		
	γ΄. Ἔξοδα γραφείου.					
13	Ἐνοίκιον γραφείου	1,050				
14	Ἀνώτατος ὅρος ποσότητος εἰς ἀνάλωσιν διὰ τὰς ἐπιλοίπους γραφικὰς ὕλας	600		1,650		
15	δ΄. Ἔξοδα ὁδοιπορίας.			1,500		
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου			17,830		
	3. Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.					
	ά. Μισθοδότησις.					
16	Τοῦ ἐπὶ τῶν βιβλίων			1,440		
17	β΄. Ἔξοδα γραφικῆς προσεπιχορηγήσεως			600		
	Ὑπολογισμὸς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.			2,040		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική	Ποσότης Ὁλική		Παρατηρήσεις
	4. Ἐπὶ τῶν ἐπισκοπῶν.	Δραχμ.	Δραχ.	Α.	
18	10 Πρωτοσύγγελοι πρὸς 1,920 δραχ.		19,200		
19	10 Ἀρχιδιάκονοι πρὸς 1,400 δραχ.		14,400		
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τῶν ἐπισκοπῶν		33,600		
α	5. Συντάξεις, διαθέσιμοι μισθοὶ καὶ ὑποτροφίαι.				
20 6	Συντάξεις δὶ ἀξίους καὶ γέροντας ἱερωμένους καὶ μισθοὶ διαθέσιμοι		44,480		
20	Διατροφὴ εἴτουν ὑποτροφία τῶν ὑποψηφίων ἱερωσύνης		21,000		
	Τὸ ὅλον		65,480		
	6. Ἐπὶ τῶν μοναστηρίων.				
21	Μισθοὶ τῶν μοναστηριακῶν Οἰκονόμων Τήνου καὶ Θήρας πρὸς 1,200 δραχ.	2,400			
22	Τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν δύο γυναικείων μοναστηρίων πρὸς 360 δραχ.	720			
23	Καταβολὴ εἰς συντήρησιν τοῦ ἐν Θήρᾳ γυναικείου Μοναστηρίου.	4,740			
24	Ἐπιμίσθια εἰς διατροφὴν τυφλῶν καὶ ἀναπήρων τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ διάφορα Μοναστήρια τοῦ Βασιλείου.	2,000			
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τῶν μοναστηρίων		9,860		
	7. Ἐπὶ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων.				
25	Διὰ τὴν καλλιέργειαν ὑποστατικῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ διαληφθέντα Μοναστήρια.		400		
26	Τόκοι διδόμενοι εἰς μοναχοὺς διὰ ἰδιόκτητα αὐτῶν κτήματα ἐν τοῖς μοναστηρίοις, τῶν ὁποίων τὸ εἰσόδημα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.		8,000		
27	Εἰς ἐξόφλησιν τῶν Μοναστηριακῶν χρεῶν.		50,000		
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων.		58,400		
	Τῶν Μοναστηρίων		9,860		
	Τῶν συντάξεων		65,480		
	Τῶν ἐπισκοπῶν		33,600		
	Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου		2,040		
	Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου		17,830		
	Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.		28,300		
	Τὸ ὅλον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν		216,010		
	B. Διὰ τὴν διδασκαλίαν.				*Τὰ σχολεῖα τῆς ἰατρικῆς περιέχονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ δὲ διδασκαλεῖον ἐν στοιχ. Α. ὑπὸ στοιχ. 5 καὶ τῶν Ἐκκλησιαςικῶν.
	1. Πανεπιστήμιον. *				
	2. Γυμνάσια				
	α. Ἐν Ἀθήναις				
	1. Μισθοδότησις				
28	Τοῦ Γυμνασιάρχου.	3,432			
29	Τῶν 5 Καθηγητῶν πρὸς 2,904 καὶ τοῦ 1 πρὸς 2 160 δραχμάς.	13,776			
30	Τοῦ διδασκάλου τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.	1,440	49,140		
31	Τῶν δύο ὑπηρετῶν πρὸς 300 δρ. καὶ 192	492			
	Μεταφορὰ				

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.
	Μεταφορὰ			19,140	
	2. Χρειώδη.				
32	Ἐνοίκιον	5,000			
33	Ἀνωτάτη ποσότης διὰ τὰ λοιπὰ ἔξοδα	250		5,250	
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τοῦ Γυμνασ. τῶν Ἀθηνῶν.			24,390	
	β΄. Ἐν Ναυπλίᾳ.				
	1. Μισθοδότησις.				
34	Τοῦ Γυμνασιάρχου	3,120			
35	Τῶν 4 Καθηγητῶν πρὸς 2,800 δραχ.	9,600		12,720	
	2. Χρειώδη.				
36	Ἀνωτάτη ποσότης διὰ τὰ διάφορα μικρὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα.			250	
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τοῦ Γυμνασίου Ναυπλίας.			12,970	
	γ΄. Ἐν Σύρᾳ.				
	1. Μισθοδότησις.				
37	Τοῦ Γυμνασιάρχου.	3,120			
38	Τῶν 4 Καθηγητῶν πρὸς 2,400 δραχ.	9,600		12,720	
	2. Χρειώδη.				
39	Ἀνώτατος ὅρος ποσότητος διὰ τὰς διαφόρους μικρὰς ἀνάγκας.			250	
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τοῦ Γυμνασίου Σύρας.			12,970	
	δ΄. Ἐν Μεσολογγίῳ.				
	1. Μισθοδότησις.				
40	Τοῦ Γυμνασιάρχου.	3,120			
41	Τοῦ Καθηγητοῦ.	2,400		5,520	
	2. Χρειώδη.				
42	Ἀνωτάτη ποσότης διὰ τὰς διαφόρους μικρὰς χρείας.			250	
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ Γυμνασίου				
	Μεσολογγίου			5,770	
	Σύρας.			12,970	
	Ναυπλίας			12,970	
	Ἀθηνῶν.			24,390	
	Ὑπολογισμὸς τῶν τεσσάρων Γυμνασίων			56,100	
	3. Ἑλληνικὰ Σχολεῖα.				
43	Μισθοὶ διδασκάλων καὶ καταβολαὶ διὰ 24 Ἑλληνικὰ Σχολεῖα.			71,712	
	Ὑπολογισμὸς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.			71,712	
	4. Στοιχειώδη σχολεῖα.				
	1. Διδασκαλεῖον				
	α΄. Μισθοδοσία.				
44	Τοῦ διευθυντοῦ.	4,200			
45	Μισθοὶ καὶ ἐπιμίσθια ἐνοικίων τῶν 5 διδασκάλων	10,080		14,280	
	β΄. Χρειώδη.				
46	Ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος.	3,000			
47	Ἀνωτάτη ποσότης διὰ τὰς λοιπὰς χρείας.	360		3,360	
47*	Συντάξεις ὑποτρόφων ὑποψηφίων εἰς διδασκ. (ὁμοῦ).			16,000	
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ Διδασκαλείου			23,640	

Ἀριθμός	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερική Δραχμ.	Λ.	Ὁλική Δραχμ.	Λ.
	B. Κοινὰ σχολεῖα.				
48	Μισθοὶ εἰς 61 κοινοὺς διδασκάλους.			52,740	
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τῶν κοινῶν σχολείων.				
	Γ. Ἐπίλοιπα καταστήματα ἀνατροφῆς.				
	α. Ὀρφανοτροφεῖον.				
	6. Μισθοδοσία				
9	Τοῦ Διευθυντοῦ	2,800			
50	Τοῦ Ἐπιστάτου	960			
51	Τοῦ Διδασκάλου	1,200			
51 *	Τοῦ τῆς Ἰχνογραφίας	480			
52	Τοῦ Ἰατροῦ	600			
53	Τοῦ Νοσοκόμου	384			
54	Τοῦ Ὑπηρέτου	168			
55	Τοῦ Μαγείρου	218			
56	Τῆς ὑπηρέτριας	168			
57	Τοῦ Θυρωροῦ	60		6,938	
	2. Χρειώδη.				
58	Χρηματικὴ βοήθεια εἰς τὰ πτωχὰ ὀρφανά.	1,365			
59	Διατροφή.	19,200			
60	Περίθαλψις τῶν ἀῤῥώστων	124			
61	Ἱματισμός.	2,160			
62	Διδασκαλεία.	2,040			
63	Ἐπίλοιπαι χρεῖαι	5,000		29,889	
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ Ὀρφανοτροφείου			36,827	
	β. Διδακτικὰ καταστήματα.				
64	Συντάξεις ὑποτροφίας διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας σπουδάζοντας, ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ διαλυθέντος κατὰ τὰ τέλη Μαΐου 1836 Ἑλληνικοῦ καταστήματος εἰς Μόναχον.	48,192			
65	Ἐπιχορήγησις διὰ τὸ σχολεῖον τῶν Κορασίων τῆς κυρίας Βολμεράνζ.	8,400			
66	Ὁμοίως εἰς τὸ ἐκπαιδευτ. κατάστημα τοῦ Κ. Χίλλ.	4,600			
67	Συντάξεις διὰ τοὺς Γυμνασιαστάς.	8,000		69,192	
	γ'. Βιβλιοθῆκαι σχολείων.				
68	Διὰ τὴν σύστασιν τῶν βιβλιοθηκῶν εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ διὰ βιβλία πτωχῶν μαθητῶν.			10,000	
	Ὑπολογισμὸς τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων			116,019	
	Τῶν κοινῶν σχολείων			52,740	
	Τοῦ Διδασκαλείου			33,640	
	Ὑπολογισμὸς τῶν στοιχειωδῶν σχολείων			202,399	

Αριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.
	5. Συλλογαὶ Δημόσιαι.				
	ά. Βιβλιοθήκη Δημόσιος.				
	1. Μισθοδοτήσεις.				
69	Τοῦ Ἐφόρου.	960			
70	Τοῦ Ἐπιστάτου.	384		1,344	
	2. Χρεώδη.				
71	Διὰ τὰς λοιπὰς χρείας.			360	
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τῆς δημοσίου βιβλιοθήκης.			1,704	
	β. Ἐπιστημονικαὶ συλλογαί.				
71	Δημόσιος ἐπιχορήγησις εἰς τὴν φυσικοϊστορικὴν ἑταιρίαν.			1,000	
	γ. Ἀρχαιότητες.				
	1. Μισθοδοτήσεις.				
72	Τοῦ Ἐφόρου.	3,000			
73	Τοῦ Ἐπιστάτου·	2,100			
74	Τοῦ Βοηθοῦ·	1,654			
75	Τοῦ Ἐφόρου τῶν Νομισμάτων διὰ μῆνας 9.	1,620			
76	Τοῦ Ἐπιστάτου (ἀπομάχου).	500		8,874	
	2. Χρειώδη.				
77	Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Παρθενῶνος.	25,000			
78	Διὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν τάφων.	3,000			
79	Δι' ἀγορὰν ἀρχαιοτήτων καὶ νομισμάτων.	3,000			
80	Διὰ συντήρησιν τῶν ἀρχαιοτήτων.	3,000		34,000	
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τῶν ἀρχαιοτήτων.			42,874	
	Ὑπολογισμὸς τῶν δημοσίων συλλογῶν.			45,578	
	Σύνοψις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως.				
	Α. Πανεπιστήμιον.				
	Β. Γυμνάσια.			56,400	
	Γ. Ἑλληνικὰ σχολεῖα.			71,712	
	Δ. Στοιχειώδη σχολεῖα.			202,399	
	Ε. Δημόσιαι σολλογαί.			45,578	
	Ὑπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς ἐκπαιδεύσεως.			375,789	
	Γ'. Ἀποθεματικὰ κεφάλαια.				
81	Δι' ἀπροόπτους δαπάνας καὶ ἀναποφεύκτους αὐξήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ.			8,201	
	Γενικὴ σύνοψις.				
	I. Προϋπολογισμὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.			216,010	
	II. » Τῆς Ἐκπαιδεύσεως.			375,789	
	III. Ἀποθεματικὰ κεφάλαια.			8,201	
	Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως.			600,000	
	Ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκπιπτομένων τῶν κυρίων ἐσόδων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.			200,000	
	Καταβάλλει τὸ Δημόσιον. (Τετρακοσίας χιλιάδας δραχμάς).			400,000	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 24.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.
	I. Μισθοὶ Κανονικοί.				
	α. Διὰ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας	12,000			
	β. Διὰ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κατέχοντα συγχρόνως τὴν θέσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβούλου καὶ ἐκτάκτου ἐπιθεωρητοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.	7,200			
	γ. Τρεῖς ὑπουργικοὺς Συμβούλους	12,600			
	δ. Ἕναν ὑπουργικὸν Πάρεδρον εἰς τόπον Γραμματέως Α'. τάξεως.	2,400			
	(Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Συμβουλ. τῆς Ἐπικρατείας εὑρίσκονται 1,200 δρ., ὡς συμπλήρωσις τῆς μισθοδοσίας).				
	ε. Ἔφορον τῆς ὀρυκτολογίας καὶ εἰσηγητήν.	4,832			
	ζ. Εἰσηγητὴν καὶ ἔφορον ἐπὶ τῶν Δασονομικῶν, συμπεριλαμβανομένων 480 δρ. διὰ τὸ ἔξοδον τοῦ ἵππου καὶ τῆς ὑπηρεσίας.	2,880			
	η. 3 Γραμματεῖς πρώτης τάξεως ἀπὸ 2,400 δρ.	7,200			
	θ. 4 Γραμματεῖς δευτέρας τάξεως ἀπὸ 2,000.	8,000			
	ι. 4 Γραφεῖς ἀπὸ 1,200 δρ.	4,800			
	κ, 1 Κλητῆρα 50 »	600			
	λ. Δι' ἐπιμίσθιον τοῦ Γραμματέως τῆς διεκπεραιώσεως.	300			
	Τὸ ὅλον τοῦ I.			62,812	
	II. Μισθοὶ ἀκανόνιστοι.				
	α. Δι' ἕνα Γραμματέα Β'. τάξεως, ἔχοντα τὸν κατάλογον τῶν συντάξεων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ Λογιστικοῦ.	2,000			
	β Ἕνα Γραμματέα, καὶ ἕνα βοηθὸν εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους 1833 καὶ 1834 διὰ μῆνας 6 ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον μέχρι τέλους Ἰουν. 1636.	1,950			
	γ. Διὰ δύο Γερμανοὺς γραφεῖς εἰς τὸ εἰσηγητήριον τῶν τελωνείων, μεταλλείων καὶ δασονομείων.	2,400			
	δ. Δι' ἕνα κλητῆρα.	600			
	Τὸ ὅλον τοῦ II.			6,950	
	Ὁλικὴ ποσότης ὅλων τῶν μισθῶν (Ἑξῆντα ἐννέα χιλιάδες ἑπτακόσιαι ἑξῆντα δύο δρ.			69,762	
	III. Ἔξοδα περιοδείας.				
	α. Διὰ τὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομίας.	1,000			
	β. » Τὸν ἔφορον τῶν δασονομείων	1,000			
	γ. « Τὸν ἔφορον τῆς ὀρυκτολογίας δι' ὀρεινὰς ἐρεύνας.	5,000			
	Τὸ ὅλον τοῦ III. (Ἑπτὰ χιλιάδες δραχμάς).			7,000	
	Ἄθροισις	76,762			

Αριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.
	Μεταφορὰ			76,762	
	IV. Ἀναγκαῖα τοῦ Γραφείου.				
	Διὰ τὰς ἀναγκαίας ὕλας τοῦ γραψίματος, δὶ ἔξοδα τύπου καὶ Λιθογραφίας, ἀγορὰν βιβλίων, σκευῶν, διὰ φώτισμα, πύρωμα, καθάρισμα τοῦ Γραφείου, δὶ ἐνοίκιον, ταχυδρομικὸν δικαίωμα, προσέτι διὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ταμείου, τῶν ὀρυκτῶν, καὶ δὶ ἔκτακτον βοήθειαν εἰς τὸ Γραφεῖον, καὶ εἰς τὴν κλητορικὴν ὑπηρεσίαν.				
	Τὸ ὅλον τοῦ IV.			12,000	
	(Δώδεκα χιλιάδες δραχμαί)				
	V. Ἀποθεματικὰ κεφάλαια.				
	Δὶ ἔκτακτα καὶ ἀπρόοπτα εἰς τοὺς εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς μὴ σημειωθέντα ἔξοδα τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως.				
	Τὸ ὅλον τοῦ V.			10,000	
	Ἡ ὁλικὴ ποσότης ὅλων τῶν ἐξόδων (Ἐννενήκοντα ὀκτὼ χιλιάδες ἑπτακόσιαι ἑξήκοντα δύο Δραχμάς).			98,762	
	Ὥστε ἀναλογοῦν κατὰ μῆνα 7,397 δραχμαί ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ μισθοὶ τοῦ μηνός, κατὰ τὸν παρόντα προϋπολογισμόν, φέρουν δρ. 5,813 καὶ λεπτὰ 50, ἐνῷ εἰς τὸν μηνιαῖον προϋπολογισμὸν διὰ τοὺς παρελθόντας 3 μῆνας, Ἰαν. Φευρ. καὶ Μάρτιον ἐχρειάσθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν δρ. 21,817 καὶ λεπ. 31 ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μισθοδοτικῆς καταστάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τοῦτο προσθεττομένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τῆς πλεοναζούσης ἐντεῦθεν ποσότητος τῶν δρ. 4,376 καὶ λεπτα 81, προσδιορίζεται οὕτος διὰ τὸ 1836.			103,138	80
	(Ἑκατὸν τρεῖς χιλιάδες ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτὼ δρ. καὶ ὀγδοήκοντα λεπτά).				
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.				

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 25.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.
Α΄. Μισθοί.				
α. Κανονικοί.				
Τοῦ προέδρου.	7,200			
Τοῦ εἰσαγγελέως.	5,400			
Τοῦ ἀντιπροέδρου.	5,400			
Τῶν 4 ἐλεγκτῶν.	16,800			
Τοῦ γραμματέως καὶ καταχωριστοῦ.	2,400			
Ἄθροισις	37,200			

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχμ.
	Μεταφορὰ	37,200		
	Τῶν 6 λογιστῶν ά. τάξεως πρὸς 2,400 δραχ.	14,400		
	» 6 » β'. » 2,200 »	12,000		
	» 3 γραφέων πρὸς 800 δραχμάς.	2,400		
	» 1 κλητῆρος.	600		
	Ποσότης τοῦ Α.			66,600
	β. Ἀκανόνιστοι.			
	Δύο ἐλεγκτῶν.	8,400		
	Δύο λογιστῶν.	4,000		
	Ἑνὸς γραφέως.	800		
	Ποσότης τοῦ Β.			13,200
	(ἑβδομήκοντα ἐννέα χιλιάδες ὀκτακοσίας δραχ.) Ὁλικὴ ποσότης τῶν μισθῶν. δραχ.			79,800
	γ. Ἔξοδα ὁδοιπορίας διὰ τὰς περιοδείας. (δύο χιλιάδες πεντακόσιαι δραχμαί.)			2,500
	δ. Γραφικὰ ἔξοδα. Διὰ τὰς γραφικὰς ὕλας, τύπον, λιθογραφίαν, ἐργασίας, σκεύη, φωτισμὸν, καύσιμον καὶ κάθαρσιν τοῦ γραφείου, ἐνοίκια, ἔξοδα ταχυδρομείου, πρὸς δὲ δι' ἔκτακτον βοήθειαν εἰς τὸ γραφεῖον καὶ τοὺς κλητῆρας, δι' ἐπιμίσθιον εἰς τοὺς γραφεῖς. (ἐννέα χιλιάδες δραχμαί).			9,000
	Ὁλικὴ ποσότης.			91,300

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 26.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν διὰ μέσου ὀργάνων καὶ ταμείων καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.
	Α. Ὑπηρεσία τῶν Ταμείων.				
	I. Γενικὸν Ταμεῖον.				
	α. Μισθοί.				
1	Τοῦ γενικοῦ Ταμία.	6,000			
2	Τοῦ Ἐλεγκτοῦ.	3,600			
3	Τοῦ ἐπὶ τῶν βιβλίων διὰ 5 μῆνας πρὸς 3,000 δραχ. ἐτησίως.	1,250			
4	Τῶν δύω συνεργατῶν διὰ 7 μῆνας 4,000 δρ. ἐτησίως.	2,334			
5	Τοῦ συνεργάτου 1 τάξεως διὰ 5 μῆνας 2,000 δραχ. ἐτησίως.	1,000			
6	Τοῦ συνεργάτου 2 » » 2,000 δραχ. ἐτησίως.	833			
7	Τοῦ ὑπηρέτου τοῦ Ταμείου.	720			
	Ἄθροισις			15,737	

Ἀριθ.	Ἔκθεσις·	Ποσότης				Παρατηρήσεις.
		Μερικὴ		Ὁλικὴ		
		Δραχμ.	Λ.	Δραχμ.	Λ.	
	Μεταφορὰ			15,737		
1	Διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν διὰ 7 μῆνας 4,000 δρ. κατ' ἔτος.	2,333				
2	Διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν διὰ 5 μῆνας πρὸς 3,000 δραχ.	1,250				
3	Διὰ τὰ κυρίως ἔξοδα τοῦ γραφείου ὅ ἐστι γραφικὰς ὕλας, φώτισμα, πύρωμα, ἔπιπλα καθάρισμα τοῦ καταστήματος, ἐπισκευὰς κ. τ. λ. καὶ δι' ἐνοίκιον τοῦ γραφείου.	3,600		7,183		
	Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ Γεν Ταμείου.			22,920		
	II. Νομαρχικὰ εἴτε διοικητικὰ ταμεῖα.					
	α. Διὰ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ ά. Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου 1836 ὅ ἐστι διὰ μῆνας 8.					
	1. Μισθὸς τῶν 9 νομαρχικῶν ταμείων πρὸς δρ. 250.	18,000				
	2. Καταβολὴ εἰς τοὺς ἰδίους διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν καὶ τὰ γραφικὰ ἔξοδα πρὸς δρ. 27,000 κατ' ἔτος (ὅρα ἀπόφασιν τῶν 17 (29) Ἀπριλίου 1834.	18,000				
	β. Διὰ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ ά. Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1836.					Ὅρα διατάγματα περὶ τῆς νέας διαιρέσεως τῶν Ταμείων.
	3. Ἀποδοχαὶ ἢ ἐπιμίσθια τῶν Διοικητικῶν Ταμείων.					
	10. Ταμείων 1 τάξεως πρὸς 230 δρ. κατὰ μῆνα	9,200				
	10. » 2 » » 170 δρ. »	6,800				
	10. Γραφέων ἐπιμίσθια » 60 δρ. »	2,400				
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τῶν διοικητικῶν ταμείων.			54,400		
	III. Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα.					
1	Α'. Περίοδος ἀπὸ ά. Ἰανουαρίου ἕως ά. Σεπτεμβρίου 1836.					
	Ποσὰ εἰς δρ. 21 χιλ. κατ' ἔτος· ὅθεν κατὰ μῆνα 1,750	14,000				
2	Β'. Περίοδος ἀπὸ ά. Σεπτεμβρίου ἕως τέλη Δεκεμβρίου 1836					
	Ἀντιμισθία εἰς 15 ἐπιφορτισθέντας τότε ἐπαρχιακοῦ Ταμείου χρέη πρὸς 20 δραχ. κατὰ μῆνα.	1,200				
	Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῶν ἐπαρ. Ταμείων			15,200		
	IV. Περὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων.					
	Διὰ κατασκευὴν τῶν εἰς τὰ ταμεῖα δωρεὰν διδομένων βιβλίων.			6,000		
	Δι' ἔξοδα μετακομίσεως τῶν χρημάτων.			12,000		
	Προϋπολογισμὸς ἐξόδων Γεν. ὑπηρεσίας Ταμείων.			18,000		
	« « Ἐπαρχιακῶν «			15,200		
	« « Νομαρχικῶν «			54,400		
	« « Γενικοῦ Ταμείου			22,920		
	Τὸ ὅλον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων.			110,520		
	Ἑκατὸν δέκα χιλιάδες πεντακόσιαι εἴκοσι					

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ὁλική Δραχμ.
	Β. Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι			
	α. Μισθοδοσίαι τῶν παυσάντων ἐφόρων μέχρι τοῦ Μαρτίου.	36,960		
	β. Μισθοδοσίαι τῶν νῦν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων ἀπὸ Ἀπριλίου μέχρι Δεκεμβρίου.	63,000		99,960
	Προστιθεμένης καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων			110,520
	Τὸ ὅλον			210,480

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 27.

Εἰδικὸς Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

Ἔκθεσις.		Ποσότης Μερική Δραχμ.	Λ.	Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
Γραμματεία τῶν Στρατιωτικῶν.						
Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν.	81,132					
Ἐπιμίσθια τῶν εἰσηγητῶν.	4,500	85,632				
Ἱπποφορβή.		6,295	20			
Ἔξοδα γραφείου.						
§. 1. Χρειώδη τοῦ γραφείου	16,000					
» 2. Ἐνοίκιον τοῦ »	15,000	31,000				
Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς.		3,000	—	125,927	20	
Στρατός.						
Ὑπασπισταὶ τοῦ στρατοῦ.						
Μισθοί.		15,420				
Ἱπποφορβή.		2,365	32	17,785	32	
Γενικαὶ διοικήσεις.						
Μισθοί.		15,312				
Ἱπποφορβή.		2,518	8			
Ἔξοδα γραφείου.						
Χρειώδη τοῦ γραφείου.		1,300				
Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς.		5,000	—	24,130	8	
Γενικοὶ Ἐπιτελεῖς.						
Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν.		13,920				Ἐκ τούτων περνοῦν εἰς λογαριασμὸν τῆς γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ 6 μηχανικοὺς τῶν νομῶν 19,062 δραχμαὶ αἱ ὁποῖαι ἀφαιροῦνται ἐνταῦθα μή *
Ἱπποφορβή.		3,147	60			
Συνδρομὴ εἰς σύστασιν βιβλιοθήκης.		1,440	—	18,507	60	
Ἄθροισις				186,350	20	

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις		Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.
	Μεταφορὰ				186,350	20
	Μηχανικὸν σῶμα.					
	Μισθοί.		53,940			
	Ἱπποφορβή.		2,518	8		
	Συνεισφορὰ εἰς σχηματισμὸν βιβλιοθήκης.		7,270			
	Ἔξοδα Γραφείου.					
	Χρειώδη τοῦ γραφείου.		3,000			
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς.		8,000			
			74,698	—		
	Ἀφαιρουμένων τῶν ὄπισθεν		19,062	8		
	Ἀπομένουν διὰ τὸ μηχανικὸν σῶμα.				55,636	8
	Ὁπλοστάσιον Ναυπλίας.					
	Διεύθυνσις.					
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	28,320				
	» Ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν	4,977 60	33,297	60		
	Ὑλικὴ προμήθεια τῶν στρατιωτῶν		380	64		
	Ὑπποφορβή.		629	52		
	Ἱματισμός.					
	» Κατὰ δόσεις συστηματικάς.	453 84				
	» Ἄνευ συστήματος.	108 88	562	72		
	Ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα.					
	Συνεισφορὰ εἰς σχηματισμὸν βιβλιοθήκης διὰ τοὺς ἀξιωματικούς.		2,160			
	Ἔξοδα γραφείου.					
	Χρειώδη τοῦ γραφείου		400			
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς.		1,000			
	Ὑλικοῦ ἀποθήκης.					
	Ὁπλισμὸς, §. 2. Προμήθεια ὑλικοῦ.		70,000		108,430	48
	Ἀποθήκη τοῦ Στρατιωτικοῦ.				350,416	76
	Ἱματισμοῦ.					
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	5,520				
	» Τῶν ὑπαξ. καὶ στρατιωτῶν	1,080	6,600			
	Ἔξοδα Γραφείου.					
	Χρειώδη τοῦ Γραφείου		780	—	7,380	
	Φρουραρχεῖα.					
	Μισθοὶ	77,980				
	Μισθοὶ τῶν ὑπαξιωματικοςρατ.	11,940	89,920			
	Ὑλικὴ προμήθεια τῶν στρατιωτῶν		1,950			
	Ἱπποφορβὴ		2,499	12		
	Ἱματισμός.					
	Εἰς δώσεις συστηματικὰς	2,181 36				
	» ἀτάκτους	463 30	2,644	66		
	Ὁπλισμός.					
	Διατήρησιν μουσικῶν ὀργάνων.		410			
	Ἐπιστάθμευσιν εἰς στρατῶνα.					
	Προμήθεια στρωμάτων.	308				
	Διατήρησις τούτων	422 40	730	40		
			98,154	18	357,796	76

Γινομένη ἡ ποσότης ἀπὸ ὅλους τοὺς στίχ. ὅπου εἶναι εἰς τὴν στήλην τῶν ὁλικῶν ποσοτήτων.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις			Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	
	Μεταφορά			98,154	18	357,796	76	
	Διατήρησις στρατιωτικονοσοκομείου διὰ συνεισφορᾶς εἰς τὰς τῆς ὑπηρεσίας ἡμέρας τῶν στρατιωτῶν ἀπὸ 4 δρ. 50 λεπ. καθ' ἕκαστον ἄτομον κατ' ἔτος,			198				
	Ἔξοδα Γραφείου.							
	Χρειώδη τοῦ Γραφείου.			5,000		103,352	18	
9	Προσωπικὸν τοῦ Στρατιωτικοῦ. Νοσοκμείον.							
	Μισθοί·			21,772	80	21,772	80	Τὰ λοιπὰ ἔξοδα περνοῦν εἰς τὰ ἰδιαίτ. τμήματα τοῦ στρατοῦ.
10	Πεζικὸν τῆς Γραμμῆς.							
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν.	236,044	80					
	Μισθοὶ τῶν ὑποξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.	523,036	80	759,081	60			
	Ὑλικὴ προμήθεια στρατιωτῶν.			156,062	40			Πλέον 252,596 88
	Ἱπποφορβή.			6,220	80			Ἔλαττον 199,093 30
	Ἱματισμός.							Μένει 53,503 58
	Εἰς δόσεις συστηματικάς.	159,356	40					
	» ἀτάκτους.	37,109	20					
	Συνεισφορὰ εἰς ἀγορὰν τῶν ἰδιοκτήτων χρειωδῶν.	1,642		198,107	60			
	Ὁπλισμός.							
	Προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ	7,881	60					
	Διατήρησις τῶν ὅπλων	6,305	28					
	» Τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων	518	40					
	Κατανάλωσις πολεμοφοδίων.	7,824		22,529	28			
	Ἐπιστάθμευσις εἰς Στρατῶνας.							
	Προμήθεια στρωμάτων.	22,988						
	Διατήρησις ὁμ.	31,526	40	54,514	40			
	Συνεισφορὰ διὰ τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν Νοσοκομείων.			14,760	*			
	Ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα.							
	Σχολεῖα τῶν ταγμάτων.			720				
	Ἔξοδα Γραφείου.							
	Χρειώδη τοῦ γραφείου			2,120				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς			28,000				
	Δικαστικὰ ἔξοδα.			10,000		1,252,146	8	
	Προσέτι καὶ δραχμαὶ					53,503	58	
						1,788,541	40	

* Ἀφοῦ προκύψῃ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον ἀποτέλεσμα ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ στρατιωτικοῦ καταλόγου, διὰ τῶν ὑπεραρίθμων καὶ ἀπόντων, ἔπειτα διὰ τὴν ά. καὶ β΄. τριμηνίαν γενομένων μεταβολῶν, πρέπει νὰ προστεθῇ ἀκόμη μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐλάττονος, ἀπὸ τὸ πλέον τῶν ἐξόδων δηλ.

Ἀριθμός	Ἔκθεσις			Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχμ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	Μεταφορὰ					1,788,544	40	
11	Ἐλαφρὸν πεζικόν.							
	Μισθοί.	138,720						
	Μισθοὶ τῶν ὑπαξιωματικοςρατιωτῶν	240,060	16	386,780	16			
	Προμήθεια τῶν στρατιωτῶν.			68,515	20			
	Ἱπποφορβή.			3,732	48			
	Ἱματισμός.							
	» Εἰς συστηματιτικὰς δώσεις δηλαδὴ ἐνταῦθα ὅσον καιρὸν φορεῖται.			86,400				
	Προμήθεια τῶν πρώτων χρειωδῶν.			720				
	Ὁπλισμός.							
	Προμήθευσις ὑλικοῦ	3,456						
	Διατήρησις τῶν ὅπλων	2,764	80					
	» Τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων	345	60					
	Ἀνάλωσις πολεμοφοδίων	3,283	20	9,849	60			
	Ἐπιστάθμευσις εἰς στρατῶνας.							
	Προμήθευσις στρωμάτων	10,080						
	Διατήρησις τούτων κτλ.	13,824		23,904				
	Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα. Διατήρησις αὐτῶν διὰ συνδρομῆς εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν.			6,480				
	Ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα.							
	Σχολεῖα ταγμάτων			720				
	Ἔξοδα γραφείου.							
	Χρειώδη τοῦ γραφείου.			1,296				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς.			12,000				
	Δικαστικὰ ἔξοδα.			4,000				
				604,397	44			
	Ἀφαιροῦμεν			75,957	30			Ἐνταῦθ[illegible] φαρμόζετ[illegible] αὐτὴ μ[illegible] ἐναντίω[illegible] ρατήρησ[illegible] Μόνον [illegible] [illegible] ἐξοδα. 102,904 [illegible] 26,947 [illegible] 75,957 30
	Μένουν					528,440	14	
12	Σύνταγμα Ἱππικὸν τῶν λογχιςῶν.							
	Μισθοί.	81,004	80					
	Μισθοὶ τῶν ὑποξιωματικοςρατιωτ.	128,341	56	209,346	36			
	Μρομήθεια ὑλικὴ τῶν στρατιωτῶν.			30,689	10			
	Ἱπποφορβή.			195,022	8			
	Ἱματισμός.							
	Ἱματισμὸς εἰς συστηματικὰς δόσεις	34,228	32					
	» » Ἀτάκτους δόσεις	11,416	50					
	Συνεισφορὰ εἰς προμήθευσιν τῶν πρώτων ἰδιοκτήτων χρειωδῶν.	320		45,964	82			
	Μεταφορὰ			481,022	36	2,316,981	54	

Ἀριθμός	Ἔκθεσις		Ποσότης Μερική Δραχ.	Λι	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
		Μεταφορὰ	481,022	36	2,316,984	54	
	Ὁπλισμός.						
	Προμήθεια.	2,938					
	Διατήρησις τῶν ὅπλων.	1,170 56					
	» ἐργαλείων τῶν σημείων	136 80					
	Ἀνάλωσις πολεμεφοδίων.	954	5,199	36			
	Ἵππων προμήθεια.						
	Ἔξοδα τῆς ἀγορᾶς τῶν ἵππων	16,800					
	Περιπλέον ἔξοδα εἰς αὐτήν.	112	16,912				
	Ἀποσκευὴ τῶν ἵππων.						
	Νέαι προμήθειαι.	5,670					
	Διατήρησις τῆς ἀποσκευῆς καὶ τῶν πρὸς καθαρισμὸν σκευῶν κ. τ. λ.	17,010	22,680				
	Ἐπιστάθμευσις εἰς στρατῶνας.						
	Προμήθεια στρωμάτων	4,522					
	Διατήρησις τούτων κ. τ. λ.	6,201 60					
	Κατ' ἀποκοπὴν ποσότης διὰ τὰ χρειώδη τῆς φάτνης διὰ τοὺς δημοσίους ἵππους.	3,100 80	13,824	40			
	Συνεισφορὰ εἰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν νοσοκομείων.		2,907				
	Ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα.						
	Σχολεῖον συντάγματος.		180				
	Ἔξοδα γραφείου.						
	Χρειώδη τοῦ γραφείου	600					
	Συνεισφορὰ πρὸς ἀγορὰν γραφικῶν τραπεζῶν διὰ προβιβασθέντας ὑπαξιωμ.	36	636				
	Ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς ἔξοδα.		8,000				
	Δικαστικὰ ἔξοδα.		2,500		550,961	12	Ἀναλόγως τῆς προκειμένης παρατηρήσεως τὰ περιπλέον ἔξοδα εἶναι 10.850 98 τὸ ἔλλειπον 53,365 93. Ἑπομένως ἔλαττον 42,514 5 τὰ ὁποῖα ἐμποροῦν ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὸ ὅλον κεφάλαιον.
	Ἀφαιροῦμεν.				42,514	95	
			Μένουν		508,346	17	
13	**Τάγμα πυροβολικόν.**						
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	49,080					
	Τῶν ὑπαξιωματικοστρατιωτῶν	90,014 14	139,094	4			
	Προμήθεια ὑλικοῦ διὰ τοὺς στρατιώτας.		18,413				
	Ἱπποφορβία.		4,573	80			
	Ἱματισμός.						
	Ἱματισμὸς εἰς συστηματικὰς δόσεις	18,429 93					
	Ὁμοίως ἄνευ συστήματος	5,267 7					
	Συνεισφορὰ εἰς προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων χρειωδῶν (ἰδιοκτητῶν).						
	Ἄθροισις	23,697	159,080	84	2,825,327	17	

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις			Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Μεταφορὰ	23,697		139,080	84	2,825,327	71	
	Τῶν νεοσυλλέκτων στρατιωτῶν.	192		23,889				
	Ὁπλισμός.							
	Προμήθεια ὑλικοῦ.	851	40					
	Διατήρησις τῶν ὅπλων.	743	4					
	Ὁμοίως τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων.	93	60					
	Ἀνάλωσις πολεμεφοδίων.	8,825		10,513	4			
	Ἐπιστάθμευσις τῶν στρατιωτῶν καὶ ἵππων.							
	Προμήθεια στρωμάτων κ. τ. λ.	2,709						
	Διατήρησις τῶν αὐτῶν	3,715	20	6,424	20			
	Διατήρησις τῶν ὑγειονομικῶν καταστημάτων διὰ τῆς συνεισφορᾶς εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν			1,741	50			
	Ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα.							
	Σχολεῖον τάγματος.	720						
	Συνεισφορὰ εἰς σχηματισμὸν βιβλιοθήκης τῶν στρατιωτῶν.	4,680		5,400				
	Ἔξοδα γραφείου.							
	Χρειώδη τοῦ γραφείου	480						
	Ἔξοδα διὰ σημειωματάρια εἰς προβιβασθέντας ὑπαξιωματικούς.	34		514				Ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἡ ἀναφερθεῖσα παρατήρησις
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς.			4,000				
	Δικαστικὰ ἔξοδα.			2,400		213,962	58	δηλαδὴ περιπλέον ἔξοδα.
	Προσθέσει καὶ Δραχμῶν					73,111	55	92,803. 13
14	Ζευγηλασία.					287,074	13	Ἔλαττον
	Μισθοί.	7,200						Ἐξ. 19,697 58
	» Ὑπαξιωμ. καὶ στρατιωτῶν	32,727	72	39,927	72			Ἐπομένως ἔρχεται νὰ ἀφαιρεθῶσιν. 73,
	Προμήθεια ὑλικοῦ διὰ τοὺς στρατιώτας.			6,280	56			111. 55
	Ἱπποφορβή.			89,949	51			
	Ἱματισμός.							
	Ἱματισμὸς εἰς συστηματικὰς δόσεις	6,968						
	Ὁμοίως ἄνευ συστήματος.	1,775	40	8,809	40			
	Ὁπλισμός.							
	Προμήθεια νέων ἀντικειμένων	145	20					
	Διατήρησις τῶν ὅπλων	132						
	Ὁμοίως τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων	21	60					
	Ἀνάλωσις τῶν πολεμεφοδίων	100		398	80			
	Προμήθεια ἵππων.							
	Ἔξοδα διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἵππων	9,450						
	Περιπλέον ἔξοδα.	44		9,494				
	Ἄθροισις			154,829	99	3,112,401	84	

Ἀριθμός	Ἔκθεσις		Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	
	Μεταφορὰ δραχ.		154,829	99	3,112,401	84	
	Ἀποσκευὴ τῶν ἵππων.						
	Προμήθεια ἀποσκευῆς ἵππων·	6,189 60					
	Διατήρησις τούτων.	1,075	7,264	60			
	Ἐπιστάθμευσις τῶν στρατιωτῶν καὶ ἵππων εἰς στρατῶνας.						
	Προμήθεια στρωμάτων.	924					
	Διατήρησις αὐτῶν.	1,267 20					
	Κατ' ἀποκοπὴν ποσότης διὰ τὰ χρειώδη τῆς φάτνης.	1,032 60	3,223	80			
	Συνεισφορὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ νοσοκομείου.		594				
	Ἔξοδα γραφείου.						
	Χρειώδη τοῦ γραφείου.	100					Κατὰ τὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα ἤδη τρόπον προκύπτει διὰ τῆς ὑπεραρίθμου καταστάσεως ἐναντίον τοῦ σχηματισμοῦ περιπλέον ἔξοδον 33,606 55 τὰ ὁποῖα θέλουν προσεθῆ εἰς τὸν λειμόν.
	Ἔξοδα γραφικῆς τραπέζης διὰ προβιβασθέντας εἰς ὑπαξιωματικούς.	4	104				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας, καὶ ἀποστολῆς.		3,000				
	» δικαστικά.		400		169,416	39	
	Προσθέσει εἰσέτι καὶ				33,606	56	
15	**Τμῆμα σκαπανέων.**				203,022	93	
	Μισθοί.	25,560					
	» ὑπαξιωμ. καὶ στρατιωτῶν.	64,752 72	90,312	72			
	Προμήθεια ὑλικὴ διὰ τοὺς στρατιώτας		14,654				
	Ἱπποφορβή.		944	28			
	Ἱματισμός.						
	Ἱματισμὸς εἰς συστηματικὰς δόσεις	14,530 20					
	« Ἄνευ συστήματος	3,511 20					
	Συνεισφορὰ εἰς ἀγορὰν τῶν πρώτων χρειωδῶν ἰδιοκτήτων διὰ τοὺς νεοσυλέκτους.	154	18,195	40			
	Ὁπλισμός.						
	Προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ	633 60					
	Διατήρησις ὅπλων	552 96					
	« Τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων	43 20					
	Ἀνάλωσις πολεμοφοδίων	676 80	1,906	56			
	Ἐπιστάθμευσις εἰς Στρατῶνας.						
	Προμήθεια στρωμάτων	2,156					
	Διατήρησις τούτων	2,956 80	5,112	80			
	Συνεισφορὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν νοσοκομείων.		1,386				
	Ἄθροισις		132,511	76	3,315,424	79	

Αριθμός	Ἔκθεσις.		Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Μεταφορὰ		132,544	76	3,315,424	79	
	Ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα.						
	Σχολεῖον τάγματος	120					
	Συνεισφορὰ εἰς σχηματισμὸν βιβλιοθ. διὰ τοὺς ἀξιωματικούς.	2,400	2,520				
	Ἔξοδα γραφείου.						
	Χρειώδη τοῦ γραφείου	200					
	Συνεισφορὰ διὰ γραφικὰς τραπέζας ἀγορὰ διὰ τοὺς προβιβασθέντας ὑποξιωματικούς.	20	220				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς.		2,000				Κατὰ τὴν συχνά-κις γινομένην πα-ρατήρησιν παρ-ουσιάζονται τ-πλέον καὶ ἔλατ-τον προκύπτοντ-εἰς τὸν ἐφεξῆ-τρόπον.
	Δικαστικὰ ἔξοδα		1,200		138,481	76	Περίπλεον ἔξοδον 53,300 22
	Προσθέσει καὶ				2,205	54	Ἔλαττον ἔξοδον 51,094 38
					140,657	60	Μένουν 2,205 84
16	Τμῆμα τεχνιτῶν.						τὰ ὁποῖα ἔρχον-ται νὰ προστε-θῶσιν εἰς τὴ-ὁλικὴν ποσότητα
	Μισθοὶ	14,160					
	Μισθοὶ ὑποξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν	74,690 80	88,750	80			
	Ζωοτροφία		13,988	32			
	Ἱματισμός.						
	Ἱματισμὸς εἰς συστηματικὰς δόσεις	14,043 42					
	« Ἄνευ συστήματος	3,363 36					
	Συνεισφορὰ τῶν πρώτων ἰδιοκτήτων χρειωδῶν διὰ τοὺς νεοσυλλέκτους	146	17,552	78			
	Ὁπλισμός.						
	Προμήθεια	558 80					
	Διατήρησις τῶν ὅπλων	487 68					
	Διὰ πολεμοφόδια	571 20					
	» Τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων	43 20	1,660	88			
	Ἐπιστάθμευσις εἰς στρατῶνας.						
	Προμήθεια στρωμάτων κτλ.	2,058					
	Διατήρησις αὐτῶν	2,822 40	4,880	40			
	Συνεισφορὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν.		1,323				Διὰ τοὺς ἤδη μημονευθέντας λόγους εἶναι τὰ περίπλεον ἔξοδα 40,194 18
	Συνεισφορὰ διὰ Β. βιβλιοθ. ἀξιωματικῶν		1,920				τὰ ἔλαττα ἔξοδα 35,167 29
	Ἔξοδα γραφείου.						5,206 89
	Χρειώδη τοῦ γραφείου	320					ἐπομένως μένουν περίπλεον ἔξοδα
	Συνεισφορὰ δι' ἀγορὰν τραπέζ. διὰ νεοσυλλέκτους	13	333				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		500				
	« Δικαστικά.		600		131,514	38	
	Προσετὶ καὶ				5,026	89	
					136,541	27	
					3,592,623	66	

	Ἔκθεσις·		Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσ.
	Μεταφορά				3,592,623	66	Ἐκ τούτων χρειάζονται διὰ τὰς κατὰ τὸ παρὸν ὀλιγοκαίρους καθηγητάς, διδασκάλους καὶ διὰ τὴν πληρωνομένην σύνταξιν ἐξ ἑνὸς μέρους παρὰ τῶν γονέων των μετὰ τῶν περίπου ὀλιγότερον 31,142, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τὴν παρακειμένην ποσότητα.
7	Ἀπόμαχοι.						
	Μισθοί	7,411 20					
	Μισθοὶ ὑποξιωματ. καὶ στρατιωτῶν	15,489 12	22,900	32			
	Ζωοτροφία		3,568	50			
	Ἱματισμός.						
	» Εἰς συστηματικὰς δόσεις	3,656 34					
	» Ἄνευ συστήματος	789	4,445	34			
	Ὁπλισμός.						
	Προμήθεια	143					
	Διατήρησις ὅπλων	188					
	» Ἐργαλείων διὰ τὰ σημεῖα	14 40	343	40			
	Ἐπιστάθμευσις εἰς στρατῶνας.						
	Προμήθεια στρωμάτων	525					
	Διατήρησις αὐτῶν	720	1,245				
	Συνεισφορὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀσθενῶν		337	80	32,962	6	
	Χρειώδη γραφείου		120	18			
	Ἀξιωματικοὶ διαθέσιμοι.						
	Μισθοὶ διαθεσίμων		15,273		15,273		
19	Στρατιωτικὸν κεντρικὸν Σχολεῖον.						
	Μισθοὶ κτλ. τῶν ἀξιωματικῶν.						
	Δραχμὰς	71,160					
	» » » ὑπαξιωματικῶν.	6,102	77,262				
	Ὁλικὴ προμήθεια διὰ τοὺς μαθητὰς		28,835				
	Ἱματισμὸς τῶν μαθητῶν		7,900				
	Νοσοκομεῖον		395				
			114,392				
	Χρεώδη τοῦ Γραφείου.						
	Ὑλικὸν διὰ γράφιμον καὶ ἰχνογραφίαν.	4,740					
	Βιβλιοθήκη θαλαμ. σχεδίων.	4000					
	Ἀπροσδόκητα ἔξοδα	158	8,898				
			123,290				
	Ἀφαιροῦμεν		31,142				
	Μένουν Δραχ.				92,148		
20	Στρατιωτικαὶ οἰκοδομαί.				160,000		
	Νέαι οἰκοδομαί.	80,000					
	Ἐπισκευαὶ οἰκοδομῶν	80,000					
21	Συντάξεις καὶ περιθάλψεις.						
	Συντάξεις ἀξιωματικῶν.	11,700					
	Διὰ στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικούς.	7,400			28,600		
	Διὰ χήρας καὶ ὀρφανά.	9,500					
	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.				78,393	28	
	Τὸ ὅλον Δραχμαί.				4,000,000		

Ἤτοι τέσσαρα ἑκατομμύρια.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 28.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.
I	**Γραμματεία Ναυτικῶν.**				
	α. Μισθοδοσία.				
	1. Β. γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1836·	10,533	33		
	2. Διευθυντὴς τοῦ γραφείου.	4,200			
	3. 4 ὑπουργικοὶ γραμματεῖς ά. τάξεως πρὸς 2,400 Δρ. ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἰούλιον.	4,800			
	4. Δύο εἰσηγηταὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν, ἢ ὑπαλλήλων τοῦ ναυτικοῦ, μὲ ἐτήσιον ἐπιμίσθιον 1,000 Δρ. ἑπομένως δι' ἓξ μῆνας ἀπὸ τὸν Ἰούλιον ἕως Δεκέμβριον 1836.	1,000			
	5. Δύο γραμματεῖς β΄. τάξεως πρὸς 2,000 Δρ	4,000			
	6. Εἷς γραφεύς.	1,200			
	7. Εἷς Κλήτωρ.	720		26,453	33
	β. Ἀνάγκαι τοῦ γραφείου.			9,000	
	I. Κατάστασις ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτ. Γραμ.			35,453	33
II	**Ναυτικὸν Διευθυντήριον.**				
	ά. Μισθοδοσία.				
	Διευθυντὴς συμπεριλαμβανομένων καὶ 80 Δραχ. δι' ἐνοίκιον.	8,160			
	Λιμενάρχης. 60	4,320			
	Ἐπιθεωρητὴς τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν γυμν· ὁμ.	4,320			
	Διευθυντὴς τοῦ Ναυπηγείου. ὁμ.	4,320			
	Ἐλεγκτής. 80 ὁμ.	5,160			
	Ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ. 40 ὅμ.	2,880			
	Φροντιστής. 40 ὅμ.	2,880			
	Ταμίας. 40 ὅμ.	2,880			
	Γραμματεύς. 40 ὅμ.	2,880			
	Δύο λογιστικοὶ ὑπάλληλοι πρὸς 1560 Δρ.	3,120			
	Τέσσαρες λογισταὶ πρὸς 960 »	3,840			
	Τρεῖς γραφεῖς. 720	2,160			
	Τρεῖς ἐπιστάται ἀποθηκῶν πρὸς 960	2,880			
	Ἓξ ὁμ. » 600	3,600		53,400	
	β. Ἀνάγκαι τοῦ γραφείου.			3,000	
	γ. Προσθήκη εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου διὰ τὴν μισθοδοσίαν τεσσάρων μαθητευομένων τῆς λογιστικότητος πρὸς 600 Δραχ. κατ' ἔτος, ἑπομένως διὰ ἓξ μῆνας.			1,200	
	II. Κατάστασις ἐξόδων τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου.			57,600	

Συμφώνως μὲ τὸ Διάταγμα τῆς 3 (15) Ἀπριλίου 1833 ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. φύλ. 98.

Διάταγμα τῆς 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) 1833.
Αἱ ἀποζημιώσεις ἐνοικίων στηρίζονται εἰς τὸ Διάταγμα τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834.

Ἀριθμός	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὀλικὴ Δραχμ.	Λ.
III	Λιμενικὴ ὑπηρεσία.				
	α. Ἐν γένει				
	5. Λιμενάρχαι πρὸς 2,400 Δρ.	12,000			
	13. Ὑπολιμενάρχαι. 1,200	15,600			
	26. Ἐπιστάται λιμένων. 960	24,960 *			
	4. φύλακες 960	3,840			
	5. Γραμματεῖς. 1,200	6,000			
	6. Βοηθοὶ γραφείων 960	5,760			
	1. » » »	780			
	41. » » 720	29,520			
	3. » » 480	1,440			
	2. Διοικηταὶ τῆς φυλακῆς τοῦ λιμένος πρὸς 780 Δραχ.	1,560			
	13. Ναῦται 1. τάξεως πρὸς 432 δραχ.	5,616			
	96. « 2. « πρὸς 360 «	34,560			
	39,788 Μερίδες ἄρτου διὰ 109 ναύτας πρὸς 20 λεπτά.	7,957		149,593	
	β. Λιμὴν Πειραιῶς.				
	1. Ὑποπλοίαρχος	2,160			
	1. Φροντιστὴς	925	20		
	1. Ναύκληρος 1. τάξεως	1,525	20		
	1. « 2. «	985	20		
	1 Ἀρχιξυλουργὸς 2 «	805	20		
	8. Ναῦται 1 «	5,097	60		
	11 « 2 «	6,247	20		
	1. Μάγειρος	565	20		
	2. Ναῦται 3 «	986	40		
	1. Ὑπηρέτης 1 «	349	20		
		19,616	40		
	Ἐκ τούτων ἀφαιροῦνται τὰ προστιθέμενα παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διὰ τὴν λοιμοκαθαρτικὴν ὑπηρεσίαν.	9,808	20	9,808	20
				159,401	20
	γ. Ἀνάγκαι γραφείου.			18,000	
	δ. Συντήρησις τῶν λέμβων			1,500	
	ε. Κατασκευὴ νέων Λέμβων			2,000	
III	Κατάστασις ἐξόδων τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας			180,901	20
	Ναύσταθμος.				
	α. Προσωπικὸν ἐπιστασίας.				
	β. Προσωπικὸν τοῦ Ναυστάθμου.				
	1. Σημαιοφόρος	1,200			
	1. Λογιστικὸς ὑπάλληλος.	720			
	2. Διευθυνταὶ λέμβων 1. τάξεως	1,920			
	1. Πυροβολιστὴς 1. «	840			
	1. Πηδαλιοῦχος 1. «	720			
	2. Διευθυνταὶ λέμβων 2. «	1,560			
	2. Πυροβολισταὶ 2. «	1,080			
	2. Κωπηλᾶται ναῦται 1. «	864			
	4 « « 2. «	1,440			
	26. Ναῦται 1. «	11,232			
	Ἄθροισις.	21,576			

* Διάταγμα τῆς 14 (26) Ἰανουαρίου, 21 Φεβρουαρίου (5 Μαρτίου), 23 Φεβρουαρίου (7 Μαρτίου) 8 Φεβρουαρίου (20 Μαρτίου) 1834.

Ἀριθμός	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ὁλική Δραχ.	Λ.
	Μεταφορὰ	21,576			
	40. Ναῦται 2. Τάξεως	14,400			
	14. « 3. «	4,032			
	2. Ὑπηρέται	288			
	1. Τυμπανιστής	216			
	1. Συρικτής	216			
	100 Ἄνθρωποι				
	36,500 Μερίδαι τροφῆς πρὸς 57 28\|100, ἤτοι λ.	20,907			
	Δι ἱματισμὸν	3,919	92		
	Στρατωνισμὸν	1,519	92	67,074	84
	γ. Λόχος τεχνιτῶν.				
	1. Λοχαγὸς 1 ταξεως	2,880			
	2. Ὑπολοχαγοὶ	2,880			
	1. Λογιστὴς	720			
	1. Ἐπιλοχίας	876			
	3. Ὁμοίως ὡς ἐπιτηρηταὶ τῶν ἐργαστιῶν πρὸς 1,460 δρ.	4,380			
	5. Λοχίας πρὸς δρ. 1,095	5,475			
	10. Δεκανεῖς » » 876	8,760			
	2 Τυμπανισταὶ » 259 λ. 15 .	518	30		
	20. Τεχνῖται ά τάξεως πρὸς δρ. 704	14,080			
	50. » 6'. » » » 602 1\|4	30,412	50		
	10. Μαθητευόμενοι	2,445	50		
	105. Ατομα				
	Διὰ στρατωνισμὸν 101 ἀτόμων	1,010			
	Ἐκ τούτου ἀφαιροῦνται διὰ τοὺς ἑπομένους ἓξ	74,136	30		
	μῆνας ἀπὸ Ἰούλιον ἕως Δεκέμβ. 1836 μένουν δραχ.	37,068	15		
	Ἤδη ἐγκριθεῖσα πίστωσις διὰ τοὺς ἓξ πρώτους μῆνας τοῦ 1836.	27,859	37		
	Πίστωσις διὰ τὰς λοιπὰς ἐργασίας τῶν ἐργοστασίων τοῦ ναυστάθμου ἀπὸ τὸν Ἰαν. — τὸν Ἰούνιον 1836 συμπεριλαμβανόμεναι καὶ αὗται 16,363 10\|000 δρ. ἐκ τῶν ὁποίων ἀφαιροῦνται διὰ τοὺς ἑπτὰ ὑδροφόρους 4,006 20\|100 δραχ. καὶ εἰς τὸ στοιχ. ε ἀριθ. 4 διαλαμβανόμεναι ἐργασίαι πρὸς διατήρησιν τῶν πλοίων 5,000 χιλ. δραχμὰς τὸ ὅλον 90,006 20\|100	7,356	90	72,284	42
	Δ'. Λόχος ξυλουργῶν.				
	1. Διοικητής· ἐπιμίσθιον	480			
	1. Ναύκληρος, Ι. ταξεως ὡς ἐπιλοχίας	480			
	1. Λογιστὴς	960			
	10 Ξυλουργοὶ (Ναυπηγοὶ) Ι. τάξεως πρὸς 792 δρ.	7,920			
	20. » » ΙΙ » » 696 »	13,920			
	5. Βοηθοὶ 480	2,400			
	3. Πριωνισταὶ 696	2,088			
	14,400 Μερίδες ἄρτου πρὸς 20 λεπτὰ	2,880			
	Ἀναλογοῦν διὰ τοὺς 6 μῆνας ἀπὸ Ἰούλιον ἕως Δεκέμβριον 1836.	30,768		15,384	
	Ἄθροισις			154,743	26

Ἀριθμός	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμὰς	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
	Μεταφορὰ			154,743	26
	Ε'. Συντήρησις τῶν πλοίων.				
	1. Ὑλικὸν διὰ τὰς ἐπισκευὰς	25,000			
	2. Ἀπαρτισμὸς	25,000			
	3. Ὁπλισμὸς	10,000			
	4. Ἔκτακτοι ἐργασίαι, αἱ ὁποῖαι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀπὸ τὸν λόγον τῶν τεχνιτῶν καὶ ναυπηγῶν.	10,000		70,000	
	Ζ'. Κατασκευὴ καὶ ἀγορὰ νέων πλοίων			300,000	
	Η'. Ναυπηγικὰ ἔξοδα				
	1. Διὰ συντήρησιν	5,000			
	2. Πρὸς κατασκευὴν τῶν ναυπηγικῶν κτηρίων	15,000		20,000	
IV	Κατάστασις ἐξόδων τοῦ ναυστάθμου δραχμαὶ			544,743	26
V	Στόλος.				
	ά. Πλήρωμμα.				
	1. Μισθοὶ	675,316	8		
	2. Ζωοτροφίαι	288,778	41		
	3. Ἱματισμός	43.759	92		
	4. Στρατωνισμὸς	10,939	92	1,018,794	33
	6. Ἱερουργία.			1,200	
	γ. Λόχος πυροβολιστῶν.				
	1. Λοχαγός.	3,120			
	1. Ὑπολοχαγός.	1,680			
	1. Ἀνθυπολοχαγός.	1,440			
	1. Ὑπασπιστής.	1,200			
	1. Ἐπιλοχίας.	960			
	2. Λοχίαι, ὑπαξιωματικοὶ ά. τάξεως ἐξ ὧν εἷς ἐκτελεῖ χρέη λογιστοῦ.	1,680			
	4. Δεκανεῖς.	2,160			
	10. Πυροβολισταί.	4,320			
	6,205 μερίδες τροφῶν πρὸς 57 καὶ λεπ. 28\|100	3,554	22		
	Ἱματισμὸς καὶ ὁπλισμός.	1,700			
	Σταθμισμὸς πρὸς 10 δραχ.	470			
	Ἐκ τούτων ἀναλογοῦν διὰ τοὺς ἓξ Μῆνας ἀπὸ	21,984	22		
	τὸν Ἰούλιον ἕως Δεκέμβριον 1836.	10,992	11		
	Ἐγκριθεῖσα πίστωσις διὰ τοὺς 6 παρελθόντ. μῆν.	4,524	60	15,516	71
	δ. Λόχος ἀποστρατευτῶν.				
	1. Ὑποπλοίαρχος.	1,440			
	1. Σημαιοφόρος.	1,200			
	1. Λογιστής.	720			
	1. Ναύκληρος 1. τάξεως.	960			
	2. » 2. »	1,560			
	8. Ναῦται 1. »	3,456			
	19. » 2. »	6,840			
	12,045. Μερίδες ἄρτου πρὸς 20 λεπτά.	2,409			
	Ἱματισ. διὰ 30 ἄτομα πρὸς 333, 1\|2 λ. κατὰ μ.	1,200		19,785	
	Ἀκόλουθοι τοῦ λόχου.				
	3. Πλοίαρχοι 3. τάξεως πρὸς 1,200 δραχ.	3,600			
	5. Ὑποπλοίαρχοι 600 »	3,000		6,600	
	Ἄθροισις			1,061,896	4

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	Μεταφορὰ			1,061,896	4	
	ε. Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα.			1,500		
	ζ. Ναυτολογία.			500		
	V. Κατάστασις ἐξόδων τοῦ στόλου δραχμαὶ ἓν ἑκατομμύριον, ἑξήκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιαι ἐννενήκοντα ἓξ δρ. καὶ τέσσαρα λεπτά.			1,063,896	4	
VI	Νοσοκομεῖον.					
	α. Μισθοί.					
	1 Ἰατρὸς 1. τάξ. ἐνταυτῷ διευθ τοῦ νοσοκομ.	2,880				
	1 Ἰατρὸς 2. τάξεως.	1,440				
	1 Φαρμακοποιὸς 1. τάξεως.	1,920				
	1 » 2. »	1,440				
	1 Λογιστὴς ὑπάλληλος.	1,440				
	1 Θυρωρός.	480				
	1 Μάγειρος.	600				
	1 Βοηθὸς μαγείρου.	480				
	1 Ἀρχινοσοκόμος.	600				
	4 Νοσοκόμοι.	1,440				
	1 Ὑπηρέτης φαρμακοποιοῦ.	480				
	27 Ὑπηρέται διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ νοσοκομείου.	10,000				
	VI. Κατάστασις ἐξόδων τοῦ νοσοκομείου.			23,200		
VII	Ἐκπαίδευσις.					
	Διὰ 15 μαθητὰς εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ στρατιωτ. σχολεῖον.	15,000				
	Διὰ 5 οἵτινες σπουδάζουν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.	14,903	60	29,903	60	
	VII Κατάστασις ἐξόδων ἐκπαιδεύσεως.					
VIII	Δικαιοδοσία.					
	α. Μισθοί·					
	Εἰσαγγελεύς.	3,600				
	Γραμματεύς.	1,440				
	Κλητήρ.					[illegible]
	Γραφικὰ ἔξοδα συμπεριλαμβανομένων καὶ 1,000 δραχ. διὰ τὴν τύπωσιν τοῦ ναυτικοῦ ποινικ. νόμου.	2,000				
	VIII. Κατάστασις ἐξόδων τῆς δικαιοσίας.			7,040		
IX	Συντάξεις.			3,000		
X	Ἀποθεματικαὶ ποσότητες					
	Δι' ἔκτακτα καὶ μὴ προβλεφθέντα ἔξοδα.	54,262	57	54,262	57	
	Ἀνακεφαλαίωσις.					
	I. Γραμματεία Ναυτικῶν			35,453	33	
	II. Ναυτικὸν διευθυντήριον.			57,600		
	III. Λιμενικὴ ὑπηρεσία.			180,901	20	
	IV. Ναύσταθμος.			544,743	26	
	V. Στόλος.			1,063,896	4	
	VI. Νοσοκομεῖον.			23,200		
	VII. Ἐκπαίδευσις.			29,903	60	
	VIII. Δικαιοδοσία.			7,040		
	IX. Συντάξεις.			3,000		
	X. Ἀποθεματικαὶ ποσότητες.			54,262	57	
	Ὁλικὴ κατάστασις τῶν ἐξόδων τοῦ ναυτικοῦ. ἤτοι δύο ἑκατομμύρια δραχμαί.			2,000,000		

Ἀθῆναι, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 29.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῆς Βασιλικῆς Φάλαγγος.

Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.
Χρηματικόν.				
Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν				
Φάλαγξ	676,920			
Ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν νομῶν.	49,200			
Ἀξιωματικοὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς συγκαταχθησόμενοι εἰς τὴν φάλαγκα.	124,740		850,860	
Ὑλικὴ προμήθεια διὰ τοὺς στρατιώτας			720	
Ἱπποφορβή				
Διὰ τοὺς ἵππους τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν νομῶν			13,176	
Ἔξοδα γραφείου				
Χρειώδη του γραφείου			4,056	
Ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς ἔξοδα			5,000	
Τὸ ὅλον			873,812	
Πρόσθεσις			3,486	88
Ὅθεν ἡ χρειώδης ποσότης			877,298	88

Κατὰ τὴν γενομένην ἐντὸς τῆς πρώτης ἑξαμηνίας τοῦ ἔτους αὔξησιν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως, γίνονται τὰ ἔξοδα περιπλέον δρ. 3,486 λεπ. 88 ὅθεν δύνανται ταῦτα νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ ὅλον ποσόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1886

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 30.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῶν συντάξεων καὶ βοηθειῶν τῶν ἀπομάχων, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ περὶ ἐλευθερίας ἀγῶνος.

Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχμὰς	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
Α. Συντάξεις.				
I. Τοῦ στρατιωτικοῦ τῆς ξηρᾶς.				
Ἀπόμαχοι	79,500			
Χῆραι καὶ ὀρφανά	140,563	20		
Ποσότης τοῦ I.			220,063	20
II. Τοῦ ναυτικοῦ.				
Ἀπόμαχοι	17,640			
Χῆραι καὶ ὀρφανά	68,004			
Ποσότης τοῦ II.			85,644	
Ὁλικὴ ποσότης τῶν συντάξεων			305,707	20
Β. Προικοδοτήσεις καὶ βοήθειαι.				
Διὰ τὰς χήρας καὶ ὀρφανά.				
1. Τοῦ στρατιωτικοῦ τῆς ξηρᾶς	36,110			
2. Τοῦ ναυτικοῦ	6,720			
Ποσότης τῶν προικοδοτήσεων καὶ βοηθειῶν			42,830	
Γ. Ἀποθεματικὰ κεφάλαια.				
Διὰ τὰς συντάξεις, προικοδοτήσεις καὶ βοηθείας ἐκείνας, ὅσαι κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν 26 Σε. 1835 (ἐφ. Κυβ. σελ. 38) ἕως τὰς 20 Ἰαν. (1 Φεβ.) 1836, ὡς εἰς προθεσμίαν προσδιορισθεῖσαν διὰ τὸ 1836, προσθέτονται ἔτι, ἐκτὸς τῶν ἐπιγραφησομένων εἰς τὸ ταμεῖον συντάξεων, τῶν ἐξοδευθησομένων εἰς τοῦτο.			31,462	80
Ὁλικὴ ποσότης			380,000	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (8) Ὀκτωβρίου 1836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1836.

Ἐπισυνατόμενον ἀριθ. 31.

Ειδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων διὰ τὸν ἔκτακτον ὁπλισμὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς κατὰ τὰ ἀρκτικὰ μεθόρια.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις		Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχμὰς	Λ.
I	Χρηματικὴ προμήθεια.					
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν.	276,300				
	Μισθοδοσία τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ςρατιωτῶν.	800,400	1,076,700			
II.	Ὑλικὴ προμήθεια διὰ τοὺς στρατιώτας.		128,275	20		
III.	Ἱπποφορβή.		11,934			
IV	Ἔξοδα Γραφείου.					
	Χρειώδη.		1,400			
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς.		35,000		1,253,309	20

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 183

——

473. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ἐφεξῆς·

1. Ὅλα τὰ ἀκίνητα ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα, ὅσα μὴ ἀναγκαῖα διὰ τὴν προικοδότησιν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἢ δι' ἰδιαιτέρους σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι διαθέσιμα, θέλουν ἐκποιηθῇ βαθμηδὸν διὰ λόγους οἰκονομικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους. Περὶ τῶν ἀκινήτων ἐθνικῶν μὴ φθαρτῶν κτημάτων ὅμως θέλει ἐνεργηθῇ μόνον κατὰ τὸ μέτρον τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη, καὶ ἐκδοθησομένων εἰς τὸ ἑξῆς περὶ τούτων διατάξεων.

2. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει καταστρώσει πίνακα τῶν ἐκποιηθησομένων τούτων κτημάτων, κατὰ τὰς δοθησομένας ἰδιαιτέρας ὁδηγίας, καὶ θέλει ὑποβαλεῖ αὐτὸν εἰς τὴν θεώρησιν καὶ ἔγκρισίν Μας.

3. Ἡ ἐκποίησις γίνεται μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν καὶ κοινοποίησιν διὰ δημοπρασίας, ἐνεργηθησομένης παρὰ τῶν Διοικητῶν παρουσίᾳ τῶν Β. Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων.

4. Ἡ ἐκτίμησις τῶν κτιρίων διὰ τοῦ Β. ἐπὶ τῶν Οἰκοδομῶν Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ, ἢ δι' ἄλλων εἰδημόνων· ἡ δὲ ἐκτίμησις τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων θέλει ἐνεργεῖται παρ' ἄλλων εἰδημόνων ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητῶν. Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐκλέγονται παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ παρὰ τοῦ Β. Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ἂν οἱ αὐτοὶ ἐκτιμηταὶ ἐνεργοῦν ταὐτοχρόνως διαφόρους ἐκτιμήσεις, ἐπανάληψις ὁρκοδοσίας εἶναι περιττή.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας, τὸ ὁποῖον καταστρόνεται ἀμισθί, εἶναι ἀναγκαῖον δικαιολογητικὸν ἔγγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως. Οἱ ἐκτιμηταί, οἵτινες ἤθελον βλάψει ἐκ προαιρέσεως τὸ δημόσιον διὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς των, τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 440· τοῦ Ποινικοῦ Νόμου· πρέπει λοιπὸν νὰ προσελκυσθῇ ἡ προσοχή των καλὰ εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου τούτου, καθ' ὃν καιρὸν ὁρκίζονται.

5. Εἰς τὴν ἐκτίμησιν πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἐμβαδόν, καθόσον εἶναι γνωστόν, ἡ ποιότης τοῦ ἀντικειμένου, τὸ πιθανὸν εἰσόδημα, καὶ ἡ τοπικὴ ἀξία. Εἰς ἑκάστην ἐκτίμησιν γίνεται ἰδιαίτερον τακτικὸν πρωτόκολον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταφαίνηται, τὸ εἶδος, ἡ θέσις, ἡ ἐκτίμησις, ἡ περιοχή, καὶ ὁροθεσία τοῦ κτήματος, καὶ ἡ μὲ λέξεις (ὄχι μὲ ἀριθμούς) ἐκφραζομένη ἀξία κατὰ στρέμμα καὶ ὁλικῶς.

Ὅτε ἐνεργοῦνται αἱ ἐκτιμήσεις δι' ἐκτιμητῶν, ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ἢ ὁ Διοικητής, καταστρόνει τὸ πρωτόκολλον, συνυπογράφουν μὲ τοὺς ἐκτιμητάς, καὶ τὸ παραπέμπουν εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ τὸ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ἐγκρίνῃ, ἡ ὁποία, ἐξελέγχουσα τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων καὶ πλειστηριασμῶν, δύναται νὰ μεταχειρισθῇ αὐτά, ὡς στηρίγματα καὶ εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Ἡ τοιουτοτρόπως ἐκτιμηθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ἀξία λαμβάνεται εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡς ἐλάχιστος ὅρος, καὶ καμμία κατωτέρα τούτου τιμὴ δὲν δύναται νὰ κατακυρωθῇ.

6. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν συνήθως καταμέτρησις δὲν ἀπαιτεῖται· ἐπομένως δὲν ἐγγυᾶται τὸ δημόσιον, οὔτε περὶ τοῦ ἐμβαδοῦ, οὔτε περὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτημάτων, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς

κατὰ τὰ διαγεγραμμένα ὅρια ταυτότητος τοῦ κτήματος.

Μοναδικὰ κτήματα καὶ τεμάχια δὲν ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν, εἰμὴ κατὰ τὰ ὅριά των· σημειώνεται μὲν ἡ κατὰ πιθανολογίαν ἔκτασις, ἀλλὰ προστίθεται συγχρόνως καὶ ἡ ῥητὴ παρατήρησις, ὅτι τοῦτο γίνεται μόνον, διὰ νὰ δηλωθῇ τὸ κτῆμα, καὶ ὄχι ἐπὶ σκοπῷ ἐγγυήσεως. Ἂν ὅμως ἡ σημείωσις τῆς ἐκτάσεως θεμελιοῦται εἰς προηγηθεῖσαν ἐξακριβωμένην καταμέτρησιν, αὐτὸ τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ τότε τὸ δημόσιον ἐγγυᾶται διὰ τὸ ἐμβαδόν.

7. Ὅτε πρόκειται νὰ γένῃ διαίρεσις ἑνὸς κτήματος εἰς μερίδας, ἢ καὶ εἰς ἄλλας ἐξιδιαζομένας περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας μία συνεγγισματικὴ ἢ ἀκριβὴς μαθηματικὴ καταμέτρησις εἶναι ἀναγκαία, ἡ Γραμματεία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐνεργήσῃ δι' ἄλλων ἀξίων ἀνθρώπων.

8. Ἡ δημοπρασία κοινοποιεῖται τοὐλάχιστον τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ εἰς τὴν διακήρυξιν περιγράφεται τὸ ἐκποιούμενον πρᾶγμα ἀκριβῶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἀναφέρεται ἡ ἡμέρα, ὥρα, καὶ ὁ τόπος τῆς δημοπρασίας. Ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ τὰς γωνίας τῶν δρόμων ὅλων τῶν Δήμων τῆς ἐπαρχίας. Ἂν τὸ κτῆμα εἶναι σημαντικὸν, καὶ προϋποτίθεται μετὰ βεβαιότητος συῤῥοὴ ἀγοραστῶν, τότε καταχωρίζεται καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἄλλα δημόσια φύλλα, κηρύττεται προσέτι καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τοὺς δρόμους τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους, καὶ χρείας καλούσης, κοινοποιεῖται καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ τῶν Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων. Εἰς τὸν τόπον, ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία κηρύττεται δὶς, καὶ μάλιστα ἡ τελευταία κήρυξις γίνεται πρὸ τῆς ἐνάρξεώς της διὰ τοῦ τυμπάνου· ὅπου δὲν ὑπάρχει τύμπανον, ἡ κοινοποίησις κηρύττεται μεγαλοφώνως εἰς τοὺς πολυανθρωποτέρους δρόμους παρὰ τοῦ δημοσίου κήρυκος. Ἡ κήρυξις αὐτὴ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὴν Καθέδραν τοῦ διοικητηρίου, ἂν τὸ κρίνῃ εὔλογον ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ διοριζόμενοι εἰς τοὺς δήμους δημόσιοι κήρυκες ἐνεργοῦν τὴν κήρυξιν, λαμβάνοντες ἀντιμισθίαν ἐν τοῖς χιλίοις ἀπὸ τὸ ποσὸν τῆς ἀγορᾶς.

9. Εὐθὺς μετὰ τὴν κοινοποίησιν παρακατατίθενται παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν αἱ τεθεῖσαι συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως διὰ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὸ Διοικητήριον, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ τὰς θεωρήσῃ ἐλευθέρως· αἱ συμφωνίαι αὗται πρέπει νὰ θεμελιοῦνται ἐπὶ ταῖς περὶ ἐκποιήσεων ἐθνικῶν κτημάτων διατάξεσι, καὶ νὰ περιέχουν, ἐκτὸς τούτου, καὶ ὅσα ἄλλα εἰδικῶς ἐθεωρήθησαν κατάλληλα πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου.

10. Ἕκαστος δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Διοικητὴν, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, ἐγγράφους προσφορὰς ἐσφραγισμένας· ἀρχομένης τῆς δημοπρασίας, ἀνοίγονται αἱ προσφοραὶ παρουσίᾳ τοῦ προσφέροντος, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐκποιήσεων, ἀφοῦ πρῶτον καταχωρισθῇ εἰς αὐτὸ ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως (ἄρ 8) μὲ τὰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας (ἄρ. 9)· Ἂν αἱ προσφοραὶ αὗται ὑπερβαίνουν τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτιμήσεως, ἤγουν τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μὲ τὴν ἀνωτάτην προσφοράν· εἰδὲ μὴ, τίθεται, ὡς βάσις, ἡ διὰ τῆς ἐκτιμήσεως προσδιορισθεῖσα ἀξία. Αἱ ἔγγραφοι προσφοραὶ ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως.

11. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως, καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἐπίτηδες σημειωμένον μέρος τοῦ Δήμου, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸς ἀποφυγὴν ἀκυρώσεως τῆς δημοπρασίας. Ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐξήγησιν τῶν συμφωνιῶν, μὲ τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος, καὶ μὲ τὴν διὰ τοῦ κήρυκος ἐκφώνησιν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου· παρευρίσκεται εἰς αὐτὴν ἑκάστοτε, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις ὀφείλει νὰ δίδῃ πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως καὶ τῶν συστατικῶν μερῶν τοῦ κτήματος, καθὼς καὶ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις τῆς ἐννοίας τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐκποιήσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου κατὰ πάντα λόγον· πρὸ πάντων δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἀξιόχρεων τῶν πλειστηριασμῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν των. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως κρατεῖ ὁ Διοικητής· αὐτὸς δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ὡς Γραμματέα, ἕνα τῶν Γραφέων του, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὀφείλει πάντοτε νὰ διευθύνῃ τὴν πρᾶξιν αὐτὸς ὁ ἴδιος αὐτοπροσώπως. Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν (ἄρθρ. 9 καὶ 10) καὶ αἱ Γενικαὶ Νομικαὶ Διατάξεις.

12. Αἱ προσφοραὶ εἰς τὸν ἐπὶ Δημοπρασίας πλειστηριασμὸν διευθύνονται παρὰ τῶν πλειστηριαζόντων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων των εἰς τὸν κήρυκα, καὶ διακηρύττονται παρ' αὐτοῦ μεγαλοφώνως. Ὅτε ὁ ἐλάχιστος ὅρος εἶναι Δραχμαὶ 100, ἕως 1000, ἡ προσφορὰ πρέπει νὰ γίνεται τοὐλάχιστον ἀνὰ 5 Δραχμάς· ὅτε ἕως Δραχ. 5000 ἀνὰ 25 Δραχ. καὶ ὅτε ἕως Δραχ. 10,000 ἀνὰ 50 Δραχμάς. Πᾶσα προσφορὰ σημειόνεται εἰς τὰ πρακτικὰ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πλειστηριαστοῦ. Μίαν ὥραν μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν γίνεται ἡ κατακύρωσις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐν τῷ ἀρ-

θρῳ 13 ἀναφερομένης ἀνωτέρας ἐγκρίσεως, καὶ κλείει ἡ δημοπρασία· τὰ δὲ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, τοῦ Διοικητοῦ, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου. Ἄν τις πλειστηριάζῃ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, πρέπει νὰ τὸ φανερώσῃ εὐθὺς εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὸ νόμιμον ἐπιτροπικόν· εἰδὲ μὴ ἕως τότε θεωρεῖται καὶ ἐκλαμβάνεται αὐτὸς, ὡς κύριος ἀγοραστής. Προσφοραὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν δὲν εἶναι δεκταί. Οἱ πλειστηριασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφοράς των· ὅταν δὲ προσφερθῇ ἀνωτέρα τιμὴ, αἱ προσφοραὶ τῶν πρώτων πλειςηριαστῶν μένουν χωρὶς ἀποτέλεσμα· ἐκ τούτου καὶ εἰς τὴν περίςασιν, ὁπότε πρέπει νὰ διακοπῇ ὁ πλειστηριασμὸς, πρέπει πάντοτε ὁ τελευταῖος πλειστηριαστὴς νὰ ὑπογράφῃ ἰδιοχείρως τὸ πρωτόκολλον. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῆς δημοπρασίας ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος θέλει ζητήσει ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν ἀξιόχρεον ἐγγύησιν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐκπληρώσεως τῶν λοιπῶν συμφωνιῶν τῆς ἀγορᾶς. Εἰς περίστασιν ὅμως, καθ' ἣν δὲν προσφέρει τὴν ἐγγύησιν, ἐνεργεῖται ἀναπλειςηριασμὸς, ἐννοουμένης τῆς ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης δημοπρασίας προκυψαμένης ζημίας εἰς βάρος τοῦ πρώτου ἀγοραστοῦ· Αἱ ἀνωτέρω περὶ ἐγγυήσεως περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦνται καὶ εἰς τὸ πρωτόκολλον, παραστηνόμεναι ἀρκούντως. Παρενοχλήσεις εἰς τὰς δημοπρασίας καταμηνύονται εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 436 τοῦ Ποιν. Νόμου.

13. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν πρωτότυπον τὸ πρωτόκολλον τῆς δημοπρασίας ὁμοῦ μὲ τὰ ἐν αὐτῷ ἐπισυνημμένα τυχόντα ἔγγραφα. Ἡ Γραμματεία ἐξετάζει τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐὰν αἱ γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως ἐφυλάχθησαν πρεπόντως, τὸ διευθύνει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ νὰ περασθῇ κατὰ τὰς καθεστώσας διατάξεις ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν· ἐγκρίνει ἑπομένως ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος τὴν ἐκποίησιν, ἐκδίδει τὸ πωλητήριον, ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χάρτου γεγραμμένον, καὶ διευθύνει αὐτὸ ἄνευ παραμικρᾶς ἀναβολῆς πρὸς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, διὰ νὰ λάβῃ σημείωσιν τῶν προθεσμιῶν τῆς πληρωμῆς, καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀγοραστὴν, ἀφοῦ πρῶτον σημειωθῇ εἰς αὐτὸ, ὅτι κατεχωρίσθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις εἰς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν τῆς Ἐπαρχίας.

14. Ἡ συμφωνηθεῖσα τιμὴ τῆς ἀγορᾶς πληρόνεται εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις μὲ τόκον 8 0|0 κατ' ἔτος μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως. Δύναται ὅμως νὰ πληρωθῇ διὰ μιᾶς. Ἡ πρώτη δόσις πληρόνεται πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ πωλητηρίου, καὶ πρὶν ἢ ἐγκατασταθῇ ὁ ἀγοραστὴς εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κτήματος διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅςτις χρεωστεῖ νὰ σημειώσῃ αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριον.

15. Μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν τόκων μένει ῥητῶς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκποιηθέντος κτήματος δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν· ἑπομένως οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἀπαλλάττονται τῶν ὑποχρεώσεών των περὶ τῆς ὁλικῆς τιμῆς καὶ τῶν τόκων, εἰμὴ ἀφοῦ πληρώσουν καὶ τὴν τελευταίαν δόσιν, καὶ σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ταμία· ἡ σημείωσις αὕτη περᾷ ἀμέσως καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἂν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ἐκτελέσῃ τὰς συμφωνίας, καὶ ἂν μάλιστα καθυστερήσῃ μὲ δόσεις καὶ τόκους δύο ἐτῶν κατὰ συνέχειαν, τότε τὸ δημόσιον ἐνεργεῖ νέαν δημοπρασίαν (ἀναπλειστηριασμὸν) ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὰ ἔξοδα, οἱ τόκοι τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἡ τυχοῦσα μείωσις τῆς τιμῆς, εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου δύναται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νὰ ἐνεργηθῇ καὶ προσωπικὴ κράτησις. Μένει δὲ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἡ τυχοῦσα ἐπαύξησις τῆς τιμῆς. Τὸ δημόσιον δὲν εἶναι ὑπόχρεον νὰ φυλάττῃ καὶ τὰς περὶ ἐνοικιάσεως συμφωνίας, τὰς ὁποίας τυχὸν ἔκαμεν ὁ πρῶτος ἀγοραστὴς, ἢ ὁ ἐπίτροπός του, ἢ οἱ κληρονόμοι του, ἂν τὸ ἐνοίκιον ἦναι ὀλιγώτερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐλάμβανε πρότερον τὸ δημόσιον.

16. Αἱ τιμαὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ ἐκποιήσεις ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἐμβαίνουν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν Ταμεῖον τοῦ Κράτους, οἱ δὲ τόκοι μένουν εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν· εἰς βάρος τοῦ χρεωλυτικοῦ Ταμείου πίπτουν ἑπομένως καὶ τὰ διὰ τὰς δοκιμὰς τῆς ἐκποιήσεως καὶ αὐτὰς τὰς ἐκποιήσεις γινόμενα ἔξοδα, καθόσον αὐτὰ δηλαδὴ δὲν πίπτουν εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ· ἐπίσης θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τὸ χρεωλυτικὸν Ταμεῖον καὶ αἱ πληρωμαὶ τῶν τιμῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἀποκτηθέντων παρὰ τοῦ δημοσίου δι' ἀγορᾶς, ἀλλαγῆς, ἢ συνθήκης.

17. Τὰ ἐκποιηθέντα κτήματα μεταβαίνουν εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, καὶ γίνεται πλήρης αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ὑποχρεοῦται ὅμως καὶ αὐτὸς νὰ πληρώσῃ τὰς συμφωνίας. Δὲν δύνανται ὅμως τὰ κτήματα ταῦτα νὰ δοθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ συμφωνίᾳ εἰς ἀτελῆ ἰδιοκτησίαν, οὔτε νὰ ἐπιβαρυνθῶσι μὲ ἰδιωτικοὺς περιορισμοὺς, καὶ ἀναλλοίωτα βάρη, καὶ μάλιστα μὲ τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα νόβελου γνωστὴν δουλείαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ φυλάττωσι διὰ πάντα καιρὸν ἀδιαλείπτως τὴν ἰδιότητα τῆς ἐλευθέρας ἰδιοκτησίας.

18 Διὰ τὰ κτήματα ταῦτα πληρόνει ὁ ἀγοραστὴς εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὴν ἐλευθέραν θέλησίν του, ἥτις ἐκφράζεται καὶ καταχωρεῖται εὐθὺς εἰς τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ πρωτόκολλον,

καὶ εἰς τὸ πωλητήριον, ἢ κατ' ἔτος τρία τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀντὶ τοῦ φόρου τοῦ δεκάτου εἰς εἴδη, ἢ τὸ ἁπλοῦν δέκατον εἰς εἴδη μέχρι τῆς εἰσάξεως τοῦ γενικοῦ ἐγγείου φόρου. Ἂν προτιμᾷ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δεκάτου ὁ ἰδιοκτήτης, πρέπει νὰ ἐφοδιασθῇ καθ' ἕκαστον ἔτος μὲ ἔγγραφον ἀποδεικτικὸν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου πρὸς τὸ ἁρμόδιον δημόσιον Ταμεῖον, ὅτι τὰ ἀποκτηθέντα κτήματα ταῦτα ἐκαλλιεργήθησαν ἀληθῶς. Ἐκ τοὐναντίου δὲ θέλει πληρόνεσθαι εἰς μετρητὰ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ὁ σημειωθεὶς φόρος 3, 0|0 ἄνευ ἀντιλογίας, εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον διὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔτος.

Διὰ τὰ ἀνωτέρω κτήματα πληρόνει ὁ ἀγοραστὴς ἁπλοῦν δέκατον εἰς εἴδη· διὰ τοὺς Μύλους, οἰκίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀκίνητα κτήματα, ὅσα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν, δὲν πληρόνονται, μεχρισοῦ κανονισθῇ γενικὸς ὁμοιόμορφος δι' αὐτὰ φόρος, ἄλλο παρὰ οἱ ἄχρι τοῦδε ἐπ' αὐτῶν ἐπικείμενοι φόροι· ἑπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἀνωτέρω ἁπλοῦν ἔγγειον φόρον.

19. Οἱ ἀγορασταὶ θέλουν πληρόνει μὲ τὴν πρώτην δόσιν τὸ δικαίωμα τοῦ κήρυκος καὶ τὸ χαρτόσημον.

20. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει διὰ τούτου ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1836.

—

475. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας περὶ συμμορφώσεως τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δήμων τοῦ τμήματος Κραββάρων τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ δῆμοι τοῦ τμήματος Κραββάρων τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας, συμποσούμενοι ἤδη εἰς τέσσαρας, θέλουν συγχωνευθῇ εἰς δύο ὑπὸ τὸ ὄνομα Προσχίου καὶ Ἀποδοτίας, σχηματιζόμενοι κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

α. Ὁ δῆμος Προσχίου (Πλάτανος)· οὗτος συνίσταται ἀπὸ τὰ χωρία, Βονόρτα, Δοροβίτσα, Στράνομα, Στήλια, Φαμήλια, Σίμου, Μποκίστα, Χάμαρη, Καστανιά, Ἅγιος Δημήτριος, Μπελίστα, Σινίστα, Κλαπᾶ, Τάρισβα, Ἀβόρανη, Ἀράχοβα, Νεοχώρι, Ζερπίτσα, Κίνισκα Σάλπιτσα, Ἀρτοτίβα, Μπερίστα, Μπέρασι, Κολοσούρτης.

β'. Ὁ δῆμος Ἀποδοτίας (Λαμποτινὴ Μεγάλη)· οὗτος συνίσταται ἀπὸ τὰ χωρία, Μικρὴ, Λαμποτινὴ, Κυτίτσα, Πόδος, Λευθέριανη, Λευτοκαρυά, Περιβόλια, Βελίσκα, Γρανίτσα, Θέλγα, Γολέμι, Ἀμούρανη, Βελτοψίστα, Σάλον, Ἀνδρίβιστα, Αὐθριάνι, Χρύσοβον, Μόβαρι, Λιμνίστα, Μάρο, Βετολίστα, Ἐλπιζοῦς, Σκληθροι, Γληγόρι, Σκιαδᾶ, Βοίτσᾶ, Κουτουλίστα, Στρώμιανη, Κλίστα, Ζιγίστα, Μικρὴ, Παλούκοβα, Μεγάλη Παλούκοβα.

2. Ἀκυροῦται τὸ ἀπὸ 1 (13) Ὀκτωβρίου π. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα, καθόσον ἀφορᾷ τὸν σχηματισμὸν τῶν δήμων τοῦ τμήματος Κραββάρων τῆς Ἐπαρχίας Ναυπάκτου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσιευθησομένου καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1836.

—

476. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τῶν γενομένων πολυπληθῶν αἰτήσεων προικοδοτήσεως ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τὸν νόμον τὸν ἀπὸ 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835 ἐτέθημεν εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἀγαπητὸν Μας Λαὸν χάριν τούτου τῆς πατρικῆς Μας προνοίας καὶ ἀγάπης, νέα δείγματα, ἀναφερόμενοι εἰς τὸν σήμερον ἐκδοθέντα νόμον τὸν περὶ διατυπώσεων διὰ τὰς πωλήσεις τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ ἰδίως εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἐδαφίου 2 ἄρθρ. 1 καὶ ἄρθρ. 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὁρίζομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ῥηθέντος περὶ διατυπώσεων τῆς πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων νόμου κηρύττεται ὡς ἐφαρμοζόμενον καὶ ἐνταῦθα διὰ τὰ κτήματα τῆς προικοδοτήσεως, καθόσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τοῦ δεκάτου ἢ τοῦ ἀντιτίμου τῶν χρημάτων.

Ἡ παραδοχὴ τοῦ τοιούτου πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ἀπὸ τὸν προικοδοτηθέντα ἐν τῷ γενησομένῳ πρωτοκόλλῳ πρὶν λάβῃ εἰς τὴν κυριότητά του τὸν τίτλον τῆς ἰδιοκτησίας τῶν προικοδοτημένων κτημάτων, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποκτηθέντα πρέπει νὰ γενῇ μνεία· παρελθόντος δὲ τούτου δὲν λαμβάνεται πλέον ὑπ' ὄψιν. Πλὴν διὰ τὰς προικοδοτήσεις, ὅσαι ἔφθασαν ἤδη νὰ γένωσιν, ἡ φανέρωσις αὕτη ἠμπορεῖ νὰ γενῇ καὶ κατόπιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀμέσως παρὰ τῷ οἰκονομικῷ ἐπιτρόπῳ καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἕκαστος ἀρχηγέτης οἰκογενείας ἔχων δικαίωμα προικοδοτήσεως δύναται ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης εἰς προικοδότησιν πιστώσεως 2,000 δρ. νὰ προσαποκτήσῃ δι' ἀγορᾶς καὶ ἕως ἑκατὸν εἴκοσι βασιλικὰ στρέμματα γαιῶν, ὅταν διὰ τῆς προσαποκτήσεως ταύτης δὲν ἐμποδίζωνται ποσῶς αἱ δοθησόμεναι 2,000 δραχ. γαῖαι εἰς τελείαν ἀπογέμωσιν τῆς τακτικῆς προικοδοτήσεως τῶν ἐχόντων δικαίωμα. Αἱ συμφωνίαι τῆς ἀποκτήσεως κτημάτων ὑπερβαινόντων τὴν τιμὴν 2,000 δρ. συμμορφοῦνται κατὰ τὸν νόμον περὶ τῶν διατυπώσεων τῆς πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Τὰ δὲ χρήματα τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ μὲν τὰ ἐπέκεινα τῶν 2,000 μέχρι τῶν 6,000 δραχ. πληρόνουν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τόκον 6 τοῖς 0/0· διὰ πᾶσαν δὲ τούτων ἀνωτέραν ποσότητα 8 τοῖς 0/0· ἀλλ' αἱ διατυπώσεις τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 2,000 δραχ. μένουν κατὰ τὸν νόμον ἀμετάβλητοι.

3. Ἀνίσως δὲ ὁ ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας ἔχει συγχρόνως δικαίωμα ἐπὶ τοῦ νόμου τῶν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 τοῦ περὶ διανομῆς γαιῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντας, ἢ ἔφθασεν ἤδη νὰ λάβῃ νομίμως προικοδότησίν τινα ἐθνικῶν γαιῶν, ἢ ἀνήκει εἰς αὐτὸν ἡ διὰ τὰς νεοφωτίστους ἀποζημίωσις, τότε ἡ ἀπόκτησις τῶν ἐθνικῶν κτημάτων τούτων λογαριάζεται ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ ἡ γενικῶς προικοδοτουμένη πίστωσις τῶν 2,000 δραχ. κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 προσδιορισθέντα ἀνώτατον ὅρον, ἐκπιπτομένη ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς ἀγορᾶς. Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, τὴν ὁποίαν προεῖδε τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου.

4. Ἅμα εἷς ἀρχηγέτης οἰκογενείας ἀπὸ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα προικοδοτήσεως ἀποκτήσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προηγηθέντος ἄρθρου μίαν ἔκτασιν γῆς 120 στρεμμάτων, τότε ἐμπορεῖ πλέον οὗτος νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διδομένης ἀδείας.

5. Ἡ προθεσμία τῶν αἰτήσεων τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα προικοδοτήσεως Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, καὶ ποθουσῶν ν' ἀποκτήσωσιν ἐθνικὰς γαίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου, προσδιορίζεται ἕως εἰς τὰς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας προθεσμίας δὲν εἶναι πλέον δεκταὶ αἱ μηνύσεις, ἀλλὰ μένει νὰ διατάξῃ περὶ τῶν διαθεσίμων μενουσῶν γαιῶν ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἤθελε νομίσει περὶ αὐτῶν συμφερώτερον·

6. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13, (25) Νοεμβρίου 1836.

— —

477. ΟΘΩΝ κτλ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 2 (14) Ὀκτωβρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 15,510 ἡμετέρας ἀποφάσεως περὶ τῆς ὑποσημειουμένης ὑποθέσεως καὶ κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διατάττομεν·

α. Μέλη τῆς κατὰ τὸ ῥηθὲν ἄρθρον διοριστέας ἐπιτροπῆς διορίζομεν τοὺς ἀκολούθους Κυρίους·

Γεώργιον Αἰνιᾶνα, Γεώργιον Ἀργυρόπουλον, Βενθύλαν, Γ. Γεννάδιον, Γ. Ψύλλαν, Κωνσταντῖνον Σχινᾶν, Παναγιώτην Σοῦτσον.

β. Εἰς τοὺς κυρίους τούτους θέλουν ἀνατεθῆ τὰ εἰς τὸ ῥηθὲν ἄρθρον διαγραφόμενα ἐπιστημονικὰ χρέη, καὶ ὅσα μετ' αὐτῶν συνεχόμενα καὶ ἀνάλογα ἐκ τῶν τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν, κατὰ τὸν ἀπὸ 10 (22) Μαΐου 1832 νόμον, ἐγκρίνει ἡ Γραμματεία.

γ. Εἰς τῆς ἐπιτροπῆς τὰς ἐργασίας λαμβάνουν μέρος ὡς ἔκτακτα μέλη·

Ὁ Ὑπουργικὸς Σύμβουλος τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Εἰσηγητὴς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ κλάδου, Κ. Α. Ῥαγκαβῆς.

β. Ὁ Ἔφορος τοῦ Μουσείου Κ. Πιττάκης καὶ

γ. Οἱ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἀκροπόλεως ἀσχολούμενοι ἀρχιτέκτονες Σάουβερτ καὶ Ἄνσεν·

δ. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιατικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας, θέλει δώσει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὁδηγίας περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς τάξεως τῶν ἐργασιῶν της.

ε. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Νοεμβρίου 1836.

— —

478. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου (12 Νοεμβρίου) τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ δίδουν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν, ἀδείας λαχείου πρὸς ἐκκύβευσιν πραγμάτων μέχρι τῶν 200 δραχ., ἀλλὰ μὲ τὴν ἔγκρισιν τῆς Γραμματείας μέχρι 1,000 δραχ., γινομένης ἑκάστοτε ἀκριβοῦς ἐκτιμήσεως παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀστυνομίας, καὶ λαμβανομένων πάντοτε ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἀποφυγὴν δόλου καὶ ἀπάτης μέτρων.

2. Διὰ λαχεῖα ὑπερβαίνοντα τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ α. προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν 1,000 δραχ. ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ ἰδιαιτέρα ἔγκρισίς Μας.

3. Αἱ ἐγκρίσεις, αἱ ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 2 ζητούμεναι, τότε ἠμποροῦν μόνον νὰ δοθῶσιν, ὅταν πρόκειται περὶ κοινωφελοῦς τινος σκοποῦ ἢ διὰ τὴν πρόοδον βιομηχανικοῦ τινος κλάδου.

4. Τὰ ἐκτιμώμενα πράγματα δὲν δύνανται νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς λαχεῖα μὲ τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἐκτιμήσεώς των· ἠμπορεῖ δὲ νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτὴν καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 καὶ 6 σημειούμενα δικαιώματα· θέλουν δὲ σφραγίζεσθαι δεόντως μὲ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐπιτοπίου ἀστυνομίας.

5. Διὰ πᾶσαν ἐκκύβευσιν χρεωστεῖ ὁ ἐνεργήσας τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐγκρίσεως, ἅμα λάβῃ αὐτὴν νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον 5 τοῖς 0/0 ὡς φόρον ἐπὶ τῆς ἀξίας, ὅστις θέλει θεωρεῖσθαι ὡς δημοτικὸς πόρος.

6. Εἰς ὅλας τὰς ἐκκυβεύσεις τὰς ὑπερβαινούσας τὰς 200 δραχ. ὑπόκειται ἕκαστος λαχνὸς εἰς χαρτόσημον 25 λεπτῶν.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτ. (2 Νοεμ.) 1836.

— —

479. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, διὰ νὰ προσδιορίσωμεν καταλλήλως διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους τὴν ταχυδρομικὴν διατίμησιν τῶν ἀποστελλομένων γραμμάτων καὶ φακέλλων κατὰ βάρος καὶ ἀπόστημα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Ἀπὸ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1837, ἡ διατίμησις τῶν γραμμάτων τῶν διευθυνομένων διὰ ξηρᾶς διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους, προσδιορίζεται κατὰ τὸ βάρος καὶ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπόστασιν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν μεταξὺ τοῦ τόπου, ὅπου τὸ γράμμα ἐνεπιστεύθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, καὶ ἐκείνου, ὅπου μέλλει νὰ παραδοθῇ.

2. Ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους διατίμησις αὐτὴ λοιπὸν διὰ τὴν ξηρὰν προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως:

Δι' ἁπλοῦν γράμμα ἕως 10 ὡρῶν ἐμπεριληπτικῶς			10 λεπτὰ
»	»	ἀπὸ 10—20	20 »
»	»	» 20—40	30 »
»	»	» 40—80	40 »

Ἡ διατίμησις τῶν γραμμάτων δι' ἕκαστον ταχυδρομικὸν γραφεῖον θέλει σημειωθῇ ἰδιαιτέρως, καὶ θέλει προσδιορισθῇ, καὶ θέλει τοιχοκολληθῇ παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ταχυδρομικοῦ καταστήματος εἰς πίνακα μὲ τὸ ποσὸν τῆς διατιμήσεως, κατὰ τὰς διαφόρους ἀποστάσεις, πρὸς γνῶσιν τοῦ Δημοσίου. Ὁ πίναξ οὗτος πρέπει νὰ συνταχθῇ ἀπὸ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων, καὶ νὰ ἐπιθεωρηθῇ ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ θέλει πιστοποιηθῇ ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον τοῦ ταχυδρομικοῦ καταστήματος, ὡς λαβόντα γνῶσιν αὐτοῦ, καὶ ἀναγνωρίσαντα αὐτὸν ὡς ἐκτελεστέον· ἡ ἐπιτόπιος διατίμησις τῶν 4 ταχυδρομείων θέλει δημοσιευθῇ εἰδικῶς καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Τὰ γράμματα μέχρι τῶν 7 1|2 γραμμῶν νομίζονται ὡς ἁπλᾶ γράμματα· γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 7 1|2 μέχρι τῶν 10 γραμμῶν, ἀποκλειστικῶς θέλουν πληρώσει 1 1|2 φορὰν τὸ δικαίωμα τοῦ δι' ἁπλοῦν γράμμα δικαιώματος.

Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 10-15 γραμμὰς ἀποκλειστικῶς θέλουν πληρόνει δὶς τὸ δικαίωμα τοῦ δι' ἁπλοῦν δικαιώματος.

Γράμματα ἀπὸ 15-20 γραμμὰς, ἀποκλειστικῶς, θέλουν πληρόνει 2 1|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα, καὶ οὕτως ἀκολούθως ἑνώνεται τὸ ἥμισυ τοῦ δι' ἁπλοῦν γράμμα δικαιώματος κατὰ πᾶσαν πεντάγραμμον αὔξησιν.

4. Διὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα στέλλονται διὰ θαλάσσης ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Κράτους ἢ ἀποστέλλονται εἰς αὐτὰς διὰ τοῦ ταχυδρομείου, θέλουν πληρόνεσθαι παρὰ τὴν σημειωθεῖσαν διατίμησιν τῆς ξηρᾶς προσέτι καὶ δέκα λεπτὰ μόνον, χωρὶς νὰ θεωρεῖται τὸ βάρος καὶ ἡ ἀπόστασις ἡ διὰ θαλάσσης.

Διὰ τὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται ἀπὸ μίαν νῆσον εἰς ἄλλην, χωρὶς νὰ ἐγγίζωσι τὴν ξηρὰν, θέλουν πληρόνεσθαι ἐπίσης 10 μόνον λεπ.

5. Τὸ παρὸν διάταγμα δὲν ἀναφέρεται διόλου εἰς τὴν διατίμησιν τῶν ἐρχομένων ἔξωθεν γραμμάτων ἢ ἀποστελλομένων ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς.

6 Αἱ ἀποφάσεις Μας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 (27) Ἰουνίου, 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) καὶ 10 (22) Αὐγούστου ἔχουν πλήρη τὴν ἐνέργειάν των. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν ἀκυροῦνται ἀπὸ τὴν 1 Ἰουνίου 1837.

7. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν Διάταγμα, δημοσιεύων αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμ. (2 Δεκμ.)1836.

— —

480. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀφοῦ ἡ Β. Τυπογραφία καὶ Λιθογραφία, κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ τοῦ 1836, ἔδωκεν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον περισσεύματα ἐκ τῶν ἐσόδων της, καὶ ἕνεκα τούτου ἀνάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων καταστημάτων, τῶν ἀποδιδόντων πρόσοδον, διὰ τοῦτο ὑπάγεται ἤδη πάλιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 3 (15) Ἀπριλίου 1833, τοῦ κανονίζοντος τὴν σύστασιν καὶ ἁρμοδιότητα τῆς Γραμματείας ταύτης ἐν ἄρθρ. 2 ἀριθ. 10 καὶ ἄρθ. 3.

Αἱ Γραμματεῖαι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10βρ (22) Νοεμ. 1836.

— —

481. ΟΘΩΝ κτλ.

Διὰ νὰ παρέξωμεν πλειοτέρας εὐκολίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, καὶ νὰ συντελέσωμεν, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, καὶ πεισθέντες ἐκ τῆς πείρας, ὅτι τινὲς ὅροι τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρ. 1833 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας εἶναι δυσεφάρμοστοι, ἀπεφασίσαμεν, προσλαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, νὰ ἀκυρώσωμεν τὸ ῥηθὲν διάταγμα, καὶ ν' ἀντικαταστήσωμεν αὐτὸ διὰ τοῦ παρόντος·

Διατάττομεν ὅθεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ φέρωσι τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

2. Ὡς Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἀναγνωρίζονται μόνον·

ά. Τὰ ναυπηγούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα·

β΄. Τὰ κυριευόμενα ἀπὸ ναυτικοὺς Ἕλληνας εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ πατρίδος, ἢ εἰς κατὰ πειρατῶν συμπλοκὰς, καὶ ἀναγνωριζόμενα ὡς καλὴ λεία.

γ΄. Τὰ δημευόμενα διὰ παράβασιν τῶν νόμων τοῦ Βασιλείου·

δ΄. Τὰ ναυαγοῦντα εἰς Ἑλληνικὰ παράλια, καὶ ὡς ἀνίκανα πρὸς παραιτέρω πλοῦν πωλούμενα καὶ ἐπισκευαζόμενα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου·

έ. Τὰ ἀνήκοντα εἰς Ἕλληνα, ὅστις μεταναστεύων ἀπὸ ξένην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, συμπαραλαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν νέον τόπον τῆς κατοικίας του·

ς΄. Ὅσα, χωρὶς νὰ ὑπάγωνται εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, εὑρέθησαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας·

ζ΄. Τὰ ἀγοραζόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ξένα πλοῖα ἀπὸ Ἕλληνας παρακινουμένους εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην ἀπὸ λόγους οὐσιώδους συμφέροντος.

3. Τὰ ἐντόπια πλοῖα ἔχουσιν ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα νὰ μετακομίζωσι τὰ προϊόντα τοῦ τόπου ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, καθόσον δὲν εἶναι προσδιωρισμένον, ἢ δὲν προσδιορισθῇ ἄλλως πως διὰ συνθηκῶν τοῦ Κράτους, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος.

4. Δὲν συγχωρεῖται εἰς ξένους νὰ γίνωνται μέτοχοι εἰς ἐθνικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, πλέον τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν ἐὰν δὲ εἰς ξένην ἐπικράτειαν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡ εἰς τὰ ἐμπορικὰ αὐτῆς πλοῖα μετοχὴ, τότε ἐπιφυλαττόμεθα νὰ τροποποιήσωμεν καὶ Ἡμεῖς τὸν ἀνωτέρω ὁρισμόν.

5. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ, καὶ τοὐλάχιστον τὰ 3|4 τοῦ πληρώματος ἑνὸς πλοίου πρέπει νὰ ἦναι ὑπήκοοι Ἕλληνες.

6. Πᾶς Ἕλλην ἰδιοκτήτης ἐμπορικοῦ πλοίου, ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ναυτικὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν θέλει νὰ κατατάξῃ τὸ πλοῖόν του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του, ὡς ἐθνικοῦ, καὶ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὸ νηϊολόγιον, παραδίδων ἐν ταυτῷ τὴν περιγραφὴν τοῦ πλοίου καὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον, δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας του. Ὀφείλει δὲ νὰ ἀναφέρῃ συγχρόνως εἰς ποίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 2 κατηγοριῶν ὑπάγεται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοῖον.

Ἂν εἰς τὴν τοῦ § ά, παρουσιάζει μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ὅπου ἐναυπηγήθη τὸ πλοῖον·

Ἂν εἰς τὴν τοῦ § β΄, τὴν περὶ καλῆς λείας ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον·

Ἂν εἰς τὴν τοῦ § γ΄, τὴν περὶ δημεύσεως ἀπόφασιν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον·

Ἂν εἰς τὴν τοῦ § δ΄, μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους ὅπου τὸ πλοῖον ἐναυάγησε, καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐπισκευῆς ἐπικυρωμένην ἀπὸ τὸν δήμαρχον τοῦ μέρους ὅπου ἐπεσκευάσθη.

Ἂν εἰς τὴν τοῦ § έ, μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους ὅπου ἀπεκατεστάθη σταθερῶς·

Ἂν εἰς τὴν τοῦ § ς΄, ἀπόδειξιν τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς ὁμοῦ μὲ τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας, ὅτι τὸ πλοῖον εὑρέθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἰδιοκτησία ἑλληνική.

Καὶ τέλος εἰς περίπτωσιν τοῦ §. ζ. παρουσιάζει τὴν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον πρᾶξιν τοῦ ἁρμοδίου Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἢ τῆς ἁρμοδίας Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς, φανερόνουσαν τὴν κατὰ νομίμους τύπους ἀγορὰν, καὶ πρὸ πάντων ὅτι ὁ ἀγοραστὴς παρεκινήθη εἰς τοῦτο ἀπὸ οὐσιῶδες συμφέρον.

Ὁ ἰδιοκτήτης διαβεβαιοῖ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου ὅπου κατοικεῖ ἢ προσωρινῶς διαμένει, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι τελεία ἰδιοκτησία του, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, (οὗτοι δὲ καθὼς καὶ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ φανερόνωνται ἀκριβῶς, ὡς καὶ πόσον ἕκαστος μετέχει), καὶ ὅτι κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῶν δὲν εἶναι συμμέτοχος τοῦ πλοίου ἢ ἐνέχεται καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἰς αὐτό.

7. Ἀφοῦ αἱ παρουσιασθεῖσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχυραὶ, καὶ ἀφοῦ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ὅρκος, ὁ προϊστάμενος τῆς ναυτικῆς Ἀρχῆς ὑπάλληλος μεταβαίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξετάζει ἀκριβῶς, ποία ἡ ποιότης του, ἂν ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ἦναι καλὴ καὶ ἀσφαλὴς, καὶ εἰς ποῖον εἶδος πλοίων ἀνάγεται· ἐν ταυτῷ δὲ μετρᾶται τὸ πλοῖον καὶ προσδιορίζεται ἡ χωρητικότης του.

8. Γενομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς καταμετρήσεως, σημαθεύονται καὶ καταχωροῦνται εἰς τὰ νηϊολόγια ἐκεῖνα τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρ. 2, καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

9. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανὲν πλοῖον μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐθνικὸν, καὶ μὴ καταχωρηθὲν εἰς τὸ νηϊολόγιον ἑνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου, νὰ φέρῃ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ τὰς ὠφελείας.

10. Ὅλα ἐν γένει τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα καθὼς καὶ τὰ μετερχόμενα τὴν ἀκτοπλοΐαν καὶ ἄλλα μικρότερα πλοιάρια, διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἀπὸ 30 τόνων καὶ κατωτέρω ἀνάγονται εἰς τὴν ά. τὰ δὲ ἐπέκεινα τῶν 30 τ.

των εἰς τὴν β'. κλάσιν. Ἕκαστον τῶν πλοίων τούτων λαμβάνει εἰδικὸν ὄνομα. Τὸ ὄνομα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγονται, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὰ νηϊολόγια καταχωρήσεως σημειοῦνται εἰς τὴν πρύμνην.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω σημείωσις τῶν ἀριθμῶν καὶ ςοιχείων γίνεται καὶ εἰς τὰ τῆς ά. καὶ εἰς τὰ β'. κλάσεως πλοῖα, διὰ λευκοῦ ἐλαιοτρίπτου χρώματος καὶ ἐπὶ μέλανος δαπέδου· τὰ δὲ στοιχεῖα πρέπει νὰ ἔχωσιν ὕψος ἑνὸς δεκαμέτρου.

Διὰ πᾶσαν αὐτογνώμονα ἀλλαγὴν, ἐπίχρισιν ἢ ἀπόσβεσιν τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς τεθέντων εἰς τὸ πλοῖον σημείων, ἐπιβάλλεται εἰς μὲν τὰ πλοῖα ά. κλάσεως πρόστιμον 500 δραχ. εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 1000 δραχμῶν.

11. Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὑπάρχουν δύο νηϊολόγια πρὸς καταγραφὴν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγομένων πλοίων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων.

Εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν νηϊολογίων πρέπει νὰ σημειοῦται·

ά. Ἡ ἡμέρα τῆς καταχωρήσεως τοῦ πλοίου·

β'. Ὁ αὔξων ἀριθμὸς ὑπὸ τὸν ὁποῖον κατεχωρήθη·

γ'. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἰδιοκτήτου·

δ'. Ἡ ἔνορκος διαβεβαίωσις τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι μοναδικὴ αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ἢ ὅτι ἔχει καὶ συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μερίδιον προσεπισημειοῦνται·

έ. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου·

ς'. Εἰς ποίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ κατηγοριῶν τοῦ ἄρθρου 2 ἀνάγεται·

ζ'. Ἡ ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ πλοίου, εἰς ἣν προστίθεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱστῶν καὶ τῶν καταστρωμάτων, τὸ μῆκος τῆς τρόπιδος ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν ἕως εἰς τὸ ὄπισθεν κοράκιον, τὸ μῆκος τοῦ ἄνω καταςρώματος ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν μέχρι τῆς ἄλλης, τὸ μέγιστον βάθος, τὸ μέγιστον πλάτος τοῦ κύτους (ἀμπαρίου) καὶ τοῦ διαφράγματος (μεσαίου καταστρώματος) ἢ ἂν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἓν μόνον κατάστρωμα, τὸ μέγιστον βάθος ἀπὸ τὸ κατάστρωμα μέχρι τοῦ ἐσωτροπίου.

ή. Ἡ κατὰ τόνους χωρητικότης·

θ'. Τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, ἂν π. χ. ἦναι Βρίκιον κ. τ. λ., ἂν ἔχῃ παραπέτασμα (galerie) ἢ ὄχι.

12. Ἅμα καταχωρηθῇ ἓν πλοῖον εἰς τὸ νηϊολόγιον καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐθνικὸν, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν καὶ ἀξιόχρεον ἐγγύησιν·

ά. Ὅτι θέλει φυλάξει πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθεστῶτας Νόμους.

β'. Ὅτι θέλει μεταχειρίζεσθαι τὸ περὶ αναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του ἔγγραφον, καθὼς καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, μόνον διὰ τὸ πλοῖον του, διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν, καὶ ὅτι ἂν ἤθελε πωλήσῃ τὸ πλοῖόν του ἢ ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ εἰς ξένον, ἢ ἂν ἤθελε συμβῇ νὰ ἀπωλεσθῇ αὐτὸ, ἢ νὰ κατασχεθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ἢ ἀπὸ πειρατὰς, θέλει ἀποδόσει ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν ἐκδόσασαν αὐτὸ Ἀρχήν· ἢ ἐὰν συμβῶσιν ὅλα ταῦτα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ἁρμόδιον ἑλληνικὸν Πρόξενον, διὰ νὰ ἀποσταλῶσι παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας· ἐὰν δὲ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τὸ δίπλωμα ἀπωλεσθῶσιν, ἀναγγέλλει ἀμέσως τοῦτο εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχήν.

13. Ἡ διδομένη ἐγγύησις πρέπει νὰ ἰσοδυναμῇ, εἰς μὲν τὰ πλοῖα κατωτέρας τῶν 30 τόνων χωρητικότητος μὲ τὸ ἓν τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας τῶν 30 μέχρι τῶν 200 τόνων μὲ 20 δραχμ. δι' ἕκαστον τόνον· εἰς δὲ τὰ 200 καὶ ἐπέκεινα μὲ 30 δρ. κατὰ τόνον. Ἡ ἐγγύησις αὕτη δίδεται ἢ διὰ καταθέσεως τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἑλληνικὰ μετὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833 ἐκδοθέντα γραμμάτια τῆς Ἐπικρατείας, ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως κατὰ ἓν τρίτον, ἢ διὰ παρουσιάσεως ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ ἦναι πολῖται κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα.

14. Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον εἰς πᾶσαν παράβασιν τῶν περὶ ναυτιλίας νόμων τοῦ Βασιλ. διὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ὅσων ἡ ἀπόδοσις ἀπόκειται εἰς τὸν παραβάτην, καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου.

Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις μένει ἐξ ὁλοκλήρου διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν γενῇ παραβάσεις τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρ. 12, §. β'. ὑποχρεώσεων.

15. Δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως χορηγεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου ἔγγραφον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του, ὡς ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α. τύπον.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ Ὑπουργείου, περιέχει αὐτολεξεὶ ὅλα, ὅσα κατὰ τὸ ἄρθρον 11 κατεχωρήθησαν εἰς τὰ νηϊολόγια.

16. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑπόκειται εἰς σταθερὸν δικαίωμα πληρωμῆς 3 Δραχ. Διὰ τοιαῦτα ἔγγραφα ἰδιοκτησίας πλοίων ὑπὲρ τοὺς 30 τόνους, θέλει πληρόνεσθαι ἐκτὸς τούτου καὶ τὸ δικαίωμα 10 λεπτῶν δι' ἕκαστον τόνον περιπλέον ὄντα τῶν τριάκοντα. Τὸ σταθερὸν δικαίωμα τῶν τριῶν δραχμῶν εἰσπράττεται, γραφομένου τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας εὐθὺς ἐπὶ χαρτοσήμου τῆς ἕκτης τάξεως τριῶν δραχμῶν, καὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἁπλῶς καταβαλλομένης.

Ἡ χορήγησις τοῦ ἐγγράφου τούτου γίνεται διὰ τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ ναιολόγια κατεχωρήθη τὸ πλοῖον, ἀφοῦ προηγουμένως πληρωθῇ εἰς αὐτὴν τὸ διατεταγμένον δικαίωμα.

17. Ἂν ἀπολεσθῇ τὸ περὶ ἀναγνωρίσεώς τινος πλοίου ὡς ἐθνικοῦ ἔγγραφον, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἢ νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως, ὅτι ἀπωλέσθη, καὶ τότε δίδεται πρὸς αὐτὸν νέον ἔγγραφον, ἀφοῦ πληρώσῃ τὸ διατεταγμένον παρὰ τοῦ ἄρθρου 16 δικαίωμα. Εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔγγραφον προστίθεται ῥητῶς, ὅτι ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἔγινε πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀπωλεσθέντος, τοῦ ὁποίου ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ ἀριθμὸς πρέπει νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ νέον ῥητῶς.

18. Ἂν τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐγγράφου, δι᾽ οὗ ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὸν ἐμπορικὸν, ἀλλαχθῇ κατὰ τὸ σχῆμα, τὴν χωρητικότητα, ἢ κατ᾽ ἄλλον τινὰ τρόπον, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀμέσως νέον ἔγγραφον· ἄλλως ζημιοῦται τὴν ἐγγυηθεῖσαν ποσότητα.

19. Ὁσάκις ἑλληνικὸν ἐθνικὸν πλοῖον πωληθῇ κατὰ μέρος ἢ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἄλλον Ἕλληνα, πρέπει νὰ εἰδοποιῆται περὶ τούτου ἡ ναυτικὴ Ἀρχὴ, εἰς τῆς ὁποίας τὰ ναιολόγια εἶναι καταχωρημένον. Ἡ Ἀρχὴ αὕτη σημειοῖ εἰς τὰ ναιολόγιά της καθὼς καὶ ὄπισθεν τοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφου τὴν γενομένην πώλησιν.

Ἡ παραμέλησις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα ά. κλάσεως, μὲ πρόστιμον 200 δραχ. εἰς δὲ τὰ τῆς 6΄. 400 δραχμῶν.

20. Τὰ ναυτιλιακὰ ταῦτα διπλώματα ἐκδίδονται δι᾽ ἓν ἔτος, κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. Β΄. ἐπισυναπτόμενον τύπον, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου· ὑπόκεινται δὲ εἰς δικαίωμα χαρτοσήμου, μιᾶς μὲν δραχ. διὰ τὰ πλοῖα τὰ μικρότερα τῶν 30 τόνων χωρητικότητος, τριῶν δὲ διὰ τὰ 30—100 καὶ διὰ τὰ μεγαλήτερα τῶν 100 τόνων, 6 δραχ. Εἰς ἰδιαίτερον δικαίωμα δὲν ὑπάγονται πλέον τὰ διπλώματα ταῦτα. Ἡ χορήγησις τούτων γίνεται παρὰ τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ χαρτοσήμου.

Ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει πρὸ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ διπλώματος νὰ ἐξετάζῃ τὸ πλοῖον, καὶ τότε μόνον ἐκδίδει τὸ νέον, ὅταν αὐτὸ ἦναι εἰς καλὴν κατάστασιν.

21. Ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ προξενικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου νὰ παρατείνωσι τὴν διάρκειαν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς καὶ πεισθῶσιν ὅτι ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης πρὸ τῆς παύσεως τῆς ἰσχύος τοῦ διπλώματος, εἶχε συνθέσει συμφωνίας ὑποχρεούσας αὐτὸν εἰς ἐπιχείρησιν νέου διάπλου, μὴ ἐπιτρέποντος εἰς αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν ἀνήκοντα ἑλληνικὸν λιμένα πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἐγγράφων του, καὶ ὅτι ἐκ τοιαύτης συμφωνίας προκύπτει σημαντικὸν ὄφελος διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν ἰδιοκτήτην.

Ἡ παράτασις αὕτη σημειοῦται ὄπισθεν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος· δίδεται δὲ διὰ τόσον καιρὸν, ὅσος ἀπαιτεῖται δι᾽ ἕνα καὶ μόνον διάπλουν, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸν λιμένα εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖόν του, διὰ νὰ ἀνανεώσῃ ἐκεῖ τὸ δίπλωμά του, ὅτε καὶ θέλει γενῇ ἡ εἴσπραξις τῶν δικαιωμάτων τῆς παρὰ τοῦ Προξένου δοθείσης παρατάσεως, ὁμοῦ μὲ ἐκείνην τῶν τοῦ νέου διπλώματος.

Μόνον εἰς πάντη ἐκτάτους περιπτώσεις καὶ εἰς ἀποδεδειγμένην ἀνάγκην δύνανται οἱ Πρόξενοι νὰ ἐνδίδωσι καὶ εἰς δευτέραν παράτασιν, εἰδοποιοῦντες ἑκάστοτε τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

22. Ὅστις ἐν γνώσει συμπράξει καθ᾽ ὁποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν παράνομον ἀναγνώρισιν ξένου τινος πλοίου ὡς ἑλληνικοῦ, ἢ εἰς τὴν παράνομον ἔκδοσιν ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τοιοῦτον πλοῖον· ὅστις ἐπιστάτης τελωνείου εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς τοιαύτης παρανομίας δὲν ἐμποδίσει τὴν ἔκπλευσιν τοιούτου πλοίου ἀπὸ τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν του λιμένα· ὅστις πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος ἢ ἰδιοκτήτης πλοίου ἀναδεχθῇ ἐν γνώσει τὴν διεύθυνσιν τοιούτου πλοίου· καὶ τέλος, ὅστις μεταχειρισθῇ ἐν γνώσει τοιοῦτον πλοῖον δι᾽ ἀποστολὴν φορτίου, ἢ ὅστις γνωρίζων τὴν γενομένην ἀπάτην δεχθῇ τὰς διὰ τοιούτου πλοίου στελλομένας εἰς αὐτὸν πραγματείας, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐντὸς 24 ὡρῶν τὴν πλησιεστέραν λιμενικὴν Ἀρχὴν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5,000 δραχ.

23. Πᾶς πλοίαρχος ἢ ἰδιοκτήτης ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐπὶ τούτου τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐκδοθείσας καὶ ἐκδοθεισομένας διατάξεις καὶ ὅσας ὁ ἐμπορικὸς νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις.

Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς ά. κλάσεως μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν εἰς δὲ τὰ τῆς 6΄. 300 Δραχμῶν.

24. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος διατάγματος δικάζονται διὰ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων. Ἡ δὲ διαδικασία γίνεται ἀπαραλλάκτως κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κανονισμούς.

25. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 15|27 Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

26. Οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν

καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται, καθόσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνον διὰ τούτου ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβρίου 1836.

482. ——

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἰδιωτικὰ δάση, μεταξὺ τῶν δασῶν τοῦ Βασιλείου, θεωροῦνται μόνον ἐκεῖνα, ὅσα διὲ ἐγγράφων, ἐκδεδομένων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας Τουρκικὰς Ἀρχὰς, ἀποδειχθῶσιν, ὅτι ὑπῆρχον καὶ πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ἰδιοκτησίαι πλήρεις ἰδιωτῶν.

Προσέτι ὡς δάση ἰδιωτικὰ θέλουν θεωρεῖσθαι ἀναμφισβήτως, καὶ τὰ κείμενα εἰς ὅσα ἰδιωτικὰ χωρία (τζεφλίκια) δὲν ἀναφέρουν μὲν τὰ νόμιμα ἔγγραφα ὀνομαστὶ τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς αὐτὰ δάση, προϋποτιθεμένου ὅτι κεῖνται ἀληθῶς ἐντὸς τῶν ἀκριβῶς ἀποδειχθέντων ὁρίων τοῦ ἁρμοδίου ἰδιωτικοῦ κτήματος (τζεφλικίου), ἑπομένως σχηματίζουν ἀναγκαῖον καὶ φυσικὸν συστατικὸν μέρος αὐτοῦ.

Ἂν δὲ ἐκ περιστάσεως τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐχάθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου, τότε συγχωροῦνται ὅλα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν ἔνδικα μέσα ὅσα χορηγεῖ ὁ Νόμος.

2. Ἀξιώσεις δήμων καὶ Μοναστηρίων περὶ τῆς ἰδιοκτησίας δάσους, θεμελειούμεναι μόνον εἰς πολυχρόνιον καὶ ἀδιάλειπτον δικαίωμα ἐλευθέρας ξυλεύσεως, προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἀνέκαθεν ἠμελημένην διοίκησιν τῶν δασῶν καὶ ἑπομένως μὴ στηριζόμεναι εἰς νόμιμα ἔγγραφα, χαρακτηρίζοντα ῥητῶς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δάσους, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀναγνωρισθῶσι οὔτε ἐμποροῦν τὰ διϊσχυριζόμενα αὐτὰ δικαιώματα νὰ γένωσι παραδεκτὰ ὡς τίτλος ἰδιοκτησίας, μάλιστα θεωροῦνται τὰ δάση αὐτὰ ἀναντιῤῥήτως ὡς δημόσια.

Ἀλλ' ἐὰν ὑπῆρχον ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τῷ ὄντι τὴν ἰδιοκτησίαν ἑνὸς τοιούτου δάσους, καὶ ἐχάθησαν ἐκ περιστάσεως, τότε ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ ἐν τῷ μέσῳ τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν ὁ ἀπαιτῶν αὐτὸ δῆμος, ἢ τὸ Μοναστήριον, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 390 τῆς Πολ. Δικονομίας.

3. Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὑπὸ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, δασῶν νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἢ ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων, τοὺς νομίμους τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας των. Ἡ Γραμματεία θέλει ἐξετάσει αὐτοὺς, θέλει τοὺς ἀναγνωρίσει, ἢ ἀποῤῥίψει, καὶ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλει ἐπισήμως δώσει τὴν κατοχὴν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, θέλει ἀποπέμψει τὰς ἐλλειπούσας νομίμων ἀποδείξεων ἀξιώσεις αὐτῶν, ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Δικαστηρίων· εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὅμως, μέχρι τῆς τελειωτικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς ἰδιοκτησίας, μένει ἡ κατοχὴ τοῦ διαφιλονεικουμένου δάσους ἀναφαίρετος, εἰς ὃν εὑρίσκεται.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, θεωροῦνται ὅλα τὰ δάση, περὶ τῶν ὁποίων δὲν παρουσιασθῶσιν, οἱ ὡς ἄνω, ἀπαιτούμενοι τίτλοι, ὡς ἀδιαφιλονείκητα ἐθνικὰ, καὶ θέλουν διατίθεσθαι ὡς τοιαῦτα.

4. Τὰ ἀναγνωρισθέντα ὡς ἰδιόκτητα δάση μένουν ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν ἐπιτήρησιν τοῦ δημοσίου· ἡ δὲ ἐπιτήρησις αὕτη θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις ἀπὸ τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν συντήρησιν καὶ διοίκησιν τῶν δημοσίων δασῶν ὑπαλλήλους.

Ἡ ἔκτασις τῆς ἐπιτηρήσεως ταύτης θέλει ὁρισθῇ δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

5. Τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑλοτομῇ εἰς τὰ ἰδιόκτητα δάση πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ ὁπλοστασίου, ἢ ἄλλων δημοσίων ἀναγκῶν, πληρόνον πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τὴν τιμὴν τῆς ἐκκοπείσης ξυλικῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ὅμως ὁ ἐπ' αὐτῶν κανονισμένος παρὰ τοῦ νόμου φόρος.

Ὅλα τὰ ἐκκοπτόμενα παρὰ τοῦ δημοσίου δένδρα δὲν πρέπει μόλον τοῦτο νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ἕκτον τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς ἐκκοπὴν προσδιορισθησομένων δένδρων. Τὰ δένδρα αὐτὰ θέλουν ἐκλέγεσθαι κατὰ τοὺς δασονομικοὺς κανόνας, καὶ θέλουν σημαδεύεσθαι δι' ἑνὸς σφυρίου φέροντος σφραγῖδα τὸ βασιλικὸν στέμμα, ὡς προσδιορισμένα εἰς ἐκκοπὴν διὰ χρῆσιν δημόσιον.

6. Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε περὶ δημοσίων δασῶν ἐκδοθέντα Διατάγματα θεωροῦνται ἄκυρα ὡς πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ δάση, καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὰς διαταξεις τοῦ παρόντος νόμου.

7. Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Τ. Ε. λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Νοεμβρίου 1836.

——

483. ΟΘΩΝ κτλ.

Διὰ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 25 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1836 διετάξαμεν νὰ προσδιορισθῶσι γραμματοκομισταὶ διὰ τὴν παράδοσιν τῶν διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀποστελλομένων γραμμμάτων. Ἀφοῦ δὲ ἡ πεῖρα ἔδειξεν

ὡς ἀναγκαῖα περαιτέρω μέτρα καὶ πρὸς τοῦτο, καὶ ὅτι εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ οὐσιώδη χρέη τοῦ Ταχυδρομείου, νὰ ἀποστέλλῃ ἀσφαλῶς τὰ γράμματα εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ των, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας περὶ διοργανισμοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον φθάνοντα γράμματα, φάκελλοι, πρέπει εἰς τοὺς τόπους, ὅπου εὑρίσκονται ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι, νὰ φέρωνται παρὰ τῶν διωρισμένων κατὰ τὸ διάταγμα γραμματοκομιστῶν εἰς τὰς οἰκίας τῶν πρὸς οὓς εἶναι ἐπιγεγραμμένα.

Κανονικῶς ἡ διάταξις αὕτη πρέπει νὰ εἰσαχθῇ καὶ εἰς ἄλλους τόπους, καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνους, ὅπου εὑρίσκονται διοικήσεις τῶν δήμων, ἢ ἰδιαίτεροι πάρεδροι τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἀλλ' ὅμως πρὸς τὸ παρὸν τὸ ταχυδρομεῖον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τοῦτο.

2. Διὰ τὴν παράδοσιν ταύτην τῶν γραμμάτων θέλουν πληρόνεσθαι ἄνευ ἐναντιότητος εἰς τὸν γραμματοκομιστὴν πέντε λεπτά, ἐὰν ὁ πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπιγράφονται εὑρίσκεται εἰς τὸν τόπον τοῦ ταχυδρομείου· πέντε λεπτὰ δὲ θέλουν πληρόνεσθαι περισσότερον δι' ἑκάστην ὥραν ἀποστάσεως, ὅταν ὁ πρὸς ὃν ἐπιγράφεται κατοικῇ ἐκτὸς τοῦ τόπου.

3. Τὰ γράμματα τῆς ἀλληλογραφίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀργάνων τοῦ Κράτους, τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν πληρόνει τὸ κατὰ τὸ διάταγμα ταχυδρομικὸν δικαίωμα, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθερα καὶ ἀπὸ τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 2 σημειωθὲν δικαίωμα τῆς παραδόσεως.

4. Εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, ὅπου δὲν εὑρίσκονται ταχυδρομικαὶ Ἀρχαί, καὶ οὔτε εἰσήχθη ἀκόμη προσωρινῶς ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 1 σημειωθεῖσα διάταξις τῆς παραδόσεως τῶν γραμμάτων, παραλαμβάνουν τὰ γράμματά των μόνοι ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον οἱ πρὸς οὓς ἀνήκουν.

Καὶ εἰς ἄλλους τόπους εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς λαμβάνοντας γράμμα, νὰ τὰ λαμβάνωσι μόνοι των ἢ καὶ διὰ μέσου ἄλλων ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον· ἀλλὰ πρέπει οὗτοι πάντοτε πρὶν παρέλθῃ ἡ τριμηνία νὰ δηλώσουν εἰς τὴν ταχυδρομικὴν Ἀρχὴν τὸ περὶ τούτου, ἐμποδίζοντες τὴν εἰς τὸ ἑξῆς ἐπίδοσιν τῶν γραμμάτων των διὰ τῶν γραμματοκομιστῶν καὶ λαμβάνοντες τὰ γράμματά των κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς των πάντοτε ὅταν δὲν ἔχωσι θέσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· ἐκτὸς δὲ τούτου πρέπει νὰ τὰ λαμβάνωσιν εἰς τὰς ἄλλας ἡμέρας διὰ τῶν γραμματοκομιστῶν· ἡ ταχυδρομικὴ Ἀρχὴ τότε ἠμπορεῖ μόνον νὰ δώσῃ τὰ γράμματα εἰς τοὺς ζητοῦντας αὐτά, ὅταν ἦναι πληροφορημένη περὶ τῆς ταυτότητος αὐτῶν μὲ τοὺς ἐπιστέλλοντας, ἢ ὅταν αὐτοὶ ἦναι νομίμως παρ' ἐκείνων ἐπιτετραμμένοι τοῦτο. Διὰ μίαν παραγγελμένην θέσιν ταχυδρομείου πληρόνωσιν εἰς τὸ ταχυδρομ. ταμεῖον ἑκάστην τριμηνίαν προλαβόντως δικαίωμα ὀνομαζόμενον τῆς θέσεως, τὸ ὁποῖον θέλει χρησιμεύσει εἰς ἀντιμισθίαν τῶν ὑπηρετῶν τοῦ γραφείου, δηλ. τῶν γραμματοκομιστῶν καὶ τοῦ ὑποδεεστέρου προσωπικοῦ, παρὰ δὲ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν θέλει περᾶσθαι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸν λογαριασμὸν τῶν γραφικῶν ἐξόδων.

5. Οἱ γραμματοκομισταὶ εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ ἔγκαιρον παράδοσιν τῶν γραμμάτων εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται. Δι' ἕκαστον γράμμα ἀπωλεσθὲν ἐξ αἰτίας των ἀποδεδειγμένως, πρέπει νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ ταχυδρομικὸν ταμεῖον πειθαρχικὴν ποινὴν τριῶν δραχμῶν ἐπὶ μηνύσει. Ἡ ἀπόδειξις τῶν ἐγχειρισθησομένων γραμμάτων ἐκ μέρους τῶν γραμματοκομιστῶν καὶ ἡ μεταχείρησις ἐκείνων τῶν γραμμάτων κτλ. τῶν ὁποίων οἱ πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπιγράφονται δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ἁρμοδίου ταχυδρομείου, θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα περὶ τούτου ἰδιαίτερα διατάγματα.

6. Εἰς τὸν διορισμὸν τῶν γραμματοκομιστῶν θέλει γίνει πρὸ παντων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1836· ἀλλ' εἰς τόπους, ὅπου δὲν εὑρίσκεται ταχυδρομεῖον, καὶ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία δὲν εἶναι τόσον ἐκτεταμμένη, θέλει ἀνατεθῇ ἡ φροντὶς περὶ τῆς παραδόσεως τῶν γραμμάτων, εἰς τοὺς διεκπεραιωτὰς τῶν ταχυδρομείων κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Μόνον κατ' ἐξαίρεσιν καὶ ὅπου τὰ εἰσοδήματα ἀπὸ τὴν παράδοσιν τῶν γραμμάτων καὶ τὸ τῆς θέσεως δικαίωμα δὲν ἐξαρκοῦν, δύναται νὰ προταθῇ καὶ νὰ περασθῇ εἰς τὸν λογαριασμὸν σταθερὸς μισθὸς διὰ τοὺς ὑπηρέτας τοῦ γραφείου δηλ. τοὺς γραμματοκομιστὰς εἰς τὰ βασιλικὰ Ταχυδρομεῖα.

7. Εἰς τοὺς ἐπίτηδες διωρισμένους γραμματοκομιστὰς συγχωρεῖται νὰ φέρωσι στολὴν ἀπὸ κυανοῦν ροῦχον μὲ κομβία ἀπὸ λευκὸν μέταλλον, μὲ τὸ ταχυδρομικὸν κέρας καὶ πλάκα ἀπὸ λευκὸν μέταλλον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ στήθους, ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλουν εἶσθαι εἰς ἀνάγλυφον τὰ Βασιλικὰ παράσημα, καὶ ἡ ἐπιγραφὴ Βασιλικὸς γραμματοκομιστής, εἰργασμένα. Τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους πλάκα ὅμως θέλουν φέρει πάντοτε, ὅταν ἐκτελοῦσι χρέη τῆς ὑπηρεσίας.

8. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Θέλει δὲ ἔμβει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμ.) 1836.

484. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ κανονίσωμεν ἀνηκόντως τὴν λογιστικότητα καὶ εὐθύνην τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα·

1. Αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ, ὅσαι μένουν ἓξ μῆνας εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον χωρὶς νὰ ζητηθῶσι, θέλουν ἐπισήμως καίεσθαι. Θέλει δὲ διαγράφεσθαι τὸ ποσὸν τοῦ ἀπληρώτου δικαιώματος ἀπὸ τὸ κατάστιχον τῶν ἐσόδων· ἐξαιροῦνται τούτων αἱ μένουσαι ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ, ὅσαι ἐρχόμεναι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν, πρέπει νὰ ἐπιστρέφωνται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, συμφώνως μὲ τὰς ἐνυπαρχούσας περὶ τούτου συνθήκας μὲ τὰ ξένα Κράτη, εἴτε ὅσαι συνάζονται ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας Πρεσβείας, ἢ Προξενεῖα τῶν ἔξω Ἐπικρατειῶν.

2. Ἐπομένως αἱ ἐξωτερικαὶ ταχυδρομικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν ἐκθέτει ἕνα ὁλόκληρον μῆνα τὰς μὴ διανεμομένας ἰδιωτικὰς ἐπιστολὰς ἐντὸς τοῦ κιγκλιδωτοῦ κιβωτίου πρὸς ὄψιν τοῦ κοινοῦ. Μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλουν διευθύνει αὐτὰς τὰς ἐπιστολὰς πρὸς τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων, διὰ νὰ διαγράφωνται αἱ καταλογιζόμεναι ποσότητες τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 1.

3. Αὗται αἱ πρὸς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων ςελλόμεναι ἐπιστολαὶ θέλουν ἐκτίθεσθαι μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διαλαμβανόμενον τρόπον πρὸς ὄψιν τοῦ κοινοῦ· καὶ ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἤθελαν ζητηθῆ ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα ἄτομα, θέλουν καίεσθαι.

4. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 παραγγελλομένη ἐξαφάνισις θέλει ἐκτελεῖται καθέκαστον ἔτος κατὰ τὸν Ἰανουάριον καὶ Ἰούλιον μῆνα. Ἐπὶ τούτῳ οἱ ἀδιανέμητοι ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ θέλουν παραδίδεσθαι παρὰ τῆς Γεν. διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν βιβλίων τοῦ Ταχυδρομείου, τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰ καθυστεροῦντα ταχυδρομικὰ τέλη, καὶ ἐνώπιον τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ἀνοίγεσθαι δημοσίᾳ, καὶ καίεσθαι εἰς προσδιωρισμένην ἡμέραν, χωρὶς νὰ ἀναγινώσκωνται. Ἡ παράδοσις πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ παρευρισκομένου ὑπαλλήλου.

5. Ὅταν εὑρίσκωνται εἰς τὰς ἀνοιγομένας ἐπιστολὰς ἔγγραφα καὶ ἀντικείμενα παραστατικὰ ἀξιῶν, πρέπει νὰ καταχωρῶνται εἰς ἰδιαίτερον πρωτόκολλον, καὶ νὰ ἐπιςρέφωνται ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως, διὰ τοῦ Ταχυδρομείου εἰς τὸν διευθύνοντα αὐτὰς, ὅςτις θέλει πληρόνει τὰ ἔξοδα καὶ τὰ χρεωστούμενα ταχυδρομικὰ δικαιώματα.

6. Ἀνίσως ὅμως δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὴ ἡ ἀποστολὴ αὕτη, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἦναι ἀρκετὰ γνωστὸς ὁ διευθύνων, ἢ δι' ἄλλας αἰτίας, τότε τὰ παραστατικὰ ἀξιῶν ἀντικείμενα πρέπει νὰ καταχωρῶνται δημοσίᾳ, ὡς ληφθέντα, καὶ μετ' ἀνωφελῆ παρέλευσιν δύο ἐτῶν θέλουν διαγράφεσθαι παρὰ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 διαλαμβανομένης ἐπιτροπῆς, ἢ ὅταν παριστάνουν μετρητὰ, καὶ ἐπομένως ἠμποροῦν νὰ συναλλαχθῶσιν μὲ τοιαῦτα, θέλουν ἐγγράφεσθαι ὡς ἔσοδα πρὸς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμ.) 1836.

485. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, θέλοντες νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς ἰδιοκτήμονας ὑπηκόους ἡμῶν πλείονας περὶ τὸ ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείζεσθαι εὐχερείας, καθιστῶντες ἀσφαλεστέραν τὴν διάγνωσιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἑκάστου διὰ τῆς εἰς δημόσια βιβλία ἐγγραφῆς, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅλα τὰ ἀκίνητα κτήματα ἰδιωτῶν, δήμων, φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ἐκκλησιῶν, μοναστηρίων καὶ σωματείων, ἐξαιρουμένων ὅλων τῶν ἐθνικῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ὑπὸ μίσθωσιν ὄντων, θέλουν ἐγγραφῆ εἰς ἐπίτηδες βιβλία, λεγόμενα κτηματολόγια.

2. Τὰ βιβλία ταῦτα θέλουν, πρὶν ἡ ἐγγραφῇ τι εἰς αὐτὰ, ἀριθμεῖσθαι καὶ μονογραφεῖσθαι παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου πρωτοδικείου, καὶ θέλουν συντάττεσθαι καὶ κρατεῖσθαι παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν.

3. Ἕκαστος δῆμος θέλει ἔχει ἰδιαίτερον κτηματολόγιον, διῃρημένον εἰς τόσα μέρη, ὅσα εἶναι τὰ χωρία, ἐξ ὧν σύγκειται· ἡ δὲ σύνταξις θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸ δοθησόμενον σχέδιον, ἀφιερουμένης μιᾶς, ἢ, χρείας καλούσης, καὶ περισσοτέρων σελίδων τοῦ κτηματολογίου εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήμονα ἀκινήτων κτημάτων δημότην. Τὸ δὲ σχῆμα, καὶ οἱ περὶ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἰδιαίτεροι κανόνες θέλουν προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

4. Αἱ ἐγγραφαὶ θέλουν γίνεσθαι εἰς ὄνομα τοῦ δικαιώματι ἰδιοκτησίας κατέχοντος, καὶ θέλουν περιέχει·

1. Τὸ εἶδος τοῦ κτήματος, ἂν δηλ. εἶναι ἀγρὸς, οἰκία κ. τ. λ.
2. Τὴν ὀνομασίαν τοῦ κτήματος, ἂν ἔχῃ·
3. τὴν θέσιν·
4. τὰ ὅρια·
5. Τὴν ἔκτασιν, ἢ τὸ μέγεθος ὡσέγγιστα·
6. Τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἐὰν τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας περιέχῃ καὶ ἄλλας πληροφορίας, ὁποῖαι, παραδείγματος χάριν, αἱ ἐνιαύσιοι ἀπαιτήσεις, οἱ τό-

και, ὁ ἀντὶ δανείου φόρος εἰς τὰ κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον διανεμηθέντα κτήματα, αἱ δουλεῖαι, ἡ ποιότης τοῦ τόπου, ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς, τὸ κατὰ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν μέγεθος, καὶ ἡ ὡς ἐκ τῆς εὐκαρπίας τῆς γῆς προσδιορισθεῖσα κλάσις τῆς ποιότητος, δηλαδὴ τῆς ἀξίας τῆς γῆς, θέλουν προστίθεσθαι καὶ ταῦτα εἰς ἑκάστην ἐγγραφήν· κυροῦνται δὲ διὰ τῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου ὑπογραφῆς.

5. Ἡ πρώτη σύνταξις τῶν κτηματολογίων θέλει ἀνατεθῆ εἰς ἀνθρώπους διορισθησομένους ἐπίτηδες· οὗτοι δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐξαιρουμένων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν δημάρχων· θέλει δὲ ἐνεργηθῆ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον·

6. Πᾶς δήμαρχος θέλει προσκαλέσει, διὰ κηρυγμάτων καὶ δημοσίων δηλοποιήσεων, δημοσιευμένων κατὰ τὴν ἐπιχώριον συνήθειαν, ὅλους τοὺς δημότας νὰ παραδόσωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐντὸς ῥητῶν προθεσμιῶν, τὰς ὁποίας θέλει προσδιορίσει ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία χωριστὰς σημειώσεις τῶν ἀκινήτων κτημάτων των, περιεχούσας τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 4 ὁρισθέντα προσόντα.

Ὁμοῦ μὲ τὰς σημειώσεις ταύτας θέλει παραδίδει ἕκαστος εἰς τὸν Δήμαρχον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς καὶ τὰ τῆς ἰδιοκτησίας ἔγγραφα, ἤ, ἂν δὲν ἔχῃ ἔγγραφα ἰδιοκτησίας, μαρτυρίαν δύο τοὐλάχιστον μαρτύρων, γινωσκόντων τὰ περὶ τῆς προκειμένης ἰδιοκτησίας.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος εἰρηνοδίκου, ἀφοῦ πρῶτον ὁρκισθῶσιν· αἱ δὲ ἐξομολογήσεις των λαμβάνονται εἰς πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει συναφθῆ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ εἰς τὴν σημείωσιν τῶν κτημάτων, ἐπέχον τόπον ἐγγράφου ἰδιοκτησίας διὰ τὸν κτηματογράφον.

7. Ὁ δήμαρχος παραλαμβάνων τὰς σημειώσεις ταύτας, σημειοῖ ἐφ' ἑκάστης τὸν προσήκοντα αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν παρεδόθη, καὶ ὑπογράφει τὸ σημείωμα τοῦτο, καὶ παραδίδει ταῦτα πάντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν κτηματογράφον κατὰ τὴν ἐν τῷ δήμῳ ἐμφάνισίν του.

8. Ὁ κτηματογράφος, παραλαβὼν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἔγγραφα, προσκαλεῖ βαθμηδὸν διὰ τοῦ Δημάρχου τοὺς ἀνήκοντας ἰδιοκτήτας νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου, διὰ νὰ συνεπισκεφθοῦν μετ' αὐτοῦ τὰ εἰς τὰς σημειώσεις των περιγεγραμμένα κτήματα.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ κτηματογράφος κάμνει ἐπὶ τόπου τινὸς περιγραφὴν ἑκάστου κτήματος, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ὁρισθέντα, ἐπικυρῶν τὰς δοθείσας παρὰ τῶν ἰδιοκτημόνων σημειώσεις, ἂν τὰς εὕρῃ καθ' ὅλα ὀρθάς, ἢ συντάττων νέας ὄπισθεν τούτων, ἂν τὰς εὕρῃ ὁπωσδήποτε ἐσφαλμένας. Ἡ ἐπικύρωσις γίνεται, ὑπογραφομένης τῆς ὁριστικῆς σημειώσεως παρὰ τοῦ κτηματογράφου, καὶ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήμονος, ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἂν ἦναι παρών.

9. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἐπίτηδες ἐπιτρόπους, οἵτινες συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον γενομένας ἐπισκέψεις, διὰ νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ δημόσια συμφέροντα, κάμνοντες τὰς ἀναγκαίας ἐνστάσεις, ὥστε νὰ μὴ ἐγγράφωνται δημόσια κτήματα, ὡς ἰδιωτικά.

Αἱ ἐνστάσεις αὗται σημειοῦνται εἰς τὴν ὁριστικὴν σημείωσιν τοῦ κτήματος, ἥτις προσυπογράφεται τότε καὶ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, προϋποτιθεμένου ὅτι, ὁ ἀντιποιούμενος τὴν ἰδιοκτησίαν πράγματος διαφιλονεικουμένου παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, εὑρίσκεται ἐν καιρῷ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὴν πραγματικὴν κατοχὴν αὐτοῦ· τούτου δὲ μὴ ὄντος, ἡ ἐγγραφὴ δύναται μόνον νὰ γενῇ μετὰ τὴν τελειωτικὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου.

10. Ὁ κτηματογράφος, ἀφοῦ ἐπιδιορθώσῃ καὶ ἐπικυρώσῃ κατὰ τὸν ἀνωτέρω διαγραφέντα τρόπον τὰς σημειώσεις ὅλων τῶν ἐν τῷ δήμῳ κτημάτων, ἀντιγράφει αὐτὰς ἐπιμελῶς εἰς τὸ κτηματολόγιον, ὑπογράφων αὐτὸ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης σημειώσεως.

11. Ἐὰν δύο, ἢ καὶ πλείονες παρέδωκαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 6, σημειώσεις περὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, ἀντιποιούμενοι τοῦτο, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι εἶναι δικαιώματι ἰδιοκτησίας διακάτοχοι, ἡ ἐγγραφὴ ἀποβάλλεται, μεχρισότου ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφασίσῃ προσωρινῶς περὶ τῆς διακατοχῆς.

Ἐὰν ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀμφισβητουμένου κτήματος δὲν γενῇ ἀγωγὴ παρ' οὐδενὸς τῶν ἀμφισβητούντων, ὁ κτηματογράφος ἐνεργεῖ τὴν ἐγγραφὴν εἰς ὄνομα τοῦ πρώτου δόσαντος τὴν σημείωσιν, ἐὰν οὗτος κάμῃ περὶ τούτου αἴτησιν, ἔχουσαν ἐπισυνημμένην τὴν προσήκουσαν ἀπόδειξιν.

12. Τὸ κτηματολόγιον ἀπαρτισθὲν κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις δύο ἄρθροις ὡρισμένα, παραδίδεται εἰς τὸν Δήμαρχον μετὰ τῶν σημειώσεων· καὶ αὗται μὲν φυλάττονται ἐπιμελῶς εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον τοῦ δήμου, ἐκεῖνο δὲ ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν πάντων, καὶ μένει ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἑνὸς τῶν γραμματέων τοῦ Δημάρχου ἐκτεθειμένον, διὰ μὲν τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐπὶ ἕνα ἐνιαυτόν, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐπὶ ἕνα καὶ ἥμισυ, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παρακαταθέσεως.

13. Ἡ παρακατάθεσις βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ παραλαμβάνοντος αὐτὸ Δημάρχου, καὶ δημοσιεύεται διὰ προγραμμάτων, κηρυττομένων καὶ τοιχοκολλωμένων εἰς ὅλα τοῦ δήμου τὰ χω-

ρία καὶ καταχωριζομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν, ἢ εἰς ἄλλην τινὰ Ἑλληνικὴν Ἐφημερίδα, προσδιοριζομένην παρὰ τοῦ Δημάρχου.

14. Πᾶς, ὅστις νομίζει, ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰ προσβάλῃ ἐγγραφήν τινα, χρεωστεῖ ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 προθεσμιῶν, καὶ κατὰ τὰς ἐκεῖ τεθειμένας διακρίσεις νὰ εἰσαγάγῃ τὴν δίκην εἰς τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον, καὶ συγχρόνως νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὸν φυλάττοντα τὸ κτηματολόγιον Δήμαρχον· ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν δὲν εἶναι ἐλεύθερον οὔτε τὸ δημόσιον. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, αἱ ἐγγραφαὶ, αἱ μὴ δικαστικῶς προσβληθεῖσαι, λαμβάνουσι κῦρος δημόσιον.

15. Ὁ φύλαξ τοῦ κτηματολογίου, λαμβάνων τὴν περὶ ἀγωγῆς τινος ἀγγελίαν, κάμνει τὴν προσήκουσαν σημείωσιν ἀπέναντι τῆς διὰ τῆς ἀγωγῆς ταύτης προσβληθείσης ἐγγραφῆς, καὶ ἐνεργεῖ ἐν καιρῷ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ἐκδοθείσης ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως τὴν ὁριστικὴν ἐγγραφήν.

Ἐὰν ἐν τῷ κτηματολογίῳ δὲν γένῃ μνεία τῆς ἐναντίον ἐγγραφῆς τινος διευθυνθείσης ἀγωγῆς, κατὰ τὸ ἄρθρ. 14, δὲν δύναται μετὰ παρέλευσιν τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 12, προσδιορισθείσης προθεσμίας νὰ γένῃ ἀγωγὴ ἐναντίον ἑνὸς τρίτου, ὅστις, καλῇ πίστει, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀμοιβαίας συμβάσεως ἀπέκτησε πραγματικὰ δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων· ὁ δὲ παρουσιάσας ἀγωγὴν ἔχει δικαίωμα προσωπικὸν κατ' ἐκείνου, ὅστις παρανόμως ἐνέγραψε τὸ κτῆμα ἐπὶ ἰδίῳ ὀνόματι, ἢ κατὰ τοῦ κτηματογράφου, τοῦ μὴ καταχωρήσαντος ἐγκαίρως τὴν κοινοποιηθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἀγωγήν.

16. Πᾶν κτηματολόγιον, ἀφοῦ λάβῃ κῦρος δημόσιον διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὡρισμένου χρόνου τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ, ἀποστέλλεται μετὰ τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὁ δῆμος ὑπάγεται. Διπλοῦν δὲ τούτου, συνταχθὲν κατὰ τὰς δοθησομένας ἰδίας διαταξεις, παρακατατίθεται εἰς τὸ προσῆκον δημαρχεῖον.

17. Ἀφ' ἧς ὥρας λάβωσι κῦρος τὰ κτηματολόγια, πᾶσα μεταβολὴ περὶ τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν δὲν θέλει ἔχει κῦρος, ἐνόσῳ δὲν ἐγγραφῇ εἰς τὸ κτηματολόγιον.

Η ἐγγραφὴ αὕτη ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμου ἐγγράφου, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν ὑπὸ δικαστηρίου κεκυρωμένων ἰδιογράφων διαθηκῶν, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ὡσαύτως, ὡς τίτλος ἀποχρῶν πρὸς ἐγγραφήν.

Ο τρόπος, καθ' ὃν θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς τὰ κτηματολόγια αἱ ἐξ ἀδιαθέτων κληρονομιῶν προερχόμεναι περὶ τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν μεταβολαὶ, θέλει κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

18. Ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐγγράφων εἰς τὸ κτηματολόγιον τὰς γενομένας μεταβολὰς ἰδιοκτησίας, ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ προσαχθέντος νομίμου τίτλου σημείωσιν περὶ τῆς γενομένης ἐγγραφῆς· ἡ σημείωσις αὕτη, ἥτις συνίσταται εἰς τὰς λέξεις, ἐνεγράφη εἰς τὸ κτηματολόγιον, πρέπει νὰ φέρῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ φύλλου τῆς ἐγγραφῆς, νὰ ἦναι χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου, καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ σφραγίδα. Ἐπὶ τῶν περὶ μεταβολῆς ἀκινήτου τινὸς ἰδιοκτησίας ἐγγράφων δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, ἐνόσῳ ἡ μεταβολὴ αὕτη δὲν ἐγγραφῇ εἰς τὰ κτηματολόγια.

19. Αἱ ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς πρώτης συντάξεως καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12, ἐκθέσεως τῶν κτηματολογίων γενόμεναι περὶ τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν μεταβολαὶ δὲν θέλουν ἐγγραφῆ εἰς τὰ κτηματολόγια, εἰμὴ, ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ τῆς ἐκθέσεως προθεσμία· ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δὲν θέλουν ἔχει κῦρος, ἐνόσῳ δὲν ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ κτηματολόγια.

20. Ὅταν, μὴ μεταλλασσομένου τοῦ ἰδιοκτήτου, μεταβληθῇ τὸ εἶδος τοῦ κτήματος, ὡς παραδείγματος χάριν, ἀπὸ ἀγροῦ εἰς ἄμπελον, ἢ ἀπὸ γηπέδου εἰς οἰκίαν κτλ., ὁ Εἰρηνοδίκης σημειοῖ ἀπέναντι τῆς προσηκούσης ἐγγραφῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιοκτήτου, τὴν ἤδη γενομένην μεταβολὴν, ἀφοῦ ἐπισκεφθῇ τὸ κτῆμα αὐτοπροσώπως, δαπάνῃ τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος·

21. Τὰ διπλᾶ τῶν κτηματολογίων, τὰ παρὰ τοῖς οἰκείοις δήμοις φυλαττόμενα, θέλουν παραβάλλεσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους μὲ τὰ παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Εἰρηνοδίκῃ παρακατατεθειμένα, διὰ νὰ ἐγγράφωνται εἰς ἐκεῖνα, αἱ εἰς ταῦτα γενόμεναι κατὰ τὸ ἔτος προσθῆκαι καὶ μεταβολαί.

Αἱ προσθῆκαι καὶ μεταβολαὶ αὗται, ἀντιγραφόμεναι ἀπαραλλάκτως εἰς διπλοῦν, ἑκάστη εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει ἐν τῷ τέλει ἑκάστου ἔτους νὰ φανερώνῃ ἐπισήμως τὰς καταχωρισθείσας μεταβολὰς ἐπὶ τοῦ ὄπισθεν μέρους τοῦ τίτλου τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κτήματος.

22. Πᾶς τις δύναται νὰ παρατηρῇ ἀκωλύτως τὰ κτηματολόγια ἐντε τῷ Δημαρχείῳ καὶ τῷ Εἰρηνοδικείῳ, πληρόνων εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν δέκα λεπτὰ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην· ἀλλ' εἰς μόνον τὸν Εἰρηνοδίκην ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδίδῃ εἰς τὸν αἰτοῦντα ἐπίσημα ἀποσπάσματα αὐτῶν, ἐξαιρουμένου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν διαρκεῖ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 12, εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἔκθεσις, ὅτε ἡ ἔκδοσις ἐπισήμων ἀποσπασμάτων γίνει παρὰ τοῦ Δημάρχου.

23. Τὰ ἔξοδα τῆς πρώτης συντάξεως καὶ ἐξακολουθήσεως τῶν κτηματολογίων καταβάλλονται ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήμονας καὶ τοὺς Δήμους· καὶ οἱ μὲν ἰδιοκτήμονες θέλουν πληρόνει διὰ τὴν περὶ ἑκάστου κτήματος ἐγγραφὴν καὶ ἀντιγραφὴν εἰς τὰ

τὸ πρωτότυπον καὶ τὸ διπλοῦν τοῦ κτηματολογίου, καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 18, ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας ἐπικύρωσιν, μίαν δραχμὴν εἰς τὸν κτηματογράφον· οἱ δὲ δῆμοι θέλουν πληρόνει εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸ δημοτικὸν Ταμεῖον ἀποζημίωσιν, κατὰ τὴν περὶ ἐξόδων ὁδοιπορίας καὶ διαμονῆς διατίμησιν, ἕνεκα τῶν ὁδοιποριῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦνται παρὰ τοῦ ἄρθρου 8· οἱ Δῆμοι θέλουν πληρόνει προσέτι τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὰ κτηματολόγια χαρτίον καὶ τὰ δετικά.

Αἱ παρὰ τῶν ἰδιοκτημόνων, κατὰ τὸ ἄρθ. 8 τοῦ παρόντος νόμου, παραδοτέαι σημειώσεις τῶν κτημάτων αὐτῶν κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν τῶν κτηματολογίων, ὡς καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ κτηματολόγια, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

24. Οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας κατὰ τὴν πρώτην σύνταξιν τῶν κτηματολογίων καλούμενοι μάρτυρες ἀποζημιοῦνται, κατὰ τὰς περὶ ἀποζημιώσεων μαρτύρων κειμένας ἐν γένει διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1835 Διατάγματος. Κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀποζημιοῦνται καὶ οἱ Εἰρηνοδίκαι, ὁσάκις πρὸς ἐγγραφήν τινα ἀπαιτεῖται ἐπίσκεψις τοῦ ἐγγραφομένου κτήματος.

25. Οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας, οἱ ὁποῖοι κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἄρθρ. 6, πρέπει νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν δήμαρχον, διὰ νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ κτηματολόγια, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ χαρτόσημον διὰ τὴν ἀκούσιον ταύτην παρουσίασιν, ὅταν κατάγωνται ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τὴν πρὸ τῶν 15 (27) Σεπτεμβρίου τ. ἔ.

Ὁ σφραγιστὸς χάρτης μολονοτοῦτο πρέπει νὰ προστεθῇ εἰς αὐτοὺς ὑστερώτερα, κατὰ τὸν τρόπον τὸν διαταχθέντα ἐν τοῖς ἄρθρ. 10 καὶ 13, τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τῶν 14 (26) Αὐγούστου τ. ἔ. ἅμα γενῇ χρῆσις τοῦ τίτλου τῆς ἰδιοκτησίας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἢ τοῦ Συμβολαιογράφου, ἢ γενῇ μεταβολή τις εἰς τὴν δι' αὐτοῦ στερεωθεῖσαν ἤδη κτῆσιν, ἢ προστεθῇ βάρος τι νέον εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἰδιοκτησίαν.

Ἑπομένως δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ κτηματολόγιον, οὔτε νὰ καταχωρισθῇ ἐν αὐτῷ μεταβολή τις κτίσεως, πρὶν ἐφοδιασθῶσιν οἱ προειρημένοι τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας μὲ τὸν νόμιμον σφραγιστὸν χάρτην, καὶ πιστοποιηθῇ τοῦτο, ὡς πρέπει, εἰς τὸ κτηματολόγιον.

26. Αἱ Γραμματεῖαι τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, λαμβάνοντος ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ δημοσιευομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρ. (6 Δεκεμβρ.) 1836.

— —

486. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, ὡς ἐξῆ[ς]

1. Εἰς τὴν 1 (13) Φεβρ. 1837 συγκαλεῖ[ται] εἰς τὴν Ἡμετέραν πρωτεύουσαν γενικὸν ἐμπο[ρι]κὸν συνέδριον, κατὰ τὸ Ἡμέτερον ἐμπορι[κὸν] διάταγμα τῶν 22 Μαΐου (3 Ἰουνίου) 1836. [ἄρ]θρον 12, καὶ 13.

2. Τὸ ἐμπορικὸν συνέδριον τοῦτο θέλει συ[νί]σταται ἐκ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν τριῶν ἐ[μ]πορικῶν ἐπιμελητηρίων, δύο ἐμπόρων ἐκ τῆς Ἀ[τ]τικῆς, τεσσάρων ἰδιοκτήτων πλοίων ἀπὸ Ὕδρ[αν,] Σπέτζας, Ἐρετρίαν καὶ Γαλαξύδι, δύο ἐμπόρ[ων] ἀπὸ Αἰτωλίαν καὶ Ἀκαρνανίαν, καὶ δύο ἐμπόρ[ων] ἀπὸ Φωκίδα καὶ Λοκρίδα.

3. Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν ἐμπορι[κῶν] ἐπιμελητηρίων διευθύνεται κατὰ τὸ ἄρθρ[ον] 12 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος, τὰ δὲ λοιπὰ μέ[λ]η θέλουν φανερώσει οἱ διοικηταί, κατὰ τὰς ὁ[δ]ηγίας, ἃς ἔλαβον περὶ τούτου παρὰ τῆς Γραμ[μ]ατείας τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ μάλιστα δι' ἓν μέ[λ]ος θέλουν προτείνει τρία ἄτομα, ἐκ τῶν ὁποίων Ἡμεῖς ἔπειτα θέλομεν ἐκλέξει.

4. Εἰς τὸ γενικὸν ἐμπορικὸν συνέδριον τοῦτ[ο] θέλουν προβληθῇ εἰς συζήτησιν·

α. Νέα τελωνιακὴ διατίμησις ὁμοῦ μὲ σχέδιο[ν] τελωνιακοῦ νόμου·

β. Τὰ γενικὰ μέτρα ὡς πρὸς τὴν ἐκκάθαρσιν

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ[ατεία] παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τ[ὸ] παρὸν διάταγμα.

Ἀθῆναι, τὴν 27 Νοεμβρ. (9 Δεκεμβρ.) 1836.

— —

487. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1836 ἄρθρ. 3 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους τὸ ἐμπόριον, καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν ἄρθρων 6 καὶ 8 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου ἀπὸ 6 (18) Ἰουνίου 1836, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν τριῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς ἕκαστον Δῆμον εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκονται ἐμπορευόμενοι, θέλουν προσδιορισθῇ κατὰ τὴν σημαντικότητα τοῦ δήμου 3 ἢ 6 ἔμποροι δι' ἐλευθέρας ἐκλογῆς, οἱ ὁποῖοι συμφώνως μὲ τὸν Διοικητὴν καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον θέλουν καταγράψει ἐπὶ κοινῇ συνεδριάσει εἰς πέντε φορολογικὰς κλάσεις ὅλους τοὺς φορολογουμένους ἐμπόρους τοῦ δήμου, κατὰ τὴν σημαντικότητα τῆς ἀτομικῆς ἑκάστου βιομηχανίας (ἡ ὁποία προκύπτει ἐκ τῶν εἰσαγομένων πραγματειῶν, ἐκ τῆς ἀναχειρίσεως τῶν χρηματικῶν περιουσίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ μετερχομένου ἐμπορίου, καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ἢ καὶ τυχὸν καὶ ἀπὸ

διαιτέρας ἄλλας ἐπιχειρήσεις ἐντός τοῦ τρέχοντος φορολογικοῦ ἔτους προκύπτοντος φορολογητέου κέρδους)· ἐνταῦθα παρατηρεῖται ῥητῶς, ὅτι διὰ τῆς διαιρέσεως ταύτης εἰς κλάσεις δὲν μεταβάλλεται τίποτε ἀπὸ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος νόμου ἐξασφαλισθεῖσαν ἤδη ἐλευθέραν βιομηχανίαν.

2. Ὡς προς τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐμπορίου θέλουν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν αἱ ἐφεξῆς περιστάσεις·

α. Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι περιωρισμέναι μόνον εἰς τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν·

β. Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκτείνουσι τὴν κατανάλωσιν καὶ εἰς τα πέριξ κείμενα μέρη·

γ. Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι ἐκτείνονται καὶ εἰς μακρυνότερα μέρη ἐντὸς τοῦ κράτους·

δ. Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις διὰ τῶν ὁποίων διενεργεῖται τὸ ἐμπόριον καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτος τοῦ κράτους·

ε. Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις διὰ τῶν ὁποίων διενεργοῦνται ἐμπορικαὶ καὶ συναλλαγματικαὶ ὑποθέσεις τόσον διὰ τὰ ἐντός, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἢ ταὐτοχρόνως καὶ διὰ τὰ δύο μέρη χονδρικῶς.

3. Τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τοῦ φόρου (ἑπομένως ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ τῆς κατωτατης κλάσεως) δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγώτερος τῶν 15 Δραχ.

4. Περὶ τῆς διαιρέσεως ταύτης εἰς κλάσεις, ἡ ὁποία θέλει γίνει ταὐτοχρόνως καὶ διὰ το 1837, πρέπει νὰ συνταχθῇ πρωτόκολλον ὑπογραφησόμενον παρὰ πάντων τῶν παρόντων, καὶ θέλει ἐκδοθῇ διπλοῦν, δηλαδὴ ἓν διὰ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, καὶ ἄλλο διὰ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον.

5. Ἐὰν εἰς δῆμόν τινα, διὰ το ἀσήμαντον τῶν ἐν αὐτῷ ἐμπορευομένων δὲν δύναται νὰ γείνῃ ἡ εἰς κλάσεις διαίρεσις τῶν ἐμπόρων κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 1 διορισθέντα τρόπον, δύνανται οἱ αὐτόθι ἐνοικοῦντες ἔμποροι νὰ περασθῶσι μὲ τὴν συναίνεσίν των κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὸν πλησιέστερον δῆμον σχηματισθείσης κλάσεως εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον.

6. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τούτου τῆς εἰς κλάσεις διαιρέσεως θέλουν σχηματισθῇ οἱ εἰς τον νόμον τῆς 6 (18) Ἰουλίου 1836 διαταχθέντες ἀτομικοὶ φορολογικοὶ κατάλογοι καὶ θέλουν ἐξετασθῇ. Τόσον ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ὡς καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ (Ἄρθρ. 8 - 13 τοῦ νόμου περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων) θέλουν θεωρήσει τὰ ἐκ τῶν κλάσεων προσδιορισθέντα φορολογικὰ ποσὰ ὡς βάσιν, ἀλλ' ὅμως τοιουτοτρόπως, ὥστε οὔτε εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων, οὔτε εἰς τὰς γενομένας ἐναντίον τούτου ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων νὰ μὴ ἀποκλείωνται τοῦ εἰς τὸ ἄρθρον 3 σημειωθέντος ἐλαχίστου ὅρου. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος εἶναι ὑπόχρεος ἑκάστοτε, ὅταν ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, νὰ κάμνῃ ἔνστασιν.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἤδη νὰ διενεργηθῇ διὰ τὸ ἔτος 1836.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 (9 Δεκεμβρ.) 1836.

——

488. ΟΘΩΝ κτλ.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς Σύρας, περὶ τῆς σημειουμένης ὑποθέσεως, ἐκδίδομεν τὴν ἑξῆς ἀπόφασιν·

1. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 ἀριθ. 7 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν τελωνικῶν ταμείων, τὰ περὶ τῶν τελωνικῶν δικαιωμάτων, ὡς ἐμμέσων φόρων, εἶναι ἐλεύθερα σημάνσεως, διὰ τοῦτο μήτε εἰς τὸ ἑξῆς δὲν ἐμποροῦν νὰ ὑπόκεινται εἰς αὐτήν, καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνας τὰς περιστάσεις, ὅτε κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν διάταξιν τὰ τελωνικὰ δικαιώματα χρεοῦνται ἐπὶ ἐγγυήσει, καὶ ἑπομένως πληρόνονται ὑστερώτερα.

2. Αἱ ἐγγυήσεις αὐταὶ χρησιμεύουν διὰ βραχείας προθεσμίας, καὶ μόνον δι' ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου καὶ χάριν τῆς τάξεως τοῦ λογιστικοῦ, ἔχουσαι ἀντικείμενον τὸν ἀπ' εὐθείας φόρον, καὶ ἑπομένως μὴ ἐμφανίζουσαι ἀξίαν τινα, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ διαληφθέντος χωρίου τοῦ νόμου, καὶ διὰ τοῦτο ὑπόκειται ὄχι εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ προσδιωρισμένον χαρτόσημον τῆς κλάσεως τῶν 50 λεπτῶν, κατὰ τὸ ἄρθ. 23. ἀριθ. 5. τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

3. Ἅμα πληρωθῶσιν ἀνελλειπῶς τὰ τελωνικὰ δικαιώματα εἰς τὸ τελωνικὸν ταμεῖον, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦτο δεδομένη ἡ ἐγγύησις, τότε ἐγχειρίζεται αὕτη χωρὶς τινος αἰτιολογίας ἐν πρωτοτύπῳ, ἀμέσως μὲν εἰς τὸν ἐκδότην αὐτῆς, ἐμμέσως δὲ εἰς τοὺς συντρόφους, ἢ ἐπιτρόπους του.

Ἐπὶ τούτοις θέλουν ἐνεργηθῆ τὰ περαιτέρω, δημοσιευομένης εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ τῆς παρούσης διατάξεως ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρ. (9 Δεκεμβρ.) 1836.

——

489. ΟΘΩΝ κτλ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἀφορῶντος τὸν σχηματισμον ἀδελφάτων διὰ τὴν διοίκησιν τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ἀποφασίζομεν·

1. Τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, καθὼς νοσοκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα, νοθοτροφεῖα κλπ. θέλουν διοικεῖσθαι εἰς τὸ ἑξῆς ἀπὸ ἀδελφάτα, συγκείμενα ἀπὸ τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ταῦτα εὑρίσκονται, καὶ ἀπὸ δύο ἢ τέσσαρας δημότας.

2. Τοὺς τελευταίους τούτους ἐκλέγουν τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἀπὸ δημότας ἐκτὸς τοῦ δήμου των πάντοτε ἐπὶ τρία ἔτη, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων εἰμποροῦν νὰ ἐκλεχθοῦν τὰ ἴδια πάλιν ἄτομα.

3. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς περισσοτέρους δήμους, τότε οἱ ὑποψήφιοι ἐκλέγονται ἀπὸ ὅλους, πλὴν ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀδελφάτου ἀνήκει εἰς τὸν δήμαρχον ἐκείνου τοῦ δήμου τοῦ ἔχοντος τὸ μεγαλήτερον μέρος τῆς περιουσίας εἰς τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα. Τὴν δὲ ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του προσδιορίζει ὁ Διοικητής.

4. Ἐὰν διὰ τὸ ἀπροσδιόριστον τῆς περιουσίας ἀπορῆται, τίς ἐκ τῶν δήμων ἔχει τὸ περισσότερον δικαίωμα εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος, τότε ὁ διοικητὴς προσδιορίζει τὸν δήμαρχον ὅστις ἔχει ν' ἀναδεχθῇ τοῦ ἀδελφάτου τὴν διεύθυνσιν.

5. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀδελφάτου εὑρίσκηται ἰατρὸς, θέλει εἶσθαι μέλος αὐτοῦ, εἰδὲ εὑρίσκονται περισσοὶ, ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

6. Τὸ ἀδελφάτον ἔχει τὴν ἄμεσον διοίκησιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ 116 ἄρθρου τοῦ περὶ δήμων νόμου.

7. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἑκάστου ἔτους, καὶ πρὶν συνταχθῇ ὁ γενικὸς δημοτικὸς προϋπολογισμὸς, τὸ ἀδελφάτον χρεωστεῖ νὰ συντάξῃ προϋπολογισμὸν τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος. Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον καθυποβάλλει εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ τὸν συζητεῖ, καὶ ἀφοῦ τὸν ἐγκρίνῃ, τὸν συμπεριλαμβάνει εἰς τὸν γενικὸν μὲν προϋπολογισμὸν, ἀλλ' εἰς ἰδιαίτερον κεφάλαιον.

8. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς δύο, ἢ περισσοτέρους δήμους, ὁ προϋπολογισμὸς συζητεῖται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ προέχοντος δήμου, καὶ μετὰ τοῦτο πέμπεται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου εἰς τὴν διοίκησιν τῶν λοιπῶν δήμων, διὰ νὰ ἐγκριθῇ ὡσαύτως· τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν ἄλλων δήμων θέλει ζητήσει περὶ τούτου γνώμην τοῦ ἀπὸ τὸ μέσον αὐτῶν ἐκλεχθέντος μέλους τοῦ ἀδελφάτου· ὅταν οἱ δῆμοι δὲν συμφωνήσουν κατὰ τοῦτο, τότε ν' ἀποφασίζῃ ὁ διοικητὴς τὰς τυχὸν διαφορὰς, συγχρόνως μὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

9. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ παρὰ τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς, ὁ ἀνήκων δήμαρχος ἐκδίδει τὰ ἐντάλματα περὶ τῆς δαπάνης τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἀφοῦ πρῶτον συναποφασίσουν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ γίνῃ πρᾶξις ἔγγραφος εἰς τὸ βιβλίον τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς.

10. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς περισσοτέρους δήμους, τὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται πρὸς τοὺς εἰσπράκτορας τῶν μετεχόντων δήμων, ἀναλόγως τῆς μερίδος ἑκάστου.

11. Πᾶσα δαπάνη γενομένη χωρὶς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀδελφάτου εἶναι εἰς βάρος οὗ τινος ἐτάξεν, ἢ ἔκαμεν αὐτήν.

12. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἔχῃ ἀκίνητον περιουσίαν ἐκτεταμένην, ἐκτελεῖται τὸ ἄρθ. 115 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

13. Ἐὰν ἡ περιουσία του εἶναι μικρὰ, ἀρκεῖ εἷς ἐπιστάτης, ὅστις διορίζεται ἀπὸ τὸ ἀδελφάτον κατ' ἔγκρισιν τοῦ Διοικητοῦ, καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγάς του.

14. Αἱ δωρεαὶ ὅσαι γίνονται εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, εἴτε αὐτομάτως, εἴτε διὰ προσκλήσεων ἐντὸς τοῦ λογιστικοῦ ἔτους, ἐγγράφονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀδελφάτου καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὰ μέλη. Μετὰ ταῦτα παραδίδονται εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ὅστις πιστώνει εἰς τὰ βιβλία του τὸ κατάστημα.

15. Τὸ ἀδελφάτον δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρισθῇ τὰς δωρεὰς, ἢ συνεισφορὰς ταύτας χωρὶς ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ χωρὶς νὰ καθυποβάλλῃ προϋπολογισμὸν, πρέπει δὲ νὰ ἐκτελῆται πάντοτε ὁ προσδιορισμὸς τοῦ διδόντος μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν κατὰ τὴν δύναμιν τῆς δωρεᾶς.

16. Ἂν ἡ δαπάνη δὲν ἦναι κατεπείγουσα καὶ ἐγγίζῃ τὸ ἑπόμενον ἔτος, δὲν γίνεται ἰδιαίτερος ὑπολογισμὸς διὰ τὰ δωρήματα, ἀλλὰ προστίθονται ταῦτα εἰς τὸν καθολικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ νέου ἔτους ἐν τῇ θέσει περὶ ἀγαθοεργίας.

17. Οἱ ἄνωθεν ὁρισμοὶ ὡς πρὸς τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ τὴν διαχείρησιν τῆς περιουσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τεχνοσυμβούλια, καὶ εἰς τὰς τοπικὰς ἐφορίας τῶν σχολείων, διατηρουμένων ἀκριβῶς τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τοῦ κύκλου τῆς ἐνεργείας τῶν διδαχθέντων ἐν τοῖς ἄρθ. 114 καὶ 116.

18. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήτεως· ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου 1836.

— —

490. ΟΘΩΝ κτλ.

Θεωροῦντες τὴν ἀναγκην τῆς ἐν καλῇ καταστάσει διατηρήσεως τῶν διὰ τοσούτων δημοσίων δαπανῶν κατεσκευασθεισῶν ὁδῶν ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀπὸ Ναύπλιον εἰς Ἄργος, ὁμοίως καὶ τῶν λοιπῶν τῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου, καὶ θέλοντες νὰ λάβωμεν πρόνοιαν, ὥστε αἱ μὲν ἀποκατασταθεῖσαι συγκοινωνίαι νὰ μὴν διακόπτωνται, τὸ δὲ κράτος νὰ ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὰ περιττὰ ἔξοδα τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν ὁδῶν·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ ἄμεσος ἐπιτήρησις τῶν δημοσίων ὁδῶν ἀποτίθεται πρὸς τὸ παρὸν μὲν εἰς δύο, ἀκολούθως δὲ καί, κατὰ τὴν ἀνάγκην, εἰς περισσοτέρους ἐπιστάτας, ἐκλεγομένους μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν πρώην ἐλαφρῶν στρατευμάτων, καὶ ὑπαγομένους εἰς τοὺς ἁρμοδίους νομομηχανικούς. Εἰδικαὶ δὲ ὁδηγίαι θέλουν προσδιορίσει τὰ χρέη τῶν ἐπιστατῶν, τούτων.

2. Ἔχουσι δὲ ὑπὸ τὰς διαταγάς των ὁδοφύλακας τόσον διὰ νὰ ἐπιμελῶνται τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν, ὅσον καὶ τὴν προφύλαξίν των ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην βλάβην.

Εἰς ἑκάστην δὲ ἀπὸ τὰς κατασκευασθείσας δύο ὁδοὺς θέλουν διορισθῇ δύο ἐπιστάται.

3. Τόσον οἱ ἐπιστάται ὅσον καὶ οἱ ὁδοφύλακες χαίρουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα δίδουν οἱ νόμοι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοσίου ἀσφαλείας.

Οἱ ἐπιστάται ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὁπλοφορῶσιν, οἱ δὲ ὁδοφύλακες φέρουσιν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος πέταλον ἐπιγεγραμμένον «Βασιλικὸς ὁδοφύλαξ.»

4. Αἱ ὁδοὶ πρὸς τούτοις εὑρίσκονται καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν καὶ νὰ καταμηνύουν τοὺς παραβάτας εἰς τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχήν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ὁποίας ἤθελε προξενηθῇ βλάβη τις εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ εἰς τὰ παρ' αὐταῖς μνημεῖα· χρεωστοῦν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἰδιῶται νὰ καταμηνύουν τὰ τοιαῦτα πταίσματα.

Ἡ κράτησις γίνεται τότε, ὅταν ὁ πταίστης δὲν ἦναι γνωστὸς ἢ εἶναι μὲν γνωστός, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀποκαταστημένος, εἰς τὸν δῆμον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ βλάβη· καὶ οἱ κρατηθέντες φέρονται εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰρηνοδίκην· εἰς δὲ τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν καταμηνύουσι μόνον τὸν τρόπον τῆς παραβάσεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ παραβάτου.

5. ά. Τὰ παραπάτια εἶναι προσδιωρισμένα διὰ τοὺς πεζούς, τὸ δὲ μέσον τῶν μεγάλων ὁδῶν διὰ τὴν διάβασιν τῶν ζώων καὶ τῶν ἁμαξῶν. Ἑπομένως ἀπαγορεύεται τὸ νὰ πηγαίνῃ ἔφιππος, μὲ ἁμάξας καὶ μὲ χειραμάξας ἢ νὰ διέρχεταί τις εἰς τὰ παραπάτια, ἢ νὰ περνᾷ ἐκεῖθεν ζῶα, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς πεζοὺς ἐμποδίζεται τὸ νὰ κατέρχωνται εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ·

β́. Αἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντώμεναι ἅμαξαι χρεωστοῦν νὰ παραμερίζωσιν ἀμοιβαίως πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ δρόμου, ὥστε νὰ διαβαίνωσιν πάντοτε δεξιὰ ἡ μία τῆς ἄλλης·

γ́. Εἶναι ἀπηγορευμένον τὸ νὰ πλησιάζουν ἢ νὰ ἀφίνουν νὰ πλησιάζουν ζῶα εἰς τὰ δένδρα, τὰ πεφυτευμένα κατὰ δενδροστοιχίαν·

δ́. Ἀπαγορεύεται τὸ ν' ἀφίνουν ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἁμάξια, ὀχήματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἴτε φορτωμένα, εἴτε ἀφόρτωτα καὶ μάλιστα τὴν νύκτα· εἰς περίστασιν δὲ ὅταν τύχῃ νὰ συντριφθῇ ἅμαξά τις, πρέπει νὰ μεταφερθῇ πρὶν νυκτώσῃ ἔξω τῆς ὁδοῦ αὐτή τε καὶ τὸ φορτίον της· ἢ ἂν τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, χρεωστεῖ νὰ ἀνάπτῃ φῶς·

έ. Εἶναι ἀπηγορευμένον τὸ νὰ καταβαίνωσι ζῶα εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ, νὰ ποτίζωνται ἐκεῖ καὶ νὰ περῶσι πέραν· ἐξαιρέτως δὲ θέλουν ἀπέχεσθαι οἱ ποιμένες καὶ ἄλλοι ζωοβοσκοὶ ἀπὸ τοῦ νὰ περῶσι τὰ κοπάδιά των διὰ τῶν χανδακωνεὶς τὸ πέραν μέρος· ἐξ ἐναντίας εἶναι ὑπόχρεοι οὗτοι νὰ οἰκοδομήσουν δι' αὐτὴν τὴν διάβασιν μικρὰς γεφύρας εἰς τὰ καταλληλότερα μέρη, συνεννοούμενοι ἕνεκα τούτου μὲ τὸν ἐπιστάτην διὰ νὰ οἰκοδομήσουν τὰς γεφύρας αὐτάς, κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας θέλει τοῖς δώσει αὐτός·

ς́. Εἶναι ἀπηγορευμένον τὸ νὰ βλάψῃ τις καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον τὰ κάγγελα τῆς ὁδοῦ, τοὺς μιλιοδείκτας, ἄλλα τινὰ σημεῖα ἢ δημόσια μνημεῖα.

6. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

ά. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων ά. β́. καὶ γ́. τοῦ ἄρθ. 5 ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον εἴκοσι δραχ. τὸ πολύ· β́. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων δ́. έ. καὶ ς́. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπὸ 10 ἕως 50 δραχ.

7. Τὸ ἀποφασισθὲν ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην πρόστιμον εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἐπράχθη ἡ παράβασις.

8. Ἕκαστος παραβάτης ἐκτὸς τοῦ προστίμου εἶναι ὑπόχρεος νὰ διορθώσῃ καὶ τὰς βλάβας, ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν εἰς τὸ δημόσιον· εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἔχει τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὸ πρόστιμον, κρατεῖται διὰ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ὁδῶν τόσας ἡμέρας, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ διττὸν τοῦτο χρέος του, ἀναλόγως τοῦ τρέχοντος ἡμερομισθίου.

9. Εἰς τὰ ἄκρα ἑκάστου δρόμου, θέλουν σταθῇ ἐπὶ πασσάλων μελανόχριστα πινάκια, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλουν γραφῇ μὲ λευκὰ γράμματα, καὶ μὲ μεγίστην συντομίαν οἱ κυριώτεροι ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθ. 5 πρὸς γνῶσιν καλλιτέραν τῶν διαβαινόντων.

10. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τοὺς ἀνήκοντας κοινοὺς τόπους.

11. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Δεκεμβρ. 1836.

491. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν περὶ διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

I. Καταστήματα Διευθύνσεως.

§. 1. Ἡ κεντρικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων μετασχηματίζεται εἰς βασιλικὴν γενικὴν

διεύθυνσιν, ἥτις ἔχει τὴν ἕδραν της εἰς Ἀθήνας, καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

§. 2. Εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον, Πάτρας καὶ Σύραν, ὅπου ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντική, συστήνονται Βασιλικὰ ταχυδρομικὰ καταστήματα. Τὸ ἐν Ἀθήναις ταχυδρομικὸν κατάστημα θέλει εἶναι ἑνωμένον μὲ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν.

§. 3. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ § 2 διαληφθέντων μερῶν πρέπει νὰ συστηθῶσι καὶ εἰς τὰ μέρη ὅπου οἱ διοικηταὶ ἔχουν τὴν ἕδραν των, ἢ ὅπου ἀλλοῦ ἤθελε φανῇ τοῦτο ἀναγκαῖον, βασιλικὰ ταχυδρομικὰ καταστήματα.

§. 4. Τὰ ταχυδρομικὰ καταστήματα καθὼς καὶ τὰ γραφεῖα ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν.

II. Προσωπικόν.

§. 5. Διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διεύθυνσιν καὶ τὸ ταχυδρομικὸν κατάστημα διορίζονται·

Εἷς διευθυντής·
» Ὑποδιευθυντής·
» Ἐλεγκτὴς ἐνταυτῷ καὶ γραμ. ά. τάξ.
» Λογιστής·
2. Βοηθοί·
1. Κλητήρ.

Ἐκτὸς τῶν ἀναγκαιούντων βοηθῶν καὶ κλητήρων.

§. 6. Εἰς ἕκαστον τῶν ἐπιλοίπων τριῶν ταχυδρομικῶν καταστημάτων διορίζεται·

1. Ὑποδιευθυντὴς β΄. τάξεως καὶ
1. Λογιστὴς β΄. τάξεως, ὁ ὁποῖος θέλει ἐκπληροῖ ἐνταυτῷ καὶ τὰ χρέη τοῦ γραμματέως.
1. Κλητὴρ· καὶ ἐκτὸς τούτων, χρείας τυχούσης, τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικόν.

§. 7· Ἑκάστου ταχυδρομικοῦ γραφείου προΐσταται εἷς ἐπιστάτης, ὅστις, καθόσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ ὑπηρεσία του, πρέπει νὰ ἐπιφορτίζεται καὶ ἄλλα δημόσια χρέη.

§. 8. Οἱ κλητῆρες διορίζονται κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1836 καὶ κατὰ τὸ σημερινόν, ὅπου τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία.

III. Μισθοὶ καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαί.

§. 9. Οἱ μισθοὶ προσδιορίζονται·

Διὰ τὸν διευθυντὴν κατὰ μῆνα	400 Δρ.
» Ὑποδιευθυντήν.	250
» Ἐλεγκτὴν ά τάξεως	200
» Λογιστὴν » »	200
» Ὑποδιευθυντὴν β΄. τάξεως	140
» Λογιστὴν » »	
» βοηθὸν ά. τάξεως	100
» » β΄. »	80
» Κλητῆρα	50

§. 10. Τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ τῶν ταχυδρομικῶν καταστημάτων, θέλει μισθοδοτεῖται μὲ ἡμερομίσθια ἕως 2 Δρ. κατὰ λόγον τῆς ὑπηρεσίας των.

§. 11. Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα κατὰ τὴν σημαντικότητα τῆς ὑπηρεσίας των προσδιορίζεται δι᾽ ἀντιμισθίαν ἀνάλογος προμήθεια ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ταχυδρομικῶν εἰσοδημάτων, ἡ ὅπου τοῦτο δὲν ἐκτελεῖται, προμήθεια καὶ σταθερὸς μισθός, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου θέλει διορισθῇ παρ᾽ Ἡμῶν.

§. 12. Οἱ κλητῆρες θέλουν μισθοδοτεῖσθαι, κατὰ τὰ ἐν τῷ §. γ΄. διαληφθέντα διατάγματα ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελαν ἀπολαμβάνει ὡς ὑπηρέτου τοῦ γραφείου.

§. 13. Δι᾽ ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου λαμβάνει ὁ ὑποδιευθυντὴς ἑκάστου ταχυδρομικοῦ καταστήματος μηνιαίαν σταθερὰν χορήγησιν 30 Δρ.

Εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ὅμως εἱμπορεῖ νὰ συγχωρηθῇ τοιοῦτόν τι μόνον εἰς ἰδιαιτέρας καὶ ἐκτάκτους περιπτώσεις. Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου τῆς ἐν Ἀθήναις γενικῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ καταστήματος θέλει γίνεται φροντὶς διὰ τῆς καταχωρήσεως τοῦ μεγίστου ὅρου εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν.

IV Βαθμολογία στολὴ καὶ ὁρκωμοσία.

§. 14. Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων ἔχει βαθμὸν διοικητοῦ, ὁ ὑποδιευθυντὴς ά. τάξεως ὑπουργικοῦ παρέδρου, ὁ ἐλεγκτὴς ἢ γραμματεὺς ά. τάξεως καὶ ὁ λογιστὴς ὑπουργικοῦ γραμματέως ά. τάξεως, ὁ ὑποδιευθυντὴς β΄. τάξεως, ὑπουργικοῦ γραμματέως β΄. τάξεως, ὁ ἐλεγκτὴς ἢ γραμματεὺς β΄. τάξεως καὶ ὁ βοηθός, καθὼς καὶ οἱ ἰδίως διοριζόμενοι ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται, διοικητικοῦ γραμματέως. Ἐξαιρουμένου τοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων, οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἕπονται τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας.

§. 15. Ἡ στολὴ εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὸν ἀναλογοῦντα βαθμόν. ἀλλ᾽ ὅμως ὁ διευθυντής, ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἐλεγκτὴς καὶ ὁ λογιστὴς τῆς γενικῆς διευθύνσεως φέρουν μόνον ἀντεπωμίδας.

§. 16. Τὸν κανονικὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας δίδει ὁ μὲν διευθυντὴς εἰς τὸν προϊστάμενον γραμματέα τῆς ἐπικρατείας, τὸ δὲ προσωπικὸν τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ ταχυδρόμου Ἀθηνῶν εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων· τὸ δὲ ἐκτὸς προσωπικὸν εἰς τὸν διοικητήν.

V. Ἁρμοδιότης καὶ ὑπηρεσία.

§. 17. Ἡ Γεν. Διεύθυνσις ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐπιστασίαν καὶ ἐπαγρύπνησιν ὅλης τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίληψιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας. Κατὰ ταῦτα δίδει τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας εἰς τὰς ὑπαλλήλους ταχυδρομικὰς ἀρχάς, δέχεται παρ᾽ αὐτῶν τὰς ἀναφορὰς των, τὰς προμηθεύει μὲ τὰ ἀναγκαῖα λογιστικὰ ἔγγραφα, ἐξετάζει τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ τοὺς λογαριασμούς των καὶ προσδιορίζει αὐτοὺς προσωρινῶς, ἐπιφυλατ-

τομένης τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἐκπεραιώσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ ταχυδρομ. καταστήματος καὶ τὸν ἐκτελεῖ κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ κρατεῖ περὶ τούτου βιβλίον καὶ λογαριασμόν. Προσδιορίζει τὴν ἄφιξιν καὶ ἀναχώρησιν τῶν ταχυδρόμων καὶ τὰς ὥρας τοῦ γραφείου τῶν ταχυδρομικῶν ἀρχῶν πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα περὶ τούτου ἰδιαίτερα διατάγματα· κλείει προσέτι τὰς ἀναγκαίας συμφωνίας περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν γραμμάτων, τῶν χρημάτων εἰς γρούπους καὶ τῶν προσώπων διὰ ταχυδρόμων, ταχυδρ. ἀμαξῶν καὶ ταχυπλόων. Προμηθεύει τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, οἷον πλοῖα, ἅμαξαι, ἵπποι, σάκκοι κ. τ. λ. Ἐνεργεῖ τὰς ταχυδρομικὰς συνθήκας μὲ τὰ ξένα κράτη καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀμοιβαίας ἐξισώσεις τῶν λογαριασμῶν μὲ τὰ ἐκτὸς τοῦ κράτους ταχυδρομικὰ καταστήματα ἢ ἐμμέσως ἢ ἀμέσως, κάμνει τὰς καταλλήλους προτάσεις περὶ ὅλων τῶν διορισμῶν καὶ μεταβολῶν τοῦ προσωπικοῦ, καθὼς καὶ περὶ παντὸς ὅ,τι ἐκτὸς τούτου ἀκόμη ἔχει σχέσιν καὶ μὲ τὴν γενικὴν πρόαξιν τοῦ τόσον σπουδαίου ταχυδρομικοῦ καταστήματος· ὅθεν μάλιστα καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ταχυδρομικῶν ὁδῶν καὶ τὰς ἐτησίους γενικὰς ἐκθέσεις. Ἐκτελεῖ τὰ περὶ ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἐκδοθέντα διατάγματα, τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγάς· συντάττει καὶ ἐκδίδει κατὰ ταῦτα μὲ ἀνωτέραν ἔγκρισιν τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας τῆς ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκτὸς τούτων τὸ ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν τίθεται ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος.

§. 18. Εἰς τὰ ταχυδρομεῖα καὶ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀνατίθεται προσεχῶς ἡ ἐπιτόπιος ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, ἑπομένως ἡ παραλαβὴ καὶ διανομὴ τῶν γραμμάτων, τῶν φακέλλων καὶ χρημάτων εἰς γρούπους, προσέτι ἡ ἐγγραφὴ τῶν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν καὶ ταχυπλόων ἀποσταλησομένων προσώπων, ἡ εἴσπραξις καὶ καταλόγισις τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν τῆς μετακομίσεως κατὰ τὴν ἐγκριθεῖσαν διατίμησιν· δύναται μέλον τοῦτο νὰ ἀνατεθῶσι εἰς αὐτὰ παρὰ τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ ἄλλαι ταχυδρομικαὶ ὑποθέσεις πρὸς ὄφελος τῆς ὑπηρεσίας. Ἀναφέρονται δὲ ἀμέσως εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτελοῦν τὰς διαταγάς της. Αὐτοὶ θέλουν πράττει πάντοτε κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑπηρεσίας των, τὰ ὑπάρχοντα ταχυδρομικὰ διατάγματα, καὶ τὰς διατάξεις, καὶ εἰδικῶς οἱ πεζοί· προσέτι οἱ ταχυδρόμοι, αἱ ταχυδρομικαὶ ἅμαξαι καὶ τὰ ταχύπλοια, ὡς πρὸς τὴν κανονικὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ τὰς ταχυδρομικὰς ὁδοὺς ὡς πρὸς τὴν κατάστασίν των.

§. 19. Εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ὁ ἐπιστάτης τοῦ ταχυδρομείου εἶναι ὁ νόμιμος τοποτηρητὴς τοῦ διευθυντοῦ ὅταν παρεμποδίζεται· εἰς δὲ τὰ ταχυδρομεῖα ὁ ἐλεγκτής.

§. 20. Εἰς ἕκαστον ταχυδρομεῖον θέλει κρέμασθαι ζωγραφισμένη πλὰξ μὲ τὰ βασιλικὰ παράσημα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν «Βασιλικὸν Ταχυδρομεῖον» εἰς ἕκαστον δὲ ταχυδρομικὸν γραφεῖον μελανὴ σανὶς μὲ τὴν ἐπιγραφὴν εἰς λευκὰ γράμματα «Βασιλικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον.»

Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα θέλουν τοιχοκολλᾶσθαι πρὸς γνῶσιν ἑκάστου, ἡ ταχυδρομικὴ διατίμησις, καὶ οἱ περὶ αὐτῆς γενικοὶ ὁρισμοί, προσέτι αἱ ὧραι τοῦ γραφείου καὶ ἡ ἄφιξις καὶ ἀναχώρησις τῶν ταχυδρόμων.

§. 21. Αἱ ἐκτὸς ταχυδρομικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν μεταχειρίζεσθαι τὴν ἐπίσημον σφραγίδα μὲ τὰ Βασιλικὰ παράσημα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν γύρωθεν, «Βασιλικὸν ταχυδρομεῖον ἢ Βασιλικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον.»

VI. Ταμεῖον καὶ λογαριασμοί.

§. 22. Εἰς τὰ ταχυδρομεῖα ὁ ἐλεγκτὴς κρατεῖ τὰ βιβλία τῶν εἰσπράξεων καὶ ἐξόδων· τὸ δὲ ταχυδρομικὸν ταμεῖον εἶναι ὑπὸ διπλῆν κλεῖδα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ τε ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι καὶ κατὰ τὸ διάταγμα ὑπόχρεοι να δώσωσιν ἐγγύησιν.

§. 23. Τὰ ἔξοδα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν τάξιν θέλουν πληρόνεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ ταχυδρομείου· ὅθεν τὰ ταχυδρομεῖα καὶ αἱ διεκπεραιώσεις εἰμποροῦν εἰς τὸ ἑξῆς νὰ πληρόνωσιν ὡς εἰδικὰ ταμεῖα, ἀπευθείας χωρὶς ἐντάλματα τὰ ἐγκριθέντα μόνιμα ἔξοδα εἰς μισθοδοσίας καὶ γραφικὰ ἔξοδα κλπ. καὶ νὰ τὰ ἐκπίπτωσιν εἰς τοὺς λογαριασμούς των, ἡ δὲ γενικὴ διεύθυνσις διατάττεται καὶ ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα, νὰ διορίζῃ νὰ πληρόνωνται τὰ λοιπὰ ἔξοδα τοῦ καταστήματος ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὸν προϋπολογισμὸν πιστώσεως, φυλάττουσα τοὺς ὑπάρχοντας ὁρισμούς, ἀπὸ τὰ ἔξω ταμεῖα τῶν ταχυδρομείων καὶ ταχυδρομικῶν γραφείων, καὶ νὰ περνῶνται ἀντὶ μετρητῶν εἰς τοὺς λογαριασμούς.

Καὶ τὰ ἔξοδα δὲ τῆς γενικῆς διευθύνσεως θέλουν πληρόνεσθαι ἐκ τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου Ἀθηνῶν κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον, καὶ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν, ὁπότε τὰ πραγματοποιηθέντα ταχυδρομικὰ εἰσοδήματα δὲν ἐξαρκῶσι δι' αὐτά, ἢ διὰ τὰ ἄλλα ταχυδρομικὰ ἔξοδα, τὸ Ἡμέτερον γενικὸν ταμεῖον θέλει κάμει τὰς ἀναγκαίας πληρωμὰς δηλ. προκαταβολὰς ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ταχυδρομείου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐκπεσθησομένας ἐκ τῶν λογαριασμῶν, καὶ ἐντὸς τῶν προσδιωρισμένων θέσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

§. 24. Ἕκαστον ταχυδρομεῖον καὶ ταχυδρομικὸν γραφεῖον θέλει κρατεῖ ἡμερολόγιον περὶ τῶν τρεχόντων εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων, καὶ ἰδιαίτερον κατάστιχον διὰ τὰς λεπτομερεῖς εἰσπράξεις, προσέτι διὰ τὰ συστημένα γράμματα κτλ. διπλότυπον κατὰ τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας καὶ εἰς τὸ ἑξῆς πάντως ἀκόμη ἐκδοθησομένους ὁρισμούς, τὸ ὁποῖον πρὸ τῆς χρήσεώς του πρέπει νὰ ἦναι ἀριθμημένον καὶ μονογραφημένον προσηκόντως· εἰς δὲ τὸ κατάστιχον τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων θέλουν διακρίνεσθαι ὅλα τὰ παραδοθέντα καὶ φθάσαντα γράμματα μὲ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματός των, καὶ θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς αὐτὸ κατὰ τοὺς τόπους τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀφίξεως. Καὶ οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπηρέται (γραμματοκομισταὶ) εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωμένοι νὰ ἀποδείξωσιν ἰδιοχείρως ἐν αὐτῷ τὰ πρὸς παράδοσιν εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται παραληφθέντα γράμματα.

Ἐκτὸς τούτου τὰ σταλησόμενα γράμματα κτλ. θέλουν συνοδεύεσθαι ἑκάστοτε μὲ εἰδοποιητικὴν ἐπιστολήν.

§. 25. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς θέλει συντάττει ἕκαστον ταχυδρομεῖον καὶ ταχυδρομικὸν γραφεῖον ἰσολογισμόν, τὸν ὁποῖον θέλει στέλλει ἐντὸς 8 ἡμερῶν εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν· εἰς τοῦτον καταχωρίζονται ἀριστερὰ μὲν διάφοραι ταχυδρομικαὶ εἰσπράξεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπισυναφθησομένου πρωτοτύπου καταλόγου τῆς εἰσπράξεως, συνοδευμένου καὶ ἀπὸ τὰ ἐλεγκτικὰ γραμμάτια, τὰς παραθέσεις αὐτῶν, ἐπιστολὰς τῆς εἰδοποιήσεως, κτλ. δεξιὰ δὲ ἐκθέτονται τὰ ἐγκριθέντα σταθερὰ ἔξοδα εἰς μισθούς, προμήθειαν καὶ κατ' ἀποκοπὴν γραφικὰ ἔξοδα· ἔπειτα τὰ λοιπὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα, τὰ παρὰ τῆς ταχυδρομικῆς διευθύνσεως ἐνταλθέντα διὰ νὰ πληρωθῶσιν, ἐπισυναπτομένων καὶ τῶν πρωτοτύπων ἀποδεικτικῶν. Ἐὰν ὑπάρχῃ περιπλέον τι τῆς εἰσπράξεως θέλει παραδίδεσθαι εὐθὺς εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον τῆς διοικήσεως· ἡ δὲ περὶ τούτου ἀπόδειξις θέλει ἐπισυνάπτεσθαι ἐπίσης εἰς τὸν ἰσολογισμόν. Ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχῃ παθητικόν τι ὑπόλοιπον, τότε ἐμβάζεται τοῦτο εἰς τὴν ἀνήκουσαν ταχυδρομικὴν ἀρχήν, ἐπ' ἐντάλματι τῆς ταχυδρομικῆς διευθύνσεως διὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου πρὸς τὸ ταμεῖον τὸ διοικητικόν, ἢ ἐκπίπτεται εἰς τὸν ἑπόμενον μηνιαῖον ἰσολογισμόν. Ἐὰν ὅμως τὰ ἔσοδα ταχυδρομικοῦ τινὸς ταμείου ἦναι σημαντικά, τότε παραδίδονται εἰς κάθε δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων ἀπὸ τὰ ἔξω ταχυδρομικὰ ταμεῖα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς διοικήσεως. Τὰ δὲ ἀσήμαντα περισσεύματα τῶν εἰσπράξεων, ὁμοίως καὶ τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα, μεταφέρονται μόνον εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἑπομένου μηνός.

§. 26. Οἱ ἐν τῷ §. 25 σημειούμενοι λογαριασμοὶ καὶ τὰ ἔγγραφα θεωροῦνται κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν, καὶ προσδιορίζονται παρ' αὐτῆς ἀφοῦ ἀκουσθῇ προηγουμένως ἡ γνώμη τοῦ ἀνήκοντος ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου ἐν περιπτώσει δυσκολίας τινὸς καὶ οὕτω πως ἐπιθυποβάλλονται κατὰ μῆνα εἰς τὴν Γραμμ. τ Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ διατάξῃ προσωρινῶς πα τῷ Βασιλικῷ Γεν. ταμείῳ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀπ τελεσμάτων τοῦ λογαριασμοῦ, καὶ διὰ νὰ παρ δώσῃ αὐτὸν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, πρ ὁριστικὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἀπόλυσιν.

§. 27. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν θεωρηθέντω καὶ προσδιορισθέντων μηνιαίων λογαριασμῶ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκαθαρίσεων καὶ ἐνταλμάτω πληρωμῶν πρέπει νὰ σημειοῦνται ἀκριβῶς εἰς τ βιβλία τῆς Γεν. διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων πρὸς διατήρησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογι σμοῦ, ὥστε εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ σχηματίζουν μίαν γενικὴν σύνοψιν, μὲ τὴν ὁποίαν θέλ εἶσθαι συνδεδεμένη καὶ ἐξίσωσίς τις μεταξὺ τῶ προσθηκῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ, προσθετομέ τόσον εἰς τὸν τελευταῖον μηνιαῖον λογαριασμὸν (§. 25), ὅσον καὶ εἰς τὴν γενικὴν ἐτήσιον ἔκθεσιν τῆς Γεν. διευθύνσεως, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ κάμῃ αὕτη περὶ τῆς ταχυδρομ. διοικήσεως.

Ἐν τοσούτῳ τὰ βιβλία τῆς ταχυδρομικῆς διευθύνσεως ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Ἐσωτερικῶν.

§. 28. Ὅλα τὰ βιβλία τοῦ λογιστικοῦ στέλλονται παρὰ τῆς ταχυδρομ. διευθύνσεως εἰς τὰ ταχυδρομικὰς Ἀρχὰς χωρὶς πληρωμήν, πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῶσι παρ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐγκριθεῖσαν θέσιν καὶ ποσότητα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν εἰς τὰ ἔξω ταχυδρομικῶν Ἀρχῶν.

§. 29. Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων εἶναι ὑπόχρεως νὰ κάμῃ κατ' ἔτος περιοδείας εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ἔξω ταχυδρομικῶν Ἀρχῶν· ἐντὸς δύο ἐτῶν πρέπει νὰ γίνεται πάντοτε μία ἐπιθεώρησις ὅλων τῶν ταχυδρομικῶν Ἀρχῶν· ἕνεκα δὲ τῆς περιοδείας ταύτης δίδεται εἰς αὐτὸν μία πληρωμὴ κατ' ἀποκοπὴν ἐκ 1200 δραχ. λαμβανομένων εἰς μηνιαίας δόσεις, περὶ τῶν ὁποίων δὲν θέλει δοθῇ λογαριασμός.

Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις θέλουν γίνεσθαι καὶ ἔκτακτοι ἐπιθεωρήσεις, μὲ τὰς ὁποίας ἠμποροῦν κατὰ λόγον ἐξαιρέσεως νὰ ἐπιφορτισθοῦν καὶ οἱ διοικηταὶ ἐκ διαταγῆς εἰδικῆς τῆς Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ πᾶσαν δὲ ὁδοιπορίαν ἐπιθεωρήσεως θέλει γίνεσθαι ἀναφορὰ εἰς τὴν Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

§. 30. Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐξωτερικῶν ταχυδρομικῶν ταμείων ἐνεργεῖται καὶ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐπιθεωρούντων τὰ ταμεῖα τῶν διοικήσεων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

§. 31. Ὁ παρὼν ὀργανισμὸς ἐμβαίνει εἰς ἐνέρ-

ιαν την 1 (13) Ἰανουαρ. 1837 μὲ τὴν ὁποίαν οχὴν ἀκυροῦνται αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸν ιαξεις.

§. 32. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ αρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρ.) 1836.

———

192. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ κανονίσωμεν τὸν τρόπον τῆς ὑλοτομίας εἰς τὰ δάση τοῦ Βασιλείου, ἤδη ἀφοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου διατάγματός μας ἐπροσδιωρίσαμεν τὰς ἀναγκαίας δασονομικὰς Ἀρχὰς, καὶ τὸν ὀργανισμὸν ἐν γένει τῶν δημοσίων δασῶν·

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

§. 1. Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἑκάστου ἔτους ὀφείλει καθε δασονομεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, λαμβανομένης ἀπαρχόντως ὑπ' ὄψιν τῆς διατηρήσεως τῶν δασῶν, προσδιορισθέντος σχεδίου τῆς ἐπιςασίας, νὰ κοινοποιήσῃ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν εἰς τὴν περιφέρειάν του εὑρισκομένων δήμων μίαν σημείωσιν ὑλοτομίας, ἥτις θέλει ἐμφαίνει ῥητῶς εἰς τὰς θέσεις τῶν ἐθνικῶν δασῶν, ἔνθα συγχωρεῖ κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος νὰ ὑλοτομῶνται·

α. Καυσόξυλα·

β'. Φουρκάδες, ῥάβδοι καὶ ἄλλα λιανόξυλα·

γ'. Ξύλα δι' ἀνθρακοποιίαν·

δ'. Διὰ οἰκοδομὴν, προσέτι διὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ διὰ τὰς οἰκιακὰς χρείας·

ε'. Διὰ κατασκευὴν σκευῶν, ἀγγείων, κ. τ. λ.

ς'. Νὰ κατασκευάζεται κατράμι, καὶ

ζ'. Νὰ ἐξάγεται ῥητίνη.

Αἱ σημειώσεις αὗται πρέπει νὰ ἦναι σταλμέναι εἰς τοὺς δήμους τοὐλάχιστον 20 ἡμέρας, πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀνήκοντος ἔτους.

§. 2. Αἱ δασονομικαὶ ἀρχαὶ μολονοτοῦτο δύνανται νὰ δώσωσι τὴν ἄδειαν ὑλοτομίας ναυπηγησίμου ξυλείας ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν μόνον ἐπὶ τῇ βάσει διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας· ὅθεν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ὑλοτομήσωσι ναυπηγήσιμον ξυλείαν εἰς τὰ ἐθνικὰ δάση, πρέπει νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὴν Γραμματείαν ταύτην, διὰ νὰ διατάξῃ τὸ ἁρμόδιον δασονομεῖον νὰ δώσῃ τὴν ζητουμένην ἄδειαν.

§. 3. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ὑλοτομήσῃ ὁποιουδήποτε εἴδους ξυλικὴν, ἐκτὸς τῆς ναυπηγησίμου, χρεωστεῖ νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν δασονόμον τοῦ τόπου, ὅπου μέλλει νὰ ὑλοτομήσῃ, φέρων ἐνδεικτικὸν, τοῦ δημάρχου περὶ τῆς ταυτότητος καὶ διαμονῆς τοῦ αἰτοῦντος.

Οὗτος λαμβάνει παρὰ τοῦ δασονόμου ἔγγραφον ἄδειαν ἐκκοπτομένην ἀπὸ διπλότυπον βιβλίον. Εἰς τὴν ἄδειαν ταύτην, ἥτις θέλει δίδεσθαι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δωρεὰν, πρέπει νὰ ἐμφαίνεται·

α. Ὁ τόπος, ὅπου μέλλει νὰ γενῇ ἡ ξύλευσις, καὶ ἂν τὸ δάσος εἶναι ἐθνικὸν ἰδιόκτητον, ἢ διαφιλονεικούμενον παρὰ τοῦ δημοσίου ἢ ἰδιώτου τινός·

β'. Τὸ εἶδος τῆς ξυλικῆς·

γ'. Ὁ καιρὸς τῆς διαρκείας τῆς ἀδείας·

δ'. Ὁ τόπος ὅπου μέλλει νὰ τὴν πωλήσῃ, ἢ ἂν τὴν θέλῃ δι' ἰδίαν του χρῆσιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ ἁρμόδιος δασονόμος θέλει ὁδηγήσει τὸν λαβόντα τὴν ἄδειαν καὶ περὶ τῶν ὁρισμῶν τῆς δασονομικῆς ἀστυνομίας, τοὺς ὁποίους χρεωστεῖ ὁ ὑλοτομῶν νὰ φυλάξῃ εἰς τὴν ὑλοτομίαν, καὶ θέλει δείξει εἰς αὐτὸν τὸ μέρος, ὅθεν δύναται νὰ ὑλοτομήσῃ.

§. 4. Ὅστις ἔχων τοιαύτην ἄδειαν, φωραθῇ, ὅτι κατεχράσθη αὐτῆς, εἴτε κόπτων ἀπὸ ἄλλον παρὰ τὸν ἀπὸ τὸν δασονόμον προσδιορισθέντα τόπον, εἴτε ἄλλου εἴδους ξυλικὴν, παρὰ τὴν εἰς τὴν ἄδειάν του ἐμφαινομένην, ἢ ὑλοτομῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διαρκείας τῆς ἀδείας, θέλει καταδιωχθῇ κατὰ τὸν νόμον τῶν περὶ τὴν ὑλοτομίαν παραπτωμάτων, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις ἀναλόγως τῶν ἄρθρ. 421, 428 τοῦ ποινικοῦ νόμου· ἡ δὲ ἐκκοπεῖσα ξυλεία θέλει ἐκποιεῖσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἰδιωτικοῦ δάσους κατὰ τοὺς κατωτέρω ἑπομένους ὁρισμούς.

Πρὸς τούτοις οἱ ὑλοτομοῦντες χρεωστοῦν νὰ φέρωνται σύμφωνα μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς δασονομικῆς ἀστυνομίας· ὑπόκεινται δὲ διὰ τοῦτο καθόλα καὶ εἰς τοὺς νόμους περὶ τῶν κατὰ τὰ δάση ἐγκλημάτων.

§. 5 Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προηγουμένων ἄρθρων 3 καὶ 4 ὑπάγονται καὶ ὅσοι θελήσωσι νὰ κατασκευάσουν ἄνθρακας καὶ κατράμι, καὶ νὰ ἐξάξωσι ῥητίνην, φλοιοὺς, ἢ ἄλλα ἐκ τῶν δασῶν προϊόντα (§ 15)· οὐδὲν ἔλαττον δὲ καὶ ὅσοι ἔλαβον τὴν ἄδειαν τῆς Γραμματείας, κατὰ τὸν §. 2. διὰ νὰ ὑλοτομήσωσι ναυπηγικὴν ξυλείαν.

§. 6. Ὅσοι θελήσουν νὰ ὑλοτομήσουν εἰς δάση ἰδιωτικὰ, νὰ κατασκευάσωσι ἄνθρακας καὶ κατράμιον, καὶ νὰ ἐξάξωσι ῥητίνην καὶ φλοιὸν, καὶ ἄλλα δασικὰ προϊόντα, ὑπάγονται μὲν ἐπίσης εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ §. 3 καὶ 4, χρεωστοῦν ὅμως νὰ παρουσιάσωσι προηγουμένως εἰς τὸν δασονόμον ἔγγραφον ἄδειαν ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ δάσους, ἐπικυρωμένην δωρεὰν ἀπὸ τον ἁρμόδιον δήμαρχον. Ἡ ἄδεια τοῦ ἰδιοκτήτου θέλει χρησιμεύσει ὡς τύπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου χρεωστεῖ ὁ δασονόμος νὰ ἐκδώσῃ τὴν τακτικὴν τῆς ξυλεύσεως ἄδειαν κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους δασονομικοὺς κανονισμοὺς ἰδιαιτέρως διὰ τὰ ἰδιωτικὰ δάση. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτων, ἡ ἄδεια τοῦ ἰδιοκτήτου θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δασονόμον.

Ὁ ὁρισμὸς οὗτος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡ ξύλευσις, καὶ ἐξαγωγὴ δα-

σικῶν προϊόντων, μέλει νὰ γίνῃ εἰς δάσος διαφιλονεικούμενον, εὑρισκόμενον ὑπὸ τὴν διακατοχὴν τοῦ διαφιλονεικοῦντος αὐτὸ ἰδιώτου ἢ ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης μόνος του ἐπιχειρίζεται αὐτὴν δι' ἰδιόν του λογαριασμόν.

§. 7. Ὁ δασονομικὸς ὑπάλληλος, ὅστις εἰς τὴν παρὰ τοῦ προηγουμένου παραγράφου προβλεπομένην περίπτωσιν ἤθελεν ἐκδόσει ἄδειαν ξυλεύσεως, μὴ στηριζομένην εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ διακατόχου τοῦ δάσους, δύναται νὰ καταδιωχθῇ παρὰ τῶν τελευταίων εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ὡς παραβιαστὴς ξένης ἰδιοκτησίας.

§. 8. Διὰ τὴν εἰς τὰ δάση κοπεῖσαν, καὶ μὴ ἐξεργασθεῖσαν ξυλείαν, δι' ὁποιανδήποτε χρείαν καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι προσδιωρισμένη, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ ναυπηγίαν, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν §. 10 ῥηθέντων καυσοξύλων, καὶ τῶν θάμνων, λαμβάνεται δικαίωμα ὑλοτομίας, ἐὰν ἡ ἐκκοπὴ ἔγεινεν εἰς δάση δημόσια, 25 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς, ἂν δὲ ἔγεινεν εἰς δάση ἰδιωτικά, 15 τοῖς 0|0.

Ἂν δὲ ἡ ξυλεία ἦναι ἐξειργασμένη, π. χ. εἰς καμάρια, μαδέρια, σανίδας, στεφάνια, πέταυρα, δόγας, κ. τ. λ. πληρόνει μόνον εἴκοσι τοῖς 0|0, ἂν ἐξυλεύθη εἰς δάσος δημόσιον, 10 τοῖς 0|0 μόνον ἂν ἐξυλεύθη εἰς δάσος ἰδιωτικόν· οἱ δὲ ἄνθρακες ὑπόκεινται εἰς δικαίωμα 15 τοῖς 0|0, κατασκευασθέντες ἀπὸ ξύλα ἐκ δημοσίων δασῶν, καὶ εἰς παρόμοιον 10 τοῖς 0|0 ὅταν κατασκευασθῶσιν ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν.

§. 9. Ὅση ξυλικὴ ἐκκόπτεται ἀπὸ δάση διαφιλονεικούμενα, εἰμὲν τὸ δάσος εἶναι ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, πληρόνει ὁλόκληρον τὸν ἐπὶ τῶν ἐξ ἐθνικῶν δασῶν ξύλων φόρον, τὸ δὲ μέρος τοῦ φόρου τούτου, κατὰ τὸ ὁποῖον ὑπερτερεῖ τον ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ξυλείας, μένει εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἑωσοῦ ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς εἰς τίνα ἀνήκει ἡ κυριότης τοῦ δάσους, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ νόμου τῶν 17 (29) Νοεμβρ. τ. ε. περὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν· ἂν δὲ εὑρίσκεται τὸ δάσος ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιώτου, ὑπόκειται εἰς φόρον ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ὑλοτομουμένης ξυλικῆς.

§. 10. Τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους μερῶν προσδιωρισμένα καυσόξυλα, συνιστάμενα, ὄχι εἰς χλωροὺς κορμοὺς δένδρων, ἀλλὰ μόνον εἰς ἀπεξηραμένα δένδρα, εἰς ῥάβδους καὶ ῥίζας, εἰς μικρὰ ξεράδια, εἰς βλαστούς, κλαδία, θάμνους χωρὶς κορμόν, καὶ τὰ παρόμοια χαμόκλαδα, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς φόρου· τὸ αὐτὸ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ξύλα τῶν κορμῶν τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα κόπτονται μὲ ἔγγραφον ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ ἐκκαθάρισιν δάσους τινὸς ὡς ἀποζημίωσις δηλαδὴ ἀντιπληρωμῆς διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν μετακόμισιν τῶν ξύλων ἐκ τοῦ δάσους· προσέτι ὅσα ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ δάσους κόψῃ [illegible] ἰδίαν του χρείαν, τὰ δὲ λοιπὰ καυσόξυλα [illegible] θεωρεῖσθαι ὡς προσδιωρισμένα διὰ τὸ ἐμπό[illegible] καὶ ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὸν φόρον 25 τοῖς [illegible] καὶ 15 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς· ἐπί[illegible] καὶ ὅσα καυσόξυλα ἐξάγονται ἐκτὸς τοῦ κράτ[illegible] ὑπόκεινται εἰς τὸν αὐτὸν φόρον, πληρόνονται [illegible] τὸν τελωνιακὸν φόρον.

§. 11. Ὅστις φωραθῇ, ὅτι παρέβη τοὺς ὁ[illegible]ρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος μὲ σκοπ[illegible] νὰ σφετερισθῇ τὸ δημόσιον δικαίωμα, ἢ ἔχων ξύ[illegible] ὑποκείμενα εἰς δικαίωμα ὑλοτομίας ἐντὸς φορτί[illegible] θάμνων, θέλει καταδιωχθῇ ὡς παραβιαστὴς ξέν[illegible] περιουσίας, τὰ δὲ ξύλα θέλουν δημεύεσθαι πρ[illegible] ὄφελος τοῦ δημοσίου, τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ δάσο[illegible] καὶ τοῦ καταμηνύοντος.

§. 12. Ἡ εἰς τὸν § 10 συγχωρουμένη ἀτ[illegible]λεια δὲν ἀπολύει τὸν ξυλευσόμενον τῆς ὑποχρε[illegible]σεως τοῦ νὰ φέρῃ τὴν κατὰ τὸν § 3 καὶ 6 ἀπα[illegible]τουμένην ἄδειαν του ἁρμοδίου δασονομείου ἐπ[illegible] ποινῇ δημεύσεως τῆς ξυλικῆς· ἡ δὲ δήμευσις τῶ[illegible] ξύλων καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων θέλει γίνε[illegible]σθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 11 καὶ 14, ἡ δ[illegible] ποινὴ τῶν παραβιαστῶν θέλει γίνεσθαι μετὰ πρ[illegible]ηγουμένην ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως παρὰ τῶν ἁ[illegible]μοδίων δικαστηρίων, ἀναλόγως μὲ τὸν νόμον τ[illegible] 10 (22) Ἰουλίου τ. ε. περὶ τῶν κατὰ τὰ δα[illegible] ἀνομημάτων.

Τὸ τέταρτον μέρος τοῦ κέρδους ἀπὸ τὰ δημ[illegible]θέντα ξύλα ἀνήκει εἰς τὸν καταμηνυτήν, ὡς ἀντ[illegible]μοιβή, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐμβαίνει εἰς τὸ δημόσ[illegible] ταμεῖον, ἢ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τῆς ξυλε[illegible] φόρου, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ δ[illegible]σους, ἐὰν ἦναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ οὗτος.

§. 13. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ τῶν ἀ[illegible]θρακων τῶν μεταφερομένων διὰ θαλάσσης θέ[illegible] εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ὁμ[illegible] μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς μετακομιδ[illegible] παρὰ τῶν τελωνείων τῶν μερῶν ὅπου ἐμβιβάζο[illegible]ται. Ὁ δὲ φόρος τῶν μεταφερομένων διὰ ξηρ[illegible] καὶ προσδιωρισμένων διὰ τὴν χρῆσιν τῶν μεσ[illegible]γείων μερῶν θέλει εἰσπράττεσθαι παρὰ τῶν τ[illegible]μείων τῶν διοικήσεων δι' ἰδίων των ἀπεσταλμ[illegible]νων, μὲ ἀνάλογον ἀπολαβὴν ἑνὸς ποσοστοῦ [illegible] τοῖς ἑκατόν, εἰς τὸν τόπον τῆς πωλήσεως [illegible] χρήσεως ἢ καὶ τῆς ξυλεύσεως. Διὰ νὰ κρατῆται [illegible] ἀναγκαῖος ἔλεγχος διὰ τὴν εἴσπραξιν θέλουν σ[illegible]λει οἱ δασονόμοι τὰ διπλόγραφα ἢ τὰ κατὰ τ[illegible] § 3 ἐκδοθέντα ἀποδεικτικὰ τῆς ἀδείας ἄνευ ἀ[illegible]βολῆς εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους τῆς [illegible]φερείας των, οἵτινες θέλουν συνεννοεῖσθαι ἐπ[illegible] τῶν μὲ τὰ ἁρμόδια ταμεῖα περὶ τῆς ὀρθῆς [illegible] πράξεως, καὶ θέλουν τὰ ἐλέγχῃ αὐτοὶ οὕτω [illegible] τοὺς καταλόγους τῆς εἰσπράξεως· τόσον τὸ [illegible]πράττον ταμεῖον ἢ ὁ ἀπεσταλμένος του ὅσον [illegible] ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, δύνανται ἐπὶ τῇ β[illegible] τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀδείας ἐκείνου εἰς παρ[illegible]

σιν ἀμφιβολίας νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ λαβόντος τὴν ἄδειαν, ν' ἀποδείξῃ διὰ τῆς παρουσιάσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ ταμείου, ὅτι ἐπλήρωσε τὸν φόρον. Ἐὰν ἀρνῆται τοῦτο ὁ ὑπόχρεος τοῦ φόρου, ἢ, ἂν ἀπέφυγε καὶ τὸ νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον, τότε διὰ τοῦ ἁρμοδίου δασονόμου καὶ δι' ἄλλων νομίμων ἀποδείξεων θέλει πιστοποιεῖσθαι ἡ πλήρης ἀξία τῶν κοπέντων ξύλων καὶ ἐξαχθέντων δασικῶν προϊόντων, συνεργείᾳ τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως ταμείου, δηλ. τοῦ ἀπεσταλμένου του ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, ἀναλόγως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν §§ 12 καὶ 14, καὶ θέλει πληρόνεσθαι ἀπὸ τὸν παραβιαστὴν ἐντελῶς εἰς χρήματα, καὶ θέλει διανέμεσθαι κατὰ τὸν § 12.

Εἰς τοὺς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικ. Γραμ. ἐκδοθησομένους εἰσέτι ὁρισμοὺς θέλει προσδιορισθῆ ὁ ἔλεγχος περαιτέρω διὰ τὴν εἴσπραξιν ταύτην.

§. 14. Ὅταν δασονομικός τις ὑπάλληλος, ἀστυνόμος ἢ χωροφύλαξ ἢ καὶ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, τελώνης, ἰδιώτης, ἰδιοκτήτης δάσους, ἢ ὁ μὲ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου ἐπιφορτισμένος ἀπαντήσῃ τινὰ ἔχοντα ὁποιουδήποτε εἴδους ξυλικήν, ἄνθρακας, κατράμι, ῥητίνην ἢ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα, (§ 15 καὶ 16) χωρὶς νὰ φέρῃ ἄδειαν τοῦ δασονόμου, ἔχει οὗτος τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ κρατήσῃ ταῦτα, καὶ νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τῆς παρὰ τοῦ νόμου περὶ ἀνομημάτων κατὰ τὴν ξυλείαν ἀπὸ 10 (22) Ἰουλίου 1836 σημειωθείσης ἀρχῆς κατὰ τὸν § 12.

§. 15. Οἱ μὲ ἄδειαν τοῦ δασονόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ § 3 κατασκευάζοντες κατράμι ἢ ῥητίνην, πληρώνουν διὰ μὲν τὸ κατράμι προερχόμενον εἴτε ἐξ ἐθνικοῦ ἢ ἰδιοκτήτου δάσους 10 τοῖς 0|0 διὰ δὲ τὴν ἐξ ἐθνικῶν πευκῶν ῥητίνην 25 τοῖς 0|0 καὶ 10 0|0 διὰ τὴν ἐξ ἰδιοκτήτων.

Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνοικιάζεται ἰδιαιτέρως ἐπὶ δημοπρασίας καὶ ἀποδίδεται εἴτε εἰς εἴδη ἢ καὶ εἰς χρήματα κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμήν, ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς εὐχαριστηθῇ.

§. 16. Ἡ ἀπολαβὴ τῶν ἰδιαιτέρων προϊόντων ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν, οἷον κάστανα, κέρνα, κουκουνάρια, ποτάσσα, πρινοκόκκι, τραγεκανθη, φλοιὸς (φλοῦδα), κυτρινοκόκκι (ἀλατζοχέρι) κτλ. θέλουν δημοπρατεῖσθαι ἐπίσης χωριστά. Ἐὰν δὲ συνάζωνται ἀπὸ ἰδιωτικὰ δάση, πρέπει ἐπίσης νὰ πληρόνωσι 10 τοῖς 0|0 φόρον, τοῦ ὁποίου ἡ εἴσπραξις ἐνοικιάζεται ταυτοχρόνως μὲ τὸν ἐπὶ κατραμίου καὶ ῥητίνης, ὅστις θέλει ἀποδίδεσθαι ἐπίσης εἰς εἴδη ἢ χρήματα.

§. 17. Ἡ νομὴ εἰς τὰ δημόσια δάση θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ τούτῳ εἰδικὰ διατάγματα.

§. 18. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Τοῦτο δὲ ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837 καὶ ταυτοχρόνως καταργεῖται ὁ περὶ ξυλείας κανονισμὸς τῶν 10 Δεκεμβρίου 1834.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Δεκεμβρίου 1836.

493. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν ἔχουσιν ἐν γένει οἱ δῆμοι προσόδους ἐκ περιουσίας δημοτικῆς, τὰ δὲ πταισματικὰ πρόστιμα, τὰ ἐπὶ τοῦ στατῆρος καὶ κοιλοῦ δικαιώματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων δασμοί, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν ἐνοικίων, τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν διαβατηρίων τέλους, τὰ μὲν παρέχουσι μικρὸν εἰσόδημα, τὰ δὲ ἐφαρμόζονται εἰς ὀλίγους δήμους, καὶ τοιουτοτρόπως δὲν δύνανται γενικῶς νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς ἐτησίους αὐτῶν δαπάνας·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς 3 (15) Δεκεμβρίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων ἐγκριθέντες ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι κατὰ τὸ 1836 ἔτος δύνανται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρχομένου 1837 ἔτους νὰ εἰσπραχθῶσιν, ἀλλ' ὅμως ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὁρισμούς·

α. Νὰ μὴν ὑπερβαίνωσι τὸ μέτρον τῶν 2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τιμῆς· διὰ δὲ τοὺς ἐντοπίους οἴνους νὰ περιορίζεται εἰς ἕνα τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τιμῆς·

β. Νὰ περιορίζωνται εἰς μόνα τὰ ἐδώδιμα, τὰ ποτὰ καὶ λοιπὰ εἴδη, τὰ εἰς καθημερινὴν καὶ ἄμεσον κατανάλωσιν προωρισμένα·

γ. Ἐλεύθερα τοῦ φόρου τούτου θεωροῦνται τὰ ἀνωτέρω ὤνια, ὅταν ἦναι προϊόντα τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πωλοῦνται, καὶ δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς ἕτερον δημοτικὸν φόρον.

2. Ἐὰν τὰ ἐκ τῆς δημοτικῆς περιουσίας εἰσοδήματα, τὰ δημοτικὰ δικαιώματα, καὶ οἱ ἔμμεσοι φόροι τινὸς δήμου δὲν ἤθελον ἀποδειξει ἀρκετὴν πρόσοδον εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τοῦ δήμου, τότε ἀναλόγως τοῦ ἐλλείματος ἐπιβάλλεται ἄμεσος εἰσφορὰ ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου κειμένης ἰδιοκτήτου γῆς, ὅσα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀμέσους ἐθνικοὺς φόρους· ἀλλ' ἡ εἰσφορὰ αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ ποτὲ τὸ μέτρον τῶν 2 τοῖς ἑκατόν.

3. Ἡ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 2 ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ ἐφαρμόζεται συγχρόνως καὶ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου βόσκοντα ποίμνια, ἀναλόγως τοῦ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματος· ὡς ἀνώτερος δὲ ὅρος τοῦ μέτρου τῆς ἐπὶ τῶν ζώων εἰσφορᾶς πρέπει νὰ θεωρῆται·

α. Τῶν μὲν μεγάλων, οἷον βοῶν, ἵππων, κτλ. 30 λεπτὰ ἕκαστον·

β. Τῶν δὲ μικρῶν, οἷον αἰγῶν καὶ προβάτων 7 λεπτὰ ἕκαστον· ἐξαιρουμένων τῶν θηλαζόντων, καὶ τῶν ἐργατικῶν βοῶν·

γ. Ἐκ τῶν μελισσίων πέντε λεπτά·

4. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 2 καὶ 3 ἄμεσος εἰσφορὰ δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ ἀφοῦ

κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συζητηθῆ, τόσον περὶ αὐτῆς, ὅσον καὶ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1837, καὶ ψηφισθῆ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐγκριθῆ παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

5. Ὁ προειρημένος ὁρισμὸς ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀμέσους δημοτικοὺς φόρους, καθόσον δὲν ὑπάρχει ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, γενομένη ἤδη εἰς τὰ ἔτη 1835 καὶ 1836, ἡ ὁποία προτείνει αὐτοὺς καὶ διὰ τὸ 1837.

Αἱ τροποποιήσεις αἵτινες ἤθελον γίνει ἀπὸ τὰ δημοτικὰ συμβούλια ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῶν ἐμμέσων φόρων κατὰ τὰς σημειώσεις α β καὶ γ. τοῦ ἄρθ. 1 δὲν ἔχουσι κῦρος, εἰμὴ μετὰ τὴν ἔγκρισιν ὡσαύτως τοῦ διοικητοῦ· αἱ τροποποιήσεις αὗται μολον τοῦτο δὲν δύνανται ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως, οὔτε αὔξησιν τῶν φόρων, οὔτε ἐπέκτασιν αὐτῶν ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων, νὰ λάβωσιν.

6. Τῶν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 ἀποφάσεων τοῦ διοικητοῦ ἔκκλησις γίνεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

7. Ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς δὲν ἐννοοῦνται καὶ οἱ δημοτικοὶ φόροι ἐκεῖνοι, διὰ τῶν ὁποίων τὴν εἴσπραξιν εἰς τὸ ἔτος 1836 ἡ ἔγκρισις ἦτο ῥητῶς μόνον διά τινας εἰδικῶς ὀνομασθέντας μῆνας περιωρισμένη. Περὶ τούτων ἀπαιτεῖται διὰ το ἔτος 1837 ἡ Ἡμετέρα εἰδικὴ ἔγκρισις.

8. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευθησομένου καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Δεκεμβρίου 1836.

— —

494. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς ἀποσκευῆς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

1. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἐντελῶς διεσκευασμένον πρὸς πλοῦν, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ, ὄχι μόνον τὸ σκάφος ὑγιὲς καὶ τροπισμένον (καλαφατισμένον), τὰς κεραίας (ἀντένας) καὶ τοὺς ἱστοὺς ἀβλαβεῖς, ἢ καλῶς διωρθωμένους, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱστία, τὰ σχοινία, τοὺς κάλωας (γούμενας) τὰς ἀγκύρας, τὰς ἀντλίας, καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ ἀνάλογον μὲ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸ μέγεθος. Ὀφείλει δὲ νὰ ἔχῃ δύο ἀγκύρας τοὐλάχιστον.

2. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον δευτέρας κλάσεως πρέπει περιπλέον νὰ ἔχῃ·

ά. Τοὐλάχιστον μίαν λέμβον στερεὰν καὶ ἀναλόγου μὲ τὸ πλοῖον μεγέθους, ἐφωδιασμένην μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἱστία καὶ τὰ κωπία·

β'. Μίαν ἐφολκίδα (μικροτέραν λέμβον) ὅταν αὐτὸ ἦναι ἀνωτέρας τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, καὶ τρίτην ἄγκυραν μετὰ τοῦ καταλλήλου κάλωος·

γ'. Ἱστία τινὰ καὶ σχοινία διαθέσιμα, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὸν πλοῦν, ἂν τυχὸν βλαφθῶσι τὰ ἐν χρήσει·

δ'. Δοχεῖα δι' ὕδωρ ἱκανὸν δι' ὅλον τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας, καὶ δυνάμενον ν' ἀρκέσῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ σκοπουμένου διάπλου.

3. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον μέλλον νὰ πλεύσῃ πέραν τοῦ πορθμοῦ Γαδείρων ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ ἔχῃ·

ά. Τρίτην λέμβον, ἐκτὸς τῆς μεγάλης καὶ τῆς ἐφολκίδος·

β'. Τὰ κυριώτερα τῶν ἱστίων καὶ τῶν σχοινίων διπλᾶ, καὶ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὑλικὸν εἰς πρόχειρον ἐπισκευὴν τῶν ἱστῶν καὶ τῶν κεραιῶν.

4. Ἀπαγορεύεται εἰς πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον κατωτέρας τῶν 10 τόνων χωρητικότητος, νὰ φέρῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνιον. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον, ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσει αὐτοῦ ἀποχρώντως αἰτιολογημένῃ καὶ καθυποβαλλομένῃ, ἐντὸς μὲν τοῦ κράτους εἰς τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν Ἀρχὴν, ἐκτὸς δὲ εἰς τὴν Ἡμετέραν Προξενικὴν, νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου μικρὰ πυροβόλα, οἷον τουφέκια, καραμπίνας καὶ πιστόλια καθὼς καὶ ξίφη, ὄχι ὅμως πλειότερα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος.

Τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων ὅπλων σημειοῦται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν, ἥτις ἔδωκε τὴν ἄδειαν.

Δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, πλειοτέρας τῶν τριάκοντα βολῶν.

5. Τὰ ἀνωτέρω τῶν 10 τόνων ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ φέρωσιν ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνια, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ 10, 30 τονων τὸ πολὺ δύο, τὰ δὲ μεγαλήτερα τὸ πολὺ τέσσαρα, κατὰ τὴν χωρητικότητα καὶ τὸ μέγεθος ἑκάστου αὐτῶν· πρὸς δὲ, καὶ μικρὰ πυροβόλα καὶ ξίφη, μὴ ὑπερβαίνοντα ὅμως τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος.

Πεντήκοντα βολαὶ δι' ἕκαστον κανόνιον, καὶ τεσσαράκοντα δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον εἶναι ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐπιτρεπομένων πολεμοφοδίων εἰς ἕκαστον πλοῖον ἀνωτέρας τῶν 10 τόνων χωρητικότητος.

Τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν κανονίων, καὶ τῶν λοιπῶν ὅπλων, σημειοῦται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τὴν ἀποσκευῆς.

6. Πᾶσα παράβασις τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἄρθροις 4 καὶ 5 ὅρων τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν μέχρι δύο ἐτῶν φυλάκισιν, καὶ μὲ τὴν δήμευσιν

τῶν ὅπλων πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τοῦ ναυτικοῦ· ὑπόκεινται δὲ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην ὁ πλοίαρχος, ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου.

7. Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου ὁπλισμὸς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, κανονίζεται ἑκάστοτε δι' εἰδικῶν διαταγμάτων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων.

8. Ἰδιοκτῆται Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀναγνωρίζονται μόνον·

α. Ὅσοι ἐκπληρώσαντες τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 6 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου διατάγματος, κατεγράφησαν ὡς τοιοῦτοι εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ ἁρμοδίου λιμένος, καὶ εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας.

6'. Ὅσοι νομίμως κληρονομήσαντες ἢ ἀποκτήσαντες τακτικῶς πλοῖα, ἐφρόντισαν νὰ γενῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον νηολόγιον ἡ ἀντικατάστασις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ νὰ ἐκδοθῇ τὸ ἀνῆκον νέον ἔγγραφον ἰδιοκτησίας.

9. Οἱ ἰδιοκτῆται παντὸς πλοίου ἔχουν μόνοι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγωσι τοὺς πλοιάρχους ἢ κυβερνήτας τῶν πλοίων των, ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσιν αὐτοὺς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατωτέρω ὅρων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἔλαβον παρ' αὐτῆς διπλώματα ὡς ἱκανοὶ ν' ἀναδεχθῶσι πλοιαρχίαν μεγάλου ἢ κυβέρνησιν μικροῦ πλοίου.

10. Ἕκαστος ἰδιοκτήτης εἶναι ὑπόχρεως νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου του, συμφώνως μὲ τὰ ὁρισθέντα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἐπισκευὰς οἵτινες ἤθελον θεωρηθῇ ἀναγκαῖαι ἀπὸ τὰς ἁρμοδίους λιμενικὰς ἢ προξενικὰς Ἀρχάς, ἕνεκα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοιου.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ δοκιμασίας καὶ ἀναγνωρίσεως πλοιάρχων καὶ κυβερνητῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

11. Οἱ διευθύνοντες πλοῖα β'. κλάσεως ὀνομάζονται πλοίαρχοι, οἱ δὲ α, κυβερνῆται.

12. Μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς διὰ τῶν ἑπομένων ἄρθρων 17, 18, 19, καὶ 23 διδομένης προθεσμίας, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων, νὰ διευθύνῃ πλοῖον ἂν δὲν ἔχῃ δίπλωμα πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἢ ἄδειαν τῆς ἁρμοδίου λιμενικῆς Ἀρχῆς, διὰ τὴν κυβέρνησιν μικροῦ πλοιαρίου.

13. Διὰ νὰ λάβῃ τις δίπλωμα κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἀπαιτεῖται·

α. Νὰ ἔχῃ πλήρη εἴκοσιν ἔτη·

β'. Νὰ μετῆλθε τὴν ναυτιλίαν τρία ἔτη τουλάχιστον ἢ νὰ ἐχρημάτισεν, ἢ διευθυντὴς μικροῦ πλοίου ἓν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου τρία ἔτη ἢ ὑπαξιωματικὸς β'. τάξεως πολεμικοῦ πλοίου δύω ἔτη, καὶ νὰ ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του τιμίως καὶ μὲ ἱκανότητα·

γ'. Ἐξεταζόμενος εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ ἀναγνωρισθῇ ἱκανὸς διὰ τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἐπάγγελμα.

14. Διὰ νὰ λάβῃ τις δίπλωμα πλοιάρχου ἐμπορικοῦ πλοίου ἀπαιτεῖται·

α. Νὰ ἔχῃ πλήρη εἰκοσιδύο ἔτη·

β'. Νὰ μετῆλθε τὴν ναυτιλίαν τέσσαρα ἔτη τουλάχιστον, ἢ νὰ ἐχρημάτισε κυβερνήτης ὑπὲρ τὸ ἓν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου ἐπέκεινα τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς πρώτης τάξεως εἰς πολεμικὸν πλοῖον δύο ἔτη·

γ'. Ἐξεταζόμενος κατὰ τὸ πρακτικὸν καὶ τὸ θεωρητικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ δώσῃ ἀποχρώσας ἀποδείξεις ἱκανότητος, διὰ τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἔργον.

Τὰ περὶ τῶν ἐξετάσεων θέλομεν κανονίσει ἑπομένως, δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος· ἕωσοῦ δὲ γείνῃ τοῦτο, αἱ ἐξετάσεις θέλουν περιορίζεσθαι εἰς μόνον τὸ πρακτικὸν μέρος κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει δώσει εἰς τοὺς λιμενάρχας.

15. Ἐξαιροῦνται τῶν ὅρων τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 13 καὶ 14, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἡμετέρου πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνωσιν ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης τάξεως, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξετάσεις, ἀφοῦ λάβωσιν ἐντίμως τὴν παραίτησίν των, ἢ ἄδειαν ἀπουσίας μὲ εἰδικὴν ἔγκρισιν ν' ἀναδεχθῶσι τοιαύτην διεύθυνσιν.

16. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τῶν §§. α. 6. γ. τῶν ἄρθρων 13 καὶ 14, ὅσοι διεύθυναν ἢ διευθύνουν ἤδη πλοῖα α, ἢ 6'. κλάσεως· ἀρκεῖ νὰ παρουσιάσωσι περὶ τούτου ἔγγραφον ἐπίσημον τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν, καὶ λαμβάνουν δικαιωματικῶς τὸ δίπλωμα.

Ἐξαιροῦνται καὶ ὅσοι διεύθυναν ἢ διευθύνουν ἤδη πλοιάρια κατώτερα τῶν πέντε τόνων, ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος διατάγματος.

17. Ἕκαστος θέλων νὰ γενῇ εἰς τὸ ἑξῆς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὀφείλει νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ ναυτικοῦ τμήματος, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν διαμονήν του, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὴν περὶ τούτου ἔκθεσίν του.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην πρέπει νὰ φανερόνεται καθαρῶς·

α. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ αἰτοῦντος τὸ δίπλωμα·

6'. Ἡ ἡλικία, ἡ πατρὶς, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του·

γ'. Ἡ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς ὁποίας μετέρχεται τὴν ναυτιλίαν·

δ'. Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ εἶδος τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπηρέτησε,

τὰ ὀνόματα τῶν πλοιάρχων αὐτῶν, ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ βαθμὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐφ' ἑκάστου τῶν ῥηθέντων πλοίων.

Δι' ἑκάστην τῶν περιστάσεων τούτων, ὀφείλει νὰ ἐμφανίσῃ ἀποδείξεις ἐπικυρωμένας ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς.

18. Ὅλοι οἱ διευθύναντες ἢ διευθύνοντες ἤδη πλοῖα, ά. καὶ β΄. κλάσεως, ὀφείλουν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, ἐὰν εὑρίσκωνται εἰς τὸ τμῆμα τῆς διαμονῆς των, ἢ ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἐὰν εἰς ἕτερον τμῆμα τοῦ Βασιλείου, νὰ καθυποβάλωσι τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν, συνάπτοντες καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐπίσημον ἔγγραφον, διὰ νὰ λάβωσι τὸ δίπλωμά των.

19. Διὰ τοὺς πλοιάρχους καὶ τοὺς κυβερνήτας ἐμπορικῶν πλοίων, τοὺς ὄντας ἐκτὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οὗτοι φθάσωσιν εἰς πρῶτον Ἑλληνικὸν λιμένα.

20. Ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ λαμβάνουσα τὴν ἔκθεσιν, καὶ πληροφορουμένη περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν αὐτῇ, προχωρεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ τὰ ναυτικὰ γνώσεων τοῦ ἀναφερομένου, κατὰ τὰς περὶ ἐξετάσεων γενικὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ διευθύνῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς της.

21. Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς ἦναι σύμφωνος μὲ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, εἰμὲν αὐτὴ ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν διπλώματος κυβερνήτου ἐμπορικοῦ πλοίου, ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἀπ' εὐθείας αὐτό, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γραμματέως, καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Γραμματείας· εἰδὲ ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν διπλώματος πλοιάρχου, καθυποβάλλεται δι' ἀναφορᾶς τῆς ἰδίας Γραμματείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκδίδεται τὸ δίπλωμα.

22. Τὰ διπλώματα πέμπονται εἰς τοὺς ἁρμοδίους λιμενάρχας, οἵτινες προσυπογράφοντες καὶ καταχωροῦντες αὐτὰ εἰς τὸ πρωτόκολλον, τὰ διευθύνουν εἰς τὴν τελωνικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτούς, λαμβανομένων δι' ἕκαστον μὲν δίπλωμα πλοιάρχου, δραχ. δέκα, δι' ἕκαστον δὲ κυβερνήτου δραχ. ἕξ.

Τὰ δικαιώματα ταῦτα παραχωροῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

23. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 13 καὶ 17 τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς κυβερνήτας μικρῶν πλοιαρίων κατωτέρας τῶν 5 τόνων χορητικότητος.

Οὗτοι ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται μόνον ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς, καὶ ν' ἀποδεικνύωσι δι' ἐγνωσμένων μαρτύρων ὅτι μετῆλθον δύο ἔτη τὴν ἁλιείαν, ἢ τὴν ναυτιλίαν, καὶ ὅτι ἔχουν τὴν εἰς τοῦτο ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν νὰ κυβερνῶσιν. Ἡ ἄδεια αὕτη ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἀρχήν, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ λιμένος καὶ παραδίδεται εἰς ὅν τινα ἀνήκει, ἐπὶ πληρωμῇ δικαιώματος δύο δραχμῶν κατατιθεμένων ἐπίσης εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἡ ἄδεια αὕτη ἰσχύει διὰ βίου· ὡς πρὸς τοὺς κυβερνήσαντας, ἢ κυβερνῶντας ἤδη τοιαῦτα πλοιάρια ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 18.

24. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὰς ἐπὶ τῶν λιμένων Ἀρχάς, νὰ δίδωσι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρ. 23, ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς παῖδας ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν, καὶ ἂν ἄλλως οὗτοι προκατετάχθησαν ὡς ναῦται γ΄. τάξεως, ἐπὶ πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων.

Πᾶσα παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἀρχῆς, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς μὲ πρόστιμον 25, μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν κανονισμός, κατατίθενται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

25. Ὅςτις μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17, 18, 19 καὶ 23, προθεσμιῶν εὑρεθῇ μετερχόμενος τὸ ἔργον πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου ἄνευ διπλώματος ἢ ἀδείας, εἰμὲν διευθύνῃ μικρὸν πλοιάριον κατωτέρας τῶν πέντε τόνων χωρητικότητος, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τεσσαράκοντα δραχμῶν, εἰδὲ κυβερνᾷ πλοῖον α. κλάσεως, εἰς πρόστιμον πεντήκοντα ἕως ἑκατὸν δραχμῶν. Ἐὰν δὲ διευθύνῃ πλοῖον β΄. κλάσεως, εἰς πρόστεμον 50 μέχρι 500 δραχμῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ΄.

Καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν πλοιάρχων καὶ κυβερνητῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

26. Ἀφοῦ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀπαρτίσῃ τὸ πλήρωμα, ὀφείλει νὰ τὸ παρουσιάζῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ καταγράφεται εἰς τὸ ναυτολόγιον· δὲν ἔχει δὲ τὴν ἄδειαν ν' αὐξήσῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, χωρὶς νὰ προειδοποιήσῃ τὴν Ἀρχὴν ταύτην, διὰ νὰ σημειωθῇ ἡ γενομένη πρᾶξις εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Διὰ πᾶσαν προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν ναύτου, μὴ σημειωθεῖσαν εἰς τὸ ναυτολόγιον, ὁ μὲν πλοίαρχος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50 μέχρις 500 δραχμῶν, ὁ δὲ κυβερνήτης 50 μέχρις 100.

27. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος ἑκάστου πλοίου προσδιορίζεται ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἢ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐνώπιον τῆς προξενικῆς, ἀναλόγως μὲ τὸ εἶδος καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου· οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται ὀφείλουν

νὰ ἔχωσι πλήρη τὸν προσδιορισθέντα ἀριθμόν, διὰ νὰ μὴ κινδυνεύωσι τὰ πλοῖα δι' ἔλλειψιν ναυτῶν.

28. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παραλαμβάνῃ καὶ παῖδας κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληρώματος. Ἡ ἀναλογία αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν πέμπτον τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτῶν, εἰς τὰ πλοῖα β'. κλάσεως, εἰς δὲ τὰ α'. μέχρι μὲν τῶν 5 τόνων, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωσι πλέον τοῦ ἑνός, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας χωρητικότητος πλέον τῶν δύο.

29. Ἓξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δεχθῇ ναύτην μὴ φέροντα ἄδειαν ἀναχωρήσεως τοῦ πλοιάρχου, ἢ κυβερνήτου τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρέτει, ἢ ἀπόδειξιν τῆς ἁρμοδίου λιμενικῆς Ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῇ· μέχρι τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀρκεῖ μόνη ἡ συγκατάθεσις τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ναυτῶν εἰς τὰ ναυτολόγια, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι δὲν ὑπάρχει εὔλογον αἴτιον ἐμποδίου.

30. Πᾶς πλοίαρχος ἢ Κυβερνήτης, ὅστις μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας συμφωνήσῃ ναύτην, μὴ φέροντα τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν ἀναχωρήσεως, ὑπόκειται εἴς τε τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὁποίας ὁ συμφωνηθεὶς ναύτης εἶχε τυχὸν ὑποχρεώσεις πρὸς ἄλλον πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καὶ εἰς πρόςιμον 25 μέχρις 100 δρ.

Ἂν δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι μετεχειρίσθη μέσα διαφθορᾶς διὰ νὰ ἀποσπάσῃ ναύτην ἢ ναύτας συμφωνημένους εἰς ὑπηρεσίαν ἄλλου πλοίου, καὶ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ εἰς τὸ ἴδιόν του, παρὰ τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως δι' ἓν ἕως τρία ἔτη.

31. Ὅταν κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἀρνῆται ἄνευ λόγου νὰ δώσῃ τὴν ἀπόδειξιν εἰς τὸν ναύτην, οὗτος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ προστρέχῃ εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὴν προξενικήν, ἥτις ἐξετάζουσα τὴν αἴτησιν καὶ εὑρίσκουσα αὐτὴν βάσιμον, ἐκδίδει ἡ ἰδία τὴν ἀπόδειξιν.

32. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 30 καὶ 31 ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ὅσοι ἐκλέγουν πλοιάρχους ἢ κυβερνήτας μὴ φέροντας ἀπόδειξιν ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρέτησαν, ἢ ἐκ μέρους τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον. Ἐν περιπτώσει δὲ τοῦ §. 2 τοῦ ἄρθρου 30 ὁ ἰδιοκτήτης τιμωρεῖται μὲ πρόςιμον 100—300 δραχμῶν.

33. Ἂν εἷς ἢ πολλοὶ ναῦται τοῦ πληρώματος ἑνὸς πλοίου ἀποθάνωσι, δραπετεύσωσιν, ἢ ἀσθενήσαντες μείνωσι εἰς τὴν ξηράν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλους· καὶ εἰ μὲν εὑρίσκεται εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, ἡ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, φυλαττομένων τῶν προσδιωρισμένων ὅρων, καὶ σημειουμένης τῆς ἀντικαταστάσεως ἐπὶ τοῦ ναυτολογίου. Ἐὰν δὲ εἰς ξένον λιμένα διὰ τῆς προξενικῆς, καὶ εἰς ἔλλειψιν ταύτης ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπόδειξιν ἔγγραφον τῆς ἀντικαταστάσεως καὶ τῶν αἰτιῶν αὐτῆς, ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ἐγχώριον Ἀρχήν. Ἅμα δὲ φθάσῃ ἢ εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικὸς Πρόξενος, ἢ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, ἐνεργεῖ τακτικῶς τὴν ἀντικατάστασιν κατὰ τὸν προσημειωθέντα τρόπον.

34. Ἐὰν πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται εὑρισκόμενοι ἐντὸς τοῦ κράτους, ἀναγκασθῶσι νὰ συμπληρώσωσι τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματός των, ἔχουν τὴν ἄδειαν εἰς ἔλλειψιν Ἑλλήνων ναυτῶν νὰ λαμβάνωσι ναύτας ἀλλοεθνεῖς καὶ πλέον τοῦ προσδιωρισμένου ἀριθμοῦ ἀπὸ τὸ ἄρθρον Γ'. τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ναυτιλίας διατάγματος, προσέχοντες ὅμως πάντοτε, ὥστε οἱ ναῦται οὗτοι νὰ ἦναι ὑπήκοοι φίλης δυνάμεως· αἱ δὲ μετ' αὐτῶν συμφωνίαι πρέπει νὰ γείνωσιν ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας προξενικῆς, ἢ εἰς ἔλλειψιν τοιαύτης τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς Ἀρχῆς. Τοὺς παρὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ διαληφθέντος διατάγματος, προσληφθέντας ἀλλοεθνεῖς ναύτας ὀφείλουν νὰ ἀπολύσωσιν, ἅμα φθάσωσιν εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα.

35. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου ἑτοιμαζομένου εἰς πλοῦν, ὀφείλει πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, νὰ παρουσιάζῃ εἰς αὐτὴν ἐντελῆ ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου του, ὑπογεγραμμένην ἀπὸ αὐτόν. Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη ἐξακριβουμένη κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν· καὶ τὸ μὲν πρωτότυπον παραδίδεται εἰς τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἂν ὑπάρχῃ, ἢ φυλάττεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ λιμένος· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ βεβαιωμένον μὲ τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν σφραγίδα τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς παραδίδεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην διὰ νὰ χρησιμεύσῃ, ἐὰν τύχῃ ἀνάγκη, ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς. Τὸ αὐτὸ γίνεται ὑπὸ τὴν ἁρμοδίαν προξενικὴν Ἀρχήν, ἂν τὸ πλοῖον ἑτοιμασθῇ εἰς ξένον λιμένα· ἀλλ' ὁ πρόξενος ὀφείλει, ἐκτὸς τοῦ ἀντιγράφου τοῦ παραδιδομένου εἰς χεῖρας τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ πέμψῃ καὶ ἕτερον ὅμοιον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη καὶ ἡ ἐξακρίβωσις γίνεται δὶς τοῦ ἔτους μόνον, καθ' ἑξαμηνίαν εἰ δυνατόν.

36. Ἂν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παρουσιασθεῖσα ἀπογραφὴ περιέχει εἴδη ἀνύπαρκτα, ἢ παρηλλαγμένα, γίνεται μὲν ἡ ἀνήκουσα σημείωσις εἰς τὴν ἀπαγραφήν, ἀπὸ τὴν ἐπισκεπτομένην Ἀρχήν, ὁ δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον, εἴκοσιν ἕως διακοσίων δραχμῶν.

37. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου ἔχοντος ἀνωτέραν τῶν δέκα τόνων χωρητικότητα, ὀφείλει παρὰ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπὶ τοῦ πλοίου κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 14 Νοεμβρίου 1836, νὰ ἔχῃ προσέτι καὶ τὰ ἀκόλουθα·

α. Τὸ ναυτολόγιον.

β΄. Τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρ. 1834 διατάγματος·

γ΄. Τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου·

δ΄. Τὰ φορτωτικὰ καὶ ναυλωτικά·

ε. Τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνικῶν δικαιωμάτων, ἢ τῆς περὶ ῥητῆς μετακομιδῆς ἐγγυήσεως.

Οἱ κυβερνῆται πλοίων δέκα τόνων ἢ κατωτέρας χωρητικότητος ὀφείλουν νὰ φέρωσι καὶ αὐτοὶ τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα, ἐκτὸς μόνον τοῦ βιβλίου.

38 Οἱ παραβάται τῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, εἰμὲν εἶναι κυβερνῆται τιμωροῦνται διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ναυτολογίου, ἢ τοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου μὲ πρόστιμον 100 δραχ., εἰδὲ πλοίαρχοι μὲ πρόστιμον 300· διὰ δὲ τὴν τῆς ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως καθυποβάλλονται ἀμφότεροι εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὴν εἰκοσαπλασίαν ποσότητα τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ὤφειλον νὰ πληρώσωσιν, ἢ ἂν δὲν ὑπόκεινται εἰς τοιαῦτα, κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς 8 (20) Σεπτεμ. 1834 ἀριθ. 9 τῆς Βασιλ. ἐφημ., εἰς πρόστιμον μιᾶς μέχρι δέκα δραχμῶν. Διὰ πᾶσαν δὲ σημείωσιν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου παραλλάττουσαν τὴν ἀλήθειαν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων.

39. Ὡς ἀρχηγοὶ τοῦ πληρώματος, καὶ διευθυνταὶ τῶν πλοίων, οἱ πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνῆται ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνωσιν ὅλα τὰ πρόσφορα καὶ συγκεχωρημένα ἀπὸ τὸν νόμον μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, τῆς χρηστοηθείας, τῆς πειθαρχίας, καὶ τῆς καθαριότητος, καὶ μάλιστα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, ἂν τυχὸν ἤθελε κινδυνεύῃ ἐξ αἰτίας ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ἐκ τοῦ πληρώματος.

40. Ἔχουσιν ὅθεν τὴν ἐξουσίαν·

α. Νὰ ἐπιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τοὺς ἀμελεῖς, τοὺς ἀπειθεῖς, καὶ τοὺς ἀτάκτους ναύτας· ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ σύμπραξις τοῦ ναυκλήρου, καὶ ἑνὸς τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ συντάσσεται ἑκάστοτε πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου καὶ παρ' αὐτῶν, ὅπου σημειοῦται τὸ εἶδος τῆς πραχθείσης παραβάσεως καὶ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς. Τοῦ πρωτοκόλλου τούτου γίνεται μνεία εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

β΄. Νὰ κρατῶσιν εἰς ἀσφαλῆ φύλαξιν, καὶ διὰ δεσμῶν, εἰ χρεία, τοὺς φωραθέντας κλέπτας, τοὺς φονεῖς, ἢ συνωμότας κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ κατὰ τῆς ζωῆς ἑνὸς ἢ πολλῶν ἐκ τοῦ πληρώματος εἴτε ναυτῶν, ... ἐπιβατῶν, καὶ ἐν γένει τοὺς ἐνόχους, ἢ ... πτους ἐπὶ τῇ βάσει ἐνδείξεων ἰσχυρῶν κακου... ματων, πλημμελημάτων ἢ πταισμάτων πε... διαλαμβάνει ὁ Ποινικὸς Νόμος.

Ἡ διὰ δεσμῶν φύλαξις ἐνεργεῖται ἀφοῦ ... πλοίαρχος, ἢ ὁ κυβερνήτης ἀκούσῃ καὶ τὴν γ... μην τοῦ ναυκλήρου, καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν πρεσβυτέ... ναυτῶν, καὶ μάλιστα δύο ἐκ τῶν τελευταίων τ... των, ἐὰν πρόκειται περὶ δεσμεύσεως τοῦ ναυκ... ρου· ἀλλ' ἡ γνώμη τούτων δὲν εἶναι ὑποχρεωτ... κὴ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καταχωρ... ται δὲ εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τοιαύτας π... ριπτώσεις ἀπαιτεῖται νὰ συντάσσεται μὲ ἄκρ... λεπτομέρειαν, καὶ ὄχι μόνον ὑπογράφεται ἀπ... τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἄλλων ... ὡς μάρτυρας ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπι... βατῶν· γίνεται δὲ μνεία τούτου εἰς τὸ βιβλί... τοῦ πλοίου.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει ἐπὶ ποιν... παρανόμου κρατήσεως, εἰμὲν τὸ πλοῖον εἶναι εἰ... λιμένα ἑλληνικόν, ἢ ξένον, νὰ εἰδοποιήσῃ ἄνε... ἀναβολῆς περὶ τούτου τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν ... προξενικὴν Ἀρχήν, καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτ... τὸν κρατηθέντα ἅμα ζητηθῇ. Ἐὰν δὲ διαπλέῃ, ... πράξῃ τοῦτο, ἅμα καταπλεύσῃ εἰς πρῶτον λιμέν...

41. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναί, τὰς ὁποίας ... πλοίαρχοι ἢ οἱ κυβερνῆται κατὰ τὸν § α. τ... προηγουμένου ἄρθρου δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι ... εἶναι αἱ ἐφεξῆς·

α. Ἐπίπληξις·

β΄. Περιορισμὸς τῆς τροφῆς εἰς μόνον τὸν ἄ... τον καὶ τὸ ὕδωρ·

γ΄. Κράτησις ἀπὸ μιᾶς ἕως τριῶν ἡμερῶν.

42. Ἂν οἱ πλειότεροι ναῦται δραπετεύσωσι... ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ σημειώσ... ἀμέσως τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, καὶ ε... τὸ ναυτολόγιόν του.

Καὶ εἰμὲν εἶναι εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἰδ... ποιεῖ τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν, εἰδὲ εἰς ξένον, τ... προξενικήν, διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀνήκουσα ἔρευνα κα... συλληφθῶσιν οἱ δραπέται.

Ὅστις δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν φαν... ρώσῃ ἐντὸς τῶν 24 ὡρῶν τὴν συμβᾶσαν δραπ... τευσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχήν, ὑποβάλλεται ... πρόστιμον 20 μέχρις 100 δραχμῶν.

43. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοί... αρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δέχεται ἐπὶ τοῦ πλοί... του, ὡς εἰς ἄσυλον, ἀνθρώπους καταδιωκομέ... ἀπὸ τὰ τοπικὰ δικαστήρια, ναύτην ἢ ναύτ... δραπετεύσαντας ἀπὸ Ἑλληνικὸν ἢ ἀλλοεθνὲς πλοῖ... ον, ἢ ἐπιβάτας ἄνευ τακτικῶν διαβατηρίων ... χωρὶς νὰ σημειωθῶσι τὰ ὀνόματα των εἰς τ... ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως. Εἰς πᾶσαν παράβα... τῶν ἀνωτέρω, καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν δικα... στηρίων καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς ...

στοιχ. νόμου. Διὰ πᾶσαν δὲ πρᾶξιν, περὶ ἧς ὁ νόμος οὗτος δὲν προεῖδεν, ἐπιβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχ. κατ᾽ ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις, στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 1 ἕως 3 ἔτη.

44. Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ πληρώματος. Ἑπομένως προσέχει πάντοτε διὰ νὰ ἦναι τὰ τρόφιμα καλῆς ποιότητος· νὰ καθαρίζεται καὶ νὰ πλύνεται τὸ ὑπὸ τὸ κατάστρωμα προσδιορισμένον διὰ κατοικίαν τῶν ναυτῶν μέρος· νὰ πλύνωνται εἰς ῥητὰς ἡμέρας τὰ ἐνδύματα· νὰ καταβάλλεται ἄκρα ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ θεραπείαν τῶν νοσούντων, ἢ τῶν ἐκ περιστάσεως τραυματισθέντων· διὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα ταύτην περίστασιν ὀφείλουν οἱ πλοίαρχοι νὰ ἔχωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν, ἐπὶ τοῦ πλοίου τὰ ἁπλούστερα καὶ εὐχρηστότερα τῶν ἰατρικῶν.

45. Ἂν εἷς ἢ πολλοὶ ναῦται ἀσθενήσωσι βαρέως κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται ὄχι μόνον πρέπει νὰ τοὺς ἀποβιβάζωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἅμα ἤθελον εὑρεθῇ πλησίον εἰς μέρος ὅπου ὑπάρχουν νοσοκομεῖα ἢ ἰατροὶ, ἀλλὰ καὶ νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν τροφήν των, μέχρι τῆς ἐνδεχομένης ἐπιστροφῆς των ἐπὶ τοῦ πλοίου (ἂν τοῦτο συγχωρηθῇ) ἢ τῆς ἐπανόδου των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ἀποβιβασθῶσιν ἐπὶ ἀλλοδαπῆς· πάντοτε δὲ ἀπαιτεῖται, ἐὰν μὲν ἡ ἀποβίβασις γίνεται ἐντὸς τοῦ κράτους, ἡ σύμπραξις τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν δὲ ἐκτὸς, ἡ τῆς προξενικῆς, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας γίνεται ἡ συμφωνία, καὶ παρακατατίθενται τὰ χρήματα, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς μόνον τὸν σκοπὸν, δι᾽ ὃν ἐδόθησαν. Ἡ πρᾶξις αὕτη σημειοῦται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν συμπράξασαν Ἀρχήν· ἡ δὲ ἑκάστου ναύτην ἡμερούσιος τροφὴ, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος λογίζεται πρὸς 50 λεπτὰ, ἐκτὸς δὲ πρὸς 60.

46. Ἂν εἷς ἢ πλειότεροι ναῦται ἢ ἐπιβάται ἀποθάνωσι κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, εἰμὲν τὸ πλοῖον εἶναι πλησίον τῆς ξηρᾶς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ἁρμοδίαν Ἀρχὴν, καὶ συνεννοούμενος μετ᾽ αὐτῆς, νὰ φροντίσῃ τὰ περὶ τῆς κηδείας, φυλαττομένων τῶν περὶ ὑγείας διατάξεων. Ἐὰν δὲ εἰς τὸ πέλαγος, ἢ ἂν αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις ἀπαγορεύωσι τὴν ἀποβίβασιν καὶ τὴν ἐνταφίασιν, διατάττει νὰ βληθῇ ὁ νεκρὸς εἰς σάκκον μὲ πέτρας, ἢ ἕρμα ἱκανῆς βαρύτητος, ὥστε νὰ βυθισθῇ ῥιπτόμενος εἰς τὴν θάλασσαν. Οὔτε ἡ ἐνταφίασις, οὔτε ἡ βύθισις ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ, πρὶν παρέλθωσιν 24 ὧραι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν τοῦ συμβάντος μὲ τὴν ἐνδεχομένην λεπτομέρειαν, νὰ φανερώσῃ ὅσον ἔνεστι τὸ εἶδος, τὴν διάρκειαν, καὶ τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, τὴν κατάστασιν τοῦ πτώματος μετὰ τὸν θάνατον, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν τρόπον καὶ τὸ μέρος τῆς κηδείας, ἢ τῆς βυθίσεως. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ἀπὸ αὐτὸν, ἀπὸ τὸν ναύκληρον, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐξεύροντας νὰ γράφωσιν ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν, καὶ γίνεται μνεία αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει, ἡ ἐνταφίασις τοῦ νεκροῦ εἰς ἔρημον μέρος ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει καμμία Ἀρχὴ διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετ᾽ αὐτῆς ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης· εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἡ βύθισις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὑρεθῇ πλησίον ξηρᾶς ἐρήμου.

Δι᾽ ἑκάστην παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ αἰτία ἄλλης κατηγορίας κατ᾽ αὐτοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος αὐτοῦ ἀπὸ ἓν ἕως τρία ἔτη.

47. Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον ναύτου ἢ ἐπιβάτου, συμβάντα κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης μετὰ τοῦ ναυκλήρου, δύο ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ πληρώματος, καὶ ἑτέρων δύο ἐκ τῶν ἐπιβατῶν, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἀπογραφὴν ὅλων τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθανόντος, νὰ ἐμβάλλῃ αὐτὰ εἰς κιβώτια ἢ σάκκους ἐνώπιον τοῦ πληρώματος καὶ νὰ τὰ σφραγίσῃ.

Τῆς πράξεως ταύτης γίνεται ἔκθεσις ἰδιαιτέρα περιέχουσα τὸν κατάλογον τῶν πραγμάτων, ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς προμνημονευθέντας καὶ ἀφ᾽ ὅσους ἄλλους ἠξεύρουν νὰ γράφωσι, καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου. Τὰ δὲ πράγματα φυλάττονται διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν, ἢ κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς ἔγγραφον εἰς τοὺς ἀναγνωρισθησομένους κληρονόμους ἢ ἐπιτρόπους αὐτοῦ.

Ἂν δὲ εὑρίσκωνται ἐπὶ τοῦ πλοίου συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ὄχι μόνον ἀπαιτεῖται νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ἀπογραφὴν, καὶ νὰ συνυπογράψωσι τὴν ἔκθεσιν, τῆς ὁποίας λαμβάνουν ἀντίγραφον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιθέσωσι τὴν σφραγίδα των εἰς τὰ κιβώτια καὶ τοὺς σάκκους.

Ἂν ὁ θάνατος συμβῇ ὅτε τὸ πλοῖον εἶναι εἰς λιμένα, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτος ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν συνεργείᾳ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀνωτέρω ἀπογραφὴ καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς πράξεως.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ᾽ ἣν ἡ ἀποβίωσις προῆλθεν ἀπὸ νόσον λοιμώδη, καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐν τῷ πλοίῳ δὲν ἐπιτρέπει νὰ ληφθῶσιν ἐντελῶς τὰ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον διαγραφόμενα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποβιώσαντος, ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπόχρεως νὰ λάβῃ πᾶν ἄλλο

μέτρον ἱκανὸν νὰ προλάβῃ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν διασκόρπισιν αὐτῶν· ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 572 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁριζομένας ποινάς.

48. Τὰ ἀνωτέρω γίνονται ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς περίστασιν δραπετεύσεως ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ναυτῶν.

49. Ἂν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ ναύκληρος, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ὑποπλοίαρχος, ἀναλαμβάνει δικαιωματικῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου καὶ ἀναδέχεται ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς στιγμῆς, ὅλα τὰ δικαιώματα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς εὐθύνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται κατὰ τὸν νόμον πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ μέχρι τοῦ μέρους ὅπου εὑρίσκονται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἂν τὸ πλοῖον ὀφείλῃ, ἢ δύναται ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ ναυλωτοῦ, νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ διάπλου.

50. Ἐὰν ἀποβιώσαντος τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἀποβιώσῃ καὶ ὁ ναύκληρος, τότε εἰ μὲν εὑρίσκεταί τις τῶν ἰδιοκτητῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, ἐκλέγει τὸν διαδεχθησόμενον τὴν προσωπικὴν διεύθυνσιν· ἄλλως ὁ πρεσβύτερος τοῦ πληρώματος συγκαλεῖ τοῦτο καὶ γίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διευθυντοῦ διὰ τῆς πλειονοψηφίας· οἱ παῖδες δὲν ἐνέχονται εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίστασιν ὁ προσωρινὸς διευθυντὴς ὀφείλει νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα, εἴτε Ἑλληνικὸν εἴτε ξένης ἐπικρατείας, ἀλλ᾽ εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται Ἑλληνικὴ προξενικὴ Ἀρχὴ, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ συμβάν. Ἡ λιμενικὴ ἢ ἡ προξενικὴ Ἀρχὴ πληροφορεῖται ἄνευ ἀναβολῆς ἂν ἐνηργήθησαν τὰ παρὰ τῶν ἄρθρων 46 καὶ 47 τοῦ παρόντος διατάγματος ὁριζόμενα. Ἂν ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διευθυντοῦ ἔγινε τακτικῶς καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ναυλωτῶν δὲν κινδυνεύωσιν ἕνεκα ταύτης, σημειοῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον καὶ εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως τὴν προσωρινὴν ἀντικατάστασιν τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸ μέρος, ὅπου διαμένουν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 49.

Ἐὰν δὲ ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ Ἀρχὴ παρατηρήσῃ κινδυνεύοντα τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ναυλωτῶν τοῦ πλοίου, δύναται ἡ μὲν πρώτη, συμπράττοντα ἔχουσα τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου, ἢ τὸν εἰρηνοδίκην εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ, ἡ δὲ προξενικὴ τῇ συνεργείᾳ δύο τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων Ἑλλήνων ἐμπόρων, ν᾽ ἀντικαταστήσῃ προσωρινὸν διευθυντὴν τοῦ πλοίου.

51. Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους ἐκθέσει πλαστᾷ ναυάγια, ἢ ἐνεργήσῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν βύθισι[...] τὴν ἐγκαταλειψιν, τὴν προσάραξιν (καθισμ[...] τὸ ῥίψιμον εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ παντελὲς ναυα[...] τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του πλοίου, ἢ ἀφαιρ[...] ἢ νοθεύσῃ μέρος τοῦ φορτίου, ἢ γείνῃ παραίτ[...] τῆς δημεύσεως αὐτοῦ, ὑπόκειται εἰς τὰς παρ[...] τῶν ἄρθρων 396, καὶ καθεξῆς, καὶ 421, κτ[...] τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁριζομένας ποινάς.

52. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα πλοίαρχον [...] κυβερνήτην νὰ ναυλόνῃ τὸ πλοῖόν του εἰς ἐχθρ[...] τοῦ Ἡμετέρου κράτους δύναμιν, ἢ νὰ φορτόν[...] στρατεύματα, ἵππους, πολεμοφόδια, τροφὰς κα[...] ἄλλας πολεμικὰς ὕλας καὶ στρατιωτικὰς ἀπο[...]σκευὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ λογαριασμὸν αὐτῆ[...] ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 12[...] τοῦ ποινικοῦ νόμου.

53. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φωραθεὶς εἰσάγων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ κράτους, ἢ ἐξάγων ἐν γνώσει εἴδη ἀπηγορευμένα, ἢ συνεργῶν εἰς λαθρεμπορίαν, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένων ποινῶν εἰς ἃς ὑποβάλλεται, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του· τὴν μὲν πρώτην φορὰν, δι᾽ ἓν ἔτος, τὴν δὲ δευτέραν, διὰ τρία ἔτη, καὶ τὴν τρίτην δι᾽ ἑπτά.

54. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φθάνων εἰ[ς] λιμένα, εἴτε Ἑλληνικὸν εἴτε ξένης ἐπικρατεία[ς] ὀφείλει νὰ προσέχῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν διατήρησι[ν] τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ συγχωρῇ εἰς κανένα τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου νὰ ἐκβαίνῃ εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ νὰ λαμβάνῃ κοινωνία[ν] μετά τινος τῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, πρὶν ἢ ἀπέλθῃ αὐτὸς πρῶτος εἰς τὸ ὑγειονομεῖον. Ἐξεταζόμενος δὲ ἀπὸ τὰς ὑγειονομικὰς Ἀρχὰς ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ παρουσιάζῃ εἰς αὐτὰς τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς προσορμίσεώς του.

Εἰς ὅσα μέρη τῆς Ἐπικρατείας δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικὰ καταστήματα, ὀφείλει νὰ ἐξομολογῆται ἐνώπιον τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν. Εἰς δὲ τὰ ξένα μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Προξενεῖα.

55. Ἂν ἡ διατήρησις τῆς κοινῆς ὑγείας ἀπαιτῇ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀμέσου κοινωνίας τοῦ πλοίου μὲ τὴν ξηρὰν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ Κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ, εἰς τοῦτο ἰδιαιτέρως, μὴ ἐπιτρέπων εἰς τινα τῶν ναυτῶν ἢ τῶν ἐπιβατῶν, νὰ λαμβάνῃ ὁποιανδήποτε κοινωνίαν μ[ὲ] τὴν ξηρὰν ἢ μὲ ἄλλα πλοῖα· πρὸς πλειοτέραν δι[ὰ]κρισιν ὀφείλει νὰ ὑψόνῃ ὡς σημεῖον ἐφ᾽ ἑνὸς τῶν ἱστῶν σημαίαν κυτρίνου χρώματος.

56. Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστι[ς] ἐξελέγχεται ὅτι παρέβη εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐξ ἀμελείας τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ ὅτι δὲν ὡμολόγησε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς Ἀρχὰς, στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ διπλώματός το[υ]

καὶ ὑποβάλλεται συγχρόνως εἰς τὰς ὁριζομένας παρὰ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποινάς.

57. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰ προηγηθέντα ἄρθρα 54 καὶ 55, καὶ μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ πλοίου, πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει πρὸ τῶν 24 ὡρῶν μετὰ τὴν ἄφιξίν του, νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ, ἐὰν εὑρίσκεται εἰς ξένον λιμένα, εἰς τὴν Προξενικὴν Ἀρχὴν καί,

Α΄. Νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους τῆς εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον προσορμίσεώς του, ἐὰν αὐτὴ ἔγεινε κατὰ περίστασιν καὶ δὲν θέλει διαρκέσει πλέον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν.

Ἐὰν δὲ μείνῃ, εἰ καὶ ἐκ περιστάσεως προσωρμισμένος ἐπέκεινα τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, νὰ παρουσιάζῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τὸ ναυτολόγιόν του.

Κατ᾽ ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις ὀφείλει ν᾽ ἀποκρίνεται ἀκριβῶς εἰς ὅλας τὰς παρὰ τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς ἀποτεινομένας εἰς αὐτὸν ἐρωτήσεις, ὁμολογῶν ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὑπογράφῃ τὴν ἐξομολόγησίν του, ἐὰν ζητηθῇ·

Β΄. Ἂν ὁ λιμὴν ἦναι ὁ πρὸς ὃν διευθύνετο, καὶ μέλλει νὰ διαμείνῃ εἰς αὐτόν, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ σκοποῦ, δι᾽ ὃν κατέπλευσε, νὰ ἐκθέτῃ λεπτομερῶς ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς·

α΄. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του·

β΄. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὴν χωρητικότητά του, καὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ εἴδη τοῦ φορτίου·

γ΄. Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς τοῦ ἰδιοκτήτου, τῶν φορτωτῶν, καὶ προσέτι τῶν ἀσφαλιστῶν (ἂν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἦναι γνωστοὶ εἰς αὐτόν)·

δ΄. Τὸν λιμένα εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖον, καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ ἐφορτώθη·

ε΄. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ διάπλου μέχρι τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται λιμένα, τὰς διαφόρους τυχὸν προσορμίσεις του εἰς ἄλλους λιμένας, καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν·

ς΄. Ὅλα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἐπιζήμια συμβάντα·

ζ΄. Τὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφίμων εἴτε τῶν εἰδῶν τῆς ἀποσκευῆς, τὸ δηλωτικὸν τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφῶν τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ ἐνεργήσῃ καθὼς καὶ ποῦ ἐπώλησε τὸ φορτίον.

η΄. Ὅ,τι ἀνεκάλυψεν ἢ ἀπήντησε κατὰ τὸν πλοῦν, οἷον ὑφάλους ἀγνώστους, ναυάγια, στόλους, πλοῖα πολεμικὰ ἢ ἐμπορικά, πειρατικὰ ἢ ὕποπτα, καὶ πᾶν λόγου ἄξιον ἀπάντημα ἢ ἄκουσμα.

Τὴν ἔκθεσίν του ταύτην ὀφείλει νὰ ὑπογράφῃ καὶ νὰ δίδῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, λαμβάνων ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον· πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ἐκθέσεώς του πρέπει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν εἰρημένην λιμενικὴν Ἀρχήν·

α΄. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος·

β΄. Τὸ ναυλωτικὸν καὶ τὰς ἀποδείξεις τοῦ φορτίου, ἂν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη ἢ ἐφορτώθη παρ᾽ ἄλλων.

γ΄. Τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἐπισκευῆς.

δ΄. Τὰς ἰδιαιτέρας ἐκθέσεις πρακτικῶν, τὰς ὁποίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος, ὀφείλει νὰ συντάττῃ εἰς διαφόρους περιστάσεις κινδύνου, ζημιῶν, δραπετεύσεως ναυτῶν, θανάτου, ἀναγκαίων προβλέψεων, πωλήσεων, δανείων, κ. τ. λ.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα παρατηρηθέντα καὶ θεωρηθέντα, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν πλοίαρχον πρὸ τῆς ἀποδημίας του.

58. Ὁσάκις ἐλλιμενισμένου ὄντος τοῦ πλοίου συμβῶσιν ἔριδες μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, καὶ τοῦ πληρώματος, οὗτος ὀφείλει, ἐὰν μὲν εὑρίσκεται εἰς λιμένα Ἑλληνικόν, νὰ διευθυνθῇ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν, ἐὰν δὲ εἰς ξένον, εἰς τὴν προξενικήν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν σύμπραξίν της εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν.

59. Αὐτὰ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ·

α΄. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἔριδος ἢ συγκρούσεως μεταξὺ τοῦ πληρώματος τοῦ ὁποίου διευθύνει πλοίου καὶ ἄλλου εἴτε Ἑλληνικοῦ, εἴτε ἀλλοεθνοῦς, ἂν αἱ ἴδιαι αὐτοῦ προσπάθειαι δὲν ἀρκέσωσιν εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὴν ἡσυχίαν.

β΄. Εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περιφρόνησιν ἢ ἐξύβρισιν τῆς σημαίας τοῦ πλοίου.

γ΄. Εἰς πᾶσαν ἔριδα μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ναυλωτῶν, φορτωτῶν, ἢ ἀγοραστῶν τοῦ φορτίου, διὰ νὰ συμβιβάζεται ἡ ὑπόθεσις, εἰ δυνατόν, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τῶν δικαστηρίων.

60. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους, ὅπου εἶναι προσωρμισμένος, τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου, καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξομολόγησιν τοῦ πληρώματος, ὁσάκις τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον καὶ ζητηθῇ ἀπὸ αὐτήν.

Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖται ὡς ἔνοχος κατὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὰς Ἀρχὰς εὐπειθείας, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου (βιβλ. β΄. κεφ. ε) καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 3 ἕως 5 ἔτη.

61. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ν᾽ ἀποβάλῃ ἕνα ἢ πλειοτέρους ναύτας τοῦ πληρώματος, πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς μετ᾽ αὐτῶν συμφωνίας, ἐκτὸς ἂν τοῦτο γενῇ διὰ συγκαταθέσεως τῶν ἀποβαλλομένων, ἢ ἐὰν ἀπαιτῆται ἡ ἀποβολὴ διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, ἢ τῶν ἐπιβατῶν· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς δύο ταύτας περιστάσεις ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τον

ναύτην εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὕτη τὰ αἴτια τῆς ἀποβολῆς καὶ να γενῇ ἡ σημείωσις αὐτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Διὰ πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου ἢ ναυτῶν, μὴ γενομένην διὰ τῆς συμπράξεως τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἀποβληθέντων, ὑπόκειται καὶ εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν.

62. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εὑρισκόμενος εἰς ξένον λιμένα, ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικὴ προξενικὴ Ἀρχή, καὶ μέλλων νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖόν του, εἴτε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε διὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς ξένης ἐπικρατείας λιμένα, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἀρχὴν ταύτην καὶ νὰ καταστρώνῃ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς, ἢ νὰ παρουσιάζῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τὸ ναυλωτικόν του· πρέπει δὲ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, νὰ καθυποβάλλῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς ἰδίας καὶ τὰ δηλωτικὰ τοῦ φορτίου, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, θεωρημένην κατὰ τὴν τάξιν, καὶ φέρουσαν τὴν δήλωσιν τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ τόπου.

63. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ πωλήσῃ τὸ ὁποῖον διευθύνει πλοῖον, ἐντὸς μὲν τῆς ἐπικρατείας, ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς συμπράξεως τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἐκτὸς δέ, τῆς προξενικῆς, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ παραδώσῃ ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου του, λαμβάνων ἀπόδειξιν.

Διὰ τὴν παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, παρὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐναντίον αὐτοῦ ἀγωγῆς τῶν ἐνεχομένων, στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως.

64. Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ πληρώνῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς τὰ κανονισμένα δικαιώματα, κατὰ τὴν ἐπίσημον διατίμησιν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖον τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν Ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἂν δὲ δὲν ἀποδείξῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοιούτου ἀποδεικτικοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τῶν ὅσα ὤφειλε νὰ πληρώσῃ.

65. Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, εὑρισκόμενος εἰς ξένην ἐπικράτειαν καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου τοὺς ναύτας Ἕλληνας εὑρισκομένους ἐκεῖ ἐξ αἰτίας ναυαγίου, ἀσθενείας, ἢ ἄλλης περιπτώσεως, λαμβάνων διὰ τὴν δαπάνην τῆς τροφῆς, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ χορηγῇ εἰς αὐτοὺς ἀνὰ 50 λεπτὰ δι᾽ ἕκαστον ἄτομον τὴν ἡμέραν· ἀλλ᾽ ἐὰν τὸ πλήρωμά του δὲν πλῆρες, καὶ ἀπαιτεῖται νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους ναύτας, τότε θέλει τὸ συμπληροῖ αὐτὸ[...] ἀνωτέρω κατ᾽ ἰδίαν ἐκλογήν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχ[...] δικαίωμα εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀποζημιώσ[...] τῶν 50 λεπτ., εἰμὴ μόνον διὰ τοὺς ὑπεραριθμ[...]

66. Ἐν καιρῷ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν πλοί[...] μετὰ τὸ τέλος τοῦ διάπλου, οἱ μὲν πλοίαρχοι [...] οἱ κυβερνῆται ὀφείλουν νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τ[...] λιμενικὴν Ἀρχὴν τὸ ναυτολόγιόν των καὶ τὴν [...]δειαν τῆς ἀναχωρήσεως, συγχρόνως δὲ νὰ παρ[ου]σιάζωσι καὶ τὸ βιβλίον (ἡμερολόγιον) τοῦ πλοί[ου] καὶ τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς, διὰ νὰ χ[ρη]σιμεύσωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς ὁποίας μέλλει [ἡ] Ἀρχὴ αὕτη νὰ κάμῃ.

67. Πρὸ τῆς διαλύσεως τοῦ πληρώματος [...] πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παρουσιά[ζῃ] αὐτὸ εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ ἐπιθεωρ[ῆ]ται παρ᾽ αὐτῆς, καὶ νὰ δίδεται εἰς αὐτὸ ἡ ἄδ[ει]α τῆς ἀναχωρήσεως, τὴν ὁποίαν ἐπιθεωροῦσα ἐγχ[ει]ρίζει εἰς ἕνα ἕκαστον ἡ Ἀρχὴ αὕτη.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Περὶ ναυτῶν.

68. Ἕξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, οἱ θέλοντες νὰ συμφωνηθῶσι[ν] ὡς ναῦται εἰς ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὀφείλου[ν] νὰ ἔχωσιν ἢ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως ὑπογ[ε]γραμμένην ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τ[οῦ] τελευταίου πλοίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρέτησαν, [ἢ] τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς, ὅ[τι] δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῶσι[ν].

Μέχρι δὲ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ἀνωτέρω προθε[σ]μίας, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ ἐξετάζωνται καὶ νὰ δίδωσι τὰ[ς] ὁποίας αὕτη ἤθελε ζητήσει πληροφορίας, καὶ οὕτω νὰ καταγράφωνται εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου.

69. Ὁ μισθὸς ἑκάστου ναύτου σημειοῦται εἰς τὸ ναυτολόγιον ἄντικρυ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ παρὰ τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ἀντὶ μισθοῦ οἱ ναῦται ἐσυμφωνήθησαν μὲ μερίδιον ἐκ τοῦ κέρδους, ἢ ἂν ἦναι συμμέτοχοι τοῦ φορτίου.

Εἰς τὰς τελευταίας δύο περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦται ῥητῶς τὸ ποσὸν τοῦ συμφωνηθέντος μεριδίου, ἢ πόσον τὸ μέρος τῆς εἰς τὸ φορτίον μετοχῆς ἑνὸς ἑκάστου.

70. Ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος μετέχουν τοῦ φορτίου, δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν ἄνευ συγκαταθέσεως τῶν συμμετόχων νὰ φέρωσι καὶ ἰδιαίτερα ἐμπορίας εἴδη εἰς τὸ πλοῖον· ἂν δὲ ἀνακαλυφθῶσιν ἐμπορευόμενοι, τὰ εἴδη ταῦτα θεωροῦνται ὡς κοινὰ τῶν συμμετόχων τοῦ φορτίου καὶ διανέμονται μεταξὺ αὐτῶν.

71. Ἀφοῦ ἅπαξ συγκατατεθέντες καταγραφῶσιν εἰς τὸ ναυτολόγιον, οἱ ναῦται ὀφείλουν νὰ παρουσιασθῶσι τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν εἰς τὸν ὡρισμένον τόπον, διὰ νὰ ἐπιβιβάσωσι τὰ τρόφιμα, τὸ φορτίον, καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον τοῦ πλοίου, καὶ ν᾽ ἀναχωρήσωσι μὲ αὐτό.

72. Οἱ ναύκληροι, οἱ ναῦται καὶ ὅλοι ἐν γένει τοῦ πληρώματος ὀφείλουν τελείαν εὐπείθειαν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ Κυβερνήτην ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, αἵτινες ἀποβλέπουν, τὰ τῆς πειθαρχίας καὶ τοῦ πλοός.

73. Ἐὰν τινὲς ἐκ τοῦ πληρώματος ἔχωσι παράπονα κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου, διὰ τὸν ἀνοίκειον καὶ ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸν τρόπον του, ἢ διὰ στέρησιν μισθῶν ἢ τῆς προσδιωρισμένης τροφῆς, δύνανται ν' ἀναφερθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν, καὶ νὰ ζητήσωσιν ἱκανοποίησιν· ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ποινῇ πράξεως κατὰ τῆς ὀφειλομένης εὐπειθείας ν' ἀρνηθῶσιν ἐν ὅσῳ διαμένουν ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ πλοιάρχου κατὰ τὸ προηγηθὲν ἄρθρον 72. Ἂν δὲ θελήσωσι νὰ ἱκανοποιηθῶσι μόνοι, ἐνάγονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀποδειχθέντες ἔνοχοι, ὑποβάλλονται εἰς τὰς κατὰ τὸν νόμον ποινάς.

74. Οἱ συμφωνηθέντες εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, καὶ καταγραφέντες εἰς τὸ ναυτολόγιον αὐτοῦ ναῦται, δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσι πρὸ τῆς προθεσμίας· ὡς πρὸς τὴν λῆξιν ταύτης, ἐὰν ἡ συμφωνία ἦναι δι' ἕνα μόνον διάπλουν, καθὼς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀφορῶντος τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων ἢ κυβερνητῶν συμφωνίας, ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, καθόσον δὲν προεῖδέ τι ἰδιαιτέρως περὶ αὐτῶν τὸ παρὸν διάταγμα.

75. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ναύτην νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτῶν, τοῦ ναυκλήρου.

Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον κατὰ τοὺς ὅρους ὑπὸ στοιχ. α. ἀριθ. 40 τοῦ παρόντος διατάγματος· ἐν τρίτῃ δὲ ὑποτροπῇ, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν καὶ λαμβάνων τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποβάλλῃ τὸν ναύτην.

76. Ὁ ἐξελθὼν τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας ναύτης καὶ μὴ ἐπιστρέψας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, θεωρεῖται ὡς δραπέτης.

77. Ναῦται δραπετεύσαντες πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ διάπλου καὶ συλλαμβανόμενοι ὅπου εὑρεθῶσιν, ὑποχρεοῦνται κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἐκλογὴν εἰς ἓν τῶν δύο· ἢ ἂν τὸ πλοῖόν των δὲν ἀπέπλευσε καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ δεχθῇ αὐτοὺς, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ νὰ ὑπηρετήσωσι δι' ὅσην ἐσυμφωνήθησαν προθεσμίαν, λαμβάνοντες δι' ἕνα μῆνα τὸ τέταρτον τοῦ μισθοῦ των ἢ μόνον τὰ δύο τρίτα τοῦ μεριδίου, ἂν ἦναι ἐπὶ μερίδιον, ἢ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ καὶ ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον ἕνα μῆνα.

78. Ἂν ναῦται δραπετεύσωσι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοὸς, ὄχι μόνον ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν μισθῶν ὅσους ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐσυλλήφθησαν, καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ τοὺς παραλάβῃ, νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον διὰ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ τρεῖς μῆνας.

79. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ναύτας, νὰ διαθέτωσιν εἴτε δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν, εἴτε πρὸς χρῆσιν ἄλλων τὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφὰς, τὸν οἶνον, ἢ ἄλλο πνευματῶδες ποτὸν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν τροφῶν.

Πᾶσα παράβασις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην.

80. Ἂν ναύτης διωρισμένος εἰς φυλακὴν νυκτὸς εὑρεθῇ κοιμώμενος, διὰ πρώτην μὲν καὶ δευτέραν φορὰν, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην· ἀλλ' ἐν ὑποτροπῇ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ἔχει τὸ δικαίωμα, συναινέσει καὶ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ν' ἀποβάλλῃ αὐτόν.

81. Εἰς πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου, τὸ αἴτιον ἢ τὰ αἴτια τῆς ἀποβολῆς του σημειοῦνται εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως.

ΜΕΡΟΣ ϛ'.

Περὶ ναυκλήρων.

82. Οἱ ναύκληροι τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διαφέρουν τοῦ λοιποῦ πληρώματος, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐκλέγων αὐτοὺς ὡς ἐμπειροτέρους καὶ ἀξίους ἐμπιστοσύνης τοὺς διορίζει ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν τοῦ πληρώματος, καὶ φύλακας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ· ἑπομένως ἡ μὲν πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὑποταγὴ τοῦ ναυκλήρου ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ὁποία καὶ ἡ τοῦ λοιποῦ πληρώματος, ἡ δὲ τῶν ναυτῶν πρὸς τὸν ναύκληρον, ὁποία καὶ ἡ πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

83. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ναύκληρον νὰ ἐξέρχεται τοῦ πλοίου ἀπόντος τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, οὐδὲ τούτου παρόντος, ἄνευ τῆς ἀδείας του. Δι' ἑκάστην παράβασιν ὁ ναύκληρος, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται, ἐὰν ἐκ τῆς ἀπουσίας του προέκυψε ζημία, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην.

84. Θέλομεν διατάξει ἑπομένως τὰ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ δοκιμασίας τῶν ναυκλήρων. Ἐν τοσούτῳ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ὀφείλουν οἱ ναύκληροι πλοίων ἀνωτέρας τῶν 200 τόνων χωρητικότητος, νὰ ἔχωσι τὰ διὰ τοὺς κυβερνήτας ἀπαιτούμενα, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος διατάγματος.

ΜΕΡΟΣ Ζ'.

Ἰδιαίτερα καθήκοντα τῶν λιμενικῶν καὶ προξενικῶν Ἀρχῶν ὡς πρὸς τὴν προσαρμογὴν τοῦ παρόντος διατάγματος.

85. Ἕωσοῦ κανονισθῶσι δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος τὰ περὶ τῆς καταγραφῆς τῶν ναυτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον ἑκάστου λιμένος, αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ, μέλλουσαι νὰ δώσωσιν εἰς ναύτας κατ' αἴτη-

σίν των τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένην ἀπόδειξιν, ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσι προηγουμένως καὶ νὰ πληροφορῶνται ἀκριβῶς εἰς ποῖα πλοῖα ὑπηρέτησαν, καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα· ὁποία ὑπῆρξεν ἡ διαγωγή των ἐπ' αὐτῶν, ἂν φέρωσιν ἀδείας ἀναχωρήσεως τῶν πλοιάρχων ἢ κυβερνητῶν τῶν πλοίων ἐκείνων ἢ εἰς ἔλλειψιν τοιούτων ἀδειῶν, ἂν ἔχωσι μαρτυρίας, ὅτι ἐτελείωσεν ἡ προθεσμία τῆς συμφωνηθείσης ὑπηρεσίας των ἐπὶ τοῦ τελευταίου πλοίου, καὶ τέλος ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀγωγὴ κατ' αὐτῶν· καὶ τούτων δοθέντων τότε μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Ἀρχὰς ταύτας νὰ ἐκδίδωσι τὴν αἰτουμένην ἀπόδειξιν.

86. Τὰς αὐτὰς πληροφορίας ὀφείλουν νὰ πορίζωνται καὶ αἱ προξενικαὶ Ἀρχαί, ὁσάκις παρουσιάζονται ναῦται, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε ἀλλοεθνεῖς ζητοῦντες νὰ συμφωνηθῶσιν εἰς Ἑλληνικὸν πλοῖον.

87. Ὁσάκις πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης παρουσιάζει εἴτε ὅλον τὸ πλήρωμα εἴτε μέρος αὐτοῦ διὰ νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, αἱ προξενικαὶ ἢ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν, χωρὶς ἄλλως νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ πληρώματος γινομένας συμφωνίας, νὰ ζητῶσι τὸ συμφωνητικὸν τῆς μισθοτροφοδοσίας τοῦ πληρώματος, ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης συμβάσεως μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ τὸ ἀναγινώσκωσιν εἰς ἐπήκοον ἀμφοτέρων τῶν συμφωνούντων μερῶν· καὶ τοῦτο μὲν νὰ κρατῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖά των, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἐπικυρωμένον νὰ δίδωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ὑπάρχωσι πλειότερα συμφωνητικά. Ἂν δὲ τὸ συμφωνητικὸν ἔγινεν ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, ἢ δημοσίου συμβολαιογράφου, τότε τὸ μὲν πρωτότυπον ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ λιμενάρχην ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ, ἀποτίθεται εἰς τὸ λιμενικὸν ἢ προξενικὸν Ἀρχεῖον.

88. Ἀλλ' εἴτε ὑπάρχει εἴτε μὴ ἰδιαίτερον συμφωνητικὸν μισθοτροφοδοσίας, ἢ ἄλλης ὁποιασδήποτε συμβάσεως μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος, ἡ προξενικὴ ἢ λιμενικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει, πληροφορουμένη περὶ τοῦ μισθοῦ ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε ὑπαρχουσῶν συμφωνιῶν, νὰ σημειοῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον τὸν μισθὸν ἄντικρυ τοῦ ὀνόματος τοῦ λαμβάνοντος αὐτόν· τὰς δὲ ἄλλας συμφωνίας καταχωρεῖ εἰς τὰ κενὰ μέρη τοῦ ναυτολογίου, τὸ ὁποῖον ἐπιθεωροῦσα παραδίδει εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, κρατοῦσα ὅμως πάντοτε ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖά της.

89. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς ἢ λιμενικὰς Ἀρχὰς νὰ ὑποχρεόνωσι τὸν πλοίαρχον κυβερνήτην νὰ ἀνανεοῖ τὸ ναυτολόγιον τοῦ εἰμὴ εἰς τὰς ἀκολούθους περιστάσεις.

α. Ὅταν τελειώσας τὸν πλοῦν καὶ μέλλων πλεύσῃ ἐκ νέου ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, θέλῃ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος·

β. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τόπος κενὸς διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐπιθεώρησιν τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν

γ. Ὁσάκις πρόκειται λόγος ἀλλαγῆς τοῦ ... σεως τοῦ πληρώματος.

90. Εἰς τὰς παρὰ τῶν ἄρθρ. 45, 47 καὶ 4... τοῦ παρόντος διατάγματος προβλεπομένας περιστάσεις, αἱ λιμενικαὶ ἢ προξενικαὶ Ἀρχαὶ παραλαμβάνουσαι τὴν περιουσίαν τῶν ἀποθανόντων ἢ δραπετευσάντων ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν, ὄχι μόνον ὀφείλουν νὰ ἐξακριβόνωσι μήπως ὑπεξῃρέθησαν ἢ ἐσφετερίσθησαν πράγματα, ἢ μήπως ἔγινεν ὁποιαδήποτε παράβασις τῶν διατεταγμένων, καὶ νὰ φροντίζωσι τὴν τακτικὴν σύνταξιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων· ἀλλ' αἱ μὲν λιμενικαὶ ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν περιουσίαν, γινομένης τῆς κατὰ τὸν νόμον πράξεως, εἰδοποιοῦσαι συγχρόνως καὶ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας· αἱ δὲ προξενικαὶ ν' ἀναφέρωνται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην, πέμπουσαι ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὕτη τὰ περαιτέρω.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς Ἀρχάς, ἄντινα τῶν εἰδῶν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος ὑπόκεινται εἰς φθοράν, ἀφοῦ καταστρώσωσι καὶ ὑπογράψωσιν ἐπίσημον περὶ τούτου πρᾶξιν, νὰ ἐκθέττωσιν αὐτὰ εἰς δημοπρασίαν, καὶ νὰ παρακαταθέτωσι τὰ χρήματα εἰς τὸ Ἀρχεῖον αὐτῶν· ὀφείλουν δὲ νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ πέμπωσιν ἀντίγραφον τῆς πράξεως.

91. Αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, οἵτινες ἢ δι' ἀσθένειαν ἀποβιβασθέντες εἰς τὴν ξηρὰν ἀνέλαβον, ἢ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ ἀχρηστίας τοῦ πλοίου, ἢ ἕνεκα ἄλλης περιστάσεως καταλειφθέντες ἢ ναυαγήσαντες εὑρεθέντες ἐπὶ ξένων πλοίων ἔμειναν εἰς ξένην ἐπικράτειαν.

Οἱ ναῦται οὗτοι κατὰ προτίμησιν μὲν ἐπιβιβάζονται εἴτε ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν πολεμικῶν, ἂν τύχωσιν, ἀνεξόδως, ἢ ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ παρόντος διατάγματος· ἄλλως δὲ καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων πάσης ἄλλης φίλης δυνάμεως, διευθυνομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ὀφείλουν νὰ συμφωνῶσι τὸν ναῦλον καὶ τὴν τροφὴν μετὰ τοῦ πλοιάρχου ὅσον ἔνεστι συμφερώτερον· εἰς ἑκάστην δὲ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

92. Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσιν ὅταν ἀποβιβάζωνται ναῦται δι' ἀσθένειαν, νὰ γίνεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ...

χρηματικὴ εἴτε δι' ἐγγυήσεως καταβολὴ διὰ ...ν τροφοδότησιν.

Αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν ἰδιαιτέρως νὰ ...οντίζωσι νὰ γίνεται ἀνεξόδως ἡ εἰς τὰ ἴδια ...άνοδος τῶν ναυτῶν, οἵτινες περιπεσόντες εἰς ...υάγιον ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, στεροῦνται τῶν ...αγκαίων μέσων, οὐδὲ δύνανται νὰ λάβωσιν ...τὰ ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ναυαγιαιρέσεως· διὰ ...ὰ ἐπιταχύνωσι δὲ τοῦτο, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος ...καταλληλότερος τρόπος, θέλουν τοὺς διανέμει ἐπὶ διαφόρων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων διευθυνομένων εἰς τοὺς λιμένας, ὅπου ἕκαστος τῶν ναυτῶν ἀνήκει. Εἰς δὲ τας προξενικὰς Ἀρχὰς ἐπιτρέπεται εἰς τοιαύτην περίστασιν, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην, καθ' ἣν ναῦται Ἕλληνες εὑρεθῶσιν εἰς παντελῆ ἀπορίαν τῶν διὰ τὴν ἐπάνοδόν των ἀναγκαίων μέσων, νὰ χορηγῶσιν αὐτὰ διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, την ὁποίαν εἰδοποιοῦν ἀμέσως, διὰ νὰ φροντίζῃ περὶ ἀποζημιώσεως, εἰ δυνατόν, τοῦ δημοσίου.

93. Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαί, ὀφείλουν νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐπὶ ξένων ἐμπορικῶν πλοίων συμφωνημένους Ἕλληνας ναύτας, ἀπόδειξιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 83 τοῦ παρόντος διατάγματος, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτοὺς εἰς ἀπόλαυσιν τῆς κατὰ το προηγηθὲν ἄρθρον χάριτος, ἥτις δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς ναύτας, οἵτινες τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἤθελον συμφωνηθῇ ἐπὶ ξένων πλοίων, χωρὶς νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν προξενικὴν ἢ λιμενικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἀπόδειξιν.

94. Πᾶσα προξενικὴ καὶ λιμενικὴ Ἀρχή, ὄχι ...όνον ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν προσαρμογὴν ...αὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διαλαμβανομένων ὁρισμῶν, καθόσον εἰς ἑκατέραν αὐτῶν ἀνήκει, ἀλλ' εἰς πᾶσαν ἀνακάλυψιν παραβάσεως, ἢ παραλείψεως τινὸς τῶν διατεταγμένων, ...φείλει ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἡ...τέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατ.

ΜΕΡΟΣ Η'.

Συμπληρωτικαὶ διατάξεις.

95. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, εὑρισκόμενον κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν πλησίον πολε...κοῦ πλοίου, εἴτε τοῦ Ἡμετέρου στόλου, εἴτε ...ης Δυνάμεως, ὀφείλει καὶ πρὶν φθάσῃ ἐντὸς βο...ς κανονίου νὰ ὑψόνῃ τὴν σημαίαν του.

96. Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ ὅταν φθάσῃ ...οῖον Ἑλληνικὸν πολεμικὸν εἰς τὸν λιμένα, ὅπου ...αι προσωρμισμένον.

97. Τὰ ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κατὰ τὴν ...λασσοπλοΐαν ὀφείλουν νὰ ὑπακούωσιν εἰς πρώ...ν πρόσκλησιν τῶν πολεμικῶν, εἴτε Ἡμετέρων, ...ε πάσης φίλης δυνάμεως, γινομένην διὰ σάλ...γγος ἢ διὰ τουφεκισμοῦ, ἂν τὸ πλοῖον ἦναι εἰς ...ρὰν ἀπόστασιν, ἢ διὰ καπνισμοῦ ἢ κρότου κανονίου, ἂν ἦναι εἰς μεγαλητέραν, καὶ νὰ πλησιάζωσιν εἰς αὐτά· πλησίον δὲ ὄντα ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου, εἴτε ἐρωτώμενος, εἴτε προσκαλούμενος ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὑπακούῃ.

98. Καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου ἑλληνικοῦ, διακρίνων μακρόθεν πλοῖον τοῦ Ἡμετέρου στόλου, καὶ γνωρίζων εἰδήσεις ἢ συμβάντα ἄξια λόγου, προπάντων δὲ ἂν ἀπήντησε πλοῖον ἢ πλοῖα ἐχθρικά, καταγωγικὰ (κουρσάρικα) ἢ πειρατικά, ὀφείλει νὰ πλησιάζῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὸν πλοίαρχον.

99. Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ πρὸς πᾶν πολεμικὸν φίλης δυνάμεως, ἂν τυχὸν ἀπήντησε κατὰ τὸν πλοῦν πειρατὰς ἢ ἔμαθέ τι περὶ πειρατικοῦ πλοίου.

100. Διὰ τὴν παράβασιν τῶν προηγηθέντων δύο ἄρθρων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλη αἰτία ἀγωγῆς κατ' αὐτοῦ, ἐπὶ λόγῳ συνεννοήσεως μὲ τοὺς πειρατάς, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν.

101. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ὀφείλει νὰ δίδῃ ὅλην τὴν δυνατὴν βοήθειαν εἰς ἄλλο πλοῖον ὁποιονδήποτε κινδυνεῦον εἴτε κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, εἴτε ἐντὸς τοῦ λιμένος· ἂν ὡς ἐκ τῆς χορηγηθείσης βοηθείας προέκυψαν ζημίαι, ἢ δαπάναι, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ βοηθήσαντος πλοίου δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν.

102. Ἀπαραλλάκτως ὀφείλει νὰ συντρέχῃ μὲ πάντα τρόπον καὶ εἰς τὴν διάσωσιν ἀνθρώπων κινδυνευόντων νὰ πνιγῶσιν.

103. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν εἰς τὰ προηγηθέντα δύο ἄρθρα διαλαμβανομένων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ἐξ ἀμελείας αἴτιος, ἢ τοῦ ναυαγίου τοῦ πλοίου ἢ τῆς ἀπωλείας ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἠδύνατο νὰ σώσῃ, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου.

104. Ἐὰν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ἀπαντήσῃ ἢ ἀνακαλύψῃ πλοῖον πειρατικόν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ ἀμέσως εἰς συμβούλιον τὸν ναύκληρον καὶ τοὺς ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη ἔχοντας ναύτας τοῦ πληρώματος, καθὼς καὶ τοὺς παρόντας ἰδιοκτήτας τοῦ πλοίου, καὶ τοὺς συμμετόχους τοῦ φορτίου, καὶ νὰ συσκεφθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τῶν μέσων τῆς ἀντιστάσεως.

Ἂν κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας, ἡ δύναμις τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου εἶναι ἀνωτέρα τῆς τοῦ πειρατικοῦ, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐξακολουθῶν τὸν πλοῦν, ὀφείλει νὰ ἦναι προσεκτικὸς καὶ ἕτοιμος κατὰ πάντα εἰς ἀντίκρουσιν τῆς ἐπιθέσεως· ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ δύναμις τοῦ πειρατικοῦ πλοίου γνωρισθῇ ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἐμπορικοῦ, ὄχι μόνον ὀφείλει νὰ σπεύσῃ νὰ ἀπο-

μακρυνθῇ μὲ πάντα τρόπον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πλοῦν νὰ δώσῃ εἴδησιν εἰς πᾶν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσει, καὶ προσορμιζόμενος εἰς πρῶτον λιμένα ἢ ἄλλο μέρος, νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰς Ἀρχάς.

Δι' ἀμφοτέρας τὰς εἰς τὸν προηγηθέντα παράγραφον περιπτώσεις, γίνεται λεπτομερὴς ἔκθεσις πρακτικῶν, καὶ μνεία αὐτῶν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰ μὲν ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐξ ἀμελείας, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν· ἐν δὲ ὑποτροπῇ στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του. Ἂν δὲ ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐκ προθέσεως καὶ διὰ προϋπάρχουσαν συνεννόησιν μετὰ τῶν πειρατῶν, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου.

105. Ὅταν δύο πλοῖα ἀπαντηθῶσιν ἐρχόμενα ἀπεναντίως καὶ ἀμφιβάλλουν ποῖον τῶν δύο θέλει διαβεῖ πρὸς τὸν ἄνεμον, τότε πλέει ἕκαστον αὐτῶν πρὸς δεξιά.

Οἱ παραβάται πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται καθυποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, αἵτινες ἤθελον ἐπισυμβῇ ἐκ τούτου εἰς τὸ συγκρουσθὲν πλοῖον.

106. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πολεμικῶν τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, καὶ ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος ἔγγραφα, ἂν ζητηθῶσιν ἀπὸ αὐτόν.

107. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀντίτυπον τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

108. Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει φροντίσει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ ἀκριβῶς τὸ παρὸν διάταγμα, οἱ εἰς τὸ ὁποῖον περιεχόμενοι ὁρισμοὶ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας λαμβάνουν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1836.

——

495. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν, ὥστε οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1833 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ ὁπλοφορίας ἐφαρμοσθῶσι καὶ εἰς τοὺς τακτικῶς συστηθέντας ἀγροφύλακας, διδομένης εἰς αὐτοὺς τῆς ἀδείας τοῦ νὰ φέρωσιν ὅπλα πυροβόλα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω, δημοσιεύουσα τὸ παρὸν διάταγμα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Δεκεμβρ. 1836.

——

496. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου τ.ἐ. τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ὁ δῆμος Μεθυδρίου θέλει συγχωνευθῇ μὲ τὸν τῆς Νυμφασίας ὑπὸ τὸ ὄνομα, δῆμος Νυμφασίας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω καὶ θέλει τὸ δημοσιεύσει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Δεκεμβρίου. 1836

——

497. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Σκοπὸν ἔχοντες τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὁμοιομόρφου εἰς τὸ σχῆμα τῶν πρακτικῶν, καὶ τινῶν περαιτέρω ἐξοικονομήσεις, θέλομεν ὥστε ἀπὸ (13) Ἰανουαρίου 1837 εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς ὑπηρεσίας νὰ μεταχειρίζωνται τὸ χαρτίον τοῦ αὐτοῦ σχήματος, μὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται εἰς τὸ ἐδάφιον 2 ἄρθρ. 5 τοῦ νόμου τῆς 14 (26) Αὐγούς. τ. ἐ. διὰ τὸν σφραγισὸν χάρτην

Εἰς ὅλας τὰς Ἀρχὰς εἶναι συγκεχωρημένον νὰ μεταχειρισθῶσι καὶ προτήτερα ἀκόμη τὸ σχῆμα τοῦτο τοῦ χαρτίου.

Ἅπαντα τὰ ὑπουργεῖα, καθόσον ἀνήκει εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἁρμοδιότητος ἑκάστου, παραγγέλονται νὰ ἐκτελέσωσι τὸ διάταγμα τοῦτο, δημοσιευθησόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Δεκεμβρ. 1836.

——

498. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 13 (25) Δεκεμβρίου προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Τὸ χωρίον Κουρουνι ὑπαγόμενον μέχρι τοῦδε εἰς τὸν δῆμον τῶν Κυμαίων, θέλει συμπεριληφθῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν δῆμον τῶν Κοτυλαίων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρ. 1836.

——

499. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας εὐαρεστούμεθα διὰ τοῦ παρόντος νὰ διατάξωμεν, ὥστε τὸ κατὰ συνέπειαν τοῦ διατάγματος τῶν 10 (22) Αὐγούστου τ. ἐ. ἄρθ. 3 ἐδαφ. 2 προσδιορισθὲν καὶ μέχρι τοῦδε καταπραττόμενον δικαίωμα δέκα λεπτῶν διὰ τὸ ἀπόπνισμα τῶν γραμμάτων νὰ παύσῃ ἀπὸ τὴν (13) Ἰανουαρίου καὶ ἑξῆς.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1836

——

500. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡ. ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τοῦ Ἀνόβερ εὐηρεστήθη νὰ παραδεχθῇ τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου Β. διατάγματος κηρυχθεῖσαν ἀμοιβαιότητα ὡς πρὸς τὰ λιμενικὰ δικαιώματα, καὶ ὅτι ἐξεδόθησαν κατὰ συνέπειαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, ὥστε τὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας τοῦ λοιποῦ προσορμιζόμενα Ἀνοβερικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα νὰ ὑποβάλλωνται κατὰ δικαίωμα ἀμοιβαιότητος εἰς μόνους ἐκείνους τοὺς λιμενικοὺς φόρους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1836.

——

501. ΟΘΩΝ κτλ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ διοργανισμὸς τῶν δήμων ἐπεραιώθη ἤδη εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου·

Προθέμενοι νὰ στερεώσωμεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν τάξιν εἰς τὸ οἰκονομικὸν τοῦ κράτους, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν τακτικωτέραν διεύθυνσιν, βοηθουμένην ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους γνώσεις καὶ τὴν ἐπιτόπιον πεῖραν, καὶ νὰ εἰσάξωμεν εἰς αὐτὴν καθαρὸν ἔλεγχον, καὶ συζητήσεις γινομένας ἐκ πολλῶν ὄψεων ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῶν διοικουμένων, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους νέα δείγματα τῆς πατρικῆς ἡμῶν προνοίας καὶ ἐμπιστοσύνης, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

1. Εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν συστένεται διὰ ἐλευθέρας ἐκλογῆς τῶν δήμων της ἓν ἐπαρχιακὸν συμβούλιον.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας, καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν· μόλον τοῦτο ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῶν μελῶν ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου προσδιορίζεται εἰς 12.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς ταύτης στέλλουσιν οἱ δῆμοι γ΄. τάξεως ἕνα, οἱ δὲ τῆς β΄. τάξεως δύο, οἱ δὲ τῆς α΄. τάξεως τρεῖς ἀπεσταλμένους εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον.

Εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς καὶ αἱ τάξεις τῶν δήμων δὲν ἤθελον δώσει, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν, τὸν ἀριθμὸν δώδεκα ἀπεσταλμένων, στέλλει ἕκαστος δῆμος τὸν διπλοῦν ἀριθμόν. Ἂν δὲ καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον δὲν ἤθελε συμπληρωθῇ ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, στέλλει τὸν τριπλοῦν ἀριθμὸν ἀπεσταλμένων, κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι συνίστανται ἀπὸ ἕνα μόνον δῆμον ἐκλέγονται ἀπ' εὐθείας δώδεκα ἄτομα, διὰ νὰ συγκροτήσωσι τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον.

4. Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφηφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἀνήκει γενικῶς εἰς τοὺς δημότας τῆς ἀνηκούσης ἐπαρχίας, τοὺς ὑπερβάντας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχοντες σταθερὰν τὴν διαμονὴν καὶ ἑστίαν των εἴς τινα τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας, ζῶσιν ἀνεξαρτήτως καὶ ἔδωκαν τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς των κατὰ τὸ ἀπὸ 11 Φεβρουαρ. (23 Ἰανουαρίου) 1833 διάταγμα.

Ἐξαιροῦνται τούτου γενικῶς·

α΄. Τὰ πρόσωπα τοῦ θήλεος γένους·

β΄. Οἱ ὑστερούμενοι τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς περιουσίας των·

γ΄. Ὁ διατελῶν εἰς κατηγορίαν ἐπὶ κακουργήματι·

δ΄. Ὅσοι δυνάμει ἀποφάσεως ἐγκληματικοῦ δικαστηρίου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ κώδηκος ἔχασαν ἢ διὰ πάντα ἢ πρὸς καιρὸν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφηφορεῖν καὶ ἑπομένως καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

5. Τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐκλέγονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔχοντες τὴν διαμονήν των εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἑνὸς δήμου ἐπαρχίαν καὶ ὄντες δημόται ἑνὸς δήμου πληρόνουσι κατ' ἔτος εἰς αὐτὴν ἑκατὸν δραχ. φόρους διὰ γῆν, οἰκοδομάς, ἐπιτηδεύματα καὶ ἄλλους ἀμέσως φόρους.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰς συνισταμένας ἀπὸ ἕνα μόνον δῆμον, ὁμοίως καὶ εἰς ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν εὑρίσκεται ἀριθμὸς δημοτικῶν μελῶν, ὑπερβαίνων τετραπλασίως τοὐλάχιστον τὸν ἀριθμὸν τῶν διορισθητομένων ἀπεσταλμένων καὶ ἐχόντων τὸ διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀπαιτούμενον προσδιορισθὲν τίμημα, ἀρκεῖ τὸ τίμημα 50 δραχ. μὴ εὑρισκομένου δὲ καὶ τοῦ ῥηθέντος τετραπλοῦ ἀριθ. ἀρκεῖ τὸ τίμημα τῶν 25 δραχμ. διὰ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι· ἀλλ' ὅπου μήτε ὁ διαληφθεὶς τετραπλάσιος ἀριθ. καὶ μὲ τὸ τίμημα τοῦτο δὲν ὑπάρχει, ἐκεῖ ἐκλέγονται 48 δημόται, οἱ ἔχοντες πλουσιωτέραν ἰδιοκτησίαν τῶν λοιπῶν.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῆς θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Εἰς ἐκείνας δὲ τὰς ἐπαρχίας καὶ νήσους, αἵτινες δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὰς κατηγορίας, τὰς σημειωθείσας ἐν τῷ ἐδαφ. 2 τούτου τοῦ ἄρθρου, ἀπαιτεῖται νὰ πληρώνῃ ὁ ἐκλέκτωρ διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς 50 δραχ. φόρον διὰ γῆν, οἰκοδομάς, ἐπιτηδεύματα καὶ ἄλλους ἀμέσους φόρους.

6. Μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ἦναι·

α΄. Ὅλοι, ὅσοι δὲν ἔχουν τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς ἰδίας περιουσίας·

β΄. Ὅσοι διατελοῦν ὑπὸ κατηγορίαν ἕνεκα κακουργήματος·

γ΄. Ὅσοι κατεδικάσθησαν διὰ κακούργημα ὁ

καὶ πλημμέλημα ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ ποιν. νόμου.

7. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας τάξεως, οἱ ὁποῖοι διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐστερήθησαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔχωσι δημοσίαν θέσιν, ἢ νὰ ἐκτελῶσι χρέη δημοσίας ὑπηρεσίας, δὲν δύνανται εἰς τὸ διάστημα τῆς παύσεώς των ταύτης, οὔτε ὡς ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι νὰ ἐκλεχθῶσιν, οὔτε νὰ ἐκτελῶσι τὰ χρέη τούτων.

8. Μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι·

ά. Οἱ διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταί, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, οἱ μοίραρχοι καὶ ὑπομοίραρχοι τῆς χωροφυλακῆς, οἱ διατελοῦντες ἐν ἐνεργείᾳ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας των·

β'. Οἱ παρὰ τῆς διοικήσεως διορισμένοι εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ διοικήσεις μηχανικοὶ καὶ ἀρχιτέκτονες·

γ'. Ὅλοι ἐν γένει οἱ κληρικοί.

9. Οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι δύνανται νὰ ἦναι μέλη ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ παύουν τῆς πρώτης θέσεώς των.

10. Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ διαθέσιμοι ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ὡσαύτως καὶ οἱ διορισμένοι εἰς διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως.

11. Τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβούλου δύναταί τις μόνον νὰ ἀποποιηθῇ·

ά. Διὰ ἑξηκονταετῆ ἡλικίαν·

β'. Διὰ ἀποδεδειγμένην τοῦ σώματος, ἢ τοῦ νοὸς ἀνικανότητα·

γ'. Ὅταν ὁ ἐκλεχθεὶς ἐξεπλήρωσεν ἤδη τὰ χρέη τῆς θέσεως ταύτης εἰς δύο περιόδους·

δ'. Διὰ διορισμὸν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους, καὶ εἰς στρατιωτικὴν τῆς ξηρᾶς, ἢ τῆς θαλάσσης, ἢ εἰς τὰ σχολεῖα.

Ἡ δήλωσις περὶ ἀποποιήσεως τῆς ἐκλογῆς πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐκλεχθέντα ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀφ' ἧς τῷ κοινοποιηθῇ ἡ ἐκλογή, εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ τόπου, ὅπου διαμένει ὁ ἐκλεχθείς.

12. Ὅταν τις ἐκλεχθῇ ἐπαρχιακὸς σύμβουλος ἀπὸ πολλοὺς δήμους, εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ τὸν δῆμον, τοῦ ὁποίου ἀντιπρόσωπος θέλει νὰ ἦναι εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, θέλει μόλον τοῦτο δηλώσει τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὸ τέλος ὅλων τῶν ἐκλογῶν τῆς ἐπαρχίας, τόσον εἰς τὸν ἁρμόδιον δῆμον, ὅσον καὶ εἰς τὸν διοικητήν, ἢ ὑποδιοικητὴν τῆς ἐπαρχίας· εἰς δὲ ταύτην τὴν περίστασιν στέλλονται παρὰ τῶν ἄλλων ἁρμοδίων δήμων ἀπεσταλμένοι οἱ λαβόντες τὰς πλειοτέρους ψήφους.

13. Τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων θέλουν ἐκλέγεσθαι διὰ 6 ἔτη· ἀνανεόνεται δὲ τὸ ἥμισυ αὐτῶν κατὰ τριετίαν.

14. Παύει τις ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι μέλος τινὸς
ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς παρελ
τῶν 6 ἐτῶν·

ά. Ὅταν χάσῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὰς παρὰ
παρόντος νόμου εἰς τὸ ἐκλέγεσθαι ἀπαιτουμ
ἰδιότητας·

β'. Ὅταν λάβουν χώραν εἰς τὸ ἄρθρ. 6, 7
8, ἔπειτα εἰς τὸ στοιχ. β. τοῦ ἄρθρ. 11, π
νοούμεναι περιπτώσεις, ἢ ὅταν διὰ τὴν εἰς τὸ
θρον 11 στοιχ. ά. προνοουμένην περίπτω
ζητεῖται ἡ παῦσίς του.

15. Ἐκτὸς τούτου, εἰς τὸ τέλος τῶν τρι
ἐφεξῆς ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκλογῆς τῶν ἐπα
χιακῶν συμβούλων, παύουν τὰ ἥμισυ ἐκ τῶν μ
λῶν ἑκάστου συμβουλίου.

Οἱ παύσαντες εἶναι πάλιν ἐκλεκτέοι.

16. Ὅταν ἓν μέλος ἐπαρχιακοῦ συμβουλί
χωρὶς νόμιμον αἰτίαν, ἢ λόγον ἐμποδίου κριθέν
παρὰ συμβουλίου ἰσχυρόν, δὲν παρευρεθῇ εἰς μί
σύνοδον, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 - 10
δραχμῶν· ἐὰν δὲ λείψῃ εἰς δύο κατὰ συνέχει
συνόδους χωρὶς τοιαύτην αἰτίαν καὶ δικαιολόγημα
τότε ὑποβάλλεται ὄχι μόνον εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴ
ἀλλὰ καὶ θεωρεῖται ὡς παρῃτημένος, χωρὶς
ἐμπορῇ εἰς τὰ ἀκόλουθα 6 ἔτη νὰ ἐκλεχθῇ ὡς μ
λος δημοτικοῦ, ἢ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

17. Εἰς τὰς σημειωθείσας εἰς τὸ ἄρ. 14 καὶ
περιπτώσεις ἀποφασίζει ἐν συνεδριάσει τὸ ἐπα
χιακὸν συμβούλιον περὶ τῆς παύσεως· εἰς δὲ τ
περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 15, ὁ λαχνός.

18. Εἰς περίπτωσιν θανάτου, ἢ παύσεως μ
λους τινὸς τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἀναλα
βάνει τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας ὁ λαβὼν μετ' αὐτ
τὰς πλειοτέρας ψήφους εἰς τὸν ἀνήκοντα δῆμον.

19. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεχθέντων ἐπαρχιακ
συμβούλων, ἡ παῦσις μέλους τινός, καὶ ἡ ἀντι
κατάστασις τοῦ ἐκπληροῦντος αὐτὸ δημοσιεύοντα
ἑκάστοτε διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

20. Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον κἀνὲν μέ
λος δὲν δύναται νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἀπὸ ἄλλ
ἢ νὰ ἀναθέσῃ τὴν ψῆφόν του εἰς ἄλλο μέλος.

21. Τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τ
ὁποῖα δὲν κατοικοῦν εἰς τὸν τόπον τῆς συνόδ
δύνανται νὰ ζητήσουν ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ἔξ
τῆς τροφῆς των καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς
τὴν οἰκίαν των ἀπουσίας χάριν τῆς ὑπηρεσία
ἀνὰ τρεῖς δραχ. τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς τούτ
ἀνὰ μίαν δραχ. διὰ πᾶν μυριόμετρον τόσον πρ
ἄφιξιν, ὅσον καὶ πρὸς ἐπάνοδον τῆς κατὰ ξηρ
πορείας, διὰ δὲ τὴν κατὰ θάλασσαν ἀνὰ ἡμίσ
δραχ. διὰ πᾶν μυριόμετρον.

22. Ἡ διάλυσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλ
δύναται νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν Βασιλέα.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρὸ τῆς ἐπ
συνόδου, καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ
ἡμέραν τῆς διαλύσεως, ἄρχονται αἱ ἐργασίαι
ἐκλογῆς.

23. Τὰ μέλη τοῦ διαλυθέντος ἐπαρχιακοῦ

ουλίου εἶναι πάλιν ἐκλεκτέα, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ διάλυσις ἔγεινε δι' ὑπερπήδησιν τῆς ἁρμοδιότητος, ἢ διὰ παράβασιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ § 1, 2, 3, 4, 5, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθ. 43, καὶ τὸ ἐκλεγόμενον μέλος συνήργησεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἢ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πρᾶξιν.

24. Κατ' ἔτος θέλει συντάττεσθαι δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ κατὰ τον μῆνα Φεβρουάριον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορολογικῶν καταλόγων τοῦ ἀμέσως παρελθόντος ἔτους, ἐντελὴς κατάλογος τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν διαμενόντων ἐκλεξίμων διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον· ὁ κατάλογος οὗτος θέλει στέλλεσθαι εἰς ἕκαστον δῆμον, καὶ, τὸ πολὺ τὴν πρώτην Μαρτίου, θέλει ἐκτίθεσθαι, ἢ τοιχοκολλᾶσθαι παρὰ τοῦ δημάρχου ἑκάστου δήμου εἰς τὸ δημαρχεῖον, πρὸς γνῶσιν ἑκάστου, ὅπου θέλει μένει ἐκτεθειμένος, ἢ τοιχοκολλημένος δέκα ὁλοκλήρους ἡμέρας.

Ἕκαστος πολίτης, ἀποκατεστημένος εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ παράπονα ἐναντίον τῶν ἐκτεθέντων ἢ τοιχοκολληθέντων, καταλόγων διὰ παράληψιν ἀτόμων, ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, ἢ δι' ἐγγραφὴν μὴ ἐχόντων τοιοῦτον δικαίωμα.

Οἱ κάμνοντες τὰ παράπονα, θέλουν τὰ παραδίδει ἐντὸς τῶν ἄνω δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν ἔκθεσιν ἢ τοιχοκόλλησιν τῶν καταλόγων, εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου τῆς κατοικίας των· οὗτος δὲ θέλει τὰ στέλλει εἰς τὸν ἁρμόδιον διοικητὴν ὁμοῦ μὲ τοὺς καταλόγους καὶ μὲ τὰ πρακτικά, τὰ ἀφορῶντα τὴν πιστοποίησιν τῆς δημοσιεύσεως.

Ὁ διοικητὴς θέλει ἐξετάζει παρευθὺς τὰ διευθυνθέντα παράπονα καὶ ἀποφασίζει περὶ τούτων· θέλει δὲ ἐπιδιορθόνει κατ' αὐτὰ τοὺς καταλόγους, καὶ μετὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν θέλει τοὺς δημοσιεύσει τὸ πολὺ ἕως εἰς τὰ τέλη Μαρτίου κατὰ τὸν προλαβόντα τρόπον.

Ἐναντίον δὲ τῶν παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἐπιδιορθωθέντων καταλόγων δύναται νὰ γείνῃ προσφυγὴ εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Ἡ προσφυγὴ πρέπει νὰ παραδοθῇ πρὸ τῶν 15 Ἀπριλίου εἰς τὸν ἁρμόδιον διοικητήν, ὅστις ἐντὸς 8 ἡμερῶν ὀφείλει νὰ στείλῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅλας ὁμοῦ τὰς ἐκκλήσεις. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν προσφυγῶν ὁριστικῶς εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἄρθρ. 47 καὶ 52 τοῦ ὀργανικοῦ διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας συντάσσονται παρὰ τῶν διοικητῶν οἱ κατάλογοι τελειωτικῶς· ἡ δὲ τελειωτικὴ ἐπιδιόρθωσις αὕτη, ὁμοῦ μὲ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας θέλουν δημοσιεύεσθαι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου δι' ἐκθέσεως, ἢ τοιχοκολλήσεως, εἰς τὸ δημαρχεῖον ἑνὸς ἑκάστου δήμου τῆς ἐπαρχίας.

25. Τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς διορίζει ὁ διοικητὴς κατὰ Βασιλικὴν διαταγήν.

Ἡ ἐκλογὴ γίνεται εἰς ἕκαστον δῆμον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου συνταχθέντων καταλόγων· ἡ συνέλευσις διὰ τὴν ἐκλογὴν σχηματίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος νόμου, ἐφαρμοζομένου σχετικῶς τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ τελευταίου § τοῦ ἄρθ. 5.

Πᾶσα ἔναρξις ἐκλογῆς πρέπει νὰ δημοσιεύηται παρὰ τοῦ δημάρχου τοὐλάχιστον 15 ἡμέρας προτήτερα, καὶ νὰ προσδιορίζηται συνάμα καὶ ἡ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκλογῆς διευθύνονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 67, 68, 71, 72, 74, 84, 85 καὶ 86 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων ἄρθρων τῶν περὶ ἐκλογῆς ὁδηγιῶν τῶν 8 (20) Ἰουνίου 1834 καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἀλλὰ μὲ τὴν τροποποίησιν, ὅτι ἕκαστος ἐκλογεὺς ἔχει νὰ ἐκλέξῃ διπλοῦν ἀριθμὸν τῶν παρὰ τοῦ δήμου σταλησομένων ἀπεσταλμένων διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον· καὶ ἐνταῦθα νὰ δύναται νὰ ὀνομάζῃ, ὄχι μόνον συνδημότας του, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλο ἄτομον ἐκ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τοὺς καταλόγους τῆς ἐκλογῆς, ἂν καὶ κατοικῶσιν εἰς ἄλλους δήμους τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς ἀπεσταλμένου ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία.

Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

Περὶ τῆς ἀποποιήσεως τῆς ἐκλογῆς ἀποφασίζει ὁ ἁρμόδιος διοικητής, παραλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς διορισμένους νὰ συμπράττωσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ἀντικειμένων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τούτου εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἄρθ. 47 καὶ 52 τοῦ ὀργανικοῦ διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

26. Ὁ ἐκλεχθεὶς ἀπεσταλμένος δὲν δύναται ὡς τοιοῦτος, νὰ δεχθῇ ὁδηγίας οὔτε ἀπὸ τοὺς ἐκλογεῖς, οὔτε ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ δήμου, οὔτε ἀφ' ὁποιονδήποτε ἄλλον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς κλήσεώς του.

27. Οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ἡγοῦνται εἰς ὅλας τὰς ἐπισήμους τελετὰς ἀμέσως μετὰ τὸν δήμαρχον τοῦ ἀνήκοντος δήμου.

Εἰς τὸ διάστημα τῆς συνόδου των λαμβάνουσι τόπον ἀμέσως μετὰ τὸν διοικητήν, ἢ τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

28. Καθῆκον τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἶναι νὰ συσκέπτωνται διὰ τὸ σύνολον συμφέρον ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ὡς πρὸς τὴν διοί-

κητίν των καὶ τὰ κοινῶς εἰς αὐτοὺς ἀναγόμενα ἢ ἀναγκαιοῦντα καταστήματα.

29. Ἐπὶ τούτῳ εἰς πᾶσαν σύνοδον πρέπει νὰ καθυποβάλλεται ὑπ' ὄψιν ἑκάστου συμβουλίου διὰ τοῦ διοικητοῦ·

α΄. Τὸ ἴσον τοῦ ὁριστικῶς προσδιορισμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀνήκοντος ἔτους διὰ ἕκαστον δῆμον τῆς ἐπαρχίας, καθὼς καὶ τῆς περιουσίας τῶν κοινῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων αὐτοῦ·

β΄. Τὸ ἴσον τῶν ἀποδοθέντων λογαριασμῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δι' ἕκαστον τῶν δήμων περὶ τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων αὐτοῦ περιουσίας·

γ΄. Κατάλογον τῶν κοινῶν καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἐμφαίνεται ἡ ἀξία αὐτῶν, ἡ ἀπογραφή, ἡ κατάστασίς των, τὰ δι' αὐτὰ γενόμενα ἔξοδα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ τὰ ἀπαιτούμενα μέσα διὰ τὸ ἐρχόμενον.

30. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ στοιχ. α καὶ β προσημειωθέντων ἐγγράφων, τῶν παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ χορηγουμένων πληροφοριῶν, καὶ τῆς ἰδίας πείρας τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, θέλει κάμνει αὐτὸ τὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς διαχειρίσεως τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων περιουσίας καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, περὶ τῶν τυχὸν ἐνυπαρχουσῶν ἐλλείψεων καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως.

31. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει συσκέπτεσθαι καὶ ἐκφράζεσθαι τὸ συμβούλιον καὶ περὶ τῶν κοινῶν καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεώς των, περὶ τῶν τυχὸν ἐνυπαρχουσῶν ἐλλείψεων, περὶ τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως, καθὼς καὶ περὶ συντηρήσεως καὶ διορθώσεως τῶν καταστημάτων.

Πρὸς τούτοις θέλει συσκέπτεσθαι, ποῖα ἄλλα κοινὰ καταστήματα ἤθελαν εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐπαρχίαν πρὸς αὔξησιν τῆς εὐτυχίας της, ποῖα μέσα ἀπαιτοῦνται, ποῖα ἐνυπάρχουν ἤδη διαθέσιμα ἢ ποῖα πρέπει νὰ ἀνευρεθῶσιν ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καθὼς καὶ διὰ νὰ ἀπαντηθῶσι τὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν διὰ νόμων ἢ δι' ἰδιαιτέρων ὑποχρεώσεων προσδιορισμένα κοινὰ βάρη, ἐννοοῦνται δὲ ἐνταῦθα ἐξαιρέτως τὰ τυχὸν ὁλικὰ χρέη τῆς ἐπαρχίας παλαιὰ καὶ νέα, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τρόπου τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς.

Περὶ ὅλων τῶν ἀναγκαίων, ἢ ἐπωφελῶν ἐξόδων εἰς βάρος τῆς ἐπαρχίας καὶ περὶ τῶν ἐνυπαρχόντων διαθεσίμων ἢ ἀναζητηθησομένων μέσων πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν, θέλει καταστρώνεσθαι ἐτησίως τακτικὸς ἐπαρχιακὸς προϋπολογισμός, θέλει ἐξετάζεσθαι παρὰ τῆς συνελεύσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, καὶ θέλει προσδιορίζεσθαι, ἐπιφυλαττομένης τῆς ὁριστικῆς ἐγκρίσεως, ἀνηκούσης εἰς τὴν κυβέρνησιν.

32. Τὰ ἀπαιτούμενα μέσα πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐπαρχιακῶν ἐξόδων θέλουν προσπορίζεσθαι διὰ φόρων ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς δήμους, καθόσο[ν] δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι πόροι διαθέσιμοι.

Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον διανέμει τοὺς φόρους εἰς τοὺς διαφόρους δήμους κατὰ νόμιμο[ν] ἀναλογίαν, ἐπιφυλαττομένης τῆς προσφυγῆς εἰ[ς] τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Αἱ ἐπιβάλλουσα[ι] μερίδες ἑκάστου δήμου θέλουν διανέμεσθαι κατ[ὰ] τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὰ διάφορα ἄτομα.

33. Αἱ βάσεις τῆς ἀναλογίας εἰς τὴν διανομὴ[ν] τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων λαμβάνεται συνήθως τ[ὸ] πληρονόμενον ποσὸν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων.

Ἄλλη βάσις ἀναλογίας παρὰ τὴν ἄνω σημειουμένην ἐμπορεῖ μόνον δι' εἰδικοῦ νόμου νὰ προσδιορισθῇ.

34. Ἡ κυβέρνησις θέλει προσδιορίζει ἐτησίως, ἢ ἀνὰ τρία ἔτη, ἀνυπέρβλητον μέγιστον ὅρον τῶν ἐπιβαλλομένων φόρων, καὶ τοῦτο χωριστά, ὡ[ς] ἕπεται·

α΄. Διὰ τὰ ἀναγκαῖα κατὰ νόμον εἰς βάρος τῶν ἐπαρχιακῶν κεφαλαίων προσδιοριζόμενα ἔξοδα τῆς ἐπαρχίας.

β΄. Διὰ τὰ προαιρετικὰ ἔξοδα χρησιμεύοντα εἰ[ς] κοινωφελεῖς σκοποὺς καὶ καταστήματα· ἀλλ' ὁ προσδιορισμὸς οὗτος θέλει γίνεσθαι μὲ τρόπον, ὥστε τὰ προκύπτοντα περισσεύματα νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ μεταφέρωνται ἀπὸ μίαν χρῆσιν εἰς ἄλλην, ἀλλὰ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ κεφάλαια.

35. Ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν ἠμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ μόνον διὰ βασιλικῆς συγκαταθέσεως.

Αἱ φορολογικαὶ μερίδες τῶν δήμων θέλουν εἰσπράττεσθαι ἀπὸ τοὺς εἰσπράκτορας αὐτῶν, καὶ θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον· ὁ διοικητὴς ἐκδίδει ἀκολούθως ἐντάλματα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ὁ διοικητικὸς ταμίας θέλει δίδει ἰδιαίτερον περὶ τούτου λογαριασμὸν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τούτων ἐφαρμόζονται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς ὅλους τοὺς δήμους καὶ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Βασιλείου εἶναι ἀπηγορευμένον ὑφ' ὁποίαν δήποτε πρόφασιν νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ νὰ εἰσπράττωνται φόροι παρά τινος ἀρχῆς ἢ ἀτόμου κατ' ἄλλον τρόπον καὶ δι' ἄλλης συναινέσεως παρὰ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, καταδιωκομένων τῶν παραβατῶν κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον περὶ ἀντιποιήσεως μὴ ἐπιτραπείσης εἰς αὐτοὺς ἐξουσίας.

36. Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἀνήκει νὰ ἀναθεωρῇ καὶ νὰ ἐξετάζῃ τοὺς παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν συμφώνως μὲ τοὺς ἐνυπάρχοντας ὁρισμοὺς περὶ λογιστικοῦ ὑποβαλλομένους λογαριασμούς, περὶ εἰσπράξεως καὶ χρήσεως τῶν φόρων, καὶ περὶ διαχειρίσεως ἄλλων ἰδιαιτέρων κεφαλαίων τῆς ἐπαρχίας καθ' ὁλόκληρον τὴν περιφέρειαν

της, καὶ νὰ διευθύνῃ τὰ τυχὸν παράπονα ἐναντίον τῆς διαχειριζούσης Ἀρχῆς, ἥτις εἶναι ὑπεύθυνος, τόσον διὰ τὰ ἀνωτέρω καθὼς καὶ διὰ τὴν ὑπέρβασιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ προυπολογισμοῦ.

37. Ὅταν εἰσαχθῇ το διανεμητικὸν σύστημα τῶν δημοσίων φόρων, τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλει διανέμει αὐτοὺς εἰς τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, ἡ ὁποία θέλει προσδιορισθῆ εἰς τὸν νόμον περὶ εἰσάξεως παρομοίων φόρων, καὶ θέλει ἀποφασίζει πρὸς τούτοις περὶ τῶν διευθυνομένων παραπόνων ἐναντίον τῶν δημοτικῶν διανομῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας.

38. Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἀνήκει νὰ συμβιβάζῃ τὰ κοινὰ βάρη τῆς ἐπαρχίας, τὰ ὁποῖα τυχὸν ἤθελαν προκύψει εἰς τὸ μέλλον ἐκ τοῦ πολέμου, κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους περὶ τούτου νομίμους ὁρισμούς.

39. Εἰς τὸ συμβούλιον ἀνήκει νὰ ἐκφράζεται εἰς πᾶσαν σύνοδον περὶ τῆς καταστάσεως ὅλων τῶν διοικητικῶν κλάδων τῆς ἐπαρχίας, περὶ τῶν ἐνυπαρχουσῶν ἐλλείψεων, περὶ τῶν τυχὸν γενομένων καταχρήσεων καὶ βραδυτήτων, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ θέλει προτείνει τὰ μέσα τῆς θεραπείας καὶ βελτιώσεως.

Ἔχει πρὸς τούτοις τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμνῃ καταλλήλους προτάσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου οἰκονομίας καὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἁρμοδίων μέσων πρὸς αὔξησιν τῆς εὐτυχίας αὐτῆς· ἀλλὰ ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλει περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ καθυποβάλλῃ εὐσεβάστως ὑπ' ὄψιν τοῦ θρόνου τὴν γνώμην του καὶ τὰς παρατηρήσεις του, καὶ τὰς πρὸς τοῦτο εὐχάς του, καθὼς καὶ τὰ τυχὸν παράπονα ἐναντίον τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ εὑρισκομένων διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Δὲν δύναται ὅμως παντελῶς νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς διοικητικὰ χρέη ἢ εἰς τὴν γενικὴν νομοθεσίαν, οὔτε ν' ἀποφασίζῃ, ἢ νὰ κάμνῃ περὶ τούτου παραστάσεις ἢ διαμαρτυρήσεις.

40. Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ δίδῃ τὴν γνώμην του περὶ ὅλων τῶν δημοσίων ὑποθέσεων, ὅταν προσκαλῆται ἐπὶ τούτῳ διὰ βασιλικῆς διαταγῆς· τοιαύτη πρόσκλησις θέλει γίνεται ἐξάπαντος πρὸς αὐτὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ὁσάκις πρόκειται λόγος περὶ μεταβολῆς δήμου, σχηματισθέντος ἤδη.

41. Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ὀνομάζει τοὺς ὁρκωτοὺς κριτάς, τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογὴ κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου τῶν 12(24) Ὀκτωβρ. 1836 ἀνήκει εἰς τοὺς διοικητικοὺς συμβούλους τῆς ἐπαρχίας.

Εἰς τὰς διοικήσεις τὰς συνισταμένας ἀπὸ μίαν ἐπαρχίαν ἐκλέγουσι τὸν ὅλον ἀριθμόν· εἰς δὲ τὰς ἄλλας, ἕκαστον ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐκλέγει μόνον τὸν ἀριθμὸν τὸν ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἀναλογίας γινομένης μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς Διοικήσεως· ἡ κατὰ τοῦτο ἀναλογοῦσα διανομὴ προσδιορίζεται κατὰ τριετίαν δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

42. Ἡ διάρκεια ἑκάστης συνόδου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου προσδιορίζεται ἐν γένει εἰς 30 ἡμέρας.

43. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια συνέρχονται ἅπαξ κατ' ἔτος, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦν·

α'. Νὰ συνέλθωσιν εἰμὴ κατὰ βασιλικὴν διαταγὴν καὶ διὰ προσκλήσεως τοῦ διοικητοῦ, καθ' ὃν καιρὸν καὶ εἰς ὁποῖον τόπον ἤθελε προσδιορίζει ὁ βασιλεύς.

β'. Ἄνευ ῥητῆς συναινέσεως τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἠμπορεῖ νὰ παραταθῇ ἐπέκεινα τῆς νομίμου διαρκείας.

γ'. Ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ ἄρθρ. 37 ἀνατεθειμένης εἰς αὐτὸ ἐξετάσεως τῶν παραπόνων ἐναντίον τῆς φορολογίας, προσέτι καὶ τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτὸ διὰ τοῦ ἄρθρ. 32 διανομῆς τῶν φόρων, ὡσαύτως καὶ αἱ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν ὁρκωτῶν, ἀπαιτοῦν τὴν βασιλικὴν ἔγκρισιν.

δ'. Δὲν δύναται οὔτε νὰ διατάξῃ τι ἀπ' εὐθείας, οὔτε νὰ δώσῃ δι' ἰδίας ἁρμοδιότητος παραγγελίαν εἰς ἐκτελεστικήν τινα ἀρχήν.

ε'. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐπαρχίας τινος νὰ ἔχῃ ἀλληλογραφίαν ἢ νὰ συνεννοῆται διὰ πράγματα ὑπηρεσίας μὲ ἄλλα ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ἢ ἄλλας Ἀρχάς, ἐκτὸς μόνον μὲ τὸν ἀνήκοντα Διοικητήν, ἢ τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε μὲ ἰδιαίτερα σώματα ἢ ἄτομα.

ς'. Ἐξαιροῦνται τούτων αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ νόμος, ἢ διατάγματα ἐπιτρέπουν ῥητῶς τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν ἁρμόδιον Γραμματείαν.

ζ'. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια νὰ ζητῶσιν, ἢ νὰ δέχωνται ὁδηγίας, νὰ ἐκδίδωσι δημοσίους δηλοποιήσεις, ἢ νὰ πέμπωσιν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Βασιλέως ἀπεσταλμένους.

η'. Ἂν ἐπαρχιακόν τι συμβούλιον ὑπερβῇ τὰ προσδιωρισμένα ὅρια τῆς δικαιοδοσίας του, ὁ Βασιλεὺς διατάττει τὴν διάλυσίν του, καὶ τὴν κατὰ τοὺς τύπους ἐκλογὴν νέου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

θ'. Ὅλαι αἱ συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις, αἵτινες ἤθελαν γίνη ἐναντίον τῶν παρόντων ὁρισμῶν, θεωροῦνται ἄκυροι διὰ πάντα· ὅσοι δὲ λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτὰς καὶ ἐναντίον τῶν νουθεσιῶν τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἐπιμένουν εἰς τὴν παράνομον πρᾶξιν ἢ εἰς τὴν συμμετοχὴν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, ὑπόκεινται εἰς τὰς συνεπείας τῶν τολμούντων νὰ ἐνεργήσωσιν ἐξουσίαν μὴ δοθεῖσαν εἰς αὐτούς, καὶ ἐπομένως καὶ εἰς τὰς αὐστηρὰς διατάξεις τῶν ἀνηκόντων ποινικῶν νόμων.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ τῆς τάξεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

44. Ἡ συναθροισις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου γίνεται κατ' ἔτος εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας κυρίως, ἐν ὅσῳ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε προσδιορίσει ἄλλον τινὰ τόπον εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας.

45. Ἡ ἔναρξις τῆς συνόδου γίνεται παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἐπιτρόπου, διωρισμένου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἀμέσως μετὰ προηγηθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν τελετήν.

46. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου δίδουν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ ἢ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου·

« Ὁρκίζομαι εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον νὰ φυ-
» λάξω πίστιν πρὸς τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς
» τοὺς νόμους, καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῶν
» χρεῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. »

Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἑπομένας συνόδους δίδεται ὁ ὅρκος ἀπὸ μόνα τὰ μέλη, τὰ κατὰ πρώτην φορὰν ἐμβαίνοντα εἰς τὸ συμβούλιον.

Δοθέντος τοῦ ὅρκου, κηρύττει παῤῥησία ὁ διοικητὴς, ἢ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος, ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, ὅτι ἠνοίχθη ἡ συνεδρίασις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

47. Τὰ μέλη, ὅσα δὲν παρευρέθησαν εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, ἠμποροῦν νὰ συνεδριάσουν ἑπομένως, ἀφοῦ πρῶτον δώσουν τὸν ὅρκον των ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου κατὰ τὸν ἄνω διαληφθέντα τύπον.

48. Κατὰ πᾶσαν ἔναρξιν τῆς συνόδου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου γίνεται εὐθὺς παρ' αὐτοῦ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου, καὶ τοῦ γραμματέως ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐτησίου περιόδου· εἰς αὐτὴν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἀπολύτως ὁ πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ ἐπὶ τῆς προλαβούσης περιόδου.

Καὶ τὸ μὲν γηραιότερον μέλος τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου διευθύνει τὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, εἷς δὲ ἐκ τῶν νεωτέρων κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς.

49. Διὰ νὰ ἐπιταχύνεται ἡ διενέργησις τῶν ὑποθέσεων ἠμποροῦν νὰ σχηματίζωνται κατ' ἐκλογὴν ἐπιτροπαὶ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ προηγηθεῖσαν συζήτησιν ἐν πλήρει συνεδριάσει τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου· διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κῦρος ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν δύω τρίτων τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν του.

Αἱ ἀποφάσεις γίνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας· ἰσοψηφίας δὲ τυχούσης ὁ πρόεδρος ἐπιφέρει τὴν νικῶσαν· ἕκαστον τῶν μελῶν εἶναι εἰς χρέος νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του· δίδει δὲ αὐτὴν ἀνεξαρτήτως ἀπὸ πᾶσαν παραγγελίαν τῶν ἐκλογῶν του ἢ ἄλλων τρίτων προσώπων, ἢ καὶ Ἀρχῶν, καὶ ὁδηγεῖται ἀπὸ μόνην τὴν ἐνδόμυχον πεπείθησίν του καὶ ἀπο τοὺς καθεστῶτας νόμους.

Ὁ ἀρνούμενος νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του ὑπόκειται εἰς τὰ ἀπειληθέντα εν τῷ ἄρθρῳ 16, παρεκτὸς, ὅταν ἡ ἀπόφασις ἀφορᾷ τὸ ἴδιον αὐτοῦ πρόσωπον.

50. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν παραλαμβάνουσιν ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δι' ὅσον καιρὸν διαρκεῖ ἡ σύνοδος τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν καθυποχρεωμένων γραφέων καὶ ἕνα κλητῆρα.

Ὁ Διοικητὴς ἢ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος θέλει φροντίσει διὰ νὰ πληρωθοῦν αὐτοὶ ὡς καὶ τὰ γραφικὰ ἔξοδα ἀπὸ τὰ κεφάλαια τοῦ ἐπαρχιακοῦ προϋπολογισμοῦ.

51. Αἱ συνεδριάσεις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων δὲν εἶναι δημόσιοι· ἡ ἕδρα τῶν μελῶν εἰς αὐτὰς προσδιορίζεται καθ' ἡλικίαν, ἡ ψηφοφορία γίνεται προφορικῶς κατὰ σειρὰν ἀρχομένην ἀπὸ τὸ γηραιότερον μέλος. Ἡ ψηφοφορία αὕτη δύναται τότε μόνον νὰ γίνῃ μυστικὴ, ὅταν τὰ 2|3 τῶν παρόντων συμβούλων ἤθελαν τὸ ζητήσῃ.

Ἀλλ' ὁ τελευταῖος οὗτος τρόπος τῆς ψηφοφορίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ποσῶς χώραν, ὅταν ἡ συζήτησις ἀντιβαίνῃ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 43, καὶ ὁ διοικητὴς, ἢ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος δηλώσωσι τοῦτο, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν, ὅταν ἡ πλειοψηφία ἐπιμένῃ εἰς τὴν συζήτησιν ἢ τὴν ἀπόφασιν, πρέπει νὰ δώσῃ ἕκαστον μέλος τὴν ψῆφόν του προφορικῶς, καὶ νὰ σημειωθῇ τὸ περιεχόμενον τῆς ψήφου ἑκάστου εἰς τὸ πρωτόκολλον· ἐὰν δὲ τοῦτο παραμεληθῇ, τότε ὁ διοικητὴς ἢ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος πρέπει παρευθὺς δι' ἐκθέσεως πρωτοκόλλου νὰ ἐπιμαρτυρῇ τὴν κατάστασιν τῶν ψήφων.

Κἀνὲν μέλος δὲν συγχωρεῖται νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις χωρὶς βάσιμον αἰτίαν· εἰς τοὺς ἐλλείποντας ἐφαρμόζονται ὅσα ὁρίζουσι τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ νόμου τοῦ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) τρ. ἔτους περὶ τῶν συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων· καὶ εἰς μὲν τὰς πρώτας τῶν εἰς τὸ ῥηθὲν ἄρθρον περιεχομένων περιπτώσεων ἡ ἀπόφασις ἀνήκει εἰς τὸν πρόεδρον, εἰς δὲ τὴν τρίτην εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν αὐτὸ συμβούλιον, ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου· ἡ προσφυγὴ εἰς τὰς πρώτας περιστάσεις γίνεται πρὸς τὸν διοικητὴν, ὅστις πρέπει νὰ παραλάβῃ τὰ διωρισμένα πρόσωπα εἰς τὸ νὰ κρίνωσι περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, διὰ νὰ ἀποφασίσωσι περὶ αὐτῶν· εἰς δὲ τὴν τρίτην περίστασιν γίνεται πρὸς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας.

52. Ὁ διοικητὴς, ὑποδιοικητὴς καὶ βασιλικὸς ἐπίτροπος εἰσέρχονται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον· οὗτοι πρέπει νὰ ἀκουσθῶσιν, ὅταν ζητήσουν νὰ ὁμιλήσωσι, καὶ συγκάθηνται εἰς τὰς συζητήσεις τῶν δι' αὐτῶν εἰς τὴν σύσκεψιν τῶ

παρχιακοῦ συμβουλίου ὑποβληθεισῶν ὑποθέσεων, καὶ ὁσάκις προσκληθῶσι, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωσι δικαίωμα ψήφου. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς διορίσῃ ἰδιαίτερον ἐπίτροπον διὰ τὰς συζητήσεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τότε ἀνήκει εἰς αὐτὸν ἡ εἰς τὸν διοικητὴν δοθεῖσα περὶ τούτου ἁρμοδιότης· ἀλλ' ὅμως δὲν δύναται νὰ παρεδρεύωσιν ἀμφότεροι ταὐτοχρόνως εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

53. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως παραδίδει ὁ διοικητὴς ἢ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος·

α. Τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν δι' ἐφόρων καὶ περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν

β'. Σχέδιον περὶ τοῦ ἐπαρχ. προϋπολογισμοῦ·

γ'. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 29 σημειούμενα ἔγγραφα·

δ'. Στατιστικὸν πίνακα τῆς ἐπαρχίας·

ε. Κατάλογον τῆς μερίδος τῶν ἀμέσων φόρων, τοὺς ὁποίους ἕκαστος δῆμος ἐπλήρωσεν εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν·

ς'. Κατάλογον τῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον παραπεμφθεισῶν ὑποθέσεων μὲ τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις καὶ σχέδια.

54. Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλει κρατεῖ δύο πρωτόκολλα τῶν πράξεών του, ὑπογραφόμενα καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰ συνερχόμενα μέλη· εἰς τὸ ἓν αὐτῶν θέλει ἐγγράφονται τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς διοικήσεως τῆς ἐπαρχίας, καὶ αἱ ἐν § 1 τοῦ ἄρθρ. 39 σημειωθεῖσαι ὑποθέσεις μὲ τὰς τυχὸν εὐχὰς καὶ προτάσεις, εἰς δὲ τὸ ἕτερον πρωτόκολλον τὰ πρακτικὰ τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου· τελειωθείσης δὲ τῆς συνόδου τὸ μὲν γενικὸν πρωτόκολλον, τὸ τελευταῖον δηλαδή, παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν διοικητὴν ἢ εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, τὸ δὲ πρῶτον πέμπεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν· ὁ διοικητὴς καὶ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἠμποροῦν εἰς πάντα καιρὸν νὰ παρατηρήσουν τὸ πρωτόκολλον, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, ὅταν ἦναι παράπονα κατὰ τοῦ ἰδίου προσώπου των, περὶ τῶν ὁποίων πρέπει ἑκάστοτε νὰ συντάσσεται ἰδιαίτερον πρωτόκολλον, καὶ νὰ πέμπεται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Παράπονα, τὰ ὁποῖα γίνονται ἀπὸ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐναντίον τῶν δημοσίων ἢ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, πρέπει νὰ διασαφηνίζωνται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, καὶ νὰ ὑποστηρίζωνται διὰ ῥητῶν πράξεων. Ἑκάστου δὲ τῶν πρωτοκόλλων τούτων πρέπει νὰ γίνεται καὶ ἴσον, τὸ ὁποῖον θέλει διατηρεῖσθαι εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

55. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ἐπὶ τῶν πράξεων ἑκάστου συμβουλίου ἐκδιδόμεναι θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι συνήθως εἰς ἓν μόνον ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιεύεσθαι. Περὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων θέλουν μὲν ἐκδίδεσθαι εἰδικαὶ ἀποφάσεις, ἀλλὰ εἰς τὸ γενικὸν ἔγγραφον ἢ θέλει γίνεσθαι μνεία αὐτῶν κατ' ἐπανάληψιν, ἢ μόνον ἁπλῆ παραπομπὴ εἰς αὐτὰς τὰς εἰδικὰς ἀποφάσεις.

56. Αἱ οὐσιώδεις περιλήψεις τῶν πράξεων τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὸ γενικὸν πρωτόκολλον, δημοσιεύονται πάντοτε μετὰ πᾶσαν σύνοδον.

Ἡ δὲ ἐν μέρει ἢ ἐν γένει δημοσίευσις τῆς οὐσιώδους περιλήψεως τοῦ ἄλλου πρωτοκόλλου, ὡσαύτως καὶ ἡ τοῦ τυχὸν ἰδιαιτέρου πρωτοκόλλου τοῦ περιέχοντος τὰ κατὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ τῶν Βασιλικῶν ἐπιτρόπων παράπονα, δημοσιεύονται μόνον κατὰ εἰδικὴν διάταξιν τῆς Κυβερνήσεως.

57. Οἱ διοικηταὶ καὶ Βασιλικοὶ ἐπίτροποι ἔχουσι τὴν ἄδειαν καὶ εἶναι εἰς χρέος νὰ κηρύττωσιν ὡς παρανόμους ὅλας ἐκείνας τὰς συνελεύσεις, ὅσαι παραβαίνουσι τὰς διατυπώσεις τῶν §§ 1, 2, 3, 4, 5, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 43, ἀποφαινόμενοι εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὸ ἄκυρον τῆς πράξεως, καὶ ἀναβάλλοντες τὴν ἐξακολούθησιν τῶν συνεδριάσεων ἑωσοῦ λάβωσι διαταγὰς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν ἀμέσως νὰ ἀναφέρωσιν· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἂν εὕρῃ ἀφορμὴν καταδιώξεως, καταγγέλλει τοῦτο εἰς τὸν ἀνήκοντα εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμους· ἐν περιπτώσει καταδίκης τὰ καταδικασθέντα μέλη δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶσιν διὰ τὸ συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας ἐν διαστήματι τῶν ἀκολούθων ἓξ ἐτῶν μετὰ τὴν καταδίκην, ἐνόσῳ δὲν ἤθελε προσδιορισθῇ ἐν τῇ ἀποφάσει ἄλλως πως περὶ τούτου.

58. Ἐὰν διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 ἐμπεριεχομένων ὁρισμῶν ἀκολουθήσῃ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου διάλυσις, ἢ ἀνίσως κλείσῃ ἡ σύνοδος αὐτοῦ χωρὶς νὰ προσδιορίσῃ αὐτὸ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐπαρχίας, καὶ χωρὶς νὰ κάμῃ τὴν διανομὴν τῶν φόρων, τότε δι' ἐκεῖνο τὸ ἔτος, λαμβάνουσα τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας προσδιορίζει ἡ Κυβέρνησις τὸν ἐπαρχιακὸν προϋπολογισμὸν ὁριστικῶς.

59. Οἱ διοικηταὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γραμμ. πρέπει νὰ παραδώσουν τοὺς διορθωθέντας καταλόγους τῶν κατοίκων τῆς διοικήσεως τῶν ἐχόντων τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσουν τὰ χρέη ὁρκωτῶν κριτῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκπληρωθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου, καὶ ἰδιαιτέρως τὸ ἄρθρον 53 τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ νόμου τῶν 12 (24) Ὀκτωβρίου τ. ε.

60. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διὰ τὴν θέσιν ὁρκωτῶν ὑποψηφίων, τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου θέλουν ἐφαρμόσει ἀναλόγως τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἄρθ. 69, 71 καὶ 72 τοῦ περὶ δήμων

νόμου, χωρὶς νὰ δημοσιεύσωσι τὴν ἐκλογήν· ὁ δὲ πρόεδρος αὐτῆς θέλει ἐκτελεῖ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς.

Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς ὁρκωτοῦ, ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία, εἰς περίστασιν δὲ ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

Τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχ. συμβουλίου δὲν γράφονται εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τῆς ἐκλογῆς.

61. Ὅταν διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθ. 43 ὁρισμῶν συμβῇ διάλυσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἢ τελειώσῃ ἡ σύνοδος χωρὶς νὰ διορίσῃ τὸν νόμιμον ἀριθμὸν τῶν ὁρκωτῶν, τότε ὁ διοικητὴς θέλει προσθέσει κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν τὸν ἐλλείποντα ἀριθμὸν ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτοῦ σημειωθέντων.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

62. Τὸ παρὸν καταστατικὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, καὶ λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, δημοσιεύεται διὰ τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος.

Ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836.

— —

502. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ἐπίσημον διασάφησιν τοῦ §. 22 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 29 Σεπτεβρ. (9 Ὀκτωβρ.) 1833 περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διατάττομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ., ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ ὁρισμὸς τοῦ ῥηθέντος διατάγματος, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπόλογος ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμοὺς καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ἀπόδειξιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πρὶν κάμῃ ἐναντίον αὐτῆς προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τοὺς λογιστικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς διορισθέντας κατὰ τὴν ἀπὸ 23 Ἰανουαρ. (6 Φεβρ.) 1833 καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ὑποθέσεις τοῦ ταμείου, τὰς ὁποίας δυνάμει τῆς θέσεώς των ἢ ἄλλων ἀνατεθειμένων εἰς αὐτοὺς ἰδιαιτέρων χρεῶν ἐπιμελήθησαν αὐτοὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

2. Οἱ πρὸ τῆς προειρημένης περιόδου διορισθέντες ὑπόλογοι ἐν γένει, καὶ ἐκεῖνοι οἱ λογιστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν §. 1 δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς καθαυτὸ ὑπάλληλοι ταμείου, εἶναι ἀπολύτως ὑπόχρεοι, νὰ παρουσιάσωσιν πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου ἐγγύησιν ἀναγνωρισθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς ἀξιόχρεων, ἀμέσως πρὸ τῆς προσφυγῆς· πρέπει μόλον τοῦτο νὰ ἀποδείξωσιν ἐγγράφως τὴν προσφυγὴν τούτων νόμιμον.

Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ὑπόλογος ἔχῃ κτήματα ἀκίνητα ὡς ἰδιοκτησίαν, δύναται δὲ ἐπὶ τούτων νὰ ληφθῇ ἀκόμη διὰ τὸν μέγιστον ὅρον τοῦ χρ-ους, τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, κατὰ τοὺς ὁρι-μους τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, σημείωσις ὑπ-θήκης ἀσφαλίζουσα τὸ δημόσιον, τότε θέλει γί-νεσθαι τοῦτο πρὸ πάντων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶ-Οἰκον. Γραμμ. εἰς τὴν ὁποίαν περίστασιν τό-δύναται νὰ παραιτηθῇ καὶ ἡ προμνησθεῖσα πα-ρουσίασις ἐγγυήσεως· ὁ ὑπόλογος πρέπει νὰ λάβ-τινὰ νομιμότητα, καὶ περὶ τούτου εἰς τὸ ἔγγραφο-τῆς προσφυγῆς του δι' ἀποδεικτικοῦ τῆς ἐπὶ τῶ-Οἰκονομ. Γραμματείας.

3. Τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας μοναδικῶ-ἐξαιρουμένου, ἕκαστος ὅστις κάμνει προσφυγὴν εἰ-τὸ Συμβ. τῆς Ἐπικρ. ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως, χρεω-στεῖ νὰ παρακαταθέτῃ εἰς τὸ Ἡμέτερον Γ. ταμεῖο-ποσότητα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας, τὸ ὁποῖο-θέλει ἀποδεικνύει ἐπίσης εἰς τὸ ἔγγραφον τῆ-προσφυγῆς του διὰ τοῦ πρωτοτύπου ἀποδεικτικοῦ τῆς παραλαβῆς τοῦ ταμείου· εἰς τὸ ἐναντίον δὲ ἡ προσφυγή του εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δὲν θέλει λαμβάνει ἀκρόασιν.

4. Ἡ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης αὕτη θέλει συνίστασθαι εἰς διακοσίας δραχμάς-ἐὰν τὸ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγκτ. Συνε-δρίου ἐκφρασθὲν χρέος τοῦ ὑπολόγου δὲν ὑπερ-βαίνῃ τὰς 2000 δραχμάς· ἂν ὅμως ὑπερβαίν-τοτε πρέπει διὰ ἑκάστην περαιτέρω χιλιάδα δραχ-νὰ καταβάλλωνται ἀκόμη 50 δραχ. χωρὶς μόλο-τοῦτο ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀπο-τυχίας ποσότητος νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 500 δραχμ-

5. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ποσότητος τῆς ἐγγυήσεως ἐπικυρωθῇ, ἢ ἐπαυξηνθῇ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τότε ἡ καταβληθεῖσα ποσότης μένει ὡς ποινὴ τῆς ἀποτυχίας πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου· ἐὰν δὲ ἡ ἀπόφασις μετριασθῇ εἴτε ἐν γένει ἢ καὶ μόνον ἐν μέρει, τότε ἡ καταβληθεῖσα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης πρέπει νὰ ἐπιστρέφεται ὁλόκληρος εἰ-τὸν ποιούμενον τὴν προσφυγήν.

6. Τὰ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας χρή-ματα διαχειρίζονται ὡς πρὸς τὴν καταχώρισιν εἰς τὰ κατάστιχα, καὶ τὴν καταλόγισιν, εἰς τ-δημόσια ταμεῖα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ-καὶ αἱ ποιναὶ τῆς ἀποτυχίας εἰς τὰ δικαστήρια

7. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐφαρμόζεται ἀκόμη κ-εἰς τοὺς ὑπολόγους τῶν δημοσίων καταστημάτω-σχολείων καὶ κοινοτήτων, τῶν ὁποίων τὸ λογισ-τικὸν κατὰ τὸν §. 32 τοῦ διατάγματος τῶν 2-Σεπτεμ. 1833 θέλει ἐκδικάζεται ἀπὸ τὸ ἐλεγκ-κὸν Συνέδριον.

8. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. πα-ραγγέλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρ-διάταγμα, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρ-νόμου δημοσιευθησόμενον καὶ διὰ τῆς ἐφημερ-Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκ. 1836 (8 Ἰαν. 18-

803. ΟΘΩΝ κ τ λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας διὰ νὰ ἀναπληρώσωμεν ἀναγκαίως τοὺς §§. 17 καὶ 38 τοῦ διατάγματος τῶν 9 Ὀκτωβρίου (27 Σεπτεβρίου) 1883 περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν κατ᾽ ἐρήμην διαδικασίαν εἰς δίκας, περὶ διοικητικοῦ λογαριασμοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

1. Ὅταν ὁ λογιστὴς ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας δὲν ἀπολογηθῇ εἰς τὸ κοινοποιηθὲν εἰς αὐτόν, κατὰ τὸν §. 38 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος, πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, διὰ νὰ ἀκουσθῇ καὶ δικαιολογηθῇ, καὶ δὲν ἐπιφέρῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις τῆς ἀπολογίας ταύτης ταυτοχρόνως, ἢ ὅταν δι᾽ ἰδιαιτέρας περιστάσεις, δὲν προσπαθήσῃ νὰ λάβῃ παρέκτασιν τῆς προθεσμίας ἐν καιρῷ, τότε τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον, ἐπαπειλοῦν εἰς αὐτὸν χρηματικὴν ποινὴν (§§. 17 καὶ 38) θέλει τοῦ προσδιορίσει περαιτέρω προθεσμίαν, ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς 10-40 ἡμέρας, διὰ δὲ τοὺς λογιστάς, οἵτινες εὑρίσκονται ἐκτὸς τοῦ κράτους θέλει εἶσθαι ἀπὸ ἓξ ἑβδομάδας ἕως ἓξ μῆνας.

2. Ἂν καὶ ἐντὸς τῆς δευτέρας προθεσμίας ταύτης δὲν γίνῃ ἡ ἀποχρῶσα ἀπάντησις, συνωδευμένη μὲ τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις, ἡ δὲ παράδοσις, τόσον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀναθεωρήσεως, ὅσον καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐγκρίσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐγκριθείσης δευτέρας προθεσμίας εἰς τὸν λογιστήν, κατὰ τὰ περασθέντα εἰς τὰ πρακτικὰ ἀποδεικτικά του, ἔγινεν ἀσφαλῶς, τότε τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐκδίδει τὴν κατ᾽ ἐρήμην λογιστικὴν ἀπόφασίν του, φυλαττομένων τῶν εἰς τὸ Ἡμέτερον διάταγμα, μάλιστα εἰς τὸν §. 40 δοθέντων ὁρισμῶν. Ἡ κατ᾽ ἐρήμην ἀπόφασις αὕτη ἔχει τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὡς καὶ ἡ τακτικὴ λογιστικὴ ἀπόφασις, ἂν δὲν ἀναιρεθῇ πάλιν, δηλαδὴ κατὰ συνέπειαν τῆς γενησομένης κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 καὶ 4 ἀνακοπῆς.

3. Ἐναντίον τῆς κατ᾽ ἐρήμην ἀποφάσεως ταύτης δύναται ὁ λογιστής, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως τῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν εἰς αὐτὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς, πρέπει ἐντὸς τῆς σημειωθείσης προθεσμίας, ἢ εἰς αὐτὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον νὰ ἐκτεθῇ, ἢ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς διαμονῆς του, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς· εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν, πρέπει νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τῆς ἀποδείξεως ταύτης παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δι᾽ ἰδιαιτέρας ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους καὶ ἐγγράφους ἀποδείξεις, ὅτι ἡ ἀπαίτησις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, ἢ ἡ παρουσίασις τῶν δι᾽ αὐτοῦ ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων, ἦτον ἀληθῶς ἀδύνατον εἰς τὸν λογιστὴν ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης εἰς αὐτὸν προθεσμίας ἐπὶ τούτῳ, καὶ νὰ ἦναι ταυτοχρόνως συνωδευμένον καὶ ἀπὸ τὴν ἤδη ἀποχρόντως γενομένην ἀπάντησιν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀναθεωρήσεως, ἐπισυνημμένων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν.

4. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀποφασίζει περὶ τῆς γενομένης ἀνακοπῆς· ἡ διαδικασία ἐνταῦθα διευθύνεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ §. 40 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος. Ἐὰν εὕρῃ αὐτὴν βάσιμον, τότε προχωρεῖ εἰς τὴν τακτικὴν λογιστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης ἀπαντήσεως εἰς τὸ τῆς ἀναθεωρήσεως πρωτόκολλον, καὶ τῶν ἐπισυναφθέντων εἰς αὐτὴν ἀποδείξεων κατὰ τὸν προσδιωρισμένον τρόπον· ἂν δὲ τὴν ἀποῤῥίψῃ, ὁ λογιστὴς δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν ἀκόμη μόνον τοῦ εἰς τὸν §. 22 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρ. (9 Ὀκτωβ.) 1833 σημειωθέντος λογιστικοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Ἡμέτερον συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ διατάγματος.

5. Τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον διετάχθη κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν §§. 17 καὶ 38 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος νὰ προσδιορίζῃ καὶ παρεκτείνῃ καταλλήλως τὰς προθεσμίας διὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, λαμβάνον πάντοτε ὑπ᾽ ὄψιν τὰς ὡς πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσας εἰδικὰς περιστάσεις, καὶ μάλιστα τὴν ἀπόστασιν, ἀπουσίαν, βαρεῖαν ἀσθένειαν τοῦ λογιστοῦ κτλ. ταυτοχρόνως ὅμως νὰ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τὸν λογιστὴν πᾶν μέσον εἰς τὸ νὰ ἀργοπορῇ ἐκ προθέσεως τὴν λογιστικὴν δίκην του.

6. Τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον διὰ τούτου λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου δημοσιευθησόμενον καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκ. 1836 (8 Ἰαν. 1837.)

— —

804. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχοντες ὑπ᾽ ὄψιν τὸ προσωρινόν μας διάταγμα τῶν 7 Σεπτεμβρίου 1836, τὸ ἀφορῶν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμ. τῶν Οἰκονομ. καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν πρὸς εὐκολίαν τῆς δοσοληψίας τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 ἀριθ. 8, 9, καὶ 10 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλουν εἶσθαι εἰς τὸ ἑξῆς·

Διὰ τὰς συναλλαγματικὰς τὰς μέχρι 1000 δραχ. 25 λεπ.

Ἀπὸ	1001	ἕως	2000	50
Ἀπὸ	2001	ἕως	4000	1 δρ.

Ἀπὸ	4001 ἕως	8000	2	—
Ἀπὸ	8001 ἕως	12000	3	—
Ἀπὸ	12001 ἕως	20000	5	—
Ἀπὸ	20001 καὶ περιπλέον		10	—

2. Ὅταν μία καὶ ἡ αὐτὴ συναλλαγματικὴ ἐκδοθῇ εἰς περισσότερα ἀντίτυπα, τότε ὑπόκειται ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ χαρτοσήμου τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 σημειούμενον.

3. Τὰ ἐμπορικὰ ταῦτα ἔγγραφα δύνανται νὰ γραφῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος χαρτοσήμου τῆς τάξεως, πλὴν οἱ ἔμποροι ἐμποροῦν καὶ νὰ τυπώσουν ἐν τῷ σφραγιστηρίῳ τοὺς παρ' αὐτῶν εἰς χρῆσιν ὄντας τύπους, πρὸ τῆς μεταχειρίσεως αὐτῶν, καὶ τοῦτο κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐξαιρέτως μὲ τὴν ἐνσήμασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

4. Κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλει τυπωθῇ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς χωριστὸν σχῆμα χαρτίου, ἔχοντος μέγεθος τοῦ τρίτου μέρους τοῦ ἡμίσεως φύλλου τοῦ χαρτοσήμου, καὶ ποιότητα τὴν πλέον ἐκλεκτὴν, καὶ ἐφοδιασμένον ἐν ταυτῷ μὲ τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς συναλλαγματικὰς, εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, θέλουν τυπωθῇ καὶ ἰδιαιτέρως ἐνσημμένα χαρτία σχήματος διαφορετικοῦ, ἔχοντα τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους καὶ μήκους τῶν προσδιορισθέντων συναλλαγματικῶν, καὶ ποιότητα λεπτοῦ χαρτίου τῆς πόστας, διὰ νὰ προσθέττωνται, κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον εἰς τὰς ἀνηκούσας συναλλαγματικὰς ἀπὸ τοὺς διοικητικοὺς ταμίας διὰ τῆς σφραγῖδος των τῆς ἐπὶ χαρτίου μὲ ὄστιας προσκολλώμενα.

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ. ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Δεκ. 1836 (8 Ἰαν. 1837.)

— —

505. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ὡς προσθήκην εἰς τὸ Ἡμέτερον διάταγμα τῶν 15 (27) Δεκεμβρίου 1836 περὶ τῆς ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐνεκρίναμεν καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἑφεξῆς δύο ἄρθρων τοῦ ναυτικοῦ κανονισμοῦ·

α. Ὅταν τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα διαπλέωσι πλησίον Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ, διαβαίνουν ἀπὸ τὴν πρύμνην αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν ὑπήνεμον· ὑφόνουν δὲ καὶ τὰ διακριτικά των σημεῖα, καὶ χαιρετοῦν μὲ τὴν σημαίαν των.

β'. Κανὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων ἄδειαν ταχυπλόων, δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἐπισείοντα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἡμετέρα Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκ. 1836, (8 Ἰαν. 1837)

— —

506. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Διορίζονται τέσσαρες γενικοὶ ἐμβολιασταὶ εἰς ὅλον τὸ κράτος.

2. Ἐκ τῶν ἐμβολιαστῶν τούτων, ὁ μὲν εἷς θέλει εὑρίσκεται εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, ἔχων τὴν διαμονήν του εἰς τὴν πρωτεύουσάν Μας· ὁ δεύτερος καὶ τρίτος εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἔχοντες τὴν διαμονήν των εἰς Καλάμας καὶ Πάτρας, καὶ ὁ τέταρτος εἰς τὰς νήσους, ἔχων τὴν διαμονήν του εἰς Σύραν.

3. Τὰ χρέη τῶν ἐμβολιαστῶν τούτων εἶναι·

α. Νὰ διατηρῶσι πάντοτε νεαρὰν καὶ καθαρὰν ὕλην δαμαλίου εὐλογίας·

β'. Νὰ ἔχωσι πάντοτε ἱκανὴν τοιαύτην ὕλην πρόχειρον, διὰ νὰ πέμπωσι, ὅπου εἶναι χρεία ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστου, ὁσάκις ζητηθῇ παρὰ τῶν Ἀρχῶν.

γ'. Νὰ ἐμβολιάζωσι τοὺς ἐντὸς τῆς πόλεως, ὅπου διαμένουν ἐνδεεῖς, ἀμισθί.

δ'. Θέλουν περιοδεύει ἐντὸς τῆς περιφερείας των τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ νὰ βεβαιωθῶσι περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου, περὶ ἐγκεντρισμοῦ τῆς δαμαλίδος, καὶ νὰ ἐγκεντρίζωσιν εἰς τὴν εὐκαιρίαν ταύτην τοὺς ἐνδεεῖς.

4. Ἕκαστος τῶν γενικῶν ἐμβολιαστῶν θέλει λαμβάνει 1000 δραχμ. κατ' ἔτος, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἥμισυ θέλει εἶσθαι κατ' ἔτος εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων τῆς περιοδείας.

5. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836.

— —

507. ΟΘΩΝ κτλ.

Ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

I. Γενικοὶ περὶ διευθύνσεως κανονισμοί.

1. Ὅλαι αἱ νέαι οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ τῶν εἰς πολιτικὰς Γραμματείας ἀναγομένων κτιρίων θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ πολιτικοὺς ἀρχιτέκτονας καὶ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν ἀπὸ νομομηχανικούς.

2. Ἡ ἀνωτάτη ἐπιτήρησις τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν ἀπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ συστημένον ἐν αὐτῇ ἰδιαίτερον ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμῆμα.

Τοῦτο πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῇ, ὥστε·

α. Τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια νὰ εἰσῆται

ται πάντοτε εἰς καλὴν οἰκοδομικὴν κατάστασιν, καὶ νὰ μὴν ἐκτελῆται ἐπ' αὐτῶν κάμμία σημαντικὴ μεταβολὴ ἄνευ ἀνωτέρας ἐγκρίσεως·

β'. Αἱ παρ' ἡμῶν ἐγκρινόμεναι οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ νὰ ἐκτελῶνται ἐντελῶς ἐντὸς τοῦ προσδιωρισμένου ἐπὶ τούτῳ χρόνου καὶ τῶν ἐγκριθέντων σχεδίων καὶ ποσοτήτων πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν·

γ'. Τὰ σχέδια μετὰ τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐτησίων ἐπισκευῶν νὰ καθυποβάλλωνται ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, καὶ παρ' αὐτῶν νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν, δηλ. εἰς τὸ τμῆμα τῶν οἰκοδομῶν πρὸς ἐνέργειαν·

δ'. Αἱ ἐγκρινόμεναι δι' οἰκοδομὰς πιστώσεις νὰ γνωστοποιῶνται ἐπισήμως καὶ ἐγκαίρως παρὰ τῶν Γραμματειῶν εἰς το τμῆμα τῶν οἰκοδομῶν, καὶ νὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ· ἐκτὸς τούτου διὰ τὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα νὰ γίνωνται ἀκριβῶς τὰ ἐντάλματα καὶ αἱ πληρωμαί· καὶ

ε'. Οἱ παρόντες κανόνες, καθὼς καὶ αἱ ἐπίλοιποι διατάξεις, ὅσαι ἀποβλέπουν τὰς πολιτικὰς δημοσίους οἰκοδομὰς νὰ ἐνεργῶνται κατ' ἀκρίβειαν.

3. Ἀπὸ τὸ ἔτος 1837, κάθε 2 ἔτη οἱ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας θέλουν ἐπιθεωρεῖ ὅλα τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια· αἱ ἐπιθεωρήσεις αὗται θέλουν δικαιολογεῖσθαι παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείᾳ, ἥτις θέλει καθυποβάλλει εἰς Ἡμᾶς τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις, δι' ἡμερολογίων καὶ πρωτοκόλλων ἐπιθεωρήσεως.

4. Ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς πολιτικὰς οἰκοδομὰς σχέδια καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ ἐξόδων περὶ νέων κτιρίων καὶ σημαντικῶν ἐπισκευῶν, καθὼς καὶ αἱ ἐτησίως καταστρονόμεναι καταστασεις ἐξόδων ἐπισκευῶν, θέλουν ἐπεξεργάζεσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος, πρὶν καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν Ἡμετέραν εἰδικὴν ἔγκρισιν παρὰ τῶν διαφόρων Γραμματειῶν, ἐντὸς τῶν ἐγκριθεισῶν ποσοτήτων δι' οἰκοδομικὰ ἔξοδα εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὰς Ἡμετέρας Γραμματείας, ὅταν καθυποβάλλωσι τοὺς προϋπολογισμοὺς τούτους εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, νὰ ἐκθέτωσιν εἰς τὰς ἀναφορὰς των καὶ τὴν περὶ τούτου γνώμην των, καὶ τὰ πορίσματα τῆς πείρας των, ἰδίως ἐχούσας πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἐπωφελῆ διανομὴν τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων εἰς πολλὰ ἔτη, πρὸς ἐλάφρυνσιν τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ πρὸς διατήρησιν τῶν γενικῶν προϋπολογισμῶν.

5. Ἐπιθυμοῦμεν εἰς ὅλας τὰς νέας οἰκοδομὰς νὰ παρατηρῆται ἡ κατεπείγουσα ἀνάγκη κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ γεν. ταμείου, καὶ ἐπομένως διὰ τὰς κατοικίας τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα εἰς ἐλεύθερον κατάλυμα, τότε μόνον νὰ γίνεται φροντὶς, ὅταν ἤθελε προκύπτει ἐκ τούτου ὄφελος πραγματικὸν διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Τὰ ἔξοδα γενομένων ἐπισκευῶν δι' ἐλλείψεως τούτων τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα εἰς ἐλεύθερα καταλύματα, θέλουν πληρόνεσθαι παρὰ τῶν ἰδίων· ὡσαύτως καὶ τὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα συνήθως ἀνήκουν εἰς τοὺς ἐνοικοῦντας.

6. Καὶ εἰς τὰς ἐπισκευὰς πρέπει νὰ διακρίνωνται αἱ κατεπείγουσαι ἀνυπέρβλητοι ἀπὸ τὰς μὴ κατεπειγούσας καὶ ἐπομένως ἐπιδεχομένας ἀναβολήν· αἱ τελευταῖαι πρὸ πάντων, καὶ ἰδίως ὅταν ἦναι ἐκ τῶν σημαντικῶν ἐπισκευῶν, πρέπει ὡσαύτως νὰ διαιρῶνται καὶ νὰ ἐκτελῶνται διαδοχικῶς κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐνῷ αἱ πρῶται πρέπει νὰ ἐνεργῶνται ἀμέσως πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνων ἢ ἄλλων ζημιῶν. Ὡσαύτως αἱ μικραὶ ἐπισκευαὶ πρέπει νὰ ἐκτελῶνται πάντοτε ἀνυπερθέτως καὶ αἱ μεγάλαι νὰ ἀποφεύγωνται.

7. Ἔξοδα ἐπισκευαστικὰ κτιρίων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνοικιασμένα διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, τότε μόνον πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὰς διαφόρους καταστάσεις, ὅταν τοῦτο ἦναι κανονισμένον· πρέπει ὅμως ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ ἀποφεύγεται.

8. Διὰ κατεπειγούσας καὶ μὴ προβλεφθείσας ἐπισκευὰς εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἠμπορεῖ νὰ ζητηθῇ καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἡ εἰδικὴ ἔγκρισις Ἡμῶν παρὰ τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας. Πρὸς ἀπόλαυσιν ὅμως τῆς ἀναγκαίας οἰκονομικῆς ἐπόψεως ἐπὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐπισκευῶν ὑπὸ τὴν στήλην «τεχνικαὶ παρατηρήσεις» πρέπει νὰ σημειόνωνται τὰ εἰς 2 ἢ 3 προλαβόντα ἔτη γενόμενα ἔξοδα εἰς οἰκοδομάς· ὡσαύτως εἰς παρομοίας περιπτώσεις πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀναγκαία φροντὶς διὰ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν πιστώσεων δι' οἰκοδομικὰς ἐπισκευὰς, καὶ ἐκτὸς τούτου διὰ τῶν ἀποθεματικῶν ποσοτήτων.

9. Ἀνίσως ὑπάρχωσιν ὁδηγίαι ἢ δικαιώματα ἐπιτόπια ἐκτὸς τῶν γενικῶν ἀρχῶν περὶ οἰκοδομῶν, πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἀνηκόντως ὑπ' ὄψιν, ἂν δὲν προκύπτῃ ὡς ἐκ τούτου βλάβη τις. Πρέπει ὅμως πάντοτε νὰ γίνεται προσοχὴ, νὰ μὴ προξενῆται κάμμία ζημία εἰς Β. κτίρια ἀπὸ γειτονικὰ ἰδιωτικὰ κτίρια, νὰ μὴ συγχωρῆται οἰκοδομὴ ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν προκείμενον σκοπὸν, νὰ μὴ ἀπαλλοτριοῦται ἐνυπάρχον τι δικαίωμα καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωνται νέαι δουλεῖαι.

10. Εἰς πόλεις, ὅπου πρέπει νὰ διατηρῶνται πολλὰ δημόσια κτίρια, πρέπει νὰ συστηθῶσι βαθμηδὸν ἀποθῆκαι οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ, ἀδιακρίτως διὰ στρατιωτικὰς ἢ πολιτικὰς οἰκοδομὰς, περιέχουσαι ἰδίως σηματικὸν ὑλικόν· ὡς σανίδια, ξύλα, πλίνθους, σίδηρα, ὕψον, ὕελον κτλ. Ὅταν μένῃ ὑπόλοιπος ὕλη ἀπὸ οἰκοδομὴν ἢ ἐπισκευήν τινα, πρέπει νὰ ἐμβαίνῃ εἰς τὰς ἀποθήκας ἢ νὰ

λειτουργῆται δημοσίως· ἡ ἀξία ἢ τὸ ἀντίτιμον τῆς πωλήσεως πρέπει νὰ ἀφαιρῆται ἀπὸ τὰ πραγματικὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα. Οἰκοδομικαὶ ἀναβάθραι καὶ ἐργαλεῖα πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς τὰς ἀποθήκας, καθόσον εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ μελλούσας οἰκοδομάς, πρὸς ἀποφυγὴν νέων ἐξόδων ἀγορᾶς.

11. Αἱ ἐργασίαι καὶ χορηγίαι πρέπει νὰ συμφωνῶνται συνήθως δημοσίᾳ, συμφώνως μὲ τὰ περὶ τούτων ἐκδεδομένα διατάγματα, ἢ ἂν τοῦτο δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν ἐξ αἰτίας ἐνυπαρχουσῶν ἐπιτοπίων αἰτιῶν ἢ ἰδιαιτέρας ἰδιότητος τῶν ἐργασιῶν, πρέπει νὰ γίνωνται αἱ συμφωνίαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πείρας, καὶ ἰδίως προσδιορισθησομένης ἀναλύσεως τιμῶν πρὸς ἐντελῆ ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου. Ἡ οἰκοδομικὴ ξυλικὴ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὅσον τὸ δυνατὸν ἀπὸ τὰ δημόσια δάση, τὸ δὲ ἐπίλοιπον ὑλικὸν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰ καταστήματα καὶ κτήματα τοῦ κράτους. Πᾶς ἕκαστος χορηγητής, ἐπιχειρητὴς καὶ συμφωνητὴς θέλει εἶσθαι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ καλὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνηθείσης ἐργασίας καὶ θέλει δίδει ἐγγύησιν, ὅπου εἶναι ἀναγκαία, διὰ γενομένας προκαταβολάς. Ἐπομένως θέλει γίνεσθαι ἡ ἐντελὴς πληρωμὴ μόνον ἀφοῦ ὁ ἐπιστατῶν ἀρχιτέκτων τὴν οἰκοδομήν, δώσῃ ἀπόδειξιν τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἀπὸ μέρος τοῦ ἐπιχειρητοῦ.

Εἰς ἐργασίας διὰ συμφωνητικῶν γενομένας, ἡ πληρωμὴ τῶν διαλαμβανομένων ποσοτήτων θέλει διαιρεῖσθαι εἰς 3 μέρη· ὅταν ὁ ἐπιχειρητὴς δι' ἐνυπάρχοντας λόγους, ἢ δι' ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἱκανὴν πίστιν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ ἐγγύησιν· δηλ. τὸ πρῶτον μέρος κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐργασιῶν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ ὑλικοῦ· τὸ δεύτερον μέρος κατὰ τὸ μέσον τῆς οἰκοδομῆς καὶ τὸ τρίτον ὅταν γίνῃ ἡ παραλαβὴ αὐτῆς. Ὅταν ὁ ἐπιχειρητὴς δὲν ἠμπορῇ νὰ δώσῃ τὴν ἄνω εἰρημένην ἐγγύησιν, τότε ἡ πληρωμὴ τοῦ πρώτου μέρους πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἐγγύησις, καὶ ἐπομένως ὁ ἐπιχειρητὴς λαμβάνει τὸ πρῶτον μέρος, ὅταν ἑτοιμάσῃ τὸ τριτημόριον τῆς ἐργασίας· καὶ τὸ δεύτερον μέρος ὅταν τελειώσῃ τὰ δύο τριτημόρια· τὴν δὲ τελευταίαν ποσότητα, ὅταν γίνῃ ἡ παραλαβὴ ὅλης τῆς ἐργασίας.

12. Ἐπιστάται καὶ ἀρχιτεχνῖται πρέπει νὰ ἐπιτηρῶσι μόνοι των τὰς οἰκοδομάς, καθότι δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων νὰ ἦναι πάντοτε παρών, ἐπομένως πρέπει νὰ ἦναι ἀτομικῶς ὑπεύθυνοι ἰδίως διὰ τὰς δὶς τῆς ἡμέρας γινομένας ἀτομικὰς προσκλήσεις.

13. Ὅταν οἰκοδομὴ ἢ σημαντική τις ἐπισκευὴ τελειώσῃ, ὁ ἐπιθεωρῶν ὑπάλληλος ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας θέλει ἐνεργεῖ τὴν παράδοσιν, συμπεριλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς ἀνήκοντας ὑπαλλήλους τοῦ πολιτικοῦ κλάδου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐνεργήθη τὸ ἔξοδον, καὶ τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονα. Εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς [illegible] διοικητικὰς μητροπόλεις θέλει σύγκειται ἡ ἀν[illegible] θεωρητικὴ αὕτη ἐπιτροπή·

ά. Ἐκ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτ[illegible]

β'. Τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος·

γ'. Τοῦ παραλαμβάνοντος τὴν νέαν οἰκοδομὴν ἢ τοῦ μέλλοντος νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀνασκευασθείσης οἰκοδομῆς. Εἰς τὴν παράδοσιν ταύτην [illegible] εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν, πρέπει νὰ συντάττεται πρωτόκολλον περὶ τῆς ἐπωφελοῦς καὶ συμφώνου μὲ τὸ σχέδιον ἐκτελέσεως τῆς οἰκοδομῆς ἐντὸς τῶν ἐγκριθεισῶν ποσοτήτων. Τὸ πρωτόκολον τοῦτο θέλει καθυποβάλλεται ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἥτις θέλει δίδει ἀπόδειξιν τῆς ἐργασίας εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονα.

14. Ἑωσότου νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀσφαλιστικὸν κατάστημα διὰ τὰς πυρκαϊάς, ἠμποροῦν νὰ ἐξασφαλίζωνται τὰ δημόσια κτίρια ἐκτὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν πραγματικήν των ἀξίαν καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως, ἐνταυτῷ πρέπει νὰ εὑρίσκωνται τὰ ἀναγκαῖα πυροσβεστικὰ ὄργανα εἰς τὰς μεγαλητέρας πόλεις καὶ νὰ φυλάττωνται εἰς πρόσφορα καὶ κεντρικὰ μέρη. Ἐκτὸς τούτου τὰ μεγάλα δημόσια κτίρια πρέπει νὰ ἔχωσι κεραυναγωγοὺς καὶ καλὰς καμίνους καὶ νὰ ἐκλείπῃ ἡ συγκοινωνία μὲ κτίρια ὑποκείμενα εἰς κίνδυνον πυρκαϊᾶς. Πρέπει πρὸς τούτοις νὰ γίνεται ἡ ἀπαιτουμένη ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν κανονικὴν καθάρισιν τῶν καμίνων καὶ ἐν γένει αὐστηρὰ ἐπιτήρησις ἐντὸς τῶν δημοσίων κτιρίων.

15. Δι' ὅλα τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια πρέπει νὰ καταστρωθῇ ἰδιαίτερος κατάλογος καὶ νὰ κρατῆται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς γραμματείας, καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεώς του θέλει μονογραφεῖται καὶ παρασημειοῦται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. γραμμ. διὰ νὰ κατορθῶται ἡ ἔποψις τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν.

Αἱ στῆλαι τοῦ καταλόγου τούτου εἶναι·

α. Αὔξοντες ἀριθμοὶ τῶν δημοσίων κτιρίων, τὰ ὁποῖα πρέπει ἐπομένως νὰ ἀριθμηθῶσιν ἰδίως·

β. Ἀριθμοὶ τῶν οἰκιῶν ὡς ἐκ τῆς γενικῆς τοπικῆς ἀριθμήσεως·

γ. Μέρος καὶ ἐπαρχία·

δ. Ὀνόματα τῶν κτιρίων·

ε. Θέσις μὲ σημείωσιν τοῦ πλάτους, βάθους καὶ ὕψους τοῦ κτιρίου·

ζ. Εἶδος τῆς οἰκοδομῆς ἐκ λίθων ἢ ξύλων καὶ ὁ τρόπος·

η. Παλαιότης τοῦ κτιρίου καὶ ὁ χρόνος τῶν οὐσιωδῶν βελτιώσεών των·

θ. Ἐνδεικτικὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας, ἀνίσως ἐκτίσθη εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἢ ἠγοράσθη, ἀπὸ ποῖον καὶ διὰ πόσα, ἀνίσως μετέβη ἀπὸ ἄλλον εἰς τὸν ἀριθμὸν [illegible]

δημοσίων κτιρίων· ἔτι δὲ προσδιορισμὸς αὐτοῦ.

ι. Τωρινὴ κατάστασις τοῦ κτιρίου, ἂν ἦναι εἰς καλὴν κατάστασιν ἢ τὸ ἐναντίον, καὶ ἀνίσως ἦναι κατάλληλον εἰς τὴν ἐνεστῶσάν του χρῆσιν·

κ. Περιοχὴ καὶ παραρτήματα τῶν κτιρίων μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν πατωμάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς εὑρισκομένων μεγάλων καὶ μικρῶν θαλάμων, δωμάτων, θόλων, ὑπογείων καὶ ἀποθηκῶν δι' ἀριθμήσεως τῶν μερικῶν διαιρέσεων, ἐκτὸς τούτου, των κεραυναγωγῶν, παροικοδομημάτων π. χ. σταύλων, πλυντηρίων, φούρνων, βρύσεων, ὑδραγωγῶν, κήπων, γηπέδων κ. τ. λ. μὲ σημείωσιν τῆς ἐκτάσεώς των·

λ. Προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας, προερχόμενος ἐκ τῶν λογαριασμῶν τῆς οἰκοδομῆς ἢ ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ νομομηχανικοῦ·

μ. Ποσότ. τοῦ φορολογ. κεφ. καὶ } μένουν κατὰ
ν. Ἐξασφαλίσεως πυρκαϊᾶς } πρῶτον κενά

ξ. Ἀνάγκη ἢ μὴ τοῦ κτιρίου διὰ τὴν δημοσ. ὑπηρεσίαν·

ο. Ἔνδειξις τῶν μεταβολῶν τοῦ κτιρίου τούτου καὶ σημείωσις τῶν ἐξόδων·

π. Σύντομος σημείωσις τῶν γενομένων ἐπισκευῶν καὶ ἐξόδων.

ρ. Παρατηρήσεις, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει ἰδίως νὰ σημειωθῇ ἀνίσως εἶχε σχέδιον τὸ κτίριον καὶ ἀπὸ ποῖον ἐνσυντάχθη, ὁποίας ἐνεργητικὰς ἢ παθητικὰς δουλείας περιέχει τὸ κτίριον κ. τ. λ. Ἡ πρώτη κατάστρωσις τοῦ καταλόγου τούτου τῶν κτιρίων πρέπει νὰ γίνῃ εἰν τὴν ἐποχὴν τοῦ 1837 ἔτους, συνεργείᾳ ὅλων τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν· θέλει δὲ εἶναι συντεθειμένος μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ἠμπορῇ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ πολλὰ ἔτη, ἡ ἐξακολούθησις αὐτοῦ θέλει ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας. Ὡς οὐσιώδη μέρη ἢ μᾶλλον δικαιολογητικὰ τοῦ καταλόγου τούτου πρέπει νὰ θεωρῶνται καὶ νὰ φυλάττωνται ἰδιαιτέρως·

α. Τὰ οἰκοδομικὰ σχέδια·

β. Τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας·

γ. Τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐκτιμήσεως·

δ. Τὰ ἐξασφαλιστικὰ ἔγγραφα πυρκαϊᾶς·

ε. Τὰ πρωτόκολλα ἐπιθεωρήσεως ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ σημειοῦται ἡ καταχώρησις εἰς τὸν κατάλογον τῶν οἰκοδομῶν·

ς. Τὰ διατάγματα περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων κτιρίων, καθόσον δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν λογαριασμῶν.

16. Πρὸς ἀπόκτησιν ἐπόψεως, ὁποῖα εἰσοδήματα δίδουν εἰς πᾶσαν μίαν τῶν Γραμματειῶν τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα πολιτικὰ δημόσια κτίρια, πρέπει εἰς τὰς ἐτησίους καταστάσεις τῶν οἰκοδομικῶν ἐπισκευῶν νὰ ἐπισυνάπτωνται ἰδιαίτεραι σημειώσεις, εἰς τὰς ὁποίας θέλουν ἐγγράφεσθαι τὰ διάφορα κτίρια χωριστὰ πλησίον τοῦ κεφαλαίου τῶν οἰκοδομῶν, τὸ ὁποῖον σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς, τῶν ἀγορῶν καὶ ἐπισκευῶν. Πρὸς τούτοις δὲ θέλει συμπεριλαμβάνει τὸ κεφαλαιῶδες εἰσόδημα πρὸς 8 0/0 τοῦ οἰκοδομικοῦ κεφαλαίου καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐκκαρπώσεως τοῦ κτιρίου δι' ἰδίας ἐπιχειρίσεως ὡς πρὸς τὰ οἰκήματα, προερχόμενον ἀπὸ ἐνοίκια.

II. Ἀπότισις καὶ ἀπολογισμὸς τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων.

17. Ὅλα τὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, καθόσον δὲν πληρόνονται καὶ ἀπολογίζονται ἀπὸ εἰδικὰ ταμεῖα, θέλουν πληρόνεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Γεν. ταμείου καὶ ἐμμέσως διὰ τῶν διοικητικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων εἰς λογαριασμὸν τῶν διαφόρων κλάδων καὶ θέλουν καταχωρεῖσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι κατὰ τὰς διατυπώσεις εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας κανονισμοὺς τῶν ταμείων καὶ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐπειδὴ αἱ νέαι οἰκοδομαί, ἐπισκευαὶ καὶ τὰ σταθερὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα θέλουν διαιρεῖσθαι, πρέπει νὰ διακρίνωνται ὡσαύτως εἰς τὰς καταστάσεις καὶ τὰ κατάστιχα τῶν λογαριασμῶν ἀνηκόντων εἰς τρεῖς ὑποδιαιρέσεις.

18. Ὡς σταθερὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα ἐννοοῦνται, ὅσα ἐπανέρχονται κατ' ἔτος, ἑπομένως δὲν ἀπαντῶνται κατὰ τύχην, καθὼς ἐπισκευαστικὰ ἔξοδα π. χ. ἀντιμισθίαι καὶ μισθοὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἀποθηκῶν, ἔξοδα καθαρίσεως τῶν ὁδῶν, μισθοὶ καθαριστῶν τῶν καμίνων, ἐξασφαλιστικὰ ἔξοδα ἐναντίον πυρκαϊῶν, καθάρισις τῶν ἀποπάτων καὶ λάκκων. Τὰ ἔξοδα ταῦτα πρέπει νὰ καταχωρῶνται εἰδικῶς εἰς τὰς καταστάσεις τῶν ἐτησίων ἐπισκευῶν, καὶ νὰ διακρίνωνται εἰς αὐτὰς κατὰ τὰ διάφορα κτίρια.

19. Τὰ ἀποδεικτικά, οἱ λογαρισμοί, τὰ ἑβδομαδιαῖα κατάστιχα κ τ. λ. πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ νὰ προσυπογράφωνται παρὰ τῶν ἐπιστατῶν ἢ ἀρχιτεχνιτῶν καὶ εἰς ἐκτελουμένας ἐπισκευὰς κατοικημένων δημοσίων κτηρίων παρὰ τῶν ἐνοικούτων. Ἐκτὸς τούτου παρὰ τῶν ἐπιτοπίως εὑρισκομένων τεχνικῶν προϊσταμένων ἀτόμων καὶ τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονος, καθόσον τοῦτο εἶναι δυνατὸν διὰ τὸν τελευταῖον.

20. Ὅταν οἱ ἐργάται πληρόνωνται ἐπιτοπίως, πρέπει νὰ γίνεται τοῦτο διὰ τοῦ ἀνήκοντος ταμία ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του ἐνώπιον τοῦ ἀρχιτεχνίτου καὶ εἰ δυνατὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονος εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑβδομάδος. Συνήθως ἡ πληρωμὴ αὕτη πρέπει νὰ γίνεται πάντοτε παρὰ τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ταμείου ἢ τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ. Τὰ ἑβδομαδιαῖα κατάστιχα πρέπει νὰ προσυπογράφωνται καὶ ἀπὸ τινας ἐργάτας ἠξεύροντας νὰ γράφωσιν.

21. Εἰς ἐργασίας δι' ἐπιχειρήσεων πρέπει νὰ

διορίζωνται τινὲς ἐκ τῶν ἐργατῶν ἐπιφορτισμένοι τὴν περιλαβὴν τῶν χρημάτων.

22. Εἰς ἐπισκευὰς δημοσίων κτιρίων δὲν πρέπει νὰ ἐπιφορτίζωνται οἱ ἐνοικοῦντες αὐτὰ τὴν πληρωμὴν καὶ χρῆσιν τῶν ἐγκριθεισῶν ποσοτήτων.

23. Οἱ ταμίαι πρέπει νὰ ἀποποιῶνται ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ ὅλας τὰς πληρωμὰς τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων, αἱ ὁποῖαι ὑπερβαίνουν τὰς ἐγκριθείσας καὶ ἀνηκόντως γνωστὰς εἰς αὐτοὺς ποσότητας καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε τὰ ἔξοδα νὰ χρησιμεύωσιν μόνον εἰς ἀντικείμενα περιλαμβανόμενα εἰς τὴν κατάστασιν τῆς οἰκοδομῆς.

24. Ἕκαστον οἰκοδομικὸν ἔξοδον πρέπει νὰ ἐκτελεῖται καὶ νὰ ἀπολογίζεται κατὰ τὸ ἔτος, διὰ τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη ἐπὶ τῆς καταστάσεως· ἑπομένως τὸ Γεν. ταμεῖον πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῇ αὐστηρῶς εἰς τὴν ἔγκαιρον παρουσίασιν, ἀποδοχὴν καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἀποδεικτικῶν, καὶ δὲν θέλει ἀποτρέπεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ταύτην, εἰμὴ ὅταν διανέμωμεν τὴν ἐκτέλεσιν οἰκοδομῆς ἢ ἐπισκευῆς τινος εἴς τινα ἢ πολλὰ ἔτη.

Μόνον διὰ τῆς Ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἠμποροῦν διαθέσιμοι ποσότητες νὰ μεταφέρωνται ἐκτὸς τούτου εἰς τὸ ἀκόλουθον ἔτος.

Ἑπομένως πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀνήκουσα αἴτησις τῆς ἐγκρίσεως ταύτης κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην δὲν πρέπει αἱ μεταφερόμεναι ποσότητες νὰ συμπεριλαμβάνωνται προσέτι εἰς τὰς οἰκοδομικὰς καταστάσεις τοῦ ἑπομένου ἔτους, μήτε νὰ δικαιολογῶνται δι' ἐπαναλήψεως τῶν προϋπολογισμῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ καταχωρῶνται ἁπλῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προλαβόντως ἤδη ἐγκριθεισῶν οἰκοδομικῶν καταστάσεων.

25. Ὅταν νέα οἰκοδομὴ ἢ ἐπισκευὴ διαρκῇ πολλὰ ἔτη, αἱ ἐγκριθεῖσαι καὶ χρησιμεύουσαι ποσότητες τῶν παρελθόντων ἐτῶν πρέπει νὰ σημειόνωνται εἰς τὰ βιβλία καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ γενικοῦ καὶ εἰδικοῦ ταμείου διὰ νὰ προκύπτῃ ὡς ἐκ τούτου γενικὴ ἔποψις τῶν ἐξόδων. Τὰ σταθερὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα πρέπει νὰ καταχωρῶνται ὡσαύτως εἰς τὰ ἐπισκευαστικὰ ἔξοδα, ὑπὸ ἰδιαίτερον ἄρθρον, καθότι συνήθως δὲν ἠμποροῦν νὰ διακριθῶσιν εἰς τὰ ἰδιαίτερα κτίρια. Μετὰ τὸ τέλος τῆς οἰκοδομῆς ἢ σημαντικῆς τινος ἐπισκευῆς, τὰ γενόμενα ἔξοδα συνάπτονται εἰς τὴν συνοπτικὴν ἀνακεφαλαίωσιν παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος, ὅστις ἦτον ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομήν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστίχων του καὶ παραδίδονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν κεντρικὸν τμῆμα πρὸς ἀναθεώρησιν, πρὸς ὃ πρέπει νὰ ἐπισυναφθῶσι καὶ ὅλα τὰ παρὰ τῷ γενικῷ ἢ εἰδικῷ ταμείῳ εὑρισκόμενα δικαιολογητικὰ τῶν ἐξόδων ἔγγραφα, λαμβανόμενα ἀντὶ ἀποδείξεως· ὁ ἀναθεώρησις αὕτη πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε τελειωμένη τὸ πολὺ ἐντὸς 3 μηνῶν καὶ μὲ τὰ ἐκ τῶν ἀναθεωρητικῶν παρατηρήσεων προερχόμενα πορίσματα, συνωδευμένα παρὰ τῶν πρωτοτύπων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων, νὰ γνωστοποιῆται εἰς τὸ ἐπιφορτισμένον ταμεῖον ὁ ὁριστικὸς ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς.

26. Ὡς πρὸς τὸ ἐξοδευθὲν ὑλικόν, καθόσον δὲν ἔγινεν ἡ προμήθεια αὐτοῦ διαδοχικῶς δι' ἑκάστην τῶν μερικῶν οἰκοδομῶν ἢ ἐπισκευῶν, ἀλλ' ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γενικῆς ἀποθήκης, παρατηρῆται, ὅτι πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀπότισις αὐτοῦ κατὰ τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῶν ἐγκριθεισῶν ποσοτήτων διὰ τὴν οἰκοδομήν.

III. Ἀποθῆκαι καὶ κατάστιχα.

27. Αἱ ἑκάστην ἀποθήκην πρέπει νὰ κρατῆται ἰδιαίτερος λογαριασμός· αἱ ἀναγκαῖαι ποσότητες πρὸς ἀγορὰν τοῦ ὑλικοῦ θέλουν προκαταβάλλεσθαι παρὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου καὶ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτῶν θέλει ἐκτελεῖται ὡς εἴδη εἴρηται. Τὰ καθ' αὐτὸ ἔξοδα τῶν λογαριασμῶν τούτων ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰς ἀγορὰς τοῦ ὑλικοῦ.

28. Ἐπειδὴ εὑρίσκονται ἤδη τρεῖς ἀποθῆκαι, δηλ. εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον καὶ Μεσολόγγιον, αἱ ὁποῖαι διευθύνονται κατὰ τὰς διατυπώσεις, πρέπει ὁ τρόπος οὗτος τῆς διευθύνσεως νὰ ληφθῇ ὡς τύπος μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀναγκαίων εἰσέτι τροπολογιῶν κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνταῦθα πρόκειται μόνον περὶ προκαταβολῶν, οἱ χρηματικοὶ οὗτοι λογαριασμοὶ τῶν ἀποθηκῶν δὲν ἔχουν ἄμεσόν τινα σύνδεσμον μὲ τοὺς λοιποὺς δημοσίους λογαριασμούς· ὑπόκεινται ὅμως μὲ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὑλικοῦ εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἀπόλυσιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πλὴν καὶ τοῦτο μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν τῆς οἰκοδομικῆς κεντρικῆς ἀρχῆς.

29. Διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσιν ὡς ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ ὑλικοῦ χρηματικαὶ ζημίαι εἰς τὰς ἀποθήκας ἢ μᾶλλον εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον, καὶ διὰ νὰ ἀπαντῶνται τὰ ἔξοδα τῆς διευθύνσεως τῶν ἀποθηκῶν, ἀνήκοντα ὡσαύτως εἰς τὸν χρηματικὸν λογαριασμόν, πρέπει νὰ ληφθῇ ἡ ἀνήκουσα πρόνοια εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν τιμῶν τοῦ ὑλικοῦ καὶ μάλιστα ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς μέρους ἡ χορήγησις τοῦ ὑλικοῦ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν διὰ τὰς διαφόρους διαχειρίσεις γίνεται εὐθηνότερα καὶ καλήτερα, ἀφ' ἑτέρου ἐπόμενον εἶναι νὰ συμμερίζωσιν οἱ διαχειρισταὶ ἀναλόγως τόσον τὰς φθορὰς τοῦ ὑλικοῦ, ὅσον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς διευθύνσεως.

30. Ὁ ἐπιστάτης τῆς ἀποθήκης θέλει κρατεῖ ἐτήσιον ἡμερολόγιον περὶ ὑλικοῦ· τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο πρὸ τῆς ἐνάρξεώς του θέλει μονογραφεῖται καὶ παρασημειοῦται παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ, καὶ θέλει χρησιμεύει ἀντὶ λογαριασμοῦ τοῦ ὑλικοῦ.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο μέρη· ἔσοδα καὶ ἔξοδα, καὶ πρέπει νὰ ἦναι λιθογρα-

μένον διὰ πολλὰ ἔτη. Αἱ στῆλαι αὐτοῦ εἶναι·

α. Τρέχουσα ἐπιγραφὴ, ἔσοδα, παραλαβὴ, ἔξοδα, παράδοσις. β. Αὔξοντες ἀριθμοί. γ. Ἡμερομηνία. δ. Τὸ ὑλικὸν κατὰ τὰ διάφορα εἴδη του, μέτρα, βάρη κ.τ.λ. ε. Παρατηρήσεις.

31. Αἱ παραλαβαὶ θέλουν θεμελιοῦσθαι ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ὑλικοῦ ἢ ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἐπὶ τῶν καταστάσεων τοῦ ἐναπολειφθέντος ὑλικοῦ ἀπὸ οἰκοδομὴν ἢ ἐπισκευήν τινα ἢ προερχομένου ἀπὸ τὴν κατεδάφισιν κτιρίου τινος, προσυπογεγραμμένων παρὰ τοῦ νομημοχανικοῦ καὶ τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ταμία, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν χρηματικῶν λογαριασμῶν τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς. Ἑπομένως ὁ ἐπιστάτης τῆς ἀποθήκης πρέπει νὰ ἐπικυρώνῃ πάντοτε ἰδιοχείρως τὴν παραλαβὴν καὶ καταχώρησιν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ ἐπὶ τῶν εἰρημένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων παρὰ τῷ ἀνήκοντι ταμείῳ, παρουσιάζων ἐπὶ τούτῳ τὸ ἡμερολόγιόν του.

32. Ἡ παράδοσις θέλει δικαιολογεῖται διὰ τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς παραλαβῆς τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν ἐκδιδομένων παρὰ τῶν ἐργατῶν, ἀρχιτεχνιτῶν καὶ ἐπιστατῶν τῆς οἰκοδομῆς, τὰ ὁποῖα θέλει πρότερον προσυπογράφει ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων διὰ τῶν πρωτοκόλλων τῆς πωλήσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ἐπιστάτης θέλει ἐπικυρόνει τὴν καταχώρησιν τῆς παραδόσεως παρὰ τῷ ἀνήκοντι ταμείῳ, ὡσαύτως κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον, καθὼς καὶ διὰ τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ τοῦ ὑλικοῦ, ὁ ὁποῖος θέλει ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ταμία, συνεργείᾳ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης, ἀμέσως μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν, καὶ τὸ πόρισμα θέλει συνυπογράφεσθαι ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου τῆς ἀποθήκης ἰδιοχείρως παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων.

33. Μετὰ τοῦτο πρέπει τὸ ἡμερολόγιον νὰ κλείεται ἐντελῶς, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖται διὰ τῆς προσθέσεως τῶν παραλαβῶν καὶ παραδόσεων καὶ τῆς συγκρίσεως τῶν πρώτων μετὰ τῶν τελευταίων καὶ τῆς ἐκ τούτου ἐξάξεως τῆς δαπάνης τοῦ ὑλικοῦ, φθορᾶς ἢ περισσεύματος, αἰτιολογουμένης ἀποχρώντως παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης, ἐνώπιον τῆς ἄνω εἰρημένης ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ὑλικοῦ.

34. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο θέλει ὑπογράφει ὁ ἐπιστάτης ἰδιοχείρως καὶ θέλει τὸ παραδίδει ἀντὶ ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητικὸν ταμίαν, ὡς δικαιολογητικὸν ἔγγραφον τῶν χρηματικῶν τῆς ἀποθήκης λογαριασμῶν καὶ ὡς λογαριασμὸν τοῦ ὑλικοῦ, τὸν ὁποῖον θέλει κρατεῖ εἰδικῶς ὁ διοικητικὸς ταμίας καὶ θέλει τὸν διευθύνει ἐτησίως πρὸς τὸ γενικὸν ταμεῖον, ἀφοῦ γείνῃ κατὰ πρῶτον ἡ εἰς τὸ ἡμερολόγιον καταχώρησις τῆς ὑπολοιπομένης προμηθείας ὑλικοῦ διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ χρεωστεῖ νὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ τὰ κατάστιχα καὶ πυροσβεστικὰ ὄργανα.

Ἐκτὸς τοῦ ἐτησίου τούτου ἰσολογισμοῦ χρεωστεῖ ὁ νομομηχανικὸς νὰ ἐξελέγξῃ, καὶ νὰ προσυπογράψῃ τὰ μηνιαῖα πορίσματα τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης· καὶ ἐν γένει χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ διηνεκῶς τὴν ἀποθήκην τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ, τὰ κατάστιχα καὶ πυροσβεστικὰ ὄργανα.

35. Τὸ ἡμέτερον γενικὸν ταμεῖον χρεωστεῖ ὡσαύτως νὰ καταστρόνῃ εἰς τὸ γενικόν του βιβλίον ὑπὸ τὸ ἄρθρ.

•Προκαταβολαὶ διὰ τὰς οἰκοδομικὰς ἀποθήκας,• ἐντελῆ χρηματικὴν κατάστασιν περὶ ὅλου τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ, ὅσον παρελήφθη καὶ παρεδόθη ἐντὸς τοῦ ἔτους, καὶ θέλει θεωρεῖ τὴν μεταφερομένην προμήθειαν τοῦ ὑλικοῦ εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος κατὰ τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς ὡς μέρος τοῦ ταμείου.

36. Τὰ κατάστιχα τῶν οἰκοδομικῶν ἐργαλείων πρέπει νὰ περιλαμβάνωσι τὰ ἀντικείμενα μόνον, ὅσα δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς ἀποθήκης τοῦ ὑλικοῦ. Τα κατάστιχα θέλουν κρατεῖσθαι μὲ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἀποθήκης, ὅπου ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀποθήκη, κατὰ τοὺς γενικοὺς τύπους τῆς κρατήσεως τῶν καταστίχων, καὶ θέλουν ἀναθεωρεῖσθαι ἐτησίως ἐκτὸς τούτου, παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας, καὶ ἀποτελοῦν οὐσιῶδες μέρος τῶν οἰκοδομικῶν καταλόγων.

IV. Τύποι τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸν ἐπιφορτισμένον ἀρχιτέκτονα.

37. Δι' ἕκαστον οἰκοδομικὸν ἀντικείμενον θέλει καταςρόνεται ἰδιαίτερος προϋπολογισμὸς ἐξόδων, συμφώνως μὲ τοὺς ἐπισυναπτομένους τύπους ςοιχ. Α καὶ Β μὲ σχέδια ἐνεργούμενα, ὅπου τὸ δυνατὸν, ἐπιτοπίως διὰ τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ νομαρχιτέκτονος ἢ δι' αὐτοῦ τοῦ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματι ἀρχιτέκτονος ἀμισθὶ, καὶ θέλει ζητεῖται ἡ ἀναγκαία ἔγκρισις διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 στοιχ. γ'. καὶ 4. Μετὰ τοῦτο καὶ μὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς πιστώσεως, ἥτις ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ ἐπιφορτισμένου τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας, ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις.

Τὰ διαληφθέντα σχέδια καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ διευθύνονται, ὡς εἴρηται, πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ., ἡ ὁποία διατάττει τὴν ἐκτέλεσιν (ἄρθ. 2 καὶ 4).

38. Ὅταν ἡ θέσις κτιρίου τινὸς δὲν εἶναι προσδιωρισμένη, πρέπει εἰς τὴν πρότασιν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐνεστῶσα εὐθυγραμμία τῆς πόλεως, εὐκραὴς θέσις καὶ μεσημβρινὴ ἔκθεσις.

39. Δι' οἰκόπεδα πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἐκλέ-

γωνται γήπεδα, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον· ἂν ὅμως δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, νέαι προσκτήσεις πρέπει νὰ γίνωνται μὲ προσοχὴν καὶ μόνον μὲ τὴν Ἡμετέραν εἰδικὴν ἔγκρισιν· τὰ ἔξοδα τῆς προσκτήσεως ἀνήκουν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς οἰκοδομῆς.

40. Δι' ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας δυσκολίας οἱ ἀρχιτέκτονες χρεωστοῦν ν' ἀποτείνωνται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς ὁποίας εὑρίσκονται. Μόνον τὸ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμῆμα, ὑπὸ τὴν μερικὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἄνευ ἐπεμβάσεως τῶν λοιπῶν κλάδων, λαμβάνει γνῶσιν τῶν ἀναφορῶν καὶ τεχνικῶν ἔργων καὶ ἐνεργεῖ τὰ δέοντα. Εἰς τυχούσας ἀπορίας συνεννοοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

41. Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὰς οἰκοδομὰς ἀρχιτέκτονες χρεωστοῦν νὰ διευθύνουν κάθε ἑβδομάδα περιληπτικὴν ἀναφοράν, ἀφορῶσαν τὰς γενομένας παρ' αὐτῶν ἐργασίας, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ κάμνωσι προτάσεις περὶ τῆς ταχείας καὶ στερεᾶς περιόδου τῶν οἰκοδομικῶν ἀντικειμένων.

42. Εἰς ἔλλειψιν οἰκοδομήσεων, οἱ σταθερὸν μισθὸν λαμβάνοντες πολιτικοὶ ἀρχιτέκτονες, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας, κυρίως πρέπει νὰ ἐνασχολῶνται εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐρχομένου ἔτους περιληφθησομένων οἰκοδομικῶν σχεδίων καὶ προϋπολογισμῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων καὶ ἀποθηκῶν· προσέτι δὲ καὶ εἰς περιοδείας ἐπιθεωρήσεων.

43. Τὰ οἰκοδομικὰ σχέδια ταῦτα διὰ μεγάλας οἰκοδομὰς πρέπει νὰ συνίστανται ἀπὸ

α. Ἓν τοπογραφικὸν σχέδιον, καὶ ὅταν τὸ ἔδαφος δὲν περιέχῃ ὁριζοντίους ἐπιφανείας, ἀπὸ δύο διατομάς·

β΄. Ἓν πρόγραμμα περὶ τοῦ οἰκοδομικοῦ ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συντάττεται συνεννοήσει τοῦ κλάδου, εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται ἡ οἰκοδομή·

γ΄. Τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων μὲ ἔκθεσιν τῆς περιγραφῆς καὶ κατασκευῆς τοῦ κτιρίου· εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων, πρέπει νὰ σημειόνωνται κατὰ πρῶτον τὰ μέτρα καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐργασιῶν, ἔπειτα ἡ κατάστασις τῶν τιμῶν καὶ τελευταῖον ἡ ἀνακεφαλαίωσις. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων πρέπει νὰ θεμελιοῦται εἰς τὴν γενικῶς προσδιωρισμένην ἀνάλυσιν τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν τοπικῶν περιστάσεων προσερχομένων τροπολογιῶν·

δ΄. Τὴν κάτοψιν, διατομήν, καὶ τὰς προόψεις· τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον πρέπει νὰ γίνεται εἰς χιλιοστημόριον κλίμακα μὲ σημείωσιν τοῦ ὁρίζοντος καὶ τῶν πέριξ μερῶν. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ τῆς συμπεριλαμβανομένης τετραγωνικῆς ἐπιφανείας, καὶ τῆς ὡς ἔγγιστα ἀξίας της. Τὰ σχέδια πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ τὰ παραδεδεγμένα μέτρα δηλ. τὰ μετρικά· ὡσαύτως δὲν πρέπει νὰ ἀναφέρωνται εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων, εἰμὴ τὰ εἰς τὸν τόπον ἐγνωσμένα μέτρα καὶ τοὺς σταθμούς, πρέπει ὅμως πάντοτε νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπιτόπιοι τιμαί.

Τὰ ἔξοδα τῶν παροικοδομημάτων, πρέπει νὰ διακρίνωνται ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν κυρίων οἰκοδομῶν· εἰς μεγαλητέρας οἰκοδομάς, πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τοὺς οἰκοδομικοὺς ὑπολογισμοὺς ἰχνοφίαι λεπτομερειῶν μὲ τὰς τιμάς των.

Ὡσαύτως πρέπει νὰ καταστρόνωνται ὑπολογισμοὶ ἐξόδων διὰ μεγαλητέρας ἐπισκευὰς οἰκοδομῶν, καὶ ἀνάγκης τυχούσης καὶ σχέδια διὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 37 διαληφθέντων ὑπαλλήλων, ἐπισκεπτομένων προλαβόντως τὰ κτίρια, ἄρθρ. 47, καὶ συνεργείᾳ τῶν ἀνηκόντων ὑπαλλήλων τῶν πολιτικῶν κλάδων, διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι προσδιωρισμένα τὰ κτίρια ἢ τῶν ἐνοικούντων αὐτά.

44. Ὑπερβάσεις τῆς προσδιωρισμένης διὰ τὴν οἰκοδομὴν πιστώσεως, πρέπει ν' ἀποφεύγωνται ὅσον τὸ δυνατόν· ὅταν ἔκτακτοι καὶ ἀπρόβλεπτοι περιπτώσεις, καθιστοῦν ἀναγκαίαν παρομοίαν ὑπέρβασιν, πρέπει ν' ἀποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη αὕτη ἀνηκόντως καὶ δι' ἐγκαίρου διευθύνσεως λεπτομερῶν ἀναφορῶν καὶ ὑπολογισμῶν ἐξόδων, νὰ ζητῆται ἡ Ἡμετέρα ἔγκρισις, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνῃ κάμμία πληρωμή. ἄρ. 8 κτλ.

45. Ἐκτὸς τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ταμία, μένει ἰδίως ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων προσωπικῶς ὑπεύθυνος.

46. Ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων ἢ μηχανικὸς θέλει κρατεῖ βιβλίον λογαριασμῶν ὅλων τῶν ἐκδοθεισῶν δι' αὐτὸν πιστώσεων, καὶ θέλει καταχωρεῖ εἰς αὐτὸ ὅλας τὰς γενομένας πληρωμάς. Μετὰ τὸ τέλος ἑκάστης οἰκοδομῆς, πρέπει νὰ καθυποβάλλεται ἀνυπερθέτως, συμφώνως μὲ τοὺς διαληφθέντας ὁρισμούς, ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκοδομικοῦ ἀντικειμένου παρὰ τοῦ μηχανικοῦ ἢ τοῦ ἀρχιτέκτονος.

47. Ἡ τεχνικὴ ἐπιτήρησις τῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ μέρος τῶν νομομηχανικῶν ἢ ἀρχιτεκτόνων, ἐκτείνεται εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια, τὰ ὁποῖα κεῖνται εἰς τὴν περιφέρειάν των, καὶ πρέπει αὐτὰ νὰ ἐπιθεωρῶνται παρ' αὐτῶν τοὐλάχιστον μίαν φορὰν κατ' ἔτος, καθ' ὃν καιρὸν πρέπει νὰ καταστρόνωνται αἱ ἐτήσιοι καταστάσεις τῶν οἰκοδομῶν.

48. Ἑπομένως δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐνοικοῦντας εἰς δημόσια κτίρια νὰ ἐνεργῶσι μεταβολήν τινα ἢ σημαντικὰς ἐπισκευὰς ἄνευ τῆς προειδοποιήσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 διαληφθέντων ὑπαλλήλων· ἐν ταυτῷ πρέπει νὰ γίνεται ἐπαγρύπνησις, ὥστε οἱ ἐνοικοῦντες εἰς

ια κτίρια νὰ προσέχωσι πάντοτε εἰς τὴν ἀπαι-
ημένην καθαριότητα καὶ νὰ μὴν προξενῶσιν ἐκ
ὀμελέτης ἢ ἐξ ἀμελείας ζημίαν τινα (ἄρθρ. 5)
ος τούτου νὰ μὴ προξενῶνται παρ' αὐτῶν οἰ-
δομικὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ
ητιμεύουν εἰς ἀτομικήν των εὐχαρίστησιν. Τε-
υταῖον χρεωστοῦν νὰ γνωστοποιῶσιν ἀνυπερ-
έτως, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ, σημαντικήν τινα
θορὰν τῆς οἰκοδομῆς εἰς τον οἰκοδομικὸν ὑπάλ-
ληλον καὶ νὰ συνεργῶσιν εἰς τὴν ἐπιστασίαν τῶν
ἐκτελουμένων ἐπισκευῶν εἰς τὰ παρ' αὐτῶν κατοι-
κούμενα οἰκήματα.

49. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, ὅπου αἱ τε-
χνικαὶ γνώσεις τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ ἀρχιτέκ-
τονος ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι, πρέπει αὐτοὶ νὰ
προσκαλῶνται· π. χ. εἰς ἀγορὰς δημοσίων κτι-
ρίων, ἐνοικιάσεις οἰκιῶν, παραλαβὴν οἰκοπέδων,
ἐνοικιάσεις κτιρίων, ἀναζήτησιν γηπέδων, οἰκο-
δομικὰς ἀμφισβητήσεις· ἐν γένει αὐτοὶ πρέπει νὰ
χρησιμεύωσιν ὡς τεχνικοὶ εἰσηγηταὶ πλησίον τῶν
διοικητῶν καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις. Οἱ νομο-
μηχανικοὶ χρεωστοῦν ἐξάπαντος εἰς κατεπειγού-
σας περιπτώσεις, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζητηθῇ ἡ
ἄδεια τοῦ ἀρχηγείου των, νὰ βοηθῶσι τὰς ἀνη-
κούσας πολιτικὰς Ἀρχὰς εἰς τὰς τεχνικὰς ἐργασίας.

50. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐπιτοπίους μη-
χανικοὺς καὶ ἐπαρχιακοὺς ἀρχιτέκτονας, εἰς περί-
πτωσιν ἀνυπερθέτων ἐπισκευῶν, τῶν ὁποίων ἡ
ἀναβολὴ ἤθελεν ἐπιφέρει μεγαλητέρας ζημίας, νὰ
ἐξοδεύωσι περισσότερον τῶν 50 δραχ. ἄνευ προϋ-
παρχούσης ἀδείας, καὶ τοῦτο εἰς κατεπείγουσαν
ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν ἀκολούθως ν' ἀπο-
δείξωσιν ἀποχρώντως· διὰ μεγαλητέρας ὅμως πο-
σότητας, πρέπει νὰ ζητῆται ἡ εἰδικὴ ἡμῶν ἔγκρισις.

51. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅπου πᾶσα
ἀναβολὴ ἤθελεν ἐπιφέρει κίνδυνον, καὶ τὸ ἔξοδον
ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα 50 δραχμῶν, ὁ διοικη-
τὴς θέλει συστήνει τριμελῆ ἐπιτροπήν, συμπε-
ριλαμβάνων καὶ τον μηχανικὸν ἢ ἀρχιτέκτονα,
καὶ θέλει παριστᾷ διὰ πρωτοκόλλου, ὅτι ἡ ἀνα-
βολὴ τῆς ἀνυπερθέτου ἐπισκευῆς ἤθελεν ἐπιφέρει
σημαντικὴν ζημίαν.

52. Κανεὶς τῶν ἀρχιτεκτόνων δὲν ἠμπορεῖ νὰ
ἀπολαύσῃ σταθερὸν διορισμὸν ἕως ὅτου νὰ ἀπο-
δείξῃ ἀποχρώντως, τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἱκανότητά
του δι' ἐξετάσεως γινομένης παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν οἰ-
κοδομῶν τμήματι τῆς Γραμματείας. Ἡ Κυβέρνη-
σις θέλει λάβει ἀκολούθως εὐκαιρίαν νὰ κατορ-
θώσῃ τὴν ἀπόκτησιν τῶν θεωρητικῶν καὶ πρακ-
τικῶν τούτων γνώσεων ἐντος τοῦ Κράτους.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

53. Διὰ νὰ ὀλιγοστεύσωσι κατὰ δύναμιν τὰ
ἔξοδα τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν,
προσδιορίζεται διὰ τοῦ παρόντος ῥητῶς, νὰ ἐκ-
τελῆται πρὸς τὸ παρὸν παρὰ τῶν νομομηχανικῶν
ἡ ἐξωτερικὴ οἰκοδομικὴ ὑπηρεσία, ἰδίως ἡ ἐπι-
στάτησις τῶν δημοσίων κτιρίων, καὶ πρὸ πάντων
ἡ ἐκτέλεσις τῶν οἰκοδομῶν. Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαι Μας θέλουν
συνεννοηθῇ διὰ νὰ προσδιορίσωσι τὰ δέοντα, ὡς
προς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν νομομηχανικῶν.

54. Τὸ παρὸν διάταγμα προσαρμόζεται ἀνα-
λόγως καὶ εἰς τὴν ὁδοποιίαν καὶ τὰς ὑδραυλικὰς
ἐργασίας. Ἐν γένει πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται καὶ
ὡς προς τὰς δημοτικὰς οἰκοδομάς, μὲ τὰς τροπο-
λογίας ὅμως ὅτι πρέπει νὰ παρατηρῆται ἡ ἀνή-
κουσα ἁρμοδιότης τῶν δημοτικῶν συμβουλίων,
νὰ ἐγκρίνωνται νέαι οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαί, ἐπὶ
τῇ βάσει μόνον τῶν δημοτικων προϋπολογισμων,
καὶ τὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα νὰ φροντίζωνται καὶ νὰ
ἀπολογίζωνται μόνον ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς εἰσ-
πράκτορας, ὡς τοῦτο ἐκτελεῖται καὶ διὰ τὰ λοιπὰ
δημοτικὰ ἔξοδα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία θέλει ἐνερ-
γήσει τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος
διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Δεκ. 1836. (1 Ἰαν. 1837)

508 ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου τ. ἔ. Βα-
σιλ. ἀπόφασιν δημοσιεύεται διὰ τοῦ παρόντος ἡ
κατωθεν ἀναφορὰ ὁμοῦ μὲ τὸ ἐπισυναπτόμενον
διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου 1836.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Μ. ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

Μεγαλειότατε,

Κατὰ τὴν ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρ. καὶ ὑπ' ἀριθ.
16,529 Βασιλ. ἀπόφασιν λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ
καθυποβάλω ὑπ' ὄψιν τῆς Υ. Μ. τοὺς εἰδικοὺς ἀπο-
λογισμοὺς τῶν ἐξόδων τοῦ 1833, 1834 καὶ
1835 τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου Γραμματείας
τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, συνωδευμένους
μὲ τὴν ἐπισυνημμένην ἔκθεσιν.

Εἰς τοὺς διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν Γραμματείας καταχωρηθέντας γενικοὺς
ἀπολογισμοὺς τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων
τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835, καταφαίνεται πρὸς
τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ποσὸν τῶν μέχρι τέλους Ἰου-
νίου 1836 πληρωθέντων διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλι-
κοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν τῆς
Ἐπικρατείας ὡς ἐφεξῆς·

Διὰ τὸ ἔτος	1833,	Δραχ.	293,917-45
»	1834	»	478,729-66
«	1835	»	487,620-94

Αἱ ποσότητες αὗται διαιρεθεῖσαι κατὰ κεφά-
λαια καὶ ἄρθρα ἐσημειώθησαν διακεκριμένως εἰς
τοὺς ἐνταῦθα ἐπισυναπτομένους ἀπολογισμοὺς
συμπεριλαμβάνοντας τὰς χρήσεις τῶν διαληφθέν-
των τριῶν ἐτῶν.

Κατὰ τὸ 1833 καὶ 1834, ὅτε ἡ ὑπηρεσία τῆς
ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας δὲν εἶχεν εἰσέ-
τι ἀναπτυχθῆ, ἐπεριορίσθη τὸ προσωπικὸν αὐτῆς
εἰς τὸν ἐλάχιστον ἀριθμόν· ἀλλὰ τοῦ καιροῦ
προϊόντος ἀπεδείχθη ἀναπόφευκτος ἡ αὔξησις αὐ-

τοῦ, καὶ κυρίως ἀφότου ἐλήφθη τὸ μέτρον τῆς ἀποστολῆς πρέσβεων καὶ προξένων, καὶ ὡς ἐκ τούτου προέκυψεν ἡ κατὰ τὸ 1836 σημειουμένη αὔξησις τῶν ἐξόδων τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους 1833 ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχεν ἀκόμη συνδέσει σχέσεις, ὡς τὰς σημερινάς, μὲ τὰ λοιπὰ κράτη· ἀλλὰ μετὰ τὴν ἄφιξιν τῆς Β. Κυβερνήσεως δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ μένῃ στερημένη τῶν μέσων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα συντελοῦσιν εἰς τὴν παγίωσιν τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἑπομένως ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις πρέσβεων καὶ προξένων ἐκτὸς τοῦ κράτους.

Ἦτον βέβαια τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ἑλλάδος βασιλευομένης καὶ προοριοθείσης νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν νὰ ἔχῃ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀντιπροσώπους προστατεύοντας τὰ πολιτικὰ καὶ ἐμπορικὰ συμφέροντά της. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν διατήρησιν τῆς ἀξιοπρεπείας ταύτης καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, διώρισε πρέσβεις καὶ κατέστησε προξένους εἰς διάφορα τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας μέρη.

Αἱ κατὰ τὸ 1833 προσδιορισθεῖσαι ἔκτακτοι ἀποστολαὶ εἰς διαφόρους Αὐλὰς τῆς Εὐρώπης ἦσαν συνέπεια ἄφευκτος τῆς εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος ἀναβάσεως τῆς Α. Μ. σκοπὸν ἔχουσαι συγχρόνως τὴν εἰς τοὺς κυριάρχας τῶν Μ. Δυνάμεων ὀφειλομένην προσφορὰν τῆς εὐχαριστίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1834 καὶ μάλιστα τὸ κεφάλαιον τοῦ προσωπικοῦ τῶν πρεσβειῶν παραβαλλόμενος μὲ τὸν τοῦ 1833 παρουσιάζει μὲν ἱκανὴν αὔξησιν, ἀλλ' αὐτὴ ἀπεκατέστη ἀναπόφευκτος μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν πρεσβειῶν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὸ Ὀθωμαν. κράτος.

Ἐπίσης ὑπάρχει αὔξησις καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων, κυρίως δὲ εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ ταξειδίου καὶ τῆς ά. διασκευῆς· ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν εἰρημένων πρέσβεων καὶ τῆς εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἀποκαταστάσεώς των ἦτον ἀναπόφευκτος ἡ δαπάνη αὐτή, ἥτις θέλει ἐλαττοῦσθαι βαθμηδὸν κατ' ἔτος, ὡς ἀποδεικνύεται εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1835.

Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ τελευταίου τούτου ἔτους παρουσιάζει μὲν αὔξησιν τινὰ εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ προσωπικοῦ τῶν πρεσβειῶν καὶ προξενείων, ἀλλ' αὐτὴ προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι οἱ διάφοροι πρέσβεις καὶ πρόξενοι δὲν εἶχον ἐγκαθιδρυθῇ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους 1834, ἐνῷ κατὰ τὸ 1835 ἐλογίσθησαν οἱ μισθοί των δι' ὅλον τὸ ἔτος. Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν πρὸς διατήρησιν τῶν προξενείων ἐξόδων ἀνεπληρώθη ἐκ τῶν κατὰ τὰς προξενικὰς διατιμήσεις γενομένων εἰσπράξεων, αἵτινες ἔρρευσαν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον.

Τα ἔκτακτα ἔξοδα τοῦ ἔτους 1835 ἠλαττώθησαν παραβαλλόμενα μὲ τὰ τοῦ 1834. Τοῦτ' αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, διότι ἐκ τῶν ἐξόδων τούτων ὑπάρχουν τινὰ ἐξ ὧν τὰ μὲν γίνονται ἅπαξ, τὰ δὲ κατηργήθησαν ἤδη, ὡς τὰ διὰ τὰ διπλωματικὰ δῶρα, ἐκτὸς μιᾶς καὶ μόνης ἐξαιρέσεως.

Ἀπολογισμὸς ἐξόδων τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τὰ ἔτη 1833, 1834 καὶ 1835.

Κεφάλαιον	Ἄρθρον	Ὑπηρεσίαι	Χρήσεις τῶν ἐτῶν 1833 Δραχμ.	Λ.	1834 Δραχμ.	Λ.	1835 Δραχμ.	Λ.	Ἄθροισις ὁλ. ποσότητος τῶν 3 ἐτῶν Δραχμὰς	Λ.	Παρατηρήσεις
1	—	Ὑπουργεῖον·									
	1	Μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ	23595	40	24421	13	35172	20	83188	73	*Εἰς τὴν ποσότητα ταύτην συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ καθυστερήσαντες μισθοὶ τοῦ ἔτους 1832.
	2	Ἔξοδα παραστάσεως	2000	—	6909	11	4181	78	13090	89	
	3	Ἔξοδα ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας	3841	20	8021	34	14615	77	26478	31	
2	—	Πρεσβεῖαι									
	1	Μισθοὶ τῶν πρέσβεων καὶ ὑπαλλήλων	90997	15	193223	79	235534	2	519754	96	
	2	Γραφ. ἔξοδα τῶν πρεσβειῶν	4497	93	7489	44	13062	40	25049	77	
3	—	Προξενεῖα·									
	1	Μισθοὶ τῶν προξένων καὶ ὑπαλλήλων	4983	33	17169	48	31908	68	54061	49	
	2	Γραφ. ἔξοδα τῶν προξενείων	860	—	1000	—	3865	80	5725	80	*Εἰς τὴν ποσότητα ταύτην συμπεριλαμβάνονται τὰ ἔξοδα, τῶν εἰς Γαλλίαν κατασκευασθέντων Β. παρασήμων, τὰ τῆς κατασκευῆς τῶν διασήμων τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὰ τῆς μετακομίσεως κτλ. διαφόρων ἀπελευθερωθέντων Ἑλλήνων.
4	—	Ἔξοδα ἔκτακτα·									
	1	Ἔξοδα πρώτης διασκευῆς τῶν πρέσβεων					20000		130992	40	
	2	Ἔξοδα ταμείου εἰς διαφόρους ἐκτάκτους ἀποστολάς	22000		59500		29492	40			
	3	Ἔξοδα ταχυδρόμων	14013	31	7298	20	10301	8	31612	59	
	4	Δῶρα διπλωματικά			70000	—	4680	12	74680	12	
	5	Ἔξοδα διάφορα	43458	40	83697	17	84806	69	211962	26	
	6	Ἔξοδα ἔκτακτα ἀποστολῶν εἰς διαφόρους αὐλάς	83670	73					83670	73	
		Ἄθροισις ὁλικῆς ποσότητος	293917	45	478729	66	487620	94	1260268	5	

Πίναξ συγκριτικὸς μεταξὺ τῶν 2 πηχῶν τῆς Κωνςαντινουπ. καὶ τοῦ νέου Β πήχεως ἢ τοῦ Γαλλομέτρου.

Ἀναλογία τοῦ μικροῦ πήχεως ὀνομαζομένου Ἐνδαζὲς ὡς πρὸς τὸν Βασιλικόν.

Ὁ Ἐνδαζὲς	ὡς πρὸς τὸν Βασ. πῆχυν
1/16	0, 041
2/16 1/8	0, 081
3/16	0, 122
4/16 1/4	0, 162
5/16	0, 203
6/16 3/8	0, 243
7/16	0, 284
8/16 1/2	0, 324
9/16	0, 365
10/16 5/8	0, 405
11/16	0, 446
12/16 3/4	0, 486
13/16	0, 527
14/16 7/8	0, 567
15/16	0, 608
16/16 ἢ 1	0, 648
2	1, 296
3	1, 944
4	2, 592
5	3, 240
6	3, 888
7	4, 536
8	5, 184
9	5, 832
10	6, 480
20	12, 960
30	19, 440
40	25, 920
50	32, 400
60	38, 880
70	45, 360
80	51, 840
90	58, 320
100	64, 800
200	129, 600
300	194, 400
400	259, 200
500	324, 000
600	488, 800
700	533, 600
800	558, 400
900	613, 200
1000	488, 000

Ὁ Βασιλικ. πῆχυς	ὡς πρὸς τὸν Ἐνδαζὲ
0, 001	0, 0015
0, 002	0, 003
0, 003	0, 005
0, 004	0, 006
0, 005	0, 008
0, 006	0, 009
0, 007	0, 011
0, 008	0, 012
0, 009	0, 014
0, 01	0, 015
0, 02	0, 031
0, 03	0, 046
0, 04	0, 062
0, 05	0, 077
0, 06	0, 093
0, 07	0, 108
0, 08	0, 123
0, 09	0, 139
0, 1	0, 154
0, 2	0, 309
0, 3	0, 463
0, 4	0, 617
0, 5	0, 772
0, 6	0, 926
0, 7	1, 080
0, 8	1, 235
0, 9	1, 389
1, 0	1, 543
2,	3, 086
3,	4, 630
4,	6, 173
5,	7. 716
6,	9, 259
7,	10, 802
8,	12, 346
9,	13, 889
10,	15, 432
20,	30, 864
30,	46, 296
40,	61, 728
50,	77, 160
60,	92, 592
70,	108, 024
80,	123, 456
90,	138, 889
100,	154, 324
200,	308, 642
300,	462, 963
400,	617, 284
500,	771, 605
600,	925, 926
700,	1080, 247
800,	1234, 568
900,	1388, 889
1000,	1543, 000

Ἀναλογία τοῦ μεγάλου πήχεως ὀνομαζομένου Ἀρσχὶν ὡς πρὸς τὸν Βασιλικόν.

Ὁ Ἀρσχὶν	ὡς πρὸς τὸν Βασιλικὸν πῆχυν
1/16	0, 042
2/16 1/8	0, 084
3/16	0, 125
4/16 1/4	0, 167
5/16	0, 209
6/16 3/8	0, 251
7/16	0, 293
8/16 1/2	0, 334
9/16	0, 376
10/16 5/8	0, 418
11/16	0, 460
12/16 3/4	0, 502
13/16	0, 544
14/16 7/8	0, 585
15/16	0, 627
16/16 ἢ 1	0, 669
2	1, 338
3	2, 007
4	2, 676
5	3, 345
6	4, 014
7	4, 683
8	5, 352
9	6, 021
10	6, 690
11	7, 359
12	8, 028
13	8, 697
14	9, 366
15	10, 035
16	10, 704
17	11, 373
18	12, 042
19	12, 711
20	13, 380
30	20, 070
40	26, 760
50	33, 450
60	40, 140
70	46, 830
80	53, 520
90	60, 21•
100	66, 900
200	133, 800
300	200, 700
400	267, 600
500	334, 500
600	401, 4e0
700	468, 300
800	535, 300
900	602, 100
1000	669, 000

Ὁ Βασιλικὸς πῆχυς	ὡς πρὸς τὸν Ἀρσχὶν
0, 01	0, 015
0, 02	0, 030
0, 03	0, 045
0, 04	0, 060
0, 05	0, 075
0, 06	0, 090
0, 07	0, 105
0, 08	0, 120
0, 09	0, 135
0, 1	0, 149
0, 2	0, 299
0, 3	0, 448
0, 4	0, 598
0, 5	0, 747
0, 6	0, 897
0, 7	1, 046
0, 8	1, 196
0, 9	1, 345
1, 0	1, 495
2,	2, 990
3,	4, 484
4,	5, 979
5,	7, 474
6,	8, 969
7,	10, 463
8,	11, 958
9,	13, 453
10,	14, 948
20,	29, 895
30,	44, 843
40,	59, 791
50,	74, 738
60,	89, 686
70,	104, 634
80,	119, 581
90,	134, 529
100,	149, 477

Πίναξ συγκριτικὸς μεταξὺ τοῦ νέου σταθμοῦ ὀνομαζομένου Μνᾶ καὶ τῆς Τουρκικῆς ὀκᾶς.

Ἡ Μνᾶ	Ὡς πρὸς τὴν ὀκάν.		Ἡ ὀκᾶ	Ὡς πρὸς τὴν Μνᾶν	Σύγκρισις μεταξὺ τοῦ Στατῆρος (κανταρίου) καὶ τῆς Μνᾶς.	
	Ὀκάδ.	Δράμ.	Δράμ	Μνᾶ	Στατὴρ	Μνᾶ
0, 001	0,	46375	1	0, 002	1	37, 547
0, 002	0,	93750	2	0, 004	2	75, 093
0, 003	1,	40625	3	0, 006	3	112, 640
0, 004	1,	87500	4	0, 009	4	150, 187
0, 005	2,	34375	5	0, 011	5	187, 733
0, 006	2,	81250	6	0, 013	6	225, 280
0, 007	3,	28125	7	0, 015	7	262, 827
0, 008	3,	75000	8	0, 017	8	300, 373
0, 009	4,	21875	9	0, 019	9	337, 920
0, 01	4,	6875	10	0, 021	10	375, 467
0, 02	9,	3750	11	0, 023	20	750, 933
0, 03	14,	0625	12	0, 026	30	1126, 400
0, 04	18,	7500	13	0, 028	40	1501, 867
0, 05	23,	4375	14	0, 030	50	1877, 333
0, 06	28,	1250	15	0, 032	60	2252, 800
0, 07	32,	8125	16	0, 034	70	2628, 267
0, 08	7,	5000	17	0, 036	80	3003, 733
0, 09	42,	1875	18	0, 038	90	3379, 200
0, 1	46,	875	19	0, 040	100	3754, 667
0, 2	93,	750	20	0, 043	200	7509, 333
0, 3	140,	625	21	0, 045	300	11263, 999
0, 4	187,	500	22	0, 047	400	15018, 677
0, 5	234,	375	23	0, 049	500	18773, 333
0, 6	281,	250	24	0, 051	600	22527, 999
0, 7	328,	125	25	0, 053	700	26282, 667
0, 8	375,	000	30	0, 064	800	30037, 333
0, 9	1 21,	875	35	0, 07[illegible]	900	33791, 999
1,	1 68,	75	40	0, 08[illegible]	1000	37546, 667
2,	2 137,	50	45	0, 096		
3,	3 206,	25	50	0, 107		
4,	4 275,	00	55	0, 117		
5,	5 343,	75	60	0, 128		
6,	7 12,	50	65	0, 139		
7,	8 81,	25	70	0, 149		
8,	9 150,	00	75	0, 160		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1836.

Ἡ Μνᾶ	Ὡς πρὸς τὴν ὀκάν.			Ἡ ὀκᾶ	Ὡς πρὸς τὴν Μνᾶν.	Σύγκρισις μεταξὺ τοῦ Στατῆρος (κανταρίου) καὶ τῆς Μνᾶς.
9	10	218,	75	80	0, 171	
10	11	287,	5	85	0, 181	
20	23	175,	0	90	0, 192	
30	35	62,	5	95	0, 203	
40	46	350,	0	100	0, 213	
50	58	237,	5	200	0, 426	
60	70	125,	0	300	0, 640	
70	82	12,	5	400 ἢ ὀκ. 1.	0, 853	
80	93	300,	0	2	1, 707	
90 (1)	105	187,	5	3	2, 560	
100	117	75,	0	4	3, 413	
200	234	150,	0	5	4, 267	
300	351	225,	0	6	5, 120	
400	468	300,	0	7	5, 973	
500	585	375,	0	8	6, 827	
600	703	50,	0	9	7, 680	
700	820	125,	0	10	8, 533	
800	937	200,	0	20	17, 067	
900	1054	295,	0	30	25, 600	
1000 (2)	1171	350,	0	40	34, 133	
				50	42, 667	
				60	51, 200	
				70	59, 733	
				80	68, 267	
				90	76, 800	
				100	85, 333	
				200	170, 667	
				300	256, 000	
				400	341, 333	
				500	426, 667	
				600	512, 000	
				700	597, 333	
				800	682, 667	
				900	768, 000	
				1000	853, 333	

(1) Ἡ ἓν Βασιλικὸν τάλαντον.

(2) Ἡ εἷς Βασιλικὸς τόνος.

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 4, 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς συστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς.

1. Θέλει συστηθῆ ἀνυπερθέτως σωφρονιστικὴ φυλακὴ, τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς ὁποίας ἔξοδα θέλουν πέσει εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Ἐσωτερ. καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

2. Ἐντὸς τῆς φυλακῆς ταύτης θέλουν πληρόνει τὸν χρόνον τῆς ποινῆς των, ὅσοι καταδικάζονται εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα, εἰς εἱρκτὴν, καὶ εἰς φυλάκισιν, ἐπέκεινα τοῦ ἑνὸς ἔτους. Οἱ δὲ εἰς ἁπλῆν φυλάκισιν ἑνὸς ἕως πέντε ἐτῶν ἐπανορθωτικῶς καταδικαζόμενοι, πρέπει νὰ εὑρίσκωνται παντάπασι κεχωρισμένοι ἀπὸ τοὺς πρώτους.

3. Ἡ φυλακὴ αὕτη θέλει συνίσταται ἀπὸ χωρίσματα·

α'. Διὰ τοὺς εἰς δεσμὰ διὰ βίου καὶ πρόσκαιρα καταδικαζομένους·

β'. Διὰ τοὺς εἰς εἱρκτὴν καταδικαζομένους·

γ'. Διὰ τοὺς μὲ ἐπανορθωτικὴν φυλάκισιν παιδευομένους.

Τὰ δὲ τρία αὐτὰ χωρίσματα τῶν καταδίκων πρέπει πάλιν νὰ διαχωρίζωνται αὐστηρότατα διὰ τὴν ἰδιαιτέραν κάθειρξιν τῶν δύο γενῶν, καὶ μάλιστα τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ ἐμποδίζεται τὸ ἀμοιβαῖον βλέμμα μεταξὺ τῶν ἀῤῥένων καὶ τῶν τοῦ θήλεως γένους καταδίκων· ὁμοίως καὶ τὰ παιδία τὰ μικρότερα τῶν 14 ἐτῶν πρέπει νὰ εὑρίσκωνται κεχωρισμένα ἀπὸ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας.

4. Εἰς ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων θέλουν ὑπάρχει οἰκίσκοι (κελλία) διὰ τοὺς καταδίκους. Ἕκαστος κατάδικος θέλει κατέχει συνήθως ἴδιον οἰκίσκον (κελλίον) χωριστόν· ἂν δὲ ἡ ἀνάγκη ἐξάπαντος τὸ ἀπαιτήσῃ, ἐμποροῦν νὰ καταλύσουν εἰς τὸν αὐτὸν οἰκίσκον καὶ δύο, ἀλλ' ὄχι ποτὲ πλειότεροι τῶν τριῶν.

5. Θέλουν κατασκευασθῆ διάφοροι πρόδωμοι διὰ τὴν ἐργασίαν.

6. Θέλουν κατασκευασθῆ ἰδιαίτεροι οἰκίσκοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

7. Θέλουν ὑπάρχει τὰ ἀναγκαῖα νοσοκομεῖα πρὸς θεραπείαν τῶν νοσούντων, καὶ λουτρὰ πρὸς ἐκκάθαρσιν αὐτῶν.

8. Ἐντὸς τοῦ καταστήματος θέλει ὑπάρχει καὶ ἐκκλησία πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας καὶ διδασκαλίαν.

9. Ὅλα τὰ τοῦ καταστήματος οἰκήματα καὶ οἱ οἰκίσκοι (κελλία) θέλουν κατασκευασθῆ ἀναλόγως μὲ τὸν προσδιορισμόν των, λαμβανομένων ἐξαιρέτως ὑπ' ὄψιν ἁπάντων τῶν μέτρων, δι' ὧν πρέπει νὰ προληφθῇ ἡ δραπέτευσις τῶν καταδίκων.

10. Ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις οἰκίσκων, θέλουν παρασκευασθῆ ἀνάλογα οἰκήματα ἐκτὸς τοῦ καταστήματος διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 13.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς διοικήσεως καὶ ἐφορίας τοῦ καταστήματος.

11. Ἡ ὑπερτάτη ἐπιτήρησις καὶ διοίκησις τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα· ἡ δὲ ἄμεσος αὐτῆς ἐπαγρύπνησις εἰς ἐφορείαν συγκειμένην ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, τὸν πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίζῃ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ παραπόνων τῶν καταδίκων, περὶ τῆς πολλῆς ἐργασίας αὐτῶν καὶ περὶ τῶν σκληρῶν ἔργων, τῶν καταλλήλων εἰς τὸν νόμιμον σκοπὸν τῆς ποινῆς, καὶ τοῦτο μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν καὶ γνωμοδότησιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος διατάγματος. Θέλει δὲ ἐπαγρυπνεῖ πρὸς τούτοις ἡ ἐφορεία, ὥστε αἱ παραχωρηθεῖσαι ἐξαιρέσεις διὰ τοὺς ἐπανορθωτικῶς παιδευομένους νὰ μένωσιν μὲ εὔσχημον αὐστηρότητα ἐντὸς τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα ἡ βαρύτης τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ τύπου τῆς ποινῆς ἀπαιτεῖ τῷ ὄντι, καὶ ὥστε αἱ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι συγκαταβάσεις, αἱ τεθεῖσαι πρὸς ἀμοιβὴν καὶ προτροπὴν τῶν καταδίκων εἰς τὸν ἠθικὸν βίον νὰ ἐνεργῶνται μετὰ συνέσεως.

12. Τῆς ἐφορείας ταύτης τὰ μέλη θέλουν ἐπισκέπτεσθαι ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος τοὐλάχιστον τὴν φυλακὴν, καὶ τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς συνέρχεσθαι εἰς συνεδρίασιν· τὸ δὲ πρωτόκολλον τῶν παρατηρήσεων, τῶν συζητήσεων, καὶ ἀποφάσεών των θέλει ἐξαποστέλλει ἑκάστοτε χωρὶς ἀναβολὴν ἐν ἐπικυρωμένῳ ἀντιγράφῳ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματέα. Ἡ ἐφορεία αὕτη κάμνει τὰς ἀποφάσεις δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, καὶ χωρὶς νὰ ἀναμιχθῇ ποσῶς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ καταστήματος, δοκιμάζει πρὸ πάντων τὴν κατάργησιν τῶν καταχρήσεων καὶ σφαλμάτων διὰ τῆς ἀνηκούσης συνεντεύξεως μὲ τὸν ἐπιθεωρητὴν, ἐνεργοῦσα ἄμισθι τὴν ὑπηρεσίαν της.

13. Τὸ οἰκονομικὸν, ἡ ἀστυνομία, ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις, καὶ ἡ ἐπιστασία ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος, ἀνατίθεται εἰς ἕνα ἐπιθεωρητὴν, λαμβάνοντα ἀμέσως ἀπὸ τὴν Γραμ. αὐτὴν τῶν Ἐσωτερικῶν τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, καὶ ἀναφερόμενον πρὸς αὐτὴν ὡσαύτως, ἐνόσῳ τοῦτο κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἤθελε γενῇ πρὸς τὴν ἐφορείαν. Εἷς ἰδιαίτερος ὑπάλληλος διευθύνει τὰ τοῦ λογιστικοῦ, ὅστις, θεωρούμενος ὡς ἐλεγκτὴς τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τοῦ ταμείου τοῦ

καταστήματος, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν, καὶ εἶναι συνυπεύθυνος μὲ αὐτὸν, καὶ ἐγγυᾶται μὲ ὅλην του τὴν περιουσίαν. Εἷς ἐπὶ τῶν ἔργων ἐπιστάτης θέλει ἐπιφορτισθῆ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν καταδίκων. Περὶ δὲ τῆς διατροφῆς, ἐνδυμασίας, τοῦ ὕπνου καὶ τῆς καθαριότητος αὐτῶν, φροντίζει εἷς ἐπιμελητὴς, ἔχων ὑπ' αὐτὸν τοὺς ἀναγκαίους ὑπηρέτας. Εἷς ἰδιαίτερος κλειδοποιὸς, ὅστις δύναται νὰ μετέρχεται τὸ ἔργον του ἐντὸς τοῦ δήμου, θέλει φροντίζει τὰς συμπιπτούσας κλειθοεργασίας τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς, διοριζόμενος καὶ ὁρκιζόμενος πρὸς τοῦτο.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς, ὁ ἐπιμελητὴς, καὶ οἱ ὑπηρέται, πρέπει νὰ κατοικῶσιν ἐντὸς τοῦ καταστήματος· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων, καὶ ὁ κλειδοποιὸς, ἠμποροῦν νὰ ἔχωσι κατοικίαν καὶ ἐκτός.

Ὁ στρατιωτικὸς σκοπὸς τῆς φυλακῆς δίδεται ἀπὸ τὴν φρουράν.

14. Ἅπαντες οἱ διαλαμβανόμενοι εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπηρετῶν, οἵτινες καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐσωτερ. παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ καταστήματος. Ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν θέλει κανονισθῆ παρ' Ἡμῶν δι' εἰδικοῦ διατάγματος.

15. Πρὸς τέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας, καὶ πρὸς θρησκευτικὴν διδασκαλίαν διορίζεται εἷς ἱερεύς.

Τοὺς δὲ ἀσθενοῦντας ἐπισκέπτεται ὁ κατὰ καιρὸν ἰατρὸς τῆς διοικήσεως.

16. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει ὑποβάλλει εἰς Ἡμᾶς κατ' ἔτος ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς φυλακῆς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταχειρίσεως τῶν καταδίκων εἰς τὴν σωφρονιστικὴν φυλακήν.

ΚΕΦΑΛ. 1.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

17. Ὁ ἐπιθεωρητὴς σημειοῖ εἰς βιβλίον, ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον, τὰ χαρακτηριστικὰ ἑνὸς ἑκάστου καταδίκου, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, καθὼς καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν καταδίκην.

18. Οἱ κατάδικοι διάγουσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους των ἡσύχως καὶ σιωπηλῶς· πᾶσα περὶ τοῦτο παράβασις τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινήν.

Οἱ κατάδικοι μένουν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, ἐν καιρῷ μὲν θέρους, ὄχι πλέον τῶν ἐννέα ὡρῶν ἐν καιρῷ δὲ χειμῶνος, ὄχι πλέον τῶν δώδεκα.

20. Οἱ καταδικασθέντες εἰς δεσμὰ καὶ εἰς εἱρκτὴν, φέρουσιν ἰδιαιτέραν, καὶ ἀπ' ἀλλήλων διαφέρουσαν, ἐνδυμασίαν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ποιν. νόμου περὶ τῶν εἰς δεσμὰ καταδικασθέντων

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καταδίκους πᾶν εἶδος χαρτοπαιγνιδίου, ἢ ἄλλως τυχηροῦ παιγνιδίου.

22. Καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ εἶναι ἀπηγορευμένα εἰς τοὺς καταδίκους, ἐκτὸς ἂν ἤθελε διατάξει τὴν χρῆσιν αὐτῶν ὁ ἰατρός.

23. Ὅσα πράγματα ἤθελεν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν φυλακὴν κατάδικος, μὴ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ χρῆσιν, καταγράφονται ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ πωλοῦνται διὰ πληρωμὴν τῶν χρεῶν του, ἢ φυλάττονται κατὰ μέρος, διὰ νὰ τῷ ἐπιστραφοῦν, ὅταν ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς.

24. Πᾶν χρηματικὸν δάνειον μεταξὺ τῶν καταδίκων εἶναι ἀπηγορευμένον.

Παρομοίως ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ καταστήματος νὰ δώσωσί τι εἰς τοὺς καταδίκους, ἢ νὰ λάβωσι τι παρ' αὐτῶν· καὶ τοῦτο ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἀποβολῇ τῆς ὑπηρεσίας.

25. Ἐὰν κατάδικος εἴπῃ ὑβριστικοὺς λόγους πρὸς ὑπάλληλόν τινὰ τῆς φυλακῆς, οὗτος ἀναφέρεται ἀμέσως περὶ τούτων εἰς τὸν ἀνώτερόν του, ἀποφεύγων πᾶσαν ἀπόκρισιν. Ῥητῶς ἀπαγορεύονται ὅλαι αἱ κατὰ τῶν καταδίκων σκληραὶ καὶ ὑβριστικαὶ ἐκφράσεις ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς, καθὼς καὶ πᾶσα μεταξὺ αὐτῶν οἰκειότης.

26. Εἰς τοὺς προδόμους τῆς ἐργασίας εἶναι πάντοτε τοιχοκολλημένοι οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοὶ, ὅσοι ἀφορῶσι τοὺς καταδίκους· ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος ὅλα ταῦτα θέλουν ἀναγινώσκεσθαι καὶ ἑρμηνεύεσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου εἰς γνῶσιν τῶν καταδίκων.

27. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς φυλακῆς κρατεῖ βιβλίον ὑπὸ τὸ ὄνομα, βιβλίον διαγωγῆς, ἐνῷ καταγράφει πᾶσαν ἐπαίνου ἢ ψόγου ἀξίαν πρᾶξιν τῶν καταδίκων, καὶ πᾶσαν κατ' αὐτῶν ἐπιβληθεῖσαν ποινήν.

Συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον κατάδικον νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ βιβλίου τούτου, ἀλλὰ δὲν θέλει γίνεσθαι ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς ἐφορείας οὐδεμία ἐν αὐτῷ καταγραφή.

ΚΕΦΑΛ. 2.

Περὶ ἐργασίας τῶν καταδίκων.

28. Οἱ κατάδικοι ὑποβάλλονται εἰς ἐργασίαν κατὰ τὰ ἄρθρα 9, 10, 11, καὶ 12, τοῦ ποιν. νόμου· ἀλλ' εἰς καταδίκους, ἔχοντας ἡλικίαν μικροτέραν τῶν 14 ἐτῶν, πρέπει νὰ δοθῇ προσοχὴ, ὥστε νὰ λάβωσι τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὸ ἑξῆς δι' αὐτοὺς διδασκαλίαν τοῦ σχολείου, καὶ νὰ μάθωσιν ἐργόχειρόν τι. Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἐκτανθῇ γενικῶς ἐφ' ὅλους τοὺς νέους καταδίκους, τοὺς ὑπὲρ τὰ 14 ἔτη ἔχοντας, καὶ εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐπιστρέφοντας, ἐνόσῳ δῆλαδὴ

διὰ τοῦ μέτρου ταύτου δὲν ματαιοῦται ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ποινῆς.

29. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ βασιλεύῃ εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ προδόμους βαθυτάτη σιωπὴ, ἐξαιρουμένων τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν διασαφήσεων.

30. Τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας τοῦ καταδίκου ἀνήκει εἰς τὴν κυβέρνησιν· ἡ τιμὴ τοῦ ἔργου ἑνὸς ἑκάστου κανονίζεται παρὰ τῆς ἐφορείας καὶ διανέμεται ὡς ἐφεξῆς·

Τὸ ἥμισυ μένει διὰ τὸ κατάστημα· τὸ ἓν τέταρτον τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ καταδίκου πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς φιλοπονίας του, τὸ δὲ τελευταῖον τέταρτον ἀποτελεῖ συνήθως τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα, θέλουν χρησιμεύσει πρὸς ὄφελος τοῦ καταδίκου, ὅταν οὗτος ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς· ἂν δὲ ὁ κατάδικος ἔχῃ οἰκογένειαν, ἥτις ἀποδεδειγμένως χρήζει βοηθείας, τότε δύναται κατ' ἔγκρισιν τῆς ἐφορείας, νὰ διατεθῇ ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐσχάτου τούτου τετάρτου. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως καταδίκου, ἄνευ διαδόχων, τὰ ἀποθεματικὰ ταῦτα κεφάλαια μένουν πρὸς ὄφελος τοῦ καταστήματος (ὅρα ἄρθρ. 27 τοῦ ποινικοῦ νόμου).

31. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς δὲν ἐμπορεῖ ποσῶς νὰ λάβῃ κέρδος ἀπὸ τὰ προμηθευόμενα εἰς τοὺς καταδίκους πράγματα, οὔτε νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὰ εἰς ἐργασίας διὰ λογαριασμόν του.

ΚΕΦΑΛ. 3.

Ποινικαὶ διατάξεις.

32. Αἱ ποιναὶ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον παραβάσεων ἐπιβάλλονται παρὰ τῆς ἐφορείας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐκτελοῦνται παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου.

33. Οἱ ἐν τῇ φυλακῇ τιμωροῦνται ἕνεκα κραυγῆς, ἀπειθείας, ὕβρεων καὶ ἐρίδων.

α. Εἰς ἔρημον ἢ σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ εἰς δίαιταν ἄνοψον (regime du pain et l' eau) μέχρις ἓξ ἡμερῶν.

β. Ἕνεκα βίας, συνωδευομένης με αἰκισμοὺς μεταξὺ τῶν καταδίκων, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρι δέκα ἡμερῶν· ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρις εἴκοσι ἡμερῶν.

γ. Ἕνεκα ἀπειλητικοῦ, ὑβριστικοῦ τρόπου πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρις ἑνὸς μηνός.

δ. Ἕνεκα ὑφαιρέσεως, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ δίαιταν ἄνοψον μέχρι δέκα ἡμερῶν, καὶ περιπλέον εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ὑφαιρεθέντος πράγματος. Τὸ πρόστιμον θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὸ διδόμενον εἰς τὸν κατάδικον μέρος τοῦ ἡμερουσίου κέρδους του. Ἐν ὑποτροπῇ δὲν ἐμπορεῖ νὰ διπλασιασθῇ ἡ ποινή.

ε. Ἕνεκα ἀποποιήσεως ἐργασίας, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ δίαιταν ἄνοψον, μέχρι τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀπειθοῦντος.

ς'. Ἕνεκα ἑκουσίας βλάβης πραγμάτων, εἰς οἰκίσκον σκοτεινὸν, καὶ δίαιταν ἄνοψον, μέχρι τριῶν ἡμερῶν· ἡ δὲ ἀποζημίωσις γίνεται δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ῥηθέντος μέρους τοῦ κέρδους.

ζ'. Ἕνεκα ἀποπείρας δραπετεύσεως, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ δίαιταν ἄνοψον, μέχρις ἑνὸς μηνός.

34. Ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τοῦ σκοτεινοῦ οἰκίσκου δὲν ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ ἦναι πλέον τῶν δέκα ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν· ἡ δὲ τῆς εἰς ἄνοψον δίαιταν καταδίκης, ποτὲ πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν, οὐδὲ τῶν εἴκοσι ἡμερῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

35. Ἐὰν κατάδικός τις πράξῃ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ προβλεπόμενα καὶ ἀπαγορευόμενα διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπὶ ποινῇ, ἀνομήματα, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἰδίου ποινικοῦ νόμου.

36. Ὅταν κατάδικός τις φέρεται κακῶς καὶ μὲ τρόπον ἐκθέτοντα εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τῆς φυλακῆς, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ καταστήματος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῇ εὐθὺς προσωρινῶς τὴν εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον κράτησιν αὐτοῦ. Χρεωστεῖ ὅμως νὰ ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὴν ἐφορείαν ἐντὸς 24 ὡρῶν.

37. Ἡ ἐφορεία ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάξῃ τὴν δέσμευσιν τῶν φυλακισμένων, ὁσάκις ἡ ἀσφάλεια τῆς φυλακῆς τὸ ἀπαιτήσει.

ΚΕΦΑΛ. 4.

Περὶ διατροφῆς καὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν καταδίκων.

38. Οἱ φυλακισμένοι λαμβάνουν ὡς τροφήν·

α. Τὸ πρόγευμα ἑκατὸν δράμια ἄρτου·

β'. Τὸ γεῦμα, ζωμὸν, λάχανα, καὶ ἑκατὸν δράμια ἄρτου.

γ'. Τὸ δεῖπνον, ζωμὸν, καὶ ἑκατὸν δρ. ἄρτου.

Τὰς πέμπτας καὶ κυριακὰς ἕκαστος κατάδικος λαμβάνει τὸ γεῦμα, ἐκτὸς τῆς συνήθους τροφῆς, καὶ 80 δράμ. κρέατος, ἐξαιρουμένων τῶν μηνῶν τοῦ θέρους.

39. Οἱ ἐν τῷ νοσοκομείῳ κατάδικοι λαμβάνουσι τὴν παρὰ τοῦ ἰατροῦ διαταχθεῖσαν τροφήν.

40. Ἕκαστος κατάδικος ἔχει ἰδιαιτέραν κλίνην, συνισταμένην· α. Ἐκ μιᾶς στιβάδος (paillasse)· β. Ἐκ δύο σινδονίων· γ'. Ἐξ ἑνὸς μαλλίνου, ἢ βαμβακεροῦ σκεπάσματος.

Τὰ σκεπάσματα καὶ τὰ στρώματα θέλουν πλύνεσθαι τοὐλάχιστον δὶς τοῦ ἔτους, καὶ ἕκαστος κατάδικος θέλει τινάσσει τὸ ἐδικόν του ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος· δὶς τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς θέλουν πλύνεσθαι τὰ σινδόνια.

41. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ἀναφερθεῖσα ποινικὴ ἐνδυμασία διορίζεται·

α. Διὰ μὲν τοὺς εἰς δεσμὰ καταδικασμένους, εἰς ἐνδυμασίαν σταχτερὰν (gris) μὲ ῥάβδους κιτρίνους ἑνὸς δακτύλου πλάτους καὶ 6 δακτύλων ἀποστάσεως ἀπ' ἀλλήλων.

ϐʹ. Διὰ δὲ τοὺς εἰς εἱρκτὴν καταδικασμένους, μὲ μαύρας ῥάβδους τοῦ αὐτοῦ πλάτους καὶ τῆς αὐτῆς ἀποστάσεως.

Αἱ ἐνδυμασίαι αὗται θέλουν εἶσθαι, τὸν μὲν χειμῶνα, βαμβακεραὶ, τὸ δὲ θέρος λιναί.

42. Οἱ εἰς φυλάκισιν καταδικασμένοι θέλουν φέρει τὰ ἴδιά των ἐνδύματα· ἀλλ' ἐὰν ταῦτα ἦναι εἰς κακὴν κατάστασιν, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ καταστήματος θέλει φροντίσει περὶ τῆς διορθώσεως αὐτῶν, ἢ θέλει δώσει εἰς αὐτοὺς νέα, ἀναλογοῦντα εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ποινῆς αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς ἐργασίας των, διδομένη κατ' ὀλίγον ὀλίγον.

43. Ἐκτὸς τούτου ἕκαστος κατάδικος, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνὴ, λαμβάνει τὰ ἀκόλουθα·

α. Ἕνα ζευγάρι παπούτζια· βʹ. Τρία ζευγάρια βαμβακερὰς σκάλτζαις· γʹ. Ὑποκάμησα· δʹ. Ῥινόμακτρα δύο· εʹ. Δύο λαιμοδέτας· ςʹ. Δύο νυκτερινοὺς πίλους· ζ. Μίαν σκοῦπαν τῶν ἐνδυμάτων. η. Μίαν σκοῦπαν τῶν ὑποδημάτων· θʹ. Ἓν κτένιον· ιʹ. Ἓν κεράμειον ἀγγεῖον ὕδατος· ιαʹ. Ἕνα κεράμειον νιπτῆρα· ιϐʹ. Μίαν ἀμίδα· ιγʹ. Ἓν σκαμνίον· ιδʹ. Δύο χειρόμακτρα· ιεʹ. Ἓν σάρωμα.

Οἱ ἄνδρες λαμβάνουσι πρὸς τούτοις δύο ζευγάρια ἐσωβράκια, καὶ αἱ γυναῖκες δύο ἐσωφούστανα (Jupon)· τέλος δίδεται τὸν χειμῶνα εἰς ἕκαστον κατάδικον μία καπότα.

44. Αἱ ἐνδυμασίαι αὗται θέλουν συνίστασθαι, διὰ μὲν τοὺς εἰς εἱρκτὴν καὶ δεσμὰ καταδικασμένους ἄῤῥενας ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα ἱμάτια·

α. βρακίον· βʹ. γελέκιον· γʹ. χιτωνίσκον· δʹ. σκοῦφον.

ὅλα ἐκ τῆς προσδιορισθείσης ὕλης.

Διὰ δὲ τὰς εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν καταδικασμένας γυναῖκας εἰς τὰ ἑξῆς·

α. φουστάνιον· βʹ. χιτωνίσκον· γʹ. περιστήθιον· δʹ. σκοῦφον.

ὅλα ἐκ τῆς προσδιορισθείσης ὕλης.

ΚΕΦΑΛ. 5.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑποδοχῆς τῶν καταδίκων καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀστυνομίας.

45. Ὅταν ὁ κατάδικος εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, τὸν ἐπισκέπτεται ἀμέσως ὁ ἰατρὸς, καὶ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, τὸν φέρουσιν εἰς τὸ λουτρόν· μετὰ τὸν λουτρὸν, τὸν κουρεύουν καὶ τὸν ἐνδύουν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρ. 41, 42, 43 καὶ 44.

46. Ἀφοῦ ἐνδυθῇ ὁ κατάδικος, φέρεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, διὰ νὰ καταγραφθῶσι τὰ χαρακτηριστικά του, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 διαλαμβανόμενα· ἕκαστος κατάδικος λαμβάνει εὐθὺς ἕνα ἀριθμόν. Συγχρόνως ἐγχειρίζεται εἰς ἕκαστον κατάδικον βιβλιάριον, τὸ ὁποῖον περιέχει τὴν καταγραφὴν ὅλων τῶν δοθέντων εἰς αὐτὸν πραγμάτων, διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁποίων λογίζεται ὑπεύθυνος.

47. Οἱ κατάδικοι, τοὺς ὁποίους ὁ ἰατρὸς [illegible] γνωρίζει ὡς ἀσθενεῖς, φέρονται εἰς τὴν φυλα[illegible] τοῦ νοσοκομείου, οἱ δὲ ὑγιεῖς κλείονται εἰς [illegible] δι' αὐτοὺς προσδιορισμένον τμῆμα κατὰ τὴν δι[illegible] ταξιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐπιφορτίζο[illegible] ται παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίαν ἀναλογ[illegible] μὲ τὸ εἶδος τῆς καταδίκης, τὸ φῦλον, τὴν ἡλι[illegible] κίαν, τὴν εὐφυΐαν, καὶ τὸν σωματικόν των ὀρ[illegible] γανισμόν.

48 Ῥάκη καὶ ἄλλα ἄχρηστα πράγματα, ὅσ[illegible] οἱ κατάδικοι φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸ κατάστημα, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἐμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 ὡρισμένα, καίονται, ἐπιτηροῦντος τοῦ ἐπιστάτου, καὶ παρόντος τοῦ καταδίκου.

49. Ἐὰν οἱ κατάδικοι δὲν φέρωνται φρονίμως, καὶ διαταχθέντες παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, δὲν ὑπακούσωσιν, ἢ δὲν ὑπάγωσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, ἡ στρατιωτικὴ φυλακὴ ἠμπορεῖ νὰ διαταχθῇ, γενομένων ἐπὶ ματαίῳ τριῶν παραινέσεων, νὰ μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῶν τὴν δύναμιν.

50. Οἱ κατάδικοι δὲν ἠμποροῦν νὰ κοινωνῶσι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου. Πᾶσα δὲ παρὰ τοῦτο συγχωρηθεῖσα συνέντευξις, πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦτο προσδιωρισμένον τόπον. Ὁ κατάδικος θέλει εἶναι χωρισμένος ἀπὸ τοὺς προσερχομένους διὰ διπλῶν διφράκτων, τοιουτοτρόπως, ὥστε πᾶσα ἀφὴ ἢ παράδοσις πραγμάτων νὰ ἦναι ἀδύνατος.

51. Ἔχει ὁ ἐπιστάτης τὴν ἄδειαν νὰ ἐξερευνήσῃ (fouiller), ἐὰν τὸ νομίσῃ καλὸν, ὅλους ἐκείνους, ὅσοι εἰσέρχονται εἰς τὸ κατάστημα [illegible] ἐξέρχονται αὐτοῦ. Ἡ ἐξερεύνησις αὕτη πρέπει νὰ γίνεται παρ' ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ φύλου.

52. Αἱ ἐπισκέψεις δὲν ἠμποροῦν νὰ διαρκέσωσι πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας, καὶ νὰ ἐπαναληφθῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μη[illegible]νος, ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς ἐφορείας.

53. Τὰ γράμματα, καὶ ὅ,τι ἄλλο δίδεται ἔξωθεν διὰ τοὺς καταδίκους, τὰ λαμβάνει ὁ ἐπιστάτης, καὶ ἀφοῦ τ' ἀνοίξῃ, καὶ θεωρήσῃ, τ' ἀποδίδει εἰς αὐτὸν, ἐὰν ἰσχυρὰ αἰτία δὲν τὰ ἀπαγορεύῃ. Ἐπανορθωτικῶς καταδικασμένοι, ἐμποροῦν νὰ γράψωσιν εἰς τοὺς γνωστοὺς ἢ συγγενεῖς των, ἀλλ' εἶναι χρεία νὰ ζητήσουν πρὸς τοῦτο τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, πληρόνοντες τὰς [illegible] τοῦ γραψίματος ἀπὸ τὸν πόρον τῆς ἐργασίας των.

54. Τὰς ἐργασίμους ἡμέρας οἱ κατάδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης·

Τὴν 5 ὥραν κατὰ Μάϊον, Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον·

Τὴν 6, κατὰ Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον·

Τὴν 6 1 | 2, ἢ 7 κατὰ Νοέμβριον, Δεκέμβριον Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον.

55. Ἡ χρῆσις τῶν ἐργασίμων ὡρῶν πρ[illegible] διορίζεται ὡς ἑξῆς·

Τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα (ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Μαρτίου·

Πρὸ τοῦ γεύματος ἐργασία·

Ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 9 πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις·

Ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὴν 1 ἐργασία ἢ διδασκαλία·

Ἀπὸ τὴν 1 ἕως 2 1|2 γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις·

Ἀπὸ τὰς 2 1|2 ἕως 6 ἐργασία·

— 6 — 7 δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις·

— 7 — 9 ἐργασία.

Τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος (ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου)·

Πρὸ τοῦ προγεύματος ἐργασία·

Ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 9 ὥρας πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις.

Ἀπὸ τὰς 9—2 ἐργασία ἢ διδασκαλία·

—2—4 γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις·

—4—7 1|2 ἐργασία·

—7 1|2 —8 1|2 δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις.

56. Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν κουρεύονται οἱ κατάδικοι.

57. Ἠχήσαντος τοῦ πρώτου πρωϊνοῦ κώδωνος, οἱ κατάδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης, ἐνδύονται, σαρόνουν τοὺς οἰκίσκους των, συγυρίζουν τὰ στρώματά των, καθαρίζουσι τὰ ἐνδύματά των, πλύνουσι τὰς χεῖρας καὶ τὴν ὄψιν, κτενίζονται καὶ ἀνοίγουν τὰ παράθυρά των, ὥστε νὰ ἦναι ἕτοιμοι νὰ ἐξέλθωσι, ὅταν ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων ἀνοίξῃ τοὺς οἰκίσκους των.

58. Ἠχήσαντος τοῦ δευτέρου κώδωνος, ὅστις θέλει κρούει ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὸν πρῶτον, ἀνοίγει ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων μετὰ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ τοὺς οἰκίσκους τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ καταστήματος· ἀμέσως μετὰ τὴν ἄνοιξιν τῶν θυρῶν, ὁ κατάδικος ὑπάγει καὶ πλύνει τὰ ἀγγεῖά του, γεμίζει τὴν στάμναν του, ἐπιστρέφει εἰς τὸν οἰκίσκον του, καὶ στέκει ἕτοιμος εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίσκον ἄλλον.

59. Οἱ κατάδικοι, ἀφοῦ τελειώσωσιν ὅλα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένα, ὁδηγοῦνται ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἔργων εἰς τοὺς προδόμους τῆς ἐργασίας.

Πρὶν ἀρχίσωσι τὰ ἔργα, ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων ἢ κατάδικος διωρισμένος ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην ἀναγινώσκει προσευχήν· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ τέλος πάσης ἡμερουσίου ἀσχολίας. Τὴν ἑσπέραν πάσης ἐργασίμου ἡμέρας ὁ κατάδικος, πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς τὸν οἰκίσκον του, χρεωστεῖ νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὸ ἔργον του.

60. Ἠχήσαντος τοῦ ἑσπερινοῦ κώδωνος ὑπάγουσιν οἱ κατάδικοι ἐν τάξει καὶ ἄνευ θορύβου εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκίσκων των, ὅπου διαμένουν, ἑωσότου τοὺς κλείσῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων. Εἶναι δὲ ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ ἔχωσι φῶς εἰς τοὺς οἰκίσκους των.

61. Ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ οἱ ὑπηρέται θέλουν εἶσθαι εἰς ἄκρον ἄγρυπνοι, ὥστε οὐδεὶς κατάδικος νὰ κοινωνῇ μὲ ἄλλον ἀπὸ τὸν οἰκίσκον. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς καταδίκους νὰ εἰσέρχωνται τὴν ἡμέραν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος καὶ τὴν συνοδίαν ἑνὸς φύλακος.

Ὁ φέρων τὴν τροφὴν τῶν εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον κρατουμένων ἐπιστάτης θέλει ἀποφεύγει πᾶσαν μετ' αὐτῶν συνομιλίαν καὶ δὲν θέλει δώσει ποτὲ ἀκρόασιν εἰς ὅσα ἤθελον τοῦ εἰπῇ· ἐκτὸς ἂν ἤθελον ζητήσει νὰ ὁμιλήσωσι μὲ τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος.

62. Οἱ πρόδομοι τῆς ἐργασίας θέλουν σαρόνεσθαι ἀπὸ ἕνα τῶν καταδίκων κατὰ σειράν, ὅστις θέλει φροντίζει συγχρόνως καὶ τὴν καθαριότητα τῶν εἰς κοινὴν χρῆσιν πραγμάτων.

63. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ καταστήματος ἐπιτηρεῖ πάντοτε τοὺς καταδίκους εἰς τὴν τράπεζαν, βοηθούμενος εἰς τοῦτο ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας, φροντίζει τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, καὶ προσέχει ὥστε καὶ τὰ ἀγγεῖα καὶ τὰ βρώματα νὰ ἦναι καθαρά.

64. Ἠχήσαντος τοῦ κώδωνος, ἀνοίγουν αἱ θύραι τοῦ δωματίου τῆς τραπέζης καὶ οἱ κατάδικοι κάθηνται ἐν τάξει εἰς τὴν τράπεζαν, λαμβάνων ἕκαστος τὴν προσδιωρισμένην του θέσιν. Μετὰ ταῦτα φέρονται τὰ φαγητὰ καὶ παραδίδεται εἰς ἕκαστον ἡ μερὶς αὐτῶν.

65. Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ φαγητοῦ οἱ κατάδικοι φυλάττουν βαθυτάτην σιωπὴν καὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ ὁμιλήσωσιν εἰμὴ τότε μόνον, ὅταν ἦναι ἀνάγκη νὰ διευθύνωσι ζήτησίν τινα ἀφορῶσαν τὴν τράπεζαν αὐτήν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς τραπέζης δίδεται ἡ διαταγὴ νὰ σηκωθῶσι, καὶ οἱ κατάδικοι σηκονόμενοι ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, παραδίδουν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ὑπηρέτην τὰ σκεύη τῆς τραπέζης. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναχωροῦσιν εἰς τὴν αὐλήν, ἐὰν συγχωρῇ τοῦτο ὁ καιρός, εἰδεμὴ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ δωματίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6.

Περὶ τῆς θείας λειτουργίας καὶ τῆς διδασκαλίας.

66. Κατὰ πᾶσαν κυριακὴν ἢ ἑορτὴν τελεῖται περὶ τὴν 10 ὥραν πρὸ μεσημβρίας ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ καταστήματος· μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν γίνεται πάλιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διδασκαλία χριστιανική.

67. Οἱ κατάδικοι, πορεύονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ εὐταξίαν καὶ σιωπήν, καὶ τηροῦσιν ἀκριβῶς τὰ διατεταγμένα παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος, ὅστις ἐπιτηρεῖ αὐτοὺς αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

68. Οἱ κατάδικοι, ὅσοι κωλύονται τοῦ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν, μένουσι κλεισμένοι εἰς τοὺς οἰκίσκους των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7.

Ἀκροτελεύταιοι ὁρισμοί.

69. Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει νὰ καταστρόνεται ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τοῦ κα-

ταστήματος καὶ νὰ κρατῶνται τὰ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων βιβλία, καὶ ἐν γένει περὶ τοῦ λογιστικοῦ, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐργοστασίων τοῦ καταστήματος, προσέτι καὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθύνσεως καὶ ἀστυνομίας, ἐνόσῳ δηλονότι περὶ αὐτῆς δὲν ὡρίσθη ἐν τῷ παρόντι διατάγματι, περὶ τούτων ὅλων θέλομεν ἐκδόσει ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν.

70. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 552 μέχρι τοῦ 563 τῆς ποινικῆς δικονομίας, θέλουν ἐφαρμοσθῆ ἀκριβῶς καὶ ἐπὶ τῆς κεντρικῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς, ἐνόσῳ δηλονότι δὲν ἔπαθον οὗτοι τροποποίησιν τινὰ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἔχουν ἀναφορὰν εἰδικὴν ὡς πρὸς τὰς φυλακάς.

71. Κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρθρ. 535 τῆς ποινικῆς δικονομίας κάμνει χρεία νὰ ἐπασχολῶνται εἰς ἐργασίαν κατάλληλον καὶ οἱ καταδικασθέντες ἐπέκεινα τοῦ ἑνὸς μηνὸς εἰς τὰς φυλακὰς τῶν πρωτοδικείων· ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν, συνεννοουμένη μὲ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, θέλει συντάξει τὸ ὀλιγορώτερον τὰς ἀναγκαιούσας ὁδηγίας, τόσον περὶ τούτου, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τούτων τῶν φυλακῶν.

72. Ἐπειδὴ κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς εἰς ἄλλους τόπους, πίπτουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς νέα ἐγκλήματα, ὅσοι ἀναγκασθέντες νὰ μείνωσιν ἐπὶ πολὺν καιρὸν εἰς δημόσιον τινὰ φυλακὴν, καὶ μὴ ἔχοντες ἰδίαν περιουσίαν, ἐπανέρχονται εἰς τὸν πολιτικὸν βίον, ἐπειδὴ ἐλλείπει εἰς αὐτοὺς συνήθως ἔργον σταθερὸν εἰς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ γενῇ σπουδὴ διὰ τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν ἑταιρειῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἀνάλογον ἐργασίαν τοιούτων ἀτόμων καὶ νὰ λαμβάνωνται μάλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅταν τυχαίνωσι δημόσιαι ἐργασίαι. Ἐν ἐλλείψει δὲ αὐτῶν νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ ἀνήκοντες δῆμοι, διὰ νὰ φροντίζουν περὶ αὐτῶν.

73. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει κηρυχθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκ. 1836 (12 Ἰαν. 1837.)

———

510. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ προφυλαχθῶσι πρεπόντως τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ τόσον ἐπωφελεῖς δενδροφυτεῖαι, αἱ ὁποῖαι συχνὰ βλάπτονται ἀπὸ τοὺς κακοποιοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀπὸ τὰ νεμόμενα ἢ πλανώμενα ζῶα, καὶ ἑπομένως διὰ νὰ προοδεύσῃ ἡ τόσον ἀναγκαῖα εἰς τὴν Ἑλλάδα καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τῶν δένδρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ τῆς Ἐπικρατείας Συμβουλίου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἄρθρα 15 ἄρ. α. καὶ ἄρθρ. 18 στοιχ. α τοῦ περὶ Δήμων Νόμου τῶν 27 Δεκεμ. 1833 (8 Ἰανου. 1834) καὶ τὸ ἄρθ. 696 τοῦ Ποιν. νόμου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

I. Χρέη τῶν ἀγροφυλάκων.

1. Ὅλα τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ δενδροφυτεῖαι τίθενται ἀπὸ τὴν σήμερον ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ Δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται.

2. Πᾶσα δημοτικὴ Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἕνα ἀγροφύλακα ἢ περισσοτέρους, ἐπιφορτισμένους μὲ τὴν φύλαξιν τῶν σπαρτῶν καὶ δένδρων, φυλάττοντας συγχρόνως καὶ τὰς ἀμπέλους καὶ τὰς ἀρούρας, ἔπειτα καὶ τὰς δενδροφυτείας.

3. Οἱ Ἀγροφύλακες πρέπει νὰ ἦναι γνωστοὶ διὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ζῆλόν των, νὰ ἦναι 25 τοὐλάχιστον ἐτῶν ἄνδρες καὶ κτηματίαι τοῦ Δήμου· ἐλλειπούσης δὲ τῆς τελευταίας περιστάσεως, νὰ δίδουν ἐγγύησιν διὰ τὴν διαγωγήν των καὶ διὰ τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς παραμελείας των ζημίας.

4. Οἱ Δήμαρχοι ἐκλέγουν καὶ παύουν συμφώνως μὲ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον τοὺς ἀγροφύλακας.

Εἷς ἀγροφύλαξ εἰμπορεῖ νὰ διορισθῇ καὶ ἀπὸ δύο δήμους, οἱ ὁποῖοι συνεννοοῦνται περὶ τῆς ἐκλογῆς του.

5. Οἱ δῆμοι πληρόνουν τοὺς μισθοὺς τῶν ἀγροφυλάκων ἀπὸ τὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ Δήμων Νόμου Ἄρθρ. 18 στοιχ. α.

6. Οἱ ἀγροφύλακες φέρουν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἀσπίδα παφιλένιαν λευκὴν, παριστάνουσαν τὰ Βασιλικὰ παράσημα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, Ἀγροφύλαξ τοῦ Δήμου (δεῖνος), καρατοῦσι δὲ καὶ ῥόπαλον καὶ πυροβόλον.

7. Ἅμα δὲ ἀναδεχθῶσι τὰ χρέη των, ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅτι θέλουν ἐπαγρυπνεῖ αὐστηρῶς εἰς τὴν φύλαξιν τῶν ἐμπιστευμένων εἰς αὐτοὺς σπαρτῶν, φυτειῶν κ. τ. λ.

8. Ὁ Δήμαρχος πιστοποιεῖ εἰς τὴν ἐπιτόπιον στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν Ἀρχὴν τὸν διορισμὸν τοῦ ἀγροφύλακος.

9. Τὰ χρέη τῶν ἀγροφυλάκων εἶναι νὰ περιέρχωνται ἀκαταπαύστως εἰς ὥρας πρὸ πάντων ἀπροσδιορίστους καὶ νυκτερινὰς, προσέχοντες νὰ μὴ συμβῇ ζημία ὁποιαδήποτε εἰς τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 1 καὶ 2 σημειωθέντα σπαρτὰ καὶ τὰς δενδροφυτείας τῆς περιφερείας των.

II. Περὶ πιστοποιήσεως τῆς συμβάσης βλάβης εἰς τὰ δένδρα καὶ σπαρτά.

10. Ὅταν εἰς τὰς φυτείας ἢ σπορὰς ἐπιφερθῇ βλάβη τις, ὁ ἀγροφύλαξ χρεωστεῖ παρευθὺς νὰ πιστοποιήσῃ αὐτὴν ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ διὰ καταμηνύσεως ἄλλου τινὸς τρίτου καὶ νὰ λάβῃ σημείωσιν αὐτῆς εἰς πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναφέρῃ ὅσα περιστατικὰ παρετήρησε, συνοδεύσαντα τὸ ἀνόμημα, ἐξαιρέτως δὲ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, καθὼς καὶ τὰς ἀπ-

δείξεις καὶ ἐνδείξεις, ὅσας ἠδυνήθη νὰ συνάξῃ· ἡ ἔκθεσις αὕτη ἔχει πᾶσαν πίστιν μέχρισοῦ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον ὡς πρὸς τὰ παρατηρηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος περιστατικά, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ Νόμου τῶν 10 (22) Ἰουλίου 1836 περὶ τῶν εἰς τὰ δάση τολμουμένων ἀδικιῶν, καὶ περὶ τῆς κατασχέσεως τῶν πλανωμένων ζώων, καὶ κατὰ τὸν Νόμον τῶν 13 (25) Μαΐου 1836 περὶ τῆς προξενουμένης βλάβης εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀπὸ τὰ νεμόμενα ζῶα.

Ὁ ἀγροφύλαξ πρέπει παρευθὺς νὰ ἐξεύρῃ τὴν ζημίαν διὰ δύο ἐκτιμητῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ δημάρχου, καὶ νὰ κάμῃ νὰ πιστοποιηθῇ αὕτη εἰς τὸ πρωτόκολλον παρ' αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει παραδώσει εἰς πρωτότυπον εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ὁμοῦ μὲ τὰς ἐνδείξεις, διὰ νὰ εἰμπορέσῃ οὗτος ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀποζημίωσιν παρευθύς.

11. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀγροφύλαξ παρέβλεψε νὰ συλλάβῃ τοὺς βλάψαντας, καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς τὸ δικαστήριον, τότε πληρόνει διὰ πρώτην φορὰν τὴν ζημίαν καὶ τὸ πρόστιμον, τὸ ὁποῖον ἤθελε τοῦ ἐπιβληθῇ· ἐὰν δὲ σφαλῇ καὶ δευτέραν φορὰν, πληρώνει τὸ διπλοῦν, καὶ ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

12. Ὅταν ἰδιώτης τις συλλάβῃ κλέπτην ἢ φθορέα σπαρτῶν καὶ φυτειῶν, εἰμπορεῖ νὰ προσκαλέσῃ ἀμέσως ἀγροφύλακα ἢ χωροφύλακά τινα καὶ νὰ παραδώσῃ τὸν φθορέα εἰς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ἢ ἂν ἦναι γνωστὸς, νὰ προσκαλέσῃ δύο ἀνθρώπους διὰ νὰ μαρτυρήσουν τὴν πρᾶξιν καὶ νὰ τὸν ἀπολύσῃ προσωρινῶς, διὰ νὰ προσκληθῇ ἑπομένως παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν πιστοποίησιν τῆς ἀποζημιώσεως, ἰσχύουν τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 11 ῥηθέντα.

13. Ἐὰν ἡ ζημία γείνῃ ἀπὸ ποίμνιον ἢ τὸν ποιμένα του, τότε ὁ ζημιωθεὶς ἐμπορεῖ νὰ κρατήσῃ μόνον τόσα ζῶα, ὅσα ἡ ἀξία φθάνει νὰ σκεπάσῃ τὴν βλάβην καὶ τὴν χρηματικὴν ποινήν· εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου τῶν 13 (25) Μαΐου 1835 τοῦ περὶ μεταχειρίσεως τῶν ἐγχυριασθέντων ζώων.

III. Περὶ τιμωρίας τῶν βλαπτόντων τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ δένδρα.

14. Ἐὰν συμβῇ βλάβη εἰς σπαρτὰ ἢ δενδροφυτείαν ἀπὸ βόσκοντα ἢ φερόμενα νὰ βοσκήσωσιν εἰς μὴ συγχωρημένον τόπον, ἢ περιπλανώμενα ζῶα, τότε ἐφαρμόζεται ὁ Νόμος τῶν 13 (25) Μαΐου 1835.

Οἱ ἁρμόδιοι εἰρηνοδίκαι κρίνουσι περὶ τούτων ἀνεκκλήτως, καὶ ἐὰν τὸ μέγεθος τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως ὑπερβαίνῃ τὸν συνήθη μέγιστον ὅρον τῆς ἁρμοδιότητός των.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν προερχόμενα, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι οἱ ὁρισμοὶ τοῦ γενικοῦ ποινικοῦ νόμου. Οἱ εἰρηνοδίκαι δικάζουν καὶ αὐτὰ τὰ πλημμελήματα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς περὶ πταισμάτων, τὰ δὲ κακουργήματα δικάζονται διόλου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ περὶ τῆς ποσότητος τῆς ἀποζημιώσεως ἀποφασίζουν οἱ εἰρηνοδίκαι ἀνεκκλήτως· ἀλλ' ὅμως ἐξαιροῦνται τὰ κακουργήματα, καὶ αἱ διὰ τοὺς ὁρκωτοὺς κατάλληλαι περιπτώσεις. Αἱ δίκαι αὗται θέλουν δικάζεσθαι πρὸ πασῶν τῶν ἄλλων.

15. Ἐὰν ἡ ζημία ἔγεινεν εἰς ἰδιώτην ἢ εἰς δῆμον τινὰ, λαμβάνουν οὗτοι τὴν ἀποζημίωσιν· ἐὰν δὲ ἔγεινεν εἰς δημοσίας δενδροφυτείας, ἡ ἀποζημίωσις πληρόνεται εἰς τὸν ἁρμόδιον δῆμον, ὅστις χρεωστεῖ νὰ φροντίσῃ ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν κλαπέντων ἢ βλαφθέντων δένδρων.

16. Ὁ ἁρμόδιος διοικητὴς καὶ ὑποδιοικητὴς παραγγέλλονται αὐστηρῶς νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν διάταγμα καὶ διατάττονται ἰδιαιτέρως νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἀκεραιότητα τῶν δημοσίων δενδροφυτειῶν, καὶ νὰ φροντίζωσι νὰ ἀντικαταστείνωνται ἐγκαίρως τὰ βλαφθέντα ἢ κλαπέντα δένδρα, καὶ μάλιστα χωρὶς παρατήρησιν ἐὰν ὁ κλέπτης ἢ ὁ δενδροφθορεὺς ἀνεκαλύφθη καὶ ἐπλήρωσε τὴν ζημίαν ἢ ὄχι. Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν θέλει προσκαλεῖσθαι ἡ κοινότης νὰ φυτεύσῃ πάλιν ταῦτα.

17. Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἔχοντος ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, ἀρκετὰ ἀντίτυπα τοῦ ὁποίου θέλουν σταλῇ εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ τοιχοκολληθῶσι, φέροντος ἑκάστου δενδροφύλακος καὶ ἓν ἀντίτυπον συνωδευμένον μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ἰαν. 1837).

511. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῶν 27 Δεκεμβρ. 1836 (8 Ἰανουαρ. 1837) περὶ τῆς κάτωθεν ὑποθέσεως, καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικ. Γραμματείας, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

I. Ἡ τῶν διαστημάτων σημείωσις τῶν ὁδῶν τοῦ Βασιλείου ἐκτελεῖται κατὰ τὸ εἰσαχθὲν μετρικὸν σύστημα διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 28 Σεπτεμβρίου 1836.

Διὰ στάδιον 1000 μέτρα (Βασιλικὸς πῆχυς).
Διὰ σχοινίδα 1000 » » »
1|2 σχοινίδα, ἢ λεῦγαν 5000 Μ.

II. Ἡ ἀρίθμησις τῶν σταδίων, λευγῶν καὶ σχοινίδων, ἄρχεται ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν πρὸς τὰς πλησιεστέρας διοικητικὰς πόλεις. Ἐκεῖθεν ἀρ-

χεται πάλιν νέα ἀρίθμησις καθ᾽ ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ σημειοῦται ἐνταυτῷ ἐφ᾽ ἑκάστης στήλης τῆς σχοινίδος ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπόστασιν τοῦ προηγηθέντος διοικητικοῦ τόπου κατ᾽ ἐκείνην τῆς πρωτευούσης εἰς τρόπον ὥστε

Α. Ἡ πόλις Ἀθηνῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Α. ὅθεν συντέμνεται ὁ ἄξων τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ μὲ τὸν τοῦ Αἰόλου·

ά. Ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Πειραιῶς ἀγούσης· β΄. Εἰς Ἐλευσῖνα, Μέγαρα, Καλαμάκι καὶ Κόρινθον· γ΄. Εἰς Θήβας.

Β. Ἡ πόλις τῶν Θηβῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Β.

ά. Ἐκ τῆς εἰς Χαλκίδα ἀγούσης ὁδοῦ·

β΄. » Λεβαδίαν

Γ. Ἡ πόλις τῆς Λεβαδίας εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Γ.

ά. Ἐκ τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀγούσης εἰς Λαμίαν·

β΄. » » » » » Ἄσπρα σπήτια πρὸς τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου.

Δ Ἡ πόλις τῆς Κορίνθου εἶναι τὸ Ἀρχικὸν σημεῖον Δ.

ά. Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Κορίνθου τῆς ἀγούσης εἰς Πάτρας·

β΄. » Ἄργος καὶ Ναύπλιον

γ΄. » Ἄργος καὶ Τρίπολιν·

Ε. Τρίπολις τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Ε.

ά. Ἐκ τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως, τῆς ἀγούσης εἰς Μεγαλούπολιν, Νησὶ καὶ Πύλον.

β΄. » Σπάρτην·

γ΄. » Πάτρας διὰ τῆς Κυναίθης.

ΙΙΙ. ά Ἑκάστη σχοινὶς θέλει σημειωθῆ δι᾽ ἑνὸς παραλληλεπιπέδου ἓν μέτρον ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφὴν

ΣΧ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σχοινίδων·

ΩΡ. » » τῶν λευγῶν·

ΣΤ. » » τῶν σταδίων,

ἀριθμημένον καὶ ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον καὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν. Ὅταν δὲ μία ὁδὸς ἑνώσῃ δύο διοικητικὰς πόλεις, τότε θέλει σημειωθῆ καὶ ἡ ἀπόστασις ἡ τῆς ἄλλης διοικητικῆς πόλεως.

β΄. Ἑκάστη λεύγα 1|2 σχοινίδος = 5000 μέτρων θέλει σημειωθῆ δι᾽ ἑνὸς παραλληλεπιπέδου 0, 5 μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφήν·

ΩΡ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν λευγῶν·

ΣΤ. » τῶν σταδίων,

ἀριθμημένον ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

γ΄. Ἕκαστον στάδιον = 1000 μέτρων δι᾽ ἑνὸς παραλληλεπιπέδου θέλει σημειωθῆ 0, 3 μετρῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφήν·

ΣΤ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σταδίων ἀριθμημένον ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

IV. Ὅλα τὰ παραλληλεπίπεδα σταδίων, λευγῶν καὶ σχοινίδων θέλουν κατασκευασθῆ ἐκ λίθων κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα σχέδια καὶ μέτρα· ἡ ἐπιγραφὴ θέλει γλυφθῆ ἐπὶ τοῦ λίθου.

Ὅταν ἡ μετακόμισις τῶν λίθων καταντᾷ δύσκολος καὶ εὑρίσκονται ξύλα εἰς τὰ πλησιόχωρα, δύναται καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῆ διὰ στήλας σχοινίδων καὶ λευγῶν.

V. Εἰς ὅλας τὰς διοικητικὰς καὶ ὑποδιοικητικὰς πόλεις καὶ ἐὰν ἦναι δυνατὸν ὅπου σταυρόνονται αἱ ὁδοὶ, νὰ ὑψωθῶσι ξύλιναι στῆλαι κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, αἱ ὁποῖαι δι᾽ ἐπιγραφῆς νὰ δεικνύωσι πόσον ἀπέχουσι τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν πέριξ σημαντικῶν πόλεων.

VI. Τὰ ἔξοδα τῶν ξυλίνων στηλῶν τούτων πρέπει νὰ φερθῶσιν εἰς βάρος τῶν ἁρμοδίων κοινοτήτων. Ἐκεῖναι δὲ αἱ ὁποῖαι σημειόνουσι τὰς διαστάσεις τῶν ὁδῶν, ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τῶν ἰδίων ὁδῶν, εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκονται.

VII. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Στρατιωτικῶν θέλει συμπράξει εἰς τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκ. 1836 (12 Ἰαν. 1837)

— —

512. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες τὴν ἐπίῤῥοιαν, τὴν ὁποίαν ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἔχει εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐν γένει·

Ἐκτιμῶντες τὰς ἱστορικὰς ἀναμνήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τοῦτο συνδεδεμέναι μὲ τὴν Ἑλλάδα, κανονίσαντες ἤδη πλέον τὴν διεύθυνσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν διὰ διατάγματος, προσδιορίζομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τὰ ἑξῆς·

1. Θέλει συστηθῆ τώρα πλέον εἰς Ἀθήνας σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν διδάσκεσθαι τὴν κυριακὴν καὶ τὰς ἑορτὰς, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθῶσιν ὡς ἀρχιτεχνῖται (μαΐστορες) εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν.

2. Ἡ διδασκαλία γινομένη δωρεὰν εἰς τοὺς μαθητευομένους εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θέλει συνίστασθαι εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας οἱ μαθητευόμενοι ἀπέκτησαν ἤδη εἰς τὰ σχολεῖα, διὰ τῆς λύσεως προβλημάτων, εἰς τὴν ὁδηγίαν νὰ σχεδιάσωσιν μὲ γραμμὰς ἁπλᾶς οἰκοδομὰς καὶ στήλας, εἰς τὴν κατωτέραν ἀριθμητικὴν μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς τῆς τετραγωνικῆς καὶ κυβικῆς ῥίζης, εἰς τὴν γεωμετρίαν διὰ νὰ δύνανται νὰ καταμετρῶσιν καὶ ἐπαριθμῶσιν ἁπλᾶς ἐπιφανείας καὶ κανονικὰ σώματα, περισσότερον εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τεχνολογίαν, τὴν περὶ οἰκοδομῆς διδασκαλίαν, εἰς τὴν φυσικὴν ἱστορίαν, εἰς τὴν φυσικὴν καὶ χημείαν, καθ᾽ ὅσον αὐτὸ δε-

ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τέχνην.

3. Ἡ διδασκαλία θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν διδάσκαλον τῆς ἰχνογραφίας τοῦ γυμνασίου τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος, ἢ τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως, τὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς συλλογῆς τῶν σχεδίων, ἔπειτα καὶ ἀπὸ ἄλλους ἄνδρας πεπαιδευμένους κατὰ τὰς ἁρμοδίους μαθήσεις μὲ ἀνάλογον ἀντιμισθίαν.

4. Τὰ σχέδια καὶ αἱ γαιολογικαὶ συλλογαί, ὀνομαστικῶς δὲ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εὑρισκομένων λίθων τῆς οἰκοδομῆς, προσέτι τὰ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη τῶν λοιπῶν δημοσίων σχολείων παραχωροῦνται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ διδακτικοῦ καταστήματος τούτου.

5. Τὰ ἔξοδα τῆς σχολῆς ταύτης περῶνται μέχρι δευτέρας διαταγῆς εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐξόδων διὰ τὴν βιομηχανίαν.

6. Διὰ τὴν ἀνωτέραν διδασκαλίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, θέλουν δόσει τὴν ἀναγκαίαν εὐκαιρίαν, τό τε στρατιωτικὸν σχολεῖον καὶ τὸ συστηθησόμενον πανεπιστήμιον, μάλιστα δὲ θέλει παραδοθῆ διὰ τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου σειρὰ μαθημάτων τῆς πολιτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Οἱ δὲ μαθηταί, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἀφιερωθῶσιν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν, θέλουν δοθῆ ὡς ἐπιστάται τῆς ἐκτελέσεως, πλησίον εἰς τοὺς μηχανικοὺς τῶν νομῶν, καὶ θέλουν μεταχειρίζεσθαι καταλλήλως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, διὰ νὰ ἀποκτήσωσι τὰς πρακτικὰς γνώσεις.

7. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκ. 1836 (12 Ἰαν. 1837)

313. ΟΘΩΝ κτλ.

Διὰ νὰ ἐμποδισθῇ εἰς τὸ Ἡμέτερον κράτος ἡ μετάδοσις τῶν μολυσματικῶν ἀῤῥωστιῶν, ἀπεφασίσαμεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἰατροσυνεδρίου, καὶ διατάττομεν τοὺς ἀκολούθους ἀστυνομικοὺς κανονισμούς.

Α. Μολυσματικὴ λοιμικὴ ἢ τύφος.

§. 1. Ἐὰν κατὰ δυστυχίαν φανερωθῇ πουποτε τῆς ἐπικρατείας ἡ μολυσματικὴ λοιμικὴ νόσος ἢ ὁ τύφος, ἡ ἀστυνομία παραλαβοῦσα καὶ ἰατροὺς εἰς βοήθειαν, πρέπει νὰ φροντίσῃ σπουδαίως περὶ τῆς ἀποσβύσεως τῶν ταύτην προξενούντων αἰτιῶν, χωρίζουσα μὲν συγχρόνως τοὺς ὑγιεῖς ἀπὸ τοὺς ἀῤῥώστους, συνιστῶσα δὲ νοσοκομεῖον ἰδιαίτερον, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τῆς νόσου τὴν μετάδοσιν.

§. 2. Μεγάλην μάλιστα ἀπαιτεῖ ἐπιμέλειαν ἡ καθαριότης καὶ ἀναγκαία ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος· ὅθεν χάριν τούτου, πρέπει νὰ ἀποφεύγωσι τὸ νὰ συνοικῶσι πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς στενόχωρα μέρη. Ὅλα δὲ τὰ πράγματα καὶ αἱ κατοικίαι τῶν ἀῤῥώστων καὶ ἀποθανόντων, ἀερίζονται καὶ καθαρίζονται μὲ θυμιάματα καὶ πλύσιματα χλωρικά· εἰς κακοήθεις ὅμως λοιμικὰς τὰ πρῶτα πρέπει νὰ ἀφανίζωνται διὰ τοῦ πυρός.

§. 3. Τὰ διαβαίνοντα στρατεύματα, ἐὰν ἔχωσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν πάσχοντας λοιμικήν, ὀφείλουσι νὰ ἀποφεύγωσι πᾶσαν ἐπιμιξίαν μὲ τὰς ὑγιεῖς χώρας, ἀκολουθοῦντα ἰδιαιτέραν τινὰ ὁδόν, ἥτις ἐγγίζει, ὅσον δυνατόν, ὀλίγα χωρία, καὶ κατασκηνοῦμενα πάντοτε ἔξω τούτων.

Μετὰ δὲ τῶν στρατευμάτων τὴν ἀναχώρησιν ἀερίζονται ἀκριβῶς καὶ καθαίρονται ὄχι μόνον ὅσα κατῴκησαν καταλύματα, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα, ὅσα μετεχειρίσθησαν.

Β. Πανώλη.

§. 4. Ἀφότου ἡ Ἑλλὰς ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν της, καὶ περιεφράχθη μὲ τὰ ἀναγκαῖα ὑγειονομικὰ καταστήματα ἐξέλειψε καὶ θέλει ἐκλείψει μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὸ κακὸν τῆς πανώλης διὰ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν κανονισμῶν. Ἀλλ' ἐὰν κατὰ δυστυχίαν καὶ διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὑπαρχόντων λοιμοκαθαρτηριακῶν νόμων καὶ διοργανισμῶν φανερωθῇ ἢ ὑποπτευθῇ εἰς ὁποιανδήποτε χώραν τῆς ἐπικρατείας πανώλης νόσος, ἕκαστος κατ' ἰδίαν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὁ ἰατρὸς ἢ χειρουργὸς ὀφείλει νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο παρευθὺς εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Πρέπει δὲ μάλιστα καὶ οἱ νεκροσκόποι, καθ' ὅσα ἔλαβον παραγγέλματα, νὰ προσέχωσι πάντοτε εἰς τοῦτο.

§. 5. Πᾶσα Ἀρχή, εἰς τὴν ὁποίαν μηνυθῇ τοιοῦτον συμβεβηκός, ἔχει χρέος ὄχι μόνον εἰς τὰς ἀνωτέρας περὶ τούτου νὰ ἀναφέρῃ, ἀλλὰ καὶ τὰς πρὸς ἐμποδισμὸν τῆς μεταδόσεως τοῦ κακοῦ διατάξεις νὰ ὑποστηρίζῃ καὶ νὰ ἐνεργῇ ὅσον τάχιστα.

§. 6. Πρὶν ὅμως ἀποφασίσῃ αὐστηροὺς προφυλάξεως τρόπους, ἐπιτάσσεται ἡ Ἀρχὴ νὰ βεβαιωθῇ πρῶτον δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως δοκίμων καὶ γνῶσιν ἐχόντων τοῦ πράγματος ἀνδρῶν, περὶ τῆς ἀληθοῦς ὑπάρξεως τῆς νόσου, διὰ νὰ μὴν διασπείρῃ ματαίως φόβον καὶ τρόμον εἰς τοὺς κατοίκους, ἐμπνεύσῃ δὲ δυσπιστίαν εἰς τοὺς ξένους, ἐνεργοῦσα ἀκριβῶς.

§. 7. Τὸ πρώτιστον (κυριώτατον) προφυλακτήριον διὰ τὴν μεγάλην μεταδοσιμότητα τῆς πανώλης ὑπάρχει ὁ ἀποκλεισμὸς ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι περιέπεσον εἰς τὴν νόσον ταύτην, πρὸς δὲ καὶ ἐκείνων, ὅσοι ἢ ἀμέσως μετὰ τούτων, ἢ μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς πραγμάτων ἐκοινώνησαν, συμπεριλαμβανομένων ἐνταῦθα καὶ αὐτῶν τῶν ἁπλῶς ὑπόπτων· ὅθεν πολλάκις ἐπίκειται χρεία ν' ἀποκλεισθῶσι, βαλλόμενα ὑπὸ λοιμοκάθαρσιν, οἰκίαι, δρόμοι, χωρία καὶ πόλεις, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπαρχίαι καὶ νῆσοι ὁλόκληροι.

§. 8. Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τούτου τοῦ ἀπο-

κλεισμοῦ διορίζονται χωροφύλακες, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων, φύλακες ἄλλοι ἐξ αὐτῶν τῶν κατοίκων, ἢ στρατιῶται, καὶ ἐμποδίζεται διὰ τῆς βίας ἡ ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας ἔξοδος.

§. 9. Ἐὰν δὲ τύχωσιν, εἷς μόνον, ἢ ὀλίγοι τινὲς οἱ ἀπὸ πανώλην ἀσθενοῦντες καὶ ὑποπτευόμενοι, τότε ἀρκεῖ ν' ἀποκλεισθῶσιν αὐτοὶ μόνοι ἐντὸς τῆς οἰκίας· ἀλλὰ συγχρόνως ὑποβάλλεται εἰς λοιμοκάθαρσιν ὅλη ἡ ἐπαρχία καὶ περικυκλοῦται μὲ ἀποκλειστικὴν φυλάκων σειράν, ὁσάκις μάλιστα ὑπάρχει ὑποψία, ὅτι συνεκοινώνησαν μετ' ἄλλων.

§. 10. Ἕνεκα τούτου κρίνεται ἁρμόδιον νὰ διαιρεθῶσι μὲν εὐθὺς αἱ μέγισται χῶραι καὶ ἐπαρχίαι, νὰ ἀποκλεισθῶσι δὲ κατ' ἰδίαν ὅλα τὰ μέρη, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων διορίζεται εἷς ἰατρὸς καὶ ὑγειονόμος.

§. 11. Ὅταν συμβῇ πανώλης εἰς παραθαλάσσιον ἢ πλησίον πλωΐμου ποταμοῦ κείμενον τόπον, ἀνάγκη πᾶσα νὰ διακοπῇ ἀμέσως ἡ τοιαύτη κοινωνία καὶ νὰ μὴν ἀφεθῇ πλέον κανὲν πλοῖον, ἐκτὸς μόνον ἂν διευθύνεται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

§. 12. Χορηγοῦνται δὲ ὅλα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα εἰς ὅλους τοὺς κατ' οἶκον ἢ κατ' ἐνορίαν ἀποκλεισμένους ἀπὸ ἰδίως ἐπὶ τούτῳ διωρισμένους ὑπηρέτας.

§. 13. Εἰς τοιαύτας χώρας ἀποκλείονται μὲν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν οἰκίας οἱ ἄνθρωποι, μὴ ἐξερχόμενοι ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας, ἀπαγορεύονται δὲ αἱ κοιναὶ συνδιατριβαὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας, τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ λουτρὰ καὶ τὰ εὐθυμίας καταστήματα, καθὼς καὶ αὐταὶ αἱ συνελεύσεις (συῤῥοὴ) εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰς ἀγοράς, φονεύονται ὅλα τὰ τῇδε κακεῖσε περιφερόμενα ζῶα, καὶ ἰατρὸς ἐπισκέπτεται πᾶσαν ἡμέραν τοὺς κατοίκους διὰ νὰ ἀνακαλύπτῃ ἀμέσως ἂν συμβῇ μόλυσμα.

§. 14. Ὁ μολυσμένος ἀπὸ πανώλην ἀποκλείεται εὐθὺς μετὰ τῶν ἀναγκαίων εἰς ὑπηρεσίαν ἀνθρώπων εἰς τὴν οἰκίαν του, οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι ἀναχωροῦντες ἐκεῖθεν ἀποκλείονται ὁμοίως ἀλλοῦ τέσσαρας ἑβδομάδας, καὶ ἰατρὸς ἐρχόμενος ἐπισκέπτεται μακρόθεν καὶ προσεκτικῶς τὸν ἄῤῥωστον δὶς καὶ τρὶς τῆς ἡμέρας.

§. 15. Οἱ διατρίβοντες μετὰ τούτου ἄνθρωποι φοροῦσιν ἱμάτιον βρεγμένον εἰς ἔλαιον καὶ καλύπτον ὅλον τὸ σῶμα ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς, χειροθήκας δερματίνας ὁμοίως εἰς ἔλαιον βρεγμένας καὶ ὑποδήματα (σανδάλια) ξύλινα, λαμβάνουσι δὲ τὰ πράγματα μὲ ἀγκιστροειδεῖς ῥάβδους.

Μετὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν νίπτονται τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας μὲ χλωρικῆς ἀσβέστου ὕδωρ. Οἱ δὲ φύλακες τοῦ ἀσθενοῦντος καθὼς καὶ ἄλλοι νιπτόμενοι μὲ τὸ αὐτὸ ὕδωρ ἀλείφονται καὶ μὲ ἔλαιον, βαστάζοντές σιδηρᾶν λαβίδα καὶ κοχλιάριον διὰ νὰ προσφέρωσιν ἢ νὰ δέχωνται δι' αὐτῶν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα.

Τὸ κατάλυμα τοῦ ἀσθενοῦς θυμιάζεται πολλάκις τῆς ἡμέρας μὲ ἀτμοὺς χλωρικοῦ ἢ νιτρικοῦ ὀξέος.

§. 16. Ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἀσθενής, τίθεται μὲ ὅσα ἔφερεν ἱμάτια εἰς τὸ φορεῖον, καὶ συνοδευμένος ἀπὸ ἕνα μόνον ἱερέα εἰς τὴν κηδείαν, θάπτεται εἰς ἰδιαίτερον μὲν καὶ κεχωρισμένον, ὄχι ὅμως πολὺ μακρὰν κείμενον τόπον, ἀπὸ δύο τοὐλάχιστον μέτρα βαθέως καλυπτόμενος μὲ (τίτανον) ἄσβεστον. Οἱ περὶ τὸν ἀποθανόντα ὑποβάλλονται εἰς τριῶν ἑβδομάδων περιορισμὸν καὶ κάθαρσιν, τὰ φορέματα καὶ ἄλλα ἔπιπλα ὅσα μετεχειρίζετο, ἐνῷ ἠσθένει ὁ νεκρός, καίονται· τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα καθαρίζονται κατὰ τάξιν.

§. 17. Ὁ ὑγιαίνων μετὰ τριῶν ἑβδομάδων ἀποκλεισμὸν καὶ τὴν ἐπιμελῆ κατὰ συνέχειαν κάθαρσιν τῶν φορεμάτων καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων δι' ἀερίσματος, καπνισμοῦ καὶ πλυσίματος (πλύσεως), ἐμβαίνει πάλιν ἐλεύθερος εἰς τὴν κοινωνίαν μετὰ τὸν περὶ αὐτόν, οἱ ὁποῖοι ἠκολούθησαν τοὺς αὐτοὺς κανόνας.

§. 18. Εἰς τὰ καταλύματα τῶν ἀποθανόντων καὶ ἀναλαβόντων δὲν πρέπει νὰ ἐμβαίνωσι νὰ κατοικήσωσιν ἐκ νέου ἄλλοι, πρὶν παρέλθωσι πολλαὶ ἑβδομάδες, ἀφοῦ τὰ τοιαῦτα ἀερίζωνται καπνίζωνται, πλύνωνται μὲ χλωρικὸν ὕδωρ καὶ κονιῶνται, αἱ δὲ μικραὶ καλύβαι καίονται ἐξ ὁλοκλήρου.

§. 19. Οἱ πρὸς ἐκφορὰν τῶν λειψάνων καὶ μετακομιδὴν τῶν ἀσθενῶν, καθὼς καὶ οἱ πρὸς κάθαρσιν τῶν οἰκιῶν καὶ πραγμάτων χρησιμεύοντες ὑπηρέται, ὑπόκεινται εἰς διηνεκῆ κάθαρσιν. Ὅθεν μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνεδέχθησαν, εἰσέρχονται εἰς τὸν πρὸς κάθαρσιν διωρισμένον τόπον, καὶ ἐξερχόμενοι δι' αὐτὸ εὑρίσκονται πάντοτε ὑπὸ παρατήρησιν.

§. 20. Ὅταν ὑπάρχωσι πολλοὶ ἀσθενεῖς, προσδιορίζεται ἰδία τις διὰ τάφρου καὶ φυλάκων ἀποκλεισμένη οἰκία ἐκτὸς μὲν τοῦ μεμολυσμένου τόπου, ἐντὸς δὲ τῆς ἀποκλειστικῆς σειρᾶς, ὅπου φέρονται ἐπὶ ἁμαξῶν ἢ ἄλλως πως παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ νοσοκομεῖον διωρισμένων ἀνθρώπων, ὅλα τὰ φορέματα, ἐδώδιμα ἢ ἄλλα πράγματα, ὅσα ἔχουσι χρείαν οἱ πάσχοντες ἀπὸ πανώλην καὶ ἤδη θεραπευόμενοι. Ὁ ἰατρὸς τοῦ νοσοκομείου δίδει καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔκθεσιν περὶ τῆς νόσου εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κατὰ τόπον Ἀρχήν.

§. 21. Πρέπει δὲ πρὸς τούτοις νὰ διορισθῇ καὶ παρατηρικός τις οἶκος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι ὕποπτοι ἤδη ὄντες, δὲν φέρουσιν ὅμως εἰσέτι πανώλης χαρακτηριστικά.

§. 22. ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμένον τόπον δὲν ἐκβαίνει κανείς, εἰμὴ μετὰ τεσσάρων ἑβδομάδων διακάθαρσιν· ἂν δηλ. ἐντὸς τούτου τοῦ χρόνου δὲν συμβῇ μόλυσμα, καὶ ἀφοῦ ἰατρὸς ἐξετάσῃ ἀκριβῶς, καὶ δοθῇ κατὰ γνώμην τούτου τὸ ἀναγκαῖον διαβατήριον.

§. 23. Γενικῶς ἡ ἀποκλειστικὴ σειρὰ δὲν διαλύεται πρὶν παρέλθωσι τέσσαρες ἑβδομάδες, πρὶν παύσῃ νὰ ἀκούεται μόλυσμα, πρὶν καθαρισθῶσιν ὅλα τὰ μεμολυσμένα καταλύματα καὶ πράγματα.

§. 24. Ἡ ἐπιστασία τῶν ἔργων τούτων ἐμπιστεύεται εἰς διωρισμένην ἐξεπίτηδες ἰατρῶν καὶ ἄλλων ὑποκειμένων ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν, τὴν ὁποίαν προεδρεύει ὁ διοικητὴς ἢ ὁ ὑποδιοικητὴς, αὐτὴ δὲ ἔχει καὶ στρατιώτας διὰ τὴν ἀναγκαίαν ὑπηρεσίαν, ἐκδίδουσα καὶ δεχομένη ὅλας τὰς εἰδήσεις καὶ διατάξεις.

§. 25. Ὅλαι αἱ παραβάσεις τούτων θέλουσι τιμωρεῖσθαι αὐστηρῶς κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον καὶ κατ' ἰδιαιτέρας ἀστυνομικὰς ἀποφάσεις.

Γ. Χολέρρα.

§. 26. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἀσιανὴ χολέρρα δὲν ὑπάρχει ἐνδήμιος, οὔτε ἐπεδήμησεν ἀγαθῇ τύχῃ εἰσέτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τοῦτο τὰ πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ πάθους τούτου χρησιμεύοντα θέλουν γνωστοποιηθῇ ἀκολούθως· ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, φανῇ ποτέ· εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ὁδηγίας διετάχθησαν ἐντοσούτῳ τὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα.

Δ. φυσικαὶ εὐλογίαι.

§. 27. Ὅστις μάθῃ ὅτι εἷς ἢ πολλοὶ ἄνθρωποι εὔγαλον εὐλογίας, χρεωστεῖ νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο πρὸς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις βεβαιωθεῖσα παρὰ τοῦ ἰατροῦ τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, θέλει ἀποκλείσει τοὺς πρώτους πεσόντας ἀσθενεῖς μὲ τρόπον ἤπιον καὶ εὔσχημον, εἰς ὅσον καιρὸν κρίνει ἀναγκαῖον ὁ ἰατρός.

§. 28. μόνον ὁ ἀναλαβὼν τὴν θεραπείαν ἰατρὸς εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀσθενῆ, πλησιάζων ὅμως καὶ αὐτὸς μετὰ προσοχῆς καὶ μὴ ἐκβαίνων τῆς οἰκίας πρὶν νίψῃ τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας μὲ ὕδωρ.

§. 29. Ἡ ἀστυνομία φροντίζει νὰ εὐκολύνῃ πρὸς τοὺς ἀποκλεισμένους τὴν προμήθειαν ὅλων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, μὴ γινομένης ὅμως διὰ τοῦτο ἐπιζημίας.

§. 30. Ἀλλ' ἂν κατὰ δυστυχίαν τὸ κακὸν μεταδοθῇ ἀπὸ μίαν εἰς πολλὰς οἰκίας, τότε παύει μὲν ὁ ἀποκλεισμὸς, κρεμᾶται δὲ εἰς τὴν θύραν ἑκάστης πινάκιον φέρον τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν « Ἐδῶ εἶναι εὐλογίαι. »

§. 31. Ἡ ἀστυνομία καθυποβάλλει γενικῶς κατὰ χώρας εἰς ἐμβολιασμὸν, ὅλους τοὺς ἀνεμβολιάστους.

§. 32. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀῤῥώστου, τὸ λείψανον αὐτοῦ θάπτεται, προσεκτικῶς δὲ νὰ μὴ τὸ ἐγγίξῃ τις, τὰ δὲ ἱμάτια καὶ λοιπὰ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς ἔπιπλα, ἢ καίονται ἢ καθαρίζονται καπνιζόμενα καὶ πλυνόμενα μὲ ἁπλοῦν ὕδωρ ἢ ὀξείδιον· ἡ δὲ ἀστυνομία ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάντων τούτων.

§. 33. Τὸ κατάλυμμα τοῦ ἀποθανόντος ἢ ἀναλαβόντος ἀῤῥώστου ἀερίζεται ὀκτὼ ἡμέρας κατὰ συνέχειαν πρὶν κατοικηθῇ ἐκ νέου ἀπὸ ἄλλον· πλύνονται δὲ ἐπιμελῶς ὅλα τὰ πήλινα πράγματα.

§. 34. Ἀλλ' ὅταν ἐκτανθῇ ἡ ἀσθένεια, πρέπει νὰ κατασταθῇ νοσοκομεῖον εὐλογιῶν, ὑποκείμενον εἰς λοιμοκαθαρσιν.

§. 35. Οἱ εὐκατάστατοι ἀσθενεῖς ἀποδίδουσι τὴν γενομένην εἰς τοιαύτας περιστάσεις δαπάνην, ἡ δὲ κοινότης ἀναδέχεται τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

Ε. Λέπρα.

§. 36. Ἐπειδὴ τὸ κακὸν τοῦτο διὰ τῆς συνεχοῦς συναναστροφῆς (καταντᾷ) γίνεται μεταδόσιμον, ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὴν διάγνωσιν τῶν ἰατρῶν, πάσχουσιν αὐτὸ, ἐμποδίζονται ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ὑγειῶν ἀνθρώπων, νοσοκομούμενοι καὶ θεραπευόμενοι δι' ἰδίων, ἢ τῆς καινότητος ἐξόδων, εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν μεμονωμένα μέρη. Ὅθεν ὅστις γνωρίζει ἄνθρωπον πάσχοντα λέπραν, ὀφείλει νὰ ἀναγγείλῃ περὶ τούτου πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

§. 37. Ἡ ἀστυνομία φροντίζει νὰ μὴ γίνωνται συνοικέσια μὲ λεπρώδεις ἄνδρας ἢ γυναῖκας, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ τῆς νόσου ταύτης πολυπλασιασμὸς διὰ τῆς ἐπιγενέσεως.

§. 38. Πρὸς ἐξάλειψιν ὅμως τῆς ἀρχῆς αὐτῆς τοῦ κακοῦ, ἡ ἀστυνομία ἐπιμελεῖται μάλιστα τὴν ἐλάττωσιν καὶ ἀποφυγὴν τῶν τὴν λέπραν προξενούντων ἢ διατηρούντων αἰτιῶν, οἷον· τῆς ἀκαθαρσίας, τῆς κακῆς τροφῆς, καὶ μάλιστα των ἁλμυρῶν καὶ παστῶν ἰχθύων, τοῦ παλαιοῦ τυροῦ, τοῦ βαρέως ἄρτου, τῶν παλαιῶν ἀλλάντων (λουκανίκων) τῶν καθυγείων καὶ ὑπογείων οἰκημάτων, διδάσκουσα καὶ διατάττουσα τὰ δέοντα περὶ πάντων τούτων.

§. 39. Αἱ τοιαῦται προφυλάξεις παραγγέλλονται καὶ ἐναντίον πάσης ἄλλης ἀσθενείας ἀναλόγου με τὴν λέπραν, ὁποία π. χ. ἡ λεγομένη ῥαδεσύγη τῆς Σουηδίας, ἡ μύκωσις, Ἰταλιστὶ δὲ, σκερλιέβο scerlievo mal fiuma.

ς΄. Αἰγυπτιακὴ ὀφθαλμία.

§. 40. Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀῤῥωστία αὐτη ὑπάρχει κατά τινας περιόδους μεταδόσιμος, πρέπει νὰ φροντίζῃ ἡ ἀστυνομία νὰ θεραπεύωνται εἰς ἀπόκλειστα μέρη, ὅσοι, κατὰ ἰατροῦ γνώμην, βασανίζονται ἀπ' αὐτήν.

§. 41. Ὅθεν ἕκαστος ἰατρὸς ἅμα γνωρίσῃ ἄνθρωπόν τινα, πάσχοντα τοιαύτην ὀφθαλμίαν, ἀναφέρει κατὰ χρέος περὶ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

Ζ΄. Ἀφροδισιακὴ Νόσος.

§. 42. Πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ ἀποτροπαίου καὶ βδελυροῦ τούτου πάθους, ἡ ἀστυνομία ἢ δὲν πρέπει νὰ ὑποφέρῃ διόλου τὰς κοινὰς γυναῖκας καὶ τὰ χαμαιτυπεῖα, ἢ ἐπὶ συμφωνίᾳ διατηρήσεως τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκδεδομένων διατάξεων.

§. 43. Αἱ περιφερόμεναι κατὰ τὰς ὁδοὺς πόρναι πρέπει νὰ λείψωσι διόλου, πρὸς ὑποδοχὴν δὲ καὶ θεραπείαν τῶν νεοτρώτων θέλουσι διορισθῇ νοσοκομεῖα ἰδιαίτερα, αἱ δὲ ἀνίατοι ἐξ αὐτῶν φέρονται εἰς ἄλλα ἐπὶ τούτῳ διωρισμένα φιλανθρωπικὰ καταστήματα (νοσοκομεῖα).

§. 44. Πρὸ πάντων πρέπει νὰ γίνωνται συνεχῶς ἐξετάσεις εἰς τὰ στρατεύματα, νὰ παρακαλῶνται δὲ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ξένων στρατευμάτων καὶ μάλιστα ναυτικῶν, νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς πάσχοντας τοῦ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ χαμαιτυπεῖα.

§. 45. Τὰ στρώματα, φορέματα, καὶ ἄλλα πράγματα τῶν ἀποθανόντων ἀπὸ ἀφροδισιακὴν νόσον, ἀφοῦ καθαρισθῶσιν ἀκριβῶς, δύνανται νὰ πωληθῶσιν ἢ νὰ ἔμβωσι πάλιν εἰς χρῆσιν.

Η. Ψώρα, ἀχώρα.

§. 46. Πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν τούτων ἀῤῥωστιῶν, πρέπει νὰ φροντίζῃ ἡ ἀστυνομία νὰ μὴ γίνωνται παραδεκτοὶ εἰς τὰ κοινὰ καταστήματα καὶ μαλιστα εἰς τὰ σχολεῖα, ὅσοι πάσχουσι τοιαύτας νόσους, πρὶν ἰαθῶσιν ἐντελῶς· πρὸς τούτοις δὲ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοὺς μαίστορας καὶ μαθητιῶντας νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς θεραπείας τούτων.

Θ. Πνευμονικὴ φθίσις.

§. 47. Ἡ ἀστυνομία πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ πάθους τούτου φροντίζει νὰ μὴ πωλῶνται ἢ ἐμβαίνωσιν εἰς χρῆσιν ἄλλων, ὅσα οἱ ἀποθανόντες φθισικοὶ μετεχειρίσθησαν στρώματα φορέματα καὶ πανικὰ, πρὶν ἀερισθῶσι καὶ πλυθῶσι καθὼς πρέπει, διὰ χλωρικοῦ ὕδατος ἢ στακτῆς (lesive)

§. 48. Καὶ οἱ ἰατροὶ δὲ αὐτοὶ ὀφείλουσι νὰ ἑλκύσωσι τὴν προσοχὴν τῶν συγγενῶν τοῦ φθισικοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὅλων, εἰς τὸ μεταδόσιμον τῆς νόσου, ἐμποδίζοντες μάλιστα τὴν κατάκλισιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς στρωμνῆς ἢ τὴν διατριβὴν εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον καὶ γενικῶς τὴν χρῆσιν τῶν αὐτῶν ἐνδυμάτων, πανικῶν καὶ ἀγγείων.

Ι. Σπασμωδικὸς βὴξ ἢ κοκύτης.

§. 49. Ἐπειδὴ ὁ σπασμωδικὸς βὴξ καὶ κοκύτης ἐνίοτε μεταδίδοται, ὅσα παιδία πάσχουσιν, ἀποκλείονται τῶν σχολείων πρὸς καιρὸν, ἡ δὲ ἀστυνομία ὀφείλει νὰ καταστήσῃ προσεκτικοὺς εἰς τοῦτο τοὺς διδασκάλους.

ΙΑ΄. Ὑδροφοβία.

§. 50. Ὅστις γνωρίζει λυσσῶντα τινὰ ἀσθενῆ, ἢ ὕποπτον κύνα τῇδε κακεῖσε φερόμενον ἢ διατρίβοντα εἰς τόπον τινὰ, ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

§. 51. Ἡ ἀστυνομία ὀφείλει νὰ διατάξῃ ἀμέσως νὰ κρατηθῶσι μὲ σχοινίον ἢ ἅλυσσον καὶ αὐτοὶ οἱ ὑγιεῖς κύνες, οἱ δὲ πλανώμενοι νὰ φονευθῶσι· παραγγέλει δὲ καὶ ὅλους τοὺς κυρίους τῶν κυνῶν νὰ προσέχωσιν, ὥστε ἂν ἢ δαγκασθῶσιν ἢ παρατηρήσωσιν ὕποπτα τινὰ συμπτώματα· οἷον δυσθυμίαν, δειλίαν, ἀνορεξίαν, δηκτικότητα, ὑδροφοβίαν, νὰ ἀναγγέλωσι παραυτὰ περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις ἢ φονεύει τοὺς τοιούτους κύνας, ἢ τοὺς διαφυλάττει μὲ δαπάνην τῶν ἰδίων αὐτῶν κυρίων. Ἐν γένει οἱ ὕποπτοι κύνες πρέπει νὰ συλλαμβάνωνται κατ' ἀρχὰς εὐθὺς καὶ νὰ φυλάττωνται ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια διά τινος ἰατροῦ.

§. 52. Αὐτὸς δὲ ὁ ἀποδεδειγμένος λυσσώδης κύων φονεύεται, τὸ δὲ πτῶμα αὐτοῦ παραχώνεται βαθέως, σκεπαζόμενον μὲ ἄσβεστον, τὰ δὲ σκεπάσματα, τὸ ἄχυρον, τὰ ἀγγεῖα καὶ ἄλλα πράγματα, ὅσα ἐμολύνθησαν ἀπὸ τοὺς ἀφροὺς τοῦ στόματος αὐτοῦ ἢ ἁπλῶς ἐγγίχθησαν, ἀφανίζονται.

§. 53. Ἄν τις δηχθῇ ἀπὸ λυσσῶντα κύνα ἀναγγέλει τὸ συμβεβηκὸς παρευθὺς πρὸς τὴν καθεστῶσαν ἀρχὴν, καὶ προσκαλεῖται ὁ πλησιέστατος ἰατρὸς ἢ χειροῦργος νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν πρόσφορον θεραπείαν.

§. 54. Ἀλλ' ἂν λείπῃ τοιοῦτος, καθαρίζεται ταχέως ἡ πληγὴ διὰ τομῶν, πυρακτωμένου σιδήρου καὶ καυστικῶν ὀξέων, ἢ τοὐλάχιστον πλύνεται μὲ δρυμεῖαν ἅλμην ἢ στακτὴν (lesive), ἡ καυτηρίασις ὅμως θεωρεῖται πάντοτε ὡς τὸ βεβαιώτατον καὶ ταχύτατον βοήθημα· ἀλλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν περισσοτέραν τοῦ σκοποῦ ἡ πληγὴ πρέπει νὰ διαμένῃ τοὐλάχιστον ἓξ ἑβδομάδας ἀνοικτὴ εἰς ἐκπύησιν.

§. 55. Ἐπειδὴ οἱ λυσσῶντες δύνανται νὰ μεταδώσωσιν εἰς ἄλλον τὴν ἀσθένειαν, οἱ περιϊστάμενοι ὀφείλουσι μὴ δαγκασθῶσιν ἢ ἁπλῶς μολυνθῶσιν ἀπὸ τὸν ἀφρὸν ἢ τὸν σίελον τῶν ἀῤῥωστιῶν τούτων. Ὁ ἀποθανὼν ἀπὸ λύσσαν τίθεται μετὰ προσοχῆς καὶ ἄπλυτος εἰς τὸν κράββατον καὶ θάπτεται βαθέως· ἡ δὲ στρωμνὴ αὐτοῦ καὶ ὅσα μετεχειρίζετο φορέματα, πανικὰ, καίονται· οἱ δὲ τοῖχοι καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ καταλύματος καθαρίζωνται καὶ κονιοῦνται· τὸ τελευταῖον τοῦτο συμφέρει νὰ γίνεται καὶ ἂν ὁ ἀσθενὴς ἀναλάβῃ.

56. Διὰ νὰ προληφθῇ δὲ καὶ ἡ γένεσις τῆς ὑδροφοβίας, ἂς φροντίζῃ ἡ ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ νὰ μένῃ περιωρισμένος ὁ ἀριθμὸς τῶν κυνῶν, ἐπιβάλλουσα φόρους καὶ φονεύουσα τοὺς τῇδε κακεῖσε ἐλευθέρους καὶ ἀδεσπότους περιπλανωμένους κύνας· ἐκτὸς δὲ τούτων οἱ δηκτικοὶ κύνες, πρέπει νὰ φέρουσι φιμοὺς ἢ νὰ δένωνται μὲ ἁλύσσους.

ΙΒ΄. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

§. 57. Ἐπειδὴ πολλάκις ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω περὶ χρήσεως χλωρικῶν θυμιαμάτων καὶ πλυσιμάτων, διὰ τοῦτο ταὐτοχρόνως μὲ τὸ παρὸν διάταγμα, θέλει ἐκδοθῇ ἐν εἴδει παραρτήματος αὐτοῦ καὶ ἡ σύντομος ἑρμηνεία τῆς κατασκευῆς των ἡ συνταχθεῖσα ἤδη παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

58. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκ. 1836 (12 Ἰαν. 1837)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ὅταν ἦναι νὰ γίνωσι δυνατὰ καὶ ταχέως ἐνεργοῦντα καπνίσματα, λάβε·

3. Μέρη κοινοῦ ἅλατος, 1 μέρος μαγγανησίου, 2 1|2 ὕδατος καὶ 2 πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος.

Βάλε τὸ μετὰ τοῦ ἅλατος τριβὲν καὶ ἑνωθὲν μαγγανήσιον εἰς ὑάλινον ἢ πήλινον πινάκιον καὶ χύσον ἐπ' αὐτῶν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ μετὰ τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος ἑνωμένον ὕδωρ· ἀκολούθως δὲ ἀνακάτωσον μὲ ὑαλινόν τινα πάσσαλον· οἱ ἀναδιδόμενοι τότε ἀτμοὶ ὑπάρχουσι μὲν πολλὰ δρυμεῖς, βλάπτουσιν ὅμως εὐκόλως τὰ τῆς ἀναπνοῆς ὄργανα.

Ὅπου δὲ πρόκειται λόγος νὰ καθαρισθῇ ὁ ἀὴρ ὄχι μὲν ταχέως, ἀλλὰ συνεχῶς καὶ ἀποχρώντως, διὰ νὰ μὴν ἐπηρεάζονται οἱ πνεύμονες·

Λάβε μῖγμα ἰσομεροῦς κόνεως ὑδρογονοχλωρίου ποτάσσης ὀξυγονωμένου καὶ χλωρούχου τιτάνου λεπτὴν κόνιν χλωρικῆς τιτάνου, βάλε δὲ εἰς πινάκιον, καὶ ἀφοῦ χύσῃς ὀλίγον ὕδωρ ἀνακάτωσον συνεχῶς διὰ πασσάλου.

Πλύσματα χλωρικά.

Γίνονται πολλὰ καλὰ δι' ἀναλύσεως χλωρικῆς τιτάνου εἰς διαςακτὸν ἢ βρόχινον ὕδωρ καὶ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀπαιτουμένης δυνάμεως λαμβάνομεν 6-12 δρ. εἰς τριῶν μέτρων ὕδωρ.

514. ## ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, περὶ ἀδείας ἀπουσίας τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν κ λ π. ὑπαλλήλων τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ἓξ ἑβδομάδων ἄδειαν ἀπουσίας κατ' ἔτος, απολαμβάνοντες κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μόνον τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθόν των ἄνευ τῶν λοιπῶν ἀποδοχῶν.

β. Ἡ ἄδεια, ἂν μὲν ἦναι δι' ἐντὸς τοῦ κράτους, δίδεται παρὰ τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, εἰς ἣν ἀμέσως ὑπάγεται ὁ ἀξιωματικος, εἰδοποιουμένης συγχρόνως καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας και τοῦ ναυτικοῦ δικαστηρίου· ἐὰν δὲ ἐκτὸς, παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης.

γ. Εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας πρέπει νὰ προσδιορίζεται ὁ τόπος, ὅπου ὁ ἀξιωματικος ἀπέρχεται.

δ. Ἐὰν ὁ αἰτῶν τὴν ἄδειαν ἀξιωματικὸς ἐπιθυμῇ νὰ παραταθῇ αὐτὴ καὶ περιπλέον τῶν ἓξ ἑβδομάδων, εἴτε διὰ λόγους ἀσθενείας, εἴτε δι' ἄλλην κατεπείγουσαν περίπτωσιν, ἡ αιτησίς του, ἂν μὲν ἦναι δι' ἐντὸς τοῦ κράτους, καθυποβάλλεται εἰς Ἡμᾶς, συνωδευμένη μὲ λογους ἰσχυρούς. Ἐὰν δὲ ἐγκριθῇ, ὁ αἰτῶν δικαιοῦται εἰς τὴν ἀπολαβὴν τῶν 3|4 τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ μισθοῦ του, ἀφ' ἧς ἡμέρας παρέλθῃ ἡ νόμιμος προθεσμία τῶν ἓξ ἑβδομάδων. Εἰς Ἡμᾶς ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσωμεν ἂν πρέπῃ νὰ λάβῃ καὶ ὁλόκληρον τὸν μισθόν του.

ε. Εἰς τοὺς σκοποῦντας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου ἀξιωματικοὺς δὲν δύνανται νὰ δίδωσι τὴν ἄδειαν αἱ ἀνώτεραι αὐτῶν ἀρχαὶ, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

ς. Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ναύτας δίδεται τὸ δικαίωμα ἑνὸς μηνὸς ἀπουσίας κατ' ἔτος μὲ τὴν ἀπολαβὴν τοῦ μισθοῦ των, ἐκτὸς τοῦ ἀντιτίμου τῆς τροφοδοσίας· περαιτέρω τοῦ ἑνὸς μηνὸς ἄδεια δὲν χορηγεῖται.

ζ. Ἡ ἄδεια πρέπει νὰ δίδεται ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀμέσως ὑπάγονται· ἂν δὲ ἦναι δι' ἐκτὸς τοῦ κράτους, ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

η. Εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας πρέπει νὰ προσδιορίζεται ὁ τόπος, ὅπου ὁ λαβὼν αὐτὴν ἀπέρχεται.

θ. Οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ναυτικοῦ, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις ταύτας.

ι. Οἱ ἐντὸς τῆς προθεσμίας των μὴ ἐπανελθόντες εἰς τὰς θέσεις των ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ, ναῦται καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, στεροῦνται παντὸς δικαιώματος εἰς ἀπαίτησιν μισθοῦ, καὶ διὰ αὐτὸ τὸ δι' ἀδείας διάστημα τῆς ἀπουσίας των, ἐκτὸς μόνον, ἐὰν παρουσιάσωσιν ἀπόδειξιν ἀποχρῶσαν περὶ τῆς ἐλλείψεώς των, ὡς προελθούσης ἀπὸ ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια· ἀλλ' εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν οἱ λόγοι αὐτῶν πρέπει νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν, ἥτις ἀποφασίζει ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ναύτας· ἐξαιτεῖται δὲ τὰς ἀποφάσεις Ἡμῶν διὰ τοὺς ἀξιωματικούς.

ια. Αἱ ἄδειαι ἀρχίζουν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναχωρήσῃ τῆς θέσεώς του ὁ ὑπάλληλος, καὶ τελειόνουν εἰς ἐκείνην, καθ' ἣν ἐπανέρχεται εἰς αὐτήν.

ιβ. Αἱ ναυτικαὶ ἀρχαὶ, ὅταν ἤθελον δώσει ἀδείας παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ διατάγματος τούτου, ἐκτὸς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλονται διὰ τὴν ἀταξίαν ταύτην, ὑποχρεοῦνται καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν λαβόντων τὴν ἄδειαν ὑπαλλήλων, δι' ὅσον καιρὸν αὐτὴ ἐξεδόθη ἀνόμως.

ιγ. Αἱ περὶ τῶν μισθῶν τῶν εἰς τὰ νοσοκομεῖα ναυτικῶν διατάξεις θέλουν προσδιορισθεῖ δι' ἑπομένης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Δεκεμ. 1836 (10 Ἰαν. 1837.)

515. ## Τὸ Βασιλικὸν ἰατρικὸν συμβούλιον.

Συνεδρίασις τῆς 8 Δεκεμβρίου 1836.

Συνελθὸν τὸ συμβούλιον κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην συνέταξε τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους διὰ τὴν ἀπόδυσιν.

1. Διὰ Υ. Β. Διατάγματος ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου τ. ε. ἀπεφασίσθη, πρὸς περισσοτέραν εὐκολίαν τῶν ἐπιβατῶν, νὰ γίνηται Ἀπόδυσις (spoglio).

2. Ἡ ἀπόδυσις αὕτη συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐκδύεται ὁ ὑπὸ καθαρσιν ἐπιβάτης ἐντελῶς ἀπὸ τὰ φορέματά του, νὰ λούηται ἔπειτα ἀκριβῶς καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, καὶ νὰ ἐνδύηται μετὰ τὴν λοῦσιν καθαρὰ φορέματα ἐκ τῆς πόλεως, χωρὶς νὰ συγκοινωνήσῃ πλέον μὲ τὰ πράγματά του.

3. Ἡ ἀπόδυσις συγχωρεῖται πρὸς τὸ παρὸν εἰς μόνα τὰ γενικὰ λοιμοκαθαρτήρια τοῦ κράτους τα κατὰ τὴν θάλασσαν, καὶ εἰς τὰ δύο ειδικὰ, τὰ συστηθέντα εἰς τὴν Δῆλον καὶ εἰς τὴν Ἀγιὰν διὰ τὴν χολέραν.

4. Ἡ ἀπόδυσις δὲν εἶναι ἀναγκαστικὴ, ἀλλ' ἐμπορεῖ ἁπλῶς ἕκαστος νὰ τὴν κάμῃ ὅταν θελήσῃ, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, τὴν ὁποίαν προβλέπει τὸ ἄρθρ. 7.

5. Ἀφ' οὗ παρέλθῃ τὸ ἥμισυ τῶν ἡμερῶν τῆς κανονισμένης καθάρσεως διὰ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ ἁπλῶς ὕποπτα μέρη, ἢ καὶ ἀπὸ μεμολυσμένα, γίνεται ἡ ἀπόδυσις τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, καὶ οἱ ἀποδυθέντες λαμβάνουν ἐλευθέραν κοινωνίαν εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόδυσιν.

6. Ἡ ἀπόδυσις πρέπει νὰ γίνηται τελεία· τουτ' ἔστιν ὁ ἀποδυόμενος πρέπει νὰ γυμνόνηται ὅλος καὶ νὰ ἐμβαίνῃ καθ' ὅλον τὸ σῶμα εἰς τὸ ὕδωρ, διαμένων εἰς αὐτὸ τοὐλάχιστον ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, νὰ βρέχῃ δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτήν.

7. Ὅσοι τῶν ἐπιβατῶν πάσχουν ἀπὸ ὁποιανδήποτε νόσον, δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν ἀπόδυσιν, εἰμὴ ὅταν γνωμοδοτήσῃ περὶ τούτου ἐγγράφως ὁ ὑγειονομικὸς ἰατρός.

8. Διὰ νὰ γίνηται μὲ ὅλην τὴν ἀναγκαίαν προφύλαξιν καὶ ἀκρίβειαν ἡ ἀπόδυσις, πρέπει νὰ εὑρίσκωνται δύο ἢ τρεῖς λουτῆρες (baignoirs) εἰς ἕκαστον κατάστημα, οἵτινες νὰ χρησιμεύωσιν εἰς λουτρόν.

9. Το ὕδωρ τὸ μέλλον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν λοῦσιν τοῦ σώματος, πρέπει να ἔχῃ τὴν θερμοκρασίαν 28—30 μοιρῶν Ῥεωμύρου καὶ νὰ ἦναι καθαρόν. Ἐν καιρῷ θέρους το ὕδωρ ἐμπορεῖ καὶ νὰ μη θερμαίνηται διόλου. Δύναται δὲ νὰ ἦναι ἀδιαφόρως τὸ ὕδωρ γλυκὺ, ἢ ἁλμυρόν.

10. Τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσεν ἅπαξ εἰς λοῦσιν ἑνὸς ἀνθρώπου, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πλέον δι' ἄλλον. Δύο ἐπιβάται δὲν δύνανται νὰ λουσθῶσι συγχρόνως εἰς τον αὐτον λουτῆρα.

11. Ἡ ἀπόδυσις θέλει γίνεσθαι εἰς ἰδιαίτερον κοιτῶνα τοῦ καταστήματος, καλῶς προφυλαγμένον, διὰ νὰ μὴ νοσήσωσιν οἱ λουόμενοι, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἢ παρευρισκομένης μιᾶς γνωστῆς γυναικος ἐκ τῆς πόλεως, ὅταν ἦναι γυναῖκες αἱ ἀποδυόμεναι.

12. Οἱ ἀποδυόμενοι ἀφίνουν τὰ φορέματά των ὅλα πρῶτον εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν τοῦ λουτῆρος, κ' ἔπειτα εἰσέρχονται εἰς τὸ ὕδωρ. Ὁ φύλαξ λαμβάνει ἀμέσως αὐτὰ, καὶ τὰ φέρει εἰς τὸν τόπον, ὅπου μέλλουν νὰ καθαρισθῶσι· μετὰ ταῦτα δίδονται εἰς τὸν λουόμενον φορέματα καθαρὰ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ μετὰ τὴν λοῦσιν τα ἐνδύεται καὶ ἐξέρχεται τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου μὲ τὴν ἀνήκουσαν προφύλαξιν.

13. Διὰ τὴν ἀπόδυσιν θέλει πληρόνει ἕκαστον ἄτομον δραχμὰς τρεῖς!

14. Τὰ φορέματα τοῦ ἀποδυθέντος ἐπιβάτου καὶ τὰ ἄλλα πράγματα αὐτοῦ θέλουν μένει εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον διὰ ν' ἀποπερατώσωσι τὴν νενομισμένην καθαρσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1836.

——

516. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ παρελθόντος, κατεγραφη εἰς τοὺς προικοδοτικοὺς καταλόγους τοὺς συνταχθέντας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1835 ὁδηγιῶν, ὁ ἀκόλουθος ἀριθμὸς τῶν ἀρχηγετῶν τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν.

Τῆς ἐπαρχίας Αἰγίνης 840 οἰκογένειαι, Οἰτύλου 5376, Ἐπιδ. Λιμηρᾶς 1132, Πρασσιῶν 2531, Ὀλυμπίας 3845, Μεσσηνίας 1358, Πυλίας 910, Βοιωτίας 3670, Μεγαρίδος 2087, Εὐβοίας 2527, Γόρτυνος 6638, Μεγαλουπόλεως 2414, Μαντινείας 5010, Θηβῶν 2991, Αἰτωλίας 1193, Π. Πατρῶν 279, Αἰγίου 1990, Διποταμίας 4784, Μιθώνης 1107, Τριφυλλίας 579, Σικυωνίας 4917, Κορινθίας 2283, Καλαυρίας 817, Κυκλάδων 7228.

Τὸ ὅλον 66506

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1836.

——

Κατάλογος τῶν δήμων, οἵτινες ἐζήτησαν τὴν προικοδότησίν των κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου.

Αὔξων Ἀριθμός	Ἐπαρχία	Δῆμος
1	ΤΡΙΦΥΛΛΙΑΣ	Κυπαρισσίας
2	»	Λυγούδιστας
3	»	Τσιφλικίου
4	»	Ἀγουρελίτσης
5	»	Μουζακίου
6	»	Πύργου
7	»	Χασάναγα
8	»	Μουζούστης
9	»	Φλύκας
10	»	Πανιτζᾶς
11	»	Βάλτης
12	»	Ἑτέρας Βάλτης
13	»	Χαλαζωνίου
14	ΟΛΥΜΠΙΑΣ	Βωλάκος
15	Π. ΠΑΤΡΩΝ.	Σεχαινῶν
16	»	Ἐγλυκάδαι
17	»	Σαραβαλίου
18	»	Ῥωμανοῦ
19	ΚΥΝΑΙΘΗΣ	Σόλου
20	»	Περιγέρας
21	»	Μεσορογίου
22	»	Τζιβλοῦ
23	»	Ἀγριδίου
24	ΗΛΕΙΑΣ	Λουτρένιου
25	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	Αἰγείρας
26	»	Αἰγιαλείας
27	»	Βραχάτη
28	»	Ἄσσου
29	»	Πελλήνης
30	»	Ἀπίας
31	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	Τρικκάλων
32	»	Σικυῶνος
33	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ	Μεσολογγίου
34	»	Αἰτωλικοῦ
35	»	Προύσου
36	ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ	Διστόμου
37	»	Μπραχάμαγα
38	»	Πουρναρίου
39	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	Καστανίας
40	ΑΤΤΙΚΗΣ	Ἐλευσῖνος
41	ΘΗΒΩΝ	Πυρίου
42	»	Πρατζίου
43	»	Ἴννεας
44	»	Μπραχματαρίου
45	»	Κατσούλας
46	»	Μπούπουκας
47	ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ	Μαριοῦ
48	ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ	Ναυπακτοσουλιῶται
49	ΠΑΡΝΑΣΙΣ	Ἀμφίσσης
50	ΓΟΡΤΥΝΟΣ	Νυμφασίας
51	ΠΑΤΡΙΟΥ	Δρεστενκοῦ
52	»	Πουρναροκάστρου
53	»	Ἐλεκίστρας
54	»	Ζάχοβας
55	»	Ἀργυρᾶς
56	ΝΑΥΠΛΙΑΣ	Γεννεσίου
57	»	Λήσσης
58	ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ	Τριπόλεως
59	»	Νάσσων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1836.

Σημείωσις τοῦ ποσοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναβαίνουν αἱ μέχρι τοῦ παύσαντος μηνὸς Νοεμβρίου γενόμεναι ἐκποιήσεις ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φθαρτῶν κτημάτων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμου.

Ἐπαρχία	Δῆμος	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Δραχμάς	Λ	Δραχμάς	Λ.	
ΠΑΤΡΩΝ	Πατρῶν			713210	90	
ΛΟΚΡΙΔΟΣ	Ἀταλάντης	56460				
»	Θρονίου	2270				
»	Ἐλατρίας	1830		65470		
»	Θερμοπυλῶν	3290				
»	Ἄνω Λαρίμνης	1620				
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ	Σπάρτης			23415		
ΝΑΥΠΛΙΑΣ	Ἄργους			36920		
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ	Τριπόλεως			48394		
ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΕΩΣ	Μεγαλουπόλεως			5732	83	
ΜΕΘΩΝΗΣ	Μεθώνης			34479		
ΗΛΕΙΑΣ	Μυρτίας			6376		
				933997	73	

Ἐπαρχία	Δῆμος	Ποσότης			
		Δραχμὰς	Λ.	Δραχμὰς	Λ.
	Μεταφορὰ			933997	73
ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	Κορίνθου			8820	
ΚΑΛΑΜΩΝ	Καλαμῶν	59559	20		
»	Παμίσου	13064			
				72623	20
ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ	Αἰγίου			72215	
ΕΠΙΔ. ΛΙΜΗΡΑΣ	Ἐπιδ. Λιμηρᾶς			14085	
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ	Μεσολογγίου			12447	
ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	Σπερχιάδος			1150	
ΠΑΡΝΑΣΙΔΟΣ	Ἀμφίσσης			35265	
ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ	Τανίας			9845	
ΒΟΙΩΤΙΑΣ	Βοιωτίας			51420	
ΘΗΒΩΝ	Θηβῶν	236955			
»	Ἀλιάρτου	7172	40		
»	Θίσβης	2500		217387	40
»	Θεσπιῶν	760		1459251	43

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1836.

517. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ᾿ ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρ. 25, 91, 95 καὶ 96 αὐτοῦ, καὶ τὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως Μας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

1. Ἡ ἀστυνομία θέλει ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δήμων δὶ ἰδιαιτέρων ὀργάνων, ἐν ὀνόματι, κατ᾿ ἐπιταγὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἐνεστῶτας νόμους.

2. Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία διαιρεῖται εἰς διοικητικὴν καὶ δικαστικήν.

3. Τὰ κατὰ νόμον ἐπιφορτισμένα ὄργανα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας εἶναι·

α. Οἱ δήμαρχοι· β΄. οἱ πάρεδροί των· γ΄. οἱ ἰδιαίτεροι διευθυνταὶ ἀστυνομίας· δ΄. οἱ εἰς αὐτοὺς ὑποκείμενοι ὑπηρέται.

4. Ἡ ἐπιτήρησις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ὀργάνων τούτων καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας των ἐκτελεῖται διὰ τῶν ἀνηκόντων διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν.

5. Τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς συσκευάσεως καὶ συντηρήσεως τῶν ἀναποφεύκτων ἀστυνομικῶν καταστημάτων πληρόνονται παρὰ τῶν δήμων.

Πρὸς τοῦτο θέλουν χρησιμεύσει πρὸ πάντων αἱ προερχόμεναι ποσότητες ἐκ τῶν προστίμων, ἐκ τῆς μερίδος τῶν δικαιωμάτων τῶν διαβατηρίων, τῶν ἀγορῶν, τῶν σταθμικῶν καὶ μετρικῶν δικαιωμάτων καὶ ἄλλων παρομοίων παραχωρηθέντων εἰς τοὺς δήμους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων κα[ὶ] περὶ ἱεραρχίας των.

6. Ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις εἰς ἀστυνομικ[ὰς] ὑποθέσεις ἀπόκειται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ ἐνερ[γεῖται] παρ᾿ αὐτοῦ ἀμέσως ἢ δὶ ἐπιφορτίσεω[ς] ἄλλου.

7. Εἰς ἀπουσίαν ἢ παρεμπόδισιν τοῦ δημάρχου ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δημαρχείου εὑρισκόμενος πάρεδρος.

Μεταξὺ πολλῶν παρέδρων προσδιορίζεται ἡ σειρὰ κατὰ τὸν § 2. τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ δημοτικοῦ νόμου.

Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ τοποτηρηταί των εἰς ὑποθέσεις ἀστυνομικῆς διευθύνσεως, ἥτις ἀνατίθεται εἰς αὐτούς, ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τοὺς διοικ[η]τὰς καὶ ὑποδιοικητὰς τῆς ἀνηκούσης ἐπαρχίας ἐνεργοῦν ὅμως εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διαιτο[...]σίας των κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν γενικῶν νόμ[ων] διατάξεων καὶ κανονισμῶν καὶ πρὸς ἐκτέλεσ[ιν] αὐτῶν ἐπὶ προσωπικῇ των εὐθύνῃ. Εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς ἀπόκειται μόνον ἡ ἐπιτήρησις καὶ ἡ γενικὴ τακτοποίησις τῆς ἐκτελέσεως καθὼς καὶ ἡ διαταγὴ πρὸς ἀναίρεσιν τῶ[ν] ἀντικειμένων εἰς τοὺς νόμους, τὰ διατάγματ[α] καὶ τὰς γενικὰς ὁδηγίας, διατάξεις τῶν ἐπιτετ[...] ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατ[ὰ] πρόσκλησιν, κατ᾿ οὐδένα λόγον ὅμως ἡ ἀμεσο[ς ἐκ]τέλεσις τῆς ἀστυνομίας.

8. Οἱ πάρεδροι χρησιμεύουν ἐνταυτῷ ὡς β[οη]θοὶ τῶν δημάρχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνο[μίας].

9. Εἰς τὰς μεγαλητέρας πόλεις, ἀνάγκας [...]

χούσης, προσκολλῶνται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ εἰς ἢ δύο ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ πρὸς διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας.

Οὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ δημάρχου συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ δημοτικοῦ νόμου.

10. Ἐπειδὴ εἰς τὰ μέρη, ὅπου εἶναι διωρισμένοι τοιοῦτοι ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ, ὅλη ἡ ἐξουσία τοῦ δημάρχου εἰς ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα μεταβαίνει ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστασίαν του εἰς τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν πρὸς ἀνεξάρτητον ἐκτέλεσιν, ὑπόκειται καὶ ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς ἀστυνομίας, ἀμέσως εἰς τὸν διαληφθέντα διευθυντήν.

11. Ὅπου εὑρίσκονται διωρισμένοι πολλοὶ ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ, ὁ δεύτερος ὑπόκειται εἰς τὸν πρῶτον.

12. Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἄρθρου 7, ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ χρέη τοῦ δημάρχου μεταβαίνουν εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ.

13. Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἄρθρ. 8, οἱ πάρεδροι ὑπόκεινται εἰς τοὺς δημάρχους μὲ τρόπον, ὥστε αὐτοὶ ἀναθέτουν μέρος τῆς ἐξουσίας των εἰς τοὺς πρώτους, πλὴν ἅμα γίνῃ ἡ παραχώρησις ἐνεργοῦν ἀνεξαρτήτως πρὸς ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τούτων καὶ ἔχουν τὰς αὐτὰς σχέσεις πρὸς τὸν δήμαρχον, ὅσας αὐτὸς πρὸς τὸν διοικητήν. Παρομοία ὅμως παραχώρησις εἰς βοηθοὺς, δὲν γίνεται εἰς δήμους, ὅπου εἶναι διωρισμένοι ἰδιαίτεροι ἀστυνομικοὶ διευθυνταί.

14. Οἱ ἀστυνόμοι εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ὑπόκεινται εἰς τοὺς δημάρχους εἰς τὴν συνήθη καὶ καθημερινὴν διαχείρισιν τῶν χρεῶν των, καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ δήμαρχοι εἰς τοὺς διοικητὰς ἢ ὑποδιοικητάς.

15. Οἱ ἀστυνόμοι ὅμως εἰς ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν τακτικῶς καθ' ἡμέραν νὰ κάμωσιν εἰς τοὺς δημάρχους προφορικὴν ἀναφορὰν, καὶ αὐτοὶ ἔχουν δικαίωμα ἐκτὸς τούτου ν' ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀστυνόμους περὶ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων προφορικὴν ἢ ἔγγραφον ἀναφορὰν, καὶ εἰμποροῦν τόσον περὶ τούτων ὅσον καὶ περὶ τῶν γενικῶν ἀναφορῶν νὰ ἐκδίδωσιν ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ὅμως πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὸ πνεῦμα τῶν νόμων, διατάξεων καὶ γενικῶν ὁδηγιῶν. Ἀνίσως αἱ ἀποφάσεις δὲν εἶναι σύμφωνοι μὲ αὐτὰ, ὁ ἀστυνόμος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑπόχρεως νὰ διευθύνῃ περὶ τούτου ἀναφορὰν εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητήν.

16. Εἰς μέρη, ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὁ ἀστυνόμος χρεωστεῖ ὡσαύτως νὰ κάμνῃ εἰς αὐτὸν ἡμερούσιον προφορικὴν ἀναφοράν. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἀστυνόμοι χρεωστοῦν εἰς αὐτὰ καὶ ἄλλα μέρη νὰ διευθύνωσι πάντοτε κατὰ διαταγὴν ἀναφορὰς περὶ διαφόρων ἀντικειμένων εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητήν· νὰ ἐκτελῶσι τὰς περὶ τούτων ἀμέσως διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ, νὰ εἰδοποιῶσιν ὅμως πάντοτε περὶ τούτων τοὺς δημάρχους ἐντὸς 24 ὡρῶν. Εἰς περιπτώσεις, ὅπου αἱ διαταγαὶ αὗται ἀντίκεινται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἄρθρ. 11 ἢ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ γενικῶν ὁδηγιῶν, ἐπιφυλάττονται εἰς τοὺς δημάρχους παρατηρήσεις καὶ παράπονα, χωρὶς ὅμως νὰ εἰμπορῇ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐκτέλεσίς των.

17. Ὡς πρὸς τοῦτο ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι προσδιορίζονται διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῶν εἰς τοῦτον ἀναφερομένων διαταγμάτων.

18. Οἱ Δήμαρχοι εἶναι ὑπόχρεοι, κατὰ λόγον τοῦ προβλέποντος τὸ μέρος τοῦτο δημοτικοῦ προυπολογισμοῦ, νὰ χορηγῶσιν εἰς τοὺς ἀστυνόμους τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των, καὶ νὰ ἐρωτῶσι τὴν γνώμην των πρὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν τῆς μὴ ἐπαρκείας ἢ τῆς μὴ χρησιμότητος τοῦ προσωπικοῦ, οἱ ἀστυνόμοι ἐπιφυλάττονται τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσι περὶ τούτου παρατηρήσεις, καὶ ὅταν αὗται δὲν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, δύνανται νὰ διευθύνωσι παράπονα εἰς τὸν Διοικητήν.

19. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ προλαβόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται πρὸς τούτοις εἰς τοὺς παρέδρους κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρ. 8 καὶ 13, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτοὺς δικαιοδοσίας.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας.

20. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἀντικείμενον ἔχει νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐνεστώτων νόμων, διατάξεων καὶ κανονισμῶν, καὶ νὰ προλαμβάνῃ τὰ πλημμελήματα, ἐγκλήματα, καὶ τὰς παραβάσεις τῶν ποινικῶν ὁρισμῶν.

21. Ἡ διοικητικὴ ἀστυνομία περιλαμβάνει εἰδικῶς ὅλα τὰ εἰς τὸ μέρος τοῦτο διαλαμβανόμενα ἀντικείμενα, καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν κανονίζεται ἐν γένει κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας νόμους, καὶ τὰς διατάξεις, καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος.

22. Οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπάλληλοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν τί, ἀντικείμενον εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, ἢ εἰς τοὺς προλαβόντας καὶ ἑπομένους ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος· ἐκ τοὐναντίου χρεωστοῦν ν' ἀκολουθῶσιν αὐτοὺς κατ' ἀκρίβειαν, χωρὶς νὰ τοὺς ὑπερβαίνωσιν, ἢ νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ὑπέρβασιν αὐτῶν.

23. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των, χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσι τὴν εἰς διαφόρους περιστάσεις ἐκφρασθεῖσαν παρ' ἡμῶν Ἀρχὴν, νὰ μὴ περιορίζουν κανένα εἰς τὴν ἐλευθέραν εὐκάρπωσιν τῆς ἰδιοκτησίας του, καὶ

τὴν ἀτομικήν του ἐλευθερίαν, παρὰ ὅσον ἀπαιτεῖται παρὰ τῶν ἐνεστώτων νόμων, δηλ. να ἐπιτρέπουν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων εἰς πάντα πολίτην καὶ κάτοικον τὴν δυνατὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεών του, καὶ νὰ παραλείπωσι πᾶσαν περιττὴν καὶ μὴ ὑπαγορευομένην παρὰ τῶν νόμων, ἐπέμβασιν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις.

24. Οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπάλληλοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐκδίδωσι διατάξεις ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος, ἔχουν ὅμως τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐνεργῶσι καὶ νὰ δημοσιεύωσι γενικὰς διατάξεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων·

ά. Ὅταν πρόκειται νὰ διατάττωσιν ἐπιτόπια προφυλακτικὰ μέτρα περὶ ἀντικειμένων ἀνατεθειμένων εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐξουσίαν των·

β΄. Ὅταν πρόκειται νὰ δημοσιεύωσιν ἐκ νέου τοὺς νόμους καὶ ἀστυνομικοὺς κανονισμούς, ἢ νὰ προσκαλῶσι τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου εἰς τὸ νὰ συμμορφόνωνται μὲ αὐτούς, ἢ νὰ δίδωσι νουθετήσεις καὶ κανονισμοὺς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεώς των.

25. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἐμποροῦν νὰ κάμνωσι ἀπόφασιν ἐναντίαν τῶν ἀποφάσεων τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ.

26. Παρόμοιαι γενικαὶ ἀποφάσεις θέλουν ἐκδίδεσθαι κατὰ τοὺς ἀκολούθους τύπους·

Κατὰ τὸ ἔτος . . . τὴν . . . ὥραν . . . Ἡμεῖς Δήμαρχος . . . (πάρεδρος ἢ ἀστυνόμος) τοῦ δήμου ἐπαρχίας νομαρχίας πληροφορηθέντες ὅτι . . . (ἢ θεωροῦντες ὅτι) καὶ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος (ἢ μὲ τὸ ἄρθρον . . . τοῦ ποιν. νόμου) διατάττομεν· Πᾶσα παράβασις τῆς παρούσης ἀποφάσεως θέλει ἐκτίθεται διὰ πρωτοκόλλου διὰ νὰ καταδιώκεται συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρ. τοῦ Ποιν. νόμου.

Ἡ παροῦσα ἀστυνομικὴ διάταξις θέλει δημοσιευθῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δῆμον ὅλον.

27. Διεύθυνσις παραπόνων ἀπὸ μέρους ἰδιώτου εἰς ἀνωτέραν Ἀρχὴν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἐκτέλεσίν του ἐνόσῳ δὲν ἤθελε μεταῤῥυθμηθῇ ἢ τροπολογηθῇ.

28. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητής του δὲν δύναται νὰ ἀκυρώσῃ ἀπόφασιν τοῦ προκατόχου του, μήτε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσίν της, πρὶν ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν προεστάμενόν του διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητήν· τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς διευθύνοντας τὴν ἀστυνομίαν ἢ ἐπιφορτισμένους μέρος τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως.

29. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς διευθύνσεως τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν ἔχουν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, καθόσον δὲν κανονίζονται ἰδίως καὶ ῥητῶς διὰ τῶν νόμων ἰδιαίτεροι ἐξαιρέσεις.

30. Ἐκτὸς τῶν γενικῶν ὁρισμῶν τῶν ἀστυνομικῶν νόμων καὶ διατάξεων οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσι καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἰδιαιτέρας διαταξεις, αἱ ὁποῖαι κανονίζονται εἰδικῶς εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθ. 31 - 83.

31. Οἱ μεγίστην σημαντικότητα καὶ ἐπιῤῥοὴν ἔχοντες ὁρισμοὶ τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ἰδίως ἐκεῖνοι τοῦ τρίτου βιβλίου αὐτοῦ (ἀστυνομικαὶ παραβάσεις) πρέπει νὰ κεῖνται πρὸ ὀφθαλμῶν τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ὄχι μόνον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας (ἄρθρ. 84 - 88) ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνην τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, καὶ χρησιμεύουν εἰς αὐτὰς ὡς ὁδηγὸς εἰς τὰς διατάξεις των πρὸς ἀποφυγὴν παραβάσεων τῶν νόμων, πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας εἰς τὸν κοινὸν βίον, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας· χρεωστοῦν ὄχι μόνον νὰ καταδιώκωσι τὰ κακουργήματα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπαντῶσι τὸ κακὸν διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

32. Ἓν τῶν σημαντικωτέρων προβλημάτων τῆς ἀστυνομίας εἶναι ἡ διαχείρισις καὶ συντήρησις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας. Ὅλη ἡ εὐθύνη ὡς πρὸς τοῦτο πίπτει εἰς τοὺς δήμους ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν των ἀρχῶν, καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι τὴν πρωτίστην διεύθυνσιν αὐτῆς· ἐπὶ τούτῳ χρεωστοῦν νὰ ἀπομακρύνωσι πᾶσαν αἰτίαν, ἥτις δύναται νὰ τὴν διαταράξῃ, νὰ ἐνεργῶσι συχνοὺς περιπόλους ἐναντίον τοῦ ἀργοῦ καὶ ὑπόπτου ὄχλου· νὰ μὴν ἐπιτρέπωσιν ὑποπλοκὰς καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἰδίως τὴν ἄπορον ταξιν τῶν κατοίκων.

Ὅταν ταραχθῇ ἡ κοινὴ ἡσυχία, οἱ διευθυνταὶ τῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν νὰ πράττωσι τὸ κατὰ δύναμιν διὰ νὰ συλλάβωσι τοὺς πρωταιτίους καὶ συνενόχους καὶ νὰ ἀποκαταστήσωσι πάλιν τὴν ἡσυχίαν.

Ὅταν ἡ ἀστυνομία εἰδοποιηθῇ ἐπισήμως ἢ ἰδιαιτέρως περὶ πραχθέντος ἢ πραχθησομένου ἐγκλήματος, περὶ προσβολῆς ἐναντίον τῆς ζωῆς, τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τῆς τιμῆς ἀτόμου τινός, χρεωστεῖ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ κακὸν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ πρόσωπα καὶ σκεύη, καὶ ἀκολούθως νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

33. Οἱ δήμαρχοι, πάρεδροι, ἢ ἀστυνόμοι, ἅμα παρατηρήσουν ἀρχὰς στασιαστικῶν κινημάτων, χρεωστοῦν ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ, νὰ εἰδοποιήσωσι τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν, χρεωστοῦν ὡσαύτως νὰ λαμβάνωσιν, ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ καὶ σοφὰ μέτρα, ἱκανὰ πρὸς καθησύχασιν τῶν πνευμάτων, καὶ κατάπαυσιν τῆς ταραχῆς.

34. Αἱ στρατιωτικαὶ συσσωματώσεις ἐναντίον τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων, τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας τῶν τροφίμων, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐργασίας, καὶ βιομηχανίας, χρεωστοῦν νὰ

αταπαύωνται παρ' αὐτῶν ἅμα γίνουν ἀνωφελῶς ...ρεῖς προσκλήσεις μὲ τύμπανον ἢ σάλπιγγα καὶ ...κολούθως πρέπει νὰ γίνεται κατὰ τοὺς τύπους ἡ δικαστικὴ καταδίωξις.

35. Ὁ αὐτὸς τρόπος προσκλήσεως καὶ ἐκτελέσεως ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, εἰς περίπτωσιν στασιαστικῆς συσσωματώσεως ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀτόμων, τῶν ἰδιοκτησιῶν, τῶν ἀρχῶν, καὶ ἐναντίον τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἢ πρὸς ἀπόλυσιν τῶν φυλακισμένων ἢ καταδίκων.

36. Πρὸς διάλυσιν τῶν στασιαστῶν ὅταν εἶναι ἀνάγκη, προσκαλοῦν ἐγγράφως τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν μὲ τοὺς ἀκολούθους τύπους·

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Ἡμεῖς Δήμαρχος τοῦ δήμου προσκαλοῦμεν τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς ἢ τῶν ἐπισταθμευμένων εἰς τὸν δῆμον τοῦτον στρατευμάτων τῆς γραμμῆς ἢ τετραρχιῶν νὰ χορηγήσῃ ἀμέσως τὸν ἀριθμὸν - ἀναγκαίων πρὸς διάλυσιν τῆς γινομένης συσσωματώσεως ἐπὶ τῆς πλατείας . . . ἅμα οἱ προσδιωρισμέναι παρὰ τοῦ νόμου προσκλήσεις γίνωσιν παρ' ἡμῶν ἢ παρὰ τοῦ ἀστυνόμου.

Εἰς τὰς προσκλήσεις τῆς ἐνόπλου δυνάμεως πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἡ πραγματικὴ της ἐπέμβασις ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀκινδύνως, καὶ νὰ μὴ γίνεται πλέον χρῆσις τῆς βίας, εἰμὴ ὅσον εἶναι ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐκβάσεως.

37. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ νὰ συμπράττωσεν ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐνεργείας τῶν παρὰ τῆς χωροφυλακῆς λαμβανομένων μέτρων πρὸς κατάσχεσιν τῶν στρατιωτικῶν λειποτακτῶν καὶ αἰχμαλώτων καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ἐγκληματιῶν, καὶ νὰ ὑποστηρίζωσι πάντοτε τὴν χωροφυλακὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐγκαίρως καὶ ἐντόνως.

38. Εἰς ἑκάστην τῶν πόλεων θέλουν διορίζεσθαι εἷς ἢ καὶ περισσότεροι εἰρηνοφύλακες, κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου, καὶ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἐπιφορτίζονται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν δημάρχων, παρέδρων καὶ ἀστυνόμων, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ νὰ ἐνεργῶσιν τὴν κράτησιν τῶν κακούργων καὶ ἐγκληματιῶν. Ὡς διακριτικὸν σημεῖον φέρουν λευκὴν ῥάβδον, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ θέλουν εἶναι ἐκτυπωμέναι αἱ λέξεις « ἰσχὺς τοῦ νόμου » ἡ ῥάβδος θέλει κρέμαται εἰς ταινίαν κυανόλευκον, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δὲ εὑρίσκεται ὁμ...ια. Λέγουν πρὸς τοὺς κρατουμένους « σὲ διατάττω ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς » ...ἱ πολῖται ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσι χεῖρα βοηθείας εἰς τὰς προσκλήσεις των· ὅσοι ἀποποιοῦνται νὰ ὑπακούωσι, καταδικάζονται δικαστικῶς ...ς παραβάται τῆς εἰς τὰς ἀρχὰς χρεωστουμένης ὑπακοῆς.

39. Ἐκτὸς τούτου, εἰς τοὺς δήμους ὅπου εἶναι ἀναγκαῖον, πρέπει νὰ συσταίνωνται ἰδιαίτεραι ἀστυνομικαὶ φυλακαί.

40. Αὐστηροτάτη ἐπαγρύπνησις πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἐπὶ τῆς λῃστείας καὶ τῶν ἐκ ταύτης προερχομένων ἐγκλημάτων, καὶ πᾶν ὅ,τι συντείνει πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ σύλληψιν τῶν κακούργων. Ὁ νόμος τῆς 10 Νοεμβρίου 1836. τ. ε. πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτιστος ὁδηγὸς εἰς τὰς ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς, αἵτινες πρέπει νὰ φροντίζωσι τὴν ἀκριβῆ του ἐφαρμογὴν, διὰ νὰ ἀπαλλάττωσι τὰ ἄτομά των ἀπὸ προσωπικὴν εὐθύνην, τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου ἀπο ζημίαν καὶ τὸν δῆμον ἀπὸ εὐθύνας.

41. Ἀπαγορεύονται αἱ ῥάβδοι μὲ σούβλας καὶ ἄλλα παρόμοια κρυπτὰ ὅπλα καὶ πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῆται αὐστηρῶς ἡ ἐνέργεια τῶν περὶ ὁπλοφορίας νόμων καὶ διαταγμάτων.

42. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἄτομα φέροντα προσωπεῖα νὰ φέρωσιν ὅπλα καὶ νὰ παρεισδύωσιν εἰς οἰκίας, χωρὶς ἄδειαν τῶν ἐνοικούντων. Διατάττουν τὴν κράτησιν, τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προσωπείου καὶ τὴν παράδοσιν εἰς τὰ δικαστήρια ἀτόμου πλημμελήσαντος καὶ ἀποποιουμένου κατὰ πρόσκλησιν ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἀρχήν· ἐναντίον τῆς παραβάσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης πρέπει νὰ δημοσιεύωνται ἀστυνομικαὶ εἰδοποιήσεις κατὰ διαφόρους περιόδους.

43. Οἱ δήμαρχοι ἢ τοποτηρηταί των εἰς ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα ἐκδίδουν διαβατήρια διὰ τοὺς ὁδοιποροῦντας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, καὶ ἐκτελοῦν ἰδίως πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ὅ,τι ἐκανονίσθη εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦ εἰδικοῦ διατάγματος τῶν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλίου) 1835.

44. Αἱ ἄνω εἰρημέναι ἀρχαὶ διατάττουν εἰς τοὺς ξενοδόχους καὶ ἐνοικιαστὰς οἰκιῶν νὰ ἐγγράφωσιν ἀμέσως, ἄνευ λευκοῦ, ἐπὶ καταλόγου μονογραφημένου παρ' αὐτῶν, τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν συνήθη διαμονὴν, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν ἀτόμων, ὅσοι διενυκτέρευσαν παρ' αὐτοῖς ἂν καὶ διὰ μίαν μόνην νύκτα, καὶ ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίασιν τῶν καταλόγων τούτων κατὰ δεκαπενταημερίαν.

45. Εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία ἐξακριβώνει τὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους.

Εἰς τὸν κατάλογον θέλει συμπεριλαμβάνεται ἡ διακήρυξις ἑκάστου, περὶ τοῦ ὀνόματος, τῆς ἡλικίας, τόπου τῆς γεννήσεως, τελευταίας κατοικίας, ἐπιτηδεύματος καὶ ἄλλων μέσων ὑπάρξεως.

Ὅστις δὲν ἤθελεν ἔχει κανὲν μέσον ὑπάρξεως θέλει δεικνύει πολίτας διαμένοντας εἰς τὸν δῆμον, οἵτινες τὸν γνωρίζουν καὶ ἠμποροῦν νὰ δώσωσι καλὴν μαρτυρίαν τῆς διαγωγῆς του. Ὅσοι ὄντες ἐν στάσει νὰ ἐργασθῶσιν, δὲν ἔχουν οὔτε μέσα

ὑπάρξεως, οὔτε ἐργόχειρον, οὔτε ἐγγυητάς, θέλουν σημειοῦσθαι ἰδιαιτέρως.

Ὅσοι ἀποποιηθοῦν πᾶσαν διακήρυξιν, θέλουν ἐγγράφεσθαι μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὴν κατοικίαν των, καὶ μὲ τὴν σημείωσιν « ἄτομα ὕποπτα ».

Ὅσοι ἀποδειχθοῦν ὡς δώσαντες ψευδεῖς διακηρύξεις, θέλουν ἐγγράφεσθαι μὲ τὴν σημείωσιν « κακόβουλοι.»

Ἀφοῦ οἱ κατάλογοι οὗτοι καταστρωθῶσι, δὲν μένει πλέον εἰμὴ ἡ διόρθωσις καὶ τελειοποίησις αὐτῶν ἐτησίως ὡς πρὸς ἐλάττωσιν καὶ ἄφιξιν καὶ ἄλλας μεταβολάς. Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται ὅλα τὰ περιττὰ γραψίματα καὶ πᾶσα παρενόχλησις τῶν ἀτόμων, νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἄνω εἰρημένων σημειώσεων, νὰ παραλείπεται πᾶσα ἐπέμβασις εἰς τὰς ἐσωτερικὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις καὶ νὰ ἐκτελῆται ἡ ἐργασία μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν φιλανθρωπίαν.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς εὑρισκομένους εἰς περιοδείαν.

46 Ἡ ἐπαίτησις δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται καὶ μάλιστα ἡ εἰς τὰς ὁδούς, ἀλλ' οὔτε ἡ διατριβὴ τῶν ἐπαιτῶν εἰς δημόσια μέρη· πρέπει νὰ ἀπομακρύνωνται πάντοτε, πρὸ πάντων ὅμως οἱ ἀηδεῖς ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσιν ὡς ἐκ τούτου δυστυχήματα εἰς ἐγγύους γυναῖκας.

Ξένοι ἐπαῖται πρέπει νὰ ἀποπέμπωνται πάντοτε εἰς τοὺς δήμους των καὶ πρὸς τοῦτο τίθενται ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν καὶ συνοδίαν.

Ἐπαῖται καὶ ἀργοὶ πρέπει νὰ ἀναγκάζωνται εἰς ἐργασίαν, ὅταν ἦναι ἱκανοὶ ἐργασίας· εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν πρέπει νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ κατάστημα τῶν πτωχῶν τοῦ δήμου.

Εἰς τὰς πόλεις αἱ ἐπιφορτισμέναι τὴν διεύθυνσιν τῶν καταστημάτων τῶν πτωχῶν δημοτικαὶ ἀρχαί, πρέπει νὰ φροντίζωσι πάντοτε πρὸς σύστασιν καταστημάτων ἐργασίας ἐπὶ συνεννοήσει καὶ συνεργείᾳ τῶν ἀστυνομικῶν των ὑπαλλήλων.

47. Ἀνατίθεται εἰς τὴν εἰδικὴν φροντίδα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἡ διατήρησις τῆς εὐταξίας εἰς μέρη, ὅπου γίνονται μεγάλαι συνάξεις ἀνθρώπων, ὡς εἰς ἀγοράς, πανηγύρεις, τελετάς, θέατρα, παιγνίδια, καφφενεῖα, ἐκκλησίας καὶ ἄλλα δημόσια μέρη.

48. Ὡς ἐκ τούτων καθὼς καὶ διὰ ἄλλους ἀστυνομικοὺς σκοποὺς πρέπει νὰ γίνεται ἰδιαιτέρα ἐπαγρύπνησις·

α΄. Τῶν ἀγορῶν, πλατειῶν τῶν ξένων ἐμπόρων, καπήλων, μεταπρατῶν, βαστάζων καὶ ἐπιτρόπων·

β΄. Τοὺς ποταμούς, τὰ νεώλκεια, τοὺς λιμένας, τὰ ναυπηγεῖα, τὰ περάματα, τοὺς ὄχθους, τὰ πασσαλώματα, τὰ καταστήματα, ὅσα εὑρίσκονται ἢ θέλουν συστηθῆ πλησίον ποταμῶν διὰ τὰ λευκαντήρια, δημόσια λουτρά, κολυμβηστικὰ σχολεῖα, ποτιστήρια, τὰς πηγὰς καὶ τὰ ὑδροδοχεῖα·

γ΄. Τὰ μέρη ὅπου διαμένουν, αἱ κοιναὶ ἅμαξαι διὰ τὴν πόλιν καὶ ἐξοχήν, καὶ τοὺς ἡνιόχους, ἁμαξηλάτας καὶ ἐνοικιαστὰς ἵππων. Θέλουν ἐνεργεῖ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀγορῶν, λιμένων καὶ ὅρμων, τῶν τροφίμων, ποτῶν καὶ ζωοτροφιῶν.

49. Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ·

α΄. Τοὺς ξενοδόχους καὶ ἐνοικιαστὰς κατοικιῶν ὡς πρὸς τοὺς ὁδοιπόρους·

β΄. Τοὺς οἰνοπώλας καὶ ζαχαροπώλας καὶ ὅλους τοὺς λοιπούς, τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι εἶναι ἀνοικταὶ εἰς τὸ κοινόν·

γ΄. Τὰς συνάξεις ἢ συναναστροφάς, ὅπου οἱ ἰδιῶται εἶναι δεκτοὶ ἐπὶ ῥηταῖς συμφωνίαις

δ΄. Τὴν διαγωγὴν τῶν κατοίκων, τῶν ὁποίων τὰ μέσα ὑπάρξεως εἶναι ἄγνωστα ἢ ὀλίγον γνωστά.

50. Χρεωστοῦν νὰ καταστέλλωσιν αὐστηρῶς τὰς προσβαλλούσας τὰ ἤθη πράξεις, καὶ ἀπαγορεύουν, πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς διαφθορὰν αὐτῶν· ἐπὶ τούτῳ·

α΄. Ἐπιτηροῦν ἰδίως τὰ ἄτομα, εἰς τὰ ὁποῖα προσάπτεται ἀσωτεία καὶ διαφθορὰ τῶν ἠθῶν τῶν νέων ἀμφοτέρων τῶν γενῶν·

β΄. Ἀπαγορεύουν τὴν ἀσέλγειαν εἰς τὰς ὁδούς, καὶ ἰδίως ἐν καιρῷ νυκτός·

γ΄. Ἐπιβάλλουν πρόστιμον εἰς τοὺς κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀσελγοῦντας·

δ΄. Ἐμποδίζουν κοινὰς γυναῖκας νὰ περιφέρωνται εἰς τοὺς δημοσίους περιπάτους·

ε΄. Ἀπαγορεύουν τὴν πώλησιν ἢ ἔκθεσιν ἰχνογραφημένων, ἐζωγραφημένων, χαλκογραφημένων ἢ λιθογραφημένων εἰκόνων, περιεχόντων παραστάσεις ἀσελγεῖς καὶ ἀντικειμένας εἰς τὰ καλὰ ἤθη· ἐπιτηροῦν ὡσαύτως τὴν ἔκθεσιν καὶ τὴν πώλησιν κακοήθων παραστάσεων, χωρὶς ὅμως νὰ περιορίζεται ἡ νόμιμος ἐλευθερία τῶν φρονημάτων καὶ τῆς συνειδήσεως καὶ ἰδίως τὸν ὁρισμῶν τοῦ νόμου τῶν 11 (23) Σεπτεμβρίου 1833.

ς΄. Ἐπιτηροῦν ἰδιαιτέρως τοὺς γόητας ἢ ἀπαταιῶνας καὶ ἀπαγορεύουν ὅλας τὰς ἐνδυμασίας καὶ τοὺς τρόπους ἐναντίον εἰς τὴν σεμνότητα καὶ πάντα λόγον ἀντικείμενον εἰς τὰ ἤθη·

ζ΄. Ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰ κοινὰ μέρη τοὺς κολυμβιστάς, οἵτινες προσβάλλουν τὴν δημόσιον σεμνότητα, τόσον εἰς τοὺς ποταμοὺς ὅσον καὶ εἰς τὰ παράλια· προσδιορίζουν ἰδιαίτερον μέρος διὰ τὰ λουτρὰ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐμποδίζουν τοὺς ἄνδρας νὰ λούωνται εἰς τὸ αὐτὸ μέρος·

η΄. Ἡ ἐπαγρύπνησις τῶν κοινῶν παιγνιδίων καὶ κινητῶν θεάτρων, καθόσον ἀφορᾷ τὰ καλὰ ἤθη, ἀνατίθεται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας·

θ΄. Διορίζουν τὸ κλείσιμον τῶν καφενείων καὶ καπηλείων εἰς προσδιωρισμένας ὥρας, καὶ μάλιστα

μετὰ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἑσπέρας τὸν χειμῶνα καὶ μετὰ τὴν ἑνδεκάτην τὸ καλοκαίρι.

ι. Παιγνήδια τύχης εἰς δημόσια μέρη ἀπαγορεύονται.

51. Ἡ ἀστυνομία χρεωστεῖ νὰ προσέχῃ ἰδιαιτέρως πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν αἰτιῶν, αἱ ὁποῖαι ἠμποροῦν, νὰ προξενήσωσι δυστυχήματα. Διὰ τοῦτο πρέπει πρωτίστως νὰ ἐπαγρυπνῇ τὰς δημοσίους ὁδούς·

ά. Ἐμποδίζοντες πληγώσεις ἀτόμων διὰ τῆς ἀμέτρου ταχύτητος τῶν ἵππων καὶ ἁμαξῶν·

β΄. Ἐμποδίζοντες εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἐνοικιαστὰς καὶ πωλητὰς ἵππων νὰ τοὺς γυμνάζωσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν, δρόμων, καὶ ἄλλων δημοσίων μερῶν· καὶ ἐν γένει νὰ κάμνωσιν εἰς τὰ μέρη ταῦτα γυμνάσεις αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ προξενήσωσι βλάβην εἰς τοὺς διαβάτας·

γ΄. Ἐμποδίζοντες τὴν ἐπὶ τῶν ςεγῶν καὶ παραθύρων ἔκθεσιν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα πίπτοντα ἤθελον πληγώσει ἢ βλάψει τοὺς διαβάτας·

δ΄. Ἀπαγορεύοντες τὴν ἔκθεσιν ἀγγείων καὶ κιβωτίων μὲ ἄνθη καὶ δενδρίδια, ἐπὶ τῶν ἐξωςῶν καὶ δωμάτων, ἐκτὸς μόνον ὅταν ἦναι ὑποστηριγμένα ὄπισθεν κυγκλίδων ἢ στερεωμένα εἰς τὸν τεῖχον·

έ. Ὑποχρεοῦντες τοὺς στεγοσκεπαστὰς καὶ ἄλλους τεχνίτας οἵτινες ἐργάζονται ἐπὶ τῶν οἰκιῶν καὶ ἄλλων κτιρίων, νὰ προσαρτῶσιν εἰς σχοινίον κρεμάμενον ἕως τὸ ἔδαφος ἐγγράφους εἰδοποιήσεις πρὸς γνῶσιν τῶν διαβατῶν·

ς΄. Ἀπαντῶντες ἀπευκταῖα συμβάντα, τὰ ὁποῖα ἤθελαν συμβῇ διὰ τρελλῶν ἢ μανιωδῶν περιφερομένων ἐλευθέρως, ἢ λυσσόντων κυνῶν κακοποιῶν ἢ ἀγρίων θηρίων·

ζ. Εἰς τοὺς δήμους, ὅπου δὲν ὑπάρχει σφακτήριον, διὰ νὰ ἀπαντῶνται δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα ἐμποροῦν νὰ προξενηθῶσιν ἀπὸ διαφεύγοντα ζῶα, παραγγέλλοντες τοὺς κρεωπώλας νὰ σφάττωσιν τοὺς βόας καὶ τὰς δαμάλας ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν οἰκιῶν των, κλείοντας τὰς θύρας ἐν καιρῷ τῆς σφαγῆς·

ή. Ἐμποδίζοντες τοὺς παῖδας νὰ κτυπῶσιν ἢ νὰ βλάπτωσι τοὺς διαβάτας·

θ΄. Φροντίζοντες ἐντὸς τῶν πόλεών τους τὴν τακτικὴν φώτισιν τῶν ὁδῶν, καὶ εἰς ἄλλους δήμους τὴν φώτισιν συχναζομένων περασμάτων, μάλιστα εἰς μέρη ἐπικίνδυνα.

52. Πρέπει νὰ ἀσφαλίζεται πάντοτε ἡ ἐλευθέρα δίοδος τῶν δημοσίων ὁδῶν· καὶ ἐπὶ τούτῳ·

ά. Θέλουν ἐμποδίζει τὴν παρενόχλησιν τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας διὰ τῆς κρατήσεως τῶν ἁμαξῶν, καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν, εἰς στενὰς ὁδοὺς ἢ καθ᾽ ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον·

β΄. Θέλουν ἀπαγορεύει νὰ παρενοχλῶσιν τὰ ζεύγη τὴν ἐλευθερίαν τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ θέλουν προσδιορίζει τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐκθεττόντων πραγματείας ἐμπόρων κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀγορῶν, πανηγύρεων ἢ ἑορτῶν·

γ΄. Θέλουν ἐπαγρυπνεῖ, ὥστε νὰ μὴ συμβαίνωσι φθοραὶ εἰς τὰς ὁδούς, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν λοιπὴν ἀστυνομίαν ἐπὶ τῶν ὁδῶν νὰ διατηρῶνται ἀκριβῶς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ διατάγματος τῶν 1 (13) Δεκεμβρίου τ. ε.

53. Αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, ἐπιφυλαττομένης τῆς διευθύνσεως παραπάνω, καὶ κατὰ λόγον τῶν ἐπιτοπίων σχέσεων, καὶ ἰδίως τῆς ἐλευθερίας τῶν διόδων καὶ τῆς χαρμοσύνου προσόψεως τῶν δημοσίων πλατειῶν καὶ ὁδῶν καθὼς καὶ δι᾽ ἄλλους ἀστυνομικοὺς σκοπούς·

Ἐπιτρέπου ἢ ἀπαγορεύουν·

ά. Τὴν σύστασιν κρεωπωλείων καὶ μαγειρείων·

β΄. Τὴν ἀνέγερσιν προστεγίων καὶ παρομοίων οἰκοδομῶν προεχουσῶν ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν·

γ΄. Τὴν ἀνέγερσιν μικρῶν ἐργαστηρίων καὶ κινητῶν πωλητηρίων.

54. Θέλουν ἐπαγρυπνῇ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν καθαριότητα καὶ τὴν καλὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ ἐπιφορτίζονται ἐπὶ τούτῳ·

ά. Νὰ ἐμποδίζωσι πᾶσαν φθοράν·

β΄. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν καθάρισιν τῶν ὁδῶν καὶ νὰ προσδιορίσωσιν ἐπὶ τούτῳ καθαριστικὴν τάξιν. Πρὸς τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαῖον ὅλαι αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων νὰ καθαρίζωνται καθημερινῶς ἢ τοὐλάχιστον δὶς τῆς ἑβδομάδος· καὶ πρὸς τοῦτο αἱ ἀκαθαρσίαι νὰ συσσωρεύωνται ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς οἰκοδεσπότας καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς δήμους, καὶ νὰ μεταφέρωνται καὶ νὰ ῥίπτωνται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐπὶ ἁμαξῶν καλῶς κλειομένων παρὰ τοῦ προσφέροντος περισσότερα ἢ τοῦ ζητοῦντος ὀλιγώτερα. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ ῥίπτωνται ἀπὸ τὰς οἰκίας ἐπὶ τῶν ὁδῶν σαρώματα, κόπρος, ἀκαθαρσία κ.τ.λ. Ἀλλ᾽ αἱ ἀκαθαρσίαι πρέπει νὰ συσσωρεύονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, καὶ δὲν συγχωρεῖται νὰ ἑνώνεται μὲ τὰς λοιπὰς ἀκαθαρσίας τῶν ὁδῶν, εἰμὴ εἰς περίπτωσιν γενικῆς τῶν ὁδῶν καθαρίσεως. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἐπαγρύπνησις τῆς ἀστυνομίας διὰ τὴν καθαριότητα, ἐκτείνεται καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν αὐλῶν, ὅπου δὲν ἐπιτρέπεται πολλὰ μεγάλη ἀκαθαρσία ἢ συσσώρευσις καθαρμάτων, ὡς βλαβερά, εἰς τοὺς ἐνοικοῦντας καὶ τοὺς γείτονας·

γ΄. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ περιτρέχωσι ζῶα ἐλευθέρως εἰς τὰς ὁδοὺς ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ προαστίων των· ἢ νὰ ὁδηγῶνται ποίμνια ἢ σφάγια διὰ τῶν πόλεων.

δ΄. Ἐντὸς τῶν πόλεων δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐν κοινῷ ἐκτέλεσις τῶν ἀναγκῶν εἰς καθε μέρος, ἐξ ἐναντίας πρέπει νὰ προσδιορισθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ἰδιαίτερα παράμερα μέρη καὶ εἰ δυνατὸν δημόσια ἀναγκαῖα. Ἐνταυτῷ οἱ οἰκοδεσπόται πρέπει νὰ ὑποχρεῶνται πρὸς οἰκοδόμησιν τῶν ἀπαιτουμένων ἀναγκαίων, καὶ ἐκ διαλειμμάτων νυκτερι-

νῆς καθαρίσεώς των, ποτὲ τὰ ἀναγκαῖα δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν ἔξοδόν των πρὸς τὴν ὁδὸν, ἀλλ' οὔτε αἱ ἐκχοαί. Καὶ εἰς χωρία οἱ σωροὶ καὶ λάκκοι τῶν κόπρων δὲν πρέπει νὰ κεῖνται πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν, ἀλλ' ὄπισθεν·

ε'. Νὰ παραγγέλλωσι τὴν συμμόρφωσιν μὲ τὰς διατάξεις, περὶ διατηρήσεως τῶν ὀχετῶν τῶν ὀμβρίων ὑδάτων καὶ τῶν ὑδροῤῥόων.

ς'. Ἐνεργοῦντες τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν τοῦ πηλοῦ καὶ βορβόρου καὶ τῶν ἐρειπίων·

ζ'. Νὰ διορίζωσι νὰ ῥίπτωσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἄμμον, ὅταν τυχόντως συμβῇ παγετὸς, καὶ κατὰ τὴν διάλυσιν τῶν πάγων νὰ διορίζωσιν τὴν καθάρισιν τῶν ὀλισθηρῶν μερῶν·

ή. Τὸ λιθόστρωτον τῶν ὁδῶν πρέπει νὰ εὑρίσκεται πάντοτε εἰς καλὴν κατάστασιν, ὥστε διὰ τῶν προερχομένων κενῶν νὰ μὴ προξενῆται σύναξις ὑδάτων ἢ ζημία τις. Ὡσαύτως ὅλοι οἱ δρόμοι δι' ἁμάξας καὶ πεζοὺς ἐντὸς καὶ πλησίον πόλεων, πρέπει νὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν καὶ ἀσφαλῆ κατάστασιν, διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσι δυστυχήματα εἰς τοὺς διαβάτας ἐξ αἰτίας τῶν εὑρισκομένων λάκκων, ἀσκεπάστων δεξαμενῶν, κακῶν διαβάσεων κ.τ.λ.

Θ'. Τὸ καλοκαῖρι πρέπει νὰ βρέχωνται αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων δὶς τῆς ἡμέρας, ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς οἰκοδεσπότας μὲ ἀγγεῖα ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν των καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς δήμους διὰ κάδων φερόντων σκύτινον σωλῆνα·

ί. Ποταμοὶ καὶ ῥύακες, οἵτινες ῥέουν διὰ πόλεων καὶ χωρίων πρέπει νὰ διατηρῶνται καθαροὶ, καὶ δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται ῥίψιμον ἀκαθαρσιῶν εἰς αὐτούς. Οἱ ὀχετοὶ, οἵτινες χρησιμεύουν πρὸς ἀποχέτευσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν, πρέπει νὰ καθαρίζωνται μίαν φορὰν κατ' ἔτος, διὰ νὰ ἀποφεύγεται πᾶσα ἐπισώρευσις ἢ ἔμφραξις τῶν ἀκαθαρσιῶν. Ὡσαύτως πρέπει νὰ καθαρίζωνται συνεχῶς καὶ αἱ βρύσεις, δεξαμεναὶ καὶ τὰ ὑδραγωγεῖα, καὶ ἐπὶ τοῦτο πρέπει νὰ διορίζωνται ἰδιαίτεροι ὑδραγωγοί·

ιά. Εἰς μέρη κείμενα πλησίον τῆς Θαλάσσης ἢ ὑδάτων πρέπει νὰ γίνεται φροντὶς, ὥστε νὰ ἀπαντᾶται πᾶσα πλημμύρα ἢ ἐπισώρευσις πηλοῦ ἢ βορβόρου, τὸ ὁποῖον κατορθοῦται δι' οἰκοδομήσεως προχωμάτων, μόλων καὶ διὰ συνεχοῦς καθαρίσεως τῶν λιμένων.

55. Μὲ μεγίστην καὶ διηνεκῆ φροντίδα ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας τῶν πόλεων, καὶ ἐπὶ τούτῳ Θέτουν εἰς ἐνέργειαν τοὺς ἤδη ἐνεστῶτας καὶ λεπτομερεῖς ὑγειονομικοὺς κανονισμούς· διὰ τὴν σημαντικότητα δὲ καὶ ἔκτασιν τοῦ αντικειμένου, γίνονται ἰδίως προσεκτικοὶ εἰς τὰ ἀκόλουθα·

ά. Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῶν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλ.) 1834 περὶ ἐνταφιάσεων·

β'. Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῆς 13 (25) Μαΐου 1834 περὶ ἰατροσυνεδρίου·

γ'. Εἰς ἐκείνας τῶν 7 (19) Δεκεμβρ. 1834, τῶν 6 (18) Μαρτίου 1835 καὶ τῶν 15 (27) Ἰουνίου τ. ε.

δ'. Εἰς τὸν περὶ ἐμφιλιάσεως νόμον τῶν 4 (16) Ἀπριλ. 1835·

ε Εἰς τὸ περὶ βδελλῶν διάταγ. τῶν 12 Φεβ. τ. ε.

ς'. Εἰς το περὶ ἐξολοθρεύσεως τοῦ φυτοῦ φλώμου διάταγμα τῶν 2 (14) Ἀπριλ. τ. ε.

ζ'. Εἰς τὸ σημερινὸν περὶ κολλητικῶν νόσων.

56. Διατάττονται πρὸς τούτοις ἰδιαιτέρως καὶ καθίστανται ὑπόχρεοι αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί·

ά. Νὰ ὑποστηρίζωσι δραστηρίως παντοῦ τὰς λοιμοκαθαρτικὰς ἀρχας·

β'. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν οἰκιῶν, ὅπου εὑρίσκονται φρέατα, νὰ τὰ διατηρῶσιν εἰς καλὴν κατάστασιν, νὰ τὰ καθαρίζωσι καὶ νὰ τὰ ἐξορύττωσι·

γ'. Εἰς τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν κρεωπωλείων, καὶ προσδιορίζοντες τὸ μέρος, ὅπου πρέπει νὰ μεταφέρεται τὸ αἷμα τῶν ζώων καὶ τὰ λείψανα τῶν ἐσφαγμένων·

δ'. Εἰς τὴν πώλησιν κρεάτων πολλὰ νέων ζώων καὶ πεσόντων εἰς ἀσθενείας ἢ παλαιότητα·

έ. Εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐπιθεώρησιν ζώων ὑπόπτων κολλητικῶν νόσων, καὶ τὴν Θανάτωσιν τῶν τοιούτων·

ς'. Εἰς τὴν κατόρυξιν τῶν ἐῤῥιμένων ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἢ πλησίον κατοικιῶν ζώων εἰς βάθος τοὐλάχισσον τεσσαρων ποδῶν ἢ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν εἰς μεμονωμένα μέρη·

ζ'. Εἰς τὰς μεγάλας πόλεις νὰ ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικον τῶν κατοικιῶν, τὰς πολυαρίθμους καὶ ὑπερβαινούσας τὴν οἰκιακὴν ἀναγκην χῆνας, ὄρνιθας, νήσσας, τοὺς χοίρους, λαγίδια καὶ ὅσα προξενοῦν κακὴν ἀποφοράν·

ή. Εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν διεφθαρμένων ποτῶν καὶ τροφίμων, πωλουμένων εἰς τὰς ἀγορὰς, καὶ τὰ ἐργαστήρια παρὰ τῶν κρεωπώλων, αρτοποιῶν, οἰνοπώλων, ζυθοποιῶν, ζαχαροποιῶν, καπήλων.

Θ'. Εἰς τὴν ἐντὸς τῶν δήμων σύστασιν τεχνουργείων, καὶ ἐργοστασίων, ἀπαγορευομένων παρὰ τῶν νόμων.

57. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐπιτηρῶνται·

ά. Τὰ ἐργαστήρια ὅπου πωλοῦνται τὰ ἰατρικὰ, καὶ ἐκτελοῦν τοὺς ἀφορῶντας τὰ φαρμακοπωλεῖα κανονισμούς·

β'. Τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι φρονοῦσαι ὅτι γνωρίζουν Θαυμασιουργὰ ἰατρικὰ, διορίζουν συχνάκις βλαβερα·

γ'. Τοὺς πρακτικοὺς, οἵτινες πωλοῦν ἰατρικὰ, κηρύττοντες ὅτι διὰ τούτων, ἐνήργησαν Θαυμασιώδεις ἰατρεύσεις·

δ'. Διεφθαρμένα ἄτομα, τὰ ὁποῖα διὰ τροφῶν, ποτῶν ἢ ἰατρικῶν, προξενοῦν τὴν ἀποβολὴν γυναικῶν ἢ κορασίων ἐγγύων·

ε. Τελευταῖον τοὺς ἱππιατροὺς, οἵτινες ὀφι-

λούμενοι τὴν εὐκολίαν τῆς χρήσεως ἰατρικῶν, τὰ μεταχειρίζονται εἰς ἰατρεῖαν ἀνθρώπων.

58 Πρέπει νὰ λαμβάνεται μεγίστη φροντὶς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ἀστυνομίαν· ἐπὶ τούτῳ πρέπει νὰ κεῖνται διηνεκῶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ διατάγματα τῶν 6 (18) Μαρτίου 1833 καὶ ἐκεῖνα τῶν 3 (15) Ἀπριλ. 1835· ὡσαύτως πρέπει ἰδίως νὰ λαμβάνεται φροντὶς, ὥστε νὰ χαράττωνται καλαὶ οἰκοδομικαὶ γραμμαὶ, νὰ μὴν οἰκοδομῶνται νέα κτίρια χωρὶς σχέδια, νὰ ἐπισκευάζωνται ἢ νὰ κατεδαφίζωνται τὰ ἐπισφαλῆ κτίρια, νὰ ἐνεργῶνται πρόσφοροι βελτιώσεις, νὰ ἀπαντῶνται κίνδυνοι πυρκαϊᾶς, νὰ ἐξετάζεται το οἰκοδομικὸν ὑλικὸν, νὰ συντηρῶνται τὰ δημόσια κτίρια καὶ μνημεῖα, νὰ μὴν ἐπιτρέπωνται δημόσιοι ἐπιγραφαὶ, ἄνευ προλαβούσης γνώσεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀστυνομίας· νὰ ἀπομακρύνωνται ὅλα τὰ ἐμπόδια τῶν διόδων καὶ νὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ αἱ βρύσεις.

59. Ἐναντίον τῶν πυρκαϊῶν πρέπει νὰ λαμβάνωνται πρὸς τούτοις τὰ ἀκόλουθα προφυλακτικὰ μέτρα·

α. Νὰ ἐπισκέπτωνται τοὺς φούρνους καὶ τὰς καμίνους, συνωδευμένοι ἀπὸ πραγματογνώμονας, ὁσάκις τὸ ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις, καὶ νὰ διατάττωσιν ὅσον τάχιστα τὴν ἐπισκευὴν ἢ αὐτίσως κατεδάφισιν τῶν φούρνων ἢ καμίνων εὑρισκομένων εἰς κακὴν κατάστασιν·

β'. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν αὐστηρῶς, νὰ μὴν ἀνάπτωνται πυρὰ ἐντὸς τῶν χωρίων εἰς μικροτέραν ἀπόστασιν τῶν ἑκατὸν μέτρων ἀπὸ τὰς οἰκίας·

γ'. Νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου εἰς τοὺς ἀχυρῶνας καὶ σταύλους, ἢ τῆς πλησιάσεως εἰς σωροὺς γεννημάτων ἢ ἱππονομῆς, μὲ τσιμπούκια ἀναμμένα ἢ μὲ φῶτα, μὴ εὑρισκόμενα εἰς καλοκλεισένους φανούς.

δ'. Νὰ ἀπαγορεύωσιν εἰς τοὺς ξενοδόχους νὰ μεταχειρίζωνται ἐντὸς τῶν σταύλων, παραθέσεων ἁμαξῶν, καὶ ἄλλων κτιρίων, ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἱππονομὴ, ἀνοικτοὺς φανοὺς, λύχνους ἢ κηρία ὅπως καὶ ἂν ἦναι τοποθετημένα·

ε'. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε οἱ πολῖται, οἵτινες ὡς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος, εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ ἔχωσιν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των ἐμπρήσιμον ὕλην, νὰ τὴν φυλάττωσιν εἰς μεμονωμένα μέρη, μακρὰν τῶν καμίνων καὶ φούρνων·

ς'. Νὰ ἐπιτηρῶσι τὰς ἀντλίας, τὰ ὑδροδοχεῖα, ἀγγεῖα καὶ ἄλλας μηχανὰς ἀναγκαίας πρὸς ἀπόσβεσιν πυρκαϊῶν·

ζ'. Νὰ φροντίζωσι πρὸς σύστασιν καὶ δημοσίευσιν συστηματικῆς τάξεως ἐν καιρῷ πυρκαϊῶν καθὼς καὶ πρὸς ἐνέργειαν αὐτῆς·

η'. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὥστε νὰ μὴν γίνωνται πυροβολήσεις εἰς τὰ κατοικημένα μέρη τοῦ δήμου ἄνευ ἀδείας, καὶ νὰ μὴν συγχωρῆται τοῦτο εἰμὴ ὅταν δεν ἐνδέχεται νὰ προξενηθῇ κἀνὲν δυστύχημα.

60. Ἡ ἐπὶ τῶν τροφίμων καὶ τῆς συναλλαγῆς αὐτῶν ἀστυνομία ἔχει μεγίστην σημαντικότητα καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐπιῤῥοήν.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τούτῳ μὲ διηνεκῆ προσοχὴν, καὶ νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς ἐνεστῶτας λεπτομερεῖς κανονισμοὺς καὶ ἰδίως ἐκείνους τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835.

61. Ἰδιαίτερον κλάδον τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας ἀποτελεῖ ἡ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπιτήρησις.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ ὑποστηρίζωσι τὴν ἐλευθέραν βιομηχανίαν τῶν ἐμπορευομένων καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι παράνομα ἐμπόδια, μονοπωλεῖα ἢ περιορισμούς.

Εἰς αὐτὰς ἀπόκειται ἡ διαχείρισις τῶν ἐνεστωσῶν τάξεων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ἡ παῦσις τῶν ἀνακαλυπτομένων καταχρήσεων εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα, καθὼς καὶ ἡ συντήρησις καὶ παρακίνησις τοῦ συναγωνισμοῦ, ἡ ἀπομάκρυνσις παντὸς περιορισμοῦ, καθόσον δὲν εἶναι νομίμως συγχωρημένος.

Ἐπίσης χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσι τὴν αὐθαίρετον χρῆσιν ἐπιγραφῶν καὶ συμβόλων, καθὼς καὶ τὴν ἀντιποίησιν τῶν δικαιωμάτων ἄνευ προλαβούσης ἐκπληρώσεως τῶν νομίμων συνθηκῶν.

62. Μεταξὺ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐργάζονται ἐπὶ δείγματι καὶ χορηγοῦν τὰς ἀναγκαίας ζωοτροφίας, ὡς ζυθοποιεῖα, κρεοπωλεῖα, ἀρτοποιεῖα, ξενοδοχεῖα, καπηλεῖα, ἀπαιτοῦν τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας. Διὰ συνεχῶν καὶ ἐπαναλαμβανομένων ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεων θέλει βεβαιοῦται, ἂνίσως τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐπιτηδευμάτων των πωλοῦνται ἄφθαρτα καὶ μὲ ἀκριβῆ μέτρα καὶ σταθμοὺς, καὶ ἂνίσως τὰ διατιμημένα ἀντικείμενα πωλῶνται κατὰ τὴν προσδιωρισμένην παρὰ τῆς ἀστυνομίας τιμήν.

63. Αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεόνουν·

α. Τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα τεχνουργοῦν χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ σκεύη νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον τὴν ἰδιωτικήν των σφραγίδα μὲ τὸ ὄνομά των ἐπὶ χαλκίνου πλακὸς προωρισμένης εἰς τοῦτο·

β'. Τοὺς χρυσοχόους νὰ παρουσιάζωσι τὴν διακήρυξιν εἰς τὸ δημαρχεῖον·

γ'. Τοὺς τεχνουργοῦντας ἢ καθαρίζοντας χρυσὸν ἢ ἄργυρον διὰ τὸ ἐμπόριον, νὰ δίδωσι τὴν διακήρυξίν των εἰς τὸ δημαρχεῖον, μονογραφοῦν καὶ παρασημειόνουν τὰ κατάστιχα, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ἔμποροι ἐγγράφουν τὴν ὕλην καὶ τὰ τεχνουργήματα ἐκ χρυσοῦ ἐκτυπωμένα ἢ ἀνεκτύπωτα, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα κατάστιχα θέλουν σημειοῖσθαι ἡ φύσις, ὁ ἀριθμὸς, τὸ βάρος καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ὕλης ἢ τῶν τεχνουργημάτων μὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς κατοικίας τῶν πωλούντων αὐτά.

Δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς χρυσοχόους καὶ ἐμπόρους νὰ ἐκθέτωσι τὰ τεχνουργήματά των εἰς τὴν ἀγορὰν, πρὶν ἐξετασθῶσιν αἱ πραγματεῖαί των ἀπὸ πραγματογνώμονας.

64. Τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον σημαντικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς δήμους της, πρέπει νὰ ὑποστηρίζεται πρὸ πάντων παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ προσαρμοσθῶσιν ἰδίως αἱ ἀρχαὶ, αἱ ὁποῖαι ἐξεφράσθησαν ἐν γένει εἰς τὸ ἄρθρον 61 καὶ 62 περὶ ἐπιτηδευμάτων.

Ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἀγορῶν πρέπει νὰ ἐμβῶσιν εἰς πρᾶξιν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ συμπράττωσι πρὸς ἐνέργειαν τῶν σημαντικῶν διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν διαταγμάτων καὶ νομίμων ὁρισμῶν τῶν 15 (27) Δεκεμβρ. τ. ε. ἐξ ἐπαγγέλματος ὡς καὶ κατὰ πρόσκλησιν, ὅτε παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνεργείας ταύτης ἐντὸς τῆς ἀστυνομικῆς δικαιοδοσίας.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ νομισμάτων, μέτρων καὶ σταθμῶν, πρέπει νὰ ἐπιτηρῆται μὲ ἐπιμέλειαν· καὶ ἐπὶ τούτῳ παραπέμπονται αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἰδίως εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν 8 (20) Φεβρουαρ. καὶ 17 (29) Αὐγούστου 1833, 19 (31) Μαρτίου 1835 καὶ 28 Σεπτεμβρ. (10 Ὀκτωβρ.) τ. ε.

65. Ἡ ἀγρονομικὴ ἀστυνομία τίθεται ὡσαύτως ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν δημάρχων, παρέδρων αὐτῶν, καὶ τῶν ἀστυνόμων καὶ ἀποτελεῖ τὸ πρώτιστον ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς καὶ δραστηρίου φροντίδος των.

Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο χρεωστοῦν νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ ἀγροφυλάκων νόμου τῶν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐκτὸς τούτου γνωστοποιοῦνται εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 66 περιλαμβανόμενοι ὁρισμοὶ καὶ καθυποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀκριβῆ προσαρμογὴν αὐτῶν

66. Ἐπαγρυπνοῦν ὥστε·

ά. Κανεὶς πρὸ τῆς ὡριμότητος τῶν καρπῶν νὰ μὴ κόπτῃ ἢ φθείρῃ τὰ γεννήματα ἄλλου ὄντα πράσινα, ἢ ἄλλα προϊόντα τῆς γῆς·

β'. Κανεὶς νὰ μὴ φθείρῃ τὰ γεννήματα ἄλλου, ἢ νὰ καταβάλῃ φυτὰ προελθόντα ἐκ φύσεως ἢ δι' ἀνθρωπίνου ἐργασίας·

γ'. Κανεὶς νὰ μὴ πληγόνῃ ἢ φονεύῃ ἐκ προμελέτης ζῶα ἢ κυνηγετικοὺς σκύλους ἄλλου·

δ'. Νὰ μὴ συντρίβῃ ἢ φθείρῃ κανεὶς τὰ ὄργανα τῆς ἐργασίας·

έ. Νὰ μὴ μεταθέτῃ ἢ νὰ ἀφαιρῇ κανεὶς σημεῖα ἢ δένδρα θεμένα πρὸς προσδιορισμὸν ὁρίων μεταξὺ διαφόρων κληρονομιῶν·

ς'. Νὰ μὴ ἁρπάζῃ κανεὶς τὴν κοπριστικὴν ὕλην ἄλλου·

ζ'. Νὰ μὴ φθείρῃ κανεὶς ἐμφυλιάσεις καρπίμων δένδρων ἢ ἄλλων, ἢ νὰ κόπτῃ ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος τὰ φυτευμένα δένδρα ἀνήκοντα εἰς ἄλλον·

ή. Νὰ μὴ γεμίζῃ κανεὶς τὰς τάφρους, νὰ μὴ κόπτῃ κλάδους ζωντανῶν φραγμῶν καὶ νὰ μὴ λαμβάνῃ ξηρὰ ξύλα·

θ'. Νὰ μὴν ὁδηγῇ κανεὶς εἰς ξένην ἰδιοκτησίαν ζῶα ὁποιουδήποτε εἴδους καὶ ποτὲ εἰς τὰ τεχνητὰ λιβάδια, εἰς ἀμπελῶνας, φυτείας ἐλαιώνων, συκαμήνων, ῥοδίων, λεμονιῶν καὶ ἄλλων παρομοίων δένδρων, καθὼς καὶ εἰς ἄλλας σπορὰς ἢ δενδροφυτείας ἢ ἄλλας ἐκτελουμένας ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων· χρεωστοῦν νὰ ἐμποδίζωσιν εἰς πάντα ἕκαστον·

ά. Νὰ φυτεύσῃ δένδρα πλησίον τῆς διακριτικῆς γραμμῆς δύο κληρονομιῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν μὴ ἐπιτρεπομένην παρὰ τοῦ νόμου·

β'. Νὰ ἐμβαίνῃ ἔφιππος εἰς ἐσπαρμένους παρ' ἄλλων ἀγρούς·

γ'. Νὰ ἐμβαίνῃ, ἂν καὶ πεζὸς, εἰς ξένους ἀγροὺς, ὅπου εὑρίσκονται γεννήματα, καθὼς καὶ κάθε ἄλλου προϊόντος.

67. Δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν τὴν κράτησιν κανενὸς γεωργοῦ ἐνασχολουμένου μὲ ζῶα εἰς γεωργικὰς ἢ ἄλλας ἐργασίας ἢ πρὸς φύλαξιν ποιμνίων, πρὶν γίνῃ πρόβλεψις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ζώων, παρὰ μόνον εἰς περίπτωσιν ἐγκλήματος, καὶ εἰς ἐγκληματικὴν ὅμως καταδίωξιν πρέπει ἀμέσως μετὰ τὴν κράτησιν, νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα πρόβλεψις ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν ἐνεργούντων τὴν κράτησιν.

68. Ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς σταχυολόγους, καλαμωτὰς καὶ ἐπιφυλλιστὰς εἰς τὰ μέρη, ὅπου ὑπάρχει ἡ συνήθεια τοῦ σταχυολογεῖν, καλαμᾶσθαι, ἢ ἐπιφυλλίζειν, νὰ ἐμβαίνωσιν εἰς τοὺς ἀγροὺς, χλόας καὶ ἀμπέλους, ὅπου εἶναι συναγμένοι οἱ καρποὶ, πρὶν τῆς ἐντελοῦς μετακομιδῆς αὐτῶν καὶ γνωστοποιοῦν εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἡ σταχυολογία, καλάμωσις καὶ ἐπιφύλλισις εἶναι ἀπηγορευμέναι εἰς κάθε ἀγρὸν περικλεισμένον.

69. Καθ' ἕκαστον ἔτος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὡριμότητος τῶν σταφυλῶν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ προσδιορίζουν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρύγου.

Γνωστοποιοῦν ὡσαύτως τὸ τέλος τοῦ τρύγου καὶ προσδιορίζουν τὴν ἡμέραν, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιφύλλισις καὶ τὸ κυνήγιον.

70. Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτήτας καταστημάτων γαιοπονικῶν καὶ κήπων, ν' ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τὰς δημοσίους ὁδοὺς λίθον, ἄμμον, ἄσβεστον, παλαιὰ ξύλα, λείψανα τῆς κηπουρίας προερχόμενα ἀπὸ τὰ κτήματά των καὶ, ἀνίσως οἱ ἰδιοκτῆται δὲν τὸ κάμνουν μόνοι των, ἐνεργοῦν τὴν καθάρσιν ταύτην μὲ τὰ ἔξοδά των.

71. Φροντίζουν ἰδιαιτέρως πρὸς διόρθωσιν καὶ συντήρησιν τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὁδηγουσῶν ὁδῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσέχουν, ὥστε οἱ γεωργοὶ ἢ ἄλλοι νὰ μὴ φθείρωσι καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον

τὰς δημοσίους ὁδοὺς ἢ νὰ οἰκειοποιῶνται μέρος τοῦ πλάτους των.

72. Χρεωστοῦν νὰ ἀπομακρύνωσιν καὶ ἀπὸ τοὺς εἰς τοὺς ἀγροὺς φέροντας δρόμους, πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προξενήσῃ δυστύχημα καὶ ἐπομένως ἐπαγρυπνοῦν ὥστε·

α. Τὸ στόμα τῶν λατομείων νὰ ἦναι πάντοτε περιτριγυρισμένον μὲ φράγματα, σανίδας καὶ ἄλλα ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν ν' ἀπαντῶσι δυστυχήματα·

β. Οἱ μελισσῶνες νὰ μὴν εὑρίσκωνται πολλὰ πλησίον τῶν δημοσίων ὁδῶν, διὰ νὰ μὴν προέρχωνται ἀπευκταῖα συμβάντα.

73. Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτήτας κτημάτων κειμένων πλησίον πλευστῶν ποταμῶν νὰ ἀφίνωσι κατὰ μῆκος τῶν ὀχθῶν τουλάχιστον ἓξ πηχῶν (μέτρων) πλάτος διὰ δρόμον καὶ διὰ τὰ ζεύγη, χωρὶς νὰ εἰμποροῦν νὰ φυτεύωσι δένδρα μήτε νὰ περιφράττωσι πλησιέστερον τῶν 8 Βασ. πήχεων ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου ἕλκονται τὰ πλοῖα καὶ δέκα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

74. Ἐμποδίζουν·

α. Νὰ ἀποστρέφωσι τὰ ὕδατα πλευστῶν ποταμῶν ἢ νὰ ἐξασθενῶσιν ἢ νὰ μεταβάλλωσι τὸν ῥοῦν των διὰ τάφρων, χανδάκων ἢ ὀχετῶν·

β. Νὰ ἐξορύττωσιν ἄμμον ἢ ἄλλην ὕλην πλησιέστερον τῶν τριάκοντα ποδῶν εἰς τὰς ὄχθας.

75. Ἐμποδίζουν τὸ ῥίψιμον ἀκαθαρσιῶν εἰς τοὺς ποταμοὺς, βρύσεις, φρέατα καὶ δεξαμενὰς καὶ τὴν ὡς ἐκ τούτου παρενόχλησιν τῆς ἐκκαρπώσεώς των. Ἐπὶ τούτῳ προσδιορίζουν εἰς τοὺς βυρσοδέψας καὶ βαφεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐργάζωνται, εἰμὴ εἰς ὄχθας ποταμῶν, καταλλήλους θέσεις ὑποκάτω τῶν δήμων.

76. Ἄνευ προλαβούσης διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ δὲν συγχωροῦν εἰς κανένα νὰ κατασκευάζῃ γέφυραν στερεὰν ἢ κινητὴν, κλεισιάδα ἢ τεχνουργεῖον, πρόφραγμα, μύλον, πρόχωμα καὶ ὁποιονδήποτε ἄλλο ἐμπόδιον εἰς τὸν ἐλεύθερον ῥοῦν τῶν ὑδάτων, εἰς πλευστοὺς ποταμοὺς καὶ αὔλακας.

Περὶ ἐπιστασίας τῶν τελευταίων ἀντικειμένων πρέπει νὰ γίνεται παντοῦ ἰδιαιτέρα φροντὶς καὶ νὰ συντάττωνται οἱ ἀναγκαῖοι κανονισμοί.

77. Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ ἐνοικιαστὰς μύλων ἢ κατεσκευασμένων τεχνουργείων νὰ κρατῶσι τὰ νερὰ εἰς ὕψος ἀζήμιον πρὸς τοὺς λοιποὺς καὶ τοὺς καταστaίνουν ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν ζημίαν, τὴν ὁποίαν τὰ νερὰ ἤθελαν προξενήσει εἰς τὰς γειτονικὰς ἰδιοκτησίας διὰ τοῦ μεγάλου ὕψους των ἀπὸ τὸ ὑδροδοχεῖον ἢ ἄλλως.

78. Ἐμποδίζουν εἰς καθένα νὰ πλημμυρίσῃ τὴν κληρονομίαν τοῦ γείτονός του, μετοχετεύων ἐπ' αὐτῆς ὕδατα μὲ τρόπον ἐπιζήμιον.

79. Ἐμποδίζουν τοὺς ἰδιοκτήτας πηγῆς τινος νὰ ἀλλάξωσι τὴν διεύθυνσίν της, ὅταν χορηγῇ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου, χωρίου ἢ χωριδίου τινὸς, τὸ ἀναγκαῖον νερόν.

80. Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτήτας, εἰς τῶν ὁποίων τὰ κτήματα εὑρίσκονται λιμνάζοντα ὕδατα, νὰ τὰ καθαρίζουν.

Ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἀκριβῶς ὡς πρὸς τοῦτο καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομικοὺς λόγους τὸ περὶ ὀρυζοφυτείας διάταγμα τῶν 13 (25) Σεπτεμβρίου 1834.

81. Ὅταν ἡ ἀφθονία τῶν βροχῶν καὶ ἡ διάλυσις τῶν χιόνων, ἢ πᾶσα ἄλλη αἰτία προμηνύουν προσεχῆ πλημμύραν, αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ διατάττουν τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα, καὶ διὰ τὸ συμφέρον τῶν ἀτόμων παραγγέλλουν καὶ τὴν μετοίκησιν τῶν ἐπαπειλουμένων οἰκιῶν. Ἂν ὅμως καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰ ληφθέντα μέτρα συμβῶσι δυστυχήματα, διανέμουν βοηθείας εἰς τοὺς παθόντας καὶ ἀνταμοιβὰς εἰς τοὺς σώσαντας ἄτομα συρθέντα ἀπὸ τὸν ποταμόν.

82. Ἐμποδίζονται·

α. Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ ἐνοικιασταὶ τοῦ δήμου νὰ συνεννοῶνται πρὸς ἔκπτωσιν ἢ οὐτιδανὸν προσδιορισμὸν τῶν ἡμερομισθίων, τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν μισθῶν τῶν ὑπηρετῶν·

β. Τοὺς θεριστὰς, ὑπηρέτας καὶ ἐργάτας νὰ συμφωνῶσι μεταξύ των διὰ νὰ αὐξάνωσι ἢ νὰ προσδιορίζωσι τὸ ποσὸν τῶν ἡμερομισθίων ἢ μισθῶν.

83. Ἀνίσως συμβῇ ἐπιδημία εἰς τὰ ζῶα, αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ δὲν πρέπει νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν παραβάσεων τοῦ νόμου, περιλαμβανομένων εἰς τὰ ἄρθρα 574, 575, 576 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἀλλὰ πρὸ πάντων χρεωστοῦν νὰ διατάττωσι τὰ ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέσα καὶ νὰ συμμορφῶνται μὲ τοὺς περὶ τούτου ἐνεστῶτας κανονισμοὺς, γνωστοποιοῦσαι τὰ δέοντα εἰς τὸν διοικητήν.

ΜΕΡΟΣ IV.

Περὶ δικαστικῆς ἀστυνομίας.

84. Ἡ δικαστικὴ ἀστυνομία ἐνεργουμένη παρὰ τῶν δημάρχων παρέδρων ἢ ἀστυνόμων, εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ ἐξετάζῃ τὰ ἐγκλήματα, καὶ πλημμελήμματα, νὰ συνάζῃ τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις, νὰ ἐξακριβόνῃ τὰς περιστάσεις καὶ νὰ καταστρόνῃ τακτικὰ πρωτόκολλα περὶ τῶν αὐτουργῶν.

85. Οἱ ἀστυνόμοι καὶ, εἰς τοὺς δήμους ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, οἱ δήμαρχοι καὶ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν οἱ πάρεδροί των ἐξετάζουν τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρ. 136 καὶ 188 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Δέχονται τὰς ἀναφορὰς, καταμηνύσεις καὶ τὰ παράπονα, ὅσα ἀποβλέπουν τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις.

Σημειόνουν εἰς τὰ πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα συνθέτουν ἐπὶ τούτῳ, τὴν φύσιν καὶ τὰς περιστάσεις τῶν παραβάσεων, τὸν χρόνον καὶ τόπον, ὅπου συμβαίνουν, τὰς ἐπιβαρυντικὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις ἐναντίον τῶν κατηγορουμένων ὡς ἐνόχων.

86. Ἐκτὸς τούτου κοινοποιοῦν ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα ὅλα τὰ ἐγκλήματα καὶ πλημμελήματα, πραχθέντα εἰς τὸν δῆμόν των, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 149 τοῦ ποινικ. νόμου.

Ἐπομένως ὅταν προσκαλῶνται, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὅταν πληροφορῶνται περὶ τοῦ πλημμελήματος, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κατασρόνωσι πρωτόκολλον, συντεῖνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐπ' αὐτοφόρῳ πράξεως, ἂν καὶ δὲν προηγήθησαν παράπονα. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

87. Γνωστοποιοῦν τὰς συμβάσας ἀστυνομικὰς παραβάσεις εἰς τὸν ἀνήκοντα εἰρηνοδίκην, καὶ ἐνεργοῦν τὴν καταδίωξιν καὶ τιμωρίαν αὐτῶν.

88 Καθ᾿ὅλας ταύτας τὰς ἐργασίας χρεωστοῦν νὰ συμμορφῶνται κατὰ πάντα μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποιν. δικονομίας, νὰ τοὺς ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς, καὶ ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐξοικειῶνται ὁλοκλήρως μὲ τοὺς λεπτομερεῖς κανονισμοὺς αὐτῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ γνωρίζωσι καλῶς καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς χωροφυλακῆς καὶ κατ᾿ ἀναλογίαν νὰ ἐνεργῶσι τὴν προσαρμογὴν τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων ὁρισμῶν.

ΜΕΡΟΣ V.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

89. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνεστώτων καὶ παρόντων ὁρισμῶν πρέπει νὰ συνταχθῶσι δι᾿ ἕκαστον ἀντικείμενον λεπτομερεῖς ὁδηγίαι διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας καὶ μερικώτερον·

α. Διὰ τοὺς Δημάρχους· β. Διὰ τοὺς Παρέδρους· γ. Διὰ τοὺς Ἀστυνόμους· δ. Διὰ τοὺς Εἰρηνοφύλακας· ε. Διὰ τοὺς Ἀγροφύλακας· ζ. Διὰ τοὺς Ἀστυνομικοὺς φύλακας.

Εἰς τὰς ὁδηγίας ταύτας πρέπει νὰ κανονισθῶσιν ἀκριβῶς αἱ σχέσεις τῆς ἁρμοδιότητος καὶ ἐν ταυτῷ νὰ διατηρηθῇ μεγίστη ἁπλότης καὶ ταχεῖα ἐκτέλεσις. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, θέλει λάβει φροντίδα περὶ τούτου καὶ νὰ καθυποβάλλῃ αὐτὰς πρὸς ἔγκρισιν Μας.

90. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑπηρεσίας πρέπει νὰ συνταχθῇ περὶ τούτων εὐσύνθετον ἐγχειρίδιον περὶ τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας, ὅπου νὰ περιέχωνται εἰς συστηματικὴν τάξιν, ὅλαι αἱ εἰς αὐτὴν ἀναγόμεναι διατάξεις, ὅσαι περιέχονται εἰς τὰ δύο ποινικὰ νομοθετικὰ βιβλία, εἰς τοὺς μερικοὺς νόμους, τὰ διατάγματα, τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς ὁδηγίας, καθὼς καὶ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα.

91. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 89 διαλαμβανομένων γενικῶν ὁδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας, πρέπει αἱ ὑπὸ στοιχ. β ἕως ζ σημειωμέναι κατηγορίαι νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας.

92. Πρώτιστον χρέος τῶν δημοτικῶν διευθύνσεων εἶναι νὰ μεταχειρίζωνται τὰ ἀπαιτούμενα μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομίας, καὶ διὰ τοῦτο νὰ γίνεται ἡ ἀναγκαία φροντὶς εἰς τοὺς προϋπολογισμούς. Ἐπομένως πρὸ πάντων πρέπει νὰ κάμνωσι χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτὰς μέσων, νὰ προχορηγῶσιν εἰσέτι τὰ ἀναγκαῖα, νὰ πληρόνωσι κανονικῶς τὰ ἀστυνομικὰ ἔξοδα, καὶ ἰδίως κατὰ μῆνα τοὺς μισθοὺς τῶν ἀστυνόμων, ἀγροφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν φυλάκων καὶ καθ᾿ ἑβδομάδα τὰ ἔξοδα τῶν ὑποδίκων.

Οἱ διοικηταὶ ὑποδιοικηταὶ καὶ δήμαρχοι ἐπαγρυπνοῦν ἰδιαιτέρως τὴν ἐνέργειαν τῆς διατάξεως ταύτης διὰ νὰ ἀπαντῶσι μεγάλας καταχρήσεις καὶ ἐλλείψεις, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχετο νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς παραμελήσεώς των.

93. Οἱ διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταί μας χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐν γένει τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ μένουν πρὸς Ἡμᾶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περιλαμβανομένων διατάξεων εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς προλαβόντα διατάγματα, καθὼς καὶ τὴν συμμόρφωσιν μὲ τοὺς ἐνεστῶτας ἀστυνομικοὺς νόμους.

Πανταῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ μεταχειρίζωνται νουθετικὸν τρόπον, καὶ ὅσον εἶναι δυνατὸν νὰ προτιμῶσι τὴν γλυκύτητα, πραότητα καὶ πειθῶ, ἀπὸ τὴν αὐστηρότητα· καθότι ὁ τρόπος οὗτος εἶναι κατάλληλος μὲ τὰ πατρικὰ Μας φρονήματα καὶ μὲ τὸν χαρακτῆρα, τὸ ἐλεύθερον φρόνημα καὶ τὸ καθαρὸν ἀντιληπτικὸν δῶρον τῶν ἀγαπητῶν μας ὑπηκόων.

94. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκ. 1836. (12 Ιαν. 1837.)

518. ΟΘΩΝ κτλ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 νόμου, ἐκανονίσαμεν ἤδη τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, μετὰ ταῦτα ἐβάλαμεν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς ἀνωτέραν μὲν ἐκπαίδευσιν προσδιωρισμένα ἁρμόδια εἰς τὴν παροῦσαν τοῦ τόπου κατάστασιν σχολεῖα καὶ γυμνάσια, εὐκολύνοντες οὕτω τὴν κτῆσιν τῶν παρασκευαστικῶν γνώσεων εἰς ὑψηλοτέραν ἐπιστημονικὴν μάθησιν. Ἐπιστάσης δὲ ἤδη τῆς ἐποχῆς πρὸς σύστασιν τοῦ πανεπιστημίου, ὑπερτάτου ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος, τὸ μὲν διότι ὑπάρχουσιν ἴσως ἱκανοὶ ἀκροαταί, ἐφοδιασμένοι μὲ τὴν προπαρασκευαστικὴν παιδείαν, τὸ δὲ διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διδασκάλων δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἀπὸ τὰς ἤδη συσταθείσας σχολὰς τῆς ἰατρικῆς καὶ θεολογίας, ἀπὸ τοὺς ὀφείλοντας νὰ παραδίδωσιν ὑπαλλήλους τῶν ἀνωτέρων κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας καὶ τινας ἐκ τῶν μελῶν τῆς συστηθείσης ἤδη ἐπιστημονικῆς ἑταιρείας

ἐνεστῶσα κατάστασις τοῦ ταμείου, καθιστᾷ
λος πάντων δυνατὴν τὴν τοιαύτην ἰδιαιτέραν
απάνην· ἀκούσαντες τὴν διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν
ιὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως
αὶ κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
ραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ
ιατάττομεν·

Α'. Περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου.

1. Θέλει συστηθῆ δι' ὅλον τὸ κράτος πανεπιστήμιον εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀνοιχθῇ ἐπισήμως τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ πάσχα 1837.

Πρὸς μνήμην δὲ τοῦ συστήσαντος αὐτὸ θέλει φέρει τὴν ἐπωνυμίαν «Πανεπιστήμιον τοῦ Ὄθωνος.»

2. Τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας σχολὰς (facultés), δηλ.

α. Τὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν ὡς φιλοσοφίας, φιλολογίας, μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἰδίως δὲ χημείας, φυσικῆς, ἀστρονομίας, τῶν διαφόρων μερῶν τῆς φυσικῆς ἱστορίας, γεωγραφίας, καταστατικῆς καὶ ἱστορίας μὲ τὰς βοηθητικὰς ἐπιστήμας αὐτῶν· β'. Τὴν τῆς θεολογίας· γ'. Τὴν τῆς ἰατρικῆς· δ'. Τὴν τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Τὸ πανεπιστήμιον ἐν γένει, δηλ. ἡ ἕνωσις ὅλων τῶν σχολῶν αὐτοῦ, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα χάριν τῆς ὑψηλοτέρας ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως.

3. Ἑκάστη σχολὴ ἔχει ὡρισμένον ἀριθμὸν καθεδρῶν καὶ σχηματίζει καθ' ἑαυτὴν ἐπιστημονικὸν ἀνεξάρτητον σύλλογον λογίων, ἀδιαίρετον ὅμως ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ πανεπιστημίου καὶ μένοντα εἰς διηνεκῆ ὀργανικὸν μετ' αὐτοῦ σύνδεσμον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἑκάστης σχολῆς, ὡς καὶ ὁ τῶν πρωτίστων καθεδρῶν αὐτῆς, θέλει προσδιορισθῆ εἰς τὰς κανονικὰς αὐτῆς διατάξεις. Ἐξαιρουμένης δὲ τῆς πρώτης ταύτης ἐποχῆς, τοῦ λοιποῦ μόνον οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ θέλουσιν εἶναι μέλη τῶν σχολῶν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων θέλουσι δοθῆ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι εἰς τὸ μέλλον ἤθελον φανῆ ἀναγκαῖοι ἔκτακτοι καθηγηταί, εἰς δὲ τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν καὶ οἱ ἀνήκοντες διδάσκαλοι διὰ τὰς ἰδίως ἀναγκαίας καθομιλουμένας γλώσσας, δι' ὡραίας τέχνας, καὶ διὰ πρακτικὰ ἀναγκαῖα ἀντικείμενα σπουδῆς, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Θέλουσι δὲ συστηθῆ καὶ καθέδραι διὰ τὰς ἀνωτέρας στρατιωτικὰς ἐπιστήμας.

4. Πρὸς ἀπαρτισμὸν τῶν ἀναγκαίων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς καὶ διδάκτορες, τινὲς ἀφοῦ ἐξετασθέντες θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς εἰς τὸν κλάδον τῆς σπουδῆς αὐτῶν καὶ δόντες ἀπόδειξιν ὅτι ἀπήντησαν ἐξόχως ἢ τοὐλάχιστον ἄριστα, λάβωσι τοῦ προλύτου (δάκτορος) δίπλωμα, νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὡρισμένην τινὰ σειρὰν μαθημάτων, λαμβάνοντες τὰ δίδακτρα, ἤ, κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἰδιαιτέραν τινὰ ἀντιμισθίαν.

Κυρίως δὲ θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ὡς τοιοῦτοι οἱ ἐπιτυχῶς φοιτήσαντες εἰς ξένα περίφημα πανεπιστήμια.

5. Τὸ πανεπιστήμιον θέλει λάβει τὰς αὐτῷ ἀναγκαίας ἐπιστημονικὰς συλλογάς, καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη.

Εἰς διάθεσιν αὐτοῦ τίθενται ὅλαι αἱ δημόσιοι συλλογαί, ὁ κατάλογος τῆς ἰατρικῆς σχολῆς, καὶ αἱ συλλογαὶ τῶν ἑταιρειῶν τῆς ἰατρικῆς καὶ φυσικῆς ἱστορίας. Θέλει δὲ ἀνυπερθέτως οἰκοδομηθῆ δι' αὐτὸ ἰδιαίτερον καὶ κατάλληλον οἰκοδόμημα.

6. Μέχρις ὅτου συστηθῇ ἡ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἡ ὁποία, ὡς σύλλογος λογίων, θέλει περιλάβει ἐν ἑαυτῇ καὶ καλλιεργεῖ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, θέλει τὰς ἀναπτύσσει διὰ συζητήσεων, καὶ ἐκτελεῖ διὰ τῶν συνενωμένων δυνάμεων τῶν μελῶν αὐτῆς ὅσα ὑπερβαίνουσι τὰς δυνάμεις ἑνὸς μόνου πεπαιδευμένου, οἱ καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἰδίως οἱ τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν θέλουσι σπουδάσει νὰ ἀναπληρώσωσι προσωρινῶς τὴν ῥηθεῖσαν ἀκαδημίαν, προετοιμάζοντες οὕτω τὴν μέλλουσαν αὐτῆς σύστασιν. Προσκληθέντες δὲ ἐν καιρῷ θέλουσι λάβει ἐνεργητικὰ καθήκοντα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀκαδημίας. Τὸ πανεπιστήμιον θέλει σχηματίζει καὶ συμβούλιον ἐκπαιδευτικόν, τὸ ὁποῖον ὁσάκις προσκαλεῖται θέλει καθυποβάλλει διὰ τῶν συνταττομένων ἐπὶ πλήρει ὅλων τῶν σχολῶν συνεδριάσει πρωτοκόλλων, τὰς ἰδέας καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας αὐτοῦ ἐξαγόμενα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

7. Ἅπαντα τοῦ πανεπιστημίου τὰ ἀναλώματα θέλουσι δίδεσθαι ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, καθόσον δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου. Ἀλλὰ θέλουσι προκαταβάλλεσθαι ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον, μέχρις ὅτου τὸ ἐκκλησιαστικὸν δυνηθῇ ν' ἀναλάβῃ ὅλην τὴν εἰς βάρος αὐτοῦ τεθειμένην ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν δαπάνην.

Ἡ ἰδιαιτέρα τοῦ πανεπιστημίου προικοδότησις σύγκειται ἀπὸ τὴν περιουσίαν ἥτις θέλει τῷ δοθῇ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων καὶ ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ἢ περιέλθῃ εἰς αὐτὸ κατ' ἰδιαιτέρους νομικοὺς ὁρισμοὺς ἢ γενναίως χαρισθῇ ἀπὸ ἰδιώτας ἢ πολιτικὰ σώματα, ἢ δι' ὁποιουδήποτε νομίμου τρόπου κατασταθῇ ἰδιοκτησία αὐτοῦ.

Ἰδίως περιλαμβάνονται ἐνταῦθα οἱ χρηματικοὶ πόροι, ὅσους ἐχορηγήσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Ἡμετέρου διατάγματος.

8. Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διάταξιν τοῦ πανεπιστημίου θέλουσι συνταχθῆ καὶ καθυποβληθῆ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ἰδιαίτεροι κανονικοὶ ὁρισμοὶ ἔχοντες βάσιν τὸ παρὸν διάταγμα καὶ τὰς ὑπαρχούσας νομικὰς διατάξεις.

9. Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἑκάστης ἑξαμηνίας τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὸ πανεπιστήμιον θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ ζητῆται ἡ Ἡμετέρα ἔγκρισις, τὸν κατάλογον (πρόγραμμα) τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἑξαμηνίας παραδοθησομένων μαθημάτων καὶ θέλει δημοσιεύει αὐτὸ διὰ τοῦ τύπου, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Β΄. Περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου.

10. Τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. Γραμμ. λαμβάνει παρ' αὐτῆς τὰς ἀνηκούσας διακοινώσεις, καὶ πέμπει πρὸς αὐτὴν τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεις. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἀστυνομία τοῦ πανεπιστημίου ἀνατίθεται εἰς ἕνα πρύτανιν (Recteur), ἑκάστης δὲ σχολῆς εἰς ἕνα σημάντορα (Doyen)· τούτους δὲ θέλομεν διορίσει Ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου, ἀλλ' εἰς τὸ ἑξῆς θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, ὥστε δι' ἑκάστην θέσιν νὰ προσδιορίζωνται δύω, δηλ. ὁ μὲν πρύτανις νὰ διορίζεται ὑφ' ὅλων τῶν σχολῶν συνηγμένων, ἕκαστος δὲ σημάντωρ ὑπὸ μόνης τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, ὁ δὲ προσδιορισμὸς ἢ μᾶλλον ἡ ἐπικύρωσις τῶν διορισθέντων νὰ ἐπιφυλάττηται εἰς Ἡμᾶς. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπηρετεῖ ὁ πρύτανις, ἔχει βαθμὸν Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν.

11. Ὁ πρύτανις καὶ οἱ τέσσαρες σημάντορες τῶν σχολῶν ἀποτελοῦσι τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνατιθειμένη ἡ διοίκησις τοῦ καταστήματος, ἡ τήρησις τῆς πειθαρχίας καὶ ἡ ὑπεράσπισις τοῦ πανεπιστημίου. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖ ἐπομένως ἐντελῆ σύλλογον, ὅστις εἰς τὰς ὑπὸ τῶν κανονικῶν διατάξεων προσδιορισθησομένας περιστάσεις θέλει ἀποφασίζει διὰ κοινῆς συσκέψεως καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Ἀλλ' ὁ πρύτανις ἔχει τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν, μὴ παρεκβαίνων κατὰ τοῦτο, τὰ ὅρια τῶν νομικῶν διατάξεων, τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου, ὁτάκις αὗται κατὰ τοὺς ῥηθέντας κανονισμοὺς γίνονται ἀναγκαῖαι.

12. Ἀλλὰ καὶ ἑκάστη σχολή, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ σημάντορος, ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ὅλως ἐπιστημονικὰς ὑποθέσεις ἰδιαίτερον σύλλογον κατὰ τὰ ἰδίως ὁριζόμενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις τοῦ πανεπιστημίου.

13. Εἰς σπουδαίας περιπτώσεις, ὁσάκις πρόκειται περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διατάξεως τοῦ πανεπιστημίου, περὶ μεταῤῥυθμίσεως τῶν κανονισμῶν ἢ ἄλλων ὀργανικῶν ζητημάτων, σπουδαίων πειθαρχικῶν παραβάσεων καὶ τιμωρίας αὐτῶν, συντάξεως τοῦ προγράμματος τῶν παραδόσεων, προσδιορισμοῦ τῶν ἐπὶ βραβείῳ προβλημάτων, ἐκλογῆς τοῦ πρυτανέως, θέλουσιν ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ὅλα τὰ μέλη τῶν σχολῶν ἐν πλήρει συνεδριάσει.

14. Ἡ Κυβέρνησις τέλος διορίζει ἐκ τῶν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν παιδείαν αὐτῶν καὶ τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα διακρινομένων ὑπαλλήλων τῆς πρωτευούσης καὶ ἕνα ἐπίτροπον παρὰ τῷ πανεπιστημείῳ, ἐκτελοῦντα παρ' αὐτῷ χρέη ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας καὶ ὀφείλοντα νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ φυλακὴν τῶν διδομένων εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὁρισμῶν καὶ ἔχοντα ἐπομένως καθῆκον καὶ δικαίωμα νὰ παρευρίσκεται αὐτοπροσώπως εἰς τὰς σπουδαίας τοῦ συμβουλίου καὶ γενικὰς συνελεύσεις, νὰ κοινολογῇ εἰς αὐτὰς τὰς κατὰ χρέος παρατηρήσεις αὐτοῦ, καὶ βλέπων προσέτι τὰ πρωτότυπα πρωτόκολλα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις γενομένων, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ δέοντα εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν. Ὁσάκις ἡ θέσις τοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις ὑποτάττεται ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, μένῃ χηρεύουσα, καὶ ἐὰν Ἡμεῖς δὲν θεσπίσωμεν ἰδιαίτερόν τινα περὶ αὐτῆς ὁρισμόν, καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεώς του, ἐκπληροῖ τὰ τοῦ ἐπιτρόπου καθήκοντα ὁ διοικητὴς τῆς πρωτευούσης.

15. Ἡ πρυτανεία θέλει ἔχει ἕνα γραμματέα, ἕνα λογιστὴν καὶ ἕνα κλητῆρα, ἡ δὲ σχολὴ τοὺς ἀναγκαίους βοηθοὺς καὶ ὑπηρέτας.

Τὸ συμβούλιον καὶ αἱ σχολαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς περὶ τῶν διορισμῶν τούτων προτάσεως καὶ τῆς ἀμέσου παραδοχῆς τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

Ἀλλὰ τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ λοιπὰ θέλουσιν ὁρισθῇ ἀκριβέστερον.

16. Ὁ Γραμματεὺς μετὰ τοῦ λογιστοῦ θέλει διατάξει τὰ τοῦ γραφείου καὶ τῆς καταχωρήσεως καὶ κρατεῖ τὰ γραμμάτια τῆς καταγραφῆς τῶν μαθητῶν. Ἐκτὸς τούτου χρεωστεῖ νὰ συνάξῃ τὰ δίδακτρα τῶν καθηγητῶν κατὰ τὰς ἀποδείξεις τῆς ἐγγραφῆς, ὁμοίως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν πιστοποιητικῶν, τῶν ἀπωλυτηρίων καὶ προβιβαστηρίων ἐγγράφων, καὶ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν κ. τ. λ. νὰ κρατῇ τὰ βιβλία καὶ ταμεῖα, καὶ νὰ καταστρώνῃ τοὺς λογαριασμοὺς τόσον τῶν προσόδων τοῦ πανεπιστημίου, ὅσον καὶ τῆς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ δαπάνης.

17. Τὰ βιβλία τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ ταμείου ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ ὁ πρύτανις αὐτός. Ὡς πρὸς τὴν κράτησιν δὲ τῶν βιβλίων καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου, ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα κατ' ἀναλογίαν τὰ περὶ τοῦ γενικοῦ ταμείου ὡρισμένα.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ταμείου καὶ τῶν λογισμῶν τοῦ πανεπιστημίου ὑπάρχει καθῆκον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

18. Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπι-

στημίου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ θέλουσι τοῖς πληρόνεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον καὶ καταλογίζεσθαι ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν θέσιν τοῦ πανεπιστημίου· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ τοῦ πανεπιστημίου ἀναλώματα τὰ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιοριζόμενα, θέλουσι λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὸ αὐτὸ ταμεῖον εἰς μηνιαίας δόσεις ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

Αἱ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου προερχόμεναι ποσότητες ἐμβαίνουσι μὲν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἀλλὰ λογαριάζονται ἰδίως καὶ χρησιμεύουσι μόνον εἰς τὸν προσδιωρισμένον σκοπόν.

19. Ἡ πρυτανία θέλει καταστρώνει ἐτησίως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν σχολῶν εἰς αὐτὴν παραδοθέντων καὶ εἰς τὸ συμβούλιον ἀκριβῶς προεξετασθέντων εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ πανεπιστημίου ὅλου καὶ καθυποβάλλει αὐτὸν ἐν καιρῷ εἰς τὴν προϊσταμένην Γραμ. τῶν Ἐκκλησιαστ., διὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ, προσδιορίζῃ καὶ συμπεριλαμβάνει εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους.

20. Τὰ ἐντάλματα τῶν καθημερινῶν πληρωμῶν ἐκδίδει ὁ πρύτανις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν καὶ σημαντόρων προσυπογεγραμμένων ἀποδεικτικῶν τῶν ἀναλωμάτων, ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ. Ἀλλ' ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου ἔχει ἐλευθέραν τὴν διαχείρισιν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκριθείσης γενικῆς ποσότητος τῶν καθημερινῶν ἀναλωμάτων, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου ὁ εἷς ἢ ὁ ἕτερος τῶν κλάδων τοῦ πανεπιστημίου ν' ἀδικῆται ὡς πρὸς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας.

Τὰ περισσεύματα τῆς γενικῆς ταύτης ποσότητος τῶν γραφικῶν ἀναλωμάτων μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ μέλλοντος ἔτους.

21. Τοὺς καταλόγους τῶν διδακτικῶν ὀργάνων, συλλογῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων κρατοῦσιν οἱ καθηγηταὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστασίαν τῶν σημαντόρων, ἀλλὰ τοὺς τοῦ ὑλικοῦ τοῦ γραφείου καὶ τῶν λοιπῶν σκευῶν τῶν σχολῶν κρατεῖ ὁ λογιστὴς τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ πρυτάνεως.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι, ἅμα ἀνοίγωνται πρέπει νὰ ἀριθμῶνται καὶ νὰ μονογραφῶνται ἀπὸ τὸν κατὰ καιρὸν πρύτανιν καὶ νὰ καθυποβάλλωνται ἐτησίως εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὁμοῦ μὲ τὴν παράδοσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς καθημερινῆς δαπάνης, οἵτινες πρέπει νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

22. Αἱ συλλογαί, τὰ διδακτικὰ ὄργανα καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τίθενται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν, οἵτινες ὑπάρχουσι καὶ ἰδίως περὶ αὐτῶν ὑπεύθυνοι, ἐπιτηρούμενοι ἀπὸ τὸν σημάντορα.

23. Ἡ ἐπίσημος τοῦ πανεπιστημίου ἀλληλογραφία γίνεται ἀπὸ τὴν πρυτανείαν. Ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ὑπογράφονται ἑπομένως ἀπὸ τὸν πρύτανιν καὶ τὸν γραμματέα, ἀλλὰ τὰ ἀποδεικτικὰ γραμμάτια τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, ἀπολυτήρια καὶ διπλώματα προσυπογράφονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας σημάντορας, καὶ σφραγίζονται καὶ μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἀνηκούσης σχολῆς.

24. Τὸ πανεπιστήμιον ὑπάρχει εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν μὲ τὰς λοιπὰς δημοσίους Ἀρχάς, πλὴν τῶν ὑπουργείων· φέρει δὲ σφραγῖδα ὡς αἱ κεντρικαὶ δημόσιοι ἀρχαὶ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Β. Ἑλληνικὸν πανεπιστήμιον Ὄθωνος.»

Ὁμοίως δὲ καὶ ἑκάστη σχολὴ ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα φέρουσαν ἐν μέσῳ μὲν τὰ Β. παράσημα, πέριξ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Σχολὴ τῆς Θεολογίας κλ. τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ὄθωνος.»

Γ. Περὶ τῶν ἰδιαιτέρων δικαιωμάτων τοῦ Πανεπιστημίου.

25. Τὸ πανεπιστήμιον θεωρεῖται ὡς σύλλογος πεπαιδευμένων δυνάμενος νὰ ἀποκτήσῃ ἰδιαιτέραν περιουσίαν διὰ δωρημάτων, κληροδοσιῶν καὶ προικοδοτήσεων. Ἡ περιουσία αὕτη θέλει διαχειρίζεσθαι ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ὅρους καὶ κανονισμοὺς περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύσει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, δι' ὃ καὶ ὑπάρχει προσδιωρισμένη.

26. Τὸ πανεπιστήμιον δύναται δι' ὑποθέσεις αὐτοῦ, νὰ συνθέσῃ ἐντὸς τῶν νομικῶν διατάξεων, ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ξένων πανεπιστημίων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκουσῶν κυβερνήσεων ἀναγνωρισμένων φιλομουσῶν ἑταιριῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσι καὶ αἱ σχολαὶ εἰς ἐπιστημονικὰ ἀντικείμενα.

27. Τὴν ἀστυνομίαν τοῦ πανεπιστημίου, τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν, διδασκάλων, μαθητῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ πανεπιστημίου καὶ τὸ κατ' αὐτὴν ποινικὸν δικαίωμα διεξάγει ἀνεξαρτήτως ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ τὰς συνταχθησομένας κανονικὰς διατάξεις, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀφαιρῆται ἀπὸ τὴν προϊσταμένην Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου, οὐδὲ ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια ὅ,τι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας πολιτικοὺς καὶ ποινικοὺς νόμους ἀναφέρεται εἰς αὐτά.

28. Εἰς πολιτικὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ πολιτῶν κτλ. δύναται καὶ ὁ πρύτανις καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου νὰ ζητηθῶσι κατὰ τὰς νομικὰς διαταξεις ὡς συμβιβασταὶ καὶ διαιτηταί.

29. Ἰδιαίτερος νόμος πρέπει νὰ κανονίσῃ τὸ περὶ χρεῶν τῶν μαθητῶν, τόσον πρὸς ἀσφάλειαν πολιτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἠθικότητα τῶν μαθητῶν, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο σπουδαίαν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον.

30. Τὸ πανεπιστήμιον ἀπονέμει τοῦ πρώτου

τὸν βαθμὸν καὶ τιμιτικήν τινα διασημασίαν εἰς τοὺς ἰδιαιτέρως ἐντὸς τοῦ πανεπιστημίου διαπρέψαντας, τοὺς λύσαντας κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς τὰ ἐπὶ βραβείῳ προτεθέντα προβλήματα, ἢ τοὺς ἐνασχοληθέντας εἰς ἐρεύνας περὶ αὐτῶν, καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ πανεπιστημίου ἀποδείξαντας ἐπὶ συζητήσεως τὴν γενομένην πρότασιν καὶ γράψαντας καὶ τυπώσαντας σοφὴν περὶ αὐτῆς πραγματείαν.

31. Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν, τὰ ἀποδεικτικὰ, τὰ ἀπολυτήρια, τοὺς προβιβασμοὺς, θέλουσι δίδεσθαι ἐκτὸς τοῦ κατὰ νόμον χαρτοσήμου καὶ ἄλλα ἰδιαίτερα δικαιώματα, ἰδίως προσδιορισθησόμενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις, καὶ διανέμεσθαι εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ πανεπιστημίου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων.

32. Κατὰ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου θέλει κανονισθῇ εὐπρεπὴς καὶ ἀνάλογος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ καταστήματος διάταξις τῶν ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, κατὰ τοὺς προβιβασμοὺς καὶ τὰς λοιπὰς ἑορτὰς τοῦ καταστήματος γενησομένων τελετῶν.

33. Εἰς τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ῥηθείσας περιπτώσεις θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι οἱ καθηγηταὶ φέροντες ἰδιαιτέραν στολὴν, χρώματος κυανοῦ μὲν βαθέος οἱ τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, μελανοῦ δὲ οἱ τῆς θεολογικῆς, πρασίνου δὲ οἱ τῆς ἰατρικῆς, καὶ πορφυροῦ μὲ περιλαίμια καὶ ἐπικάρπια καὶ πῖλον ἀπὸ ὁλοσηρικὸν μέλαν (κατηφὲ) οἱ τῆς σχολῆς τῶν νομικῶν καὶ τῆς πολιτικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ Πρύτανις φέρει ἐκτὸς τῆς στολῆς τῆς σχολῆς εἰς ἣν ἀνήκει, χρυσῆν ἅλυσον περὶ τὸν τράχηλον μὲ σῆμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου, ἔχον ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μὲν μέρους ἐκτυπωμένην τὴν Ἡμετέραν εἰκόνα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου τὰ ἑλληνικὰ σύμβολα ὡς ἐπὶ τῆς σφραγῖδος τοῦ πανεπιστημίου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν « Πρύτανις τοῦ Β. Ἑλλην. πανεπιστημίου τοῦ Ὄθωνος ».

34. Ὁσάκις οἱ μαθηταὶ ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τελετὰς δημοσίους, θέλουσι τάττεσθαι κατὰ τὰς ἀνηκούσας σχολὰς, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρύτανιν, τὰ μέλη τῶν σχολῶν, τόσον καθηγητὰς ὅσον καὶ διδάκτορας, καὶ προπορευομένου τοῦ κλήτορος φέροντος στολὴν καὶ μεγάλην ῥάβδον καὶ φερομένης ἔμπροσθεν αὐτῶν τῆς ἐθνικῆς σημαίας καὶ τῆς εἰκόνος τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ πανεπιστημίου· ἑκάστη σχολὴ δύναται ὁμοίως νὰ ἔχῃ ἰδίαν σημαίαν μὲ τα κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα χρώματα καὶ μὲ ἀνάλογα ἐμβλήμματα. Οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμμένοι· οἱ δὲ ὑποψήφιοι τῆς θεολογικῆς σχολῆς μὲ τὸ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν σύνηθες ἔνδυμα.

35. Τὸ πανεπιστήμιον ἔχει δυνάμει τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς καὶ προτάσεως τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ φυλαττομένης τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ τοῦ ὑφ' Ἡμῶν διορισμοῦ.

36. Ἕκαστος καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου μετελθὼν πέντε ἔτη μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐπιτυχῶς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὸ πανεπιστήμιον, μόνον δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως γίνεται ἔκπτωτος τῆς θέσεως αὐτοῦ ἢ ἀργός.

Ἂν δὲ κατασταθῇ ἀνεπιτήδειος εἰς ὑπηρεσίαν καὶ γίνῃ ἀργὸς, λαμβάνει μετὰ τὸν ἀνωτέρω ῥηθέντα καιρὸν, κατὰ μὲν τὴν πρώτην δεκαετίαν τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς αὐτοῦ τὸ ἥμισυ, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὰ δύο τρίτα, κατὰ δὲ τὴν τρίτην τὰ 4 πέμπτα καὶ κατὰ τὴν τετάρτην τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ του ὡς σύνταξιν, ἑωσότου τεθῇ καὶ αὖθις εἰς ἐνέργειαν, ἢ διὰ βίου, ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ πλέον.

37. Ὑπὲρ δὲ τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀποθανόντων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου θέλει συστηθῇ ἰδιαίτερον συντάξεως ταμεῖον ἐντὸς τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τῶν καθηγητῶν διαχειριζόμενον.

Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, τοῦ ὁποίου αἱ κανονικαὶ διατάξεις θέλουσιν ἀμέσως συνταχθῆ ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πανεπιστημίου, δίδονται ὡς ἰδιαίτεραι προικοδοτήσεις·

α΄. Οἱ φόροι καὶ τὰ δικαιώματα ἐκ τῶν γραμματίων τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν προβιβαστηρίων, τῶν ἀποδεικτικῶν, τῶν ἀπολυτηρίων, τῶν διπλωμάτων καὶ λοιπῶν προσόδων, ὅσα δὲν διανέμωνται μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ πανεπιστημίου·

β΄. 5 τοῖς 0|0 ἐκ τῶν διδάκτρων·

γ΄. 2 τοῖς 0|0 ἐκ τοῦ ὡρισμένου μισθοῦ τῶν καθηγητῶν·

δ΄. Φιλάνθρωποι συνεισφοραί·

ε΄. Τὰ ποινικὰ πρόστιμα, ὅσα ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου ἐπιβάλλει εἰς τοὺς καθηγητὰς, διδασκάλους, καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τοῦ πανεπιστημίου·

ς΄. Αἱ κατὰ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας ἰδίως ἐγκριθησόμεναι συνεισφοραὶ τοῦ Δημοσίου.

Δ΄. Περὶ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τοῦ πανεπιστημίου.

38. Οἱ καθηγηταὶ τῶν σχολῶν διαιροῦνται εἰς τακτικοὺς καὶ ἐκτάκτους.

Ἑκάστη καθέδρα θέλει κατέχεσθαι ἀπὸ ἕνα καθηγητὴν, καὶ ἐν γένει τὰ δύο τρίτα τῶν καθεδρῶν ἑκάστης σχολῆς ἀπὸ τακτικοὺς, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ ἐκτάκτους καθηγητάς. Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς, ὅστις εἰς τὸ μέλλον, ἀφοῦ θελ. τὸ πανεπιστήμιον ἀναδείξῃ ἀριθμόν τινα ἀρκοῦντα καθηγητῶν, δὲν δύναται νὰ κατέχῃ ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν, θέλει λαμβάνει μηνιαῖον μισθὸν 350 δρ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ συμβούλου.

Ὁ ἔκτακτος καθηγητὴς λαμβάνει μισθὸν μ-

νταῖον 200 ἕως 300 δρ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ Παρέδρου.

39. Μετὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἔκτοτε ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἔτη, αὐξάνεται ὁ μισθὸς καὶ τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν κατὰ τὸ ἓν δέκατον, μέχρισότου φθάσει εἰς ἀνώτατον τινὰ ὅρον προσδιοριζόμενον πρὸς τὸ παρὸν εἰς 450 δρ. διὰ τὸν τακτικὸν καὶ 320 διὰ τὸν ἔκτακτον καθηγητήν.

40. Οἱ διδάσκαλοι τοῦ πανεπιστημίου λαμβάνουν τοὺς εἰς τὰς ἐργασίας των ἀνήκοντας μισθούς, οἵτινες κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς καὶ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου καθυποβάλλονται ἑκάστοτε εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμ. Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐφαρμόζεται ὁμοίως εἰς διδασκάλους τοῦ πανεπιστημίου.

41. Καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου προτείνονται μόνον οἱ ἐκπληροῦντες ἐντελῶς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 4 καὶ ἔχοντες ἄμεμπτον ἠθικὸν χαρακτῆρα. Εἰς τὰς ἁρμοδίους σχολὰς ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως νέου διορισμοῦ ἐν αὐταῖς. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν 5 μόνον ἔτη μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πανεπιστημίου, ἂν εἰς ἰδιαιτέρας περιπτώσεις δὲν ταῖς διευθύνωμεν προσκλήσεις περὶ τούτου καὶ ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος διαστήματος. Ἐξαίρεσις τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 4 ἀπαιτουμένων γίνεται πρὸς τὸ παρὸν καὶ μέχρισότου ὑπάρξῃ ἱκανὸς ἀριθμὸς ὑποψηφίων διὰ τὰς καθέδρας τοῦ πανεπιστημίου· διὰ τοῦτο θέλομεν ὑποχρεώσει, ὁσάκις παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ ἀναδεχθῶσι καθέδρας καθηγητῶν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν διδάκτρων κατὰ τοὺς δοθέντας ὁρισμοὺς περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ διδασκαλίας, καί τινας τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσοι ὑπεχρεώθησαν ἤδη εἰς τοῦτο διὰ τοῦ διορισμοῦ των. Οἱ τοιοῦτοι ὑπάλληλοι θέλουν λαμβάνει μὲ τὰ δίδακτρα καὶ ἰδιαιτέραν ἀντιμισθίαν 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

42. Ἱερωμένοι, καθηγηταὶ γυμνασίων, ἰατροὶ καὶ νομικοί, διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, γενόμενοι ἀκροαταὶ εἰς πανεπιστήμια καὶ τελειοποιούμενοι εἰς τὸν γραφικὸν βίον θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς, ἔχοντες δὲ ὁμολογουμένως ἄμεμπτον διαγωγήν, δύνανται νὰ λάβουν εἰς πᾶσαν περίστασιν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ χωρὶς νὰ ἐκπληρώσωσιν τὰ ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 4 ἀπαιτούμενα, καθόσον τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ πανεπιστημίου.

43. Καὶ ξένοι ἐπίσημοι λόγιοι δύνανται νὰ λάβουν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον διὰ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως, καὶ κατὰ συμφωνίας ἀναλόγους μὲ τὰς πρὸς τοῦτο αὐτῶν ὠφελείας.

44. Μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον δύναται ὁ τακτικὸς καθηγητὴς νὰ ζητήσῃ ἀπὸ Ἡμᾶς τὸν τίτλον Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως. Μετὰ δὲ εἰκοσαετῆ, ἀνωτέρου Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως.

45. Ἐκτὸς τῆς ἄνω ῥηθείσης στολῆς δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τοῦ πανεπιστημίου νὰ φέρωσι καὶ ἄλλην ὁμοίαν μὲ τὴν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Γραμματειῶν τῶν ἀντιστοιχούντων βαθμῶν.

46. Οἱ καθηγηταί, διδάκτορες καὶ διδάσκαλοι ὁρκίζονται τὸν ὡρισμένον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Πρυτάνεως, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἔναρξιν αὐτοῦ θέλει παραλάβει τοῦτον ὁ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ε΄. Περὶ τῶν παραδόσεων εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

47. Αἱ παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου θέλουν γίνεσθαι ἐντὸς τῶν ὡρισμένων δωματίων δημοσίως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν καθομιλουμένην διάλεκτον. Μέχρισοῦ ὅμως ἑτοιμασθῇ τὸ κατάστημα τοῦ πανεπιστημίου, δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἐλλείψει ἄλλων καταλλήλων οἰκημάτων, νὰ διδάσκωσι καὶ εἰς τὰ ἴδια.

48. Αἱ θέσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὰς παραδόσεις θέλουν ἀριθμεῖσθαι καὶ δίδεσθαι εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς μὲ γραμμάτιον εἰσιτήριον. Εἰς τὰς παραδόσεις δύνανται νὰ παρευρίσκωνται, συγκαταθέσει τῶν καθηγητῶν, καὶ μὴ μαθητεύοντες ἤτοι ἀκροαταί· ἐπέκεινα τοῦ ὡρισμένου ἀριθμοῦ τῶν θέσεων δὲν θέλουν ἐπιτρέπεσθαι ἄλλων μαθητῶν ἐγγραφαί.

49. Ἡ ποσότης τῶν διδάκτρων θέλει κανονισθῇ ἰδιαιτέρως καὶ προσδιορίζεσθαι ἑκάστοτε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρίσεως τῶν προγραμμάτων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν διαταγμάτων τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν. Εἰς τοὺς κανονισμοὺς θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἐλάχιστος καὶ ἀνώτατος ὅρος τῶν διδάκτρων δι' ἕκαστον μάθημα.

50. Ὅλα τὰ πρώτιστα τῆς διδασκαλίας ἀντικείμενα θέλουν συνδέεσθαι καὶ μὲ πρακτικὰς ἀσκήσεις, ὁμοίως δὲ θέλουν γίνεσθαι καθ' ἑβδομάδα συνδιαλέξεις μεταξὺ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μαθητῶν.

Θέλει δὲ εἰς τὴν διδασκαλίαν λαμβάνεσθαι ἰδίως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ὀρθὴ ἀντίληψις ἑκάστης ἐπιστήμης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ νὰ τὰς θεωρήσῃ τις ὑπὸ τὴν φιλοσοφικήν της ἔποψιν καὶ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἱστορικὴν ἀνάπτυξίν της.

51. Ἐὰν μάθημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπληρώθησαν δίδακτρα διακοπῇ ἀπὸ τὸν καθηγητήν, ἢ τὸν διδάσκαλον, πρὶν παρέλθῃ τὸ πρῶτον ἥμισυ τῆς ἐξαμηνίας, καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὐτοῦ ἐξακολούθησις, τότε τὰ δίδακτρα θέλουν ἀποδίδεσθαι πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐξαιρέσεις γίνονται μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, τὰς ὁριζομένας ἀπὸ τὰς κανονικὰς διατάξεις.

52. Εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου ἐπικρατεῖ ἐντελὴς ἐλευθερία, ἀλλ' οἱ καθηγηταὶ

καὶ διδάσκαλοι χρεωστοῦν νὰ μὴ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὰ ὑπὸ τον νόμον ὑπαγορευόμενα.

53. Τὴν ἐν καιρῷ παραδόσεως εὐταξίαν διατηρεῖ ὁ παραδίδων καθηγητὴς, ἢ διδάσκαλος, ὑποχρεούμενος νὰ καταγγέλλῃ ἀμέσως τοὺς παραβάτας εἰς τον Πρύτανιν διὰ νὰ παιδεύωνται ἀνηκόντως.

54. Ἐκ τῶν καθημερινῶν ἐξόδων τοῦ πανεπιστημίου θέλουν προμηθεύεσθαι οἱ θαλαμοι τῶν παραδόσεων μὲ ὅλα τὰ χρειώδη, καθαριζόμενοι, φωτιζόμενοι, καὶ θερμαινόμενοι ὁσάκις εἶναι ἀνάγκη.

55. Καθῆκον τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἶναι νὰ ἀκολουθῶσι εἰς τὰς παραδόσεις των ἀκριβῶς τὰ παρ' Ἡμῶν ἐγκεκριμένα προγράμματα τῶν μαθημάτων, προσδιορίζοντες τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους μὲ τρόπον, ὥστε νὰ προλαμβάνωνται αἱ ἐπιβλαβεῖς διὰ τοὺς σπουδάζοντας συγκυρίαι καὶ συμπτώσεις.

56. Ὁ Πρύτανις καὶ οἱ σημάντορες χρεωστοῦν ἰδίως νὰ παρευρίσκωνται ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὰς παραδόσεις καὶ ἐπαγρυπνοῦν εἰς αὐτάς. Τὸ αὐτὸ καθῆκον καὶ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ ἐπίτροπος· καὶ ἂν οἱ καθηγηταὶ, οἱ διδάσκαλοι, ἢ οἱ διδασκόμενοι παρεκτρέπωνταί ποτε ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις, θέλουν ἐνεργεῖ, ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων των.

57. Εἰς τοὺς διδάκτορας, οἵτινες προετοιμάζονται εἰς τὸ πανεπιστήμιον πρὸς θέσιν καθηγητῶν, δίδεται ἐλευθέρα καὶ ἀδάπανος εἴσοδος εἰς ὅλας τὰς παραδόσεις.

ς'. Περὶ παραδοχῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

58. Ἕκαςος εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιςημίου ἐρχόμενος μαθητὴς, εἴτε ἐντόπιος, εἴτε ξένος, ἐγγεγραμμένος ἤδη, ἢ μὴ, χρεωςεῖ, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας γενικὰς διατάξεις, νὰ ἀναγγείλλῃ πρὸς τὴν ἀστυνομίαν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν νὰ παρουσιάζεται αὐτοπροσώπως πρὸς τὸν Πρύτανιν διὰ νὰ ζητῇ τῆς ἐγγραφῆς τὸ γραμμάτιον. Οἱ περαιτέρω περὶ τούτου ὁρισμοὶ καθὼς καὶ οἱ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν νομιμοποιητικῶν γραμματίων διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ξενοδοχείων, ἢ οἰκιῶν αὐτῶν, θέλουν προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς κανονιστικὰς διατάξεις.

59. Ἡ ἐγγραφὴ δίδεται εἰς ἐκείνους μόνον, ὅσοι δύνανται ν' ἀποδείξωσι, ά. ὅτι ἔχουσι τὰς πρὸς τὴν κατὰ τὸ πανεπιστήμιον ἐκπαίδευσιν ἀναγκαίας προκαταρκτικὰς γνώσεις, β'. ὅτι ἔχουσιν ἄμεμπτον ἠθικὴν διαγωγήν.

60. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δύο τούτων ἀπαιτήσεων, ὁ ἐντόπιος θέλει παρουσιάζει τὸ ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου. Ἐντόπιοι, ἀποκτήσαντες τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας γνώσεις εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα, διὰ κατ' οἶκον σπουδῆς ἢ εἰς ξένον τι κατάστημα ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι λαμβάνει τὸ κατὰ τάξιν ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου, ἐξεταζόμενοι εἰς ἓν τῶν διδακτικῶν καταστημάτων τοῦ κράτους. Κατ' ἀρχὰς καὶ μεχρισότου ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἐπιτραπῇ ν' ἀπαιτῆται αὐστηρῶς, δύναται ν' ἀρκέσῃ εἰς τοὺς μὴ διδαχθέντας ἐντὸς τοῦ γυμνασίου, καὶ ἑπομένως μὴ ἔχοντας νὰ ἐμφανίσωσιν ἀπολυτήριον, καὶ μόνη ἡ εἰς τὸ πανεπιστήμιον γινομένη ἐξέτασις περὶ τῶν ἀναγκαίων προκαταρκτικῶν γνώσεων διὰ τὰ μαθήματα τοῦ πανεπιστημίου. Περὶ τῆς ἐξετάσεως δὲ ταύτης καὶ τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, θέλουσι συνταχθῇ ἀνυπερθέτως ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι.

61. Ξένοι μόνον δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐμφανίζοντες ἀξιόπιστα ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ προκαταρκτικῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεών των.

62. Πρὸ τῆς ἐγγραφῆς θέλει δίδοσθαι ἀπὸ ἕκαστον ἐντόπιον, εἴτε ξένον μαθητὴν, ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ὁρκοδοσίαν, ἀντὶ ταύτης, ἔγγραφος μόνον ὑπόσχεσις ὅτι « δὲν θέλει εἰσελ-
» θει εἰς κάμμίαν μυστικὴν ἑταιρείαν, ὁποιονδή-
» ποτε σκοπὸν ἔχῃ, καὶ ὅτι, ἂν ἔτυχεν ἤδη τοι-
» αύτης μέλος, παραιτεῖται αὐτῆς ἀπὸ τοῦδε. »

63. Ἕκαστος, ἐκπληρώσας τὰς προειρημένας ὑποχρεώσεις, λαμβάνει μετὰ τὴν ἐγγραφὴν γραμμάτιον, δηλοῦν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ τὴν ἀκαδημιακὴν πολιτογράφησιν. Δι' αὐτοῦ τῷ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ἡ διαμονὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἡ φοίτησις εἰς τὰς παραδόσεις, καὶ ἡ χρῆσις ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅσα προσφέρει τὸ πανεπιστήμιον.

64. Ἡ δύναμις τῆς ἐγγραφῆς διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ὁ ἐγγραφεὶς φοιτᾷ εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου, ἢ προετοιμάζεται πρὸς ἀπόκτησιν ἀκαδημιακοῦ τινος βαθμοῦ.

65. Τὸ γραμμάτιον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν μαθητὴν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς ἀναφυῶσι δυσκολίαι ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του, καὶ γινομένης ἐξετάσεως, δὲν δύναται ὁ μαθητὴς ν' ἀποδείξῃ τὴν ἄδειαν τῶν γονέων, ἢ καὶ ἐπιτρόπων αὐτοῦ, τοῦ νὰ συχνάζῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὴν ἀπαιτουμένην κατάστασιν.

66. Ὁ ἐγκαταλείψας τὸ πανεπιστήμιον εἰς διάστημα ἓξ μηνῶν, καὶ ἐπιστρέφων μετὰ ταῦτα, διὰ ν' ἀκούσῃ τὰ μαθήματα, χρεωστεῖ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν παρὰ τοῦ πρυτάνεως ἐγγραφήν.

Ζ'. Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

67. Ἕκαστος ἐντόπιος φοιτῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐπὶ σκοπῷ νὰ προετοιμασθῇ διὰ δημόσιον ὑπηρεσίαν, διὰ τὴν ὁποίαν κατὰ τοὺς ἀν-

τέρω ὁρισμοὺς γενικῶν διαταγμάτων ἀπαιτεῖται ἐντελὴς σπουδὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑποχρεοῦται εἰς τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς του νὰ ἐνασχοληθῇ σπουδαίως, τόσον εἰς τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, ὅσον καὶ εἰς ὅσας ἔχει ἰδιάζουσαν φυσικὴν κλίσιν.

68. Ἡ σπουδὴ τῶν γενικῶν καὶ ἰδιαιτέρων ἐπιστημῶν περιορίζεται εἰς πέντε ἔτη, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύω διὰ τὰς γενικάς, τὰ δὲ τρία διὰ τὰς εἰδικὰς ἐπιστήμας.

Οἱ ἀκολουθήσαντες ἐκτὸς τοῦ κράτους διετῆ σειρὰν μαθημάτων λυκείου, ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ διαμένωσι τρία μόνον ἔτη εἰς τὸ πανεπιστήμιον· οἱ δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν μάθησιν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν ἀφοσιούμενοι, θέλουσιν ἀφιερόνει ἐπίσης διὰ τὴν σπουδὴν αὐτῶν τὰ ἀπαιτούμενα τρία ἔτη.

69. Τῶν ἄνω νομικῶν διατάξεων περὶ τῆς διαρκείας τῶν σπουδῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον δὲν θέλει κατ' οὐδεμίαν περίστασιν γίνεσθαι μεταβολὴ χάριν τινός, καὶ περὶ τούτου ἀναφορά, ὅσον δήποτε ὁ ἀναφερόμενος εὐδοκιμῇ κατὰ τὰς γνώσεις, δὲν θέλει γίνεσθαι δεκτή, ἢ λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 67. θέλουν ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν.

70. Ἀνατίθεται εἰς τοὺς σπουδάζοντας ἡ τάξις, καθ' ἣν θέλουσι προσκτᾶσθαι τὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκτήσωσιν ὡς ἀναγκαίας κατὰ τὴν ἐξέτασιν πρὸς ἐπίτευξιν δημοσίου ὑπουργήματος· ὡς ἔλεγχος δὲ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σπουδῆς αὐτῶν θέλουσιν ἑπομένως χρησιμεύῃ μόνον αἱ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος κοινοποιούμεναι θεωρητικαὶ καὶ πρακτικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

71. Αἰτήσεις περὶ ὑποτροφιῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν.

72. Διὰ νὰ δύναται ὁ μαθητής, εἰσερχόμενος εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν προκειμένων σπουδῶν, ἑκάστη σχολὴ θέλει συντάττει σύντομον καὶ περιεκτικὴν διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθόδου τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστημῶν, ἡ δὲ διδασκαλία αὕτη θέλει δίδεσθαι εἰς ἕκαστον μαθητὴν ὅταν ἐγγράφηται.

73. Εἰς ἕκαστον μαθητὴν θέλει δίδεσθαι κατ' αἴτησίν του μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς αὐτοῦ ἐνσφράγιστον ἀποδεικτικόν, περιέχον·

α'. Ὄνομα, ἡλικίαν, τόπον γεννήσεως τοῦ μαθητοῦ·

β'. Ὄνομα τοῦ γυμνασίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδασεν, ἀναφερομένων τῶν ἀποδεικτικῶν περὶ τοῦ χρόνου, τῶν προόδων, καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

γ'. Ὄνομα λυκείου, ἂν ποτε ἐσπούδασεν εἰς τοιοῦτον·

δ'. Ὅτι διετέλεσε τὸν ὡρισμένον καιρὸν εἰς τὸ πανεπιστήμιον·

ε'. Ἀποδεικτικὸν ἠθῶν·

ς'. Ἀποδεικτικὸν ἐπιμελείας.

Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος θέλει φέρει τὴν σφραγίδα καὶ ὑπογραφὴν τοῦ Πρυτάνεως, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τοῦ σημάντορος τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ γραμματέως.

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποδεικτικῶν τούτων θέλει ἐγγράφεσθαι εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον κρατούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐπικρατοῦντος ἀμέσως τοῦ Πρυτανεως, ὅστις ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ, καὶ διατηρεῖ αὐτὸ μυστικόν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἠθῶν καὶ ἐπιμελείας μαρτυρίαν· ὁ ἀπωλέσας τὸ πρωτότυπον ἀποδεικτικον δύναται νὰ λάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου.

74. Εἰς ἕκαστον ἡμεδαπὸν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ εἰς ξένα πανεπιστήμια, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἂν ποτὲ ζητήσῃ δημόσιον ὑπηρεσίαν, ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι διέμεινε εἰς τὸ ξένον πανεπιστήμιον τὸν εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὁριζόμενον χρόνον, καὶ προσέτι ἓν ἔτος τοὐλάχιστον εἰς το πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος.

Η'. Περὶ τῆς διαρκείας τῶν ἑξαμήνων περιόδων, τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν διδάκτρων.

75. Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν καὶ τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν δὲν γίνεται καμμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων.

Αἱ φθινοπωριναὶ ἀνακωχαὶ διαρκοῦν ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἕως 17 Σεπτεμβρίου π. ε. καὶ τοῦ Πάσχα, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος μέχρι τῆς δευτέρας τῆς μετὰ τὸ πάσχα ἑβδομάδος.

76. Καθῆκον τῶν μαθητῶν ὑπάρχει ἀμέσως μετὰ τὰς ἀνακωχὰς νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἐποχὰς εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ διαμένωσι μέχρι τοῦ τέλους τῶν μαθημάτων.

77. Τῶν μαθητῶν ὅσοι παρέβησαν τοὺς ὅρους τούτους θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἡ ἑξαμηνία, καθ' ἣν ἦσαν ἀπόντες, ἀπὸ τὸν ὡρισμένον τῆς σπουδῆς καιρόν.

78. Ἕκαστος μαθητής, θέλων ν' ἀκολουθήσῃ τι μάθημα, χρεωστεῖ εἴτε ἀμέσως, ἢ τὸ πολὺ μετὰ δέκα πρῶτα μαθήματα, νὰ ἐγγράψῃ ἰδιοχείρως τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν σπουδαζόντων νέων ὡρισμένον βιβλίον, καὶ τότε θέλει λαμβάνει τὸ γραμμάτιον διὰ προσδιωρισμένην θέσιν ἐντὸς τοῦ θαλάμου τῆς παραδόσεως· εἰς δὲ τὸν παραμελοῦντα τὴν ἐγγραφὴν ταύτην δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ ἐπέκεινα εἰς τὴν παράδοσιν.

79. Ἕκαστος μαθητὴς ὀφείλει, καταγραφόμενος διὰ μάθημά τι, νὰ προαποτίνῃ τὰ δίδακτρα

εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου. Οἱ δὲ καθηγηταὶ ὑποχρεοῦνται ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐγγραφῶν νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου τοὺς καταλόγους τῶν μαθητῶν αὐτῶν, σημειοῦντες ἐκείνους, ὅσους ἀπήλλαξαν τῆς ὑποχρεώσεως τῶν διδάκτρων.

Οὗτος ἔχει χρέος νὰ ἐνεργήσῃ ἐγκαίρως κατὰ τῶν μὴ ἀποτισάντων καὶ νὰ συνάξῃ ἐξ ἐπαγγέλματος τὰ καθυστερήσαντα δίδακτρα μέχρι τοῦ μέσου τῆς ἑξαμηνίας. Ἂν δὲ τὰ ἀναγκαστικὰ μέσα ἀποβῶσιν ἀνωφελῆ, δὲν δίδεται εἰς τοὺς μὴ ἀποτίσαντας τὸ κατὰ τὴν ἔξοδον αὐτῶν πιστοποιητικόν.

80. Δικαίωμα ἀπαιτήσεως ἀπαλλαγῆς τῶν διδάκτρων ἔχει ἕκαστος ἐντόπιος μαθητής, δυνάμενος ν' ἀποδείξῃ διὰ νομίμου καὶ κατὰ τύπους συντεταγμένου ἐγγράφου τὴν ἀληθῆ καὶ παντελῆ αὐτοῦ ἔνδειαν.

Οἱ ὑπότροφοι ἀπαλλάττονται τῶν διδάκτρων.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ·

α. Ὄνομα καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτοῦντος·

β. Κατάστασιν ἢ ἐπάγγελμα τῶν γονέων·

γ. Ἂν ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ οἱ δύο ἀπέθανον·

δ. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων ἀδελφῶν καὶ ἂν οὗτοι ἔχωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἢ ὄχι·

ε. Τὴν ποσότητα τῆς περιουσίας τοῦ αἰτοῦντος καθόσον αὕτη ὑπάρχει γνωστή·

ς. Τὴν ἐκ μισθῶν κλ. πρόσοδον·

ζ. Τὴν ποσότητα τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

81. Ὅστις μαθητὴς ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτου ἀποδεικτικοῦ ζητῇ τὴν τῶν διδάκτρων ἀπαλλαγήν, θέλει κατὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ παρουσιάζει αὐτὸ εἰς ἕκαστον τῶν καθηγητῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ μάθημα καταγράφεται, καὶ περιμένει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἂν ἡ αἴτησις αὐτοῦ ἐκρίθη ἀποδεκτή.

Θ'. Περὶ τῆς χρήσεως τῶν συλλογῶν κτλ. τοῦ πανεπιστημίου.

82. Οἱ μαθηταὶ ἐγγραφόμενοι ἀποκτῶσι τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζωνται ὅλας τὰς συλλογὰς καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τοῦ πανεπιστημίου, ὅσα συντείνουσιν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀκολουθεῖ τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις.

Ι'. Περὶ τῶν σχέσεων τῶν μαθητῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ.

83. Τῶν καθηκόντων τοῦ πρυτάνεως καὶ τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου προσέτι δὲ καὶ τῶν σημαντόρων ὡς πρὸς τοὺς μαθητὰς ὑπάρχουσι·

α. Ἡ ἐγγραφὴ τῶν μαθητῶν καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν δι' αὐτὴν ἀπαιτουμένων·

β. Ἡ ἔκδοσις τοῦ κατὰ τὴν ἔξοδον αὐτῶν ἀποδεικτικοῦ·

γ. Ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἐπιμελείας, ἠθικότητος καὶ θρησκευτικῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν·

δ. Τὰ χρέη συμβιβαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις αὐτοὺς ἀφορώσας, εἰς ὑποθέσεις τιμῆς καὶ ὕβρεων μεταξὺ τῶν μαθητῶν, καθόσον γενικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις δὲν προσβάλλωνται δι' αὐτῶν·

ε. Ἐφαρμογαὶ ἁρμοδίων ποινῶν διὰ παραβάσεως τῶν κανονισμῶν·

ς. Δημοσίευσις τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου·

ζ. Δημοσίευσις διὰ τοιχοκολλήσεων εἰς τὸ κατάστημα καὶ εἰς τὰ δωμάτια τοῦ πανεπιστημίου.

84. Εἰς ταῦτα καὶ ἄλλα ὅμοια ἀντικείμενα οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἀναγνωρίζει τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον καὶ τοὺς σημάντορας ὡς ἀμέσως αὐτῶν ἀνωτέρους, ἐμφανιζόμενοι εἰς ἑκάστην πρόσκλησιν αὐτῶν ἀνυπερθέτως καὶ ἀπροφασίστως ὑπακούοντες.

Μαθηταὶ δὲ μὴ ἐμφανιζόμενοι κατὰ πρόσκλησιν ἀνωτέρας αὐτῶν ἀρχῆς ἐνάγονται εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ κλητῆρος.

85. Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τοὺς διδασκάλους τοῦ πανεπιστημίου τὸ ἀνῆκον σέβας. Ὁ προσβαλὼν ἀνώτερόν τινα ἢ διδάσκαλον τοῦ πανεπιστημίου ὑπόκειται εἰς τὰς ἀνηκούσας πειθαρχικὰς ποινάς, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὅρων τοῦ ποιν. νόμου, ἐὰν ἡ προσβολὴ συνέβη ἐνῷ ὁ προσβληθεὶς ἐξετέλει τὰ ἴδια αὐτοῦ καθήκοντα.

86. Οἱ μαθηταὶ χρεωστοῦσι νὰ σέβωνται ὡς ἀρχὰς τοὺς ἐπιτοπίους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ τοὺς ἰδιαιτέρους τοῦ πανεπιστημίου, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσιν, ὑπακούοντες εἰς τὰς αὐτῶν διατάξεις· ὀφείλουσι δὲ προσέτι νὰ καθυποβάλλωσιν εἰς τὸν πρύτανιν τὰ κατ' ἄλλων παράπονα· προσέτι δὲ δύνανται ν' ἀναφέρωσι καὶ τὰ κατὰ μὴ μαθητῶν, διὰ νὰ τοῖς χορηγῇ τὴν ἀνήκουσαν βοήθειαν.

ΙΑ'. Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀκαδημιακῶν ποινῶν ἐν γένει.

87. Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ πειθαρχίας θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι τὰ ἀκόλουθα μέσα καὶ αἱ ποιναὶ κατὰ τῶν μαθητῶν·

α. Πατρικὴ προτροπή· β. Μυστικὴ καὶ δημοσία ἐπίπληξις· γ. Κράτησις ἐντὸς τοῦ θαλάμου· δ. Φυλάκισις· ε. Ἀπειλὴ ἀποπέμψεως· ζ. Προσωρινὴ ἀπόπεμψις· η. Παραίτησις· θ. Ἀποβολή.

88. Ἕκαστος εἰς ἐξέτασιν ἐνεχόμενος μαθητὴς δὲν δύναται μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως ἢ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ποινῆς νὰ διαμείνῃ οὐδεμίαν νύκτα ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου ἄνευ ἀδείας τοῦ πρυτάνεως.

Ὅστις διὰ δραπετεύσεως ζητῇ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ποινήν, προσκαλεῖται δημοσίως νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ ἀπειλῇ ἀποβολῆς· μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας θέλει ἀποβάλλεσθαι.

89. Ἐπιπλήξεις γίνονται δημοσίως ἀπὸ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου εἰς σημαντικὰς παραβάσεις.

90. Ἡ κατὰ τὸν θάλαμον κράτησις θέλει τηρεῖσθαι ἀπροφασίστως κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον. Ἡ εἰς φυλακὴν κράτησις θέλει ἐκτελεῖσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόφασιν. Εἰς τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ δὲν θέλουν δίδεσθαι ἄλλα βρώματα καὶ ποτὰ πλὴν τῶν συνήθων· ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβαρύνεται δι' ἀφαιρέσεως θερμῶν βρωμάτων καθ' ἑκάστην τρίτην ἡμέραν. Οὐδεὶς ἀπολύεται τῆς φυλακῆς πρὶν ἀποτίσῃ ὅλα τὰ χρεωστούμενα.

91. Ἡ ποινὴ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἀποπέμψεως ὑπάρχει γενικὴ ἢ περιορίζεται εἰς τὴν ὑποτροπήν. Κατὰ τὴν πρώτην περίστασιν ὁ διὰ τῆς ποινῆς ταύτης τιμωρούμενος μακρύνεται τοῦ πανεπιστημίου ἐπὶ τῆς πρώτης παραβάσεως, ἐπιφερούσης ἄλλοτε ποινὴν φυλακίσεως, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῆς πρώτης ὑποτροπῆς. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιφέρει διὰ τοὺς ὑποτρόφους τῆς Κυβερνήσεως τὴν παῦσιν τῆς διορισθείσης ὑπὲρ αὐτῶν συντάξεως.

92. Ἡ ποινὴ τῆς ἀποπέμψεως συνίσταται εἰς μὴ δημοσίαν καὶ προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον. Ἐκτείνεται ἀπὸ 6 μῆνας ἕως δύω ἔτη· ἡ δὲ διάρκειά της θέλει πάντοτε διαγνώσκεσθαι εἰς τὸν τιμωρούμενον. Ὁ διὰ ταύτης τιμωρούμενος τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον πρὸ τοῦ τέλους, ὅταν δοθῇ εἰς αὐτὸν χάρις, ἥτις θέλει ζητεῖσθαι ἀπὸ Ἡμᾶς.

93. Ἡ παραίτησις ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ὡς ἡ ἀπόπεμψις.

94. Ἡ ἀποβολὴ ὑπάρχει ἡ μεγίστη τοῦ πανεπιστημίου ποινή, ὅθεν στηλιτεύεται ἐπὶ μελανῆς σανίδος καὶ δηλοποιεῖται εἰς τοὺς γονεῖς, ἐπιτρόπους καὶ τὰ ξένα πανεπιστήμια μεθ' ὅσων τὸ τῆς Ἑλλάδος ἔχει σχέσεις. Ἡ δὲ ἐνέργεια αὐτῆς διαρκεῖ πέντε ἔτη ὅσα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Δύναται ὅμως ἡ προκειμένη ποινὴ νὰ ἐπιβαρυνθῇ, ποτὲ μὲν φυλακιζομένου αὐστηρῶς, ἢ δηλοποιουμένου πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν τοῦ ἀποβλήτου· ποτὲ δὲ παρατεινομένης τῆς ἀποβολῆς ὑπὲρ τὸν ὡρισμένον χρόνον, ἢ κηρυττομένης διηνεκοῦς.

Ὁ ἀποβληθεὶς δὲν θέλει ἐπιτυγχάνει ἐλάττωσιν τῆς διαρκείας τῆς ἀποβολῆς αὐτοῦ.

95. Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προτεθειμένων ποινῶν δὲν θεωρεῖται διόλου ἡ κοινωνικὴ θέσις ἢ ἡ περιουσία τοῦ τιμωρουμένου, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπιμέλεια καὶ διαγωγή.

96. Ὅλαι αἱ παραβάσεις ὅσων οἱ τιμωρούμενοι ἤδη μὲ τὴν ἀπόπεμψιν, παραίτησιν ἢ ἀποβολήν, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον μαθηταὶ κατασταθῶσιν ἔνοχοι, θέλουσι τιμωρεῖσθαι μὲ αὐστηροτέρας ποινάς.

97. Ὁ πρύτανις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταναγινώσκῃ καὶ ἐνεργῇ ποινὰς ἐπιπλήξεως, καὶ φυλακίσεως, ἀφαιρῶν προσέτι τὴν ἀπόλαυσιν θερμῶν βρωμάτων κατὰ πᾶσαν τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν 8· ὅλαι δὲ αἱ λοιπαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐνεργοῦνται μόνον ἐπιψηφίσαντος τακτικῶς τοῦ πανεπιστημιακοῦ συμβουλίου, δημοσιεύονται δὲ καὶ ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ πρυτάνεως ἀλλὰ μία ἁπλῆ ποινὴ δὲν θέλει ὑπερβῇ τὴν διάρκειαν 4 ἑβδομάδων.

98. Ἡ ποινὴ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἐπιφέροντος κατὰ τὸν γενικὸν ποινικὸν νόμον τὴν ἀφαίρεσιν ἀξιωμάτων καὶ ἐπιτίμων θέσεων ἔχει ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ἀποβολήν· ὅθεν τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια θέλουσιν ἀναφέρει ἑκάστοτε περὶ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς πρὸς τὸ πανεπιστήμιον· ἀλλὰ καὶ ὁσάκις ἄλλαι ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὰ δικαστήρια διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

99. Ἑκάστη παραίτησις θέλει γνωστοποιεῖσθαι εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, εἰς ἣν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίζῃ πόσον ὁ παραιτηθεὶς δύναται νὰ διαμένῃ αὐτόθι.

100. Ἀλλ' ἕκαστος μαθητὴς εἴτε ἰθαγενὴς εἴτε ξένος, ἐφ' ὅσον σχολάζει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑπόκειται εἰς τοὺς ποινικοὺς γενικοὺς νόμους καὶ χρεωστεῖ ἰδίως νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις.

ΙΑ΄. Περὶ πειθαρχικῶν ὁρισμῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν καὶ περὶ ποινῶν ἐφαρμοστέων εἰς τοὺς παραβάτας.

101. Ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ἀπαιτεῖται ἐν γένει, ἀναλογιζομένους τὸν εὐγενῆ αὐτῶν προορισμόν, ὄχι μόνον φοιτῶντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ μὴ γίνωνται πλημμελημμάτων, προσβαλλόντων τὰ ἤθη καὶ τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἔνοχοι, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐδοκιμῶσι μάλιστα εἰς τὸ κοινὸν διὰ εὐσχήμονος καὶ ἀξιοπρεποῦς βίου.

102. Τὰ μερικώτερα καθήκοντα τῆς ἐπιμελείας καὶ διαγωγῆς τῶν μαθητῶν θέλουσιν ὁρισθῆ ἀκριβέστερον εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις.

103. Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητάς·

α΄. Νὰ φθείρωσι τὰ προγράμματα τῶν ἀρχῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν δημοσίων διδασκάλων·

β΄. Νὰ τοιχοκολλῶσιν ἔγγραφα μὴ θεωρηθέντα καὶ ἐγκριθέντα ἀπὸ τὸν πρύτανιν·

γ΄. Νὰ φέρωσιν ὅπλα ἐκτὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν στολήν, τὴν ὁποίαν ὁ μαθητὴς ἔχει τυχὸν τὸ δικαίωμα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ φέρῃ·

δ΄. Νὰ ἐκτελῶσι δημοσίους πομπὰς καὶ μουσικὰς συμφωνίας ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ πρυτάνεως, τῆς ἀστυνομίας καὶ εἰδήσεως τῆς κατὰ τὴν πόλιν φρουραρχικῆς ἀρχῆς·

ε΄. Νὰ ἐπισκέπτωνται τοὺς ἐν φυλακῇ μαθητάς, ἢ νὰ προπέμπωσι τοὺς παραιτηθέντας ἢ ἀποβλήτους·

ς΄. Νὰ λαμβάνωσι δραματικὰ πρόσωπα εἰς δημοσίους θεατρικὰς ἑταιρείας.

104. Οὐδεὶς τῶν ἐντοπίων μαθητῶν ἔχει τὴν ἄδειαν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πρυτάνεως, νὰ μακρυνθῇ ὑπὲρ τὴν μίαν νύκτα τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου διαρκούντων τῶν μαθημάτων.

105. Ἑταιρεῖαι μαθητῶν τότε μόνον κρίνονται ἀνεκταὶ ὅταν ὁ μόνος μὲν σκοπός των εἶναι ἁπλῆ συναναστροφὴ καὶ βοήθεια ἐνδεεστέρων καὶ ἀξίων περιθάλψεως συμμαθητῶν, δημοσιεύωσι δὲ τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν, ζητοῦσαι τὴν ἔγκρισιν, καὶ γνωστοποιοῦσαι τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν· ἀλλ᾽ αἱ ἑταιρεῖαι, ἔχουσαι ἄλλην τινὰ πρόθεσιν παρὰ ταῦτα, διαλύονται καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τοῦτο, ὁ γενικὸς ποινικὸς νόμος.

106. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ ἀναδέχωνται ὡς γενικὰς ὑποθέσεις, τὰς ἀφορώσας μόνον τινὰ ἄτομα, νὰ συσκέπτωνται περὶ αὐτῶν εἰς ἰδιαιτέρας συνελεύσεις, νὰ ἐνεργῶσιν ὑπογραφῶν σύναξιν, ἢ δι᾽ ἀπεσταλμένων νὰ μεσιτεύωσιν ὑπὲρ τοιούτων ὑποθέσεων.

Εἰς τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον, καὶ τοὺς καθηγητὰς, ἀπαγορεύεται νὰ δέχωνται καὶ νὰ ἀκροάζωνται τοιούτους ἀπεσταλμένους, ἢ νὰ ἐγκρίνωσιν αὐτῶν τὰς παρατηρήσεις.

107. Πᾶσα ἄμυνα, (πλὴν τῆς δικαίας καὶ ἀμέμπτου ἐξ ἀνάγκης ἀμύνης), πᾶσα μονομαχία, καὶ πᾶν εἶδος καὶ πᾶσα μετοχὴ αὐτῆς ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς καὶ κολάζονται κατὰ τοὺς γενικοὺς νόμους, προστιθεμένης εἰς τὴν κοινὴν ποινὴν τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς ἀποπέμψεως, τῆς παραιτήσεως, ἢ τῆς ἀποβολῆς.

108. Ὅταν ἡ μονομαχία δὲν ἔχῃ ἀποτέλεσμα, ἐὰν μὲν οἱ μονομαχήσαντες ἦσαν ἐπιμελεῖς καὶ χρηστοήθεις, ἐκτὸς τῆς δικαίας ποινῆς, θέλουσι τιμωρεῖσθαι καὶ μὲ ἀποπομπήν· ἂν δὲ ἦσαν γνωστοὶ ὡς ὀκνηροὶ καὶ φιλοτάραχοι, μὲ παραίτησιν· ἀλλ᾽ ἂν ἡ μονομαχία ἔχῃ ἀποτελέσματα, τιμωρεῖται ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινῆς, καὶ μὲ ἀποβολὴν ἐκ τοῦ πανεπιστημίου.

109. Ὁ ζητῶν ἐπίτηδες μονομαχίας καὶ διαφορὰς, τιμωρεῖται δι᾽ ἀποπομπῆς, ἂν δὲ καὶ ἄλλοτε ἡ διαγωγή του ἦτο ἐπιλήψιμος, διὰ παραιτήσεως ἢ ἀποβολῆς.

110. Ὁπλασκίαι μὲ ἀκονημένα ξίφη, καὶ μὲ κοπτερὰ ἢ ὀξέα ὅπλα θεωροῦνται ὡς μονομαχίαι, καὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὡς τοιαῦται.

111. Ὁ ἐπιπλήττων, ὑβρίζων, ἢ καὶ διὰ πράξεων προπηλακίζων τινὰ, ὡς μὴ δεχθέντα πρότασιν μονομαχίας, τιμωρεῖται τὸ μὲν πρῶτον, μὲ αὐστηρὰν φυλάκισιν, ἐν δὲ περιπτώσει ὑποτροπῆς, μὲ ἀποπομπὴν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ παραίτησιν, ἢ ἀποβολὴν, ἐπιφυλαττομένων πάντοτε καὶ τῶν ὅρων τοῦ ποιν. νόμου.

112. Μαθηταὶ Ἰατρικῆς ἢ χειρουργικῆς παρευρισκόμενοι εἰς μονομαχίας διὰ ἰατρικὴν βοήθειαν, θεωροῦνται ὡς συμμέτοχοι τῆς μονομαχίας. Προσκληθέντες δὲ μετὰ τὴν πλήγωσιν, χρεωστοῦσιν εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις ἀφοῦ δέσωσιν ἁρμοδίως τὴν πληγὴν, νὰ ἀναφέρωσι τὰ δέοντα πρὸς τὴν ἀστυνομίαν περὶ τούτου ἀμέσως, διὰ ν᾽ ἀποφύγωσι τὴν εἰς τοὺς συμμετόχους τῆς μονομαχίας ἐπιβαλλομένην ποινὴν, ἢ ἂν ἡ μονομαχία συνέβη ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν, ζητοῦντες ἰατρόν τινα δόκιμον.

113. Αἱ ἄνω ῥηθεῖσαι ποιναὶ τόσῳ μᾶλλον θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι, ὅσῳ ὁ πρύτανις καὶ ὅλοι οἱ καθηγηταὶ ἔχουσι χρέος νὰ διαλάττωσιν ὡς συμβιβασταὶ τὰς μεταξὺ μαθητῶν συμπιπτούσας περὶ τιμῆς διαφορὰς, μὲ τρόπον μὴ προσβάλλοντα αὐτῶν τὴν φιλοτιμίαν.

114. Ἰδιωτικαὶ ἑταιρεῖαι ὁπλασκίας, ὡς παρέχουσαι συχνάκις ἀφορμὰς μονομαχίας, δὲν θέλουσιν εἶναι ἀνεκταὶ, καὶ τὸ μάθημα τῆς ὁπλασκίας παραδίδοται μόνον εἰς τὸν προσδιωρισμένον δημόσιον τόπον, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ἐπὶ τούτῳ αὐτῆς διδασκάλου.

115. Ξενοδόχοι, οἰνοπῶλαι, καφφεπῶλαι, καὶ οἰκοδεσπόται, οἵτινες ἀνέχονται ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τοιαύτας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορευομένας τῶν μαθητῶν συνελεύσεις, ἢ, λαβόντες γνῶσιν τῶν ἐν αὐταῖς γενομένων πράξεων, δὲν καταγγέλλουσιν αὐτὰς ἀμμέσως εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν, ὀνομάζοντες καὶ τοὺς συμμετόχους, θέλουσι καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους ὡς συμμέτοχοι.

116. Ἀρχαιότεροι μαθηταὶ, ἀντιποιούμενοι ὑπεροχήν τινα ἐπὶ νεωτέρων, ἢ νεηλύδων, ἢ προσπαθοῦντες νὰ τοὺς σύρωσιν εἰς τὴν συναναστροφήν των, καὶ μὴ θέλοντας ὑβρίζωσι, χλευάζωσι, ἢ ἀπαγορεύωσι νὰ συναναστρέφωνται μετ᾽ ἄλλων, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν αὐστηρὰν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ προσωρινὴν ἀπόπεμψιν ἢ παραίτησιν.

Μαθηταὶ πλάττοντες καὶ διαδίδοντες δυσφημίας κατά τινος, ἢ προσφερόμενοι πρὸς τὸν συκοφαντηθέντα μὲ τρόπον προσβάλλοντα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα τιμωροῦνται, οἱ μὲν αὐτουργοὶ, μὲ παραίτησιν, οἱ δὲ ἄλλοι συνένοχοι μὲ φυλάκισιν ἢ ἀπόπεμψιν.

ΙΒ΄. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

117. Ἐπειδὴ τό γε νῦν ἔχον δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅλαι αἱ σχολαὶ, διὰ τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον θέλει τελειοποιεῖσθαι βαθμηδὸν ἀναλόγως πρὸς τὰς παρούσας ἤδη εὐκολίας.

118. Ἀλλ᾽ ἡ ἀναγκαία πρὸς διδασκαλίαν σκευασία πρέπει νὰ προετοιμασθῇ ἀνυπερθέτως, γινομένης φροντίδος καὶ περὶ τῆς ταχείας συμπληρώσεως τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, καὶ τοῦ πορισμοῦ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ἰδίως δὲ θέλει καταβληθῇ πᾶσα σπουδὴ, νὰ προευτρεπισθῶσι πάντα ὅσα κρίνονται ἀναγ-

καῖα εἰς τὴν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐποχὴν τοῦ πανεπιστημίου βεβαίαν ἔναρξιν.

Ἀνεγείραντες ἤδη διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ἀνώτατον διδακτικὸν κατάστημα, ἐδώκαμεν δι' αὐτοῦ, καθὼς καὶ διὰ τῶν λοιπῶν ἐκπαιδευτικῶν ὅρων, ἀπόδειξιν εἰς τὸν ἀγαπητὸν ἡμῶν λαὸν τῆς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ Ἡμετέρας φροντίδος.

Πεποιθότες ὅτι καὶ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ θέλουσιν ἔχει διηνεκῶς ὑπ' ὄψιν τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν κλῆσιν, ἐνθυμούμενοι ὅτι ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη μόνον εἰς τὸν θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς μορφωθέντα ἄνθρωπον δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ, καὶ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὕτη σκοπὸν πρώτιστον ἔχουσα τὸν κοινωνικὸν βίον, συνίσταται μάλιστα εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν φυσικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων, ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος μετὰ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων διακοπὴν θέλει ἀναλάβει πάλιν τὴν πρώτην εὔκλειαν ὅπου ἄλλοτε ἡ παλαιὰ ἀκαδημία προήγαγεν ἀποτελέσματα ἀνεξάλειπτα, ῥίψασα ἀκτῖνας φωτὸς εἰς τοὺς μακρυνοτάτους τόπους καὶ αἰῶνας, καὶ ὅτι θέλει διαλάμψει ἐκ νέου εἰς τὰ δύο γειτνιάζοντα μέρη τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμματ. τῆς Ἐπικρ. ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσ., καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα, τῶν ὁποίων πωληθέντων ἡ εἰσπραχθεῖσα ἀξία θέλει προστεθῇ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ πανεπιστημίου διὰ τοὺς σκοποὺς τοὺς εἰς τὸ ἄρθ. 37 ἰδίως προσδιοριζομένους.

Ἐκτὸς τούτου τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ κ. ἄτους μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τὴν 25 Ἰαννουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1837 ὡς ἡμέραν τῆς ἀξιομνημονεύτου Ἡμῶν πρώτης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως, καὶ θέλει πρὸς τούτοις ἀγγελθῇ, ὅτι οἱ ἰδιαίτεροι περὶ αὐτοῦ ὁρισμοὶ περιέχονται εἰς διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκ. 1836 (12 Ἰαν. 1837.)

519. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Γινώσκοντες πόσον εἶναι ἐπάναγκες νὰ εἰσαχθῇ ἡ ἀνήκουσα τάξις εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια·

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς δια τὴν ταυτοποίησιν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως συστηθείσης ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς προτάσεις δὲ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ τ λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐκδώσωμεν τοὺς ἀκολούθους κανονισμούς, διατάττοντες νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν εἰς τὰ ἑλλ. σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς θερινῆς ἑξαμηνίας τοῦ 1837.

ΤΜΗΜΑ I.

Εἴδη τῶν διδακτικῶν καταστημάτων.

1. Διὰ τὴν ἀνωτέρω ἐπιστημονικὴν, καὶ διὰ τὴν εἰς τὸ πανεπιστήμιον μετάβασιν ἀπαιτουμένην, προσέτι δὲ καὶ διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον ἀναγκαιοτάτην ἐκπαίδευσιν, θέλουν ὑφίστασθαι τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, καὶ ὑπεράνω αὐτῶν τὰ γυμνάσια.

Α΄. Περὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

ΤΜΗΜΑ II.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

2. Πρώτιστος σκοπὸς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἶναι νὰ προετοιμάζουν διὰ τὰ γυμνάσια, καὶ κατ' αὐτὸν συμμορφοῦται τὸ ἀντικείμενον, ἡ ἔκτασις, καὶ ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας· ἀλλὰ συγχρόνως ἡ ἐν αὐτοῖς ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ἀποτελῇ καὶ αὐθύπαρκτόν τι ὅλον ὡς πρώτην μὲν θεωρούμενον βαθμίδα τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς παῖδας κατάλληλον, ὅσοι δὲν θέλουν μεταβῇ εἰς τὰ γυμνάσια, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ἀμέσως εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, ἢ εἰς θέσιν, μὴ ἀπαιτοῦσαν ἐκπαίδευσιν γυμνασίου καὶ πανεπιστημίου.

3. Ἕκαστον ἑλληνικὸν σχολεῖον σύγκειται ἀπὸ τρεῖς τάξεις, ἀλλὰ δυνάμεναι κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ περιορισθῶσι καὶ εἰς δύο μόνας. Ὅπου ὑφίστανται γυμνάσια, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλουν πάντοτε εἶσθαι μετ' αὐτῶν συνενωμένα.

4. Σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα προσωρινῶς ὑφίσταται εἷς μόνος διδάσκαλος, σχηματίζουν μίαν μόνον τάξιν, καὶ εἰς αὐτὴν παραδίδονται τὰ εἰς τὸν §. 8 ὁριζόμενα μαθήματα τῆς κατωτάτης τάξεως τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

5. Ἑκάστη τάξις ἔχει τὸν ἴδιον αὐτῆς διδάσκαλον· ἀλλ' ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἀπαιτῇ τοῦτο, δύναται μία τάξις νὰ διαιρῆται εἰς δύο, ἢ περισσότερα τμήματα, ὧν ἕκαστον νὰ ἔχῃ ἀνὰ ἕνα διδάσκαλον.

6. Ὁ διδάσκαλος τῆς ἀνωτάτης τάξεως προΐσταται συγχρόνως τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἔχων τὸν τίτλον σχολάρχου· ὡς τοιοῦτος λαμβάνει διαταγὰς ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείαν, καὶ ἀναφέρεται πρὸς αὐτὴν εἰς ὅσα δὲν ἀφορῶσι τὴν ἐφορείαν. Εἰς πόλεις, ὅπου ὑφίστανται γυμνάσια, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα διευθύνονται ἀπὸ τοὺς γυμνασιάρχας, ἔχοντας δηλαδὴ τοῦ διδασκάλου τῆς ἀνωτέρας τάξεως τὸν τίτλον καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ σχολάρχου, ἀλλὰ ἐπιτηροῦντος πάντοτε τοῦ γυμνασιάρχου.

ΤΜΗΜΑ III.

Περὶ διδασκαλίας εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

7. Εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλουν ἐν γένει διδάσκεσθαι ἐγκυκλοπαιδικῶς τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα·

Ἡ ἑλληνικὴ μετὰ παραλληλισμοῦ τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν νέαν· Κατήχησις καὶ ἱερὰ ἱςορία· Γεωγραφία καὶ γενικὴ ἱστορία· Καλλιγραφία· Ἀριθμητική· Ἀρχὴ τῆς φυσικῆς, καὶ φυσικῆς ἱστορίας· μουσικὴ καὶ ζωγραφική· Γαλλική, καὶ ἀρχαὶ τῆς λατινικῆς δι' ὅσους θέλουν μεταβῆ εἰς γυμνάσια.

8. Εἰς τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλει διαιρεῖσθαι ἡ διδασκαλία ὡς ἀκολούθως·

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν θέλει παραδίδεσθαι·

α΄. Τὸ ἐτυμολογικὸν τῆς ἑλληνικῆς κατὰ τὴν παραδεχθησομένην γραμματικήν· ὡς δὲ κείμενον θέλει χρησιμεύει ὁ πρῶτος τόμος τῆς εἰσαχθησομένης ἐγκυκλοπαιδείας·

β΄. Ἱερὰ ἱστορία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς·

γ΄. Σύντομος γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ παραδεχθησόμενον βιβλίον·

δ΄. Ἀριθμητική, τὰ τέσσαρα πάθη, τὰ κλάσματα, καὶ τὰ δεκαδικὰ μέχρι τῶν μεθόδων, καὶ ἰδίως ἡ πρακτικὴ καὶ ἐκ μνήμης ἀριθμητική.

ε΄. Καλλιγγραφία κατὰ πρωτότυπα·

ς΄. Ἀρχαὶ τῆς Γαλλικῆς· θέλουν γίνεσθαι καὶ ἀσκήσεις ἀναγνώσεως καὶ ἀπαγγελίας.

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν·

α΄. Ἑλληνική, τεχνολογία, σύνταξις, διάλεκτοι· ὡς κείμενον ὁ δεύτερος τόμος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας·

β΄. Κατήχησις·

γ΄. Παλαιὰ ἱστορία καὶ ἡ τῆς Ἑλλάδος·

δ΄· Γεωγραφία τῆς Εὐρώπης·

ε΄. Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τὰς μεθόδους μέχρι τῆς Ἀλγέβρας·

ς΄. Καλλιγραφία·

ζ΄. Γαλλικά·

η΄. Φυσικὴ ἱστορία ἐξακολούθησις μέχρι τέλους.

Εἰς τὴν τρίτην καὶ ἀνωτάτην τάξιν·

α΄. Ἑλληνική, σύνταξις, καὶ ῥίζαι, καὶ κείμενον τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας·

β΄. Σύνταξις καὶ συνθέσεις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικήν.

γ΄. Ἀρχαὶ ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς·

δ΄. Ἱστορία τῆς Ῥώμης, καὶ τὰ πρώτιστα τῆς μεσαίας καὶ νεωτέρας ἱστορίας·

ε΄. Γεωγραφία (τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου)·

ς΄. Ἀρχαὶ τῆς ἀλγέβρας καὶ γεωμετρίας·

ζ΄. Ἀρχαὶ τῆς λατινικῆς διὰ τοὺς μεταβησομένους εἰς γυμνάσια·

η΄. Γαλλικά·

θ΄. Ἀρχαὶ πειραματικῆς φυσικῆς.

9. Εἰς τὰ δύο τάξεις ἔχοντα Ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλει γίνεσθαι ἡ διδασκαλία κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν·

Εἰς τὴν α΄. τάξιν θέλει διδάσκεσθαι·

α΄. Ἡ Ἑλληνική, ἐτυμολογία, σύνθεσις, καὶ διάλεκτοι κατὰ τὰ δύο πρῶτα μέρη τῆς ἐγκυκλοπαιδείας·

β΄. Ἱερὰ ἱστορία, καὶ μετ' αὐτὴν κατήχησις·

γ΄. Σύντομος γεωγραφία, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Ἑλλάδος·

δ΄. Ἀριθμητική, τὰ τέσσαρα πάθη, κλάσματα, καὶ δεκαδικὰ μέχρι τῶν μεθόδων·

ε΄. Καλλιγραφία.

Εἰς τὴν β΄. τάξιν·

α΄. Ἡ Ἑλληνική, διάλεκτοι, σύνταξις καὶ ῥίζαι κατὰ τὸ τρίτον καὶ τέταρτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας·

β΄. Σύνταξις, καὶ σύνθεσις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικήν·

γ΄. Ἀρχαὶ ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς·

δ΄. Παλαιὰ ἱστορία Ἑλλάδος καὶ Ῥώμης καὶ τὰ γενικώτερα ἐκ τῶν τῆς μεσαίας καὶ νέας ἱστορίας μέχρι τέλους·

ε΄. Γεωγραφία Εὐρώπης καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ κόσμου μερῶν μέχρι τέλους·

ς΄. Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τῶν μεθόδων μέχρι τῆς ἀλγέβρας, καὶ ἀρχαὶ αὐτῆς καὶ τῆς γεωμετρίας·

ζ΄. Καλλιγραφία.

Θέλουν, ἐκτὸς τούτου, διδάσκεσθαι εἰς τὰς δύο ταύτας τάξεις, ὡς εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ τρεῖς ἔχοντα τάξεις, ἡ γαλλική, αἱ ἀρχαὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, καὶ τῆς πειραματικῆς φυσικῆς, καὶ τῆς λατινικῆς γλώσσης.

10. Μὲ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς θέλει συνδέεσθαι καὶ πρακτική τις, βοηθείᾳ βιβλίου ἑλληνικοῦ, πρὸς ἀνάγνωσιν βαθμηδὸν προοδεύοντος, ὥστε δι' αὐτῆς νὰ ἀποκτῶσιν οἱ μαθηταὶ ὀρθὴν ἔκφρασιν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ διηγεῖσθαι ὅσα ἤκουσαν, τοῦ χαριέντως προφέρειν τεμάχια ἐκστηθιζόμενα, καὶ τοῦ συνθέτειν κατ' ἀρχὰς ἁπλᾶς, μετὰ ταῦτα δὲ πολυσυνθέτους, καὶ τέλος συνεχεῖς προτάσεις.

11. Ἡ διδασκαλία τῆς ἱστορίας θέλει ἔχει πρώτιστον σκοπὸν νὰ ἐντυπώνῃ εἰς τὴν μνήμην τῶν μαθητῶν τὰ κυριώτερα συμβάντα, ὀνόματα καὶ χρονολογίας, περιοριζομένης τῆς διηγήσεως εἰς τὰ ἀναπόφευκτα καὶ τὰ τερπνότερα καὶ ἀποβλεπούσης παντοτε εἰς τὸ νὰ μορφόνῃ τὴν εἰς ἐλευθέραν ἔκθεσιν τῶν ἰδεῶν των ἕξιν τῶν μαθητῶν· χρεωστοῦν δὲ οἱ διδάσκαλοι νὰ δεικνύωσι πάντοτε ἐπὶ γεωγραφικῶν χαρτῶν τοὺς τόπους, περὶ ὧν διηγοῦνται, νὰ συνδέωσι δὲ καὶ τὸ μάθημα τῆς γεωγραφίας μετ' ἄλλων παντοδαπῶν εἰδήσεων, καὶ ἰδίως ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

12. Εἰς τὸ μάθημα τῆς καλλιγραφίας θέλει πρὸ πάντων παρατηρεῖσθαι ἡ καθαρά, ἀκριβὴς καὶ ἐλευθέρα καθ' ὑπαγόρευσιν γραφή.

13. Εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἄνω ἀπαριθμηθέντων ἀντικειμένων προσδιορίζονται, διὰ μὲν τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις ἑλληνικὰ σχολεῖα, 29 ὧραι διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα εἰς τὴν α. τάξιν, 31 ὧραι εἰς τὴν β΄., καὶ 32 εἰς τὴν γ΄., διὰ δὲ τὰ ἔχοντα δύο μόνον τάξεις, 30 εἰς τὴν α΄., καὶ 32 εἰς τὴν β΄.

14. Καθ' ἑκάστην καθημερινὴν προηγεῖται τῆς δι-

δασκαλίας προσευχὴ συνισταμένη εἰς ὕμνον, ψαλλόμενον, εἴτε ὑφ' ὅλων ὁμοῦ τῶν μαθητῶν εἰς μίαν γενικὴν αἴθουσαν, εἴτε ὑφ' ἑκάστης τάξεως εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς αἴθουσαν τῆς παραδόσεως. Τὰς δὲ κυριακὰς καὶ ἑορτὰς χρεωστοῦν οἱ μαθηταὶ νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς προσδιωρισμένην τινὰ ἐκκλησίαν.

Αἱ παραδόσεις ἄρχονται τὸ μὲν θέρος ἀπὸ 7 πρὸ μεσημβρίας, καὶ 3 μετὰ μεσημβρίαν, τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ 8 πρὸ μεσημβρίας, καὶ δευτέρας μετὰ μεσημβρίαν· τετράδην καὶ σάββατον δὲν ὑπάρχουν μαθήματα μετὰ μεσημβρίαν. Εἰς τὸ διάστημα τῶν ὡρῶν τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῶν ἡμερῶν τῆς διακοπῆς, οἱ μαθηταὶ δίδονται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν διδασκάλων εἰς γυμναστικὰς καὶ ἄλλας ἀσκήσεις. Ἐπὶ τούτῳ θέλει παρασκευάζεσθαι ἀνηκόντως ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ σχολείου ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, τόπος τις.

Μόνον τὸ μάθημα τῆς Ἑλληνικῆς δύναται νὰ διαρκῇ 2 ὥρας κατὰ συνέχειαν, τὰ δὲ ἄλλα μίαν καὶ μόνην. Τὸ μάθημα τῆς Λατινικῆς θέλει γίνεσθαι πάντοτε πρὸ μεσημβρίας κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν, διὰ νὰ δύνανται οἱ μὴ ἀκροώμενοι αὐτοῦ νὰ ἀναχωρῶσιν οἴκαδε.

15. Αἱ ἑβδομαδιαῖαι ὧραι θέλουν διαιρεῖσθαι εἰς τὰς διαφόρους τάξεις κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

α. Εἰς τὰ Ἑλληνικὰ 3 τάξεις ἔχοντα σχολεῖα·

Εἰς τὴν α. τάξιν· Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν 12 ὧραι, διὰ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν 2, διὰ τὴν Γεωγραφίαν 3, διὰ τὴν ἀριθμητικὴν 3, διὰ τὴν καλλιγραφίαν 2, διὰ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν 3, διὰ τὰ Γαλλικὰ 4, ὧραι 29.

Εἰς τὴν β'. τάξιν· Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν 12 ὧραι διὰ τὴν Κατήχησιν 2, διὰ τὴν Ἱστορίαν 3, διὰ τὴν Γεωγραφίαν 2, διὰ τὴν Ἀριθμητικὴν 3, διὰ τὴν Καλλιγραφίαν 2, διὰ τὴν Φυσικὴν Ἱστορίαν 3, διὰ τὰ Γαλλικὰ 4, ὧραι 31.

Εἰς τὴν γ'. τάξιν· Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν 12 ὧραι, διὰ τὴν σύνθεσιν 3, Ἀρχαὶ τῆς ἀνθρωπολογίας ἢ ἠθικῆς 2, διὰ τὴν Ἱστορίαν 3, διὰ τὴν Γεωγραφίαν 2, διὰ τὴν Γεωμετρίαν καὶ Φυσικὴν 3, διὰ τὰ Γαλλικὰ 4, διὰ τὰ Λατινικὰ 3, ὧραι 32.

β'. Δι' Ἑλληνικὰ δύο τάξεις ἔχοντα σχολεῖα·

Εἰς τὴν α. τάξιν· Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν 12 ὧραι, διὰ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν καὶ Κατήχησιν 4, διὰ τὴν Γεωγραφίαν 3, διὰ τὴν Ἀριθμητικὴν 3, διὰ τὴν Καλλιγραφίαν 2, διὰ τὴν Φυσικὴν Ἱστορίαν 2, διὰ τὰ Γαλλικὰ 4, ὧραι 30.

Εἰς τὴν β'. τάξιν· Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν 12 ὧραι, διὰ τὴν σύνθεσιν 3, διὰ τὴν Ἀνθρωπολογίαν ἢ ἠθικὴν 1, διὰ τὴν Ἱστορίαν 3, διὰ τὴν Γεωγραφίαν 2, διὰ τὴν Ἀριθμητικὴν καὶ Ἄλγεβραν 2, διὰ τὴν Γεωμετρίαν καὶ Φυσικὴν 4, διὰ τὴν Καλλιγραφίαν 1, διὰ τὰ Γαλλικὰ 4, διὰ τὰ Λατινικὰ 2, ὧραι 32.

16. Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα εἶναι τριετής. Ἡ εἰς μὲν τὰ σχολεῖα, τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις, μονοετὴς εἰς ἑκάστην τάξιν. Εἰς δὲ τὰ ἔχοντα δύο, ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους εἰς ἑκάστην.

ΤΜΗΜΑ IV.

Περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, παραδοχῆς, προβιβασμοῦ, ἐλέγχου τῆς προόδου καὶ ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν.

17. Τὸ σχολιακὸν ἔτος διὰ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἄρχεται τὴν 3 (15) Σεπτεμβρ. λήγει δὲ ἡ πρώτη αὐτοῦ ἑξαμηνία τὴν 15 (27) Φεβρουαρίου· ἡ δὲ δευτέρα ἑξαμηνία ἄρχεται τὴν 1 (13) Μαρτίου καὶ λήγει τὴν 3 (15) Ἰουλίου.

18. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων σημειουμένων διακοπῶν, θέλουν διακόπτεσθαι τὰ μαθήματα μόνας τὰς κυριακὰς καὶ τὰς διὰ διατάγματος ὡρισμένας ἑορτάς.

19. Εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα μόνον τοιοῦτοι παῖδες γίνονται δεκτοί, ὅσοι κατὰ τακτικὰς ἀποδείξεις τῶν σχολείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐφοίτων, ἔχουν τὰς ἀναγκαίας προκαταρκτικὰς γνώσεις τῶν ὅσα διδάσκονται εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, καὶ διαγωγὴν ἄμεμπτον.

20. Παραδοχὴ μαθητοῦ εἰς ἀνωτέραν παρὰ τὴν πρώτην τάξιν ἐπιτρέπεται τότε μόνον, ὅταν οὗτος γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰ εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου διδασκόμενα.

21. Διὰ τοῦτο προηγεῖται τῆς ἐγγραφῆς ἐξέτασις τοῦ μαθητοῦ ἐνώπιον ὅλων τῶν διδασκάλων τοῦ σχολείου καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα ταύτης καταταττεται ὁ μαθητὴς εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν.

22. Ὁ σχολάρχης ἐγγράφει τὸν μαθητήν, ἀφοῦ οὗτος καταθέσῃ τῆς ἐγγραφῆς τὸ δικαίωμα καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπίσημον ὑπόσχεσιν, ὅτι θέλει ἔχει καλὴν διαγωγήν, θέλει ὑπακούει εἰς τοὺς ἀνωτέρους του καὶ σπουδάζει μετ' ἐπιμελείας.

23. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς σειρᾶς καθ' ἣν οἱ μαθηταὶ θέλουν κατατάττεσθαι ὡς πρὸς τὴν πρόοδον αὐτῶν εἰς ἕκαστον τῶν μαθημάτων, θέλουν χρησιμεύει πρὸ πάντων τὰ ἔγγραφα αὐτῶν γυμνάσματα, ἀλλὰ συγχρόνως ἡ αἱ προφορικαὶ των λύσεις τῶν προτεινομένων προβλημάτων ἢ ἡ ἠθική των διαγωγὴ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἑξαμηνίας. Πρὸς τοῦτο ἕκαστος διδάσκαλος θέλει ἐγγράφει ἰδιοχείρως καὶ εὐσυνειδότως εἰς βιβλίον ἀριθμημένον ἢ μονογραμμένον ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, τὴν πρόοδον, ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τοῦ μαθητοῦ, σημειῶν αὐτὰ ταῦτα καὶ εἰς τὰ ἔγγραφα γυμνάσματα τῶν μαθητῶν ἐπιστρεφόμενα εἰς αὐτούς, ἀφοῦ ἐξετασθῶσιν ἀπὸ τὸν διδάσκαλον καὶ χρησιμεύσωσιν ἰδίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τὴν διαγραφομένην εἰς τὸ ἄρθρον.

Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει γίνεσθαι ἑκάστην ἕκτην ἑβδομάδα ἀνὰ ἓν ἔγγραφον γύμνασμα.

24. Τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα ἑκάστης ἑξαμη-

νίας θέλουν γίνεσθαι δημόσιοι ἐξετάσεις· πρὸ δὲ τῶν ἐξετάσεων θέλουν ἐπαναλαμβάνεσθαι ὅσον τὸ δυνατὸν συντόμως τὰ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἑξαμηνίας διδαχθέντα. Ἡ μετὰ τὴν δευτέραν ἑξαμηνίαν ἐξέτασις εἶναι συγχρόνως γενικὴ ἐξέτασις δι' ὅλον τὸ ἔτος.

Αἱ ἐξετάσεις γίνονται ἐνώπιον τοῦ σχολάρχου τοῦ ἀνήκοντος διδασκάλου καὶ τῶν ἐπὶ τοῦτο προσκεκλημένων μελῶν τῆς ἐφορείας.

Οἱ γονεῖς καὶ ἐπίτροποι τῶν μαθητῶν θέλουν προσκαλεῖσθαι ἐπίσης διὰ δημοσίων δηλοποιήσεων. Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ εἰς ἕκαστον, ἡ εἰς τὰς ἐξετάσεις εἴσοδος.

25. Ἕκαστος μαθητὴς χρεωστεῖ νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ μόνον δι' ἀσθένειαν ἢ ἄλλην κατεπείγουσαν αἰτίαν δύναται νὰ λείψῃ ἀπὸ αὐτάς.

Οἱ ἄνευ ἀνάγκης ἀπόντες προσκαλοῦνται ἀπὸ τὸν ὑπηρέτην τοῦ σχολείου, καὶ μὴ ἐμφανισθέντες ἀποβάλλονται.

26. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης μεροληψίας προσδιορίζουν τὰ μέλη τῆς ἐφορείας ἀπὸ τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους παραδοθέντα μαθήματα, τὸ μέρος ἢ τὸ τεμάχιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλει γίνει ἡ ἐξέτασις.

Ὁ ἐξετασθησόμενος προσδιορίζεται διὰ κλήρου· χρεωστεῖ δὲ νὰ καθυποβάλῃ καὶ ὅλα τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα γυμνάσματα.

27. Ὁ προβιβασμὸς εἰς ἀνωτέρας τάξεις προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων· ἀπαγορεύεται μετὰ πάσης αὐστηρότητος ὁ προβιβασμὸς τῶν μὴ ἐχόντων τὴν ἀνήκουσαν ἱκανότητα μαθητῶν, οἵτινες χρεωστοῦν ν' ἀκούσουν ἐκ νέου τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως, εἰς ἣν εὑρίσκοντο τὸ προλαβὸν ἔτος. Ὁ δὶς μίαν τάξιν ἐπαναλαβὼν, χωρὶς νὰ κατασταθῇ προβιβασμοῦ ἄξιος, ἀποπέμπεται τοῦ σχολείου.

28. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους θέλει τυπόνεσθαι καὶ δημοσιεύεσθαι ἀλφαβητικὸς τῶν ἀριθμῶν κατάλογος, περιέχων καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πόλιν τῆς γεννήσεως αὐτῶν καὶ τὸ ἐπιτήδευμα τῶν γονέων ἐν γένει, ἢ εἰς ἕνα ἕκαστον κλάδον.

29. Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς β'. ἑξαμηνίας θέλει διανέμεσθαι εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας ἑκάστης τάξεως βραβεῖα διὰ μὲν τὴν γενικὴν πρόοδον 2 ἕως 4, κατὰ τὴν πληθὺν τῶν μαθητῶν, διὰ δὲ τὴν πρόοδον εἰς ἕνα ἕκαστον κλάδον ἀνὰ ἕν.

Τὰ βραβεῖα ταῦτα θέλουν συνίστασθαι εἰς ἀνάλογα βιβλία καλῶς γεγραμμένα, καὶ εἴτε τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, εἴτε τὴν μέλλουσαν κλίσιν τοῦ μαθητοῦ ἀφορῶντα, ἀγοραζόμενα δὲ ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ σχολείου.

30. Εἰς ἕκαστον μαθητὴν θέλουν δίδεσθαι ἀποδεικτικὰ περὶ προόδου καὶ διαγωγῆς εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἔγγραφος δὲ ἐπίπληξις τότε μόνον, ὅταν ἡ διαγωγὴ καὶ ἡ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἦτον ἐπιλήψιμος καὶ οἱ γονεῖς ἢ οἱ συγγενεῖς τῶν μαθητῶν ἐζήτησαν ἰδιαιτέρως ἐγγράφους περὶ τούτου πληροφορίας.

Ὁ σχολάρχης φροντίζει περὶ τῆς συντάξεως τῶν τοιούτων ἐγγράφων κατὰ τὰ σημειωθέντα παρὰ τῶν διδασκάλων εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους εἰς τὰ ἐπὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρ. 23 ὡρισμένα βιβλία, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοσίου ἐξετάσεως.

Εἰς τὰ ἀποδεικτικὰ, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀντιγράφεσθαι καὶ εἰς βιβλίον ἀριθμούμενον μὲν καὶ μονογραφούμενον ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ, μένον δὲ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ σχολείου, θέλουν περιέχεσθαι ἰδιαιτέρως, ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τῶν μαθητῶν, τοῦ ἐπιτηδεύματος τῶν γονέων, ἀκόμη καὶ σημείωσιν τῆς προόδου, τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν νέων. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ σχολάρχου καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ σχολείου. Θέλουν δὲ τυπωθῇ ἢ λιθογραφηθῇ ὁμοιομόρφως.

31. Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις διαιροῦνται εἰς ἓξ τάξεις·

Κάλλιστα, καλῶς, σχεδὸν καλῶς, μετρίως, μετριωτάτως καὶ κακῶς.

Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις γίνονται δι' ἕκαστον μαθητὴν ἰδιαιτέρως, αἱ δὲ περὶ ἀγωγῆς γενικῶς.

32. Κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἕκαστος σχολάρχης χρεωστεῖ νὰ καθυποβάλῃ διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, περιεκτικὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου καὶ περὶ ἑκάστου ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ἄξιον ἀναφορᾶς. Συγχρόνως συνενούμενοι ὁ σχολάρχης μετὰ τῶν διδασκάλων του συντάττει τὸ πρόγραμμα τῆς ἑπομένης ἑξαμηνίας, τὸ κοινοποιεῖ εἰς τοὺς μαθητὰς συγχρόνως μὲ τὴν κοιοποίησιν τοῦ προβιβασμοῦ των, τὸ στέλλει εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μετὰ τοῦ καταλόγου τοῦ σχολείου του διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ τὸ ἀπαρτίζει εἰς τὴν μαύρην σανίδα τοῦ σχολείου.

ΤΜΗΜΑ V.

Περὶ τῶν διδασκάλων τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

33. Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων χρεωστοῦν εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἔχωσι τελειωμένα τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου καὶ νὰ ἦναι γυμνασμένοι πρακτικῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν εἴτε εἰς ἑλληνικόν τι σχολεῖον ἢ εἰς ἄλλο ἰδιωτικὸν, ὅπου διδάσκονται τὰ αὐτὰ μαθήματα.

34. Οἱ ὑποψήφιοι διδάσκαλοι δύνανται νὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἔχουν τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ δι' ἐξετάσεως γινομένης προφορικῶς καὶ ἐγ-

γράφως ἐνώπιον ἑνὸς γυμνασιάρχου καὶ ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου.

35. Τὰ κυρίως εἰς τοιαύτας ἐξετάσεις ἀπὸ αὐτοὺς ἀπαιτούμενα εἶναι τὰ ἀκόλουθα·

ά. Νὰ ὁμιλῶσι καὶ νὰ γράφωσι καθαρῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν νέαν ἑλληνικὴν, νὰ γνωρίζωσι κατὰ βάθος τὴν γραμματικὴν αὐτῆς, νὰ γνωρίζωσι τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ὡς διδάσκεται εἰς τὰ γυμνάσια.

β'. Νὰ ἔχωσι γνῶσιν τῆς λατινικῆς γραμματικῆς ἐν γένει καὶ ἰδίως τοῦ ἐτυμολογικοῦ αὐτῆς μέρους, νὰ μεταφράζωσιν ὀρθῶς εἰς τὸ λατινικὸν ἑλληνικόν τι τεμάχιον, ὁποῖα τὰ προβαλλόμενα εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ γυμνασίου τοὺς εἰς τὸ πανεπιστήμιον μεταβαίνοντας, νὰ γνωρίζωσι τὴν μετρικὴν, νὰ ἐξηγῶσιν εὐκόλως του μέρος τοῦ Καίσαρος, τοῦ Κορνηλίου Νέπωτος ἢ τῶν μεταμορφώσεων τοῦ Ὀβιδίου.

γ'. Νὰ γνωρίζωσιν ἐντελῶς τὴν ἀριθμητικὴν καὶ γεωμετρίαν, καθόσον διδάσκεται εἰς τὰ γυμνάσια, τὴν γεωγραφίαν καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης, τὴν ἱερὰν ἱστορίαν, ἢ τὴν κατήχησιν, τὴν παλαιὰν καὶ νέαν ἱστορίαν, καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ῥώμης καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν, τὰ γενικώτερα καὶ σπουδαιότερα τῆς φυσικῆς ἱστορίας, τῆς φυσικῆς, τῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς, τὴν γαλλικὴν, προσέτι δὲ τὴν μουσικὴν καὶ ζωγραφικήν.

36. Περὶ τῶν ἐξετάσεων τούτων θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, περιέχον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐντελῆ ἔκθεσιν τῆς ἱκανότητος τοῦ ἐξετασθέντος καὶ ὑπογραφόμενον ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέλει καθυποβάλλεσθαι μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. Γραμ. ἥτις κατ' αὐτὸ θέλει ἐπιτρέπει εἰς τὸν ὑποψήφιον ν' ἀσκῆται ἢ μὴ, εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

37. Τὸν μεταξὺ τῆς ἐξετάσεως ταύτης καὶ τοῦ διορισμοῦ του καιρὸν θέλει δαπανᾷ ἐπίσης ὁ ὑποψήφιος εἰς διδασκαλικὴν ἄσκησιν, εἴτε ὡς βοηθὸς εἰς ἑλληνικόν τι σχολεῖον, ἢ ὡς ἰδιωτικὸς διδάσκαλος. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο μέχρι τοῦ διορισμοῦ του χρεωστεῖ νὰ ἐμφανίζῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείαν τακτικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς ἐνασχολήσεώς του.

38. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ καιροῦ τῆς πρακτικῆς εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἀσκήσεως θέλουν γίνεσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν πρακτικαὶ ἐξετάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἰδίως θέλουν προτίθεσθαι καὶ λύεσθαι ἐγγράφως προτάσεις περὶ μεθόδων γενικῶς, καὶ ἰδιαιτέρως περὶ ἀντικειμένων τινῶν τῆς διδασκαλίας· προσέτι θέλει δίδει ὁ ὑποψήφιος δείγματα τῆς ἱκανότητός του, διευθύνων αὐτὸς τὴν σχολὴν, καὶ διορθόνων γυμνάσματα τῶν μαθητῶν.

Καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης θέλει συντάττεσθαι, ὡς ἀνωτέρω, πρωτόκολλον, καὶ πέμπεσθαι εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

39. Ὁ διορισμὸς τῶν διδασκάλων εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα γίνεται ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, ἀλλ' οὐδεὶς ὑποψήφιος προτείνεται, ὅταν ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι περὶ τῶν ἠθῶν καὶ τῆς θρησκευτικότητος αὐτοῦ.

40. Οἱ ἔχοντες τὴν ἀνήκουσαν ὡς καθηγηταὶ γυμνασίου ἱκανότητα δύνανται, ὁσάκις ζητήσωσι, νὰ λάβουν θέσιν διδασκάλου ἑλληνικοῦ σχολείου.

41. Ὁ μισθὸς τῶν διδασκάλων τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἶναι·

Διὰ τὴν ά. τάξιν 120 δραχμὰς κατὰ μῆνα·
Διὰ τὴν β'. τάξιν 150 δραχμὰς κατὰ μῆνα.
Διὰ τὴν γ'. τάξιν 180 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Ἀλλὰ ἀπὸ πενταετίαν εἰς πενταετίαν αὐξάνει κατὰ τὸ πέμπτον χωρὶς νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 250 δραχμάς.

Οἱ ἤδη ἀνωτέρους μισθοὺς ἔχοντες, ἐξακολουθοῦν λαμβάνοντες αὐτοὺς ἀμειώτους.

ΤΜΗΜΑ VI.

Περὶ ἐφορειῶν καὶ τοπικῆς πειθαρχίας τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

42. Εἰς ἕκαστον μέρος, ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει συστηθῇ ἐφορεία, ὑποκειμένη ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. κτλ. Γραμμ.

43. Ἡ ἐφορεία θέλει συνίστασθαι ἀπὸ τὸν διοικητὴν ὡς πρόεδρον, ἕνα πεπαιδευμένον κληρικὸν, ἢ ἕνα ὑπάλληλον τοῦ τόπου ἐκείνου, τον δήμαρχον, καὶ δύο ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διοριστέους δημότας.

Εἰς μέρη, ὅπου διοίκησις δὲν ὑπάρχει, ἡ προεδρία ἀνατίθεται εἰς τὸν δήμαρχον.

44. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ διδάσκαλοι τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου δὲν δύνανται νὰ ἦναι καὶ μέλη τῆς ἐφορείας.

45. Τὰ μέλη τῆς ἐφορείας θέλουν παρευρίσκεσθαι εἰς τὰς γινομένας ἐπισκέψεις τῶν σχολείων καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν διάρκειαν.

46. Ἡ ἐφορεία συνέρχεται κατὰ τριμηνίαν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου της εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις, καὶ συσκέπτεται περὶ συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ὑπ' αὐτῆς εὑρισκομένου σχολείου.

47. Εἰς ἑκάστην συνεδρίασιν πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τοὐλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν· ἐλλείψει τοῦ προέδρου, προεδρεύει ὁ κατὰ τὴν σειρὰν πλησιέστερος μετ' αὐτόν. Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων, θέλει συνέρχεσθαι ἡ ἐφορεία, ὁσάκις ἀντικείμενον, ἀφορῶν τὸ σχολεῖον, ἀπαιτῇ ταχεῖαν ἀπόφασιν. Τοιαύτην συνεδρίασιν δύναται νὰ συγκαλέσῃ ἕκαστον μέλος, ἀλλ' ὁ πρόεδρος τὴν προσδιορίζει.

48. Ὁσάκις ὁ σχολάρχης εἰς δυσχερεῖς περιπτώσεις πειθαρχίας διστάζει νὰ ἐνεργήσῃ μόνος του, ἡ ἐφορεία ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ συνέρχε-

ται κατὰ πρόσκλησιν αὐτοῦ, καὶ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως κοινῶς μεθ' ὅλων τῶν διδασκάλων· ὁμοίως καὶ εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς δὲν δύναται διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ βαρύτητος νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν εἰς τὸ σχολεῖον, θέλει ἀποτείνεσθαι ἀμέσως πρὸς τὴν ἐφορείαν, ἥτις χρεωστεῖ νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ὑποταγῆς ἀπὸ μέρους τῶν μαθητῶν.

49. Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐξετάσεων τοῦ σχολείου, χρεωστεῖ ἡ ἐφορεία νὰ διευθύνῃ ἀναφορὰν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, πεμπομένην μὲν παρὰ τοῦ διοικητοῦ μετ' ἐκείνης τοῦ σχολάρχου (ἄρθρ. 32.)

Πραγματευομένην δὲ,

ά. Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου, τῆς προοδεύσεως, ἢ τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ τῶν περιστάσεων, ὅσαι εἶναι ἄξιαι τῆς παρατηρήσεως τῆς Κυβερνήσεως·

β'. Περὶ πτωχῶν καὶ ἐπιμελῶν μαθητῶν, τοὺς ὁποίους νομίζει ἡ ἐφορεία ἀξίους νὰ λαμβάνωσιν ἢ ὑποτροφίας μισθὸν, ἢ διδακτικὰ βιβλία ἀνεξόδως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

50. Καθῆκον τῆς ἐφορείας εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ὥστε οἱ Διδάσκαλοι νὰ ἐκτελοῦν τὰ χρέη των ἢ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἰδίως καθόσον ἀφορῶσι τὴν τάξιν τῶν ἀντικειμένων τῆς διδασκαλίας, τὰ περὶ διακοπῶν ἢ ἑορτῶν καὶ τὰ περὶ τῶν εἰσαχθέντων διδακτικῶν βιβλίων, προσέτι δὲ νὰ ὑποστηρίζῃ καὶ τὴν ἀπὸ μέρους τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς διδασκάλους χρεωστουμένην ὑπόληψιν.

51. Ἡ ἐφορεία ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν διενέξεων μεταξὺ τοῦ σχολάρχου, ἢ τῶν διδασκάλων, καθόσον αὗται ἀφορῶσι τοῦ σχολείου τὴν μέθοδον, τὴν τάξιν, τὰ ἀντικείμενα τῆς διδασκαλίας κτλ. ὁμοίως δὲ, καὶ τὰ παράπονα τῶν γονέων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων κατὰ τῶν διδασκάλων καὶ τ' ἀνάπαλιν, καθ' ὅσον αὐτὰ ἀφορῶσι τοὺς μαθητὰς καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῦ σχολείου· συμβουλεύει τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτρόπους, ὅσοι παραμελοῦν τὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ λοιπὴν προμήθειαν τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα φοιτώντων παίδων, καὶ ἐπιτροπευομένων των.

52. Ὁσάκις πρόκειται περὶ διορισμοῦ διδασκάλου, ἀποσκευῆς, οἰκοδομήματος, ἀγορᾶς βιβλίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, ἡ ἐφορεία διευθύνει, ὅπου ἀνήκει τὴν περὶ τούτου πρότασιν, θεωρεῖ δὲ καὶ μετὰ τοῦ σχολάρχου τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν πληρωμῶν κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον περὶ τῆς ἐξοφλήσεώς των.

53. Ἕκαστος διδάσκαλος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πειθαρχίαν, ἢ εὐταξίαν τῆς τάξεώς του, καὶ χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν· ἔχει ἑπομένως τὸ δικαίωμα νὰ διανέμῃ καταλλήλους ἀμοιβὰς, νὰ δίδῃ πατρικὰς συμβουλὰς, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὰς διὰ κρατήσεως ἐντὸς τοῦ σχολείου εἰς ὡρισμένον τινὰ καιρὸν ἢ καὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας, νὰ δίδῃ εἴδησιν εἰς τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτρόπους περὶ τῶν πταισμάτων τῶν μαθητῶν καὶ νὰ ζητῇ ἀπὸ αὐτοὺς πληροφορίας περὶ τῆς διαδωγῆς των.

54. Ἕκαστος διδάσκαλος χρεωστεῖ νὰ κρατῇ τὸ εἰς τὸ ἄρθρ. 23 ῥηθὲν βιβλίον.

55. Ἀποβολὴ ἀπὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον διὶ ἐπανειλημμένας ἀποδείξεις παρακοῆς, κακῆς διαγωγῆς καὶ ἀμελείας, δύναται νὰ γίνῃ μὲ μόνην τὴν συγκατάθεσιν τοῦ σχολάρχου. Διὰ τῆς ἀποβολῆς ταύτης ἀπομακρύνεται ὁ μαθητὴς τοῦ διδασκαλικοῦ καταστήματος, χωρὶς νὰ ἀπολαύσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς ἕτερον πρὸς δοκιμασίαν, ἐπιβλεπόμενος αὐστηρῶς τοὐλάχιστον εἰς διάστημα μιᾶς ἑξαμηνίας.

Ἀποκλεισμὸς ἀπ' ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ βαρύτερα ἐγκλήματα καὶ εἰς ἀποβολὴν ἀπὸ Βασιλ. Σχολεῖον κατ' ἀπόφασιν ὅλων τῶν διδασκάλων καὶ τῆς ἐφορίας ὁμοῦ.

56. Εἰς περίπτωσιν ἀποβολῆς οἱ γονεῖς ἢ ἐπίτροποι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀποτείνωνται εἰς τὴν ἐφορείαν, ζητοῦντες ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, ὁσάκις νομίζουν ὅτι ἔγινεν ἀδικία εἰς τὸν ἀποβληθέντα.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεωσ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐπιτρέπεται ἔκκλησις εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐκεῖθεν δὲ οὐδεμία.

57. Ὁ σχολάρχης, ὡς ἔχων τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τοῦ Καταστήματος, θέλει ἐπιβλέπει ὥστε ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τάξις νὰ ἐνεργῶνται καταλλήλως, ἢ ὁμοιομόρφως, διὰ τοῦτο πρὸ πάντων θέλει φροντίζει ὥστε ἑκάστη ὥρα νὰ ἀφιερώνεται ἐντελῶς εἰς τὸν σκοπὸν δι' ὃν εἶναι προσδιωρισμένη ἡ παράδοσις ἑκάστου μαθήματος, νὰ διαρκῇ ὅσον εἶναι διατεταγμένον ἐντὸς τοῦ σχολείου καὶ νὰ διατηρῆται ἡ ἡσυχία, κἀνεὶς διδάσκαλος νὰ μὴν λείπῃ τῶν χρεῶν του ἄνευ κατεπειγούσης ἀνάγκης, κἀμμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων νὰ μὴν γίνεται, ἐκτὸς τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν ἢ διακοπῶν, αἱ ἀπὸ τοῦ σχολείου ἐλλείψεις νὰ ἦναι σπάνιαι, τὰ ἔγγραφα γυμνάσματα νὰ διορθόνωνται ἀκριβῶς, ἢ αἱ σημειώσεις νὰ γίνωνται εὐσυνειδότως.

58. Ὁμοίως ἀνήκει εἰς τὸν σχολάρχην ἡ ἀνωτάτη ἐπιτήρησις ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ σχολείου. Ὁ αὐτὸς χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἀμέσως μετ' αὐστηρότητος ἐπὶ τῶν μὴ ἐντοπίων μαθητῶν ὁσάκις οἱ γονεῖς ἢ οἱ ἐπίτροποι δεν ἔλαβον ἰδιαιτέραν περὶ αὐτῶν φροντίδα.

59. Ἅπαξ τοῦ μηνὸς συγκαλεῖ ὁ σχολάρχης τοὺς συνδιδασκάλους του εἰς σύσκεψιν περὶ τῆς συντηρήσεως, ἢ βελτιώσεως τοῦ σχολείου, τὸ περὶ αὐτῆς πρωτόκολλον ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς παρόντας διδασκάλους ἢ προτίθεται εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ σχολείου.

ΤΜΗΜΑ III.

Περὶ τῶν ἐπισκέψεων τοῦ σχολείου.

60. Διὰ νὰ πληροφορῆται ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τοῦ διδακτικοῦ σχεδίου τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς πειθαρχίας εἰς τὰ ἑλλη. σχολεῖα, θέλουν γίνεσθαι κατ' ἔτος ἐπισκέψεις αὐτῶν καθ' ὅλους τοὺς Νομοὺς, συμπιπτούσας καθ' ὅσον τὸ δυνατὸν μὲ τὰς ἐξετάσεις εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Αἱ ἐπισκέψεις αὗται ἀνατίθενται εἰς τοὺς γυμνασιάρχας τῶν πλησιέστερον εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα κειμένων γυμνασίων, λαμβάνοντας περιοδείας ἀποζημίωσιν.

Ἀλλ' ἂν τὸ ἑλλ. σχολεῖον ἦναι συνδεδεμένον μὲ γυμνάσιον, ὁ στελλόμενος διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τοῦτο, ἐπισκέπτεται καὶ ἐκεῖνο συγχρόνως.

61. Ἅμα φθάσει εἰς τὸν τόπον τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ὁ ἐπισκεπτόμενος χρεωστεῖ νὰ συνεννοῆται ἀμέσως μετὰ τοῦ σχολάρχου ἢ τῆς ἐφορείας, καὶ νὰ ἐρωτᾷ αὐτοὺς, περὶ τῆς προόδου καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ σχολείου Μετὰ ταῦτα θέλει ἐπισκέπτεσθαι ἑκάστην τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν σχολάρχην καὶ τὰ μέλη τῆς ἐφορείας, θέλει πληροφορεῖσθαι ἀκριβῶς, περὶ τῶν μεθόδων τῆς παραδόσεως, θέλει δίδει εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοὺς ἔγγραφα προβλήματα, θέλει θεωρεῖ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐργασίας των καὶ διανέμει κατὰ τὸ δοκοῦν ἔπαινον ἢ ψόγον εἰς ἕκαστον.

62. Ἐντέλει θέλει συνδιαλέγεσθαι μεθ' ὅλων τῶν διδασκάλων καὶ τῆς ἐφορείας, περὶ τῶν γενομένων παρ' αὐτοῦ παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας δι' ἀναφορᾶς θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. Γραμματείαν.

63. Ἡ διοίκησις θέλει ἐπίσης ἀσκεῖ τὴν νομίμως εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαν ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.

Β'. Περὶ τῶν Γυμνασίων.

ΤΜΗΜΑ VIII.

Γενικὸς ὁρισμός.

64. Σκοπὸς τοῦ γυμνασίου εἶναι ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις, τῆς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα προκαταρκτικῆς ἐκπαιδεύσεως καθ' ὅλους τοὺς κλάδους, καὶ κυρίως ἡ προπαρασκευὴ τῶν μαθητῶν, ὅσοι μέλλουν νὰ σπουδάσωσιν ἀνωτέρας ἐπιστήμας εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

65. Τὸ γυμνάσιον πλῆρες ὂν σύγκειται ἀπὸ 4 τάξεις, ὥστε ἡ εἰς τὸ πανεπιστήμιον μετάβασις ἀπὸ τὴν 4 μόνον τάξιν δύναται νὰ γίνῃ.

66. Ὅσαι πόλεις ἔχουσι πλῆρες Ἑλληνικὸν σχολεῖον, δὲν δύνανται δὲ ἐξ ἰδίων νὰ συστήσωσι καὶ πλῆρες γυμνάσιον, δύνανται νὰ συστήσωσι μίαν ἢ καὶ 3 γυμνασίου τάξεις, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ χρεωστοῦν τότε νὰ διατρέξωσι τὴν ἀνωτάτην ἢ τετάρτην τάξιν εἰς πλῆρές τι γυμνάσιον, διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Εἰς ἕκαστον γυμνάσιον θέλουν διορίζεσθαι πέντε καθηγηταί, δηλ. εἷς διὰ τὴν μαθηματικὴν εἰς ὅλας τὰς τάξεις, καὶ τέσσαρες διὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα οὕτως, ὥστε εἰς δύο νὰ ἦναι ἀνατεθειμένη ἡ διδασκαλία τῶν κλασικῶν γλωσσῶν καὶ τῆς φιλολογίας αὐτῶν, εἰς ἕνα ἡ Γαλλικὴ, ἡ ἱστορία καὶ γεωγραφία, καὶ εἰς τὸν ἕτερον ἡ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, φυσικῆς, χημίας, ἀνθρωπολογίας καὶ φιλοσοφίας· προσδιοριζόντων ὅμως πάντοτε ἀκριβέστερον τὰ περὶ τῆς τοιαύτης διαιρέσεως τῶν ἐγκρίσει τῆς Γραμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἑκάστοτε ἐκδοτέων προγραμμάτων τῶν μαθημάτων.

67. Ὁ καθηγητὴς τῆς ἀνωτέρας τάξεως εἶναι συγχρόνως καὶ διευθυντὴς τοῦ Γυμνασίου εἴτε εἶναι, εἴτε δὲν εἶναι πλῆρες τὸ γυμνάσιον.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου φέρει τὸν τίτλον γυμνασιάρχης, καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν εἰς ὅσα δὲν ὑπάγονται εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορείας.

68. Ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἶναι ὑπερμέτρως μέγας, θέλουν σχηματίζεσθαι τμήματα ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς τάξεως καὶ ἀνατίθεται εἰς διαφόρους διδασκάλους. Ὅπου δὲ ἡ πληθὺς αὕτη τῶν μαθητῶν εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς ὅλας τὰς τάξεις, ἐκεῖ θέλουν σχηματίζεσθαι 2 ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξάρτητα γυμνάσια.

ΤΜΗΜΑ IX.

Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ γυμνάσια.

69. Ἡ ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκαλία πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ ἀναπτύσσῃ ἀνηκόντως τὰς εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον προσκτηθείσας γνώσεις καὶ εἰς τὸ νὰ τελειοποιῇ τὰς ἀπαιτουμένας προπαρασκευαστικὰς μεταξὺ τῶν ὁποίων, ὡς μία τῶν πρωτίστων πρέπει νὰ θεωρῆται ἡ τῆς ἀρχαίας κλασικῆς φιλολογίας.

70. Ὡς πρὸς τὰς ἀρχαίας κλασικὰς γλώσσας θέλουν ἐπαναλαμβάνεσθαι συντόμως τὰ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον διδαχθέντα καὶ θέλει ἐξακολουθεῖσθαι ἡ ἐκμάθησις αὐτῶν ἐντελῶς κατὰ Γραμματικὴν καὶ σύνταξιν, θέλουν ἀναγινώσκεσθαι Συγγραφεῖς καὶ Ποιηταὶ καὶ θέλουν συντάττεσθαι γραπτὰ γυμνάσματα, ἰδίως δὲ ἡ Ἑλληνικὴ θέλει παραδίδεσθαι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς κριτικῆς καὶ κατ' ἀντιπαράθεσιν τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν νέαν καὶ Ἑλλήνων γραφέων πρὸς Ῥωμαίους, γραφομένων καὶ γυμνασμάτων εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Λατινικήν· ἰδιαιτέρα φροντὶς θέλει καταβάλλεσθαι περὶ τῆς μορφώσεως τοῦ γραφικοῦ ὕφους, τὸ ὁποῖον ἀνάγκη πᾶσα νὰ τελειοποιηθῇ μέχρι τινὸς εἰς τὰ διάφορα εἴδη τοῦ λόγου.

Πρὸς τοῦτο οἱ μαθηταὶ τῆς ά. τάξεως τοῦ Γυμνασίου θέλουν λαμβάνει εἰσαγωγὴν εἰς τὸ γράφειν σύντομα πεζὰ γυμνάσματα, εἰς δὲ τὴν β'. τάξιν θέλουν ἀρχίζει θεωρίαν τῶν περὶ τοῦ λόγου τεχνῶν, στηριζομένων εἰς δείγματα ἀρχαίων Συγγραφέων ἐξ αὐτῶν κυρίως ἐξηγημένην καὶ περιοριζομένην διὰ τὴν τάξιν ταύτην μέχρι τῆς Ποιητικῆς, ἐξαιρέσει τῆς δραματουργίας. Ἡ τελευταία αὕτη θέλει διδάσκεσθαι εἰς τὴν γ'. τάξιν

μεθ' ἣν θέλει ἄρχεσθαι ἡ Ῥητορική· αὕτη δὲ θέλει ἀποπερατοῦσθαι εἰς τὴν δ΄. καὶ ἀνωτάτην τάξιν, συνδεομένην καὶ μὲ προφορικὰς ἀσκήσεις, δι' ἃς προσδιορίζονται 2 ὧραι καθ' ἑβδομάδα.

Ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων κλασικῶν πρωτοτύπων θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἡ νέα Εὐρωπαϊκὴ φιλολογία, προοδευούσης ὅμως πάντοτε τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν πρακτικήν.

71. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχαίων κλασικῶν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἡ νεανικὴ τῶν μαθητῶν ἡλικία, καὶ θέλουν ἐξηγῆσθαι οὗτοι κατὰ φυσικὴν τάξιν ἀλληλοδιαδόχως· ἐν γένει θέλουν παραδίδεσθαι πρῶτον οἱ ἱστορικοί, μετ' αὐτοὺς οἱ ῥήτορες καὶ φιλόσοφοι, καὶ εἰς τοὺς ποιητὰς πρῶτον οἱ Ἐπικοὶ καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ Λυρικοί, καὶ Δραματικοί.

72. Οἱ μαθηταὶ θέλουν ἐνασχολεῖσθαι μὲ τὴν ἐξήγησιν ἑνὸς ἑκάστου τεμαχίου τοσοῦτον μόνον, καθ' ὅσον ἡ λύσις τῶν δυσκολιῶν ἀπαιτεῖ τοῦτο, διότι ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ γυμνάσια εἶναι νὰ δώσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν κλασικῶν Συγγραφέων καὶ νὰ μορφώσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν περὶ τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ αἴσθησιν αὐτῶν.

Μεγίστη προσοχὴ θέλει γίνεσθαι ἑπομένως εἰς τὴν σειρὰν καὶ τὸν σύνδεσμον τῶν ἰδεῶν, εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν θέσιν τῶν λέξεων, καὶ θέλουν ἀσκεῖσθαι οἱ μαθηταὶ ἰδίως, ὑποχρεούμενοι νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὰς μεταφράσεις φράσιν καθαρῶς Ἑλληνικήν.

73. Ἐγκυκλοπαιδεία καὶ Ἀνθολογίαι δὲν θέλουν εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰ γυμνάσια, καὶ θέλουν παραδίδεσθαι εἰς αὐτὰ ὁλόκληρα Συγγράμματα, παραλειπομένων ὅμως τῶν μερῶν ὅσα δὲν εἶναι ἁρμόδια διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν μαθητῶν· δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν συγχρόνως πλειότεροι 2 Ἑλλήνων ἢ 2 Ῥωμαίων συγγραφέων, ἢ νὰ ἀλλάζωνται οἱ συγγραφεῖς εἰς τὸ διάστημα τῆς ἑξαμηνίας.

Κατὰ τὰς βάσεις ταύτας προσδιορίζονται οἱ ἀνατιθέμενοι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διδασκάλων ἑξῆς συγγραφεῖς. Α΄. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν 1. διὰ τὴν Ἑλληνικήν· Ξενοφῶντος Κύρου ἀνάβασις, καὶ Ἑλληνικά· Πλουτάρχου παράλληλα, Αἰλιανός, Ὁμήρου Ὀδύσσεια· 2. διὰ τὴν Λατινικήν· Ἰούλιος Καῖσαρ, Ἰουστῖνος, ἐκλογὴ εὐλήπτων Κικερωνιακῶν ἐπιστολῶν.

Τὰ βιβλία αὐτοῦ περὶ φιλίας καὶ περὶ γήρατος· Αἱ μεταμορφώσεις τοῦ Ὀβιδίου καὶ ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Αἰνειάδος τοῦ Βιργιλίου.

Β΄. Εἰς τὴν β΄. τάξιν·

1. Διὰ τὴν ἑλληνικήν· Ὁμήρου Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια, Ἡρόδοτος, Ξενοφῶντος Κύρου παιδεία, Ἰσοκράτης καὶ Γνωμικοὶ ποιηταί.

2. Διὰ τὴν Λατινικὴν Λίβιος, Σαλούστιος, Κικέρωνος ἐπιστολαί, Ὀβίδιος, Αἰνειὰς καὶ Βουκολικὰ τοῦ Βιργιλίου, καὶ εὔληπτοι ᾠδαὶ τοῦ Ὁρατίου.

Γ΄. Εἰς τὴν γ΄. τάξιν·

1. Διὰ τὴν ἑλληνικήν· οἱ Ὀλυνθιακοὶ καὶ Φιλιππικοὶ τοῦ Δημοσθένους, φιλοσοφικοὶ λόγοι τοῦ Ξενοφῶντος, Ἡσίοδος, Ὁμηρικοὶ ὕμνοι καὶ τὰ εὐληπτότερα τοῦ Εὐριπίδου.

Διὰ τὴν λατινικήν· Οἱ βραχύτεροι λόγοι τοῦ Κικέρωνος, τὰ βιβλία αὐτοῦ de oratore καὶ de claris oratoribus, τὸ 10 βιβλίον τοῦ Κυϊντιλιανοῦ, τοῦ Τακίτου Agricola καὶ Germania, τοῦ Ὁρατίου ᾠδαὶ καὶ ἡ πρὸς Πίσωνα ἐπιστολὴ καὶ Βιργιλίου τὰ Γεωργικά.

Δ΄. Εἰς τὴν δ΄. τάξιν·

Διὰ τὴν ἑλληνικήν· Πλάτωνος ἀπολογία, Κρίτων, Μενέξενος, Λάχης, Χαρείδης, Φαίδων, καὶ Γοργίας, Εὐριπίδης, Σοφοκλῆς, Αἰσχύλος, καὶ Πίνδαρος.

Διὰ τὴν λατινικήν· Τοῦ Κικέρωνος οἱ φιλοσοφικοὶ λόγοι, αἱ Questiones Tusculanæ, τὰ βιβλία de finibus bonorum καὶ de officiis, τοῦ Τακίτου ἱστορία, Plautus Aulularia καὶ Captivi, ἐκλελεγμένα τεμάχια τοῦ Λουκρετίου, Κατούλλου καὶ τῶν Ἐλεγιακῶν ποιητῶν καὶ τοῦ Ὁρατίου ἐπιστολαί.

74. Πρὸς μόρφωσιν τοῦ ὕφους εἰς τὸ ἑλληνικόν, ἐκτὸς τῆς μεγίστης προσοχῆς εἰς τὰς προφορικὰς μεταφράσεις, θέλουν γίνεσθαι αἱ γραπταὶ μεταφράσεις ἐκ τῶν καλητέρων τεμαχίων τῶν ἀρχαίων, ἀποσπάσματα ἐξ αὐτῶν, ἀναλυτικαὶ περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις ἢ περιλήψεις τῶν ἐμπεριεχομένων αὐτῶν, συνθέσεις περὶ ἀντικειμένων ἀφορώντων τὰ ἐν τῷ γυμνασίῳ διδασκόμενα, πολλάκις καὶ μερικαὶ μεταφράσεις ἢ μιμήσεις ἀρχαίων κλασικῶν πρωτοτύπων ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ποιητικαὶ ἢ ῥητορικαὶ συνθέσεις.

75. Ὡς πρὸς τὰς εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ῥηθείσας ἐργασίας, παραλείπεται ἡ διάταξις εἰς τὸν διδάσκαλον, ὅστις ὅμως ἔχει χρέος νὰ ἐπιδιορθώνῃ τὰ γυμνάσματα ταῦτα τοῦ σχολείου, καθὼς καὶ νὰ ἐπιθεωρῇ ἐπιμελῶς τὰ κατ' οἶκον ἑτοιμαζόμενα.

76. Ἡ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ γυμνασίου ἀνήκουσα ἀνωτέρα θρησκευτικὴ διδασκαλία χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς ὑφ' ἑνὸς τῶν καθηγητῶν, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἔχων τὰς ἀνηκούσας γνώσεις, εἰ δὲ μὴ ὑπὸ ἕνα εἰς τὴν πόλιν τοῦ γυμνασίου κατοικοῦντα πεπαιδευμένον ἱερέα, λαμβάνοντα 2 ἕως 30 δραχμὰς πρὸς ἀντιμισθίαν κατὰ μῆνα.

Ἑκάστη ἡμέρα ἄρχεται μὲ τὴν αὐτὴν προσευχὴν ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, καὶ ἕκαστος μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ φοιτᾷ τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς εἰς ὡρισμένην τινὰ ἐκκλησίαν.

77. Τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἀλλὰ παραδίδεται μὲ περισσοτέραν ἔκτασιν, ἀναφέρονται αἱ πηγαὶ καὶ διαιρεῖται οὕτως, ὥστε εἰς μὲν τὴν α΄ τάξ

παραδίδεται ἡ γενικὴ ἱστορία ἀπ' ἀρχῆς τῶν ἱστορικῶν χρόνων μέχρι τοῦ 5 αἰῶνος μετὰ Χριστόν, εἰς τὴν 6 ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 6 μέχρι ἀρχῆς τοῦ 16 καὶ εἰς τὴν 3 ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 16 μέχρις ἡμῶν. Εἰς δὲ τὴν τετάρτην ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία, καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν. Μὲ τὴν διδασκαλίαν ταύτην θέλουν συνδέεσθαι τὰ πρώτιστα τῆς πολιτικῆς γεωγραφίας ἑκάστης ἐποχῆς.

78. Ἡ διδασκαλία τῆς μαθηματικῆς θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἁπλοῦν μέσον ἀσκήσεως διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ ὡς προπαρασκευὴ διὰ τὴν περαιτέρω σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης ταύτης, καὶ διὰ τὴν τῶν ἐπιστημῶν, ὅσαι ἐπ' αὐτῆς στηρίζονται ἢ ἔχουν σχέσιν μετ' αὐτῆς· διὰ τοῦτο θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι εἰς τὴν α'. τάξιν τοῦ γυμνασίου τὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς καταλλήλως, καὶ ἐκεῖθεν θέλουν μεταβαίνει οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν ἄλγεβραν μέχρι τῆς ἐξισώσεως τοῦ πρώτου βαθμοῦ. Εἰς τὴν β'. τάξιν θέλουν διδάσκεσθαι αἱ ῥίζαι καὶ δυνάμεις μετὰ τῶν δευτεροβαθμίων ἐξισώσεων· εἰς τὴν γ'. τάξιν ἡ θεωρία τῶν ἀναλογιῶν, λογαρίθμων καὶ σειρῶν μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς μηκομετρίας· εἰς τὴν δ'. αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐπιπεδομετρίας καὶ στερεομετρίας, καὶ εἰς τοὺς ἔξοχον ἱκανότητα ἔχοντας μαθητάς, αἱ τῆς ἐπιπέδου τριγωνομετρίας· εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις θέλει παραδίδεσθαι καὶ ἡ μαθηματικοφυσικὴ γεωγραφία.

79. Ἡ σπουδὴ τῶν ἀρχῶν τῆς φυσικῆς, τῆς χημείας καὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ὡς καὶ ἡ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, θέλει ἐπίσης μεθοδικῶς ἐξακολουθεῖσθαι δι' ὅλων τῶν τάξεων καταλλήλως ἀναπτυχθεῖσα· ἐπίσης θέλει σπουδάζεσθαι εἰς τὰς ἀνηκούσας ὥρας καὶ ἡ ἑβραϊκὴ ἀπὸ τοὺς ὅσους σκοπὸν ἔχουσι νὰ σπουδάσωσι τὴν θεολογίαν.

80. Τὰ μαθήματα θέλουν παραδίδεσθαι 24 ὥρας καθ' ἑβδομάδα, καὶ διαιρεῖσθαι οὕτω πως, ὥστε μίαν μὲν ἡμέραν νὰ διαρκῶσι τρεῖς ὥρας πρὸ μεσημβρίας, δύο δὲ ἡμέρας ἀνὰ δύο ὥρας πρὸ μεσημβρίας, προσέτι μίαν ἡμέραν δύο ὥρας μετὰ μεσημβρίαν.

Τὰ μαθήματα θέλουν ἄρχεσθαι τὸ μὲν θέρος περὶ τὴν ἑβδόμην, τὸν δὲ χειμῶνα περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν πρὸ μεσημβρίας. Μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν τὸ μὲν θέρος περὶ τὴν τρίτην, τὸν δὲ χειμῶνα περὶ τὴν δευτέραν.

81. Ἡ διαίρεσις τῶν ὡρῶν τούτων θέλει γίνει κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Εἰς μὲν τὴν πρώτην τάξιν· 8 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικήν· 4 διὰ τὴν λατινικήν· 2 διὰ γύμνασιν εἰς τὸ γράφειν ἑλληνιστί· 2 διὰ τὴν κατήχησιν· 2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν· 2 διὰ τὴν μαθηματικήν· 2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν· 2 διὰ τὴν γαλλικήν.

Εἰς τὴν δευτέραν· 6 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικήν· 6 διὰ τὴν λατινικήν· 2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν· 2 διὰ τὴν κατήχησιν· 2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν· 2 διὰ τὴν μαθηματικήν· 2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν· 2 διὰ τὴν γαλλικήν·

Εἰς τὴν τρίτην· 5 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικήν· 5 διὰ τὴν λατινικήν· 2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν· 2 διὰ τὴν κατήχησιν· 2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν· 4 διὰ τὴν μαθηματικὴν καὶ μαθηματικοφυσικὴν γεωγραφίαν· 2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν· 2 διὰ τὴν γαλλικήν.

Εἰς δὲ τὴν τετάρτην, 4 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικήν· 4 διὰ τὴν λατινικήν· 2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν· 2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν· 1 διὰ τὴν κατήχησιν· 4 διὰ τὴν μαθηματικὴν καὶ μαθηματικοφυσικὴν γεωγραφίαν· 3 διὰ τὴν φυσικήν, φυσικὴν ἱστορίαν καὶ ἀρχὰς τῆς χημείας· 2 διὰ τὴν λογικὴν καὶ σύντομον γενικὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν φιλοσοφίαν· καὶ 2 διὰ τὴν γαλλικήν· 2 ἐκ τῶν προσδιωρισμένων διὰ τὴν ἑλλ. θέλουν δαπανᾶσθαι εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γραμματικὴν διὰ τοὺς μέλλοντας θεολόγους, ὅπου μέσα πρὸς παράδοσιν αὐτῆς ὑπάρχουν.

Ἐμπεριέχονται εἰς τὰς ὥρας τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ λατινικοῦ μαθήματος καὶ αἱ τῶν γραπτῶν γυμνασμάτων.

82. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων νὰ παραλαμβάνουν καὶ ἀνὰ ἕνα βοηθὸν ἐκ τῶν θεωρητικῶς ἐξετασθέντων ὑποψηφίων διδασκάλων. Οὗτος συναινέσει τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῶν γονέων θέλει χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰ μαθήματα εἰς τοὺς μαθητάς.

Ἀλλὰ θέλουν προτρέπεσθαι καὶ εἰς ἑκάστην τάξιν οἱ μᾶλλον ἐπιδίδοντες μαθηταὶ νὰ πράττωσιν αὐτὸ τοῦτο ἀμισθὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν συμμαθητῶν των.

83. Ἄλλαι νέαι γλῶσσαι καὶ ἰδίως ἡ γερμανική, προσέτι δὲ ἡ ζωγραφία, γραφὴ καὶ μουσικὴ θέλουν διδάσκεσθαι εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τοῦτο ἀπὸ ἰδιαιτέρους διδασκάλους, ἀλλὰ μὲ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ παρεμποδίζωνται δι' αὐτὸ τὰ λοιπὰ ὡς ἄφευκτα θεωρούμενα μαθήματα· γυμναστικαὶ ἀσκήσεις θέλουν γίνεσθαι τὸ θέρος κατὰ τὰς τελευταίας ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὅταν ὑπάρχουν διακοπαὶ μαθημάτων, θέλει δὲ παρατηρεῖσθαι καὶ ἐνταῦθα τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 14 περὶ ἑλλ. σχολείων ὁρισθέν.

Καθῆκον τοῦ γυμνασιάρχου εἶναι, ὥστε οἱ σπουδάζοντες τὰ ἰδιαίτερα ταῦτα μαθήματα νὰ φοιτῶσιν εἰς αὐτὰ ἐπίσης τακτικῶς, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπά, καὶ νὰ προλαμβάνεται καὶ τιμωρῆται καὶ εἰς αὐτὰ πᾶσα ἀταξία καὶ ἑκούσιος ἔλλειψις. Παραίτησις ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἑξαμηνίας δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

ΤΜΗΜΑ Χ.

Περὶ διαιρέσεως τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, παραδοχῆς ἐξετάσεων, ἐλέγχου τῆς προόδου καὶ βραβείων.

84. Τὸ σχολιακὸν ἔτος διαιρεῖται εἰς τὰ γυμνάσια, ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

85. Ἡ παραδοχὴ εἰς τὰ γυμνάσια ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐξέτασιν γενομένην πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους εἰς ἕκαστον γυμνάσιον διὰ τοὺς ἀπαιτοῦντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτό, εἴτε ἐξ ἑλληνικῶν εἴτε ἐξ ἰδιωτικῶν σχολείων ἐξερχομένους.

86. Ἕκαστος ζητῶν νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὸ γυμνάσιον, θέλει ἐμφανίζεσθαι εἰς τὸν γυμνασιαρχην, πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, δηλῶν τὴν ἡλικίαν του, καὶ τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον τῶν προτέρων σπουδῶν του.

87. Ἡ ἐξέτασις γίνεται προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, ἐμπεριλαμβάνει ὅλα τὰ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα διδασκόμενα, καὶ ἐκτελεῖται ἐνώπιον ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου.

88. Ὁ μὴ φανεὶς ὡς κατέχων τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις τῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα διδασκομένων μαθημάτων, δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς τὸ γυμνάσιον.

Ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὑπόλογα διὰ τὴν αὐστηρὰν καὶ ἀμερόληπτον ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν τούτων. Περὶ τῆς ἐξετάσεως θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, καὶ στέλλεσθαι εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

89. Ὡς πρὸς τὸν προβιβασμὸν τῶν μαθητῶν εἰς ἀνωτέρας τάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα τὰ εἰς τον ἀριθ. 27 περὶ ἑλληνικῶν σχολείων ὁρισθέντα.

90. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσιν ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ μαθημάτων των θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς γενικὴν ἐξέτασιν, γενομένην ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑφ' ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου, προεδρεύοντος τοῦ γυμνασιάρχου καὶ παρευρισκομένης τῆς ἐφορείας.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως ἂν πρέπῃ νὰ δοθῇ ἢ ὄχι τὸ περὶ ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων τοῦ γυμνασίου ἀποδεικτικόν.

91. Ἡ γενικὴ ἐξέτασις γίνεται προφορικὴ καὶ ἔγγραφος. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ τὸ ἄνω ῥηθὲν ἀποδεικτικὸν χρεωστεῖ νὰ μεταφράσῃ ἐγγράφως τεμάχιον ἐκ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς εἰς τὴν νεωτέραν καὶ ἕτερον ὀρθῶς, κατὰ τῆς γραμματικῆς τοὺς κανόνας, τεμάχιόν τι σύντομον ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν, νὰ γράψῃ εἰς τὸ ἑλληνικὸν μὲ κομψὴν φράσιν καὶ μὲ καθαρὰν ὀρθογραφίαν ἔκθεσίν τινα καὶ νὰ λύσῃ ἐγγράφως προβλήματά τινα τῆς μαθηματικῆς ἐκ τῶν μερῶν αὐτῆς, ὅσα διδάσκονται εἰς τὸ γυμνάσιον. Εἰς τὴν προφορικὴν ἐξέτασιν χρεωστεῖ νὰ μεταφράσῃ καὶ ἐξηγήσῃ ὀρθῶς τὶ κεφάλαιον ἐκ τῶν Λατίνων κλασικῶν, τῶν παραδοθέντων εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, καὶ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἔχει γνώσεις ὅλων τῶν μαθημάτων, ὅσα εἶναι προσδιωρισμένα διὰ τὰ γυμνάσια.

Ἀπο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης ἐξαρτᾶται ἡ χορηγία, ἢ μή, τοῦ περὶ ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων τοῦ γυμνασίου ἀποδεικτικοῦ.

Οἱ μὴ λαβόντες τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο λαμβάνουν μόνον ἀποδεικτικὸν τῆς εἰς ἣν ἀν[illegible] ταξεως, καὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπαναλάβουν αὐτήν, τὸ δὲ περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης συνταττόμενον πρωτόκολλον πέμπεται ἐπίσης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν.

92. Οἱ βουλόμενοι ν' ἀποκτήσωσι δι' ἰδιαιτέρας σπουδῆς γνῶσιν τῶν μαθημάτων, ὅσα διδάσκονται εἰς τὸ γυμνάσιον, χρεωστοῦν, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν γενικὴν ἐξέτασιν, νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὴν 4 τάξιν τοῦ γυμνασίου.

Οἱ τοιοῦτοι πριν γίνωσι δεκτοί, χρεωστοῦν νὰ ἐμφανίζωνται πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους εἰς τὸν γυμνασιάρχην, δηλοῦντες τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς προτέρας ἰδιωτικὰς σπουδάς των, καὶ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς προφορικὴν καὶ ἔγγραφον ἐξέτασιν ἐνώπιον τοῦ γυμνασιάρχου καὶ ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου, διὰ νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι ἔχουν τὴν ἀναγκαίαν ἱκανότητα, διὰ νὰ καταταχθοῦν εἰς ἣν ζητοῦν τάξιν.

93. Ἡ ἐντὸς τοῦ γυμνασίου πρόοδος ἐλέγχεται κυρίως διὰ τῶν ἐγγράφων γυμνασμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ μαθηταὶ συνθέτουσι. Διὰ τοῦτο θέλει γίνεσθαι καθ' ἑβδομάδα ἔγγραφός τις μετάφρασις ὑφ' ἑκάστου τῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς το λατινικόν, καὶ ἐκ τοῦ λατινικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικόν, ἢ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν σύνθεσίς τις εἰς τὸ ἑλληνικόν· καθέκαστον μῆνα θέλει δίδεσθαι εἰς τοὺς μαθητὰς ἀνὰ μία ἔγγραφος πρότασις, ἐκ τῆς μαθηματικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς, καθεκάστην ἑξαμηνίαν ἐκ τῆς ἱστορίας, καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας ταξεις ἐκ τῆς λογικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας. Περὶ κατηχήσεως, φυσικῆς, χημείας καὶ φυσικῆς ἱστορίας, δὲν θέλουν γίνεσθαι ἔγγραφα γυμνάσματα, ἀλλ' ἡ περίοδος θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις· τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῆς ἑβραϊκῆς.

94. Εἰς τὸν διδάσκαλον εἶναι ἀνατεθειμένον νὰ προσδιορίζῃ τὴν ἀξίαν τῶν γυμνασμάτων τούτων, παραβάλλων τὰ σφάλματα ἢ τὰ προτερήματα αὐτῶν, καὶ κατ' αὐτὰ νὰ προσδιορίζῃ τὴν τάξιν τῶν μαθητῶν μεταξύ των· ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν αὐτῶν περίοδον τόσον γενικῶς ὅσον καὶ εἰδικῶς δι' ἕκαστον μάθημα, ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρ. 23 περὶ ἑλληνικῶν σχολείων.

95. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς πρώτας ταξεις τοῦ γυμνασίου ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, θέλουν γίνεσθαι ἐξετάσεις εἰς τὸ τέλος ἑκαστης ἑξαμηνίας καὶ ἑκάστου ἔτους.

96. Ὡς πρὸς τὸν ἐτήσιον κατάλογον θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς εἰς τὰ γυμνάσια ὅ,τι διεταχθη ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰς το ἄρθρ. 28 ὁμοίως καὶ ἡ διανομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 29.

97. Ὡς πρὸς τὰ ἀποδεικτικὰ ἰσχύουν καὶ εἰς τὰ γυμνάσια τὰ εἰς τὸ 30 ἄρθρ. περὶ ἑλληνικῶν σχολείων ὁρισθέντα.

ΤΜΗΜΑ XI.

Περὶ τῶν καθηγητῶν.

98. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διορισθῶσιν καθηγηταὶ εἰς γυμνάσιον χρεωστοῦν τοῦ λοιποῦ ν' ἀποδεικνύουν ὅτι ἐσπούδασαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον, εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, καὶ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν.

99. Ἡ θεωρητικὴ ἐξέτασις γίνεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κράτους, ὡς καθέδραν τοῦ πανεπιστημίου, ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτου διοριζομένης παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Αὕτη ἐπεκτείνεται κατὰ μέρος μὲν προφορικῶς, κατὰ μέρος δὲ ἐγγράφως, εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν διδασκόμενα ἀντικείμενα, ὅσων ἡ γνῶσις ἀπαιτεῖται ἀπὸ καθηγητὴν γυμνασίου.

100. Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης δίδεται ἡ ἀπόδειξις ἐξόχων, ἀρίστων ἢ καλλῶν γνώσεων διὰ θέσιν καθηγητοῦ τοῦ γυμνασίου εἰς ἕκαστον ὑποψήφιον.

Ἡ ἀπόδειξις αὕτη προσδιορίζεται κυρίως κατὰ τὴν γνῶσιν καὶ ἱκανότητα τοῦ ὑποψηφίου εἰς τὰς ἀρχαίας γλώσσας ἢ ἰδίως εἰς τὴν μητρικὴν αὐτοῦ.

Ὁ μὴ λαβὼν τὴν σημείωσιν καλῶν τοὐλάχιστον γνώσεων θεωρεῖται ὡς μὴ ἀνηκόντως προπαρεσκευασμένος, διὰ νὰ λαβῃ διδακτικὴν θέσιν εἰς γυμνάσιον.

101. Περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς συντάττεται ἐμπεριστατωμένως πρωτόκολλον, ὑπογράφεται ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἢ καθυποβάλλεται εἰς τὴν Γραμμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἥτις κατ' αὐτὸ ἐκδίδει τὰς περὶ ἱκανότητος ἀποδείξεις.

102. Μετὰ τὴν θεωρητικὴν ἐξέτασιν θέλει προετοιμάζεσθαι ὁ ὑποψήφιος διὰ διετοῦς πράξεως εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς ἄλλην ἐξέτασιν πρακτικήν.

Ὡς πρᾶξις θέλει θεωρεῖσθαι ἡ ἄσκησις αὐτοῦ εἰς τὸ διδάσκειν τὰ ἐν τοῖς γυμνασίοις παραδιδόμενα, εἴτε ὡς βοηθοῦ εἰς γυμνάσιον, εἴτε ὡς διδασκάλου εἰς ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα, εἴτε καὶ μόνον ὡς ἰδιωτικοῦ διδασκάλου.

103. Ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι ἐτησίως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κράτους προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς διωρισμένης ἀπὸ τὴν Γραμματ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

104. Εἰς τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων, ὥστε ὁ ὑποψήφιος νὰ παραδίδῃ τοὺς κλασικοὺς συγγραφεῖς ἢ τὸ μαθηματικὸν μάθημα ἀκριβῶς καὶ καταλλήλως, καὶ νὰ δύναται νὰ ἀναπτύσσῃ καὶ νὰ ἐκθέτῃ τὰς ἰδέας του μὲ σειρὰν καὶ σαφήνειαν, νὰ ἀπαγγέλῃ καὶ νὰ προσφέρεται μετ' ἐμβριθείας καὶ ζωηρότητος, καὶ νὰ ἔχῃ φράσιν καθαράν, ἀκριβῆ καὶ εὔκολον καὶ καθὴν προφορὰν εἰς τὴν μητρικήν του γλῶσσαν.

105. Αἱ ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐξετάσεων τούτων ὡς καὶ περὶ τῶν θεωρητικῶν ἐξετάσεων, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἄρθρ. 31.

106. Ὁ διορισμὸς ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου γίνεται διὰ Βασιλ. ἀποφάσεων, οὐδεὶς δὲ προτείνεται, ἂν ὑπάρχουν περὶ τῆς ἠθικότητος ἢ θρησκευτικότητος αὐτοῦ ἀμφιβολίαι.

107. Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν εἶναι 200 δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἐνταῦθα οἱ αὐτοὶ εἰς τὸ ἄρθρ. 41 περιεχόμενοι ὁρισμοὶ περὶ τῶν διδασκάλων τῶν ἑλλην. σχολείων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ μισθὸς ἑνὸς καθηγητοῦ γυμνασίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 300 δραχμάς. Ὁ γυμνασιάρχης λαμβάνει καὶ ἐπιμίσθιον 50 δραχμῶν αὐξανόμενον ἐπίσης κατὰ πενταετίαν κατὰ ἓν δέκατον, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δραχμάς.

ΤΜΗΜΑ XII.

Περὶ εὐταξίας ἢ πειθαρχίας.

108. Περὶ ἐφορειῶν καὶ τῆς πειθαρχίας εἰς τὰ γυμνάσια ἰσχύουν τὰ περὶ ἑλληνικῶν σχολείων ῥηθέντα, ἢ ἑπομένως ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα πληρέστατα τὰ ἄρθρα 42 μέχρι 49.

109. Ὁ γυμνασιάρχης συνεννοούμενος μετὰ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν θέλει συντάττει κανονισμοὺς ἀναλόγους μὲ τὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν καὶ τὰς σχέσεις τοῦ τόπου ἢ τοῦ καταστήματος, ὑποχρεούσας δὲ τοὺς μαθητὰς εἰς τήρησιν τακτικοῦ τρόπου ζωῆς, καὶ θέλει τοὺς ἐφαρμόζει λαβὼν τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας.

110. Δυσχερεῖς περιστάσεις καὶ ἀντικείμενα σπουδαῖα ὡς αἱ εἰς Χ. διατάξεις περὶ κανονισμοῦ διδακτικῶν μεθόδων, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ συνέδριον τῶν καθηγητῶν, τοὺς ὁποίους ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ πρὸς τοῦτο ὁ γυμνασιάρχης· ὁσάκις τὸ κρίνει ἀναγκαῖον δύναται ὁ αὐτὸς νὰ προσκαλῇ εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας καὶ τὴν ἐφορείαν.

ΤΜΗΜΑ XIII.

Περὶ ἐπισκέψεων.

111. Καὶ τὰ γυμνάσια θέλουν ἐπισκέπτεσθαι κατ' ἔτος ἐπιτροπαὶ ἐκλεγόμεναι ἀπὸ τὴν Γραμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν. Περὶ αὐτῶν ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρ. 60, 61 καὶ 62 ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

112. Χρέος τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ γυμνασίου κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

113. Ὁ αὐτὸς χρεωστεῖ μετὰ τὸ τέλος ἑκάστου σχολιακοῦ ἔτους νὰ δέχεται τὰς ἀναφορὰς τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῆς ἐφορείας περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ καταστήματος κατὰ τὸ ἄρθρον 32 καὶ 35 καὶ νὰ πέμπῃ αὐτὰς συνοδευμένας μὲ ἔκθεσιν καὶ προτάσεις ἀπὸ

μέρος του πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν.

ΤΜΗΜΑ XIV.

Περὶ τῶν ἰδιωτικῶν διδακτικῶν καταστημάτων.

114. Ἰδιαιτέραν διδασκαλίαν σκοπὸν ἔχουσαν νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν δημοσίαν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν γυμνασίων, καὶ ὄχι ἁπλῶς νὰ βοηθῇ τὰ δημόσια ταῦτα καταστήματα, δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ οὐδεὶς ἄνευ ἀδείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. Γραμ. ἐκτὸς τῶν δημοσίων διδασκάλων εἰς τὰ ἄνω ῥηθέντα καταστήματα, τῶν βοηθῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὑποψηφίων, ὅσοι ἔχουν τὴν ἄδειαν ν' ἀσκῶνται πρακτικῶς.

115. Ὅπου ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐσύστησεν ἑλληνικὸν σχολεῖον, δύνανται δῆμοι ἢ ἰδιῶται νὰ συστήσωσι τοιοῦτον, ἢ καὶ τάξεις τινὰς γυμνασίου ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων.

Ἀλλ' ὁ ὀργανισμὸς αὐτῶν χρεωστεῖ, νὰ ἦναι κατὰ πάντα ὁμοιόμορφος μὲ τὸν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τοῦ κράτους καὶ τὸν τῶν ἀντιστειχουσῶν τάξεων τοῦ γυμνασίου, τόσον ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀπαιτουμένας ἀπ' αὐτὸν ἰδιότητας καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τῶν μαθημάτων καὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων.

116. Διὰ σύστασιν ἰδιωτικοῦ διδακτικοῦ καταστήματος προσδιωρισμένου ν' ἀντικαταστήσῃ ἑλληνικὸν σχολεῖον ἢ γυμνάσιον ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. Γραμματείας, διδομένη ἀφοῦ ἐρωτηθῇ ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ καὶ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἀνήκοντος γυμνασιάρχου εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἀνατίθεται ἡ ἄμεσος αὐτοῦ ἐπιτήρησις.

ΤΜΗΜΑ XV.

Γενικοὶ ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

117. Ἅπαντα τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ ὅσα γυμνάσια δὲν ἔχουν τὸν ἀριθμὸν τῶν τάξεων πλήρη θέλουν διατηρεῖσθαι ἀπὸ ἕνα ἢ περισσοτέρους δήμους.

Ἀλλὰ, μεχρισότου αὐτοὶ ν' ἀποκτήσωσι τ' ἀναγκαῖα μέσα θέλουν γίνεσθαι τὰ ἔξοδα αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον κατὰ τὰς ὑφισταμένας λογιστικὰς διατάξεις· τὰ πλήρη γυμνάσια, ὡς γενικὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

118. Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, ἢ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων, ὅσοι μετὰ δεκαετῆ ἄμεμπτον καὶ λυσιτελῆ ὑπηρεσίαν κατέστησαν ἀκουσίως ἀνίκανοι εἰς τὸ νὰ ὑπηρετήσωσι, θέλουν λαμβάνει σύνταξιν, τὴν δὲ δευτέραν δεκαετίαν τὸ ἥμισυ, τὴν τρίτην δεκαετίαν τὰ 2|3, τὴν δ'. τὰ 4|5 καὶ τὴν 5 ὁλόκληρον τὸν μισθὸν των ὡς σύνταξιν μεχρισότου τεθῶσι καὶ αὖθις εἰς ἐνέργειαν ἢ ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ πλέον, διὰ βίου.

119. Διὰ τὰς χήρας, ἢ ὀρφανὰ τῶν ἀποθανόντων διδασκάλων καὶ καθηγητῶν θέλει συστηθῇ ἰδιαίτερον ταμεῖον συντάξεων. Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο δίδονται ὡς προικοδότησις·

α'. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν συνιστάμενον διὰ μὲν τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον εἰς 3, διὰ δὲ τὸ γυμνάσιον εἰς 5 δρ. δι' ἕκαστον.

β'. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων συνιστάμενον διὰ μὲν τὰ ἑλλ. σχολεῖα ἐκτὸς τοῦ χαρτοσήμου εἰς 1, διὰ δὲ τὰ γυμνάσια εἰς 3 δρ.

γ'. 2 0|0 συνεισφορὰ ἀπὸ τὸν τακτικὸν μισθὸν τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν.

δ'. Ἀγαθοεργαὶ συνεισφοραί.

ε'. Τὰ πειθαρχικὰ πρόστιμα τὰ εἰσπραττόμενα ἀπὸ τοὺς διδασκάλους.

ς'. Αἱ συνεισφοραὶ τῆς Κυβερνήσεως.

120. Ἡ σφραγὶς τῶν ἑλλην. σχολείων καὶ τῶν γυμνασίων φέρει τὰ Ἡμέτερα παράσημα ὡς ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων μὲ τὴν περιγραφὴν πέριξ διὰ μὲν τὰ πρῶτα «Βασιλικὸν ἑλληνικὸν σχολεῖον» τὸ μέρος, ὅπου εὑρίσκεται, διὰ δὲ τὰ δεύτερα, «Βασιλικὸν γυμνάσιον» τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκεται.

121. Οἱ διδάσκαλοι τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ἔχουν βαθμὸν γραμματέως διοικητοῦ, ὁ σχολάρχης ὑπουργ. γραμματέως 6'. τάξεως, οἱ καθηγηταὶ γυμνασίων ὑπουργ. γραμματέως α' τάξεως καὶ ὁ γυμνασιάρχης ὑπουργ. παρέδρου, ἀλλὰ προηγοῦνται αὐτῶν ὁ γραμματεὺς τοῦ διοικητοῦ καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν γραμματειῶν. Περὶ στολῆς αὐτῶν θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαίτερον διάταγμα.

122. Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλλην. σχολείων καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ.

123. Ἐκτὸς τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν διατάξεων περὶ διδακτικῶν βιβλίων διατάττεται, ὥστε τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν βιβλία εἰς τὰ ἑλλην. σχολεῖα καὶ γυμνάσια, νὰ ἦναι ἐντελῶς ὁμοιόμορφα. Διὰ τοῦτο τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν εἰς τὰ ἑλλην. σχολεῖα καὶ γυμνάσια εἰσαχθησόμενα βιβλία, συμφώνως μὲ τὸ παρὸν σχέδιον, θέλουν προσδιορισθῇ ἀμέσως διὰ τῆς πρὸς εἰσαγωγὴν αὐτῶν συστηθείσης ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ προηγηθεῖσαν ἔγκρισιν θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

124. Ὡς πρὸς τὰς συντάξεις τῶν ὅσων σκοπὸν ἔχουν νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ ἑλλην. σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια ἐλάβομεν ἤδη τὴν ἀνήκουσαν φροντίδα διὰ τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμετέρου διατάγματος, καὶ περὶ συντάξεων χορηγητέων ἀκόμη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τοῦ ἐκκλησ. καὶ γεν. ταμείου καὶ εἰς ἄλλους διακρινομένους καὶ πτωχοὺς μαθητὰς γυμνασίων θέλουν ἐπίσης ληφθῇ ἐν καιρῷ τ' ἀνήκοντα μέτρα.

125. Ὁ παρὼν κανονισμὸς θέλει ἐκτελεσθῇ ἐν καιρῷ, λαμβανομένων ἀνηκόντως ὑπ' ὄψιν τῶν

ἰδιαιτέρων περιστάσεων ἑκάστου τῶν διδασκάλων καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὰς γνώσεις αὐτοῦ. κτλ.

126. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκ. 1836. (12 Ἰαν.) 1837.

520 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ μορφώσωμεν δὲ καὶ τοὺς ἀναγκαίους καθηγητὰς διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν διετάξαμεν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς συστηθείσης ἐπιτροπῆς διὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῇ προτάσει καὶ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμμ. καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Διὰ μὲν διδασκάλους τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων διορίζονται εἰς τὰ γυμνάσια τριάκοντα συντάξεις ὑποτρόφων, διὰ δὲ τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων καὶ διὰ τοὺς τοῦ πανεπιστημίου, διορίζονται δώδεκα συντάξεις ὑποτρόφων εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

2. Αἱ συντάξεις διὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων διατάττονται εἰδικῶς εἰς τὴν σχολὴν (facultaet) τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, αἱ δὲ διὰ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου τοιουτοτρόπως, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ χρεία τῶν σχολῶν καὶ ἡ ποιότης τῶν ὑποψηφίων συγχωρεῖ.

3. Ὁ ὑπότροφος τοῦ γυμνασίου λαμβάνει κατὰ μῆνα δραχ. 45, ὁ δὲ τοῦ πανεπιστημίου 60 δρ. ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

4. Ἐὰν δὲν δύνανται νὰ δοθῶσι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὰ γυμνάσια ὅλαι αἱ συντάξεις, τότε εἶναι συγχωρημένον νὰ δίδωνται καὶ εἰς μαθητὰς ἰδιωτικῶν σχολείων, εἰς τὰ ὁποῖα μὲ ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως διδάσκονται τὰ ἀνάλογα μαθήματα.

5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθ. 1 προσδιορισθέντων συντάξεων συμπληροῦται πάντοτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐκ τοῦ ἁρμοδίου διδακτικοῦ καταστήματος ἐξερχομένων ὑποτρόφων· ὑστερώτερα ὅμως, δηλ. εὐθὺς ἀφοῦ συμμορφωθῇ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, θέλουν περισταλθῇ πάλιν εἰς τὸ πραγματικῶς ἀναγκαῖον.

6. Συντάξεις εἰς τὰ γυμνάσια ἢ ἰδιωτικὰ σχολεῖα δύνανται μόνον ἐκεῖνοι οἱ μαθηταὶ νὰ λάβωσιν, ὅσοι διήνυσαν τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ τὴν πρώτην τάξιν τοῦ γυμνασίου καὶ διεκρίθησαν εἰς τὴν σπουδήν των, εἶναι ἄποροι καὶ καθόλα ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ ἀποφαίνονται, ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς σπουδῆς των θέλουν ἀναδεχθῆ διδασκαλικὴν θέσιν. Ἡ σύνταξις εἰς τὸ πανεπιστήμιον δίδεται διὰ μὲν τοὺς σχηματισθησομένους καθηγητὰς τῶν γυμνασίων, εἰς ὅσους ἐτελείωσαν τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου καὶ διεκρίθησαν εἰς αὐτά, διὰ δὲ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τοὺς ὅσοι ἔκαμαν καὶ περιπλέον ἐξέτασιν εἰς τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, καὶ ἔλαβον βαθμὸν πρῶτον, προσαποδεικνύοντες ἔνδειαν καὶ καλοήθη διαγωγήν.

7. Ὅστις τῶν μαθητῶν θέλει νὰ παραδεχθῇ ὡς ὑπότροφος, πρέπει τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διδακτικοῦ ἔτους νὰ δώσῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματ. τὴν αἴτησίν του συνωδευμένην ταυτοχρόνως καὶ μὲ ἀντίτυπα ἀποδεικτικὰ τῆς σπουδῆς του, τῆς πενίας καὶ τῆς διαγωγῆς του, ἔπειτα καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἐξετάσεων τῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ ὑποσχεθῇ ἐν αὐτῇ συγχρόνως, ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν μαθημάτων του, θέλει ἀφιερωθῇ εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Οἱ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας γνωμοδοτηθέντες θέλουν μᾶς προτείνεσθαι ἑπομένως πρὸς ἔγκρισιν. Αἱ συντάξεις δὲ ὅλαι θέλουν ἐγκρίνεσθαι πᾶσαν ἑξαμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῶν ὑποτρόφων καθυποβληθησομένων εἰς τὴν Γραμμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀποδεικτικῶν τῶν ἐξετάσεων περὶ τῆς προόδου τῆς σπουδῆς των καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς των, διὰ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὰς λαμβάνωσιν ἐκ νέου.

8. Οἱ ὑπότροφοι εἶναι ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστασίαν τῶν διδασκάλων των, οὗτοι λοιπὸν θέλουν φανερόνει ῥητῶς εἰς τὰ καθ' ἑξαμηνίαν ἐκδιδόμενα εἰς τοὺς ὑποτρόφους ἀποδεικτικὰ τῶν ἐξετάσεων, ὅτι, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶναι ἄξιος νὰ ἀπολαμβάνῃ καὶ περαιτέρω τὴν εὐεργεσίαν τῆς Κυβερνήσεως.

9. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς ὑποτρόφους τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων προσδιορίζεται ὅτι τὰ μαθήματα τῆς σπουδῆς των κανονίζονται κατὰ τοὺς ὀργανικοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, καὶ ὅτι οἱ ὑπότροφοι θέλουν κάμνει εἰς τὰ πλησιέστατα γυμνάσματα τὰς ἑξαμηνιαίας ἐξετάσεις των διὰ νὰ λάβωσι τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 8 κανονιζόμενα ἀποδεικτικά.

10. Προσδιορίζεται ῥητῶς, ὅτι ἐὰν ὁ ὑπότροφος δὲν δύναται νὰ προβιβασθῇ κατ' ἔτος εἰς μίαν τάξιν ἀνωτέραν, ὡς μὴ ἐπιμελούμενος προσηκόντως, παύει ἡ σύνταξίς του καὶ μεταβαίνει εἰς ἄλλον ἀξιώτερον ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως, ἀφοῦ οὗτος δώσῃ τὰ ἀποδεικτικά του καὶ λάβει τὴν ἔγκρισιν.

11. Ἕκαστος ὑπότροφος, ὅστις ἔδωσε τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν διδασκαλικὴν τάξιν, εἶναι ὑπόχρεος μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν μαθημάτων του νὰ ἀναδεχθῇ ἐκείνην τὴν διδασκαλικὴν θέσιν, ἥτις τοῦ δίδεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς αὐτὴν τοὐλάχιστον τρία ἔτη μὲ τὸν μισθὸν τῆς θέσεως ταύτης, εἰδὲ μὴ νὰ ἐπιστρέφῃ ὅλην τὴν χρηματικὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδαζεν ὡς ὑπότροφος.

12. Οἱ ὑπότροφοι οὗτοι θέλουν λαμβάνει δωρεὰν καὶ τὰ διὰ τὴν σπουδήν των ἀναγκαῖα διδα-

κτικὰ βιβλία ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ λογαριασμὸν τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως καὶ θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι καὶ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τῶν διδάκτρων εἰς τὸ πανεπιστήμιον (honoraires.)

13. Ὅσα ἄτομα προσδιωρίσθησαν διὰ θέσιν καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου, δύνανται καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον σπουδῆς των νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ λαμβάνωσι τὴν σύνταξίν των αὐξηθησομένην εἰς 80 - 100 δραχμὰς κατὰ μῆνα διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐξωτερικὰ πανεπιστήμια ἢ νὰ ἐπιχειρισθῶσι περιηγήσεις σπουδαίας εἰς διάστημα δύο ἐτῶν, ἀλλὰ πρέπει προλαβόντως διὰ νὰ εὐχαριστήσωσιν ἱκανῶς τὴν σχολὴν τοῦ πανεπιστημίου, νὰ συγγράψωσι διατριβήν τινα σπουδαίαν καὶ νὰ διαφιλονεικήσωσι δημοσίᾳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ πανεπιστημίου, τὰς θέσεις, αἱ ὁποῖαι θέλουν προβληθῆ εἰς αὐτούς, καὶ νὰ διακριθῶσιν ἐνταῦθα καὶ ν' ἀποδεικνύωσι νομίμως κατὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν τὰ περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς σπουδῆς των καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς περιηγήσεώς των.

14. Προσδιορίζομεν διὰ τούτου ἰδιαιτέρως ὅτι, ἴσης οὔσης τῆς εὐφυΐας καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν, δίδεται ἡ προτίμησις εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἐχόντων ἰδιαιτέρας ἐκδουλεύσεις πρὸς τὴν πατρίδα πατέρων.

15. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμμ. παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκ. 1836 (12 Ἰαν. 1837).

521 ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου τ. ε. Βασιλικὴν ἀπόφασιν δημοσιεύεται διὰ τοῦ παρόντος ἡ κάτωθεν ἀναφορὰ ὁμοῦ μὲ τὸ ἐπισυναπτόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Δεκεμβρ. 1836.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Μ. ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

Μεγαλειότατε!

Ὑποβάλλω εἰς τὴν Υ. Μ. πίνακα ἐμφαίνοντα τά τε γενόμενα εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας κατὰ τὸ 1833, 34 καὶ 35 ἔξοδα καὶ τὰ καθυστεροῦντα. Μεταξὺ τῶν ὁλικῶν ποσῶν τῶν τριῶν τούτων ἐτῶν εἶναι διαφορὰ σημαντική, καὶ εὐλόγως. Κατὰ τὸ 1833 ὁ δικαστ. κλάδος τὰ πρῶτα ἔκαμνε βήματα πρὸς τὴν ἀνάπτυξίν του· τακτικὰ δικαστ. δὲν ὑπῆρχον, ἀλλὰ μόνον τρία ἐγκληματικὰ προσωρινῶς συστημένα διὰ νὰ θεραπεύσωσι τὰς πρώτας τῆς κοινωνίας ἀνάγκας, καὶ νὰ συνεργήσωσι εἰς τὴν ἀσφάλειάν της διὰ τῆς τιμωρίας ἐκείνων, ὅσοι ἤθελον τολμήσει νὰ ταράξωσι τὴν ἡσυχίαν της· καὶ ταῦτα ὅμως τὰ δικαστήρια συνεκροτήθησαν δύο μῆνας μόλις μετὰ τὴν τοῦ ἔτους ἔναρξιν. Δὲν ὑφίστατο εἰμὴ ἓν ἐμπορικὸν δικαστήριον, νέαι δικαστικαὶ οἰκοδομαὶ δὲν ἔγειναν, ἡ δ' ἔλλειψις τούτων ἐκπληροῦτο διὰ μικρῶν τινων ἐνοικίων. Ταῦτα πάντα ἀποχρόντως ἐξηγοῦσι τὴν σμικρότητα τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1833 ἔτους.

Τὰ ἔξοδα τοῦ 1834 εἶναι ἤδη περισσότερα. Αἱ πολλαὶ τῶν ἐγκληματικῶν δικαστηρίων ἐργασίαι ὑπεχρέωσαν τὴν Κυβέρνησιν ν' αὐξήσῃ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν· πρὸς τούτοις τὰ δικαστήρια ταῦτα ἠργάσθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δύο μῆνας πλειότερον ἢ κατὰ τὸ προλαβόν· ἐκ τῶν δύο τούτων περιστάσεων τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων αὐτῶν ἐπερίσσευσε καθ' ἡμιόλιον σχεδὸν λόγον. Ἡ κατασκευὴ ἐξεταστικῆς φυλακῆς, παρεχούσης κάποιαν ἀσφάλειαν, κατέστη ἀναγκαία· τὰ περὶ τούτου ἔξοδα ἀνέβησαν εἰς 5,500 δρ. περίπου. Τέλος αἱ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν ταραχαὶ ἐπέφεραν τὴν σύστασιν, τὸ μὲν πρῶτον εἰς Κυπαρισσίαν, μετέπειτα δὲ εἰς Πύλον ἐκτάκτου στρατοδικείου, τοῦ ὁποίου τὰ ἔξοδα, συνενούμενα μὲ τὰ περὶ τῆς διατροφῆς, περιθάλψεως καὶ μετακομίσεως ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ὑποδίκων καὶ τὰ περὶ ἀποζημιώσεως μαρτύρων, ηὔξησαν ὄχι μικρὸν τὸ ἐτήσιον ὁλικὸν ποσὸν τοῦ 1834.

Κατὰ τὸ 1835 συνεστήθησαν τὰ τακτικὰ δικαστήρια· ὁ ἄρειος πάγος, δύο ἐφετῶν δικαστήρια, δέκα πρωτοδικεῖα, τρία ἐμποροδικεῖα. Περιττὸν νομίζω νὰ λεπτολογήσω περὶ τῶν ἐξόδων τῶν δικαστηρίων τούτων, διότι ῥητὸς μὲν νόμος ὥρισε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξ ὧν σύγκεινται μελῶν καὶ τὸ ποσὸν τῆς μισθοδοσίας των ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀκριβῶς ἠκολούθησε τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου. Ἐὰν ἔγειναν μικραί τινες τροπολογίαι, ἔγειναν ἐπὶ σκοπῷ οἰκονομίας τῶν ἐξόδων καὶ ἀνθρώπων. Δὲν ἐνομίσθη λ. χ. ὅτι προσβάλλεται ἡ ὑπηρεσία, ἀνατιθεμένης εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν δικαστὴν τῆς προεδρίας τοῦ τε πρωτοδικείου καὶ ἐμποροδικείου Ναυπλίας. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν ἐδιωρίσθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀντεισαγγελεὺς παρὰ τῷ ἀρείῳ πάγῳ, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις δικαστῶν περιωρίσθη εἰς τὸν ἐλάχιστον ὑπὸ τοῦ νόμου τιθέντα ὅρον. Τὰ εἰρηνοδικεῖα ἐσημειώθησαν μόνον διότι ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισε δίκαιον ν' ἀναλάβῃ τὴν πληρωμὴν τῆς τιμῆς τῶν σφραγίδων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἐφημερίδων· αἱ λοιπαὶ ποσότητες τοῦ ἔτους τούτου εἶναι αὐτοδικαιολόγητοι.

Εἰς τὴν σύντομον ταύτην ἔκθεσιν ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ, Βασιλεῦ, νὰ προσθέσω οὐσιώδεις τινὰς παρατηρήσεις.

Τὰ χρηματικὰ τοῦ κράτους μέσα δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ἁπανταχοῦ ἀνέγερσιν δημοσίων δικαστικῶν καταστημάτων· ἔλαβεν ὅμως ἡ κυβέρνησις τὴν πρόνοιαν τοῦ νὰ ἐγκαταστήσῃ ὅσον ἔνεστι πρεπόντως τὰ δικαστήρια· εἴς τινα μέρη ἀφιερώθησαν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ὑπάρχουσαι δημόσιαι οἰκοδομαί· οὕτως εἰς Ναύπλιον τὸ Βουλευτικόν, κατ' ἀρχὰς (1833 καὶ 1834)

χρησιμεύσαν εἰς τὰς τοῦ ἐγκληματικοῦ δικαστηρίου τῆς πόλεως ἐκείνης συνεδριάσεις, ἐδέχθη τὸ 1835 ἔτος τὸ τῶν πρωτοδικῶν δικαστήριον· ἀλλαχοῦ σημαντικαὶ ἐπισκευαὶ ἐγένοντο εἰς κτίρια ἐρειπωμένα σχεδὸν, καὶ ἐκατωρθώθη τοιουτοτρόπως νὰ ἐγκαθυδρυθῶσιν εἰς δημόσια καταστήματα, ὁ ἄρειος πάγος, οἱ ἐν Ἀθήναις ἐφέται, κακουργιοδίκαι καὶ πρωτοδίκαι. Τὸ ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικεῖον κατέχει ὁμοίως μέρος δημοσίου καταστήματος· ἀλλὰ δι' ὅλα τὰ λοιπὰ δικαστήρια, ἤτοι τοὺς ἐν Τριπόλει (ἤδη ἐν Ναυπλίῳ) ἐφέτας, τὸ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει πρωτοδικεῖον, τὸ ἐν Πύλῳ (ἤδη ἐν Καλάμαις), τὸ ἐν Πάτραις, τὸ ἐν Μεσολογγίῳ, τὸ ἐν Ἀμφίσσῃ (ἤδη ἐν Λαμίᾳ), τὸ ἐν Χαλκίδι, τὸ ἐν Σύρᾳ, τὸ ἐμποριοδικεῖον τῆς τελευταίας ταύτης πόλεως, τὸ τῶν Πατρῶν καὶ τὸ τοῦ Ναυπλίου καὶ δι' ὅλους τοὺς εἰσαγγελεῖς, ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἐνοικιάσῃ οἰκίας ἰδιωτικάς.

Τὸ αὐτὸ ἔγεινε καὶ περὶ τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν. Εὐκταῖον ἤθελεν εἶσθαι βέβαια ἐὰν ἀνεγείροντο εἴς τινα τοῦ βασιλείου μέρη φυλακαὶ ὀχυραὶ καὶ ἀσφαλεῖς· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ κατασκευὴ τοιούτων καταστημάτων ἤθελεν ἀποβῆ πολυέξοδος, μόνον εἰς Ναύπλιον, ὡς εἶπα ἤδη, ἀνηγέρθη κεντρικὴ ἐξεταστικὴ φυλακὴ διὰ τοὺς μᾶλλον ἐπικινδύνους ὑποδίκους· πρὸς τούτοις καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς Πάτρας καὶ τὴν Σπάρτην δημόσια κτίρια ἐπισκευασθέντα ἐχρησίμευσαν ὡς φυλακαί· ἀλλαχοῦ ὅμως παντοῦ ἐνοικιάσθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οἰκίαι ἰδιωτικαί, τὸν ἀριθμὸν 6.

Η Κυβέρνησις ἐπροίκισεν ὅλα τὰ δικαστήρια καὶ ὅλους τοὺς εἰσαγγελεῖς μ' ἀνάλογον ἀποσκευὴν, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία, κατὰ τὰς σταλείσας μοι ἀπογραφὰς, ἀναβαίνει εἰς 6500 δρ. περίπου· ἡ δὲ ποσότης αὕτη δὲν περιλαμβάνει καὶ τὴν τιμὴν τῶν διαφόρων παρὰ ταῖς δικαστικαῖς ἀρχαῖς εὑρισκομένων βιβλίων καὶ ἐφημερίδων, ἥτις λογίζεται σχεδὸν εἰς 3,300 δραχμάς.

Ὁ ἐπισυνημμένος ἐνταῦθα πίναξ δὲν ἀναφέρει εἰμὴ ἐκείνας τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς, ὅσαι ἐπιβαρύνουσι κατά τι τὸν ὑπολογισμόν μου. Εἶπον ἤδη ὅτι τὰ εἰρηνοδικεῖα ἐσημειώθησαν ἐν αὐτῷ μόνον διὰ τὴν τιμὴν τῶν σφραγίδων καὶ τῶν ἐφημερίδων· οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ ὑπογραμματεῖς, οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν, καὶ ἅπαντες οἱ κλητῆρες δὲν ἐμφαίνονται παντάπασι, διότι οὔτε μισθὸν, οὔτε ἄλλο κάρπωμα ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου ἔχουσι· τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν ἐκανονίζοντο διὰ τῆς ποιν. καὶ πολιτ. διατιμήσεως ἄχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ὅτε, τῶν διατιμήσεων τούτων καταργηθεισῶν, ποσοστόν τι τοῖς ἀφέθη ἐπὶ τῶν τοῦ χαρτοσήμου δικαιωμάτων.

Αὗται εἶναι, Βασιλεῦ, αἱ ἐξηγήσεις, τὰς ὁποίας ἐνόμισα χρέος μου νὰ δώσω περὶ τῶν τριετῶν ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας· ἐλπίζω ὅτι δικαιολογοῦσιν ἀποχρώντως τὰς διαφόρους ποσότητας καὶ δαπάνας· καὶ τῷ ὄντι πόσον μέτριον θέλει ἀναδειχθῆ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τούτων, ὅταν φέρῃ τις κατὰ νοῦν τὰ ἄπειρα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ὅσα ὁ δικαστικὸς ὀργανισμὸς παρήγαγεν· τὰ μὲν δικαστήρια συγκεκροτημένα καθ' ὁμοίωμα τῶν δικαστηρίων τοῦ πλέον πεφωτισμένου μέρους τῆς Εὐρώπης καὶ ἐστηριγμένα ἐπὶ τῶν πλέον φιλελευθέρων καὶ ὑγειῶν ἀρχῶν· τὰ δὲ ἐμπορικὰ καὶ πολιτικὰ συναλλάγματα ἐξησφαλισμένα, τὴν δὲ δημόσιον καὶ ἰδιωτικὴν εἰρήνην περιφρουρημένην, τὴν δὲ δικαιοσύνην περιβεβλημένην μὲ τὰς δυνατὰς ἐγγυήσεις· καὶ ποία δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἡ τῆς Ἑλλάδος εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου ἡ σύνεσις, ἐν τῷ μέσῳ τοσούτων δυσκολιῶν καὶ τοσούτων ἐλλείψεων, ἐκατώρθωσε ν' ἀνεγείρῃ τὴν καλλίστην τῶν θεσμοθεσιῶν;

——

Πίναξ διαχειρίσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1834 καὶ 1835.

Κεφάλαιον	Τίτλος	Διασάφησις Κονδυλίων	Χρῆσις τοῦ 1833 Τὰ πληρωθέντα μέχρι 30 Ἰουνίου 1836		Χρῆσις τοῦ 1834 Τὰ πληρωθέντα μέχρι 30 Ἰουνίου 1836		Χρῆσις τοῦ 1835 Τὰ πληρωθέντα μέχρι 30 Ἰουνίου 1836		Ὁλικὰ ποσὰ Κατὰ κεφάλαιον τῶν τριῶν χρήσεων		Καθυστερήσαντα τοῦ 1834		Καθυστερήσαντα τοῦ 1835		Ὁλικὸν ποσὸν τῶν καθυστερησάντων τοῦ 1834 καὶ 1835	
Α.		Γραμματεία														
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	26009	74	24585	65	31520				3032	23			3032	23
	2	Ἔξοδα γραφείου			7196	30	19827	52	109139	21	1103	70	972	48	2076	18
Β.		Ἄρειος Πάγος														
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ					40950	2					3289	98		
	2	Ἔξοδα γραφείου					2125	94	43075	96			1354	4	4644	2
Γ.		Ἐγκληματικὰ δικαστήρια (α) Ἐφέται														
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	48927	42	80609	99	63066	98					3513	2		
	2	Ἔξοδα γραφείου καὶ ἐνοίκια	1498	89	6161	88	5031	4	205296	20			1958	96	5541	98
Δ.		Ἐμποροδίκαι														
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	5120	30	5916	30	11814	32					329	68		
	2	Ἔξοδα γραφείου καὶ ἐνοίκια					3843	29	26724	21			307	71	637	39
Ε.		Πρωτοδίκαι														
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ					162974	42					16124	30		
	2	Ἔξοδα γραφείου (καὶ ἐνοίκια)					22636	63	185611	5			10519	37	26643	67
Ζ.		Εἰρηνοδίκαι														
		Ἔξοδα ποινικῶν δικῶν					4248		4248				20480	63	20480	63
	1	Φυλακαὶ καὶ ἐπιστάται	400		5382	78	5768	78					10000			
	2	Διατροφὴ ὑποδίκων	3500		7000		8856	78					2000			
	3	Κακουργιοδικῶν δικαστήρια					3791	22					10000			
	4	Ἔξοδα ἀνακρίσεως, οἷον ἀποζημιώσεις μαρτύρων, ἐπιμίσθια τῶν 10 ἀνακριτῶν, ἔξοδα περιοδείας κτλ.	1500		19700		20657	71					2000			
	5	Ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων			600		1507	47					1560			
	6	Ἔκτακτα ἔξοδα, οἷον ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τῶν στρατοδικείων, ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς συλλαμβάνοντας κακούργους	2780	20	23523	77	6691	24	111662	95			3860		29360	
Η.		Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ														
	1	Δικαστικῶν καταστημάτων	5500		54907	56	29263	7								
	2	Φυλακῶν	2090	45			198	40	91959	50						
Θ.	3	Συντάξεις					140		140				5301	58	5301	58
			97327	00	235614	23	444915	83	777857	8	4135	93	93581	75	97717	68

(α) Κατὰ τὸ 1833 καὶ 1834 τὸ γ΄. κεφάλαιον τοῦ ὑπολογισμοῦ κατέχεται ἀπὸ τὰ ἐγκληματικὰ δικαστήρια· κατὰ τὸ 1835 ἐτέθησαν εἰς αὐτὸ οἱ ἐφέται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Νοεμβρίου 1836.

522 ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ.

Βασιλεῦ,

Οἱ πίνακες, τοὺς ὁποίους καθυποβάλλω διὰ τῆς παρούσης εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, περιέχουν τριῶν ἐτῶν δαπάνας τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνιδρύθη ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις.

Ἀφοῦ ἀνέλαβεν ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους, δὲν ἐβράδυνε νὰ γνωρίσῃ καὶ διὰ τῆς πείρας, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ διττὴν ὄψιν θεωρουμένη, ἔχει ἀνάγκην ἀγαπόφευκτον πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Εἰς δύο ἄρα κύρια ἀντικείμενα ἐπέστησεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχήν Της· εἰς τὴν συγκρότησιν στόλου ἐθνικοῦ, καὶ εἰς τὴν ἀνέγερσιν Ναυστάθμου ἐμπεριέχοντος τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τῆς βελτιώσεως καὶ τῆς προόδου, δι' ὧν μόνον δυνάμεθα νὰ φέρωμεν τὸ ναυτικὸν τοῦτο εἰς τὴν ἀκμήν, τὴν ὁποίαν καὶ τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἔθνους ἀπαιτοῦν.

Ἀλλ' ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις πολλὰς ἀνάγκας ἔχουσα νὰ θεραπεύσῃ, πολλὰ ἄλλα συστατικὰ τοῦ νέου Κράτους νὰ δημιουργήσῃ, ἔπρεπεν, ὑπείκουσα εἰς τοὺς ὅρους τῆς οἰκονομικῆς τοῦ δημοσίου καταστάσεως, νὰ ἐντυπώσῃ βαθμιαίαν τινὰ κίνησιν εἰς τὰ μέσα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ναυτικοῦ, καὶ νὰ προαξῃ τοῦτο τοιουτοτρόπως εἰς τὴν τελειοποίησίν του.

Τοιαύτη ὅθεν ὑπῆρξεν ἐξ ὑπαρχῆς ἡ ἐνέργεια· τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν εὑρίσκετο τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ 1833 ἔτους εἰς στάσιν ἀκροσφαλῆ, καὶ οὔτε σχεδὸν ἦτον ἐπάξιον τοιούτου ὀνόματος. Ἐκ τῶν σωζομένων τότε ὀλίγων πλοίων, τὰ πλεῖστα ἦσαν σεσαθρωμένα, τὰ λοιπὰ ἔχρῃζον ἐπισκευῆς, καὶ εἰς τὸν ναύσταθμον εἰς τὸν ὁποῖον οὔτε ἴχνη τεχνιτῶν, ξυλουργῶν, ἢ πυροβολικοῦ ὀργανισμοῦ διεκρίνοντο, ἔκειτο ἀσήμαντός τις καὶ μηδενὸς λόγου ἀξία ποσότης ὑλικοῦ. Πληρώματα τακτικὰ δὲν ὑπῆρχον· ἡ βαθμολογία καὶ ὁ ἱματισμὸς ἦταν ἀκανόνιστοι· ἡ ναυτικὴ ἐκπαίδευσις παρημελημένη· ἡ δὲ ὑπηρεσία ἐστερεῖτο ὁλοσχερῶς τῆς τάξεως ἐκείνης καὶ τῆς εὐρυθμίας τὴν ὁποίαν προπάντων ἐπιζητοῦν τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Εἰς τὴν νεαρὰν Κυβέρνησιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἀπέκειτο νὰ προνοήσῃ καὶ περὶ τῶν ἐλλείψεων τούτων· ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ βασιλείου, καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν παραλίων καὶ τῆς ναυτιλίας, ἀπῄτει τὴν παρουσίαν ναυτικῶν τινων δυνάμεων εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας· ἐπεσκευάσθησαν ὅθεν τὸ πρῶτον καὶ διωργανίσθησαν ἐκ τοῦ προχείρου τὰ ἐνυπάρχοντα πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἢ διεδέχθησαν ἢ ἐνίσχυσαν κατόπιν ἄλλα, ναυπηγηθέντα καὶ ἀγορασθέντα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ βασιλικὸς στόλος σύγκειται σήμερον ἐκ 30 πλοίων καταλλήλως ἐφωπλισμένων, ἐξ ὧν τὰ 21 κατεσκευάσθησαν καὶ ἠγοράσθησαν ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τῆς βασιλείας, τὰ δὲ λοιπὰ ἐπεσκευασθέντα πολλάκις, θέλουν μετ' ὀλίγον ἀναπληρωθῆ δι' ἄλλων ναυπηγουμένων ὁλονὲν καὶ ναυπηγηθησομένων εἰς τὸν ναύσταθμον.

Διὰ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἐπὶ τὰ κρείττω αὕτη τάσις, νὰ εὐκολυνθῶσιν αἱ ναυπηγεῖαι, νὰ εἰσαχθῶσιν ἀκριβοῦς ἐλέγχου διατυπώσεις, νὰ τακτοποιηθῇ ἡ ναυτολογία, καὶ νὰ καταβάλλωνται μέριμναι συντονώτεροι ὑπὲρ τῆς καθολικῆς τοῦ ναυτικοῦ βελτιώσεως, διωργανίσθη συγχρόνως τὸ διευθυντήριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐφορείαν ἀνετέθη ὁ ναύσταθμος.

Εἰς αὐτὸν τίποτε σχεδὸν χρήσιμον δὲν ὑπῆρχεν· ἔγεινεν ἄρα χρεία ν' ἀγορασθῇ ὑλικόν, νὰ μορφωθῶσι λόχοι τεχνητῶν καὶ ἐργατῶν, νὰ ληφθῇ φροντὶς περὶ τοῦ πυροβολικοῦ, ν' ἀγορασθῶσι πολυδάπανοι ἀλλ' ἀναγκαῖαι μηχαναί, νὰ οἰκοδομηθῶσιν ἐργοστάσια, ἀποθῆκαι, στρατῶνες, νεώρια, καὶ εἰς ἕνα λόγον, νὰ ἀναπτυχθῶσιν αἱ πρῶται ζωογονητικαὶ δυνάμεις τοῦ ναυτικοῦ.

Ἀλλ' ἄλλο ἀντικείμενον οὐχ ἧττον σπουδαῖον εἵλκυε ταυτοχρόνως τὴν προσοχὴν τῆς βασιλικῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς αὐτὴν τὰς τελευταίας ἐλπίδας ἀναθέσαντες οἱ γενναῖοι ναυτικοί, οἵτινες καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν τύχην διεκινδύνευσαν ἢ ἐθυσίασαν ὑπὲρ τῆς ἰδίας πατρίδος, ἀπεκδέχοντο δικαιωματικῶς πόρον τοῦ ζῆν.

Οἱ πρόμαχοι τοῦ ἀγῶνος ἐβραβεύθησαν. Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης τιμῶσα τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὰς ὑπηρεσίας των, ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς βαθμοὺς καὶ συντάξεις ἀναλόγους μὲ τὰς χρηματικὰς δυνάμεις τοῦ Κράτους· κατέστησε δι' αὐτοὺς τὴν λιμενικὴν ἱεραρχίαν· ἐσύστησε τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων· καὶ ἀντέμειψεν ὅσον ἦτο δυνατὸν τοὺς ἀγωνισθέντας καὶ δυστυχήσαντας.

Τετρακόσιοι ὅθεν καὶ ἐπέκεινα ἀξιωματικοί, ἐν ἐνεργείᾳ εἴτε διαθέσιμοι λαμβάνουν μισθούς, καὶ δύω περίπου χιλιάδες ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν ὑπηρετοῦν εἰς τὸν στόλον, εἰς τὰ λιμεναρχεῖα καὶ εἰς τὸν ναύσταθμον.

Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ οὔτε ἡ ναυτικὴ ἐκπαίδευσις ὠλιγωρήθη· πολλὰ τέκνα τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντων ἀπεστάλησαν δαπάνῃ δημοσίᾳ εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ δεκαπέντε ἔτι ἄλλα σπουδάζουν εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ στρατιωτικὸν σχολεῖον καὶ τὰς ναυτικὰς ἐπιστήμας· ἀριθμὸς δέ τις ἄλλος ἑλληνοπαίδων ἐκμανθάνει ἐπωφελεῖς τέχνας εἰς τὰ παρὰ τῷ ναυστάθμῳ ἐργοστάσια.

Νοσοκομεῖον ναυτικὸν δὲν ὑπῆρχεν· ἡ πρόνοια καὶ ἡ φιλανθρωπία τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐφρόντισε καὶ περὶ συστάσεως τοιούτου καταστήματος, τὸ ὁποῖον πρόκειται ἤδη νὰ λάβῃ ὀργανισμὸν ἐντελέστερον.

Κατασκευὴ πλοίων καὶ συντήρησις αὐτῶν· διαρρύθμισις τοῦ ναυστάθμου· ἀνέγερσις οἰκοδομῶν· ἐκπαίδευσις καὶ εἰσαγωγὴ τεχνῶν· περίθαλψις τῶν ναυτικῶν· ἰδοὺ κυρίως τὰ ἀντικείμενα εἰς τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν αἱ ποσότητες αἱ σημειούμεναι εἰς τοὺς πίνακας.

Αἱ βελτιώσεις ἐξακολουθοῦνται τὸ ἐνεστὼς ἔτος μὲ πλειοτέραν ἔντασιν, νέα πλοῖα κατασκευάζονται, νέοι ὀργανισμοὶ εἰσάγονται, καὶ σκέψις γίνεται περὶ οἰκοδομῆς ναυστάθμου πλέον ἐκτεταμένου, καὶ ἀναλόγου μὲ τὸν προορισμὸν τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.

Εἰς ὅλα δὲ ταῦτα φυλάττεται ἀκριβὴς περὶ τὰς δαπάνας οἰκονομία.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ὀκτωβρ. 1836.

———

Κατάλογος τῶν ναυπηγηθέντων καὶ ἀγορασθέντων πλοίων ἐπὶ τῆς βασιλείας, καθῶς καὶ ἄλλων ἀγορῶν καὶ οἰκοδομῶν κατὰ τὸ 1833, 1834 καὶ 1835.

1 βρίκ. Νέλσων, ἠγοράσθη, φέρει 10 καν. τῶν 12
2 κότ. Ναύτιλος ἐναυπηγ. φέρει 4 18
3 Γλαῦκος, ἐναυπηγ. 4 18
4 Λέων, ἠγοράσθη διὰ τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ.
5 Κανονοφόρος Μιαούλης μὲ 1 18
6 Ἄστυγξ μὲ 3 18
7 Τσαμαδὸς μὲ 2 τὸ ἓν τῶν 68 καὶ τὸ ἄλλο τῶν 24
8 Τομπάζης μὲ 2 τῶν 68 καὶ 18
9 Ἀποστόλης μὲ 2 τῶν 68 καὶ 24
10 Κόχραν μὲ 1 τῶν 18
11 Σαχτούρης μὲ 2 τῶν 12
12 Ἀνδροῦτσος μὲ 1 τῶν 18
13 Κριεζῆς μὲ 1 τῶν 18
14 Κανάρης μὲ 1 τῶν 18
15 Ἑνδεκάτη μὲ 1 τῶν 18
16 Δωδεκάτη μὲ 1 τῶν 18
17 Βελλοῦ, Σάμος ἠγοράσθη μὲ 2 τῶν 6
18 Γολέτ. Ματθίλδη ἐναυπηγ. φέρει 10 κανόνια.
19 Ναυπλία ἐναυπηγ.
20 Δίκροτον, Ἐμμανουὴλ, ἠγοράσθη.
21 Γαβάῤῥα, ὁ Ἄρης, ἠγοράσθη.

Ἠγοράσθησαν εἰς Λονδῖνον·

2 Μηχαναὶ διὰ τὴν κάθαρσιν τῶν λιμένων καὶ τὴν ἁλίευσιν βυθισμένων πραγμάτων.

Κατεσκευάσθησαν·

2 ἐκτεταμένα καταστήματα διὰ τὸν λόχον τῶν τεχνητῶν συγκείμενον ἀπὸ 105 ἄτομα·

1 Στρατών·

Πολλὰ νέα καταστήματα ἐντὸς τοῦ ναυστάθμου.

Ἠγοράσθησαν·

Αἱ Ῥωσσικαὶ ἀποθῆκαι χωρητικαὶ πολλοῦ ὕλικ.

Διὰ κατασκευὴν νεωρίων σημειοῦνται ποσότητές τινες εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἀλλ' ἀνεβλήθη αὕτη, ἕωσοῦ γείνει ὁριστικῶς ἀπόφασις περὶ οἰκοδομῆς νέου ναυστάθμου.

———

Κατάστασις ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Β. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, γενομένων κατὰ τὸ 1833 ἔτος.

	Ἔσοδα		Ἔξοδα		Διαθέσιμα	
	951769	84				
Μισθὸς Γραμμ. ὑπαλλήλων καὶ ἔξοδα γραφείου.			22884	67		
Ἐπιτελῶν			27831	25		
Μισθοτροφ. τῶν πληρωμάτων καὶ τοῦ ναυστάθμου			320508	65		
Ἀγορὰ ὑλικοῦ καὶ ἔξοδα.			493229	17		
Ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαὶ πλοίων			25297	76		
Ἀγορὰ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ			272	38		
Ἱματισμός			5794	21		
Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ ναυστάθμου			1480	31		
Ἀγορὰ πλοίων			34264	50		
Περιθάλψεις			400			
Ἄγρευσις τῶν ἐν τῷ λιμένι Νεοκάστρου εἰδῶν			8418	65		
Ἔξοδα διάφορα			2856	48		
	951769	84	943202	3	8567	81

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Δεκεμβρ. 1836.

Κατάστασις ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Β. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, γενομένων κατὰ τὸ 1834 ἔτος·

Κεφ.	Ἀρθ.	Ὑπηρεσία	Ἔσοδα		Ἔξοδα		Διαθέσιμα	
1		Γραμματεία Ναυτικῶν						
	1	Μισθοὶ τοῦ Γραμματέως						
	2	» τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου			15709	17		
	3	Ἔξοδα γραφείου			5539	84		
2		Ναυτικὸν διευθυντήριον						
	1	Μισθοὶ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ συμβ.			23920			
	2	» τῶν ἀξιωμ. γραμμ. καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων			33369	40		
	3	Ἔξοδα γραφείου			3144	39		
3		Μισθὸς τοῦ Β. ναυτικοῦ						
	1	Μισθοὶ ἐνεργείας τοῦ Β. ναυτικοῦ			295185	18		
	2	» » τοῦ στρατιωτικοῦ			52636	89		
	3	» ἀργείας χηρῶν καὶ ὀρφανῶν			2397	41		
4		Τροφαὶ			155249	70		
5		Ἱματισμὸς						
	1	Μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ			39946	95		
	2	Ἔξοδα ἱματισμοῦ			2891	10		
	3	Στρατωνισμὸς καὶ κραββάτια						
6		Ὑλικὸν						
	1	Ἀγορὰ πλοίων			83000			
	2	Ἔξοδα ἐν γένει τοῦ ὑλικοῦ καὶ ἀγορὰ			878191	89		
	3	Μισθοὶ καὶ ἡμερομ. τεχνιτῶν κτλ.			181725	12		
7		Πυροβολικὸν						
	1	Ἔξοδα καὶ ἀγορὰ τοῦ πυροβολικοῦ			5728	48		
	2	Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ τοῦ καταστήματος αὐτοῦ						
8		Οἰκοδομαὶ καταστημάτων						
	1	Οἰκοδομὴ τοῦ νέου Β. ναυστάθμου			6747	83		
	2	» διαφόρων καταστημάτων						
	3	» ὀχυρωμάτων						
	4	Ἐπισκευὴ τοῦ παλαιοῦ Β. ναυστάθμου			9626	44		
9		Νοσοκομεῖα						
	1	Μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ			3861	60		
	2	Θεραπεία ἀσθενῶν			1806	89		
	3	Ἀγορὰ καὶ ἔξοδα ἰατρικῶν			3804	83		
	4	Σκεύη διάφορα ὑλικοῦ			6570	54		
10		Σχολὴ ναυτικὴ						
	1	Μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ						
	2	Διατήρησις						
	3	Ἔξοδα γενικὰ			9008	6		
11		Ἐνοίκια			1424	43		
12		Ἔξοδα διάφορα						
	1	Ναῦλοι			34509	55		
	2	Ἔξοδα ὁδοιπορίας			1977	35		
	3	Μετακομίσεις παντοίου εἴδους			452	56		
13		Δικαιοσύνη			106	56		
14		Νεοσυλλεξία			42	86		
15		Ἔξοδα διάφορα καὶ ἀπροσδόκητα						
	1	Βοήθειαι			915			
	2	Ἀπροσδόκητα ἔξοδα			3541	89		
16		Λιμεναρχεῖα τοῦ κράτους						
	1	Μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ			64790	9		
	2	Ἔξοδα γραφείου καὶ βοηθῶν			25096	16		
	3	Κατασκευὴ λέμβων καὶ διατήρησις αὐτῶν			10712	34		
		Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1836.	2015014	97	1963630	50	51384	47

Κατάστασις ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, γενομένων κατὰ τὸ 1835 ἔτος·

Παράγρ.	Τίτλος.	Ἄρθρον.	Ὑπηρεσίαι	Ἔσοδα		Ἔξοδα		Διαθέσιμα		Ποσὸν ὑπερβαῖνον	
1			Γραμματεία Ναυτικῶν								
	Α		Μισθὸς								
		1	Τοῦ Γραμματέως								
		2	Τοῦ συμβούλου	4200		4200					
		3	Τῶν ὑπουργικῶν Γραμματέων	10080		10080					
		4	Τῶν γραφέων	1150		1150					
		5	Τῶν κλητόρων	600		600					
		6	Τῶν βοηθῶν γραφείου.	800		800					
	Β		Ἔξοδα γραφείου.								
		1	Εἴδη διὰ γράψιμον	1081	24	1081	24				
		2	Τυπωμένα καὶ λιθογραμ. χαρτία	1400	16	1400	16				
		3	Δημόσια φύλλα ἐφημερίδος κ τ λ.	99		99					
		4	Κινητὰ κ. τ. λ.	582	31	582	31				
		5	Ἐνοίκιον γραφείου, φῶτα καὶ φωτία	2885	98	2885	98				
		6	Ἔξοδα ταχυδρομείου καὶ πεζῶν	343	46	343	46				
		7	Ἀπροσδόκητα.	710	72	710	72				
2			Ναυτικὸν διευθυντήριον.								
	Α		Μισθὸς								
		1	Τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου	20340		18474				2366	
		2	Τῶν ὑπαλλήλων	25020		23889	64			1130	36
	Β		Ἔξοδα γραφείου.								
		1	Εἴδη διὰ γράψιμον	1330		1329	20				80
		2	Τυπωμένα καὶ λοθογραμ. χαρτία	1080		1080					
		3	Δημόσια φύλλα ἐφημερίδες κ. τ. λ.	50		42	40			7	60
		4	Κινητὰ κ. τ. λ.	420		659	30			239	30
		5	Ἐνοίκιον γραφείου φῶτα καὶ φωτία	660		400		260			
		6	Ἔξοδα ταχυδρομείου καὶ πεζῶν	166		65	57	100	43		
		7	Ἔκτακτα	469		387	50	81	50		
3			Λιμεναρχεῖα τοῦ κράτους.								
	Α		Μισθὸς								
		1	Τῶν λιμεναρχῶν	11301	32	11301	32				
		2	Ὑπολιμεναρχῶν	12799	95	12799	95				
		3	Ἐπιστατῶν	21375	70	21368	70	7			
		4	Λιμενοφυλάκων	3692	82	3692	82				
		5	Γραμματέων	6000		6000					
		6	Βοηθῶν γραφείου	29681	92	29681	92				
		7	Ναυτῶν κ. τ. λ.	41331	93	41331	93				
		8	Πληρωμάτων ἀκταιωρῶν	12446	74	12446	74				
	Β		Ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας.								
		1	Εἴδη διὰ γράψιμον	4415	74	4415	74				
		2	Τυπωμένα καὶ λιθογραμ. χαρτία	4033	55	4033	55				
		3	Δημόσια φύλλα ἐφημερίδες κ. τ. λ.	982	50	982	50				
		4	Κινητὰ κ. τ. λ.	1423	5	1432	5				
		5	Ἐνοίκιον γραφείου, φῶτα καὶ φωτία	6031	31	6031	31				
		6	Ἔξοδα ταχυδρομείου καὶ πεζῶν	6	78	6	78				
		7	Κατασκευαὶ καὶ ἐπισκευαὶ λέμβων.	2198	73	2198	73				
		8	Ἔκτακτα ἔξοδα	57075	64	57075	64				
			Ἀναγωγὴ	288764	91	59275	16	3953	69	239	30

Παράγρ.	Τίτλος.	Ἄρθρον	Ὑπηρεσίαι	Ἔσοδα		Ἔξοδα		Διαθέσιμοι		Ποσὸν ὑπερβαῖνον	
			Ἀναγωγὴ	228764	91	59275	16	3953	69	239	30
4			Ναύσταθμος.								
	Α		Προσωπικὸν ἐπιθεωρ. καὶ πλήρωμα ναυστάθμου	61863	3	69280	45			7417	42
	ΒΓ		Διατήρησις καὶ ἀπόκτησις πλοίων								
		1	Ὑλικὸν ἐπισκευῆς καὶ κατασκευῆς	331795	26	259880	21	71915	5		
		2	» ἐφοπλισμοῦ	206172	50	65740	46	140432	4		
		3	» πολέμου	29697	5	27876	64	1820	41		
		4	Μισθοὶ ἐργασίας	149652	39	141643	95	8008	44		
		5	Ἀγορὰ πλοίων	1500				1500			
	Δ		Ἐνοίκια	24677	20	21293	56	3283	64		
5			Στόλος								
	Α		Πληρώματα								
		1	Μισθοὶ	561592	37	516360	86	45231	51		
		2	Ἱματισμὸς	72410	74	28526	82	43883	92		
		3	Τροφαὶ	304275	80	243523	12	60752	68		
		4	Κραββάτια	9725	41			9725	41		
	Β		Στρατιωτικὸν ναυτικόν.								
		1	Μισθοὶ	13620	89	9151	69	4469	20		
		2	Ἱματισμὸς	400		26	4	373	96		
		3	Τροφαὶ	4306	54	435	36	3871	18		
		4	Στρατωνισμὸς	556		369	20	186	80		
	Γ		Λόχος τεχνιτῶν.								
		1	Μισθοὶ	45175	78	38305	42	6870	36		
		2	Ἱματισμὸς	3950	20	2338	5	1612	15		
		3	Τροφαὶ	4902		2966	87	1935	13		
		4	Στρατωνισμὸς	2885	60	442	18	2443	42		
	Δ		Πρεσβύται	21638	98	25279	42			3640	44
6			Νοσοκομεῖα.								
	Α		Μισθοὶ	9008	96	8465	82	543	14		
	Β		Ἔξοδα	7850		1977	71	5872	29		
	Γ		Ἀγορὰ φαρμ. καὶ θεραπεία ἀσθενῶν	7800		4606	93	3193	7		
7			Ἔξοδα προγυμνάσεως.								
	Α		Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν	4000		4000					
	Β		Ἐξωτερικὴν	12044	37	1244	37				
8			Δικαιοσύνη								
	Α		Μισθοὶ								
	Β		Ἔξοδα	3514	16	2191	22	1322	94		
9			Οἰκοδομαί.								
	Α		Ἔξοδα ἐπισκευῆς	2868	88	1190	3	1678	85		
	Β		Οἰκοδομῶν	25726	36	21884	74	3841	62		
10			Συντάξεις καὶ βοήθειαι	4590	80	2523	40	2067	40		
				2216966	82	1797475	68	419491	14	11297	16
								11297	16		
								419491	14		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Δεκεμβρ. 1836.

Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, γενομένων κατὰ τὸ ἔτος 1833, 1834 καὶ 1835.

	Ἔσοδα		Ἔξοδα		Διαθέσιμα	
Ὅσα ἐλήφθησαν καὶ ἐξοδεύθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1833	951796	84	943202	3	8567	81
. . . . ὁμοίως . . . 1834	2015014	97	1963630	50	51384	47
. . . . ὁμοίως . . . 1835	2219966	82	1797375	68	419491	14
	5183751	63	4704308	21	479443	42

523. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς συστηθείσης ἐπιτροπῆς διὰ νὰ συντάξῃ τὸν διοργανισμὸν τῆς ὑψηλοτέρας ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματ., προσδιορίζομεν τὸν διοργανισμὸν καὶ τὴν τάξιν τῶν μαθημάτων τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων τοιουτοτρόπως, καθὼς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐπισυναπτομένου ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ ὅσον τάχος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διαθέτομεν συγχρόνως ὡς ἐφεξῆς·

1. Ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας ἐσυστήσαμεν καὶ τὸ πανεπιστήμιον καὶ διὰ τοῦτο ηὐξήσαμεν σημαντικῶς τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἔξοδα, διὰ τοῦτο κατὰ τὸ παρὸν καὶ μέχρι δευτέρας διαταγῆς θέλουν μείνει τὰ νῦν ὑπάρχοντα πέντε γυμνάσια καὶ 21 ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ διδακτικὰ καταστήματα ἐξαρκοῦν ἐντελῶς διὰ τὸν ἐνεστῶτα πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκάλων.

Τὰ διδακτικὰ καταστήματα ταῦτα ὅμως πρέπει τώρα πλέον νὰ τελειοποιηθῶσιν ἀρκούντως, ὅπου ἀπαιτεῖται, ἀναλόγως μὲ τὴν τάξιν τῆς διδασκαλίας.

2. Ἀκολούθως δέ, ὅταν δηλαδὴ αἱ δυνάμεις τοῦτε ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ συγχωρῶσι, καὶ ἡ ἀληθὴς ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῇ, δύνανται καὶ πρέπει νὰ αὐξηνθῶσι καταλλήλως τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 1 σημειωθέντα διδακτικὰ καταστήματα περαιτέρω, καὶ μάλιστα πρὸ πάντων τότε τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

3. Ἡ εἰς τὸ ἄρθρ. 2 μνημονευθεῖσα αὔξησις αὕτη τῶν ῥηθέντων διδακτικῶν καταστημάτων ἐγκρίνεται μ' ὅλα ταῦτα καὶ πανταχοῦ, ὅπου ἢ δῆμός τις μόνος του, ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἀναδέχωνται καὶ προμηθεύωσιν ὅλα τὰ περὶ αὐτοῦ ἔξοδα, προϋποτιθεμένου ὅτι ἐν τοιοῦτον διδακτικὸν κατάστημα, δύναται ἀληθῶς νὰ συστηθῇ μὲ προορώμενον καλὸν ἀποτέλεσμα.

4. Κατὰ ταύτην τὴν εὐκαιρίαν ἐκφράζομεν καὶ τὴν βάσιν ὅτι παρὰ τὸ πανεπιστήμιον εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τοῦ Βασιλείου δὲν θέλουν συστηθῆ λύκεια — σχολεῖα μεταξὺ τῶν γυμνασίων καὶ τοῦ πανεπιστημείου — καθότι τὸ πανεπιστήμιον παρέχει διὰ τὴν ὑψηλὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν, ἱκανὴν καὶ ἐκτεταμένην εὐκαιρίαν, τὸ δὲ κράτος, διὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν περιουσίας δημοσίων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, δὲν δύναται καὶ ἄλλως νὰ ἀναδεχθῇ τὰ εἰς τὰ τοιαῦτα ἀπαιτούμενα ἔξοδα.

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμμ. παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκ. 1836 (12 Ἰαν. 1837).

524. ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ.

Μεγαλειότατε,

Κατὰ τὸ ἀπὸ 16 (28) τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ὑπ' ἀριθ. 16529 Β. διάταγμα καθυποβάλλω ὑπ' ὄψιν τῆς Ὑμετέρ. Μεγαλειότητος σύνοψιν περιέχουσαν ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ 1833, 1834 καὶ 1835 διῃρημένα κατὰ χρῆσιν καὶ κατὰ κεφάλαιον τοῦ στρατιωτικοῦ προυπολογισμοῦ μὲ τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις·

1. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀφίξεως τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἱματισμὸς τῶν εἰσέτι ὑπαρχόντων τακτικῶν στρατευμάτων ἦτον εἰς τὴν πλέον κακὴν κατάστασιν, ὥστε οἱ ὀλίγοι ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐσύγκειτο, εἶχον ἀνάγκην παντάπασι νέου ἱματισμοῦ, καθὼς καὶ οἱ νεοσύλλεκτοι, οἵτινες κατετάττοντο πρὸς συμπλήρωσιν τῶν στρατευμάτων, τῶν ὁποίων ὁ διοργανισμὸς προσδιωρίσθη παρὰ τῆς Υ. Μ. καὶ τὰ ὁποῖα ἐσχηματίσθησαν. Αἱ ἀποθῆκαι τῆς πρώην ἐπιτροπῆς τοῦ ἱματισμοῦ, καθὼς καὶ αἱ τῶν διαφόρων σωμάτων ἦσαν κεναί, ἔπρεπεν ἄρα διὰ τὴν πρώτην ἐνδυμασίαν τοῦ στρατοῦ νὰ ἀγορασθῶσι μεγάλαι ποσότητες χειροτεχνημάτων καὶ ἄλλου ὑλικοῦ ἱματισμοῦ. Ἡ ἔλλειψις ἐργοστασίων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ νέκρωσις τοῦ ἐμπορίου κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν

ἀπετέλουν ἀδύνατον τὴν προμήθειαν τοῦ ὑλικοῦ τούτου ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄφευκτον τὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγήν των.

Ἡ ἀγορὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑλικοῦ ἐκτὸς τοῦ κράτους καὶ ἡ μετακόμισίς του ἦσαν φυσικῷ τῷ λόγῳ συνδεδεμένα μὲ δυσκολίας καὶ δαπάνας πολλὰς, διὰ τοῦτο ἡ τιμὴ τῶν χειροτεχνημάτων ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὸν σημερινὸν ὅρον, διότι ἔκτοτε τὸ ἐμπόριον ἐμψυχώθη, ὥστε σήμερον ἂν καὶ δὲν ὑπάρχουν εἰσέτι ἐργοστάσια εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὑρίσκονται μ᾽ ὅλον τοῦτο τὰ διάφορα χειροτεχνήματα εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις καὶ εἰς τιμὴν ἀσυγκρίτως εὐθηνοτέραν. Ἐκτὸς τούτου εἰς ὅλας τὰς προμηθείας παρουσιάζονται ἐργολάβοι καὶ ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ προσγίνεται ὄχι μικρὸν ὄφελος εἰς τὸ δημόσιον.

2. Ἀλλ᾽ ἐὰν ὁ ἱματισμὸς τῶν πρώην τακτικῶν ςρατευμάτων ἦτον εἰς τοιαύτην κατάςασιν, ὁ ὁπλισμὸς ἦτον ἆρά γε εἰς καλλιτέραν; Εἶναι γνωστὸν ὅτε κατὰ τὴν ἄφιξιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τὰ ὀλιγάριθμα τακτικὰ στρατεύματα εἶχον ὅπλα ἢ ὅλως ἐφθαρμένα, ἢ παντάπιν ἀνάρμοστα εἰς τὸ ὅπλον των. Τὰ ὁπλοστάσια ἐστεροῦντο ὅπλων εὐχρήστων καθὼς καὶ κομματίων ὅπλων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν εἰς τὰ στρατεύματα ἀχρήστων ἢ ἐπισκευὴν τῶν βεβλαμμένων· ὡς πρὸς τὸ ὑλικὸν τοῦ πυροβολικοῦ τὰ πολεμεφόδια καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ᾐσθάνετο καὶ αὐτὴ ἐλλείψεις καὶ ἀπῄτει τὴν ταχεῖαν αὐτῶν προμήθειαν, διὰ τοῦτο ἠγοράσθησαν σημαντικαὶ ποσότητες ὑλικοῦ, ὁπλισμοῦ καὶ ἀποσκευῆς, εἰς Γαλλίαν καὶ Βαυαρίαν, προσέτι δὲ ἀπὸ μὲν τὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα Γαλλικὰ στρατεύματα μία ὁλόκληρος ὀρεινὴ κανονοστοιχία μεθ᾽ ὅλου τοῦ λοιποῦ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, τῶν ἁμαξῶν, ἐφιππίων καὶ ἵππων, ἀπὸ δὲ τὰ Βαυαρικὰ ἐπικουρικὰ στρατεύματα μία ὁλόκληρος μετὰ τῆς ἀποσκευῆς αὐτῆς κανονοστοιχία πεζὴ, ὁμοῦ μὲ τὰς ἁμάξας, πολεμεφοδίων καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη ἀντικαταςάσεως, πρὸς τούτοις μὲ τοὺς ἱππευτικοὺς καὶ ζευγιτικοὺς ἵππους αὐτῆς τὰ ἐφίππειά των, καὶ τὰς φορτηγοὺς ἁμάξας. Μετὰ τοῦ εἰς Βαυαρίαν συστηθέντος λόχου ζευγιτῶν ἔφθασαν προσέτι εἰς τὴν Ἑλλάδα 50 ἵπποι ζευγιτικοὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πυροβολικοῦ ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐφίππεια.

3. Κατὰ τὴν ἄφιξιν τῆς Ὑ. Μεγαλειότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἱππικὸν καὶ τὸ πυροβολικὸν στερεοῦντο παντάπασιν ἵππων· ὁ διοργανισμὸς τῶν δύο τούτων σωμάτων ἀπετέλει ἀναγκαίαν τὴν προμήθειάν των, ἀλλὰ κατ᾽ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν εὑρίσκοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα καλοὶ ἵπποι ὅθεν ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ ἀγορά των ἐκτὸς τοῦ κράτους καὶ μάλιστα εἰς τὴν Τουρκίαν. Κατὰ μέρος ἐχρησίμευσαν εἰς τὸ ἱππικὸν καὶ τινες ἵπποι ἀπὸ τοὺς τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων παραχωρηθέντες.

4. Ἡ ἔλλειψις ἐφιππείων τόσον τοῦ πυροβολικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἱππικοῦ ἦτον ἐπίσης ἐπαισθητὴ, ἠγοράσθησαν λοιπὸν τόσον εἰς τὴν Βαυαρίαν ὅσον καὶ ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ καὶ Βαυαρικὰ στρατεύματα καὶ δι᾽ αὐτῶν ἐφωδιάσθη τὸ ἱππικὸν καὶ δύο λόχοι ζευγιτῶν.

5. Ὁ στρατωνισμὸς ἦτον εἰς ἀθλιωτάτην κατάστασιν καὶ οἱ ὀλίγοι στρατῶνες οἱ ὁποῖοι ὑπῆρχον ἦσαν μόλις κατοικητοί. Ἑπομένως τόσον αὐτοὶ ὅσον καὶ τὰ ἄλλα δημόσια κτίρια, τὰ ὁποῖα ἦτον προσδιωρισμένα εἰς τὴν κατάλυσιν τῶν στρατευμάτων ἐχρειάζοντο μεγάλας ἐπισκευάς· προστούτοις διὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνωνται οἱ κάτοικοι μὲ τὴν παρ᾽ αὐτοῖς κατάλυσιν τῶν στρατευμάτων, πολαὶ νέαι οἰκοδομαὶ ἀνηγέρθησαν τόσον δι᾽ αὐτὸν τὸν σκοπὸν, ὅσον καὶ διὰ στρατιωτικὰ καταστήματα· ἀλλὰ περὶ τῶν οἰκοδομῶν θέλω ἀναπτύξει πλατύτερον εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν περὶ ταύτας γενομένων ἐξόδων. Προσθέτω μόνον ἐνταῦθα ὅτι καὶ ἐπίπλων σκρατωνισμοῦ ἰδίως δὲ σκευῶν κλινοστρομνῆς ἠπόρει παντάπασιν τὸ πρώην τακτικὸν σῶμα.

6. Εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν, ὑπῆρχον ὄχι μικρότεραι ἐλλείψεις. Τὰ ὀλίγα νοσοκομεῖα τὰ ὁποῖα διετηροῦντο ἦτον εἰς τὴν πλέον οἰκτρὰν καὶ ἐφάμιλλον καθ᾽ ὅλην τὴν ἔκτασιν μὲ τὴν τῶν ἄλλων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας κατάστασιν. Ἐν τοσούτῳ ἡ δύναμις τῶν στρατευμάτων κατὰ συνέπειαν τοῦ νέου διοργανισμοῦ των ηὔξανεν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσθενῶν ἐπλεόναζεν, ὥστε ἦτον ἄφευκτος ἡ σύστασις διαφόρων θεραπευτικῶν καταστημάτων. Διὸ κατὰ πρῶτον ἐπεκτάνθη τὸ νοσοκομεῖον Ναυπλίου, καὶ ἐφωδιάσθη μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἔπιπλα, ἑπομένως δὲ ἐσυστήθησαν καὶ ἐπεσκευάσθησαν καὶ ἄλλα νοσοκομεῖα, μεταξὺ τῶν ὁποίων κρίνω εὔλογον νὰ ἀναφέρω τὰ τῆς Ἀκροκορίνθου, Λεβαδίας, Λαμίας, Χαλκίδος καὶ Ἀθηνῶν, πρὸς τούτοις δὲ τὰς ἐπισκευὰς τῶν νοσοκομείων Βονίτζης, Πατρῶν καὶ Μεθώνης.

7. Ὁ κατὰ τὸ ἀπὸ 9 Φεβρ. (13 Μαρτ.) 1834 διοργανισμὸς τοῦ σχολείου, καὶ ἡ μετάθεσις αὐτοῦ εἰς Αἴγιναν ἐπέφερεν ὄχι μικρὰν δαπάνην εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Τὸ εἰς τὴν νῆσον ταύτην κτίριον, τὸ ὁποῖον προσδιορίσθη εἰς κατάστημα τοῦ διαληφθέντος σχολείου, εἶχεν ἀνάγκην τόσων ἐπισκευῶν ὥστε εἰς μόνας ταύτας ἐξωδεύθησαν 24,000 δρ. ἐκτὸς τούτου τὸ σχολεῖον εἶχε πολλὰ ὀλίγα καὶ σχεδὸν παντάπασιν ἄχρηστα σκεύη ὥστε, τόσον αὐτῶν ἡ πρώτη προμήθεια, ὅσον καὶ τῶν εἰδῶν γραφῆς, ἰχνογραφίας καὶ τ. λ. ἀπῄτει μεγάλην δαπάνην.

8. Τὰ ὑπὸ τὸ κεφάλαιον 12 φαινόμενα ἔξοδα μετακομίσεως ἤθελον εἶσθαι ὑπέρμετρα, ἐὰν δὲν ἐδικαιολογοῦντο ἀπὸ ἐκτάκτους περιστάσεις· ἀλλ᾽ ὅταν θεωρήσῃ τις τὰς ἀδιακόπους ἐκστρατείας καὶ κινήσεις τῶν στρατευμάτων κατὰ τὸ 1833, 1834 καὶ 1835 προξενηθείσας ἀπο τὰς κατὰ

τὰ τρία ἔτη σχηματισθείσας καὶ διασχιζούσας τὸ κράτος συμμορίας λῃστῶν καὶ ἀπὸ τὰς ἐκραγείσας ἐπαναστάσεις εἰς Λακωνίαν καὶ Μεσσηνίαν, αἱ ὁποῖαι ἐπέφερον γενικὴν κίνησιν εἰς τὰ στρατεύματα κατὰ τὸ 1834, χρεωστεῖ ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τὰ ἔξοδα ταῦτα δὲν ἦσαν ὑπερβολικά, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ συμπεράνῃ μετὰ βεβαιότητος ὅτι, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γενικῆς ἡσυχίας, τὰ ἔξοδα τοῦ κεφαλαίου τούτου θέλουν ἐλαττωθῇ οὐσιωδῶς.

9. Διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ κατὰ τὸν διοργανισμὸν προσδιορισθεῖσα δύναμις τῶν στρατευμάτων, ἐπετράπη ἡ στρατολογία ἐντὸς τοῦ κράτους, καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ, προσδιωρίσθησαν τὸ μὲν πρῶτον 20 δρ., ἑπομένως 100 δρ. ὡς δωρεὰ δι' ἕκαστον νεοσύλλεκτον ὑποχρεούμενον εἰς τετραετῆ ὑπηρεσίαν. Ἡ δαπάνη αὕτη ἔπαυσεν ἤδη, διότι δὲν χορηγεῖται πλέον καμμία δωρεὰ εἰς τοὺς νεοσυλλέκτους, ἀλλ' ἐνεργεῖτο μέχρι τέλους τοῦ 1835.

10. Εἰς τοὺς παραγράφους 5 καὶ 6 ἀνέφερα ἤδη τὴν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐπισκευῆς διαφόρων κτιρίων. Ἡ ἔλλειψις καταστημάτων διὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ στρατοῦ ἦτον ἡ ἐπαισθητοτέρα τόσον εἰς τὰ στρατεύματα ὅσον καὶ εἰς τοὺς κατοίκους μὲ τοὺς ὁποίους ἐδιάζοντο νὰ συγκατοικοῦν εἰς τὰς περισσοτέρας φρουράς. Ἡ οἰκοδομὴ στρατώνων καὶ ἄλλων κτιρίων, προστούτοις δὲ καὶ ἡ ἐπισκευὴ ὀχυρωμάτων διαφόρων φρουρίων ἀναγκαίων πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ παντελοῦς ὀλέθρου των, ἔπρεπεν ἑπομένως νὰ ἑλκύσουν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ πραγματοποιηθοῦν καθ' ὅσον τὰ μέσα ἐπέτρεπον τοῦτο.

Τὰ κατὰ τὸ 1833, 1834 καὶ 1835 ἀνεγερθέντα ἄξια λόγου στρατιωτικὰ κτίρια εἶναι τὰ ἑξῆς. Ὁ στρατὼν τοῦ πεζ. εἰς Ἀθήνας, τὰ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ ναοῦ Φωκὶ καὶ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ὁπλοστασίου ἁμαξοστάσια, τὰ ἐργαστάσια τῶν τεχνιτῶν καὶ σκαπανέων εἰς Ναύπλιον, Ἀθήνας, Μεσολόγγιον, 20 στρατῶνες τῆς χωροφυλακῆς τόσον ἐπὶ τῶν ἀρκτικῶν ὁρίων ὅσον καὶ ἐντὸς τοῦ κράτους. Τὰ εἰς Ναύπλιον καὶ Ἀθήνας κεραμεῖα, δύο καταστήματα παρέχοντα ἤδη μεγάλας ὠφελείας εἰς τὸ δημόσιον, οἱ στρατῶνες τῶν ζευγιτῶν καὶ σκαπανέων εἰς Ναύπλιον, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνηγέρθησαν μὲν ἐκ θεμελίων, ἀλλὰ χρεωστοῦν διὰ τὰς γενομένας δι' αὐτοὺς μεγάλας δαπάνας νὰ συγκαταριθμηθῶσιν μεταξὺ τῶν νέων οἰκοδομῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· οἱ στρατῶνες τοῦ πεζικοῦ εἰς Καλλιδρόμην, Βόνιτσαν καὶ Ἀκροκόρινθον.

Μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν διαληφθεῖσαν τριετῆ ἐποχὴν γενομένων σημαντικῶν οἰκοδομῶν ἐπισκευῶν διακρίνονται ὁ στρατὼν τοῦ πλατάνου εἰς Ναύπλιον, ἡ ἀνέγερσις τοῦ στρατῶνος τοῦ ἱππικοῦ εἰς Ἄργος καὶ διάφοροι ἐπισκευαὶ καὶ μεταβολαὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ κτίρια Ἀκροναυπλίας, Ἀκροκορίνθου, Ῥίου, Ἀντιῤῥίου, Νεοκάστρου, Μονεμβασίας, Βονίτζης, ἡ ἐπέκτασις τοῦ νοσοκομείου Ναυπλίου, ἡ σύστασις νοσοκομείων εἰς Ἀκροκόρινθον, Βόνιτζαν, Πάτρας, Μεθώνην· πρὸς τούτοις δὲ ἡ τῆς οἰκίας Μετροῦ εἰς Ἀθήνας διὰ νοσοκομεῖον, ὁ μετασχηματισμὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ ναοῦ Φωκὶ καὶ τοῦ μεγάλου λουτροῦ εἰς στρατῶνας τῶν σκαπανέων. Ἡ ἐπισκευὴ τοῦ καταστήματος τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου εἰς Αἴγιναν περὶ οὗ ἔγινε λόγος εἰς τὸν 7 §., ἡ ἐπισκευὴ ἑνὸς Ὀθωμανικοῦ ναοῦ εἰς Ἄργος χρησιμεύοντος εἰς κατάλυσιν μιᾶς ἴλης.

Ὡς κυριωτέρας ἐπιδιορθώσεις ὀχυρωμάτων, χρεωστῶ νὰ ἀναφέρω τὰς ἑξῆς. Τὸ διαχωρίζον τὸ ὁπλοστάσιον ἀπὸ τὸν προμαχῶνα τῆς ξηρᾶς εἰς Ναύπλιον τεῖχος, τὴν ἐπισκευὴν τῆς γεφύρας τῆς πύλης τῆς ξηρᾶς εἰς Ναύπλιον, τὸ τεῖχος τοῦ προχώματος καὶ διαφόρους ἐπισκευὰς τῶν ὀχυρωμάτων Παλαμηδίου, Ἀκροναυπλίας, Ῥίου, Ἀντιῤῥίου καὶ Βονίτσης. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἐχρειάζετο βεβαίως ἀναλόγως σημαντικὴ ποσότης ὑλικοῦ καὶ ἐργαλείων. Τὰ τελευταῖα ταῦτα, μάλιστα δὲ ὁ σίδηρος καὶ ἡ ξυλικὴ ἔλλειπον ὁλοτελῶς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐντὸς τοῦ κράτους ξυλικὴ οἰκοδομῆς ὄχι μόνον ἐτιμᾶτο ὑπὲρ τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὸ μέγεθος ἦτον ἀνίκανος εἰς τὰς γενομένας οἰκοδομάς. Ἐκ τούτου ἡ ἀνάγκη νὰ ἀγορασθῶσιν ἐκτὸς τοῦ κράτους καὶ μάλιστα εἰς Τεργέστην· ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο ἐπροξενήθησαν δαπάναι ἔκτακτοι, αἵτινες ἐπηύξησαν τὰ ἔξοδα καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατηναλώθησαν μόνον εἰς τὴν παρὰ τοῦ λοχαγοῦ Ἀουερβέκου γενομένην ἀγορὰν ἐργαλείων καὶ ὑλικοῦ ὑπὲρ τὰς 350,000 δραχμάς.

Αἱ εἰς τὴν ἐπισυναπτομένην σύνοψιν σημειωμέναι ὑπὸ τὸ κεφάλ. XVI. ποσότητες ἤθελον ἴσως φανεῖ ὑπέρμετροι· ἀλλ' ἐὰν ἀναλογισθῇ τις, ὅτι δι' αὐτῶν πολλαὶ μὲν νέαι οἰκοδομαὶ ἐκ θεμελίων ἀνηγέρθησαν, πολλὰ δὲ κτίρια ἐπεσκευάσθησαν, εἰς τρόπον ὥστε ἀνωρθώθησαν, κατεστάθησαν εὔχρηστα καὶ παρουσιάζουν σήμερον σημαντικὴν ἀξίαν εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ δημοσίου, δὲν θέλει τὰς θεωρήσῃ βέβαια ὑπερβολικάς, καὶ τόσῳ μᾶλλον, ὅσον τὸ τότε εἰς τὰς ἀποθήκας εὑρισκόμενον ὑλικὸν καὶ τὰ ἐργοστάσια τῶν τεχνιτῶν καὶ σκαπανέων παρέχουν ἱκανὴν ἀξίαν.

11. Περὶ τῶν ἐξόδων τῆς εἰς Βαυαρίαν στρατολογίας, χρεωστῶ νὰ κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ σημαντικὴ δαπάνη τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν ἡ ἔκτακτος αὕτη περίστασις, συμβᾶσα κατὰ συνέπειαν τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βαυαρίας τὴν 1 Νοεμβρίου 1832 συνομολογηθείσης συνθήκης, δὲν ἠμπορεῖ νὰ προσεπιλογισθῇ εἰς τὰ τακτικὰ ἔξοδα τῶν στρατευμάτων. Ἐπίσης δὲ καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Βαυαρικοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος. Ἐπο-

μένως χρεωστοῦν τόσον τὰ πρῶτα, ὅσον καὶ τὰ δεύτερα νὰ ἐκπεσθοῦν ἀπὸ τὰ ἔξοδα τῶν στρατευμ. τῆς γραμμῆς.

Ὅθεν ἐὰν αὐταὶ αἱ δύο ποσότητες,

ἐξ ὧν ἡ πρώτη φέρει	2,796,424 19
καὶ ἡ δευτέρα	4,624,133 23
συνάμα δὲ	7,420,557 42
ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὴν γενικὴν ποσοτητά των	22,087,978 92
θέλουν μείνει τὰ ςρατ. ἔξοδα εἰς	14,667,421 57

Γίνεται ὅμως ἐνταῦθα παρατήρησις, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐξόδων τῆς στρατολογίας εἰς Βαυαρίαν συμπεριλαμβάνονται καὶ τα ἔξοδα τοῦ ἱματισμοῦ καὶ ὁπλισμοῦ τῶν Γερμανῶν ἐθελοντῶν, οἵτινες ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα μ' ἐντελῆ ὁπλισμὸν, ἱματισμὸν καὶ ἀποσκευήν.

12. Κατὰ τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουν.) 1833 διάταγμα 13 ἐφ. 21 ἐσυστήθη τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς, τὸ ὁποῖον ἐσχηματίσθη μέρος ἀπὸ στρατιώτας τῶν πρώην ἐλαφρῶν καὶ μέρος ἀπὸ τὸ πρώην τακτικόν.

Ὁ ἱματισμὸς, ὁπλισμὸς καὶ ἡ ἐφίππευσις τοῦ σώματος τούτου σχηματισθέντα ἐκ τοῦ μηδενὸς, ἐχρεώστουν νὰ ἐπιφέρουν μεγάλα ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἐπειδὴ ὁ διοργανισμὸς τοῦ σώματος τούτου ἔμβαινε βαθμηδὸν εἰς ἐνέργειαν καὶ ἡ συμπλήρωσίς του ἐπραγματοποιεῖτο κατ' ὀλίγον, ἔπρεπε νὰ ἐπεκτανθοῦν εἰς τὰ τρία ἔτη. Κατὰ τὸ τέλος τῶν 1835 τὸ διαληφθὲν σῶμα ἐσύγκειτο πλέον ἐκ 1327 ἀνδρῶν καὶ 164 ἵππων καὶ ἦτον ἐντελῶς ὡπλισμένον, ἐνδεδυμένον καὶ παρασκευασμένον.

Τὸ ἀρτισύστατον σῶμα τῆς χωροφυλακῆς δὲν ἦτον μόνη αἰτία τῶν μεγάλων ἐξόδων τοῦ σώματος τούτου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔτη, αἱ ταραχαὶ τῆς Λακωνίας καὶ Μεσσηνίας, αἱ καταδιώξεις τῶν λῃστῶν, ἐπροξένησαν ἐπίσης μεγάλας ζημίας καὶ δαπάνας εἰς τὸ εἰρημένον ὅπλον.

13. Κατὰ τὰς ταραχὰς τῆς Λακωνίας εἰς πολλοὺς Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἔδειξαν ζῆλον ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἐφάνησαν πιστοὶ ὑπήκοοι τῆς Α. Μ. ἐχορηγήθη ςαθερὸς μισθὸς καὶ μετὰ ταῦτα ὅταν ἀνεφύησαν νέαι ταραχαὶ εἰς Μεσσηνίαν καὶ Ἀρκαδίαν ἐσυστήθησαν πολλὰ σώματα ἐθνοφυλακῆς ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς· ἐκ τούτων προέκυψεν ἡ δαπάνη τῶν εἰς τὴν ἐπισυναπτομένην σύναψιν σημειωμένων 602,628 δρ. 89 λεπ.

Νομίζω, Μεγαλειότατε, ὅτι ἐξέθεσα ἤδη τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπροξένησαν τὰ ἔξοδα, τῶν ὁποίων ἴσως ἡ ποσότης ἤθελε φανῆ ὑπέρμετρος· πρὸς περισσοτέραν δὲ δικαιολόγησιν αὐτῶν λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ προσθέσω·

Εἰς κράτος τὸ ὁποῖον ἔφθασεν εἰς τοιαύτην ἀθλίαν κατάστασιν, εἰς οἵαν εὑρίσκετο ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν εὐτυχῆ ἄφιξιν τῆς Υ. Μεγαλειότητος, ὁ διοργανισμὸς νέων στρατευμάτων ἀπῄτει ὄχι μικρὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἀναμφιβόλως ἔπρεπε νὰ ἐπαυξήσουν πολὺ καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω τριετίαν ἐπισυμβᾶσαι δυσάρεστοι περιστάσεις καὶ τὸ προμηθευθὲν ὑλικόν· καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἐκ μόνης τῆς παραβολῆς τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀφίξεως τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος καταστάσεως τῶν στρατευμάτων καὶ μὲ τὴν σημερινὴν, εἶναι εὔκολον νὰ ἴδῃ τις ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς ἀνωτέρω τριετοῦς περιόδου δὲν εἶναι ὑπέρογκα. Τὰ στρατεύματα εἶναι καλῶς καὶ καθαρῶς ἐνδεδυμένα, αἱ ἀποθῆκαι ἐφωδιασμέναι μ' ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἴδη, ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς τὸ δημόσιον θέλει ὑπόκεισθαι εἰς μόνα τὰ συνήθη ἔξοδα δι' ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων· ὁ ὁπλισμὸς καὶ ἀποσκευὴ εὑρίσκονται εἰς καλὴν κατάστασιν.

Τὰ ὁπλοστάσια ἔχουν ἱκανὰ ἐφόδια ὑλικοῦ πυροβολικοῦ παντοίου εἴδους. Διὰ τῶν ἐργοστασίων δὲ τῶν σκαπανέων, τῶν τεχνιτῶν καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱματισμοῦ, ὄχι μόνον τὰ ἐν χρήσει σκεύη τοῦ ὁπλισμοῦ διατηροῦνται εἰς καλὴν κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ κατασκευάζονται ἐκ νέου.

Τὸ πυροβολικὸν ἔχει ὅλην τὴν διὰ τὰ ὑποζύγιά του ἀναγκαίαν ἱπποσκευὴν καὶ ἀποσκευὴν εἰς καλλίστην κατάστασιν, διότι ἐσχάτως ἔλαβεν αὐτά.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων τοῦ ἱππικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ εἶναι ἤδη πλήρης, τὰ ἐφίππεια ἐντελῆ, ὥστε εἰς τὰ προσεχῆ ἔτη δὲν θέλουν ἐπιβαρύνει τὸν στρατιωκὸν προϋπολογισμὸν εἰμὴ τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεώς του.

Διὰ τὴν κατάλυσιν τῶν στρατευμάτων ἔγεινεν ἤδη τοιαύτη φροντὶς, ὥστε εἰς τὰς περισσοτέρας φρουρὰς ὑπάρχουν στρατῶνες οἵτινες ἐκτίσθησαν ἐκ θεμελίων κατὰ μέρος, καὶ κατὰ μέρος ἐπεσκευάσθησαν εἰς τὰ 1833, 1834 καὶ 1835. Προστούτοις δὲ ἐφωδιάσθησαν μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἔπιπλα καὶ σκεύη κλινοστρωμνῆς εἰς τρόπον, ὥςε εἰς τὸ ἑξῆς μόνη ἡ συντήρησίς των καὶ ἡ κατὰ μέρος ἀντικατάστασίς των θέλει προξενεῖ δαπάνην εἰς τὸ δημόσιον. Ἐπίσης ἐλήφθη πρόνοια καὶ διὰ τὰ τῆς θεραπείας τῶν ἀσθενῶν, ἐσυςήθησαν διάφορα νοσοκομεῖα, καὶ ἔχουν ἤδη τὰ ἀναγκαῖα ἔπιπλα, τὰ ὁποῖα κυρίως συνίστανται εἰς σκεύη κλιστρωμνῆς καὶ ἐνδύματα ἀσθενῶν.

Ἐλέχθη ἤδη ὅτι τὸ κατάστημα τοῦ σχολείου ἐπεσκευάσθη οὐσιωδῶς καὶ καθυπεβλήθη εἰς διαφόρους ἐσωτερικὰς μεταβολάς· τὰ ἔξοδα τοῦ καταστήματος τούτου ἔχοντος ἀνάγκην διαφόρων σκευῶν καὶ ἐπίπλων κατὰ τὴν πρώτην του σύστασιν δὲν δύνανται νὰ φανοῦν ὑπερβολικά.

Τὰ ἔξοδα τῶν μετακομίσεων τὰ ὁποῖα ἔκτακτοι περιστάσεις ἐπηύξησαν, εἰς τὸ ἑξῆς ἀφοῦ ἀπεκατεστάθη ἡσυχία δὲν θέλουν εἶσθαι τόσον σημαντικὰ ὅσον ἦτον εἰς τὰ 1833, 1834 καὶ 1835.

Ἡ κυβέρνησις ἔχει ἤδη πολλὰ κτίρια στρατιωτικὰ εἰς καλλίστην κατάστασιν, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ὠφελείας χορηγοῦν, ἀλλὰ παρέχουν καὶ ἀξίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς, τὸ ὁποῖον ἐσυστήθη διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, σύγκειται ἤδη ἀπὸ 1400 ἄνδρας ἐνδεδυμένους, ὡπλισμένους καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ καλῶς παρασκευασμένους· αἱ ἐνωμοτίαι τῶν ἱππέων ἔχουν ὅλαι ἵππους καὶ ἐφωδιάσθησαν μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐφίππια.

Δι' ὅλους τοὺς προεκτεθέντας λόγους, νομίζω, Μεγαλειότατε, ὅτι δὲν θέλει τις ἀποστῇ τῆς ἀληθείας, ἐὰν ὑποθέσῃ ὅτι τὰ κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1834 καὶ 1835 ἀνεγερθέντα ἐκ θεμελίων κτίρια καὶ αἱ γενόμεναι σημαντικαὶ ἐπισκευαὶ στρατιωτικῶν κτιρίων, πρὸς τούτοις τὸ ὑπάρχον καὶ σήμερον καὶ ἀγορασθὲν τότε ὑλικὸν τοῦ πυροβολικοῦ καθὼς καὶ λοιπαὶ ὗλαι οἰκοδομῆς κτλ. προσέτι δὲ τὰ ὑπάρχοντα ἐργαλεῖα φέρουν σήμερον μίαν ἀξίαν 3,000,000 δρ. ὥστε ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ἡ ποσότης αὕτη ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τῶν στρατιωτικῶν ἐξόδων ὡς ἀνωτέρω συμποσουμένων εἰς 14,667,421 δραχ. 57 λεπ. μένουν τὰ ἔξοδα ταῦτα μόνον 11,667,421 δρ. 57 λεπ· τὰ ὁποῖα φέρουν ὡς μέσον ὅρον δι' ἕκαστον ἔτος περίπου 3,890,000 δραχ. Ἐὰν θεωρήσῃ τις τὰς τότε περιστάσεις, τὴν ἔλλειψιν παντὸς ἀναγκαίου σκεύους διὰ τὴν ἐνδυμασίαν, τὸν ὁπλισμὸν καὶ τὸν στρατωνισμὸν τῶν στρατευμάτων, τὰς σημαντικὰς κινήσεις καὶ ἐκστρατείας, ποτὲ μὲν κατὰ τῆς λῃστείας, ποτὲ δὲ πρὸς κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν καὶ ἐπαναστάσεων, καθὼς τῆς Λακωνίας, Μεσσηνίας καὶ Ἀρκαδίας, χρεωστεῖ νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι τὰ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν γενόμενα ἔξοδα δὲν ἦσαν ὑπέρμετρα εἰς ἓν κράτος ἀρτιπαγὲς καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μιᾶς νεοσυστάτου στρατιωτικῆς οἰκονομίας καὶ μάλιστα ἀφοῦ δι' αὐτῶν τῶν ἐξόδων ἔγειναν ὅλαι αἱ πρῶται ἀγοραὶ καὶ παρασκευαί, ὥστε εἰς τὰ ἑπόμενα ἔτη πολὺ ὑλικὸν ἐκ τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ, καὶ τοιούτῳ τρόπῳ, δι' ἑνὸς τακτικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος, καὶ νὰ ἐλαττωθῇ ἀρκετὰ ἡ δαπάνη τῶν ἐπερχομένων χρήσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρ. 1836.

———

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. —— ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Σύνοψις ὅλων τῶν ἐξόδων τῆς στρατιωτ. ὑπηρεσίας κατὰ τὰς χρήσεις 1833, 1834 καὶ 1835.

	Ἔνδειξις τῶν ὑπηρεσιῶν.	Ἔξοδα: Τῆς χρήσεως 1833		Τῆς χρήσεως 1834		Τῆς χρήσεως 1835: ἐγκριθέντα καὶ πραγματοποιηθέντα		Τῆς χρήσεως 1835: ἐγκριθέντα καὶ μὴ πραγματ.		Ἄθροισις τῶν ἐγκριθέντων καὶ πραγματοποιηθέντων		Ἄθρ. τῶν ἐγκριθέντων καὶ μὴ πραγματ.		Ἄθροισις γενική	
		Δραχμὰς	Λ.	Δράχμὰς	Λ.	Δραχμὰς	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχμὰς	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχμὰς	Λ.
1	Μισθὸς ἐνεργ.	922356	65	2109961	24	2444129	65	34500		5476447	54	34500		5510947	54
2	Τροφαί.	135593	75	342479	87	365427	45			483501	07			483501	07
3	Νομή.	51683	49	178565	23	207324	32			437573	04			437573	04
4	Ἱματισμός.	368354	39	592704	31	323352	28			1283410	98			1283410	98
5	Ὁπλισμός.	617320	73	620606	59	276635	88			1514571	20			1514571	20
6	Ἱππωνεία.	26268	49	15509	20	63045				104822	69			104822	69
7	Ἱποσκευή.	12125	65	19461	04	18531	57			50116	26			50116	26
8	Στρατωνισμός	32353	06	83477	20	200049	03			215879	89			215879	89
9	Στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα.	74320	09	105107		164318				243745	59			243745	59
10	Ἐκπαιδευτικὰ καταστήμ.	43870	74	76426	18	117450				237746	92			237746	92
11	Ἔξοδα γραφ.	34498	20	47020	82	68419	23			149938	28			149938	28
12	» μετακομ.	129774	26	262384	49	139538	25			531697				531697	
13	Στρατολογία.	80174	82	30144	07	35243	30			145862	19			145862	19
14	Ἀνταμοιβαί.	13932	80	3472		5380				22784	80			22784	80
15	Στρατιωτικὴ Δικαιοσύνη.	3371	56	5297	33	21896	47			30565	36			30565	36
10	Οἰκοδομαί.	193241	01	338218	40	498889	26			1030348	70			1030348	70
17	Μισθὸς ἀργ.	40702	29	54196	90	50093	50			144992	77			144992	77
18	Ἐλλείμ. ταμ.	254	92	3795	23					4050	15			4050	15
	Ἐξοδ. τοῦ χάρ. τῆς Ἑλλάδος					29653	57			29653	57			29653	57
	Στρατολογία εἰς Βαυαρίαν	1220582	17	1371431	49	204410	53			2796424	19			2796424	19
	Μισθ. τοῦ πρώην τακ. σώμ. μέχρι τοῦ νέου διοργ. του	58965	59							58965	59			58965	59
	Ἐθνοφυλακή.			17223	72	585405	17			602628	89			602628	89
	Χωροφυλακή.	222388	57	487142	70	698587	82			1408119	09			1403119	99
	Βαυαρ. στρατ.	2746067	07	1740282	95	137783	21			4624133	23			4624133	23
		7028207	43	8505208	07	655456	49	34500		22087978	99	34500		22122478	99
	Ὅσα φέρει ἡ Γραμ. τῶν Οἰκονομικῶν εἰς βάρος τῆς Γραμ. τῶν Στρατ. ἐκ τοῦ ἐκδοθέντος παρ' αὐτῆς λογαριασμοῦ ἀναβαίνουν εἰς									23437946	15				
	Διαφορὰ									1349967	16				

Ἡ διαφορὰ αὐτη ἐξηγεῖται ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὴν κλεῖσιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ 1833 ἡ Γραμ. τῶν Οἰκονομικῶν ἔφερεν εἰς χρέος τῆς τῶν Στρατιωτικῶν περιπλέον Δραχ. 320000

Ἀλλ' ἡ ποσότης αὐτη ἥτις προκύπτει ἀπὸ κινήσεις κεφαλαίων θέλει ἐξισωθῇ κατὰ τὸ 1836.

Κατὰ τὸ 1835 ἡ Γραμ. τῶν Στρατιωτικῶν ἐπλήρωσεν εἰς λογαριασμὸν ἄλλων ὑπηρεσιῶν διαφόρους ποσότητας, αἵτινες κατὰ Β. διατάγματα χρεωστοῦν νὰ σημειωθοῦν εἰς βάρος τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκείνων καὶ εἰς τὴν πίστιν τῆς Γραμ. τῶν Στρατ., αἱ ποσότητες αὐται ἀναβαίνουν εἰς 136473 16

Εἰς τὸ ὑπόμνημα τῶν εἰς Μόναχον πληρωμῶν τοῦ τραπεζίτου Εἰχτὰλ φέρεται μια ποσότης, ἥτις ἦτον ἤδη σημειωμένη εἰς βάρος τῆς Γραμ. τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπομένως ἐπειδὴ ἀνεγράφη δὶς εἰς χρέος της, τρέπει ν' ἀποδοθῇ· φέρει δὲ 41280 11

Παρὰ τοῦ λοχαγοῦ Δουερβέκου ἀπεδόθη τὸ ὑπόλοιπον τῶν χορηγηθέντων εἰς αὐτὸν δι' ἀγορὰν ὑλικοῦ καὶ ἐργαλείων εἰς Τεργέστην, τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει εἰς 160023 09

Παρὰ των Βαυαρικῶν στρατευμάτων ἀπεδόθη εἰς τὸν τραπεζίτην Εἰχτάλον εἰς Μόναχον, τὸ ὑπόλοιπον τῶν εἰς αὐτὰ χορηγηθέντων κεφαλαίων, μὲ τὸ ὁποῖον θέλει πιστωθῇ ἡ Γραμματ. τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ τὸ 1836 φέρει δὲ 123916 79

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1835 ὑπῆρχον εἰς τὰ διάφορα στρατιωτικὰ ταμεῖα. . . . 568274 01

Ἡ ποσότης αὐτη ἀνετέθη εἰς βάρος τῆς Γραμ. τῶν Στρατιωτικῶν εἰς την χρῆσιν 1835, ἀλλ' ἀνήκει εἰς τὴν τρέχουσαν, διότι ἐχρησίμευσεν εἰς πληρωμὴν τῶν μισθῶν καὶ ἄλλων ἐξόδων τῶν

Ἄθροισις 1349967 16

Μεταφορά. 1349967 16

στρατευμάτων τοῦ Ἰανουαρίου 1836. Διὰ τοῦτο ἡ δαπάνη αὐτῶν θέλει δικαιολογηθῇ διὰ τῶν λογαριασμῶν τῆς χρήσεως ταύτης. Ὑπῆρχον δὲ εἰς τὰ στρατιωτικὰ ταμεῖα, διότι κατὰ τὰ Βασιλικὰ διατάγματα ὅλα τὰ σώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα εἶναι ἐφωδιασμένα ἐκ προκαταβολῆς μὲ τὴν ποσότητα τὴν ἀναγκαίαν διὰ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων του ἑνὸς μηνὸς, ἐπειδὴ ὁ μισθὸς τῶν στρατευμάτων πληρόνεται κατὰ πενταήμερον συμπίπτουν δὲ καὶ ἄλλα ἔξοδα, τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν.

Ἄθροισις ἴση μὲ τὴν ἀνωτέρω διαφορὰν, τῶν ὁποίων ἡ ἐξίσωσις θέλει ἐνεργηθῇ εἰς τὰ 1836. 1349967 16

525. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας ἀπὸ 6 Ὀκτωβρ. τ. ε περὶ τῆς κάτω περιλήψεως ἐγκρίνομεν, λαβόντες ὑπ᾽ ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς δημοτικῆς διοικήσεως Ἀθηνῶν, ὡς προσθήκην εἰς τὸ διάταγμα τῶν 9 (21) Ἀπριλίου τ. ε. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, τὰ ἐφεξῆς πρόσθετα ἄρθρα·

13. Τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἀναφερθέντα τεμάχια γῆς παύουν ἀπὸ τὸ νὰ θεωρῶνται ὡς τοιαῦτα, εὐθὺς ἀφοῦ ὁ ἰδιοκτήτης ἔδωκεν εἰς τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἔκτασιν εἰς τὸ ἄρθρον 3 καὶ 14· εἰς ἐναντίαν περίστασιν παραχωροῦνται κατ᾽ ἐκτίμησιν διὰ πραγματογνωμόνων εἰς ἐκεῖνον τὸν γείτονα ἰδιοκτήτην γῆς, τὸν ὁποῖον ὁ ἀρχιτέκτων τῆς πόλεως νομίζει ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα ὡς πρὸς τοῦτο· ἐὰν ἐπὶ τῶν τεμαχίων τούτων εἶναι ᾠκοδομημένα ἐργαστήρια, ταῦτα ἐκτιμῶνται χωριστά.

14. Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς παλαιᾶς πόλεως, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρ. 3, δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν πλέον κανεὶς νὰ οἰκοδομήσῃ, ὅστις δὲν ἔχει τοὐλάχιστον 100 τετραγωνικὰς πήχεις γήπεδον.

15. Εἰς τὰς πρωτίστας ὁδοὺς τῆς παλαιᾶς πόλεως καὶ εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς τῆς νέας πόλεως τὸ πρόσωπον μιᾶς οἰκίας δὲν συγχωρεῖται νὰ ἦναι ὀλιγώτερον ἀπὸ 8 πήχεις τὸ μῆκος, τὸ δὲ βάθος τῆς οἰκίας πρέπει νὰ ἦναι τοὐλάχιστον 10 πήχεις.

16. Εἰς τὴν μεταῤῥύθμισιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 5 σημειωθέντων συνόρων δὲν γίνεται ὡς ἐκ τῆς θέσεως τῶν παραχωρηθέντων ἢ ληφθέντων τεμαχίων γηπέδων οὐδεμία διαφορὰ εἰς τὴν ἀξίαν των, εὐθὺς ἀφοῦ τὸ μέγιστον βάθος αὐτῶν εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ δέκα πήχεις· ἐὰν ἦναι περισσότερον, ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς ἀνάγεται εἰς τὸ περιπλέον τῶν δέκα πήχεων.

17. Εἰς οὐδένα εἶναι συγχωρημένον νὰ διευθύνῃ τὰ νερὰ τῆς βροχῆς ἀπὸ τὴν σκέπην τῆς οἰκίας του εἰς τὸ γειτονικόν του γήπεδον, ἢ δι᾽ ὀχετῶν νὰ χύνωνται ἀπὸ τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον.

18. Φοῦρνοι, χοιρῶνες, λάκκοι ἀποπάτων καὶ κόπρου, κ.τ.λ. οἰκοδομοῦνται στερεῶς μὲ λίθους καὶ μίαν πῆχυν μακρὰν ἀπὸ τὸν μεταξὺ τοῖχον (μεσότοιχον).

19. Δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ κτίζωνται τὰ μεσότοιχα διὰ ξυλίνου διαφράγματος ἢ μὲ ὠμὰς πλίνθους· αὗται συγχωροῦνται μόνον διὰ τὰ ἔσω χωρίσματα καὶ τὸ πρόσωπον.

20. Τὰ λιθόκτιστα καμίνια καὶ οἱ καπνοδόχοι θέλουν κτίζεσθαι μακρὰν ἀπὸ κάθε ξυλικὴν 10|100 τῆς πήχης· τὰ δὲ ἀπὸ φύλλον σιδήρου νὰ ἦναι 18|100 τῆς πήχης ἀπομεμακρυσμένα.

21. Μία ἐπιτροπὴ συνισταμένη ἀπὸ ἕνα δημοτικὸν σύμβουλον, τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως, τὸν ἀστυνόμον, καὶ ἕνα πρωτοκτίστην, καὶ συνωδευμένη ἀπὸ ἕνα σαρωτὴν τῶν καπνοδόχων, θέλει ἐπισκέπτεται ὅπαξ τοῦ ἔτους ὅλας τὰς οἰκίας καὶ καταστήματα, διὰ νὰ ἴδῃ ἂν ὑπάρχῃ ἐλάττωμα ἢ κίνδυνος· αἱ παρατηρήσεις της θέλουν ἐκτελεῖσθαι παρευθὺς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐπὶ ποινῇ παρακοῆς.

Περὶ τῶν ἀποζημιώσεων.

22. Ἡ ἀποζημίωσις ὅλων ἐκείνων, οἵτινες διὰ τῆς ἀνοίξεως ἢ πλατύνσεως ἀγυιᾶς τινὸς ἔχασαν ὁλόκληρον τὸ ἰδιόκτητον γήπεδόν των, ἢ μέρος αὐτοῦ, θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν μενόντων ἰδιοκτητῶν (αὕτη θέλει ἀναλογεῖσθαι κατὰ τὸ μῆκος τοῦ προσώπου) τῶν μενόντων γειτονικῶν γηπέδων.

23. Εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀθηνᾶς προσδιορίζεται ἡ ἀποζημίωσις πέντε β. πηχῶν πλάτος ἑκατέρωθεν· ἐπειδὴ δὲ αὕτη εἶναι πολλὰ πλατεῖα, τὸ μεσαῖον μέρος αὐτῆς θέλει ἀποζημιωθῇ παρὰ τῆς κοινότητος.

24. Εἰς ὅλας τὰς πλατείας τῆς παλαιᾶς καὶ νέας πόλεως προσδιορίζεται ἡ ἀποζημίωσις δέκα β. πηχῶν πλάτος ἐπὶ ἕκαστον πλάγιον· τὸ δὲ μέσον θέλει ἀποζημιωθῇ ἀπὸ τὴν κοινότητα.

Κανόνες διὰ τὴν ἐκτίμησιν.

25. Ἡ ἐκτίμησις θέλει γίνεσθαι ἀπὸ δύο πραγματογνώμονας, τῶν ὁποίων τὸν μὲν διορίζει ὁ ἰδιοκτήτης, τὸν δὲ τὸ δημοτ. συμβούλιον. Οὗτοι θέλουν γνωμοδοτήσει ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, καὶ ἂν ἀμφιβάλλωσι περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ μέτρου, ὁ ἀρχιτέκτων τῆς πόλεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐπικυρώνῃ· ἂν δὲ δὲν συμφωνῶσιν εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, τότε θέλει προσδιορίζεσθαι ἡ τιμὴ παρὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν, κατὰ προλαβούσας καὶ νεωτέρας πωλήσεις ἢ τοῦ αὐτοῦ γηπέδου ἢ καὶ τῶν γειτονικῶν γηπέδων τῆς αὐτῆς ποιότητος.

26. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς δημαρχίας νὰ φανερώσῃ τὸν πραγματογνώμονά του, δὲν τὸν παρουσιάσει ἐντὸς 5 ἡμερῶν, θέλει τὸν διορίζει ὁ διοικητὴς ἐκ μέρους του, δὲ ἰδιο-

κτήτης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασίν του.

27. Τὰς ἀποφάσεις τῶν πραγματογνωμόνων ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἀνεκκλήτους, καὶ ἐκτελοῦνται ἐπομένως ἄνευ ἀναβολῆς.

Κατὰ ταῦτα θέλουν ἐνεργηθῇ καὶ δημοσιευθῇ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρ. 1836.

526. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

Βασιλεῦ!

Ὑποβάλλω εἰς τὴν Υ. Μ. δύο πίνακας τῶν ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ. γενομένων ἐξόδων κατὰ τὰς χρήσεις τῶν ἐτῶν 1833, 34 καὶ 1835 (ἀριθ. 61 τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1836) ὁ πρῶτος ὑπὸ στοιχ. Α. περιέχει τὰ ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας, ὁ δεύτερος ὑπὸ στοιχ. Β τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὰ ἀποτελοῦντα μέρος τῶν γενικῶν τοῦ κράτους ἐξόδων.

Εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν θέλω ἀκολουθήσει τὴν τάξιν, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ διάφοροι δαπάναι ἐσημειώθησαν εἰς τοὺς πίνακας. Καὶ ἤδη ἄρχομαι ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ ἔτους 1833 κατὰ τὸν πίνακα ὑπὸ στοιχεῖον Α. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν εἶχαν ἔτι ὀργανισθῇ τὰ ταμεῖα, ἐν τῇ καθέδρᾳ μόνον τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρχε ταμεῖον, ἔχον μικρὸν ἀριθμὸν ὑπαλλήλων, εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας ἡ ὑπηρεσία ἐνεργεῖτο διὰ τῶν ἐφόρων· τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν σμικρότητα τοῦ ποσοῦ τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ κεφαλαίου τούτου. Τὰ ἔξοδα τὰ ἀποτελοῦντα τὰ δύο ἐπόμενα ἄρθρα προέκυψαν ἐκ τῆς κινήσεως τῶν ἔξωθεν ἐλθόντων χρημάτων καὶ συνίστανται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως αὐτῶν καὶ εἰς τὰς δι' ἀνταλλαγὴν τῶν νομισμάτων ζημίας. Ἐκ τῶν πρωτίστων φροντίδων τῆς Κυβερνήσεως τῆς Υ. Μεγαλειότητος ἐχρημάτισεν ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἐπὶ τῶν ἀμέσων φόρων ὑπηρεσίας. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰσαχθείσης τότε διαιρέσεως τοῦ κράτους κατὰ νομοὺς καὶ ἐπαρχίας, ἐδιωρίσθη ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ εἷς Β. ἔφορος, ἐπιφορτισμένος τὰ τῶν φόρων καὶ τῆς διοικήσεως τῆς δημοσίου περιουσίας, καὶ εἷς γεν. ἔφορος, ἔχων τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν, ἐδιωρίσθη ἐν ἑκάστῳ νομῷ. Ἡ μισθοδοσία, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν γραφικῶν κ.λ.π. ἐξόδων, προσδιωρίσθη διὰ μὲν τοὺς πρώτους εἰς 280 δρ. κατὰ μῆνα, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους εἰς 400· ἀλλὰ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δαπάνης εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνιαυσίου μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τούτων, διότι αὐτοὶ δὲν ἐδιωρίσθησαν εἰμὴ μῆνας τινὰς μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔτους.

Περιστάσεις πολλαὶ δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ἐνοικίασιν μέρους τῶν φόρων τοῦ ἔτους τούτου, διὰ τοῦτο τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστασίας ἀνέβησαν εἰς 48, 538 δρ. 19 λ. Ἡ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου εἴσπραξις ἐπέφερε τὴν δαπάνην τῶν δρ. 19, 280: 16 λεπτά.

Ὁ ὀργανισμὸς τῶν τελωνείων διετηρήθη ὁποῖος ὑπῆρχε πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασ. Κυβερνήσεως, διότι ἡ μεταῤῥύθμισις αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ βάσιν τὴν πεῖραν.

Αἱ μισθοδοσίαι τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν δὲν ἦσαν μεγάλαι, ἀρχίζουσαι ἀπὸ τὴν ποσότητα τῶν 50 δρ. κατὰ μῆνα δὲν ὑπερέβαιναν τὰς 160, ὥστε ἐξεταζομένης τῆς δαπάνης ταύτης, εὑρίσκει τινὰς, ὅτι ἀποβαίνει σημαντικὴ μᾶλλον ὡς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν φύσιν αὐτὴν τῆς ὑπηρεσίας, παρὰ ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Υ. Μ. ὤφειλε νὰ φροντίσῃ περὶ συστάσεως ἐθνικοῦ νομισματοκοπείου, τοῦτο ἀπῄτουν καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια αὐτῆς καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον. Ὅθεν μέρος τῶν ἀναγκαίων μηχανῶν ἠγοράσθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἡ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς τυπογραφίας σημειωμένη ποσότης περιέχει καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ, καὶ τὰ καθημερινὰ ἔξοδα τοῦ καταστήματος τούτου, τοῦ ὁποίου ὁ ὀργανισμὸς εἶχε διατηρηθῆ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ὅτε τὸ ἀπὸ 10 (22) Δεκεμβρ. Β. διάταγμα τὸν μετεῤῥύθμισε.

Τὸ κεφάλαιον τῶν ἁλικῶν περιέχει ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς καλλιεργείας καὶ τὴν ποσότητα δρ. 70,001: 74 λ. δαπανηθεῖσαν εἰς ἀγορὰν ἅλατος ἀνήκοντος εἰς ἐνοικιαστὰς Ὀθωμανούς. Τὸ μέτρον τοῦτο ἦτον ἀναγκαῖον παρεπόμενον τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 Β. διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ κυβέρνησις ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὴν καλλιέργειαν καὶ πώλησιν τοῦ ἅλατος.

Τὸ ἀγροκήπιον τῆς Τίρυνθος ἔσυρεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐξαιρουμένης τῆς ποσότητος δρ. 8600 δοθείσης λόγῳ ἀποζημιώσεως εἰς τὸν Κ. Γενδρικοὺρ διευθυντὴν τοῦ ἀγροκηπίου, τὸ λοιπὸν τῆς ποσότητος τῶν δραχ. 31,272: 64 λ. ἥτις ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἄρθρῳ τῶν οἰκονομικῶν καταστημάτων ἐχρησίμευσεν εἰς ἀγορὰν δένδρων, καὶ διαφόρων γεωργικῶν ἐργαλείων, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ καταστήματος ἔξοδα. Ἡ ἐπισκευὴ διαφόρων ἐθνικῶν οἰκιῶν, μύλων καὶ ἀποθηκῶν, ἐπέφερε τὴν δαπάνην τῶν δρ. 11, 048 καὶ 72 λ. ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ἄρθρ. τῶν οἰκοδομῶν. Ἐνταῦθα τελειώνει ἡ χρῆσις τοῦ 1833.

Κατὰ τὸ 1834 ἔτος ἐδιοργανίσθη ἡ ὑπηρεσία τῶν ταμείων· τὸ περὶ τούτου καταστατικὸν διάταγμα, ἐκδοθὲν περὶ τὸν Φεβρουάριον μῆνα ἐσύστησεν ἓν γενικὸν ταμεῖον ἐν τῇ καθέδρᾳ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ταμεῖα νομῶν, ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἑκάστου νομοῦ· ἀνέθεσε δὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐπαρχιῶν, ποῦ μὲν εἰς τοὺς τελώνας, ποῦ δὲ εἰς ἄλλους ὑπαλλήλους ἢ ἰδιώτας, μὴ λαμβάνοντας

πρὸς τοῦτο εἰμὴ ἐν ποσοστόν. Ἡ ἐτήσιος μισθοδοσία τοῦ γενικοῦ ταμία ὡρίσθη εἰς 6000 δρ. καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ ἐλεγκτοῦ εἰς 2600, ἡ δὲ τῶν ταμιῶν τῶν νομῶν εἰς 3000. Ἀνάλογοι ἐπιχορηγήσεις ἐπροσδιωρίσθησαν δι' ἔξοδα τοῦ γραφείου καὶ διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν αὐτῶν. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 Ὀκτωβρίου. Ἐὰν δὲ τὸ κεφάλαιον τῶν ἐξόδων τῶν ταμείων κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος ἀντὶ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ τοῦ παρελθόντος, ἐλαττοῦται μάλιστα παραβαλλόμενον μὲ ἐκεῖνα, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι μέγα μέρος τῶν ἐξόδων τοῦ 1833 δὲν ἦτον φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ ἐπαναληφθῶσιν εἰς τὰ ἑπόμενα ἔτη, ὡς προκύψαντα, καθὼς ἤδη ἐρρέθη, ἐκ τῆς κινήσεως τῶν χρημάτων τοῦ δανείου. Ἡ ποσότης τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφόρων παρουσιάζει περὶ τὰς 36000 δρ. αὔξησιν καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὸ ἔτος 1834 ἡ ὑπηρεσία αὕτη περιελάμβανεν ἤδη ὁλόκληρον τὸ ἔτος. Παρατηρεῖται πρὸς τούτοις καί τις ἐπαύξησις εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστασίας, καθότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μέρος τῶν δεκάτων μεγαλήτερον παρὰ κατὰ τὸ προλαβὸν ἔτος ἐσυνάχθη, δι' ἔλλειψιν ἐνοικιαστῶν, διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως. Τέλος ἡ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, ἀνύψωσε κατά τε καὶ τὰ ἔξοδα αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ 1834 ἡ σύστασις νέων τινῶν τελωνείων κατὰ τὰ ἀρκτικὰ μεθόρια ἐφάνη ἀναπόφευκτος. Πρὸς τούτοις τὰ τελωνεῖα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀττικῆς, τῆς Φθιώτιδος καὶ τὰ τῆς νήσου Εὐβοίας ἦσαν ἐν ἐνεργείᾳ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ ἔτος, ἐνῷ κατὰ τὸ προλαβὸν δὲν εἶχον ἐγκαθιδρυθῆ, εἰμὴ μετὰ τὴν κατοχὴν τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, γενομένην τέσσαρας μῆνας περίπου μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔτους. Ἐκ τούτου προέρχεται ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἐτῶν διαφορὰ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ πρώτου ἄρθρου τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἡ νῆσος Σύρα ἔπρεπε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Υ. Μ. Κτίρια στερεὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ, σχεδιασθέντα κατὰ τὸ προλαβὸν ἔτος διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀποθῆκαι τῶν διαμετακομιζομένων πραγματειῶν, ἄρχισαν νὰ ἀνεγείρωνται ἐκεῖ κατὰ τὸ 1834. Ταῦτα ἔμελλον νὰ προμηθεύσωσι νέα πλεονεκτήματα εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον· ἡ δὲ κατασκευὴ τοῦ φάρου ἐξησφάλισε τὴν πρὸς τὸν λιμένα ἐκεῖνον ναυτιλείαν.

Ὁ Πειραιεὺς ἀπέκτησεν ἐπίσης σημαντικὸν κτίριον διὰ τὰς διαμετακομιζομένας πραγματείας. Δευτέρας τάξεως καταστήματα ἀνηγέρθησαν καὶ ἐπεσκευάσθησαν εἰς διάφορα ἄλλα τοῦ Βασιλείου μέρη, πρὸς χρῆσιν τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας. Ταῦτα εἶναι τὰ ἀποτελέσαντα τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ τῶν οἰκοδομῶν ἐμφαινομένην ποσότητα. Ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου ἐσυμπληρώθησαν αἱ μηχαναὶ τοῦ νομισματοκοπείου, καὶ ἐξοδεύθη πρὸς τοῦτο ἡ ποσότης δραχ. 61312· κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἄρχισε καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν δασῶν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἔμελλον νὰ ὀργανισθῶσι κατὰ τὰ ἐφεξῆς ἔτη. Τὰ τῶν ἁλικῶν ἔξοδα εἶναι κατώτερα τοῦ προλαβόντος ἔτους, ὁπότε καθὼς ἐρρέθη ἀνωτέρω, τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς δαπανηθείσης ποσότητος ἐχρησίμευσεν εἰς ἀγορὰν τοῦ ἅλατος τῶν Ὀθωμανικῶν ἐνοικιαστῶν. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐκανονίσθησαν καὶ τὰ περὶ τῶν ὀρυκτῶν, ἤτοι τῆς σμυρίδος τῆς Νάξου καὶ τῶν μυλοπετρῶν τῆς Μήλου.

Ἐκ τῆς ποσότητος τῶν 26980 δρ. τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ τῶν οἰκοδομῶν σημειωμένης, αἱ μὲν 20084 λ. 42 ἐξοδεύθησαν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Τίρυνθος, αἱ δὲ 6895 καὶ 93 λ. ἐχρησίμευσαν εἰς ἐπισκευὴν διαφόρων ἐθνικῶν κτιρίων. Αἱ δρ. 176,501: 31 λ. ἐδαπανήθησαν εἰς ἀγορὰν διαφόρων τουρκικῶν ἰδιοκτησιῶν, κειμένων εἰς τὰς κατὰ τὰ μεθόρια ἐπαρχίας.

Μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τὸ ἔτος 1835· ἡ ὑπηρεσία τῶν ταμείων περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὸ ἔτος· διὰ τοῦτο παρατηρεῖται κάποια αὔξησις ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα τοῦ 1834, ὅτε τὰ ταμεῖα δὲν εἶχαν ἀρχίσει τὰς ἐργασίας των, εἰμὴ κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν· ἀφ' ἑτέρου ὅμως τὸ ὅλον τῆς διὰ τοὺς ἀμέσους φόρους δαπάνης κατεβιβάσθη εἰς τὸν ὅρον τοῦ 1833· πρῶτον διότι θέσεις τινὲς γενικῶν ἐφόρων ἔμειναν κεναὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, καὶ δεύτερον διότι ἐλάχιστον μέρος τῶν δεκάτων ἔμεινεν ὑπὸ ἐπιστασίαν. Τὰ ἔξοδα τῶν ἐμμέσων φόρων δὲν παρεξετράπησαν σχεδὸν τοῦ ὅρου τοῦ προλαβόντος ἔτους. Ἡ ἐξακολούθησις τῶν οἰκοδομῶν τῆς Σύρας καὶ τοῦ Πειραιῶς, περὶ ὧν εἴρηται ἀνωτέρω, ἔτι δὲ καὶ ἡ ἔναρξις τοῦ κατὰ τὴν Σύραν Μώλου, ἐπέφεραν τὴν δαπάνην δρ. 184,551: 69 λ. Τὰ δημόσια καταστήματα παρουσιάζουσι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πολλὰ μεγαλητέρας ποσότητας παρὰ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, διότι περιλαμβάνουσι τὰ ἔξοδα τῆς οἰκοδομῆς τοῦ νομισματοκοπείου, ἀναβαίνοντα εἰς δρ. 123353: 88 λ. καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ τυπογραφείου, συμποσούμενα εἰς δρ. 40339: 25 λ. Τέλος τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν ταχυπλόων συμπεριληφθέντα εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας, ἐβάρυναν τὰ ἔξοδα τοῦ ἔτους τούτου διὰ τῆς προσθήκης 150,000 περίπου δραχμῶν.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν δασῶν ἀνεπτύχθη κατὰ τὸ 1835· ἐκ τούτου ἡ αὔξησις τῶν ἐξόδων αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀρυκτῶν καὶ τῶν ἁλικῶν, καὶ ὅμως μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς αὐξήσεις, τὸ κεφάλαιον τῶν ἐξόδων τῶν δημοσίων κτημάτων ἐλαττοῦται ὡς πρὸς τὸ παρελθόν, ὁπότε σημαντικὴ ποσότης ἐξωδεύθη εἰς ἀγορὰν Τουρκικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Αὗται εἶναι αἱ ἐξηγήσεις μὲ τὰς ὁποίας ἔκρινα χρέος μου νὰ συνοδεύσω τὸν πίνακα τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1834 καὶ 1835 ἐξόδων τῆς διοι-

κήσεως καὶ ἐπιστασίας. Δὲν παρέτρεξα παρὰ μικρὰς τινὰς, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν δικαιολογουμένας ποσότητας· ἀπεσιώπησα προσέτι τὸ κεφάλαιον τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἐπιστροφῶν χρημάτων, διότι ὡς ἐκ τῆς ὀνομασίας δηλοῦται. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο συνίσταται ἀπὸ ἀφαιρέσεις μᾶλλον ἐκ τῶν ἐσόδων παρὰ ἀπὸ πραγματικὰ ἔξοδα.

Ἄς μὲ συγχωρηθῇ νὰ προσθέσω καὶ τὰς ἑξῆς γενικὰς παρατηρήσεις.

Ὅταν παραβάλωμεν τὰ ἔξοδα τοῦ ἔτους 1833 μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ 1834, εὑρίσκομεν ὅτι ταῦτα ὑπερτεροῦσιν ἐκεῖνα κατὰ 500,000 περίπου δραχμῶν· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1834, 400,000 περίπου δραχμῶν ἐχρησίμευσαν εἰς διαφόρους οἰκοδομὰς, καὶ εἰς ἀγορὰν Τουρκικῶν κτημάτων. Τὰ ἔξοδα πάλιν τοῦ 1835 παρουσιάζουσιν αὔξησιν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ὡς πρὸς τὰ τοῦ παρελθόντος ἔτους· ἀλλ' ὅταν παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ τυπογραφία καὶ τὸ ταχυδρομεῖον, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὸν πίνακα τοῦ 1834 βαρύνουσι τὸν τοῦ 1835 μὲ τὴν ποσότητα δρ. 235,245 78 λ. εὐχαρίστως βεβαιούμεθα, ὅτι αἱ πραγματικαὶ δαπάναι τοῦ τελευταίου τούτου ἔτους δὲν ὑπερτεροῦσι σχεδὸν τὰς τοῦ 1834.

Ἐὰν ἤδη ῥίψωμεν τὰ βλέμματα εἰς τὰς καταστάσεις τῶν ἐσόδων κατὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη, θέλομεν παρατηρήσει ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ 1834 ὑπερβαίνουν τὰ τοῦ παρελθόντος κατὰ 3400000 δραχμῶν· τὰ τοῦ 1835 πάλιν ὑπερβαίνουσι τὰ τοῦ 1834 κατὰ δρ. 2,500,000 περίπου, καὶ ὅμως τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας τῶν δύο τούτων τελευταίων ἐτῶν εἶναι ἴσα σχεδὸν μὲ τὰ τῶν τοῦ 1833, διότι ἡ ἐκ τῆς συμπαραβολῆς ἐκείνης πρὸς ταῦτα προκύπτουσα διαφορὰ τῶν 800,000 περίπου δρ. συνίσταται μόνον ἀπὸ ποσότητας ἐξοδευθείσας εἰς ἀγορὰν κτημάτων, καὶ εἰς οἰκοδομὰς ἀναγκαίας. Τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει τάχα τρανῶς ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Υ. Μ. εἰσαχθέντα οἰκονομικὰ μέτρα ἔφεραν τὴν βαθμικὴν αὔξησιν τῶν εἰσόδων, χωρὶς νὰ προστεθῇ σχεδὸν τίποτε εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστασίας;

Ὁ ὑπὸ στοιχ. Β. πίναξ περιέχει τὰ ἔξοδα τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ τὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ὀργανικὰ διατάγματα ἐκδοθέντα κατὰ τὸ 1833 ἔτος, ἐκανόνισαν τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν, καθὼς τοῦ ὑπουργείου τούτου, οὕτω καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Κρίνω περιττὸν νὰ ἐκτανθῶ περὶ τῶν ποσοτήτων τοῦ δευτέρου τούτου πίνακος. Ἐὰν δὲ τὸ ὅλον τῆς δαπάνης τοῦ ὑπουργείου ἦναι κατὰ τὸ 1835 μεγαλήτηρον τῆς τῶν προλαβόντων ἐτῶν, τοῦτο δικαιολογεῖται ἀποχρόντως ἐκ τῆς ἀναπτύξεως, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ ὑπηρεσία ἐπὶ τοῦ ἔτους τούτου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων. Δὲν θέλω λεπτολογήσει οὐδὲ περὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, συστηθέντος περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1833· τὰ ἔξοδα αὐτοῦ ἀνέβησαν κατὰ τὸ 1834, ὅτε ἦτον ἐν πλήρῃ ἐνεργείᾳ, εἰς δραχμὰς 74,095: 71 λ. συμποσοῦνται δὲ εἰς τὴν αὐτὴν ποσότητα καὶ κατὰ τὸ 1835· ἄλλως ἡ δαπάνη αὕτη δὲν θέλει φανεῖ μεγάλη, ὅταν ἀποβλέψῃ τις εἰς τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας τὸ σῶμα τοῦτο ἔκαμε καὶ μέλλει νὰ κάμῃ. Συγκροτημένον καθ' ὁμοίωμα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς Γαλλίας, καὶ ἔχον κύριον ἔργον νὰ ἐπιτηρῇ τὴν διαχείρησιν τῆς δημοσίου περιουσίας, τὸ σῶμα τοῦτο εἶναι ἓν ἐκ τῶν εὐεργετημάτων τὰ ὁποῖα ἡ Υ. Μ. ἀπεδαψίλευσεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Δεκεμβρ. 1836.

Πίναξ Α.

Κατάστασις ἐξόδων διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1834, 1835.

Ἔσοδα δρ. 7721370: 26. Ἔσοδα δρ. 11132687: 82. Ἔσοδα δρ. 13635930: 36.

Δήλωσις ἐξόδων	Χρῆσις τοῦ 1833. Ἔξοδα πραγματοποιηθέντα				Χρῆσις τοῦ 1834. Ἔξοδα πραγματοποιηθέντα				Χρῆσις τοῦ 1835.			
	Ποσότητες εἰδικαὶ		Ὅλων τῶν εἰδικῶν ποσοτήτων		Ποσότητες εἰδικαὶ		Ὅλων τῶν εἰδικῶν ποσοτήτων		Ποσότητες εἰδικαὶ		Ὅλων τῶν εἰδικῶν ποσοτήτων	
Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐ[illegible]ιστασίας												
Α. Ὑπ[illegible]ρ. ταμείων			65306	32			63151	21			94282	28
α. Γεν[illegible]. ταμεῖον												
1. Μισ[illegible]οὶ προσωπικο[illegible]ῦ	4909	36			9810	64			14280			
Μεταφορὰ	4909	36	65306	32	9810	64	63151	21	14280		94282	28

Δήλωσις ἐξόδων	Χρῆσις τοῦ 1833. Ἔξοδα πραγματοποιηθέντα				Χρῆσις τοῦ 1834. Ἔξοδα πραγματοποιηθέντα				Χρῆσις τοῦ 1835. Ἔξοδα πραγματοποιηθέντα			
	Ποσότητες εἰδικαί		Ὅλων τῶν εἰδικῶν ποσοτήτων		Ποσότητες εἰδικαί		Ὅλων τῶν εἰδικῶν ποσοτήτων		Ποσότητες εἰδικαί		Ὅλων τῶν εἰδικῶν ποσοτήτων	
Μεταφορά	4909	36	65306	32	9840	64	63151	21	14280		94282	28
2. Ἔξοδα διάφορα	44969				12158	85			9988	21		
3. Μετακόμ. χρημάτων	15427	96			8884	17			6197	37		
β. Ταμεῖα νομῶν καὶ ἐπαρχιακά												
1. Μισθ. προσωπ.					9312	52			26850			
2. Ἔξοδα ὑπηρεσ.					14909	71			26379	54		
3. Ποσὸν εἰς τοὺς ἐπαρχ. ταμίας					8880	34			10587	26		
Β. Ἄμεσοι φόροι			202657	50			274678	83			205763	51
1. Μισθοὶ ἐφόρων	134839	15			170405	53			159696	90		
2. Ἔξοδα ὑπιςασ	48538	19			73756	92			4547	82		
3. Ἔξοδα εἰσπράξ τοῦ ποιμν. φόρου	19280	16			30516	38			41518	79		
Γ. Ἔμμεσοι φόροι												
α. Τελωνεῖα			268047	09			529205				532157	98
1. Μισθοὶ καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας	268047	9			304677	72			343589	66		
2. Οἰκοδομαί					217128	30			184551	69		
β. Διάφορα δικαιώ												
1 Ἔξοδ. εἰσπράξ					645	50			809	31		
2. Ἀγορὰ παλαιῶν χαλκονομισμ.					6754	48						
γ. Χαρτόσημον												
1. Διάφορα ἔξοδα									3207	32		
Δ. Δημόσια κτήμ.			55836	42			63687	02			371964	84
α. Νομισματοκοπ.												
1. Ἀγορ. μηχανῶν	36088	49			64312	43			4029	28		
2 Μισθ. προσωπ. καὶ ἔξοδ. γραφείου					2374	59			9335	90		
3. Οἰκοδομαί									123353	88		
β. Τυπογραφία												
1. Μισθ. προσωπ. καὶ διάφορα ἔξοδα	19747	93							28040	36		
2. Οἰκοδομαί									13898	43		
γ. Ταχυδρομεῖον									40339	25		
1. Μισθ. προσωπ. καὶ διάφορα ἔξοδα												
2. Ταχυδρόμ. ἱππεῖς καὶ πεζοί									22394	68		
3. Ταχύπλοα									57336	06		
Δημόσια κτήματα									73237			
1. Δάση			208597	75	9580	38	344573	51	77324	61	314127	94
2. Ἁλικαὶ καὶ ἔξ. καλλιεργείας καὶ πωλήσεως	138630	12			110827	17			199872	61		
3. Μεταλλεῖα					4684	41			23684	34		
Μεταφορά			800454	8			1275275	57			1518296	55

Δήλωσις ἐξόδων	Χρῆσις τοῦ 1833. Ἔξοδα πραγματοποιηθέντα — Ποσότητες εἰδικαί		Ὅλων τῶν εἰδικῶν ποσοτήτων		Χρῆσις τοῦ 1834. Ἔξοδα πραγματοποιηθέντα — Ποσότητες εἰδικαί		Ὅλων τῶν εἰδικῶν ποσοτήτων		Χρῆσις τοῦ 1835. Ἔξοδα πραγματοποιηθέντα — Ποσότητες εἰδικαί		Ὅλων τῶν εἰδικῶν ποσοτήτων	
Μεταφορά			800454	8			1273275	57			158296	55
4. Ἐλαιῶνες	2468	24			10749	76						
5. Σταφιδαμπελ.	5924	38			1000							
5. Οἰκονομικὰ καταστήματα	31272	69							12269	57		
7. Οἰκοδομαί	11048	72			26980	15						
8. Ἀγορὰ κτημάτ.	14253	60			176501	31						
9. Διάφορα ἔξοδα					4250	33			976	81		
Ἐπιστροφαὶ χρημάτων. καὶ ἀποζημιώσεις	9397	36	9397	36	30236	9	30236	9	40000	96	40000	96
Ὁλικὴ ποσότ. τῶν πραγματοποιηθέντων ἐξόδων			804842	44			1305531	66			1558207	61
Προςεθέντα τὰ μὴ πραγματοποιηθ.			1456				5371	78			122685	44
Ὁλικαὶ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ποσότητες			806298	44			1310903	44			1680983	05

Π ί ν α ξ Β.

Πίναξ ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1834 καὶ 1835.

Α. Γραμματεία			70189	88			84618	03			105259	23
1. Μισθ. προσωπικοῦ.	55817	25			65589	33			75180	16		
2. Ἔξοδ. γραφείου	10625	95			19028	70			16223	57		
3. Βοηθητικ. προσωπικόν	2746	68							13855	50		
Β. Ἐλεγ. Συνέδρ.			13163	27			74095	71			79123	24
1. Μισθοὶ προσωπικοῦ	9533	27			68485	83			69120	21		
2. Ἔξοδα ἀποκαταςάσ. γραφείου	2830				5609	88			9595	40		
3. Ἔξοδα ἐπιθεωρ.	800								407	63		
Παλαιὸν λογις. συμβούλιον Μισθ. προσωπικοῦ	8422	70	8422	70								
Ἐθνικὴ τράπεζα Μισθ. προσωπικοῦ	7423	88	7423	88	3476	50	3476	50				
Ὅλον			99199	73			162190	24			184382	47

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Δεκεμβρίου 1836.

527 ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ.

Βασιλεῦ!

Ἐκπληρῶν τὴν διαταγὴν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν Της τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τοῦ 1833, 1834, καὶ 1835 τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου Γραμματείας, συνωδευμένους μὲ συγκριτικὸν γενικὸν πίνακα.

Τὰ κεφάλαια τῶν ἀπολογισμῶν τούτων συνιστάμενα διὰ τὸ ἔτος 1833 εἰς δρ. 522,152.
» 1834 » 1,221,980.
» 1834 » 1,011,370: 44
διηρέθησαν κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, ὡς φαίνονται εἰς τὸν εἰρημένον πίνακα.

Ἀναπτυχθείσης τῆς ὑπηρεσίας βαθμηδὸν καθ' ὅλους τοὺς κλάδους της, ἀπεκατέστη ἀναπόφευκτος ἡ προσθήκη τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ σύστασις τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας, καὶ ἐκ τούτου προέκυψεν ἡ διαφορὰ τῆς αὐξήσεως τῆς δαπάνης, ἥτις φαίνεται εἰς τὰ ἔτη 1834 καὶ 1835 ὡς πρὸς τὴν τοῦ 1833, κατά τε τὴν μισθοδοσίαν, καὶ κατὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἀνέγερσις πόλεων κανονικῶς σχεδιασμένων, ὁ ἐπιχειρισθεὶς συνοικισμὸς διαφόρων μερῶν καὶ ἡ οἰκοδομὴ τῶν ἀναγκαίων δημοσίων κτιρίων εἰς τόπους ἐρημωθέντα ἐκ τοῦ καταστρεπτικοῦ πολέμου, ἐπροκάλεσαν τὴν ἐνασχόλησιν ἱκανῶν γεωμετρῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων· ἡ δὲ πρόοδος τῶν ἐργασιῶν ἐπέφερον ἀναγκαίως τὴν αὔξησιν τῆς δαπάνης εἰς τὸ 1834 ἔτος καὶ ἀναλόγως εἰς τὸ 1835.

Οἱ μισθοὶ τῶν κατὰ τὸ 1834 διορισθέντων συμβούλων τῆς ἐπικρατείας ἐπληρώθησαν κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα τοῦ εἰρημένου ἔτους. Ἀπὸ δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ 1835 ἔτους μετεφέρθησαν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας.

Τὸ προσωπικὸν τῶν νομαρχιῶν κατὰ τὸ 1835 ἐπεριορίσθη εἰς ἐλάσσονα ἀριθμὸν ἡ δὲ μείωσις αὐτὴ προῆλθεν ἐκ τῆς μεταθέσεως ἢ ἀφαιρέσεως τινῶν νομαρχῶν καὶ διευθυντῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠλαττώθη καὶ ἡ δαπάνη.

Κατὰ τὸ 1834 ἔτος, ὅτε μετέβη ἡ Κυβέρνησις εἰς Ἀθήνας, ἡ κατάστασις τῆς ἐρειπωμένης πρωτευούσης, καὶ ἡ παντελὴς ἔλλειψις δημοσίων καταστημάτων προκαλέσασαι πολλὰς δημοσίους ἐργασίας καὶ οἰκοδομὰς ἐπροξένησαν ἱκανὴν δαπάνην, ἥτις ἐπεριορίσθη εἰς τὸ ἥμισυ μόνον κατὰ τὸ 1835.

Ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τῶν ὑποδεεστέρων λιμένων ἀνετέθη κατὰ τὸ 1835 ἔτος εἰς τοὺς λιμενάρχας καὶ τοὺς τελώνας, καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης περιωρίσθη ἐντεῦθεν μὲ σημαντικὴν οἰκονομίαν.

Ἀπὸ τὸ 1835 ἐσυστήθη σχολεῖον ἰατρικὸν, ὅπου διδάσκονται ἡ ἀνατομία, ἡ χειρουργία, ἡ μαιευτικὴ, ἡ παθολογία καὶ ἡ φαρμακοποιία καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς πρακτικῶν ἐντοπίων ἰατρῶν τελειοποιοῦνται βαθμηδὸν εἰς τὸ ἐπάγγελμά των.

Ἡ στερέωσις τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐστάθη μία ἐκ τῶν πρωτίστων φροντίδων τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. Ἐπὶ τῶν ταραχῶν τῆς Μεσσηνίας αἱ διοικητικαὶ Ἀρχαὶ ἔβαλαν εἰς κίνησιν ἐθνοφυλακὰς, καὶ συμπράξασαι μετὰ τῶν στρατιωτικῶν, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς αὐτὰς, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας, ἔλαβον χρείαν ἐκτάκτων ἐπιχορηγήσεων.

Αἱ κατὰ τὸ 1835 ἔτος συμβᾶσαι περὶ τὰ μεθόρια τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος λῃστεῖαι καὶ ἀταξίαι ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ διατηρήσῃ ὑπὸ μισθὸν ἓν σῶμα ἐθνοφυλάκων κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ ἐκ τούτου προέκυψε κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἡ πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας δαπάνη ἡ σημειωθεῖσα ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ 1835.

Ἡ βιομηχανία καὶ ἰδιαιτέρως ἡ γεωργία εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχει μεγίστην ἀνάγκην ὑποστηρίξεως καὶ ἐμψυχώσεως. Αἱ εἰς ταῦτα γινόμεναι δαπάναι παρὰ τοῦ δημοσίου εἶναι προκαταβολαὶ γονιμώταται· παρεκτὸς τῶν δαπανηθέντων εἰς διοχετεύσεις ἑλῶν, εἰς δημοσίας δενδροφυτείας, καὶ παρομοίας ἄλλας γεωργικὰς βελτιώσεις, ἐδανείσθησαν εἴς τινας ἐργολάβους προκαταβολαί τινὲς ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως χάριν τῆς συστάσεως ἐπιχειρίσεων βιομηχανικῶν, καθόσον τὸ ἐπέτρεπον αἱ χρηματικαὶ περιστάσεις τοῦ ταμείου κατὰ τὰ δύο ἔτη 1834 καὶ 1835.

Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία κατὰ τὸ 1834 ἔτος ἐξετάνθη καὶ τὰ ἔξοδα ηὔξησαν ἀναλόγως τῆς τακτοποιήσεώς της. Κατὰ δὲ τὸ 1835 ἔτος ἡ δαπάνη ἐγένετο κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῶν εἰσοδημάτων, ἡ δὲ ἀναπλήρωσις τῶν ἐξόδων, καθόσον δὲν ἐξήρκεσεν τὰ ἔσοδα, ἐσημειώθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Πρὶν τῆς συστάσεως τῆς τακτικῆς χωροφυλακῆς ἡ ἐσωτερικὴ εὐταξία ἦτον ἐμπεπιστευμένη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν διοικητῶν εἰς πολιτοφύλακας, ἤτοι προσωρινοὺς χωροφύλακας, οἵτινες ἐξηκολούθησαν τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ 1833 ἔτος καὶ τοὺς πρώτους μῆνας τῶν 1834, ἡ δὲ μισθοδοσία αὐτῶν ἐσημειώθη εἰς βάρος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Μετὰ δὲ τὴν σύστασιν τῆς χωροφυλακῆς ἡ μὲν μισθοδοσία αὐτῆς ἐπέρασεν εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ἡ δὲ προμήθεια τῶν ἀναγκαίων σκευῶν καὶ ἐπίπλων, ἡ ἀποζημίωσις τῶν καταλυμμάτων καὶ λοιπὰ ἔξοδα ἐπληρώθησαν μέχρι τέλους τοῦ 1835 παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὰ διάφορα ἔξοδα ἐμπεριλαμβάνουν πληρωμὰς μὴ ἀναγομένας εἰς κανὲν τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων. Ὑπὸ τὸ 1 ἄρθρον ἐσημειώθησαν τὰ δάνεια, ὅσα

ἡ Κυβέρνησις ἐχορήγησε κατὰ τὸ 1834 καὶ κατὰ τὸ 1835 ἔτος εἰς διάφορα ἄτομα καὶ δήμους καὶ μάλιστα εἰς τὸν τῆς πρωτευούσης εἰς ἀπάντησιν δυσθεραπεύτων δημοτικῶν ἀναγκῶν καὶ εἰς εὐόδωσιν κοινωφελῶν σκοπῶν. Ἡ ποσότης τῶν 25,000 δραχμ. ἡ σημειωμένη εἰς τὴν στήλην τοῦ 1834 χορηγηθεῖσα ὡς προκαταβολὴ διὰ τὰ ἐνοίκια τῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὴν εἰς Ἀθήνας μετάβασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπεδόθη ὕστερον ἐκ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν. Ὅθεν καὶ δὲν εἶναι πραγματικὴ δαπάνη.

Κατὰ τὸ 1835 ἔτος ἐχορηγήθησαν περὶ τὰς 100,000 δραχμὰς ὡς δάνεια εἰς διαφόρους δήμους νεωστὶ συνοικιζομένους, οἷον τοὺς ἐν Μινώᾳ καὶ Μεθώνῃ Κρῆτας, τοὺς ἐν Πεταλλιδίῳ Λάκωνας καὶ τοὺς ἐν νέᾳ Μεντζέλῃ Θετταλομάγνητας, πρὸς πορισμὸν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἀποκατάστασίν των καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν.

Ἐκ τῶν βοηθημάτων τὸ πλεῖστον μέρος ἐδόθη εἰς ἀπόρους στρατιωτικούς. Ἡ χορηγία αὕτη τόσον ἦτον ἀναγκαία, ὅσον ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ περιθάλπῃ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὰ ἡρωϊκὰ λείψανα τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας πολυχρονίου πολέμου· ἅμα δὲ ἐσυστάθη ἡ φάλαγξ καὶ τὰ ἐλαφρὰ σώματα, αἱ ἔκτακτοι αὗται χορηγίαι περιωρίσθησαν καὶ κατεστάθησαν ὀλιγώτερον ἀναγκαῖαι.

Πρὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δήμων τὰ ἔκθετα βρέφη εὑρίσκοντο ὑπὸ τὴν ἄμεσον πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ δὲ τὴν σύστασιν αὐτῶν, ὁ νόμος ἀνέθεσε τὰ περὶ τῆς διατροφῆς αὐτῶν εἰς τὰς ἀνηκούσας κοινότητας.

Τὰ κατὰ τὸ 1834 γενόμενα δημοτικὰ ἔξοδα συνίστανται κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἰς τὰς ἀποζημιώσεις, τὰς ὁποίας ἐπλήρωσεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐν Ἀθήναις κατεδαφισθεισῶν οἰκιῶν, χάριν τῆς ῥυματομίας τῆς παλαιᾶς πόλεως· ἀναβαίνουσι δὲ αὗται εἰς δραχ. 77,000 περίπου.

Ὁ διοργανισμὸς τῶν δήμων ἐξετελέσθη κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐπὶ τοῦ 1835 ἔτους. Μὴ ὑπαρχόντων δὲ ἕως τότε πόρων δημοτικῶν, ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ χορηγηθῶσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου αἱ εἰς τὰς πρώτας δημαιρεσίας ἀπαιτούμεναι δαπάναι.

Ἐὰν διέλθῃ τις διὰ γενικῆς ἐπόψεως τὰς καθέκαστον τῶν τριῶν ἐτῶν δαπάνας, θέλει ἰδῆ ὅτι τὰ ἔξοδα τοῦ 1834 ἔτους ἀνέβησαν πλέον ἢ εἰς τὸ διπλάσιον τῶν τοῦ 1833, τὰ δὲ τοῦ 1835 ἐλαττοῦνται κατὰ διακοσίας χιλιάδας τῶν τοῦ 1834. Οἱ λόγοι τῆς διαφορᾶς εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν. Κατὰ τὸ 1834 ἔτος ἐσυστήθη τὸ γραφεῖον τῆς δημοσίου οἰκονομίας, καὶ ἐπεχειρίσθησαν κατ' αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος διάφοροι γεωμετρικαὶ ἐργασίαι χάριν τῶν συνοικισμῶν. Προσέτι ἐπληρώθησαν κατὰ τὸ 1834 παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας οἱ μισθοὶ τῶν συμβούλων τῆς ἐπικρατείας. Τοῦ διοικητικοῦ συστήματος μεταρρυθμισθέντος εἰς νομαρχίας, ἔγινεν αὔξησις εἰς τὸ προσωπικὸν, καὶ ἑπομένως σημαντικὴ διαφορὰ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπεχειρίσθησαν διάφοροι δημόσιαι οἰκοδομαὶ εἰς τὰς ὁποίας ἐδαπανήθησαν περὶ τὰς 180,000 δραχ., ἐνῷ τοιαῦται δὲν ἔγιναν κατὰ τὸ 1833 καὶ ὀλίγαι κατὰ τὸ 1835. Κατὰ τὸ 1834 ἔγιναν προκαταβολαὶ καὶ δάνεια χάριν τῆς ἐμψυχώσεως τῆς βιομηχανίας καὶ τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας, ἐδιπλασιάσθησαν τὰ ἔξοδα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἐχορηγήθησαν διάφορα βοηθήματα, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀνεδέχθη τινὰ τῶν δημοτικῶν ἐξόδων πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δήμων, οἵτινες εὑρίσκοντο τότε χωρὶς πόρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1836.

Σύνοψις τῶν ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας διὰ τὰ ἔτη 1833, 1834 καὶ 1835.

Κεφάλαιον.	Ἄρθρον.	Ὑπηρεσία	Χρῆσις τῶν ἐτῶν 1833 Δραχ.	Λ.	1834 Δραχ.	Λ.	1835 Δραχ.	Λ.	Ἄθροισις ὁλικ. ποσότητος τῶν τριῶν ἐτῶν Δραχ.	Λ.	Παρατηρ.
1		Γραμματεία.									
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	33348	7	56951	66	43975	92	134275	65	
	2	Ἔξοδα γραφείου, ἀντιμίσθια βοηθῶν, ἐνοίκια κ. τ. λ.	7429	91	18971	43	17517	80	43919	14	
2		Δημόσιος οἰκονομία.									
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου					38003	32	38003	32	

Κεφάλαιον.	Ἄρθρον.	Ὑπηρεσία.	Χρῆσις τῶν ἐτῶν 1833 Δραχ.	Λ.	1834 Δραχ.	Λ.	1835 Δραχ.	Λ.	Ἄθροισις ὁλικ. ποσότητος τῶν τριῶν ἐτῶν Δραχ.	Λ.	Παρατηρ.
	2	Μισθοὶ γεωμετρῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων	3321	83	13107	50	18692	33	63944	5	
	3	Ἰδιαίτερα ἔξοδα ὑπηρεσίας					28822	39			
3		Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.									
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ			11286	58			11286	58	
	2	Ἐπιμίσθια καὶ ἀμοιβαὶ			1500				1500		
4		Διοικήσεις, νομαρχεῖα καὶ ἐπαρχεῖα.									
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ			211063	4	181151	27			
	2	Γραφείου ἔξοδα			36455	54	35826	2			
	3	Ἀντιμισθίαι γραφέων	318170	51	103609	86	102982	33	1019190	32	
	4	Περιοδείας καὶ ἀγγελιοφορίας ἔξοδα			14572	43	15359	32			
5		Δημόσιαι οἰκοδομαί									
	1	Κατασκευὴ δημοσ. κτιρίων			180919	59	90167	38	271086	97	
6		Δημόσιος ὑγεία.									
	1	Ἰατροσυνέδριον, σχολεῖον ἰατρικὸν					13245	54	13245	54	
	2	Μισθοὶ καὶ ἔξοδα δημοσίων ἰατρῶν			17620	60	20482	98	38103	58	
	3	Ὑγειονομεῖα καὶ λοιμοκαθαρτήρια	14589	57	103520	91	42857	35	160967	83	
7		Δημόσιος ἀσφάλεια.									
	1	Ἔξοδα γενικῆς ἀσφαλιστικῆς ἀστυνομίας			24156		20954	28	45110	28	
	2	Μισθοὶ δεσμοφυλάκων	1206	56	5610	99	2063	98	20049	94	
	3	Διατήρησις φυλακωμένων	535	21			10633	20			
	4	Συντήρησις καὶ διόρθωσις φυλακῶν									
8		Βιομηχανία.					2665	50	2665	50	
	1	Γεωργία, τέχναι καὶ ἐπιτηδεύματα, συνοικισμὸς κλ			88967	20	108471	78	197438	98	
9		Ὁδοὶ, γέφυραι, ὑδραυλικά.									
	1	Οἰκοδομὴ ὁδῶν καὶ γεφυρῶν			21886	70	13005	25	34891	95	
	2	Ὑδραυλικαὶ ἐργασίαι					4608	93	4608	63	
10		Ταχυδρομεῖα.									
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	9610	50	14399	91			24010	41	
	2	Μισθοὶ ταχυδρόμων	12032		21515	30			33547	30	
	3	Ναῦλοι ταχυπλόων	19680		67689	66			87069	66	
	4	Ὑπηρεσίας ἔξοδα			4409	11			4409	11	
11		Χωροφυλακή.									
	1	Μισθοὶ προσωρινῶν χωροφυλάκων	59164	31	6664	35			65828	66	
	2	Ἀγοραὶ σκευῶν, ἀποζημιώσεις καταλυμάτων, κλινικῶν ἀποσκευῶν κ τ λ. τῆς τακτικῆς χωροφυλακῆς	40523	88	37744	76			78268	64	

Κεφάλαιον.	Ἄρθρον.	Ὑπηρεσία	Χρῆσις τῶν ἐτῶν 1833 Δραχ.	Λ.	1834 Δραχ.	Λ.	1835 Δραχ.	Λ.	Ἄθροισις ὁλικ. ποσότητος τῶν τριῶν ἐτῶν Δραχ.	Λ.	Παρατηρ.
12		Διάφορα ἔξοδα.									
	1	Δάνεια			25000		128600		153600		
	2	Ἐπικουρίαι	162	98	21231	66	31933	73	53328	37	
	3	Ἀμοιβαὶ	303	54	5395	85	3720		9419	39	
	4	Διατήρησις ἐκθέτων	1332	20	4875	14	3389	98	9597	32	
	5	Ἀποδημίας ἔξοδα	483	33	9483	4	2083	72	12050	9	
	6	Δημοτικὰ ἔξοδα	257	60	79708	90	27299	87	107266	37	
	7	Ἀόριστα καὶ ἀπρονόητα ἔξοδα ἤτοι ἔξοδα τῆς ἐκ Ναυπλίας εἰς Ἀθήνας μεταβάσεως τῆς Γραμματείας, καὶ ἄλλα διάφορα			13622	29	2856	27	16518	56	
			522152		1221980		1011370	44	2755502	44	
		Τὰ μὴ πληρωθέντα ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ 1835.					275982	83	275982	83	
							1287353	27	3031485	27	

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Δεκεμβρίου 1836.

528 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ προσωρινοῦ νόμου τῶν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1834 περὶ δημαιρεσιῶν, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

1. Ὅλα τὰ δημοτικὰ συμβούλια, τὰ ὁποῖα ἐπρόκυψαν ἐκ τῆς ἐκλογῆς, τῆς γενομένης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄνω σημειωθέντος προσωρινοῦ νόμου τῶν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου 1834) καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς διορισθέντες δήμαρχοι καὶ δημαρχικοὶ πάρεδροι, παύουσι τῶν χρεῶν των τὴν 1 (13) Μαρτίου τ. ε. καὶ ἀντικαθίστανται πάλιν ἐπὶ τῇ βάσει νέας ἐκλογῆς.

2. Αἱ νέαι ἐκλογαὶ θέλουν ἐπιχειρισθῇ τώρα πλέον ἄνευ ἀναβολῆς.

Κατὰ ταύτας θέλουν διαταχθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ἀκριβῶς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ περὶ δήμων νόμου τῶν 27 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ἰανουαρ.) 1834 καὶ τῶν περὶ ἐκλογῆς ὁδηγιῶν τῶν 8 (20) Ἰουνίου 1834.

3. Ἅπαντες οἱ δήμαρχοι θέλουν προσδιορίσει καὶ δημοσιεύσει ἐντὸς 48 ὡρῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ παρόντος διατάγματος, φυλαττομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 65 τοῦ περὶ δήμων νόμου διωρισμένης προθεσμίας, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν γενησομένων ἐκλογῶν, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς.

4. Αἱ ἐκλογαὶ θέλουν ἐνεργηθῇ μὲ δραστηριότητα καὶ ἀποπερατωθῇ ὅσον τάχιστα.

5. Οἱ δήμαρχοι θέλουν μετρήσει καὶ προσδιορίσει τὴν διάρκειαν τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ δυνηθῇ τὸ πολὺ ἕως τὴν 15 (27) Φεβρουαρ. νὰ καθυποβληθῇ εἰς τοὺς διοικητὰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου καὶ τῶν παρέδρων, καὶ διὰ τοῦτο νὰ τελειώσῃ καὶ ἐγκριθῇ ἐγκαίρως ἡ τῆς ἐκλογῆς ταύτης προηγουμένη πρᾶξις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Οἱ διοικηταὶ θέλουν δώσει κατὰ ταῦτα ἀκριβεῖς ὁδηγίας καὶ θέλουν ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των.

6. Αἱ εἰς τοὺς διοικητὰς ἀνήκουσαι ὡς ἐκ τῆς ἁρμοδιότητός των ἀνανεώσεις τῶν δημάρχων καὶ παρέδρων τῶν δήμων τρίτης τάξεως, πρέπει νὰ γείνωσι παρ' αὐτῶν τὸ πολὺ ἕως τὴν 22 Φεβρουαρίου (6 Μαρτίου) τ. ε. καὶ νὰ κοινοποιηθῶσι ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

7. Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἀποστέλλει τοὺς καταλόγους των εἰς τοὺς δήμους πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ἐκλεχθέντων ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου καὶ τῶν παρέδρων ἑκάστοτε ἐντὸς 48 ὡρῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς, μὲ γνωμοδότησιν εἰς τὴν προϊσταμένην ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

8. Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ εὐθύνῃ, ὥστε τὰ νεοεκλεγμένα δημοτικὰ συμβούλια, καθὼς καὶ οἱ νεοδιορισθέντες δήμαρχοι καὶ πάρεδροι, νὰ ἐγκαθιδρυθῶσιν εἰς τὴν νόμιμον προθεσμίαν τὴν 1 (13) Μαρτίου τ. ε. μετὰ προηγηθεῖσαν ὁρκοδοσίαν μὲ τρόπον ἐπίσημον.

9. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας μετὰ τὴν τελετὴν τῆς θείας

λειτουργίας εἰς ὅλας τὰς ἐνορίας τοῦ Βασιλείου κατὰ δύο συνεχεῖς κυριακὰς εὐθὺς ἀφοῦ φθάσῃ.

10. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰανουαρίου 1837.

———

529. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡ. ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Κοινοποιεῖ,

Καθ' Ὑψηλὴν Βασιλ. διαταγήν, ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀναφυείσας διαφορὰς ἀναφορικῶς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ § 6 τοῦ πρωτοκόλ. τῆς 3 Φεβρουαρ. 1830 καὶ τὴν διερμήνευσιν τοῦ εἰρημένου παραγράφου, περιεχομένην εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, προσέτι δὲ καὶ τὴν συνθήκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 21 Ἰουλίου 1832 καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀμοιβαῖον δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως τὸ διαφυλαχθὲν εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεγνωρίσθη τοῦτο δυνάμει τῶν εἰρημένων ἐπισήμων πράξεων καὶ εἰς τὰς παρ' αὐτῶν ὁριζομένας περιστάσεις, ἀνεδέχθησαν, κατὰ τὴν ἔμφυτον αὐτῶν ἐπιείκειαν, τὴν μεσολάβησιν εἰς κατάπαυσιν τῶν διαφορῶν, ὥστε ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῶν 18 (30) Ἰανουαρ. 1836 τῶν γενομένων ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεων ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν συμμάχων Δυνάμεων, καὶ νεωτέρων ἄλλων συμβάσεων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως·

Α'. Ὅτι αἱ περὶ μεταναστεύσεως χορηγηθεῖσαι προθεσμίαι δὲν συμπληρώθησαν εἰσέτι καὶ ὅτι τὸ ἐπὶ τούτῳ εἰς τοὺς Ἕλληνας παραχωρηθὲν ἓν ἔτος διὰ τῶν πρωτοκόλλων τοῦ Λονδίνου τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ 16 Ἰουνίου 1830 καὶ τὸ ὡσαύτως εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς παραχωρηθὲν ἓν καὶ ἥμισυ διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης τῆς 21 Ἰουλίου 1832 δὲν λογίζονται εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας οἱ χάρται τῶν ἑλληνικῶν ὁρίων ἤθελον παραδοθῇ εἰς τὰς δύο Κυβερνήσεις.

Β'. Ὅτι ἡ προθεσμία αὕτη νὰ ἐκτανθῇ ἕως εἰς τὴν 1 (13) Ἰουλ. 1837 καὶ τότε νὰ τελειώσῃ.

Γ'. Ὅτι τὸ συμφωνηθὲν εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους τῆς Πόρτας δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως ἐκτείνεται εἰς τ' ἄτομα καὶ τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐσημειώθησαν καὶ ἐχαρακτηρίσθησαν εἰς τὴν παρὰ τοῦ συμβουλίου γενομένην ἑρμηνείαν τοῦ § 6 τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830 καὶ ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἤτοι ἀφ' ἑνὸς μέρους εἰς ὅλας τὰς νήσους καὶ εἰς ὅλα ἔρη τῆς στερεᾶς (continent grec), τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ἔλαβον ὁποιανδήποτε μετοχὴν εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα, ἐπανῆλθον ἢ ὑπεβλήθησαν ὕστερον εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα ἀφ' ἑτέρου μέρους εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν Γραικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, οἱ ὁποῖοι ἤθελον ἀναγνωρισθῇ ὡς κακοπραγήσαντες, ὡς παθόντες δημεύσεις ἢ ἐξορίας ἕνεκα τῶν τότε περιστάσεων·

Ὅτι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς Ἕλληνες καὶ θέλουν ἐμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὅσοι θέλουν ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως. 1. Ὅλοι οἱ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν γεννηθέντες Ἕλληνες τῆς Τουρκίας ὑπήκοοι, ὅσοι μετανάστευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς 16 Ἰουνίου 1830 καὶ δὲν ἐπανῆλθον εἰς τὴν Τουρκίαν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποκατασταθῶσιν ἐν αὐτῇ τῇ Τουρκίᾳ μονίμως. 2. Οἱ τῆς Τουρκίας ὑπήκοοι Ἕλληνες, εἰς τοὺς ὁποίους ἐσυμφωνήθη τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν 16 Ἰουνίου 1830 καὶ οἵτινες μετανάστευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταξὺ τῆς χρονολογίας τοῦ πρωτοκόλλου τούτου καὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παρεδόθη εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν ὁ ὁροθετικὸς χάρτης, προηγουμένης πάντοτε τῆς ἐκ μέρους αὐτῶν ἐκπληρώσεως τῶν ὁριζομένων εἰς τὸ πρωτόκολλον ὑποχρεώσεων.

Δ'. Ὅτι πᾶς Ἕλλην ὅστις δυνάμει τῶν προηγηθεισῶν διατάξεων θελήσῃ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως, θέλει εἶσθαι εἰς χρέος ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας τοῦ ἑνὸς ἔτους, νὰ ὑπάγῃ ν' ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Τουρκίαν εἰμὴ διαβατικῶς καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μεταβῇ διὰ τῆς Τουρκίας εἰς ἄλλην ἐπικράτειαν, καὶ τοῦτο ἐνόσῳ προηγουμένως δὲν ἀποκαταστήσῃ τὰ τῆς διαμονῆς καὶ κατοικίας του εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν διατρίψῃ ἐν αὐτῇ τρία ἔτη.

Ε'. Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐκδίδῃ διαβατήρια εἰς κανένα ἐκ τῶν Ὀθωμανικῶν ἐπαρχιῶν μετανάστην Ἕλληνα, ἐν ὅσῳ οὗτος δὲν ἤθελεν ἐκπληρώσῃ τὰς ἀνωτέρω διαγραφείσας ὑποχρεώσεις.

Ϛ'. Ὅτι τελευταῖον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐμπεριεχομένους εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην μετανάστας Ἕλληνας ὅσοι μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ναυτικοὶ τὸ ἐπιτήδευμα, οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μόνου ἔτους, λογιζομένου ἀφ' ἧς ἀπεκατάσθησαν καὶ ἀπεφάσισαν τὰ τῆς διαμονῆς των εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ πλέωσι τὰς θαλάσσας καὶ προσορμίζωνται εἰς τοὺς λιμένας τῆς Τουρκίας καὶ νὰ μετέρχωνται ἐν αὐτῇ ἀνεμποδίστως καὶ ἀνενοχλήτως τὰ τοῦ ἐμπορίου, θεωρούμενοι ὡς ὑπήκοοι Ἕλληνες.

Ταῦτα πρὸς κοινὴν εἴδησιν καὶ ὁδηγίαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Ἰανουαρίου 1837.

530 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων ὡς ἐκ τῆς καθ' ὁδὸν συναπαντήσεως τῶν ἁμαξῶν, ἐφίππων, κτλ. καὶ διὰ νὰ κατασταθῇ οὕτως ἡ διάβασις εὔκολος, καὶ μάλιστα ἀκίνδυνος·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὁσάκις ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν εἴτε ἐντὸς τῶν πόλεων, εἴτε ἐπὶ τῶν κατασκευασθέντων μεγάλων δρόμων τοῦ Βασιλείου Μας, συναπαντῶνται ἅμαξαι ἔφιπποι, κτλ. ὀφείλει ἕκαστος νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὰ δεξιά, καὶ νὰ μείνῃ οὕτως ἡ δίοδος ἐλευθέρα ἀπ' ἀμφότερα τὰ διαβαίνοντα μέρη·

2. Ὅταν οἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντώμενοι ταχυδρόμοι σαλπίζουν τὸν τῆς ὑποχωρήσεως σαλπισμόν, ὅλοι οἱ καθ' ὁδὸν χρεωστοῦν νὰ ὑποχωροῦν, καὶ νὰ περοῦν εἰς τὰ δεξιὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἁμαξῶν, ἢ ἵππων· εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπόκεινται, ὅταν τὸ ταχυδρομεῖον φθάνει ἅμαξαν τρέχουσαν ἔμπροσθεν, ἐφίππους, κτλ. καὶ θέλει νὰ περάσῃ ἐμπρός.

3. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον πέντε δραχμῶν πρὸς ὄφελος τῶν Ταχυδρομικῶν ταμείων.

4. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, ἡ καταμήνυσις γίνεται ἀπὸ μέρους τοῦ ἡνιόχου καὶ ταχυδρόμου πρὸς τὸν ἁρμόδιον Δήμαρχον διὰ νὰ ἐνεργηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ ἀνήκουσα καταδίωξις ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει γνωστοποιηθῇ καὶ διὰ κήρυκος εἰς ὅσα μέρη ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰανουαρ. 1837.

———

531 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους εἰς τὴν ἀπὸ 9 (21) Ἰανουαρ. τ. ε. ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας ἐνκρίνομεν, ὅπως οἱ δῆμοι Κάτω Κλειτορίας καὶ Ἀροανίας συγχωνευθῶσιν εἰς ἕνα, ὑπὸ τὸ ὄνομα, δῆμος Ἀροανίας, καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τακτικῶν ἀποφάσεων, τῶν γενομένων πέρυσιν καὶ ἀπὸ τοὺς δύο δήμους.

Ὁ Δήμαρχος Ἀροανίας Κ. Ν. Σακελλαρίδης θέλει εἶσθαι δήμαρχος τοῦ συγχωνευθέντος τούτου δήμου.

Πρωτεύουσα δὲ τοῦ δήμου τούτου θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὸ χωρίον Ἀροανίας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰανουαρίου 1837.

———

532 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ τοὺς εἰς τὴν ἀπὸ 9 Ἰαν. τ. ε. ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐκτεθέντας λόγους, ἐγκρίνομεν νὰ συγχωνευθῇ ὁ δῆμος Κυρηνείας μὲ ἐκεῖνον τῆς Σεληνόης ὑπὸ τὸ ὄνομα Δῆμος Σεληνόης.

Ὁ Δήμαρχος Σεληνόης κύριος Μπιτζάκης θέλει εἶσθαι Δήμαρχος τοῦ συγχωνευθέντος τούτου Δήμου.

Πρωτεύουσα δὲ τοῦ Δήμου τούτου θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὸ χωρίον Σεληνόη.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰανουαρ. 1837.

———

533 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους εἰς τὴν ἀπὸ 9 Ἰανουαρ. τ. ε. ἀναφορὰν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐγκρίνομεν τὴν μετάθεσιν τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Μεσσαωνέων ἀπὸ τὸ χωρίον Καστέλλα εἰς τὸ χωρίον Ψάχνα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰανουαρ. 1837.

———

534 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν, ὅπως μετατεθῇ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου Σολίου εἰς τὸ χωρίον Μύτικα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω.

Ἀθῆναι τὴν 12 (24) Ἰανουαρίου 1837.

———

535 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 13 (25) Νοεμβρ. περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων, καὶ διὰ τοῦ συγχρόνου διατάγματός μας, δι' οὗ ἐτροποποιήθησαν ἄρθρα τινὰ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμου, ἐχορηγήσαμεν εἰς τοὺς ὑπηκόους Ἡμῶν τὰ ἱκανὰ μέσα πρὸς ἀπόκτησιν κυρίως κτημάτων, καὶ ὡς ἐκ τούτου κατήντησε περιττὴ ἡ διάταξις τοῦ §. 3. τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ ῥηθέντος περὶ προικοδοτήσεως νόμου, καὶ θέλοντες νὰ λάβωμεν γενικὸν καὶ ὁριστικὸν μέτρον περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦδε γενομένων ἐπ' ἐθνικῶν γαιῶν ἐμφυτεύσεων·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅλαι αἱ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν ἐμφυτεύσεις σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων, γενόμεναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦδε, εἴτε μὲ ἄδειαν, εἴτε ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν διαμερισθῇ εἰς δύο ἴσας μερίδας, ἐξ ὧν, ἡ μὲν θέλει ἀφεθῇ εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν ὡς ἰδιοκτησία του, ἡ δὲ θέλει μεταβῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

2. Ἡ ἁρμοδία πρὸς τὴν διαμέρισιν ταύτην

ἐποχὴ προσδιορίζεται, τῶν μὲν σταφιδαμπέλων εἰς τὸ ἕβδομον, τῶν δὲ ἀμπέλων εἰς τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἐμφυτεύσεως.

Ἂν ὁ ἐμφυτευτὴς παρημέλησε τὴν καλλιέργειαν τῆς παρ' αὐτοῦ ἐπιχειρισθείσης φυτείας, τὸ κτῆμα, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 προσδιωρισμένου καιροῦ, ὁλόκληρον θέλει μεταβῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐμφυτευτὴς προτιμήσῃ νὰ ὑποχρεωθῇ δι' ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως ν' ἀκολουθήσῃ μέχρι τριῶν εἰσέτι ἐτῶν τὴν καλλιέργειαν, διαρκούντων τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον θέλει λαμβάνει ἀνεξόδως τὸ ἥμισυ τοῦ καρποῦ, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαμέρισις.

4. Ἡ διαμέρισις θέλει γενῇ δι' εἰδημόνων, ἐκλεχθησομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ ἐμφυτευτοῦ, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ διοικητοῦ· μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἐμφυτευτοῦ ἀποφασίζει τὴν μέλλουσαν ἰδιοκτησίαν ὁ κλῆρος.

5. Οἱ ῥηθέντες εἰδήμονες ἀποφασίζουν ἂν δι' ἔλλειψιν τῆς ἀνηκούσης καλλιεργείας πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ 3 ἄθρου, καὶ νὰ ἀναβληθῇ ἡ διαμέρισις.

6. Αἱ εἰς τὸ δημόσιον μεταβαίνουσαι ἐμφυτεύσεις θέλουν ἐκποιηθῇ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ διατυπώσεων τῆς ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων διατάγματος.

7. Περὶ τῶν ἐμφυτεύσεων, ὅσαι ἔλαβον ἀρχὴν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, θέλουν ληφθῇ ἰδιαίτερα μέτρα ὁριστικά.

Μολαταῦτα, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ τοιαύτης φύσεως ἐμφυτεύσεων, ἡ διαμέρισις αὐτὴ θέλει ἐκτελεῖσθαι κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὅταν ἀμφότερα τὰ μέρη συμφωνοῦν.

8. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰανουαρίου 1837.

——

536 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ὑπάρχουσι διοικήσεις καθ' ἃς δὲν εὑρέθη ἱκανὸς ἀριθμὸς κατοίκων ἐχόντων τὸ πρὸς ἐκπλήρωσιν ἔργων ἐνόρκου παρὰ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἀπαιτούμενον τίμημα·

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁσάκις ἐν τῇ περιφερείᾳ διοικήσεώς τινος, δὲν εὑρίσκονται ἀρκετοὶ πολῖται διὰ ν' ἀπαρτισθῇ κατὰ τὸν νόμον ὁ κατάλογος τῶν ἐνόρκων, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συμπληροῦται ἐξ ἐκείνων τῶν ἡμεδαπῶν κατοίκων τῆς διοικήσεως, ὅσοι μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἄρθρων 46 καὶ 47 τοῦ εἰρημένου νόμου ἔχουσι ἀκίνητα κτήματα τιμώμενα κατωτέρω τῶν πέντε χιλιάδων ἀλλ' ἀνωτέρω τῶν δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων δρ. ἢ ἐτήσιον εἰσόδημα ἔλαττον μὲν τῶν χιλίων, ἀλλὰ μεγαλήτερον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

2. Ἐὰν πρὸς ἀπάρτισιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων δὲν εὑρεθῶσιν ἱκανοὶ κάτοικοι, ἔχοντες τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τίμημα, ὁ κατάλογος συμπληροῦται τότε ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων καὶ ἄλλων αἱρεσίμων πολιτῶν.

3. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει διὰ τοῦ παρόντος ἰσχὺν προσωρινοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρ. (3 Φεβρ.) 1837.

——

537 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀφοῦ ἐπιστρέψαμεν εὐτυχῶς εἰς τὸ Κράτος Μας, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγαπητῶν Ἡμῶν ὑπηκόων, ἀκυρόνομεν τὴν πληρεξουσιότητα τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) π. ε. ἐδώσαμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ὑποθέσεων διαρκούσης τῆς ἀπὸ τὸ Κράτος ἀπουσίας Μας, καὶ τὴν κηρύττομεν διὰ τοῦ παρόντος ἄκυρον.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

——

538 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ καταστήσωμεν ἁπλουστέραν τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεων ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ Θέσις τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καταργεῖται.

2. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει Μᾶς καθυποβάλει ἄνευ ἀναβολῆς τὰς προτάσεις του περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας καὶ πασῶν τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων ἀρχῶν.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

——

539 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνισχύσωμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν, νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ ποικιλίαν τῶν ἐντοπίων προϊόντων, εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου τῆς Ἑλλάδος,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀποφασίζομεν ὡς ἑξῆς·

1. Συνίσταται ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ δώδεκα μέλη ὑπὸ τὸ ὄνομα « ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας. »

2. Τὰ μέλη αὐτὰ θέλουν διορισθῆ παρ' Ἡμῶν δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος καὶ ληφθῆ ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τὰ μέλη τῆς φισικοϊστορικῆς ἑταιρείας, καὶ ἀπὸ ἰδιώτας, ἔχοντας τὰς ἀπαιτουμένας διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον γνώσεις. Ξένοι, οἵτινες ἔγιναν ἐγκάτοικοι τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀποκλείονται.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐμπορεῖ ἀκολούθως καὶ ν' αὐξήσῃ, ἀλλὰ τοῦτο θέλει γίνεσθαι, ἀφοῦ πρῶτον τὰ πρωτοδιορισθέντα μέλη ἐγκρίνουν ἄξια τὰ προστεθησόμενα καὶ προτείνουν εἰς Ἡμᾶς τὴν ἀποδοχήν των, ἥτις χρήζει πάντοτε τῆς ἐγκρίσεώς Μας.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἔχει ἕνα πρόεδρον, ἕνα ἀντιπρόεδρον, ἕνα γραμματέα καὶ ἕνα ταμίαν, διοριζομένους κατ' ἔτος παρ' Ἡμῶν, καὶ λαμβανομένους ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει προτείνει εἰς Ἡμᾶς ὑποψηφίους.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου ὑπερισχύει, διχοψηφίας οὔσης.

5. Αἱ θέσεις αὗται εἶναι τιμητικαὶ καὶ οὐδὲν τῶν μελῶν λαμβάνει μισθόν.

6. Ἡ ἐπιτροπὴ συνερχομένη ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος εἰς ῥητὴν ἡμέραν, συσκέπτεται περὶ τῶν μεταχειριστέων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων δύναται ν' ἀναπτυχθῇ ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ ποικιλωθοῦν, αὐξήσουν καὶ βελτιωθοῦν ὅλα ἐν γένει τὰ πρϊόντα τοῦ τόπου.

Καὶ περὶ τῶν εἰσαχθησομένων εἰς τὰς δημοσίους φυλακὰς κλάδων τῆς βιομηχανίας γνωμοδοτεῖ, ὁσάκις προσκληθῇ.

7. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προσδιορίσει ἐν ὀνόματί Μας βραβεῖα εἰς τοὺς διαπρέποντας κατὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς βιομηχανίας, τοὺς κατορθώνοντας τὴν βελτίωσιν τῶν ἐπιτοπίων προϊόντων, καὶ ἀνευρίσκοντας νέας πηγὰς τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξοδεύσεως αὐτῶν, τοὺς εἰσάγοντας νέα ἐργαλεῖα, φυτὰ, καὶ ζῶα χρήσιμα εἰς τὸν τόπον, τοὺς ἐπιχειριζομένους τὴν σύστασιν νέων κλάδων βιομηχανίας, βάλλοντας εἰς ἐνέργειαν ἀξιολόγους μηχανὰς, συσταίνοντας ὠφέλιμα ἐργοστάσια καὶ χειροτεχνίας, ἀποξηραίνοντας λίμνας, κατασκευάζοντας νέας γειτονικὰς ὁδοὺς μὲ ἰδιωτικὰ ἔξοδα κτλ.

8. Τὰ βραβεῖα θέλουν συνίστασθαι: ά. εἰς ἀμοιβὰς χρηματικὰς ἀπὸ 50 ἕως 500 δραχ. β'. εἰς νομισματόσημα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, ὁμοῦ μὲ δίπλωμα βραβείου, ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

9. Τὰ νομισματόσημα ὅλων τῶν κλάσεων, ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ φέρουν ἐξ ἑνὸς μέρους τὴν Βασιλικὴν εἰκόνα, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου τὴν ἐπιγραφὴν « τοῖς διαπρέπουσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν. »

Τὰ χρυσᾶ νομισματόσημα πρώτης κλάσεως θέλουν ἔχει ἀξίαν 100 δραχμῶν, τὰ δὲ τῆς δευτέρας κλάσεως 50 δραχ. Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα πρώτης κλάσεως θέλουν ἐκτυπωθῆ ἀξίας 10 δραχμῶν, τὰ δὲ τῆς δευτέρας κλάσεως 5 δρ. ἀξίας.

10. Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰρημένων βραβείων, ἡ ἐπιτροπὴ δύναται εἴς τινας περιστάσεις, καθ' ἃς εἶναι ὠφέλιμον, νὰ προσδιορίσῃ, ὡς βραβεῖα, ζῶα ἐκλεκτὰ διὰ κτηνοτροφίαν, μηχανὰς καὶ ἐργαλεῖα, προσέτι σπόρους διαφόρους, οἱ ὁποῖοι θέλουν εὑρίσκεσθαι ἀποταμιευμένοι εἰς τὴν συλλογὴν τῶν νομισματοσήμων, καὶ εἰς τὸν βοτανικὸν κῆπον κτλ.

11. Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ προγραμμάτων, διανεμομένων ἰδιαιτέρως, ἢ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν ἀγγελιῶν, καὶ δι' ἄλλου ἰδιαιτέρου περιοδικοῦ συγγράμματος, θέλει προσδιορίζει δι' ἕκαστον ἀντικείμενον τὰς ἐκπληρωθησομένας συμφωνίας, καὶ τὸ ἁρμόδιον βραβεῖον, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὁ πληρώσας αὐτάς.

12. Αἱ περὶ βραβείων προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς καθ' ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισίν μας, πρὶν δημοσιευθοῦν.

13. Πρὸς ἐμψύχωσιν προσέτι τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας ἠμπορεῖ νὰ μετριασθῇ ἢ καὶ νὰ χαρισθῇ ὁ τελωνιακὸς φόρος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς εἴς τινας τῶν ἐργολάβων, οἱ ὁποῖοι ἤθελον διακριθῆ εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις των. Ἡ ἐπιτροπὴ τότε θέλει συννενοεῖσθαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Παρομοίαν ἁρμοδιότητα ἔχει καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἰδιαιτέρας βοηθείας εἴς τινας διακεκριμμένους ἐργολάβους ἐκ τῶν συντελούντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας.

14. Τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ προσηλώσουν τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι τὰ ἀκόλουθα·

α. Ἡ βελτίωσις ἐν γένει τῆς γεωργικῆς καὶ ἰδιαιτέρως ἡ χρῆσις ἐντελεστέρων ἐργαλείων, ἡ παῦσις τῶν νεατῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν καλῶς ἐννοουμένων ἐπιταυτοσπορειῶν, ἡ σύστασις τεχνιτῶν λειβαδίων, ἡ εἴσαξις νέων φυτῶν, ἀναγκαίων εἰς τὴν τροφὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων, ἢ χρησίμων εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τὰς τέχνας, ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἡ καλλιέργεια τῆς καννάβεως, καὶ τοῦ λιναρίου, διὰ κατασκευὴν σχοινίων καὶ πανίων, τόσων ἀναγκαίων εἰς τὸ ναυτικόν μας, ἡ διατήρησις τῶν ζώων εἰς κτηνοστάσια διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ χρῆσιν τῆς κοπρίας, χρῆσιν τόσον πολύτιμον καὶ τόσον σπανίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ κατασκευὴ ἀναβρυτικῶν φρεάτων, ἡ ἀποξήρανσις καὶ καλλιέργεια ἑλωδῶν καὶ χέρσων γαιῶν, ἡ βελτίωσις τῶν κηπουρικῶν προϊόντων· προσέτι δὲ ἡ κατασκευὴ καὶ βελτίωσις γειτονικῶν ὁδῶν ἀπὸ ἰδιώτας καὶ δήμους·

β. Ἡ πολλαπλασίασις τῶν δένδρων ἐν γένει, καὶ ἰδιαιτέρως ἡ φύτευσις νέων ἐλαιώνων, μωρέων καὶ διαφόρων καρπίμων δένδρων, ἡ σύστασις ἰδιωτικῶν φυτοκομείων καὶ προτύπων ἀγροκηπίων, ἡ εἴσαξις ξένων δένδρων ὠφελίμων καὶ συνηθιζομένων εὐκόλως εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς ἡ ἀκακία, ἡ φίλυρα, ἡ ἱπποκαστανέα κτλ., ἡ ἐγκέντρωσις τῶν καρπίμων δένδρων μὲ ἐκλεκτότερα εἴδη ὀπωρῶν.

γ. Ἡ κτηνοτροφία ἐν γένει καὶ ἰδιαιτέρως ἡ βελτίωσις τῶν ἐντοπίων προβάτων, βοῶν καὶ ἵππων, ἡ εἴσαξις Ἱσπανικῶν προβάτων, καὶ ἡ μῖξις αὐτῶν μετὰ τῶν ἐντοπίων, ἡ διάδοσις τῆς κτηνιατρίας, τὸ πάχευμα τῶν κερασφόρων καὶ ἐριοφόρων ζώων·

δ. Ἡ βελτίωσις τῶν τυρίων ἐν γένει, καὶ ἰδιαιτέρως ἡ σύστασις τυροκομείων, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ἀνατρέφωνται καὶ νὰ ἀλμέγωνται ἐπὶ τούτῳ ἀγελάδες, τῶν ὁποίων τὸ γάλα τόσον ὀλίγον χρησιμεύει σήμερον·

ε. Ἡ βελτίωσις τῶν οἴνων·

ϛ. Ὁμοίως τοῦ ἐλαίου·

ζ. Ὁμοίως τῶν μεταξίων·

η. » τῶν μαλλίων·

θ. » τῆς βυρσοδεψίας·

ι. » τῆς κεραμοποιίας·

κ. Ἡ σαπουνοπηγία·

λ. Ἡ σχοινοπλοκία·

μ. Ἡ σύστασις σχιστήρων διὰ σανίδια·

ν. Ἡ σύστασις ὑαλουργείων·

ξ. Ἡ χαρτοποιία·

ο. Ἡ σύστασις χειροτεχνιῶν διὰ κατασκευὴν σακχάρεως μὲ κοκκινογούλια·

π. Ἡ σύστασις χειροτεχνιῶν διὰ κλώσιμον βαμβακίων, μεταξίων, μαλλίων καὶ λιναρίων·

ρ. Ἡ σύστασις χειροτεχνιῶν διὰ κατασκευὴν σιδηρῶν, χαλκίνων καὶ ἄλλων μεταλλικῶν ἔργων.

σ. Ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἡ κατασκευὴ τελειοποιημένων γεωργικῶν ἐργαλείων, ἢ καὶ μηχανῶν ἀναγκαίων εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς βιομηχανίας·

τ. Ἡ ἀνεύρεσις τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ἐξοδευθῶσιν ἐκτὸς τοῦ κράτους τὰ ἐντόπια προϊόντα τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας.

15. Ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει πάντοτε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι μετὰ τὰς πρώτας δοκιμάς, αἱ ὁποῖαι εἶναι πάντοτε πολυδάπαναι, καὶ προοδευούσης μάλιστα τῆς βιομηχανίας τὰ νέα προϊόντα δὲν πρέπει νὰ γίνωνται δαπανηρότερα ἀπὸ τὰ ἔξωθεν ἐρχόμενα τῆς αὐτῆς ποιότητος μὲ τὰ ἐντόπια· διότι αὐτὰ τότε δὲν ἐμποροῦν ἐπικερδῶς νὰ πωληθῶσιν, καὶ ὁ προκείμενος σκοπός μας ἀποτυγχάνει.

16. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει φροντίσει νὰ διανεμηθῇ καταλλήλως εἰς τὸ κράτος προσδιωρισμένος ἀριθμὸς ἀντιτύπων τοῦ περὶ γεωργίας συγγράμματος τοῦ Κ. Γρηγορίου Παλαιολόγου, ἀντίτυπα τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, κατὰ τὰς συμφωνίας της μὲ τὸν συγγραφέα· θέλει ὁμοίως συντάξει ἢ φροντίσει, νὰ γραφῶσι, νὰ τυπωθῶσι καὶ νὰ διαδοθῶσιν εἰς τὸ κράτος συνοπτικὰ ἐγχειρίδια πραγματευόμενα διαφόρους κλάδους τῆς βιομηχανίας, καὶ γραμμένα μεθοδικῶς εἰς ὕφος ἁπλοῦν καὶ εὔληπτον, ἁρμόδιον δηλαδὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν βιομηχάνων· θέλει δὲ προσπαθήσει, ὥστε νὰ ἐκδίδεται ἓν ἰδιαίτερον περιοδικὸν σύγγραμμα περὶ γεωργίας καὶ βιομηχανίας διὰ τὴν Ἑλλάδα, γραφόμενον εἰς τὴν ἁπλοελληνικὴν γλῶσσαν.

17. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει πασχίσει νὰ συνδέσῃ σχέσεις καὶ ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μὲ ἄλλας ὁμοειδεῖς εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης εὑρισκομένας ἑταιρείας, διὰ νὰ ὠφελῆται ἀπὸ τὰς ἀνακαλύψεις των καὶ νὰ κοινοποιῇ εἰς αὐτὰς τὰς ἑλληνικὰς βελτιώσεις.

18. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναφέρεται ἀμέσως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ δι' αὐτῆς λαμβάνει τὰς καταλλήλους ἀποφάσεις καὶ διαταγάς Μας.

19. Αἱ πρὸς Ἡμᾶς ἀναφοραί, τὰ προγράμματα, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ἔγγραφα τῆς ἐπιτροπῆς ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν πρόεδρον αὐτῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα.

20. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ἰδιαιτέραν σφραγῖδα φέρουσαν τὰ παράσημα τοῦ κράτους, ὡς εἶναι ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, καὶ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 1 σημειωθεῖσαν ἐπιγραφήν, ὡς ἐπίκλησιν.

21. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους, αἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δημοσιεύουν τὰ προγράμματα αὐτῆς, καὶ νὰ δίδουν εἰς αὐτὴν ὅσας πληροφορίας ζητεῖ περὶ γεωργίας καὶ βιομηχανίας.

22. Ὅλα τὰ γράμματα τῆς ἐπιτροπῆς φέροντα ἐπὶ τῶν φακέλλων τὴν σφραγῖδα αὐτῆς, καθὼς καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν στελλόμενα εἶναι ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων.

23. Διὰ τὰς ἀμοιβὰς εἰς χρήματα, ἐκλεκτὰ ζῶα, μηχανάς, ἐργαλεῖα καὶ σπόρους, διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν νομισματοσήμων, διὰ τὴν τύπωσιν βιβλίων καὶ προγραμμάτων κ. τ. λ. θέλει ἐγκριθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἡ ἀναγκαία πίστωσις ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους καὶ θέλει τεθῇ εἰς τὴν διάθεσίν της διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.

24. Ἐκ τῆς ποσότητος τῆς ἄνωθεν πιστώσεως εἰμπορεῖ νὰ διαθέσῃ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 3000 δραχ. κατὰ μῆνα, δι' ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος αὐτῆς, διὰ γραφικὰ καὶ ἄλλα μικρὰ ἔξοδα μέχρι περαιτέρω διαταγῆς.

25. Τὰς πιστώσεις τὰς ὁποίας κατ' ἔγγραφον αἴτησιν τῆς ἐπιτροπῆς θέλει ἐκδίδει πάντοτε καὶ ὁσάκις εἶναι ἀναγκαῖον ἐντὸς τοῦ ἐγκριθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν χωρὶς ἄρνησιν εἰς ἐντάλματα πρὸς

τὸ γενικὸν ταμεῖον, θέλει τὰς παραλαμβάνει ὁ ταμίας τῆς ἐπιτροπῆς ἑκάστοτε ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, προσυπογεγραμμένης ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ θέλει τὰ ἐξοδεύει, καὶ τὰ σημειώνει εἰς τὸν λογαριασμὸν κατὰ τὸ δέον.

26. Ἑκάστη δαπάνη πρέπει προηγουμένως, νὰ ψηφοφορῆται τοὐλάχιστον ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς· ὅλα τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ἐξόδων θέλουν ἐπιθεωρεῖσθαι πρὶν τῆς ἐξοφλήσεώς των ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα.

27. Καθ' ἑκάστην τριμηνίαν ο ταμίας τῆς ἐπιτροπῆς δίδει λόγον εἰς αὐτὴν περὶ τῶν γενομένων δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐγκριθῶσιν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ὑπογραφθῶσιν ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ τὰ παρόντα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς· ὀνομαστικῶς δὲ πρέπει νὰ ὑπογραφθῇ τὸ πρωτόκολλον τῆς συνεδριάσεως περι τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῶν.

28. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ ταμίας διευθύνει τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἐπιτροπῆς ὁμοῦ καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα καὶ πρωτόκολλα τῶν συνεδριάσεων, τὰ ἀφορῶντα τὴν διαχείρησιν καὶ ἔγκρισιν ἑκάστης δαπανης, εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν.

29. Ὁ ταμίας εἶναι καὶ ὑπεύθυνος φύλαξ καὶ καταλογιστὴς τῶν κεφαλαίων κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας γενικοὺς κανονισμοὺς τοῦ λογιστικοῦ, αὐτὸς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν φύλαξιν τῶν νομισματοσήμων, τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, τῶν στελλομένων ὡς δείγματα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, τῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων, καθόσον ταῦτα δὲν φυλάττονται εἰς τὴν πολιτεχνικὴν συλλογὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μολοντοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ὠφελῆται πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ της, τῶν βιβλίων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐμπιστευθέντων ἢ παραδοθέντων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἢ ἀγορασθέντων ἀπ' αὐτήν.

30. Ὁ γραμματεὺς εἶναι εἰδικῶς ὑπεύθυνος φύλαξ ὅλων τῶν ἐγγράφων τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τοῦ πρωτοκόλλου.

31. Ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους τῆς συστάσεώς της, ὀφείλει νὰ καθυποβάλλῃ εἰς Ἡμᾶς λεπτομερεῖς ἐκθέσεις τῶν ἐργασιῶν της, καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων των, ἔπειτα περὶ τῆς προόδου τῆς ἐθνικῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας, αἱ ὁποῖαι θέλουν δημοσιεύεσθαι καὶ διὰ τοῦ τύπου.

32. Τὴν πρώτην κυριακὴν τοῦ Μαίου ἑκάστου ἔτους (ε. παλ.) θέλει γίνεσθαι ἔκτακτος δημόσιος συνεδρίασις τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐκφωνεῖ ὁ πρόεδρος λόγον ἀνάλογον μὲ τὴν περίστασιν, ἀναγινώσκει ὁ γραμματεὺς τὰ πρακτικὰ τῶν ἐτησίων ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναφέρει τὰ ὀνόματα τῶν ὅσοι διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας ἀπέκτησαν δικαίωμα εἰς βραβεῖα, τὰ ὁποῖα καὶ λαμβάνουν.

33. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς πανδήμου ταύτης συνεδριάσεως, ἡ ὁμήγυρις ἀπέρχεται εἰς ἐπὶ τούτῳ διορισθησόμενον πλησίον τῶν Ἀθηνῶν μέρος, κεκοσμημένον μὲ ἐθνικὰς σημαίας, ὅπου θέλει γένει ἔκθεσις καὶ δοκιμασία νέων γεωργικῶν ἐργαλείων, καὶ ἄλλων μηχανῶν χρησίμων εἰς τὰς διαφόρους τέχνας, ἔκθεσις τῶν τελειοποιηθέντων ἑλληνικῶν, ἢ τῶν κατὰ πρῶτον νεοεισαχθέντων ξένων ζώων, καὶ ἡ ἐπίσημος διανομὴ τῶν βραβείων ἐπὶ παρουσίᾳ ἁπασῶν τῶν διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν Ἀρχῶν τῆς Ἡμετέρας καθέδρας.

Ἡ ἐπιτροπὴ χρεωστεῖ ἑκάστοτε νὰ λαμβάνῃ παρ' Ἡμῶν ἀπ' εὐθείας τὰς Ἡμετέρας διαταγὰς περὶ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ τόπου τῆς διανομῆς τῶν βραβείων, καὶ πρέπει νὰ ἐξαιτηθῇ ἡ ἔκφρασις τῆς Ἡμετέρας θελήσεως περί τε τῆς Ἡμετέρας καὶ τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν συζύγου ἐμφανίσεως εἰς τὴν πανήγυριν ταύτην.

34. Διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην χαρακτῆρα πανηγυρικὸν καὶ ἐθνικώτερον, διατάττομεν τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, νὰ λαμβάνῃ συνεννοημένη μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε εἰς τὰς ἐφεξῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ μάλιστα μετὰ τὸ τέλος τῆς ἄνω εἰρημένης ἐκθέσεως καὶ δοκιμασίας, νὰ λαμβάνουν χώραν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος διάφοροι δημόσιοι ἀγῶνες, ὀνομαστὶ δὲ ἡ ἱπποδρομία, ἡ πάλη, ὁ δρόμος, ὁ δίσκος, πηδήματα, ἀκοντίσματα, ἐθνικοὶ χοροὶ, καὶ ἄλλα γυμνάσματα, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐκτελεῖσθαι κατὰ τάξιν, τῆς μουσικῆς ἠχούσης, καὶ μὲ συμφωνίαν ἐθνικῶν ᾀσμάτων. Οἱ δὲ πρωταγωνισταὶ θέλουν λαμβάνει τὰ ἀπὸ ἐπίτηδες διορισθησομένην ἐπιτροπὴν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς πανηγύρεως προσδιορισθέντα βραβεῖα, στεφανούμενοι καὶ μὲ στέφανον δάφνης.

35. Ὅταν ἑταιρία ἰδιωτικὴ σχηματισθῇ ἀκολούθως πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας καθὼς καὶ τῶν τεχνῶν, καὶ δοθῇ ἀποχρῶσα ἐγγύησις πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ παρόντος διατάγματος, θέλουν μεταβῇ εἰς αὐτὴν αἱ ἐνταῦθα σημειωθεῖσαι ἐργασίαι καὶ τὰ χρέη, ἡ δὲ συστηθεῖσα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διαλύεται ἑπομένως πάλιν.

Αὕτη λοιπὸν θέλει τείνει ἀκαταπαύστως μὲ τὴν σύμπραξίν της εἰς τὴν σύστασιν ἐκείνης, καὶ ταὐτοχρόνως θέλει πασχίζει νὰ αὐξήσῃ διὰ τῶν αὐτοπροαιρέτων συνδρομῶν τῶν μελῶν της κ.τ.λ. τὰ μέσα διὰ τὴν προκειμένην ἀμοιβὴν καὶ ἐμψύχωσιν.

Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ εἰς τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, δοθείσης ἰδιαιτέρας ἀφορμῆς, νὰ ἀπονείμωμεν, ἢ νὰ δώσωμεν τὴν ἀπονομὴν ἀμοιβῶν, διὰ πραγματικὰς ἀρετὰς πολιτῶν καὶ μάλιστα, ὅταν τινὲς σώσωσι ζωὴν ἀνθρώπου ἢ διὰ τόλμης ἀποσοβήσωσι κίνδυνον ὕδατος καὶ πυρός.

36. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρ. (6 Φεβρ.) 1837.

510 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἕλληνες!

Μετὰ ἐννεάμηνον ἀπουσίαν, καθ' ἣν ἡ εὐδαιμονία τῆς κοινῆς Ἡμῶν πατρίδος ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν καὶ τῶν διαλογισμῶν μου, ἐπέστρεψα πάλιν ἐν τῷ μέσῳ Ὑμῶν. Σᾶς ἔφερα Βασίλισσαν, νέον ἐνέχυρον τῆς πρὸς τὸν λαὸν Μου ἀγάπης Μου, νέον ἐχέγγυον μέλλοντος λαμπροῦ καὶ εὐδαίμονος, το ὁποῖον ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἔχω σαθερὰν θέλησιν νὰ σᾶς προετοιμάσω.

Καθὼς ἐγὼ, ἔχει καὶ ἡ Βασιλικὴ Μου σύζυγος πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν πίστιν σας, εἰς τὴν ἀφοσίωσίν σας, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ πολυχρονίου πείρας ἀπεκτήσατε διάγνωσιν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων σας καὶ εἰς τὴν εὐγενῆ φιλοπατρίαν σας, ἥτις εἶναι ἐπαξία ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἡ δόξα εἶναι τόσον ἀρχαία, ὅσον καὶ τὸ ὄνομά του, καὶ τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἰδίαν του ἱστορίαν εὑρίσκει δείγματα τρανώτατα τί ἐστι, καὶ τί δύναται ἡ φιλοπατρία. Μόνον τὸ αἴσθημα τοῦτο, ὦ Ἕλληνες, σᾶς ἐνίσχυσε νὰ ἐπιχειρισθῆτε καὶ νὰ τελειώσητε τὸ ὡς ἀδύνατον σχεδὸν θεωρούμενον ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος, καὶ οὕτω διὰ μεγάλων θυσιῶν, αἱμάτων καὶ περιουσίας νὰ προετοιμάσητε εἰς αὐτὴν μέλλον ὡραῖον. Εἰς Ἐμὲ ἐπίκειται πρὸ παντὸς ἄλλου ἡ φροντὶς περὶ τοῦ μέλλοντος τούτου! Ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ἦναι ἡ πρὸς Θεὸν εὐθύνη Μου, τὴν ὁποίαν ὁ Ὕψιστος εἰς τὰς ἀνεξερευνήτους βουλὰς του ἐναπέθεσεν εἰς Ἐμὲ, τὴν φέρω εὐχαρίστως, διότι ἐπαναπαύομαι εἰς ἐσᾶς.

Μ' εὐχαρίστησιν βλέπω τὰς προόδους, τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς παντοειδῶς ἔκαμε· ἡ γεωργία ἔδωσε ζωὴν εἰς μεγάλας ἐκτάσεις ἀκαλλιεργήτων γαιῶν· τὸ ἐμπόριον φέρει τιμὴν εἰς τὴν σημαίαν μας μέχρι τῶν ἀπωτάτων θαλασσῶν· ἡ ἐκπαίδευσις διαδίδει τὰ φῶτα ἐπὶ τὸ μᾶλλον· ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἀσφάλεια θεμελιοῦται, καὶ ὑπὸ τὴν ἱερὰν αὐτῶν αἰγίδα αὐξάνει τὸ πρὸς τοὺς νόμους σέβας καὶ ἡ ὑποταγή.

Ταῦτα, ὦ Ἕλληνες, καὶ τὰ εἰλικρινῆ δείγματα τῆς πρὸς Ἐμὲ ἀφοσιώσεώς σας, μὲ τὰ ὁποῖα μὲ ὑπεδέχθητε εἰς αὐτὸν τὸν λιμένα τῶν ἐνδόξων Ἀθηνῶν, τῆς πρωτευούσης Μου, καὶ τὰ ὁποῖα τοσάκις ἐνέπλησαν χαρᾶς τὴν καρδίαν Μου, Μὲ χορηγοῦν πλήρη πεποίθησιν, τῆς ὁποίας πρὸ πάντων ἔχω ἀνάγκην Ἐγὼ ὁ πρῶτος — θείᾳ θελήσει — μακρᾶς γενεᾶς Βασιλέων εὐδαιμονίαν ὑποσχομένων.

Ἰσχυρὸς διὰ τῆς ἀγάπης σας, ἰσχυρὸς διὰ τῆς φιλικῆς εὐμενείας ὅλων τῶν Δυνάμεων, ἰσχυρὸς διὰ τῆς καθαρότητος τῶν φρονημάτων Μου καὶ τῆς πρὸς τὸν Ὕψιστον πεποιθήσεώς Μου, δὲν φοβοῦμαι οὔτε κινδύνους ἔξωθεν, οὔτε τὰς ἀποπείρας τῆς ἀπονοίας καὶ τῆς διαφθορᾶς εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ κράτους. Ὁ θρόνος καὶ ὁ λαὸς εἶναι ἀδιαχώριστα. Ποῖος εἰμπορεῖ νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ περισσότερον παρ' Ἐμὲ τὸν λαὸν, καὶ νὰ τὸν πιστεύσωσιν οἱ ὀρθοφρονοῦντες;

Ἐμπιστευθῆτε, Ἕλληνες, εἰς Ἐμὲ, καθὼς Ἐγὼ εἰς ἐσᾶς ἐμπιστεύομαι! καὶ τότε ἡ εὐδαιμονία, καὶ ἡ νοερὰ μόρφωσις θέλει μεγαλυνθῇ, καὶ τὸ οἰκοδόμημα νέων θεσμοθεσιῶν θέλει λάβει τὸ εὐτυχές του πέρας. Εὐλογοῦντες θέλουν στρέφει πρὸς τὸ κοινόν Μας τοῦτο ἔργον, πρὸς Ἡμᾶς Αὐτοὺς τὰ τέκνα Μας καὶ ὅλαι αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ τὰ βλέμματά των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1837.

———

511 Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι·

Ἐπειδὴ ἅπαντα τὰ ἐν καιρῷ τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας ἐκδιδόμενα ἰδιοκτησίας ἔγγραφα ἐγίνοντο εἰς γλῶσσαν ὀθωμανικὴν, καὶ ταῦτα, καθὼς καὶ διάφορα ἄξια λόγου ἄλλα ἔγγραφα γεγραμμένα ἐπίσης εἰς τοῦτο τὸ ἰδίωμα, παρουσιαζόμενα σήμερον εἰς τὰ δικαστήρια καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ κράτους Ἀρχὰς, ἀνάγκη πᾶσα διὰ τὸ συμφέρον καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἑλληνικὴν μετάφρασιν, καὶ νὰ μαρτυρῆται ἐπισήμως παρ' ἁρμοδίου Ἀρχῆς τὸ πιστὸν καὶ ἀκριβὲς τῶν μεταφράσεων, ἀπεφασίσθη καθ' Ὑψηλὴν Β. διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. 19870, ὅπως ὁ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ ταύτῃ διερμηνεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κ. Λουκᾶς Ἀργυρόπουλος, ὁ καὶ μέχρι τοῦδε ἐπιφορτισμένος τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον, ἐπιθέτῃ τοῦ λοιποῦ ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν μεταφράσεών του, παρεκτὸς τῆς ὑπογραφῆς του, καὶ σφραγίδα ἔχουσαν ἐκτετυπωμένα τὰ Β. παράσημα καὶ φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ ἐπὶ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν Β. διερμηνεὺς τῆς Κυβερνήσεως.»

Ἡ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας σπεύδει κατὰ συνέπειαν ῥητῆς Β. διαταγῆς νὰ κοινοποιήσῃ τὰ ἀνωτέρω πρὸς γνῶσιν καὶ τῶν ἀρχῶν ἁπασῶν καὶ τῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 (13) Φεβρ. 1837.

———

512 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Εἰς τὰ διατάγματα περὶ στοιχειώδους καὶ ὑψηλῆς ἐκπαιδεύσεως ἐλάβαμεν ἤδη τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν καὶ περὶ ἀναπτύξεως τῶν μουσικῶν γνώσεων. Διὰ νὰ καταστήσωμεν ὅμως αὐτὰς γενικὰς, καὶ διὰ νὰ τελειοποιήσωμεν βαθμηδὸν τὴν ψαλτικὴν, ἥτις συνεργεῖ οὐσιωδῶς εἰς τὸν ἠθικὸν ἐξευγενισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἰς τον καλλωπισμὸν τοῦ βίου, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιας. Γραμμ. ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

ά. Συσταίνεται εἰς Ἀθήνας σχολεῖον ψαλτικῆς εἰς τὸ ὁποῖον ἐμποροῦν νὰ διδάσκωνται

ἀνεξόδως ὅσοι ἔχουν κλίσιν εἰς τὴν ψαλτικὴν καὶ ἰδίως εἰς τὴν χορῳδίαν.

β΄. Τὰ ἔξοδα τοῦ σχολείου τούτου τῆς ψαλτικῆς, ἤτοι οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων, καὶ τὰ ἀναγκαῖα τῆς μουσικῆς θέλουν πληρόνεσθαι παρὰ τοῦ ἐκκλησ. ταμείου. Τὸ ἀναγκαῖον οἴκημα θέλει προσδιορισθῇ εἰς ἓν τῶν δημοσίων διδακτικῶν καταστημάτων ἀνεξόδως.

γ΄. Οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου τῆς ψαλτικῆς εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συμπράττωσιν ἀμισθὶ εἰς τοὺς γινομένους ψαλμοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰς χορῳδίας ἐν καιρῷ ἐθνικῶν ἑορτῶν.

δ΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσ. Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σύστασιν ἐθνικῆς μουσικῆς ἑταιρείας πρὸς διάδοσιν μουσικῶν γνώσεων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐν ταὐτῷ πρὸς βελτίωσιν τῆς εἰς εὐσέβειαν τόσον συντελούσης ἐκκλησιαστικῆς ψαλτικῆς, ὥςε νὰ ἀναγεννηθῇ πάλιν ὁ περὶ μουσικῆς ζῆλος τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων.

ε. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰαν. (7 Φεβρ.) 1837.

543 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 22 Ἰανουαρ. τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. ἐγκρίνομεν ὅπως μετατεθῇ ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Ἐλευσῖνος ἀπὸ τὸ χωρίον Μάνδρα εἰς τὸ χωρίον Ἐλευσίς.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰαν. (7 Φεβρ.) 1837.

544 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Δι' Υ. Βασ. διατάγματος ἀπὸ 12 (24) Ἰανουαρ. 1837, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων ὡς ἐκ τῆς καθ' ὁδὸν συναντήσεως τῶν ἁμαξῶν, ἐφίππων κτλ. καὶ διὰ νὰ κατασταθῇ οὕτως ἡ διάβασις εὔκολος, καὶ μάλιστα ἀκίνδυνος, ἀπεφασίσθη·

ά. Ὁσάκις ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν, εἴτε ἐντὸς τῶν πόλεων, εἴτε ἐπὶ τῶν κατασκευασθέντων μεγάλων δρόμων τοῦ Βασιλείου Μας, συναπαντῶνται ἅμαξαι, ἔφιπποι κ.τ.λ. ὀφείλει ἕκαστος νὰ ὑποχωρῇ ἐπὶ τὰ δεξιά, καὶ νὰ μένῃ οὕτως ἡ δίοδος ἐλευθέρα ἀπὸ ἀμφότερα τὰ διαβαίνοντα μέρη.

β΄. Ὅταν οἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντώμενοι ταχυδρ. σαλπίζουν τὸν τῆς ὑποχωρήσεως σαλπιγμόν, ὅλοι οἱ καθ' ὁδὸν χρεωστοῦν νὰ ὑποχωροῦν, καὶ νὰ περοῦν εἰς τὰ δεξιὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἁμαξῶν, ἢ ἵππων.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπόκεινται, ὅταν τὸ ταχυδρομεῖον φθάνῃ ἅμαξαν, τρέχουσαν ἔμπροσθεν, ἐφίππους κτλ. καὶ θέλει νὰ περάσῃ ἐμπρός.

γ΄. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον πέντε δρ. πρὸς ὄφελος τῶν ταχυδρομικῶν ταμείων.

δ΄. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, ἡ καταμήνυσις γίνεται ἀπὸ μέρους τοῦ ἡνιόχου καὶ ταχυδρόμου πρὸς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ ἀνήκουσα καταδίωξις ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἰαν. 1837.

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘ. ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ. Ἐγκύκλιος 1919 τῶν 20 Δεκεμβρίου 1836. — ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ. Νόμος τῶν 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836.

Διατίμησις τοῦ Γραφείου.

Ἀπὸ Ἀθήνας (Διοίκησις Ἀττικῆς).

Ταχυδρομεῖα	Δικαίωμα ἁπλ. γράμ.	Ταχυδρομεῖα	Δικαίωμα ἁπλ. γράμ.	Ταχυδρομεῖα	Δικαίωμα ἁπλ. γράμ.
Ἀγρίνιον	30	Ἐλευσὶς	10	Κυλλήνη	40
Αἴγινα (Νῆσος)	20	Ἐπίδαυρος Λιμηρά.	30	Κυναίθη	30
Ἀθῆναι	10	Θῆβαι	10	Κυπαρισσία	30
Αἴγιον	30	Θήρα (Ν.)	20	Λαμία	30
Ἀμοργὸς (Ν.)	20	Ἴος (Ν.)	20	Λεβαδία	20
Ἄμφισσα	30	Καινούριον	30	Λεοντάριον	30
Ἄνδρος (Ν.)	20	Καλάμαι	30	Λοιδορίκι	30
Ἀνδροῦσα	30	Καλαύρια (Ν.)	20	Μέγαρα	10
Ἄργος	20	Καλλιδρόμη	30	Μεθώνη	40
Ἀριούπολις	30	Κάρυστος	20	Μεσολόγγι	30
Ἄστρος	30	Καρύταινα	30	Μῆλος (Ν.)	20
Ἀταλάντη	20	Κέα (Ν.)	20	Μύκονος (Ν.)	20
Βόνιτζα	40	Κόρινθος	20	Νάξος (Ν.)	20
Γαλαξείδι	30	Κορώνη	30	Νησὶ	30
Γαστούνη	40	Κύμη	20	Ναύπακτος	30
Γύθειον	30	Κύθνος	20	Ναύπλιον	20

Ταχυδρομεῖα	Δικαίωμα ἁπλ. γράμ.	Ταχυδρομεῖα	Δικαίωμα ἁπλ. γράμ.	Ταχυδρομεῖα	Δικαίωμα ἁπλ. γράμ.
Πάρος (Ν.)	20	Πύλος Τριφ.	40	Σπαρτη	30
Παῤῥασια	30	Σαλαμὶς (Ν)	20	Σύρα (Ν.)	20
Πάτραι	30	Σέριφος	20	Τῆνος (Ν)	20
Πειραιεὺς	10	Σίφνος (Ν)	20	Τρίπολις	30
Πέτζαι (Ν.)	20	Σκίαθος (Ν)	30	Ὕδρα (Ν.)	20
Πολύκανδρος (Ν.)	20	Σκόπελος (Ν.)	30	Χαλκὶς	20
Πύλος	30	Σκύρος (Ν.)	30		

Διατίμησις τοῦ Γραφείου.

Ἀπὸ Ἀθήνας (Διοίκησις Ἀττικῆς).

Διαβάθμισις τοῦ Ζυγίου καὶ πληρωμὴ τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος τῶν γραμματων καὶ φακέλλων	Μέχρι τῶν 10 ὡρ. ἐμ περιλ.	Απ 10 ἕως 20 ὡρ ἐμ περιλ.	Απ 20 ἕως 40 ὡρ. ἐμ περιλ.	Απ. 40 ἕως 80 ὡρ. ἐμ περιλ.
Μέχρι τῶν 7 1\|2 γραμ. ἀποκλειςτ. τὸ δικαίωμα ἁπλοῦ γράμ.	10	20	30	40
Ἀπο 7 1\|2 ἕως 10 γραμ. ἀποκλειστ. 1 1\|2 φορὰ τὸ δικαίωμα	15	30	45	60
» 10 » 15 γρ. » 2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	20	40	60	80
» 15 » 20 γρ. » 2 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	25	50	75	1
» 20 » 25 γρ. » 3 φοραῖς τὸ δικαίωμα	30	60	90	1 20
» 25 » 30 γρ. » 3 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	35	70	1 05	1 40
» 30 » 35 γρ. » 4 φοραῖς τὸ δικαίωμα	40	80	1 20	1 60
» 35 » 40 γρ. » 4 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	45	90	1 35	1 80
» 40 » 45 γρ. » 5 φοραῖς τὸ δικαίωμα	50	1	1 50	2
» 45 » 50 γρ. » 5 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	55	1 10	1 65	2 20
» 50 » 55 γρ. » 6 φοραῖς τὸ δικαίωμα	60	1 20	1 80	2 40
» 55 » 60 γρ. » 6 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	65	1 30	1 95	2 60
» 60 » 65 γρ. » 7 φοραῖς τὸ δικαίωμα	70	1 40	2 10	2 80
» 65 » 70 γρ. » 7 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	75	1 50	2 25	3
» 70 » 75 γρ. » 8 φοραῖς τὸ δικαίωμα	80	1 60	2 40	3 20
» 75 » 80 γρ. » 8 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	85	1 70	2 55	3 40
» 80 » 85 γρ. » 9 φοραῖς τὸ δικαίωμα	90	1 80	2 70	3 60
» 85 » 90 γρ. » 9 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	95	1 90	2 85	3 80
» 90 » 95 γρ. » 10 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1	2	3	4
» 95 » 100 γρ. » 10 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 5	2 10	3 15	4 20
» 100 » 105 γρ. » 11 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 10	2 20	3 30	4 40
» 105 » 110 γρ. » 11 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 15	2 30	3 45	4 60
» 110 » 115 γρ. » 12 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 20	2 40	3 60	4 80
» 115 » 120 γρ. » 12 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 25	2 50	3 75	5
» 120 » 125 γρ. » 13 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 30	2 60	3 90	5 20
» 125 » 130 γρ. » 13 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 35	2 70	4 5	5 40
» 130 » 135 γρ. » 14 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 40	2 80	4 20	5 60
» 135 » 140 γρ. » 14 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 45	2 90	4 35	5 80
» 140 » 145 γρ. » 15 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 50	3	4 50	6
» 145 » 150 γρ. » 15 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 55	3 10	4 65	6 20
» 150 » 155 γρ. » 16 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 60	3 20	4 80	6 40
» 155 » 160 γρ. » 16 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 65	3 30	4 95	6 60
» 160 » 165 γρ. » 17 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 70	3 40	5 10	6 80
» 165 » 170 γρ. » 17 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 75	3 50	5 25	7
» 170 » 175 γρ. » 18 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 80	3 60	5 40	7 20
» 175 » 180 γρ. » 18 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 85	3 70	5 55	7 40
» 180 » 185 γρ. » 19 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 90	3 80	5 70	7 60
» 185 » 190 γρ. » 19 1\|2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 95	3 90	5 85	7 80
» 190 » 195 γρ. » 20 φοραῖς τὸ δικαίωμα	2	4	6	8
Καὶ οὕτω καθεξῆς μισὸν δικαίωμα περισσότερον διὰ κάθε πεντάγραμ. αὔξησιν.				

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Δεκεμβρίου 1826.

——

545 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Σκοποῦμεν νὰ ἐπισκεπτώμεθα ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου Μας, διὰ νὰ πληροφορώμεθα αὐτοπροσώπως, πῶς ἐξηγοῦνται καὶ ἐκτελοῦνται οἱ Ἡμέτεροι νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, ποῖα εἶναι, τυχόν, τὰ ἀπαντώμενα ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των, καὶ ἂν οἱ ὑπάλληλοί Μας πανταχοῦ ἐκπληροῦσι τὰ χρέη των εὐσυνειδότως, διὰ νὰ δυνάμεθα τοιουτοτρόπως μόνοι νὰ ἀκροαζώμεθα ἐπιτοπίως τὰς αἰτήσεις, καὶ τὰ, τυχόν, παράπονα τῶν Ἡμετέρων πιστῶν ὑπηκόων, καὶ νὰ δίδωμεν χεῖρα βοηθείας εὐθύς, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατὸν καὶ πρέπον.

Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐμποροῦμεν νὰ εἴμεθα πανταχοῦ παρόντες, διὰ τοῦτο κρίνομεν ὀρθόν, νὰ πέμπωνται ὡς ἐπίτροποί Μας εἰς τὰς διοικήσεις ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἄνδρες ἄξιοι καὶ χαίροντες τὴν ἐμπιστοσύνην Μας καὶ μάλιστα ἀπο τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μὲ τὴν διαταγὴν τοῦ νὰ παρατηροῦν οὗτοι ἀνθ' Ἡμῶν τίνι τρόπῳ οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς δημοσίου διοικήσεως ἐνεργῶνται, καὶ πῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἐκτελῶνται, πληροφοροῦντες τοὺς ὑπηκόους περὶ τῶν πατρικῶν σκοπῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἀκούοντες τὰ, τυχόν, παράπονα αὐτῶν, ἐνεργοῦντες τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν αἰτήσεών των διὰ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν, ἐμποδίζοντες τὰς καταχρήσεις, καὶ καθυποβάλλοντες εἰς Ἡμᾶς τὰ ὅσα παρετήρησαν, συνωδευμένα μὲ τὴν γνώμην των περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν χρειῶν τῶν διοικήσεων, τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθησαν.

Κατὰ τὸ παρὸν πέμπομεν, ὡς Ἡμετέρους ἐπιτρόπους, τοὺς εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κυρίους Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας Α. Μοναρχίδην, καὶ Ν. Μπότασην, εἰς τοὺς ὁποίους, φθάνοντας ἐπὶ τοῦ τόπου, αἱ ἐκεῖ Ἡμέτεραι Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι θέλουν δώσει ὅλας τὰς ζητουμένας παρ' αὐτῶν πληροφορίας καὶ ἀποδείξεις, κάμνοντες αὐτοὺς προσεκτικοὺς εἰς τὰς ὑπαρχούσας, τυχόν, χρείας καὶ ἐλλείψεις, δίδοντες λόγον καὶ ἀπόκρισιν, καὶ εὐκολύνοντες διὰ τῆς καλῆς των προθυμίας τὸ ἀποτέλεσμα ἑνὸς μέτρου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὸ καλὸν τῶν πιστῶν ὑπηκόων Μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Μαρτίου 1837.

——

546 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 27 Ἰανουαρ. (8 Φεβρουαρίου) τ. ε. ἀποφασίζομεν·

1. Νὰ δοθῶσι δωρεὰν ἀνὰ δύο στρέμματα γῆς διὰ κτίριον, αὐλὴν καὶ κῆπον, εἰς ὅσους ἀποφασίσουν νὰ κατοικήσωσι στερεῶς εἰς τὴν Ἐλαφόνησον καὶ νὰ λάβωσι τὰς ἐκεῖ ἐθνικὰς γαίας κατὰ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως.

2. Ἡ προτίμησις νὰ δοθῇ πρῶτον εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε καλλιεργητὰς τῶν γαιῶν τῆς νήσου ταύτης καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς Σπαρτιάτας, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς Ἐλαφόνησον, ἂν καὶ αὐτοὶ καθὼς καὶ οἱ πρῶτοι δέχωνται τὰς ἄνωθεν δύο συμφωνίας.

3. Νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ νησιδίου ξυλα πρὸς κατασκευὴν τῶν οἰκιῶν των ἐκ τῶν ἐθνικῶν δασῶν δωρεὰν διὰ τῶν ἁρμοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν.

4. Νὰ χαρισθῶσιν εἰς αὐτοὺς 2000 δραχ. πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησίας, ὅταν κατασκευασθῶσι καὶ κατοικηθῶσι 15 τοὐλάχιστον οἰκίαι.

5. Ν' ἀρχίσῃ ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς τοῦ τόπου κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, πλὴν ἐξαιρουμένου τοῦ δεκάτου, εἴτε τοῦ ἀντιτίμου αὐτοῦ.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι ἐντέλλονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Διορίζομεν δὲ συγχρόνως τὸν ταγματάρχην Φέδερ, ἔκτακτον ἐπίτροπον, διὰ νὰ ἐπιστατήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν συνοικισμὸν τῶν Μανιατῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Μαρτίου 1837.

——

547 Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ·

Δηλοποιεῖ κατὰ ῥητὴν Ὑψηλὴν Βασιλικὴν διαταγὴν Ὅτι,

Λαβοῦσα ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις πληροφορίας φερούσας χαρακτῆρα ἀποχρώντως ἐπίσημον, ὅτι ὑπάρχει ἐν ἰσχύϊ νόμος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, δι' οὗ τὰ εἰς τοὺς λιμένους τοῦ Κράτους ἐκείνου προσδιοριζόμενα πλοῖα τῶν ξένων ἐθνῶν ὑποβάλλονται τότε μόνον εἰς ἐξαιρετικὰ λιμενικὰ δικαιώματα, ὁπόταν καὶ τὰ Ἀμερικανικὰ φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς πλειότερα ἢ ἄλλα δικαιώματα παρὰ τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ ἐντόπια πλοῖα, καὶ ὅτι ἀπ' ἐναντίας δὲν ὑποβάλλονται εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς εἰς ἰδιαίτερα λιμενικὰ δικαιώματα τὰ πλοῖα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, εἰς τοὺς λιμένας τῶν ὁποίων δὲν ὑποβάλλονται ἐπίσης εἰς ἰδιαίτερα τοιαῦτα δικαιώματα τὰ πλοῖα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ

Θεωροῦσα, ὅτι τὴν ἀμοιβαιότητα ταύτην προεκήρυξεν ἤδη αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις διὰ τῶν εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τοῦ Κράτους καταχωρηθέντων διαταγμάτων Της, φερόντων ἡμερομηνίαν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 καὶ 8 (20) Φεβρουαρίου 1834, καὶ ἐπρέσβευσεν ἔκτοτε αὐτὰς ταύτας τὰς ἀρχάς·

Ἐξέδωκεν ἤδη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20,136 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Φεβρουαρίου (5 Μαρτίου) τ. ε. Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ ὁρισμοῦ τὸς ἀνηκούσας διαταγάς, δυνάμει τῶν ὁποίων ἅπαντα τὰ πλοῖα

τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀρκτώας Ἀμερικῆς τὰ φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλα λιμενικὰ δικαιώματα, εἰμὴ εἰς ὅσα ὑπόκεινται καὶ αὐτὰ τὰ ἑλληνικὰ κατὰ τὴν παρὰ πόδας τοῦ παρόντος φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως φαινομένην ἐν ἰσχύϊ διατίμησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρ. (9 Μαρτ.) 1837.

— —

Διατίμησις τῶν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος πληρωτέων λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Δικαίωμα ὅρμου ἢ χωρητικότητος

	Δρ.	Λ.
Πλοῖα χωρητικότητος ὀλιγωτέρας τῶν 5 τόνων διόλου ἐλεύθερα.		
Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας, Ναυπλίας, Πειραιῶς, Χαλκίδος, Καλαμῶν, Γυθείου, Μαραθωνησίου, Πύλου, Νεοκάστρου καὶ Π. Πατρῶν θέλουν πληρόνει·		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 20 τόνων χωρητικότητος δι' ἕκαστον		9
Πλοῖα περισσοτέρας 20 τόνων χωρητικότητος.		12
Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου·		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 20 τόνων χωρητικότ.		6
Πλοῖα περισσοτέρας 20 τόνων χωρητ.		9
Ἄδεια ἀναχωρήσεως.		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 5 τόνων χωρητικότητος διόλου ἐλεύθερα.		
Πλοῖα ἀπὸ 5 μέχρι 20 τονων.		50
Πλοῖα ἀπὸ 21 μέχρι 50.	1	
Πλοῖα ἀπὸ 51 μέχρι 100.	2	
Πλοῖα ἀπὸ 101 μέχρι 200.	3	
Πλοῖα ἀπὸ 201 μέχρι 300.	4	
Πλοῖα ἀπὸ 301 καὶ ἐπέκεινα	5	
Δικαίωμα φάρου, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς λιμένας, ὅπου ὑπάρχει φάρος.		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 3 τόνων χωρητικότητος διόλου ἐλεύθερα.		
Πλοῖα ἀπὸ 5 ἕως 20 τόνων.		50
Πλοῖα ἀπὸ 21 ἕως 50 τόνων.	1	
Πλοῖα ἀπὸ 51 ἕως 100 τόνων.	2	50
Πλοῖα ἀπὸ 101 ἕως 200 τόνων.	5	
Πλοῖα ἀπὸ 201 ἕως 300	8	
Πλοῖα ἀπὸ 301 καὶ ἐπέκεινα.	10	
Ὅταν ἡ πυρίτις μένῃ εἰς τὸ πλοῖον, δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον κατὰ μῆνα.		2
Δικαίωμα πυριταποθήκης.		
Ὅταν ἡ πυρίτις ἀποτίθεται εἰς τὴν πυριταποθήκην, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνεται ἀνεξαιρέτως ὅπου ὑφίσταται τοιοῦτον κατάστημα, δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον κατὰ μῆνα.		3

Ὁ μὴν λογαριάζεται ἐνταῦθα 30 ἡμέρας, καὶ ἅμα ἀρχίσῃ ὁ μὴν, λογίζεται ὁλόκληρος.

1. Παρατηρήσεις εἰς τὸ δικαίωμα ὅρμου.

α. Πλοῖα, ἀπερχόμενα ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας μὲ φορτίον, ἀποβιβάζουσιν αὐτὸ καὶ ἐκπλέουσι με ἄλλο φορτίον, πληρόνουσιν ὁλόκληρον τὸ δικαίωμα.

β'. Πλοῖα προερχόμενα ὁμοίως ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας μὲ φορτίον, ἀποβιβάζουσιν αὐτὸ καὶ ἀναχωροῦσι κενὰ, ἢ τἀνάπαλιν, πληρόνουσι τὰ 2|3 τοῦ δικαιώματος.

γ'. Πλοῖα προερχόμενα ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας κενὰ, καὶ ἀποπλέοντα πάλιν κενὰ, ἢ ὅσα ἐρχόμενα φορτωμένα ἀναχωροῦσι μὲ τὸ αὐτὸ φορτίον, τὸ ὁποῖον εἶχον ὅταν ἦλθον, χωρὶς νὰ ἐπιβιβάσωσι τίποτε, πληρόνουσι τὸ 1|3 τοῦ δικαιώματος.

δ'. Πλοῖα προερχόμενα ἀπὸ λιμένας τοῦ Βασιλείου, καὶ εἰσερχόμενα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, πληρόνουσι τὸ ἥμισυ τῶν δικαιωμάτων.

ε. Θεωρεῖται ὡς φορτωμένον πᾶν πλοῖον ἔχον εἴτε τέλειον, εἴτε ἀτελὲς το φορτίον του.

Ἐξαιρέσεις.

α. Ὅσα πλοῖα ἀναγκάζονται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ἕνα λιμένα, εἴτε ἀπὸ τρικυμίαν, εἴτε διότι ἔπαθον βλάβην, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς δικαιώματος, ἐὰν αὐτὰ οὔτε ἐκφορτώσωσιν, οὔτε φορτώσωσι· δύνανται δὲ νὰ μείνωσιν ἐλευθέρως 8 ἡμέρας.

β'. Ὅσα πλοῖα ὡρισμένα δι' ἄλλον λιμένα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐμποδίζονται ἐξ αἰτίας τινὸς ὑποθέσεως, ἤθελον εἰσέλθει εἰς ἄλλον λιμένα, ἀλλ' ἤθελον δηλοποιήσει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸν, ὅτι δὲν ἔχουσι σκοπὸν οὔτε ν' ἀποβιβάσωσιν, οὔτε νὰ παραλάβωσι φορτίον, δύνανται νὰ μένωσι 5 ἡμέρας εἰς τὸν λιμένα, χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ φάρου δικαίωμα. Ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὰ ἐκτὸς τούτου νὰ παραδώσωσι καὶ νὰ παραλάβωσιν ἐλευθέρως γράμματα καὶ χρήματα, μέχρις ὅτου ἰδιαίτερα διατάγματα διατάξωσιν ἄλλως περὶ τούτου.

— —

548 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀποφασίσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν διὰ τοὺς λειποτακτήσαντας ἐκ τοῦ Ἡμετέρου ςρατοῦ τῆς ξηρᾶς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς, πρὸς ἑορτασμὸν τῶν τελεσθέντων Ἡμετέρων γάμων, καὶ τῆς εὐτυχοῦς ἐπιστροφῆς Ἡμῶν εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον, ἀπὸ πατρικὴν εὐμένειαν καὶ χάριν γενικὴν ἀμνηστείαν, ὅθεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς ὅλους τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὅσοι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης γενικῆς ἀμνηστείας ἔγειναν ἔνοχοι λειποταξίας, ἢ καὶ κατ' ἄλλον δήποτε τρόπον ἀπεσπάσθησαν ἀπὸ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των διὰ περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον καιρὸν, καὶ κατὰ τὸ παρὸν λείπουν ἀπὸ

τὸν Ἡμέτερον στρατὸν τῆς ξηρᾶς, θέλει δοθῇ ὡς πρὸς τοῦτο πλήρης συγχώρησις, καὶ τελεία ἀπόλυσις τῆς ποινῆς, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ ἀπὸ σήμερον ἕως τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1837 ἐπιστρέψωσιν αὐτοθελήτως εἰς τὰ τάγματά των, ἢ τὰς ταξεις καὶ θέσεις των, καὶ ἀποφαίνωνται ἕτοιμοι νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ ἐπικείμενα εἰς αὐτοὺς χρέη.

2. Ἡ συγχώρησις αὐτὴ μολοντοῦτο δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ·

α. Εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐντὸς τῆς ἄνω ορισθείσης προθεσμίας τῆς ἀμνηστείας γίνουν ἔνοχοι λειποταξίας, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των·

β'. Διὰ ἄλλα στρατιωτικὰ κακουργήματα καὶ κοινὰ πλημμελήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔγινέ τις, τυχόν, λειποτάκτης ἔνοχος περιπλέον, εἴτε πρὸ τοῦ, εἴτε καὶ ἀφοῦ ἐλειποτάκτησε.

3. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ, ἐκτὸς τούτου, θέλει ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλας τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου τὰς ἐκκλησίας ἐπ' ἄμβωνος μετὰ τὴν τελετὴν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας εἰς δύο κατὰ συνέχειαν κυριακάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Μαρτίου 1837.

——

549 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὴν περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Αἱ Ἡμέτεραι Γραμματεῖαι φυλάττωσιν ἀπαρασαλεύτως τὴν ἁρμοδιότητα, τὴν ὑποδειχθεῖσαν εἰς αὐτὰς, γενικώτερον μὲν διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 3 (15) Ἀπριλίου 1833, ἀκριβέστερον δὲ διὰ τῶν ἑπομένως ἐκδοθέντων νόμων, διαταγμάτων καὶ εἰδικῶν ἀποφάσεων.

2. Ὥστε αἱ Γραμματεῖαι εἰς τὸ ἑξῆς θέλουν ἐνεργεῖ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἁρμοδιότητος των, χωρὶς νὰ ἐρωτῶσιν, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος Ἡμῶν εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρῶμεν τὰς πράξεις των, καὶ, χρείας καλούσης, νὰ μεταβάλλωμεν αὐτάς· πλὴν πρέπει νὰ προσέχωσιν ἐν ταὐτῷ καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπερπηδῶσι τὰ ὅρια τῆς ἁρμοδιότητός των, καὶ ν' ἀποφεύγωσι τὰς περιττὰς ἀναφορὰς, καὶ μάλιστα περὶ ὑποθέσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἁρμόζει εἰς αὐτὰς νὰ ἀποφασίσωσιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκτάκτων καὶ σημαντικῶν περιπτώσεων.

3. Δὲν χρειάζεται νὰ ζητῶσι τὴν ἔγκρισίν Μας διὰ τὴν μεταχείρησιν τῶν ποσοτήτων, αἵτινες ἀπεφασίσθησαν διὰ τὰς γραφικὰς χρείας των ὡς ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐξόδων, παρομοίως καὶ ὅταν πρόκειται δι' ἄλλα τινὰ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ των, τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἤδη τὴν ἔγκρισίν Μας, προϋποτιθεμένου, ὅτι τὰ ἄρθρα αὐτὰ ἀνήκουσι μεταξὺ ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις ἐπιφυλάττεται εἰς αὐτάς· ἡ δὲ εἰδικὴ ἔγκρισις Ἡμῶν θέλει ζητεῖται τότε, ὁσάκις εἶναι χρεία νὰ γένῃ ὑπέρβασις εἰς τὴν ἅπαξ προσδιορισθεῖσαν ποσότητα διὰ τίτλον τινὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ νὰ γενῇ μεταφορὰ αὐτῆς ἀπὸ ἕνα τίτλον εἰς ἄλλον.

Ἀπαράλλακτα, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς Ἡμᾶς οἱ μηνιαῖοι ὑπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων, καὶ θέλει δίδεσθαι ἀκριβὴς λογαριασμὸς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἐγκριθεισῶν πιστώσεων.

4. Δὲν χρειάζεται νὰ ζητηθῇ ἡ ἔγκρισίς Μας διὰ τὴν ἄδειαν ἀπουσίας τριῶν μηνῶν, τὴν διδομένην εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους. Προϋποθέτομεν ὅμως, ὅτι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κράτησιν τοῦ μισθοῦ ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ἀπουσίας των, καὶ νὰ δίδεται ἡ ἄδεια μόνον, ὅταν οἱ λόγοι ἦναι ἀποχρῶντες καὶ πείθοντες.

Ὅσαι δὲ ἀναφοραὶ δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν, εἰμὴ νὰ ἀναγγείλωσι μόνον περὶ τῆς ἀδείας, τὴν ὁποίαν ἔλαβον τινὲς ἀπὸ τοὺς ἐν ὑπουργήματι, διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, αἱ τοιαῦται πρέπει νὰ παύσουν ὁλοτελῶς.

5. Ἀφίνομεν προσέτι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐγκρίνωσι τὰς ἐναλλαγὰς τῶν ὀνομάτων, νὰ διορίζωσι, μεταθέτωσι καὶ παύωσι τοὺς τροφοδότας, τοὺς κλητῆρας τῶν ὑπουργείων, τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν γυμνασίων, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς δεσμοφύλακας.

Πλὴν ἡ θέλησις ἡμῶν εἶναι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι ὑπ' ὄψιν πάντοτε μόνον τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἐκλέγοντες πρὸς τοῦτο κατὰ προτίμησιν παλαιοὺς στρατιωτικοὺς, ἢ ἄτομα τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα δὲν εὑρίσκονται πλέον εἰς ὑπηρεσίαν, ὄχι ὅμως ἀπὸ αἰτίας ἀτίμους.

6. Ὅλαι αἱ προλαβοῦσαι διατάξεις καὶ τὰ διατάγματα, τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τὸ παρὸν, ἀκυροῦνται διὰ τούτου.

7. Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ Ἡμέτ. Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατ. θέλουν ἐνεργεῖ εὐσυνειδότως ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἁρμοδιότητός των, ἔχοντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ὅσον μεγάλη εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποίαν εἰς αὐτοὺς θέτομεν, ἄλλο τόσον εἶναι μεγάλη καὶ ἡ εὐθύνη, τὴν ὁποίαν ἀναδέχονται, καὶ ὅτι μόνον πρὸς ὄφελος τῶν πιστῶν ὑπηκόων Μας θέλουν μεταχειρισθῇ τὴν ἐμπιστοσύνην Μας αὐτήν.

8. Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ Ἡμέτεροι γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Μαρτίου 1837.

550 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ δῆμος Σκιαθίων, κατὰ τὴν γενομένην ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων αὐτοῦ, ἐμπεριέχει τὸν παρὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν εἰς τοὺς δήμους β΄. τάξεως, ἐπὶ τῇ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου ὑπ' ἀριθ. 2342 προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. ἐγκρίνομεν, ὥστε ὁ γ΄. τάξεως οὗτος δῆμος νὰ τεθῇ εἰς τὴν β΄. τάξιν τῶν δήμων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Μαρτίου 1837.

——

551 ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Ἐπειδὴ αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι ἐν τῷ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) π. ε. Ἡμετέρῳ διατάγματι προθεσμίαι ὡς πρὸς τὴν ἔναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῶν παρὰ τῶν Χίων ἀνεγερθησομένων εἰς Πειραιᾶ οἰκιῶν ἀφορῶσι τὸν συνοικισμὸν ἐν γένει καὶ δὲν ὑποχρεοῦσιν ἀτομικῶς τοὺς οἰκιστάς, ἐκ τούτου δὲ δύναται νὰ προκύψωσι καταχρήσεις μὲ ζημίαν τοῦ συνοικισμοῦ·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν·

α΄. Ὅσοι ἐκ τῶν Χίων λαμβάνουν γήπεδα εἰς τὸν Πειραιᾶ χρεωστοῦσι ν' ἀρχίζωσί τὰς οἰκοδομάς των ἐντὸς 6 μηνῶν καὶ νὰ τελειώνουσιν αὐτὰς ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας γίνῃ εἰς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις.

β΄. Ὅσοι δὲν φυλάξουσι τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην χάνουν τὸ ἀπὸ τοῦ παραχωρηθέντος εἰς αὐτοὺς γηπέδου δικαίωμά των, καὶ παραχωρεῖται τοῦτο εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα παρουσιασθησομένους Χίους.

γ΄. Ἂν ὑπάρχῃ μέρος οἰκοδομῆς ἐπὶ τοῦ γηπέδου ἀποζημιοῦται ὁ ἐνάρξας αὐτὴν ἀπ' ἐκεῖνον, ὅστις θέλει λάβει τὸ γήπεδον τοῦτο.

δ΄. Αἱ ἀτομικαὶ ταῦται ὑποχρεώσεις δὲν ἀκυρόνουσι τὰς γενικὰς τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Χίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Μαρτίου 1837.

——

552 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ κατὰ Βασιλικὴν διαταγήν,

Ὅτι ἡ κατὰ τὴν 1 (13) Μαρτίου τ. ε. δοθεῖσα γενικὴ ἀμνηστεία πρὸς τοὺς λειποτάκτας τοῦ ϛρατοῦ τῆς ξηρᾶς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς δοθεῖσα κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ πρὸς τοὺς λειποτάκτας τοῦ ναυτικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1837.

——

553 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι.

Κατὰ συνέπειαν Υ. Β. διαταγῆς ὑπ' ἀριθ. 20136, 20 Φεβρουαρ. (4 Μαρτ.) 1837 τὰ ὑπὸ σημαίαν τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς προσορμιζόμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου πλοῖα θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰ αὐτὰ ἀπαραλλάκτως λιμενικὰ δικαιώματα, ὡς καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Τὰ αὐτὰ δικαιώματα θέλουν πληρώνει χάριν ἀμοιβαιότητος καὶ τὰ Ἑλλην. πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας τῶν ἄνω εἰρημένων Πολιτειῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαρτίου 1837.

——

554 Η ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν ἐπιτροπὴ διακηρύττει εἰς γνῶσιν τῶν ἁρμοδίων τεχνιτῶν καὶ ἐργολάβων τὰ ἑξῆς.

Ἐπειδὴ πρόκειται νὰ κατασκευασθῶσι τὰ ἀναγκαιοῦντα μέτρα καὶ ϛαθμὰ τοῦ νέου Βασιλικοῦ συστήματος διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου ἐκείνων τῶν μερῶν τοῦ κράτους, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν ἀπὸ 28 Σεπτεμβρ. (10 Ὀκτωβρ.) 1836 νόμον (ἐφημ. τῆς Κυβερ. ἀριθ. 56), ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος πρέπει νὰ γείνῃ τὴν πρώτην τοῦ προσεχοῦς μέλλοντος Ἰουλίου, προσκαλοῦνται ὅσοι τῶν τεχνιτῶν ἢ ἐργολάβων ἐπιθυμοῦν ν' ἀναλάβωσι τὴν κατασκευήν των νὰ προσφέρωσι τὰς προτάσεις των περὶ τῆς τιμῆς ἑνὸς ἑκάστου τῶν εἰδῶν, διὰ νὰ δοθῇ ἡ ἐντολὴ τῆς κατασκευῆς ταύτης εἰς τὸν μειοδοτήσαντα.

Αἱ προτάσεις θέλουν εἶσθαι δεκταὶ εἰς Ἀθήνας ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἔμπροσθεν τοῦ πυλῶνος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, τὴν ὀγδόην, ἐννάτην καὶ δεκάτην τοῦ μέλλοντος μηνὸς Ἀπριλ., ἀπὸ τῆς ἐννάτης προμεσημβρινῆς ὥρας μέχρι τῆς δευτέρας μετὰ μεσημβρίαν.

Αἱ προτάσεις θέλουν ἐκφωνεῖσθαι δημοσίως παρὰ τοῦ κήρυκος, χωριστὰ δι' ἕκαστον εἶδος ἢ διὰ πολλὰ εἴδη ὁμοῦ.

Αἱ συνθῆκαι τῆς ἐργολαβίας εἶναι αἱ ἀκόλουθοι·

α΄. Μέχρι τῆς τριακοστῆς πρώτης Μαΐου 1837, οἱ ἐργολάβοι θέλουν παραδώσει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰ ἀκόλουθα εἴδη·

α΄. 2,000 πήχεις Βασιλικοὺς ἐκ σιδήρου μὲ τὰς ὑποδιαιρέσεις των ἐπισημειωμένας, καὶ τὸ ὄνομα ἐπιγεγραμμένον, τὸ πλάτος τοῦ σιδήρου πήχεως θέλει εἶσθαι τριῶν δακτύλων Βασιλ. τὸ δὲ πάχος ἡμίσεως δακτύλου.

β΄. 3,000 πήχεις Βασιλ. ξυλίνους ἐκ πλατάνου μὲ τὰς ἄκρας σιδηρᾶς καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ἐπισημειώσεις τῶν ὑποδιαιρέσεων καὶ ὀνόματων· τὸ πλάτος τούτων θέλει εἶσθαι τεσσάρων δακτύλων Βασιλ., τὸ δὲ πάχος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως.

γ΄. 4,000 λίτρας Β. ἐκ λευκοῦ σιδήρου (τενεκὲ)
4,000 ἡμισείας λίτρας Β. ὁμοίως.
4,000 τέταρτα λίτρας Β. ὁμοίως.
3,000 δέκατα λίτρας Β. ἤτοι κοτύλας ὁμ.
2,000 ἑκατοστὰ λίτρας Β. ἤτοι μύστρα ὁμ.

Ὅλα μὲ τὴν ἐπισημείωσιν τοῦ ὀνόματος

δ'. 5,000 μνᾶς Β. ἐκ σιδήρου μὲ τὰς ὑποδιαιρέσεις αὐτῆς μέχρι τῆς δραχμῆς, καὶ εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὅλον τῶν ὑποδιαιρέσεων νὰ ἀπαρτίζῃ εἰς τὸ βάρος μίαν ἄλλην μνᾶν.

Εκαστον τῶν σταθμῶν τούτων θέλει φέρει ἐπισημειωμένον τὸ ὄνομά του.

ε. 1,000 δραχμάς. 1,000 ἡμισείας δραχ. 3,000 ὀβολούς. 3,000 ἡμίσ. ὀβολούς.	Ἐξ ὀρειχάλκου διὰ ζύγισιν χρυσῶν νομισμάτων μὲ τὰς αὐτὰς ἐπισημειώσεις.

5,000 κόκκους.
5,000 διπλοῦς κόκκους.
2,000 τριπλοῦς κόκκους.

ς'. 80. λίτρας διὰ τοὺς φαρμακοπώλας ἐξ ὀρειχάλκου μὲ τὰς ὑποδιαιρέσεις αὐτῆς μέχρι τοῦ σιταρίου, καὶ εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὅλον τῶν ὑποδιαιρέσεων νὰ ἀπαρτίζῃ εἰς τὸ βάρος μίαν ἄλλην λίτραν.

ζ. 2,000 τέταρ. κοιλ. 2,000 ὄγδοα κοιλ.	Ξύλινα μὲ τὴν δι' ἐγκαύσεως ἐπισήμ. τοῦ ὀνόμ.

2. Τὸ σχῆμα τῶν κατασκευασθησομένων μέτρων καὶ σταθμῶν θέλει εἴσθαι ἀπαράλλακτον ὡς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιτροπὴ θέλει δείξει εἰς τοὺς ἐργολάβους.

3. Ὁποιονδήποτε ἐκ τῶν παραδοθησομένων μέτρων καὶ σταθμῶν ἤθελεν εὑρεθῇ διαφορετικὸν παρὰ τὰ ἐνταῦθα κανονιζόμενα, ἢ ἤθελεν ἀποδειχθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτὰ θέλει κάμει τὸ Β. νομισματοκοπεῖον, μὴ ἀκριβὲς, δὲν θέλει εἴσθαι διόλου δεκτόν.

4. Οἱ μειοζητοῦντες ἐργολάβοι θέλουν δώσει ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐγγύησιν ἀξιόχρεον διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεών των, καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἐντὸς τῆς προθεσμίας παράδοσιν τῶν κατασκευασθησομένων εἰδῶν.

5. Ἐκ τῆς τιμῆς, τὸ μὲν πρῶτον τέταρτον θέλει πληρωθῇ ἀμέσως ἀφοῦ προσφερθῇ ἡ ἐγγύησις καὶ ὑπογραφῇ τὸ συμφωνητικὸν, τὸ δεύτερον τέταρτον ἀφοῦ παραδοθῇ τὸ ἥμισυ τῶν εἰδῶν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο τέταρτα ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν λοιπῶν εἰδῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1837.

——

555 Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Ἐπειδὴ τὰ ποίμνια κατοίκων τινῶν δήμων δι' ἔλλειψιν χειμερινῶν ἢ θερινῶν λειβαδίων μεταφέρονται τὸν χειμῶνα ἢ τὸ θέρος καὶ βόσκουσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑτέρου δήμου· ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τῶν ποιμνίων ἐπιβαλλόμενος, δυνάμει τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρίου 1836 διατάγματος, δημοτικὸς φόρος ἀνῆκεν ἀναλόγως εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους, τοὺς περιέχοντας τὰς βοσκάς·

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρ. 1836 διατάγματος ἐπιβαλλόμενος δημοτικὸς φόρος κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον εἰσπράττεται ἐκ τῶν ποιμνίων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα βόσκουσι τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ ἔτους ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου.

2. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Μαρτίου 1837.

——

556 Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν εἰς τὴν νῆσον Ὕδραν νέαν ἀπόδειξιν τῆς πατρικῆς εὐνοίας Ἡμῶν, ἐπιτρέπομεν νὰ γενῇ μία γενικὴ συλλογὴ χρηματικῆς βοηθείας εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου Μας καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὰς ἐκκλησίας ὑπὲρ τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν τῆς Ὕδρας, ὅσαι ἔπαθον ἀπὸ τὸν πρὸ ὀλίγου συμβάντα σεισμόν. Ὅθεν διατάττομεν τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, ἀφοῦ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, νὰ φροντίσῃ ἀνηκόντως διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ πέμψιν καὶ χρῆσιν τῶν συναχθησομένων ποσοτήτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτίου (5 Ἀπρ.) 1837.

——

557 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐνέκρινεν ὅπως φέρωσι τὰ εἰς αὐτοὺς ὡς κάτωθεν ἀπονεμηθέντα παρὰ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς Ἱσπανίας παράσημα, οἱ ἀκόλουθοι·

Ὁ Κ. Ἰάκωβος Ῥίζος, Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματος Ἰσαβέλλας τῆς Καθολικῆς.

Ὁ Κ. Κόμης Σαπόρτας, Αὐλάρχης τῆς Α. Μεγαλειότητος, τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματος Ἰσαβέλλας τῆς Καθολικῆς.

Ὁ Κ. Σπυρίδων Τρικούπης, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Α. Μ. παρὰ τῇ Βρεταννικῇ Αὐλῇ, τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματος Ἰσαβέλλας τῆς Καθολικῆς.

Ὁ συνταγματάρχης Κύριος Κ. Τζαβέλλας, ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τὸν σταυρὸν τῶν ταξιαρχῶν τοῦ τάγματος Ἰσαβέλλας τῆς Καθολικῆς.

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Κύριος Λεμάϊερ, τὸν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν τοῦ τάγματος Καρόλου τοῦ τρίτου.

Ὁ Κύριος Δημήτριος Παπιολάκης, ὑπουργικὸς πάρεδρος παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείᾳ, τὸν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν τοῦ τάγματος Καρόλου τοῦ τρίτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1837.

——

558 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ καθ' Ὑψηλὴν Βασιλικὴν διαταγὴν τὸ ἑξῆς ἀπόσπασμα τοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου Β. διατάγματος περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

« Ἐγκρίνεται νὰ δοθῇ προθεσμία ἓξ μηνιαίων δόσεων εἰς τοὺς ἔχοντας χρείαν φορολογουμένους διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1836· πρὸς τούτοις ἀφίνεται τὸ πέμπτον μέρος τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων πρὸς ἀπάντησιν τῶν δημοτικῶν ἐξόδων καὶ διὰ τοῦτο ἐλαττόνονται οἱ διὰ ταῦτα τὰ ἔξοδα ἔρανοι τῶν δημοτῶν. Ὁ φόρος τῶν ἐπιτηδευμάτων δὲν εἶναι νέον δόσιμον, ἐπειδὴ ἀντικαθιστᾷ τοὺς συναγομένους ἐπιτοπίως πόρους, ὅσους προσδιώριζον τὰ ἄρθρα 4 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρ. 1830 ψηφίσματος. Ἡ Κυβέρνησις ἐχορήγησεν εἰς τοὺς φορολογουμένους ὅλα τὰ μέσα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκτιμήσεως τῶν κερδῶν των, καὶ πρὸς ἐξασφάλησιν τῆς τυχὸν ἐπιφορτίσεως αὐτῶν. Τέλος πάντων ἡ Κυβέρνησις διὰ τὸ ἔτος 1837 διέταξε καὶ ἐνεργεῖται ἤδη ἡ ἀναθεώρησις τοῦ περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, καὶ πρέπει οἱ μετερχόμενοι τὰ ἐπιτηδεύματα νὰ συνεισφέρουν ἀμέσως, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον, εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους διὰ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων, προσδιωρισμένου ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς παύσαντας ἐπιτοπίους πόρους, ὡς τοῦτο γίνεται εἰς ὅλα τὰ εὐνομούμενα κράτη. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἀπριλίου 1837.

— —

559 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐδιστάσαμεν νὰ ἀφήσωμεν ἀμετάβλητον τὸ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας ἐκδοθὲν διάταγμα τῶν 21 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837), περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου, τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ στερεωθῇ καὶ νὰ ἐπικυρώσωμεν, ὡς καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ περιεχομένους διορισμοὺς τῶν διδασκάλων, προσκαλέσαντες τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως νὰ Μᾶς ἀναφέρῃ κατ' ἐπανάληψιν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.

Εἰς τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν, καὶ εἰς τὸ ἐπισυνημμένον μετ' αὐτῆς σχέδιον ὀργανικοῦ διατάγματος περὶ τοῦ συστηθησομένου πανεπιστημίου παρετηρήσαμεν ἡδέως τὴν σπουδὴν περὶ τῆς θεμελιώσεως τοῦ ἀνωτάτου τούτου παιδευτηρίου τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ ἐμπορέσῃ νὰ τελειοποιηθῇ κατὰ τὰς πραγματικὰς χρείας τοῦ Βασιλείου Μας βαθμηδὸν, ἐπιδίδον συγχρόνως μὲ τὰ ὑποβεβηκότα εἰς αὐτὸ διδασκαλεῖα, καὶ ὠφελούμενον ἀπὸ τὴν πεῖραν τὴν πηγάζουσαν ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξίν του αὐτήν.

Ἀλλὰ διὰ ν' ἀποφύγωμεν μετ' ἐπιμελείας ὅλους τοὺς ὁρισμοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐμπορούσαν νὰ προξενήσουν βλάβην εἰς τὴν ἐλευθέραν ὀργανικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νέου παιδευτηρίου τούτου, ἐνομίσαμεν ὀρθόν·

1. Ἐκεῖνα μόνον τὰ μέρη τοῦ νέου σχεδίου νὰ ἐπικυρώσωμεν, τὰ ὁποῖα εἶναι κατάλληλα νὰ δημοσιευθῶσιν ὡς προσωρινὸς κανονισμὸς, ὅθεν ἐξεδώκαμεν διὰ τοῦτο σήμερον ἕνα τοιοῦτον.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ὁριστικὰς διατυπώσεις τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν σχολείων του, θέλομεν διατάξει τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν διαίρεσιν τοῦ πανεπιστημίου εἰς σχολὰς, τὴν σημείωσιν τῶν διαφόρων κλάδων τῶν μαθημάτων ἑκάστης αὐτῶν, τοὺς διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν τήρησιν αὐτῆς ἀναγκαίους ὁρισμοὺς καὶ καθεξῆς. Ὅθεν ἐπιφορτίζομεν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ προτείνῃ διὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καθηγητὰς καὶ ἄλλους εἰδήμονας δημοσίους ὑπαλλήλους.

2. Προσδιορίζοντες τὴν ἔναρξιν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὰς 3 (15) Μαΐου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δημοσιευθῇ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, θέλομεν, ὅτι ἐκεῖναι μόνον αἱ διδασκαλικαὶ καθέδραι κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἀνοίξωσιν, αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου παιδευτηρίου ἀπαιτοῦνται ἀπὸ τὴν παροῦσαν χρείαν, διατάττοντες, ὅπως οἱ πρὸς τοῦτο διορισθέντες καθηγηταὶ μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς παραδόσεώς των ἀρχίσωσι νὰ ἀπολαμβάνωσι τὸν ἐγκριθέντα εἰς αὐτοὺς μισθόν· ὅθεν διορίζομεν

ά. Διὰ τὴν θεολογικὴν σχολὴν τοὺς Κυρίους Ἀρχιμανδρίτην Μισαὴλ Ἀποστολίδην εἰς τακτικὸν καθηγητήν·

Τὸν Γραμματέα τῆς ἱερᾶς συνόδου Θεόκλητον Φαρμακίδην, εἰς τακτικὸν καθηγητήν·

Κοντογόνην, εἰς ἔκτακτον καθηγητήν·

β΄. Διὰ τὴν νομικὴν σχολὴν εἰς καθηγητὰς ἐπιτιμίους, τοὺς Κυρίους Κλονάρην, πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου·

Ῥάλην, εἰσαγγελέα παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν·

Προβελέγγιον, ὑπουργικὸν σύμβουλον, καὶ εἰσηγητὴν ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας·

Φέδερ, ἀρεοπαγίτην·

Μελᾶν, ἀντεισαγγελέα παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἄνευ μισθοῦ.

Εἰς καθηγητὰς ἐκτάκτους τοὺς Κυρίους,

Ἰωάννην Σοῦτζον, πάρεδρον ἐν τῷ συμβουλίῳ ἐπικρατείας, διὰ τὸν κλάδον τῆς δημοσίου οἰκονομίας·

Ι. Μαυροκορδάτον·

Ἀργυρόπουλον.

γ΄. Διὰ τὴν ἰατρικὴν σχολήν·

Εἰς ἔκτακτον καθηγητὴν τῆς ἀνατομίας καὶ φυσιολογίας τὸν Κ. Μαυροκορδάτον·

Τῆς εἰδικῆς παθολογίας, ἰατρικῆς θεραπείας, καὶ κλινικῆς τὸν Κ. Βοῦρον·

Τῆς ἱστορίας τῆς ἰατρικῆς, γενικῆς παθολογίας καὶ θεραπείας τὸν Κ. Λευκίαν.

Τῆς μαιευτικῆς καὶ ἰατρικῆς ὕλης, τὸν Κύρ. Κωστήν·

Ἔκτακτον καθηγητὴν τῆς χειρουργίας, καὶ προπαρασκευαστήν, τὸν Κ. Ὀλύμπιον·

Εἰς ἐπιτιμίους διὰ τὴν κλινικήν, καὶ διδασκαλίαν τῆς χειρουργικῆς ἐργασίας, τὸν δόκτορα Τράϊμπερ.

Ὡς καθηγηταὶ ἐπιτίμιοι τῆς σχολῆς πρέπει νὰ προσκληθῶσι, διὰ νὰ συνενωθῶσι καὶ συμπληρώσωσι τὸν κύκλον τῶν παραδόσεών των·

Ὁ Κ. προλύτης Πάλης, διὰ τὴν δικαστικὴν ἰατρικήν·

Νικολαΐδης Λιβαδιεύς, διὰ τὴν διαιτητικήν, καὶ ὁ Κ. Ἠπίτης.

δ΄. Διὰ τὴν φιλοσοφικὴν σχολήν·

Τὸν Κ. Ν. Βάμβαν, εἰς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς φιλοσοφίας·

Τὸν Κ. Γεννάδιον, τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας·

Οὐλερίχον, τῆς λατινικῆς φιλολογίας·

Πρόλυτον Ῥός, τῆς ἀρχαιολογίας·

Κωνσταντῖνον Σχινᾶν, τῆς ἱστρορίας·

Νέγρην, τῆς μαθηματικῆς·

Βούρην, τῆς μαθηματικῆς καὶ μαθηματικῆς φυσικῆς·

Εἰς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς χημείας καὶ πειραματικῆς φυσικῆς, τὸν Κύριον Λάνδερερ.

Εἰς ἔκτακτον καθηγητὴν τῆς βοτανικῆς, τὸν ἔφορον τοῦ βασιλικοῦ κήπου, Φράας·

Εἰς ἔκτακτον καθηγητὴν τῆς φιλολογίας καὶ αἰσθητικῆς, τὸν Κ. Ἀλέξανδρον Σοῦτσον·

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον, καὶ κυρίως διὰ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν, τὸν Κ. Δομνάνδον·

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον, καὶ μάλιστα τῆς παιδείας, τὸν Κ. Μανοῦσον, βασιλ. ἐπίτροπον παρὰ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ·

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον τῆς φιλολογίας, τὸν ἐν Αἰγίνῃ Κ. Δούκαν·

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον, τὸν ἐν Ἄνδρῳ Καίρην, διὰ νὰ παραδίδῃ μαθήματα περὶ φιλοσοφίας, ὡσαύτως καὶ τὸν Κ. Κοντογόνην.

Εἰς πρύτανιν τοῦ πανεπιστημίου διορίζομεν τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Σχινᾶν.

Εἰς σχολάρχας διορίζομεν τοὺς Κυρίους,

Μισαὴλ Ἀποστολίδην διὰ τὴν θεολογικὴν σχολήν·

Ῥάλλην, διὰ τὴν δικαστικήν·

Λευκίαν διὰ τὴν ἰατρικήν·

Βάμβαν διὰ τὴν φιλοσοφικήν.

3. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν σημαντικώτερον σκοπὸν τοῦ πανεπιστημίου, ἢ τὸν περὶ μορφώσεως ἀξίων διδασκάλων διὰ τὰ γυμνάσια καὶ ἑλληνικὰ σχολεῖα, θέλουν ὑποχρεωθῇ οἱ καθηγηταὶ τῆς φιλολογίας, οἱ ΚΚ. Γεννάδιος, Ῥὸς καὶ Οὐλερῖχος νὰ παραδώσουν ἐξ ἀρχῆς εἰς αὐτοὺς διὰ πρακτικῆς γυμνάσεως εἰς τὸ ἑλληνικὸν καὶ λατινικὸν ὕφος, ὡσαύτως καὶ διὰ τῆς ἐξηγήσεως ἑλλήνων καὶ λατίνων συγγραφέων, καὶ οὕτω νὰ καταβάλωσι τὰ θεμέλια ἑνὸς φιλοσοφικοῦ διδασκαλείου, διὰ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ὁποίου θέλουν διευθύνει τὰς προτάσεις των πρὶν τοῦ τέλους τῆς πρώτης ἐξαμηνίας.

4. Ὡσαύτως πρέπει νὰ προσκληθοῦν καὶ οἱ διὰ τὴν Θεολογίαν διορισθέντες καθηγηταὶ διὰ νὰ καταστρώσουν ἓν σχέδιον δι᾽ ὅσα, τυχόν, ἀναγκαιοῦσιν εἰς πρόοδον τῶν σπουδασμάτων τῆς σχολῆς των, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῇ πρὸ πάντων καὶ εἰς τὴν ἱερὰν σύνοδον διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ, καὶ συνωδευμένον μὲ τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς, καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρέπει νὰ μᾶς καθυποβληθῇ.

5. Εἰς τὴν διανομὴν τῶν συντάξεων τῆς ὑποτροφίας πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐξαιρέτως τοιοῦτοι μαθηταὶ ὑπ᾽ ὄψιν, οἵτινες κρίνονται ἄξιοι νὰ λάβωσι μέρος ὡς τακτικὰ μέλη εἰς τὰς γυμνάσεις τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ θεολογικοῦ διδασκαλείου, ὑποτιθεμένου, ὅτι κρίνεται ἀναγκαῖον καὶ τὸ τελευταῖον. Περιμένομεν δὲ συγχρόνως μὲ τὰ σχέδια περὶ ὀργανισμοῦ ἑνὸς τοιούτου διδασκαλείου καὶ τὰς προτάσεις τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δι᾽ αὐτὸν τὸν σκοπὸν ὁρισθησομένης ποσότητος ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν συντάξεων τῆς ὑποτροφίας.

6. Οἱ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πανεπιστημίου εἰς ἐνέργειαν ἐμβαίνοντες καθηγηταί, τόσον οἱ ἐπιτίμιοι, ὅσον καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι, θέλουν συνέλθει τὸ συντομώτερον εἰς τὴν ἀνήκουσαν σχολήν του ἕκαστος, προεδρεύοντος τοῦ σχολάρχου, διὰ νὰ συντάξουν τοὺς ἀνήκοντας καταλόγους τῶν μαθημάτων τῆς προσεχοῦς ἐξαμηνίας, καθυποβάλλοντες αὐτοὺς διὰ τοῦ πρυτάνεως εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἐρχομένης θερινῆς ἐξαμανίας θέλουν περιορισθῇ εἰς προεισαγωγικὰς παραδόσεις, ἀρχίζοντες τὴν ἐτήσιον σειρὰν μετὰ τὸ τέλος τῶν θερινῶν διακοπῶν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἀπριλίου 1837.

560 ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Α΄. Περὶ συτάσεως τοῦ πανεπιστημίου.

1. Θέλει συστηθῇ δι᾽ ὅλον τὸ Κράτος πανεπιστήμιον εἰς Ἀθήνας, περιλαμβάνον ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνωτάτης ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Πρὸς μνήμην δὲ τοῦ συστήσαντος αὐτό, θέλει φέρει τὴν ἐπωνυμίαν «Πανεπιστήμιον τοῦ Ὄθωνος.»

2. Ἅπαντα τοῦ πανεπιστημιου τα ἀναλώματα θέλουσι δίδεσθαι ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, καθόσον δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν ἰδιαι-

τέραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου. Ἑωσότου δὲ νὰ ἐξαρκέσωσι τὰ μέσα ταῦτα, θέλουν γίνεσθαι αἱ ἀναγκαῖαι προκαταβολαὶ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Β΄. Περὶ διδασκαλίας.

3. Τὸ Πανεπιστήμιον σύγκειται πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τέσσαρας σχολὰς, δηλαδὴ

α΄. Τὴν τῆς Θεολογίας·

β΄. Τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν·

γ΄. Τὴν τῆς ἰατρικῆς·

δ΄. Τὴν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἄλλης ἐγκυκλίου παιδείας.

Περὶ δὲ τοῦ ἂν ἦναι καταλληλότερον ἢ ὄχι, ἀντὶ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, νὰ τεθῶσι δύο ἄλλαι, ἢ νὰ διαιρεθῇ αὐτὴ εἰς τμήματα, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς περισεύσῃ, τοῦτο, ὡς καὶ ἡ δήλωσις τῶν εἰς ἑκάστην σχολὴν ἀνηκόντων κλάδων, ἀπόκειται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ὁριστικῶν διατυπώσεων τοῦ πανεπιστημίου, αἱ ὁποῖαι ἐκδοθήσονται παρ᾽ Ἡμῶν ἐπομένως, καὶ πρὸς σύνταξιν τῶν ὁποίων θέλομεν συστήσει μετ᾽ οὐ πολὺ ἰδιαιτέραν ἐπιτροπήν.

4. Ἑκάστη σχολὴ ἔχει ὡρισμένον ἀριθμὸν καθεδρῶν καὶ σχηματίζει καθ᾽ ἑαυτὴν ἀνεξάρτητον σύλλογον λογίων ὡς πρὸς τὰ ἐπιστημονικὰ, ἀδιαίρετον ὅμως ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ πανεπιστημίου, καὶ μένοντα εἰς διηνεκῆ ὀργανικὸν μετ᾽ αὐτοῦ σύνδεσμον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἑκάστης σχολῆς, ὡς καὶ ὁ τῶν πρωτίστων καθεδρῶν αὐτῆς, θέλει προσδιορισθῇ εἰς τὰς κανονικὰς αὐτῆς διατάξεις· ἐξαιρουμένης δὲ τῆς πρώτης ταύτης ἐποχῆς, τοῦ λοιποῦ μόνον οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ θέλουν εἶσθαι μέλη τῶν σχολῶν.

Ἀλλ᾽ ἐκτὸς τούτων θέλουσι δοθῇ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι ἤθελον φανῇ ἀναγκαῖοι ἔκτακτοι καθηγηταὶ, καὶ οἱ ἀνήκοντες διδάσκαλοι ἰδίως διὰ τὰς ἀναγκαίας καθομιλουμένας γλώσσας, δι᾽ ὡραίας τέχνας, καὶ διὰ πρακτικὰ ἀναγκαῖα ἀντικείμενα σπουδῆς, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Θέλουσι δὲ συστηθῇ καὶ καθέδραι διὰ τὰς ἀνωτέρας στρατιωτικὰς ἐπιστήμας.

5. Ἡ σειρὰ τῶν διαφόρων μαθημάτων εἰς ἑκάστην σχολὴν εἶναι τριετὴς, συμφώνως μὲ τὸ κατωτέρω ἄρθρ. 17, ἡ δὲ διδασκαλία θέλει εἶσθαι ἀκροαματικὴ μετὰ διαλογικῶν γυμνασμάτων, γινομένη συνήθως εἰς τὴν καθομιλουμένην ἑλληνικὴν, καὶ ἐλεύθερον μένει εἰς ἕκαστον καθηγητὴν νὰ κανονίζῃ τὰ κατ᾽ αὐτὴν ὡς πρὸς τὸ ἴδιον μάθημα.

Γ΄. Περὶ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

6. Οἱ καθηγηταὶ θέλουν διορίζεσθαι ἀμέσως παρ᾽ Ἡμῶν κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Μετὰ δὲ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου, θέλουν συντελέσει, τὸ πανεπιστήμιον, καὶ αἱ σχολαὶ, διὰ τῆς συμμετοχῆς των, (ἥτις θέλει προσδιορισθῇ ἐν τοσούτῳ ἀκριβέστερον), διὰ νὰ ἀναπληρωθῶσιν αἱ χηρεύουσαι καθέδραι.

7. Οἱ καθηγηταὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπιτηρῶσιν, ἐντὸς τῆς ἰδίας παραδόσεως ἕκαστος, τὴν διαγωγὴν τῶν μαθατευομένων, νὰ ὁδηγοῦν αὐτοὺς διὰ λόγου καὶ παραδείγματος, καὶ νὰ προσφέρωνται πρὸς αὐτοὺς ὡς πρὸς ἀνθρώπους ἀνεπτυγμένων ἤδη λογικῶν δυνάμεων· ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συμβουλεύωσι καὶ προσκαλῶσιν εἰς εὐταξίαν, προσέτι δὲ νὰ μακρύνωσι στιγμιαίως τοῦ θαλάμου τῆς παραδόσεως τοὺς ἀτακτοῦντας μαθητευομένους. Διὰ σημαντικωτέρας παρεκτροπὰς, ἀπαιτούσας ποινὰς βαρυτέρας, ἀναφέρονται πρὸς τὸν πρύτανιν.

8. Οἱ καθηγηταὶ χρεωστοῦν νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς εἰς τὰς παραδόσεις κατὰ τὰς προσδιωρισμένας ὥρας, νὰ διαμένουν εἰς αὐτὰς, ὅσον εἶναι προσδιωρισμένον, καὶ ν᾽ ἀποφεύγουν δι᾽ ἀκριβείας περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τὰς μεταξύ των περὶ αὐτοῦ συγκρούσεις.

9. Τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκάλων τοῦ πανεπιστημίου ἐμπεριέχει·

α΄. Καθηγητὰς τακτικούς· β΄. καθηγητὰς ἐπιτιμίους· γ΄. καθηγητὰς ἐκτάκτους· δ΄. καὶ διδάκτορας τῶν ἰδιαιτέρων παραδόσεων τῆς ἐπαναλήψεως τῶν μαθημάτων καὶ τῶν γλωσσῶν.

Ὅλοι οἱ διδάσκαλοι τοῦ πανεπιστημίου λαμβάνουσιν ἀπὸ τοὺς μαθητευομένους τὰ χάριν τῆς παραδόσεώς των πληρονόμενα δίδακτρα· οἱ δὲ τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι καθηγηταὶ, καὶ οἱ διδάκτορες τῆς ἐπαναλήψεως τῶν μαθημάτων καὶ τῶν γλωσσῶν λαμβάνουσιν, ἐκτὸς τούτου, καὶ ἀνάλογον μισθὸν ἢ ἀντιμισθίαν.

Εἰς τοὺς καθηγητὰς τοὺς τακτικοὺς καὶ τοὺς ἐπιτιμίους δίδομεν τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβούλου, εἰς δὲ τοὺς ἐκτάκτους τὸν τοῦ ὑπουργικοῦ παρέδρου.

Καθηγητὰς ἐπιτιμίους θέλομεν διορίσει ἄνδρας, διαπρέποντας κατὰ τὸν νοῦν καὶ παιδείαν, καὶ ἔχοντας τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν προθυμίαν νὰ συντελέσωσι κατὰ μέρος διὰ τῆς συνεργείας των, συγκοινονοῦντες ἐλευθέρως μὲ τὸ πανεπιστήμιον.

10. Τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παραδίδωσιν οἱ ἰδιαίτεροι διδάσκαλοι μαθήματα ἐν τῷ πανεπιστημίῳ θέλει δίδεσθαι ἀπὸ τὰς σχολὰς, (ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως) εἰς πεπαιδευμένους, ἀποκτήσαντας ἤδη τὸν ἀκαδημαϊκὸν βαθμὸν τοῦ προλύτου, καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς λοιπῆς των ἐν δοκιμήσεως, τῆς ἀκριβέστερον προσδιορισθησομένης, ἀπέδειξαν ἑαυτοὺς ἀξίους τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος.

Οἱ ἰδιαίτεροι διδάσκαλοι, ὡς τοιοῦτοι, δὲν θέλουν ἔχει δικαίωμα προβιβασμοῦ καὶ μισθ

δοτήσεως. Ἐὰν ὅμως συνετέλεσαν διά τινα καιρὸν, ὠφελήσαντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον, τότε θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν.

Δ'. Περὶ φοιτητῶν.

11. Ἕκαστος, εἴτε ἰθαγενὴς, εἴτε ξένος, δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸς ὡς φοιτητὴς εἰς τὸ πανεπιστήμιον· χρεωστεῖ δὲ πρὸς τοῦτο νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν πρύτανιν ὑφ' ἑνὸς κτηματίου, ἢ σταθεροῦ κατοίκου τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸν ὁποῖον αἱ Ἀρχαὶ τοῦ πανεπιστημίου θέλουν διευθύνεσθαι ὁσάκις ἔχουν νὰ πέμψουν εἰς τὸν φοιτητὴν κοινοποιήσεως προσκλήσεις, κ. τ. λ. Ὁ κτηματίας, ἢ ὁ κάτοικος οὗτος, θέλει ἐγγράφει τὸ ὄνομά του εἰς ἓν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῇ πρυτανίᾳ κρατούμενον βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειοῦσθαι ἑκάστοτε καὶ ἡ κατὰ καιρὸν κατοικία τοῦ φοιτητοῦ.

12. Ἕκαστος μαθητὴς ἰθαγενὴς χρεωστεῖ, πρὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ ἐμφανίσῃ τὸ ἀπολυτήριόν του ἀπὸ ἓν τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους γυμνασίων, ἢ ἂν ἐσπούδασεν εἰς ἰδιαίτερον διδασκαλεῖον, ἢ κατ' οἶκον, νὰ καθυποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν ἐντὸς ἑνὸς γυμνασίου, διορισθησομένου ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ ἐμφανίσῃ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως.

13. Ἕκαστος ἐκπληρώσας τὰς προειρημένας ὑποχρεώσεις, λαμβάνει μετὰ τὴν ἐγγραφὴν γραμμάτιον, δηλοῦν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ τὴν ἀκαδημιακὴν πολιτογράφησιν. Δι' αὐτοῦ τῷ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ἡ διαμονὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἡ φοίτησις εἰς τὰς παραδόσεις, καὶ χρῆσις ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅσα προσφέρει τὸ πανεπιστήμιον.

14. Τὸ γραμμάτιον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν φοιτητὴν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς ἀναφυῶσι δυσκολίαι ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του, καὶ γινομένης ἐξετάσεως, δὲν δύναται ὁ φοιτητὴς ν' ἀποδείξῃ τὴν ἄδειαν τῶν γονέων, ἢ καὶ ἐπιτρόπων αὐτοῦ τοῦ νὰ συχνάζῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἢ τὴν κατάστασιν αὐτῶν, ἐπαρκοῦσαν διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφομένας ὑποχρεώσεις.

15. Ὁ ἐγκαταλείψας τὸ πανεπιστήμιον εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν, καὶ ἐπιστρέφων μετὰ ταῦτα, διὰ ν' ἀκούσῃ τὰ μαθήματα, χρεωστεῖ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν παρὰ τοῦ πρυτάνεως ἐγγραφήν.

16. Ἐκτὸς τούτου, ἕκαστος μαθητὴς χρεωστεῖ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, τοῦ ὁποίου ἐπιθυμεῖ ν' ἀκούσῃ τὸ μάθημα, καταγραφῆς ἄδειαν, ἐγγράφων τὸ ὄνομά του εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀκροατῶν, τὴν ὁποίαν ὁ καθηγητὴς παραδίδει εἰς τὸν λογιστὴν διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν διδάκτρων.

17. Ὁ βουλόμενος νὰ σπουδάσῃ εἰς τὴν σχολὴν τῆς φιλοσοφίας, χρεωστεῖ νὰ ἐνδιατρίψῃ τρία ἔτη εἰς αὐτὴν, διὰ νὰ λάβῃ τὸ δίπλωμα τοῦ προλύτου.

Ὁ σπουδάζων εἰς μίαν τῶν λοιπῶν σχολῶν, χρεωστεῖ νὰ διαμείνῃ τρία μὲν ἔτη εἰς αὐτὴν διὰ να λάβῃ τὸ δίπλωμα τοῦ προλύτου, ἐκτὸς τούτου, ν' ἀκολουθήσῃ καὶ ἑνὸς ἔτους μαθήματα τῆς φιλοσοφίας, ἱστορίας καὶ φιλολογίας. Ὁ δὲ μαθητὴς τῆς ἰατρικῆς σχολῆς, ἐκτὸς τούτου, καὶ μαθήματα τοῦ τμήματος τῆς φυσικομαθηματικῆς.

18. Ἀλλ' εἰς τοὺς φοιτητὰς δὲν ἐπιβάλλεται ὡς πρὸς τὴν σπουδὴν οὐδεμία βία· δύναται δὲ ἕκαστος ἐλευθέρως νὰ ἐκλέξῃ ὁποιονδήποτε κλάδον καὶ ὁποιονδήποτε μάθημα προαιρεῖται. Ὁμοίως ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐκλογὴ τῆς τάξεως, καθ' ἣν θέλουν ἀποκτᾶσθαι τὰς διαφόρους γνώσεις, καὶ μόνος ἔλεγχος αὐτῶν εἶναι αἱ ἐξετάσεις, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ κάμουν, διὰ νὰ ἀναβοῦν εἰς ἀκαδημαϊκὸν βαθμὸν, καὶ νὰ λάβουν θέσιν δημόσιον.

19. Ἕκαστος φοιτητὴς χρεωστεῖ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς του νὰ ὑποτάσσεται εἰς ὅλας τὰς ἐσωτερικῆς τοῦ καταστήματος διατάξεις καὶ εἰς τὰς Ἀρχὰς αὐτοῦ. Διὰ δὲ ἀπειθείαν, ἢ παραβάσεις τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους μετ' ὀλίγον ἀκαδημαϊκοὺς νόμους, χωρὶς νὰ παραβλάπτεται ἐκ τούτου ἡ δικαιοδοσία τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν νόμων, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ οἱ φοιτηταὶ ὑπόκεινται ὡς ἕκαστος πολίτης.

Ὁ δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐξαμηνίας μὴ ἐγγραφεὶς εἴς τι μάθημα, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγγραφῇ εἰς αὐτὸ δι' ὅλην τὴν ἐξαμηνίαν· ὁ δὲ ἐλλείψας τὴν ἡμισείαν ἐξαμηνίαν, θεωρεῖται ὡς χρηματίσας ἀπὼν εἰς ὅλον αὐτῆς τὸ διάστημα.

20. Οἱ φοιτηταὶ καθυποβάλλονται εἰς μίαν καὶ μόνην ἐξέτασιν κατὰ τὴν ἔξοδόν των ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, γινομένην ἐνώπιον τῶν συνελθόντων καθηγητῶν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, καὶ περὶ τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ὁποίας αἱ διατυπώσεις θέλουν περιέχει τοὺς ἀκριβεῖς ὅρους, ἐξετάζονται οἱ φοιτηταὶ εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ἀπαρτίζοντα τὸν κλάδον, δι' οὗ ὁ φοιτητὴς προσδιορίζει ἑαυτὸν, καὶ χρεωστοῦν νὰ ἐμφανίσουν ἔκθεσιν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν περὶ ἑνός τινος ἀντικειμένου τοῦ αὐτοῦ κλάδου, καὶ νὰ συζητήσωσι διὰ στόματος τὰ εἰς αὐτὴν ἐμπεριεχόμενα. Αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις κατατίθενται καθ' ὕλην διῃρημέναι εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ πανεπιστημίου.

21. Ὁ μὴ θέλων νὰ ἐξετασθῇ λαμβάνει κατ' αἴτησίν του μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς του ἐνσφράγιστον ἀποδεικτικὸν, περιέχον,

α'. Ὄνομα, ἡλικίαν, τόπον γεννήσεως τοῦ φοιτητοῦ·

β'. Ὄνομα τοῦ γυμνασίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδασε, ἀναφερομένων τῶν ἀποδεικτικῶν περὶ τοῦ χρόνου τῶν προόδων καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ,

ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον·

γ΄. Τὴν δήλωσιν τοῦ καιροῦ, ἐξ ὅτου ἐμβῆκεν εἰς τὸ πανεπιστήμιον·

δ΄. Ἀποδεικτικὸν ἠθῶν·

ε΄. Ἀποδεικτικὸν ἐπιμελείας.

Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος θέλει φέρει τὴν φραγίδα καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρυτάνεως, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν, τοῦ σχολάρχου τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, καὶ τὴν ὑπουργικὴν τοῦ Γραμματέως.

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποδεικτικῶν τούτων θέλει ἐγγράφεσθαι εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, κρατούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐπιτηροῦντος ἀμέσως τοῦ πρυτάνεως, ὅστις τὸ ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ, καὶ διατηρεῖ εἰς τὸ μυστικὸν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἠθῶν καὶ ἐπιμελείας μαρτυρίαν. Ὁ ἀπολέσας τὸ πρωτότυπον ἀποδεικτικὸν, δύναται νὰ λάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου.

22. Ὁ εὐδοκιμήσας εἰς τὴν ἀπολυτήριον ταύτην ἐξέτασιν, εἰ μὲν διέτρεξε τὸ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ στάδιον εἰς τριετίαν, λαμβάνει δίπλωμα προλύτου.

Τὰ διπλώματα ταῦτα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως, προσυπογραφομένου τοῦ γραμματέως, καὶ ἐπιτιθεμένης τῆς σφραγίδος, φερούσης, ἐν μὲν τῷ μέσῳ τὰ βασιλικὰ Ἡμῶν παράσημα, πέριξ δὲ τὰς λέξεις « Βασιλικὸν Πανεπιστήμιον Ὄθωνος. »

Περὶ ὁρισμῶν περὶ μικροτέρων ἀκαδημαϊκῶν Βαθμῶν, καὶ καθόσον οὗτοι, καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ προλύτου ἀπαιτοῦνται, διὰ ν' ἀπολαύσῃ τις δημόσιόν τινα θέσιν, ἐπεφυλάχθημεν νὰ ὁρίσωμεν εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ πανεπιστημίου, καὶ εἰς τὸ περὶ ἐξετάσεως τῶν διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Τὰ περὶ ἐπιμελείας, ἀκριβοῦς καὶ προσεκτικῆς φοιτήσεως καὶ προόδων, ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ζητούμενα ἀποδεικτικὰ, δίδονται ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς μόνον ἰδιαιτέρως.

23. Εἰς ἕκαστον ἡμεδαπὸν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ εἰς ξένα πανεπιστήμια, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἂν ποτε ζητήσῃ δημόσιον ὑπηρεσίαν ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι διέμεινεν εἰς τὸ ξένον πανεπιστήμιον τὸν εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὁριζόμενον χρόνον, καὶ προσέτι ἓν ἔτος τοὐλάχιστον εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος.

24. Αἱ χρηματικαὶ συνεισφοραὶ τῶν φοιτητῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον εἶναι, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τάξιν χαρτοσήμου, αἱ ἀκόλουθοι·

α΄. Διὰ τὴν ἐγγραφὴν, καὶ διὰ τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, θέλουν πληρόνει ἀνὰ δέκα δραχμάς·

β΄. Δίδακτρα μέτρια, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς 40, καὶ μὴ ἐλαττούμενα τῶν 10 δραχμῶν κατ' ἔτος διὰ τὰς ἰδιαιτέρας παραδόσεις· προσδιοριζόμενα δὲ δι' ἕκαστον μάθημα εἰς τὸ ἐτησίως ἐκδιδόμενον πρόγραμμα·

γ΄. Πληρωμὴ ποσότητος, προσδιορισθησομένης ἀκριβέστερον, διὰ τὰ ἀπολυτήρια καὶ τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς βαθμούς.

Ἐὰν μάθημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπληρώθησαν δίδακτρα, διακοπῇ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, ἢ τὸν διδάσκαλον, πρὶν παρέλθῃ τὸ πρῶτον ἥμισυ τῆς ἑξαμηνίας, καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὐτοῦ ἐξακολούθησις, τότε τὰ δίδακτρα θέλουν ἀποδίδεσθαι πρὸς τοὺς φοιτητάς.

Αἱ ὁριστικαὶ διατυπώσεις τοῦ πανεπιστημίου, καὶ τῶν σχολῶν, θέλουν περιέχει ὁρισμοὺς περὶ τῶν δωρεὰν (δημοσίως) παραδιδομένων μαθημάτων, ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς χρήσεως τῶν συναζομένων δικαιωμάτων ἀπὸ τὰς ἐγγραφὰς, τοὺς προβιβασμοὺς, καὶ τὰ ἀπολυτήρια διπλώματα.

25. Τῶν διδάκτρων, καὶ, κατὰ περιστάσεις, τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγγραφῆς, δύνανται ν' ἀπαλλαχθῶσιν οἱ φοιτηταὶ, κατὰ πρότασιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ συμβουλίου ὁσάκις φέρουν ἀποδείξεις τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν τοῦ μέρους ὅπου διατρίβουσι περὶ τῆς πενίας των.

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα θέλουν περιέχει·

α΄. Ὄνομα καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτοῦντος·

β΄. Κατάστασιν ἢ ἐπάγγελμα τῶν γονέων·

γ΄. Ἂν ὁ πατὴρ, ἢ ἡ μήτηρ, ἢ οἱ δύο, ἀπέθανον·

δ΄. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων ἀδελφῶν, καὶ ἂν οὗτοι ἔχουσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἢ ὄχι·

ε΄. Τὴν ποσότητα τῆς περιουσίας τοῦ αἰτοῦντος, καθόσον αὕτη εἰμπορεῖ νὰ γνωστοποιηθῇ δι' ἐξετάσεως·

ς΄. Τὴν ἐκ μισθοῦ κτλ., πρόσοδον·

ζ΄. Τὴν ποσότητα τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

Ὅστις φοιτητὴς ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτου ἀποδεικτικοῦ ζητεῖ τὴν τῶν διδάκτρων ἀπαλλαγὴν, θέλει κατὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ, παρουσιάζει αὐτὸ εἰς ἕκαστον τῶν καθηγητῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ μάθημα καταγράφεται.

26. Καὶ μὴ ἐγγραφεὶς φοιτητὴς δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ ὡς ἀκροατὴς τὰ μαθήματα, λαμβάνων ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ διδάκτρου γραμμάτιον εἰσόδου, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς σειρᾶς διὰ δραχμῶν πάλιν ἀποδεικτικὸν τοῦ καθηγητοῦ.

Ὁ βουλόμενος ἀκροατὴς, δύναται νὰ ἐξετασθῇ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος της ἐξετάσεως λαμβάνει ἀποδεικτικὰ ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον, τὰ ὁποῖα αὐτὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ οὐδεμίαν ἔχουν ἰσχὺν, ἀλλὰ συνοδεύοντα ἄλλα διπλώματα ἐπαυξάνουν αὐτῶν τὴν ἀξίαν.

Ε΄. Περὶ διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας, λαμβάνει παρ' αὐτῆς τὰς ἀνηκούσας διακοινώσεις καὶ πέμπει πρὸς αὐ

τὴν τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεις. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἀςυνομία τοῦ πανεπιστημίου ἀνατίθεται εἰς ἕνα πρύτανιν (recteur), ἑκάστης δὲ σχολῆς εἰς ἕνα σχολάρχην (doyen). Τούτους δὲ θέλομεν διορίσει Ἡμεῖς κατ᾽ ἀρχὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου· ἀλλ᾽ εἰς τὸ ἑξῆς, ὁ μὲν πρύτανις θέλει ἐκλέγεσθαι κατ᾽ ἔτος δι᾽ ἀπολύτου πλειοψηφίας ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς, προτεινομένων δύο ὀνομάτων εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐκλογὴν, οἱ δὲ σχολάρχαι ἐκλέγονται ἀπὸ τὰς σχολὰς των διὰ πλειοψηφίας.

28. Ὁ πρύτανις ἔχει τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ πανεπιστημίου, καθόσον εἶναι ὑπόχρεως πρὸς τοῦτο, ἐπιμελούμενος, ὥστε νὰ φυλάττεται πάντοτε ἡ ἀπαιτουμένη ἁρμονία καὶ σύμπνοια, καὶ νὰ ἐκτελῶνται κατὰ γράμμα αἱ περὶ τοῦ πανεπιστημίου ὁδηγίαι καὶ διατάξεις.

29. Ἐπὶ φοιτητῶν ξένων, καὶ μὴ ἐχόντων ἐντὸς τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου γονεῖς, πλησίον συγγενεῖς, ἢ ἐπιτρόπους, χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ ὁ πρύτανις, εἰδοποιῶν τοὺς οἰκείους αὐτῶν, ὁσάκις τοὺς βλέπει παρεκτρεπομένους τῆς ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐπρεπείας. Διὰ τοῦτο θέλει θεωρεῖ ὡς ἓν τῶν χρεῶν του νὰ γνωρίζῃ τὰς σχέσεις, τὰς συναναςροφὰς, τοὺς γνωρίμους, κτλ, τῶν φοιτητῶν.

30. Ἐν περιπτώσει ἀμελείας, ἢ ἄλλης τινος παρεκτροπῆς ἀπὸ μέρος τοῦ καθηγητοῦ, ὁ πρύτανις ἀναφέρεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

31. Εἰς τοὺς παρεκτραπέντας μαθητὰς ἐντὸς τοῦ καταστήματος δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ὁ πρύτανις, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νομου, τὰς ἀκολούθους ποινάς·

α. Ἐπίπληξιν ἰδιαιτέρως·

β. Ἐπίπληξιν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου·

γ. Κράτησις ἐντὸς τοῦ καταστήματος μέχρις 24 ὡρῶν.

Διὰ πταίσματα, ἀπαιτοῦντα βαρυτέρας ποινὰς, ἀναφέρεται πρὸς τὸ ἀκαδημαϊκὸν συμβούλιον.

32. Ὁ πρύτανις συγκαλεῖ τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς εἰς συνεδρίασιν τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου καὶ συσκέπτεται μετ᾽ αὐτῶν περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ καταστήματος, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἠθικῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν, καὶ περὶ τῶν σφαλμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνετέθησαν εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς συνεδριάσεως τούτων θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ πανεπιστημίου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῶν θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸν Γραμματέα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ὁποίου δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐκτελῶνται αἱ ποινικαὶ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου, ὅταν καταδικάζωσιν εἰς κράτησιν περισσοτέραν τῶν τεσσάρων ἑβδομάδων, ἢ εἰς παντελῆ ἀποβολὴν ἐκ τοῦ πανεπιστημίου.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ ἑνὸς Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ ἐπιτροπῆς. ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν.

33. Τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου σύγκειται ἀπὸ τὸν νῦν πρύτανιν καὶ ἀπὸ τὸν πρώην, ἀπὸ τοὺς τέσσαρας σχολάρχας, καὶ ἀπὸ τρεῖς ἄλλους καθηγητάς. Ὁ εἷς ἐκ τῶν τελευταίων ἀλλάζει κατ᾽ ἔτος.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ πρύτανις, καὶ ἰσοψηφίας οὔσης, ἀποφασίζει ἡ ψῆφός του.

34. Τρεῖς μῆνας, πρὶν τελειώσῃ τὸ ἔτος τῶν μαθημάτων, συγκαλεῖ ὁ πρύτανις τὴν ὁλομέλειαν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν, ἥτις ὑπὸ τὴν προεδρίαν του ἐκλέγει διὰ πλειοψηφίας·

α. Δύο ὑποψηφίους διὰ τὴν πρυτανίαν τοῦ ἑπομένου ἔτους (κατὰ τὸ ἄρθρον 28) καὶ

β. Διαιρουμένης εἰς σχολὰς, τοὺς τέσσαρας σχολάρχας διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Διὰ νὰ ἔχωσι κῦρος αἱ ἐκλογαὶ αὗται ἀπαιτεῖται νὰ ψηφηφορήσουν τὰ δύο τρίτα τουλάχιςον τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα, ὄντος ἑκάστου αὐτῶν ὑποχρέου νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῆς ἐκλογῆς χωρὶς κατεπειγούσης ἀνάγκης Ὅταν δὲ οἱ παρ᾽ αὐτοῦ ἐγγράφως ἐκτεθέντες λόγοι κριθῶσιν εὔλογοι παρὰ τῆς συνελεύσεως, τότε γίνεται δεκτὸν τὸ παρ᾽ αὐτοῦ ἐπισυναπτόμενον ἐν τῷ γράμματι ψηφοδέλτιον.

Μέχρι δὲ νεωτέρας διατάξεως, ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς καθηγητὰς, τόσον τοὺς ἐπιτιμίους, ὅσον καὶ τοὺς ἐκτάκτους, νὰ ἔχωσιν ἕδραν καὶ ψῆφον ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ· ὡσαύτως καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἀξιώματα.

35. Τὴν ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ δηλωθεῖσαν συνέλευσιν συγκαλεῖ ὁ πρύτανις ὡσαύτως καὶ ἐν τέλει τοῦ ἔτους τῶν μαθημάτων·

α. διὰ νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς διοικήσεώς του, καὶ περὶ τῶν ἀκαδημαϊκῶν συμβάντων, τῶν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ·

β. Διὰ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου συμβουλίου (κατὰ τὸ ἄρθρ. 34), καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν δύο ἢ τριῶν, νέων συμβούλων, ἐν περιστάσει, ὅτε δηλ. ἤθελον διορισθῇ διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος εἷς, ἢ καὶ δύο, ἀπὸ τοὺς μὴ ἀλλαχθέντας εἰς πρύτανιν, ἢ σχολάρχην· καὶ

γ. Διὰ νὰ κάμῃ τὴν παραίτησιν τοῦ ἀξιώματός του, καὶ νὰ εἰσάξῃ τὸν διάδοχόν του εἰς αὐτό.

36. Τρεῖς μῆνας πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τῶν μαθημάτων συνέρχονται καὶ αἱ σχολαὶ, κατ᾽ ἰδίαν ἑκάστη, διὰ νὰ προσδιορίσουν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σχολάρχου τὸν κύκλον τῶν ἐντὸς αὐτῶν παραδοθησομένων μαθημάτων κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Τὰ προγράμματα τῶν διαφόρων σχολῶν συναθροίζων ὁ πρύτανις, καθυποβάλλει εἰς τὴν

Γραμματείαν τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, καὶ γενομένης τῆς ἐγκρίσεως, τὰ δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου.

37. Ὁμοίως θέλει συγκαλεῖ ἕκαστος σχολάρχης τὴν ἰδίαν σχολὴν εἰς συνέλευσιν, ὁσάκις τὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον, ἢ ὁσάκις δύο μέλη τῆς σχολῆς προτείνωσι περὶ τούτου, διὰ νὰ συσκεφθοῦν περὶ τῶν συμφερόντων εἰς τὴν σχολήν.

Ἐκτὸς τούτου, διὰ νὰ δύναται ὁ φοιτητής, εἰσερχόμενος εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν προκειμένων σπουδῶν, ἑκάστη σχολὴ θέλει συντάττει σύντομον διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθόδου, τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστημῶν, ἡ δὲ διδασκαλία αὐτὴ θέλει δίδεσθαι εἰς ἕκαστον φοιτητήν, ὅταν ἐγγράφηται.

38. Ὁ κατὰ καιρὸν πρύτανις θέλει ἔχει, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία του, βαθμὸν συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπιμίσθιον 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ζ. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

39. Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διάταξιν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ τῶν σχολῶν αὐτοῦ, θέλουσι συνταχθῇ καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ἰδιαίτεροι κανονικοὶ ὁρισμοί, ἔχοντες βάσιν τὸ παρὸν διάταγμα, καὶ τὰς ὑπαρχούσας νομικὰς διατάξεις.

40. Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν, καὶ τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν, δὲν γίνεται κἀμμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων.

Αἱ φθινοπωριναὶ ἀνακωχαὶ διαρκοῦν ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἕως 1 Ὀκτωβρ., καὶ τοῦ Πάσχα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος μέχρι τῆς δευτέρας τῆς μετὰ τὸ Πάσχα ἑβδομάδος.

41. Ἐπειδὴ τόγε νῦν ἔχον δὲν δύναται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅλαι αἱ σχολαί, διὰ τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον θέλει τελειοποιεῖσθαι βαθμηδὸν ἀναλόγως πρὸς τὰς παρούσας ἤδη εὐκολίας.

42. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Ἀπριλίου 1837.

———

561 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Δίδομεν τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν εἰς τὰ διατάγματα καὶ εἰς τοὺς νόμους, τὰ λαβόντα ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ ἐκδοθέντα ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατὰ συνέπειαν τῆς δοθείσης πρὸς αὐτὸ παρ' Ἡμῶν ἀδείας ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) π. ε.

Ἐκρίναμεν ὅμως ὀρθόν, θέλοντες ἀμεταθέτως ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους νὰ συστήσωμεν τὴν ἀναγκαίαν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου νὰ δώσωμεν εἰς τὸν πιστὸν λαὸν Μας περιπλέον δείγματα τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ προσπαθείας Μας διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας, νὰ διατάξωμεν ταχυτάτην ἐπιθεώρησιν μερικῶν ἐκδοθέντων προσωρινῶν νόμων, καὶ ῥητῶς·

α'. Τοῦ προσωρινοῦ νόμου τῶν 6 (18) Ἰουλίου π. ε. περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων·

β'. Τοῦ τῶν 13 (25) Νοεμβρίου π. ε. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὁμοῦ καὶ τῶν προλαβόντων διαταγμάτων, τῶν ἐχόντων σχέσιν μὲ αὐτόν.

Αἱ Ἡμέτεραι Γραμματεῖαι τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἡμετέρου τούτου διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) 1837.

———

562 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι διὰ τὸ 1837 ἔτος θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836, μὲ τὰς ἀκολούθους τροποποιήσεις εἰς τὰ ἄρθ. 26 καὶ 34.

26. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐνοικίων τῶν ἐγκτητικῶν φόρων θέλει γενῇ εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις·

α. Τὴν α. Αὐγούστου. β'. Τὴν α. Ὀκτωβρίου, καὶ. γ'. Τὴν α. Δεκεβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

34. Ὅταν ὑπάρχῃ διένεξις μεταξὺ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ φορολογουμένου, καθὼς καὶ μεταξὺ ἐνοικιαστοῦ καὶ ἐνοικιαστοῦ περὶ συνόρων, ὁ διοικητὴς ἢ ὑποδιοικητής, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ δήμαρχος τῆς πρωτευούσης τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως δικάζουν συνοπτικῶς, καὶ ἀποφασίζουν ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως περὶ ὁποιασδήποτε ποσότητος.

Β'. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ὀφείλει νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1837.

———

563 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὰ μετακομιζόμενα διὰ τακτικῶν ταχυπλόων ἢ ἄλλως πως δι' ἐξόδων τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας Μας εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας διὰ θαλάσσης πεμπόμενα γράμματα θέλουν ὑπόκεισθαι, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνηκόντων ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων διὰ τὸ τρεξ[ι]μον τοῦ

γράμματος ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς παραθέσεως μέχρι τοῦ ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου διὰ τὰ ἐξωτερικὰ κράτη, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀκολούθων δικαιωμάτων·

Διὰ τὴν μετακόμισιν ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς ἐξόδου μέχρι τοῦ κατάπλου τῶν ταχυπλόων τὸ ἁπλοῦν γράμμα, δηλ. τὸ μέχρι τῶν 7 1|2 γραμμῶν μετρικοῦ βάρους, πληρώνει λεπτὰ 50, πλὴν διὰ τὴν Μελίττην καὶ τὰς Ἰονίους νήσους μόνον 20 λεπτά.

2. Ἡ περιπλέον διαβάθμισις τοῦ ζυγίου καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ δικαιώματος κατὰ τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 1 σημειωθείσας σχέσεις ῥυθμίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836 διατάγματος.

3. Ὁπόταν τὰ διὰ ἐξωτερικὰ κράτη γράμματα μετακομίζονται μὲ ἐμπορικὰ πλοῖα ξένων ἐθνῶν, μὲ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει ῥητὴ ταχυδρομικὴ σύμβασις, τότε θέλει πληρόνει δέκα λεπτὰ περιπλέον τὸ γράμμα, χωρὶς παρατήρησιν τοῦ βάρους διὰ τὴν μετακόμισιν τὴν διὰ θαλάσσης· ὅ ἐστιν ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ ἀπόπλου μέχρι τοῦ τῆς παραδόσεως ἀπὸ τὸ πλοῖον.

4. Ὅλοι οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τοῦτο ὁρισμοὶ μένουσιν ἄκυροι ἀπὸ τὴν 20 Μαΐ. (1 Ἰουν.) 1837.

5. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Ἀπριλίου 1837.

——

564 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ διακρίνωμεν τὰς δικαστικὰς ἀπὸ τὰς διοικητικὰς διαφορὰς καὶ νὰ προλάβωμεν οὕτω τὰς ἐνδεχομένας μεταξὺ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν συγκρούσεις, ἔχοντες ὑπ᾿ ὄψιν καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δὲν ὑπάγονται τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα, ἀλλ᾿ ἀποφασίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀπὸ τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν κειμένων καὶ ἐκδοθησομένων νόμων καὶ διατάξεων.

α. Πᾶσα ἐνοικιαστῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἢ πρὸς φορολογουμένους διαφορὰ, προερχομένη ἀπὸ δημοσίους ἀμέσους φόρους, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, ἢ δημοσίων εἰσπρακτόρων τοιαύτης φύσεως διαφορά·

β΄. Πᾶσα περὶ ἐμμέσων δημοσίων φόρων διαφορὰ, ἐν ὅσῳ κείμενοι ἢ ἐκδοθητόμενοι νόμιμοι διατάξεις δὲν ἤθελον παραπέμπει αὐτὰς εἰς τακτικὰ δικαστήρια.

Τὰ εἰς τοὺς προηγουμένους δύο παραγράφους περὶ δημοσίων φόρων διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀμέσους καὶ ἐμμέσους δημοτικοὺς φόρους·

γ΄. Πᾶσα περὶ τὴν κατασκευὴν, ἐπισκευὴν, κάθαρσιν καὶ διατήρησιν δημοσίων ὁδῶν, ἀτραπῶν, γεφυρῶν, διορύγων, ὀχετῶν, ὑδραγωγείων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐργαλάβων διαφορά·

δ΄. Πᾶσα διαφορὰ ἕνεκα ἀποξενώσεως ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ δημοσίῳ σκοπῷ, ἐξαιρουμένης τῆς περὶ ἀποζημιώσεως διαφορᾶς, ἥτις ὑπάγεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια·

έ. Πᾶσα περὶ μισθοδοσίας μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ δημοσίου διαφορά·

ς΄. Πᾶσα διαφορὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐξοφλίσεως τῶν παλαιῶν ἐθνικῶν χρεῶν προερχομένων ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τὴν πρὶν τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833 καὶ ὀφειλόντων νὰ θεωρηθῶσι κατὰ νόμους ἰδιαιτέρους·

ζ΄. Πᾶσα μεταξὺ ἰδιωτῶν διαφορὰ περὶ τῆς χρήσεως τρεχόντων ὑδάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει ἀποκτημένον ἰδιωτικὸν δικαίωμα·

ή. Ὅλαι αἱ διαφοραὶ, ὅσαι διὰ προγενεστέρων Βασιλικῶν νόμων καὶ διατάξεων μὴ αντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ῥητῶς ἐχαρακτηρίσθησαν καὶ ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς τοιαῦται.

2. Ὅλαι αἱ διαφοραὶ, αἱ ὁποῖαι μήτε διὰ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 1 § ή. ῥηθέντων νόμων καὶ διαταξεων μήτε διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς διοικητικαὶ ἐσημειώθησαν, ὑπάγονται ἐξ ἐναντίας εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια· ἰδίως δὲ

ά. Ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ περὶ κυριότητος, ἰδιότητος προσώπων ἢ πολιτικῆς καταστάσεως, μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραί·

β΄. Αἱ περὶ ἑρμηνείας διοικητικῶν συναλλαγμάτων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραὶ, καθὼς καὶ αἱ ἐκ τοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκοντος δικαιώματος τῆς λύσεως τοιούτων συναλλαγμάτων περὶ ἀποζημιώσεως διενέξεις, φυλαττομένων ἐντοσούτῳ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 § ά, 6΄ καὶ γ΄ τοῦ παρόντος νόμου ἐξαιρέσεων.

3. Εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Μαΐου 1837.

———

Πίναξ τῶν ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν κατὰ τοὺς ὁρισθμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμου, ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1836.

Ἐπαρχίαι.	Γαῖαι.		Περιβόλια καὶ ἐλαιόδενδρα.		Μύλοι ἐρείπιοι ὁλικὴ τιμή.	Οἰκόπεδα.		Ἄμπελοι.		Κτήρια.		Ὁλικὸν ποσὸν δραχμῶν ἑκάστης ἐπαρχίας.	Ἀριθ. τῶν προικοδοτ. οἰκογενειῶν
	Στρέμματα.	Ὁλικὴ τιμή.	Στρέμματα.	Ὁλικὴ τιμή.		Μέτρα.	Ὁλικὴ τιμή.	Στρέμματα.	Ὁλικὴ τιμή.	Μέτρα.	Ὁλικὴ τιμή.		
Ἀττικῆς	17	6900	12	36959						511	54800	98659	12
Θηβῶν	202	16300	481	184126	7950	31056	69142	63	6870			284388	105
Λεβαδίας					51420							51420	8
Πατρῶν	2418	641516			4196	19413	182180					827892	146
Κυναίθης καὶ Αἰγιαλίας	559	126575	147	108520		8111	28160					263355	74
Ἠλείας	3468	193961								24600	10070	204031	78
Μεσολογγίου	9	3740			660	85228	43467			867	7355	55422	84
Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς						1938	14085			3968	26675	40760	60
Κυνουρίας	101	3164	23	2979		1596	1147	18	2073			9363	23
Μαντινείας	23	4000	20	1060		8127	6749			26626	42326	54135	37
Γόρτυνος						735	308					308	1
Μεθώνης	107	11530	4	170		613	2021			1743	20659	34383	35
Καλαμῶν	167	19170	115	36065						1410	17387	72622	41
Κορινθίας	2	800				11305	7620			235	400	8820	14
Ναυπλίας			23	10650	200	931	3800			289	520	15170	7
Λοκρίδος					23690			103	39090	44	4730	67510	87
Φθιώτιδος	148	13720			12092	15610	35925			4894	6050	67787	55
Παρνασίδος			81	33986						27	279	34265	15
Ναυπακτίας	719	38728	9	1520	8220	7309	13338					61806	37
	7940	1080104	915	416035	108428	191972	408245	184	48033	63214	191451	2252296	
Ἄργους	117	14750										14750	1
	8057	1094854										2267046	835

565 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν περισσοτέραν ἔκτασιν εἰς τὴν ἀμνηστείαν τὴν διὰ τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) καὶ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) π. ε. Ἡμετέρων διαταγμάτων, ἀπονεμηθεῖσαν εἰς τοὺς γενομένους ἐνόχους τῶν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1836 κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἀποστατικῶν καὶ ληστρικῶν κινημάτων, καὶ νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς ὁπουδήποτε τοῦ Βασιλείου ἐξοκείλαντες εἰς τοιαύτας κακουργίας καὶ μεταμεληθέντας, τὰ μέσα τοῦ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἑστίας των· ἀπεφασίσαμεν μὲ πατρικὴν μετριότητα καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἀπονέμομεν πλήρη συγχώρησιν εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους Ἡμῶν, ὅσοι ἐπὶ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως ἢ καὶ πρότερον, γενόμενοι ἔνοχοι στάσεως ἢ ληστείας, μετεμελήθησαν ἐμπράκτως καὶ προσῆλθον ἤδη αὐθόρμητοι εἰς τὰς ἀρχὰς, καὶ δὲν ἐδικάσθησαν, ἢ ἤθελον προσέλθῃ αὐθόρμητοι μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1837; εἰς οἱανδήποτε στρατιωτικὴν, πολιτικὴν, ἢ δημοτικὴν ἀρχὴν, ἰδίως δὲ εἰς τοὺς δημάρχους, τοὺς διοικητὰς, ὑποδιοικητὰς, εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ στρατιωτικὰς διοικήσεις, καὶ δείξωσι πραγματικὴν μεταμέλειαν ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν εἰρηνικὸν καὶ νόμιμον τοῦ πολίτου βίον.

2. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀμνηστία ἀπονέμεται ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ δίδωσιν οἱ ἀπολαύοντες αὐτῆς ἐγγύησιν εἰς τοὺς παρὰ πρωτοδ. εἰσαγγελεῖς, διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 ἐδαφ. 1 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Νοεμβρίου 1836 περὶ εὐθύνης τῶν δήμων νόμου ὡρισμένα· ἢ μὴ δυνάμενοι νὰ δώσουν ἐγγύησιν, νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφείῳ 2 τοῦ εἰρημένου ἄρθρου διαλαμβανόμενα.

Ἕνεκα τούτου αἱ λοιπαὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι ἀρχαὶ θέλουν διευθύνει τοὺς εἰς αὐτὰς προσερχομένους εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διαλαμβανομένων ὅρων.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα προσέτι νὰ ἐξαλείψωμεν ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνων, τῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος συγχωρηθησομένων, ὅσοι ἐν ὑπηρεσίᾳ ὄντες ἔγειναν ἔνοχοι στάσεως ἢ ληστείας.

4. Τῆς συγχωρήσεως ταύτης ἐξαιροῦνται·

α. Ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀμνηστίας κατασταθοῦν ἔνοχοι τῶν εἰς αὐτὴν ἐνδιαλαμβανομένων κακουργημάτων·

β. Ὁ Δῆμος Τζέλιος, Ν. Ζέρβας, Καινούριος, Γ. Πεσλῆς, Σωτήριος Στράτος, Καλαμάτας, Καρατάσσιος, Γ. Χουμχούμας, Γκέκας, Κούτρας, Πιλασκάκης, Σπανὸς, Γ. Νιάφας, Χ. Κότζιας, Α. Θεοχάρης, Δημήτριος Νικολετέας, Δῆμος Ἀληγεώργης, Ἠλίας Χονδρογιάννης, Ἀναςάσιος Χονδρογιάννης, Καραπαρίσσης, Γεώργιος Σκουλάκης, Δημήτριος Κουτζουράκης καὶ Βασίλειος Καψάλης.

γ. Ὅσοι τυχόντες ἅπαξ τῆς παρούσης ἀμνηστίας ἀποπλανηθῶσιν αὖθις καὶ ἑνωθῶσι μετὰ φυγάδων ληστῶν ἢ ἀποστατῶν.

Ἡ παροῦσα ἀμνηστεία δὲν ἐπεκτείνεται εἰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων, ἀλλ' ὡς πρὸς ταῦτα ἐπιφυλάττεται διὰ τοῦτο ῥητῶς εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τὸ νὰ κάμωσιν ἀγωγὴν περὶ τῶν ἀπαιτήσεών των.

6. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει κηρυχθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν ἐνοριῶν τοῦ Βασιλείου τρεῖς κυριακὰς κατὰ συνέχειαν μετὰ τὴν τελετὴν τῆς ἱερᾶς λειτουργείας.

7. Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλονται νὰ δημοσιεύσωσι καὶ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (11 Ἰουν.) 1837.

———

566 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 27 Μαρτίου προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1836 διάταγμά Μας, ἐγκρίνομεν ὅπως ὅλα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον γράμματα μένωσιν εἰς αὐτὸ δύο ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα ἂν δὲν παρουσιασθῶσιν οἱ ἰδιῶται νὰ λάβωσιν τὰς ἐπιστολάς των, τότε νὰ τὰ πηγαίνωσιν οἱ κλητῆρες τοῦ ταχυδρομείου εἰς τὰς οἰκίας των, πληρωνομένου τοῦ ἐπὶ τούτου δικαιώματος τῶν 5 λεπτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Μαΐου 1837.

———

567 ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

§. 1. Ἡ εἰς ἐφεδρίαν διλοχία τοῦ 1 τάγματος τῆς γραμμῆς διελύθη.

§. 2. Παράσημα ἔλαβον.

Τὸν Ταξιάρχην τοῦ Σωτῆρος.

Ὁ ὑποστράτηγος καὶ γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς Πελοποννήσου Θωμᾶς Γόρδων, ὁ συνταγματάρχης καὶ Νομοεπιθεωρητὴς Μεσσηνίας Κανέλος Δεληγιάννης, ὁ Συνταγματάρχης καὶ νομοεπιθεωρητὴς Λακωνίας Γεώργιος Ἰατράκος, ὁ συνταγματάρχης Λογοθέτης Λυκοῦργος, ὁ ταγματάρχης τῆς φάλαγγος Κώστας Λαγουμτζῆς.

Τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν·

Ὁ συνταγματάρχης Ἀνδρέας Ἴσκος τῆς ἐθνοφυλακῆς, Δημήτριος Μακρῆς καὶ Διαμάντης Ζέρβας τῆς φάλαγγος, ὁ ἐπιμελητὴς καὶ Διευθυντὴς τοῦ β'. τμήματος τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας Αὔγουστος Γκερὲν, ὁ ἀκόλουθος ἀντισυνταγματάρχης Χριςόφορος Φαβρίκιος, ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Β. Μ. καὶ διοικητὴς τοῦ 3. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς ἀντισυνταγματάρχης Βερνχάρδος Ἔς, ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς Σταμάτης Γεωργιάδης, Ἀθανάσιος

Κουτζονίκας τῆς φάλαγγος, Γολιέλμος Στρούντζ φρούαρχος Ναυπλίας, οἱ ταγματάρχαι Φραγκῖσκος Ἀνδριέτης διοικητὴς τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Τριαντάφυλλος Ἀποκορίτης τῆς φάλαγγος, Γεώργιος Λύκου Χελιώτης τῆς φάλαγγος, Ἰωάννης Χένε τοῦ ἀνωτέρου φρουραρχείου Ἀθηνῶν, Ἰωάννης Καλογερόπουλος τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, Εὐαγγέλης Κοντογιάννης καὶ Δῆμος Λούλιος τῆς φάλαγγος, Δημήτριος Τουρναβίτης τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, καὶ Κωνσταντῖνος Λαχανᾶς τῆς ἐθνοφυλακῆς, ὁ ὑπεπιμελητὴς καὶ ὑπουργικὸς εἰσηγητὴς Κάρολος Ὄφμαν, ὁ λοχαγός τοῦ 3. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Ἐμμανουὴλ Χάν, ὁ Μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης.

Τὸν Ἀργυροῦν Σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν ἔλαβον·

Οἱ ἀντισυνταγμάρχαι Φρεδερῖκος Πράκερ, διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν οἰκοδομῶν, Ναστούλης Νταγκλῆς τῆς φάλαγγος, Αὔγουστος Γκέσμαν διευθυντὴς τοῦ ά. τμήματος τῆς ἐπὶ τῶν Σρατιωτ. Γραμματείας, Ἰωσὴφ Χὺτζ διοικητὴς τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, Ἰαννούσης Πανομάρας τοῦ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Τζαβέλαν σώματος, Μάξ. Ῥόζνερ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, Αἰμίλιος Στερνφὲλς Στόκουμ διοικ. τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, οἱ ταγματάρχαι Νικόλαος Κάσκαρης τῆς φάλαγγος, Φραγκῖσκος Ἄουερ τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμ., Βαπτιστὴς Κλάϊν τοῦ 4 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Χρῆστος Μακρῆς τῆς φάλαγγος, Νεπομοὺκ Ναϊμάϊερ τῆς διευθύνσεως τοῦ ὁπλοστασίου, Ἰωάννης Ῥοζικότζικας τῆς φάλαγγος, Μαυρίκιος Σπὶς διοικ. τῆς διλοχίας τῶν σκαπανέων, Σκαρλάτος Σοῦτζος τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν καὶ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Β. Μ. Οἱ λοχαγοὶ Κωνσταντῖνος Βλαχόπουλος, Γεώργιος Κλεῶπας καὶ Δημήτριος Κουτζογιαννόπουλος μοίραρχοι τῆς χωροφυλακῆς, Φώτιος Ἀγγελίδης εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ συνταγματάρχου Γρίβα σῶμα, Φραγκῖσκος Βάουερ τοῦ 4 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Φρεδερῖκος Πότμερ τοῦ πυροβολικοῦ, Ῥοβέρτος Μπρονικόρσκης φρούραρχος τοῦ Πειραιῶς, Ἀναστάσιος Χιμευτὸς εἰς το πρώην ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ συνταγματάρχου Γρίβα σῶμα, Θεοχάρης Γρηγορίου εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Βενεδῖκτος Χέρτερ εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα, Βελισσάριος Καλογερὰς τῆς φάλαγγος, Λάμπρος Κάντζος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγ. Τζαβέλαν σῶμα, Τριαντάφυλλος Λαζαρέτος εἰς τὸ 3 πεζικὸν τάγ. τῆς γραμ., Βαρθολωμαῖος Κιρχμάϊερ τοῦ ναυτικοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν, Ἰωσὴφ Μέντελ τοῦ 3 πεζικοῦ τάγ. τῆς γραμμῆς.

Δημήτριος Μαντζελίδης τοῦ 2 τάγματος τῆς γραμ., Κωνσταντῖνος Νικολαΐδης τοῦ 3 τάγ. τῆς γραμ., Ἀθανάσιος Πίσας τοῦ 2 τάγ. τῆς γραμ., Ἀναττάσιος Ῥοδίτης τοῦ 1 τάγ. τῆς γραμμῆς.

Λεωνίδας Σμολένιτζ τοῦ μηχανικοῦ, Βαπτιστὴς Στέρανος χαρακτηρισμένος λοχαγὸς καὶ προγυμναστὴς τοῦ 1 ἐλαφροῦ πεζικοῦ τάγματος, λοχαγὸς Γεώργιος Σέχος τοῦ 2 ἐλαφροῦ τάγματος καὶ Γεώργιος Βελῆς τῆς φάλαγγος, Γουλιέλμος Ξυλάνδερ Ἴλαρχος τῶν λογχιστῶν, οἱ ὑπολοχαγοί, Γεώργιος Μανιάτης καὶ Δημήτριος Τζῆνος (ὑπομοίραρχοι τῆς χωροφυλακῆς), Ἀντώνιος Εὐσταθίου τῆς φάλαγγος, Νικολάκης Ἀθανασίου τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Βασίλειος Ἐλευθερίου τοῦ 1 π. τάγ. τῆς γραμ., Κωνσταντῖνος Παπαδιέρος τοῦ 3 π. τάγματος τῆς γραμ. Ἰω. Φραγκίστας καὶ Δ. Ι. Σεμπρικὸς τῆς φάλαγγος, Δ. Σοῦτζος τοῦ συντάγματος τῶν λογχιςῶν, Βασίλειος Τζαβέλας τοῦ 2 ἐλαφροῦ π. τάγματος, οἱ ἀνθυπολοχαγοί: Χρῆστος Βυζάντιος τοῦ 1 π. τάγματος τῆς γραμμῆς, Κωνσταντῖνος Μπόζατης τοῦ 2 ἐλαφροῦ, Ἰωάννης Μανολάκης τοῦ 2 τῆς γραμμῆς, Μάρκος Ῥάϊχαρδ τοῦ 4 τῆς γραμμῆς, Φραγκῖσκος Σαΐφερτ τοῦ 4 τῆς γραμ.

Ἰωάννης Σολομονίδης τῆς χωροφυλακῆς, ὁ πρώην ἀξιωματικὸς καὶ τώρα ἐθνοφύλαξ Κορτζάλης Πολικόβνικος, ὁ λοχίας τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ συνταγματάρχου Βάσου Μαυροβουνιώτη σώματος, Νικόλαος Λήμνιος, οἱ ἐνωματάρχαι, Ἀναγνώστης Γεωργίου τῆς 8 τῶν πεζῶν, Ἰωάν. Δημητριάδης τῆς 11 τῶν πεζῶν, Δημήτριος Λαχανᾶς τῆς 1 τῶν πεζῶν, Παναγιώτης Μελετζόπουλος τῆς 54 τῶν πεζῶν, Δημ. Μοσκοβάκης τῆς 29 τῶν πεζῶν, Κῶστας Τάτας τῆς 3 τῶν ἐφίππων.

§. 3. Ξένα παράσημα ἔλαβον·

Ὁ ἀντιστράτηγος γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ καὶ σύμβουλος τοῦ Κράτους Ῥιχάρδος Τζώρτζ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Β. Ἀγγλικοῦ Γέλφων παρασήμου, ὁ ὑποστράτηγος καὶ γραμματεὺς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικ. Χριστιάνος Σμάλτζ τὸν ταξιαρχικὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Β. Σβεκικοῦ Ξίφους, ὁ συνταγματάρχης Σαπόρτας τὸν ταξιάρχην τοῦ ἰδίου, ὁ συνταγματάρχης καὶ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. Κίτζος Τζαβέλας τὸν ταξιάρχην τοῦ Ισπανικοῦ παρασήμου τῆς Ἰσαβέλας, ὁ χαρακτηρισμένος ἀντισυνταγματάρχης Ἰωσὴφ Λεμάϊερ τὸν ἱππότην τοῦ Β. Σβεκικοῦ παρασήμου τοῦ Ἀστέρος, ὁ ταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν καὶ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. Σκαρλάτος Σοῦτζος καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῶν λογχιστῶν καὶ διαγγελεὺς τῆς Α. Μ. Δημήτριος Κατακουζηνὸς τὸν ἱππότην τοῦ Β. Σβεκικοῦ παρασήμου τοῦ Ξίφους.

§. 4. Ἐπαινέθησαν·

Τὰ ἀκόλουθα σώματα τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ὡς διαπρέψαντα κατὰ καιρόν, εἰς τὰς τελευταίας ἀνωμαλίας κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ Αἰτωλίαν καὶ ἐναντίον τῶν λῃστρικῶν συμμοριῶν.

1. Αἱ 32, 34, 112, 132, 134, 144, 164, 204, ἐνωμοτίαι τῶν πεζῶν χωροφυλάκων.

2. Ὁ 3 λόχος τοῦ 4 πεζ. τάγμ. τῆς γραμμῆς

3. Ἡ εἰς Ῥωμελίαν ἀποσπασμένη ἡμικανονοστοιχία ὀρεινή.

4. Ὅλον τὸ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνταρσίας εἰς Μεσολόγγιον εὑρεθὲν ἀπόσπασμα τῶν σκαπανέων.

5. Ὅλοι οἱ πρώην ὑπὸ τοὺς συνταγματάρχας Θ. Γρίβαν καὶ Τζαβέλαν ἐθνοφύλακες καθὼς καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς συνταγματάρχας Βάσον Μαυροβουνιώτην καὶ Γκοῦραν Μαμούρην σώματα.

Ἐπαινέθησαν πρὸς τούτοις οἱ ἀκόλουθοι ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται διὰ τὴν ὁποίαν ἔδειξαν εἰς τὰς ἰδίας περιστάσεις, γενναιότητα, ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸν θρόνον.

Ἀντώνιος Φηγκουέρας, Ἀλμέϊδας συνταγματάρχης καὶ φρούραρχος τοῦ Μεσολογγίου, Θεόδωρος Γρίβας συνταγματάρχης πρώην διοικητὴς σώματος ὀροφυλακῆς, Γκοῦρας Μαμούρης συνταγματάρχης διοικητὴς σώματος ὀροφυλακῆς, Βάσος Μαυροβουνιώτης συνταγματάρχης διοικητὴς σώματος ὀροφυλακῆς, Ἰωάννης Ῥάγκος συνταγματάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς, Κίτζος Τζαβέλας συνταγματάρχης πρώην διοικητὴς σώματος ὀροφυλακῆς· οἱ ἀντισυνταγματάρχαι Ναζούλης Νταγκλῆς πρώην διοικητὴς τῶν ἠπειροσουλιωτῶν ἀξιωματικῶν, Γαρδικιώτης Γρίβας διοικητὴς τοῦ 1. ελαφροῦ πεζικοῦ τάγματος· οἱ ταγματάρχαι Νικόλαος Μπότζαρης τῆς φάλαγγος, Σταῦρος Γρίβας ταγματάρχης εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Θ. Γρίβα σῶμα, Ἀνδρέας Χερβάγεν τοῦ 4. πεζ. τάγματος τῆς γραμμῆς, Νικόλαος Κάσκαρης τῆς φάλαγγος, Ἰωάννης Φαρμάκης εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Τζαβέλαν σῶμα, Εὐθύμιος Στουρνάρης τῆς φάλαγγος, Κωνσταντῖνος Βέρης καὶ Πάνος Βλαχόπουλος τῆς φάλαγγος, Γεώργιος Ζορμπᾶς τῆς φάλαγγος, Γεώργιος Λάμπρου Ζέρβας εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Τζαβέλαν σῶμα, οἱ μέχρι τοῦδε διοικηταὶ ταγμάτων εἰς τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη σῶμα, Εὐαγγέλης Μπαλατζος καὶ Παπακῶστας Τζαμάλας· ὁ ἀρχιατρὸς καὶ εἰσηγητὴς διὰ τὴν ὑγιονομικὴν τοῦ στρατοῦ Δρ. Ἐρρῖκος Τραϊμπερ, ὁ μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς Μιχαὴλ Γρίβας· οἱ λοχαγοὶ Κάρολος Ἄβελε τῆς διλοχίας τῶν σκαπανέων, Δημήτριος Βάγιας εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Παναγιώτης Βασιλειάδης φρούραρχος Βονίτζης, Παρασκευᾶς Βασιλείου καὶ Δημήτριος Βασιλόπουλος εἰς τὸ 2. ἐλαφρὸν πεζ. ταγμα, Ἰωάννης Βουτὲ εἰς τὸ 1 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Νικόλαος Μπουκουβάλας εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Ἀθανάσιος Ν. Χαλκίας εἰς τὸ ἴδιον, Ἀναστάσιος Χορμόβας εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν π. τάγμα, Εὐστάθιος Γαβριὴλ εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Κωνσταντῖνος Γριβογιώργη τῆς φάλαγγος, Ἐλευθέριος Ἰωάννου εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Σταῦρος Κόντος εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Δημήτριος Κυπριανὸς φρούραρχος Πατρῶν, Ἰωάννης Μάνεσης, Νικόλαος Μερεντίτης, Νικόλαος Παράσχος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Θ. Γρίβαν σῶμα, Ἰωάννης Παρίσης φρούραρχος Λαμίας, Δῆμος Φράγκος εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Θεόδωρος Στουρνάρης εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρ. Γρίβαν σῶμα, Ἰωάννης Τζαβέλας εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα, Ἀντώνιος Ζωγράφος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα· οἱ ὑπομοίραρχοι τῆς χωροφυλακῆς Σταῦρος Ἐλευθερίου, Δημήτριος Καρβούνης, Μιχαὴλ Μόστρας, Κώστας Πετζάλης· οἱ ὑπολοχαγοί· Δημητρίος Ἀλασσῶνας εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Δημήτριος Ἀμπλανίτης εἰς τὸ ἴδιον, Χρῆστος Ἀνδρήτζου τῆς φάλαγγος, Ἰωάννης Ἀντωνιάδης καὶ Ἰωάννης Ἀξελὸς τοῦ πυροβολικοῦ, Δημήτριος Βνίας, Σταμούλης Χονδρός, Γεώργιος Δαλάσκας, Παναγιώτης Γαλάνης καὶ Κυριάκος Καλούτζης τῆς φάλαγγος, Ἀναστάσιος Κάπατος τοῦ 2. πεζ. τάγματος τῆς γραμμῆς, Ἀναστάσιος Λιανόπουλος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Ἰωάννης Μουστάκας, εἰς τὸ ἴδιον, Ἀναγνώστης Ψιλόπουλος καὶ Ἀθανάσιος Σπύρου τῆς φάλαγγος, Βασίλειος Τάκος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Θεόδωρος Τσιμισίτης τῆς φάλαγγος, Ἀθανάσιος Λάμπρου Ζέρβας εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Τζαβέλαν σῶμα· οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Κωνσταντῖνος Ἀγγελῆς, Γεώργιος Ἀλεξόπουλος καὶ Ναζούλης Μπαθας τῆς φάλλαγγος, Ζάχος Βάρφης τοῦ 1. ἐλαφροῦ πεζ. τάγματος, Δῆμος Μπελᾶς τῆς φάλαγγος, Ἰωάννης Μποκάλης, τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Χρῆστος Βούλγαρης εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν, Ἰωάννης Χιμευτὸς εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Θεόδωρος Δελάσκας, Γεωργάκης Δαριώτης καὶ Γεώργιος Δαρμένης τῆς φάλαγγος, Νικόλαος Εὐθυμίου εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Ἐρρῖκος Φορνέζης πρώην παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Μεσολογγίου, Ἰωάννης Γαλῆς τῆς φάλαγγος, Ἰωάννης Γιόνης εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Βάσου, Πάνος Γιολδάσης εἰς τὸ πρώην ὑπο τὸν συνταγματάρχην Τζαβέλαν σῶμα, Τραουγὸτ Χαϊδενάβερ τοῦ μηχανικοῦ, Χρῆστος Καραμπίνης καὶ Δημήτριος Κίσκου τῆς φάλαγγος, Βασίλειος Κίσσαβος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Παναγιώτης Κοκόνας τῆς φάλαγγος, Ἀθανάσιος Κουτρούμπας εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Δημήτριος Λαχανᾶς τῆς φάλαγγος, Γεώργιος Μεσινέζης εἰς τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἰωάννης Μιδάνερ εἰς τὸ ἴδιον τάγμα, Σπῦρος Πασχάλης εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Ἰωάννης Πασχάλης εἰς τὸ 1. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἀθανάσιος Πασᾶς εἰς

τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Τζαβέλαν σῶμα, Γρηγόριος Πατρατζικιώτης εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Δοῦκας Φίλιππος τῆς φάλαγγος, Ἰωάννης Φλέγκας τοῦ πυροβολικοῦ, Πέτρος Ψιλόπουλος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Τζαβέλαν σῶμα, Ἰωάννης Σολομωνίδης τῆς χωροφυλακῆς, Ἰωσὴφ Σμὶτ τῶν λογχιστῶν, Κλημέντιος Σήχερερ τοῦ μηχανικοῦ, Κωνσταντῖνος Σκαμπαρδόνης καὶ Δημήτριος Σπάρος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Χρῆστος Τασοῦλας τῆς φάλαγγος, Ἰακὼβ Βόλμερ τοῦ μηχανικοῦ, Ἰωάννης Ζαφείρης καὶ Ἀναστάσιος Ζωγράφος τοῦ 1. ἐλαφροῦ πεζ. τάγματος· ὁ ἰατρὸς τάγματος Φρεδερῖκος Τζέλερ τοῦ 3. π. τάγματος τῆς γραμμῆς, ὁ καταλυματίας τάγματος Παναγιώτης Βουρνᾶς τῆς ἐθνοφυλακῆς, οἱ ὑποΐατροὶ Ἐρρῖκος Χὸπχ τοῦ 4. Λουδοβῖκος Χοὺκ τοῦ 1. καὶ Ξάβερ Νίδερ τοῦ 3. πεζ. τάγματος τῆς γραμμῆς· οἱ ἀνθυπασπισταί: Κωστῆς Δημητριάδης τοῦ 2 ἐλαφροῦ πεζ. τάγματος, ὁ σημαιοφόρος Ἰωάννης Μέγας εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα· ὁ ἐπιλοχίας τῶν λογχιστῶν Νικόλαος Δρέσχερ, ὁ ἐπιλοχίας τοῦ πεζικοῦ Δημήτριος Μπουτζούνης εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Τζαβέλαν σῶμα, Χρῆστος Φραγγόδουλος εἰς τὸ 1. ἐλ. π. τάγμα, Εὐάγγελης Ἰωάννου, Ἀνάστασιος Ροῦτζος, Ἰωάννης Τσάμης εἰς τὸ 2, ἐλαφρὸν π. τάγμα, ὁ λοχίας σιτιστὴς εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Βάσου Θωμᾶς Δημόπουλος.

Οἱ ἐνωμοτάρχαι Παντολέων Ἀβραὰμ τῆς 4 τῶν πεζῶν, Ἀρβανιτογιάννης τῆς 164 τῶν πεζῶν, Σωτήρης Μπαλῆς τῆς 4 τῶν ἐφίππων, Στέφος Δήμου τῆς 72 τῶν πεζῶν, Χρῆστος Ἐλευθεριάδης τῆς 14 τῶν πεζῶν, Παναγιώτης Γιαννόπουλος, Κώστας Καλογιαννόπουλος τῆς 21 τῶν πεζῶν, Ἀνδρέας Μάρκου, Σωτήρης Μπέλος τῆς 4 τῶν ἐφίππων, Κωνστ. Ψαράκης τῆς 12 τῶν ἐφίππων, Δημήτριος Σπορίδης τῆς 7 τῶν ἐφίππων, Ἀπος. Σταματη ὁμοίως τῆς 3., Γ. Ζωγράφου τῆς 204 τῶν πεζῶν, ὁ λοχίας τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν Βιλελμ Ῥίττερ. Οἱ λοχίαι Γεώρ. Ἀναστασίου καὶ Δ. Ἀντωνίου τοῦ 2. ἐλαφροῦ πεζ. τάγματος. Δημήτριος Μπουτζιάνος εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Βάσου, Μῆτρος Χορμοβίτης εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Γεώργιος Δήμου εἰς τὸ 1. καὶ Γοῦλας Ἰωάννου εἰς τὸ 2. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα, Κώστας Καποῦτζας εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Τζαβέλαν σῶμα, καὶ Δημήτριος Καστρινὸς εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Δῆμος Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννης Κοροίδας εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν π. τάγμα, Κώστας Λημπέσης καὶ Νικόλαος Λήμνιος εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Βάσου, Καραχρῆστος εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Χατζῆ Σαββας εἰς τὸ 2. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα, Ἀθανάσιος Ταλανταῖος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Δημήτριος Θέρμης εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα, Ἀθανάσιος Βλαχάκης, Δημήτριος Ζυγούρης καὶ Κώστας Γεωργίου εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη. Οἱ δεκανεῖς Κώστας Ἀθανασίου, εἰς τὸ 1. Δημήτριος Γεωργίου εἰς τὸ 2. Νικόλαος Ἰωάννου εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα, Παναγιώτης Παράσχος, Μιχαὴλ Πολάκης καὶ Ἀντώνιος Ποτζαῖκος τοῦ πυροβολικοῦ, Ἰακὼβ Μπὲς, Τραουγὸτ Σάϊφερτ καὶ Ἐρρῖκος Σέρουσετ τοῦ 4. πεζ. τάγματος τῆς γραμμῆς, Φερδινάνδος Σώϋερτ τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, ὁ σαλπιγκτὴς Ἰωάν. Κώστα τοῦ 1. ἐλαφροῦ πεζ. τάγματος.

Οἱ χωροφύλακες· Ἀναγνώστης Ἀλεξανδρόπουλος τῆς 134 τῶν πεζῶν, Μιχαὴλ Ἀγγελῆς 8 τῶν πεζ., Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου 15 τῶν ἐφίππων, Στέργιος Ἀθανασίου 164 τῶν πεζῶν, Ἐμμανουὴλ Ἀσλάνης 60 τῶν πεζ., Σπῦρος Βαριούδης 54 τῶν πεζῶν, Δημήτριος Βαρούτζης 8 τῶν πεζῶν, Γεώργιος Βασιλείου 3 τῶν πεζῶν, Ἀγγελῆς Βούργαρης 32 τῶν πεζῶν, Σπῦρος Χορέβας 60 τῶν πεζῶν, Γεώργιος Χρήστου 55 τῶν πεζῶν, Γεώρ. Χρήστου 7 τῶν ἱππέων, Παναγιώτης Δανιὴλ 3 τῶν πεζῶν, Μανόλης Δαναδὸς 8 τῶν πεζ. Γεώργ. Διαφανδονιὰς 3 τῶν πεζ., Νικόλαος Δημητρίου 54 τῶν πεζῶν, Ἀντώνιος Δήμου 32 τῶν πεζῶν, Φῶτος Γεωργίου 112 τῶν πεζ., Μανόλης Γρανδάκης 11 τῶν ἱππέων, Θεόδωρος Γρηγορίου 13 τῶν ἱππέων, Παναγιώτης Ἰωάννου 24 τῶν πεζ. Πάνος Ἰωάννου 1 τῶν πεζ. Παῦλος Ἰωάννου 60 τῶν πεζῶν, Χρῆστος Καλλιάρχης 12 τῶν ἐφίπ. Νικόλαος Καραβίδης 3 τῶν ἐφίπ. Γεώργιος Καραπιπέρης 13 τῶν ἐφίπ. Πάνος Κωνσταντίνου 7 τῶν ἐφίπ. Γεώργιος Κυριάκου 11 τῶν ἐφίππων, Νικόλαος Λεοντάρης 54 τῶν πεζῶν, Κωνσταντ. Λούκας 54 τῶν πεζῶν, Ἀθανάσιος Λούσης 7 τῶν ἱππέων, Στάθιος Μαυροθαλασσίτης 32 τῶν πεζῶν, Νικόλαος Μαυροβουνιώτης 54 τῶν ἱππέων, Ἀναγνώστης Φουντουκάκης 154 τῶν πεζῶν, Νικόλαος Πρόδρομος 112 τῶν πεζ. Νικόλ. Σπύρου 13 τῶν πεζῶν, Χρῆστος Τριπολιστιώτης 15 τῶν ἱππέων, Βασίλειος Τζούπας 54 τῶν ἱππέων, Νικόλαος Ζάχος 154 τῶν πεζῶν, πρὸς τούτοις οἱ ἐκλεκτοὶ Ἀλόϊς Χέλτζελ τῶν λογχιστῶν, Ἰωσὴφ Λάϊτνερ τοῦ 4 καὶ Θωμᾶς Σμάους τοῦ 1 π. ταγματος τῆς γραμμῆς. Οἱ στρατιῶται Καραγιάννης Ἀδὰμ τοῦ 1 ἐλαφροῦ π. τάγματος, Θεοχάρης Ἀλεξίου εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Ἰωάννης Ἀλτόφερ τοῦ 1 π. τάγματος τῆς γραμμῆς, Μῆτρος Ἀναστασίου τοῦ 2 ἐλαφροῦ π τάγματος, Μαρτῖνος Μπὰχ τοῦ 4 π. τάγματος τῆς γραμμῆς, Γεώργιος Μπαϊρακτάρης εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Ἰωάννης Βούλγαρης εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Βάσου, Ἀνέστης Δημητρίου εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Παναγι

τῆς Δημητρίου εἰς τὸ ἴδιον σῶμα, Κωνσταντῖνος Δημητρίου εἰς τὸ 1 ἐλαφρὸν π. τάγμα, Παναγιώτης Δημητρόπουλος εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγ. Μαμούρη, Γεώργιος Δράμαλης τοῦ 2 ἐλαφροῦ π. τάγματος, Μαρτῖνος Ἔγερ τοῦ 4 π. τάγματος τῆς γραμμῆς, Ἰωάννης Εὐσταθίου εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματ. Μαμούρη, Λάμπρος Γεωργίου, καὶ Ἰωάννης Γεωργίου εἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν π. τάγμα, Ἀντώνιος Χάουμπριχ εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, Ἰωάνης Χἔχτ εἰς τὸ 4 π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Φρεδερῖκος Χελμοῦτ εἰς τὸ ἴδιον τάγμα, Ἀλμπὲρτ Ἔσε εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, Ἰωσὴφ Χουπὲρ εἰς τὸ 4 π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἀναστάσιος Ἰωάννου εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Γεώργιος Καΐζερ εἰς τὸ 4 π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Θεόδωρος Καρακούτης καὶ Κῶστας Καμύρου εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγ. Μαμούρη, Ἰωάννης Κουτούλας εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Τζαβέλαν σῶμα, Μιχαὴλ Κὲρλ τῶν λογχιστῶν, Ἀνδρέας Λορδᾶς εἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν π. τάγμα, Ἰωάννης Λούκας εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Αὔγουστος Μάουσλερ εἰς τὸ 4 π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Μῆτρος Μέλοτος εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματ. Μαμούρη, Νικόλαος Μυρμίγκης εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Ἰωσὴφ Μίχλ τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν, Ἀδὰμ Μύλλερ τοῦ 4 π. τάγματος τῆς γραμμῆς, Γεώργιος Κ Μυρμίγκης καὶ Βασίλειος Νικολάου εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματ. Μαμούρη, Γεώργιος Παπανικόπουλος εἰς τὸ ἴδιον, Γεώργιος Παπαδημητρίου καὶ Ἀντώνιος Παπαλεξίου εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματ. Βάσου, Νικόλας Παύλου εἰς τὸ 1 ἐλ. π. τάγμα, Δημήτριος Πιπόνας εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Γεώργιος Ρ. Πιστόλης εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Μαμούρη, Σρατ[illegible]ῆς Πολίτου εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματάρχου Βάσου, Ἰωάννης Πλάτλ εἰς τὸ 4 π. τάγμα τῆς γραμμῆς, ΝικόλαςΠοῦργος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γρίβαν σῶμα, Ἀλόης Ῥάουσερ εἰς τὸ 4 π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Δημήτρ. Ῥοποδῆς εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγ. Γρίβαν σῶμα, Ἐρρῖκος Ῥούτ, Ἰακὼβ Σρέγκλε καὶ Ἰωάν. Σέφνερ τοῦ 4 π. τάγ. τῆς γρ. Δῆμος Σιούτας εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγ. Μαμούρη, Γεώργιος Σταύρου καὶ Ἰωάννης Στέργιος εἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν π. τάγμα, Κῶστας Χρ. Φόγκος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Τζαβέλαν σῶμα, Γεώργιος Χρήστου Τζάμης εἰς τὸν λόχον τῶν ἠπειροσουλιωτῶν, Ἰω. Τζάθας εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγ. Μαμούρη, Κρήτης Τζιάμης εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματ. Γρίβαν σῶμα, Αναστάσιος Τζοῦγγος εἰς τὸ πρώην ὑπὸ τὸν συνταγ. Τζαβέλαν σῶμα, Μαρτῖνος Βένερ εἰς τὸ 1 π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἀθαν. Ταφέκος εἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν π. τάγμα, Φριδερίκος Ζίγλερ τῶν λογχιστῶν, Δημ. Ζητουνάκης εἰς τὸ σῶμα τοῦ συνταγματ. Βάσου. Ὁ ὁδηγὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐκ Στηλίδος Εὐστάθιος Χρήστου, ὁ ὁδηγὸς τῆς πρώην ὑπὸ τὸν συνταγματ. Τζαβέλαν ἐθνοφυλακῆς Σπῦρος Δοῦκας. Πρὸς τούτοις ὁ φαλαγγίτης τῆς 12 τετραρχίας Γεώργιος Ῥωϊλός, ὁ χωροφύλαξ Ἰω. Ἐμμανουὴλ τῆς 2 τῶν ἐφίππων, ὁ χωροφύλαξ τῆς 33 τῶν πεζῶν Σταῦρος Κῶςας, ὁ χωροφ. τῆς 112 τῶν πεζ. Θεόδ. Φραγκάκης, ὁ χωροφύλαξ τῆς 10 τῶν πεζῶν Σπέσος Νικολάου, ὁ χωροφύλαξ τῆς 1 τῶν πεζῶν Βασίλειος Τρόνιμος, ὁ ἐθνοφύλαξ Χρηστάκης Σύντεμος καὶ ὁ ἐθνοφύλαξ Ἀναστατόπουλος.

§. 5. Διωρίσθησαν·

Ὁ χαρακτηρισμένος ταγματάρχης τῶν Β. Παβαρικῶν Γ. ἐπιτελῶν Κάρολος Πούρκαρτ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τῶν Γ. ἐπιτελῶν· ὁ λοχαγὸς διοικητὴς τῆς 9 τετραρχίας τῆς φάλαγγος συνταγ. Ἰωάν. Γενναῖος Κολοκοτρώνης καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ 1 ἐλαφροῦ π. τάγματος (Ἀθῆναι) ἀντισυνταγματ. Γαρδικιώτης Γρίβας, ὑπασπισταὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὁ Λυκοῦργος Λογοθέτης ἐκ Σάμου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου καὶ λοχαγοῦ τῆς φάλαγγος, ὁ ἀντισυνταγματάρχης Σπῦρος Μήλιος διοικητὴς τοῦ 2 ἐλαφροῦ π. τάγματος (Μεσολόγγιον)· ὁ ταγματάρχης Φραγκῖσκος Ἀνδριέτης διοικητὴς τοῦ 1 π. τάγματος τῆς γραμμ., Δημήτριος Τζάμης Γριβογιώργης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ μὲ χαρακτῆρα ταγματάρχου εἰς τὴν φάλαγγα, Κωνς. Κολοκοτρώνης εἰς βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ ἀκολούθου τοῦ στρατοῦ, Δημήτριος Ὑψηλάντης Βαλτινὸς εἰς βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ εἰς τὴν φάλαγγα, Ζῆτος Σωτήρης, Γεώρ. Εὐθυμιάδης καὶ Ἐρρῖκος Φορνέζης εἰς βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ ἀκολούθου τοῦ στρατοῦ, Παλαιοκῶστας Τζόγκας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ εἰς τὸ ὑπὸ τὸν ταγματάρχ. Φαρμάκην τάγμα ἐθνοφυλακῆς, οἱ, Παναγιώτης Καπετανάκης, Στέφανος Πικουλάκης καὶ Παναγ. Σταρογιάννης εἰς βαθμὸν ὑπολοχαγῶν καὶ διοικητῶν λόχων εἰς τὸ 4 ἐλαφρὸν π. τάγμα, ὁ πρώην σημαιοφόρος τοῦ Ναυτικοῦ Γεώργιος Λέων εἰς βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ εἰς τὴν φάλαγγα, οἱ κύρ. Πέτρος Λιναράκος, Ἰω Κατζαῖος, Βενετζιάνος Κυβέλος, Πασχάλης Γερακαράκος, Λάζαρος Κιρέμης, Ζουλάκης, Βασ. Γεωργόπουλος καὶ Φ. Μ. Μονεμβασίτης εἰς βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ ὅλοι εἰς τὸ 4 ἐλαφρὸν π. τάγμα τῆς Μάνης, Ἰωάννης Μέγας καὶ γεώργιος Νικολάου ὡς σημαιοφόροι εἰς τὸ σῶμα τῆς ὀροφυλακῆς ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Μαμούρην, Κῶστας Χρῆστος (Φόγκος) καὶ Γ. Τζάμης ὡς σημαιοφόροι εἰς τὸ 1 τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς ὑπὸ τὸν συνταγματ. Κ. Τζαβέλαν, Νικόλαος Μυρμίγκης καὶ Δισμαντὴς Νικολάου ὡς σημαιοφόροι εἰς τὸ σῶμα τῆς ὀροφυλακῆς ὑπὸ τὸν συνταγματ. Θ. Γρίβαν, Ἰω. Μακρῆς καὶ Θωμᾶς Δημόπουλος ὡς σημαιοφόροι εἰς τὸ σῶμα τῆς ὀροφυλακῆς ὑπὸ τὸν συνταγματ. Βάσου Μαυροβουνιώτην, Ἰω. Τρικαλλίτης ὡς σημαιο-

φόροι εἰς τὸ τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς ὑπὸ τὸν ταγματάρχην Φαρμάκην, Βασ. Μακρῆς ἀπὸ Κεφαλληνίαν εἰς βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ φαλαγγίτου.

Πρὸς τούτοις οἱ ἑξῆς Κρητικοὶ ἔλαβον στρατιωτικοὺς βαθμοὺς εἰς τὴν φάλαγγα καὶ διωρίσθησαν: εἰς βαθμὸν ἀντισυνταγ. μὲ χαρακτῆρα συνταγματάρχου οἱ, Βασ. Χάλης ἀπὸ Κυδωνίας καὶ Παναγιώτης Ζερβουδάκης ἀπὸ Κνωσσόν· εἰς βαθμὸν ταγματ. μὲ χαρακτῆρα ἀντισυνταγματ., Μανούσης Βαρδουλάκης ἀπὸ Σφακιὰ καὶ Γεώργιος Τζουδέρης ἀπὸ ἅγια Βασιλεκά· εἰς βαθμὸν λοχαγοῦ μὲ χαρακτῆρα ταγματ., Γεώρ Δρακονιάνος ἀπὸ Κίσσαμον, Ἰάκωβος Κουμᾶς ἀπὸ Σέλινα, Ἀλέξ. Ἀνδριαδάκης ἀπὸ Μηλοπόταμον, Ἀποστόλης Ψωμαδάκης ἀπὸ Περιστέραν, Γεώργιος Πετζάνης ἀπὸ Πεδιάς, Σεφῆς Δεληγιαννάκης ἀπὸ Σφακιά, εἰς βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ μὲ χαρακτῆρα λοχαγοῦ. Στρατὴς Δελεγιαννάκης ἀπὸ Σφακιά, Μανόλης Κοκολάκης ἀπὸ Κυδωνίαν, Νικόλ. Λούπης, Ἰω. Γερανιώτης, Νικόλαος Δαπάρης, Ἰωάν. Χουδάλης, Παν. Σέρβας ἀπὸ Σέλινα, Ἰω. Μοσχοβίτης ἀπὸ Ἀμάρι, Κυριάκος Σγοῦρος ἀπὸ Μηλοπόταμον, Σισίνης Δαλινάκης ἀπὸ Κοπισσόν, Μανόλης Μακατούνης καὶ Ζαχαρίας Ἀποςολάκης ἀπὸ Πεδιάς, Γεώργιος Βασιλείου ἀπὸ Λασιθήσου, Ἀνδρέας Ποπολάκης ἀπὸ Σφακιά, Πέτρος Ἀρκαδιώτης ἀπὸ Ῥέθυμνα καὶ Ἰω. Παπαδάκης ἀπὸ Σιτιά· εἰς βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ, Ἀναγνώστης Χατζῆ Ἰωάννου ἀπὸ Σφακιά, Παῦλος Μπολουδάκης, Μανούσης Πρωτοπαπαδάκης, Δ. Διλήτας, Ἰω. Ξυνίδης ἀπὸ Κυδωνίαν, Μιχαὴλ Καθίκλας ἀπὸ Κίσσαμον, Ἰάκωβος Σκανδάλης, Μανόλης Δικτάκης, Μάρκος Ῥενιέρης, Ἰω. Τζουδερᾶς ἀπὸ Βασιλειδὸν, Μανόλης Σκουλικάκης, Ἰω. Χουρδῆς ἀπὸ Μηλοπόταμον, Ἀποστόλης Παρισάκης ἀπὸ Βασιλόδον, Γ. Σαρὴς ἀπὸ Κνωσσόν, Γεώρ. Μπιτζάτζης καὶ Ἠλίας Ἀντωνίου ἀπὸ Βασιλίδα, Στυλιανὸς Χατζιδάκης ἀπὸ Κυνουρίαν· εἰς βαθμὸν ἀνθυπολοχ. μὲ χαρακτῆρα ὑπολοχαγοῦ, Ματθαῖος Κεφαλιῶνας ἀπὸ Ἀποκόρωνα, Ἀντ. Ἀθανασιώτης ἀπὸ Ἀμάρη, Σταῦρος Νιότης ἀπὸ Μηλοπόταμον, Σπῦρος Χαμαλάκης καὶ Μαν. Σεμερτζάκης ἀπὸ Κνωσσόν, Ἀντ. Χελιδώνης ἀπὸ Περιστέραν, Γεώργιος Ῥωμάνου ἀπὸ Κυνουρίαν, Μανόλης Σουλοδάκης ἀπὸ πεδιάς, εἰς βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ, ὁ Ἀναγνώστης Πρωτοπαπαδάκης, Ἰω. Κοπακάκης, Μανόλης Δαμούλης, Θεόδ. Ζερβουδάκης, Νικόφορος Τζουδάκης ἀπὸ Σφακιά, Ἀναγνώστης Μίγος, Κωνσταντῖνος Κουφάκης, Ἰακουμῆς Ἀποστολάκης, Ἀναγνώ. Σημαρίπας ἀπὸ Κυδωνίαν, Γεώργιος Μαμαδάκης ἀπὸ Κίσαμον, Νικόλαος Τζίστρας ἀπὸ Σέλινα, Μανόλης Παπαδάκης ἀπὸ Βασιλίδα, Σέφης Γουμενάκης, Ἀναγ. Τζουδεράκης, Βασίλ. Γαριέρος, Ἱερώνυμος Τουμάκης, Γ. Σταυρολάκης, Ἀναγνώστης Νέσης ἀπὸ Ἀμάρη, Βασ. Μανολουδάκης, Ἀντώνιος Βολέργας, Νικόλαος Δαμπέργας ἀπὸ Ῥέθυμνα, Ἀντώνιος Καλέργης, Ἀναγνώστης Σαλούστρος καὶ Ἰακουμῆς Σκαλίδας ἀπὸ Μηλοπόταμον, Γεώρ. Γερασιμάκης, Γ. Κατζικάκης καὶ Ἰω. Ζερβουδάκης ἀπὸ Κνωσσόν, Γεώργιος Τζουρτζάκης, Γ. Ζερηλινός, Ζαχαρίας Κυριακάκης καὶ Μανόλης Ὀρφανὸς ἀπὸ Περιοτίσια, Γ. Λεμονάκης, Στεφανῆς Γερώνυμος, Ἰω. Γαρουδάκης, Δ. Καψάτάκης ἀπὸ Κυνουρίαν, Δ. Πετράκης καὶ Ἀναγ. Λιγεράννης ἀπὸ Μονοπρόσωπον, Ἰω. Μακαρούνης, Μιχ. Ἀποστολάκης, Μανόλης Φανουράκης καὶ Μανόλης Θεοδωράκης ἀπὸ Πεδιάς, Μανόλης Μπατζάκης καὶ Ἰω. Τζαμαντοῦρας ἀπὸ Λασίθιον, Ἀποστόλης Καμαράτος ἀπὸ Μεράπελλον, Σέφης Δεμοτζάκης ἀπὸ Σιθέαν, Ἀναγ. Ἀσφιανὸς ἀπὸ Κνωσσόν, Μανόλης Παλουδάκης ἀπὸ Σφακιά, Νικόλαος Ἀλικάκης ἀπὸ Βασιλίδα, Νικόλ. Μαρκάκης ἀπὸ Ῥέθυμνον, Γεώρ. Σωφάκης, Κωνς. Βελώνης καὶ Σπυρίδων Καλοδάκης ἀπὸ Κυνουρίαν, Μανόλης Τζελεμπάκης, Γεώργιος Τζελεμπάκης καὶ Μανόλης Σπακιανάκης ἀπὸ Ἀμάρη, Νικ. Νακάκης καὶ Νικόλαος Σέρμαλης ἀπὸ Κυδωνίαν, Βασ. Μεθιοδάκης καὶ Σταμούλης Ξετρίππης ἀπὸ Μηλοπόταμον, Ἰωάν. Φαρμασονάκης ἀπὸ Πεδιάς, Λουΐζος Στάιλ ἀπὸ Τῆνον. Πρὸς τούτοις ἐχαρακτηρίσθη χωρὶς ἀποδοχὰς καὶ χωρὶς ἰδίαν κατάταξιν εἰς τὴν φάλαγγα ὡς ταγματάρχης ὁ Ἀναγ. Παναγιωτάκης ἀπὸ Σφακιά.

§. 6. Διορίζονται·

Ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος ταγματάρχης Φελίξος Δελοριὲ εἰσηγητὴς τοῦ 1 διαρκοῦς πολεμικοῦ συμβουλίου, πραγματικὸς ταγματάρχης, ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος ἰατρὸς συντάγματος Δρ. Χέρμαν Λινδερμάϊερ πραγματικὸς ἰατρὸς συντάγματος παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν.

§. 7 Κατετάχθησαν·

Οἱ ὡς ἀξιωματικοὶ ἀναγνωρισθέντες πρῴην ὁπλαρχηγοὶ τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων εἰς τὴν φάλαγγα.

Ὡς λοχαγός, ὁ συνταγματάρχης Λογοθέτης Λυκοῦργος εἰς τὴν 13 τετραρχίαν καὶ ὁ συνταγ. Γεωργάκης Ν. Βαρνακιώτης εἰς τὴν 5 τετραρχίαν ὡς ὑπολοχαγός.

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Γιώτης Βαρνακιώτης·

Ὡς ἀνθυπολοχαγοί·

Οἱ ταγματάρχαι Κομνᾶς Τράκας εἰς τὴν 1, Ἰαννάκης Γιολδάσης εἰς τὴν 3, Εὐθύμιος Στεφνάρης εἰς τὴν 5. καὶ Ζάχος Μήλιος εἰς τὴν 7. Οἱ χαρακτηρισμένοι ταγματάρχαι Σταῦρος Γρίβας εἰς τὴν 8, Παλαιοκῶστας Τζάμης εἰς τὴν 5 τετραρχίαν τῆς φάλαγγος. Ὡς ἐπιλοχίαι Λοχαγοὶ Γεώργιος Πράπας, Κῶστας Ταράτζας εἰς τὴν 1, Παλαιογιώργος, Σταμούλης, Μοσκοβίτης εἰς τὴν 2, Χρῆστος Καραχρῆστος εἰς τὴν 2, Ζαχαρίας Γιολδάσης εἰς τὴν 3, Πέτρος Τζέρπελης εἰς τὴν 5 Πάνος Ἀλεξίου, Σπῦρος Ξύδης, Ἰαννάκης Καλατζόπουλος, Νικολῆς Δράκος εἰς τὴν 6, καὶ Κωνσταντῖνος Δημητρακόπουλος εἰς τὴν 12 τετρ

χίαν, πρὸς δὲ ὁ προσωρινὸς ἀφεθεὶς χαρακτηρισμένος λοχαγὸς Ἀναγνώστης Παππαδόπουλος εἰς τὴν προτέραν θέσιν του ὡς ἐπιλοχίας εἰς τὴν 8, τετραρχίαν.

Ὡς δεκανεῖς. Οἱ ὑπολοχαγοὶ Χρῆστος Ἀνδρίτζος καὶ Καραστάθης Μπαρλᾶς ἀπὸ Βάλτον εἰς τὴν 1, Σταμούλης Κακούρης, Κωνσταντᾶς Θωμᾶς, Ἀναγνώστης Σορλῆς, Γεώργιος Καραχρῆστος, Δημήτριος Πετάλος, Ἰωάννης Ἴσκος, εἰς τὴν 2, Νικόλαος Γιολδάσης, Σωτήρης Θανασάκης, εἰς τὴν 3, Μαρκαντώνιος Κραβαρίτης, Ἀθανάσιος Μαχαίρας, Κωνσταντῖνος Πρωτόπαπας εἰς τὴν 6, Γεώργιος Λέων εἰς τὴν 8, Παῦλος Καραϊσκάκης, Κωνσταντῖνος Βαλσαγκᾶς εἰς τὴν 9, Μῆτρος Καρατζᾶς, Χρῆστος Ἀδαμόπουλος εἰς τὴν 10, Παναγιώτης Κουμουτσάκος, Γεώργιος Δρακονάκος εἰς τὴν 11, Φώτιος Χρυσανθόπουλος, Γαλάνης Κουμουντουράκης εἰς τὴν 12 τετραρχίαν· ὡς φαλαγγῖται ἀνθυπολοχαγοὶ, Ἰω. Ἰγγλέζης, Γεώργιος Καντζῆς, Κωνσταντῆς Φασίτζας, Ἀναστάσιος Στεφάνου, Πρεμέτης Ἰάκης, Χατζῆ Κῶστας, Ιωάννης Παλατζούρης, Αλέξης Ἀντωνίου, Ἀγγελῆς Θεοδώρου, Ἀλέξανδρος Καλαμήδας εἰς τὴν 1, Ἀθανάσιος Ψαλίδας, Δημήτριος Διάμης, Κωνσταντῖνος Παλούτης, Ἀναγνώστης Σταχτιάρης, Κῶστα Τζατζομῆτζος, Κωνσταντῖνος Μουκουσάκης, Δῆμος Κουτζοβῖνος, Νικόλ. Τάνταρος, Γιωργάκης Κακαράντζος, Λαχογιάννης Καλόβου, Ἀν. Μοσκοβίτης εἰς τὴν 2 Ἰαννάκης Κῶστα Ἰολδάσης, Γεωργοῦλος Ἰω. Ἰολδάσης εἰς τὴν 3, Γεώρ. Ἰωάννου καὶ Κωνς. Ζαφείρης ἀπὸ Ζυγὸν εἰς τὴν 5, Ἀλέξ. Μελιγγιώτης εἰς τὴν 6, Διονύσιος Κῶστας, Δημήτριος Σωτειρόπουλος, Γεώργιος Κοντούρης εἰς τὴν 8, Νικόλαος Ζαχαρίας, Γεώργιος Παναγιαννόπουλος εἰς τὴν 9, Βασίλειος Μακρῆς καὶ Ζαχαρίας Ζαπαντιώτης εἰς τὴν 10, Ἀναγνώστης Αλεξάνδρου, Παναγιώτης (Ραζόπουλος) εἰς τὴν 11, Κωνσταντῖνος Ἰαννακόπουλος, Δημήτρ. Μπακαλόπουλος, Θεόδωρος Ῥαλοῦς, Ἰωάννης Οἰκονόμου, Παππαζαφειρόπουλος καὶ Ἰαννάκης Κ. Τζάμης εἰς τὴν 12 τετραρχίαν καὶ ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης Βαλτινὸς εἰς τὴν 13 τετραρχίαν.

§. 8. Κατετάχθησαν·

Ὁ πρώην ὑπολοχαγὸς εἰς τὸ Β. Ἀουστριακὸν 3 σύνταγμα τῶν οὐσάρων καὶ προσωρινῶς ἀφεθεὶς ἀπὸ τὸν στρατὸν ἐκεῖνον, Ἰωσὴφ Λου, ὡς ὑπολοχαγὸς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιςῶν, διορισθεὶς Διαγγελεὺς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ὡς ἀνθυπασπιστὴς ὁ μαθητὴς τῆς Β. Π. στρατιωτικῆς σχολῆς Γρ. Χαντζερῆς εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα. Οἱ Εὐέλπιδες τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς εἰς Αἴγιναν Βασ. Νικολαΐδης, Ν. Μουσουδάκης, Ἀθανάσιος πολιτόπουλος, Ἀλέξανδρος Γεωργαντᾶς, Δημήτριος Κορομηλᾶς, Δημήτριος Σκαλιςήρας καὶ Γρηγόριος Πετουμεζᾶς, εἰς τὸ τμῆμα τῶν μηχανικῶν Γεωγράφων.

Ὡς Ἰατρὸς τάγματος τοῦ στρατοῦ, ὁ Ἱπποκράτης Κλάδος εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν (σῶμα ὀροφυλακῆς ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχην Μαμούρην) Δ. Ἐρκουλίδης ὡς Διδάσκαλος τῆς γεωγραφίας εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολήν.

§. 9. Κατατάττεται·

Ὡς λογιστὴς 1 τάξεως, ὁ εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον ἀντιγραφεὺς Ἐμμανουὴλ Δημόπουλος εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

§. 10, Μετετέθησαν·

Ὁ ὑπολοχαγὸς τῆς 7 τετραρχίας τῆς φάλαγγος ἀντισυνταγματάρχης Σπύρος Μήλιος εἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν Π. τάγμα (Μεσολόγγιον).

Ὁ μέχρι τοῦδε διοικητὴς τοῦ τάγματος τούτου, ἀντισυνταγματάρχης Ἰωάννης Στράτος ὡς ὑπολοχαγὸς εἰς τὴν 8 τετραρχίαν τῆς φάλαγγος.

Οἱ ταγματάρχαι Φραγκίσκος Ἀνδριέτης ἀπὸ τὸ 2 εἰς τὸ 1, καὶ Στρατῆς Πίσας ἀπὸ τὸ 1 εἰς τὸ 2 Π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Πιὲτ Σαμπὲλ ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν εἰς τὸ ὁπλοστάσιον, ἐκπληρῶν χρέη εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ 1. Διαρκεῖ πολεμικῷ συμβουλίῳ. Ὁ Μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς Ἰωάννης Βελέντζας εἰς τοὺς διαθεσίμους, οἱ Λοχαγοὶ Κωνσταντ. Νικολαΐδης ἀπὸ τὸ 2 εἰς τὸ 3, Ἰω. Σγοῦτας ἀπὸ τὸ 2, καὶ Κάρολος Σπρέτης ἀπὸ τὴν εἰς ἐφεδρείαν διλοχίαν τοῦ 1 εἰς τὸ 4 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἰωάννης λογοθέτης Χαλικιόπουλος ἀπὸ τὸ 2 ἐλαφρὸν Π. τάγμα (Μεσολόγγιον) εἰς τοὺς διαθεσίμους. Ὁ ἀρχιαποθηκοφύλαξ εἰς Ναυπλίαν λοχαγὸς Χαρμόλαος Ζηνόβιος ὡς εἰσηγητὴς εἰς τὸ τμῆμα τῆς δικαιοσύνης· ὁ ἀρχιαποθηκοφύλαξ εἰς Ρίον λοχαγὸς Σκηπίων Φοντάνας, ὡς τοιοῦτος εἰς Ναυπλίαν. Οἱ ὑπολοχαγοὶ Θωμᾶς Μάϊερ ἀπὸ τὴν εἰς ἐφεδρείαν διλοχίαν τοῦ 1, εἰς τὸ 4. Μιχαὴλ Μαυροκορδάτος ἀπὸ τὴν εἰς ἐφεδρείαν διλοχίαν εἰς τὸ 1 Π. τάγμα τῆς γραμμῆς· Ἰωάννης Καρακούνης, Ἰωάννης Αντωνιάδης ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα, Στάθης Λυκούδης ἀπὸ τὸ ὁπλοστάσιον Χαλκίδος εἰς τὸ ἀνώτερον ὁπλοστάσιον καὶ Ἰωάννης Τζίγλερ ἀπὸ τὴν στρατιωκὴν σχολὴν εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα ὡς ὑπεράριθμος.

Ὁ Δεκανεὺς τῆς φάλαγγος ὑπολοχαγὸς Ἀντώνιος Μαλοκίτης εἰς τὸ Ναυτικὸν, ὁ λοχαγὸς Δυπλὰτ καὶ ὑπολοχαγὸς Σοῦλτζε ὑπὸ τὸν διαλυθέντα λόχον τοῦ Ναυτικοῦ Πυροβολικοῦ εἰς τὸν ςρατὸν τῆς ξηρᾶς.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Γεώρ. Ἰωαννίδ. ἀπὸ τὸ 2 ἐλ. Π. τάγ., ὡς δεκανεὺς ὑπολοχαγὸς εἰς τὴν φάλαγγα· Δημήτριος Κοροναῖος ἀπὸ τὸ 1 εἰς τὸ 2, καὶ Πάνος Ἀλεξάνδρου ἀπὸ τὸ 2 εἰς τὸ 1 Π. τάγμα τῆς γραμμῆς. Ἀδόλφ Φροϊπὲργ, Ἀϊζενπὲργ, Ἰακὼβ Γκὲτζ. Λουδοβίκος Βιδερχὸλδ καὶ Θεόδωρος Φαβρίκιος ἀπὸ τὴν εἰς ἐφεδρείαν διλοχίαν τοῦ 1 εἰς τὸ 4, καὶ ὁ τελευταῖος ἀπὸ τὸ 1 εἰς τὸ 3 Π. τάγμα τῆς γραμμῆς· Ἰωάν. Παππαδόπουλος ἀπὸ τὸ 2 εἰς τὸ 1 π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Θωμᾶς Κυδωνάκης, Γεώργιος Εὐστρατίου, Ἰωάν. Παντολέων

καὶ Γεώργιος Συνοδινὸς ἀπὸ τὸ ἀνώτερον ὁπλοστάσιον εἰς τὸ πυροβολ. τάγμα, ὁ ἀποθηκοφύλαξ εἰς Βόνιτσαν ἀνθυπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Ἀποστολίδης ὡς τοιοῦτος εἰς Ῥίον, ὁ ἰατρὸς τάγματος Φρεδερῖκος Σαΐφερτ, ἀπὸ τὸ 1 τῆς γραμμῆςεἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν Π. τάγμα· οἱ ὑποΐατροὶ Δρ. Γεώργιος Θώμαν ἀπὸ τὴν εἰς ἐφεδρείαν διλοχίαν τοῦ 1 εἰς τὸ 4 Π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Φριδερῖκης Χόρμελ ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν εἰς τὸ 1 Π. τάγμα τῆς γραμμῆς καὶ Δρ. Φραγκίσκος Ξάβερ Νίδερ ἀπὸ τοῦτο εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

Οἱ Καταλυματίαι τάγματος Γεώργιος Σούςερ ἀπὸ τὴν εἰς ἐφεδρείαν διλοχίαν τοῦ 1 εἰς τὸ 2. Π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἰωσὴφ Πιτακὸς καὶ Γεώργιος Σαλωνιτίδης ἀπὸ τὸ 1 π. τάγμα τῆς γραμμῆς, ὁ πρῶτος εἰς τὸ πυροβολικὸν, ὁ τελευταῖος εἰς τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας (ἐπιτροπὴ τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου), Ἀλοΐς Βίςερ ἀπὸ τὸ λογιστήριον εἰς τὸ 3 Π. τάγμα τῆς γραμμῆς.

Ὁ στρατιωτικὸς Ἱερεὺς Ἰωάννης Θιακάκης ἀπὸ τὸ 2 τῆς γραμ. εἰς τὸ 2 ἐλ. Π. τάγμα, Νικηφόρος Ῥωμανίδης ἀπὸ τὸ ἐλ. π. τάγμα εἰς τὸ Πυροβολικὸν καὶ Ἠλίας Γεράσιμος ἀπὸ τὸ Πυροβολικὸν εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν· ὁ λογιστὴς 1 τάξεως Εὐγένιος Σύμος ἀπὸ τὸ τμῆμα τῶν οἰκοδομῶν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμμτείας εἰς τὸ ἀνώτερον ὁπλοστάσιον.

Ὁ λογιστὴς 1 τάξεως Γουλλιέλμος Βίσιγγερ ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ εἰς τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων, ἐκπληρῶν χρέη Καταλυματίου· οἱ λογιςαὶ 2 τάξεως Μορὶζ Πουτζὲλ, ἀπὸ τὴν εἰς ἐφεδρείαν Διλοχίαν εἰς τὸ 1 π. τάγμα τῆς γραμμῆς καὶ Ἐρρῖκος Σάνδερ ἀπὸ τὸ Ἀν. ὁπλοστάσιον εἰς τὸ τμῆμα τῶν οἰκοδομῶν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμματείας.

Ὁ Λογιστὴς Ἀνδρέας Λαζαρίδης ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Βονίτζης εἰς τὸ τοῦ Μεσολογγίου, καὶ Σπυριδιῶν Μιλαρέσης, λογιςὴς τοῦ φρουραρχείου Μεσολογγίου, εἰς τὸ τῆς Βονίτζης.

§. 11. Μετατίθενται·

Ὁ Ταγματάρχης Μαξιμιλιανὸς Φέδερ ἐκ τοῦ Πυροβολικοῦ εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς.

Οἱ Λοχαγοὶ Φώτιος Ἀγγελίδης καὶ Μιχαὴλ Ῥοδίτης ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων, ὁ Μιχαὴλ Λαζόπουλος ἀπὸ τοὺς διαθεσίμους, μὲ ἀποδοχὰς Λοχαγοῦ 2 τάξεως καὶ Ἰωάννης Σαντίνης ἀπὸ τὸ 4, ὅλοι οὗτοι εἰς τὸ 1 Π. τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑπολοχαγοὶ Μιχαὴλ Μαυρογορδάτος ἀπὸ τὸ 1 εἰς τὸ 3. Π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἰακὼβ Ἰοζαδρόβισκης ἀπὸ τὸν Λόχον τῶν Ζευγιτῶν τοῦ Πυροβολικοῦ εἰς τὸ ἀνώτερον ὁπλοστάσιον ὡς ἀποθηκοφύλαξ Χαλκίδος.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Γεώργιος Μησινέζης ἀπὸ τὸ 4 Π. τάγμα τῆς γραμμῆς ὡς ὑπασπιστὴς τάγματος εἰς τὸ 2 ἐλαφρὸν Π. τάγμα. Γουλλιέλμος Γέρλοφ ἀπὸ τὸ 1 εἰς τὸ 3 Π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Γουλλιέλμος Ἔρτελ ἀπὸ τοὺς Ζευγίτας τοῦ Πυροβολικοῦ ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ Πυροβολικοῦ τάγματος, καὶ ὁ Κωνστ. Σταυρνάρης ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

Ὁ Ἰατρὸς συντάγματος Δρ. Ἀλέξανδρος Κέσελ ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας.

Ὁ Ἰατρὸς τάγματος Δρ. Ῥωμαῖος Βάϊς τοῦ Συντάγματος τῶν λογχιστῶν, εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν, Δρ. Ἰω. Ὀλύμπιος ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Ὁ ὑποΐατρὸς Δρ. Λουδοβῖκος Χοὺκ, ἀπὸ τὸ 1 εἰς τὸ 2 Π. τάγμα τῆς γραμμῆς. Ὁ λογιστὴς Νικόλαος Τοῦντας ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν εἰς τὸ σύνταγμα τῶν Λογχιστῶν, Κυριάκης Καλγάκης ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν, Αὔγουστος Βέρκς ἀπὸ τὸ σύντ. τῶν Λογχιστῶν εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ (Νομομηχανικοῦ Ἀττικῆς) καὶ Φραγγίσκος Μύσιχ ἀπὸ τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν (Ἐπιτροπὴ τοῦ στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου)· ὁ δόκιμος χειροῦργος Μαρτῖνος Βὲκ ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν ταγμα εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν.

§. 12. Επροβιβάσθησαν·

Εἰς βαθμὸν λοχαγοῦ εἰς τὴν φάλαγγα, οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ διοικηταὶ τῶν πρώην Ἠπειροσουλιωτῶν λόχων, Γεώργιος Πάσχος, Λάμπρος Κάντζος, Λεόνης Δαγκλῆς καὶ Ἀθ. Λάμπρος Ζέρβας.

Εἰς βαθμὸν λοχαγοῦ καὶ ἐπιλοχίου, οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ δεκανεῖς Βασίλειος Θεαγένης, Εὐστάθιος Γαβριὴλ, Σταῦρος Κόντος, Μάρκος Γήλης, Μήτρος Λάπας, Νικόλαος Κόπελος, Ἀθανάσιος Σμυρλῆς καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Φαλαγγίτης Θωμᾶς Ν. Καζνέτζης.

Εἰς βαθμον ὑπολοχαγοῦ καὶ δεκανέως. Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ φαλαγγῖται Στέλιος Συνοδινὸς, Διονύσιος Πανούσης, Θωμᾶς Χρήστου, Ἰωάννης Μάνεσης, Θεόδωρος Τζημισίτης, Ἀντώνιος Π. Ζωγράφος, Ἰωάννης Κίτσου καὶ Νάννος Νικολάου Κρικοχωρίτης ὡς ἀνθυπολοχαγός.

Εἰς βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἀλέξανδρος Ἀργυρόπουλος ἀπὸ τὸ 2. τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 2. ἐλαφρὸν πεζ τάγμα, ἐπιφυλαττομένης τῆς παλαιότητός του.

Εἰς βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ ὁ ἀνθυπασπιστὴς ἀρχυπυροτεχνίτης Ἰωάννης Φὸγτ εἰς τὸ ἀνώτερον ὁπλοστάσιον, μὲ τὴν τάξιν ἀμέσως πρὶν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Φρεδερίκου Βέλτζ.

Ὡς τεχνίτης 1. τάξεως μὲ ἀνθυπασπιστοῦ τάξιν ὁ ἐπιλοχίας Ἔρνεστ Βερ εἰς τὸ ἀνώτερον ὁπλοστάσιον.

Ὡς τεχνῖται 2. τάξεως μὲ ἀνθυπασπιστοῦ τάξιν οἱ λοχίαι Ἔρνεστ Κενιγσπίργερ καὶ Ἰακὼβ Ἄπελ εἰς τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων.

Εἰς βαθμὸν ἀνθυπασπιςοῦ ἀρχιπυροτεχνίτης ὁ δεκανεὺς Γουλλιέλμος Ἒς ἀπὸ τὸ πυροβολικὸ

τάγμα εἰς τὸ ἀνώτερον ὁπλοστάσιον· εἰς βαθμὸν ὑπεπιμελητοῦ χωρὶς αὔξησιν μισθοῦ, ὁ καταλυματίας συντάγματος 1. τάξεως Ἐμμανουὴλ Ῥενιέρης, παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν.

Ὡς ἰατρὸς τάγματος·

Οἱ ὑποϊατροὶ Δρ. Γεώργιος Θώμαν ἀπὸ τὸ 4. εἰς τὸ 1. π. τάγμα τῆς γραμμῆς καὶ Δρ. Νικόλαος Βραχμὰν ἀπὸ τὸ 3 τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 4. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα τῆς Μάνης.

§. 13. Προβιβάζονται·

Εἰς βαθμὸν ταγματάρχου. Οἱ λοχαγοὶ 1. τάξεως Ἰωάννης Καρατζᾶς ἀπὸ τὸ 1. τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα (Ἀθῆναι), καὶ Ἐμμανουὴλ Χὰν ἀπὸ τὸ 3. τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 2. ἐλαφρὸν τάγμα (Μεσολόγγιον).

Εἰς βαθμὸν λοχαγοῦ 1. τάξεως· ὁ Νικόλαος Πιεράκος, καὶ Δημήτριος Τζιγγουράκος τῆς 11. τετραρχίας τῆς φάλαγγος εἰς τὸ 4. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα τῆς Μάνης· οἱ λοχαγοὶ 2. τάξεως Παναγιώτης Κοστάκος, Δημήτριος Πετροπουλάκος, Γεώργιος Κ. Μαυρομιχάλης, ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 4. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς Μάνης.

Εἰς βαθμὸν ἰλάρχου, ὁ ὑπολοχαγὸς Ἰακὼβ Σμόλτζε εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Εἰς βαθμὸν λοχαγοῦ 2. τάξεως, οἱ ὑπολοχαγοὶ Παναγιώτης Καπετανάκος εἰς τὸ 4. καὶ Στέφανος Πικουλάκης ἀπὸ τὸ 4. εἰς τὸ 3. ἐλ. πεζ. τάγμα τῆς Μάνης· οἱ ὑπολοχαγοὶ Φρεδερῖκος Μπάουναχ, ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν εἰς τὸ ὁπλοστάσιον (λόχος τεχνιτῶν), Γάσπαρ Μοῦστος, Ἐλευθέριος Σχινᾶς, εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, διαμένων πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν ςρατιωτικὴν σχολὴν, Πάνος Κορωναῖος εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, οἱ ὑπολοχαγοὶ Ἐδουάρδος Λοῦφτ εἰς τὸ μηχανικὸν καὶ Φραγκῖσκος Μύλερ εἰς τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων, ὁ δεκανεὺς ὑπολοχαγὸς Δημήτριος Πουλκάκος τῆς 11. τετραρχίας τῆς φάλαγγος εἰς τὸ 4. ἐλαφρὸν πεζ. τάγμα τῆς Μάνης.

Εἰς βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ· οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Ἐπαμινώνδας Μαυροκορδάτος, Γεώργιος Ἀγγελόπουλος καὶ Φίλιππος Βύρτζπουρ εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν καὶ ὁ Ἰωάννης Πολυμέρης εἰς τοὺς ζευγίτας τοῦ πυροβολικοῦ.

Εἰς βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ· οἱ ἀνθυπασπισταὶ Ἐδουὰρδ Κίτηρλιν, Παναγιώτης Μακρόπουλος, Νικόλαος Τζαμαδᾶς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν καὶ οἱ ἀνθυπασπισταὶ τοῦ μηχανικοῦ Φρεδερῖκος Βαϊνκάουφ καὶ Ἐρρῖκος Ἔδλε εἰς τὸ μηχανικόν.

Εἰς βαθμὸν ἀνθυπασπιστοῦ· ὁ δεκανεὺς Διονύσιος Χρυσοσπάθης, ἀπὸ τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν εἰς τὸ 4. ἐλ. π. τάγμα τῆς Μάνης, οἱ λοχίαι Γεώργιος Καλάρης, Κωνσταντῖνος Βλάσης καὶ Γουλλιέλμος Ῥίτερ εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, ὁ πυροτεχνίτης Γεώργιος Ναΐδης εἰς τὸ πυροβολικὸν, ὁ ἐπιλοχίας Γεώργιος Πίτζελ εἰς τὸν λόχον τῶν ζευγιτῶν.

Ὡς ἰατρὸς συντάγματος· ὁ ἰατρὸς τάγματος Χρόνιας Δροσινὸς ἀπὸ τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων εἰς τὸ φρουραρχεῖον Λαμμίας.

Ὡς δόκιμοι χειροῦργοι, οἱ στρατιῶται Γουλλιέλμος Βὶλδ ἀπὸ τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν, Γουλλιέλμος Σιέρερ ἀπὸ τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας καὶ Ἰούλιος Βάϊς ἀπὸ τὸ 3. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ςρατιωτικὴν σχολήν.

Ὡς φαρμακοποιοὶ δόκιμοι· ὁ δεκανεὺς Γουλλιέλμος Σπρούνερ ἀπὸ τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας· οἱ ςρατιῶται Ἰωάννης Κλὺγ ἀπὸ τὸ 4. π. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας, Ἔρνς Κυνλάϊν ἀπὸ τὸ 3. καὶ Ἀνδρέας Μάϊσιγκερ ἀπὸ τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν.

Ὡς καταλυματίαι συντάγματος 2. τάξεως· οἱ καταλυματίαι τάγματος 1. τάξεως Ἰωσὴφ Πιτταχὸς εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, Γεώρ. Χρονιάδης εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας, Γεώρ. Παππαδάκης εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, Γεώρ. Πρεβέτος εἰς τὸ ἀνώτερον ὁπλοστάσιον καὶ Μιχαὴλ Γεωργαντᾶς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν (διὰ τὴν φάλαγγα), Πέτρος Βουρνᾶς εἰς τὴν χωροφυλακήν.

Ὡς καταλυματίαι τάγματος 1. τάξεως· ὁ καταλυματίας 2. τάξεως Γεώρ. Μούσχης εἰς τὸ 4. π. τάγμα τῆς γραμμῆς καὶ Φρεδερῖκος Ῥοὺπ εἰς τὸ ἀνώτ. φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν (στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ νοσοκομείου).

Ὡς καταλυματίαι τάγματος 2. τάξ. οἱ λογισταὶ 1. τάξ. καὶ ἐκπληροῦντες χρέη καταλυματίου Λεωνίδας Μάνεσης εἰς τὸ 2. π. τάγμα τῆς γραμμῆς, Ξάφερ Χουνδςδόρφερ εἰς τὸ 1. π. τάγμα τῆς γραμμῆς καὶ Ἀδὰμ Μάϊερ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν (2. τμῆμα).

Ὡς λογισταὶ 1. ταξεως· οἱ λογισταὶ 2. τάξ. Ἰωάννης Κασιέρης ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, Μορὶτζ Δρέξελ ἀπὸ τὸ 1. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ στρατ. λογιστήριον, Γουστάβος Ῥούντζλερ εἰς τὸ 4. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς, καὶ ὁ Φερδινάνδος Σίγνερ εἰς τὸ ἀνώτερον ὁπλοστάσιον.

Ὡς λογισταὶ 2. τάξεως· οἱ σιτισταὶ καὶ ἐκπληροῦντες χρέη λογιστῶν Στυλιανὸς Σκοῦφος εἰς τὸ 2. καὶ Γουλλιέλμος Στὸτζ εἰς τὸ 4. πεζ. ταγ. τῆς γραμμῆς, Φραγκῖσκος Λίνδνερ εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν, Γεώρ. Λέσχε εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα καὶ Ἰούλιος Χένιγγ ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν ταγμα εἰς τὸ ἀνώτερον ὁπλοστάσιον, Ἰακὼβ Χημπέργερ ἀπὸ τὸ 3. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων, πρὸς δὲ οἱ δεκανεῖς καὶ οἱ ἐκπληροῦντες χρέη λογιστῶν Φραγκῖσκος Ξάφερ Χαρτβάγνερ ἀπὸ τὸ 3. πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ἀνώτ. ὁπλοστάσιον,

Ἰωάννης Χάρτμαν ἀπὸ τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων εἰς τὸ μηχανικὸν (Νομομηχανικὸς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας), Ἐρρῖκος Βεκ ἀπὸ τὸ 4 πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ τμῆμα τῶν οἰκοδομῶν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμματείας, Φραγκῖσκος Μπὰρθ ἀπὸ τὸ 4 πεζ. τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ἀνώτερ. ὁπλοστάσιον (μεταλουργείου ἐπιθεώρησις Κούμης) καὶ Θεόδωρος Μπόρμαν ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας.

§. 14. Ἐχαρακτηρίσθησαν·

Ὡς ἀντισυνταγματάρχαι πλὴν μὲ ἀποδοχὰς ταγματάρχου εἰς τὴν φάλαγγα, οἱ ταγματάρχαι Ἰανούσης Πανομάρας, Ναστούλης Νταγκλῆς, Δοῦκας Κ. Δοῦκας καὶ Αναγνώστης Παππασταθόπουλος. Ὁ Ἀναγνώστης Παππατζόρτζης ὡς ἀντισυνταγματάρχης εἰς τὴν φάλαγγα, ὁ ποτὲ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Ἀνσέλμος Γρὸς Τροκάου, ὡς ἀκόλουθος ταγματάρχης τοῦ στρατοῦ, ὁ λοχαγὸς τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ταγματάρχου Φαρμάκη τάγματος τῆς ἐθνοφυλακῆς Παλαιοκώστας Τζάμης ὡς ταγματάρχης. Ὡς ταγματάρχαι μὲ ἀποδοχὰς ἐπιλοχίου τῆς φάλαγγος, οἱ λοχαγοὶ καὶ ἐπιλοχίαι Γκολφῖνος Πετιμεζᾶς, Ἰωάννης Ῥαζικότζικας, Νικόλαος Κάσκαρης, Φώτιος Κουσκούρης, Βασίλειος Δημητρακόπουλος, ὡς καὶ οἱ ὑπολοχαγοὶ δεκανεῖς Ἀντώνιος Κοντοσόπουλος, Γεράσιμος Βίκτωρ Φωκᾶς, Ἰωάν. Πλαπούτας, Νικόλαος Σουλιώτης, Ἀθανάσιος Κανάτας, Πάνος Βλαχόπουλος, Ἀνδρέας Κοντάκης, Νικόλαος Φραγγάκης, Σταῦρος Γρίβας καὶ Φλῶρος Γρίβας.

Ὁ ἀκόλουθος ὑπολοχαγὸς τοῦ στρατοῦ Νικόλαος Στράτος ὡς ἀκόλουθος λοχαγός, Ἀδὰμ Παπατζόρης, ὡς λοχαγὸς εἰς τὴν φάλαγγα. — Ὡς λοχαγοὶ καὶ ἐπιλοχίαι μὲ ἀποδοχὰς δεκανέως εἰς τὴν φάλαγγα, οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ δεκανεῖς Φώτιος Χρυσανθακόπουλος, Γ. Καπλάνης, Ἰω. Δ. Φωκᾶς, Ἰωσὴφ Περσοδσκής, Ἰω. Παπαδόπ. Ἰαννάκης Παπακυριάκου Λαγμουμτζῆς, Νικήτας Δικαίου, Παναγιωτάκης Πετμεζᾶς, Χρῆστος Πρεβεζάνος, Χρῆστος Καλογέρης, Κώστας Σαλας, Ἀναγνώστης Χατζηαναστασίου, Δημήτριος Μπούκουρας, Δημήτριος Κώτζου, Τάσος Νέζιος, Λάμπρος Ὀδυσσέου, Σπύρος Καρπούζης, Ἀναστάσιος Τσόκρης, Γεώργιος Παλάσκας, Γεώργιος Π. Κεφάλας, Νικόλαος Παπαδάτος, καὶ οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ φαλαγγῖται Ἀναγνώστης Παπαδόπουλος, Ἀθανάσιος Κρυεμάδης, Ἰωάννης Παπααλέξοπουλος, Ἀθανάσιος Νικολάου, Πάνος Δούσης, Σταῦρος Σρακιανός, Ἀντώνιος Σαλβάρας, καὶ Πάνος Ἰολάσης.

Ὡς ὑπολοχαγοὶ καὶ δεκανεῖς μὲ ἀποδοχὰς φαλαγγίτου, οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ φαλαγγῖται Βασίλειος Νάνου, Ζαπαντιώτης, Ἥλιος Ῥίζου, Τριαντάφυλος Μπουγιουκλῆς καὶ Νίκος Γεωργίου.

Ὁ ἀφεθεὶς πυροτεχνίτης τοῦ πυροβολικοῦ Ἐρρῖκος Βάϊραχ, ὡς ἀνθυπασπιστὴς τοῦ πυροβολικοῦ, ὁ ἀφεθεὶς λογχιστὴς Χοφπάουερ, ὡς ὑποφαρμακοποιὸς β΄. τάξεως. — Οἱ ποτὲ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν Ἰωσὴφ Σμὶτ καὶ Μορὶτζ Μάϊερ καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Ἰακὼβ Γκὲτζ, ὡς ὑπολοχαγοὶ ἀκόλουθοι τοῦ στρατοῦ. Οἱ ἀφεθέντες δεκανεῖς Κάρολος Κνέρτζερ τοῦ πεζικοῦ καὶ Λουδοβῖκος Πλέγκερ τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν ὡς ἀνθυπολοχαγοί, ὁ τελευταῖος μὲ τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τῶν λογχιστῶν, ὁ λοχίας τῆς διλοχίας τῶν σκαπαν. Θεόδ. Κάμπλη ὡς λογιστὴς 2 τάξεως.

§. 15. Χρακτηρίζονται·

Ὡς ταγματάρχαι·

Οἱ Μοίραρχοι τῆς χωροφυλακῆς Κωνσταντῖνος Βλαχόπουλος, Ἀντώνιος Μαυρομηχάλης, καὶ Δημήτριος Δεληγιώργης, οἱ λοχαγοὶ ά. τάξεως Ἰωάννης Κωνσταντινίδης ἀπὸ τὸ ά. εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱματισμοῦ καὶ Δημήτριος Μαντζελίδης ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἀλέξ. Χάϊντζε τοῦ ἀνωτάτου ὁπλοστασίου μετατιθέμενος συγχρόνως εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

Ὡς Λοχαγοὶ 2 τάξεως·

Οἱ ὑπολοχαγοὶ Στάθης Λυκούδης τοῦ ἀνωτέρου ὁπλοστασίου καὶ Αὔγουστος Δόπκοβιτζ εἰς τὸν λόχον τῶν Ζευγιτῶν.

§. 16. Τὴν ζητηθεῖσαν ἄφεσιν ἔλαβον·

Οἱ Λοχαγοὶ Μύξ. Ἄβελ καὶ Ἀδὸλφ Μπάουναχ του 4 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Ἔρνεστ Πάσβιτζ τῆς διλοχίας τῶν Σκαπανέων, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Γρηγόριος Κατακουζηνὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ὁ ἰατρὸς ἐπιτελῶν Δρ. Φρεδερῖκος Δοτζάουερ τοῦ ἀν. φρουραρχείου Ἀθηνῶν, ὁ ἰατρὸς τάγματος Δρ. Βερνχάρδος Τρίερ τοῦ 4 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, ὁ δόκιμος φαρμακοποιὸς Κωνσταντῖνος Ῥαυτόπουλος, ὁ καταλυματίας τάγματος 1 τάξεως Κάρολος Σάουερ, ὁ καταλυματίας τάγματος 2 τάξεως Μαρτῖνος Οὔλμαν, καὶ ὁ λογιστὴς 2 τάξεως Ἐρρῖκος Σάνδερ τοῦ τάγματος τῶν οἰκοδομῶν τῆς ἐπὶ τῶν Στρ. Γραμματείας.

Οἱ λοχαγοὶ Κάρολος Καΐζερ, Κάρολος Σπρίτης, τοῦ 4 πεζ. τάγματος τῆς γραμμῆς, Ἰγνάτιος Δίτελ τοῦ πυροβολικοῦ, Ἴλαρχος Ἀλβέρτος Πρύσελ, τῶν λογχιστῶν.

Οἱ ὑπολοχαγοί, Μιχαὴλ Κατακουζινὸς τῶν Γ. ἐπιτελῶν, Θωμᾶς Μάϊερ τοῦ 4 πεζ. τάγματος τῆς γραμμῆς.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Ἀντώνιος Βὲρ, Ἐδουάρδος Ῥύτινγκερ τῆς εἰς ἐφεδρείαν διλοχίας τοῦ 1 π. τάγμτ. τῆς γραμμῆς, Ἰακὼβ Γκὲτζ, Λουδοβῖκος Βιδερχὸδ, Ἐρρῖκος Ἰώνερ, τοῦ 4 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Ἰωσὴφ Σμίτ, Μορὶτζ Μάϊερ τῶν λογχιστῶν καὶ Κλημέντιος Φάϊγκλε τῆς διλοχίας τῶν Σκαπανέων. Ὁ ἀνθυπασπιστὴς ἀρχιπυροτεχνίτης Φρεδερῖκος Μπὸν τοῦ ἀν. ὁπλοστασίου, ὁ ἀνθυπασπιστὴς Φρεδερῖκος Μπεξβελλεμπὲλδ τοῦ μηχανικοῦ.

Ὁ τεχνίτης 1 τάξεως Ματθαῖος Δβορσὰκ, Πέτρος Σέφερ, Πέτρος Μόσνερ τοῦ ὁπλοστασίου.

Ὁ ἰατρὸς συντάγματος Δρ. Ἰακὼβ Πύτνερ τῶν λογχιστῶν, ὁ ἰατρὸς τάγματος Δρ. Χέρμαν Κέάστε τοῦ Πυροβολικοῦ.

Οἱ ὑποϊατροὶ Δρ. Μπενεδῖκτος Σενσποῦργ τοῦ 4, Δρ. Ἰακὼβ Λόπτερ, Δρ. Μαξιμιλιανὸς Μέδικος τοῦ 2 π. τάγματος τῆς γραμμῆς καὶ Δρ. Φραγγῖσκος Παῦλος Βάϊς τῆς διλοχίας τῶν Σκαπανέων, ὁ Δόκιμος χειροῦργος Ἰωάννης Φοὺξ, τοῦ Φουραρχείου Λαμίας.

Ὁ Καταλυματίας συντάγματος Γέρμαν Χάϊνε τοῦ ἀν. ὁπλοστασίου καὶ Κάρολος Σπλίτγερπερ τοῦ πυροβολικοῦ, ὁ Καταλυματίας τάγματος Φίλιππος Βαρτολομὲ τοῦ ἀν. ὁπλοστασίου, οἱ λογισταὶ 1 τάξεως Γκοτχέλφ Φὶς καὶ Ἀντώνιος Γερμερσχάϊμ τοῦ Στρ. λογιστηρίου, Κάρολος Δυκερχὸφ τοῦ πυροβολικοῦ, οἱ λογισταὶ 2 τάξεως Γουλλιέλμος Ἔρτελ, τῆς διλοχίας τῶν Σκαπανέων καὶ Γουλλιέλμος Βυλδεσνφὲλδ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ὁ λογιστὴς Φρουραρχείου Ἰωάννης Αὐλωνίτης.

§. 17. Ἀπὸ τὰς μέχρι τοῦδε σχέσεις τῆς ὑπηρεσίας του ὡς ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐξῆλθεν ὁ διορισθεὶς ὡς Αὐλάρχης συνταγματάρχης Φριδερῖκος Σαπόρτας, μὲ ἰδιότητα ὡς χαρακτηρισμένος, καὶ ἐξακολουθῶν νὰ φέρῃ τὴν ὁποίαν ἕως τώρα ἔφερε στολήν.

§. 18. Διὰ νὰ λάβουν πολιτικὰς θέσεις ἀφέθησαν·

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Ὄθων Ἄβεκ, Ἰακὼβ Λὶς τοῦ 4 π. τάγματος τῆς γραμμῆς, ὁ καταλυματίας τάγματος 1 τάξεως Φριδερῖκος Σέφερ τῆς διλοχίας τῶν σκαπανέων, ὁ ἐπιλοχίας τῆς 8 τετραρχίας τῆς φάλαγγος, χαρακτηρισμένος λοχαγὸς Ἀναγνώστης Παπαδόπουλος. Πρὸς τούτοις·

Οἱ καθηγηταὶ 2 τάξεως τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς Πιτακὸς καὶ Τειτονιέρος καὶ ὁ λογιστὴς 1 τάξεως Λουδοβῖκος Κόνραδ, τοῦ ἀν. ὁπλοστασίου.

§. 19. Ἐδόθησαν ἀφέσεις·

Εἰς τὸν ἀνθυπολοχαγὸν Εὐγένιον Στρήνγκ τοῦ 4 π. τάγματος τῆς γραμμῆς καὶ τὸν ὑποφαρμακοποιὸν 2 τάξεως Αὔγουστον Πουχάϊστερ τοῦ φρουραρχείου Λαμίας.

§ 20. Ὑπὸ σύνταξιν·

Ὁ ἀνθυπασπιστὴς Ἐμμερὶχ Ῥιχὰρδ τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν.

Ἀθῆναι 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1837.

— —

568 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπὸ 30 Ἀπριλίου, ἀρ. 9,239 διατάττομεν·

1. Ἡ τιμὴ τῶν ἐξορυττομένων ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ μυλοπέτρων προσδιορίζεται διὰ μὲν τὰς ἐξαγομένας ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ὡς ἀκολούθως·

α. Τῶν πελεκητῶν	δραχ.	7 50	ἑκάστη.
β'. Τῶν τοῦ Καρίκου	»	3 75	»
γ'. Τῶν τῆς πόλεως	»	1 80	»
δ'. Τῶν τοῦ Μαστόρου	»	1	»
ε'. Τῶν τῆς Μουτζούρας	»	22	»
ς'. Τῶν χειρομυλίων	»	12	τὸ ζευγάρι.

2. Διὰ δὲ τὰς μετακομιζομένας ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ πρὸς χρῆσιν τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων, ὡς ἐφεξῆς·

α. Τῶν πελεκητῶν	δρ.	5 50	ἑκάστη.
β'. Τῶν τοῦ Καρίκου	»	2 75	»
γ'. Τῶν τῆς πόλεως	»	1 40	»
δ'. Τῶν τοῦ Μαστόρου	»	72	»
ε. Τῶν τῆς Μουτζούρας	»	17	»
ς'. Τῶν χειρομυλίων	»	9	τὸ ζευγάρι.

Ἡ παροῦσα διάταξις, ἥτις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 15 (27) Ἰουλίου ε. ε. καὶ παραγγέλλεται ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐφοδιάσῃ τὰς ἁρμοδίους Ἀρχὰς μὲ τὰς ἀναγκαίας πρὸς ἐκτέλεσιν ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1837.

— —

569 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Θεωροῦσα ὅτι πολλοὶ τῶν συντακτῶν ἢ ἐκδοτῶν βιβλίων ἢ ἐφημερίδων, ἀμφιβάλλοντες εἰς τίνα χρεωστοῦν νὰ πέμπωσι τὸ διὰ τὴν δημοσίαν βιβλιοθήκην προσδιωρισμένον ἀντίτυπον τοῦ συγγράμματός των, παραμελοῦν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 10 (22) Μαΐου 1834 περὶ ἀρχαιοτήτων νόμου, καὶ καθιστῶνται ἑπομένως ὑπεύθυνοι τῆς εἰς τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ὁριζομένης ποινῆς, γνωστοποιεῖ ὅτι τὰ ἀντίτυπα ταῦτα θέλουν στέλλεσθαι τοῦ λοιποῦ ἀμέσως ἀπὸ τοὺς συντάκτας ἢ ἐκδότας πρὸς τὸν ἔφορον τῆς δημοσίου βιβλιοθήκης, χορηγεῖ δὲ συγχρόνως καὶ δίμηνον διορίαν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν μηκέτι πεμφθέντων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου τῶν 10 (22) Μαΐου 1834, ἐπὶ ἀποφυγῇ τῆς ῥηθείσης ποινῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Μαΐου 1837.

— —

570 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἐπειδὴ πλησιάζει τὸ τέλος τῆς παρὰ τῶν νόμων προσδιορισμένης προθεσμίας πρὸς παρουσίασιν τῶν περὶ καταταξεως νέων εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον ἀναφορῶν, ἀνενθυμίζονται τὰ ἄρθρ. 8—10 τοῦ κανονισμοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρ. (3 Μαρτίου) 1834, ἀφορῶντος τὸν διοργανισμὸν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, καὶ περὶ τῶν καθυποβληθησομένων ἀποδεικτικῶν παρατηροῦνται εἰς τοὺς γονεῖς, τροφοὺς καὶ διδασκάλους γυμνασίων, καὶ ἄλλων προπαιδευτικῶν σχολείων τὰ ἀκόλουθα·

1. Τὰ ἀποδεικτικὰ πρέπει νὰ παρουσιασθῶσι

τουλάχιστον έως τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τ. ε. εἰς τὴν διοίκησιν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, μετὰ τὴν ὁποίαν προθεσμίαν, αἱ ἀναφοραὶ διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος δὲν εἶναι πλέον δεκταί.

2. Οἱ μέλλοντες νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν σχολὴν, πρέπει νὰ ἔχουν τελειωμένον τὸ 13 ἔτος καὶ νὰ ἦναι ὑγιοῦς κράσεως.

3. Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τοῦ Β. Διατάγματος ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου (6 Ὀκτωβρίου) π. ε. δημοσιευθέντος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ 24 Οκτωβρίου 5 Νοεμβρίου ἀρ. 58, παύει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἡ πρώτη προπαιδευτικὴ τάξις, οἱ μέλλο... ...ὰ καταταχθῶσι, πρέπει ν' ἀποδείξωσι δι' ...τικῶν καὶ ἐξετάσεων ἐκείνας τὰς γνώσεις, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἀναγκαιοῦν διὰ νὰ καταταχθῶσι τουλάχιστον εἰς τὴν β'. προπαιδευτικὴν τάξιν, διὰ τοῦτο πρέπει

α'. Νὰ γνωρίζουν ν' ἀναγινώσκουν τὴν γλῶσσάν των καὶ νὰ γράφουν ἐλευθέρως, καὶ νὰ ἦναι γυμνασμένοι εἰς τὸ α. τῆς γραμματικῆς μέρος καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν μερῶν τοῦ λόγου·

β'. Ἀπὸ τὴν ἀριθμητικὴν, τὰς τέσσαρας ἀριθμητικὰς πράξεις ἐπὶ ἀκεραίων καὶ κλασματικῶν ἀριθμῶν καὶ ἐπὶ δεκαδικῶν κλασμάτων μὲ τοὺς ἀνήκοντας λόγους·

γ'. Ἀπαιτοῦνται προσέτι καί τινες ἀρχαὶ τῆς ἰχνογραφίας, τῆς κατηχήσεως καὶ τῆς γενικῆς γεωγραφίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου (10 Ἰουνίου) 1837.

871 ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν § 19 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 Β. διατάγματος περὶ συστάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, οἱ ὑπόλογοι τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὁποίων ἐκδοθῶσιν ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου, ὀφείλουν νὰ ἀποδείξωσι διὰ γενικοῦ ἐξοφλητικοῦ, ὅτι παρέδωσαν τὰ εἰς ἐξόφλησιν κατὰ τὰς ἀποφάσεις χρήματα, διὰ νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ συνεδρίου ἐξοφλητικόν·

Ἐπειδὴ ἄχρι τῆς σήμερον οὐδεὶς ὑπόλογος ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ συνέδριον τοιοῦτον ἐξοφλητικόν, μολονότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν παρέδωσαν εἰς τὰ ἁρμόδια ταμεῖα τὰ κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν των ἐκδοθείσας ἀποφάσεις εἰς ἐξόφλησιν χρήματα·

Προσκαλεῖ ἀφ' ἑνὸς τοὺς τοιούτους ὑπολόγους νὰ παρουσιάσωσι τὰ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμείων δοθέντα εἰς αὐτοὺς γραμμάτια παραλαβῆς μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν εἰς ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν των χρήματα, διὰ νὰ τοῖς δοθῶσι παρὰ τοῦ συνεδρίου τὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπολυτήρια ἢ ἐξοφλητικά.

Εἰδοποιεῖ ἀφ' ἑτέρου τοὺς Κ. Κ. ταμίας τοῦ κράτους, ὅτι ὁσάκις εἰς τὸ ἑξῆς εἰσπράττωσι παρὰ τῶν ὑπολόγων τὰ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου καταλογιζόμενα εἰς βάρος αὐτῶν χρήματα, ὀφείλουν νὰ τοὺς ὑπενθυμίζωσι τὸν § 19 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος, προτρέποντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκπλήρωσίν του, καὶ ἐξηγοῦντες πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ συνεδρίου τοὺς ἀπολύει ἀπὸ πᾶσαν εἰς τὸ ἑξῆς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὴν διαχείρισίν των ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ συνεδρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1837.

872 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ λάβωμεν πρὸς ὄφελος τῆς Επικρατείας δραστικώτερα μέτρα κατὰ τῆς καθυστερήσεως τῶν εἰσοδημάτων, καὶ νὰ τροπολογήσωμεν ἀναλόγως μὲ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἄρθρα τινὰ τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835, διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς ἑκάστου πρὸς τὸ δημόσιον χρέους, ἀποστέλλει ὁ διοικητικὸς ταμίας, ἀπ' εὐθείας καὶ χωρὶς ἄλλης προμηνύσεως, ποινήτορα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ χρεώστου, διὰ τοῦ ὁποίου τὸν προσκαλεῖ νὰ πληρώσῃ ὅλον τὸ χρέος του ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

2. Ὁ ποινήτωρ οὗτος διαμένει ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ὡς πρόστιμον ἀνὰ 2 δρ. δι' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ προσέτι ἀνὰ λπ. 15. δι' ἑκάστην ἡμίσειαν ὥραν τοῦ δρόμου ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἀποστολῆς ἕως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ χρεώστου.

3. Ἂν ὁ αὐτὸς ποινήτωρ ἀποστέλλεται εἰς πολλοὺς χρεώστας συγχρόνως, δύναται κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν νὰ διαμένῃ εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς ὁποιουδήποτε τούτων, ἢ εἰς ὅλας διαδοχικῶς, ἀλλὰ λαμβάνει παρ' ἑνὸς ἑκάστου ὁλόκληρον τὸ πρόστιμον καὶ τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὸν δρόμον, κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρον, καὶ χρεωστεῖ νὰ παρουσιάζεται διὰ τοῦτο εἰς ἕκαστον αὐτῶν καθημέραν.

4. Ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ προσδιωρισμένου καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ δρόμου, ὁ χρεώστης δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ τίποτε ἄλλο εἰς τὸν ποινήτορα εἰμὴ μόνον ὅ,τι ἀναγκαιοῦν διὰ τὸν ὕπνον του ἐντὸς τῆς οἰκίας του.

5. Ἡ ἀποστολὴ τῶν ποινητόρων ἐνεργεῖται πάντοτε ἀπὸ τοὺς ταμίας· ἀλλ' οἱ διοικηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσι πρὸς αὐτοὺς προσκαλούμενοι πᾶσαν βοήθειαν καὶ νὰ ἐνεργῶσιν, ὥστε πᾶσα πρὸς τὸν ποινήτορα ἀντίστασις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, θεωρουμένη ὡς πρᾶξις ἀξιόποινος, κατὰ τὸ ἄρθρον 170 τοῦ ποιν. νόμου, νὰ καταμηνύεται εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα.

6. Ἐὰν εἰς τὴν περίστασιν εἰς τὴν ὁποίαν προβλέπει τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρ.

1835 διατάγματος ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ ἀρνῆται νὰ διορίσῃ τὸν ὑπάλληλον αὐτῆς νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ ποινήτορος, ἡ Ἀρχὴ αὕτη καθίσταται ὑπεύθυνος διὰ ταύτην τὴν ἄρνησιν, ὁ δὲ ποινήτωρ διαμαρτυρόμενος ἢ ἐγγράφως ἢ στοματικῶς ἐνώπιον δύο μαρτύρων διὰ τὴν ἄρνησιν ταύτην, προχωρεῖ ὅμως εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ χρεώστου κατὰ τὸ ῥηθὲν ἄρθρον.

7. Τὰ ἐξαιρούμενα ἀπὸ τὴν κατάσχεσιν ἢ μεσεγγύησιν μέρη τῆς περιουσίας τοῦ χρεώστου εἶναι μόνον καὶ μόνον ὅσα αὐτολεξεὶ ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 885 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

8. Τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ ἤθελεν ἀρνηθῆ νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν κατάσχεσιν περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατάγματος.

9. Ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν τοῦ καταδιώκοντος ταμία νὰ κάμῃ χρῆσιν πρῶτον ὁποιουδήποτε τῶν 4 μέσων νομίσῃ καταλληλότερον κατὰ τοῦ χρεώστου ἢ τὴν πώλησιν τῆς κινητῆς περιουσίας του, ἢ τὴν πώλησιν τῆς ἀκινήτου, ἢ τὴν μεσεγγύησιν τῶν ὅσα ἔχει ὁ ὀφειλέτης νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ ἄλλους, ἢ τὴν προσωπικὴν κράτησιν, πάντοτε ὅμως κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθ. 5 καὶ 6 τῶν ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατάγματος. Οὐδὲν τῶν τοιούτων μέσων ἀποκλείει τὰ ἄλλα, ἀλλὰ μάλιστα, ἐὰν τύχῃ ἀνάγκη, δύνανται ταῦτα νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ ὅλα συνάμα.

10. Ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ τόπου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν περὶ ἀκτημοσύνης τοῦ χρεώττου διαβεβαίωσιν, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατατάγματος.

11. Τὸ παρὰ τοῦ 13 ἄρθρ. τοῦ ῥηθέντος διατάγματος χορηγούμενον εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς δικαίωμα ἐπεκτείνεται εἰς αὐτοὺς καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπενοικιαστὰς καὶ εἰς τοὺς ὑπενοικιαστὰς ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν παύει ποσῶς ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου πρὸς τοὺς πρώτους ἐνοικιαστας καταδίωξις.

12. Εἰς περίστασιν διενέξεως μεταξὺ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ ὑπενοικιαστοῦ, καὶ τῶν φορολογουμένων περὶ προσόδων, ἐνοικιασθέντων πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, ἀφοῦ δοθῇ ἡ ἀγωγὴ εἰς τὸν διοικητὴν, ἢ ὑποδιοικητὴν ἀποφασίζουσιν, οὗτος, ὁ εἰρηνοδίκης, καὶ ὁ δήμαρχος τῆς πρωτευούσης τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως, ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως. Ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς γίνεται ἡ καταδίωξις.

13. Ὅλαι αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατάγματος, ὅσαι ἀντίκεινται εἰς τὸ παρὸν, ἀκυροῦνται, αἱ δὲ λοιπαὶ διαμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

14. Ἡ Ἡμετέρα Γραμμ. τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Ἰουνίου 1837.

———

573 ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Θεωροῦντες τὴν δυσκολίαν, ἥτις προκύπτει ἐκ τῆς κατασκευῆς μεγάλων ζυγίων, καὶ πολλῶν σταθμῶν διὰ τὸ ζυγίασμα βαρέων πραγματειῶν, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τὰ ἐμπορικὰ συναλλάγματα·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

α'. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος ἡ χρῆσις τοῦ ῥωμαϊκοῦ στατῆρος συγχωρεῖται δι' ὅλας ἐν γένει τὰς πραγματείας, ὁσάκις αὗται ζυγίσουσι περισσότερον τῶν δύο μνῶν·

β'. Αἱ μικρότεραι ποσότητες πρέπει νὰ ζυγίζωνται μὲ πλάστιγγα, καὶ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς δι' αὐτὰ ὁ στατήρ.

γ'. Οἱ ὑπάρχοντες στατῆρες εἰμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν, ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ μετασκευασθῶσι κατὰ τὸ νέον μετρικὸν σύστημα, καὶ νὰ ἐγχαραχθῶσιν, ἢ ἐνσφραγισθῶσι, καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ μέτρα καὶ σταθμά.

δ'. Πᾶσα παράβασις τοῦ β'. καὶ γ'. ἄρθρου τοῦ παρόντος διατάγματος τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου·

ε'. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος ἐπιτροπὴ θέλει φροντίσει περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου, καθ' ὃν θέλει γενῇ ἡ μετασκευὴ τῶν ἐνεστώτων στατήρων.

ς'. Ἡ ἐπὶ τῶν νέων πηχῶν σημείωσις τῆς ἀναλογίας τῶν παλαιῶν μέτρων θέλει παραλειφθῇ.

Τοιουτοτρόπως τροποποιοῦμεν τὸ 5 καὶ 7 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1836 Ἡμετέρου διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 (26) Ἰουνίου 1837.

———

574 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 22 Ἰουνίου (4 Ἰουλίου) τ. ε. ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 40 — 45 τοῦ ἐμπορικοῦ κώδηκος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1 Ἡ ἐν Ναυπλίᾳ συσταινομένη ἀνώνυμος ἑταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἡ ἐν Ναυπλίᾳ χρηματιστικὴ τράπεζα ἐγκρίνεται.

2 Αἱ διατάξεις τῆς ἑταιρείας ταύτης, αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὸ γενόμενον συμφωνητικὸν κατὰ τὴν 14 Ἰουνίου 1837 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ναυπλίας καὶ τὸ ὁποῖον μένει ἐπισυνημμένον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα, ἐγκρίνονται ἐπίσης.

3 Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων ἑνὸς τρίτου.

4 Ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ κατὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν ἓν ἀπόσπασμα σημειώσεως τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ἀργολίδος.

5 Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1837.

573 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ὑπ᾽ ἀριθ. 12404 τῆς 7 Ἰουνίου 1837, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

α. Ὅσοι ἐξάγουσι διὰ ξηρᾶς ἐγχώριον ἅλας, δύνανται νὰ δίδωσιν ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἀντὶ τῆς χρηματικῆς καταβολῆς τὴν ὁποίαν διαλαμβάνει ὁ β΄. παράγραφος τοῦ 6 ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρ.) 1835, περὶ ἐξαγωγῆς ἐγχωρίου ἅλατος Β. διατάγματος, δημοσιευθέντος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 20 σελ. 87·

β΄. Ὁ ἐγγυητὴς θεωρεῖται ἐλεύθερος τῆς ἐγγυήσεως, ἅμα παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀποθηκάριον τῆς ἁλικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἠγοράσθη τὸ ἅλας, ἐπίσημον ἀπόδειξιν τοῦ κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου, διαλαμβάνουσαν, ὅτι τὸ ἀγορασθὲν ἅλας ἐξήχθη ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) Ὑψηλ. Β. διατάγματος·

γ΄. Ἂν ὁ ἀγοραστὴς, ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ δὲν παρουσιάσωσιν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγορᾶς, κατὰ τὸ ἀνωτέρω 6 ἄρθρον, ἀπόδειξιν τῆς ἐξαγωγῆς, τότε θέλει ὑποβάλλεσθαι ὁ ἐγγυητὴς εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆς τοῦ ἅλατος, τῆς προσδιωρισμένης διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνάλωσιν καὶ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐ Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουνίου (4 Ἰουλίου) 1837

576 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρ. ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ὅπου θέλει συμβῆ νὰ μὴ ἐνοικιασθοῦν οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι, ἐκεῖ θέλει ἐνεργηθῇ ἡ εἴσπραξίς των διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου, περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἀπὸ 8 (20) Ἰουνίου 1836.

2. Αἱ προθεσμίαι τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου τῶν φόρων παρὰ τῶν φορολογουμένων θέλουν γενῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ἀπὸ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) τ. ε. περὶ ἐνοικιάσεως ἐγκτητικῶν φόρων.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) 1837.

577 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ εἰς περίστασιν καθ᾽ ἣν αἱ πρόσοδοι χωρίων τινῶν ἢ δήμων ἢ καὶ ἐπαρχιῶν ὁλοκλήρων, δὲν θὰ ἐνοικιασθῶσιν ἐφέτος, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν καὶ πολυκαιρινῶν ἐπιστασιῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κανονίζομεν τὴν εἴσπραξιν ταύτην ὡς ἕπεται·

1. Ὅλα τὰ ὄσπρια, λαχανικὰ, μποστάνια, ὀπωρικὰ, ἀμπέλια, ὄψιμαῖα ἐν γένει ὅλα, ὡς βαμβάκια, σήσαμος, γλυκάνισος, ριζάρια, ἀραβόσιτος, καλαμπόκια, καπνοὶ κ. τ. λ. θέλουν δεκατισθῇ κατ᾽ ἐκτίμησιν εἰς χρήματα· καὶ ἡ μὲν ἐκτίμησις θέλει γενῇ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 29 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου, ἡ δὲ τιμὴ θέλει προσδιορισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ τοὺς ἐπάρχους καὶ δημάρχους σχηματισθησομένου πρωτοκόλλου τοῦ μέσου ὅρου, κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1834 Ἡμέτερον διάταγμα.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐκλέγονται ἕνας παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ δημογέροντος δι᾽ ἕκαστον δῆμον, ἕτερος παρὰ τοῦ Βασ. οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ, εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, ὁ τρίτος παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

2. Τῶν ἀσταχυφόρων γεννημάτων, οἷον σίτου, κριθῆς, σίκαλις, βρόμης, κ. τ. λ. ἡ ἀποδεκάτωσις γίνεται ὡς ἕπεται. Οἱ φορολογούμενοι ἀφοῦ δέσουν τοὺς ῥηθέντας τούτους καρποὺς εἰς ἰσοβαρῆ δεμάτια, σχηματίζουν θημωνίας πυραμιδοειδεῖς. Ἀπὸ τὰς θημωνίας ταύτας ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ἢ ἀντιπρόσωπος, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ ἑνὸς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου παρέδρου, ἢ τοῦ δημογέροντος, ὅπου δὲν ὑπάρχει δήμαρχος, καὶ ἑνὸς ἱερέως, πέρνει ἀδιαφόρως καὶ χωρὶς ἐκλογὴν ἀπὸ μίαν μόνην ἀράδαν τῆς θημωνιᾶς πέντε δεμάτια, τὰ ὁποῖα ὁ φορολογούμενος κοπανίζει καὶ λυχνίζει, ἔπειτα τὰς σχίζει εἰς ὀκάδας καὶ κατ᾽ αὐτὰ ὑπολογίζει τὸ ὅλον τῆς θημωνιᾶς, τὰς ὀκάδας καὶ τὸ ἀναλογοῦν ἐθνικὸν δικαίωμα· πρέπει δὲ νὰ προσκληθοῦν προηγουμένως οἱ φορολογούμενοι νὰ ἔχουν εἰς χωριστὰς θημωνίας τὰ ἐκ τῶν ἰδιοκτητικῶν γαιῶν δεμάτια, καὶ εἰς χωριστὰς τὰ ἐκ τῶν ἐθνικῶν.

Τῆς πράξεως ταύτης θέλουν καταστρωθῆ πρωτόκολλα εἰς εἶδος πινάκων, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταφαίνεται τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ποσὸν τῶν δεματίων, τὸ βάρος τῶν πέντε δεματίων, ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ὅλου καρποῦ, καὶ ὁ τοῦ ἐθνικοῦ δικαιώματος, καὶ θέλουν ὑπογραφθῆ ἀπὸ

τοὺς ἄνω μνησθέντας. Μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην οἱ φορολογούμενοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ διαθέσουν, ὅπως θέλουν τοὺς καρποὺς των.

3. Τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα θέλει ληφθῆ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν, ἐξαχθησομένου ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῶν τιμῶν, διὰ μὲν ὅλα τὰ λοιπὰ εἴδη ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἕως 30 Σεπτεμβρίου, διὰ δὲ τὸ ἀραβόσιτον καὶ τὸ καλαμπόκιον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 30 Νοεμβρίου.

4. Οἱ πίνακες οὗτοι ἔχουν ἰσχὺν ὁμολογιῶν καὶ θέλουν διευθύνεσθαι ἀπὸ τον οἰκονομικὸν ἐπίτροπον εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ εἰσπραχθῇ τὰ χρήματα εἰς τὰς αὐτὰς προθεσμίας, τὰς ὁποίας ὁρίζει ὁ νόμος τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ τὸ τ. ε., μὲ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι τὰ ἐκ τοῦ ἀραβοσιτίου καὶ τοῦ καλαμβοκίου χρήματα θέλουν πληρωθῆ ὅλα εἰς τὴν τρίτην προθεσμίαν ὁμοῦ μὲ τὸ ἔσχατον τρίτον τῶν λοιπῶν εἰδῶν.

5. Ἄν, δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν, δὲν πληρώσῃ ὁ φορολογούμενος, ἡ διοικητικὴ Ἀρχὴ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κατασχεσιν καὶ ἐκποίησιν τόσου πράγματος τοῦ μὴ πληρώσαντος, ὅσον ἐπαρκεῖ νὰ ἐξοφληθῇ τὸ χρέος αὐτοῦ.

6. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἀναλόγως μὲ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος, λαμβάνει δύναμιν προσωρινοῦ νόμου καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20 Ἰουνίου) 1837.

578 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

α. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος διὰ τὸ τρέχον ἔτος θέλει ἐνοικιασθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ἀπὸ 18 Ἀπριλ. 1836.

β. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον, καὶ ἐνεργήσει αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν.

Ἐν Ἀθήναις, την 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) 1837.

579 ΟΘΩΝ κ.τλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1836 ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κοφίνι.

2. Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνεργεῖται διὰ δημοπρασίας, δοθείσης ἀπὸ τὸν πλειστηριάζοντα ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, διὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται προσωπικῶς ὑπεύθυνος εἰς τὸ δημοσιον ὁ διοικῶν τὴν δημοπρασίαν ὑπάλληλος.

3. Ἡ καταμέτρησις τῶν μελισσίων γίνεται τὸν μῆνα Αὔγουστον· ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, εἰς τὴν α. τοῦ Ὀκτωβρίου.

4. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἕως εἰς τὰς 15 Ὀκτωβρίου ὁλόκληρον.

5. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἀπριλίου 1836.

580 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες ὅτι ἡ φιλάνθρωπος καὶ δικαία τοῦ ἄρθ. 223 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διάταξις, ἡ ἀπαλλάττουσα παντὸς δικαστικοῦ τέλους τοὺς λαβόντας δικαιώματα πενήτων ἤθελε ματαιωθῆ κατὰ μέγα μέρος, ἂν οἱ τῆς πληρωμῆς παντὸς δικαστικοῦ τέλους λόγῳ πενίας ἀπαλλαττόμενοι, δὲν συναπηλλάττοντο καὶ τῆς χάριν τῆς ἀποστολῆς τῶν δικογράφων ταχυδρομικῆς δαπάνης, παραγγέλομεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ διατάξῃ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων, νὰ δέχεται δωρεὰν αὐτός τε καὶ οἱ πανταχοῦ τοῦ κράτους ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται πᾶσαν ἐπιστολὴν ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος « δικόγραφον πένητος » χρονολογουμένην καὶ ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως ἢ ἀντεισαγγελέως, προέδρου ἐμποροδικῶν ἢ εἰρηνοδίκου, καὶ φέρουσαν τὴν ἐπίσημον τῶν Ἀρχῶν τούτων σφραγῖδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1837.

581 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ Α. Μ. διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου (10 Ἰουνίου) τ. ε. διατάγματος προσδιώρισε τὴν τροποποίησιν, τὴν ὁποίαν ἔμελλε νὰ λάβῃ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν πλησίον τῶν ἤδη οἰκοδομουμένων ἀνακτορίων· ὅθεν οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ μέρους τούτου εἶναι ἐλεύθεροι νὰ οἰκοδομήσωσιν εἰς τὰς κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἰδιοκτησίας των κατὰ τὸ ἐγκριθὲν σχέδιον καὶ κοινοποιηθὲν εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως ὁμοῦ μὲ τὰς ὁδηγίας καθ' ἃς πρέπει νὰ ἐγείρωνται αἱ οἰκοδομαὶ αἱ ὑποκείμεναι εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀνακτορίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουλίου 1837.

582 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Προσδιορίζονται δύο προθεσμίαι διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου τῶν ἐγκτητικῶν φόρων τῶν σταφίδων τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἡ μὲν πληρωτέα τὴν 20 Αὐγούστου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν 1 Ὀκτωμβρίου τ. ε.

2. Θέλουν ἐνεργηθῇ δύο δημοπρασίαι διὰ τῶν ἁρμοδίων οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐκ τῶν σταφίδων Κορινθίας, Σικυωνίας, Κυναίθης καὶ Αἰγιαλείας, ἡ μὲν ἐπιτοπίως, ἡ δὲ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς διατάττεται να φροντίσῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος ὅσον τάχιστα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούς.) 1837.

— —

583 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν διανομὴν τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν οὔτε ταμίαι, οὔτε ἰδιῶται ἐπιφορτιζόμενοι τακτικῶς τὴν πώλησιν, καὶ ν' ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους Ἡμῶν τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀπαντῶσι προμηθευόμενοι τὸν ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτοὺς χάρτην ἀπὸ μακρυνὰ μέρη, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν διοικητικοὶ ταμίαι, ἢ ἀντιπρόσωποι ταμιῶν, ἡ διανομὴ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας.

Β'. Οἱ εἰσπράκτορες οὗτοι, ἀφοῦ προσφέρωσιν ἀξιόχρεον ἐγγύησιν, θέλουν λαμβάνει εἰς πίστωσιν τὸν ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτοὺς σφραγιστὸν χάρτην, ἀπὸ τὸ γενικὸν ἢ τὰ διοικητικὰ ταμεῖα, θέλουν ἀπολαμβάνει ἐπὶ τῆς πωλουμένης ποσότητος τὸ νόμιμον κέρδος τῶν 10 0/0 καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας θέλουν δίδει εἰς τὸν ἀνήκοντα ταμίαν ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῆς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ διαχειρήσεώς των.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1837.

— —

584 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Οἱ ἀπὸ ἰδιόκτητα βαλανιδοκηκιδόδενδρα συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς δέκατον.

2. Οἱ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ βαλανιδοκηκιδόδενδρα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πως διατεθιμένων, καρποὶ ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς συνάζει ὅλον τὸν καρπὸν, φροντίζων περὶ τῆς συλλογῆς του, καθ' ἃ ὑπαγορεύουσι τὰ συμφέροντά του.

3. Ἀπὸ τὰ βαλανιδοκηκιδόδενδρα τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ ἐσυνάζοντο ἀνέκαθεν ἀπὸ τοὺς περιοίκους κοινῶς, χωρὶς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἔχῃ οὐδεὶς τῶν κατοίκων ἰδίως δικαίωμα ἰδιοκτησίας, θέλουν συλλέγει τὸν καρπὸν ἐπίσης οἱ αὐτοὶ περίοικοι ἄνευ διακρίσεως καὶ ἀποδίδει φόρον. 25 0/0.

4 Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκηκιδίων φόροι θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τμήματα ἢ κατ' ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου τοῦ 1836 καὶ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1837, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 καὶ εἰς τὰ φιλονεικούμενα βαλανιδοκηκιδόδενδρα, μὲ τὴν παρακαταθήκην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τοῦ ἀντιτίμου τοῦ μέρους τῶν καρπῶν, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, τὸ ὁποῖον μένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ δεκάτου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς συλλογῆς καὶ μετακομίσεως, ἢ δεδομένης ἐγγυήσεως, ὡσαύτως μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς φιλονεικίας.

Οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν φόρων των, εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγὴν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμισις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ἦναι τελειωμένη τὴν 30 Σπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου. Περὶ τῆς μετακομίσεως τοῦ προϊόντος, ὅσον ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε συνάξει ἀπὸ τὰ εἰς τὸ 2 ἄρθρον ἀναφερόμενα βαλανιδοκηκιδόδενδρα, φροντίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος δι ἐξόδων του.

6. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις· ἡ μὲν τὴν ά. Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν ά. Νοεμβρίου τ. ε.

7. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διατάττεται νὰ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐνεργήσῃ αὐτόν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1837.

— —

585 ΟΘΩΝ κ. τ. λ

Παρατηροῦντες ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, κατὰ τὸ ἐδάφ. 10. τοῦ ἀριθμοῦ 51 τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἔδωκε χώραν εἰς πολυειδεῖς καταχρήσεις, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν σημερινὴν χρηματικὴν κατάστασιν τῶν δήμων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ κανονίσωμεν τὰ τῆς ἀντιμισθίας ταύτης ὡς ἐφεξῆς·

Εἰς τοὺς δήμους ά. τάξεως ἡ ἐτησία ἀντιμισθία τοῦ δημάρχου δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δύο χιλιάδας τετρακοσίας (2,400) δραχμὰς, ἐκτὸς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου, ὅπου ἐμπορεῖ νὰ φθάσῃ ἕως εἰς τρεῖς χιλιάδας,(3,000) δραχμάς.

Εἰς τοὺς δήμους β΄. τάξεως προσδιορίζεται ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας κατὰ τὴν ἑξῆς αναλογίαν·

Εἰς δραχ. 600, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 2,000 ἕως 2,500 κατοίκους.—Εἰς δραχ. 780 διὰ τοὺς ἔχοντας μέχρι τῶν 5,000—Εἰς 1,000, διὰ τοὺς ὅσοι ἔχουν μέχρι τῶν 7,500. — Εἰς 1,500, διὰ τοὺς ὅσοι ἔχουν ὑπὲρ τοὺς 7,500 κατοίκους.

3. Εἰς τοὺς δήμους τῆς γ΄. τάξεως ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας προσδιορίζεται ἐπίσης ὡς ἑξῆς· Εἰς δραχ. 200, διὰ τοὺς δήμους τοὺς συνισταμένους ἀπὸ 300 μέχρι τῶν 500 κατοίκων. Εἰς 300, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 500 μέχρι 750. Εἰς 400, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 750 μέχρι 1,000. Εἰς 500, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 1,000 μέχρι 1,500 καὶ εἰς 600 δὲ ἐκείνους, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τοὺς 1,500.

4. Ἡ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων προσδιωρισμένη ποσότης ὡς μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας ἑνὸς δημάρχου δὲν πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς ἐλάχιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας τοῦ δημάρχου, ἑνὸς κατὰ τὸν μεγαλήτερον ἀριθμὸν τῶν κατοίκων ἀμέσως ἀκολουθοῦντος δήμου.

5. Εἰς τὴν ἀντιμισθίαν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου, τὰ διὰ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ, καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου, ἀλλὰ ταῦτα θέλουν δίδεσθαι χωριστὰ, προσδιοριζόμενα παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

6. Ἡ ἀντιμισθία αὕτη ἐμπορεῖ νὰ πληρώνεται καὶ κατὰ μῆνα ἀναλόγως.

7. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἰουλίου (10 Αὐγούς.) 1837.

586 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ναυτικῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ κατὰ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πρᾶξιν ἐκπαίδευσις τῶν μετερχομένων τὴν ναυτικὴν καὶ ἰδίως τῶν διευθυνόντων πλοῖα, εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, λαβόντες ὑπ᾽ ὄψιν καὶ τὸ 14 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 νόμου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς τε ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς Ἡμετέρας ἀποφάσεως τῆς 18 Ἰουνίου 1837, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ά. Εἰς ἑκάτερον τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Σύρου καὶ Ναυπλίας θέλει προστεθεῖ ἀνὰ εἷς διδάσκαλος τῆς ναυτικῆς, διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διδαχθῶσι καὶ θεωρητικῶς τὴν τέχνην ταύτην.

β΄. Ἡ σειρὰ τῶν ναυτικῶν μαθημάτων θέλει διδάσκεσθαι εἰς τριετίαν εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην αὐτοῦ τάξιν θέλει παραδίδεσθαι ἡ ἀριθμητικὴ μέχρι τῶν λογαρίθμων.

Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ γεωμετρία μετὰ στερεομετρίας καὶ ἐπιπέδου καὶ σφαιρικῆς τριγωνομετρίας.

Εἰς τὴν τρίτην τέλος ἡ ναυτιλία ἐν γένει, ἐπίπεδος, σφαιρικὴ καὶ ἀστρονομική.

γ΄. Διὰ νὰ μένῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ναυτικῆς ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ τὰς ναυτικὰς μελέτας, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ διδάσκαλος τῆς ναυτικῆς θέλει τοῖς παραδίδει κατ᾽ ἔκτασιν τ᾽ ἀναγκαῖα δι᾽ αὐτοὺς μαθηματικὰ, θέλουν ἀπαλλαχθῇ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ν᾽ ἀκούωσι τὰ εἰς τοὺς λοιποὺς μαθητὰς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων παραδιδόμενα μαθηματικὰ, τὴν Λατινικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν· ὅλα τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου εἶναι δι᾽ αὐτοὺς ὑποχρεωτικά.

δ΄. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος, οἱ πλοίαρχοι ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζωσι καὶ θεωρητικῶς τὴν ναυτικὴν, οὐδεὶς θέλει λαμβάνει δίπλωμα πλοιάρχου, ἐὰν μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν μαθημάτων δὲν φέρῃ ἀπολυτήριον ἀπὸ ἓν τῶν προκειμένων σχολείων, ἢ ἂν καθυποβληθεὶς εἰς ἐξέτασιν ἐντὸς ἑνὸς αὐτῶν, δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει ὅλας τὰς εἰς αὐτὸ διδασκομένας γνώσεις· ἐξαιροῦνται μόνοι ἐκεῖνοι περὶ ὅσων διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος.

έ. Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως τῶν ναυτικῶν τούτων σχολείων καὶ τῶν δι᾽ αὐτὰ ἀπαιτουμένων βιβλίων καὶ ἐργαλείων ἀνήκει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγ.) 1837.

587 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ᾽ ὄψιν τὰ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Ἰουνίου, 26 Ἰουνίου, 10 Αὐγούστου καὶ 20 Νοεμβρίου 1836 Ἡμέτερα Διατάγματα·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ᾽ ἀκόλουθα·

1. Γράμματα διευθυνόμενα διὰ τῶν ταχυδρομείων ἀπὸ μίαν νῆσον εἰς ἄλλην τοῦ Βασιλείου ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀκόλουθον πληρωμὴν, ὁποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀπόστασις·

ά. Δι᾽ ἁπλοῦν γράμμα μέχρι τῶν 7 1|2 γραμμῶν θέλει λαμβάνεσθαι δικαίωμα 10 λεπτῶν·

β΄. Διὰ γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 7 1|2 γραμμὰς μέχρι τῶν 10 ἀποκλειστικῶς, θέλει λαμβάνεσθαι δὶς τὸ δικαίωμα τοῦ ἁπλοῦ γράμματος·

γ΄. Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 10-15 γραμμὰς ἀποκλειστικῶς, θέλουν πληρώνει 2 1|2 φοραῖς

τὸ δικαίωμα, καὶ οὕτω καθεξῆς κατὰ πᾶσαν πεντάγραμμον αὔξησιν.

2. Ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι διατάξεις ἀκυροῦνται ἀπὸ τὴν 1 Σεπτεμβρίου τ. ε., ὁπότε ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὸ παρὸν διάταγμα.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αὐγ. (9 Σεπτεμ.) 1837.

588 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς πολυειδεῖς δυσκολίας ὅσας ἐπιφέρει καὶ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ὡς πρὸς τὸ δημόσιον ἡ εἴσπραξις τῶν ἐπὶ μικρῶν ποσοτήτων τόκων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας ἀπὸ 25 Αὐγούς. ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

α΄. Πᾶς χρεώστης πρὸς τὸ δημόσιον, τοῦ ὁποίου τὸ ἀρχικὸν, δηλαδὴ τὸ ἄνευ τόκων χρέος δὲν φθάνει εἰς τὴν ποσότητα τῶν δραχ. ἑκατὸν, ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τόκου· εἰς τὸν ὁρισμὸν τοῦτον δὲν περιλαμβάνονται ὅσοι χρεωστοῦντες ἀπ' ἀρχῆς ποσότητα ἀνωτέραν τῶν ἑκατὸν δραχμῶν καταδιώκονται διὰ καθυστερήσαντα ὑπόλοιπα κατώτερα τοῦ ὅρου τούτου·

β΄. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 (Αὐγ. (10 Σεπτμ.) 1837.

589 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφίχθημεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλάβομεν πολλάκις εὐκαιρίας νὰ βεβαιωθῶμεν μὲ πόσην ἀφοσίωσιν καὶ καρτερίαν ἐπροσπάθησαν νὰ μᾶς ὑπηρετήσουν οἱ εἰς Βαυαρίαν συλλεχθέντες καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀκολουθήσαντες Ἡμᾶς ἐθελονταὶ Γερμανοί. Εἴδομεν μὲ βαθὺ αἴσθημα συμπαθείας αὐτοὺς ὑπερασπιζομένους τὸν θρόνον καὶ τὸν τόπον, ὑποφέροντας τὰς μεγαλητέρας στερήσεις καὶ ταλαιπωρίας μὲ ἀδιάκοπον ζῆλον, καὶ τοὺς διαφόρους κινδύνους μὲ ἀκλόνητον γενναιότητα· παρετηρήσαμεν πολλάκις μὲ μεγίστην εὐαρέσκειαν, ὅτι τὰ στρατεύματα ταῦτα πάντοτε ἐφιλοτιμήθησαν νὰ διάγωσιν ὡς καλοὶ στρατιῶται μὲ τὰ ἀνδρεῖα Ἡμέτερα ἐθνικὰ στρατεύματα εὑρισκόμενα εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις εἰς καλλίστην ἁρμονίαν μὲ τοὺς πολυαγαπητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα καθ' ἣν διανέμομεν εἰς τοὺς εἰσέτι ἐνταῦθα εἰς τὴν Ἡμετέραν ὑπηρεσίαν εὑρισκομένους ἀνδρείους τὸ παρ' Ἡμῶν συστηθὲν νομισματόσημον τῶν Γερμανῶν ἐθελοντῶν, χορηγεῖ εἰς Ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμητὴν εὐκαιρίαν νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς δεῖγμα πασιφανὲς τῆς Ἡμετέρας Β. εὐαρεσκείας, καὶ νὰ ἐκφράσωμεν ἐνταυτῷ τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον ἔχομεν νὰ διατηρήσωμεν τὰ σώματα ταῦτα εἰς τὴν παροῦσάν των δύναμιν, καθόσον καιρὸν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία των διὰ τὴν τακτικὴν μόρφωσιν τῶν Ἡμετέρων ἐθνικῶν στρατευμάτων, καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ, ἥτις πρέπει νὰ προοδεύσῃ χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ εἰσέτι ὀλίγους κατοίκους ἔχων τόπος.

Ἡ παροῦσα ἡμέρα χορηγεῖ εἰς Ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμητὴν εὐκαιρίαν, ἐκφράζοντες τὴν Ἡμετέραν ἐξαίρετον Βασιλικὴν εὐχαρίστησιν πρὸς ὅλον ἐν γένει τὸν Ἡμέτερον στρατὸν, νὰ τὸν διαβεβαιώσωμεν ἐνταυτῷ ὅτι μὲ μεγίστην δυσαρέσκειαν ἠκούσαμεν τὰς συκοφαντίας καὶ προσβολὰς ἐφημερίδων τινῶν κατὰ ἀνδρῶν τῆς Ἡμετέρας ἐκλογῆς, χαιρομένων τὴν Ἡμετέραν ἐμπιστοσύνην, καὶ ὅτι θέλομεν ἠξεύρει πῶς νὰ διατηρήσωμεν ἀνέπαφον τὴν τιμὴν ἑκάστου χρηστοῦ ἀνδρὸς, καὶ ἐπομένως πρὸ πάντων τὴν τῶν Ἡμετέρων γενναίων ἀξιωματικῶν, τόσον τῶν ἐκ τῆς θέσεώς των πλησιεστέρων Ἡμῶν, ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἢ ξένων.

Ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ γνωστοποιήσῃ τὰ παρόντα δι' ἡμερουσίας διαταγῆς πρὸς ὅλα τὰ σώματα τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβ. 1837.

590 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ δείγματα τῆς Ἡμετέρας εὐχαριστήσεως διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἐκδουλεύσεις των, καὶ πεπεισθέντες εἰς τὰς ὅσας παρ' αὐτῶν ἀκόμη καὶ εἰς τὸ ἑξῆς περιμένομεν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ἐν τῷ παρόντι τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς ὅλους τοὺς παρ' Ἡμῶν διορισθέντας ἰατροὺς καὶ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ δίδομεν ἀναλόγως τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον βαθμὸν, τὸν ὁποῖον ἔχουσι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς γραμμῆς·

α΄. Εἰς τὸν ἀρχιίατρον τῶν ἐπιτελῶν καὶ εἰς τὸν ἐπιμελητὴν, τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχ.

β΄. Εἰς τοὺς ἰατροὺς τῶν ἐπιτελῶν καὶ εἰς τοὺς ὑπεπιμελητὰς, τὸν τοῦ ταγματάρχου·

γ΄. Εἰς τοὺς ἀνωτέρους στρατιωτικοὺς ἰατροὺς (μέχρι τοῦδε ἰατροὺς συντάγματος), εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἱππιάτρους, εἰς τοὺς ἀνωτέρους στρατιωτικοὺς φαρμακοποιοὺς, καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους καταλυματίας 1 καὶ 2 τάξεως (τοὺς μέχρι τοῦδε καταλυματίας συντάγματος) τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ.

δ΄. Εἰς τοὺς στρατιωτ. ἰατροὺς (μέχρι τοῦδε ἰατροὺς τάγματος λεγομένους), εἰς τοὺς ἱππιάτρους (μέχρι τοῦδε ἱππιάτρους συντάγματος) εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς φαρμακοποιοὺς καὶ καταλυματίας (μέχρι τοῦδε καταλυματίας τάγματος 1 τάξεως), τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολαχαγοῦ.

ε΄. Εἰς τοὺς ὑποϊάτρους, εἰς τοὺς ὑποϊππιάτρους, εἰς τοὺς ὑποφαρμακοποιοὺς καὶ εἰς τοὺς ὑποκαταλυματίας (μέχρι τοῦδε καταλυματίας

τάγματος 2 τάξεως) τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τῆς γραμμῆς.

ς΄. Εἰς τοὺς δοκίμους ἰατροὺς καὶ εἰς τοὺς λογιστὰς, τὸν βαθμὸν τοῦ σημαιοφόρου τῆς γραμμῆς.

2. Ἡ στολὴ πασῶν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν μένει ἡ αὐτὴ ὡς μέχρι τοῦδε, θέλουν δὲ φέρει ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου τῆς στολῆς των οἱ εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας στοιχ. γ, δ, καὶ ε, ὑπαγόμενοι, οἱ πρῶτοι τρία κατὰ τον τωρινὸν τρόπον κεντημένα χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ σειρίτια κατὰ τὸ χρῶμα τῶν κομβίων, οἱ δεύτεροι δύο, καὶ οἱ τρίτοι ἓν, ὡς διακριτικὸν σημεῖον τοῦ βαθμοῦ των.

3. Θέλουν φορεῖ προσέτι οὗτοι καὶ λεπιδωτὰς ἐπωμίδας, ὡς φοροῦσιν αὐτὰς οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς γραμμῆς ἀπὸ τὸ ἴδιον μέταλλον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶναι τὰ κουμβία τῆς στολῆς.

4. Αἱ ἐν τῷ §. 1 σημειωθεῖσαι διάφοροι κατηγορίαι ἀντιστοιχοῦσιν ὡς πρὸς τὴν διαβάθμισιν μὲ τὰς ἰσοβάθμους αὐτῶν κατηγορίας τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς τοιουτοτρόπως, ὥστε ἐπέχουσι τὸν τόπον τῶν νεωτέρων κατὰ τὸν βαθμὸν εἰς τὰ διάφορα ἀποσπάσματα.

5. Ἡ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν σχέσις τῶν εἰρημένων κατηγοριῶν μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς, καθόσον ἀφορᾷ τὴν τῷ ὄντι στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, μένει ἡ αὐτὴ, ὡς ἦτον μέχρι τοῦδε, ὃ ἐστὶ μήτε ὁ ἀνώτατος βαθμός των δὲν συγχωρεῖται νὰ ἔχῃ ἐπιῤῥοὴν εἰς τὰς σχέσεις αὐτὰς τῆς ὑπηρεσίας.

6. Ὡς πρὸς τὰς ἀποδιδομένας εἰς τὰς ἀνωτέρας κατηγορίας τιμὰς, ἰσχύουν οἱ μέχρι τοῦδε ὁρισμοί.

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμ. θέλει ἐνεργήσει ἐπὶ τούτοις τὰ ἀνήκοντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρ. 1837.

——

591 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐπειδὴ οἱ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας Πρέσβεις καὶ Πρόξενοι τῆς Α. Μ. δὲν δύνανται νὰ δέχωνται οὐδὲ ν' ἀναγνωρίζωσιν ἐπίσημα ἔγγραφα, εἴτε δικαστικὰ εἴτε ἄλλα, παρὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι Ἀρχῶν ἐκδεδομένα, μὴ ὄντα δὲ ἐπικυρωμένα παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, ἅπαντες οἱ πέμποντες τοιαῦτα ἔγγραφα εἰς ξένην γῆν ἢ παραλαμβάνοντες ταῦτα ἐξερχόμενοι τοῦ Βασιλείου πρέπει, ἂν προτίθενται νὰ κάμωσι χρῆσίν τινα αὐτῶν ἀκολούθως, νὰ φροντίζωσι νὰ ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἁρμοδίου Ἀρχῆς κατὰ τὴν τάξιν παρὰ τῆς Γραμματείας, καθότι ἄλλως, τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα δὲν θέλουν φέρει ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας τὴν παραμικρὰν ἐπισημότητα.

Ἐ Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1837.

——

592 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ τὸ 25 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος παρεξηγηθὲν παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἐφηρμόσθη κακῶς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) τ. ε ἀποφασίζομεν·

Τὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἄρθ. 13 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος μεταβαίνουσιν ἀμέσως καὶ χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν κυριότητα τῶν παρακειμένων οἰκοδεσποτῶν, θέλουν ἐκτιμᾶσθαι ὑπὸ δύο διαιτητῶν διορισθησομένων ἀπ' ἀμφότερα τὰ μέρη· ὅταν ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν δὲν τὸν διορίσῃ ἐμπροθέσμως, θέλει ἐφαρμοσθῇ τὸ ἄρθον 26 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος.

Ὁ δῆμος τότε μόνον λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, ὅταν τὸ ἰδιόκτητον τεμάχιον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὰς ὁδοὺς ἢ πλατείας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Σεπτ. (10 Ὀκτωβρ.) 1837.

——

593 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, διὰ νὰ προάξῃ τὴν βιομηχανίαν τοῦ κράτους, ἐσύστησε σχολεῖον πολυτεχνικὸν καὶ ἀποθήκην βιομηχανικῶν προπλασμάτων. Ἡ παράδοσις τῶν μαθημάτων θέλει γίνεσθαι τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς καθ' ἃς σχολάζουν οἱ βιομήχανοι. Ἡ ἔναρξις γίνεται τὴν 17 τοῦ ἐνεστῶτος εἰς τὴν ποτὲ οἰκίαν τοῦ Βλαχούτση κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Πειραιῶς, καὶ κατὰ τὸ παρὸν θέλουν παραδοθῆ τὰ στοιχειώδη μαθήματα, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἰχνογραφία· προσκαλοῦνται ἑπομένως οἱ θέλοντες ν' ἀκολουθήσωσιν τὰ μαθήματα ταῦτα νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν ἔφορον τῆς πολυτεχνικῆς συλλογῆς, τὸν λοχαγὸν τοῦ μηχανικοῦ κύριον Τσέντνερ διὰ νὰ καταγραφῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1837.

——

594 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ ταῖς προτάσεσι τῶν Ἡμετέρων ὑπουργείων καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Ὁ περὶ ὅλων τῶν Δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ διοικητικοῦ ἔτους 1837 προϋπολογισμὸς, προσδιορισθεὶς ἐνεκρίθη, ὡς ὁρᾶται εἰς τὰ παραρτήματα.

2. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος δημοσίου προϋπολογισμοῦ ἐκανονίσθη διὰ τῶν κειμένων γενικῶν καὶ εἰδικῶν διατάξεων τῶν ταμείων, διὰ τῶν εἰδικῶν περὶ ὑπολογισμῶν διαταγῶν, καὶ τῶν περὶ ἐνταλμάτων Διαταγμάτων, ὡς περιπλέον καὶ διὰ τῶν ἀναγκαίων διδακτικῶν διασαφήσεων.

3. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Σεπτεμβρίου 1837.

Ἀ. ΕΣΟΔΑ ΔΗΜΟΣΙΑ.

Ἔκθεσις.	Ἀκαθάριςον εἰσόδημα.	Ἐξοδαἐπιςασίαςκαὶ τῆς στοιχειώδους Διοικήσ.	Καθαρὸν εἰσόδημα.	Ἐπισυναπτόμ.	Παρατηρήσεις.
I. Ἔκτακτα ἔσοδα.					
1. Ἀπὸ τὴν γ΄. σειρὰν τοῦ δανείου	3987585		3987585	1	
2. Ἀπὸ τὴν Βαναρικὴν προκαταβολὴν	2229086		2229086		
Τὸ ὅλον τῶν ἐκτάκτων ἐσόδων	6216671		6216671		
II. Τακτικὰ ἔσοδα.					
Ἀ΄. Τοῦ τρέχοντος ἔτους.					
1. Ἄμεσοι δημόσιοι φόροι.					
1. Δέκατα	6330000	30000	6300000	2	
2. Ζώων φόρος	2050000		2050000	3	
3. Μελισσίων	50000		50000		
4. Ἐπιτηδευμάτων	250000	300	250000	4	
5. Ἐνοικίου οἰκοδομῶν	80200	200	80000	5	
2. Ἔμμεσοι δημόσιοι φόροι.					
1. Τέλη τελωνικὰ	2410000	360000	2050000	6	
2. Ὑγειονομικὰ καὶ προξενικὰ δικαιώματα, πρόστιμα.	273650	77650	196000	7	
3. Τέλη χαρτοσήμου.	645000	145000	500000	8	
Καταστήματα δημόσια.					
1. Νομισματοκοπεῖον	350000	80000	270000	9	
2. Ταχυδρομεῖον	125000	125000		10	
3. Βασιλικὸν Τυπογραφεῖον	133790	111160	22630	11	
Κτήματα δημόσια.					
1. Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτὰ	240858	60215	180643	12	
2. Ἁλικαὶ	450000	135000	315000	13	
3. Ἰχθυοτροφεῖα	150000		150000		
4. Δάση	182550	132550	50000	14	
5. Ἐλαιῶνες	300000		300000		
6. Ὀρυζῶνες	3000		3000		
7. Ἀμπελῶνες καὶ Κορινθιακὴ σταφὶς	43269		43269		
8. Περιβόλια καὶ ἄλλα κτήματα καὶ ὑποστατικὰ	129623	29623	100000	15	
9. Δημόσια κτίρια	851		851		
10. Ἐργαστήρια καὶ ἐργοστάσια	181700	31700	150000	16	
Λοιπὰ εἰσοδήματα.					
1. Ἐνεργητικὰ κεφάλαια, τόκοι, καὶ τοκισμοὶ ἀναβολῶν	50000		50000		
2. Διαθέσιμα συνάγματα καὶ ἐτήσια ἀπὸ πωλήσεις δημοσίων κτημάτων	333000	133000	200000	17	
3. Τυχηρὰ εἰσοδήματα	6000	4000	2000	18	
Β΄. Ἔσοδα τῆς καταστάσεως τῶν παρελθόντων ἐτῶν.					
1. Περίοδος πρὸ τοῦ 1833	40000		40000		
2. Ἀπὸ τὰ ὀφειλόμενα τοῦ 1833, 34. 35 καὶ 36, εἴτε καθυςεροῦντα, συμποσούμενα	10463916		10463916		
3. Κατάστασις τοῦ ταμείου εἰς τὰ 1836	1900000		1900000		
Ποσότης τῶν τακτικῶν	27172707	1455389	25717309		
Ὁλικὴ ποσότης τῶν δημοσίων ἐσόδων	33389378	1455398	31933980		

Β'. ΕΞΟΔΑ ΔΗΜΟΣΙΑ.

Ἔκθεσις	Ὁλικὴ ποσότης.	Ἐπισυνημμέν.	Παρατηρήσεις.
I. Ἔκτακτος χρῆσις.			
α. Ἐγγυηθὲν δάνειον, τόκοι καὶ ἀπόσβεσις	2981084	19	
β Βαυαρικαὶ προκαταβολαί· ἀπόδοσις κεφαλαίου καὶ τόκων	1407435		
γ. Παλαιὸν χρέος			
δ. Φάλαγξ	710000	20	
ε. Σύνταξις τοῦ ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντος στρατοῦ	517208	21	
ζ. Ὁροφυλακὴ τῶν συνόρων	1150000	22	
Ποσότης τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων	6765727		
II. Τακτικὴ χρῆσις.			
Α'. Ἔξοδα δημόσια τοῦ τρέχοντος ἔτους.			
1. Ἀνακτόριον	1000000		
2. Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας	264290	23	
3. Ἐξωτερικαὶ σχέσεις.	378250	24	
4. Δικαιοσύνη	575334	25	
5. Ἐσωτερικὴ διοίκησις:			
α. Ὑπολογισμὸς διοικητικός, κατασστήματα καὶ οἰκοδομαὶ	1577238	26	
β. Χωροφυλακὴ	850000	27	
6. Ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐκπαίδευσις		28	
α. Ὑπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου	37608		
β. Καταβολὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου	404929		
7. Οἰκονομικὴ διοίκησις:			
α. Ὑπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου	92740	29	
β. Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον	119720	30	
γ'. Ἀρχαὶ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ ἐξελέγξεως	237110	31	
8. Στράτευμα ξηρᾶς	3949940	32	
9. Ναυτικὸν	2666160	33	
10. Προσθήκη διὰ τὰς διαφόρους παραβλέψεις καὶ ἐξαλήψεις	240000		
Β'. Ἔξοδα τῆς καταστάσεως τῶν παρελθόντων ἐτῶν.		34	
1. Παθητικὰ καθυστεροῦντα	2700000		
2. Ὑπόλοιπα μένοντα ἀπὸ τὰ 1833, 34, 35, καὶ 36	4874934		
3. Κατάστασις τοῦ ταμείου εἰς τὰ 1836	1900000		
4. Εἰς παραβλέψεις καὶ ἐξαλείψεις	300000		
Γ'. Καθυστεροῦντα τοῦ 1837, τὰ ὁποῖα μεταβαίνουν εἰς τὰ 1838.	3000000		
Ποσότης τῶν τακτικῶν ἐξόδων	25168253		
Ὁλικὴ ποσότης τῶν ἐξόδων	31933980		

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 1.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Δραχ.	Λ	Παρατηρήσεις.
	Ἔκτακτα ἔσοδα.			
I.	Ἐγγυηθὲν δάνειον.			
	1. Διὰ τόκους καὶ ἀπόσβεσιν ἐκ τῆς 3 σειρᾶς τῶν δύο προτέρων σειρῶν, καὶ τῶν ἐκδοθεισῶν ἤδη 4014 ὁμολογιῶν τοῦ κεφαλαίου 4,110,336 φράγκ. εἴτε δραχμῶν 4,590,423	2880067		
	Διὰ τόκους πρὸς τὸν Ῥοσχὶλδ ἕνεκα τῶν προκαταβολῶν	101017	12	
		2981084	12	
	2. Διὰ τὰς ἐκδοθείσας προσέτι 977 ὁμολογίας συμποσουμένας εἰς φράγκα 1,000448			
	Εἴτε εἰς δραχμὰς 1,117,300			
	Ἐκπιπτομένων διὰ τὴν διαπραγμάτευσιν πρὸς 94 τοῖς 0\|0 67,038			
	Καὶ διὰ τὴν προμήθειαν κ. τ. λ. 43,760 : 92			
	110,798 : 92			
		1006501	8	
	Τὸ ὅλον	3987585	20	
II.	Βαυαρικαὶ προκαταβολαί.			
	Κατὰ τὴν συνθήκην τῶν 25 Δεκεμβρίου 1836 (6 Ἰανουαρ. 1837) ἐν ἑκατομύρ. φιορ. ἤγουν δραχ. 2,419,166			
	Ἐκπίπτονται τὰ ἔξοδα προμηθείας 25,567 : 88			
	Ἡ ζημία τῶν συναλλαγματικῶν 72,703 : 69			
	Τὰ μὴ ἐμβασθέντα εἰσέτι 91,808 : 44			
	190,080 : 01			
	190,080			
	2,229,086			
		2229086		
	Ἄθροισις τοῦ I καὶ II	6216671	20	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 2.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν δεκάτων φόρου.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Φόρος δεκάτων.					
1	Ἀκαθάριστον εἰσόδημα, ὡς ἔγγιστα ὑπολογισθὲν			6330000		
2	Ἔξοδον διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φυσικῶν προϊόντων, ὅταν δηλονότι ἡ ἐνοικίασις δὲν ἠμπορέσῃ νὰ γίνῃ			30000		
3	Καθαρὸν ἔσοδον			6300000		
	Ἓξ ἑκατομμύρια τριακόσιαι χιλιάδες δραχ.					

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 (24) Νοεμβρ 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1387.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 3.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερικὴ		Ὀλικὴ		
	Φόρος ζώων.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
1	Ἀκαθάριστον ἔσοδον					
	Ὡς ἔγγιστα ὑπολογισμὸς			2050000		
2	Ἔξοδον					
	Ἰδιαίτερα ἔξοδα διὰ τὴν εἴσπραξιν, ὅταν δηλαδὴ ἡ ἐνοικίασις δὲν ἠμπορέσῃ νὰ γίνῃ					
3	Καθαρὸν ἔσοδον	—	—		—	
	Δύω ἑκατομμύρια πενῆντα χιλιάδες δραχμάς.			2050000		
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρ. 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ὑπ' ἀριθ. 4.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερικὴ		Ὀλικὴ		
	Φόρος ἐπιτηδευμάτων.	Δραχμ.	Λ.	Δραχμ.	Λ.	
1	Ἔσοδον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα παραχωρουμένων εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν			250300		
2	Ἔξοδα διὰ τὴν τύπωσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων			300		
3	Καθαρὸν ἔσοδον	—	—		—	
	Διακόσιαι πενῆντα χιλιάδες δραχμαί.			250000		
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1836.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ὑπ' ἀριθ. 5.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερικὴ		Ὀλικὴ		
	Φόρος οἰκοδομῶν.	Δραχμ.	Λ.	Δραχμ.	Λ.	
1	Ἔσοδον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα παραχωρηθέντων εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν			80200		
2	Ἔξοδον διὰ τὴν τύπωσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων			200		
3	Καθαρὸν ἔσοδον	—	—	80000	—	
	Ὀγδοῆντα χιλιάδες δραχμαί					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 6.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν Τελωνείων.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης. Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
I.	Ἔσοδα.					
	Ἀπὸ τὰ τέλη εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, διαμετακομίσεως, μεταβιβάσεως εἰς πλοῖα, τὰ τοῦ στατῆρος, καὶ ἀπὸ τὰ πρόστιμα τῶν λαθρεμπορίων Τὸ ὅλον			2410000		
	Ἤτοι δραχμαὶ δύο ἑκατομμύρια τετρακόσιαι δέκα χιλιάδες.					
II.	Ἔξοδα.					
	A. Μισθοδοσ. τῆς εἰς τὰ ἔξω τελωνιακ. διοικήσεως:					
	1. Δύο γενικῶν ἐπιθεωρητῶν μὲ 2 γραμματεῖς	10080				Συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιμισθίων, εἴτε δραχ. 3440.
	2. Τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν τελωνείων	291560	—			
	Ποσότης τοῦ A.			301640		
	B. Γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπὴν			16254		Ἐμπεριεχομένων καὶ δρ. 1026 διὰ συνδρομὴν εἰς τὴν ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.
	Γ. Ἐνοίκια γραφείων			13000		
	Δ. Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ περιοδείας			3000		
	E. Εἰς πληρωμὰς δούλων, πλοίων, καὶ μετακομίσεως			2000		
	Z. Εἰς ἀγορὰν νέων λέμβων, ζυγίων, καὶ τὴν διατήρησιν αὐτῶν			2500		
	H. Εἰς οἰκοδομάς:					
	1. Νέαι οἰκοδομαὶ καὶ μάλιστα καλύβαι φυλάκων	5000				
	2. Ἔξοδα ἐπισκευῆς	4500	—	9500		
	Θ. Εἰς τὰ βιβλία τοῦ λογιστικοῦ τὰ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς δοθησόμενα			8000		
	I. Ἀποθεματικὰ κεφάλαια			4106		
	Ἡ Ὅλη ποσότης τῶν ἐξόδων			360000		
	τριακόσιαι ἑξῆντα χιλιάδες δραχμαί.					
	Ἐξίσωσις					
	Ἔσοδα 2,410,000					
	Ἔξοδα 360,000					
	2,050,000					
	Τὸ μένον ὑπόλοιπον ἐσόδων			2050000		
	Δύο ἑκατομμύρια πενῆντα χιλιάδες δραχμαί.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ —— ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 7.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν λιμενικῶν, ὑγειονομικῶν καὶ προξενικῶν δικαιωμάτων καὶ προστίμων.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις		Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Δ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Δ.	Παρατηρήσεις.
I.	Ἔσοδα.	Κατὰ τὸν μέσον ὅρον τοῦ λογαριασμοῦ,					
	Λιμενικὰ καὶ ὑγειονομικὰ δικαιώματα κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. I. παράρτημα		193150				
	Μέτρα καὶ ζυγία		1500				
	Προξενικὰ δικαιώματα κατὰ τὸ παράρτημα II.		75000				
	Πρόστιμα		4000				
	Ποσότης ἐσόδων				273650		
II	Ἔξοδα.						
	Λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὸ παράρτημα ἀρ. I.		2630				
	Μέτρων καὶ ζυγίων						
	Προξενικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὸ παράρτ ἀρ. II.		75000				
	Προστίμων						
	Ποσότης τῶν ἐξόδων				77630		
	Καθαρὸν ἔσοδον				196000		
	Ἑκατὸν ἐνενήντα ἓξ χιλιάδες δραχμαί.						

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ —— ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Παράρτημα ἀρ. I τοῦ ἐπισυναπτομένου ὑπ' ἀρ. 7.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Δ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Δ.	Παρατηρήσεις.
	I. Ἀκαθάριστον ἔσοδον.					
	ά. Ἀπὸ τὰ λιμενικὰ δικαιώματα	100000				
	β'. Ἀπὸ τὰ ὑγειονομικά, εἴτε τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου.	93150				
	Τὸ ὅλον			193150		
	II. Ἔξοδον.					
	Ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως.					
	Τὰ δικαιώματα ταῦτα συνάζονται συγχρόνως μὲ τὰ τελωνιακὰ διὰ τῶν τελωνιακῶν ὀργάνων, ἐπομένως δὲν ἔχουν ἄλλα ἔξοδα, εἰμὴ μόνα τὰ τοῦ καταλογισμοῦ, ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν ὁποίων εἶναι			2650		
	Ἑπομένως μένει καθαρὸν εἰσόδημα ἑκατὸν ἐνενήντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιαι δραχμαὶ			190500		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

Παράρτημα II τοῦ ἐπισυναπτομένου ἀριθ. 7.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν Προξενείων.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης. Μερική Δραχμ.	Λ.	Ποσότης. Ὁλική Δραχμ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
I.	Ἀκαθάριστον ἔσοδον.					
	Ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀπὸ τὰ προξενεῖα Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Κρήτης, Πρεβέζης καὶ Ὀδησσοῦ	75000	—			
	Συμποσοῦται			75000		
II.	Ἔξοδα.					Ὅλα τὰ συνάγματα τῶν προξένων εἶναι προσδιωρισμένα ἀποκλειστικῶς, κατὰ τὰς παραδεχθείσας ἀρχὰς τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων των, σχηματιζομένων εἰς εἰδικὰς ἐγκρίσεις.
	1. Εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Κωνςαντινουπόλει ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ τῶν προξενείων Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Κρήτης, Πρεβέζης καὶ Ὀδησσοῦ					
	2. Ἀνώτατος ὅρος τῆς ποσότητος τῶν γραφικῶν ἐξόδων διὰ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον καὶ τὰ ῥηθέντα προξενεῖα			75000		
	3. Ἐπίλοιπα ἔξοδα εἰς κατασκευὴν σημαιῶν καὶ βασιλικῶν παρασήμων διὰ τὰ νεοσύςατα προξενεῖα, ἔκτακτα ἔξοδα διὰ βοηθείας καὶ ἀπροόπτους περιστάσεις					
	Ποσότης τῶν ἐξόδων				—	
	Ὥστε μένει καθαρὸν ἔσοδον					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 8.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ σφραγιστηρίου.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
I.	Ἔσοδα.		—			
	Ὅλα τὰ ἐκ τοῦ χαρτοσήμου συνάγματα ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς 1,020,000·					
	1. Ἀπὸ μὲν τὰ δικαστικὰ καὶ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα δραχ. 700,000·					
	2. Ἀπὸ δὲ τὰ λοιπὰ δρ. 320,000·					
	ὥστε ἀκαθάριστον εἰσόδημα			1020000		
	Ἐκπίπτονται ἐξ αὐτῶν·					
	α. 50 τοῖς 0/0 διὰ τοὺς δικαστικοὺς καὶ συμβολαιογραφικοὺς ὑπαλλήλους 350,000					
	β. 50 τοῖς 0/0 εἰς τὰς κοινότητας διὰ τὰ διαβατήρια 25,000					
	Τὸ ὅλον 375,000					
	Μένουν λοιπὸν διὰ τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους ἀκαθάρισται			645000		
	Ἑξακόσιαι σαράντα πέντε χιλιάδες.					

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
II.	Ἔξοδα.					
	Α. Διοικήσεως.					
	1. Μισθὸς τοῦ ἐφόρου τοῦ σφραγιστηρίου			2400		
	2. Γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπὴν			100		
	Β. Ἔξοδα ἐπιμελείας·					
	1. Εἰς μισθὸν τοῦ πρώτου ἐργάτου	1200				
	2. Τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ	6800				
	3. Εἰς ἀγορὰν χαρτίου, τύπωσιν καὶ λιθογράφησιν	80000				
	4. Εἰς ἀγορὰν τῆς λοιπῆς ὕλης	4000				
	Ποσὸν τοῦ Β.			92000		
	Γ. Εἰς χρέος.					
	1. Ἔξοδα μετακομίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ταμεῖα τῶν διοικήσεων	14000				
	2. Προμήθεια 10 τοῖς 0/0 εἰς τοὺς ἰδιώτας ἀγοραστὰς	30000				
	3. Μισθὸς ἑνὸς βοηθοῦ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον	2000				
	4. Ἐπιμίσθιον εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας	1500				
	Ποσὸν τοῦ Γ.			47500		
	Δ. Δι' ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.			3000		
	Ὁλικὸν ποσὸν τῶν ἐξόδων			145000		
	Ἑκατὸν σαράντα πέντε χιλιάδες δραχμαί.					
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			645000		
	Ἔξοδα			145000		
	Καθαρὸν ἔσοδον			500000		
	Πεντακόσιαι χιλιάδες δραχμαί.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 9.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Νομισματοκοπείου.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
I.	Ἔσοδα.					
	Διὰ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν συναχθέντων παλαιῶν χαλκονομισμάτων, διὰ τῆς κατασκευῆς μέτρων καὶ ζυγίων κ. τ. λ.					
	Τὸ ὅλον			350000		
	Τριακόσιαι πενῆντα χιλιάδες δραχμαὶ					
II.	Ἔξοδα.					
	Α'. Εἰς τὴν διοίκησιν.					
	ά. Μισθοὶ					
	1. Διευθυντὴς μετὰ τοῦ ἐνοικίου λογιζομένου 600 δραχμὰς κατ' ἔτος	3600				

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	2. Ἐλεγκτὴς	2400				
	3. Ἀργυρογνώμων	3000				
	4. Νομισματοκόπος μετὰ τοῦ ἐνοικίου λογιζομένου 360 δραχμὰς	1920				
	5. Βοηθὸς τοῦ ἀργυρογνώμονος	1200				
	6. Μηχανικὸς	1200				
	7. Λογιστὴς	1200				
	8. Χωνευτὴς σφυρηλάτης, καὶ τυπωτὴς πρὸς 1200 δραχ.	3600				
	9. Θυρωρὸς	600	—	18720		
	β΄. Μέγιστος ὅρος τῶν γραφικῶν ἐξόδων			300		
	Τὸ ὅλον τοῦ Α΄.			19020		
	Β΄. Εἰς τὴν ἐργασίαν.					
	α. Βοηθητικὸν προσωπικόν.					
	2. Σιδηρουργοὶ πρὸς 960 δραχμ.	1920				
	Βοηθητικοὶ τεχνῖται	20000				
	β΄. Διὰ τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν	25000				
	γ΄. Διὰ τοὺς μισθωτοὺς ἵππους διὰ τὸ Ἔλαστρον	4200	—			
	Τὸ ὅλον τοῦ Β΄.			51120		
	Γ΄. Εἰς οἰκοδομάς.					
	1. Νέαι οἰκοδομαὶ					
	2. Ἐπισκευαὶ καὶ ἄλλα τοιαῦτα μικρὰ ἔξοδα	4000	—			
	Τὸ ὅλον τοῦ Γ΄.			4000		
	Δ΄. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.			5860	—	
	Ὁλικὴ ποσότης ἐξόδων			80000		
	Ὀγδοῆντα χιλιάδες δραχμαί.					
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			350000		
	Ἔξοδα			80000	—	
	Καθαρὸν ἔσοδον			270000		
	Διακόσιαι ἑβδομῆντα χιλιάδες δραχμαί.					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 10.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ταχυδρομείων.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ἔσοδα.					
	1. Ταχυδρομεῖον διὰ γράμματα καὶ ἐφημερίδας	120000				
	2. Ταχυδρομικὴ ἅμαξα μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν διὰ μετακόμισιν ἀνθρώπων καὶ χρημάτων	3000				
	3. Ταχύπλοα δι᾽ ἀνθρώπους καὶ πράγματα	2000	—			
	Τὸ ὅλον			125000		

Αριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ἔξοδα·					
	Α. Διὰ τὴν διοίκησιν·					
	I. Γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων εἰς Ἀθήνας·					
	α. Μισθοδοσίαι	15800				
	β. Γραφικὰ ἔξοδα					
	1. Ενοίκιον γραφείου	2520				
	2. Ὑλικὸν γραφίματος κτλ. ἔκτακτος βοήθεια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀγορὰν βιβλίων	6000				
	γ. Διὰ χαρτίον τοῦ λογιστικοῦ ὅλων τῶν ταχυδρομείων, καὶ διὰ τὴν πρώτην σύστασιν τῶν ἔξω γραφείων	3600				
	δ. Ἐπιμίσθια διαίτης τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων	1000				
	Ποσότης τοῦ I		—	28920		
	II. Ταχυδρομεῖα· Ναυπλίου, Σύρας καὶ Πατρῶν·					
	α. Μισθοὶ	10440				
	β. Γραφικὰ ἔξοδα	1080				
	Ποσότης τοῦ II		—	11520		
	III. Ταχυδρομικαὶ διευθύνσεις· Διὰ 18 ταχυδρομικὰς διευθύνσεις·					
	α. Μισθοὶ	15720				
	β. Γραφικὰ ἔξοδα	2160				
	Ποσότης τοῦ III		—	17780		
	Τὸ ὅλον τοῦ Α			58320	—	
	Β. Διὰ τὴν ἐνέργειαν·					
	I. Διὰ τὰ ταχύπλοα·					
	Διὰ τὸ ἀτμόπλουν ὁ Μαξιμιλιανὸς ἀπὸ πρώτης Σεπτεμβρίου καὶ ἐξῆς	31000				
	1. Ταχύπλουν μεταξὺ Σύρας καὶ Πειραιῶς	8160				
	2. » μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σμύρνης	10000				
	3. » μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Σποράδων	2000				
	4. » μεταξὺ Πάτρας καὶ Τριεστίου ἀποζημίωσις εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομ.	12000				
	Ποσὸν τοῦ I		—	63360		
	II. Διὰ ταχυδρομικὰς ἁμάξας· Ταχυδρομικὴ ἅμαξα μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς πρὸς δρ. 350 τὸν μῆνα			4200		
	III. Διὰ τοὺς ταχυδρόμους τῆς ξηρᾶς·					
	1. Διὰ τὴν τακτικὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν	70000				
	2. Διὰ τὴν ἔκτακτον	7120				
	Ποσὸν τοῦ III		—	77120		
	IV. Διὰ τὰ χρειώδη τοῦ ταχυδρομ. Δι' ἀγορὰν σάκκων			2000		
	Κεφάλαιον τῆς ἐνεργείας		—	146680	—	
	» » τῆς διοικήσεως			58320		
	Ὁλικὸν κεφάλαιον τῶν ἐξόδων		—	205000	—	

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις.
		Μερικὴ		Ὁλικὴ		
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
	Ἰσολογισμός·					
	Ὁλικὰ κεφάλαια τῶν ἐξόδων			205000		
	Ἀφαιρουμένων τῶν ἐσόδων			125000		
	Προσθήκη ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον			80000		
	Ὀγδοήντα χιλιάδες δραχμαί.					
	Ἥτις θέλει περασθῇ εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 11.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις.
		Μερικὴ		Ὁλικὴ		
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
I.	Ἔσοδα·					
	Ἐκ τῆς Τυπογραφίας·					
	1. Διὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως·					
	α. Δι' ἐτησίους συνδρομὰς	23000				
	β. Διὰ μοναδικὰ φύλλα	50		23050		
	2. Διὰ τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν					
	α. Δι' ἐτησίους συνδρομὰς	10000				
	β. Διὰ μοναδικὰ φύλλα	20				
	γ. Διὰ καταχωρήσεις	1500		11520		
	3. Διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Ταχυδρόμον					
	α. Συνδρομαὶ	17000				
	β. Μοναδικὰ φύλλα	20				
	γ. Δικαιώματα καταχωρήσεων	200		17220		
	4 Διὰ τυπωτικὰς ἐργασίας·					
	α. Ἀπὸ Βασιλικὰς Ἀρχὰς	24000				
	β. Ἀπὸ σχολιακὰ βιβλία	6000				
	γ. Ἀπὸ ἰδιώτας	8000		38000		
	Ποσότης τοῦ κεφαλαίου I			89790		
II.	Ἐκ τῆς Λιθογραφίας·					
	1. Ἀπὸ Βασιλικὰς Ἀρχὰς	16000				
	2. Ἀπὸ ἰδιώτας	7000				
	3. Ἀπὸ σχολιακὰ βιβλία.	4000		27000		
III	Ἐκ τῆς πωλήσεως βιβλίων					
	1. Κώδηκες καὶ συλλογαὶ	6000				
	2. Λοιπὰ ἄρθρα	7000		13000		
IV	Ἐκ τοῦ Χυτηρίου			4000		
	Ποσότης τῶν ἐσόδων			133790		
	Ἑκατὸν τριάντα τρεῖς χιλιάδες ἑπτακόσιαι ἐνενήντα δραχμαί.					

Αριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ἔξοδα·					
I.	Διοικήσεως·					
	1. Εἰς μισθοὺς					
	α. Τοῦ ἐφόρου	4200				
	β. Τῶν διευθυντῶν	5160				
	γ. Τοῦ ταμία	2400				
	δ. Βοηθοῦ τοῦ ταμία (*)	180				(*) Ἐπιμίσθιον διὰ τὸν διορθωτὴν ὅστις ἐκπληροῖ ἐνταυτῷ καὶ χρέη βοηθοῦ τοῦ ταμία.
	ε. Τοῦ πρώτου ὑπηρέτου	840				
	ζ. τοῦ δευτέρου »	600		13380		
	2. Ἔξοδα γραφείου			1200		
	Τὸ ποσὸν τοῦ I			14580		
II.	Ἔξοδα ἐκδόσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου			6600		
	Ποσὸν τοῦ II					
III	Ἐργολαβίας					
	1. Διὰ τυπωτικὰ ἐργαλεῖα·					
	α. Τῆς Τυπογραφίας	2500				
	β. Τῆς Λιθογραφίας	2500				
	γ. Τοῦ χυτηρίου τῶν χαρακτήρων	2000		7000		
	2. Διὰ τὸ προσωπικόν·					
	α. Τῆς Τυπογραφίας	30660				
	β. Τῆς Λιθογραφίας	12000				
	γ. Τοῦ Χυτηρίου	4920				
	δ. Τοῦ προσωπικοῦ ὅλων τῶν βοηθῶν	6000		53580		
	3. Διὰ τὸ ὑλικόν·					
	α. Τῆς γενικῆς παρακαταθήκης τοῦ χαρτίου	20000				
	β. Τῆς Τυπογραφίας	1000				
	γ. Τῆς Λιθογραφίας	1200				
	δ. Τοῦ Χυτηρίου	300				
	ε. Τῆς Γενικῆς χρήσεως	1000		23500		
	Τὸ ποσὸν τοῦ III			84080		
IV	Ἔξοδα οἰκοδομῶν·					
	Διὰ νέας οἰκοδομὰς	3000				
	Διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ κτιρίου	300		3300		
V	Διάφορα ἔξοδα δι' ἀπροόπτους περιστάσεις, εἴτε ἀποθεματικὸν κεφάλαιον			2600		
	Ποσότης τῶν ἐξόδων			111160		
	ἑκατὸν ἕνδεκα χιλιάδες ἑκατὸν ἑξῆντα δραχμαί.					
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			133790		
	Ἔξοδα			111160		
	Ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον			22630		
	Εἰκοσιδύω χιλιάδες ἑξακόσιαι τριάκοντα δραχ.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 12.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν μεταλλουργείων.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ἔσοδα ἀκαθάριστα·					
	α. Μυλοπέτρων Μήλου κατὰ τὸ παράρτημα 1	39033				
	β. Γύψου » κατὰ τὸ » 2	12000				
	γ. Σμυρίλης Νάξου » 3	95200				
	δ. Χώματα Θήρας κατὰ τὸν ὡς ἔγγιστα προϋπολογισμὸν καθαρὸν	5000				
	ε. Λιθανθράκων Κούμης κατὰ τὸ 4	15840				
	ζ. Μεταλλικῶν ὑδάτων κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν καθαρὸν	785				
	η. Σηπίου Θηβῶν	73000				
	Ποσότης τῶν ἐσόδων			240858		
	Ἔξοδα·					
	α. Μυλοπέτρων Μήλου κατὰ τὸ παράρτημα 1	18350				
	β. Γύψου » κατὰ τὸ » 2	1825				
	γ. Σμυρίλης Νάξου 3	24200				
	δ. Χώματος Θήρας					
	ε. Λιθανθράκων Κούμης κατὰ τὸ 4	15840				
	ζ. Μεταλλικῶν ὑδάτων					
	η. Σηπίου Θηβῶν					
	Ποσότης τῶν ἐξόδων			60213		
	Μένει καθαρὸν ἔσοδον			180643		
	Ἑκατὸν ὀγδοήντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιαι σαράντα τρεῖς δραχμαί.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Παράρτημα 1 τοῦ ἐπισυναπτομένου ὑπ' ἀρ. 12.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν μυλοπέτρων τῆς Μήλου.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις		Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ἔσοδα· Ἀπὸ μυλόπετραις.						
	Διὰ 1500 κομμάτ. 1 κλάσ.	750 ἀνὰ 5 Δ. 600 » 7 » 50 Λ. 150 » 5 » 50 »	9075				
	» 4000 » 2 »	2000 » 2 Δ. 50 « 1600 » 3 » 75 » 400 » 2 » 75 »	12100				
	» 4000 » 3 »	2000 » 1 » 25 » 1600 » 1 » 80 » 400 » 1 » 40 »	5940				

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης. Μερική		Ὁλική		Παρατηρήσεις.
		Δραχμ.	Λ.	Δραχμ.	Λ.	
	Διὰ 10000 κομάτ. 4 κλασ. { 5000 ἀνὰ 1 Δ. 65 Λ. / 4000 1 » » » » / 1000 » « » 72 » }	7970				
	» 20000 » 5 » { 10000 » » » 15 » / 8000 » » » 23 » / 2000 » » » 17 » }	3620				
	40 ζευγάρια χειρομυλοπέτρ. { 20 » 5 Δ. » » / 16 » 12 » » » / 4 » 9 » » » }	328				
	Τὸ ὅλον			39033		
	Ἔξοδα.					
I.	Τῆς Διοικήσεως·					
	1. Μισθοὶ καὶ ἀντιμίσθια	2880				
	2. Γραφικὰ ἔξοδα	120				
	3. Ἐνοίκια	180				
II.	Τῆς ἐπιμελείας·		—	3180		
	4. Διὰ τὰς μυλόπετρας			15170		
	Τὸ ὅλον		—	18350	—	
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			39033		
	Ἔξοδα			18350		
	Καθαρὸν ἔσοδον.		—	20683	—	
	Εἴκοσι χιλιάδες ἑξακόσιαι ὀγδοῆντα τρεῖς δραχ.					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Παράρτημα 2 τοῦ ἐπισυναπτομένου ὑπ' ἀριθ. 12.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς ἐξορύξεως τῆς γύψου εἰς Μῆλον·

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική		Ὁλική		Παρατηρήσεις
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
	Ἔσοδα.					
	Διὰ 3000 καντάρια γύψου πρὸς δραχμὰς 4			12000		
	Ἔξοδα.					
I.	Διοικήσεως.					
	Εἰς μισθοὺς καὶ ἀντιμίσθια			200		
II.	Ἐπιμελείας.					
	Εἰς τὴν καλλιέργειαν			1625		
	Τὸ ὅλον			1825		
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			12000		
	Ἔξοδα			1825		
	Καθαρὸν ἔσοδον		—	10175	—	
	Δέκα χιλιάδες ἑκατὸν ἑβδομῆντα πέντε δραχμαί.					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Παράρτημα 3 τοῦ ἐπισυναπτομένου ὑπ' ἀριθ. 12.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Σμυρίλης.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερικὴ		Ὁλικὴ		
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
	Ἔσοδα.					
	Ἀπὸ 12,000 καντ. Σμυρίλης πρὸς δρ. 5 60/100	67200				
	Ἔτι ἀπὸ 8000 ὁμ. » 3 50/100	28000				
	Τὸ ὅλον		—	95200		
	Ἐννενήντα πέντε χιλιάδες καὶ διακόσιαι δραχμαί.					
	Ἔξοδα.					
	I. Τῆς διαχειρίσεως·					
	α. Εἰς μισθοδοσίαν τοῦ ἐπιστάτου	1800				
	β. Ἔτι ἑνὸς βοηθοῦ καὶ φύλακος	360				
	γ. Εἰς γραφικὰ ἔξοδα	60				
	Τὸ ὅλον		—	2220		
	II. Τῆς ἐργασίας·					
	δ. Δια τὴν ἐξαγωγὴν 20,000 καντορίων πρὸς 1 δρ. τὸ καντάρι	20000				
	ε. Διὰ τὴν διατήρησιν καὶ οἰκοδομὴν μιᾶς καλύβης	1100				
	Τὸ ὅλον		—	21100		
	III. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον			880		
	Ὁλικὸν ποσὸν			24200	—	
	Εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες καὶ διακόσιαι δραχμαί.					
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			95200		
	Ἔξοδα			24200		
	Καθαρὸν ἔσοδον		—	71000	—	
	Ἑβδομήντα μία χιλιάδες δραχμαί.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Παράρτημα 4 τοῦ ἐπισυναπτομένου ὑπ' ἀριθ. 12.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν λιθανθράκων.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερικὴ		Ὁλικὴ		
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
	Ἔσοδα.					
	Διὰ 528000 ὀκάδες λιθανθράκων πρὸς 3 λεπτὰ			15840		
	Δεκαπέντε χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιαι σαράντα Δρ.					
	Ἔξοδα.					
I.	Διοικήσεως.					
	α. Εἰς μισθὸν τοῦ μὲ τὴν διεύθυνσιν ἐπιφορτισμένου ἀξιωματικοῦ πρὸς δραχ. 80	960				
	β'. τοῦ βοηθοῦ πρὸς δρ. 60	720				
	Ποσότης		—	1680		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Μερικὴ Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Ὁλικὴ Λ.	Παρατηρήσεις.
II.	Ἐπιμελείας.					
	Εἰς ἔξοδα ἐπιμελείας, συμπεριεχομένων ἐν αὐτοῖς καὶ τῶν ἐξόδων δι' ἀγορὰν 2 ἵππων, χειραμαξίων καὶ τῶν εἰς συντήρησιν αὐτῶν κ. τ. λ. Ποσότης			10734		
III	Οἰκοδομῶν.					
	Εἰς νέας οἰκοδομὰς ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1836 προστίθενται ἐν τῷ λογαριασμῷ	2612				
	Εἰς ἐπισκευὰς διὰ τὸ τρέχον ἔτος	100				
	Τὸ ὅλον			2712		
IV	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.			714		
	Ποσότης τῶν ἐξόδων			15840		
	Δεκαπέντε χιλιάδες ὀκτακόσιαι σαράντα δραχ.					
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			15840		
	Ἔξοδα			15840		
	Καθαρὸν ἔσοδον μηδὲν					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 13.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἁλικῶν.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Μερικὴ Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Ὁλικὴ Λ.	Παρατηρήσεις.
I.	Ἔσοδα.					
	Ἀπὸ πώλησιν 5,625,000 ὀκάδων ἅλατος εἰς τὴν τιμὴν τοῦ μέσου ὅρου λεπτῶν 8 Τὸ ὅλον			450000		
	Τετρακόσιαι πενῆντα χιλιάδες δραχμαί.					
II.	Ἔξοδα.					
	Α. Διὰ τὴν διοίκησιν·					
	α Εἰς μισθοὺς τῶν ἐπιστατῶν μὲ τοὺς βοηθούς των	17760				
	ϐ. Εἰς γραφικὰ ἔξοδα αὐτῶν	840				
	γ. Εἰς ὕλην καὶ ἔξοδα τοῦ τύπου	2000				
	Ποσότης			20600		
	Β. Διὰ τὴν ἐπιμέλειαν, ἀποθήκευσιν καὶ πώλησιν					
	α. Εἰς ἔξοδα ἐπιμελείας	55000				
	ϐ. Εἰς ἔξοδα μετακομίσεως τοῦ ἅλατος εἰς τὰς ἀποθήκας, ὑπὸ τὰ ὁποῖα ἐννοοῦνται καὶ τὰ ἔξοδα φορτώσεως, ἐκφορτώσεως καὶ ἐξασφαλίσεως	45580				
	γ. Εἰς ἐνοίκια καὶ ἐπισκευὰς τῶν ἀποθηκῶν, καὶ εἰς συντήρησιν τοῦ ἐπισωρευομένου ἅλατος	10410				
	Ποσότης			110990		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις.
		Μερικὴ		Ὁλικὴ		
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
	Γ. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον			3410		
	Ὁλικὴ ποσότης ἐξόδων			135000		
	Ἑκατὸν τριάντα πέντε χιλιάδες δραχμαί.					
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			450000		
	Ἔξοδα			135000		
	Καθαρὸν ἔσοδον			315000		
	Τριακόσιαι δεκαπέντε χιλιάδες δραχμαί					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ὑπ' ἀριθ. 14.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν δασῶν.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης				Παρατηρήσεις.
		Μερικὴ		Ὁλικὴ		
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
	Ἔσοδα.					
I.	Ἐξ ἰδίας διαχειρίσεως					
	Τῶν δασαρχείων					
	1. Ῥούμελης					
	2. Εὐβοίας	12300				
	3. Ἀρκαδίας					
	4. Ἤλιδος καὶ Ἀχαΐας					
	5. Μεσσηνίας	7000				
	Τῶν δασονομείων·					
	6. Ἀττικῆς					
	7. Κυκλάδων					
	Ποσὸν τοῦ I.			19300		
II.	Ἐκ τοῦ κανονικοῦ φόρου τῆς ξυλικῆς κατὰ τὸ διάταγμα τῶν 4 (16) Δεκεμβρ. 1836. Ὅλων τῶν δασαρχείων καὶ δασονομείων (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ναυπηγησίμου ξυλικῆς)			103580		
III.	Ἀπὸ ἄλλας παρακαρπώσεις Ὅλων τῶν δασαρχείων καὶ δασονομείων			20350		
IV	Ἀπὸ τὸ ἐναποκείμενον ὑλικὸν τοῦ 1836			20000		
V.	Ἀπὸ διαφόρους τίτλους					
	α. Ἀπὸ ἐθνικὰς κατοικίας	1320				
	β. Ἀπόδοσις τῶν πληρωθέντων δι' ἀποζημίωσιν καὶ ἱματισμὸν	2000				
	γ. Ἀπὸ πώλησιν τῶν περισσευόντων ἐργαλείων	1000				
	δ. Ἀπὸ πρόστιμα τῶν εἰς τὰ δάση τολμουμένων ζημιῶν καὶ ἀπὸ πώλησιν τῆς δημευομένης ξυλικῆς.	15000				
	Ποσὸν τοῦ V.			19320		
	Τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων			182550		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ἔξοδα.					
I.	Διοικήσεως.					
	ά. Διὰ τὴν δασονομικὴν ἐπιθεώρησιν εἰς λογαριασμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν					
	6. Διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ, δι᾽ ἐπιμίσθια ἱματισμοῦ, καὶ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα.			113405		
	γ. Διὰ δασονομικὰ κτίρια					
	Εἰς νέας οἰκοδομὰς	4345				
	Εἰς ἐπισκευὰς	600				
	Ποσὸν τοῦ γ.			4945		
	δ. Διὰ τὰ ἀναγκαῖα σκεύη καὶ συγγράμματα τοῦ καταστήματος			1200		
	Τὸ ὅλον τοῦ I.			119550		
II.	Διαχειρίσεως.					
	α. Διὰ τὴν κοπτομένην ξυλικὴν					
	1. Τοῦ δασαρχείου Ῥούμελης					
	2. » Εὐβοίας	4000				
	3. » Ἀρκαδίας					
	4. » Ἤλιδος καὶ Ἀχαΐας					
	5. » Μεσσηνίας	6000				
	6. Τοῦ δασονομεέου Ἀττικῆς					
	7. » Κυκλάδων					
	Τὸ ὅλον τοῦ II.			10000		
	β. Διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν δασῶν			3000		
	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον θέλει σχηματισθῇ ἀπὸ τὰ οἰκονομούμενα περισσεύματα τῶν ἐξόδων					
	Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων			132550		
	Ἑκατὸν τριάκοντα δύο χιλιάδες πεντακόσιαι πεντήκοντα δραχμαί.					
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			182550		
	Ἔξοδα			132550		
	Καθαρὸν ἔσοδον			50000		
	Πεντήκοντα χιλιάδες δραχμαί.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 15.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν Βασιλικῶν ὑποστατικῶν.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ἀκαθάριστα ἔσοδα.					
	A. Ἐνοίκια ἀπὸ τὰ σποράδην κείμενα περιβόλια, χωράφια καὶ ὑποστατικὰ	123623				
	B. Χωριστὸν εἰσόδημα τοῦ ἐθνικοῦ ὑποστατικοῦ τῆς Τύρινθος.	6000				
	Ποσότης τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων.	129623				

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	Ἔξοδα.					
	Γ. Διὰ τὸ ἐθνικὸν ὑποστατικὸν Δαφνὶ εἴτε δι' ἀγορὰν Ἱσπανικῶν προβάτων	25623				
	Δ. Εἰς ἔξοδα ἐπιστασίας καὶ διοικήσεως τοῦ ἐθνικοῦ ὑποστατικοῦ τῆς Τύρινθος μέχρι τῆς διαλύσεώς του	4000	—			
	Τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων	29623				
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			129623		
	Ἔξοδα			29623		
	Καθαρὸν ἔσοδον		—	100000		
	Ἑκατὸν χιλιάδες δραχμαί.					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 8317.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ —— ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 16.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια καὶ ἐργοστάσια εἰσοδημάτων.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	Ἔσοδα·					
1	Τοῦ ἐν Ἀθήναις κεραμείου κατὰ τὸ παράρτημα			34560		
2	Τῶν ἐπιλοίπων ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων κατὰ τὸν μέσον ὅρον τοῦ λογαριασμοῦ.			147140	—	
	Τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων.			181700		
	Ἔξοδα.					
1	Τοῦ κεραμείου κατὰ τὸ παράρτημα			31700		
2	Τῶν ἐπιλοίπων ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων				—	
	Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων			31700		
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			181700		
	Ἔξοδα			31700	—	
	Καθαρὸν ἔσοδον			150000		
	Ἑκατὸν πενήντα χιλιάδες δραχμαί.					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Παράρτημα Ι τοῦ ἐπισυναπτομένου ὑπ' ἀρ. 16.

Εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐν Ἀθήναις Β. κεραμείου.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	Ἔσοδα·					
	1. Διὰ 720,000 πλίνθους πρὸς 50 δραχ. τὴν χιλιάδα			36000		
	Ἐκπιπτομένης τῆς ζημίας εἰς τὸν μέσον ὅρον πρὸς 4 τοῖς ἑκατὸν			1440		
	Ποσότης τῶν ἐσόδων			34560		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ἔξοδα.					
	I. Ἐργασίας.					
	α. 720,000 πλίνθοι πρὸς 20 δρ. ἡ χιλιὰς	14400				
	β. Εἰς καυσόξυλα	11520				
	γ. Εἰς πηλὸν καὶ ἄμμον	2880				
	δ. Εἰς ἐπιστασίαν καὶ διατήρησιν τῶν οἰκοδόμων, εἰς ἐργαλεῖα, καὶ ἄλλα χρειώδη καὶ εἰς ἐκτάκτους ἐργασίας.	2500				
	Τὸ ὅλον			31300		
	II. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον			400		
	Ὁλικὴ ποσότης τῶν ἐξόδων			31700		
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδον			34560		
	Ἔξοδον			31700		
	Καθαρὸν ἔσοδον			2860		
	Δύο χιλιάδες ὀκτακόσιαι ἑξῆντα δραχμαί.					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 17.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν συναχθέντων χρημάτων ἀπὸ ἀγορὰς καὶ τῶν ἐτησίων.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ἔσοδα.					
	Ὡς ἔγγιστα ὑπολογισμὸς τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων ἀπὸ πώλησιν ἐθνικῶν κτημάτων			333000		
	Τριακόσιαι τριάντα τρεῖς χιλιάδες δραχμαί.					
	Ἔξοδα.					
	ά. Δι᾽ ἀγορὰν ἐπωφελῶν Ὀθωμανικῶν κτημάτων	100000				
	β. Δι᾽ ἀπόκτησιν ἑτέρων κτημάτων, χρησίμων εἰς τὰ ἐθνικὰ ὑποστατικά·	20000				
	γ. Δι᾽ ἔξοδα πωλήσεως	13000				
	Τὸ ὅλον			133000		
	Ἑκατὸν τριάντα τρεῖς χιλιάδες δραχμαί.					
	Ἰσολογισμός.					
	Ἔσοδα			333000		
	Ἔξοδα			133000		
	Καθαρὸν ἔσοδον			200000		
	Διακόσιαι χιλιάδες δραχμαί.					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 18.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν τυχηρῶν εἰσοδημάτων.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ἔσοδα.					
	Τυχηρὰ εἰσοδήματα μὴ ἔχοντα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ χωριστὴν θέσιν			6000	—	
	Ἔξοδα.					
	Ἔκτακτα στοιχειώδη ἔξοδα ἐπιμελείας καὶ διοικήσεως, περὶ τῶν ὁποίων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δὲν κατεχωρίσθη ἰδιαιτέρα θέσις.			4000		
	Καθαρὸν ἔσοδον			2000	—	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ὑπ' ἀριθ. 19.

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Δημόσιον χρέος.			
Α.	Ἐγγυηθὲν δάνειον.			
	Εἰς τὸν Ῥοσχὶλδ διὰ τόκον καὶ ἀπόσβεσιν μὲ τὰ διάφορά των διὰ τὰς προκαταβολὰς	2981084	—	
Β.	Προκαταβολαὶ τῆς Βαυαρίας.			
	1. Διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου τῆς προκαταβολῆς τοῦ 1836	1116800		
	2. Διὰ τὴν καθυστερήσασαν πληρωμὴν τόκων τῶν 19 (31) Μαρτίου τοῦ 1837.	124658	86	
	3. Διὰ πληρωμὴν τόκων τῶν 19 (31) Μαρτίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους	69210		
	4. Διὰ πληρωμὴν τόκων τῶν 25 Δεκεμβρ. 1837 (6 Ἰανουαρίου 1838) τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου φιορινίων	96766	24	
		1407435	10	
	Τὸ ὅλον	4388519		

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμνενον ὑπ' ἀριθ. 20.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βασιλικῆς φάλαγγος.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Χρηματικόν.					
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος	718940	—	718940		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης.				Παρατηρήσεις.
		Μερικὴ		Ὁλικὴ		
		Δραχμ.	Λ.	Δραχμ.	Λ.	
	Ὑλικὴ προμήθεια διὰ τοὺς στρατιώτ.					
	Ἱπποφορβή.			21352	10	
	Ἔξοδα γραφείου			6368		
	Χρειώδη τοῦ γραφείου					
	Ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς ἔξοδα					
	Τὸ ὅλον			746660	50	
	Διὰ τὴν περίπτωσιν, ὅτι τὸ 1\|5 τῆς πραγματικῆς δυνάμεως εὑρίσκεται εἰς ἄδειαν ἀπουσίας ἐλαττοῦται ἡ ποσότης περὶ τὰς δραχμὰς			36660	50	
	Ὥστε ἡ πραγματικῶς ἀναγκαιοῦσα ποσότης Ἑπτακόσιαι δέκα χιλιάδες δραχμαί.			710000		
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ —— ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 21.

Εἰδικὸς ὑπολογισμὸς ἐξόδων διὰ τὰς συντάξεις καὶ βοηθείας τῶν ἀπομάχων, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερικὴ		Ὁλικὴ		
		Δραχμ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
	Α΄. Συντάξεις.					
	I. Τοῦ στρατιωτικοῦ τῆς ξηρᾶς.					
	Ἀπόμαχοι	98860	80			
	Χῆραι καὶ ὀρφανὰ	235587	20			
	Ποσότης τοῦ I			334448		
	II. Τοῦ ναυτικοῦ.					
	Ἀπόμαχοι	16932				
	Χῆραι καὶ ὀρφανὰ	67008				
				83940		
	Ὁλικὴ ποσότης τῶν συντάξεων			418388		
	Β΄. Προικοδοτήσεις καὶ βοήθειαι διὰ τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ			88820		
	Γ΄. Ἀποθεματικὰ κεφάλαια			10000		
	Ὁλικὴ ποσότης τῶν ἐξόδων			517208		
	Πεντακόσιαι δεκαεπτὰ χιλιάδες καὶ διακόσιαι ὀκτὼ δραχ.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 22.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων διὰ τὸν ἔκτακτον ὁπλισμὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς κατὰ τὰ ἀρκτικὰ μεθόρια.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Χρηματικὴ προμήθεια.					
1	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	296012				
	Μισθοδοσία τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν	672480		968492		
2	Ὑλικὴ προμήθεια διὰ τοὺς στρατιώτας			106288		
3	Ἱπποφορβὴ			14235		
4	Ὁπλισμὸς καὶ πολεμεφόδια			10000		
5	Ἔξοδα γραφείου			5680		
6	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς			20000		
	Ποσότης			1124695		
7	Συντάξεις			20800		
8	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.			4505		
	Ὁλικὴ ποσότης			1150000		
	Ἓν ἑκατομμύριον καὶ ἑκατὸν πενῆντα χιλιάδ. δρ.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 23.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	I. Μισθοί·					
	Εἰς 25 Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς 6000 δραχμ.	139000				
	Εἰς τοὺς 3 Ἀντιπροέδρους ἐπιμίσθιον πρὸς δρ. 2,400	7200				
	Εἰς τον γενικὸν Γραμματέα	6000				
	Ἐπιμίσθιον ἐνοικίου διὰ τοὺς Ἀντιπροέδρους, Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ διὰ τὸν γενικὸν Γραμματέα πρὸς 200 δραχ. κατὰ μῆνα	53000				
	Διὰ δύο Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Κυρ. Λοιδορίκην καὶ Ψύλλαν	9000				
	Ἐπιμίσθιον διὰ τέσσαρας εἰσηγητὰς	19200				
	Διὰ τὸν πάρεδρον (γραμματέα) Σοῦτζον	3600				
	Διὰ τρεῖς γραμματεῖς	7200				
	Ἐπιμίσθιον τοῦ διεκπεραιωτοῦ	300				
	Διὰ τρεῖς γραφεῖς	3600				
	Τρεῖς κλητῆρας	2520		253120		
	Ποσότης τῶν μισθῶν					

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	II. Γραφικὰ ἔξοδα.					
	Διὰ γραφικὴν ὕλην, λιθογραφίαν, τύπωσιν, σκεύη, ἐνοίκιον, ζέσταμα, φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, ἔτι δι' ἔξοδα ταχυδρομείου καὶ λοιπὰ γραφικὰ ἔξοδα, μεταξὺ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβανονται καὶ ἡ ἔκτακτος συμβοήθεια τοῦ γραφείου καὶ τῶν κλητήρων.			11170		
	Ὁλικὴ ποσότης			264290		
	Διακόσιαι ἑξῆντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ διακόσιαι ἐννενῆντα δραχμαί.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 24.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. Γραμματείας.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	§. 1. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.					
	Τίτλος Α'. Μισθοί.					
1	Τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας	12000				
2	Ἑνὸς ὑπουργικοῦ συμβούλου	4200				
3	Ἑνὸς ὑπουργικοῦ παρέδρου	3000				
	Ἐπιμίσθιον τοῦ διεκπεραιωτοῦ	300				
4	Ἑνὸς δευτέρου παρέδρου	2400				
5	Ἑνὸς ὑπουργικοῦ γραμματέως α'. τάξεως	2400				
6	Ἑνὸς μεταφραστοῦ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν	3600				
7	Δύο ὑπουργικῶν γραμματέων β'. τάξ. πρὸς 2000	4000				
8	Τοῦ ἐπὶ τῶν βιβλίων καὶ λογιστοῦ	2000				
9	Ἑνὸς γραφέως	1200				
10	Ἑνὸς ὑπηρέτου	600		35700		
	Τίτλος Β'. Ἐπιμίσθια.					
	Ἐπιμίσθιον παραστάσεως τοῦ ὑπουργοῦ.			550		
	Τίτλος Γ'. Γραφικὰ ἔξοδα.					
1	Διὰ γραφικὰς ὕλας					
2	Ἔξοδα τύπου καὶ λιθογραφίας.					
3	Δι' ἐφημερίδας καὶ χάρτας					
4	Διὰ σκεύη καὶ ἔπιπλα			14000		Διὰ μόνον τὸν καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας Κυρ. Ῥίζου ἀπὸ α'. δηλ. Ἰανουαρ. ἕως 2 Φεβρουαρίου.
5	Δι' ἐνοίκιον					
6	Διὰ φώτισμα καὶ πύρωμα					
7	Δι' ἔξοδα ταχυδρομείου καὶ μισθὸν κλητήρων					
8	Διὰ βοηθοὺς καὶ ἄλλα ἔξοδα					
	Ποσότης τοῦ §. 1			50250		
	§. 2. Πρεσβεῖαι.					
	Α'. Μισθοί.					
1	Τοῦ πρέσβεως εἰς Ἀγγλίαν	54000				
2	» Γαλλίαν	42000				
3	» Ῥωσσίαν	54000				

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
4	Τοῦ πρέσβεως εἰς Παυαρίαν καὶ Προυσίαν	30000				
5	» Τουρκίαν	30000				
6	» Αὐστρίαν					
7	Βοηθοῦ τῆς αὐτῆς πρεσβείας	3000				
8	Τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων	5100				
9	Τοῦ γραμματέως τῆς πρεσβείας εἰς Γαλλίαν	3000				
10	» Παυαρίαν καὶ Προυσίαν	2400	—	223500		
	Β΄. Γραφικὰ ἔξοδα					
	Δι' ἑκάσ. τῶν 5 πρεσβειῶν πρὸς δρ. 3000 τὰς 4, 2000 τὴν 1			14000		
	Ποσότης τοῦ §. 2		—	237500		
	§. 3 Ἔκτακτα ἔξοδα.					
	α. Ἔξοδα τῆς πρώτης ἐπισκευῆς διὰ τοὺς πρέσβεις					
	β. Ἔξοδα ἐκτάκτων ἀποστολῶν	44000				
	γ. » τῶν ταχυδρόμων	5000				
	δ. Τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπιτροπῆς	11500				
	έ. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον δι' ἀπρόβλεπτα ἔξοδα	30000				
	Ποσότης τοῦ §. 3.			90500		
	» » 2.			237500		
	» » 1.			50250		
	Ὁλικὴ ποσότης		—	378250		
	Τριακόσ. ἑβδομ. ὀκτὼ χιλ. καὶ διακόσ. πενῆντα δρ.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ —— ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 25.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
I.	Γραμματεία τῆς Δικαιοσύνης·					
	Α. Κανονικοὶ μισθοί.					
	1. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας	12000				
	1. Ὑπουργικὸς συμβουλος	4200				
	3. Γραμματεῖς πρὸς δρ. 200	7200				
	1. Γραφεὺς » » 100	1200				
	1. Κλητὴρ » » 50	600				
	Ἐπιμίσθιον τοῦ διεκπεραιωτοῦ	300				
	Ὁλικὴ ποσότης τῶν μισθῶν		—	25500		
	Β. Γραφικὰ ἔξοδα.			12000		
	Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης		—	37500		
II.	Ἄρειος Πάγος.					
	Α. Μισθοί·					
	Προέδρου πρὸς 7200 καὶ ἔκτακτον ἐπιμίσθιον πρὸς 2400	9600				

Ἀριθ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὀλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Εἰσαγγελέως πρὸς 7200 καὶ ἔκτακτον ἐπιμίσθιον 2400	9600				
	Ἀντιπροέδρου	5400				
	Πέντε συμβούλων	22200				
	Ἀντεισαγγελέως	4200				
	Γραμματέως τοῦ δικαστηρίου	2400		53400		
	Β. Γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπήν.					
	ά. Τοῦ ἀρείου Πάγου					
	β. Τοῦ εἰσαγγελέως			3300		
	Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ ἀρείου πάγου			56700		
III	Ἐφετεῖα·					
	Α. Εἰς Ἀθήνας.					
	1. Μισθοί.					
	Πρόεδρος	6000				
	Εἰσαγγελεὺς	6000				
	Πέντε Συμβουλοι πρὸς 3,600 Δρ.	18000				
	Ἀντεισαγγελεὺς	3600				
	Γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου	2100		35700		
	2. Γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπήν.					
	Τοῦ ἐφετείου					
	Τοῦ εἰσαγγελέως			3500		
	Ποσότης τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐφετείου			39200		
	Β. Εἰς Ναύπλιον (ὡς τοῦ ἐφετείου τῶν Ἀθηνῶν)			39200		
	Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῶν δύο ἐφετείων			78400		
IV	Ἐμποροδικεῖα·					
	Α. Ναυπλίου·					
	1. Μισθοί·					
	Προέδρου πρὸς 3600 δραχ. καὶ ἔκτακτον ἐπιμίσθιον 1000	4800				
	Γραμματέως	1800		6600		
	2. Γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπὴν			1400		
	Ποσότης τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐμποροδικείου			8000		
	Β. Πατρῶν			6800		
	Γ. Σύρας ὁμοίως			6800		
	Προϋπολογισμὸς τῶν ἐμποροδικείων			21600		
V	Πρωτοδικεῖα·					
	1. Τῶν Ἀθηνῶν·					
	Α. Μισθοί·					
	Προέδρου	3600				
	Εἰσαγγελέως	3600				
	Τριῶν δικαστῶν πρὸς 2400	7200				
	Ἀντεισαγγελέως	2400				
	Γραμματέως	1800		18600		
	Β. Γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπὴν·					
	Τοῦ πρωτοδικείου	1000				
	Τοῦ εἰσαγγελέως	1800		2800		
	Ποσότης τοῦ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείου			21400		
	2. Λαμίας			21500		
	3. Μεσολογγίου			22000		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης. Μερική Δραχ.	Λ.	Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	4. Πατρῶν			22000		
	5. Τριπόλεως			22000		
	6. Καλαμάτας			21500		
	7. Σπάρτης			20900		
	8. Ναυπλίου			21400		
	9. Σύρας			22000		
	10. Χαλκίδος			21500		
	Μισθοδοσία ἐννέα ἐκτάκτων δικαστῶν			21600		
	Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῶν 10 πρωτοδικείων			237800		
VI	Εἰρηνοδικεῖα·					
	Διὰ ἐφημερίδας καὶ ἄλλας προμηθείας			4550		
VII	Ἐξεταστικαὶ φυλακαί·					
	α. Μισθοὶ τῶν δεσμοφυλάκων	6240				
	β. Ἐνοίκιον τῶν τμηματικῶν φυλακῶν τῶν εἰς Σύραν, Καλαμάταν, Μεσολόγγιον, καὶ Λαμίαν	3840				
	γ. Ἔξοδα ἐπισκευῆς τῶν δημοσίων φυλακῶν	5500				
	δ Ἔξοδα διατροφῆς τῶν κατηγορουμένων	26740				
	Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῶν φυλακῶν			42320		
VIII	Ἐξεταστικὰ ἔξοδα εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις·					
	1. Εἰς ἀντιμισθίαν τῶν 10 ἀνακριτῶν πρὸς 300	3000				
	2. Εἰς ἔξοδα ὁδοιπορίας τῶν ἰδίων	2000				
	3. Εἰς ἐνοίκιον διὰ τὸ κατάστημα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀνακριτῶν ἐν Ναυπλίῳ καὶ Μεσολογγίῳ	420				
	4. Ἀποζημίωσις τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, χειρούργων κ. τ. λ.	30000				
	5. Ἔξοδα μετακομίσεως τῶν κατηγορουμένων	2000				
	6. Ἔξοδα τῆς τυπώσεως τῶν ἐνταλμάτων	580				
	Προϋπολογισμὸς ἐξόδων			38000		
IX	Ἔξοδα τῶν δύο κακουργιοδικείων					
	α. Ἔξοδα σκευῶν καὶ ἐπίπλων β. » γραφείου	2000				
	γ΄. » ὁδοιπορίας καὶ ἡμερομισθίων τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἀναπληρωτικῶν κριτῶν	10000				
	δ. » ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς τῶν ἐνόρκων	15000				
	Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῶν 2 κακουργιοδικείων			27000		
X	Ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως τῆς δίκης·					
	ά. Μισθὸς τοῦ δημίου	1320				
	β. Ἐνοίκιον διὰ τὸ κατάστημα τῆς λαιμητόμου	144				
	γ. Λοιπὰ ἔξοδα διὰ τὴν τύπωσιν τῆς ἀποφάσεως, διὰ τὰς ὁδοιπορίας τοῦ δημίου, τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. τ. λ.	2000				
	Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων			3464		
XI	Ἔξοδα Οἰκοδομῆς·					
	Διὰ τὰ εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον καὶ Σπάρτην δικαστικὰ καταστήματα					
XII	Διὰ τὴν σύςασιν τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν καὶ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων.			8000		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις.
		Μερική		Ὁλική		
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
XIII	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.			20000		
	Ἀνακεφαλαίωσις·					
	Γραμματεία τῆς Δικαιοσύνης			37500		
	Ἄρειος Πάγος			56700		
	Ἐφετεῖα			78400		
	Ἐμποροδικεῖα			21600		
	Πρωτοδικεῖα			237800		
	Εἰρηνοδικεῖα			4550		
	Ἐξεταστικαὶ φυλακαὶ			42320		
	Ἔξοδα ἀνακρίσεως			38000		
	» τῶν κακουργιοδικείων			27000		
	» τῆς ἐκτελέσεως τῆς δίκης			3464		
	» οἰκοδομῆς					
	» διὰ τὴν σύστασιν τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν καὶ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων			8000		
	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.			20000	—	
	Τὸ ὅλον			575334		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 26.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις.
		Μερική		Ὁλική		
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
Α.	Κατάστασις τῆς Γραμματείας τμημ. I.					
	Μισθοὶ κανονισμένοι.					
	1. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας	12000				
	3. Ὑπουργικοὶ σύμβουλοι	12600				
	1. Ἰατρικὸς σύμβουλος	1800				
	1. Πάρεδρος	3600				
	2. Γραμματεῖς ά. τάξεως πρὸς 2400	4800				
	Ἐπιμίσθιον τοῦ διεκπεραιωτοῦ	300				
	3. Γραμματεῖς β΄. τάξεως	6000				
	6. Γραφεῖς	7200				
	1. Κλητὴρ	600				
	Τὸ ὅλον τῶν μισθῶν.			48900		
	Ἔξοδα γραφείου.					
	Ἐνοίκιον	8400				
	Λοιπὰ ἔξοδα γραφείου, ἤτοι γραφικὰ ἀναγκαῖα, θέρμανσις, φῶτα, καθαριότης, ἔπιπλα, ἐπισκευαί, προσεπιχωρήγησις διὰ τὸ γραφεῖον, διὰ τοὺς ὑπηρέτας κ. τ. λ.	14000	—	22400		
	Τὸ ὅλον τοῦ I. τμήματος τῆς Γραμ. τῶν Ἐσωτερ.			71300		

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Γραφεῖον τῆς δημοσίου οἰκονομίας τμῆμα. II.					
	Μισθοὶ κανονισμένοι.					
	2. Σύμβουλοι 1. Μηχανικ. καὶ γεωμέτρ. ἐνταυτῷ καὶ σύμβουλ.	12600				
	2. Γραμματεῖς	4800				
	1. Γραφεὺς	1560	—	18960		
	Μισθοὶ ἀκανόνιστοι.					
	2. Γραμματεῖς β'. τάξεως	4000				
	1. Κλητὴρ	384				
	Τὸ ὅλον τῶν μισθῶν			4384		
	Ἔξοδα γραφείου.					
	Περιλαμβάνονται εἰς τὰ τῆς Γραμματείας·					
	Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τῆς δημοσίου οἰκονομίας			23344	—	
	Οἰκοδομικὸν γραφεῖον τμῆμα III.					
	Μισθοί.					
	1. Πρῶτος ἀρχιτέκτων καὶ σύμβουλος	3600				
	5. Ἀρχιτέκτονες πρὸς 2160	10800				
	1. Ἀρχιτέκτων πρὸς 1920	1920				
	1. Βοηθὸς πρὸς 1600	1600				
		17920	—			
	Ἔξοδα γραφείου.					
	Διὰ χαρτὶ καὶ σκεύη Ἰχνογραφίας καὶ λοιπὰ ἔξοδα συμπεριελήφθησαν εἰς ἐκεῖνα τῆς Γραμματ.					
	Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα.					
	Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκοδομικοῦ		—	17920		
	Γενικὴ κατάστασις τῶν ἐξόδων τῆς Γραμματείας			112564	—	
B.	**Διοικήσεις.**					
	Μισθοί.					
	10. Διοικηταὶ ά. τάξεως πρὸς 4800	48000				
	20. » β'. » » 3600	72000				
	18. Ὑποδιοικηταὶ πρὸς 2400	43200				
	10. Γραμματεῖς ά. τάξ. πρὸς 1800	18000				
	20. » β'. » » 1560	31200				
	18. Ὑπογραμματεῖς » 1080	19440		231840		
	Ἔξοδα γραφείου.		—			
	Δι' ἐνοίκιον καὶ λοιπὰ χρειώδη τοῦ γραφείου τῶν διοικητῶν					
	1. Πρὸς 1380 δρ. 2 πρὸς 1200 7. πρὸς 1020 9. Πρὸς 840 καὶ 11 πρὸς 720	26400				
	Ὁμοίως τῶν ὑποδιοικητῶν πρὸς 500	9000				
	Διὰ 68 συνδρομὰς ἐφημερίδων πρὸς 62	2976		38376		
	Ἔξοδα γραφείου.					
	Διὰ τοὺς γραφεῖς καὶ κλητῆρας					
	Μέγιστος ὅρος, ἤτοι 1. πρὸς 3300, 2. πρὸς 3000, 7. πρὸς 2520. 9. προς 2100, καὶ 11. πρὸς 1440	61680				
	Ὁμοίως διὰ 18 ὑποδιοικητὰς πρὸς 960 δρ.	17280		78960		
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τῶν διοικήσεων		—	349176		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
Γ.	Κατάστασις. ὑγειονομείων.					
	1. Ἰατροσυνέδριον.					
	Μισθοί.					
	Ἀντιμισθίαι τῶν 9 μελῶν πρὸς 500 δρ.	4500				
	Ἰατρικὸς πάρεδρος πρὸς 2700 δρ. καὶ γραμματεὺς πρὸς 1300	4000		8500		
	Ἔξοδα γραφείου.					
	Συμπεριλήφθησαν εἰς τὰ τῆς Γραμματείας					
	Τὸ ὅλον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου			8500		
	2. Ἰατρικὸν σχολεῖον.					
	Μισθοί.					
	Ἀντιμισθίαι τῶν 4 καθηγητῶν πρὸς 1000 δρ. ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 Μαΐου	1666	66			
	Ἔξοδα διαχειρίσεως.					
	Δι' ἐνοίκιον τῶν οἰκιῶν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ διδακτικοῦ καταστήματος ἀπὸ ά. Ἰανουαρίου ἕως τῆς 31 Μαΐου	3750				
	Διὰ τὴν πρώτην διεύθυνσιν τοῦ σχολείου τῆς μαιευτικῆς	3500				
	Διὰ μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ διατήρησιν πενῆντα λεχώνων κατ' ἔτος 5800	3383	34			
	Τὸ ὅλον τοῦ Ἰατρικοῦ σχολείου			12300		
	3. Νομοΐατροὶ καὶ λοιπὸν προσωπικόν.					
	Μισθοί.					
	30. Νομοΐατροὶ πρὸς 1000 δραχ.	30000				
	4. Ἰατροὶ ἐμβολιασταὶ πρὸς 1000	4000				
	1. Ὀδοντοΐατρὸς	300				
	2. Μάμαι	960		35260		
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας κατ' ἀποκοπήν.					
	Διὰ τοὺς νομοϊατροὺς			3000		
	Τὸ ὅλον τῶν νομοϊατρῶν			38260		
	4. Λοιμοκαθαρτικὰ καταστήματα· Σύρα.					
	Μισθοί.					
	Τοῦ ὑγειονόμου	1800				
	3. γραμματέων πρὸς 1200 πρὸς 960 καὶ 761	2928				
	1. Ἰατροῦ	960				
	4. Φυλάκων· 1 πρὸς 600 καὶ 3 πρὸς 360	1680				
	Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου	2400				
	Τοῦ Γραμματέως	1000				
	5. Φυλάκων τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου 1 πρὸς 600 καὶ 4 πρὸς 360	2040				
	2. Κωπηλατῶν πρὸς 300	600				
	2. Ἀνθρώπων διὰ τὸ κάπνισμα	720		14128		
	Ἔξοδα γραφείου·					
	Μέγιστος ὅρος διὰ τὴν ὑγειονομικὴν καὶ λοιμοκαθαρτικὴν ὑπηρεσίαν.			600		
	Τὸ ὅλον τῆς Σύρας.			14728		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Τῆνος.					
	Μισθοί.					
	Τοῦ ὑγειονόμου	960				
	Τοῦ φύλακος	360		1320		
	Μέγιστος ὅρος τῶν ἐξόδων τοῦ γραφείου.			144		
	Τὸ ὅλον τῆς Τήνου.			1464		
	Ὕδρα·					
	Μισθοί·					
	Τοῦ ὑγειονόμου	1152				
	Γραμματέως	1000				
	Ἰατροῦ	600				
	Τριῶν φυλάκων πρὸς 360 δρ.	1080				
	Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου	1200				
	Ἀρχιφύλακος	600				
	Φύλακος	360		5992		
	Μέγιστος ὅρος ἐξόδων γραφείου·					
	Ἐνοίκιον ὑγειονομικοῦ καταστήματος	240				
	Διὰ τὰς λοιπὰς χρείας τοῦ γραφείου	180				
				420		
	Τὸ ὅλον τῆς Ὕδρας			6412		
	Σκιάθος·					
	Μισθοί·					
	Τοῦ ὑγειονόμου	1200				
	Τοῦ γραμματέως	1000				
	2. φυλάκων πρὸς 600	1200				
	Ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου	1200				
	4. φυλάκων πρὸς 360	1440				
	1. Ἰατροῦ	600		6640		
	Μέγιστος ὅρος ἐξόδων γραφείου·			240		
	Τὸ ὅλον Σκιάθου.			6880		
	Νέα Μιτζέλα·					
	Μισθὸς τοῦ ὑγειονόμου	960				
	Γραφικὰ ἔξοδα·	144		1104		
	Πειραιεύς.					
	Μισθοί·					
	Τοῦ ὑγειονόμου	1000				
	Ἰατροῦ	720				
	1. Ἀρχιφύλακος πρὸς 48 δρ. καὶ 2 πρὸς 40	1536				
	4. Φυλάκων τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου	1536				
	1. Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου	1200		5982		
	Λοιπὰ ἔξοδα·					
	Τὸ ἥμισυ τῶν ἐξόδων διὰ τὴν φυλακίδα			9860		
	Μέγιστος ὅρος τῶν ἐξόδων τοῦ γραφείου			180		
	Τὸ ὅλον τοῦ Πειραιῶς			16032		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ὁλική Δραχμ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Φοῦρκα·					
	Μισθὸς τοῦ ὑγειονόμου	1200				
	Γραφικὰ ἔξοδα	144				
	Τὸ ὅλον			1344		
	Πάτραι·					
	Τοῦ ὑγειονόμου	1200				
	Τοῦ γραμματέως	1000				
	Τοῦ φύλακος	360				
	Γραφικὰ ἔξοδα	180				
	Τὸ ὅλον τῶν Πατρῶν			2740		
	Ἐπίλοιπα λοιμοκαθαρτικὰ καταστήματα·					
	Μισθὸς 10 γραμματέων πρὸς 1000 δρ.	10000				
	Τοῦ γραμματέως τῆς Αἰγίνης	480				
	12. Λοιμοκαθαρτικῶν φυλάκων 10 πρὸς 360 δρ. ἑνὸς πρὸς 600 καὶ ἑνὸς πρὸς 384	5304				
	8. Φυλάκων κατὰ τὰ μεθόρια πρὸς 360 δραχ.	2880				
	8. Φυλάκων	2880		21544		
	Γραφικὰ ἔξοδα			3000		
	Τὸ ὅλον τῶν ἐπιλοίπων λοιμοκαθαρτικῶν καταστημάτων.			24544		
	Διὰ τὰς ἐπιλοίπους λοιμοκαθαρτικὰς ἀνάγκας τῶν καταστημάτων, ἐξαιρουμένων τῶν κτιρίων			6000		
	Ὁλικὴ κατάστασις τῶν ἐξόδων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν καταστημάτων			81248		
	Ἔκτακτα ὑγειονομικὰ ἔξοδα·					
	Συνδρομαὶ καὶ προκαταβολαὶ πρὸς οἰκοδομὴν πολιτικῶν νοσοκομείων	5000				
	Ἔξοδα πρὸς ἐξάλειψιν τῆς πανώλης	40000				
	Ἔκτακτα ἔξοδα διὰ τὰ ἐναντίον τῆς χολέρας μέτρα	30000				
				75000		
	Τὸ ὅλον τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων			75000		
	Διὰ τὰ λοιμοκαθαρτήρια			81248		
	» τοὺς νομοϊατροὺς			38260		
	» τὸ ἰατρικὸν σχολεῖον			12300		
	» τὸ ἰατροσυνέδριον			8500		
	Ὁλικὴ κατάστασις τῶν ὑγειονομικῶν ἐξόδων			215308		
Δ.	**Ταχυδρομικὸν κατάστημα.**					
	Συμφώνως μὲ τὸν ἐγκριθέντα εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ καταστήματος τούτου εἶναι ἀναγκαία προσθήκη διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ὑπεράνω τῶν ταχυδρομικῶν εἰσοδημάτων			80000		
	Κατάστασις ἐξόδων τοῦ ταχυδρομ. καταστήματος					
Ε.	**Ἀσφάλεια·**					
	Φυλακαί·					
	Μισθοὶ διὰ τοὺς ἐν Σύρᾳ, Χαλκίδι, Ναυπλίῳ, Πάτραις, Σπάρτῃ καὶ Τριπόλει δεσμοφύλακας	2914				
	Μισθοὶ διὰ τοὺς φύλακας τῶν ἀστυνομικῶν φυλακῶν εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα	6000				

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης. Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ποσότης. Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	Διὰ τὴν μετακόμισιν καὶ συντήρησιν τῶν ὑποδίκων, ἤτοι τροφὴν, πανικὰ, ἰατρικὰ, ἱματισμὸν, στρωμνὴν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας	20000	—			
	Τὸ ὅλον			28914		
	Ἐνοίκιον διὰ τὰς ἀστυνομικὰς φυλακὰς τῶν εἰρηνοδικείων	6000				
	Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντιμισθιῶν διὰ τὴν σύλληψιν τῶν κακούργων	15000	—	21000		
	Τὸ ὅλον τῆς ἀσφαλείας			49914	—	
ϛ.	Γεωργία βιομηχανία καὶ ἐμπόριον.					
	Προκαταβολαὶ καὶ δάνεια διὰ κοινωφελεῖς ἐπιχειρήσεις	30000				
	Διὰ συνοικισμὸν καὶ διανομὴν γαιῶν κατὰ συνέπειαν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν καταμετρητῶν καὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν καταμετρικῶν ὀργάνων	145000				
	Διὰ φυτοκομεῖα, βοτανικοὺς κήπους καὶ δενδροφυτείας					
	Εἰς Ἀθήνας	6200				
	Διὰ τὰς δημοσίας δενδροφυτείας καὶ ἀγορὰν σπόρων, χόρτου, βοσκῆς	10000				
	Διὰ ἀγορὰν Ἰσπανικῶν προβάτων	10000				
	Διὰ τὸ πολυτεχνικὸν σχολεῖον	4000				
	Ἀποξήρανσις βάλτων καὶ ἑλῶν, νέα διεύθυνσις ποταμῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐργασιῶν	80000				
	Βοήθεια εἰς τοὺς σπουδάζοντας ὠφελίμους βιομηχανικοὺς κλάδους, ἀντιμισθίαι δι' ἀνόρυξιν πηγῶν, διὰ δοκιμὰς ἀρτεσιακῶν φρεάτων, δημοσίων ὑδραγωγείων κ. τ. λ.	10000	—			
	Τὸ ὅλον διὰ τὴν γεωργίαν, βιομηχανίαν καὶ ἐμπόριον			265200		
Ζ.	Γῆς καταμέτρησις·					
	Διὰ τὴν τοπογραφικὴν ἰχνογράφησιν τοῦ τόπου παρὰ τῶν Γάλλων ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ	14953	68			
	Διὰ τὴν σύνταξιν χάρτου τῶν λεπτομερειῶν	6000	32			
	Τὸ ὅλον τῶν καταμετρήσεων			20954		
Η	Οἰκοδομαί·					
	Ἔξοδα διευθύνσεως·					
	Καταβολὴ εἰς τὴν στρατιωτικὴν καταστασιν διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν νομομηχανικῶν			19062		
	Τὰ κυρίως οἰκοδομικὰ ἔξοδα·					
	Ἔξοδα ἐπισκευασίας			10000		
	Νέαι οἰκοδομαὶ					

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης. Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	Λοιμοκαθαρτικὰ κτίρια					
	Εἰς Σύραν	30000				
	Μακρυνόρος	12000				
	Πειραιᾶ	10000		52000		
	Τὸ ὅλον τῶν οἰκοδομῶν			81062		
Θ	Ὁδοί, γέφυραι καὶ ὑδραυλικαὶ οἰκοδομαί.					
	Διὰ τὴν διαχείρισιν					
	5. ἐπιστάται ὁδῶν πρὸς 1200	6000				
	Ἵππος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπιστάτου τῶν ὁδῶν ἐν Ἀθήναις	360				
	10. Ὑποεπιστάται	7200		13560		
	Οἰκοδομικὰ ἔξοδα·					
	Πρὸς συντήρησιν					
	Τῶν ὁδῶν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καὶ μεταξὺ Ἄργους καὶ Τριπόλεως	15000				
	Τῶν γεφυρῶν	3000		18000		
	Διὰ νέας οἰκοδομάς·					
	Ὁδοί·					
	Διὰ τελειοποίησιν τῶν ὁδῶν μεταξὺ Ἄργους καὶ Τριπολιτζᾶς· ὁδὸς ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Ἐλευσῖνα καὶ Θήβας διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ, καὶ ἀπὸ Κόρινθον εἰς Καλαμάκι			170000		
	Γέφυραι·					
	Ἐπὶ τοῦ Σπερχειοῦ					
	Διάφοραι ἄλλαι γέφυραι			30000		
	Ὑδραυλικαὶ οἰκοδομαί·					
	Καταβολαὶ δι᾽ οἰκοδομὰς λιμένων καὶ μόλων			55000		
	Τὸ ὅλον διὰ ὁδούς, γεφύρας καὶ ὑδραυλικὰς οἰκοδομὰς			286560		
Ι	Διὰ δημοτικοὺς σκοπούς·					
	Προσθῆκαι εἰς τὰ δημοτικὰ ἔξοδα καὶ λοιπὰ διὰ τοὺς δήμους, συμπεριλαμβανομένης τῆς προκαταβολῆς διὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς δήμους καὶ τῆς ἀποζημιώσεως			30000		
	Τὸ ὅλον τῶν δημοτικῶν σκοπῶν			30000		
ΙΑ	Δι᾽ ἀγαθοεργίας, εἴτε ἐκτάκτους βοηθείας·					
	Πρὸς συντήρησιν ἐκθέτων βρεφῶν			1500		
	Ἔτι βοήθειαι εἰς πτωχὰ καὶ ἄξια ἐλέους ἄτομα			15000		
	Τὸ ὅλων τῶν ἐκτάκτων βοηθειῶν			16500		
ΙΒ	Ἀποθεματικαὶ ποσότητες·					
	Πρὸς ἀπάντησιν ἀπροβλέπτων ἐξόδων			40000		
	Τὸ ὅλον τῶν ἀποθεματικῶν ποσοτήτων					
	Ἀνακεφαλαίωσις·					
	Κατάστασις τῆς Γραμματείας	112561				
	Διοικήσεις	349176				
	Ὑγειονομεῖα	215308				
	Ταχυδρομεῖον	80000				

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Δημόσιος ἀσφάλεια	49914				
	Γεωργία, βιομηχανία καὶ ἐμπόριον	295200				
	Γῆς καταμέτρησις	20954				
	Οἰκοδομαὶ	81062				
	Ὁδοὶ, γέφυραι καὶ ὑδραυλικαὶ οἰκοδομαὶ	286560				
	Δημοτικοὶ σκοποὶ	30000				
	Ἀγαθοεργείαι, εἴτε ἔκτακτα ἔξοδα	16500				
	Ἀποθεματικαὶ ποσότητες	40000				
	Ὁλικὴ κατάστασις ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας			1577238		
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ὑπ' ἀριθ. 27.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
1	Σταθερὰ χρηματικὴ προμήθεια·					
	Δικαιώματα τῶν μισθοδοτουμένων ἀτόμων	127620				
	Μισθὸς τῶν ἐνωματάρχων καὶ χωροφυλάκων	534822		662442		
2	Διὰ λογαριασμὸν τῆς καταστάσεως ἰσολογισμός.					
	Διὰ τὴν ἱππασίαν					
	Ἀποσκευὴ τῶν ἵππων καὶ ἐπιστάθμευσις εἰς στρατῶνας			139590		
3	Ἀγορὰ σκευῶν δι' ἰδιαίτερον λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου (κατὰ τὸν §. 25 τῶν ὁδηγιῶν)·					
	Ἱματισμὸς διὰ τοὺς πεζοὺς χωροφύλακας	5824	17			
	Διὰ τοὺς ἱππεῖς	645	15			
	Ὁπλισμὸς καὶ προμήθεια χωρίων καὶ δερματίνων σκευῶν καὶ διατήρησις αὐτῶν	6930				
	Ἀνάλωσις πολεμεφοδίων	4138		17537	32	
4	Εἰς δωρεὰς καὶ συντάξεις·					
	Δωρεὰς δι' ἰδιαιτέρας ἐκδουλεύσεις	2000				
	Συντάξεις	1500		3500		
5	Ἀναπλήρωσις ζημίας·					
	Διὰ τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀπωλεσθέντες καὶ ἀχρήστους κατασταθέντας ἵππους	4800				
	Δι' ὀλιγωτέραν ἀξίαν τῶν σκευῶν τῆς καταστάσεως ἀπωλεσθέντων	1000		5800		
6	Εἰς κατοικίας καὶ ἐπιστάθμευσιν εἰς στρατῶνας					
	Ἔξοδα καταλύματος διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς	14340				

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Προμήθεια καὶ διατήρησις τῶν στρωμάτων	9702				
	Ἐνοίκια διὰ ληφθείσας στρατιωτικὰς οἰκίας	3600				
	Ἔξοδα οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῶν	43860		41502		
	Ἡ εἰς τοὺς ἐγγάμους καὶ μὲ οἰκογενείας ἐγκριθεῖσα ἡμερούσιος μερὶς ἄρτου			8672	40	
	Ἡ ὅλη ποσότης			879063	72	
	Ἐπειδὴ δὲν συνέπεσεν ὥστε ἡ πραγματικὴ δύναμις νὰ ἦναι μικροτέρα τῆς κανονικῆς περὶ 60 χωροφύλακας, διὰ τοῦτο ἐλαττοῦται ἡ ποσότης περὶ			29063	72	
	Μένει λοιπὸν πραγματικῶς ἀναγκαῖον ποσὸν Ὀκτακόσιαι πενῆντα χιλιάδες δράχμαί.			850000		
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ —— ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 28.

Ειδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
Α.	Τῆς Γραμματ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.					
	α. Μισθοδοτήσεις·					
	1. Κανονικαί					
1.	Τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας	6000				
2.	Τῶν δύο ὑπουργικ. συμβούλων πρὸς 4200 δρ.	8400				
3.	Τῶν τριῶν γραμματέων ά. τάξεως πρὸς δρ. 2400 ἐμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν 300 δρ. τοῦ διεκπεραιωτοῦ	7500				
4.	Τῶν δύο γραφέων πρὸς 1200 δραχ.	2400				
5.	Τοῦ κλητῆρος	600		24900		
	2. Ἀκανόνιστοι.					
6.	Δύο παρέδρων	3000				
7.	Ἑνὸς γραμματέως β΄. τάξεως	1992		4942		
	Ποσότης τῶν μισθῶν			29892		
	β. Γραφικὰ ἔξοδα·					
	Ἐνοίκιον διὰ τὸ κατάστημα τῆς ὑπηρεσίας	2636				
	Ἀνώτατος ὅρος τῶν λοιπῶν χρειῶν διὰ γραφικὰς ὕλας, φώτισμα, ζέσταμα καὶ καθάρισμα τοῦ καταστήματος, διὰ βιβλία, ἀναγκαῖα σκεύη, τυπογραφήσεις, καὶ ἔκτακτον βοήθειαν εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ διὰ τὸν ἐν τῷ λογιστικῷ βοηθὸν πρὸς δραχ. 960.	5080		7716		
	Συμποσοῦται τὸ ὅλον τοῦ ὑπουργ. ὑπολογισμοῦ			37608		

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
Β.	Ταμεῖον Ἐκκλησιαστικόν.					
	I. Ἔσοδα·					
	α. Τακτικά·					
1	Ἐκκλησιαστικὸν δέκατον ἐκ τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων	70000				
2	Ἐνοίκιον τῶν κτημάτων τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων	100000				
3	Τόκος κεφαλαίων καὶ ὑπόλοιπα	65940				
4	Πώλησις μοναστηριακῶν κτημάτων	107000				
5	Πρόστιμα κληρικῶν	1500				
6	Ἀφιερώματα καὶ προσφοραὶ	10000				
7	Τυχηρὰ εἰσοδήματα	4000		358440		
	β. Ἔκτακτα·					
8	Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως κινητῶν σκευῶν, ζώων καὶ μελισσίων	3000				
9	Τὰ συναχθέντα ἀπὸ τὰς πέτρας τῆς ἀκροπόλεως	8000				
10	Ἀντικατασταθέντα χρήματα	560				
				11560	—	
	Ὁλικὴ ποσότης ἐσόδων			370000		
	II. Ἔξοδα·					
	I. Ἐκκλησιαστικά·					
	1. Ἱερὰ Σύνοδος·					
	α. Μισθοί·					
1	Τοῦ προέδρου	3000				
2	Τῶν 4 μελῶν πρὸς 2,400	9600				
3	Τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου					
4	Τοῦ ά. γραμματέως	4200				
5	Τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου·					
	α. Ἑνὸς γραμματέως τοῦ γραφείου	2760				
	β. Ἑνὸς γραφέως	1200				
	γ. Ἑνὸς κλητῆρος	600		21360		
6	Ἀνώτατος ὅρος τῶν γραφικῶν ἐξόδων, διὰ ὕλας γραψίματος, ζέσταμα, φώτισμα, καθάρισμα τοῦ καταστήματος, ἀναγκαῖα βιβλία, δι᾽ ἔκτακτον βοήθειαν εἰς τὸ γραφεῖον κ. τ. λ. ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐνοικίου διὰ τὸ γραφεῖον καὶ διὰ τὸν πρῶτον γραμματέα τῆς συνόδου καὶ τοῦτο διὰ 12 μῆνας πρὸς 700 δρ.	8400				
7	Ἔξοδα ὁδοιπορίας	1200		9600		
			—		—	
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου			30960		
	2. Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου·					
	α· Μισθοδοσίαι·					
8	Τοῦ προέδρου	3600				
9	Τῶν 4 μελῶν πρὸς 2400 δρ.	9600				
10	Τοῦ γραμματέως	1800				
11	Τοῦ γραφέως	1080				
12	Τοῦ κλητῆρος	600		16680		
	β.					
13	Ἀποζημίωσις ἐνοικίου διὰ τὰ μέλη καὶ διὰ τὸν γραμματέα					

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	γ. Ἔξοδα γραφείου·					
14	Ἐνοίκιον γραφείου	800				
15	Ἀνώτατος ὅρος δαπάνης διὰ τὰς ἐπιλοίπους γραφικὰς χρείας	500	—	1300		
16	δ. Ἔξοδα ὁδοιπορίας		—	1500	—	
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου			19480		
	3. Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον·					
	α. Μισθοί·					
17	Τοῦ ἐπὶ τῶν βιβλίων 7 μῆνας πρὸς 120· 5 μῆνας πρὸς 160 δραχ.	1640				
18	β. Ἔξοδα γραφικῆς προσεπιχωρηγήσεως·	600	—	2240		
	Ὑπολογισμὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου		—	2240	—	
	4. Ἐπισκοπαί·					
19	10. Πρωτοσύγγελοι πρὸς 1,900 δρ.	19200				
20	10. Ἀρχιδιάκονοι πρὸς 1,400	14400				
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τῶν ἐπισκοπῶν			33600		
	5. Συντάξεις, διαθέσιμοι μισθοὶ καὶ ὑποτροφίαι·					
21	Συντάξεις δι' ἀξίους καὶ γέροντας ἱερωμένους καὶ μισθοὶ διαθέσιμοι	35349				
22	Διατροφή, ἤγουν ὑποτροφία τῶν ὑποψηφίων ἱερωσύνης	21600				
	Τὸ ὅλον		—	56949		
	6. Ἐπὶ τῶν μοναστηρίων·					
23	Μισθοὶ τῶν μοναστηριακῶν οἰκονόμων Τήνου καὶ Θήρας πρὸς 1200	2400				
24	Τῶν πνευματικῶν τῶν δύο γυναικείων μοναστηρίων πρὸς 360	720				
35	Καταβολὴ εἰς συντήρησιν τοῦ ἐν Θήρᾳ γυναικείου μοναστηρίου	4740				
26	Ἐπιμίσθια εἰς διατροφὴν τυφλῶν καὶ ἀναπήρων τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ διάφορα μοναστήρια τοῦ Κράτους	2000	—			
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τῶν μοναστηρίων			9860		
	7. Ἐπὶ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων·					
27	Τόκοι διδόμενοι εἰς μοναχοὺς διὰ ἰδιόκτητα αὐτῶν κτήματα ἐν τοῖς μοναστηρίοις, τῶν ὁποίων τὸ εἰσόδημα εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον	4000				
28	Εἰς ἐξόφλησιν τῶν μοναστηριακῶν χρεῶν	30000				
29	Ἀντικατασταθέντα χρήματα καὶ ἀποζημιώσεις	8000	—			
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τῶν μοναστηριακ. κτημάτων			42000		
	τῶν μοναστηρίων			9860		
	τῶν συντάξεων			56949		
	τῶν ἐπισκοπῶν			33600		
	τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου			2240		
	ἐπιτροπῆς ἐκλησ. ταμείου			19480		
	τῆς ἱερᾶς συνόδου			30960		
	Τὸ ὅλον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν		—	195089	—	

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὀλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	II. Δημόσιος ἐκπαίδευσις·					
	1. Πανεπιστήμιον·					
	12 διδασκαλικαὶ καθέδραι πρὸς 1200 δρ.	14400				
	3 » » » 2400 —	7200				
	4 » » » 3000 —	12000				
	1 » » » 3600 —	3600				
	9 » » » 4200 —	37800				
	1 » » » 1440 —	1440		76440	—	
	Δι' ἐνοίκιον	7200				
	Διὰ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ κτιρίου	4200				
	Διὰ προμήθευσιν πειραμάτων, βιβλίων κ. τ. λ.	22400				
				33800		
	Ὀλικὴ ποσότης			110240		
	2. Γυμνάσια·					
	α. Ἐν Ἀθήναις·					
	1. Μισθοδότησις					
30	Τοῦ γυμνασιάρχου	3432				
31	Τῶν 5 καθηγητῶν	14520				
32	Τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης	2640				
33	Τῶν δύο ὑπηρετῶν	492		21084		
	2. Χρειώδη·					
34	Ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος	5000				
35	Ἀνωτάτη ποσότης διὰ τὰ λοιπὰ ἔξοδα	250	—			
				5250		
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τοῦ γυμνασίου Ἀθηνῶν			26334		
	β. Ἐν Ναυπλίῳ·					
	1. Μισθοδότησις·					
36	Τοῦ γυμνασιάρχου	3120				
37	Τῶν 4 καθηγητῶν πρὸς 2400	9600		12720		
	2. Χρειώδη·					
38	Ἀνωτάτη ποσότης διὰ τὰ ἀναγκαιοῦντα διάφορα μικρὰ ἔξοδα			250		
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τοῦ γυμνασίου Ναυπλίας			12970		
	γ. Ἐν Σύρᾳ·					
	1. Μισθοδοτήσεις·					
39	Τοῦ γυμνασιάρχου } συνεισφορὰ εἰς τὸν δῆμον					
40	Τῶν 4 καθηγητῶν } συνεισφορὰ εἰς τὸν δῆμον	9000				
	Τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης	2040		11040		
	2. Χρειώδη·					
41	Ἀνωτάτη ποσότης διὰ τὰς διαφόρους μικρὰς χρείας			250		
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ γυμνασίου Σύρας			11290		
	δ. Ἐν Μεσολογγίῳ·					
	1. Μισθοί·					
42	Τοῦ καθηγητοῦ	2400		2400		
	2. Χρειώδη·					
43	Ἀνωτάτη ποσότ. διὰ τὰς διαφόρους μικρὰς χρείας			250		
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ γυμνασίου Μεσολογγίου			2650		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχ	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχμ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Σύρας			11290		
	Ναυπλίας			12970		
	Ἀθηνῶν			26334		
	Ὑπολογισμὸς τῶν τεσσάρων γυμνασίων			53224		
	3. Ἑλληνικὰ σχολεῖα·					
44	Μισθοὶ διδασκάλων καὶ καταβολαὶ διὰ 30 ἑλληνικὰ σχολεῖα			82632		
	Διὰ ζέσταμα καὶ ἄλλας χρείας			5000		
	Ὑπολογισμὸς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων			87632		
	4. Στοιχειώδη σχολεῖα·					
	I. Διδασκαλεῖον·					
	ά. Μισθοί.					
45	Τοῦ διευθυντοῦ	4200				
46	Μισθοὶ καὶ ἐπιμίσθια ἐνοικίων τῶν 7 διδασκάλων τοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦ ὑπηρέτου	14280		18480		
	β. Χρειώδη·					
47	Ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος	3240				
48	Ἀνωτάτη ποσότης διὰ τὰς λοιπὰς χρείας	860		4100		
	γ. Συντάξεις ὑποτρόφων ὑποψηφίων εἰς διδασκάλους			16000		
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ διδασκαλείου			38580		
	II. Κοινὰ σχολεῖα·					
49	Μισθοὶ εἰς 70 κοινοὺς διδασκάλους			63400		
	Ὑπολογισμὸς τῶν κοινῶν σχολείων			101980		
	III. Ἐπίλοιπα καταςήματα ἀνατροφῆς·					
	α. Ὀρφανοτροφεῖον·					
	1. Μισθοί·					
50	Τοῦ διευθυντοῦ	3000				
51	Τοῦ ἐπιστάτου	960				
52	Τοῦ διδασκάλου	1200				
53	Τοῦ ἰατροῦ	600				
54	Τοῦ νοσοκόμου	384				
55	Τοῦ ὑπηρέτου	168				
56	Τοῦ μαγείρου	168				
57	Τῆς ὑπηρέτριας	168				
58	Τοῦ θυρωροῦ	60		6708		
	2. Χρειώδη·					
59	Χρηματικὴ βοήθεια διὰ τὰ πτωχὰ ὀρφανὰ	1000				
60	Ζωοτρόφησις					
61	Περίθαλψις τῶν ἀῤῥώστων					
62	Ἱματισμὸς	28292				
63	Διδασκαλία					
64	Ἐπίλοιπαι χρεῖαι			29292		
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ ὀρφανοτροφείου			36000		
	β. Διδακτικὰ καταστήματα·					
65	Συντάξεις ὑποτροφίας διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας σπουδάζοντας	54120				

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερική Δραχμ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
66	Ἐπιχορήγησις εἰς τὸ σχολεῖον τῶν κορασίων τῆς κυρίας Βόλμερανζ	11760				
67	Ὁμοίως εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα τοῦ Κ. Χὶλλ	3600				
68	Συντάξεις διὰ τοὺς γυμναστὰς καὶ σπουδαστὰς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων	30240				
	Τὸ ὅλον			99720		
	γ'. Βιβλιοθῆκαι σχολείων					
69	Διὰ τὴν σύστασιν τῶν βιβλιοθηκῶν εἰς τὰ γυμνάσια καὶ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ διὰ βιβλία πτωχῶν μαθητῶν			10000		
	Τὸ ὅλον			145720		
	Ὑπολογισμὸς τῶν διδακτικῶν καταστημάτων			145720		
	» τῶν κοινῶν σχολείων			63400		
	» τοῦ διδασκαλείου			38580		
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τῶν στοιχειωδῶν σχολείων			247700		
	5. Συλλογαὶ δημόσιαι·					
	α. Βιβλιοθήκη δημόσιος·					
	1. Μισθοδοτήσεις					
70	Τοῦ ἐφόρου	960				
71	Τοῦ ἐπιστάτου	384		1344		
	2. Χρειώδη·					
72	Διὰ τὰς λοιπὰς χρείας			360		
73	Δι' ἀγορὰν βιβλίων			10000		
	Ὑπολογισμὸς ἐξόδων τῆς δημοσίου βιβλιοθήκης			11740		
	β. Ἐπιστημονικαὶ συλλογαί·					
74	Δημόσιος ἐπιχορήγησις εἰς τὴν φυσικοϊστορικὴν ἑταιρείαν			1000		
	γ. Ἀρχαιότητες·					
	1. Μισθοί·					
75	Τοῦ ἐφόρου	2400				
76	Τοῦ βοηθοῦ	2160				
77	Τοῦ ἀγαλματοποιοῦ Ἴμχοφ	3600				
78	Δύο βοηθῶν	1000				
79	Τοῦ ἐφόρου τῶν νομισμάτων	2160				
80	Τοῦ ἐπιστάτου (ἀπομάχου)	1000		12320		
	2. Χρειώδη·					
81	Δι' ἐνοίκιον	3000				
82	Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Παρθενῶνος	20000				
83	Δι' ἀγορὰν ἀρχαιοτήτων καὶ νομισμάτων καὶ δι' ἀνασκαφὰς καὶ περιοδείας	13000	—	36000		
	Ὑπολογισθέντα ἔξοδα τῶν ἀρχαιοτήτων			48320		
	Ὑπολογισμὸς τῶν δημοσίων συλλογῶν			61024		
	VI. Οἰκοδομαὶ καὶ διατήρησις τῶν κτιρίων·					
	α. Νέαι οἰκοδομαὶ					
	β. Ἐπισκευαὶ			10000		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	Σύνοψις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως.					
	I. Πανεπιστήμιον	110240				
	II. Γυμνάσια	53244				
	III. Ἑλληνικὰ σχολεῖα	87632				
	IV. Στοιχειώδη σχολεῖα	247700				
	V. Δημόσιαι συλλογαὶ	61024				
	VI. Οἰκοδομαὶ	10000		569840		
Γ.	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον					
84	Δι' ἀπροόπτους δαπάνας καὶ ἀναποφεύκτους αὐξήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ			10000		
	Γενικὴ σύνοψις.					
	A. Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῶν ἐκκλησιαστικῶν			195089		
	B. » τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως			569840		
	Γ. Ἀποθεματικὰ κεφάλαια			10000		
	Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως			774929		
	Ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκπιπτομένων τῶν κυρίων ἐσόδων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου			370000		
	Καταβάλλει τὸ δημόσιον			404929		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ —— ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 29.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	I. Μισθοὶ κανονικοί·					
	α. Διὰ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας	12000				
	β. Διὰ τὸν διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κατέχοντα συγχρόνως τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβούλου καὶ ἐκτάκτου ἐπιθεωρητοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον	1800				
	γ. Τρεῖς ὑπουργικοὺς συμβούλους	11340				
	δ. Διὰ τρεῖς παρέδρους	10800				
	ε. Διὰ τὸν εἰσηγητὴν καὶ ἔφορον τῶν δασονομικῶν	3600				
	ζ. Διὰ 4 γραμματεῖς α. τάξεως πρὸς 2400	9600				
	η. » 2 » β'. » » 2000	4000				
	θ. » 5 γραφεῖς » 1200	6000				
	ι. » ἕνα κλητῆρα	600				
	κ. Δι' ἐπιμίσθιον τοῦ γραμματέως τῆς διεκπεραιώσεως	300				
	Τὸ ὅλον τοῦ I.			60040		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	II. Ἔξοδα περιοδείας·					
	α. Διὰ τὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Οἰκονομίας	1000				
	β. Διὰ τὸν ἔφορον τῶν δασονομείων	1000				
	γ. Διὰ τὸν ἔφορον τῆς ὀρυκτολογίας δι' ὀρεινὰς ἐρεύνας.					
	Τὸ ὅλον τοῦ II.			2000		
	III. Ἀναγκαῖα τοῦ γραφείου·					
	Διὰ τὰς ἀναγκαίας ὕλας τοῦ γραψίματος, δι' ἔξοδα τύπου καὶ λιθογραφίας, δι' ἀγορὰν βιβλίων, σκευῶν, διὰ φώτισμα, θέρμασμα, καὶ καθάρισμα τοῦ γραφείου, δι' ἐνοίκιον, ταχυδρομικὸν δικαίωμα, προσέτι διὰ τὴν σύστασιν τοῦ ταμείου τῶν ὀρυκτῶν, καὶ δι' ἔκτακτον βοήθειαν εἰς τὸ γραφεῖον καὶ εἰς τὴν κλητορικὴν ὑπηρεσίαν					
	Τὸ ὅλον.			18700		
	IV. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον·					
	Δι' ἔκτακτα καὶ ἀπρόοπτα εἰς τοὺς εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς μὴ σημειωθέντα ἔξοδα τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως			12000		
	Ἡ ὁλικὴ ποσότης τῶν ἐξόδων			92740		
	Ἐννενῆντα δύο χιλιάδ. ἑπτακόσιαι σαράντα δρ					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 3ο.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις		Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	Α. Μισθοί.						
	ά Κανονικοί.						
	Τοῦ προέδρου		7200				
	Τοῦ εἰσαγγελέως		5400				
	Τοῦ ἀντιπροέδρου		5400				
	Τῶν 6 ἐλεγκτῶν	πρὸς 4200	25200				
	Τοῦ γραμματέως καὶ καταχωριστοῦ		4700				
	Τῶν 8 λογιστῶν ά. τάξεως	πρὸς 2400	19200				
	12 » β'. »	πρὸς 2000	24000				
	1 γραμματέως β'. τάξεως	πρὸς 2000	2000				
	4 γραφέων	πρὸς 1200	4800				
	1 κλητῆρος	πρὸς 720	720				
	Ὁλικὴ ποσότης τῶν μισθῶν				105820		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερικὴ		Ὁλικὴ		
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
	γ. Ἔξοδα ὁδοιπορίας διὰ τὰς περιοδείας			2500		
	δ'. Βοηθητικὸν προσωπικὸν			2400		
	ε. Γραφικὰ ἔξοδα					
	Διὰ τὰς γραφικὰς ὕλας, τύπον, λιθογραφίαν, ἐργασίας, σκεύη, φωτισμὸν, καύσιμον καὶ κάθαρσιν τοῦ γραφείου, ἐνοίκιον, ἔξοδα ταχυδρομείου διὰ τοὺς κλητῆρας καὶ δι' ἐπιμίσθιον εἰς τοὺς γραφεῖς			9000		
	Τὸ ὅλον			119720		
	Ἑκατὸν δεκαεννέα χιλιάδες ἑπτακόσιαι εἴκοσι δρ.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 31.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν εἰσπρακτικῶν καὶ ἐλεγκτικῶν ἀρχῶν.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης				Παρατηρήσεις.
		Μερικὴ		Ὁλικὴ		
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
	Α'. Ὑπηρεσία τῶν ταμείων.					
	I. Γενικὸν ταμεῖον·					
	ά. Μισθοί.					
1	Τοῦ γενικοῦ ταμία	6000				
2	Τοῦ ἐλεγκτοῦ	3600				
3	Τοῦ ἐπὶ τῶν βιβλίων	3000				
4	Τῶν δύο συνεργατῶν πρὸς 2400 καὶ 2000	4400				
5	Τοῦ ὑπηρέτου τοῦ ταμείου	700				
	Ποσὸν τοῦ ά.			17720		
	β' Ἔξοδα γραφείου·					
1	Βοηθητικὸν προσωπικὸν	3000				
2	Γραφικὰ ἔξοδα	3000				
	Ποσὸν τοῦ β'.			6000		
	Ὁ προϋπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ γενικοῦ ταμείου εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες ἑπτακόσιαι εἴκοσι δραχ.			23720		
	II. Διοικητικὰ ταμεῖα·					
	ά. Μισθοί·					
1	Εἰς δέκα ταμίας ά. τάξεως πρὸς 230 δρ.	27600				
2	Εἰς δέκα ταμίας β'. τάξεως πρὸς 170 δρ.	20700				
3	Εἰς δέκα γραφεῖς πρὸς 60 δρ.	7200				
4	Εἰς 17 ἐπιφορτισμένους χρέη ταμίων πρὸς 20 δρ. ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου ἕως 30 Ἰουνίου	2040				
5	Εἰς 7 » » ἀπὸ ά. Ἰουλίου ἕως 31 Δεκεμβ.	840				
6	Εἰς 1 » » ἀπὸ 30 καὶ δι' ἓξ μῆνας	180				
	Ποσὸν τοῦ ά.			58560		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	β'. Γραφικὰ ἔξοδα καὶ ποσοστά·					
1	Γραφικὰ ἔξοδα 6 μηνῶν διὰ 4 ταμεῖα πρὸς 140	2400				
2	Ποσοστὰ » δι' ἓξ μῆνας					
	α. Τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας πρὸς 3\|4 τῶν ἐσόδ.	27120				
	6. Τῶν καθυστερούντων	10000				
	Τὸ ὅλον τοῦ β.			39520	—	
	Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῶν διοικητικῶν ταμείων			98080		
	Ἐννενῆντα ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ὀγδοῆντα δραχμαί.					
	III. Περὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας τῶν ταμείων·					
	1. Διὰ κατασκευὴν τῶν εἰς τὰ ταμεῖα δωρεὰν διδομένων βιβλίων	6000				
	2. Διὰ τὰς ἐφημερίδας	880				
	3. Διὰ προμήθειαν δυνατῶν κιβωτίων	1680				
	4. Διὰ προμήθειαν σκευῶν	2000				
	5. Ἔξοδα μετακομίσεως τῶν κτημάτων τῶν ταμείων	12000				
	Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῆς Γενικῆς ὑπηρεσίας ταμείων		—			
	Ποσὸν τοῦ III.			22560		
	Τῶν διοικητικῶν ταμείων			98080		
	Τοῦ γενικοῦ ταμείου			23720	—	
	Τὸ ὅλον τοῦ προυπολογισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταμείων·			144360		
	Β'. Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι·					
1	Μισθοδοσίαι 25 οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων πρὸς 280 δρ.	84000				
2	Συνδρομαὶ διὰ τὰς ἐφημερίδας	1250				
3	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον δι' ἔκτακτον ὑπηρεσίαν γενομένην πρὸς δραχ. 25	7500				
	Τὸ ὅλον			92750		
	Ἡ ὁλικὴ ποσότης			237110		
	Διακόσιαι τριάντα ἑπτὰ χιλ. καὶ ἑκατὸν δέκα δρ.					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837

Ἐπισυναπτόμενον ὑπ' ἀριθ. 32.

Ειδικὸς προϋπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
	Γραμματεία Στρατιωτικῶν					
1	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐν ὑπουργήμασι	83110				
	Ἐπιμίσθια τῶν εἰσηγητῶν	4500		87610		
2	Ἱπποφορβὴ			5616		

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις		Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
3	Ἔξοδα γραφείου						
	α. Εἰς χρειώδη αὐτοῦ καὶ	25,000					
	β. Εἰς ἐνοίκιον	8,000	33000				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		4000		37000		
	Τὸ ὅλον				130226		
	Στρατός·						
1	Ὑπασπισταὶ τοῦ στρατοῦ·						
	Μισθοὶ		4320				
	Ἱπποφορβὴ		1423	50	5743	50	
2	Γενικαὶ διοικήσεις·						
	Μισθοὶ		15312				
	Ἱπποφορβὴ		3416	40			
	Χρειώδη τοῦ γραφείου		1600				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		5000		25328	40	
3	Γενικοὶ ἐπιτελεῖς·						
	Μισθοὶ		13920				
	Ἱπποφορβὴ		3148				
	Συνεισφορὰ διὰ βιβλιοθήκην		1440		18508		
4	Γενικὴ ἐπιθεώρησις·						
	Μισθοὶ		7152				
	Ἱπποφορβὴ		2277	60			
	Χρειώδη τοῦ γραφείου		1585				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		4000		15014	60	
5	Μηχανικὸν σῶμα·						
	Μισθοὶ		66158	40			
	Ἱπποφορβὴ		3131	70			
	Συνεισφορὰ εἰς σχηματισμὸν βιβλιοθήκης, εἰς προμήθειαν μαθηματικῶν ἐργαλείων καὶ εἰς γραφικὰ ἔξοδα		4000				
	Ἔξοδα ὁδοποιρίας καὶ ἀποστολῆς		8000		81290	10	
					* 19062		* Ἐκ τούτων παραπέμπονται διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ τὴν Γραμματ. τῶν Ἐσωτερικῶν 6 νομομηχανικοί, ἐπομένως ἐκπίπτονται δραχμ. 19062.
					62228	10	
6	Γενικὴ διεύθυνσις ὁπλοστασίου·						
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	30,844: 80	35808	80			
	» τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατ.	4,964					
	Ὑλικὴ προμήθεια τῶν στρατιωτῶν		350	40			
	Ἱπποφορβὴ		569	40			
	Ἱματισμός·						
	Κατὰ δόσεις συστηματικὰς	496: 40					
	Ἄνευ συστήματος	113: 60	610				
	Νοσοκομεῖον		52				
	Ἔξοδα γραφείου		800				
	Στρατωνισμὸς		132	80			
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		1500		39823	40	
	Ὑλικοῦ ἀποθήκη·						
	Ὁπλισμὸς }				100000		
	Προ[illegible] ὑλικοῦ }						

Ἀριθ.	Ἔκθεσις		Ποσότης				Παρατηρήσεις.
			Μερική		Ὀλική		
			Δραχ	Λ.	Δραχμ.	Λ.	
7	Ἀποθήκη τοῦ στρατιωτικοῦ ἱματισμοῦ·						
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	6,000					
	» τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατ.	1,080	7080				
	Ἔξοδα γραφείου		1020	—	8100		
8	Φρουραρχεῖα·						
	Μισθοὶ	73,947: 20					
	Μισθοὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν	11,395: 34	85342	54			
	Ὑλικὴ προμήθεια τῶν στρατιωτῶν		1839	60			
	Ἱπποφορβή		3985	80			
	Ἱματισμός·						
	Εἰς δόσεις συστηματικὰς	2,233: 80					
	Ἀτάκτους	511: 60	2745	40			
	Ὁπλισμός·						
	Διατήρησις μουσικῶν ὀργάνων		410				
	Ἐπισταθμευσις εἰς στρατῶνα·						
	Διὰ προμήθειαν στρωμάτων	294:					
	Διατήρησιν αὐτῶν	303: 20	697	20			
	Διατήρησιν στρατιωτικοῦ νοσοκομείου διὰ συνεισφορὰς εἰς τὰς τῆς ὑπηρεσίας ἡμέρας τῶν στρατιωτῶν πρὸς 6 δραχ. καὶ 50 λεπτ. τὸν ἄνθρωπον κατ' ἔτος		273				
	Ἔξοδα γραφείου						
	Χρειώδη γραφείου		7160				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		3000	—	105453	34	
9	Προσωπικὸν τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου·						
	Μισθοὶ				21984		
10	Πεζικὸν τῆς γραμμῆς·						Τὰ λοιπὰ ἔξοδα περνοῦν εἰς τὰ ἰδιαίτερα τμήματα τοῦ στρατοῦ.
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	238,924: 80					
	τῶν ὑπαξιωματ. καὶ στρατιωτ.	523,702	762626	80			
	Ὑλικὴ προμήθεια τῶν στρατιωτῶν		143664				
	Ἱπποφορβή		5694				
	Ἱματισμός·						
	Εἰς δόσεις συστηματικὰς	158,921·					
	» ἀτάκτους	39,950: 40					
	Συνεισφορὰ εἰς ἀγορὰν τῶν ἰδιοκτήτων χρειωδῶν	1,640·	200511	40			
	Ὁπλισμός·						
	Προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ	6,297: 60					
	Διατηρησις τῶν ὅπλων	7,872·					
	» τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων·	518: 40					
	Κατανάλωσις πολεμεφοδίων	7,603: 20	22291	20			
	Ἐπιστάθμευσις εἰς στρατῶνας						
	Προμήθεια στρωμάτων	22,960·					
	Φώτισμα καὶ πύρωμα	31,488.	54448				
	Συνεισφορὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν νοσοκομείων		21320				

Αριθ.	Ἔκθεσις		Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ	Παρατηρήσεις.
	Ἐκπαιδευτικὰ καταςήματα·						
	Σχολεῖα τῶν ταγμάτων		720				
	Ἔξοδα γραφείου						
	Χρειώδη γραφείου		2346				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		36000				
	Δικαστικὰ ἔξοδα		10000		1276221	40	
11	Ἐλαφρὸν πεζικόν·						
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	158,764: 80					
	Μισθοὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν	248,462: 80	407227	60			
	Ὑλικὴ προμήθεια στρατιωτῶν		63422	40			
	Ἱπποφορβὴ		5694				
	Ἱματισμός·						
	Εἰς συστηματικὰς δόσεις, ἤγουν δι' ὅσον καιρὸν φορεῖται	83,650: 96					
	Συνεισφορὰ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν πρώτων χρειωδῶν	724:	84374	96			
	Ὁπλισμός·						
	Προμήθευσις ὑλικοῦ	2,780: 16					
	Διατήρησις τῶν ὅπλων	3,475: 20					
	Τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων	345: 60					
	Ἀνάλωσις τῶν πολεμεφοδίων	3,283: 20	9884	16			
	Ἐπιστάθμευσις εἰς στρατῶνα·						
	Προμήθευσις στρωμάτων	10,146·					
	Διατήρησις αὐτῶν	13,900: 80	24036	80			
	Στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα·						
	Διατήρησις αὐτῶν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν διὰ συνδρομῆς		9412				
	Ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα·						
	Σχολεῖα ταγμάτων		720				
	Ἔξοδα γραφείου		1898				
	Χρειώδη αὐτοῦ						
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		15000				
	Δικαστικὰ ἔξοδα		4000		632909	92	
12	Σύνταγμα ἱππικὸν τῶν λογχιστῶν·						
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	73,324: 80					
	Μισθοὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ςρατιωτῶν	107,026: 40	180401	20			
	Ὑλικὴ προμήθεια τῶν στρατιωτῶν		23608	20			
	Ἱπποφορβὴ		149467	50			
	Ἱματισμός·						
	Εἰς συστηματικὰς δόσεις	30,634: 45					
	Εἰς ἀτάκτους δόσεις	9,540: 30					
	Συνεισφορὰ εἰς προμήθευσιν τῶν πρώτων ἰδιοκτήτων χρειωδῶν ἐν καιρῷ τῆς ἐγκατατάξεως	268·	40442	75			

Ἀριθ.	Ἔκθεσις		Ποσότης. Μερική Δραχμ.	Λ.	Ποσότης. Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ὁπλισμός·						
	Προμήθειαι	1,617·					
	Διατήρησις τῶν ὅπλων	1,811: 4					
	» τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων	115: 20					
	Ἀνάλωσις πολεμεφοδίων	757: 50	4300	74			
	Ἵππων προμήθευσις·						
	Ἔξοδα τῆς ἀγορᾶς τῶν ἵππων	14,100·					
	Περιπλέον ἔξοδα εἰς αὐτὴν	117: 50	14217	50			
	Ἀποσκευὴ τῶν ἵππων·						
	Νέαι προμήθειαι	4,730·					
	Διατήρησις τῆς ἀποσκευῆς καὶ τῶν πρὸς καθαρισμὸν σκευῶν	14,190·	18920				
	Ἐπιστάθμευσις εἰς στρατῶνας.						
	Προμήθεια στρωμάτων	3,773.					
	Διατήρησις τούτων	4,174: 40					
	Κατ' ἀποκοπὴν ποσότης διὰ τὰ χρειώδη τῆς φάτνης τῶν δημοσίων ἵππων	2,270: 40	11217	80			
	Συνεισφορὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν νοσοκομείων		3553	50			
	Ἐκπαιδευτικὰ καταστημκατα·						
	Σχολεῖον συντάγματος		180				
	Γραφικὰ ἔξοδα·						
	Γραφείου χρειώδη	600					
	Συνεισφορὰ πρὸς ἀγορὰν γραφικῶν τραπεζῶν διὰ προβιβασθέντας ὑπαξιωματικοὺς	30·	630				
	Ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς ἔξοδα		5000				
	Δικαστικὰ ἔξοδα		2500				
13	Απογραφῆς ἔξοδα		2680		457119	19	
	Τάγμα πυροβολικόν·						
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	53,702: 40					
	τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ϛρατιωτῶν	89,768: 10	143470	50			
	Προμήθεια ὑλικοῦ διὰ τοὺς ϛρατιώτας		16947				
	Ἱπποφορβὴ		1423	50			
	Ἱματισμός						
	Εἰς συστηματικὰς δόσεις	20,498: 40					
	Εἰς μὴ συστηματικὰς	5,495: 40					
	Συνεισφορὰ εἰς προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων χρειωδῶν (ἰδιοκτήτων)						
	Τῶν νεοσυλλέκτων	194·	26187	80			
	Ὁπλισμός·						
	Προμήθεια ὑλικοῦ	851: 40					
	Διατήρησις τῶν ὅπλων	743: 4					
	Ὁμοίως τῶν ἐργαλείαν τῶν σημείων	93: 60					
	Ἀνάλωσις πολεμεφοδιων	8,900·	10588	4			
	Ἐπιστάθμευσις τῶν ϛρατιωτῶν·						
	Προμήθεια στρωμάτωϑ	2,709·					
	Διατήρησις αὐτῶν	3,715: 20	6424	20			

	Ἔκθεσις		Ποσότης				Παρατηρήσεις.
			Μερικὴ		Ὁλικὴ		
			Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
	Διατήρησις τῶν ὑγειονομικῶν καταστημάτων διὰ τῆς συνεισφορᾶς εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν		2515	50			
	Ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα:						
	Σχολεῖον τάγματος		180				
	Ἔξοδα γραφείου·						
	Χρειώδη γραφείου	500·					
	Ἔξοδα διὰ σημειωματάρια εἰς προβιβασθέντας ἀξιωματικούς	26·	526				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		4800				
	Δικαστικὰ ἔξοδα		2400				
	Ἔξοδα ἀπογραφῆς		1920		217382	54	
14	Ζευγηλασία·						
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	7,200·					
	Τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν	32,638: 30	39838	30			
	Προμήθεια ὑλικοῦ διὰ τοὺς στρατιώτ.		5781	60			
	Ἱπποφορβὴ		77770	55			
	Ἱματισμός·						
	Εἰς συστηματικὰς δόσεις	7460: 60					
	Εἰς μὴ συστηματικὰς	1,853: 28					
	Εἴδη ἰδιόκτητα	66·	9379	88			
	Ὁπλισμός·						
	Προμήθεια νέων ἀντικειμένων	145: 20					
	Διατήρησις τῶν ὅπλων	132·					
	» τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων	21: 60					
	Ἀνάλωσις πολεμεφοδίων	100·	398	80			
	Προμήθεια ἵππων·						
	Ἔξοδα διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἵππων	6,450·					
	Περιπλέον ἔξοδα	42·	6492				
	Ἀποσκευὴ τῶν ἵππων						
	Προμήθεια ἀποσκευῆς ἵππων	1,075·					
	Διατήρησις αὐτῶν	5,160·					
	Πρόσθεσις διὰ ξένους ἵππους	1,029: 60	7264	60			
	Ἐπιστάθμευσις τῶν στρατιωτῶν καὶ ἵππων εἰς στρατῶνας·						
	Προμήθεια στρωμάτων	924·					
	Διατήρησις αὐτῶν	1,267· 20					
	Κατ' ἀποκοπὴν ποσότης διὰ τὰ χρειώδη τῆς φάτνης	1,032·	3223	20			
	Συνεισφορὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ νοσοκομείου		858				
	Ἔξοδα γραφείου·						
	Χρειώδη τοῦ γραφείου	100·					
	Ἔξοδα γραφικῆς τραπέζης διὰ προβιβαζομένους ὑπαξιωματικούς	8·	108				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		3000				
	» δικαστικὰ		400				
	» ἀπογραφῆς		660		155174	93	

Ἀριθμ.	Ἔκθεσις		Ποσότης Μερική Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
15	Τμῆμα σκαπανέων·						
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	27,680·					
	Ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν	64,867: 80	92547	80			
	Προμήθεια ὑλικὴ τῶν στρατιωτῶν		13480				
	Ἱπποφορβὴ		854				
	Ἱματισμός·						
	Εἰς συστηματικὰς δόσεις	15, 496:80					
	Εἰς μὴ συστηματικὰς	3,714: 48					
	Συνεισφορα εἰς ἀγορὰν τῶν πρώτων χρειωδῶν διὰ τοὺς νεοσυλλέκτους	154·	19365	28			
	Ὁπλισμός·						
	Προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ	677: 60					
	Διατήρησις ὅπλων	591: 36					
	» τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων	43: 20					
	Ἀνάλωσις πολεμεφοδίων·	676: 80	1988	96			
	Ἐπιστάθμευσις εἰς ςρατῶνας·						
	Προμήθεια στρωμάτων	2,156·					
	Διατήρησις αὐτῶν	2,956: 80	5112	80			
	Συνεισφορὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν νοσοκομείων		2002				
	Ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα·						
	Σχολεῖον τάγματος		120				
	Ἔξοδα γραφείου	300·					
	Συνεισφορὰ δι' ἀγορὰν γραφικῶν τραπεζίων ὑπὲρ τῶν προβιβασθέντων ἀξιωματικῶν	14·	314				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		3000				
	Δικαστικὰ ἔξοδα		1500				
	Ἔξοδα ἀπογραφῆς		1540		141825	34	
16	Τμῆμα τεχνιτῶν·						
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	16,080·					
	Μισθοὶ ὑπαξιωματικῶν καὶ ςρατιωτ.	74,387·	90467				
	Ζωοτροφία		12661	20			
	Ἱματισμός·						
	Εἰς συστηματικὰς δόσεις	15,614: 70					
	Εἰς δόσεις ἄνευ συστήματος	3,536: 82					
	Συνεισφορὰ εἰς προμήθειαν τῶν ἰδιοκτήτων χρειῶν τῶν νεηλύδων	146·	19297	52			
	Ὁπλισμός·						
	Προμήθεια	558: 80					
	Διατήρησις τῶν ὅπλων	487: 68					
	» τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων	43: 20					
	Κατανάλωσις πολεμεφοδίων	571: 20	1660	88			
	Ἐπιστάθμευσις εἰς στρατῶνας·						
	Προμήθεια στρωμάτων	2,058:					
	Διατήρησις αὐτῶν	2,822: 40	4880	40			

Ἀριθ.	Ἔκθεσις		Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχμ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Συνεισφορὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων		1911				
	Γραφείου χρειώδη	400·					
	Συνεισφορὰ διὰ προμήθευσιν γραφικῶν τραπεζίων	18·	418				
	Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ ἀποστολῆς		1000				
	Δικαστικὰ ἔξοδα.		600				
	Ἔξοδα ἀπογραφῆς		1360		134256		
17	Ἀπόμαχοι·						
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	6,211: 20					
	Μισθοὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν	21,148: 10	27359	30			
	Ζωοτροφία		4073	40			
	Ἱματισμός·						
	Εἰς συστηματικὰς δόσεις	4,971: 30					
	Εἰς ἀτάκτους	1,132: 74	6104	4			
	Ὁπλισμός·						
	Προμήθειαι	223: 30					
	Συντήρησις τῶν ὅπλων	178: 56					
	Τῶν ἐργαλείων τῶν σημείων	14: 40	416	16			
	Στρατωνισμός:						
	Προμήθεια στρωμάτων	651:					
	Διατήρησις αὐτῶν	892: 80	1543	80			
	Συνεισφορὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων		604	30			
	Χρειώδη γραφείου		180		40280	20	
18	Ἀξιωματικοὶ διαθέσιμοι·						
	Μισθοὶ διαθεσίμων				17760		
19	Στρατιωτικὸν κεντρικὸν σχολεῖον·						
	Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν	45,622·					
	Τῶν ὑπαξιωματικῶν	6,102·	51724				
	Ζωοτροφία τῶν μαθητῶν		33945				
	Ἱματισμὸς αὐτῶν		13576				
	Ὑγειονομικὰ καταστήματα		465				
	Γραφείου χρειώδη						
	Ὑλικὸν διὰ γράψιμον καὶ ἰχνογραφίαν		7440				
	Βιβλιοθήκη, θάλαμος προπλασμάτων		6000				
	Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα		100				
			113250				
	Ἐκπίπτονται ἐκ τούτων αἱ πληρονόμεναι συντάξεις·		22250		91000		
20	Στρατιωτικαὶ οἰκοδομαί:						
	Νέαι οἰκοδομαὶ καὶ Ἐπισκευαὶ οἰκοδομῶν				225000		

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
21	Συντάξεις καὶ περιθάλψεις·					
	Συντάξεις ἀξιωματικῶν	9720				
	Στρατιωτῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν	5490				
	Χηρῶν καὶ ὀρφανῶν	7201				
	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	13390		28600		
	Τὸ ὅλον δραχμαί			3949940		
	Τρία ἑκατομμύρια ἐννεακόσιαι σαράντα ἐννέα χιλιάδες καὶ ἐννεακόσιαι σαράντα δραχμαί.					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 33.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Γραμματείας τῶν Ναυτικῶν.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
I.	Γραμματεία τῶν Ναυτικῶν.					
	ά. Μισθοί·					
	1. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας	12000				
	2. Διευθυντὴς τοῦ γραφείου ὑπουργικὸς σύμβουλ.	4200				
	3. Δύω πάρεδροι	7200				
	4. Δύω γραμματεῖς ά. κλάσεως πρὸς 2400	4800				
	5. Εἷς γραμματεὺς 6΄. τάξεως	2000				
	6. Ἐπιμίσθιον τοῦ διεκπεραιωτοῦ	300				
	7. Εἷς κλητὴρ	720		31220		
	6΄. Ἀνάγκαι τοῦ γραφείου			9000		
	I. Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας·			40220		
II.	Ναυτικὸν Διευθυντήριον.					
	α. Μισθοδοσία·					
	Διευθυντὴς συμπεριλαμβανομένων καὶ δραχ. δι᾽ ἐνοίκιον μηνιαῖον	7920				
	Λιμενάρχης	5520				
	Ἐπιθεωρητὴς τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν γυμνασίων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐνοικίου	5520				
	Διευθυντὴς τοῦ ναυπηγείου ὁμοίως	5520				
	Ἐλεγκτὴς ὁμοίως	5160				
	Ἐπίλοιποι ὑπάλληλοι, ὡς ὁ ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ, φροντιστὴς, γραμματεὺς, λογιστικοὶ ὑπάλληλοι, γραφεῖς καὶ ἐπιστάται ἀποθηκῶν	24810		54450		

Ἄρθρ.	Ἔκθεσις	Ποσότης. Μερικὴ Δραχμ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	6. Ἀνάγκαι τοῦ γραφείου· γ. Καταβολὴ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου·			6000		
	Διὰ τὴν μισθοδοσίαν 4 μαθητευομένων τοῦ λογιστικοῦ.			4680		
	II. Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ Ναυτικοῦ διευθυντηρίου.			65130		
III	Λιμενικὴ ὑπηρεσία.					
	6. Λιμενάρχαι	15240				
	13. Ὑπολιμενάρχαι	16660				
	28. Ἐπιστάται λιμένων	26880				
	4. Φύλακες	3840				
	5. Γραμματεῖς	6480				
	Τροφοδότης	929	7			
	12. Βοηθοὶ γραφείων ά. τάξεως	11520				
	39. » » 6΄. »	28080				
	4. » » γ΄. »	1920				
	2. Ναύκληροι ά. τάξεως	2633	7			
	2. » 6΄. »	1913	7			
	1. Ἀρχιξυλουργὸς 6΄. τάξεως	809	7			
	8. Ναῦται ά. τάξεως	5128	56			
	31. » 6΄. »	16404	84			
	100. » γ΄. »	43330	14			
	2. Ὑπηρέται ά. τάξεως	641	7			
		182308	89			
	Ἀφαιροῦνται ἐκ τούτων τὰ προστιθέμενα παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. διὰ τὴν λοιμοκαθαρτικὴν ὑπηρεσίαν	9860	34	172448	55	
	Ἀνάγκαι γραφείου			20445		
	Συντήρησις τῶν λέμβων			2840		
	Κατασκευὴ νέων λέμβων			1500		
	III. Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας.			197233	55	
IV	Ναύσταθμος·					
	α. Προσωπικὸν ἐπιστασίας			18288		
	β. Προσωπικὸν τοῦ Ναυστάθμου·					
	Σημαιοφόρος	1200				
	Λογεστικὸς ὑπάλληλος	930				
	2. Διευθυνταὶ λέμβων ά. τάξεως	1920				
	1. Πυροβολιστὴς ά. »	840				
	1. Πηδαλιοῦχος ά. »	720				
	2. Διευθυνταὶ λέμβων 6΄. »	1560				
	2. Πυροβολισταὶ 6΄. »	1080				
	2. Κωπηλάται ναῦται ά. »	864				
	4. » » 6΄. »	1440				
	26. Ναῦται ά. »	11222				
	40. » 6΄. »	14410				
	14. » γ΄. »	4032				
	2. Ὑπηρέται γ΄. »	288				
	1. Τυμπανιστὴς	216				
	1. Αὐλητὴς	216				

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ποσότης Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	100. Ἄνθρωποι	40938				
	36500. Μερίδες τροφῆς πρὸς 57 δρ. 28 λεπτὰ	20907				
	Διὰ ἱματισμὸν	3919	96			
	Διὰ στρατωνισμὸν	1519	42	67285	08	
	γ. Λόχος τεχνητῶν·					
	1. Λοχαγὸς ά τάξεως	4080				
	1. Ὑπολοχαγὸς	1680				
	2. Ἀνθυπολοχαγοὶ	2880				
	1. Ἀνθυπασπιστὴς	720				
	1 Λογιστὴς	960				
	4. Ἐπιλοχίαι πρὸς	5402				
	6. Λοχίαι πρὸς	5913				
	10. Δεκανεῖς	7665				
	2. Τυμπανισταὶ	321	20			
	32. Τεχνῖται ά. τάξεως	19388	80			
	32. Τεχνῖται 6΄. »	16118	40			
	13. Μαθητευόμενοι	1898				
	105. Ἄνθρωποι	67026	40			
	36245. Μερίδες ἄρτου πρὸς 20 λεπ.	7249				
	Διὰ ἱματισμὸν	4000				
	» Στρατωνισμὸν	1010		79285	40	
	δ. Λόχος ξυλουργῶν.					
	Μισθοὶ	26250				
	14965, μερίδες ἄρτου πρὸς 20 λεπτὰ	2993		29243		
	ε. Συντήρησις τῶν πλοίων·					
	1. Ὑλικὸν διὰ τὰς ἐπισκευὰς	20000				
	2. Ἀπαρτισμός	25000				
	3. Ὁπλισμὸς	10000				
	4. Ἔκτακτοι ἐργασίαι μὴ δυνάμεναι νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀπὸ τὸν λόχον τῶν τεχνητῶν καὶ ναυπηγῶν	5000		60000		
	ζ. Κατασκευὴ καὶ ἀγορὰ νέων πλοίων			718825	53	
	η. Ναυπηγικὰ ἔξοδα·					
	1. Πρὸς συντήρησιν			5000		
	2. Πρὸς οἰκοδομὴν τῶν ναυπηγικῶν κτιρίων					
	IV. Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τοῦ Ναυστάθμου			977927	1	
V·	Στόλος.					
	α. Πλήρωμα·					
	1. Μισθοὶ	811200				
	2. Ζωοτροφίαι	348258	3			
	3. Ἱματισμὸς	55040				
	4. Στρατωνισμὸς	13760				
	Τὸ ὅλον			1228458	3	
	6. Ἱεροπραξία·			1200		
	γ. Λόχος πυροβολιστῶν					
	Μερίδες ζωοτροφίας					
	Ἕως τέλος Ἰουνίου	5360	21			
	» » Δεκεμβρίου	733	50			
	Τὸ ὅλον			6093	71	

Ἀριθ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης. Μερική Δραχ.	Λ.	Ὁλική Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	δ. Λόχος ἀπομάχων					
	Ὑποπλοίαρχος	1440				
	Σημαιοφόρος	1200				
	Λογιστὴς	720				
	1. Ναύκληρος ά. τάξεως	960				
	3. » β'. »	2340				
	7. Ναῦται ά. »	3024				
	18. » β'. »	6480				
		16164				
	11680 Μερίδες ἄρτου πρὸς 20 λεπ.	2336				
	Ἱματισμὸς	1160	4			
		19660	4			
	Ἀκόλουθοι τοῦ λόχου·					
	2. Πλοίαρχοι III. τάξεως πρὸς 120	2400				
	5. Ὑποπλοίαρχοι πρὸς 60	3000				
	1. Ναύκληρος	390				
		5790	—	25150	4	
	ε. Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα			1000		
	ζ. Ναυτολογία			400		
	V. Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ στόλου		—	1263101	78	
VI	Νοσοκομεῖον.					
	Μισθοί·					
	Ἰατρὸς ά. ταξεως καὶ διευθυντὴς τοῦ νοσοκομείου	2880				
	Φαρμακοποιὸς ά. τάξεως	1920				
	Λογιστὴς	1560				
	Θυρωρὸς	480				
	Μάγειρος	600				
	Βοηθὸς μαγείρου	480				
	Ἀρχινοσοκόμος	600				
	4. Νοσοκόμοι πρὸς 30 δραχμ.·	1440				
	Ὑπηρέτης φαρμακοποιοῦ	480				
	Δύω ὑπηρέται καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ νοσοκομείου.	10000				
	VI. Προϋπολογισμὸς τοῦ νοσοκομείου		—	20440	—	
VII	Ἐκπαίδευσις.					
	Διὰ 15 μαθητὰς εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ στρατιωτικὸν σχολεῖον·	15000				
	Διὰ μαθητὰς σπουδάζοντας ἐκτὸς τοῦ κράτους	15000				
	VII. Κατάστασις ἐξόδων τῆς Ἐκπαιδεύσεως		—	30000	—	
VIII	Δικαιοσύνη·					
	Μισθοὶ Ἔξοδα γραφείου			7000		
	VIII. Προϋπολογισμὸς τῆς Δικαιοσύνης·		—	7000		
IX	Συντάξεις·			3068	40	
X	Ἀποθεματικὰ κεφάλαια·					
	Δι' ἔκτακτα καὶ ἀπρόβλεπτα ἔξοδα			60000		
	X. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον		—	60000	—	
	Ἀνακεφαλαίωσις·					
	I. Γραμματεία Ναυτικῶν	40220				
	II. Ναυτικὸν διευθυντήριον	65130				
	III. Λιμενικὴ ὑπηρεσία	197233	55			

Ἀριθ.	Ἔκθεσις	Ποσότης. Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	IV. Ναύσταθμος	977927	1			
	V. Στόλος	1263101	78			
	VI. Νοσοκομεῖον	20440				
	VII. Ἐκπαίδευσις	30000				
	VIII. Δικαιοσύνη	7000				
	IX. Συντάξεις	3068	40			
	X. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.	60000				
	Ὁλικὴ κατάστασις τῶν ἐξόδων τοῦ ναυτικοῦ Δύο ἑκατομμύρια ἑξακόσιαι ἑξῆντα ἓξ χιλιάδες ἑκατὸν ἑξῆντα δρ. καὶ ἑβδομῆντα τέσσαρα λεπ.			2666160	74	
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ὑπ' ἀριθ. 34.

Ἀριθ.	Ἔκθεσις.	Ποσότης Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
	Ἔσοδα·					
	A. Περίοδος πρὸ τοῦ 1833	40000				
	B. » ἀπὸ τὰ 1833, 1834, 35 καὶ 36					
	1. Κατάστασις τοῦ ταμείου τῶν 1836	1900000				
	2. Ὀφειλόμενα καθυστεροῦντα τούτων τῶν ἐτῶν, συμποσούμενα εἰς δραχ 10,468,916					
	Ἐξ αὐτῶν πραγματικὸν ἔσοδον	5588982				
	Τὸ ὅλον			7582982		
	Ἔξοδα·					
	Παθητικὰ καθυστεροῦντα·	2700000				
	Καθυστεροῦντα τοῦ ἔτους 1837, τὰ ὁποῖα μεταβαίνουσιν εἰς τὸ ἔτος 1838, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ προκαταβληθῶσιν ἀπὸ τὰ ἀποκείμενα κεφάλαια	3000000				
	Τὰ ὀβελισθέντα ἀπὸ τὰ καθυστεροῦντα τῶν προλαβόντων ἐτῶν	300000				
	Ἐπομένως ἡ κατάστασις του ταμείου ἡ εἰς τὰ 1838 μεταβαίνουσα 1,528,982			6000000		
	Δεῖξις τοῦ ἀντικειμένου κεφαλαίου, καὶ τῆς ἐνεργητικῆς καταστάσεως τῆς εἰς τὰ 1838 μεταβαινούσης·					
	α. Ἀποκείμενον κεφάλαιον	1528982				
	β. Τὰ μένοντα καθυστεροῦντα ἀπὸ τὰ 1833, 34, 35, καὶ 36	4874934				
	γ. Καθυστεροῦντα ἀπὸ τὰ 1837	3000000				
	Τὸ ὅλον τοῦ ἀποκειμένου κεφαλαίου καὶ τῆς ἐνεργητικῆς καστάσεως τῆς εἰς τὰ 1838 μεταβαινούσης.			9403916		
	Ἐννέα ἑκατομύρια τετρακόσιαι τρεῖς χιλιάδες καὶ ἐννεακόσιαι δεκαὲξ δραχμαί·					
	Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.					

593 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορθώσωμεν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον καὶ πληρέστερον τὰς περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει διατάξεις τοῦ ὑπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου καὶ ἰδίως τὰς περὶ τύπου·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ ἐξυβρίσεως τοῦ Βασιλέως, τοῦ διαδόχου, τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Α'. Ἐξύβρισις τοῦ Βασιλέως.

1. (137) (*) Μὲ θάνατον τιμωρεῖται ὅστις ἐπιβάλλει χεῖρα ὑβριστικὴν εἰς τὸ ἱερὸν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ ἀπειλεῖ κατ' αὐτοῦ αἰχίαν.

2. (138) Μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους τιμωρεῖται·

1) Ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, ἢ εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον, παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ δι' ὁποιωνδήποτε αἰσθητῶν ἐξεικονίσεων καὶ ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον·

α'. Ὑβρίζει, χλευάζει, δυσφημεῖ τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν·

β'. Προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μῖσος ἢ περιφρόνησιν κατ' αὐτῶν·

γ'. Ἀποδίδει εἰς ἄλλον παρὰ τὸν Βασιλέα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος· ἢ

δ'. Καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον προσβάλλει τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

2) Ὅστις συνθέτει ἐν γνώσει ἢ διαδίδει ἐκ προθέσεως τοιαῦτα ἔγγραφα, ἢ παραστάσεις·

3) Ὅστις καταχρᾶται τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως πρὸς ἐκτέλεσιν παρανόμου τινὸς πράξεως.

3. (139) Εἰς φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καταδικάζεται ὅστις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένων περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν πρὸς τὸν Βασιλέα, καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ πρόσωπον, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν·

4. Ὅστις ἀποδώσει εἰς τὸν Βασιλέα τὸ ὄνειδος, ἢ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεώς του, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρι ἑνὸς ἔτους, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

5. Ὡς ὑβριστὴς τῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος τιμωρεῖται ὁ καταστὰς ἔνοχος τινὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2, καὶ 3, ἀναφερομένων πράξεων κατὰ τῆς συζύγου τοῦ Βασιλέως, καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον αὐτῆς.

Β'. Περιΰβρισις τῶν ἐξωτερικῶν σημείων τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς.

6. (141) Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις εἰς δημόσιον τόπον ἢ παρόντων πολλῶν, περιϋβρίζει ἢ διὰ μῖσος, ἢ περιφρόνησιν, ἀφαιρεῖ ἢ βλάπτει, τὰ Βασιλικὰ σύμβολα, ἢ ἄλλα τῆς Βασιλικῆς ἀξίας σημεῖα.

Γ. Ἐξύβρισις τοῦ διαδόχου τοῦ Βασιλέως.

7. (142) Ὁ ἐξυβρίζων τὸ πρόσωπον τοῦ διαδόχου τῆς Βασιλείας, τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1, μὲ πρόσκαιρα δεσμά, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2, μὲ φυλάκισιν ἐννέα μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρ. 3, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν.

Δ'. Ἐξύβρισις τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν.

8. (143) Ἐξυβρίσεις, γενόμεναι κατὰ τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν, τιμωροῦνται, καθόσον μὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 7, καθόσον δὲ περιέχονται εἰς τὸ ἄρθρον 4, μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ε'. Ἐξύβρισις τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

9. (144) Ἡ ἐκτέλεσις ἀξιοποίνου πράξεως κατά τινος μέλους τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας θεωρεῖται εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς νομίμου ποινῆς ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ ἐξυβρίσεως ξένων ἡγεμόνων καὶ κυβερνήσεων, τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων αὐτῶν καὶ ἄλλων ἀρχῶν.

10. (145) Μὲ φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις ὑβρίζει, χλευάζει, ἢ δυσφημεῖ δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου, δι' ἐγγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς τινὸς παράστασεως, τοὺς ἡγεμόνας ξένων ἐπικρατειῶν.

11. (146) Φυλάκισις ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους καταγινώσκεται εἰς τὸν ὑβρίζοντα, χλευάζοντα, ἢ δυσφημοῦντα, δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου, ἐγγράφως, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως, τοὺς παρὰ τῷ Βασιλεῖ συστημένους πρέσβεις, ἢ ἄλλους, διπλωματικὸν χαρακτῆρα ἔχοντας, πληρεξουσίους ξένων δυνάμεων, ὡς τοιούτους.

12. (147) Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις εἰς δημοσίας ὁμιλίας, εἰς κοινῶς διαδιδόμενα συγγράμματα, ἢ εἰς συμβολικὰς παραστάσεις, προσβάλλει κυβερνήσεις, ἢ Ἀρχὰς ξένων ἐπικρατειῶν, διὰ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ, βλασφημίας, ἢ ἄλλων δυσμενῶν αἰτιάσεων, ἢ προκαλεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς ἐπανάστασιν τοὺς κατοίκους ξένων ἐπικρατειῶν.

(*) Ὁ ἐν παρενθέσει ἀριθμὸς εἶνε ὁ τῶν ἄρθρων τοῦ ὑπάρχοντος ποινικοῦ νόμου.

13. (148) Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 δὲν γίνεται ποινικὴ καταδίωξις, εἰμὴ μόνον κατ' ἔγκλησιν τοῦ ὑβρισθέντος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τῶν ἄρθρων 10 καὶ 12, ἡ ἔγκλησις δύναται νὰ γενῇ καὶ ὑπὸ τοῦ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διπλωματικοῦ ἀπεςαλμένου τοῦ προσβληθέντος ἡγεμόνος, ἢ τῆς προσβληθείσης κυβερνήσεως, ὅταν τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς παρ' αὐτῇ ἀπεσταλμένους διπλωματικοὺς τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛ. Γ.

Περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὰς βάσεις τῶν καθεςώτων νόμων.

14. (149) Ὅστις καθ' οἱονδήποτε τρόπον προκαλεῖ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς Θρησκείας εἰς παραβίασιν τῶν νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ζητεῖ νὰ ἑλκύσῃ προσηλύτους εἰς λεγόμενα Θρησκευτικὰ δόγματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐνεργούμενα εἶναι ἀσυμβίβαστος ἡ διατήρησις τῆς πολιτικῆς τάξεως, ὑποβάλλεται εἰς φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ προσέτι, ἐὰν ἦναι δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

15. (150) Εἰς φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς ἕως ἑνὸς ἔτους καταδικάζεται, ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον, παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων καὶ παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον, δυσφημεῖ, λοιδωρεῖ, περιφρονητικῶς χλευάζει τὸ πολίτευμα, τὰς Ἀρχὰς αὐτοῦ, ἢ τοὺς ἀπαρτίζοντας τὸ πολίτευμα νόμους, ἢ προσβάλλει αὐτά, ζητῶν νὰ τὰ ἀνατρέψῃ.

Προσβολὴ διὰ βλασφημίας, λοιδωρίας, ἢ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ κατ' ἄλλων καθεστώτων νόμων, ἐπισύρει φυλάκισιν τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν.

16. (151) Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις προκαλεῖ, ἢ διεγείρει ἀπείθειαν, κατὰ τῶν καθεστώτων νόμων εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίου ἐγγράφου, ἢ ἄλλης ἀνακοινώσεως πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἐὰν διὰ τοιαύτης προκλήσεως, ἢ διεγέρσεως, παρεκινήθησαν τῷόντι πολλοὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἀπείθειαν, καταγινώσκεται φυλάκισις τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν.

17. (196) Φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν ἐπιβάλλεται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις εἰς δημοσίαν ὁμιλίαν, ἐγγράφως ἢ διὰ συμβολικῶν παραστάσεων, προσβάλλει διὰ περιφρονητικῶν χλευασμῶν, ἢ δυσμενῶν ἐκφράσεων τὰ δόγματα, τὰς διατάξεις καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλης Θρησκείας, ὑφισαμένης μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως.

18. (152) Ὅστις διὰ δημοσίου ὁμιλίας, διδασκαλίας συγγράμματος, ἢ συμβολικῆς παραςάσεως ἐκφράζεται εἰς πρόσκομμα ἄλλων μὲ τρόπον, προσβάλλοντα τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὸν Δημιουργὸν τοῦ παντός· ὅςις ἐκφράζει τοιαύτας ἀρχάς, δόξας, ἢ φρονήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιβαίνουσιν ἐν γένει εἰς τὰς βάσεις τῆς Θρησκείας, καὶ ἠθικῆς, ἢ ἄλλως εἶναι ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν Θρησκείαν, ἢ εἰς τὰ ἤθη, ὅστις προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ πράξεις, χαρακτηριζομένας, ὡς πλημμελήματα, ἢ κακουργήματα παρὰ τοῦ νόμου, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὸ πρὸς τὴν Ἀρχὴν ὀφειλόμενον σέβας.

Α'. Περιύβρισις δηλοποιήσεων καὶ ἀπογράφων τῶν δημοσίων Ἀρχῶν.

19. (153) Μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς ἕως ἑνὸς ἔτους τιμωρεῖται, ὅστις αὐτογνωμόνως σχίζει, ἀφαιρεῖ, βλάπτει, ῥυπαίνει, ἢ παραμορφόνει τὰ παρὰ τῆς Ἀρχῆς ὑπογεγραμμένα καὶ πρὸς γνωςοποίησιν τοιχοκολλημένα διατάγματα, τὰς ἀποφάσεις, τὰ διπλώματα καὶ ἄλλας δημοσίας εἰδοποιήσεις.

Μὲ φυλάκισιν δὲ τὸ πολὺ ἑνὸς μηνὸς τιμωρεῖται, ὅστις περιϋβρίζει δημοσίως ἄλλα ἀπόγραφα τῆς ἀρχῆς.

Β'. Ἐξύβρισις τῆς εἰς Ἀρχὴν ὀφειλομένης τιμῆς.

20. (158) Ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημοσίους τόπους παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον, δυσφημεῖ, λοιδωρεῖ, μὲ περιφρονητικὸν χλευασμόν, ἢ διὰ ἀπειλητικῶν ἢ στασιατικῶν ἐκφράσεων, προσβάλλει τὴν Κυβέρνησιν, ἢ τὰς πράξεις αὐτῆς ἢ προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μῖσος, ἢ περιφρόνησιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ τῶν πράξεών της, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν· ὅςις ὅμως ἐκτὸς τούτων τῶν περιπτώσεων δεικνύει περιφρόνησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Διὰ τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς εὐσχήμου συζητήσεως τῶν πράξεων τῶν ὑπουργῶν.

21. (159) Μὲ φυλάκισιν δύο ἑβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις καθυβρίζει δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων, κινημάτων, ἢ ἀπειλῶν, βλασφημεῖ ἐγγράφως διὰ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ διὰ ζώσης χλευάζει, ἢ λοιδορεῖ, Βασιλικὸν ἀξίωμα, ἢ Ἀρχήν, ὁρκωτὸν κριτήριον, ἢ ὑπάλληλον τοῦ Κράτους, ἢ τοῦ δήμου, ἢ ἕνα τῶν ὁρκωτῶν, ἐφ' ὅσον ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των, ἢ διά τινα σχέσιν τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν ὑβριστήν, ἢ καθόσον ἀνάγεται ἐν γένει εἰς τὰ δημόσια καθήκοντά της, καὶ ἰδίως πρὸς ἐκδίκησιν, ἕνεκα τινὸς διατάξεως τῆς Ἀρχῆς ἢ ἐξ ἀπειθείας πρὸς ταύτην.

Ἐὰν ἡ ὕβρις γενῇ εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίασιν, καταγινώσκεται φυλάκισις δύο μηνῶν πέντε ἐτῶν.

22. (160) Ὅστις δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων,

νημάτων, ἢ ἀπειλῶν καθυβρίζει φυλακάς, χωροφύλακας, κλήτορας δικαστηρίων, δικηγόρους, ἐμπορομεσίτας (courtiers), συμβολαιογράφους ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπηρέτας, διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἐνῷ ἐνεργοῦσι ταῦτα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἓξ ἑβδομάδων.

23. (161) Ἐὰν οἱ εἰς τὸ 21 ἄρθρ. ἀναφερόμενοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ Ἀρχαὶ, αἰκισθῶσιν, ἐνῷ ἐνεργοῦν τὰ καθήκοντά των, καὶ ἕνεκα τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, οἱ ἔνοχοι τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν· γενομένης δὲ τῆς αἰκίας εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίασιν, καταγινώσκεται τότε ἡ ποινὴ τῆς εἱρκτῆς.

24. (162) Ὁσάκις αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι αἰκίαι γίνονται κατὰ δημοσίων ὑπηρετῶν, ἕνεκα τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας των ἢ διαρκούντων αὐτῶν, οἱ πράξαντες τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς ἕως ἓξ μηνῶν.

Γ. Περιύβρισις τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν Ἀρχῶν.

25. (163) Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑνὸς μηνὸς τιμωρεῖται ὁ ἔνοχος περιυβρίσεως τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν Ἀρχῶν.

Διάταξις γενική.

26. (148, 2) Ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερομένων ἐξυβρίσεων, μόνον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 δυσμενῶν αἰτιάσεων ἡ ἀλήθεια, ἀποδεικνυομένη, ἀπαλλάττει τὸν προσβαλλοντα τῆς ἕνεκα τούτων ποινῆς· διὸ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας εἶναι ἀπαράδεκτος.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Περὶ προσβολῶν κατὰ τῆς τιμῆς.

Α'. Ψευδὴς καταμήνυσις.

27. (334) Ὅστις καταμηνύει εἰς τὴν Ἀρχὴν, ἕνεκα ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου γνωρίζει τὴν ἀθωότητα, ἡ δὲ καταμήνυσίς του, εἶναι τοιαύτη, ὥστε δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἀνάκρισιν κατὰ τοῦ καταμηνυθέντος, τιμωρεῖται ἐπὶ ψευδῆ καταμηνύσει μὲ φυλάκισιν·

1) Δύο μέχρι πέντε ἐτῶν, ἐὰν ἡ καταμηνυθεῖσα πρᾶξις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡς κακούργημα·

2) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ καταμηνυθεῖσα πρᾶξις ἦναι πλημμέλημα·

3) Δύο ἑβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν αὕτη ἀποτελῇ πειθαρχικήν τινα παράβασιν ἢ πταῖσμα.

Β'. Συκοφαντία·

28. (335) Ὅστις προσάπτει εἰς ἄλλον ἐν γνώσει δι' ἐξωδίκου διαφημίσεως, ἢ διαδόσεως, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, δημοσίως ἢ κρυφίως, πρᾶξίν τινα, ἥτις, ἐὰν ἀλήθευεν, ἤθελεν ἐκθέσει τὸν ἐνοχοποιούμενον εἰς ἀνάκρισιν, τιμωρεῖται ἐπὶ συκοφαντίᾳ μὲ φυλάκισιν·

1) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ προσαπτομένη πρᾶξις ἦναι κακούργημα·

2 Δύο ἑβδομάδων μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἐὰν αὕτη ἦναι πλημμέλημα·

3 Τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἑνὸς μηνὸς, ἐὰν ἦναι πειθαρχικὴ παράβασις, ἢ πταῖσμα.

Γ. Ἐξύβρισις τῆς τιμῆς.

29. (336) Ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ψευδοῦς καταμηνύσεως, ἢ συκοφαντίας, προσβάλλει διὰ λόγου, ἢ δι' ἐγγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως, τὴν τιμὴν τοῦ ἄλλου, δυσφημῶν λοιδορῶν, χλευάζων αὐτὸν περιφρονητικῶς, ἢ προσάπτων εἰς τὸν ἴδιον ἰδιώματα, δόξας, ἢ φρονήματα περιφρονητικά, εἴτε ἀναφέρεται ὀνομαστὶ ὁ προσβαλλόμενος, εἴτε ἄλλως καθ' οἱονδήποτε τρόπον χαρακτηρίζεται, τιμωρεῖται κατὰ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν·

1) Ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβῆ ἐπιῤῥοὴν εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὑβρισθέντος, εἰς τὰς σχέσεις τῆς τάξεώς του, εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός του, καὶ εἰς τὴν πρόοδόν του·

2) Ἐὰν ἡ προσβολὴ ὡς ἐκ τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου, καὶ τῶν μέσων αὐτῆς, διήγειρεν ἰδίως τὴν κοινὴν περιέργειαν·

3) Ἐὰν αὕτη ἀπετείνετο εἰς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν τάξιν των, ἢ δι' ἄλλας σχέσεις, εἶχον δίκαιον ν' ἀπαιτῶσι παρὰ τοῦ ὑβριστοῦ ἰδιαίτερον σέβας καὶ τιμήν.

Ἡ παρουσία δύο, ἢ πλειοτέρων τοιούτων περιστάσεων ἰσχύει ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνουσα αἰτία.

30. (338) Φυλάκισις δύο ἑβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν καταγινώσκεται, ὁσάκις ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς ἀπευθύνεται εἰς οἰκογένειαν, εἰς πολιτικὸν, ἢ θρησκευτικὸν σωματεῖον, ἢ κοινωνίαν, εἰς τάξιν ἢ εἰς κλάσιν ἀνθρώπων, ἢ εἰς ἔθνος ὁλόκληρον, ἢ ὁσάκις ἄλλως διαδίδονται ἐναντίον τοιαύτης ὁμάδος δόξαι, ἢ φρονήματα, σκοπὸν ἔχοντα νὰ ἐκθέσωσι ταύτην εἰς γενικὴν καταφρόνησιν, ἢ εἰς τὸ δημόσιον μῖσος.

Αἱ κατὰ τάξεως ἢ κλάσεως ἀνθρώπων ἀπευθυνόμεναι προσβολαὶ καταδιώκονται κατ' ἔγκλησιν ἑκάστου μέλλους τῆς προσβαλλομένης τάξεως ἢ κλάσεως ἀνθρώπων· ἡ δὲ ἔγκλησις ἑκάστου μέλους τοῦ προσβληθέντος ἔθνους τότε μόνον εἶναι δεκτὴ, ὅταν τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ προβληθέντος ἔθνους.

31. (339) Ἐὰν συνυπηρετοῦντες καθ' ὃν χρόνον ἐκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των, προσβάλλωσιν τὴν τιμὴν τῶν ἄλλων, εἴτε ὁ ἀνώτερος μεταξὺ αὐτῶν ὑπηρεπήδησε τὰ συγκεχωρημένα ὅρια ὡς πρὸς τὸν ὑπάλληλόν του, εἴτε οὗτος δὲν ἀπέδωκε πρὸς ἐκεῖνον τὴν χρεωστουμένην ὑποταγὴν, ἢ τὸ σέβας, ἢ ἄλλως συνέβη ἀπρεπής τις πρᾶξις ἢ ἔκφρασις μεταξὺ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν διατελούντων, τοιαῦται περιπτώσεις θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται, ὄχι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ κατὰ τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις καὶ κατὰ τοὺς περὶ

παραβάσεως τῶν καθηκόντων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὁρισμούς.

Δ΄. Γενικοὶ ὁρισμοί.

32. (440) Ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς ὁ κατηγορηθεὶς ἐπὶ ψευδῆ καταμηνύσει, ἢ συγκοφαντίᾳ, ἐὰν κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 27 καὶ 28 ἀποδείξῃ ἐντελῶς τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης προσάψεως· ἀλλ' ἐκ τῆς ἀποδείξεως ταύτης δὲν ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς διὰ πᾶσαν ἄλλην ὕβριν, ἥτις δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαίως συνηρτημένη μὲ τὴν προσαπτομένην πρᾶξιν.

33. Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ὡς πρὸς τὴν προσβολὴν τῆς τιμῆς εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθ. 29 καὶ 30 εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐκτὸς ἐὰν ἡ προσβολή, καίτοι μὴ ἐκθέτουσα τὸν προσβαλλόμενον εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν, ἀπευθύνεται εἰς δημόσιον ὑπάλληλον, ἢ ὑπηρέτην τοῦ Κράτους, καὶ ἀφορᾷ σχέσιν τινὰ τῆς δημοσίου αὐτοῦ ὑπηρεσίας· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις δὲν εἶναι δεκτή.

34. (341) Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας συγχωρεῖται, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν λεγομένων ἀπεδείχθη ἐντελῶς, τιμωρεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὁ προσβάλλων μὲ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς ποινῆς, ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς ἦτον χωρὶς ἀνάγκην ἰδίως δυσμενὲς ἢ ἐὰν ὁ τόπος, ὁ χρόνος, καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἔγινεν ἡ προσβολή, τὴν κατέστησαν ἰδίως δυσμενῆ ἢ ἀπρεπῆ.

35. (342) Ὅστις ἀνταποδίδει διὰ τῶν ἴσων τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ἐξύβρισιν, τιμωρεῖται μὲν κατὰ λόγον τῆς εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην ἐμπεριχομένης προσβολῆς τῆς τιμῆς, μολοντοῦτο ὁ προηγηθεὶς ἐρεθισμὸς θεωρεῖται ὡς πρὸς τὸν ἀνθυβρίσαντα αἰτία μετριάσεως τῆς ποινῆς.

36. (343) Αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 27—30 ἀναφερόμεναι προσβολαὶ τῆς τιμῆς δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ παθόντος.

Τὰ ἐν περιπώσει τοιούτων προσβολῶν γενόμενα ἔγγραφα, σημεῖα, ἢ συμβολικαὶ παραστάσεις, καταλαμβάνονται πάντοτε παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛ. ϛ΄.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ περὶ τῶν ἐκ τῆς καταχρήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας προερχομένων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

Α΄. Ἐπιβαρύνουσα ἰδιότης.

37. (344) Ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευθεροτυπίας πρὸς ἐκτέλεσιν κακουργήματος, ἢ πλημμελήματος, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν τινὰ ἐπιβαρύνουσαν αἰτίαν.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπιβάλλεται πάντοτε, ἐκτὸς τῆς φυλακίσεως, καὶ χρηματικὴ ποινὴ ἑκατὸν μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν· εἰς δὲ τὸν ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς ἐφημερίδος, ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐπὶ μὲν κακουργημάτων καταγινώσκεται συγχρόνως καὶ παῦσις τοῦ ἐπιτηδεύματός του παντελής, ἐπὶ δὲ πλημμελημάτων κατὰ μὲν πρώτην καὶ δευτέραν φορὰν δύναται ν' ἐπιβληθῇ παῦσις προσωρινή, ἑνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἐπιβάλλεται πάντοτε παῦσις τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους. Ἐὰν δὲ οὗτος περιπέσῃ καὶ αὖθις εἰς τοιοῦτον πλημμέλημα, παύεται ὁλοτελῶς.

Β΄. Ἀποτέλεσις.

38. (345) Τὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα τῆς ἐλευθεροτυπίας δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ ἀφοῦ ἀπετελέσθησαν τὰ...

Ἀποτελεσμένα δὲ εἶναι ταῦτα, ἅμα τὸ ἀξιόποινον σύγγραμμα, ἢ συμβολικὴ παράστασις, ἢ ἄλλη πρὸς τὸ δημόσιον ἀνακοίνωσις δημοσίως ἢ κρυφίως δοθῇ εἰς ἐμπόριον, ἢ ἄλλως πῶς βληθῇ εἰς κυκλοφορίαν.

Γ΄. Καταδικαστικὴ ἀπόφασις.

39. (346.) Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀφορῶσα τὰ εἰς τὸν τύπον ἀναγόμενα κακουργήματα, ἢ πλημμελήματα, πρέπει, ἅμα κατασταθῇ τελεσίδικος, νὰ δημοσιεύηται διὰ τριῶν παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου προσδιοριζομένων ἐγχωρίων ἐφημερίδων, ἢ ἄλλων περιοδικῶν συγγραμμάτων, μὲ δαπάνην τοῦ καταδικασθέντος.

Ἐὰν δὲ ἡ κατηγορία ἔχῃ ἀντικείμενον ἐγχώριόν τινὰ ἐφημερίδα, ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, ὁ ἐκδότης χρεωστεῖ νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του ἐφημερίδα τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς τῶν ὀκτὼ προσεχῶν ἡμερῶν, ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν εἴκοσιν ἕως διακοσίων δραχμῶν καὶ ἀναγκάζεται νὰ τὴν καταχωρίσῃ.

40. (347) Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἔχει ἐπακόλουθον καὶ τὴν δήμευσιν τοῦ κατακριθέντος συγγράμματος.

Δ΄. Ἐξακολούθησις τῆς καταχρήσεως τοῦ τύπου.

41. (348) Ὅστις μετὰ τὴν δημοσίευσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, καταδικαζούσης σύγγραμμά τι, ἐξακολουθεῖ νὰ διαδίδῃ, ἢ νὰ τυπόνῃ ἐκ νέου, νὰ ἐκδίδῃ ὡς ἐκδότης, ἢ κατ' ἐμπορίαν τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἐπισύρει εἰς ἑαυτὸν τὸν μέγιστον ὅρον τῆς ποινῆς.

Ε΄. Εὐθύνη.

42. (349) Ὑπόκειται εἰς εὐθύνην διὰ τὰ ἀξιοκατάκριτα συγγράμματα·

1 Ὁ συγγραφεὺς ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ ὅτι, οὔτε εἰς τὴν τύπωσιν οὔτε εἰς τὴν ἔκδοσιν, ἔλαβε μέρος.

2. Ὁ ἐκδότης, ἐὰν δὲν παραστήσῃ, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ συγγραφεύς, καὶ ὅτι μόνον κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ἐπεχείρισε τὴν ἔκδοσιν.

3 Ὁ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότης, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφέα, ἢ τὸν κυρίως ἐκδότην

4 Ὁ τυπογράφος, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφέα, τὸν κυρίως, ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην.

5 Ὁ διαδίδων τὸ σύγγραμμα, καὶ ὁ παραγγείλας τὴν διάδοσιν αὐτοῦ, ἐὰν δὲν φανερώσῃ τὸν συγγραφέα τὸν κυρίως, ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην, ἢ τὸν τυπογράφον.

43. (350) Ὁμοίως μὲ τὸν διαδίδοντα (ἄρθρ. 42 ἀριθ. 5) εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ὁ βιβλιοπώλης, ἐὰν πωλῇ ἀξιοκατάκριτόν τι σύγγραμμα, το ὁποῖον παρέλαβε δι' ἄλλης παρὰ τὴν τακτικὴν ὁδὸν τῆς βιβλιεμπορίας, ἢ τὸ ὁποῖον δὲν φέρει τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ συγγραφέως, τοῦ κυρίως, ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότου, ἢ τοῦ τυπογράφου, οὔτε τὴν συνήθη χρονολογίαν τῆς τυπώσεως, ἢ τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε τὴν ἤδη γενομένην κατάσχεσιν.

44. (351) Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα ὁρίζονται ἰδίως τὰ ἑξῆς·

1) Διὰ ἕκαστον ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος, ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, δίδει λόγον ὅ,τε ὑπεύθυνος συντάκτης αὐτῶν, καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου.

2) Ἐὰν ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης καὶ ὁ συγγραφεὺς ἀποδείξωσιν, ὅτι, ἄνευ εἰδήσεως των, κατεχωρίσθη ἀξιοκατάκριτόν τι ἄρθρον εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα, ἡ εὐθύνη ἐπίκειται εἰς τὸν ἐργολάβον, τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην, ἢ πάντα ἄλλον αἴτιον τῆς καταχωρίσεως. Ἡ ἐπαγομένη ὅμως παρὰ τοῦ συντάκτου ἀπόδειξις τῆς ἀγνοίας εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν τὸ φύλλον, τεμάχιον, ἢ τετράδιον, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται τὸ ἀξιόποινον ἄρθον, ὑπεγράφη ἰδιοχείρως παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρεδόθη εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα.

3) Ἡ κατὰ τοῦ ἑνὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ §. 1 ἀναφερομένων προσώπων καταδίωξις δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς λόγος ἀναβολῆς τῆς δίκης τοῦ ἑτέρου ἐξ αὐτῶν ἰδίᾳ κατηγορηθέντος.

45. (352) Ἐὰν ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου ἀποφύγωσι τὴν δικαστικὴν καταδίωξιν δι' ἀποδράσεως, ἢ διὰ τῆς ἐκτὸς τοῦ κράτους διατριβῆς, δίδει τότε λόγον ὁ ἀμέσως ἑπόμενος κατὰ τὴν διὰ τῶν ἄρθρων 42 καὶ 44 ἄρθρ. 1 καὶ 2 διαγραφεῖσαν σειράν.

46. (353) Ἡ παραγραφὴ τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων τῆς ἐλευθεροτυπίας ἀκολουθεῖ τοὺς περὶ παραγραφῆς γενικοὺς ὁρισμοὺς (ἄρθρ. 119 - 122 τοῦ ποινικοῦ νόμου).

Εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἡ παραγραφὴ ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ παρὰ τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου ὑπογραφὲν ἀντίτυπον παρεδόθη εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.

Πταίσματα ἀναγόμενα εἰς τὸν τύπον καὶ βιβλιεμπορίαν.

Κατάχρησις τοῦ τύπου καὶ τῆς βιβλιεμπορίας.

47 (535) Ὅστις τυπόνει καὶ ἐκδίδει συγγράμματα, ἢ ἄλλα φύλλα, διά τινος ἰδιωτικοῦ πιεστηρίου, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὸ τοιοῦτον ἐπιτήδευμα, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν καὶ μὲ κράτησιν δύο ἡμερῶν μέχρι δύο ἑβδομάδων.

Τὰ ὑπάρχοντα ἀντίτυπα τῶν ἄνευ ἀδείας τυπωθέντων συγγραμμάτων, τὰ σκεύη τῆς τυπογραφίας καὶ λιθογραφίας δημεύονται.

48. (536) Μὲ κράτησιν δύο ἡμερῶν μέχρι δύο ἑβδομάδων, καὶ μὲ πρόστιμον δέκα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, τιμωρεῖται, ὅστις, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς τέχνης, μετέρχεται βιβλιεμπορίαν, ὅστις, ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς, κρατεῖ ἰδιαίτερον ἀναγνωστήριον, ἢ συγγραμματων δανειστήριον, ὅστις ὁ ἴδιος, ἢ δι' ἄλλου ῥωποπωλεῖ (colporter) συγγράμματα, κηρύττει αὐτὰ δημοσίως ἢ τὰ προσφέρῃ εἰς ἀγορὰν, τὰ τοιχοκολλᾷ, ἢ τὰ διασπείρει εἰς ὁδοὺς καὶ εἰς πλατείας, ἢ διαδίδει ἀντίτυπα κατασχεθεισῶν ἐφημερίδων, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου κατασχεθέντος συγγράμματος.

Τὰ δὲ ἀσυγχώρητον ἐμπόριον προμηθευόμενα, ἢ παρανόμως εἰς πώλησιν ἐκτιθέμενα συγγράμματα, συλλαμβάνονται καὶ πωλοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πταίστου.

49. (537) Βιβλιοπῶλαι, βιβλιοκάπηλοι (bouquinistes), κύριοι λιθογραφικοῦ καταστήματος, δανειστικῆς βιβλιοθήκης, ἢ ἀναγνωστηρίου, χαλκογραφιῶν καὶ εἰκόνων ἔμποροι, ὀφείλουν νὰ κρατῶσι περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς χάριν πωλήσεως, ἢ κυκλοφορίας ἐναποταμιευμένων συγγραμμάτων, κατάλογον μονογραφημένον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των καὶ φέροντα αὔξοντας ἀριθμοὺς σελίδων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν κατάλογον νὰ δεικνύωσιν εἰς τὸν Διοικητὴν ὁσάκις ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὄχι ἐκτὸς τῆς οἰκίας, ἢ τοῦ ἐργαστηρίου των. Ὅστις παραλείπει νὰ κρατῇ τὸν τοιοῦτον κατάλογον ἢ ὅστις δὲν τὸν συμπληρώνει τοὐλάχιστον κατὰ μῆνα, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Μὲ τὴν ποινὴν ταύτην συνδέεται καὶ κράτησις τὸ πολὺ δύο ἑβδομάδων, ὅταν ἀληθῶς ὑπάρχοντα συγγράμματα παρελείφθησαν ἐπίτηδες εἰς τοὺς καταλόγους ἢ εἰς τὰς συμπληρώσεις τούτων, ἢ ἀναφέρονται μὲ παρηλλαγμένην ἐπιγραφὴν, ἢ ἄλλως πως κρύπτονται.

50. (538) Πᾶς κύριος τυπογραφίας, ἢ λιθογραφίας, ὀφείλει νὰ καταχωρίζῃ καθ' ἡμέραν εἰς βιβλίον μονογραφημένον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, καὶ σημειωμένον μὲ αὔξοντας ἀριθμοὺς σελίδων, ὅσα ἀναδέχεται νὰ τυπώσῃ βιβλία, ἢ συμβολικὰς παραστάσεις, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς παραλαβῆς τάξιν, καὶ μὲ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραδόσεως, ἢ ἐκδόσεως τοῦ ἀντιτύπου, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὸ βιβλίον τοῦτο κατ' οἶκον, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐργαστηρίου του, ὑπ' ὄψιν τοῦ Διοικητοῦ, ὁσάκις ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ.

Ὅστις παραλείπει νὰ κρατῇ τὸ βιβλίον τοῦτο, ἢ δὲν τὸ κρατεῖ κατὰ τὸν διατεταγμένον τρόπον, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, καὶ εἰς κράτησιν τοὐλάχιστον δύο ἡμερῶν.

51. (539) Πᾶν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ἐντὸς τοῦ Βασιλείου πρέπει νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα καὶ

τὴν κατοικίαν τοῦ τυπογράφου καὶ τὴν κατὰ τό, σύνηθες χρονολογίαν τῆς τυπώσεως.

Ὅσοι τῶν ἐχόντων τυπογραφίας παραλείπουσι τὴν σημείωσιν ταύτην, καταδικάζονται εἰς πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι τετρακοσίων δραχ.

52. (540) Τὸ αὐτὸ πρόστιμον καὶ προσέτι κράτησις τοὐλάχιστον τριῶν ἡμερῶν καταγινώσκεται εἰς τὸν τυπογράφον, τὸν ψευδογραφοῦντα ὄνομα, κατοικίαν καὶ χρόνον.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται, ὅστις ἐμπορεύεται συγγράμματα, τὰ ὁποῖα δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν, ἤτοι τοῦ συγγραφέως, ἢ τοῦ κυρίως, ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότου ἢ τοῦ τυπογράφου, ὁμοῦ μὲ τὴν κατὰ τὸ σύνηθες χρονοσημείωσιν τῆς τυπώσεως, ἢ ὅστις ἐν γνώσει ἐμπορεύεται συγγράμματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεγνώσθη κατάσχεσις.

53. (541 § 1) Πάσης ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ἐκδιδομένης ἐφημερίδος, ἢ παντὸς περιοδικοῦ συγγράμματος, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀδιακόπως ὑπεύθυνός τις συντάκτης, καὶ εἰς πᾶν φύλλον, τεμάχιον, ἢ τετράδιον, ἐφημερίδος τινός, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του.

54. Δὲν εἶναι δεκτὸς ὡς ὑπεύθυνος συντάκτης:

1) Ὅσις δὲν ἔχει κεκτημένον τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενίας·

2) Ὅστις δὲν συνεπλήρωσε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

3) Ὅστις εἶναι ἀνεπίδεκτος καταλογισμοῦ, ἰδίως δὲ ὅστις εὑρίσκεται εἰς μίαν τῶν ἐν τοῖς τρισὶν πρώτοις παραγράφοις τοῦ ἄρθρ. 86 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων περιπτώσεων·

4) Ὅστις εἶναι φυσικῶς ἀνίκανος νὰ ἐνεργῇ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ ἔργα τοῦ ὑπευθύνου συντάκου·

5) Ὅςις διάγει εἰς ὑπηρεσίαν ἰδιωτικὴν ὑπ' ἄλλον·

6) Ὅςις δὲν δύναται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἐδιδάχθη τοὐλάχιστον τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς ὁποιονδήποτε διδάσκαλον· μετὰ δὲ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς του εἰς ἓν πανεπιστημεῖον ἐντός, ἢ ἐκτός, τοῦ κράτους.

7) Ὅστις δὲν ἔχει ἰδίαν ἀκίνητον περιουσίαν πεντακισχιλίων δραχμῶν τοὐλάχιστον ἐλευθέραν πάσης ὑποχρεώσεως, οἷον ὑποθήκης, κτλ.

8) Ὅστις καταδικασθῇ ἅπαξ ἐφ' οἱῳδήποτε κακουργήματι, ἢ τετράκις ἐπὶ πλημμελήματι τοῦ τύπου.

55. Ὁ θέλων νὰ γενῇ ὑπεύθυνος συντάκτης, ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν διοικητὴν, καὶ νὰ βεβαιώσῃ προσηκόντως ὅτι ἔχει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθ. σημειούμενα προσόντα· ὁ δὲ διοικητὴς, ἂν δὲν ἔχῃ κἀμμίαν ἔνςασιν, περὶ ἧς ἀποφασίζει ἐπὶ ἀναφορᾷ, καλεσθέντος τοῦ διοικητοῦ καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως, τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, ἐκδίδει πρὸς αὐτὸν ἔγγραφον ἀναγνωριστικὸν τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ ὡς ὑπευθύνου συντάκτου.

Ἡ δὲ ὑπευθύνου συντάκτου, μὴ ἔχοντος τὴν ἀνωτέρῳ ἄδειαν τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἔκδοσις ἐφημερίδος, ἡ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐμποδίζεται μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένων, ὁ δὲ ἐκδότης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

56. Παύει τῶν ἔργων τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου, διὰ διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ ἢ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὅςτις ἔγινε δεκτὸς, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὰ ἀνωτέρῳ προσόντα, ἢ ἀπώλεσεν ἓν ἐξ αὐτῶν. Συμπεσούσης περὶ τούτου φιλονεικίας, ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ὀφείλει, ἅμα λαβὼν τὴν διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ ἢ τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον κλῆσιν τοῦ εἰσαγγελέως, νὰ ἀπέχῃ τῶν ἔργων αὐτοῦ, μεχρισοῦ ἀποφασισθῇ ἀμετακλήτως παρὰ τῆς ἁρμοδίου δικαστικῆς Ἀρχῆς τὸ ζήτημα· ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἐδαφίῳ δευτέρῳ, ὡρισμένην ποινήν.

57. (541 § 2, 3, καὶ 4) Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης πρέπει νὰ καταβάλλῃ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι ὡς ἐγγύησιν πέντε χιλιάδας δραχμὰς μετρητὰς, ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνονται ἑκάστοτε τὰ πρόστιμα καὶ αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, αἱ δαπάναι καὶ ἀποζημιώσεις τῶν βλαφθέντων, εἰς ἃ κατεδικάσθη ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης.

Ἐὰν μειωθῇ ἡ ἐγγύησις διὰ τῶν τοιούτων καταδικάσεων, πρέπει νὰ πληρωθῇ αὖθις παραχρῆμα καὶ ἐντελῶς.

58. (542) Ἡ ἐγγύησις παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, καὶ πληρόνεται παρ' αὐτοῦ 4 τοῖς 0|0.

Ἡ παρακατάθεσις τῆς ἐγγύησεως, καθὼς καὶ ἡ ἀναπλήρωσις αὐτῆς, ὁσάκις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 57 πρόκειται νὰ γενῇ, πρέπει νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις κάμνει περὶ τούτου μνείαν εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 55 ἐκδιδόμενον ἀναγνωριστικὸν ἔγγραφον.

Ἡ ἄνευ τῆς παρακαταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως ἔκδοσις, ἢ ἐξακολούθησις ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐμποδίζεται, καὶ ὁ ἐργολάβος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

59. (543) Συντάκται ἐφημερίδων φιλολογικῶν ἐπιστημονικῶν, ἢ τεχνολογικῶν, ἢ καὶ ἁπλῶς εἰδ... ποιητικῶν, ἐξαιροῦνται τῆς ἐγγύησεως, καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρ. 54 ἀναφερομένων ἰδιοτήτων καὶ ὅρ...

Ὁσάκις ὅμως οὗτοι παραδέχονται ἄρθρα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον δὲν εἶναι ἁπλῶς φιλολογικὸν ἐπιστημονικὸν, ἢ τεχνολογικὸν, οὐδὲ φέρει τὸν χαρακτῆρα ἁπλῆς εἰδοποιήσεως, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεοῦνται οὗτοι, ἐπὶ ποινῇ προστήμου πενῆντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν νὰ ἐκπληρώσουν, πρὶν ἢ ἀκολουθήσουν τὴν ἔκδοσιν τοῦ φύλλου, πρῶτα

πρὸς ἔκδοσιν πολιτικῆς ἐφημερίδος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὡρισμένα.

60. (544) Ἅμα παύσῃ ἡ ἔκδοσις τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, διὰ τὰ ὁποῖα ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, πρέπει παραυτα νὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἐγγράφως ὁ διοικητής, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἔγγραφον δηλοποιητικὸν τῆς παύσεως, καὶ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει κατὰ τοῦ συντάκτου, καμμία κατηγορία, ἀφορῶσα τὴν ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα· τὸ δηλοποιητικὸν ἐπιδεικνύεται εἰς τὸ δημόσιον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον παραλαβὸν αὐτό, ἀποδίδει ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων, τὴν κατατεθεῖσαν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως.

61. (545) Ἐξ ἑκάστου φύλλου, τεμαχίου, ἢ τετραδίου, ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐκδιδομένου ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, παραδίδεται πρὸ πάντων εἰς χεῖρας τοῦ παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως, ἢ ἀντεισαγγελέως, παρὰ τοῦ ἐργολάβου, ἅμα ἀρχίσῃ ἡ διανομή, ἢ ἀποστολή, ἐν ἀντιτύπον, φέρον ἐφ' ἑκάστης σελίδος τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου, καὶ ἐπὶ τέλους σημείωσιν ὁλόγραφον τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας καθ' ἣν ἔγινεν ἡ παράδοσις.

Ἐκ τῆς παραδόσεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ διανομὴ καὶ ἡ ἀποστολή· ὁ μὴ συμμορφούμενος μὲ τὴν διάταξιν ταύτην, εἴτε ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν αὐτήν, εἴτε ὡς πρός τινα τῶν διατυπώσεων τῆς παραδόσεως φύλλου, τετραδίου, ἢ τεμαχίου, ἐργολάβος, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

62. Καταδικασθέντος ὑπευθύνου τινὸς συντάκτου ἕνεκα πλημμελήματος, ἢ πταίσματος ἀναγομένου εἰς τὸν τύπον, ἢ διαρκούσης τῆς περιοριζούσης τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ ποινῆς, δημοσίευσις τῆς ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ αὐτοῦ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰ μὴ δι' ἄλλου ὑπευθύνου συντάκτου, ἔχοντος τὰς πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένας ἰδιότητας. Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν, καὶ μὲ πρόστιμον πενῆντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

63. (546) Ὁ ἐκδότης ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, εἶναι ὑπόχρεως νὰ καταχωρίζῃ εἰς τὸ μετὰ τὴν παραλαβὴν προσεχὲς φύλλον, τεμάχιον ἢ τετράδιον, πρὸ παντὸς ἄρθρου δωρεὰν μὲν πᾶσαν ἐπίσημον, ἢ ἐπισήμως ἐπικυρωμένην ἐπανόρθωσιν, ἀφορῶσαν τὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμά του δημοσιευθέντα πράγματα, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσαν ἄλλην πρὸς αὐτὸν πεμπομένην διόρθωσιν ἐκ μέρους προσβληθέντος ἰδιώτου, καθόσον ἡ ἰδιωτικὴ αὕτη διόρθωσις δὲν ὑπερβαίνει κατὰ τὴν ἔκτασιν τὸ διπλοῦν τοῦ ἄρθρου, πρὸς ἀνασκευὴν τοῦ ὁποίου ἔγινεν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ καταχώρισις εἶναι οὐδὲν ἧττον ὑποχρεωτική· ὁ ἐκδότης ὅμως δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ σύνηθες τῆς καταχωρίσεως δικαίωμα διὰ τὸ ἐπέκεινα τοῦ διπλασίου μέρους τῆς ἀνασκευῆς. Ὁ παραβάτης καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ ὑποχρεοῦται διὰ τῶν ἁρμοδίων καταναγκαστικῶν μέσων εἰς τὴν καταχώρισιν.

64. (547) Ὅστις παραβαίνων τὰς διὰ τῶν ἄρθ. 51-63 ὡρισμένας ὑποχρεώσεις, τυπόνει ἢ ἐκδίδει ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου ἐφημερίδα, ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, συντασσόμενον ἐντὸς αὐτοῦ, ὑποβάλλεται ἐπίσης εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας κατὰ τῆς παραβάσεως τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ποινάς, ὡς νὰ ἐγίνετο ἡ τύπωσις ἢ ἡ ἔκδοσις ἐντὸς τοῦ Κράτους.

65. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ προστίμου πενῆντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν αἱ εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἢ εἰς ἄλλα συγγράμματα, ἐκθέσεις, καὶ ἄλλαι παρατηρήσεις τῶν ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεων, καὶ ἐν τῷ συμβουλίῳ διασκέψεων πάσης δίκης ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ προσβολῇ κατὰ τῆς τιμῆς· συγχωρεῖται δὲ μόνον ἁπλῶς ἡ καταχώρισις τῆς ἀποφάσεως, καί, κατ' αἴτησιν τοῦ παθόντος, τῆς ἐγκλήσεως.

66. Μὲ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ποινὰς τιμωρεῖται, ὅστις ἀπευθύνει προσκλήσεις πρὸς τὸ δημόσιον, ἢ συνάγει ὑπογραφὰς πρὸς συνδρομὴν ἕνεκα ἀποζημιώσεως τῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθέντων προστίμων, ἐξόδων, δαπανῶν, καὶ ζημιῶν, ἢ δημοσιεύει τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν, ἢ ὅστις ὑπογράψει εἰς κατάλογον τοιούτων συνδρομῶν. Τὰ δὲ συναθροισθέντα χρήματα δημεύονται.

67. (548) Ὡς περιοδικὰ συγγράμματα θεωροῦνται, ὅσα ἐκδίδονται τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς εἴτε εἰς τακτικάς, εἴτε εἰς ἀτάκτους περιόδους, ἢ εἰς μικρότερα ἢ εἰς μεγαλήτερα, ἢ εἰς τέλεια, ἢ διακεκομμένα φυλλάδια (livraisons), εἰς ὅμοιον, ἢ εἰς ἀνόμοιον σχῆμα, ὑπὸ τὴν αὐτήν, ἢ ὑπὸ ἐναλλαττομένην ἐπιγραφήν.

68. Πάντα τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 47-66 ἀναφερόμενα πταίσματα τιμωροῦνται, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ περιεχόμενα τῶν συγγραμμάτων.

Ἐὰν ἐκ τῶν περιεχομένων προκύπτει κακούργημα, ἢ πλημμέλημα, ἐπιβάλλεται ἡ ἐπὶ κακουργήματι, ἢ πλημμελήματι, ποινή, καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν αὐτῆς θεωρεῖται τὸ συγχρόνως πραττόμενον πταῖσμα ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία, κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 37 ἀκριβέστερον ὁριζόμενα.

69. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀμέσως, ἀφῆς δημοσιευθῇ. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 137-153 καὶ 158-163, 196, 334-353 καὶ 535-549 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκ. 1833 ποινικοῦ νόμου. Εἰς δὲ τοὺς συντάκτας ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἔκδοσις ἤρχισε πρὸ τῆς πρώτης Νοεμ. τοῦ παρόντος ἔτους, δίδεται ἔμμηνος προθεσμία

ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἄρθρου 54. §. 7.

Μετὰ τὸ μηνιαῖον τοῦτο διάστημα ὀφείλουν νὰ συμμορφωθῶσι καὶ ὡς πρὸς αὐτὰς μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

70. Αἱ Ἡμετέραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαι, ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Νοεμβ. (5 Δεκεμβ.) 1837.

596 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωμεν τὸν ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου 1836 ἐκδοθέντα ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμον κατὰ τὴν παροῦσαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας κατάστασιν, καὶ νὰ εἰσάξωμεν ἓν φορολογικὸν σύστημα ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, συμφώνως μὲ τὰς περὶ τούτου παραδεχθείσας ἀρχὰς ἀπὸ τὰ εὐνομούμενα ἔθνη, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν·

1. Ὁ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου 1836, νόμος ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων μεταῤῥυθμίζεται ὡς ἀκολούθως.

2. Ὅλα τὰ ἐπιτηδεύματα ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου, καλουμένου φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων, κατὰ τὰς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐπισυνημμένας δύο διατιμήσεις.

Ὅσοι μετέρχονται ἓν ἐκ τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις διατιμήσεσι διαλαμβανομένων ἐπιτηδευμάτων, εἴτε Ἕλληνες εἴτε μὴ, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ ἄδειαν, γεγραμμένην ἐπὶ χαρτοσήμου, πληρόνοντες τὸν διὰ τὸν Δῆμον, εἰς ὃν μετέρχονται τὸ ἐπιτήδευμα, προσδιωρισμένον φόρον.

3. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τον φόρον τοῦτον·

ά. Οἱ γεωργοὶ καὶ ὅσοι ἐπασχολοῦνται ἰδίως εἰς γεωργίαν γῆς, δενδροφυτείαν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην γεωπονικὴν βιομηχανίαν·

β΄. Οἱ ποιμένες καὶ βοσκοὶ διαφόρων ζώων·

γ΄. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων χρεῶν των, εἴτε ὡρισμένον μισθὸν ἔχοντες, εἴτε ζῶντες ἐκ τυχαίων εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπολαύουν ἐκ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας των, ἐκτὸς τῶν Δικηγόρων·

δ΄ Αἱ Μαῖαι·

έ. Οἱ Συγγραφεῖς, οἱ Διδάσκαλοι γραμμάτων, καὶ ἐπιστημῶν·

ς΄. Οἱ ἐφημεριδογράφοι·

ζ. Οἱ ζωγράφοι, ἀγαλματοποιοὶ, καὶ γλύπται·

ή, Οἱ ἀχθοφόροι (χαμάλιδες), ὑδροφόροι, ἐπιδιορθωταὶ ὑποδημάτων·

θ΄. Τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης τάξεως, μήτε οἱ διευθυνταὶ αὐτῶν, μήτε καὶ οἱ ἰδιοκτῆταί των, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ τέλη, ὅσα πληρόνουν καὶ μέχρι τῆς σήμερον δυνάμει τῶν περὶ ναυτιλίας κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων.

4. Ἡ ἄδεια ἰσχύει μόνον διὰ τὸ ἄτομον, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ἐκδεδομένη. Οἱ σύντροφοι τοῦ προϊσταμένου ἐμπόρου καὶ βιομηχάνου θέλουν λαμβάνει ἕκαστος ἰδιαιτέραν ἄδειαν, πληρόνοντες ἕκαστος τὸ ἓν τέταρτον τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον πληρόνει κατὰ τὰς δύο διατιμήσεις ὁ προϊστάμενος τοῦ βιομηχανικοῦ, ἢ ἐμπορικοῦ καταστήματος. Ὁ φόρος τῶν συντρόφων τοῦ προϊσταμένου θέλει πληρόνεσθαι ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν προϊστάμενον· εἰς τὸν ἴδιον φόρον τῶν συντρόφων, τουτέστι τὸ ἓν τέταρτον τοῦ φόρου τὸν ὁποῖον πληρόνουν οἱ προϊστάμενοι τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν καταστημάτων, ὑπόκεινται ἀνεξαιρέτως, καὶ ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι εἰς αὐτὰ ὡς βοηθοί. Τὸν φόρον δ' ἑκάστου τῶν βοηθῶν θέλουν τὸν πληρόνει ἀπ' εὐθείας οἱ προϊστάμενοι τῶν καταστημάτων· ἑπομένως οἱ βοηθοὶ δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ λάβουν ἄδειαν.

Ἐξαιροῦνται ὅμως τοῦ φόρου τούτου τὰ τέκνα τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων, ὁσάκις αὐτὰ ἐργάζονται πλησίον τῶν γονέων των, καθὼς καὶ οἱ μαθητευόμενοι, οἵτινες δὲν ἐτελείωσαν τὸ τρίτον ἔτος τῆς μαθητείας των, (ὅταν ἀποδείξωσι τοῦτο ἀποχρόντως) καὶ οἱ ἐντὸς ἐμπορικοῦ τινος, ἢ βιομηχανικοῦ, ἐργαστηρίου ὑπηρέται, τῶν ὁποίων ὁ μηνιαῖος μισθὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20 δραχμάς.

5. Ὅσα ἐπιτηδεύματα δὲν ἐμπεριέχονται εἰς μίαν τῶν δύο διατιμήσεων, θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸν προσήκοντα φόρον παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς διατιμήσεσι λοιπῶν ἐπιτηδευμάτων. Προτοῦ δὲ κατατάξῃ εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὀφείλει νὰ καθυποβάλλῃ, χωρὶς ἀναβολὴν, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας σημείωσιν αὐτῶν, περιέχουσαν καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν ἐπιτηδευμάτων, διὰ νὰ λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο συγκατάθεσιν τῆς Γραμματείας.

6. Ὅταν τις μετέρχεται εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα, περισσότερα ἐπιτηδεύματα, τὰ ὁποῖα μεταξύ των ἔχουν σχέσιν, λαμβάνει τὴν ἄδειαν διὰ τὸ κυριώτερον ἐπιτήδευμά του, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον μᾶλλον ἀσχολεῖται, πληρόνων δι' αὐτὸ μόνον φόρον, χωρὶς νὰ πληρόνῃ κανένα ἄλλον φόρον διὰ τὰ λοιπὰ ἐπιτηδεύματα, τὰ ὁποῖα ἐν παρέργῳ μετέρχεται.

7. Ὅστις κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 6 ῥηθείσας ἀναλογίας ἀρχίζει ἐπιτήδευμα, ὑποβαλλόμενον εἰς ἀνώτερον φόρον ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἐπλήρονε διὰ τὸ πρῶτον ἐπιτήδευμά του, ὑποχρεοῦται μὲν νὰ πληρόνῃ ἀπὸ τὴν τριμηνίαν καθ' ἣν ἀρχίζει τὸ νέον ἐπιτήδευμα, τὸ περιπλέον τοῦ δι' αὐτὸ προσδιωρισμένου φόρου, ὃν ἤδη ἐπλήρωσε διὰ τὸ πρῶτον ἐπιτήδευμά του φόρον.

Ὡσαύτως ὁ εἰς ἀνώτερον κατὰ τὴν διατίμησιν τόπον μεταβαίνων βιομήχανος, θέλει πληρώσει τὸν διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον τόπον προσδιωρισμένον φόρον τοῦ ἐπιτηδεύματός του, τόσον διὰ τὴν τριμηνίαν, καθ' ἣν ἀρχίζῃ ἐκεῖ τὸ ἐπιτήδευμά του, ὅσον καὶ διὰ τὰς ὑπολοίπους τριμηνίας, ὅταν ἐξακολουθῇ ἐκεῖ τὸ ἐπιτήδευμα του.

8. Ὅσοι ξένοι ἐπιχειρίτουν ἐπιτήδευμά τι προσωρινῶς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρώσωσι τὸν φόρον κατὰ τριμηνίαν καὶ ἂν ἤθελε παύσει τὸ ἐπιτήδευμα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς τριμηνίας.

Πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν νεοσυστάτων ἐργοστασίων, τεχνουργείων, καὶ ἐπιτηδευμάτων, ἀφίνεται εἰς τοὺς μετερχομένους αὐτὰ ἡ πληρωμὴ τῆς πρώτης τριμηνίας.

Περὶ συντάξεως τῶν φορολογικῶν καταλογων καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως αὐτῶν.

9. Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, βοηθούμενοι ἀπὸ τὸν δήμαρχον καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, θέλουν παραλαμβανει τρεῖς ἐκ τῶν εὐϋποληπτοτέρων καὶ εἰδημονεστέρων ἑκάστης συντεχνίας, καὶ θέλουν συντάττει ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τοὺς καταλόγους ὅλων τῶν βιομηχάνων ἐν γένει, ἐξαιρουμένων μόνον ἐκείνων οἵτινες δεν ὑποκεινται εἰς φόρον κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. 3. Οἱ δὲ καταλογοι οὗτοι θέλουν γίνεσθαι κατὰ δήμους. Ἐπομένως δι' ἕκαστον δῆμον θέλει συντάττεσθαι ἰδιαίτερος καταλογος. Ἀλλ' εἰς τοὺς δήμους, ὅσοι σύγκεινται ἀπὸ διάφορα χωρία, ἢ ἀπὸ μίαν πόλιν καὶ προάστεια ἢ χωρία, θέλει γίνεσθαι ἰδιαίτερος κατάλογος, δι' ἑκάστην πόλιν, προάστειον, ἢ χωρίον ἑκάστου δήμου· οἱ δε βιομήχανοι ἑκάστου ἐπιτηδεύματος θέλουν ἐπίσης σημειοῦσθαι χωριστά, τουτέστιν οἱ βιομήχανοι ἑκάστου ἐπιτηδεύματος θέλουν σημειοῦσθαι ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου.

10. Ὅπου οἱ ἄνω εἰρημένοι τρεῖς βιομήχανοι δὲν ὑπάρχουν, καὶ προσκληθέντες παρα τοῦ ἀνήκοντος δημαρχου, κατ' αἴτησιν τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτροπου, δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς 5 ἡμερῶν, δια νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ὀφείλει τότε νὰ προσθεύσῃ μόνος του εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῶν· ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων βιομηχάνων καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, σημειοῦνται αἱ γνῶμαι των εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ συνταττόμενον φορολογικον κατάλογον, διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς πληροφορίαι εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 13.

11. Μετὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι θέλουν ἐκθέτει αὐτοὺς διὰ τῶν διοικητικῶν εἰς τὸ δημαρχικὸν κατάστημα πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων.

12. Ὅσοι τῶν ἐμπόρων καὶ λοιπῶν βιομηχάνων ὑποθέτουν ὅτι ἐφορολογήθησαν πλέον τοῦ δέοντος, θέλουν φέρει τὰ παράπονά των εἰς τὸν διοικητὴν ἐντὸς 12 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὸ δημαρχεῖον ἔκθεσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, καθε παράπονον τῶν φορολογουμένων θέλει εἶσθαι ἀπαράδεκτον· ὡσαύτως ἕκαστος δύναται νὰ παραπονεθῇ ἐναντίον τῆς ὁλοτελοῦς παραλείψεως ἄλλων βιομηχάνων, καὶ ἄλλων, οἵτινες δὲν ἐφορολογήθησαν προσηκόντως· ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ παραπονούμενος δὲν περιορίζεται ἀπὸ τὴν προθεσμίαν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὰ παράπονα του ἐντὸς 12 ἡμερῶν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως.

13. Οἱ Κατάλογοι, καὶ τὰ παράπονα θέλουν ἐξετάζεσθαι ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, τὸν Δήμαρχον, καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν παραπόνων, προτοῦ νὰ ἀκούσῃ τὰς ἐνστάσεις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἂν ἔχῃ, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ κάμῃ αὐτὰς, ὅταν ἦναι πεπεισμένος, ὅτι τὰ παράπονα δὲν στηρίζονται εἰς τὸ δίκαιον, καὶ νὰ διευθύνῃ, ὁσάκις αἱ ἐνστάσεις αὗται δὲν παραδεχθῶσιν ἀπο τὴν ῥηθεῖσαν ἐπιτροπὴν, ἀντίγραφα αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἀναφέρων ταυτοχρόνως καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς αἱ ἐνστάσεις δὲν ἔγιναν δεκταί.

Ἡ ἐξέτασις δὲ πρέπει νὰ γίνεται ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διὰ πᾶσαν περαιτέρω χρονοτριβήν.

14. Κωλυομένου τοῦ διοικητοῦ, ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ διοικητικὸς γραμματεύς· κωλυομένου τοῦ δημάρχου, ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ πρῶτος πάρεδρος· αὐτὸν δὲ ὁ δεύτερος, καὶ οὕτω ἐφεξῆς. Κωλυομένου δὲ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, λαμβάνει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ λαβὼν κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν πλειοτέρας ψήφους δημοτικοῦ συμβουλίου.

15. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξετάσεως, ὁ διοικητὴς διορίζει ἐκτελεστοὺς τοὺς καταλόγους διὰ τῆς λέξεως « ἐκτελεσθήτω » καὶ διευθύνει αὐτοὺς εἰς τον οἰκονομικὸν ἐπίτροπον.

16. Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ἀφοῦ διευθύνῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀντίγραφα τῶν καταλόγων, συνωδευμένα με λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν μὴ παραδεχθεισῶν παρὰ τῆς διαληφθείσης ἐπιτροπῆς ἐνστάσεών του, τοὺς μὲν πρωτοτύπους καταλόγους θέλει διευθύνει εἰς τὸν ἁρμόδιον διοικητικὸν ταμίαν, ἀντίγραφον δ' αὐτῶν ὀφείλει ἐπίσης νὰ διευθύνῃ εἰς τον ἁρμόδιον δήμαρχον.

Περὶ ἐκδόσεως τῶν αδειων καὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου·

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκριθέντων καταλόγων ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος προετοιμάζει τὰς ἐγγράφους ἀδείας δι' ἣν ἕκαστον

τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς αὐτοὺς ἀτόμων, τὰς μονογραφεῖ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος καὶ τὰς πέμπει εἰς τον ἁρμόδιον Δήμαρχον· ἑκάστη ἄδεια ἐκδίδεται εἰς ὄνομα τοῦ δημάρχου δι' ἓν ὁλόκληρον ἔτος.

18. Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας, οἱ ὁποῖοι, ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας τὰς ἀδείας ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ἐγχειρίζουν ἑκάστην αὐτῶν εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἅμα λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης τριμηνίας.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ τριμηνιαίου φόρου σημειόνεται ἑκάστοτε εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἀδείας, ἐπιβεβαιομένη διὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

19. Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουσιν ἐπὶ προσωπικῇ των εὐθύνῃ, νὰ ἐμβαζωσιν εἰς τὰ ἀνήκοντα διοικητικὰ ταμεῖα τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἑκάστης τριμηνίας, ἀφοῦ ἐκπέσωσι τὸ κατὰ τὸ ἄρθ. 21 ἓν πέμπτον, παραχωρούμενον εἰς τοὺς δήμους.

20. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου γίνεται κατὰ τριμηνίαν, ἑκάστη δὲ τριμηνία λογίζεται ἀδιαίρετος, καὶ ὅστις κάμνῃ ἔναρξιν ἐπιτηδεύματός τινος ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας, ἡ πληρωμὴ ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς τῆς τριμηνίας· καὶ ὅστις παύσει τοῦ νὰ μετέρχεται τὸ ἐπιτήδευμά του ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας, ἡ πληρωμὴ γίνεται μέχρι τέλους αὐτῆς τῆς τριμηνίας.

Ἀρχαὶ τῶν τριμηνιῶν, καὶ ἀκολούθως τῆς πληρωμῆς εἶναι ἡ ά. Ἰανουαρίου, ἡ ά. Ἀπριλίου, ἡ ά. Ἰουλίου, καὶ ἡ ά. Ὀκτωβρίου.

21. Τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰ τῆς καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων λογίζονται εἰς βάρος τῶν δημοτικῶν ταμείων. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου παραχωρεῖται εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα τὸ πέμπτον τοῦ κατὰ [illegible] συναχθησομένου ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου. [illegible] τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ πέμπτου τούτου θέλει ἐξ[illegible]δεύεσθαι ῥητῶς εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ τόπου.

22. Ὁ περὶ ἐκτελεστικῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων νόμος θέλει ἐφαρμοσθῇ κατὰ τῶν ἀρνουμένων τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, καὶ ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ θέλει ἐνεργεῖ εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τὰ παρὰ τοῦ νόμου τούτου πρὸς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας ἀνατιθέμενα χρέη.

23. Αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ σύνταξιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

24. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐφοδιάσει τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ τὰς διοικητικὰς καὶ δημοτικὰς Ἀρχὰς, μὲ τὰς προσηκούσας ὁδηγίας κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡρισμένα.

25. Ὁ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου 1836, περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμος παύει πλέον ἀπὸ τὸ νὰ ἦναι εἰς ἰσχὺν διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ διὰ τὸ μέλλον· ἀντὶ δὲ τούτου, ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ὁ παρὼν νόμος.

26. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τας Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Ἀθῆναι, τὴν 4 (16) Νοεμβρίου 1837.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1.

Τοῦ ἐτησίου φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων κατὰ κλάσεις καὶ κατὰ ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμ[illegible]

Κλάσεις.	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		ἀπὸ 5000 ψυχὰς καὶ ἐπέκεινα.		ἀπὸ 3000 μέχρι τῶν 5000		ἀπὸ 1000 μέχρι τῶν 3000		ἐντὸς [illegible] 100 ψυχ[illegible]	
		Δρ.	Λ	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	[illegible]
Α'. κλάσις ἀπὸ 40—75.	1. Ἀρχιτέκτων (ἢ εργολαβος νέων οικοδομων)	75		60		50		40	
	2. Δικηγόρος	75		60		50		40	
	3. Πραγματευτὴς οἰκιακῶν σκευῶν μὲ μαγαζεῖον	75		60		50		40	
	4. Πραγματευτὴς ῥούχων (τζοχατζῆς)	75		60		50		40	
	5. Φαρμακοπώλης	75		60		50		40	
Β'. κλάσις ἀπὸ 25—50.	1. Καφφεπώλης μὲ μπιλιαρδον	50		40		30		25	
	2. Κρασοπώλης μὲ τὴν ὀκάν	50		40		30		25	
	3. Ξενοδόχος	50		40		30		25	
	4. Παντοπῶλαι διαφόρων εἰδῶν ἐμπορεύματος λιανικῶς	50		40		30		25	
	5. Πραγματευτὴς βαμβακερῶν λινῶν καὶ μεταξωτῶν πανικῶν μὲ ἐργαστήριον	50		40		30		25	
	6. Πραγματευτὴς τῶν χάριν καλλωπισμοῦ νιψίματος κοσμήματος (quincaillerie)	50		40		30		25	
	7. Ῥαπτοπραγματευτὴς	50		40		30		25	

Κλάσεις.	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός. ἀπὸ 5000 ψυχὰς καὶ ἐπέκεινα.		ἀπὸ 3000 ἕως 5000		ἀπὸ 1000 ἕως 3000		ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Γ΄. κλάσις ἀπὸ 20—40.	1. Ἰατροὶ	40		30		25		20	
	2 Πραγματευταὶ ὠμοῦ καὶ δουλευμένου μεταξίου, μαλλίου καὶ βαμβακίου.	40		30		25		20	
	3. Πραγματευταὶ δέρματος καὶ πετζίων λιανικῶς	40		30		25		20	
	4. Πωληταὶ φαρφουρίων μ' ἐργαστήριον ἢ μαγαζεῖον	40		30		25		20	
Δ΄. Κλάσις ἀπὸ 15—20.	1. Ἀδαμαντοπώλης	30		25		20		15	
	2. Ἀρωματοπώλης	30		25		20		15	
	3. Βαφοπώλης	30		25		20		15	
	4. Βιβλιοπώλης μὲ ἐργαστήριον	30		25		20		15	
	5. Γούναρης	30		25		20		15	
	6. Δημόσιοι κήρυκες	30		25		20		15	
	7. Ζαχαροπλάστης	30		25		20		15	
	8. Λαδᾶς μὲ ἐργαστήριον	30		25		20		15	
	9. Λιανοπώλης διαφόρων εἰδῶν (τζερτζῆς)	30		25		20		15	
	10. Λουτράρης	30		25		20		15	
	11. Ξυδοπώλης μὲ μαγαζεῖον	30		25		20		15	
	12. Πραγματευτὴς σιδερικῶν	30		25		20		15	
	13. Πωλητὴς σιδήρου καὶ μετάλλων λιανικῶς	30		25		20		15	
	14. Πωλητὴς ὑαλικῶν καὶ λιθοπηλίνων ἀγγείων	30		25		20		15	
	15. Πωλητὴς ξυλικῆς χωρὶς μαγαζεῖον	30		25		20		15	
	16. Σανιδᾶς χωρὶς μαγαζεῖον, ἢ στίβαν	30		25		20		15	
	17. Σαπωνᾶς καὶ ἀλειματοκηροπώλης	30		25		20		15	
	18. Ταμβακοπώλης καὶ καπνοπώλης λιανικῶς	30		25		20		15	
	19. Ταβερνάρης	30		25		20		15	
	20. Τυπογράφος	30		25		20		15	
	21. Ὑποδηματοπώλης	30		25		20		15	
	22. Χρυσοχόος	30		25		20		15	
	23. Ψωμᾶς	30		25		20		15	
Ε΄. Κλάσις ἀπὸ 10—20.	1. Ἀλευρᾶς εἰς μικρὰς ποσότητας	20		15		12		10	
	2. Ἁμαξᾶς ἀγωγιάτης	20		15		12		10	
	3. Γούναρης ῥάπτης	20		15		12		10	
	4. Κατασκευαστὴς σκιαδίων	20		15		12		10	
	5. Κατασκευαστὴς ῥοσολίων	20		15		12		10	
	6. Κρεωπώλης μὲ κρεοσφάγιον	20		15		12		10	
	7. Πωλητὴς ψευδολουλουδίων	20		15		12		10	
	8. Πωλητὴς κλωστῆς λιανικῶς	20		15		12		10	
	9. Πωλητὴς σκιαδίων	20		15		12		10	
	10. Πωλητὴς ῥοσολίων	20		15		12		10	
	11. Πωλητὴς εἰδῶν νεωτερισμοῦ	20		15		12		10	
	12. Πωλητὴς μυραλειφῶν	20		15		12		10	
	13. Πωλητὴς ἐφιππίων	20		15		12		10	
	14. Πωλητὴς σαπωνίου καὶ ἀλειματοκηρίου (ἀλλ'	20		15		12		10	
	ὄχι καὶ κατασκευαστὴς)	20		15		12		10	
	15. Πωλητὴς ὀξυγγίου, ἀλλείματος, πάχους,	20		15		12		10	
	καὶ κρέατος (χωρὶς κρεωσφαγεῖον)	20		15		12		10	
	16. Ῥακοπώλης λιανικῶς	20		15		12		10	
	17. Χειροῦργοι	20		15		12		10	

Κλάσεις.	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		ἀπὸ 5000 ψυχὰς καὶ ἐπέκεινα.		ἀπὸ 3000 ἕως 5000		ἀπὸ 1000 ἕως 3000		ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
ς'. Κλάσις ἀπὸ 6—12.	1. Ἀγωγιάτης ἀλόγων	12		10		8		6	
	2. Ἁμαξοποιός	12		10		8		6	
	3. Βαρελᾶς	12		10		8		6	
	4. Βελονοποιός	12		10		8		6	
	5. Δισακᾶς μουτάφης	12		10		8		6	
	6. Ἔμπορος ἀνθράκων καὶ καυσοξύλων	12		10		8		6	
	7. Ζυγιστὴς	12		10		8		6	
	8. Κατασκευαστὴς ῥηνίων	12		10		8		6	
	9. Καφφετζῆς χωρὶς μπιλιάρδου	12		10		8		6	
	10. Κατασκευαστὴς χωματένιων φούρνων	12		10		8		6	
	11. Καλαφάται πρωτομάστορες	12		10		8		6	
	12 Κηροπώλης	12		10		8		6	
	13. Κηροχύτης (λαμπαδάρης)	12		10		8		6	
	14. Λαχανοπῶλαι	12		10		8		6	
	15. Μάγειρος	12		10		8		6	
	16. Μεταπράτης	12		10		8		6	
	17. Μετρητὴς γεννημάτων μὲ τὸ κοιλὸν	12		10		8		6	
	18. Μολυβδοδουλευτὴς	12		10		8		6	
	19. Μπαρμπέρης	12		10		8		6	
	20. Ναυπηγός	12		10		8		6	
	21. Ξυλουργὸς καὶ μαραγκὸς	12		10		8		6	
	22 Πραγματευτὴς παλαιῶν φορεμάτων	12		10		8		6	
	23. Πωλητὴς ὀμματοϋαλίων	12		10		8		6	
	25. Πωλητης στυπίου ἐκ λιναρίου καὶ καννα-βίου λιανικῶς	12		10		8		6	
	25. Σκευοστολιστὴς τῶν οἴκων	12		10		8		6	
	26. Σκουφᾶς καὶ φεσᾶς	12		10		8		6	
	27. Σχινοπλόκος	12		10		8		6	
	28. Ταινιοπλέκτης	12		10		8		6	
	29. Τέκτων	12		10		8		6	
	30. Τενεκετζῆς	12		10		8		6	
	31. Χαλκωματᾶς	12		10		8		6	
	32. χρυσοκεντητὴς (συρμακέζης)	12		10		8		6	
	33. Χρυσωτὴς καὶ ἀσημωτὴς	12		10		8		6	
	34. Ψωμᾶς χωρὶς ἐργαστήριον	12		10		8		6	
Ζ'. Κλάσις ἀπὸ 4—10.	1. Ἀκονιστὴς μαχαιρίων καὶ ψαλιδίων	10		8		6		4	
	2. Ἁλατοπώλης λιανικῶς	10		8		6		4	
	3. Ἁμαξοποιός	10		8		6		4	
	4. Ἀσβεστοπώλης	10		8		6		4	
	5. Βιβλιοδέτης	10		8		6		4	
	6. Γανωτὴς περιφερόμενος	10		8		6		4	
	7. Γυψοδουλευτὴς	10		8		6		4	
	8. Ἰχθυοπώλης	10		8		6		4	
	9. Καλιγωτὴς καὶ πεταλᾶς	10		8		6		4	
	10. Καρφοποιός	10		8		6		4	
	11. Καθαριστὴς καπνοδοχείων	10		8		6		4	
	12. Κατασκευαςὴς διαφόρων μεταλλουργημάτων	10		8		6		4	
	13. Κατασκευαστὴς ποτάσσης	10		8		6		4	
	14. Κατασκευαστὴς ψαθίνων σκιαδίων	10		8		6		4	
	15. Καλτζοπλέκτης καὶ καλτζοπώλης	10		8		6		4	

Κλάσεις.	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		ἀπὸ 5000 ψυχὰς καὶ ἐπέκεινα.		ἀπὸ 3000 ἕως 5000		ἀπὸ 1000 ἕως 3000		ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δο.	Λ.
Ζ'. Κλάσις ἀπὸ 4—10.	16. Καδδοποιός, σκαφοποιός	10		8		6		4	
	17. Κατασκευαστὴς χαρτίνων κουτίων	10		8		6		4	
	18. Καρβουνάρης	10		8		6		4	
	19. Καλαθάρης	10		8		6		4	
	20. Καλαποδᾶς	10		8		6		4	
	21. Καλαϊτζῆς	10		8		6		4	
	22. Κτενᾶς	10		8		6		4	
	23. Κτίστης	10		8		6		4	
	24. Κλειδαρᾶς	10		8		6		4	
	25. Κοσκινᾶς κρησαρᾶς	10		8		6		4	
	26. Λιθογλύπτης	10		8		6		4	
	27. Λιθογράφος	10		8		6		4	
	28. Λιθοξόος	10		8		6		4	
	29. Λινοϋφαντὴς	10		8		6		4	
	30. Μαχαιρᾶς	10		8		6		4	
	31. Μπασματζῆς	10		8		6		4	
	32. Μπαλωματὴς χαλκείων ἀγγείων	10		8		6		4	
	33. Ξυδοπώλης	10		8		6		4	
	34. Ὀργανοποιὸς ἢ κατασκευαστὴς μουσικῶν ὀργάνων	10		8		6		4	
	35. Ὁ ἀσπρίζων μὲ ἀσβέστην	10		8		6		4	
	36. Παπλωματᾶς	10		8		6		4	
	37. Παλαιοβιβλιοπώλης	10		8		6		4	
	38. Παιχνιδιάτορες μουσικοὶ	10		8		6		4	
	39. Πλακοστρώτης	10		8		6		4	
	40. Πηγαδᾶς	10		8		6		4	
	41. Πωλητὴς ὀπώρων λιανικῶς	10		8		6		4	
	42. Πωλῶν πετώμενα διάφορα	10		8		6		4	
	43. Πωλητὴς ξυλίνων πραγματειῶν	10		8		6		4	
	44. Πωλητὴς Παιδικῶν παιγνιδίων	10		8		6		4	
	45. Πωλητὴς μελοπήττων ἢ λουκουματζῆς	10		8		6		4	
	46. Πωλητὴς πηλίνων ἀγγείων	10		8		6		4	
	47. Πωλητὴς ἀγριμίων	10		8		6		4	
	48. Ῥακοπώλης	10		8		6		4	
	49. Ῥάπτης χωρὶς ἐργαστήριον	10		8		6		4	
	50. Ῥητινοποιὸς (κατραμτζῆς)	10		8		6		4	
	51. Σαμαρᾶς	10		8		6		4	
	52. Σαρωματοδέτης	10		8		6		4	
	53. Σανδαλοποιὸς (παπουτζῆς)	10		8		6		4	
	54. Σφραγιδοποιὸς	10		8		6		4	
	55. Στιλβωτὴς	10		8		6		4	
	56. Σχοινοπώλης	10		8		6		4	
	57. Στολιστὴς θαλάμων	10		8		6		4	
	58. Στρωμματᾶς	10		8		6		4	
	59. Τζαμτζῆς	10		8		6		4	
	60. Τορνευτὴς	10		8		6		4	
	61. Τσουκαλᾶς	10		8		6		4	
	62. Τορνευτὴς μετάλλων	10		8		6		4	
	63. Τσοκαροποιὸς	10		8		6		4	
	64. Τζυμπουξῆς	10		8		6		4	
	65. Τιγανοδιορθωτὴς	10		8		6		4	

Κλάσεις.	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		ἀπὸ 5000 ψυχὰς καὶ ἐπέκεινα.		ἀπὸ 3000 ἕως 5000		ἀπὸ 1000 ἕως 3000		ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Ζ΄. Κλάσις ἀπὸ 4—10.	66. Ὑφαντὴς βαμπακερῶν	10		8		6		4	
	67. Ὑφαντὴς μεταξωτῶν	10		8		6		4	
	68. Ὑφαντὴς μαλλίνων ῥούχων	10		8		6		4	
	69. Ὑφαντὴς βαμβακερῶν καὶ λινῶν	40		8		6		4	
	70. Φραντζολᾶς	10		8		6		4	
	71. Χαλκιᾶς μικρῶν πραγμάτων	10		8		6		4	
	72. Χορδᾶς	10		8		6		4	
	73. Χρωματιστὴς	10		8		6		4	
	74. Ψαθᾶς	10		8		6		4	
	75. Ὡρολογᾶς	10		8		6		4	

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΥΠ΄ ΑΡΙΘ. 2.

Τοῦ ἐτησίου φόρου τῶν ἐπιτηδευμ. κατὰ κλάσεις καὶ χωρὶς παρατήρησιν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὀνομασία τῶν Ἐπιτηδευμάτων.	Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
1. Τραπεζίτης	375		
2. Πραγματευταὶ διαφόρων ἐμπορευμάτων κατὰ ποσότητας	150		
3. Ἀδαμαντοπώλης (τζεβαίρτζῆς)	100		
4. Ἀρωματοπώλης	100		
5. Βαμβακᾶς πωλῶν μεγάλας ποσότητας	100		
6. Πραγματευτὴς κρασίων ὁλικῶς	100		
7. Πραγματευτὴς ξυλικῆς (κερεστετζῆς)	100		
8. Πραγματευτὴς ξυλικῆς μὲ στίβαν	100		
(Διὰ πᾶσαν δὲ περιπλέον ξυλοστίβαν εὑρισκομένην ἐντὸς τοῦ δήμου τὸ ἥμισυ ἔτι)			
9. Τζοχατζῆς πωλῶν εἰς ποσότητας	100		
10. Λαδᾶς πωλῶν ὁλικῶς	75		
11. Ἐμπορομεσίτης	75		
12. Πραγματευτὴς μαλλίων ὁλικῶς	75		
13. Πραγματευτὴς μεταξωτῶν ὁλικῶς	75		
14. Πραγματευτὴς κομισιονάριος	75		
15. Πραγματευτὴς σκεπῶν καὶ ἄλλων λεπτῶν ὑφασμάτων κατὰ ποσότητας	75		
16. Πραγματευτὴς βαμβακερῶν κατὰ ποσότητας	75		
17. Πραγματευτὴς σιδήρων καὶ μετάλλων ὁλικῶς	60		
18. Πραγματευτὴς λιναρίου ὁλικῶς	60		
19. Ἀλευρᾶς ὁλικῶς	50		
20. Κατασκευαστὴς Ῥακοπώλης ὁλικῶς	50		
(Ἐξαιροῦνται οἱ κατασκευάζοντες ῥακὴν ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν κτημάτων των)			
21. Πραγματευτὴς καπνοῦ εἰς φύλλα ὁλικῶς	50		
22. Πραγματευτὴς ἀλόγων	50		
23. Πραγματευτὴς δερμάτων καὶ πετζίων ὁλικῶς	50		
24. Ξυλοπώλης ὁλικῶς	40		

Ὀνόματα τῶν Ἐπιτηδευμάτων.	Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
25. Πραγματευτὴς ποτάσσης (ἅλατος ἀλκαλικοῦ) ὁλικῶς	40		
26. Πραγματευτὴς ζώων (βοῶν ἀγελάδων καὶ χοίρων)	40		
27. Πραγματευτὴς τῆς φάγνας τῶν ζώων	30		
28. Ἐργολάβος ναυπηγίας	25		
29. Κηροκατασκευαστὴς παντὸς εἴδους	25		
30. Πραγματευτὴς ἀνθράκων ὁλικῶς ἔχων μαγαζεῖον	25		
31. Πραγματευτὴς (ἐκσπεδιτόρος)	25		
32. Πραγματευτὴς καννάβιου καὶ στουπίου ὁλικῶς	25		
33. Πραγματευτὴς ὀπωρικῶν ὁλικῶς	25		
34. Τουτουντζῆς	25		
35. Πραγματευτὴς γύψου	20		
36. Πραγματευτὴς λίθων καὶ πλακῶν	20		
37. Κεραμιδᾶς τουβλάρης διὰ κάθε καμῆνι	15		
38. Κατασκευαστὴς ῥακῆς ἀπὸ γεώμηλα (οἱ οἰκονόμοι εἶναι ἐλεύθεροι)	15		
39. Ἀλευρομυλωνᾶς διὰ κάθε πέτραν	10		
40. Βυρσοδέψης	10		
41. Κατασκευαστὴς πορσελάνης	10		
42. Κατασκευαστὴς λιθοπηλίνων ἀγγείων	10		
43. Κατασκευαστὴς ὀξειδίου	10		
44. Κατασκευαστὴς χρωμάτων βαφῆς	10		
45. Κατασκευαστὴς ἀμύλου (νεσεστὲ)	10		
46. Κατασκευαστὴς νίτρου	10		
47. Κατασκευαστὴς βαμβακερῶν πανίων διὰ μίαν κρεββατὴν ὁλικῶς	10		
(Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἓν τέταρτον περιπλέον)			
48. Κατασκευαστὴς μεταξωτῶν πανίων διὰ μίαν κρεββατὴν	10		
(Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἓν τέταρτον περιπλέον)			
49 Κατασκευαστὴς λινῶν πανίων διὰ μίαν κρεββατὴν	10		
(Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἓν τέταρτον περιπλέον)			
50. Κατασκευαστὴς ῥούχων διὰ μίαν κρεββατὴν	10		
(Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἓν τέταρτον περιπλέον)			
51. Κατασκευαστὴς λινοβαμβακερῶν πανίων διὰ μίαν κρεβατὴν	10		
(Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἓν τέταρτον περιπλέον)			
52. Λαδομυλωνᾶς	10		
53. Μυλωνᾶς, ἀλέθων βελανίδιον διὰ κάθε πέτραν	10		
54. Μυλωνᾶς τοῦ ἐργάσματος	10		
55. Πραγματευτὴς Σαχτιανίων παντὸς εἴδους	10		
56. Πριομυλωνᾶς διὰ καθε πριόνιον	10		
57. Ἀσβεστᾶς διὰ κάθε καμήνιον	8		
58. Κατασκευαστὴς καπνιᾶς διὰ πᾶν καπνοδοχεῖον	8		
59. Μυλωνᾶς γύψου	6		

597 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχομεν σκοπὸν νὰ προεδρεύωμεν συνήθως Ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον· εἰς δὲ ἐκείνας τὰς συνεδριάσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν παρευρισκόμεθα, ἀναθέτομεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν προεδρίαν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Γ. Κουντουριώτην, καὶ κωλυομένου τούτου, εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Ζαίμην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

——

598 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχοντες σκοπὸν νὰ σχηματίσωμεν ἐθνικὸν στρατὸν, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1835 ὑπ' ἀριθ. 53 νόμον, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Χρέος ἑκάστου Ἕλληνος εἶναι νὰ ὑπηρετῇ τὴν πατρίδα του εἰς τὸν ἐθνικὸν στρατὸν κατὰ τοὺς ἀκολούθους ὁρισμούς.

2. Ὁ ἐθνικὸς στρατὸς θέλει σχηματίζεσθαι διὰ κατατάξεως ἐθελοντῶν καὶ διὰ τῆς απογραφῆς.

Ἡ διάρκεια τοῦ καιροῦ τῆς ὑπηρεσίας μένει προσδιωρισμένη διὰ τέσσαρα ἔτη, λογιζομένη ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κατατάξεως εἰς ἓν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

3. Ἡ συμπλήρωσις τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ θέλει γίνεσθαι ἐπίσης ἐκ τῶν κατοίκων τῶν νήσων καὶ τῆς ξηρᾶς.

Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων θέλουν συνεισφέρει εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὅταν τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτοὺς μέρος ὑπερβαίνει τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ναυτικοῦ.

Οἱ ἐκ τούτων διδόμενοι στρατιῶται πρέπει νὰ χρησιμεύσουν πρὸ πάντων πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν παραλίων, καὶ καθ' ὅσον εἶναι δυνατὸν, εἰς τὸ πυροβολικὸν, ὥστε χρείας τυχούσης, νὰ δύνανται νὰ γίνωνται δεκτοὶ καὶ εἰς τὸ πυροβολικὸν τοῦ ναυτικοῦ.

Ὅταν δὲ οἱ κάτοικοι τῆς ξηρᾶς πρέπει νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ναυτικοῦ, θέλουν προσδιορισθῆ εἰς τοῦτο, ὅσον δυνατὸν, οἱ κάτοικοι τῶν παραλίων.

4. Ἡ διὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀναγκαία ποσότης στρατιωτῶν θέλει διανέμεσθαι εἰς τὰς διοικήσεις, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ των· ἐπίσης δὲ διανέμεται αὐτὴ ἀπὸ τοὺς ἐπαρχιακοὺς συμβούλους εἰς τὰς κοινότητας. Ἑωσότου δὲ νὰ συστηθοῦν οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι, ἡ ἐπὶ τῶν δήμων αὐτὴ διανομὴ θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν διοικητῶν. Εἰς δὲ τὸν δῆμον ἀπόκειται ἡ ἀπόδοσις τῆς ἀναλογούσης εἰς ἕκαστον ποσότητος.

Μετὰ δὲ τὴν διανομὴν τοῦ ἀναλογοῦντος μερίδίου καὶ πρὶν νὰ γενῇ ἡ στρατολογία, θέλουν προσκαλεῖσθαι δημοσίως ἀπὸ τοὺς δημάρχους, ὅσοι θέλουν νὰ καταταχθοῦν ἑκουσίως.

Οἱ ἐθελονταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξουν τὸ εἶδος τοῦ ὅπλου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦν νὰ καταταχθοῦν, ἂν ἔχουν τὴν εἰς τοῦτο τὸ ὅπλον ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, καὶ καθόσον ὑπάρχει ἀνάγκη ἐπαυξήσεως.

Ἡ ποσότης τῶν ἐθελοντῶν τούτων θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τὴν εἰς τὸν δῆμον ἀναλογοῦσαν ὁλικὴν ποσότητα· διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς θέλει ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

6. Πρὸς ἑκούσιον κατάταξιν ἀπαιτεῖται ἡλικία ἀπὸ 18 ἕως 30 ἔτη. Ὅστις ὅμως ὑπηρέτησεν ἤδη καὶ προτήτερα ὡς στρατιωτικὸς ἠμπορεῖ νὰ γενῇ δεκτὸς καὶ μέχρι τοῦ 35 ἔτους τῆς ἡλικίας του. Πρέπει νὰ ἔχῃ μέγεθος 1, 56 μέτρ. καὶ νὰ μὴν ἔχῃ σωματικὰ ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα καθιςοῦν αὐτὸν ἀνίκανον τῆς ςρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, χρεωστεῖ δὲ νὰ παρησιάζῃ καὶ ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν διαγωγῆς παρὰ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου τῆς τελευταίας διαμονῆς του.

7. Ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀπογραφὴν ὅλοι οἱ ἀπὸ 18 ἕως 24 ἐτῶν Ἕλληνες, καὶ ἐξαιρετικῶς μόνον διὰ τὴν πρώτην συλλογὴν οἱ ἀπὸ 18 ἕως 30 ἐτῶν.

8. Μένουν ἐξῃρημένοι τῆς τιμῆς τοῦ νὰ κατατάττωνται εἰς τὸν στρατὸν, ὅσοι ἀποκλείονται κατὰ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ Γενικοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ κατὰ τὸ διάταγμα ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836 (ἐφημ. Κυβερνήσεως τεμ. 21.)

9. Ὁ δῆμος εἶναι ἐγγυητὴς διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ φυσικὴν ἱκανότητα τῶν νεοσυλλέκτων του, εἰς τρόπον ὥστε εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀντικαθιστᾷ ἕκαστον, ὅστις ἐξαιτίας νομίμων ὑπαρχόντων λόγων, δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σῶμά του, καὶ ὁποῖος ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κατατάξεώς του θέλει λειποτακτήσει.

10. Κατὰ τὸν νόμον δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν·

α. Ὅλοι οἱ ἔγγαμοι, καθὼς καὶ οἱ χηρεύοντες πατέρες οἰκογενειῶν, ὅσοι ἤδη πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑπανδρεύθησαν·

β'. Ὅλοι, ὅσοι μετὰ τὴν ἡμετέραν εἰς Ἑλλάδα ἄφιξιν ἐξεπλήρωσαν ἤδη τὸ στρατιωτικὸν χρέος των διὰ τετραετοῦς ὑπηρεσίας εἰς τὸν τακτικὸν στρατόν·

γ'. Ἐκεῖνοι οἱ νέοι οἵτινες εἶναι τακτικοὶ μαθηταὶ καὶ τακτικοὶ ἀκροαταὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἢ εἰς τὸ Διδασκαλεῖον, κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον προετοιμάζονται οἱ μέλλοντες διδάσκαλοι τῶν δημοτικῶν σχολείων, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προετοιμάζονται ἀποφασιστικῶς εἰς τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, καὶ ἐν γένει ἐκεῖνοι οἵτινες διδάσκονται μὲ ἔξοδα τοῦ δημοσίου εἰς διδακτικόν τι κατάστημα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους, ἐὰν παρέχουν τὰ ἀνα-

[ἔχ]οντα ἐνδεικτικὰ περὶ ἠθικότητος, ἐπιμελείας καὶ εὐφυΐας των·

δ. Ὅσοι ἀνέλαβον τὸ ἐπάγγελμα ἱερέως διδασκάλου, ἢ ἰατροῦ·

έ. Οἱ μονογενεῖς υἱοὶ καὶ οἱ μόνοι μένοντες, ἀποθανόντων τῶν ἄλλων, ὁ μεγαλήτερος υἱὸς δύο ἢ πολλῶν διὰ τοῦ κλήρου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν προσδιοριζομένων, ἂν ὅλοι οὗτοι ἔχουν τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος υἱός, ὅστις ἐτελείωσε τοὺς 18 χρόνους. Ἐὰν δὲ οὗτος ὁ μεγαλήτερος εἶναι τυφλὸς ἢ ἀνίκανος νὰ πορισθῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ἡ χάρις αὕτη μεταβαίνει εἰς τὸν δεύτερον· ἀποθανόντων δὲ ὅλων τῶν υἱῶν, οἱ ἀνωτέρω διορισμοὶ θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὸν μεγαλήτερον ὅλων τῶν ἐγγόνων· θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ἐπίσης καὶ εἰς τὸν μονογενῆ ἢ μεγαλήτερον ὀρφανὸν κάθε οἰκογενείας ξεχωριστά, ἐὰν αὕτη εἶναι ἰδιοκτήτης γαιῶν. Τέλος πάντων εἶναι ἐξῃρημένος κάθε ἀδελφὸς ὅστις ἐπιτροπεύει ἢ κηδεμονεύει τοὺς ἀνηλίκους ἀδελφούς ἢ ἀδελφάς του·

ς΄. Ἕκαστος, ὅστις δὲν ἔχῃ μέγεθος 1, 56 μέτρ. καὶ τοῦτο διὰ τὴν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς κατάταξίν του.

Ἐὰν ὅμως οἱ ἰατροὶ δίδουν τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλει ἀποκτήσει τὸ προσδιωρισμένον μέγεθος, ἐκλείπει καὶ ὁ λόγος οὗτος τῆς ἐξαιρέσεως·

ζ΄. Ἕκαστος, ὅστις ἐξαιτίας σωματικῶν ἐλαττωμάτων καθίσταται ἄχρηστος διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

11. Κάθε ὑποχρεωμένος νὰ ὑπηρετήσῃ στρατιωτικῶς, ἔχει τὸ δικαίωμα δι' ἀντικαταστάσεως ἄλλου ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς ὑποχρεώσεώς του.

Ὁ ἀντικαθιστῶν πρέπει νὰ κατέχῃ ὅλας τὰς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐν γένει διὰ τὴν εἰς τὸν ἐθνικὸν στρατὸν κατάταξιν ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ ἰδιαιτέραν τινὰ στρατολογικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐὰν ὁ στρατολογούμενος κατετάχθη ἤδη ὁριστικῶς εἰς ἓν σῶμα, πρέπει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄνδρα, ὅστις ὑπηρέτησεν ἤδη τέσσαρα ἔτη εἰς τὸν τακτικὸν στρατόν. Ἐπιτρέπεται καὶ εἰς ἔτι ὑπηρετοῦντα ὑπαξιωματικὸν ἢ στρατιώτην καλῆς διαγωγῆς, μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας, νὰ καταταχθῇ ὡς ἀντικαταστήνων, πλὴν χρεωστεῖ πάντοτε νὰ τελειώσῃ τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἔχει καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας.

12. Ὅσοι νομίζουν, ὅτι κατετάχθησαν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατολογουμένων ἐναντίον τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ νόμου, καθὼς καὶ ὅσοι ἔχουν παράπονα, ὅτι δὲν κατεγράφη εἰς τοὺς ἐλέγχους ἄτομόν τι τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ὑπέκειτο εἰς τὴν ἀπογραφήν, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνουν τὰ παράπονά των εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητήν, ἐὰν ἀποπεμφθοῦν ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ διοικητοῦ δύνανται νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, χωρὶς μόλον τοῦτο διὰ τούτου νὰ δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀπογραφῆς.

Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀθῆναι τὴν 28 Νοεμβρ. (10 Δεκεμβρ.) 1837.

——

599 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ὑπ' ἀριθμὸν 658, καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τίτλου Η΄, κεφαλ. Γ΄. τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Ἡμετέρων Βασιλικῶν πλοίων ὑπηρεσίας, προσδιορίζομεν τὰς ναυτικὰς πειθαρχικὰς ποινάς, καὶ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς πρέπει αὗται νὰ ἐφαρμόζωνται, ὡς ἐφεξῆς·

Α΄. Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ναύτας ἐπιβάλλονται αἱ ἀκόλουθοι ποιναί·

1. Ἐπιπλήξεις.

2. Στέρησις τοῦ οἴνου μέχρι πέντε ἡμερῶν.

3. Ποιναὶ ἐργασίας· ἤτοι:

α΄. Ἔκτακτοι φυλακαί·

β΄. Καθαρισμὸς τῶν ὅπλων εἰς τὴν ὁπλοθήκην, καὶ τῶν μαγειρικῶν ἀγγείων·

γ΄. Νέα γυμνάσια· ταῦτα δὲ ἐπαναλαμβάνονται παρ' ἐκείνων ὅσοι ἐδείχθησαν ἀδιάφοροι καὶ ἀμελεῖς εἰς τὰς ἐξασκήσεις.

Αἱ ποινικαὶ αὗται ἐργασίαι ἐπιβάλλονται εἰς μόνον τοὺς ναύτας.

4. Κρατήσεις· ἤτοι:

α΄. Περιορισμὸς τῆς ἀδείας τῆς ἐκ τοῦ πλοίου ἀπουσίας.

β΄. Σίδηρα μεθ' ἑνὸς κρίκου εἰς τὸν πόδα·

γ΄. Σίδηρα μεθ' ἑνὸς κρίκου, καὶ μιᾶς ἀλύσσου συρομένης.

δ΄. Σίδηρα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, τὸ πολὺ δύο ἡμέρας καὶ μίαν νύκτα·

έ. Ἐπὶ μιᾶς κεραίας, τὸ πολὺ τρεῖς ἡμέρας ἀνὰ δύο ὥρας καθ' ἑκάστην·

ς΄. Δέσιμον εἰς τὸν μεγάλον ἱστόν· τὸ πολὺ τρεῖς ἡμέρας ἀνὰ δύο ὥρας καθ' ἑκάστην.

5. Φυλάκισις ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἀποβαίνουσα αὐστηροτέρα διὰ τῆς προσθέσεως ἀλύσων, πέντε ἡμέρας τὸ πολὺ κατὰ συνέχειαν.

6. Παῦσις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας δι' ἕνα μῆνα τὸ πολύ, ἐν τῷ διαστήματι τῆς ὁποίας δὲν λαμβάνει μισθὸν ὁ τιμωρούμενος.

Β΄. Τὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω ποινῶν τιμωρούμενα σφάλματα εἶναι τὰ ἑπόμενα·

α΄. Πᾶσα παρακοὴ ναύτου εἰς τὸν ὑπαξιωματικὸν ἢ ἀξιωματικόν του, καὶ ὑπαξιωματικοῦ πρὸς τὸν ὑπαξιωματικόν του, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ ῥητὴν ἄρνησιν ὑπακοῆς·

β΄. Ἡ μέθη, ἐὰν δὲν συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἀταξίας·

γ΄. Αἱ μεταξὺ ἀνθρώπων τοῦ πληρώματος ἐρι-

δες, ὅταν δὲν συνέβη πλήγωσις, καὶ δὲν ἔγινε χρῆσις ὅπλων καὶ ῥάβδων·

δ'. Πᾶσα ἀπουσία ἐκ τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου ἀνωτέρου·

ε'. Τὸ ἄναμα τῶν φώτων, ἢ ἡ ἐκ τῆς ξηρᾶς μετακόμισις αὐτῶν, εἰς καιρὸν καθ' ὃν τοῦτο δὲν συγχωρεῖται, καὶ εἰς μέρη τοῦ πλοίου, ὅπου εἶναι ἀπηγορευμένον ν' ἀνάπτωνται καὶ νὰ φέρωνται.

ς'. Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀστυνομίας.

ζ'. Πᾶσα ἔλλειψις ἀπὸ τὰς κλήσεις, ἀπὸ τὴν φυλακὴν καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ σφάλματα τὰ ἐναντίον τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πλοίου, τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἀμέλειαν, ἢ ὀκνηρίαν.

Γ'. Τὰ ἀνωτέρω σφάλματα θεωροῦνται ὡς μᾶλλον ἀξιόποινα, ὅταν πράττωνται ἐν καιρῷ νυκτός· ὅθεν καὶ δύναται νὰ διπλασιασθῇ ἐκείνη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποινῶν, ἥτις ἤθελεν ἀποφασισθῇ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν ἁμαρτήσαντα.

Δ'. Αἱ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι αἱ ἐφεξῆς·

1. Ἐπίπληξις τοῦ προεστῶτος, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἄλλος τις παρών, ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν παρ' αὐτοῦ προσδιοριζομένων ἀξιωματικῶν, ἢ καὶ ἐνώπιον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν.

2. Κράτησις εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς δεκαπέντε ἡμέρας.

Ε'. Ἄλλαι πειθαρχικαὶ ποιναὶ, παρὰ τὰς ἀνωτέρω σημειωθείσας, δὲν συγχωροῦνται· παρατηρητέον δὲ, ὅτι σπανίως, ὅσον ἔνεστι, πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται αἱ φανεραὶ ποιναὶ, διὰ νὰ μὴν ἀδυνατίζεται ἡ φιλοτιμία.

ς'. Τὰ λοιπὰ παραπτώματα θέλουν δικάζεσθαι συνήθως παρὰ ναυτοδικείων, ὡς καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

Ζ'. Οἱ ἀνωτέρω ὁρισμοὶ, θεωρούμενοι ὡς παράρτημα τοῦ κατὰ τὴν 29 Δεκεμβρίου 1836 ἐγκριθέντος παρ' Ἡμῶν ναυτικοῦ κανονισμοῦ, θέλουν δημοσιευθῇ ἀνηκόντως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Νοεμβρίου 1837.

600 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Θεωροῦσα ὅτι δὲν εἶναι εὔκολον εἰς τὰ ἕτοιμα ν' ἀποπλεύσωσι διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας μέρη Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, νὰ φροντίζωσι νὰ ἐπικυροῦνται καὶ παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης τὰ ναυτιλιακὰ, ὑγειονομικὰ καὶ τελωνιακὰ ἔγγραφά των, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου κοινοποιήσεως ἡμῶν, δημοσιευθείσης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 34 ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ συμβῇ ἐκ τούτου βραδύτης δυναμένη νὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ἐξαιρετικὸν μέτρον ὡς πρὸς τὰ ἔγγραφα ταῦτα, καὶ δηλοποιεῖ διὰ τῆς παρούσης, ὅτι ἔδωσεν εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας προξένους τῆς Α. Μ. τὴν ἄδειαν τοῦ ν' ἀναγνωρίζωσιν αὐτὰ καὶ χωρὶς νὰ φέρωσι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Γραμματείας ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Νοεμβρίου 1837.

601 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Δυνάμει τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 (28) Νοεμβρίου τ. ε. Υ. Β. Διατάγματος θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ ὑποπροξενείου Τριπόλεως τῆς Συρίας καὶ αἱ πόλεις τῆς Λαοδικείας, Ἀντιοχίας, Χαλεπίου καὶ Ἀλεξανδρέτας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Νοεμβρίου 1837.

602 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α'. Ἡ διατίμησις δ' ἐπιστολὰς καὶ φακέλλους διδομένους εἰς τὰ ταχυδρομεῖα διὰ νὰ διανεμηθῶσιν ἐπιτοπίως, προσδιορίζεται·

Δι' ἁπλοῦν γράμμα	15 δρ.	ἀποκλειστ.		λ. 10
ἀπὸ	15 »	μέχρι τῶν	30 »	20
ἀπὸ	30 »	»	60 »	30

Καὶ οὕτω καθεξῆς ἀπὸ 30 εἰς 30 δρ. περιπλέον 10 λεπτά.

β'. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 1 Δεκεμβρίου τ. ε. ὁπότε παύουν αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Νοεμβρίου 1837.

603 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α'. Ἡ διατίμησις τῶν γραμμάτων τῶν ἐγχαριζομένων ἀπὸ τὰ ξένα ταχυδρομεῖα, καὶ προσδιοριζομένων διὰ τὰ ταχυδρομεῖα τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων, ἅτινα εἶναι εἰς ἄμεσον ἀνταπόκρισιν μ' ἐκεῖνα τὰ ταχυδρομεῖα καὶ ἐναλλάξ, προσδιορίζεται εἰς 10 λεπτὰ δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα, ἐκτὸς τοῦ διὰ τὸ τρέξιμον ὀφειλομένου δικαιώματος εἰς τὰ ξένα ταχυδρομεῖα, κατὰ συνέπειαν τῶν διατιμήσεων τῶν ταχυδρομείων ἐκείνων.

β'. Ἡ διαλαμβανομένη εἰς τὸ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836 Βασιλ. Διαταγ. διατίμησις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ ἀνωτέρω γράμματα.

γ'. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν

ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1837, ὁπότε καὶ παύουν αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

δ. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Νοεμβρίου 1837.

604 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν ἔτι πλέον τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀνταπόκρισιν τῶν ἀγαπητῶν Μας ὑπηκόων, καθ' ὅσον τοῦτο ἐπιτρέπει ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ τόπου·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἀπὸ τὴν ά. Δεκεμβρίου 1837 ἐπιφορτίζομεν τὰ ταχυδρομεῖά Μας νὰ δέχωνται γράμματα, ἐφημερίδας κ. τ. λ. διὰ μέρη τοῦ Βασιλείου, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

2. Τὰ παρὰ τῶν ταχυδρομείων λαμβανόμενα γράμματα δ' ἐν τῶν μερῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχει τακτικὸν ταχυδρομεῖον, θέλουν παραπέμπονται εἰς τὴν ἀνήκουσαν δημοτικὴν ἀρχὴν μὲ τὰς τυχούσας εὐκαιρίας, καὶ συντροφεύονται μὲ ἓν ἔγγραφον εἰδοποιήσεως.

3. Οἱ δήμαρχοι καὶ ἀστυνόμοι ἑκάστου τόπου ὀφείλουν νὰ εἰδοποιοῦν τὰ ταχυδρομεῖα καθ' ἑκάστην περὶ τῶν ἀναχωρήσεων διαφόρων πολιτῶν, ὥστε νὰ ἐπιφορτίζουν εἰς αὐτοὺς τὴν παράδοσιν τῶν ἀνταποκρίσεων εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των

4. Οἱ δήμαρχοι ἢ οἱ πάρεδροι (κατ' ἐπιταγὴν αὐτῶν) τῶν μερῶν ἐκείνων, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικὰ ταχυδρομεῖα, ὀφείλουν ἅμα λάβωσι τοιαύτας ἀνταποκρίσεις ἀπὸ ἓν ταχυδρομεῖον νὰ διαφροντίζουν διὰ τὴν διανομὴν τῶν γραμμάτων πρὸς οὓς ἐπιγράφονται ἄνευ ἀναβολῆς.

5. Οἱ δήμαρχοι, καθόσον δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται δι' εἰδικοῦ Διατάγματος, δὲν δύνανται ἐπὶ πληρωμῇ νὰ δέχωνται γράμματα τῶν πολιτῶν, καὶ νὰ διευθύνουν αὐτὰ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, οὔτε νὰ ἐκτελοῦν ταχυδρομικὰ χρέη, παρὰ τὰ προσδιορισθέντα εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα.

6. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κρατῆται λογαριασμὸς μεταξὺ τῶν ταχυδρομείων καὶ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν διὰ γράμματα ἐπιβεβαρυμμένα μὲ ταχυδρομικὰ δικαιώματα, διὰ τοῦτο εἰς περίστασιν τοιαύτην τὰ ταχυδρομεῖα θέλουν ἐκδίδει γραμμάτια εἰδοποιήσεως πρὸς οὓς ἐπιγράφονται τὰ ἐπιβεβαρυμμένα γράμματα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ τοὺς εἰδοποιοῦν περὶ τῶν εἰς τὸ γραφεῖόν των εὑρισκομένων γραμμάτων, διὰ νὰ φροντίζουν νὰ τὰ παραλαμβάνωσι, πληρόνοντες τὰ ἀνήκοντα ταχυδρομικὰ δικαιώματα.

7. Τὰ γράμματα ταῦτα θέλουν πέμπεσθαι εἰς τὴν ἀνήκουσαν δημοτικὴν ἀρχὴν σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 2, 3, καὶ 4.

8. Γράμματα ἐπὶ συστάσει διὰ τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικὰ ταχυδρομεῖα δὲν λαμβάνονται.

9. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ κοινοποιήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Νοεμβρίου 1337.

605 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἡ διατίμησις διὰ γράμματα παραδιδόμενα εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς μίαν κοινότητα ὑπαγομένην εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διοικήσεως ὅπου ἐδρεύει τὸ διευθύνον ταχυδρομεῖον, καὶ ὁπότε εἰς τὴν κοινότητα ἐκείνην δὲν εἶναι συστημένον ταχυδρομεῖον τακτικόν, θέλει λαμβάνεται χωρὶς νὰ παρατηρῆται ἡ ἀπόστασις, ὡς ἔπεται·

Δι' ἑκας. ἁπλοῦν γράμ.	7 1\|2 δρ.		ἀποκλεις.	λπ. 10.
ἀπὸ 7 1\|2	δρ.	ἕως 15	»	20.
ἀπὸ 15	»	30	»	30.
ἀπὸ 30	»	60	»	40.

καὶ οὕτω καθεξῆς ἀπὸ 30 εἰς 30 δρ. περιπλ. 10. λ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ κοινοποιήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐ Ἀθήναις τὴν 14 (26) Νοεμβρίου 1837.

606 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ διατίμησις ἐπὶ τῶν διευθυνομένων γραμμάτων διὰ κοινότητας καὶ λοιπά, ὅπου δὲν ὑπάρχει ταχυδρομικὸν γραφεῖον εἶναι ἡ αὐτὴ διατίμησις, ἥτις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν γραμμάτων τῶν διευθυνομένων εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται αἱ κοινότητες.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 (26) Νοεμβρίου 1837.

607 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἡ ἀκόλουθος ὑπουργικὴ διακήρυξις περὶ τῆς γενομένης μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας συνθήκης ἀφορώσης τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων κτλ. δικαιωμάτων ἀνταλλαχθεί-

σης μ' ἄλλην ὁμοίαν τῆς Ἑλβετικῆς Διαίτης, μηνολογουμένην τὴν 18 Ἰουλίου 1836, δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης Ἑλληνιστὶ, Γαλλιστὶ καὶ Γερμανιςί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1837.

Αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλβετικῆς Διαίτης ἀποφασίσασαι κατὰ κοινὴν συγκατάθεσιν νὰ εὐκολύνωσι τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν ἐπικράτειαν μεταβίβασιν τῶν ὑπαρχόντων, ὅσα ἤθελον ἀνήκει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ νὰ ἀκυρώσωσι μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν τὰς εἰσπράξεις τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων» φόρος μεταναστεύσεως καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἐσυμφώνησαν τὰ ἑφεξῆς ἄρθρα·

1. Τὰ δικαιώματα τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, καὶ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων» δὲν θέλουν τοῦ λοιποῦ ἀπαιτεῖσθαι, οὐδὲ εἰσπράττεσθαι, ὁπόταν ἐν περιπτώσει κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς, πωλήσεως, μεταναςεύσεως, ἢ ἄλλης τινὸς περιστάσεως, πρόκειται περὶ μετακομίσεως ὑπαρχόντων ἢ κοινητῶν κτημάτων ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἑλβετίαν εἴτε ἐκ τῆς Ἑλβετίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθότι πᾶς τοιοῦτος φόρος εἶναι καὶ μένει ἄκυρος μεταξὺ τῶν δύο εἰρημένων ἐπικρατειῶν.

2. Διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐννοοῦνται οὐχὶ μόνον αἱ εἰσπράξεις καὶ ἄλλαι τοιούτου εἴδους φορολογίαι, ὅσαι ἀποτελοῦσι μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἄχρι τοῦδε ἤθελον ἐπιβάλλεσθαι πρὸς ὄφελος ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν, συντεχνιῶν, κοινοτήτων ἢ ἀτόμων, εἰς τρόπον, ὥςε τὰ ἐνεργοῦντα τοιαύτας ἐξαγωγὰς ὑπαρχόντων ἄτομα, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς ἄλλας εἰσπράξεις ἢ φόρους, εἰμὴ εἰς ἐκείνους μόνον, οἵτινες ἐπὶ λόγῳ κληρονομίας, πωλήσεως, ἢ ἀνταλλαγῆς ὁποίας δήποτε ἰδιοκτησίας, εἶναι ἐπίσης ἐπιβεβλημένοι καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς, κατὰ τοὺς εἰς ἑκάστην τῶν δύο ἐπικρατειῶν ἰσχύοντας νόμους, διατάξεις καὶ διατάγματα.

3. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουσιν ἔχει πλήρες καὶ ὁλοσχερὲς κῦρος, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαχθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης διακηρύξεως· ἀλλ' ἐν τοσούτῳ, διὰ ν' ἀπολαύσωσιν ὅσον τάχιον οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν συμφωνησάντων μερῶν τὰς ὠφελείας, αἵτινες ἤθελον προκύψει εἰς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, ἀπεφασίσθη ῥητῶς, ὥστε αἱ εἰρημέναι συμφωνίαι νὰ ἐφαρμοσθῶσι ἀπὸ τοῦδε ὡς πρὸς ὅλα τὰ μὴ εἰσέτι ἐξαχθέντα ὑπάρχοντα, ὅσα ἀνήκουσιν εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράφη ἡ παροῦσα διακήρυξις ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, φέρουσα καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Γραμματείας ταύτης διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μ' ἑτέραν ὁμοίαν ἐκδιδομένην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Διαίτης.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 12 (24) Ἰουνίου 1837.

608 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

1. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς·

Ἡ διατίμησις διὰ τὰς σταυροειδῶς περιτετυλιγμένας Ἐφημερίδας, περιοδικὰ συγγράμματα, καθ' ὅσον αὐτὰ ἐν μέρει, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν διαπραγματεύονται περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, μετακομιζόμενα ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς Διοικήσεως, ὅπου ταῦτα ἐκδίδονται, καὶ ὁποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀπόστασις, τὴν ὁποίαν ἤθελον διατρέξει ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, προσδιορίζεται εἰς 4 λεπτὰ δι' ἕκαςον φύλλον, ἢ μέρος φύλλου ἐκτυπώσεως τριάκοντα ὑποδιαμέτρων, καὶ κάτωθεν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει αὐξάνει ἀπὸ 4 λεπτὰ διὰ καθε 30 ὑποδεκάμετρα, ἢ μέρος 30 ὑποδεκαμέτρων, καὶ καθεξῆς.

2. Τ' αὐτὰ φύλλα δὲν θέλουν πληρώσει, παρὰ τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθέντων δικαιωμάτων, ὁσάκις ἀποστέλλονται διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Διοικήσεως, ὅπου ἐκδίδονται.

3. Αἱ ἐρχόμεναι ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἀπὸ ξένα Κράτη πληρώνουν διὰ τὸ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τρέξιμόν τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἐπροσδιωρίσθη ἀπὸ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 δι' ἐφημερίδας, καὶ περιοδικὰ συγγράμματα κοινοποιούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

4. Το δικαίωμα δι' ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἐκδιδόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διευθυνόμενα διὰ ξένα Κράτη, θέλει λαμβάνεται κατὰ συνέπειαν τῆς διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου Διατιμήσεως, πλέον τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ ἐξωτερικὰ Ταχυδρομεῖα, διὰ τὸ τρέξιμον τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας, σύμφωνα μὲ τὰς ἐνυπαρχούσας ταχυδρομικὰς συμβάσεις.

5 Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838, ὁπότε καὶ παύουν ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

6. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν, καὶ κοινοποιήσῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Δεκεμβρίου 1837.

609 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Ἡ διατίμησις διὰ συλλογὰς, περιοδικὰ Συγγράμματα, περιοδικὰ φυλλάδια τῶν Νόμων, ἢ χρονικὰ ὑπομνήματα κοινοποιούμενα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀφιερωμένα μόνον εἰς τὰς τέχνας, ἐπιστήμας ἢ βιομηχανίαν προσδιορίζεται εἰς 3

λεπτὰ τὸ τυπογραφικὸν φύλλον, καὶ εἰς 1 1|2 διὰ ἥμισυ φύλλον τυπογραφικὸν, ὁποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀπόστασις τοῦ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τρεξίματος.

2. Ἕνεκα τῶν ἐντύπων, τῶν προσδιορισθέντων διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ὅταν σύγκεινται ὀλιγώτερον ἀπὸ 1 1|2 φύλλον τυπογραφικὸν, πληρόνουν τὴν διατίμησιν ἑνὸς ἡμίσεως φύλλου.

3. Τὰ αὐτὰ ἔντυπα, σχηματιζόμενα εἰς τετράδια ῥαμμένα διὰ ἁπλοῦ ῥάμματος, ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὴν κατηγορίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2.

Τὰ φύλλα, τὰ περιτειλίττοντα τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 1 προσδιορισθέντα ἔντυπα, καταλογίζονται καὶ αὐτὰ εἰς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, καὶ ἑπομένως εἰς τὴν ἀνήκουσαν διατίμησιν, καθ᾽ ὅσον ὅμως αὐτὰ δὲν εἶναι αὐτόγραφα.

5. Ἡ διατίμησις διὰ βιβλία χαρτόδετα, φυλλάδια, προγράμματα, καταλόγους, φύλλα μουσικῆς, εἰδοποιήσεις, καὶ λοιπὰ ἔντυπα τοιούτου εἴδους τυπωμένα, λιθογραφημένα, ἢ αὐτόγραφα προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως·

1 Δι᾽ ἕκαστον φύλλον τυπογραφικὸν	λεπτὰ	4.
2 Διὰ τὸ ἥμισυ	»	2.
3 Διὰ τὸ τέταρτον	»	1.

6. Ἐκεῖνα ἐκ τῶν ἐντύπων τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, τὰ ὁποῖα εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ ἓν τέταρτον τοῦ τυπογραφικοῦ φύλλου, πληρόνουν τὸ δικαίωμα, τὸ προσδιορισθὲν δι᾽ ἓν τέταρτον φύλλον.

7. Τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα διὰ τὰ εἰς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν προσδιορισθέντα εἴδη, ὁσάκις διευθύνονται ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, θέλουν λαμβάνεσθαι κατὰ συνέπειαν τῆς διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου διατιμήσεως, πλέον τῶν ἀνηκόντων ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων εἰς ξένα ταχυδρομεῖα.

8. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ διατιμήσεως τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων κτλ. Διατάγματος, ἐφαρμόζεται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

9. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1838, ὁπότε καὶ παύουν ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι διατάξεις.

10. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Δεκεμβρίου 1837.

———

610 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ τὰ ἑφεξῆς·

Ἐπειδὴ ἤδη τὸ λοιμοκαθαρτήριον Πειραιῶς κατεσκευάσθη ὡς ἔπρεπε, καὶ δύναται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐν αὐτῷ ἄνθρωποι χωρὶς κίνδυνον, διὰ τοῦτο συγκαταριθμοῦντες καὶ αὐτὸ μὲ τὰ κεντρικὰ λοιμοκαθαρτήρια τοῦ Κράτους, δίδομεν τὴν ἄδειαν νὰ ἐκκαθαρίζωνται εἰς αὐτὸ μόνον ἐπιβάται καὶ πλοῖα προερχόμενα ἀπὸ ὕποπτα ἢ μεμηλυσμένα μέρη, μὴ φέροντα ὅμως ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ πραγματείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρίου 1837.

———

611 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν ἀσφαλῆ καὶ διαρκῆ ὕπαρξιν εἰς τοὺς ἤδη εἰς τὴν φάλαγγα καταταχθέντας καὶ εἰς τὸ ἑξῆς καταταχθησομένους ἀξιωματικοὺς καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας των, διὰ παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν ἢ ἄλλων ἀκινήτων φθαρτῶν κτημάτων εἰς ἐντελῆ ἰδιοκτησίαν των, καὶ ἔχοντες ἰδίως πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ Ἡμέτερον διάταγμα ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 περὶ παραχωρήσεως ἀκαλλιεργήτων μὲν, ἀλλὰ καλλιεργησίμων γαιῶν πρὸς τοὺς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἐνδεεῖς ἀξιωματικοὺς κτλ. τοῦ Ἡμετέρου κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐκδουλεύσεών των, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἕπεται·

1. Ἕκαστος εἰς τὴν φάλαγγα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἤδη κατατεταγμένος ἀξιωματικὸς, ὅστις ὡς τοιοῦτος λαμβάνει μισθὸν ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, δύναται, ἐὰν θέλῃ, παραιτούμενος τοῦ μισθοῦ του, νὰ λάβῃ ὡς πλήρη ἰδιοκτησίαν, γῆν ἢ κτῆμά τι φθαρτὸν μέχρι τοῦδε ἐθνικὸν ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

α. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 140 δραχμῶν θέλει λαβεῖ γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας 8, 400 δραχμῶν·

β΄. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 90, θέλει λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας 5, 400 δραχμῶν·

γ΄. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 60 δραχμῶν θέλει λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας 3,600 δραχμῶν·

δ΄. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 48 δραχμῶν θέλει λαβεῖ γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας 2, 880 δραχμῶν.

Ὅσοι λαμβάνουν μισθὸν κατώτερον μὲν τοῦ ἀνωτάτου ὅρου, πλειότερον δὲ ἢ ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ποσοτήτων τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, θέλουν λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας πενταπλασίου τῆς ποσότητος τοῦ ἐτησίου μισθοῦ των.

2. Ὅσοι φαλαγγῖται λαμβάνουν κατὰ μῆνα ἀνώτερον τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ παραγράφου α. διαλαμβανομένου μισθοῦ, δὲν δύνανται νὰ λάβουν ἀντ᾽ αὐτοῦ γῆν ἢ ἄλλο κτῆμα ὑπερβαῖνον τὴν εἰς ἐκεῖνο ὡρισμένην ἀνωτάτην ἀξίαν, ἀντιστοιχοῦσαν μὲ τὸ αὐτόθι ἀναφερόμενον ποσὸν τοῦ μηνιαίου μισθοῦ· οὗτοι ὅμως λαμβάνουν κατὰ μῆνα τὸ περιπλέον τούτου τοῦ μισθοῦ, ὡς ἄχρι τοῦδε, λόγῳ κανονικοῦ μισθοῦ.

3. Εἰς ἕκαστον φαλαγγίτην θέλει ἀνοιχθῇ πίστωσις τῆς εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἀνηκούσης ποσότητος, καὶ θέλει τῷ δοθῇ γραμμάτιον

πιστώσεως μὲ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ ν' ἀγοράσῃ ὁποιαδήποτε διαθέσιμα καὶ πωλητέα ἐθνικὰ ἀκίνητα κτήματα ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ἐὰν ἡ τιμὴ ἀδιαιρέτου τινὸς κτήματος ὑπερβαίνῃ τὸ γραμμάτιον τῆς πιστώσεως, πρέπει νὰ πληρωθῇ τὸ περιπλέον ἀμέσως εἰς μετρητά.

4. Ἡ εἰς τοὺς φαλαγγίτας παραχωρηθεῖσα γῆ, ἢ ἄλλο κτῆμα, δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ κατὰ τὰ πρῶτα τρία ἔτη ἄνευ Βασιλικῆς ἀδείας· μολοντοῦτο ἠμπορεῖ νὰ δοθῇ εἰς ὑποθήκην ἐπὶ τοιαύτῃ συμφωνίᾳ.

5. Ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 1. παραχωρήσεως γῆς ἢ κτήματος, θέλει χορηγηθῇ εἰς ἕκαστον φαλαγγίτην, μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν τελειωτικὴν κατακύρωσιν τοῦ κτήματος ἢ τῆς γῆς, καὶ χρηματικὴ ποσότης ἴση μὲ τὸν μισθὸν ἑνὸς ἔτους, πληρωτέα εἰς εἰκοσιτέσσαρας μηνιαίας δόσεις καὶ ὑπολογιζομένη κατὰ τὰς εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀναφερομένας ποσότητας τῶν μηνιαίων μισθῶν.

Συγχωρεῖται ἐν τούτοις εἰς αὐτοὺς νὰ λάβωσι καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἐτησίου τούτου μισθοῦ εἰς γαίας ἢ ἄλλα φθαρτὰ κτήματα, ἀλλὰ περὶ τούτου θέλουν ἀναφέρεσθαι ἐγκαίρως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν, διὰ νὰ λάβωσι καὶ περὶ τῆς ποσότητος ταύτης τὸ ἀνῆκον γραμμάτιον τῆς πιστώσεως.

6. Οἱ φαλαγγῖται δύνανται νὰ δανεισθῶσι τὴν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρηματικὴν ποσότητα μὲ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως· ὁ τρόπος δὲ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης θέλει προσδιορισθῇ ἰδίως δι' Ἡμετέρου Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

7. Ὅσοι φαλαγγῖται ἀγοράσωσιν ἐπὶ δημοπρασίας ἀκαλλιέργητον, ἀλλὰ καλλιεργείας ἐπιδεκτικὴν γῆν, ἀπαλλάττονται, ὡς πρὸς ταύτας τὰς γαίας, διὰ τρία ἔτη, ἀφ' ἧς γίνῃ εἰς αὐτοὺς ἡ κατακύρωσις, τοῦ φόρου του δεκάτου.

8. Ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καταταχθῶσι παρ' Ἡμῶν εἰς τὴν φάλαγγα καὶ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἐνδεεῖς, θέλουν λάβει, κατὰ τοὺς εἰς τὸ 1. ἄρθρον ἐμπεριεχομένους ὁρισμοὺς, ἓν μέρος ἐθνικῆς γῆς, ἢ ἄλλο κτῆμα φθαρτὸν, ἀνάλογον μὲ τὴν εἰς τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των ἀνήκουσαν χρηματικὴν ποσότητα· δὲν θέλουν ὑπόκεινται πρὸς τούτοις διὰ τρία ἔτη εἰς τὸν φόρον τοῦ δεκάτου ἂν λάβωσι γῆν, κατὰ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμενα· θέλουν δὲ λάβει τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 5. ὡρισμένην χρηματικὴν ποσότητα κατὰ τοὺς ἐκεῖ τεθέντας ὅρους.

Ἐπίσης ἐπεκτείνονται εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 6. δὲν λαμβάνουν δὲ τὸ περιπλέον τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 1. ὡρισμένου ἀνωτάτου ὅρου οὔτε εἰς χρήματα, οὔτε εἰς κτήματα.

9. Ὅσοι τῶν ἤδη κατατεταγμένων φαλαγγιτῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσωσι τὴν θέσιν των εἰς τὴν φάλαγγα, χωρὶς νὰ λάβωσι γῆν, ἢ ἄλλο κτῆμα ἀντ' αὐτῆς, θέλουν συγκεντρωθῇ εἰς ὀλιγωτέρας τετραρχίας δι' ἰδιαιτέρων Βασιλ. Διαταγμάτων, τὰς ὁποίας ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διαθέσωμεν κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας. Ἀπόκειται ὅμως εἰς Ἡμᾶς νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς ἀδείας ἀπουσίας, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 18 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 διατάγματος περὶ ὀργανισμοῦ τῆς φάλαγγος, ἢ νὰ τοὺς θέσωμεν εἰς κατάστασιν ἀπουσίας μὲ τὴν κανονικὴν ἐλάττωσιν τοῦ μισθοῦ, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 25 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος, νὰ τοὺς μεταθέσωμεν εἰς τοὺς πρεσβύτας, τοὺς μὴ ἱκανοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

10. Εἰς τοὺς φαλαγγίτας ὅσοι ἀπεζημιώθησαν ἤδη μὲ γαίας, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1830 διατάγματος, καὶ τὰς ἔλαβον εἰς τὴν κατοχήν των, ἡ ἀξία τῶν γαιῶν τούτων θέλει ἐκπεσθῇ ἐκ τῆς εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ἢ ἐκ τοῦ μισθοῦ των, ἂν δὲν λάβωσι τοιαύτην ἀποζημίωσιν.

11. Ὅσοι ἀξιωματικοὶ, κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος διατάγματος, λάβωσι γαίας ἢ ἄλλα κτήματα, θέλουν διατηρήσει, τιμῆς χάριν, τὸν βαθμόν των, καὶ δύνανται καθόλας τὰς περιστάσεις νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των.

Πρὸς τούτοις δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἀξιωματικοὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἢ τῆς ἐθνοστρατείας, ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις κρίνει ἀναγκαῖον νὰ τὴν σχηματίσῃ.

12. Ὅσοι φαλαγγῖται ἀπολαύσουν τὰς ὠφελείας τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἔχουν κανὲν δικαίωμα εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1. Ἰουν.) 1834 Βασιλ. διατάγματος περὶ παραχωρήσεως γῆς εἰς τοὺς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὺς, στρατιώτας καὶ ναύτας.

13. Εἰς τοὺς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διορισθέντας φαλαγγίτας δίδεται προθεσμία δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ δηλώσωσιν ἂν θέλουν νὰ μεθέξωσι τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα ὁ νόμος οὗτος χορηγεῖ.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι, συνεννοούμεναι ἐπιφορτίζονται τὴν ἀνυπέρθετον δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1. (13) Ἰανουρίου 1838.

612 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Προνοοῦντες διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διαττάτομεν τὰ ἑξῆς·

ΜΕΡΟΣ Α'.

1. Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι ἐν συνόδῳ, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 44 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου τῶν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ διοικητοῦ, θέλουν κάμνει τὸν ανα-

λογισμὸν εἰς τοὺς δήμους τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀναγκαίων στρατιωτῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς, καθὼς καὶ ὁ ἀναλογισμὸς εἰς τὰς διοικήσεις, θέλουν προσδιορίζεσθαι δι' ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Ὁ ἀναλογισμὸς εἰς τοὺς δήμους θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν πληθυσμόν των. Ἐπὶ τούτῳ οἱ διοικηταὶ θέλουν ὑποβάλλει πάντοτε εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἀντίγραφον τῶν απογραφικῶν πινάκων ἑκάστου δήμου.

Ὅπου εἰσέτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν ἐσυγκροτήθησαν, οἱ διοικηταὶ θέλουν κάμει ἀντ' αὐτῶν τὸν ἀναλογισμὸν τῶν ϛρατιωτῶν εἰς τοὺς δήμους.

2. Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουν νὰ ἐμψυχόνωσι μὲ καθε τρόπον τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐθελοντῶν· διὰ τοῦτο, ἅμα μὲ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς προσδιοριζούσης τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν εἰς τὰς διοικήσεις ἀναλογισμὸν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πρὶν ἀρχίσει ἡ στρατολογία, θέλουν δημοσιεύει προκηρύξεις προτρεπτικὰς εἰς ἐθελούσιον ἀπογραφὴν, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται ῥητῶς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρ. 5. τοῦ περὶ ἀπογραφῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

Αἱ προκηρύξεις αὗται θέλουν ἀναγινώσκεσθαι κατὰ 3 συνεχεῖς ἑορτὰς ἐπ' ἐκκλησίας καὶ θέλουν τοιχοκολλᾶσθαι εἰς τὰ δημαρχεῖα καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων τῶν χωρίων.

3. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀπογραφῶσιν ὡς ἐθελονταὶ θέλουν παρουσιάζεσθαι εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ δήμου των διὰ νὰ δηλώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν των.

4. Οἱ δήμαρχοι κρατοῦν ἰδιαίτερα βιβλία, ὅπου καταγράφουν τὰς ἐθελουσίους ἀπογραφὰς, μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας, τοῦ ἐπαγγέλματος, μεγέθους, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ διαμονῆς καὶ τῶν χρακτηριστικῶν τοῦ ἀπογρφομένου ἐθελοντοῦ.

5. Ὁ δήμαρχος καταστρώνει τὴν πρᾶξιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐθελοντῶν κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα τύπον ὑπὸ ϛοιχ. Α.

6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπογραφομένων καὶ δεκτῶν γενομένων ἐθελοντῶν θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τὸ ἀναλογον μερίδιον τοῦ Δήμου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συντάξεως, δημοσιεύσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν Στρατολογικῶν πινάκων.

7. Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουν νὰ συντάττωσι τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας μὲ ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ ἀκρίβειαν.

Ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν θέλουν ἔχει ὡς ὁδηγὸν τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τοῦ Δήμου, τὰς ἐκθέσεις τῶν γονέων περὶ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως, τὰς πληροφορίας ἀξιοπίστων δημοτῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν γέννησιν καὶ τὸ βάπτισμα Ἱερέων, καὶ πρὸς τούτοις τὴν δημόσιον φήμην.

8. Ὁ στρατολογικὸς πίναξ θέλει περιέχει·

ά. Τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν ὑπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τεταγμένος ἕκαστος·

β'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ·

γ'. Τὴν ἡλικίαν·

δ'. Ἂν ἦναι ἔγγαμοι ἢ χηρεύοντες πατέρες οἰκογενειῶν, ἢ δὲν ὑπανδρεύθησαν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

έ. Ἐκ ποίας ἐποχῆς ἔχει τὴν σταθερὰν διαμονήν του εἰς τὸν Δῆμον.

ϛ'. Τὸ ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμά του.

9. Τὰ ὀνόματα τῶν στρατευσίμων θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς τὸν πίνακα κατ' ἀριθμητικὴν τάξιν.

10. Ἅμα ὁ Δήμαρχος συντάξῃ τον πίνακα, ὀφείλει νὰ τὸν δημοσιεύσῃ εἰς ὅλους τοὺς δημότας διὰ τοιχοκολλήσεως τόσον εἰς τὸ Δημαρχεῖον, καθὼς καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων τῶν χωρίων, ὅπου μένει ἐκθεμένος ὀκτὼ ὁλοκλήρους ἡμέρας.

11. Συγχρόνως μὲ τὴν δημοσίευσιν τῶν ϛρατολογικῶν πινάκων, οἱ δήμαρχοι θελουν δημοσιεύσει πρόγραμμα, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει προσδιορίζεσθαι ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα, καθ' ἣν θέλει γίνει ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας. Ἡ ἡμέρα αὐτη θέλει εἶσθαι ἡ 9. ἀφῆς ἐδημοσιεύθη ὁ στρατολογικὸς πίναξ.

12. Τόπος τῆς ἐξετάσεως προσδιορίζεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου, καὶ ὁ Δήμαρχος προσδιορίζει τὴν τάξιν τῶν χωρίων, κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει γίνει ἡ ἐξέτασις.

13. Ὁ Δήμαρχος ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως εἰς τὸν προσδιωρισμένον τῆς συναθροίσεως τόπον τὸν στρατολογικὸν πίνακα τοῦ Δήμου, καὶ ἐρωτᾷ τοὺς παρευρισκομένους, ἂν γνωρίζωσι νέους ἱκανοὺς παραλειφθέντας, ἢ ἂν αὐτοὶ ἔχουν νὰ κάμωσι παράπονα κατὰ τῆς ἐγγραφῆς των: δηλ. ἂν νομίζουν, ὅτι δὲν ἔχουν, ἢ ὑπερέβησαν τὴν σημειωθεῖσαν δι' αὐτοὺς ἡλικίαν, ἢ ὅτι ὑπάγονται εἴς τινα τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρ. 10 τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

14. Ὅσοι ἔχουν νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις ἢ παράπονα, ὀφείλουν νὰ ὑποστηρίζωσι τὰς προτάσεις των μὲ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

15. Ὁ Δήμαρχος, ἀκούων τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ συμβολίου ἐντὸς τῶν μελῶν του, ἀποφασίζει αἰτιολογημένως περὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων ἢ παραπόνων καὶ διορθόνει τοὺς καταλόγους.

16. Αἱ τυχὸν ἐκκλήσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δημάρχου πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς τῆς ἐπιούσης· παραδίδονται δὲ ἀμέσως εἰς τὸν Δήμαρχον, ὅστις τὰς διευθύνει, ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τὸν Διοικητὴν, ὁμοῦ μὲ τὸ πρωτόκολλον τῶν ἀποφάσεών του. Οὗτος χρεωϛεῖ

νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του, ἥτις ἐπίσης πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημένη.

17. Ἅμα λάβῃ ὁ δήμαρχος τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητοῦ, γνωστοποιεῖ αὐτὰς εἰς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἀφορῶσι, καὶ συγχρόνως ἐπιδιορθόνει κατ' αὐτὰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας.

Μετὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν πινάκων δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ πλέον προσθήκη εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' οἱ τυχὸν παραλειφθέντες στρατεύσιμοι, ἐγγράφονται κατὰ τὴν ταξιν εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους.

18. Οἱ ἔχοντες νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις ἢ παράπονα κατὰ τῆς συντάξεως ἢ ἐπιδιορθώσεως τῶν πινάκων, δύνανται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, ἥτις ἀποφασίζει ὁριστικῶς. Ἀλλ' ἡ προσφυγὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ.

19. Ἂν ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἀποφασίσῃ ὑπέρ τινος τῶν προσφυγόντων καὶ προσδιορισθῇ οὗτος διὰ τοῦ κλήρου εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τότε ἀπαλλάττεται καὶ ἐμβαίνει εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ λαβὼν μετ' αὐτὸν τὸν ἀμέσως ἀνώτερον ἀριθμόν

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ κληρώσεως.

20. Τὴν 18 ἡμέραν, ἀφῆς δημοσιευθῇ ὁ στρατολογικὸς πίναξ, ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι τῆς κληρώσεως.

21. Ὁ Δήμαρχος ἔχει προητοιμασμένον τὸν πίνακα τῆς κληρώσεως τοῦ δήμου, ὅστις συντάσσεται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ἐνταῦθα τύπον ὑπὸ στοιχ. Β.

22. Ἡ κλήρωσις γίνεται διὰ ψηφοδελτίων ὁμοιομόρφων, ἐντύπων ἢ γραπτῶν, ἕκαστον τῶν ὁποίων φέρει ἀνὰ ἕνα ἀριθμόν. Συστρέφονται δὲ κυλινδροειδῶς.

23. Ἕκαστον ψηφοδέλτιον φέρει διάφορον ἀριθμὸν, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὅλον τῶν ψηφοδελτίων νὰ σχηματίζῃ συνεχῆ σειρὰν ἀριθμῶν, ἴσων μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὅσοι ἔχουν νὰ λάβωσι κλῆρον.

24. Ὁ Δήμαρχος ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων εἶναι ἴσως μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κληροθησομένων, θέλει τὰ μονογράψει τ' ἀνακατώσει καὶ τὰ ῥίψει εἰς κάλπην πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν προητοιμασμένην.

25. Οἱ στρατεύσιμοι τοῦ δήμου προσκαλοῦνται εἰς κλήρωσιν κατὰ τὴν τάξιν, μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸν στρατολογικὸν πίνακα.

26. Ἕκαστος νέος προσερχόμενος εἰς τὴν κάλπην θεμένην εἰς τράπεζαν λαμβάνει ἀνὰ ἓν ψηφοδέλτιον.

Οἱ γονεῖς τῶν απόντων, ἢ εἰς ἔλειψίν των, ὁ Δήμαρχος, λαμβάνουν τὰ ψηφοδέλτια ἀντ' αὐτῶν.

27. Ἕκαστος τῶν στρατευσίμων νέων, λαμβάνων τὸ ψηφοδέλτιόν του, ἀνοίγει αὐτὸ καὶ τὸ παραδίδει εἰς τὸν δήμαρχον ἢ εἰς τὸν γραμματέα τῆς δημαρχίας, ὅστις ἐγγράφει τὸν ἐμπεριεχόμενον ἀριθμὸν εἰς τὸν κληρωτικὸν πίνακα θεμένον ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἀντικρὺς αὐτοῦ, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ λαβόντος αὐτὸν καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

28. Εἰς καμμίαν περίστασιν ἡ κλήρωσις δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀρχίσῃ ἐκ νέου, καὶ ἂν κατὰ παραδρομὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων τῶν ῥιφθέντων εἰς τὴν κάλπην εὑρεθῇ κατώτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατευσίμων, οἱ μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωσι ψηφοδέλτια θέλουσι λάβει μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

29. Ἐκ τῶν λαβόντων τὰ ψηφοδέλτια νέων, ἐκεῖνοι θέλουν σχηματίσει τὴν ἀναλογιθεῖσαν εἰς τὸν Δῆμον μερίδα τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες εἶναι πρῶτοι κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀριθμοῦ· π. χ. ἂν εἷς δῆμος ἔχῃ πεντήκοντα στρατευσίμους, καὶ ὀφείλῃ νὰ δώσῃ δέκα στρατιώτας, οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔλαβον τοὺς ἀριθμοὺς ἀπὸ ἕνα ἕως δέκα.

30. Οἱ ἀπόντες ἀπὸ τὴν κλήρωσιν καὶ οἱ μὴ διορίσαντές ἐπίτροπον διὰ νὰ λάβῃ τὸν κλῆρον ἀντ' αὐτῶν, θέλουν καταταχθῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ τρέχοντος ἔτους τῶν ἀναλογούντων εἰς τὸν δῆμον.

Θέλουν δὲ ληφθῇ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τῶν ἄλλων ἁρμοδίων Ἀρχῶν, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν νέων, ἂν ἦναι ὑγιεῖς καὶ ἔχουσι τὸ προσδιωρισμένον μέγεθος.

31. Τὴν 23. ἡμέραν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν στρατολογικῶν πινάκων, πρέπει νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως οἱ προσδιορισθέντες διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν νέοι, διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν ἂν ἦναι ἐντελῶς ὑγιεῖς, καὶ ἔχωσι τὸ παρὰ τοῦ νόμου προσδιωρισμένον μέγεθος· συνοδεύονται δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως παρ' ἑνὸς δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις χρεωστεῖ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς τροφοδοσίας τῶν νεοσυλλέκτων, κατὰ τὰς ἰδίως δοθησομένας ὁδηγίας.

32. Ἕκαστος δῆμος θέλει προσθέτει εἰς τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τοῦ κλήρου νέους καὶ ἓν τρίτον τοῦ ἀριθμοῦ, λαμβανόμενον ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔτυχον τοὺς ἀμέσως μεγαλητέρους ἀριθμοὺς, μετὰ τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ὅσοι ἤθελον ἀποδειχθῇ ἀνίκανοι.

33. Ἓν συμβούλιον καλούμενον Στρατολογικὸν Συμβούλιον καὶ συγκείμενον ἀπὸ 3 μέλη, τὸν Διοικητὴν, τὸν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως Μοίραρχον ἢ Ὑπομοίραρχον τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸν διοικητικὸν ἰατρὸν, θέλουν ἐξετάζει τοὺς εἰς αὐτὸ σταλμένους νέους, ἂν ἦναι ἢ δὲν ἦναι σωματικῶς ἱκανοὶ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν

Ἂν τὰ τρία μέλη δὲν μείνωσιν σύμφωνα, ἢ ὅταν ἔχῃ τις ἐξ αὐτῶν ἀμφιβολίας περί τινος ἀτόμου, τοῦτο στέλλεται, ὡς οἱ λοιποὶ, παρὰ τοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν νὰ συναθροισθῶσιν οἱ νεοσύλλεκτοι, διὰ νὰ ἐξετασθῇ παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν κοινοποιοῦνται ἐνταυτῷ δι' ἐγγράφου ἐκθέσεως αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις.

Θέλουν κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἰατρὸν διὰ νὰ συμμορφωθῇ αἱ ἰδιαίτεραι ὁδηγίαι, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ἤδη εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 39 σημειωθέντας ἰατροὺς καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὑγειονομικὰς ἐπιτροπάς, καὶ ἑπομένως ὁ διοικητικὸς ἰατρὸς ἢ ὁ ἐκπληρῶν τὰ χρέη αὐτοῦ ἰατρὸς μένει ὑπόλογος διὰ κάθε ἀτόπημα ἢ ζημίαν προελθοῦσαν ἀπὸ σφάλμα του.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει Διοικητικὸς ἰατρὸς θέλει ἐκπληρώσει τὰ χρέη αὐτοῦ εἷς τῶν κανονικῶν ἰατρῶν, τῶν διαμενόντων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως· θέλει δὲ δοθῇ ἀνάλογος ἀντιμισθία εἰς αὐτόν.

34. Πρὸς καταμέτρησιν τῶν νέων θέλει σταλῇ μέτρον εἰς ἑκάστην διοίκησιν.

Εἰς τὴν καταμέτρησιν οἱ νέοι θέλουν ἵστασθαι ὄρθιοι ἔχοντες γυμνὴν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνυπόδητοι.

35. Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις, ἄν τις τῶν παρουσιαζομένων δὲν τοῦ φαίνεται ἱκανὸς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

36. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξετάσεως ταύτης οἱ νεοσύλλεκτοι διευθύνονται εἰς τὰς διὰ τὴν συνάθροισιν καὶ διανομὴν των προσδιωρισμένας πόλεις ὡς ἑφεξῆς·

α. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀχαΐας, Αἰτωλίας, Ἀκαρνανίας, Εὐρυτανίας καὶ Τριχωνίας εἰς Μεσολόγγιον·

β'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Φωκίδος καὶ Βοιωτίας εἰς Ἄμφισσαν·

γ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Φθιώτιδος Θηβῶν καὶ Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα·

δ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Ἀττικῆς εἰς Ἀθήνας·

ε. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀργολίδος, Κορινθίας, Κυνουρίας καὶ Λακεδαίμονος εἰς Ναύπλιον·

ε'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Μήλου, Θήρας, Νάξου, Σύρου καὶ Τήνου συγκεντρώνονται πρῶτον εἰς τὴν Σύρον καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Ναύπλ.

ϛ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Λακωνίας εἰς Ἀρεισύπολιν·

ζ. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Μαντινείας, Μεσσηνίας, Πυλίας, Τριφυλίας, Ἠλείας, Κυλληνίας καὶ Γόρτυνος εἰς Τρίπολιν.

37. Οἱ νεοσύλλεκτοι μετακομίζονται εἰς τὰς ῥηθείσας πόλεις παρ' ἀποσπασμάτων τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ δὲ διοικηταὶ τῶν ἀποσπασμάτων φροντίζουν διὰ τὴν τροφοδοσίαν αὐτῶν·

38. Εἰς τὰς πόλεις ταύτας εἶναι διωρισμέναι στρατιωτικαὶ ἐπιτροπαὶ συγκείμεναι ἐκ τοῦ Φρουράρχου, ἢ ἄλλου ἐπίτηδες στελλομένου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ἐκ τοῦ διοικητοῦ τοῦ φρουροῦντος τάγματος, ἢ ἄλλου ἐπὶ τούτου διοριζομένου δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καὶ ἐξ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ ἱππικοῦ ἢ πυροβολικοῦ. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην προσκολλᾶται καὶ στρατιωτικὸς Ἰατρός.

39. Διανέμονται εἰς τὰ διάφορα συστήματα καὶ σώματα τοῦ στρατοῦ οἱ νεοσύλλεκτοι, ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν ἀναγκῶν, αἱ ὁποῖαι γνωστοποιοῦνται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς καὶ τῶν δι' ἕκαστον σύστημα ἀπαιτουμένων ἰδιοτήτων.

Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν Νήσων, καθ' ὅσον δὲν ἀναγκαιοῦν εἰς συμπλήρωσιν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ, κατατάττονται κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ πυροβολικόν, ἂν ἔχωσι τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας· ἂν δὲ στερῶνται αὐτῶν, κατατάττονται εἰς τὰ λοιπὰ συστήματα.

Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Λακωνίας κατατάττονται εἰς τὸ 3, ἢ 4 ἐλαφρὰ τάγματα τῆς Μάνης, ἂν ταῦτα δὲν ἦναι ἤδη πλήρη διὰ τῆς κατατάξεως ἐθελοντῶν.

Ὁ στρατιωτικὸς Ἰατρὸς ἐξετάζει σωματικῶς τὸν νεοσύλλεκτον, ὁπότε ἔχει βατίμους λόγους διὰ νὰ στοχασθῇ τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀνίκανον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἂν οὗτος ἀναγνωρισθῇ ὡς τῷ ὄντι ἀνίκανος, γίνεται ἡ ἔγγραφος ἔκθεσις τῶν αἰτιῶν, ἐξετάζεται παρὰ τῆς ἀνωτάτης στρατιωτικῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἂν αὐτὴ ἐπικυρώσῃ τὴν γνώμην τοῦ στρατιωτικοῦ Ἰατροῦ, τότε ὁ ἁρμόδιος δῆμος χρεωστεῖ νὰ στείλῃ, ἀντὶ τοῦ ἀποδειχθέντος ἀνικάνου, ἕτερον τὸν λαβόντα τὸν ἀνώτερον ἀριθμὸν ἀπὸ τὸν τελευταῖον τῆς ἀναλογίας τοῦ δήμου.

40. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διανομῆς, οἱ νεοσύλλεκτοι ὁρκίζονται τὸν ὅρκον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ παραδίδονται μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ἀποσπάσματα τῶν σωμάτων ἐκείνων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδιωρίσθησαν. Οἱ διοικηταὶ τῶν ἀποσπασμάτων χρεωστοῦν νὰ τροφοδοτῶσι τοὺς νεοσυλλέκτους, ἕως οὗ φθάσουν εἰς τὴν φρουράν.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Περὶ ἀντικαταστάσεως.

41. Ἡ ἀντικατάστασις ἐνεργεῖται διὰ συμφωνητικοῦ διομολογουμένου μεταξὺ τοῦ ἀντικατασταίνοντος καὶ τοῦ ἀντικατασταινομένου.

Τὸ συμφωνητικὸν γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος συμβολαιογράφου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ συμφωνητικά.

42. Ὁ ἀντικατασταίνων πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ μέγεθος, καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς ἰδιότητας, τὰς ὁποίας τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου προσδιορίζει διὰ τοὺς ἀπογραφομένους.

43. Παραδοχὴ τοῦ ἀντικατασταίνοντος, πρὶν ἀναχωρήσωσιν οἱ στρατιῶται ἀπὸ τὸν δῆμον, γίνεται ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ὅστις κάμνει ἔκθεσιν

ἐπί τούτῳ καὶ λαμβάνει συγχρόνως σημείωσιν ὅλων τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ.

44. Ἅμα γίνει δεκτὸς ὁ ἀντικαταστaίνων, παρὰ τῶν εἰς τὴν ἐξέτασιν προσδιωρισμένων ἐπιτροπῶν, ὁ ἀντικαταστaινόμενος δὲν ὑπόκειται πλέον εἰς καμμίαν εὐθύνην ἕνεκα τούτου, ἐκτὸς μόνον ἂν ἤθελεν λειποτακτήσῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀφῆς ἡμέρας ἔδωκε τὸν ὅρκον.

45. Ὁ διοικητὴς εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν ἀντικατασταθέντα περὶ τῆς λειποταξίας ταύτης καὶ τὸν προσκαλεῖ ν' ἀπέλθῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἀνῆκον στρατιωτικὸν σῶμα, διὰ νὰ λάβῃ τὸν τόπον του.

46. Ἂν ὁ ἀντικατασταθεὶς ζητήσῃ προθεσμίαν, πρὸς εὕρεσιν ἄλλου τινὸς ἀντικαταςaίνοντος, ὁ διοικητὴς θέλει χορηγήσει αὐτὴν, ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς τριάκοντα ἡμέρας.

47. Ὁ διοικητὴς θέλει εἰδοποιήσει τὸ ἀνῆκον στρατιωτικὸν σῶμα, περὶ τῆς δοθείσης προθεσμίας πρὸς γνῶσίν του.

Ἀκροτελεύτιον Ἄρθρον.

Ἐπειδὴ τὸ Ἡμέτερον Ναυτικὸν δὲν ἔχει ἀνάγκην ναυτῶν, κατὰ τὴν παροῦσαν πρώτην στρατολογίαν, θέλομεν ἐκδώσει ὡς πρὸς τοῦτο ἐγκαίρως τοὺς ἀναγκαιοῦντας ἰδιαιτέρους ὁρισμούς.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 (30) Ἰαννουαρίου 1838.

613 ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

§. 1. Τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν διελύθη καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐσχηματίσθησαν δύο αὐθύπαρκτοι μοῖραι ἱππικοῦ. Ὁ μέχρι τοῦδε διοικητὴς αὐτοῦ ἀντισυνταγματάρχης Αἰμύλιος Στόκουμ Στέρνφελς ἐδιωρίσθη ἐπιθεωρητὴς τοῦ ἱππικοῦ.

Διοικητὴς τῆς ά. Μοίρας τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττικὴ) διωρίσθη ὁ ἀντισυνταγματάρχης Δημήτριος Καλέργης· τῆς δὲ δευτέρας Μοίρας (Ἀργολὶς) ὁ μοίραρχος Ἰωάνης Καλλογηρόπουλος.

Οἱ ἐπιτελεῖς καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ διαλυθέντος συντάγματος ἐτάχθησαν κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον εἰς τὰς δύο μοίρας·

Α'. I. Μοῖρα.

ά. Ἐπιτελεῖς. Πρῶτος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς διοικητής· ὁ ἀντισυνταγματάρχης Δημήτριος Καλλέργης.

Ὑπασπιστὴς τῆς μοίρας· ὁ ὑπολοχαγὸς Ἰωάννης Ταμπακόπουλος.

Στρατιωτικὸς ἰατρός· ὁ Ἰωάννης Ὀλύμπιος.

Στρατιωτικὸς ὑποϊατρὸς ὁ Κάρολος Ῥαϊνχολδ.

Ἐκπληρῶν χρέη Καταλυματίου· ὁ λογιστὴς Νικόλαος Ντούντας.

Ἀνθυπασπισταί· ὁ Γεώργιος Καλλάρης, Βιλχέλμος Ῥήττερ, Γεώργιος Κουτκουτάκης.

Λογιστής· ὁ λογιστ. β'. τάξ. Φραγκῖσκος Λίνδ[...]

β'. Ἴλαρχοι· Ὁ Σταμάτης Παππαδόπουλος, Ἰωάννης Λαμπέρτης, Δημήτριος Σούτζ[...]

γ'. Ὑπολοχαγοί. Ὁ Κάρολος Βούχελ, Γεώργιος Ἀγγελόπουλος, Ἀναστασιος Κουτσοτάκης, Φίλιππος Βιρτζμπούργ.

δ'. Ἀνθυπολοχαγοί. Ὁ Βιλχέλμος Νίρμαν, Νικόλαος Τσαμαδὸς, Ἀλβέρτος Ἰὼβ, Φρεδερῖκος Σταΐν.

Β'. II. Μοῖρα·

ά. Ἐπιτελεῖς. Πρῶτος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς, Διοικητής· ὁ μοίραρχος Ἰωάννης Καλλογηρόπουλος.

Δεύτερος ἀνώτερος ἀξιωματικός· ὁ μοίραρχ[...] Δημήτριος Τουρναβίτης

Ὑπασπιςὴς τῆς μοίρας· ὁ ἀνθυπολοχαγ[...] Ἐδουάρδος Κίττερλεν.

Στρατιωτικὸς ἰατρός· ὁ ἐπιΐατρὸς Λουδοβῖκ[...] Χέρμαν·.

Ἐκτελῶν χρέη καταλυματίου· ὁ λογιστὴς ά. τάξεως Χρῆστος Καλγάκης.

Ἱερεὺς τῆς μοίρας· Ἰωάννης Φινδανάκης.

Ἀνθυπασπισταί· ὁ Σπῦρος Παγώνης, Ἀναςάσιος Βλάσσης, Διονύσιος Χρυσοσπαθης.

β'. Ἴλαρχοι· Ὁ Ἰακὼβ Σμόλτζε, Ἀντώνιος Πιγνιὼ, Ἀνατώλιος Σεδέζης.

γ'. Ὑπολοχαγοί· Ὁ Γεράσιμος Κόκκινος, Ἰωάννης Ζητουνιάτης, Ἐπαμινώνδας Μαυροκορδάτος, Νικόλαος Κωνσταντίνοβιτζ·

δ'. Ἀνθυπολοχαγοί· Ὁ Σημεὼν Βαρζίλης, Παναγιώτης Μακρόπουλος, Κάρολος Παραμυθιώτης·

§. 2. Εἰς ὅλους τοὺς ἰατροὺς καὶ λογιστικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ στρατοῦ ἐδόθη ἀναλόγως ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος βαθμὸς, τὸν ὁποῖον ἔχουσι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Γραμμῆς.

ά. Εἰς τὸν ἀνώτερον ἀρχιΐατρὸν καὶ ἐπιμελητήν· ὁ βαθμὸς τοῦ ἀντισυνταγματάρχου.

β'. Εἰς τοὺς ἀρχιΐατροὺς καὶ εἰς τοὺς ἐπιμελητάς· ὁ βαθμὸς τοῦ ταγματάρχου.

γ'. Εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἐπιΐατροὺς (μέχρι τοῦδε ἰατροὺς συντάγματος) εἰς τοὺς ἐφιππιατροὺς, εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἐπιφαρμακοποιοὺς καὶ εἰς τοὺς ἐπικαταλυματίας ά. καὶ β'. κλάσεως (τοὺς μέχρι τοῦδε καταλυματίας συντάγματος) ὁ βαθμὸς τοῦ λοχαγοῦ.

δ'. Εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἰατροὺς (μέχρι τοῦδε ἰατροὺς τάγματος), εἰς τοὺς ἱππιΐατροὺς (μέχρι τοῦδε ἱππιΐατροὺς συντάγματος) εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς καὶ καταλυματίας (μέχρι τοῦδε καταλυμματίας τάγματος ά. κλάσεως)· ὁ βαθμὸς τοῦ ὑπολοχαγοῦ.

έ. Εἰς τοὺς ὑποϊατροὺς, εἰς τοὺς ὑποϊππιατροὺς, εἰς τοὺς ὑποφαρμακοποιοὺς καὶ εἰς τοὺς ὑποκαταλυματίας (μέχρι τοῦδε καταλυματίας τάγματος β'. κλάσεως)· ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ.

ς'. Εἰς τοὺς δοκίμους ἰατροὺς καὶ ἱπ[...]

τρούς, εἰς τοὺς δοκίμους φαρμακοποιοὺς καὶ εἰς τοὺς λογιστάς· ὁ βαθμὸς τῶν ἀνθυπασπιστῶν τῆς γραμμῆς.

Αἱ διάφοροι ἐνταῦθα σημειωθεῖσαι κατηγορίαι ἀντιστοιχοῦσιν ὡς πρὸς τὴν βαθμολόγησιν των μὲ τὰς ἰσοβάθμους αὐτῶν κατηγορίας τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς, τοιουτοτρόπως, ὥστε ἐπέχουσι τὸν τόπον τῶν νεωτέρων κατὰ τὸν βαθμὸν εἰς τὰ διάφορα σώματα.

Ἡ σχέσις τῶν εἰρημένων μὲ τοὺς ἀξιωματικούς, καθόσον ἀφορᾷ τὴν τῷόντι στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν μένει ἡ αὐτὴ ὡς ἦτο μέχρι τοῦδε, ὅ ἐστι ὁ ἀνωτέρου βαθμοῦ στρατιωτικὸς ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τι εἰς τὸν κατώτερόν του ἀξιωματικὸν ὡς πρὸς τὰς σχέσεις αὐτὰς τῆς ὑπηρεσίας.

§. 3. Παράσημα ἔλαβον.

Τὸν μὲν σταυρὸν τῶν μεγάλων ταξιαρχῶν τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος·

Ὁ στρατιωτικὸς νομοεπιθεωρητὴς Εὐβοίας συνταγματάρχης Νικόλαος Κριεζιώτης. Ὁ στρατιωτικὸς νομοεπιθεωρητὴς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος συνταγματάρχης Ἀνδρέας Λόντος. Ὁ αὐλάρχης καὶ ἀκόλουθος συνταγματάρχης Φριδερῖκος Σαπορτας. Ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς Μεγαλειότητος συνταγματάρχης Κίτζος Τζαβέλλας καὶ ὁ συνταγματάρχης Νικήτας Σταματελόπουλος.

Τὸν σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν·

Ὁ ὑποστράτηγος καὶ ἀνώτερος φρούραρχος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Βικέντιος Πίζας. Ὁ στρατιωτικὸς νομοεπιθεωρητὴς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας συνταγματάρχης Ἀλέξιος Βλαχόπουλος. Οἱ ὑπασπισταὶ τῆς Αὐτοῦ Β. Μ. συνταγματάρχης, Γενναῖος Κολοκοτρώνης καὶ ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ διοικητὴς τοῦ ά. ἐλαφροῦ πεζικοῦ τάγματος (Ἀθῆναι) Γαρδικιώτης Γρίβας.

Τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν·

Ὁ διοικητὴς τῆς 10 τετραρχίας τῆς Φάλαγγος συνταγματάρχης Βασίλειος Πετμεζᾶς. Οἱ συνταγματάρχαι τῆς Φαλαγγος Ἰωάννης Ῥάγκος καὶ Ζώης Πανου. Οἱ ἀντισυνταγματάρχαι καὶ ὑπολοχαγοὶ τῆς Φάλαγγος Δημήτριος Δεληγιάννης, Δημήτριος Μελετόπουλος, Ἀναγνώστης Παπασταθόπουλος, Χρῆστος Φωτομάρας καὶ Δημήτριος Τσόκρης. Ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ διοικητὴς τοῦ ά. τάγματος τῆς κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ἐθνοφυλακῆς Γιαννούσης Πανομάρας καὶ ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Αὐτοῦ Β. Μεγαλειότητος ἀντισυνταγματάρχης Κάρολος Μπούρκαρδ. Ὁ ταγματάρχης ἀνθυπολοχαγὸς τῆς Φαλαγγος Δημήτριος Κριεζῆς. Ὁ ταγματάρχης καὶ διοικητὴς τοῦ γ΄. τάγματος τῆς κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ἐθνοφυλακῆς Ἰωάννης Φαρμάκης καὶ ὁ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Πιὲ Δὲ Σιάμπελ. Ὁ λοχαγὸς τοῦ δ΄. ἐλαφροῦ πεζικοῦ τάγματος τῆς Μάνης, Πιεράκος Μαυρομιχάλης, καὶ ὁ στρατιωτικὸς ἐπιΐατρὸς εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν Εὐελπίδων Φριδερῖκος Σαΐφερτ.

Τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν·

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ ὑπολοχαγὸς τῆς Φάλαγγος Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος. Ὁ φρούραρχος Μεθώνης ἀντισυνταγματάρχης Ἰωσὴφ Ἀββάτης. Οἱ ταγματάρχαι ἀνθυπολοχαγοὶ τῆς Φάλαγγος, Πέτρος Μπαρμπιτζιώτης, Ζάχος Μήλιος, Νικόλαος Λάμπρου καὶ Νικόλαος Σουλιώτης. Ὁ ταγματάρχης καὶ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπῆς Βιλχέλμος Σνιτζλαΐν. Ὁ χαρακτηρισμένος ταγματάρχης καὶ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ Δικαίου τμήματος τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας Φραγγίσκος Γρόππερ. Ὁ λοχαγὸς καὶ ἐπιλοχίας τῆς φάλαγγος Ἀναγνώστης Κανελόπουλος. Ὁ λοχαγὸς τοῦ δ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Ἰωάννης Καΐνλαΐν. Οἱ λοχαγοὶ τοῦ πυροβολικοῦ Λουδοβῖκος Ἀουερβεχ καὶ Κάρολος Φόρτεμπαχ. Ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Φριδερῖκος Τσέντνερ. Ὁ ὑπὸ σύνταξιν λοχαγὸς Ἀνδρέας Ἀῤῥουλάνης καὶ ὁ στρατιωτικὸς ἐπιΐατρὸς τοῦ συντάγματος τῶν λογιστῶν Δόκτωρ Λουδοβῖκος Χέρμαν. Ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ δεκανεὺς τῆς Φάλαγγος Παππαλουκᾶς Ἀναστασίου. Ὁ ὑπομοίραρχος πρώτης κλάσεως τῆς χωροφυλακῆς Κωνσταντῖνος Παλάσκας. Ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πρώτου τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Ἀντώνιος Ἀξελός. Ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ δ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Φώτιος Κωνσταντινίδης. Ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος Δόκτωρ Φριδερῖκος Σιοῦ. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ ά. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς καὶ ἀξιωματικὸς Διαγγελεὺς τῆς Αὐτοῦ Β. Μεγαλειότητος Δημήτριος Μαυρομιχάλης καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ ά. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Ἰωάννης Πασχάλης

§. 4. Ξένα παράσημα ἔλαβον·

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ Δικαίου τμήματος τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμματείας χαρακτηρισμένος ταγματάρχης Φραγγίσκος Γρόππερ, τὸν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ Βαυαρικοῦ Οἴκου.

Ὁ στρατιωτικὸς ἐπιΐατρὸς τοῦ β΄. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον) Δόκτωρ Αὔγουστος Χάνιτζ, τὸ Βασιλικὸν Βαυαρικὸν ἀριστεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν.

Συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς νὰ δεχθῶσιν καὶ νὰ φέρωσι τὰ παράσημα ταῦτα·

§. 5. Ἐπαινέθησαν·

Ὁ ταγματάρχης Φραγκῖσκος Ἄουερ. Ὁ λοχαγὸς Φριδερῖκος Ἄουγουστιν τοῦ γ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς. Ὁ λοχαγὸς Ἀναστάσιος Χορμόβας τοῦ ά. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ. Ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ δεκανεὺς τῆς 8 τετραρχίας τῆς Φάλαγγος Ἡλίας Κολοκούβαρος. Οἱ ὑπομοίραρχοι ά. κλάσεως τῆς χωροφυλακῆς Κωνσταντῖνος Παλάσκας καὶ Ἰωάννης Σολομωνίδης,

καὶ ὁ ὑποϊατρὸς τοῦ γ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Δόκτωρ Φραγκίσκος Νῆδερ διὰ τὰς εἰς Πόρον καὶ εἰς τὴν περὶ τον Πόρον ἀποκλειστικὴν γραμμὴν ἐκδουλεύσεις των ἐγκαιρῷ τῆς πανώλους.

Ὁ ἐνωμοτάρχης τῆς χωροφυλακῆς Ἀθανάσιος Θωμόπουλος καὶ ὅλη ἡ 25 πεζικὴ ἐνωμοτία διὰ τὴν διακεκριμένην των διαγωγὴν κατὰ τὰς ταραχὰς τῆς Μάνης καὶ τῆς Μεσσηνίας.

§. 6. Διωρίσθησαν εἰς τὴν Φάλαγγα·

Ἐπιτίμιος λοχαγός· ὁ Ἰωάννης Βλάχος. Ὑπολοχαγὸς καὶ δεκανεύς· ὁ Κωνσταντῖνος Σπανόπουλος. Ἀνθυπολοχαγοὶ καὶ ἐκλεκτοί· ὁ Δημήτριος Ἰωάννου, Ἀναστάσιος Τριανταφύλου, Πάνος Σίφου, Γεώργιος Κόκκος, Πάνος Ἀθανασίου, Παναγῆς Χαλιμᾶς, Νικόλαος Τζούνης, Γκίκας Σταύρου, Νικόλαος Σίρμπης.

Εἰς τοὺς πρεσβύτας τῆς Φάλαγγος·

Ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ καὶ ἐκλεκτοί· ὁ Ἀθανάσιος Τσεκούρας, Γεώργιος Κωτζώνης, ὁ μέχρι τοῦδε ἐνωμοτάρχης τῆς χωροφυλακῆς Κωνσταντῖνος Πιρπυρῆς.

Διωρίσθησαν πρὸς τούτοις·

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Κάρολος Γέσμαν ἀπὸ τὸ ά. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ἐπιθεωρητὴς τοῦ πεζικοῦ· ὁ χαρακτηρισμένος ταγματάρχης Μαυρίκιος Σπὶς πραγματικὸς ταγματάρχης εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς· ὁ πρώην σημαιοφόρος τῆς Βασιλικῆς Προσωπικῆς ὑπομοίρας τοῦ πυροβολικοῦ τῆς σωματοφυλακῆς Μιχαὴλ Μαυροκορδάτος ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

Ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγός· Ἀναγνώστης Παππαδόπουλος, λοχαγὸς β΄. κλάσεως εἰς τὸ γ΄. τάγμα τῆς κατα τὴν Ἀκαρνανίαν ἐθνοφυλακῆς· ὁ ὁδηγὸς Βασίλειος Σούκιος, ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὸ αὐτὸ τάγμα.

Διωρίσθησαν εἰσέτι·

Συνταγματάρχης εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἀνώτερος φρούραρχος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὁ φιλέλλην καὶ πρώην συνταγματάρχης Φραγγίσκος Γραϊλιάρδος· συνταγματαρχης διαθέσιμος, ὁ φιλέλλην Μιχαὴλ Γράμμεσης· Κανονικὸς καταχωρητὴς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμματεῖαν, ὁ μέχρι τοῦδε προσωρινὸς καταχωρητὴς ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Ἐρρῖχος Ῥεδεμπάχερ· διεκπεραιωτὴς εἰς τὴν ἰδίαν Γραμματεῖαν ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ ἱππικοῦ Ἰωσὴφ Μίνδλερ, διατηρῶν τον βαθμὸν καὶ τὴν παλαιότητά του εἰς το ἱππικόν.

Ἀκόλουθοι διωρίσθησαν·

Ὁ γενικὸς πρόξενος Μακεδονίας Θεόδωρος Βαλιανὸς μὲ τὸν βαθμόν του ὡς ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πρώην τακτικοῦ σώματος· ἀνθυπολοχαγός, ὁ πρώην εὔελπις Νικόλαος Στυμφαλιάδης· Ἀνθυπασπισταὶ οἱ μέχρι τοῦδε εὐέλπιδες, Ἰωάννης Σοῦτζος καὶ Ε. Τομαρόπουλος.

§. 7. Κατετάχθησαν εἰς τὴν Φάλαγγ[α]

Ὁ ταγματάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς Γεράσιμ[ος] Φωκᾶς εἰς τὴν 10 τετραρχίαν· ὁ λοχαγὸς Λάμπρος Ὀδυσσεὺς τοῦ β΄. τάγματος τοῦ ὑπὸ τ[ὸν] συνταγματαρχην Βάσον Μαυροβουνιώτην σώματος τῆς ἐθνοφυλακῆς εἰς τὴν 7 τετραρχίαν· εἰ[ς] πρεσβύται ἀνθυπολοχαγοὶ ἐκλεκτοὶ Ἀθανάσι[ος] Τσεκούρας καὶ Κωνσταντῖνος Πυρπυρῆς, ὁ μ[ὲν] πρῶτος εἰς τὴν 10 τετραρχίαν, ὁ δὲ δεύτερ[ος] εἰς τὴν 7 τετραρχίαν.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ ἐκλεκτοί· Νικόλαος Σίρμπ[ης] εἰς τὴν 9 τετραρχίαν· ὁ Μανολάκκης Πολιουδάκ[ης] εἰς τὴν 15 τετραρχίαν καὶ Θεόδωρος Ζερβουδάκης εἰς τὴν 16 τετραρχίαν.

Ὡ ἀκόλουθος ἀνθυπολοχαγὸς Σπυρίδων Θεοτόκης εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

§. 8. Κατετάχθησαν·

Ὡς ςρατιωτικοὶ ὑποϊατροί· ὁ χειροῦργος Πίτρος Παναγιώτης Χορμόβας εἰς τὸ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Βάσον Μαυροβουνιώτην σῶμα τῆς ἐθνοφυλακῆς· ὁ Δόκτωρ Μ. Σ. Πράουτνιτζ εἰς τὸ δ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ Δόκτωρ Βερνάρδος Ὀρυσταὶν εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν· ὁ Δόκτωρ Ἀντώνιος Μύλλερ καὶ Γεώργιος Γοδφρῖδος Γουστάβος Λάντζ, εἰς τὸ γ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ὡς δόκιμοι ἰατροί· ὁ Παναγιώτης Ἠλίας Διτζίκας καὶ ὁ Γεώργιος Χερμάνη, ἀμφότεροι εἰ[ς] το νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν.

Ὡς ςρατιωτικὸς ἱερεύς· ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰωνᾶς Ὀλύμπιος εἰς τὸ ὑπὸ τον συνταγματάρχ[ην] Βασου Μαυροβουνιώτην σῶμα τῆς ἐθνοφυλακ[ῆς].

Ὡς λογιστὴς β΄. τάξεως· ὁ Πέτρος Κοντιρά[κης] εἰς τὸ γ΄. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς Μα[κεδονίας].

Εἰς τὴν ςρατιωτικὴν σχολὴν τῶ[ν] εὐελπίδων·

Ὡς καθηγητὴς ά. τάξεως· ὁ Δόκτωρ Δημήτρ[ιος] Στροῦμπος.

Ὡς διδάσκαλος τοῦ χοροῦ· ὁ Δημήτριος Κυνοφαος.

§. 9. Εἰς ἐνέργειαν ἐτέθησαν

Ὁ ἀκόλουθος ἀντισυνταγματάρχης Χριστόφορος Φαβρίκιος ὡς φρούραρχος Μεσολογγίου· [ὁ] χαρακτηρισμένος λοχαγὸς Πέτρος Γενατᾶς ὡ[ς] ὑπασπιστὴς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων· ὁ διαθέσιμος ὑπολοχαγὸς Σπυρίδων Ε... παδάκης ὡς ὑπασπιςὴς εἰς το φρουραρχεῖον Ῥω...

§. 10. Μετετέθησαν εἰς τὴν Φάλαγγ[α]

Ὁ χαρακτηρισμένος ἀντισυνταγματάρχης [καὶ] ὑπολοχαγὸς Δούκας Κ. Δούκα ἀπὸ τὴν 11 [εἰς] τὴν 8 τετραρχίαν· ὁ διαθέσιμος μοίραρχ[ος τῆς] χωροφυλακῆς Ἰωάννης Βελέντζας ὡς ταγματάρχης καὶ ἀνθυπολοχαχὸς εἰς τὴν ά. τετραρχ[ίαν]· ὁ ταγματάρχης καὶ ἀνθυπολοχαγὸς Ζαχα[ρ]... λιος ἀπὸ τὴν 7 εἰς τὴν 13 τετραρχίαν· [ὁ] ὑπομοίραρχος ά. κλάσεως τῆς χωροφυλακῆς [Δη]μήτριος Μπερμπίλης ὡς χαρακτηρισμένος

ματάρχης καὶ ἀνθυπολοχαγὸς μὲ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ καὶ ἐπιλοχίου εἰς τὴν 13 τετραρχίαν· ὁ διαθέσιμος λοχαγὸς Ἰωάννης Λογοθέτης Χαλκιόπουλος, ὡς λοχαγὸς καὶ ἐπιλοχίας εἰς τὴν 2. τετραρχίαν· ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγὸς καὶ ἐπιλοχίας Χρῆστος Καλογερῆς ἀπὸ τὴν 14 εἰς τὴν 5 τετραρχίαν· οἱ ὑπομοίραρχοι ά. κλάσεως τῆς χωροφυλακῆς Ἰωάννης Γούστης εἰς τὴν 13· Ἰωάννης Γοτζίστας εἰς τὴν 5, καὶ Βασίλειος Ἀθανασίου εἰς τὴν 1 τετραρχίαν ὡς λοχαγοὶ καὶ ἐπιλοχίαι· οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ δεκανεῖς Χρῆστος Τσαούσης καὶ Γεώργιος Θωμόπουλος ἀπὸ τὴν 14 εἰς τὴν 5 τετραρχίαν· οἱ ὑπομοίραρχοι β΄. κλάσεως τῆς χωροφυλακῆς Χρῆστος Φατσούλας εἰς τὴν 5, Ἰωάννης Μέξης εἰς τὴν 8· Σπῦρος Λιάσκας καὶ Γεώργιος Κορούκουφας εἰς 13, καὶ Νικόλαος Χατζῆ Γεωργίου εἰς τὴν 8 τετραρχίαν ὡς ὑπολοχαγοὶ καὶ δεκανεῖς.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ διαλυθέντος λόχου τοῦ ναυτικοῦ πυροβολικοῦ· ὁ μὲν λοχαγὸς Κάρολος Δουπλὰτ εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα· ὁ δὲ ὑπολοχαγὸς Φρεδερῖκος Σσοῦλτζε καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Βεῤῥίκιος εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ὁπλοστασίων, ὁ πρῶτος εἰς ἕνα λόχον τῶν τεχνιτῶν.

Μετετέθησαν ὡσαύτως·

Ὁ λοχαγὸς Ἰωάννης Καΐνλαϊν ἀπὸ τὸ δ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ γ΄ τῆς γραμμῆς· ὁ ὑπολοχαγὸς Νικόλαος Ζορμπᾶς ἀπὸ τὸ β΄. εἰς τὸ ά· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Γεώργιος Χάουσμαν ἀπὸ τὸ δ΄. εἰς τὸ γ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἀλόϊς Στοῦφνερ ἀπὸ τὸ δ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ β΄. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον)· ὁ ἀνθυπασπιστὴς Διονύσιος Χρυσοσπάθης ἀπὸ τὸ δ΄. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς Μάνης εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Ὁ χαρακτηρισμένος ταγματάρχης Μαυρίκιος Σπὶς ἀπὸ τὸ σῶμα του μηχανικοῦ εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς.

Ὁ φρούραρχος Μεσολογγίου συνταγματάρχης Ἀντώνιος Φιγουέρας Ἀλμέϊδας ὡς φρούραρχος εἰς Ναύπλιον· ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν Νικόλαος Χατζόγλους εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουραρχείων προσκολλώμενος εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου.

Οἱ στρατιωτικοὶ ὑποΐατροί· Δόκτωρ Αὔγουστος Χάνιτζ ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸ β΄. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον)· ὁ Δόκτωρ Ῥωμάνος Βάϊς ἀπὸ τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα· οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ Δόκτωρ Ἱπποκράτης Κλάδος ἀπὸ τὸ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Ἰωάννην τοῦ Γκούρα Μαμούρην σῶμα τῆς ἐθνοφυλακῆς εἰς τὸ ά· ὁ Δόκτωρ Στυλιανὸς Αἰμύλιος ἀπὸ τὸ ά. εἰς τὸ β΄. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ· ὁ ἐφιππιΐατρος Ἰωάννης Χὸρς ἀπὸ τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν.

Εἰς τοὺς διαθεσίμους μετετέθησαν·

Ὁ συνταγματάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς Θεόδωρος Γρίβας· ὁ μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς Γεώργιος Βοϊνέσκος· ὁ λοχαγὸς Ἰωάννης Μερενδίτης, Σπῦρος Πεσλῆς, καὶ Νικόλαος Μποκοβάλας· ὁ ὑπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Κολοκύνθας· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Μῆτρος Πρωτόπαπας· οἱ τελευταῖοι οὗτοι πέντε ἐκ τῶν ταγμάτων τῆς ἐθνοφυλακῆς.

§. 11. Ἐπροβιβάσθησαν·

Ἴλαρχος· ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματέως Δημήτριος Σοῦτσος εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττική.)

Ἀνθυπασπιστής· ὁ ἐνωματάρχης τῆς χωροφυλακῆς Γεώργιος Κουτκουτάκης.

Ὑπολοχαγὸς εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα,

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ ἰδίου τάγματος Ἀρσένιος Βλάχος· ὁ δεκανεὺς γ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς, ἀνθυπασπιστὴς εἰς τὸ δ΄. πεζικὸν τῆς γραμμῆς.

Στρατιωτικοὶ ἐπιΐατροί· οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ Δόκτωρ Ρωμανὸς Βάϊς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν· Δόκτωρ Φριδερῖκος Τσέλερ εἰς τὸ γ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ Δόκτωρ Αὔγους. Χάνιτσ εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα· Δόκτωρ Φριδερῖκος Σάϊφερτ εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν εὐελπίδων· Δόκτωρ Λουδοβῖκος Χέρμαν εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Στρατιωτικοὶ ἰατροί· οἱ ὑποΐατροὶ Δόκτωρ Ἐρρῖκος Χὸπ εἰς τὸ δ΄. καὶ Δόκτωρ Λουδοβῖκος Χουκ εἰς τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Στρατιωτικοὶ ὑποΐατροί· οἱ δόκιμοι ἰατροὶ Ἐῤῥῖκος Γιοῦγκ εἰς τὸ γ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ἐφιππιΐατρός· ὁ ἱππιΐατρὸς Ἰωάννης Χὸρς εἰς τὸ Σύνταγμα τῶν λογχιστῶν.

Λογιστὴς ά. τάξεως, ὁ λογιστὴς β΄. τάξεως: Γεώργιος Λέσχε εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

§. 12. Ἐχαρακτηρίσθησαν

Εἰς τὴν Φάλαγγα· ὡς ταγματάρχης ἄνευ ἀποδοχῶν ὁ Χατζῆ Στεφανῆς Δημητρίου.

Ὡς ὑπολοχαγοὶ καὶ δεκανεῖς μὲ ἀποδοχὰς ἀνθυπολοχαγῶν καὶ ἐκλεκτῶν· ὁ Βασίλιος Σαράτσογλους· Ἀθανάσιος Τσουλιᾶς· Ἀνδρέας Κόνταρης· Δημήτριος Καρακαλπάκας· Δημήτριος Καραμηχάλογλους· Εὐθύμιος Κωνσταντίνου.

Ὡς ἀνθυπολοχαγὸς καὶ ἐκλεκτός, ὁ Σπῦρος Ῥαζῆς.

Ἐχαρακτηρίσθησαν πρὸς τούτοις·

Ὁ Μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς Νικόλαος Πετμεζᾶς ὡς ταγματάρχης μὲ παλαιότητα μετὰ τὸν ταγματάρχην Ἀντώνιον Μαυρομαχάλην.

Ὁ λοχαγὸς Κάρπος Παππαδόπουλος ὡς ταγματάρχης εἰς τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ὡς ὑπολοχαγός· ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγός τῶν Σκαπανέων Νικόλαος Τσίγκ.

Ὡς ἀνθυπολοχαγός· ὁ ἐπὶ τῆς ὀρυκτολογίας εἰς Κούμην Ὄθων Σύλλερ.

Ὡς στρατιωτικὸς ἐπιΐατρός· ὁ Στρατιωτικὸς Ἰατρὸς Δόκτωρ Ἰωσὴφ Σιοὺκ, μὲ παλαιότητα μετὰ τὸν ἐπιΐατρὸν Δόκτωρα Σαΐφερτ.

Ὡς λογιστὴς β΄. τάξεως· ὁ ἀφεθεὶς σιτιστὴς, Κάρολος Στοῦρζεν.

§. 13. ὁ Συνταγματάρχης Κανέλος Δεληγιάννης ἔπαυσε κατ' αἴτησίν του ἀπὸ τὰ χρέη τοῦ Στρατιωτικοῦ Νομοεπιθεωρητοῦ Μεσσηνίας.

§. 14. Ἐτέθησαν ὑπὸ σύνταξιν·

Ὁ Ἴλαρχος τοῦ Συντάγματος τῶν λογχιστῶν Πέτρος Βελλῖνος μὲ χαρακτῆρα καὶ ἀποδοχὰς ταγματάρχου.

Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Φρουραρχείου Βονίτζης ὑπολοχαγὸς Δημήτριος Τσιμινίκος.

Ὁ Διαθέσιμος Ἴλαρχος Σεραφῖνος Δαούριας.

§. 15. Τὴν αἰτηθεῖσαν ἄφεσιν ἔλαβον·

Ὁ Διοικητὴς τοῦ δ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Ἀντισυνταγμ. Θωμᾶς Στρούντζης. Οἱ λοχαγοὶ Φριδερῖκος Ἀουγουστιν καὶ Βαπτιστὴς Στέφανος.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Θεόδωρος Φὸν Δὲρ Λύε. Ἰάκωβος Καΐτερ καὶ Γεώργιος Χάουσμαν τοῦ γ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ὁ Ἴλαρχος Βιλχέλμος Ξυλάνδερ· ὁ ἀξιωματικὸς Διαγγελεὺς τῆς αὐτοῦ Β. Μ. ἀνθυπολοχαγὸς Δ. Κατακουζηνός· οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Σπυρίδων Θεοτόκης καὶ Φριδερῖκος Στάϊν, καὶ οἱ τέσσαρες τοῦ Συντάγματος τῶν λογχιστῶν.

Ὁ ἀνθυπασπιστὴς Κάρολος Κόλμαν τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος ὡς ἀνθυπολοχαγός.

Ὁ ὑπασπιστὴς τῆς αὐτοῦ Β. Μεγαλειότητος ἀντισυνταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Κάρολος Βιλχέλμος Πιύρκαρδ.

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ καὶ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας Φριδερῖκος Πράκερ.

Οἱ Δόκιμοι χειροῦργοι: Μαρτῖνος Βὲκ καὶ Βαπτιστὴς Βούχνερήδερ· ὁ ὑποφαρμακοποιὸς Πέτρος Γιαννακόπουλος καὶ ὁ δόκιμος φαρμακοποιὸς Ἐρνέστος Κύνλαϊν.

Ὁ ἱππιΐατρός· Φραγκίσκος Ξαβέριος Βῆβερ.

Οἱ ἐπικαταλυματίαι τοῦ β΄. τμήματος τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας: Φριδερῖκος Τσιγενχάϊν καὶ Γεώργιος Χόλβεγ· ὁ καταλυματίας τοῦ γ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Γεώργιος Σούστερ· ὁ λογιστὴς ά. τάξεως παρὰ τῇ κεντρικῇ διευθύνσει τῶν ὁπλοστ. Εὐγένιος Σούγνες· ὁ λογιστὴς β΄. κλάσεως τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων Πέτρος Ψωμόπουλος.

Ὁ Αὐλάρχης τῆς αὐτοῦ Β. Μεγαλειότητος ἀκόλουθος συνταγματάρχης Φριδερῖκος Σαπόρτας· ὁ ἀκόλουθος ταγματάρχης Γεώργιος Φίνλαϊ.

Ὁ ὑποδιδάσκαλος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὴν στρατιωτ. σχολὴν τῶν εὐελπίδων Μ. Ἀποστολίδης.

§. 16. Διὰ νὰ λάβῃ πολιτικὴν θέσιν ἀφέθη·

Ὁ ὑπουργικὸς Γραμματεὺς β΄. κλάσεως τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, Ἰωάννης Κάρολος Βίλκε, διορισθεὶς καθηγητὴς εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἀθηνῶν.

§. 17. Ἐδόθη ἡ ἄφεσις.

Εἰς τὸν Καταλυματίαν Φριδερῖκον Λέμαν τοῦ γ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

§. 18. Διεγράφη τῶν ἐλέγχων τοῦ Στρατοῦ ὡς ἀνάξιος.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Χρῆστος Βούλγαρης τοῦ γ΄. τάγματος τοῦ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Βάσσον Μαυροβουνιώτην σώματος τῆς ἐθνοφυλακῆς.

§. 19. Ἐτουφεκίσθη·

Κατὰ συνέπειαν δικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ β΄. διαρκοῦς πολεμικοῦ συμβουλίου, ἐπικυρωθείσης παρὰ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου, ὁ ὑπολοχαγὸς Αὐγέρης Παπαγιαννόπουλος, πρώην ὑπασπιστὴς τοῦ φρουραρχείου Π. Πατρῶν

§. 20. Μετατίθενται·

Οἱ λοχαγοὶ Γοτφρίδος Μαϊρχόφερ ἀπὸ τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν ὡς διδάσκαλος τῆς χωρογραφικῆς καὶ τοπογραφικῆς μὲ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ ά. κλάσεως τοῦ πεζικοῦ·

Ἐφύγιος Πικαλούγας ἀπὸ τοὺς διαθεσίμους εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων, διοριζόμενος φρούραρχος Βονίτζις.

Παντολέων Βασιλειάδης ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων (φρουραρχεῖον Χαλκίδος) εἰς τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Δήμητριος Σπηλιοτόπουλος ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων (φρουραρχείου Ναυπλίου) εἰς τὸ β΄. τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ, μὲ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ β΄. κλάσεως.

Δημήτριος Κυπριανὸς ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων, (φρουραρχεῖον Π. Πατρῶν) εἰς τὸ δ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς μὲ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ β΄. κλάσεως, ἐκπληρῶν χρέη ἀξιωματικοῦ εἰσηγητοῦ.

Δημήτριος Σινγιώργης ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων (φρουραρχεῖον Ρίου) εἰς τὸ δ΄. τάγμα πεζικοῦ τῆς γραμμῆς μὲ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ β΄. κλάσεως.

Γεώργιος Βρονταμίτης ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Χαλκίδος εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου, ἐκτελῶν χρέη πολιταρχικοῦ λοχαγοῦ.

Νικόλαος Κωνσταντινίδης ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ῥίου, διοριζόμενος φρούραρχος Ῥίου.

Ἰακὼβ Βάρφης ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων (φρουραρχεῖον Βονίτζης) εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας, ἐκπληρῶν χρέη ἀξιωματικοῦ τῶν ἐπιτελῶν, καὶ μὲ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ β΄. κλάσεως.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Ἀριστείδης Μαυρομμάτης ἀ-

πὸ τὸ β΄. εἰς τὸ γ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Παναγιώτης Ἰγγλέσης ἀπὸ τοὺς διαθεσίμους εἰς τὸ β΄. ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα· Κώστας Ζορμπᾶς ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων (φρουραρχεῖον Λαμίας) εἰς τὸ ά. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ δεκανεὺς τῆς Φάλαγγος Δημήτριος Βότζαρης εἰς τὸ ά. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ· Ἰωάννης Ταμπακόπουλος ἀπὸ τὴν ά. εἰς β΄. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀργολὶς) παυομένου τῶν χρεῶν ὑπασπιστοῦ μοίρας.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Κωνσταντῖνος Ἀλεξίου ἀπὸ τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ά. τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ· Ἐδουάρδος Κίτερλιν ἀπὸ τὴν β΄. εἰς τὴν ά. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττικὴ) ὡς ὑπασπιστὴς τῆς μοίρας.

Οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροί· Φριδερῖκος Χύβελ ἀπὸ τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ σώματος τῆς Ὀροφυλακῆς Φθιώτιδος· Δ. Ἰωάννης Πανταζιάδης ἀπὸ τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ σώματος τῆς Ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας.

Οἱ ὑποϊατροί· Ἐρρῖκος Ἰούγκ ἀπὸ τὸ γ΄. εἰς τὸ ά. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς παρὰ τῷ νοσοκομείῳ Λαμίας, Γουσταῦος Λάντζ ἀπὸ γ΄. εἰς τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Οἱ λογισταὶ ά. κλάσεως· Χρῆστος Καλγάκης ἀπὸ τὴν ά. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς· Μαυρήκιος Τρέξελ ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον εἰς τὴν β΄. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ.

§. 21· Διορίζονται·

Ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ καὶ διοικητὴς τάγματος Ἰωσὴφ Χύτζ πραγματικῶς ἀντισυνταγματάρχης· ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος ταγματάρχης τοῦ β΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Δημήτρ. Μεντζελίδης, πραγματικῶς ταγματάρχης· ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος λοχαγὸς τοῦ λόχου τῶν ζευγιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος Αὔγουστος Λόπκοβιτζ, πραγματικῶς λοχαγὸς β΄. κλάσεως.

Ὑπασπισταὶ τάγματος προσωρινῶς·

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Ἰωάννης Μανολάκης ἀπὸ τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ζ΄. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἀπὸ τὸ ά. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ά. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Εὐστάθιος Πανταζῆς ἀπὸ τὸ δ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ δ΄. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Δημήτριος Καραγιάννης ἀπὸ τὸ ά. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ β΄. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Θεόδωρος Ἀγγελάκης ἀπὸ τὸ γ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ έ. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Ἰωάννης Βοκάλης ἀπὸ τὸ ά. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ γ΄. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης ἀπὸ τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ή. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἀπὸ τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ς΄. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

Συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτους νὰ φέρωσι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὴν στολὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὅπου διατηροῦν τὰς σχέσεις ταξεως καὶ παλαιότητός των ὡς μέχρι τοῦδε.

§. 22. Προβιβάζονται·

Ταγματάρχης· ὁ λοχαγὸς Λεωνίδας Σμόλεντς τοῦ μηχανικοῦ σώματος·

Μοίραρχος· ὁ ὑπομοίραρχος ά. κλάσεως Δημήτριος Τζῆνος εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

Λοχαγοὶ ά. κλάσεως· οἱ λοχαγοὶ β΄. κλάσεως Φώτιος Ἀγγελίδης εἰς τὸ ά. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Ἰωάννης Παρίσης ἀπὸ τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίου εἰς τὸ δ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Νικόλαος Χασομούλης εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Φθιώτιδος.

Λοχαγοὶ β΄. κλάσεως· ὁ ὑπολοχαγὸς Βασίλειος Ἐλευθερίου εἰς τὸ ά. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Βιλέλμος Βάϊλερ εἰς τὸ μηχανικόν.

Ὑπομοίραρχος ά. κλασεως· ὁ ὑπομοίραρχος β΄. κλάσεως Ἰωάννης Εὐσταθίου.

Ὑπολοχαγός· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἰωάννης Γεωργιάδης Μολᾶς εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς.

Ἀνθυπολοχαγοί· ὁ ἀνθυπασπιστὴς Γεώργιος Πίτζελ εἰς τὸν λόχον τῶν ζευγιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ

Οἱ ἀνθυπασπισταὶ Βιλέλμος Βέργερ καὶ Φρεδερῖκος Ῥάϊχερτ εἰς τὸ μηχανικόν.

Ἀνθυπασπισταί· Ὁ ἐπιλοχίας Σπῦρος Καλόγηρος εἰς τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ λοχίας Οὔγων Φονδερβὰν εἰς τὸ γ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ λοχίας Κωνσταντῖνος Καραγιαννόπουλος τῆς β΄. μοίρας εἰς τὴν ά. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ· ὁ λοχίας Ἐρρῖκος Κούρτζε εἰς τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων.

Ὑποφαρμακοποιοὶ β΄. κλάσεως· οἱ δόκιμοι φαρμακοποιοί, Ἰωσὴφ Κλύγ παρὰ τῷ νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν· Ἰούλιος Μαΐσνερ παρὰ τῷ νοσοκομείῳ Ναυπλίου· Βιλέλμος Σπρούνερ παρὰ τῷ νοσοκομείῳ Λαμίας.

Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν προσδιορίζονται δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος.

Δόκιμοι φαρμακοποιοί· ὁ δεκανεὺς Φριδερῖκος Σόνδιγγερ τοῦ γ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς παρὰ τῷ νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν· ὁ στρατιώτης Χριστοφόρος Πόππ τοῦ γ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ναυπλίου· ὁ στρατιώτης Λουδοβῖκος Σίμονδετ τοῦ δ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Λαμίας· ἅπαντες χωρὶς νὰ ἀπολυθῶσι τῆς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὑποχρεώσεώς των.

Ἐπικαταλυματίαι β΄. κλάσεως· ὁ καταλυματίας Ἰωάννης Κράους εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον.

Ὑποκαταλυματίαι· οἱ λογισταὶ ά. κλάσεως Ἰωσὴφ Σίλτζερ εἰς τὴν παροῦσαν του θέσιν ἀποθηκοφύλακος εἰς Ἀθήνας· Κάρολος Βίσιγγερ εἰς τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων· Χριστόφορος Μύλλερ εἰς τὴν παροῦσαν του θέσιν ἀποθηκοφύλακος εἰς Ναύπλιον· Γουστάβος Ῥούντζλερ εἰς τὸ δ΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Φρεδερινάνδος Σίγνερ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου.

Λογιστὴς β΄. κλάσεως· ὁ ἐκτελῶν χρέη λογιστοῦ Ἰωάννης Σνέλλερ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπήν.

§. 23. Χαρακτηρίζονται·

Ὡς ἀντισυνταγματάρχαι· Ὁ ταγματάρχης τοῦ β΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Εὐστράτιος Πίσσας, μετατιθέμενος εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων, καὶ διοριζόμενος φρούραρχος Λαμίας· ὁ ταγματαρ. τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, καὶ διοικητὴς τῶν δύο ἐλαφρῶν ταγμάτων τῆς Μάνης Μάξ. Φέδερ.

Ὡς ταγματάρχαι· οἱ λοχαγοί, Στηλλιανὸς Γονατᾶς καὶ Ἀναστάσιος Ῥόδιος εἰς τὸ ά. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Ἀνάργυρος Τζάνης τοῦ β΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, μετατιθέμενος εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων, καὶ διοριζόμενος φρούραρχος Χαλκίδος· Παῦλος Διαμαντίδης εἰς τὸ δ΄. Ἀθανάσιος Πίσσας εἰς τὸ β΄. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ὡς ἀρχιατρός· ὁ πρώην πρωτοϊατρὸς Ἐρρῖκος Δουμὼν μὲ ἀποδοχὰς ἐπιϊατροῦ, εἰς τὸ σῶμα τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας, ἐπιφορτίζεται δὲ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῶν σωμάτων τῆς ὀροφυλακῆς.

Ὡς λοχαγοί· ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ β΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Ἀναστάσιος Κάππατος, μετατιθέμενος εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων, καὶ διοριζόμενος φρούραρχος Παλαμηδίου· ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ φρούραρχος Βουρτζίου, Ἀντώνιος Ἀντωνίου· ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ α. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Μηχαὴλ Δεμικέλης, μετατιθέμενος εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων, καὶ διοριζόμενος πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς Λαμίας.

§. 24. Ὑπὸ σύνταξιν τίθενται·

Ὁ ταγματάρχης Ι. Ἀντώνιος Μάκκιας, ὡς ἀντισυνταγματάρχης· ὁ ταγματάρχης Φέλιξ Δυλωριὲ εἰσηγητὴς τοῦ ά. διαρκοῦς πολεμικοῦ συμβουλίου.

Οἱ λοχαγοί· Ἀντώνιος Θεοχάρης, ὡς ταγματάρχης, Ἰωάννης Φωτεινός, Γεώργιος Σπανούδης, καὶ οἱ τρεῖς τοῦ β΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑπολοχαγοί. Ἰωάννης Σκλήρης καὶ Ἀλέξιος Θεοχάρης ἐκ τῶν διαθεσίμων.

Ὁ ἀνθυπολοχαγός· Φωτάκης Κεσόγλους τοῦ μηχανικοῦ ὡς ὑπολοχαγός.

Ναύπλιον, τῇ 25 Ἰανουαρ. (6 Φευρουαρ.) 1838.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ἀπέθανον.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ ά. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Χρῆστος Νήτης, τῇ 25 Ἀπριλίου 1837 εἰς Μεσολόγγιον.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ἐκλεκτὸς τῆς φάλαγγος, Δημήτριος Καραμεσούτης τὴν 26 Μαΐου 1837 εἰς Τρίπολιν.

Ὁ λοχαγὸς τοῦ γ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Φριδερῖκος Πάσδιτζ, τὴν 9 Ἰουν. 1837 εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Δαμαλᾶ τῆς ἀποκλειστικῆς γραμμῆς τοῦ Πόρου.

Ὁ ὑποϊατρὸς Δόκτωρ Ἰωσὴφ Ῥοθλάουφ ἀπὸ τὴν πανώλην· τὴν 21 Ἰουλίου 1837 εἰς Πόρον.

Ὁ ἀνώτερος φρούραρχος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑποστράτηγος Βικέντιος Πίζας τὴν 4 Ἰουλίου 1837 εἰς Ἀθήνας.

Ὁ λοχαγὸς τοῦ γ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Φριδερῖκος Βὲχ τὴν 22 Ἰουλίου 1837 εἰς Ἀθήνας.

Ὁ ἀνθυπασπιστὴς Μαυρίκιος Κίοτ τοῦ γ΄. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς τὴν 15 Αὐγούστου 1837 εἰς Ἀθήνας.

Ὁ ὑπομοίραρχος ά κλάσεως τῆς χωροφυλακῆς Ἡρακλῆς Ῥόβερτ, τὴν 18 Αὐγούστου 1837 περὶ τὴν Ἐπίδαυρον.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Βασίλειος Δυκογιάννης τοῦ β΄. τάγματος τοῦ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Ἰωάννην τοῦ Γκούρα Μαμούρην σώματος τῆς ἐθνοφυλακῆς, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1837· εἰς Βαργιάννην (ἐπαρχίαν Παρνασίδος).

Ὁ λοχαγὸς Γ. Πάσχος τοῦ ά τάγματος τῆς κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ἐθνοφυλακῆς ἐφονεύθη μαχόμενος μὲ λῃστὰς τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1837 εἰς Γρανιτζοῦν.

Ὁ ταγματάρχης Νικόλαος Γιακουμόπουλος τοῦ ά. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ἀπεβίωσε τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1837 εἰς Λαμίαν.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Γεώργιος Χασομούλης ἀντεπιθεωρητὴς τῆς ἐπικουρικῆς χωροφυλακῆς (Σῶμα τῆς ἐθνοφυλακῆς ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Βάσσον Μαυροβουνιώτην) ἐφονεύθη εἰς συμπλοκὴν μὲ λῃστὰς τὴν 17 Νοεμβρίου 1837 πλησίον τῶν ταμπουριῶν τοῦ Λιάκου (ἐπαρχίας Φθιώτιδος).

Ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, Κάρολος Δουπλάτ, ἐτελεύτησε τὴν 25 Νοεμβρίου 1837 εἰς Ναύπλιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρ. (6 Φεβρ.) 1838.

614 ΟΘΩΝ κ. τ. λ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ κατὰ

συνέπειαν τῶν ἀπὸ 4 (16) Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου 1834 Διαταγμάτων Μας, περὶ διαιρέσεως καὶ ὑπηρεσίας τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

Α΄. Τεσσαράκοντα πέντε λιμενικαὶ θέσεις προσδιορίζονται τοῦ λοιποῦ καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

Β΄. Ἐκ τῶν θέσεων τούτων, αἱ μὲν πέντε κεντρικαὶ τῶν λιμεναρχείων μένουν ὡς μέχρι τοῦδε, καθίστανται δέ·

1. Δέκα ὑπολιμεναρχεῖα, ἤτοι· ὁ Πειραιεὺς, ἡ Ναυπλία, αἱ Σπέτσαι, καὶ ὁ Πόρος, τοῦ πρώτου ναυτικοῦ τμήματος.

Ἡ Θήρα, ἡ Μύκωνος καὶ ἡ Ἄνδρος, τοῦ δευτέρου ναυτικοῦ τμήματος·

Ἡ Χαλκὶς, τοῦ τρίτου ναυτικοῦ τμήματος·

Αἱ Πάτραι, καὶ τὸ Γαλαξείδιον, τοῦ τετάρτου ναυτικοῦ τμήματος

2. Εἰκοσιεπτὰ ἐπιστασίαι λιμένων, ἤτοι· τὸ Γύθειον, ἡ Αἴγινα, ἡ Σαλαμὶς, τὸ Καλαμάκιον, καὶ ἡ Κορωνὶς, τοῦ πρώτου ναυτικοῦ τμήματος.

Ἡ Τῆνος, ἡ Κέα, ἡ Μῆλος, ἡ Ἴος, ἡ Πάρος, ἡ Νάξος, ἡ Ἐρέτρια, καὶ ἡ Κάρυστος, τοῦ δευτέρου ναυτικοῦ τμήματος.

Ἡ Σκόπελος, ἡ Κούμη, ἡ νέα Μιζέλα, καὶ ἡ Ἁγία Μαρίνη, τοῦ τρίτου ναυτικοῦ τμήματος.

Ἡ Βόνιτσα, ἡ Ναύπακτος, τὸ Αἴγιον, τὸ Λουτράκιον, ὁ Ἀστακὸς καὶ ἡ Κυλλήνη, τοῦ τετάρτου ναυτικοῦ τμήματος.

Αἱ Καλάμαι, τὸ Πεταλίδιον, ἡ Μεθώνη, καὶ τὸ Οἴτυλον, τοῦ πέμπτου ναυτικοῦ τμήματος·

3. Διορίζονται καὶ τρεῖς λιμενοφυλακαὶ, ἤτοι· Ἡ Σίφνος, ἡ Τριφυλλία, καὶ τὸ Κατάκωλον.

Γ΄. Εἰς τὰ ὑπολιμεναρχεῖα διορίζονται πάντοτε ὑποπλοίαρχοι, εἰς τὰς ἐπιστασίας λιμένων σημαιοφόροι, καὶ εἰς τὰς λιμενοφυλακὰς ναύκληροι πρώτης τάξεως, καθόσον δὲ εἰδικοῦ Διατάγματός Μας δὲν ἤθελε διατάξωμεν περὶ τούτου ἄλλως πως.

Δ΄. Καταργοῦνται αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι λιμενικαὶ Ἀρχαὶ, Κορώνης, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Ἀχελλείου, Μεζάπου, Σκύρου καὶ Μυτίκου· καὶ παύουν οἱ γραφεῖς, οἱ ναῦται καὶ αἱ λέμβοι. Τὰ δὲ λιμενικὰ χρέη θέλουν ἀνατεθῇ εἰς τὰς κατὰ τόπον δημοτικὰς Ἀρχὰς καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, εἰς τὰς τελωνιακάς.

Ε΄. Παύουν οἱ ναῦται καὶ αἱ λέμβοι ἀπὸ τὰς ἐπιστασίας τῶν λιμένων, Νάξου, Ἴου, Καρύστου, Σαλαμῖνος, Καλαμακίου, Λουτρακίου, Βονίτσης, Ἀστακοῦ, Οἰτύλου καὶ ἀπὸ το ὑπολιμεναρχεῖον Πόρου.

ϛ΄. Ἡ ἐφορία ἑκάστης λιμενικῆς Ἀρχῆς μένει ὡς μέχρι τοῦδε, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἀπὸ 9. (21) Φεβρουαρίου 1834 Ἡμέτερον Διάταγμα ὑπάρχουσαν διαίρεσιν τῶν λιμένων, καὶ αἱ καταργηθεῖσαι θέσεις ὑπάγονται κατὰ τὸ αὐτὸ Διάταγμα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἁρμοδίου ἀξιωματικοῦ τοῦ λιμένος.

Ζ΄. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπιφυλαττόμεθα νὰ τροπολογήσωμεν, ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν τῶν λιμενικῶν θέσεων, καθόσον αἱ περιστάσεις ἤθελον ἐν καιρῷ ἀπαιτήσει τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Δεκεμβρίου 1837 (3 Ἰανουαρίου 1838.)

Κατάλογος τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν.

Διοίκησις.	Τόπος.	Ὑγειονομικαὶ ἢ τὰ ὑγειονομικὰ ἐπιφορτισμέναι Ἀρχαί.		
		Ὑγειονομική.	Λιμεναρχική.	Τελωνιακή.
ΑΙΤΩΛΙΑΣ.	Μεσολόγγιον,		Λιμενάρχης.	
»	Ναύπακτος,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Ἀνατολικὸ,			Ὑποτελώνης.
»	Νεοχώρη,			Ὑποτελώνης.
ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ.	Μακρυνόρος,	Ἐπιστάτ. λοιμοκαθαρτηρίου κατὰ ξηράν.		
»	Ἀστακὸς,		Ἐπιστάτης λιμένος	
»	Βόνιτσα,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Καρβασαρὰ,			Ὑποτελώνης.
»	Λουτράκι,			Ὑποτελώνης.
»	Μύτικα,			Ὑποτελώνης.
»	Παλαιοχαλιὰ,			Ὑποτελώνης.
»	Ζαβέρδα,			Ὑποτελώνης.
»	Κατοχή.			Ὑποτελώνης.
ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.	Ναύπλιον,	Ὑγειονόμος.		
»	Κρανίδι,			Ὑποτελώνης.

Διοίκησις.	Τόπος.	Ὑγειονομικαὶ ἢ τὰ ὑγειονομικὰ ἐπιφορτισμέναι Ἀρχαί.		
		Ὑγειονομική.	Λιμεναρχική.	Ὑποτελώνης
ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.	Ἑρμιονίδα			Ὑποτελώνης.
»	Ἐπίδαυρος.			Ὑποτελώνης.
ΑΤΤΙΚΗΣ.	Πειραιεὺς,	Ὑγειον. καὶ ἐπις. λοιμ.		
»	Αἴγινα,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Σαλαμῖνα,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Μέγαρα			Ὑποτελώνης.
»	Ἐλευσῖνα,			Ὑποτελώνης.
»	Χώστια,			Ὑποτελώνης.
»	Πορτοράφτη.			Ὑποτελώνης.
ΑΧΑΪΑΣ.	Πάτραι,	Ὑγειονόμος		
»	Αἴγιον.		Ἐπιστάτης λιμένος.	
ΒΟΙΩΤΙΑΣ.	Ἀντίκιῤῥα.			Ὑποτελώνης.
ΕΥΒΟΙΑΣ.	Σκιάθος,	Ὑγειον. καὶ ἐπις. λοιμ.		
»	Χαλκίδα,		Ὑπολιμενάρχης	
»	Σκόπελος,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Ἐρετρία,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Ὠρεοι,			Ὑποτελώνης.
»	Λίμνη,			Ὑποτελώνης.
»	Γιαλτρα.			Ὑποτελώνης.
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ.	Ἄγραφα(Ἴταμος)	Ἐπιςάτης λοιμοκάθαρ.		
ΗΛΙΔΟΣ	Κυλλήνη,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Κατάκολον,			Ὑποτελώνης.
ΘΗΡΑΣ.	Θήρα,	Ὑγειονόμος.		
»	Ἴος,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Ἀμοργός.			Ὑποτελώνης.
ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ.	Κάρυστος,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Κούμη,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Σκύρος.			Ὑποτελώνης.
ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.	Λουτράκιον,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Καλαμάκιον,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Ζάχωλη,			Ὑποτελώνης.
»	Κιάτος,			Ὑποτελώνης.
»	Κόρινθος,			Τελώνης.
ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ.	Ἄστρος,			Ὑποτελώνης.
»	Λεωνίδιον,			Ὑποτελώνης.
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝ.	Ἐπίδαυρος Λημ.			Τελώνης.
»	Βάτικα.			Ὑποτελώνης.
ΛΑΚΩΝΙΑΣ	Γύθειον,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Οἴτυλος		Ἐπιστάτης λιμένος.	
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ.	Καλάμαι,		Ἐπιστατης λιμένος.	
»	Νησίον,			Ὑποτελώνης.
ΜΗΛΟΥ.	Μῆλος,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Σίφνος.			Ὑποτελώνης.
»	Κίμηλος,			Ὑποτελώνης.
ΝΑΞΟΥ.	Νάξος,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Πάρος,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
ΠΥΛΙΑΣ.	Πύλος,		Λιμενάρχης.	
»	Πεταλίδιον,		Ἐπιστατης λιμένος.	
»	Μεθώνη,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Κορώνη,			Ὑποτελώνης.
ΣΥΡΟΥ.	Ἑρμούπολις,	Ὑγειον. καὶ ἐπις. λοιμ.		
»	Μῆλος,	Ἐπιστάτης λοιμοκαθαρ		
»	Μύκωνος,		Ὑπολιμενάρχης.	

Διοίκησις.	Τόπος.	Υγειονομικαὶ ἢ τὰ ὑγειονομικὰ ἐπιφορτισμέναι Ἀρχαί.		
		Υγειονομική.	Λιμεναρχική.	Τελωνιακή.
ΣΥΡΟΥ.	Κέα,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Κύθνος,			Ὑποτελώνης.
»	Σέριφος,			Ὑποτελώνης.
ΤΗΝΟΥ.	Τῆνος,	Ὑγειονόμος.		
»	Ἄνδρος,		Ὑπολιμενάρχης.	
»	Κόρθι,			Ὑποτελώνης.
»	Σχύρια,			Ὑποτελώνης.
»	Πάνορμον.			Ὑποτελώνης.
ΤΡΙΦΥΛΛΙΑΣ.	Κυπαρισσία,			Ὑποτελώνης.
»	Φυλιατρα (Εράνη)			Ὑποτελώνης.
ΥΔΡΑΣ.	Ὕδρα	Ὑγειον. καὶ ἐπισ. λοιμ.		
»	Καλαυρία,	Ὑγειονόμος.		
»	Σπέτζαις.	Ὑγειονόμος.		
ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ.	Νέα Μιτσέλα,	Ὑγειονόμος.		
»	Ταράτσα,	Ἐπισ. λοιμ. κατὰ ξηράν		
»	Ἁγία Μαρίνα,		Ἐπιστάτης λιμένος.	
»	Στυλίδα,			Ὑποτελώνης.
»	Ἀταλάντη,			Ὑποτελώνης.
ΦΩΚΙΔΟΣ.	Γαλαξείδιον,		Ὑπολιμενάρχης.	
»	Βιτρινίτσα.			Ὑποτελώνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1838.

615 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν ἔχουσιν ἐν γένει οἱ Δῆμοι προσόδους ἐκ περιουσίας Δημοτικῆς, τὰ δὲ πταισματικὰ πρόστιμα, τὰ ἐπὶ τοῦ Στατῆρος καὶ κοιλοῦ δικαιώματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων δασμοὶ, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων, καὶ τῶν ἐσωτερικῶν διαβατηρίων τέλη, τὰ μὲν παρέχουσι μικρότατον εἰσόδημα, τὰ δὲ εἰς ὀλίγους τῶν δήμων ἐφαρμόζονται, καὶ τοιουτρόπως δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀναποφεύκτους ἐτησίους αὐτῶν δαπάνας·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματίας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Περὶ ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων.

1. Ἀφοῦ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἐκ τῶν δημοτικῶν κτημάτων πρόσοδος, τὰ πρόσιμα, τὰ μετρικὰ δικαιώματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων πόροι, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων, καὶ τῶν ἐσωτερικῶν διαβατηρίων τέλους δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰς κατεπειγούσας καὶ ἐπωφελεῖς τοῦ δήμου χρείας, τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ἔμμεσον φόρον ἐπὶ τῶν ἔξωθεν τοῦ δήμου, καὶ πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ ἐξόδευσιν εἰσκομιζομένων ἀναλωσίμων ὠνίων, ἐκλεγομένων βαθμηδὸν ἐκείνων τῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἡ φορολογία εἶναι ὀλιγώτερον ὀχληρά.

2. Εἰς τὸν αὐτὸν φόρον ὑποβάλλονται τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα ὤνια, ὅταν ἦναι προϊόντα τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πωλῶνται, καὶ δὲν εἰσεπράχθη δι' αὐτὰ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἕτερος δημοτικὸς φόρος.

3. Ὡς ἀναλώσιμα ὤνια κυρίως θεωροῦνται τὰ ἐδώδιμα, τὰ πνευματώδη ποτὰ καὶ τὰ λοιπὰ, εἰς καθημερινὴν καὶ ἄμμεσον κατανάλωσιν προωρισμένα εἴδη.

4. Ὁ ἔμμεσος οὗτος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ δύω τοῖς ἑκατὸν 2 0|0, ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, οὔτε νὰ ἐπεκτείνεται εἰς ἄλλα εἴδη ἄνευ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐμμέσου φόρου, καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν εἰδῶν, τὰ ὁποῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς αὐτὸν, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἰμὴ μὲ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ διοικητοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲ τοῦ διοικητοῦ γίνεται ἔκκλησις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Περὶ ἀμέσων εἰσφορῶν.

6. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐμμέσου φόρου ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ πρόσοδοι τοῦ δήμου δὲν δύνανται πάλιν νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀναγκαίων αὐτοῦ ἐξόδων, τότε, ἀναλόγως τοῦ ἐλλείμματος, ἐπιβάλλεται ἄμεσος εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν προϊόντων ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου κειμένων κτημάτων, ὅσα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀμέσους ἐθνικοὺς φόρους. Ἀλλ' ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει δύναται ἡ εἰσφορὰ αὕτη νὰ ὑπερβαίνῃ

τὸ μέτρον τῶν δύω τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἐκπιπτομένου τοῦ ἐθνικοῦ φόρου.

Δὲν ἐξαιροῦνται τῆς εἰσφορᾶς ταύτης οἱ καλλιεργηταὶ τῶν Ἐθνικῶν, τῶν Μοναστηριακῶν, καὶ τῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου κτημάτων. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ὁ φόρος πρέπει νὰ λογίζηται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος αὐτῶν, ὅ ἐστι, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν δεκάτων, καὶ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου, πληρωνομένου εἰς τὸ ἐθνικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

Ἐξαιροῦνται δὲ τὰ Μοναστήρια, τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰ πρὸς συντήρησίν των ἀναγκαῖα.

7. Ἡ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρου ἄρθ. 6. ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ ἐφαρμόζεται ἐνταυτῷ καὶ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου βόσκοντα ποίμνια, κατὰ λόγον τοῦ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματος. Ὡς ἀνώτερος δὲ ὅρος τοῦ μέτρου τῆς εἰσφορᾶς ταύτης, πρέπει νὰ θεωρῆται·

α΄. Ἐπὶ μὲν τῶν μεγάλων ζώων, οἷον βοῶν, ἵππων κτλ. τριάκοντα λεπτὰ ἕκαστον·

β΄. Ἐπὶ δὲ τῶν μικρῶν, οἷον προβάτων καὶ αἰγῶν, ἑπτὰ λεπτὰ ἕκαστον·

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐργατικὰ ζῶα καὶ τὰ θηλάζοντα νεογνά·

γ΄. Ἐπὶ τῶν μελισσίων, πέντε λεπ. ἕκαστον.

8. Ὁσάκις δι' ἔλλειψιν θερινῶν ἢ χειμερινῶν νομῶν μεταφέρωνται τὰ ποίμνια ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλον δῆμον τὸ ἔαρ ἢ τὸ φθινόπωρον, ὁ φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὸ ἥμισυ παρ' ἑκατέρου τῶν δύω δήμων, τῶν παρεχόντων τὰς νομάς. Διὰ πρόσκαιρον δὲ διαμονὴν τῶν ποιμνίων εἰς τὴν περιφέρειαν τινὸς δήμου, δὲν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ παρ' αὐτοῦ κἀνὲν μέρος τοῦ φόρου.

9. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 6. καὶ 7. ἄμεσος εἰσφορὰ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ, εἰμὴ ἀφοῦ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συζητηθεῖσα μετὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ γίνεται ἔφεσις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

10. Ὁ πίναξ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν προσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ δήμου πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ κατὰ τοὺς προεκδοθέντας τύπους καὶ καθ' ἕκαστον ἄρθρον ἀκριβῶς ὑπολελογισμένα τὰ πιθανὰ ποσὰ τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰς διατεταγμένας, καὶ ἐνδεχομένας δαπάνας. Ὅθεν ὁ δήμαρχος ὀφείλει τὰ μετοχετεύῃ ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας φῶτά του, χάριν εὐκολίας τῶν συζητήσεών του, κατὰ τὰ ἄρθ. 105 καὶ 106 τοῦ περὶ Δήμων νόμου.

11. Ἀπὸ τῆς ά. Μαρτίου 1838, καμμία εἴσπραξις ὁποιουδήποτε δημοτικοῦ φόρου οὔτε δαπάνη δημοτικὴ δύναται νὰ διαταχθῇ παρὰ τοῦ δημάρχου, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, ἐὰν ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς δὲν ἦναι ἐψηφισμένος καὶ ἐπικυρωμένος κατὰ τὴν τάξιν, ὥστε ἡ διαχείρισις νὰ γίνεται συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθ. 109 τοῦ περὶ Δήμων νόμου. Οἱ δὲ Διοικηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν παραμέλησιν τῶν τοιούτων παραβάσεων τῶν ῥητῶν ὁρισμῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου, καθὼς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 26, Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 περὶ τῶν συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διατάγματος.

Διὰ τῆς διατάξεως ὅμως ταύτης δὲν ἐννοοῦνται συγχωρημέναι αἱ μέχρι τοῦδε τυχὸν παραβάσεις τοῦ ἄρθρου 109 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

12. Τὸ παρὸν διάταγμα ἰσχύει διὰ τὸ παρὸν ἔτος.

13. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 (26) Ἰανουαρίου 1838.

616 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ ἡ εὑρισκομένη εἰς διάθεσιν τοῦ Δημοσίου, καὶ κειμένη εἰς τὸ προσδιορισθὲν διὰ τοὺς Χίους δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς γῆ, σύγκειται ἀπὸ 200 περίπου Βασιλικὰ στρέμματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀρκετὰ δι' ἐπέκεινα τῶν 500 οἰκιῶν·

Ἐπειδὴ ἡ ἀνήκουσα εἰς ἰδιοκτήτας γῆ, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 30 στρέμματα, δὲν αὐξάνει πολὺ τὸ ἐμβαδὸν τῆς Χιακῆς πόλεως, ἥτις, ἄνευ τῆς γῆς ταύτης, ἔχει ἱκανὴν ἔκτασιν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν συνοικισθητομένων, καὶ ἂν ἀκόμη δείξωσι περισσοτέραν προθυμίαν οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὑρισκόμενοι Χῖοι, καὶ ἐπειδὴ ἑπομένως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τὰς γαίας των,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α΄. Ἀκυροῦμεν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836, περὶ συνοικισμοῦ τῶν Χίων εἰς Πειραιᾶ Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ ἐπομένως τὸν ἀπὸ 20 Ὀκτωβ. (1 Νοεμβρίου) 1836, νόμον περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Β΄. Ὅλαι αἱ γαῖαι, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς Χιακῆς πόλεως, παραχωροῦνται εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν Χίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 6 (Ἰουνίου) 1836 Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Γ΄. Ὅσοι ἰδιοκτῆται ἔχουν εἰς τὸ μέρος τοῦτο γαίας, ἀφ' οὗ ἀποδείξωσιν τὴν νόμιμον κατοχὴν αὐτῶν, θέλουν τὰς διαθέσει ὅπως βούλωνται.

Δ΄. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν παρεχώρησαν ἤδη τὰς γαίας των, ἔλαβον ἀντ' αὐτῶν ἄλλας εἰς ἀποζημίωσιν καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς οἱ νέοι τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας των, καὶ ἂν αὐταὶ αἱ πρῶται γαῖαι των ἐπαραχωρήθησαν ἤδη εἰς τοὺς ἄλλους, ἐξαιροῦ-

ται ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω ὁρισμὸν, διότι τὸ συνάλλαγμα τοῦτο θεωρεῖται ἀποπερατωμένον.

Ε΄. Ἐὰν ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων γαιῶν παρεχωρήθησαν καὶ ἄλλαι εἰς τοὺς Χίους δυνάμει Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ ἐὰν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀνηγέρθησαν ἤδη οἰκίαι, ἡ ἀποζημίωσις πρέπει νὰ γίνῃ ἀμέσως εἰς τοὺς πρώην κτηματίας μὲ ἄλλας γαίας κειμένας εἰς ἀναλόγους θέσεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 (15) Ἰανουαρίου 1838.

— — —

617 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀνατρέχοντες εἰς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836, καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπικειμένην εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας εὐθύνην καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῷ ἀκόμη, καθ' ὃν εὑρίσκονται ἀπόντες μὲ ἄδειαν, παρακινούμεθα, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅταν διοικητικός τις ταμίας, ζητήσας ἄδειαν ἀπουσίας, λάβῃ αὐτὴν παρὰ τῆς ἀνωτέρας Ἀρχῆς, τότε παύει πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ ἓν τέταρτον τοῦ μισθοῦ του, λογιζόμενον ἀπὸ τοῦ καιροῦ τοῦ μετὰ τὰς πρώτας ὀκτὼ ἡμέρας τῆς ἀπουσίας του, ἑωσότου ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς τὰ χρέη του.

2. Οἱ διοικητικοὶ ταμίαι, ὅσοι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ποσοστῶν Ἡμετέρου διατάγματος ἔφθασαν νὰ λάβωσιν ἄδειαν ἀπουσίας, δὲν θέλουν ὑποφέρει διὰ τοῦτο ἀφαίρεσιν τινα ἐκ τοῦ μισθοῦ των.

3. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρ. (8 Ἰαν.) 1837|8.

— — —

618 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἰανουαρ. Βασ. Διατάγματος

Διακηρύτει,

1. Ἀκυροῦται τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836 περὶ συνοικισμοῦ τῶν Χίων εἰς Πειραιᾶ Διατάγματος καὶ ἑπομένως ὁ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου (1 Νοεμβρίου) 1836 Νόμος περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

2. Ὅλαι αἱ γαῖαι τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς Χιακῆς πόλεως παραχωροῦνται εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν Χίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836 Διατάγματος.

3. Ὅσοι ἰδιοκτῆται ἔχουν εἰς τὸ μέρος τοῦτο γαίας, ἀφ' οὗ ἀποδείξωσι τὴν νόμιμον κατοχὴν αὐτῶν, δύνανται νὰ τὰ διαθέσωσι κατὰ τὴν θέλησίν των καὶ συμφώνως μὲ τὸ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος σχέδιον τῆς πόλεως.

4. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν παρεχώρησαν ἤδη τὰς γαίας των, ἔλαβον ἀντ' αὐτῶν ἄλλας εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς οἱ νέοι τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας των, καὶ ἐὰν αὐταὶ αἱ πρώην γαῖαί των παρεχωρήθησαν ἤδη εἰς τοὺς ἄλλους, ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρω ὁρισμοῦ, διότι τὸ συνάλλαγμα τοῦτο θεωρεῖται ἀποπερατωμένον.

5. Ἐὰν ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων γαιῶν παρεχωρήθησαν καὶ ἄλλαι εἰς τοὺς Χίους δυνάμει Β. Διατάγματος, καὶ ἐὰν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀνηγέρθησαν ἤδη οἰκίαι, ἡ ἀποζημίωσις πρέπει νὰ γενῇ ἀμέσως εἰς τοὺς πρώην ἰδιοκτήτας μὲ ἄλλας γαίας κειμένας εἰς ἀναλόγους θέσεις.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω ὁρισμῶν μένει ἐλεύθερον εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδιοκτήτους γαίας ἐντὸς τῆς Χιακῆς πόλεως νὰ τὰς διαθέσωσιν κατ' ἀρέσκειαν, ἐξαιροῦνται δὲ ἐκεῖνοι ἐξ αὐτῶν, ὅσοι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ 4 καὶ 5 ἄρθ.

Ἐπὶ τούτῳ προσκαλοῦνται οἱ τοιοῦτοι ἰδιοκτῆται νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντὸς 3 μηνῶν τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας των ἐντὸς τῆς Χιακῆς πόλεως, διὰ νὰ διαγνωσθῇ αὐτὴ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα τὰ ὁποῖα εἶναι προσδιωρισμένα νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς συνοικισθησομένους ἐκεῖ Χίους.

Ὅσοι ἐκ τῶν συνοικισθησομένων εἰς Πειραιᾶ Χίων ἐπιθυμοῦσι νὰ λάβωσιν ἐθνικὰ οἰκόπεδα πρὸς οἰκοδομὴν ἐντὸς τῆς Χιακῆς πόλεως κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε περὶ τούτου ὡρισμένα, θέλουν διευθύνει τὰς τοιαύτας αἰτήσεις των εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰανουαρίου 1838.

— — —

619 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ γνῶσις τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν, κυρίως τῆς Τουρκικῆς, εἶναι σχεδὸν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ δι' ἐκείνους ἐκ τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων, οἵτινες προτίθενται νὰ διατρέξωσι τὸ διπλωματικὸν στάδιον. Θέλοντες νὰ προσδιορίσωμεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς τὸ τῶν ἐφιεμένων νὰ ὑπηρετήσωσι παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία, ἐπελπίδι τοῦ νὰ προβῶσιν ἐντὸς τῆς Γραμματείας ταύτης ἢ νὰ διατρέξωσι τὸ διπλωματικὸν καὶ προξενικὸν στάδιον, ὁποῖα, ὅσα τοῦ λοιποῦ πρὸς τοῦτο θέλουν εἶσθαι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀναγκαῖα, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 4848 ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Πᾶς ὅστις ἤθελε τοῦ λοιποῦ ζητήσει νὰ ὑπηρετήσῃ παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἤθελε προβληθῇ ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἡμᾶς παρὰ τοῦ τὴν Γραμματείαν ταύτην ἐπιτετραμμένου, ὀφείλει ὄχι μόνον νὰ ἦναι ἤδη προι-

κισμένος μὲ τὴν συνήθως εἰς πάντα δεκτὸν ἐντὸς μιᾶς Γραμματείας ἀπαιτουμένην παιδείαν, ἥτις ἰδίως πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνῃ ἐνταῦθα τὴν γνῶσιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ τὴν σπουδὴν τῶν νομικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν γενομένην ἐν τῷ πανεπιστημίῳ· ἀλλὰ νὰ γνωρίζῃ προσέτι τοσοῦτον καλῶς ὥστε νὰ δύναται νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν ἢ νὰ λάβῃ ῥητῶς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ν' ἀρχίσῃ τὴν σπουδὴν τῆς γλώσσης ἀμέσως μετὰ τὴν εἰς τὴν Γραμματείαν εἴσοδόν του, καὶ ν' ἀποδείξῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους, δυνάμει ἐγγράφου τοῦ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ καθέδρᾳ διερμηνέως Ἡμῶν ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν, ὅτι ἔκαμεν ἤδη προόδους εἰς τὴν ἐκμάθησίν της.

2. Ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπηρετοῦντες ὀφείλουν νὰ μανθάνωσι τὰς Ἀσιατικὰς γλώσσας· ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἤθελον διακριθῇ διὰ τὰς περὶ τὴν σπουδὴν τῆς Τουρκικῆς προόδους των, θέλουν κατὰ προτίμησιν προτείνεσθαι εἰς Ἡμᾶς διά τε τὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διπλωματικὰς θέσεις καὶ τὰς ἐντὸς τῆς Γραμματείας χηρευούσας, ὑποθετομένου ὅτι ἔχουσι καὶ τὰς λοιπὰς ἀναγκαίας ἰδιότητας.

3. Οἱ νεώτεροι τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας ταύτης θέλουν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν Ἡμετέρου Διερμηνέως ἐκτελεῖ τὰς διὰ τοῦ κλάδου τούτου τῆς ὑπηρεσίας ἀναγκαίας ἐργασίας· τινὲς δὲ καὶ θέλουν στέλλεσθαι ἐνιαυσίως εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως τελειοποιοῦνται ἐκεῖσε κατά τε τὸ θεωρητικὸν καὶ τὸ πρακτικὸν μέρος παρὰ τῷ διπλωματικῷ γραφείῳ τῆς Ἡμετέρας εἰς τὴν καθέδραν ἐκείνην πρεσβείας·

4. Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

— —

620 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Εἰδοποιεῖ.

Ἡ Α. Μ. εὐχαρίστως θεωρήσασα εἰς τὴν ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1837 (5 Ἰανουαρίου 1838) ἀναφορὰν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι αἱ πλειότεραι τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν κατεσκευάσθησαν ἤδη ἁμαξωτοὶ παρὰ τῶν δημωτῶν τῶν ἀμοιβαίων δήμων, διὰ τῶν ἀξιεπαίνων προσπαθειῶν τοῦ διοικητοῦ Κ. Κ. Ἀξιώτη, καὶ συνεργείᾳ τῶν δημάρχων, διέταξε τὴν Γραμματείαν ταύτην διὰ τὴν ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου 1837 Βασιλ. ἀποφάσεως νὰ ἐκφράσῃ τὴν Ὑψηλήν Της εὐαρέσκειαν εἰς τὸν ἄνω εἰρημένον διοικητὴν διὰ τὸν ἄοκνον ζῆλόν του περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀνήκοντας δημάρχους, διὰ τὴν ὁποίαν δεικνύουσιν ὑπὲρ τῶν δημοτικῶν συμφερόντων των προσπάθειαν.

Ἐν Ἀθήναις. τὴν 5 Ἰανουαρίου 1838.

— —

621 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι ἡ Α. Ἁγιότης ὁ Πάπας ἐξέδωκε διατα[γὴν] νὰ μὴν γίνωνται δεκτοὶ εἰς τὸ Παπικὸν Κράτος [ὅ]σοι τῶν ἐπιβατῶν Ἑλλήνων προερχόμενοι ἀπὸ τ[ὴν] Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν καὶ διαβαίνοντες ἀπὸ τ[ὴν] Κέρκυραν δὲν ἔχωσι τὸ διαβατήριόν των ἐπι[θεω]ρημένον ἀπὸ τὸν κατὰ τὰς Ἰονίας νήσους γεν[ικὸν] πρόξενον τῆς Α. Ἁγιότητος.

Ἐ Ἀθήναις. τὴν 3 Φεβρουαρίου 1838.

— —

622 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἐν καιρῷ τῆς διαλύσεως τῶν μοναστηρίων ὅσα δὲν εἶχον τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν μοναχῶν ἡ ἐν Καλτεζαῖς μονὴ τοῦ ἁγίου Νικολάου εἶχε καταριθμηθῇ εἰς τὴν τάξιν τῶν διαλελυμένων, διότι, ἐλλειπόντων ἀλλαχοῦ τῶν πλειοτέρων μοναχῶν δὲν εἶχον εὑρεθῇ τότε εἰμὴ τέσσαρες μόν[οι] ἐντὸς τῆς μονῆς. Μετὰ ταῦτα ἐζητήθη ἀπὸ τ[ὴν] Κυβέρνησιν ἡ διατήρησις τῆς μονῆς ταύτης. Ἡ Α. Μ. ὁ Σ. ἡμῶν Βασιλεύς, ἐπιθυμῶν νὰ δώσῃ ἐπίση[μον] δεῖγμα τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ εὐμενείας πρ[ὸς] τὸ ἱερὸν τοῦτο καταγώγιον, ἀξιομνημόνευτον ὅ[λως] διὰ τὸν ἐν αὐτῷ γενόμενον πρῶτον, κατὰ τ[ὸ] 1821 Σύλλογον τῶν Πελοποννησίων, ἐξέδωκε κατ[ὰ] τὴν 20 τοῦ παρόντος μηνὸς Διάταγμα ὑπ' ἀρ[ιθ.] 25182, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ κατὰ τὴν Μαντ[ινείαν] διαλυθεῖσα πρότερον μονὴ τοῦ ἁγίου Νικολ[άου] διατηρεῖται κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἀπαραλλάκτως τ[ρό]πους τῶν λοιπῶν διατηρουμένων μονῶν τοῦ Βα[σι]λείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἰανουρίου 1838.

———

623 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι, ... τεθείσης τὴν 22 Σεπτεμβρίου (4 Ὀκτωβρίου) 1837 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῆς Μεγαλειοτάτης Βα[σι]λίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγ[άλης] Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας συνθήκης περὶ ... ρίας καὶ ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ...

« Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ... ἡ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βα[σι]λείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκτείνωσι καὶ ῥυθμίσωσι ... μεταξὺ τῶν ὑπηκόων Των ἐμπορικὰς σχ[έσεις] δι' ἐπὶ τούτῳ συνθήκης, διώρισαν πρὸς ... ξιν αὐτῆς πληρεξουσίους Των· ὁ μὲν Μεγαλειό[τατος] τατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Σ[πυρί]δωνα Τρικούπην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας ... Αὐτοῦ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, ἔκτακτον ...

ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῇ Α. Μ. τῇ Βασιλίσσῃ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας· ἡ δὲ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, τὸν ἐντιμότατον Ἐρρῖκον Ἰωάννην Ἀντικόμητα Παλμερσῶνα, Βαρῶνον Τέμπλε, Πατρίκιον τῆς Ἰρλανδίας, Σύμβουλον τῆς Βρεταννικῆς Α. Μεγαλειότητος εἰς τὸ ἰδιαίτερον Αὐτῆς Συμβούλιον, Ἱππότην Μεγαλόσταυρον τοῦ ἐντιμοτάτου τάγματος τοῦ Λουτροῦ, μέλος τῆς Βουλῆς, καὶ πρώτιστον Αὐτῆς Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, διευθύνοντα τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργεῖον, οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων ἐν τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο καὶ συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

1. Ἀπὸ τῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης ἀλλαγῆς καὶ μετ' αὐτὴν, τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν λιμένων τούτων, καὶ, ἀμοιβαίως, τὰ Ἀγγλικὰ πλοῖα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν λιμένων τούτων, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιασδήποτε φύσεως ἄλλα ἢ μεγαλήτερα, παρ' ὅσα ἤδη ἐπιβάλλονται, ἢ ἀκολούθως δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι παρ' ἑκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, εἰς τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, κατὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τοὺς λιμένας αὐτοὺς ἢ κατὰ τὴν ἔξοδόν των.

2. Ὅλα τὰ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ κράτος τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ὅσων ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τοὺς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας ἢ ὅσων ἡ ἐξαγωγὴ ἐκ τῶν αὐτῶν λιμένων εἶναι συγκεχωρημένη, ἢ θέλει συγχωρηθῇ εἰς τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῶσιν ἢ ἐξαχθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν.

3. Ὅλα τὰ εἴδη ὅσα δὲν εἶναι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς τὸ κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑποκειμένων ἐπαρχιῶν, δύνανται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς μόνα τὰ δικαιώματα ὅσα ἤθελον πληρώνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ εἴδη ἐὰν εἰσήγοντο ἐπὶ Ἀγγλικῶν πλοίων· καὶ ἀμοιβαίως, ὁ αὐτὸς κανὼν θέλει φυλάττεσθαι εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὡς πρὸς τὰ εἴδη ὅσα δὲν εἶναι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς τὸ κράτος τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ὑποκειμένων ἐπαρχιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν ἐπὶ Ἀγγλικῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

4. Ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου, ὅσων ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς λιμένας ἑκατέρας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν εἶναι ἐννόμως ἐπιτετραμμένη, θέλουν εἶσθαι δεκτά, ἐπὶ πληρωμῇ ἴσων δικαιωμάτων, εἰσαγόμενα εἴτε δι' ἐπιχωρίων πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἑτέραν Ἐπικρατείαν, καὶ θέλουν παραχωρεῖσθαι δι' ὅλας τὰς πραγματείας καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου ὅσα ἐννόμως ἐξάγονται ἐκ τῶν λιμένων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, αἱ αὐταὶ ἀμοιβαὶ (primes) ἀποδόσεις δικαιωμάτων (remboursemens de droits) καὶ ὠφέλειαι, εἴτε ἐξάγονται δι' ἐπιχωρίων πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἑτέραν Ἐπικράτειαν.

5. Οὐδεμία τῶν δύο Κυβερνήσεων, καθὼς οὔτε τις ἑταιρία ἢ σωματεῖον, ἢ πράκτωρ, ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑκατέρας τῶν δύο Κυβερνήσεων ἐνεργοῦντες, δὲν θέλουν δόσει ἐμμέσως ἢ ἀμέσως οὐδεμίαν τινὰ προτίμησιν εἰς ἀγορὰν προϊόντος τινος τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἐπικρατείας μιᾶς τῶν δύο Δυνάμεων καὶ εἰσαγομένου εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ἄλλης, λόγῳ ἢ αἰτίᾳ τῆς ἐθνικότητος τοῦ μετακομίσαντος τὸ προϊὸν τοῦτο πλοίου, καθότι ὁ ἀληθὴς σκοπὸς καὶ θέλησις τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, εἶναι νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο οὐδεμία διαφορά, ἢ ὁποιαδήποτε διάκρισις.

6. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως ὡς πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τοὺς προσδιορίζοντας τοὺς ὅρους οἵτινες ἀποτελοῦσιν ἐν πλοῖον Ἑλληνικὸν ἢ ἐν πλοῖον Ἀγγλικὸν, συμφωνεῖται ὅτι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς Ἑλληνικὰ ὅλα τὰ πλοῖα τὰ κατασκευασμένα ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας τὰ κυριευθέντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ πολεμικὰ πλοῖα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἀπὸ ὑπηκόους Ἕλληνας ἐφωδιασμένους μὲ καταδιωκτικὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον τακτικῶς κηρυχθῇ ὡς καλῶς κατασχεθέντα παρ' ἑνὸς ἐπὶ τῶν Λειῶν δικαστηρίου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἤθελον εἶσθαι πλήρης ἰδιοκτησία ἑνὸς ἢ πολλῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων, καὶ τῶν ὁποίων ὁ πλοίαρχος καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ πληρώματος εἶναι ὑπήκοοι Ἕλληνες. Θέλουν ὡσαύτως θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἀγγλικὰ ὅλα τὰ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος κατασκευαζόμενα καὶ ὅλα, ὅσα κυριευθέντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ πολεμικὰ πλοῖα τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἢ ἀπὸ ὑπηκόους της ἐφωδιασμένους μὲ καταδιωκτικὰ τοῦ Ναυαρχείου, ἤθελον τακτικῶς κηρυχθῇ ὡς καλῶς κατασχεθέντα παρ' ἑνὸς δικαστηρίου ἐπὶ τῶν Λειῶν τῆς

εἰρημένης Μεγαλειότητος· προσέτι δὲ καὶ ὅλα ὅσα ἤθελον καταδικασθῇ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἐπὶ παραβιάσει τῶν κατὰ τῆς σωματεμπορίας τῶν Μαύρων ὑπαρχόντων νόμων, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον κατέχεσθαι, ἤθελον πλέει καὶ ἤθελον εἶσθαι καταχωρημένα εἰς τὰ ναυλόγια, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

7. Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον ἑνὸς τῶν δύο Ἐθνῶν ναυαγήσῃ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ ἑτέρου, ὅλα τὰ λείψανα τῶν ἐμπορικῶν ἢ πολεμικῶν τούτων πλοίων ἢ τῶν ἁρμένων καὶ τῆς συσκευασίας (agrès et appareaux) ὅλα τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα καὶ αἱ πραγματεῖαι ἢ τὸ προκύψον ἐξ αὐτῶν, προσέτι δὲ καὶ ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τὰ εὑρεθησόμενα ἐπὶ τοῦ πλοίου θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς, μεχρισότου ἤθελον ζητηθῇ παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν, ἢ παρὰ τῶν τακτικῶς διωρισμένων ἐπιτρόπων των, ἢ παρὰ τῶν ἀμοιβαίων προξένων ἐνεργούντων ἐντὸς τοῦ τμήματος ὅπου ἤθελε συμβῇ τὸ ναυάγιον, ἐὰν ἡ ζήτησίς των γίνῃ ἐκτὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὁριζομένων παρὰ τῶν νόμων, τῶν ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰ Κράτη τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν· ὁ δὲ πρόξενος, ὁ ἰδιοκτήτης, ἢ ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ δὲν θέλει ὑποβληθῇ εἰς ἄλλην τινὰ πληρωμὴν διὰ τὰς δαπάνας τὰς γενομένας πρὸς συντήρησιν τῆς ἰδιοκτησίας ἢ ἕνεκα τῆς ναυαγιαιρέσεως, εἰμὴ εἰς ἐκείνην εἰς ἣν ἤθελεν ὑποβληθῇ εἰς παρομοίαν περίστασιν ἓν ἐθνικὸν πλοῖον, τὰ δὲ διασωθέντα τοῦ ναυαγίου ἀντικείμενα ταῦτα καὶ αἱ πραγματεῖαι δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐὰν πρόκειται νὰ καταναλωθῶσι ἐντὸς τοῦ τόπου.

8. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Βρεταννικὴ Μεγαλειότης συνεφώνησαν, ὅτι ἕκαστον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ Γεν. Προξένους, Προξένους καὶ Ὑποπροξένους εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν, ὅπου οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖοι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τοῦ ἑτέρου Κράτους. Συμφωνεῖται δὲ ῥητῶς, ὅτι εἰς τοὺς Προξένους τούτους, ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσιν, θέλουν ἀπονέμεσθαι εἰς τὰ μέρη ὅπου διαμένουν, τὰ ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου.

9. Ἡ Α. Βρεταννικὴ Μεγαλειότης συγκατατίθεται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος τὰς αὐτὰς ὠφελείας καὶ προνόμια, καθόσον ἀφορᾷ τὸ διὰ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων γινόμενον ἐμπόριον μὲ τοὺς κατὰ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας τόπους τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν Α. Βρεταννικὴν Μεγαλειότητα, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουν, ἢ δύνανται ν' ἀπολαύσουν δυνάμει συνθήκης τινος, ἢ πράξεως τῆς Βουλῆς, οἱ ὑπήκοοι, ἢ πολῖται τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Ἐννοεῖται ἐν τούτοις, ὅτι οἱ νόμοι, κανόνες, διατάξεις καὶ περιορισμοί, οἵτινες ἐφαρμόζονται ἤδη, ἢ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους παντὸς ἑτέρου ξένου Κράτους ἀπολαύοντος τὰς αὐτὰς ὠφελείας καὶ προνόμια διὰ τὸ μετὰ τῶν εἰρημένων τόπων ἐμπόριόν του, θέλουν εἶσθαι ἐπίσης ἐφαρμοστέαι καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

10. Οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος θέλουν ἔχει εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἀπαραλλάκτως, ὡς οἱ ἐγχώριοι, (ὁμοεθνεῖς) πλήρη ἐλευθερίαν νὰ διευθύνουν αὐτοὶ μόνοι τὰς ἰδίας ὑποθέσεις των, ἢ νὰ ἐμπιστεύωνται τὴν διεύθυνσίν των εἰς πάντα ἄλλον τὸν ὁποῖον ἤθελον εὐχαριστηθῇ νὰ διορίσωσιν ὡς μεσίτην, ἐπίτροπον ἢ διερμηνέα.

Οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος δὲν θέλουν ὑποβληθῇ εἰς περιορισμὸν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποκειμένων τῶν μελλόντων νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ τὰς ῥηθείσας ἰδιότητας, καὶ δὲν θέλουν ὑποχρεωθῇ νὰ δώσωσι μισθὸν ἢ ἀντιμισθίαν τινὰ εἰς ἄτομον, τὸ ὁποῖον δὲν ἤθελον εὐαρεστηθῇ νὰ μεταχειρισθῶσι. Πλήρης ἐλευθερία θέλει ἐπίσης παραχωρηθῇ εἰς πᾶσαν περίστασιν εἰς τὸν ἀγοραστὴν καὶ εἰς τὸν πωλητὴν νὰ κλείσουν συμφωνίαν καὶ προσδιορίσωσι μεταξύ των, ὡς ἤθελον κρίνει κατάλληλον, τὴν τιμὴν πάσης πραγματείας, ἢ παντὸς ἀντικειμένου ἐμπορίας, εἰσαγομένων εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας ἢ ἐξαγομένων ἐκ τοῦ Βασιλείου τούτου, τηροῦντες ὅμως τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ Κράτος νόμους καὶ τὰ ἔθιμα.

Τὰ αὐτὰ προνόμια θέλουν παραχωρηθῇ κατὰ τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος μέρη καὶ μὲ τὰς αὐτὰς συμφωνίας εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας.

11. Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀστυνομικὴν εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορικῶν εἰδῶν, ἄλλων ἀντικειμένων καὶ πραγμάτων, οἱ ὑπήκοοι ἑκάστης τῶν Ἐπικρατειῶν θέλουν ὑπόκεισθαι ἐπιχωρίως ἄνευ διαφορᾶς, ἢ διακρίσεως, εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις τῆς ἑτέρας, καὶ θέλουν ἀπολαμβάνει καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἀμφοτέρων τῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπαγομένων τόπων δι' ἑαυτούς, καὶ διὰ τὰς ἰδιοκτησίας των, πλήρη καὶ τελείαν ἐλευθερίαν, θέλουν ἔχει ἐλευθέραν καὶ εὔκολον εἴσοδον εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς καταδίωξιν καὶ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων· θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς δικηγόρους, τοὺς πληρεξουσίους ἢ τοὺς ἐπιτρόπους ὁποιονδήποτε ὄνομα καὶ ἂν φέρουν οὗτοι, τοὺς ὁποίους ἤθελον κρίνει κατάλ-

λλοτέρους εἰς τὸ νὰ διατηρήσωσι καὶ ὑπερασπισθῶσι τὰ συμφέροντά των, συμμορφούμενοι ὅμως κατὰ ταῦτα μὲ τὰς παρὰ τῶν ἐπιχωρίων νόμων ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ὑποχρεώσεις. Θέλουν ἀπολαύει, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, τὰ αὐτὰ προνόμια, δικαιώματα καὶ ἀτελείας, ὁποῖα οἱ ἰθαγενεῖς, καὶ δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας εἰς κἀνὲν ἄλλο δικαίωμα ἢ φόρον, εἰμὴ εἰς ὅσα ὑποβάλλονται καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Θέλουν ἐξαιρεῖσθαι ἀπὸ πᾶσαν ὑπογραφὴν διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν. Οὐδὲν βίαιον δάνειον ἐπιβληθήσεται αὐτοῖς, αἱ δὲ ἰδιοκτησίαι των δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλα βάρη, ἀπαιτήσεις, ἢ φόρους, εἰμὴ εἰς ὅσα καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν ἰθαγενῶν αὐτῶν.

12. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, συμφωνοῦν, ὅτι οἱ ὑπήκοοι τῆς μιᾶς τῶν Ἐπικρατειῶν θέλουν ἀπολαύει ἀμοιβαίως εἰς τὴν ἄλλην, ὅλας τὰς ὠφελείας ἐντελοῦς θρησκευτικῆς ἀνοχῆς καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τὴν ὁποίαν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη νόμοι χορηγοῦσιν εἰς τοὺς πρεσβεύοντας ὁποιανδήποτε θρησκευτικὴν δοξασίαν.

13. Οἱ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διαμένοντες ὑπήκοοι τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος καὶ οἱ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας διαμένοντες ὑπήκοοι τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος θέλουν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ διαθέτουν ἁπάσας τὰς ἰδιοκτησίας των ὅπως δήποτε καὶ ἂν ἤθελον αὗται ἀποκαλεῖσθαι διὰ πράξεως τελευταίου ὁρισμοῦ, ἢ διαθήκης, καθ' ὃν τρόπον ἤθελον τὸ νομίσει κατάλληλον. Καὶ ἂν ὑπήκοος Ἄγγλος ἀποβιώσῃ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὑπήκοός τις Ἕλλην ἀποβιώσῃ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείπῃ πρᾶξίν τινα τελευταίου ὁρισμοῦ, ἢ χωρὶς διαθήκης, οἱ ἀμοιβαῖοι Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διευθετῶσι πρὸς ὄφελος τῶν νομίμων κληρονόμων καὶ δανειστῶν, καθόσον τοῦτο ἐπιτρέπεται ἀπὸ τοὺς ἀμοιβαίους ἐπιχωρίους νόμους, τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ὁμοεθνῶν των τῶν ἀποβιούντων ἀδιαθέτων.

14. Τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συντίθενται ὅτι τὰ διὰ τῆς παρούσης συνθήκης συμφωνηθέντα θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς Γιβραλτάρην καὶ εἰς τὴν νῆσον τῆς Μελίτης.

15. Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν, ἀφοῦ τὸ ἓν τῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναγγείλῃ εἰς τὸ ἕτερον τὴν περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του. Ἕκαστον δὲ τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἐπιφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τοιαύτην διακήρυξιν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δέκα εἰρημένων ἐτῶν, ἢ εἰς ἑτέραν τινὰ ὁποιανδήποτε ἐποχὴν, μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην. Καὶ συμφωνεῖται μεταξύ των, ὅτι μετὰ παρέλευσιν δώδεκα μηνῶν, ἀφοῦ ἡ διακήρυξις τοῦ ἑνὸς τῶν μερῶν ληφθῇ παρὰ τοῦ ἑτέρου, ἡ συνθήκη αὕτη καὶ ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῇ ὁριζόμενα θέλουν παύσει ὁλοκλήρως τοῦ νὰ ἦναι ὑποχρεωτικά.

16. Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Λονδίνῳ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἡμερομηνίας της.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων, ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην, ἐπέθετο τὴν σφραγίδα των.

Ἐν Λονδίνῳ, τὴν 22 Σεπτεμβρίου (4 Ὀκτωβρίου) τοῦ 1837 ἔτους.

(Τ. Σ.) Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
(Τ. Σ.) ΠΑΛΜΕΡΣΤΩΝ.

Ἐγκρίνομεν ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν τὸ παραμικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Νοεμβρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ, χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ, τῆς δὲ ἡ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἕκτῳ.

— —

624 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐπειδὴ ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸν ἀπὸ 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων, νόμον, λαμβάνουσι μετοχὴν εἰς τὴν ὁριστικὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων, δὲν ἐτελείωσεν εἰσέτι, ἡ δὲ ὁριστικὴ σύνταξις τῶν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος καταλόγων τῶν ἐνόρκων δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ περαιτέρω, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α΄. Τὰ εἴκοσιν ὀνόματα τῶν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐνόρκων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν ἀπὸ 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836 Νόμον, ἔπρεπεν ἐπὶ τῶν ἤδη σχηματισθέντων καταλόγων νὰ ἐκλεχθῶσι κατὰ διοίκησιν ἐξ ἡμισείας παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ παρὰ τῶν διοικητῶν, θέλουν ἐκλεχθῇ ἅπαντα παρὰ τῶν διοικητῶν, ὅπου δὲν ἐσυστήθησαν εἰσέτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια.

Β΄. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Μαρτίου 1838.

——

625 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου (12 Φεβρουαρίου) τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν ὥστε τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 ὑπ' 16347 Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν νὰ ἔχῃ ἰσχὺν καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀποζημιώσεως τῶν λαμβανομένων ἀπὸ τὸ σχέδιον τῆς Σύρου ἰδιοκτησιῶν, καθὼς καὶ πρὸς πᾶσαν ἄλλην ὁμοίας φύσεως περίπτωσιν ἀναγενομένην εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων τῶν λοιπῶν πόλεων τοῦ Βασιλείου Μας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Λιμένι, τὴν 10 (22) Φεβρουαρίου 1838.

——

626 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ·

Εἰς τὸν 28 ἀριθ. τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος τοῦ 1837 ἔτους κατεχωρήθη το Διάταγμα δι' οὗ συνιστῶνται δύο θέσεις διδασκάλων εἰς Ναύπλιον καὶ Σύρον, καὶ προσδιορίζονται τὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζωσιν οἱ μέλλοντες νὰ διευθύνωσι τοῦ λοιποῦ πλοῖα ἐμπορικοὶ πλοίαρχοι.

Ἐπειδὴ ἐμάθομεν ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν τελευταίων, εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε ἐκ παραδρομῆς, δὲν φροντίζουν νὰ σπουδάζωσιν ὅλα τὰ μαθήματα ὅσα εἰς τὸ ῥηθὲν Διάταγμα ἀναφέρονται, καὶ ἐπειδὴ ἡ παράλειψις αὕτη θέλει ἀκολούθως ἀποβῇ πολλὰ ἐπιζήμιος εἰς αὐτοὺς, καθόσον δὲν θέλουν λάβει τὴν ἄδειαν νὰ διευθύνωσι πλοῖα β΄. κλάσεως, ἐθεωρήσαμεν συμφέρον νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ αὖθις διὰ τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος, καθὼς καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων τοῦ Ναυπλίου καὶ Σύρου τὸ ἀνωτέρω Διάταγμα, καὶ νὰ εἴπωμεν κατ' ἐπανάληψιν ὅτι, ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθ. δ΄. δὲν ἀποδείξωσι μετὰ τριετίαν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν προκειμένων σχολείων, ὅτι γνωρίζουν τὰ εἰς αὐτὰ, ὡς καὶ τὰ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ διδασκόμενα μαθήματα, δὲν θέλουν ποτὲ ἀναγνωρισθῇ ὡς πλοίαρχοι ἐμπορικοί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1838.

——

627 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ναυτικῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ κατά τε τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πρᾶξιν ἐκπαίδευσις τῶν μετερχομένων τὴν ναυτικὴν καὶ ἰδίως τῶν διευθυνόντων πλοῖα, εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ· λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 νόμου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς τε ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς Ἡμετέρας ἀποφάσεως τῆς 18 Ἰουνίου 1837, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α΄. Εἰς ἑκάτερον τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Σύρου καὶ Ναυπλίας θέλει προστεθῇ ἀνὰ εἷς διδάσκαλος τῆς ναυτικῆς, διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διδαχθῶσι καὶ θεωρητικῶς τὴν τέχνην ταύτην

Β΄. Ἡ σειρὰ τῶν ναυτικῶν μαθημάτων θέλει διδάσκεται εἰς τριετίαν εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην αὐτοῦ τάξιν θέλει παραδίδεσθαι ἡ ἀριθμητικὴ μέχρι τῶν λογαρίθμων, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ γεωμετρία μετὰ τῆς στερεομετρίας καὶ ἐπιπέδου καὶ σφαιρικῆς τριγωνομετρίας, εἰς τὴν τρίτην τέλος ἡ ναυτικὴ ἐν γένει, ἐπίπεδος, σφαιρικὴ καὶ ἀςρονομική.

Γ΄. Διὰ νὰ μένῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ναυτικῆς ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ τὰς ναυτικὰς μελέτας, καὶ ἐπειδὴ οὗτος ὁ διδάσκαλος τῆς ναυτικῆς θέλει τοῖς παραδίδει κατ' ἔκτασιν τὰ ἀναγκαῖα δι' αὐτοὺς μαθηματικὰ, θέλουν ἀπαλλαχθεῖ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ν' ἀκούωσι τὰ εἰς τοὺς λοιποὺς μαθητὰς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων παραδιδόμενα μαθηματικὰ, τὴν Λατινικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν· ὅλα τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου εἶναι δι' αὐτοὺς ὑποχρεωτικά.

Δ΄. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Διατάγματος, οἱ πλοίαρχοι ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζωσι καὶ θεωρητικῶς τὴν ναυτικὴν, οὐδεὶς θέλει λαμβάνει δίπλωμα πλοιάρχου ἐὰν μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων δὲν φέρῃ ἀπολυτήριον ἀπὸ ἓν τῶν προκειμένων σχολείων, ἢ ἂν, καθυποβληθεὶς εἰς ἐξέτασιν ἐντὸς ἑνὸς αὐτῶν δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει ὅλας τὰς εἰς αὐτὸ διδασκομένας γνώσεις· ἐξαιροῦνται μόνον ἐκεῖνοι περὶ ὅσων διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος.

Ε΄. Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως τῶν ναυτικῶν τούτων σχολείων καὶ τῶν δι' αὐτὰ ἀπαιτουμένων βιβλίων καὶ ἐργαλείων ἀνήκει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1838.

——

628 ΟΘΩΝ. κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

α΄. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν θέλει συσταθῇ σχολὴ διὰ τὰς μαίας·

β΄. Αἱ μαθητευόμεναι τὴν μαιευτικὴν θέλουν διδαχθῇ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τὰ τῆς μαιευτικῆς·

γ΄. Ἡ διδασκαλία αὕτη, ἥτις θέλει διδάσκεσθαι

δωρεὰ, θέλει γίνεσθαι ἐν διαστήματι τεσσάρων μηνῶν παρὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς μαιευτικῆς, ὅςις εἶναι ἐπιφορτισμένος ἐν γένει καὶ μὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς σχολῆς. Θέλει δὲ διορισθῇ καὶ ἔμπειρος μαῖα διὰ τὰς πρακτικὰς ἐξασκήσεις τῶν μαιῶν εἰς τὰς ἐγγύους καὶ ἐπιτόκους γυναῖκας, καὶ διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διδασκομένων μαθητῶν θέλει εἶναι ὑποχρεωμένη, ὄχι μόνον νὰ ἐπισκέπτεται μὲ τὰς μαθήτριας τας εἰς τὸ κατάστημα εὑρισκομένας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκτὸς τούτου ἐνδεεῖς γυναῖκας·

δ΄. Κατ᾽ ἔτος θέλουν γίνεσθαι δύο σειραὶ μαθημάτων, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἀρχίζει τὴν 1. Μαΐου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν 1 Νοεμβρίου.

ε΄. Διὰ νὰ ἦναί τις δεκτὴ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην, πρέπει νὰ ἔχῃ τὰς ἀπαιτουμένας δυνάμεις τοῦ νοος καὶ τοῦ σώματος, καὶ νὰ ἔχῃ καλὴν διαγωγήν· ὅσον δὲ διὰ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦν οἱ δῆμοι νὰ στέλλουν δι᾽ ἐξόδων των, χρειάζεται νὰ μὴν ὑπερβαίνουν τὴν ἡλικίαν τῶν 35 ἐτῶν, καί, ἂν δυνατόν, νὰ ἠξεύρωσι ν᾽ ἀναγινώσκωσι, καὶ νὰ γράφωσιν.

ς΄. Αἱ θέλουσαι νὰ μαθητευθῶσιν εἰς τὴν σχολὴν, διευθύνονται εἰς τὸν καθηγητὴν, ἐπισυνάπτουσαι ἀποδεικτικὰ τοῦ δήμου ὅπου ἀνήκουν, περὶ τῆς διαγωγῆς των, αἱ δὲ παρὰ τῶν δήμων στελλόμεναι πρέπει νὰ παρουσιάζωσι καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ διοικητικοῦ ἰατροῦ περὶ τῆς ἱκανότητός των· ὁ καθηγητὴς ὅμως τὰς ἐξετάζει ὅλας, ἂν ἔχωσι τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, καὶ ἀποφασίζει ἂν ἦναι δεκταί, ἢ ὄχι·

ζ΄. Ἀμέλεια μεγάλη ἢ κακοήθεια τῶν μαθητευομένων δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν καθηγητὴν νὰ τὰς ἀποβάλῃ ἀπὸ τὴν σχολήν·

η΄. Ἀφοῦ τελειώσωσι τὴν σειρὰν τῶν τεσσάρων μηνῶν, αἱ μαθήτριαι ἐξετάζονται παρὰ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἰατροσυνεδρίου, καὶ αἱ μὲν ἱκαναὶ λαμβάνουν δίπλωμα μαίας, εἰς τὸ ὁποῖον σημειόνεται ὁ βαθμὸς τῆς ἱκανότητός των, ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν εἰρημένων ἰατρῶν· πρὸς τούτοις θέλει λάβει ἐκείνη ἡ ὁποία ἐφάνη ἱκανοτέρα ἓν ἰδιαίτερον ἀργυροῦν νόμισμα· αἱ δὲ μὴ ἱκαναὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ δευτέραν σειράν, ἢ ἀποβάλλονται· εἶναι ὅμως δεκταὶ κατ᾽ ἐξαίρεσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν ταύτην, ὅσαι γυναῖκες παρουσιάσουν ἀποδεικτικά, ὅτι ἐσπούδαξαν τὴν μαιευτικὴν ἀπὸ ἐπιστήμονα ἰατρόν, ἀναγνωρισμένον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως·

θ΄. Αἱ λαμβάνουσαι δίπλωμα μαίας, ἀπολαύουν δυνάμει αὐτοῦ τὰ δικαιώματα καὶ ἀναδέχονται τὰ χρέη τὰ ὁποῖα διορίζουν τὰ περὶ αὐτῶν διαταχθέντα·

ι΄. Ἡ σχολὴ αὐτη διὰ τὰς μαίας ὑπόκειται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν καὶ ἀνταποκρίνεται μὲ αὐτὰς διὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς, ὅστις εἶναι ὁ καθηγητὴς τῆς μαιευτικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον·

ια΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Τρίπολει, τὴν 26 Φεβρουαρίου (20 Μαρτίου) 1838.

629 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Γνωστοποιοῦμεν, ὅτι κλεισθείσης καὶ ὑπογραφείσης τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1837 ἀφ᾽ ἑνὸς μέρους μὲν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων εἰδικῶν ἐπιτρόπων Κ. Κ. Ἰακώβου Ῥίζου Νερουλοῦ, Ἡμετέρου Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ Γ. Δασσάνη Ἡμετέρου Γενικοῦ ἐπιτροπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας Ἰσμαὴλ Κουδσῆ, ἀξιωματικοῦ τοῦ Διβανίου γ΄. τάξεως, τῆς εἰς τὴν παροῦσαν ἐπισυνημμένης συμβάσεως ἀφορώσης τὴν διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἀποπεράτωσιν τῶν συζητήσεων τῶν ὑπαρχουσῶν περὶ τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν ἰδιοκτησιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα εἶχε παρουσιάσει ἐπιμόνους ἀπαιτήσεις πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ὑπηκόων Της, καὶ τῆς εἰρημένης συμβάσεως ἐπικυρωθείσης παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Α. Υ. τοῦ Σουλτάνου, διακηρύττομεν διὰ τῆς παρούσης, ὅτι, ὡς διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 (22) Σεπτεμβρίου 1837, καὶ ὑπ᾽ ἀριθμὸν 24573 Ἡμετέρας Βασιλικῆς ἀφάσεως, εἴχομεν ἐπιτρέψει εἰς τὸν τότε ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα Κύριον Ἱππότην Ἰγνάτιον Ῥουδάρτ, νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἐν τῷ Ἡμετέρῳ ὀνόματι τὴν σύμβασιν ταύτην, οὕτως ἀναθέτομεν ἤδη διὰ τῆς παρούσης Ἡμετέρας Βασιλ. ἀποφάσεως τὴν φροντίδα ταύτην, καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Κύριον Κωνς. Ζωγραφον τὸν νῦν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐγκρίνῃ καὶ νὰ ἐπικυρώσῃ ἐν τῷ Ἡμετέρῳ ὀνόματι τὴν εἰρημένην σύμβασιν κλεισθεῖσαν καὶ ὑπογραφεῖσαν, ὡς προείρηται ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Σεπτεμ. τοῦ ἔτους 1837.

Ἐγένετο ἐν Κυπαρισσίᾳ τὴν 17 Φεβρουαρίου (1 Μαρτίου) 1838.

630 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι, οἵτε ἐπίτροποι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ι. Ῥίζος καὶ Γ. Δασσάνης, καὶ ὁ πληρεξούσιος τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας Ἰσμαὴλ Κουδσῆ Ἐφέντης, συνελθόντες σήμερον ἀπεφάσισαν νὰ διαλύσωσιν ὁριστικῶς καὶ ἀμετατρέπτως τὰς ἐκ μέρους τῆς Υ. Ὀθωμανικῆς Πόρτας δι᾽ ἑαυτὴν καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους Της ἀπαιτήσεις διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν κτήματα ὡς ἕπεται·

1. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος κινουμένη ἀπὸ τὰ πρὸς τὴν Υ. Πόρταν φιλικὰ αἰσθήματά Της καὶ ἀπὸ τὴν ἔφεσιν τὴν ὁποίαν τρέφει εἰς τὸ νὰ δια-

τηρηθῶσιν αἱ μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ὑπάρχουσαι φιλικαὶ καὶ γειτονικαὶ σχέσεις, συγκατατίθεται, ὅπως περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν ἐκ μέρους τῆς Υ. Πόρτας δι᾽ ἑαυτὴν καὶ διὰ τοὺς ὑπηκόους Της ἐνυπαρχουσῶν ἀπαιτήσεων, ὁποιασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ἦναι αὗται, πληρωθῇ ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν ἡ ποσότης γροσίων δύο ἑκατομμυρίων ἑκατὸν ἑξῆντα τεσσάρων χιλιάδων καὶ πεντακοσίων γροσ. 2,164,500.

Ἡ πληρωμὴ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρῶτον διαλαμβανομένης ποσότητος θέλει γενῇ εἰς τὰς ἀκολούθους μηνιαίας δόσεις·

Γρ. 216,450	τὴν 15 Σεπτεμβρίου	1827.
» 216,450	τὴν 15 Ὀκτωβρίου	»
» 216,450	τὴν 15 Νοεμβρίου	»
» 216,450	τὴν 15 Δεκεμβρίου	»
» 216,450	τὴν 15 Ἰανουαρίου	1838.
» 216,450	τὴν 15 Φεβρουαρίου	»
» 216,450	τὴν 15 Μαρτίου	»
» 216,450	τὴν 15 Ἀπριλίου	»
» 216,450	τὴν 15 Μαΐου	»
» 216,450	τὴν 15 Ἰουνίου	»

3. Ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα ἀπεκδύεται διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον δι᾽ ἑαυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους Της πᾶν δικαίωμα ἐπὶ παντὸς κτήματος κειμένου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν, ὁποιασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι αὐτὸ τὸ δικαίωμα, ἢ ὑπὸ ὁποίανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν ἤθελε παρουσιασθῇ τοιοῦτόν τι, καὶ δὲν ἠμπορεῖ τοῦ λοιποῦ νὰ παρουσιάσῃ κἀμμίαν ἀπαίτησιν, οὔτε νὰ μεσολαβήσῃ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ὑπέρ τινος ὁποιουδήποτε, ὅστις ἤθελε προβάλει ἀπαίτησίν τινα τοιαύτην, ὅσον ἐλαχίστη καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι.

Τῆς παρούσης συμφωνίας ἐγένοντο δύο ὅμοια πρωτότυπα ὑπογεγραμμένα παρ᾽ ἀμφοτέρων τῶν συμφωνούντων μερῶν, καὶ ἔλαβεν ἕκαστον μέρος ἀνὰ ἕν: θέλει δὲ λάβει ἰσχὺν αὕτη, ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσι κατὰ τὴν τάξιν ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις καὶ ἀνταλλαχθῶσι τὰ ἐπικυρωμένα ἔγγραφα.

Ἐγένετο ἐν Ἀνθήναις, τὴν 3 τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1837 ἔτους.

Ἡμεῖς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντες ὑπ᾽ ὄψιν τὴν ἀνωτέρω σύμβασιν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις, ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν μέρους παρὰ τὸν Κ. Κ. Ἰακώβου Ῥίζου, Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ Γ. Λασσάνη Γ. ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατ. παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, διορισθέντων ἐπὶ τούτῳ ἀμφοτέρων ειδικῶν ἐπιτρόπων παρὰ τῆς Α. Μ., ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ παρὰ τοῦ Κ. Ἰσμαὴλ Κουδσῆ Ἐφέντη, ἀξιωματικοῦ τοῦ Διβανῆς γ΄. τάξεως, ἐπιτρόπου τῆς Ὑψηλῆς Ὀθωμ. Πόρτας, καὶ ἀφορῶσαν τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν κείμενα κτήματα, ἔχοντες ἐπίσης ὑπ᾽ ὄψιν τὸ ἀπὸ 10 (22) Σεπτεμ. 1837 καὶ ὑπ᾽ ἀρ. 24, 573 Ὑψηλὸν Βασιλικὸν Διάταγμα, δι᾽ οὗ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἐν ὀνόματί Του τὴν εἰρημένην σύμβασιν, ἐγκρίνομεν ἑπομένως καὶ ἐπικυροῦμεν καθ᾽ ὁλοκληρίαν τὴν σύμβασιν ταύτην, ἥτις θέλει ἀνταλλαχθῇ ἀμέσως εἰς Ἀθήνας μετὰ τὴν εἰς Κωνστατινούπολιν τὴν 11 τοῦ Σχεβὰλ 1253 (27 Δεκεμβ. 1837 ε. π.) ἐπικυρωθείσης παρὰ τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Υπουργοῦ τῆς Ὑψ. Πόρτας.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου, ὑπεγράψαμεν τὰς παρούσας, σφραγίσαντες αὐτὰς μὲ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου (4. Μαρτ.) τοῦ 1838 ἔτους.

——

631 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἕκαστος ἀνταποκρινόμενος, ἔχων ὑπ᾽ ὄψιν τὰ ὑπάρχοντα μέσα τῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου Μας καὶ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, ἔχει τὸ δίκαιον νὰ ἐκλέξῃ ἀναλόγως τῶν συμφερόντων του ἓν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μέσων, διὰ νὰ ἀποσταλῇ τὸ γράμμα του.

2. Ἡ θέλησις αὕτη τοῦ ἀνταποκρινομένου πρέπει νὰ ἐξηγῆται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ γράμματος.

3. Τὸ παραλαμβάνον Ταχυδρομεῖον ὀφείλει νὰ διατιμᾷ ἕκαστον γράμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξηγεῖται ἡ θέλησις τοῦ ἀνταποκρινομένου, κατὰ τοὺς ἐνυπάρχοντας νόμους, καὶ νὰ τὸ διευθύνῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον του, ἀναλόγως τῆς ἐκφρασθείσης θελήσεως τοῦ ἀνταποκρινομένου.

4. Ὁσάκις δὲν ἐξηγεῖται ἡ θέλησις τοῦ ἀνταποκρινομένου, τὰ Ταχυδρομεῖα Μας ὀφείλουν νὰ διατιμοῦν, σύμφωνα μὲ τὰ ἐν ἰσχύϊ διατάγματα, καὶ τὰ διευθύνουν διὰ τῆς καταλληλοτέρας ὁδοῦ.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 24 Φεβρουαρ. (8 Μαρτ.) 1838.

——

632 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀφοῦ ἐξεφράσαμεν ἤδη διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1834 Ἡμετέρου Διατάγματος τὴν θέλησίν Μας τοῦ ν᾽ ἀνεγείρωμεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν Μας τὰς Ἀθήνας Ναὸν τιμώμενον ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ ΣΩΤΗΡΟΣ, πρὸς αἰωνίαν μνήμην τῆς θαυματουργοῦ ἀντιλήψεως τῆς Θείας Προνοίας, τῆς ῥυσαμένης τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ δεινῶν καὶ κινδύνων, καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μεταγενεστέρων εἰς τὴν Πίστιν, δι᾽

οἱ προπάτορες των ἀνεκτήσαντο τὴν ἀνεξαρτησίαν των, ἀποφασίζομεν·

Ἐγκριθέντων ἤδη παρ' Ἡμῶν τῶν ὑποβληθέντων παρὰ τοῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διωρισμένου ἀρχιτέκτονος σχεδίων, ὡς ἀξίων κατὰ πάντα, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ συμβάντος, πρὸς μνήμην τοῦ ὁποίου ἀνεγείρεται, προσδιορισθείσης δὲ καὶ τῆς θέσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας μέλλει νὰ ἀνεγερθῇ ὁ ναὸς οὗτος, καὶ ν' ἀρχίσῃ ὅσον τάχιςα ἡ ἀνέγερσις τοῦ μνημείου τούτου·

Ἀποφασίζομεν ὅθεν νὰ γένῃ ἤδη τώρα ἔναρξις τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν, καὶ νὰ προχωρήσῃ ἡ οἰκοδομὴ ἀναλόγως τῶν ἑκάςοτε ὑπαρχόντων μέσων.

Θεωροῦντες τὸν ἀναγερθησόμενον τοῦτον Ναὸν ὡς ἐθνικὸν τῷόντι μνημεῖον, ἐκφράζον τὴν πρὸς τὸν Ὕψιστον εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, ἐλπίζομεν ὅτι ἕκαστος Ἕλλην θέλει φιλοτιμηθῆ, ἀπὸ ἀληθῆ πατριωτικὰ αἰσθήματα κινούμενος νὰ συνεισφέρῃ εὐχαρίστως τὸ κατὰ δύναμιν· θέλομεν προσδιορίσει καὶ Ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου Ἡμῶν ταμείου ἀνάλογόν τινα ποσότητα.

Διατάττεται δὲ ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας τόσον εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τοῦ Κράτους, καὶ τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ἡμετέρους Πρέσβεις καὶ Προξένους διὰ νὰ συνάξωσι τὰς ἑκουσίους συνδρομὰς, τὰς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον προσφερθείσας.

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν συνεισφερόντων εἰς τὸν ἀγαθὸν καὶ ἐθνικὸν τοῦτον σκοπὸν, θέλουσι καταγραφῇ εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, διὰ νὰ φυλάττωνται εἰς τὸν ναὸν τοῦτον εἰς αἰωνίαν αὐτῶν μνήμην.

Τὸ δὲ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1838.

— —

633 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ ἐλαττώσεως τῶν διοικητικῶν ἐξόδων, καὶ περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι δασαρχίαι, ἐγκλειομένου τοῦ δασονομείου Ἀττικῆς, ἀναιροῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Τὰ δάση τοῦ Βασιλείου ὑποτάσσονται εἰς μίαν ἀνωτέραν ἐπιθεώρησιν, καὶ διαιροῦνται εἰς τέσσαρας ὑποεπιθεωρήσεις.

α'. Ἡ πρώτη ὑποεπιθεώρησις, μὲ τὴν ἕδραν εἰς Τρίπολιν, ἐμπεριέχει τὴν μεσημβρινο-ανατολικὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν δασονομείων· 1. Πύλου· 2. Μεγαλουπόλεως· 3. Κυνουρίας· 4. Ἐπιδαύρου· 5. Γόρτυνος· τέσσαρας σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων, καὶ εἴκοσι ἓξ δασοφυλάκων·

β'. Ἡ δευτέρα, μὲ τὴν ἕδραν εἰς Πύργον θέλει ἐμπεριέχει τὴν βορειο-δυτικὴν Πελοπόννησον μὲ τὰ δασονομεῖα· 1. Κυλληνίας· 2. Ἀλητζελεπίου· 3. Γαστούνης· 4· Βελίτζης· 5. Ὀλυμπίας καὶ 3. σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων καὶ 26. ςαθμοὺς δασοφυλάκων·

γ'. Ἡ τρίτη τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν ἕδραν εἰς Χαλκίδα, θέλει ἐμπεριέχει τὴν Εὔβοιαν συμπεριλαμβανομένων τῶν Σποράδων μὲ τὰ δασονομεῖα· 1. Καλτζάδων· 2. Μαντουδίου· 3. Ἀττικῆς· 4. Λεβαδίας· 5. σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων καὶ 24. σταθμοὺς δασοφυλάκων·

δ'. Ἡ τετάρτη τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν ἕδραν εἰς Βραχῶρι, θέλει ἐμπεριέχει τὰ δασονομεῖα· 1. Βονίτζης· 2. Βάλτου· 3. Ξηρομέρου· 4. Βλοχοῦ· 5. Πατρατζικίου· 6. Σαλώνων· 7. Καρπενησίου· 3. Σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων καὶ 40. σταθμοὺς δασοφυλάκων.

3. Ἡ ἐξουσία καὶ ἁρμοδιότης αὐτῶν, ἀκολουθοῦν τοὺς μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντας καὶ μέλλοντας ὁρισμούς.

4. Οἱ μισθοὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων, ἐμπεριεχομένων τῶν δασονόμων, καθὼς ἐκεῖνοι τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ δασοφυλάκων μένουν οἱ αὐτοὶ, καθὼς προσδιορίζει τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836.

Διὰ τοὺς βοηθοὺς, νῦν δὲ γραμματεῖς τῶν ἐπιθεωρήσεων, διορίζεται μισθὸς 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

5. Ὁ ἀνώτερος ἐπιθεωρητὴς τῶν δασῶν τοῦ Βασιλείου ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ συμβούλου, οἱ δὲ ὑποεπιθεωρηταὶ ἔχουσι βαθμοὺς ὑπουργικοῦ παρέδρου, προεξάρχοντος τοῦ τελευταίου.

6. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτ. (6 Ἀπριλ.) 1838.

— —

634 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως·

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

1. Οἱ εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1838 εἶναι ὡς καὶ πρότερον·

α'. Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα), καὶ

β'. Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

2. Ὁ ἔγγειος (τὰ δέκατα) λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

3. Ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου (τῶν δεκάτων) λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ὅλων τῶν προϊόντων τῶν

ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων.

4. Ἐλεύθερα φόρου εἶναι· ά. τὰ ἄχυρα· β'. ἥμισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπου διὰ λαχανικὰ ἢ ὀπωρικὰ, ἂν ἦναι διὰ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ ἐμπόριον· γ'. τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκκουτσα (πυρῆνες), ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ πλέον ἔλαιον· δ'. ἀπὸ τὰ ἀσταχολόγια δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον σταχυολόγον ἂν ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεής· ἐ. ὁ λινόσπορος καὶ καναβόσπορος· ς'. ῥιζαρόσπορος.

5. Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικοῦ τινος κτήματος μακρυπρόθεσμοι ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ ἰδιώτης πληρόνει τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαβανομένους εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια, ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ὅρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ Ἐγγείου φόρου (τῶν δεκάτων).

6. Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) προσδιορίζεται δέκα τῆς ἑκατὸν ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν Νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πως.

Ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας αὐτῆς τὰ προϊόντα τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φθαρτῶν κτημάτων, ὅσα ἐπροικοδοτήθησαν ἢ ἐξεποιήθησαν, καθόσον οἱ κατασταθέντες ἤδη κύριοι αὐτῶν ὡμολόγησαν ν' ἀποδίδωσιν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον.

7. Εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἔγγειον φόρον ὑπόκειται ὡσαύτως τὸ ἐκ τῶν ἀμπελώνων εἰσόδημα καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊὸν τῶν λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἓν λεπτὸν τὴν ὀκᾶν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσιν.

8. Τὸ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν κατράμι καὶ ἡ ῥητίνη ὑπόκειται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον δέκα τοῖς ἑκατόν. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγηται ῥητίνη ἀπὸ ἐθνικὰς πεύκας. Συγχωρεῖται δὲ ἡ ἐξαγωγὴ μόνον διὰ προηγουμένης ἀδείας τῶν ἁρμοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν, καὶ δημοπρατεῖται ἢ φορολογεῖται κατὰ τὸν ἰδιαίτερον περὶ τούτου Νόμον.

9. Ἡ φορολογία τῶν βοσκημάτων, γαιῶν τῶν λεβαδίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν ἰδιαιτέρων προϊόντων τῶν δασῶν, οἷον κάστανα, κέρνα, κουκουνάρια, πότασσα, πρινοκόκκι, τραγακάνθη, φλοιὸς (φλοῦδα), κυτρινοκόκκι (ἀλατζοχέρι) καὶ τῶν βελανιδίων κτλ., κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων νόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας ...ίζεται, εἰς

ά. 15. τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὁρίζει ἄλλο τι ὁ παρὼν νόμος·

β'. 15 τοῖς 0/0 διὰ τὸν μοῦστον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως·

γ'. 2 λεπ. τὴν ὀκᾶν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. Β καὶ Ε, ἀμπέλων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρῶσιν καὶ ὄχι διὰ κατασκευὴν οἴνου·

δ'. 15. τοῖς 0/0 διὰ τὸ ἀκαθάριστον προϊὸν τῶν ἀπὸ διαφόρους ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν σταφιλαμπέλων·

έ. 20 τοῖς 0/0 διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπελῶνας, σταφιδαμπέλους, μορέας, ἐλαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὁποῖα ἦταν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφ... ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους, χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

11. Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος μὲ τὸν ἔγγειον, διὰ τὰ ἐθνοϊδιόκτητα κτήματα (ἀμπέλους, σαφιδαμπέλους, ὀπωροφόρα δένδρα, κτλ.) καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

12. Διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνοϊδιοκτήτων ἀμπέλων, λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἓν λεπτὸν τὴν ὀκᾶν.

13. Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρῆτας, νεοφωτίστους, φαλαγγίτας καὶ ἄλλους πολίτας, διὰ διαταγμάτων τῆς κυβερνήσεως παραχωρηθείσας γαίας, δὲν πληρώνεται φόρος ἐπικαρπίας, ἐκτὸς μόνον ἂν ὡρίσθη ἄλλως πως εἰς αὐτὰ τὰ διατάγματα. Ὡσαύτως δὲν πληρόνεται φόρος ἐπικαρπίας διὰ τὰς ἐθνικὰς γαίας ἢ φθαρτὰ κτήματα, ἐὰν ἐπροικοδοτήθησαν ἢ ἐξεποιήθησαν.

14. Ὅταν τὸ κτῆμα ἦναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι, καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κατάστήματα, ἡ δὲ ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας παρακατατίθεται ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἑωσοῦ ἐξακριβωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας ἡ κατάστασις. Ἂν δὲ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν αὕτη ἀμφισβήτησις συμβῇ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν ἀντιποιούμενον τὸ κτῆμα ἰδιώτην παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ἰδιοκτήτης ὁριστικῶς.

Ὁσάκις ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις προέρχεται ἀ...

μέρους τοῦ δημοσίου, ὁ προσδιωρισμένος τῆς ἐπικαρπίας φόρος παρακατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἂν τὸ δημόσιον κατέστησεν ἀμφισβητούμενον τὸ κτῆμα πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλ. 1836 νόμου.

Ἂν δὲ ἡ ἀμφισβήτησις συνέβη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ῥηθέντος νόμου, ὁ ἀντιποιούμενος τὸ κτῆμα ἰδιώτης δὲν παρακαταθέτει μὲν τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸν φόρον τοῦτον ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν, ἐγγυούμενος περιπλέον πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου καὶ μὲ τὴν ὑποθήκην ὅλης τῆς περιουσίας του.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ διαθέσεως τῆς ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων προσόδου.

15. Προσδιορίζονται δύο τρόποι διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν προσόδων ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων· α'. ὁ τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ β'. ὁ τῆς εἰσπράξεως ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

16. Καὶ ἡ μὲν ἐνοικίασις γίνεται διὰ δημοπρασίας, ἐνεργουμένης εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν (διοικήσεων ὑποδιοικήσεων) ἢ εἰς ἄλλας πόλεις καὶ κωμοπόλεις, ὅπου κριθῇ εὔλογον παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, καὶ διακηρυττομένης τῆς δημοπρασίας, καὶ ἀναφερομένου τοῦ τόπου, ὅπου αὐτὴ θέλει γενῇ εἰς ὅλους τοὺς δήμους, ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς.

17. Ἡ ἐνοικίασις γίνεται κατὰ χωρία, τῶν ὁποίων τὰ ὅρια πρέπει νὰ προσδιορίζωνται ἀκριβῶς εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Καὶ ἐὰν θέσις τις ἦναι ἀμφιβαλλομένη, ὅτι ἀνήκει εἰς τοῦτο ἢ εἰς ἐκεῖνο τὸ χωρίον, πρέπει νὰ γίνεται τούτου μνεία εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὅτι δηλ. συμπεριλαμβάνεται αὐτὴ εἰς τὰ ὅρια τοῦ ἑνὸς χωρίου, καὶ ἐξαιρεῖται ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ ἄλλου.

Παρατηρητέον, ὅτι ἂν κάτοικός τις ἑνὸς χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ δευτέρου χωρίου.

18. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἢ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων των, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, καὶ διαταχθῇ τοῦτο παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦται, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν εἰρηνοδικῶν.

19. Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ἑκάστης ἡμέρας, (καθ' ἃς διαρκεῖ ἡ δημοπρασία) συντάσσονται καὶ ὑπογράφονται κατὰ πᾶσαν σελίδα παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητοῦ, καὶ καταστρώνονται, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ χωρῇ καμμία ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸ πωλούμενον πρᾶγμα, ἢ ὡς πρὸς τὴν ὁροθεσίαν τοῦ πωλουμένου χωρίου.

Κατὰ τοῦτο θεωρεῖται ὑπεύθυνος ὄχι μόνον ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ἀλλὰ καὶ ἡ διοικητικὴ Ἀρχὴ, ἥτις ὀφείλει νὰ ἐφορᾷ περὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε αἱ προκύπτουσαι ζημίαι ἐκ τῶν σφαλερῶν σημειώσεων, πίπτουν εἰς βάρος τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν, ἄνευ βλάβης τινὸς τοῦ δημοσίου.

20. Ἕκαστον χωρίον στέλλει εἰς τὴν δημοπρασίαν ἕνα ἢ πλειοτέρους ἀντιπροσώπους του, φέροντας πληρεξούσιον ἔγγραφον συντεταγμένον κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ χωρίον, ἢ τινὸς τῶν συμβολαιογράφων. Τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου προβλεπομένη περίστασις.

21. Διὰ τοῦτο αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ, κατὰ πρόσκλησιν τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, καὶ ὑπ' εὐθύνην των ἰδίαν θέλουν εἰδοποιεῖ ὀκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τοὺς δημάρχους, διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὰ διάφορα χωρία. Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται ἐγγράφως, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Τὸ ἴδιον ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ δημάρχου πρὸς τοὺς προέδρους τῶν διαφόρων χωρίων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ τὴν κοινοποιοῦν κατὰ χωρία διὰ δημοσίας διακηρύξεως.

Ἂν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας δὲν παρευρεθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου, τοῦ ὁποίου πωλοῦνται αἱ πρόσοδοι, ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ ἢ ὁ εἰρηνοδίκης σημειεῖ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ ἡ δημοπρασία.

22. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης δημοπρασίας δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ δημόσιον πρὶν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἥτις διατάττει τὴν κατακύρωσιν τῆς ἐνοικιάσεως πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπρασίαν τῶν προσόδων. Τῆς δευτέρας δὲ δημοπρασίας τὸ ἀποτέλεσμα τότε μόνον θέλει εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ δημόσιον, ὅταν ἡ προσφορὰ φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν ταύτης τῆς δευτέρας δημοπρασίας, ἐκδίδει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὴν ἔγκρισιν, ἐὰν ἐφυλάχθησαν ὅλοι οἱ τύποι. Ὅταν δὲ δὲν φθάσῃ ἡ προσφορὰ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, τότε διατάττει τὴν ἀπευθείας εἴσπραξιν τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅταν τοῦτο κριθῇ συμφερότερον.

23. Ἕκαστος πλειστηριαστὴς ἀπαλλάττεται τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῆς πλειστηριασθείσης παρ' αὐτοῦ προσόδου, ἐὰν μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς δημοπρασίας δὲν εἰδοποιηθῇ ἐπισήμως περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μή, τῆς ἐνοικιάσεως. Ὅθεν κάθε παραίτησις γενομένη πρὶν τῆς εἰκοστῆς πρώτης εἶναι ἀπαράδεκτος.

24. Εἴτε προφορικῶς ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ δι' ἀναφορᾶς πρὸς ὁποιανδήποτε Ἀρχὴν ἤθελε γενῇ προσφορὰ δι' ἐνοικίασιν προσόδου τινός, εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειστηριαστήν, ἀλλὰ κατακύρωσις ἐνοικιάσεως προσόδου δὲν γίνεται εἰμὴ διὰ μόνης τῆς δημοπρασίας, ὥστε ὁ προσφέρων ἐγγράφως εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διὰ λογαριασμόν του ἐνεργουμένης δημοπρασίας ἐπὶ τῇ προσφορᾷ.

25. Ἡ δευτέρα δημοπρασία κηρύττεται πέντε ἡμέρας εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργήθη ἡ πρώτη, καὶ περὶ τούτου εἰδοποιεῖ ἁπλῶς ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος τὸ κοινὸν διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ δημοσίας διακηρύξεως.

26. Πᾶσα δημοπρασία διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, καὶ καθ' ἡμέραν τέσσαρας ὥρας, π. μ. ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὰς 11, καὶ μ. μ. ἀπὸ τὰς 4 ἕως τὰς 6 ὥρας.

27. Ἕκαστος πλειστηριαστής, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τοὐλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν φορολογουμένων ἑνὸς χωρίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἤθελον προκύψει ἐκ τῆς μὴ ἀξιοχρεότητος τῶν ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας ὀφείλουν νὰ ὑπογράφουν ἀμφότεροι, ὅ,τε πλειστηριαστὴς καὶ ὁ ἐγγυητής, τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὁποῖα ἐπικυροῦνται παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν Ἀρχῶν.

28. Ἕκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας. Αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ἦναι προσυπογεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυητάς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρίων, ἢ τῶν δύο τρίτων τοὐλάχιστων τῶν φορολογουμένων, δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τῶν ἐντολέων των ἢ τῶν ὁποίων ἀντιπροσωπεύουν· ἀλλ' ὅλα τὰ μέλη, τὰ ὑπογράψαντα τὸ πληρεξούσιον, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα εἰς τὴν πληρωμήν.

29. Ἡ δημοπρασία τῶν ἐγγείων φόρων ἐκ τῶν λεμονίων, ὀρυζίων, σταφίδων, ἐλαιῶν, κουκουλίων, καὶ βαλανοκικιδίων, ἐνεργεῖται χωριστὰ τῶν λοι- ... προϊόντων, ἐκτὸς ὅπου συμφέρει νὰ συνε- ...οῦν μὲ τοὺς λοιπούς. Ὅθεν εἰς τὰς δύο ...τεις θέλει ἐκφρασθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν εἰς τὰ πρακτικὰ ἂν ἐξαιροῦνται οἱ φό[ροι] οὗτοι, ἢ μή. Περὶ τούτων δὲ ἡ Γραμματεία τ[ῶν] Οἰκονομικῶν διατάττει τὰ δέοντα.

30. Ὁ δημόσιος ἔγγειος φόρος τῶν κτημάτ[ων] τῶν διατηρουμένων καὶ διαλελυμένων μοναστηρίων ἐνοικιάζεται ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐγγείους φόρους τῶν χωρίων, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτήματα ταῦτα. Τὸ δεύτερον ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καθὼς καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν διετάχθη ἄλλως πως μέχρι τοῦδε, ἐνοικιάζεται διὰ κάθε μοναστήριον χωριστὰ κατ' ἐπαρχίαν. Τὸ δὲ δεύτερον ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων λογίζεται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὰ μοναστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ προθεσμιῶν τῶν πληρωμῶν παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

31. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλουν πληρώσει τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου εἰς ἓξ ἴσας δόσεις.

Τὸ 1|6 Τὴν 1 Αὐγούστου.
» Τὴν 1 Σεπτεμβρίου.
» Τὴν 1 Ὀκτωβρίου.
» Τὴν 1 Νοεμβρίου
» Τὴν 1 Δεκεμβρίου
» Τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ τρέχ. ἔτου[ς].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὑποχρέωσις τῶν φορολογουμένων ... πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, καὶ ἐναλλάξ.

32. Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίζῃ, ... ἢ συγκομίζῃ κρυφίως τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητῇ ὁπωςδήποτε ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου. Ἐξ ἐναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παρευρίσκεται ἐπιτοπίως ἐν καιρῷ, ἀλλ' οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ τὸν εἰδοποιήσουν τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους, ἢ τῆς καρπολογίας ἐγγράφως διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, λογιζομένης ... φῆς ἔλαβε τὴν εἰδοποίησιν ὁ ἐνοικιαστής, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν, καὶ χωρὶς τῆς παρουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ, νὰ θερίσῃ, ἢ νὰ καρπολογήσῃ.

33. Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολούθως·

α'. Διὰ τὰ ἀσταχυφύρα γεννήματα ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀλωνίσῃ, ... καὶ λυχνίσῃ, εἰς τὰ συνήθη ἀλώνια αὐτοῦ δι' ἰδίων του ἐξόδων ταῦτα τὰ γεννήματα, τὰ ὁποῖα ... τα ἀποδεκατίζονται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διὰ ...

κοιλοῦ· ἀλλ' ἡ φορολογία εἰς τὴν ῥόβην, λαθούρια, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ὅσα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουν ν' ἀφήνωσιν εἰς δεμάτια, καὶ τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν εἰς τροφὴν τῶν ζώων, γίνεται κατὰ θεμονίας, ἢ δεμάτια. Εἶναι πάντοτε ὅμως ὑποχρεωμένος ὁ φορολογούμενος, ὅταν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ν' ἁλωνίσῃ τοὺς ἐκ τούτων φόρους δι' ἰδίων του ἐξόδων. Περιπλέον ὁ φορολογούμενος ὀφείλει καὶ εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω περιστάσεις νὰ παραδίδει τοὺς εἰς προϊόντας ἀποδιδομένους φόρους (το δέκατον καὶ τὴν ἐπικαρπίαν) εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ τὸ χωρίον νὰ προμηθεύσῃ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου μὲ εὔλογον ἐνοίκιον εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἐὰν δὲ ἀρνηθῇ τὴν προμήθειαν τοιαύτης ἀποθήκης, τότε ὁ ἐνοικιαστὴς ἐνοικιάζει μίαν δι' ἐξόδων τῶν φορολογουμένων. Ἐκεῖθεν ὀφείλει νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἕως πέντε ὥρας μακράν, εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, ἂν τὸ ἀπαιτήσῃ ὁ ἐνοικιαστής· διὰ δὲ τὴν τυχὸν περαιτέρω μετακόμισιν (ἥτις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ ἄλλας πέντε ὥρας), πληρόνεται ὁ μετακομίζων φορολογούμενος παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸς ἓν λεπτὸν τὴν ὀκὰν ἀνὰ ἑκάστην ὥραν. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι καὶ εἰς τὸ δεύτερον αὐτὸ διάστημα εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ μετακόμισις διὰ τὸν φορολογούμενον, ὅστις δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ αὐτήν· πλὴν ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει χρείαν ὀλιγωτέρων ὡρῶν διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν φόρων, δὲν ἔχει κἀνὲν δικαίωμα νὰ ζητήσῃ κἀμμίαν ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ το μένον διάστημα. Εἶναι ἐπίσης ἀπηγορευμένον εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν φορολογούμενον ἄνευ εὐλόγου αἰτίας νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους εἰς δρόμους δυσβάτους.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους του ἀπὸ την αποθήκην τοῦ χωρίου ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθεὶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐντὸς τῶν ἑξήκοντα ἡμερῶν δὲν ἤθελε μετακομίσει τοὺς φόρους του, τότε τοὺς μετακομίζει ὁ ἐνοικιαστής, καὶ ἀποζημιοῦται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς μετακομιδῆς· ἀλλ' ὁ ἐνοικιαστὴς χάνει κάθε δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ὅταν δὲν προσκαλέσῃ τὸν φορολογούμενον ἐντὸς τῶν ἑξήκοντα ἡμερῶν.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργημένων ἀκατοικήτων νήσων μετακομίζονται ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμίζονται συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν·

β'. Τὸ καλαμβόκιον ἁλωνίζεται πρῶτον εἰς τὸ ἁλώνιον, καὶ ἔπειτα ἀποδεκατίζεται μὲ τὸ κοιλόν. Ὁ πρώϊμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται εἰς τὸ ἁλῶνι ἀκοπάνιστος (εἰς κώνους λουμπούκια) μὲ κοφίνια (τσιβέρας).

Ὁ φορολογούμενος ὅμως ὀφείλει νὰ τὸν κοπανίσῃ ἔπειτα μὲ ἰδιά του ἔξοδα, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής· ὁ δὲ ὄψιμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια, διὰ νὰ μετρηθῇ, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς κοφινίου μὲ τὰς σφραγῖδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται παρὰ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὴν οἰκίαν του. Τὸ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προσδιορίσῃ ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ, συγκαταθέσει τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἅμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταξηρανθῇ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος, παρόντων τῶν τριῶν ῥηθέντων ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπανίζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται, καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται·

γ'. Ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν ἀποθηκῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μετακόμισιν, ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ στοιχ. Δ. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου ἀποθήκην· περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὄχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλ' εἰς κοπανισμένον καρπόν·

δ'. Τὰ ὄσπρια, καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ κίμινον, τὸ σησάμιον, κ. τ. λ. ἀποδεκατίζονται ξηρὰ, εἰς εἴδη μετρούμενα, ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἁλώνιον. Ἡ ἀποδεκάτωσις τοῦ ὀρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπόν·

ε'. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν. Ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπόν.

Ἡ μετακόμισις τῶν εἰς τὰ στοιχ. Γ. καὶ Δ. ἐνδιαλαμβανομένων φόρων γίνεται ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ γεννήματα·

ϛ'. Οἱ ἐκ τῶν βοσανιῶν καὶ λαχανικῶν φόροι, ἐπειδὴ δὲν ὡριμάζουν ταυτοχρόνως, ἀποδίδονται ὄχι εἰς εἴδη, ἀλλ' εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως·

ζ'. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον, μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιοδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγὶ, τότε δίδεται εἰς ἐλαίας. Μετακόμισις τῶν φόρων τούτων, καὶ προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτοὺς δὲν γίνεται·

η'. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγιζόμενα, εἴτε εἰς τοὺς μαγγάνους, εἴτε ὅπου ἀλλοῦ τὸ νομίζει καταλληλότερον ὁ ἐνοικιαστής· ὅθεν μετακόμισις τῶν φόρων τούτων καὶ προμήθεια ἀποθήκης δὲν γίνεται·

θ'. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι πρὸ τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν·

ι'. Τὰ σῦκα τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας ἀποδε-

κατίζονται εἰς εἴδη, καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τὸ παράλιον·

ιά. Αἱ σταφίδες ζυγίζονται, καὶ ἀποδεκατίζονται εἰς εἴδη καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τὰς συνήθεις ἀποθήκας τῶν παραλίων·

ιβ΄. Ὁ οἶνος μετρᾶται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινοστάσιον, ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λινοστάσια, κατ᾽ ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μοῦστον, ἢ εἰς χρήματα κατ᾽ ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γενομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ τόπου, ὅπου κεῖται· ἀλλ᾽ ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ οἶνος ἦναι εἰς ληνούς, καὶ δέκα ἡμερῶν ὅταν εἰς κάδδους, ἀφ᾽ ἧς ἔλαβε τὴν πρόσκλησιν τοῦ φορλογουμένου, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μοῦστον. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μοῦστον, καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς τὰ βουτζιά.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται κατ᾽ ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὁποῖον κεῖται ὁ ἀμπελών, καὶ διὰ ν᾽ ἀπομακρυνθῇ πᾶσα διένεξις, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀπόδειξιν, περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων σταφυλίων. Μετακόμισις τῶν οἴνων καὶ προμήθεια ἀποθήκης δὲν γίνεται·

ιγ΄. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ῥιτίνης καὶ κατραμίου γίνεται εἰς εἶδος, καὶ δὲν μετακομίζεται, οὔτε δίδεται ἀποθήκη δι᾽ αὐτά.

34. Αἱ ἐκτιμήσεις, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὁσάκις ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ᾽ εἰδημόνων, διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογοῦντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ἢ Ὑποδιοικητοῦ· ὁ τρίτος οὗτος ὁρκίζεται προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, ἢ Ὑποδιοικητοῦ, καὶ προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς δύο διαφωνοῦντας ἐκτιμητάς· εἰς ἀποτυχίαν δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ, ἀποφασίζει μόνος αὐτός, ἐκφράζων αἰτιολογημένην ἀπόφασιν.

35. Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ κάμωσιν οἰκείᾳ θελήσει ἰδιαιτέρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας, ἀλλ᾽ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν αἱ ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων τούτων συμφωνιῶν ἐξαρτώμεναι διενέξεις διαλύονται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

36. Τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται εἰς κάμμίαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνοικιαστῶν καὶ ὑποενοικιαστῶν, οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἐνοικιαστὴν ν᾽ ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐν[οι]κίου διὰ τοιαύτας διαφοράς.

37. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ κρατῶσι β[ι]βλίον διπλότυπον, ἀριθμούμενον καὶ μονογραφ[ού]μενον παρὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὰ ὁπ[οῖα] νὰ καταχωρίζωσι τὰ ὀνόματα τῶν φορολογου[μέ]νων, καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἀποδοτέου φόρ[ου].

Οἱ φορολογούμενοι ὑπογράφονται εἰς τὸ σ[τέ]λεχος, τὸ μένον εἰς τὸ βιβλίον, ἤ, ἂν δὲν γν[ω]ρίζωσι γράμματα, ὑπογράφουσι δύο μάρτυ[ρες] ἀντ᾽ αὐτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἱερ[εὺς] τοῦ χωρίου. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ ἐν δι[ὰ] πλότυπον, καὶ δίδει αὐτὸ εἰς τὸν φορολογούμ[ενον] ὑπογεγραμμένον.

38. Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμ[α] ἀπαιτήσεως κατὰ τῶν φορολογουμένων ἐκείνω[ν] τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρ[ου] δὲν εὑρεθοῦν καταγεγραμμένα εἰς τὸ διπλότ[υπον] βιβλίον.

39. Περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσιν εἰς τὰς κατὰ τόπον διοικητικὰς Ἀρχὰς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων μ᾽ ἕνα κατάλογο[ν] τῶν φορολογουμένων, ὅσοι δὲν ἀπέδωκαν μέχρ[ι] ἐκείνης τῆς ἐποχῆς τὸ ὅλον, ἢ μέρος τοῦ φόρ[ου].

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶ[ν] φόρων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

40. Ὅπου ἤθελε συμβῇ νὰ μὴ γενῇ ἐνοικιασ[μὸς] τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν διορίζει ἀναλόγους ἐπιστάτας καὶ φ[ύ]λακας, διὰ νὰ ἐπιχειρίσουν τὴν εἴσπραξιν δι[ὰ] λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

41. Οἱ ἐπιστάται καὶ φύλακες τῶν πρ[...] θεωροῦνται ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ δίδ[ουν] τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας των, λαμβάνοντες [μι]σθὸν ἀνάλογον τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν [...] καθέξει, καὶ τῶν εἰσοδημάτων μέχρι τῆς [...]περατώσεως τῶν ἐργασιῶν των. Οἱ δ[ὲ Οἰκονο]μικοὶ Ἐπίτροποι ἐπιτηροῦν τὰς ἐργασίας τω[ν], καὶ ἐξελέγχουν τὰς πράξεις των, [...] τὰ δέοντα πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσει.

42. Οἱ φορολογούμενοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ [...]τοῦν προηγουμένως τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ [...]δες διοριζομένου ἐπιστάτου, διὰ νὰ [...] συγκομίσουν καὶ ἀλωνίσουν τοὺς καρπούς [...] ὅστις ἤθελε φωραθῇ, ὅτι ἄνευ ἀδείας [...] νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ θέρος, τὴν συγκομιδὴν [...] ἀλῶνι, καταδικάζεται νὰ πληρώνῃ τρ[...] φόρον.

43. Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ [...] σωρεύσουν τοὺς συγκομιζομένους καρπούς [...] τῶν ἀλωνίων εἰς ἰσομεγέθεις θημωνίας, σχη[ματί]ζοντες, διὰ μὲν τοὺς ἐξ ἰδιοκτήτων ἀγρῶ[ν καρ]πούς, δέκα, διὰ τοὺς ἐξ ἐθνικῶν δὲ τέσσαρ[α]

44. Ἐκ τῶν δέκα ἰδιοκτήτων θεμονίων λαμβάνει κατ' ἐκλογὴν ὁ ἐπιστάτης μίαν, ὡσαύτως καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων ἐθνικῶν λαμβάνεται μία.

45. Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται ν' ἀλωνίσουν καὶ λυχνίσουν τὴν λαμβανομένην θεμονίαν παρὰ τοῦ δημοσίου δἰ ἰδίων αὐτῶν ἐξόδων. Μετὰ το ἀλώνισμα μετρᾶται τὸ γέννημα διὰ τοῦ κοιλοῦ, καὶ παραδίδεται εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅστις ὑπογράφει εἰς τοὺς πίνακας, τοὺς σχηματιζομένους κατὰ τὸ ἄρθ. 46, τὴν παραλαβήν των.

46. Οἱ ἐπιστάται εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κρατοῦν καθαροὺς πίνακας τῶν φορολογουμένων κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει δώσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς θέλει σημειοῦται ἡ ποσότης ἑκάστου προϊόντος, καὶ ὁ φόρος, τὸν ὁποῖον ἀποδίδει ὁ φορολογούμενος. Οἱ πίνακες οὗτοι συῤῥάπτονται ὡς βιβλία, ὑπογράφονται παρὰ των φορολογουμένων, ἢ ἂν αὐτοὶ δὲν ἐξεύρουν γραμματα, παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ τόπου, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ τόπου, καὶ τοῦ Δημάρχου.

47. Οἱ φορολογούμενοι δύνανται ν' ἀποδώσωσι τοὺς φόρους των εἰς χρήματα εἰς τρεῖς δόσεις, τὴν ά· Ὀκτωβρίου, τὴν ά· Νοεμβρίου, καὶ τὴν ά. Δεκεμβρίου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τούτῳ σχηματίζεται δυνάμει τοῦ Διατάγματος τῆς 25 Μαΐου (9 Ἰουνίου) 1834, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ τοῦ Δημάρχου τοῦ τόπου, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ εἴσπραξις διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

48. Ἕνεκα τῆς ἀνωτέρω περιστασεως εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικος ἐπίτροπος νὰ σχηματίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνδιαλαμβανομένου πίνακος εἰς τὸ ἄρθρον 46, καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 47, ἕτερον πίνακα, ὅπου πρέπει νὰ σημειοῦται ἡ χρηματικὴ ἀξία τῶν φόρων. Τὸν πίνακα αὐτόν, ὅστις θεωρεῖται ὡς χρεωστικὴ ὁμολογία τῶν φορολογουμένων, ὀφείλει ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ἐγκαίρως νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ γενῇ φροντὶς τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων.

49. Ἡ πληρωμὴ τῶν φόρων εἰς χρήματα, ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρ. 51, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς φορολογουμένους· ὅσοι λοιπὸν δὲν ἤθελον στέρξει εἰς τὴν εἰς χρήματα φορολογίαν, ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδωσι τοὺς φόρους των εἰς προϊόντα εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησιν τοῦ δημοσίου, μεταφέροντες ἐντὸς δέκα ὡρῶν μακρὰν τοῦ τόπου δἰ ἐξόδων των, καὶ παραδίδοντες αὐτοὺς εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν παραλαβήν των, λαμβάνοντες ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν, εἰς καρποὺς καθαρούς, καὶ ὄχι δολίως μεμιγμένους μὲ χῶμα, πέτρας, ἢ γεννήματα κατωτέρας ποιότητος ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἁλώνισαν, ἢ ἑτερογενῆ προϊόντα, ὅταν τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται ἡ φύσις τοῦ γεννήματος. Ὁ δὲ ἀνακαλυπτόμενος, ὅτι μετέρχεται δόλον, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν διὰ χρημάτων πληρωμήν· ὡσαύτως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν διὰ χρημάτων πληρωμὴν ὅστις εἰδοποιηθεὶς ἅπαξ ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν δὲν ἤθελε μετακομίσει, ἢ παραδώσει τοὺς φόρους του εἰς προϊόντα ὡς ἀνωτέρω διατάττεται.

50. Ὅστις τῶν φορολογουμένων θελήσει νὰ πληρώσῃ εἰς χρήματα τοὺς φόρους του κατὰ τὸ ἄρθ. 47, χρεωστεῖ νὰ φανερώσῃ τοῦτο ἐνώπιον τοῦ δημάρχου, ἅμα τελειώσῃ τὸ ἁλώνισμα, ὅςις κρατεῖ ἐπὶ τούτῳ σημείωσιν, ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ φορολογουμένου, ἢ ἂν οὗτος ἦναι ἀγράμματος, παρὰ τοῦ ἱερέως. Ἡ σημείωσις δὲ αὕτη παραδίδεπαι ἐπισήμως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν κατάστρωσιν τοῦ πίνακος κατὰ τὸ ἄρθρ. 48. Ὁ φανερώσας δὲ ἅπαξ τὴν εἰς χρήματα πληρωμήν, θεωρεῖται ὡς χρεώστης χρημάτων, καὶ ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ἐντὸς τῶν ὡρισμένων προθεσμιῶν τὸ χρέος του· ἄλλως ἂν παρέλθουν 15 ἡμέραι μετὰ τὴν προθεσμίαν, καὶ αὐτὸς δὲν ἤθελε πληρώσει τὸ χρέος του, ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησιν τόσου μέρους τῆς περιουσίας του, ὅσον ἐξαρκεῖ διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος του.

51. α. Τῶν ὀσπρίων, λαχανικῶν, ὀπωρικῶν, ἀμπελίων, βαμβακίων, σησάμου, γλυκανίσου, ῥιζαρίου, ἀραβοσίτου, καλαμβοκίου, καπνῶν, καὶ λοιπῶν προϊόντων, ὅσα δὲν συσσωρεύονται εἰς θημονίας, ἀμέσως ἁλωνιζομένων, ἡ φορολογία γίνεται κατ' ἐκτίμησιν.

β'. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται παρὰ τοῦ διωρισμένου ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, καὶ ἑνὸς παρὰ τῶν φορολογουμένων, καὶ ἐν περιπτώσει δυστροπίας αὐτῶν, παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς. Εἰς περίστασιν δὲ διαφωνίας, διορίζεται παρὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς τρίτος, ὅστις ὁρκίζεται ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη εἶναι ὑποχρεωτικὴ (ὅρα ἄρθ. 34 τοῦ αὐτοῦ νόμου).

γ'. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται εἰς εἴδη, πληρόνονται δὲ εἰς χρήματα οἱ φόροι, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν, ὡς διατάττεται διὰ τοῦ ἄρθρου 47.

δ'. Διὰ τὴν φορολογίαν τῶν τοιούτων προϊόντων σχηματίζονται πίνακες, κατὰ τὰς ὁποίας θέλει δώσει ὁδηγίας ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπογράφονται οἱ φορολογούμενοι, ἢ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπικυρόνονται παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Δημαρχου.

52. Ὅλαι αἱ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς προκύπτουσαι διενέξεις μεταξὺ τῶν

ἐνοικιαστῶν, ἢ ὑπενοικιαστῶν καὶ τῶν φορολογουμένων, ἢ μεταξὺ ἐνοικιαστῶν, ὑπενοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, δικάζονται παρὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν Δικαστηρίων κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ἐκδοθησομένου προσεχῶς περὶ τούτου νόμου.

53. Διατάττεται ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπρ. (5 Μαΐου) 1838.

— —

635 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐγκρίνομεν νὰ δημοσιευθοῦν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως·

ά. Ἡ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1832 Διακήρυξις τῆς κατὰ τὴν Εὔβοιαν καὶ Ἀττικὴν Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν Ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν.

β'. Ἡ κατὰ τὴν 28 Μαρτίου 1835 κλεισθεῖσα ἐνταῦθα συμβίβασις μεταξὺ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Υ. Πόρτας καὶ τῆς τότε ἐπὶ τῶν Ὀθωμανικῶν κτημάτων Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς·

γ'. Τὸ ἀπὸ 4. (16) Ἀπριλίου 1835 Ἡμέτερον Βασ. διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καθ' ὁλοκληρίαν τὰ 5 ἄρθ. τῆς συμβιβάσεως ταύτης.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς ἑκάστην, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλ. (8 Μαΐου) 1838.

— —

636 ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 555. ἐγκυκλίου διαταγῆς της ἐπέτρεψε, κατὰ ζήτησιν τῶν Ἀντιπρέσβεων, τὴν ἀγορὰν τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Εὐβοίᾳ Ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν, ὅσαι ἤθελον γένῃ νομίμως καὶ συμφώνως μὲ τὰς διαθέσεις τὰς ἀποφασισθείσας εἰς τὰς συμφωνίας τῶν ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεων. Κατὰ συνέπειαν τούτου δὲν ἔπαυσεν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῶν προλαβουσῶν προκηρύξεών της νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀγοραστὰς νὰ γίνωνται προσεκτικοὶ εἰς τὰς ἀγοράς των, διὰ νὰ μὴν ἐμπερδευθῶσιν ἀγοράζοντες ἐξ ἀπροσεξίας βακούφια, μαχλούλια, ἢ ἄλλου τοιούτου εἴδους κτήματα, τὰ ὁποῖα ἀναφανέντα τοιαῦτα εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἡ μὲν Κυβέρνησις ἔχει πλῆρες δικαίωμα νὰ τὰ ἐξιδιασθῇ, ὡς ἐπιτετραμμένον εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὰς ἐν Λονδίνῳ συμφωνίας, οἱ δὲ ἀγορασταὶ ἔμελλον νὰ τὰ χάσωσι χωρὶς νὰ ἔχουν πολλάκις τὸν ἀπο-
ζημιώσαντα, ἀφ' ὅτου μάλιστα ὁ πληρεξ[...]
τῆς Πόρτας διεκήρυξεν ὅτι δὲν ἐγγυᾶτο [...]
εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν [...]
των ἀπαραδέκτων ἢ ἐπισφαλῶν ἀγορῶν. [...]
ἔπειτα ἡ ἐπιτροπὴ μετεγγύασεν ὁσάκις εὗρε κτ[...]
ματα ὀθωμανικὰ, δυνάμενα νὰ χρησιμεύσ[...]
πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλων ἀπαραδέκτων [...]
σεων, δὲν ἔλειψε νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀγοραστ[...]
νὰ ἔρχωνται πρὸς αὐτὴν νὰ θεωρῶσι τ[...]
τάλογον τῶν μετεγγυασθέντων κτημάτων, [...]
νὰ μὴ μένῃ εἰς βάρος των τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγορ[...]
σθέντος κτήματος τεθὲν μεσέγγυον.

Μὲ ἄκραν της ἀπορίαν βλέπει, ὅτι πολλοὶ [...]
αὐτῶν ὄχι μόνον τοῦτο δὲν κάμνουσιν, ἀλλ[...]
καί τινες ἀγοράζουσι κτήματα μὲ ἰδιαίτερ[...]
μόνον ἔγγραφον τοῦ πωλητοῦ, χωρὶς νὰ ζητ[...]
παρ' αὐτοῦ τὴν συμφωνίαν νὰ τοῖς δοθῇ [...]
κικὸν χοτζέτιον, ἐν ᾧ τοὐλάχιστον, κατὰ τ[...]
ληφθὲν μέτρον μεταξὺ τῶν δύω ἐπιτροπῶν, ἀ[...]
παλλάττονται δι' αὐτοῦ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῶν
ἀπαιτήσεων τὰς ὁποίας δύνανται νὰ κάμωσι
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἄλλοι συγκληρονόμ[...]
τοῦ πωλητοῦ, ὅταν αὐτὸς πωλῇ κληρονομικ[...]
τι κτῆμα· τὸν αὐτὸν κίνδυνον διατρέχουσ[...]
ἐπίσης καὶ ὅσοι ἀγοράζουσιν ἀπὸ ἐπιτρόπ[...]
τοὺς ὁποίους οἱ ἐντολεῖς των δύνανται πάντ[...]
νὰ ἀρνηθῶσιν ὡς τοιούτους, ὁσάκις δὲν ἔχο[...]
οἱ ἀγορασταὶ τακτικὸν τουρκικὸν πωλητήρ[...]
διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀποδείξωσι νόμιμον τ[...]
ἐπιτροπὴν αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπαναλαμβάνουσα καὶ αὖθις ε[...]
τοὺς ἀγοραστὰς ὅσα διὰ τῶν προλαβουσῶν π[...]
κηρύξεών της τοὺς εἰδοποίησε περὶ βακουφ[...]
μαχλουλίων καὶ μεσεγγυασμένων κτημάτων, [...]
νει χρέος της, πρὸς μόνον τὸ συμφέρον [...]
ἀποβλέπουσα νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ, ὅτι μέχρις [...]
ληφθῇ μέτρον περὶ πωλήσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλ[...]
νικῆς καὶ Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, νὰ μὴ ἀγο-
ράζωσι Τουρκικὰ κτήματα μὲ μόνα Γραικικὰ
ἔγγραφα, ἀλλὰ νὰ ἀπαιτῶσι παρὰ τῶν πωλητῶν
τὴν ἔκδοσιν τῶν Τουρκικῶν πωλητηρίων, τὰ ὁ-
ποῖα μόνα δύνανται νὰ τοὺς ἀπαλλάξωσι [...]
τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συγκληρονόμων τῶν [...]
τῶν, ἢ τῶν ἐντολέων αὐτῶν, ὅταν πωλεῖ [...]
ἐπιτροπῆς· ἄλλως δὲ δὲν μένει λόγος [...]
γήματος εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, ἀλλ' ὅλον τὸ βά[...]
θέλει μένει εἰς αὐτοὺς, χωρὶς νὰ ἔχωσι [...]
νὰ ἀποζημιωθῶσιν, ἤδη μάλιστα ὅτι οἱ [...]
ταὶ ἔχουν πωλημένα τὰ πλειότερα σχ[...]
ματά των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 183[...]

— —

637 ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΣ.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ συνδιαλεχθεῖσα [...]
τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Πόρτας συνδιετέθη ε[...]
κατωτέρω·

Α'. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἐχ[...]

τῶν ἐπαρχιῶν αἱ ὁποῖαι ἐσχάτως, δυνάμει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 21 Ἰουλίου τοῦ 1832 ἔτους, προσετέθησαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κράτος, ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐπ' αὐτῶν ἡ Ὀθωμανικὴ κυβέρνησις·

Β'. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὀθωμανῶν, οἵτινες εὑρίσκονται εἰς μερικὰς τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν, ὅσοι θέλουν ν' ἀποδημήσουν, ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ πωλήσωσι τὴν ἣν ἐπὶ τῆς παρελθούσης ἐξουσίας εἶχον ὑπὸ κτῆσιν καὶ χρῆσιν περιουσίαν των, τῆς περιουσίας αὐτῆς ἡ παρελθοῦσα καὶ μέλλουσα ἐκποίησις νὰ τρέχῃ προσαρμοζομένη τῷ ἐν πληρεστάτῃ ἐνεργείᾳ Σουλτανικῷ κανουναμέ.

Γ'. Τὰ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφομένων ἐν τοῖς ταπουτεμεσσουκλερὶ εὑρισκόμενα καὶ ὡς παραρτήματα τῶν τζιφλικιῶν λογιζόμενα χειμάδια, ἐαρινὰ δάση καὶ ἄλλα, νὰ κρατῶνται καὶ νὰ ἦναι ὑπὸ χρῆσιν κατὰ τὸν τύπον ἐκεῖνον μὲ τὸν ὁποῖον ἦσαν ὑπὸ χρῆσιν τῶν ἐχόντων αὐτὰ ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας·

Δ'. Ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῆς νομιμότητος τῶν σενετίων, ὁ ἐπίτροπος τῆς Πόρτας, συμφώνως μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιτροπήν, θέλουν ἔχει ὁδηγόν των τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ κανουναμέ·

Ε'. Ἐπειδὴ τὰ συνέτια τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν κτημάτων ἐχάθησαν ἐξ αἰτίας τῶν περιστατικῶν τοῦ πολέμου, καὶ πιθανὸν νὰ ἠκολούθησε τοῦτο καὶ εἰς ἄλλα μέρη, αἱ μαρτυρίαι ἀξιοτίμων ἀνθρώπων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν θέλουν ἰσχύει πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀληθείας. Ταῦτα ἐγκριθέντα κοινῇ γνώμῃ, ἐγράφη ἐν τῷ παρόντι πρωτοκόλλῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1835.

———

638 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Γνωστοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι κλεισθείσης τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς τοῦ Ἰανουαρίου 1838 ε. ν. μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειότατου Βασιλέως τῶν Γάλλων συμβάσεως διὰ τὴν διαβίβασιν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γαλλίας, ἥτις ἕπεται αὐτολεξεὶ ὡς ἀκολούθως·

« Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωσι τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν των καὶ νὰ προσδιορίσωσι τοὺς πρὸς τοῦτο ὅρους διὰ ῥητῆς συμβάσεως, διώρισαν ἐπ' αὐτὸ ἐπιτρόπους Των:

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Ἰωάννην Κωλέττην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, ἔκτακτον Αὐτοῦ ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῶν Γάλλων, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας· ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Γάλλων τὸν Κ. Ἰωσὴφ Ξαβιέρον Ἀντώνιον Κόντε, Ταξιάρχην τοῦ Γαλλικοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τῆς Τιμῆς, Ἱππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσσίας τῆς δευτέρας τάξεως καὶ τοῦ Βελγικοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, μέλος τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, Διευθυντὴν τῆς Γεν. Διοικήσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ Πρόεδρον τοῦ Ταχυδρομικοῦ Συμβουλίου.

Οἵτινες ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσιά των, εὑρεθέντα κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα:

1. Διὰ τῶν διατηρουμένων παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀτμοταχυπλόων εἰς τὴν μεσόγειον, θέλει γίνεσθαι τοὐλάχιστον τρὶς τοῦ μηνὸς ἀμοιβαία ἀνταλλαγὴ ἀνταποκρίσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας τόσον διὰ τὰ γράμματα, δείγματα πραγματειῶν, ἐφημερίδας καὶ καθε εἴδους ἔντυπα τῶν δύω Ἐπικρατειῶν καὶ τῶν μερῶν ἐκείνων ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ καταστήματα, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἀντικείμενα τῆς ἰδίας φύσεως καταγωγῆς ξένης, ἢ διευθυνόμενα εἰς ξένα Κράτη καὶ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας.

2. Η ἀνταλλαγὴ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἀνταποκρίσεων θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων: ἤτοι

Ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος· 1· Ἀθηνῶν· 2. Σύρας.

Ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας· 1. Παρισίων· 2. Μασσαλίας· 3. Κωνσταντινουπόλεως· 4. Σμύρνης· 5. Ἀλεξανδρείας.

3. Αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως τῶν Γαλλικῶν ἀτμοταχυπλόων τῶν προσδιωρισμένων διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν δύω Ἐπικρατειῶν εἰς τοὺς λιμένας τοὺς σημειωμένους εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, θέλουν κανονισθῆ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γαλλων κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν δύω Ἐπικρατειῶν.

4. Τὰ ἔξοδα τοῦ ὁπλισμοῦ, πληρωμάτων, διατηρήσεως ἀτμοταχυπλόων τῶν πρὸς διαβίβασιν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν καὶ ἐν γένει ὁποιονδήποτε ἔξοδον ἀφορῶν τὰ πλοῖα ταῦτα, θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

5. Τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενα ἀτμοταχύπλοα θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ δέχεσθαι εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς τῆς Σύρας καὶ Πειραιῶς, ὡς πολεμικὰ πλοῖα καὶ χαίρεσθαι πλήρη ἀτέλειαν τῶν ναυτιλιακῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν τῆς μετακομίσεως ἐπὶ τῶν γαιανθράκων τῶν διωρισμένων πρὸς ἰδίαν χρῆσίν των, καθὼς καὶ ὅλας τὰς τιμὰς καὶ προνόμια ὅσα ἀπαιτοῦν τὰ συμφέροντα καὶ ἡ βαρύτης τῆς πρὸς αὐτὰ ἐμπιστευθείσης ὑπη-

ρεσίας. Κὰμμία ὁποιαδήποτε Ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ τὰ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὸν ειδικὸν προορισμόν των ἤτοι ἀπὸ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων καὶ ἐπιβατῶν, ἀλλ' οὔτε ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν, παρεμπόδισιν, αὐτοψίαν (embargo) ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

6. Ἐὰν συμβῇ ἀπευκταῖόν τι ἢ ναυσιβλάβεια εἰς τὰ ἀτμοταχύπλοα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διάπλου των, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει χορηγεῖ εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα πᾶσαν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν τὴν ὁποίαν ἡ στάσις των ἤθελεν ἀπαιτήσει, καὶ θέλει διορίζει νὰ γίνωνται, χρείας τυχούσης, εἰς τοὺς ναυστάθμους της κατὰ τὰς ἐν αὐτοῖς διατιμήσεις, αἱ ἐπιδιορθώσεις τῶν ἁρμένων καὶ μηχανῶν, αἵτινες ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ γίνωσιν, ἢ καὶ νὰ χορηγῇ τὰ ἅρμενα αὐτὰ καὶ τὰς μηχανὰς ὁπόταν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ κατασκευασθῶσι προσηκόντως ἐν τοῖς εἰρημένοις ναυστάθμοις.

7. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε κηρυχθῇ πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, τὰ Γαλλικὰ ἀτμοταχύπλοα θέλουν ἐξακολουθήσει τὸν πλοῦν των χωρὶς ἐμπόδιον ἢ ἐνόχλησιν ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς διακοπῆς τῶν ταχυδρομικῶν συγκοινωνιῶν γενησομένης ἐκ μιᾶς τῶν δύο Κυβερνήσεων· ἀλλὰ καὶ τότε τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸν διάπλουν των ἀτμοταχύπλοα δύνανται νὰ ἐπιστρέψουν ἐλευθέρως καὶ ὑπὸ ειδικὴν ὑπεράσπισιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Γαλλίας ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην.

8. Τὰ ῥηθέντα ἀτμοταχύπλοα δύνανται νὰ ἐμβιβάζουν καὶ ἀποβιβάζουν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος καὶ κυρίως εἰς τοὺς τῆς Σύρας καὶ Πειραιῶς, νομίσματα καὶ εἴδη χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ, καθὼς καὶ ἐπιβάτας ὁποιουδήποτε ἔθνους μὲ τὰ πρὸς ἀτομικήν των χρῆσιν ἐνδύματα καὶ πράγματα, ὑποχρεουμένων ὅμως τῶν πλοιάρχων νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ὅλους τοὺς ὑγειονομικοὺς καὶ ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς τῶν λιμένων τούτων, ἀφορῶντας τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν. Μολαταῦτα οἱ εἰς τὰ ἀτμοταχύπλοα ταῦτα ἐπιβάται, οἵτινες δὲν ἤθελον κρίνει εὔλογον ν' ἀποβιβασθῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν διαρκοῦντος τοῦ ἐλλιμενισμοῦ των, δὲν ἠμποροῦν ἐπὶ οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ συρθῶσιν ἔξω τοῦ πλοίου, μήτε ὑποβληθῶσιν εἰς καμμίαν ἐξέτασιν, οὐδὲ νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ παρουσιάσωσι τὰ διαβατήριά των διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῶσιν.

9. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβιβάζῃ διὰ τῶν εἰρημένων ἀτμοταχυπλόων καὶ κατὰ τὰ ἑπομένως συμφωνηθησόμενα μεταξὺ τῶν δύο ταχυδρομικῶν διευθύνσεών των, τὰς ἀνταποκρίσεις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς νήσου Μελίτης καὶ τὰς τῶν διαφόρων τούτων μερῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

10. Ἡ διεύθυνσις τῶν Γαλλικῶν ταχυδρομείων θέλει μετακομίζει διὰ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοταχυπλόων ὅλας τὰς ἐμπεπιστευμένας αὐτοῖς ἀνταποκρίσεις εἰς ἐγκλείστους φακέλλους παρὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου τὰ ἀτμοταχύπλοα ταῦτα θέλουν ἐλλιμενίζεσθαι, διὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ αὐτοῦ Κράτους, ἐπὶ πληρωμῇ 40 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου (44 λεπτῶν) διὰ πᾶν καθαρὸν βάρος γραμμῶν τριάκοντα.

11. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ῥηθέντων ἀτμοταχυπλόων, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐντὸς τῶν πλοίων τούτων ἐπιφορτισμένους ὑπαλλήλους τὴν φροντίδα τῶν φακέλλων, νὰ δέχονται, ἐνῷ διαμένουν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, κἀνὲν γράμμα, ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν Ἑλλ. Ταχυδρομείων παραδιδομένων αὐτοῖς φακέλλων.

Τοῦ μέτρου τούτου ἐξαιροῦνται αἱ μεταλλαττόμεναι ἐπίσημοι ἀνταποκρίσεις μεταξὺ τῶν ἐν Ἑλλάδι Γαλλικῶν διπλωματικῶν, καὶ ἄλλων, πρακτόρων, ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεώς των.

12. Πᾶς τις θέλων νὰ διευθύνῃ γράμματα, εἴτε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτῴας Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἀπὸ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτῴας Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἄνω εἰρημένα μέρη τῆς Ἀνατολῆς, δύναται κατ' ἐκλογήν, α. ν' ἀφίνῃ ὁλόκληρον τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα εἰς βάρος τοῦ λαμβάνοντος, β. νὰ προπληρώνῃ τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως.

13. Ὁ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προσδιορισθεὶς ἐλεύθερος ἢ κατὰ θέλησιν τρόπος πληρωμῆς διὰ τὰ συνήθη γράμματα, εἶναι ἐφαρμοστέος καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ τοὺς φακέλλους τοὺς ἐμπεριεχομένους δείγματα πραγματειῶν.

14. Τὰ γράμματα καὶ οἱ μὲ δείγματα πραγματειῶν φάκελλοι, ἀποστελλόμενα ἐξ ἑνὸς Κράτους εἰς τὸ ἄλλο, πληρωμένα ἢ μή, θέλουν χαίρεσθαι τὰς ἐλαττώσεις τῶν δικαιωμάτων αἱ ὁποῖαι παραχωροῦνται εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ διατάξεις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

15. Τὸ δημόσιον τῶν δύο Ἐπικρατειῶν δύναται νὰ πέμπῃ ἐκ τοῦ ἑνὸς τόπου εἰς τὸν ἄλλον γράμματα ὀνομαζόμενα συστημένα· τὸ δικαίωμα τούτων τῶν γραμμάτων θέλει προσδιορισθῇ καὶ λαμβάνεσθαι σύμφωνα μὲ τὰς συνδυασμένας διατιμήσεις τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, προπληρονόμενον πάντοτε μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των.

16. Ἀμφόραι αἱ διοικήσεις τῶν Ταχυδρομείων

θέλουν κρατεῖ ἀμοιβαίως λογαριασμὸν τοῦ δικαιώματος τῶν συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων καὶ τῶν δειγμάτων τῶν πραγματειῶν τῶν προπληρωμένων μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν, κατὰ τὰς ἐν χρήσει διατιμήσεις ἐκείνου τῶν δύο ἐθνῶν, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἡ προπληρωμὴ αὕτη χρεωστεῖ νὰ γίνῃ.

17. Αἱ ἐφημερίδες, περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία ἄδετα, φυλλάδια, χαρτία μουσικῆς, κατάλογοι, προκηρύξεις, εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι διάφοροι τυπωμένα, λιθογραφημένα, ἢ χειρόγραφα, ὁπόταν στέλλωνται ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ ἀπὸ τοὺς τόπους, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, διὰ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τοὺς τόπους, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, δὲν θέλουν παραδίδεσθαι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰμὴ προπληρωμένα ἕως εἰς τὰ ὁροθέσια τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστης τῶν δύο διευθύνσεων Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς.

Ἐν τούταις αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα δὲν θέλουν γίνεσθαι δεκτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελον ἐκπληρωθῆ ἤδη πρὸς τοῦτο οἱ νόμοι, ἀποφάσεις καὶ διατάξεις αἱ προσδιορίζουσαι τοὺς ὅρους τῆς δημοσιεύσεώς των καὶ τῆς εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη κυκλοφορίας των.

18. Τὰ συνήθη καὶ ἀπλήρωτα γράμματα προερχόμενα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἢ ἀπὸ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτώας Ἀφρικῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὰ Ἑλλ. Ταχυδρομεῖα ἐπὶ τιμῇ φράγκων 5 δι' ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐκ τῶν ὁποίων φράγκα 3 θέλουν λογίζεσθαι διὰ τὸ διὰ θαλάσσης κόμιστρον.

Τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως εἴδη τὰ προερχόμενα ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ καταστήματα, καὶ διευθυνόμενα διὰ τὴν Ἑλλάδα θέλουν παραδίδεσθαι ἐπίσης ἐπὶ τιμῇ ἑνὸς φράγκου δι' ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

19. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ συνήθη καὶ μὴ προπληρωμένα γράμματα προερχόμενα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ διευθυνόμενα εἰς τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτώας Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου διατηρεῖ ἡ Γαλλία ταχυδρομικὰ καταστήματα, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὰ Γαλλικὰ ταχυδρομεῖα ἐπὶ τιμῇ 60 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου δι' ἕκαστον καθαρὸν βάρος τριάκοντα γραμμῶν.

20. Τὰ δείγματα πραγματειῶν τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς παραγωγῆς καὶ πεμπόμενα εἰς τὰ μέρη τῆς διευθύνσεως τὰ σημειωθέντα εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα 18 καὶ 19 θέλουν ἀμοιβαίως ἀντιπαραδίδεσθαι ἀπὸ τὰς δύο ταχυδρομικὰς διευθύνσεις Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐπὶ τῷ τρίτῳ τῆς διὰ τῶν εἰρημένων ἄρθρων συμφωνηθείσης τιμῆς.

21. Τὰ συνήθη ἢ συστημένα γράμματα, τὰ δείγματα πραγματειῶν, ἐφημερίδες, περιοδικὰ συγγράμματα καὶ ἔντυπα παντὸς εἴδους ξένης παραγωγῆς καὶ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀμοιβαίως, τὰ εἴδη τῆς αὐτῆς φύσεως Ἑλληνικῆς παραγωγῆς διὰ τὰ Κράτη, πρὸς τὰ ὁποῖα διὰ νὰ φθάσωσι πρέπει νὰ διέλθωσι τὴν Γαλλικὴν Ἐπικράτειαν, θέλουν ἀμοιβαίως ἀντιπαραδίδεσθαι παρὰ τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος.

22. Αἱ δύο γενικαὶ διοικήσεις τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας δὲν θέλουν δέχεσθαι πρὸς ἀποστολὴν δι' ἓν μέρος τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἢ ἐκείνων τῶν τόπων, οἵτινες μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν, κἀνὲν γράμμα ἐπὶ συστάσει, ἐμπεριέχον χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ νομίσματα, εἴτε ἀδάμαντας ἢ λοιπὰ πολύτιμα εἴδη ὑποκείμενα εἰς τελωνιακὰ δικαιώματα.

23. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν τι τῶν συστημένων ἀπωλεσθῇ, ἐκεῖνο τῶν δύο ταχυδρομείων, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐχάθη, θέλει πληρόνει εἰς τὸ ἄλλο δι' ἀποζημίωσιν εἴτε τοῦ ἀποστέλλοντος, κατὰ τὴν περίστασιν, μίαν ποσότητα ἐκ φράγκων 50, ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπαιτήσεως.

Αἱ ἀπαιτήσεις δὲν θέλουν εἶσθαι δεκταὶ εἰμὴ ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἀφ' ἧς ἔγινεν ἡ παρακαταθήκη ἢ ἡ ἀποστολὴ τοῦ συστηθέντος ἀντικειμένου· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τὰ δύο ταχυδρομεῖα δὲν ὑποχρεοῦνται, τὸ ἓν πρὸς τὸ ἄλλο, εἰς κἀμμίαν ἀποζημίωσιν.

24. Τὰ κακῶς ἐπιγραφόμενα ἢ διευθυνόμενα γράμματα θέλουν ἐπιστρέφεσθαι ἄνευ ἀναβολῆς εἰς ἓν τῶν γραφείων τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἀποστέλλοντος ταχυδρομείου, καταλογιζομένων εἰς βάρος τούτου τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων μὲ τὰ ὁποῖα εἶχε χρεώσει δι' αὐτὰ τὰ γράμματα τὸ ἄλλο ταχυδρομεῖον.

Καθότον ἀφορᾷ τὰ ἐπιγραφόμενα γράμματα εἰς ἄτομα ἅτινα ἤλλαξαν διαμονήν, καὶ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ἡ παραγωγὴ τῶν γραμμάτων τούτων θέλουν ἀμοιβαίως ἐπιστρέφεσθαι, ἐπιβεβαρυμένα μὲ τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα ἅτινα ἔπρεπε νὰ πληρώσωσιν οἱ παραλαμβάνοντες, πρὸς τὸ ἀντεπιστέλλον ταχυδρομεῖον.

25. Τὰ δι' ὁποιονδήποτε λόγον μείναντα ἄχρηστα γράμματα θέλουν ἐπιστρέφεσθαι ἑκατέρωθεν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, καὶ εἰ δυνατὸν πρότερον· ὅσα δὲ ἐκ τῶν γραμμάτων τούτων κατελογίσθησαν εἰς βάρος τοῦ ἑτέρου μέρους, θέλουν παραδίδεσθαι κατὰ τὸ αὐτὸ βάρος καὶ πληρωμήν, ὡς παρεδόθησαν κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὸ ἀποστέλλον ταχυδρομεῖον εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς διευθύνσεως.

26. Τὰ ταχυδρομεῖα Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας θέλουν καταστρώνει κατὰ μῆνα τοὺς λογαριασμοὺς τοὺς προκύπτοντας ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας διαβάσεις τῶν ἀνταποκρίσεων, καὶ οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐκ συμφώνου ἑκατέρωθεν παραδοχὴν, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας παρ' ἐκείνου τῶν δύο ταχυδρομικῶν γραφείων, τὸ ὁποῖον θέλει ἀναδειχθῆ χρεώστης πρὸς τὸ ἄλλο.

27. Ὁ τύπος καθ' ὃν θέλουν καταστρωθῆ οἱ λογαριασμοὶ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον καὶ πᾶν ἄλλο μέτρον τακτοποιήσεως καὶ λεπτομερείας, τὸ ὁποῖον ἐκ συμφώνου θέλει ληφθῆ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει, θέλουν κανονισθῆ παρὰ τῶν δύο γενικῶν διευθύνσεων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς εἰρημένης συμβάσεως.

Συμφωνεῖται ἐπίσης ὅτι τὰ μέτρα τῆς λεπτομερείας, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, δύνανται νὰ τροπολογηθῶσι παρ' ἀμφοτέρων τῶν γενικῶν διοικήσεων τῶν ταχυδρομείων, ὁσάκις ἐκ συμφώνου ἤθελον ἀναγνωρίσει αὗται ὅτι αἱ τροπολογίαι αὗται τείνουν εἰς συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομείων ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν.

28. Τελευταῖον, διὰ ν' ἀπολαύσωσιν ἀμφοτέρωθεν ἀσφαλῶς ὅλας τὰς ἐκ τῶν ἀνταποκρίσεων τοῦ ἑνὸς τόπου πρὸς τὸν ἄλλον ὠφελείας, τῶν ὁποίων ἀνταποκρίσεων ἡ ἀνταλλαγὴ ἐσυμφωνήθη διὰ τῆς παρούσης ταχυδρομικῆς συνθήκης, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐμποδίζουν δι' ὅλων τῶν ἐν ἑαυτοῖς μέσων τοῦ νὰ διέρχωνται αἱ ἀνταποκρίσεις αὗται δι' ἄλλων ὁδῶν ἢ διὰ τῶν ἀμοιβαίων ταχυδρομείων των.

29. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπαυξήσῃ ἀκολούθως τὰς συγκοινωνίας τὰς κατὰ συνέπειαν τῆς παρούσης συνθήκης συσταθείσας, διὰ μέσου ἀτμοταχυπλόων τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ του, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουν ἀπολαμβάνει κατ' ἀμοιβαιότητα ὅλα τὰ προνόμια, ὠφελείας καὶ ἀτελείας ὅσα ἐσυμφωνήθησαν ὑπὲρ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοταχυπλόων. Θέλει δὲ κρατεῖσθαι τότε λογαριασμὸς πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις τὰς μετακομισθησομένας διὰ τῶν Ἑλλ. ἀτμοταχυπλόων ἐπὶ ἐκτιμήσει ἑνὸς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος διὰ τὴν διὰ θαλάσσης μετακόμισιν ὁμοίου με τὸ προσδιορισθὲν πρὸς ὄφελος τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

30. Ἡ παροῦσα συνθήκη ἔγινε δι' ἐννέα ὁλόκληρα ἔτη, καὶ μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἰσχύει δι' ἕτερα ἐννέα ἔτη, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, παρεκτὸς ἂν ἤθελε γίνῃ ἐναντία τις κοινοποίησις ἐκ μέρους τοῦ ἑνὸς τῶν δύο συμφωνησάντων μερῶν ἓξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως ἑκάστης π[ρο]θεσμίας. Κατὰ δὲ τοὺς τελευταίους τούτους [τοὺς] μῆνας, ἡ συνθήκη θέλει ἐκτελεῖσθαι καθ' ὁλοκ[λη]ρίαν χωρὶς ἐκ τούτου νὰ ἐπενεχθῇ ἐμπόδιον [εἰς] τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμ[ῶν] μεταξὺ τῶν δύο διευθύνσεων, μετὰ τὴν ἐκπνο[ὴν] τῶν ἓξ μηνῶν.

31. Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθ[ῆ], αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουν ἀνταλλαχθῆ ἐ[ν] Παρισίους ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ πρό[τε]ρον, εἰ δυνατὸν, καὶ ἐμβῆ εἰς ἐκτέλεσιν μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγ[ῆς] τῶν εἰρημένων ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων, ἀμφότεροι οἱ ἐπίτροποι ὑπογράψαντες τὴν σύμβασιν ταύτην, ἐπέθεντο τὴν σφραγῖδά των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν πρωτότυπον ἐν Παρισίοις τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ 1838 ἔτους».

(Τ. Σ.) Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

(Τ. Σ.) ΚΟΝΤΕ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην σύμβασιν κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπεθέμεθα τὴν τῆς Βασιλείου Ἡμῶν σφραγῖδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου (4 Φεβρουαρίου) ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἕκτῳ.

639 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου τ. ε. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐκθετικοὺς λόγους περὶ τοῦ ἐκδοθέντος ἤδη συγγράμματος « ἡ Ἑλληνικὴ Φαρμακοποιΐα » ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα·

α΄. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο θέλει εἰσαχθῆ εἰς τὸ Ἡμέτερον Κράτος ὡς Ἑλληνικὴ Φαρμακοποιΐα καὶ θέλει πωλεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ δημόσια βιβλιοπωλεῖα καὶ εἰς τὴν Βασιλικὴν Τυπογραφίαν ἀνὰ ἓξ δραχ. ἕκαστον σῶμα αὐτοῦ.

β΄. Ἐγκρίνομεν νὰ δοθῶσιν εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν συγγραφέων τοῦ συγγράμματος τούτου ἀνὰ πεντακόσιαι δραχ. χάριν ἀμοιβῆς διὰ τοὺς ὅσους κατέβαλον κόπους.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ κατὰ συνέπειαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτ. (5 Ἀπριλ.) 1838.

640 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1454 ἀπὸ 23 λήγοντος τ. ε. Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος διατάττεται ἡ διάλυσις τῆς 2 προπαρασκευαστικῆς κλάσεως τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐνεστῶτος σχολαστικοῦ ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἀπριλίου 1838.

——

641 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 23 Φεβρουαρίου 1836 γενομένην ἀναθεώρησιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν τελευταίων ἐργασιῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀπαιτήσεων περὶ στρατιωτικῆς βαθμολογίας, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου, καὶ θεωρήσαντες τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ τῆς 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 Νόμου περὶ παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τοὺς Φαλαγγίτας, εὐδοκοῦμεν νὰ χορηγήσωμεν στρατιωτικοὺς βαθμοὺς εἰς τοὺς ἑξῆς πρώην ὁπλαρχηγούς, πρὸς ἀνταμοιβὴν διὰ τὰς κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐκδουλεύσεις των, καὶ νὰ κατατάξωμεν εἰς τὴν Φάλαγγα μὲ τὰς ἀποδοχὰς καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 Νόμου ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἀνήκουν εἰς τὴν διὰ τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου ἀκριβῶς προσδιωρισμένην κατηγορίαν. Ἐπομένως χαρακτηρίζομεν:

Ὡς Ἀντισυνταγματάρχας, καὶ, ἂν ἀνήκουν εἰς τὴν εἰρημένην κατηγορίαν, μὲ τὰς ἀποδοχὰς Ταγματάρχου Ἀνθυπολοχαγοῦ, τὸν Ἀνδρέαν Ζαχαρόπουλον ἐκ Σπάρτης καὶ Μῆτρον Ἀναστασόπουλον ἐξ Ἀρκαδίας.

Ὡς Ταγματάρχας, καὶ, ἐὰν ἀνήκουν εἰς τὴν εἰρημένην κατηγορίαν, μὲ τὰς ἀποδοχὰς λοχαγοῦ καὶ ἐπιλοχίου, τὸν Δημήτριον Χρυσανθακόπουλον ἐκ Πατρῶν, Ἀνδρέαν Πάκμωρ ἐκ Λευκαδίας, Παναγιώτην Ἀναγνωστόπουλον ἐκ Νεμίτζης, Γεώργιον Ἀθανασιάδην ἐκ Λεονταρίου, Δημήτριον Γουζέλην ἐκ Ζακύνθου, Μανόλην Ἀγγελῖνον ἐκ Σάμου, Εὐάγγ. Χατζῆ Λεμόνην ἐκ Τρικέρης, Μαργαρίτην Χατζῆ Κούταβον ἐξ Αἴνου, Ἀνδρέαν Κ. Θ. Βαλτινὸν ἐκ Μεσολογγίου, Γεωργάκην Μηχαλάκην ἐκ Λενίδης, Νικόλαον Βούκουραν ἐκ Καρυταίνης, Π. Α. Ἀναγνωσόπουλον ἐξ Ὀλυμπίας, καὶ Λάμπρον Κουτζονίκα ἐκ Σουλίου.

Ὡς λοχαγοὶ καὶ ἐπιλοχίαι ὀνομάζονται, καὶ, ἐὰν ἀνήκουν εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην κατηγορίαν μὲ τὰς κανονικὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ των, οἱ Ἰωάννης Δράμαλης ἐξ Εὐβοίας, Γεώργιος Κωνσταντίνου ἐκ Στυλίδος, Παναγῆς Βίτζας, Κωνσταντῖνος Νικολάου, Νικόλαος Σωτηρίου ἐκ Κραβάρων, Δημήτριος Καραγιάννης ἐξ Ἄνδρου, Γεώργιος Σκληρῆς ἐκ Πρεβέζης, Αναστάσιος Βαλάνος ἐξ Ἰωαννίνων, Ν. Λιακόπουλος ἐξ Ὀλύμπου, Μάρκος Βούλγαρης ἐκ Μαυροβουνίου, Γ. Σπηλιόπουλος ἐκ Γορτύνης, Ἀναστ. Παναγιωτόπ. ἐκ Λεονταρίου, Ἀγγελῆς Ἀγγελόπουλος ἐκ Βρυτταίνης, Χ. Ζαχαριάδης ἐξ Ὀδυσσοῦ, Χρῆστ. Κολοκοτρώνης ἐκ Καρυτ. Γ. Δεσποτόπουλος ἐξ Ἀγράφων, Κωνστ. Ῥάγκος ἐκ Βάλτου, Κ. Καλαμαριώτης ἐκ Καλαμάτας, Παναγ. Κατριβάνος ἐξ Ἀδριτσαίνης, Χατζῆ Γ. Δημητρίου ἐξ Ἀνδριανουπόλεως, Κ. Χρυσούλης ἐκ Κωνσταντ. Παναγ. Τζάννης ἐκ Καλαμάτας, Ἀγγελῆς Χρυσανθακόπ. ἐκ Κουμάνης, Γ. Κοντογιάνης ἐξ Ὑπάτης, Ἀναστ. Κουτζοῦκος ἐκ Μεσσηνίας, Δημ. Γουβέλλης ἐκ Καλλιδρόμης, Δημήτριος Ρωμάνης ἐκ Λεβαδείας, Γιαννάκης Βαρνακιώτης ἐκ Καρυταίνης, Ἀναγνώστης Χριστόπουλος ἐκ Μεθώνης, Ἀναγνώστης Σάμβρης ἐξ Ἀκαρνανίας, Γεώργιος Καραγιαννόπουλος ἐκ Βάλτου, Ἰωάννης Τομπακάκης ἐκ Σμύρνης, Χάραλαμπος Ποταμιανὸς ἐκ Κεφαληνίας.

Ὡς Λοχαγοὶ καὶ Ἐπιλοχίαι χαρακτηρίζονται, καὶ, ἐὰν ἀνήκουν εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην κατηγορίαν, μὲ τὰς ἀποδοχὰς Δεκανέως, Σπῦρος Φερεντῖνος ἐκ Ζακύνθου, Ἀντώνιος Γ. Στεφάνου, Βασίλειος Λεοναρδίδης, ἐκ Λεβαδείας, Ἀνδρέας Παΐσης ἐξ Ἰθάκης, Ἀργύρης Ἀποσκίτης ἐκ Καρυταίνης, Εὐαγγέλης Ποταμιάνος ἐκ Κεφαληνίας, Εὐστάθιος Χινόπορος ἐξ Ἀκαρνανίας, Γεώργιος Χατζῆ Σίμου ἐκ Βώλου, Γιαννάκης Σοῦλος ἐκ Γοτζίστης, Ἀποστόλης Δημητρίου ἐκ Καστάνης, Α. Χέλμης ἐκ Κεφαληνίας, Ἰωάννης Στάμου Σόσος ἐκ Βάλτου, Βλαχομηχάλης Ὀλύμπιος ἐκ Μακεδονίας, Σπῦρος Κοῦλος ἐκ Καρυταίνης, Γρηγόριος Σταῦρος ἐξ Ἀκαρνανίας, Αγγελῆς Λύσσανδρος ἐκ Πατρῶν, Νικόλαος Σιοῦτος ἐκ Γενούας, Ἀλοΐσιος Κανδιώτης ἐκ Κερκύρας, Σπῦρος Κορφιάτης ἐκ Μεσολογγίου, Δῆμος Βάσης Κασβίκης ἐκ Καλλιδρόμης, Κώστας Ῥάγκος ἐξ Εὐβοίας, Α. Στεφανάκης ἐκ Κρήτης, Ἰωάννης Οἰκονόμου Ψάλτης ἐκ Κορώνης, Ἰωάννης Πετροκόπης ἐκ Τριπόλεως, Ἀντώνιος Ῥέβελος ἐξ Εὐβοίας, Βαρνάβας Πάγκαλος ἐκ Κέας, Σπῦρος Δέμος ἐκ Σουλίου, Ιωάν. Μήτρου Κοντογιάν. ἐξ Ὑπάτης, Κωνσταντ. Οἰκονομόπουλος ἐκ Καλαβρύτων, Σπῦρος Περδίκης καὶ Γεώργιος Δασκαλάκης ἐξ Ἀκαρνανίας, Κωνστατῖνος Παντυζῆ Λιάσκας ἐκ Βονίτζης, Πέτρος Δόβας ἐκ Κρασόβου, Γεώργιος Σφίκας ἐξ Ἁγίου Πέτρου, Νικόλαος Καραχάλιος ἐκ Τριπόλεως, Λεονάρδος Σαλωνιτίδης ἐκ Λεβαδίας, Ἰωάννης Α. Βούκης ἐκ Ζακύνθου, Κωνσταντῖνος Ἀναστασόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Ἀναστάσιος Ιωάννης Καραμίχου ἐκ Μετσόβου, Ἰωάννης Κομποτάτης ἐκ Λαμίας, Παναγιώτης Κοκάλης ἐκ Γορτύνης, Σπῦρος Γ. Ζέρβας ἐξ Ἤλιδος, Νικήτας Οἰκονόμου Κασῆς ἐκ Γορτύνης, Ἰωάννης Τζαλαμιδόπουλος ἐκ Πατρῶν, Δημήτριος Αθανασίου ἐξ Ἀγράφων, Σπῦρος Βαλσαμάκης ἐκ Κεφαληνίας, Βασίλειος Σμυρλῆς ἐκ Γαστούνης. Ἀγγελῆς Σακέτος ἐκ Πατρῶν, Γεώργιος Κουρῆς ἐκ Καρυταίνης, Ἰωάννης Οἰκονόμου ἐξ Εὐβοίας, Παναγιώτης Μοθωναῖος ἐκ Πατρῶν, Δημήτριος Ῥοΐλος ἐκ Γορτύνης,

Ἀναγνώστης Σαρογιαννίδης ἐξ Ὑπάτης, Λιάκος Πετρόπουλος ἐκ Λεονταρίου, Γεώργιος Κουκορήτης ἐξ Ἤλιδος, Γεώργιος Λιούμης ἐξ Ἀθηνῶν, Δ. Πολυχρονόπουλος ἐκ Τριφυλλίας, Α. Τζακαλόπουλος ἐκ Μαντινείας, Ἀγγελῆς Π. Ἀγγελόπουλος ἐκ Σμύρνης, Θανάσης Θανόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Παναγιώτης Λιβερόπουλος ἐξ Ἀνδριτζαίνης, Κ. Χρυσανθακόπουλος ἐκ Πατρῶν, Νικολ. Γερακάρης ἐκ Κεφαληνίας, Θεόδωρος Κεφαλᾶς ἐκ Λεονταρίου, Παναγιώτης Βελογιάννης ἐκ Γορτύνης, Χρῆστος Καραβάβας ἐκ Πατρῶν, Ἰωάννης Γούσης ἐκ Γαστούνης, Ἰωάννης Μασουρῆς ἐξ Εὐβοίας, Ἀναστ. Στριφτόμπολας ἐκ Καρυταίνης, Ἀγγελῆς Λογοθέτου ἐκ Τροιζῆνος, Ἰωάννης Δημητρακόπουλος ἐκ Φαναρίου, Δ. Κλοκανᾶς ἐξ Ἤλιδος, Κωνσταντ. Τζηνόπουλος ἐξ Ἀγράφων, Δῆμος Κεργούσης ἐκ Μετζόβου, Δ. Πεπώνας ἐκ Φθιώτιδος, Ἀθανάσης Τζαδῆμος ἐξ Ἀκαρνανίας, Παππᾶ Ἀποστόλης Λυκοχωρίτης ἐκ Λυκοχωρίου, Ἀλέξης Μυλωνᾶς ἐξ Ὑπάτης, Παππᾶ Εὐσταθίου ἐκ Μεσσηνίας, Δημάκος Τζαβέλας ἐξ Ὀλυμπίας, Παναγιώτης Παπαθανασόπουλος ἐκ Τριπόλεως, Ἀλέξης Θεοδωρακόπουλος ἐξ Ἀνατολικοῦ, Ἰωάννης Μακρυμάλης ἐξ Ὕδρας, Π. Μακρυκῶστας ἐκ Μισαρίτζης, Δημήτρ. Παλαιογιάννης ἐξ Ἀκαρνανίας, Γεώργιος Παγώνης ἐκ Θηβῶν, Βασίλειος Σερεπίσος ἐκ Βονίτζης, Γεώργιος Δανόπουλος ἐξ Ἁγίου Γεωργίου, Δημήτρ. Γεωργίου ἐξ Ἄργους, Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου ἐξ Ἀμφίσσης, Γαλάνης Κλέντος ἐξ Ἀρκαδίας Φίλης Γιουροῦκος ἐκ Κορίνθου, Ἀντώνιος Παπαδάκης Βούτζης Ἀν. Β. Νικολόπουλος καὶ Νικόλαος Νικολόπουλος ἐκ Σπάρτης, Βασίλειος Πάτζης ἐκ Λεπενοῦ, Ἀναγνώστης Οἰκονόμου Χαγιάτας ἐκ Σαλώνων, Δημήτριος Δικαίου Ἀναγνώστου ἐκ Μεγαλουπόλεως, Νικόλαος Σκούρτης ἐξ Ὕδρας, Γεώργιος Δημητρίου Ἄγγελος ἐκ Μιτυλήνης.

Ὡς ὑπολοχαγοὶ καὶ δεκανεῖς διορίζονται, καὶ, ἐὰν ἀνήκουν εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην κατηγορίαν, μὲ τὰς κανονικὰς ἀποδοχὰς τῶν βαθμῶν των, Κωνσταντῖνος Μακρῆς ἐκ Κεφαληνίας, Γεώργιος Κ. Ἀρβάλης ἐκ Τριπόλεως, Νεροῦτζος Βουφίδης ἐκ Λεβαδίας, Εὐαγγέλης Κῶστας ἐκ Χορμόβου, Νικόλαος Θεοφίλου ἐκ Μακεδονίας, Μιχαὴλ Κωνσταντίνου ἐξ Ἄργους, Γαρουφαλίας Ἀντωνίου ἐκ Κασσάνδρας, Ἀναγνώστης Βαλαούρας ἐκ Κραβάρων, Ἰωάννης Βαλωμένος ἐκ Κραβάρων, Κωνσταντῖνος Ἀν. Παπακῶστας ἐκ Πατρῶν, Νικόλ. Ἀν. Πανταζῆ ἐκ Θεσσαλίας, Θωμᾶς Λιούλιος ἐκ Χορμόβου, Ἰωάννης Σαρκαδούλας ἐξ Ἀγράφων, Δημήτριος Κάργας Γεωργίου ἐξ Εὐβοίας, Δημήτ. Κ. Βαλτινὸς ἐκ Βάλτου, Γιαννάκης Παπαποστόλης ἐκ Δωρίδος, Α. Πιτζιδόπουλος ἐξ Ἄργους, Ἀθαν. Διαμαντόπουλος ἐκ Ζακύνθου, Κωνσταντῖνος Ἀθανασίου ἐκ Λακωνίας, Παῦλος Παπαεμμανουὴλ ἐκ Λέσβου, Πέτρος Παπακάλας Σάκος ἐκ Μεσολογγίου, Γεώργιος Σακελλαρίου ἐξ Ὀλύμπου, Ἰωάννης Κυπριώτης ἐκ Κύπρου, Δημήτριος Φραγγουλάκης ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, Κωνσταντῖνος Κορο[...] ἐξ Ἀσπροποτάμου, Δανιὴλ Ἀλεξάνδρου Κ[...]δενισλῆς ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, Κ. Μισιτζῆς, Δημήτ[...] Κωνσταντίνου καὶ Ἀνδρέας Παπαϊωάννου ἐκ [...]μου, Γεώργιος Στουρνάρης, Κῶστας Στουρ[...] ἐξ Ἀσπροποτάμου, Διονύσιος Διάκου ἐκ Π[...] Νικόλαος Δημητρίου Σταμούλης ἐκ Κυδωνίων, [...]τήρης Πουλκόβνικος ἐκ Μακεδονίας, Κανέλλος [...]φιόπουλος ἐκ Βοστίτζης, Σταῦρος Παναγι[...] ἐκ Θηβῶν, Γιαννάκης Καραγιώργης ἐξ Ἠπεί[ρου], Δημήτριος Ν. Δροσσίνης ἐκ Μεσολογγίου, Πέτρ[ος] Π. Χορμοβίτης ἐξ Ἠπείρου, Κωνσταντῖνος [...] Σέρβας ἐξ Εὐβοίας, Μηνᾶς Χαλκαίας ἐκ Λευκάδ[ος], Δημήτριος Θεοφανόπουλος ἐξ Ἄργους, Θεόδωρ[ος] Μολόσσους ἐξ Ἑρμιόνης, Ἀναγν. Σταυρόπουλ[ος] ἐκ Γορτύνης, Μανώλης Π. Ἐλευθερίου ἐξ Ὕδρ[ας], Ἀναστάσιος Μουλόπουλος ἐξ Ἄργους, Βασί[λειος] Ῥοΐλος ἐκ Γορτύνης, Ἰωάννης Κουτζόπουλ[ος ἐκ] Βάλτου, Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἐξ Αἰγίου, Δη[μήτριος] Λέριος ἐκ Χίου, Δημήτριος Δ. Φλέσσας ἐκ Λεονταρίου, Ἰωάννης Σεμπέκος ἐξ Ἄργους, Γεώργιος Ἀργυρόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Ἀγγελῆς Λελοῦκας ἐκ Καλαβρύτων, Βασίλειος Ἀδὰμ ἐκ Πρεβέζης, Ἰωάννης Δούλης Δερβίσης ἐξ Ἠπείρου, Χρυσανθάκης Χρυσανθακόπουλος ἐκ Πατρῶν, Παλα[...]βακόπουλος ἐκ Μαντινείας, Νικόλαος Χατζ[ῆ] Νεμουδάκος ἐκ Διποταμίας, Ἀβραάμης Χατζ[ῆ] Σάβας ἐκ Μακεδονίας, Κωνσταντῖνος Θεοδωρόπουλος Παπαθανασίου ἐκ Καρυταίνης, Ἀντώνιος Μπαρούτζης ἐξ Ἤλιδος, Μήτρος Παπαδιάμας ἐκ Κραββάρων, Ἀθανάσιος Βραμᾶς ἐκ Καρυταίνης, Ἀθανάσιος Βισβίκης ἐκ Κρανιδίου, Ἀνδρίτζ[ος] Βέργου ἐκ Λαμίας, Παρασκευᾶς Παπαπετρόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Μήτρος Ἰωάννου Καβάκ[ης] ἐξ Ἀγράφων, Ἀγγελῆς Κουτζουμάνης ἐκ Κρανιδίου, Ἀποστόλης Μπούκουρας ἐκ Καρυταίνης, Ἰωάννης Καραμίτζος ἐκ Μεσσηνίας, Ἰωάννης Κα[...]φετζόπουλος ἐκ Πατρῶν, Βασίλειος Κα[...] ἐξ Ἄστρους, Ἰωάννης Ζαφείρης ἐξ Ἁγίου Πέτρου, Ν. Α. Μοδινὸς ἐκ Μύλου, Ἀθ. Ἀναγ. Κ[...]ώτης ἐκ Καλλιδρόμης, Πάνος Λαχανᾶς ἐκ Μεσολογγίου, Ἀναγνώστης Πιτζούνας ἐκ Καλαβρύτων, Ἰωάννης Ἀναστασίου ἐκ Τριπόλεως, Θ[...] Πουλόπουλος ἐκ Πολιανῆς, Ἀναγνώστης Κατζ[...] ἐκ Μαλανδρίνου, Ἀθανάσιος Τζίγγας ἐκ Λαμίας, Γεώργιος Καραχάλης ἐκ Κορίνθου, Γάκης Στα[...] Μαργαρίτης ἐξ Ἀσπροποτάμου, Α. Παπαλ[...] ἐκ Στυλίδος, Ἀποστόλης Λύκας ἐξ Ἀγράφων, Γεώργιος Σύρφανος ἐκ Κορίνθου, Γεώργιος Μυλωνᾶς ἐκ Ζακύνθου, Ἀθανάσιος Μελέβας ἐκ Λεονταρίου, Ἀνδρέας Πασχάλης ἐκ Πόρου, Ἰω[...] Κάρας ἐκ Κρανιδίου, Δημήτριος Ζαπαντιώτης ἐκ Βραχωρίου, Δημήτριος Ζωγράφος καὶ Σωτήρ[ιος] Παμπούκης ἐκ Καλαβρύτων, Κανέλλος Παναγ[ιώ]του ἐκ Χρυσοῦ, Παναγιώτης Σαράντος ἐκ Λακωνίας, Ἀντώνιος Βουρόπουλος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Ἀναγνώστης Τασσόπουλος ἐκ Ναυπλ[ίου]

Ἀναγνώστης Παπαγεωργίου ἐκ Βαλτετζίου, Κυριάκος Τζιάτζος ἐξ Ἰωαννίνων, Ἰακωβάκης Στουρνάρης ἐξ Ἀσπροποτάμου, Γεώργιος Σπίγγος ἐκ Χελίου, Ἀδὰμ Ἀποστολόπουλος ἐξ Ἰβλακίων, Ἀποστόλης Κωνσταντίνου ἐκ Χαλκίδος, Ἰωάννης Χριστόδουλος Δικαίος ἐκ Λεονταρίου, Δ. Κρίτζαλης ἐξ Ἀρκαδίας, Ζαφείρης Πατριχιάνος, ἐκ Καλαβρύτων, Γιαννάκης Μηχαλόπουλος ἐκ Κραββάρων, Σταθάκης Παλιούρας ἐκ Καρπενησίου, Γεώργιος Μητρόπουλος ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, Κωνς. Τζακάλας ἐξ Ἀρκαδίας, Ἰωάννης Κοντογιάννης ἐξ Ἁγιονορίου, Βασίλειος Παπαμαρκόπουλος ἐξ Ἀρκαδίας, Κωνσταντῖνος Δεληγεωργόπουλος ἐξ Ἀποκούρου, Σπῦρος Παναγόπουλος ἐκ Βοςίτσης, Δημήτριος Καρδαναφιώτης ἐκ Γαςούνης, Σπῦρος Μπιλαλας ἐκ Λοιδορικίου, Βασίλειος Παπαμάρκου ἐξ Ἀρκαδίας, Δημήτριος Ζαχαρόπουλος ἐκ Βάλτου, Νικόλαος Καρβούνης ἐκ Διστόμου, Νικόλαος Καηλόπουλος ἐκ Συκιῶνος, Λιβέρης Δημητρακόπουλος ἐξ Ἀρκαδίας, Γεώργιος Τόλιας ἐκ Βάλτου, Γεώργιος Παναγιωταρᾶς ἐκ Φιλιατρῶν, Παναγιώτης Λευκοκόκκινος ἐκ Μυκόνου, Ἀναγνώστης Παπαδόπουλος καὶ Σταμάτης Οἰκονόμου ἐκ Καρυταίνης, Νικόλαος Γούλης, Ἀθανάσης Μαυρογιάννης, Δημήτριος Ἀναγνωστόπουλος, Δ. Ἀντ. Καμουςιώτης καὶ Γεώργιος Γρατζάνος ἐκ Λακωνίας, Πάνος Ζέρβας ἐκ Κραβάρων, Γεώργιος Γεωργακόπουλος ἐκ Μεθώνης, Δημ. Τζόγγας Τζιμβίδας ἐκ Βονίτσης, Χαράλαμπος Γιαννακόπουλος ἐκ Κιναίθης, Γεώργ. Βλαχόπουλος ἐξ Ὕδρας καὶ Γεώργιος Λάμπρος ἐκ Μεσολογγίου.

Ὡς ὑπολοχαγοὶ δεκανεῖς χαρακτηρίζονται, καὶ ἂν ἀνήκουν εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην κατηγορίαν, μὲ τὰς ἀποδοχὰς ἀνθυπολοχαγῶν φαλαγγιτῶν· Χριστόδουλος Γεροπάνου ἐξ Ἠπείρου, Πέτρος Βαθέκας ἐκ Μεγάρων, Ἀθανάσιος Α. Κάρμας καὶ Γεωργάκης Δημητρίου ἐκ Λοιδορικίου, Βασίλειος Κατσιώτης ἐξ Ἠπείρου, Ἀντώνιος Τζαγκαρόπουλος ἐκ Ζακύνθου, Φώτης Παππαγεωργίου ἐξ Ἰωαννίνων, Χρῆστος Ἰατρὸς ἐκ Ναυπλίου, Ἰωάννης Παππαδόπουλος ἐκ Λαμίας, Σπῦρος Ἀμπατιέλλος ἐκ Κεφαλληνίας, Ἰωάννης Στριμμένος ἐκ Ξηροχωρίου, Γεώργιος Σουβατζόγλους ἐκ Σμύρνης, Ἀνδρέας Εὐμορφόπουλος ἐξ Ἰθάκης, Δημήτριος Ἀθανασίου ἐξ Ἄρτης, Γεώργιος Τριανταφύλλου Ἀμπλανίτης ἐκ Σαλώνων, Σπῦρος Μοῦρτος ἐξ Ἰωαννίνων, Χαράλαμπος Καραβάντης ἐκ Κεφαλληνίας, Γεώργιος Φιλάρετος ἐκ Θεσσαλίας, Χρῆστος Χατζῆ Παναγιώτου ἐξ Ἀσπροποτάμου, Ἀντώνιος Μπουρίκης ἐκ Σπετσῶν, Ἀντώνιος Ἀνδρέα Σάβα ἐξ Ὕδρας, Δανιὴλ Βούλγαρης ἐκ Βουλγαρίας, Κωνσταντῖνος Σανᾶς ἐκ Πρεβέζης, Ν. Σοῦλος ἐκ Ζακύνθου, Νάσσος Πανου Ντίγκας ἐκ Λαμίας, Γ. Δουζίνας καὶ Α. Δουζίνας ἐκ Πόρου, Ἀποστόλης Διαμαντῆ ἐξ Ἀλβανίας, Γεώργιος Ν. Κασσανδρινὸς ἐκ Κασσάνδρας, Ἀνδρέας Σουλτανῆς ἐκ Βονίτσης, Γαβριὴλ Παλαιολόγος ἐκ Λέσβου, Δημήτριος Μουρίκας ἐξ Ἀκαρνανίας, Βασίλειος Διαμαντῆς ἐκ Σπετσῶν, Χρῆστος Βόντας ἐκ Χειμάρρας, Μιχαὴλ Γεωργίου Σμυρλῆς ἐκ Σμύρνης, Στεφανῆς Ἀναστασίου ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, Ἰωάννης Σούνδιας ἐκ Λευκάδος, Β. Α. Μυλωνᾶς ἐξ Ὑπάτης, Γεώργιος Βλαχογιάννης ἐκ Λευκάδος, Δημήτριος Ζουλούμης ἐξ Ὑπάτης, Χατζῆ Εὐαγγέλης Κόρτζαρης ἐξ Ἀλβανίας, Παναγιώτης Καρασάλης ἐκ Σαλώνων, Γ. Δάτσικας ἐκ Μεσολογγίου, Γεώργιος Ἀναστασίου Κορτζᾶς ἐξ Ἀλβανίας, Δημήτρ. Κουτζούμπας ἐκ Καστανίας, Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου ἐξ Ὕδρας, Γεώργιος Τούλας ἐκ Ζυγοῦ, Δ. Κατζανὸς ἐξ Ἄργους, Ῥοῦσσος Μουστάκας ἐκ Μεσολογγίου, Νικόλας Κοτρώνης ἐκ Καλλιδρόμης, Γεώργιος Ἰωάννου Τζανταρλῆς ἐξ Ἀσίας, Ἰωάννης Νικολάου ἐκ Κατερίνης, Γεώργιος Ἀντωνίου Ὀρφανὸς ἐκ Σμύρνης, Μανόλης Τόλιας ἐξ Ἀγράφων, Ἀντώνιος Σκοπὸς Καραχάλιος ἐξ Εὐβοίας, Ἰωάννης Π. Ἀθανασόπουλος ἐξ Ἀνατολῆς, Χρῆστος Κουβαρᾶς ἐκ Πρεβέζης, Γεώργιος Κατζιολόφης ἐξ Εὐβοίας, Ζήσιμος Πρυςοῦρας ἐκ Βονίτζης, Μάρκος Παναγιώτου ἐκ Κραββάρων, Ἀθανάσιος Ῥωκᾶς ἐξ Ἠπείρου, Πάνος τοῦ Μίτζου ἐκ Κραβάρων, Χρῆστος Βλάχος ἐκ Λοιδορικίου, Ἀναγνώστης Δ. Δεδάκης ἐξ Ὕδρας, Λαμπράκης Ἰωάννου ἐξ Ἄρτης, Μιχαὴλ Παππαθανασόπουλος ἐκ Βοστίτσης, Ἀγγελῆς Τόλιας ἐξ Ἁρμυροῦ, Ἀναστ. Καρύδης ἐκ Καρυταίνης Ἀλέξιος Βέλιος ἐξ Ἰωαννίνων, Ἀναγνώστης Σουρέλος ἐκ Ναυπλίας, Κωνσταντῖνος Τσύλικος ἐξ Ἀνδριανουπόλεως, Κῶστας Τζύντζος ἐκ Κατούνας, Γεώργιος Παστέκας ἐκ Λεβαδείας, Νικόλαος Μίγδος ἐξ Ἠπείρου, Κῶστας Πορφυρῆς ἐκ Βάλτου, Γεώργιος Γιάννου ἐξ Ἠπείρου, Γεώργιος Δημητρίου ἐκ Μιτυλίνης, Νικόλαος Φιτζόρης ἐξ Ἠπείρου, Ἰωάννης Πανᾶς ἐκ Κεφαλληνίας, Ἀναστάσιος Παυλάκης ἐκ Κορώνης, Κωνσταντῖνος Βρετὸς ἐξ Ἰθάκης, Ἀναστάσιος Νεοχωριτόπουλος ἐξ Ἄρτης, Χρῆστος Ἰωάννου Παραμυθιώτης ἐξ Ἰωαννίνων, Παναγιώτ. Μπουγιούκας ἐξ Ἀγράφων, Χρῆστος Δεσύλλας ἐκ Πάργας, Ἀντώνιος Γκίκας ἐκ Καρύστου, Πολυμέρης Γαλμάνος ἐκ Βάλτου, Ἀλέξης Σιάνογλους ἐξ Ἀνδριανουπόλεως, Γεώργιος Σουπλόπουλος ἐκ Λακωνίας, Ἀναστάσιος Ξύγγας ἐκ Καλαβρύτων, Δημήτριος Βενιζέλλος, Ἰωάννης Καρώρης καὶ Σπῦρος Δοντᾶς ἐξ Ἀθηνῶν, Ἰωάννης Κουτζοπέταλος ἐκ Λεβαδείας, Νικόλαος Κοκορόπης ἐκ Κορίνθου, Κωνσταντῖνος Δημητρακόπουλος Βουλτζίλας ἐκ Γορτυνης, Γεώργιος Ρεβελιώτης ἐκ Τριπόλεως, Σαράντος Παπαγιανόπουλος ἐκ Γορτύνης, Ἀναστάσης Στασινόπουλος ἐκ Βυτζέτζι, Σπῦρος Κανάτας ἐξ Ἄργους, Πάνος Πανταζόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Θεόδωρος Καρδαρᾶς ἐκ Καρυταίνης, Κόλιας Κωνσταντίνου ἐξ Ἀργυροκάστρου, Ἀντώνιος Βισβίκης ἐξ Ἄργους, Ἰωάννης Μανδιλάρας ἐκ Μικρομάνης, Ἰωάννης Κ. Γαρδίκης ἐξ Ὑπάτης, Ζαφείρης Χριστόπουλος ἐξ

Ἀνδριτζαίνης, Θεοδωράκης Σουλιμιώτης ἐκ Καρυταίνης, Μίτζης Βαρνακιώτης ἐκ Βαρνάκης, Ν. Μπουτοῦνας ἐκ Μεγαλουπόλεως, Κωνσταντῖνος Ἀθανασίου ἐκ Λαμίας, Μῆτρος Στέριος ἐξ Ἀσπροποτάμου, Μῆτρος Καρδοπάτης ἐκ Γαλαξιδίου, Δημήτριος Γατζόπουλος ἐκ Πατρῶν, Παπαδημήτριος Δασκαλόπουλος ἐκ Λοιδορικίου, Σταμούλης Μπουμπούλης ἐκ Κατούνας, Γιαννούλης Αναγνώστης ἐκ Στυλίδος, Δημήτριος Σταύρου ἐκ Κραββάρων, Γεώργιος Νικολάου ἐκ Σαλώνων, Γεώργιος Κωνσταντίνου ἐξ Ἀρτοτίνης, Σταμάτης Παρασκευᾶς ἐξ Εὐβοίας, Γεώργιος Ἀναστ Λεπενιώτης ἐκ Βάλτου, Θεόδωρος Σελετὸς ἐξ Αρκαδίας, Ἀντώνιος Ἀγγελόπουλος ἐκ Μεσσηνίας, Χρισόδουλος Παππᾶ ἐκ Σαλώνων, Θεοχάρης Μηχαὴλ ἐκ Μακεδονίας, Νικόλαος Μπαλάκης Μοσχονήσιος ἐκ Μοσχονησίου, Κυριάκος Αὐαγιανος ἐκ Μυτιλήνης, Θεόδωρος Τζαλτάρης ἐξ Ἄργους, καὶ Ἀναγνώστης Μαυροειδῆς ἀπὸ Σουλιμά.

Ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ, Φαλαγγῖται ὀνομάζονται, καὶ, ἂν ἀνήκουν εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην κατηγορίαν, μὲ τὰς κανονικὰς ἀποδαχὰς, οἱ Ἰωάννης Ν. Ἀντωνέλλου ἐξ Ἀκαρνανίας, Κολιας Ἰωάννου ἐκ Δοβρένης, Βασίλειος Ῥαφαὴλ ἐκ Μακεδονίας, Μιχαὴλ Ἰωάννου ἐκ Κασσάνδρας, Στέριος Πασχάλης Μπουκουβάλας ἐκ Λεβαδείας, Ἰωάννης Δημητρίου ἐκ Κορίνθου, Τάτζος Κέντρος ἐκ Σουλίου, Σπῦρος Καραγιάννης ἐξ Ἠπείρου, Ἰωάννης Σταμούλης ἐκ Θεσσαλίας, Γεώργιος Τζακούρης ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, Δημήτριος Γεωργίου Βούλγαρης ἐκ Βουλγαρίας, Ἀποστόλης Σιδέρης ἐξ Εὐβοίας, Μῆτρος Λευκαδίτης ἐκ Λευκάδος, Γεώργιος Χ. Περδίκης ἐκ Ξηρομέρου, Ἰωάννης Κατζαούνας ἐκ Τριπόλεως, Δημήτριος Κομματὰς ἐκ Μεσολογγίου, Ἰωάννης Σέρπης ἐκ Τριπόλεως, Χρῆστος Ἀλεξίου ἐξ Ἀργυροκάστρου, Κώστας Κεσσαρέας ἐκ Χειμάῤῥας, Ἰωάννης Κορδάτος ἐκ Θεσπρωτίας, Διαμαντῆς Δημητρίου ἐκ Κασσάνδρας, Ἰωάννης Χρᾶς ἐκ Λεβαδείας, Ἐλευθέριος Μουράτης ἐξ Ἑρμιόνης, Νικόλαος Ἰωάννου ἐξ Ἀμπελακίων, Σωτήρης Τζεκούρας ἐξ Ἀλβανίας, Λάμπρος Ἰωάννου ἐκ Λεβαδείας, Χρῆστος Παππαδόπουλος ἐκ Κραββάρων, Παναγιώτης Ἀποστόλου ἐκ Θεσσαλίας, Γεράσιμος Ματαράγγος ἐκ Κεφαληνίας, Μάρκος Λάζος ἐξ Ὀλύμπου, Ἀναγνώστης Ἰωάννου Μπαϊρακτάρης ἐκ Δαύλειας, Ἰωάννης Κουλαχτζίζας ἐξ Ἰωαννίνων, Θεόδωρος Κολλονίας ἐκ Θηβῶν, Κώττας Ζαμπίρας ἐξ Ιωαννίνων, Ἰωάννης Τρεπούκης ἐκ Λεβαδείας, Μάρκος Κουβεᾶς ἐκ Σουλίου, Ἀναγν. Ν. Πρεμέτης ἐξ Ἀλβανίας, Ἀθανάσιος Εὐαγγέλης ἐκ Θεσσαλονίκης, Παναγιώτης Γεωργίου ἐκ Νιαούστας, Μανόλης Γεωργίου Κρητικὸς ἐκ Κρήτης, Πέτρος Μόσχου ἐκ Βραχωρίου, Κωνστ. Γ. Ἀραποσίτας ἐκ Λοιδορικίου, Ἀνδρέας Φασίτζας ἐκ Δωρίδος, Γιάννος Τζόρας ἐκ Ξηρομέρου, Βλάχος Μεσολογγίτης ἐξ Ἀλβανίας, Κόλιος Καρβούνης ἐκ Θηβῶν, Ἰωάννης Δημητρίου ἐκ Τρικάλων, Γεώγιος Σγούρας ἐξ Ἀλβανίας, Σπῦρος Κώστας Γιαννούσης ἐκ Χειμάῤῥας, Ἰωάν. Παλούκης ἐκ Κραββάρων, Πασχάλης Μπαλατζῆς ἐξ Ἰωαννίνων, Μῆτρος Καψοράχης ἐξ Ἀθηνῶν, Χατζῆς Ἰωάν. Πέτρου ἐκ Βουλγαρίας, Παναγιώτης Περγαμλῆς, Κωνς. Ἀθανασίου Περγαμλῆς, Ἀβραὰμ Μπαχτζεβάνογλους καὶ Φραγγιᾶς Φράγγου ἐξ Ἀνατολῆς, Ἰωάννης Ν. Στελλούδης ἐκ Μακεδονίας, Σπυρίδων Καμπήτης ἐκ Κερκύρας, Σπῦρος Ῥαζῆς ἐκ Μεσολογγ., Θεοδωρος Ῥομπότης ἐκ Λευκάδος, Δῆμος Δημητρίου ἐκ Σαλώνων, Δῆμος Ν. Κόντος ἐκ Σάμου, Ἀθανάσιος Πουρναρᾶς ἐξ Ἠπείρου, Παναγιώτης Κόκλας ἐκ Ζακύνθου, Ἀγγελῆς Τόλιας ἐξ Ἀρμυροποτάμου, Κότζης Παναγιώτου ἐξ Ὑπάτης, Κυριάκος Μπιθβλόκος ἐξ Ὕδρας, Π. Παντούλιας Κίτζου ἐκ Σουλίου, Γεώργιος Λίτζικας ἐκ Σαλώνων, Ἠλίας Μπουγιουκλῆς ἐξ Ὕδρας, Ἀποστόλης Σιδέρης ἐξ Εὐβοίας, Σπῦρος Θεοδώρου Ταλέκας ἐξ Ἀθηνῶν, Κωνσταντῖνος Μ. Μακρῆς ἐκ Μακεδονίας, Γεώργιος Τριανταφύλλου Ἀμπλιανίτης ἐξ Ἀμπλιάνης, Ανδρίκος Παναγιανόπουλος ἐκ Δημητσάνης, Δῆμος Πιτζάλης ἐκ Χειμάῤῥας, Κοσμᾶς Καπόνας ἐξ Ἀκαρνανίας, Μαρῖνος Πανάγος ἐκ Ζακύνθου, Κάλενδρος Φιρενδῖνος ἐκ Μεσολογγίου, Γεώργιος Ἀσπρογέρακας ἐκ Λευκάδος, Κωσταντῖνος Μπιλάλης ἐκ Τριπολιτσᾶς, Σπῦρος Πάπας ἐκ Σουλίου, Στέφος Θεοδωρόπουλος ἐξ Ὀλύμπου, Παῦλος Λεβίζιος ἐκ Κύπρου, Τζόρτζης Μοθωναῖος ἐκ Ζακύνθου, Ἀγγελῆς Τόλιας ἐξ Εὐβοίας, Σταμάτης Βούλγαρης ἐκ Βουλγαρίας, Ἀργύρης Κρινιάρης ἐξ Ἰωαννίνων, Ανδρέας Γ. Λιαύσης ἐκ Κεφαληνίας, Κωνσταντῖνος Μακρῆς ἐξ Ἀταλάντης, Σπυρίδων Σοῦπας ἐκ Δραγομέστου, Ἀθανάσιος Διαμαντῆς ἐκ Λέσβου, Παπᾶ Ἐμμανουὴλ Ναουσσαῖος ἐκ Μακεδονίας, Κωνσταντῖνος Κουτρούμπης ἐκ Ζαβίτζης, Θεόδωρος Διαμαντόπουλος ἐκ Σουλίου, Ἀλέξης Ἀναστασίου ἐκ Ζαγορίου, Δῆμος Καβαδίας ἐκ Λαμίας, Γεώργιος Σκαρπίας ἐξ Ἠπείρου, Διαμαντῆς Νικολάου ἐκ Παλαιοχωρίου, Σταμάτης Πολυδωρόπουλος ἐκ Καλαβρύτων, Σταμάτης Κουδούνης ἐξ Ἀθηνῶν, Ἀθανασιος Γκέκας ἐκ Παλαιοξάρι, Γεώρ. Καραπιπέρης καὶ Γεώρ Φερμανλῆς ἐκ Βουλγαρίας, Χ. Κ. Τεβεριῆς ἐκ Διβραλε, Ἀναστάσιος Βελεδόπουλος ἐκ Τριπόλεως, Χαῆζος Τελέμαχος ἐκ Πάργας, Γεώργιος Νικολα Τόλιας ἐκ Βλαχαθένης, Γεωργαντὰς Ἀργύρης ἐξ Ἐφέσου, Σπῦρος Μπενοῦκας ἐκ Σουλίου, Κώττας Τζόλιας ἐκ Κραββάρων, Τόλιας Μάντης ἐκ Χαλκίδος, Δημήτριος Μ. Λιέτζος ἐκ Σάμου, Βασίλιος Δημητρ. ἐκ Κεφαλινίας, Ἀναστάσιος Κώττας ἐκ Μακεδονίας, Δημήτριος Γ. Βελέντζας ἐκ Πατρῶν, Γεώργ. Σταματελόπουλος ἐκ Κεφαληνίας, Γιάννης Πλουμπλόπουλος ἐκ Κραββάρων, Γεώργιος Ἀνδρέα Πέρκισας ἐξ Ὕδρας, Ἀποστόλης Φωτεινοῦ ἐκ Λέσβου, Βασίλειος Τουντόπουλος ἐξ Ἀσίας, Γεώργ. Χατζῆ Θεοδοσίου ἐξ Ὕδρας, Δημήτριος Πατρόκκας ἐκ Γιανιτζοῦς, Χρῆστος Κορδώνης ἐκ Μετυλήνης, Παναγιώτης Θεοδώρου ἐξ Ἀρτοτίνας, Γιάννης Πεχλι-

βάνης ἐκ Μαύρης Θαλάσσης, Στάμος Νικολάου ἐκ Μιτυλήνης, Χρῆστος Βάγιας καὶ Δημήτριος Ἀναστούλης ἐκ Σουλίου, Σπῦρος Καβαδίας ἐκ Λευκάδος, Γεώργιος Δημητρίου καὶ Χρῆστος Νικολάου Καστροβολίτης ἐξ Ἀνατολῆς, Δ. Ἀθανασίου ἐξ Εὐβοίας, Ἀναστάσιος Ἰντζῆς, Πέτρος Σέρβος καὶ Μιλέτζης Κροσῆς ἐκ Βουλγαρίας, Ἀντώνιος Ἀμπατζέλος ἐκ Κεφαληνίας, Ἰωάννης Μήτρου ἐξ Ἀργυροκάστρου, Μακρῆς Ἀθανασίου ἐκ Χειμάῤῥας, Σπῦρος Κορφιάτης ἐκ Κερκύρας, Κωνσταντῖνος Ν. Βελδιτζιώτης ἐκ Κραββάρων, Γεώργιος Νικολάου ἐκ Σμύρνης, Μανόλης Παῦλος ἐξ Αἴνου, Νικόλαος Δεληγιαννόπουλος ἐξ Ἀποκούρου, Μιχαὴλ Κῶσας ἐξ Ἀλβανίας, Πέτρος Ν Ψαλίδας ἐξ Ἰωαννίνων, Εὐάγγελης Σβορόνης ἐκ Κεφαληνίας, Νικόλαος Ἀθανασίου ἐκ Θηβῶν, Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Θεοτόκης Ν. Μουτοῦκας ἐκ Λευκάδος, Χαράλαμπος Κολιόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Ἀνδρίκος Ἀντωνίου ἐκ Σμύρνης, Γεωργάκης Χ. Τσῆνος ἐκ Συκιῶνος, Κωνσταντῖνος Κοτρότης Ῥουμελιώτης, Νικόλαος Ἰγγλέζης ἐκ Κεφαληνίας, Σπῦρος Μαΐδας, Νικόλαος Φιτζόρης καὶ Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἐξ Ἠπείρου, Χρῆστος Τζορτζώτης ἐξ Ἀσπροποτάμου, Βασίλειος Σουίταρῆς ἐκ Μακεδονίας, Δημήτριος Σακελλαρόπουλος ἐξ Ἄρτης, Κῦρος Ἐλευθερίου ἐξ Ἠπείρου, Ἀλέκος Ναουδάκος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Εὐστάθιος Ἀλκαῖος ἐκ Λέσβου, Παναγιώτης Παγδατλῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Πάνος Ι Μαντόπουλος ἐκ Θεσσαλίας, Ἀντ. Δ. Δραπανιώτης ἐξ Ὕδρας, Ἰωάννης Καραχλιάνης ἐκ Καρύστου, Δημ. Ἰωάν. Σκάλτζος ἐκ Λοιδωρικίου, Χατζῆ Σάβας Κωνσταντίνου ἐκ Φιλιππουπόλεως, Ἀποστόλης Συρίας ἐκ Βάλτου, Γεώρ. Γκίκα Λάμπρου ἐξ Ἑρμιόνης, Ἀλόπιος Καλόγηρος ἐξ Ἀθηνῶν, Γεώργιος Χατζῆ Χρήστου ἐξ Ὑπάτης, Νικόλαος Ῥεβελιώτης ἐκ Τριπόλεως, Ἀθανάσιος Φόρτης ἐκ Μεγάρων, Νικόλαος Ἀλεξίου Μόσχου ἐκ Καλαμάτας, Νικόλ. Τριανταφύλλου ἐκ Πατρῶν. Γεώρ. Μπούμπουλης καὶ Γ. Νικολόπουλος Τζάκος ἐκ Καρυταίνης, Ἀναστάσης Π. Λαμπρόπουλος ἐκ Παλούμπας, Χρῆστος Ἀναστασόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Νικόλαος ἀλεξίου Κερκύρας ἐκ Πατρῶν, Θεόδωρος Ἀναγνωστόπουλος ἐκ Καλαβρύτων, Παναγιώτης Ζωγράφος ἐξ Ἀθηνῶν, Ἰωάννης Πατέρας καὶ Γεωργίτσας Ἠλιόπουλος ἐκ Τριπόλεως, Τάτζος Καρᾶς ἐκ Καρώρης, Ἰωάννης Σαραΐδαρης ἐκ Κορίνθου, Ἰωάννης Ταγόπουλος ἐκ Βιθυνίου, Διονύσιος Ἀναστασόπουλος ἐκ Μαλεκίου, Ἀποστόλης Βενεδέτος ἐκ Μεσολογγίου, Μιχαὴλ Ν. Οἰκονόμου ἐκ Πόρου, Ἰωάννης Πατρίκης ἐκ Καλαμάτας, Δ. Λαμπίκης Καρατζᾶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντώνιος Σοφόπουλος ἐκ Σμύρνης, Θεόδ. Καρτζιώτης ἐκ Λεονταρίου, Ἰωάννης Βιονίκης ἐκ Μαλανδρίνου, Κωνσταντῖνος Ἀλεξάνδρου ἐκ Λεονταρίου, Κωνσταντῖνος Δ. Χρόνογλους ἐκ Τριπόλεως, Νικόλαος Καρτζιώνης ἐκ Λεονταρίου, Σταῦρος Σταυρόπουλος ἐκ Βοστίτσης, Μιχαὴλ Γεωργίου Λαδόπουλος καὶ Διονύσιος Γεωργακόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Ἀλέξης Μελίγγιος ἐκ Κορίνθου, Παναγιώτης Δ. Σακελλαρόπουλος ἐκ Καλαβρύτων, Ἀθανάσιος Γ. Ἀμουράτου ἐκ Σουδενῶν, Μῆτρος Α. Λύκου ἐξ Ἀγράφων, Κωνσταντῖνος Ἀναγνωστόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Θανάσης Παππαλεξανδρόπουλος καὶ Γιαννάκης Κωνσταντινόπουλος ἐκ Καλαβρύτων, Τάσης Γιαννακόπουλος ἐκ Τριφυλίας, Θεόδωρος Εὐσταθίου ἐκ Καρυταίνης, Ἀγγελῆς Μπουγιατζώτης ἐκ Μπογιατίου, Παναγιώτης Λύκου ἐκ Κορίνθου, Ἀθανάσιος Βελισσαρόπουλος ἐκ Καλαβρύτων, Σπυρίδων Σακελλαρίου ἐκ Τρικάλων, Δημήτριος Χρυσάνθης ἐκ Βοστίτζης, Ἰωάννης Στράτης Μακρῆς ἐκ Λέσβου, Γεώργιος Παππαδημητρίου ἐξ Ἀποκούρου, Ἀθαν. Κ. Γιολδάσης καὶ Κώστας Μακρόπουλος ἐκ Καλλιδρόμης, Νικόλαος Κοστορόπουλος ἐκ Κυνουρίας, Χρῆστος Σελεπούνης ἐκ Ξηρομέρου, Παρασκευᾶς Παρθάκης ἐξ Ἤλιδος, Γκίκας Μπενάκης ἐξ Ἀλιβερίου, Μῆτρος Ἐξαρχόπουλος ἐκ Βοστίτσης, Κωνσταντῖνος Γκιόνης ἐκ Κρανιδίου, Γεώργιος Παναγιώτου ἐξ Ἀμφίσσης, Γεώργιος Μητρόπουλος ἐκ Κυπαρισσίας, Θωμᾶς Δημόπουλος ἐκ Διστόμου, Ἀθανάσιος Δημητρίου ἐξ Εὐβοίας, Ἰωάννης Παναγιώτου ἐκ Σοβολάκου, Ἰωάννης τοῦ Ἠλία ἐκ Βάλτου, Χρῆστος Ἀλεξανδρόπουλος ἐκ Στεμνίτσης, Ἰωάννης Εὐσταθίου ἐκ Βονίτσης, Πάνος Κουτζομητρόπουλος ἐξ Ἀρκαδίας, Κωνσταντῖνος Ἀναστασόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Λοῦκας Οἰκονόμου Τζεκούρας ἐκ Διστόμου, Παρασκευᾶς Ἀναστασόπουλος, Θεόδωρος Πολυχρονόπουλος καὶ Ἀναστάσ. Πολυχρονόπουλος ἐκ Γορτύνης, Κωνσταντῖνος Ἀλεξάνδρου ἐκ Λεονταρίου, Μῆτζος Στοῦρας ἐκ Καλαβρύτων, Ἰωάννης Στέριος Καμπουρλῆς ἐξ Ἀγράφων, Ἠλίας Τζαλιμιδόπουλος ἐκ Πατρῶν, Θεόδωρος Κριεζόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Κωνσταντῖνος Διαμαντῆς ἐξ Ἄστρους, Στυλιανὸς Τσιγάρας ἐξ Ἀθηνῶν, Βασίλειος Ἀντωνάκης καὶ Βασίλειος Μποτύρτζας ἐξ Ἁγίου Πέτρου, Γρηγόριος Ἠλιόπουλος ἐξ Ἄστρους, Παῦλος Γεωργανᾶς ἐκ Μεσσηνίας, Δῆμος Δ. Μπαλομένου ἐξ Ἀμφίσσης, Ἠλίας Κωνσταντινόπουλος, Δημήτρ. Ἀγγελῖνος, Δημήτρ. Δαγγλῆς καὶ Κώτζης Σβολόπουλος ἐξ Ἁγίου Πέτρου, Νικόλαος Καιταρῆς ἐκ Μεσσηνίας, Ἰωάννης Μοροχάρτζης ἐξ Ἑρμιόνης, Ἰωάννης Βλαχόπουλος ἐξ Ἀμφίσσης, Χρόνης Μηνόπουλος ἐξ Ἀρκαδίας, Παναγιώτης Λαμπρόπουλος ἐκ Λεονταρίου, Γεώργιος Σαρῆς ἐκ Καρυταίνης, Γεώργιος Νικολόπουλος ἐκ Καλαβρύτων, Ἀναγνώστης, Ἀργυρόπουλος ἐκ Καλαμάτας, Βασίλειος Σγοῦρος ἐκ Λεονταρίου, Δ. Κυππαρίσσης ἐκ Ναβαρίνου, Χρῆστος Χαλκεοπολίτης ἐξ Ὑπάτης, Ἀθανάσιος Ζαφειρόπουλος ἐκ Κραββάρων, Γ. Σγοῦρος ἐκ Βάλτου, Πολυχρόνης Εὐσταθίου ἐκ Καρυταίνης, Ἠλίας Παναγιώτου, Παναγιώτης Παπαθεοδωρόπουλος, Ἰωάννης Ῥοΐλος, Γεώργιος Στρίφας, Ζαχαρίας Κοντογεώργης, Ἀναγνώστης Οἰκονόμου, Νικόλαος

Μπόρπης καὶ Νικόλαος Μαλόπουλος ἐκ Λακωνίας, Ἰωάννης Λικορισιότης καὶ Νικόλαος Κολαντούρας ἐκ Γορτύνης, Γεώργιος Κατζούδας ἐξ Ἀράχοβας, Γεώργιος Κουρτέλης ἐκ Κεφαληνίας, Σταμάτης Μηχαλόπουλος ἐκ Λακωνίας, Σπῦρος Μαρῖνος ἐξ Ἄργους, Ἰωάννης Ἀλμυριώτης ἐξ Ἰθάκης, Κυριάκος Μπουτζουνάρας ἐκ Λακωνίας, Ἰωάννης Καρλαυτάκης Σμυρλῆς ἐκ Σμύρνης, Θεόδωρος Κωνσταντόπουλος ἐκ Γορτύνης.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἄνω εἰρημένων καὶ εἰς τὴν διαληφθεῖσαν κατηγορίαν ὑπαγομένων συνίστανται ὄχι εἰς παντοτεινὴν μισθοφορὰν, ἀλλ' εἰς παραχώρησιν κτημάτων καὶ λοιπῶν, καθὼς τὸ ὁρίζει ἀκριβῶς ὁ ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου Νόμος. Περὶ δὲ τῆς προστεθησομένης ἀποδείξεως τῆς ἐνδείας προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς·

Ἡ ἔνδεια ἑκάστου πρέπει νὰ ἦναι ἀποδεδειγμένη κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 8 παραγράφου τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 καὶ κατὰ τὸ 10 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Διατάγματος περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερησάντων τελῶν καὶ ἐπιβεβαιωμένη δι' ἐνδεικτικῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἱερέως τοῦ τόπου, οἵτινες μένουν ἐνταυτῷ ὑπόλογοι διὰ τὸ ἀληθὲς τῶν εἰς τὸ ἐνδεικτικὸν ἐμπεριεχομένων. Εἰς δὲ τοῦτο τὸ ἐνδεικτικὸν πρέπει νὰ φανερωθῇ ἀκριβὲς ἂν ὁ ἀναφερόμενος ἀξιωματικὸς ἔχῃ μήτε κινητὴν μήτε ἀκίνητον περιουσίαν.

Ἕκαστον τοιουτοτρόπως ἐκδοθὲν ἐνδεικτικὸν ἐνδείας πρέπει νὰ προσυπογραφῇ παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας, καὶ νὰ σταλῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν. Ὅταν ὅμως ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς ἀκριβείας, ἀποποιεῖται μὲν τὴν προσυπογραφὴν, ἐκθέτει ὅμως ὅσον τάχος τοὺς λόγους εἰς τὴν διαληφθεῖσαν Γραμματείαν.

Οἱ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος διορισθέντες μὴ ἰθαγενεῖς, οἵτινες δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς κανένα δῆμον, καὶ δὲν ἔχουν διαμονὴν διαρκῆ, χρεωστοῦν ν' ἀποδείξουν ὅτι εἶναι ἐνδεεῖς διὰ δύο ἀξιοχρέων μαρτύρων ἐνώπιον τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας τῆς τελευταίας διαμονῆς των· οἱ μὲν μάρτυρες οὗτοι εἶναι ὑπόλογοι διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐκθέσεώς των, ὁ δὲ διοικητὴς εἶναι ὑπόλογος, ὅτι γνωρίζει προσωπικῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς μάρτυρας καὶ ὅτι εἶναι ἀξιόχρεοι ἐγγυηταί· καὶ μετὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων τῶν μαρτύρων ὑπογεγραμμένον ἔγγραφον, ὁ διοικητὴς ἐκδίδει τὸ ἐνδεικτικὸν ἐνδείας.

Πᾶς διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος διορισθεὶς ἀξιωματικος χρεωστεῖ νὰ δηλώσῃ διὰ ἐντὸς τριῶν μηνῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμ. ἀποτεινομένης ἀναφορᾶς τὴν παροῦσαν ἢ μέλλουσαν διαμομονήν του. Οἱ δὲ ἐνδεεῖς χρεωστοῦν νὰ ἐπισυνάπτουν τὴν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἀπόδειξιν, ὅτι ἐζήτησαν τὸ περὶ ἐνδείας ἐνδεικτικόν. Ὅταν ἀποδειχθῇ ἀρκούντως ἡ ἔνδεια, θέλει τοὺς δοθῇ ὅσον τάχος τὸ πρὸς ἀγορὰν γαιῶν ἀναγκαῖον ἐνδεικτικὸν πιστώσεως, θέλουν λάβει τὰς εἰς αὐτοὺς ἀναλογούσας μηνιαίας δόσεις τοῦ μισθοῦ ἑνὸς ἔτους, ἂν δὲν προετίμησαν νὰ λάβουν καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀνάλογον γραμμάτιον πιστώσεως. Τόσον εἰς αὐτοὺς ὅσον καὶ εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς μὴ ἐνδεεῖς ἀξιωματικοὺς, οἵτινες ἐβαθμολογήθησαν μόνον ἐπιτίμως, χωρὶς ἀποδοχῶν ἢ ἄλλων ὑλικῶν ἀπαιτήσεων, θέλει σταλῇ ἔπειτα ὅσον τάχος τὸ δίπλωμα τὸ ἐπικυρῶνον τὸν παρόντα διορισμόν των.

Μεταβαίνουν εἰς τοὺς πρεσβύτας τῆς φάλαγγος μὲ τὰς προσδιορισμένας κανονικὰς ὑποδοχάς·

Ὡς λοχαγοί· ὁ μέχρι τοῦδε ὑπολοχαγος τῆς ἐννάτης τετραρχίας, Ἀθανάσιος Σταϊκόπουλος καὶ ὁ Ἀθανάσιος Στέφος ἐκ Τοπολίας καὶ Σπῦρος Κρασόπουλος ἐκ Καλαμάτας.

Ὡς ὑπολοχαγοί· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῆς 8 τετραρχίας, Δῆμος Μπαλῆς, ὁ Σπυρίδων Ἀρβανιτάκης καὶ Νέστωρ Φασσόλης ἐκ Ζακύνθου.

Ὡς ἀνθυπολοχαγοί· Λάμπρος Γούθης ἐκ Σουλίου, Ἰωάννης Ἀντων. Τομπάκης ἐξ Εὐβοίας, Δημήτριος Βαρέλλας ἐκ Καρύστου, Κωνσταντῖνος Ἀρναουτάκης ἐκ Σμύρνης, Δῆμος Κ. Γιολδάσης ἐκ Καλλιδρόμης, Ἰωάννης Ψαράκης ἐκ Σμύρνης, Ἀλέξης Κουρτάλης ἐκ Κεφαλληνίας, καὶ Ἀναστάσ. Βρετὸς ἐξ Ἰθάκης.

Οἱ ἀνωτέρω στρατιωτικοὶ μετατιθέμενοι εἰς τοὺς πρεσβύτας τῆς φάλαγγος θέλουν ἀπολαβάνει τὸν τακτικὸν μισθόν των, ἐὰν δὲν προτιμηθῶσι ν' ἀποζημιωθῶσι διὰ γαιῶν ἀντὶ τοῦ μισθοῦ των κατ' ἔννοιαν τοῦ τελευταίου ἄρθρου τοῦ πρώτου κεφαλαίου τοῦ ἀπὸ 1|13 Ἰανουαρίου τ. ε. νόμου.

Χαρακτηρίζονται ἄνευ ἀποδοχῶν καὶ ἄνευ δικαιώματος ὑλικῆς ἀνταμοιβῆς μὲ τὴν ἄδειαν νὰ φέρουσι τὴν στολὴν τῆς φάλαγγος·

Ὡς ἐπιατρός· ὁ Πέτρος Στεφανίτζης.

Ὡς ὑποΐατρός· ὁ Μαυρογένης ἐκ Πάρου.

Διὰ μελλούσας τυχὸν κενὰς θέσεις εἰς τὰ τάγματα τῆς ὀροφυλακῆς, προϋποτεθειμένων τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων, διὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐξετάσθησαν κατὰ τοὺς κανόνας, θέλουν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν·

Οἱ πρώην ἰατροχειροῦργοι τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων· Μάρκος Τζίρος ἐξ Ἠπείρου, Γεώργ. Ἀθανασίου ἐκ Λεβαδείας, Χαράλαμπος Πασχάλης καὶ Εὐθύμιος Φωτόπουλος ἐκ Τριπόλεως, Κώστας Κυριάκος ἐκ Χορμόβας, Ἰωάννης Εὐσταθίου καὶ Νικόλαος Μελισινὸς ἐκ Κέας, Σπῦρος Δημητρίου ἐκ Μακεδονίας, Ἀντώνιος Α. Μαυρογιάννης ἐκ Πάργας, Ἰωάννης Πράσινος ἐκ Κέας, Ἀντών. Παπαγιαννόπουλος ἐκ Καρυταίνης, Πάνος Νίκου ἐκ Σαβιτζάνας, Ἠλίας Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννης Κόλιος ἐκ Χορμόβας, Μῆτρος Φωτόπουλος ἐκ Τριπόλεως, Χαράλαμπος Καπουτζῖνος ἐξ Ὕδρας, Νικόλαος Θεοφιλόπουλος ἐκ Βιτίνης, Ἀναγνώστης Ἀναστασίου ἐκ Λεβαδείας, Βασίλειος

Σταυρόπουλος ἐκ Καρυταίνης, καὶ Σ. Πέρογλους ἐκ Σμύρνης.

Ὅσον δὲ περὶ τῶν ἕνεκα συντάξεως γενομένων προτάσεων διὰ πολλὰ ἄτομα, διετάξαμεν σήμερον τὰς Ἡμετέρας Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ἐξετάσουν καὶ συζητήσουν αὐτὰς ἀκριβῶς καὶ νὰ κάμωσιν εἰς Ἡμᾶς τὰς ἀναγκαίας περὶ ἑκάστου τούτων προτάσεις κατὰ τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ τὰς ἀνάγκας των.

Ἐπὶ τέλους οἱ πρώην στρατιωτικοί, οἵτινες ἐπροτάνθησαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν βαθμῶν ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν φάλαγγα καὶ ἀνεγράφθησαν εἰς τὰ διάφορα μητρῷα, ἀλλὰ δὲν ὠνομάσθησαν ἀξιωματικοί, ὡς μὴ ἔχοντες τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Φεβρουρ. 1836 Ἡμετέρου διατάγματος ὁρισθείσας ποιότητας, ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα κατὰ τὰς ἀφ' Ἡμᾶς προσδιορισθησομένας κλάσεις αὐτῶν, νὰ ζητήσωσι τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1834 Ἡμετέρου διατάγματος ἀποφασισθεῖσαν προικοδότησιν, ἂν ὄντες ἐνδεεῖς, δύνανται ν' ἀποδείξωσι τὴν ἔνδειαν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ Ἔχοντος οὕτως, θέλουν διευθύνει τὰς περὶ τούτου ἐγγράφους αἰτήσεις των πρὸς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, ἥτις μετὰ τὴν ἔγκρισίν Μας θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἀποδόσεως δημοσίων γαιῶν.

Ἐπειδὴ ἕκαστος στρατιωτικὸς τῶν πρώην ἀτάκτων Σωμάτων εἶχεν ἀρκετὸν καιρὸν κατὰ τὸ τοσοῦτον διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς τελευταίας ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ν' ἀποδείξῃ τὰ δικαιώματά του, καὶ ἐπειδὴ ὅσοι εἶχον τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ παρὸν διάταγμα, ἀποφασίζομεν νὰ θεωρῆται πᾶσα περὶ στρατιωτικοῦ βαθμοῦ καὶ κατατάξεως εἰς τὴν φάλαγγα αἴτησις ἀπαράδεκτος, καὶ ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμματείαν νὰ τὴν ἀποπέμπῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838.

———

642 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐγκρίνοντες ἤδη τὸ συνταχθὲν σχέδιον διὰ τὸν συνοικισμὸν τοῦ παρὰ τῷ λιμένι καὶ πρὸς τὸ Τελωνεῖον δυτικομεσημβρινῶς κειμένου μέρους τοῦ Πειραιῶς· λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4775 πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Οἱ Εἰς Πειραιᾶ ἀποκαταστηθησόμενοι Ὑδραῖοι, θέλουν συσσωματωθῇ μὲ τὸν ἤδη ἐκεῖ σχηματισθέντα δῆμον, ὠφελούμενοι ἀπὸ ὅλα τὰ ὀφέλη, καὶ ὑποχρεούμενοι εἰς ὅλα τὰ βάρη τοῦ δήμου τούτου ὡς καὶ οἱ λοιποὶ δημόται.

2. Διὰ τὴν ἀποκατάστασίν των θέλουν τοῖς χορηγηθῇ αἱ εἰς τὰ 48 παραλληλόγραμμα τοῦ ἐγκριθέντος σχεδίου, συμπεριλαμβανόμεναι ἐθνικαὶ γαῖαι· θέλουν δὲ διαιρεθῇ αἱ γαῖαι αὗται εἰς γήπεδα, ὧν τὸ ἐλάχιστον θέλει ἔχει ἔκτασιν 112 1|2 τετραγ. Βασιλ. πηχῶν, ἢ 200 τετραγ. πηχῶν Ἀττικῶν, καὶ τὸ μέγιστον 337 1|2 τετραγ. Β. π. ἢ 600 τετραγ. Ἀττικῶν.

Ἂν τυχὸν αἱ γαῖαι αὗται δὲν ἐπαρκέσουν διὰ τὸν οἰκισμὸν ὅλων τῶν ἀποίκων, ἐμπορεῖ νὰ ἐκτανθῇ τὸ σχέδιον πρὸς δυσμὰς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, διὰ προσθήκης νέων παραλληλογράμμων ὁμοίων μὲ τὰ σχεδιασθέντα ἤδη.

3. Ἡ παραχώρησις τῶν οἰκοπέδων τούτων θέλει γένει εἰς τοὺς συνοικισθησομένους κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου τῆς προικοδοτήσεως, μὴ λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν τοῦ ἄρθρ. 10, διότι δὲν θέλει γίνῃ συναγωνισμός.

4. Δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν Βασ. πῆχυν θέλουν πληρώσει οἱ συνοικισθησόμενοι δραχμὴν μίαν· ἡ διὰ τὰς ὁδοὺς ὅμως καὶ πλατείας γῆ θέλει τοῖς παραχωρηθῇ δωρεάν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 27 στοιχ. Ζ, τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Τὰ συναχθησόμενα χρήματα ἐκ τῶν μοναστηριακῶν οἰκοπέδων θέλουν παραδοθῇ ἐπίσης εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

5. Ἡ παραχώρησις τῶν γηπέδων θέλει ἐνεργηθῇ διὰ κληρώσεως, ἕκαστος δὲ ἄποικος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ τὸ γήπεδόν του κατὰ τὴν τάξιν τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ τοῦ κλήρου του.

6. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τινὰ νὰ ἐκποιήσῃ τὸ οἰκόπεδόν του πρὶν ἡ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτοῦ οἰκίας ἢ ἀποθήκας. Συγχωρεῖται ὅμως ἡ ἀλλαγὴ μὲ ἄλλο γήπεδον, ὅταν ἀμοιβαίως συμφωνήσουν μεταξύ των οἱ συναλλαττόμενοι. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως ταύτην περίστασιν χρεωστοῦν νὰ προειδοποιοῦν τὸν Ἐπίτροπον τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διὰ νὰ ἐγγράφῃ εἰς τὸ κτηματολόγιον τὴν ἀλλαγὴν ταύτην.

7. Ἕκαστος ἄποικος χρεωστεῖ ν' ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομήν του ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 γεννησομένης κληρώσεως, καὶ ἐντὸς ἓξ μηνῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν νὰ τὴν τελειοποιήσῃ.

Παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν χορηγεῖται, εἰμὴ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπιτρόπου της.

8. Ὅσαι ἐκποιήσεις γίνουν ἐναντίον τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρ. 6 εἶσιν ἄκυροι, καὶ τὸ γήπεδον δημεύεται. Ὅσα δὲ γήπεδα μείνωσιν ἀνοικοδόμητα μετὰ τὴν λῆξιν τῆς δοθείσης ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 7 προθεσμίας θέλουν μεταβαίνει εἰς τοῦ δημοσίου τὴν κυριότητα, διὰ νὰ διαθέτωνται πρὸς ὄφελος ἄλλων ἀποίκων ἱκανωτέρων νὰ οἰκοδομήσουν.

9. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Μαΐου 1838.

——

643 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Νεοφύτων, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ παρὰ τῶν Διοικητῶν, Οἰκονομ. Ἐπιτρόπων καὶ Δημάρχων συντασσόμενα πρωτόλλα, διὰ παραχώρησιν ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς Νεοφύτους, καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισίν Μας ἀπὸ τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας μετὰ γνωμοδοτήσεως·

Πληροφορηθέντες, ὅτι πολλαὶ καταχρήσεις παρεισέφρησαν εἰς τὰς πληροφορίας ἐπὶ τῶν ὁποίων, κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ ῥηθέντος διατάγματος, ἐστηρίχθησαν τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, τόσον ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τῶν προσώπων, καὶ τὸ ποσὸν τῶν παλαιῶν κτημάτων τοῦ Νεοφύτου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν παραχωρουμένων εἰς ἀποζημίωσιν κτημάτων·

Καὶ θεωροῦντες, ὅτι ὁ ἐναποτεθεὶς εἰς τὰς Ἡμετέρας Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἔλεγχος δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καλήτερον καὶ ἀσφαλέστερον παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν καθηκόντων του, ἔχει πλειοτέρας εὐκολίας εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐξελέγξεως·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὅλα τὰ κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836 διατάγματος συνταχθέντα πρωτόκολλα δι' ἀποζημίωσιν Νεοφύτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐξεδόθησαν εἰσέτι παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τὰ παραχωρητήρια, θέλουν καθυποβληθῇ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει ἐξετάζει διὰ τῶν ἀνηκόντων μέσων, ἂν εἰς τὴν προβαλλομένην παραχώρησιν, διετηρήθησαν οἱ ὅροι τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπρ. (10 Μαΐου) 1836 Διατάγ., καὶ ἰδίως τῶν ἄρθρων 2, 4 καὶ 7, ἀφορῶντες τὴν ταυτότητα τοῦ προσώπου τοῦ Νεοφύτου, τὰ κληρονομικὰ τούτου δικαιώματα ἐπὶ τῶν παλαιῶν του κτημάτων, τὸ ποσὸν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων τούτων, τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν τὴν σήμερον εὑρίσκονται ὡς πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν παραχωρουμένων εἰς ἀποζημίωσιν κτημάτων.

3. Ἂν, διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ Συνεδρίου, ἀποδειχθῇ ἡ διατήρησις τῶν ῥηθέντων ὅρων, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν βάσεων τοῦ πρωτοκόλλου, ἡ παραχώρησις θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν διὰ τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὰς ὁποίας [...]ν ἀφαιρεῖται μολαταῦτα τὸ δικαίωμα τῆς γνω[μο]δοτήσεως.

4. Ἂν τὸ Συνέδριον λάβῃ αἰτίαν νὰ ὑποπτ[εύ]σῃ, ὅτι οἱ ῥηθέντες ὅροι δὲν διετηρήθησαν, ἢ [ὅ]τι αἱ τεθεῖσαι βάσεις δὲν εἶναι ἀληθεῖς, τὸ πρ[ω]τόκολλον θέλει θεωρηθῇ δι' ὅλα, ἢ δι' ἓν ἑκαστ[ον] τῶν μερῶν του, ὡς μὴ γενόμενον, καὶ θέλει [δια]ταχθῇ διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν [ἡ] σύνταξις νέου πρωτοκόλλου, κατὰ τὰς βάσεις τ[ὰς] ὁποίας θέλει θέσει τὸ Συνέδριον, καὶ τὰς ἀν[η]κόντως δοθησομένας ὁδηγίας καὶ τὸ ὁποῖον [...] νέου θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐξέτασίν του.

5. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποζημιώσεις, [...] τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν ἤδη κατ' ἔγκρισίν Μας τ[ὰ] παραχωρητήρια παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) διατάγματος δι' ἀποζημίωσιν Νεοφύτων, θέλομεν ὥστε τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, νὰ ἐξετάσῃ καὶ περὶ τούτων ἀκριβῶς, [ἂν] αἱ παραχωρήσεις αὗται ἔγειναν συμφώνως κα[θ' ὅ]λα μὲ τὸ ῥηθὲν διάταγμα. *Εἰς τὴν περίστασ[ιν]* ταύτην, τὸ *ἐξαγόμενον τῶν γενησομένων* ἐξετάσεων θέλει *μᾶς καθυποβληθῇ πρὸς πληροφορίαν*, καὶ διὰ ν' ἀποφασίσωμεν τὰ ἀνήκοντα, χωρὶς βλάβην ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων.

6. Εἰς τὴν ἀκεραιότητα, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν φρόνησιν τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐμπιστευόμεθα τὴν ἐξέτασιν τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836 διατάγματος, οἱ νεόφυτοι δύναντ[αι] νὰ ἀπαιτήσωσι, διὰ νὰ γνωρισθῇ πασιφανῶς ὅτι, ἂν εὐηρεστήθημεν νὰ περιθάλψωμεν ἀναλόγως τ[ῆς] ἀπωλεσθείσης περιουσίας των, τοὺς δυστυχ[οῦν]τας νεοφύτους, δὲν ἐνοήσαμεν ποτὲ διὰ τ[ούτου] νὰ δώσωμεν αἰτίαν καὶ νὰ ἀνοίξωμεν θύρ[αν εἰς] καταχρήσεις πολυειδεῖς, μὲ ζημίαν τοῦ Δημοσίου καὶ μὲ σκάνδαλον τῶν ἀγαπητῶν Ἡμῶν ὑπηκόων.

7. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Μαΐου 1838.

643 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ ἀναπτύξωμεν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τ[ὸ] οἰκονομικὸν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σύστημα, [νὰ] φέρωμεν εἰς πλειοτέραν τελειοποίησιν τοὺς [οἰκονο]μικοὺς Νόμους καὶ Διατάγματα, καὶ νὰ [...] μεν ταχυτέραν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξ[ῆς]·

1. Συσταίνεται πρὸς καιρὸν Γενικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, [...] ἀφορᾷ τὸ θεωρητικὸν καὶ κανονιστικὸν αὐτῆς [μέ]ρος καὶ τὰ τῆς γενικῆς ἐπιτηρήσεως.

2. Καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιμελητηρίου [εἶ]ναι τὰ ἀκόλουθα·

ά. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τ[ῆς] ἐνεργείας τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων, τῶ[ν ἀ]φορώντων τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσοδημάτων καὶ [ἐξό]δων τοῦ Κράτους, διὰ νὰ συντελῇ διὰ τῶν [...]

τάσεών του εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τελειοποίησιν αὐτῶν.

β΄. Νὰ προβάλλῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ ἐτησίου γενικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐξετάζῃ τοὺς μηνιαίους ὑπολογισμοὺς τῶν διαφόρων Γραμματειῶν ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπαρχούσης ἰσοῤῥοπίας αὐτῶν μὲ τὰς ἐτησίους ἐγκριθείσας πιστώσεις, καὶ μὲ τὰ ἐνυπάρχοντα χρηματικὰ μέσα.

γ΄. Νὰ ἐπιτηρῇ τὸ λογιστικὸν σύστημα τοῦ Κράτους, σκεπτόμενον καὶ γνωμοδοτοῦν ἀνηκόντως περὶ τροποποιήσεως τῶν μερῶν ἐκείνων τοῦ συστήματος αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἤθελαν κριθῇ ἐπιδεκτικὰ τελειοποιήσεως.

δ΄. Νὰ προτείνῃ περὶ ὅλων τῶν ἀφορόντων τὴν νομισματοποιίαν.

ε΄. Νὰ καθυποβάλλῃ σχέδιον περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐξοφλήσεως τῶν παλαιῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν χρεῶν τοῦ Κράτους.

ς΄. Νὰ συντελῇ ἐν γένει εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ Βασιλείου διὰ τῆς προτάσεως σχεδίων Νόμων, Διαταγμάτων, καὶ Κανονισμῶν, τὰ ὁποῖα ἢ ἤθελαν ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ, ἢ αὐτὸ ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ μᾶς καθυποβάλλῃ

3. Τὸ Γενικὸν Ἐπιμελητήριον εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν του, καὶ διὰ τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ καθυποβάλλῃ ἀπ' εὐθείας εἰς Ἡμᾶς τὰς πληροφορίας περὶ πάσης παρεκτροπῆς ἐκ τῶν καθεστώτων διατυπώσεων· ἀλλὰ θέλει μᾶς ὑποβάλλεσθαι διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ὁποιαδήποτε πρότασις, ἀφορῶσα οἰκονομικοὺς Νόμους, Διατάγματα, καὶ Κανονισμούς, μετὰ προηγουμένης συνεννοήσεως μὲ τὴν ῥηθεῖσαν Γραμματείαν.

4. Ἡ σύστασις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιμελητηρίου δὲν ἐπιφέρει οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν εἰς τὰ διὰ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων κανονισθέντα καθήκοντα καὶ χρέη τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας.

5. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1838.

— —

645 Ἡ ἘΠΙ ΤΩΝ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ἘΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐγκρίνομεν νὰ καθιερωθῇ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ μνήμη τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημείου, μεταφερομένης τῆς ἑορτῆς ταύτης ἀπὸ τῆς 3 εἰς τὴν 20 Μαΐου.

Χάριν δὲ τούτου θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ Πανεπιστημεῖον αὐτὸ ἁρμόδιος τελετὴ παρὰ τοῦ ἀρχιερέως, παρόντων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως, τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Δημάρχου καὶ ὅλου τοῦ συλλόγου τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἀπρ. (11 Μαΐου) 1828.

— —

646 Ἡ ἘΠΙ ΤΩΝ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ἘΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν μαθημάτων τῆς ἰατρικῆς σχολῆς εἰς τὸ Πανεπιστημεῖον ἐφέτος θέλει γίνει διὰ τὴν πρώτην ταύτην περίοδον καὶ διετὴς ἄλλη σειρὰ περιέχουσα,

Κατὰ μὲν τὴν ά. ἑξαμηνίαν, Φυσικήν, Χημείαν, Ἀνατομίαν· κατὰ δὲ τὴν β΄, Φυσιολογίαν, παθολογίαν γενικὴν καὶ θεραπευτικήν, καὶ Ἰατρικὴν ὕλην· κατὰ δὲ τὴν γ΄, Νοσολογίαν καὶ κλινικήν, Χειρουργίαν, Μαιευτικήν, καὶ Ἰατροδικαστικήν· κατὰ δὲ τὴν δ΄. Νοσολογίαν καὶ κλινικήν, Χειρουργίαν καὶ κλινικήν, Χειρουργίαν ἐγχειρηματικήν, Ὑγιεινὴν δημόσιον καὶ μερικήν.

Εἰς ἀκρόασιν τῆς σειρᾶς ταύτης θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ καὶ φοιτηταὶ μὴ ἔχοντες νὰ ἐμφανίσωσιν ἀπολυτήρια γυμνασίων, δυνάμενοι δὲ μόνον ν' ἀποδείξωσι δι' ἐξετάσεων ὅτι γνωρίζουν ἱκανῶς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τῆς ἀριθμητικῆς τὰ ἀναγκαιότερα.

Οἱ φοιτηταὶ τῆς διετοῦς ταύτης σειρᾶς τῶν μαθημάτων, ἀποπερατώσαντες αὐτήν, καὶ λαβόντες μετὰ τὴν τακτικὴν ἐξέτασιν ἀνάλογον ἀπολυτήριον δίπλωμα, ἀσκηθέντες δὲ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς διάστημα ἑξαμηνίας ἐντὸς δημοσίου νοσοκομείου, θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον ὡς δόκιμοι ἰατροί, προβιβαζόμενοι μετὰ ταῦτα ἀναλόγως τοῦ ζήλου τῶν προόδων των, ἀφοῦ ὅμως καθυποβληθῶσι πάντοτε εἰς νέαν ἐξέτασιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου δύνανται νὰ μετέρχωνται τὸν ἰατρὸν καὶ εἰς τόπους ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλοι ἰατροὶ ἐφωδιασμένοι μὲ τακτικὰ διπλώματα σπουδῆς ἢ μὲ διπλώματα προλυτῶν, καὶ νὰ ἐξακολουθῶσιν ἀκόμη μετερχόμενοι τὸ ἐπάγγελμά των εἰς τοὺς αὐτοὺς τόπους, καὶ ἐὰν μετὰ τὴν ἐκεῖ ἀποκατάστασιν των ἤθελεν ἔλθῃ ἄλλος κανονικὸς ἰατρός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1838.

— —

647 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς 19 Μαΐου διατάττομεν αὐτήν, νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1833 Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ προσωρινῆς ἀπαγορεύσεως τῆς

πληρωμῆς χρεῶν τοῦ Κράτους τῆς πρὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833 ἐποχῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1838.

648 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους εἶναι πρὸ πάντων προσδιωρισμένα διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρετίαν, καὶ ἐπειδὴ ἐκρίναμεν ἰδιαίτερον Μας χρέος, ὥστε ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου (20 Ἰανουαρίου) τ. ε. τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους νὰ ἦναι εἰς τὸ ἑξῆς ἀκριβῶς θεμελιωμένα ἐπὶ καθυποβληθέντων εἰς Ἡμᾶς καὶ ἐγκριθέντων προϋπολογισμῶν, καὶ νὰ εἰσαχθῇ τοιουτοτρόπως εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους διαχείρισιν ἡ αὐστηροτάτη τάξις, διατάττομεν τὸν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ προσωπικῇ αὐτοῦ εὐθύνῃ, νὰ μὴ διατάξῃ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει πληρωμὴν καθυστερησάντων χρεῶν τῆς παρελθούσης περιόδου, χωρὶς τὴν Ἡμετέραν εἰδικὴν περὶ τοιαύτης πληρωμῆς ἄδειαν.

Τῷ κάμνομεν δὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι, ὡς πρὸς τὰ καθυστερήσαντα ταῦτα χρέη, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν ἐν καιρῷ τ' ἀναγκαῖα γενικὰ μέτρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 (13) Μαρτίου 1833.

649 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι, συντεθείσης τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας Συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, εἰς ἣν προσετέθη τὴν 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) 1837 Πρᾶξις Πρόσθετος, τῶν ὁποίων, τῆς τε συνθήκης καὶ τῆς προσθέτου πράξεως τὸ περιεχόμενον αὐτολεξεὶ ἕπεται·

« Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας, ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἴσου νὰ στερεώσωσι τὴν μεταξὺ Αὐτῶν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν φιλίαν καὶ νὰ ἐκτείνωσι τὰς μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν Των ἐμπορικὰς σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σωτήριος οὗτος σκοπὸς δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος, βάσιν ἔχοντος ἀρχὰς δικαίας, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους: ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Ἰάκωβον Ῥίζον Νερουλόν, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατ. Αὐτοῦ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βασιλ. τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλας· ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας τὸν Κ. Κάρολον Πέτρον Εὐνδεστάμ, Κλειδοῦχον Αὐτοῦ, ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις Αὐτοῦ παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἀντισυνταγματάρχην εἰς τὸν στρατὸν Αὐτοῦ, Ἱππότην τοῦ τάγματος Αὐτοῦ τοῦ Ξίφους, ἀνώτερον ταξιάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, οἵτινες μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

1. Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας.

2. Ἐπομένως οἱ ὑπήκοοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἴσην ἐλευθερίαν ἐμπορίας, εἰς τρόπον ὥστε θέλουν τοῖς χορηγεῖσθαι εἰς τὰ εἰρημένα μέρη παρ' ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων ἐντελῶς ἴσα καὶ ἀμοιβαῖα ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα, καὶ καθόσον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται ἐκεῖ εἰς ὑποχρεώσεις (redevances) τινὰς, αἱ κατὰ τόπον Ἀρχαὶ θέλουν προσφέρεσθαι πρὸς αὐτοὺς ἀπαραλλάκτως καθὼς καὶ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς καθόσον ἀφορᾷ τὰ δημόσια βάρη.

3. Ἐξαιροῦνται τὰ ἀντικείμενα τῆς περὶ τὰ πολεμεφόδια λαθρεμπορίας καὶ τῆς ἀκτεμπορίας, συνιστάμενα εἰς ἐντόπια καὶ ξένα προϊόντα καὶ στελλόμενα ἀπό τινος εἰς ἄλλον τοῦ αὐτοῦ Κράτους λιμένα. Ἡ ἀκτεμπορία αὕτη δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ δι' ἐντοπίων πλοίων· ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, δύνανται νὰ φορτώσουν τὰ πράγματα καὶ ἐμπορεύματά των εἰς τὰ εἰρημένα πλοῖα, πληρόνοντες ἑκάτεροι τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

4. Τὰ πλοῖα τῶν ὑπηκόων ἑκατέρων τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Δυνάμεων θέλουν πληρόνει εἰς τοὺς λιμένας καὶ τοὺς ὅρμους τῆς ἑτέρας, μόνα τὰ ναυηγέσια δικαιώματα (droits de pilotage) κτλ. εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται ἢ θέλουν ὑποβληθῇ ἐπιχώρια πλοῖα.

5. Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ ἢ Σουηκικὰ καὶ Νορβεγικὰ ὅσα πλέουν καὶ διακατέχονται κατὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυούσας διατάξεις.

6. Ὅλα τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ Κράτος τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Δυνάμεων προερχόμενα ἀκατέργαστα καὶ κατειργασμένα προϊόντα (bruts et manufacturés) ὅσων ἡ διὰ ἐντοπίων πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῆς μιᾶς τῶν Ἐπικρατειῶν εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ εἶναι κατὰ νόμους συγκεχωρημένη ἢ θέλει συγχωρηθῇ τοῦ λοιποῦ, δύνανται νὰ ἐξαχθῶσιν ἐπίσης καὶ διὰ τῶν εἰς ὑπηκόους τῆς ἑτέρας Δυνάμεως ἀνηκόντων πλοίων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε

παρ' ὅτα πληρόνονται ἢ θέλουν πληρόνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ προϊόντα, ὅταν εἰσάγωνται ἢ ἐξάγωνται δι' ἐπιχωρίων πλοίων.

7. Ὅλα τὰ πράγματα ὅσα δὲν εἶναι κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑποκειμένων γαιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς Σουηκικοὺς καὶ Νορβεγικοὺς λιμένας, θέλουν ὑπόκεισθαι, ὄντα ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, εἰς μόνα τὰ δικαιώματα ὅσα ἤθελον πληρόνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ πράγματα ἐὰν εἰσήγοντο ἐπὶ Σουηκικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας περὶ τῶν Σουηκικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων ὡς πρὸς τὰ πράγματα ὅσα δὲν εἶναι κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας ὑποκειμένων γαιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας.

8. Τὰ κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν Ἐπικρατειῶν ἑκατέρων τῶν συνομολογούντων Βασιλέων, ὅταν ἡ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ ἑτέρου εἰσαγωγὴ εἶναι κατὰ νόμους συγκεχωρημένη, δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιωμάτων μεγαλητέρων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε παρ' ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται ἢ θέλουν ὑποβληθῆ τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους προϊόντα ἄλλου τόπου, ἐκτὸς μόνον ὅταν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ ἑτέρου τῶν Βασιλέων τὰ εἰς τὰ κατεργασμένα καὶ ἀκατέργαστα προϊόντα ἄλλου τινὸς τόπου ἐπιβεβλημένα δικαιώματα ἤθελον ἐλαττωθῆ δι' ἐπισήμου συνθήκης, ἐπὶ ἐξασφαλίσει ἰδιαιτέρων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων ἢ ἀναλόγου ἐλαττώσεως δικαιωμάτων. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἄλλη Κυβέρνησις δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν εἰμὴ παρέχουσα τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει τὴν ἀπολαμβάνει εἰμὴ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἤθελεν ἀσφαλίσει εἰς τὴν ἄλλην τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα, ἤ, ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατά τε ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφοῦ δώσῃ ἀντάξια ἄλλα· πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξωσι δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως τὰ περὶ τούτου.

9. Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀστυνομικὴν εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἀποφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐμπορίας καὶ ὁποιωνδήποτε πραγμάτων, οἱ ὑπήκοοι τῶν συνομολογούντων Βασιλέων θέλουν ὑπόκεισθαι ἀμοιβαίως εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐπιχωρίων νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ὡρισμένα· ἀντὶ τούτου δὲ θέλουν ἀπολαμβάνει δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὰ πράγματά των, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἑκατέρων τῶν Ἐπικρατειῶν, τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνομια, τὰς αὐτὰς χάριτας καὶ ἐξαιρέσεις, ὡς καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν ἰδιοκτησίαν των διὰ πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρήσεως, διαθήκης, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως, συμμορφούμενοι ὅμως μὲ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τοῦ τόπου των. Δύνανται ἐπίσης νὰ μετακομίζωσι, κατὰ τὸ δοκοῦν, τὴν κατάστασίν των ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην Ἐπικράτειαν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται ἕνεκα τούτου εἰς ὁποιονδήποτε ἔκτακτον δασμὸν ἢ τέλος.

10. Οὐδεμία τῶν δύο Κυβερνήσεων, καθὼς οὔτε τις πράκτωρ, ἑταιρία, ἢ συντεχνία, ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῆς πράττοντες, δὲν θέλουν ἀπονέμει προτίμησίν τινα περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν κατειργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων, προερχομένων ἐκ τῆς Ἐπικρατείας μιᾶς τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων καὶ εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ἄλλης λόγῳ τοῦ ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκει τὸ πλοῖον, καθότι αἱ συνομολογοῦσαι Δυνάμεις προέθεντο νὰ μὴν ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο κάμμία διαφορὰ ἢ διάκρισις.

11. Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας ναυγήσῃ εἰς τοὺς λιμένας ἢ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, θέλει τῷ δοθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν μεγίστη ἀντίληψις πρός τε τὴν συντήρσιν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, τὴν περὶ τῶν διασωθέντων ἀντικειμένων φροντίδα καὶ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ ἀπόδοσιν αὐτῶν. Τὰ πράγματα ταῦτα δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐὰν μετὰ ταῦτα ἤθελον διατεθῇ πρὸς κατανάλωσιν.

12. Τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συμφωνοῦν νὰ μὴν δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα, μυχὸν (baie) ἢ ἀγκυροβόλιον τῶν Ἐπικρατειῶν των καὶ νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα, καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των, ἢ εἰς τοὺς προσηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίους των, ἐὰν ἀποδείξουν τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὐτὴ θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς τρίτου χεῖρας. Ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

13. Ἐὰν τὸ ἓν Κράτος ἤθελεν ἔχει πόλεμον καθ' ὁποιασδήποτε Δυνάμεως, καθ' ὁποιουδήποτε ἔθνους ἢ Κράτους, οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἄλλου δύνανται νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν των μὲ τὰς Ἐπικρατείας ταύτας ἐκτὸς τῶν κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν ἀποκλεισμένων ἢ πολιορκουμένων πόλεων ἢ λιμένων, ἀλλὰ κατ' οὐδένα

λόγον δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ὑπηκόους ἑκατέρων νὰ ἐμπορεύωνται πράγματα καθυπαγόμενα εἰς τὴν περὶ τὰ πολεμεφόδια λαθρεμπορίαν.

14. Ἑκάτερα τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ Γεν. Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους καὶ Πράκτορας εἰς ὅλους τοὺς λιμένας ἢ τὰς πόλεις τῆς ἄλλης, ὅπου εἶναι καὶ ἤθελον κριθῆ ἀναγκαῖοι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ διὰ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων Της. Οἱ Πρόξενοι, ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι, διορισθέντες προσηκόντως παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς των, δὲν δύνανται ν' ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας ἤθελον διορισθῇ. Θέλουν δὲ ἀπολαμβάνει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους διά τε ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἴσα δικαιώματα.

15. Ἡ παροῦσα περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα εἰσέτι μηνῶν, ἀφοῦ ἡ μία τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων φανερώσει εἰς τὴν ἑτέραν τὴν περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν της.

16. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῆ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι πέντε μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον, ἐὰν ἦναι δυνατὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὴν σφραγίδα των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου σωτηρίου ἔτους ».

(Τ. Σ.) ΙΑΚΩΒΟΣ ΡΙΖΟΣ.

(Τ. Σ.) ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΪΝΔΕΣΤΑΜ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ.

Διὰ νὰ προσδιορίσωσιν ἀκριβέστερον καὶ συμπληρώσωσιν ὅρους τινας τῆς κατὰ τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 ὑπογραφείσης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας Συνθήκης, οἱ πληρεξούσιοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας, δηλαδὴ ἐκ μέρους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασ. τῆς Ἑλλάδος, ὁ τῆς Ἐπικρατείας Γραμματεὺς Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν Αὐτοῦ Κύριος Ἱππότης Ἰγνάτιος Ῥουδάρτ, διορισθεὶς παρὰ τῆς εἰρημένης Αὐτοῦ Μεγαλειότητος διὰ πληρεξουσίων ἐγγράφων γενομένων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, καὶ ἐκ μέρους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας ὁ Κ. Κάρολος Πέτρος Εϊνδεστὰμ, κλειδοῦχος Αὐτοῦ καὶ ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις Αὐτοῦ παρὰ τῇ Βασιλικῇ Ἑλληνικῇ Αὐλῇ, συνεφώνησαν νὰ προσθέσωσιν εἰς τὴν εἰρημένην συνθήκην τὴν κλεισθεῖσαν καὶ ὑπογραφεῖσαν τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥίζου Νερουλοῦ, τότε Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ πληρεξουσίου Αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Καρόλου Πέτρου Εϊνδεστὰμ, ἐπιτετραμμένου τὰς ὑποθέσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηκίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πληρεξουσίου Αὐτοῦ, τὰ ἑπόμενα ἄρθρα·

1. Ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ ἀντικείμενα τοῦ ἐμπορίου, εἴτε ὦσι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ὦσιν ὁποιουδήποτε ἄλλου τόπου, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας ἐπὶ Σουηκικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων, θέλουν ἐπίσης ἐννόμως εἰσάγεσθαι καὶ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων προερχομένων ἐξ ὁποιουδήποτε μέρους, χωρὶς νὰ ὑποβάλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡσὰν τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα νὰ εἰσήγοντο ἐπὶ Σουηκικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων. Ἀμοιβαίως ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ εἴδη τοῦ ἐμπορίου εἴτε ὦσι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας, εἴτε ὦσιν ὁποιουδήποτε ἄλλου τόπου, ἐπιτρέπεται δὲ νὰ εἰσάγωνται εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων, θέλουν ὡσαύτως εἰσάγεσθαι καὶ ἐπὶ Σουηκικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων προερχομένων ἐξ ὁποιουδήποτε λιμένος, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡσὰν τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα νὰ εἰσήγοντο ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων.

2. Ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ εἴδη τοῦ ἐμπορίου εἴτε ὦσι προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἴτε ὦσιν ὁποιουδήποτε ἄλλου τόπου, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ ἐξαχθῶσι τῶν λιμένων τοῦ εἰρημένου Βασιλείου ἐπὶ ἐπιχωρίων πλοίων δι' ὁποιανδήποτε Ἐπικράτειαν, θέλουν ἐπίσης ἐξάγεσθαι τῶν λιμένων τούτων ἐπὶ Σουηκικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡσὰν νὰ εἶχον ἐξαχθῆ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων. Ἀκριβὴς ἀμοιβαιότης θέλει φυλάττεσθαι εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας, ὥστε ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ εἴδη τοῦ ἐμπορίου, εἴτε ὦσι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας, εἴτε ὦσιν ἄλλου τόπου, ἐπιτρέπεται δὲ ἐννόμως νὰ ἐξάγωνται ἐκ τῶν λιμένων τοῦ εἰρημένου Βασιλείου ἐπὶ ἐπιχωρίων πλοίων δι' ὁποιανδήποτε Ἐπικράτειαν, θέλουν ἐπίσης ἐξάγεσθαι τῶν λιμένων τούτων ἐπὶ Ἑλληνικῶν

πλοίων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡσὰν εἶχον ἐξαχθῇ ἐπὶ Σουηκικῶν και Νορβεγικῶν πλοίων.

3. Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκουσῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες μὴ προθέμενοι νὰ ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των, χωρὶς νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου, παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσίων καὶ τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φαρῶν, ὁπόταν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλωνται εἰς τοὺς ἐγχωρίους εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας ἔνθα ἤθελον προσορμισθῇ, κανονισμοὺς καὶ Διατάγματα, ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τοὺς ἰθαγενεῖς, καὶ θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνείων νὰ τοὺς ἐπισκέπτωνται, νὰ μένουν ἐντὸς τῶν πλοίων καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, αἱ ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι, διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

4. Συμφωνεῖται ὡσαύτως, ὅτι τὰ πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἓν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπόν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους, καὶ βάρη ὁποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ σβενύεσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ περιέχοντι τὴν ἐπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν εἶναι φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὁποῖον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἔνθα προσωρμίσθη τὸ πλοῖον· δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι κάμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκειται ἀπὸ εἴδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρῶνον τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μολαταῦτα, ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βαρη ὁποιαδήποτε ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ἔνθα ἠνοίχθη τὸ φορτίον τοῦ πλοίου, ἢ ἀπεβιβάσθη ἓν μέρος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος, ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσέλθει, παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑπόκεισθαι καὶ τὰ ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἴδιά τινα δικαιώματα.

5. Οἱ Πρόξενοι ὁποιασδήτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρέη δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυησομένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι Ἀρχαὶ νὰ μεσολαβήσωσι, παρεκτὸς μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν ἢ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησίν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεών των. Ἐννοεῖται δε ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικαιώματος τοῦ νὰ καταφύγωσι μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των εἰς τὰ λοιπὰ μέσα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ τοῖς χορηγήτῃ ὁ νόμος τῆς πατρίδος του.

6. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Προξένους τούτους νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων Ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν τῶν δραπετῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαςὰς ἢ ἄλλους ἁρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βίβλων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles de l'equipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων· τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ Πρακτόρων· δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίους φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννοεῖται μολαταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημα ἢ πλημμέλημα μετὰ τὴν ἀποβίβασίν του, ἠμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσίς του μεχρισοῦ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης διακαςήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ.

7. Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας συγκατατίθεται ὥστε τὰ συμφωνηθέντα διὰ τῆς Συνθήκης 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 καὶ τὰ διὰ τῆς παρούσης Προσθέτου

πράξεως νὰ ἦναι πληρέστατα ἐφαρμοστέα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὅσα ἤθελον μεταβῆ μὲ φορτίον ἢ ἄνευ φορτίου εἰς τὴν κατὰ τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας Νῆσον τοῦ ἁγίου Βαρθελεμῆ καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν μέρη, ἀποικίαν τῆς Σουηκικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἴτε ἤθελον τὰ πλοῖα ταῦτα ἀποπλεύσει ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγ. εἴτε ἐκ παντὸς ὁποιουδήποτε ἑτέρου μέρους, ἢ ἤθελον ἐξέλθει ἐκ τῆς ἄνω εἰρημένης ἀποικίας μὲ φορτίον ἢ ἄνευ φορτίου πλέοντα διὰ τὴν Σουηκίαν ἢ Νορβεγίαν, ἢ δι' ὁποιονδήποτε ἄλλο μέρος.

8. Τὰ ἑπτὰ ἀνωτέρω ἄρθρα θέλουν ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν καὶ ἰσχὺν ὡσὰν ἤθελον εἶσθαι αὐτολεξεὶ καταχωρημένα εἰς τὴν κυρίαν Συνθήκην.

Οἱ πληρεξούσιοι συνεφώνησαν ἐπίσης νὰ παρατείνωσι τὴν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς κυρίας Συνθήκης προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν, ὥστε ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀνταλλαγὴ νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὴν συνθήκην ἐκείνην καὶ διὰ τὴν παροῦσαν Πρόσθετον Πρᾶξιν μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς τελευταίας ταύτης.

Εἰς πίστωσιν τούτων ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν καὶ ἐπέθεντο τὴν σφραγῖδά των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ».

(Τ. Σ.) ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΡΟΥΔΑΡΤ.

(Τ. Σ. ΚΑΡΟΛΟΣ. ΕΪΔΕΝΣΤΑΜ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην μετὰ τῆς Προσθέτου Πράξεως κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς Αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν τὸ παραμικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψατες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγῖδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου) ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας, τῷ πέμπτῳ.

— —

650 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 21 Δεκεκβρ. 1837 (2 Ἰανουαρ. 1838) Ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἕπεται·

1. Ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουν.) τρέχ. ἔτους, πᾶς τις θέλων νὰ διευθύνῃ Γράμματα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς Βορείου Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, δύναται κατ' ἐκλογὴν νὰ ἀφίνῃ ὁλόκληρον τὸ Ταχυδρομικὸν δικαίωμα εἰς βάρος τοῦ λαμβάνοντος, ἢ νὰ πληρώσῃ τὸ Ταχυδρομικὸν δικαίωμα μέχρι τοῦ τόπου τοῦ προσδιορισμοῦ, καὶ τοῦτο κατ' ἀμοιβαιότητα τῆς χορηγουμένης ἰδίας εὐκολί[ας] εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Γαλλίας, καὶ τῶν ἄλλων εἰρημένων μερῶν, διὰ τ' ἀποστελλόμενα παρ' ἐκείνων γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

2. Ὁ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προσδιορισθεὶς ἐλεύθερος, ἢ κατὰ θέλησιν τρόπος τῆς πληρωμῆς διὰ τὰ συνήθη γράμματα, ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ γράμματα καὶ τοὺς φακέλλους, περιέχοντας δείγματα πραγματειῶν.

3. Τὰ γράμματα καὶ οἱ μὲ δείγματα πραγματειῶν φάκελλοι ἀποστελλόμενοι προπληρωμένοι ἢ μὴ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καὶ τ' ἀνάπαλιν τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἀντικείμενα ἀποστελλόμενα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, θέλουν ἀπολαμβάνει τὰς ἐλαττώσεις τῶν δικαιωμάτων, αἱ ὁποῖαι παραχωροῦνται κατὰ τοῦτο ἀπὸ τοὺς Νόμους καὶ Διατάξεις τῶν δύο ἐπικρατειῶν Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

4. Δύνανται νὰ πέμπωσι γράμματα συστημένα. Τὸ δικαίωμα τῶν γραμμάτων τούτων θέλει λαμβάνεσθαι σύμφωνα μὲ τὰς συνδυασμένας διατιμήσεις τῶν Ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, προπληρωνόμενον πάντοτε μέχρι τοῦ τόπου τοῦ προσδιορισμοῦ των.

5. Τὸ διὰ θαλάσσης δικαίωμα διὰ τὰ προερχόμενα γράμματα ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ τ' ἀνάπαλιν τὸ αὐτὸ διὰ θαλάσσης δικαίωμα, ἐφαρμοζόμενον εἰς τὰ προερχόμενα γράμματα ἐκ τῆς Γαλλίας καὶ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα διὰ τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζεται δι' ἕκαστον γράμμα ζυγίζον ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν ἀναλόγως τῆς θαλασσοπορείας του κατὰ τὴν ἀπ' εὐθείας γραμμῆς ἀπόστασιν, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ λιμένος τοῦ ἐπιβιβασμοῦ καὶ τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιβασμοῦ, καὶ συμφώνως μὲ τὴν ἀκόλουθον διατίμησιν

ἕως 50 λεύγας Γαλ. ἐμπεριληπτικῶς λεπ.	50
ἀπὸ 51 ἕως 100 »	60
ἀπὸ 101 ἕως 150 »	70
ἀπὸ 151 ἕως 200 »	80
ἀπὸ 201 ἕως 300 »	90
ἀπὸ 301 ἕως 400 »	100
ἀπὸ 401 καὶ περισσότερον »	113

Ἡ διαβάθμισις τοῦ δικαιώματος ἐκείνων τῶν γραμμάτων τῶν ἄνω μνημονευθέντων μερῶν, τῶν ὁποίων τὸ βάρος εἶναι ἴσον ἢ πλέον τῶν 7 1|2 γραμμῶν, θέλει εἶσθαι ὡς ἡ προσδιορισθεῖσα παρὰ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμ.) 1836 Διατάγματος.

6. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῶν πεμπομένων γραμμάτων ἀπὸ τὴν Γαλλίαν διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν κτλ. καὶ ὀφειλόμενον εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας διατρεχομένας διαστάσεις, προσδιορίζεται συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρ. 1836 καὶ 28 Αὐγούστου 1837 νόμων.

7. Ὅταν τυχὸν παρουσιασθῇ περίστασις νὰ ἑνωθῇ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ δικαιώματα τὰ προδιορισθέντα διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ἀνῆκον δικαίωμα εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γαλλίας, τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι παρὰ τῶν ἀποστελλόντων, ἢ παρὰ τῶν πρὸς οὓς διευθύνονται τὰ γράμματα, συμφώνως μὲ τὴν ἐν χρήσει διατίμησιν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Γαλλίας.

8. Αἱ ἐφημερίδες, περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία ἄδετα, φυλλάδια, χαρτία μουσικῆς, κατάλογοι, προκηρύξεις, εἰδοποιήσεις, ἀγγελίαι διάφοροι τυπωμέναι, λιθογραφημένα ἢ χειρόγραφα ὁπόταν στέλλωνται ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καθὼς καὶ τὰ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς ξένα κράτη, θέλουν προπληρώνεσθαι μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιβασμοῦ αὐτῶν, ἤτοι μέχρι Πειραιῶς ἢ Σύρας συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 διατάγματος.

9. Τὸ δικαίωμα τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων ἑκάστου εἴδους προερχομένων ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου διατηρεῖ ἡ Γαλλία Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καὶ τὰ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τοῦ ἀποβιβασμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει εἶσθαι τὸ αὐτὸ ὡς προσδιορίζεται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς διευθύνονται.

10. Αἱ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα στελλόμενα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, καὶ τ' ἀνάπαλιν δὲν θέλουν γίνεσθαι δεκτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, εἰμὴ καθόσον ἤθελον ἐκπληρωθῇ ἤδη πρὸς τοῦτο οἱ νόμοι, ἀποφάσεις καὶ διατάξεις αἱ προσδιορίζουσαι τοὺς ὅρους τῆς δημοσιεύσεώς των, καὶ τῆς εἰς ἀμφότερα τὰ κράτη κυκλοφορίας των.

11. Τὰ συνήθη συστημένα γράμματα καὶ τὰ δείγματα πραγματειῶν Ἑλληνικῆς παραγωγῆς διὰ τὰ κράτη πρὸς τὰ ὁποῖα διὰ νὰ φθάσωσι πρέπει νὰ διέλθωσι τὴν Γαλλικὴν ἐπικράτειαν, θέλουν εἶσθαι προπληρωμένα μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιβασμοῦ, ἤτοι μέχρι Πειραιῶς ἢ Σύρας, κατὰ τὰ διατάγματα τῶν 12 (24) Ἰουνίου καὶ 10 (22) Αὐγούστου 1836.

12. Εἰς τὰ συνήθη συστημένα γράμματα καὶ τὰ δείγματα πραγματειῶν ξένης παραγωγῆς, καὶ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας, καὶ προπληρωμένα μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιβασμοῦ αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει ἐφαρμόζεται τὸ αὐτὸ δικαίωμα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς διευθύνονται.

13. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838.

——

651 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως·

1. Ἀπὸ τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) τ. ε. τὸ διὰ θαλάσσης δικαίωμα μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρας, καὶ τ' ἀνάπαλιν διὰ γράμματα πεμπόμενα διὰ Γαλλικῶν ἀτμοπλοίων προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ δέκα δι' ἕκαστον γράμμα ζυγίζον ἀπὸ 7 1|2 γραμμάς.

Ἡ διαβάθμισις τοῦ δικαιώματος ἐκείνων τῶν γραμμάτων τῶν ἄνω μνημονευθέντων μερῶν, τῶν ὁποίων τὸ βάρος εἶναι ἴσον ἢ πλέον τῶν 7 1|2 γραμμῶν θέλει εἶσθαι ἡ προσδιορισθεῖσα παρὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836 διατάγματος.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ καταχώρησιν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838.

——

652 ΟΘΩΝ· κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 20 Δεκεμβρ. 1837 (2 Ἰανουαρίου 1838) ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, καθὼς καὶ τὰ συμφωνηθέντα ἄρθρα μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων, καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἄνω μνησθείσης συμβάσεως· ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ἀπὸ τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) τ. ε. ὅλα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος γράμματα, δείγματα πραγματειῶν, ἐφημερίδες, καὶ λοιπὰ ἔντυπα διὰ τὴν νῆσον Μελίτην, καὶ διὰ τὰ διάφορα μέρη

τῆς Ἰταλίας, ἤτοι Νεάπολιν, Σιβιτά-Βέκιαν, καὶ Λιβοῦρνον, καὶ διευθυνόμενα διὰ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοπλόων, θέλουν εἶσθαι προπληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τοῦ ἀποβιβασμοῦ αὐτῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους. Καθ᾽ ὅσον δὲ ταῦτα ἔρχονται ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω μέρη διὰ τὴν Ἑλλάδα, πληρωμένα ἐκεῖ μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ ἀπόπλου τῶν ἀτμοπλόων θέλουν ὑποβάλλεσθαι, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ δικαιώματος διὰ τὴν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας διατρεχομένην διάστασιν, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836 διατάγματος, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ θαλασσίου λιμένος τοῦ κατάπλου, κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει πληρώνεσθαι παρὰ τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται τὸ γράμμα.

2. Τὸ διὰ θαλάσσης δικαίωμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ προερχόμενα γράμματα ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μνημονευθέντα μέρη, καὶ τ᾽ ἀνάπαλιν, καθὼς καὶ ἡ διαβάθμισις τοῦ δικαιώματος τῶν γραμμάτων, τῶν ὁποίων τὸ βάρος εἶναι ἴσον, ἢ πλέον τῶν 7 1|2 γραμμῶν θέλει εἶσθαι ὡς προσδιορίζεται ἤδη παρὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἡμετέρου διατάγματος.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ιουν.) 1838.

— —

653 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 18 (30) Μαΐου τ. ε. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας διατάττομεν·

Ἡ κατὰ τὴν 20 Μαΐου 1 Ἰουνίου τ. ε. ἐκπνέουσα προθεσμία τῆς εἰς τοὺς προικοδοτικοὺς καταλόγους ἐγγραφῆς τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν ἀρχηγετῶν τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν παρατείνεται διὰ τελευταίαν φορὰν μέχρι τῆς 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1838.

Ἐλπίζομεν, ὅτι τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει γένει πρόσφορος χρῆσις, διὰ νὰ συμπληρωθοῦν οἱ κατάλογοι· οἱ δὲ ὀκνήσαντες νὰ ἐγγραφῶσι θέλουν σπεύσει νὰ τὸ κάμουν τώρα, ἐπειδὴ οὐδεὶς δύναται νὰ προικοδοτηθῇ ἄνευ τῆς προμνησθείσης ἐγγραφῆς.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου (2 Ἰουνίου) 1838.

— —

654 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Θέλουσα ν᾽ ἀφαιρέσῃ πᾶσαν βραδύτητα καὶ πᾶν πρόσκομμα δυνάμενον νὰ προκύψῃ εἰς τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. ἐκ τοῦ μέτρου τοῦ νὰ ἐπικυρῶνται τελευταῖον ἅπαντα τὰ ἐξερχόμενα τῆς ἐπικρατείας ἔγγραφα παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης, ὡς διαλαμβάνει ἡ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1837 δηλοποίησις αὐτῆς, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ παύσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ μέτρου τούτου ὡς πρὸς τὰ συμβόλαια καὶ ἄλλα διοικητικὰ ἔγγραφα.

Δηλοποιεῖ ὅθεν, ὅτι

Α΄. Τὰ παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐκδιδόμενα καὶ μέλλοντα νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐπικρατείας ἔγγραφα, δὲν θέλουσι φέρει τοῦ λοιποῦ τελευταίαν ἄλλην ἐπικύρωσιν, εἰμὴ τὴν τῶν προέδρων τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν, καὶ εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ἑδρεύουσι τοιαῦτα δικαστήρια, τὴν τῶν διοικητῶν.

Β΄. Τὰ παρὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν ἐκδιδόμενα καὶ μέλλοντα ὡσαύτως νὰ ἐξέλθωσι τῆς Ἐπικρατείας, θέλουν φέρει ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν ἁρμοδίων διοικητῶν.

Γ΄. Καθ᾽ ὅσον ἀφορᾷ τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ λοιπὰ δικόγραφα, τὰ τοιαῦτα θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ κοινοποιῶνται εἰς ὅντινα ἀνήκει ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Γραμματείας ταύτης, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθον 115 τοῦ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τὸ ἄρ. 145 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1838.

— —

655 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Προθέμενοι νὰ ἐπιφέρωμεν καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους τὴν ἐνδεχομένην ἐλάττωσιν τῶν δημοσίων ἐξόδων, καθ᾽ ὅσον αὕτη συμβιβάζεται μὲ τὴν βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτ. Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβ. τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Α΄. Ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836 περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ Νόμου, διωρισμένων τριάκοντα διοικητῶν, καὶ δεκαοκτὼ ὑποδιοικητῶν, θέλουσι διορισθῇ εἰκοσιτέσσαρες διοικηταὶ καὶ ἑπτὰ ὑποδιοικηταί.

Β΄. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον Α΄. εἰκοσιτέσσαρες διοικήσεις καὶ ἑπτὰ ὑποδιοικήσεις, προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

1. Ἡ Διοίκησις Ἀργολίδος περιέχει τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας καὶ Ἀργολίδος, τὴν Ἑρμιονίδα καὶ τὴν νῆσον Σπετσῶν. Ἕδρα τῆς Διοικήσεως προσδιορίζεται τὸ Ναύπλιον. Ἐξ αὐτῶν ἡ νῆσος Σπετσῶν καὶ ἡ Ἑρμιονὶς ἀποτελοῦν ἰδιαιτέραν ὑποδιοίκησιν, ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν, ὑποδιοίκησις Σπετσῶν· ἕδρα αἱ Σπέτσαι.

2. Ἡ Διοίκησις Ὕδρας περιέχει τὴν νῆσον Ὕδραν, τὴν Τροιζηνίαν καὶ τὴν νῆσον Καλαυρίαν ἕδρα ἡ Ὕδρα.

3. Ἡ Διοίκησις Κορινθίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Κορινθίας καὶ Σικυωνίας· ἕδρα ἡ Κόρινθος.

4. Ἡ Διοίκησις Ἀχαΐας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Αἰγιαλείας· ἕδρα αἱ Πάτραι.

5. Ἡ Διοίκησις Κυναίθης περιέχει τὴν μέχρι τοῦδε ὀνομαζομένην ἐπαρχίαν Κυλληνίας· ἕδρα τὰ Καλάβρυτα.

6. Ἡ Διοίκησις Ἠλείας περιέχει τὴν ἐπαρχίαν Ἠλείας· ἕδρα ὁ Πύργος.

7. Ἡ Διοίκησις Τριφυλλίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας· ἕδρα ἡ Κυπαρισσία.

8. Ἡ Διοίκησις Μεσσηνίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσήνης καὶ Μεθώνης· ἕδρα αἱ Καλάμαι.

Εἰς τὴν Διοίκησιν ταύτην ὑποτελεῖ ἡ ὑποδιοίκησις Πυλίας, συνισταμένη ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μεθώνης, καὶ ἔχουσα ἕδραν τὴν Πύλον.

9. Ἡ Διοίκησις Μαντινείας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Μαντινείας καὶ Κυνουρίας· ἕδρα ἡ Τρίπολις.

10. Ἡ Διοίκησις Γορτυνίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Γορτυνίας καὶ Μεγαλοπόλεως· ἕδρα ἡ Καρύταινα.

11. Ἡ Διοίκησις Λακεδαιμονίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς· ἕδρα ἡ Σπάρτη.

12. Ἡ Διοίκησις Λακωνίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ Γυθείου· ἕδρα ἡ Ἀριούπολις.

13. Ἡ Διοίκησις Αἰτωλίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Αἰτωλίας, Ναυπακτίας καὶ Τριχωνίας· ἕδρα τὸ Μεσολόγγιον.

Εἰς τὴν Διοίκησιν ταύτην ὑποτελεῖ ἡ ὑποδιοίκησις Τριχωνίας, συνισταμένη ἐκ τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας· ἕδρα τὸ Ἀγρίνιον.

14. Ἡ Διοίκησις Ἀκαρνανίας περιέχει τὴν ἐπαρχίαν Ἀκαρνανίας· ἕδρα τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος (ὁ Καρβαταρᾶς).

15. Ἡ Διοίκησις Εὐρυτανίας περιέχει τὴν ἐπαρχίαν Καλλιδρόμης· ἕδρα ἡ Οἰχαλία.

16. Ἡ Διοίκησις Φωκίδος περιέχει τὰς ἐπαρχίας Παρνασίδος καὶ Δωρίδος· ἕδρα ἡ Ἄμφισσα.

17. Ἡ Διοίκησις Φθιώτιδος περιέχει τὰς ἐπαρχίας Φθιώτιδος καὶ Λοκρίδος· ἕδρα ἡ Λαμία.

Εἰς τὴν Διοίκησιν ταύτην ὑποτελεῖ ἡ ὑποδιοίκησις Λοκρίδος, συνισταμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας· ἕδρα ἡ Ἀταλάντη.

18. Ἡ Διοίκησις Ἀττικῆς περιέχει τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, Μεγαρίδος, καὶ τὴν νῆσον Αἴγιναν· ἕδρα αἱ Ἀθῆναι.

Εἰς τὴν Διοίκησιν ταύτην ὑποτελεῖ ἡ ὑποδιοίκησις Μεγαρίδος, συνισταμένη ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος καὶ τῆς νήσου Αἰγίνης, καὶ ἔχουσα ἕδραν τὰ Μέγαρα.

19. Ἡ Διοίκησις Βοιωτίας περιέχει τὴν ἐπαρχίαν Βοιωτίας καὶ Θηβαΐδος· ἕδρα ἡ Λεβαδεία.

20. Ἡ Διοίκησις Εὐβοίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Χαλκίδος, Καρυστίας, Ξηροχωρίου, καὶ τὰς νήσους Σκιάθον, Σκόπελον, Ἡλιοδρομία, Σκῦρον κτλ. ἕδρα ἡ Χαλκίς.

Εἰς τὴν Διοίκησιν ταύτην ὑποτελεῖ ἡ ὑποδιοίκησις Σιάθου, συνισταμένη ἐκ τῶν νήσων Σκιάθου, Σκοπέλου, Ἡλιοδρόμια, Σκῦρον κτλ. ἔχουσα ἕδραν τὴν Σκιάθον.

21. Ἡ Διοίκησις Τήνου περιέχει τὰς νήσους Τῆνον καὶ Ἄνδρον· ἕδρα ἡ Τῆνος.

22. Ἡ Διοίκησις Σύρου περιέχει τὰς νήσους Σύρον, Μύκωνον, Δῆλον, Κύθνον, Κέαν, Σέριφον, Μῆλον, Σίφνον, καὶ Κίμωλον· ἕδρα ἡ Ἑρμούπολις.

Εἰς τὴν Διοίκησιν ταύτην ὑποτελεῖ ἡ ὑποδιοίκησις Μήλου, συνισταμένη ἐκ τῶν νήσων Μήλου, Σίφνου, Κιμώλου, Φολεγάνδρου, καὶ Σικίνου, καὶ ἕδραν ἔχουσα τὴν Μῆλον.

23. Ἡ Διοίκησις Νάξου περιέχει τὰς νήσους Νάξον, Πάρον καὶ Ἀντίπαρον· ἕδρα ἡ Νάξος.

24. Ἡ Διοίκησις Θήρας περιέχει τὰς νήσους Θήραν, Ἴον, Ἀμοργὸν καὶ Ἀνάφην· ἕδρα ἡ Θήρα.

Γ΄. Ὁ μισθὸς ὅλων τῶν διοικητῶν προσδιορίζεται εἰς τριακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα, ὁ τῶν ὑποδιοικητῶν εἰς διακοσίας, ὁ τῶν γραμματέων τῶν διοικήσεων εἰς ἑκατὸν τριάκοντα, ὁ τῶν γραμματέων τῶν ὑποδιοικήσεων εἰς ἐννενήκοντα.

Δ΄. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ διατάγματος τῶν 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836, καθ᾽ ὅσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸ παρὸν, διαμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ε΄. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον, ἐκδοθησόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, τὴν 22 Ιουνίου (4 Ἰουλίου) 1838.

———

656 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ Α. Μ. διὰ τῆς ἀπὸ 2 (14) Ἰουνίου Βασ. ἀποφάσεως ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς πρώτους Διερμηνεῖς τοὺς παρὰ τοῖς κατὰ τὴν Τουρκίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰς Ἡγεμονίας τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαυίας Γεν. Προξενείοις, καὶ Προξενείοις Ἀρχηγοῖς Τμημάτων, νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τὴν προσδιορισθεῖσαν διὰ τοὺς ἀκολούθους τῶν Πρεσβειῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 9, (21) Ὀκτωμβρίου 1834 Βασιλικοῦ Διατάγματος καὶ ἐπιτραπεῖσαν ἀκολούθως καὶ εἰς τοὺς παρὰ τῆς Α. Μ. διωρισμένους Γραμματεῖς Διευθυντὰς τῶν Γραφείων τῶν Προξενείων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἰουνίου 1838.

———

657 ΟΘΩΝ. κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ προσδιορίσωμεν τὸν τρόπον, καθ᾽ ὃν τὰ Ἡμέτερα δικαστήρια, ὀφείλουν νὰ ἐκτελῶσι

τὸ ἄρθρ. 6΄. τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1833 Νόμου, καὶ θεωροῦντες ἀναγκαῖον, ν᾽ ἀφαιρεθῶσιν ὅλα τὰ μὴ ἀναγκαῖα καὶ βραδύνοντα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ῥηθέντος νόμου προσκόμματα, ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπογραφὴν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, οἱ ποινήτορες θέλουν συντάττει καὶ κατάλογον τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ κτημάτων, ὅταν καὶ δι᾽ ὅσα ἐξ αὐτῶν ἤθελαν διαταχθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιῶν. Εἰς δὲ τὴν σύνταξιν ταύτην τοῦ καταλόγου, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ἀναλόγως τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 καὶ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου.

2. Ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου ὁ ἁρμόδιος ταμίας νομίσῃ κατάλληλον ἐκποίησιν ὅλης ἢ μέρους τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, ἀπευθύνεται δι᾽ ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μέλλον νὰ ἐκποιηθῇ κτῆμα, καὶ ἐπισυνάπτον τὸ δημόσιον ἔγγραφον, ἐκ τοῦ ὁποίου πηγάζει τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρ. γενόμενον καταλογον τῶν ἀκινήτων κτημάτων, παρακαλεῖ αὐτὸν, νὰ διορίσῃ κλητῆρα, διὰ νὰ ἐπιχειρίσῃ τὴν κατάσχεσιν τοῦ ῥηθέντος κτήματος.

Ὁ ταμίας προσδιορίζει ἀφεαυτοῦ τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ συμβολαιογράφον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γενεῖ ὁ πλειστηριασμὸς κατὰ τὸ ἄρθρ. 965 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

3. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης τοῦ ταμίου, ὁ πρόεδρος ἐκδίδει ἄνευ ἀναβολῆς πρᾶξιν διὰ τῆς ὁποίας διορίζει ἕνα τῶν κλητήρων, διὰ τὴν κατασχεσιν τοῦ προκειμένου κτήματος.

4. Ὁ κλητὴρ ἀμέσως ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα 937 καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας, χωρὶς παρατήρισιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 862—866 ὡρισμένων.

5. Ὡς προθεσμία μεταξὺ τῆς καταχέσεως, καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διορίζεται·

α. Ἐπὶ μὲν ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, δύο ἑβδομάδες τοὐλάχιστον.

6΄. Ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἀνωτέρας τιμῆς, τοὐλάχιστον τέσσαρας ἑβδομάδες.

6. Ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γένῃ, θέλουν κοινοποιεῖσθαι διὰ τοῦ Κλητῆρος κατὰ τὰς ἑξῆς διακρίσεις·

α. Ἐπὶ μὲν ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὰ ἄρθ. 968 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ·

6΄. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀκινήτων ἀνωτέρας τιμῆς, ἡ κοινοποίησις γίνεται ὡσαύτως κατὰ τὸ ἄρθρ. 968 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ δι᾽ ἅπαξ γενομένης δημοσιεύσεως, διά τινος ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένου φύλλου· προσδιορίζεται δὲ ὡς ἡμέρα πλειστηριασμοῦ ἡ τριακοστὴ μετὰ τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ φύλλῳ δημοσιεύσιν τῆς κοινοποιήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσις αὕτη ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ κλητῆρος καὶ τοῦ διοικητικοῦ ταμίου· μετὰ δὲ τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ φύλλῳ δημοσίευσιν γίνεται ἐπιτοπίως καὶ ἑτέρα κοινοποίησις, προσδιοριζομένης ῥητῶς τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

7. Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 971 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζομένη ἐπίδοσις τοῦ ἀντιτύπου τοιχοκολλήτου γραμματίου πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους ἐγγεγραμμένους δανειστὰς, θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος Νόμου ὡρισμένας προθεσμίας.

8. Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ § 3 τοῦ ἄρθρου 954 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δὲν ἔχουν ἰσχὺν πρὸς τὸ δημόσιον.

9. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν ἰσχύει διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας (μὴ παραβλεπομένων τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβ. (3 Ὀκτωμβρίου) 1836 Νόμου, κατόπιν ὡρισμένων), καθόσον αὗται αἱ διατάξεις δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰς τῶν ἄρθρων 5—8 τοῦ παρόντος.

10. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας, νὰ ἐνεργήσωσι καὶ δημοσιεύσωσι τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουν. (5 Ἰουλί.) 1838.

— —

658 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτασει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ ἐκ συμφώνου μὲ τὰ λοιπὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐλάβομεν ἤδη διὰ νὰ ἰσοσταθμίσωμεν τὰ ἔξοδα τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὰ ἔσοδα, ἀπεφασίσαμεν τὴν ἐφεξῆς ἐλαττωσιν εἰς το Ἡμέτερον πεζικον καὶ ἱππικόν.

I. Σχηματισμὸς τοῦ πεζικοῦ.

§. 1. Ἀριθμὸς τῶν ταγμάτων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ταγματων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται εἰς πέντε (5) ἀντι τῶν μέχρι τοῦδε ὀκτὼ (8).

§. 2. Κατὰ συνέπειαν τῆς ἐλαττώσεως ταύτης·

α. Διαλύεται τὸ 4 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, καὶ οἱ λόχοι αὐτοῦ συσσωματοῦνται μὲ τὰ τρία διατηρούμενα τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τρόπον, ὥστε οἱ μὲν δύο λόχοι ἐκ Γερμανῶν, δηλαδὴ ὁ τῶν Ἐπιλέκτων καὶ ὁ τῶν Εὐζώνων μεταβαίνουν εἰς τὸ 3.

Ὁ 2 λόχος τῶν ὁπλιτῶν εἰς τὸ 1.

Ὁ δὲ 1 λόχος τῶν ὁπλιτῶν εἰς τὸ 2 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῶν τελευταίων δύο λόχων θέλουν διανεμηθῇ εἰς τοὺς λόχους τῶν τελευταίων ῥηθέντων ταγμάτων, ἀναλόγως τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Οἱ πρῶτοι ὅμως δύο λόχοι τάττονται εἰς τὸ 3 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὡς λόχοι τοῦ τάγματος τούτου.

β'. Τὸ 1 τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) ἑνώνεται μὲ τὸ 2 τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζ. (Μεσολόγγιον.)

γ'. Τὸ 4 τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ ἑνώνεται μὲ τὸ 3 τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς Μάνης.

§. 3. Τὰ τρία τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ἀκολουθοῦν νὰ φέρουν τοὺς μέχρι τοῦδε ἀριθμοὺς ἀπὸ 1 μέχρι τοῦ 3.

Τὰ δύο τάγματα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ λαμβάνουν τὸν ἀριθμὸν 4 καὶ 5.

Καὶ τὸ μὲν ἑνωθὲν 1 καὶ 2 τάγμα τὸν ἀριθμὸν 4.

Τὸ δὲ ἑνωθὲν 3 καὶ 4 τάγμα τὸν ἀριθμὸν 5.

Τὰ τάγματα ἑπομένως ὀνομάζονται, 1, 2 καὶ 3, τάγμα τοῦ πεζικοῦ (τῆς γραμμῆς)· 4 καὶ 5 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί.)

§. 4. Ἕκαστον τῶν πέντε τούτων ταγμάτων θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ ἐξ λόχων.

§. 5. Οἱ ἐπιτελεῖς ἑνὸς τάγματος συνίστανται· ἐξ ἑνὸς (1) πρώτου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ (ἀντισυνταγματάρχου ἢ ταγματάρχου) ὡς διοικητοῦ, 1 δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ (ταγματάρχου), 1 ὑπασπιστοῦ (ὑπολοχαγοῦ ἢ ἀνθυπολοχαγοῦ), 1 καταλυματίου, 1 στρατιωτικοῦ ἰατροῦ, 1 στρατιωτικοῦ ὑποϊάτρου, 1 στρατιωτικοῦ ἱερέως, 1 ἀνθυπασπιστοῦ, 1 λογιστοῦ β'. κλάσεως, 1 δεσμοφύλακος, 1 ὑποδεσμοφύλακος, 1 ἀρχιτυμπανιστοῦ εἰς τὰ τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἢ 1 ἀρχιτυμπανιστοῦ εἰς τὰ τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν, καὶ 1 ὁπλοποιοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων προσδιορίζεται διὰ μὲν τὸν διοικητὴν εἰς 2, διὰ δὲ τὸν δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν εἰς 2, διὰ δὲ τὸν ὑπασπιστὴν εἰς 1.

§. 6. Οἱ ἐξ λόχοι σχηματίζουν·

α'. Εἰς μὲν τὰ τρία τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ἕνα (1) λόχον ἐπιλέκτων, τέσσαρας (4) λόχους ὁπλιτῶν, μὲ τοὺς ἀριθμοὺς ἀπὸ 1 μέχρι 4, καὶ ἕνα (1) λόχον εὐζώνων.

β'. Εἰς δὲ τὰ δύο τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν· δύο λόχους ἐκλεκτῶν, ὀνομαζομένους 1 καὶ 2 λόχους ἐκλεκτῶν, τέσσαρας (4) λόχους ἀκροβολιστῶν, φέροντας ἀριθμοὺς 1 μέχρι 4.

Ὅταν τὸ τάγμα παρατάσσεται, οἱ λόχοι τάττονται ἐκ τοῦ δεξιοῦ πρὸς ἀριστερὰ κατὰ τὴν ἄνω τάξιν.

§. 7. Ἕκαστος τῶν λόχων τούτων θέλει συνίστασθαι ἐξ 1 λοχαγοῦ ἐξ ὧν εἰς ἕκαστον τάγμα οἱ τρεῖς 1 κλάσεως, καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς 2, 1 ὑπολοχαγοῦ, 2 ἀνθυπολοχαγῶν, 1 ἐπιλοχίου, 1 Σιτιστοῦ, 2 λοχιῶν, 8 δεκανέων ἐξ ὧν 6 πραγματικοὶ καὶ δύο ἀντιδεκανεῖς, 3 τυμπανιστῶν, 1 πρώτης κλάσεως, 2 δευτέρας κλάσεως, καὶ ἀντ' αὐτῶν, εἰς τοὺς λόχους τῶν εὐζώνων τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, καὶ εἰς τοὺς λόχους τῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν, 3 κεραυλητῶν, ἐξ ὧν εἷς πρώτης κλάσεως, 2 δευτέρας.

Ἐν καιρῷ εἰρήνης ὅμως μία θέσεις τυμπανιστοῦ ἢ κεραυλητοῦ θέλει μένει κενή.

121 Ὑποδεκανέων καὶ στρατιωτῶν.

Ὅταν αἱ περιστάσεις δὲν ἀπαιτοῦν ἄλλως πως, ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων ὑποδεκανέων καὶ στρατιωτῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἥτις εἶναι ἀφεύκτως ἀναγκαία διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν εἰς τὴν φρουράν, καὶ ἑπομένως οἱ περιπλέον τῆς τελευταίας ταύτης δυνάμεως ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται πρέπει νὰ ἦναι εἰς ἄδειαν.

§. 8. Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἀδειῶν, εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ληφθῇ φροντὶς, ὅπως πᾶς νεοκαταταχθεὶς στρατιώτης νὰ ἦναι παρὼν κατὰ τὸ μεῖζον μέρος τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ ἐν γένει ὅπως μεταλλάσσωνται ἁρμοδίως οἱ στρατιῶται, πρέπει τακτικῶς νὰ ἐνεργῆται εἰς τὰς φρουρὰς τῶν σωμάτων κατὰ λόγον τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν παρόντων ἀνδρῶν εἰμπορεῖ νὰ ἦναι μικρότερος εἰς ἓν τάγμα καὶ μεγαλήτερος εἰς τὸ ἄλλο, εἰς ὅλα ὅμως τὰ τάγματα ὁμοῦ ἡ ὁλικὴ δύναμις τῶν ἀνδρῶν, ὅσοι ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς συνήθεις περιστάσεις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμ. προσδιορισθητόμενον ἀριθμὸν, ἀναλόγως τῶν ὁδηγιῶν τὰς ὁποίας ἐδόσαμεν εἰς αὐτήν.

§. 9. Οἱ εἰς ἄδειαν εὑρισκόμενοι δὲν ἠμποροῦν ν' ἀνακληθῶσιν εἰς τὸ τάγμα ἄνευ Ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως, ὅταν διὰ τῆς ἐπιστροφῆς των ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὑπερβαίνῃ τὴν διὰ τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν ἀναγκαίαν δύναμιν τῶν παρόντων ἀνδρῶν.

§. 10. Εἰς τὰ τάγματα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα πρὸς ζημίαν τοῦ ταμείου δὲν εἶναι κατὰ τὸ παρὸν δυνατὸν νὰ δοθῶσι τόσαι ἄδειαι, ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων νὰ ἦναι ἀνάλογος μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ κατάταξις τῶν ἐθελοντῶν θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὸν ἰδιαίτερον ἔλεγχον τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ἥτις δι' ἐκθοθησομένων εἰδικῶν διατάξεων θέλει περιορίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν παρόντων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀνδρῶν εἰς τὸ προσδιωρισμένον ποσόν.

§. 11. Κατὰ τοὺς §§. 5 καὶ 7 ἡ ὁλικὴ δύναμις ἑκάστου τῶν πέντε ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ εἶναι ἡ ἑξῆς·

Ἐπιτελεῖς.		Τάγμα ἐξ λόχων. Ἀξιωματικοί	Τάγμα ἐξ λόχων. Ὑπαξιωματ. καὶ στρατιῶτ.	Ἵπποι ἀξιωματικῶν.
1. Ἀνώτ. ἀξ. διοικητής.	1			
2. Ἀνώτερ. ἀξιωματικός.	1			
Ὑπασπιστὴς	1			
Καταλυματίας	1	7	—	5
Στρατ. ἰατρὸς	1			
Στρατιωτ. ὑποΐατρὸ	1			
Στρατιωτ. ἱερεὺς	1			
Ἀνθυπασπιστὴς	1			
Λογιστὴς	1			
Δεσμοφύλαξ	1			
Ὑποδεσμοφύλαξ	1	—	6	6
Ἀρχιτυμπανιστὴς ἢ Ἀρχισαλπιστὴς	1			
Ὁπλοποιὸς	1			
Ἐπιτελεῖς		7	6	5
Λόχος				
Λοχαγὸς	1			
Ὑπολοχαγὸς	1			
Ἀνθυπολοχαγοὶ	2			
	4	24	—	—
Ἐπιλοχίας	1			
Σιτιστὴς	1			
Λοχίαι	2			
Δεκανεῖς καὶ Ἀντιδεκανεῖς	8			
	12	—	72	—
Τυμπανισταὶ ἢ Σαλπισταὶ	3	—	18	—
Ὑποδεκαν. καὶ στρατιῶτ.	121	—	726	—
Ἑπομένως κατὰ λόχον	140			
Ὅλον τοῦ τάγματος		31	822	5

Τουτέστι· Τριάκοντα καὶ εἷς ἀξιωματικοί, ὀκτακόσιοι εἴκοσι δύο ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, πέντε ἵπποι ἀξιωματικῶν.

II. Σχηματισμὸς τοῦ ἱππικοῦ.

§. 12. Τὸ ἱππικὸν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ θέλει σύγκεισθαι ὡς μέχρι τοῦδε, κατὰ τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα ἀπὸ 6 (18) Νοεμβρίου 1837 ἀριθ. 25569 ἐκ δύο (2) αὐθυπάρκτων μοιρῶν ὡπλισμένων καὶ ἐνδεδυμένων ὡς ἐνδιαλαμβάνεται εἰς τὸ ῥηθὲν Διάταγμα.

§. 13. Αἱ δύο αὗται μοῖραι ἐξακολουθοῦν νὰ φέρωσι τοὺς εἰς τὸν §. 5 τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος ἐνδιαλαμβανομένους ἀριθμοὺς καὶ ὀνόματα δηλ. 1. Μοῖρα ἱππικοῦ (Ἀττική) 2. Μοῖρα ἱππικοῦ (Ἀργολίς.)

III. Μοῖρα τοῦ ἱππικοῦ.

§. 14. Ἑκάστη μοῖρα εἰς τὸ ἑξῆς θέλει σύγκεισθαι, ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ ἐκ δύο μόνον ἰλῶν.

§. 15. Οἱ ἐπιτελεῖς μιᾶς μοίρας εἶναι· 1 Ἀξιωματικὸς (ἀντισυνταγματάρχης ἢ ταγματάρχης) διοικητής, 1 Ὑπασπιστὴς [illegible] θυπολοχαγός, 1 Ὑποκαταλυματίας, 1 Στρ[illegible] ἰατρός, 1 Στρατ. ὑποΐατρὸς 1 Ἱππιατρ[illegible] Ἀνθυπασπιστής, 1 Λογιστὴς β΄. κλάσεως, 1 [illegible]σμοφύλαξ, 1 Ὁπλοποιός.

Ὁ παλαιότερος τῶν σαλπιστῶν ά. κλάσεως [illegible] μοίρας θέλει ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν ἀρχι[illegible]πιστοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων τῶν ἀξιωματικῶν [illegible] διορίζεται διὰ μὲν τὸν διοικητὴν μοίρας εἰς 3 [illegible] δὲ τὸν ὑπασπιστὴν εἰς 2.

§. 16. Αἱ ἶλαι διὰ νὰ διακρίνωνται εἰς [illegible] μοῖραν λαμβάνουν τοὺς ἀριθμούς· 1. Ἴλη καὶ 2 Ἴλη τῆς Ν. μοίρας.

Παραταττομένης τῆς μοίρας αἱ ἶλαι τάττ[illegible]ται ἐκ τοῦ δεξιοῦ πρὸς ἀριστερὰ κατὰ τὴν [illegible]θεῖσαν τάξιν.

§. 17. Ἡ ἴλη σύγκειται ἐξ 1 Ἰλάρχου, 1 Ὑπολοχαγοῦ, 2 Ἀνθυπολοχαγῶν, 1 Ἐπιλοχίου, 1 Σιτιστοῦ, 2 Λοχιῶν, 8 Δεκανέων, 1 Σαλπιστοῦ ά. κλάσεως, 2 Σαλπιστῶν β΄. κλάσεως, 1 Πεταλωτοῦ, 1 Σαγματοποιοῦ, 125 Ὑποδεκανέων καὶ στρατιωτῶν.

Ἐκ τῶν ἁπλῶν στρατιωτῶν θέλουν εἶσθαι συνήθως εἰς ἄδειαν 20 ἄνδρες.

§. 18. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων τῶν ἀξιωματικῶν προσδιορίζεται· διὰ τὸν ἴλαρχον εἰς 2, διὰ τὸν ὑπολοχαγὸν εἰς 2, διὰ τὸν ἀνθυπολοχ. εἰς 2.

§. 19. Χωρὶς ἵππους μένουν συνήθως, εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς, ὁ ὑποκαταλυματίας, ὁ στρατιωτικὸς ἰατρός, ὁ στρατιωτικὸς ὑποΐατρος, ὁ ἱππιατρός, ὁ λογιστής, ὁ δεσμοφύλαξ, ὁ ὁπλοποιός. Εἰς τὰς ἴλας, ὁ σιτιστής, ὁ σαγματοποιὸς 31 στρατιῶται. Ἐν καιρῷ ἀνάγκης χορηγοῦνται εἰς αὐτοὺς ἵπποι τῆς ὑπηρεσίας.

§. 20 Ὁσάκις ὅλη ἡ μοῖρα ἀπέρχεται τῆς συνήθους φρουρᾶς της, ὁ παλαιότερος τῶν [illegible]λοχαγῶν ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τῆς μοίρας ἐφεδρείας, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐκτελεῖ χρέη ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν σχετικὴν ἴλην ὁ ἀνθυπασπιστὴς τῆς μοίρας.

§. 21. Ἅπασα ἡ δύναμις μιᾶς μοίρας σύγκειται ἑπομένως ἐκ

Ἐπιτελεῖς.		Μοῖρα δύο ἰλῶν Ἀξιωματικοί	Μοῖρα δύο ἰλῶν Ὑπαξιωματ. καὶ στρατιῶτ.	Ἀξιωματικῶν	[illegible]
Ἀνώτ. ἀξιωμ. διοικητὴς	1				
Ὑπασπιστὴς	1				
Ὑποκαταλυματίας	1	6	—	5	—
Στρατ. ἰατρὸς	1				
Στρατ. ὑποΐατρὸς	1				
Ἱππιατρὸς	1				

Ἐπιτελεῖς.			Μοίρα δύο ἰλῶν: Ἀξιωματικοὶ	Μοίρα δύο ἰλῶν: Ὑπαξιωματ. καὶ ςρατιῶτ.	Ἵπποι: Ἀξιωματικῶν	Ἵπποι: Ὑπηρεσίας.
Ἀνθυπασπιστὴς	1					
Λογιστὴς	1		—	4	—	1
Δεσμοφύλαξ	1					
Ὁπλοποιός	1					
Ὅλον τῶν ἐπιτελῶν			6	4	5	1
Ἴλη.						
Ἴλαρχος	1					
Ὑπολοχαγὸς	1	4	8	—	16	—
Ἀνθυπολοχαγ.	2					
Ἐπιλοχίας	1					
Σιτιστὴς	1	12	—	24	—	22
Λοχίαι	2					
Δεκανεῖς	8					
Σαλπισταὶ		3	—	6	—	6
Πεταλωτὴς		1	—	2	—	2
Σχηματοποιὸς		1	—	2	—	—
Ὑποδεκανεῖς και ςρατ.		125	—	250	—	188
Ἑπομένως κατ' ἴλην		146				
μὲ 8 ἵππους ἀξιωματικῶν						
καὶ 109 » ὑπηρεσίας						
Ὅλον τῆς μοίρας			14	288	21	219

Τουτέστι δεκατέσσαρες ἀξιωματικοὶ, διακόσιοι ὀγδοήκοντα ὀκτὼ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, εἴκοσι εἷς ἵπποι ἀξιωματικῶν, διακόσιοι δεκαεννέα ἵπποι ὑπηρεσίας.

IV. Γενικοὶ ὁρισμοί.

§. 22. Ἅπαντες οἱ προλαβόντως ἐκδοθέντες καὶ ἀντιβαίνοντες ὁρισμοὶ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ μένουν ἄκυροι.

§ 23. Ὁ παρὼν σχηματισμὸς ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1. Ἰουλίου τ. ε. ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἡμετέρα Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλ.) 1838.

——

659 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Συμφώνως μὲ τὰ ληφθέντα γενικὰ μέτρα, ὡς πρὸς τὴν ἰσοῤῥοπίαν τῶν ἐξόδων μὲ τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς Ἡμετέρας ἀποφάσεως τῆς 22 Δεκεμβρίου 3 Ἰανουαρίου 1837|8, καὶ τῆς καθυποβληθείσης εἰς Ἡμᾶς ἀναφορᾶς τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α. Νὰ καταργηθῶσιν αἱ ἐπιστασίαι τῶν λιμένων Γυθείου, Αἰγίνης, Σαλαμῖνος, Καλαμακίου, Τήνου, Κέας, Ἴου, Πάρου, Νάξου, Ἐρετρίας, Καρύστου, Ἁγίας Μαρίνης, Βονίτσης, Ναυπάκτου, Αἰγίου, Ἀστακοῦ, Πεταλιδίου, Μεθώνης καὶ Οἰτύλου, καὶ αἱ λιμενοφυλακαὶ Σίφνου, Τριφυλίας καὶ Κατακώλου· νὰ παύσωσι δὲ οἱ βοηθοὶ τῶν γραφείων καὶ οἱ ναῦται μὲ τὰς λέμβους.

β'. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἀνωτέρω καταργουμένων θέσεων, μένουν διαθέσιμοι· ἡ δὲ μέχρι τοῦδε περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου, θέλει ἑνωθῇ, κατὰ τὸ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου 1834 Ἡμέτερον διάταγμα, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἁρμοδίου ἀξιωματικοῦ τοῦ λιμένος· τὰ δὲ λιμενικὰ χρέη τῶν καταργουμένων θέσεων, θέλουν ἀνατεθεῖ εἰς τὰς κατὰ τόπον δημοτικὰς Ἀρχὰς, κατὰ τὰ διατάγματα τῆς 9 καὶ 23 Φεβρουαρίου 1834.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, την 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλ.) 1838.

——

660 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων Α'. καὶ Β'. τῆς ἐν τῷ 23 ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Φεβρουαρίου δηλοποιήσεώς της περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων χορηγούμεναι εὐκολίαι, δυνάμεναι νὰ παρεξηγηθῶσι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν των ἐναντίον τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὡρισμένων, διασαφίζονται ὡς ἀκολούθως·

Α'. Τὰ παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐκδιδόμενα καὶ μέλλοντα νὰ ἐξέλθωσι τῆς Ἐπικρατείας ἔγγραφα, δύνανται νὰ φέρωσι τοῦ λοιποῦ ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν διοικητῶν μετὰ τὴν τῶν προέδρων, ἢ καὶ αὐτὴν μόνην τῶν προέδρων τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων τῶν Πρωτοδικῶν. Τὰ δὲ παρὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν ἐκδιδόμενα διὰ τὸν αὐτὸν προσδιορισμὸν, δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐπικρατείας φέροντα ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν ἁρμοδίων διοικητῶν.

Β'. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ἀποκλείεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας πρὸς πλειοτέραν αὐτῶν ἀσφάλειαν καὶ ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων δυσκολιῶν ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῆς Γραμματείας ταύτης, τοῦ ν' ἀπευθύνωνται καὶ πρὸς αὐτὴν, φροντίζοντες ὅμως τότε νὰ ὑποβάλλωσι τὰ ἔγγραφά των προηγουμένως εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἢ ἑτέρας ἁρμοδίου Γραμματείας, ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου 1838.

——

661 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι εἴς τινα μέρη τοῦ Βασιλείου γίνεται φθορὰ δένδρων καὶ ἄλλων φυτειῶν, ἐνερ-

γουμένη κρυφίως, καὶ διὰ τοῦτο καθιστῶσα δύσκολον τὴν ἀνακάλυψιν τῶν αὐτουργῶν·

Θεωροῦντες ὅτι ἡ φθορὰ τῶν δένδρων καὶ φυτειῶν προξενεῖ σημαντικὴν ζημίαν καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήμονας αὐτούς, καὶ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ παρεμποδίζει τὴν πρόοδον τῶν φυτειῶν·

Ἐπιθυμοῦντες νὰ παύσουν τὰ φθοροποιὰ τῶν τοιούτων πράξεων ἀποτελέσματα, καὶ θεωροῦντες ὡς μέσον κατάλληλον πρὸς κατάπαυσιν αὐτῶν, τὴν ματαίωσιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν αὐταὶ ἐνεργοῦνται·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματειῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

Α΄. Πᾶς δῆμος εἶναι ὑπεύθυνος ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις ἕνεκα πάσης φθορᾶς δένδρων, σταφιδώνων, ἀμπελώνων, καὶ ἄλλων πολυετῶν (μὴ ἐπετείων) φυτειῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας του πραττομένης διὰ κοπῆς, ἀποφλοιώσεως, βλάβης τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ τῶν δένδρων, ἢ ἄλλως πως, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν ζώων προξενουμένων ζημιῶν, περὶ τῶν ὁποίων προνοεῖ ὁ περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς βλάβης ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζώων Νόμος.

Συνυπεύθυνοι λογίζονται κατὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πραχθείσης φθορᾶς διατελοῦντες μὴ δημόται ἀγροφύλακες, οἱ φυλάττοντες τὰ μέρη ὅπου ἐπράχθη ἡ φθορά, ἢ τὰ παρακείμενα μέρη τὰ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ δήμου, βοσκοὶ ποιμνίων, ἢ ἄλλων ζώων, τῶν ἐν καιρῷ τῆς γενομένης φθορᾶς ἕως ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας εὑρισκομένων, καὶ ὅσοι ἔχουσι ξενοδοχεῖα.

Β΄. Μεχρισότου προσδιορισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ τῶν δήμων, αἱ περιφέρειαι αὐτῶν ἐννοοῦνται κατὰ τὰ παλαιὰ ὅρια τῶν χωρίων τῶν ἀποτελούντων τὸν δῆμον. Ὁ ζημιωθείς, ἂν ἦναι παρών, ὀφείλει νὰ ἀναγγείλῃ παρευθὺς τὸ συμβὰν εἰς τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους (ὅρ. ἄρθ. 17. ποινικ δικον.) τοὺς παρὰ τῷ δήμῳ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπράχθη ἡ φθορά. Οὗτοι ὅπως δήποτε πληροφορηθέντες περὶ τοῦ πράγματος, χρεωστοῦν, ἀμέσως, οὐδέποτε ὅμως βραδύτερον τῶν 24 ὡρῶν, νὰ βεβαιώσωσι διὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως τὸ γεγονός, καὶ νὰ στείλωσι τὴν ἔκθεσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα.

Γ΄. Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην πρᾶξιν, ὁ ζημιωθείς, ἢ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα, δύνανται νὰ κινήσῃ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπράχθη ἡ φθορά, κατὰ τοὺς ἐν γένει περὶ βλάβης δένδρων καὶ κτημάτων ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως κατὰ τοῦ αὐτουργοῦ, κατὰ τὰ ἐν γένει περὶ τοιαύτης φθορᾶς παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα. Αἱ δὲ τοιαῦται δίκαι θέλουν προτιμᾶσθαι καὶ ἀπὸ τὰς συνοπτικὰς δίκας. Αἴτησις δὲ ἀναιρέσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Δ΄. Ἡ προσδιορίζουσα τὰς ἀποζημιώσεις τελεσίδικος ἀπόφασις στέλλεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ζημιωθέντος εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητήν, ὅστις τὴν ἀποστέλλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ καταδικασθέντος δήμου.

Ε΄. Ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον τὸ κεφάλαιον τῶν ἀποζημιώσεων ἐντὸς 30 ἡμερῶν λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἕνεκα τούτου ὑποβάλλει εἰς ἔρανον ὅλους τοὺς φορολογουμένους δημότας κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὅλης τῆς ἀμέσου φορολογίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας τυχὸν βοσκούς, ξενοδόχους κτλ. κατὰ τὸ ἄρθρον Α΄. καὶ Β΄.

Ὁ διοικητὴς ὀφείλει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ παρέχῃ ἔνοπλον δύναμιν, ὁσάκις ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ τὸ αἰτήσει.

ϛ΄. Κανεὶς τῶν φορολογουμένων δὲν δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβάλλοντος μέρους λόγῳ ἀδίκου διανομῆς, δύναται ὅμως ἀφ' οὗ πληρώσῃ, νὰ παραπονεθῇ εἰς τὸν διοικητήν, ὅστις ἀποφασίζει περὶ τῆς πρὸς ἐλάττωσιν αἰτήσεως, ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως.

Ζ΄. Ἂν ἡ πληρωμὴ δὲν γείνει ἐντὸς τῶν 30 ἡμερῶν, στέλλεται κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ ἔνοπλος δύναμις ἀποχρῶσα, καὶ ἐπίτροπος διὰ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν πληρωμήν.

Η΄. Τὰ ἔξοδα τῆς τε ἀποστολῆς καὶ τῆς διατριβῆς τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως προστίθενται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἀποφασθέντων ἐράνων, καὶ πληρόνονται παρὰ τῶν ἀπειθησάντων εἰς τὴν πληρωμὴν δημοτῶν.

Θ΄. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον παραδόσεως τῶν χρημάτων, ὁ ταμίας, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ διοικητοῦ, παραδίδει εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα, τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθὲν ποσὸν ἀποζημιώσεως.

Ι΄. Ἐὰν ἡ φθορὰ ἐπράχθη εἰς φυτείας δένδρων, ἀμπελώνων, σταφιδαμπελώνων, ἢ εἰς ἄλλας πολυετεῖς φυτείας, ἐπὶ τῶν ὁρίων δύο ἢ καὶ πλειόνων δήμων κειμένας, ὑποχρεοῦνται ὅλοι οἱ δῆμοι, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ φθαρέντα, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐντὸς τῆς περιφερείας των κειμένου φθαρέντος μέρους.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόπου, ἔνθα ἐπράχθη ἡ φθορά, ἀποφασίζει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον.

Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας εἰς τίνα δῆμον ἀνήκει ὁ οὕτω προσδιορισθεὶς τόπος, ἀποφασίζει ἡ ἁρμοδία διοικητικὴ Ἀρχή.

ΙΑ΄. Πᾶς δῆμος ὑποβληθεὶς εἰς πληρωμὴν ἀ-

ποζημιώσεως ἕνεκα φθορᾶς φυτειῶν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πλήρη ἀποζημίωσιν·

ά. Ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῶν ἐνόχων τῆς πραχθείσης φθορᾶς ἀλληλεγγύως κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καὶ

β΄. Ἀπὸ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν κατὰ τὸ ἑφεξῆς ἄρθρον.

ΙΒ΄. Τὰ μέλη τοῦ δήμου εἰς τῶν ὁποίων τὴν καλὴν διαγωγὴν δὲν ἔχει πεποίθησιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὀφείλουν κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ νὰ δίδουν ἐγγυητήν.

Ὁ ἐγγυητὴς οὗτος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ πληρόνῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδόσεις, τὰ ἔξοδα καὶ χρηματικὰς ποινὰς, εἰς ἃς ἤθελε καταδικασθῇ ἐκεῖνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔδοσεν ἐγγύησιν εἰς περίστασιν καθ᾽ ἣν οὗτος ἤθελε πράξει φθορὰν δενδροφυτειῶν, καὶ δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἱκανὸς πρὸς ἔκτισιν αὐτῶν. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ ἦναι μέλος τοῦ δήμου καὶ νὰ ἔχῃ ἐτήσιον εἰσόδημα τοὐλάχιστον 200 δραχμῶν.

Διὰ τοὺς ὑπόπτους διαγωγῆς ποιμένας, ὅσοι δὲν εἶναι εἰσέτι συνοικισμένοι εἰς κανένα δῆμον, δίδουν ἐγγυητὴν οἱ ἀρχιποιμένες, ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦν, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐργολάβους οἱ ἀρχηγοί των.

Οἱ μὴ δίδοντες ἐγγυητὴν ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δήμου εἰς ὃν διαμένουν, κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποιν. Νόμου.

Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀπαιτοῦνται τὰ 3|4, τῶν ψήφων τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ.

Ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις εἰς τὸν διοικητὴν, μέχρι δε τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰσάγεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καθόσον δὲν δίδεται προσωρινὴ ἐγγύησις.

ΙΓ΄. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρ. 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837), περὶ διορισμοῦ τῶν ἀγροφυλάκων Νόμου, μένουν ἐν ἰσχύει, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα.

ΙΔ΄. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορίζεται διὰ πέντε ἔτη, καὶ μετὰ τὴν πενταετίαν θέλει ἐξακολουθεῖ ἐὰν ῥητὸς Νόμος δὲν τὸν ἀκυρώσει.

ΙΕ΄. Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς ἐπιφορτίζονται τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1838.

662 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν δημόσιον διοίκησιν ἡ ἄκρα ὅσον τὸ δυνατὸν οἰκονομία τῶν ἐξόδων, ἀναλογιζόμενοι δὲ ὅτι δὲν ἀναγκαιοῖ πολυμελὴς ἐπιτροπὴ πρὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, καὶ ὅτι αἱ ἐργασίαι αὗται ἀνατιθέμεναι εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐμποροῦν νὰ ἐνεργῶνται ἀπὸ ἕνα τῶν παρ᾽ αὐτῇ Ὑπουργικῶν Συμβούλων μὲ τὴν συνδρομὴν δύο ἄλλων ὑπαλλήλων: ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας ὑπ᾽ ἀριθ. 19879, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Ἡ μέχρι τοῦδε δυνάμει τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς (13) Δεκεμβρίου 1834 ὑπάρχουσα ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου διαλύεται.

Β΄. Τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ εἰρημένου Διατάγμ. τῆς 1 (13) Δεκεμβ. 1834 ἦσαν ἀνατεθειμένα εἰς τὴν διαληφθεῖσαν ἐπιτροπὴν, ἀνατίθενται διὰ τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν· θέλουν δὲ ἐνεργεῖσθαι, ἀπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπὸ τὸν Ὑπουργικὸν Σύμβουλον τὸν τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις παρ᾽ αὐτῇ εἰσηγούμενον.

Γ΄. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1838.

663 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834, καὶ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 Διατάγματός Μας, ἀποφασίζομεν, ἐπὶ τῇ ἀπὸ 22 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) τ. ἔ. ὑπ᾽ ἀριθ. 9881 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ὅπως τὸ εἰς τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντας ἀπονεμηθὲν ἀριστεῖον μένῃ μετὰ θάνατον εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν. Διατάττομενν δὲ ῥητῶς, ὥστε οἱ κατ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπον κεκτηκότες τὸ ἀριστεῖον νὰ μὴν ἔχωσι δικαίωμα νὰ φέρωσιν αὐτὸ, ἀλλ᾽ οὔτε ν᾽ ἀπαιτήσωσι τὰ εἰς αὐτὰ προλαβόντα Διατάγματα ἀποφασισθέντα πλεονεκτήματα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλ.) 1838.

664 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διατάττομεν·

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἴκοσι πέντε (25) τὸ κοφίνιον.

2. Ἡ πρόσοδος τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως κατ᾽ ἐπαρχίας, κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου. Ἡ ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-

ματείαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἄνω εἰρημένου Νόμου.

3. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κοφινίων δύναται νὰ γενῇ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐνοικίασιν, ἢ εἰς ἄλλην ἐποχὴν ἀδιαφόρως ἐντὸς τοῦ διαστήματος μεταξὺ τῆς ἐνοικιάσεως καὶ τῆς φορολογίας· ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν θέλει γενῇ μετὰ τὰς 15 Αὐγούστου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου.

4. Ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ὅπου εὑρίσκονται αἱ κυψέλαι τῶν μελισσῶν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔγεινεν ἡ ἐνοικίασις.

5. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς μίαν καὶ μόνην δόσιν τῇ 1 Οκτωβρίου.

6. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰουλίου 1838.

— —

665 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς 10 (22) Ἰουν. 1838, καὶ ἐξακολουθοῦντες τὴν ἀπαιτουμένην ἐλάττωσιν τοῦ Ἡμετέρου Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, διὰ νὰ ἰσοῤῥοπηθῶσι τὰ ἔξοδα τῆς Επικρατείας μὲ τὰ ἔσοδα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς ὡς πρὸς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων.

I. Σχηματισμὸς τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

§. 1. Τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ θέλει σύγκεισθαι·

Ἐκ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ ἐξ ἑνὸς λόχου σκαπανέων, εἰς τρόπον ὥστε διαλύεται ἡ διὰ Διατάγματος τῆς 13 (25) Ἰανουαρίου 1836 συστηθεῖσα καὶ νῦν ὑπάρχουσα διοίκησις τῆς διλοχίας τῶν Σκαπανέων, ὁ δὲ δεύτερος λόχος τῶν σκαπανέων ἑνώνεται μὲ τὸν πρῶτον.

§. 2. Οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος σχηματίζονται ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος, ἐξαιρουμένων τῶν ἀξιωματικῶν ἐκείνων οἵτινες εἶναι κατατεταγμένοι εἰς τὸν λόχον τῶν σκαπανέων, πρὸς τούτοις δὲ ἐκ τῶν ἀνθυπασπιστῶν, τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλληλων, καὶ τοῦ λοιποῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μηχανικοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ.

Ἡ δύναμις τῶν ἐπιτελῶν προσδιορίζεται ὡς ἔπεται, παραφυλαττομένων τῶν τροποποιήσεων, τὰς ὁποίας αἱ ἔκτακτοι ἀνάγκαι δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι.

1 Ἀνώτερος ἀξιωματικὸς, διοικητὴς ἐπιθεωρητὴς (ταγματάρχης ἢ ἐξαιρετικῶς ἀντισυνταγματάρχης), 1 Ὑπασπιστὴς (ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς), 2 Λοχαγοὶ ά. κλάσεως, 2 Λοχαγοὶ β'. κλάσεως, 6 Ὑπολοχαγοὶ, 6 Ἀνθυπολοχαγοὶ, 6 Ἀνθυπασπισαὶ, 1 Στρατιωτικὸς ὑποϊατρὸς, 1 Ὑποκαταλυματίας, 4 Λογισταὶ ά. κλάσεως, 3 Λογισταὶ β'. κλάσεως, 10 Ἐπιστάται οἰκ[οδο]μῶν, φρουρίων καὶ ὑλικοῦ (ἐπιλοχίαι, λοχ[αγοὶ] καὶ δεκανεῖς).

§. 4. Οἱ ἐξαιρετικῶς δὶ ἄλλας γραμματ[ικὰς] ἐνησχολημένοι ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ θ[έ]λουν φέρεσθαι ἐκτὸς τῆς δυνάμεως, καὶ ὡς τ[...] οὗτοι θέλουν ταχθῇ εἰς τὴν ἐφεδρείαν, μέχ[ρις] οὗ παύσωσιν αἱ μὴ στρατιωτικαὶ ἐργασίαι τ[...]

§. 5. Ὁ λόχος τῶν σκαπανέων θέλει σύγκεισθαι ἐξ 1 Λοχαγοῦ ά. κλάσεως, 1 Ὑπολοχαγοῦ, 2 Ἀνθυπολοχαγῶν, ὅλον 4 ἀξιωματικ[ῶν], 1 Λογιστοῦ 6'. κλάσεως, 2 Ἐπιλοχίων ἐπὶ τ[ῶν] ἐργασιῶν, 1 Ἐπιλοχίου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν [...] Λοχίων, 12 Δεκανέων, 1 Σαλπιστοῦ ά. κλάσεως, 1 Σαλπιστοῦ 6'. κλάσ., 75 Σκαπανέων ά. κλάσ. 75 Σκαπανέων 6'. κλάσεως, 50 Μαθητευομένων, 226 Ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Τὸ ὁλικὸν ἐκ 230 ἀνδρῶν.

Οἱ μὴ ἐντελῶς ἐνησχολημένοι ἐξ αὐτῶν θέλουσι τίθεσθαι εἰς ἄδειαν.

§. 6. Εἰς τὸν ἐσώκλειστον πίνακα στοιχ Α'. ἐνδιαλαβάνονται τὰ περὶ κατατάξεως καὶ χρήσεως τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν, ὑπαλλήλων, καὶ τοῦ λοιποῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τῶν ἐπιτελῶν εἰς τὰς νεοσχηματισθησομένας διευθύνσεις τοῦ μηχανικοῦ καὶ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ, οὕτω δὲ καὶ περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν σκαπανέων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Κράτους.

§. 7. Ὁ πίναξ στοιχ. Β'. περιέχει τὰς σχ[...]σεις τῶν ἐπαγγελμάτων, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἡ βάσις τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ λόχου τῶν σκαπανέων, χωρὶς ὅμως νὰ ἐμποδισθῇ δι αὐτοῦ νὰ ὑπάρχωσι στιγμιαίως περισσότεροι ἑνὸς ἐπαγγέλματος τῶν τοῦ ἄλλου, τὸ ὁποῖον χρεωστεῖ νὰ κανονίσῃ ἁρμοδίως ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία.

II. Σχηματισμὸς τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ.

§. 8. Ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσης διοικήσεως τοῦ μηχανικοῦ σώματος καὶ τῆς διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος διαλυομένης διοικήσεως τῆς διλοχίας τῶν σκαπανέων συνιστᾶται μία ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ, τῆς ὁποίας προϊστάμενος εἶναι ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

§. 9. Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ λαμβάνει τὴν θέσιν καὶ τὴν ἁρμοδιότητα τῆς [...] προσωρινῆς διατάξεως τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῶν 30 Δεκεμβρίου 1837 (12 Ἰανουαρίου 1838) ἀριθ. 1833[...] τὴν διοίκησιν τῆς διλοχίας τῶν σκαπανέων [...]θεῖσαν ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν ὅλου τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

§. 10. Ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος καὶ ἐπιθεωρητὴς τοῦ μηχανικοῦ εἶναι ἐνταυτῷ εἰσηγητὴς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματ[είαν]

περὶ ὅλων τῶν ἀποβλεπόντων τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μηχανικοῦ ἀντικειμένων τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων, καὶ κατὰ τοῦτο θέλει βοηθεῖσθαι παρὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχει, καὶ παρὰ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, ὅστις χρησιμεύει ὡς σχεδιαστής.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

§. 11. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν τὴν πρώτην τοῦ Ἰουλίου μηνός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλ.) 1838.

ΠΙΝΑΞ ΣΤΟΙΧ. Α'.

Νέος σχηματισμὸς τοῦ Μηχανικοῦ σώματος.

Ὀνόματα τῶν θέσεων.	Ἕδρα τῶν θέσεων.	Βαθμοί. Ἀνώτερος ἀξιωματικός.	Λοχαγοί. ά.	Λοχαγοί. β'.	Ὑπολοχαγοί.	Ἀνθυπολοχαγοί.	Ἀνθυπασπισταί.	Ὑποϊατροί.	Ὑποκαταλυματίαι.	Λογισταί. ά.	Λογισταί. β'.	Διευθ. τὴν ἐργασ. ἐπιλοχ	Ἐπιτηρηταί.	Παρατηρήσεις.
Ἐπιθ. τοῦ μηχαν	Ἀθῆναι.	1			ὑπ.		1	1	1		1			Ὁ ἀνθυπ. ὡς ἰχνογράφος.
ά. Διευθ. τοῦ μηχ.	»		1		1	2	1			1	1		2	
» »	Χαλκίς				1		1						1	
β'. » »	Λαμία.			1	1	1				1			1	
γ'. » »	Μεσολόγγ.			1		1				1			1	
	Πάτρ. Ῥίον καὶ Ἀντίῤῥιον.				1	2	1						1	
δ'. » »	Ναύπλιον.		1		1		1			1	1		2	
	Τρίπολις.													Ὅταν ὑπάρχουν ἐργασίαι, θέλει πέμπεσθαι εἷς ἀξιωματικὸς ἀπὸ τὸ Ναύπλιον.
	Ναυαρ. καὶ Μεθώνη.				1		1						1	
Λόχος τῶν σκαπανέων.	Ἀθῆναι.		1			1					1	1	1	
	Ναύπλιον.				1	1						1		
Ὁλικὴ δύναμις.		1	3	2	8	8	6	1	1	4	4	2	10	

ΠΙΝΑΞ ΣΤΟΙΧ. Β'.

Νέος σχηματισμὸς τοῦ λόχου τῶν σκαπανέων.

Ἀναλογία τῶν ἐπαγγελμάτων.

Ἐπάγγελμα.	Βαθμοί. Διευθ. τῆς ἐργασ. ἐπιλοχίαι	Λοχίαι.	Δεκανεῖς.	Σαλπισταί.	Σκαπανεῖς.	Μαθητευόμενοι.	Παρατηρήσεις.
Κτίσται.	ὅρα τὴν ὄπισ. σημείωσιν.	1	2		30	10	
Λιθοκόποι.		1	2		25	8	Αὕτη ἡ ἀναλογία τῶν ἐπαγγελμάτων
Κεραμεῖς.			1		7	2	θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις. Παρεκ-
Ξυλουργοί.		1	2		30	10	τροπαὶ δύνανται νὰ λάβουν ἐνταῦθα
Κιβωτοποιοί.		1	2		20	7	χώραν, ὅταν τὸ ἀπαιτῇ ἡ ὠφέλεια τῆς

Ἐπάγγελμα.	Βαθμοί.						Παρατηρήσεις.
	Διευθ. τῆς ἐργασ. ἐπιλοχίαι	Λοχίαι.	Δεκανεῖς.	Σαλπισταί.	Σκαπανεῖς.	Μαθητευόμενοι.	
Ἁμαξοποιοὶ καὶ καδοπ	Ὅρα τὴν κατωθεν σημείωσιν.		1		5	2	
Κλειδοποιοί.		2	2				ὑπηρεσίας καὶ ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν
Σιδηρουρ. καὶ ἡλοποιοί.					10	3	Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται
Ὑαλουργοί.					1	1	τὸν κανονισμὸν αὐτῶν.
Ῥάπται.					1		
Ὑποδηματοποιοί.			ἢ δεκανεῖς		1		
Γραφεῖς.		2					
Ἄνευ ἐπαγγέλματος.				2			
Τὸ ὅλον.	2	8	12	2	150	30	

Οἱ διευθύνοντες τὴν ἐργασίαν ἐπιλοχίαι πρέπει νὰ ἦναι εἰδήμονες τῶν τριῶν κυρίων ἐπαγγελμάτων, δηλ. τοῦ τῶν σκαπανέων, κτίστων, λιθοκόπων ἢ ξυλουργῶν, καὶ νὰ ἔχουν τὰς ἀναγκαίας γνώσεις τῶν λοιπῶν ἐπαγγελμάτων τῆς τεκτονικῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς μεγάλας οἰκοδομὰς ὡς ἐπιστάται. Διὰ τοῦτο λοιπὸν πρέπει ν' ἀποκτῶσι τὰς ἐνταῦθα ἀπαιτουμένας θεωρητικὰς γνώσεις τῆς τεκτονικῆς.

666 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Επὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἁρμοδιότης καὶ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

1. Ὅλαι αἱ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ἐγκτητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ζώων φόρων προκύπτουσαι διαφοραί, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη προκυψασῶν, μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ φορολογουμένων, μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν, μεταξὺ ἐνοικιαστῶν, ὑπενοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν διαφορά, θέλουν δικάζεσθαι ἀπὸ ἐπίτηδες συστηθησόμενα διοικητικὰ δικαστήρια.

2. Τοιαῦτα διοικητικὰ δικαστήρια συσταίνονται κατὰ πᾶσαν διοίκησιν καὶ ὑποδιοίκησιν διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν διαφοράς, καὶ σύγκεινται ἀπὸ τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἀναφύεται ἡ διαφορά, ὅστις καὶ προεδρεύει, τὸν εἰρηνοδίκην καὶ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτευούσης.

Τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως ἐκπληροῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διοικητικοῦ γραφείου, ἐκλεγόμενος παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

3. Τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν ἑδρεύοντα διοικητικὰ δικαστήρια, προσλαμβάνοντα ἀντὶ τοῦ δημάρχου ἕνα τῶν αὐτόθι ἑδρευόντων πρωτοδικῶν, σημειούμενον ἑκάστοτε, κατ' αἴτησιν τοῦ διοικητοῦ, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου, δικάζουσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ οἰκείου νομοῦ τὰς γινομένας ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν εἰς τὰς λοιπὰς διοικήσεις ἢ ὑποδιοικήσεις ἑδρευόντων διοικητικῶν δικαστηρίων· αἱ δὲ ἐφέσιμοι ἀποφάσεις τῶν εἰς τὰς τῶν νομῶν πρωτευούσας καθιδρυμένων ἐκκαλοῦνται πρὸς ἄλλα τοιαῦτα δικαστήρια, κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον μετασχηματιζόμενα καὶ κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν·

Αἱ τοῦ ἐν Σύρῳ καὶ τοῦ ἐν Χαλκίδι, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις·

Αἱ τοῦ ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ·

Αἱ τοῦ ἐν Λαμίᾳ, εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι·

Αἱ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ, εἰς τὸ ἐν Πάτραις·

Αἱ τοῦ ἐν Πάτραις, ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἐν Σπάρτῃ, εἰς τὸ ἐν Τριπόλει·

Αἱ τοῦ ἐν Καλάμαις, εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ·

Αἱ τοῦ ἐν Τριπόλει, εἰς τὸ ἐν Καλάμαις.

4. Αἱ κατ' ἀναιρεσίμων ἀποφάσεων περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεις, δικάζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

5. Ἐν περιπτώσει κωλύσεως, ἢ ἐξαιρέσεως ἀναπληροῦσι τὸν μὲν διοικητήν, ὑποδιοικητὴν εἰρηνοδίκην καὶ δήμαρχον οἱ κατὰ τὰ κύρια καθήκοντά των νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί, τὸν δὲ πρωτοδίκην ὁ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ ἑπόμενος αὐτοῦ πρωτοδίκης, ἤ, ἂν αὐτὸς ἦναι τελευταῖος, ὁ ἀμέσως προηγούμενος. Οἱ ἀναπληρωταὶ οὗτοι δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀμμίαν ἐξαίρεσιν

τὰ δὲ ἔργα τοῦ προέδρου, κωλυομένου ἢ ἐξαιρουμένου τοῦ διοικητοῦ, ἐκπληροῖ ὁ πρωτοδίκης, εἰς δὲ τὰς μὴ πρωτευούσας τῶν νομῶν, κωλυομένου τοῦ διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὁ εἰρηνοδίκης· καὶ τούτου δὲ κωλυομένου, ὁ τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ ἀναπληρωτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ πρωτοδίκου δίκης.

6. Ὁ θέλων νὰ ἐναγάγῃ τινὰ ἀποτείνεται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου δι᾽ ἐγγράφου ἀναφορᾶς, ὑπογεγραμμένης παρ᾽ αὐτοῦ, ἢ παρὰ πληρεξουσίου διωρισμένου κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 93 καὶ 94 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὡρισμένα, διαλαμβανούσης τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐναγομένου, τὸν τόπον τῆς κατοικίας του, τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, τὴν αἴτησιν ἀκριβῶς ὡρισμένην καὶ ἐκτιμημένην εἰς χρήματα, καί, ἂν ὁ ἐνάγων δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἕδρα τοῦ δικαστηρίου, διαλαμβανούσης καὶ τὸν διορισμὸν πληρεξουσίου αὐτόθι διαμένοντος, ὅστις θέλει λαμβάνει τὰς τυχὸν γινομένας ἐπιδόσεις καὶ θέλει, χρείας καλούσης, παρίστασθαι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καὶ τέλος ἐχούσης ἐπισυνημμένα ἀντίγραφα τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἐὰν συνενάγωνται πολλοὶ ὁμόδικοι, συνεπιδίδονται ἰσάριθμα μὲ τοὺς ἐναγομένους ἀντίγραφα τῆς ἀγωγῆς.

7. Ὁ πρόεδρος, λαμβάνων τὴν ἀναφορὰν ἢ τὰς ἀναφοράς, γράφει ἐπ᾽ αὐτῆς ἢ ἐπ᾽ αὐτῶν, παρόντος τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ πληρεξοσίου του, τὰς πρὸς τὸν ἐναγόμενον, ἢ τοὺς ἐναγομένους κλήσεις, καὶ παραγγέλει ἐπὶ τέλους ἑκάστης κλήσεως τινὰ τῶν αὐτόθι διαμενόντων δικαστικῶν κλητήρων, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίδοσιν.

8. Διὰ τῆς κλήσεως διατάττεται ὁ ἐναγόμενος νὰ ἐμφανισθῇ εἰς ἡμέραν ῥητήν, ἥτις δὲν θέλει εἶσθαι μακροτέρα τῆς δεκάτης, οὐδὲ συντομωτέρα τῆς πέμπτης ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, καὶ εἰδοποιεῖται ὅτι, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡρισμένην προθεσμίαν, θέλει δικασθῇ κατ᾽ ἐρήμην. Ἂν δὲ ὁ ἐναγόμενος, ἢ τινὲς αὐτῶν (ἂν ἦναι πολλοί), κατοικῇ εἰς τόπον ἀπέχοντα τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου ὀκτὼ ὥρας καὶ ἐπέκεινα, προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μία ἡμέρα ἀνὰ πᾶσαν ὀκτὼ ὡρῶν ἀπόστασιν· καθ᾽ ἣν δὲ περίπτωσιν ὑπάρχουσι πολλοὶ ἐναγόμενοι. ἡ προσθήκη αὕτη τῆς διὰ τοὺς ἀπωτέρω διαμένοντας προθεσμίας μεταδίδεται καὶ εἰς τοὺς λοιπούς, καί τοι πλησιέστερα ἢ καὶ ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῇ τοῦ δικαστηρίου διαμένοντας.

Ἡ προθεσμία λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκφράζηται ῥητῶς εἰς τὴν κλῆσιν, τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ πρόεδρος ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς.

9. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται, παραδιδομένης ἐπὶ ἀποδείξει ἐγγράφῳ τῆς κλήσεως εἰς τὸν ἐναγόμενον, ἤ, ἂν οὗτος δὲν ἦναι παρὼν ἐν τῇ κατοικίᾳ του, ἢ ἀρνεῖται τὴν παραλαβήν, τοιχοκολλουμένης αὐτόθι ἐπὶ παρουσίᾳ δύω μαρτύρων, οἵτινες συνυπογράφουν μετὰ τοῦ κλητῆρος τὴν περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως συντακτέαν ἔκθεσιν.

10. Ὁ κλητήρ, ἀμέσως μετὰ τὴν δι᾽ ἐγχειρίσεως, ἢ τοιχοκολλήσεως ἐπίδοσιν, χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τὸ ἐπιδοτήριον εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις γνωρίσας ἐξ αὐτοῦ τὴν ἡμέραν, καθ᾽ ἣν μέλλει νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἐναγόμενος, κοινοποιεῖ ταύτην ὡσαύτως εἰς τὸν ἐνάγοντα ἢ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 διορισθέντα ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δικαστηρίου πληρεξούσιόν του.

11. Ἂν ἅπαντες οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσι καὶ πρὸ τῆς διορισθείσης δικασίμου, δύναται νὰ γενῇ ἀμέσως ἡ συζήτησις, ἂν ἦναι δυνατὸν νὰ συγκαλεσθῇ τὸ δικαστήριον, καὶ δὲν ὑπάρχουν ἄλλαι δίκαι ἐμπρόθεσμοι.

12. Οἱ διάδικκοι δύνανται καὶ ἄνευ τινὸς κλητεύσεως νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὅστις συγκαλεῖ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη, καὶ δικάζεται ἡ ὑπόθεσις τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἂν τοῦτο ἦναι δυνατόν.

13. Ὁ ἐναγόμενος δύναται, ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ῥηθείσης προθεσμίας, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως, ἀλλὰ πάντοτε πρὸ τῆς συζητήσεως, νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἔγγραφον ἀπάντησιν.

14. Ὁ θέλων νὰ ἐξαιρέσῃ μέλος τι τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ προτείνῃ ἐπὶ ποινῇ ἀποῤῥίψεως, ἐν τῇ πρώτῃ δικασίμῳ καὶ πρὶν ἔτι ἀρχίσῃ τὴν περὶ τῆς οὐσίας, ἢ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως προφορικὴν συζήτησιν, τὴν ἐξαίρεσιν. Λόγοι δὲ τῆς ἐξαιρέσεως εἶναι οἱ ἑξῆς·

α'. Ἐὰν οἱ δικάσοντες ἔχουν ἰδιαίτερον συμφέρον εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς ὑποθέσεως·

β'. Ἐὰν ἦναι συγγενεῖς τινὸς τῶν διαδίκων, μέχρι τετάρτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος καὶ δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας·

γ'. Ἐὰν μετά τινος τῶν διαδίκων ἦναι συνδεδεμένοι μὲ στενὴν οἰκιακὴν ἢ συνδιαιτητικὴν σχέσιν, ἢ τοὐναντίον ἔχωσι μετὰ τοῦ ἐξαιροῦντος ἀποδεδειγμένην ἔχθραν.

Ἡ ἐξαίρεσις θέλει δικάζεσθαι, ἀπόντων τῶν ἐξαιρουμένων, ἀπὸ τοὺς ἀναπληρωτὰς καὶ τοὺς μὴ ἐξαιρουμένους δικαστὰς ἤ, ἂν ἐξαιρῶνται ὅλοι οἱ δικασταί, ἀπὸ μόνους τοὺς ἀναπληρωτάς.

15. Οἱ διάδικοι, ἂν ἔχωσι σκοπὸν νὰ κάμωσι χρῆσιν μαρτύρων, ὀφείλουν νὰ φροντίσωσι, χωρὶς τινος δικαστικῆς διατυπώσεως, νὰ φέρωσιν αὐτοὺς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατὰ τὴν δικάσιμον. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον, νὰ δώσῃ εἰς τοὺς λόγους των τὴν προσήκουσαν ἐκτίμησιν, καθ᾽ ὅσον ὑπάρχουν λόγοι ἐλαττοῦντες τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν.

16. Κατὰ τὴν διὰ τῆς κλητεύσεως ἢ ἐκ συ-

νaινέσεως τῶν διαδίκων ὁρισθεῖσαν δικάσιμον, οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως ἄνευ δικηγόρων, ἢ διὰ πληρεξουσίου, μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων, ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου καλεῖ αὐτοὺς κατ᾽ ὄνομα καὶ σημειόνει εἰς τὰ πρακτικὰ, τίνες προσῆλθον, καὶ τίνες ὄχι.

17. Ἐμφανισθέντων ὅλων τῶν διαδίκων, ἀναγινώσκει ὁ γραμματεὺς τὴν ἀγωγὴν καὶ τ᾽ ἄλλα τὰ τυχὸν παρακατατεθέντα ἔγγραφα· ἐξετάζονται ἐνόρκως οἱ προσαχθέντες μάρτυρες, πρῶτον οἱ τοῦ ἐνάγοντος, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ τοῦ ἐναγομένου, ἀνὰ εἷς, καὶ ἀποχωρησάντων τῶν μὴ ἐξετασθέντων· μετὰ δὲ ταῦτα ἀναπτύσσουν ἑκάτεροι οἱ διάδικοι τὰ μέσα τῆς οἰκείας ἕκαστος ὑπερασπίσεως, καὶ δίδουν ὅσας τὸ δικαστήριον ζητήσει παρ᾽ αὐτῶν πληροφορίας.

18. Ἂν τις ἢ τινὲς τῶν διαδίκων ἀπελίποντο, τὸ δικαστήριον ἐξετάζει πρὸ πάντων, ἂν αἱ ἐπιδόσεις ἐγένοντο τακτικῶς καθ᾽ ὅλους τοὺς νομίμους τύπους πρὸς τὸν ἀπολιπόμενον ἢ τοὺς ἀπολιπομένους διαδίκους, καὶ, τούτων ἐν τάξει γενομένων, προχωρεῖ εἰς τὴν δίκην· εἰδεμὴ, ἀναβάλλει τὴν συνεδρίασιν, καὶ διατάσσει νέαν κλήτευσιν.

19. Τὸ δικαστήριον, ἀφ᾽ οὗ ἡ ὑπόθεσις ἀνακριθῇ, κατὰ τὰ ἐν τοῖς δύο προηγουμένοις ἄρθροις ὡρισμένα, ἐὰν δὲν τὴν εὕρῃ ἱκανῶς σαφηνισμένην, ὀφείλει νὰ διατάξῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν προσαγωγὴν νέων ἀποδείξεων, ἂν τοῦτο ἦναι δυνατὸν, καὶ, ἂν αὗται δὲν δύνανται νὰ προσαχθῶσιν αὐθημερὸν, ἀναβάλλει τὴν περαιτέρω συζήτησιν, οὐδέποτε ὅμως ἐπέκεινα τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, εἰς ἄλλην ῥητὴν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν κοινοποιεῖ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εἰς τοὺς διαδίκους.

20. Περαιωθείσης οὕτω τῆς συζητήσεως, καὶ ἀποχωρησάντων τῶν διαδίκων, το δικαστήριον διασκέπτεται κατὰ μόνας καὶ ἀπαρτίζει κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ἀπόφασιν, ἥτις πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ πάντων τῶν δικαστῶν καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως. Ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ χαρτοσήμου.

Ἡ κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων διά τινος δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐπιδιδομένου εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπισήμου ἀντιγράφου αὐτῆς.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἐφέσεως.

21. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, ὁσάκις ἀφορῶσιν αἰτήσεις ἀνωτέρας τῶν διακοσίων δραχμῶν, συγχωρεῖται ἔφεσις ἐντὸς δεκαπενθημέρου προθεσμίας, λογιζομένης ἀπὸ τῆς γενομένης ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

22. Ἡ ἔφεσις, ἥτις πρέπει νὰ περιέχῃ ἐκτὸς τῶν προσόντων τῆς ἀγωγῆς, σημείωσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως καὶ τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων γίνεται, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀποῤῥίψεως, νὰ παραδίδεται, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἁρμοδίου ἐφετείου, ἐντὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένων προθεσμιῶν· ἀναστέλλει δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

Ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ ἐφεσίβλητοι, ἐφαρμόζεται ὡς προς τὸ τῆς ἐφέσεως ἔγγραφον ὅσα καὶ περὶ ἀγωγῆς (ἄρθρ. 7 ἐδάφ. 2) διετάχθησαν.

23. Ὁ πρόεδρος παραλαβὼν αὐτὴν σημειόνει ἐπ᾽ αὐτῆς τὴν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς καὶ ὑπογράφει τὴν σημείωσιν ταύτην· ὡς πρὸς δὲ τὴν λοιπὴν διαδικασίαν, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5—20 ὡρισμένα.

24. Κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδεδομένων ἀποφάσεων τῶν τε πρωτοκλήτων καὶ ἐκκλήτων διοικητικῶν δικαστηρίων δὲν συγχωρεῖται ἀναιρεσις.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ·

Περὶ ἀναιρέσεως.

25. Κατ᾽ ἀνεκκλήτων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις, ἀλλὰ μόνον ἕνεκα τῆς λόγῳ τῶν ἀντικειμένων ἀναρμοδιότητος· ὁσάκις δηλ. τὰ διοικητικὰ ταῦτα δικαστηρια ἐδίκασαν περὶ ἀντικειμένων μὴ ὑπαγομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 1 εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των.

26 Ἡ πρες ἀναίρεσιν προθεσμία εἶναι δεκαπενθήμερος, λογιζομένη ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως· κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῇ πολιτ. δικονομίᾳ ὡρισμένα, ἐξαιρουμένης τῆς προκαταβολῆς τοῦ προστίμου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπαλλάττονται οἱ αἰτοῦντες τὴν ἀναίρεσιν.

27. Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν· ἀναιρεθείσης δὲ τῆς ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις ἀνήκει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, καθ᾽ ὅσον πρόκειται περὶ ἀντικειμένου ὑπαγομένου εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν.

Γενικαὶ διατάξεις·

28. Αἱ ἀνεκκλήτως ἐκδοθεῖσαι, ἢ ἀνέκκλητοι καταστᾶται ἀποφάσεις θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ τὰς ἁρμοδίους διοικητικὰς Ἀρχὰς κατ᾽ αἴτησιν τῶν διαδίκων, καὶ κατὰ τοὺς ἰσχύοντας περὶ ἐκτελέσεως διοικητικῶν ἀντικειμένων τύπους.

29. Εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων ὡρισμένας δίκας παρίστησι τὸ δημόσιον ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου ἀνεφάνη ἡ διαφορὰ, καὶ πρὸς τοῦτον γίνονται ὅλαι αἱ ἐπιδόσεις.

30. Εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἐφαρμόζεται ὁ παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις ἐν χρήσει ἐρυθρὸς ἔνσημος χάρτης. Ἐκ τοῦ προϊόντος δὲ τοῦ χαρτοσήμου τούτου, τοῦ ἐξοδευομένου παρὰ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὸ ὑπὸ χρονολογίαν 17 (29) Αὐγούστου 18[...]

Βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν γραμματέα δι' ἔξοδα τοῦ γραφείου καὶ μισθόν του.

31. Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὑπόκεινται εἰς ἀγωγὴν κακοδικείου περὶ τῶν ὅσων κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐπροξένησαν εἰς τοὺς διαδίκους ζημιῶν· ἀλλὰ πρὶν κινηθῇ κατ' αὐτῶν ἡ περὶ κακοδικείου ἀγωγή, πρέπει νὰ ληφθῇ προηγουμένως ἡ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἄδεια.

32. Ἡ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς μέλους τινὸς τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἄδεια ζητεῖται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, καὶ ἀποφασίζεται ἐν τῷ συμβουλίῳ κατὰ τ' ἄρθρ. 3 καὶ ἑπόμ. τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 8 (20) Ἰουλίου Νόμου περὶ ἀγωγῆς κακοδικείου.

33. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ὡρίμους, ἐνώπιον τῶν ἤδη ὑπαρχόντων δικαστηρίων τοιούτου εἴδους διαφοράς· ὡς ὥριμοι δὲ λογίζονται αἱ δίκαι, ὅταν ἡ περὶ τῆς οὐσίας προφορικὴ συζήτησις ἐτελείωσε, καὶ δὲν λείπεται εἰμὴ ἡ διάσκεψις καὶ ἀπόφασις· αἱ δὲ τοιαῦται ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσι παρὰ τῶν διαδίκων, ἂν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὡρισμένα ἦναι ἐφέσιμοι.

34. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς ἕκαστον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἰουλίου 1838.

——

667 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμου, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταὶ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι μὲ τὸν ὀφειλέτην πρὸς τὸ δημόσιον, διὰ τὰ καθυστεροῦντα χρέη, καὶ θεωροῦντες ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν οὗτοι ἤθελον πληρώσει διὰ τὸν ὀφειλέτην, δίκαιον εἶναι ν' ἀπολαμβάνωσι τὰ αὐτὰ περὶ καταδιώξεως δικαιώματα κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου, ὅσα τὸ δημόσιον ἔχει κατὰ τῶν ἐγγυητῶν, ἀναλόγως μὲ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας· ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ αὐτὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἐνεργεῖ τὸ δημόσιον κατὰ τῶν ὀφειλετῶν του, διὰ τῶν περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμων, θέλουν ἐνεργεῖσθαι καὶ ὑπὲρ τῶν ἐγγυητῶν κατὰ τῶν πρωτοτύπων ὀφειλετῶν, δι' ὅσα ἐκ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων οἱ ἐγγυηταὶ ἐπλήρωσαν διὰ τοὺς πρωτοφειλέτας.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰουλίου (1 Αὐγ.) 1838.

——

668 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ δι' Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) ἀριθ. 2235 προσδιοσθέντος νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς περὶ κατατάξεως καὶ περὶ τῆς μελλούσης θέσεως τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν, τῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων τῶν δύο τούτων συστημάτων.

§. 1. Μετατίθενται·

Οἱ ἀντισυνταγματάρχαι·

Σπυρίδων Σωνιέρος ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Ὁ Ἡμέτερος ὑπασπιστὴς Γαρδικιώτης Γρίβας ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Δημήτριος Καλέργης ἀπὸ τὴν 1. εἰς τὴν 2. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ.

Οἱ ταγματάρχαι·

Φραγκῖσκος Ἀνδριέτης ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ὡς διοικητὴς αὐτοῦ·

Γεώργιος Καρατζᾶς ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Ἐμμανουὴλ Χὰν ἀπὸ τὸ 2 ἐλ. εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Ἰωάννης Καλογερόπουλος ἀπὸ τὴν 2. εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ ὡς διοικητὴς αὐτῆς.

Οἱ χαρακτηρισμένοι ταγματάρχαι·

Στυλιανὸς Γονατᾶς ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 2.

Παῦλος Διαμαντίδης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 2.

Ἀθανάσιος Πίσσας ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Οἱ λοχαγοί·

Φίλιππος Σίτας ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζ. τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτοῦ, ἐργαζόμενος εἰς τὰ πολεμικὰ συμβούλια·

Ἰωάννης Σγούτας ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 3.

Ἰωάννης Παρίσης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Παντελέων Βασιλιάδης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4.

τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τοὺς πολιταρχικοὺς ἐπιτελεῖς, διοριζόμενος φρούραρχος Παλαμιδίου, καὶ διατηρῶν τὰς τωρινὰς ἀποδοχάς του·

Δημ. Κυπριανὸς ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 2.

Δημήτριος Σινιγεώργης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Λουδοβῖκος Σαρδὼν δὲ λὰ Βάῤῥε ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ νεοσχηματισθέντος 4. τάγμ. τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ), ἐργαζόμενος εἰς τὰ πολεμικὰ συμβούλια·

Κώστας Φαρμάκης ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν τάγμα εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Ἀναστάσιος Χορμόβας ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Γερμανὸς Μαυρομιχάλης ἀπὸ τὸ 4 ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Γεώργιος Λοβέρδος ἀπὸ τὸ 1 ἐλαφρὸν εἰς τὸ 3·

Λουδοβῖκος Στέλλβαχ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Παναγιώτης Καπετανάκης ἀπὸ τὸ 4. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Οἱ ἴλαρχοι·

Σταμάτης Παπαδόπουλος ἀπὸ τὴν 1. εἰς τὴν 2.

Ἰωάννης Λαμπέρτης ἀπὸ τὴν 2. εἰς τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ·

Δημήτριος Σοῦτζος ἀπὸ τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτῆς, ἐργαζόμενος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν.

Οἱ ὑπολοχαγοί·

Παναγιώτης Μπαχάρης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 2.

Φραγκῖσκος Μαστράκης ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 2.

Κώστας Ζορμπᾶς ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 2

Ἰωάννης Βὶχ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Γεώργιος Χρήστου ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Φώτιος Κωνσταντινίδης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Κωνσταντῖνος Μαυροκορδάτος ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 1.

Σπῦρος Μάνεσης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Ἀποστόλης Στάμου ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν εἰς εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Παναγιώτης Σταυρογιάννης ἀπὸ τὸ 4. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Ἀλέξανδρος Ἀργυρόπουλος ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν τάγμα εἰς τὸ τέλος τῆς ἐφεδρείας τοῦ 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ), ἐργαζόμενος εἰς τὴν Ἡμετέραν πρεσβείαν παρὰ τῇ Βαυαρικῇ Αὐλῇ.

Δημήτριος Βότζαρης ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχματισὲν 4. τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Ἰωάννης Ταμπακόπουλος καὶ Ἐμμανουὴλ Μαυροκορδάτος ἀπὸ τὴν 2. εἰς τὴν 1.

Γεώργιος Ἀγγελόπουλος ἀπὸ τὴν 1. εἰς 2. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ.

Οἱ Ἀνθυπολοχαγοί·

Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Θεόδωρος Ἀγγελάκης ἀπὸ τὸ 5. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Χρῆστος Μπακάλογους ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Χρῆστος Μελιγγὸς ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τοὺς πολιταρχικοὺς ἐπιτελεῖς, διοριζόμενος ὑπασπιστὴς τοῦ ἀνωτέρου Φρουραρχείου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ διατηρῶν τὰς τωρινὰς ἀποδοχάς του.

Ἀλέξανδρος Σκυλίτζης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισθαί)·

Θεόδωρος Δῆμας ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 4. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, ὡς ὑπασπιστής.

Ἰωάννης Γενναῖος ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Μιχ. Τολμίδης ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτοῦ, ἐργαζόμενος ὡς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὴν ὀροφυλακήν.

Νικόλαος Στραφτόπουλος ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Κωνς. Ἀλεξίου ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4 τάγ. τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Γεώργιος Ξάνθης ἀπὸ τὸ 8. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἐργαζόμενος ὡς λογιστικὸς ὑπάλληλος εἰς τὸ προῤῥηθὲν τάγμα.

Ἀναστ. Παγκαλάκης ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς ὡς ὑπασπιστής·

Διονύσιος Κοσκινᾶς ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 3.

Ἰωάννης Μαυρογένης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ἀναστάσιος Πολίτης ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 5. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, ὡς ὑπασπιστής.

Χρύσανθος Κυριακίδης ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ

πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Φθιώτιδος, ὡς ὑπασπιστής.

Δημ. Ἡσαίας ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτοῦ, ἐργαζόμενος εἰς τὰ πολεμικὰ συμβούλια.

Κωνστ. Δακόπουλος ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Ἀδ. Φραῖδεργ Ἀϊτενβεργ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Χρίδριχ Κλάϊς. ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Ἀναστάσιος Ζωγράφος ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4 τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισαί)·

Ἐμμανουὴλ Τολμίδης ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτοῦ, ἐργαζόμενος ὡς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὴν ὀροφυλακήν.

Γρηγόριος Γούσσιος ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ νεοσχηματισθέντος 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), ἐργαζόμενος εἰς τὰ πολεμικὰ συμβούλια.

Θεόδωρος Φαβρίκιος ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Κωνσταντῖνος Χάϊδας ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Κωνστ. Δισεντέρης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ 3, ἐργαζόμενος ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Φέδερ.

Ἀθαν. Πετμεζᾶς ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισαί)·

Ἰωάννης Ζαφύρης ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Βιλέλμος Γερλὸφ ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτοῦ, ἐργαζόμενος ὡς ἀξιωματικὸς εἰσηγητὴς εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον τῆς πρωτευούσης.

Ἀντώνιος Σάϋδερ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Πέτρος Λιναρδάκος
Ἰωάννης Κετσέας
Βενέτζ. Κυβελὸς
Πασχ. Γερακαράκης
Βασιλ. Γεωργόπουλος
Ἰωάννης Μονεμβασίτης
} Ἀπὸ τὸ 4. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Κάρολος Παραμυθιώτης ἀπὸ τὴν 2. εἰς τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ·

Ἐδουάρδος Κιτέρλιν ἀπὸ τὴν 1. εἰς τὴν 2. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ, ὡς ὑπασπιστής·

Οἱ ἀνθυπασπισταί·

Βιλέλμος Κάμμερερ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Λουδοβῖκος Βόρχαρτ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου, ἐργαζόμενος ὡς ἀξιωματικὸς εἰσηγητής.

Δομένικος Δελπράτο ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου·

Εὐθύμιος Χρυσοβούλου ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροί·

Στυλιανὸς Αἰμύλιος ἀπὸ τὸ 2. ἐλαφρὸν τάγμα εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας.

Δρ. Ἰωάννης Ὀλύμπιος ἀπὸ τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς ἐφεδρείας αὐτῆς εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν.

Δρ. Ἰωσὴφ Πετζενδόρφερ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου.

Ἱπποκράτης Κλάδος ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν τάγμα εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς·

Δρ. Νικόλ. Βράχμανν ἀπὸ τὸ 4. ἐλαφρὸν εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Δρ. Ἐρρῖκος Χόπφ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ.

Οἱ στρατιωτικοὶ ὑποϊατροί·

Δρ. Φραγκῖσκος Νίδερ ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸ 3 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἐργαζόμενος εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν.

Δρ. Νεπομουκῖνος Ἰμμύγγερ ἀπὸ τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Πέτρος Τζάκος ἀπὸ τὸ 1 ἐλαφρὸν τάγμα τοῦ πεζικοῦ εἰς τὸ 1 ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς·

Δημήτριος Χορμοβίτης ἀπὸ τὸ 2 τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ εἰς τὸ 8 τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς·

Δρ. Μ. Πραούνιτζ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα·

Δρ. Ἀντώνιος Μύλλερ ἀπὸ τὸ 3 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), ἐργαζόμενος εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ναυπλίου·

Ὁ στρατιωτικὸς ἱερεὺς Ῥὸτ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Ὁ καταλυματίας, Γεώργιος Μούσχι ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ·

Οἱ ὑποκαταλυματίαι, Σταμάτης Γαλάτης ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

Γουστάβος Ῥούντζλερ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4.

τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου, ἐπιφορτισμένος τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ διαλυθέντος τάγματος·

Ὁ λογιστὴς 2. κλάσεως Ἀντώνιος Κατσανάκος ἀπὸ τὸ 4. ἐλαφρὸν τάγμα εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)·

§. 2. Διορίζονται· οἱ λοχαγοί. Περάκος Ν. Μαυρομηχάλης τοῦ 4. ἐλαφροῦ τάγματος (τῆς Μάνης) ἀντισυνταγματάρχης ὑπολοχαγός, εἰς τὴν φάλαγγα μὲ τὰς κανονικὰς ἀποδοχάς·

Δημήτριος Πουλικάκος τοῦ 4 ἐλαφροῦ τάγματος (τῆς Μάνης) ταγματάρχης ἀνθυπολοχαγος εἰς τὴν φάλαγγα μὲ τὰς κανονικὰς ἀποδοχάς·

Ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγὸς Ἀναστ. Κάππατος μέχρι τοῦδε φρούραρχος Παλαμιδίου, φρούραρχος Βουρτζίου·

Ὁ μέχρι τοῦδε ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 1. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) Μιχαὴλ Καλπάκας, καταλυματίας εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

§. 3 Τίθενται ὑπὸ σύνταξιν· ὁ χαρακτηρισμένος ταγματάρχης Κάρπος Παπαδόπουλος τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Οἱ λοχαγοί· Μηχαὴλ Λαζόπουλος ἀπὸ τὸ 1 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Χρῆστος Βάρφης ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον)·

Οἱ ὑπολοχαγοί Βασίλειος Τούρνογλους ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Ἐμμανουὴλ Νάνος ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν πεζικὸν τάγμα (Ἀθῆναι).

§. 4. Ἐκτὸς ἐνεργείας τίθενται, μὲ τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των, καὶ μὲ ἀποζημίωσιν ἐνοικίου, κατὰ τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1833·

Οἱ ταγματάρχαι· Δημήτριος Τουρναβίτης ἀπὸ τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ·

Δημήτριος Μαντζελίδης ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Οἱ λοχαγοὶ 1. κλάσεως· Γεώργιος Σπηλιωτόπουλος, Λιβερόπουλος Μέλιος, Νικόλαος Τριτάκης, ὅλοι οἱ τρεῖς τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Ἰωάννης Τσαβέλας, Γεώργιος Βουλπιώτης τοῦ 1. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ.

Δημήτριος Δράμαλης τοῦ 2. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον).

Δημήτριος Τσιγγουράκος τοῦ 4 ἐλ. τάγματος.

Οἱ λοχαγοὶ 2. κλάσεως· Γεώργιος Πατριαρχέας, Στέφανος Πικουλάκης, τοῦ 3. ἐλαφροῦ τάγματος.

Ὁ ἴλαρχος· Ἀντώνιος Πιγνιὼ τῆς 2. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ (Ἀργολίς).

Οἱ ὑπολοχαγοί·

Σπῦρος Κρομίδας τοῦ 1. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Διον. Ἀντίοχος τοῦ 2. τάγμ. τοῦ πεζ. τῆς γραμ. Ἰωάννης Μαμμάκης τοῦ . . . τάγ. τοῦ π. τῆς γραμ. Παναγ. Καλαφάτης . . . Παρασ. Ἡσαίας τοῦ 2. πεζ. τάγμ. τῆς γραμ . . .

Παναγιώτης Ἰγγλέσης τοῦ 2. ἐλαφροῦ τάγματος (Μεσολόγγιον)·

Κωνστ. Τζελέπης τοῦ 1. τάγματος τοῦ . . . τῆς γραμμῆς·

Ἀντων. Βαρὲν τοῦ διαλυθέντος 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Ἀντώνιος Θεωδώρου τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Οἱ Ἀνθυπολοχαγοί·

Εὐστάθιος Πανταζῆς, ὑπασπιστὴς τοῦ 4. τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς·

Νικόλ. Μουράτης τοῦ 1. τάγματος τοῦ πεζ. τῆς γραμμῆς· Θεόδωρ. Κουρούπης τοῦ 2. τάγμ. τοῦ πεζ. τῆς γραμμῆς· Φίλιππος Μιχαλόπουλος τοῦ 1. τάγμ. τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Πέτρος Φιλιππίδης τοῦ διαλυθέντος 4. τάγμ. τοῦ πεζ. τῆς γραμμῆς· Ἐδουάρδ. Βόλτζ τοῦ διαλυθέντος 4. τάγμ. τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς·

Θεόδωρ. Μεσικλῆς τοῦ 3. ἐλαφροῦ τάγματος (τῆς Μάνης)·

Τρουβάκης Ἀλιβαρούτης τοῦ 3. ἐλαφροῦ. τάγματος (τῆς Μάνης).

Ζάχος Βάρφης τοῦ 1. ἐλαφροῦ τάγματος (Ἀθῆναι)·

Φερδινάνδος Ἀλλιόλης, Χριστ. Λάγγε, Κάρλος Σίλχερ, καὶ Κάρολος Στρόβελ τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμῆς.

Κυρέμης Λάζαρος τοῦ 4. ἐλαφροῦ τάγματος (τῆς Μάνης)·

Καὶ τέλος οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροί·

Δρ. Πανταζιάδης ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας·

Μιχαὴλ Ῥαζέλος ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (τῆς Μάνης)·

Παραφυλάττεται εἰς τοὺς ῥηθέντας ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαλλήλους ἡ παλαιότης των εἰς τὸ σύστημα καὶ τὸν κλάδον εἰς ὃν ἤθελον ἂν τεθῶσιν ἐκ νέου εἰς ἐνέργειαν. Τοῖς συγχωρεῖται μὲν νὰ ἐκλέξωσι τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, πλὴν ἐμπαραφυλαττόμεθα νὰ συγκαλέσωμεν ἢ ὅλους αὐτοὺς ἢ τινὰς ἐξ αὐτῶν εἰς μίαν φρουράν, ὅταν ἰδιαίτεροι λόγοι ἀπαιτῶσι τοιοῦτον μέτρον.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει γνωρίζει ἀδιακόπως τὴν διαμονὴν ἑκάστου τῶν ἀξιωματικῶν τούτων, καὶ θέλει δόσει τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας πρὸς τὰ . . . τικὰ στρατιωτικὰ ταμεῖα διὰ νὰ λαμβάνῃ ἕκαστος ἐξ αὐτῶν τὸν μισθόν του μόνον ἐπὶ ἐνδείξει . . . ὑπάρξεως.

§. 5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουν. (7 Ἰουλ.) 1833

649 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, κατὰ συνέπειαν τοῦ διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. ἀριθ. 2151 ἀποφασισθέντος νέου ὀργανισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων, καὶ σκοπεύοντες νὰ καταστήσωμεν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μηχανικοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν ἁπλουστέραν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Παύουν αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρξασαι θέσεις τῶν 9 νομομηχανικῶν.

2. Διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ μηχανικοῦ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν κυρίως·

α. Τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν στρατιωτικῶν κτιρίων,

β'. Τὴν οἰκοδομὴν καὶ διατήρησιν τῶν φρουρίων καὶ ὀχυρωμάτων,

γ'. Τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, καὶ τὴν διατήρησίν των,

δ'. Τὴν ἐπιτήρησιν ὅλων τῶν κτιρίων καὶ θέσεων τοῦ δημοσίου, τῶν παραδοθεισῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καθ' ὅσα ἀποβλέπουν τὴν διατήρησιν καὶ προφύλαξίν των ἀπὸ ζημίας καὶ ἀπὸ βλάβας προξενουμένας παρ' ἄλλου ὁποιουδήποτε, σχηματίζονται τέσσαρες διευθύνσεις μηχανικοῦ.

Ἡ σφαῖρα τῶν ἐργασιῶν τῶν διευθύνσεων, καθὼς καὶ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ ἐν γένει, θέλει προσδιορισθῇ λεπτομερέστερον δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

3 Ἡ α. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἕδραν της εἰς Ἀθήνας, περιλαμβάνει τὰ μέρη τῆς στερεᾶς καὶ τῶν νήσων, καὶ ἑπομένως ὅλα τὰ εἰς αὐτὰς φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς νεοσχηματισθείσας διοικήσεις Ἀττικῆς, Βοιωτίας, Εὐβοίας καὶ τῶν Κυκλάδων.

Ἡ β'. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἕδραν της εἰς Λαμίαν περιλαμβάνει τὰς ἐπαρχίας τὰς σχηματιζούσας τὰς διοικήσεις Φθιώτιδος, Φωκίδος καὶ Εὐρυτανίας, καὶ τὰ εἰς αὐτὰς φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Ἡ γ'. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἕδραν της εἰς Μεσολόγγιον, περιλαμβάνει τὰς ἐπαρχίας τὰς ἀνηκούσας εἰς τὰς διοικήσεις, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κατὰ τὴν στερεάν, καὶ τὴν διοίκησιν Ἀχαΐας κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἑπομένως ὅλα τὰ εἰς αὐτὰς φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Ἡ δ'. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ τέλος πάντων περιλαμβάνει τὴν Πελοπόννησον, ἐξαιρουμένης τῆς ῥηθείσης διοικήσεως Ἀχαΐας, καὶ τὰ εἰς αὐτὴν ὑπάρχοντα φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

4. Ἀρχηγὸς ἑκάστης τῶν τεσσάρων διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ εἶναι εἷς λοχαγὸς ὡς προϊστάμενος αὐτῆς, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου τίθεται ὁ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν, καὶ οἱ διὰ τὴν ἐπιτήρησιν ἀπαιτούμενοι ὑπάλληλοι.

Ὅλοι οἱ εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστης τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ ἀποσπασμένοι ἀξιωματικοὶ ἀναφέρονται κατ' εὐθεῖαν πρὸς ταύτην τὴν ἀμέσως προϊσταμένην αὐτῶν ἀρχήν, καὶ λαμβάνουν διαταγὰς καὶ ὁδηγίας παρ' αὐτῆς.

Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν χορηγεῖται εἰς ἑκάστην τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ εἷς λογιστής.

5. Ἡ καθ' ὑπηρεσίαν θέσις τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ, τόσον ὡς πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν προσδιορίζεται διὰ τοῦ ἄρθρου 11 §. 9 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. ἀριθ. 2151 περὶ σχηματισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ, καὶ διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ ἁρμοδιότητος καὶ περὶ τῶν σχέσεων τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ.

6. Τὰ περὶ συνεργείας τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὰς πολιτικὰς κατασκευὰς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δήμων, ἐξ ὧν ἡ ὁδοποιία καὶ γεφυροποιία διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνετέθησαν εἰς αὐτό, διευθυνόμενον παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἐνταυτῷ, θέλουν ἐνεργεῖσθαι ὡς μέχρι τοῦδε, ἐκτὸς τῆς περιστάσεως, ὁπότε ἐπιφορτίζεται αὐτὰς ἰδίως πολιτικός τις ἀρχιτέκτων, ἢ ὁπότε ἀξιωματικός τις τοῦ μηχανικοῦ εἶναι διωρισμένος εἰς τὰ μέρη ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν λοιπῶν Γραμματειῶν, καὶ ἑπομένως αἱ περὶ αὐτῶν προσκλήσεις διευθύνονται παρὰ μὲν τῶν διοικητῶν πρὸς τοὺς σχετικοὺς διευθυντὰς τοῦ μηχανικοῦ ἢ πρὸς τοὺς ἀποσπασμένους ἀξιωματικοὺς τοῦ σώματος τούτου, ἢ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

7. Προσδιορίζονται δὲ τὰ ἐφεξῆς, διὰ νὰ συμμορφωθῶσιν οἱ διοικηταὶ καὶ διὰ νὰ ὁρισθῇ σαφῶς εἰς ποῖον ἕκαστος ἐξ αὐτῶν χρεωστεῖ νὰ διευθύνῃ τὰς προσκλήσεις του·

α Οἱ διοικηταὶ Ἀττικῆς καὶ Κυκλάδων ἀποτείνονται εἰς τὰς τυχούσας περιστάσεις κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 1. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Ἀθήνας,

β'. Οἱ διοικηταὶ Βοιωτίας καὶ Εὐβοίας πρὸς τὸν εἰς Χαλκίδα ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ,

γ'. Οἱ διοικηταὶ Φθιώτιδος, Φωκίδος καὶ Εὐρυτανίας πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 2. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Λαμίαν,

δ'. Οἱ διοικηταὶ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 3. διευθύσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Μεσολόγγιον,

ε. Ὁ διοικητὴς Ἀχαΐας πρὸς τὸν εἰς Πάτρας ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ,

ς΄. Οἱ διοικηταὶ Ἀργολίδος, Ὕδρας, Κορίνθου, Κυναίθης, Μαντινείας, Γόρτυνος καὶ Λακεδαίμονος πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 4. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Ναύπλιον,

ζ΄. Οἱ διοικηταὶ τῆς Ἤλιδος, Τριφυλίας, Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας πρὸς τὸν εἰς Νεόκαστρον ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ.

8. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουλίου 1838.

— —

669 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 2374 ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τῶν προσθέτων προξενικῶν ὁδηγιῶν συστηθεῖσα διαίρεσις διατηρεῖται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ Ἡμέτερα ὑποπροξενεῖα Ζακύνθου καὶ Κεφαληνίας.

2. Αἱ λοιπαὶ μὴ συμπεριλαμβανόμεναι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀνωτέρω προξενείων νῆσοι καὶ τεθειμέναι διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 12 τῶν ὁδηγιῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον τοῦ Ἡμετέρου Γεν. εἰς Κέρκυραν προξένου διεύθυνσιν, θέλουν ὑπάγεσθαι, ἐφ' ὅσον μένει κενὴ ἡ θέσις αὕτη τοῦ γενικοῦ προξένου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 (14) Δεκεμβρίου, ὑπ' ἀριθ. 25877 Ἡμετέρου Διατάγματος προσωρινῶς συστηθέντος ὑποπροξενείου Κερκύρας.

3. Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ἰουλίου 1838.

— —

670 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ τὴν ἀπὸ 31 Μαρτίου πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐγκρίνομεν ὥστε οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὅσοι κατὰ τὸ Ἡμέτερον ἀπὸ 9 (21) Ἰανουαρίου Διάταγμα θέλουσιν ἀκολουθήσει κατὰ τὴν πρώτην ταύτην περίοδον, διετῆ χειρουργίας καὶ ἰατρικῆς σειράν, μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, ἀσκηθέντες εἰς διάστημα ἑξαμηνίας ἐντὸς δημοσίου νοσοκομείου, νὰ δύνανται νὰ διορίζωνται εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον ὡς δόκιμοι ἰατροί, προβιβαζόμενοι μετὰ ταῦτα κατὰ λόγον τοῦ ζήλου καὶ τῆς προόδου των, πάντοτε μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν.

Ἂν καὶ οἱ ῥηθέντες ἰατροὶ δὲν ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὴν πρακτικήν των εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους, ὅπου ὑπάρχουσιν ἰατροὶ ἐφωδιασμένοι μὲ διπλώματα, ἀφ' οὗ ὅμως κα[τα]σταθῶσιν εἰς μέρη στερημένα τοιούτων ἰατ[ρῶν], συγχωρεῖται νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐκεῖ τὴν ἐξάσκ[ησιν] τῆς τέχνης των, καὶ ἂν ἤθελεν ἔλθῃ μετὰ ταῦ[τα] ἰατρὸς φέρων δίπλωμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Μαΐου 1838.

— —

671 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας Γραμματεί[ας] ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, θεωροῦντε[ς] ἑνὸς μὲν τὴν μεγάλην ἀνάγκην ἰατροῦ παντ[ὸς] ἐξαιρουμένων τῶν πόλεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ πολ[υ]έξοδον καὶ πολυχρόνιον τῆς τακτικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον σπουδῆς τῆς ἰατρικῆς, συγχωροῦμ[εν] νὰ σπουδάσωσιν αὐτὴν εἰς τὸ ἁρμόδιον τοῦ Πανεπιστημίου σχολεῖον, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν κα[ὶ] ἐφωδιασμένων μὲ προκαταρκτικὰς γνώσεις μαθη[τ]ῶν, καὶ οἱ γνωρίζοντες μόνον ἱκανῶς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον, τῆς ἀριθμητικῆς δὲ τὰ ἀναγκαιότερα. Τῶν τοιούτων τὰ μαθήματα θέλουσι τελειώσει ἐντὸς δύο ἐτῶν ὡς ἀκολούθως·

Α΄. Ἑξαμηνία. Φυσική· Χημεία· Ἀνατομία.

Β΄. Ἑξαμηνία. Φυσιολογία· Παθολ. γεν. καὶ θεραπευτική· Ἰατρικὴ ὕλη.

Γ΄. Ἑξαμηνία· Νοσολογία καὶ κλινική· Χειρουργία· Μαιευτική· Ἰατροδικαστική.

Δ΄. Ἑξαμηνία. Νοσολογία καὶ κλινική· Χειρουργία καὶ κλινική· Χειρουργία ἐγχειρηματική· Ὑγιεινὴ δημόσιος καὶ μερική.

Αὕτη ἡ δύω ἐτῶν παράδοσις θέλει εἶναι μόνο[ν] προσωρινή, καὶ παύει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δύω ἐτῶν, ἂν ἀναπόφευκτος ἀνάγκη δὲν ἀπαιτήσ[ῃ] δευτέραν ἀκόμη παράδοσιν.

Οἱ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο πεπαιδευμένοι ἰατρ[οὶ] (χειρουργοὶ) συγχωροῦνται τὴν ἐξάσκησιν τῆ[ς] τέχνης των μόνον εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχου[σι] μὲ τακτικὰ προλυτῶν (δοκτόρων) διπλώματα ἐφωδιασμένοι ἰατροί.

Παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι ἡ τακτικὴ τῆς ἰατρικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον παράδοσις δὲν πρέπει νὰ διακοπῇ. Ὅθεν εἶναι ἀνάγκη νὰ γεί[νῃ] ἁρμοδία διανομὴ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν ὡρῶν.

Ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματεία[ν] ἢ διὰ τῆς Πρυτανείας ἐκπλήρωσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἰανουαρίου 183[8].

— —

672 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ συμπληρώσωμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον Πανεπιστήμιον τὰ μαθήματα τῆς ἰατρικῆς διδασκαλίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία[ς] τὰ ἀκόλουθα·

1. Συνιστᾶται καθέδρα τῆς φαρμακολογ[ίας] ἀνήκουσα εἰς τὴν σχολὴν τῆς ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Οἱ μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας θέλουσι παραδίδεσθαι ἐντὸς τριῶν ἑξαμηνιῶν εἰς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν τὰ διὰ τὴν ἐπιστήμην των ἀναγκαῖα μαθήματα· ὡς τοιαῦτα δὲ προσδιορίζονται·

Α'. Ἑξαμηνία, Φυσικὴ, Χημεία, Φυσικὴ ἱστορία, Ἰατρικὴ ὕλη.

Β'. Ἑξαμηνία, Φυσικὴ, Χημεία, Φυσικὴ ἱστορία Βοτανική.

Γ'. Ἑξαμηνία, Φαρμακολογία, τοξικολογία, Χημικὴ καὶ φαρμακολογικὴ ἐργασία.

3. Οἱ μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας θέλουσι ἔχει ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον τοῦ Χημείου τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ταμείου τῆς φυσικῆς ἱστορίας, τοῦ βοτανικοῦ κήπου κτλ. χάριν τῆς σπουδῆς των.

4. Καθ' ἑκάστην ἑξαμηνίαν ἐξετάζονται οἱ μαθηταὶ, καὶ ἂν δὲν εὑρεθῶσιν ἱκανοὶ, ὑποχρεοῦνται ν' ἀκολουθήσωσι τὰ αὐτὰ μαθήματα.

5. Ὡς μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας γίνονται δεκτοὶ μόνον ὅσοι ἔχουσι τὰς συνήθεις σωματικὰς καὶ διανοητικὰς ἰδιότητας, ὑπερέβησαν τοὺς 16 χρόνους τῆς ἡλικίας, ἠκολούθησαν τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον, καταλαμβάνουσιν ὁπωσοῦν τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν καὶ ἔμειναν εἴς τι φαρμακοπωλεῖον τρεῖς χρόνους ὡς μαθηταὶ, ἀποδεικνύοντες διὰ μαρτυριῶν ταῦτα πάντα, καθὼς καὶ τὴν καλήν των διαγωγὴν, καὶ ὅτι ἔχουσι τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν σπουδὴν ὑλικὰ μέσα.

6. Ὁ θέλων νὰ μαθητεύσῃ διευθύνεται πρὸς τὸν πρύτανιν μὲ τὰ ἀνωτέρω ἀποδεικτικὰ, καὶ ἐξεταζόμενος ἔπειτα ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τῆς ἁρμοδίας σχολῆς γίνεται δεκτὸς ἢ ἀποπέμπεται.

7. Ὁ τελειώσας τὴν σπουδήν του πρέπει νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ Ἰατροσυμβούλιον διὰ νὰ ἐξετασθῇ καὶ λάβῃ τὸ δίπλωμα φαρμακοποιοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουλίου 1838.

——

673 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει, ὅτι, ὑπογραφείσης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν ἀφ' ἑτέρου, διακηρύξεως, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἕπεται·

« Ὁ ὑποφαινόμενος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Σχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διακηρύττει διὰ τῆς παρούσης, ὅτι συνέθετο μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπικυρώσεως ἑκατέρων τῶν Βασιλέων, τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν ἀμοιβαίαν ἀκύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (census émigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων.

1. Δυνάμει τῆς παρούσης διακηρύξεως τὰ δικαιώματα τὰ γνωστὰ, ὑπὸ τὸ ὄνομα δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, φόρος μεταναστεύσεως (census émigrationis) καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καταργοῦνται ἀμοιβαίως μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν. Ἑπομένως οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ἀπαλλάττονται τῆς ἐπιβολῆς τῶν εἰρημένων δικαιωμάτων ἐν πάσῃ περιπτώσει κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, ἥτις ἤθελε παρουσιασθῆ ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ἄλλης.

2. Τοιαύτη ἀτέλεια παντὸς δικαιώματος τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (census émigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων, θέλει χαρίζεσθαι εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἤθελον ἀποκαταστήσει τὴν διαμονήν των εἰς τὸ Βασίλειον τῶν δύο Σικελιῶν, καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, οἵτινες ἤθελον ἀποκαταστήσει τὴν διαμονήν των εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τοὺς ὑπηκόους ἑκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν ἐντὸς τῆς ἄλλης ἀνήκοντα κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα.

3. Ἡ ἀτέλεια αὕτη περιορίζεται εἰς μόνα τὰ δικαιώματα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (sensus émigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων, καὶ δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς φόρους εἰς οὓς ὑποβάλλονται οἱ ὑπήκοοι τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, δυνάμει τῶν νόμων οἵτινες τοὺς διοικοῦσι καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἰδίως μάλιστα ὑπόκεινται οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, ὡς εἰσὶ, λόγου χάριν, τὰ ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα δικαιώματα ».

Εν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλ.) 1838.

Ἐγκρίνομεν, ἐπιβεβαιοῦμεν καὶ ἐπικυροῦμεν διὰ τῆς παρούσης ὅλους τοὺς ὅρους τῆς ἀνωτέρω διακηρύξεως, ὑποσχόμενοι νὰ τοὺς φυλάττωμεν ἀκριβῶς, χωρὶς νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἐπενεχθῇ αὐτοῖς ἡ ἐλαχίστη προσβολή. Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου, ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἕκτῳ.

——

674 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκολουθοῦντες νὰ ἐνεργῶμεν τὰς ἐλαττώσεις τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἰσοῤῥοπηθῶσι τὰ ἔξοδα τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὰ

ἔσοδα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς περὶ τοῦ μέλλοντος σχηματισμοῦ τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων κλάδων.

I. Σχηματισμὸς τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὁπλοστασίων καὶ τῶν ἐφοριῶν τοῦ ὑλικοῦ.

§. 1. Τὸ προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὁπλοστασίων καὶ τῶν ἐφοριῶν τοῦ ὑλικοῦ, τῶν ὁποίων ἡ ἁρμοδιότης προσδιωρίσθη δι' Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου (10 Αὐγούστου) 1833, μετὰ τὴν ἤδη διαταττομένην διάλυσιν ἑνὸς λόχου τεχνιτῶν, θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν ἑξῆς·

1 Διευθυντοῦ, ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ (ταγματάρχου ἢ ἐξαιρετικῶς ἀντισυνταγματάρχου),

1 Προϊσταμένου τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ ἐργοστασίου καὶ λοιπῶν καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ (νιτροκαθαρτηρίου πυριτιδομύλου), λοχαγοῦ 1. κλάσεως,

1 Ἀρχειοφύλακος, λοχαγοῦ 2. κλάσεως ἢ ὑπολοχαγοῦ,

1 Ἀρχιαποθηκοφύλακος, λοχαγοῦ 2. κλάσεως,

1 Ἀποθηκοφύλακος, ὑπολοχαγοῦ,

3 Ἀποθηκοφυλάκων, ἀνθυπολοχαγῶν,

1 Ἀξιωματικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν καταστημάτων, ἀνθυπολοχαγοῦ,

1 Οἰκονόμου, ἐπικαταλυματίου 2. κλάσεως,

1 Ταμίου, ὑποκαταλυματίου,

2 Ἀρχιπυροτεχνιτῶν, ἀνθυπασπιστῶν ἢ ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ πυροβολικοῦ,

1 Πολεμεφοδοποιοῦ, ἀνθυπασπιστοῦ,

2 Λογιστῶν 2. κλάσεως,

5 Ὑποαποθηκοφυλάκων, ἐπιλοχιῶν,

1 Ἐπιστάτου τοῦ Νιτροκαθαρτηρίου, ἐπιλοχίου,

12 Ὑπηρετῶν τοῦ ὑλικοῦ ἐξ' ὧν

4 Μὲ βαθμὸν ὑπαξιωματικῶν,

8 Μὲ βαθμὸν πυροτεχνιτῶν.

§. 2. Εἰς τὸν ἐσώκλειστον πίνακα στοιχ. Α'. ἐνδιαλαμβάνεται ἡ κατάταξις καὶ χρῆσις τοῦ προσωπικοῦ τούτου εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τοὺς ἀπαιτουμένους διὰ τὴν διεύθυνσιν, τὴν ἐφορίαν καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὁπλοστασίων, ἐργοστασίων καὶ λοιπῶν καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ.

II. Σχηματισμὸς τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

§. 3. Ἀντὶ τῶν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς 13 (25) Ἰανουαρ. 1836 ὑπαρχόντων δύο λόχων τεχνιτῶν, εἰς τὸ ἑξῆς θέλει ὑπάρχει εἷς μόνος.

§. 4. Ὁ λόχος οὗτος τῶν τεχνιτῶν σύγκειται ἐξ

1 Λοχαγοῦ 1. κλάσεως,

1 Ὑπολοχαγοῦ,

2 Ἀνθυπολοχαγῶν,

Ὅλον 4 ἀξιωματικῶν.

1 Λογιστοῦ 2. κλάσεως,

5 Ἐπιλοχιῶν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν,

1 Ἐπιλοχίου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν,

8 Λοχιῶν,

12 Δεκανέων,

1 Σαλπιστοῦ 1. κλάσεως,

1 Σαλπιστοῦ 2. »

50 Τεχνιτῶν 1. »

50 Τεχνιτῶν 2. »

30 Μαθητευομένων

Ὅλον 159 ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν,

Ὀλικὸν 163 ἀνδρῶν.

§. 5. Εἰς τὸν ἐσώκλειστον πίνακα ςοιχ. Β'. ἐμπεριέχεται ἡ ἀναλογία τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ ἡ διαμοίρασις τῶν ἐργασιῶν.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

§. 6. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1838.

675 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς 12 (24) Ἰουλίου ἀριθ. 12218 καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11 §. 9 καὶ 10 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. περὶ τοῦ νέου σχηματισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς, διὰ νὰ ὁρισθῶσι θετικῶς τὰ περὶ σχέσεων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ περὶ ἁρμοδιότητος τῆς νεοσχηματισθείσης ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ.

1. Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ σχηματίζει·

α'. Τὴν διοικητικὴν Ἀρχὴν τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων καὶ ὡς τοιαύτη ἀναφέρεται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν δι' ἅπαντα τὰ ἀποβλέποντα τὴν καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ σώματος τούτου, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα νὰ ἀποφασίσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ της.

β'. Σχηματίζει πρὸς τούτοις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν ἓν ἰδιαίτερον τμῆμα ἐπιφορτισμένον τὴν εἰσήγησιν ἁπάντων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μηχανικοῦ ἀντικειμένων, τὸ ὁποῖον λαμβάνει τὸν τίτλον, « Τμῆμα τοῦ μηχανικοῦ » ἀντὶ τοῦ δι' Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 11 (23) Ἰουνίου 1836 σχηματισθέντος τμήματος τῶν οἰκοδομῶν.

2. Κατὰ συνέπειαν τοῦ χωρισμοῦ τούτου τῶν χρεῶν, οἱ διευθυνταὶ τοῦ μηχανικοῦ ἀναφέρονται·

Πρὸς μὲν τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ περὶ ἁπάντων τῶν ἀποβλεπόντων τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπ' αὐτὰς ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὑπαλλήλων, καὶ τῆς καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίας.

Πρὸς δὲ τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμα-

τείαν περὶ ἁπάντων τῶν ἀντικειμένων, ὅσα ἀποβλέπουν τὰς ἐργασίας καὶ οἰκοδομάς, τὰς ὁποίας εἶναι ἐπιφορτισμένοι.

Ὁ λόχος τῶν σκαπανέων ἀποτείνεται δἰ ὅλας του τὰς ὑποθέσεις πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ, πρὸς τὴν ὁποίαν θέλει εὑρίσκεσθαι εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ὡς ἡ διαλυθεῖσα διλοχία τῶν σκαπανέων.

3. Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ ὡς διοικητικὴ Ἀρχὴ τοῦ σώματος φροντίζει·

α. Περὶ τῆς μισθοδοτροφοδοσίας καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀποδοχῶν τοῦ σώματος, ὅσαι δὲν ἀποβλέπουν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν οἰκοδομῶν.

β. Περὶ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ τοῦ λογίζεσθαι τὰ λοιπὰ ἔξοδα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν καθ' αὐτὸ ὑπηρεσίαν τοῦ σώματος, εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται ὡς μέχρι τοῦδε τὰ ἔξοδα τῶν γραφείων τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ, τὰ ἔξοδα ὁδοιπορίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν εἰς περιστάσεις ὅτε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν χρημάτων τῶν οἰκοδομῶν.

Τὰ ἔξοδα ταῦτα θέλουν συμπεριληφθῆ ὡς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοὺς ἰδίους τίτλους εἰς τὸν ἀποδεθησόμενον χρηματικὸν λογαριασμὸν ὅλου τοῦ σώματος, ἀφοῦ ἐξελεγχθῶσι καὶ διαταχθῇ ἡ πληρωμὴ αὐτῶν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως.

γ. Περὶ τῆς κανονικῆς κρατήσεως τῶν μεταβολῶν, τῶν μηνιαίων ἀναφορῶν καὶ καταστάσεων δυνάμεως, τῶν πινάκων τοποθετήσεως τῶν ἐπιτελῶν τοῦ σώματος καὶ τοῦ λόχου τῶν σκαπανέων.

δ. Περὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς ἀντικείμενα τῆς ἁρμοδιότητός της καὶ περὶ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς μεγαλειότητος εἰς ὅλας τὰς αἰτήσεις, τὰς ἀποβλεπούσας τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίαν.

Αἱ ἀποφάσεις περὶ ἀδειῶν καὶ μεταθέσεων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ σώματος πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται πάντοτε, ὡς ἐκτὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἢ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περὶ αὐτῶν.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ ἔχει ὅλην τὴν εἰς διοίκησιν αὐθυπάρκτου τάγματος ἢ μοίρας ἀνήκουσαν δικαιοδοσίαν καὶ ἁρμοδιότητα.

4. Τὸ τμῆμα τοῦ μηχανικοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας εὑρίσκεται ἀπέναντι αὐτῆς εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν τῶν λοιπῶν τμημάτων τῆς ῥηθείσης Γραμματείας.

Τὸ λογιστικὸν τῶν οἰκοδομῶν ἀνάγεται εἰς τὸ τμῆμα αὐτὸ μόνον καθ' ὅσον ἀποβλέπει·

α. Τὴν ἐξέλεγξιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν προϋπολογισμῶν· β'. τὰς προτάσεις πιστώσεων καὶ τὰς περὶ αὐτῶν κοινοποιήσεις πρὸς τὰς διευθύνσεις τοῦ μηχανικοῦ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας· γ'. τὴν σύνθεσιν τοῦ γενικοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν οἰκοδομῶν.

Ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι αἱ ἀποβλέπουσαι τὸ λογιστικὸν καὶ τὰς οἰκοδομὰς ἐναπόκεινται εἰς τὸ 2. τμῆμα τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ εἰς τὸ Στρατιωτικὸν λογιστήριον· εἰς τὸ τελευταῖον δὲ ἀνήκει κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀναθεώρησις καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις ὅλων τῶν λογαριασμῶν τῶν οἰκοδομῶν, καὶ ἡ ἀπόδοσις τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῶν οἰκοδομῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ οἱ τῶν ἐξόδων ὁδοιπορίας, ὅσοι πρέπει νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν διὰ τὰς οἰκοδομὰς χρημάτων διευθύνονται παρὰ τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ μὲ τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν·

« Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας »
(Στρατιωτικὸν λογιστήριον).

6. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουλίου 1838.

——

676 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Μολονότι διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγμ. τῶν 25 Μαρτ. (6 Ἀπρ.) τ. ε. κατεστήσαμεν ἤδη ἁπλούστερον τὸν διοργανισμὸν τῶν δασονομείων, μ' ὅλον τοῦτο θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ γενῇ σημαντικὴ ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων τῆς τούτων διοικήσεως, καὶ προθέμενοι σκοπὸν τὴν γενικὴν ἰσοῤῥοπίαν εἰς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους, παρακινούμεθα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς·

1. Διὰ τὴν ἐργασίαν ὅλων τῶν ὑποθέσεων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δασονομικὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους μένει προστεθειμένος παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαίτερός τις εἰσηγητὴς πεπαιδευμένος τὰ δασονομικά.

Χάριν δὲ βοηθείας, καὶ ῥητῶς διὰ τὴν κράτησιν τῶν Οἰκονομικῶν βιβλίων, τῆς δασογραφίας κτλ. δίδεται εἰς αὐτὸν διὰ τὸ ἑξῆς εἷς δασονόμος.

2. Ἡ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσα ἀνωτάτη ἐπιθεώρησις, ὡσαύτως καὶ αἱ τέσσαραις ὑποεπιθεωρήσεις ἀναιροῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

3. Τὰ πρὸς ἐπίβλεψιν, ἔλεγχον καὶ βοήθειαν τῆς ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας ἀναθέτομεν εἰς δύο ἐπιθεωρητὰς διατελοῦντας ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς κινητὰ ὄργανα. Οὗτοι πρέπει νὰ διατρίβουν τοὐλάχιστον ὀκτὼ μῆνας τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἔξω δασονομικῶν Ἀρχῶν καὶ πάντοτε εἰς τὴν ἐκεῖθεν ἐπιστροφήν των νὰ καθυποβάλλωσι τὰ ἡμερολόγιά των, ἀποδεικνύοντες τὰ ἀποτελέσματα

διὰ συνειθιζομένων πρωτοκόλλων συνταττομένων ἐπὶ τοῦ τόπου καὶ ὑπογραφομένων ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα δασονομικὰ πρόσωπα καὶ ἀναφέροντες τὰ πάντα δι᾽ ἐγγράφου ἐκθέσεως, ὅπου πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται καὶ αἱ ἀναγκαῖαι προτάσεις. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ οὗτοι πρὸς τὸ παρὸν θέλουν ἑδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου, ἐνασχολούμενοι ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ, ὅτε δὲν εἶναι εἰς ἐπιθεώρησιν ἀπόντες, μὲ τὴν κατάστρωσιν τῶν γενικῶν λογαριασμῶν τοῦ ὑλικοῦ.

4. Τὰ κυρίως ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς δασονομικῆς διοικήσεως καὶ τῆς προφυλάξεως τῶν δασῶν, περὶ τοῦ ὁποίου ἀποκαθίστανται ειδικῶς ὑπεύθυνοι, εἶναι οἱ δασονόμοι, εἰς τοὺς ὁποίους Ἡμεῖς, ὡς βοηθητικὰ ἄτομα προσθέτομεν τοὺς δασοφύλακας. Οἱ δασονόμοι ἵστανται ἀμέσως ὑπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Οἱ μέχρι τοῦδε 14 σταθμοὶ δασονομικῶν ἀρχιφυλάκων ἀναιροῦνται διὰ τοῦ παρόντος, ὑποβαλλομένων τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων δασῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῶν δασονόμων.

6. Τὰ δάση τοῦ Βασιλείου διαιροῦνται εἰς 20 δασονομικὰ τμήματα (δασονομεῖα) καὶ εἰς 100 σταθμοὺς φυλάκων.

1.	Δασονομ.	Πύλου	ἕδρα	Χώραις.
2.	»	Μεγαλουπόλεως	»	Λεοντάρι.
3.	»	Κυνουρ. καὶ Λακεδ.	»	Σπάρτη.
4.	»	Ἀργολίδος	»	Ἐπίδαυρος.
5.	»	Γορτύνης	»	Βιτίνα.
6.	»	Κυλληνίας	»	Καλάβρυτα.
7.	»	Ἀχαΐας	»	Ἀλῆ-Τσελεπῆ.
8.	»	Ἤλιδος	»	Δοῦκα.
9.	»	Ὀλυμπίας	»	Κρεστενᾶ.
10.	»	Τριφυλίας	»	Τσούρτσα.
11.	»	Ἀρκτικῆς Εὐβοίας	»	Πίλυ.
12.	»	Μεσημβρινῆς Εὐβοίας	»	Ψαχνά.
13.	»	Ἀττικῆς	»	Καλύβια Κάζα.
14.	»	Βοιωτίας	»	Λεβαδεία.
15.	»	Ἀκαρνανίας	»	Κομπότη.
16.	»	Βάλτου	»	Καρβασαρᾶς.
17.	»	Αἰτωλίας	»	Βραχῶρι.
18.	»	Φθιώτιδος	»	Λαμία.
19.	»	Φωκίδος	»	Λοιδορίκη.
20.	»	Εὐρυτανίας	»	Καρπενῆσι.

Κατὰ ταύτην τὴν διαίρεσιν τὸ μέχρι τοῦδε δασονομεῖον Ξηρομέρου διαλυθὲν συμπεριελήφθη μὲ τὸ τῆς Βονίτσης, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ δασονομείου Ἀκαρνανίας· τὰ δὲ δασονομεῖα Γαστούνης καὶ Βιλίτσας συνενώθησαν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἤλιδος. Παρομοίως ἐσχηματίσθη καὶ δασονομεῖον χωριστὸν διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Τριφυλίας.

Εἰς ἕκαστον δασονομεῖον δίδονται ἀνὰ πέντε δασοφύλακες, οἵτινες πρέπει νὰ τοποθετηθῶσι καταλλήλως.

7. Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπιβλέψεως μένουσι τὰ αὐτά, ὡς προσδιωρίσθησαν ἐν τῷ ὀργανικῷ Διατάγματι τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836 μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι οἱ δασονόμοι ἀπὸ τοῦ νῦν θέλουν πέμπει εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν αὐτὴν ὅλας τὰς ἀναφορὰς, προτάσεις καὶ εἰδοποιήσεις των. Οὕτω θέλουν προσφέρει εἰς ἄκρον ὑπακοὴν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητάς, ὅταν εὑρίσκονται εἰς τὰ δασονομεῖα.

8. Ὁ μισθὸς καὶ βαθμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ εἰσηγητοῦ τῶν δασονομικῶν ἐπιθεωρητῶν μένει ὁ αὐτὸς ὡς ἐπροσδιορίσθη διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ τοῦ ἀνωτέρου ἐπιθεωρητοῦ καὶ τῶν ὑποεπιθεωρητῶν· ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ὑποφορβίας, οἱ ἐπιθεωρηταὶ δὲν χρεωστοῦν εἰς τὸ ἑξῆς ν᾽ ἀποδεικνύουν, ὅτι τρέφουν ἵππον τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ μισθὸς τῶν δασονόμων προσδιορίζεται γενικῶς εἰς δραχμὰς ἑκατὸν τριάκοντα· ὁ δὲ τῶν δασοφυλάκων εἰς δραχμὰς τριάκοντα κατὰ μῆνα.

9. Διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ ἀπεκατέστη μᾶλλον ἀναγκαιότερον, ὥστε ἐν τῷ διορισμῷ τῶν θέσεων νὰ ληφθῶσιν ὑπ᾽ ὄψιν ἄξια ἄτομα, ἔχοντα τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, ἐξάπαντος ὅμως ἠξεύροντα νὰ ἀναγινώσκωσιν, ὡσαύτως χαίροντα καὶ δυνατὴν καὶ ὑγιεινὴν κρᾶσιν τοῦ σώματος. Ὅθεν ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐπιτηρεῖ διὰ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ §. 19 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

10. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 15 (27) Αὐγούστου τ. ε.

11. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1838.

— —

677 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι, συντεθείσης τὴν δεκάτην (εἰκοστὴν δευτέραν) Δεκεμβρίου 1837 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται:

« Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ Ὁμοσπόνδοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, κινούμεναι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν Των εὐτυχῶς ὑπάρξασαν καλὴν ἁρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως, εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος τελείας περὶ τὴν ναυτιλίαν ἐλευθερίας καὶ ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος, βάσιν ἐχούσης ἀρχὰς δικαίας καὶ χρησίμους ἐξίσου εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους: ὁ μὲν Μεγαλειότατος

Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Σπυρίδωνα Τρικούπην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, ἔκτακτον Αὐτοῦ ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλ. Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας· ὁ δὲ Πρόεδρος τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Στεβενσῶνα, ἔκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν παρὰ τῇ αὐτῇ Αὐλῇ, οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων Αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

1. Οἱ ὑπήκοοι καὶ πολῖται ἑκατέρων τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, θέλουν προσορμίζεσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἑαυτῶν, τῶν πλοίων των καὶ τῶν φορτίων των εἰς τοὺς λιμένας, παραλίας πόλεις καὶ ποταμοὺς τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἄλλου, ἁπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως νὰ ἐνδιαμείνωσιν εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, νὰ ἐνοικιάσουν καὶ καθέξουν οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριόν των καὶ θέλουν ἀπολαύει ἐν γένει πληρεστάτην ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν διὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις των, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποκύπτουν ἀμοιβαίως εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ἑκατέρων τῶν Ἐπικρατειῶν.

2. Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα, κενά, ἢ φέροντα φορτίον, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσιν των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ πλοῖα τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα κενὰ ἢ μετὰ φορτίου, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρεσίας χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε.

3. Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους καὶ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅτι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰς Ὁμοσπόνδους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς διὰ πλοίων τῶν εἰρημένων Πολιτειῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων ἐξ ὁποιουδήποται τόπου προερχομένων, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν κακαστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

4. Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δι' ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ πλοίων τῶν εἰρημένων πολιτειῶν, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβρνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

5. Μένει ῥητῶς ἐννοούμενον ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἄρθρ. 2, 3 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀκτὰς ναυτιλίαν ἢ τὴν ἀκτοπλοΐαν ἐξ ἑνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου, οὔτε εἰς τὴν ἀπὸ ἕνα λιμένα τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰς ἕτερον τῶν εἰρημένων Πολιτειῶν λιμένα ναυτιλίαν, καθότι ἑκατέρα τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν τὴν θαλασσοπλοΐαν ταύτην.

6. Ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἀπονέμῃ περὶ τὴν ἀπὸ μέρους του ἢ ἀπὸ μέρους

εταιριῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀγορὰν ἀντικειμένων, εἰσερχομένων διὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ ἢ διὰ τῶν πλοίων ἑτέρου ἔθνους, οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσερχόμενα διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογοῦν μέρος

7. Ἀμφότερα τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἐπιθέσωσιν ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν των ναυτιλίας τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, δικαιώματα χωρητικότητος ἢ ἄλλα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας ἀνώτερα ἢ ἄλλα παρὰ τὰ ἐπιβληθητόμενα ἐφ' ὁποίας δήποτε ἄλλης ναυτιλίας, ἐξαιρουμένης τῆς παρ' ἑκατέρων ἀμοιβαίας ἐπιφυλαχθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης συνθήκης,

8. Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Βορ. Ἀμερικῆς οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰς Ὁμοσπόνδους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγήν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

9. Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursement de droits) ἥτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῆς εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα.

10. Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἢ πολῖται ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκουσῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες, μὴ προθέμενοι ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των, χωρὶς νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου, παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσίων καὶ τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων, ὁπόταν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλωνται καὶ εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας, ἔνθα ἤθελον προσορμισθῆ, κανονισμοὺς καὶ Διατάγματα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνείων νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα ταῦτα, νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

11. Συμφωνεῖται ὡσαύτως ὅτι, τὰ πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἓν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπόν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη ὁποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ σβενύεσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ περιέχοντι τὴν ἐπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὁποῖον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἔνθα προσωρμίσθη τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκειται ἀπὸ εἴδη, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρῶνον τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὁποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτά, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἔνθα ἠνοίχθη τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἀπεβιβάσθη ἓν μέρος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσέλθει, παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑπόκεισθαι καὶ τὰ ἐγχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἴδια τοιαῦτα δικαιώματα.

12. Συμφωνεῖται ὅτι ἑκάστη τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς Πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἁπάσας τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των· ἀλλὰ ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι, ἐν περιπτώσει παρ

νόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρέη των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἑτέραν τοὺς ὑπαγορεύοντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν της λόγους. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Προξενείου ἔγγραφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευνᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς τὴν ὑπὸ σφραγῖδα τῶν Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων καὶ τῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Οἱ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ Πράκτορες, ἢ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρέη δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ Ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυησομένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι Ἀρχαὶ νὰ μεσολαβήσωσι, παρεκτὸς μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἤ, ἂν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῆ τὴν μεσολάβησίν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεών των. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικαιώματος τοῦ νὰ καταφύγωσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των, εἰς τὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

13. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς τούτους Πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων Ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἱρμένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βίβλων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles d'équipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτούς, διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ Ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μολαταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημά τι ἢ πλημμέλημα, ἠμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσίς του, μέχρισοῦ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ.

14. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἤθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην ἢ ἤθελεν ὠθηθῆ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῆ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ τρέχοντας κίδυνον, καὶ θέλουν τοῖς προμηθευθῆ διαβατήρια διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναύγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖαι, ἢ τὸ προκύψον ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ τοὺς συμμετόχους (ayant cause) ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαιρέσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των, εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων· ἄλλως τε ἑκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων.

15. Συμφωνεῖται ὅτι τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατ' εὐθεῖαν φθάνοντα εἰς ἕνα λιμένα τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς πλοῖα, ἢ τὰ ἀπὸ τὰς εἰρημένας Ὁμοσπόνδους Πολιτείας εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶσθαι προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν, ἐκδιδομένην ὑπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ λιμένος, ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα, καὶ βεβαιοῦσαν ὅτι οὐδεμία λοιμικὴ ἢ κολλητικὴ νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν, εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος, ὅπου ἤθελον προσορμισθῆ, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἐπιτραπῆ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέσως καὶ ἀποβιβάσωσι τὰ φορτία των. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι, ὁπόταν οὐδεὶς ἐν τοῖς πλοίοις τούτοις ἤθελε προσβληθῆ κατὰ τὴν διαρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας ἀπὸ λοιμικὴν ἢ κολλητικὴν νόσον, ὁπόταν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον κοινωνήσει καθ' ὁδὸν μὲ πλοῖον ἕτερον εὑρισκόμενον καὶ αὐτὸ εἰς στάσιν νὰ ὑποβληθῇ εἰς κά-

θαρσιν, καὶ ὁπόταν ὁ τόπος ὅθεν προέρχονται δὲν ἤθελεν εἶσθαι τόσον γενικῶς μολυσμένος ἢ ὕποπτος, ὥστε νὰ ἔδωσεν αἰτίαν, πρὸ τῆς ἀφίξεώς των, εἰς ἔκδοσιν διατάγματος θεωροῦντος ἅπαντα τὰ ἐκεῖθεν προερχόμενα πλοῖα ὡς ὕποπτα καὶ ἑπομένως ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν.

16. Ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως τῆς διαχωριζούσης ἑκατέραν τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, καὶ τῆς ἐντεῦθεν προκυπτούσης ἀβεβαιότητος ὡς πρὸς τὰ διαφορα ἀναφαινόμενα συμβάντα, συμφωνεῖται ὅτι πλοῖον ἐμπορικὸν, ἀνῆκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιωρισμένον διά τινα λιμένα, ὑποτιθεμένον ἀποκεκλεισμένον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του, δὲν θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν πρώτην φορὰν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, παρεκτὸς ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἔμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ καθ' ὁδὸν ὅτι διήρκει εἰσέτι ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρους· ἀλλὰ τὰ ἅπαξ μὲν ἀπολυθέντα πλοῖα, ἀποπειραθέντα δὲ καὶ δεύτερον κατὰ τὸ αὐτὸ ταξείδιον των νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμένον λιμένα, διαρκοῦντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου, θέλουν εἶσθαι τότε ὑποκείμενα νὰ κρατηθῶσι καὶ καταδικασθῶσιν.

17. Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ ἂν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐννέα πρώτων ἐτῶν θάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν ἤθελεν ἀναγγείλει τῷ ἑτέρῳ δι' ἐπισήμου δηλώσεώς του τὴν περὶ παύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του, θέλει μένει αὕτη δι' ἓν προσέτι ἔτος ὑποχρεωτικὴ καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν τοιαύτην δήλωσιν εἰς ὁποιανδήποτε ἐποχὴν κ' ἂν ἤθελε γίνει αὕτη.

18. Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῇ γνώμῃ καὶ συγκαταθέσει τῆς συγκλήτου· αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Λονδίνῳ ἐν διαστήματι δώδεκα μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην εἰς τὸ Γαλλικὸν καὶ Ἀγγλικὸν ἰδίωμα, ἐπέθεντο τὰς σφραγῖδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Λονδίνῳ, τὴν δεκάτην (εἰκοστὴν δευτέραν) τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοσοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου σωτηρίου ἔτους ».

(Τ. Σ.) Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

(Τ. Σ.) Α. ΣΤΕΒΕΝΣΩΝ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς Αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλωμεν τὸ παραμικρὸν, οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπιθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκταοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἕκτῳ.

678 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 29 Ἰουλίου (10 Αὐγούστου) τ. ἔ. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου ὑπ' ἀριθμ. 2133 διατάγματος ἐνεργηθείσης ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὁπλοστασίων καὶ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς της κλάδων καὶ τῆς ἑνώσεως τῶν δύο λόχων τῶν τεχνιτῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Μετατίθεται εἰς τὴν ἐφεδρείαν· ὁ Ταγματάρχης Πιὲτ δὲ Σιάμβελλ· ὁ λοχαγὸς καὶ ἀρχιαποθηκοφύλαξ εἰς Ναύπλιον Σκηπίων Φοντάνα, οἱ δύο ἐργαζόμενοι εἰς τὰ πολεμικὰ δικαστήρια.

2. Διορίζονται· οἱ λοχαγοὶ, Ἰωσὴφ Σμέλτζλ, προϊστάμενος τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐργοστασίων (ἐπιαρχιπυροτεχνίτης) καὶ τῶν παρὰ τῷ Ἐρασίνῳ καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ, Λουδοβῖκος Ἀουερβέκ, διοικητὴς τοῦ νεοσχηματισθέντος λόχου τῶν τεχνιτῶν.

3. Μετατίθενται· ὁ λοχαγὸς καὶ ἀρχιαποθηκοφύλαξ Πυλίας, Πέτρος Λαφὸντ εἰς Ναύπλιον μὲ τὴν ἰδίαν ὑπηρεσίαν,

Ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγὸς Στάθης Λικούδης ἀπὸ τὴν ἐφορίαν τοῦ ὁπλοστασίου εἰς Πυλίαν ὡς ἀποθηκοφύλαξ.

Οἱ ὑπολοχαγοὶ, Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ἀπὸ τὸν τῶν τεχνιτῶν εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα·

Φριδερῖκος Σούλτζε ἀπὸ τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν εἰς την κεντρικὴν διεύθυνσιν τῶν ὁπλοστασίων, ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν παρὰ τῷ Ἐρασίνῳ καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς, Χαράλαμπος Ζιμβρακάκης ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα ὡς ἀποθηκοφύλαξ εἰς Μεθώνην

Οἱ ἀνθυπασπισταὶ καὶ ἀποθηκοφύλακες, Χρ. Λάνδος ἀπὸ τὴν ἐφορίαν τοῦ ὁπλοστασίου Ῥίου εἰς ἐκείνην τῆς Χαλκίδος· Νικόλαος Σωτήρου ἀπὸ τὴν ἐφορίαν τοῦ ὁπλοστασίου Μεθώνης, εἰς ἐκείνην τοῦ Ναυπλίου.

4. Τίθενται ὑπὸ σύνταξιν, ὁ ἀνθυπασπιστὴς, ὑποθηκοφύλαξ Ναυπλίου, Παντολέων Φρίδας.

5. Ἐκτὸς ἐνεργείας τίθενται μὲ τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ καὶ μὲ ἀποζημίωσιν ἐνοικίου κατὰ τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9. Μαρτίου) 1833.

Ὁ λοχαγὸς καὶ ἀρχιαποθηκοφύλαξ Μεθώνης, Φραγκῖσκος Ἀτζολίκης, Ὁ λοχαγὸς καὶ ἐπιαρχιπυροτεχνίτης Ἰωάννης Μάρτη, ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ ἀποθηκοφύλαξ Χαλκίδος, Ἐρρῖκος Ἰωσαδρόβσκη μὲ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ἀποδοχὰς λοχαγοῦ 2. κλάσεως ἐκτὸς ἐνεργείας.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς καὶ ἀποθηκοφύλαξ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Νικόλαος Ταμβακάκης, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν Βασίλειος Ἐλευθερίου.

Παραφυλάττεται εἰς τοὺς ῥηθέντας ἀξιωματικοὺς ἡ παλαιότης των ἂν τεθῶσιν ἐκ νέου εἰς ἐνέργειαν. Τοῖς συγχωρεῖται μὲν νὰ ἐκλέξωσι τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, πλὴν ἐπιφυλαττόμεθα νὰ συγκαλέσωμεν ἢ ὅλους αὐτοὺς ἢ τινὰς ἐξ αὐτῶν εἰς σταθμόν τινα, ὅταν ἰδιαίτεροι λόγοι ἀπαιτῶσι τοιοῦτον μέτρον.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει γνωρίζει ἀδιακόπως τὴν διαμονὴν ἑκάστου τῶν ἀξιωματικῶν τούτων, καὶ θέλει δώσει τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας πρὸς τὰ ἀνήκοντα στρατιωτικὰ ταμεῖα, διὰ νὰ μὴ πληρωθῇ ὁ μισθός των εἰμὴ ἐπὶ ἐνδεικτικοῦ ὑπάρξεως, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι προσωπικῶς.

6. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Αὐγούστου 1838.

——

679 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐπειδὴ πλησιάζει ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τοῦ Πανεπιστημίου, γενομένη ἀπὸ τῆς Α΄. Ὀκτωβρίου, οἱ θέλοντες, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς, νὰ διδαχθῶσι τὴν ἰατρικὴν ἐντὸς δύο ἐτῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἔπειτα ὡς ἰατροὶ μὲ ἄδειαν εἴτε εἰς μέρη, ὅπου δὲν εὑρίσκονται ἐπιστήμονες ἰατροί, εἴτε εἰς τοὺς κατωτέρους βαθμοὺς τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν στρατευμάτων, κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν Β. Διαταγμάτων ἀπὸ 9 (21) Ἰανουαρίου 1838 καὶ ἀπὸ 7 (19) Μαΐου 1838, προσκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσιν ἐν καιρῷ εἰς τὸν Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου διὰ νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν φοιτητῶν.

Προσκαλοῦνται δὲ ὁμοίως καὶ οἱ θέλοντες νὰ σπουδάσωσι τὴν φαρμακοποιίαν ἐντὸς τριῶν ἑξαμηνιῶν, καθὼς διαλαμβάνει τὸ περὶ τούτου εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀρ. 32 ἔτους 1838 ἐκδοθὲν ἀπὸ 15 Ἰουλίου Β. Διάταγμα, νὰ παρουσιασθῶσιν ἐν καιρῷ εἰς τὸν Πρύτανιν, διότι καὶ ταῦτα τὰ μαθήματα ἀρχίζουσι τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Αὐγούστου 1838.

——

680 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον κατάστημα τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας ὀργανισμὸν ἁπλούστερον καὶ οἰκονομικώτερον·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ Β. Τυπογραφία καὶ Λιθογραφία ἀποτελοῦσιν ἓν καὶ μόνον κατάστημα ἀδιαίρετον, ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἑνὸς Διευθυντοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας· εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦτον ἀνατίθεται ἰδίως καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν δικαστικῶν κοινοποιήσεων, καθόσον δημοσιεύονται εἰς τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοῦτο προσδιωρισμένον φύλλον.

2. Μετὰ τὸν Διευθυντὴν τοῦτον ἕπονται εἷς λιθογράφος, ὅστις ἐνταυτῷ ὑποχρεοῦται νὰ διδάσκῃ τὴν τέχνην του, εἷς οἰκονόμος τοῦ ὑλικοῦ, καὶ ἐνταυτῷ γραμματεὺς τοῦ καταστήματος·

Δύο ἐργοστασιάρχαι, ἐξ ὧν ὁ εἷς διὰ τὴν Τυπογραφίαν, καὶ ἕτερος διὰ τὴν Λιθογραφίαν·

Δύο ὑπηρέται τοῦ καταστήματος καὶ διανομεῖς τῶν ἐφημερίδων.

3. Τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρχον ειδικὸν ταμεῖον διαλύεται διὰ τοῦ παρόντος.

Αἱ πληρωμαὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ αἱ τῶν λοιπῶν ἐξόδων γίνονται ἐντὸς τῶν προσδιορισθέντων ὁρίων παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ ταμείου Ἀττικῆς, κατὰ πρόσκλησιν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Τὸ προσωπικὸν τῶν ἐργατῶν τοῦ καταστήματος σύγκειται ὡς ἀκολούθως·

Α΄. Διὰ τὴν Τυπογραφίαν· ἀπὸ 6 στοιχειοθέτας ά. τάξεως, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς εἶναι καὶ ἐργοστασιάρχης, 2 στοιχειοθέτας β΄. τάξεως, 1 στοιχειοθέτης γ΄. τάξεως, 4 τυπωτὰς ά. τάξεως, 2 τυπωτὰς β΄. τάξεως, 6 μελανωτάς.

Β΄. Διὰ τὴν Λιθογραφίαν· ἀπὸ 5 τυπωτὰς ά. τάξεως, ἐνταῦθα καὶ ἐργοστασιάρχης, 1 τυπωτὴς β΄. τάξεως, 3 βοηθοὺς ά. τάξεως, 2 βοηθοὺς β΄. τάξεως.

Διὰ τὸ Χυτήριον· ἀπὸ ἕνα πρῶτον στοιχειοχύτην, 3 ἑτέρους στοιχειοχύτας, 2 βοηθοὺς διὰ στίλβωμα τῶν στοιχείων.

5. Ἀνάγκης τυχούσης δύνανται νὰ προσληφθῶσιν ἔκτακτοι ἐργάται μὲ ἡμερομίσθιον ἢ κατ' ἀποκοπήν, ἀλλὰ προηγουμένης πάντοτε ῥητῆς καὶ ειδικῆς ἀδείας τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

6. Τὰ κύρια ἔργα τοῦ καταστήματος τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας εἶναι·

ά. Ἡ τύπωσις τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, β΄. ἡ τύπωσις τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, γ΄. ἡ τύπωσις τοῦ Ἑλληνικ. Ταχυδρόμου, δ΄. ἡ τύπωσις τῆς Ἀνθολογίας τῶν κοινωφελῶν

γνώσεων, έ. τῶν διαφόρων ἐγγράφων, καταστίχων καὶ σχεδίων τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ Β. Ἀρχῶν, ὑποχρεωμένων νὰ τυπόνωσιν αὐτὰ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Β. Τυπογραφίαν, ἢ Λιθογραφίαν, διὰ πληρωμῆς τῆς ἀξίας τῆς τυπώσεως κατὰ τὴν διατίμησιν.

7. Παρεκτὸς τῶν ἔργων τούτων δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας καὶ τὰ ἑξῆς·

ά. Ἡ τύπωσις λαμπρῶν καὶ μάλιστα ἐπωφελῶν συγγραμμάτων, τὰ ὁποῖα σκοπεῖ νὰ ἐκδώσῃ ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἤθελον ἠμπορεῖ νὰ ἐκδοθῶσιν ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων τόσον ἐντελῆ καὶ εὔθινά. Ἡ τύπωσις παρομοίως τῶν συγγραμμάτων καὶ μεταφράσεων ἐκείνων, τῶν ὁποίων, ὡς ὠφελίμων εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἐπιφυλαττόμεθα εἰς τὸ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν, περὶ καταργήσεως τοῦ Β. βιβλιοπωλείου Ἡμέτερον Διάταγμα, νὰ διατάξωμεν τὴν τύπωσιν δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου, συναινέσει καὶ τῶν συγγραφέων ἢ μεταφραστῶν·

β΄. Ἡ διὰ τῆς Λιθογραφίας ἔκδοσις ἰδιωτικῶν πινάκων, ἐγγράφων ἢ σχεδίων, ὅταν τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ χωρὶς βλάβην τῆς κυρίας ὑπηρεσίας, καὶ χωρὶς ζημίας τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ ὅταν δοθῇ ἰδιαιτέρα ἑκάστοτε ἄδεια παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος. Τὰ ἔξοδα τῆς τούτων ἐργασίας θέλουν καταστρωθῆ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς κεχωρισμένως·

γ΄. Ἡ τύπωσις τῶν διαφόρων ἐγγράφων, καταστίχων καὶ σχεδίων τῶν ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης Ἀρχῶν, ὅταν αὗται τὸ ζητήσωσι διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος.

8. Ἡ διατίμησις τῶν τυπογραφικῶν καὶ λιθοθογραφικῶν ἐξόδων, γενομένη εἰς βάσεις ὁμοιομόρφους καὶ σταθερὰς, καὶ ἀναλόγως μὲ τὰς τρεχούσας τιμὰς τῆς πρωτευούσης, θέλει καθυποβάλλεσθαι κατ' ἔτος εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἡμετέρου Γραμματέως τῶν Οἰκονομικῶν· διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἡ διατίμησις αὕτη θέλει κανονισθῆ ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

9. Αἱ εἰσπράξεις τῶν παρὰ τῶν διαφόρων Ἀρχῶν ὀφειλομένων τυπωτικῶν δικαιωμάτων θέλουν γίνεσθαι κατὰ μῆνα, αἱ δὲ τῶν συνδρομῶν τῶν ἐφημερίδων κατ' ἑξαμηνίαν.

10. Αἱ εἰσπράξεις ὅλων ἐν γένει τῶν τυπωτικῶν δικαιωμάτων καὶ συνδρομῶν τῶν ἐφημερίδων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει σημειώσεων, ἀποστελλομένων ἐγκαίρως, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ, ὅταν δὲν πρόκειται διὰ λιθογραφικὰς ἐργασίας συμφωνηθείσας μὲ ἰδιώτας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων ὑποχρεώσεών των, ὁποῖαι θέλουν συνοδεύει τὰς σημειώσεις ταύτας.

11. Ἑκάστη Γραμματεία καὶ ἑκάστη Ἀρχὴ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς ἀκριβείας τῶν χειρογράφων της. Ἑκάστη δὲ ζημία προερχομένη ἀπὸ ἀμέλειαν αὐτῶν, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μετατυπώσεως, ἥτις διὰ τοῦτο ἤθελε χρειασθῆ, εἶναι εἰς βάρος της.

12. Αἱ συνδρομαὶ διὰ τὰς ἐφημερίδας θέλουν γίνεσθαι παρὰ τοῖς ταχυδρομικοῖς ἐπιστάταις, οἵτινες θέλουν ἀποστέλλει διὰ τοῦ γενικοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας τοὺς καταλόγους τῶν συνδρομητῶν, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περαιτέρω.

13. Τὰ περισσεύοντα φύλλα τῶν ἐφημερίδων θέλουν διανέμεσθαι εἰς τὰ διάφορα ταμεῖα, διὰ νὰ πωλῶνται κατὰ φύλλα, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατιμήσεις. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει τὰς περὶ τούτου λογιστικὰς ὁδηγίας.

14. Ὁ Διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ἰδιώτας, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν συμφωνιῶν διὰ λιθογραφικὰς ἐργασίας.

15. Μεταξὺ διαφόρων ἰδιωτικῶν λιθογραφικῶν ἐργασιῶν, ἀνατεθεισῶν εἰς τὸ κατάστημα προτιμᾶται ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει παλαιοτέρα συμφωνία.

16. Τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ θέλουν κανονισθῆ προσεχῶς δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως.

17. Ὁ οἰκονόμος τοῦ ὑλικοῦ εἶναι ὑπόχρεως, ὡς τοιοῦτος, νὰ προσφέρῃ τὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 24 Αὐγούστου (5 Σεπτεμβρίου) 1836 ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν.

18. Τὸν Διευθυντὴν, τοὺς δύο ἐργοστασιάρχας, καὶ τὸν οἰκονόμον τοῦ ὑλικοῦ καὶ γραμματέα τοῦ καταστήματος, θέλομεν διορίσει Ἡμεῖς ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Γραμματέως τῶν Οἰκονομικῶν· οὗτος δὲ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ, θέλει διορίσει τὸ προσωπικὸν τῶν ἐργατῶν καὶ τὸν ὑπηρέτην.

19. Ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

Μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ κατὰ μῆνα Δρ. 300, μισθὸς τοῦ Λιθογράφου Δρ. 200, μισθὸς τοῦ ἐργοστασιάρχου τῆς Τυπογραφίας Δρ. 130, μισθὸς τοῦ ἐργοστασιάρχου τῆς Λιθογραφίας Δρ. 120, μισθὸς τοῦ οἰκονόμου τοῦ ὑλικοῦ καὶ γραμματέως τοῦ καταστήματος Δρ. 150.

Ἀντιμισθία τοῦ διορθωτοῦ Δρ. 30, μισθὸς ὑπηρέτου, καὶ διανομέως τῶν ἐφημερίδων Δρ. 65.

Α΄. Τυπογραφία· μισθὸς τοῦ στοιχειοθέτου ά. τάξεως κατὰ μῆνα Δρ. 90, μισθὸς τοῦ στοιχειοθέτου 6΄. τάξεως Δρ. 75, μισθὸς τοῦ στοιχειοθέτου γ΄. τάξεως Δρ. 50, μισθὸς τοῦ τυπωτοῦ ά. τάξεως Δρ. 90, μισθὸς τοῦ τυπωτοῦ β΄. τάξεως Δρ. 65. μισθὸς τοῦ τυπωτοῦ γ΄. τάξεως Δρ. 40.

Β΄. Λιθογραφία· μισθὸς τοῦ τυπωτοῦ ά. τάξεως

ξεως κατὰ μῆνα Δρ. 80, μισθὸς τοῦ τυπωτοῦ β'. τάξεως Δρ. 70, μισθὸς τοῦ βοηθοῦ ά. τάξεως Δρ. 60, μισθὸς τοῦ πρώτου στοιχειοχύτου Δρ. 200, μισθὸς τῶν ἑτέρων Δρ. 65, μισθὸς τοῦ βοηθοῦ Δρ. 40.

20. Ὁ Λιθογράφος τοῦ καταστήματος θέλει λάβει ὡς ἰδιαιτέραν ἀντιμισθίαν διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐργασθέντα σχέδια τὸ ἥμισυ τῆς ὁλικῆς τιμῆς τῆς ἐργασίας.

21. Διὰ τὸ ὑλικὸν τοῦ καταστήματος προσδιορίζομεν ὡς μέγιστον ὅρον·

ά. Διὰ τὸν χρειαζόμενον χάρτην τῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας κατ' ἔτος δρ. 12,000.

β'. Διὰ τὸ ὑλικὸν, τὸ ὁποῖον χρειάζεται καθ' ἡμέραν, κατ' ἔτος δρ. 3,500·

γ'. Δι' ἐργαλεῖα τῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας καὶ τοῦ χυτηρίου δρ. 4,000· διὰ γραφικὰ ἔξοδα, προσδιοριζόμενα κατ' ἔτος 360· διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Ταχυδρόμου κατ' ἔτος δραχ. 6,600. Δι' ἔξοδα τῆς διορθώσεως τοῦ καταστήματος κατ' ἔτος δρ. 500.

Αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι ἐν τῷ καταστήματι βιβλιοθετικαὶ ἐργασίαι παύουσιν εἰς τὸ ἑξῆς.

22. Ὅλοι οἱ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἀντιβαίνοντες ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦδε ὁρισμοὶ, καὶ ῥητῶς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 17 (29) Μαΐου 1835 ἀκυροῦνται.

23. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούς. (7 Σεπτ.) 1838.

— —

681 ΟΘΩΝ. κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν, ὅσον ἔνεστιν, εἰς τοὺς ὅσοι ἔπαθον οἱανδήποτε ἐκ λῃστείας τινὸς ζημίαν, τὰ μέσα τοῦ νὰ τύχωσιν ἀποζημιώσεως προχείρου καὶ εὐχεροῦς, τὴν ὁποίαν ἄλλως ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι περιφρονοῦσι διά τε τὸ βαρὺ τῶν ἐξόδων καὶ τὴν ἐκ τοῦ τόπου των μακρὰν τοῦ Πρωτοδικείου ἀπόστασιν, ἐκ τούτου δὲ δὲν ἐπιτυγχάνει ὁ σκοπὸς τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβ. 1836 περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου, ἀπεφασίσαμεν νὰ τροπολογήσωμεν τὸ ἄρθρον 10 αὐτοῦ· ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Αἱ κατὰ δήμου τινὸς, ἕνεκα λῃστείας πραχθείσης ἐντὸς τῆς περιφερείας του, περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγαὶ, ὁσάκις αὗται δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων δραχμῶν, θέλουν φέρεσθαι ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ ἐναγόμενος δῆμος, καὶ δικάζεται κατὰ τοὺς ἐν γένει περὶ ἐκκλητῆς καὶ ἀνεκκλήτου δικαιοδοσίας τῶν Εἰρηνοδικῶν ὁρισμούς.

2. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Σεπτεμβ. 1838.

— —

682 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 20 Ἰουνίου τ. ε. ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπαλλάττομεν τοὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, εἰς τὰς ὁποίας οἱ κατάλογοι τῶν Ἑλλήνων οἰκογενειαρχῶν δὲν ἐπεθεωρήθησαν εἰσέτι ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης, ἐπιβαλλομένης ἀπὸ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου τῆς προικοδοτήσεως τῶν 1835, καὶ διατάττομεν νὰ γίνεται αὕτη ἀπὸ τοὺς δημάρχους καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἑκάστου δήμου κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐπιφυλάττομεν ὅμως εἰς ἕκαστον Ἕλληνα οἰκογενειάρχην τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του εἰς τὸν ἁρμόδιον διοικητὴν, καθὼς καὶ βαθμηδὸν εἰς τὰς λοιπὰς διὰ τοῦ εἰρημένου Νόμου διὰ τοῦτο προσδιωρισμένας Ἀρχὰς, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν ἤθελε συμπεριληφθῇ εἰς τὸν κατάλογον καὶ ἐξαιτίας τούτου δὲν ἤθελε λάβει τὸ πιστωτικὸν γραμμάτιόν του. Ἐὰν δὲ ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμά του, θέλει καταγράφεσθαι εἰς τὸν κατάλογον καὶ θέλει λαμβάνει οὗτος τὸ πιστωτικὸν γραμμάτιόν του μετὰ ταῦτα, ἐπιφυλαττομένων τῶν εἰς τὸ ἄρθ. 9 τοῦ εἰρημένου Νόμου ὡρισμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλ.) 1838.

— —

683 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὴν γενικὴν Ἀρχὴν, ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Κράτους ὀφείλουν ἐξίσου νὰ συντρέχουν εἰς τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς κοινωνίας ἀναπόφευκτα βάρη, κατ' ἀναλογίαν τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουν ἐξ αὐτῆς ὠφελημάτων. Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἰδιαζούσας περιστάσεις τῆς Λακωνίας· ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὅλα τὰ προϊόντα τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, τῶν συγκροτουσῶν τὴν σημερινὴν διοίκησιν τῆς Λακωνίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐνεργεῖ ἀποδεκάτωσις, κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις, θέλουν ὑποβληθῇ εἰς τοὺς τόπους, ὅθεν καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξάγονται εἰς δικαίωμα, λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν·

Α'. ά. Ἀπὸ τὰ βαλανίδια τὴν λεγομένην χαμάδαν ἀνὰ λεπτὰ 150 (λεπτὰ ἑκατὸν πεντήκοντα) τὸ καντάρι (ἴσον 1|9 τῆς χιλιάδος τῆς Μάνης)· β'. τὸ ῥαβδιστὸν ἀνὰ λεπτὰ 100 (λεπτὰ ἑκατὸν) τὸ καντάρι· γ'. τὸ χονδρὸν ἀνὰ λεπτὰ 60 (λεπτὰ ἑξήκοντα) τὸ καντάρι·

Β'. Τὸ ἔλαιον ἀνὰ λεπτὰ 12 (λεπτὰ δώδεκα) ἑκάστην ὀκάν·

Γ΄. Μετάξι ἀνὰ δρ. 3 (δραχ. τρεῖς) ἡ ὀκᾶ.
Δ΄. Πρινοκόκκι ἀνὰ δρ. 2 (δραχ. δύω) ἡ ὀκᾶ·
Ε΄. Μέλι ἀνὰ λεπτὰ 6 (λεπτὰ ἓξ) ἡ ὀκᾶ.
ς΄. Κηρίον ἀνὰ λεπ. 70 (λεπτὰ ἑβδομήκοντα) ἡ ὀκᾶ.

2. Τὰ τελωνεῖα τῆς Λακωνίας, ὅπου θέλει λαμβάνεσθαι τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτὸ δικαίωμα, εἶναι τ' ἀκόλουθα·

Τὸ Γύθειον, τὸ Λιμένι, αἱ Κιτριαί, ἡ Σκαρδαμοῦλα καὶ τὸ Ἁλμυρόν.

Ἡ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κράτους διὰ ξηρᾶς ἐξαγωγὴ τῶν εἰρημένων προϊόντων συγχωρεῖται διὰ το παρόν, μόνον εἰς τὴν Βέργαν καὶ τὴν Κακὴν Σκάλαν, πλησίον τῆς Σελενίστας, ἀφοῦ προηγουμένως πληρωθῇ τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα εἰς τὸ Γύθειον, ἢ τὸ Ἁλμυρόν, καὶ ἀποδειχθῇ τοῦτο ἀνηκόντως.

3. Τὸ ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθὲν δικαίωμα θέλει πληρώνεσθαι εἰς τὰ κατὰ τόπους τελωνεῖα, ἂν ἐξάγωνται διὰ θαλάσσης, συγχρόνως μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, φυλαττομένων τῶν αὐτῶν τύπων ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς, γενομένης διακρίσεως εἰς τὰς ἐγγραφὰς τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου δικαιώματος.

4. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐπιστήσει τὴν προσοχήν της εἰς τὸ νὰ διακρίνωνται τὰ διὰ θαλάσσης ἐξαχθησόμεννα προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὅσα δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς ἀποδεκάτωσιν, ἀπὸ τὰ προϊόντα τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ ἐξάγωνται δι' αὐτῶν τῶν προμνησθέντων λιμένων, καὶ θέλει λαβει ὁμοίως τ' ἀνήκοντα μέτρα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ καὶ πᾶσαν ἄλλην κατάχρησιν ὡς πρὸς τὴν ἀποφυγὴν τῆς φορολογίας.

5. Αἱ περὶ τῆς λαθρεμπορίας διατάξεις τοῦ περὶ τελωνείων Νόμου ἰσχύουν καὶ εἰς τὴν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου προσδιοριζομένην φορολογίαν.

6. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Σεπτ. (7 Ὀκτωβ.) 1838.

— —

684 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς Λακωνίας Νόμου διατάττομεν·

1. Τὰ προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὅσα ἐνδιαλαμβάνονται εἰς τὸν ῥηθέντα Νόμον, ἀνεξαιρέτως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξάγωνται, εἰμὴ διὰ τῶν τόπων τῶν ὁριζομένων παρὰ τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ Νόμου, ἀφοῦ ἐκπληρώθῃ το ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. προσδιοριζόμενον δικαίωμα.

Ὅστις τὰ ἐξάγει χωρὶς νὰ ἐπλήρωσε τὸ εἰρημένον δικαίωμα, παιδεύεται κατὰ τὴν διάταξιν τῶν τελωνείων ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1830 μὲ τὴν πληρωμὴν ὀκταπλοῦ δικαιώματος.

2. Οἱ κάτοικοι τῆς Μεσσηνίας καὶ Λακεδαίμονος, ἢ τινος ἄλλης ἐπαρχίας, ὅσοι θέλουν νὰ μεταφέρουν τὰ προϊόντα των διὰ τῆς Λακωνίας εἰς Γύθειον, ἢ Ἁλμυρόν, διὰ νὰ ἐξάγωνται ἀπ' ἐκεῖ διὰ θαλάσσης, ὀφείλουν νὰ περῶσι διὰ τῶν μόνον δρόμων, διὰ τοῦ μεγάλου δρόμου τοῦ φέροντος ἀπὸ Σπάρτην εἰς Γύθειον, καὶ διαβαίνοντος τὸ Κακοσκάλι πλησίον τῆς Σελινίτσας, διὰ τοῦ ἀπ' Ἀρχοντικὸν εἰς Γύθειον δρόμου, καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἁλμυρόν, καὶ διαβαίνοντος ἀπὸ τὴν Βέργαν.

3. Διορίζονται τρεῖς ἔφοροι, δύο κατὰ τὴν ἀνατολικὴν γραμμὴν τῶν ὁρίων τῆς Λακωνίας, ἐδρεύοντες ὁ μὲν ἐπὶ τῇ Κακῇ Σκαλᾳ, πλησίον τῆς Σελινίτσας, ὁ δὲ εἰς Ἀρχοντικόν, ὁ τρίτος κατὰ τὴν δυτικὴν γραμμὴν τῶν ὁρίων τῆς Λακωνίας, ἐδρεύων εἰς Βέργαν, τῶν ὁποίων τὰ καθήκοντα θέλουν εἶναι·

α. Νὰ ἐφορεύουν τὴν διὰ ξηρᾶς ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς Λακωνίας, ὥστε νὰ μὴ γίνεται χωρὶς ἀποδεικτικοῦ τῆς κατὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου προηγηθείσης πληρωμῆς·

β΄. Νὰ προμηθεύουν τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικὰ εἰς τοὺς μετακομίζοντας προϊόντα ἀπό τε τὴν Μεσσηνίαν καὶ Λακεδαίμονα εἰς τὴν Λακωνίαν.

4. Πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς λαθρεμπορίου, θέλουν διαταχθῇ νὰ ἐπιτηρῶσι πρὸ πάντων χωροφύλακες εἰς τὰ μεταξὺ Λακωνίας καὶ τῶν πλησίων ἐπαρχιῶν σύνορα, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὴν Βέργαν, καὶ τὰς θέσεις τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, τῆς Ἰάτριστας ἢ Ῥάχη, τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἀρχοντικοῦ ἢ Κακοσκαλιοῦ.

5. Οἱ μετακομίζοντες προϊόντα εἰς τὴν Λακωνίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Μεσσήνιοι, ἢ κάτοικοι ἄλλης τινὸς ἐπαρχίας, ὀφείλουν νὰ προμηθεύωνται μὲ τακτικὰ διαβατήρια παρὰ τῶν ἁρμοδίων δημάρχων, ὄπισθεν τῶν ὁποίων νὰ διαλαμβάνηται ἐπισήμως ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ εἶδος τοῦ προϊόντος, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παρουσιάζουσιν εἰς τοὺς ἐδρευόντας ἐφόρους εἰς τὴν Κακὴν Σκαλαν, ἢ Ἀρχοντικὸν ἢ Βέργαν. Οἱ θέλοντες δὲ νὰ ἐξάξουν διὰ ξηρᾶς τὰ προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὀφείλουν νὰ προμηθεύωνται διὰ τοῦτο μὲ ἔγγραφα ἀδείας παρὰ τῶν τελωνείων εἰς τὰ ὁποῖα ἐπλήρωσαν, ἐπὶ ἀποδείξει ἐκ τοῦ διπλότύπου βιβλίου, τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου δικαίωμα. Εἰς αὐτὰ τὰ ἔγγραφα ἀδείας θέλει σημειωθῇ τὸ ποσὸν καὶ ἡ ποιότης τῶν ἐξαχθησομένων προϊόντων δι' ὅσα ἐπλήρωσαν.

6. Ὅσον ἀποβλέπει τὴν εἰς τὴν Λακωνίαν εἰσαγωγήν, οἱ ἔφοροι θέλουν κρατεῖ τὰ παρουσιαζόμενα διαβατήρια, καὶ ἂν εὑρίσκωνται αὐτὰ καὶ τὰ εἰς αὐτὰ περιεχόμενα ὀρθὰ καὶ ἀκριβῆ, θέλουν δίδει ἀντ' αὐτῶν ἀποδεικτικά, διαλαμβάνοντα ὡσαύτως τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν προϊόντων.

7. Ὅστις τῶν δημάρχων ἤθελε φωραθῇ ἀπολοποιῶν ὡς προϊόντα τόπου, προϊόντα, τὰ ὁποῖα

νομίμως ἤθελον ἀποδειχθῆ τῆς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὁριζομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 271 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Ὅσον δὲ ἀποβλέπει τοὺς θέλοντας νὰ ἐξάγωσι διὰ ξηρᾶς προϊόντα τῆς Λακωνίας, οἱ ἔφοροι πρέπει νὰ ἐξετάσουν τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας, τὸ ὁποῖον ἔλαβε παρὰ τοῦ τελωνείου, ὅπου ἐπλήρωσε τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου ὁρισθὲν δικαίωμα, καὶ ἂν εὕρωσι τὸ εἰρημένον ἔγγραφον ὀρθόν, θέλουν συγχωρήσει ἐλευθέραν ἐξαγωγήν.

8. Οἱ τελῶναι Γυθείου καὶ Ἁλμυροῦ θέλουν θεωρεῖ ἀνεξαιρέτως καὶ φορολογεῖ ὡς προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ἐφόρων.

9. Οἱ ἔφοροι ὀφείλουν νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελῶς τὰ παρουσιαζόμενα εἰς αὐτοὺς διαβατήρια καὶ ἔγγραφα τῆς ἀδείας, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλουσι κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὡσαύτως καὶ οἱ τελῶναι Γυθείου καὶ Ἁλμυροῦ ὀφείλουν νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελῶς τὰ παρουσιαζόμενα εἰς αὐτοὺς ἀποδεικτικὰ τῶν ἐφόρων, καὶ ἀποστέλλουν αὐτὰ τακτικῶς πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν λογαριασμῶν των.

10. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία συνεννοουμένη μὲ τὴν τῶν Στρατιωτικῶν, διατάττεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτ. (8 Οκτωβ.) 1838.

— —

685 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ συνέπειαν Βασιλικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 3133 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 (28) Σεπτεμβρίου τ. ε., ἡ ἐπὶ τῶν πωλήσεων τῶν Ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἤδη ὑπὸ τῶν Κυρίων Γεωργίου Αἰνιάνος, Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, Γ. Ψύλλα, Συμβούλου εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, καὶ Ἰακώβου Ἀργυροπούλου, μελῶν, καὶ Ν. Κυδωνάκη Γραμματέως.

Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἔχοντες συμφέρον καὶ μὴ παρουσιάσαντες μέχρι τοῦδε τὰ ἔγγραφά των εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπήν, νὰ σπεύσωσι νὰ τὰ διευθύνωσιν ἤδη εἰς αὐτὴν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων των καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1838.

686 Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἀπαρτισθεῖσα διὰ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν ἤρχισεν ἤδη τὰς ἐργασίας της σύμφωνα μὲ τὸν ἀπὸ 27 Αὐγούστου Νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδόθη νέα ἑξάμηνος προθεσμία πρὸς συζήτησιν τῶν διαφορῶν τῆς ἁρμοδιότητός της· προσκαλεῖ ὅθεν τοὺς ἔχοντας τοιαύτης φύσεως διαφοράς, νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν εἰσαγωγήν των, συμμορφούμενοι μὲ τὸν προρρηθέντα Νόμον καὶ μὲ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1836 περὶ συστάσεως αὐτῆς Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1838.

— —

687 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ διάδικοι, οἱ παραγγέλοντες ἐπιδόσεις ἀναγομένας εἰς τὸν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 145 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ἢ ἄλλας οἱασδήποτε κοινοποιήσεις πρὸς κατοικοῦντας ἢ διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὀφείλουν νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς ὃν γίνεται ἡ ἐπίδοσις, καὶ τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολὴν τῶν ἐπιδιδομένων δικογράφων ταχυδρομικὰ τέλη, ὑπολογιζόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ταχυδρομικῆς διατιμήσεως. Εἰς τὰ τέλη ταῦτα θέλουν προστίθεσθαι καὶ τὰ διὰ τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, δι' οὗ θέλει σταλῇ τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἁρμοδίαν προξενικὴν Ἀρχήν, καθὼς ἀκόμη καὶ τὰ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπιδοτηρίου ἢ ἄλλου τινὸς ἐπιστρεπτέου δικογράφου μέχρι τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ γίνεται ἡ δίκη.

2. Εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας αὐτὰ πλήρη, ἀρνεῖται ὁ εἰσαγγελεὺς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδομένου δικογράφου· ἄλλως, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τέλη. Συμπεσούσης δὲ φιλονεικίας μεταξὺ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ διαδίκου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τέλους, ὑποβάλλονται τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἐπιτόπιον διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, ἥτις σημειόνει ἐπ' αὐτῶν το νόμιμον τέλος, ὑπογράφουσαν τὴν σημείωσιν ταύτην. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἀπολαύοντες τὰ δικαιώματα πενήτων, περὶ ὧν θέλει ἰσχύει καὶ εἰς περίπτωσιν ταύτην τὸ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1837 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν δικογράφων τῶν πενήτων Βασιλικὸν Διάταγμα.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 13 (31) Ὀκωτμβ. 1838.

— —

688 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὑπ' ἀρ. 11357, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

1. Τὸ ἄρθρον 1. τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 ὑπ' ἀριθμὸν 5756 Ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ εὐκολίας τοῦ χάριν διαμετακομίσεως ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἰσχύει μέχρι τοῦδε διὰ μό-

νην τὴν Σύραν, θέλει ἰσχύει εἰς τὸ ἑξῆς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου, ὅπου ὑπάρχουν καταστήματα διαμετακομίσεως.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ.

3. Εἰς ὅσα εἴδη εἶχον ἐναποτεθῇ εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως (ἐξαιρουμένης τῆς Σύρας), πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἐφαρμόζεται τὸ μέτρον τοῦτο.

Παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν δικαιωμάτων ἀρχίζει, ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ τρέχουσα τριμηνία τῆς ἐναποθέσεως πάσης πραγματείας.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γαμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 14 (26) Ὀκτωβ. 1838.

——

689 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀσφαλίσωμεν τὴν τύχην τῶν δύο θυγατέρων τοῦ ἐνδόξως ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντος ἥρωος Μάρκου Μπότζαρη, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἄφησεν ὁ πατὴρ των εἰμὴ τὸ ἔνδοξόν του ὄνομα, ἀποφασίζομεν νὰ προικοδοτήσωμεν αὐτὰς ἐν ὀνόματι τῆς εὐγνώμονος πατρίδος, καὶ διατάττομεν νὰ παραχωρηθοῦν εἰς ἑκατέραν αὐτῶν ἅμα νυμφευθοῦν·

1. Πεντακόσια (500) στρέμματα ἐθνικῆς γῆς, ὡς ἐντελῆ ἰδιοκτησίαν· καὶ

2. Ἓξ χιλιάδας (6000) δραχμὰς εἰς μετρητά.

Τὸ πέμπτον μέρος τῆς γῆς αὐτῆς πρέπει νὰ ἦναι κατάλληλον διὰ σταφυδοφυτείαν.

Ἐπιφορτίζομεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τὸν Οἰκονομικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήτεως, ὡς μνημεῖον ἀναγνωρίσεως τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τοῦ ἀειμνήστου Μάρκου Μπότζαρη.

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 18 (30) Ὀκτωβ. 1838

——

690 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 7 (19) Μαΐου 1838 περὶ ἐξελέγξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παραχωρήσεων.

Καὶ θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν καθυποβληθεῖσαν γνωμοδότησιν, θέλει ζητεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰς ἀπαιτουμένας ἐνόρκους μαρτυρίας·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας·

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει λαμβάνει αὐτὸ ἀπ' εὐθείας, ἢ ἐνεργεῖ διὰ παραγγελίας πρὸς τὰ ἁρμόδια πρωτοδικεῖα ἢ εἰρηνοδικεῖα ἐνόρκους ἐξετάσεις μαρτύρων, καὶ ὁρκώσεις πραγματογνωμόνων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 7 (19) Μαΐου 1838 περὶ ἐξελέγξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παραχωρήσεων ἐθνικῶν κτημάτων διατάγματος. Αἱ δὲ εἰρημέναι πράξεις θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἐνώπιον ἐκείνου τῶν εἰρημένων δικαστηρίων, τὸ ὁποῖον κεῖται πλησιέστερον εἰς τὴν διαμονὴν τῶν ἐξετασθησομένων ἢ ὁρκισθησομένων ἀτόμων.

2. Ὁ ὅρκος καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων, καθὼς καὶ ὁ ὅρκος τῶν πραγματογνωμόνων θέλει γίνεσθαι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπὶ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον συνεδριάσεων, παρόντος τοῦ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου ὡς ἀντιπροσώπου δημοσίου, τοῦ νεοφύτου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, δεόντως καλεσθέντος, καὶ ἐνώπιον ἱερέως φέροντος τὴν ἱερατικὴν στολὴν, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον·

Ὁ ὅρκος τῶν μαρτύρων.

» Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, καὶ
» εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ὅτι εἰς ὅσα ἐρωτηθῶ
» θέλω εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν,
» τίποτε πλέον παρὰ τὴν ἀλήθειαν.»

Ὁ ὅρκος τῶν πραγματογνωμόνων.

» Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ,
» καὶ εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ὅτι ἡ ἐκτίμησις
» τὴν ὁποίαν διορίζομαι νὰ κάμω θέλει εἶσθαι
» δικαία καὶ ἀληθὴς, χωρὶς νὰ χαρισθῶ εἰς
» κανένα καὶ διὰ τίποτε.»

3. Ἡ κλῆσις καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολ. δικονομίας.

Πᾶσα δὲ ἐξέτασις μάρτυρος καὶ ὅρκισις πραγματογνώμονος, γινομένη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἁρμοδίου ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου, εἶναι ἄκυρος.

4. Ἡ κλῆσις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν πραγματογνωμόνων, ὡς καὶ αἱ παρὰ τῶν πρωτοδικείων περὶ ἐξετάσεως καὶ ὁρκίσεως αὐτῶν γινόμεναι ἐκθέσεις, θέλουν γράφεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ ἀσήμου χάρτου· ἐνώπιον δὲ τῶν εἰρηνοδικείων θέλει γίνεσθαι περὶ τοιούτων ἐκθέσεων χρῆσις καὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς συνήθους ἐνσήμου χάρτου.

5. Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσωσι καὶ δημοσιεύσωσι τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβ. (5 Δεκεμβ.) 1838.

——

691 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἐπειδὴ ἡ ἐποχὴ τῆς ὁριστικῆς συντάξεως τῶν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος καταλόγων τῶν ἐνόρκων ἐγγίζει, καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ συνέλθωσιν ἐγκαίρως ὅλα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, διὰ νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, ἀκούσαντες τὴν γν

μην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Ὁ ἀπὸ 2 (14) Μαρτίου 1838 περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων Νόμος θέλει ἐφαρμοσθῆ καὶ εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος, εἰς ὅσα μέρη δὲν θέλουν εἶσθαι συναθροισμένα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια.

Β'. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Δεκεμβρ. 1838.

692 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ

Πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι

Κατὰ συνέπειαν τῶν παρὰ τῇ Σουηκικῇ Κυβερνήσει γενομένων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως παραστάσεων περὶ τῆς ἐπικρατούσης καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν ἐντελοῦς ὑγείας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ προσαρμοσθέντων αὐστηρῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας ἀπεφάσισεν, ὅτι τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ συμπεριλαμβάνεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μερῶν ἐκείνων, ἅτινα θεωροῦνται πάντοτε ὡς ὕποπτα πανώλους, καὶ ἑπομένως εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις καθ' ἃς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δεν ἤθελε κηρυχθῇ δι' εἰδικοῦ Διατάγματος τοῦ ἐμπορικοῦ Σουηκικοῦ Συνεδρίου μολυσμένον, ἢ ὕποπτον μολυσμοῦ, τὰ ἐκ τῶν λιμένων αὐτοῦ προερχόμενα καὶ ἐφωδιασμένα μὲ καθαρὰς πιστοποιήσεις ἐκ μέρους τοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι Γενικοῦ Προξένου, ἢ τῶν Ὑποπροξένων Σουηκίας καὶ Νορβεγίας πλοῖα, νὰ δύνανται νὰ προσορμίζωνται ἀπ' εὐθείας καὶ ἐλευθέρως τὰ μέρη τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελον διευθύνεσθαι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1838.

693 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ

Πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι

Ἡ Σαρδινικὴ Κυβέρνησις κατήργησεν ἐσχάτως, μέχρι τῆς 31 Μαΐου τοῦ 1839 ἔτους, τὰ διάφορα ἐξαιρετικὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἐπεβάρυνον ἅπαντα τὰ τῶν ξένων Δυνάμεων πλοῖα, τὰ φέροντα εἰς τὴν Σαρδινίαν δημητριακοὺς καρποὺς, ἐξομοιοῦσα κατὰ τοῦτο τοῦ λοιποῦ αὐτὰ μέχρι τῆς εἰρημένης ἐποχῆς μὲ τὰ ὑπὸ Σαρδινικὴν σημαίαν πλοῖα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1838.

694 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1838 προσδιορίζεται, ὡς ἀκολούθως·

ά. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ κεφαλήν·

β'. Διὰ τοὺς χοίρους δρ. μίαν καὶ ἡμίσειαν·

γ'. Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν·

δ'. Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν·

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·

ά. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν καὶ προβάτων) καὶ οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων, καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν.

β'. Οἱ ἀρωτῆρες βόες·

2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει ἐνοικιασθῇ κατ' ἐπαρχίας ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ παραχωρηθῇ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα.

3. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῆ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου τοῦ 1838 ἔτους.

4. Τὰ ὅρια τῶν ἐπαρχιῶν θέλουν προσδιορισθῆ ῥητῶς εἰς τὰς προκηρύξεις Οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσι πρὶν τελειώσωσιν αἱ δημοπρασίαι, διασαφίσεις περὶ ὁποιασδήποτε θέσεως, ἢ ἐν γένει περὶ ὁρίων, ἐὰν ἔχωσιν ἀμφιβολίας.

5. Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν ἐνεργήσει τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας, τῶν δὲ ποιμνίων, ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1839.

6. Τὸν φόρον θέλουν εἰσπράξει, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων καὶ ἀγωγιατικῶν ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ ποιμνίων, ἐντὸς τοῦ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1839.

7. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς δύο δόσεις, τὴν 1 καὶ 15 Μαΐου 1839.

8. Ὁ φόρος ἑκάστου ποιμνίου, καὶ τῶν μεγάλων ζώων, θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν παρεχείμασαν καὶ ἐγέννησαν τὰ ποίμνια, τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των· ἀλλ' ὀφείλουν οὗτοι νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν τὸν φόρον, διὰ νὰ μένωσιν ἀκαταζήτητοι τοῦ λοιποῦ, ὅπου ἀλλοῦ μεταβῶσιν.

9. Δι' ὅσα ζῶα πωληθῶσιν ἢ σφαγῶσι, διὰ μὲν τοὺς χοίρους, πρὶν δημοσιευθῇ ὁ παρὼν Νόμος, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ζῶα, πρὶν γενῇ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν, ὁ ἐνοικιαστὴς τῆς ἐπαρχίας, ἐκ τῆς ὁποίας ἔλειψαν, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ φόρον.

10. Εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς θέλουν δοθῆ διπλότυπα βιβλία, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διενέξεων με-

ταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν φορολογουμένων, περὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Τὴν χρῆσιν τῶν βιβλίων θέλει κανονίσει δι' ὁδηγιῶν της ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία.

11. Ὅλαι αἱ μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν ἢ ὑποενοικιαστῶν, μεταξὺ ἐνοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡς καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν διαφοραὶ, θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὸν ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων Νόμον, ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον ἐκείνης τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἐπαρχία.

12. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρ. 1838 (1 Ἰανουαρίου) 1839.

— —

695 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ παρέξωμεν εἰς τὴν νεολαίαν τῆς Νήσου Ὕδρας εὐκαιρίαν πρὸς ἀπόκτησιν καὶ τῶν θεωρητικῶν γνώσεων τῆς Ναυτικῆς, ἀπεφασίσαμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὸ ἐκεῖ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, καὶ Καθέδραν τῆς Ναυτικῆς.

Θεωροῦντες δὲ τὸν ὀλίγον ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν, τῶν σπουδαζόντων ἐν Ναυπλίῳ τὴν ἐπιστήμην ταύτην, καταργοῦμεν συγχρόνως τὴν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τὴν 31 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους συστηθεῖσαν ἐν τῇ ῥηθείσῃ πόλει καθέδραν αὐτῆς. Ὅλα τὰ ναυτικὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη, τὰ δημοσίᾳ δαπάνῃ προαποκτηθέντα θέλουν μετακομισθῇ εἰς Ὕδραν.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία θέλει συνεννοηθῇ μὲ τὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, κοινοποιοῦσα αὐτὴν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Δεκεμβρίου. 1838.

— —

696 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, παρατηρήσαντες ὅτι, εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ ἀπὸ 23 Αὐγούστου (4 Σεπτεμβρίου) τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος, εἰσέφρυσε γραφικὸν λάθος, εἰς τὰ ἄρθρα, β, καὶ γ, αὐτοῦ, διατάττομεν τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ ὡς ἀκολούθως·

Α'. Διὰ τὰ ζυγίζοντα γράμματα ἀπὸ 7 2|4 γραμμὰς μέχρι τῶν 10 ἀποκλειστικῶς θέλει λαμβάνεσθαι μίαν καὶ ἡμισείαν φορὰν τὸ δικαίωμα τοῦ δὶ ἁπλοῦν γράμμα.

Β'. Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 10—15 γραμμὰς, ἀποκλειστικῶς θέλουν πληρώνει δὶς τὸ δικαίωμα, καὶ οὕτω καθεξῆς κατὰ πᾶσαν πεντάγραμμον αὔξησιν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 13 (25) Ὀκτωβρ. 18[illegible]

— —

697 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς παρὰ τοῦ Κ. Φ. [illegible] ὑποβληθείσας εἰς Ἡμᾶς προτάσεις περὶ συστάσεως ἐργοστασίου πρὸς κατασκευὴν φεσίων, [illegible] θέλοντες νὰ εἰσάξωμεν εἰς τὸ Βασίλειον Μας [illegible] κλάδον βιομηχανίας τόσον ἐπωφελῆ, ἐπὶ τῇ [illegible] 10 (22) Ἰουνίου τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Κύριον Φ. Λέ[illegible] νὰ συστήσῃ πλησίον τῶν Ἀθηνῶν ἐργοστάσιον πρὸς κατασκευὴν φεσίων

2. Ἐπὶ τούτῳ θέλουν τῷ παραχωρηθῇ δύο στρέμματα ἐθνικῆς γῆς ἐκ τῆς κατὰ τὴν Θέσιν τῆς ἁγίας Τριάδος πλησίον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ τὸ τεταρτημόριον τοῦ Μύλου, ὀνομαζομένου τοῦ Σούτζινου, τὸ ὁποῖον ἐξουσιάζει τὸ δημόσιον ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ παραχώρησις αὕτη θέλει γίνει κατ' ἐκτίμησιν καὶ εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν τοῦ λαμβάνοντος·

3. Τὸ εἰς χρήματα προϊὸν τῆς ἐκτιμήσεως τῶν δύω στρεμμάτων καθὼς καὶ τὸ 1|4 τοῦ Μύλου, θέλει πληρωθῇ παρὰ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους ἓξ ἔτη μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἐργοστασίου του τούτου, καὶ εἰς τέσσαρας ἐτησίους ἴσας δόσεις ἀτόκως.

4. Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον [illegible] προνόμιον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται εἰς ὁποιονδήποτε ἄλλον νὰ συστήσῃ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως μέχρι τῆς παύσεως τοῦ προνομίου, ἐργοστάσιον [illegible] ὅμοιον μὲ τὸ τοῦ προνομιούχου, ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι διὰ τούτου δὲν ἐμποδίζονται ποσῶς [illegible] κατασκευάζοντες φέσια εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε [illegible] μικῶς, εἴτε ἐντὸς ἐργοστασίου, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξακολουθῶσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματός των τούτου, ὡς σήμερον γίνεται.

5. Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον τελωνειακὴ ἀτέλεια διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῶν μηχανῶν καὶ λοιπῶν ἐργαλείων, καθὼς καὶ ὀκταετὴς τελωνειακὴ ἀτέλεια [illegible] μαλλίου, ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν φεσίων, διωρισμένου ἀνὰ 5000 ὀκάδες κατ' ἔτος. Ἡ ποσότης αὕτη ὅμως ἡ μὲ ἀτέλειαν εἰσαχθησομένη, θέλει ἐμβαίνῃ μόνον διὰ τοῦ τελωνείου [illegible] ραιῶς· ἂν ὁ ἐργολάβος εἰσάξῃ πλέον τῆς [illegible] ποσότητος, διὰ τὸ περιπλέον τοῦτο θέλει [illegible] νεσθαι τὸ κανονικὸν τελώνιον· ἂν ὅμως κατ' ἔτος δὲν ἤθελε ἐνεργηθῇ ὅλη ἡ εἰσαγωγὴ 500[illegible] δων, ὁ ἐργολάβος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ [illegible] τὸ ἐλλεῖπον, ὡς προσθήκην εἰς τὰ ἑπόμενα ἔτη.

6. Ἡ κατασκευὴ τῶν φεσίων τούτων θέλει [illegible] σθαι τῆς πρώτης ποιότητος· ἤτοι ὡς τὰ Τ[illegible]

νικα, μὲ χρῶμα ἀνεξίτηλον, θέλει ὅμως κατασκευάζει καὶ ἄλλα κατωτέρας ποιότητος ἀναλόγως μὲ τὴν γενομένην ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτῶν, ἡ δὲ ἀναλογία των τῆς ποιότητος τῶν Τουνεζινικῶν πρὸς τὰ τῆς συνήθους ποιότητος θέλει εἶσθαι ἐξ ἡμισείας.

7. Τὸ ἐργοστάσιον θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν τρεῖς μῆνας τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος θέλουν ἐξαχθῆ ἐκ τούτου ἕως 30,000 φέσια· ἡ ποσότης αὕτη θέλει αὐξάνει κατ' ἔτος κατ' ἀναλογίαν πῶν προσόδων τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῆς ὑπαρχούσης καταναλώσεως.

8. Ὁ ἐργολάβος θέλει λάβει ἐντὸς τοῦ καταστήματός του νέους τὸν ἀριθμὸν δέκα, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει διδάξει τὴν τέχνην ταύτην, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς ἀνατροφῆς καὶ συντηρήσεώς των θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου. Δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως θέλουν κανονισθῇ αἱ ἐπὶ τούτῳ συμφωνίαι καὶ ὑποχρεώσεις ἐκ μέρους τῶν μαθητευομένων καὶ τοῦ ἐργολάβου.

9. Ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως ἀπὸ μέρους τοῦ ἐργολάβου τῶν ἄνω εἰρημένων ὅρων, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ λάβῃ τὰ ἐπ' ἐκτιμήσει παραχωρούμενα, γῆν καὶ μύλον, καθὼς καὶ νὰ παύσῃ τὸ προνόμιον, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἐκ τούτου ὁ ἐργολάβος ν' ἀπαιτήσῃ κάμμίαν ὁποιανδήποτε ἀποζημίωσιν.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς ἐντέλλονται νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ νὰ δημοσιεύσωσι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὰ εἰκότα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (28 Ὀκτωβρίου) 1838.

698 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διακηρύττει

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου. (5 Δεκεμβρίου) 1838 Νόμου, περὶ ἐξετάσεων Μαρτύρων καὶ ὁρκίσεως πραγματογνωμόνων διὰ τὰς εἰς τοὺς νεοφύτους, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836, Β Διατάγματος, ἀνηκούσας παραχωρήσεις, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἔσπευσε νὰ ἐκδώσῃ γενικὴν ἐντολὴν εἰς τὰ πρωτοδικεῖα καὶ εἰρηνοδικεῖα τοῦ Κράτους διὰ νὰ ἐνεργῶσι τὰς παρὰ τοῦ ῥηθέντος Νόμου ἀπαιτουμένας ἐνόρκους ἐξετάσεις μαρτύρων καὶ ὁρκίσεις πραγματογνωμόνων.

Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν διὰ τῆς παρούσης ὅσοι τῶν νεοφύτων νομίζουσι ὅτι ἔχουσι κατὰ τὸ ῥηθὲν ἀπὸ 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 1836 Διάταγμα, δικαίωμα ἀποζημιώσεως, καὶ τῶν ὁποίων τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαιτήσεως, ὡς παρουσιασθείσης ταύτης πρὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1837, δὲν παρεγράφη, νὰ κλητεύσωσι τοὺς μάρτυράς των ἐνώπιον τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὴν διαμονὴν τῶν μαρτύρων τούτων δικαστηρίου, διὰ νὰ ἐξετασθῶσι ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του εἰς τὸ διαγραφόμενον παρὰ τοῦ Νόμου καὶ τῶν παραγγελιῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέμα.

Σύμφωνον μὲ τὴν εἰς Ἡμᾶς κοινοποιηθεῖσαν πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ ἐπιθυμῶν νὰ κλητεύσῃ μάρτυρας Νεόφυτος, χρεωστεῖ πρῶτον νὰ προμηθευθῇ ἀπὸ ἔγγραφον διαβεβαίωσιν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅτι ἡ αἴτησίς του δὲν εἶναι ἐκπρόθεσμος, δηλ. δὲν παρουσιάσθη μετὰ τὴν 1 Ὀκτωβ. 1847, κατὰ πρώτην φοράν.

Δυνάμει τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης, ὁ Νεόφυτος δύναται νὰ κλητεύσῃ τοὺς μάρτυράς του ἐνώπιον οὗ τινος Πρωτοδικείου ἢ Εἰρηνοδικείου θελήσῃ, ἐξαιρουμένων τῶν Εἰρηνοδικείων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἑδρεύουν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, ὅπου καὶ τὰ πρωτοδικεῖα, διότι εἰς ταύτην τὴν περίστασιν μόνον εἰς τὰ πρωτοδικεῖα πρέπει νὰ γίνεται ἡ κλήτευσις. Χρεωστεῖ προσέτι νὰ κλητεύῃ δεόντως καὶ τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομ. Ἐπίτροπον, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου· διότι πᾶσα ἐξέτασις, γινομένη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὅρκισιν τῶν πραγματογνωμόνων, ἢ τὴν ἔνορκον ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων τῆς ἀποδείξεως, τοὺς ὁποίους ἤθελε παρουσιάσει εἰς τὸ Δικαστήριον ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικ. Ἐπίτροπος, ἐδόθησαν ἤδη αἱ ἀνήκουσαι διαταγαὶ διὰ νὰ κλητεύωνται δεόντως οἱ νεόφυτοι παρ' οὗτινος ἀνήκει.

Εἰδοποιοῦνται οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος Νεόφυτοι, ὅτι ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὰς προγενομένας ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεών των ἐξετάσεις ἔγγραφα, ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς ἁρμοδίους Οἰκονομικοὺς Ἐπιτρόπους, πρὸς τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ διευθυνθῶσιν οἱ ἔχοντες συμφέρον, διὰ νὰ λάβωσιν, ἂν τοὺς ἀναγκαιῶσιν, ἀντίγραφα ἐκ τῶν τυχὸν ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεών των δοθεισῶν προηγουμένως μαρτυριῶν, ἢ ἄλλων ἀποδείξεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1838.

699 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ

Δυνάμει Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ὅτι

Κατὰ συνέπειαν συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, αἱ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν δικαιωμάτων εἰς ἑκάτερα τὰ συνομολογοῦντα Κράτη ἐπὶ τῶν ἐν περιστάσει ναυαγίου διασωθέντων ἀντικειμένων διατάξεις τοῦ XI ἄρθρου τῆς μεταξὺ τῶν δύο Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας κλεισθείσης ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας συνθήκης, δὲν συμπεριλαμβάνουν μὲ τὴν ἔκφρασιν διασωθέντων ἀντικειμένων

(articles sauvés) τὸ σκάφος τοῦ πλοίου ἢ τὰ λείψανα αὐτοῦ καὶ τὰ ἄρμενα (le corps et les agrés du bâtiment) καὶ ὅτι ἐπομένως τὰ τελευταῖα ταῦτα δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1838.

——

700 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα ἐπροκάλεσαν τὸν περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμον ὡς πρὸς τὰς πραττομένας λῃστείας, δὲν ἔπαυσαν εἰσέτι ἐντελῶς, καὶ προνοοῦντες περὶ τῆς τελείας ἀποκαταστάσεως καὶ στερεώσεως τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων·

Ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων· ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου ὡς πρὸς τὰς πραττομένας λῃστείας παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος, ἤτοι μέχρι τέλους τοῦ 1839.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβ. 1838 (12 Ἰανουαρίου 1839).

——

701 ΟΔΗΓΙΑΙ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς, Ὑποδιοικητὰς καὶ Δημάρχους τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 2. τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρ. 1833, (8 Ἰανουαρίου) 1834 περὶ διοργανισμοῦ τῶν δήμων Νόμου, τὰ ὅρια αὐτῶν πρέπει νὰ διαιρεθῶσιν ἀκριβῶς καὶ νὰ σημειωθῶσιν ὁρατῶς· ὅπου ὑπάρχουν ἤδη φυσικαὶ ὁροθετικαὶ γραμμαὶ, οἷον σειραὶ ὀρέων, χαράδραι, ῥύακες, λίμναι, ἢ καὶ ὁδοὶ, θέλει γίνεσθαι ὅσον τὸ δυνατὸν αὐτῶν χρῆσις, καὶ μόνον ἐν ἐλλείψει τοιούτων θέλουν τίθεσθαι τεχνικὰ ὁροθετικὰ σημεῖα ἢ λίθοι. Ἐπειδὴ ὅλοι οἱ δῆμοι τοῦ Κράτους ἐσχηματίσθησαν ἤδη, καὶ ἡ Διοίκησίς των εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ, διατάττεται διὰ τοῦ παρόντος ἡ γενικὴ ἐκτέλεσις τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου τοῦ νόμου· διὰ τὸ ὁμοιόμορφον δὲ κατὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ὁροθεσίας, ἐκδίδομεν τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας, κοινοποιουμένας εἰς τοὺς Διοικητὰς Ὑποδιοικητὰς καὶ Δημάρχους, διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ αὐτάς.

1. Εἰς ἕκαστον δῆμον θέλει διορισθῆ παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δημάρχου, ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τριῶν μελῶν, ἐξ ὧν τὸ ἓν τουλάχιστον πρέπει νὰ ἦναι ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου· γέροντες ἰθαγενεῖς ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ δήμου, ἢ πρὸ πολλοῦ ἀποκαταστημένοι εἰς αὐτὸν, εἶναι οἱ καταλληλότεροι διὰ τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας.

2. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ σύνθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ὁ Δήμαρχος θέλει ἀναφέρεσθαι περὶ αὐτῆς εἰς τὸν Διοικητὴν, ἢ Ὑποδιοικητὴν, ὅστις ἀμέσως θέλει προσκαλεῖ ἀνὰ ἓν μέλος ἑκάστης τοιαύτης ἐπιτροπῆς εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ἢ Ὑποδιοικήσεως, διὰ νὰ ἐξηγῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας των, καὶ νὰ προχωρῇ ἡ ὁροθεσία ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων καὶ ἐμποδίων, δυναμένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὴν ταυτόχρονον τῆς ἐργασίας διάταξιν. Πρὸς τοῦτο φαίνεται κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἀξιοσύστατος ἡ ἀκόλουθος τάξις· τῆς ὁροθεσίας ἔναρξις δύναται νὰ γίνηται ἀπὸ τὸν ἀρκτικοανατολικώτερον δῆμον ἑκάστης διοικήσεως· μετὰ τὸν ὁποῖον θέλει ἕπεσθαι ὁ ἀμέσως δυτικὸς ὡς πρὸς αὐτὸν κείμενος, καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τῶν δυτικῶν συνόρων τῆς διοικήσεως· ἐκεῖθεν ὁροθετεῖται ὁ μεσημβρινῶς τοῦ ἐσχάτου κείμενος δῆμος, μετ' αὐτὸν ὁ ἀνατολικὸς τούτου, καὶ οὕτως οἱ ἐπόμενοι πρὸς τὰ ὀπίσω, μέχρι πάλιν τῶν ἀνατολικῶν τῆς Διοικήσεως συνόρων, καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον, μέχρις ὅτου ἡ ὁροθετικὴ ἐργασία λάβῃ πέρας εἰς τὰ μεσημβρινὰ ὅρια τῆς διοικήσεως. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἡ ὁροθεσία θέλει προβαίνει βουστροφηδὸν, ἀρχομένη κατὰ τὰ ἀρκτικοανατολικὰ ἑκάστης διοικήσεως, προχωροῦσα πρὸς δυσμὰς, ἐπανερχομένη πρὸς ἀνατολὰς, ἐκεῖθεν πρὸς δυσμὰς πάλιν κτλ. καὶ περατουμένη τέλος εἰς τὴν μεσημβρινήν.

3. Προσδιορισθέντος τοιουτοτρόπως τοῦ δρόμου τῆς ὁροθεσίας, θέλει ἄρχεσθαι ἡ ἐργασία εἰς τὸν πρῶτον δῆμον, διευθύνοντος τοῦ Διοικητοῦ ἢ Ὑποδιοικητοῦ, καὶ εἰς αὐτοῦ τοῦ δήμου, καὶ εἰς τῶν γειτνιαζόντων τοὺς δημάρχους, προσκλήσεις, προσδιορίζουσας τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει γίνει ἑκάστου ἡ ὁροθεσία, καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν οἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐπίτροποι θέλουν συνέλθει κατὰ τὴν ὥραν τῆς συνελεύσεως.

Διὰ νὰ μὴ συγχισθῇ καὶ ἐμποδισθῇ ὅλη ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας, οἱ γειτνιάζοντες δήμαρχοι πρέπει νὰ συμμορφοῦνται κατὰ γράμμα μὲ τὴν πρόσκλησιν ταύτην καὶ νὰ στέλλουν εἰς τὸν ἀνήκοντα καιρὸν καὶ τόπον τοὺς ἐπιτρόπους των.

Ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως πρέπει νὰ προσδιορίζηται πάντοτε εἰς ἓν μέρος, κατὰ τὸ ὁποῖον τρεῖς δῆμοι νὰ συνέχωνται.

4. Ἀφοῦ συνέλθουν δύο τοιαῦται ὁροθετικαὶ ἐπιτροπαὶ, ἡ ἐργασία των συνίσταται εἰς τὸ νὰ ζητοῦν τὰς παλαιὰς ὁροθετικὰς γραμμὰς καὶ σημεῖα (ἂν ὑπάρχουν ἤδη τοιαῦται) καὶ ν' ἀναγνωρίσουν τὰ ὅρια, ἢ ἂν δὲν ὑπάρχουν, νὰ προσδιορίζουν καὶ νὰ θέτουν τοιαῦτα σημεῖα. Ἂν ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι περὶ τῆς διευθύνσεως γραμμῆς τινος, ἢ ἂν ἦναι ἀμφισβητουμένη, ἀμφό-

τεραι αἱ ἐπιτροπαὶ πρέπει μετὰ σπουδῆς νὰ φροντίζωσι νὰ διαλύσωσι καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις καὶ ἀμφιβολίας φιλικῶς καὶ εἰρηνικῶς, καὶ νὰ προσδιορίζουν τὰ ἀμφισβητούμενα σημεῖα· διότι ἡ διόρθωσις αὐτῶν διὰ τοῦ κατωτέρου εἰς τὰ ἄρθρ. 12 καὶ 13 ἀναφερομένου τρόπου, ἐπιφέρει ἀργοπορίας καὶ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα οἱ γείτονες συνεννοούμενοι ἐδύναντο ν' ἀποφύγουν εὐκόλως.

5. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ διόρθωσιν τῶν ὁρίων ἀμφότεραι αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν ἐξακολουθεῖ τὰ ὅρια ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον, καὶ θέλουν ἀνανεώνει τὰ παλαιὰ σημεῖα, καθαρίζουσαι αὐτὰ ἀπὸ τοὺς θάμνους κλ. ὅσοι τυχὸν τὰ ἔχουν κατακεκαλυμμένα, ὥστε ν' ἀνευρίσκωνται εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Περὶ τοὺς ὁροθετικοὺς λίθους ἡ γῆ θέλει καθαρίζεσθαι μέχρι μιᾶς πήχεως ἀπὸ χόρτα καὶ ἀκάνθας, καὶ θέλει ἀνασκάπτεσθαι. Περὶ τῆς ὁροθετικῆς ταύτης ἐργασίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλει σημειοῦσθαι τὸ εἶδος τῶν ὁροθετικῶν σημείων, ἡ διεύθυνσις, καὶ τὸ ὡς ἔγγιστα μῆκος τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς.

6. Εἰς τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι περιγραφὴ τῶν ἀμφιβαλλομένων, ἢ ἀμφισβητουμένων ὁρίων καὶ ὁ τρόπος τοῦ συμβιβασμοῦ αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ πεδίου θέλουν σημειοῦσθαι κατ' ἀρχὰς τὰ νέα ταῦτα ὁροθετικὰ σημεῖα, τὰ προσδιοριστέα κατὰ συνέπειαν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ δι' ἐπισωρευμένων λίθων, τοὺς ὁποίους μετὰ ταῦτα μόνον θέλουν ἀντικαθιστᾷ ὁριστικῶς ὁροθετικοὶ λίθοι, κατὰ τὸν § 15.

7. Ὁσάκις αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν εἰς ἀμφισβητουμένην, ἢ ἀμφιβαλλομένην γραμμὴν ὁρίων, ἕκαστον μέρος θέλει προσδιορίζει τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀπαιτούμενα ὁροθετικὰ σημεῖα κατὰ τὸν ἄνω τρόπον τοῦ ἄρθ. 6· εἰς τὸ πρωτόκολλον θέλει ἀναφέρεσθαι ἡ περίστασις αὕτη, καὶ ἡ ὡς ἔγγιστα ἔκτασις τῆς ἀμφισβητουμένης ἐπιφανείας.

8. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν ὅλως νέων ὁροθετικῶν γραμμῶν, αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν ἔχει διηνεκῶς ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2. τοῦ περὶ δήμων νόμου, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος εἰς τὴν εἰσαγωγήν, καὶ ὅπου τοῦτο κατορθοῦται, χωρὶς νὰ βλάπτωνται μεγάλως τὰ συμφέροντα τῆς ἀγρονομίας καὶ τῶν δήμων, θέλουν ἐκλέγει φυσικὰς ὁροθετικὰς γραμμὰς καὶ σημεῖα, καὶ μόνον, ἂν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, θέλουν μεταχειρίζεσθαι τεχνητά. Διὰ νὰ μὴ πολλαπλασιασθῶσιν ὑπὲρ τὸ δέον οἱ ὁροθετικοὶ λίθοι, αἱ νέαι αὗται ὁροθετικαὶ γραμμαὶ θέλουν ἔχει ἱκανὴν ἔκτασιν (3—400 Β. πήχεις ἢ 6—800 παλαιὰς ἀρχιτεκτονικὰς) ὥστε τόσην ἀπόστασιν θέλουν ἔχει μεταξύ των οἱ ὁροθετικοὶ λίθοι, τιθέμενοι κατὰ τὰ πέρατα αὐτῶν.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν νέων τούτων ὁροθετικῶν γραμμῶν, καὶ τῶν τελικῶν σημείων αὐτῶν, θέλει γίνεσθαι μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας, καὶ τὰ σημεῖα θέλουν προσδιορίζεσθαι προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου κατὰ τὸ ἄρθρον 5.

9. Ἀφοῦ τὰ μεταξὺ δύο δήμων ὅρια ἐπιδιορθωθοῦν καὶ τεθοῦν, ὅλα τὰ μέλη ἀμφοτέρων τῶν ἐπιτροπῶν ὑπογράφουν τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας· οὕτως τὰ ὅρια προσδιορίζονται διὰ πάντοτε καὶ ἀμεταθέτως. Ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 μὴ προσδιορισθείσας ὁροθετικὰς γραμμὰς, θέλει ἀναφέρεσθαι ἑκάστη ἐπιτροπὴ εἰς τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ ἰδίου δήμου, τὸ ὁποῖον σκεφθὲν θέλει ἀποφασίζει, ἂν πρέπῃ νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη περὶ συμβιβασμοῦ ἀπόπειρα μετὰ τοῦ γειτνιάζοντος δήμου, ἢ ἂν ἡ ὑπόθεσις θέλει καθυποβληθῆ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητοῦ. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ δήμαρχος στέλλει εἰς τὸν γείτονά του ἓν μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μὲ τὴν πρότασιν· ἂν αὕτη γίνῃ δεκτή, ἑκάτερος τῶν δήμων διορίζει ἀνὰ μίαν νέαν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν συμβιβασμὸν περὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου ὁροθετικοῦ σημείου. Ἂν οἱ ἐπίτροποι οὗτοι συμβιβασθοῦν ὡς πρὸς ὅλα, ἢ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων σημείων, ὑπογραφέντος τοῦ πρωτοκόλλου, ὁ προσδιορισμὸς ὅλων τῶν τοιούτων σημείων περὶ ὅσων ἔγεινε συμβιβασμὸς, θεωρεῖται ὡς ἀμεταθέτως ὁριστικὸς, καὶ μόνον τὰ ἔτι ἀμφισβητούμενα ἀναφέρονται εἰς τὸν Διοικητὴν, διὰ ν' ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ διοικητικὸν δίκαιον.

10. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐνεργεῖ ἡ ὁροθετικὴ ἐπιτροπὴ μεθ' ὅλων τῶν γειτνιαζόντων δήμων, μέχρις ὅτου προσδιορισθῶσι τὰ σύνορα τοῦ δήμου, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν περιφέρειαν, καὶ καταγραφοῦν εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ γενόμεναι διορθώσεις καὶ ἀμφισβητήσεις. Περιττὸν σχεδὸν νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ὁροθεσία πάντοτε γίνεται μεταξὺ δύο δήμων, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὁρίων ἑκάστου ἑπομένου δήμου, πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ νὰ προσδιορίζωνται μόνον αἱ γραμμαὶ, ὅσαι δὲν ἐθεωρήθησαν εἰς μίαν τῶν προηγουμένων ἐξετάσεων.

11. Τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας θέλουν πέμπεσθαι ἀμέσως συνωδευμένα μὲ ἀναφορὰν ἀπὸ τὸ δημαρχεῖον εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ Ὑποδιοικητὴν, καὶ οὗτος θέλει τὴν διευθύνει εἰς τὸν ἀνήκοντα Διοικητήν· εἰς τὴν ἀναφορὰν θέλει γίνεσθαι λόγος ἂν τὰ ὅρια τοῦ δήμου προσδιωρίσθησαν ἐντελῶς ἄνευ σημείου ἀμφισβητουμένου, ἢ ἂν ὑπάρχουν δυσκολίαι, καὶ ὁποῖαι. Ὁ Διοικητὴς θέλει καταχωρίζει ἑκάστην ἀμφισβήτησιν ὑποβαλλομένην εἰς τὴν ἀπόφασίν του εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, καὶ ἐπιθέτει εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὰ πρωτόκολλα τὴν ἐπίσημόν του ἐπικύρωσιν.

12. Ἀφοῦ ὅλα τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας

θεωρηθοῦν κατὰ τὸν ἄνω τρόπον καὶ σημειωθοῦν αἱ ἀμφισβητήσεις, μεταβαίνει ὁ διοικητὴς προσωρινῶς εἰς τὸν δῆμον ἐκεῖνον, ὅπου ὑπάρχουν ἀμφισβητούμενα ὅρια, διὰ νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ τόπου τὰς ἐξετάσεις, ὅσας θέλουν τὸν ὁδηγήσει δια ν' ἀποφασίσῃ· ὅπου ὑπάρχει Ὑποδιοικητὴς, οὗτος θέλει κάμει τὰς ἐπὶ τοῦ τόπου ἐξετάσεις, τὰς ὁποίας ὁ διοικητής του ἤθελε κρίνει ἀναγκαίας.

Πρὸς τοῦτο ὁ διοικητὴς ἢ ὑποδιοικητὴς μεταβαίνει συνοδευόμενος ἀπὸ ἀμφοτέρας τὰς ὁροθετικὰς ἐπιτροπὰς ἐπιτοπίως, ὅπου κεῖνται αἱ ἀμφισβητούμεναι γραμμαὶ καὶ τὰ σημεῖα, ἀκούει καὶ καταγράφει εἰς πρωτόκολλα τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγους των, και ἐκδίδει μετὰ ταῦτα τὴν ἀπόφασίν του ἐγγράφως, προσθέτων καὶ τὰς ἀπολογίας.

Εἰς τὸν δῆμον ὅστις δὲν ἤθελεν εὐχαριστηθῇ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ διοικητοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ ἔκκλησις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ.

Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ ἀπαίτησις θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς αὐτὸν, καὶ οὗτος χρεωστεῖ νὰ τὴν καθυποβάλῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς την ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν μετὰ τῶν περὶ ὁροθεσίας ἀμφισβητηθεισῶν πράξεων, ἐπισυνάπτων καὶ τὴν δικαιολογητικὴν ἀναφοράν του.

13. Ἡ ἐπὶ των Ἐσωτερικῶν Γραμματεία συζητεῖ τας ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρωτοκόλλων, τὰ ὁποῖα περιέχουν τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αἰτιολογιῶν τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ, καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν της, περιέχουσαν ἐπίσης τὰς αἰτιολογίας. Ἂν τὰ ἔγγραφα δὲν φαίνονται ἱκανῶς ἐντελῆ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, ὥστε νὰ ἐξάξῃ ἐξ αὐτῶν ἀπόφασιν βάσιμον, δύναται νὰ διατάξῃ ἐπιτόπιον ἐπιθεώρησιν, καὶ ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς.

Ἐὰν τὰ ἀμφισβητούμενα δύο δήμων ὅρια ἀνήκουν εἰς δύο διοικήσεις, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ὀνομάζει ἕνα τῶν διοικητῶν αὐτῶν διὰ ν' ἀποφασίσῃ πρωτοκλήτως.

14. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἂν ἦναι σύμφωνος μὲ τὴν τοῦ διοικητοῦ, καθίσταται ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν ὑποχρεωτικὴ καὶ κατὰ πάντα λόγον ἀνέκκλητος.

Διαφερουσῶν τῶν δύο ἀποφάσεων δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἔκκλησις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας· τὸ ἔγγραφον τῆς ἐκκλήσεως θέλει δίδεσθαι ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας εἰς τὸν ἁρμόδιον διοικητὴν, ὅστις θέλει τὸ διευθύνει μεθ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκόντων ἐγγράφων καὶ λοιπῶν ἐπισυναπτομένων, εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

15. Πρὶν γίνῃ ἀναφορὰ εἴτε εἰς τὸν διοικητὴν εἴτε εἰς τὸν Γραμματέα τῶν Ἐσωτερικῶν δύνανται οἱ διάδικοι δῆμοι νὰ ζητήσωσι τὴν διαιτητὴν ἀπόφασιν· χρεωστεῖ μάλιστα ὁ διοικητὴς νὰ πασχίζῃ εἰς τὸ νὰ καταπείθῃ αὐτοὺς νὰ προτιμοῦν το μέσον τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀργοποριῶν καὶ ἐξόδων. Ἂν ἡ δίκη γίνῃ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ἐκλέγει ἕκαστος τῶν δύο διαδίκων δήμων ἀπὸ ἕνα διαιτητὴν ἐκ τοὺς πλησιεστέρους μὴ διαδίκους δήμους, καὶ ὁ διοικητὴς τον τρίτον ὡς ἐπιδιαιτητήν. Τὸ δικαστήριον τοῦτο τῶν διαιτητῶν συζητεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀμφισβητουμένων ὁρίων καὶ ὅλας τὰς τοπικὰς περιστάσεις ἐπιτοπίως, καὶ δόσαν τὸν κατὰ νόμον ὅρκον, ἀποφασίζει κατὰ συνείδησιν. Ὁ ὅρκος καὶ ἡ ἐγγραφὴ τῆς συνυποσχέσεως εἰς τὸ πρωτόκολλον γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος Εἰρηνοδίκου· ἔκκλησις τῆς συνυποσχέσεως δὲν συγχωρεῖται.

Μετὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν διοικητῶν καὶ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν (ἄρθρ. 12 καὶ 15) σημειοῦνται προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ τόπου τὰ οὕτω προσδιορισθέντα ὁροθετικὰ σημεῖα, ὡς ἐρρέθη ἄνω εἰς τὸ ἄρθρον 6.

16. Ἅμα λάβῃ ἐντελὲς πέρας ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας, εἴτε διὰ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν δήμων, εἴτε διὰ συνυποσχετικοῦ, εἴτε διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν εἰς τὰ ἄρθρ. 12, 13 καὶ 14 ῥηθεισῶν Ἀρχῶν, ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἄρθρ. 6 καὶ 12 προσωρινῶς σημειωθέντα διὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν δύο δήμων ὁροθετικὰ σημεῖα, θέλουν σημειωθῇ θετικῶς καὶ ὁριστικῶς δι' ὁροθετικῶν λίθων, καὶ θέλει συντεθῇ περὶ τούτου πρωτόκολλον. Οἱ λίθοι οὗτοι πρέπει νὰ ἦναι λελαξευμένοι, καὶ θέλουν φέρει σημεῖόν τι ἰδιαίτερον.

17. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ὁροθεσίας θέλουν κατατίθεσθαι καὶ διατηρεῖσθαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διοικητοῦ, ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ δύνανται, ἐν περιπτώσει ἀμφιβολιῶν ἢ διενέξεων, νὰ λαμβάνει διασαφήσεις, καὶ νὰ γίνηται ἀπόφασις.

Ἕκαστος δῆμος δύναται, ἂν τὸ ζητήσῃ, νὰ λάβῃ μὲ ἴδιά του ἔξοδα ἐπικυρωμένον αὐτῶν ἀντίγραφον, διὰ νὰ τὸ διατηρῇ εἰς τὰ δημοτικὰ ἀρχεῖα.

18. Προσδιορισθέντα ἅπαξ κατὰ τὰς παρούσας ὁδηγίας τα ὅρια ἑκάστου δήμου, πρέπει νὰ διατηρῶνται καταφανῆ. Πρὸς τοῦτο θέλει γίνεται ἐτησίως ἐπιθεώρησις αὐτῶν καὶ ἀναζήτησις τῶν ὁροθετικῶν λίθων· ἡ ἐργασία αὕτη θέλει γίνεται ἀπὸ δύο μέλη τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν γειτνιαζόντων δήμων κοινῶς, καὶ ἕκαστον τῶν μελῶν τούτων θέλει ἀναφέρει προφορικῶς εἰς τὸν ἴδιον δήμαρχον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὅρων, καὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς· αἱ ἐκλεισθέντες ὅροι θέλουν ἀντικαθιστᾶσθαι ἀμέσως ὑπὸ τῶν δύο μελῶν κοινῶς.

19. Τὰ ἔξοδα τῆς περὶ διορθώσεως ἀπολ

ρώσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ὁρίων θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τοὺς συνορεύοντας δήμους ἀνὰ δύο καὶ κατ' ἴσα μέρη· διὰ τοῦτο ὁ λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων θέλει κρατεῖσθαι πάντοτε ἰδιαιτέρως.

Τὰ ἔξοδα τῆς διὰ τοῦ διοικητοῦ, τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τῶν διαιτητῶν συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως προσδιορίζονται κατὰ την διατίμησιν τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

20. Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι θέλουν δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐξηγηθῆ ἀνηκόντως ὑφ' ἑκάστου διοικητοῦ καὶ ὑποδιοικητοῦ εἰς ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ συνελθόντας δημάρχους τῆς ἰδίας διοικήσεως, ὡς τοῦτο διετάχθη προηγουμένως περὶ τῶν ὁδηγιῶν ὡς πρὸς τὴν προικοδότησιν.

Ἕκαστος διοικητὴς καὶ ὑποδιοικητὴς θέλει ἐπαγρυπνεῖ, ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην, διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἐντὸς τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεώς του, φροντίζων ἰδίως ὥστε νὰ διδωνται εἰς τοὺς δήμους μὲ ἴδια αὐτῶν ἔξοδα ἄνθρωποι ἱκανοὶ διὰ νὰ κρατοῦν τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1838.

— —

702 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς δασονόμους τοῦ Κράτους.

Διὰ νὰ ἀποφύγωμεν ἀφ' ἑνὸς μέρους τα ἐπανειλημμένα παράπονα τῶν ξυλευομένων ὡς πρὸς τὴν ὑπέρμετρον δῆθεν ἐκτίμησιν τῆς ξυλείας ἐκ μέρους τῶν δασονόμων, ἀφ' ἑτέρου δε διὰ νὰ περιστείλωμεν καταχρήσεις, αἵτινες προέκυψαν ἐκ τῆς αὐθαιρέτου ταύτης ἐκτιμήσεως, ἐγκρίνομεν νὰ ληφθῶσι προσωρινῶς, διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὡς βάσιν τῆς ἐτιμήσεως τῆς ξυλείας, αἱ διατιμήσεις αἵτινες κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 30150 ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου τ. ε. Διαταγῆς μας, ἐξετέθησαν παρ' ὑμῶν τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ ταμίων, καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Γραμματείαν. Τὴν διατίμησιν ταύτην θέλετε ἔχει ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς ξυλείας, καὶ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου, κατὰ δημαρχίας, καὶ δεν δύνασθε νὰ κάμετε τὴν ἐλαχίστην τροποποίησιν εἰς τὰς τιμάς, ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Γραμματείας.

Σᾶς κάμνομεν δὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ὁ φόρος τῆς κατειργασμένης ξυλείας (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν φουρκάδων), ἥτις ὡς τοιαύτη κατεχωρήθη εἰς τὰς ἀδείας ὑλοτομίας, καὶ εἰς τὰ βιβλία εἰσπράξεως, προσδιορίζεται, πρὸς 20 0|0 καὶ 10 0|0 — διὰ τὰ καυσόξυλα, καὶ ἀκατέργαστον ξυλικὴν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὀνομαζομένων βουδῶν, πληρόνεται φόρος 15 0|0 καὶ 25 0|0 — διὰ τοὺς ἄνθρακας 15 0|0 καὶ 10 0|0. Διὰ δὲ τὰ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα καθὼς διὰ τὴν ῥητίνην πληρόνεται φόρος 10 0|0 καὶ 25 0|0 καὶ διὰ τὰ λοιπὰ, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀσβέστου καὶ τῶν κεράμων 10 0|0.

Εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀδειῶν ὑλοτομίας θέλει γίνεται ἡ παρατήρησις εἰς τὸν παραλαμβάνοντα τὴν ἄδειαν, ὅτι, ἐὰν οὗτος δεν δυνηθῇ ἐντὸς τῆς προσδιορισθησομένης προθεσμίας νὰ ὑλοτομήσῃ τὴν ἐνδιαλαμβανομένην εἰς τὴν ἄδειαν ποσότητα, ὀφείλει ἐντὸς 8 ἡμερῶν νὰ φανερώσῃ τοῦτο εἰς τὴν δασονομικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα σημείωσις εἰς τὸ στέλεχος τῆς ἀδείας, εἰδεμὴ εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ὑλοτόμος δι' ὅλην τὴν εἰς τὴν ἄδειαν διαλαμβανομένην ποσότητα.

Σᾶς παρακαλοῦμεν διὰ νὰ προσέχετε ἀκριβῶς εἰς τὴν τακτικὴν κατάστρωσιν τῶν λογαριασμῶν, καὶ σᾶς κοινοποιοῦμεν ὅτι ὑμεῖς φέρετε τὴν εὐθύνην δι' ὅσα τυχὸν ἤθελον περεισδύσει λάθη εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν λογαριασμῶν τούτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰανουαρίου 1839.

— —

703 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς δασονόμους τοῦ Κράτους.

Οἱ ἀσβεστόλιθοι, καὶ ὁ πηλὸς ὅστις χρησιμεύει εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν κεράμων, θεωροῦνται ὡς ἰδιαίτερα προϊόντα, καὶ ἐπομένως ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 16 τοῦ ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1836, Β. Διατάγματος. Ὁ ἐπ' αὐτῶν φόρος ἐπροσδιωρίσθη ἤδη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 13780 ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1837 καὶ ὑπ' ἀριθ. 14174 ἀπὸ 2 Ἰουνίου 1838 ἐγκυκλίων Διαταγῶν μας. Ἀλλ' οἱ δασονόμοι ἐπροσδιώρισαν ἄχρι τοῦδε τὸν φόρον τῶν ἰδιαιτέρων τούτων προϊόντων ποτὲ μὲν πρὸς 25 0|0 ποτὲ δὲ πρὸς 10 0|0. Ἐπομένως ἀναγκαζόμεθα νὰ διασαφίσωμεν τὰς διαληφθείσας ἐγκυκλίους ὡς ἐφεξῆς·

«Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἀσβεστολίθων καὶ πηλοῦ »προσδιορίζεται πρὸς 10 0|0, κατὰ προϊὸν »αὐτῶν, ἤτοι διὰ τὴν ἄσβεστον κατὰ καντάρι, »διὰ δὲ τοὺς κεράμους κατὰ κομμάτι, κατὰ »τὴν τρέχουσαν αὐτῶν τιμὴν, ἀπ' ὁποίου δή»ποτε προέρχεται μέρος εἴτε ἐθνικὸν, εἴτε ἰδι»όκτητον».

Ἐαν ὅμως ἡ πρὸς κατασκευὴν ἀσβέστου καὶ κεράμων ξυλεία δὲν ἦναι ἐκ τῆς προσδιοριζομένης ἐλευθέρας φόρου ξυλείας εἰς τὸν § 10 τοῦ ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου Βασ. Διατάγματος, τότε αὐτὴ συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 8 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ὑπόκειται εἰς φόρον 25 0|0 καὶ 15 0|0, ἐκτὸς τοῦ ἄνω διαληφθέντος φόρου, 10 0|0. Εἰς τοιαύτην περίστασιν πρέπει ν' ἀναφέρεται εἰς τὰς ἀδείας ὄχι μόνον ἡ ποσότης καὶ ὁ φόρος τῆς ἀσβέστου, ἀλλὰ καὶ ἡ ποσότης καὶ ὁ φόρος τῶν ἀναλισκομένων καυσοξύλων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰανουαρίου 1839.

— —

704 ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Πρὸς τὰς Διοικητικάς, Δικαστικάς, Δημοτικάς, καὶ λοιπὰς Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν ἐπὶ πιςώσει σφραγιστὸν χάρτην ἀπὸ τὰ διάφορα ταμεῖα τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰ ἀποδεικτικά, τὰ ὁποῖα δίδονται εἰς τὰ ἁρμόδια ταμεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα λαμβάνουν αἱ διάφοροι Ἀρχαὶ ἐπὶ πιστώσει σφραγιστὸν χάρτην, μένει πολλάκις σημειωμένον ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ ἐπὶ πιστώσει ληφθέντος χάρτου, μὴ γινομένης φροντίδος, ὅταν μετὰ ταῦτα πληρόνωνται εἰς λογαριασμὸν αὐτοῦ χρήματα καὶ ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου γραμμάτιον παραλαβῆς, νὰ σημειώνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τὸ παραδοθὲν ποσόν, ἢ ν' ἀνανεοῦται καὶ ἐπὶ τὸ ἀποδεικτικὸν διὰ τὸ ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον μόνον, καὶ ὡς ἐκ τῆς παραμελήσεως ταύτης τὸ χρέος τῶν πιστωσίμων Ἀρχῶν μένει, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ·

Ἐπειδὴ ἐντεῦθεν διὰ τῶν ἐπιθεωρήσεων δὲν ἐμπορεῖ νὰ προκύψῃ ἀκριβὴς ἐξέλεγξις ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ χαρτοσήμου εἰς τὰ ταμεῖα, μένουν δ' ἀφ' ἑτέρου καὶ αὗται αἱ πιστώσιμοι Ἀρχαὶ ὑπὸ εὐθύνην διὰ τὸ ἀκέραιον ποσόν, ἐν ὅσῳ δὲν ἔχουν ἐκκαθαρισμένην τὴν μετὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμείου ληψοδοσίαν των·

Τὸ Συνέδριον ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ προσκαλέσῃ ἐπισήμως διὰ τῆς παρούσης ὅλας τὰς Ἀρχάς, ὅσαι λαμβάνουσιν ἐπὶ πιστώσει χαρτόσημον, παραδίδουσαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ ἁρμόδια ταμεῖα χρήματα εἰς λογαριασμὸν τοῦ ληφθέντος παρ' αὐτῶν ἐπὶ πιστώσει σφραγιστοῦ χάρτου, νὰ σημειόνωσιν ἑκάστοτε ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ των τὸ πληρωθὲν ποσόν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἐκδοθέντος γραμματίου παραλαβῆς τοῦ ταμείου, ἢ ν' ἀνανεόνωσι τὰ ἀποδεικτικά των, λαμβάνοντες ὀπίσω τὰ προγενέστερα, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε παρ' ἑκάστῳ ταμείῳ ἀποδεικτικὸν μιᾶς ἑκάστης πιστωσίμου Ἀρχῆς διὰ τόσον μόνον ποσόν, ὅσον πραγματικῶς ὀφείλεται ἐπὶ πιστώσει ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰανουαρίου 1839.

——

705 ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἀριθ. VII. §. 1. Ἀλλαγαὶ σχηματισμοῦ.

Ἐκ τῶν ἐννέα ταγμάτων τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐσχηματίσθησαν· ὀκτὼ ἐλαφρὰ τάγματα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τρόπον, ὥστε ἐκ τοῦ 1. 2. καὶ 3. τάγματος, σύγκειται τὸ σῶμα τῆς ὀροφυλακῆς Φθιώτιδος.

Ἐκ τοῦ 4, 5, καὶ 6, τάγματος, τὸ σῶμα τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας.

Ἐκ τοῦ 7. καὶ 8. τάγματος, τὸ σῶμα τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας.

Ἕκαστον δὲ τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐτέθη ὑπὸ ἓν ἀρχηγεῖον. Διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τούτου τὸ σῶμα αὐτό, τὸ ὁποῖον διετέλει ὡς ἐθνοφυλα[κὴ] ἐσυσωματώθη μὲ τὸν Βασιλικὸν στρατὸν ὡς [μέ]λος ὁλοκληρωτικόν, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν ἀξ[ίων] λόγων ἐκδουλεύσεών του, κατὰ τὸ 1836 [καὶ] 1837.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νό[μου] τῆς 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 διελύθησαν αἱ ὑπάρξασαι 16 τετραρχίαι τῆς φάλαγγος, κα[ὶ] ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ §. 9 τοῦ νόμου αὐτοῦ οἱ φα[λ]αγγῖται, οἵτινες δὲν ἐζήτησαν τὰ παρὰ τοῦ νό[μου] χορηγούμενα πλεονεκτήματα μέχρι τῆς 1 Μαρτίου 1838 ἡνώθησαν εἰς τέσσαρας νεωστὶ σχηματισθείσας τετραρχίας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, καὶ τῶν ἐλαφρῶν ἠλαττώθη ἀπὸ ὀκτὼ εἰς πέντε, εἰς τρόπον, ὥςε τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς διελύθη ὡς αὐθύπαρκτον τάγμα, οἱ δὲ λόχοι αὐτοῦ συνεσωματώθησαν μὲ τὰ λοιπὰ τάγματα τῆς γραμμῆς.

Ἡνώθησαν πρὸς τούτοις, τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) μὲ τὸ 2. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)· τὸ 4. μὲ τὸ 3. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς Μάνης, ὑπὸ τὸ ὄνομα 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰλῶν τῶν δύο μοιρῶν τοῦ ἱππικοῦ ἠλαττώθη ἀπὸ 3 εἰς 2, οὕτω δὲ καὶ ἀντὶ τῶν λόχων τῶν τεχνιτῶν, καὶ τῶν δύο λόχων τῶν σκαπανέων, ἐσχηματίσθη εἷς λόχος τεχνιτῶν καὶ εἷς λόχος σκαπανέων.

Διὰ τῆς ἐλαττώσεως ταύτης ἔπαυσεν ἡ διοίκησις τῆς διλοχίας τῶν σκαπανέων καὶ ἀντὶ αὐτῆς ἐσυστήθη μία Ἀρχὴ τοῦ μηχανικοῦ σώματος, ὑπὸ τὸ ὄνομα « ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ », ἥτις σχηματίζει ἐνταυτῷ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν τὸ τμῆμα τοῦ μηχανικοῦ.

Ἀντὶ τῶν ὑπαρξάντων ἐννέα νομομηχανικῶν ἐσχηματίσθησαν τέσσαρες διευθύνσεις τοῦ μηχανικοῦ.

Οἱ γραφεῖς τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας θέλουν διαιρεῖσθαι εἰς τὸ ἑξῆς εἰς δύο κλάσεις.

§. 2. Παράσημα ἔλαβον· τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος·

Ὁ ταγματάρχης Βαπτιστὴς Κλάϊν τοῦ διαλυθέντος 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.— Ὁ ὑπὸ σύνταξιν ἀντισυνταγματάρχης Ἀντώνιος Μάκκιας.— Ὁ συνταγματάρχης καὶ διοικητὴς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς Ἐδουάρδος Ῥαινέκ.— Ὁ πολιταρχικὸς ταγματάρχης Νεαπλίας Ἰλάριος Τουρέτ.— Ὁ μοίραρχος τῆς ὀροφυλακῆς Δημήτριος Τζῆνος. — Ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Μὰξ Φέδερ·

Τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν·

Ὁ ἴλαρχος Σταμάτης Παππαδόπουλος καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Ἰωάννης Ζητουνιάτης τῆς 2. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ (Αργολίς). Ὁ ὑπὸ σύνταξιν λοχαγὸς Πασχάλης Γιακουμούτσης. — Ὁ ὑπολοχαγὸς

καὶ δεκανεὺς τῆς φάλαγγος Σ. Μητσόπουλος.— Ὁ ὑπομοίραρχος 1. κλάσεως καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Γεώργιος Παπαδόπουλος.

§ 3. Ἐπῃνέθησαν διὰ τὰς καλάς των ἐκδουλεύσεις τὸν καιρὸν τῆς Πανώλους εἰς Πόρον.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κάρολος Βλέσιγγ τοῦ διαλυθέντος 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Διὰ τὴν ἔνδοξόν των διαγωγὴν εἰς τὴν κατὰ τὴν 15. Μαρτίου 1838 εἰς τὰς θέσεις Ἀρκουδοπούρνι καὶ Δρίστελλα συμβᾶσαν συμπλοκὴν μὲ λῃστάς,

Τὸ 2 καὶ 3. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς καὶ κατ' ὄνομα·

Ἀπὸ τὸ 2. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς,

Ὁ ταγματάρχης καὶ διοικητὴς αὐτοῦ Ἰωάννης Κλίμακας·

Οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ διοικηταὶ λόχων, Στάμος Μαυροδήμου καὶ Νικόλαος Γκέγγας· ὁ ὑπολοχαγὸς Ἀθανάσιος Καρανάσσος.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί, Ἰωάννης Κιόκιος.— Βασίλειος Χατζῆ Στάμου.— καὶ Δημήτριος Σπάρος· ὁ σημαιοφόρος Θωμᾶς Δημόπουλος.

Οἱ λοχίαι, Σταῦρος Τριαντάφυλλος. — καὶ Φώτιος Μελέτης· ἀπὸ τὸ 3. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· ὁ ταγματάρχης καὶ διοικητὴς αὐτοῦ Δῆμος Δοῦλιος.

Οἱ λοχαγοί, Νικόλαος Μερενδίτης καὶ ἐλευθέριος Ἰωάννου· οἱ ὑπολοχαγοί, Γεώργιος Κοντός, Δημήτριος Πρεβεζάνος καὶ Νικόλαος Βλαχογιάννης· ὁ σημαιοφόρος Ἰωάννης Κάτσικας.

Πρὸς τούτοις δὲ οἱ εἰς τὴν μάχην ταύτην πληγωθέντες στρατιῶται, Χρῆστος Ἰωάννου τοῦ 2. λόχου τοῦ 2. καὶ Ἀθανάσιος Δημητρίου τοῦ 3. λόχου τοῦ 3. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς. Διὰ τὴν γενναίαν των διαγωγὴν κατὰ λῃστῶν ἐνεδρευόντων τὴν 24 Αὐγούστου (5 Σεπτεμβ.) 1838 εἰς Κλειδίον (διοίκησις Ἠλείας)· οἱ λοχίαι τοῦ 6 ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς, Χρῆστος Σκεπαρνιᾶς, καὶ Ἰωάννης Παναγιώτου. Διὰ τὴν ἔνδοξόν των διαγωγὴν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς κατὰ τὴν 3 Αὐγούστου εἴ;τινας δήμους τῆς ὑποδιοικήσεως Πυλίας ἐκραγείσης ἀποστασίας,

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Μὰξ Φέδερ.— Ὁ ὑπασπιστὴς αὐτοῦ ἀνθυπολοχαγὸς Κωνς. Λυσεντέρης τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.— Οἱ λοχαγοὶ Δημήτριος Πετροπουλάκης, καὶ Ἰωάννης Γρηγορακόγιανος. — Ὁ ὑπολοχαγὸς Παναγ. Σταρογιάννης. — Οἱ ἀνθυπολοχαγοί, Γεώργιος Μούρτζινος. — Ἠλίας Δημητρακαράκος. — Ἰωάννης Μονεβασίτης. — Ὁ ἐκτελῶν χρέη ἀξιωματικοῦ λογιστῆς, Ἀντώνιος Καστανάκος, ὅλοι τοῦ 5. τάγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί.)

Ὁ ὑπομοίραρχος β'. κλάσεως τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Ἰωάννης Δαλωνᾶς.

Οἱ ἑξῆς ἀξιωματικοὶ τῆς φάλαγγος· Ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ ὑπολοχαγὸς Ἰωάν. Παπατζώνης. — Οἱ ταγματάρχαι καὶ ἀνθυπολοχαγοί, Ἀναστάσιος Ἀναγνωσταρᾶς καὶ Νικόλαος Οἰκονομόπουλος. — Ὁ λοχαγὸς καὶ ἐπιλοχίας Ἀδὰμ Καρέλος.— Οἱ ὑπολοχαγοί, καὶ δεκανεῖς Ἐμμνουὴλ Δαρειώτης. —Παναγιώτης Χριστόπουλος.— Ἀναστάσιος Διαμαντόπουλος.— καὶ Ἀθανάσιος Δημόπουλος.— Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ἐκλεκτὸς Ἀνδρέας Γαγγάλης.

Οἱ ἐνωματαρχαι καὶ χωροφύλακες τῆς 21. πεζικῆς καὶ τῆς 1· ἐφίππου ἐνωματίας. — Οἱ ἐνωματάρχαι καὶ χωροφύλακες τῶν διαφόρων ἐνωματιῶν, ὅσοι συνεξεστράτευσαν, κατ' ὄνομα δέ, ὁ ἐνωματάρχης Καραγιαννόπουλος, οἱ χωροφύλακες, Θωμᾶ; Τζάλμος, Γεώργιος Δημητρίου, Γεώργιος Σοῦλιος, Παῦλος Λικαρέος καὶ Γεώργιος Τάμπλους, ἅπαντες τῆς 21 πεζικῆς ἐνωματίας.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ 2. ἐκλεκτοῦ λόχου, καὶ τοῦ 3. λόχου τῶν ἀκροβολιστῶν τοῦ 5. τάγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί) καὶ κατ' ὄνομα· ὁ σαλπιστὴς Γεώργιος Βασιλάκης — οἱ πληγωθέντες στρατιῶται Βασίλειος Κουλτσάκος, καὶ Παναγιώτης Καψουλάκος τοῦ ῥηθέντος τάγματος.

Διὰ τὴν κταὰ τὰς πρώτας στιγμὰς τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τοὺς ῥηθέντας δήμους δειχθεῖσαν δραστηριότητα· ὁ μοίραρχος τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Ἠλίας Πανᾶς, καὶ οἱ πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας εἰς Καλαμάταν διαμείναντες ἐνωματάρχαι καὶ χωρόφύλακες.

§. 4. Ἐπικυροῦνται εἰς τοὺς βαθμούς των·

Οἱ ἑξῆς ἀξιωματικοί, οἱ μεταβάντες ἐκ τῶν 9. ταγμάτων τῆς ἐθνοφυλακῆς εἰς τὰ νεοσχηματισθέντα 8 ἐλαφρὰ τάγματα τῆς ὀροφυλακῆς,

ά. Ὡς διοικηταὶ ταγμάτων· ὁ χαρακτηρισμένος ἀντισυνταγματάρχης Γιαννούσης Πανομάρας εἰς τὸ 7.

Οἱ ταγματάρχαι· Τριαντάφυλλος Τσουρᾶς εἰς τὸ 1. Ἰωάννης Κλίμακας εἰς τὸ 2, Παπᾶ Κώςας Τσαμάλας εἰς τὸ 4, Ἰωάννης Φαρμάκης εἰς τὸ 6, Γεώργιος Λάμπρου Ζέρβας εἰς τὸ 8. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

β'. Ὡς διοικηταὶ λόχων· ὁ λοχαγὸς 1. κλάσ. Ἀναστάσιος Χυμευτὸς καὶ Νικόλαος Μερενδίτης εἰς τὸ 3. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

Οἱ λοχαγοί· Δημήτριος Κριεκούκης, Ἰωάννης Κοντούλης καὶ Ἀντώνιος Ζωγράφος εἰς τὸ 1. Μιλτιάδης Χουρμούζης εἰς τὸ 2. Δημήτριος Βάγιας καὶ ἐλευθέριος Ἰωάννου εἰς τὸ 3. Σταῦρος Κοντός, Εὐστάθιος Γαβριήλ, Γεώργιος Καπλάνης καὶ Θεοχάρης Γρηγορίου εἰς τὸ 4. Ἰωάννης Κοσκηνᾶς, Γεώργιος Βαλτινός, Γεώργιος Πράπας καὶ Δῆμος Φράγκος εἰς τὸ 5. Ἰωάννης Μάνεσης, Λ. Γ. Φασίτσας, Ἀναγνώστης Παππαδόπουλος καὶ Ἀντώνιος Βωτσαίτης εἰς τὸ 6. Πᾶνος Γιολδάσης εἰς τὸ 7. Λάμπρος Κάντσος, Λεώνης Δαγλῆς καὶ Ἀθαν. Λάμπρος Ζέρβας εἰς τὸ 8. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

γ'. Οἱ ὑπολοχαγοί· Δημήτριος Νικολάου, Ἀθανάσιος Κῶστα καὶ Κυριάκος Σῶκος εἰς τὸ 1. Ἰωάννης Κατσικογιάννης, Σταῦρος Μαυροδήμου, Κώστας Λιανὸς, Μιχαὴλ Ἀποστολάρας, Νικόλ. Γκέγκας καὶ Παναγιώτης Ἰγγλέσης εἰς τὸ 2. Νικόλαος Δουπιώτης, Ἀναστάσιος Λιανόπουλος, Βασίλειος Τάκος καὶ Νικόλαος Τερτίπης εἰς τὸ 3. Νικόλαος Ἀνδρέου Ἰωάννης Δούσας, Παναγιώτης Κατσάνος καὶ Κωνστ. Φρατζισανδρέου εἰς τὸ 4. Ἀποστόλης Εὐσταθείου, Ἰωάννης Κατζογιάννης καὶ Ἰωάννης Κασβίκης εἰς τὸ 5. Κωνσταντῖνος Τσάγκας, Βασίλειος Ἑλένης καὶ Νικόλαος Ζουλούμης εἰς τὸ 6. Ἰωάννης Κῆτζος εἰς τὸ 7. καὶ Γεώργιος Λέων εἰς τὸ 8. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

δ'. Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Ἀλέξιος Δρίτσογλους, Γεώργιος Λιάσκος, Κώνστας Λήμνιας καὶ Ἀλέξανδρος Πασπάλης εἰς τὸ 1. Δημήτριος Σπάρος, Ἰωάννης Κιόκιος καὶ Δημήτριος Τσαμάλης εἰς τὸ 2. Δημήτριος Πρεβεζάνος, Νικόλαος Βλαχογιάννης καὶ Κωνσταντῖνος Καλαΐντζῆς εἰς τὸ 3. Ἀθανάσιος Κουτρούμπας, Ἰωάννης Ἀλεξάνδρου, Ἀπόστολος Σέρφος καὶ Κωνσταντῖνος Βίτης εἰς τὸ 4. Ἰωάννης Λογαρᾶς Νικόλαος Καρπούνης, Γεώργιος Παναγιώτου καὶ Δημ. Ῥέγλης εἰς τὸ 5. Ἀντώνιος Βουκουβάλλας εἰς τὸ 6. Πήλιος Κασνέτσης, Κωνςαντ. Δερβίσης, Κώνςας Σνάκος, Δημήτριος Βάσσης, Ἀθανάσιος Σοῦλος καὶ Βασίλειος Σούκιος εἰς τὸ 7. Λάμπρος Βάσσης, Βασίλειος Καραπάντζης, Νικόλαος Ναστούλης, Ἀποστόλης Πάκος καὶ Ἀναστάσιος Πασᾶς εἰς τὸ 8. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Δημήτριος Κακουράτος εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ ἀρχηγείου τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας, ὡς ὑπασπιστής.

ε'. Σημαιοφόροι· Ἰωάννης Μακρῆς εἰς τὸ 1. Θωμᾶς Δημόπουλος εἰς τὸ 2. Ἰωάννης Κάτσικας εἰς τὸ 3. Ἰωάννης Μέγας εἰς τὸ 4. Γεώργιος Νικολάου εἰς τὸ 5. Ἰωάννης Δ. Τρικαλιώτης εἰς τὸ 6. Κώςας Δοκὸς εἰς τὸ 7. Κώνστας Καμπούρης εἰς τὸ 8. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

ς'. Οἱ ὑποϊατροί· Ἰωάννης Καραγιώργης εἰς τὸ 4. Τριαντάφυλλος Ἀμωρενίτης εἰς τὸ 6. Ἀναστάσιος Χορμοβίτης εἰς τὸ 7. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

ζ'. Οἱ ἱερεῖς· Ἰωνᾶς Ὀλύμπιος εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Φθιώτιδος. Γεώργιος Πρωτόπαππας εἰς τοὺς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας.

§. 5. Διωρίσθησαν εἰς τὴν φάλαγγα, χαρακτηρισμένοι ταγματάρχαι μὲ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ ἐπιλοχίου· ὁ προσωρινὸς διοικητὴς τοῦ πρώην δευτέρου τάγματος τῆς ἐθνοφυλακῆς ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Ἰωάννην τοῦ Γκοῦρα—Εὐαγγέλης Παλατζός.

Χαρακτηρισμένοι λοχαγοὶ ἐπιλοχίαι μὲ ἀποδοχὰς ὑπολοχαγῶν δεκανέων· οἱ μέχρι τοῦδε ἐκπληρώσαντες χρέη λοχαγῶν εἰς τὴν πρώην ἐθνοφυλακήν· Γεώργιος Δουκόπουλος, Δημήτριος Ἀσσίκης, Θεόδωρος Στουρνάρης, Νικόλαος Ζαχαράσχου, Ἰωάννης Φράγκος καὶ Βασίλειος Ζαχαριώτης.

Ὑπολοχαγοὶ Δεκανεῖς· οἱ ἐκτελέσαντες χρέη τοιούτου βαθμοῦ εἰς τὴν πρώην ἐθνοφυλακήν· Δημήτριος Ἀλασσῶνας, Κωνσταντῖνος Πί... καὶ Γεώργιος Ἀγγελόπουλος.

Χαρακτηρισμένοι ὑπολοχαγοὶ δεκανεῖς μὲ ἀποδοχὰς φαλαγγίτου· οἱ ἐκτελέσαντες χρέη ὑπολοχαγῶν εἰς τὴν πρώην ἐθνοφυλακήν· Ἰωάννης Παππαδημητρίου, Ἰωάννης Μουστάκας καὶ Μήτρος Καβαδίας.

Ἀνθυπολοχαγοὶ φαλαγγῖται· οἱ ἐκτελέσαντες τὰ χρέη τοῦ βαθμοῦ τούτου εἰς τὴν πρώην ἐθνοφυλακήν· Κώττας Σκαμπαρδώνης, Βασίλειος Κισσάβας, Νικόλαος Εὐθυμίου καὶ Γ. Ἀναγνώστου.

Διωρίσθησαν πρὸς τούτοις εἰς τὴν φάλαγγα· Α. Χέλμης ἐκ Κεφαλληνίας λοχαγὸς ἐπιλοχίας, Α. Βρετὸς ἐξ Ἰθάκης ἀνθυπολοχαγὸς ἐκλεκτὸς, ἀμφότεροι εἰς τοὺς πρεσβύτας. — Ὁ παύσας τῆς ὑπηρεσίας του ὡς δικαστὴς εἰς Καλάμας Νικόλαος Κανούσης λοχαγὸς ἐπιλοχίας, Ἀπόστολος Καλαμήδας ὑπολοχαγὸς δεκανεύς.

Ὁ ταγματάρχης τοῦ διαλυθέντος 4. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς Μάνης Νικόλαος Πιεράκος Μαυρομιχάλης, ἀντισυνταγματάρχης ὑπολοχαγός. Ὁ λοχαγὸς τοῦ αὐτοῦ τάγματος Δημ. Πουλίκακος ταγματάρχης ἀνθυπολοχαγός.

Οἱ σημαιοφόροι τοῦ ναυτικοῦ Ἰωάννης Δαλιγιάννης καὶ Α. Σερφιώτης, ἀνθυπολοχαγοὶ ἐκλεκτοί.

Ὁ ἐκ τοῦ 8. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τοὺς διαθεσίμους μεταβὰς Γ. Λέων, λοχαγὸς ἐπιλοχίας.

Ὁ τροφοδότης τοῦ ναυτικοῦ Στυλιανὸς Ἰωαννίδης, ὑπολοχαγὸς δεκανεύς.

Εἰς τὰ λοιπὰ σώματα καὶ κλάδους τοῦ στρατοῦ διωρίσθησαν· ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Φθιώτιδος ὁ συνταγματάρχης Βάσσος Μαυροβουνιώτης· ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας ὁ συνταγματάρχης Ἰωάννης τοῦ Γκούρα Μαμούρης· ὑπολοχαγὸς καὶ διοικητὴς λόχου εἰς τὸ 8. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, ὁ φαλαγγίτης καὶ ἐκτελῶν χρέη καταλυματίου Εὐαγγέλης Καμμένος.

Ὑποκαταλυματίαι· οἱ τὰ χρέη ταῦτα εἰς τὰ τάγματα τῆς πρώην ἐθνοφυλακῆς ἐκτελέσαντες· ὁ λογιστὴς Ἀνδρέας Λαζαρίδης εἰς τὸ 1. Παναγιώτης Μισσαραλιώτης εἰς τὸ 4. Βασίλειος Βελιάδης εἰς τὸ 5. ὁ ἀνθυπασπιστὴς Νικόλαος Γιαννούσης εἰς τὸ 6. Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος εἰς τὸ 7. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς. Ὁ ὑπολοχαγὸς τῆς 1. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττικὴ) Γεώργιος Ἀγγελόπουλος, ὑπασπιστὴς τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου τῆς Πελοποννήσου, μέχρι τοῦδε ἀρχηγὸς τοῦ 1. τμήματος τῆς

τῶν Στρατιωτιωτικῶν Γραμματείας ἀντισυνταγματάρχης Αὔγουστος Γεσμάν, πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἱματισμοῦ. Ὁ προσωρινῶς ἀφεθεὶς τῆς Βασιλικῆς Βαυαρικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας δόκιμος ἱππιατρὸς Λεονάρδος Βάουερ· στρατιωτικὸς ἱππιατρὸς εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττική). Ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγὸς Ἀναστάσιος Κάππατος, μέχρι τοῦδε φρούραρχος Παλαμηδίου, φρούραρχος Βουρτζίου. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Μιχαὴλ Καλπάκας τοῦ πρώην 1. ἐλαφροῦ πεζικοῦ τάγματος, καταλυματίας εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί). Ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Λουδοβῖκος Ἀουερβέκ, διοικητὴς τοῦ νεοσχηματισθέντος λόχου τῶν τεχνιτῶν. Ὁ μέχρι τοῦδε διοικητὴς τῆς διλοχίας τῶν σκαπανέων ταγματάρχης Λεωνίδας Σμολέντς, προσωρινῶς ἐπιθεωρητὴς τοῦ μηχανικοῦ. Προϊστάμενοι τῶν νεοσχηματισθεισῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ. Οἱ λοχαγοὶ τοῦ μηχανικοῦ Βενεδίκτος Χέρτερ τῆς 4. Ἐμμανουὴλ Μανιτάκης τῆς 1. Στέφανος Ἡσαΐας τῆς 2. καὶ Ἀδόλφος Λούφτ τῆς 3. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ.

Διοικητὴς τοῦ νεοσχηματισθέντος λόχου τῶν Σκαπανέων· ὁ λοχαγὸς τῶν σκαπανέων Κάρολος Ἀΐλερ· ὑπασπιστὴς τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Αὔγουστος Βόλφ.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κυριάκος Πατάκατσης ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὑπασπιστὴς τοῦ 7. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς.

Ὁ Δρ. τῆς ἰατρικῆς καὶ χειρουργικῆς Νικόλαος Πετζάλης, ὑποΐατρὸς εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ὁ παρὰ τῷ τμήματι τῆς Δικαιοσύνης τῆς ἐπὶ τῶν Σρατιωτικῶν Γραμματείας ἐργαζόμενος Φριδερῖκος Χριστμάν, ἀνθυπασπιστὴς παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐκτελῶν τὰ χρέη ἀξιωματικοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἀνθυπασπισταὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ, οἱ μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς· Ἀνδρέας Μονφερράτος, Γεώργιος Πράτσικας, Δημήτριος Ἰατρίδης, Παναγιώτης Ἔξαρχος καὶ Νικόλαος Παλαμᾶς· Ὁ ὑπομοίραρχος 1. κλάσεως Γ. Παπαδόπουλος, ὑπασπιστὴς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, εἰς τὴν θέσιν τοῦ εἰς τὴν μοιραρχίαν Ἀργολιδοκορινθίας μετατεθέντος ὑπομοιράρχου 1. κλάσεως Γεωργίου Κροκίδα.

Ὁ παρὰ τῇ καταχωρήσει τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας ἐργαζόμενος Ἰωάννης Μαυρομμάτης, γραφεὺς 2, κλάσεως.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἀναστάσιος Ζωγράφος τοῦ 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), ὑπασπιστὴς εἰς τὸ 3. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

Λογισταὶ 2. κλάσεως· Ἀντώνιος Παπαδόπουλος εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου (ταμεῖον τοῦ φρουραρχείου), Κωνσταντῖνος Ἰωαννίδης, Κωνς. Τζαζανίδης, Νικόλαος Χρυσοχέρης, εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς· Ἰωάννης Σναΐδερ εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ (1. διεύθυνσις)· Παναγιώτης Τζαμάλας εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας· Ἰωσὴφ Γρέσελ εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα (ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ)· ὁ τῆς Βασιλικῆς Βαυαρικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας προσωρινῶς ἀφεθεὶς δόκιμος ἱππιατρὸς Γάσπαρος Οὔρβαν, στρατιωτικὸς ἱππιατρὸς εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ.

§. 6. Μετετέθησαν· ἐκ τῶν ταγμάτων τῆς πρώην ἐθνοφυλακῆς εἰς τὴν φάλαγγα· οἱ χαρακτηρισμένοι ταγματάρχαι ἀνθυπολοχαγοί· Σταῦρος Γρίβας, Παλαιοκώστας Τζόγκας, Ἀντώνιος Κοντοσόπουλος.

Οἱ λοχαγοὶ ἐπιλοχίαι· Λάμπρος Ὀδυσσεύς, Πάνος Ἀλεξίου καὶ Κωνσταντῖνος Ἀθανασίου.

Οἱ χαρακτηρισμένοι λοχαγοὶ ἐπιλοχίαι· Ἀθανάσιος Νικολάου καὶ Δημήτριος Παπαβιέρος· μὲ βαθμὸν καὶ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ ἐπιλοχίου ὁ μέχρι τοῦδε ἀνθυπολοχαγὸς Ἰωάννης Χυμευτός· μὲ χαρακτῆρα λοχαγοῦ ἐπιλοχίου καὶ ἀποδοχὰς δεκανέως, ὁ ὑπολοχαγὸς Ἀναγνώστης Ψυλλόπουλος.

Ἐκ τῶν ταγμάτων τῆς πρώην ἐθνοφυλακῆς εἰς τοὺς διαθεσίμους, μὲ τοὺς βαθμοὺς τοὺς ὁποίους κατεῖχον προσωρινῶς εἰς τὰ ῥηθέντα τάγματα.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Νικόλαος Καψομούνης, Γεώργιος Ἀργυροκατρίστης, Ἀναστάσιος Γάτος καὶ Νικόλαος Μερεσιώτης. Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Ἰωάννης Γρίβας, Γεώργιος Μερεσιώτης, Καραγιώργος Ῥενδινιώτης, Σῆμος Σπηλιώτης, Χαρίσσης Τζιόγος καὶ Σπῦρος Πασχάλης.

Ἐκ τῆς φάλαγγος εἰς τὰ νεοσχηματισθέντα τάγματα τῆς ὀροφυλακῆς· ὁ ταγματάρχης ἀνθυπολοχαγὸς τῆς 1. τετραρχίας Δῆμος Αοῦλιος εἰς τὸ 3. Ὁ ταγματαρχης ἀνθυπολοχαγὸς τῆς 7. τετραρχίας Δημήτριος Τσάμης Καρατάσσος εἰς τὸ 5. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, ὡς διοικηταὶ αὐτῶν· ὁ τελευταῖος οὗτος πάλιν εἰς τὴν φάλαγγα ἐκ τοῦ τάγματος τούτου.

Οἱ ὑπολοχαγοὶ δεκανεῖς τῆς 6, τετραρχίας, Ἀντώνιος Εὐσταθίου καὶ Φώτιος Δαγκλῆς εἰς τὸ 7 Χρῆστος Ἀνδρίτσου τῆς ἰδίας τετραρχίας εἰς τὸ 6. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Ἰωάννης Γαλῆς τῆς 1. εἰς τὸ 5. Θεμιστοκλῆς Παλαμᾶς τῆς 5. εἰς τὸ 6. Β. Χ. Στάμου τῆς 13. εἰς τὸ 2. Γεώργιος Κοντὸς τῆς 1. εἰς τὸ 3. Εὐθύμιος Βέϊμος τῆς 1. καὶ Εὐστράτιος Ἀγγελῆς τῆς 6. τετραρχίας εἰς τὸ 6. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

Ἐκ τῶν ἐπιτελῶν τῶν ἀρχηγείων τῆς πρώην ἐθνοφυλακῆς, μετετέθησαν εἰς τοὺς τῶν τῆς ὀροφυλακῆς· οἱ λοχαγοί, Νικόλαος Χασομούλης καὶ Ἀρτέμιος Μήχου μὲ τὰ χρέη ἀξιωματικοῦ τῶν ἐπιτελῶν, ὁ μὲν παρὰ τῷ σώματι τῆς ὀροφυλακῆς Φθιώτιδος, ὁ δὲ Εὐρυτανίας· εἰς τὸ σῶμα τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας — ὁ φρούραρχος Βε-

νίτσης λοχαγὸς Ἰάκωβος Βάρφης μὲ τὰ ἄνω ῥηθέντα χρέη.

Ἐκ τῶν ταγμάτων τῆς ὀροφυλακῆς μετετέθησαν εἰς τὴν φάλαγγα· ὁ ὑπολοχαγὸς Ν. Ζουλούμης τοῦ 6. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς ὡς δεκανεύς· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Βασίλειος Καραπάντζης τοῦ 8. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς ὡς ἐκλεκτός· ὁ λοχαγὸς Θεοχάρης Γρηγορίου τοῦ 4. ἐλαφροῦ τάγματος ὡς ἐπιλοχίας· οἱ ὑπολοχαγοὶ Ἰωάννης Κατσογιάννης τοῦ 2. καὶ Ἀντώνιος Εὐσταθίου τοῦ 7. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς, ἀμφότεροι ὡς λοχαγοὶ ἐπιλοχίαι.

Οἱ ὑπολοχαγοὶ Παναγιώτης Ἰγγλέσης τοῦ 2. καὶ Δ. Νικολάου Ὀλύμπιος τοῦ 1. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς, ἀμφότεροι μὲ χαρακτῆρα λοχαγοῦ ἐπιλοχίου· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἀλέξανδρος Πασπάλης τοῦ 1. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς, μὲ χαρακτῆρα ὑπολοχαγοῦ δεκανέως.

Ἐκ τῶν διαθεσίμων μετετέθη εἰς τὴν φάλαγγα ὁ συνταγματάρχης Θεόδωρος Γρίβας.

Μετετέθησαν πρὸς τούτοις· ὁ λοχαγὸς 2. κλάσεως Βασίλειος Ἐλευθερίου ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 2· ὁ λοχαγὸς 1, κλάσεως Παντολέων Βασιλειάδης ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμ. οἱ ἴλαρχοι Ἰωάν. Λαμπέρτης ἀπὸ τὴν 1. εἰς τὴν 2. καὶ Ἰακὼβ Σμόλτζε ἀπὸ τὴν 2. εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ· ὁ λογιστὴς 2. κλάσεως Αἰμήλιος Βίλγ ἀπὸ τὴν 1. εἰς τὴν 2. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ· ὁ στρατιωτικὸς ἱππιατρὸς Λεονάρδος Βάουερ ἀπὸ τὴν 1. εἰς τὴν 2. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ· ὁ λοχαγὸς Μιλτιάδης Χουρμούζης ἀπὸ τὸ 2. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τοὺς διαθεσίμους ἀξιωματικούς· ὁ λοχαγὸς ἐπιλοχίας τῆς φάλαγγος Βασίλειος Ἀθανασίου εἰς τὸ 2. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· ὁ δόκιμος ἰατρὸς Ἰούλιος Βάϊτε ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὑπηρετῶν εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν· ὁ λογιστὴς 1. κλάσεως Ἰωάννης Κασσιέρης ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας, εἰς τὴν 3 μεταβατικὴν τετραρχίαν τῆς φάλαγγος, καὶ ὁ πολιταρχικὸς λογιστὴς Εὐστάθιος Κοσμητὴς ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Π. Πατρῶν, εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας.

Οἱ ἀντισυνταγματάρχαι· Σπυρίδων Σωνιέρος ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 1· τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Γαρδακιώτης Γρίβας, ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι), εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)· Δημήτριος Καλλέργης ἀπὸ τὴν 1. εἰς τὴν 2· μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ.

Οἱ ταγματάρχαι· Φραγγῖσκος Ἀνδριέτης ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ὡς διοικητὴς αὐτοῦ — Γεώργιος Καρατζᾶς ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί). Ἐμμανουὴλ Χὰν ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Ἰωάννης Καλογερόπουλος ἀπὸ τὴν 2. εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ ὡς διοικητὴς αὐτῆς.

Οἱ χαρακτηρισμένοι ταγματάρχαι· Στυλιανὸς Γονατᾶς ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 2. Παῦλος Διαμαντίδης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 2. — Ἀθανάσιος Πίσσας ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Οἱ λοχαγοί· Φίλιππος Σίτας ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρίαν αὐτοῦ, ἐργαζόμενος εἰς τὰ πολεμικὰ συμβούλια· Ἰωάννης Σγοῦτας ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4 εἰς τὸ 3.— Ἰωάννης Παρίσης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς — Παντολέων Βασιλειάδης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τοὺς *πολιταρχικοὺς ἐπιτελεῖς*, διοριζόμενος *φρούραρχος Παλαμηδίου*, καὶ διατηρῶν τὰς *μέχρι τοῦδε ἀποδοχάς* του, Δημήτριος Κυπριανός, Δημ. Συγγιώργης τοῦ διαλυθέντος 4. εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Λουὶς Σαρδὼν Δελεβὰρ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρίαν τοῦ νεοσχηματισθέντος 4. τάγματος τοῦ πεζ. (ἀκροβολισταί), ἐργαζόμενος εἰς τὰ πολεμικὰ συμβούλια· Κώστας Φαρμάκης καὶ Ἀναστάσιος Χωρμόβας ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Γερμανὸς Μαυρομιχάλης ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς Μάνης εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Γεώργιος Λοβέρδος ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ 3. τάγμα τῆς γραμμῆς, Λουδοβῖκος Στελβὰγ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Παναγιώτης Καπετανάκης ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ ἐλαφ. πεζ. τῆς (Μάνης), εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Οἱ ἴλαρχοι· Σταμάτης Παπαδόπουλος ἀπὸ τὴν 1, εἰς τὴν 2. Ἰωάννης Λαμπέρτης ἀπὸ τὴν 2. εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ, Δημήτριος Σούτσας ἀπὸ τὴν 1. τοῦ ἱππικοῦ εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτῆς, ἐργαζόμενος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν.

Οἱ ὑπολοχαγοὶ, Παναγιώτης Μπαχάρης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4 εἰς τὸ 2. Φραγγῖσκος Μαστάκας ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 2. Κώστας Ζορμπᾶς ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Γεώργιος Χρήστου καὶ Φώτιος Κωνσταντινίδης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Κωνσταντῖνος Μαυροκορδάτος ἀπὸ τὸ 3. καὶ Σπῦρος Μάνεσσης ἀπὸ

τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα εἰς τὸ 1 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Ἀποστόλης Στάμου ἀπὸ τὸ 1. τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Παναγιώτης Σταρογιάννης ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς (Μάνης) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Ἀλέξανδρος Ἀργυρόπουλος ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ τέλος τῆς ἐφεδρείας τοῦ 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), ἐργαζόμενος παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ εἰς τὴν βασιλικὴν Βαυαρικὴν Αὐλήν. Δημήτριος Μπότσαρης ἀπὸ τὸ 1, τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί). Ἰωάννης Ταμπακόπουλος, Ἐπαμινώνδας Μαυροκορδάτος ἀπὸ τὴν 2. εἰς τὴν 1. Γεώργιος Ἀγγελόπουλος ἀπὸ τὴν 1. εἰς τὴν 2. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Θεόδωρος Ἀγγελάκης ἀπὸ τὸ 5. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Χρῆστος Μπακάλογλους ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Χρῆστος Μελιγγὸς ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τοὺς πολιταρχικοὺς ἐπιτελεῖς, διοριζόμενος πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς τοῦ ἀνωτέρου φρουραρχείου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καὶ διατηρῶν τὰς μέχρι τοῦδε ἀποδοχάς του, Ἀλέξανδρος Σκυλίτσης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Θεόδωρος Δῆμος ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 4. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς ὡς ὑπασπιστής, Ἰωάννης Γενναῖος ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Μιχαὴλ Τολμίδης ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτοῦ ἐργαζόμενος ὡς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν στρατευμάτων τῆς ὀροφυλακῆς, Νικόλαος Στραφτόπουλος ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Κωνσταντῖνος Ἀλεξίου ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Γεώργιος Ξάνθης ἀπὸ τὸ 8. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἐργαζόμενος ὡς λογιστικὸς ὑπάλληλος εἰς τὸ προῤῥηθὲν τάγμα, Ἀναστάσιος Παγκαλάκης ἀπὸ τὸ 2 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, ὡς ὑπασπιστής· Διονύσιος Κοσκινᾶς ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Ἰωάννης Μαυρογένης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Ἀναστάσιος Πολίτης ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 5 ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, ὡς ὑπασπιστής, Χρύσανθος Κυριακίδης ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Φθιώτιδος ὡς ὑπασπιστής, Δημ. Ἠσαΐας ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτοῦ ἐργαζόμενος εἰς τὰ πολεμικὰ συμβούλια, Κωνσταντῖνος Δακόπουλος ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Ἀδόλφος Φράϊβεργ Ἀϊτενβεργ καὶ Φρεδερῖκος Κλάϊς ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Ἀναστάσιος Ζωγράφος ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Ἐμμανουὴλ Τολμίδης ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμ. εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτοῦ, ἐργαζόμενος ὡς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν στρατευμάτων τῆς ὀροφυλακῆς, Γρηγόριος Γούσιος ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ νεοσχηματισθέντος 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί) ἐργαζόμενος εἰς τὰ πολεμικὰ συμβούλια, Θεόδωρος Φαβρίκιος ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζ. τῆς γραμμῆς, Κωνσταντῖνος Χαΐδας ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Κωνσταντῖνος Δυσσεντέρης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἐργαζόμενος ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Φέδερ, Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς καὶ Ἰωάννης Ζαφύρης ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Βιλέλμος Γερλὸφ ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτοῦ ἐργαζόμενος ὡς ἀξιωματικὸς εἰσηγητὴς παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν, Ἀντώνιος Σάϊβερ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Πέτρος Λιναράκος, Ἰωάν. Κετσαῖος, Βενετσάνος Κυβέλος, Πασχάλης Γερακάρης, Βασίλειος Γεωργόπουλος καὶ Ἰωάννης Μονεμβασίτης ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς Μάνης εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Κάρολος Παραμυθιώτης ἀπὸ τὴν 2. εἰς τὴν 1. Ἐδουάρδος Κιτέρλιν ἀπὸ τὴν 1. εἰς τὴν 2. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ, ὁ τελευταῖος ὡς ὑπασπιστής.

Οἱ ἀνθυπασπισταί· Βιλέλμος Κάμμερερ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Λουδοβῖκος Βωρχὰρδ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου, ἐργαζόμενος ὡς ἀξιωματικὸς εἰσηγητής, Δομένικος Δελπράτο ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμ. εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου, Εὐθύμιος Χρυσοβούλου ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφοῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ

πεζικοῦ(ἀκροβολισταί), Ἀθανάσιος Πετιμεζᾶς ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμ. εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγ. τοῦ πεζ (ἀκροβολισταί).

Οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροί· Δόκτορες: Στυλιανὸς Αἰμύλιος ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον) εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας, Ἰωάννης Ὀλύμπιος, ἀπὸ τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς ἐφεδρείας αὐτῆς, διατελῶν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, Ἰωσὴφ Πετζενδόρφερ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζ. τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου, Ἱπποκράτης Κλάδος ἀπὸ τὸ 1. ἐλαφρὸν τάγμα τοῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, Νικόλαος Βράχμαν ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς Μάνης εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5 τάγ. τοῦ πεζ. (ἀκροβολισταί), Ἐρρίκος Χὸπφ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ.

Οἱ στρατιωτικοὶ ἱποϊατροί· Δόκτορες: Φραγκῖσκος Νῖδερ ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἐργαζόμενος εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, Νεπομουκαῖνος Ἰμμιγγερ ἀπὸ τὴν διλοχίαν τῶν σκαπανέων εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Πέτρος Τζάκος ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, Δημήτριος Χορμοβίτης ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον) εἰς τὸ 8. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, Μ. Πραουσνίτς ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγ. τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ, Ἀντώνιος Μύλερ ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζ. τῆς γραμ. εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), ἐργαζόμενος εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον Ναυπλίου, ὁ στρατιωτικὸς ἱερεὺς Ἰάκωβος Ῥὼθ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ὁ καταλυματίας· Γεώργιος Μούσχης ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ.

Οἱ ὑποκαταλυματίαι· Σταμάτιος Γαλάτης ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον) εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Γουςαῦος Ῥούντζλερ ἀπὸ τὸ διαλυθὲν 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου, ἐπιφορτισμένος τὴν τελείαν κατάστρωσιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ διαλυθέντος τάγματος.

Ὁ λογιστὴς β'. κλάσεως· Ἀντώνιος Κατσάνακος ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς Μάνης, εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)

Εἰς τὸ πυροβολικόν· ὁ ταγματάρχης Πιὲ δὲ Σεαμβέλ, ὁ λοχαγὸς β'. κλάσεως Σκηπίων Φοντάνας εἰς τὴν ἐφεδρείαν τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὁπλοστασίων, ἐργαζόμενοι εἰς τὰ πολεμικὰ συμβούλια, ὁ λοχαγὸς καὶ ἀποθηκοφύλαξ Πύλου Πίτρος Λαφὼν μὲ τὴν ἰδίαν ὑπηρεσίαν εἰς Ναύπλιον, ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγὸς Στέλιος Δυκούδης ἀπὸ τὸ ὁπλοστάσιον Ναυπλίου, ὡς ἀποθηκοφύλαξ εἰς Πύλον·

Οἱ ὑπολοχαγοί· Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ἀπὸ τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, Φρεδερῖκος Σούλτζε ἀπὸ τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν τῶν ὁπλοστασίων.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Χαράλαμπος Ζυμπρακάκης ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα ὡς ἀποθηκοφύλαξ εἰς Μεθώνην.

Οἱ ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὑποαποθηκοφύλακες· Χρ. Δάνδος ἀπὸ τὸ Ῥίον εἰς Χαλκίδα, Νικόλαος Σωτήρου ἀπὸ Μεθώνην εἰς Ναύπλιον.

Εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ· ὁ ταγματάρχης Δημ. Σταυρίδης εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ σώματος ἐργαζόμενος ὡς Καθηγητὴς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, ὁ λοχαγὸς ά. κλάσεως Φρεδερῖκος Ζέντνερ, ὁ λοχαγὸς 6'. κλάσεως Βιλέλμος Βάϊλερ, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Θεόδωρος Κομνηνός, οἱ ἀνθυπασπισταὶ Βασίλειος Νικολαΐδης, Νικόλαος Μουσουδάκης, Ἀθανάσιος Πολιτόπουλος, Ἀλέξιος Γεωργαντᾶς, Δημήτριος Σκαλιστήρης, Γεώργιος Πετμεζᾶς, καὶ Ἰωάννης Σοῦτσος εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ σώματος, ἐργαζόμενοι παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείᾳ.

Μετετέθησαν προσέτι· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Δημ. Ῥέγλης ἀπὸ τὸ 5. εἰς τὸ 8. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· ὁ ταγματάρχης τῆς φάλαγγος Κώστας Λαγουμτζῆς εἰς τοὺς πρεσβύτας, προβιβαζόμενος ἀντισυνταγματάρχης· ὁ λοχαγὸς 6'. κλάσεως καὶ φρούραρχος Πειραιῶς Ῥοβέρτος Βρονικόβσκης εἰς τὸ φρούριον Παλαμηδίου ὡς φρούραρχος· ὁ λοχαγὸς ά. κλάσεως καὶ φρούραρχος Παλαμηδίου Παντολέων Βασιλειάδης εἰς Πειραιᾶ, ὡς φρούραρχος.

Οἱ ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὑποαποθηκοφύλακες Χρῆστος Λάνδος καὶ Νικόλαος Σωτήρου, ὁ μὲν πρῶτος ἀπὸ Χαλκίδα εἰς Ναύπλιον, ὁ τελευταῖος ἀπὸ Ναύπλιον εἰς Χαλκίδα.

Ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου τῆς Πελοποννήσου Γεώργιος Ἀγγελόπουλος ἀπὸ τὴν 2. εἰς τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ.

Ὁ χαρακτηρισμένος ταγματάρ. καὶ φρούραρχος Χαλκίδος Ἀνάργυρος Ἰω. ὡς φρούρ. εἰς Μεθώνην· ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς Δρ. Ἱπποκράτης Κλάδος ἀπὸ τὸ ἀνώτερον τῆς πρωτευούσης φρουραρχεῖον εἰς τὸ τέλος τῆς ἐφεδρείας ἄνευ ἀποδοχῶν· ὁ λοχαγὸς 6'. κλάσεως τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ μέχρι τοῦδε προϊστάμενος τῆς 2. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ σώματος, Στέφανος Ἠσαΐας, εἰς τὴν δύναμιν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς 4. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ.

Ὁ καταλυματίας καὶ οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας Βασι-

ος Μαριέλλος εἰς τὴν ἐφεδρείαν τῆς ἐπὶ τῶν [Στ]ρατιωτικῶν Γραμματείας, ἐργαζόμενος ὡς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἀπεσπασμένα τάγματα τῆς ὁροφυλακῆς.

Ὁ καταλυματίας Μιχαὴλ Καλπάκας τοῦ 4. [τ]άγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβ.) εἰς τὴν ἐφεδρείαν [τ]ῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ἐργαζόμενος ὡς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ σώματος [τ]ῆς ὁροφυλακῆς Εὐρυτανίας, ὁ ὑποκαταλυματίας [Σ]ταμάτης Γαλάτης ἀπὸ τὸ 5. εἰς τὸ 4. τάγμα [τ]οῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), ὁ συνταγματάρχης [Κ]άρολος Σαουμβούργ ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν, ὁ ὑπολοχαγὸς Β. Τούρ[κ]ογλους ἐκ τῶν ὑπὸ σύνταξιν ἀξιωματικῶν εἰς τὴν δύναμιν τῶν ἀξιωματικῶν ἐν ἀργίᾳ, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς καὶ μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς τοῦ 3. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὁροφυλακῆς Ἰωάννης Βοκάλης, εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζ. (ἀκροβολισταί).

§. 7. Ἐπροβιβάσθησαν· Λοχαγοὶ μὲ τὰς ἀποδοχὰς τῶν στρατευμάτων τῆς ὁροφυλακῆς· οἱ ὑπολοχαγοὶ Λάζαρος Μαυροβουνιώτης εἰς τὸ 1. καὶ Λάμπρος Τσαβέλλας εἰς τὸ 7. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὁροφυλακῆς.

Ὑπολοχαγοί· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἰωάννης Στάμου εἰς τὸ 1. Ἀθανάσιος Καρανάσιος εἰς τὸ 2. Ἰωάν. Γαλῆς εἰς τὸ 5. Γεώρ. Νικολάου καὶ Στέφος Στράτης εἰς τὸ 7. Χρῆστος Κόστης εἰς τὸ 8. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὁροφυλακῆς.

Λογισταὶ ά. κλάσεως· οἱ λογισταὶ β΄. κλάσεως Ἀντώνιος Σιὼν εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Γεώργιος Παλαιολόγος εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν, Ἰωάννης Ἕκερτ εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ, Ἐρρῖκος Βὲκ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν.

Λογισταὶ β΄. κλάσεως· ὁ σιτιστὴς Γεώργιος [Τσ]ιντζαζῆς εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Ἀπόστολος Μπαζαῖος εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὁ λοχίας Λεωνίδας [Κ]όντογλους ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὴν [ἐ]πὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν (στρατιωτικὸν λογιστήριον), ὁ σιτιστὴς Αὔγουστος Στράτ[ι]ν ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς [εἰ]ς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ (3 διεύθυνσις), οἱ [σ]ιτισταὶ Ἰωάννης Πίσσας ἀπὸ τὸ 1., Ἀριστείδης Τυπάλδος ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ [τ]ῆς γραμμῆς, Ἀλέξανδρος Μηλιώτης ἀπὸ τὸ 4. [τ]άγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), ὁ ἐνωμα[τ]άρχης τῆς χωροφυλακῆς 1. κλάσεως Γεώργιος [Κ]ωνστ. καὶ ὁ χωροφύλαξ Χρηστόδουλος Γιαν[ν]ούσης, ὅλοι οὗτοι εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς. [Ὁ] σιτιστὴς Ἀδόλφος Καουλφοὺς εἰς τὸ 3. τάγ[μ]α τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὁ σιτιστὴς Ματ[θ]αῖος Γουνδερσδόρφ ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ [π]εζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν 1. μοίραν τοῦ [ἱ]ππικοῦ (Ἀττική), ὁ σιτιστὴς Κωνστ. Νικολαΐδης [εἰ]ς τὴν 2. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀργολίς), ὁ λο[χ]ίας Θεολόγος Κυριακίδης εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, ὁ σιτιστὴς Κάρολος Ἀνδρὲ, ὁ λοχίας Ἀριστοφάνης Δοκὸς ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγ., καὶ ὁ δεκανεὺς Ἰούλιος Δίερ ἀπὸ τὸ 3. τάγμα, τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὅλοι οὗτοι εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν τῶν ὁπλοστασίων· ὁ σιτιστὴς Γεώργιος Νικολαΐδης ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων.

§. 8. Ἐχαρακτηρίσθησαν· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς καὶ ἐκλεκτὸς τῆς πρώην 8. τετραρχίας Κωνστ. Γῶγος, ὡς λοχαγὸς ἐπιλοχίας εἰς τὴν φάλαγγα· ὁ ὑπὸ σύνταξιν λοχαγὸς Ἰωάννης Φωτεινὸς, ὡς ταγματάρχης, ὁ Γεώργιος Πατζοράνης καὶ Κωνσταντῖνος Πέτρου ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ εἰς τὴν φάλαγγα, ὁ ὑπὸ σύνταξιν Παναγιώτης Χρυσανθακόπουλος Καλαμάνος, ὡς ταγματάρχης, Νικόλαος Μάνος ὡς ἀνθυπασπιστὴς εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ· ὁ πρώην ἐπιλοχίας τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Λουδοβῖκος Μάγερλ, ὡς ἀνθυπολοχαγὸς ἀκόλουθος μὲ ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὁ Γεώργιος Σπυρίδων Μεταξᾶς ὡς ἴλαρχος ἀκόλουθος τοῦ στρατοῦ, μὲ ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τῶν τοιούτων ἀξιωματικῶν.

§. 9. Ἐτέθησαν ἐκ νέου εἰς ἐνέργειαν· ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ ἐν ἀργίᾳ Παναγιώτης Καλαφάτης εἰς τὸ 8 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ ἐν ἀργίᾳ Ἰωάννης Ζίγλερ, μετατιθέμενος εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ μηχανικοῦ σώματος καὶ ἐργαζόμενος παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείᾳ.

§. 10. Ἐκτὸς ἐνεργείας ἐτέθησαν· μὲ μισθὸν τοῦ βαθμοῦ καὶ ἀποζημίωσιν ἐνοικίου·

Οἱ ταγματάρχαι· Δημήτριος Μετζελίδης τοῦ 2. τάγματος του πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Δημήτριος Τουρναβίτης τῆς 2. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ (Ἀργολίς).

Οἱ λοχαγοὶ ά. κλάσεως· Γεώργιος Σπηλιοτόπουλος Διμπερόπουλος Μέλιος καὶ Νικόλαος Τριτάκης τοῦ τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Ἰωάννης Τσαβέλλας, Γεώργιος Βουλπιώτης τοῦ πρώην 1. τάγματος τοῦ ἐλ. πεζικ. (Ἀθῆναι), Δημ. Δράμαλης τοῦ πρώην 2. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον)· Δημήτριος Τζιγγουρακος τοῦ πρώην 4. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς (Μάνης), ὁ ἴλαρχος Ἀντώνιος Πηνιῶ τῆς 2. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττική).

Οἱ λοχαγοὶ β΄. κλάσεως· Γεώργιος Πατριαρχέας καὶ Στέφανος Πικουλάκης τοῦ πρώην 4. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (τῆς Μάνης).

Ὁ λοχαγὸς καὶ ἐπιαποθηκοφύλαξ Μεθώνης Φραγγῖσκος Ἀτσολίνης, ὁ λοχαγὸς καὶ ἀρχιπυροτεχνίτης Ἰωάννης Μαρτὲν, ὁ λοχαγὸς Ἀνδρέας Καλάνδρος τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Σπῦρος Κρομμίδας τοῦ 1. Διονύσιος Ἀντίοχος τοῦ 2. Ἰωάννης Μαμμάκης τοῦ 1. Παναγιώτης Καλαφάτης καὶ Παρασκευᾶς Ἠσαΐας τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμ-

μῆς, Παναγιώτης Ἰγγλέσης τοῦ πρώην 2. ἐλαφροῦ πεζικοῦ τάγματος (Μεσολόγγιον), Κωνςαντῖνος Τζιλέπης τοῦ 1. Ἀντώνιος Βαρὲν τοῦ διαλυθέντος 4. Ἀντώνιος Θεοδώρου τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμ. ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ ἀποθηκοφύλαξ Χαλκίδος Ἐῤῥίκος Γιοζαδρώσδκης μὲ χαρακτῆρα καὶ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ 2, κλάσεως ἐκτὸς ἐνεργείας, ὁ ὑπολοχαγὸς Ἰωάννης Ζίγλερ, Λουδοβῖκος Βέπερ, Κάρολος Στράϊτερ τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ· Εὐστάθιος Πανταζῆς, ὑπασπιστὴς τοῦ 4. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς, Νικόλαος Μουράτης τοῦ 1. Θεόδωρος Κουρούπης τοῦ 2, Φίλιππος Μιχαλόπουλος τοῦ 1. Πάνος Φιλιππίδης καὶ Ἐδουάρδος Βόλτς τοῦ διαλυθέντος 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Θεόδωρος Μεσικλῆς καὶ Τρουδάκης Ἀλιβαρούτης τοῦ πρώην τετάρτου τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (τῆς Μάνης), Ζάχος Βάρφης τοῦ πρώην 1. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθῆναι) Φερδινάρδος Ἀλιόλης Χριστόφορος Λάγκ Κάρολος Σίλχερ, Κάρολος Στρόβελ τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζ. τῆς γραμ. Κυρίμης Λάζαρος τοῦ πρώην 4. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (τῆς Μάνης).

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί: Νικόλαος Τομπακάκης, ἀποθηκοφύλαξ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Βασίλειος Ἐλευθερίου τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί, Φρεδερῖκος Τύνερμαν· Κωνσταντῖνος Πετρόπουλος, Φρεδερῖκος Βαϊνκάουφ τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἀντώνιος Σίφωμος, τοῦ 1. τάγμ. τοῦ πεζ τῆς γραμμῆς, κατ᾽ αἴτησίν του.

§. 11. Ὑπὸ σύνταξιν ἐτέθησαν· ὁ χαρακτηρισμένος ταγματάρχης Κάρπος Παπαδόπουλος τοῦ 2. Οἱ λοχαγοὶ Μιχαὴλ Λαζόπουλος τοῦ 1. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Ἰάκωβος Βάρφης τοῦ πρώην 2. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον)· οἱ ὑπολοχαγοὶ Βασίλειος Τούρνογλους τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμ., Ἐμμανουὴλ Νάνος τοῦ πρώην 1. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζ. (Ἀθῆναι)· ὁ ἀνθυπασπιστὴς καὶ ὑποαποθηκοφύλαξ Ναυπλίου Παντολέων Φριδᾶς.

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ φρούραρχος Μεθώνης Ἰωσὴφ Ἀββάτης, μὲ χαρακτῆρα συνταγματάρχου· ὁ συνταγματάρχης καὶ ἀνώτερος φρούραρχος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Φραγγῖσκος Γραϊλλάρδος.

§. 12. Προσωρινὴν ἄφεσιν ἔλαβον· ὁ ὑποϊατρὸς Δρ. Φριδερῖκος Γοτλίβος Χόρμελ τοῦ 1. πεζικοῦ τῆς γραμμῆς δι᾽ ἓν ἔτος.

§. 13. Τὴν ζητηθεῖσαν ἄφεσιν ἔλαβον, οἱ ἀντισυνταγματάρχαι· Κάρολος Γέσμαν ἐπιθεωρητὴς τοῦ πεζικοῦ, Αἰμύλιος Στόκουμ Στέρνφελς, ἐπιθεωρητὴς τοῦ ἱππικοῦ.

Οἱ ταγματάρχαι· Βαπτιστὴς Κλάϊν, διοικητὴς τοῦ διαλυθέντος 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Βιλέλμος Σνίτζλαϊν, πρόεδρος τ[ῆς] ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπῆς.

Ὁ ἀκόλουθος ταγματάρχης Ἄνσελμος Γ[...] Τρόκκου.

Οἱ λοχαγοὶ Γοτφρέδος Μαϊερχόφερ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς μὲ χαρακτῆρα ταγματάρχ[ου] καὶ μὲ ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τῶν ἀκολ[ούθων] τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικῶν. Ἰωσὴφ Μένδελ, Ἰ[ω]άννης Κενλάϊν καὶ Ἀντώνιος Ῥέχελ τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς Γραμμῆς, Φραγκῖσκος Βάουερ τοῦ διαλυθέντος 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμ. Φρεδερῖκος Βαουνάχ τοῦ πρώην 2. λόχου τῶν τεχνιτῶν (πυροβολικόν).

Οἱ ὑπολοχαγοὶ Φραγκῖσκος Ἔλιγγερ τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Κάρολος Βύχολδ τῆς 1. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ, χαρακτηρισθεὶς ἴλαρχος, καὶ λαβὼν τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τοῦ ῥηθέντος ὅπλου, Ἰωσὴφ Ἄ[...] τῆς 1. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ, διαγγελεὺς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, Ἀριστείδης Ῥέντης τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, διατηρῶν τὸν χαρακτῆρα ὑπολοχαγοῦ, καὶ λαβὼν τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τῶν ἀκολούθων τοῦ ςρατοῦ ἀξιωματικῶν.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Ἔρνστ Κλύβερ καὶ Λουδοβῖκος Κελλενβέργερ, ὁ τελευταῖος ὑπασπιςὴς, τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Κάρολος Βλέσσιγγ, Ἰωσὴφ Ἔττιγγερ, Γοτφρέδος Κλάουδερ, Μάρκος Ῥάϊχατ, Φραγκῖσκος Σ[...]φερ καὶ Κάρολος Ζάχερλ τοῦ διαλυθέντος 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Φρεδερῖκος Στάϊν τῆς 1. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ, χαρακτηρισθεὶς ὑπολοχαγὸς καὶ λαβὼν τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τοῦ ῥηθέντος ὅπλου· Ἐῤῥίκος Φον[...]μύλεν τοῦ πρώην 1 λόχου τῶν τεχνιτῶν, Βιλέλμος Βέργερ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ.

Οἱ ἐν ἀργείᾳ ἀνθυπολοχαγοί· Φερδινάνδος Ἀλιόλης, Χριστιανὸς Λάγκ, Κάρολος Σίχλερ, Κάρολος Στρόβελ· ὁ ἀνθυπασπιστὴς Μὰξ Φράντς τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ χαρακτηρισμένος ἐπιΐατρὸς Δρ. Ἰωσὴφ [...], τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος· ὁ ἐπιΐατρὸς Δ. Λουδοβῖκος Χερμὰν τῆς 2. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ· ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς Λουδοβῖκος Χοὺκ τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· οἱ στρατιωτικοὶ ἱερεῖς Ἰωάννης Βεζῖνος καὶ Ἰάκωβος Ῥὼθ τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ Καταλυματίας Γεώργιος Μούσχης τῆς ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπῆς μὲ δικαίωμα ἐπιστροφῆς εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν· ὁ ὑποκαταλυματίας Βιλέλμος Βίσιγγερ τῆς [...] διλοχίας τῶν σκαπανέων· ὁ λογιστὴς α. κλάσεως Μαυρήκιος Δρέξιλ· οἱ λογισταὶ β. κλάσεως Αὔγουστος Βέμε· Φραγγῖσκος Λίνδερ· Ἰω[...] Χέννιγκ· Ἰωάννης Χαατμάν· Βιλέλμος Σ[...] Θεόδωρος Βορμάν· Φρεδερῖκος Προύνερ· Σ[...]ριος Χαρτβάγνερ, Ἰωσὴφ Γρίσσελ· ὁ χαρα[κτηρισμένος] λογιστὴς Θεόδωρος Κάβλυ· ὁ διδάσκαλος τῆς [...]

λικῆς γλώσσης εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν εὐελπίδων Εὐγένιος Πουσκέτ.

§. 14. Τῶν ἐλέγχων τοῦ στρατοῦ διεγράφη·

Ὁ στρατιωτικὸς ἱερεὺς Ἰωάννης Θιακάκης, τοῦ πρώην 2. τάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον)

§. 15. Ἐδόθη ἡ ἄφεσις· εἰς τὸν ἐπικαταλυματίαν Ἑρμᾶνον Μύλιγ τῆς ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπῆς· εἰς τὸν ἀνθυπασπιστὴν τοῦ Μηχανικοῦ Ἰωάννην Ἔρβεν· εἰς τὸν ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Φριδερῖκον Γαρλόρ.

§. 16. Μετατίθενται· ὁ ταγματάρχης Γεώργιος Καρατσᾶς ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ χαρακτηρισμένος ταγματάρχης Ἀθανάσιος Πίσσας ἀπὸ τὸ 1. τάγ. τοῦ πεζ. τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Ὁ λοχαγὸς 2. κλάσεως Δημ. Κυπριανὸς ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας, ἐκτελῶν χρέη ἀξιωματικοῦ τῶν ἐπιτελῶν. Ὁ λοχαγὸς β'. κλάσεως, Ἀρτέμιος Μίχου, ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας, εἰς το 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ ὑπολοχαγὸς Ἀντώνιος Ἀξελὸς ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)· ὁ ὑπολοχαγὸς Γεώρ. Χρήστου, ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Ἰωάννης Βοκάλης, ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Ἰωάννης Πασχάλης, ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)· Ἀναστάσιος Πολίτης, μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς τοῦ 5. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς, εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Ἀδόλφος Φράϊβεργ Ἀϊσεμβεργ, ἀπὸ το 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Ἰωάννης Παππαδόπουλος, μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς τοῦ 1. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὡς πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς εἰς Λαμίαν· Νικόλαος Τσαμαδός, ἀπὸ τὴν 1. εἰς τὴν 2. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ· Δημήτριος Πουνηρόπουλος, ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα, εἰς τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν· Ἰωάννης Σκοῦφος καὶ Ἰωάννης Καγγελάρης, ἀπὸ τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα· Κωνσταντῖνος Στουρνάρης, ἀπὸ το πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς καὶ ὑπασπιστὴς σώματος Διονύσιος Κακουράτος, ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας εἰς τοὺς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας· ὁ ἀνθυπασπιστὴς Σπυρίδων Καλόγηρος, ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς Στυλιανὸς Αἰμύλιος, ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας, εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας.

Οἱ ὑποϊατροί, Πέτρος Τσάκος, ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 2. καὶ Ἀναστάσιος Χορμώβας, ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 1. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· ὁ Δρ. Μ. Πράουσνιτζ ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα· Γουστάβος Δάντζ, ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ· ὁ λογιστὴς 1. κλάσεως Ἀντώνιος Σχόν, ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ· οἱ ἀνθυπασπισταὶ Γεώργιος Κώστας καὶ Σινάνης Ζαδὲς, ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γρμμῆς εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων, μὲ τὰς μέχρι τοῦδε ἀποδοχάς των.

§. 17. Διορίζονται· οἱ χαρακτηρισμένοι ταγματάρχαι Στυλιανὸς Γονατᾶς τοῦ 2. καὶ Ἀναστάσιος Ῥόδιος τοῦ 1. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, πραγματικοὶ ταγματάρχαι· ὁ λοχαγὸς καὶ πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς Μεσολογγίου, Ἰωάννης Τσακήρης, φρούραρχος Βονίτσης· ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ διαλυθέντος συντάγματος τῶν λογχιστῶν, Δ. Κατακουζηνὸς, ἀκόλουθος ὑπολοχαγός, ἔχων τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τοῦ ἄνω εἰρημένου ὅπλου· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἰωάννης Πετροκόκκινος, τοῦ 1. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὑπασπιστὴς τοῦ 5. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς.

§. 18. Προβιβάζονται ὑπολοχαγοί· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Χρῆστος Βυζάντιος εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς καὶ διαγγελεὺς τῆς Α. Μ. Δημήτριος Μαυρομιχάλης, τοῦ 1. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, εἰς τὸ 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Ὑπομοίραρχος β'. κλάσεως· ὁ ἐνωματάχης 1. κλάσεως τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Χρῆστος Ἐλευθεριάδης.

Ἀνθυπολοχαγοί, οἱ ἀνθυπασπισταί· Γουλιέλμος Κάμμερερ, τοῦ 2. εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Χριστόφορος Κονιάλης, τοῦ 1. εἰς τὸ 2, Συμμεὼν Πολυμέρης, εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· ὁ τελευταῖος ἐκτελῶν ὡς μέχρι τοῦδε χρέη ὑποκαταλυματίου εἰς τὸ 3. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Λουδοβῖκος Βορχάρδ εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας ἐξακολουθῶν τὰ μέχρι τοῦδε χρέη του, καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ἀποδοχάς· Δομένικος Δελπράτο εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας, Εὐθύμιος Χρυσοβούλου τοῦ 4. εἰς τὸ 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)· ὁ λογιστὴς Ἀντώνιος Καστανάκος εἰς τὸ 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)· Χρῆστος Κουβαρᾶς εἰς τὸ 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Οἱ ἀνθυπασπισταί· Γεώργιος Καλάρης εἰς τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττική).

Σπυρίδων Παναγιωτόπουλος καὶ Γρηγόριος Χαντζαρλῆς, εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ μηχανικοῦ Βασίλειος Νικολαΐδης εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ.

Ἀνθυπασπισταί, ὁ ἐπιλοχίας Γεράσιμος Δικεριοτόπουλος εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· οἱ λοχίαι τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος Γεώργιος Ἴασπης, Γεώργιος Μέρκ καὶ Χρῆστος Σαρδέλης, εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα· οἱ λοχίαι τῶν σκαπανέων, Νικόλαος Γκίκας καὶ Μ. Δ. Ἠσαΐας, εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ, μετατιθέμενοι εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτοῦ, καὶ ἐργαζόμενοι παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείᾳ.

Στρατιωτικοὶ ἰατροί·

Οἱ ὑποϊατροί· Δρ. Φραγγῖσκος Νίδερ, τοῦ 3. εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Δρ. Νεπομουκαῖνος Ἴμμιγγερ, τοῦ 5. τάγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας· Δρ. Πίτρος Σχίμπφλε, τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ, εἰς τὴν 2. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀργολίς)· Δρ. Κάρλος Ῥαϊνχόλδ, εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττική). Λογιστὴς ά. κλάσεως· ὁ λογιστὴς 2. κλάσεως Πέτρος Κουτιφάρης, εἰς τὸ 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

§. 19. Χαρακτηρίζεται. Ἴλαρχος· ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ διαγγελεὺς τῆς Α. Μ. Φίλιππος Βύρτσβουργ, εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττική).

§. 20. Τίθενται ἐκ νέου εἰς ἐνέργειαν·

Ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Διονύσιος Ἀντίοχος, εἰς τὸ 2. τάγμα τῆς γραμμῆς. Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ, Νικόλαος Μουράτης καὶ Φίλιππος Μιχαλόπουλος, εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

§. 21 Ἐκτὸς ἐνεργείας τίθενται

Ὁ λοχαγὸς 2. κλάσεως, Παναγιώτης Καπετανάκης, τοῦ 5 τάγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)· ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγὸς καὶ πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς Λαμίας, Μιχαὴλ Δεμικέλης· ὁ λοχαγὸς καὶ φρούραρχος Βονίτζης, Ἐφίγγιος Πικαλούγας, μὲ τὰς διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον ἀποφασισθείσας ἀποδοχάς.

§. 22. Διαγράφεται ἐκ τῶν ἐλέγχων τοῦ στρατοῦ· ὁ ἀνθυπασπιστὴς Παναγιώτης Μουρούζης, τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος.

§. 22. Ὑπὸ σύνταξιν τίθεται·

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 4. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταί) Κωνσταντῖνος Χαΐδας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1839.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ἀπεβίωσαν· ὁ ἀντισυνταγματάρχης ὑπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Ἀθανάσιος Χρυσανθόπουλος τὴν 5 Δεκεμβρίου 1837 εἰς Π. Πάτρας.

Ὁ ὑπὸ σύνταξιν συνταγματάρχης Παῦλος ...σκευᾶς τὴν 27 Φεβρουαρ. 1838 εἰς Ἄργος.

Ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγὸς Ἀντώνιος Ἀντωνίου φρούραρχος Βουρτσίου τὴν 30 Μαρτίου 1838 εἰς Ναύπλιον.

Ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ δεκανεὺς τῆς 10 τετραρχίας τῆς φάλαγγος Χρῆστος Ἀδαμόπουλος τὴν 18 Μαρτίου 1838 εἰς Γαμενίτσαν.

Ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς τῆς 1. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ Δρ. Ἐῤῥῖκος Χόππ τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1838 εἰς Λαμίαν.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Σπυρίδων Τρικούπης τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1838 εἰς Μεσολόγγιον.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἰωάννης Παντολέων τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος τὴν 18 Δεκεμβρίου 1838 εἰς Ἀθήνας.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ἐν ἀργίᾳ Ζάχος Βέρ... τὴν 20 Δεκεμβρ. 1838 εἰς Π. Πάτρας.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κωνστ. Ἰωάννου τοῦ 1. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς τὴν 27 Δεκεμβρίου 1838 εἰς Χαλκίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰαν. (6 Φεβρ.) 1839.

— —

706 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὸ βάρος καὶ τὰς δυσκολίας εἰς τὰς ὁποίας ὑπέπεσαν ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν σίτου καὶ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἐξ αἰτίας τῆς ἐνεστώσης ὑπερβαλλούσης τιμῆς· ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴ τοῦ σίτου καὶ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν μέχρι τῆς ά. τοῦ ἐγγίζοντος Ἰουνίου, ἢ καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ τῆς ά. ποιότητος σίτου, κατὰ τοὺς λιμένας Πειραιῶς, Σύρου, Ναυπλίας καὶ Πατρῶν, ἤθελε καταβῆ εἰς 25 λεπτὰ ἡ ὀκᾶ· ὁ δὲ μέσος οὗτος ὅρος θέλει προσδιορίζεσθαι καὶ δημοσιεύεσθαι κατὰ τὸν δι' ἰδιαιτέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος προσδιωρισμένον τρόπον. Πᾶς παραβάτης τῆς παρούσης διατάξεως τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον λεπτῶν 10 (δέκα) ἐπὶ ἑκάστης ὀκᾶς· ὁ δὲ πλοίαρχος ἰδίως ὑποβάλλεται εἰς τὰς παρὰ τῶν Νόμων εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐπιβαλλομένας ποινάς.

2. Τὸ ἐπιβαλλόμενον διὰ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Μαρτίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος τέλος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν παύει, ἡ δὲ παῦσις αὕτη διατηρεῖται ἐνόσῳ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττομένη ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς διαρκεῖ.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Φεβρ. (10 Μαρτ.) 1839.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῆς κάτω σημειουμένης ὑποθέσεως·

1. Ἐγκρίνομεν εὐχαρίστως, ὥστε ἡ παρὰ τῶν ΚΚ. Γ. Α. Ράλλη, Θ. Ράλλη, Γ. Κουντουριώτη, Γ. Γενναδίου, Α. Ζαΐμη, Βράνδης, Θ. Κολοκοτρώνη, Ν. Βάμβα, καὶ Κ. Σχινᾶ συγκειμένη ἐπιτροπὴ νὰ δεχθῇ τὰς μέχρι τοῦδε παρὰ φιλογενῶν τινων προσφερθείσας ποσότητας πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημείου καὶ τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν συλλογὴν συνεισφορῶν, ὅσας Ἕλληνες καὶ φιλέλληνες ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἤθελον φιλοτιμηθῇ νὰ κάμουν πρὸς τὸν ἀξιέπαινον τοῦτον σκοπόν·

2. Διὰ νὰ θεωρῆται πλήρης ἡ ἐπιτροπὴ, πρέπει νὰ ἦναι παρόντα τοὐλάχιστον πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς· αἱ δὲ πράξεις αὐτῆς καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα νὰ φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοσούτου ἀριθμοῦ·

3. Χορηγοῦμεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ σφραγίδα μὲ τὴν Γλαῦκα εἰς τὸ μέσον, καὶ πέριξ τὴν ἐπιγραφὴν « Ἡ ἐπὶ τῶν συνδρομῶν πρὸς ἀνέγερσιν Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημείου ἐπιτροπὴ »·

4. Ἅμα ἤθελε συλλεχθῇ ποσότης ἱκανὴ πρὸς ἔναρξιν τῆς οἰκοδομῆς, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἀναφέρει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ζητήσει την πρὸς τοῦτο Ἡμετέραν ἄδειαν· δοθείσης δὲ αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ συνεννοουμένη μετὰ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου διορισθέντος ἀρχιτέκτονος τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβούλου Κυρίου Σάουβερτ, θέλει φροντίσει ἀμέσως τὴν ἀνέγερσιν τῆς οἰκοδομῆς, κατὰ τὸ ἐγκριθησόμενον σχέδιον, καὶ ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ συνοδεύοντος αὐτὸ ὑπολογισμοῦ·

5. Ἂν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς ἤθελε μείνῃ περίσσευμά τι τῆς συλλεχθησομένης ποσότητος, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπαγρυπνήσει νὰ μείνῃ ἀφιερωμένον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Πανεπιστημείου καὶ τῆς βιβλιοθήκης, καὶ νὰ μεταχειρισθῶσιν οἱ τόκοι τοῦ τοιουτοτρόπως σχηματισμένου κεφαλαίου πρὸς τοῦτον τὸν σκοπόν·

6. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀκριβὴς λογαριασμὸς τῶν τε εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν μετὰ τῶν κατὰ τύπους ἀποδείξεων. Ὁ ὑπουργικὸς Σύμβουλος Κ. Σάουβερτ θέλει ἀναφέρει ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν περὶ τῆς προόδου τῆς ἐργασίας·

7. Ἐν τέλει ἐγκρίνομεν, ὥστε τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν, καὶ τῶν συνδρομῶν αἱ ποσότητες νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς βιβλίον διατηρηθησόμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Πανεπιστημείου, νὰ χαραχθῶσιν εἰς στήλας μαρμάρου ἀνεγερτείας εἰς τοῦ Πανεπιστημείου τὴν πύλην, καὶ νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Σεπτεμ. (7 Μαρτ.) 1839.

708 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ ἑπομένη διακήρυξις, ἀφορῶσα τὴν συνθήκην τὴν περὶ ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων κτλ. μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σαρδινίας, ἀφοῦ ἀντηλλάχθη μὲ ἑτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σαρδινίας, μηνολογουμένην τὴν 7 Φεβρουαρίου ν. ε. 1839, δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1839.

«Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σαρδινίας κοινῇ γνώμῃ ἀποφασίσασαι νὰ εὐκολύνωσι τὴν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην Ἐπικράτειαν μεταβίβασιν τῶν ὑπαρχόντων, ὅσα ἤθελον ἀνήκει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ν' ἀκυρώσωσιν ἐπὶ τούτῳ μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν τὰς εἰσπράξεις τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d' aubaine)» δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) φόρος μεταναστεύσεως (impôt d' émigration) καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἐσυμφώνησαν εἰς τὰ ἐφεξῆς ἄρθ.

1. Ἅπασαι αἱ εἰσπράξεις, οἷον δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d' aubaine) δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) καὶ ἄλλαι τοιαῦται, ἐμπεριεχομένου εἰς αὐτὰς καὶ τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (impôt d' émigration) τείνουσαι εἰς φορολογίαν τῶν μεταβιβαζομένων ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην Ἐπικράτειαν ὑπαρχόντων, εἶναι καὶ μένουσιν ἀμοιβαίως ἀκυρωμέναι μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σαρδινίας.

2. Κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν δύω Κυβερνήσεων δύνανται νὰ ἐξάγωσιν ἐλευθέρως καὶ χωρὶς νὰ εἰσπράττηται ἐπὶ τούτῳ κἀνεὶς φόρος, τὰ ὑπάρχοντα ὅλα, ὅσα ἤθελον ἀποκτήσει ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἑτέρας κατὰ δικαίωμα, εἴτε κληρονομίας, εἴτε δωρεᾶς, εἴτε ἀνταλλαγῆς, εἴτε καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλο δικαίωμα.

3. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων ἐννοοῦνται οὐχὶ μόνον αἱ εἰσπράξεις καὶ ἄλλαι τοιούτου εἴδους φορολογίαι, ὅσαι ἀποτελοῦσι μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἄχρι τοῦδε ἤθελον ἐπιβάλλεσθαι ἀπὸ μέρους ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν τινων, συντεχνιῶν ἢ κοινοτήτων.

4. Ἐξαιροῦνται τῶν ἄρθρων τούτων εἰσπράξεις ὁποιαιδήποτε πρὸς ὄφελος εἴτε τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε συντεχνιῶν, εἴτε ἰδιωτῶν, προσδιωρισμέναι ἢ προσδιορισθησόμεναι ἑπομένως ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τὴν περίστασιν καὶ ἀφορῶσαι τοὺς αὐτόχθονας ἢ τοὺς ξένους.

5. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουσι ἔχει κῦρος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαχθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης διακηρύξεως· ἀλλ' ἐν τούτοις, διὰ ν' ἀπολαύωσιν ὅσον τάχιον οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν συμφωνησάντων μερῶν τὰς ὠφελείας, ὅσαι θέλουσι προκύψει ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀπεφασίσθη, ὅπως ὅλα τὰ μὴ ἐξαχθέντα εἰσέτι ὑπάρχοντα, ὅσα ἤδη ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐντὸς τῶν Ἐπικρατειῶν ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων, χαίρωσι τὴν αὐτὴν ἀπὸ εἰσπράξεις ἐλευθερίαν, τὴν συμφωνηθεῖσαν καὶ διὰ τὰς μελλούσας προσκτήσεις.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράφη ἡ παροῦσα διακήρυξις παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως, διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μὲ ἄλλην ὁμοίαν ἐκδοθεῖσαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σαρδινίας.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 22. Δεκεμβρίου 1838. (3 Ἰανουαρίου 1839).

——

709 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Διὰ Διακηρύξεων ἀνταλλαχθεισῶν μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σαρδινίας, ἀπεφασίσθησαν συμφώνως παρ' αὐτῶν τὰ ἀκόλουθα·

Τοῦ λοιποῦ ἀπὸ 1 (13) Ἀπριλίου 1839 πᾶν ἐμπορικὸν Σαρδινιακὸν πλοῖον προσορμιζόμενον ἐξ ἀνάγκης (en relâche forcée) εἰς ἕνα τῶν λιμένων τῆς Στερεᾶς ἢ τῶν Νήσων τῆς Ἑλλάδος, θέλει εἶσθαι ἀπηλλαγμένον παντὸς λιμενικοῦ καὶ θαλασσοπλοϊκοῦ δικαιώματος (droit de port et de navigation) εἰσπραττομένου ἤδη ἢ προσδιορισθησομένου μετὰ ταῦτα πρὸς ὄφελος τῆς Ἐπικρατείας, ἂν τὰ αἴτια τὰ καταστήσαντα ἀναγκαίαν τὴν προσόρμισιν αὐτοῦ ἦναι πραγματικὰ καὶ προφανῆ, καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ τοιοῦτον πλοῖον δὲν ἤθελεν ἐνεργήσει κἀμμίαν ἐμπορικὴν πρᾶξιν, φορτῶνον ἢ ἐκφορτῶνον πραγματείας· ἐννοεῖται δὲ ὅτι αἱ φορτώσεις καὶ ἐκφορτώσεις αἱ γινόμεναι ὑποχρεωτικῶς πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τοῦ πλοίου δὲν θέλουν παντελῶς θεωρεῖσθαι ὡς ἐμπορικαὶ πράξεις προκαλοῦσαι ἀποτίσεις δικαιωμάτων. Τὸ τοιοῦτον πλοῖον δὲν θέλει ἐπίσης ἀπολαμβάνει ἐξαίρεσιν πληρωμῆς τῶν τοιούτων δικαιωμάτων εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἤθελε παρατείνει τὴν εἰς τὸν λιμένα τῆς προσορμίσεώς του διαμονὴν πλέον τοῦ ἀναγκαίου καιροῦ, ἀπαλ[illegible] τῶν αἰτιῶν, ἅτινα ἔδωκαν χώραν εἰς τὴν [illegible] προσόρμισίν του.

Τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα θέλουν ἀπολαμβάνει ἐξ ἀμοιβαιότητος εἰς Σαρδινίαν ἀπαραλλάκτως τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω δικαιώματα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τῶν λιμενικῶν ἢ θαλασσοπλοϊκῶν δικαιωμάτων ἐν περιστάσει, καθ' ἣν ἤθελον προσορμισθῇ ἐξ ἀνάγκης (en relâche forcée) εἴς τινα τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Σαρδινίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1839.

——

710 ΟΘΩΝ. κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας· ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τοῦ προσδιορσμοῦ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

1. Οἱ *διὰ τὸ ἔτος* 1839 *εἰσπραχθησόμενοι* ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι, ὡς καὶ πρότερον, τούτέστι·

Α'. Ὁ ἔγγειος φόρος, 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν εἴτε ἰδιοκτήτων, εἴτε ἐθνικῶν, εἴτε ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων.

Ἓν λεπτὸν τὴν ὀκᾶν διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια, καὶ

Β'. Ἡ ἐπικαρπία, 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων σταφιδαμπέλων, τῶν ἐλαιοδένδρων, μορεῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20. τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπελώνων, σταφιδαμπελώνων, μορέων, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

10. τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. ὅσα ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δύο λεπτὰ τὴν ὀκᾶν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν ἀμπέλων, καὶ τῶν, ὅσαι καλλιεργοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύωσιν εἰς βρῶσιν.

Ἓν λεπτὸν τὴν ὀκᾶν διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων ἀμπέλων.

2. Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα διὰ ἐγγράφου τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται, ἐκτὸς τοῦ [illegible]

κάτου, εἰς ἀπόδοσιν κἀνενὸς δικαιώματος, λόγῳ ἐπικαρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 0|0 τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους τοῦ ἀπὸ 36 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας· μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν εἰς ἤδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν εἰς εἴδη, κατὰ τὸ ἄρθρον 1, στοιχ. Α΄.

4. Τὸ δέκατον καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐκποιηθέντων φθαρτῶν κτημάτων, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 Νόμου, ἀλλά, μὴ ἐγκριθέντων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν πληρωθῇ κατ' ἐκτίμησιν, ὡς καὶ πέρυσιν, ἀλλὰ θέλουν ἐξαιρεθῇ ῥητῶς τῆς ἐνοικιάσεως.

5. Ὁ φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλει πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια.

6. Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν, τῶν λειβαδίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν ἰδιαιτέρων προϊόντων τῶν δασῶν· οἷον, κάςανα, κέρνα, κουκουνάρια, ποτάσσα, πρινοκόκκι, τραγάκανθα, φλοιός, (φλοῦδα) κιτρινοκόκκι (ἀλατσοχέρι) καὶ τῶν βαλανιδίων κτλ. κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

7. Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου· ά. τὰ ἄχυρα· β΄. ἥμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικὰ ἢ ὀπωρικὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι δι' ἐμπόριον· γ. τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτζα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξαχθῇ ἔλαιον· δ΄. ἀπὸ τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, ἐὰν οὗτος ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεής· ε. ὁ λινόσπορος καὶ ὁ καναβόσπορος· ϛ΄. ὁ ῥιζαρόσπορος· ζ΄. τὰ διὰ βρῶσιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ χρησιμεύοντα σταφύλια, καθ' ὅσον ἀναλίσκονται ἐντὸς τοῦ ἀμπελῶνος.

8. Ὅταν τὸ κτῆμα εἶναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα, ἡ δὲ ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) 1838 Νόμου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας παρακατατίθεται, ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἕως οὗ ἐξακριβωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας ἡ κατάστασις. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ ἀμφισβητούμενος οὗτος φόρος τῆς ἐπικαρπίας δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίασιν. Ἂν δὲ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν αὕτη ἀμφισβήτησις συνέβη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1838 Νόμου, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν ἀντιποιούμενον τὸ κτῆμα ἰδιώτην παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ἰδιοκτήτης ὁριστικῶς.

Ὁσάκις ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις προέρχεται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ὁ προδιωρισμένος τῆς ἐπικαρπίας φόρος παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἂν το δημόσιον κατέστησεν ἀμφισβητούμενον τὸ κτῆμα πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου.

Ἂν δὲ ἡ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἀμφισβήτησις συνέβη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ῥηθέντος Νόμου, ὁ ἀντιποιούμενος τὸ κτῆμα ἰδιώτης δὲν παρακαταθέτει μὲν τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸν φόρον τοῦτον ἀξιόχρεων ἐγγυητήν, ἐγγυούμενος περιπλέον πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου, καὶ μὲ τὴν ὑποθήκην τόσου μέρους τῆς περιουσίας του, ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπικαρπίας. Εἰς πᾶσαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἢ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου Νόμου προελθοῦσαν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἀμφισβήτησις, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίασιν. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἔχει κἀνὲν δικαίωμα ἀπαιτήσεως πρὸς ἀποζημίωσιν, οἱαδήποτε ἂν ἦναι ἡ ἔκβασις τῆς ἀμφισβητήσεως.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

9. Οἱ ὡς ἀνωτέρω φόροι τοῦ 1839 ἔτος θέλουν ἐνοικιασθῇ διὰ δημοπρασίας, καὶ παραχωρηθῶ εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν γενῇ κατὰ χωρία.

10. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας, δύνανται νὰ γενῶσι νέαι προσφοραὶ ὄχι κατώτεραι τῶν 5 τοῖς ἑκατὸν διὰ δύο ἢ καὶ πλειότερα χωρία συνενωμένα, ἢ καὶ δι' ἕνα ὁλόκληρον δῆμον. Αἱ προσφοραὶ αὗται γίνονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν διοικητήν, ἢ τὸν ὑποδιοικητήν, καὶ ἐν ἐλλείψει, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δώσωσιν ἀπόδειξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς προσφορὰς πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, διὰ νὰ διακηρύττῃ δευτέραν δημοπρασίαν.

Ἂν γίνουν προτάσεις περὶ ἑνώσεως πολλῶν χωρίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν τινά, περὶ ὧν δὲν ἐνεφανίσθη πλειοδότης εἰς τὴν κατὰ τὰ χωρία δημοπρασίαν, ἡ προσφορὰ τῶν 5 τοῖς 0|0 ὑπολογίζεται ὡς πρὸς τὰ χωρία ταῦτα ἐπὶ τοῦ προσδιορισθέντος ἐλαχίστου ὅρου.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῶν χωρίων δημοπρασίας, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μεταξὺ τοῦ εἰς ταύτην τὴν δημοπρασίαν μείναντος πλειοδότου, καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν πλειοδόται εἰς τὰς πρώτας χωριστὰ γενομένας δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων· δηλ. εἶναι δεκταὶ νέαι προσ-

φοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν, καὶ αἱ προσφοραί των δι' ὅλα ταῦτα τὰ χωρία αἱ νέαι, καθὼς ἐκεῖναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι, συναθροίζονται καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο συγκρίνεται μεγαλοφώνως μὲ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῶν χωρίων πλειοδότου.

Ἂν τοῦτο τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίνῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἑνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφοράν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἕως οὗ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραί, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

11. Τὰ ὅρια τῶν εἰς δημοπρασίαν ἐκτιθεμένων χωρίων ἢ δήμων, θέλουν διαγραφῆ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταί, ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἐνδεχομένης πρὸς τὸ δημόσιον ἀπαιτήσεως, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφήσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων ὑπαγομένων εἰς τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα χωρίον. Οἱ Διοικηταὶ καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὁρίων καὶ διὰ πᾶσαν σφαλερὰν σημείωσιν. Ἂν κάτοικος ἑνὸς χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου, ἂν ἐκράτησε τοὺς φόρους της.

12. Ἕκαστον χωρίον στέλλει εἰς τὴν δημοπρασίαν ἕνα ἢ πλειοτέρους ἀντιπροσώπους του φέροντας πληρεξούσιον ἔγγραφον συντεταγμένον κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ χωρίον ἢ τινὸς τῶν συμβολαιογράφων. Τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου προβλεπομένη περίπτωσις.

13. Διὰ τοῦτο αἱ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ κατὰ πρόσκλησιν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, καὶ ὑπ' εὐθύνην των ἰδίαν, θέλουν εἰδοποιεῖ ὀκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τοὺς δημάρχους διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὰ διάφορα χωρία. Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται ἐγγράφως, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Τὸ ἴδιον ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ δημάρχου πρὸς τοὺς προέδρους τῶν διαφόρων χωρίων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ τὴν κοινοποιοῦν κατὰ χωρία διὰ δημοσίας διακηρύξεως. Ἂν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας δὲν παρευρεθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου, τοῦ ὁποίου πωλοῦνται αἱ πρόσοδοι, ἡ διοικητικὴ Ἀρχή, ἢ ὁ εἰρηνοδίκης σημειοῖ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικά, καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ ἡ δημοπρασία.

14. Αἱ δημοπρασίαι γίνονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως, ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου κριθῇ συμφερώτερον διὰ τὸ δημόσιον, παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἢ τῶν διὰ τῆς διαληφθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων των ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς ἔλλειψιν ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου.

15. Αἱ κατὰ τὸ ἄθρον 9 δημοπρασίαι κατὰ χωρία κηρύττονται τελειωτικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸ δημόσιον τότε μόνον, ὅταν φθάσωσιν ἢ ὑπερβῶσι τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, καὶ ὅταν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφῆς ἀποπερατωθῇ ἡ κατὰ χωρίον δημοπρασία, δὲν ἐγχειρίζωνται ἀνώτεραι προσφοραὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 εἰς τὰς πρὸς τὴν παραλαβὴν ἐκεῖ προσδιωρισμένας Ἀρχάς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν αἱ ἑνωτικαὶ δημοπρασίαι κηρύττονται πάλιν τελειωτικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαί, ἐὰν φθάσωσιν ἢ ὑπερβῶσι τὸν κατὰ χωρία τεθέντα, ἐλάχιστον ὅρον, καὶ ἂν δὲν ἐγείνεν ἀνωτέρα προσφορὰ ἐκ μέρους τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν.

16. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν δὲν γενῇ ἀνωτέρα προσφορά, καὶ ἐὰν τὰ ἀποτελέσματα εἴτε τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 9, εἴτε τῆς ἑνωτικῆς δημοπρασίας, κατὰ τὸ ἄρθρ. 10, δὲν φθάσωσιν ἢ δὲν ὑπερβῶσι τοὺς ἐλαχίστους ὅρους, ὑποβάλλονται τὰ πρακτικὰ μὲ τὰς ἀπαιτουμένας παρατηρήσεις εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἥτις διατάττει τὰ δέοντα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν.

17. Ἕκαστος πλειστηριαστὴς ἢ τελευταῖος πλειοδότης θεωρεῖται ὑπόχρεως μέχρις εἴκοσιν ἡμερῶν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, ἥτις ἔμεινεν ἐπ' ὀνόματί του.

Ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ θεωρεῖται πᾶσα ἔγγραφος ἢ προφορικὴ προσφορά, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται δημοπρασία.

18. Ἡ πρώτη καθὼς καὶ ἡ δευτέρα δημοπρασία διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἀπὸ τὰς 9 μέχρι 11 ὥρας π. μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4. μέχρι τῶν 6 μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ δὲ συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῶν χωρίων πλειοδότου δὲν παρατείνεται πλέον τῆς μιᾶς ὥρας καὶ γίνεται κατὰ τὰς εἰρημένας ὥρας.

Αἱ δημοπρασίαι διακηρύττονται διὰ κήρυκος καὶ δημοσίας τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν προσδιωρισμένον διὰ τὰς δημοπρασίας τόπον, ἡ μὲν πρώτη ὀκτὼ ἡμέρας, ἡ δὲ δευτέρα τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως.

19. Ἕκαστος πλειστηριαστής, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύω τρίτων τοὐλάχιστον τῶν φορολογουμένων ἑνὸς χωρίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ ἐχέ-

χρεων ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἤθελον προκύψει ἐκ τῆς μὴ ἀξιοχρεότητος τῶν ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, ἐκτὸς ἂν τὸ μὴ ἀξιόχρεων τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθε μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ.

Εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται καὶ ἂν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ ἤθελε προκύψει ζημία εἰς τὸ δημόσιον.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας ὀφείλουν νὰ ὑπογράφουν ἀμφότεροι, ὅ, τε πλειστηριαστὴς καὶ ὁ ἐγγυητὴς, τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὁποῖα ἐπικυροῦνται παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν Ἀρχῶν.

20. Τὰ πρακτικὰ πάσης δημοπρασίας ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ὁποία, ἂν ὑπάρχουν ἐλλείψεις ἢ παραβάσεις τύπων, ἀκυροῖ τὰς δημοπρασίας.

21. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λεμονίων τοῦ Πόρου, ὀρυζίων, κουκουλίων, ἐλαιῶν καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ἐξαιροῦνται ἐκ τῆς ὁλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαιτέρως, κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτὸς μόνον ὅπου διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ εἴδους πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τοὺς φόρους τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἀλλ' ἡ συμπεριλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γαμματεία δύναται νὰ διατάξῃ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, παρὰ τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, τὴν δημοπράτησιν τῶν ἐξαιρουμένων εἰδῶν, ἂν τοῦτο κριθῇ συμφερώτερον. Τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τῶν σταφίδων καὶ τῶν βχλανοκηκιδίων θέλει κανονίσει ἰδιαίτερν διάταγμα.

22. Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διαλελυμένων καὶ διατηρουμένων μοναστηρίων συνενοικιάζεται μὲ τὰ δέκατα τῶν χωρίων, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι. Περὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων καὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, θέλει διατάξει τὰ δέοντα ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

23. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ δεκάτου καὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλουν πληρώσει τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου εἰς ἓξ ἴσας δόσεις·

Τὴν 1. Σεπτεμβρίου, 1. Ὀκτωβρίου, 1. Νοεμβρίου, 1. Δεκεμβρίου, 1. Ἰανουαρίου, καὶ 1. Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

24. Τὰ ἐνοίκια τῶν ἐλαιῶν θέλουν πληρωθῇ εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις·

Τὴν 1. Δεκεμβρίου, 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ὑποχρεώσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ἐναλλάξ.

25. Ἅμα ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία διὰ να παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἔναρξις τοῦ θέρους.

Διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

26. Ὁ φορολογούμενος ὅστις φωραθῇ ὅτι συνεκόμισε λαθραίως ἢ ἔκρυψε προϊόντα διὰ νὰ ὑπεκφύγῃ τὸν νόμιμον φόρον, ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τριπλασίου φόρου· ἀλλὰ περὶ τούτου εἶναι ἀνάγκη ὁ ἀνακαλύψας ἐνοικιαστὴς νὰ συλλέξῃ ἀποχρώσας ἀποδείξεις καὶ νὰ συντάξῃ πρόχειρον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον διοικητικὸν δικαστήριον διὰ νὰ ἐπιβληθῇ ἡ ποινή. Τὰ περαιτέρω θέλουν διαταχθῇ κατὰ τοὺς τύπους τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλ. 1838 Νόμου, περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων.

27. Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα, ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐὰν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον· ἐὰν δὲν εὑρεθῇ παρὼν, εἰδοποιεῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀλωνίων, διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ ἢ νὰ καρπολογήσῃ.

28. Περὶ τῶν εἰς εἶδος φορολογουμένων ἐπὶ καταμετρήσει ἢ ζυγίσει.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἀποδοθησομένου δεκάτου καὶ τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐξακριβοῦται ὡς ἀκολούθως·

α'. Τὰ μὲν ἀσταχυφόρα γεννήματα φορολογοῦνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων· ἡ ῥόβη, λαθούρια καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουν νὰ ἀφίνουν εἰς δεμάτι, φορολογοῦνται κατὰ θημωνίαν, ἢ εἰς δεμάτια.

β'. Τὸ δὲ καλαμπόκιον ἐπίσης μετρᾶται διὰ κοιλοῦ ἀφ' οὗ ἀλωνισθῇ.

γ'. Ὁ πρώϊμος ἀραβόσιτος μετρᾶται εἰς κώνους (λουμπούκια) διὰ κοφινίων καὶ δεκατίζεται. Ὁ ὄψιμος ἀραβόσιτος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· Πρῶτον, βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς κοφινίου μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται παρὰ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὴν οἰκίαν του· τὸ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προσδιορίσῃ ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ, συγκαταθέσει τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἅμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταξηρανθῇ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος παρόντων τῶν τριῶν ῥηθέντων ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπανίζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ ἢ κοπανίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων.

δ'. Τὰ ὄσπρια, καθὼς ὀρύζιον, κίμινον, σήσαμον κτλ. δεκατίζονται ξηρά, μετρούμενα ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἁλώνιον.

ε'. Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον, εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἢ εἰς ἐλαίας, ἀφ' οὗ ἁλατισθῶσιν, ὅταν χρησιμεύουν διὰ φαγί.

ς'. Τὰ σῦκα τῆς Μεσσηνίας ἀποδεκατίζονται εἰς εἴδη, καὶ παραδίδονται εἰς τὸ παράλιον.

ζ'. Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινοὺς μαγκάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου ὑπάρχουν ἰδιαίτεροι μάγκανοι, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος, ἐπὶ ἐκτιμήσει, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

η'. Ἡ ῥητίνη καὶ τὸ κατράμι ἐπίσης ζυγίζονται καὶ ἀποδίδονται εἰς εἶδος.

29. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ὑπὸ τὰ στοιχ. α. β. γ. καὶ δ. τοῦ ἄρθρου 26 προϊόντων, ὅταν λαμβάνωνται εἰς εἴδη, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν, ἐντὸς τοῦ χωρίου, ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ ἡ κοινότης εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου ἀποθήκην, περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὄχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλ' εἰς κοπανισμένον καρπόν. Ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, πέντε ὥρας μακράν, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ ἄλλας πέντε ὥρας, ὀφείλει μὲν ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ, ἀλλὰ πληρώνεται ἀνὰ ἓν λεπτὸν τὴν ὀκὰν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐν τούτοις ἡ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάθλιψιν ἀπαιτουμένη μετακόμισις ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ δυσβάτων δρόμων.

30. Ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους τοῦ ἐνικιαστοῦ ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε τοὺς μετακομίσει ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, τοὺς μετακομίζει ὁ ἐνοικιαστής, καὶ λαμβάνει τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως ἀπὸ τὸν φορολογούμενον.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος ἐπ' ἐκτιμήσει φορολογουμένων.

31. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγγρούς κατ' ἐκτίμησιν. Ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπόν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου. Ἡ μετακόμισις τῶν φόρων τούτων γίνεται ἀπαραλάκτως ὡς τὰ γεννήματα.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φορολογουμένων.

32. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρασιδίων, καὶ λοιπῶν προϊόντων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν εἰς εἴδη φορολογίαν, [illegible]λει πληρωθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ προηγουμέν[illegible] τιμήσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετρᾶται καὶ φορολογεῖται εἰς [illegible] λινοστάσιον, ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπ[άρ]χουν λινοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστ[οῦ] εἴτε εἰς μοῦστον, εἴτε εἰς χρήματα, κατ' ἐκ[τί]μησιν τοῦ μούστου, γενομένην ἐπὶ τῇ βάσει [τῆς] τρεχούσης τιμῆς τοῦ τόπου ὅπου κεῖται· [illegible] ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ τ[ὸν] ἐνοικιαστὴν διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐπὶ ἀπ[ο]δείξει· ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρευρ[εθῇ] ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ οἶνος εἶναι εἰ[ς] λινούς, καὶ 10 ἡμερῶν, ὅταν εἰς κάδδους, ἀφ' [ο]ὗ ἔλαβε τὴν πρόσκλησιν τοῦ φορολογουμένου, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μοῦστον· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μοῦστον, καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς βουτσιά, ἐὰν δὲ ὁ μοῦστος κατεβῇ ἤδη εἰς βουτσιά, ἡ ἐκτίμησις θέλει γενῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου. Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὁποῖον κεῖται ὁ ἀμπελών, καὶ ἀποδίδονται εἰς εἴδη ἢ εἰς χρήματα, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ πᾶσα ἀ[μφιβολία] νέξις, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀπόδειξιν περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων σταφυλίων.

33. Αἱ ἐκτιμήσεις τῶν μὲν περιβολίων γίνονται ἐντὸς τοῦ Μαΐου καὶ Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ γρασιδίων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων ἀπὸ τὴν 15 Μαΐου μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου· αἱ δὲ τοῦ βαμβακίου, κ[α]πνῶν καὶ μποστανίων, ἀπὸ τὰς 15 Αὐγούστου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων ἀπὸ 15 Ἰουλ. μέχρι 15 Σεπτμ. καὶ τοῦ μούστου ἡ καταμέτρησις ἀπὸ 15 Αὐγούς. μέχρι 15 Ὀκτωβρίου.

34. Αἱ παρὰ τοῦ Νόμου διατεταγμέναι ἐκτιμήσεις γίνονται παρὰ δύο εἰδημόνων, διοριζομένων τοῦ μὲν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστήν, τοῦ δὲ ἀπὸ τὸν φορολογούμενον. Διορίζεται δὲ συγχρόνως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου εἷς τρίτος ἐκτιμητής, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπιδιαιτητής, ἐν περιπτώσει διαφωνίας αὐτῶν τῶν δύο ἐκτιμητῶν. Ἂν δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς καὶ φορολογούμενος δὲν συμφωνήσουν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ, τότε διορίζεται οὗτος ἀπὸ τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητήν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁρκίζεται καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

35. Ὁ παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητοῦ διοριζόμενος τρίτος οὗτος ἐκτιμητής, ἐ[ὰν] συμβιβάσῃ εἴτε ἀποφασίσει, λαμβάνει ὡς ἐκ[τι]μισθίαν τῆς ἐργασίας του δέκα δραχμὰς [τὴν] ἡμέραν, πληρωνομένας ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου. Ἀλλὰ [illegible]

ἐκτίμησις ἀποπερατοῦται ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας ἀνυπερθέτως. Ἐὰν ὁ τρίτος ἐκτιμητὴς ἀποπερατώσῃ διὰ μιᾶς πολλὰς ἐκτιμήσεις, λαμβάνει ὡς ἀντιμισθίαν δέκα δραχ. τὴν ἡμέραν, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ διανέμεται μεταξὺ τῶν διαφόρων φορολογουμένων.

36. Ὁ διοικητὴς ὑποδιοικ. ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ ἕνα ἢ καὶ πλειοτέρους εὐσυνειδήτους καὶ ἀξιοπίστους ἀνθρώπους, ὡς τρίτους ἐκτιμητάς, πρὸ τῆς παρὰ τοῦ Νόμου ὡρισμένης προθεσμίας ἑκάστης ἐκτιμήσεως. Συγχρόνως προσκαλεῖ τὸν μὲν ἐνοικιαστὴν ἀμέσως, τοὺς δὲ φορολογουμένους διὰ τοῦ δημάρχ. ἢ τοῦ δημοτικοῦ παρέδρου, νὰ ἔχωσιν ἕκαστος ἕτοιμον τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἐκτιμητήν, διὰ νὰ γενῇ, τυχούσης περιπτώσεως, ἐγκαίρως ἔναρξις τῶν ἐκτιμήσεων, καὶ γίνεται πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τῶν δύο ἐκτιμητῶν.

37. Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας, αἵτινες θεωροῦνται ἰσχυραὶ μεταξὺ τῶν μερῶν. Ἀλλ' αἱ τοιαῦται συμφωνίαι πρέπει νὰ ἦναι ἔγγραφοι, αἱ δὲ ἐκ τῆς ἀθετήσεως αὐτῶν διενέξεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

38. Ἅμα ἐξακριβωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ ἀποδοτέου φόρου, εἴτε διὰ μετρήσεως, ἢ ζυγίσεως τοῦ προϊόντος, κατὰ τὸ ἄρθ. 26, εἴτε δι' ἐκτιμήσεως, κατὰ τὰ ἄρθρ. 29, 30 καὶ ἑπόμενα, ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἑνὸς διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής, καί, ἐὰν ὁ φορολογούμενος δὲν γνωρίζῃ γράμματα, ὑπογράφουσι δύο μάρτυρες ἀντ' αὐτοῦ, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ἱερεὺς τοῦ χωρίου· ὁ ἐνοικιαστής, ἢ ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἐπιστάτης τῆς φορολογίας ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον καὶ δίδει αὐτὸ εἰς τὸν φορολογούμενον, ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ. Μετὰ τὴν ἀπόδοσιν δὲ τοῦ φόρου, εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς εἴδη, ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τὴν παραλαβὴν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἔγγραφον. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδόσωσι τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἁρμόδιον διοικητὴν περὶ τὰ τέλη Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ ποινῇ προστίμου πενταχοσίων ἕως τριῶν χιλιάδων δραχμῶν.

39. Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἀπὸ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἔγγραφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἄδικος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

40. Μετακόμισις τοῦ οἴνου, ἐλαίου, κουκουλοδεκάτων καὶ τῶν ῥητινοκατραμίων δὲν γίνεται, μήτε προμήθεια ἀποθήκης.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

41. Ὅταν τ' ἀποτελέσματα τῶν κατὰ χωρία ἢ τῶν ἐνωτικῶν δημοπρασιῶν δὲν φθάσωσιν ἢ δὲν ὑπερβοῦν τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διατάττει τὴν εἴσπραξιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅταν τοῦτο κρίνῃ συμφερώτερον, διορίζουσα τοὺς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους.

42. Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται ὡς πρὸς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς ὑπόκεινται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς, καὶ προσέτι εἰς δέκα ὡρῶν μετακόμισιν τῶν φόρων ἄρθρ. 26 καὶ 27.

43. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τόσον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

44. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διοριζόμενος ἐκτιμητὴς θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ ὁρκίζεσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ· ὁ δὲ τρίτος, ἐν περιπτώσει διαφωνίας, διορίζεται πάντοτε διὰ τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, καὶ πληρώνεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 καὶ 33 ὡρισμένα. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως, πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὸν τρίτον ὁριστικὸν ἐκτιμητήν, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον, ὅστις θέλει κάμει ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις.

45. Οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κρατήσωσι τοὺς ἐν εἴδει φόρους των, ἐκφράζοντες τὴν περὶ τούτου θέλησίν των δι' ἐπισήμου ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, καὶ προτείνοντες τὴν τιμὴν εἰς ἣν τοῖς συμφέρει νὰ τοὺς κρατήσωσι. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ εἰς ἐκτίμησιν ὑποκείμενα εἴδη (ἄρθ. 32.) ὁ φόρος θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ καὶ τοῖς ἑπομένοις διαγεγραμμένον τρόπον.

46. Ἡ Γραμμ. τῶν Οἰκονομ. λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν φορολογουμένων, θέλει ἀποδεχθῇ τὴν παρ' αὐτῶν προτεινομένην τιμήν, ἢ προτείνει εἰς αὐτοὺς ἀνωτέραν, ἥτις δὲν θέλει εἶσθαι εἰς κάμμίαν περίπτωσιν κατωτέρα τῆς τρεχούσης τιμῆς.

47. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς τῶν φορολογουμένων, ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει προτείνει τὴν διὰ δημοπρασίας διάθεσιν αὐτῶν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπρλ. (9 Μαΐου) 1839.

711 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρ.)

1833, 18 (30) Σεπτεμβρ. 1835, καὶ 23 Ὀκτωβρίου (4 Νοεμβρίου) 1836 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Διατάγματα· παρατηρήσαντες ὅτι τὸ ἄρθρον 22 τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. (9 Ὀκτωβρίου) 1833 Διατάγματος, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὸν γενικὸν ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ καὶ εἰς τοὺς ὑπολόγους τὸ δικαίωμα νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διὰ τὰς τυχὸν ἐν αὐταῖς παραβιάσεις τῶν τύπων, ἢ τοῦ Νόμου, ἢ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς του, δὲν ἑρμηνεύθη κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἔννοιαν, ἀποδοθείσης εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας οὐχὶ ἀκυρωτικῆς δυνάμεως, ἀλλ' ἐφετείου ἐξουσίας, τοῦτο δὲ, διότι τὸ καταστατικὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Διάταγμα παραπέμπει τὰ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων δικῶν εἰς τοὺς παρ' ἐφέταις διαγεγραμμένους δικαστικοὺς τύπους· ὅτι ἂν καὶ ἄρθρα τινὰ τῆς διαδικασίας τῶν ἐφετῶν μένουν ἀνεφάρμοστα εἰς δικαστήριον ἔχον ἐξουσίαν ἀκυρωτικὴν, μ' ὅλον τοῦτο ἡ περὶ ἐφαρμογῆς αὐτῆς διάταξις δὲν ἠδύνατο ν' ἀνατρέψῃ τὴν ῥητὴν περὶ ἁρμοδιότητος ἔννοιαν τοῦ 22 ἄρθρου, τὸ ὁποῖον τὴν ἐξέτασιν μόνον τῶν περὶ τοὺς τύπους καὶ τὸν Νόμον καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ παραβάσεων ἀνατιθὲν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, τὸ κατέστησεν ἀκυρωτικὴν μόνον ἀρχὴν, δὲν ἐπέτρεψε δὲ καὶ τὴν τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου ἐξέτασιν, τόσῳ μᾶλλον, ὅσον τὸ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Διάταγμα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου γενόμενον, δὲν ἠδύνατο κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἑρμηνευτικῆς (καὶ ἂν ἤθελεν ὑποτεθῇ ὅτι ὑπῆρξε μεταξὺ τούτου καὶ ἐκείνου δυσυμβίβαστός τις ἐναντιότης), νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχον σκοπὸν ν' ἀνατρέψῃ τοῦτο σιωπηλῶς χωρὶς νὰ προσθέσῃ τι περὶ τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου, ἐνῷ ῥητῶς παραπέμπει εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον· παρατηροῦντες τέλος, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ συμπληρωθῶσι καὶ ἄλλαι τινὲς διατάξεις, ἀφορῶσαι τὴν περὶ τῶν τοιούτων δικῶν διεκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας χορηγουμένη ἐξουσία τοῦ νὰ ἐξετάζῃ καὶ νὰ κρίνῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν παράβασιν τῶν τύπων καὶ τοῦ Νόμου ἢ τῆς ἐφαρμογῆς του, δὲν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὴν τοῦ πραγματικοῦ μέρους αὐτῶν ἐξέτασιν.

2. Ἡ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας διαδικασία θέλει εἶσθαι ὁμοιόμορφος μὲ τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐκτὸς τῆς δημοσιότητος τῶν συζητήσεως) τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ῥητῶς

3. Ὁ ὑπόλογος ὅστις, διὰ τοὺς ἐν τῷ [...]τῳ ἄρθρῳ σημειωθέντας λόγους κάμνει χ[ρῆσιν] τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναιρέσεως ἐνώπιον [τοῦ] Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιδίδει, ἐπὶ ἀ[πο]δείξει παραλαβῆς, τὴν περὶ ἀναιρέσεως αἴτ[ησίν] του, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς α[ὐτὸν] κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸν παρὰ [τῷ] Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς [Ἐ]πικρατείας, ὅστις ὀφείλει ἀμέσως νὰ κοινοποι[ήσῃ] τὴν τοιαύτην αἴτησιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομι[κῶν] Γραμματείαν. Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους εὑρισκομένους ὑπολόγους ἡ προθεσμία πρὸς ἀναί[ρεσιν] εἶναι ἓξ μηνῶν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπίδοσιν. Τὸ αὐτὸ δικαί[ωμα] ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις δέον [νὰ] διαλαμβάνει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 819, τῆς πολιτικῆς Δικονομίας περιεχόμενα προσόντα, καὶ δέον [νὰ] ἐπιδίδεσθαι διά τινος δικαστικοῦ κλητῆρος, κατὰ τοὺς περὶ ἐπιδόσεως ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς Δικονομίας· ἂν δὲ μέλλῃ νὰ ἐπιδοθῇ τὸ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἔγγραφον ἀναιρέσεως εἰς ὑπόλογον διατρίβοντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πέμπεται τοῦτο ἀπ' εὐθείας, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν, διὰ νὰ τὸ ἀποστείλῃ περαιτέρω. Ἡ μὴ τήρησις τῶν διαγεγραμμένων προθεσμιῶν θέλει φέρει τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἀναιρέσεως, ὥστε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὀφείλει καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἀπαγγείλῃ τοῦτο.

4. Ὁ ὑπόλογος, ἢ καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ κάμῃ ἀπάντησιν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναιρέσεως. Οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους εὑρισκόμενοι ὑπόλογοι ἔχουσι τὴν αὐτὴν πρὸς ἀπάντησιν προθεσμίαν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναιρέσεως, ὅσην καὶ πρὸς αἴτησιν ἀναιρέσεως. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν διαδίκων ἐγγράφει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ παραδίδει συγχρόνως εἰς τὴν γενικὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως ἔγγραφα. Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570—578 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας διατεταγμένα.

5. Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἶναι συνήθως ὁ πληρεξούσιος τοῦ δημοσίου εἰς τὰς παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας κατὰ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δίκας, ἂν δὲν διορισθῇ ἄλλος διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν,

δυνάμει Β. Διατάγματος· τὰ δὲ ἔργα τοῦ Εἰσαγγελέως ἐκπληροῖ, καὶ κατὰ ταύτας ἀκόμη τὰς δίκας, ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεύς.

6. Γενομένης τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅ,τε παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ ὁ ὑπόλογος, ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποστολὴν τῆς δικογραφίας ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὁ μὲν Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀπ' εὐθείας προσκλήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ δὲ ὑπόλογος διὰ μέσου τῆς προεδρίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ ἔγγραφα ὅλα τῆς δικογραφίας, ὁμοῦ μὲ ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, παραδίδονται ἐπισήμως εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀφοῦ τακτοποιηθῶσι πρότερον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, προσηκόντως ἀριθμογραφούμενα καὶ μονογραφούμενα, καὶ ἀντίτυπον τοῦ καταλόγου τῶν ἐγγράφων, ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἕτερον δὲ εἰς τὰ πρὸς τὸ Συμβούλιον παραδοθέντα ἔγγραφα. Γενομένης δὲ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιστρέφονται ταῦτα πάλιν εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐπὶ ἀποδείξει γενομένη ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἐγγράφων τοῦ εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εναπομένοντος.

7. Ὁ ὑπόλογος ὀφείλει, πρὸ τῆς ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας συζητήσεως, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου (9 Ἰανουαρίου) 1836—1837, Ἡμέτερον διάταγμα, τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ ταμείου περὶ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπὶ ἀποτυχίᾳ προστίμου, καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφασεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ τὴν τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως. Ἄλλως τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κηρύττει καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀπαράδεκτον τὴν αἴτησιν.

Ἂν εἷς τῶν διαδίκων δὲν ἐμφανισθῇ ἐγκαίρως, ἀποδειχθῇ δὲ ὅτι προσεκλήθη προσηκόντως, ἡ ὑπόθεσις δικάζεται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ. Ἀλλ' οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως αὐτῆς, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

9. Τὸ πολὺ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν μετὰ τὴν συζήτησιν, ἐκδίδει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν ἀπόφασίν του αἰτιολογημένην, ἥτις κοινοποιεῖται κατὰ τὰς ἐν γένει περὶ κοινοποιήσεως ἀποφάσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ ἀπόφασις γίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν· ἐν περιπτώσει δὲ διχοψηφίας ἐφαρμόζονται οἱ τῆς πολ. Δικονομίας ἐν γένει ὁρισμοί.

Τὸ τμῆμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, δικάζον τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θέλει σύγκεισθαι ἐξ ἑπτὰ μελῶν, λαμβανομένων κατὰ τὴν τάξιν του εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο διορισμοῦ των· ἐν περιπτώσει δὲ νομίμου κωλύματος, ἢ ἐξαιρέσεως, θέλουν ἀναπληροῦσθαι ἐκ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἑπομένων.

10. Ἀνίσως ἡ λογιστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναιρεθῇ ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται ἐκ νέου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον· καὶ ἂν μὲν ἡ ἀναίρεσις ἔγεινε διὰ παράβασιν τύπων, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διορθόνει τὰς ἀνακαλυφθείσας παραβάσεις τῶν τύπων, ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς ὑποθέσεως, καθόσον αὐτὴ ἔγεινεν ἀναγκαία ἐκ τῆς συμβάσης ἀκυρώσεως τῶν τύπων, καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς· ἂν δὲ ἡ ἀναίρεσις ἔγεινε διὰ παράβασιν Νόμου, ἢ κακὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἄνευ νέας ἐπεξεργασίας διασκέπτεται καὶ ἐφαρμόζει τὸ κατάλληλον ἄρθρον τοῦ Νόμου.

Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις, ὁ ὑπόλογος προσκαλεῖται νὰ δώσῃ ἐγγράφως, ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας, ὅσας παρατηρήσεις νομίσῃ ἀναγκαῖον νὰ κάμῃ.

11. Ἂν ἡ ὑπόθεσις καταντήσῃ πάλιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τότε πρέπει νὰ τὴν ἀναδεχθῇ πάντοτε τὸ ἄλλο τμῆμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν.

Ὄχι μόνον ὁ εἰσηγητὴς πρέπει νὰ ἦναι ἄλλος, ἀλλὰ μήτε κἀνὲν ἄλλο μέλος, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν ἔλαβε μέρος, δύναται νὰ συμμεθέξῃ εἰς τὴν ψηφοφορίαν τῆς νέας ἀποφάσεως. Εἰς τὸ διορισθὲν περὶ τούτου τμῆμα πρέπει νὰ προεδρεύῃ ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφετείου, προσθετομένων καὶ ἑτέρων δύω μελῶν, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει εἶναι ἐκ τῶν δικαστῶν τοῦ Ἐφετείου τῶν Ἀθηνῶν, τὸ δὲ ἐκ τῶν τῆς ά. τάξεως λογιστῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλουν διορίζεσθαι παρ' Ἡμῶν, τόσον ἐκ τούτων ὅσον ἐξ ἐκείνων, ἀνὰ τρία μέλη ἀναπληρωτικά. Ἂν εἰς τὸ δεύτερον τμῆμα δὲν ὑπάρχῃ ἀριθμὸς ἱκανὸς μὴ ἐξαιρουμένων Ἐλεγκτῶν, διὰ νὰ κατασταθῇ νόμιμος ἡ τοῦ τμήματος σύνθεσις, προσλαμβάνονται, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δευτέρου τμήματος, Ἐλεγκταὶ ἢ Πάρεδροι ἐκ τοῦ πρώτου, μὴ λαβόντες μέρος εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν· ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται ἐκ τῶν παρέδρων Ἐφετῶν, καὶ ἐκ τῶν λογιστῶν ά. τάξεως τῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διάταξιν διορισθησομένων ὡς ἀναπληρωτικῶν μελῶν.

Ἐναντίον τῆς ἐκ νέου ἐκδιδομένης λογιστικῆς ἀποφάσεως δὲν χωρεῖ πλέον ἄλλη αἴτησις ἀναιρέσεως· πλὴν πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀναθεώρησις παρὰ

τῷ ἰδίῳ τμήματι, καθ' ἃ ὥρισται ἐν τῷ §. 21 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. (9 Ὀκτωβρ.) 1833.

12. Τὰ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πεμπόμενα ἔγγραφα, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸν πρόσθετον ἔνσημον χάρτην, ἀλλὰ δὲν ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου ὅσα ὑπόλογος παρουσιάσῃ ἀπ' εὐθείας αὐτὸς εἰς τὴν Γεν. Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλ. (7 Μαΐου) 1839.

712 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ εὐκολύνωμεν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Β. ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου τοὺς εἰς τὰ κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον διατηρούμενα Μοναστήρια ἐνδιαιτωμένους μοναχοὺς καὶ διὰ νὰ ἐμψυχώσωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι καλλιέργειαν καὶ βελτίωσιν τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 25383. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Εκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Τὸ Β. Ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τὸ λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον διατηρουμένων μοναστηρίων, δὲν θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως χωριστά, ὡς ἐγένετο πρότερον, ἀλλὰ τὸ συμβούλιον ἑνὸς ἑκάστου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, θέλει ἀποδίδει εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἐπὶ διετίαν, λογιζομένην ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, τὴν εἰσφορὰν τοῦ Βασ. ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τὸν προσδιορισθέντα ὑπὸ τῆς εἰρημένης Γραμματείας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνοικιάσεων τῶν προλαβόντων τριῶν ἐτῶν 1836, 1837 καὶ 1838.

Β΄. Ἡ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει ἐκτεθῇ εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσας διατάξεις εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Γ΄. Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα Α΄. καὶ Β΄. εἰσπρακτέων χρημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, θέλει γένει εἰς τρεῖς δόσεις· τὴν 1. Σεπτεμβρίου, τὴν 1. Νοεμβρ. καὶ τὴν 31. Δεκεμβρίου.

Δ΄. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐκκλησιατσικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ὑπάτῃ, τὴν 2. (14) Μαΐου 1839.

713 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ ἐμπορίου διαμετακομίσεως ἀπὸ Π. Πάτρας διὰ Λαμίας εἰς Θεσσαλίαν Ἡμετέρου Διατάγματος, ἐγκρίνομεν τὰ διὰ τῆς ἀπὸ 18 [...] Ἰανουαρίου ἀναφορᾶς καθυποβληθέντα εἰς [...] μέτρα, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχ[ρή]σεων μέ τινας τροποποιήσεις, ὡς ἀκολούθως·

1. Ὁ ἔμπορος, ὅστις εἰσάγει εἰς Π. Πάτ[ρας] πραγματείας τῆς διαμετακομίσεως καὶ θέλει [...] μεταφέρῃ αὐτὰς ὡς τοιαύτας διὰ τῆς Λαμίας [...] τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, νὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ [...] τοῦτο δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν ἐπιστάτη[ν τοῦ] καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως, εἰς [...] ὁποίαν ν' ἀναφέρῃ λεπτομερῶς τὸ εἶδος καὶ [τὸ] ποσὸν τῶν πραγματειῶν του, καὶ συγχρόνως [νὰ] δίδῃ ἐγγύησιν, ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τοῦ τ[ε]λωνείου Λαμίας τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ὅτι αἱ πραγματεῖαί του ἐξήχθησαν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου

2. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐν Πάτραις καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως, καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου νὰ ἐξετάζωσι καὶ καταμετρῶσιν ἢ ζυγίζωσι τὰς πραγματείας· νὰ φροντίζωσιν, ἐπὶ παρουσίᾳ των, νὰ τίθενται παρὰ τοῦ ἐμπόρου εἰς δοχεῖα ἢ δεμάτια, ἅτινα νὰ δένωνται καὶ σφραγίζωνται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ τελωνείου, καὶ νὰ ἐκδίδωσιν ἐπίσημον ἔγγραφον πρὸς τὸν τελώνην Λαμίας, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ καταγράφωνται ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς τὰ δοχεῖα ἢ δεμάτια, τὰ σημεῖα αὐτῶν, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν [...] ἔλαστον ἐμπεριεχομένων πραγματειῶν, ἡ ἐκτίμησις αὐτῶν, καὶ τὸ πληρωθὲν δικαίωμα διαμετακομίσεως. Τὸ δὲ ἔγγραφον, μὲ τὸ ὁποῖον θέλουσι συνοδεύεσθαι αἱ πραγματεῖαι, νὰ παραδίδεται εἰς τὸν ἔμπορον.

3. Ὁ ἔμπορος νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ μετακομίζῃ τὰς πραγματείας του εἰς Λαμίαν δι' ἄλλου μέρους, εἰμὴ μόνον διὰ τῆς Ἀμφίσσης, ὅπου νὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ τὰς παρουσιάζῃ εἰς τὸ Τελωνεῖον μετὰ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὰς ἐγγράφου. Ὁ δὲ τελώνης τῆς Ἀμφίσσης, ἀφοῦ παρατηρήσῃ ὅτι τὰ δεμάτια καὶ τὰ δοχεῖα εἶναι σύμφωνα κατὰ τὸν ἀριθμὸν μὲ τὸ εἰρημένον ἔγγραφον, ὅτι εἶναι σῶα καὶ αἱ σφραγῖδες ἀπείραχτοι, νὰ προσθέτῃ εἰς τὸ ἔγγραφον τὸ ἐθεωρήθη, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὰ δεμάτια ἢ δοχεῖα εὑρέθησαν σῶα, καὶ σύμφωνα ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν μὲ τὸ συνοδεῦον ἔγγραφον, καὶ αἱ σφραγῖδες ἀπείραχτοι, καὶ νὰ δίδῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἔμπορον νὰ μεταφέρῃ τὰς πραγματείας του εἰς Λαμίαν.

4. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου τῆς Λαμίας καὶ ὁ ἐλεγκτὴς αὐτοῦ, νὰ ἦναι ὑπόχρεοι νὰ παρατηρῶσιν ἂν αἱ σφραγῖδες ἦναι ἀνέπαφοι καὶ τὰ δέματα καὶ δοχεῖα ἐν γένει σῶα, νὰ λύωσι καὶ ἀνοίγωσιν αὐτὰ καὶ νὰ ἐξετάζωσιν ἐὰν αἱ ἐμπεριεχόμεναι πραγματεῖαι ἦναι σῶαι καὶ σύμφωνοι [...] πεῖς κατὰ τὸ ἔγγραφον τοῦ τελώνου καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως Πατρῶν· ἔπειτα νὰ δένωσι πάλιν τὰ δέματα καὶ τὰ δοχεῖα, νὰ σφραγίζωσι, καὶ νὰ δίδωσι τὴν ἄδειαν εἰς τ[...]

ἔμπορον νὰ τὰ ἐξαγάγῃ ἐκτὸς τῶν ὁρίων, συνοδεύοντος αὐτὰ μ' ἕνα τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου μέχρι τοῦ σταθμοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου θέλουν ἐξαχθῇ ἐκτὸς τῶν ὁρίων. Ὁ ἀρχιφύλαξ τοῦ ἁρμοδίου σταθμοῦ ἐξετάζει ἂν τὰ δέματα καὶ δοχεῖα εἶναι σῶα καὶ αἱ σφραγῖδες ἀνέπαφοι, καὶ πληροφορεῖ τὸν τελώνην Λαμίας δι' ἐγγράφου, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προσυπογράφεται πρὸς ἐπιβεβαίωσιν καὶ ὁ συνοδεύων τὰς πραγματείας ὑπάλληλος, ὅτι αὗται ἐξήχθησαν ἐκτὸς τῶν ὁρίων. Ἀκολούθως δὲ ἐκδίδει ὁ τελώνης οὗτος ἔγγραφον ἐπίσημον πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Πατρῶν, δι' οὗ νὰ βεβαιοῖ τὴν ἐκτὸς τῶν ὁρίων ἐξαγωγὴν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματειῶν, καὶ τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἔμπορον, δυνάμει τοῦ ὁποίου νὰ δύναται οὗτος νὰ λύσῃ τὴν δοθεῖσαν εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ ἐν Πάτραις καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως ἐγγύησιν.

5. Τὰ αὐτὰ νὰ γίνωνται κατ' ἀνάπαλιν, ὅταν ἔμπορός τις ἔχῃ νὰ μεταφέρῃ πραγματείας ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας διὰ τῆς Λαμίας εἰς Πάτρας χάριν διαμετακομίσεως, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πατρῶν, ἅμα φθάσουν εἰς τὸ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματεῖαι, νὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ ἐκδίδῃ τὸ πρὸς τὸν τελώνην τῆς Λαμίας ἔγγραφον, χωρὶς νὰ περιμείνῃ νὰ ἐξαχθῶσιν αὗται ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

6. Ὅταν τυχὸν ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Ἀμφίσσης παρατηρήσῃ, ὅτι τὰ δέματα ἢ δοχεῖα δὲν εἶναι σῶα, καὶ αἱ σφραγῖδες αὐτῶν δὲν εἶναι ἀνέπαφοι, νὰ ἦναι εἰς χρέος ν' ἀνοίγῃ αὐτὰ καὶ νὰ τὰ ἐξετάζῃ καὶ ἐὰν εὑρεθῶσι σύμφωνα μὲ τὸ συνοδεῦον ἔγγραφον, τὰ σφραγίζει καὶ δίδει τὴν ἄδειαν νὰ μετακομίζωνται διὰ Λαμίαν, κάμνων εἰς τὸ συνοδεῦον ἔγγραφον τὴν ἀνήκουσαν παρατήρησιν· εἰδὲ καὶ εὕρει εἰς αὐτὰ περισσοτέρας ἢ ὀλιγωτέρας ἢ ἄλλου εἴδους πραγματείας, καθὼς ἂν εὕρῃ περισσότερα ἢ ὀλιγώτερα δέματα ἢ δοχεῖα παρὰ τὰ εἰς τὸ εἰρημένον ἔγγραφον σημειούμενα, ὀφείλει νὰ θεωρῇ τὴν ἐκ τούτου προκύψασαν διαφορὰν ὡς λαθρεμπόριον, καὶ νὰ ὑποχρεοῖ τὸν ἔμπορον εἰς τὴν νόμιμον ποινήν.

7. Ὅταν ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Λαμίας, ἢ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πατρῶν παρατηρήσῃ, ὅτι ἐκ τῶν μετακομιζομένων ἀπὸ Πάτρας ἢ Λαμίαν πραγματειῶν, ὑπάρχουν περιπλέον ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ συνοδεύοντα αὐτὰ ἔγγραφα, ἢ ἐλλείπουν ἐξ αὐτῶν, ὀφείλει νὰ ὑποχρεοῖ τοὺς ἐμπόρους εἰς τὴν νόμιμον ποινὴν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἐν Οἰχαλίᾳ, τὴν 8 (20) Μαΐου 1839.

———

714 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπιθυμοῦντες χάριν τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων νὰ ἐμψυχώσωμεν τὸ εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον ἐμπόριον τῆς διαμετακομίσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἐπιτρέπομεν, ὥστε αἱ πρὸς διαμετακόμισιν διωρισμέναι πραγματεῖαι, αἱ εἰσερχόμεναι εἰς τὸ ἐν Π. Πάτραις ἐπὶ τούτῳ κατάστημα, νὰ μετακομίζωνται ὡς τοιαῦται διὰ τῆς Ἀμφίσσης εἰς Λαμίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου Μας.

2. Ἐπιτρέπομεν ὡσαύτως νὰ εἰσέρχωνται ἀπὸ τὰ τουρκικὰ μέρη διὰ τῆς Λαμίας πραγματεῖαι χάριν διαμετακομίσεως, καὶ να μεταφέρωνται αὗται διὰ τῆς Ἀμφίσσης εἰς τὸ ἐν Π. Πάτραις κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως, ὅθεν ἀκολούθως νὰ ἐξάγωνται ἐκτὸς τοῦ βασιλείου, ἢ καὶ νὰ καταναλίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ.

3. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματεῖαι θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὸ νενομισμένον δικαίωμα τῆς διαμετακομίσεως (§. 17 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' ἀριθ. 1018) ιδ' ψηφίσματος, τὸ ὁποῖον καὶ θέλει πληρώνεσθαι εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης τετραμηνίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 ὑπ' ἀριθ. 5756 καὶ ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρίου 1838 ὑπ' ἀριθ. 1914 Ἡμετέρων ἀποφάσεων.

4. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐπιφορτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ ὁμοῦ μὲ τὰς παρ' ἡμῶν ἐγκριθείσας διατάξεις, ἀφορώσας τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν καταχρήσεων.

Ἐν Οἰχαλίᾳ, τὴν 8 (20) Μαΐου 1839.

———

715 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Παρακινούμεθα νὰ διατάξωμεν, ὥστε εἰς ὅλας τὰς περὶ ἀδείας ἀπουσίας αἰτήσεις, ἕνεκα ἀσθενείας, νὰ ἐπισυνάπτεται τοῦ λοιποῦ ἔνδειξις ὑπογεγραμμένη ἀπὸ δύο ἀναγνωρισμένους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἰατρούς, ἥτις πρέπει νὰ φανερώνῃ, ἂν ὁ ζητῶν ἄδειαν ἀπουσίας ὑπάλληλος ἔχῃ τῷόντι ἀνάγκην ταύτης, πρὸς ἀνάῤῥωσιν τῆς ὑγείας του.

Αἱ Ἡμέτεραι Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Καρβασαρᾷ, τὴν 15 (27) Μαΐου 1839.

———

716 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείως τῆς Ἐπικρατείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν δήμων τοῦ Κράτους καὶ θέλοντες νὰ συμβιβάσωμεν, ὡς πρὸς τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων, τὰ γενόμενα ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν Κυβερνήσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεως αὐτῶν, τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δανειστῶν μὲ τὴν σημερινὴν τῶν δήμων ἔνδειαν·

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ τὴν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ χρήματα τῶν ἐτησίων ὑπολογισμῶν τῶν δήμων δὲν ὑπόκεινται εἰς δικαστικὰς κατασχέσεις διὰ χρέη αὐτῶν, προγενέστερα τῆς συστάσεώς των, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις τροπολογιῶν.

2. Ὅταν τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων τὰ ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεώς των γενόμενα, εἶναι ἀναμφισβήτητα, ἢ ἀφοῦ δικαστικῶς διακριθῶσιν, αἱ κοινότητες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώνωσι καθ' ἕκαστον ἔτος τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των εἰς ὅλους τοὺς πιστωτὰς ἀνεξαιρέτως, ἀναλόγως τοῦ χρέους των.

Ἂν ἡ κοινότης ἔχουσα τοιαῦτα χρέη δὲν ἐκπληρώσῃ παντελῶς, ἢ ἐκπληρώσῃ μόνον ἐν μέρει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα, οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσιν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους κατάσχεσιν τοσαύτης ποσότητος χρημάτων, ὅση ἐξισοῦται μὲ τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὁλικοῦ χρέους των, διὰ νὰ ἐκβιάσωσιν οὕτω τὴν ἐν μέρει ἀπόληψιν τῶν εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλ. 1837.

— —

717 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς Ἡμᾶς ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς Νέας Μιντσέλας, ἀποδεχόμεθα εὐχαρίστως τὴν αἴτησίν των, καὶ ἐγκρίνομεν νὰ ὀνομάσθῇ τοῦ λοιποῦ ἡ νέα αὕτη πόλις των Ἀμαλιόπολις κατὰ τὸ ὄνομα τῆς Βασιλίσσης καὶ ἀγαπητῆς Ἡμῶν συζύγου ΑΜΑΛΙΑΣ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11. (23) Ἰουνίου 1839.

— —

718 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ πρὸς χάριν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, εἰς τὴν ὁποίαν προεθέμεθα πάντοτε νὰ παρέχωμεν τὰς δυνατὰς εὐκολίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α'. Ὅσα πλοῖα προερχόμενα ἀπὸ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἴτε μὲ φορτίον εἴτε κενά, ὡρισμένα ὄντα δι' ἄλλους λιμένας, ἤθελον ζητήσει, διαβαίνοντα πλησίον Ἑλληνικοῦ λιμένος, νὰ προμηθευθῶσι, μένοντα εἰς τὰ πανία καὶ χωρὶς ν' ἀγκυροβολήσωσι, τροφίμων, ὕδατος καὶ πρὸ πάντων ἀναγκαίων εἰδῶν διὰ μικρὰν ἐπιδιόρθωσιν ... δὲν καθισταίνει ἀναγκαίαν τὴν εἰς ... όρμισίν των, τὰ τοιαῦτα πλοῖα, ... ρτώσωσι μήτε φορτώσωσι πραγματείας, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς λιμενικοῦ δικαιώματος.

β'. Ἓξ ὥρας μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἀνωτέρω πλοῖα νὰ μένωσιν εἰς τὰ πανία πλησίον τοῦ λιμένος, καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ὀφείλ... οἱ πλοίαρχοι νὰ προμηθεύωνται τῶν ἀναγκαίων καὶ νὰ ἀναχωρῶσι· παρελθούσης δὲ τῆς διορίας ταύτης, ὑποβάλλονται καὶ ταῦτα, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ προσορμιζόμενα πλοῖα, εἰς τὰ ἴδια λιμενικὰ δικαιώματα, τὰ ἀπὸ τὴν διατίμησιν ...σμένα.

γ'. Αἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰουνίου 1839.

— —

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ.

719 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ ἐπομένη Ὑπουργικὴ διακήρυξις, διαλαμβάνουσα τὴν Σύμβασιν τὴν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας, ἀφοῦ ἀντηλλάχθη μ' ἑτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας μηνολογουμένην τὴν 29 π. ε. Μαρτίου 1839 δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1839

« Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας κοινῇ γνώμῃ ἀποφασίσασαι ν' ἀκυρώσωσιν ἐν γένει εἰς τὰς Ἐπικρατείας των, πρὸς ὄφελος τῶν ὑπηκόων ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν, τὰ δικαιώματα τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα « δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους » (droit d'aubaine) καὶ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) (gabella hœreditaria et census emigrationis) ἐσυμφώνησαν εἰς τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα·

1. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) δὲν θέλει πλέον τοῦ λοιποῦ εἰσπράττεσθαι ἐν περιπτώσει ἐξαγωγῆς ὑπαρχόντων ὁποιωνδήποτε ἐκ τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας, καὶ ἐναλλάξ, ἐκ τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας εἰς τὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἡ ἐξαγωγὴ αὕτη ἤθελε προέρχεσθαι ἐκ μεταναστεύσεως, κληρονομίας, κληροδοσίας, πωλήσεως, προικοδοσίας, ἢ δωρεᾶς, εἴτε ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας

Ἡ ἀτέλεια αὕτη συμπεριλαμβάνει οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν εἰρημένων δικαιωμάτων ὅσα εἰσέρχονται εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ ὅσα εἰσέρχονται εἰς τὰ ταμεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν, πόλεων, κωμοπόλεων χωρίων, εὐλαβῶν καταστημάτων, προπατορικῶν ἢ πατροπαραδότων δικαιοδοσιῶν (juridictions patrimoniales), σωματείων κοινοτήτων ἢ ὁποιωνδήποτε ἀτόμων.

Τὸ δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d'aubaine) ἀκυροῦται ἐπίσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πρωσσίας.

2. Οἱ ὑπήκοοι ἀμφοτέρων τῶν ΑΑ. ΜΜ. δὲν ἀπαλλάττονται διὰ τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως τοῦ νὰ πληρόνωσι, τυχούσης περιστάσεως, τὰς εἰσπράξεις ἢ φόρους (ἑτέρους παρὰ τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων), οἵτινες εἰσπράττονται κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους εἰς βάρος τῶν τε ἰθαγενῶν καὶ ξένων δι' ὁποιανδήποτε μεταβολὴν ἰδιοκτησίας, ἀδιαφόρως ἂν τὰ ὑπάρχοντα μένωσιν ἢ οὐ εἰς τὸν τόπον, ὡς λ. χ. τὸν γενικὸν φόρον ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, τὸ δικαίωμα τοῦ χαρτοσήμου καὶ ἄλλα τοιούτου εἴδους δικαιώματα.

Δὲν ἀπαλλάττονται ὡσαύτως κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ὑπαρχόντων, τῆς πληρωμῆς τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων εἰς ἅτινα ὑπόκεινται ἐπίσης καὶ οἱ ἰθαγενεῖς.

Εἶναι ἐπίσης ἐννοούμενον, ὅτι τὰ ἄτομα τὰ ἐξερχόμενα ἐκ τῆς μιᾶς τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, κἂν τοῦτο ἤθελε γίνει ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποκατασταθῶσι εἰς τὴν ἄλλην, ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσιν ὅλας τὰς προσωπικὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας οἱ ὑπάρχοντες, ἢ μέλλοντες νόμοι τῆς πατρίδος των, κυρίως δὲ οἱ ἀφορῶντες τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τοῖς ἐπιβάλλουσιν, ὥστε οὐδεὶς περιορισμὸς παρεισάγεται διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὰς δύο Κυβερνήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν νομοθεσίαν των ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων περὶ ὧν πρόκειται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ.

Ἡ ἀνωτέρω συμφωνηθεῖσα ἀτέλεια ἐφαρμόζεται εἴς τε τὰς ἤδη ἐκκρεμεῖς καὶ εἰς τὰς μελλούσας περιπτώσεις, ἐννοοῦνται δὲ διὰ τῆς λέξεως « ἐκκρεμεῖς περιπτώσεις » αἱ ὑποθέσεις καθ' ἃς τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) (gabella haereditaria et census emigrationi), δὲν ἤθελεν εἶσθαι ὁριστικῶς πληρωμένον τὴν ἡμέραν τῆς ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς τῶν περὶ τῆς συμβάσεώς των διακηρύξεων ἀμφοτέρων τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων.

4. Ἡ προῦσα διακήρυξις γενομένη καὶ ὑπογραφεῖσα, κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀνταλλαχθῇ μ' ἑτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας, θέλει εἶσθαι ἐν πλήρει ἰσχύϊ καθ' ὅλον τῆς Ἑλλάδος τὸ Βασίλειον ἀμέσως ἀφ' ἧς ἡμέρας πραγματοποιηθῇ ἡ ἀνταλλαγή».

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21. Ἰουνίου (3 Ἰουλ. 1839.

———

Πίναξ τῶν γενομένων κατὰ τὸ 1836, 1837 καὶ 1838 ἐκποιήσεων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, δυνάμει τῶν ἄρθρων 10 καὶ 11 τοῦ Νόμου τῆς προικοδοτήσεως.

Ἐπαρχία.	Γαῖαι. Βασ. στρέμ.	Γαῖαι. Ἀξία. Δραχ.	Γαῖαι. Ἀξία. Λ.	Περιβόλια. Βασ. στρέμ.	Περιβόλια. Ἀξία. Δραχ.	Περιβόλια. Ἀξία. Λ.	Ἄμπελοι. Β. στρ.	Ἄμπελοι. Ἀξία. Δραχ.	Ἄμπελοι. Ἀξία. Λ.	Δένδρα. Ποσὰ δένδ.	Δένδρα. Ἀξία. Δραχ.	Δένδρα. Ἀξία. Λ.	Μῦλοι. Β. στρ.	Μῦλοι. Μέτρα	Μῦλοι. Ἀξία. Δραχ.	Μῦλοι. Ἀξία. Λ.	Κτίρια ἐν γένει. Β. στρ.	Κτίρια ἐν γένει. Μέτρα	Κτίρια ἐν γένει. Ἀξία. Δραχ.	Κτίρια ἐν γένει. Ἀξία. Λ.	Οἰκόπεδα. Β. στρ.	Οἰκόπεδα. Μέτρα	Οἰκόπεδα. Ἀξία. Δραχ.	Οἰκόπεδα. Ἀξία. Λ.	Παρατηρήσεις.
Ἀττικῆς	50	12365		35	26150									662	10926			901	57118			173	901		
Θηβῶν	797	29724		657	183477		83	7010					6	583	18382						47	252	85642		
Λεβαδείας	236	15517		186	38464								2	32	89595						1	400	1400		
Φθιώτιδος	1305	52937		1	255					26	220		76	545	17050		8	943	6850		44	711	45161		
Παρνασίδος	514	26460		86	35988									929	3309			27	279		163	962	48908		
Δωρίδος	122	13700		2	1170									626	249						53	61	4614		
Λοκρίδος	1076	53235					177	39090					8	128	28420										
Μεσολογγίου	3824	139045												76	6259						92	243	52157		
Ναυπακτίας	3370	182391		37	6064								2	137	20254			576	380		24	110	28708		
Εὐρυτανίας	518	45306		2	169								1	554	3179						6	938	4113		Ἀνακεφαλαίωσις.
Ἀκαρνανίας																									Γαῖαι 4,098,031
Χαλκίδος																	4	63	9497						Περιβόλ. 413,522
Ναυπλίας	273	23710		54	10734													289	520		2	817	5840		Ἄμπελοι 58,832
Ἄργους	2547	264277		144	38161																				Δένδρα 60,347
Ἑρμιονίδος	198	10725															3	754	1169		101	906	72298		Μῦλοι 524,288
Κορινθίας	627	66592																							Κτίρια 239,665
Μαντινείας	3309	360205					23	1650					19	737	64722			913	5972		6	1	4661		Οἰκόπεδα 715,345
Μεγαλοπόλεως	192	7042											6	880	5176		7	473	3283		9	428	3712		
Κυνουρίας	499	20746					8	1311		170	2510						1	446	1687		5	964	1451		Τὸ ὅλ. Δ. 6,109,080
Γόρτυνος	376	34585								60	910		8	604	16864						17	363	8228		
Καλαμῶν	1238	83405		130	36014								66	345	109145		1	311	17381						
Μεσσηνίας	1270	72961		9	1015								11	409	7176		2	680	1743						
Τριφυλίας	1938	81022															22	498	53804		3	925	9944		
Ὀλυμπίας	4749	214877																442	557						
Μεθώνης	3701	236499		185	19681		37	2121		3430	2447		13	132	38387		4	401	30391		18	361	31795		
Πατρῶν	5668	924346		46	27140		17	7650					17	775	22917			730	7360		38	352	249246		
Αἰγιαλείας	604	121726								728	54260			15	135						34	340	27049		
Κυναίθης	7301	434490											7	293	7872			920	1230		37	1	4128		
Ἠλείας	12118	518143		1	2004								42	976	22970						42	114	27103		
Λακεδαίμονος	993	48996											9	46	29052										
Ἐπιδαύρ. Λιμ.	89	930															5	901	40788						
	[illegible]	[illegible]		1573	413522		285	58832		4414	60347		107	991	524238		67	186	239765		752	409	715345		

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ σύστασις ἑνὸς καταστήματος, ὡρισμένου εἰς τὴν ἀποταμίευσιν καὶ διατήρησιν παρακαταθηκῶν, εἴτε δικαστικῶν εἴτε ἐξωδίκων, καὶ εἰς τὴν κατάθεσιν ἄλλων κεφαλαίων, ἢ ἀξιῶν προσδιωρισμένων ἀμεταθέτως εἰς χρῆσιν ὡρισμένων, δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δημοσίου πίστεως, τὸ μὲν διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, τὸ δὲ διὰ τῶν εὐκολιῶν, τὰς ὁποίας εἰμπορεῖ νὰ παρέχῃ εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν καθ' ὡρισμένας περιπτώσεις· Πεποισμένοι, ὅτι τὸ τοιοῦτον κατάστημα, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν του, πρέπει νὰ ἦναι ἀνεξάρτητον, νὰ διοικῆται κατ' αὐστηροὺς κανόνας, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῆται διηνεκῶς·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, στηριζομένῃ εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Γενικοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως· Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ συστάσεως Καταθετικοῦ Ταμείου, καὶ περὶ διοικήσεως αὐτοῦ.

1. Συσταίνεται Καταθετικὸν Ταμεῖον, ὡρισμένον εἰς παραδοχὴν καὶ διατήρησιν παρακαταθηκῶν, εἴτε δικαστικῶν εἴτε ἐξωδίκων, καὶ εἰς κατάθεσιν ἄλλων κεφαλαίων ἢ ἀξιῶν, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν του θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

2. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο θέλει διοικεῖσθαι καὶ ἐφορεύεσθαι ἀπὸ τριμελῆ ἐπιτροπὴν, εἰδικὴν καὶ ἀνεξάρτητον, ὑποκειμένην εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις, καὶ θέλει διαχειρίζεσθαι ἀπὸ ἕνα ταμίαν ὑπεύθυνον διατελοῦντα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ θέλει σύγκεισθαι·

α'. Ἀπὸ ἕνα Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας, ἐκλεγόμενον διὰ πλειονοψηφίας ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας·

β'. Ἀπὸ ἕνα ἐλεγκτὴν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐκλεγόμενον ὡσαύτως παρὰ τοῦ Συνεδρίου·

γ'. Ἀπὸ ἕνα Βασιλικὸν ἐπίτροπον, διοριζόμενον παρ' Ἡμῶν.

Ἕκαστον τῶν ἄνω τριῶν μελῶν θέλει ἔχει τὸν τοποτηρητήν του, διοριζόμενον κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, ἢ κωλύματος· ὁ δὲ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας θέλει προεδρεύει εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

4. Αἱ ἐργασίαι τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου ἐπιτροπῆς εἶναι ἄμισθοι καὶ ἐπίτιμοι· ὁ διορισμός των ἰσχύει ἓν ἔτος· εἰμποροῦν ὅμως νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δίδουν τὸν ὅρκον ἐνώπιον Ἡμῶν.

5. Ὁ ταμίας, ὅστις θέλει ἐκπληροῖ καὶ χρέη γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνει μισθὸν καὶ δίδει ἐγγύησιν. Εἰδικὸν διάταγμα θέλει κανονίσει τὰ περὶ τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς ἐγγυοδοσίας του, καὶ τοὺς λογιστικοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους ὀφείλει ν' ἀκολουθῇ ὡς ὑπόλογος· δίδει δὲ τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς.

6. Τὸ καταθετικὸν Ταμεῖον ἔχει ἓν κύριον καὶ γενικὸν κιβώτιον, καὶ ἕτερον πρόχειρον καὶ μερικόν. Τὸ κύριον κιβώτιον θέλει κλείεσθαι μὲ τρία διάφορα κλεῖθρα, ἕκαστον δὲ τῶν μελῶν τῆς ἐπικροπῆς, θέλει κρατεῖ ἀνὰ μίαν τῶν τριῶν κλειδῶν. Τὸ πρόχειρον κιβώτιον, διαχειριζόμενον ἀπὸ τὸν Ταμίαν θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν καθημερινὴν ληψοδοσίαν, κατὰ τὴν ὁδηγίαν καὶ διαταγὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἑωσοῦ ἐναποτεθῶσι τὰ χρήματα εἰς τὸ κύριον κιβώτιον. Τοῦτο πρέπει νὰ γίνεται τοὐλάχιστον ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἢ καὶ ὁσάκις τὰ ἐν τῷ προχείρῳ κιβωτίῳ χρήματα ὑπερβαίνωσι τὴν ποσότητα τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων δραχμῶν.

7. Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν τοῦ καταθετικοῦ Ταμείου θέλει συντάττεσθαι ἔκθεσις ὑπογραφομένη ἀπὸ τὰ τρία μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ καταχωρημένη εἰς ἐπίτηδες βιβλίον.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ παραδοχῆς καὶ ἀποδόσεως τῶν παρακαταθηκῶν.

8. Πᾶσα δικαστικὴ παρακαταθήκη, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους· θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ καταθετικὸν ταμεῖον, ἐκδιδομένου γραμματίου παραλαβῆς ἀπὸ τὸν Ταμίαν· τὸ δὲ γραμμάτιον τοῦτο πρέπει νὰ θεωρῆται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ δύο τοὐλάχιστον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὡς πρὸς τὸ δημόσιον, ἐκτὸς ἂν δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων ἤθελεν ἀποδειχθῆ, ὅτι πραγματικῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ κύριον καὶ γενικὸν κιβώτιον ἡ παρακαταθήκη· ἄλλως τὸ μὴ ἐπιθεωρημένον γραμμάτιον φέρει πλήρη ἀποδεικτικὴν δύναμιν καὶ ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὴν παρακαταθήκην, καὶ τὸν ἐκδόντα τὸ γραμμάτιον ταμίαν.

9. Ὅλαι αἱ παρακαταθῆκαι, εἴτε δικαστικαὶ εἴτε ἐξώδικοι, ὅσαι εὑρίσκονται εἴτε εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, εἴτε εἰς ἄλλον ταμεῖον τοῦ Κράτους, θέλουν μεταβιβασθῆ εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον.

10. Τὰ δικαστήρια καὶ πᾶσα ἄλλη δημόσιος Ἀρχὴ δὲν δύνανται νὰ ἐπιτρέπωσιν ἢ νὰ διατάττωσι κἀμμίαν παρακαταθήκην ἀλλαχοῦ, παρὰ εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συσταινόμενον πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν Ταμεῖον.

11. Αἱ ἐξώδικοι καὶ ἑκούσιοι παρακαταθῆκαι, θέλουν εἶναι δεκταὶ παρὰ τῷ Καταθετικῷ Ταμείῳ κατ' ἁπλῆν αἴτησιν ἑνὸς τῶν ἐνεχομένων μερῶν, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἰσχυουσῶν καὶ ἐνταῦθα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 διατάξεων.

12. Κἀμμία δικαστικὴ ἢ ἐξώδικος παρακαταθήκη δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀποδοθῇ, παρὰ δυνάμει βουλεύματος τῆς ἐπιτροπῆς, αἰτιολογημένου καὶ μνημονεύοντος τὰ δικαιολογοῦντα τὴν ἀπόδοσιν ἔγγραφα. Δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περί-

πτωσιν ν' ἀποδοθῇ ἡ παρακαταθήκη, ὑπαρχούσης δικαστικῆς ἐνστάσεως, νομίμως κοινοποιηθείσης πρὸς τὸ ταμεῖον. Ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὸ περὶ τούτου εἴτε καταφατικὸν εἴτε ἀποφατικὸν βούλευμά της, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως.

13. Αἱ δικαστικαὶ καὶ ἐξώδικοι παρακαταθῆκαι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἱεραὶ καὶ ἀπαραβίαστοι· αἱ δὲ παραδόσεις καὶ ἀποδόσεις αὐτῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλο ἔξοδον παρὰ εἰς τὸ χαρτόσημον τῶν ἐγγράφων.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν σχέσεων τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου πρὸς τὸ Γενικόν.

14. Εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον θέλει τεθῇ ἓν κεφάλαιον ἀποθετικὸν προσδιωρισμένον εἰς τὸ νὰ διευκολύνῃ τὰς ἐργασίας τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, θεραπεῦον τὰς ὡρισμένας μακρὰς προθεσμίας, καὶ τὰς ἐνδεχομένας βραδύτητας τῆς πληρωμῆς διαφόρων εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους· ἡ δὲ χρῆσις αὐτοῦ κανονίζεται κατὰ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους·

ά. Ὁσάκις τὸ Γενικὸν Ταμεῖον λάβει χρείαν νὰ διαθέσῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τούτου, ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως νὰ λάβῃ ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, προσδιορίζοντος τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῶν εἰς ἀνταλλαγὴν παραχωρηθησομένων εἰσοδημάτων, τῶν ὁποίων ἡ εἴσπραξις θέλει ἐπιτραπῆ εἰς τὸ Καταθετικὸν ταμεῖον δι' εἰδικῆς ἐπιτροπικῆς.

β'. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπικὴ δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνεται, εἰμὴ εἰς ὡρισμένα εἰσοδήματα μήπω λήξαντα τῆς τρεχούσης χρήσεως, ἢ εἰς ἐκκαθαρισμένα καθυστεροῦντα ἀξιοχρέων ὀφειλετῶν.

15. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑπάρχει εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον κεφάλαιον ἀποθεματικόν, τὸ δὲ Γενικὸν περιστοιχίζεται ἀπὸ ἀνάγκας χρηματικάς, δύναται, λαμβάνον τὴν Βασιλ. ἄδειαν, νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον ὡρισμένα καθυστεροῦντα ἢ μήπω λήξαντα εἰσοδήματα, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἴσπραξίν των εἰς αὐτὸ δι' ἐπιτροπικοῦ ἐγγράφου. Τὰ εἰσοδήματα ταῦτα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ὑποθήκη πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν γραμματίων, μὴ ἐλαττωμένης παντάπασιν ἄλλως τῆς εὐθύνης τοῦ δημοσίου ὡς πρὸς τὴν ἐμπρόθεσμον ἐξόφλησιν αὐτῶν.

16. Γενομένης τῆς παραχωρήσεως ταύτης καὶ ἐπιτραπείσης τῆς εἰσπράξεως εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον, ἀνοίγεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος πίστωσις ὡρισμένου εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ποσοῦ, τὴν ὁποίαν πραγματοποιεῖ τοῦτο δι' ἐκδόσεως γραμματίων εἰς βάρος τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου. Ταῦτα τὰ γραμμάτια, ὀνομαζόμενα γραμμάτια τοῦ Γενικοῦ ταμείου, θέλουν ἀναγνωρίζεσθαι διὰ τοῦ « ἐθεωρήθη » τοὐλάχιστον παρὰ δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ θέλουν δηλώσει πάντοτε τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἐπιτρέποντος Διατάγματος.

17. Τὰ γράμματα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ δίδωνται παρὰ τοῦ Γεν. Ταμείου εἰμὴ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν των, καὶ θέλει συμφωνεῖσθαι δι' αὐτὰ τὸ πολὺ 8 0/0 τόκος.

18. Εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν γραμματίων θέλουν τηρεῖσθαι οἱ ἑξῆς ὅροι·

ά. Τὰ γραμμάτια δὲν ἔχουν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν.

β'. Δὲν θέλουν ἐκδίδεσθαι γραμμάτια διὰ ποσότητα μικροτέραν τῶν 500 δραχμῶν.

γ'. Τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον δι' ἐπιτροπικῆς εἰσοδήματα, θέλουν ἔχει ἀξίαν ἀνωτέραν κατὰ ἓν τρίτον, ἀπὸ τὰ ἐκδιδόμενα παρὰ τοῦ Γεν. Ταμείου γραμμάτια, καὶ ἡ προθεσμία τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν θέλει προηγεῖσθαι πάντοτε τῆς λήξεως τῶν γραμματίων· ἐξ ἐναντίας ὅσον δὲ περισσεύσει μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν γραμματίων, ἀνήκει εἰς τὸ γεν. Ταμεῖον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τὸ διαθέσῃ ἄλλως πως.

19. Τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα, ἐφ' ὧν θέλει στηρίζεσθαι ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 14 §. ά. καὶ 15 ἐπιτροπική, θέλουν διαλαμβάνει λεπτομερῶς τὰς παραδοθησομένας ὁμολογίας ἢ ἄλλα ἔγγραφα, δι' ὧν βεβαιοῦται τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος, τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἡ εἴσπραξις, καὶ θέλουν προσδιορίζει τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῶν γραμματίων. Τὸ δὲ ἔγγραφον τῆς ἐπιτροπικῆς θέλει ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀφ' ἑνός, καὶ παρὰ τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀφ' ἑτέρου.

20. Τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον θέλει συνεννοεῖσθαι ἀπ' εὐθείας μὲ τὰ διάφορα ταμεῖα τοῦ Κράτους, διὰ νὰ γίνωνται διὰ λογαριασμόν του αἱ τῇ βάσει τούτων τῶν ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐγγράφων αἱ εἰσπράξεις, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα. Ὅλα δὲ τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους ἔχουν τὴν ἄδειαν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν δυνάμει τοῦ παρόντος νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐπὶ τούτῳ προσκλήσεις τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου, ἀλλὰ χωρὶς νὰ συγχέωσι τὰ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εἰσπραττόμενα μὲ τὰ δημόσια ἀπόθεματα.

21. Τὰ χρήματα, τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐγγράφων, θέλουν ἐγγράφεσθαι, κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 14, εἰς πίστωσιν τῆς μερίδος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον ἀνανεούμενον τοιουτοτρόπως καὶ καθιστάμενον πάλιν διαθέσιμον κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, θέλει παρέχει εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον σταθερὸν βοήθημα εἰς τὰς χρηματικάς του ἀπορίας· κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 15 εἰς πίστωσιν τοῦ Γενικοῦ Ταμείου.

22. Ὅλα τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα, ὅσα ἀποβλέπουσιν ὁποιανδήποτε λῃψοδοσίαν τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου μὲ τὸ Γενικόν, θέλουν δημοσιεύεσθαι ἀνυπερθέτως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ τοῦ καταθετικοῦ Ταμείου ἐπιτροπὴ

θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

23. Εἰδικὰ Διατάγματα θέλουν κανονίσει τὰ περαιτέρω πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

24. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλ. (6 Αὐγούστ.) 1839.

— —

721 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀποφασίσαντες νὰ εἰσπράξωμεν τὸν διὰ τὸ 1839 φόρον τῶν σταφιδοδεκάτων εἰς τὰ ἁρμόδια τελωνεῖα, συνάμα μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσδιωριζομένης κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος τιμῆς, κατὰ το ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθὲν Διάταγμα, διὰ νὰ προλάβωμεν ἀφ' ἑτέρου τὴν ζημίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἥτις ἤθελεν ἀφεύκτως προκύψει ὡς ἐκ τῆς ἐλαττουμένης τιμῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλει ὑπολογισθῇ ὁ φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, καθ' ὅσον ἡ τιμὴ αὕτη ἕπεται νὰ κοπῇ μεταξὺ τοῦ πωλητοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῇ προηγουμένως ὁ παρὰ τοῦ τελευταίου πληρωθησόμενος φόρος τοῦ δεκάτου·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὸ δυνάμει τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ Διατάγματος εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραχθησόμενον δέκατον ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων σταφίδων, καθὼς καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, θέλουν ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος προσδιορισθησομένης τιμῆς τῆς σταφίδος, προστιθεμένων εἰς αὐτὴν ὑποθετικῶς 10 τοῖς 0/0 περιπλέον. Ἡ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑποθετικῶς αὐξηθεῖσα γενικὴ τιμὴ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς βάσις τῆς ἐν τῷ τελωνείῳ ἀποδεκατώσεως καὶ ἐκείνων τῶν σταφίδων, διὰ τὰς ὁποίας προσδιωρίσθη ἴσως ἄλλη τιμὴ δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν.

2. Ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκείνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἄνω μνημονευομένου Διατάγματος, ὁρίζομεν ὥστε, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, νὰ ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

3. Οὐδεμία τιμὴ δὲν θέλει λαμβάνεσθαι ὡς ὁριστική, πρὶν ὑποβληθῇ προηγουμένως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἥτις διατάττει τὰ δέοντα.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Αὐγούστου 1839.

— —

722 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Οἱ ἔγγειοι φόροι τῶν σταφιδαμπέλων διὰ τὸ 1839 ἔτος θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὰ ἁρμόδια τελωνεῖα, συνάμα μὲ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος νόμου.

2. Ἐπὶ τούτῳ θέλουν διορισθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀνὰ εἷς ἔφορος εἰς τὴν Κορινθίαν καὶ Αἰγιάλειαν, ὅστις περιερχόμενος καὶ ἐφορεύων καθ' ὅλην τὴν ὑποκειμένην εἰς αὐτὸν παραλίαν, θέλει λαμβάνει ἀκριβεῖς σημειώσεις τοῦ ἐπιβιβαζομένου εἰς τὰ πλοῖα καρποῦ τῆς σταφίδος, συμπράττων ὡς πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν ἁρμοδίων τελωνῶν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλει ὑπολογισθῇ ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

3. Εἰς τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν, Μεσολογγίου, Ἠλείας, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, ἡ ὡς ἀνωτέρω ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ εἰς ἄλλους οἰκονομικοὺς ἢ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, ὅσοι εἶναι προσφορώτεροι εἰς τὴν τοιαύτην εργασίαν.

4. Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο Ἐφόρους θέλει δοθῇ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων, οἵτινες θέλουν τεθῇ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγάς των. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐφόρους καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους ὡς πρὸς τὸν ἐνεργητέον ἔλεγχον καὶ τὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τηρήσωσι διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος, τοῦ ὑπολογιστέου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος.

5. Αἱ ἐπικαρπίαι τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων, καθὼς καὶ τὰ σταφιδοδέκατα τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν, θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡ ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

6. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως ὁρίζομεν, ὥστε αἱ τῶν σταφίδων ἐπικαρπίαι, ὅσαι ἐξάγονται ἀπὸ τὰ παράλια τῶν ἄνω ὀνομαστὶ ἀναφερομένων ἐπαρχιῶν, νὰ πληρόνωσι καὶ αὗται ἀσυγκρίτως δέκατον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐν τῷ τελωνείῳ. Παρατηρεῖται δὲ ῥητῶς, ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐπικαρπιῶν δὲν ἔχουν ὡς πρὸς τοῦτο κἂν ἓν δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

7. Ἡ τιμή, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται τὸ ἐν τῷ τελωνείῳ εἰσπραχθησόμενον δέκατον, κανονίζεται δι ἰδιαιτέρου νόμου.

8. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Αὐγούστου 1839.

723 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων ἐγκτητικοῦ φόρου μένει διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὁ ἴδιος μὲ τὸν διὰ τοῦ Νόμου 7 (19) Αὐγούστου 1837 διατεταγμένον, καθὼς καὶ διατηροῦνται οἱ περὶ μετακομίσεως τούτου τοῦ προϊόντος ὁρισμοὶ αὐτοῦ.

2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν καὶ εἰσπραχθῇ κατ' ἐπαρχίας ἢ κατὰ τμήματα συμφώνως ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου (9 Μαΐου) 1839 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

3. Ἐξαιρεῖται ὁ ἔγγειος φόρος (τὸ δέκατον) τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Λακωνίας καὶ Λακεδαίμονος, ὅστις θέλει εἰσπραχθῇ συνάμα μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς τὰ ἁρμόδια τελωνεῖα συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) Νόμου, καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1838 Ἡμετέρου Διατάγματος. Ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ βαλανοκικίδια τῆς Λακεδαίμονος, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὁρίζομεν ὥστε, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν, δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

4. Ὁ καρπὸς τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδίων τῆς Λακεδαίμονος θέλει διατεθῇ διὰ δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρον 2. Ὁρίζομεν δὲ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ καρπὸς νὰ πληρώσῃ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τὸ ὡς ἄνω κανονισμένον δέκατον.

5. Ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας θέλει ἐνεργηθῇ εἰς Μεσολόγγιον· ἡ δευτέρα καὶ τελειωτικὴ εἰς Π. Πάτρας, ὡσαύτως καὶ ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Κέας, εἰς Κέαν· ἡ δευτέρα εἰς Ἑρμούπολιν τῆς Σύρου. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως εἴτε τῆς ἐπαρχίας, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἕδρα διοικήσεως.

6. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς τρεῖς δόσεις, τὴν ά. Δεκεμβρίου 1839, τὴν ά. Ἰανουαρίου καὶ τὴν ά. Φεβρουαρίου 1840.

7. Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμήματα δημοπρασιῶν δὲν φθάνει ἢ δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν διατάττει τὴν εἴσπραξιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἂν τοῦτο κρίνεται συμφερότερον, διορίζουσα τοὺς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους. Εἰς ταύτην δὲ τὴν περίπτωσιν οἱ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας φόροι τῶν βαλανοκικιδίων θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα Ἀνατολικοῦ, Ἀστακοῦ καὶ Καρβασαρᾶ, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, καὶ θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς χρήματα, ἀνὰ 30 Δρ. ἐπὶ χιλίων λιτρῶν τῶν ψιλῶν, καὶ Δρ. 18 τῶν χονδρῶν βαλανιδίων καὶ ἀνὰ 30 λεπτὰ δι' ἑκάστην ὀκὰν κικιδίων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος. Ἡ δὲ δι' ἄλλων λιμένων ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ λαθρεμπορίου κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Σεπτεμβρίου 1839.

724 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Οἱ ἀπὸ ἰδιόκτητα βαλανιδοκικιδόδενδρα συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς δέκατον.

2. Οἱ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ βαλανιδοκικιδόδενδρα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πως διατεθειμένων, καρποὶ ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς συνάζει ὅλον τὸν καρπὸν, φροντίζων περὶ τῆς συλλογῆς του, καθ' ἃ ὑπαγορεύουσι τὰ συμφέροντά του.

3. Ἀπὸ τὰ βαλανιδοκικιδόδενδρα τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ ἐσυνάζοντο ἀνέκαθεν ἀπὸ τοὺς περιοίκους κοινῶς, χωρὶς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἔχῃ οὐδεὶς τῶν κατοίκων ἰδίως δικαίωμα ἰδιοκτησίας, θέλουν συλλέγει τὸν καρπὸν ἐπίσης οἱ αὐτοὶ περίοικοι, ἄνευ διακρίσεως, καὶ ἀποδίδει φόρον 25 0|0.

4. Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων φόροι θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τμήματα ἢ κατ' ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου 1836 καὶ τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1837, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 καὶ εἰς τὰ φιλονεικούμενα βαλανιδοκικιδόδενδρα, μὲ τὴν παρακαταθήκην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τοῦ ἀντιτίμου τοῦ μέρους τῶν καρπῶν, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, τὸ ὁποῖον μένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ δεκάτου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς συλλογῆς καὶ μετακομίσεως, ἢ διδομένης ἐγγυήσεως, ὡσαύτως μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς φιλονεικίας.

5. Οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος Νόμου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν φόρων των, εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγὴν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμισις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ἦναι τελειωμένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου.

Περὶ τῆς μετακομίσεως τοῦ προϊόντος, ὅσον ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε συνάξει ἀπὸ τὰ εἰς τὸ 2 ἄρθρ. ἀναφερόμενα βαλανιδοκικιδόδενδρα, φροντίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος δι' ἐξόδων του.

6. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γίνει εἰς δύο ἴσας δόσεις· ἡ μὲν τὴν ά. Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν ά. Νοεμβρίου τ. ε.

7. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διατάττεται νὰ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα Νόμον καὶ ἐνεργήσῃ αὐτόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1837.

———

725 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγῆται διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν πληρωτέου δεκάτου τῆς σταφίδος προθεσμία μέχρι τριῶν μηνῶν λογιζομένη ἀπὸ τὴν εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβίβασιν τοῦ εἰρημένου προϊόντος.

Ὅσοι δὲ θέλουν κάμει χρῆσιν τῆς ἀδείας ταύτης, θέλουν πληρώσει τὸν κανονισμένον τόκον ἀναλόγως μὲ ἀναβολὴν τῆς ἀποδόσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φόρου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Σεπτεμβρίου 1839.

———

726 ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

Ἀριθ. VIII. §. 1. Ἀλλαγαὶ σχηματισμοῦ ἔγιναν. Τὸ Γενικὸν Ἀρχηγεῖον τῆς Πελοποννήσου διελύθη καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸ σώματα τοῦ στρατοῦ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ διετάχθησαν ν' ἀναφέρωνται εἰς τὸ ἑξῆς κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν.

Ἡ 4. τετραρχία τῆς φάλαγγος ἔπαυσε τοῦ ν' ἀποτελῇ μέρος ὁλοκληρωτικὸν τοῦ στρατοῦ. Οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῆς κατετάχθησαν εἰς τὴν 1. καὶ 3. τετραρχίαν.

§. 2. Παράσημα ἔλαβον. Τὸν μέγαν σταυρὸν τῶν ταξιαρχῶν τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ὁ ἀκόλουθος ὑποστράτηγος Θωμᾶς Γόρδων· τὸν σταυρὸν τῶν ταξιαρχῶν· ὁ προικοδοτηθεὶς συνταγματάρχης τῆς φάλαγγος Δημήτριος Μακρῆς· τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν· ὁ προικοδοτηθεὶς ἀντισυνταγματάρχης τῆς φάλαγγος Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος, ὁ χαρακτηρισμένος ἀντισυνταγματάρχης καὶ φρούραρχος Λαμίας Εὐστράτιος Πίσσας, ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῆς 3. τετραρχίας τῆς φάλαγγος Παναγιώτης Ζερβουδάκης, ὁ ταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐκτελῶν χρέη αὐλάρχου Σκαρλάτος Σοῦτσος.

Τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν· ὁ λοχαγὸς τοῦ 5. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ) Δημήτριος Πετροπουλάκης, ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ διευθυντὴς τοῦ Νομισματοκοπείου Χρηστόφορος Ῥαΐχεμπάχ, ὁ ἐπιμελητὴς Δημήτριος Ῥίζος, ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολ. Ἰωσὴφ Σμέλτζ, ὁ ὑπομοίραρχος 2. κλάσεως τῆς χωροφυλακῆς Νικόλαος Φιλάρετος, ὁ λοχαγὸς τοῦ 5. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Γεώργιος Βαλτινός, ὁ προικοδοτηθεὶς λοχαγὸς τῆς φάλαγγος Δ. Παλαιογιάννης, ὁ προικοδοτηθεὶς ταγματάρχης τῆς φάλαγγος Γεώργιος Ῥεῦτζος καὶ ὁ χαρακτηρισμένος προικοδοτηθεὶς λοχαγὸς τῆς φάλαγγος Παναγιώτης Γαλάνης.

§. 3. Διωρίσθησαν εἰς τὴν φάλαγγα·

Ἀντισυνταγματάρχης, ὁ χαρακτηρισμένος ἀνσυνταγματάρχης Ἀναγνώστης Παππατζόρης.

Λοχαγοί, ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγὸς Ἀδὰμ Παππατζόρης, οἱ Ἰωάννης Πετμέζης, Παῦλος Πατερόπουλος, Γεώργιος Λουτζάκης καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ ἐκλεκτοί.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ πρώην 1. ἐλαφροῦ τάγματος, Χρῆστος Φραγκαθούλης, Γεώργιος Δῆμος, λεγόμενος Τουρκογεώργιος, Δημήτριος Θερμός, λεγόμενος Τουρκοδημήτριος, Ἀγγελῆς Ἰωάννου Σούλιος, Ἀναγνώστης Κασίδογλους, Χατζῆς Δημήτριος Κωνσταντίνου Στραβολέμης, ἅπαντες οἱ ἄνω ῥηθέντες ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως κατὰ τὸν ἀπὸ 1 (13 Ἰανουαρίου) 1838 Νόμον.

Εἰς τὰ ἐπίλοιπα σώματα καὶ κλάδους τοῦ στρατοῦ· ὁ εἰς τὴν ἐφεδρείαν τῆς 1. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ ἴλαρχος Δημήτριος Σοῦτζος, ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ Γραμματέως τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) Κωνσταντῖνος Δημητριάδης ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ 8 ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς, ὁ δόκτωρ τῆς ἰατροχειρουργίας Γεώργ. Κένιγ, ὡς ὑποϊατρὸς εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταί), ὁ δόκτωρ τῆς ἰατροχειρουργίας Μαξιμιλιανὸς Βαισμπρὸδ, ὡς ὑποϊατρὸς εἰς τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ, ὁ δόκτωρ τῆς ἰατροχειρουργίας Ματθαῖος Ἄλτμαν, ὡς ὑποϊατρὸς εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμ., ὁ δόκτωρ τῆς ἰατροχειρουργίας Μάνφρεδ Μάϊερ, ὡς ὑποιατρὸς εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ὁ γραμματεὺς τοῦ διαλυθέντος γενικοῦ Ἀρχηγείου τῆς Πελοποννήσου Βέρνχαρδ Βαΐμαν, ὡς ὑποκαταλυματίας εἰς τὴν 2. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ μὲ τὴν ἀρχαιότητα μετὰ τὸν ὑποκαταλυματίαν Γεώργιον Μοσχόπουλον, ὁ πρώην διδάσκαλος παρὰ τῷ Γυμνασίῳ Ἑρμουπόλεως Ὑπόλυτος Τεϊσσονιέρος, ὡς διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἰς τὸ στρατιωτικὸν Σχολεῖον, ὁ ἀφεθεὶς λοχίας Φριδερῖκος Χόφμαν, ὡς διδάσκαλος τῆς ὁπλασκίας καὶ γυμναστικῆς εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολήν, Ἀλβέρτος Φριδερῖκος Βίδμαν ὡς δόκιμος Φαρμακοποιός.

§. 4. Ἐτέθησαν ἐκ νέου εἰς ἐνέργειαν· ὁ ἐν ἀργίᾳ ὑπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Λουδοβῖκος Βέπερ εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ, ὁ ἐν ἀργίᾳ

ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Πάνος Φιλιππίδης εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταί), ὁ εἰς ἐφεδρείαν στρατιωτικὸς ἰατρὸς δόκτωρ Ἱπποκράτης Κλάδος εἰς τὸ σῶμα τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας.

§. 5. Μετετέθησαν· ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ φρούραρχος Μεσολογγίου Χριστόφορος Φαβρίκιος, ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ φρουραρχεῖον Χαλκίδος, ὁ διαθέσιμος λοχαγὸς Μιλτιάδης Χουρμούζης εἰς τὴν 1. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος, ὁ ὑπολοχαγὸς Ἐπαμινώνδας Μαυροκορδάτος ἀπὸ τὴν 1. εἰς τὴν 2. δευτέραν μοίραν τοῦ ἱππικοῦ, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἰωάννης Μποκάλης ἀπὸ τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 4 πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταί), ὁ μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς τοῦ νομοεπιθεωρητοῦ Εὐβοίας ἀνθυπολοχαγὸς Χρῆστος Λιανόπουλος ἀπὸ τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς ὡς ὑπασπιστὴς εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Παναγιώτης Ἄνινος ἀπὸ τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τοὺς διαθεσίμους, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Φριδερῖκος Κλάϊς ἀπὸ τὸ 4. πεζ. τάγμα (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς καὶ πρώην ὑπασπιστὴς τοῦ 5. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ) Ἠλίας Δημητρακαράκος εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ), ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Νικόλαος Καρβούνης ἀπὸ τὸ 5 ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τοὺς διαθεσίμους, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ 8. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Κωνς. Σωτηριάδης εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ), ὁ στρατιωτικὸς ἐπιατρὸς δόκτωρ Θωμᾶς Δροσινὸς ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν.

§. 6. Ἐπροβιβάσθη· γραφεὺς 2 κλάσεως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν ὁ δεκανεὺς Θεόφιλος Σχράδερ τοῦ πυροβολικ. τάγματος.

§. 7. Ἐχαρακτηρίσθησαν· ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. Βέρνχαδ Χὲς ὡς συνταγματάρχης, ἐπιφορτιζόμενος τὰ χρέη ἀνωτέρου φρουράρχου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καὶ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ πεζικοῦ.

Εἰς τὴν φαλαγγα· Β Μοναστηριώτης ὡς ὑπολοχαγός, πλὴν ἄνευ τοῦ δικαιώματος εἰς μισθὸν καὶ προικοδότησιν, Θεμιστοκλῆς Τρικούπης ὡς ἀνθυπολοχαγός, ἐκλεκτός, ἄνευ δικαιώματος μισθοδοσίας, καὶ μὲ μόνον τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως ἐκ συμφώνου μὲ τὰς διαθέσεις τοῦ προτελευταίου παραγράφου τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1838 Β. Διατάγματος.

Ἐχαρακτηρίσθησαν πρὸς τούτοις· ὁ ἀρχιτεχνίτης Ἀλοῒς Κένιγσβέργερ τοῦ λόχου τῶν σκαπανέων ὡς ἀνθυπολοχαγὸς ἐκτὸς τῆς δυνάμεως εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ· ὁ λοχίας Ἔρνς Μάϊερ τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ὡς ἀνθυπολοχαγὸς ἀκόλουθος.

§. 8. Ἐκτὸς ἐνεργείας ἐτέθησαν· ὁ ὑπολοχαγὸς Δημήτριος Μπότζαρης τοῦ 4. τάγματος τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί)· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Ἀλεξίου τοῦ 4. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταί).

§. 9. Ἀλλαγαὶ σχηματισμοῦ γίνονται· Θεωροῦντες τὰς ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπαρχούσας ἐκτάκτους σχέσεις τῆς ὑπηρεσίας εὐδοκοῦμεν νὰ διορίσωμεν εἰς ἕκαστον τῶν πέντε ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ δύο ἀνθυπασπιστὰς ἀντὶ ἑνὸς ὡς ἦτο μέχρι τοῦδε.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1833 περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου σώματος τῆς χωροφυλακῆς, οἱ ὑπομοίραρχοι 2. κλάσεως τοῦ σώματος τούτου χαίρονται τάξιν ὑπολοχαγοῦ, καὶ ἐπομένως ἐπειδὴ ὁ προβιβασμὸς ἀπὸ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου εἰς τὸν τοῦ ὑπομοιράρχου 2 κλάσεως δὲν εἶναι ἀνάλογος μὲ τοὺς προβιβασμοὺς εἰς τὰ λοιπὰ ὅπλα, ἀπεφασίσαμεν τὸν διορισμὸν τρίτης κλάσεως ὑπομοιράρχων, ἐχόντων μὲν τάξιν ἀνθυπολοχαγοῦ, φερόντων ὅμως τὰ αὐτὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν ὑπομοιράρχων 2. κλάσεως καὶ ἐπιφυλαττόμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ἐγκαίρως, πόσοι ὑπομοίραρχοι ἑκάστης τῶν τριῶν κλάσεων πρέπει νὰ ἦναι εἰς τὸ σῶμα.

Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν ὑπομοιράρχων 3. κλάσεως προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 125 πρὸς διατήρησιν ἵππου δραχ 15 τὸ ὅλον δρ. 140.

Ἐκ τῶν τὴν 1 (13) Νοεμβρίου 1837 διορισθέντων ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Λακωνικῆς φάλαγγος οἱ εἰς τὸν §. 19 σημειούμενοι ἑξήκοντα τρεῖς ἀξιωματικοὶ συνενοῦνται εἰς μίαν τετραρχίαν, ἥτις θέλει φέρεσθαι εἰς τοὺς ἐλέγχους τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς μετ' ὄνομα « 4. τετραρχία ».

§. 10. Ἀλλαγὴ φρουρᾶς· τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς μεταβαίνει ἐκ Χαλκίδος εἰς Ναύπλιον καὶ ἀντ' αὐτοῦ τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί) ἐκ Ναυπλίου εἰς Χαλκίδα.

§. 11. Παράσημα λαμβάνουν· τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν τοῦ Σωτῆρος· ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ φρούραρχος Πύλου Νικόλαος Σκαρβέλης· ὁ ταγματάρχης τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Κωνσταντῖνος Βλαχόπουλος· ὁ ὑπὸ σύνταξιν ταγματάρχης Κάρπος Παππαδόπουλος.

§. 12. Ἐπαινοῦνται· ὁ ταγματάρχης τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Δημήτριος Δεληγιώργης ὡς διοικητὴς τοῦ μεταβατικοῦ σώματος τῆς Ἀκαρνανίας διὰ τὴν ὁποίαν ἔδειξεν εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν δραστηριότητα καὶ φρόνησιν, ἐπιτυχὼν διὰ τούτου τὴν σύλληψιν καὶ καταστροφὴν τῶν ἐπικινδυνεστέρων λῃστῶν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης.

Εὐδοκοῦμεν ἐνταυτῷ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν Ἡμετέραν εὐαρέσκειαν εἰς τοὺς ὁδηγοὺς τῆς ἐθνοφυλακῆς· Ἰωάννην Πετμέζην νῦν λοχαγὸν τῆς φάλαγγος, Βασίλειον Μπαλάραν, Σκυλογιάννη

Χοῦταν καὶ Νικόλαον Χαντζαρᾶν διὰ τὰς ὑπὸ τὸν ταγματάρχην Δεληγεώργην ἀξίας λόγου ἐκδουλεύσεις των, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀποτελεσάσας μέρος τοῦ μεταβατικοῦ σώματος 32, 62, 72 καὶ 112 πεζικοῦ ἐνωμοτίας τῆς χωροφυλακῆς.

Ἐπαινοῦνται προσέτι· ὁ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν λοχαγῶν Ἰωάννου Κονδούλη καὶ Λαζάρου Μαυροβουνιώτη 2. καὶ 4. λόχου τοῦ 1. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς διὰ τὸν ζῆλον καὶ γενναιότητα, τὴν ὁποίαν ἔδειξαν εἰς τὴν καταδίωξιν καὶ σύλληψιν τῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον ἀναφανέντων πειρατῶν, καὶ ὀνομαστὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Στάμου, ἀποθανὼν, κατὰ συνέπειαν τῶν πληγων τὰς ὁποίας ἔλαβεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς νήσου Πιπερι μάχην, διακριθεὶς ἰδιαιτέρως εἰς τὴν περίστασιν ταύτην· οἱ φύλακες τῶν εἱρκτῶν, οἵτινες κατὰ τὴν εἰς Χαλκίδα τὴν 2 Σεπτεμβρίου συμβᾶσαν ἀπόπειραν δραπετεύσεως ἐπικινδύνων τινῶν ἐγκληματιῶν πασχισάντων διὰ τῆς βίας νὰ διασχίσωσι τὰς τάξεις τῶν στρατιωτῶν, ἐματαίωσαν τὸν σκοπόν των, ἀντισταθέντες γενναίως διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων κατ' ὄνομα δὲ ὁ ὑπολοχαγὸς Σπῦρος Μάνεσης, ὁ λοχίας Νικόλαος Δημητρίου καὶ ὁ στρατιώτης Κωνσταντῖνος Σάρκος τοῦ 1. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

§. 13. Μετατίθενται, οἱ χαρακτηρισμένοι ταγματάρχαι· Παῦλος Διαμαντίδης ἀπὸ τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 4 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ), Ἀθανάσιος Πίσσας ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ λοχαγοί Νικόλαος Χατηριάδης ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἰωάννης Κουτζαφτόπουλος, μέχρι τοῦδε φρούραρχος Ἀκροκορίνθου εἰς τὸ 8 ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, Ἀναστάσιος Χυμευτὸς ἀπὸ τὸ 3. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τὴν φάλαγγα.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Ἰωάννης Σκένδερ, μέχρι τοῦδε πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς Μεθώνης, ὡς τοιοῦτος εἰς Ναύπλιον, Σπυρίδων Παππαδάκης, μέχρι τοῦδε πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς Ῥίου, ὡς τοιοῦτος εἰς Μεθώνην, Ἰωάννης Καρβούνης ἀπὸ τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν εἰς τὸ πυροβολικὸν, Ἀρσένιος Βλάχος ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Κωνσταντῖνος Ἰωάννου, μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς τοῦ 6. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ γραμμῆς, Μιχαὴλ Βλίσμας ἀπὸ τὸ 2 ταγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὡς ὑπασπιστὴς εἰς τὸ 6., Νικόλαος Στραφτόπουλος ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὡς ὑπασπιστὴς εἰς τὸ 2. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, Ἐμμανουὴλ Τολμίδης ἀπὸ τὴν ἐφεδρείαν τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Χαλκίδας, ὡς ὑπασπιστὴς, Κωνσταντῖνος Μπατζόνης ἀπὸ 1. τὸ τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ 5. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, Βιλέλμος Κάμμερερ ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Δομένικος Δελπράτος ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπὴν, Νικόλαος Καρβούνης ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν εἰς τὴν 1. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος.

Οἱ ὑποαποθηκοφύλακες· Γεώργιος Σμυρναῖος καὶ Νικόλαος Σωτήρης ὡς τοιοῦτοι, ὁ μὲν πρῶτος ἀπὸ Ναύπλιον εἰς Χαλκίδα, ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ Χαλκίδα εἰς Ναύπλιον.

Οἱ στρατιωτικοὶ ἐπιίατροί· Δόκτωρ Ἀλέξανδρος Κέσσελ, ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου εἰς τὴν 2. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀργολὶς), Δόκτωρ Φριδερῖκος Ζέλερ, ἀπὸ τὸ 3. ταγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας, ἐπιφορτιζόμενος τὰ χρέη διατάττοντος ἰατροῦ νοσοκομείου, Δόκτωρ Ἀδὰμ Σάϊφερτ ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου, ἐπιφορτιζόμενος τὰ χρέη διατάττοντος ἰατροῦ νοσοκομείου.

Οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροί· Δόκτωρ Ἰωσὴφ Πετζενδόρφερ, ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Δόκτωρ Νεπομουκαῖος Ἴμμιγγερ ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ), Δόκτωρ Πέτρος Σίμπφλε ἀπὸ τὴν 2. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀργολὶς) εἰς την ἐφεδρείαν αὐτῆς, ἐνασχολούμενος εἰς τὸ ἀνθρακορυχεῖον Κούμης.

Οἱ στρατιωτικοὶ ὑποϊατροί· Δοκτωρ Ἀντώνιος Μύλλερ ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας, Δόκτωρ Μ. Πράουσνιτζ ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸ 5. τάγμα τοῦ πεζ. (ἀκροβολισταὶ), Δόκτωρ Γουσταῦος Λάντζ ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Δόκτωρ Γεώργιος Κένιγ ἀπὸ τὸ 4. ταγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ, Δόκτωρ Μὰξ Βάϊσμπροδ, ἀπὸ τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττικὴ) εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, Δόκτωρ Ματθαῖος Ἄλτμαν ἀπὸ τὸ 2. ταγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ), Δόκτωρ Μανφρέδος Μάϊερ, ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν 1. μοίραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττικὴ).

Ὁ δόκιμος ἰατρὸς Μάρκος Τζῆρος ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας εἰς τὸ τοῦ Μεσολογγίου (θεραπευτήριον).

Οἱ ὑποφαρμακοποιοί· Βιλέλμος Σπροῦννερ, ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (νοσοκομεῖον)· Ἰωάννης Κλὺγ ἀπὸ τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰς τὸ φραυραρχεῖον Λαμίας (νοσοκομεῖον)· ὁ δόκιμος φαρμακοποιός· Λουδοβῖκος Συμονδὲτ ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας εἰς τὸ

ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (νοσοκομεῖον).

Ὁ ἐπικαταλυματίας β΄. κλάσεως· Γεώργιος Παππαδάκης ἀπὸ τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττική) ὡς ἐπεξεργαστὴς εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας (στρατιωτικὸν λογιστήριον)· ὁ ὑποκαταλυματίας· Γουσταῦος Ῥοῦντζλερ ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ.

Οἱ λογισταὶ 2. κλάσεως· Ἰωάννης Πίσσας ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ φρουραρχείου Ναυπλίου, Νικόλαος Ἀγγελίδης ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας εἰς τὸ φρουραρχεῖον Τριπόλεως.

Ὁ ὑφυπασπιςής· Νικόλαος Σαλτέλης, ὡς λογιστής, ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Χαλκίδος εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας.

§. 14 Διορίζονται· οἱ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένοι ἀντισυνταγματάρχαι Χρηστόφορος Φαβρίκιος, φρούραρχος Χαλκίδος, καὶ Εὐστράτιος Πίσσας, φρούραρχος Λαμίας, πραγματικοὶ ἀντισυνταγματάρχαι, ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος ταγματάρχης Ἰωάννης Κωνσταντινίδης ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ πραγματικῶς ταγματάρχης εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος Ἀλέξανδος Χάϊντζε, πραγματικὸς ταγματάρχης, ὁ μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς Μιχαὴλ Γρίβας ταγματάρχης εἰς τὴν φάλαγγα, ὁ λοχαγὸς Δημήτριος Συνιγεώργης τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς φρούραρχος Μονεμβασίας, ἐπιφορτιζόμενος συγχρόνως τὴν διοίκησιν τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων, ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος λοχαγὸς Πέτρος Γενατᾶς, λοχαγὸς 2. κλάσεως μετατιθέμενος ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν εἰς τοὺς πολιταρχικοὺς ἐπιτελεῖς (φρουραρχεῖον Ναυπλίας) ἐνασχολούμενος εἰς τὰ στρατιωτικὰ συμβούλια, ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος λοχαγὸς καὶ ἔφορος τοῦ ὑλικοῦ εἰς Πύλον, Στέλιος Λυκούδης, λοχαγὸς 2. κλάσεως, ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ μέχρι τοῦδε πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς Μονεμβασίας Γεώργιος Ἀποστόλου, φρούραρχος εἰς Ἀκροκόρινθον, ὁ μέχρι τοῦδε χραχτηρισμένος ὑπολοχαγὸς τῆς Λακωνικῆς φάλαγγος, Γεώργιος Ζερβουλάκος, πραγματικὸς ὑπολοχαγός, ὁ μέχρι τοῦδε ὑπομοίραρχος 2. κλάσεως τοῦ σώματος της χωροφυλακῆς, Φραγκῖσκος Βαρζίλης, ὡς ὑπολοχαγὸς πολιταρχικὸς ὑπασπιςὴς εἰς Μεσολόγγιον, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ἐκλεκτὸς τῆς Λακωνικῆς φάλαγγος Ἰωάννης Τζουπουρόπουλος μὲ τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως κατὰ τὸν Νόμον τῆς 1. (13 Ἰανουαρίου 1838), ὁ μέχρι τοῦδε χαρκτηρισμένος ἀρχιΐατρὸς Ἐρρῖκος Δυμῶν, πραγματικὸς ἀρχιΐατρός· ἀνθυπασπιστὴς εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, ὁ μαθητὴς τῆς ςρατιωτικῆς σχολῆς Ἰωάν. Ζιμπρακάκης· ἀνθυπασπισταὶ εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα· οἱ μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς σχ[illegible] Παναγιώτης Μπουγιοῦκας, Μιχαὴλ Σούτσ[illegible] Μιχαὴλ Μουσουδάκης.

§. 15. Προβιβάζονται, Αντισυνταγματάρ[illegible]

Οἱ ταγματάρχαι καὶ διοικηταὶ ταγ[illegible] Φραγκῖσκος Ἄουερ τοῦ 3. καὶ Φραγκῖσκος Ἀν[illegible] της τοῦ 2. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμ[illegible]

Ταγματάρχαι· ὁ ἐν ἀργίᾳ λοχαγὸς Ἰωάν[illegible] Τζαβέλας καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ 4. τάγματος τ[illegible] πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) Ἀναστάσιος Χορ[illegible] καὶ οἱ δύο εἰς τὴν φάλαγγα, ὁ ὑπὸ σύντα[illegible] λοχαγὸς Χρῆστος Βάφης.

Μοίραρχος· ὁ ὑπομοίραρχος 1. κλάσεως Κω[illegible] σταντῖνος Πετσάλης εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλα[illegible] κῆς· Λοχαγοὶ 2. κλάσεως· οἱ ὑπολοχαγοὶ Ἀν[illegible] τώνιος Ἀξελὸς εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί) Νικόλαος Ζορμπᾶς εἰς τὸ 1. Παναγιώτης Καλαφάτης εἰς τὸ 2. Ἀριστείδης Μαυρομμάτης ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Παναγιώτης Σταρογιάννης εἰς τὸ 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), ὑπομοίραρχος 1. κλάσεως· ὁ ὑπομοίραρχος 2. κλάσεως Νικόλαος Φιλάρετος.

Ὑπολοχαγοί· οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Ἰωάννης Μανολάκης εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Δημήτριος Καραγιάννης μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς τοῦ 2. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Θεόδωρος Ἀγγελάκης ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Ἰωάννης Μπα[illegible] λης ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Θωμᾶς Κυδωνάκης εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, ὁ ὑπὸ σύνταξιν ἀνθυπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Χάϊδας.

Ἀνθυπολοχαγοί, οἱ ἀνθυπασπισταί, Δημήτριος Δεληγιάννης ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί), Σπυρίδων Καλόγηρος εἰς τὸ 1. καὶ Χούγκ[illegible] Τάν[illegible] εἰς τὸ τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Φρεδε[illegible] ρῖκος Χρίσμαvν εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, Βελέλμος Χὶς εἰς τὴν [illegible] τρικὴν διεύθυνσιν τῶν ὁπλοστασίων.

Οἱ σημαιοφόροι, Θωμᾶς Δημόπουλος ἀπὸ τ[illegible] 2. εἰς τὸ 1. Ἰωάννης Μέγας εἰς τὸ 4. καὶ Γεώρ[illegible] γιος Νικολάου εἰς τὸ 5. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀρο[illegible] φυλακῆς, ὁ ἐνωματάρχης 1. κλάσεως τοῦ [illegible] τος τῆς χωροφυλακῆς, Γεώργιος Μπέλλος εἰς τ[illegible] φάλαγγα· ὑπομοίραρχοι 3. κλάσεως· οἱ ἐνωμα[illegible] τάρχαι 1. κλάσεως· Ἰωάννης Σταυριανός, [illegible] ρικλῆς Τζάνης, Πέτρος Βουρλιώτης (Βακάλ[illegible] καὶ Θεόδωρος Πετμεζᾶς εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυ[illegible] λακῆς· Ἀνθυπασπισταί· οἱ ἐπιλοχίαι· Νικόλα[illegible] ος Μυκώνιος ἀπὸ τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ [illegible] γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Χαλκίδος· Ἰωάν[illegible] νης Ζουπούλης εἰς τὸ 2., Νικόλαος Κω[illegible]

ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Ὀδυσσεὺς Βρετὸς ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας, Σπυρίδων Ζωγράφος ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς· Εὐθύμιος Ἰωαννίδης εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ), Γεώργιος Ῥοδίτης, Μιχαὴλ Σασσάρης καὶ Νικόλαος Παναγουλάκας καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ), ὁ ἐπιλοχίας τοῦ πυροβολικοῦ· Χρῆστος Θεοχάρης ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν τῶν ὁπλοστασίων.

Οἱ λοχίαι· Ἰωάννης Καμπάνης ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ), Φώτιος Τζάβελας εἰς τὸ 3. Ἀλέξανδρος Κονοφάος ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Οἱ δεκανεῖς· Βασίλειος Κολοκοτρώνης εἰς τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Κωνσταντῖνος Πλαπούτας ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας, Χαρίλαος Κ. Μαυρομιχάλης εἰς τὸ 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ).

Καταλυματίαι·

Οἱ ὑποκαταλυματίαι· Γεώργιος Τζαλακῶζας ἀπὸ τὴν φάλαγγα εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας, Γεώργιος Μοσχόπουλος εἰς τὴν ἐφεδρείαν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ὡς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν σωμάτων τῆς ὀροφυλακῆς, Βερνάρδος Βάϊμαν εἰς τὴν 2. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀργολίς), Σταμάτης Γαλάτης εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ).

Ὑποκαταλυματίαι·

Οἱ λογισταὶ 1. κλάσεως· Νικόλαος Δοῦντας εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττική), Κυριάκος Καγαλγάκης εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (στρατιωτικὸν ταμεῖον), Ἐμμανουὴλ Δημόπουλος ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς καὶ Γεώργιος Λέσχε ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα, καὶ οἱ δύο εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν τῶν ὁπλοστασίων, Πέτρος Κουτηφάρης εἰς τὸ 5. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί).

Λογισταὶ 1. καὶ 2. κλάσεως·

Στυλιανὸς Σκοῦφος ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 1. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, Ἰάκωβος Χέμπεργερ εἰς τὸν λόχον τῶν σκαπανέων, Φραγγῖσκος Βάρθ εἰς τὴν ἐφεδρείαν τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὁπλοστασίων (ἱπποφορβεῖον), Γότλιβ Κρέτσμαρ εἰς τὴν ἐφεδρείαν τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὁπλοστασίων (ἀνθρακορυχεῖον Κούμης), Ἰωάννης Συέλερ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπὴν, Γεώργιος Πανταζῆς εἰς τὸ 4 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ), Λεωνίδας Κοντογλους εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν (στρατιωτικὸν λογιστήριον).

Λογισταὶ 2. κλάσεως·

Ὁ ἐνωμοτάρχης 1. κλάσεως Βασίλειος Πολύδωρος, ὁ ἐνωμοτάρχης 2. κλάσεως Ν. Περδικάκης, ὁ σιτιστὴς Κωνσταντῖνος Κανᾶς, ὁ ἐκτελῶν χρέη λογιστοῦ Μιχαὴλ Λαμνῆς, ὁ σιτιστὴς Χαράλαμπος Σταυρίδης, ἅπαντες εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

Λογιστὴς Γραφείου·

Ὁ λοχίας Σλόσβεργερ ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας.

Γραφεῖς 2. κλάσεως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν·

Οἱ μέχρι τοῦδε ἀντιγραφεῖς Ἰωάννης Δημητριάδης καὶ Κάρολος Σάγστεττερ.

§. 16. Ἀνώτερον μισθὸν λαμβάνουν·

Τὸν μισθὸν τοῦ λοχαγοῦ 1. κλάσεως· οἱ λοχαγοὶ, Ἀντώνιος Πασκουάλης παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ Δημήτριος Σπηλιοτόπουλος εἰς τὸ 4. τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ)· τὸν πλήρη μισθὸν τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας ὁ ἴλαρχος τοῦ λόχου τῶν ζευγητῶν Αὔγουστος Λόπκοβιτζ· τὸν μισθὸν τοῦ λοχαγοῦ 2. κλάσεως τοῦ πεζικοῦ, ὁ λοχαγὸς καὶ φρούραρχος Βονίτσης Ἰωάννης Τζακίρης.

Τὸν μισθὸν ἀνθυπασπιστῶν τοῦ πεζικοῦ·

Οἱ ὑφυπασπισταί· Νικόλαος Χατζόγλους, μετατιθέμενος ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου εἰς τὸ τῆς Μεθώνης, Ἀθανάσιος Καρανάσσος τοῦ φρουραρχείου Χαλκίδος, Δημήτριος Ἀξιώτης τοῦ φρουραρχείου Πύλου, Σπυρίδων Μιλιαρέσης τοῦ φρουραρχείου Βονίτσης, Δημήτριος Λόρης τοῦ φρουραρχείου Ναυπλίου (φρούριον Παλαμηδίου), Παναγιώτης Βασιλείου τοῦ φρουραρχείου Ῥίου, Γεώργιος Ἀσημακόπουλος μετατιθέμενος ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (φρουραρχεῖον Πειραιῶς), Γεώργιος Σταϊκόπουλος μετατιθέμενος ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ἀντιῤῥίου εἰς τὸ φρουραρχεῖον Μεσολογγίου.

§. 17. Τὸν μισθὸν πρεσβυτῶν τῆς φάλαγγος λαμβάνουν· οἱ κάτω σημειούμενοι διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 1 (13 Νοεμβρίου) 1837 ὑπ᾽ ἀριθ. 25,688 ὀνομασθέντες ἀξιωματικοὶ τῆς Λακωνικῆς φάλαγγος, οἱ ταγματάρχαι, Ἰωάννης Κ. Μαυρομιχάλης ἐκ Λιμενίου, Ἠλίας Σαλαφατινὸς ἐξ Οἰτύλου.

Οἱ λοχαγοί· Πιέρος Π. Τρουπάκης ἐκ Σκαρδαμούλης, Πανάγος Κυβέλος ἐκ Μηλέας, Πιέρος Ν. Γρηγοράκης ἐκ Μαυροβουνίου, Νικόλαος Βοΐδης ἐκ Μαυροβουνίου, Πανάγος Πικουλάκης ἐκ Καλαμῶν.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Γιάννος Μπουγιουκλάκης ἐκ Λαγίας, Γερακάρης Κωστάκος ἐκ Λαγίας.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Πανάγος Κιρίμης ἐκ Παγγιῶν, Ἠλίας Κασάκος ἐκ Νεοχωρίου, Μιχαὴλ Ταγαρούλιας ἐκ Κούνου, Στράτης Ντρίβας ἐκ Πολυτζάροβας, Παναγιώτης Ἀναγνωσάκος ἐξ Ἀλικῆς.

123

§. 18. Χαρακτηρίζονται·

Ὡς ταγματάρχης, ὁ λοχαγὸς Γεώργιος Ηράπας εἰς το 5. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς μὲ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ 1. κλάσεως τοῦ πεζικοῦ.

Ὡς λοχαγοί· οἱ ὑπολοχαγοί, Στάμος Μαυροδήμου καὶ Κώστας Δικνὸς εἰς τὸ 2. Κυριάκος Σόκος ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 3. Κωνσταντῖνος Νικολάου Τζάγκας ἀπὸ τὸ 6. εἰς τὸ 5. καὶ Φώτιος Δαγκλῆς εἰς τὸ 7. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

Ὡς ὑπολοχαγοί· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς καὶ πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς Ἀντιῤῥίου Ἰωάννης Θεοδώρου· οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ τῆς Λακωνικῆς φάλαγγος Πετρσύνης Τζακάκης καὶ Νικόλαος Σκαλκάκος.

§. 19. Τίθενται ἐκ νέου εἰς ἐνέργειαν·

Οἱ λοχαγοί· Νικόλαος Τριτάκης εἰς τὸ 2. τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς μὲ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ 2. κλάσεως, Δημήτριος Δράμαλης εἰς τὸ 7. ἐλαφρὸν τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς μὲ τὰς διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον προσδιωρισμένας ἀποδοχὰς 180 Δραχμῶν.

Ὁ ὑπολοχαγός· Παρασκευᾶς Ἠσαίας ὡς πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς Πύλου, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Κωνσταντῖνος Πετρόπουλος ὡς πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς Ῥίου. Πρὸς τούτοις τίθενται εἰς ἐνέργειαν, καὶ κατατάττονται εἰς τὴν νεοσχηματισθεῖσαν 4. τετραρχίαν, ἀπολαμβάνοντες τοὺς ἀναλόγους τῶν βαθμῶν των ὡς ἀξιωματικοὶ τῆς φάλαγγος μισθούς, οἱ κάτω σημειούμενοι ἑξήκοντα τρεῖς ἀξιωματικοὶ ὀνομασθέντες εἰς τὴν Λακωνικὴν φάλαγγα διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 1. (13) Νοεμβρίου 1837 ὑπ' ἀριθμὸν 25,988 Διατάγματος· ὁ ἀντισυνταγματάρχης Νικόλαος Πιεράκος ἐκ Πεταλιδίου ὡς διοικητὴς τῆς 4. τετραρχίας· οἱ ταγματάρχαι Δημήτριος Πουλικάκος ἐκ Πεντάδων, Μποκουβαλέας ἐκ Σκαρδαμούλης, ὁ λοχαγὸς (σημαιοφόρος), Ἰωάννης Στρατάκος ἐκ Χειμάῤῥας· οἱ λοχαγοὶ (ἐπιλοχίαι·) Ἀλέξανδρος Λουρακης ἐκ Καστανίας, Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης ἐκ Λιμενίου, Μεσίσκλης ἐκ Νομίας, ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγὸς μὲ ἀποδοχὰς δεκανέως, Ἰωάννης Γιαννουλέας ἐκ Πλάτζας· οἱ ὑπολοχαγοὶ (δεκανεῖς)· Πέτρος Λιναρᾶς ἐκ Μαυροβουνίου, Πασχάλης Γερακαράκης ἐκ Σκούταρης, Στρατηγούλης Ξανθάκης ἐκ Μηλέας, Ἰωάννης Κιβέλος ἐκ Μηλέας, Ξάνθος Μουντζουράκος ἐκ Καστανίτζης, Βασίλειος Λιγομιάλης ἐκ Καρβέλας, Πέτρος Κανακάκης ἐκ Τζιπούλης, Νικόλαος Μπεχράκης ἐκ Πύργου, Μιχάλης Πιγαδιώτης, ἐκ Σκιφιανίκης, Στέφανος Χριστέας ἐξ Ἰωαννιτζανίνων, Γεώργιος Ζερβολάκος ἐκ Κονακίας· οἱ χαρακτηρισμένοι ὑπολοχαγοὶ μὲ ἀποδοχὰς ἐκλεκτοῦ· Μιχ. Βαρκλανδῆς ἐκ Κάμπου, Κωνσταντῖνος Κουτηφάρης ἐκ Βαρούσσης, Πιέρος Ἀλούπης ἐκ Κάμπου, Παναγιώτης Καλικούνης ἐκ Δούλους, Πατρίκιος Χαρδοκόλης ἐκ Καρβέλας, Πετρούνης Τζακάκος ἐκ Λιμενίου, Νικόλαος Σκαλκάκος ἐκ Καβάλλου.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ ἐκλεκτοί. Θωμᾶς Καβαλλιέρης ἐκ Καρυουπόλεως, Ξάνθος Ξανθάκης ἐξ Οἰτύλου, Πέτρος Παναγουλάκης ἐκ Σκιφιανίκης, Κωνσταντῖνος Κιτρινιάρης ἐξ Ἀνδρουβίστης, Θωμᾶς Τζουμάκος ἐκ Καρβέλων, Δημάκος Φινογιάννης ἐκ Τζιμόβας, Ἰωάννης Ἀγγελέας ἐξ Ἀνδρουβίστης, Κυριακούλης Ἀντωνάκος ἐκ Πύργου, Πέτρος Μαργιώλης ἐκ Δρυός, Δρακούλης Χαμδράκος ἐκ Κίτας, Παναγιώτης Παντελάκος ἐκ Βαμβάκων, Κακάντζης Βαγκακάκος ἐκ Τζουκαλίας, Θεόδωρος Σπιριούνης ἐκ Πύργου, Νικόλαος Κυλάκος ἐκ Τζιμόβας, Νικ. Σαμπατάκος ἐκ Πύργου, Ἰωάννης Γεωργόπουλος ἐκ Σκιφιανίκης, Παναγιώτης Στυλιανέας ἐκ Πλάτζα, Μαυροΐδης Κατελάνος ἐκ Νομίτζης, Νικόλαος Οἰκονομάκος ἐκ Σκιφιανίκης, Γεώργιος Αλούδας ἐκ Μαυροβουνίου, Ἀντώνιος Ν. Μαυρομιχάλης ἐκ Λιμενίου, Νικόλαος Πενάκας ἐκ Τζερόβας, Βασίλης Δεμονάκος ἐκ Πεταλιδίου, Ἀναστάσιος Φραντζασκάκης ἐκ Τζιμόβας, Ἰωαν. Πιερουτζάκος ἐκ Παρασυρᾶς, Θεόδ. Χαντζέας ἐκ Κουτιφάρας Γεώργιος Μεντράκος ἐκ Χειμάῤῥας, Ἰωάννης Πολιτάκος ἐκ Τζερόβας, Δημήτριος Δημάκος ἐκ Καφιόνης, Δημήτριος Σατάρης ἐκ Μετζόβου, Σταμάτης Τζελέντης ἐκ Λαγγάδας, Δρακούλης Παπαδόγκονας ἐκ Κούνου, Θεόδωρος Κανδῖρος ἐκ Νομίας, Δῆμος Κοντόγγονας ἐκ Κίτας, Νικόλαος Λιναρᾶς ἐκ Μαυροβουνίου, Πιέρος Παππαδάκος ἐκ Σκιφιανίκης, Βασίλης Μπελιτᾶς ἐκ Κουλούμης.

§. 20. Ὑπὸ σύνταξιν τίθενται·

Ὁ λοχαγὸς Κωνσταντῖνος Βλάχος τοῦ 1. τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὁ λοχαγὸς καὶ μέχρι τοῦδε πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς Πύλου Βικέντιος Γεναρίλης ὡς λοχαγός, ὁ ἐν ἀργίᾳ ὑπολοχαγὸς Παναγιώτης Τζελέπης· πρὸς τούτοις οἱ κάτω σημειούμενοι Λάκωνες, ὀνομασθέντες ἀξιωματικοὶ τῆς φάλαγγος διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 1. (13) Νοεμβρίου 1837 ὑπ' ἀριθ. 25,688 Διατάγματος, ὁ λοχαγὸς Θωμᾶς Βενετζανάκης ἐκ Καπανίτζας μὲ 30 Δραχ. κατὰ μῆνα.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Στέφανος Μοράκης ἐκ Πεταλιδίου, Μιχαὴλ Στραβολέμος ἐκ Πεταλιδίου, Μιχαὴλ Μετζίτης ἐκ Κελέφας, Παναγῆς Τσαγκέας ἐξ Οἰτύλου, Γεώργιος Φουργιέσος ἐκ Γυθείου, ἕκαστος μὲ 16 Δρ. κατὰ μῆνα.

§. 21. Τὴν ζητηθεῖσαν ἄφεσιν ἔλαβον·

Ὁ ὑποστράτηγος καὶ γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς Πελοποννήσου Θωμᾶς Γόρδων, μὲ τὸν χαρακτῆρα ὑποστρατήγου ἀκολούθου, ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ ἀνακτόδουλος Ἰωσὴφ Λεμαῖερ.

Οἱ λοχαγοί. Ἰωσὴφ Γροσχέδελ τοῦ 3. τάγματος τοῦ πεζ. τῆς γραμμῆς καὶ Γασπὰρ Μούστος τοῦ πυροβολικοῦ τάγματος, ὁ δεαθέσιμος ἀνθυπολοχαγὸς Ἀλέξανδρος Πρωτόποποφ, οἱ δόκιμοι χειροῦργοι Γεώργιος Ἑρμάνος καὶ Ἰούλιος Βάϊτε, οἱ λογισταὶ 2. κλάσεως Ματθαῖος Γούνδερσδορφ καὶ Ἰωσὴφ Γραίσσελ, ὁ Γραφεὺς 1. κλάσεως Ἰωάννης Σακκελίων τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

§ 22. Τῆς προσωρινῆς του ὑπηρεσίας ἀπελύθη ὁ διδάσκαλος εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν, Ἰωάννης Βάμβας, γενόμενος περιττὸς εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ διδασκάλου Τεϊσσονιέρου.

23. Τῶν ἐλέγχων τοῦ στρατοῦ διεγράφη ὡς ἀνάξιος, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ἐκλεκτὸς Κωνσταντ. Δουράκος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1839.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ἀπεβίωσαν·

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ πρεσβύτης τῆς Βασιλικῆς φάλαγγος Α. Γάτζος, ὁ ταγματάρχης τῆς διαλυθείσης 10 τετραρχίας τῆς φάλαγγος Ἰωάννης Φρεϊζόπουλος τὴν 25 Ἰανουαρ. 1839 εἰς Π. Πάτρας, ὁ χαρακτηρισμένος προικοδοτηθεὶς λοχαγὸς τῆς φάλαγγος Χρῆστος Πρεβεζάνος τὴν 2. Ἰανουαρίου 1839 εἰς Π. Πάτρας, ὁ λοχαγὸς τῆς 3. τετραρχίας τῆς φάλαγγος Ἀναςάσιος Βούλγαρης τὴν 26 Ἰανουαρίου 1839 εἰς Ἄργος, ὁ ὑπὸ σύνταξιν ὑπολοχαγὸς Ἰωάννης Σκλήρης τὴν 5 Φεβρουαρίου 1839 εἰς Πρόνοιαν, ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Ἐδουάρδος Λοὺφτ τὴν 4. Μαρτίου 1839 εἰς Ἀθήνας, ὁ διαθέσιμος ὑπολοχαγὸς Νικόλαος Καψομούνης τὴν 11 Μαρτίου 1839 εἰς Ἀραχοβίτζαν, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 7. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Βασίλειος Σούκιος τὴν 24 Ἀπριλίου 1839 εἰς Λαγκάδαν διοικητὴς Βάλτου, ὁ ὑπὸ σύνταξιν ἀνθυπολοχαγὸς Βασίλειος Σταματίου τὴν 29 Ἀπριλίου 1839 εἰς Χαλκίδα, ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Κωνςαντῖνος Ἀλεξίου τὴν 7. Μαΐου 1839 εἰς Τρίπολιν, ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ 1. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἰωάννης Στάμου τὴν 10 Μαΐου 1839 εἰς Σκόπελον, ἀπὸ πληγὰς εἰς τὴν μάχην τῆς 8 Μαΐου μὲ πειρατὰς, ὁ ὑπὸ σύνταξιν ὑπολοχαγὸς Ἀλέξης Θεοχάρης τὴν 21 Μαΐου 1839 εἰς Ναύπλιον, ὁ λογιστὴς τῶν ἐπιτελῶν τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας Εὐστάθιος Κοσμήτης τὴν 23. Μαΐου 1839 εἰς Καλάμας, ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Λάζαρος Κιρίμης τὴν 17 Ἰουνίου 1839 εἰς Ἀρεισύπολιν, ὁ λοχαγὸς τῆς 1. τετραρχίας τῆς φάλαγγος Ἐμμανουὴλ Μακατούνας τὴν 9 Ἰουλίου 1839 εἰς Νάξον, ὁ λοχαγὸς τῆς 3. τετραρχίας τῆς φάλαγγος Κώστας Σύρπης τὴν 14 Ἰουλίου 1839 εἰς Ἴω, ὁ ὑποκαταλυματίας Φερδινάνδος Σίγνερ τὴν 29 Ἰουλίου 1839 εἰς Ἑρμούπολιν, ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς Στελιανὸς Αἰμύλιος τὴν 19 Αὐγούστου 1839 εἰς Ἄργος, ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ πυροβολικοῦ Γεώργιος Μὲρκ τὴν 30 Αὐγούστου 1839 εἰς Ναύπλιον, ὁ λοχαγὸς τοῦ 2. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Βασίλειος Ἀθανασίου τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1839 εἰς Χαλκίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβ. 1839.

———

727 ΟΘΩΝ. κ. τ. λ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ τελειοποιήσωμεν τὸν ὀργανισμὸν διαφόρων κλάδων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ θεωροῦντες κατάλληλον νὰ συστήσωμεν παρὰ τῷ προϊσταμένῳ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἰδιαίτερον Συμβούλιον διὰ τὴν συζήτησιν διαφόρων σπουδαίων οἰκονομικῶν ἀντικειμένων, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας διορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἷς Διευθυντὴς, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθενται ὅλα τὰ καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ ἰδιαιτέρου Ἡμῶν Διατάγματος ῥητῶς ὁρισθησομένων περιπτώσεων, καθ' ἃς δὲν δύναται νὰ ἐνεργῇ, εἰμὴ διὰ συμπράξεως ἑνὸς ἰδιαιτέρου συμβουλίου, συγκειμένου ἐκ δύο τῶν ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας, τουτέστιν Ὑπουργικῶν Συμβούλων ἢ Παρέδρων, ἐκλελεγμένων παρ' Ἡμῶν. Ὁ διευθυντὴς ἔχει τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θέλει δὲ προηγεῖσθαι αὐτοῦ.

2. Καθ' ὅλα τὰ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου ἀπαραιτήτως ὑποβληθησόμενα ἀντικείμενα, ἡ συγκατάθεσις ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰς τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ ἀρκεῖ, διὰ νὰ καταστήσῃ ταύτην ἰσχύουσαν. Ἐν δὲ τῇ ἐναντίᾳ περιπτώσει, καὶ καθόσον αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα εἶναι ἐξ ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους ἢ Διατάγματα, ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας δύναται νὰ ἀποφασίσῃ οἴκοθεν, ἐκτελεῖται ἀμέσως ἡ γνώμη τοῦ διευθυντοῦ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην, ὁσάκις ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

Πρέπει δὲ πάντοτε νὰ Μᾶς ὑποβάλλεται ἄνευ ἀναβολῆς ἀπὸ κοινοῦ ἀναφορὰ, διὰ νὰ ἀποφασίζωμεν τὰ περαιτέρω. Παρομοίως καθόσον τὰ ἀντικείμενα εἶναι ἐξ ἐκείνων περὶ τῶν ὁποίων ἡ Γραμματεία δὲν ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα νὰ διατάξῃ ποτὲ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεώς Μας. Ἡ πρὸς Ἡμᾶς ἀναφορὰ θέλει περιέχει, πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ, τότε μόνον ἰδίως καὶ τὴν γνώμην ἑκάστου τῶν μελῶν, ὁσάκις αἱ γνῶμαι αὐτῶν εἶναι ἀντίθετοι εἰς τὴν τοῦ διευθυντοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλας τὰς πράξεις, εἰς ὅσας θέτει τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀργανικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

———

728 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθὲν ὀργανικὸν Διάταγμά Μας περὶ συστάσεως ἰδιαιτέρου Οἰκονομικοῦ Συμβουλου,

ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν προσέτι τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ, δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος ὀργανικοῦ Διατάγματός Μας, συστηθέντος ἰδιαιτέρου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, καθόσον αὐτὰ, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ διατάγματα, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, εἰσέτι τὰ ἀκόλουθα·

α'. Πᾶσα περὶ εἰσαγωγῆς, καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως Οἰκονομικῶν Νόμων καὶ ὀργανικῶν Διαταγμάτων πρότασις, ἰδίως δὲ περὶ βελτιώσεως τῆς Οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καθὼς καὶ περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων·

β'. Πᾶσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἐκδοθησομένη ὁδηγία καὶ ἐξήγησις·

γ'. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὅρου εἰς τὰς δημοπρασίας τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ εἰς τὰς μειοδοσίας τῶν διὰ τὸ δημόσιον προμηθειῶν·

δ'. Ἡ ἔγκρισις ἢ ἀπόρριψις τοῦ ἀποτελέσματος παντὸς εἴδους δημοπρασίας μετὰ προηγουμένην ἐξέλεγξιν τῶν πρακτικῶν αὐτῆς. Τὰ πρακτικὰ αὐτὰ θέλουν ἐξελέγχεσθαι πρῶτον μὲν δι' ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Γραμματείας, διορισθησομένου ἑκάστοτε παρὰ τοῦ Συμβουλίου, μετὰ ταῦτα δὲ διὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσηγητοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὴν διπλῆν ταύτην ἐργασίαν εἰς τὸ Συμβούλιον. Ἐξαιροῦνται δὲ τῆς διατάξεως ταύτης αἱ περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων δημοπρασίαι, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα καθυποβάλλονται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὴν ἄμεσον ἐξέλεγξιν τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὸ ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1833 ὀργανικὸν αὐτοῦ Διάταγμα·

ε'. Ὅλαι αἱ περὶ παρατάσεων πληρωμῆς αἰτήσεις τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου·

ς'. Ὅλαι αἱ περὶ ἀποζημιώσεων καὶ δικαιωμάτων αἰτήσεις·

ζ'. Ὅλαι αἱ περὶ ὁποιουδήποτε εἴδους παραχωρήσεως προτάσεις ἢ διαταγαί·

η'. Ὅλαι αἱ συζητήσεις περὶ ἐπιχειρίσεως, ἐξακολουθήσεως ἢ παύσεως δίκης, ἀφορώσης διενέξεις μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν·

θ'. Ὁ διορισμὸς τῶν πραγματογνωμόνων, ἐκτιμητῶν καὶ τῶν φυλάκων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας·

ι'. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων, ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀμέσου εἰσπράξεως αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου·

ια'. Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν οἰκονομικῶν Νόμων, Διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν ἀναφανησόμεναι ἐλλείψεις ἢ δυσκολίαι·

ιβ'. Ἡ ἐξέτασις ὅλων τῶν παραπόνων καὶ καταμηνύσεων κατ' οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ αἱ κατὰ συνέπειαν τούτων καθυποβληθησόμεναι εἰς Ἡμᾶς προτάσεις, καὶ τέλος

ιγ'. Ἡ ἐξέτασις πάσης προτάσεως, γινομένης παρ' ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν, ἀφορώσης τὴν δημοσίαν περιουσίαν.

2. Τὸ ἰδιαίτερον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει συνήθως τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἐκτάκτως δὲ, ὁσάκις ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτήσει τὴν συγκάλεσίν του.

3. Αἱ ἐν ταῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 1. σημειουμέναις περιπτώσεσιν εἰς Ἡμᾶς γινόμεναι ἀναφοραὶ, καὶ ἐκ τῆς Γραμματείας ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων ἢ Βασιλικῶν Διαταγμάτων διαταγαὶ καὶ ὁδηγίαι ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ προσυπογράφονται παρὰ τῶν δύο μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Τὸ εἰς μειοψηφίαν εὑρισκόμενον μέλος δύναται πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἰδίας του εὐθύνης νὰ καταθέσῃ τὴν γνώμην του εἰς ἰδιαίτερον πρωτόκολον, ὑπογραφόμενον καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέλη.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

729 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου (2 Νοεμβρίου) ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐπιτρέπομεν, οἱ πρὸς διαμετακομίσιν δι(ω)ρισμέναι πραγματεῖαι, εἰσερχόμεναι εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως νὰ μετακομίζωνται ὡς τοιαῦται εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε διὰ Στυλίδος εἰς Λαμίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

2. Ἐπιτρέπομεν ὡσαύτως νὰ εἰσέρχωνται ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ μέρη διὰ τῆς Λαμίας πραγματεῖαι, χάριν διαμετακομίσεως, καὶ μεταφέρωνται αὗται εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως, ὅθεν ἀκολούθως νὰ ἐξάγωνται ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, ἢ καὶ νὰ καταναλίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ.

3. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματεῖαι θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὸ νενομισμένον δικαίωμα τῆς διαμετακομίσεως, (§. 17. τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' ἀριθμὸν 1018 ΙΔ'. Ψηφίσματος) τὸ ὁποῖον θέλει πληρώνεσθαι εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης τετραμηνίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 15. (27) Ἰανουαρίου 1838. καὶ ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρίου 1838) Ἡμετέρων ἀποφάσεων. Ὅταν δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην περίπτωσιν καταναλίσκωνται ἐντὸς τοῦ Κράτους, θέλουν καθυποβληθῇ προσέτι εἰς πλη-

ρωμὴν τοῦ νενομισμένου δικαιώματος τῆς εἰσαγωγῆς.

4. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἀνάλογα μὲ τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Μαΐου ε. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος ἐγκριθέντα μέτρα.

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος..

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ὀκτωβρ. (4 Νοεμ.) 1839.

———

730 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διακηρύττει, ὅτι

Ἐλάβαμεν συνεχῶς ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου, ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν δηλ. τῶν ἐγγράφων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν φορολογίαν τῆς σημάνσεως, ἀπὸ τὰ ἔγγραφα ὅσα, θεωρούμενα δημοσίου ὑπηρεσίας, πρέπει νὰ γράφωνται ἐπὶ ἀσήμου χάρτου, πολλαὶ τῶν τοῦ Κράτους Ἀρχῶν ὑπέπεσαν εἰς λάθη, καὶ κατεδικάσθησαν εἰς τὸ νόμιμον πρόστιμον. Θέλοντες διὰ τοῦτο νὰ προφυλάξωμεν καὶ ταύτας ἀπὸ τὴν ζημίαν τῶν προστίμων καὶ τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀπὸ τὴν ζημίαν ἐκείνην, ἥτις ἤθελε συμβῇ ἐκ τῆς μὴ παρατηρήσεως τυχὸν τῆς ἀταξίας ταύτης, σπεύδομεν νὰ σᾶς δώσωμεν, Κύριοι, διὰ τῆς παρούσης συντόμους μέν τινας καὶ γενικάς, ἀλλὰ σαφεῖς καὶ ἀρκούσας ὁδηγίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Διὰ νὰ γνωρίσητε ἂν πρέπει τις νὰ μεταχειρισθῇ ἄσημον ἢ ἔνσημον χάρτην εἰς τὰς ἀναφορὰς καὶ τὰ λοιπὰ παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς διαφόρους Ἀρχὰς παρουσιαζόμενα ἔγγραφα, δὲν ἔχετε ποσῶς νὰ παρατηρήσητε ἂν ὁ γράφων ἦναι ἢ ὄχι ὑπάλληλος, ἂν θέτῃ ἢ ὄχι ἀριθμὸν καὶ σφραγίδα ὑπηρεσίας, ἢ ἰδιαίτερον· ἀλλ' ἂν τὸ ἔγγραφον αὐτοῦ ἐφορᾷ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, ἢ ἰδιαίτερον συμφέρον τοῦ γράψαντος. « Ὁ Νόμος φορολογεῖ τὸ συμφέρον » εἶναι ἡ γενικὴ Ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ νόμος οὗτος στηρίζεται, καὶ τὴν ὁποίαν ὅταν ἔχητε ὑπ' ὄψιν, δὲν θέλετε σφάλει ποτὲ κατὰ τὴν Ἀρχὴν ταύτην, ὁ ὑπάλληλος ὁ ζητῶν προβιβασμόν, μετάθεσιν, παραίτησιν, ἄδειαν ἀπουσίας, παρουσιάζων ἀποδείξεις πληρωμῆς, ἢ τὰ ἔγγραφα τῆς διαχειρίσεώς του πρὸς ἐξέλεγξιν, ὁ ἐν εἴδει ἀπολογίας ἐξαιτούμενος τὴν ἀπαλλαγὴν προστίμων κτλ. κτλ. ὑπάγεται φυσικῶς εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ χαρτοσήμου. Ἀπεναντίας, ἰδιώτης ἐπιφορτισθεὶς δημόσιόν τι χρέος, καὶ ἀναφερόμενος καὶ πληροφορῶν περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀφορῶσι καθόλου αὐτόν, ἀλλὰ τὴν ὑπηρεσίαν (ἐκτὸς ἂν ἦναι λόγος περὶ ἀπαιτήσεως ἀντιμισθίας ταὐτοχρόνως ἢ ἀμοιβῆς), δὲν ὑπάγεται εἰς [illegible] ῥηθεῖσαν φορολογίαν.

Ἀκολούθως πρέπει ἐπίσης νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν εἶναι μόνον οἱ ἰδιῶται (ὑπὸ τὴν στενὴν τῆς λέξεως ταύτης σημασίαν) οἱ εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ χαρτοσήμου ὑποκείμενοι. Σωματεῖα ὁποιαδήποτε, καταστήματα δημοτικά, μοναστηριακαὶ καὶ δημοτικαὶ Ἀρχαί, ὅταν πρὸς τὸ συμφέρον τῶν δήμων καὶ τῶν μοναστηρίων ἀναφέρωνται, ἐπίσης ὑπάγονται εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ χαρτοσήμου, διὰ τὴν αὐτὴν προεκτεθεῖσαν Ἀρχήν. Μόνον τὸ δημόσιον ἐξαιρεῖται διὰ τὴν ἐκφραζομένην ἐν τῷ νόμῳ Ἀρχήν, ὅτι « τὸ δημόσιον δὲν φορολογεῖ τὸ δημόσιον»· ἡ δὲ ἐξαίρεσις αὕτη εἶναι μοναδικὴ καὶ ἔτι μᾶλλον ἐνισχύει τὴν γενικότητα τοῦ κανόνος. Εἶναι εὔκολον ἄλλοθεν, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν, νὰ διακρίνεται τὴν αἰτοῦσαν καὶ διεκδικουμένην Ἀρχὴν ἀπὸ τὴν μεταβιβάζουσαν αἴτησιν καὶ ἐνεργοῦσαν ὑπηρεσίαν. Ὅταν ὁ δήμαρχος δήμου τινὸς διεκδικῇ δικαίωμά τι τοῦ δήμου ἐκείνου ἀπ' εὐθείας, φορολογεῖται· ὅταν ὁ αὐτὸς δῆμος διαβιβάζῃ αἴτησιν δημοτῶν ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δὲν φορολογεῖται, διότι τότε ἐνεργεῖ ἁπλῶς καθήκοντα Ἀρχῆς. Ἀλλὰ τότε ἡ φορολογία πίπτει εἰς τοὺς δημότας ἢ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ ὁ δήμαρχος δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὰ ἔγγραφά των ἐπὶ ἀσήμου χάρτου.

Ἐλπίζομεν, Κύριοι, ὅτι διὰ τῶν Ἀρχῶν τούτων θέλετε εὐκόλως λύσει καὶ ὁποιανδήποτε ἄλλην τῆς αὐτῆς φύσεως ἀπορίαν, μὴ προβλεφθεῖσαν ῥητῶς ἐν τῇ παρούσῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1839.

———

731 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ,

Θέλουσα νὰ κανονίσῃ τὴν τάξιν ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν ἢ μὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἰατρῶν ἐκείνων, οἵτινες εἰς Εὐρωπαϊκὰ Πανεπιστήμια σπουδάσαντες, ἔρχωνται νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα καὶ νὰ μετέρχωνται ἐν αὐτῇ τὴν ἰατρικήν, καὶ ἔχουσαν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 6 Μαρτίου 1835 προηγουμένην προκήρυξίν της, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ παρ' αὐτῇ Ἰατροσυνεδρίου·

Δηλοποιεῖ,

Α΄. Εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἑπομένως δὲν θέλουσι λαμβάνει παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἰατροσυνεδρίου τὴν τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἰατρικὴν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐπικρατείᾳ ἄδειαν, ὅσοι τῶν ἔξωθεν ἐλευσομένων ἰατρῶν δὲν εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ τακτικὸν δίπλωμα τοῦ Πανεπιστημίου, ἐν ᾧ ἤκουσαν τὰ ἰατρικὰ μαθήματα, ἢ μὲ δίπλωμα ἄλλου τινὸς ἐγνωσμένου καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ὄντος Πανεπιστημίου.

Β΄. Ἐκτὸς τούτου ἀπαιτεῖται νὰ παρουσιάζωσι προσέτι καὶ ἀποδεικτικὸν ὅτι ἐγυμνάσθησαν τοὐλάχιστον τρεῖς μῆνας εἰς τὸ ἐνταῦθα Στρατιωτικὸν ἢ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον, διὰ νὰ

γνωρίζωσι τὴν φύσιν καὶ χαρακτῆρα τῶν ἐνταῦθα ἐπικρατουσῶν νόσων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1839.

732 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, διὰ τὸ ἔτος 1839 προσδιορίζεται ὡς καὶ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν·

ά. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ κεφαλήν·

β΄. Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν·

γ΄. Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν·

δ΄. Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν·

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·

Α΄. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων)·

Β΄. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφ' οὗ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι, μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων·

Γ΄. Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει ἐνοικιασθῆ κατ' ἐπαρχίας ὡς καὶ πέρυσιν ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ παραχωρηθῆ εἰς τὸν πλειοδοτήσοντα. Ὅπου δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, θέλει διατάξει ἡ Γραμματεία τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν γίνεται ἡ ἀπαρίθμησις καὶ εἰσπράττεται ὁ φόρος εἰς τὰς ἐποχὰς καὶ κατὰ τὸν τρόπον τὸν παρὰ τοῦ Νόμου ὡρισμένον.

3. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῆ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου τοῦ 1839 ἔτους.

4. Τὰ ὅρια τῶν ἐπαρχιῶν θέλουν διαγραφῆ ῥητῶς εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσι, πρὶν τελειώσωσιν αἱ δημοπρασίαι, διασαφήσεις περὶ ὁποιασδήποτε θέσεως ἢ ἐν γένει περὶ ὁρίων, ἐὰν ἔχωσιν ἀμφιβολίας, ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἐνδεχομένης κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεως.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὁρίων καὶ διὰ πᾶσαν σφαλερὰν σημείωσιν.

5. Οἱ ἐνοικιασταὶ, εἴτε τὸ δημόσιον θέλουν ἐνεργήσει τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1840.

6. Τὸν φόρον θέλουν εἰσπράξει, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων καὶ ἀγωγιατικῶν ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1840.

7. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δύω δόσεις τὴν ά. Μαΐου καὶ ά. Ἰουνίου 1840.

8. Ὁ φόρος ἑκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν παρεχείμασαν καὶ ἐγέννησαν τὰ ποίμνια, τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των. Ἀλλ' ὀφείλουν οὗτοι νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν τὸν φόρον διὰ νὰ μένωσιν ἀκαταζήτητοι τοῦ λοιποῦ ὅπου ἀλλοῦ μεταβῶσιν.

9. Δι' ὅσα ζῶα ἐψόφησαν ἢ ἐσφάγησαν πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ ἐνοικιαστὴς τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον ἀνήκει, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ φόρον, εἰμὴ ἐπὶ τῶν σφαγέντων χοίρων.

Οἱ παρὰ τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων ἤδη συνταχθέντες καὶ ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐκτεθησόμενοι κατάλογοι θέλουν χρησιμεύσει ὡς βάσις τῆς εἰσπράξεως ταύτης καὶ τῆς ἐν περιπτώσει δυστροπίας καταδιώξεως τῶν φορολογουμένων.

10. Εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς θέλουν δοθῆ διπλότυπα βιβλία πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διενέξεων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν φορολογουμένων, περὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Τὴν χρῆσιν τῶν βιβλίων θέλει κανονίσει δι' ὁδηγιῶν της ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία.

11. Ὅλαι αἱ μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν, ἢ ὑπενοικιαστῶν μεταξὺ ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡς καὶ πᾶσαι περὶ ὁρίων μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν διαφοραὶ θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὸν ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων Νόμον, ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἐπαρχία.

12. Ὁσάκις κατὰ τὸ ἄρθρον 2 θέλει λάβει χώραν ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξις, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει τοὺς ἀναγκαίους ἐφόρους, ἐπιστάτας καὶ φύλακας καὶ ἐκδώσει πρὸς αὐτοὺς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

13. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρ. 1839 (1 Ἰανουαρ. 1840).

733 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Παρατηρήσαντες ὅτι τὰ κάτωθεν περὶ ἐκτάσεως μέτρα δύνανται νὰ δώσωσι χώραν εἰς δι-

φόρους καταχρήσεις, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α. Τὰ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 (29) Νοεμβρίου 1838, 12 (24) Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, 16 (28) Φεβρουαρίου 1839, περὶ ἐκτοπίσεως τῶν συγγενῶν τῶν ληστῶν Διατάγματα·

β΄. Τὸ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου (4 Μαρτίου) Διάταγμα περὶ ἐκτοπίσεως τῶν συγγενῶν νεοσυλλέκτων κατὰ τὰς μεθορίους διοικήσεις τοῦ Κράτους·

γ΄. Τὸ ἀπὸ 16 (28) Σεπτεμβρίου 1839 Διάταγμα περὶ ἐκτοπίσεως τῶν ἀρχηγῶν τῶν ὑπόπτων ἐπὶ λῃσταποδοχῇ, οἰκογενειῶν ἀνακαλοῦνται ἅπαντα, καὶ οἱ κατὰ συνέπειαν τούτων ἐκτοπισμένοι εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους ἀφίνονται ἐλεύθεροι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἑστίας των.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν θέλει Μᾶς προτείνει ἀμέσως ἄλλας ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καταλλήλους διατάξεις, καὶ θέλει φροντίσει πρὸ πάντων, νὰ ἐμποδισθοῦν διὰ καταλλήλων ἀστυνομικῶν μέτρων αἱ σχέσεις τῶν ὑπηκόων ἐπὶ λῃσταποδοχῇ μετὰ τῶν ληστῶν. Θέλουν γένει προσέτι αἱ ἀναγκαῖαι νουθεσίαι εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς διοικητὰς τῆς κατοικίας των.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἰανουαρίου 1840.

734 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι, συντεθείσης τὴν τριακοστὴν πρώτην Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) τ. ε. μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Πρωσσίας Συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται·

« Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν Των εὐτυχῶς ὑπάρξασαν καλὴν ἁρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως, εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος τελείας περὶ τὴν ναυτιλίαν ἐλευθερίας καὶ ντελοῦς ἀμοιβαιότητος, βάσιν ἐχούσης ἀρχὰς δικαίας καὶ χρησίμους ἐξίσου εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους: ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Ζωγράφον, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Πορτογαλλικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ξίφους, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βαυαρικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τῆς ἀξίας κτλ. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας τὸν Ἱππότην Κύριον Βρασιὲ Σὰν-Σιμῶνα, Θαλαμηπόλον Αὐτοῦ καὶ Σύμβουλον Πρεσβείας, ὑπουργὸν Ἀντιπρέσβυν Αὐτοῦ παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, Ἱππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ γ΄. κλάσεως, τοῦ Ῥωσσικοῦ Τάγματος τῆς Ἁγίας Ἄννης β΄. κλάσεως κτλ. οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων Αὐτῶν ἐγγράφων εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

1. Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, θέλουν προσορμίζεσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἑαυτῶν, τῶν πλοίων των καὶ τῶν φορτίων των εἰς τοὺς λιμένας, παραλίας πόλεις καὶ ποταμοὺς τῆς ἐπικρατείας τοῦ ἄλλου, ἁπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως νὰ ἐνδιαμείνωσιν εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων ἐπικρατειῶν, νὰ ἐνοικιάσουν καὶ καθέξουν οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριόν των, θέλουν ἀπολαύει ἐν γένει διά τε ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των τὴν πληρεστέραν ἀσφάλειαν καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των ἡ αὐτὴ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀπονεμομένη προστασία ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπείκωσιν εἰς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

2. Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας τῆς Πρωσσίας ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα, καὶ ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ ειδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ Πρωσσικὰ πλοῖα φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπόπλευσίν των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων, χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρεσίας χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ ὡς

πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε.

3. Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος διʼ Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων Πρωσσικῶν ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Πρωσσίας, εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου μέρους, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους καὶ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Πρωσσίαν διὰ πλοίων πρωσσικῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου μέρους· χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

4. Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διʼ ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων πρωσσικῶν οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Πρωσσίας διὰ πλοίων πρωσσικῶν, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ διʼ ἑλληνικῶν πλοίων οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

5. Μένει ῥητῶς ἐννοούμενον ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀκτὰς ναυτιλίαν ἢ τὴν ἀκτοπλοΐαν, δηλαδὴ εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων ἢ τῶν ἐμπορευμάτων ἐπιβιβαζομένων ἀπὸ ἕνα διʼ ἄλλον λιμένα τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καθότι ἑκατέρα τῶν δύο
Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐπιφ[illegible]
ται εἰς ἑαυτὴν τὴν θαλασσοπλοΐαν ταύτη[illegible]

6. Ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογ[illegible]
μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ [illegible]
ἀπονέμῃ περὶ τὴν ἀπὸ μέρους του ἢ ἀπὸ [illegible]
ἑταιριῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀν[illegible]
ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀγορὰν ἀντικειμέν[illegible]
σερχομένων διὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ ἢ διὰ τ[illegible]
ἑτέρου ἔθνους, οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρ[illegible]
αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσερχόμενα διὰ πλοίων [illegible]
χόντων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογοῦν Μέρος.

7. Θεωροῦνται ὡς πλοῖα ἑλληνικὰ καὶ πρ[illegible]
σικὰ ὅσα πλέουν καὶ κατέχονται κατὰ τὰς [illegible]
ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυούσας διατάξ[illegible]
Τὰ δὲ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ὑποχρε[illegible]
τονται νὰ ἀνταλλάξωσι διακηρύξεις περιε[illegible]
σαφῆ καὶ ἀκριβῆ ἐπαρίθμησιν τῶν ἐγγράφ[illegible]
τὰ ὁποῖα ἀμφότεραι αἱ Κυβερνήσεις ἀπαιτ[illegible]
ἦναι τὰ πλοῖα των ἐφοδιασμένα. Ἂν μετὰ [illegible]
ἀνταλλαγὴν ταύτην, γενησομένην μετὰ τρεῖ[illegible]
πολὺ μῆνας ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρού[illegible]
συνθήκης, τὸ ἓν τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντ[illegible]
Μερῶν ἤθελε τυχὸν ἐπιφέρει μεταβολὰς ἢ τρο[illegible]
λογίας εἰς τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου [illegible]
ταξεις του, θέλει γίνει ἐπίσημος τούτων κ[illegible]
ποίησις εἰς τὸ ἕτερον Μέρος.

8. Ἀμφότερα τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μ[illegible]
ρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ [illegible]
ἐπιθέτωσιν ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας μεταξὺ τῶν [illegible]
κρατειῶν των ναυτιλίας τῶν πλοίων τοῦ ἑν[illegible]
τοῦ ἄλλου μέρους, δικαιώματα χωρητικότητ[illegible]
ἄλλα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας ἀνώτε[illegible]
ἢ ἄλλα παρὰ τὰ ἐπιβληθησόμενα ἐφʼ ὁπασ[illegible]
ἄλλης ναυτιλίας, ἐξαιρουμένης τῆς παρʼ ἑκατέρ[illegible]
ἀμοιβαίως ἐπιφυλαχθείσης διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 τ[illegible]
παρούσης συνθήκης.

9. Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς λιμέ[illegible]
τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τ[illegible]
βιομηχανίας τῆς Πρωσσίας, οὐδεμία ἀπαγόρευ[illegible]
ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τω[illegible]
οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασί[illegible]
εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ [illegible]
τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιο[illegible]
σθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας π[illegible]
χόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα. Καὶ ἀ[illegible]
βαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς Πρ[illegible]
κοὺς λιμένας ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ [illegible]
βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, οὐδεμία ἀπαγό[illegible]
ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴ[illegible]
οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομ[illegible]
εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιο[illegible]
καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης π[illegible]
ρισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατεία[illegible]
ερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

10. Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης ([illegible]
πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων [illegible]
et remboursement de droits), ἥτις ἤθελε χ[illegible]

ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν διὰ θαλάσσης εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῆς εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα.

11. Μένει ἐννοούμενον ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἑκατέρα τῶν Κυβερνήσεων ἤθελεν ἐλαττώσει δι' ἐπισήμου συνθήκης ἐπὶ ἐξασφαλίσει ἀναλόγου ἐλαττώσεως δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων τὰ ἐπὶ τῶν κατειργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων ἄλλου τινὸς τόπου ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα, ἢ ἤθελε παραχωρήσει εἰς αὐτὸ ἄλλα ὠφελήματα ἢ εὐκολίας (ὡς π. χ. τὰς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 9 καὶ 10 μνημονευομένας) ἡ μεθ' ἧς συνομολογεῖται ἡ παροῦσα Συνθήκη ἑτέρα Κυβέρνησις δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς πρώτης ἢ τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα καὶ εὐκολίας διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ὑπηκόων της, εἰμὴ παρέχουσα τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν ἢ τὰ αὐτὰ ἄλλα πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει τὴν ἀπολαμβάνει εἰμὴ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἤθελεν ἀσφαλίσει τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα καὶ εὐκολίας, ἢ ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατά τε τὴν ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφ' οὗ δώσῃ ἀντάξια ἄλλα. Πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξωσι δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως τὰ περὶ τούτου.

12. Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκουσῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες, μὴ προθέμενοι ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των, χωρὶς νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου, παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσίων καὶ τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων, ὁπόταν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλωνται καὶ εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας, ἔνθα ἤθελον προσορμισθῇ, κανονισμοὺς καὶ Διατάγματα, ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνίων νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

13. Τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα Μέρη συμφωνοῦν νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα, μυχὸν (baie) ἢ ἀγκυροβόλιον τῶν Ἐπικρατειῶν των καὶ νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας Αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἢ τὰ ὁποῖα ἤθελον ἄλλως πως περιέλθει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Κυβερνήσεων, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των ἢ εἰς τοὺς προσηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίους των ἐὰν ἀποδείξουν τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς τρίτου χεῖρας. Ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

14. Συμφωνεῖται ὡσαύτως ὅτι τὰ πλοῖα ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἓν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπόν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη ὁποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ σβενύεσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ περιέχοντι τὴν ἐπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὁποῖον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἔνθα προσωρμίσθη τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι κἀμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκηται ἀπὸ εἴδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρῶνον τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὁποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτά, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἔνθα ἠνοίχθη τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἀπεβιβάσθη ἓν μέρος αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσέλθει, παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑπόκεισθαι καὶ τὰ ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἴδιά τινα δικαιώματα.

15. Μένει ῥητῶς ἐννοούμενον ὅτι αἱ διατάξεις πάντων τῶν προηγουμένων Ἄρθρων, ἐξαιρουμένων τῶν 1. 5. 7. καὶ 13. δὲν ἀφορῶσιν εἰμὴ τὴν θαλασσοπλοΐαν καὶ τὸ διὰ θαλάσσης ἐμπόριον ἀμφοτέρων τῶν συνομολογούντων μερῶν, δηλαδὴ τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἤθελον προσορμίζεσθαι καὶ τὰς πραγματείας αἵτινες ἤθελον ἀποβιβάζεσθαι εἰς τοὺς λιμένας ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλα ἀποβάσεως μέρη, ὅπου τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἤθελεν εἶσθαι εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἐπιτετραμμένον.

16. Συμφωνεῖται ὅτι ἑκάστη τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς Πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των· ἐπιφυλάττονται ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι τὴν διαμονὴν Προξένου, Ὑποπροξένου ἢ Πράκτορος εἰς ἓν μέρος οἱονδήποτε, τὸ ὁποῖον ἤθελον εὕρει εὔλογον νὰ ἐξαιρέσωσιν ἐπὶ τούτῳ.

Οἱ Πρόξενοι ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι τακτικῶς διωρισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις των καὶ ἀπολαύσαντες τὸ Ἐκτελεστήριον ἐκείνης, εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει κατά τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, προνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι ἂν τὰ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη εἰμὴ ὑπὸ εἰδικούς τινας ὅρους, ἡ ἑτέρα τῶν συνομολογουσῶν Κυβερνήσεων δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τὰ αὐτὰ εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὅρους. Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύνανται νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρέη των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἑτέραν τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν της λόγους. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Προξενείου ἔγγραφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευνᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγῖδα τῶν Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων καὶ τῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Οἱ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ Πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρέη δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυησομένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβῆσωσι, παρεκτὸς μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν τοῦ τόπου ἢ, ἂν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησίν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεών των. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικαιώματος τοῦ νὰ καταφύγωσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των, εἰς τὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

17. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς τούτους Πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων Ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φύλαξιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντας διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βίβλων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles d' équipage), ἢ δι' ἰδίων τέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων· τῆς αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτούς, διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ Ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποσταλῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μολαταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημά τι ἢ πλημμέλημα, ἠμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσίς του, μέχρις ὅτου τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ.

18. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἤθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην ἢ ἤθελεν ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας Επικρατείας, θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον καὶ θέλουν τοῖς προμηθευθῇ διαβατήρια διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ ναυαγήσαντα ἢ τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖαι, ἢ τὸ προϊὸν αὐτῶν, ἐὰν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ τοὺς συμφέροντας (ayant cause) ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας

ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναναγιαιρέσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των, εἰμὴ τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων· ἄλλως τε ἑκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων. Τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμήν τινα δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον διατεθῆ, ἑπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν εἰς τον τόπον ἔνθα συνέβη τὸ ναυάγιον. Εἰς πᾶσαν ὅμως περίστασιν τὰ ἄρμενα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κἀνὲν δικαίωμα.

19. Συμφωνεῖται τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατ' εὐθεῖαν φθάνοντα εἰς ἕνα Πρωσσικὸν λιμένα πλοῖα, ἢ τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Πρωσσίας εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶσθαι προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ἐκδιδομένην ὑπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ λιμένος, ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα καὶ βεβαιοῦσαν, ὅτι οὐδεμία λοιμικὴ ἡ κολλητικὴ νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος, ὅπου ἤθελον προσορμισθῆ, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἐπιτραπῆ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέσως καὶ ἀποβιβάσωσι τὰ φορτία των. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπόταν οὐδεὶς ἐν τοῖς πλοίοις τούτοις ἤθελε προσβληθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας ἀπὸ λοιμικὴν ἢ κολλητικὴν νόσον, ὁπόταν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον κοινωνήσει καθ' ὁδὸν μὲ πλοῖον ἕτερον εὑρισκόμενον καὶ αὐτὸ εἰς στάσιν νὰ ὑποβληθῆ εἰς κάθαρσιν, καὶ ὁπόταν ὁ τόπος ὅθεν προέρχονται δὲν ἤθελεν εἶσθαι τόσον γενικῶς μολυσμένος ἢ ὕποπτος, ὥστε νὰ δώσῃ αἰτίαν, πρὸ τῆς ἀφίξεώς των, εἰς ἔκδοσιν Διατάγματος, θεωροῦντος ἅπαντα τα ἐκεῖθεν προερχόμενα πλοῖα ὡς ὕποπτα καὶ ἑπομένως ὑποκείμενα εἰς καθαρσιν.

20. Συμφωνεῖται μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν, ὅτι θέλουν συνεννοηθῆ δι' εἰδικῆς πράξεως περὶ τῶν Ἀρχῶν τὰς ὁποίας θέλουν ἀκολουθήσει καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐν καιρῷ πολέμου ἐμπόριον τῶν οὐδετέρων καὶ τὸ χαρακτηρίζον τὴν τοῦ πολέμου λαθρεμπορίαν, διακηρύττουσι μολαταῦτα καὶ ἀπὸ τοῦδε, ὅτι ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως τῆς διαχωριζούσης ἑκατέραν τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, καὶ τῆς ἐντεῦθεν προκυπτούσης ἀβεβαιότητος ὡς πρὸς τὰ διάφορα ἀναφαινόμενα συμβάντα συμφωνεῖται, ὅτι πλοῖον ἐμπορικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιωρισμένον διά τινα λιμένα, ὑποτιθέμενον ἀποκεκλεισμένον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του, δὲν θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν πρώτην φορὰν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, παρεκτὸς ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἔμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ καθ' ὁδὸν ὅτι διήρκει εἰσέτι ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρους· ἀλλὰ τὸ ἅπαξ μὲν ἀπολυθέντα πλοῖα, ἀποπειραθέντα δὲ καὶ δεύτερον κατὰ τὸ αὐτὸ ταξείδιόν των νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμένον λιμένα, διαρκοῦντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου, θέλουν εἶσθαι τότε ὑποκείμενα νὰ κρατηθῶσι καὶ καταδικασθῶσιν.

21. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος κηρύττει, ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐφαρμώσῃ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συνθήκης (καθ' ὅσον οἱ ὅροι οὗτοι, κατὰ τὸ ἀφορῶν τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον μέρος των, δὲν ἤθελον ἀναγκαίως περιορίζεσθαι εἰς τὴν Πρωσσίαν) εἰς τὰς Γερμανικὰς Ἐπικρατείας τὰς ἀποτελούσας μετὰ τῆς Πρωσσίας μέρος τῆς Τελωνιακῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἑταιρίας, αἵτινες ἤθελον ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐμβῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

22. Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ ἂν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐννέα πρώτων ἐτῶν θάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν μερῶν δὲν ἤθελεν ἀναγγείλει τῷ ἑτέρῳ δι' ἐπισήμου δηλώσεώς του τὴν περὶ παύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του, θέλει μένει αὕτη δι' ἓν προσέτι ἔτος ὑποχρεωτική, καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν τοιαύτην δήλωσιν εἰς ὁποιανδήποτε ἐποχὴν κἂν ἤθελε γίνει αὕτη.

23 Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Πρωσσίας, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι δύο μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων, ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἐννάτου ἔτους».

(Τ. Σ.) Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.
(Τ. Σ.) ΒΡΑΣΙΕ ΣΑΙΝ-ΣΙΜΩΝ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς Αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσ-

βάλωμεν τὸ παραμικρὸν, οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγῖδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου (3. Δεκεμβρίου), ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἐννάτῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ὀγδόῳ.

— —

735 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἀπὸ 4 (16) Ὀκτωβρίου 1838 Νόμος περὶ τῆς ὁριστικῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰαν. (1 Φεβρ.) 1840.

— —

736 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ λῃστεία ἐξακολουθεῖ ἀκόμη εἴς τινας Διοικήσεις τοῦ Κράτους·

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμος τῶν 10 (22) Νοεμβρίου 1836 συνετέλεσεν εἰς περιστολὴν τῆς λῃστείας, καὶ δύναται νὰ συντελέσῃ ἔτι περισσότερον διὰ τῆς προσθήκης ἀναγκαίων τινῶν διατάξεων καὶ διασαφήσεων, ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Ἡ ἰσχὺς τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου τῶν 10 (22) Νοεμβρίου 1836 παρατείνεται μέχρι τῆς α. Ἰανουαρίου 1841.

Β'. Πρὸς τοῖς δήμοις, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὁποίων πράττονται αἱ λῃστεῖαι, εἶναι συνυπόχρεοι ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 τοῦ διαληφθέντος Νόμου προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν, καὶ οἱ δῆμοι, ἀφ' ὧν ἐξορμηθέντες οἱ λῃσταὶ, ἔπραξαν τὴν λῃστείαν, ὁσάκις ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν ἐνεφώλευσαν, ἢ ὑπεθάλπησαν παρὰ τῶν ἐν αὐτοῖς κατοίκων. Ἐπίσης καὶ οἱ δῆμοι, ὅπου οἱ λῃσταὶ μετὰ τὴν πρᾶξιν εὕρουν ὑποδοχὴν, ἢ ἄλλως πως ὑποθάλπονται παρὰ τῶν κατοίκων. Διὰ νὰ ἦναι συνυπεύθυνοι οἱ δῆμοι οὗτοι ἐξ ὧν ἐξωρμήθησαν ἢ εἰς τοὺς ὁποίους κατέφυγαν οἱ λῃσταὶ, δὲν ἀπαιτεῖται νὰ συνέχωνται μὲ ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἐπράχθη ἡ λῃστεία. Ἐν ὅσῳ ὁ εἷς ἢ ὁ ἄλλος τῶν εἰς ταύτας τὰς τρεῖς κατηγορίας ἀνηκόντων δήμων δὲν εἶναι γνωστός, ἡ ἀποζημίωσις πίπτει μόνον εἰς τ[ούς] ἐπιλοίπους, τῶν ὅσων ἡ εὐθύνη ἀπεδείχθη, [τοῦ] φυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος [τῆς] ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως παρὰ τῶν ἑτέρων [δή]μων, ἅμα ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἡ εὐθύνη των. [Ἐ]ὰν τις τῶν ὑπευθύνων δήμων συλλάβῃ ἢ φονεύσῃ ὅλους ἢ μέρος τῶν λῃστῶν, τότε μένει ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν πληρωμὴν πάσης ἀποζημιώσεως, ἐκτὸς τῶν καθ' αὐτῶν ἐνόχων καὶ ἰδιαιτέρως συνυπευθύνων δημοτῶν. Ἡ δὲ γενικὴ περὶ ἀποζημιώσεως ὑποχρέωσις μένει εἰς μόνους τοὺς λοιποὺς ὑπευθύνους δήμους.

Γ'. Οἱ Διοικηταὶ καὶ Ὑποδιοικηταὶ θέλουν παύει προσωρινῶς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους εἴτε τοὺς δημάρχους, παρέδρους καὶ ἀστυνόμους, ὁσάκις ἤθελον ὑποπέσει οὗτοι εἰς ἀμέλειαν τῶν χρεῶν αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν λῃστείαν· ὀφείλουν δὲ νὰ ἀναφέρωσιν ἄνευ ἀναβολῆς τὰ αἴτια τῆς παύσεως ταύτης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, ἥτις θέλει Μᾶς προτείνει ὅσον τάχος ἢ τὴν ἐπί τινος προσδιωρισμένου καιροῦ ἢ τὴν παντελῆ παῦσιν αὐτῶν, ἀναλόγως τῶν προκαλεσάντων τὴν παῦσιν αἰτίων

Δ'. Οἱ Διοικηταὶ καὶ Ὑποδιοικηταὶ, οἵτινες ἤθελον ὑποπέσει εἰς ἀμέλειαν τῶν καθηκόντων των, ὡς πρὸς τὴν λῃστείαν ἐν γένει, καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τῶν δήμων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐπὶ ἀποζημιώσεσι, θέλουν τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ μάλιστα μὲ προσωρινὴν παῦσιν· περὶ τῆς προσωρινῆς ταύτης παύσεως θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς Ἡμᾶς ἄνευ ἀναβολῆς ἔκθεσις, διὰ νὰ διατάττωμεν τὰ περαιτέρω.

Ε'. Ὁ Α'. §. τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων νόμου σαφηνίζεται ὡς ἑξῆς·

Ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῶν αὐτουργῶν τῆς λῃστείας, τῶν λῃσταποδόχων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν γένει συνενόχων τῆς λῃστείας ἀλληλεγγύως.

ϛ'. Τὸ δὲ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς ἀκολούθως·

Αἱ Διοικητικαὶ ἀρχαὶ, εὐθὺς ἀφοῦ μάθωσι τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόχου τῆς λῃστείας, θέλουν τὸ καταγγέλλει εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ἄνευ ἀναβολῆς τὰ πρὸς ἔκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως καὶ νὰ στέλλῃ ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν Διοικήσεων, ὅπου ὁ λῃστὴς ἔχει τὴν κατοικίαν ἢ περιουσίαν του· ἐκδοθέντος τοῦ τῆς συλλήψεως ἐντάλματος, τῶν μὲν πασιδήλων καὶ πασιγνώστων ἢ ἄλλως ἀποδειγμένων λῃστῶν ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία καταλαμβάνεται, καὶ πωλεῖται ἀμέσως ἡ κινητή· τῶν δὲ ὑπόπτων ἐπὶ λῃστείᾳ ἡ περιουσία κινητή τε καὶ ἀκίνητος πρέπει νὰ κατασχεθῇ. Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ἐξαιροῦνται τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς χρῆσιν τῶν οἰκ[ογενειῶν]

νειῶν τῶν λῃστῶν ἱμάτια καὶ στρώματα, καὶ τὰ πρὸς τροφὴν διὰ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ὀφείλει ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ, ἅμα λάβῃ γνῶσιν τοῦ ἐκδοθέντος ἐντάλματος συλλήψεως, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἁρμοδίων πρωτοδικῶν τὴν εἰρημένην κατάσχεσιν, καὶ εἰς τὴν πρώτην περίστασιν τὴν πώλησιν, φυλαττομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἰδίως δὲ τῶν ἄρθρων 1035, 888, 889, 961, 962, 1040.

Ἐκ τῶν κατασχεθέντων ἢ πωληθέντων πραγμάτων λαμβάνεται κατὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἁρμοδίου δήμου καὶ πληρόνονται τὰ ἔξοδα τῆς κατὰ τῶν λῃστῶν σταλείσης ἐνόπλου δυνάμεως, καὶ τοῦ δικαστηρίου.

Ἡ λύσις τῆς κατασχέσεως τῆς περιουσίας τῆς δευτέρας κατηγορίας τῶν λῃστῶν, καὶ τῆς ἀκινήτου τῆς πρώτης, δύναται νὰ γενῇ μόνον διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων νόμιμον συμφέρον, ἢ κατὰ παραίτησιν τῆς προκαλεσάσης αὐτὴν Διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Φεβρουαρίου 1840.

737 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1833 καταστατικοῦ τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁρίζοντος, τὸ πολὺ δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ἔκπνευσιν ἑνὸς οἰκονομικοῦ ἔτους, νὰ ἦναι ἐντελῶς ἀποπερατωμένον τὸ ἐλεγκτικὸν ὅλου τοῦ κράτους·

Θεωροῦντες ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς ἐξελέγξεως λογαριασμῶν πολλῶν ἀπὸ τὸ 1833 μέχρι τοῦ 1838 ἔτους, ἐπιφέρουν πρόσκομμα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ἐν ὅσῳ τὸ ά. τμῆμα τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι ἐπιφορτισμένον τὴν ἐξέλεγξιν ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 λογαριασμῶν, κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1836 Διάταγμα ἄρ. 4·

Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν δυνατὴν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς διὰ πολλοὺς λόγους οὐσιωδεστάτης διατάξεως τοῦ ἄρ. 18 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέλει ἐνασχολεῖσθαι εἰς τὸ ἑξῆς ἑκάστοτε εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς χρήσεως τοῦ τελευταίου ἔτους, καὶ χρεωστεῖ νὰ φροντίζῃ, ὥστε εἰς δώδεκα μῆνας, μετὰ τὴν ἔκπνευσιν ἑκάστου διοικητικοῦ ἔτους, νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἐξέλεγξιν ὅλων τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους τούτου.

2. Εἰς τὸ δεύτερον τμῆμα τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐνασχολούμενον μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ 1822 μέχρι τοῦ 1833 λογαριασμοὺς ἀνατίθεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐξέλεγξις καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τέλους τοῦ 1838 ἔτους λογαριασμῶν.

3. Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ πάρεδροι οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ πρώτου τμήματος θέλουν μένει ἐντοσούτῳ, κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν, ὅσοι ἤδη παρεπέμφθησαν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συνεδρίου, καὶ ἕκαστος αὐτῶν θέλει τοὺς εἰσάξει εἰς τὸ β'. τμῆμα κατὰ πρώτην ἢ δευτέραν ἐπιθεώρησιν, ἀντικατασταίνων εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐκεῖνον ἐκ τῶν ἐλεγκτῶν ἢ παρέδρων τοῦ δευτέρου τμήματος, ὅστις ἀντιστοιχεῖ μὲ αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ, σύμφωνα μὲ τὸ ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1837, ὑπ' ἀριθμὸν 19,719 Διάταγμα.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Μαρτίου 1840.

738 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας συγχωροῦμεν, πρὸς εὐκολίαν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν, νὰ γίνωνται δεκτὰ εἰς τὰ Βασιλικὰ ταμεῖα τὰ τάλληρα τῶν ἑξῆς πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Μεξικοῦ, Βολβίας, Περοῦ, Χιλῆς καὶ Ῥιοδελοπλάτας, εἰς ἣν τιμὴν ἐσυγχωρήθη νὰ κυκλοφοροῦν ἐντὸς τοῦ Κράτους διὰ τῆς ἀπὸ 9 (21) Νοεμβρίου 1335 ἀποφάσεώς Μας, δηλαδὴ πρὸς δραχμὰς ἕξ.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φευβρ. (5 Μαρτίου) 1840.

739 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 53—46 καὶ 58, §. 2 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καθ' ἃ ἡ ὑπηρεσία τῶν δημάρχων, παρέδρων καὶ τοῦ τριτημορίου τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διαρκεῖ τρία ἔτη, καὶ ὅτι ἡ διάρκεια αὐτη τελειόνει ἤδη·

Παρατηροῦντες ὅτι εἶναι ἀσύμφορον, αἱ νέαι δημοτικαὶ ἐκλογαὶ νὰ ἐνεργηθῶσιν πρὶν πραγματοποιηθῇ πολλῶν δήμων ἡ συγχώνευσις, τῆς ὁποίας τὴν ἀνάγκην ἀπέδειξεν ἤδη ἡ πεῖρα καὶ ὑπὲρ ἧς ἐξεφράσθησαν καὶ ἀρκετὰ δημοτικὰ συμβούλια·

Ἀποφασίσαντες ἤδη νὰ συγκαλέσωμεν τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, τῶν ὁποίων ἡ γνωμοδότησις ἀπαιτεῖται διὰ πᾶσαν μεταβολὴν περὶ τὸν ὑφιστάμενον σχηματισμὸν τῶν δήμων, κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου τῶν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Αἱ νέαι δημαιρεσίαι ἀναβάλλονται μέχρι τῆς πρώτης τοῦ προσεχοῦς μέλλοντος Σεπτεμβρίου, ὅτε θέλουν εἶσθαι ἐντελῶς ἀποπερατωμένα τὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων, ἐπὶ προηγουμένῃ γνωμοδοτήσει τῶν ὅσον οὔπω συγκαλεσθησομένων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (20) Μαρτίου 1840.

——

740 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 14, 191 ἀναφορὰν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὸ ἀπὸ 14 (26) Ἰανουαρίου 1838 περὶ δημοτικῶν φόρων Ἡμέτερον Διάταγμα ἐπικυροῦται διαμένον ἐν ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1840 ἔτος, μὲ μόνην τὴν ἑξῆς προσθήκην εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 7.

Ἐξαιροῦνται προσέτι οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει φροντίσει, ὥστε νὰ μὴ γενῇ χρῆσις τῆς διδομένης διὰ τοῦ παρόντος ἀδείας περὶ εἰσπράξεως δημοτικῶν φόρων, εἰμὴ καθ' ὅσον τὸ ἀπαιτοῦν αἱ πραγματικαὶ τῶν δήμων ἀνάγκαι, καὶ ὡς τοιαύτας ἐννοοῦμεν κυρίως τὰς πρὸς κοινωφελεῖς σκοποὺς συντελούσας δαπάνας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Φεβρ. (7 Μαρτίου) 1840.

——

741 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρ. 43 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου τ. ε. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

Α'. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῶν ἐπαρχιῶν Κορινθίας, Ναυπλίας, Κυνουρίας, Γορτυνίας, Μεσσηνίας, Τριφυλίας, Λακεδαίμονος, Χαλκίδος, Ἀττικῆς, Θηβῶν, Φθιώτιδος, Δωρίδος καὶ Βάλτου θέλουν συνέλθει κατὰ τὴν 25 τοῦ τρέχοντος Ἀπριλίου.

Β'. Ὡς τόπον τῆς συνόδου τῶν εἰρημένων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων προσδιορίζομεν τὴν πρωτεύουσαν μιᾶς ἑκάστης τῶν ἐπαρχιῶν τούτων.

Γ'. Ἡ ἔναρξις τῆς συνόδου ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων θέλει γενεῖ διὰ τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ κατὰ τὸ 45 ἄρθ. τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου· οὗτος θέλει εἰσέρχεσθαι εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Δ'. Δι' ἰδιαιτέρων Διαταγμάτων θέλομεν προσδιορίσει τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον, καθ' ὃν θέλουν συνέλθει τὰ λοιπὰ τοῦ Κράτους ἐπαρχιακὰ συμβούλια.

Ε'. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

ς'. Αἱ Ἡμέτεραι Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας θέλουν Μᾶς ὑποβάλει ὅσον τάχος καταλόγους περὶ τῶν ὑποθέσεων, αἵτινες πρέπει νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἀπριλίου 1840.

——

742 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1840 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον·

α. Ὁ ἔγγειος φόρος· 10 0|0 ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτήτων, ἐθνικῶν καὶ ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων·

Ἓν λεπτὸν τὴν ὀκᾶν διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια·

β'. Ἡ ἐπικαρπία· 15 0|0 ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ἐλαιοδένδρων, μωρεῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 0|0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπελώνων, σταφιδαμπελώνων, μωρεῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργήσιμα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 0|0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. ὅσα ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δύο λεπτὰ τὴν ὀκᾶν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν ἀμπέλων καὶ τῶν ὅσαι καλλιεργοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύωσιν εἰς βρῶσιν.

Ἓν λεπτὸν τὴν ὀκᾶν διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων ἀμπέλων.

2. Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας, ἀποίκους ...

πολίτας παραχωρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται, ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κανενὸς δικαιώματος, λόγῳ ἐπικαρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

3. Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 0|0 τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν εἰς εἴδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν τὴν εἰς εἴδη κατὰ τὸ ἄρθρον 1. στοιχ. Α΄.

4. Ὁ φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλει πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται ὡς καὶ πέρυσιν εἰς 25 λεπτὰ τὸ κοφίνιον.

6. Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου· α΄. τὰ ἄχυρα· β΄. ἥμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικά, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην· γ΄. τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκκουτσα ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἔλαιον· δ΄. τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, ἐὰν οὗτος ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεής· ε΄. ὁ λινόσπορος καὶ ὁ καναβόσπορος· ς΄. ὁ ῥιζαρόσπορος· ζ΄. τὰ σέμφυλα (τζίπουρα) τῶν σταφυλῶν ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ οἶνος· η΄. τὰ διὰ βρῶσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν των χρησιμεύον τὰ σταφύλια.

7. Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν, λειβαδίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας τῶν ἰδιαιτέρων δασικῶν προϊόντων, οἷον κάστανα, κέρνα, κουκουνάρια, πότασα, πρινοκόκκι, τραγάκανθον, φλοιὸς (φλοῦδι), κιτρινοκόκκι (ἀλατζοχέρι)· τῶν πρινοκοκκίων και βαλανιδίων κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

8. Ὅταν τὸ κτῆμα εἶναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα τότε, εἰ μὲν ἡ ἀμφισβήτησις ἔλαβε χώραν (ἀδιαφόρως ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ἰδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἂν ἔλαβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχήν, προῆλθεν ὅμως ἐνῷ ὁ ἰδιώτης δὲν εἶχε τὴν νόμιμον κατοχήν, ἡ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῆ ὁριστικῶς ἰδιοκτήτης· ὁσάκις ὅμως ἡ μετὰ τὴν ἔδοσιν τοῦ ἀπὸ 18|30 Ἀπριλίου 1836 Νόμου, λαβοῦσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προῆλθεν, ἐνῷ ὁ ἰδιώτης εἶχε τὴν κατοχήν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίασιν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀπαιτήσεως εἰς ἀποζημίωσιν, οἱαδήποτε ἂν ἦναι ἡ ἔκβασις τῆς ἀμφισβητήσεως.

9. Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς τὸ περὶ τῆς κατοχῆς ζήτημα, ὁσάκις δὲν προϋπάρχῃ περὶ αὐτοῦ ἰσχυρὰ εἰσέτι ἀπόφασις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ προταθῇ τοῦτο ὡς ἔνστασις ἐκ μέρους τοῦ ἑνὸς τῶν διαδίκων, εἰς τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γινομένην ἐνώπιον αὐτῶν δίκην· ἐπιφυλάττεται ὅμως εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἀκολούθως, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρὸς ὁριστικὴν διάλυσιν τῆς περὶ κατοχῆς διενέξεως.

10. Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμενοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1840 διατιθένται, εἴτε διὰ δημοπρασίας γενομένης κατὰ τοὺς ἀκολούθους τρόπους, εἴτε δι' ἐπιστασίας καὶ ἀμέσου εἰσπράξεως.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

11. Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων φόρων θέλουν γενῇ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων μεταξὺ γειτνιαζόντων χωρίων ἀπαιτήσει τὴν ἐξ ἀρχῆς ἕνωσιν πολλῶν χωρίων, καὶ τὴν συνδημοπράτησιν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας δύνανται νὰ γενῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀνώτεραι προσφοραὶ διὰ δύο ἢ καὶ πλειότερα χωρία δημοπρατηθέντα ἤδη, ἢ καὶ δι' ὁλόκληρον δῆμον· αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσι πρὸς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητήν, καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δίδωσιν ἀπόδειξιν παραλαβῆς καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς νέας προσφορὰς εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον, διὰ νὰ κηρύττῃ β΄. δημοπρασίαν· εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Περαιωθείσης καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω τεθεῖσα προθεσμία τῶν 5 ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις πολλῶν δήμων μέχρι ὁλοκλήρου ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ ὄχι κατωτέρα τῶν 5 0|0, γενομένη ὡσαύτως πρὸς τὸν διοικητήν, ὑποδιοικητήν, ἢ εἰρηνοδίκην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὸ τέλος τῆς κατὰ δῆμον δημοπρασίας, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης ἀπὸ τὴν ἄνω προθεσμίαν, αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

12. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοπρασίας, ἢ ἂν τοιαύτη δὲν ἔγινε,

μετὰ τὴν κατὰ δήμους ἢ κατὰ πλειότερα χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν νὰ γένῃ συναγωνισμὸς μεταξὺ τοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῶν δημοπρασιῶν μείναντος πλειοδότου καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν πλειοδόται εἰς τὰς πρώτας χωριστὰ γενομένας δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταὶ νέαι προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν, καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν ἐπὶ ἑνώσει πολλῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδοτῶν.

Αἱ νέαι καθὼς ἐκεῖναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο, συγκρίνεται μεγαλοφώνως μὲ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδότου.

Ἂν τοῦτο τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίνῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἑνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφοράν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἑωσοῦ δὲν γείνωνται περαιτέρω προσφοραί, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

13. Αἱ δημοπρασίαι τῶν χωρίων ἢ δήμων θέλουν διακηρυχθῇ κατὰ τὰ περυσινὰ ὅρια, ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν κρίνει ἀναγκαῖον νὰ κάμωσιν. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ δημόσιον, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατακυρώσεως ὅσας διασαφήσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ θέσεων ἢ ὁρίων. Ἡ καταγραφὴ τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὑπ' εὐθύνην προσωπικὴν τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν Ἀρχῶν. Ἐὰν κάτοικος χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου ἂν ἐκράτησε τοὺς φόρους της.

14. Ὅλαι αἱ διάφοραι δημοπρασίαι θέλουν δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πρωτευούσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλουμένης καὶ διακηρυττομένης διὰ ζώσης εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν χωρίων πόλεων ἢ καὶ κωμοπόλεων. Αἱ διακηρύξεις τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν θέλουν γίνεσθαι δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Αἱ δὲ τῶν κατὰ πλειότερα χωρία συνενωμένα τῶν κατὰ δῆμον ἢ δήμους καὶ τῶν ἐπὶ δευτέρᾳ προσφορᾷ ἢ ἀκυρώσει γενησομένων νέων δημοπρασιῶν, πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Πρὸς ἐνέργειαν τῶν διαταττομένων διακηρύξεων, ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφον πρόσκλησιν εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν κοινοποιῇ εἰς τοὺς παρέδρους τῶν χωρίων, καὶ οὗτοι εἰς τοὺς κατοίκους, κατὰ τοὺς δύο προσδιωρισμένους τρόπους, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλήρει ἀκυρότητι τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἐπὶ ἑνώσει πολλῶν χωρίων ἢ δήμων, καθὼς αἱ περὶ ἀκυρώσει γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν νήσων, θέλουν διακηρύττεσθαι κατ' ἐξαίρεσιν εἰς μόνα τὰ μέρη ὅπου ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

15. Ὅταν χωρίον τι θέλει νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς προσόδους αὐτοῦ, χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐφοδιασμένους μὲ τὰ χρεώδη πληρεξούσια ἔγγραφα, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τοὐλάχιστον τῶν κατοίκων.

16. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ὅπου διαταχθῇ τοῦτο ῥητῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἐνεργοῦνται δὲ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ παρὰ τῶν διὰ τῆς διαληφθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς ἔλλειψιν ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου.

17. Ὅλαι αἱ γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν φόρων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ κήρυκος εἰς τὸν συνήθως διὰ τὰς δημοπρασίας μεταχειριζόμενον τόπον, καὶ διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 μέχρι τῶν 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6 μ. μ.

18. Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν καὶ προσυπογεγραμμένα παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας Ἀρχῶν, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ὡς ἀνωτέρω προσδιωρισμέναι προθεσμίαι διὰ τὰς συνενώσεις πολλῶν χωρίων ἢ δήμων τοῦ ἄρθρου 11, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπισυναπτομένων τῶν διακηρύξεων τῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀποδείξεων τῶν ἱερέων, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

19. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεξεργαζομένη τὰ διὰ προσεχοῦς ταχυδρομείου ἀφεύκτως ἀποστελλόμενα πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν, καὶ παραβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν πρὸς τὸν παρ' αὐτῇ προσδιωρισμένον ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὁποῖον ὅμως συντάττουσα προηγουμένως ὀφείλει νὰ φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν διαφόρων δημοπρασιῶν, ἐγκρίνει ἢ ἀκυρώνει τὰς δημοπρασίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν της, καί, ἢ διατάττει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπράτησιν τῶν φόρων, γινομένης ἢ μὴ ἀνωτέρας προσφορᾶς. Οἱ τελευταῖοι πλειοδόται θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφοράς των ἐντὸς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γραμματείας πέντε ἡμερῶν, προστιθεμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων ἡμερῶν διὰ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποφάσεώς της εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς Ἀρχάς.

20. Ἕκαστος πλειστηριαστής, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων ἢ δήμων, ὀφείλει νὰ πα-

ρουσιάζῃ ἕνα, ἢ ἐὰν εἰς δὲν ἐξαρκῇ, πλειοτέρους ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν Ἀρχῶν, καὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιόχρεον τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ μὴ ἀξιόχρεον τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθεν μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ· εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται καὶ ἐὰν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ, ἤθελε προκύψει ζημία εἰς τὸ δημόσιον. Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι, θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἕνεκα ψευδῶν, ἢ δολίων δηλώσεων, καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

21. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λεμονίων τοῦ Πόρου, ὀρυζίων, κουκκουλίων, ἐλαιῶν, καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ἐξαιροῦνται τῆς ὁλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μὲ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικοὺς φόρους διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ ἐξαιρουμένου εἴδους. Ἀλλὰ ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν σταφίδων καὶ βαλανοκηκιδίων, θέλομεν κανονίσει δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

22. Ὁ φόρος τῶν μελισσίων ἐνοικιάζεται ἰδιαιτέρως κατ' ἐπαρχίας.

23. Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διαλελυμένων καὶ διατηρουμένων μοναστηρίων, συνενοικιάζεται μὲ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δήμων, ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, διετάχθησαν ἤδη τὰ εἰκότα διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαΐου 1839, Ἡμετέρου διατάγματος.

24. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια τῶν μὲν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς πέντε δόσεις, τουτέστι, τὴν 1. Ὀκτωβρίου, τὴν 1. Νοεμβρίου καὶ τὴν 1. Δεκεμβρίου τοῦ 1840· τὴν 1. Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1. Φεβρουαρ. τοῦ 1841.

Τῶν δὲ ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις, τὴν 1. Φεβρουαρίου καὶ τὴν 1. Μαρτίου τοῦ 1841.

Καὶ τῶν μελισσίων εἰς δύο δόσεις, τὴν 1. Αὐγούστου καὶ τὴν 1. Σεπτεμβρίου τοῦ 1840.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ἐναλλάξ.

25. Ἅμα ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἔναρξις τοῦ θέρους.

Διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

26. Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἁλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐὰν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον· ἐὰν δὲν εὑρεθῇ παρὼν, εἰδοποιεῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀλωνίων διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ ἐὰν ἦναι παρὼν εἰς τὸ χωρίον χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν ἐντὸς 24 ὡρῶν. Παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἁλωνίσῃ, λυχνίσῃ καρπολογήσῃ ἢ κοπανίσῃ.

27. Ἡ παράβασις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περίπτωσις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου, μὲ πρόστιμον 3—5 δραχμῶν, πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου, ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

28. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων φωραθῇ, ὅτι συνεκόμισε λαθραίως ἢ ἔκρυψε προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τριπλασίου τόσου ποσοῦ τοῦ φόρου, ὅσον ἔμελλε νὰ ἀποφύγῃ.

Ἀλλὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοιαύτης ἀπαιτήσεως, ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ συλλέξῃ ἀποδείξεις, καὶ νὰ συντάξῃ πρόχειρον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει περὶ τούτου.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων φόρων.

29. Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων ἐγκτητικῶν φόρων λαμβάνεται ὡς ἀκολούθως·

ά. Τῶν μὲν ἀσταχυφόρων γεννημάτων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου, μετρουμένων διὰ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἁλωνίων. Ἡ ῥόβη, λαθούρια, καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουν νὰ ἀφήνουν εἰς δεμάτια φορολογοῦνται κατὰ θημωνίαν ἢ εἰς δεμάτια.

β΄. Ὁ πρώϊμος ἀραβόσιτος μετρεῖται εἰς κώνους διὰ κοφινίων, καὶ δεκατίζεται· ὡς τοιοῦτος δὲ θεωρεῖται ὁ μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θεριζόμενος.

Ὁ δὲ ὄψιμος, τουτέστι ὁ ποτιστικὸς, μετὰ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου συλλεγόμενος, δεκατίζεται κατὰ τὸν ἑπόμενον τρόπον· πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς κοφινίου μὲ τὰς σφραγῖδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου, τὸ δὲ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προσδιορίσει ἡ δημοτικὴ Ἀρχή. Ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος, ἀνοίγεται τὸ ἐπισφραγισμένον κοφίνιον

ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σακκίων, καθαρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀκολούθως ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ ἁλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ κοπανίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων.

γ'. Τὰ ὄσπρια, οἷον ὀρύζιον, κίμινον, σίσαμον καὶ τὰ λοιπὰ, δεκατίζονται ξηρὰ μετρούμενα ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον·

Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἢ εἰς ἐλαίας ἁλατισμένας, ὅταν αὗται χρησιμεύωσι διὰ φαγί.

έ. Τὰ σῦκα, ὅτα ξηραίνονται διὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν, ἀποδεκατίζονται εἰς εἴδη, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον, ὅπου ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποταμιεύονται·

ς'. Τὰ κουκκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινοὺς μαγκάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπὶ ἐκτιμήσει κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ·

ζ'. Τὰ δὲ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα φορογοῦνται κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις τῶν Νόμων·

ή. Ὁ φόρος τῶν μελισσίων εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

30. Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ τὰ ςοιχεῖα α, β, καὶ γ, ὅταν οὗτοι λαμβάνωνται εἰς εἶδος, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ δι' ἐξόδων της ἡ κοινότης, ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλλήλων ἀποθηκῶν ἢ καλυβῶν τοῦ χωρίου· ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι διαστήματος πέντε ὡρῶν, διὰ δὲ τὸ περεταίρω διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει πάλιν νὰ τοὺς μετακομίσῃ, ἀλλὰ πληρόνεται πρὸς δύο λεπτὰ τὴν ὀκᾶν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτουμένη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ ν' ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἴδη μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων. Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην ἐνοικιαστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

31. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως, μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν· ὡσαύτως ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ τοὺς λάβῃ ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομίσεως· ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκληθεὶς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἀποποιηθῇ τὴν μετακόμισιν, καὶ παρέλθωσιν αἱ ἑξήκοντα ἡμέραι, ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τοὺς μετακομίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ ἀποδείξῃ δεόντως ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, θέλει λάβει παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

32. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος· ὁ φόρος τοῦ βαμβακίου λαμβάνεται ὅμως εἰς εὔγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1840· ἡ μετακόμισις γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν γεννημάτων.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φόρων.

33. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρασιδίων, ὀπωροφόρων δένδρων καὶ λοιπῶν, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα, ἐπὶ ἐκτιμήσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετρεῖται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου, εἴτε εἰς μοῦστον, εἴτε εἰς χρήματα, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούςου, γινομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου, εἰς τὸν τόπον ὅπου εὑρίσκεται· ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς κατὰ πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅταν ὁ μοῦστος εὑρίσκεται ἐντὸς ληνῶν, ἢ δέκα ἡμερῶν ὅταν εὑρίσκεται ἐντὸς κάδδων, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μοῦςον. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μοῦστον εἰς βουτζιά.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζωνται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο πρὸς κατασκευὴν οἴνου, φορολογοῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ἀμπελὼν ἐπὶ ἐκτιμήσει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπόδειξιν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων σταφυλίων.

34. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις προηγεῖται τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὀφείλουν οἱ Διοικηταὶ νὰ προσκαλῶσι τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ διορίζωσιν ἕκαστος ἐγκαίρως ἴδιον ἐκτιμητὴν ἐντὸς προσδιωρισμένης προθεσμίας, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ ἀρνουμένου, θέλει διορίζεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ Διοικητοῦ· ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ἐκτιμητῶν ἀποφασίζεται ἀνεκκλήτως τρίτος ἐπιδιαιτητὴς, διοριζόμενος πρὶν ἔτι ἀναφυῶσιν αἱ διενέξεις παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου καὶ μὴ συμφωνούντων τούτων παρὰ τοῦ διοικητοῦ· ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς δίδει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ συντάττει πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως, ὑποβαλ-

λόμενον εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ Ὑποδιοικητοῦ· ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ τόσον ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅσον καὶ ὁ φορολογούμενος δύνανται νὰ ἐξαιρέσωσι τὸν Διοικητὴν ἢ Ὑποδιοικητὴν, ἐὰν ἔχωσι νομίμους αἰτίας· ἡ περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησις φέρεται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἢ ἀποῤῥίπτει ταύτην, ἢ ἀποδεχόμενον διορίζει ἐν τῷ ἅμα τὸν ἐπιδιαιτητήν· ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου εἶναι διὰ παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀπρόσβλητος.

35. Ἡ ἀντιμισθία τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰς δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας θέλει διεκπεραιοῖ ὅσον ἔνεστι πολλὰς τοιαύτας ἐκτιμήσεις, ἐὰν ὑπάρχωσι, τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ διοικητὴς διὰ μιᾶς νὰ ὑποβάλῃ εἰς αὐτόν· ἡ ἀντιμισθία πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ τῶν φορολογουμένων, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

36. Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέρας συμφωνίας, ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν· ἀλλ' αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γενόμεναι διενέξεις θέλουν διαλύεσθαι διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

37. Ἅμα προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, σημειοῦται ὁλογράφως εἰς τὴν ἁρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἑνὸς διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐν περιπτώσει ἀμαθείας, ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου ὑπογράφονται ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἷς ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐξακριβώσωσι τὸ σημειωθησόμενον ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ ἀφοῦ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἔγγραφον. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἁρμόδιον διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 500 δραχμῶν ἕως 3,000.

38. Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἔγγραφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἄδικος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

39. Μετακόμισις οἴνου, ἐλαίου, κουκκουλοδεκάτων, καὶ ῥητινοκατραμίων δὲν γίνεται μήτε προμήθεια ἀποθήκης.

40. Ὅταν τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοπρασιῶν, κατὰ τὰς ὁποίας θέλει ἔχει ἡ Γραμματεία εἰδικὰς πληροφορίας, δὲν φαίνωνται ἐπωφελῆ διὰ τὸ δημόσιον, δύναται αὕτη νὰ διατάξῃ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν, ἐὰν τὸ κρίνῃ συμφερώτερον, καὶ ἐπὶ τούτῳ διορίζει τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

41. Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται εἰς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν.

42. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἐκτιμητὴς τοῦ ἐνοικιαστοῦ θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὁ δὲ τρίτος, ὁρκισθησόμενος ἐκτιμητὴς, παρὰ τοῦ διοικητοῦ. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὸν τρίτον ἐκτιμητὴν, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον, ὅστις θέλει κάμει τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρ. 34 ἀναφερομένη ἐξαίρεσις τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, δὲν θέλει κατ' οὐδένα τρόπον λάβει χώραν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

43. Οἱ φορολογούμεοι δύνανται νὰ κρατήσωσι τοὺς εἰς ἤδη φόρους των, ἐκφράζοντες δι' ἀναφορᾶς των, τὴν περὶ τούτου θέλησίν των πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, καὶ προτείνοντες τὴν τιμὴν, εἰς ἣν τοὺς παραδέχονται. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ εἰς ἐκτίμησιν ὑποκείμενα εἴδη, ὁ φόρος θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω διαγεγραμμένον τρόπον.

44. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου, τὴν ἀνάγκην τῶν φορολογουμένων, καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν Ἀρχῶν, δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὰς παρὰ τῶν φορολογουμένων προτεινομένας τιμὰς, ἂν δὲν ἦναι κατώτεραι τῆς τρεχούσης τιμῆς, νὰ προτείνῃ εἰς αὐτοὺς συνθήκας, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν καρπῶν.

45. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τόσον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

46. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλ. (8 Μαΐου) 1840.

743 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ συμβιβάσωμεν τὸ δημόσιον μὲ τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 29 § 2 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 ὀργανικοῦ διατάγματός Μας περὶ συστάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἄρθρου 33 § 2 τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου, νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Οἱ φορολογούμενοι, οἱ προτιμοῦντες εἰς περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 33 § 2 τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου, τὴν εἰς μοῦστον ἀπόδοσιν τοῦ

φόρου τοῦ οἴνου, ὀφείλουν νὰ φυλάττουν ἀμισθὶ τὸν ὀφειλόμενον μοῦστον εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀποθήκας εἰς ὡρισμένον αὐτῶν δοχεῖον ἐπὶ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν καταμέτρησιν αὐτοῦ, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ τὸν μετακομίσουν εἰς ἄλλο μέρος μὲ ἴδια αὐτῶν δοχεῖα.

Πρὸς ἀποφυγὴν διενέξεων οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν σφραγίζει τὸ δοχεῖον τὸ ἐμπεριέχον τὸν εἰς φορολογίαν μοῦστον τοῦ φορολογουμένου, ὅστις θέλει ὑπόκεισθαι διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ μούστου εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ ἕκαστος θεματοφύλαξ.

3. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει ἀμέσως τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀνδριτζαίνῃ, τὴν 13 (25) Μαΐου 1840.

——

744 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν § δ'. τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἀπριλίου Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, καὶ ἐπὶ τῇ ἀπὸ 2 Μαΐου προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Α'. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῶν Ἐπαρχιῶν Αἰγιαλείας, Κυναίθης, Ἠλείας, Ἄργους, Μεγαρίδος, Μαντινείας, Ξηροχωρίου, Τριχωνίας, Βονίτζης, Εὐρυτανίας, Σύρου, Ὀλυμπίας, Θήρας καὶ Ἄνδρου θέλουν συνέλθει κατὰ τὴν 1. Ἰουνίου εἰς τὴν πρωτεύουσαν μιᾶς ἑκάστης τῶν ἐπαρχιῶν τούτων.

Β'. Ἡ ἔναρξις τῆς συνόδου ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐπαρχιακῶν τούτων συμβουλίων θέλει γείνει διὰ τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ, ἐκτὸς τῶν ἐπαρχιῶν Τριχωνίας καὶ Μεγαρίδος, ἡ ἔναρξις τῆς συνόδου τῶν ὁποίων θέλει γείνει διὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑποδιοικητοῦ. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων θέλουν παρευρίσκεσθαι οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ δύο ῥηθέντες ὑποδιοικηταί.

Γ'. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀνδριτζαίνῃ, τὴν 12 (24) Μαΐου 1840.

——

745 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως·

1. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ πρινοκοκκίου θέλει εἰσπράττεσθαι εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους κατὰ τὴν ἐξαγωγήν του διὰ ξένην ἐπικράτειαν.

2. Ὁ φόρος οὗτος προσδιορίζεται δι' ἑκάστην ὀκᾶν πρινοκοκκίου ἀναδραχμ. 2.

3. Ὁ αὐτὸς φόρος εἶναι χωριστὸς καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὸ πληρονόμενον τελώνιον, κατὰ τὰς καθεστώσας τελωνιακὰς διατάξεις.

4. Ὅστις ἤθελε φωραθῇ ἐξάγων λαθραίως πρινοκόκκιον, θέλει ὑποχρεοῦσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀκταπλοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος.

5. Δι' ἰδιαιτέρου νόμου θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ κανονισθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ αὐτοῦ φόρου κατὰ πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους γενομένην κατανάλωσιν.

6. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον, καὶ δημοσιεύσει αὐτὸν ἀμέσως.

Ἐν Μεγαλουπόλει, τῇ 26 Μαΐου (7 Ἰουν.) 1840.

——

746 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 7,756 καὶ ἐπὶ τῶν συνημμένων ἀναφορῶν τοῦ διοικητοῦ Ἀκαρνανίας καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ Τριχωνίας, εὐδοκοῦμεν νὰ ἐπιδαψιλεύσωμεν τὴν ὑψηλήν Μας χάριν εἰς τοὺς ἀκολούθως σημειωμένους πρώην φαλαγγίτας, λαβόντας μέρος εἰς τὰς κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα κατὰ τὸ ἔτος 1836 ταραχὰς καὶ διαγραφέντας ἐκ τῶν ἐλέγχων τῶν ἀξιωματικῶν, δίδοντες εἰς τοὺς ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἤθελον ἀποδείξει κανονικῶς τὴν πενίαν των, τὴν διὰ γαιῶν προικοδότησιν, κατὰ τοὺς ὁποίους εἶχον προτοῦ εἰς τὴν φάλαγγα βαθμούς, καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς Ἡμετέρας διατάξεως ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 μὲ τὴν προσθήκην, ὅτι διὰ τούτου δὲν δύνανται οὔτε νὰ κάμουν βασίμους ἀξιώσεις οὔτε εἰς τοὺς πρώην βαθμούς των, οὔτε εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιδόματος μισθοῦ.

Τὴν χάριτα ταύτην θέλουν ἀξιωθῆ·

1. Ὁ πρώην λοχαγὸς Γεώργιος Γερασιώτης ἀπὸ Καρβασσαρᾶ, 2. Ὁ πρώην ὑπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Καπογεωργάκης ἀπὸ Πλάγια τῆς ἐπαρχίας Βονίτζης, 3. Ὁ πρώην ὑπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Βαλιανάκης ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Ξηρομέρου, 4. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Γερόλυμος ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Ξηρομέρου, 5. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Παναγιώτης Κατζέλης ἀπὸ Λεύκαραν, 6. Ὁ πρώην ὑπολοχαγὸς Ἰωάννης Διαλέτας ἀπὸ Ἀπόκορον, 7. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Γεωργόπουλος Παλαιογιαννης ἀπὸ Βλοχό, 8. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Κατζέλης Πάνου ἀπὸ Σοῦλι, 9. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Θεόδωρος Σπύρου ἀπὸ Σοῦλι, 10. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Ἀναστάσιος Δημαρώκας ἀπὸ Σοῦλι, 11. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Ἀποστ. Καρπίνης ἀπὸ Σοῦλι, 12. Ὁ πρώην λοχαγὸς Νάστας Ζέρβας ἀπὸ Σοῦλι, 13. Ὁ πρώην ὑπολοχαγὸς Ἰαννάκης Ζέρβας ἀπὸ Σοῦλι, 14. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Κῶστας Μαλάμος ἀπὸ Σοῦλι, 15. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Παναγιώτης Χρηστίδης ἀπὸ Ἤπειρον, 16. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Ἰωάννης Μπάθας ἀπὸ Σοῦλι, 17. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Γεωργάκης Κῶστα ἀπὸ Σοῦλι, 18. Ὁ πρώην ὑπολοχαγὸς Κῶστας Θῶμος ἀπὸ Σοῦλι

τον, 19. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Τάσσος Παππαδημητρίου ἀπὸ Εὐρυτανίαν, 20. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Κώστας Ῥοκᾶ ἀπὸ Ἀγρίνιον, 21. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Κωνςτ. Λάλιος ἀπὸ Ζυγὸν, 22. Ὁ πρώην ἀνθυπολοχαγὸς Ἀποστόλης Σπύρου ἀπὸ Ἀκαρνανίαν.

Πρὸς τούτοις εὐαρεστούμεθα νὰ δώσωμεν περιπλέον εἰς τὸν ἤδη προικοδοτηθέντα πρώην λοχαγὸν Παναγιώτην Μαλάμον, τὴν διαφορὰν τῆς ἤδη προικοδοτήσεώς του καὶ τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε βαθμόν.

Εἰς τὸν πρώην ἀντισυνταγματάρχην Ἰωάννην Σπύρου Μπαϊρακτάρην θέλει δοθῇ ἡ προικοδότησις, ἐὰν τὸ ζητήσῃ, πλὴν ἡ μέχρι τοῦδε σύνταξις θέλει παύσει τότε ἀμέσως.

Τέλος ἐγκρίνομεν νὰ δοθῇ εἰς τὰ προικοδοτηθησόμενα ἄτομα πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν, ἰδιαιτέρα χρηματικὴ περίθαλψις ἐκ τριακοσίων δραχμῶν διὰ καθε προικοδότησιν, ἡ ὁποία ποσότης θέλει πληρωθῇ εἰς αὐτοὺς, ἀφοῦ λάβουν τὰς γαίας, εἰς μίαν δόσιν καὶ θέλει ἀναγραφῇ εἰς λογαριασμὸν τῆς φάλαγγος.

Μολοντοῦτο ἀπὸ τὴν χρηματικὴν ταύτην περίθαλψιν ὁ ἄνω ῥηθεὶς πρώην λοχαγὸς Παναγιώτης Μαλάμος ἐξαιρεῖται, καθότι ἔλαβεν ἤδη τὸν ἐτήσιον μισθόν.

Ἐν Καλάμαις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουν.) 1840.

——

747 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 41 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1836 νόμου, διαλαμβάνον ὡς ἑξῆς·

« Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ὀνομάζει τοὺς » ὁρκωτοὺς κριτὰς, τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογὴ κατὰ τὸ » ἐδάφιον 2 ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου τῶν 12 (24) » Ὀκτωβρίου 1836, ἀνήκει εἰς τοὺς διοικητικοὺς » συμβούλους τῆς ἐπαρχίας.

« Εἰς τὰς Διοικήσεις τὰς συνισταμένας ἀπὸ » μίαν ἐπαρχίαν, ἐκλέγουσι τὸν ὅλον ἀριθμόν· εἰς » δὲ τὰς ἄλλας, ἕκαστον ἐπαρχιακὸν συμβούλιον » ἐκλέγει μόνον τὸν ἀριθμὸν τὸν ἀνήκοντα εἰς » τὴν ἐπαρχίαν, ἀναλογίας γινομένης μεταξὺ τῶν » οἰκογενειῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς διοικήσεως. » Ἡ κατὰ τοῦτο ἀναλογοῦσα διανομὴ προσδιορί- » ζεται κατὰ τριετίαν δι' ἰδιαιτέρων Διαταγ- » μάτων. »

Νομίζοντες ἤδη ἀναγκαῖον νὰ προσδιορίσωμεν τὴν ἀναλογίαν ταύτην διά τε τὸ ἐνεστὼς καὶ τὰ δύω ἑπόμενα ἔτη, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῶν διοικήσεων τῶν συνισταμένων ἀπὸ περισσοτέρας παρὰ μίαν ἐπαρχίαν, θέλουν ἐκλέξει κατὰ τὸ ἐνεστὼς καὶ τὰ δύω ἑπόμενα ἔτη τὸν εἰς αὐτὰ ἀνήκοντα ἀριθμὸν τῶν ἐνόρκων κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν.

Διοικήσεις	Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια	Ἀριθμὸς τῶν ἐκλεκτέων ὑφ' ἑκάστου συμβουλίου ἐνόρκων
Αἰτωλία	Αἰτωλία	4
	Ναυπακτία	4
	Τριχωνία	2
Ἀκαρνανία	Βόνιτσα	2
	Ξηρόμερον	4
	Βάλτος	4
Ἀργολὶς	Ναύπλιον	2
	Ἄργος	4
	Σπέτσαι καὶ Ἑρμιόνη	4
Ἀττικὴ	Ἀττικὴ	7
	Μέγαρα	2
	Αἴγινα	1
Ἀχαΐα	Πάτραι	7
	Αἰγίαλεια	3
Βοιωτία	Λιβαδία	5
	Θῆβαι	5
Γορτυνία	Γόρτυς	8
	Μεγαλόπολις	2
Εὔβοια	Χαλκὶς	3
	Καρυστία	4
	Σκιάθος	2
	Ξηροχώριον	1
Λακεδαίμων	Λακεδαίμων	7
	Ἐπίδαυρος Λιμηρὰ	3
Λακωνία	Οἴτυλος	7
	Γύθειον	3

Διοικήσεις	Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια	Ἀριθμὸς τῶν ἐκλεκτέων ὑφ' ἑκάστου συμβουλίου ἐνόρκων
Μαντινεία	Μαντινεία	6
	Κυνουρία	4
Μεσσηνία	Καλάμαι	3
	Μεσσήνη	4
	Πυλία	3
Σύρος	Σύρος	6
	Κέα	2
	Μῆλος	2
Τῆνος	Τῆνος	4
	Ἄνδρος	6
Τριφυλία	Τριφυλία	5
	Ὀλυμπία	5
Ὕδρα	Ὕδρα	7
	Τροιζηνία	3
Φθιῶτις	Φθιῶτις	6
	Λοκρίς	4
Φωκίς	Παρνασίς	6
	Δωρίς	4

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Ἰουνίου 1840.

748 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν §. Δ'. τοῦ ἀπὸ 9. (21) Ἀπριλίου Ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ συγκαλέσεως ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθμῷ 4,366 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Α'. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῶν ἐπαρχιῶν Ἐπιδαύρου, Λιμηρᾶς, Οἰτύλου, Γυθείου, Πυλίας, Μεγαλουπόλεως, Τήνου, Σκιάθου, Νάξου, Μήλου, Αἰγίνης, Καρυστίας, Τροιζηνίας, Λεβαδίας, Παρνασίδος, Λοκρίδος, Μεσολογγίου καὶ Ναυπακτίας θέλουν συνέλθει κατὰ τὴν 15 τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου, εἰς τὴν πρωτεύουσαν μιᾶς ἑκάστης τῶν ἐπαρχιῶν τούτων.

Β'. Ἡ ἔναρξις τῆς συνόδου ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐπαρχιακῶν τούτων συμβουλίων, ἐκτὸς τῶν σημειουμένων εἰς τὸ ἄρθρον γ'. τοῦ παρόντος διατάγματος, θέλει γείνει διὰ τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὅστις θέλει παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου του.

Γ'. Παρὰ τοῖς ἐπαρχιακοῖς συμβουλίοις Καρυστίας, Γυθείου, Αἰγίνης, Τροιζηνίας καὶ Ναυπακτίας διορίζομεν Β. Ἐπιτρόπους ὡς ἑξῆς·

Διὰ μὲν τὸ τῆς Καρυστίας, τὸν πρώην διοικητὴν Μεσσηνίας Κ. Ποῦλον, διὰ δὲ τὸ τοῦ Γυθείου, τὸν πρώην διοικητὴν Κυνουρίας Κ. Δ. Ὀρφανόν, διὰ δὲ τὸ τῆς Ναυπακτίας, τὸν πρώην διοικητὴν Ι. Μαμούνην, διὰ δὲ τὸ τῆς Αἰγίνης, τὸν πρώην ὑποδιοικητὴν αὐτῆς Κ. Λιβέριον Λιβερόπουλον, διὰ δὲ τὸ τῆς Τροιζηνίας, τὸν νῦν Γραμματέα τῆς διοικήσεως Ὕδρας Κ. Γκούσην.

Δ'. Ὡς ἀντιμισθίαν δὲ ἐκείνων τῶν Β. ἐπιτρόπων, οἵτινες δὲν κατέχουν διὰ τὸ παρὸν δημοσίας θέσεις, προσδιορίζομεν δραχμὰς διακοσίας δι' ἕκαστον κατὰ μῆνα, μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν ἀντιμισθίαν ταύτην τῶν ἀγωγίων, τὰ ὁποῖα θέλουν τοῖς πληρωθῇ χωριστά.

Ε'. Δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος θέλουν συγκαλεσθῇ τὰ μείνατα ἐπαρχιακὰ συμβούλια.

ϛ'. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Ἰουλίου 1840.

749 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ ἐπαρχία Μεγαλοπόλεως, ἥτις κατὰ τὰ Ἡμέτερα Διατάγματα περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διοικήσεων ἀπὸ 22 Ἰουνίου (4 Ἰουλίου) 1838, καὶ ἐλαττώσεως τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1839 (4 Ἰανουαρίου 1840), ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν διοίκησιν Μαντινείας καθ' ὅλας τὰς σχέσεις της, πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικάς, καὶ δὲν δύναται πλέον ν' ἀποτελῇ μέρος τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ταμείου Μαντινείας, χωρὶς βλάβην καὶ τῆς τάξεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν συμφερόντων τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, διατάττομεν·

Ἡ ἐπαρχία Μεγαλοπόλεως ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸ ταμεῖον Μαντινείας καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τῆς Γόρτυνος.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ δέοντα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Ἰουλίου 1840.

———

750 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὁ ἐκ τῶν σταφίδων ἔγγειος φόρος τοῦ 1840 θέλει εἰσπραχθῇ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς του εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους, συνάμα μὲ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα.

2. Ὁ φόρος αὐτὸς, ὡς καὶ τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν σταφίδων, θέλουν λαμβάνεσθαι εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν συνήθειαν ἀποκοπτομένῃ τιμῇ, ἀφοῦ ἐγκριθῇ αὐτὴ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, προστιθεμένου ἐπ' αὐτῆς ἑνὸς ἐννατημορίου περιπλέον.

3. Ἡ ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλων ἀφορώντων τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων κατ' ἐπαρχίαν. Τὰ πρωτόκολλα αὐτὰ σχηματίζονται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διωρισμένου ἐφόρου καὶ τοῦ Τελώνου, τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων εἰς συμβούλιον καὶ ὑπογεγραμμένα παρ' ὅλων αὐτῶν ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν διὰ τοῦ Διοικητοῦ, ὅστις χρεωστεῖ νὰ συνοδεύσῃ ταῦτα μὲ τὰς χρειώδεις παρατηρήσεις του. Εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα σημειοῦται ἡ γνώμη τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν, δικαιολογημένη ἀποχρώντως· ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκείνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γενηθησομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ὁρίζομεν, ὥστε κατὰ τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

4. Πρὸς ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἔλεγχον τῆς εἰσπράξεως τοῦ προκειμένου φόρου, θέλομεν διορίσει δύο ἐφόρους, τὸν μὲν εἰς τὴν Κορινθίαν, τὸν δὲ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, ἐφωδιασμένους μὲ τὰς ὡς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ὁδηγίας, καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν θέλει δοθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων.

5. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας, ἡ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ οἰκονομικὰς Ἀρχὰς, καθ' ἃς ὁδηγίας ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐκδώσει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

6. Αἱ ἐπικαρπίαι τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων θέλουσιν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, κατὰ τὸν περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐφετεινὸν Νόμον. Οὐχ ἧττον ὅμως ὑπόκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαταττόμενα ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς των εἰς τὰ τελωνεῖα.

7. Ὅστις ἤθελε φωραθῇ λαθραίως ἐξάγων σταφίδα, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνίου.

Τὸ περιπλέον τοῦ κανονισμένου δικαιώματος ποσὸν μοιράζεται εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη, καὶ τὰ μὲν τρία τέταρτα εἰσάγονται εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ ἕτερον δὲ δίδεται δι' ἀνταμοιβὴν τῶν ἀνακαλυψάντων τὸ λαθρεμπόριον.

8. Πᾶσα διένεξις, ἥτις ἤθελε προκύψει μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου, ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

9. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουλ. (11 Αὐγ.) 1840.

———

751 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων ἐγκτητικῶν φόρων, καθὼς καὶ ἡ διάταξις περὶ διαθέσεως τοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων μένουν καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος αἱ αὐταὶ μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 7 (19) Αὐγούστου 1837 νόμου, διατηρουμένων καὶ τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν μετακόμισιν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ.

2. Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων ἐγκτητικοὶ φόροι, καθὼς καὶ ὁ καρπὸς τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίας, ἢ κατὰ τμήματα, συνενοικιαζομένων ὅλων ἐκείνων τῶν βαλανοκικιδίων, ὅσα δύνανται νὰ ἐξάγωνται ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λιμένος, τουτέστιν ὅλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ διῃρημένη ἐνοικίασις ἠμποροῦσε νὰ βάλῃ εἰς θέσιν τοὺς φορολογουμένους ν' ἀφαιρέσωσι τὸν καρπὸν των ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιαστὴν, καὶ νὰ τὸν παραδόσωσιν εἰς ἄλλον τινα. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου.

3. Ἐξαιρεῖται τῆς ἐνοικιάσεως ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Λακωνίας καὶ Λα-

κεδαίμονος, ὅστις θέλει πληρόνεσθαι εἰς τὰ ἁρμόδια τελωνεῖα ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς των συνάμα μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1838 νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1838 διατάγματος· ὡς πρὸς τὰ βαλανοκικίδια τῆς Λακεδαίμονος, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν, ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν, προ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γενηθησομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ὁρίζομεν ὥστε κατὰ τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώνῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

4. Ὁ καρπὸς ὅμως ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων Λακεδαίμονος ἐνοικιάζεται ἢ εἰσπράττεται ἐπίσης διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 2. τοῦ παρόντος νόμου. Ἀλλὰ καὶ ὁ καρπὸς αὐτὸς κατὰ τὴν ἐξαγωγήν του ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἀποδιδομένου εἰς τὸ ἀνῆκον τελωνεῖον.

5. Ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας, καὶ Τριχωνίας θέλει ἐνεργηθῇ εἰς Μεσολόγγιον, ἡ δευτέρα καὶ τελειωτικὴ εἰς Π. Πάτρας. Ὡσαύτως καὶ ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Κέας εἰς Κέαν· ἡ δευτέρα εἰς Ἑρμούπολιν τῆς Σύρου· Ὅλαι αἱ λοιπαὶ θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν ἐπαρχιῶν.

6. Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμήματα δημοπρασιῶν δὲν φθάσῃ ἢ δὲν ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, ἡ Γραμματεία διατάττει τὴν εἴσπραξιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, διορίζουσα τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας. Εἰς ταύτην δὲ τὴν περίπτωσιν οἱ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας φόροι τῶν βαλανοκικιδίων θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα Ἀνατολικοῦ, Ἀστακοῦ καὶ Καρβασαρᾶ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, καὶ θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς χρήματα ἀνὰ δραχμὰς 30. ἐπὶ 1000 λιτρῶν τῶν ψιλῶν, καὶ δραχμῶν 18 τῶν χονδρῶν βαλανιδίων, καὶ ἀνὰ 30 λεπτὰ δι' ἑκάστην ὀκᾶν κικιδίων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος. Ἡ δὲ δι' ἄλλων λιμένων ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ποινῇ λαθρεμπορίου, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ὁ δὲ ἐλάχιστος ὅρος συντατόμενος προηγουμένως, στέλεται ἀμέσως εἰς ἀντίγραφον εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, καὶ κρατεῖται μυστικῶς μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς τελευταίας δημοπρασίας τοῦ δημοπρατουμένου ἀντικειμένου.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ σύμμιξις τῶν βαλανοκικιδίων διαφόρων ποιοτήτων κατὰ τὴν ἐξαγωγήν. Ἡ Παράβασις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου τιμωρεῖται μὲ πληρωμὴν τοῦ ὀκταπλοῦ τῆς ποσότητος τῶν φόρων, τὴν ὁποίαν ὁ παραβάτης ἠδύνατο διὰ τῆς συμμίξεως ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

8. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρόνεσθαι εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις τὴν 1. Δεκεμβρίου 1840, τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1 Φεβρουαρίου 1841.

9. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Αὐγούστου (3 Σεπτεμβρίου) 1840.

— —

752 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγῆται διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν πληρωτέου δεκάτου τῆς σταφίδος προθεσμία μέχρι τριῶν μηνῶν, λογιζομένη ἀπὸ τὴν εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβίβασιν τοῦ εἰρημένου προϊόντος. Ὅσοι δὲ θέλουν κάμει χρῆσιν τῆς ἀδείας ταύτης, θέλουν πληρώσει τὸν κανονισμένον τόκον ἀναλόγως μὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀποδόσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φόρου.

2. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Αὐγούστου (3 Σεπτεμβρίου) 1840.

— —

753 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 6 (18) Αὐγούστου ε. ε. Ὑψηλ. Βασιλ. Διατάγματος, ὅσοι μέλλουν νὰ κάμωσι πρὸς τὸ δημόσιον πληρωμὰς εἰς χαρτονομίσματα, ὀφείλουν νὰ παραδώσωσιν αὐτὰ ἐντὸς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, εἰς τὰ τοῦ Κράτους ταμεῖα, ἐπιθέτοντες ἐπὶ ἑκάστου χαρτονομίσματος τὴν ὑπογραφήν των, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀνήκοντος ταμία, καθότι ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1841 τὰ χαρτονομίσματα δὲν θέλουν εἶσθαι πλέον δεκτὰ εἰς κάμμίαν πρὸς τὰ δημόσια ταμεῖα πληρωμήν. Τὰ ταμεῖα παραλαμβάνοντα τὰ χαρτονομίσματα ταῦτα ὀφείλουσι νὰ καθυποβάλωσιν αὐτὰ κατ' εὐθείαν χωρὶς ἀναβολῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον θέλει τὰ ἐξελέγχει παραχρῆμα, καὶ, ἂν μὲν εὑρεθῶσι γνήσια, ἐπιστρέφει αὐτὰ, προστιθεμένου παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ « ἐθεωρήθη, » εἰς τὸ ταμεῖον ὅπου δεῖ, μὲ τὴν ἀνήκουσαν δηλοποίησιν, διὰ νὰ γένωσι δεκτὰ καὶ ἐκδοθῇ τὸ ἀνῆκον ἐξοφλητικόν. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἤθελον εὑρεθῇ νόθα, θέλει εἰδοποιεῖται παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, διὰ νὰ γίνωσιν αἱ ἀνήκουσαι ἐξετάσεις, καὶ, ἂν ὑπάρχῃ

αἰτία, νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ κατάλληλαι διατάξεις τῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

Ταῦτα ἀναγγέλλοντες δημοσίως, προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας συμφέρον, νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὴν παροῦσαν διακήρυξίν μας ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1840.

——

750 ΣΥΜΦΩΝΙΑ.

Ὁ ὑπουργικὸς σύμβουλος Κ. Κ. Ν. Λεβίδης ἀπὸ μέρους τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ ὁ ὑπουργικὸς πάρεδρος Κ. Σκαρλάτος Ῥωσσέτος ἀπὸ μέρους τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐσυμφώνησαν τὰ ἐφεξῆς μετὰ τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Βαλβη·

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τὸν Κύριον Σ. Βαλβὴν τὸ ζητηθὲν παρ' αὐτοῦ προνόμιον, διὰ τὴν κατασκευὴν ποτάσσης, ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν· ἐπὶ τούτῳ

ά. Θέλει ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ κόπτῃ καὶ λαμβάνῃ ἀμισθὶ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς δάσεσι καὶ ἑλώδεσι γαίαις τῶν νομῶν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, Λοκρίδος καὶ Φωκίδος, Ἀχαΐδος καὶ Ἤλιδος, Μεσσηνίας καὶ Ἀρκαδίας, κατὰ τὴν σημερινὴν ὁροθεσίαν των, τὰς διὰ κατασκευὴν ποτάσσης καταλλήλους φελόδρυς (lièges) καὶ ἀρίας (cerus) ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐπιστασίαν τῶν δασονομικῶν Ἀρχῶν, αἵτινες θέλουν διαταχθῆ νὰ μὴ ἐπιτρέπουν τὴν ἐκκοπὴν, εἰμὴ εἰς μέρη τοιαῦτα, ὅπου δὲν ἀντίκεινται λόγοι ἀνώτεροι ὑγείας, καλλωπισμοῦ πόλεως κτλ., νὰ ἀπέχουν ὅμως αὐστηρῶς ἀπὸ πᾶσαν κατὰ τοῦτο παρεξήγησιν τοῦ περιορισμοῦ τούτου.

β'. Ὁ Κ. Σ. Βαλβὴς θέλει συστήσει ἐκτὸς τῶν ἐργοστασίων τῆς ποτάσσης καὶ ὑελουργεῖον· τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὰ καταστήματά του γήπεδα θέλουν τῷ παραχωρηθῆ δωρεὰν εἰς μέρη τῆς ἐκλογῆς του, καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πλήρης ἰδιοκτησία του ὑποκείμενα εἰς τοὺς γενικοὺς περὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρισμούς· τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὸ ὑελουργεῖον καύσιμον ὕλην θέλει λαμβάνει ὁ Κ. Σ. Βαλβὴς ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ δάση ἢ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ λιθανθρακωρυχεῖα ἐπὶ τιμῇ, ἥτις θέλει προσδιορίζεται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρόν.

γ'. Ἡ Κυβέρνησις θέλει διατάξει ὥστε εἰς δέκα ἐτῶν διάστημα ν' ἀγοράζωνται πρὸ πάντων ἀπὸ τὸ ὑελουργεῖον τοῦ Κ. Σ. Βαλβη ὅλα τὰ ὑαλιὰ διὰ τὰ παράθυρα τῶν οἰκοδομῶν, αἵτινες θέλουν κτισθῆ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως· προϋποτίθεται ὅμως ὅτι τὸ πρᾶγμα θέλει εἶσθαι καλῆς ποιότητος, καὶ τοὐλάχιστον 10 0|0 εὐθηνότερον τῆς τρεχούσης τιμῆς, εἰς τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἀγορασθῇ ἐξωτερικὸν ὑαλὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους ἐμπόρους ἢ προμηθευτάς. Ἂν ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄλλος τις ἐργολάβος, καὶ κάμῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καλλητέρας συμφωνίας, ὁ Κ. Βαλβὴς χρεωστεῖ ἐπίσης νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς τοιαύτας συμφωνίας.

δ'. Ὁ Κ. Σ. Βαλβὴς ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἐξάγῃ ἐκτὸς τοῦ Κράτους τὴν κατεργασμένην ποτάσσην, πληρόνων ἓν μέτριον τέλος ἐξαγωγῆς, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν θέλει ὑπερβαίνει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου τὰ 2 0|0 (δύο τοῖς ἑκατὸν) ἐπὶ τῇ ἐκτιμήσει.

έ. Ὁ Κ. Σ. Βαλβὴς χρεωστεῖ νὰ πληρόνῃ εἰς τὸ δημόσιον κατ' ἔτος, ἅμα κλεισθοῦν τὰ κατάστιχά του, δέκα τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τὸ καθαρὸν εἰσόδημα τῆς κατεργασμένης ποτάσσης· εἰς τὴν ὑπολόγησιν τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος θέλει λογίζεται καὶ ἡ διὰ κατασκευὴν ὑαλίων καταναλωθεῖσα ποτάσση, καὶ τὸ τέλος τῆς ἐξαγωγῆς· πρὸς ἔλεγχον δὲ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, ὁ Κ. Σ. Βαλβὴς ὀφείλει νὰ κρατῇ τὰ ἀναγκαῖα κατάστιχα προσυπογεγραμμένα, καὶ μὲ ἀριθμοὺς ἐπὶ τῶν φύλλων σημειωμένα ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον πρωτοδικεῖον, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ αὐτὰ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους εἰς τὸν ἔφορον ἢ εἰς ἄλλον τινὰ ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ὑπάλληλον, διὰ νὰ τὰ κλείῃ καὶ ἔπειτα νὰ τὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὸν ἐργολάβον. Ὁ ὡς ἀνωτέρω οἰκονομικὸς ὑπάλληλος θέλει στέλει σημείωσιν τοῦ χρεωστουμένου ποσοῦ εἰς τὸ ἁρμόδιον νομαρχικὸν ταμεῖον, συνοδευομένην μὲ ἀπόσπασμα ἐκ τῶν καταστίχων, περιέχων ἐντελῶς τὸ κλείσιμον αὐτῶν, καὶ ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὴν ἁρμόδιον δασονομικὴν Ἀρχήν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀνήκει εἰς τὰς δασονομικὰς Ἀρχὰς νὰ κρατῶσι τὸν ἀναγκαῖον ἔλεγχον, εἶναι ὑπόχρεως ὁ Κ. Βαλβὴς νὰ ὑποβάλλῃ τὰ κατάστιχά του περιοδικῶς εἰς αὐτὰς ἐντὸς τοῦ ἔτους, διὰ νὰ πιςοποιῶσι τὰ κονδύλια τῆς κατεργασμένης ὕλης κατὰ τὰ κοπέντα ξύλα κτλ. Διὰ ν' ἁπλοποιηθῇ ὅμως εἰς τὸ μέλλον ὁ τρόπος οὗτος τῆς εἰσπράξεως, θέλει συμφωνηθῆ κατόπιν προσδιωρισμένη ἡ χρηματικὴ ποσότης κατ' ἔτος εἰς μερίδιον τοῦ δημοσίου, ἀντὶ τῶν 10 0|0, ἢ θέλει προσδιορισθῆ νὰ πληρόνηται ἡ τιμὴ τῶν κοπτομένων ξύλων κατὰ τὴν δασονομικὴν διατίμησιν.

ς'. Καὶ τὸ ἐργοστάσιον τῆς ποτάσσης καὶ τὸ ὑελουργεῖον πρέπει νὰ ἐμβῶσιν ἀφεύκτως εἰς ἐνέργειαν τὸ πολὺ μέχρι 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, εἰδεμὴ τὸ χορηγηθὲν προνόμιον θεωρεῖται ὡς ἀνίσχυρον.

ζ'. Τὸ χορηγηθὲν προνόμιον θέλει καταχωρισθῆ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ παρὸν ἔγινε τριπλοῦν, ἐξ ὧν τὸν μὲν ἔλαβεν ὁ Κ. Βαλβὴς, τὸ δὲ παρεκατετέθη εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Νοεμβρίου 1835.

——

751 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ χορηγήσωμεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀειμνήστου Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμ-

βουλίου τῆς Ἐπικρατείας Α. Ζαήμη, ἑνὸς τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ὅστις μετὰ τοσαύτας ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ ὑπὲρ τοῦ Θρόνου Ἡμῶν χρησίμους ὑπηρεσίας ἐγκατέλειπεν αὐτὴν καταβεβαρυμένην μὲ χρέη ὄχι μικρὰ, μέσα ἀνάλογα πρὸς θεραπείαν τῶν τοσούτων ἀναγκῶν της. Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α΄. Χορηγοῦνται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἑπτακόσιαι Δραχ. κατὰ μῆνα, χάριν βοηθείας, εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ διαληφθέντος Ἀντιπροέδρου Α. Ζαήμη, αἱ ὁποῖαι ἐννοούμεναι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεβίωσεν οὗτος, θέλουν λογίζεσθαι εἰς λογαριασμὸν τῶν ὅσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον καὶ ἐκπεσθῇ ἐν καιρῷ ἀπὸ ταῦτα.

Εὐαρεστούμεθα ν' ἀποφασίσωμεν ἐπίσης ἀπὸ τοῦδε, νὰ προικισθῇ ἐκ τοῦ δημοσίου ἀναλόγως καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, ὅταν αὕτη ἔμβῃ εἰς γάμον, ὅτε θέλομεν προσδιορίσει τὴν προίκισιν ταύτην, καὶ ἀπεφασίσει τὰ περαιτέρω περὶ τῆς ἐγκριθείσης ἤδη βοηθείας.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς μνημεῖον ἀναγνωρίσεως τῶν χρησίμων ἐκδουλεύσεων καὶ τῆς εἰς τὸν Θρόνον Ἡμῶν ἀφοσιώσεως τοῦ ἀειμνήστου Ἀντιπροέδρου Α. Ζαήμη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Σεπτεμβρ. 1840.

752 ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

§. 1. Ὁρισμοὶ στολῆς.

α΄. Εἰς τὸ πεζικόν· Τὸ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς παρεισαχθὲν σημεῖον τῆς ὑπηρεσίας (περιλαίμιον) προσδιωρίσθη ὡς τοιοῦτον καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν.

β΄. Εἰς τὸ πυροβολικόν· Ἡ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἐφίππου πυραυλοστοιχίας δι' Ὑψηλοῦ Διατάγματος ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρίου 1837 ὑπ' ἀριθ. 25322 προσδιορισθεῖσα στολὴ παρεισήχθη δι' ὅλους τοὺς ἀνθυπασπιστὰς καὶ ἀξιωματικοὺς τοῦ πυροβολικοῦ τῆς γραμμῆς, διὰ δὲ τοὺς εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ὑλικοῦ ὑπηρετοῦντας ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς, ἤγουν ἀρχιαποθηκοφύλακας, ἀποθηκοφύλακας καὶ ὑποαποθηκοφύλακας διαφυλάττεται ἡ μέχρι τοῦδε στολή.

§. 2. Ἀλλαγὴ σταθμοῦ.

Ἡ ἕδρα τῆς διοικήσεως τῆς 1. τετραρχίας τῆς φάλαγγος μὲ τοὺς ἐπιτελεῖς αὐτῆς μετετέθη ἀπὸ Ἑρμούπολιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

§. 3. Παράσημα ἔλαβον·

Τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος· ὁ λοχαγὸς τῆς φάλαγγος Γεώργιος Χατζῆ Ἰωσὴφ, ὁ ὑπομοίραρχος 1. τάξεως τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Κωνσταντῖνος Δημακόπουλος, ὁ ὑπολοχαγὸς τῆς 2 τετραρχίας τῆς φάλαγγος Γεώργιος [illegible] χρήττου, ὁ εἰς σύνταξιν ὑπολοχαγὸς [illegible] Ἠπαίας.

§. 4. Ξένα παράσημα ἔλαβον·

Τὸ Βασιλικὸν Πορτουγαλλικὸν παράσημον [illegible] Χριστοῦ, καθὼς καὶ τὸν Βασιλικὸν Πορτουγαλικὸν σταυρὸν τοῦ πολέμου ἀρ. 3. ὁ συνταγματάρχης καὶ φρούραρχος Ναυπλίας Ἀντώνιος [illegible] μείδας, ἐπετράπη δὲ εἰς αὐτὸν νὰ δεχθῇ καὶ φέρῃ τὰ παράσημα ταῦτα.

§. 5. Μετετέθησαν·

Ὁ μέχρι τοῦδε συνταγματάρχης [illegible] ρητὴς Νικήτας Σταματελόπουλος εἰς τοὺς [illegible] σίμους ἀξιωματικούς.

Οἱ λοχαγοί· Νικόλαος Κασιμούλης ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς [illegible] εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας ὡς [illegible] λοχαγὸς, Δημήτριος Κυπριανὸς ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας [illegible] τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, μέχρι τοῦδε φρούραρχος [illegible] εἰς τοὺς διαθεσίμους ἀξιωματικοὺς, Γεώργιος Σέχος ἀπὸ το 4. εἰς τὸ 5, Γερμανὸς Μαυρομιχάλης ἀπὸ τὸ 5 εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ), Ἀντώνιος Ζωγράφος ἀπὸ τὸ 1. [illegible] τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Φθιώτιδος, ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγὸς τῆς 1. τετραρχίας τῆς φάλαγγος [illegible] νης Φραγγίστας εἰς τοὺς πρεσβύτας [illegible] πραγματικὸς λοχαγὸς, ὁ ὑπομοίραρχος 2 [illegible] τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Ἐμμανουὴλ [illegible] δογλους ὡς ὑπολοχαγὸς εἰς τὴν φάλαγγα [illegible] εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς [illegible] ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 Νόμου [illegible] προικοδότησιν.

Οἱ ἐν ἀργίᾳ ἀνθυπολοχαγοί· Φριδερῖκος [illegible] νερμανν καὶ Φριδερῖκος Βαϊνκάουφ εἰς τὴν [illegible] δρίαν τοῦ μηχανικοῦ σώματος, ὁ [illegible] τοῦ μηχανικοῦ σώματος Ἀθανάσιος [illegible] λος ἀπὸ τὴν ἐφεδρίαν τοῦ σώματος [illegible] τὴν πραγματικὴν δύναμιν αὐτοῦ.

§. 6. Διωρίσθησαν·

Ὁ συνταγματάρχης Ἐδουάρδος Ῥάϊκο, μέχρι τοῦδε διοικητὴς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, πρόεδρος τοῦ 2 διαρκοῦς στρατοδικείου.

Οἱ ἀντισυνταγματάρχαι· Σπῦρος Μίλιος, μέχρι τοῦδε διοικητὴς τοῦ 4. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ), διοικητὴς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, Χριστόφορος [illegible] φρούραρχος Χαλκίδος, διοικητὴς τοῦ 4 πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ), ὁ εἰς τοὺς διαθεσίμους [illegible] μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς Γεώργιος [illegible] λοχαγὸς εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς [illegible] φυλακῆς Εὐρυτανίας, μὲ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ [illegible] πεζικοῦ 1. τάξεως, ὁ λοχαγὸς καὶ μέχρι τοῦδε φρούραρχος Ἀντιῤῥίου, Εὐστάθιος [illegible]

ρχος Ῥίου, ὁ ἰατρικὸς Δόκτωρ Πολύβιος
ρης Δόκιμος ἰατρὸς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον
.

7. Ἐτέθησαν ἐκ νέου εἰς ἐνέργειαν·
τολοχαγος Κάρολος Στράϊτερ εἰς τὸ μηχα-
τῶμα, ὁ στρατιωτικὸς ἰατρος Ἰωάννης
κάδης μετατιθέμενος εἰς τὸ φρουραρχεῖον
ς ὡς φρουραρχικὸς ἰατρός.

§. 8. Κατετάχθησαν·
ακόλουθος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς σπαρτιατι-
λαγγος Ἀντώνιος Καπετανάκης εἰς τὸ 5
τάγμα (ἀκροβολισταὶ), ὁ προσωρινῶς
ὑποΐατρὸς Γοττφρὶδ Χόρμελ εἰς τὴν 2
τοῦ ἱππικοῦ.

§. 9. Ἐχαρακτηρίσθησαν·
λουθοι τῆς φάλαγγος ὡς ταγματάρχαι· Χ.
ρολης καὶ Ἀναγνώστης Παππαθανασίου,
ος μὲ τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν τῶν
ων ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς.
λοχαγοί· Κωνσταντῖνος Διοβουνιώτης καὶ
ος Στράτος.
ὑπολοχαγοί· Εὐάγγελης Νικότζης, Ἰωάν-
ας, Κωνσταντῖνος Θωμόπουλος Κοφίνης.
ἀνθυπολοχαγοί· Νικόλαος Ἰωάννης Μαυ-
ρίτης, Ἀντώνιος Ἀνδρέας Καλαμογδάρτης,
Τζιτζόρης, Σταθάκης Γ. Χατζῆ Πέτρου,
κης Δ. Βουλπιώτης, Ἀθανάσιος Ἰωάννου,
ουὴλ Καλός, Παντολέων Χρυσοβέργης,
ιος Σαβιτζάνος, Δημήτριος Ἰωάννου, Μή-
Χατζῆ Νικολάου καὶ Συγιόπουλος Χαρά-
ς. Ἐχαρακτηρίσθη πρὸς τούτοις· ὁ μέχρι
ἀκόλουθος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς γραμμῆς,
ἀνδος Μπαρῶνος Γουμπεμπέργ Πέττμες ὡς
χαγός.

§. 10. Ἐτέθη εἰς σύνταξιν·
ἐπικαχαλυματίας 2. τάξεως καὶ ἐπιτόπιος
ς Ναυπλίας, Γεώργιος Χρονιάδης, παραφυ-
μένης τῆς εἰς πολιτικὴν θέσιν μεταχειρί-
του.

§. 11. Ἀλλαγαὶ σχηματισμοῦ.
Εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς. Κατὰ συνέ
τῆς διὰ τοῦ § 9 τῆς διαταγῆς τοῦ ςρατοῦ
ιθ. VIII γεννηθείσης διαιρέσεως τοῦ εἰς τὸ
ερον σῶμα τῆς χωροφυλακῆς κατὰ τὸν σχη-
μὸν ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ ὑπομοιράρχων εἰς
τάξεις, ἀπεφασίσαμεν, ὅπως ἀνήκουν

κα ὑπομοίραρχοι εἰς τὴν	1.	τάξιν.
δεκα ὑπομοίραρχοι εἰς τὴν	2.	
κα ὑπομοίραρχοι εἰς τὴν	3.	

ναριθμουμένου τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ σώ-
ς.
ὁρισμὸς οὗτος θέλει ἐκτελεσθῆ βαθμηδὸν,
, διὰ τῶν νέων διορισμῶν καὶ προβιβασμῶν.
οσδιορίζομεν συγχρόνως, ὅπως ὁ μηνιαῖος
ὸς τῶν ὑπομοιράρχων 1. τάξεως συνίσταται
τὸ ἐξῆς εἰς 175 Δραχμὰς, πρὸς τροφὴν ἑνὸς
ν 15, τὸ ὅλον 190 Δραχμαί.

Ἡ ἀπόλαυσις τῶν ἀποδοχῶν τούτων παρὰ τῶν εἰς τὸ σῶμα ἤδη εὑρισκομένων ὑπομοιράρχων 1. τάξεως ἀπαιτεῖ τὴν Ἡμετέραν Ὑψηλὴν ἔγκρισιν καὶ θέλει διατάττεσθαι κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπομοιράρχων 3. τάξεως.

β') Εἰς τὸ πυροβολικόν. Εὐδοκοῦμεν νὰ προσδιορίσωμεν, ὅπως οἱ ἐκ τοῦ πρώην σχηματισμοῦ προερχόμενοι, εἰς ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν εἰσέτι εὑρισκόμενοι ὑπαποθηκοφύλακες νὰ ἀπολαμβάνουν εἰς τὸ ἑξῆς, ὁμοῦ μὲ τὸν βαθμὸν, καὶ τὰς ἀποδοχὰς ἀνθυπασπιστοῦ τοῦ πυροβολικοῦ.

γ') Εἰς τὰ σώματα τῆς ὀροφυλακῆς.

1) Ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν τὴν διαίρεσιν τῶν λοχαγῶν εἰς δύο τάξεις εἰς τὰ Ἡμέτερα σώματα τῆς ὀροφυλακῆς καὶ προσθέτομεν, ὅτι πρέπει νὰ τοποθετῶνται εἰς τὰ τάγματα μὲ τρόπον, ὥστε εἰς ἕκαστον τούτων τὸ ἥμισυ αὐτῶν νὰ ἦναι τῆς 1. καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ τῆς δευτέρας τάξεως κατὰ τὸν σχηματισμόν.

Προσδιορίζομεν συγχρόνως τὸν μηνιαῖον μισθὸν λοχαγοῦ 1. τάξεως 200 δραχμὰς, λοχαγοῦ 2. τάξεως 160 εἰς τὰ σώματα τῆς ὀροφυλακῆς· ὅπου οἱ νῦν ἰσχύοντες ὁρισμοὶ περὶ μισθοῦ καὶ ἀποζημιώσεως ἐνοικίου, ἤγουν ὁ προσδιορισμὸς τούτων μένει ἀναλλοίωτος.

2) Ἀπεφασίσαμεν πρὸς τούτοις νὰ μεταβάλωμεν τὴν δύναμιν τῶν λόχων τῶν ταγμάτων τῆς ὀροφυλακῆς διὰ τὸ μέλλον, ὥστε ἀντὶ ἑνὸς ἐπιλοχίου - σιτιστοῦ καὶ δύο λοχίων, ἕκαστος τούτων νὰ ἔχῃ εἰς τὴν δύναμίν του ἕνα ἐπιλοχίαν, ἕνα λοχίαν σιτιστὴν καὶ ἕνα λοχίαν.

Ὁ βαθμὸς καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ λοχίου - σιτιστοῦ θέλουν εἶσθαι παρόμοιαι ὅλως διόλου μὲ τὰς τοῦ λοχίου.

δ'. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἰατρῶν· πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν δοκίμων ἐκείνων ἰατρῶν, τῶν ὁποίων ὁ προβιβασμὸς εἰς τὸν βαθμὸν ὑποϊατροῦ δὲν γίνεται ἐξ αἰτίας ἐλλείψεως ἰατροχειρουργικῆς σπουδῆς, οἱ ὁποῖοι ὅμως διὰ τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἀκριβείας των εἰς τὴν συνεχῶς ἐπίπονον ὑπηρεσίαν των καθίστανται ἄξιοι ἀνταμοιβῆς τινος, ἀπεφασίσαμεν νὰ παρεισάξωμεν τὴν εἰς δύο τάξεις διαίρεσιν τῶν δοκίμων ἰατρῶν, καθὼς τοῦτο εἶναι καὶ εἰς τὸ κατώτερον προσωπικὸν τοῦ οἰκονομικοῦ, εἰς τοὺς λογιστὰς, καὶ ἐπομένως διατάττομεν ὅπως τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸν σχηματισμὸν ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν δοκίμων τούτων νὰ ἦναι τῆς 1. καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ τῆς 2. τάξεως εἰς τὸ μέλλον.

Παρομοία διαίρεσις εἰς δύο τάξεις θέλει ὑπάρχει εἰς τὸ ἑξῆς καὶ διὰ τοὺς δοκίμους φαρμακοποιοὺς πρὸς ἀμοιβὴν τῶν καλῶν των ἐκδουλεύσεων.

Ὁ βαθμὸς καὶ μισθὸς τῶν δοκίμων ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν 1. τάξεως θέλει εἶναι ὅμοιος μὲ λογιστοῦ 1. τάξεως.

Ὁ βαθμὸς καὶ μισθὸς δοκίμου ἰατροῦ καὶ

φαρμακοποιοῦ 2. τάξεως θέλει εἶναι ὅμοιος μὲ λογιστοῦ 2. τάξεως τοῦ οἰκονομικοῦ.

§. 12. Ἀλλαγὴ σταθμῶν.

Εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς· ἡ ἕδρα τῆς μοιραρχίας Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας μετατίθεται ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν πρωτεύουσαν εἰς Λεβαδείαν.

§. 13. Παράσημα λαμβάνουν·

Τὸν ἀνώτερον ταξιάρχην τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος· ὁ ὑποστράτηγος καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Χριστιάνος Σμάλτζ, μέχρι τοῦδε ταξιάρχης τοῦ ἰδίου σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος.

Τὸν ταξιάρχην τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος· ὁ ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς Δημήτριος Δεληγεώργης, μέχρι τοῦδε ἱππότης τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ.

Τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος· ὁ ταγματάρχης τῆς 3. τετραρχίας τῆς φάλαγγος Ἰωάννης Γιουροῦκος, ὁ ταγματάρχης τῆς τετάρτης τετραρχίας τῆς φάλαγγος Δημήτριος Πουλικάκος, πρὸς δὲ ὁ ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ σώματος Δημήτριος Σταυρίδης, ὁ λοχαγὸς τοῦ 5. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ) Γεώργιος Καπετανάκης Μαυρομιχάλης· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 3. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Κωνσταντῖνος Δησενδέρης, ὑπασπιστὴς τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Φέδερ.

§. 14. Μετατίθενται.

Οἱ λοχαγοί· μάρκος Γίλης ἀπὸ τὴν 1. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος εἰς τὸ 1. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς μὲ ἀποδοχὰς λοχαγοῦ 2· τάξεως τῆς ὀροφυλακῆς, Ἰωάννης Τζακίρης, μέχρι τοῦδε φρούραρχος Βονίτζης, ὡς τοιοῦτος εἰς Ἀκροκόρινθον, Γεώργιος Μπαξεβάνογλους καὶ Νικόλαος Κωνσταντινίδης, ἀμφότεροι ἀπὸ τοὺς διαθεσίμους εἰς τοὺς ἐν ἀργίᾳ. Βικέντιος Γενερέλης ἀπὸ τοὺς εἰς σύνταξιν εἰς τοὺς ἐν ἀργίᾳ· Ἰωάννης Κομπότης ἀπὸ τὸ 2. εἰς τὸ 1. Νικόλαος Ζορμπᾶς ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Κάρολος Φόρτεμπαχ ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, ὡς εἰσηγητὴς τοῦ πυροβολικοῦ εἰς τὸ 1. τμῆμα· Στέλιος Λικούδης, μέχρι τοῦδε ἀποθηκοφύλαξ Πύλου, ὡς ἀρχιαποθηκοφύλαξ εἰς Ναύπλιον· Λάζαρος Μαυροβουνιώτης ἀπὸ το 1. εἰς τὸ 4. Δημήτριος Βάγιας ἀπὸ τὸ 3 εἰς τὸ 7. Δῆμος Φράγκος ἀπὸ τὸ 5. εἰς τὸ 3, Ἀναγνώστης Παππαδόπουλος ἀπὸ τὸ 6. εἰς τὸ 4. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Κωνσταντῖνος Ζορμπᾶς ἀπὸ τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ)· Ἰωάννης Βὶκ ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 1. Μιχαὴλ Μαυροκορδάτος ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 3. Σπῦρος Μάνεσης ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Βασίλειος Τζαραβέλης ἀπὸ τὸ 4. εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταί)· Φριδερῖκος Σούλτζε ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου εἰς τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν· Ἀρσένιος Βλάχος ἀπὸ τὸν λόχον τῶν τεχνιτ[ῶν] εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα· Νικόλαος Τερτί[...] ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 1. Ἰωάννης Γαλλῆς ἀπὸ τὸ [...] εἰς τὸ 1. Νικόλαος Ἀνδρέου ἀπὸ τὸ 4. εἰς τ[ὸ] 6. Στέφος Στράτης ἀπὸ τὸ 7. εἰς τὸ 8. τάγμ[α] τῆς ὀροφυλακῆς.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Θεόδωρος Δήμας ὑπασπιστὴς εἰς τὸ 4. ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ 8 τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Μιχαὴλ Βλέσμας, μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς εἰς τὸ 6. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, εἰς τ[ὸ] 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Γεώργιος Ξάνθης, μέχρι τοῦδε ἐκτελῶν χρέη ὑποκαταλυματί[ου] εἰς τὸ 8. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Ἐμμανουὴλ Ζουρμπακ[ης] ἀπὸ τοὺς διαθεσίμους εἰς τοὺς ἐν ἀργίᾳ *Πάνος* Φιλιππίδης ἀπὸ τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Χρύσανθος Κυριακίδης μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς εἰς τὸ σῶμα τῆς ὀροφυλακῆς *Φθιώτιδος* εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα (*ἀκροβολισταί*)· Ἐμμανουὴλ Τολμίδης ἀπὸ τὸ *φρουραρχεῖον Χαλκίδος ὡς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς* τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ 2. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς· Θεόδωρος Φαβρίκιος ἀπὸ τ[ὸ] 2. εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Κωνσταντῖνος Πετρόπουλος μέχρι τοῦδε πολιταρχ[ικὸς] ὑπασπιστὴς Ῥίου, εἰς τὸ φρουραρχεῖον Πύλου· Κωνσταντῖνος Δημητριάδης ὑπασπιστὴς εἰς τὸ 8. ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ 4. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Παντολέων Ξενάκης μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας, Ἰωάννης Παππαδόπουλος μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς τοῦ φρουραρχείου Λαμίας εἰς τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Χριστόφορος Κόνιαλης ἀπὸ τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, ὡς ὑπασπιστὴς εἰς τὸ 6 τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Ἀθανάσιος Β. Πετμεζᾶς ἀπὸ τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Χαράλαμπος Ζιμπρακάκης μέχρι τοῦδε ἀποθηκοφύλαξ εἰς Μιθώνη, εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, Κωνσταντῖνος Ἀποστολίδης, μέχρι τοῦδε ἀποθηκοφύλαξ εἰς Ῥίον, ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ ὁπλοστάσιον Ναυπλίας, Κωνσταντῖνος Βερίκιος, μέχρι τοῦδε ἀποθηκοφύλαξ εἰς Ναύπλιον, ὡς τοιοῦτος εἰς Πύλον· Ἀλέξις Δρίτζογλους ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 7. Κωνσταντῖνος Τζουρᾶς ἀπὸ τ[ὸ] 1. εἰς τὸ 6. Εὐθύμιος Βέϊμης ἀπὸ τὸ 6. εἰς τὸ 1. Κωνσταντῖνος Ἀγγελῆς ἀπὸ τὸ 6. εἰς τὸ 1. Κωνσταντῖνος Δερβίσης ἀπὸ τὸ 7. εἰς τὸ 2. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Δημήτριος Τζαμαλῆς ἀπὸ τ[ὸ] 2, Δημήτριος Σπάρος ἀπὸ τὸ 2, Βασίλειος [...] Στάμου ἀπὸ τὸ 2 καὶ Δημήτριος Πρεβεζ[...] ἀπὸ τὸ 3. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τὴν 1. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος.

Οἱ ἀνθυπασπισταί· Κωνσταντῖνος Πλατ[...] ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Γεώργιος Ἀσιμακό[πουλος]

ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Πειραιῶς εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑποαποθηκοφύλακες Νικόλαος Τζανέτης ἀπὸ Πύλον εἰς Χαλκίδα καὶ Χριστιάνος Λάνδος ἀπὸ Ναύπλιον εἰς Ἀθήνας.

Ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ μηχανικοῦ· Ἀνδρέας Μομφεράτος εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ μηχανικοῦ σώματος διὰ τὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν μεταχείρισίν του.

Μετατίθενται πρὸς τούτοις, οἱ στρατιωτικοὶ ἐπιατροί· Δ. Ῥώμαν Βαΐς ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταί), Δρ. Αὔγουστος Χάνιτζ ἀπὸ τὸ 4. πεζικὸν τάγμα, (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

Ὁ ἐπικαταλυματίας 2. τάξεως· Μιχαὴλ Γεωργαντᾶς ἀπὸ τὴν φάλαγγα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν ὡς εἰσηγητὴς εἰς τὸ 2. τμῆμα.

Ὁ στρατιωτικὸς ἰατρός· Δρ. Νέπομουκ Ἰμμιγγερ ἀπὸ τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταί) εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

Ὁ στρατιωτικὸς ἱερεύς· Δημήτριος Κοροβίνας ἀπὸ τὸ 1. τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταί).

Ὁ στρατιωτικὸς ὑποϊατρός· Δρ. Νικόλαος Πετσάλης ἀπὸ τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν Εὐελπίδων.

Οἱ ὑποφαρμακοποιοί· Γουϊλέλμος Σπρούννερ ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν εἰς τὸ τῆς Ναυπλίας, Ἰωάννης Μάϊσερ ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον Ναυπλίας εἰς τὸ τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ λογισταὶ 1. τάξεως· Ἰωάννης Σνέλλερ ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα ὡς ἔφορος ἀποθήκης εἰς Ναύπλιον, Γεώργιος Πανταζῆς ἀπὸ τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας (ἐπιτόπιον ταμεῖον), Λεωνίδας Κόντογλους ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν (σρατιωτικὸν λογιστήριον) εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

Οἱ λογισταὶ 2. τάξεως· Θεολόγος Κυριακίδης ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῆς ὀροφυλακῆς Φθιώτιδος, Παναγιώτης Τζαμάλας ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταί).

§. 15. Διορίζονται.

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης, Δημήτριος Καλλέργης ἐπιθεωρητὴς τοῦ ἱππικοῦ, μὲ διατήρησιν τῆς διοικήσεως τῆς 2. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ, (Ἀργολίς).

Οἱ ταγματάρχαι· Ἰωάννης Χένε, μέχρι τοῦδε πολιταρχικὸς ταγματάρχης Ἀθηνῶν, φρούραρχος Μεθώνης· Γεώργιος Βάγιας τῆς 3. τετραρχίας τῆς φάλαγγος, διοικητὴς τοῦ 7. τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς μὲ μισθὸν μηνιαῖον 300 δραχμῶν.

Οἱ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένοι ταγματάρχαι· Ἀνάργυρος Τσάνης, μέχρι τοῦδε φρούραρχος Μεθώνης, πολιταρχικὸς ταγματάρχης Ἀθηνῶν μὲ μηνιαῖον μισθὸν 300 δραχμῶν. Γεώργιος Πράπας, διοικητὴς τοῦ 5. τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς, πραγματικὸς ταγματάρχης μὲ μηνιαῖον μισθὸν 300 δραχμῶν· Σταῦρος Γρίβας τῆς 1. Χριςόδουλος Καπετανάκης τῆς 4. Ἀντώνιος Κοντοσόπουλος τῆς 3. τετραρχίας τῆς φάλαγγος, πραγματικοὶ ταγματάρχαι εἰς τὰς ἰδίας, ἐξ ὧν ὁ τελευταῖος μετατιθέμενος εἰς τοὺς πρεσβύτας.

Λοχαγοὶ 1. τάξεως, οἱ λοχαγοὶ 2. τάξεως· Δημήτριος Κυπριανὸς εἰς τὸ 2 καὶ Μιχαὴλ Ῥοδίτης εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς Γραμμῆς· Σκηπίων Φοντάνας τοῦ πυροβολικοῦ.

Πρὸς τούτοις οἱ λοχαγοί· Δημήτριος Κριεκούκης εἰς τὸ 1. Εὐστάθιος Γαβριὴλ ἀπὸ τὸ 4. εἰς τὸ 2. Σταῦρος Κόντος εἰς τὸ 4. Ἰωάννης Κουτζαυτόπουλος ἀπὸ τὸ 8. εἰς τὸ 5. Ἀναγνώστης Φασίτζας εἰς τὸ 6 Πάνος Γιολδάσης εἰς τὸ 7. καὶ Λάμπρος Κάντζος εἰς τὸ 8. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

Πραγματικοὶ λοχαγοί· οἱ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένοι λοχαγοί· Σταυριανὸς Καπετανάκης καὶ Παναγιώτης Α. Γρηγοράκης τῆς 4. τετραρχίας τῆς φαλαγγος.

Λοχαγοὶ 2. τάξεως· οἱ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένοι λοχαγοί· Στάμος Μαυροδήμου καὶ Κώστας Λιανὸς εἰς τὸ 2. Κυριάκος Σῶκος εἰς τὸ 3. Φώτης Νταγκλῆς εἰς τὸ 7. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς. Πρὸς τούτοις ὁ Κωνσταντῖνος Νικολάου Τζάγκας ἀπὸ τὸ 5. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς πραγματικὸς λοχαγὸς εἰς τὴν φάλαγγα. Ὑπασπιστὴς εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ σώματος ὀροφυλακῆς τῆς Φθιώτιδος, ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ 3 τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀναστάσιος Λιανόπουλος.

Πραγματικοὶ ὑπολοχαγοί· οἱ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένοι ὑπολοχαγοί· Ἀντώνιος Καλλιβιάρης, Ἰωάννης Παππαδημητρίου, Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς, Εὐστάθιος Χατζῆ Πέτρου, Κωνσταντῖνος Κουφάκης, Σταυρούλης Χαμαλάκης, Μιχαὴλ Λεονάρδος, Γεώργιος Βούλγαρης, Ἀθανάσιος Τζόλιας καὶ Ἐμμανουὴλ Καραγιάννης· ὅλοι τῆς 1. τετραρχίας τῆς φάλαγγος. Ὑπασπιστὴς εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ σώματος ὀροφυλακῆς τῆς Εὐρυτανίας· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 6. τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Θεμιστοκλῆς Παλαμᾶς.

Ἀνθυπολοχαγοί· οἱ ὁδηγοὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου· Βασίλειος Μπαλάφας καὶ Νικόλαος Χαντζάρης, ὁ πρῶτος εἰς τὸ 8. καὶ ὁ δεύτερος εἰς τὸ 7. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

Ἀνθυπασπισταί· οἱ εὐέλπιδες τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς· Μιχαὴλ Δομεστίνης εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα, Ἀνδρέας Λεονάρδος εἰς τὸ 1. Ἀναγνώστης Ἀνάργυρος εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Γεώργιος Κατελούτζης εἰς τὸ 4. πεζικὸν ταγμα (ἀκροβολισταί).

Διορίζονται πρὸς τούτοις· ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος ἀνώτερος ἀρχιατρὸς τοῦ στρατοῦ Δ. Ἐρρῖκος Τράϊμπερ πραγματικὸς ἀνώτερος ἀρχιατρός· ὁ ὑπουργικὸς γραμματεὺς 1. τάξεως

Μιχαὴλ Δαμαλᾶς ἐπιφορτισμένος τὴν λογιστικότητα τῆς φάλαγγος εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, μὲ μισθὸν ἐπικαταλυματίου 1. τάξεως.

Δόκιμοι φαρμακοποιοὶ 2. τάξεως· οἱ μέχρι τοῦδε ὡς τοιοῦτοι ἐκπληροῦντες χρέη ὑποψήφιοι φαρμακοποιίας Ἰωσὴφ Σχούμαχερ εἰς τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας (νοσοκομεῖον ἐκεῖ), Κωνσταντῖνος Βουλπιώτης εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν (νοσοκομεῖον·)

§ 16. Προβιβάζονται·

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου· ὁ λοχαγὸς Δημήτριος Πετροπουλάκης τοῦ 5. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὴν 4. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος, ὁ εἰς σύνταξιν λοχαγὸς Ἀνδρέας Ἀρολάνης.

Ὡς λοχαγοὶ τῆς φάλαγγος· οἱ ὑπολοχαγοί· Παναγιώτης Μπαχάρης τοῦ 2. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, Εὐαγγέλης Καμένος τοῦ 8. τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τὴν 1. τετραρχίαν.

Ὡς λοχαγοὶ 2. τάξεως· οἱ ὑπολοχαγοί· Διονύσιος Ἀντίοχος ἀπὸ τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, διοριζόμενος συγχρόνως φρούραρχος Βονίτζης, Φραγκῖσκος Μαεστράκης ἀπὸ τὸ 2. τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ), Κωνσταντῖνος Παππαβιέρος ἀπὸ τὸ 3. καὶ Γεώργιος Καλὸς, μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς εἰς τὸ 2. τῆς γραμμῆς, ἀμφότεροι εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ), Βασίλειος Σαπουντζάκης ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν ὡς διοικητὴς αὐτοῦ.

Ὡς ὑπολοχαγοί· οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ), Νικόλαος Μουράτης ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 3. Σπῦρος Μπακάλογλους εἰς τὸ 1. Νικόλαος Τζεριγότης ἀπὸ τὸ 1. τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 4. πεζικὸν (ἀκροβολισταὶ), Κωνσταντῖνος Ἰωάννου εἰς τὸ 2. Χρῆστος Λιανόπουλος, μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ σώματος ὀροφυλακῆς τῆς Εὐρυτανίας, εἰς τὸ 2. Σπυρίδων Τρέβεζας ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 1. Παναγιώτης Σπυρόπουλος εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Ἰωάννης Πασχάλης ἀπὸ τὸ 4. πεζικὸν τάγμα ἀκροβολισταὶ, εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν ὡς ὑπασπιστής· Χρῆστος Μελιγκὸς, ὑπασπιστὴς τοῦ ἀνωτέρου φρουραρχείου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὡς τοιοῦτος· Κωνστανσταντῖνος Μπατζώνης ἀπὸ τὸ 5. εἰς τὸ 8. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς, Κωνσταντῖνος Βίτης ἀπὸ τὸ 4. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς εἰς τοὺς πρεσβύτας τῆς φάλαγγος, Παππαμελᾶς Λευκάδιος ἀπὸ τὴν 1. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος ἐπίσης εἰς τοὺς πρεσβύτας αὐτῆς.

Ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ, οἱ ἀνθυπασπισταί· Παντολέων Ῥόζας εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων, Παναγιώτης Βασιλείου ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων (φρουραρχεῖον Ῥίου) εἰς τὴν 1. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος, Δημήτριος Ἀξιώτης εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Πύλου εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ῥίου ὡς ὑπασπιστής· Γεράσιμος Λικιαρδόπουλος εἰς τὸ 2. Ἰωάνν. Ζουμπούλης εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς Νικόλαος Μυκώνιος ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων (Φρουραρχεῖον Χαλκίδος) εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ), Νικόλαος Κονδύλης ἀπὸ τὸ 1. εἰς τὸ 3. Ὀδυσσεὺς Βρετὸς ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων (φρουραρχεῖον Ναυπλίας) εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Εὐθύμιος Ἰωαννίδης εἰς τὸ 4. πεζικὸν ταγμα (ἀκροβολισταὶ), Σπυρίδων Ζωγράφος ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων (ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς) εἰς τὸ 3. πζεικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς, Μιχαὴλ Σάτσαρης, Γεώργιος Ῥοδίτης καὶ Νικόλαος Παναγουλάκης εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ), Κωνσταντῖνος Βλάσης εἰς τὴν 2. Γουιλιέλμος Ῥίττερ εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ, Διονύσιος Χρυσοσπάθης ἀπὸ τὴν 2. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ εἰς τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ), Γεώργιος Νανίδης εἰς τὸ πυροβολικὸν τάγμα.

Οἱ ὑπαποθηκοφύλακες· Γεώργιος Σμυρναῖος, μετατιθέμενος ἀπὸ Χαλκίδα εἰς Ῥίον, Νικόλαος Σωτήρου μετατιθέμενος ἀπὸ Ναύπλιον εἰς Μεθώνην, ἀμφότεροι ὡς ἀποθηκοφύλακες.

Ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ μηχανικοῦ· Νικόλαος Μουσουδάκης εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ μηχανικοῦ καὶ εἰς ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Οἱ σημαιοφόροι· Ἰωάννης Μακρῆς εἰς τὸ 1. Ἰωάννης Κάτζικας ἀπὸ τὸ 3. εἰς τὸ 2. Κῶστας Δόκος ἀπὸ τὸ 7. εἰς τὸ 5. Κῶστας Καμπούτζης ἀπὸ τὸ 8. εἰς τὸ 3. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

Ὡς ὑπομοίραρχοι 3. τάξεως· οἱ ἐνωματάρχαι 1. τάξεως, Παντολέων Ἀβραὰμ καὶ Ἰωάννης Δημητριάδης τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς.

Ὡς ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὴν φάλαγγα· ὁ ἐπιλοχίας τοῦ 5. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ) Νικόλαος Μπατζοῦρος, εἰς τὴν 4. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος.

Ὡς ἀνθυπασπισταί· οἱ ἐπιλοχίαι, Παναγιώτης Ἀρβανίτης ἀπὸ τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων (φρουραρχεῖον Πειραιῶς)· Ἀθανάσιος Βαρσόπουλος ἀπὸ τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων (φρουραρχεῖον Ναυπλίας).

Ὁ λοχίας· Σίσημος Παππαδάτος εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν φρουρίων ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας εἰς τὸ τῆς Λαμίας·

Ὁ δόκιμος λογιστής· Ἰωάννης Τσακάκος εἰς τὸ 5. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταί).

Προβιβάζονται πρὸς τούτοις, ὡς ἐπικαταλυματίαι 1. τάξεως, οἱ ἐπικαταλυματίαι 2. τάξεως Ἰωσὴφ πιτακὸς ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας (ἐπιτόπιον ταμεῖον)·

Γεώργιος Παππαδάκης εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Στρατιωτικῶν (στρατιωτικὸν λογιστήριον).

Ὡς ἐπικαταλυματίας 2. τάξεως, ὁ καταλυ-

ματίας, Ἀλέξανδρος Πλατύκας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ.

Ὡ στρατιωτικοὶ ἰατροί, οἱ στρατιωτικοὶ ὑποϊατροὶ Δ. Γόττφριδ Χόρμελ εἰς τὴν 2. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀργολίς)· Δ. Ἀντώνιος Μύλλερ εἰς τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ σώματος τῆς ὀροφυλακῆς Εὐρυτανίας.

Ὡς Καταλυματίαι, οἱ ὑποκαταλυματίαι Λεονάρδος Μάνεσης εἰς τὸ 2. Ξαβέρος Χούνδσδορφερ εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Ἀδὰμ Μάϊερ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Στρατιωτικῶν (εἰσηγητὴς εἰς τὸ 2. τμῆμα).

Ὡς ὑποκαταλυματίαι, οἱ λογισταὶ 1. τάξεως Ἰωάννης Κασιέρης ἀπὸ τὴν φάλαγγα εἰς τὸ 4. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς· Ἀντώνιος Σχῶν εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα· Στυλιανὸς Σκοῦφος ἀπὸ τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 6. τάγμα τῆς ὀροφυλακῆς.

Ὡς δόκιμοι ἰατροὶ 1. τάξεως, οἱ δόκιμοι ἰατροί, Ἰωσὴφ Παχμάϊερ (νοσοκομεῖον Λαμίας)· Μάρκος Τζῆρος (νοσοκομεῖον Μεσολογγίου)· Ἰωσὴφ Τζέλνερ ἰατρὸς τῆς φρουρᾶς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.

Ὡς λογισταὶ 1. τάξ., οἱ λογισταὶ 2. τάξ. Ἀποσ. Μπατζέος ἀπὸ τὸ 1. πεζ. ταγ. τῆς γραμ. εἰς τὸ ἀνώτερον φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν (ἐπιτόπιον ταμεῖον)· Αὔγουστος Στράβν ἀπὸ τὸ μηχανικὸν σῶμα εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς· Ἰωάννης Πίτας εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ φρουραρχείου Ναυπλίας (στρατιωτικὸν ποινητήριον Παλαμιδίου)· Ἀριστείδης Τυπάλδος ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς Ἰαννούσης Χριστοδούλου εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς· Ἀριστοφάνης Δόκος εἰς τὴν ἐφεδρείαν τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου (στρατιωτικὸν ἱπποφορβεῖον)· Γεώργιος Νικολαΐδης ἀπὸ τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων εἰς τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττική)· Ἀντώνιος Παππαδόπουλος ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας εἰς τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς· Κωνσταντῖνος Ἰωαννίδης ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματίαν (2. τμῆμα).

Ὡς δόκιμοι φαρμακοποιοὶ 1. τάξ. οἱ δόκιμοι φαρμακοποιοί, Φρεδερ. Σόνδιγγερ, μετατιθέμενος ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν εἰς τὸ τῆς Λαμίας· Λουδοβῖκος Σιμονδὲτ εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν.

Ὡς λογισταὶ 2. τάξεως· οἱ μετονομασθέντες καὶ ὡς τοιοῦτοι ἐξασκούμενοι ὑπαξιωματικοί, ἤγουν οἱ σιτισταί, Ἀθανάσιος Γενοβέλης ἀπὸ τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς· Κυριάκος Περίδης ἀπὸ τὴν 1. μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ (Ἀττική) εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου· Γεώργιος Καπαρὸς ἀπὸ τὸ 4. πεζικὸν τάγμα (ἀκροβολισταὶ) εἰς τὴν 1. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος· Ἀναστάσιος Σοτίλης ἀπὸ τὸ 2. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὴν 4. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος· Ἰωσὴφ Χοφπάουερ ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τάγμα εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου· Φερδινάνδος Γλὰν ἀπὸ τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὸν λόχον τῶν σκαπανέων· Σπυρίδων Καρέλης ἀπὸ τὸ 1. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εες τὸ μηχανικὸν σῶμα (2 διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ)· ὁ δεκανεὺς Κυριάκος Δρακόπουλος ἀπὸ τὸ 3. πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν (στρατιωτικὸν λογιστήριον).

Ὁ δόκιμος λογιστὴς Ἐμμανουὴλ Ἀντωνιάδης εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

§. 17. Εἰς ἀπολαβὴν ἀνωτέρου μισθοῦ μεταβαίνουν.

Ὁ συνταγματάρχης καὶ διοικητὴς τῆς 1. τετραρχίας τῆς φάλαγγος Χατζῆ Πέτρου εἰς τὴν τῶν νομοεπιθεωρητῶν συνταγματαρχῶν, κατὰ μῆνα 400 δραχμῶν· ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ διοικητὴς τῆς 4. τετραρχίας τῆς φάλαγγος Νικόλαος Πιεράκος εἰς τὸν μηνιαῖον μισθὸν 250 δραχμῶν. Εἰς τὸν κατὰ τὸν §. 11 Στοιχ. α. τῆς παρούσης διαταγῆς τοῦ στρατοῦ αὐξηθέντα μισθὸν ὑπομοιράρχου 1. τάξεως τῆς χωροφυλακῆς·

Οἱ ὑπομοίραρχοι 1. τάξεως τοῦ σώματος τούτου· Γεώργιος Μανιάτης, Μιχαὴλ Μόστρας, Νικόλαος Τζαλακῶστας, Βασίλειος Δραγὼν, Ἀντώνιος Περετιὲ, Γεώργιος Πτολεμαῖος, Νικόλαος Πανταζόπουλος.

Εἰς τὸν μισθὸν ὑπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ· ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ φρουρίου Μεθώνης Σπυρίδων Παππαδάκης· πρὸς τούτοις εἰς τὸν μηνιαῖον μισθὸν 300 δραχμῶν ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος ἐπιμελητὴς Ἐμμανουὴλ Ῥνιέρης.

§. 18. Τὸν μισθὸν τῶν πρεσβυτῶν τῆς φάλαγγος ἀπολαμβάνουν.

Οἱ ἀκολούθως σημειούμενοι δι' Ὑψηλοῦ Διατάγματος τῆς 1 (13) Νοεμβρίου 1837 ὑπ' ἀριθ. 23700 διορισθέντες ἀξιωματικοὶ τῆς Σπαρτιατικῆς φάλαγγος.

Οἱ λοχαγοί, Γεώργιος Α. Γρηγοράκης, Μαυροειδὴς Μαντζάκος· ὁ ὑπολοχαγὸς Παναγιώτης Ῥοντζιπέρης· ὁ ἀνθυπολοχαγος Πέτρος Μενουδάκος.

§. 19. Χαρακτηρίζονται·

Ὡς ταγματάρχης, ὁ λοχαγὸς ἐκτὸς ἐνεργείας τοῦ πεζικοῦ Γεώργιος Βουλπιώτης, μετατιθέμενος συγχρόνως εἰς τὴν φάλαγγα.

Ὡς λοχαγός, ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ πολιταρχικὸς ὑπασπιστὴς Ναυπλίας Ἰωαννης Σκένδερ.

Ὡς ὑπολοχαγός, ὁ ἐκτὸς ἐνεργείας Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Εὐστάθιος Πανταζῆς.

Ὡς ἐπιμελητής, ὁ ἐπικαταλυματίας 1. τάξεως Στανισλάος Λόης.

Ὡς ἐπικαταλυματίας 2. τάξεως, ὁ καταλυματίας εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν Εὐστράτιος Ῥάλλης.

§. 20. Κατατάττονται·

Ὁ ἀκόλουθος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Θεμιστοκλῆς Τρικούπης εἰς τὴν 1. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος·

Οἱ ἀκόλουθοι δὲ Ὑψηλοῦ Διατάγματος τῆς 1 (13) Νοεμβρίου 1837 ὑπ' ἀρ. 25700 εἰς τὴν Σαρτιατικὴν φάλαγγα διορισθέντες ἀξιωματικοὶ, ἤγουν·

Οἱ λοχαγοὶ, Πανάγος Χριστέας καὶ Βενετζιάνος Καπετανάκης·

Οἱ ὑπολοχαγοί· Μιχαὴλ Νικητάκης, Παναγιώτης Σωτηρέας Μαστάκης καὶ Παναγιώτης Κοκκώνης.

Οἱ χαρακτηρισμένοι ὑπολοχαγοί· Παναγιώτης Καραμπατέας, Τζανέτος Κουρκούτας καὶ Πέτρος Δ. Τρουπάκης.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Θεόδωρος Παυλάκος, Δικαῖος Μπουδιγάρης, Ἰωάν. Γοῦσος, Θωμᾶς Ἀναῖπάκος, Θεόδωρος Στρατηγέας, Μιχαὴλ Βαρελάκης, Θεόδ. Κουμεντάκος, Πουλῖκος Σκούρινος καὶ Ἰωάν. Κουμπαράκος, ὅλοι εἰς τὴν 4. τετραρχίαν τῆς φάλαγγος.

§. 21. Μεταβαίνουν εἰς σύνταξιν·

Ὁ λοχαγὸς 2. τάξεως καὶ ἀρχιαποθηκοφύλαξ εἰς Ναύπλιον, Πέτρος Λάφων ὡς λοχαγὸς 1 τάξεως· ὁ ἐν ἀργίᾳ λοχαγὸς 2 τάξεως τοῦ πεζικοῦ Γρηγόριος Πατριαρχέας, ὁ ἐν ἀργίᾳ χαρακτηρισμένος λοχαγος Μιχαὴλ Δεμικέλης ὡς λοχαγὸς 2. τάξεως.

Οἱ ὑπολοχαγοὶ, Γεώργιος Ἀποστόλου, φρούραρχος Ἀκροκορίνθου, Ἀπόστολος Στάμου καὶ Μήτσος Θεοδοσίου, ἀμφότεροι τοῦ 4 πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ) καὶ οἱ τρεῖς διοριζόμενοι συγχρόνως λοχαγοὶ 2. τάξεως.

Πρὸς τούτοις μεταβαίνουν προσωρινῶς εἰς σύνταξιν καὶ πρὸς τὸ παρὸν δὲ ἓν ἔτος·

Ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Χρῆστος Βυζάντιος· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 2. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Δημήτριος Δεληγιάννης.

§. 22. Ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν θέσιν τῶν προικοδοτηθέντων ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος μετέθησαν·

Ὁ χαρακτηρισμένος ἀντισυνταγματαρχης, Ναστούλης Νταγλῆς τῆς 2. τετραρχίας, ὁ ταγματάρχης Κωνσταντῖνος Δουμπιώτης, ὁ λοχαγος Πέτρος Τζερμπέρης, ἀμφότεροι τῆς 3.

Οἱ χαρακτηρισμένοι λοχαγοί· Ἀθανάσιος Ν. Χαλκιώτης τῆς 1. Ἀναγνώστης Οἰκονόμου τῆς 3. ὁ ὑπολοχαγὸς Γεώργιος Μπακαμίσης τῆς 1.

Ὁ χαρακτηρισμένος ὑπολοχαγός, Δημήτριος Σκούρας τῆς 3. τετραρχίας τῆς φάλαγγος· πρὸς τούτοις ὁ ὑπολοχαγὸς πρεσβύτης τῆς φάλαγγος Νέστωρ Φασούλης.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ, Βασίλειος Νούσης τῆς 1. τετραρχίας, Χαρίσσης Τζόγος καὶ Σπυρίδων Πασχάλης, ἀμφότεροι ἀπὸ τοὺς διαθεσίμους ἀξιωματικούς.

Ὁ σημαιοφόρος τοῦ 6 τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἰωάννης Τρικαλίτης ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος.

§. 23. Τὴν ζητηθεῖσαν ἄφεσιν ἔλαβον·

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Κάρολος Γραίνγερ τοῦ 3. Φριδερῖκος Κλάϊστ τοῦ 1. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς· Ἀλόης Στούφνερ τοῦ 4. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ), ὁ ἰατρὸς Δρ. Ἀλέξανδρος Κέσσελ τῆς 2. μοίρας τοῦ ἱππικοῦ (Ἀργολὶς), ὁ δόκιμος ἰατρὸς τοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν Πολύβιος Καλλιμέρης ἕνεκα τοῦ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν διορισμοῦ του, ὁ ἀκόλουθος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Καραπιπέρης πρὸς ἀνακατάταξιν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

§. 24. Ἐδόθη ἡ ἄφεσις·

Εἰς τὸν ὑποκαταλυματίαν τοῦ μηχανικοῦ σώματος Ἰωσὴφ Σιλτζερ.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 25 Σεπτεμβ. (7 Ὀκτωβ.) 1840.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἀπέθαναν· ὁ προικοδοτημένος ἀντισυνταγματάρχης τῆς φάλαγγος Ἰωάννης Βαρνακιώτης εἰς Μύτικα, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1839· ὁ χαρακτηρισμένος λοχαγὸς τῆς 3. τετραρχίας Χρῆστος Παλαιογιάννης εἰς Μουσταφοῦλι, φονευθεὶς παρὰ τοῦ ἀρχιληστοῦ Κλάφα τὴν 25 Μαΐου 1389, ὁ ὑπολοχαγὸς τῆς 1. τετραρχίας Δημήτριος Ἀναστασίου Τζάμης εἰς Ὕδραν, τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1839· ὁ λοχαγὸς τοῦ 4. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ), Δημήτριος Βασιλόπουλος εἰς Ναύπλιον τὴν 23 Σεπτεμβρίου 1839· ὁ λοχαγὸς τοῦ 2. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Παναγιώτης Καλαφάτης τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1839 εἰς Πάτρας· ὁ λοχαγὸς καὶ πρώην φρούραρχος Παλαμηδίου Ἀναστάσιος Καπατος εἰς Ναύπλιον τὴν 19 Νοεμβρίου 1839· ὁ προικοδοτημένος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Στέριος Ῥωκᾶς εἰς Πάτρας, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1839· ὁ προικοδοτημένος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Ἀποστόλης Συρίας τὴν 30 Νοεμβρίου 1839 εἰς Μέγαρα· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 8. τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Λάμπρος Βάσσης εἰς Ναύπακτον, τὴν 25 Δεκεμβ. 1839· ὁ προικοδοτημένος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Σωτήρης Θανασάκος εἰς τὸν δῆμον Ὀλπίδος τὴν 3. Ἰανουαρίου 1840.

Ὁ ὑποϊατρὸς τοῦ 5. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ) Δ. Πράσυενιτζ εἰς Τρίπολιν, τὴν 7 Ἰανουαρίου 1840· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῆς 3 τετραρχίας τῆς φάλαγγος Δημήτριος Χριστοδούλου εἰς Λαμίαν τὴν 15 Ἰανουαρίου 1840· ὁ λοχίας 1. τάξεως τοῦ λόχου τῶν σκαπανέων Ἰακὼβ Χέμπεργερ εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν τὴν 19 Ἰανουαρίου 1840· ὁ προικοδοτημένος ταγματάρχης τῆς φάλαγγος Κωνστ. Τράκας εἰς Χάραδας (διοίκησις Φωκίδος) τὴν 5. Φεβρουαρίου 1840· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῆς 3 τετραρχίας τῆς φάλαγγος Γεώργιος Ῥόσης εἰς Ἀγρίνιον τὴν 26 Φεβρουαρίου 1840· ὁ προικοδο-

χαγὸς τῆς φάλαγγος Κωνσταντῖος Μουριούσης εἰς Μύτικα (διοίκησις Ἀκαρνανίας), τὴν 13 Μαρτίου 1840· ὁ ὑπολοχαγὸς τῆς 4. τετραρχίας τῆς φάλαγγος Ἰωάννης Κυβέλος εἰς Ἴσινα (διοίκησις Λακωνίας), τὴν 15 Μαρτίου 1840· ὁ λοχαγὸς τοῦ 7. τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Λάμπρος Τζαβέλας εἰς Κυπαρισσίαν τὴν 29 Μαρτίου 1840· ὁ ὑπολοχαγὸς τῆς 2. τετραρχίας τῆς φάλαγγος Νάστος Μῆτρος εἰς Ναύπακτον, τὴν 30 Μαρτίου 1840· ὁ προικοδοτημένος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Παναγιώτης Κότζης εἰς τὸν δῆμον Σπερχειάδος, τὴν 30 Μαρτίου 1840· ὁ προικοδοτημένος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Δανιὴλ Καραταντζλῆς εἰς Τρίπολιν, τὴν 18 Ἀπριλίου 1840· ὁ προικοδοτημένος ὑπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Χαράλαμπος Καραβαντῆς εἰς τὸν δῆμον Μυρτουντίου (διοίκησις Ἠλείας)· ὁ προικοδοτημένος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Κωνσταντῖνος Παλούκης· ὁ ταγματάρχης τῆς 3. τετραρχίας τῆς φάλαγγος Μιχαὴλ Γρίβας εἰς Ἀθήνας, τὴν 24 Ἰουνίου 1840· ὁ λοχαγὸς τοῦ 4. πεζικοῦ τάγματος (ἀκροβολισταὶ) Κῶστας Φαρμάκης εἰς Χαλκίδα τὴν 2. Ἰουλίου 1840· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῆς 4. τετραρχίας τῆς φάλαγγος Κατελάνος Μαυροΐλης εἰς Σιλλινίτζα τὴν 20 Ἰουλίου 1840· ὁ λοχαγὸς πρεσβύτης τῆς φάλαγγος Πανάγος Κυβέλος εἰς τὸ χωρίον Καρμπαλιάνη (διοίκησις Λακωνίας) τὴν 30 Ἰουλίου 1840· ὁ προικοδοτημένος ὑπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Δημήτριος Μπόμπας εἰς Γιαρμανα (διοίκησις Ἠλείας) τὴν 14 Αὐγούστου 1840· ὁ προικοδοτημένος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς φάλαγγος Ἰωάννης Στασινόπουλος εἰς Τρίπολιν τὴν 17 Αὐγούστου 1840· ὁ ὑποκαταλυματίας παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ φρουραχίῳ Ἀθηνῶν Κυριάκος Καλγάκης εἰς Ἀθήνας, τὴν 23 Αὐγούστου 1840· ὁ ἀνθυπολοχαγὸς καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ 1· τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Ἀνάστάσιος Παγκαλάκης εἰς Ἀθήνας, τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1840.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1840.

753 ΟΘΩΝ. κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3, τοῦ ἄρθρου 5. τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1836 νόμου, περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· Παρατηροῦντες ὅτι, ἐφαρμοζομένου τοῦ β'. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰς ἐπαρχίας Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸ τίμημα τῶν ἐκλεξίμων, εἶναι ἑπόμενον ν' ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, ὅλοι οἱ τῶν νήσων ἐκείνων κάτοικοι, ὅσοι καταναλώσαντες τοὺς χρηματικούς των πόρους ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔχουσι ἤδη περιουσίαν ὑποκειμένην εἰς φορολογίαν· Θεωροῦντες δίκαιον ὥστε καὶ οἱ κάτοικοι οὗτοι νὰ μὴν ἀποκλεισθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Α'. Κατὰ τὰς ἐπαρχίας Ὕδρας καὶ Σπετσῶν ἐκλέξιμοι διὰ τὸ ἐπαρχ. σύμβούλιον θέλουν εἶσθαι·

1. Οἱ πληρόν. τὸ παρὰ τοῦ ἄρθρ. 5. τοῦ περὶ ἐπαρχ. συμβουλίων νόμου ἀπαιτούμενον τίμημα.

2. Οἱ ἔχοντες ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὸ δημόσιον τοὐλάχιστον 18,000 δραχ. διὰ τὰ παρ' αὐτῶν δαπανηθέντα εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτονομίας ἀγῶνα.

Οἱ ἄνω εἰρημένοι δημόται ὀφείλουν, διὰ νὰ ἦναι ἐκλέξιμοι, νὰ ἔχουσι συνάμα καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἄρθρ. 4. τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου.

Β'. Αἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀπαιτήσεις θέλουν ὑπολογίζεσθαι κατὰ τὰς τελευταίας ἐπεξεργασίας τῶν ἐπὶ τούτῳ διορισθεισῶν ἐπιτροπῶν, ἢ κατὰ τὰ ὁποῖα ἤθελε παρουσιάσει τις εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ τόπου ἐπίσημα ἔγγραφα εἴτε τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως, εἴτε μιᾶς κοινότητος τῶν εἰρημένων νήσων ἔκτοτε ἐκδοθέντα, τὰ ὁποῖα δὲν καθυπεβλήθησαν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐπιτροπῶν. Τὸ εἴτε ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἐπιτροπῶν, εἴτε ἐκ τῶν ἰδιαιτέρως παρουσιαζομένων τίτλων ἐξαχθησόμενον ποσόν, δὲν θέλει θεωρεῖσθαι ὁριστικόν, εἰμὴ μόνον ὡς τὸ πρὸς δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ὡς ἐπαρχιακὸς σύμβουλος.

Γ'. Ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους μετέβησαν νομίμως ἐν μέρει ἢ καθ' ὁλοκληρίαν αἱ ἀπαιτήσεις, θέλουν ἀπολαμβάνει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, ὁσάκις τὸ εἰς αὐτοὺς μεταβὰν μέρος συμποσοῦται ἢ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 18,000 δραχμῶν.

Δ'. Ὁ τῶν ἐκλεξίμων κατάλογος θέλει περιέχει δύο στήλας, ἐξ ὧν εἰς μὲν τὴν πρώτην θέλουν καταταχθῇ ὅλοι οἱ διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, οἱ ὡς ἐκ τῶν ἀπαιτήσεών των ἐκλέξιμοι. Ἡ δὲ ἐκλογὴ θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθον 25 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου μὲ τὴν ἑξῆς ὅμως τροπολογίαν. Ἐὰν ὁ ἀριθ. τῶν παρὰ τοῦ δήμου σταλησομένων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἦναι ἄρτιος, τὸ ἥμισυ τῶν συμβούλων τούτων θέλει ληφθῇ ἀπὸ τὴν μίαν στήλην, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἀπὸ τὴν ἄλλην. Πρὸς τοῦτο δὲ ἕκαστος ἐκλογεὺς θέλει ἐκλέξει διπλοῦν ἀριθμὸν ὑποψηφίων· διὰ μὲν τὸ ἥμισυ τῶν σταλησομένων, ἀπὸ τὴν πρώτην στήλην, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ ἀπὸ τὴν δευτέραν, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ἐκ τῶν διπλῶν τούτων ὑποψηφίων ὁριστικὴ ἐκλογὴ τοῦ ἡμίσεως τῶν σταλησομένων, θέλει ἐνεργηθῇ ἐν ἑκάστῃ στήλῃ κατὰ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, τὴν ὁποίαν ἔτυχον οἱ ὑποψήφιοι μεταξὺ τῶν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἐγγεγραμμένων. Ἐὰν δὲ ὁ ἀριθμὸς ἦναι περιττός, καθόσον ἀφορᾷ τὸν μέχρι τοῦ περιττοῦ ἄρτιον, θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς ἀνωτέρω· περὶ δὲ τοῦ περιττοῦ θέλει λαμβάνεσθαι ὁ διπλοῦς ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων αἱ· τοῦ ἐξ ἡμισείας ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην

στήλην, καὶ θέλει ἐκλέγεσθαι ὁ τυχὼν τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας ὡς ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ψήφων τῶν δύο στηλῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ θέλουν ἰσχύει αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου.

Οἱ ἀνωτέρω ὁρισμοὶ θέλουν ἐφαρμοσθῆ καὶ ὡς πρὸς τοὺς Ψαῤῥιανούς, ὅταν οὗτοι σχηματίσωσιν ἰδιαίτερον δῆμον.

Ὁ παρὼν νόμος εἶναι προσωρινὸς καὶ θέλει ἰσχύει μέχρι νεωτέρας διατάξεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Νοεβρίου 1840.

——

754 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθ. 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Λεβαδίας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

α΄. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἐννέα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας μετασχηματίζονται εἰς πέντε μόνον, οἷον εἰς τὸν τῆς Λεβαδείας, Πέτρας, Χαιρωνείας, Ὀρχομενοῦ καὶ Ῥαχώβης, ὡς λεπτομερέττερον καταφαίνεται εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐγκλειόμενον πίνακα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Λεβαδίας·

β΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Σεπτεμβρίου 1840.

——

755 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Πυλίας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

α΄. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἕνδεκα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Πυλίας μετασχηματίζονται μόνον εἰς πέντε, οἷον εἰς τὸν τῆς Πύλου, Βουφράσου, Κορώνης, Κολονίδων καὶ Μεθώνης, ὡς λεπτομερέστερον καταφαίνεται εἰς τὸν ἐγκλειόμενον ἐνταῦθα πίνακα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Πυλίας·

β΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου (11) Σεπτεμβρίου 1840.

——

756 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ το ἄρθρον 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Λοκρίδος, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

α΄. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἑπτὰ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος μετασχηματίζονται εἰς ἓξ μόνον, οἷον εἰς τὸν τῆς Ἀταλάντης, Δαφνουσίων, Θρονίου, Θερμοπυλῶν, Ἐλατείας καὶ Λαρύμνης, ὡς λεπτομερέστερον καταφαίνεται εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐγκλειόμενον πίνακα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος.

β΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 (13) Σεπτεμβρίου 1840.

——

757 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τῆς Νάξου· καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

α΄. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες δέκα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Νάξου μετασχηματίζονται εἰς ἑπτὰ μόνον, οἷον εἰς τὸν τῆς Νάξου, Βίβλου, Τραγαίας, Ἀπειρανθίας, Πάρου, Μαρπίσσης καὶ Ναούσσης, ὡς λεπτομερέστερον καταφαίνεται εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐγκλειόμενον πίνακα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

β΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Σεπτεμβρίου 1840.

——

758 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθ. 8. τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τῆς νήσου Θήρας καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

α΄. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες τέσσαρες δῆμοι τῆς νήσου Θήρας μετασχηματίζονται εἰς δύο μόνον, οἷον εἰς τὸν τῆς Θήρας καὶ Καλλίστης, ὡς λεπτομερέστερον καταφαίνεται εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐγκλειόμενον πίνακα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς νήσου ταύτης·

β΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Σεπτεμβρ. 1840.

——

759 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμ-

βουλίου Παρνασίδος, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

α. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἕνδεκα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Παρνασίδος μετασχηματίζονται μόνον εἰς ἑπτὰ, οἷον εἰς τὸν τῆς Ἀμφίσσης, Γαλαξιδείου, Ἀντικύῤῥας, Κρίσσης, Παρνασίων, Δωριαίων καὶ Κυτινίων, ὡς λεπτομερέστερον καταφαίνεται εἰς τὸν ἐγκλειόμενον ἐνταῦθα πίνακα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Παρνασίδος·

β. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου (11 Σεπτεμβρίου) 1840.

760 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Εὐρυτανίας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

α. Οἱ ὑπάρχοντες δῆμοι τῆς διοικήσεως Εὐρυτανίας μένουσιν κατὰ τὸν ὑφιστάμενον σχηματισμόν των, μεταβαλλομένης μόνον τῆς ὀνομασίας τῶν δήμων Οἰχαλίας καὶ Εὐρυτάνων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρῶτος θέλει μετονομασθῆ δῆμος Καρπενησίων, ὁ δὲ δεύτερος δῆμος Καλλιδρομιτῶν.

β. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Σεμπτεμβρ. (12 Ὀκτωβρίου) 1840.

761 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Μεσσήνης, καὶ ἐπὶ τῇ προτασει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

α. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες δεκατέσσαρες δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης μετασχηματίζονται εἰς ἓξ μόνον, οἷον εἰς τὸν τοῦ Παμίσου, Εὔας, Οἰχαλίας, Ἀνδανίας, Ἰθώμης καὶ Ἀριστομένους, ὡς λεπτομερέστερον καταφαίνεται εἰς τὸν ἐγκλειόμενον ἐνταῦθα πίνακα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ταύτης·

β. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου (11 Σεπτεμβρίου) 1840.

762 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

α. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες εἰκοσιτέσσαρες δῆμοι τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους μετασχηματίζονται μόνον εἰς δέκα, οἷον εἰς τον τῆς Ναυπλίας, Μηδείας, Ἐπιδαύρου καὶ Μινώας τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, καὶ εἰς τὸν τοῦ Ἄργους, Ὑσιῶν, Λυρκείας, Ἀλέας, Μυκηνῶν, καὶ Ἰναχίας τῆς ἐπαρχίας Ἄργους, ὡς λεπτομερέστερον καταφαίνεται εἰς τοὺς ἐγκλειομένους ἐνταῦθα δύο πίνακας τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους·

β. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου (11 Σεπτεμβρίου) 1840.

763 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθ. 40 τοῦ Νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπαρχιακοῦ καὶ τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων Τριφυλίας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

α. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες δέκα δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας μετασχηματίζονται μόνον εἰς ἓξ, οἷον εἰς τὸν τῆς Κυπαρισσίας, Ἐράνης, Φλεσιάδος, Τριπύλης, Δωρίου καὶ Αὐλῶνος τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας, ὡς λεπτομερέστερον καταφαίνεται εἰς τοὺς ἐγκλειομένους ἐνταῦθα δύο πίνακας τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας·

β. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Σεπτεμβρίου 1840.

764 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθ. 40. τοῦ Νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ἀττικῆς, καὶ ἐπὶ τῇ προτασει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

α. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῇ ὀκτὼ δῆμοι, ἤτοι Ἀθηνῶν, Ἀμαρουσίου, Ἀχαρνῶν, Χασσιᾶς, Ἀραφῆνος, Λαυρίου, Μυῤῥινοῦντος καὶ Πειραιῶς, μετασχηματίζονται εἰς πέντε μόνον, οἷον εἰς τὸν τῶν Ἀθηνῶν, Φυλῆς, Κεκροπίας, Λαυρίου καὶ Πειραιῶς, ὡς λεπτομε-

ρέστερον καταφαίνεται εἰς τὸν ἐγκλειόμενον ἐνταῦθα πίνακα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς·

β'. Περὶ τῶν λοιπῶν δήμων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἤτοι Μαραθῶνος καὶ Περαίας θέλομεν ἀποφασίσει ἰδιαιτέρως, ἀφοῦ λάβωμεν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας·

γ'. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου (11 Σεπτεμβρίου) 1840.

765 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου περὶ ἐπ χιακῶν συμβουλίων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τ δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συ βουλίου Ἄνδρου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡ μετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, δια τάττομεν ὡς ἑξῆς·

α'. Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες τέσσαρες δῆ μοι τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου μετασχηματίζονται εἰς τρεῖς μόνον, οἷον εἰς τὸν τοῦ Κορθίου, Γαυ ρίου καὶ Ἄνδρου, ὡς λεπτομερέστερον καταφαίνε ται εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐγκλειόμενον πίνακα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ταύτης·

β'. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Σεπτεμβρίου 1840.

ΣΥΝΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν δήμων	1 Λεβαδείας 2 Χαιρωνείας 3 Διστόμου	4 Κορωνείας 5 Δαυλίδος 6 Ὀρχομενοῦ	7 Ῥαχώβης
Ὁ νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων	1 Λεβαδείας 2 Πέτρας 3 Χαιρωνείας	4 Ὀρχομενοῦ 5 Ῥαχώβης	

	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις.
1	Λεβαδείας	Β'.	Λεβαδεία	Λεβαδείας	Λεβαδεία			3616	
					Γρανίτζα		45		
					Πουρνάρι		30		
					Σοῦρπι	1			
					Τσουκαλάδες		45		
					Μάκρεσι		30		
					Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου		45		
				Χαιρωνείας	Μπραήμαγα	1	15		
					Βελῆ	1	30		
					Μπισπάρδι	2			
					Γεφύρι	1	30		
					Ῥωμαΐϊκον	1	30		
					Ἀραποχῶρι	1	40		
				Διστόμου	Κυριάκι	3	30		
				Ἀταλάντης τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος	Πολυγύρα	2	30		
					Τζαμάλι	2	30		
2	Πέτρας	Β'.	Σουληνάρι	Κορωνείας	Σουληνάρι			3940	
					Κουτουμουλᾶς		15		
					Στεβενίκου	1			
					Κιβέρι		45		
					Ζερίκια	2	15		
					Ἅγιος Γεώργιος		45		
					Κούκουρα	2	15		
					Ἀγόριανη		15		
					Δεγλὲς	1			
					Καραχουσεΐνη	1			
					Ῥάχη	1	15		
					Κούμαρος	1	15		
				Ἁλιάρτου	Μαμούρα		45		
					Μάζι	1	30		
					Μοῦκλι	2			
					Λούσα	1	30		
					Σιάχου	1			
					Βρασταμήταις	3	30		

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
					Μονὴ Ἅγιος Νικόλαος		15		
					Ζαγαρᾶς	2			
					Μονὴ Ζαγαρᾶ	2			
3	Χαιρωνείας	Β΄.	Δαυλὶς	Δαυλίδος	Δαύλια			2588	
					Κασνέσι		30		
					Μάλτα		30		
					Μονὴ Ἱερουσαλὴμ		15		
				Χαιρωνείας	Ἅγιος Βλάσης	1			
					Μεγαρα	1	15		
					Καράμουσα	2			
					Κάπρενα μὲ Μονὴν Λυκουρέσης	1	30		
				Διστόμου	Δίστομον	2			
					Στῆρι	1	30		
					Μονὴ Ὁσίου Λουκᾶ	2			
4	Ὀρχομενοῦ	Γ΄.	Σκριποῦ	Ὀρχομενοῦ	Σκριποῦ			1474	
					Μονὴ Σκριποῦς				
					Πετρομαγούλα		10		
					Βρανέζι	1			
					Καρυὰ	1			
					Ἅγιος Δημήτριος	1			
					Μολύβι	1			
					Κίκιρα	1			
5	Ῥαχώβης	Β΄.	Ῥάχωβα	Ῥαχώβης	Ῥάχωβα			2161	

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Αὐγούστου 1840.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΥΛΙΑΣ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Πύλου, 2 Κορυφασίου, 3 Αἰγαλαίου, 4 Πηδάσου, 5 Βουφράτου, 6 Βίαντος, 7 Σκάρμιγκος, 8 Κορώνης, 9 Αἰπείας, 10 Τιμαθείας, 11 Κολονίδων, 12 Μεθώνης, 13 Νέας Κρήτης.

Ὁ νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Πύλου, 2 Βουφράσου, 3 Κορώνης, 4 Κολονίδων, 5 Μεθώνης.

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσα Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
1	Πύλου	Β΄.	Πύλος	Πύλου	Πύλος			2521	
					Πύλα		45		
					Μῦλος Χουσεηναγᾶ	1			
					Ἀποθήκη Γιάλοβας	1			
					Κυνηγοῦ	1			
					Μονὴ ἁγ. Νικολάου	1	10		
					Νῆσος Σφακτηρία				

Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσαν Ὧρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
			Κορυφασίου	Ἴκλενα		35		
				Ῥωμανοῦ	2			
				Πετροχῶρι	2			
				Γουβαλοβαρὸ	1			
				Σχινόλακα	1	30		
				Ὀσμάναγα	2			
				Πλάτανος	2	30		
				Ἄνω Παπούλια	2	30		
				Κάτω Παπούλια	»	»		
				Πισάσκι	2			
				Μῦλος Πισπίσια	2			
				Μῦλος τοῦ Κελέλη	2			
				Μῦλος Καραμανόλη	2	30		
				Ἰχθυοτρ. τῆς Γιάλοβας	1			
			Αἰγαλαίου	Ἅγιος Ἠλίας	2			
				Καντιλισκέρι	2			
				Λέζαγα	1	30		
				Κουκουνάρα	1	45		
			Πηδάσου	Ἀβαρινίτσα	1	10		
2 Βουφράσου	Β.	Χαντσῆ	Βουφράσου	Χαντζῆ			2996	
				Βλαχόπουλου		30		
				Ἀρναούταλι		15		
				Γκρούστεσι		45		
				Βελῆ		45		
				Δάσος χιλίων χωρίων	1			
				Μῦλος Χαντσῆ		30		
				Χαλαμπρέζα	1			
				Καμπάσι	1			
				Ῥωμῦρι	1	15		
				Μῦλος τοῦ Ζουρλοδερβίση		30		
				Σουλινάρι		30		
			Αἰγαλαίου	Φουρτζῆ	1			
				Ἄνω Κρομμύδια	1	15		
				Κατω Κρομμύδια	1	15		
			Βίαντος	Μίσκα	1			
				Ζαίρογλου	1			
				Κουρτάκι		30		
				Πελεκανάδα	1			
				Καρακασίλι	1	30		
				Δάρα	1	30		
				Μῦλος Σουλεϊμάναγα	1	30		
				Μῦλος Ἰσάγα		30		
				Μῦλος τῶν Ἀλμπαναίων	1			
				Ξενοδοχεῖον Σαγιὰ	1			
				Ξενοδοχεῖον Λυκοτραφίτου	1			
			Σκάρμιγκος	Σκάρμιγκα	1	30		
				Πισπίσα	2			
				Νάσια	2			

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσαν Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
					Μανιάκι	2			
					Κουτογόνι	2			
					Μαργέλι	2			
					Μιλιώτη	2			
					Βλάση	1			
					Ῥούτζη	1	30		
3	Κορώνη	Γ'.	Πεταλίδι	Κορώνης	Πεταλίδιον			1910	
					Χαϊκάλι		30		
					Βίγλα		15		
					Μπαλὶ		10		
					Κακόρευμα		30		
					Παστρίμογλι		15		
					Δράγκα		30		
					Λεῦκα		30		
					Τρύπαις		30		
					Καστάνια		45		
					Πολυστάρι		45		
					Πέρα	1			
					Πανιπέρι	1	30		
					Μύλοι τοῦ Ζέρπα καὶ τῶν Κορωναίων		45		
				Αἰπείας	Κόκκινου	1	45		
					Νεοχῶρι		45		
					Σούμπαλι		45		
					Λυκίσσα		45		
					Γαμπρία		45		
					Λογκά	3			
					Κλεισοῦρα	2			
					Ῥουμούσταφα	2			
					Ἀραποχῶρι	2			
					Πασαλίνα	2			
					Κουτσουμάδι	2			
4	Κολωνίδων	Β'.	Κορώνη	Κολονίδος	Κορώνη			3597	
					Τζαφέρογλι		15		
					Ἅγιος Δημήτριος		15		
					Χαροκοπιὸ	1			
					Μουσουλὶ	1			
					Ἀϊδίνι	1			
					Καντίρογλι	1	15		
					Ἁγία Τριὰς	1	10		
					Κατινάδες		30		
					Πετριάδες	1			
					Κόμπος	1	10		
					Δόσταγα	1	15		
					Βουνάρια	1	40		
					Καττέλια	1	40		
					Χωματερὸ	1	45		
					Μονὴ Χρυσοκελλαρίας	1			
					Μονὴ Κριβιτζανοῦ	1			
					Μύλοι τῶν Μπέϊδων	2			

Ονομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσα Ωρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
				Ἐλαιοτριβ. Γερακάδες	—	30		
				Ἐλαιοτριβ. Κατράνικα	2	—		
				Σαρατζὰ	2	30		
				Βασιλίτζι	2	30		
				Καπλάνι	3	—		
				Τζαΐζη	3	—		
				Γρίζη	3	—		
				Νῆσος Θιγανοῦσα ἢ Βενέτικον	—	50	2294	
Μεθώνης	Β΄.	Μεθώνη	Μεθώνης	Μεθώνη				
				Καλαφάτι	—	15		
				Γεφύρι	—	15		
				Ὄψιμον	—	45		
				Μισοχῶρι	1	—		
				Ῥίπενα	—	45		
				Χόντζογλη	1	—		
				Νῆσος Σαπιέντζα	—	30		
			Πηδάσου	Μεμερεΐζη	2	—		
				Χωματάδα	1	30		
				Δαούτι	1	15		
				Ἐπάνω Μινάγια	2	30		
				Κάτω Μινάγια	2	30		
				Ξάκαλι	2	—		
				Κυνηγοῦ	1	30		
				Μῦλοι Τζελεπῆ	1	30		
				Μηλίτσα	1	30		
			Νέας Κρήτης	Νέα Κρήτη	—	10		
				Ἀγατσίκη	—	15		
				Κρυβιτσὰ	—	10		
				Γιαπαπιὰ	1	30		
				Λαχανάδα	2	15		
				Νῆσος Ἁγίας Μαριανῆς	—	—		
				Νῆσος Σχίζα	—	—		

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Αὐγούστου 1840.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΟΚΡΙΔΟΣ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν δήμων	1 Ἀταλάντης	4 Θερμοπυλῶν	7 Τιθωραίας
	2 Δαφνησίων	5 Δρυμίας	8 Λαρύμνης
	3 Θρονίου	6 Ἐλατείας	9 Ἄνω Λαρύμνης
Ὁ νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων	1 Ἀταλάντης	4 Θερμοπυλῶν	
	2 Δαφνησίων	5 Ἐλατείας	
	3 Θρονίου	6 Λαρύμνης	

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ωρ.	Δ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
1	Ἀταλάντης	Γ΄.	Ἀταλάντη	Ἀταλάντης	Ἀταλάντη			1915	
					Σκάλα Ἀταλάντης	1	40		
					Νῆσος Ἀταλάντης	2	—		
					Κυπαρίσσι	1	40		
					Κολάκα	2	—		
					Ἔξαρχος	4	30		
					Σκεντέραγα	—	30		
					Κοβίλινα	1	—		
					Δρίσπαΐ	1	10		
					Μονὴ Ἁγίων Ἀναργύρων διαλελυμένη	1	10		
					Γαρδενίτζα	1	50		
					Μούλκια	1	30		
					Τζάρεσι	3	30		
					Μπογδάνου	3	—		
2	Δαφνησίων	Γ΄.	Λιβανάταις	Δαφνησίων	Λιβανάταις			1178	
					Ἀρκίτσα	—	30		
					Μελιδῶνι	2	10		
					Γολέμι	2	—		
					Λογκὸς καὶ Εὐλογιὰ	2	30		
					Μονὴ Μεταμορφώσεως	1	15		
					Καλαμάκι	2	25		
					Ἄγναντι	2	20		
					Δημητράκι	3	15		
					Ταχταλὶ	2	30		
					Βορλαβὸς	3	—		
					Νεοχῶρι	3	15		
3	Θρονίου	Γ΄.	Καινούριον	Θρονίου	Καινούριον			1018	
					Δερβισάδες	—	30		
					Ῥωμάνι	—	5		
					Μουρτίτσα	—	15		
					Παλαιοχῶρι	1	—		
					Πικράκι	—	30		
					Κόμνινα	1	30		
					Χάρμα	1	30		
					Καθάρεσι	1	15		
					Ῥεγγίνη	2	30		
					Καρυὰ	2	30		
					Μονὴ Μεταμορφώσεως	1	10		

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσα Ωρ.	Δ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
					Μούζικα	2	—		
					Ἀνίβιτζα	2	15		
4	Θερμοπυλῶν	Β'.	Μεδενίτσα	Θερμοπυλῶν	Μενδενίτζα			3707	
					Καραβίδια	—	10		
					Ἄρνιτσα	—	10		
					Κατουμάταις	—	30		
					Ρουμελιός	2	—		
					Μονὴ Ἅγιος Γεώργιος	—	20		
					Μαυρακάταις	1	—		
					Διαπάταις	1	—		
					Ῥεντσέρι	1	30		
					Γλούνιτσα	2	—		
					Δερνίτσα	1	50		
					Ξυλικός	2	10		
					Μῶλος	2	—		
					Ἄντερας	2	—		
					Παλαιοχῶρι	1	—		
				Δρυμίας	Δαδὶ	4	—		
					Μονὴ Δαδίου	4	15		
5	Ἐλατείας	Β'.	Δραχμάνου	Ἐλατείας	Δραχμάνι			3385	
					Μόδι	2	—		
					Σουλέμπεϊ	—	30		
					Τουρκοχῶρι	—	40		
					Σφάκα	1	—		
					Δόριζα	—	45		
					Μάνετι	—	30		
					Μπέλεσι	2	—		
					Μωραλῆ	1	20		
					Χούμπαβον	1	30		
					Καλιπόδι	2	30		
					Αλισάχου	—	30		
					Λεῦτα	—	20		
					Βάλτεσι	2	—		
					Μονὴ προφ. Ἡλιοῦ	3	—		
					Ζέλι	2	40		
				Τιθωραίας	Βελίτσα	2	—		
					Ἁγία Μαρίνη	1	30		
					Μπεσχίνη	1	20		
					Κραββανσαρᾶς	1	20		
					Μονὴ Ἁγίας Μαρίνης	1	30		
6	Λαρύμνης	Β'.	Μαρτίνου	Μαρτίνου	Μαρτίνον			2050	
				Ἄνω Λαρύμν.	Προσκυνὰ	1	30		
					Λούτζι	2	—		
					Παύλου	2	—		
					Ῥάδου	2	15		
					Μάζι	1	15		
					Μαλεσίνα	1	30		

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ὠρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
					Μονὴ Ἅγιος Γεώργιος	1	45		
					« Ἁγίας Τριάδος	2	15		
					Μῦλος τοῦ Ζέκιου	2	15		
					Μῦλοι Λάρμας	2	—		
				Ἀταλάντη	Καλύβια	3	30		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστου 1840.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΝΑΞΟΥ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Νάξος, 2 Βίβλος, 3 Τραγαία, 4 Ἀπειρανθία, 5 Κορώνη, 6 Πάρος, 7 Μαρπίσσης, 8 Ὑρίας, 9 Ναούσης, 10 Ἐλιάρου.

Ὁ νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Νάξου, 2 Βίβλου, 3 Τραγαίας, 4 Ἀπειρανθία, 5 Πάρου, 6 Μαρπίσσης, 7 Ναούσης.

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ὠρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
1	Νάξος	Β'.	Νάξος	Νάξος	Νάξος			2768	
					Ἀγγίδια	—	30		
2	Βίβλος	Β'.	Τρίποδης	Βίβλου	Τρίποδαις			2692	
					Γλυναδος	—	15		
					Γαλανάδος	—	15		
					Ἀγερσανὶ	—	20		
					Ἀχαψη	1	30		
					Μητριὰ	1	30		
					Μέλαναις	1	—		
					Ἅγιος Θαλαλαῖος	—	30		
					Ἄνω ποταμιὰ	1	30		
					Κάτω »	1	30		
					Ἄνω Σαγρὶ	—	45		
					Κάτω »	—	45		
3	Τραγαίας	Β'.	Χαλκὶ		Χαλκὶ	—	—		
					Ἀκαδῆμοι	—	10		
					Βουρβουγιὰ	—	10		
					Μονήτζια	—	30		
					Τζουκαλαριὰ	—	30		
					Κοτσοχειράδες	—	30		
					Κεραμομετόχι	—	45		

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ωρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
					Καλόξυλος	—	30		
					Δαμαριῶνας	45	—		
				Ἀπειρανθίας	Φιλότιον	1	—		
				Τραγαίας	Μονὴ	1	30		
					Κινήδαρος	2			
4	Ἀπειρανθίας	Β′.	Ἀπείρανθος	Ἀπειρανθίας	Ἀπείρανθος			2910	
					Δανακὸς	—	45		
				Κορωνίδος	Κεραμετὴ	2	30		
					Τρικουκαῖς	—	—		
					Σκαδὸς	2	15		
					Κωμακὴ	4	30		
5	Πάρου	Β′.	Παροικία	Πάρου	Παροικία			2560	
				Ὠλιάρου	Ὠλίαρος	2	—		
6	Μαρπίσσης	Β′.	Τσιπίδος	Μαρπίσσης	Τσιπίδος			2919	
					Μάρμαρα	—	5		
					Δραγουλᾶς	—	30		
				Ὑρίας	Λεῦκες	1	—		
7	Ναούσσης	Γ′.	Νάουσσα.	Ναούσσης	Νάουσσα			1385	
					Κόστος	1	—		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστου 1840.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΘΗΡΑΣ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν Δήμων: 1 Οἴας, 2 Θήρας, 3 Ἐμπορείου, 4 Καλλίστης

Ὁ νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Θήρας, 2 Καλλίστης

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ωρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
1	Θήρας	Β′.	Φηραὶ	Οἴας	Ἐπάνω Μερέα	1	30	6519	
					Μανελαῖς	1	20		
				Θήρας	Ἡμεροβήγλιον	—	15		
					Φηρὰ	—	—		
					Βουρβοῦλος	—	30		
					Κοντοχώριον	—	—		
					Καρτεράδος	—	20		

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
2	Καλλίστης	Β'.	Πύργος	Καλλίστης	Ἐμπορεῖον	—	25	5976	
				Ἐμπορείου	Ἀκρωτήριον	—	40		
				Καλλίστης	Μεγαλοχώριον	—	15		
					Γωνία	—	15		
					Βόθων	—	15		
					Μεσαριὰ	—	20		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστου 1840.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΑΡΝΑΣΙΔΟΣ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν δήμων
1 Ἀμφίσσης 4 Ἀντικύῤῥας 3 Παρνασίων 10 Διλαίων
2 Γαλαξειδίου 5 Κρίσσης 8 Δωριαίων 11 Κυτινίων
3 Μυωνίας 6 Δελφῶν 9 Χαραδραίων

Ὁ νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων
1 Ἀμφίσσης 4 Κρίσσης
2 Γαλαξειδίου 5 Παρνασίων 7 Κυτινίων
3 Ἀντικύῤῥας 6 Δωριαίων

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
1	Ἀμφίσσης	Β'.	Ἄμφισσα (Σάλωνα)	Ἀμφίσσης	Σάλωνα			3786	
					Κοῦσκι	—	30		
					Ἅγιος Γεώργιος	—	45		
					Σεργοῦνι	1	15		
					Σερνικάκι	1	15		
					Σεγδίτζα	2	—		
					Σκάλα Ἀμφίσσης	2	30		
2	Γαλαξειδίου	Β'.	Γαλαξείδιον	Γαλαξειδίου	Γαλάξείδιον			3897	
				Μυωνίας	Ἁγία Θυμιὰ	3	—		
					Κολοπετίνιτζα	2	30		
					Βονιχώρα	2	45		
					Πέντε Ὄρη	1	45		
3	Ἀντικύῤῥας	Γ'.	Δεσφίνα	Ἀντικύῤῥας	Δεσφίνα			1165	
					Ἄσπρα σπήτια	2	—		
					Μονὴ Προδρόμου	1	15		
4	Κρίσσης	Β'.	Χρυσὸν	Κρίσσης	Χρυσὸν			2023	
					Ξηροπήγαδον	—	45		
				Δελφῶν	Καστρὶ	1	—		
					Μετόχι Ἱερουσαλὴμ	1	—		
5	Παρνασίων	Γ'.	Τοπόλια	Παρνασίων	Τοπόλια			1211	
					Μονὴ προφήτου Ἠλιοῦ	1	—		
					Κολοβάτες	1	30		
					Μονὴ ἁγίου Νικολάου	1	15		

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
6	Δωριαίων	Β'.	Κάτ. Ἀγόριανη	Δωριαίων	Κάτω Ἀγόριανη			3821	
					Καστέλι	3	—		
					Βάριανη	3	44		
					Κάνιανη	3	—		
					Κουκουβίστα	4	—		
					Σκλῆθρος	4	—		
					Χλωμός	3	—		
				Χαραδραίων	Χάνι Γραβιᾶς	2	—		
					Ἐπάνω Ἀγόριανη	1	30		
					Μαριολάταις	—	30		
					Μπρᾶλος	2	30		
				Λιλαίων	Προφήτου Ἠλιοῦ μετόχι	1	—		
					Ἐπάνω Σουβάλα	2	—		
					Κάτω »	1	—		
					Παλαιοχῶρι	2	—		
7	Κιτινίων	Β'.	Μαυρολιθάρι	Κυτινίων	Θέσις Καμάρα	2	—		
					Μαυρολιθάρι			2307	
					Καστριώτισσα	—	30		
					Γουρίτσα	1	—		
					Στρώμη	1	—		
				Αἰγίτου	Δρίμησσα	1	—		
					Ἄνω Μοσουνίτζα	1	—		
					Κάτω »	1	—		

ΔΗΜΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ.

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
1	Καρπενησίου	Β'.	Καρπενήσιον	Οἰχαλίας	Καρπενήσιον			4172	
					Παπαροῦσι	4	30		
					Καλεσμένον	3	30		
					Γολίανη	3	20		
					Φιδάκια	6	—		
					Ἐρκίστα	8	—		
					Λάστοδον	8	—		
					Μιλιά	4	—		
					Σελά	4	—		
					Λάσπη	2	20		

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ[αν] Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
					Μιρίσι	1	15		
					Μιάρα	—	45		
					Ἅγιος Ἀνδρέας	1	15		
					Μουζήλου	1	30		
					Κλαυσεῖον	2	—		
					Μέγα Χωρίον	3	—		
					Καρίτσα	4	30		
					Δερμάτι	5	—		
					Μικρὸν Χωρίον	3	—		
					Νόστιμον	2	30		
					Βοτύρου	2	—		
					Κορυσχάδες	1	—		
					Γοριανάδες	—	45		
					Στένωμα	3	30		
					Σπαρτιαὶ (ἀκατοίκητος)	—	—		
					Ἀνιάδα	4	—		
					Σιγκρέλου	4	—		
					Παυλόπουλον	3	—		
					Τίρνοβον	3	—		
2	Κτημενίων	Β΄.	Φουρνᾶ	Κτημενίων	Φουρνᾶ			3577	
					Χόχλια	2	—		
					Ἀραχοβίτζα	2	15		
					Ἔλοβα	2	—		
					Ἁγία Τριὰς	3	—		
					Βράχα	2	—		
					Κλειτζὸς	1	—		
					Δομνιανοὶ	3	—		
					Παλαιομοῦχα	6	30		
					Βελοκομήτου	7	45		
					Καρύτσα	8	30		
					Καροπλέσι	3	30		
					Σπινάσα	3	—		
					Μικροχρύσου	5	30		
					Πρετζέσι	5	30		
3	Ἀπεραντίων	Β΄.	Γρανίτσα	Ἀπεραντίων	Γρανίτσα			2210	
					Βελτσίστα	1	—		
					Χορίγκοβον	3	—		
					Νέον Ἀργύριον	4	—		
					Ραφτόπουλον	2	—		
					Λεπιανὰ	1	—		
					Κόνιαβι	1	—		
					Τοπόλιανα	2	—		
					Βελαώρα	1	30		
					Σεβίστα	1	30		
					Ζελενίτσα	3	—		
4	Ἀγραίων	Β΄.	Κεράσοβον	Ἀγραίων	Κεράσοβον			2944	
					Ἄγραφα	7	—		
					Ἐπαινιανὰ	7	—		
					Μοναστηράκι	4	—		
					Μύρισι	3	—		

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσαν Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
					Βρανιανὰ	9	—		
					Βελισδόνι	6	—		
					Βεσία, Κύφου, Στύλου, καὶ Σιχνικὸν (ἀκατοίκητα)				
					Κεράσοβον	—	—		
					Μαραθιᾶς	2	—		
					Φραγγίστα	2	—		
					Βίνιανη	2	—		
					Ἔλσανη	6	—		
					Χρύσου	3	30		
					Ἐπισκοπὴ (ἀκατοίκ.)	—	—		
					Ἅγιος Γεώργιος	3	—		
					Παλαιοχώριον	3	30		
					Ἀπηδιὰ (ἀκατοίκητος)	—	—		
					Βούλπι	3	30		
					Τατάρνα	3	30		
					Παλαιοκάτουνα (ἀκατοίκητος)	—	—		
					Τροβάτου	9	—		
					Νεοχωράκι (ἀκατοίκ.)	—	—		
					Χοτένια	4	—		
5	Ἀρακινθίων	Β΄.	Προυσσὸς	Ἀρακυνθίων	Προυσὸς			2205	
					Καστανιὰ	1	30		
					Ἀνδράνοβα	1	15		
					Ἐσωχώρια	1	15		
					Βελωτᾶ	1	15		
					Σαρκίνη	1	15		
					Δεβίτσινον	2	30		
					Κορύκιστα	2	—		
					Πιελέα	4	—		
					Ἀλέστια	4	—		
					Γαλλινὸν (ἀκατοίκητον)	—	—		
6	Καλλιδρομητῶν	Β΄.	Κρικέλον	Εὐρυτάνων	Ῥωσκὰ	4	30	4379	
					Σέλιτζα	3	—		
					Δολιανὰ	3	—		
					Ψιανὰ	2	30		
					Κοντίβα	4	30		
					Κόπραινα	5	30		
					Τέρνος	3	30		
					Ἀμπλιανη	2	30		
					Κρικέλον	—	—		
					Σταῦλος	1	15		
					Δομνίστα	1	15		
					Σέλου	1	15		
					Μαρίνου	1	—		
					Τζεκλίστα	1	45		
7	Παρακαμπυλίων	Β΄.	Ἅγ. Βλάσης	Παρακαμπυλίων	Ἅγιος Βλάσης			2224	
					Ἀράχοβα				
					Καστανοῦλα				

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ωρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
					Σαριάδα	3	—		
					Τσέροδον	1	—		
					Ἁγία Τριάδα	3	—		
					Χούνη	1	30		
					Κελάκια	1			
					Δάτα	3			
					Σοβολάκου	3			
					Χαράτζου (ἀκατοίκ.)	—	—		
					Αγαλιανός	3	30		

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Αὐγούστου 1840.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Παμίσου 2 Εὔας 3 Τρίκης 4 Δερρῶν 5 Στενυκλήρου 6 Οἰχαλίας 7 Ἀνδανίας 8 Πολύχνης 9 Ἰθώμης 10 Βελύρας 11 Ὑαμείας 12 Λευκοθέας 13 Ἀριστομένους 14 Τομέως

Ο νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Παμίσου 2 Εὔας 3 Οἰχαλίας 4 Ἀνδανίας 5 Ἰθώμης 6 Ἀριστομένους

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ωρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
1	Παμίσου	Β΄.	Νησίον	Παμίσου	Νησὶ			2875	
					Κάτω Μαυρομμάτι	—	30		
					Λυκότραφον	1	—		
					Μάδενα	1	15		
					Τζιτζόρι	—	50		
2	Εὔας	Β΄.	Ναζῆρι	Τρίκης	Καρτερόλι	1	15	2657	
					Γαϊδουροχῶρι	1	—		
					Πιπερίτζα	1	45		
					Βρωμόβρυσις	1	—		
					Ἀϊτίνι	—	30		
					Κουκουράχι	1	—		
					Κούρταλι	1	—		
					Ἀλῆ Τζελεπῆ	—	45		
					Σπητάλι	1	30		
				Εὔας	Ναζῆρι	—	—		
					Ἀνδροῦσσα	1	—		
					Καλαμαρᾶ	—	15		
					Ἀλουποχῶρι	—	15		
					Δρουμοῦσι	—	15		
					Ἐπάνω Νταλακλῆ	—	40		
					Μπουρνάζι	—	30		
					Χασάμπασα	—	30		

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσαν Ὥρ	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
					Λέζι	1	—		
					Βασιλάδα	1	—		
3	Οἰχαλίας	Β'.	Μελιγαλᾶ	Δερρῶν	Σκάλα	—	45	3211	
					Τζεφερεμίνι	1	—		
				Στενυκλήρου	Μελιγαλᾶ	—	—		
					Ζέζα	—	45		
					Μαγούλα	1	—		
					Ἀλειτοῦργι	1	15		
					Ζευγολατιό	1	15		
					Σολάκι	—	45		
					Μῦλοι καὶ Νεροτριβῆ) τῆς Μονῆς Βουλκάνου)	—	30		
				Οἰχαλίας	Τζαοῦσι	—	45		
					Κατζαροῦ	1	—		
					Σάμου	1	15		
					Ῥερέϊκα Καλύβια	1	30		
					Σπανοχῶρι	—	45		
					Μοῦστα	—	45		
					Τόσκεσι	1	—		
					Ἀλῆ Τζελεπῆ	—	45		
					Λουτρό	1	—		
					Βελανίδια	2	—		
					Φίλια	2	30		
					Ντογατζίδες	1	—		
					Σπαρτιανοῦ	2	—		
					Μπάλα	1	30		
4	Ἀνδανίας	Β'.	Διαβολίτζι	Ἀνδανίας	Διαβολίτζι			3185	
					Παραπούγγι	—	15		
					Ντουσίλα	—	30		
					Τρύφα	—	30		
					Τζοροτὰ	1	—		
					Λυκούρεσι	1	50		
					Κούρταγα	—	20		
					Μάλτα	—	30		
					Παλαιοχῶρι	—	10		
					Σαδάνι	1	—		
				Πολύχνης	Κωνσταντῖνος	—	30		
					Μπούγα	—	45		
					Ἀγριλόβουνον	—	15		
					Μαντζάρι	—	25		
					Γαράντζα	—	30		
					Γκλιάτα	2	—		
5	Ἰθώμης	Β'.	Ἐπάνω Μαυρομμάτι	Βελύρας	Μῆλα	3	30	2201	
					Ζιβπίσια	—	30		
					Λούμι	1	—		
					Χρύσοβα	1	—		
					Κεφαληνοῦ	—	45		
				Ἰθώμης	Ἐπάνω Μαυρομ. καὶ Σιμίζα	—	15		
					Σάμαρι	—	10		

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσαν Ὧρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
					Μπέτζι	1	10		
					Γκολέμι	1	30		
					Μονὴ Βουλκάνου	1	—		
				Ὑαμείας	Πεντιὰ	1	30		
					Κλίμα	1	—		
					Μαγκανιακό	1	—		
					Δραΐνα	1	30		
					Ζαγάρενα	2	—		
					Κυνηγοῦ	2	45		
					Ξεροκάσι	2	45		
					Ῥάδου	3	—		
					Πουλίτζι	3	—		
					Μάνεσι	2	—		
					Κάτω Δαλακλῆ	2	—		
6	Ἀρισομένους	Γ'.	Μουσταφᾶ Πασσᾶ	Λευκοθέας	Ἀβραμζό	1	30	1712	
					Σμαΐλου	1	45		
					Χατζαλῆ	1	45		
					Χάστεμι	1	15		
					Φιλιππάκι	1	30		
					Νεοχῶρι	1	—		
					Ξενοδοχεῖον	2	—		
				Ἀρισομένους	Μουσταφᾶ Πασσᾶ	—	—		
					Δωΐ	—	30		
					Στρέφι	1	—		
					Σαμπακάλφα	—	30		
					Κουτούφαρι	—	30		
					Ζαπάντε	—	40		
					Δραγγάρι	—	15		
				Τομέως	Χαλβάτζου	1	—		
					Κουλουκάδα	—	30		
					Βούτενα	1	—		
					Μάκραινα	1	—		
					Μπολαίνα	1	30		
					Δάσος Κατζούκα	2	—		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Αὐγούστου 1840.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΡΓΟΥΣ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν δήμων	1 Ἄργους 2 Τημενίου 3 Γενεσίου 4 Ὑσιῶν 5 Θορνακίου	6 Λυρκείας 7 Οἰνόης 8 Ὀρνεῶν 9 Ἀλέας 10 Κηλώσσης	11 Ἰναχείας 12 Λιμνῶν 13 Γυμνοῦ 14 Μυσίας 15 Μυκηνῶν
Ὁ νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων	1 Ἄργους 2 Ὑσιῶν 3 Λυρκείας	4 Ἀλέας 5 Μυκηνῶν 6 Ἰναχείας	

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
1	Ἄργους	Α΄.	Ἄργος	Ἄργους	Ἡ πόλις Ἄργος			10243	
				Τημενίου	Σκαφιδάκι	1	—		
					Κρόϊ	1	—		
					Κυβέρι	1	20		
					Τζακίρι	—	40		
					Λέρνη (μῦλοι)	1	5		
				Ἄργους	Μονὴ κατακεκρυμμένη	—	5		
					Μῦλοι τοῦ Ἐρασίνου ποταμοῦ (Κεφαλάρι)	1	—		
				Γενεσίου	Δαλαμανάρα	1	—		
					Πυργέλα	1	—		
					Κουρτάκι	1	—		
					Λάλουκα	1	—		
2	Ὑσιῶν	Γ΄.	Ἀχλαδόκαμπος	Ὑσιῶν	Ἀχλαδόκαμπος	—	—	1590	
					Τουρνίκι	2	—		
				Θορνακίου	Μπούγα	1	—		
3	Λυρκείας	Γ΄.	Κάτω Μπέλεσι	Λυρκείας	Κάτω Μπέλεσι			1724	
					Στέρνα	—	25		
				Οἰνόης	Καρυὰ	1	30		
					Βροῦστι	1	30		
					Μάζι	1	30		
				Ὀρνεῶν	Ἐπάνω Μπέλεσι	1	15		
					Νεοχῶρι	1	10		
					Καπαρέλι	—	30		
4	Ἀλέας	Β΄.	Μπουγιάτι	Ἀλέας	Μπουγιάτι			2134	
					Τάτζη	—	20		
					Φροσύνα	—	30		
				Κηλώσσης	Σκοτεινὴ	1	—		
					Ἅγιος Νικόλαος	—	30		
				Γυμνοῦ	Γυμνὸν	1	30		
5	Μυκηνῶν	Γ΄.	Κουτσοπόδι	Μυσσίας	Κουτζοπόδι			1605	
					Σχοινοχῶρι	—	40		
				Μυκηνῶν	Χαρβάτι	—	30		
					Κάτω Φύκτια	—	25		
					Ἀπάνω Φύκτια	—	20		
					Μπόρσα	1	—		
					Πρίφτανι	—	25		
				Λυρκείας	Μαλανδρίνι	1			

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσαν Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
6	Ἰναχείας	Γ΄.	Χώνικα	Ἰναχείας	Χώνικα			1531	
					Πασσιά	—	20		
					Μπούτια	—	15		
					Πλέτσα Βρασερ. Βαρδουβᾶς	—	25		
				Λιμνῶν	Λίμναι	2	—		
					Μπερπάτι	—	45		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστου 1810.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν Δήμων 1 Ναυπλίας 4 Μηδείας 7 Λήσσης 2 Τίρυνθος 5 Ἀραχναίου 8 Μινώας 3 Ἀσίνης 6 Ἐπιδαύρου 9 Προσύμνης

Ὁ νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων 1 Ναυπλίας 3 Ἐπιδαύρου 2 Μηδείας 4 Μινώας

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
1	Ναυπλίας	Β΄.	Ναυπλία	Ναυπλία	Ἡ πόλις Ναυπλίας			7255	
					Πρόνοια	—	5		
					Κατόγλι Μπουλμοῦσι καὶ Μερζὲ	—	30		
						—	—		
					Ἀπόβαθμον	—	30		
					Μιαούλη Ἀγροκήπιον	—	15		
					Τίρυνς (Κούτζι)	1	—		
				Τίρυνθος	Κοφίνι	—	45		
					Κατζίκρι	1	—		
					Μονὴ Καρακαλᾶ	2	—		
					Δολοντᾶ	1	—		
					Τύρινς ἢ νέα ἀποικία μέχρι τοῦ Κιοσκίου	1	—		
				Ἀσίνης	Χαϊδάρι	1	30		
					Τζαφέραγκα	1	30		
					Σπαϊτζίκο	1	—		
					Τζέλλο	1	—		
					Μουράταγα	1	30		
					Μοναὶ Αὐγοῦ καὶ Μεταμορφώσεως	6	—		
2	Μήδεια	Β΄.	Μέρμπακα	Μηδείας	Μέρμπακα			2310	
					Πουλακίδα	—	15		
					Δενδρᾶ	—	30		
					Μάνεσι	—	30		
					Γκέρπεσι	1	—		

Αύξων αριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
					Παναρέτη	—	30		
					Μονὴ Ἁγίου Θεοδοσίου	1	—		
					Μαριανό	1	—		
				Ἀραχναίου	Χέλι	3	—		
					Μονὴ Ταλαντίου	2	30		
				Προσύμνης	Ἀνηφὶ	—	45		
					Ἀιδέμπεη	—	15		
					Μπαρδάνι καὶ Ντοῦσα	1	30		
3	Ἐπιδαύρου	Γ'.	Νέα Ἐπίδαυρ.	Ἐπιδαύρου	Νέα Ἐπίδαυρος			1248	
					Παλαιὰ Ἐπίδαυρος	2	—		
					Μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν	1	—		
					Μονὴ Ἀγνοῦντος	1	30		
					Δήμενα	1	—		
					Μύλοι παλαιᾶς Ἐπιδ.	1	—		
				Λήσσης	Λιγουριὸ	3	—		
					Ἀδάμη	3	30		
					Μοναὶ Καλαμίου καὶ Ἁγίου Μερκουρίου	3	—		
4	Μινώας	Γ'.	Τουλὸν	Μινώας	Τουλὸν			1053	
				Ἀσίνης	Ἤρι	—	—		
					Σουλινάρι καὶ Κάνδια	—	—		

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Αὐγούστου 1840.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Κυπαρισσίας, 2 Ἐράνης, 3 Πλαταμώδους, 4 Κενηρίου, 5 Φλεσιάδος, 6 Τριπύλης, 7 Ἀετοῦ, 8 Ἠλεκτρίδος, 9 Δωρίου, 10 Αὐλῶνος

Ὁ νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Κυπαρισσίας, 2 Ἐράνης, 3 Φλεσιάδος, 4 Τριπύλης, 5 Δωρίου, 6 Αὐλῶνος

Αύξων αριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
1	Κυπαρισσίας	Β.	Κυπαρισσία	Κυπαρισσίας	Κυπαρισσία	—	—	3473	
					Πλεμενιάνου	—	36		
					Βρύσαις	1	—		
					Μουργιατάδα	—	36		
					Καρβοῦνι	1	—		
					Μαλετίνι	—	40		
					Στασίο	—	36		
					Ἀρμενοὶ	1	—		
					Φαρακλάδα	1	25		
					Ποδογορά	1	35		

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσαν Ωρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
				Τριπύλης	Μαλι	2	—		
					Λεντεκάδα	2	—		
					Ντάρα	3	—		
2	Ἐράνης	Β΄.	Φιλιατρὰ	Ἐράνης	Φιλιατρὰ	—	—	2827	
					Χαλαζόνι	2	—		
					Καναλωποῦ	1	—		
					Χριστιάνου	3	—		
					Μώραινα	1	36		
					Πισολούρια	1	36		
					Βάλτα	3	—		
3	Φλεσιάδος	Β΄.	Αιγούδιστα	Πλαταμώδους	Γαργαλιάνοι	1	20	3707	
					Πάνιτζα	1	—		
					Μοζούστα	—	50		
					Φλόκα	1	—		
					Χασάναγα	—	50		
					Νῆσος πρώτη	50	—		
				Κεγχρίου	Αιγούδιστα	—	—		
					Καββαλαρία	—	12		
					Τζιφλίκι	—	12		
					Μουζάκι	1	36		
					Πῦργος	1	—		
					Ἀγορελίτζα	1	—		
				Φλισιάδος	Παιδεμένου	2	—		
					Ἀλικοντούζι	2	30		
					Ποταμιὰ	2	35		
					Σαμπρίκι	1	25		
					Βεριστιὰ	1	10		
					Στυλιανοῦ	1	10		
4	Τριπύλης	Β΄.	Σελᾶ	Τριπύλης	Ῥαπτόπουλου	1	—	2804	
					Κλονὶ	—	50		
					Ἀσούτενα	1	—		
					Λυκουδέσι	—	35		
					Τριπύλο	—	30		
					Λαντζουνάτου	—	30		
					Λεσοβίτι	—	25		
					Σελᾶ	—	—		
					Καλογερέσι	—	45		
				Ἀετοῦ	Ἀετός	1	30		
					Βιδίσοβα	2	40		
					Μποδία	2	—		
					Μαλίκι	—	50		
					Βαριμπόπι	1	—		
					Σαρακινάδα.	—	20		
5	Δωρίου	Β΄.	Σουλιμᾶ	Ἠλεκτρίδος	Ψάρι	1	15	3457	
					Δημάνδρα	2	—		
					Σίργγι	2	—		
					Κλεισοῦρα	1	30		
					Κατζοῦρα	2	—		
				Δωρίου	Σουλιμᾶ	—	—		
					Βλόκα	—	30		

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
					Λάπι	—	45		
					Κούβελα	1	15		
					Μαυρομμάτι	1	20		
					Στάσιμον	2	15		
6	Αὐλῶνος	Β'.	Σιδηρόκαςρον	Δωρίου	Πιτζιά	1	—	2521	
					Ῥίπεσι	1	—		
					Ἀγριλία	1	30		
				Αὐλῶνος	Σιδηρόκατρον	—	—		
					Καλίτζαινα	—	45		
					Καραμουσταφᾶ	—	40		
					Μουρτάτου	—	30		
					Ἀγαλιανὴ	1	15		
					Πλατάνια	1	30		
					Βλασάδα	1	15		
					Καλονερὸν	1	30		
					Βανάδα	—	10		

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Αὐγούστου 1840.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Ἀθηνῶν, 2 Ἀμαρουσίου, 3 Ἀχαρνῶν, 4 Χαστιᾶς, 5 Ἀραφῆνος, 6 Μαραθῶνος, 7 Περαίας, 8 Λαυρίου, 9 Μυῤῥινοῦντος, 10 Πειραιῶς

Ὁ νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Ἀθηνῶν, 2 Φυλῆς, 3 Μαραθῶνος, 4 Κεκροπία, 5 Λαυρίου, 6 Πειραιῶς

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
1	Ἀθηνῶν	Α'.	Ἀθῆναι	Ἀθηνῶν	Ἡ πόλις Ἀθηνῶν	—	—	18973	
				Ἀμαρουσίου	Ἀμαρουσίου	2	—		
					Ἡρακλῆ	1	30		
					Κιφησσιὰ	2	15		
					Χαλάνδρι	1	30		
					Μπερχάμι	1	30		
					Λογοθέτι	1	30		
					Καρυτὸς	2	30		
					Καλογρέζα	1	15		
					Μονὴ Πεντέλης	2	30		
					Τουραλῆ	2	—		
					Γέρακος	2	—		
					Ἀδάμη	2	—		
					Πιλίκας	2	—		
					Μονὴ Χιλιδονοῦς διαλ.	2	—		

Αὔξων ἀριθμός	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσαν Ωρ.	Λ.	Πληθυσμός	Παρατηρήσεις
				Ἀθηνῶν	Σεπολια	—	30		
					Πατήσια	—	30		
					Γυψέλι	—	30		
					Ἀμπελοκῆποι	—	20		
					Εὔμορφη Ἐκκλησία	1	30		
					Καρᾶς	1	—		
					Τράχωναις	1	30		
					Χασάνιον	2	—		
					Κερατζίνι	1	15		
2	Φυλῆς	Β'.	Χασιὰ		Δερβισαγοῦ	1	—		
				Ἀχαρνῶν	Μενίδι	1	30	2558	
					Κουκουβάουναις	2	—		
				Χασιᾶς	Χασιὰ	—	—		
					Καλύβια	2	—		
					Μονὴ Κλειστῶν	1	30		
				Ἀχαρνῶν	Βαρυμπόπι	3	—		
					Δζόπεσι	3	30		
					Μαούνια	2	—		
					Τατόϊ	3	30		
					Μονομμάτι	2	—		
				Χασιᾶς	Καματερό	2	—		
					Δζόσα	2	—		
3	Μαραθῶνος	Β'.	Καπανδρίτη	Περαίας	Κάλαμος	2	—	2692	
					Μαρκόπουλον	1	—		
					Μπούγα	2	—		
					Τζοῦρκα	—	30		
					Συκάμινον	3	—		
					Ὠρωπός	3	—		
					Μηλίοσι	2	—		
					Κακοσάλεσι	3	—		
					Μονὴ Καλολεβαδίου	2	30		
				Μαραθῶνος	Μαραθών	2	—		
					Καπανδρίτι	—	—		
					Μπεῒ Σεφέρι	2	15		
					Βρανὰ	3	—		
					Ἄνω Σούλι	2	—		
					Κάτω Σούλι	3	15		
					Βαρνάβας	—	45		
					Γραμματικὸ	1	—		
					Βελιώτι	1	—		
					Σιράκο	1	—		
					Μάζι	—	15		
					Καλέντζι	1	30		
					Σταμάταις	3	—		
					Κεραμίδι	—	—		
					Διόνυσος	3	30		
					Βιλαντζίκι	3	30		
					Σπαγατζίκι	1	—		
					Ξυλοκέριζα	1	—		
4	Κεκροπία	Γ'.	Κουρσαλᾶ (Κορωπὴ)	Μυῤῥινοῦντος	Δζόπεσι	3	—	1992	

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσαν Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
				Ἀραφῆνος	Μαρκόπουλος	1	—		
					Κουρσαλᾶς (Κοροπῆ)	—	—		
					Σπάτα	1	—		
					Βάρη	—	—		
				Μυῤῥινοῦντος	Κόκλα	—	—		
					Κορέλα	—	—		
					Παπάγγελάκι	—	—		
					Γιταλοῦ	—	—		
					Χαρχάτι	—	—		
					Δάφρι	—	—		
				Ἀραφῆνος	Νέαις Βραούναις	—	—		
					Μπάλα	—	—		
					Βουρβᾶ	—	—		
					Βελανδίτσα	—	—		
					Πετρίτσα	—	—		
					Ῥαφίνα	—	—		
					Νταοῦ	—	—		
					Βαθὺ	—	—		
					Πηγάδι	—	—		
					Παλαιαῖς Βραοῦναις	—	—		
5	Λαυρίου	Γ΄.	Κερατιὰ	Λαυρίου	Κερατζὰ	—	—	1373	
					Κουβαρὰ	1	30		
					Καλύβια	1	—		
					Ὄλυμπος	2	—		
					Ἀνάβυσος	2	—		
					Ἐννέα Πῦργοι	—	—		
					Δάρβιζα	—	—		
					Ἀλεγρανᾶ	—	—		
					Μηλοροπίτη	—	—		
					Καταφίκι	—	—		
6	Πειραιῶς	Β΄.	Πειραιεὺς	Πειραιῶς	Πειραιεὺς			2033	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Αὐγούστου 1840.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΝΔΡΟΥ.

Ὁ παλαιὸς σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Κορθίου, 2 Ἄρνης, 3 Γαυρίου, 4 Ἄνδρου

Ὁ νέος σχηματισμὸς τῶν δήμων: 1 Κορθίου, 2 Γαυρίου, 3 Ἄνδρου

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσαν Ὡρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
1	Κορθίου	Β΄.	Ἄνω Κάςρον	Κορθίου	Ἄνω Κάστρο	—	—	4912	
					Μουτχιὸν	—	—		

Αὔξων ἀριθμὸς	Ὀνομασία τοῦ νέου δήμου	Τάξις αὐτοῦ	Πρωτεύουσα αὐτοῦ	Δῆμος ἢ χωρία ἐξ ὧν ἐσχηματίσθη ὁ νέος	Τὰ συνιστῶντα τὸν νέον δῆμον χωρία	Ἀπόστασις τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν νέαν πρωτεύουσ. Ὥρ.	Λ.	Πληθυσμὸς	Παρατηρήσεις
					Ἀϊδωνία	—	—		
					Ῥοσσὶ	—	—		
					Χῶναις	—	—		
					Κοχύλου	—	—		
					Γ̇ιανιοσαίων	—	—		
					Ἀμονάκλι	—	—		
					Ἐπισκοπεῖον	—	—		
					Λαρδία	—	—		
					Καπαρία	—	—		
					Βουνία	—	—		
					Λιπάτεα	—	—		
					Ὀπίσω μέρη	—	—		
2	Γαυρίου	Β'.	Γαύριον	Αρνης	Ἀρνᾶς	2	30	5819	
					Μπαλαῖος	2	30		
					Κατάκοιλος	2	—		
				Γαυρίου	Γαύριον	—	—		
					Ἀμόλογος	1	—		
					Βαρίδι	2	—		
					Καλιβάρι	2	15		
					Ἅγιος Πέτρος	—	15		
					Γίδες	—	30		
					Φελὸν	—	15		
					Μακρυταούταλος	3	—		
					Βιτάλι	2	—		
					Λειβαδοῦσα	3	—		
3	Ἄνδρου	Β'.	Ἄνδρος	Ἄνδρου	Ἄνδρος			7106	
					Μεσαχώριον	—	—		
					Βραχ̇οῦ	—	—		
					Σκρανετὴ	—	—		
					Μεσαριὰ	—	—		
					Ἀλαδινοῦ Ὑψηλοῦ	—	—		
					Καρπίνια	—	—		
					Λάμυρα	—	—		
					Ὀπίσω Λάμυρα	—	—		
					Μεταθοῦρι	—	—		
					Σταπουρίαι	—	—		
					Γρύσαι	—	—		
					Στενὰ ἀπακούρια	—	—		
					Πετροφὸν	—	—		
					Μένικναις	—	—		
					Ἀποικία	—	—		
					Καταχαλαῖς	—	—		
					Κορέλι Φάλιαις	—	—		
					Σασᾶ	—	—		
					Ζ̇γονιάρι καὶ Βουρκωτὴ	—	—		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Αὐγούστου 1840.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ,

Παραλειφθεῖσαι εἰς τὴν προηγουμένην σειρὰν, καθὼς καὶ τὸ περὶ τελωνείων Ψήφισμα καὶ ἡ διάταξις τοῦ Κυβερνήτου, τελευταῖον δὲ πίναξ τῶν Εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους καὶ ἕτερος χρονολογικὸς τῶν κατὰ καιροὺς Ὑπουργῶν.

1 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2 ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος ἐκδίδεται τοῦ λοιποῦ ἐφημερὶς ὑπὸ τὸ ὄνομα, Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Δι' αὐτῆς θέλουν δημοσιεύεσθαι ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διάφορα Βασιλικὰ διατάγματα, καθὼς καὶ αἱ διατάξεις καὶ διακηρύξεις τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἔτι δὲ καὶ αἱ εἰδοποιήσεις περὶ διορισμῶν, προβιβασμῶν καὶ παραιτήσεων ἐκ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἡ διαταγὴ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Κυρίου καὶ Μονάρχου εἶναι νὰ γίνωνται γνωσταὶ ὅλαι αἱ ἐπίσημοι αὗται πράξεις εἰς ἅπαντας τοὺς πιστοὺς ὑπηκόους τοῦ Βασιλείου. Ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα, τὰ φύλλα τῆς ῥηθείσης ἐφημερίδος νὰ διανέμωνται ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ τμήματός σας μὲ τὴν ἀναλογίαν, ἥτις ὑπόσχεται τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα.

Προσκαλεῖσθε, Κύριοι, ἄνευ ἀναβολῆς νὰ ἀναφέρετε εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην ὅσα ἀντίτυπα ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας κοινότητας.

Ἡ ἐφημερὶς αὕτη θέλει ἀποτελεῖ μέρος τῶν ἀρχείων ἑκάστης κοινότητος, ἥτις θέλει τὴν λαμβάνει.

Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς φύλακας τῶν ἀρχείων αὐτῶν τῶν κοινοτήτων τὸ ἱερὸν χρέος τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε νὰ μὴν ἐλλείψῃ κανὲν φύλλον τῆς ἐφημερίδος· πρὸς δὲ καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους νὰ συνδέωσιν αὐτὰ εἰς ἕν, καὶ νὰ τὰ διατηρῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖά των μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν καὶ προσοχήν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος ταύτης Κύριος Γεώργιος Ἀποστολίδης διετάχθη νὰ πέμπῃ τακτικῶς πρὸς ὑμᾶς διὰ τοῦ Ταχυδρομείου τὰ ἀνάλογα φύλλα κατὰ τὸν κατάλογον, τὸν ὁποῖον προσεχῶς θέλομεν σχηματίσει ἀπὸ τὰς περὶ τούτου ἀναφορᾶς σας.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλετε λαμβάνει ἕκαστος τρία μόνον ἀντίτυπα, καὶ κάμετε τὴν ἀνήκουσαν χρῆσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1833.

—

2 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἐγκλείεται ἐνταῦθα ἀντίτυπον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1 Βασιλικοῦ ὑψηλοῦ διατάγματος· κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ προσκαλεῖσθε νὰ φροντίσετε, ὥστε νὰ δώσωσιν ἄνευ ἀναβολῆς τὸν ὅρκον τῆς πίστεως καὶ ὑποταγῆς πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κύριον καὶ Μονάρχην ὅλοι οἱ πιστοὶ ὑπήκοοι τοῦ Βασιλείου, οἱ ἔχοντες τὴν νόμιμον ἡλικίαν.

Ὁ ὅρκος οὗτος εἶναι τοσοῦτον δίκαιος καὶ ἱερὸς, καθ' ὅσον δίδεται εἰς ἕνα διαδοχικὸν Μονάρχην, τὸν ὁποῖον ἡ θεία πρόνοια ἐξαπέστειλε διὰ νὰ φέρῃ τὸ πέρας τῶν πολυετῶν καὶ πολυειδῶν δυστυχημάτων μας, καὶ νὰ ἀνακαλέσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἑλλήνων τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας τῆς εὐνομίας καὶ τῆς εὐδαιμονίας των.

Ἀνήκει ἤδη εἰς ὑμᾶς νὰ πληρώσετε μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ προσοχῆς ὅσα καὶ ὅπως ἐπιτάττεσθε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Διευθύνοντες δὲ εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων τοῦ ὅρκου τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὑμῶν κοινοτήτων, θέλετε διατηρήσει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Διοικήσεώς σας ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπικυρωμένα κατὰ τὴν τάξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1833.

—

3 Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἡ μονὰς τοῦ νομισματικοῦ συστήματος τῆς Ἑλλάδος κατήντησε πρὸ πολλοῦ ἰδανική. Περὶ τὰς δώδεκα χιλιάδας ἀργυροῖ Φοίνικες ἐχαράχθησαν μόλις εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς συστάσεώς του, καὶ εἰς τὴν πρώτην κυκλοφορίαν αὐτῶν ἐγνωρίσθη, ὅτι τὸ νόμισμα τοῦτο, διωρισμένον νὰ ἦναι τὸ ἑκτημόριον τοῦ Ἰσπανικοῦ διστήλου, δὲν περιεῖχεν ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἐσωτερικὴν ἀξίαν· ἔπαυσεν ἔκτοτε ἡ ἐκτύπωσίς των, ἐξηκολούθησεν ὅμως ἡ νομισματοκοπία τῶν ἐκ χαλκοῦ μορίων του, καὶ παρὰ τὰ Μονόλεπτα, Πεντάλεπτα, καὶ Δεκάλεπτα, εἰσήχθησαν καὶ Εἰκοσάλεπτα χάλκινα.

Ὅσον ἡ ἐκτύπωσις τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων μορίων τῆς νομισματικῆς μονάδος εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν καθημερινὴν ἐντὸς τοῦ κράτους μικρὰν

ληψοδοσίαν καὶ εἰς τὴν ἐξίσωσιν τῶν πληρωμῶν, τόσον καθίσταται ἐπιβλαβὴς ἡ εἰς μεγάλα κλάσματα εἰσαγωγὴ πολλῆς ποσότητος χαλκονομισμάτων, μὴ ἐχόντων τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ ὁποίου ἀντιπροσωπεύουν νομισματικοῦ κλάσματος, ἡ δὲ βλάβη γίνεται πολὺ ἐπαισθητοτέρα, ὅτε οὐδ' ὑπάρχει κἂν ἡ μονὰς τοῦ ἀντιπροσωπευομένου νομίσματος.

Τὴν βλάβην αὐτὴν ἐγνωρίσαμεν ἤδη ἐκ πείρας ὅλοι, καὶ μάλιστα οἱ ἔμποροι Ἕλληνες, οἵτινες κρατοῦντες τὰ κατάστιχά των ἢ εἰς Γρόσια ἢ εἰς Φοίνικας, ἐν ᾧ πολλάκις ἐνόμισαν ὅτι ἐπώλησαν τὰς πραγματείας των μὲ κέρδος ὄχι εὐκαταφρόνητον, εὑρέθησαν μὲ ζημίαν σημαντικὴν εἰς τὴν σύναξιν τῶν κεφαλαίων των, κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν διορίαν· διότι εἰς τὸ μεταξὺ ἡ αὐτὴ ποσότης τῶν Γροσίων ἢ τῶν Φοινίκων δὲν ἔδιδεν οὐδὲ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης ἀγορᾶς εἰς νομίσματα ἔχοντα τὴν ἐσωτερικήν των ἀξίαν, μὲ τὰ ὁποῖα οὗτοι ἐπλήρωσαν, ἢ ἦσαν ὑπόχρεοι νὰ πληρώσουν τὴν τιμὴν τῶν πραγματειῶν των.

Ἄλλην ζημίαν σημαντικωτάτην ἐπροξένησεν ἡ εἰσαγωγὴ νομισμάτων μὴ ἐχόντων τὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν ἀνάλογον τῆς διδομένης εἰς αὐτὰ τιμῆς, εὐκολώτατα παραχαραττομένων καὶ συνεχῶς νοθευομένων· τοιαῦτα εἶναι ὅλα τὰ Τουρκικὰ χρυσᾶ νομίσματα, τὰ ὁποῖα κατήντησαν ἀπό τινος καιροῦ τὰ μόνα σχεδὸν εἰς κυκλοφορίαν ἐντὸς τοῦ κράτους.

Μία τῶν πρώτων φροντίδων τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἔπρεπε νὰ ἦναι ἡ ἀφαίρεσις τῶν αἰτιῶν τοιούτων καὶ τοσούτων ζημιῶν· ἡ ἔκδοσις τῶν ὑπ' Ἀρ. 966 καὶ 980 Βασιλικῶν διαταγμάτων τῆς 8 (20) Φεβρουαρίου καὶ τῆς συναπτομένης διατιμήσεως, τὴν ἐγγυᾶται πληρέστατα, διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ νομισματικοῦ συστήματος τοῦ Βασιλείου, διὰ τοῦ παραλληλισμοῦ τῆς ἀξίας ὅλων τῶν καλῆς ποιότητος ξένων νομισμάτων, τῶν ἐγνωσμένων καὶ κυκλοφορούντων ἐντὸς τοῦ κράτους, ὡς πρὸς τὴν μονάδα τοῦ Ἑλληνικοῦ νομίσματος, καὶ διὰ τῆς ἀκριβοῦς φανερώσεως τῆς ἐσωτερικῆς των ἀξίας. Ἡ μονὰς αὕτη εἶναι ἡ Δραχμή, ἥτις παριστάνουσα πραγματικῶς τὸ ἕκτον τοῦ Ἱσπανικοῦ διστήλου, ὅπως ἔπρεπε νὰ τὸ παριστάνῃ καὶ ὁ Φοῖνιξ, δὲν συμπεριλαμβάνει οὐδὲ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως.

Ἡ αὐτὴ ἀκρίβεια διετηρήθη καὶ ὡς πρὸς τὰ κλασματικά, ἡ πολλαπλάσια τῆς μονάδος ἀργυρᾶ νομίσματα, καθὼς εἰς τὰ χρυσᾶ.

Τὰ χαλκονομίσματα, μ' ὅλον ὅτι ἐκ καθαροῦ χαλκοῦ, δὲν εἰσήχθησαν ὅμως εἰμὴ διὰ μόνην τὴν εὐκολίαν τῆς ἐντὸς τοῦ κράτους μικρᾶς ληψοδοσίας καὶ πρὸς ἐξίσωσιν τῶν πληρωμῶν, ἑπομένως δὲν θέλουσιν εἶσθαι τοῦ λοιποῦ ὑποχρεωτικῶς δεκτά, εἰμὴ μέχρι τῶν δύο εἰς τὰ 0|0. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐγγυᾶται τὴν μηδέποτε ὑπὲρ τὴν χρείαν εἰσαγωγὴν χαλκονομισμάτων εἰς κυκλοφορίαν.

Οἱ ἄχρι τοῦδε ἐκτυπωθέντες Φοίνικες καταβιβάζονται τῆς τιμῆς των, διότι ἡ ἐσωτερικὴ των ἀξία δὲν εἶναι ὁποία ἔπρεπε νὰ ἦναι κατὰ τὸν προλαβόντα κανονισμόν. Διὰ νὰ παύσῃ ἡ κυκλοφορία αὐτῶν τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, θέλει διαταχθῇ τὸ κεντρικὸν καὶ τὰ τμηματικὰ Ταμεῖα νὰ τὰ δέχωνται εἰς πληρωμάς, ἢ νὰ τὰ μεταλάττουν εἰς τὴν ἐσωτερικήν των ἀξίαν, τουτέστι πρὸς 93 Λεπτὰ ἢ ἑκατοστημόρια τῆς Δραχμῆς.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἄχρι τοῦδε ἐκτυπωθέντα χαλκονομίσματα ἔπρεπε νὰ καταβιβασθοῦν τῆς τιμῆς των, διότι ὑπάρχουν εἰς μεγαλητέραν ποσότητα καὶ εἰς μεγαλήτερα τεμάχια παρ' ὅ,τι ἀπαιτεῖ ὁ προσδιορισμὸς ὅλων τῶν νομισματομορίων καὶ αἱ κατὰ συνέπειαν τούτου διατάξεις τοῦ νέου κανονισμοῦ. Κατὰ τὸ ἄχρι τοῦδε ἐπικρατῆσαν σύστημα, ὁ τόπος ἐπλημμύρισεν ἀπὸ χαλκονομίσματα, καὶ κατὰ τὸ νέον σύστημα δὲν θέλουν ἐμβῇ εἰς κυκλοφορίαν περισσότερα, παρ' ὅσα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ἐντὸς τοῦ Κράτους ληψοδοσίας καὶ διὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν λογαριασμῶν. Μεγαλήτερον τοῦ δεκαλέπτου χαλκονόμισμα δὲν θέλει ἐκτυπωθῇ. Τὸ νομισματομόριον τοῦ παλαιοῦ συστήματος δὲν ἐδύνατο λοιπὸν νὰ ὑπάρξῃ ὁμοῦ μὲ τὸ τοῦ νέου.

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον συνάξεως τῶν παλαιῶν χαλκονομισμάτων ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν διαφόρους θετικὰς ἀναλογίας, ὡς ἐφεξῆς· τὸ παλαιὸν λεπτὸν εἶναι τὸ ἑκατοστημόριον τοῦ Φοίνικος, ἑπομένως ἑνὸς ἀργυροῦ νομίσματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀξία τοῦ ἀργύρου εἶναι ἑπτὰ ἑκατοστὰ κατωτέρα ἀπὸ ἐκείνην τῆς νέας Δραχμῆς. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν λόγον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῇ εἰς τὸ παλαιὸν λεπτὸν ἡ τιμὴ τοῦ νέου· ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπερβολὴ ὡς πρὸς τὴν ποσότητα καὶ μέγεθος τοῦ παλαιοῦ χαλκονομίσματος ἐπέφερε τὸν ἤδη πρὸ καιροῦ ξεπεσμὸν τῆς τιμῆς του εἰς τὰς καθημερινὰς ληψοδοσίας. Κατὰ τὸ ἄχρι τοῦδε ἐπικρατῆσαν νομισματικὸν σύστημα, ἓξ Φοίνικες, ἤτοι 600 λεπτά, ἔπρεπε νὰ ἰσοτιμῶνται μὲ ἓν δίστηλον τῆς Ἱσπανίας· ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἐννόησε καλῶς τὴν διαφορὰν τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῶν Φοινίκων καὶ λεπτῶν ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν φανερώνουσι τιμὴν (τὴν ὀνομαστικήν των ἀξίαν). Δὲν ἠγνόει ἐπίσης, ὅτι ὅστις ἀνταλλάττει ἓν χονδρὸν ἀργυροῦν νόμισμα διὰ χάλκινα νομισματομόρια, λαμβάνει μὲν ἴσην ὀνομαστικήν, ἀλλ' ὄχι ἴσην μεταλλικὴν ἀξίαν. Συνέπεια τούτου ἦτον ὅτι τὸ δίστηλον δὲν ἔτρεχε πλέον 600 λεπτὰ εἰς χαλκονόμισμα, ἀλλ' ἀνέβη εἰς 750 καὶ ἐπέκεινα. Ταῦτα πάντα δὲν ἐδύνατο νὰ παραβλέψῃ ὁ νέος κανονισμός, οὔτε ἔπρεπεν οἱ κρατοῦντες παλαιὰ χαλκονομίσματα νὰ πλουτήσουν μὲ ζημίαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου. Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν περὶ συντάξεως τῶν παλαιῶν χαλκονομισμάτων διάταξιν, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ σκοπούμενος περιορισμὸς τῶν κυκλοφορούντων χαλκονομισμάτων.

Ἐπροσδιορίσθη λοιπὸν νὰ μὴν ἦναι δεκτὰ τὰ παλαιὰ χαλκονομίσματα εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα εἰμὴ

α΄. Κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐμπόριον ἔδωσεν εἰς αὐτὰ ἀξίαν, ἥτις ὡς πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν 80 0|0.

β΄. Μὲ δόσιν μόνον 2 0|0 εἰς χαλκονόμισμα ἐπὶ τῆς ὁλικῆς ποσότητος·

Καὶ γ΄. μόνον μέχρι 1 Μαΐου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην θέλει γενῇ ἔναρξις τῆς ἀνταλλαγῆς των· ἀλλ᾽ ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ θέλει περιορισθῇ εἰς τόσην μόνην ποσότητα, ὅσης τὴν κυκλοφορίαν ἐπιτρέπει το νέον σύστημα. Τὸ διάταγμα προσδιορίζει τὴν εἰς μετρητὰ ἀποζημίωσιν διὰ τὸ ποσὸν τῶν παλαιῶν χαλκονομισμάτων, τῶν ὁποίων ἡ παραδοχὴ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, ἢ ἡ ἀνταλλαγὴ εἰς νέα χαλκονομίσματα, δὲν ἤθελεν ἐπιτραπῇ εἰς τὸ μετέπειτα, ἐξ αἰτίας τοῦ ἀναποφεύκτου περιορισμοῦ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν νέων λεπτῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττει εἰς ἑαυτὴν νὰ προσδιορίζῃ ἐν καιρῷ τὸ μέτρον τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης, χωρὶς νὰ παραβλέψῃ ὅλας τὰς ἀμοιβαίας τῶν νομισμάτων ἀναλογίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἐνδέχεται νὰ παρεχαράχθησαν εἴτε Φοίνικες ἀργυροῖ, εἴτε χαλκονομίσματα, εἶναι φανερὸν ὅτι τὸ ταμεῖον δὲν θέλει δεχθῇ εἰμὴ τὰ εἰς τὸ Νομισματοκοπεῖον ἐκτυπωθέντα.

Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρήσεως τῶν ξένων χαλκίνων ἢ παντὸς ἄλλου εἴδους ψιλῶν νομισμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι ποτὲ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς τιμῆς των ἀξίαν, ἦτον τόσον ἀναγκαιοτέρα, ὅσον δὲν ἐσύμφερε μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτυπωθέντων παρὰ τιμὴν Ἑλληνικῶν χαλκονομισμάτων (ἐξάλειψις, ἥτις γίνεται μὲ σημαντικὴν ζημίαν τοῦ ταμείου, καὶ μὲ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ ν᾽ ἀσφαλισθῇ ἡ χρηματικὴ περιουσία τῶν ὑπηκόων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος) νὰ συγχωρηθῇ ἡ ἐξάντλησις αὐτῆς διὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ χρήσεως τοιούτων ξένων νομισμάτων.

Διὰ τὸ αὐτὸ τέλος, καὶ μὲ πολὺ περισσότερον δίκαιον, δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν διάταξιν, τὴν παραλληλίζουσαν τὴν ἀξίαν τῶν ξένων νομισμάτων ὡς πρὸς τὴν Δραχμὴν, τὰ μέχρι τοῦδε κυκλοφοροῦντα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος Τουρκικὰ νομίσματα. Ὁ προσδιορισμὸς ὁποιασδήποτε τιμῆς δι᾽ αὐτὰ εἶναι ἀδύνατος, διότι παραλλάσσεται συνεχῶς ἡ ἐσωτερική των ἀξία, διότι ἡ μίξις τοῦ χρυσοῦ μὲ ἄλλα μὴ πολύτιμα μέταλλα γίνεται εἰς βαθμὸν μὴ ἐπιτρέποντα ἐκ πρώτης καὶ προχείρου πείρας τὴν ἀληθῆ διάγνωσιν τῆς ἀξίας τοῦ μίγματος, καὶ διότι αὐτὸ τοῦτο εὐκόλυνε τὴν παραχάραξίν των, ὥστε ἡ διάγνωσις μεταξὺ τῶν ἀληθῶν Τουρκικῶν νομισμάτων καὶ τῶν παρακεχαραγμένων καθίσταται σχεδὸν ἀδύνατος. Δὲν εἶναι λοιπὸν κἀμμία ἀμφιβολία ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ παρασιώπησις τῆς ἀξίας τῶν νομισμάτων τούτων εἰς τὴν διατίμησιν, καθὼς καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἐπιζήμιος πεῖρα τῆς χρήσεώς των, θέλει διδάξει καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ὅλους τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ., ὅτι καθ᾽ ὅλους τοὺς λόγους συμφέρει νὰ ἀπαλλαχθῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιον, ἀπὸ τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε ὑπέφερον ζημίας ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομισμάτων τούτων ἐντὸς τοῦ κράτους.

Διὰ τοῦ α΄ ἄρθρου τοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος ἀκυροῦνται οἱ μέχρι τοῦδε περὶ νομισμάτων κανονισμοὶ, μὲ μόνην ἐξαίρεσιν τῶν ὅσων εἰς τὸ Δ΄ κεφάλαιον τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν ἐγκληματικῶν περὶ κιβδηλοποιίας ἐψηφίσθησαν.

Ἀντίτυπον ὁλοκλήρου τοῦ κεφαλαίου τούτου συνάπτεται εἰς τὴν παροῦσαν, καὶ ὀφείλετε νὰ δώσετε εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν δυνατὴν δημοσιότητα διὰ νὰ μὴ ὑπολάβῃ τις, ὅτι, παυσάσης τῆς ἐκτυπώσεως τῶν μέχρι τοῦδε Ἑλληνικῶν νομισμάτων, δὲν ὑπόκεινται εἰς ποινὴν οἱ παραχαράκται αὐτῶν.

Τοιχοκολλοῦντες καὶ διαδίδοντες ὅσον τὸ ἐφ᾽ ὑμῖν καὶ τὰ διατάγματα καὶ τὴν διάταξιν, τῶν ὁποίων σᾶς πέμπονται ἱκανὰ ἀντίτυπα, θέλετε ἐπαγρυπνήσει, Κύριοι, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαλαμβανομένων εἰς αὐτὰ καθ᾽ ὅλην τὴν ἔκτασιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 (25) Φεβρουαρίου 1833.

4 Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Κατὰ τὸ ὑπ᾽ Ἀρ. 948 Βασιλικὸν διάταγμα, ἐκδεδομένον τὴν 6 (18) Φεβρουαρίου, προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ ἀγοράσαντες, κατὰ διαφόρους ἐποχὰς, ἀπ᾽ ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος μέχρι τῆς σήμερον, ὁποιουδήποτε εἴδους κτήματα, οἷον ὀσπήτια, ὀσπητοτόπους, ἐργαστήρια, ἐργαστηροτόπους, μαγαζεῖα, μύλους, περιβόλια, ζευγολατεῖα καὶ λοιπὰ, διὰ δημοπρασίας εἴτε δι᾽ ἀνταλλαγῆς, διὰ μετρητῶν ἢ διὰ πιστώσεως, νὰ παρουσιάσωσι τὰ ἀνὰ χεῖρας των πωλητήρια ἢ ἄλλα τοιούτου εἴδους ἔγγραφα, δίδοντα εἰς αὐτοὺς δικαίωμα κατοχῆς ἢ ἰδιοκτησίας. Οἱ ἀγορασταὶ τοιούτων κτημάτων ἐντὸς τοῦ Ναυπλίου καὶ καθ᾽ ὅλην τὴν Ἀργολίδα θέλουν παρουσιασθῆ εἴτε οἱ ἴδιοι, εἴτε δι᾽ ἐπιτρόπων εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ ἡ παροῦσα διακήρυξις, ἐὰν ἦναι παρόντες, ἐντὸς τεσσαράκοντα, ἐὰν ἦναι ἀπόντες εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, ἐὰν εὑρίσκωνται ἐκτὸς τῶν ὁρίων αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἀγορασταὶ κτημάτων κατὰ τας λοιπὰς πόλεις καὶ ἐπαρχίας τοῦ Κράτους θέλουν παρουσιάζεσθαι εἰς τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ

ἡ παροῦσα εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας.

Θέλουν φροντίσει παρουσιαζόμενοι νὰ φέρωσι καὶ ἀντίγραφα τῶν εἰς χεῖράς των ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα παραβαλλόμενα ἀκριβῶς μὲ τὰ πρωτότυπα ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένους, καὶ ἐπικυρούμενα θέλουν κρατεῖσθαι εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην, ἢ εἰς τὰ κατ' ἐπαρχίας Διοικητήρια, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν ζητουμένων πινάκων, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ διαληφθέντος Βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 (23) Φεβρουαρίου 1833.

5 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Εἰρηνοδίκας ν' ἀπαιτῶσι 30 λεπτὰ δι' ὁλικὰ ἔξοδα τῆς ἐγγράφου ἐγγυήσεως, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ 18 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) διατάγματός μας ὀφείλουν νὰ δίδουν οἱ θέλοντες νὰ φέρωσι πυροβόλα ὅπλα.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ναύπλιον, 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833.

6 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἡ πολεμικὴ ναυτικὴ σημαία (l'enseigne) τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος σύγκειται, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, ἀπὸ ὁριζοντείας ἰσοπλατεῖς ταινίας, πέντε μὲν κυανᾶς, καὶ τέσσαρας λευκὰς τοιουτοτρόπως, ὥστε ἡ ἄνωθεν, καὶ ἡ κάτωθεν νὰ ἦναι κυαναῖ· αἱ δὲ ἄλλαι ἐναλλὰξ λευκαὶ καὶ κυαναῖ· εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἄνωθεν γωνίαν εἶναι τὰ ἡμέτερα παράσημα τοῦ Κράτους, κατέχοντα ἓν τρίτον τοῦ μήκους τῆς σημαίας, καὶ ἐμπεριλαμβάνοντα ἀπὸ ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω τρεῖς ταινίας κυανᾶς καὶ δύο λευκὰς.

Ὁ ἐπισείων (la flamme, banderole) εἶναι κυανοῦς ἔχων εἰς τὴν ἄνω γωνίαν μικρὸν σταυρὸν λευκόν. Ἡ Βασιλικὴ μας ἐπιλέμβιος σημαία (l'etendard) ἔχει ἐπὶ κυανοῦ δαπέδου λευκὸν ἰσόπλευρον σταυρόν· ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτοῦ τὸν ἐστεμμένον θυρεὸν τοῦ Βασιλικοῦ πατρογονικοῦ μας οἴκου, μὲ ῥομβοειδεῖς λευκὰς καὶ κυανᾶς ταινίας.

Ἡ ἐμπορικὴ σημαία ὁμοιάζει τῇ πολεμικῇ κατὰ τὰς ἐννέα ὁριζοντείας κυανᾶς καὶ λευκὰς ταινίας, ἀλλὰ δὲν φέρει τὰ παράσημα τοῦ Κράτους· ὡσαύτως δὲν συγχωρεῖται εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα νὰ φέρωσι τὸν ἐπισείοντα.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 4 (16) Ἀπριλίου 1833.

7 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἡ δοθεῖσα διορία τῆς δημοσιευθείσης γενικῆς ἀμνηστείας διὰ τοῦ Ὑψ. διατάγματος τῶν 7 (19) Μαρτίου Τ. Ε. διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ διαλελυμένου τακτικοῦ σώματος, παρατείνεται διὰ τοὺς ἁπλοῦς στρατιώτας, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπαξιωματικῶν, μέχρι τῆς 18 (30) Ἰουνίου τοῦ παρόντος ἔτους.

Οἱ παρουσιαζόμενοι εἰς τὸ ἑξῆς ὑπαξιωματικοὶ θέλουν κατατάττεσθαι μόνον ὡς ἁπλοῖ στρατιῶται.

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας να ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 1833.

8 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς·

1. Ἡ ἔκτακτος στρατιωτικὴ δίκη δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὰ ἐφεξῆς ἐγκλήματα·

α) Εἰς ἀποστασίαν, ὅταν διὰ τὴν ἔκτασιν καὶ πεισμονήν της ἀποκατέστησεν ἀναγκαῖα ἔκτακτα μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας, καὶ ἀσφαλείας· ὡς ἀποστασία θεωρεῖται: ὅταν διάφορα ἄτομα συσσωματωθῶσι δημοσίως διὰ νὰ ἀντισταθῶσιν ἑνωμένοι εἰς μίαν Ἀρχὴν, ἢ εἰς μίαν διάταξιν ὁποιουδήποτε εἴδους, ἢ διὰ νὰ κατορθώσουν διὰ τῆς βίας τὴν ἀπὸ μέρους μιᾶς Ἀρχῆς ἀκύρωσιν μιᾶς διατάξεως, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν σύλληψιν, ἥτις διετάχθη ἀπὸ μίαν Ἀρχὴν, ἢ διὰ νὰ ἐλευθερώσουν ἕνα φυλακισμένον ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἀρχῆς, ἢ διὰ νὰ ἐκδικηθῶσι μίαν Ἀρχὴν διὰ δημοσίαν της πρᾶξιν, ἀδιαφόρως ἂν ἡ παραβίασις ἐπεχειρίσθη ἐναντίον τοῦ ἀτόμου τῆς Ἀρχῆς, ἢ ἐναντίον τῶν ὑπηρετῶν αὐτῆς, ἢ ἐναντίον τῆς ἀποσταλείσης στρατιωτικῆς δυνάμεως·

β) Ὅταν εἰς μέρη τινὰ ἐξαπλωθοῦν ὑπὲρ τὸ σύνηθες φόνοι, λῃστεῖαι, πειρατεῖαι, ἢ ἐμπρησμοὶ, πρὸ πάντων δὲ ἂν ὁλόκληροι σπεῖραι συσσωματωθῶσι διὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα, καὶ ἂν τὰ συνήθη μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας ἀποβοῦν μάταια.

2. Ἡ νόμιμος ἐνέργεια τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης εἶναι·

α) Ἡ τακτικὴ ποινικὴ δικαιοδοσία εἶναι ἄκυρος ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ ἐγκλήματα καὶ ἐντὸς ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ τὰς ὁποίας ὀνομαστὶ διεκηρύχθη ἡ ἔκτακτος στρατιωτικὴ δίκη·

β) Ὅσοι, διακηρυχθείσης τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης, γενοῦν ἔνοχοι τοιούτου ἐγκλήματος

τος, δικάζονται ἐντὸς 24 ὡρῶν μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐξαγόρευσίν των· δὲν ἐπιτρέπεται αἴτησις ἀφέσεως, ἐπιφυλαττομένου μολοντοῦτο τοῦ κατὰ τὸ Ἄρθρ. 16 διορισμοῦ·

γ') Ὅσοι ἀποδειχθοῦν ἢ ὁμολογήσουν, ὅτι μετὰ τὴν διακήρυξιν τῆς στρατιωτικῆς δίκης ἔγειναν ἔνοχοι, συνένοχοι ἢ καὶ ἁπλῶς βοηθοὶ ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δικασθῇ ἀπὸ τὸ Ἔκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον, παιδεύονται μὲ τὸν θάνατον, ἀδιαφόρως ἂν ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκλήματός των παιδεύεται κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας γενικοὺς ποινικοὺς νόμους μὲ ποινὴν θανάτου, ἢ ὄχι, καὶ χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ ὅσα εἰς τὸ Τακτικὸν Δικαστήριον ἐδύναντο ἴσως νὰ σμικρύνουν τὸ ἔγκλημά των·

δ') Ὡς πρὸς τὰ πραχθέντα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ὀνομαστὶ εἰς αὐτὴν ἀναφέρονται, ἡ δικαιοδοσία τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων μεταβαίνει εἰς τὸ διορισθὲν Ἔκτακτον Δικαστήριον, ἂν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν εἰσήχθη ἤδη εἰς δίκην διὰ δικαστικοῦ διατάγματος τοῦ πρώτου. Ἡ διαδικασία εἰς τοιαύτην περίπτωσιν γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἂν αὐτοὶ δὲν ἐπαρκοῦν, κατὰ τοὺς γενικοὺς δικανικοὺς κανονισμοὺς περὶ τῆς ποινικῆς διαδικασίας, ἡ ποινὴ ὅμως προσδιορίζεται κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας γενικοὺς ποινικοὺς νόμους·

ε') Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου ἐκτείνεται ἀνεξαιρέτως εἰς ὅλους τοὺς ἀμέσως καὶ ἐμμέσως πρωταιτίους ἢ συναιτίους, καθὼς καὶ εἰς ὅλους, οἵτινες καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον συνέπραξαν ἢ συνεβοήθησαν εἰς τὸ ἔγκλημα.

3. Ἡ σύστασις Ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου ἐναπόκειται εἰς μόνον τὸν Βασιλέα.

Θέλει ὅμως ἀκούσει ὁ Βασιλεὺς περὶ τούτου πάντοτε τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Κατ' ἐξαίρεσιν ὅμως, ὅταν συμβῇ ἐπανάστασις, ὅταν ὀφθαλμοφανὴς κίνδυνος πηγάζῃ ἐκ τῆς ἀναβολῆς, ὁ Νομάρχης συνεννοούμενος μὲ τὸν Πρόεδρον τοῦ ἁρμοδίου ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου, δύναται νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διακηρύξῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς στρατιωτικῆς δίκης.

4. Τὸ Ἔκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον πρέπει νὰ συνίσταται ἐκ τεσσάρων Δικαστῶν μὲ Πρόεδρον καὶ Γραμματέα.

Οἱ Δικασταὶ ἐκλέγονται οἱ μὲν ἡμίσεις ἐκ τῶν Δικαστῶν ἐγκληματικοῦ τινος Δικαστηρίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ.

Ἡ Προεδρία δίδεται εἰς τὸν Πρόεδρον ἐγκληματικοῦ τινος Δικαστηρίου ἢ εἰς ἀνώτερόν τινα ἀξιωματικὸν τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ.

Ὁ Πρόεδρος ζητεῖ τὴν γνώμην ἑκάστου, ἑτοιμάζει τὰς ἀποφάσεις καὶ εἶναι ἰσόψηφιος μὲ τοὺς λοιποὺς Δικαστάς.

Τὰ τοῦ ἐξεταστικοῦ Δικαστοῦ ἐκτελεῖ ἐκεῖνος τῶν δύο ἐγκληματικῶν Δικαστῶν, τὸν ὁποῖον ὀνομάζει ὁ Πρόεδρος ἐπὶ τούτῳ.

Ὁ Εἰσηγητὴς κάμνει τὴν ἐξέτασιν, ἀκούει τοὺς μάρτυρας, καὶ τὸν ἐγκαλούμενον, συλλέγει τὰς τυχὸν ἄλλας ἀποδείξεις καὶ ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα ἐντάλματα ἐμφανίσεως καὶ συλλήψεως τῶν ἐγκαλουμένων.

5. Εἰς τὸ Ἔκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον διορίζεται Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ἐκλεχθησόμενος μεταξὺ τῶν εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ Κράτους ἐπιτρόπων τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τῶν βοηθῶν αὐτῶν.

Αὐτὸς συνάζει τὰς ἀποδείξεις κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, τὰς ὑποβάλλει εἰς τὸ Δικαστήριον, προτείνει τὰς τελευταίας προτάσεις, γινομένης ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς ἐξετάσεως καὶ συζητήσεως, καὶ ἐνεργεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως.

6. Ὁ διορισμὸς τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ Ἔκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον ἀτόμων γίνεται διὰ Βασιλικῆς ἀποφάσεως· εἰς περίπτωσιν ὅμως τοῦ Ἄρθρ. 3, §. 3 ἀπόκειται κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὸν Νομάρχην ἐκ συμφώνου μὲ τὸν Πρόεδρον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου. Συγχρόνως μὲ τὸν διορισμὸν προσδιορίζεται καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ καιρὸς τῆς συναθροίσεως τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἕκαστος τῶν εἰς αὐτὸ ἀναγομένων ἔχει χρέος ἐπὶ μεγίστῃ εὐθύνῃ ν' ἀφήσῃ κατὰ μέρος ὅλας τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις καὶ νὰ παρευρεθῇ ἐγκαίρως εἰς τὸν διωρισμένον τόπον.

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου, ὅσα δὲν ἔκαμαν ἀκόμη τὸν δικαστικὸν ὅρκον, δίδουν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν του εἰς χεῖρας τοῦ Νομάρχου.

Εἰς τὸν αὐτὸν κανονισμὸν ὑπάγεται καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν δὲν ἔκαμεν ἀκόμη τὸν ὅρκον.

7. Διοριζομένου τοῦ Ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου, συναποστέλλεται ἡ ἀναγκαία πρὸς ὑποστήριξίν του στρατιωτικὴ δύναμις.

Ἂν ἡ σύστασις τοῦ Ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου ἔγεινεν ἀπὸ μέρους τοῦ Νομάρχου, αὐτὸς ἔχει νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸ πλησιέστερον στρατιωτικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον θέλει τῷ χορηγήσει ἀνυπερθέτως τὴν ἀναγκαίαν συνδρομήν.

8. Ὁ Ἔπαρχος τοῦ μέρους, ὅπου θέλει γίνει ἡ ἔκτακτος στρατιωτικὴ δίκη, ἔχει χρέος νὰ λάβῃ ἐν τάχει τὰ καταλληλότερα μέτρα, ὥστε νὰ ἑτοιμασθοῦν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν κτίρια καὶ λοιπὰ χρειώδη διὰ τὸ Δικαστήριον.

9. Εὐθὺς ἀφοῦ γενοῦν οἱ ἀναγκαῖοι διορισμοὶ καὶ προετοιμασίαι, διακηρύττεται εἰς τὸν τόπον, ὅπου μέλλει νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἔκτακτος στρατιωτικὴ δίκη, αὐτὸ τοῦτο διὰ τυμπανοκρουσίας ἢ σαλπισμοῦ.

Ἂν ἡ ἔκτακτος στρατιωτικὴ δίκη διορισθῇ δι'.

ὁλόκληρον ἐπαρχίαν, ἢ δι' ὁλόκληρον Νομόν, διακηρύττεται ἡ ἔναρξις τῆς ἐνεργείας της κατὰ τὸν ἄνωθεν τρόπον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἢ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Νομοῦ· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς κοινότητας κοινοποιεῖται ἢ δημοσιεύεται διὰ τοιχοκολλήτων διακηρύξεων.

Ἡ διακήρυξις αὕτη πρέπει νὰ περιέχῃ

α') τὴν ὀνομασίαν τοῦ ἐγκλήματος, διὰ τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἡ ἔκτακτος στρατιωτικὴ δίκη·

β') τὴν διαταγὴν νὰ ἀπέχουν ἀπ' αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ἢ ἀπὸ τὴν ἐξακολούθησίν του·

γ') τὴν ἀπειλὴν ὅτι, ὅστις μετὰ τὴν διακήρυξιν τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης πράξῃ τοιοῦτον ἔγκλημα ἢ ἐπιμείνῃ εἰς αὐτό, ἢ συμπράξῃ καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον, θέλει παιδευθῆ, ἄνευ συγκαταβάσεως, μὲ θάνατον.

Ἡ διακήρυξις γίνεται ἀπὸ μέρους τοῦ Νομάρχου ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Εὐθὺς μετὰ τὴν διακήρυξιν σταίνεται εἰς δημοσίαν ἀγορὰν ἐνώπιον τοῦ διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δικαστηρίου προσδιορισθέντος μέρους, ἐρυθρὰ σημαία, ἥτις διαμένει ὑπὸ φρουρὰν στημένη, ἕως οὗ παύσῃ ἡ ἔκτακτος στρατιωτικὴ δίκη.

10. Ἡ διαδικασία τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης διαφέρει ἀπὸ τὴν τακτικὴν κατὰ τὰ ἐφεξῆς οὐσιώδη κεφάλαια·

1) Ὅλη ἡ δικολογία περὶ τοῦ παραδοθέντος εἰς τὸ Ἔκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον ἀτόμου γίνεται ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἄνευ διακοπῆς, δημοσίᾳ, ἐνώπιον τοῦ συναθροισμένου Δικαστηρίου·

2) Περιορίζεται ὡς πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον εἰς ἐκεῖνο μόνον τὸ ἔγκλημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδιωρίσθη ἔκτακτος στρατιωτικὴ δίκη·

3) Περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ ἐγκαλουμένου δὲν γίνεται πρᾶξις, καὶ ἡ κατηγορία δὲν γίνεται ἔγγραφος·

4) Διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ συνηγόρου δὲν πρέπει νὰ σταματηθῇ ἡ πρόοδος τῆς δικολογίας, ἑπομένως ἂν ὁ κατηγορούμενος ἀποποιῆται τὴν ἐκλογὴν ἢ ἐκλέγῃ συνήγορον, ὅστις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔλθῃ ἄνευ ἀναβολῆς τῆς δικολογίας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου ἐκλέγει ἕνα συνήγορον ἐξ ἐπαγγέλματος·

5) Ἡ ἐξέτασις ἐκτείνεται μόνον εἰς ἐκεῖνα τὰ οὐσιώδη περιστατικὰ τῆς κατηγορουμένης πράξεως, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ πρᾶξις εἶναι τῳόντι τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ἐκτάκτου Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου·

6) Ἡ ἐξέτασις καὶ προαγωγὴ τῶν ἀποδείξεων δὲν ἀπαιτεῖ τοὺς τύπους τῆς συνήθους δικολογίας, καὶ διὰ νὰ ἐκδοθῇ ποινικὴ ἀπόφασις δὲν ἀπαιτοῦνται, εἰμὴ ὅσα ἐμποροῦν νὰ καταπείσουν τὴν συνείδησιν τοῦ δικαστοῦ ὅτι ἡ πρᾶξις ἔγεινεν καὶ ὅτι ἔγεινεν ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον.

11. Τὸ Ἔκτακτον Στρατιωτικὸν Δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ παραχρῆμα διὰ προφορικῶν διαταγῶν τοὺς ἀπαιτουμένους μάρτυρας, ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν ἦναι οὗτοι· καὶ ἂν δὲν θελήσουν νὰ ἐμφανισθῶσι, νὰ τοὺς εἰσάξῃ διὰ τῆς βίας καὶ νὰ τοὺς κρατῇ ὅσον καιρὸν ἐγκρίνει ἀναγκαῖον.

12. Ἂν ὑπάρχουσιν ἀξιόπιστοι μάρτυρες, οἵτινες ἐν γνώσει δίδουν περὶ αὐτῆς τῆς πράξεως μαρτυρίαν ἔνορκον κατὰ τοῦ δικαζομένου, ἕκαστος τῶν τοιούτων μαρτύρων θέλει δώσει τὰς πληροφορίας του ἐνώπιον τοῦ ἐγκαλουμένου· οὗτος δὲ θέλει ἐρωτηθῆ, τί ἔχει νὰ ἀντείπῃ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τούτου καὶ νὰ προφέρῃ πρὸς ἀπολογίαν ἑαυτοῦ.

13. Ἀφοῦ τελειωθῇ ἡ ἐπὶ συνεδριάσει ἀκρόασις, ἀκολουθεῖ ἡ εἰδικὴ ψηφοδοσία περὶ τῶν ἑξῆς ἐρωτημάτων·

1) Ἂν τὸ ἔγκλημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐγκαλεῖται ὁ δικαζόμενος, εἶναι τοιοῦτον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν διακήρυξιν νὰ κριθῇ διὰ τοῦ ἐκτάκτου Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου·

Καὶ γινομένης κατὰ πλειοψηφίαν καταφατικῆς τῆς εἰς αὐτὸ ἐρωτήσεως·

2) Ἂν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἔνοχος τοῦ ἐγκλήματος τούτου ὡς ἔμμεσος ἢ ἄμεσος αἴτιος ἢ συναίτιος, ἢ ὡς συμβοηθός.

14. Εἰς τὴν ψηφοδοσίαν περὶ τοῦ κατὰ ἄρθρ. 13 δευτέρου ἐρωτήματος, ὀφείλει ἕκαστος δικαστὴς νὰ δώσῃ τὴν ψῆφον του λέγων: ἔνοχος ἢ ἀνένοχος.

Τὸ Δικαστήριον, διὰ νὰ δώσῃ τὰς ψήφους, ἀποσύρεται εἰς τὸν θάλαμον τῶν συζητήσεων.

15. Ὅταν διὰ τῆς πλειοψηφίας ἀναγνωρισθῇ ἡ ἐνοχὴ τοῦ ἐγκαλουμένου, ἀκούονται κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν αἱ περὶ τῆς ἐφαρμοσθησομένης ποινῆς προτάσεις τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας καὶ γίνεται ἡ ποινικὴ ἀπόφασις.

16. Ἡ παρὰ τοῦ Ἐκτάκτου Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου γενομένη ποινικὴ ἀπόφασις διακοινοῦται εὐθὺς εἰς τὸν καταδικασθέντα, καὶ ἐκτελεῖται παρευτίκα.

Ἂν ἡ ἀπόφασις ἦναι θάνατος, ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐντὸς δύο ὡρῶν.

Ὁ καταδικασθεὶς εἰς θάνατον τουφεκίζεται.

Δὲν ἐπιτρέπεται δικαστικὸν μέσον ἢ αἴτησις ἀφέσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις μιᾶς κεφαλικῆς ἀποφάσεως τότε μόνον ἀναβάλλεται, ἂν τὸ Δικαστήριον νομίσῃ χρέος του νὰ ἀναφερθῇ πρότερον ἐπισήμως, ἢ ἂν τὸ, ὑπεύθυνος, δὲν ἀπεφασίσθη παμψηφεί, ἢ κἂν μὲ πλειοψηφίαν τεσσάρων ψήφων κατὰ μιᾶς· εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἡ ἀπόφασις μετὰ τῶν πρωτοκόλλων τῆς δικογραφίας καθυποβάλλεται ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν, ἥτις προβάλλει περὶ ἀφέσεως εἰς τὸν Βασιλέα.

17. Περὶ τῶν συζητήσεων τῆς δίκης θέλει κρατηθῇ τακτικὸν πρωτόκολλον, ἀλλ' εἰς αὐτὸ

κθέτονται μόνον τὰ οὐσιώδη, πρὸ πάντων ὅσα ἀφορῶσι τὴν πρᾶξιν καὶ τὰς ἀποδείξεις κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου, τὰς εἰς τὴν συζήτησιν ψήφους, τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς· τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς κριτὰς, καὶ στέλλεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς δίκης εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν, ἐνταυτῷ κάμνει καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Δικαστηρίου ἐκτεταμένην ἀναφορὰν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν, ἥτις τὴν καθυποβάλλει εἰς τὸν Βασιλέα.

18. Ὅλαι αἱ κυβερνητικαὶ καὶ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἀρχῶν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἀκούσουν τὰς προσκλήσεις καὶ παραγγελίας τοῦ Ἐκτάκτου Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου, τοῦ Εἰσηγητοῦ, καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας.

Τὸ Ἔκτακτον Στρατιωτικὸν Δικαστήριον ἔχει δικαίωμα νὰ παιδεύῃ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πειθαρχίας μὲ πρόστιμον μέχρι 200 Δραχμῶν καὶ μὲ φυλακισμὸν ἕως δύο ἑβδομάδων τοὺς ῥαθυμοῦντας· καὶ ἂν ἡ παρακοή των φέρῃ χαρακτῆρα βαρύτερον, νὰ τοὺς ἐνάξῃ εἰς ἔκτακτον στρατιωτικὴν δίκην καὶ νὰ ἐνεργήσῃ κατ' αὐτῶν τὴν ποινὴν, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλουν οἱ ὑπάρχοντες ποινικοὶ νόμοι.

19. Τὸ Ἔκτακτον Στρατιωτικὸν Δικαστήριον διαμένει εἰς ἐνέργειαν, ἕωσοῦ κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Δικαστηρίου κηρυχθῇ διαλελυμένον.

Ἂν ὅμως οἱ πρωταίτιοι συλληφθοῦν καὶ κριθοῦν κατὰ τὴν ἔκτακτον στρατιωτικὴν δίκην, καὶ τὸ Δικαστήριον νομίσῃ ὅτι τὸ δοθὲν παράδειγμα ἐπέτυχε τὸν σκοπόν του, δύναται νὰ ἀναβάλῃ προσωρινῶς τὰς ἐργασίας του, ἕωσοῦ λάβῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως· ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ εἶναι ἀναποφεύκτως ἀναγκαία ἡ συναίνεσις τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἡ πλειοψηφία τεσσάρων ψήφων κατὰ μιᾶς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀναφέρεται ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δικαιοσύνης.

Ἂν τὰ περιστατικὰ, τὰ ὁποῖα ὑπηγόρευσαν τὴν ἀναβολὴν, παραλλάξουν ἐν τῷ μεταξὺ, μέχρι τῆς ἀφίξεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως, καὶ ἂν διὰ πλειοψηφίας τεσσάρων ψήφων, καὶ συναινέσει τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, γνωρισθῇ ἐπάναγκες τὸ νὰ ἐμβῇ τὸ Δικαστήριον πάλιν εἰς ἐνέργειαν, ἔχει χρέος νὰ ἐνεργῇ αὐτὸ τοῦτο.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν.

20. Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀκυρόνονται ὅλοι οἱ προλαβόντες νόμοι καὶ διατάγματα, ὅσοι ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐδόθη ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 (17) Σεπτεμ. 1833.

9 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπὸ 5 (17) τοῦ τρέχοντος ἀναφορὰς τῶν Γραμματειῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ κάτοικοι διαφόρων κοινοτήτων τῆς Τήνου, ὄχι μόνον ἐτόλμησαν νὰ μὴν ὑπακούσουν κατὰ χρέος εἴς τινα τῶν ἐκδοθέντων παρ' ἡμῶν διαταγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπροσπάθησαν δι' ἀποστασίας νὰ κατορθώσουν τὴν ἀκύρωσιν αὐτῶν·

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 5 (17) τοῦ τρέχοντος νόμον περὶ διορισμοῦ Ἐκτάκτου Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Νὰ σταλῇ εὐθὺς ἱκανὸν ςρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἀπὸ ἐδῶ εἰς τὴν Τῆνον, διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ πάλιν τὴν παραβιασθεῖσαν ἰσχὺν τῶν νόμων καὶ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν τῶν ὅπλων ἅμα ἀκολουθήσῃ ἀντίστασις. Τὸ σῶμα τοῦτο θέλει διαμείνει εἰς Τῆνον, ἕως ὅτου τὰ διατάγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ὑπήκουσαν, ἐκτελεσθοῦν ἐντελῶς, ἕως οὗ τελειώσει ἡ κατὰ τῶν ἐνόχων δίκη, καὶ ἀποκατασταθῇ πάλιν ἡ ταραχθεῖσα κοινὴ ἡσυχία.

2. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ςρατευμάτων καὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου, θέλει διακηρυχθῇ ἡ σύστασις τοῦ δικαστηρίου, καὶ θέλουν συλληφθῇ οἱ ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι τούτῳ κατηγορούμενοι, καὶ θέλει γενῇ ἔναρξις τῆς κατ' αὐτῶν ποινικῆς ἀγωγῆς.

Ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες μετὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου διαμένουν εἰς ἀποστασίαν, ἢ συμπράξουν καθ' ὁποῖον δήποτε τρόπον εἰς τὴν ἀποστασίαν, θέλουν ἐνεργηθῇ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2, § 3 τοῦ ἀπὸ 5 (17) τοῦ τρέχοντος νόμου περὶ διορισμοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου.

3. Ὀνομάζομεν: ά. Πρόεδρον, τὸν Ὑπασπιστὴν τοῦ φρουρίου Ταγματάρχην Κύριον Φαβρίκιον,

β'. Κριτάς· 1. τὸν κριτὴν τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου Δ. Κωνσταντῖνον Σοῦτσον, 2. τὸν κριτὴν τοῦ ἐνταῦθα Δικαστηρίου Κ. Τερτσέτην, 3. τὸν λοχαγὸν Λαζόπουλον, 5. τὸν λοχαγὸν Δελοριέ·

γ'. Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας εἰς αὐτὸ τὸ Δικαστήριον, τὸν βοηθὸν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὸ ἐνταῦθα Δικαστήριον Κύριον Κυπαρίσσην·

δ'. Γραμματέα τὸν τοῦ ἐνταῦθα Δικαστηρίου Χ. Ζῶτον.

Ὅλοι οἱ ἄνωθεν ὀνομασθέντες θέλουν μεταβῇ

εὐθὺς εἰς Τῆνον καὶ ἀνοίξει τὴν δίκην εἰς τὰς 9 (21) τοῦ τρέχοντος, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας.

4. Πρὸς βοήθειαν τοῦ Δικαστηρίου, τοῦ Εἰσηγητοῦ, καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὰς διαταχθησομένας συλλήψεις καὶ ἐμφανίσεις, στέλλεται ὁμοῦ μὲ τὰ στρατεύματα καὶ μία ἐνωμοταρχία χωροφυλακῆς εἰς Τῆνον, ἥτις θέλει διαμείνει ἐκεῖ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

5. Ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων θέλει μεταβῇ εὐθὺς εἰς Τῆνον, καὶ λάβει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διαταγμάτων, πρὸς ἐνίσχυσιν των νόμων καὶ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν.

Αἱ κοινότητες, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἀποστασίαν, θέλουν ἀφοπλισθῇ, καὶ τὰ ὅπλα των θέλουν παραδοθῇ εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ ὁπλοστάσιον.

6. Ὅλα τὰ ἔξοδα τὰ προκύψαντα διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν στρατευμάτων καὶ τὴν εἰς Τῆνον διαμονήν των, διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἐκτάκτου Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν ἐν τῷ διατάγματι τούτῳ ἐνδιαλαμβανομένων μέτρων, πίπτουν ἀλληλεγγύως εἰς βάρος τῶν ἐνόχων κοινοτήτων καὶ ἀτόμων.

7. Αἱ Γραμματεῖαι τῆς Δικαιοσύνης τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, καθ' ὅσον εἰς ἑκάστην ἀναφέρεται, ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας θέλουν διακοινωθῇ εὐθὺς τὰ ἑφεξῆς εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῶν 5 (17) τοῦ τρέχοντος ἐπισυνημμένα ἔγγραφα, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ ἀναφοραὶ τῆς Νομαρχίας τῶν Κυκλάδων καὶ τοῦ Ἐπαρχείου τῆς Τήνου, ἀφορῶσαι τὰ ἐσχάτως ἐκεῖ συμβάντα.

Ναύπλιον, τὴν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1833.

10 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας μας, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν ὁδοποιΐαν τῶν ἑφεξῆς ὁδῶν·

α. Μιᾶς ὁδοῦ ἀγούσης ἐκ Πατρῶν διὰ Μισθρᾶ εἰς τὸ Γύθειον·

β'. Μιᾶς ἐκ Νεοκάστρου διὰ Μεγαλουπόλεως·

γ'. Μιᾶς συγκοινωνικῆς ὁδοῦ ἐκ Ναυπλίου, διὰ τὴν ὁδὸν ἀριθμ. 2·

δ'. Μιᾶς ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας εἰς Ἀγρίνιον, Ἀμβρακίαν καὶ Βόνισταν·

ε. Μιᾶς ἐκ Θηβῶν εἰς Χαλκίδα·

ς'. Μιᾶς ἐξ Ἀμφίσσης (Σαλώνων) εἰς Λαμίαν (Ζητούνιον) καὶ εἰς τὰ ὅρια τῆς Τουρκίας·

ζ. Μιᾶς ἐκ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον.

Διὸ παραγγέλλεται ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ... νὰ συνεννοηθῇ ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ ... τιωτικῶν Γραμματείας διὰ νὰ ... πολὺ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ σώματος πρὸς ἀκριβέστερον ὁρισμὸν καὶ σημείωσιν τῶν ῥηθεισῶν ὁδῶν, καὶ διὰ νὰ ἐμπορέσῃ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ὁδοποιΐα μετ' οὐ πολύ. Οἱ ἀποσταλησόμενοι ἀξιωματικοὶ θέλουν συνεννοηθῇ πανταχοῦ μετὰ τῶν Νομάρχων καὶ Ἐπάρχων διὰ νὰ διατηρῶνται εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὁδῶν τὰ συμφέροντα τῆς ἀγρονομίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιμέλειαν, καθὼς τὰ τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ κράτους· οἱ αὐτοὶ προσδιορίζοντες τὸ πλάτος τῶν ὁδῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς ὁδοποιΐας θέλουν ἔχει πρεπόντως ὑπ' ὄψιν τὰς χρείας καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ Βασιλείου καὶ ἐξαιρέτως τὴν ὅσον δυνατὸν μεγίστην φειδωλίαν.

Πρὸ πάντων θέλουν διαγραφῇ διὰ πάλων, καὶ κατασκευασθῇ ἐκεῖναι αἱ ὁδοὶ, αἵτινες συνδέουν τὴν ἐσωτερικὴν γῆν μετὰ τῶν κατ' ἐναντίαν παραλίαν λιμένων. Αἱ τοιαῦται εἶναι

α. Ἡ ἐκ Πατρῶν εἰς Γύθειον ὁδὸς,

β'. Ἡ ἐξ Ἀγρινίου διὰ τὴν Ἀμβρακίαν καὶ Βόνιτσαν, ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐξ Ἀγρινίου διὰ τὸ Μεσολόγγιον,

γ'. Ἡ ἐκ τοῦ λιμένος τῶν Σαλώνων εἰς τὴν Λαμίαν καὶ μέχρι τῶν ὁρίων,

δ'. Ἡ ὁδὸς ἡ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Θήβας μετὰ τῆς ἐκ Θηβῶν εἰς Χαλκίδα.

Οἱ ἀποσταλησόμενοι ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ σώματος, ἀφοῦ προχωρήσωσιν αἱ ἐργασίαι των τοσοῦτον, ὥςε ἡ ὁδοποιΐα μερικῶν ὁδῶν νὰ ἀρχίσῃ, θέλουν καθυποβάλει αὐτὰς εὐθὺς, ἔχοντες ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὁδοποιΐα πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῶν λιμένων, διὰ νὰ ἐμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν εὐθὺς αἱ κατασκευασθεῖσαι ὁδοί.

Ὡς πρὸς τὰς δύο μεγάλας διὰ τῆς Πελοποννήσου ὁδοὺς θέλουν θεωρηθῇ ὅλαι αἱ περιςάσεις καὶ ἐξεταχθῇ, ἂν ἡ Μεγαλούπολις, ἡ Τρίπολις πρέπῃ νὰ προτιμηθῇ ὡς τόπος τοῦ συνδέσμου.

Ἡ μεγάλη ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Βόνιτσαν ὁδὸς θέλει ἐξετασθῇ ἐπιμελῶς, ἂν πρέπῃ νὰ φέρῃ ἐκ Λιβαδείας διὰ Σαλώνων καὶ Ναυπάκτου εἰς Ἀγρίνιον, ἢ μᾶλλον διὰ τὰ βουνὰ καὶ διὰ τὴν μεγαλητέραν ἐγγύτητα διὰ Σαλώνων καὶ Ἀμουράνης εἰς Ἀγρίνιον.

Προσμένομεν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δώσει ἐξαίρετον προσοχὴν καὶ δραστηριότητα εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐμβριθέστατον ἀντικείμενον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 (28) Αὐγούστου 1833.

11 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου (1 Ὀκτωβρίου) διατάγματός μας ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν τὰ ἑφεξῆς μερικὰ ταμεῖα πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν παλαιῶν Ἑλληνικῶν χαλκονομισμάτων·

1) Διὰ τὸν Νομὸν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Εἰς Πόρον τῆς Τροιζηνίας παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Κ. Σαμακόγλῳ,

Εἰς Τιπάρηνον τῆς Ἑρμιονίδος παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Π. Καλομοίρῃ,

Εἰς Ὕδραν παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Νέγκᾳ,

Εἰς Ἄργος παρὰ τῷ Βασ. Ἐφόρῳ Ματσανῷ,

Εἰς Κόρινθον παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Τσανστάλῃ.

2) Διὰ τὸν νομὸν Ἀρκαδίας·

Εἰς Γορτύνην παρὰ τῷ Κυρίῳ Ἰωάν. Καρύδῃ.

Εἰς Πρασιὰς τῆς Κυνουρίας παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ τελωνείου, Κυρίῳ Δημητριάδῃ,

Εἰς Μεγαλούπολιν παρὰ τῷ Βασιλ. Ἐφόρῳ Ρηγοπούλῳ.

3) Διὰ τὸν Νομὸν Λακωνίας·

Εἰς Σπάρτην παρὰ τῷ Γ. Ἐφόρῳ Σκαλίδῃ,

Εἰς Ἐπίδαυρον Λιμηρὰν παρὰ τῷ Βασιλικῷ Ἐφόρῳ Χρυσαφοπούλῳ,

Εἰς Γύθειον παρὰ τῷ Θεοδώρῳ Ἠλιοπούλῳ ἀποστελλομένῳ ἐπὶ τούτῳ,

Εἰς Οἴτυλον παρά τινι τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου Καλαμῶν, σταλησομένῳ ἐπὶ τούτῳ.

3) Διὰ τὸν Νομὸν Μεσσηνίας.

Εἰς Κυπαρισσίαν τῆς Τριφυλίας παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Πανταζοπούλῳ,

Εἰς Παῤῥασίαν (Φανάρι) παρὰ τῷ Β. Ἐφόρῳ Δάρᾳ,

Εἰς Μεσσήνην παρὰ τῷ Β. Ἐφόρῳ Καραπαύλῳ.

5) Διὰ τὸν Νομὸν Ἀχαΐας καὶ Ἠλείας·

Εἰς Κύναιθαν παρὰ τῷ Κ. Χρυσανθάκῃ Κυριττοπούλῳ, σταλησομένῳ ἐπὶ τούτῳ,

Εἰς Κυλλήνην τῆς Ἠλείας παρὰ τῷ Ἐπιστ. τοῦ τελωνείου Παππαδοπούλῳ,

Εἰς Αἰγιάλειαν παρὰ τῷ Διευθυντῇ τοῦ τελωνείου Σεβαςῷ.

6) Διὰ τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας·

Εἰς Κατούναν παρὰ τῷ Βασιλ. Ἐφόρῳ Χατζοπούλῳ,

Εἰς Βόνιτσαν παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Σ. Λογοθέτου,

Εἰς Ἀγρίνιον παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Γ. Ἐφόρου Κωστοπούλῳ,

Εἰς Ναύπακτον παρὰ τῷ Β. Ἐφόρῳ Δέλῃ,

Εἰς Καλλιδρόμην παρὰ τῷ Γ. Νίτσα,

7) Διὰ τὸν Νομὸν Φωκίδος καὶ Λοκρίδος·

Εἰς Λοιδορίκι τῆς Δωρίδος παρὰ τῷ Β. Ἐφόρ. Α. Λάμπρῳ,

Εἰς Αταυλάτην παρὰ τῷ Βασ. Ἐφόρῳ Β. Ἀλεξάνδρου,

Εἰς Λαμίαν παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Ἀμεντσίᾳ.

8) Διὰ τὸν Νομὸν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας·

Εἰς Μέγαρα παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Λαδάκῃ,

Εἰς Αἴγιναν παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Κριτοβουλίδῃ,

Εἰς Λεβαδείαν παρὰ τῷ Βασ. Ἐφόρῳ Λαζαρῇ,

Εἰς Θήβας παρὰ τῷ Β. Ἐφόρῳ Δ. Ἀθανασίου.

9) Διὰ τὸν Νομὸν Εὐβοίας·

Εἰς Κάρυστον παρὰ τῷ Βασιλ. Ἐφόρῳ Λ. Κοτσονίκᾳ,

Εἰς Κούμην παρὰ τῷ Ἐπιςάτῃ τοῦ τελωνείου Ι. Δραμάλῃ,

Εἰς Σκόπελον παρὰ τῷ Βαγίῳ Γεωργ. Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου,

Εἰς Σκύρον παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Γιεμαλάκῃ,

Εἰς Σκίαθον παρὰ τῷ Ι. Ὀθωνίῳ, Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου.

10) Διὰ τὸν Νομὸν τῶν Κυκλάδων·

Εἰς Τῆνον παρὰ τῷ Κ. Πόμερ, Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου,

Εἰς Νάξον παρὰ τῷ Δ. Γεωργαντᾷ Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου,

Εἰς Πάρον παρὰ τῷ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένῳ Σκορδύλῃ,

Εἰς Ἄνδρον παρὰ τῷ Α. Χ. Ἀδρέα, Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου,

Εἰς Μύκωνον παρὰ τῷ Κ. Μαυρογένῃ, Ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου.

Εἰς Μύλον παρὰ τῷ Κ. Βεργῇ Β. Ἐφόρῳ,

Εἰς Θήραν παρὰ τῷ Κυπαρίσσῃ Β. Ἐφόρῳ,

Εἰς Κέαν παρὰ τῷ Β. Ἐφόρῳ Μ. Παγκάλῳ.

Διὰ τὰς λοιπὰς νήσους θέλει προσδιορίσει ὁ Διευθυντὴς τοῦ τελωνείου Σύρας τὰς λοιπὰς ἀναγκαίας θέσεις τῆς ἀνταλλαγῆς.

Ὅλοι οἱ εἰς τὰ μερικὰ ταμεῖα διωρισμένοι θέλουν συμμορφωθῇ ἀκριβῶς μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου (1 Ὀκτωβρίου) Διατάγματός μας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ναύπλιον, 23 Σεπτεμ. (5 Ὀκτωβρ.) 1833.

12 ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅτι κατὰ συνέπειαν νόσου, ἐπιδημικὸν χαρακτῆρα ἐχούσης, ἥτις συνέβη τελευταῖον πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀλβανίας, ὀνόματι Γουργουράκη, ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἰονίων νήσων ἔκρινεν εὔλογον νὰ καθυποβάλῃ ὅλα τὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀπερχόμενα ἐκεῖσε πλοῖα εἰς ἐκκάθαρσιν ἑπτὰ ἡμερῶν, ἕωσοῦ πληροφορηθῇ ἀκριβῶς περὶ τῆς φύσεως τῆς νόσου ταύτης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1833.

13 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΜΙΚΡΑΤΕΑΣ.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 351 ἐθνικὸς οἶκος (γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Κιβωτός), ὅπου διαμένει ἤδη ἡ ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ ἐπιτροπή, θέλει πωληθῆ ἐπὶ δημοπρασίας γενησομένης κατὰ τὴν 31 τοῦ τρέχοντος.

Τὸ ὁλικὸν ἐμβαδὸν τοῦ οἴκου μετὰ τῆς περιοχῆς του, εἶναι πῆχαι τετραγωνικαὶ ἑπτακόσιαι εἴκοσιν ἐννέα καὶ τρία τέταρτα. Οἱ ὅροι τῆς ἐκποιήσεως εἶναι οἱ ἑξῆς·

Α'. Η πληρωμὴ θέλει γενῆ εἰς ὀκτὼ δόσεις, ἐξ ὧν ἡ ά. τὴν 1 τοῦ Ἀπριλίου 1834, καὶ οὕτω καθεξῆς πᾶσαν 1 Ἀπριλίου μέχρι συμπληρώσεως τῆς ὁλικῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς

Β'· Τὸ ἐκποιηθὲν κτῆμα μένει εἰς ὑποθήκην μέχρι τῆς τελείας πληρωμῆς, ἑπομένως δὲν δύναται πρὸ τῆς τελείας τοῦ χρέους ἐξοφλήσεως νὰ πωληθῇ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἢ νὰ δοθῇ εἰς νέαν ὑποθήκην.

Γ'. Ἂν ὁ ἀγοραστὴς δὲν πληρώσῃ τὰς διωρισμένας δόσεις εἰς τὰς προθεσμίας, ἔχει ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα νὰ ἐκθέσῃ τὸ κτῆμα εἰς νέαν δημοπρασίαν πωλήσεως, λογιζομένου τοῦ κέρδους ἢ τῆς ζημίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ πρώην ἀγοραςοῦ.

Δ'. Τὸ κτῆμα θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀγοραστοῦ τὴν ά. Μαρτίου τοῦ ἐλευσομένου ἔτους. Ἕως ἐκείνης τῆς ἐποχῆς μένει εἰς τὴν διάθεσιν τῇ; ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ ἀγοραστὴς θέλει λαμβάνει ἐνοίκιον.

Ε'. Τὸ ἐνοίκιον τοῦτο προσδιορίζεται 12 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς, καὶ θέλει ἐκπεσθῇ ἀπὸ τὴν πρώτην δόσιν τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ.

ς' Η Α. Μ. ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τῆς ἀποδοχῆς, ἢ μὴ ἀποδοχῆς τῆς προσφερθησομένης εἰς τὴν δημοπρασίαν ἀνωτάτης τιμῆς.

Ναύπλιον, 17 (29) Ὀκτωβρίου 1833.

——

14 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ὁ κατὰ τὴν Λεβαδείαν ἐθνικὸς λουτρὸς μὲ ὅλην του τὴν περιφέρειαν καὶ μὲ τὰ ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν κάτωθεν περιγραφὴν θέλει πωληθῆ ἐπὶ δημοπρασίας καὶ παραχωρηθῆ εἰς τὸν πλειστηριάσαντα. Η ἐπιτόπιος δημοπρασία θέλει γενῆ εἰς Λεβαδείαν τὴν 30 τοῦ τρ. ἡ δὲ τελειωτική, εἰς Ἀθήνας, τὴν 15 τοῦ Νοεμβρίου. Ὁ ἐλάχιςος ὅρος προσδιορίζεται Δραχ. 3508.

Η πληρωμὴ θέλει γενῆ εἰς ὀκτὼ δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη τὴν 1 Ἰανουαρ. 1834, καὶ ὀκτὼ καθεξῆς πᾶσαν 1 Ἰανουαρίου μέχρι ἀποπληρώσεως τοῦ ὁλικοῦ χρέους, ὁ δὲ λουτρὸς μένει καθ' ὅλον τοῦ τὸ διάστημα εἰς ὑποθήκην.

Καταμέτρησις τοῦ λουτροῦ.

Οἱ τοῖχοι ὅλου τοῦ λουτροῦ	πῆχ.	500
Οἱ θόλοι	.	400
Τὰ τέσσαρα μεσότοιχα	.	200
Τὸ ἔξω μέρος (κοιτὼν) μὲ τὰ καθίσματα	.	256
Οἱ τοῖχοι τῆς ξυλαποθήκης	.	180
Ἔδαφος στρωμένον μὲ μάρμαρα	.	150

Σμείωσις. Ἐκ τῶν μαρμάρων 30 εἶναι σηκωμένα ἀπὸ τὴν θέσιν των καὶ εὑρίσκονται ἐναποτεθειμένα εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου, ὅπου καὶ τέσσαρες ὅλμοι (γοῦρναι) τοῦ λουτροῦ

Τὸ ἔδαφος πῆχ. τετραγ.	.	638

Ναύπλιον, 18 Ὀκτωβρίου 1833.

——

15 (ΤΥΠΟΣ Α.)

Ημεῖς ὁ κάτωθεν γεγραμμένος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τοῦ Βασ. τῆς Ἑλλάδος Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας δηλοποιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι τὸ κατὰ τὴν ἔνορκον διαβεβαίωσιν ἀνῆκον εἰς τὸν (ὄνομα τάξις καὶ τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ ὁρκισθέντος ἰδιοκτήτου) ἐξ ὁλοκλήρου ἢ ἐκ μετοχῆς μὲ τοὺς Ν. Ν. (ἕπονται τὰ ὀνόματα, τάξις καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τῶν συμμετόχων) πλοῖον (βρίκιον, γολέτα κτλ) κατὰ τὰς παρουσιασθείσας ἀποδείξεις ἐναυπηγήθη εἰς . . . κατὰ τὸ ἔτος . . . (ἢ ἐκυριεύθη ἐν . . παρὰ τοῦ Ν. Ν. εἰς Ν. Ν. ἢ ἐκρίθη δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν λειῶν Δικαστηρίου ὑπὸ τὴν . . (ἡμερομηνίαν) ὡς καλὴ λεία, ἢ ἐδημοσιεύθη δι' ἀποφάσεως τοῦ . . . Δικαστηρίου εἰς . . . ὑπὸ τὴν (ἡμερομηνίαν) διὰ παραβασιν . . . ἢ ῥιφθὲν κατὰ τὴν . . . εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ξηρὰν καὶ ἀνίκανον διὰ περαιτέρω πλοῦν, ἐπωλήθη εἰς . . . τὴν . . . διὰ τὴν τιμὴν Δραχ. . . . καὶ ἐπεσκευάσθη μετέπειτα εἰς . . . μὲ δαπάνην Δραχ. . . . ἢ ἦτον, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἰδιοκτησία τοῦ Ν. . . . (ὄνομα, τάξις καὶ διαμονὴ τοῦ τότε ἰδιοκτήτου) ἢ εἰσήχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἰδιοκτησία του παρὰ τοῦ . . . ὅτε κατὰ τὸν μῆνα . . . τοῦ . . . ἔτους μετανάστευσεν ἐκ . . . καὶ ἀπεκατεστάθη εἰς . . . ὅτι ἐξετασθὲν εὑρέθη νὰ ἦναι κατασκευασμένον ἀπὸ . . . (εἶδος τῆς ξυλικῆς) μὲ καλὸν καὶ κατάλληλον τρόπον, μὲ . . . κατάρτια καὶ . . . καταστρώματα, καὶ παραπετάσματα, ἔχον μῆκος ἀπὸ κοράκι εἰς κοράκι . . . μέτρα, μέγιστον πλάτος . . . μέτρα, ὕψος μεταξὺ τῶν καταστρωμάτων . . . μέτρα (ἢ ἂν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἓν μόνον κατάστρωμα, τὸ βάθος τοῦ ἀμπαρίου) . . . μέτρα, καὶ χωρητικότητος . . . τόνων κατὰ τὴν γενομένην καταμέτρησιν καὶ καταγραφὴν εἰς τὸ νηολόγιον τῶν πλοίων πρώτης (δευτέρας) τάξεως τοῦ λιμένος . . . ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν . . . καὶ σημειωθὲν ὑπὸ τὸ ὄνομα . . . (ὅτε εἶναι πλοῖον 6'. τάξεως) ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐθνικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον, καὶ ἑπομένως δύναται καθ' ὅσον φυλάττει τοὺς νομίμους κανονισμοὺς καὶ μένει ἀποκλειστικῶς ἰδιοκτησία ὑπηκόου Ἑλ-

λήνων νὰ φέρῃ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, καὶ νὰ νέμεται ἐκ τούτου ὠφελείας προνόμια·

Ναύπλιον, τὴν 183

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ.

Ἐξεδόθη ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτ. Γραμμ. ὑπὸ τὸν ἀριθ. . . . καὶ ἐστάλη εἰς τὴν ἐν Ναυτικὴν Ἀρχήν.

(Ὑπογραφὴ) ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπ. Γραμματ.

Κατεχωρίσθη παρὰ τῇ Ναυτ. Ἀρχῇ Πόρου (Σύρας κτλ.) καὶ διευθύνθη εἰς τὴν αὐτοῦ τελωνιακὴν Ἀρχὴν τὴν

(Ὑπογ.) ὁ προϊστάμ. τῆς Ναυτικῆς Ἀρχῆς (π. χ. Λιμενάρ. Ὑπολιμενάρχης κτλ.)

Ἐνεχειρίσθη παρὰ τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς Πόρου (Σύρας κτλ.) εἰς τὸν . . . ἀφοῦ ἐπλήρωσε τὸ δικαίωμα Δραχ.

Τὴν 183

(Ὑπογ.) ὁ προϊστάμ. τῆς τελων. Ἀρχῆς (Ἐπιστάτης Ὑποεπιστάτης, Διευθυντὴς κτλ.)

16 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Διὰ τὰς ἀποστελλομένας διὰ τῶν ταχυπλόων μας ἐφημερίδας νὰ πληρόνεται ἄνευ διαφορᾶς τοῦ διαστήματος ἓν λεπτὸν ἀνὰ ἓν κομμάτιον.

2. Διὰ τὰ ἄλλα τυπωμένα ἔγγραφα, ἅτινα δίδονται εἰς τὰ ταχύπλοα ἄδετα καὶ μὲ σταυροειδὲς ἡμικάλυμμα, νὰ πληρόνεται τὸ ἓν δέκατον πέμπτον τοῦ κατὰ τὸ βάρος λογιζομένου τέλους.

3. Ἀκυροῦται τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου) περὶ ἀποστολῆς γραμμάτων καὶ φακέλλων διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ταχυπλόων Διατάγματός μας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ναύπλιον, 24 Νοεμβρ. (6 Δεκεμβρ.) 1833.

17 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ.

Ἡ Δ. Μ. ὁ Βασιλεὺς δι' Ὑψηλοῦ Διατάγματος τῆς 8 (20) Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους ὑπ' Ἀριθ. 8696 ἔκαμε τὴν ἀκόλουθον μεταλλαγὴν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ταγμάτων.

Εἰς τὸ ἑξῆς ἕκαστον τάγμα θὰ ἔχῃ καὶ ἕνα δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικόν.

Αἱ κεναὶ αὗται θέσεις θὰ πληρωθῶσι, καὶ οὕτω δὲν θέλει πλέον ὑπάρχει ἡ θέσις τοῦ λοχαγοῦ ἐνδυματίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, 8 (20) Δεκεμ. 1833.

18 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Συνιστῶνται εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ σχολεῖον τῶν κορασίων, διευθυνόμενον παρὰ τῆς Κυρίας Βολμεράνζ, πρὸς τὸ παρὸν δι' ἓν ἔτος 12 ἀνέξοδοι θέσεις διὰ κοράσια, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἢ ἔπεσαν εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἢ ἀνέδειξαν ἄλλας ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν πατρίδα.

Β'. Ἐξ ἑκάστου Νομοῦ θέλει ληφθῇ τοὐλάχιστον ἓν κοράσιον τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. Α' ἀπαιτούμενα.·

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία ἔχει τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν ἐπὶ τοῦ σχολείου τούτου.

Ἅπαξ τοὐλάχιστον ἑκάστου μηνὸς θέλει ἐπισκέπτεσθαι αὐτὸ εἷς ἀπεσταλμένος, καὶ καθ' ἑξαμηνίαν θέλει γίνεσθαι ἐξέτασις τῶν κορασίων, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ εἴσοδος εἶναι ἐπιτετραμμένη εἰς ἕκαστον, προσκαλουμένων καὶ τῶν γονέων τῶν παρθένων.

Δ'. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 (24) Ἰανουαρ. 1834.

Σημείωσις. Ἐκτὸς τῶν ἄνω ῥηθεισῶν δώδεκα θέσεων, ἐσυστήθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουαρίου) τ. ε. Β. Διατάγματος καὶ ἕτεραι δύο ἀνέξοδοι θέσεις εἰς τὸ αὐτὸ σχολεῖον τῶν κορασίων διὰ τὰς ὀρφανὰς θυγατέρας τοῦ Καραϊσκάσκη.

19 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διακηρύττει.

Οἱ δύο κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας ἐθνικοὶ ἐλαιῶνες θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας διὰ εἰκοσιπέντε ἔτη.

Ὁ ἐδῶθεν τοῦ ποταμοῦ (κατὰ τὴν Βόχαν) θέλει δημοπρατηθῇ ὁλικῶς εἰς Ναύπλιον τῇ 18 Φεβρουαρίου 1834, καὶ ἡ δημοπρασία θέλει διαρκέσει ἡμέρας τρεῖς.

Ὁ ἐκεῖθεν τοῦ ποταμοῦ (κατὰ τὴν Κόρινθον) θέλει δημοπρατηθῇ τμηματικῶς καὶ ὁλικῶς εἰς Ναύπλιον· ἡ τμηματικὴ δημοπρασία ἄρχεται τῇ 22 Φεβρουαρίου 1834, καὶ θέλει διαρκέσει ἡμέρας τρεῖς. Ἕνωσις διαφόρων τμημάτων εἰς ἓν δὲν συγχωρεῖται εἰς τὴν δημοπρασίαν. Ἂν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν τμηματικὴν δημοπρασίαν προσθέσῃ τις 5 0|0 ἐπὶ τῆς προσφερθείσης δι' ὅλα τὰ τμήματα τιμῆς, τότε γίνεται ὁλικῶς δημοπρασία διαρκέσουσα ἡμέραν μίαν. Ἂν δέ τις ἐντὸς τῶν ὡς ἀνωτέρω εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν παρουσιασθῇ ὡς ἐνοικιαστὴς καὶ τῶν δύο ἐλαιώνων συνάμα, προσφέρων 5 0|0 πλέον τῆς ὁλικῆς διὰ τοὺς κατὰ τὴν Βόχαν καὶ Κόρινθον ἐλαιῶνας προσφερθείσης τιμῆς, τότε γίνεται νέα

ὁλικὴ δημοπρασία τῶν δύο ἐλαιώνων συνάμα, διαρκέσασα ἡμέραν μίαν.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς δημοπρασίας μένουν ἐκτεθειμένοι οἱ λεπτομερεῖς πίνακες τῶν δύο ἐλαιώνων πρὸς πληροφορίαν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων. Εἰς τὴν παροῦσαν διακήρυξιν ἐπισυνάπτεται ὁ συνοπτικὸς αὐτῶν πίναξ.

Συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως ἂν ἑνωθοῦν οἱ δύο ἐλαιῶνες.

Α'. Ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκριζώσῃ τὰ ἀναφυέντα εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν μέρος ἄγρια δένδρα, χαμόκλαδα καὶ βάτους, καὶ νὰ καλλιεργήσῃ αὐτὸ ὡς νὰ ἦτον ἴδιόν του κτῆμα, ἐμφυτεύων εἰς τὰ κενὰ διαστήματα νέας ἐλαίας, κεντρόνων τὰς ἀγρίας ἢ ἐξημερωμένας, καὶ λαμβάνων ὅλα τὰ λοιπὰ πρὸς καλητέρευσιν τῆς ἐλαιοφυτείας μέτρα.

Β'. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ κόψῃ οὐδὲ ἓν ἐλαιόδενδρον, ἐκτὸς μόνον ἂν ἦναι κατάξηρον ἢ ἀνεπίδεκτον πλέον καλλιεργείας. Διὰ πᾶσαν παράβασιν θέλει ἀπαιτεῖ παρ' αὐτοῦ τὸ δημόσιον ἀποζημίωσιν Δραχ. 25—60 ἀνὰ ἕκαστον παρανόμως ἐκκοπὲν δένδρον.

Γ'. Ὀφείλει νὰ κάμῃ εὐθὺς τὸν πρῶτον χρόνον ἔναρξιν τῆς καλλιεργείας, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ βαθμηδὸν τὴν ἐμφύτευσιν καὶ κέντρωσιν, ὥστε εἰς διάστημα ἑπτὰ ἐτῶν νὰ ἦναι ὅλον τὸ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν μέρος φυτευμένον μὲ τόσα ἐλαιόδενδρα, ὅσα ἐπιτρέπει ἡ χωρητικότης τοῦ τόπου· ἄλλως, θέλει θεωρηθῇ ὡς παραβάτης τῆς μετὰ τοῦ δημοσίου συμφωνίας καὶ θέλει πληρώσει πρόστιμον ἀναβαῖνον εἰς τὸ ἓν δεκατημόριον τοῦ ὁλικοῦ εἰκοσιπενταετοῦς ἐνοικίου. Ἂν δὲ ἐντὸς τοῦ δεκάτου ἔτους δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν ὑποχρεώσεις, γίνεται ἔκπτωτος τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ πληρόνει περιπλέον καὶ πρόστιμον ἀναβαῖνον εἰς τὸ ἓν δεκατημόριον τοῦ ὁλικοῦ εἰκοσιπενταετοῦς ἐνοικίου.

Δ'. Ἡ εἰς τοὺς ἐλαιῶνας βοσκὴ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κἀνένα ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Εἰς πᾶσαν παράβασιν ἀναδέχεται ὁ ἐνοικιαστὴς τὴν θέσιν τοῦ δημοσίου ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῶν παραβατῶν διὰ τὴν δικαίαν ἀποζημίωσιν.

Ε'. Ὁ ἐνοικιαστὴς εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τὸ δημόσιον διὰ πᾶσαν βλάβην, ἥτις ἤθελε προξενηθῇ εἰς τὸν ἐλαιῶνα ἀπὸ ἐμπρησμόν, ἢ ὁποιανδήποτε ἄλλην συμφοράν, ἂν ἀκολουθήσῃ ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ ἰδίου, τοῦ ἀντιπροσώπου, ἢ τῶν ἐπιστατῶν του.

ϛ'. Ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ κατασκευάσῃ ἐντὸς τῆς παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθείσης γῆς ὅσα ἐλαιοτριβεῖα κρίνει ἀναγκαῖα, ὠφελούμενος διὰ τὴν οἰκοδομὴν καὶ ἀπὸ τὰ τυχὸν ἐντὸς τοῦ ἐλαιῶνος ὑπάρχοντα ἐθνικὰ ἐρείπια· ἔχει ἐπίσης τὴν ἄδειαν νὰ κατασκευάσῃ τὰς ἀναγκαίας ἀποθήκας καὶ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς ἐπιστάτας του οἰκήματα, καὶ ὅ,τι ἄλλο κατάστημα ἤθελεν εἶσθαι συντελεστικὸν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐλαιῶνος καὶ εἰς τὴν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Αἱ ὡς ἀνωτέρω οἰκοδομαὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀνὲν εἶδος ἐγγείου φόρου. Μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐνοικιάσεως θέλουν ἐκτιμηθῇ ταῦτα πάντα εἰς οἵαν ἤθελαν εὑρεθῇ κατάστασιν· καὶ εἰ μὲν ἡ Κυβέρνησις τὰ κρατήσῃ, θέλει ἀποζημιωθῇ ὁ ἐνοικιαστὴς μὲ τὸ ποσὸν τῆς ἐκτιμήσεως· ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἔχει τὸ ἐλεύθερον ὁ τελευταῖος νὰ διαθέσῃ τὴν ὕλην αὐτῶν.

Ζ'. Ὁ ἐνοικιαστὴς μένει ἐλεύθερος πάσης πληρωμῆς διὰ τὴν ἤδη γενομένην ἐπισκευὴν τῶν δύο γεφυρῶν (τῆς μικρᾶς καὶ τῆς μεγάλης) καὶ τῶν αὐλάκων. Πᾶσα ὅμως εἰς τὸ μέλλον ἐπισκευὴ πίπτει εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τῶν ἐνοικιαστῶν (ἂν ἦναι πλειότεροι), καὶ τῶν ἐχόντων ἰδιόκτητα ἐλαιόδενδρα κατὰ τὸ ἄρθρ. Ι'.

Η'. Ἡ Κυβέρνησις δὲν δέχεται εἰς βάρος της κἀνὲν ἔξοδον διὰ τὸ πότισμα τοῦ ἐλαιῶνος.

Θ'. Ὁ ἐνοικιαστής, ὁ Βασιλικὸς Ἔφορος Κορίνθου καὶ δύο πληρεξούσιοι τῶν ἐχόντων ἰδιόκτητα ἐλαιόδενδρα εἰς τὸν πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐλαιῶνα, θέλουν συνέλθῃ εἰς ἐπιτροπὴν καὶ προσδιορίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγκαίων δι' αὐτὸν φυλάκων καὶ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ θέλει γενῇ καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐδῶθεν τοῦ ποταμοῦ ἐλαιῶνα. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει δύο ψήφους δι' ἕκαστον ἐλαιῶνα· ἕκαστον τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνὰ μίαν. Οἱ φύλακες διορίζονται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων ἰδιόκτητα ἐλαιόδενδρα κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν:

Διὰ τὸν ἐκεῖθεν τοῦ ποταμοῦ ἐλαιῶνα,

Ἐνοικιαστὴς	3.
Ἰδιοκτῆται	1.

Διὰ τὸν ἐδῶθεν τοῦ ποταμοῦ (κατὰ τὴν Βόχαν),

Ἐνοικιαστὴς	2.
Ἰδιοκτῆται	1.

Ι'. Ἡ εἰς τὸ μέλλον ἐπισκευὴ τῶν γεφυρῶν ἢ αὐλάκων, τὸ πότισμα τοῦ ἐλαιῶνος, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐργασία, κατασκευή, ἢ ἐπισκευὴ σκοπὸν ἔχουσα τὴν κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, γίνεται κοινῇ αὐτῶν γνώμῃ καὶ κοιναῖς αὐτῶν δαπάναις.

ΙΑ'. Ὅτε ἡ κατασκευή, ἡ ἐπισκευή, ἡ ἐργασία ἀφορᾷ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τῶν δύο ἐλαιώνων, ἀποφασίζεται καὶ ἐνεργεῖται δι' ἐπιτροπῆς συγκειμένης παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ (ἔχοντος δύο ψήφους), παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου Κορινθίας καὶ παρὰ δύο πληρεξουσίων, τῶν ἐχόντων εἰς τὸν ἁρμόδιον ἐλαιῶνα ἰδιόκτητα δένδρα.

ΙΒ'. Ὅτε ἡ κατασκευή, ἡ ἐπισκευή, ἡ ἐργασία ἀφορᾷ ἀμφοτέρους τοὺς ἐλαιῶνας, ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἔχοντα τέσσαρας ψήφους (ἀνὰ δύο δι' ἕκαστον ἐλαιῶνα), ἀπὸ

τὸν Β. Ἔφορον Κορινθίας, ἀπὸ δύο πληρεξουσίους τῶν ἐχόντων εἰς τὸν πέραν, καὶ ἀπὸ δύο τῶν ἐχόντων εἰς τὸν ἐδῶθεν τοῦ ποταμοῦ ἐλαιῶνα ἰδιόκτητα ἐλαιόδενδρα.

ΙΓ΄. Ἡ πληρωμὴ τῆς ἀντιμισθίας τῶν φυλάκων καὶ ἡ δαπάνη τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον Ι΄ ἐργασιῶν, κατασκευῶν καὶ ἐπισκευῶν πίπτουν εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν ἐχόντων ἰδιόκτητα ἐλαιόδενδρα κατὰ τὴν ἀναλογίαν, τὴν ὁποίαν ἐνδιαλαμβάνει τὸ ἄρθρον Θ΄.

ΙΔ΄. Τὸ ἀνάλογον εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τὸ πίπτον εἰς βάρος των μέρος τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐξόδων προσδιορίζεται ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἰδιοκτήτας καθ᾽ ὁποιονδήποτε τρόπον τὸ κρίνουν καταλληλότερον.

ΙΕ΄. Ὁ Βασιλικὸς Ἔφορος Κορινθίας θέλει ἐπαγρυπνεῖ καλῶς νὰ γίνεται ἐν καιρῷ σκέψις περὶ ποτίσματος τοῦ ἐλαιῶνος καὶ περὶ ἐπισκευῆς τῶν γεφυρῶν καὶ αὐλάκων· ἐπὶ τούτῳ θέλει συγκαλεῖ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον ΙΔ΄ ἐπιτροπὴν, καὶ θέλει φροντίζει νὰ ἐκτελῶνται ταχέως τὰ παρ᾽ αὐτῆς ἀποφασισθησόμενα· ἄλλως, νὰ ἀναφέρεται εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματείαν, διὰ νὰ ληφθοῦν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐλαιῶνος μέτρα.

Ιϛ΄. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ἁπλοῦ ἐγγείου φόρου δι᾽ ὅλα τὰ προϊόντα τοῦ ἐλαιῶνος. Ὁ φόρος διὰ τὸ προϊὸν τῶν ἐλαιοδένδρων δίδεται εἰς ἔλαιον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ μεταφέρῃ ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς Καλαμάκι, εἰς Κόρινθον, εἰς Λουτράκι, ἢ εἰς τὴν νέαν τυχὸν οἰκοδομηθησομένην εἰς τὸν Ἰσθμὸν πόλιν, ὅπως τὸ ζητήσῃ τὸ δημόσιον, ἢ ὁ ἐνοικιαστὴς τῶν δεκάτων.

ΙΖ΄. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῇ εἰς δεκαεννέα ἴσας δόσεις κατὰ τὴν ά Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, ἀρχῆς γενησομένης ἀπὸ ά Ἰανουαρίου 1840.

ΙΗ΄. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν διὰ τὰ πρῶτα δέκα ἔτη, ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν ἐντὸς αὐτῆς τῆς προθεσμίας ἔλλειψιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τῆς ἐνοικιάσεως.

ΙΘ΄. Ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις ἐνοικιάζει ὅλα τὰ ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα τῶν δύο ἐλαιώνων, ἐννοεῖται ὅτι συνενοικιάζει καὶ ὅσα κατακρατοῦνται ἀπὸ διαφόρους ἐπὶ λόγῳ, ὅτι εἶναι ἰδιόκτητα.

Κ΄. Ὅσοι νομίζουν ὅτι ἔχουν ἰδιόκτητα ἐλαιόδενδρα, ὀφείλουν μετὰ τὴν ἐνοικίασιν τῶν δύο ἐλαιώνων νὰ παρουσιάσουν τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας των εἰς τὸ ἐπαρχεῖον Κορινθίας. Ὁ Ἔπαρχος, ὁ Βασιλικὸς Ἔφορος Κορινθίας μετὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, καὶ δύο πληρεξουσίων τῶν ἐχόντων ἰδιόκτητα ἐλαιόδενδρα, θέλουν συνέλθει εἰς ἐπιτροπὴν καὶ κάμει τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῶν τίτλων, καὶ παραπέμψει τὰ πρωτότυπα αὐτῶν εἰς τὴν Γραμματείαν μὲ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις των.

Ἡ Γραμματεία θέλει σημειοῖ ὄπισθεν αὐτῶν τὸ « ἐθεωρήθη καὶ ἔχει κῦρος », ἂν εὕρῃ αὐτὰ ἐν τάξει· ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου οἱ παρουσιαζόμενοι τίτλοι ἦναι πάντῃ ἀνυπόστατοι, τὰ κατακρατούμενα ἐλαιόδενδρα καταλαμβάνονται ἐκ διαταγῆς τῆς Γραμματείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ἂν δὲ οἱ παρουσιαζόμενοι τίτλοι ἦναι ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἰδιοκτησίας, ὁ ἐνοικιαστὴς λαμβάνει ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν ἀπὸ τοὺς ἀντιποιουμένους τὰ ἐλαιόδενδρα διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ εἰσοδήματος, ἂν τυχὸν εὑρεθοῦν νὰ ἦναι ἐθνικά.

ΚΑ΄. Διὰ τὴν εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον Κορινθίας παρουσίασιν τῶν τίτλων δίδεται ἀνυπέρθετος προθεσμία μηνῶν τριῶν τὸ πολὺ, ἀφ᾽ ἧς γενῇ ἡ εἰκοσιπενταετὴς ἐνοικίασις τῶν ἐλαιώνων. Δι᾽ ὅσα ἐλαιόδενδρα δὲν παρουσιασθοῦν ἐντὸς αὐτῆς τῆς προθεσμίας τίτλοι ἰδιοκτησίας, θεωροῦνται ὡς ἀναντιῤῥήτως ἐθνικά.

Ἡ ἐργασία τῆς ἐξετάσεως τῶν τίτλων παρὰ τῆς ὡς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ γενῇ ἀφεύκτα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡ Γραμματεία θέλει σπεύσει νὰ κάμῃ τὴν ἀναθεώρησιν, ὥστε εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐπικαρπίας τοῦ ἐλαιῶνος νὰ εὑρεθῇ ὁ ἐνοικιαστὴς εἰς στάσιν νὰ διακρίνῃ τὰ κατακρατούμενα.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω συμφωνίαι μένουν αἱ αὐταὶ καὶ ἂν οἱ δύο ἐλαιῶνες ἐνοικιασθοῦν χωριστὰ, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἕκαστος τῶν ἐνοικιαστῶν φροντίζει μόνον διὰ τὰ ἀφορῶντα τὸν παρ᾽ αὐτοῦ ἐνοικιασθέντα ἐλαιῶνα, καὶ ἐνέχεται μόνον εἰς τὰ βάρη αὐτοῦ. Εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου ΙΒ΄. προβλεπομένας περιπτώσεις λαμβάνουν ἀμφότεροι μέρος εἰς τὰς συσκέψεις καὶ εἰς τὰ βάρη.

Συμφωνίαι διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐλαιῶνος, ἂν γενῇ τμηματικῶς.

Ἄρθρον Α΄ καὶ Β΄ μένουν ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρον Γ΄. Ὀφείλει νὰ κάμῃ εὐθὺς τὸν πρῶτον χρόνον ἔναρξιν τῆς καλλιεργείας τοῦ παρ᾽ αὐτοῦ ἐνοικιασθέντος μέρους, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ βαθμηδὸν τὴν ἐμφύτευσιν καὶ κέντρωσιν, ὥστε εἰς διάστημα πέντε ἐτῶν νὰ ἦναι ὅλον τὸ παρ᾽ αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν μέρος φυτευμένον μὲ τόσα ἐλαιόδενδρα, ὅσα ἐπιτρέπει ἡ χωρητικότης τοῦ τόπου· ἄλλως θέλει θεωρηθῇ ὡς παραβάτης τῆς μετὰ τοῦ δημοσίου συμφωνίας, καὶ θέλει πληρώσει πρόστιμον ἀναβαῖνον εἰς τὸ ἓν δεκατημόριον τοῦ ὁλικοῦ διὰ τὸ παρ᾽ αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν τμῆμα ἐνοικίου. Ἂν δὲ ἐντὸς τοῦ ἑβδόμου ἔτους δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτὸν ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν ὑποχρεώσεις, γίνεται ἔκπτωτος τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ πληρόνει περιπλέον καὶ πρόστιμον ἀναβαῖνον εἰς τὸ ἓν δεκατημόριον τοῦ ὁλικοῦ διὰ τὸ ἐνοικιασθὲν παρ᾽ αὐτοῦ τμῆμα ἐνοικίου.

Ἄρθρον Δ'. Ἡ βοσκὴ ἐντὸς τοῦ ἐλαιῶνος εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένη. Ἂν ὁ παραβάτης ἦναι ἐνοικιαστὴς, τὸ δημόσιον θέλει εἶσθαι κατήγορος διὰ τὴν ἀποζημίωσιν· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ὁ ἐνοικιαστής.

Ἄθρον Ε'. Ἕκαστος τῶν ἐνοικιαστῶν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν βλάβην, ἥτις θέλει προξενηθῆ εἰς τὸν ἐλαιῶνα ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ ἰδίου ἢ τοῦ ἐπιστάτου του.

Ἄρθρον ς'. Ἔχει τὴν ἄδειαν ἕκαστος ἐνοικιαστὴς νὰ οἰκοδομήσῃ ἐλαιοτριβεῖον, ἀποθήκας ἢ καταλύματα διὰ τοὺς ἐπιστάτας εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθέντος τμήματος, ὅπου φαίνονται ἐρείπεια προϋπαρξάντων τοιούτων καταστημάτων. Τὰ οἰκοδομηθησόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἐγγείου φόρου. Μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐνοικιάσεως θέλουν ἐκτιμηθῆ κτλ. (ὡς ἀνωτέρω).

Ἄρθρον Ζ'. καὶ Η'. μένουν ὡς ἀνωτέρω.

Οἱ εἰς τὰ ἄρθρα Θ', Ι', ΙΑ', ΙΒ' καὶ ΙΓ'. ἐνδιαλαμβανόμενοι ὁρισμοὶ μένουν οἱ αὐτοὶ, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι τὸν τόπον τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀναπληροῦν δύο πληρεξούσιοι τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἄρθρον ΙΔ'. Τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἕνα ἕκαστον διὰ τὰ γενόμενα ἔξοδα προσδιορίζεται ἀπὸ μὲν τοὺς ἐνοικιαστὰς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἀπὸ δὲ τοὺς ἰδιοκτήτας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἰδιοκτήτας.

Ἄθρον ΙΕ'. Ις'. μένουν.

Ἄρθρον ΙΖ'. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῆ εἰς εἰκοσιδύο δόσεις κατὰ τὴν α'. Ἰανουαρίου 1837.

Ἄρθρον ΙΗ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παρουσιάσουν ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς διὰ τὰ πρῶτα ἑπτὰ ἔτη, ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν ἐντὸς αὐτῆς τῆς προθεσμίας ἔλλειψιν τῶν πρώτων ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρον ΙΘ'. μένει.

Ἄρθρον Κ'. Μένει ὡς εἶναι· τὸν τόπον τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀναπληροῦν δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Ἰανουαρίου 1834.

Ἐλαιὼν πέραν τοῦ ποταμοῦ (κατὰ τὴν Κόρινθον).

Τμῆμα	Στρέμματα	Ποσὸν τῶν δένδρων								
		Ἐθνικά			Ἰδιόκτητα			Ἀντιπ. ὡς ἰδιόκ.		
		Ἀκέραια	Καυμένα	Νεοφύτευτα	Ἀκέραια	Καυμένα	Νεοφύτευτα	Ἀκέραια	Καυμένα	Νεοφύτευτα
1 Φυτάνια-Κιαμίλμπεη.	42	716	38	1	46	16	,,	,,	,,	,,
2 Φυτάνια-Μουράταγα.	38	351	214	3	66	8	,,	,,	,,	,,
3 Μυλοι.	55	500	193	2	370	108	,,	31	15	,,
4 Στέρνα.	30	770	200	,,	220	45	,,	,,	,,	,,
5 Ποτάμια, Καμάρας-Κιαμίλμπεη.	36	327	43	,,	111	4	,,	364	18	1
6 Ποτάμια-Μουράταγα.	33	645	37	,,	411	109	,,	,,	,,	,,
7 Ἐλαιοτρ. Δερβέναγα-Κιαμίλμπεη	29	488	128	8	63	6	,,	28	1	,,
8 Ἐλαιοτριβεῖα-Ἀλίκου.	35	569	66	2	,,	,,	,,	,,	,,	,,
9 Ἐλαιοτρ. Δερβέναγα-Δερβέναγα.	40	409	49	54	280	10	,,	55	,,	,,
10 Ἀχὶρ Σουλεϊμὰν-μύλους.	50	407	338	,,	169	120	,,	55	20	,,
11 Ἐλαιοτρ. Ἀλήμπεη.	35	278	309	5	176	95	,,	158	130	3
12 Ἐλαιοτρ. Ἀλήμπεη-Φετάαγα.	39	283	144	227	452	201	,,	42	76	1
13 Μπεζιργιάννη Ἰντσὰ Ἐμίλ.	20	153	236	2	726	236	,,	,,	,,	,,
14 Ὁμ. Κουγιουμτσοῦ Χαλίλ.	33	279	464	3	283	77	,,	7	,,	,,
15 Ἐλαιοτρβ. Μπουλούκπασι.	12	211	154	2	54	16	,,	,,	,,	,,
16 Ἐλαιοτρ. Ταὶρ Ἐφέντη-Κιαμίλ.	31	384	,,	411	,,	,,	,,	,,	,,	,,
17 Ὁμ. Μπεζιργιὰν Βελῆ.	28	535	17	15	42	10	,,	,,	,,	,,
18 Ὁμ. Κιαμίλμπεη.	14	166	209	14	,,	,,	,,	,,	,,	,,
19 Τῶν δύο ἐλαιοτριβείων	70	448	827	150	15	18	,,	,,	,,	,,
20 Ἐλαιοτρ. Ἀλήμπεη.	70	602	827	150	,,	,,	,,	,,	,,	,,
21 Ἀχουρσουλεϊμάνη.	22	436	198	15	95	23	,,	,,	,,	,,
22 Ὁμ. Βακουφιοῦ.	42	573	167	9	,,	,,	,,	,,	,,	,,
23 Μεσαριά.	31	708	92	6	31	4	,,	,,	,,	,,
24 Γεφυράκια-Κιαμίλμπεη.	34	311	32	4	315	46	,,	,,	,,	,,
25 Ὁμ. Μουλανδῆ.	33	506	2	9	130	47	,,	,,	,,	,,

Τμῆμα	Στρέμματα	Ποσὸν τῶν δένδρων								
		Ἐθνικά			Ἰδιόκτητα			Ἀντιπ. ὡς ἰδιόκ.		
		Ἀκέραια	Καυμένα	Νεοφύτευτα	Ἀκέραια	Καυμένα	Νεοφύτευτα	Ἀκέραια	Καυμένα	Νεοφύτευτα
26 Μουλανδῆ-Μουλανδῆ.	36	583	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
27 Ὁμ. Βακουφιοῦ.	22	463	15	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
28 Μουλανδῆ-Μουλανδόπουλου.	11	228	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
29 Ὁμ. Μουλανδῆ.	43	574	25	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
30 Ἁγιάννη-Κιουφοῦ Μουράτη.	52	383	40	11	34	,,	,,	,,	,,	,,
31 Ὁμ. Καρασομανόπουλος.	36	462	3	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
32 Ὁμ. Βελῆ Μπεζιργιάνη	22	364	,,	10	708	250	,,	,,	,,	,,
33 Ὁμ. Τεκέ.	27	360	·36	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
34 Ἁγιάννη-Λουσῆ Ἀγᾶ.	21	204	85	,,	394	,,	,,	,,	,,	,,
35 Μαραθωνᾶ-Κιαμίλμπεη.	36	630	,,	,,	35	60	,,	,,	,,	,,
36 Ὁμ. Δερβέναγα.	55	689	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
37 Ὁμ. Βελῆ Βεζεργιάνη.	60	379	,,	,,	287	114	,,	103	17	,,
38 Ὁμ. Ἀσὲμ Ἀγ. Μπουγιουκ.	12	152	10	60	,,	,,	,,	,,	,,	,,
39 Γεφυράκι.	16	220	,,	,,	108	17	,,	36	2	,,
40 Σωτῆρος-Κιαμίλμπεη.	32	73	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	1385	16819	5238	1273	5621	1634		897	279	5

Ἐλαιὼν ἐδῶθεν τοῦ ποταμοῦ (κατὰ τὴν Βῶχαν)

Τμῆμα	Στρέμματα	Ποσὸν τῶν δένδρων								
		Ἐθνικὰ			Ἰδιόκτητα			Ἀντιπ. ὡς ἰδιόκ		
		Ἄκαυστα	Καυμένα	Νεοφύτευτα	Ἄκαυστα	Καυμένα	Νεοφύτευτα	Ἄκαυστα	Καυμένα	Νεοφύτευτα
41 Μουράταγα-Μουράταγα.	56	414	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
42 Μουράταγα Τσισδάρη.	18	217	,,	,,	365	2	,,	,,	,,	,,
43 Ἐλαιοτριβ. Τεκέ.	33	421	,,	,,	134	,,	,,	,,	,,	,,
44 Καλλίστροφον-Κιαμίλπεη.	29	413	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
45 Ὁμ. Ὁμ.	27	630	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
46 Ἐλαιοτριβ. Ζογιαίων-Χ. Χαλίλη.	41	475	,,	,,	571	1	,,	,,	,,	,,
47 Βάτου-Ἀλίμπεῖ Πετριτῆν.	13	347	,,	,,	66	,,	,,	,,	,,	,,
48 Ὁμ. Κουγιουμτσῆ Χαλίλ.	22	417	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
49 Ἐλαιοτριβ. Χ. Χαλίλη	16	302	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
50 Καλύβα.	21	319	,,	,,	86	,,	,,	,,	,,	,,
51 Γκιεζάρι-Χ. Χαλίλη	40	480	,,	,,	208	,,	,,	,,	,,	,,
52 Ὁμ. Πετριτίναγα.	14	220	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
53 Γκιεζάρι Βακουφιοῦ.	19	294	,,	,,	293	,,	,,	,,	,,	,,
54 Ἐλαιοτριβ. Πετριτίναγα.	42	485	,,	,,	188	,,	,,	33	,,	,,
55 Καλύβα-Ἐμὶρ Ἰσμαήλ.	31	445	,,	,,	674	,,	,,	,,	,,	,,
56 Ὁμ. Κουγιουμτσῆ Χαλίλ.	22	415	,,	,,	43	,,	,,	,,	,,	,,
57 Πλακαι-Κιαμιλμπεη	15	237	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
58 Πλάκα Ἀζάμπαγα.	21	434	,,	,,	149	,,	,,	,,	,,	,,
59 Ὁμ. Ἀράπισσας.	20	320	,,	,,	156	1	,,	,,	,,	,,
60 Ὁμ. Ἀσιμαγᾶ Μπουγιουκλῆ.	11	424	,,	,,	,,	,,	,,	4	,,	,,
61 Ὁμ. Σουλεϊμάναγα.	22	297	,,	,,	343	,,	,,	,,	,,	,,
62 Πετριτίναγα-Μπραημ Σπαγιόπουλ	32	475	,,	,,	496	,,	,,	118	,,	,,
63 Ὁμ. Ὁμ.	28	239	,,	,,	392	,,	,,	31	,,	,,
64 Καλέντσι. Χαλκί. Ζαπάντι.	2	33	,,	,,	154	,,	,,	,,	,,	,,
	595	8733			4318	4		186		

20 ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.

Κατὰ συνέπειαν Βασιλικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθμὸν 10414 ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου (4 Φεβρουαρίου) τοῦ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν 3 λόχων τῶν Σκαπανέων, ἡ Α. Μ. εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ τοὺς ἑξῆς προβιβασμούς·

Ταγματάρχης μὲν καὶ διοικητὴς τοῦ ἡμιτάγματος τῶν Σκαπανέων διωρίσθη ὁ Κ. λοχαγὸς Ἀνδρ. Στίχος. Λοχαγοὶ δὲ διοικηταὶ τῶν λόχων τῶν Σκαπανέων, οἱ μέχρι τοῦδε ὑπολοχαγοὶ Ἐρνέστος Πασχβίστος, Φρεδερῖκος Κραύσιος καὶ ὁ Ἰωάννης Σίεγλος.

Ὁ μέχρι τοῦδε ὑπολοχαγὸς τῶν Σκαπανέων Κάρολος Εὔλερος ἐπροβιβάσθη μὲ τὴν παλαιότητά του, καὶ μένει ἀπεσπασμένος εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν. Εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν λοχαγὸν Σίεγλον μένει τὸ ζητηθὲν δικαίωμα τοῦ νὰ δύνανται νὰ ἐπιστρέψουν πάλιν εἰς τὸ ὅπλον των.

Ὑπολοχαγοὶ διωρίσθησαν οἱ ἀνθυπολοχαγοί, ὁ Λεονάρδος Δαίσελος, ὅστις διορίζεται καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ ἡμιτάγματος, καὶ ὁ Δημήτριος Ἰγγλέσης.

Ὁ Λουδοβῖκος Βέβερος διορίζεται ὑπασπιστὴς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ.

Ἐπὶ τῆς λογιστικότητος τοῦ Μηχανικοῦ διορίζεται ὁ μέχρι τοῦδε λογιστὴς τοῦ 1 τάγματος Ν. Σαουέριος μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν καταλυματίου τάγματος.

Λογιστὴς τοῦ 1 λόχου τῶν Σκαπανέων ὁ μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν ὑπηρετῶν στρατιώτης τοῦ 8 τάγματος Μαρτῖνος Οὐμάνιος.

Οἱ λοχαγοὶ β΄. κλάσεως δὲν ὀνομάζονται πρὸς τὸ παρόν.

Διορίζονται πρὸς τοῖς ῥηθεῖσι λοχαγοῖς διοικηταὶ λόχων εἰς τοὺς λόχους τῶν Σκαπανέων οἱ ὑπολοχαγοὶ Ἰωσὴφ Λαμάκης, Φραγγκίσκος Μύλλερ καὶ Δημήτριος Ἰγγλέσης, πρὸς τούτοις δὲ καὶ οἱ τρεῖς παλαιότεροι ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ Μηχανικοῦ Βασίλειος Πετμεζᾶς, Δημήτριος Γεωργίου καὶ Καῖσαρ Βιλλάνης.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,540 Βασιλικοῦ Διατάγματος διωρίσθησαν Πρόξενοι τῆς Α. Μ., ὁ μὲν Κύριος Ἀδόλφος Φρεδερῖκος Σχέτσλερ εἰς Λονδῖνον, ὁ δὲ Κ. Φρεδερῖκος Γοττσχαλκ εἰς Δανίαν.

Διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) ὠνομάσθησαν Συνταγματάρχαι ἀκόλουθοι τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ, καὶ ἐπιθεωρηταὶ στρατιωτικοὶ τῶν Νομῶν, οἱ πρώην Ἀρχηγοὶ τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων.

α΄) Κωνσταντῖνος Βόσταρης,
β΄) Νικήτας Σταματελόπουλος,
γ΄) Κανέλλος Δεληγιάννης,
δ΄) Ἀνδρέας Λόντος,
ε΄) Βάσσος Μαυροβουνιώτης,
ς΄) Γεώργιος Γιατράκος,
ζ΄) Ἀλέξιος Βλαχόπουλος.

Ἰδιαίτερον Διάταγμα θέλει προσδιορίσει τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα εἰδικῶς θέλουν εἶναι ἐπιφορτισμένοι. Θέλουν δὲ φέρει στολὴν καὶ λαμβάνει μισθὸν Συνταγματάρχου τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

— —

21 ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 5,955 ὑψηλοῦ Διατάγματος ηὐδόκησεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐπικυρώσῃ τὸν βαθμὸν τοῦ μέχρι τοῦδε ἐπιμελητοῦ Κυρίου Αὐγούστου Γκερίνου, διορίζων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον τάξιν καὶ μισθὸν ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ καὶ τὰς ἀνηκούσας μερίδας νομῆς.

Ὁ ὑπεπιμελητὴς Κύριος Χόφμαν διαμένει προσκολλημένος εἰς τὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν μὲ τάξιν καὶ μισθὸν Ταγματάρχου καὶ μὲ τὰς ἀνηκούσας μερίδας νομῆς· καὶ

Ὁ μέχρι τοῦδε ἀπεσπασμένος εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν ὡς ἀνθυπεπιμελητὴς Κύριος Δ. Ῥίζος διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ βαθμοῦ τούτου εἰς τὰ Βασιλικὰ στρατεύματα λαμβάνει τάξιν καὶ μισθὸν καταλυματίου συντάγματος.

Διὰ τῆς ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου (10 Ἰανουαρίου) ὑπ' ἀριθ. 9,893 ὑψηλῆς ἀποφάσεως, ὁ μέχρι τοῦδε ὑπηρετῶν εἰς τὸ 2 τμῆμα τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν Μύλεγ ὠνομάσθη Ὑπουργικὸς Γραμματεὺς παρὰ τῇ αὐτῇ Γραμματείᾳ.

— —

22 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν εἰς πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν διατελούντων ὑπόκεινται, καθὼς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα κινητὰ ἀντικείμενα, εἰς τὴν ἐκ μέρους τῶν δανειστῶν μεσεγγύησιν.

Ἀλλ' εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ μεσεγγυηθῇ περισσότερον τοῦ τετάρτου μέρους τῶν εἰρημένων μισθῶν.

2. Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία[ν] τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 (25) Μαρτίου 1834.

— —

23 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ηὐδόκησε νὰ διατάξῃ διὰ τοῦ ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου διατάγματος νὰ δίδωνται εἴκοσι Δραχμαὶ εἰς ἕκαστον ἐρχόμενον καὶ καταταχθῇ ὡς ἐθελοντὴς διὰ 4 ὁλόκληρα ἔτη εἰς τὸν Βασιλικὸν στρατόν, ἀφοῦ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἔχει τὰς ἀπαιτουμένας διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰδιότητας.

Όταν δὲ τοιοῦτος παρουσιασθῇ παρ' ἄλλου, καταπείσαντος αὐτὸν νὰ συμμορφωθῇ εἰς τὴν Βασιλικὴν ταύτην θέλησιν, τότε αἱ μὲν δεκαπέντε θέλουν δίδεσθαι εἰς τὸν καταταττόμενον, αἱ δὲ πέντε εἰς τὸν παρουσιάζοντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 (19) Μαρτίου 1834.

——

24 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι·

Δι' ὑψηλῆς ἀποφάσεως τῶν 6 (18) Ἀπριλίου Τ. Ε. εὐηρεστήθη ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς νὰ διατάξῃ, ὅτι ὅσοι στρατιωτικοὶ τῶν πρώην τακτικῶν στρατευμάτων, καταταχθέντες εἰς αὐτὰ πρὸ τοῦ ψηφίσματος τῆς 21 Δεκεμβρίου 1828, ἄφησαν αὐθαιρέτως τὰ σώματά των, δὲν θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ συλλαμβάνεσθαι ὡς λειποτάκται, ἀλλὰ θέλουν μένει ἀνενόχλητοι, ὅπου εὑρίσκονται.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1834.

——

25 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1. Εἰς τὰς ἐπαρχίας Δωρίδος καὶ Φθιώτιδος θέλει προκηρυχθῇ ἄνευ ἀναβολῆς καὶ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ στρατιωτικὴ δίκη.

Αὐτὴ θέλει δικάζει ὅλους τοὺς εἰς τὰς εἰρημένας ἐπαρχίας γενομένους ἢ γενησομένους φόνους, ληστείας καὶ ἐμπρησμούς, κατὰ τὰ προδιαταχθέντα εἰς τὸν ἀπὸ 5 (17) Σεπτεμβρίου νόμον.

2. Διορίζομεν δέ:

1) Πρόεδρον μὲν τοῦ Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου τὸν ταγματάρχην Κύριον Πιὲτ τοῦ Σαμπέλλη·

2) Δικαστὰς δὲ εἰς τὸ αὐτὸ Δικαστήριον:

α΄. Τὸν Κύριον Δημήτριον Σκορδίλην, Δικαστὴν παρὰ τῷ ἐν Χαλκίδι Δικαστηρίῳ·

β΄. Τὸν Κύριον Βασίλειον Θεαγένην, Δικαστὴν παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ·

γ΄. Τὸν λοχαγὸν τοῦ πρώτου τῆς γραμμῆς πεζικοῦ τάγματος Κύριον Γεώργιον Καρατζᾶν·

δ΄. Τὸν ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ ἕκτου πεζικοῦ τάγματος Κύριον Σπυρίδωνα Γενίσσερλην.

3) Εἰσαγγελέα παρ' αὐτῷ, τὸν ἐν Χαλκίδι Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Ῥάλλην·

4) Γραμματέα, τὸν Γραμματέα τοῦ ἐν Χαλκίδι Δικαστηρίου Κύριον Ἰσχόμαχον.

Ὅλα τὰ εἰρημένα ταῦτα μέλη τοῦ Δικαστηρίου θέλουν ἀπέλθει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς Ν. Πάτρας, ὅπου θέλει συστηθῇ τὸ Δικαστήριον διὰ ν' ἀρχίσουν τὰς ἐργασίας των.

3. Τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενα ἀπὸ σπάσματα στρατιωτῶν καὶ χωροφυλάκων θέλουν λάβει τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας, καὶ σταλῇ, καλούσης τῆς χρείας, εἰς Ν. Πάτρας.

4. Ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμενα κακουργήματα ἀναφανῶσιν εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Νομοῦ Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, θέλει μᾶς γνωστοποιηθῇ τοῦτο ἄνευ ἀναβολῆς, ὥστε νὰ ἐπεκτανθῇ ἡ στρατιωτικὴ δίκη καὶ εἰς αὐτάς.

5. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλουν λάβει ἄνευ ἀναβολῆς τὰ ἀνήκοντα καὶ μὲ τοὺς ὑφεστῶτας νόμους συνᾴδοντα μέτρα, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ταραχθείσης ἀσφαλείας, καὶ πρὸς σύλληψιν τῶν κακούργων.

6. Εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ καθήκοντα ἑκάστης.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 19 (31) Μαρτίου 1834.

——

26 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ ἀποφασίζομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) Αὐγούστου Τ. Ε. Διατάγματος ἐγκαθιδρυθὲν Στρατιωτικὸν Δικαστήριον, διὰ τὸν Νομὸν Μεσσηνίας καὶ τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος, θέλει μεταφέρει τὴν ἕδραν τοῦ εἰς τὸ Νεόκαστρον.

2. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς παραγγέλλονται νὰ κοινοποιήσωσι καὶ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν Διάταγμα δημοσιευθησόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 (25) Σεπτεμβρίου 1834.

——

27 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν διὰ τὸ συνοδικὸν ἔτος 1834 (35) μέλη συμπληρωτικὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου·

Α΄. Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Τριφυλίας Κ. Παΐσιον, καὶ

Β΄. Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Κυκλάδων Κ. Ἄνθιμον.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ κοινοποίησις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Σεπτ. (10 Ὀκτ.) 1830.

——

28 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1834 ὑπ' ἀριθ. 15,717, ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Μεγαλειότης εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ, ὅτι οἱ ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι ἀκόλουθοι, καὶ χαρακτηρισμένοι ἀξιωματικοί, ἔχουν τὴν παλαιότητα μεταξύ των καὶ ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς

τοῦ ϛρατοῦ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλώματός των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Σεπτεμ. (4 Ὀκτ.) 1834.

— —

29 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Αὐϛηραὶ διαταγαὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πάπα ἀποτρέπουν τὴν εἴσοδον εἰς ἐκείνους, οἵτινες, διευθυνόμενοι διὰ θαλάσσης πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν Κράτος, δὲν ἤθελον προνοήσει νὰ καθυποβάλουν τὰ διαβατήριά των εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν εἰς τὰ μέρη, ὅθεν ἤθελον ἀναχωρήσει διαμενόντων προξένων καὶ πρακτόρων τῆς Δυνάμεως ταύτης, καὶ ὅτι ἑπομένως οἱ πρὸς τὰ παράλια τοῦ εἰρημένου Κράτους διευθυνόμενοι ὑπήκοοι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος χρεωστοῦν νὰ φροντίζουν, ὥστε τὰ διαβατήριά των νὰ ἐπιθεωρῶνται πρῶτον ἀπὸ τοὺς προξένους ἢ πρακτόρους τῆς εἰρημένης Δυνάμεως, ἂν τοιοῦτοι ὑπάρχουν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅθεν οἱ διαβάται οὗτοι ἀναχωροῦν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Σεπτεμ. (8 Ὀκτ.) 1834.

— —

30 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Διακηρύττει ὅτι·

Εἰς τὸν λιμένα Μήλου εὑρίσκεται ἀποτεθειμένη ἱκανὴ ποσότης μυλοπετρῶν ἐκ τῶν ἐξαγομένων ἐκ τῆς αὐτῆς νήσου, καὶ γνωστῶν διὰ τὴν καλήν των ποιότητα.

Κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν ἡ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐκποίησις τούτων τῶν μυλοπετρῶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κἀνὲν ἄλλο μέρος τοῦ Βασιλείου παρὰ εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα τῆς ῥηθείσης νήσου, καὶ γίνεται διὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ἐκεῖ τελωνείου.

Ἡ τιμὴ αὐτῶν εἶναι προσδιωρισμένη, κατὰ τὰ πέντε διάφορα αὐτῶν εἴδη εἰς 5 Δραχμὰς αἱ τοῦ πρώτου, εἰς 2 Δραχ. 50 Λεπτὰ τοῦ δευτέρου, εἰς 1 20 τοῦ τρίτου, εἰς 65 Λεπ. αἱ τοῦ τετάρτου, καὶ εἰς 15 Λεπ. αἱ τοῦ πέμπτου.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀνένα ἄλλον φόρον οὔτε διὰ τὴν ἐξαγωγήν των, οὔτε διὰ τὴν εἰς ἄλλο μέρος τῆς Ἐπικρατείας μεταφοράν των.

Εἰδοποιοῦνται οἱ πλοίαρχοι ἢ ἄλλοι, ὅσοι ἤθελον ἐπιχειρισθῆ τὸ ἐμπόριον αὐτῶν, ὅτι ὀφείλουσι, μετὰ τὴν ἀγοράν, νὰ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ τελωνείου τακτικὴν ἀπόδειξιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ περιέχηται τὸ ὄνομα τοῦ ἀγοραστοῦ, τὸ εἶδος καὶ ποσὸν τῶν πετρῶν καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀγορᾶς.

Ὅσοι ἤθελον ἀναχωρήσει χωρὶς τοιαύτης ἀποδείξεως, εἰς ὁποιονδήποτε λιμένα παρουσιασθῇ ἢ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, θέλουν ἐξετάζεσθαι παρὰ τῶν λιμενικῶν καὶ τελωνιακῶν Ἀρχῶν, καὶ παρὰ τῶν Β. Προξένων.

Οἱ τοιοῦτοι θέλουν ὑποβάλλεσθαι ὄχι μόνον εἰς τὰς συνεπείας τοῦ § 40 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου περὶ ταμείων Βασιλικοῦ Διατάγματος, δηλαδὴ νὰ θεωρῆται ἡ πληρωμὴ ὡς μηδέποτε γινομένη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ποινὴν τοῦ παρανόμως κτησαμένου. Τὸ φορτίον θέλει κρατεῖσθαι εἰς λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου.

Παραγγέλλονται οἱ εἰς τοὺς ξένους λιμένας Κύριοι Βασ. Πρόξενοι, οἱ τελῶναι, καὶ αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαί, νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἐνέργειαν ταύτης τῆς δηλοποιήσεως, ἐκδοθείσης κατ' ἀνωτέραν Υ. Β. διαταγήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1834.

— —

31 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι.

Ἡ Ἰωνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1834 θεσπίσματος τῆς βουλῆς τοῦ κράτους, ἀπεφάσισε νὰ μὴ καθυποβάλλωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς Ἰωνικοὺς λιμένας τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐμπορικὰ πλοῖα, εἰμὴ εἰς αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ ὑγειονομικὰ καὶ ἀγκυροβολίας δικαιώματα καὶ τελωνιακὰ βάρη, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλονται καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὑπὸ Ἰόνιον σημαίαν πλοῖα ἐπὶ τῇ συνθήκῃ, ὅτι τὰ τελευταῖα ταῦτα θέλουσι χαίρει τὸ αὐτὸ δικαίωμα χάριν ἀμοιβαιότητος εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἰανουαρ. 1835.

— —

32 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας εὐηρεστήθη νὰ παραδεχθῇ τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου Βασιλικοῦ Διατάγματος κηρυχθεῖσαν ἀμοιβαιότητα ὡς πρὸς τὰ λιμενικὰ καὶ ἀγκυροβολικὰ δικαιώματα, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, ὥϛε τὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας τοῦ λοιποῦ προσορμιζόμενα Αὐστριακὰ ἐμπορικὰ πλοῖα νὰ ὑποβάλλωνται κατὰ δικαίωμα ἀμοιβαιότητος εἰς μόνους ἐκείνους τοὺς λιμενικοὺς φόρους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰανουαρ. (1 Φεβρ.) 1835

— —

33 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες εἰς σκέψιν τὰς ἀναφορὰς τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν περὶ ἐμφανίσεως πειρατῶν εἰς τὰς Βορείους Σποράδας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μ. Συμβουλίου, καὶ ἔχοντες τὴν ἀμετάθετον θέλησιν νὰ προστατεύσωμεν τὸ ἐμπόριον τῶν πιστῶν ὑπηκόων μας, καθὼς καὶ τὸ τῶν ξένων Δυνάμεων ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν δυνάμει τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 511 τῆς Πολ. Δικονομίας τὰ ἑξῆς·

1. Συσταίνεται Έκτακτον Στρατιωτικὸν Δικαστήριον εἰς Χαλκίδα.

2. Τὸ Στρατιωτικὸν τοῦτο Δικαστήριον θέλει δικάσει τὰς πειρατείας ἐκείνας, αἵτινες πράττονται εἰς τὰ νερὰ τῆς Εὐβοίας, εἰς τὸ στενὸν τοῦ Ταλαντίου, εἰς τὸν κόλπον τῆς Λαμίας καὶ εἰς τὰς Βορείους Σποράδας.

3. Ὅλοι οἱ ὡς πειραταὶ συλλαμβανόμενοι εἰς τὰ ἀναφερόμενα νερὰ, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ Στρατιωτικὸν τοῦτο Δικαστήριον.

4. Τὸ Ἔκτακτον Στρατιωτικὸν Δικαστήριον θέλει δικάζει καὶ τὰς ληστείας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι πράττονται εἰς τὴν ξηρὰν ἀπὸ πειρατὰς, οἱ ὁποῖοι καταδιωκόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν καταφεύγουν εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ζητουνίου, τῶν Θηβῶν, τῆς Ἀταλάντης, τῆς Εὐβοίας καὶ τῶν ἄλλων εἰρημένων νήσων.

5. Τὸ Ἔκτακτον τοῦτο Στρατιωτικὸν Δικαστήριον συγκροτεῖται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον Κ. Πίσσαν, Ταγματάρχην καὶ φρούραρχον Χαλκίδος,

Τοὺς Δικαστὰς Γ. Νικηταδην, } Δικασταὶ τοῦ Πρω-
» Π. Ἠλιάδην, } τοδικ. Χαλκίδος,
» Ν. Χατηριάδην, λοχαγον τοῦ δ΄. πεζικοῦ τάγμ. τῆς γραμμῆς,
» Σ. Λικούδην, ὑπολοχαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ,

Τὸν Εἰσαγγελέα Κ. Μ. Μαρίνογλουν, Εἰσαγγελέα τοῦ ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικείου,

Τὸν Γραμματέα Ι. Φέσταν, Δικασ. Γραμματέα τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου.

6. Τὸ Δικαστήριον προοδεύει εἰς τὴν διαδικασίαν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 512—541 τοῦ περὶ Ποιν. Δικονομίας Νόμου.

7. Στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα θέλουν προσδιορισθῇ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Ἐκτ. Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου.

8. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἐκτὸς δὲ τούτου θέλουν γίνει τὰ παρα τῶν ἄρθρων 524, 525 καὶ 526 τοῦ περὶ Ποιν. Δικονομίας Νόμου διαταττόμενα εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

9. Εἰς τοὺς Γραμματεῖς τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Πολέμου καὶ τῶν Ναυτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτ. (11 Ἀπρ.) 1835.

34

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 95 τοῦ περὶ Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων Νόμου καὶ τὰ ἄρθρα, 2, 17, 75, 145 καὶ 146 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοσίου, τῶν δήμων, τῶν ἀγαθοεργῶν καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων καὶ τῶν σωματείων.

1. Θέλουν ἐνάγεσθαι:

α) Τὸ μὲν δημόσιον διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·

β΄) Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, μᾶλλον δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς·

γ΄) Οἱ δὲ δῆμοι διὰ τῶν δημάρχων·

δ΄) Τὰ ἀγαθοεργὰ καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ τὰ σωματεῖα διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς κατὰ νόμον συγκεκροτημένης διοικήσεώς των.

Ἑπομένως ἅπαντες οἱ εἰρημένοι ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀντιπρόσωποι χρέος ἔχουσι νὰ ὑπογράφωσι τὸ φανερόνον τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς ἀποδεικτικὸν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 140 καὶ 145 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡρισμένα.

Ὅλαι αἱ παρεπόμεναι τῇ ἀγωγῇ ἀνακοινώσεις γίνονται εἰς τοὺς διωρισμένους πληρεξουσίους.

2. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη κλῆσις δὲν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν εἰρημένων, παρὰ ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς αὐτὴν ἐπισυνημμένη, καθ' ἃ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διατάσσει, ἡ νόμιμος ἀπόδειξις τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς πρὸς τὸν ἐνάγοντα ἢ τῆς σιωπῆς αὐτῆς.

3. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς δύναται νὰ διορίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος πρὸς παράστασιν τοῦ δημοσίου ὑπάλληλον τοῦ κλάδου του ἐπιτήδειον καὶ ἱκανῶς τὸν νόμον κατέχοντα, ἢ καὶ εἰς συνήγορόν τινα τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτευούσης, νὰ ἀναθέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο· ἡ δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραγγελία του ἐπέχει τόπον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀπαιτουμένης νομίμου πληρεξουσιότητος.

4. Ἐὰν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδαφίῳ β, γ, δ ἀναφερόμενοι ἢ μέλος τι τῆς ἁρμοδίας διοικήσεως θέλῃ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἢ ἂν πρὸς τοῦτο μέλλῃ νὰ διορισθῇ δικηγόρος τις, πρέπει νὰ γνωστοποιῆται τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἀρχὴν ὅταν ζητῆται ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς δίκης ἀναγκαία ἔγκρισις· αὕτη θέλει ἀναφέρει ῥητῶς τοῦτο καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πληρεξουσιότης κατὰ τὸ ἄρθρ. 94 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

5. Ἐὰν τὸ δημόσιον, δῆμος, φιλάνθρωπα καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ σωματεῖα ἦναι ἐνάγοντες, ἡ ἐν δικαστηρίῳ παράστασίς των γίνεται ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1836.

35 ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Α΄. Γενικὸν μέρος.

1. Συνίσταται ἑταιρεία εἰς Ἀθήνας ἐπ' ὀνόματι « Ἑταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐν Ἀθήναις. »

2. Ἡ ἑταιρεία ἔχει ἰδιαιτέραν σφραγίδα διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν της, τὴν ὁποίαν ἐμπιστεύεται εἰς τὸν γραμματέα.

3. Σχηματίζεται δὲ ἅμα λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Υ. Ἀντιβασιλείας· ἡ δὲ ἡμέρα τῆς πρώτης ἑορτασίμου γενικῆς συνελεύσεως θέλει λογίζεσθαι ὡς ἡμέρα τῆς συστάσεως.

Β΄. Ἰδιαίτερον μέρος.

I. Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας.

4. Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας εἶναι « ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι ἀφορῶσαι τὰ τῆς φύσεως τρία βασίλεια ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ». Δι ἐπιτυχίαν δὲ τούτου πρέπει

1. Να γίνωσι συλλογαὶ φυσικῶν προϊόντων, ζώων, φυτῶν καὶ ὀρυκτῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ κεντρικὸν συντηρητήριον τοῦ τῆς ἑταιρείας καταστήματος εἰς Ἀθήνας·

2. Τὰς συλλογὰς ταύτας δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως ἡ ἑταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας· θέλουσι συντηρεῖσθαι δὲ εἰς ἰδιαίτερον ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον κατάστημα.

3. Ἡ ἑταιρεία εἰς διωρισμένας συνελεύσεις θέλει σπουδάζει νὰ λάβῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβῆ γνῶσιν ὅλων τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ συντείνῃ πρὸς τελειοποίησιν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, πρὸ πάντων δὲ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, τόσον διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ γενησομένων λόγων τε καὶ ἐκθέσεων, ὅσον καὶ διὰ τῆς αὐτοψίας·

4. Θέλει δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου τὰς σημαντικωτέρας της ἐργασίας κατὰ ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως εἰς τὴν ἐνιαύσιον ἡμέραν τῆς συστάσεως.

II. Διαίρεσις τῆς Ἑταιρείας.

5. Ἡ ἑταιρεία διαιρεῖται εἰς τρεῖς κλάσεις, κατὰ τὰ τρία βασίλεια τῆς φύσεως, εἰς τὰ ὁποῖα καταγίνεται· ἑκάστη δὲ τούτων παριστάνεται δι' ἑνὸς ἰδιαιτέρου ἐπιτηρητοῦ, καὶ ἑνὸς βοηθοῦ.

6. Τὰ μέλη τῆς ἑταιρείας διαιροῦνται εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, εἰς τακτικὰ, εἰς ἔκτακτα καὶ εἰς ἀντεπιστέλλοντα μέλη.

7. Τὰ τακτικὰ μέλη ἐκλέγουσι κατ' ἔτος ἐπιτροπὴν συνισταμένην ἀπὸ ἕνα Πρόεδρον, ἕνα γραμματέα, ἕνα ταμίαν ὅστις εἶναι συγχρόνως καὶ βιβλιοθηκάριος, καὶ τρεῖς ἐπιτηρητάς· δι' ἕκαστον δὲ αὐτῶν ἐκλέγεται καὶ ἕνας τοποτηρητής.

8. Ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι καὶ ἐπιθεωρητὴς τοῦ ταμίου.

9. Ἂν τυχὸν ἐμποδισθῇ κανὲν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του, τότε ὁ Πρόεδρος παραδίδει τὴν προσωρινὴν διαχείρισιν τοῦ κλάδου του εἰς τὸν τοποτηρητήν του.

III. Ἐκλογὴ τῶν μελῶν.

10. Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τῆς ἑταιρείας, πρέπει νὰ προβληθῇ ἀπὸ ἓν τακτικὸν μέλος· καὶ ἀφοῦ τοιχοκολληθῇ τὸ ὄνομα τοῦ προβαλλομένου ἐπὶ δύο γενικῶν συνελεύσεων εἰς τὸ τῆς ἑταιρείας κατάστημα, τότε θέλει γίνει ψηφοφορία περὶ τῆς ἀποδοχῆς του, καθὼς διορίζουσιν οἱ νόμοι.

11. Τακτικὰ μέλη ἠμποροῦν νὰ ἦναι μόνον ὅσοι διατρίβουσιν εἰς Ἀθήνας.

12. Ὡς ἔκτακτα δὲ μέλη ἠμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶσιν ὅσοι ἔχουσιν ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν ἑταιρείαν, ἢ ἐν γένει δύνανται νὰ εὐκολύνωσι τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρείας.

13. Ἀντεπιστέλλοντα δὲ μέλη ἠμποροῦν νὰ γίνωσιν ὅσοι δὲν διατρίβουσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ λάβωσι μετὰ τῆς ἑταιρείας ἐγγράφους τὴν ἐπιστήμην ἀφορώσας σχέσεις, καὶ νὰ τὰς ἐξακολουθῶσι.

IV. Χρέη.

Α΄. Ὅλων, ὡς μελῶν τῆς ἑταιρείας.

14. Ἕκαστον τακτικὸν μέλος ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ καθε τρεῖς μῆνας χρηματικὴν συνεισφορὰν 9 Δραχμῶν καὶ 20 Δραχ διὰ τὴν ἀποδοχήν.

15. Αἱ συνεισφοραὶ αὗται θέλουν χρησιμεύει εἰς ἀγορὰν βιβλίων, ἐργαλείων, φυσικῶν προϊόντων, εἰς τὸ κατάστημα, ὑπηρέτας καὶ ἄλλους τοιούτους σκοπούς.

16 Ἕκαστον τακτικὸν μέλος ὑποχρεοῦται νὰ συχνάζῃ ὅσον τὸ δυνατὸν, εἰς τὰς ὁποίας θέλομεν ἀναφέρει κατωτέρω συνελεύσεις.

17. Κανὲν μέλος δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ τοῦ ἀποδοθῇ πάλιν ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν ἤθελε προσφέρει ἅπαξ εἰς τὴν ἑταιρείαν.

Β΄. Τοῦ Προέδρου.

18. Ὁ Πρόεδρος χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰς προόδους ὅλης τῆς ἑταιρείας πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ της, πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐνδυναμόνῃ τὸν γραμματέα καὶ ταμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των.

19. Εἶναι ἀνώτερος ἐπιθεωρητὴς ὅλων τῶν ἐν τῇ ἑταιρείᾳ ἀνηκόντων ἀντικειμένων, οἷον βιβλίων περιγραφῶν, διατριβῶν, συλλογῶν κτλ.

20 Ὁ Πρόεδρος μετὰ τῶν ἐπιτηρητῶν ἀποφασίζει περὶ ποίων πρέπει νὰ γίνῃ λόγος εἰς τὰς κοινὰς καὶ περὶ ποίων εἰς τὰς μερικὰς συνελεύσεις.

21. Ἐνεργεῖ τὴν γνωςοποίησιν τῶν ἐκτάκτων συνελεύσεων καὶ τῶν τῆς ἐπιτροπῆς συνεδριάσεων.

22. Ἐκθέτει εἰς τὰς κοινὰς καὶ τὰς τῆς ἐπιτροπῆς συνελεύσεις τὰ προβληθέντα, καὶ δίδει τὴν περὶ τούτων γνώμην.

23. Διευθύνει τὰς ψηφοφορίας περὶ χρήσεως τῶν ὑπαρχόντων βοηθημάτων, οἷον χρημάτων βιβλίων, ἐργαλείων κ.λ.π., καὶ περὶ ἀποδοχῆς νέων μελῶν.

24. Αἱ περὶ χρήσεως τῶν ἐν τῷ ταμείῳ ὑπαρ

χόντων ἀποφάσεις κρέμανται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς τρεῖς ἐπιτηρητάς· ὅθεν πρέπει νὰ ὑπογράφωσι καὶ τὰ πρὸς ταμίαν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα.

Γ΄. Τοῦ γραμματέως.

25. Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς ἑταιρείας, καὶ χρεωστεῖ κατ᾽ αἴτησιν τῆς ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ Προέδρου νὰ ἔμβῃ εἰς ἀλληλογραφίαν μέ τινα.

26. Εἰς αὐτὸν ἀπόκειται ἡ διατήρησις τούτων τῶν δι᾽ ἀλληλογραφίας ληφθεισῶν εἰδήσεων.

27. Εἰς τὰς τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις χρεωςεῖ νὰ ἀναφέρῃ τὰς διαπραγματεύσεις του καὶ ὅλην του τὴν ἀλληλογραφίαν.

28. Οἱ κατάλογοι τοὺς ὁποίους ἔχουσιν οἱ ἐπιτηρηταὶ περὶ ὅλων τῶν ἤδη ὄντων πραγμάτων, πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς αὐτόν.

Δ΄. Τοῦ ταμία.

29. Ὁ ταμίας παραλαμβάνει τὰς τριμηνιαίας συνεισφορὰς καὶ τὰ τῇ ἑταιρείᾳ τυχὸν γινόμενα δῶρα.

30. Χρεωστεῖ νὰ δίδῃ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν λογαριασμὸν εἰς τὸ τέλος ἑκάςου χρόνου, εἰς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τὸν καθέκαστον μῆνα.

31. Κατατάσσει τὰ εἰς τὴν ἑταιρείαν ἀνήκοντα βιβλία καὶ ἐργαλεῖα, καὶ ἐγχειρίζει ταῦτα εἰς τὰ μέλη, τὰ ὁποῖα θέλουν νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν, ἀφοῦ λάβει πρῶτον ἀπόδειξιν διὰ τέσσαρας ἑβδομάδας· μετὰ παρέλευσιν δὲ τούτων πρέπει νὰ τὰ ζητήσῃ ὀπίσω ἐπιστρέφων τὴν ἀπόδειξιν.

Σ. Κ. Μεγαλητέρα διορία πρὸς μεταχείρισιν ἠμπορεῖ νὰ συγχωρηθῇ μόνον δι᾽ ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ Προέδρου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπόκειται νὰ παραδεχθῇ ἢ μὴ τὴν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου.

Ε΄. Τῶν τριῶν ἐπιτηρητῶν.

32. Χρεωστοῦν νὰ κρατῶσι καταλόγους ἀκριβεῖς τῶν αὐτοῖς ἐμπιστευθέντων φυσικῶν προϊόντων, καὶ νὰ ἀναγγέλλωσι κατὰ μῆνα εἰς τὸν γραμματέα τῆς ἑταιρείας τὰς γενομένας προσκτήσεις.

33. Θέλουν κατατάσσει τὰ φυσικὰ προϊόντα κατὰ τὸ ὁποῖον νομίζουν προσφορώτερον σύςημα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κατάστημα.

34. Πρέπει νὰ προσέχωσι νὰ μὴ παραπέσῃ ἢ φθαρῇ τι τῶν εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντων. Ἐν γένει δὲ πρέπει νὰ ἐμποδίζωσιν εἰς τοὺς τυχόντας τὴν εἰς τὰς συλλογὰς εἴσοδον.

35. Τόσῳ δὲ προθυμότερον χρεωστοῦν νὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὰ τῆς ἑταιρείας μέλη τὴν χρῆσιν τῶν συλλογῶν, μόνον ὅμως εἰς τὸ συντηρητήριον.

36. Ἕκαστος ἐπιτηρητὴς δύναται νὰ λάβῃ προβλεπτικὰ μέτρα πρὸς συμφέρον τῶν τῆς ἑταιρείας σκοπῶν, ταῦτα ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἀντιβαίνωσι εἰς τοὺς ὑπ᾽ ἀρ. 32, 33, 34, 35 ὁρισμούς.

37. Ὁ ἐπιτηρητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς συλλογάς του.

Προνόμια ὅλων τῶν μελῶν.

38. Ἕκαστον μέλος λαμβάνει δίπλωμα ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα.

39. Ἕκαστον τακτικὸν μέλος δύναται νὰ λάβῃ θέσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἑταιρείας.

40. Ἕκαστον τακτικὸν μέλος ἔχει δικαίωμα εἰς τὰς ἐκλογάς.

41. Ὅστις δὲν εἶναι παρὼν εἰς τὰς συνελεύσεις, δὲν ἔχει φωνὴν διὰ τὰ εἰς αὐτὰς διαπραγματευθέντα.

42. Περὶ τῶν προτάσεων ἀποφασίζει ἡ συνέλευσις κατὰ πλειοψηφίαν.

43. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος.

44. Αἱ ὑπάρχουσαι συλλογαὶ εἶναι καθ᾽ ἡμέραν ἀνοικταὶ εἰς διωρισμένην ὥραν πρὸς θέαν τε καὶ χρῆσιν.

45. Ὅτε δὲ κανὲν μέλος ζητήσῃ νὰ λάβῃ τι πρὸς καιρὸν ἀπὸ τὰς συλλογὰς, τότε πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἄδεια τοῦ Προέδρου.

46. Ἕκαστον μέλος δύναται νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὰς συνελεύσεις, ἀφ᾽ οὗ ὅμως ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὸν Πρόεδρον, καὶ δηλοποιηθῇ εἰς αὐτὸ ὁ καιρὸς καὶ ἡ σειρά.

47. Ἡ ἑταιρεία ὑπάρχει ἐν ὅσῳ ἠμπορεῖ νὰ σχηματίσῃ μίαν ἐπιτροπήν.

48. Ἄλλως δὲ διαλύεται ἡ ἑταιρεία, καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τῆς ἑταιρείας ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ δὲν δύναταί ποτε νὰ ἐκποιήσῃ τὸ παραμικρότερον.

VI. Συνελεύσεις.

49. Ἡ ἑταιρεία ἅπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐνιαύσιον τῆς συστάσεώς της ἡμέραν συνέρχεται εἰς ἑορτάσιμον συνέλευσιν.

50 Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἅπαξ τοῦ μηνός· εἰς ἰδιαιτέρας δὲ περιπτώσεις τὴν συγκαλεῖ ὁ Πρόεδρος.

51. Εἰς τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς εἶναι μία γενικὴ συνέλευσις, ἐκτὸς μόνον ἂν τύχῃ κατὰ κυριακὴν ἢ ἄλλην τινὰ ἑορτήν· τότε δὲ ἡ συνέλευσις ἀναβάλλεται εἰς τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τοῦ μηνός.

52. Αἱ συνελεύσεις ἀνοίγονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ ἐξακολουθοῦσιν αἱ ὁμιλίαι κατὰ τὴν παρὰ τούτου διορισθεῖσαν τάξιν.

53. Αἱ εἰς ἰδιαιτέρας ὁμιλίας ἀνήκουσαι διατριβαὶ παραπέμπονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, κατὰ τὸ ἄρθ. 20, εἰς ἰδιαιτέρας συνεδριάσεις· ἐπὶ τούτῳ διορίζεται ὁ τόπος τῆς συνεδριάσεως, καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν διωρισμένον καιρόν.

Ἐν Ἀθήναις, 6 (18) Ἰουνίου 1835.

36 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματείας Ἡμῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ

Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου ὡς πρὸς τὴν κατάπαυσιν τῆς βλάβης, ἥτις προέρχεται τόσον συχνὰ εἰς τὰ χωράφια ἕνεκα τῆς ἀσυγχωρήτου βοσκῆς τῶν ποιμνίων καὶ ζώων εἰς τοὺς ἀγρούς, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 696 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὁποῖα θέλουν ἔχει ἰσχὺν μέχρις οὗ δημοσιευθῇ ὁ περὶ ἀγρῶν καὶ λειμώνων νόμος.

1. Ἐκεῖνος, ὅστις βόσκει τὰ ζῶά του μόνος ἢ δι' ἄλλου ἐπὶ ξένων γαιῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐπὶ τούτῳ δικαίωμα, θέλει πληρόνει πρόστιμον ἰσότιμον μὲ τὴν ἀποζημίωσιν, τὴν ὁποίαν ὁ ζημιωθεὶς ἔχει δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ.

2. Ἐὰν τις ἀφίνῃ τὰ ζῶά του νὰ βόσκωσι χωρὶς κἀμμίαν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τούτων, ἢ δὲν τὰ φυλάττῃ ὡς πρέπει, τότε αὐτὸς θέλει πληρόνει πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ ἥμισυ τῆς ἀποζημιώσεως, ἥτις ἀνήκει εἰς τὸν παθόντα.

3. Ἐὰν αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ῥηθεῖσαι ἀποζημιώσεις δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξευρεθῶσιν, ἢ ἐὰν τυχὸν δὲν ἀπαιτοῦντο παρὰ τῶν ἐχόντων δικαίωμα, τὸ καταγινωσκόμενον παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου πρόστιμον, τὸ ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι μήτε περισσότερον τῶν εἴκοσι, μήτε ὀλιγώτερον τῶν τριῶν Δραχμῶν· εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀντικαθίσταται κράτησις, αὕτη δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ περισσότερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας, μήτε ὀλιγώτερον ἀπὸ μίαν.

4. Ἕκαστος τῶν ἰδιοκτητῶν, οἱ ἰδίως διοριζόμενοι ἀγροφύλακες, οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ χωροφύλακες, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος ἄνθρωπος, δύνανται νὰ καταμηνύσουν τὰς βλάβας ταύτας εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, καὶ νὰ λάβουν εἰς κατάσχεσιν τὰ περιπλανώμενα χωρὶς κἀμμίαν ἐπιτήρησιν ζῶα.

Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ζώων ὑποχρεοῦται προσέτι, ὡς τοῦτο ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ του, νὰ πληρώσῃ ἀμέσως τὰ συμβαίνοντα ἔξοδα τῆς διατροφῆς τῶν ζώων μέχρι τῆς παραλαβῆς αὐτῶν ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην· ἐκτὸς δὲ τούτου, δικαίωμα συλλήψεως, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς 10—20 λεπτὰ τὸ κομμάτι, καὶ τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸν συλλαβόντα τὰ ζῶα.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Μαΐου 1835.

— —

37 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀποφασίσαμεν νὰ προσδιορίσωμεν τὰ καθήκοντα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἡμετέρου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διατάττομεν περὶ τούτου τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐπομένως καθῆκον αὐτοῦ πρώτιστον εἶναι, νὰ συνεννοῆται ἀμέσως μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ διατηρῇ εἰς πλήρη ἁρμονίαν τὰς ὑποθέσεις τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, νὰ προλαμβάνῃ καὶ ἐξομαλύνῃ τὰς μεταξὺ αὐτῶν συγκρούσεις καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ὁμοιομόρφου διανύσεως τοῦ παρ' Ἡμῶν ὡρισμένου Κυβερνητικοῦ συστήματος κατὰ τὰς Ἡμετέρας διαταγάς.

3 Ὁσάκις Ἡμεῖς δὲν παρευρισκόμεθα αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνει συνήθως τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ· κοινοποιῶν Ἡμῖν προσωπικῶς τὰ πρακτικὰ αὐτῶν, ἐκθέτει προφορικῶς τὰ περὶ τούτων καὶ λαμβάνει τὰς διαταγὰς Ἡμῶν.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων δὲν λαμβάνει κἀμμίαν μετοχήν, ἐκτὸς ἐὰν ἀναθέσωμεν ταύτην εἰς αὐτὸν δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς ἢ πληρεξουσιότητος.

4. Ἡμῶν παρόντων ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐνεργεῖ πάντοτε κατὰ τὰς Ἡμετέρας προσωπικὰς διαταγάς.

5. Ὅταν παρευρισκόμενοι ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ δὲν ἀποφαινώμεθα τὰς Ἡμετέρας διαταγὰς καὶ ἀποφάσεις περὶ τῶν ἀντικειμένων, ὅσα ἐν αὐτῷ ἐξετέθησαν καὶ ἐσυζητήθησαν, αὗται ἐκδίδονται ἀπὸ τὸ Ἡμέτερον Βουλευτήριον.

6. Ἄλλως, ἅπασαι αἱ ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, ὅσαι χρήζουσι τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ ἀποφάσεως, ἰδίως δὲ αἱ περὶ τούτου προτάσεις καὶ ἀναφοραὶ θέλουν ὑποβάλλεσθαι ἀπ' εὐθείας εἰς Ἡμᾶς ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἰδίαν Ἡμῶν ἀνάπτυξιν.

Ἡμεῖς δὲ ἢ θέλομεν διατάττει περὶ τοῦ πρακτέου παραχρῆμα, ἢ θέλομεν παραπέμπει τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν περαιτέρω αὐτῶν κατεργασίαν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ (καβινέττῳ).

7. Ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ὁ ἐγγύτατος Ἡμῶν Βούλαρχος, καὶ ὡς τοιοῦτος ἀναφέρεται πάντοτε ἀμέσως εἰς Ἡμᾶς.

Καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ Ἡμέτερος Σύμβουλος δύνανται νὰ ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς Ἡμᾶς, ὅμως τότε μόνον, ὅταν ῥητῶς παρ' Ἡμῶν προσκληθῶσι.

8. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνει ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ, κατὰ τὰ[s] ἰδιαιτέρας Ἡμῶν διαταγάς, ὅλας τὰς ὑποθέσεις ὅσαι ἀφορῶσι τὰ τῆς Ἐπικρατείας, καὶ φροντίζ[ει] ὥστε νὰ συνθέτωνται αἱ ἀποφάσεις συμφώνως [πρὸς] τὴν θέλησίν Μας.

9. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας φυλάττει τὴν μεγάλην τοῦ Βασιλείου σφραγῖδ[α,] φροντίζει νὰ μὴν ἐπιτίθεται αὕτη, εἰμὴ εἰς ἐκεῖ[να] μόνα τὰ ἔγγραφα, ὅσα καθ' Ἡμετέραν Βασιλ[ικὴν]

θέλησιν συνετέθησαν καὶ παρ' Ἡμῶν αὐτοχείρως ὑπεγράφησαν· ἐπαγρυπνεῖ ὥστε νὰ μὴ γίνῃ ὑπὸ τρίτου τινὸς κατάχρησις τῆς σφραγίδος τοῦ Βασιλείου, καὶ ἕνεκα τούτου προσεπιθέτει τὸ ὄνομά του εἰς πᾶσαν αὐτῆς ἐκτύπωσιν, καὶ προσυπογράφει ἑπομένως τὰ παρ' Ἡμῶν ἐγκεκριμένα ἔγγραφα. Ἐκτὸς τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας προσυπογράφουσι τὰ ἔγγραφα καὶ οἱ ἁρμόδιοι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, οἵτινες καὶ ἀναλαμβάνουν οὕτω τὴν τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν εὐθύνην.

10. Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνουν μὲν ἀνεξαρτήτως τοὺς εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντας κλάδους τῆς διοικήσεως, ὄντες ἀμέσως ὡς πρὸς Ἡμᾶς αὐτοὺς ὑπεύθυνοι· ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας δὲ ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγάς Μας τὴν ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν καὶ τὸν ἔλεγχον παντὸς κλάδου τῆς διοικήσεως ἀνεξαιρέτως· διὸ καὶ δύναται νὰ ζητῇ λόγον καὶ διασάφησιν περὶ παντὸς ἀντικειμένου καὶ νὰ διατάττῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν Μας.

11. Παρέχομεν πρὸς τούτοις αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐμποδίζῃ προσωρινῶς τὴν ἐκτέλεσιν μέτρων καὶ διαταγμάτων τῶν Κυβερνητικῶν Ἀρχῶν, διὰ νὰ ζητῇ περὶ τούτων τὰς Ἡμετέρας διαταγάς, ἢ νὰ ἐπιφέρῃ, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ἐπὶ τὸ νόμιμον καὶ πρὸς τὸ κοινὸν καλὸν μεταῤῥύθμισιν.

12. Εἰς ἐκτάκτους καὶ κατεπειγούσας περιπτώσεις δύναται νὰ ἐκδίδῃ διαταγάς, ὁσάκις ῥητῶς τὸ ἐπιτρέψωμεν εἰς αὐτόν· περὶ δὲ τούτου θέλομεν πάντοτε εἰδοποιεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Αἱ μὲν Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς αὐτὰς τὰς διαταγάς, ὁ δὲ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας χρεωστεῖ νὰ γνωστοποιῇ αὐτὰς Ἡμῖν, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τούτου ἐνώπιόν Μας.

13. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας συνεννοούμενος ἀμέσως μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας θέλει φροντίζει περὶ δραστηρίας καὶ ἐντελοῦς προπαρασκευῆς τῶν νόμων, διαταγμάτων, κανονισμῶν καὶ ἄλλων εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ὑποβλητέων ἀντικειμένων.

14. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἔχει τὸν πρῶτον μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Βασιλείου βαθμὸν καὶ προηγεῖται ἑπομένως ἁπάντων.

15. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1835.

38 ΟΔΗΓΙΑΙ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου Τ. Ε. Νόμου ηὐδόκησεν ἡ Α. Μ. ν' ἀποφασίσῃ ὅτι « ὅλοι οἱ ἀρχηγέται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἔχουν δικαίωμα ν' ἀποκτήσωσιν ὡς προικοδότημα ἕως δύο χιλιάδων Δραχμῶν ἐθνικὰ κτήματα ».

Κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου τούτου οἱ Δήμαρχοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποί των, συνεννοούμενοι μὲ τοὺς παρέδρους καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, πρέπει νὰ καταστρώσωσι καταλόγους, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταχωρήσωσιν ὅλους τοὺς ὡς δημότας καταγεγραμμένους εἰς τὸν δῆμόν των ἀρχηγέτας οἰκογενειῶν· διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ δὲ τοῦτο ὁμοιομόρφως καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν τοῦ Νόμου, δίδονται αἱ ἀκόλουθοι ὁδηγίαι·

§. 1. Ὁ Δήμαρχος ἑκάστου δήμου ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εἶναι εἰς χρέος, ἀμέσως ὅπου λάβῃ τὰς παρούσας ὁδηγίας, νὰ συγκαλέσῃ τοὺς παρέδρους καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου του καὶ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτοὺς τόσον τὰς ὁδηγίας αὐτὰς καθὼς καὶ τὴν ἐπισυναπτομένην διασάφησιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, δημοσιεύων συγχρόνως διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν δῆμον ἀντίτυπον τῆς διασαφήσεως ταύτης.

Περὶ τῆς πράξεως δὲ ταύτης νὰ καταστρωθῇ πρωτόκολλον καὶ νὰ ὑπογραφθῇ ἀπ' ὅλους τοὺς παρευρεθέντας.

§. 2. Μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἀτόμων, ὅσοι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Νόμου ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν, κ' ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου, νὰ καταγράψῃ εἰς τοὺς ἐπισυναπτομένους καταλόγους περὶ προικοδοτήσεως ἐκείνους μόνον, ὅσοι ἔχουν τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὰ μνησθέντα ἄρθρα χαρακτηριστικά, καὶ πρὸς τὸ τέλος τοῦτο χρησιμεύουσιν αἱ ἀκόλουθοι διασαφήσεις.

§. 3. Κατὰ τὸ ἄρθρον 2, παράγραφον 1 ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν « ὅλοι οἱ αὐτόχθονες τοῦ Βασιλείου (Ἕλληνες) καὶ δύνανται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν κατάλογον, ἂν ἤδη κατεγράφησαν ὡς δημόται εἰς τὸν δῆμον, ἢ ἂν καταγραφῶσι πρὶν τῆς ἐπεξεργασίας τῶν περὶ προικοδοτήσεως καταλόγων ».

Ἐπειδὴ δὲ ἐνδέχεται νὰ εὑρίσκωνται Ἕλληνες κατοικοῦντες μὲν ἐντὸς τοῦ δήμου καὶ προσποριζόμενοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν αὐτῶν διά τινος βιομηχανίας, ὡς γεωργίας, ἐμπορίου, τέχνης κτλ. ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν κατεγράφησαν ὡς δημόται τοῦ δήμου, τοὺς τοιούτους πρέπει ἡ ῥηθεῖσα ἐπιτροπὴ νὰ προσκαλέσῃ καὶ νὰ ἐπενθυμίσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τὸ ἄρθρον 2, παράγραφον 1 ὑποχρέωσιν, δυνάμει τῆς ὁποίας πᾶς Ἕλλην πρέπει νὰ ὑπάγεται εἰς ἕνα δῆμον· νὰ ζητήσῃ ἀπὸ αὐτοὺς ἐνδεικτικὸν ὅτι εἶναι ἤδη εἰς ἄλλον δῆμον ἐγγεγραμμένοι, τοὐναντίον δὲ νὰ τοὺς προσκαλέσῃ νὰ καταγραφῶσιν ὡς δημόται εἰς τὸν δῆμον, διότι ἄλλως δὲν δύνανται νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τοὺς περὶ προικοδοτήσεως καταλόγους κ' ἑπομένως δὲν θὰ ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν.

§. 4. Κατὰ τὸν 2 παράγραφον τοῦ 2 ἄρθρου ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν « καὶ ὅλοι

οἱ ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου γεννηθέντες Ἕλληνες καὶ λαβόντες μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἂν οὗτοι ἤδη ἀποκατεστάθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ κατεγράφησαν εἴς τινα δῆμον ὡς δημόται ». Ἂν λοιπὸν κατοικῶσιν εἰς τὸν δῆμον μὴ αὐτόχθονες Ἕλληνες, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται οἱ ἄνω ὁρισμοὶ τοῦ Νόμου καὶ δὲν ἦναι ἀκόμη καταγεγραμμένοι ὡς δημόται, οἱ τοιοῦτοι πρέπει νὰ προσκληθῶσιν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπήν, καὶ ἀφοῦ ἐξηγηθῶσιν εἰς αὐτοὺς αἱ πρὸς ὄφελος αὐτῶν ἐνυπάρχουσαι διατάξεις τοῦ νόμου, νὰ προσκληθῶσι διὰ νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν δῆμον ὡς δημόται.

§. 5. Κατὰ τὸν 3 παράγραφον τοῦ ἄρθρου 2 ἔχουν τὸ αὐτὸ δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν « καὶ ὅσοι Ἕλληνες ἐγεννήθησαν εἰς ἠπείρους ἢ νήσους μὴ ἀνηκούσας μὲν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπικράτειαν, ἀλλὰ λαβούσας μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ὡς Κρῆτες, Σάμιοι, Ψαριανοί, Χῖοι, Σουλιῶται, Ἠπειρῶται, Μακεδόνες κτλ.

Ἂν τοιοῦτοι κατοικῶσι εἰς τὸν δῆμον καὶ δὲν ἦναι ἀκόμη καταγεγραμμένοι ὡς δημόται, πρέπει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ προσκαλέσῃ καὶ αὐτούς, καὶ ν' ἀκολουθήσῃ ὅ,τι εἰς τὸ προηγηθὲν ἄρθρον 4 ἐῤῥέθη καὶ διὰ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα.

§. 6. Κατὰ τὸν 4 παράγραφον τοῦ ἄρθρου 2 ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν καὶ « ὅλοι οἱ ξένοι ὁποιουδήποτε ἔθνους καὶ ἂν ἦναι, ὅσοι ἐλθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ πολεμήσωσιν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας της κατοικοῦν ἤδη εἰς αὐτὴν καὶ ἔγειναν δημόται ἑνὸς δήμου. »

Ἂν λοιπὸν εὑρίσκωνται εἰς τὸν δῆμον τοιοῦτοι ξένοι, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἀκόμη δὲν κατεγράφησαν ὡς δημόται, πρέπει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς αὐτοὺς τὰς περὶ αὐτῶν ὡρισμένας παρὰ τοῦ Νόμου ὠφελείας καὶ νὰ τοὺς προσκαλέσῃ διὰ νὰ καταγραφῶσιν ὡς δημόται.

§. 7. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ὡς πρὸς τὴν προικοδότησιν ἔχουν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου « καὶ ὅλοι οἱ Ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦν καὶ τώρα εἰς τὸν στρατόν, εἰς τὸν στόλον ἢ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν ».

Ὅσοι τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην εἶναι γεννημένοι ἐντὸς τοῦ δήμου, ἀλλὰ δὲν κατεγράφησαν ἀκόμη ὡς δημόται αὐτοῦ, εἰ μὲν καὶ ἦναι παρόντες, πρέπει νὰ προσκληθῶσιν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ὅσα προσδιορίζονται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 3 περὶ ὅλων τῶν ἐνοικούντων εἰς τὸν δῆμον· διὰ δὲ τοὺς ἀπόντας πρέπει ἡ Ἐπιτροπὴ ν' ἀναφερθῇ ἐγγράφως πρὸς τὸν Ἔπαρχον, καὶ διευθύνουσα πρὸς αὐτὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων, νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ συνεννοηθῇ διὰ μὲν τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς μὲ τοὺς Ἀρχηγούς των, διὰ δὲ τοὺς εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τοὺς ἀνωτέρους των, ὥστε νὰ λάβωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἀπὸ αὐτοὺς ἀπόφασιν καὶ νὰ τὴν κοινοποιήσωσιν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων.

§ 8. Ἡ λέξις **ἀρχηγέται οἰκογενείας**, ἀναφαίνεται συχνὰ εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον, καὶ μάλιστα καὶ ἡ προικοδότησις προσδιορίζεται πρὸ πάντων καὶ ἀμέσως διὰ τοὺς τοιούτους. Ὅθεν εἶν' ἐπάναγκες νὰ ἔχῃ ἡ Ἐπιτροπὴ καθαρωτάτην τῆς σημασίας τῆς λέξεως ταύτης ἰδέαν, ὥστε οὔτε νὰ ἐξαιρεθῇ ἀπὸ τὸν περὶ προικοδοτήσεως κατάλογον κἀνεὶς θεωρούμενος ἀπὸ τὸν Νόμον ὡς ἀρχηγέτης οἰκογενείας, οὔτε πάλιν νὰ καταγραφῇ ἄλλος μὴ ἔχων τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὸν Νόμον χαρακτηριστικά· τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου ἔχει περὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου τοὺς ἀκολούθους ὁρισμούς·

» Ὡς ἀρχηγέται οἰκογενείας θεωροῦνται ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἀκολούθων κατηγοριῶν:

α΄. Πᾶς ἔχων γυναῖκα, ἢ χηρεύων πατὴρ οἰκογενείας·

β΄. Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα·

γ΄. Πᾶς ἄγαμος, ὅστις ἔχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικά, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρουν οἱ ὁρισμοὶ 1, 2 καὶ 4 τοῦ 2 ἄρθρου, καὶ δὲν εἶναι μέλος προικοδοτηθείσης ἤδη οἰκογενείας·

δ΄. Τὰ πατρός τε καὶ μητρὸς ὀρφανὰ ἄγαμα τέκνα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός.

Ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τὰ ὀρφανὰ δὲν ἔχωσιν τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἡ παραλαβὴ καὶ ἡ χρῆσις τοῦ προικοδοτήματος γίνεται κατὰ τοὺς ἑξῆς γενικοὺς περὶ κηδεμονίας νόμους».

Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι τοῦ 4 ἄρθρου ἔχουν χρείαν διασαφήσεών τινων, αἱ ὁποῖαι ἐμπεριέχονται εἰς τοὺς ἑπομένους §§.

§ 9. Ὡς πατὴρ οἰκογενείας θεωρεῖται πᾶς ἔχων γυναῖκα ἢ χηρεύων, ἀνεξαιρέτως ἂν ἔχ[ῃ] καὶ τέκνα ἢ ὄχι, παρομοίως καὶ πᾶσα χή[ρα] ἔχουσα τέκνα ἢ ὄχι. Οἱ τοιοῦτοι δύνανται ν[ὰ] συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως κατάλογον ἂν κατεγράφησαν ἤδη ὡς δημόται ἢ ἂν καταγραφῶσι πρὶν κλείσωσιν οἱ κατάλογ[οι] οὗτοι· πρέπει δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ κάμῃ εἰς το[ὺς] μετέχοντας ἐξήγησιν σαφῆ τῆς περιπτώσε[ως] ταύτης, ὅτι δηλ. ἡ προικοδότησις γίνεται [εἰς] μόνους δημότας τοῦ δήμου καὶ εἰς χήρας δημ[ό]τισσας δήμου, καὶ ὅτι ὅστις δὲν εἶναι δημότ[ης] δὲν λαμβάνει καὶ προικοδότησιν. Ἡ ἐνδιαλαμ[βα]νομένη εἰς τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 τοῦ Νό[μου] προθεσμία μέχρι τῆς 20 Μαΐου 1837 ἐννοεῖ[ται] μόνον καὶ μόνον διὰ τοὺς ἀναφερομένους εἰς [τὰ] ἄρθρα αὐτὰ Ἕλληνας καὶ εἰς τοὺς ξένους, [καὶ] οὐδένα δὲ λόγον διὰ τοὺς αὐτόχθονας· διὰ τ[οὺς] τελευταίους τούτους ἡ μακρυτέρα καὶ ἐσχ[άτη] προθεσμία εἶναι τὸ κλείσιμον τῶν καταλό[γων] τῆς προικοδοτήσεως.

§ 10. Ἄγαμοι ἔχοντες δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν ἐννοοῦνται ἢ ὅσοι ἐγεννήθησαν ἐντὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου ἢ καὶ ἐκτὸς, ἀλλὰ ἔλαβον μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἢ τέλος πάντων καὶ ξένοι ὁποιουδήποτε Ἔθνους, ὅσοι ἐπολέμησαν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου· ἀπαιτεῖται ὅμως ἀναποφεύκτως ὥστε οἱ τοιοῦτοι νὰ μὴν ὑπάγωνται εἰς προικοδοτηθεῖσαν ἤδη οἰκογένειαν. Ἡ λέξις δὲ οἰκογένεια ἐκλαμβάνεται ἐνταῦθα εἰς τὴν καθ' αὐτὸ περιορισμένην σημασίαν της, δηλ. ἐννοεῖται μόνον ὁ πατὴρ μὲ τὰ τέκνα του, ἢ ἂν οὗτος ἀπέθανεν, ἡ μήτηρ μὲ τὰ τέκνα της, ὄχι δὲ καὶ οἱ ἐν μέρει συγγενεῖς, ὡς θεῖοι, ἐξάδελφοι ἀνεψιοὶ κτλ. Ἂν λοιπὸν ὁ πατὴρ εἴτε ἡ μήτηρ ἔλαβον ἤδη τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως ἢ μελετοῦν νὰ τὸ λάβωσιν, τότε τὰ ἄγαμα τέκνα δὲν ἐμποροῦν νὰ ἔχουν καὶ δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν, ἀλλ' αὐτὴ δύναται νὰ μεταβῇ εἰς αὐτὰ κατὰ κληρονομίαν. Τὴν περίπτωσιν ταύτην πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν, ὅταν μέλλῃ νὰ καταχωρῇ ἐξαιρέτως εἰς τοὺς καταλόγους τῆς προικοδοτήσεως τοὺς ἀγάμους αὐτόχθονας Ἕλληνας· διὰ τοὺς συμμεθέξαντας εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα Ἕλληνας τοιαῦται περιπτώσεις εἶναι σπανιώτεραι, καὶ διὰ τοὺς καθ' αὐτὸ ξένους σχεδὸν ἴσως δὲν παῤῥησιασθῇ κἀμμία. Ὅσον δὲ διὰ τοὺς ἀγάμους νέους τοὺς γεννηθέντας εἰς ἠπείρους καὶ νήσους, αἵτενες ἔλαβον μὲν μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἀλλὰ τώρα δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπικράτειαν, καθὼς π. χ. ἡ Κρήτη, Σάμος, τὰ Ψαρὰ κτλ., οἱ τοιοῦτοι τότε μόνον ἐμποροῦν νὰ λάβωσι δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν, ὅταν ἀποφασίσωσι νὰ νυμφευθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ σχηματίσωσιν οἰκογένειαν ἰδιαιτέραν. Οἱ τοιοῦτοι πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τοὺς καταλόγους τῆς προικοδοτήσεως, διότι ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν πιστωτικῶν ἐγγράφων καὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων. Αἱ ἐπὶ τῆς προικοδοτήσεως ἐπιτροπαὶ εἰς ἕκαστον δῆμον πρέπει νὰ θέσωσι κατ' ἐξοχὴν μεγάλην προσοχὴν εἰς τὰς τέσσαρας ταύτας κατηγορίας, ὥστε οὔτε νὰ ἐξαιρέσωσιν ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς προικοδοτήσεως ἔχοντας δικαίωμα εἰς αὐτὴν, οὔτε νὰ παραδεχθῶσιν ἄλλους μὴ ἔχοντας κἀνὲν δικαίωμα.

§ 11. Ὁ νόμος χορηγεῖ εἰς τὰ πατρός τε καὶ μητρὸς ὀρφανὰ τὴν αὐτὴν προικοδότησιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐλάμβαναν οἱ γονεῖς των ἐὰν ἔζοῦσαν, ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὅλα συνάμα νὰ λάβωσιν μίαν μόνην μερίδα προικοδοτήσεως. Μεταξὺ τούτων τῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὀρφανῶν ἐμποροῦν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν προικοδότησιν μόνον ὅσα εἶναι ἄγαμα, διότι τὰ μὲν νυμφευμένα ἄῤῥενα ἐσχημάτισαν ἤδη χωριστὴν οἰκογένειαν, ἡ ὁποία ὡς τοιαύτη λαμβάνει τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὴν προικοδότησιν, ἂν δηλαδὴ οἱ γονεῖς αὐτῶν δὲν ἔλαβαν προικοδότησιν. Τὰ δὲ θήλεα ὑπανδρευθέντα ἐμβῆκαν εἰς ἄλλην οἰκογένειαν, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ προικοδοτοῦνται· ἑπομένως αἱ δύο αὗται τάξεις δὲν ἔχουν πλέον κἀνὲν δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν τῆς προτέρας των οἰκογενείας, κ' ἐκ τούτου ἐννοοῦνται ὑπὸ τὰς λέξεις ὀρφανὰ ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς, τέκνα ἀποθανόντων γονέων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀκόμη ἄγαμα.

Τὰ ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ὀρφανὰ ἐμποροῦν νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τρεῖς τάξεις· α') εἰς ὀρφανὰ ὅλα ἐνήλικα κατὰ τὸν Νόμον, β') εἰς ὀρφανὰ ὅλα ἀνήλικα, καὶ γ') εἰς ὀρφανὰ συγκείμενα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν τάξεων, δηλαδὴ μέρος ἐνήλικα καὶ μέρος ἀνήλικα. Εἰς τὰ ὀρφανὰ τῆς α'. τάξεως, τουτέστιν εἰς τὰ ὅλα ἐνήλικα, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀρχηγέτης οἰκογενείας ὁ μεγαλήτερος ἀδελφὸς, εἰς τὰ ὀρφανὰ τῆς β'. τάξεως δηλαδὴ εἰς τὰ ὅλα ἀνήλικα θεωρεῖται ὁ κηδεμὼν αὐτῶν ὡς ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας, εἰς δὲ τὰ ὀρφανὰ τῆς γ'. τάξεως πρέπει τὸ οἰκογενειακὸν συμβούλιον νὰ ἐκλέξῃ τὸν ἀρχηγέτην τῆς οἰκογενείας μεταξὺ τῶν ἐνηλίκων ἀῤῥένων ἀδελφῶν, καὶ, εἰς ἔλλειψιν τούτων, μεταξὺ τῶν ἀῤῥένων συγγενῶν.

§ 12. Ὅταν ἡ ἐπιτροπὴ μέλλῃ νὰ κάμῃ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της, νὰ καταχωρῇ δηλαδὴ εἰς τοὺς καταλόγους, τὰ ἔχοντα δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν ἄτομα, πρέπει δὲ ἕκαστον τῶν ἀτόμων τούτων νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς εἰς τὰ προηγηθέντα ἄρθρα 2 ἕως 11 ἐμπεριεχομένους ὁρισμοὺς, καὶ νὰ καταχωρῇ εἰς τοὺς καταλόγους τῆς προικοδοτήσεως ἐκεῖνα μόνον τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα φαίνονται ὅτι ἔχουν κατὰ νόμον δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο πρέπει ἡ Ἐπιτροπὴ,

1. Νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸν κατάλογον, εἰς τὰς ἐν αὐτῷ σημειωμένας στήλας δευτέραν καὶ τρίτην, τὸ βαπτιστικὸν καὶ τὸ τῆς οἰκογενείας ὄνομα ἑκάστου, ἤτοι ἐπώνυμον καὶ ὄνομα·

2. Ὅλα τὰ καταχωρηθέντα εἰς τὸν κατάλογον ὀνόματα ν' ἀριθμηθῶσι μὲ αὔξοντα ἀριθμὸν εἰς τὴν α'. στήλην τοῦ καταλόγου·

3. Νὰ σημειωθῇ εἰς τὴν τετάρτην στήλην τοῦ καταλόγου ἡ ἡλικία ἑκάστου ἔχοντος δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν ὅσον ἐνδέχεται ὀρθῶς·

4. Ἡ πέμπτη στήλη εἶναι προσδιωρισμένη διὰ τὸν τόπον τῆς γεννήσεως ἑκάστου· καὶ διὰ μὲν τοὺς κοινῶς ἐγνωσμένους τόπους ἀρκεῖ μόνη τῆς πόλεως ἡ ὀνομασία, ὡς Ἀθῆναι, Σπάρτη, Κόρινθος, Σμύρνη, Κωνσταντινούπολις κτλ. διὰ ὀλιγώτερον ἐγνωσμένους τόπους πρέπει νὰ προστίθεται καὶ τῆς ἐπαρχίας ἢ τῆς πλησιεστέρας πόλεως ἡ ὀνομασία, ὡς Χανία τῆς Κρήτης, Ἑξαμίλια τῆς Κορίνθου, Μαντοῦδι τῆς Εὐβοίας κτλ.

Τὸ αὐτὸ νὰ γίνεται καὶ ὅταν τόποι διάφοροι συμπίπτει νὰ ἔχωσι τὰς αὐτὰς ὀνομασίας· π. χ. Ἐπίδαυρος ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ Ἐπίδαυρος Λιμηρά·

5. Εἰς τὴν ἕκτην στήλην « κατάστασις τῶν οἰκογενειῶν » καταχωρεῖται ἂν ὁ ἔχων δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν ἦναι ὑπανδρευμένος ἢ ἄγαμος, ἂν χηρεύων ἢ χήρα, ἢ ἂν ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ὀρφανός·

6. Εἰς τὴν ἑβδόμην στήλην « παρατηρήσεις » σημειόνεται ά. διὰ μὲν τοὺς ὑπάνδρους, χηρεύοντας ἢ χηρευούσας ὁ ἀριθμὸς τῶν τέκνων αὐτῶν μὲ τὴν διάκρισιν τῶν ἀῤῥένων καὶ θηλυκῶν· β΄. διὰ δὲ τὰ ἔχοντα δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ὀρφανὰ, τὸ ὄνομα τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 11 διορισθέντος ἀρχηγέτου τῆς οἰκογενείας·

7. Διὰ τὰ ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ὀρφανὰ πρέπει νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν 2 καὶ 3 στήλην τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πατρὸς μὲ τὴν προσθήκην ὀ ρ φ α ν ὰ τ ο ῦ κατόπιν δὲ νὰ ἀκολουθοῦν τὰ ὀνόματα τῶν προικοδοτηθησομένων ὀρφανῶν μὲ τὴν ἡλικίαν ἑκάστου καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ὀρφανὰ ἀδέλφια λαμβάνουν συνάμα μίαν μόνην μερίδα προικοδοτήσεως, δίδεται καὶ εἰς ὅλα κοινῶς ἕνας μόνος αὔξων ἀριθμός·

8. Ὅταν ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ κάμῃ δι' ἄτομα τινὰ μακρυτέρας παρατηρήσεις παρ' ὅσας συγχωρεῖ ἡ 7 στήλη, τότε πρέπει νὰ καταστρώσῃ δι' αὐτὰς ἰδιαίτερον πρωτόκολλον, καὶ νὰ ἀναφέρῃ μόνον εἰς τὴν 7 στήλην « ἴδε ἰδιαίτερον πρωτόκολον σελίδ. . . ἀριθ. . .

§ 13. Ἀφοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ καταχωρήσῃ εἰς εἰς τὸν κατάλογον ὅλους τοὺς ἔχοντας δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν ἀρχηγέτας οἰκογενειῶν καὶ κλείσῃ αὐτὸν, κάμνει ἀμέσως καὶ ἓν ἀντίτυπον· τόσον δὲ τὸ πρωτότυπον καθὼς καὶ τὸ ἀντίτυπον πρέπει νὰ ἦναι κατὰ τοὺς ὡρισμένους τύπους ἐπεξεργασμένα. Καὶ τὸ μὲν πρωτότυπον ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἑκάςου, καὶ τοῦτο διακηρύττεται καθ' ὅλον τὸν Δῆμον· τὸ δὲ ἀντίτυπον τοιχοκολλᾶται εἰς τὸν πρὸς πᾶσαν διακήρυξιν προσδιωρισμένον τόπον, καὶ μένουν τὸ μὲν πρωτότυπον ἀνοικτὸν, τὸ δὲ ἀντίτυπον τοιχοκολλημένον τέσσαρας ἑβδομάδας.

Συγχρόνως πρέπει ὁ Δήμαρχος νὰ γνωστοποιήσῃ τὸν Ἔπαρχον τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται ὁ δῆμος, ὅτι ἔκλεισε κ' ἐδημοσιεύθη ὁ κατάλογος· εἰς τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν νὰ ἦναι σημειωμένη καὶ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ταῦτα ἔγειναν, καὶ ἐκείνη, καθ' ἣν ἐκπνέει ἡ ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσα προθεσμία. Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ὁδηγίας ταύτης πρέπει νὰ καταστρωθῇ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Ἔπαρχος ἐπιθέτει τὸ ἐ θ ε ω ρ ή θ η, καὶ τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἐπισυνάπτεται εἰς τὸν κατάλογον τῆς προικοδοτήσεως.

§ 14. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας παρουσιάζεται ὁ Ἔπαρχος εἰς τὸ κατάστημα τῆς Δημαρχίας· ἡ ἡμέρα τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἐπάρχου πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ κήρυκος καὶ διὰ τοιχοκολλημένης διακηρύξεως εἰς ὅλα τὰ συνενωμένα μὲ τὸν δῆμον χωρία, συγχρόνως γίνεται πρόσκλησις νὰ ἐμφανισθῶσιν εἴτε προσωπικῶς ἤ, ἂν εἰς τοῦτο ἐμποδίζονται, καὶ δι' ἐπιτρόπων των ὅσοι ἔχουν ἀξεώσεις βασίμους εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως κατάλογον.

§ 15. Αἱ ἀξιώσεις τινὸς τότε μόνον ἐμποροῦν νὰ θεωρῶνται ὡς βάσιμοι, ὅταν ὁ ἀναφερόμενος ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι ἀνεξάρτητος ἀρχηγέτης οἰκογενείας, κατὰ τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου, ὅτι ἀποκατεστάθη καὶ κατεγράφη ὡς δημότης εἰς τὸν δῆμον, ἀλλ' ὅτι μ' ὅλα ταῦτα δὲν κατεχωρήθη εἰς τοὺς καταλόγους τῆς προικοδοτήσεως.

Αἱ ἀξιώσεις προβάλλονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, προεδρεύοντος τοῦ Ἐπάρχου προφορικῶς, καὶ καταχωροῦνται εἰς τὸ πρωτόκολλον. Περὶ τῶν ἀξιώσεων ἑκάστου σκέπτεται ἡ Ἐπιτροπὴ ἀμέσως καὶ ἀποφασίζει διὰ πλειοψηφίας· ἡ δὲ ἀπόφασις καταχωρεῖται εἰς τὸ πρωτόκολλον μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ ψήφων καὶ κοινοποιεῖται παρευτὰ. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς πράξεως ταύτης ὑπογράφει καὶ ὁ ἀναφερόμενος τὸ πρωτόκολλον. Ἂν ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀποῤῥίπτῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, πρέπει τοῦτο νὰ κοινοποιηθῇ ἀμέσως πρὸς αὐτὸν, καὶ συγχρόνως νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον, ὅτι ὁ Νόμος τὸν δίδει δικαίωμα ν' ἀναφερθῇ κ' ἐκ δευτέρου ἐντὸς 14 ἡμερῶν, ἀλλὰ μόνον ἐγγράφως, πρὸ τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην, τοῦ ὁποίου εἶναι χρέος νὰ διευθύνῃ τὴν ἔγγραφον ταύτην αἴτησιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς τὴν ἀπόφασιν. Ἂν ἀποῤῥίπτεται ἡ αἴτησις καὶ ἀπὸ τὴν Γραμματείαν, τότε ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἀναφερομένου ἐμπορεῖ νὰ παῤῥησιασθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις εἶναι πλέον ἀνέκκλητος.

§ 16. Ἀφοῦ λάβωσι πέρας αἱ περὶ τῶν ἀξιώσεων συζητήσεις εἰς τὸν δῆμον, καταχωροῦνται εἰς ἀμφότερα τ' ἀντίτυπα τῶν καταλόγων τῆς προικοδοτήσεως τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν αναφερθέντων, ὅσων αἱ αἰτήσεις ἀπεφασίσθησαν παραδεκταί, καὶ πλέον οἱ κατάλογοι κλείονται. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἀντιτύπου ἐπιθέτονται αἱ σφραγίδες τῆς Δημαρχίας καὶ τοῦ Ἐπαρχείου ἀμέσως κατόπιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ τελευταίου προικοδοτημένου, καὶ ἐπιβεβαιοῦνται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Γραμματέως τῆς συνεδριάσεως.

Ὁ Ἔπαρχος καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐσύγκειτο ἡ ἐπιτροπὴ, ὑπογράφοντα εἰς τὸ ἐπιφέρον τὸν τίτλον φύλλον καὶ τῶν δύο

ἀντιτύπων, ἀφοῦ προηγουμένως μονογραφηθῶσιν ὅλα τὰ φύλλα τῶν καταλόγων καὶ ἐπιτεθῇ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τὸ *ἐθεωρήθη*, μὲ τὴν σημείωσιν του ποσοῦ τῶν φύλλων καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν καταχωρηθέντων ἀριθμῶν. Εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον ὑπογράφονται καὶ ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Γραμματεὺς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἀνίσως ὁ Γραμματεὺς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνεγνώρισεν ὡς δικαίας ἀξιώσεις τινὰς, καταχωροῦνται ἐκ προσθήκης τὰ ὀνόματα τῶν ἀναφερθέντων εἰς ἀμφότερα τὰ ἀντίτυπα τῶν περὶ προικοδοτήσεως καταλόγων, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως Γραμματεὺς ἐπιβεβαιοῖ αὐτὰ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς σφραγίδος καὶ τῆς ὑπογραφῆς του. Εἰς δὲ τὸ ἐπιφέρον τὸν τίτλον φύλλον ἀκολουθοῦν αἱ αὐταὶ ὑπογραφαί.

§ 17. Οἱ τοιουτοτρόπως εἰς τοὺς δήμους ἐπεξεργασθέντες κατάλογοι τῆς προικοδοτήσεως ὁμοῦ μὲ τὰ ἐπισυνημμένα εἰς αὐτοὺς ἄλλα ἔγγραφα πρέπει ἀμέσως ἀφοῦ κλείσωσιν ὁριστικῶς, νὰ ὑποβληθῶσιν ἀπὸ τοὺς Ἐπάρχους πρὸς τοὺς Νομάρχας, οἱ δὲ Νομάρχαι πρέπει νὰ διευθύνωσιν αὐτοὺς ὁμοῦ μὲ τὰς ἀναφορὰς τῶν ἀξιώσεων ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ἐπὶ εὐθύνῃ των πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐκπνεύσῃ ἡ προσδιωρισμένη εἰς τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου προθεσμία τῶν 14 ἡμερῶν διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν ἀξιώσεων, αἱ ὁποῖαι ἡμέραι προσδιορίζονται ἀπ' ἐκείνην, καθ' ἣν γενῇ ἡ κοινοποίησις εἰς τοὺς ἔχοντας αἰτήσεις.

§ 18. Ἐπιφορτίζονται οἱ Δήμαρχοι, Ἔπαρχοι καὶ Νομάρχαι, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς ἕκαστον αὐτῶν, τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν, καὶ προσκαλοῦνται νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν περὶ προικοδοτήσεως ὑπόθεσιν.

§ 19. Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι νὰ τυπωθῶσι καὶ δημοσιευθῶσι διὰ τῆς Β. Ἐφημερίδος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτ. (8 Νοεμβ.) 1835.

———

39 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐκτὸς τῶν ἄχρι τοῦδε διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) διατάγματος συστηθέντων σχολείων, θέλει συστηθῇ ἀνὰ μία τάξις Ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς ἑκάστην τῶν ἑξῆς πόλεων:

Εἰς Ἄνδρον, Νάξον, Θήραν, Σκύρον, Ὑπάτην, Γαραστὸν, Πύργον.

2. Εἰς ἕκαστον τῶν σχολείων τούτων θέλει διορισθῇ ἀνὰ εἷς διδάσκαλος, πληρωνόμενος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

3. Οἱ δῆμοι θέλουν προμηθεύσει τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὰ σχολεῖα καταστήματα· δύνανται δὲ νὰ διορίσωσι δι' ἰδίων ἐξόδων καὶ ὑποδιδασκάλους, οἱ ὁποῖοι ὅμως πρέπει πρῶτον νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τακτικὴν ἐξέτασιν καὶ ν' ἀναγνωρίζωνται παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ἄξιοι τῆς τοιαύτης θέσεως.

4. Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς ὅλους τοὺς διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους ἐκδοθέντας ὁρισμούς.

5. Θέλουν τοῖς διανεμηθῇ βιβλία, ὡς καὶ εἰς ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα σχολεῖα.

6. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Αὐγούστου 1835.

———

40 Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Διὰ Βασ. Διατάγματος τῶν 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) μετετέθη ἡ Καθέδρα τῆς Ἐπαρχίας Καρυστίας εἰς Κούμην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούστου 1835.

———

41 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ δώσωμεν δεῖγμα τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν εὐνοίας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς πατρίδος εἰς τοὺς γενναίους ἄνδρας, οἵτινες ἐχρησίμευσαν ὡς ὁδηγοὶ τῶν συστρατιωτῶν των εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἔνδοξον ἀγῶνα, καὶ διὰ νὰ τοῖς δώσωμεν εὐκαιρίαν νὰ διαπρέψωσιν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Βασιλέως των διὰ νέων ἐκδουλεύσεων, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Βασιλείου, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς·

1. Θέλει σχηματισθῇ Ἑλληνικὴ Φάλαγξ.

2. Ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος εἶναι τιμητικαὶ θέσεις.

3. Ἡ Φάλαγξ αὕτη θέλει διαιρεθῇ εἰς Τετραρχίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Τετραρχιῶν θέλει προσδιορισθῇ βαθμηδὸν, προβαίνοντος τοῦ σχηματισμοῦ των.

4. Πᾶσα τετραρχία σύγκειται·

α΄. Ἀπὸ ἕνα λοχαγὸν,

β΄. Ἕνα ἀξιωματικὸν πρώτης τάξεως,

γ΄. Ἕνα ἀξιωματικὸν δευτέρας τάξεως,

δ΄. Ἕνα σημαιοφόρον,

ε΄. Ἕνα ἐπιλοχίαν,

ς΄. 54 Φαλαγγίτας, ἐμπεριεχομένων τῶν δεκανέων.

Εἰς πᾶσαν τετραρχίαν διορίζεται εἷς σαλπιγκτής.

5. Οἱ ἀξιωματικοὶ πρώτης τάξεως ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν ἀντισυνταγματάρχου.

Οἱ ἀξιωματικοὶ δευτέρας τάξεως ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν ταγματάρχου, οἱ σημαιοφόροι καὶ ἐπιλοχίαι λοχαγοῦ, οἱ δεκανεῖς ὑπολοχαγοῦ, οἱ δὲ Φαλαγγῖται εἶναι ὁμοιόβαθμοι μὲ τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς τῶν στρατευμάτων.

Ἕκαστος ἐκ τοῦ σώματος τούτου θέλει απο-

λαμβάνει τὰς αὐτὰς στρατιωτικὰς τιμὰς καὶ διακρίσεις, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνουσιν οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἀξιωματικοὶ τῆς γραμμῆς.

6. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα δὲν δύνανται νὰ καταταχθῶσιν ἄλλοι, παρ᾽ ὅσοι ὑπῆρξαν μὲ νόμιμα διπλώματα ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῶν πρώην ἀτάκτων σωμάτων, ἠγωνίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, διέπρεψαν διὰ τῆς ἀνδρίας των, καὶ ἔδειξαν εἰς πᾶσαν περίστασιν ἄμεμπτον διαγωγήν.

Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἀνήκουν χωρίς τινα περαιτέραν ἐξέτασιν ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ἐπισήμως παρὰ τῶν συστηθεισῶν τὴν 13 (25) Μαρτίου καὶ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν ὡς ἔχοντες τὰς ῥηθείσας ἰδιότητας, ἐσημειώθησαν εἰς τὸ ἀνῆκον γενικὸν μητρῷον καὶ διωρίσθησαν ἤδη παρ᾽ Ἡμῶν ὡς ἀξιωματικοὶ, ἢ ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τοιοῦτοι. Ἡ τάξις των ἀκολουθεῖ τὸν βαθμὸν τῶν διπλωμάτων των.

7. Περὶ τούτων ἁπάντων ὡρίσθη ἀκριβέστερον δι᾽ ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως, ἡ ὁποία θέλει γνωστοποιηθῆ τοῖς πᾶσιν ἀνυπερθέτως.

8. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὸν στρατὸν δι᾽ ἰδιαιτέρας διαταγῆς.

9. Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρ. 1835.

42 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διακηρύττει·

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Σεπτεμβρίου Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ηὐδόκησε νὰ ἐπικυρώσῃ τοὺς ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Συντάξεων Ἐπιτροπὴν καθυποβληθέντας καταλόγους συντάξεων, προικοδοτήσεων καὶ βοηθειῶν εἰς ἀπομάχους, χήρας καὶ ὀρφανὰ δι᾽ ἐκδουλεύσεις κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, πρὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833. Τὰ ὀνόματα αὐτῶν θέλομεν δημοσιεύσει ὅσον οὔπω διὰ τῶν ἁρμοδίων Διοικητικῶν Ἀρχῶν.

Τὴν Ὑψηλὴν ταύτην Βασιλικὴν ἀπόφασιν κοινοποιοῦντες σήμερον εἰς τοὺς ὅσοι διεύθυναν ἤδη τὰς αἰτήσεις καὶ ἔγγραφά των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Συνταξέων ἐπιτροπὴν, προσκαλοῦμεν διὰ τῆς παρούσης κατ᾽ ἐπανάληψιν ὅλους ὅσοι ἀπέκτησαν δικαιώματα διὰ σύνταξιν, προικοδότησιν, ἢ βοήθειαν, νὰ καθυποβάλουν διὰ τῶν ἁρμοδίων Διοικητικῶν Ἀρχῶν εἰς τὴν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μας Γραμματείαν τὰς αἰτήσεις των συνωδευμένας μὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἀποδεικτικά.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης προσδιορίζουσα τὴν 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρ.) 1836 ὡς ἀνυπέρβλητον διορίαν τῆς εἰς τὰς ἁρμοδίας Διοικητὰς Ἀρχὰς παραδόσεως τῶν τοιούτων ἀναφορῶν, μὲ διατάττει νὰ δημοσιεύσω, ὅτι ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ἡμέρας κάθε τοιαύτης φύσεως αἴτησις θέλει εἶσθαι ἀπαράδεκτος, καὶ ὅτι οἱ μὴ ἀναφερθέντες χάνουν κάθε δικαίωμα εἰς τὴν Βασιλικὴν ταύτην βοήθειαν.

Αἱ ἀναφοραὶ καθὼς καὶ τὰ πιστοποιητικὰ τῶν ἐκδουλεύσεων πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἕκαστος τῶν ἀναφερομένων ἔχει τὴν σταθερὰν κατοικίαν του. Περιπλέον θέλει ἐπισυνάπτεσθαι πάντοτε εἰς ἑκάστην ἀπαίτησιν καὶ μαρτυρικὸν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ τόπου, βεβαιοῦντος ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ ἀναφερομένου κατήντησε δεινὴ καὶ ἄπορος ἐκ τῶν πρὶν τῆς 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833 συμβάντων.

Ταῦτα κοινοποιοῦντες σήμερον προσκαλοῦμεν τοὺς ὅσοι εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται νὰ συμμορφωθῶσιν μὲ τὴν παροῦσαν Διακήρυξιν διὰ ν᾽ ἀπολαύσωσι παρὰ τῆς Βασιλικῆς εὐνοίας τὴν εἰς τὰ ἀναντίῤῥητα δικαιώματά των χρεωστουμένην ἀνταμοιβήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμβρ. 1835.

Συνοπτικὴ κατάστασις τῶν ἐγκριθεισῶν μηνιαίων συντάξεων, καὶ ἅπαξ πληρωμένων προικίσεων καὶ βοηθειῶν.

Διατάγματα.	Ἀριθ. ἀτόμων	Μηνιαῖαι συντάξεις	Ἀριθ. ἀτόμων	Προικίσεις καὶ βοήθειαι ἅπαξ πληρωτέαι.
Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9651, 26 Δεκεμ. 1833, (7 Ἰανουαρ. 1834) Βασιλικοῦ διατάγματος, ἐνεκρίθησαν μηνιαῖαι συντάξεις πληρωτέαι ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833, προικίσεις καὶ βοήθειαι ὡς ἕπεται:				
Εἰς ἀπομάχους τοῦ ναυτικοῦ	33	538		
Εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τοῦ αὐτοῦ	264	3738		
Εἰς ἀπομάχους, χήρας καὶ ὀρφανὰ τοῦ αὐτοῦ			12	3800
Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13251 ἀπὸ 10 (22) Μαΐου 1834 Βασιλικοῦ διατάγματος, ἐνεκρίθησαν μηνιαῖαι συντάξεις πληρωτέαι ἀπὸ 1 (13) Ἰουνίου 1834, εἰς τοὺς ἀπομάχους τοῦ διαλυθέντος λόχου τοῦ πρώην τακτικοῦ	35	1194		
Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13529, 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 Βασιλικοῦ διατάγματος ἐνεκρίθησαν μηνιαῖαι συντάξεις πληρωτέαι ἀπὸ 20 Ἰαν. (1 Φεβρουαρίου) 1833 καὶ προικίσεις καὶ βοήθειαι ὡς ἕπεται:				
Εἰς ἀπομάχους τοῦ ἐλαφροῦ στρατιωτικοῦ	229	3517		
Εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τοῦ αὐτοῦ	670	7344: 60		
Εἰς ἀπομάχους, χήρας καὶ ὀρφανὰ τοῦ αὐτοῦ			237	34560
Εἰς ἀπομάχους τοῦ ναυτικοῦ	49	589		
Εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τοῦ αὐτοῦ	135	1216		
Εἰς ἀπομάχους, χήρας καὶ ὀρφανὰ τοῦ αὐτοῦ			56	12010
Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2693, 3 (15) Σεπτεμβρίου 1835 Βασιλικοῦ διατάγματος, ἐνεκρίθησαν μηνιαῖαι συντάξεις πληρωτέαι ἀπὸ 30 Μαΐου (11 Ἰουνίου) 1835 καὶ προικίσεις καὶ βοήθειαι ὡς ἕπεται:				
Εἰς ἀπομάχους τοῦ ἐλαφροῦ στρατιωτικοῦ	226	1985: 40		
Εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τοῦ αὐτοῦ	520	4365		
Εἰς ἀπομάχους, χήρας καὶ ὀρφανὰ			592	84490
Εἰς ἀπομάχους τοῦ ναυτικοῦ	27	389		
Εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τοῦ αὐτοῦ	92	1173		
Εἰς ἀπομάχους, χήρας καὶ ὀρφανὰ			31	6800
Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	2180		928	
Τὸ ὅλον τῶν μηνιαίων συντάξεων		26049		
Τὸ ὅλον τῶν ἅπαξ πληρωτέων ποσοτήτων				141660

———

13 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κοινοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ Βασιλικὴν ἀπόφασιν τῆς 30 Σεπτεμβρίου τὸ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον Καρυστίας μετετέθη εἰς Κούμην, καὶ ἀνέλαβε τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ εἰς Κούμην ὑποεπιστάτης τοῦ τελωνείου Κύριος Β. Ἰωάννου.

——

14 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν διὰ τὸ ἔτος 1835 καὶ 1836

Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Κυνουρίας Σ. Μητροπολίτην Κ. Διονύσιον·

Συμβούλους·

Α'. Τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Ἀττικῆς Κ. Νεόφυτον,

Β'. Τὸν κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀργολίδος Σ. Μητροπολίτην Κ. Κύριλλον,

Γ'. Τὸν Σ. Ἐπίσκοπον πρώην Ἠλείας Κ. Ἰωνᾶν, καὶ

Δ΄. Τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Κυκλάδων Κ. Ἄνθιμον·

Συμπληρωματικὰ μέλη·

Τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Τριφυλίας Κ. Παΐσιον.

Ὁ διορισμὸς δευτέρου συμπληρωτικοῦ μέλους θέλει γένει ἀκολούθως.

Εἰς ἅπαντας τοὺς Κυρίους τούτους θέλει γνωστοποιηθῇ ὁ διορισμός των, καὶ θέλουν προσκληθῇ, νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον καὶ νὰ ἀναλάβωσιν ἀμέσως τὰ ἐμβριθῆ των χρέη.

Εἰς τὸν παύοντα Πρόεδρον καὶ εἰς τὰ ἐκβαίνοντα μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θέλει δηλωθῇ ἡ Ἡμετέρα εὐχαρίστησις διὰ τὴν ἄχρι τοῦδε ὑπηρεσίαν των.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Ὀκτωβρ. 1835.

45 ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.

Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων τῶν 12 (24), 13 (25) καὶ 14 (26) Ὀκτωβρίου Τ. Ε. ἔγειναν οἱ ἑξῆς διορισμοί.

Τὴν 12 (24) Ὀκτωβρίου διωρίσθησαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν

Οἱ μέχρι τοῦδε εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας Κύριοι,

Νότης Βότσαρης, Ἀνδρέας Ζαΐμης, Πέτρος Μαυρομιχάλης, Ἀνδρέας Μεταξᾶς καὶ Ἰωάννης Μέξης.

Καὶ οἱ Κύριοι Ἀναγνώστης Δεληγιάννης, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Γεώργιος Κουντουριώτης καὶ Πανοῦτσος Νοταρᾶς.

Ἐκτὸς τούτων ἐδιωρίσθη ἢ μᾶλλον ἐπεκυρώθη ὡς τοιοῦτος ὁ ἄχρι τοῦδε Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Ριχάρδος Τσόρτσ.

Ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἐδιωρίσθησαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν ἢ μᾶλλον ἐπεκυρώθησαν ὡς τοιοῦτοι,

Οἱ Κύριοι Ἰωάννης Κωλέτης, Λάζαρος Κουντουριώτης, Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος καὶ Σπυρίδων Τρικούπης, καὶ μάλιστα προσδιωρίσθη ἡ βαθμολογία μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἀνωτέρω τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν διορισθέντων Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ν᾽ ἀκολουθῇ τὴν ἡλικίαν.

Τὴν 13 (25) Ὀκτωβρίου Τ. Ε. ὁ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Μοναρχίδης διωρίσθη ἢ μᾶλλον ἐπεκυρώθη ὡς τοιοῦτος· ἐκτὸς τούτου διωρίσθησαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν οἱ ἄχρι τοῦδε εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι, Κύριοι Γεώργιος Βαλτινὸς καὶ Νικόλαος Βότασις, προσέτι δὲ καὶ οἱ Κύριοι Γεώργιος Αἰνιάν, Ἀθανάσιος Λιδορίκης, Τάτσης Μαγγίνας, Βασίλειος Μπουδούρης καὶ Ἐμμανουὴλ Ξένος.

Συγχρόνως δὲ διωρίσθησαν Σύμβουλοι τῆ Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν ἢ μᾶλλ ἐπεκυρώθησαν ὡς τοιοῦτοι οἱ Κύριοι Κλονάρη Πραΐδης καὶ Ῥίζος· προσδιωρίσθη δὲ καὶ ἡ βαθ μολογία μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἀνωτέρω τὴ αὐτὴν ἡμέραν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν διορισθέν των Συμβούλων νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἡλικίαν.

Τὴν 14 (26) διωρίσθησαν οἱ Κύριοι Ν. Ζαχα ρίτσας καὶ Δρόσος Μανσόλας Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, ὁ Ὑπουργικὸς Σύμβουλος Κύριος Παναγιώτης Σοῦτσος Γενικὸς Γραμματεύς.

Οἱ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι Κύριοι Κωνσταντῖνος Καρατζᾶς, Ἀναστ. Ἀναγ. Λιδωρίκης, Μιχαὴλ Σοῦτσος καὶ Γεώργιος Ψύλλας ἐπεκυρώθησαν ὡς τοιοῦτοι· οἱ δὲ Κύριοι Ν. Ζωγράφος, Βενιζέλος Ῥοῦφος, Ῥῆγας Παλαμίδης καὶ Δημήτριος Τσαμαδὸς διωρίσθησαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν.

46 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ 11 (23) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ τῆς κάτω σημειωμένης ὑποθέσεως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Οἱ εἰς τὸν Νομὸν τῶν Κυκλάδων Δῆμοι Μήλου καὶ Ζεφυρίας θέλουν ἑνωθῇ κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν αὐτῶν ἐπιθυμίαν εἰς ἕνα μόνον Δῆμον, τοῦ ὁποίου πρωτεύουσα θέλει εἶσθαι ἡ πόλις Μῆλος.

Ἡ Γραμματεία θέλει φροντίσει τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καταχωρηθησομένου Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Δεκεμβρίου 1835.

47 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, διορίζομε ἕδραν τοῦ μέχρι τοῦδε ἐν Μεσολογγίῳ ἐκτακτο στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου τὴν ἤδη πρωτεύου σαν τοῦ Νομοῦ Φωκίδος καὶ Λοκρίδος Λαμία διατηροῦντες ἀμετακίνητα τὰ περὶ δικαιοδοσία καὶ καθηκόντων τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐν τ ἀπὸ 5 (17) Ἰουλίου Τ. Ε. Διατάγματι ὡρισμέ ἀντικαθιστῶμεν δὲ ἀντὶ τῶν ὑπαρχόντων μελ τοῦ εἰρημένου ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικασ ρίου, εἰς τὰ ὁποῖα κοινοποιοῦμεν τὴν Ἡμετέ εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τ

Α΄. Τὸν Συνταγματάρχην Περραιβὸν Πρόεδρ

Β΄. Δικαστάς· α΄. τὸν Κ. Πόμερ, β΄. τὸν Κάρολον Δρακόπουλον, Δικαστὰς τοῦ κατὰ τ Νομὸν Φωκίδος καὶ Λοκρίδος Πρωτοδικείου· τὸν Ταγματάρχην Πίσσαν· δ΄. τον λοχα Κ. Ἰωάννην Παρίσην·

Γ΄. Εἰσαγγελέα τὸν παρὰ τῷ ἐν Λαμίᾳ Πρωτοδικείῳ Εἰσαγγελέα·

Δ΄. Γραμματέα τὸν παρὰ τῷ ἐν Λαμίᾳ ὡσαύτως Δικαστηρίῳ Κ. Γ. Πέρβελην.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Δεκεμβρίου 1835.

48 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ κατὰ τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας ἐσχάτως ἀναφανέντα στασιαστικὰ κινήματα, τὰ ὁποῖα ἐδοκίμασαν οἱ στασιασταὶ νὰ ἐκτείνουν εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, καὶ λαβόντες ὑπ᾿ ὄψιν τὸ ἄρθρον 511 § 1 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ τὰς ἀναφορὰς τῶν Ὑπουργείων τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Συσταίνεται ἔκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον κατὰ τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας καὶ ἕτερον εἰς τὸν Νομὸν Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐμβῆ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν, ἅμα γενῇ ἡ νόμιμος διακήρυξις.

2. Ἡ διακήρυξις θέλει γενῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας τῶν δύο τούτων Νομῶν κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἄρθρα 524, 525 καὶ 526 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας διαλαμβανομένους τύπους.

3. Τὸ ἔκτακτον Στρατοδικεῖον τοῦτο τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας θέλει ἑδρεύει εἰς Μεσολόγγιον, τὸ δὲ τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος εἰς Λαμίαν.

4. Οἱ Διοικηταὶ τῶν κατ᾿ ἐκεῖνα τὰ μέρη στρατευμάτων θέλουν δώσει εἰς τὰ στρατιωτικὰ Δικαστήρια ταῦτα τὴν εἰς περιφρούρησιν αὐτῶν ἀναγκαίαν ἔνοπλον δύναμιν.

5. Τὰ στρατιωτικὰ ταῦτα Δικαστήρια θέλουν δικάσει κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς Ποινικῆς Δικονομίας (ἄρ. 511—541) πᾶσαν στασιαστικὴν πρᾶξιν, καὶ αὐτὰς τὰς πρὶν τῆς καθιδρύσεως αὐτῶν γενομένας, ἂν οἱ τὰ τοιαῦτα τολμήσαντες νὰ πράξωσι δὲν εἰσήχθησαν ἤδη εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια διὰ δικαστικοῦ βουλεύματος.

6. Ὅλα τὰ στασιαστικὰ κινήματα, τὰ ὁποῖα ἤθελον γενῇ μετὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ ἐκτάκτου Δικαστηρίου, θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθ. 512 § 3 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. Τὰ δὲ πρὸ τῆς διακηρύξεως γενόμενα τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ἐν γένει ἰσχύοντας Ποινικοὺς Νόμους.

7. Τὰ ἔξοδα τῶν ἐκτάκτων στρατοδικείων θέλουν ληφθῇ ἐκ τῆς περιουσίας τῶν ἐνόχων.

8. Τοῦ ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας διορίζομεν·

1) Πρόεδρον, τὸν ἡμέτερον συνταγματάρχην Ἀλμεΐδαν.

2) Δικαστάς· ά. τὸν Κ. Ι. Μαυρογορδάτον, β΄. τὸν Κ. Δ. Μιτσάκην, δικαστὰς τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικείου, γ΄. τὸν ταγματάρχην Σαμπὲλ, δ΄. τὸν λοχαγὸν τοῦ β΄. πεζικοῦ τάγματος Κάϊον·

3) Εἰσαγγελέα, τὸν Κ. Μ. Κασσιέρην, Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικῶν·

4) Γραμματέα τὸν Κ. Δ. Ἀντωνόπουλον, Γραμματέα τῶν ἐν Πάτραις Εἰρηνοδικῶν.

Τὸ ἔκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον Φωκίδος καὶ Λοκρίδος συγκροτεῖται ἀπὸ τὸν πρόεδρον, τὸν Εἰσαγγελέα, τοὺς Δικαστὰς καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ συστηθέντος κατὰ τὴν 10 (22) Δεκεμβρίου παλ. ἔτους Δικαστηρίου, διὰ νὰ δικάσῃ τὰς ληστείας, δηλ.

1) Ἀπὸ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ, τὸν συνταγματάρχην Περραιβόν·

2) Ἀπὸ τοὺς Δικαστάς· ά. Κύριον Πόμερ, β΄. Κ. Κάρολον Δροσόπουλον, δικαστὰς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τοῦ Νομοῦ Φωκίδος καὶ Λοκρίδος· γ΄. ἀπὸ τὸν Ταγματάρχην Πίσσαν· δ΄. ἀπὸ τὸν λοχαγὸν Κ. Ι. Παρίσην·

3) Ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Πρωτοδικείου Λαμίας, ὡς Εἰσαγγελέα·

4) Καὶ ἀπὸ τὸν Γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου Λαμίας Κ. Πέρβελην ὡς Γραμματέα.

9. Συγχώρησις καὶ ἄφεσις τῆς ποινῆς θέλομεν νὰ χαρισθῇ εἰς ὅλους ἐκείνους τοὺς στασιαστὰς καὶ τοὺς συμμετόχους αὐτῶν, ὅσοι ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν μετὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ παρόντος διατάγματος καταθέσουν τὰ ὅπλα καὶ μετανοήσαντες ἐπιστρέψουν εἰς τὰ χρέη των, παρουσιασθοῦν εἰς τὸν Ἔπαρχον τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, καὶ ὁμολογήσουν ἐνώπιον αὐτοῦ μετὰ πάσης ἀληθείας τοὺς πρωταιτίους, καὶ τοὺς ἐξαπατήσαντας αὐτούς· προσέτι δὲ καὶ τὰς κακοπραγίας, ὅσας ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς των ἔπραξαν, διὰ νὰ καταγραφοῦν εἰς πρωτόκολλον, καὶ ὑποχρεωθοῦν, νὰ ἐμφανίζωνται ἑκουσίως εἰς τὴν τυχοῦσαν πρόσκλησιν τοῦ ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου, ὅταν πρόκειται νὰ ὁμολογήσουν ἢ νὰ δώσουν μαρτυρίαν.

Ἡ συγχώρησις αὕτη ὅμως δὲν τοὺς ἀπαλλάττει ἀπὸ τὴν ἐνδεχομένην καταδίωξιν τῶν ζημιωθέντων, ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων, μάλιστα ἐπιφυλαττόμεθα τὴν ἀπόφασιν, νὰ ἐξαλείψωμεν ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς φάλαγγος τὰ ὀνόματα ἐκείνων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, ὅσοι ἐτόλμησαν νὰ συμμεθέξουν εἰς τὰ στασιαστικὰ ταῦτα κινήματα.

10. Ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω συγχώρησιν καὶ ἄφεσιν τῆς ποινῆς ἐξαιροῦνται·

ά. Οἱ ἀποστάται Δῆμος Τζέλιος, Νικόλαος Ζέρβας, Μαλάμος καὶ Καινούριος·

β'. Οἱ ἀρχηγοὶ ἀποσπασμάτων στρατιωτῶν, οἱ πράξαντες ὠμότητας εἴτε ἐμπρησμούς·

γ'. Οἱ ἀποστάται, ὅσοι μετὰ τὴν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἀναφερομένην ὑποταγὴν, ἐπιστρέψουν πάλιν εἰς τοὺς λῃστάς.

11. Τὰ ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Φεβρουαρίου 1836.

49 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν ὡς ἐφεξῆς·

Ὡς ἀνωτέρους ταξιάρχας τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος·

1. Τὸν Γεώργιον Κουντουριώτην, Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,

2. Τὸν Ἀνδρέαν Ζαΐμην, Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,

3. Τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν.

4. Σπυρίδωνα Τρικούπην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ αὐλῇ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας,

5. Μιχαὴλ Σοῦτσον, ἔκτακτον ἀπεσταλμένον παρὰ τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ῥωσσικῇ αὐλῇ,

6. Τὸν Ἀλέξανδρον Καντακουζηνὸν (πατέρα).

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλ. (7 Μαΐου) 1836.

50 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν ὡς ἐφεξῆς·

Ὡς Ταξιάρχας τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος·

1. Τὸν πλοίαρχον Γεώργιον Ἀνδρούτσου ἐκ Σπετσῶν, 2. τὸν συνταγματάρχην Κωνσταντῖνον Μπότσαρην ἐκ Σουλίου, 3. τὸν Ἀναγνώστην Δελιγιάννην, σύμβουλον εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, 4. τὸν συνταγματάρχην Ἰωάν. τοῦ Γκούρα Μαμούρην, 5. τὸν συνταγματάρ. Θεόδωρον Γρίβαν ἐκ Βονίτσης, 6. Τὸν συνταγματάρχην Δημήτριον Κολιόπουλον Πλαπούταν ἐκ Γορτύνης, 7. τὸν συνταγματάρχην Παναγιώτην Ἰατράκον ἐκ Λακωνίας, 8. Τὸν συνταγματάρχην Ἀνδρέαν Λόντον ἐκ Βοστίτσης, 9. τὸν συνταγματάρ. Βάσσον Μαυροβουνιώτην, 10. τὸν ἡμέτερον ὑπασπιστὴν Κόμητα Σαπόρταν, 11. τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα Κ. Σμάλτσ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλ. (7 Μαΐου) 1836.

51 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν ὡς ἐφεξῆς·

α'. Ταξιάρχας τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος· 1) τὸν ἐπίσκοπον Κυνουρίας, τωρινὸν πρόεδρον τῆς ἱερᾶς Συνόδου· 2) τὸν ἐπίσκοπον τῆς Ἀττικῆς Νεόφυτον ἐξ Ἀθηνῶν.

β'. Ἱππότας τοῦ Χρυσοῦ σταυροῦ· 3) τὸν ἐπίσκοπον τῆς Ἀκαρνανίας Πορφύριον· 4) τὸν ἐπίσκοπον Ἀργολίδος Κύριλλον· 5) τὸν Ἐπίσκοπον Βοιωτίας Παΐσιον ἐκ Θεσσαλίας· 6) τὸν ἐπίσκοπον Ἤλιδος Ἰωνᾶν· 7) τὸν ἐπίσκοπον Γορτύνης Ἰγνάτιον· 8) τὸν ἐπίσκοπον Φωκίδος Νεόφυτον ἐξ Εὐβοίας· 9) τὸν ἐπίσκοπον Μεσσηνίας Ἰωσήφ.

γ'. Ἱππότας τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ· 10) τὸν Νικηφόρον Χαρτόφιλον Ἰβηρίτην, μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῆς· 11) τὸν Ἱεράσιμον Παγώνην, πρωτοσύγγελον Μεσσηνίας· 12) τὸν Ἀμβρόσιον Φραντζιάδην ἐκ Πελοποννήσου· 13) τὸν Ἰωσὴφ Ταμπακόπουλον, πρώην ἡγούμενον τοῦ ἁγίου Ἀσωμάτου· 14) τὸν ἀρχιμανδρίτην Βάμβαν ἐκ Χίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλ. (7 Μαΐου) 1836.

52 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν πρὸς κατοχὴν τῶν δύο χηρευουσῶν θέσεων συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν νὰ διορίσωμεν

α) Τὸν σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Κύριον Βενιζέλον Ῥοῦφον καὶ

β'. Τὸν σύμβουλον τοῦ ἐν Τριπολιτσᾷ ἐφετοδικείου Κύριον Ῥενιέρην ἐκ Κρήτης, μὲ τὸν κανονισμένον μισθόν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου Γραμματεύς μας Κύριος Ῥίζος θέλει προσυπογράψει καὶ δημοσιεύσει τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν, ἡ δὲ προεδρία τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσει τὰ δέοντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 1836.

53 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἀπονέμωμεν εἰς τὸν σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Κύριον Μιχαὴλ Σοῦτσον βαθμὸν συμβούλου τῆς ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 5. τοῦ ὀργανικοῦ διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου Γραμματεύς μας Κυριος Ῥίζος θέλει προσυπογράψει, δημοσιεύσει καὶ ἐνεργήσει τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 1836

54 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν τὸν ἐξ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας Κύριον Μαρομμάτην σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν μ[ε] μισθὸν 300 Δραχμῶν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου Γραμματεύς μ[ας] Κύριος Ῥίζος θέλει προσυπογράψει, δημοσιεύ[σει] καὶ ἐκτελέσει τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 183[6]

55 ΑΠΟΝΟΜΑΙ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς διὰ τῆς ἀπὸ 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) τ. ε. ἀποφάσεως εὐηρεστήθη νὰ διορίσῃ τοὺς ἀκολούθους « ἱππότας τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος ».

1) Ἱππότας τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος· τὸν συνταγματάρχην Ἀλμεΐδα, τὸν πλοίαρχον Ἀποστόλην Ν. Ἀποςόλην, τὸν Γιαννούλην Καραμάνον, τὸν ταγματάρχην Τσάμην Καρατάσσον, τὸν συνταγματάρχην Κανέλλον Δεληγιάννην, τὸν συνταγματάρχην Ἰωάν. Κολοκοτρώνην, τὸν ἀντισυνταγματάρχ. Γεώργιον Δυοβουνιώτην, τὸν συνταγματάρχ. Τζαννετάκην Γρηγοράκην, τὸν σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας Γεώργιον Αἰνιᾶνα, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Δ. Εὐμορφόπουλον ἐξ Ἰθάκης, τὸν συνταγματάρχην Φωτομάραν ἐκ Σουλίου (πατέρα), τὸν σύμβουλον τοῦ ἀνακτοβουλίου Μαξιμιλιανὸν Φράϊ, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Γαρδικιώτην Γρίβαν, τὸν ἀντισυνταγματάρ. Δημήτριον Καλλέργην, τὸν ἀντισυνταγματάρ. Γκέσμαν Διοικητὴν 1. τάγματος τῆς γραμμῆς, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Ι. Λεμαΐερ, εἰσηγητὴν τοῦ ἀνακτοβουλίου, τὸν Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας Δρόσον Μανσόλαν ἐκ Θεσσαλίας, τὸν συνταγματάρχην Κατσῆν Μαυρομιχάλην, τὸν ἀντισυνταγματάρ. Ἠλίαν Κατσάκον Μαυρομιχάλην, Ἡμέτερον ὑπασπιστὴν, τὸν ἔπαρχον Μάρκον Μηλαΐτην ἐκ Ψαῤῥῶν, τὸν σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας Α. Μοναρχίδην ἐκ Ψαῤῥῶν, τὸν πλοίαρχον Νικόδημον ἐκ Ψαῤῥῶν, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Σπῦρον Μίλιον, τὸν συνταγματάρχην Χριστόδουλον Χ. Πέτρου, τὸν Βασίλειον Χάλην ἐκ Κρήτης, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Ἰωάννην Στράτον, τὸν Κύριον Νάκον Πανουριᾶν ἐκ Σαλώνων, τὸν Κύριον Παπᾶ Κώσταν, τὸν Μοίραρχον Πετμεζᾶν ἐκ Καλαβρύτων, τὸν Σύμβουλον τοῦ ἐφετείου Νικόλαον Ῥενιέρην ἐκ Κρήτης, τὸν Συνταγματάρχην Π. Γ. Ῥόδιον, τὸν ἡμέτερον ἰατρὸν καὶ σύμβουλον παρὰ τῷ ἰατροσυνεδρίῳ Ῥέζερ, τὸν νομάρχην Βενιζέλον Ῥοῦφον ἐκ Π. Πατρῶν, τὸν πλοίαρχον Γ. Σαχίνην ἐξ Ὕδρας, τὸν Χριστόφορον καὶ Κωνσταντ. Σακελλαρίου ἐξ Ἀνδριανουπόλεως, τὸν συνταγματάρχην Χρύσανθον Σισίνην ἐκ Γαστούνης, τὸν συνταγματάρχην Τσόγκαν ἐξ Ἀκαρνανίας, τὸν σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας Γεώργιον Βαλτινὸν, τὸν ἡμέτερον ἰατρὸν καὶ σύμβουλον παρὰ τῷ ἰατροσυνεδρίῳ Βίμπερ, τὸν συνταγματάρχ. Ἀλεξάκην Βλαχόπουλον ἐξ Ἠπείρου, τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πληρεξούσιον ὑπουργὸν Κ. Ζωγράφου ἐκ Καλαβρύτων, τὸν Τριαντάφυλλον Τζουρᾶν ἐκ Λήμνου.

2) Ἱππότας τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτῆρος· τὸν Ἰωάννην Χ. Ἀλεξάνδρῆ ἐκ Ψαῤῥῶν, τὸν ὑπομοίραρχον Δημήτριον Σερβίλην ἐξ Εὐβοίας, τὸν Νικόλαον Βότσαρην ἐκ Σουλίου (ἀντισυνταγματάρχην), τὸν Ἰωάννην Βότσον, τὸν ὑποπλοίαρχον Ἐμμανουὴλ Βούτην, τὸν Ἀναγν. Καναβὸν, ταγματάρχην ἐκ Κραββάρων, τὸν λοχαγὸν Γεώργιον Καρατζᾶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τὸν πρώην λοχαγὸν εἰς τὴν ἡμετέραν ὑπηρεσίαν Μάντς, τὸν φιλέλληνα Δουμῶν, τὸν ταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ Φέδερ, τὸν Παναγιώτην Χρυσανθόπουλον Καλλαμάνου ἐκ Γορτύνης, τὸν ταγματάρχην Ἰωάν. Κλίμακα ἐκ Θηβῶν, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Νικόλαον Κοντογιάννην ἐξ Ὑπάτης, τὸν Γεώργιον Δαρειώτην ἐκ Καλαμάτας, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Χρῆστον Φωτομάραν ἐκ Σουλίου, τὸν καθηγητὴν Γεώργιον Γεννάδιον ἐξ Ἰωαννίνων, τὸν Ἰωάννην Γοργόλην ἐξ Ἠπείρου, τὸν μοίραρχον τῆς χωροφυλακῆς Μιχαὴλ Γρίβαν ἐκ Θεσσαλίας, τὸν ταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ Χερβάγην, τὸν διευθυντὴν τῶν τελωνείων Διαμάντην Μάνζαρην, τὸν ταγματάρχην Π. Μαρκέζην ἐξ Ὕδρας, τὸν Λέκαν Ματρόζον ὑποπλοίαρχον, τὸν ταγματάρχην Ἰωάννην Κώσταν ἐξ Ἰωαννίνων, τὸν Βασίλειον Βοῦσγον ἐξ Ἀποκούρου, τὸν Ἀναστάσιον Χορμόβαν ἐξ Ἠπείρου, τὸν Λεονάρδον Ναϊμάγερ ἐπὶ τῶν βιβλίων ἔφορον τοῦ ςρατιωτικοῦ λογιςηρίου, τὸν ταγματάρχην Ἀναγνώστην Μόστραν, τὸν ταγματάρχην Τόλιον Νικολάου ἐξ Εὐβοίας, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Παναγιώτην Νοταρᾶν, τὸν Ἀναγνώστην Οἰκονόμου ἐξ Ὕδρας, τὸν Ν. Ὀρλὼφ ἐκ Πετσῶν πλοίαρχον γ΄. τάξεως, τὸν ταγματάρχην Φαρμακάκην ἐκ Κραββάρων, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Νικήταν Δικαίου Φλέσσαν ἐκ Λεονταρίου, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Ἰωάννην Ῥούκην, τὸν ταγματάρ. Γεώργιον Σκουρτανιώτην ἐκ Θηβῶν, τὸν σημαιοφόρον Μαρῖνον Σπαῆν ἐξ Ὕδρας, τὸν ὑπολοχαγὸν Β. Θεαγένην ἐκ Π. Πατρῶν, τὸν ὑποπλοίαρχον Π. Α. Θεοχάρην ἐξ Ὕδρας, τὸν Μιχαὴλ Τσαμαδὸν ἐξ Ὕδρας πλοίαρχον γ΄. τάξεως, τὸν Ἰωάν. Τζαβέλλαν λοχαγὸν, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Δ. Τσόκρην ἐξ Ἄργους, τὸν Γεώργιον Βάγιαν ταγματάρχην, τὸν ὑποπλοίαρχ. Γ. Βατικιώτην ἐξ Ὕδρας, τὸν ταγματάρ. Βέῤῥην, τὸν ταγματάρχην Γεώργιον Λάμπρου Ζέρβαν.

56 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἀφοῦ διὰ τοῦ σημερινοῦ περὶ χαρτοσήμου διατάγματος ἐπαύσαμεν τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀποδοχῶν, τὰς ὁποίας ἐλάμβανον μέχρι τοῦδε οἱ εἰρηνοδίκαι, συμβολαιογράφοι, γραφεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ κλητῆρες διὰ τὰς ἐργασίας των ἀπὸ τὰ διάφορα ἄτομα, περιορίσαντες τὰς ἀποδοχὰς ταύτας εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ σημαντοῦ χαρτίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Τὰ προσδιωρισμένα δικαιώματα καὶ ἀποδοχαὶ τῶν ἄνω εἰρημένων ὑπαλλήλων διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογραφείων ἄρθρ. 235 θέλουν χορηγεῖσθαι εἰς τὸ ἑξῆς

εἰς αὐτοὺς δι' ἀναλόγου μερίδος ἐκ τῶν δικαιωμάτων τῶν σημαντῶν χαρτίων, ἐξαιρουμένων ὅμως τῶν ποινῶν ἐναντίον τῶν καταχρήσεων καὶ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμου ἐγκρινομένης ἀποζημιώσεώς τῶν παραλαμβανόντων τὰ σημαντὰ χαρτία.

2. Ἡ μερὶς αὐτὴ προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως· οὕτως οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων ἀπολαμβάνουν οἱ δύο μαζῆ τὴν μερίδα ταύτην· ἡ μεταξύ των ὅμως ἀναλογία θέλει προσδιορισθῆ ὡσαύτως δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, παρ' ἡμῶν ἐπικυρωθητομένης.

3. Ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρ. ἐγκρινομένης μερίδος καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἀποζημιώσεων δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς διαληφθέντας ὑπαλλήλους νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὰ διάφορα ἄτομα ἄλλο τι ὑφ' ὁποιονδήποτε πρόσχημα, ἐπὶ ἐφαρμογῇ τῶν ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ἐπὶ τούτῳ περιεχομένων ποινῶν.

4. Οἱ γραφεῖς τῶν συνήθων καὶ ἀνωτέρων δικαστηρίων εἶναι ὑπόχρεοι ἐπὶ τῆς προσδιωρισμένης δι' αὐτοὺς μερίδος νὰ πληρόνωσιν ὅλα τὰ γραφικὰ ἔξοδα, μεταξὺ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνονται ἰδίως καὶ τὰ ἐν τῷ 1. μέρει ἄρθρ. 239 τοῦ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων σημειωμένα ἔξοδα, καὶ τὰ ἀντιμίσθια τῶν κλητήρων τῶν δικαστηρίων· εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα ὅμως θέλουν πληρόνεσθαι, ἐκ τῆς ὅλης μερίδος τῶν ἀποδοχῶν, ἐκτὸς τούτων καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἐνοικίων τῶν γραφείων, τὰ ὁποῖα πίπτουν εἰς βάρος τοῦ ἀνήκοντος δήμου μετὰ τῆς ά. συσκευῆς τῶν γραφείων.

5. Ἡ ἐγκρινομένη μερὶς ἀποδοχῶν θέλει πληρόνεται εἰς τὸν ἀνήκοντα ὑπάλληλον μὲ τρόπον, ὥστε διὰ τὸ χρησιμεῦον εἰς τὰς ἐργασίας του σημαντὸν χαρτίον θέλει πληρόνει μόνον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς μερίδος τῶν ἀποδοχῶν, καὶ διὰ τὴν ἄλλην μερίδα τῆς ποσότητος δίδει ἀποδεικτικόν.

Ἡ ἀπόδειξις αὕτη θέλει προσυπογράφεται πρὸς τούτοις ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ εἰρηνοδικείου.

Ἡ μερὶς τῶν ἀποδοχῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμῳ, ἄρ. 36 καὶ 37 σημειωμένων ποινικῶν δικαιωμάτων, πειθαρχικῶν καὶ πτωχικῶν ὑποθέσεων, θέλει πληρόνεσθαι εἰς τοὺς ἀνήκοντας ὑπαλλήλους ἀπὸ τὰ διοικητικὰ ταμεῖα, μόνον ὅμως ἐκ τῶν πραγματικῶν ἀποδοχῶν τῶν σημαντῶν χαρτίων, ἀντὶ ἀποδείξεως.

6. Διὰ ν' ἀποφεύγεται πᾶσα σχοινοτενὴς λογιστικότης καὶ ζημία πρὸς τὸ δημόσιον, προσδιορίζεται τὸ χαρτόσημον, τὸ ὁποῖον λαμβάνουν τὰ δικαστήρια, οἱ συμβολαιογράφοι καὶ κλητῆρες πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας των, νὰ σημειόνεται εἰς τὸ Ἡμέτερον κατάστημα τῶν χαρτοσήμων μὲ τέραν ἐρυθρὰν σφραγῖδα, ἀντὶ τῆς μελανῆς.

7. Τὸ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐσφραγισμέν σημαντὸν χαρτίον εἰμπορεῖ νὰ χορηγηθῇ παρὰ τῶν δημοσίων ταμείων μόνον εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας των, ὅσοι εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ὠνομάσθησαν καὶ ἔχουν δικαίωμα εἰς μερίδα τινα ἀποδοχῶν, καὶ οἵτινες μόνον θέλουν τὸ μεταχειρίζεσθαι εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας τῶν χρεῶν των.

Ἂν λοιπον ἄλλοι τινὲς ἐκτὸς τῶν διαληφθέντων κάμωσι χρῆσιν τούτου, θέλουν πληρόνει ὡς πρόστιμον τὸ δεκαπλάσιον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ σημαντοῦ χάρτου. Τα ἄρθρα 47 καὶ 48 τοῦ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμου ἐφαρμόζονται ἐδῶ κατ' ἀναλογίαν.

Ἐὰν ὅμως ἀκολούθως κατὰ συνέπειαν ποινῆς προστεθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὑπηρεσίας τινος ὁ σημαντὸς χάρτης εἰς λευκὸν φύλλον ὁλόκληρον, τότε γίνεται τοῦτο κυρίως περὶ τῆς μελανῆς σφραγῖδος.

8. Αἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι θέλουν ἐνεργήσει τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν συγχρόνως μετὰ τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Αὐγούς. 1836.

57 ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Α΄. Σκοπὸς τῆς Ἑταιρίας.

1. Συστήνεται ἑταιρία εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τὸ ὄνομα ἑταιρία Φιλεκπαιδευτική.

2. Σκοπὸς τῆς ἑταιρίας ταύτης εἶναι ἡ πρόοδος τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις τοῦ λαοῦ: Ἑπομένως τὰ ἀντικείμενα αὐτῆς θέλουν εἶσθαι·

α. Τὸ νὰ εὐκολύνῃ τὴν πρόοδον τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τὴν διάδοσιν τῆς στοιχειώδους παιδείας μεταξὺ τοῦ λαοῦ, κατὰ τὸν τῆς 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμον·

β΄. Νὰ προμηθεύῃ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτα στοιχειώδη βιβλία·

γ. Νὰ ἐνισχύῃ καὶ ν' ἀνταμοίβῃ τοὺς συγγραφεῖς ἢ μεταφραστὰς τῶν τοιούτων βιβλίων·

δ΄. Νὰ διεγείρῃ τὴν ἅμιλλαν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν δημοδιδασκάλων δι' ἐνιαυσίων βραβείων·

ε. Νὰ φροντίζῃ περὶ τελειοποιήσεως τῆς μεθόδου τοῦ διδάσκειν καὶ ν' ἀνταμοίβῃ τοὺς τελειοποιοῦντας αὐτὴν τὴν μέθοδον, ἢ ἐφευρίσκοντας ἄλλας τελειοτέρας·

ς΄. Νὰ βοηθῇ εἰς τὸν πολυπλασιασμὸν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὅταν οἱ πόροι αὐτῆς συγχωρῶσι τοῦτο.

Β΄. Διοίκησις τῆς Ἑταιρίας.

3. Ἡ διοίκησις ὅλων τῶν τῆς ἑταιρίας πραγμάτων ἐπιτρέπεται εἰς ἓν συμβούλιον διοικητικόν

συγκείμενον ἀπὸ ἕνα πρόεδρον, ἕνα ἀντιπρόεδρον, ἕνα γραμματέα καὶ ἐννέα μέλη.

4. Τὰ ἐννέα μέλη διαιροῦνται εἰς τρεῖς ἐπιτροπὰς τριμελεῖς, αἵτινες εἶναι·

α΄. Ἡ ἐπὶ τῆς βελτιώσεως καὶ τοῦ πολυπλασιασμοῦ τῶν σχολείων·

β΄. Ἡ ἐπὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν μεθόδων·

γ΄. Ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου καὶ τῆς καταγραφῆς τῶν μελῶν.

Ἐν τῶν μελῶν ἑκάστης ἐπιτροπῆς λέγεται εἰσηγητής.

Γ΄. Μέλη τῆς Ἑταιρίας.

5. Μέλη τῆς ἑταιρίας εἰμποροῦν νὰ γένωσιν ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς καὶ ἀλλοεθνεῖς (ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας διαμένοντες), οἵτινες δύνανται νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς.

6. Ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἰσότιμα ἐπὶ τῶν συνελεύσεων, ὅθεν λαμβάνουσι καὶ τὸ αὐτὸ δίπλωμα, καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ἀναδέχονται πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἑταιρίας.

Ἡ ἑταιρία δύναται νὰ ἔχῃ καὶ μέλη ἀντεπιστέλλοντα ἐκ τῶν ἀλλογενῶν, ὅσοι δύνανται νὰ ὠφελήσωσι μὲ μόνας τὰς γνώσεις τὴν ἑταιρίαν.

Δ΄. Καθήκοντα.

1. Ὅλων τῶν μελῶν.

8. Ἕκαστον μέλος, παρεκτὸς τῶν ἀντεπιστελλόντων, ὑποχρεοῦται εἰς μηνιαίαν συνδρομὴν τριῶν δραχ. τοὐλάχιστον, καὶ εἰς δέκα δραχ. πληρωμὴν διὰ τὴν παραδοχὴν καὶ τὸ δίπλωμα· ἡ ἀνωτέρας ποσότητος συνδρομὴ μένει εἰς τὴν ἐλευθεριότητα ἑκάστου.

9. Ἡ ἑταιρία θέλει δέχεσθαι καὶ δωρήματα εἰς χρήματα, βιβλία καὶ ὅσα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ σχολεῖα, καὶ θέλει εἶσθαι ὑπόχρεος νὰ διαθέτῃ αὐτὰ κατὰ τὴν ῥητὴν θέλησιν τοῦ δωρητοῦ.

10. Ὅλα τὰ εἰσοδήματα τῆς ἑταιρίας θέλουν χρησιμεύει ἐξοδευόμενα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ της, καὶ πρὸς πορισμὸν τῶν ἀναγκαίων εἰς αὐτήν· οἷον, καταστήματος, ὑπηρεσίας κτλ.

11. Ἕκαστον μέλος ὑποχρεοῦται εἰς τὸ νὰ συντρέχῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἑταιρίας καὶ νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς συνελεύσεις, ὅπου ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ προβάλῃ ὅ,τι κρίνῃ συντελεστικὸν εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς.

2. Τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

α΄. Τῶν ἐπιτροπῶν.

12. Ἡ ἐπὶ τῆς βελτιώσεως καὶ τοῦ πολυπλασιασμοῦ τῶν σχολείων θέλει ἐξετάζει καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, καθὼς καὶ περὶ βραβεύσεως τῶν ἐπιμελουμένων διδασκάλων καὶ μαθητῶν, καθόσον θέλουν συγχωρεῖ οἱ πόροι τῆς ἑταιρίας.

13. Ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου καὶ τῶν μελῶν κρατεῖ τὸ ὀνοματολόγιον τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας, ἔχει τὴν εἴσπραξιν τῶν συνεισφορῶν ὅλων, τὸ λογιστικὸν μέρος καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν χρημάτων τῆς ἑταιρίας δι' ἑνὸς ταμίου, ὄντος ἐκ τῶν μελῶν της, κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν περὶ τούτου διάταξιν.

14. Ἡ ἐπὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν μεθόδων θέλει ἐξετάζει περὶ τῆς πρεπούσης ἀνταμοιβῆς εἰς τοὺς ποιοῦντας τῶν μεθόδων βελτιώσεις, καὶ θέλει ἐπιτηρεῖ τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων ποριζόμενα βιβλία ἢ ἄλλο ὑλικὸν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας· θέλει σκέπτεσθαι καὶ προβάλλει περὶ τῶν χρησίμων εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα βιβλίων, καὶ θέλει κρίνει τὰ πρὸς ἔκδοσιν πεμπόμενα εἰς τὴν ἑταιρίαν ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἢ μεταφραστῶν, καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς πρεπούσης εἰς αὐτοὺς ἀνταμοιβῆς.

15. Τὰ παραδεχόμενα καὶ ἐκδιδόμενα βιβλία θέλουν ἔχει ἀντικείμενον τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ, κατὰ τὸν τῆς 6 (18) Φεβρουαρ. 1834 νόμον. — Καὶ ἀπὸ τὰ θρησκευτικὰ βιβλία ἄλλα δὲν θέλει ἐκδίδει παρὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν στοιχειώδη δογματικὴν Κατήχησιν, τὴν Ἱερὰν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν. Πρὸς παραδοχὴν δὲ ὅλων τῶν βιβλίων δύναται τὸ συμβούλιον, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλῇ, νὰ προσθέτῃ, κατ' ἐκλογήν του ἰδίαν, δύο ἄλλα μέλη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν βιβλίων, ἔχοντα γνώσεις εἰδικὰς τῆς ὕλης, περὶ τῆς ὁποίας πραγματεύεται τὸ εἰς ἐξέτασιν προβαλλόμενον πόνημα.

16. Ἑκάστη ἐπιτροπὴ προβάλλει, διὰ τοῦ ἰδίου της εἰσηγητοῦ, τὰς ἐκθέσεις τῶν πράξεών της κατὰ πρῶτον εἰς τὸ συμβούλιον, καὶ προβάλλει καὶ ὅ,τι στοχάζεται πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς αὐτήν.

β΄. Τῶν τριῶν εἰσηγητῶν.

17. Ἕκαστος διευθύνει καὶ ἐμψυχόνει τὰ ἔργα τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιτροπῆς καὶ ἐκτελεῖ ἰδίως χρέη εἰσηγητοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ συμβουλίου εἰς τὰς συνελεύσεις καὶ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἄρθ. 16 καὶ 18 δ΄.

γ΄. Τοῦ προέδρου.

18. Ὁ πρόεδρος τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα·

α΄. Ἐπαγρυπνεῖ τὴν πρόοδον καὶ ἐπιμελεῖται τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, καὶ διανέμει τὰ προκείμενα ἔργα εἰς τὰς ἐπιτροπάς·

β΄. Συγκαλεῖ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις τὸ συμβούλιον καὶ γνωστοποιεῖ καὶ τὰς ἐκτάκτους συνελεύσεις·

γ΄. Προεδρεύει τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν συνελεύσεων, κοινοποιεῖ πᾶν ὅ,τι γνωρίζει ὡς διαφέρον καὶ ἄξιον γνωστοποιήσεως, ἐκθέτει τὰ προκείμενα εἰς σκέψιν, διευθύνει τὰς ψηφοφορίας, καὶ εἰς διχοψηφίαν ἔχει τὴν νικῶσαν·

δ΄. Ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν συνελεύσεων· ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα εἰς ἐνέργειαν πάσης χρήσεως τῶν τῆς ἑταιρίας χρημάτων καὶ πραγμάτων, καθὼς καὶ πᾶν ἔνταλμα χρηματικόν· ταῦτα δὲ τὰ πρὸς ἐξόδευσιν

πραγμάτων καὶ χρημάτων ἔγγραφα πρέπει νὰ ἦναι προσυπογεγραμμένα παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τὰ ἔργα τῆς ὁποίας γίνεται ἡ χρῆσις, καὶ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς·

έ. Κρατεῖ τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς ἑταιρίας μὲ τὰ μέλη αὐτῆς καὶ μὲ τὴν Κυβέρνησιν. — Ἡ μὲ τὴν Κυβέρνησιν θέλει γίνεσθαι πρὸς μόνην τὴν Γραμματείαν τὴν ἐπὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, τῆς ὁποίας τὴν συναίνεσιν θέλει ζητεῖ εἰς τὰ χρήζοντα συναινέσεως ἀπὸ μέρους τῆς ἐξουσίας. Ταῦτα δὲ λογίζονται ἐκεῖνα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἑταιρία ἀφ' ἑαυτῆς κατὰ τοὺς νόμους πρὸς τὸν σκοπόν της, χωρὶς τῆς βοηθείας ἢ τῆς διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως.

δ'. Τοῦ ἀντιπροέδρου.

19. Ὁ ἀντιπρόεδρος ἔχει τὸν τόπον καὶ ἐκτελεῖ τὰ χρέη τοῦ προέδρου ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ.

έ. Τοῦ γραμματέως.

20. Ὁ γραμματεὺς ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα·

ά. Προσυπογράφει εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ὁμοῦ μὲ τὸν πρόεδρον, καὶ κρατεῖ τὴν σφραγῖδα τῆς ἑταιρίας·

β'. Προετοιμάζει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, καὶ κρατεῖ καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων·

γ'. Ἀναγγέλλει τὰ ὀνόματα τῶν νέων μελῶν τῆς ἑταιρείας καὶ τὰ δωρήματα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπήν, κρατῶν καταλόγους τῶν δωρημάτων καὶ τῶν δωρητῶν·

δ'. Ὁ γραμματεὺς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου εἶναι ἰσόψηφιος μὲ τὰ λοιπὰ μέλη αὐτοῦ, ἐκτελῶν καὶ χρέη εἰσηγητοῦ αὐτοῦ τοῦ σώματος εἰς τὰς συνελεύσεις.

ς'. Τοῦ συμβουλίου.

21. Τὸ συμβούλιον βουλεύεται καὶ ἀποφασίζει περὶ ὅλων τῶν ὑποθέσεων τῆς ἑταιρείας· ὅθεν

ά. Σκέπτεται περὶ τῆς προόδου καὶ περὶ τῶν εἰς τοῦτο συντεινόντων ἔργων τῆς ἑταιρείας, καὶ διατάσσει αὐτὰ καὶ τὴν χρῆσιν τῶν χρημάτων καὶ πόρων αὐτῆς·

β'. Λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς παρὰ τῶν μελῶν γινομένας προτάσεις ἐπὶ τῶν συνελεύσεων καὶ ἀνατιθεμένας εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὰς ἐκθέσεις καὶ γνωμοδοτήσεις τῶν ἐπιτροπῶν·

γ'. Πληροφορεῖται περὶ τῆς μηνιαίας καταστάσεως τοῦ ταμείου, ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει τοὺς μηνιαίους προϋπολογισμοὺς τῶν τακτικῶν ἐξόδων, καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἔκτακτον δαπάνην συμπίπτουσαν κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα.

δ'. Ἀποφασίζει τὴν ἔκδοσιν τῶν ὠφελίμων πονημάτων, συσκέπτεται περὶ τῆς ἀνταμοιβῆς τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτά, καθὼς καὶ περὶ πάσης ἄλλης ἀμοιβῆς προτεινομένης παρὰ τῆς ἀνηκούσης ἐπιτροπῆς, καὶ καθυποβάλλει αὐτὰς εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς συνελεύσεως·

έ. Ἐξετάζει καὶ ἐπεξεργάζεται πᾶν ὅ,τι ἔχῃ νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τῶν συνελεύσεων.

ς'. Δίδει λόγον ὅλων τῶν πράξεων αὐτοῦ εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις.

Ε'. Συνεδριάσεις καὶ συνελεύσεις.

22. Πᾶσα ἐπιτροπὴ χρεωστεῖ νὰ συνέρχεται δὶς τοῦ μηνὸς ἰδίως διὰ νὰ συσκέπτεται περὶ τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς αὐτὴν ἔργων καὶ νὰ ἐνεργῇ.

23. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς τὴν 5 ἑκάστου μηνός, καὶ ὁσάκις συγκαλεσθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Αἱ δὲ συνεδριάσεις αὐτοῦ λογίζονται πλήρεις, ὅταν ἦναι παρόντα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν.

24. Αἱ τακτικαὶ συνελεύσεις τῆς ἑταιρείας γίνονται κατὰ δίμηνον διάστημα, τὴν 15 τοῦ μηνός· αἱ δὲ ἔκτακτοι, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου.

25. Μεταξὺ τῶν τακτικῶν συνελεύσεων θέλει εἶσθαι καὶ μία γενικὴ δημοσία καὶ ἑορτάσιμος συνέλευσις, συγκροτουμένη τὴν 25 τοῦ Μαρτίου, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει γίνεσθαι καὶ γενικὴ ἔκθεσις περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων καὶ πράξεων τῆς ἑταιρείας. Εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς θέλει καθυποβάλλεσθαι καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους, ὡς καὶ τὰ περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων.

26. Εἰς τὰς τακτικὰς συνελεύσεις ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τοῦ συμβουλίου καὶ τῆς προηγουμένης συνελεύσεως, γίνονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ἔργων τῶν ἐπιτροπῶν, ὁσάκις κριθῇ τοῦτο ἀναγκαῖον, αἱ διάφοροι προτάσεις παρ' αὐτῶν καὶ παρὰ τῶν μελῶν, καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων μελῶν τῆς ἑταιρείας καὶ τοῦ συμβουλίου.

27. Τῶν ἐπὶ συνελεύσεως γενομένων προτάσεων ἀποφασίζεται ἡ παραδοχὴ εἰς σκέψιν, καὶ ἡ παραπομπὴ εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὸ συμβούλιον, παρὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ περὶ ἐνεργείας σκέψις καὶ ἡ περὶ ἐκτελέσεως ἀπόφασις· αἱ δὲ ἐκλογαί, αἱ περὶ πόρων καὶ ἐξόδων προτάσεις, καθὼς καὶ αἱ παρὰ τοῦ συμβουλίου προτεινόμεναι ἀμοιβαί, ἀποφασίζονται εἰς τὰς συνελεύσεις καὶ τὰ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπ' αὐτῶν κυροῦνται.

28. Εἰς πᾶσαν γενικὴν συνέλευσιν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι παρόντα τοὐλάχιστον 30 μέλη ὁμοῦ μὲ τὰ τοῦ συμβουλίου· καὶ ἡ ἑταιρία δὲ λογίζεται ὑπάρχουσα, ἐνόσῳ ἔχῃ τοσοῦτον ἀριθμὸν μελῶν.

29. Ὅλα τὰ μέλη τῆς ἑταιρίας παρευρίσκονται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, συνεδρεύουσι καὶ γνωμοδοτοῦσιν, ἀλλὰ δὲν ψηφοφοροῦσι.

30. Αἱ ἀποφάσεις γίνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

ς'. Ἐκλογαί.

ά. Τῶν μελῶν.

31. Διὰ νὰ γένῃ τις δεκτὸς ὡς μέλος τῆς [illegible]λεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας, πρέπει νὰ προβληθῇ

ς τῶν μελῶν καὶ νὰ ἐγκριθῇ διὰ τῆς πλειοψη-
ας ἐπὶ τῆς ἑπομένης συνελεύσεως.

β'. Τῶν τοῦ συμβουλίου.

32. Ὁ πρόεδρος, ὁ ἀντιπρόεδρος, ὁ γραμματ-
ῦς, οἱ εἰσηγηταὶ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ συμ-
ιλίου ἐκλέγονται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας.

33. Αἱ ἐκλογαὶ τῶν τοῦ συμβουλίου γίνονται
ἓν ἔτος· δύνανται δὲ τὰ αὐτὰ μέλη καὶ ἐκ δευ-
ρου νὰ ἐκλέγωνται, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσα δὲν ἐπα-
υσιάσθησαν εἰμὴ ἅπαξ εἰς τὰς συνεδριάσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἑταιρίας.

34. Ἀφ' ἧς ἡμέρας δοθῇ ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἑταιρία θέλει λογίζεσθαι ὡς συστημένη.

35. Ὁ πρόεδρος, ἅμα ἐκλεχθῇ, θέλει ζητήσει ταύτην τὴν ἔγκρισιν παρὰ τῆς Γραμματείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

36. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν θέλει συγκαλέσει τὴν πρώτην συνέλευσιν τῆς ἑταιρίας· αὕτη δὲ θέλει εἶσθαι ἡ τῆς ἐνάρξεως συνέλευσις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1836.

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τὸ διοικητικὸν ἔτος 1836.

Ἔξοδα τοῦ Κράτους.			Ἐπισυνημ.
I. ΤΑΚΤΙΚΑ			
Α. Δημόσια χρέη . . .		2,801,399	16
α. τόκοι τοῦ ἐγγυηθέντος δανείου Δραχμαὶ	2,334,499		
β. ἀπόσβεσις αὐτοῦ	466,899 80/100		
Β. Ἀνακτόριον . . .		1,000,000	
Γ. Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας .		230,820	17
Δ. Ἐξωτερικαὶ σχέσεις . .		348,915	18
Ε. Δικαιοσύνη . . .		539,704	19
Ζ. Ἐσωτερικὴ διοίκησις . .		2,170,560	
α. Ὑπολογισμὸς διοικητ.	1,300,000		20
β. Χωροφυλακὴ	870,559 44/100		21
Η. Ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐκπαίδευσις . .		440,200	
α. ὑπουργικ. ὑπολογισμ.	40,200 Δρ.		22
β. καταβολὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου	400,000		23
Θ. Οἰκονομικὴ διοίκησις . . .		404,919	24
α. ὑπολογισμ. ὑπουργικ.	103,139		
β. Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον	91,300		25
γ. διὰ μέσου ὄργανα καὶ ταμεῖα	210,480		26
Ι. Στράτευμα ξηρᾶς . . .		4,000,000	27
Κ. Ναυτικὸν		2,000,000	28
Ποσότης τῶν τακτικῶν δημοσίων ἐξόδων .		13,937,517	
II. ΕΚΤΑΚΤΑ			
Λ. Φάλαγξ		877,299	29
Μ. Συντάξεις καὶ βοήθειαι εἰς ἀπομάχους, χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντων . . .		380,000	30
Ν. Ὁπλισμὸς τῶν Ἀρκτικῶν μεθορίων .		1,253,310	31
Ποσότης τῶν ἐκτάκτων δημοσίων ἐξόδων .		2,510,609	
Τὸ ὅλον τῶν δημοσίων ἐξόδων . .		16,448,126	

Ἐν Ἀθήναις, 16 Ὀκτωβρίου 1836.

58 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ ἐν περιπτώσει προσωπικῆς κρατήσεως, χάριν ἀπολύσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1020 του ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου 1834 περὶ πολιτικῆς δικονομίας νόμου γενητέα παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ τῆς φυλακῆς παρακατάθεσις χρημάτων, θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου.

2. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Νοεμβρίου 1836.

——

59 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15,146 Β διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 (28) Ὀκτωβρίου ἐπικυρωθέντος τοῦ τελευταίου καταλόγου τῶν ἀπομάχων, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐνεκρίθησαν αἱ ἑξῆς ποσότητες, τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ θέλει ἀρχίσει ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1837, διὰ χήρας καὶ ὀρφανά.

Εἰς μηνιαίας συντάξεις δραχμαὶ	8397
Εἰς προικήσεις	27140
Εἰς περιθάλψεις ἅπαξ	20980
Δι ἀπομάχους,	
Εἰς μηνιαίας συντάξεις	1696
Εἰς Περιθάλψεις ἅπαξ	2200

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Νοεμβρίου 1836.

——

60 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 5 (17) Ὀκτωβρίου Τ. Ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν τῶν 31 Αὐγούστου (12 Σεπτεμβρίου) τὴν περὶ τῶν δικαιωμάτων διὰ τοὺς ςελλομένους γρούπους, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α. Οἱ εἰς χρήματα γρούποι, ὅσοι διευθύνονται εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν ἀτμοπλοίων ἀπὸ τὸ ἓν μέρος τοῦ Βασιλείου Μας εἰς ἄλλο, ὄντες εἰς χρυσοῦν, θέλουν πληρόνει ἓν ὄγδοον τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς ὁμολογηθείσης ἀξίας, καὶ ἓν τέταρτον τοῖς 0|0, ὄντες εἰς ἀργυροῦν, χωρὶς παρατήρησίν τινα τῆς ἀποστάσεως.

β'. Πλὴν διὰ τοὺς γρούπους τῶν χρημάτων, τῶν εἰς τὴν Τουρκίαν πεμπομένων καὶ ἐναλλὰξ, θέλει πληρόνεσθαι 1|4 καὶ 3|8 τοῖς 0|0.

γ. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβ. (2 Δεκεμβ.) 1836.

61 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ τὸ πνεῦμ[α] τοῦ ἄρθρου 24, ἀριθ. 11, ἔπειτα τοῦ ἄρθρ. 51 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἀπεφασίσαμεν ὡ[ς] πρὸς τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα, καὶ διατάττομεν ὡ[ς] ἐφεξῆς·

1. Ὅταν φορτωτικὸν ἔγγραφον ἐκδίδεται εἰς πολλὰ ἀντίγραφα, τὸ νόμιμον χαρτόσημον θέλει ἐξαρκεῖ τοιουτοτρόπως, ὥστε εἰς δύο ἀντίγραφα φέρει ἕκαστον, χαρτόσημον τάξεως 50 λεπτῶν, εἰς δὲ τρία ἀντίγραφα, τὸ μὲν πρῶτον νὰ φέρῃ χαρτόσημον 50 λεπτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο ἕκαστον 25 λεπτῶν, εἰς δὲ τέσσαρα καὶ περιπλέον, ἕκαστον νὰ φέρῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τοῦ χαρτοσήμου τάξεως 25 λεπτῶν.

2. Εἰς τὰ ἐκδιδόμενα εἰς πολλὰ ἀντίγραφα φορτωτικὰ ἔγγραφα ὅμως πρέπει διὰ τὸν ἔλεγχον, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς νομίμου ποινῆς, νὰ σημειόνεται ῥητῶς τὸ πόστον ἀντίγραφον, ἂν ἦναι τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον.

3. Εἰς τοὺς ἰδιώτας συγχωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 7 καὶ 8 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου νὰ κάμνωσι νὰ σφραγίζωνται τὰ σχέδια διὰ τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα ἀμέσως εἰς σφραγιστήριον κατὰ τὸν κανονισμένον τρόπον.

4. Κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλουν τυπωθῇ εἰς τὸ ἑξῆς μὲ ἔξοδα τοῦ σφραγιστηρίου καὶ τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα εἰς γενικὸν τύπον τῆς ἐκφράσεως, καὶ μὲ κενὰς θέσεις, πληρωθησομένας εἰς τὴν ἔκδοσιν, δίγλωσσα εἰς τε τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Ἰταλικόν· διὰ δὲ τὰ τυπωτικὰ θέλουν εἰσπράττεσθαι παρὰ τὸ ἁρμόδιον χαρτόσημον 1 Δραχμῆς 50, ἢ 25 λεπτά, καὶ 5 λεπτὰ δι' ἕκαστον ἀντίτυπον.

5. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ το παρὸν Διατάγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβ. (9 Δεκεμβ.) 1836.

——

62 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου τ. ἔ. τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

Ὁ δῆμος Μεθυδρίου θέλει συγχωνευθῇ μὲ τὸ[ν] τῆς Νυμφασίας ὑπὸ τὸ ὄνομα δῆμος Νυμφασίας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλ[ει] ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω καὶ θέλει δημοσιεύσει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Δεκεμβρίου 1836.

——

63 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ ὑποτελωνεῖον Κέας παρελείφθη κατὰ λάθ[ος] εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ καχωρηθέντος εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως Γ. Β. τῆς 18 (30) Σεπτεμβρίου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων,

ὅτι κατὰ τὸ διάταγμα τοῦτο συγχωρεῖται καὶ εἰς τὸ ὑποτελωνεῖον τοῦτο ἡ εἰσαγωγὴ καὶ τελώνισις ξένων προϊόντων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1836.

——

64 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Ἀθηνῶν μ' ὅλας τὰς πρὸς αὐτὸ γενομένας προτροπὰς παρημέλησεν εἰς ἄκρον τὰς ἐπικειμένας αὐτῷ δημοτικὰς ὑποθέσεις μέχρι τῆς σήμερον·

Ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ ποσῶς προσοχὴν εἰς τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ὡς μὴ συντάξαν τοὺς νομίμους προϋπολογισμοὺς μήτε διὰ τὸ 1836 μήτε διὰ τὸ 1837, ἔδειξε διὰ τούτου προφανῶς ἀξιόποινον ἀδιαφορίαν εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτῷ δημοτικὰ συμφέροντα, ἐκθέτον αὐτὰ εἰς κίνδυνον καὶ βλάβας· ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ προλάβωμεν πᾶσαν περαιτέρω βλάβην·

Θεωροῦντες τὰς ἐκ νέου ἀναδεχθείσας ἀρχὰς τοῦ δημοτικοῦ τούτου συμβουλίου, προθεμένου νὰ ὑπερπηδᾷ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁρισθέντα ὅρια τῆς ἁρμοδιότητός του, καὶ παρατηροῦντες τέλος πάντων τὴν πολύτροπον τούτου ἀπείθειαν, ἣν ἔδειξε, μὴ θελῆσαν νὰ ἀκολουθήσῃ τὰς διαταγάς, τὰς ὁποίας ἔλαβε·

Ἀπεφασίσαμεν, κατὰ τὸ ἄρθρον 59 τοῦ νόμου τῶν 27 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ἰανουαρ.) 1834, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ νῦν δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Ἀθηνῶν διαλύεται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Ἡ διὰ τῆς γενικῆς διατάξεως διαταχθεῖσα ἤδη νέα ἐκλογὴ νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ σπουδῆς καὶ δραστηριότητος ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηνῶν, ἐκπερατουμένης τὸ συντομώτερον.

3. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ κηρυχθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ταχυτάτην ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰανουαρ. 1837.

——

65 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι τοῦδε Διοικητὴν τῆς Μεσσηνίας Κ. Α. Μαυρομιχάλην Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὸν κανονικὸν μισθόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837.

——

66 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι τοῦδε Διοικητὴν τῆς Τήνου Κύριον Φρ. Μαῦρον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837.

——

67 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν εἰς τὸν Κύριον Κ. Κωνσταντῖνον Κανάρην, πλοίαρχον ά. τάξεως τοῦ ναυτικοῦ Μας καὶ διοικητὴν τῆς κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος σταθμευούσης μοίρας, νέον τεκμήριον τῆς ἰδιαιτέρας Βασιλικῆς εὐνοίας Ἡμῶν ἕνεκα τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἐκδουλεύσεών του, διορίζομεν αὐτὸν διὰ τοῦ παρόντος Ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837.

——

68 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΚΤΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Τὴν 3 (15) Μαΐου ε. ε. ἡμέραν δευτέραν θέλει γίνει ἡ πρώτη ἔναρξις τοῦ ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου ΟΘΩΝΟΣ. Προσκαλοῦνται ἐπομένως ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μαθητεύσωσιν εἰς μίαν τῶν σχολῶν αὐτοῦ νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸν ἀνήκοντα σχολάρχην διὰ νὰ ἐγγραφῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1837.

——

69 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου καὶ πλοίαρχον ά. τάξεως τοῦ Β. ναυτικοῦ Κύριον Γ. Σαχτούρην, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς Ἡμετέρας Β. εὐνοίας καὶ χάριν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλ. (8 Μαΐου) 1837.

——

70 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΤΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ τὸ 12 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἀπριλίου ε. ε. Β. διατάγματος περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ πανεπιστημίου, προσδιορίζει ὡς γυμνάσια ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ μαθηταὶ δύνανται ἐξεταζόμενοι νὰ λαμβάνωσι τὰ διὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἀναγκαῖα ἀπολυτήρια, τὸ γυμνάσιον τῶν Ἀθηνῶν, τὸ τῆς Ναυπλίας καὶ τὸ τῆς Σύρας· αἱ ἐξετάσεις, αὗται θέλουν γίνεσθαι συγχρόνως μὲ τὰς δημοσίους τοῦ ἀνήκοντος γυμνασίου, ὁ δὲ προσερχόμενος διὰ νὰ ἐξετασθῇ μαθητής, θέλει συνεξετάζεσθαι μετὰ τῶν τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ γυμνασίου ἐκείνου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαΐου 1837.

——

71 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ἀπέθαναν· ὁ φαλαγγίτης τῆς 2 τετραρχίας τῆς φάλαγγος ἀνθυπολοχαγὸς Κώστας Τζατζόμιτζος κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1836 εἰς Βόνιτζαν· ὁ ἐπιλοχίας τῆς 9 τετραρχίας τῆς φάλαγγος λοχαγὸς Ἰωάννης Ν. Καράπαυλος τὴν 1 Ἀπριλίου 1836 εἰς Ναυπλίαν· ὁ ὑπολοχαγὸς τῆς 9 τετραρχίας τῆς φάλαγγος ἀντισυνταγματάρχης Θεόδωρος Ζαχαρόπουλος τὴν 16 Ἀπριλίου 1836 εἰς

Ναυπλίαν· ὁ Δόκιμος ἱππιατρὸς τοῦ συντάγματος τῶν λογχιστῶν Γουλλιέλμος Κὸχ, τὴν 21 Ἀπριλίου 1836 εἰς Τρίπολιν· ὁ φαλαγγίτης τῆς 2 τετραρχίας τῆς φάλαγγος, ἀνθυπολοχαγὸς Ν. Θεοδωρόπουλος τὴν 24 Ἀπριλ. 1836 εἰς Τρίπολιν· ὁ ἐπιλοχίας τῆς 12 τετραρχ. τῆς φάλαγγος χαρακτηρισμένος λοχαγὸς Νικήτας Δικαίου, κατὰ τὸν Μάϊον 1836 εἰς Τρίπολιν· ὁ φαλαγγίτης τῆς 12 τετραρχίας τῆς φάλαγγος ἀνθυπολοχαγὸς Λάμπρος Μπέκος τὴν 21 Ἰουνίου 1836 εἰς Τρίπολιν· ὁ φαλαγγίτης τῆς 10 τετραρχίας τῆς φάλαγγος ἀνθυπολοχαγὸς Παναγιώτης Παπαντωνόπουλος, τὴν 26 Ἰουλίου 1836 εἰς Πάτρας· ὁ φαλαγγίτης τῆς 5 τετραρχίας τῆς φάλαγγος ἀνθυπολοχαγὸς Κολέτζης Γεωργίου Τοσκισίτης τὴν 17 Σεπτεμβ. 1836 εἰς Μεσολόγγιον· ὁ ταγματάρχης τοῦ 4. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς ἱππότης τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος Ἀνδρέας Χερβάγεν, τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1836 εἰς Ναυπλίαν· ὁ φαλαγγίτης τῆς 12 τετραρχίας τῆς φάλαγγος Μιχαὴλ Τζέλιος τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1836 εἰς Τρίπολιν· ὁ λοχαγὸς τοῦ 1 πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς Περάκης Ἀρτακηνὸς τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1836 εἰς Λαμίαν· ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων Θεόδωρος Ψωμᾶς, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1837 εἰς Μονεμβασίαν· ὁ καταλυματίας συντάγματος τῆς χωροφυλακῆς Νικόλαος Ῥενιέρης, τὴν 20 Μαρτίου 1837 εἰς Ἀθήνας· ὁ ὑπὸ σύνταξιν λοχαγὸς Βιτζέντζος Ἀϊμῖνος τὴν 27 Μαρτίου 1837 εἰς Ναύπλιον.

Ἀθῆναι 20 Μαΐου 1837.

72 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας διατάττομεν τὴν διάλυσιν τοῦ ἐν Λαμίᾳ ἐκτάκτου στρατοδικείου, καὶ τὴν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια παραπομπὴν τῶν παρ' αὐτῷ ἐκκρεμῶν τυχὸν δικῶν, ἀνατιθέμενοι εἰς τὸν Γραμμ. τῆς Δικαιοσύνης τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγμ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Ἰουνίου 1837.

73 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ συνέπειαν Βασιλικοῦ διατάγματος ἀπὸ 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) τ. ε. τὸ νέον σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν θέλει εἰσαχθῇ εἰς μὲν τοὺς δήμους τοῦ τμήματος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τὴν 1 (13) Αὐγούστου 1837, εἰς δὲ τοὺς δήμους τῆς περιφερείας Σύρας καὶ Πατρῶν τὴν 1 (13) Σεπτεμβρίου· εἰς τοὺς δήμους Ναυπλίας καὶ Τριπολιτσᾶς τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου, Σπάρτης καὶ Καλαμάτας τὴν 1 (13) Νοεμβρίου, καὶ εἰς τοὺς τῆς Χαλκίδος, Λαμίας καὶ Μεσολογγίου τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου· ἡ δὲ εἰσαγωγὴ αὐτῶν εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, ὡς καὶ εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ βασιλείου πρέπει νὰ γενῇ ἐν ἔτει 1838, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς μηνιαίας προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1837.

74 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας τῆς 21 Ἰουλίου (2 Αὐγούστου) τ. ε. ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν διὰ τὸ ἔτος 1837—1838.

α. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸν μέχρι τοῦδε πρόεδρον, ἤτοι τὸν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Κυνουρίας Σ. Μητροπολίτην Κύριον Διονύσιον.

β΄. Συμβούλους

1) Τὸν Σ. ἐπίσκοπον Ἀττικῆς Κ. Νεόφυτον.
2) Τὸν Σ. ἐπίσκοπον Σελασίας Κ. Θεοδώρητον.
3) Τὸν Σ. ἐπίσκοπον Κυκλάδων Κ. Ἄνθιμον.
4) Τὸν Σ. ἐπίσκοπον Φωκίδος Κ. Νεόφυτον.

γ΄. Συμπληρωτικὰ δὲ μέλη

1) Τὸν Σ. ἐπίσκοπον Τριφυλίας Κ. Παΐσιον.
2) Τὸν Σ. ἐπίσκοπον Ὕδρας Κ. Γεράσιμον.

Εἰς ἅπαντας τοὺς Σ. τούτους Ἱεράρχας θέλει γνωστοποιηθῇ ὁ διορισμός των, καὶ θέλουν προσκληθῇ, ἀφοῦ δώσωσι τὸν ὅρκον, ν' ἀναλάβωσιν ἀμέσως τὰ ἐμβριθῆ των χρέη.

Εἰς τὰ παύοντα δύο μέλη, ἤτοι τὸν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Ἀργολίδος Σ. Μητροπολίτην Κ. Κύριλλον καὶ τὸν Σ. ἐπίσκοπον πρώην Ἠλείας Κ. Ἰωνᾶν, θέλει δηλωθῇ ἡ ἡμετέρα εὐχαρίστησις διὰ τὴν ἄχρι τοῦδε ὑπηρεσίαν των.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλ. (3 Αὐγούς.) 1837.

75 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ τ' ἀναγκαῖα διὰ τὸ ἐμπόριον μέτρα καὶ σταθμὰ δὲν ἑτοιμάσθησαν εἰσέτι, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) ἐγκρίνομεν νὰ παραταθῇ ἔτι ἕνα μῆνα ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) τ. ε. Ἡμετέρου διατάγματος προσδιορισθεῖσα προθεσμία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος ἀλλεπαλλήλως εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου Μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουλ. (11 Αὐγούς.) 1837.

76 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 20 Αὐγούστου ε. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα·

1) Τὸ Βασ. ἀτμόπλουν ὁ Μαξιμιλιανὸς θέλει ἐμβεῖ εἰς κίνησιν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τ. ε.

2) Ἡ πληρωμὴ τῶν θέσεων διὰ τοὺς ἐπιβάτας τοῦ ἀτμοπλόου τούτου προσδιορίζεται εἰς λ. 20 δι' ἕκαστον γεωγραφικὸν μίλλιον διὰ

πρώτας θέσεις, καὶ εἰς 10 λεπ. διὰ τὰς δευτέρας· δὲν θέλουν δὲ εἶσθαι εἰμὴ δύο μόνον τάξεις θέσεων ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλόου τούτου. Ἡ ἀπόστασις λογίζεται πάντοτε ἀπ' εὐθείας γραμμῆς κατὰ τὴν ἐγκριθεῖσαν ἐνταῦθα διατίμησιν.

3) Τὰ παιδία μικροτέρας ἡλικίας τῶν 10 ἐτῶν θέλουν πληρόνει τὸ ἥμισυ τῆς ἄνω τιμῆς, κατὰ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχουν.

4) Αἱ ὑπηρέτριαι πληρόνουν πάντοτε διὰ τὴν δευτέραν θέσιν.

5) Οἱ ἐπιβάται δύνανται νὰ φέρουν μαζῆ των ἀνεξόδως τὰ ἀναγκαιοῦντα ῥοῦχα, ὀψέποτε δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ἀκόλουθον βάρος.

Διὰ τὰς θέσεις τῆς ά. τάξεως μνᾶς 25.

Διὰ τὰς τῆς 6'. » » 20.

6) Ἐὰν τὸ βάρος ὑπερβαίνῃ τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν, θέλει λαμβάνεσθαι διὰ τὸ περιπλέον βάρος 10 λεπτὰ δι' ἕκαστον μίλλιον καὶ διὰ κάθε 18 μνᾶς.

7) Ἡ πληρωμὴ διὰ τοὺς σκύλλους προσδιορίζεται εἰς τρεῖς δραχμὰς, ὁποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀπόστασις τῆς διευθύνσεως.

8) Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσει καὶ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Αὐγούστου 1837.

77 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Κ. Κωνσταντῖνον Καρατζᾶν, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὰς κανονικὰς ἀποδοχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Σεπτεμβρ. 1837.

78 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ Α. Μ. διὰ τῆς ἀπὸ 16 (28) Σεπτεμβρ. Βασ. ἀποφάσεως ἐξέφρασεν εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην τὴν Ὑψηλήν Της εὐαρέσκειαν διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀκρίβειαν, τὰ ὁποῖα κατέδειξεν εἰς τὴν στιγμιαίαν διάταξιν τῶν μέτρων, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Βασιλικῶν διαταγῶν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐν Πόρῳ πανώλης.

Θέλουσα δὲ ἡ Α. Μ. νὰ δείξῃ, πόσον ἐπαξίως ἐκτιμᾷ τὰς ὑπὲρ τῶν ἀγαπητῶν ὑπηκόων Της προσφερομένας ἐκδουλεύσεις, ἀπένειμεν ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας ταύτης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ ὀνόματός Της τὸ τάγμα τοῦ Σωτῆρος εἴς τινα ἄτομα εὐδοκιμήσαντα κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν.

Συγχρόνως διέταξεν ἡ Α. Μ., νὰ ἐκφρασθῇ εἰς τὸν Κύριον Δουμόντ (Dumont) μέλος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπενεμήθη ἐσχάτως ὁ χρυσοῦς σταυρὸς τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ἡ ἰδιαιτέρα εὐαρέσκειά Της διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν δραστηριότητα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἔδειξεν. Ὁμοίως ἐνέκρινεν ἡ Α. Μ. νὰ δοθῶσι κατάλληλοι ἀντιμισθίαι εἰς τοὺς ΚΚ. Τομπακάκην, ἔκτακτον ἀπεσταλμένον ἐν Πόρῳ, Δουμόντ (Dumont), μέλος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, Ἠπίτην, μέλος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ καθηγητὴν, ἀρχιφαρμακοποιὸν καὶ καθηγητὴν Λάνδερερ, δόκτωρα ἰατρὸν Σκαμπέλην, ἰατρὸν τάγματος Δ. Σάϊφερτ, ἰατρὸν τάγματος Δ. Ἕρμαν, καὶ εἰς τὸν ἐν Πόρῳ φαρμακοπώλην Κ. Παπάζογλουν. Τέλος διέταξεν ἡ Α. Μ., νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὴν μητέρα τοῦ γενναίως ἀποθανόντος ἰατροῦ Δ. Ῥότλαουφ 2000 δρ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Σεπτεμβρ. 1837.

79 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐμπιστευόμενοι εἰς τὰς γνώσεις καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Κ. Θεοχάρη, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν αὐτὸν Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὸν κανονικὸν μισθόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρίου (11 Δεκεμβρίου) 1837.

80 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 12 (24) Δεκεμβρίου ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 40—45 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδηκος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ ἐν Σύρῳ ἀνανεουμένη ἀνώνυμος ἑταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ἑλληνικὸν ἀσφαλιστικὸν κατάστημα » ἐγκρίνεται.

2. Αἱ διατάξεις τῆς ἑταιρείας ταύτης, ὅσαι διαλαμβάνονται εἰς τὸ γενόμενον συμφωνητικὸν κατὰ τὴν 9 Νοεμβρίου 1837, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Σύρου, καὶ τὸ ὁποῖον μένει ἐπισυνημμένον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα, ἐγκρίνεται ἐπίσης.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων, χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἐν ἀπόσπασμα σημειώσεως τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Σύρου.

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Δεκεμβρίου 1837.

81 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 11 (23) Φεβρουαρίου τ. ε. ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπισυνημμένων, καὶ συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 40—45 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδηκος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α. Ἡ ἐν Σύρῳ ἀνανεουμένη ἑταιρία ὑπὸ τὴν

ἐπωνυμίαν, ἑταιρία τῶν φίλων ἀσφαλιςῶν, ἐγκρίνεται παρ' Ἡμῶν.

Β. Αἱ διατάξεις τῆς ἑταιρίας αὐτῆς ὅσαι διαλαμβάνονται εἰς τὸ 44 μετόχων γενόμενον συμφωνητικὸν τῇ 19 Ἰανουαρίου 1838 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Σύρου, καὶ τὸ ὁποῖον μένει ἐπισυνημμένον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα, ἐγκρίνεται ἐπίσης.

Γ. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην, ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν τούτων διατάξεων, χωρὶς βλάβην τρίτου τινός.

Δ. Ἡ ἑταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἓν ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Σύρου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαρτίου 1838.

——

82 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς νομοθεσίας λαβουσῶν γέννησιν καὶ εἰσέτι ἐκκρεμῶν κατ' ἔφεσιν δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑπάρχουσί τινες, αἵτινες, ὑπαγόμεναι τότε, κατὰ τὰς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ὑπαρχούσας διατάξεις εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον διοικητικόν, ἀνήκουν ἤδη διὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν καὶ κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν νῦν νόμων, εἰς τὴν κοινὴν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δικαιοδοσίαν· παρατηρήσαντες ὅτι ἡ κοινὴ δικαιοδοσία πρέπει νὰ ἐπικρατῇ, αἱ δὲ ἰδικαὶ νὰ περιορίζωνται στενῶς εἰς τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ῥητῶς εἰς αὐτὰς ἀνετέθησαν, τὴν δ' ἀρχὴν ταύτην καθιερεῖ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφηνάμενον ἑαυτὸ ἀναρμόδιον νὰ ἐκδικάσῃ τὰς τοιούτου εἴδους μετεώρους ἐφέσεις.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν πᾶσαν δυσκολίαν, δυναμένην νὰ ἀναφυῇ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὅταν οἱ διάδικοι ἤθελαν ἐπικαλεσθῇ αὐτά, νὰ δικάσουν τὰς τοιαύτας εἰσέτι ἐκκρεμεῖς κατ' ἀποφάσεων διοικητικῶν ἐφέσεις των, λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅσαι τῶν ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 λαβουσῶν γέννεσιν καὶ εἰσέτι ἐκκρεμῶν κατ' ἔφεσιν δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἀφορῶσιν ἀντικείμενα ὑπαγόμενα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἤδη νομοθεσίαν εἰς τὴν κοινὴν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δικαιοδοσίαν, θέλουν ἐκδικασθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἐφετῶν.

Τὸ μέσον τῆς ἀναιρέσεως καὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὰς τοιούτου εἴδους ὑποθέσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τὰς δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων ὑπαγομένας εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

2. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαρτ. (2 Ἀπριλ.) 1838.

——

83 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς ἐπικρατείας·

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν διαφόρους ἐκθέσεις ἀναγγελούσας τὰ κατὰ τὰ μεθόρια τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἑλλάδος γενόμενα ληστρικὰ κινήματα, καὶ τὸ ἄρθρον 511 § 2 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Συσταίνονται δύο ἔκτακτα στρατοδικεῖα, τὸ μὲν ἑδρεῦον ἐν Λαμίᾳ διὰ τὰς διοικήσεις Φθιώτιδος, Φωκίδος καὶ Βοιωτίας, καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Ξεροχωρίου, τὸ δὲ ἐν Μεσολογγίῳ διὰ τὰς διοικήσεις Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας, Εὐρυτανίας καὶ Τριχωνίας.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ὑποδιοικήσεις αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὰς ῥηθείσας διοικήσεις δὲν ἐξαιροῦνται τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐκτάκτων στρατοδικείων.

2. Τὰ δικαστήρια ταῦτα θέλουν δικάσει, κατὰ τὰς εἰδικωτέρας διατάξεις τῆς ποιν. δικονομ. (ἄρθρα 511—541), πᾶσαν ληστείαν καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτῆς φόνους καὶ ἐμπρησμούς, ὅσοι συμβῶσιν, ἢ συνέβησαν ἤδη εἰς τὰς ῥηθείσας διοικήσεις, ἂν οἱ τὰ τοιαῦτα πρὸ τῆς διακηρύξεως τῆς στρατιωτικῆς δίκης πράξαντες, δὲν παρεπέμφθησαν ἤδη εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια διὰ δικαστικοῦ βουλεύματος.

3. Τοῦ ἐν Λαμίᾳ ἐκτάκτου στρατοδικείου διορίζομεν,

ά. Πρόεδρον, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Πίσσαν, φρούραρχον Λαμίας·

β'. Δικαστὰς, 1) τὸν Κ. Στρατομάγερ, πρωτοδίκην Λαμίας· 2) τὸν Κ. Ἐμμ. Βερνάρδον ὡσαύτως πρωτοδίκην Λαμίας· 3) τὸν Κ. Φώτιον Ἀγγελίδην, λοχαγὸν τοῦ πρώτου τάγματος τῆς γραμμῆς· 4) τὸν Κ. Χατηριάδην, λοχαγὸν τοῦ πρώτου τάγματος τῆς γραμμῆς.

γ'. Εἰσαγγελέα τὸν Κ. Κωνς. Φαρμακόπουλον, εἰσαγγελέα τῶν ἐν Λαμίᾳ πρωτοδικῶν.

δ'. Γραμματέα δὲ τὸν Κ. Ἀντωνόπουλον, γραμματέα τῶν ἐν Λαμίᾳ πρωτοδικῶν.

4. Τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ ἐκτάκτου στρατοδικείου, διορίζομεν,

ά. Πρόεδρον, τὸν Κ. Φαβρίκιον, ἀντισυνταγματάρχην, φρούραρχον Μεσολογγίου·

β'. Δικαστὰς τοὺς ΚΚ. 1) Ἀναστάσιον Χριστόπουλον καὶ 2) Ἰωάννην Κωτάκην πρωτοδίκ[ας]

ἐν Μεσολογγίῳ· 3) τὸν Κ. Κάρπον Παππαδόπουλον, ταγματάρχην τοῦ δευτέρου τάγματος· 4) τὸν Κ. Κομπότην, λοχαγὸν τοῦ δευτέρου τάγματος τῆς Γραμμῆς.

γ΄. Εἰσαγγελέα τὸν Κ. Ν. Στούπην, Εἰσαγγελέα παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδίκαις.

δ΄. Γραμματέα, τον παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδίκαις ὑπογραμματέα Ἰωάννην Βονισσέρην.

5. Εἰς τὰς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, καθ' ὅσον εἰς ἑκάστην ἀναφέρεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτ. (9 Ἀπριλ.) 1838.

— —

84 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ συστάσεως ἐκτάκτου ἐν Λαμίᾳ στρατοδικείου σημερινὴν Ἡμῶν ἀπόφασιν, καὶ τὴν ἀπὸ 21 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) ε. ε. ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ δυνάμει τοῦ παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 409 τῆς ποινικῆς δικονομίας, διὰ τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαρτίου ε. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος ἀποφασισθεῖσα σύστασις δευτέρου ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν κατὰ τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, κακουργιοδικείου εἰς Λαμίαν μετακαλεῖται· τὸ δ' ἐν Ἀθήναις κακουργιοδικεῖον τῆς τριμηνίας ταύτης θέλει δικάσει πάσας τὰς κατὰ τὴν εἰρημένην περιφέρειαν ἐκκρεμεῖς δίκας.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτ. (9 Ἀπρὶλ.) 1838.

— —

85 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας μετὰ τῶν ἐπισυναπτομένων, καὶ σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 4—45 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδηκος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Ἡ ἐν Σύρῳ συστημένη ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὸ ὄνομα ἡ Ἑλλὰς, ἐγκρίνεται.

Β΄. Αἱ διατάξεις τῆς ἑταιρίας αὐτῆς, αἵτινες διαλαμβάνονται εἰς τὸ γενόμενον συμφωνητικὸν τῇ 24 Ἰανουαρίου 1838 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Σύρου καὶ τὸ ὁποῖον μένει ἐπισυνημμένον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἐγκρίνεται ἐπίσης.

Γ΄. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν τούτων διατάξεων, χωρὶς βλάβην τρίτου τινός.

Δ΄. Ἡ ἑταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἓν ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Σύρου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαρτίου 1838.

— —

86 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Τὰ ὑποβληθέντα Ἡμῖν μετὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς συνεδριάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς 2 (14) Ἀπριλίου ε. ε. πέντε ἄρθρα, ἀφορῶντα τὰς βάσεις τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Υ Πόρτας Σεκὶπ Ἐφέντη, ἐγκρίνονται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Ἀπριλίου 1835.

— —

87 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ κατὰ τὴν ἑβδόμην τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου μηνὸς ἀναφανεῖσα εἰς τὴν Ὕδραν στάσις κατέπαυσεν ἤδη ἐντελῶς, καὶ ὅτι αἱ Βασιλικαὶ Ἀρχαὶ, πολιτικαί τε καὶ στρατιωτικαὶ ἀνέλαβον τὰ ἔργα των· θέλοντες δὲ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀποπλανηθέντας τῆς ὁδοῦ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος καὶ μετασχόντας τῆς στάσεως, δεῖγμα ἐναργὲς τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν ἐπιεικείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Δίδεται ἀμνηστία εἰς τοὺς μετασχόντας τῆς κατὰ τὴν νῆσον Ὕδραν ἐκραγείσης στάσεως μὲ τοὺς ἑξῆς περιορισμούς·

2. Ἐξαιροῦνται ὅσοι μέχρι τῆς 8 τοῦ παρόντος μηνὸς κατεδικάσθησαν παρὰ τοῦ ἐκτάκτου στρατοδικείου, καὶ οἱ, Παντελῆς Σκλάβης, Ἐμμ. Τσουβελέκης, Νικόλαος Τσέγκας, Παντελῆς Τζακας, Πάνος Τρέκας, Μπενιζέλος Σαράντου, Ἐλευθέριος Δασκαλάκη, Ἐμμ. Νεουδάκης, Δημήτριος Κυριάκου Μπρούσκου, Ἀντώνιος Μπουζιζῆς, Μαστρονικόλας Μαραγγος, Ἀλέξης Σταύρου, Δημήτριος Σκλήρης, Δημήτριος Ν. Σαχίνη, Γεώργιος Ν. Σαχίνη, Κώνστας Κιάφας, Νικόλαος Χομάδας, Πέτρος Κουζούμης ἢ Σχραμάνας, Ἰωάννης Κ. Πελακανος, Νικόλαος Ι. Βαρτικιώτου, Δημήτριος Βάρκας, Γεώργιος Κάκκος, Δημήτριος Κάκκος, Μανόλης, Καρατάρης, Κωνσταντ. Θεοδ. Μόκρεζα, Κωντ. Ἰωάν. Κιούσης, Σταῦρος Δ. Κόζης, Ν. Πετροπετσιώτης, Θεοδ. Βαλσαμῆς, Σκόρδος, Ἰωάν. Δ. Ἀραπογιάννης, Ἀναγνώστης Καλίτσας, Νικόλαος Ἰωάνν. Μπαρμπαρη, Σκουμπάραινα, Κομπάκης, Γκάτζης Βασιλείου, Δημήτριος Ντόσκας, Σταματιος Ῥετεντάγος, Νικόλαος Καλογέρης, Θεόφιλος Ῥήγας, Λουκᾶς Χ. Ἐλευθερίου Μπίκου, Σωτήριος Σόρας, Δημήτριος Μποσνάκης, Ἀνδρέας Μπενιάρης, Πάνος Τσέλος, Μανόλης Δησπράπης ἢ Σόρας καὶ Ἠλίας Καλίτσας, κατὰ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν ἤδη ἐντάλματα συλλήψεως, δὲν ἐδικάσθησαν δὲ μέχρι τῆς εἰρημένης ἡμέρας.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐκφράσωμεν καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ῥητῶς ἐξαιρου-

μένων τῆς ἀμνηστίας τὴν Βασιλικὴν Ἡμῶν ἀπόφασιν εἰς ἄλλην περίστασιν, ἀπαλλάττοντες αὐτοὺς τῆς ποινῆς ὁλοτελῶς ἢ μετριάζοντες αὐτὴν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος τῆς δικαστικῶς ἀποδειχθησομένης ἐνοχῆς των.

4. Ὁ Ἡμέτερος ἔκτακτος ἀπεσταλμένος Κ. Α. Κριεζῆς θέλει δημοσιεύσει ἀνυπερθέτως εἰς τὴν νῆσον Ὕδραν τὴν Ἡμετέραν ταύτην Βασιλικὴν ἀπόφασιν.

5. Αἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Μαΐου 1838.

88 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 19 (31) Μαΐου ε. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ Νικόλαος Χομάβας, Νικόλαος Καλογέρης, Δημήτριος Μποσνάκης, Δημήτριος Κυριακοῦ Μπρούσκου, Μαστρονικόλας Μαραγκός, Ι. Σκόρδος καὶ Δ. Ι. Ἀραπογιάννης, συμπεριληφθέντες εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 10 (22) Μαΐου ε. ε. Βασ. Διατάγματος μεταξὺ τῶν ἐξαιρουμένων τῆς ἀμνηστίας, παύουν τοῦ νὰ θεωρῶνται πλέον ὡς ἐξαιρούμενοι αὐτῆς.

Εἰς τον Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838.

89 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) ε. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ ἐν Ὕδρᾳ ἔκτακτον στρατοδικεῖον διαλύεται.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουνίου 1838.

90 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 5 (17) Ἰουλίου τ. ε. ὑπ' ἀριθ. 11,217 ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) ὑπ' ἀριθ. 2151 Διατάγματος ἀποφασισθέντος σχηματισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὅπλου τούτου τὰ ἑξῆς·

§. 1. Κατὰ τὸ ἄρθρον 1. §. 4 τοῦ ῥηθέντος σχηματισμοῦ διορίζονται εἰς την ἐφεδρείαν τοῦ σώματος τούτου

Οἱ λοχαγοί· Φριδερῖκος Τσέντνερ καὶ Βιλέλμος Βάϊλερ.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Θεόδωρος Κομνηνός·

Οἱ ἀνθυπασπισταί· Βασιλ. Νικολαΐδης, Νικολ. Μουσσουδάκης, Ἀθανάσιος Πολιτόπουλος, Ἀλέξανδρος Γεωργαντᾶς, Δημήτριος Κορομηλᾶς, Δημ. Σκαλιστήρης, Γεώργιος Πετμεζᾶς.

Ἅπαντες ἐνασχολούμενοι παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τούτοις μεταβαίνει εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ σώματος τούτου ὁ ταγματάρχης, Δημήτριος Σταυρίδης, ἐργαζόμενος ὡς καθηγητὴς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς.

§. 2. Ὀνομάζονται· ὁ ταγματάρχης Λεωνίδας Σμόλεντζ, προσωρινὸς διοικητὴς καὶ ἐπιθεωρητὴς τοῦ σώματος.

Οἱ λοχαγοί· Βενέδικτος Χέρτερ, προϊστάμενος τῆς δ'. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ, Κάρολος Ἄϊλερ, διοικητὴς τοῦ νεοσχηματισθέντος λόχου τῶν σκαπανέων, Ἐμμανουὴλ Μανιτάκης, προϊστάμενος τῆς α'. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ, Στέφανος Ἠσαΐας, προϊστάμενος τῆς β'. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ, Ἀδόλφ Λοῦφτ, προϊστάμενος τῆς γ'. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ.

§. 3. Ἐκτὸς ἐνεργείας τίθενται μὲ τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ καὶ μὲ ἀποζημίωσιν ἐνοικίου κατὰ τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1833.

Ὁ λοχαγός· Ἀνδρέας Καλανδρος.

Οἱ ὑπολοχαγοί· Ἰωάννης Ζίγλερ, μέχρι τοῦδε ἐκτὸς τῆς δυνάμεως τοῦ μηχανικοῦ σώματος, Λουδοβῖκος Βέμπερ καὶ Κάρολος Στραῖτερ.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοί· Φριδερῖκος Τύνερμαν, Κωνσταντῖνος Πετρόπουλος καὶ Φριδερῖκος Βάϊνκαουφ.

Παραφυλάττεται εἰς τοὺς ῥηθέντας ἀξιωματικοὺς ἡ παλαιότης των, ἂν τεθῶσιν ἐκ νέου εἰς ἐνέργειαν. Τοῖς συγχωρεῖται μὲν νὰ ἐκλέξωσι τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, πλὴν ἐπιφυλαττόμεθα νὰ συγκαλέσωμεν ὅλους αὐτούς, ἢ τινὰς ἐξ αὐτῶν εἰς μίαν φρουράν, ὅταν ἰδιαίτεροι λόγοι ἀπαιτῶσι τοιοῦτον μέτρον.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Σρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει γνωρίζει ἀδιακόπως τὴν διαμονὴν ἑκάστου τῶν ἀξιωματικῶν τούτων, καὶ θέλει δόσει τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας πρὸς τὰ ἀνήκοντα στρατιωτικὰ ταμεῖα, διὰ νὰ μὴ πληρωθῇ ὁ μισθός των, εἰμὴ ἐπὶ ἐνδεικτικῷ ὑπάρξεως.

Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν πρὸ πάντων τοὺς εἰρημένους ἐκτὸς ἐνεργείας ἀξιωματικούς, καθόσον ἡ ὑπηρεσία ἀπαιτεῖ τὴν προσωρινὴν μεταχείρισιν περισσοτέρων ἀτόμων διὰ γεωμετρικὰς ἢ ἄλλας ἐργασίας, ἀναλόγως τοῦ κλάδου τοῦ μηχανικοῦ, καὶ θέλει ὑποβάλει εἰς ἡμᾶς τὰς περὶ τούτου προτάσεις.

§. 4. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτιζομένη τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, θέ

μεταχειρισθῇ τοὺς ὑπολοίπους εἰς ἐνέργειαν ἀξιωματικοὺς κατὰ τὸν τρόπον τὸν προσδιωρισμένον διὰ τοῦ ἄρθρου 1. §. 6 τῆς Ἡμετέρας ἀπὸ 21 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. περὶ σχηματισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων διατάξεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Ἰουλίου 1838.

91 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 20 Ἰουλίου προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, πληροφορηθέντες εὐχαρίστως ὅτι ἡ λῃστεία, ἥτις ἐπροκάλεσε τὴν ἐν Λαμίᾳ καὶ Μεσολογγίῳ σύστασιν ἐκτάκτων στρατοδικείων, ἐξέλιπεν, ἡ δὲ ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια ἐπανῆλθε κατά τε τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Ἑλλάδα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ ἐν Λαμίᾳ καὶ Μεσολογγίῳ ἔκτακτα στρατοδικεῖα διαλύονται· αἱ δὲ τυχὸν ἐκκρεμεῖς παρ' αὐτοῖς δίκαι θέλουν παραπεμφθῆ εἰς τὰ ἁρμόδια τακτικὰ δικαστήρια.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλ. (2 Αὐγούς.) 1838.

92 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 18 (30) Αὐγούστου ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας μετὰ τῶν ἐπισυνημμένων, καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὸ ἐν Σύρῳ ἀνανεούμενον ἀσφαλιστικὸν κατάστημα ὑπὸ τὸ ὄνομα « ὁ Ἑρμῆς » ἐγκρίνεται.

2. Αἱ διατάξεις τῆς ἑταιρίας τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος, αἵτινες διαλαμβάνονται εἰς τὸ γενόμενον μεταξὺ τῶν ἑταίρων συμφωνητικὸν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Σύρας, καὶ τὸ ὁποῖον μένει ἐπισυνημμένον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα, ἐγκρίνεται.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν τούτων διατάξεων, χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Ἡ ἑταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἓν ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Σύρου.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1838.

93 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συμπληρώσωμεν τὰ μέχρι τοῦδε κατὰ τῆς λῃστείας ληφθέντα μέτρα πρὸς τὴν ταχυτέραν αὐτῆς ἐξάλειψιν ἀπό τινας ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου·

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 511 § 2 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Συσταίνεται ἔκτακτον στρατοδικεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει περιλαμβάνει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰς διοικήσεις Γορτυνίας, Κυναίθης, Ἠλείας, Μεσσηνίας, Λακεδαιμονίας, καὶ θέλει δικάζει ὅλας τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας ταύτης πραττομένας λῃστείας, καὶ τοὺς μὲ ταύτας συνδεδεμένους φόνους καὶ ἐμπρησμοὺς, ὡς καὶ τὰ ἤδη πραχθέντα ἐκ τῶν κακουργημάτων τούτων, ὅσα διὰ δικαστικοῦ βουλεύματος δὲν παρεπέμφθησαν ἔτι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

2. Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ ἐκτάκτου στρατοδικείου ἐκτείνεται ἀνεξαιρέτως ἐφ' ἅπαντας τοὺς αὐτουργοὺς καὶ συναιτίους, καθὼς καὶ ἐφ' ἅπαντας, ὅσοι καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον συνετέλεσαν εἰς τὰ κακουργήματα ταῦτα, ἢ παρέσχον ἐπὶ τούτῳ βοήθειαν.

3. Ἕδρα τοῦ ἐκτάκτου στρατοδικείου προσδιορίζεται ἡ Καρύταινα, πρωτεύουσα τῆς Γορτυνίας, θέλει δὲ μετατίθεται κατ' αἴτησιν τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ, καὶ κατὰ ῥητὴν συναίνεσιν τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ εἰς ἄλλας διοικήσεις τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου, ἂν κατεπείγουσα ἀνάγκη ἀπαιτήσῃ αὐτόθι τὴν ἐπιτόπιον παρουσίαν του.

4. Ὑπαρχούσης διαφωνίας μεταξὺ τοῦ διοικητοῦ καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, θέλουν ὑποβάλλει ἀμφότεροι ἔκθεσιν αἰτιολογημένην πρός τε τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν, διὰ νὰ ἀποφασισθῇ τὸ περὶ τῆς μεταθέσεως.

5. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ δικαστηρίου τούτου, διορίζομεν·

Α'. Πρόεδρον, τὸν Κύριον Καρατζᾶν, ταγματάρχην τοῦ 4 τάγματος τῆς γραμμῆς·

Β'. Εἰσαγγελέα, τὸν παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει πρωτοδίκαις Εἰσαγγελέα Κ. Δ. Στανόφ·

Γ'. Δικαστὰς τοὺς Κυρίους· α'. Δημήτριον Περδικάρην, δικαστὴν τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν· β'. Γεώργιον Βαλτᾶν, δικαστὴν τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν· γ'. Νικόλαον Χατηριάδην, λοχαγὸν τοῦ ά. τάγματος· δ'. Γεώργιον Ζῆχον, λοχαγὸν τοῦ 4. τάγματος τῆς γραμμῆς.

Δ'. Γραμματέα, τὸν Κ. Ἀντωνιάδην, ὑπογραμματέα τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

6. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Νοεμβρίου 1833.

———

94 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Δασονόμους τοῦ Κράτους.

Μολονότι κατὰ συνέπειαν διαφόρων διαταγῶν ἡ εἴσπραξις τῶν δασονομικῶν δικαιωμάτων παντὸς εἴδους ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς τοὺς ταμίας καὶ τελώνας, δὲν ἐφυλάχθη ὅμως, καθόσον παρατηροῦμεν, ἡ προσήκουσα ὑπακοὴ εἰς τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα, καθότι πολλοὶ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι εἰσπράττουν ἀμέσως τὰ ἐκ τῶν ἐκποιουμένων δασικῶν προϊόντων εἰσπραττόμενα χρήματα, διὰ νὰ τὰ παραδώσουν ἀκολούθως εἰς τὸ ταμεῖον.

Διὰ αὐτὸ τοῦτο ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὰς προτέρας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παραγγελίας, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς δασονομικοὺς ὑπαλλήλους ὁποιουδήποτε βαθμοῦ, νὰ εἰσπράττουν οἱ ἴδιοι δασονομικὰ δικαιώματα ὁποιουδήποτε εἴδους. Ὅσοι ἤθελαν ὑποπέσει εἰς τοιοῦτον ἀτόπημα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς σφετερισθέντες καὶ ἐκποιήσαντες προϊόντα τῶν δασῶν πρὸς ἴδιον ὄφελος, καὶ ἑπομένως θέλουν καταδιώκεσθαι ὡς καταχρασταὶ καὶ σφετερισταὶ δημοσίων χρημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1838.

———

95 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 16 (28) Φεβρουαρίου ὑπ' ἀρ. 531 Υ. Βασ. Διατάγματος, ὅλοι οἱ πενταετῶς ἐνοικιασμένοι ἐθνικοὶ μύλοι τοῦ Κράτους, θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 περὶ φθαρτῶν κτημάτων Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1839.

———

96 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὰ ἰχθυοτροφεῖα, θυννεῖα, οἱ ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ ἢ αἱ λίμναι, τὰ ἰχθυοτρόφα ὕδατα, κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὅσων ἡ ἐνοικίασις ἔληξεν, ἢ ὅσα δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως, καὶ παραχωρηθῇ, κατ' ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ἂν ἡ ἐνοικίασις φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον καὶ δώσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἀξιόχρεω[ν] ἐγγυητὴν καὶ πληρωτήν.

2. Ἡ ἐνοικίασις θέλει γενῇ χωριστὰ δι' ἕκαστον, ἐκτὸς μόνον, ὅπου καὶ ὅταν ἀπαιτῆτ[αι] ἡ ἕνωσις δύω ἢ καὶ πλειοτέρων συνάμα, πρ[ὸς] ἀποφυγὴν ἐπιζημίων διενέξεων.

3. Οἱ ὅροι καθ' οὓς ἕκαστον ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννείων κτλ. θέλει ἐνοικιασθῇ, πρέπει ν[ὰ] σαφηνισθῶσιν εἰς ἰδιαιτέραν διακήρυξιν ἐκδοθησομένην καὶ δημοσιευθησομένην διὰ τῆς πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἀγγελιῶν προσδιωρισμένης ἐφημερίδος, διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ κηρύξεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἀνηκούσης διοικήσεως, καθὼς καὶ εἰς τὸν τόπον ὅπου εὑρίσκεται τὸ ἰχθυοτροφεῖον, δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς δημοπρασίας. Εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτὴν πρέπει νὰ ληφθῶσι πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν αἱ τοπικαὶ περιστάσεις, ὅσαι θέλουν ἀπαιτήσει διαφόρους ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις, τεινούσας εἰς τὸ ν' ἀρθῶσιν ἐκ μέσου προηγουμένως ὅλαι αἱ ὡς ἐκ τῆς ἀσαφείας ἀμφιβολίαι, περὶ δικαιωμάτων, ἢ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

4. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης διοικήσεως κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ τύπους τῶν δημοπρασιῶν, ἢ καὶ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν. Ἀλλὰ περὶ τούτου ἀπαιτεῖται ῥητὴ ἄδεια τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

5. Ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει παραλάβει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας, τὸ ἐνοικιασθησόμενον ἰχθυοτροφεῖον κτλ. ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ὕλην, οἰκίσκους, κλισίας, φραγμούς, κτλ. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πενταετοῦς ἐνοικιάσεως θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ.

6. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἁλίευσις, ἐντὸς τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. καὶ ἐκτὸς αὐτῶν μέχρι βολῆς τουφεκίου, λογιζομένης μέχρι διακοσίων Βασ. πήχεων. Ἐὰ[ν] τις φωραθῇ ἢ συλληφθῇ ἁλιεύων, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προσδιορισθείσης ἀποστάσεως, ἡ πρᾶξις του θεωρεῖται ὡς λαθραλιεία, καὶ αὐτὸς ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἀπὸ πέντε μέχρι πεντήκοντα δραχμ., ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὡς πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ προστίμου καὶ αἱ ἀποζημιώσεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες δικάζουσι τὰς τοιαύτας παραβάσεις ἐκκλήτως ἢ ἀνεκκλήτως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας.

7. Εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν ἰχθυοτροφείων θυννείων κτλ. δὲν ἀνήκει ἄλλη πρόσοδος, πα[ρὰ] τὴν πρόσοδον τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσί[ων] ἢ λιμναίων καρπῶν. Ἡ ἄγρα τῶν βδελλῶν ὑπ[ό]κειται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἢ ἐκδοθησομέν[ους] κανονισμούς.

8. Τὰ καλάμια, σωμάκια, ἡ φλοῦδα, εἴτε

νικῶν εἴτε ἐπὶ ἰδιοκτήτων κτημάτων, δὲν ἐνοῦνται συνενοικιασμένα ὡς πρότερον, μὲ τὰ ἰχθυοτροφεῖα. Ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσοδος θέλει διατεθῇ ἀμέσως παρὰ τοῦ δημοσίου, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ τῶν ἰχθυοτροφείων θέλουν φροντίσει νὰ τὰ προμηθεύωνται ἐξ ἰδίων των.

9. Τὰ ἐκ τῶν ἐνοικιασμένων ἰχθυοτροφείων, θυννείων, λιμνῶν κτλ. προερχόμενα ὀψάρια, αὐγοτάραχα καὶ ἄλλοι θαλάσσιοι ἢ λιμναῖοι καρποὶ, ἀποτελοῦντες τὴν πρόσοδον τῶν ἰχθυοτροφείων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀγορανομικὴν διατίμησιν, ἀλλὰ πωλοῦνται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

10. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἡ διὰ φλόμου ἢ δι' ἄλλου δηλητηριώδους βοτάνου ἁλιεία. Ὁ φωραθεὶς παραβάτης τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως ὑποβάλλεται ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν εἰς πρόστιμον, τοῦ ὁποίου ὁ ἐλάχιστος ὅρος εἶναι πεντήκοντα δραχμαὶ, ὁ δὲ ἀνώτατος πεντακόσιαι, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, αἵτινες θέλουν ζητηθῆ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατ' ἀναλογίαν τῆς προσγενησομένης φθορᾶς εἰς τὸ δημόσιον κτῆμα, ὡς ἐκ τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων ἀλιευτικῶν μέσων.

11. Εἰς ὁποιανδήποτε ἐποχὴν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχ., ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, ἡ χρῆσις ἐκτάκτων ἀλιευτικῶν μέσων ἄλλων, παρὰ τὰ συνήθως ἐν χρήσει, καὶ ἐὰν ἦναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ προξενήσωσι τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰς τὸ μέλλον προσόδου τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. εἴτε δὶ ὑπερμέτρου καὶ ἐκβεβιασμένης ἀλιεύσεως, εἴτε διὰ τῆς χρήσεως ἀλιευτικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς καταστρεπτικὰ τοῦ γόνου τῶν ἰχθύων. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως καὶ ἡ ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς, καθὼς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, αἵτινες δικάζουσιν ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλήτως, συμφώνως μὲ τὰς περὶ τούτου γενικὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

12. Αἱ Διοικητικαὶ καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, καὶ χρείας τυχούσης νὰ παύωσι πρὸς καιρὸν τὴν ἁλίευσιν, μεχρισότου ἀναφέρωσι πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ζητήσωσι τὰς διαταγάς της. Ἀλλὰ προαπαιτεῖται νὰ συντάξωσι πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀποδεικνύεται ἡ ὕπαρξις τῶν ἀνωτέρω περιστάσεων, αἵτινες κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν παῦσιν τῆς ἁλιεύσεως. Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ κἀνενὸς εἴδους ἀποζημιώσεις, ἐκτὸς μόνον, ἐὰν ἀποδειχθῇ καθαίρετος καὶ ἀναιτιολόγητος ἡ διακοπὴ τῆς ἁλιεύσεως.

13. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι περὶ τὸ τέλος τῆς ἐνοικιάσεως, ὅσα ἰχθυοτροφεῖα εἶναι ἐπιδεκτικὰ φραγμῶν, εἰς καλὴν κατάστασιν, μὲ φράκτας στερεοὺς, τὰς αὔλακας καθαρισμένας καὶ τὰς κλισίας καλῶς κατεσκευασμένας. Ἓξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, θέλει γενῇ πρωτόκολλον τακτικὸν παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, περὶ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρίσκεται ἕκαστον ἰχθυοτροφεῖον, καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

14. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως προκύψῃ, ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑποχρεώσεις του, τὸ δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν διαχείρισιν τοῦ ἰχθυοτροφείου, τὸ δὲ μέχρι τῆς λήξεως τῆς τελευταίας ἑξαμηνίας προϊὸν χρησιμεύει εἰς τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ μὲν περιπλέον ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, τὸ δὲ ἔλλειπον ἀναπληροῦται παρ' αὐτοῦ.

15. Ἡ ἐνοικίασις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ πέμπτου καὶ τελευταίου ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως.

16. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς δέκα ἴσας δόσεις, πληρωτέας καθ' ἑξαμηνίαν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, λογιζομένης τῆς πρώτης ἑξαμηνίας ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γενῇ ἡ ἔγκρισις τῆς ἐνοικιάσεως· ἡ δευτέρα δόσις τοῦ τελευταίου ἔτους θέλει πληρωθῆ συνάμα μὲ τὴν πρώτην τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον ἀποκλειστικῶς, ἂν καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ ἰχθυοτροφείου μεταβῇ εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἑξαμηνίαν.

17. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ πληρώνῃ εἰς τὰς προθεσμίας τὸ συμφωνηθησόμενον ἐνοίκιον. Ἐὰν δὲ, μὴ ἐξοφληθείσης τῆς μιᾶς δόσεως, ἐπέλθῃ ἡ δευτέρα, ἡ ἐνοικίασις θέλει λύεσθαι αὐτοδικαίως, καὶ τὸ ἰχθυοτροφεῖον, θυννεῖον κτλ. θέλει ἐκτίθεσθαι ἐξ ὑπαρχῆς εἰς δημοπρασίαν, ἐκτὸς ἐὰν δοθῇ προθεσμία. Ἡ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψουσα ἐλάττωσις τῆς τιμῆς θέλει θεωρηθῆ εἰς βάρος τοῦ καθυστερήσαντος ἐνοικιαστοῦ, ἡ δὲ αὔξησις εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

18 Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἀναβάλλει τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν μέτρων τῆς καταδιώξεως, ὅσα λαμβάνονται καὶ ἐναντίον τῶν λοιπῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

19. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει μόνον ὅσον καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἐνεργηθησομένη πενταετὴς ἐνοικίασις.

20. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει προσηκόντως καὶ ἐνεργήσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου (4 Ἀπρ.) 1839.

97 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διακηρύττει, ὅτι

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1014 καὶ ἀπὸ 23 Μαρτίου Νόμου περὶ τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ κάτω διαγεγραμμένα ἰχθυοτροφεῖα, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ἐντὸς τοῦ Νόμου, καὶ συμφώνως μὲ τὰς διατυφή·

σεις, αἵτινες θέλουν γενῇ εἰς τὰς ἐπιτοπίως τοιχοκολληθησομένας διακηρύξεις.

1. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ παρὰ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν εἰς τὰς πρωτευούσας τῆς Διοικήσεως· ἐπιφυλάττεται δ' ἐπ' αὐτῶν ἡ ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

2. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ δεκαπέντε ἡμέρας ἀφ' ἧς κοινοποιηθῶσι καὶ τοιχοκολληθῶσι αἱ διακηρύξεις, τῶν ὁποίων ἀντίγραφα θέλουν σταλῇ εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοὺς γειτνιάζοντας εἰς τὰ ἐνοικιαζόμενα ἰχθυοτροφεῖα.

3. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν διαρκέσει τρεῖς ἡμέρας καὶ θέλουν κηρύττονται εἰς τὰς συνήθεις ὥρας τῶν δημοπρασιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1839.

Κατάλογος τῶν ἰχθυοτροφείων καὶ θυννείων τοῦ Κράτους.

Ἐπαρχίαι.	Ὄνομα ἰχθυοτροφείου.
ΝΑΥΠΛΙΑΣ.	Ναυπλίου
	Χαϊδαρίου
	Καραθῶνος
	Κονδυλίου
	Πλάκας
	Σαλαντίου
ΑΡΓΟΥΣ.	Ἰχθυοτρόφος ποταμὸς
ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ.	Βρωμολίμνη
ΕΡΜΙΟΝΙΔΟΣ.	Δάρδιτζα
	Βερβερόντα
	Λάκα
ΗΛΕΙΑΣ. Π. ΠΑΤΡΩΝ. καὶ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ.	Ἀγουλινίτζα
	Καϊάφα
	Μουριὰ
	Πάπα
	Πρόκοπο καὶ Νεβροβίτζα
	Κοτίχι
	Σπιάντζας
	Ποταμὸς Γαστούνης
ΚΑΛΑΜΩΝ.	Πάμισσος Ποταμὸς
ΠΥΛΟΥ.	Ἰχθυοτροφεῖον Νεοκάστρου
ΜΕΘΩΝΗΣ.	Μεθώνης
ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ.	Κυπαρίσσι
	Φωκιανὸς
	Σαμπατινὴ
	Ῥεποντίνια Παλιὰ
	Βάλτος
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.	Πλόσταινα
	Κλείσοβα
	Σχινᾶς
	Βασιλάδι
	Πόρος
	Μικρὸς Ποταμὸς
	Μεγάλος ,,
	Προκοπάνιστος
	Θωλὴ
	Παλαιοπόταμος

Ἐπαρχίαι.	Ὄνομα ἰχθυοτροφείου.
ΑΣΤΡΟΥΣ.	Διάφορα μικρὰ ἰχθυοτροφεῖα
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ.	Ἕλους
ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ.	Ἀγγελόκαστρον
	Παπαδάτος καὶ Ἑρμίτζα
	Χελοβίβαρον
	Κατάφορκον
	Μικρὸς καὶ μεγάλος Ὀξερὸς
	Πεταλὰ καὶ Σοῦπι
	Ῥοῦγα καὶ Πελαγάκη
	Νερὰ Βονίτζης
ΤΡΙΧΩΝΙΑΣ.	Τριχωνίας
	Κωπαῒς
	Οὔγγρου
	Κεφαλάρι
ΛΟΚΡΙΔΟΣ.	Βίβος καὶ Βουλία
ΧΑΛΚΙΣ.	Σκηλῶρι
ΠΑΡΝΑΣΙΔΟΣ.	Σληρὴ
ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ.	Μεγαρίδος
ΝΑΞΟΥ.	Νάξου

Λίμναι καὶ ἰχθυοτροφεῖα μὴ ἐνοικιασθέντα ἄλλοτε καὶ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς δημοπρασίαν.

ΛΟΚΡΙΣ.	Βρωμονέρι
	Παλιουροχῶρι
	Ψαροποτάμι
ΠΑΡΝΑΣΙΣ.	Βλαχάνι
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑ.	Μόρνος
ΕΠΙΔ. ΛΙΜΗΡΑ.	Διάφορα ἰχθυοτρόφα ὕδατα
ΒΟΙΩΤΙΑ.	Μέλας ποταμὸς, καὶ ἄλλοι
ΣΚΙΑΘΟΣ.	Λίμνη
	Ἑτέρα

———

Κατάλογος τῶν εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους, διῃρημένων κατὰ τάξεις προσαρτώμενος εἰς τὸ περὶ ἀντιμισθίας τῶν εἰρηνοδικῶν σημερινὸν Βασ. Διάταγμα.

Εἰρηνοδικεῖα πρώτης τάξεως.

1. Βοῤῥείου πλευρᾶς
2. Νοτείου πλευρᾶς } τῆς Ἑρμ. ὁδοῦ Ἀθηνῶν.
3. Μεσολογγίου.
4. Λαμίας.
5. Χαλκίδος.
6. Ἑρμουπόλεως.
7. Ναυπλίας.
8. Τριπόλεως.
9. Σπάρτης.
10. Καλαμῶν.
11. Πατρῶν.

Εἰρηνοδικεῖα δευτέρας τάξεως.

1. Πειραιῶς.
2. Λεβαδείας.
3. Θηβῶν.
4. Μεγάρων.
5. Ἀγρινίου.
6. Εὐρυτανίας.
7. Αἰτωλικοῦ.
8. Βονίτζης.
9. Βάλτου.
10. Ναυπακτίας.
11. Ὑπάτης.
12. Ἀμφίσσης.
13. Δωρίδος.
14. Ἀταλάντης.
15. Κύμης.
16. Ξηροχωρίου.
17. Σκοπέλου.
18. Σκιάθου.
19. Ἄνω Σύρου.
20. Τήνου.
21. Μηκώνου.
22. Νάξου.
23. Θήρας.
24. Ἄνδρου.
25. Πάρου.
26. Σίφνου.
27. Μήλου.
28. Ἄργους.
29. Κορίνθου.
30. Σπετζῶν.
31. Μάσσητος.
32. Ὕδρας.
33. Καλαυρίας.
34. Ὑψοῦντος.
35. Νυμφασίας.
36. Ψωφίδος.
37. Ἄστρους.
38. Γυθείου.
39. Παμίσου.
40. Κυπαρισσίας.
41. Πύλου.
42. Ἀνδριτζαίνης.
43. Κορώνης.
44. Αἰγιαλείας.
45. Ἀροανίας.
46. Νονάκριδος.
47. Φαρῶν.
48. Πύργου.
49. Κυναίθης.
50. Μυρτουντίου.
51. Ἤλιδος.

Εἰρηνοδικεῖα τρίτης τάξεως.

1. Αἰγίνης.
2. Σαλαμῖνος.
3. Εἰδυλλίας.
4. Δαυλίδος.
5. Πυρασσίων.
6. Γαλαξειδίου.
7. Κραββάρων.
8. Κουρήτιδος.
9. Ξηρομέρου.
10. Καρυστίας.
11. Λιμνῶν.
12. Σκύρου.
13. Κέας.
14. Σερίφου.
15. Σικύνου.
16. Ἀνάφης.
17. Κιμώλου.
18. Φολλεγάνδρου.
19. Ἀμοργοῦ.
20. Καλλίστης.
21. Τραγέας.
22. Ἴου.
23. Γαυρίου.
24. Κύθνου.
25. Πανόρμου.
26. Τρικκάλων.
27. Φενεοῦ.
28. Νεμέας.
29. Ἐπιδαύρου.
30. Μεγαλουπόλεως.
31. Πάρνωνος.
32. Ἐλευσῖνος.
33. Καλτεζοῦντος.
34. Ὀρχομενοῦ.
35. Χρυσάφης.
36. Οἰτύλου.
37. Κάμπου.
38. Ἐπιδαύρ. Λιμηρᾶς.
39. Πρασιῶν.
40. Θουρίας.
41. Δεῤῥῶν.
42. Ἐράνης.
43. Λαμπίας.
44. Βώλακος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1839.

98 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣ. ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Σ. ἡμῶν Βασιλεύς, θέλων νὰ παρέξῃ εἰς τὸ τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἱστορίας αὐτῆς μάθημα τὴν εἰς τὴν ἔκτακτον καὶ σπουδαιότητά της ἀνήκουσαν στάσιν ἐν τῷ Βασιλικῷ Πανεπιστημίῳ, εὐδόκησε νὰ συστήσῃ δευτέραν διδασκαλικὴν ἕδραν διὰ τὸ μάθημα αὐτό, καὶ διώρισε διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) τ. ε. τὸν Κ. Φίλιππον Ἰωάννου ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Φιλοσοφίας, μὲ μηνιαῖον μισθὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος 200 Δραχμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουνίου 1839.

99

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 9740 τ. ε. ἀναφορὰν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, μετὰ τῶν ἐσωκλείστων, καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 40 καὶ 45 τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Ἐγκρίνεται ἡ ἐν Σύρῳ συσταινομένη ἑταιρία ὑπὸ τὸ ὄνομα « Ἀσφάλεια τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. »

Β'. Αἱ διατάξεις τῆς ἑταιρίας αὐτῆς, αἵτινες διαλαμβάνονται εἰς τὸ γενόμενον συμφωνητικὸν τῆς 15 Ἰουνίου 1839 ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σύρου, καὶ τὸ ὁποῖον μένει προσκολλημένον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα, ἐγκρίνονται ἐπίσης.

Γ'. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων, χωρὶς βλάβην δικαιωμάτων τρίτου τινός.

Δ'. Ἡ ἑταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἓν ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουλ. (4 Αὐγούς.) 1839.

100 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 5 (17) Ἰουλίου τ. ε. ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἐσώκλειστα ἔγγραφα, καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 40 καὶ 45 τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδηκος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1 Ἡ ἐν Ἀθήναις συσταινομένη ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « ἡ Ἐλπίς » ἐγκρίνεται.

2. Αἱ διαλαμβανόμεναι διατάξεις τῆς ἑταιρίας ταύτης εἰς τὸ γενόμενον συμφωνητικὸν τῇ 15 Δεκεμβρίου τοῦ 1839 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Κ. Κοκκίδου, καὶ τὸ ὁποῖον μένει προσκολλημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, ἐγκρίνεται ἐπίσης.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων, χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας ἡ ἑταιρία ἅμα, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, συμπληρωθῇ τὸ αἰτούμενον ποσὸν ἐκ τῶν πρώτων καταβληθησομένων κεφαλαίων, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ συμφωνητικοῦ τῶν συνεταίρων.

5. Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Ἀττικῆς.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουλ. (4 Αὐγούς.) 1839.

101 Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Αὐγούστου (2 Σεπτεμβρίου) Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος ὁ μέχρι τοῦδε παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείᾳ τῆς Ἐπικρατείας ὑπουργικὸς Πάρεδρος Κύριος Δημήτριος Παπιολάκης διωρίσθη Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς Τεργέστην, ἀντὶ τοῦ Κ. Χενικστέϊν, ἀπαλλαχθέντος τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Αὐγούστου 1839.

102 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ὁποίαν διὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἐξέφρασεν εἰς ἡμᾶς ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος καὶ τὰ Σεβασμιώτατα μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 8,144—8,145 ἀναφορὰν των· καὶ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 29,679 ἔκθεσιν τῆς διαληφθείσης Ἡμετέρας Γραμματείας, ἐγκρίνομεν ν' ἀναβληθῇ μὲν πρὸς τὸ παρὸν ἡ ἐκτέλεσις τῆς κατὰ τοῦ Θ. Καΐρη ἐπενεχθείσης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ν' ἀποσταλῇ δὲ οὗτος εἰς τὸ κατὰ τὴν Σκιάθον διατηρούμενον κοινοβιακὸν μοναστήριον, ὥστε νὰ τῷ δοθῇ καιρὸς εἰς τὸ νὰ μεταμεληθῇ καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν ἀφ' ἧς ἀπεπλανήθη.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβ. (9 Νοεμβ.) 1839.

Κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Βασ. Γραμματείας ἀπὸ 11 Νοεμβρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθμ. 31,654 δημοσιεύεται ἀπόσπασμα τοῦ ἀπὸ 6 (18) Ἰανουαρίου 1836 Βασ. Διατάγματος.

103 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Δίδομεν τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν εἰς τὴν καθυποβληθεῖσαν διὰ κοινῆς ἀναφορᾶς τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου (10 Νοεμβρίου) π. ε. συνθήκην μετὰ τῶν Κυρίων Δουρούτη καὶ Τζούχλου, καθὼς καὶ μετὰ τοῦ Κ. Βάλδη περὶ εἰσαγωγῆς βελτιωμένων μεταξουργικῶν μηχανῶν, μὲ τὰς τροπολογίας ὅμως τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 11 τῆς συνθήκης, ὅτι τὸ ἐνοίκιον διὰ τὸ 1836 νὰ πληρωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ πολὺ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τούτου, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει παρέξει εἰς τοὺς ἐργολάβους κάθε ὑπεράσπισιν, καὶ κάθε δικαίαν καὶ δυνατὴν βοήθειαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Ἰανουαρίου 1836.

104 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

α. Ὁ παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας εἰσηγητὴς καὶ μέχρι τοῦδε σύμβουλος ὑπουργικὸς παρὰ τῇ Ἡμετέρᾳ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείᾳ Κύριος Κ. Προβελέγιος, μετατίθεται προσωρινῶς ἀπὸ ταύτης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ὡς εἰσηγητὴς τοῦ ἐπὶ δικαστικῶν ὑποθέσεων τμήματος τῆς αὐτῆς Γραμματείας, λαμβάνων καὶ τον μισθὸν αὐτοῦ παρ' αὐτῆς.

β'. Ὁ Κύριος Προβελέγιος θέλει θεωρεῖται ὡς τακτικὸν μέλος τοῦ ἀπὸ 16|28 Ὀκτωβρίου τ. ε. ὀργανικοῦ Διατάγματος συστηθέντος Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, καὶ θέλει λαμβάνει μέρος α. εἰς τὰς δικαστικὰς καὶ β'. εἰς τὰς νομοθετικὰς καὶ λοιπὰς ὑποθέσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνουν τὰ ἄρθρα α, β, ζ, (καθόσον πρόκειται περὶ αἰτήσεων στηριζομένων ἐπὶ τῳ θετικῷ δικαίῳ) θ, λ, καὶ μ, τοῦ ἀπὸ 16|28 Ὀκτωβρίου τ. ε Διατάγματός μας· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ ἐν ἐκ τῶν

ὑπαρχόντων δύο μελῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου θέλει ἐξαιρεῖται, καὶ εἰς μὲν τὰς νομοθετικὰς ὑποθέσεις θέλει ἐξαιρεῖται ὁ πάρεδρος Κύριος Ἰωάννης Βιζούλας, εἰς δὲ τὰς δικαστικὰς ὁ πάρεδρος Κύριος Ἰωάννης Σοῦτσος.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβ. (4 Δεκεμβ.) 1839.

105 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν πᾶσαν ἐνδεχομένην βραδύτητα ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ὁσάκις ἓν τῶν μελῶν τοῦ οἰκονομικοῦ Συμβουλίου κωλύεται ἢ ἀποδημεῖ μὲ ἄδειαν ἀπουσίας, τὰ ἕτερα δύο θέλουν το ἀναπληροῖ, μέχρις ὅτου τὸ κωλυόμενον ἢ ἀπὸν μέλος ἐπανέλθῃ εἰς τὰ χρέη του.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας θέλει ἐνεργήσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐ Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1839.

106 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιορίσωμεν τὸ προσωπικὸν τῆς κατὰ τὰς ἐπαρχίας οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ἐφ' ὅτον συγχωροῦσιν αἱ ἀνάγκαι της, καὶ νὰ συμβιβάσωμεν αὐτὴν ὅσον ἔνεστι μὲ τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν τοῦ Κράτους· ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ χορηγήσωμεν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς Ἐπιτρόπους πόρον ἀφθονώτερον καὶ πλειοτέρας εὐκολίας εἰς τὴν ἀκριβῆ τῶν χρεῶν των ἐκπλήρωσιν·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἄχρι τοῦδε εἰκοσιπέντε Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπειῶν συστηθεισῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος, ἐλαττοῦται εἰς εἴκοσι.

2. 1) Ἡ οἰκονομικὴ Ἐπιτροπεία Ἀργολίδος περιλαμβάνει τὴν Ναυπλίαν, Ἄργος, Ἑρμιονίδα, Τροιζηνίαν καὶ Ὕδραν — ἕδρα τὸ Ναύπλιον·

2) Ἡ τῆς Ἀρκαδίας, τὴν Μαντινείαν καὶ Κυνουρίαν — ἕδρα ἡ Τρίπολις·

3) Ἡ τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, τὴν Ἐπίδαυρον Λιμηρὰν καὶ τὰς Πρασσιὰς — ἕδρα Μολάου·

4) Ἡ τῆς Γορτυνίας, τὴν Γόρτυναν καὶ Μεγαλούπολιν — ἕδρα ἡ Καρύταινα·

5) Ἡ τῆς Μεσσηνίας, τὴν Μεσσήνην, Καλάμας, καὶ τὴν Μεθώνην — ἕδρα αἱ Καλάμαι·

6) Ἡ τῆς Λακεδαίμονος, τὴν Λακεδαίμονα, ἐξαιρουμένης τῆς ὑπὸ στοιχ. 3 ἀναφερομένης ἐπαρχίας καὶ τὴν Λακωνίαν — ἕδρα ἡ Σπάρτη·

7) Ἡ τῆς Τριφυλίας, τὴν Τριφυλίαν καὶ Ὀλυμπίαν — ἕδρα ἡ Κυπαρισσία·

8) Ἡ τῆς Ἠλείας, τὴν Ἤλιδα — ἕδρα ὁ Πύργος·

9) Ἡ τῆς Ἀχαΐας, τὰς Πάτρας καὶ τὴν Αἰγιάλειαν — ἕδρα αἱ Πάτραι·

10) Ἡ τῆς Κυναίθης — ἕδρα τὰ Καλάβρυτα.

11) Ἡ τῆς Κορινθίας, τὴν Κορινθίαν, Σικυωνίαν — ἕδρα ἡ Κόρινθος·

12) Ἡ τῶν Θηβῶν, τὰς Θήβας — ἕδρα αἱ Θῆβαι·

13) Ἡ τῆς Λεβαδείας, τὴν Λεβαδείαν καὶ Λοκρίδα — ἕδρα ἡ Λεβαδεία·

14) Ἡ τῆς Φθιώτιδος, τὴν Φθιώτιδα καὶ Εὐρυτανίαν — ἕδρα ἡ Λαμία·

15) Ἡ τῆς Αἰτωλίας, τὴν Ναυπακτίαν, τὸ Μεσολόγγιον καὶ Ἀγρίνιον — ἕδρα τὸ Μεσολόγγιον·

16) Ἡ τῆς Ἀκαρνανίας, τὴν Ἀκαρνανίαν — ἕδρα τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος·

17) Ἡ τῆς Φωκίδος, τὴν Δωρίδα καὶ Παρνασίδα — ἕδρα ἡ Ἄμφισσα·

18) Ἡ τῆς Εὐβοίας, τὴν Εὔβοιαν — ἕδρα ἡ Χαλκίς·

19) Ἡ τῆς Σύρου, τὴν Σύρον, Ἄνδρον, Κύθνον καὶ Τῆνον — ἕδρα ἡ Ἑρμούπολις·

20) Ἡ τῆς Νάξου, τὴν Νάξον, Θήραν καὶ Μῆλον — ἕδρα ἡ Νάξος.

3. Ἡ ὁροθεσία τῶν Ἐπαρχιῶν, ὅσαι απαρτίζουν τὴν δικαιοδοσίαν ἑκάστης Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπείας, εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν ὁροθεσίαν τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ.

4. Τὰ χρέη τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπείας Ἀττικῆς ἀνατίθενται εἰς ἕνα ὑπουργικὸν Γραμματέα, ἐργαζόμενον ἐντὸς τοῦ γραφείου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ προσηρτημένου εἰς τὰ διάφορα τμήματα. Ἡ θέσις τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀττικῆς καταργεῖται.

5. Εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον Νάξου ἀνατίθενται τὰ χρέη τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἅλατος καὶ τῆς ἐπιστατίας τῆς Σμυρίδος, καταργουμένης τῆς ἰδιαιτέρας θέσεως τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἁλαταποθήκης Νάξου καὶ τῆς Σμυρίδος, καθὼς καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἰδιαιτέρου βοηθοῦ τῆς ἁλαταποθήκης.

6. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅπου δὲν ἑδρεύουν οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ προσκαλῇ τοὺς ἐκεῖσε διαμένοντας διοικητικοὺς ὑπαλλήλους πρὸς ἐκτέλεσιν οἰκονομικῶν ἔργων. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἔχει ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν Διοικητῶν ἢ Ὑποδιοικητῶν, οἵτινες θέλουν συμμορφοῦσθαι μὲ τοὺς ὑπάρχοντας οἰκονομικοὺς Νόμους, τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς διαταγὰς τῆς εἰρημένης Γραμματείας.

7. Τὰ χρέη τῆς οἰκονομικῆς Ἐπιτροπείας τῶν

Βορείων Σποράδων ἀνατίθενται εἰς τὸν ἐν Σκοπέλῳ διαμένοντα ἐπιςάτην τοῦ τελωνείου· ἐπὶ τούτῳ θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν ἐπιμίσθιον ἐκ δραχμῶν ἑξήκοντα.

8. Οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι εἶναι ἰσοβάθμιοι μὲ ὑπουργικοὺς παρέδρους, ἀλλ' ἕπονται εἰς αὐτούς. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς αὐτῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 230—διακοσίας τριάκοντα, συμπεριλαμβανομένων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων καὶ τῶν τῆς περιοδείας· ἔχουν ἕνα γραμματέα, διοριζόμενον παρ' Ἡμῶν, μὲ μισθὸν 100 δραχμῶν.

9. Καθήκοντα τῶν γραμματέων εἶναι·

Α΄. Τὸ νὰ διευθύνωσι καὶ ἐκπληρῶσι τὰς γραφικὰς ἐργασίας τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, προσυπογραφομένων εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐκτὸς τῶν αἰτιολογητέων περιπτώσεων, ἀπουσίας δηλ., ἀσθενείας, ἢ ἄλλης ἐκτάκτου αἰτίας.

Β΄. Νὰ ἐκπληρῶσιν ἐν παρουσίᾳ τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων τὰ χρέη αὐτῶν, ἢ ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἀντικειμένων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

10. Οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι θέλουν διαμένει συνήθως εἰς τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὡρισμένην ἕδραν· θέλουν δὲ μεταβαίνει καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι ἀποτελοῦν μέρος τῆς δικαιοδοσίας των, ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

11. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1839 (4 Ἰανουαρίου 1840).

107 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Διὰ νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν, κανονίζοντες τὰ καθήκοντα τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων καὶ διαγράφοντες τὰς σχέσεις αὐτῶν τόσῳ μετὰ τῆς ἀνωτάτης οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ὅσῳ καὶ μετὰ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν·

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθὲν διάταγμα περὶ ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι εἶναι τὰ ἄμεσα ὄργανα τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ ἐνέργειαν ὅλων τῶν οἰκονομικῶν Νόμων, Διαταγμάτων, κανονισμῶν καὶ ὁδηγιῶν, ἐξαιρουμένης τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταμείων καὶ τῶν τελωνείων. Ἰδίως δὲ καθήκοντα αὐτῶν εἶναι·

α. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐνέργεια τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων τὴν φορολογίαν, τὴν ἐκποίησιν ἢ διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων· εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπάγονται ἑπομένως·

1) Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν περιουσίαν τοῦ Κρά-τους, ἢ τοὺς δημοσίους πόρους·

2) Ἡ διατήρησις τῆς ἀκεραιότητος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ ἡ ἀνακάλυψις ἢ ἡ προφύλαξις αὐτῶν ἀπὸ γενομένους ἢ ἐνδεχομένους σφετερισμούς·

3) Ἡ σύνταξις βιβλίων ἐλέγχου καὶ ἀπογραφῆς ἐν γένει τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ δικαιωμάτων·

4) Ἡ ἀνάπτυξις ὅλων τῶν δημοσίων πόρων, πηγαζόντων εἴτε ἀπὸ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ φορολογικοὺς Νόμους, εἴτε ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων·

5) Ἡ γνωμοδότησις πρὸς βελτίωσιν κανονισμῶν καὶ τακτοποίησιν παντὸς μέρους τῶν δημοσίων προσόδων.

β΄. Ἡ διασάφησις τῶν οἰκονομικῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων πρὸς τοὺς φορολογουμένους·

γ΄. Ἡ σύμπραξις εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν χωρογραφικῶν βιβλίων·

δ΄. Ἡ ἄμεσος ἢ ἔμμεσος ἀντιπροσώπευσις τοῦ Δημοσίου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν προτβαλλομένων αὐτοῦ δικαιωμάτων ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἢ τακτικῶν δικαστηρίων, ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων Νόμων ἢ διαταγῶν τῆς Γραμματείας κανονισθέντων ἄλλως περὶ τούτου. Ἐξαιροῦνται ῥητῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου προκύπτουσαι δίκαι, αἵτινες διεξάγονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων παρὰ τῶν Ταμιῶν.

ε. Ἡ διεύθυνσις τῶν δημοπρασιῶν πρὸς παραχώρησιν τῶν διὰ τὸ δημόσιον ἐργασιῶν, προμηθειῶν καὶ ἐργολαβίας, ὅταν δὲν ἀνατεθῶσιν αὗται δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς τῆς Γραμματείας εἰς ἄλλα πρόσωπα.

ς΄. Ἡ συλλογὴ καὶ χορήγησις ςατιστικῶν πληροφοριῶν καὶ ἡ σύνταξις καὶ κατάθεσις εἰς τὰ ἀρχεῖα στατιστικῶν πινάκων, ἀφορώντων τὴν φορολογίαν, τὴν κατάστασιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ ἄλλων κτημάτων καὶ δικαιωμάτων.

ζ΄. Ἡ ἐπιτήρησις ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἀνέλαβον πρὸς τὸ Δημόσιον ἐργολάβοι, πολυετεῖς ἢ μονοετεῖς ἐνοικια-σταὶ ἐθνικῶν κτημάτων, ἀγορασταὶ δημοσίων φό-ρων ἢ δημοσίων κτημάτων καὶ ἄλλοι· ὡς πρ-τοῦτο ἔχουσι χρέος νὰ συντάττωσι πρωτόκολλ-μὲ τὴν σύμπραξιν τοῦ Διοικητοῦ καὶ νὰ ὑποβάλ-λωσι κατ' ἔτος εἰς τὴν Γραμματείαν ἔκθεσιν, τῆς ὁποίας θέλει ἐξάγεσθαι ἡ ἀκριβὴς ἢ ἐλλειπ-ἐκτέλεσις τῶν συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων.

η΄. Ἡ πρότασις καταλλήλων μέτρων ὑπαγορ-μένων ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον πεῖραν καὶ συντεινόν-εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ δημοσίου πλούτου, εἰς αὔξ-τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων καὶ εἰς βελτίω-τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

θ΄. Ἡ διεύθυνσις, ἐπιτήρησις καὶ ἐπιστα-τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ὅσα δὲν διαχειρίζον-

διὰ ἰδικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἀνακάλυψις τῶν καταχρήσεων, ἢ ἄλλων ἐλαττωμάτων προσβαλλόντων τὰ συμφέροντα ἢ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Δημοσίου.

2 Αἱ οἰκονομικαὶ Ἐπιτροπεῖαι εἶναι Ἀρχαὶ ἀνεξάρτητοι, ὡς καὶ ἄχρι τοῦδε, ἀπὸ τὰς διοικητικὰς ἀλλ' αἱ τελευταῖαι ὀφείλουν τὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν νόμων, κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων, εἰς τὴν ἀνεπαχθῆ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ἐπωφελιστέραν ὡς πρὸς τὸ Δημόσιον διάθεσιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, καὶ ν' ἀποτείνωσι παρατηρήσεις πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς Ἐπιτρόπους. Ἔχουσιν ἐπομένως δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν ὅλων τῶν διατρεχόντων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν, χωρὶς νὰ περεμβάλλωσι κἀνὲν πρόσκομμα, καὶ ὀφείλουσι, χρείας τυχούσης, ἂν δὲν εἰσακουσθῶσι, καὶ ὁσάκις ὑποπτεύουσι καταχρήσεις, ν' ἀναφέρωσι πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, τὰς δὲ καταχρήσεις θέλουν ἐξετάσει παρευθὺς ἀφ' ἑαυτῶν.

3. Ὡσαύτως οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι δύνανται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ προσκαλῶσι τὴν γνώμην τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν καὶ νὰ ζητῶσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὡς προς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων καὶ διαταγμάτων.

4. Ὑποχρεοῦνται οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ ἐνέργειαν ἑνὸς φορολογικοῦ Νόμου, νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν ἔκθεσιν ἀκριβῆ τοῦ ἀποτελέσματος, συνοδεύοντες αὐτὴν μὲ τὰς ὁποίας ἔκαμαν παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειάν του, καὶ ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἐπιδιορθώσεις ἢ τροπολογίας· ὀφείλουσιν ὡσαύτως νὰ ὑποβάλλωσι γενικὴν ἔκθεσιν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 1 διαγραφέντα ἀντικείμενα, καὶ ἐξάγοντες γενικὸν πόρισμα περὶ τῆς ἐντὸς τοῦ ἔτους οἰκονομικῆς διαχειρήσεως δι' ὅλας συνάμα τὰς ἐπαρχίας τῆς περιφερείας των.

5. Οἱ διοικηταὶ θέλουν διευθύνει ὡσαύτως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἀποσπάσματα τῶν πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν ἐνιαυσίων ἐκθέσεων, καθόσον ἀφορῶσιν αὗται ἀντικείμενα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καὶ προπάντων τὴν αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, τὰ καλὰ ἢ ἐναντία ἀποτελέσματα τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐνεργηθέντων νόμων, διαταγμάτων ἢ ἐγκυκλίων τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, καθὼς καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.

6. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ὀργανισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1839 (4 Ἰανουαρίου 1840).

— —

08 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ ἐν Καλάμαις ἔκτακτον Στρατοδικεῖον διαλύεται.

2. Συσταίνεται εἰς Τρίπολιν ἔκτακτον Στρατοδικεῖον, ἔχον τὴν αὐτὴν μὲ τὸ ἄχρι τοῦδε ἐν Καλάμαις ἁρμοδιότητα καὶ περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε εἰς ἐκεῖνο τὸ δικαστήριον ὑπαγομένας ἐπαρχίας καὶ τὴν διοίκησιν Μαντινείας.

3. Διορίζεται· Πρόεδρος τοῦ ἐν Τριπόλει ἐκτάκτου Στρατοδικείου ὁ ταγματάρχης Ἀθ. Πίσσας·

Δικασταὶ οἱ Κ. Κ. Α. Πλατύκας, δικαστὴς τῶν ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικῶν,

Γ. Βαλτᾶς, δικαστὴς τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν, Κωνσταντῖνος Νικολαΐδης, λοχαγὸς τοῦ γ'. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, καὶ

Μιχαὴλ Ῥοδίτης, λοχαγὸς τοῦ α'. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς.

Γραμματεὺς ὁ Κ. Ἀντωνιάδης, ὑπογραμματεὺς τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

Εἰσαγγελεὺς ὁ Κ. Δ. Σταυὼρ, εἰσαγγελεὺς παρὰ τοῖς ἐν Λαμίᾳ πρωτοδίκαις.

4. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖς ἀντίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαρτ. (3 Ἀπριλ.) 1840.

— —

109 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Μαθόντες μὲ ἄκραν τῆς ψυχῆς Ἡμῶν λύπην διὰ τοῦ ἀπὸ 4 (16) Μαΐου ἐγγράφου τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὸν θάνατον τοῦ ὑπὲρ πατρίδος τοσοῦτον ἀξίως ἀγωνισθέντος, τοῦ περινουστάτου καὶ εἰς τὸν Θρόνον Ἡμῶν πιστοτάτου Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Α. Ζαΐμη, διατάττομεν νὰ πενθηφορήσωσιν ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει λάβει τὰ περὶ τούτου ἀναγκαῖα μέτρα.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 17 (29) Μαΐου 1840.

— —

110 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Κατὰ συνέπειαν διαταγῆς ὑπ' ἀριθ. 11833 ἀπὸ 26 τοῦ παρελθόντος Μαΐου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐπιχείρισις τῆς ἐξορύξεως τῶν κατὰ τὴν νῆσον Μῆλον μυλοπετρῶν, ἥτις θέλει ἐνεργηθῆ κατὰ τὰς ἑξῆς συμφωνίας παρα τοῦ ἀναδεχθησομένου ἐργολάβου·

α. Ἡ παραχώρησις τῆς ἐπιχειρήσεως θέλει γενῆ διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ τὴν

ἡμέραν τῆς παραχωρήσεως καὶ λῆγον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1840 ἀφεύκτως.

β'. Αἱ ἐξορυχθησόμεναι πέτραι πρέπει νὰ ἦναι δύο εἰδῶν ἢ τάξεων, οἷον δ'. μεγέθους μαστόρα καὶ ε'. μεγέθους μουζούρας.

γ'. Ἡ ἐξόρυξις θέλει γίνεσθαι ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ λατομείων, ἐντὸς τῶν ὁποίων θέλουν ἀνοίγεσθαι ὑπόγεια, ὅσα ὁ ἐργολάβος νομίσει ἱκανὰ διὰ τὴν ἐξόρυξιν τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος.

δ'. Ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐξορυχθησομένης ποσότητος προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς:

Ἐκ τοῦ δ'. μεγέθ. τρεῖς χιλ. ἀρ. 3000 καὶ
Ἐκ τοῦ ε'. » δώδεκα χιλ. ἀρ. 12000.

ε'. Αἱ ἐξορυττόμεναι μυλόπετραι θέλουν μετακομίζεσθαι δι' ἰδίων ἐξόδων τοῦ ἐργολάβου εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου· ἀλλὰ διὰ τὰς μυλοπέτρας ταύτας, αἵτινες δὲν θέλουν μετακομίζεσθαι εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου, θέλει λαμβάνει ὀλιγωτέραν τιμὴν ὡς ἐφεξῆς·

Διὰ τὰς τοῦ δ'. μεγέθους λεπτὰ 7
Διὰ τὰς τοῦ ε'. » » 2

ς'. Τὸ μέγεθος τῶν ἐξορυχθησομένων εἰδῶν προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως·

α'. Ἡ τοῦ δ'. μεγέθους μαστόρα (ἀφαιρουμένων τῶν ἀχρήστων ἐξοχῶν αὐτῆς) ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τοὐλάχιστον 40|100 ἑκάστη πλευρὰ κατὰ μῆκος, 20|100 κατὰ πλάτος καὶ 13|100 ἢ 10|100 κατὰ βάθος, Βασιλικοῦ πήχεως. Ἡ ἔλλειψις μιᾶς τῶν εἰρημένων πλευρῶν αὐτῆς δύναται μὲν ν' ἀναπληροῦται ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς ἄλλης, ἀλλὰ ποτὲ μικροτέρα τῶν 33|100 μήκους.

β'. Ἡ τοῦ ε'. μεγέθους μουζούρα ἀπαιτεῖται τοὐλάχιστον νὰ ἔχῃ 30|100 ἑκάστη πλευρὰ κατὰ μῆκος, 15|100 ἢ 12|100 κατὰ πλάτος καὶ 10|100 ἢ 8|100 κατὰ βάθος. Καὶ τοῦ μεγέθους τούτου ἡ ἔλλειψις μιᾶς τῶν πλευρῶν δύναται μὲν ν' ἀναπληροῦται ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς ἄλλης, ἀλλὰ ποτὲ μικροτέρα τῶν 23|100 μήκους, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀχρήστων ἐξοχῶν αὐτῆς.

ζ'. Ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐξόρυξιν ἔξοδα λογαριάζονται εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου.

η'. Ὁ ἐργολάβος εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐπισκευάσῃ τοὺς δρόμους διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν μυλοπετρῶν καὶ τὰς πλατείας διὰ τὴν ἐπισώρευσιν αὐτῶν

θ'. Αἱ μετακομιζόμεναι πέτραι εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου, θέλουν πληρόνεσθαι παρὰ τοῦ ἐπιτῆς διαχειρίσεως εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσιν ἑκάστης ποσότητος εἰς τιμήν, ἥτις ἤθελεν ἀποφασισθῆ εἰς τὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν.

Αἱ δὲ μετακομιζόμεναι εἰς τὸ πλησίον τῶν λατομείων παράλιον, θέλουν πληρόνεσθαι ἅμα ἐπιβιβάζονται εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἀγοράζουν αὐτάς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου ε'. τῆς παρούσης.

ι'. Ὅσαι πέτραι σπάσωσι κατὰ τὴν μετακόμισιν ἀπὸ τὰ λατομεῖα εἰς τὸν λιμένα, δὲν θέ[λουν] πληρόνεσθαι ὡς τοῦ μεγέθους, τὸ ὁποῖον εἶχ[ον] πρὶν σπάσωσιν, ἀλλ' ὡς ἐκείνου, εἰς τὸ ὁποῖ[ον] ἤθελον καταντήσει, κατὰ τὴν ὥραν τῆς παρ[αδό]σεώς των εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς διαχειρίσεως.

ια'. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν μετακομίζῃ ἐν δέ[ον]τι καιρῷ τὰς μυλοπέτρας εἰς τὸν προσδιορισθ[έν]τα τόπον, ὁ ἐπιστάτης τῆς καλλιεργείας ἔχ[ει] τὸ δικαίωμα νὰ συμφωνῇ πλοῖα διὰ τὴν μετακόμισιν αὐτῶν, καὶ τὰ ἔξοδα θέλουν εἶσθαι εἰ[ς] βάρος τοῦ ἐργολάβου.

ιβ'. Ὁ ἐργολάβος θέλει βάλει τόσους ἐργάτας, ὅσους νομίσει ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐξόρυξιν τῆ[ς] ῥηθείσης ποσότητος τῶν πετρῶν, ἀκολουθῶν τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπιστάτου τῆς καλλιεργείας διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν λατομείων.

ιγ'. Δι' ὅσας πέτρας ἀφ' ἑκάστου εἴδους ὁ ἐργολάβος δὲν ἤθελε προφθάσει νὰ ἐξορύξῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας, θέλει ἀποζημιοῖ τὸ δημόσιον κατὰ τὴν προσφερθησομένην εἰς τὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τιμήν. Ὅσας δὲ ἤθελεν ἐξάξει περιπλέον τῆς συμφωνίας, θέλουν μένει εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ ἔχῃ κανὲν δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν ὁ ἐργολάβος.

ιδ'. Ὁ ἐγολάβος ὀφείλει νὰ δώσῃ ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, εἰς τὰς ὁποίας διὰ τῆς παρούσης ἐμβαίνει.

ιε'. Ἡ δημοπρασία ἄρχεται τὴν α'. Αὐγούστου καὶ λήγει τὴν 3 τοῦ ἰδίου εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τῆς νήσου ταύτης.

ις'. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἀπόκειται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Βασιλικῆς Γραμματείας, ἡ δὲ ἐξόρυξις θέλει ἀρχίσει εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν.

Ἐν Μήλῳ, τὴν 10 Ἰουνίου 1840.

111 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθ. 10 τοῦ περὶ Ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Κύρ. Κ. Ζέρβα[ν] εἰρηνοδίκην Μάσητος, ἐκλεχθέντα ἐπαρχιακὸν σύμβουλον Σπετσῶν καὶ Ἑρμιονίδος, νὰ δεχθῇ καὶ ἐκπληρώσῃ τὰ ἔργα ταῦτα· οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὸ[ν] γραμματέα τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου Κύρ. Παντ[α]λέοντα Βασιλείου, ἐκλεχθέντα ἐπίσης σύμβουλ[ον] τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, διότι ἐκ τῆς συγχρόνου ἀ[πο]υσίας ἀμφοτέρων ἤθελε προδήλως παραλύσει [ἡ] ὑπηρεσία τοῦ εἰρηνοδικείου. Εἰς τὸν Ἡμέτερ[ον] ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δη[μ]οσίευσις καὶ ἐκτέλεσὲς τοῦ παρόντος Διατάγμ[α]τος.

Ἐν Καρυταίνῃ τὴν 27 Μαΐου (8 Ἰουν.) 1840.

112 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθ.

ου περὶ Ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, ἐπι-ρίπομεν εἰς τοὺς Κ. Κ. Ζ. Δ. Νικολόπουλον, ραμματέα τοῦ εἰρηνοδικείου Νυμφασίας καὶ Ι. Ιαυρογένην, εἰρηνοδίκην Μυκώνου, ἐκλεχθέντας ς ἐπαρχιακοὺς συμβούλους, νὰ δεχθῶσι καὶ ἐκ-ελέσωσι τὰ καθήκοντα ταῦτα, ἀνατιθέμενοι τὴν ημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγ-ματος εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ραμματέα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 (19) Ἰουνίου 1840.

———

113 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 3069 προτάσει τῆς Ἡμετέ-ρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν διὰ τὸ ἔτος 1840—1841·

Α'. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασι-λείου, τὸν κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀργολίδος Σ. Μη-τροπολίτην Κ. Κύριλλον·

Β'. Συμβούλους, α) τὸν κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Ὕδρας Σ. Μητροπολίτην Κύριον Γεράσιμον, β) τὸν κατὰ τὴν Ἐπικοπὴν Θήρας Σ. Μητροπολίτην Κύριον Ζαχαρίαν, γ) τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Σελλασίας Κ. Θεοδώρητον, δ) τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Φωκίδος Κ. Νεόφυτον.

Γ'. Συμπληρωτικὰ δὲ μέλη, α) τὸν Σ. Ἐπίσκο-πον Ἀττικῆς Κ. Νεόφυτον, β) τὸν Σ. Ἐπίσκοπον πρώην Ἠλείας Κ. Ἰωνᾶν.

Εἰς ἅπαντας τοὺς Σ τούτους Ἱεράρχας θέλει γνωστοποιηθῇ ὁ διορισμός των, καὶ θέλουν προσ-ληθῇ, ἀφοῦ δώσωσι κατὰ τὸν νόμον τὸν ὅρκον ων, νὰ λάβωσιν ἀμέσως τὰ ἐμβριθῆ των χρέη

Εἰς τὸν Σ. Μητροπολίτην Κυνουρίας καὶ εἰς ούς Σ. Ἐπισκόπους Τριφυλίας καὶ πρώην Μεθε-τζης θέλει δηλωθῇ ἡ Ἡμετέρα εὐαρέσκεια.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ τελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουλ. (4 Αὐγούς) 1840.

———

14 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 10,588 ἀναφορᾷ τῆς Ἡμε-ρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, λαβόν-ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐσώκλειστα ἔγγραφα καὶ σύμ-να μὲ τὰ ἄρθρα 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ ἤκος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ ἐν Σύρῳ συστηνομένη ἀνώνυμος ἀσφα-τικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ Αἴολος ρίνεται.

2. Αἱ διαλαμβανόμεναι διατάξεις τῆς ἑταιρίας της εἰς τὸ γενόμενον ἐνώπιον τοῦ ἐν Σύρῳ βολαιογράφου συμφωνητικόν, τὸ ὁποῖον μένει σκολλημένον ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ισίν μας ταύτην, ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων, χω-βλάβην τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Ἡ ἑταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Σεπτεμβρίου (12 Ὀκτω-βρίου) 1840.

———

Ἀριθ. 1018.

Ψήφισμα ΙΔ'.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ εἴσπραξις τοῦ τελωνείου εἶ-ναι μία τῶν σημαντικῶν προσόδων τοῦ Κράτους·

Θεωροῦντες ὅτι διὰ μόνης τῆς δικαίας καὶ τα-κτικῆς εἰσπράξεως δύναται καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον ὠφέλεια νὰ προξενηθῇ, καὶ εὐκολία εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ ἐλάφρωσις εἰς τὸν λαόν·

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονισθῇ καὶ αὐτὸς ὁ κλά-δος τῆς δημοσίου οἰκονομίας, καθ' ὅσον αἱ περι-στάσεις συγχωροῦν·

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. Γ'. ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως·

Ψηφίζομεν.

1. Κανενὸς εἴδους ἐμπορικοῦ δὲν ἀπαγορεύε-ται εἴτε ἡ εἰσαγωγὴ εἴτε ἡ ἐξαγωγή.

2. Ἓν μόνον τέλος θέλει πληρόνεσθαι εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, τόσον διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐκ ξένης ἐπικρατείας πραγμάτων, ὅσον διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν τῆς ἐπικρατείας.

3. Τὸ τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς διορίζεται 6 τοῖς 0|0, ἐξαιρουμένων τῶν ὅσων διαλαμβάνον-ται εἰς τὸν Πίνακα Α.

4. Τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς προσδιορίζεται 10 τοῖς 0|0, ἐκτὸς τινῶν ἐξαιρέσεων ἐμπεριλαμ-βανομένων εἰς τὴν Διάταξιν.

5. Δὲν συγχωρεῖται ἡ εἰσβίβασις ἢ ἀποβίβασις (ἐμβαρκάρισμα ἢ ξεμβαρκάρισμα) οὐδενὸς ἐμπο-ρικοῦ εἴδους εἰς λιμένα, ὅπου δὲν εἶναι Τελωνεῖον· τὸ συλληφθὲν εἶδος ἔξω τῶν προσδιορισθέντων τόπων, θέλει λαμβάνεσθαι ὡς λαθρεμπόριον.

6. Διὰ τὰς ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβιβαζο-μένας πραγματείας, θέλει πληρόνεσθαι 1 τοῖς 0|0, αἱ δὲ προερχόμεναι ἀπὸ τὴν Ἑλλ. ἐπικρά-τειαν, καὶ μεταφερόμεναι ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, δὲν ὑπόκεινται παρὰ μόνον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐξαγωγικοῦ τελωνίου.

7. Ἅμα φθάσῃ πλοῖον εἰς λιμένα, ὁ πλοίαρχος

αὐτοῦ χρεωστεῖ νὰ παρουσιάζῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὸ Τελωνεῖον τὸ δηλωτικόν του (μανιφέστον) δι' ὅσας πραγματείας ἔχει εἰς τὸ πλοῖον του φορτωμένας· ὅσαι δὲ τῶν πραγματειῶν δὲν εἶναι εἰς τὸ δηλωτικόν του σημειωμέναι, νὰ δίδῃ ὁ πλοίαρχος ξεχωριστὴν σημείωσιν δι' αὐτάς· ἂν δὲ ἤθελον ἐκφορτωθῇ ἀπὸ τὸ πλοῖον του περισσότεραι πραγματεῖαι ἀφ' ὅσας τὸ δηλωτικὸν ἢ ἡ ξεχωριστή του σημείωσις διαλαμβάνει, θέλουν λαμβάνεσθαι ὡς λαθρεμπόριον.

8. Ὁ ἔμπορος χρεωστεῖ νὰ δίδῃ καθαρὰν διασάφησιν τῶν ὅσων πραγματειῶν παραλαμβάνει· ἂν δὲ μεταχειρισθῇ δολιότητα, αἱ πραγματεῖαι του θέλουν λαμβάνεσθαι ὡς λαθρεμπόριον.

9. Ὅσα ἐμπορικὰ εἴδη ληφθοῦν ὡς λαθρεμπόριον, ὑπόκεινται εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον.

Ἐξαγωγή.

10. Τὸ τελώνιον τῶν ἐξερχομένων πραγματειῶν λαμβάνεται ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς.

11. Διὰ τὰς ἐξαγομένας πραγματείας διὰ ξένην ἐπικράτειαν θέλει πληρόνεσθαι τὸ τελώνιον εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης των ἐξαγωγῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 3.

12. Διὰ τὰς ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας μεταφερομένας πραγματείας, δὲν θέλει πληρόνεσθαι τὸ τελώνιον, ἀλλ' ὅταν αὗται ἤθελον ἐξαχθῇ διὰ ξένην ἐπικράτειαν, θέλει πληρόνεσθαι τὸ τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς.

Εἰσαγωγή.

13. Τὸ τελώνιον τῶν εἰσερχομένων πραγματειῶν θέλει λαμβάνεσθαι κατὰ τὴν διάταξιν (ταρίφαν).

14. Δι' ὅσα εἴδη δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν Διάταξιν, θέλει πληρόνεσθαι τὸ προσδιωρισμένον τελώνιον 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς.

Διαμετακόμισις (Per transito.)

15. Αἱ ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν προερχόμεναι πραγματεῖαι χάριν διαμετακομίσεως, καὶ στελλόμεναι εἰς ξένην ἐπικράτειαν, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνίου τῆς εἰσαγωγῆς.

16. Ὁ παραλαμβάνων πρὶν ἐκφορτώσῃ ἀπὸ τὸ πλοῖον τὴν προσδιωρισμένην εἰς διαμετακόμισιν πραγματείαν, χρεωστεῖ νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν ἐπιστάτην, διὰ νὰ λάβῃ ἔγγραφον παρ' αὐτοῦ τὴν ἄδειαν.

17. Μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν ἡ πραγματεία θέλει ἐκτιμᾶσθαι ἀπὸ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ Τελωνείου κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς ἀγοραίας τιμῆς ἐκείνης τῆς ἑβδομάδος, καὶ τότε ὁ παραλαμβάνων θέλει πληρόνει πρὸς τὸν ἐπιστάτην τὸ τῆς διαμετακομίσεως προσδιωρισμένον τέλος, τὸ ὁποῖον θέλει εἶσθαι ἐν γένει διὰ μὲν τὰ χειροτεχνήματα καὶ τὰ βαρέα εἴδη ἓν τοῖς 0|0, διὰ δὲ τὰ ἐλαφρὰ καὶ ὀγκώδη 2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς ὅλης ποσότητος τῆς ἐκτιμήσεως, ἀφοῦ πρῶτον ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ αὐτὴν 20 τοῖς 0|0· θέλει δὲ λαμβάνει καὶ δίδει ἀπόδειξιν διὰ τὴν πληρωθεῖσαν χρηματικὴν ποσότητα.

18. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐννοεῖται διὰ μόνους τρεῖς μῆνας ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ πραγματεία εἰσαχθῇ εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας, καὶ θέλει πληρόνεσθαι ἀμέσως· ἀλλ' ἐὰν ὁ παραλαμβάνων θέλει νὰ διαμένῃ ἡ πραγματεία περισσότερον καιρὸν εἰς τὰς ἀποθήκας, χρεωστεῖ τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς τριμηνιαίας προθεσμίας νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο δι' ἀναφορᾶς του, ὡς εἰς τὸ 16 ἄρθρον, καὶ νὰ προπληρώσῃ κατ' ἐπανάληψιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ ἴδιον προπληρωθὲν τέλος δι' ἄλλους τρεῖς μῆνας· παραχωρεῖται προσέτι καὶ τρίτη τριμηνιαία προθεσμία, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ὁ παραλαμβάνων χρεωστεῖ ἢ νὰ ἐξάγῃ ἀπὸ τὴν ἐπικράτειαν τὴν πραγματείαν, ἢ νὰ εἰσάγῃ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνάλωσιν, πληρόνων τὸ προσδιωρισμένον τελώνιον.

19. Ὁ παραλαμβάνων τὰς χάριν διαμετακομίσεως πραγματείας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξάγῃ ἀπὸ τὴν ἐπικράτειαν, ἢ νὰ εἰσάγῃ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνάλωσιν ὅλας ἢ μέρος αὐτῶν, ἐκτελῶν ὅμως ὅλα ταῦτα δι' ἀναφορᾶς του κατὰ τὸ 16 ἄρθρον. Αἱ ῥηθεῖσαι πραγματεῖαι θέλουν ὑπόκεινται εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν τελώνιον ὅταν προσδιορίζωνται διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνάλωσιν.

20. Ὁ παραλαμβάνων εἶναι ἐλεύθερος νὰ μεταπωλῇ ὅλας ἢ μέρος αὐτῶν τῶν πραγματειῶν εἰς ὅντινα, ἢ οὕστινας θελήσει, εἰδοποιῶν εὐθὺς ἐγγράφως τὸν ἐπιστάτην διὰ νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας σημειώσεις εἰς ὄνομα τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ ἀγοραστῶν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα θέλει ἔχει καὶ ὁ ἀγοραστὴς ἂν θελήσῃ νὰ μεταπωλήσῃ εἰς ἄλλον ἢ ἄλλους ὅλας ἢ μέρος τῶν ἀγορασθεισῶν πραγματειῶν, ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὰς αὐτὰς πράξεις, ὡς καὶ ὁ πρῶτος πωλητής.

21. Ὁ παραλαμβάνων ἢ ὁ ἀγοραστὴς, θέλων ν' ἀποπέμψῃ πραγματείας, τῆς διαμετακομίσεως ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας ζητεῖ κατὰ τὸ 16 ἄρθρον ἐγγράφως τὴν ἄδειαν, ὑποχρεούμενος διὰ τῆς ἀναφορᾶς του νὰ παρουσιάσῃ μετὰ τὴν φόρτωσιν τοῦ πράγματος τὸ φορτωτικὸν ἔγγραφον τοῦ πλοιάρχου, τὸ ὁποῖον θέλει μένει εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιστάτου· οὗτος δὲ χρεωστεῖ νὰ χορηγῇ ὅλας τὰς δυνατὰς εὐκολίας εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ἐμπόρων.

22. Ὅποιος ἀπὸ τοὺς παραλαμβάνοντας ἀγοραστὰς ἢ φορτωτὰς συλληφθῇ ἐπὶ δόλῳ, θέλει ὑπάγεσθαι εἰς τὴν κατηγορίαν καὶ ποινὴν τῶν λαθρεμπόρων.

23. Ὅλαι αἱ ἀναφοραὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος ἀνωτέρω, θέλει ἔχει μονοειδῆ τύπον, καὶ θέλουν χορηγεῖσθαι εἰς τοὺς χρείαν ἔχοντας ἐν καιρῷ ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην· ἡ δὲ τιμὴ ἑκάστης ἀναφορᾶς θέλει εἶναι εἴκοσι ἀριθ. 20 λεπτῶν.

24. Ἡ διαμετακόμισις τῶν πραγματειῶν θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῆται μόνον εἰς τὴν

ύριαν ἕως νὰ κατασταθῶσι δημόσιαι ἀποθῆκαι αἰ εἰς ἄλλας ἐμπορικὰς πόλεις τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ 25 Μαρτίου 1830.

Ἀρ. 2036. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Εἰδοποιεῖ

Ὅτι, ἂν καὶ δημοσιεύεται ἤδη τὸ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1018 ΙΔ'. περὶ τελωνείων Ψήφισμα τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, θέλει ὅμως ἀρχίσει νὰ ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν ά. τοῦ μέλλοντος Μαΐου.

Ἐν Ναυπλίῳ 31 Μαρτίου 1830.

Ἀρ. 2037. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Εἰδοποιεῖ

Ὅτι, ἂν καὶ δημοσιεύεται ἤδη ἡ ὡς ἄνω ὑπ' ἀρ. 1019 περὶ τελωνείων διάταξις, θέλει ὅμως ἀρχίσει νὰ ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν ά. τοῦ μέλλοντος Μαΐου.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 31 Μαρτίου 1830.

Ἀρ. 9019. ΔΙΑΤΑΞΙΣ (ΤΑΡΙΦΑ) ΤΕΛΩΝΙΟΥ.

ΠΙΝΑΞ Α'.

Τῶν ἐξερχομένων διὰ ξένην ἐπικράτειαν.

		Φ.	Λ.
Τὰ βουβάλια	τὸ κεφάλι	12	
» βόδια	»	10	
αἱ ἀγελάδαι	»	6	
τὰ μοσχάρια	»	4	
οἱ ἡμίονοι	»	6	
τὰ φορτηγὰ ἄλογα	»	6	
τὰ αἰγιδοπρόβατα	»		60
τὰ ἀρνία καὶ ἐρίφια	»		30
Ἀκατέργαστος ἄργυρος	τὸ δράμι		5
Στίβα βουτζιῶν	ἐλεύθερα		
Σφογγάρι παρθένον βουτιχτὸν	ἡ ὀκὰ		60
» » τοῦ καμακιοῦ	»		40
» χονδρὸν βουτιχτὸν	»		20
» » τοῦ καμακιοῦ	»		10
Τὸ ἅλας μεταφερόμενον ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ὅπου ἐξάγεται	»		2

Τῶν ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν εἰσερχομένων πραγματειῶν.

		Φ.	Λ.
Α.			
Ἀγγίστρια Ἀγγλίας	ἡ χιλιὰς	1	20
» Τριέστης	»		60
Ἀκονόπετραι	τὸ καντάρι	1	
ὅμοιαι Ὀλλάνδας	ἡ μία		20
Ἅλας Ἀγγλίας ἰατρικὸν	ἡ ὀκὰ		25
» ἀμμωνιακὸν (νισαντῆρι)	»		30
» θαλάσσιον	»		10
» ὀρυκτὸν	»		6
Ἀλατζοχέρι Περσίας	τὸ καντάρι	4	
» τῶν λοιπῶν μερῶν	»	1	60
» μεσαῖον	»	1	20
Ἄλειμμα	»	4	
Ἀλειμματοκέρια	ἡ ὀκὰ		12
Ἀλεῦρι	»		4
Ἀμύγδαλα εὔθραυστα	»		12
» σκληρὰ	»		3
» ψίχα γλυκὰ	»		14
» » πικρὰ	»		8
Ἄργυρος ἀκατέργαστος	ἐλεύθερος		
Ἀρέγκαι καπνισταὶ	αἱ 900	3	20
Ἀσβέστης	τὸ καντάρι		20
Ἀσημόνερον	ἡ ὀκὰ	1	20
Ἀσφοῦρι	τὸ καντάρι	5	60
Αὐγοτάραχον	ἡ ὀκὰ		40
Ἀφιόνι (ὄπιον)	»	5	20
Β.			
Βαμβάκι μακὸ	τὸ καντάρι	12	
» σουμποντζιὲς καὶ οὐσοῦρι	»	9	60
» μαχλίτζι	»	8	
» μὲ σπόρον	»	2	80
» μὲ καρύδι	»	1	40
Βαλανίδι ψιλὸν χαμάδι	»	1	20
» χονδρὸν	»		70
Βελόνια Ἀγγλικὰ	ἡ χιλιὰς		40
» παντὸς ἄλλου τόπου	»		20
Βιβλία	ἐλεύθερα		
Βούτυρον Ῥωσσοτουρκίας	ἡ ὀκὰ		15
» Εὐρώπης	»		30
Γ.			
Γαρούφαλα (μοσχοκάρφια)	ἡ ὀκὰ	1	
Γλυκάνισον	»		8
Γλῶσσαι καπνισταὶ	τὸ ζευγάρι		15
Γυαλικὰ ἐν γένει 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς ἀφαιρέσει 20 τοῖς 0/0			
Δ.			
Δόγιαι τῆς μαύρης θαλάσσης καὶ βογαζιαναῖς	ἡ χιλιὰς	24	24
» τῆς Ἀνατολῆς	»	8	8
Ε.			
Ἔβενος (ἀμπανόζι)	ἡ ὀκὰ	1	80
Ἐλαῖαι	»		4
Ἐλεφαντόδοντα	»		80
ὅμοια ζυγίζοντα ὀλιγώτερα τῶν 5 ὀκάδων	»		60
Ἐργαλεῖα γεωργικὰ καὶ τεκτονικὰ 3 τοῖς 0/0 κατὰ τὴν ἀγορὰν των.			
Ζ.			
Ζάχαρι εἰς κεφάλια	»		30
» κοπανισμένη	»		20
» ξερὴ Ἀβάνα ά. ποιότητος	»		20
» ὅμοια β'. ποιότητος Βρασιλίας, Ἀνατολῆς, Ἰνδιῶν Αἰγύπτου	»		12

		Φ.	Λ.
Ζαχαρικὰ ἐν γένει	ἡ ὀκὰ		40
Ζερνίκη (βοτάνη)	»		60
Ζιρτζιτζάφι (κίτρινη βαφὴ)	»		20
Ζυμαρικὰ (φιδὲς μακαρόνια κτλ.)	»		12
Ζῶα βουβάλια καὶ βόδια	ἐλεύθερα		
» γελάδαι	»		
» μουσχάρια παντὸς μεγέθους	»		
» ἡμιόνοι	»		
» φορτηγὰ ἄλογα	»		
» γιδοπρόβατα	»		
» ἀρνία καὶ ἐρίφια	»		
Θ.			
Θηριακὴ	ἡ ὀκὰ		80
Θειάφι καθαρισμένον	τὸ καντάρι	1	20
» ἀκαθάριστον	»		40
Ι.			
Ἴσκα	ἡ ὀκὰ		40
Κ.			
Καλιὰ τῆς Εὐρώπης	τὸ καντάρι	1	60
» Ῥούμελης καὶ Ἀνατολῆς	»	1	40
Κανάβι τῆς Εὐρώπης ψιλὸν	ἡ ὀκὰ		15
» τῆς Τουρκίας	»		10
» διὰ σχοινιὰ	τὸ καντάρι	2	
Κανελλοπίπερον	ἡ ὀκὰ		40
Κάνδιον	»		60
Καπέλα ἄσπρα καὶ μαῦρα μάλινα τὰ καλὰ	τὸ ἓν	3	20
» τὰ β.	»	2	
Καπνὸς τουμπεκὶ	ἡ ὀκὰ	1	
» παντὸς ἄλλους εἴδους	»		60
» ταβάκος ἐν γένει	»		80
» βρεζίλι	»		80
» τσιγάρα	»	2	40
Καρύδια	ἡ χιλιὰς		15
Καρφίτζαι	»		15
Καρφιὰ εἰς σκίζας	τὸ καντάρι	4	80
» πρόκαι	ἡ χιλιὰς		30
Κασίτερος (καλάϊ)	τὸ καντάρι	14	
Κάστανα	ἡ ὀκὰ		3
Κατζικότριχα	»		3
Καφὲς γεμένης τῆς Μόκας	»		40
» Ἀμερικῆς	»		25
Καφουρὰ (κάμφουρα)	»	1	20
Κεραμίδια	ἡ χιλιὰς	2	40
Κηρὶ κίτρινον	ἡ ὀκὰ		40
» εἰς λαμπάδας	»		60
» ἄσπρας »	»	1	
Κικίδι μαῦρον	»		30
» ἄσπρον καὶ πράσινον	»		10
Κινάβαρι (ἀσημομπογιὰ)	»	1	20
Κνᾶ (ἀλιχάνι)	τὸ καντάρι	6	40
Κοκκινίλια (κρεμέζι)	ἡ ὀκὰ	4	80
Κοκκονάρια τζακισμένα	»		12
» ἀτζάκιστα	»		4
Κόμι Ἀραβικὸν	»		60
» Λάκας	»	1	80

		Φ.	Λ.
Κόμι τραγακάνθης (γόμα ἀδραγάντε)	ἡ ὀκὰ		40
Κονδύλια γραψίματος	ἡ χιλιὰς	1	20
Κρεμοτάρταρον	ἡ ὀκὰ		30
Κρόκκος	»	1	40
Κρομμύδια	τὸ καντάρι		40
Κτένια ἐλεφάντινα (φιλδισένια)	τὸ δράμι		2
» κοκκαλένια	τὰ 48	1	
» ξύλινα	ἡ χιλιὰς	1	
Κύμινον	ἡ ὀκὰ		10
Λ.			
Λαγοδέρματα	τὰ 100	4	
Λακέρδα	ἡ ὀκὰ		15
Λάδι	»		8
Ὅμοιον Εὐρώπης εἰς βοτίλας	ἡ μία		40
Λεβάντα εἰς βοκάλια	τὸ ἓν		20
» εἰς βοτιλάκια	»		5
Λεμόνια	ἡ χιλιὰς	1	
Λεπτοκάρυα (φουντούκια)	ἡ ὀκὰ		5
Λευκὸν μολύβδου (στουμπέτζι)	τὸ καντ.	5	60
Λινάρι Αἰγύπτου εἰς σκουλιὰ	ἡ ὀκὰ		20
» » εἰς τουλούπας	»		16
Λινόλαδον	τὸ καντάρι	8	
Λιβάνι ά. ποιότητος (ἀρσενικὸν)	ἡ ὀκὰ		15
» β΄. ποιότητος	»		10
Λινόσπορος	»		2
Λουλάδες χρυσοῖ	οἱ 100	1	20
» κοινοὶ	ἡ χιλιὰς	2	
Λουλάκι ἐν γένει	ἡ ὀκὰ	3	60
Μ.			
Μαλαθρόσπορος	»		6
Μαλλία Ἀσίας ἄπλυτα	τὸ καντάρι	3	20
» Βαρβαρίας	»	5	
τὰ πλυμένα θέλουν πληρόνει 1\|3 περισσότερον			
Μαργαριτάρι ψεύτικον	ὁ τεττὲς	3	60
Μαστίχι	ἡ ὀκὰ		60
Μέλι	»		10
Μέλισσα ἰατρικὸν	τὸ γυαλὶ		5
Μεσσήνια ἄσπρα καὶ διαφόρων χρωμάτων	τὸ δεκάρι		60
» κόκκινα	»	1	20
» λεγόμενα σαχτιάνια παντὸς χρώματος	»	2	
» » κόκκινα	»	3	
Μετάξια ὠμὰ	ἡ ὀκὰ	4	
» βαμμένα Κωνςαντινουπόλ.	»	7	20
» ἄλλων μερῶν	»	6	
Μίνιον (σουλεγένι)	»		15
Μολύβι	τὸ καντάρι	2	
Μολυβοκόνδυλα ἐν γένει	τὰ 12		12
Μοροῦνα	ἡ ὀκὰ		8
Μοσχοκάρυδα	»	2	
Μόσχος	τὸ δράμι	1	20
Μουσαμάδες	ὁ εἷς	4	40
» μονοὶ (μέτζα λουνέτα)	»	2	20
Μπαγᾶς	ἡ ὀκὰ	10	

		Φ.	Λ.
Μπακαλιάρος	τὸ καντάρι	2	40
Μπακάμι μελαχρινὸν (μόρικον)	»	1	20
» κόκκινον	»	2	40
Μπαρούτι	ἡ ὀκᾶ		30
Μπολίνια, ἤτοι ὄστιαι	ἡ χιλιάς		20
Μπότζας	ἡ μία		5
Μποκάλια μαῦρα	τὰ 100	2	
Ν.			
Νεῦρα μορούνας	ἡ ὀκᾶ		25
Νεύτι	»		15
Νήτικα (παστὰ Αἴνου)	»		10
Νίτρον	»		15
Νταμιτζάναι τῶν 5 ὀκάδων	ἡ μία		20
» τῶν 8	»		30
» τῶν περισσοτέρων	»		50
Ξ.			
Ξηρίχια	ἡ ὀκᾶ		15
» λεγόμενα μίδια	»		26
Ξηροπίσσι (σπορτζί)	»		80
Ξυλικὴ ναυπηγήσιμος 5 0\|0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς.			
Ξυλικὴ οἰκοδομῆς 7 0\|0 ὁμοίως			
Ξυλοκέρατα (χαρούπια)	τὸ καντάρι		40
Ο.			
Ὀρείχαλκοι (μπρούτζοι)	»	8	
» εἰς φύλλα ἤτοι πάφυλλας	ἡ ὀκ.		60
» εἰς σύρμα ἢ τέλι	»		60
Ὄσπρια ῥεβύνθια	»		3
» φασούλια	»		3
» κουκκία	»		2
» φακὴ	»		2
Π.			
Παξημάδι	τὸ καντάρι	2	
Παστὰ ὀψάρια ἐν γένει ὅσα δὲν ἀναφέρονται ἐνταῦθα ὀνομαστὶ	ἡ ὀκᾶ		5
Παστρουμᾶς	»		6
Πετμέζι	»		4
Πύξος (τζιμισίρι)	τὸ καντάρι	1	20
Πιπέρι	ἡ ὀκᾶ		25
Πιπερόριζα μαύρη καὶ ἄσπρη	»		20
Πίσσα	τὸ καντάρι	1	
Πορτοκάλλια	ἡ χιλιάς	1	
Ποτὰ πνευματώδη καὶ ἐκλεκτὸς οἶνος ἐν γένει	ἡ ὀκᾶ		60
» τὰ αὐτὰ εἰς βοτίλια	ἡ μία		40
» οἶνος κοινὸς	ἡ βαρέλα	4	
» Ζύθος μαῦρος εἰς μποτίλια	αἱ δώδεκα	1	
» εἰς ἄλλα ἀγγεῖα	ἡ ὀκᾶ		15
Ρ.			
Ῥητινοκάτραμα ἐν γένει	»	1	20
Ῥιζάρι	τὸ καντάρι	3	20
Ῥίζα (τζογένι)	ἡ ὀκᾶ		8
Ῥύζι	»		4
Σ.			
Σαλέπι	ἡ ὀκᾶ		40

		Φ.	Λ.
Σαπούνι Μιτυλήνης καὶ Κυδωνιῶν	τὸ	3	20
» ἄλλων μερῶν	καντάρι	4	
Σησάμι	ἡ ὀκᾶ		6
Σησαμόλαδον	»		10
Σίδηρος εἰς λάμας	τὸ καντ.	1	60
» εἰς βέργας καὶ στεφάνια	»	2	
» εἰς πλάκας (λαμαρίνα)	»	2	40
» κασσιτερωμένος (τενεκὲς) τὰ φύλλα 225		6	
Σιρόπι καπιλιέρας εἰς μικρὰ γυαλιὰ τὰ 100		4	
Σιτηρὰ σῖτος τῆς Κωνςαντίν.	κοιλὸν		15
» ἀραβόσιτος καὶ νταρὶ	»		10
» κριθὴ	»		6
» βρίζα	»		6
Σκάγια	ἡ ὀκᾶ		10
Σκομπρὶ	ἡ χιλιάς	2	
Σκόρδα	»	1	
Σκοῦπαι ἐν γένει	ἡ μία		2
Σολομὸς	ἡ ὀκᾶ		15
Σουλιμᾶς (ἀρσενικὸν)	»	1	80
Σπάγγος	»		16
Σταφίδα μαύρη καὶ μπεγλεριζές	τὸ καντ.		60
» διὰ ῥακὴν	»		40
» ῥαζακιὰ	»	1	60
» ἐλμενὶ	»	2	
» χωρὶς κούκκουτζον (τζικερδεξίζικη)	»	2	40
Στύψις	τὸ καντάρι	2	80
Στοκοφίσι	»	2	40
Στραγάλια	ἡ ὀκᾶ		3
Σῦκα Σμύρνης	τὸ καντ.	1	20
» Ἀνατολῆς, Κῶς καὶ λοιπῶν μερῶν εἰς ἁρμαθιὰς	αἱ χίλιαι	7	20
» διὰ ῥακὴν	τὸ καντ.		60
Σχοινία κατραμωμένα	»	4	
» ἄσπρα	»	5	20
Τ.			
Τελατίνια κόκκινα καὶ ἄσπρα	ἡ ὀκᾶ		40
» μαῦρα	»		30
Τρεμεντίνα	»		15
Τριανταφυλλόλαδον	τὸ δράμι		40
Τσάϊ μαῦρον	ἡ ὀκᾶ	1	60
» πράσινον	»	3	20
Τζακουμακόπετραι	ἡ χιλιάς		50
Τσικουλάτα	ἡ ὀκᾶ		60
Τσιρίσι	»		12
Τσίροι	ἡ χιλιάς		80
Τυρὶ Ῥωσσοτουρκίας	ἡ ὀκᾶ		12
» Εὐρώπης	»		20
Υ.			
Ὑδράργυρος	»	1	
Φ.			
Φάρος	»		5
Φιλλὸς	τὸ καντ.	2	80

Bayerische Staatsbibliothek München

X.	Φ.	Λ.
Χαβιάρι μαῦρον ἡ ὀκᾶ		20
» κόκκινον »		4
Χαλκάνθι (βιτριόλον) τὸ καντ.	1	20
Χαλβᾶς ἡ ὀκᾶ		8
Χαλκος εἰς ἀγγεῖα καινούρια »		40
μπακίρι ἀκατέργαστος (καινούριος) »		30
» παλαιός »		40
Χάλυψ (ἀτζάλι) τὸ καντ.	3	60
Χαρτιὰ τοῦ παιγνιδιοῦ ὁ τζόγος		20
Χλωρὸν χαλκοῦ (βερδὲ ράμε ἢ νερδεγὲς) ἡ ὀκᾶ		5
Χοιρομήρια, σαλτζίτζια κτλ. »		30
Χουρμάδες τὸ καντ.	1	
ὅμοιαι σουλτανὶ »	1	40
Χειροτεχνήματα (μανιφατοῦρα) ἐν γένει ὑφαντὰ καὶ πλεκτὰ, οἷον μάλλινα, βαμβακερὰ, λινὰ καὶ μεταξωτὰ 10 τοῖς 0\|0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς.		
Ψ.		
Ψαρόκολλα ἐν γένει ἡ ὀκᾶ		25
Ψευδάργυρος (τουτιὰ) τὸ καντ.	3	20

Δι' ὅσα εἴδη δὲν ἐμπεριέχονται ὀνομαστὶ εἰς ταύτην τὴν Διάταξιν θέλει πληρόνεσθαι 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς.

Εἰς περίστασιν καθ' ἣν ὁ ἔμπορος καὶ ὁ τελώνης δὲν μένουν σύμφωνοι εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ πραγματος, θέλει διορίζεσθαι εἷς ἐκτιμητὴς ἀπὸ μέρος τοῦ τελωνείου καὶ ἕτερος ἀπὸ τὸν ἔμπορον νὰ τὴν προσδιορίζουν· ἂν δὲ οὗτοι δὲν μένουν σύμφωνοι, θέλει διορίζεσθαι τρίτος ἀπὸ τὴν τοπικὴν ἀρχήν.

Ἐν Ναυπλίῳ 25 Μαρτίου 1830.

115 ΑΠΟΝΟΜΑΙ.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης εὐηρεστήθη ν' ἀπονείμη διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 (13) Ἰανουαρ. 1838 ὑψηλοῦ διατάγματος·

α) Τὸν σταυρὸν τῶν ἀνωτέρων ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτῆς τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν συνταγματάρχην Κ. Νικήταν Σταματελόπουλον·

β'. Τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν εἰς τὸν Κ. Ἀθανάσιον Λοιδορίκην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ εἰς τὸν ταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ Κ. Σχάμβελ.

γ') Τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν εἰς τὸν Κ. Π. Σοῦτζον, γενικὸν γραμματέα τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

116 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας περὶ τῆς κάτωσημειουμένης ὑποθέσεως, ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν διὰ τὸ ἔτος 1839-1840.

Α'. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν μέχρι τοῦδε Πρόεδρον, τὸν Μητροπολίτην Κυνουρίας Κύριον Διονύσιον·

Β'. Συμβούλους, α) τὸν κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Ὕδρας Μητροπολίτην Κύριον Γεράσιμον, β) τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Σελλασίας Κύριον Θεοδώρητον, γ') τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Μεσσήνης Κύριον Ἰωσὴφ, δ') τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Γόρτυνος Κύριον Ἰγνάτιον·

Γ'. Συμπληρωτικὰ δὲ μέλη, α) τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Ἀττικῆς Κύριον Νεόφυτον, β') τὸν Σ. Ἐπίσκοπον πρώην Ἠλείας Κύριον Ἰωνᾶν.

Εἰς ἅπαντας τοὺς Σεβασμιωτάτους τούτους Ἱεράρχας θέλει γνωστοποιηθῇ ὁ διορισμός των, καὶ θέλουν προσκληθῇ, ἀφοῦ δώσωσι κατὰ τὸν Νόμον τὸν ὅρκον των, νὰ ἀναλάβωσιν ἀμέσως τὰ ἐμβριθῆ των χρέη.

Εἰς τοὺς Σ. Ἐπισκόπους Φωκίδος καὶ Κυκλάδων θέλει δηλωθῇ ἡ Ἡμετέρα εὐαρέσκεια.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουλ. (4 Αὐγούστ.) 1839.

117 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ συνέπειαν Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) τ. ε. τὸ νέον σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν θέλει εἰσαχθῇ εἰς μὲν τοὺς δήμους τοῦ τμήματος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τὴν 1 (13) Αὐγούστου 1837, εἰς δὲ τοὺς δήμους τῆς περιφερείας Σύρας καὶ Πατρῶν τὴν 1 (13) Σεπτεμβρίου· εἰς τοὺς δήμους Ναυπλίας καὶ Τριπολιτζᾶς τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου· Σπάρτης καὶ Καλαμάτας, τὴν 1 (13) Νοεμβρίου, καὶ εἰς τοὺς τῆς Χαλκίδος, Λαμίας καὶ Μεσολογγίου τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου· ἡ δὲ εἰσαγωγὴ αὐτῶν εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων ὡς καὶ εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ βασιλείου, πρέπει νὰ γενῇ ἐν ἔτει 1838 κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς μηνιαίας προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἰουνίου 1837.

118 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Πεποιθότες εἰς τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ Ἡμετέρου Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Κυρίου Σπυρίδ. Τρικούπη, διορίζομεν αὐτὸν ἔκτατον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν παρὰ τῇ Υ. Πόρτᾳ μὲ τὸν κανονικὸν μισθὸν, τὸν συνδεδεμένον μὲ τὴν θέσιν ταύτην.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Seb. Simmel & Sohn
…chbinderei
…nchen

Seb. Simmel & Sohn
Buchbinderei

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Sylloge [Nichtlateinische Schriftzeichen] [Sammlung aller Gesetze, Verordnungen eto, welche sich auf das griech. Heerwesen beziehen von 1833 - Ende 1840.]
Bd.: 1

Athen 1842

Mil.g. 213 s-1
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10594940-0